

Chuyến Đi

Truyện Trẻ
bổn

Trương Hồng Sinh

Mục lục

- Chương 1: Mở Đầu - Chết Đi Một Cách Lặng Yên
- Chương 2: Chuyển Sinh
- Chương 3: Dung Hợp Gian Thương Hệ Thống
- Chương 4: Rắn Mập Bá Cháy
- Chương 5: Vay Nặng Lãi Từ Hắc Hệ Thống
- Chương 6: Thí Nghiệm Săn Quái, Bị Quái Cho Ăn Hành
- Chương 7: Một Năm Ở Nhà Dưỡng Thương
- Chương 8: Gian Thương Hệ Thống
- Chương 9: Mục Tiêu Mới
- Chương 10: Chúc Mừng Bạn Nhận *100 Chai Dạ Hương
- Chương 11: Tiểu Thư Ta Bảo Vệ Người
- Chương 12: Vào Trong Sâm Lâm
- Chương 13: Khủng Bỏ Tiểu Vũ Y
- Chương 14: Đạt Được Danh Hiệu Phá Huyết
- Chương 15: Lãng Gia Nhi Tử
- Chương 16: Các Người Đánh Nhau Còn Ta Xem Là Được
- Chương 17: Tỷ Tỷ Vô Địch, Tỷ Tỷ Vô Địch, Cố Lên, Cố Lên
- Chương 18: Đi Học
- Chương 19: Gặp Tập Kích
- Chương 20: Đến Thiên Long Học Viện
- Chương 21: Máu Chó Tinh Tiết
- Chương 22: Không Gian Trồng Trọt Cách Lên Cấp
- Chương 23: Đi Ăn Trộm, Làm Giàu Không Khó
- Chương 24: Lên Cấp Hắc Ám Kỹ Năng Và Vụ Án Kẻ Siêu Cấp Phá Hoại
- Chương 25: Nhập Học, Bắt Đầu Mở Tiệm Rèn
- Chương 26: Gặp Lại Người Quen
- Chương 27: Kiếm Tiền Thật Khó Thôi Đi Đánh Cướp Mới Là Vương Đạo
- Chương 28: Cùng Nhau Làm Việc Xấu
- Chương 29: Bắt Cóc, Đòi Tiền Chuộc Học Sinh Của La Lan Học Viện
- Chương 30: Chiến Hóa Thân Hậu Kỳ
- Chương 31: Khi Nào Trả Đủ Tiền Thì Ta Thả Người
- Chương 32: Người Của La Lan Học Viện Đến
- Chương 33: Món Tiền Lớn Đến Tay
- Chương 34: Quay Ra Đồ Tốt!!!
- Chương 35: Chuyển Chức Thành Công
- Chương 36: Ngạo Kiêu La Lị
- Chương 37: Nhiệm Vụ Chính Tuyển Thay Đổi
- Chương 38: Huyết Mạch Ác Ma Thủ Hộ
- Chương 39: Kích Hoạt Tương Tác
- Chương 40: Hệ Thống Phe Phái
- Chương 41: Cướp Bóc Đại Quy Mô
- Chương 42: Thu Hoạch Đây Túi
- Chương 43: Ác Quỷ Triền Thân

Chương 44: Bắt Đầu Thành Lập Ác Ma Điện
Chương 45: Tế Điển Kinh Hoàng
Chương 46: Tinh Anh Thủ Hộ Giả
Chương 47: San Bằng Tất Cả, Tạo Một Pháo Đài
Chương 48: Tử Linh Sinh Vật Thủ Hộ Thành
Chương 49: Thần Bí Thế Lực Ác Ma Điện.
Chương 50: Tiện Tay Làm Thịt
Chương 51: Trong Vùng Ngoại Vi
Chương 52: Chúng Ta Là Người Có Tiền
Chương 53: Truyện Xưa Của Mông Hi
Chương 54: Các Lão Bất Tử Tới
Chương 55: Mua Sắm
Chương 56: Lâu Đài Ác Ma
Chương 57: Ác Ma Điện Chiêu Sinh
Chương 58: Xuân Đức Thức Tỉnh Và Hắc Ám Ma Thụ
Chương 59: Sức Mạnh Tăng Cường Khủng Bô
Chương 60: Chiêu Sinh Bắt Đầu
Chương 61: Cái Này Ác Ma Điện Sẽ Không Phải Ăn Thịt Trẻ Em Chứ
Chương 62: Nỗi Lo Về Chỗ Ở Cho Bọn Nhỏ
Chương 63: Nỗi Lo Về Chỗ Ở Cho Bọn Nhỏ(1).
Chương 64: Con Riêng Của Điện Chủ
Chương 65: Con Riêng Của Điện Chủ(1).
Chương 66: Uống Máu Rất Tốt Giúp Cơ Thể Tăng Cường Sức Mạnh
Chương 67: Uống Đi Nào, Mỗi Người Một Cốc
Chương 68: Sự Giàu Có Của Ác Ma Điện
Chương 69: Khảo Hạch Trong Đêm
Chương 70: Hệ Phụ Trợ Của Ác Ma Hộ Vệ
Chương 71: Làm Gì Được Ta Nào?
Chương 72: Nhân Mã Hai Tông Đến
Chương 73: Đồ Sắt Hàng Loạt
Chương 74: Đi Thăm Thái Nhất Tông
Chương 75: Sơ Xuất Kì Thuật
Chương 76: Kí Úc
Chương 77: Gặp Người Bị Nạn Chấp Tay Đứng Nhìn
Chương 78: Gặp Người Bị Nạn Chấp Tay Đứng Nhìn(1).
Chương 79: Thích Thì Lên Đi
Chương 80: Quả Hồng Mềm
Chương 81: Nguy Hiểm
Chương 82: Chiến Đấu Thảm Liệt
Chương 83: Chiến Đấu Thảm Liệt(1).
Chương 84: Kịch Chiến Qua Đi
Chương 85: Thiên Phú Kỹ Năng Trâu Chó
Chương 86: Gặp Người Của Đại Thiên Thế Giới
Chương 87: Thiên Phượng Tông
Chương 88: Thiên Phượng Tông(2).
Chương 89: Người Bị Ngu À
Chương 90: Bồi Thường Tồn Thất
Chương 91: Các Người Linh Thạch Rất Không Đáng Tiền

Chương 92: Khai Trương
Chương 93: Khai Trương(1)
Chương 94: Nhờ Người Tuyên Truyền
Chương 95: Thế Lực Khắp Nơi Tới
Chương 96: Các Người Đều Là Người Nghèo
Chương 97: Tiệm Cầm Đồ Hắc Nhất Đại Lục
Chương 98: Khai Quang Thạch
Chương 99: Tham Thì Thâm
Chương 100: Số Đen Như Chó Mực
Chương 101: Đi Bí Cảnh
Chương 102: Tổ Chức Luận Võ
Chương 103: Luận Võ(1)
Chương 104: Luận Võ(2)
Chương 105: Luận Võ(3)
Chương 106: Đến Bí Cảnh
Chương 107: Chiến Trường Khốc Liệt
Chương 108: Đụng Là Giết
Chương 109: Bị Người Xem Là Tiểu Bối
Chương 110: Bị Người Xem Là Tiểu Bối (1)
Chương 111: Bị Người Xem Là Tiểu Bối (2)
Chương 112: Bị Người Xem Là Tiểu Bối (3)
Chương 113: Nhân Vật Nổi Tiếng
Chương 114: Cửa Các Người Cũng Là Cửa Ta
Chương 115: Thần Cách
Chương 116: Muốn Tán Gái Phải Qua Cửa Anh
Chương 117: Mấy Lão Dục Xuất Hiện
Chương 118: Thủ Hộ Giả
Chương 119: Hóa Ra Là Người!!! Sao Người Không Đi Chết Đi
Chương 120: Đi Săn Bảo
Chương 121: Không Gian Vỡ Nát
Chương 122: Các Thế Lực Trong Viễn Cổ Chiến Trường
Chương 123: Diệt Linh Tông Đòi Tiếp Dẫn
Chương 124: Săn Người
Chương 125: Bình Tĩnh Nhìn Anh Thể Hiện
Chương 126: Bạch Tinh
Chương 127: Vu Y Tiên Bộ Lớn
Chương 128: Chí Cao Tháp
Chương 129: Chí Cao Tháp(1)
Chương 130: Lão Đại Vào Tông
Chương 131: Ác Ma Điện Phân Bộ
Chương 132: Nơi Ở Tân Môn Đồ
Chương 133: Hắc Hồn Hỏa
Chương 134: Đại Hội Tông Chiến
Chương 135: Người Nhà Đi Tìm
Chương 136: Lực Áp Quần Anh
Chương 137: Ma Thiên Ly
Chương 138: Bói Toán
Chương 139: Không Nghe Lời Và Cái Kết

Chương 140: Cái Kết Không Có Hậu
Chương 141: Bị Người Làm Khó
Chương 142: Gặp Nội Môn Đệ Tử
Chương 143: Thiên Ma Dọa Nạt Nội Môn Đệ Tử
Chương 144: Đi Về Tử Kiếm Đài
Chương 145: Ảnh Ma
Chương 146: Quái Vật Bất Diệt Cảnh
Chương 147: Du Chiến
Chương 148: Ba Giây Trạng Thái Bảo Toàn Sinh Mệnh
Chương 149: Hồi Sinh
Chương 150: Eye Aeon
Chương 151: Tử Kiếm Đài
Chương 152: Ma Thiên Luyện Công Tháp
Chương 153: Tiểu Tài Chủ Vũ Y
Chương 154: Có Người Bất Nạt Y Nhi!!! Cô Cô Người Đánh Hấn
Chương 155: Siêu Cường Tinh Thần Lực
Chương 156: Lấy Thím Thì Tàn Một Đồi Trai
Chương 157: Hai Kẻ Tham Ăn
Chương 158: Đấu Giá Hội
Chương 159: Gặp Lại Người Quen Thất Lạc
Chương 160: Tâm Sự Đêm Khuya
Chương 161: Trong Hang Động Tầm Bảo
Chương 162: Tầm Bảo (Tiếp)
Chương 163: Băng Thanh Tuyết Liên
Chương 164: Vô Đề
Chương 165: Nơi Ở Của Hạch Tâm Đệ Tử
Chương 166: Có Người Tới Cầu Hôn
Chương 167: Vô Đề
Chương 168: Vô Đề
Chương 169: Gặp Bán Bộ Luân Hồi Cảnh Phục Kích
Chương 170: Vũ Y Bị Giết! Xuân Đức Nộ, Vạn Vật Tịch Diệt
Chương 171: Bóng Ma Chết Chóc
Chương 172: Bóng Ma Chết Chóc(1)
Chương 173: Bóng Ma Chết Chóc(2)
Chương 174: Một Đám Lại Một Đám Tới Tìm Cái Chết
Chương 175: Kim Bào Trưởng Lão Thiên Thu Thánh Địa
Chương 176: Các Người Ước Nguyện Cuối Cùng?
Chương 177: Ác Quỷ Nằm Ấp Ở Trong Lòng Ngực Của Kẻ Khốn Cùng
Chương 178: Bản Sao Của Lão Hệ
Chương 179: Phong Cấm Chứa Tà Long
Chương 180: Phong Cấm Phá! Tà Long Bị Ăn Hành
Chương 181: Khé Ước Củ Chuối
Chương 182: Tâm Sự Của Hai Thằng Số Khổ
Chương 183: Bắt Đầu Chuẩn Bị Cho Cuộc Đại Đồ Sát
Chương 184: Đồ Sát Hàng Loạt
Chương 185: Bắt Đầu
Chương 186: Bắt Đầu
Chương 187: Cối Xay Thịt Người

Chương 188: Kẻ Không Sợ Chết Trên Đồi Có Thật Nhiều
Chương 189: Tên Ta Dạy Một Chữ Tình
Chương 190: Người Thấy Hứng Thú Sao? Ta Thì Không
Chương 191: Thu Dọn Chiến Trường
Chương 192: Sự Nhầm Lẫn Tai Hại
Chương 193: Một Chút Suy Tư
Chương 194: Ngọc Mạnh
Chương 195: Hồi Phục Sinh Mệnh Thẻ Cấp 2
Chương 196: Người Quen Đi Đâu Cũng Gặp
Chương 197: Đần Long
Chương 198: Đi Lầm Vào Đại Trận Tự Nhiên
Chương 199: Con Và Bản Sao Có Khác Nhau Sao?
Chương 200: Lì Y Cái Bánh Mì Vậy
Chương 201: Tịch Diệt
Chương 202: Một Thẻ Lực Mạnh Mẽ Lại Xuất Hiện
Chương 203: Ma Môn
Chương 204: Dụ
Chương 205: Chuyện Xưa
Chương 206: Chuyện Xưa (1)
Chương 207: Bạo Lực Hai Tiểu Nha Đầu
Chương 208: Bạo Lực Hai Nhóc Tỳ
Chương 209: Không Nghe Lời Hậu Quả
Chương 210: Thanh Mai Gặp Nguy Hiểm
Chương 211: Nhiệm Vụ Thất Bại! Ác Mộng Huấn Luyện!
Chương 212: Người Chỉ Biết Nói Lời Làm Đau Lòng Người Khác
Chương 213: Truyền Thụ Năng Lực Mới! Bộ Ba Hoàn Hảo
Chương 214: Tà Long Thu Thêm Nhân Sủng
Chương 215: Có Lễ Nên Làm Thịt Con Rồng Đần Này
Chương 216: Lúc Không Vui Mà Cứ Làm Phiền
Chương 217: Tà Long Bị Đánh Cho Bầm Dập Te Tua
Chương 218: Phải Bị Ăn Đòn Thì Mới Sáng Mắt Ra Được
Chương 219: Tiểu Nhân Sâm Đáng Yêu
Chương 220: Đi Đâu Cũng Gặp
Chương 221: Hành Hạ Đến Chết! Thu Thủy Tàn Nhẫn
Chương 222: Tin Buồn Và Tin Rất Buồn Các Người Nghe Tin Nào Trước?
Chương 223: Ác Mộng Huấn Luyện
Chương 224: Nỗi Đau Của Người Khác Luôn Là Hạnh Phúc Của Bản Thân
Chương 225: Chuẩn Bị Bé Quan Tu Luyện
Chương 226: Ác Ma Điện Thay Đổi
Chương 227: Trận Đấu Bị Thảm Của Thiên Long Học Viện
Chương 228: Các Người Đây Là Muốn Dữ Đồ Con Gái Nhà Lành Sao
Chương 229: Kẻ Cuồng Ngạo
Chương 230: Có Phải Hay Không Nhìn Chúng Ta Rất Dễ Khi Dễ Đúng Không
Chương 231: Có Cần Thiết Phải Vậy Không
Chương 232: Sao Hai Người Các Người Nói Với Loại Người Như Hấn Làm Gì Trục
Tiếp Diệt Sát Là Được
Chương 233: Gian Nan Lĩnh Ngộ Tam Trọng Kỹ Năng Hồi Phục
Chương 234: Thức Tinh Tiểu Quái Vật

Chương 235: Tiểu Thất
Chương 236: Các Người Tại Sao Không Tin Ta À
Chương 237: Những Kỹ Năng Độc Đáo
Chương 238: Kết Hợp Tây Luyện Trang Bị Thiên Đạo
Chương 239: Lấy Thân Luyện Bảo
Chương 240: Đi Giết Người Luyện Tập
Chương 241: Trước Đại Chiến
Chương 242: Bị Người Xem Là Con Vật Nhỏ Đáng Yêu
Chương 243: Bị Người Xem Là Con Vật Nhỏ Đáng Yêu (1)
Chương 244: Bị Người Xem Là Con Vật Nhỏ Đáng Yêu (2)
Chương 245: Vua Phá Hoại
Chương 246: Vua Phá Hoại(1)
Chương 247: Sự Thật Tàn Khốc
Chương 248: Tự Dâng Lên Đến Miệng
Chương 249: Nhất Kích Tiêu Diệt
Chương 250: Giả Ngây Thơ
Chương 251: Tâm Sự Cùng Ánh Nguyệt
Chương 252: Hóa Hình Đan
Chương 253: Đau Thương
Chương 254: Xuất Phát
Chương 255: Sự Sợ Hải Tột Cùng
Chương 256: Vực Thẳm Tử Vong
Chương 257: Quy Phục
Chương 258: Địa Ngục Băng Long Ba Đầu Hung Uy
Chương 259: Vương Giả Quái Vật
Chương 260: Buồn Nôn Cấp Vương Giả Quái Vật
Chương 261: Biến Thái Vương Giả Quái Vật Đánh Không Chết
Chương 262: Vương Giả Quái Vật Chạy Trốn
Chương 263: Tình Cảm
Chương 264: Trị Thương
Chương 265: Phân Tích Siêu Giỏi
Chương 266: Cẩn Nuốt, Hấp Thụ Năng Lực
Chương 267: Vấn Lòng
Chương 268: Ánh Sáng Trên Con Đường Tương Lai
Chương 269: Tiếp Tục Cùng Tử Yên Mọi Người Lên Đường
Chương 270: Thiên Dục Đẳng
Chương 271: Thiên Dục Đẳng(1)
Chương 272: Thiên Dục Đẳng(2)
Chương 273: Thiên Dục Đẳng(3)
Chương 274: Bẫy Rập, Kẻ Thao Tung Thiên Dục Đẳng
Chương 275: Hình Thành Khí Linh Của Ác Quỷ Quán Quanh Và Ma Linh Dây Chuyền
Chương 276: Các Người Xác Định Rồi
Chương 277: Tù Binh
Chương 278: Vượt Qua Chính Mình
Chương 279: Tiến Hóa
Chương 280: Đe Dọa
Chương 281: Tuyệt Anh Khi Hung Dữ
Chương 282: Tạo Phân Thân Trung Cấp

Chương 283: Tạo Phân Thân Trung Cấp(1)
Chương 284: Tạo Phân Thân Trung Cấp(2)
Chương 285: Vực Thảm Tử Vong Sấp Mỏ Cửa
Chương 286: Những Kẻ Xui Xẻo
Chương 287: Những Kẻ Xui Xẻo(1)
Chương 288: Quang Minh Thánh Thổ Ta Không Biết
Chương 289: Nhàm Chán
Chương 290: Một Giây Sau Được Làm Người Nổi Tiếng
Chương 291: Thuần Thú Thuật (1)
Chương 292: Thuần Thú Thuật(2)
Chương 293: Ký Ưc Ô Uế 1
Chương 294: Ký Ưc Ô Uế 2
Chương 295: Sư Đồ
Chương 296: Luyện Sống
Chương 297: Vô Tận Vực Thảm Quái Vật
Chương 298: Vô Tận Vực Thảm Quái Vật(1)
Chương 299: Tuyệt Anh
Chương 300: Chúng Ta Là Người Tốt
Chương 301: Các Người Không Biết Gì Về Ta Cả
Chương 302: Vô Đề
Chương 303: Vô Đề
Chương 304: Ca Ca Có Đáng Sợ Vây Sao
Chương 305: Ca Ca Có Đáng Sợ Vây Sao
Chương 306: Âm Sát
Chương 307: Âm Sát (1)
Chương 308: Trương Gia
Chương 309: Sầu
Chương 310: Luyện
Chương 311: Bày Trận
Chương 312: Đại Hình Sát Trận 5 Ngàn Dặm
Chương 313: Những Kẻ Cản Đường
Chương 314: Cho Thế Cho Hỏi Một Câu Không?
Chương 315: Chưa Bao Giờ Hồi Hận
Chương 316: Con Phượng Hoàng Đầu Tiên Đang Niết Bàn Bị Ăn Sống
Chương 317: Xé Xác Từng Tên
Chương 318: Cuộc Chiến Đẫm Máu Kết Thúc, Vũ Y Lại Một Lần Nữa Thấy Mặt Trời
Chương 319: Tình Cảm Của Một Cái Thế Ma Đầu
Chương 320: Tình Cảm Của Một Cái Thế Ma Đầu (1)
Chương 321: Huỳnh Muội Gặp Mặt
Chương 322: Vô Đề
Chương 323: Vô Đề
Chương 324: Tự Tìm Tử Lộ
Chương 325: Vô Đề
Chương 326: Ác Ma Điện Thành Viên Mới
Chương 327: Tiệc Tối
Chương 328: Tiệc Tối (1)
Chương 329: Tiệc Tối (2)
Chương 330: Tiệc Tối (3)

Chương 331: Quay Đầu Lại Đã Hơn 10 Năm
Chương 332: Ma Linh Sâm Lâm
Chương 333: Còn Chưa Sướng Tay
Chương 334: Một Đêm Săn Giết Quái Vật
Chương 335: Đi Ra Ngoài Ma Linh Sâm Lâm
Chương 336: Loạn
Chương 337: Bại Não Người Đầu Đầu Cũng Có
Chương 338: Tim Phượng Hoàng
Chương 339: Hồng Liên Tiên Tử
Chương 340: Gian Ngoan Mất Linh
Chương 341: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích
Chương 342: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích(1)
Chương 343: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích(2)
Chương 344: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích(3)
Chương 345: Vô Khuyết
Chương 346: Quang Minh Kiếm Điện
Chương 347: Hắc Âm Ma Thụ
Chương 348: Đại Loạn Viễn Cổ Chiến Trường
Chương 349: Khô Cốt Ma Tôn
Chương 350: Bên Trong Không Gian Vong Linh
Chương 351: Dương Vân Ly
Chương 352: Người Tính Không Bằng Trời Tính
Chương 353: Da Mặt Thật Dày
Chương 354: Tin Tức Lớn
Chương 355: Trao Đổi
Chương 356: Thành Công Phân Giải Hỗn Độn Ma Khí Chí Bảo
Chương 357: Ga Đình Khí Linh
Chương 358: Ác Ma Điện
Chương 359: Ma Tôn 2
Chương 360: Đùa Nghịch Đám Tạt Ngư
Chương 361: Khô Cốt Thủ Vệ. Kết Giới Thần Cấp
Chương 362: Huyết Trì
Chương 363: Hoang Mạc Thiên Tuyết
Chương 364: Đồ Đệ Ta Gặp Nhân Kiếp
Chương 365: Thiên Tuyết Gặp Nạn
Chương 366: Tiểu Bư
Chương 367: Truyền Thừa Cùng Bảo Tàng
Chương 368: Bẫy Rập Nham Hiểm
Chương 369: Khô Cốt Ma Tôn
Chương 370: Trở Về
Chương 371: Vô Đề
Chương 372: Vô Đề 2
Chương 373: Môn Đồ Ác Ma Điện Gặp Nạn
Chương 374: Đồ Tông
Chương 375: Đồ Tông(1)
Chương 376: Chiến Trường Đại Lục
Chương 377: Xuân Đức Âm Hiểm
Chương 378: Các Tộc Quần Tới

Chương 379: Chiến Tranh Liên Miên Không Dứt
Chương 380: Ngày Ước Hẹn, Trận Chiến Kinh Điển
Chương 381: Ngày Hắc Ám
Chương 382: Bồi Thường Tồn Thất Chiến Tranh
Chương 383: Mưu Đồ Giúp Tà Long Sớm Ngày Quay Về Tiên Vực
Chương 384: Mưu Đồ Giúp Tà Long Sớm Ngày Quay Về Tiên Vực (2)
Chương 385: Về Nhà Nào
Chương 386: Khi Nam Phách Nữ
Chương 387: Vô Đề
Chương 388: Vô Đề 2
Chương 389: Vô Đề 3
Chương 390: Ai Được Như Muội Muội Của Ta
Chương 391: Hốt Linh Thạch
Chương 392: Người Tình Của Lão Tứ
Chương 393: Tất Cả Đều Bốc Hơi
Chương 394: Vô Đề
Chương 395: Khô Hồn Lâu
Chương 396: Vô Đề
Chương 397: Phim Chiến Tranh
Chương 398: Phim Chiến Tranh (2)
Chương 399: Võ Hội Tù Long Thành
Chương 400: Vô Đề
Chương 401: Vô Đề 1
Chương 402: Đa Bảo Chiến Trường, Đa Bảo Tháp
Chương 403: Đa Bảo Chiến Trường, Đa Bảo Tháp(1)
Chương 404: Thiên Tài Bàn Long Vực
Chương 405: Tuyệt Anh Làm Đạo Sư
Chương 406: Năm Mươi Năm Sau, Rời Đi Gia Tộc
Chương 407: Đại Lượng Chế Tạo Bất Tử Sinh Vật
Chương 408: Vô Đề
Chương 409: Vô Đề 2
Chương 410: Vô Đề 3
Chương 411: Mộ Dung Yến Nhi
Chương 412: Gia Cát Gia Tộc
Chương 413: Vô Đề
Chương 414: Vô Đề 2
Chương 415: Vô Đề 3
Chương 416: Xung Đột
Chương 417: Chiến Tranh Lại Nổi Lên
Chương 418: Công Thành
Chương 419: Chiến Trường Thảm Liệt
Chương 420: Cuộc Chiến Đỉnh Cấp
Chương 421: Vô Đề 1
Chương 422: Náo Loạn Trước Cửa Thành
Chương 423: Chỉ Là Một Cái Tam Tinh Tông Môn
Chương 424: Vô Đề 2
Chương 425: Nỗi Buồn Của Xuân Đức
Chương 426: Người Nhà

Chương 427: Vô Đề
Chương 428: Vô Đề 2
Chương 429: Chém Gió
Chương 430: Vô Đề 2
Chương 431: Rụng Như Sung
Chương 432: Nhất Mộng Nhất Phiêu
Chương 433: Không Đơn Giản Chỉ Là Cuộc Thi
Chương 434: Như Mộng
Chương 435: Xuân Đức Trở Lại
Chương 436: Ác Ma Thành
Chương 437: Chúng Ta Lại Thuộc Về Nhau
Chương 438: Kế Hoạch Mới
Chương 439: Quái Vật Hoàng Kim Cấp
Chương 440: Khu Vực Boss Medusa
Chương 441: Xuyên Tâm Tiễn
Chương 442: Những Cuộc Tình Bất Hạnh
Chương 443: Chính Là Ý Đây
Chương 444: Ròng Nhỏ Bì Bì
Chương 445: Hỏa Thần Tông Lần Nữa Tới
Chương 446: Đại Di Chuyển
Chương 447: Kỷ Nguyên Băng Hà. Thiên Địa Lại Một Lần Nữa Thay Đổi
Chương 448: Khai Trận
Chương 449: Dị Thú Kinh Khủng
Chương 450: Trọng Thương
Chương 451: Cô Gái Nhỏ Đi Theo Ta
Chương 452: Buổi Tối Tuyệt Nhi Quay Lại
Chương 453: Bên Trong Tử Vực
Chương 454: Kim Trưởng Lão
Chương 455: Một Năm Sau
Chương 456: Kéo Bè Kéo Đàng Tới
Chương 457: Tiếp Theo
Chương 458: Tà Tông
Chương 459: Ngày Đen Tối
Chương 460: Giết Chết Bọn Chó Săn Của Ác Ma Điện
Chương 461: Huyết Liên Hoa Trấn Hồn
Chương 462: Dẹp Loạn
Chương 463: Ta Tên Bích Dao
Chương 464: Sư Tôn Đối Với Ta Rất Tốt
Chương 465: Đi Bắt Vật Nuôi
Chương 466: Niềm Vui Bình Dị
Chương 467: Cũng Lâu Rồi Chưa Có Giết Người
Chương 468: Cầu Ông Bà Phù Hộ Cho Con Gặp May
Chương 469: Sinh Vật Hùng Mạnh
Chương 470: Khách Thập Phương Tới
Chương 471: A Nậm
Chương 472: Lệ Băng
Chương 473: Ta Chính Là Phá Của Mà
Chương 474: Thiên Canh Trận Pháp

Chương 475: Quái Vật Long Đở
Chương 476: Tàn Nhẫn
Chương 477: Nhất Kiếp Kiếm
Chương 478: Hai Bên Giao Dịch Đạt Thành
Chương 479: Huyết Liên Trấn Hồn
Chương 480: Đường Dài Lê Thê
Chương 481: Chỉ Đơn Giản Như Vây Thôi
Chương 482: Chỉ Là Mấy Con Chuột Mò Tới Mà Thôi
Chương 483: Huệ Ngạn Đại Ca
Chương 484: Một Ngày An Bình
Chương 485: Mộ Phần Cường Giả
Chương 486: Mộ Phần Cường Giả(1)
Chương 487: Trận Chiến Côn Trùng
Chương 488: Độc Huyết Trùng Vương
Chương 489: Đệ Tử Tiêu Dao Tông
Chương 490: Đệ Tử Tiêu Dao Tông(1)
Chương 491: Linh Hồn Trương Tam Thiểu Gia
Chương 492: Linh Hồn Trương Tam Thiểu Gia-1
Chương 493: Linh Hồn Chia Làm 2
Chương 494: Ra Tay Trương Trợ
Chương 495: Địa Thế Thay Đổi
Chương 496: Tử Vong Chiếu Trạch
Chương 497: Ngọc Điệp Xuống Bếp Và Cái Kết
Chương 498: Vô Đề
Chương 499: Buổi Tối Không Yên Bình
Chương 500: Buổi Tối Không Yên Bình(1)
Chương 501: Vô Đề
Chương 502: Vô Đề
Chương 503: Vô Đề
Chương 504: Cả Đám Ngoác Miệng Ra
Chương 505: Âm Thi, Âm Châu
Chương 506: Thực Nhân Hoa
Chương 507: Tiểu Tử Thối
Chương 508: Thiên Âm Tông
Chương 509: Cuộc Sống Tông Môn
Chương 510: Hương Hương
Chương 511: Trương Đức
Chương 512: Ngày Tuyển Nhận Đệ Tử Của Thiên Âm Tông
Chương 513: Có Người Muốn Ăn Đòn
Chương 514: Có Người Muốn Ăn Đòn(1)
Chương 515: Sự Khát Máu
Chương 516: Có Người Đi Tới Ngăn Cản
Chương 517: Đệ Tử Chân Truyền Đều La Dê Béo
Chương 518: Đệ Tử Chân Truyền Đều La Dê Béo-1
Chương 519: Kiếm Phong Đệ Tử
Chương 520: Tề Hạo
Chương 521: Sư Đệ Có Cần Giúp Đỡ Không?
Chương 522: Lộ Phù Dung

Chương 523: Hai Người Không Sao Chứ?

Chương 524: Tìm Kiếm Minh Hữu

Chương 525: Giao Dịch

Chương 526: Bảo Khố Của Thiên Âm Tông

Chương 527: Đã Khó Thu Phục Vây Thì Cứ Giết Chết Sau Đó Luyện Con Rối

Chương 528: Đôi Khi Luôn Có Người Nhìn Chúng Ta Chướng Mắt Mà Không Cần Lý

Do

Chương 529: Đôi Khi Luôn Có Người Nhìn Chúng Ta Chướng Mắt Mà Không Cần Lý

Do-1

Chương 530: Người Theo Đuổi Của Hương Hương

Chương 531: Ngũ Đại Thế Lực Đỉnh Tiên Nhân Tộc Ở Trung Thiên

Chương 532: Chế Tạo Cự Thú

Chương 533: Thiên Thừa Phong

Chương 534: Đại Hội 100 Năm Một Lần

Chương 535: Đại Hội 100 Năm Một Lần (1)

Chương 536: Đại Hội 100 Năm Một Lần (2)

Chương 537: Phá Thiên Cảnh Sơ Kỳ

Chương 538: Đi Sâu Vào Bên Trong Thế Giới Bị Lãng Quên Dưới Lòng Đất

Chương 539: Thế Giới Bị Chôn Vùi

Chương 540: Sinh Vật Cổ Đại

Chương 541: Tập Sát

Chương 542: Lăn Theo Dấu Vết

Chương 543: Thiên Yêu Thánh Thành

Chương 544: Hung Chú Sa Vương

Chương 545: Biến Dịch Cương Thi(Thây Ma)

Chương 546: Xuân Dục

Chương 547: Ta Giết Người Chưa Bao Giờ Cần Lý Do

Chương 548: Ta Giết Người Chưa Bao Giờ Cần Lý Do.(2)

Chương 549: Vào Thành

Chương 550: Tướng Anh Dễ Bắt Nạt À

Chương 551: Ngày Đi Kiểm Tra Tư Chất

Chương 552: Ngày Đi Kiểm Tra Tư Chất (2)

Chương 553: Ngày Đi Kiểm Tra Tư Chất (3)

Chương 554: Tư Chất Hiếm Có

Chương 555: Ưu Đãi

Chương 556: Không Phải Ta Làm Thật Mà

Chương 557: Bước Đầu Của Tuyệt Kỹ Hình Thành

Chương 558: Trị Thương

Chương 559: Nơi Nào Có Người Nơi Đó Có Giang Hồ

Chương 560: Người Của Luyện Huyết Ma Giáo

Chương 561: Luyện Huyết Ma Giáo

Chương 562: Ta Cho Phép Người Ăn Từng Đứa Một

Chương 563: Người Phải Chết

Chương 564: Ngọc Dung

Chương 565: Bản Tính Tà Ác

Chương 566: Ác Bá

Chương 567: Hung Ngư

Chương 568: Hung Ngư (2)

Chương 569: Phạm Nhiều Người Tức Giận
Chương 570: Ngực Của Lan Lan Thật Lớn
Chương 571: Tứ Tuyệt
Chương 572: Tứ Tuyệt(1)
Chương 573: Việc Làm Quen Tay
Chương 574: Võ Hồn
Chương 575: Các Người Đều Là Thiên Tài Ta Không Phải Thỏa Mãn Chưa?
Chương 576: Các Người Đều Là Thiên Tài Ta Không Phải Thỏa Mãn Chưa? (1)
Chương 577: Hai Thế Lực Đại Chiến! Ngự Ông Đắc Lợi
Chương 578: Quân Đoàn Ma Dục
Chương 579: Quân Đoàn Ma Dục(1)
Chương 580: Hắc Ám Ma Thụ Tiến Hóa
Chương 581: Hắc Ám Ma Thụ Tiến Hóa 2
Chương 582: Ta Lại Còn Sợ Đại Di Hoa Cung Lắm Cơ
Chương 583: Tang Thi, Thụ Tinh. Thịnh Yên Bắt Đầu
Chương 584: Tang Thi, Thụ Tinh. Thịnh Yên Bắt Đầu (2)
Chương 585: Tông Chủ Đại Di Hoa Cung
Chương 586: Lão Đổng Bọn Khôi Phục
Chương 587: Một Trường Hạo Kiếp Bắt Đầu
Chương 588: Một Trường Hạo Kiếp Bắt Đầu-1
Chương 589: Một Trường Hạo Kiếp Bắt Đầu-2
Chương 590: Một Trường Hạo Kiếp Bắt Đầu-3
Chương 591: Cuồng Tín Đồ-1
Chương 592: Đền Chiến Trường
Chương 593: Cối Xay Thịt
Chương 594: Cối Xay Thịt-1
Chương 595: Quá Yêu Đi
Chương 596: Thanh Niên Tài Tuán
Chương 597: Bị Đánh Lén
Chương 598: Một Đám Yêu Đuối
Chương 599: Chiến Thành Số 4
Chương 600: Chiến Tướng Của Ác Ma Điện Tới
Chương 601: Vô Tà
Chương 602: Tụ Lôi Bảo Châu
Chương 603: Đùng Có Mà Khóc Nữa
Chương 604: Thế Giới Không Bao Giờ Thiếu Cạn Bả
Chương 605: Phong Đô Thành
Chương 606: Quay Về Ác Ma Điện
Chương 607: Quay Về Ác Ma Điện - Phản Đồ
Chương 608: Hắc Tinh
Chương 609: Bắt Lại Tù Nhân Bích Dao
Chương 610: Bắt Lại Tù Nhân Bích Dao 2
Chương 611: Địa Ngục Băng Long
Chương 612: Quy Định Của Ác Ma Điện
Chương 613: Hành Tinh Tròn Có Khác
Chương 614: Ác Ma Thành Số 3
Chương 615: Mối Về Lại Tính Đi
Chương 616: Kiêu Kiêu

Chương 617: Này Thì Thiên Tài
Chương 618: Này Thì Thiên Tài-1
Chương 619: Trương Thiên
Chương 620: Chuyện Này Là Thật Sao?
Chương 621: Thiên Tuyệt
Chương 622: Tam Tuyệt Độ Kiếp
Chương 623: Tam Tuyệt Độ Kiếp (Tt)
Chương 624: Bị Người Đánh Lén
Chương 625: Vượt Qua-Thiên Địa Chúc Phúc
Chương 626: Thanh Lý Thế Lực Thù Địch
Chương 627: Thanh Lý Thế Lực Thù Địch-1
Chương 628: Thanh Lý Thế Lực Thù Địch-2
Chương 629: Lão Quái Vật Tụ Hội
Chương 630: Lão Quái Vật Tụ Hội-1
Chương 631: Bảo Vật Chấn Thủy Đầu
Chương 632: Trúng Độc
Chương 633: Vọng Cốt Thuyền
Chương 634: Thuận Lợi Đến Tay Hồn Nguyên Thần Tinh-3
Chương 635: Đánh Quay Về
Chương 636: Đánh Quay Về-1
Chương 637: Trị Thương
Chương 638: Nâng Cao Đặc Tinh Trang Bị
Chương 639: Trương Thiên Cưới Vợ
Chương 640: Trương Thiên Cưới Vợ-1
Chương 641: Tới Lạc Hà Tiên Cốc
Chương 642: Tới Lạc Hà Tiên Cốc-1
Chương 643: Tới Lạc Hà Tiên Cốc-2
Chương 644: Ngày Thành Hôn
Chương 645: Tinh Phách Cung
Chương 646: Ác Ma Điện- Chủ Thành.
Chương 647: Đám Cưới
Chương 648: Cha Con Đàm Luận
Chương 649: Lại Nhận Thêm Một Cục Nợ
Chương 650: Thế Cục-Kẻ Địch Tứ Phía
Chương 651: Bước Đầu Tiên- Bình Định Hải Vực
Chương 652: Khơi Mào Chiến Tranh
Chương 653: Lên Bao Nhiêu Cũng Không Đủ Chết
Chương 654: Lên Bao Nhiêu Cũng Không Đủ Chết-1
Chương 655: Tu La A Phi
Chương 656: Tu La Ứng Thần
Chương 657: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới
Chương 658: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới-1
Chương 659: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới-2
Chương 660: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới-3
Chương 661: Hợp Tác
Chương 662: Hợp Tác(1)
Chương 663: Hợp Tác 2
Chương 664: Hợp Tác 3

Chương 665: Nơi Tụ Tập Của Những Kẻ Âm Hiểm
Chương 666: Nơi Tụ Tập Của Những Kẻ Âm Hiểm-1
Chương 667: Thu Phục Địa Uyên
Chương 668: Tàn Dư Đám Phản Loạn
Chương 669: Tử Tiêu Tông
Chương 670: Hỗn Độn Ma Thai
Chương 671: Hỗn Độn Ma Thai
Chương 672: Ăn Thịt
Chương 673: Vô Kế Khả Thi
Chương 674: Mi Dễ Bị Lừa Quá
Chương 675: Giờ Làm Sao Tiếp Theo Đây.
Chương 676: Cả Hai.
Chương 677: Lãnh Như Hàn
Chương 678: Không Qua Khỏi Chết Rồi
Chương 679: Vạn Kiếm Tông
Chương 680: Bồng Ảnh
Chương 681: Thời Gian Mới Vừa Đó Đã 33 Năm Đi Qua
Chương 682: Ma Vương Trở Lại(Kẻ Reo Rắc Cái Chết)
Chương 683: Ma Vương Trở Lại(Kẻ Reo Rắc Cái Chết)-1
Chương 684: Phá Thành-Huyết Chiến
Chương 685: Phá Thành-Huyết Chiến-1
Chương 686: Phá Thành-Huyết Chiến-2
Chương 687: Phá Thành-Huyết Chiến-3
Chương 688: Phá Thành-Huyết Chiến-4
Chương 689: Vũ Y
Chương 690: Hắc Âm - Kẻ Sa Đọa
Chương 691: Hắc Âm Vô Biên Quay Đầu Không Thấy Đường Về
Chương 692: Một Thể Ba Hồn
Chương 693: Xâm Lược Lục Địa Trung Tâm
Chương 694: Phục Hồi
Chương 695: Bữa Cơm Vui Vẻ
Chương 696: Thịt
Chương 697: Gần Tới Nơi
Chương 698: Xuân Đức Người Lương Thiện
Chương 699: Xuân Đức Người Lương Thiện-1
Chương 700: Nha Chu
Chương 701: Sơ Nhập Cao Thiên- Sói Hoang Mạc
Chương 702: Sơ Nhập Cao Thiên- Sói Hoang Mạc
Chương 703: Cao Thiên Nơi Không Yên Bình
Chương 704: Cao Thiên Nơi Không Yên Bình-1
Chương 705: Bước Đầu Khôi Phục
Chương 706: Cuộc Sống Luôn Có Một Vài Con Ruồi Chán Ghét
Chương 707: Cuộc Sống Luôn Có Một Vài Con Ruồi Chán Ghét-1
Chương 708: Xương Cứng
Chương 709: Yêu Tộc Vây Thành
Chương 710: Ngân Long Thống Lĩnh
Chương 711: Sâu
Chương 712: Diệt

Chương 713: Ba Yêu Vương
Chương 714: Năng Lực Mới - Thức Tỉnh
Chương 715: Năng Lực Mới - Kịch Độc Cường Hóa
Chương 716: Mấy Tên Yếu Đuối
Chương 717: Đầu Gỗ Sao Ngươi Cũng Ở Ngoài Đây.
Chương 718: Bách Kiếp Luyện Lưu Vân Tản
Chương 719: Hứa Hẹn
Chương 720: Bản Nguyên Độc Tố Lân Nữa Dị Biến
Chương 721: Thiên Tử Nhai
Chương 722: Mấy Con Cá Nhỏ
Chương 723: Mấy Con Cá Nhỏ-1
Chương 724: Tiểu Thiên Kiếp Hàng Lâm
Chương 725: Tiểu Thiên Kiếp Hàng Lâm 2
Chương 726: Tiểu Thiên Kiếp Hàng Lâm 3
Chương 727: Trong Cái Rủi Có Cái May.
Chương 728: Gia Tộc Họ Cam
Chương 729: Người Bảo Vệ
Chương 730: Khu Vực Núi Lửa- Nghi Binh Vương
Chương 731: Xung Đột
Chương 732: Ngang Ngược
Chương 733: Hoàn Hành Ngang Ngược-1
Chương 734: Tử Kiếm Chi Mộ - Cơ Duyên
Chương 735: Tử Kiếm Chi Mộ - Cơ Duyên(1).
Chương 736: Tử Kiếm Chi Mộ - Quỷ Dị
Chương 737: Tử Kiếm Chi Mộ - O Cảnh-Xích Linh Tiên Thi
Chương 738: Tử Kiếm Chi Mộ - Ác Chiến
Chương 739: Bàn Long Quy Khư
Chương 740: Bị Hiểu Lâm
Chương 741: Tỉnh Lại
Chương 742: Long Linh Nhi
Chương 742+2: Long Linh Nhi (Tiếp).
Chương 743: Ưa Khác Nay Khác
Chương 744: Xưa Khác Nay Khác (1).
Chương 745: Xưa Khác Nay Khác (2).
Chương 746: Cạnh Tranh Bên Trong Gia Tộc
Chương 747: Kịch Củ Soạn Lại
Chương 748: Em Gái Của Tôn Vân
Chương 749: Nơi Thị Phi
Chương 750: Nhìn Người Không Nên Nhìn Mặt Ngoài
Chương 751: Lục Công Tử
Chương 752: Tâm Mệnh Trùng
Chương 753: Cốt Kiếm
Chương 754: Dung Hợp
Chương 755: Lưu Văn Kỳ
Chương 756: Thịnh Thế Để Thành
Chương 757: Ăn Sập Tiệm
Chương 758: Cuộc Sống Mà
Chương 759: Ngươi Vừa Nói Cái Gì

Chương 760: Thịnh Thế Đế Thành
Chương 761: Con Rối-Thất Trưởng Lão
Chương 762: Xuất Hiện Vấn Đề Chí Mạng
Chương 763: Lần Đầu Đi Ra Ngoài Bàn Long Thánh Địa
Chương 764: Điềm Xấu
Chương 765: Vòng Ngoài Bàn Long Quy Khư
Chương 766: Nơi Nghỉ Chân
Chương 767: Âm Mưu
Chương 768: Không Biết Đầu Mà Lường
Chương 769: Mông Lão Đối Kháng Cứu Kiếm Ca
Chương 770: Đồ Sát
Chương 771: Ba Ngày Sau.
Chương 772: Người Vói Người Là Không Thể Tin Tưởng Nhau
Chương 773: Người Vói Người Là Không Thể Tin Tưởng Nhau 2
Chương 775: Tu Luyện Nhảm Chán
Chương 776: Ngày Mới Bắt Đầu
Chương 777: Hồ Nhất Khôn
Chương 778: Sinh Hồn Hoa
Chương 779: Người Lương Thiện Nhưng Dòng Đòi Xô Đẩy
Chương 780: Người Lương Thiện Nhưng Dòng Đòi Xô Đẩy(1)
Chương 781: Như Mấy Vạn Năm
Chương 782: Nghịch Đại
Chương 783: Phân Tranh
Chương 784: Linh Hồn Cường Giả
Chương 785: Linh Hồn Cường Giả-1
Chương 786: Khổ Đức Nạp Bị Người Truy Sát
Chương 787: Khổ Đức Nạp
Chương 788: Khu Vực 2- Hắc Ám Rừng Rậm
Chương 789: Loại Người Gì Cũng Có
Chương 790: Ăn Một Cái Mệt Vào Người
Chương 791: Ăn Một Cái Mệt Vào Người-1
Chương 792: Tỉnh Lại-Lột Xác
Chương 793: Khu Phế Tích
Chương 794: Gặp Người Anh Em Cùng Cha Khác Bà Ngoại
Chương 795: Gặp Người Anh Em Cùng Cha Khác Bà Ngoại (1)
Chương 796: Gặp Người Anh Em Cùng Cha Khác Bà Ngoại (2)
Chương 797: Truy Binh
Chương 798: Tiên Bảo Đến Tay
Chương 799: Không Gian Sụp Đổ
Chương 800: Lần Đầu Sử Dụng Ma Hồn Linh Vực Và Cái Kết Không Mấy Tốt Đẹp
Chương 801: Chạy Trốn
Chương 802: Tiếp Tục Chạy Trốn
Chương 803: Sói Mập Thương Tâm
Chương 804: Rắc Rối Nho Nhỏ
Chương 805: Linh Nhũ Huyền Đàm
Chương 806: Linh Nhũ Huyền Đàm 2
Chương 807: Mượn Đồ
Chương 808: Không Chế

Chương 809: Tu Tiên Thật Tồn Kém
Chương 810: Không Đền
Chương 811: Lạc Đường
Chương 812: Tìm Về Con Rối Vương Giả
Chương 813: Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận
Chương 814: Phượng Tước Vỹ Vương(Phượng Vỹ Tước)
Chương 815: Uy Năng Của Quý Kiếm Khi Kết Hợp Cùng Với Tuyệt Kỹ
Chương 816: Phượng Tước Vỹ Vương(1)
Chương 817: Phượng Tước Vỹ Vương(2)
Chương 818: Chúc Mừng Đại Nhân Đã Khôi Phục
Chương 819: Tà Uy
Chương 820: Quý Kiếm
Chương 821: Bồ Huyết Linh Tham
Chương 822: Bồ Huyết Linh Tham -2
Chương 823: Bồ Huyết Linh Tham -3
Chương 824: Ảnh Phi Hà Hoan Thiêm Thích
Chương 825: Quay Về Khu Vực Nhân Tộc
Chương 826: Thành Trì Của Nhân Tộc Bên Trong Bàn Long Quy Khư
Chương 827: Hai Người Các Người Biểu Hiện Rất Tốt
Chương 828: Cứu Công Chúa
Chương 829: Các Thế Lực Bí Ẩn Bên Trong Bàn Long Thánh Địa
Chương 830: Bước Ngoặt
Chương 831: Tiệc Tối
Chương 832: Tiệc Tối-1
Chương 833: Trước Giờ Tranh Tài
Chương 834: Kết Thúc Nhanh Chóng(Chương Đầu)
Chương 835: Nghiền Ép Tuyệt Đối
Chương 836: Ăn Lung Tung Và Cái Kết
Chương 837: Đại Sự Phát Sinh
Chương 838: Lên Đường
Chương 839: Tìm Đến Bóng Ảnh
Chương 841: Vương Giả Thích Khách
Chương 842: Chí Mạng Vấn Đề-Thiếu Hụt Công Pháp
Chương 843: Địa Kiếp Ba Vạn Năm Một Lần
Chương 844: Thiện Tâm
Chương 845: Tiếp Theo
Chương 846: Minh Thích Thì Minh Làm
Chương 847: Cuộc Sống Nghiệt Ngã
Chương 848: Tiếp Theo
Chương 849: Tiếp Theo
Chương 850: Khách Không Mời Mà Đến
Chương 851: Mạnh Mối Về Táng Thần Uyên
Chương 852: Quay Về
Chương 853: Thời Gian Rảnh
Chương 854: Luyện Kiếm Cùng Nhạn Tuyệt
Chương 855: Nhạn Tuyệt
Chương 856: Gặp
Chương 857: Tôn Ngọc

Chương 858: Nhạn Tuyết Bị Thương
Chương 859: Thanh Tâm Quyết
Chương 860: Mộng Hồng Trần
Chương 861: A Manh Lân Nửa Biến Hóa - Xuân Đức Phá Sản
Chương 862: Hỗn Loạn- Thêm Một Kiện Chí Bảo
Chương 863: Bồ Linh Đan
Chương 864: Mang Nhạn Tuyết Rời Đi
Chương 865: Tham Gia Chiến Đấu
Chương 866: Lòng Người
Chương 867: Máu Lạnh
Chương 868: Kinh Hỷ Ngoài Ý Muốn
Chương 869: Hoang Mạc Tử Thần
Chương 870: Chuẩn Bị Hành Động
Chương 871: Bóng Ảnh Con Ác Quỷ Đáng Sợ
Chương 872: Bóng Ảnh Con Ác Quỷ Đáng Sợ 2
Chương 873: Truy Sát
Chương 874: Kinh Động Các Đại Chủng Tộc
Chương 875: Ban Thưởng
Chương 876: Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực
Chương 877: Con Rối Có Trí Tuệ
Chương 878: Gió Tanh Mưa Máu
Chương 879: Gió Tanh Mưa Máu-1
Chương 880: Một Minh Một Kiếm Chém Giết Quân Tiên
Chương 881: Song Ma Quỷ Ảnh
Chương 882: Xuân Đức Bị Thương- Vũ Y Ra Ngoài
Chương 883: Vũ Y Xuất Hiện An Toàn Được Đảm Bảo
Chương 884: Khôi Phục Một Phần
Chương 885: Quay Về
Chương 886: Tôn Khánh Nguyên Làm Người Kinh Sợ
Chương 887: Tôn Khánh Nguyên
Chương 888: Tôn Vân
Chương 889: Tin Tức 12 Vị Thánh Tổ
Chương 890: Lần Đầu Tiên Vào Thực Mộng Thương Thành Tiên Vực
Chương 891: Tiếp Theo
Chương 892: Bản Tính Của Vũ Y
Chương 893: Bị Các Thế Lực Lớn Nhìn Chằm Chằm
Chương 894: Trại Mồ Côi Bị Hủy
Chương 895: Không Được Lại Đây
Chương 896: Long Gia
Chương 897: Tạm Lánh Phong Mang
Chương 897+2: Vũ Y Đồ Sát
Chương 898: Bàn Long Thánh Địa Tình Thế Hiện Tại
Chương 899: Âm Quỷ Trần Ra Bên Ngoài
Chương 900: Suy Tính Về Sau
Chương 901: Bàn Long Thành Tình Thế Ngàn Cân Treo Sợi Tóc
Chương 902: Tình Huống Bất Ngờ Một Trong 12 Vị Thánh Tổ Xuất Hiện
Chương 903: Chỉ Cần Nghe Tên Cũng Khiến Cho Người Ta Phải Sợ Hãi
Chương 904: Việt Ngữ -Ngôn Ngữ Độc Nhất Cũng Là Duy Nhất

Chương 905: Giao Dịch
Chương 906: Âm Quỷ Vương Giả Trung Giai(Tinh Vương Tiên Cảnh Trung Kỳ)
Chương 907: Tổ Hợp Tiên Thuật Sát Chiêu
Chương 908: Cuộc Sống Mệt Mỏi
Chương 909: Giết Chóc Quá Nhiều Mất Đi Cảm Xúc
Chương 910: Vũ Y Trưởng Thành
Chương 911: Thu Hoạch Lợi Ích To Lớn
Chương 912: Thu Hoạch Lợi Ích To Lớn(1)
Chương 913: Giải Quyết Những Việc Còn Lại
Chương 914: Một Phần Mềm Yếu Trong Con Người Xuân Đức
Chương 915: Tiến Đến Địa Bàn Long Tộc
Chương 916: Thoáng Cái Lại Nghèo
Chương 917: Kế Hoạch Âm Độc
Chương 918: Bắt Đầu Hành Động -Bàn Long Quy Khư Biến Đổi
Chương 919: Thử Nghiệm Uy Lực Bảo Vật
Chương 920: Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận
Chương 921: Đại Họa Ấp Xuống Đầu Long Tộc
Chương 922: Một Chút Bất Ngờ Phát Sinh
Chương 923: Nhất Tiên Đoạt Mệnh- Luân Hồi Nhất Thiểm
Chương 924: Không Một Kẻ Chạy Thoát
Chương 925: Huyết Tể Cả Một Phân Chi Long Tộc
Chương 926: Huyết Tể Cả Một Phân Chi Long Tộc-1
Chương 927: Thu Hoạch - Tìm Nơi Ẩn Nấp
Chương 928: Giới Thiệu Về Tiên Giới (Chương Phụ)
Chương 929: Kinh Động Tới Thế Lục Bên Trên
Chương 930: Những Ngày Bình An
Chương 931: Một Đám Không Có Chất Dinh Dưỡng
Chương 932: Làn Sóng Truy Sát
Chương 933: Quỷ Kiếm Tiên Hành Lộ Xác
Chương 934: Quỷ Kiếm Cùng Bóng Ảnh Đồng Thời Thức Tỉnh
Chương 935: Những Kẻ Không May
Chương 936: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh
Chương 937: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh-1
Chương 938: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh-2
Chương 939: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh-3
Chương 940: Tiểu Kim
Chương 941: Tiểu Kim 2
Chương 942: Tiểu Kim 3
Chương 943: Phương Pháp Khắc Chế Biện Pháp Truy Tung
Chương 944: Mọi Thứ Đều Tốt Đẹp
Chương 945: Sống Giữa Bầy Địch Nhân
Chương 946: Cuộc Sống Nhàm Chán Của Xuân Đức
Chương 947: Người Của Thặng Tiên Tông Đến
Chương 948: Không Biết Từ Đâu Tới
Chương 949: Lại Bắt Đầu Luyện Khí
Chương 950: Uy Năng Của Quỷ Kiếm Hiện Tại
Chương 951: Phiền Phức Nho Nhỏ
Chương 952: Vũ Y Giả Ngây Thơ

Chương 953: Vũ Y Bạo Lược
Chương 954: Xử Lý Không Dứt Điểm Phiền Toái Nối Tiếp Phiền Toái
Chương 955: Xử Lý Không Dứt Điểm Phiền Toái Nối Tiếp Phiền Toái (2)
Chương 956: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết
Chương 957: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết 2
Chương 958: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết 3
Chương 959: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết 4
Chương 960: Cảm Thấy Thua Thiệt
Chương 961: Nhầm Lẫn
Chương 962: Đào Tạo Người Phụ Việc
Chương 963: Thời Gian Trôi Nhanh
Chương 964: Rời Đi
Chương 965: Thu Hoạch - Con Đường Gian Nan
Chương 966: Thu Hoạch - Con Đường Gian Nan 2
Chương 967: Anh Cũng Thích Như Vậy
Chương 968: Lấy Được Thông Tin Về Táng Thần Uyên
Chương 969: Tiến Về Lam Gia
Chương 970: Lam Gia
Chương 971: Lam Gia (2)
Chương 972: Vòng Xoáy Âm Mưu
Chương 973: Một Cái Sát Cục
Chương 974: Một Cái Sát Cục (2)
Chương 975: Một Cái Sát Cục (3)
Chương 976: Thảm Liệt
Chương 977: Lam Thiên
Chương 978: Lại Còn Muốn Giả Vờ Trước Mặt Ta
Chương 979: Nhất Kiếm Vong Mệnh
Chương 980: Bản Chất
Chương 981: Thái Nhất Bí Văn Thạch - Tình Thế Biến Hóa Khôn Lường
Chương 982: Lại Lịch Thế Lược Thần Bí
Chương 983: Cơ Ác Mộng Vừa Mới Bắt Đầu
Chương 984: Cơ Ác Mộng Vừa Mới Bắt Đầu(1)
Chương 985: Nơi Ma Quái
Chương 986: Nơi Ma Quái
Chương 987: Cuộc Sống Mà
Chương 988: Hung Thú Vương Cấp Sống Thành Đàn
Chương 989: Săn Bắt Hung Thú
Chương 990: Con Mồi Tự Tìm Tới
Chương 991: Một Đòn Kết Liễu
Chương 992: Đền Một Tên Xử Lý Một Tên
Chương 993: Khống Chế Toàn Bộ
Chương 994: Phân Thân Cường Giả
Chương 995: Tại Hạ Chưa Ngán Ai Bao Giờ
Chương 996: Độn Thiên Phù
Chương 997: Cấm Chú Nguyên Rửa Thâm Độc Của Xuân Đức
Chương 998: Cấm Chú Nguyên Rửa Thâm Độc Của Xuân Đức(1)
Chương 999: Kế Hoạch Diên Cuồng
Chương 1000: Cánh Cửa Mở Ra Một Phương Trời Mới

Chương 1001: Người Đến Không Thiện
Chương 1002: Trúc Mộng Lam Viên-Kế Hoạch Mới
Chương 1003: Xuân Đức Chấn Thả Hung Thú
Chương 1004: Xuân Đức Chấn Thả Hung Thú(1)
Chương 1005: Thế Giới Thật Nhỏ Lại Gặp Người Quen
Chương 1006: Chạy Thật Nhanh
Chương 1007: Chạy Thật Nhanh(1)
Chương 1008: Cảm Thấy Thật Sâu Sợ Hãi
Chương 1009: Cạm Bẫy
Chương 1010: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên
Chương 1011: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên 2
Chương 1012: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên 3
Chương 1013: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên 4
Chương 1014: Tiến Vào Khu Vực Bên Trong
Chương 1015: Tiến Vào Khu Vực Bên Trong 2
Chương 1016: Tiến Vào Khu Vực Bên Trong 3
Chương 1017: Người Cửa Triều Tịch Châu Bị Kì Thi
Chương 1018: Thần Võ Nguyên Tháp
Chương 1019: Tiến Vào Trong Thành
Chương 1020: Nhất Kiếm Vong Mệnh
Chương 1021: Vào Trong Tháp
Chương 1022: Thần Bí Và Những Nguy Hiểm Khó Lường
Chương 1023: Tầng 2 Thần Võ Nguyên Tháp
Chương 1024: Nhiệm Vụ Tàn Khốc
Chương 1025: Nhiệm Vụ Tàn Khốc(1)
Chương 1026: Huyền Diệt Ma Mâu
Chương 1027: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán
Chương 1028: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 2
Chương 1029: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 3
Chương 1030: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 4
Chương 1031: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 5
Chương 1032: Trấn Nhiếp Toàn Bộ
Chương 1033: Quỷ Băng
Chương 1034: Quỷ Băng(1)
Chương 1035: Quỷ Băng(2)
Chương 1036: Dẫn Dụ Quỷ Băng
Chương 1037: Nữ Hoàng Băng
Chương 1038: Nữ Hoàng Băng(1)
Chương 1039: Nữ Hoàng Băng Đáng Sợ
Chương 1040: Nữ Hoàng Băng Đáng Sợ(2)
Chương 1041: Nhiệm Vụ Gian Nan
Chương 1042: Tập Kích Bất Ngờ - Bóng Ảnh Bí Pháp Mất Đi Tác Dụng
Chương 1043: Ngày Thứ Hai
Chương 1044: Ngày Thứ Hai (1)
Chương 1045: Ngày Thứ Hai (2)
Chương 1046: Ngày Thứ Hai (3)
Chương 1047: Ngày Thứ Hai (3)
Chương 1048: Hỗn Độn Thiên Thủy

Chương 1049: Hồn Độn Thiên Thủy(1)
Chương 1050: Luyện Hóa Sơ Bộ
Chương 1051: Bắt Quỷ Nước
Chương 1052: Long Sát-Nguyên Ma
Chương 1053: Thành Công Tóm Gọn
Chương 1054: Nhiệm Vụ Trở Nên Đơn Giản
Chương 1055: Nhiệm Vụ Trở Nên Đơn Giản(1)
Chương 1056: Ngày Cuối Cùng
Chương 1057: Nhiệm Vụ Kết Thúc
Chương 1058: Nhiệm Vụ Kết Thúc (2)
Chương 1059: Huyết Thần Trì
Chương 1060: Tranh Đoạt Bạch Hồ Thần Huyết
Chương 1061: Tranh Đoạt Bạch Hồ Thần Huyết(1)
Chương 1062: Người Người Khiếp Sợ
Chương 1063: Mạnh Tử Ngang
Chương 1064: Chiến
Chương 1065: Chiến (2)
Chương 1066: Dị Biến Phát Sinh
Chương 1067: Cừu Mộng Trảm
Chương 1068: Dương Tử Quân
Chương 1069: Ác Ma Điện Hiện Tại (Ngoại Truyện)
Chương 1070: Chương Phụ
Chương 1071: Chương Phụ - Không Gian Vong Linh
Chương 1072: Thần Võ Nguyên Tháp-Quán Chú Linh Hồn
Chương 1073: Thần Võ Nguyên Tháp-Quán Chú Linh Hồn (2)
Chương 1074: Thần Võ Nguyên Tháp-Nhiệm Vụ Mới
Chương 1075: Thần Võ Nguyên Tháp -Nhiệm Vụ Số 4
Chương 1076: Thần Võ Nguyên Tháp -Nhiệm Vụ Bắt Đầu
Chương 1077: Nhiệm Vụ Số 4 - Ngụy Hiểm Khắp Mọi Nơi
Chương 1078: Nhiệm Vụ Số 4 - Ngụy Hiểm Khắp Mọi Nơi (2)
Chương 1079: Nhiệm Vụ Số 4 - Nhân Vật Được Liệt Vào Danh Sách Cần Tránh Xa
Chương 1080: Nhiệm Vụ Số 4 - Ban Đêm Tại Thập Vạn Đại Sơn
Chương 1081: Nhiệm Vụ Số 4 - Quái Vật Khổng Lồ Khắp Mọi Nơi
Chương 1082: Nhiệm Vụ Số 4 - Long Sát Nguyên Ma Phát Triển Thần Tốc
Chương 1083: Nhiệm Vụ Số 4 - Thôn Phệ Đến Giới Hạn
Chương 1084: Nhiệm Vụ Số 4 - Tranh Đoạt Bản Đồ
Chương 1085: Nhiệm Vụ Số 4 - Tranh Đoạt Bản Đồ(1)
Chương 1086: Nhiệm Vụ Số 4 - Tranh Đoạt Bản Đồ(2)
Chương 1087: Nhiệm Vụ Số 4 - Ác Danh Lan Xa
Chương 1088: Nhiệm Vụ Số 4 - Bản Đồ Hoàn Chính Của Thập Vạn Đại Sơn
Chương 1089: Nhiệm Vụ Số 4 - Mộc Lâm Huyền Thế Đồ
Chương 1090: Nhiệm Vụ Số 4 - Mộc Lâm Huyền Thế Đồ (2)
Chương 1091: Nhiệm Vụ Số 4 - Mộc Lâm Huyền Thế Đồ (3)
Chương 1092: Nhiệm Vụ Số 4 - Thực Lực Chân Thực Của Ba Đại Ma Đầu Bóng Ảnh,
Long Sát, Nguyên Ma
Chương 1093: Nhiệm Vụ Số 4 - Boss Hắc Mộc Hiện Thế
Chương 1094: Nhiệm Vụ Số 4 - Hắc Mộc Phá Cấm
Chương 1095: Nhiệm Vụ Số 4 - Xương Nát, Thịt Tan, Linh Hồn Tiêu Tán

Chương 1096: Nhiệm Vụ Số 4 - Xương Nát, Thịt Tan, Linh Hồn Tiêu Tán (2)
Chương 1097: Nhiệm Vụ Số 4 - Ngàn Cân Treo Sợi Tóc
Chương 1098: Nhiệm Vụ Số 4 - Thông Qua Cùng Ban Thường
Chương 1099: Thần Võ Nguyên Tháp Tầng 5
Chương 1100: Thần Võ Nguyên Tháp Tầng 5- Nâng Cấp Thiên Độc Long Nhân Cấp 9
Chương 1101: Thần Võ Nguyên Tháp Tầng 5- Một Đám Âm Hiểm, Giải Dối
Chương 1102: Vô Địch Xuất Thế
Chương 1103: Vô Địch Xuất Thế(1)
Chương 1104: Bóng Ảnh Phục Hồi
Chương 1105: Nhiệm Vụ Số 5 - Nhiệm Vụ Sinh Tồn Tại Thế Giới Ma Pháp
Chương 1106: Nhiệm Vụ Số 5 - Cuộc Sống Khó Khăn.
Chương 1107: Nhiệm Vụ Số 5 - Sống Ở Trên Đồi Phải Thật Nhẫn Tâm
Chương 1108: Nhiệm Vụ Số 5 - Thức Tỉnh Ma Pháp Nguyên Tố Quang Thuộc Tính
Chương 1109: Nhiệm Vụ Số 5 - Năng Lực Hấp Thụ Không Có Mất Đi
Chương 1110: Nhiệm Vụ Số 5 - Lực Lượng Quay Trở Về
Chương 1111: Nhiệm Vụ Số 5 - Dù Là Ở Đâu Vẫn Chỉ Duy Nhất Một Con Đường Có

Thế Đi

Chương 1112: Sơ Lược Về Thế Giới Mà Xuân Đức Đang Ở Lại
Chương 1113: Nhiệm Vụ Số 5 - Thăm Sát Hàng Loạt
Chương 1114: Nhiệm Vụ Số 5 - Quay Về Làm Người Lương Thiện
Chương 1115: Nhiệm Vụ Số 5 - Quay Về Làm Người Lương Thiện(1).
Chương 1116: Nhiệm Vụ Số 5 - Việc Bất Đắc Dĩ Không Làm Không Được
Chương 1117: Nhiệm Vụ Số 5 - Gian Lận
Chương 1118: Nhiệm Vụ Số 5 - Nhiệm Vụ Biến Đổi Theo Chiều Hướng Xấu
Chương 1119: Nhiệm Vụ Số 5 - Cảm Giác Tiêu Tiền Mà Không Cần Suy Nghĩ
Chương 1120: Nhiệm Vụ Số 5 - Muốn Làm Người Tốt Nhưng Người Không Cho Ta Làm
Chương 1121: Nhiệm Vụ Số 5 - Chỉ Là Một Đại Ma Pháp Sư Thôi Mà
Chương 1122: Nhiệm Vụ Số 5 - Chỉ Là Một Đại Ma Pháp Sư Thôi Mà(1)
Chương 1123: Nhiệm Vụ Số 5 - Cấp Bách Nâng Cao Thực Lực
Chương 1124: Nhiệm Vụ Số 5 - Liên Tiếp Tạo Nên Thăm Sát Hàng Loạt
Chương 1125: Nhiệm Vụ Số 5 - Năng Lực Mới Của Bóng Ảnh Khi Tấn Thăng Sinh

Mệnh Hình Thái Cấp Cao

Chương 1126: Nhiệm Vụ Số 5 - Không Đi Học Giáo Sư Đến Tận Nhà Tìm
Chương 1127: Nhiệm Vụ Số 5 - Vô Bọc Hoàn Hảo
Chương 1128: Nhiệm Vụ Số 5 - Mở Rộng Thế Lực
Chương 1129: Nhiệm Vụ Số 5 - Long Kỳ Quân Đoàn
Chương 1130: Nhiệm Vụ Số 5 - Cả Đế Đô Giới Nghiêm, Lòng Người Bàng Hoàng
Chương 1131: Nhiệm Vụ Số 5 - Cả Đế Đô Giới Nghiêm, Lòng Người Bàng Hoàng(1)
Chương 1132: Nhiệm Vụ Số 5 - Ngày Đầu Tiên Đi Học
Chương 1133: Nhiệm Vụ Số 5 - Cuộc Sống Thanh Bình
Chương 1134: Nhiệm Vụ Số 5 - Người Cửa Hắc Ám Giáo Hội
Chương 1135: Nhiệm Vụ Số 5 - Quân Đội, Giáo Đình, Hắc Ám Giáo Hội
Chương 1136: Nhiệm Vụ Số 5 - Quân Đội, Giáo Đình, Hắc Ám Giáo Hội(1)
Chương 1137: Nhiệm Vụ Số 5 - Quân Đội, Giáo Đình, Hắc Ám Giáo Hội(2)
Chương 1138: Nhiệm Vụ Số 5 - Trở Mặt Còn Nhanh Hơn Cả Lặt Bàn Tay
Chương 1139: Nhiệm Vụ Số 5 - Giết Người Như Ngóe
Chương 1140: Nhiệm Vụ Số 5 - Trận Chiến Làm Nên Tên Tuổi
Chương 1141: Nhiệm Vụ Số 5 - Bắt Đầu Nghiêm Túc Tạo Dựng Thế Lực

Chương 1142: Nhiệm Vụ Số 5 - Quay Trở Về Nhà
Chương 1143: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Lần Nữa Xuất Hiện Nhiệm Vụ 7 Sao, Ác Liệt
Nhiệm Vụ, Sinh Tử Một Đườn
Chương 1144: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Lần Nữa Xuất Hiện Nhiệm Vụ 7 Sao, Ác Liệt
Nhiệm Vụ, Sinh Tử Một Đường
Chương 1145: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Ngày Trước Khi Giai Đoạn 2 Chính Thức Bắt Đầu
Chương 1146: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Ngày Trước Khi Giai Đoạn 2 Chính Thức Bắt
Đầu(1)
Chương 1147: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Ngày Trước Khi Giai Đoạn 2 Chính Thức Bắt
Đầu(2)
Chương 1148: Nhiệm Vụ Số 5 - Thư Giãn
Chương 1149: Nhiệm Vụ Số 5 - Giai Đoạn Thứ 2 Bắt Đầu
Chương 1150: Nhiệm Vụ Số 5 - Bị Người Âm Sát
Chương 1151: Nhiệm Vụ Số 5 - Điều Tra Kẻ Đứng Sau Màn
Chương 1152: Nhiệm Vụ Số 5 - Bắt Đầu Triển Khai Hành Động
Chương 1153: Nhiệm Vụ Số 5 - Lâm Duệ
Chương 1154: Nhiệm Vụ Số 5 - Mục Tiêu Cho Người Nhắm Tới
Chương 1155: Nhiệm Vụ Số 5 - Chuẩn Bị Phản Kích
Chương 1156: Nhiệm Vụ Số 5 - Thần Nữ Vĩnh Sinh Thần Giáo
Chương 1157: Nhiệm Vụ Số 5 - Thỏa Thuận Của Hai Bên
Chương 1158: Nhiệm Vụ Số 5 - Linh Cảm Không Lành
Chương 1159: Nhiệm Vụ Số 5 - Sóng Gió Nổi Lên
Chương 1160: Nv5 - Trận Chiến Bên Trong Vương Đô Chu Tước Đế Quốc
Chương 1161: Nv5 - Liệu Có Phải Vô Tình
Chương 1162: Nv5 - Giai Đoạn Thứ 3 Xuất Hiện
Chương 1163: Nv5 - Tranh Thủ Vợ Vết Tà Nguyên
Chương 1164: Nv5 - Nhiệm Vụ Kết Thúc
Chương 1165: Nv5 - Ban Thường Dày Đặc
Chương 1166: Trúc Mộng Lam Viên Đóng Cửa
Chương 1167: Thảm Cảnh Lạc Đường
Chương 1168: Bí Pháp Của Xuân Đức
Chương 1169: Huyết Thần Trì
Chương 1170: Sóng Gió Lại Nổi Lên
Chương 1171: Nữ Ma Đầu Tuyệt Kỳ
Chương 1172: Nữ Ma Đầu Tuyệt Kỳ(1)
Chương 1173: Hợp Nhất Tất Tất Cả Những Thế Lực Trong Phù Sinh Thành
Chương 1174: Thanh Lý Tất Cả Những Nhân Tộc Bất Ổn Ở Bên Trong Phù Sinh Thành
Chương 1175: Đứng Vững Chân Tại Phù Sinh Thành
Chương 1176: Nhiệm Vụ Số 5 Kết Thúc
Chương 1177: Hiểu Rõ Hơn Về Thần Võ Nguyên Thập
Chương 1178: Cuộc Đòi Là Bể Khô
Chương 1179: Trêu Đùa Người Mới
Chương 1180: Tứ Dục Phù Kinh Trận
Chương 1181: Nhiệm Vụ Đơn Giản
Chương 1182: Một Mạch Phá Tan Tâm Ma Áo Cảnh Tầng 10
Chương 1183: Bóng Ảnh Đột Phá Giới Hạn Bản Thân
Chương 1184: Thông Qua Nhiệm Vụ-Bóng Ảnh Đột Phá Lên Sinh Mệnh Thẻ Cấp 3
Chương 1185: Lại Có Người Muốn Đi Đầu Thai

Chương 1186: Vũ Y Gặp Ngụy
Chương 1187: Thân Phận Bại Lộ Vũ Y Bị Hàng Loạt Thế Lực Lớn Vây Quét
Chương 1188: Bóng Ảnh Phủ Xuống-Cơn Ác Mộng Kinh Hoàng
Chương 1189: Bóng Ảnh Phủ Xuống-Cơn Ác Mộng Kinh Hoàng(1)
Chương 1190: Cả Phong Thần Vực Dậy Sóng
Chương 1191: Quán Chú Linh Hồn Lực Lượng
Chương 1192: Linh Vực Độc Tố - Quán Chú Linh Hồn Lực
Chương 1193: Thuộc Tính Thiên Độc Long-Nhãn 15*
Chương 1194: Nhiệm Vụ Tổng Hợp Bắt Đầu
Chương 1195: Người Bên Trong Số Mệnh
Chương 1196: Lâm Thừa Vũ
Chương 1197: Ngộ Ra
Chương 1198: Chi Nhánh Nhiệm Vụ Khởi Động
Chương 1199: Nhảm Chán Đến Cực Điểm
Chương 1200: Người Điên
Chương 1201: Biến Hóa
Chương 1202: Nghiên Cứu Ấn Ký Lam Nguyệt
Chương 1203: Tiểu Đào
Chương 1204: Hoàng Thành Nam Việt Quốc
Chương 1205: Lâm Kha
Chương 1206: Tà Thiếu
Chương 1207: Bí Mật
Chương 1208: Lại Có Thêm Một Ngóc Đệ Tử
Chương 1209: Lâm Thừa Vũ Một Mặt Khác
Chương 1210: Một Trận Kinh Biến
Chương 1211: Liên Tục Có Biến
Chương 1212: Liên Tục Có Biến (1)
Chương 1213: Người Ở Phía Sau
Chương 1214: Thu Lưới
Chương 1215: Rời Đi
Chương 1216: Nam Thần Tông
Chương 1217: Vô Đề
Chương 1218: Hỗn Loạn Địa Phương
Chương 1219: Hỗn Loạn Địa Phương (1)
Chương 1220: Việc Phiền Phức Quán Thân
Chương 1221: Xuân Đức Phát Sinh Việc Ngoài Ý Muốn
Chương 1222: Xuân Đức Phát Sinh Việc Ngoài Ý Muốn (2)
Chương 1223: Bị Đại Lực Cường Giả Vây Công
Chương 1224: Tình Thế Nguy Hiểm
Chương 1225: Tình Thế Nguy Hiểm(1)
Chương 1226: Tam Hoàng - Cứu Đầu Hoàng Kim Xà Ra Mặt
Chương 1227: Xuân Đức Lâm Vào Hôn Mê
Chương 1228: Xuân Đức Lâm Vào Hôn Mê(1)
Chương 1229: Huyết Vận
Chương 1230: Vấn Đề Phiền Phức
Chương 1231: Giết Một Đám Lại Đến Một Đám
Chương 1232: Giết Một Đám Lại Đến Một Đám(1)
Chương 1233: Một Loại Cảm Giác Vô Lực Cạn Bã Giết Mãi Không Hết

Chương 1234: Dị Biến
Chương 1235: Nguy Hiểm Trùng Điệp
Chương 1236: Người Tốt Đầu Đầu Cũng Có
Chương 1237: Cứu Cung Huyết Kiếm
Chương 1238: Cường Giả Hoan Nguyệt Tông
Chương 1239: Bị Bắt Giữ
Chương 1240: Bị Bắt Giữ (2)
Chương 1241: Bị Bắt Giữ (3)
Chương 1242: Cuộc Sống Thật Vi Diệu
Chương 1243: Cuộc Sống Thật Vi Diệu(1)
Chương 1244: Phân Thân Hồn Thể
Chương 1245: Tiêu Dật Phàm
Chương 1246: Hai Mươi Lăm Năm Thoáng Cái Đã Qua
Chương 1247: Mai Táng Thành
Chương 1248: Mai Táng Thành(1)
Chương 1249: Lôi Phong Thương Hội Bị Người Diệt
Chương 1250: Lôi Phong Thương Hội Bị Người Diệt(1)
Chương 1251: Yêu Nguyên- Vọng Thần Lâm
Chương 1252: Thần Dịch Lực Uy Năng
Chương 1253: Gặp Lại Người Xưa- Lôi Dịch
Chương 1254: Gặp Lại Người Xưa- Lâm Kinh Hương
Chương 1255: Bồn Nguyên Lực
Chương 1256: Vọng Thần Lâm
Chương 1257: Tịnh Tâm Thánh Cung
Chương 1258: Chỗ Dựa Vững Chắc
Chương 1259: Đi Tới Thần Vực
Chương 1260: Luyện Khôi
Chương 1261: Chuyện Khôi Hải
Chương 1262: Thích Lý Sự
Chương 1263: Thượng Cổ Hoang Địa Cửa Vào
Chương 1264: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa
Chương 1265: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(1)
Chương 1266: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(2)
Chương 1267: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(3)
Chương 1268: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(4)
Chương 1269: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(5)
Chương 1270: Thượng Cổ Hoang Địa
Chương 1271: Suy Tính Tương Lai
Chương 1272: Tìm Đến Mộng Vân
Chương 1273: Tìm Đến Mộng Vân (1)
Chương 1274: Thông Đạo Quỷ Dị- Cái Bẫy Chết Người
Chương 1275: Liều Mạng
Chương 1276: Thảm Liệt
Chương 1277: Thảm Liệt(1)
Chương 1278: Áp Chế Độc Tố
Chương 1279: Phần Thưởng Bất Ngờ Đến Từ Huyết Lệ Tiên Tôn
Chương 1280: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Bồn Nguyên)
Chương 1281: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Bồn Nguyên) -1

Chương 1282: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Chi Bản Nguyên) -2
Chương 1283: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Chi Bản Nguyên) -3
Chương 1284: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Chi Bản Nguyên) -4
Chương 1285: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Chi Bản Nguyên) -5
Chương 1286: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Chi Bản Nguyên) -6
Chương 1287: Hỗn Độn Cương Phong(Phong Chi Bản Nguyên) -7
Chương 1288: Chương Phụ(Tổng Hợp Sức Mạnh Xuân Đức Đang Năm Giữ-Phần 1

Binh Khí)

Chương 1289: Chương Phụ(Tổng Hợp Sức Mạnh Xuân Đức Đang Năm Giữ-Phần 2
Công Pháp)

Chương 1290: Huyết Vận Trưởng Thành
Chương 1291: Nhờ Cây
Chương 1292: Đột Phá Xảy Ra Vấn Đề
Chương 1293: Một Đám Đậu Bức
Chương 1294: Một Đám Đậu Bức(1)
Chương 1295: Huyết Thân Tông
Chương 1296: Lôi Long Hàng Thế
Chương 1297: Phi Yên
Chương 1298: Mị Lam
Chương 1299: Hồng Nguyệt Thành
Chương 1300: Hồng Nguyệt Thành(1)
Chương 1301: Lại Gặp Mấy Tên Thích Tinh Tướng
Chương 1302: Tây Môn Thanh Vân
Chương 1303: Chịu Người Sai Khiến
Chương 1304: Đụng Độ Cường Giả Huyết Thần Tông
Chương 1305: Bạch Linh
Chương 1306: Bắc Thần Châu Danh Xưng Đệ Nhất Nhân
Chương 1307: Bắc Thần Châu Danh Xưng Đệ Nhất Nhân(1)
Chương 1308: Bắc Thần Châu Danh Xưng Đệ Nhất Nhân(3)
Chương 1309: Bắc Thần Châu Danh Xưng Đệ Nhất Nhân(4)
Chương 1310: Tiêu Dật Phàm Cùng Phi Hồng
Chương 1311: Tiêu Dật Phàm Cùng Phi Hồng(1)
Chương 1312: Phi Yên Đối Chiến Minh Nhạ
Chương 1313: Phi Yên Đối Chiến Minh Nhạ (1)
Chương 1314: Bảo Vật Của Hắc Long Bộ Tộc
Chương 1315: Mưu Đồ Của Lão Tổ Tây Môn Gia Tộc
Chương 1316: Mưu Đồ Của Lão Tổ Tây Môn Gia Tộc(1)
Chương 1317: Tàn Khốc
Chương 1318: Tàn Khốc(1)
Chương 1319: Cứu Viện
Chương 1320: Cứu Viện(1)
Chương 1321: Cứu Viện(2)
Chương 1322: Công Chúa Bóng Tối
Chương 1323: Nhất Chiêu Bại Địch
Chương 1324: Diệp Gia
Chương 1325: Thế Lực Vũ Y Tạo Dụng
Chương 1326: Sau 26 Năm Gây Dụng Thế Lực
Chương 1327: Truy Tung Tây Môn Khánh

Chương 1328: Truy Tung Tây Môn Khánh(1)
Chương 1329: Việc Ngoài Ý Muốn Phát Sinh
Chương 1330: Việc Ngoài Ý Muốn Phát Sinh(1)
Chương 1331: Truy Đền Tây Môn Khánh
Chương 1332: Bắt Lại Toàn Bộ
Chương 1333: Bắt Lại Toàn Bộ(1)
Chương 1334: Cá Lớn
Chương 1335: Cá Lớn (2)
Chương 1336: Loạn
Chương 1337: Di Chỉ Của Hải Tộc
Chương 1338: Di Chỉ Của Hải Tộc(1)
Chương 1339: Bảo Bối Của Sói Mập
Chương 1340: Độc Hồn Trùng Kinh Khủng
Chương 1341: Ma Long - Tôn
Chương 1342: Phong Ma Chi Trận
Chương 1343: Phong Ma Chi Trận(1)
Chương 1344: Lương Bại Câu Thương
Chương 1345: Lương Bại Câu Thương(1)
Chương 1346: Càng Ngày Càng Thêm Náo Nhiệt
Chương 1347: Trên Đồi Này Mọi Thứ Đều Vì Chữ Lợi
Chương 1348: Trên Đồi Này Mọi Thứ Đều Vì Chữ Lợi(1)
Chương 1349: Nhất Dao Biệt Ly
Chương 1350: Xuân Đức Phủ Xuống
Chương 1351: Xuân Đức Phủ Xuống(1)
Chương 1352: Ma Long-Tôn Chìa Khóa Tiến Hóa
Chương 1353: Một Chút Niềm Vui
Chương 1354: Niềm Vui Nhỏ
Chương 1355: Nhà
Chương 1356: Càn Quét Hải Vực Tìm Kiếm Thức Ăn Cho Hắc Ám Mẫu Thụ
Chương 1357: Quái
Chương 1358: Giết Cũng Liên Thôi
Chương 1359: Thuốc Tiến Hóa Sinh Mệnh
Chương 1360: Phô Thiên Cái Địa Thủy Quái
Chương 1361: Phô Thiên Cái Địa Thủy Quái (2)
Chương 1362: Hành Động Tiếp Theo
Chương 1363: Liên Tiếp Tàn Sát Nhiều Chi Tộc Đàn Lớn
Chương 1364: Liên Tiếp Tàn Sát Nhiều Chi Tộc Đàn Lớn(1)
Chương 1365: Kinh Tâm Nhất Chiến
Chương 1366: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết
Chương 1367: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(1)
Chương 1368: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(2)
Chương 1369: Bản Lĩnh Giết Người Số 2 Bản Lĩnh Chạy Trốn Số 1
Chương 1370: Vấn Đề Phiền Nao Của Xuân Đức
Chương 1371: Tai Bay Vạ Gió
Chương 1372: Tai Bay Vạ Gió(1)
Chương 1373: Hải Tộc Lên Bờ
Chương 1374: Đi Gia Nhập Đội Quân Kháng Yêu
Chương 1375: Kế Hoạch Âm Độc Cùng Nghiên Cứu Kinh Khủng Của Vô Địch

Chương 1376: Kinh Tâm Nhất Chiến
Chương 1377: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết
Chương 1378: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(1)
Chương 1379: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(2)
Chương 1380: Bản Lĩnh Giết Người Số 2 Bản Lĩnh Chạy Trốn Số 1
Chương 1381: Vấn Đề Phiền Nao Của Xuân Đức
Chương 1382: Tai Bay Vạ Gió
Chương 1383: Tai Bay Vạ Gió(1)
Chương 1384: Hải Tộc Lên Bờ
Chương 1385: Đi Gia Nhập Đội Quân Kháng Yêu
Chương 1386: Kế Hoạch M Độc Cùng Nghiên Cứu Kinh Khủng Của Vô Địch
Chương 1387: Kế Hoạch Âm Độc Cùng Nghiên Cứu Kinh Khủng Của Vô Địch(1)
Chương 1388: Tụ Hội
Chương 1389: Tụ Hội (2)
Chương 1390: Tụ Hội (3)
Chương 1391: Khủng Khiếp Bệnh Dịch
Chương 1392: Năng Lực Miễn Dịch Nghịch Thiên
Chương 1393: Thí Nghiệm
Chương 1394: Phát Tán Dịch Bệnh
Chương 1395: Hải Tộc Đến
Chương 1396: Hải Tộc Đến (2)
Chương 1397: Hải Tộc Công Thành
Chương 1398: Hải Tộc Công Thành(1)
Chương 1399: Sát Nghiệp Quần Thân- Vạn Kiếp Hàng Thế
Chương 1400: Trời Đánh Không Chết
Chương 1401: Ngoan Cố Chống Lại
Chương 1402: Chết Trong Bất Lực
Chương 1403: Chết Trong Bất Lực (2)
Chương 1404: Đầu Hàng
Chương 1405: Ác Ma Điện Thần Bí
Chương 1406: Khuyến Hàng
Chương 1407: Thu Phục Toàn Bộ
Chương 1408: Sói Mập Kiêu Ngạo
Chương 1409: Huyết Sắc Phi Phong
Chương 1410: Huyết Sắc Phi Phong(1)
Chương 1411: Một Nghèo Hai Tráng
Chương 1412: Thần Ma Cấp Bậc Bảo Vật-Huyết Sắc Phi Phong
Chương 1413: Thần Ma Cấp Bậc Bảo Vật-Huyết Sắc Phi Phong(1)
Chương 1414: Đơn Giản Vượt Qua Kiếp Nạn
Chương 1415: Đồ Sát Có Chừng Mực
Chương 1416: Phá Gia Công Tử
Chương 1417: Thiên Ma Thành
Chương 1418: Thiên Ma Thành(1)
Chương 1419: Người Nào Cản Người Đó Chết
Chương 1420: Lại Chấn Sổng Rồi
Chương 1421: Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Tàn Phiến
Chương 1422: Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Chân Tàn Phiến(1)
Chương 1423: Uy Lực Chân Chính

Chương 1424: Việc Bất Đắc Dĩ
Chương 1425: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn
Chương 1426: Tam Đại Thú Sùng
Chương 1427: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn(1)
Chương 1428: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn (2)
Chương 1429: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn (3)
Chương 1430: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn(4)
Chương 1431: Cá Lớn Chạy Mất
Chương 1432: Mộ Địa
Chương 1433: Tiến Vào Bên Trong Mộ Địa
Chương 1434: Năng Lực Mới Của Thiên Xích Bích Huyết
Chương 1435: Thu Phục Trùng Vương
Chương 1436: Trị Thương
Chương 1437: Xuất Hiện
Chương 1438: Vô Đề
Chương 1439: Huyết Ma Linh Khó Chơi
Chương 1440: Cừ Nhân Tự Động Tìm Tới
Chương 1441: Chuyên Gia Âm Toán Người Khác
Chương 1442: Cổ Ma Đế Tàn Khu
Chương 1443: Ma Vân Hải
Chương 1444: Phúc Địa
Chương 1445: Phúc Địa(1)
Chương 1446: Hắc Ám Ma Thụ Kinh Khủng
Chương 1447: Tàn Phiến Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Lại Xuất Hiện
Chương 1448: Tàn Phiến Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Lại Xuất Hiện(1)
Chương 1449: Tàn Phiến Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Lại Xuất Hiện(2)
Chương 1450: Thế Cục Hỗn Loạn - Tâm Sự Cùng Lão Hắc
Chương 1451: Trái Cây Quái Dị
Chương 1452: Kinh Thiên Nhất Chiến
Chương 1453: Bảo Vật Vào Tay
Chương 1454: Dính Vào Rắc Rối
Chương 1455: Dính Vào Rắc Rối(1)
Chương 1456: Giết Chóc Đẳng Cấp Cao
Chương 1457: Giết Chóc Tạm Ngưng Ma Giới Thẳng Tiến
Chương 1458: Hơn Hai Mươi Năm Bên Trong Không Gian Loạn Lưu
Chương 1459: Bảo Vật Bóng Ảnh Năm Giữ
Chương 1460: Sơ Nhập Ma Giới- Tính Thế Hiện Tại
Chương 1461: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên
Chương 1462: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên (2)
Chương 1463: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên (3)
Chương 1464: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên (4)
Chương 1465: Thuế Biến
Chương 1466: Thuế Biến(1)
Chương 1467: Cẩm Tộc Đáng Sợ
Chương 1468: Tâm Ma Đại Kiếp
Chương 1469: Nội Thống Khổ Của Xuân Đức
Chương 1470: Xuân Đức Bước Lên Con Đường Sát Đạo
Chương 1471: Nơi Dừng Chân

Chương 1472: Xây Dựng Một Nơi Có Đến Mà Không Có Về
Chương 1473: Xây Dựng Một Nơi Có Đi Mà Không Có Về(1)
Chương 1474: Xây Dựng Một Nơi Có Đến Mà Không Có Về(2)
Chương 1475: Đi Bắt Người
Chương 1476: Đi Bắt Người(1)
Chương 1477: Đi Bắt Người(2)
Chương 1478: Kế Hoạch Nội Tiếp Kế Hoạch
Chương 1479: Thiên Ý
Chương 1480: Thần Bí
Chương 1481: Thần Bí Khu Vực
Chương 1482: Thần Bí Khu Vực(1)
Chương 1483: Thần Bí Khu Vực(2)
Chương 1484: Ngũ Vực Cộng Chủ
Chương 1485: Lần Đầu Tiếp Xúc Đến Mấy Thứ Kỳ Quái
Chương 1486: Ma Đạo Khảo Nghiệm
Chương 1487: Ma Đạo Khảo Nghiệm(1)
Chương 1488: Chém Giết Hắc Ma Viêm Thú
Chương 1489: Chém Giết Hắc Ma Viêm Linh
Chương 1490: Tầng Kế Tiếp
Chương 1491: Linh Hồn Công Kích
Chương 1492: Ba Con Chuột Cắn Nhau
Chương 1493: Cá Lớn Chạy Mất
Chương 1494: Đàm Phán Song Phương
Chương 1495: Đàm Phán Song Phương(1)
Chương 1496: Con Vật Nhỏ
Chương 1497: Con Vật Nhỏ(1)
Chương 1498: Một Chút Cũng Không Bỏ Qua
Chương 1499: Một Chút Cũng Không Bỏ Qua(1)
Chương 1500: Bảo Tàng Cát Giấu Của Tiểu Hắc
Chương 1501: Bảo Tàng Cát Giấu Của Tiểu Hắc(1)
Chương 1502: Bảo Tàng Cát Giấu Của Tiểu Hắc(2)
Chương 1503: Đê Cấp Cường Giả Đầu Tiên Của Ác Ma Điện
Chương 1504: Đê Cấp Cường Giả Đầu Tiên Của Ác Ma Điện(1)
Chương 1505: Cá Lớn Lại Chạy
Chương 1506: Lại Nhức Đầu
Chương 1507: Nhân Sinh Không Như Ý Muốn
Chương 1508: Nhiên Ma Giới Vực
Chương 1509: Nơi Thiên Tài Tụ Hạp
Chương 1510: Công Pháp Ta Tu Luyện Có Vấn Đề
Chương 1511: Đản Độn Vô Vị Cảm Giác
Chương 1512: Đản Độn Vô Vị Cảm Giác (2)
Chương 1513: Vô Đề
Chương 1514: Khúc Hồn
Chương 1515: Thích Ứng Hoàn Cảnh
Chương 1516: Trùng Sinh Giả
Chương 1517: Nhân Sinh Lạc Thú
Chương 1518: Nhân Sinh Lạc Thú(1)
Chương 1519: Nhân Sinh Lạc Thú(2)

Chương 1520: Trí Đạo Đại Năng
Chương 1521: Sinh Tử Chiến Đài
Chương 1522: Máu Nhuộm Thảo Nguyên
Chương 1523: Thập Bộ Sát Nhất
Chương 1524: Tịnh Hà Thần Vương
Chương 1525: Vô Đề
Chương 1526: Xuân Đức Đi Lên Giới Thiệu
Chương 1527: Chiến Đường Người Tới
Chương 1528: Chiến Đường Hung Danh
Chương 1529: Tai Họa Bất Ngờ
Chương 1530: Mạch Nước Ngâm Cuồn Cuộn
Chương 1531: Mạch Nước Ngâm Cuồn Cuộn(1)
Chương 1532: Bị Phát Hiện
Chương 1533: Đẻ Cảnh Lại Thì Làm Sao
Chương 1534: Càng Đông Càng Vui
Chương 1535: Năng Lực Cấm Thực Của Túc Phù Dung
Chương 1536: Xuân Đức Nham Hiểm
Chương 1537: Trong Bóng Tối Bắt Đầu Tích Góp Lực Lượng
Chương 1538: Thất Bại
Chương 1539: Quay Trở Về Thiên Ma Viện
Chương 1540: Hoa Thiên Lam
Chương 1541: Tiêu Bối
Chương 1542: Tiêu Bối (1)
Chương 1543: Dã Tâm Của Xuân Đức

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mở Đầu - Chết Đi Một Cách Lặng Yên

Năm 3030, Châu Á. Tại một Thành phố Abydos, một màn đêm tối đen như mực bao trùm toàn bộ thành phố, thi thoảng có những tiếng hú dài của những con thú xung quanh nơi đây, khiến có không khí có vẻ thêm ngọt ngào và u ám.

“ Ầm...Ầm...”

Đột nhiên xuất hiện những tiếng sấm liên miên vang lên giữa bầu trời, từng tia chớp màu đỏ và đen đan xen xuất hiện làm lóe sáng cả một vùng trời, tạo nên cả khoảng trời kì dị.

Ngay sau đó, bầu trời bắt đầu trút xuống những giọt mưa nặng hạt, một cơn mưa rào đổ xuống nhưng kì lạ thay nó không gây tiếng động quá lớn mà lại nhẹ nhàng một cách kì dị, đan xen trong tiếng mưa là những tiếng khóc trầm thấp vọng từ vùng bãi hoang, tiếng gào rú dữ dội của những con thú khắp nơi

Tại một con đường ngoại ô thành phố, hai bên là từng nhà được xây dựng một cách thẳng tắp, rất có quy củ. nhưng không có ánh đèn.

" Chán thật, lại mưa nữa rồi cái thời tiết quái quỷ này"

Một tiếng than thở vang lên trong đêm tối vắng lặng, nhìn mãi ta mới có thể thấy được một tên thiếu niên mặc bộ quần áo màu xám đang chạy một cách thật nhanh để tìm chỗ trú mưa...

Dưới một ngôi xưởng bỏ hoang lâu ngày, thiếu niên nhìn bầu trời đen kịt đang đổ mưa rào rào mà ngẩn ra. Một cảm xúc khó diễn tả tuôn lên trong lòng khiến hắn không thể nhìn được mà cay cay con mắt. Hắn ngồi một cách lặng lẽ trong ngôi nhà bỏ hoang đó hòa với bầu không khí quỷ dị xung quanh.

Xuân Đức là một chàng trai bình thường như bao người khác, có nhà, không tiền, không gấu và đến công việc hiện tại cũng sắp mất, thời buổi suy thoái mà, với cái bằng đại học mà ai cũng có thì xin được một công việc tốt cũng rất khó, ước mơ của hắn cũng bình thường thôi ngày nắng thì ở nhà còn trời mưa thì đắp chăn nằm ngủ, tỉnh dậy thì có người nấu ăn cho rồi sẵn dậy ăn rồi chờ chết, ấy chỉ có ước mơ nhỏ bé thế thôi mà không được.

Cuộc sống hắn bây giờ chỉ toàn màu đen như cái thời tiết ngày hôm nay. Một cuộc sống bế tắc, không có dự định gì cho sau này, còn phải trả nợ cho mẹ hắn, ngồi trong đêm tối hắn nghĩ tới bà mẹ già của hắn lại thấy xót xa.

Mẹ hắn suốt đời lam lũ lo cho con cho cái, vậy mà vợ phải ông chồng nát rượu chỉ biết đánh đập vợ con, bây giờ cũng đã gần theo ông bà rồi mà vẫn phải thường xuyên đi uống rượu như trước.... Ngôi lặng yên một lát hắn cảm thấy bất lực, hắn mong có thể ra đi sớm ngày nào cho thanh thản ngày đó, không còn áp lực tiền bạc, cuộc sống hàng ngày, nhưng rồi hắn lại nghĩ bà mẹ già của mình, một người đã vất vả nuôi mình mãi tới khi trưởng thành, mà bây giờ còn chưa giúp gì được cho mẹ lại đã chán nản nghĩ tới tởm, hắn một cảm giác hổ thẹn dâng lên trong tâm trí hắn, ngay lập tức hắn lấy ý chí, hắn nhắm mắt lại khi hắn mở mắt ra lần nữa trong hai con ngươi đen kịt kia chỉ còn lại sự kiên cường.

Hắn đứng dậy định đi ra cái nhà máy bỏ hoang này, nhưng khi nhìn đến cái bầu trời đầy quỷ dị với những tia chớp đen đỏ đan xen thì hắn lại ngồi trở lại và nhìn vào cái bầu trời đó một cách thất thần y người mất hồn.

Một lúc lâu sau hắn đánh thót một phát tinh táo lại thì thấy một con rắn nhỏ, toàn thân ánh lên màu bích lục đang cắn vào cổ tay hắn, hắn từ từ mất đi ý thức rồi ngã xuống sàn nhà xưởng với những dòng nước chảy lênh láng nhắm mắt lại ra đi một cách lặng lẽ.

Ý nghĩ cuối cùng của hắn là chết cũng tốt sống không có gì vui mà chết cũng chẳng có gì buồn, hắn chỉ tiếc là chưa trả hết nợ cho mẹ của hắn. Thật tiếc, thật đau rồi một khoảng đen tối bao trùm lấy cả thân xác và tâm trí hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Chuyển Sinh

Tại Thiên Ma Đế Quốc hôm nay là ngày kỳ dị nhất trong hàng ngàn năm, bầu trời một mảnh đỏ rực, gió cuốn mây vùn, những tia chớp đen đánh thẳng xuống mặt đất nhưng lại không gây nên bất kì thiệt hại nào, những thứ bị nó đánh trúng hình thành những sinh vật sống quý dị, những con ma thú bị đánh trúng thì phát ra những tiếng hét thảm rồi nằm xuống mà không dậy được nữa, nhưng không bao lâu sau những cái xác cháy đen bắt đầu biến hóa trên người chúng mọc ra thật nhiều cây lông nhọn hoắt, mọc ra vài cái đầu, ít thì 1 cái nhiều thì có cả trăm cái, đôi mắt chúng lóe lên những ánh sáng màu xanh lam quý dị. Chúng điên cuồng tất cả những người dân lưu lạc, tu si, tạo nên thảm họa khủng bố trên cả đại lục.

Ở Thiên Ma đế đô tại Trương gia không khí nguy hiểm khắp cả đại lục không có ảnh hưởng đến nơi này, mà thay vào đó là bầu không khí vui vẻ. Nha hoàn chạy khắp nơi vô cùng náo nhiệt.

Ở trong một phòng xa hoa, lầu vàng đài các một thiếu niên đang ngồi trên giường yên lặng nhìn người phụ nhân đang nắm tay hấn nước mắt khóc như mưa, vừa khóc vừa tuôn ra một đồng thứ ngôn ngữ mà chỉ có chúa mới biết, hấn nhìn chân chân vào người phụ nhân đó, thi thoảng đánh giá xung quanh xem đây là cái chỗ quái nào.

Một lúc lâu sau hấn đã xác định được một vấn đề là hấn cũng đêch xác định được cái mẹ gì cả!!! Ngôn ngữ lạ hoắc nghe thì hay mà cũng chẳng biết là đang nói cái gì, con người phụ nhân kia cứ nắm tay hấn cứng ngắt không buông cứ như thiếu bà ta cả tỷ Obama không bằng. Cuối cùng là hấn

lại nằm xuống và suy nghĩ chuyện gì xảy ra, suy mãi không ra nên hẳn đi nghỉ.

Người phụ nhân kia thấy đứa con gần 20 năm mới tỉnh dậy thì lại nằm xuống bà càng khóc ghê hơn, lần này bà ôm lấy hẳn khiến hẳn cảm giác xương mẹ nó đi 4-5 cái rồi, hẳn muốn biểu đạt ý kiến nhưng là hẳn biết có nói thì họ cũng chả hiểu quái gì có khi còn cho là trúng tà ma gì lại đem ra đốt phong long cũng nên thế là hẳn cũng câm miệng luôn.

May cho đời hẳn là chút thời gian sau có bà lão nói với phụ nhân abcxyz gì đấy thì phụ nhân kia mới thả hẳn ra.

Đi ra tới cửa phụ nhân kia quay lại nhìn hẳn lưu luyến không rời, một lúc sau bà ta mới đóng cửa lại và lặng yên biến mất

Nằm trên giường Xuân Đức đang cảm nhận cái cổ thân thể có làn da trắng y con gái này phát ra tiếng cảm khái:

"Có vốn làm ăn rồi, không sống được có khi đi làm tiểu bạch kiểm cũng tốt"

Đẹp qua mấy suy nghĩ ba láp ba xàm đó ra khỏi đầu thì hẳn đang vấn lòng, thân thể méo phải của mình, hoàn cảnh lạ hoắc chắc là linh hồn du đãng chẳng may phụ thân vào ai đó rồi..... Mẹ kiếp kiếp này cũng quá đen rồi, không hiểu ngôn ngữ thì có thể giả ngu và giả câm thôi, đúng là đã chết rồi còn phải sống lại làm chi, năn à. Thôi đành phải sống tiếp vậy có khi sau này tìm được đường về nhà trả tiền nợ cho bà già. Nghĩ đến đây hẳn quyết tâm đứng dậy vừa đứng dậy thì hẳn kêu lên một tiếng:

"Đậu phộng "

Thân thể cứng ngắc, đau đớn khiến hẳn phải nằm lại giường. Hẳn nghĩ thôi đi tong con bà nó rồi, lại bị cái đeo gì nữa không biết. Hẳn cố gắng

dùng tay xoa nắn để cảm thấy dễ chịu hơn. Nhưng từng cơn đau đớn như cắt da, xé thịt ập tới hết đợt này tới đợt khác khiến hấn đau quá mà ngất đi.

Tại trong lúc hấn ngất đi không bao lâu thì có vật gì lóe sáng chui vào cơ thể hấn

Xác định ký chủ tương thích.

Tự động nhận diện.

1%....8%....99%

Kết thúc quá trình nhận diện

"Yêu cầu dung hợp sơ cấp "

"Yêu cầu dung hợp sơ cấp "

"Yêu cầu dung hợp sơ cấp "

....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Dung Hợp Gian Thương Hệ Thống

“Keng”

“Keng”

“Keng”

“Keng”

“Sau rất nhiều lần yêu cầu dung hợp HT, nhưng vật chủ lại không trả lời, hệ thống xác định vật chủ đang trong tình trạng hôn mê sâu,

Thông báo:

Sock điện trị liệu

Trong khi Xuân Đức đang mê man một phát tê dại mông lên não khiến hấn tỉnh táo với 150% và hấn lại đang nghe một loạt thanh âm từ cái nơi quỷ nào phát ra khiến hấn không rét mà run.

  Chúc mừng bạn đã liên kết với hệ thống

  Xin tự giới thiệu HT mang tên cân cả thiên hạ

Tại lúc ký chủ đang bất tỉnh HT đã hỏi ý kiến của ký chủ nhưng ký chủ làm chảnh không thèm trả lời nên HT đã tự lấy lên, sau nhiều lần suy nghĩ và lựa chọn HT đã lấy tên này cho có vẻ bá khí.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Rắn Mập Bá Cháy

Ngày hôm sau hắn tỉnh dậy và đi ra ngoài dưới con mắt hiếu kì và đánh giá của mọi người trong phủ.

Không lâu sau khi hắn đang đi trong phủ, đi dạo thì hắn gặp phải người phụ nhân ngày hôm qua đang bay đến đây. Vâng là bay y chim ấy, theo sau là 2 nam 1 nữ mỗi người mỗi vẻ, nhưng khí tràng ai cũng làm hắn cảm giác áp bách. Hắn ngơ ngác nhìn mấy người đang phi đến gần.

Người phụ nhân lên tiếng trước giọng điệu mang theo vẻ ghen ngào:

" Tam nhi...Con có thể đi lại rồi sao? "

Hắn cũng chẳng biểu đạt ý kiến gì trước người đàn bà lạ hoặc cứ gọi hắn là con mãi này. Hắn chỉ gật nhẹ đầu cái xem như trả lời với người đàn bà trước mắt.

Thiếu nữ theo sau người phụ nhân nhăn mày lại tiến nhanh lại gần, sờ loạn khắp người hắn rồi lại cau mày lẩm bẩm.

" Bên ngoài vẫn bình thường mà có bị thương gì đâu nhỉ, sao trông tứ đệ lại có vẻ ngây ngô, xem ra thần kinh có vấn đề rồi"

Nghe được câu này hắn suyết chút nữa chửi má nó, cả nhà người mới bị thần kinh, chắc là do bị cái hệ thống mắc dịch kia cho ăn hành ngày hôm qua nên dạo này tâm lý hắn có bóng ma với từ ""thần kinh". May mà hắn vẫn kiềm lại được không chửi lên.

Phía sau chàng trai lớn có vẻ rất trâu, mang theo cái vẻ mặt y cương thi đi lên võ vai an ủi hẳn, một cú vỗ khiến hẳn lệch cả vai, đau ứa ra cả nước mắt. Hẳn nhìn chăm chăm thằng cha mới vỗ vai mình thì lại nghe được thêm một câu khiến hẳn nhân sinh đi vào bế tắc.

"Lão tam à ca biết người nhớ ta nhưng không cần xúc động đến khóc như vậy đâu"

Xuân Đức:.....

Trong lòng hẳn thì thầm nghĩ, bố đau bố khóc liên quan gì đến bố con thằng lao cơ chứ. trong lúc nhất thời hẳn đưa ánh mắt cảnh giác về phía thằng nhóc cỡ 11 tuổi phía sau. Không biết thằng này có nảo vào nước hay không hay man mát gì đó lại lên cho hẳn ôm vai bá cổ cái có khi lại nội thương.

May là thằng nhóc không làm cái gì quái dị, hẳn lặng lẽ thở một hơi coi như thoát chết.

Một lúc sau khi làm quen với cái gia đình mà mình cũng chả biết ai này hẳn mới hỏi thăm ra được cái lai lịch nơi ăn chốn ở tạm thời bây giờ.

Bây giờ hẳn là tam thiếu của Trương gia, nghe nói gia tộc cũng trâu lắm không sợ ai kể cả hoàng thất gì đó, hẳn có đại ca, tỷ và một thằng đệ, tỷ hẳn tên Lam Vũ, đệ đệ hẳn tên Thiên, còn bà mẹ không huyết thống và thằng anh thì quên tên rồi. Còn hẳn bây giờ là ở cái Huyết Long Đại lục hay cũng có người gọi tên khác như Ma Long Đại lục..vv..

Ở đây võ lực làm chủ nghe nói là vậy, thấy ai cũng học võ, tu đạo thuật, trả ai đi học mà người ta vẫn biết chữ rõ tài, trong nhà lão ba hẳn hiện làm gia chủ, ba đứa anh chị em mới nhận đều là thiên tài của thiên tai, mới

tu vài chục năm mà nghe nói đã đi sẵn rông, không biết đã gặp được con nào chưa nhưng nghe nói cũng thấy bá bá.

Còn hấn cái thân xác đang trú tạm có vẻ nương nương kang này nghe nói ngày nhỏ cũng trâu chó lắm, cũng là thiên tài thể mà bị bắt cóc may mắn thoát chết chứ không giờ cũng là thi hài rồi, nghe thằng ca ca nó nói là hấn bị bắt cóc xong bị gia tộc chuộc về sau cứ ngu ngơ, hấn chỉ theo thằng đệ lão tứ nói chuyện bla bla gì đó có vẻ bí hiểm lắm, ai hỏi cũng không nói, rồi lâu dần mọi người cũng quen cũng không hỏi làm gì cho mệt, không lâu sau thì vào một ngày nắng đẹp cái thân xác này nằm xuống có vẻ chết lâm sàng(kiểu sống thực vật ấy mà) mọi người cũng hết lòng chăm sóc nhưng cháu không tỉnh lại chỉ biết Ô hô, trời đổ kị anh tài và đến ngày hôm qua thì hấn tỉnh lại..

Theo gia đình hờ nói chuyện lúc lâu sau thì cũng giải tán, hấn theo lão tứ đi ra sau núi nghe nói ma thú bạo động nên giờ ở đế đô cũng có nguy hiểm, gia tộc lo cho hấn mới dạy lại phải theo ông bà nên chỉ cho đi ra gần gần.

Một đường theo Trương Thiên đi ra vùng núi hoang ở gần đế đô tụ tập với một đồng thiếu nữ và vài thằng theo làm hộ hoa chưa có chủ. Vừa đến thì có bé gái nhanh chân chạy lại lôi kéo đệ đệ của hấn, hấn cũng kịp bước chân tới gần, mọi người cũng xem hấn qua cái rồi thôi, chắc ai cũng nghĩ hấn là nô bộc cũng nên.

Đi theo sau mọi người hấn đang chán phát chết thì lại nghe được cái âm thanh mắc dịch của hệ thống, rồi cũng khi đó hấn thấy con rắn mập ở trong người hấn ngó đầu lò ra xem xung quanh, rồi lại chui vào nằm trong lòng hấn.

  Hệ thống khởi động hoàn tất

Tông quan:

str+10

agi+5

int+15

điểm pont: 0

Hp:510

Mp:320

TL:100

Item: quần,áo +0

Cấp:1

....

Đánh giá lực chiến 30(yếu gà)

Bạn đồng hành:

Rắn mạp cấp 5(còn nhỏ)

str+2100

agi+800

int+250

Các thông tin khác đang xác định cần hoàn tất lần 2 thức tỉnh.

Lực chiến cơ bản khoảng 21000

nghe thấy thông báo Xuân Đức chết lặng, 30/21k sao lại chênh lệch lớn như vậy, người so với rấn còn kém, mẹ kiếp, lý nào lại như vậy, tính hơn thua của hấn lại nổi lên....

Hấn nói với đệ đệ hấn là đi một chút có việc sau đó sẽ về phủ luôn nên không cần lo, lúc đầu thằng đệ hấn không chịu nhưng sau khi vận dụng vài chiêu lừa bảo bảo hay dùng đã thành công good bye.

Hấn kiếm một cái đỉnh núi khá xa, chọn chỗ hẻo lánh rồi kiểm tra coi cái hệ thống này trong hồ lô bán thuốc gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Vay Nặng Lãi Từ Hắc Hệ Thống

Quan sát không có ai rồi hắn mới nhắm mắt lại chìm vào trạng thái hôn trầm, một lúc sau hắn vào được trong cái không gian tối đen, ngó một lúc hắn thấy một con nhóc đang vắt chéo chân nằm đó nghiêng đầu xem hắn với đôi mắt bảo bảo hiếu kì. Trong một lúc Xuân Đức chưa xác định được đứa nhóc khoảng 9 tuổi này từ đâu nhô ra, giống như con bé con đó có khả năng độc tâm thuật thấy nó ngồi dậy tay vuốt cái ruy băng ở cổ làm ra vẻ trưởng thành nhìn khá ngu ngu.

Một lúc sau...

"E hèm! Xin chào khổ chủ lần đầu gặp mặt. Xin tự giới thiệu ta là đại biểu cho hệ thống cân cả thiên hạ người phải thấy rất vui mừng vì gặp một người phụ nữ cao quý, thuần khiết, đẹp không tỳ vết như ta. Vậy người có việc gì tìm ta??"

Xuân Đức khước miệng thì co giật liên hồi, đầu đầy hắc tuyến, dên bó tay rồi, nghe từ miệng con nhóc nói ra những lời này thấy quái dị kiểu nào ấy. Thôi thì anh cũng không chấp nhóc con, nếu có cơ hội thì sẽ chôn nó luôn, tí tuổi mà chảnh. Cố làm ra vẻ không sao cả hắn lên tiếng:

" Cũng không có gì ta chỉ muốn hỏi đường về nhà thôi! Có không? "

Con nhóc đáp ngay và luôn: " Không."

Xuân Đức Câm lặng. Hắn suy nghĩ thôi kiểu này hết đường về.

Hắn lại hỏi tiếp, "thế người tồn tại có ý nghĩa gì?"

La Li đạo " Cũng quên rồi, có tuổi rồi mà chắc là giúp ai đó đạt được ta sống không lo nghĩ, nằm ăn rồi chờ chết thôi."

Xuân Đức:.. " "

hắn cảm giác càng nói chuyện càng ức chế ấy nhỉ, thôi hỏi vào ngay việc chính rồi ra ngoài không nói chuyện với cái khùng khùng, manh manh tiểu la li này một lúc này có khi bị nội thương cũng nên.

" Có cách gì giúp ta mạnh lên không"

Ngay sau đó một mặt hình trong suốt hiện ra ngay trước mắt hắn

 Thông báo mới cách tăng lực chiến

1. Lên cấp: làm nhiệm vụ của hệ thống, đánh quái(chỉ đánh cùng cấp và cao cấp dưới cấp của khổ chủ thì không đạt ex).

2. Trang bị: mua ở cửa hàng hệ thống hoặc ký chủ tự kiếm.

3. Kỹ năng: có thể mua ở hệ thống hoặc tìm kiếm

vv.vv có thể dùng điểm tích lũy mua đồ(làm nhiệm vụ hoặc có thể vay hệ thống).

Xuân Đức: nhìn thấy cái này xong thì nhấn vào chỗ vay tiền trên mặt hình trong suốt kia nó hiện ra một loạt các kiểu vay tích phân.

Vay lãi nóng: trả trong ngày lãi theo giờ 10%, hạn định 10000 tích phân.

Vay cho người nghèo: không lấy lãi(cần giấy hộ nghèo do hệ thống cấp).

Vay trả góp: đang giảm giá 90% trả trong 1 năm, tối đa có thể vay 1000 tích phân..

" Địch"

Hắc, quá hắc, hắc đến pitexco, hắc solo không đối thủ. Trong lòng Xuân Đức đang phi nhỏ.

Thôi hẳn cũng cần răng mà vay từ ngân hàng đen này.

Mới vừa vay xong hẳn đã nghe tiếng hệ thống:

Do lần trước khổ chủ cải tạo cái tàn phá thân thể hết 100, do khả năng trả nợ có hạn của khổ chủ nên hạn định cao nhất chỉ 1000 tích phân.

Hẳn trong lòng đang bức xúc, tính hay không xù nợ, thôi thì tới đâu hay tới đó nếu không trả được thì xù làm gì được nhau.

Vào cửa hàng bán một đồng thứ toàn thứ gì đâu không. Giá rẻ nhất thì 500, đắt thì không thấy số 0 đằng sau ở đâu. Tìm mò mắt hẳn mới thấy cái bộ quà giá rẻ dành cho tân thủ với cái giá 888 tích phân.

hộp quà gà mờ:

1* quần áo không rách không bị bẩn

2 * nhẫn hp/mp

3 * kĩ năng bị động

1* kĩ năng chủ động

1 * lam tinh kiếm

Xuân đức sau khi thấy cái này quyết định mua và lui ra khỏi cái không gian củ chuối này, sau khi thoát ra ngoài thì trời đã bắt đầu nhá nhem tối rồi, hắn thấy cái thùng ngay trước mặt y hết hắn nhìn thấy trong cửa hàng hệ thống. mở ra thấy một bộ đồ và một thanh kiếm, còn 2 chiếc nhẫn thì được đựng trong cái hộp nhỏ hơn.

Mặc lên bộ đồ, đeo 2 cái nhẫn và cầm thanh kiếm lên hắn liền quan sát lực chiến bản thân bản thân:

Lực chiến nhân vật:1530

Mở ra mấy quyền kỹ năng

Bị động-Cường công

Bị động-Phòng ngự

Bị động- Truy động

Chủ động-Ám nhiên tiêu hồn chưởng(công kick linh hồn khiến mục tiêu bị mù có thể tăng cấp, sau khi tăng cấp có thuộc tính đặc biệt)

Sau khi hắn học xong mấy quyền kỹ năng thì hắn cũng kick hoạt kỹ năng thiên phú của bản thân

Kỹ năng thiên phú Duel+0: Chiến thắng +10 dame, thua tử vong(làm lạnh 10 ngày).

Học xong một đống kỹ năng hắn lực chiến lên 2030

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Thí Nghiệm Săn Quái, Bị Quái Cho Ăn Hành

Sau khi trang bị sơ sài hẳn cảm thấy cả người tốt hơn một đoạn dài, hẳn tự tin xuống núi tìm quái, đi trong đêm tối hẳn đi mãi mà chẳng gặp con gì, cuối cùng hẳn dừng lại chỗ đồng không mông quạnh. Đang đi thì hẳn dừng lại, hẳn lầm bầm

"Trời không gió tại sao tự dung cảm thấy lạnh lạnh làm sao ấy nhỉ"

Xuân Đức tự dung cảm thấy mắt phải nháy liên tục, cúc hoa căng thẳng hẳn chú ý xung quanh thấy một loạt cặp mắt xanh lè như ma chơi. Nhìn kĩ một chút hẳn chửi đồng 1 câu rồi xách giày mà chạy thật nhanh. Vừa chạy vừa chửi.

"Tìm mãi đáo có, lúc có thì mẹ nó cả đàn"

Hẳn chạy thật nhanh đằng sau xa xa là một đoàn 20-30 con sói 2 đầu, nhìn đã kinh vải chày rồi làm quái gì còn gan lại cân team sói cơ chứ. Chạy một đoạn thời gian hẳn thấy một cái cây to không có lá trông dị quá trời, hẳn cố trèo lên trên ngồi ở một cành to thõ như trâu điên.

Vừa nhìn xuống hẳn thấy bọn chó này chỉ ở phía dưới mà sủa,

"Đi kiếm một quái thử sức thể méo nào kéo cả bầy thể nhỉ, hôm nay ra ngoài không xem hoàng lịch rồi. Ở trên này anh thủ các chú ở dưới làm gì được anh"

" Giờ thì làm sao để thoát mà về đây, chưa ăn gì nếu bị vây chết ở chỗ này thì thảm lắm, thành ma đói lại bơ vơ thì thảm... haizza... cái số khổ mà" đang lúc hấn nghĩ tới kiếp sau thì mấy con béc 2 đầu bắt đầu bò lên.

" Á à chó mà biết leo cây luôn, kinh dị v!"

Xuân Đức cầm lam tinh kiếm lên thủ sẵn, hấn gắng leo lên vị trí cao hơn gần lên đến nửa cây hấn dừng lại vì con béc phía sau đã tới gần rồi. Hít một hơi sâu để tay khỏi run lên vận dụng skill sát chó thần chương một hít chém vào cái đầu bên phải, con béc rút cái đầu thế mà không chết cái đầu bên trái há to ra phun ra quả cầu lửa bằng nắm tay làm hấn chết khiếp..

"Chó thành tinh cmnr mọc 2 đầu còn không tính giờ còn phun lửa, bá vậy trời"

Nuốt ngụm nước bọt hấn cố gắng lấy lại bình tĩnh, tụ lực gắng hết sức cho nhát chém sau.

Phập

Con béc đầu tiên chết, làm hấn cũng sấp ra đi luôn vì mệt, 2 lần chém làm hấn sắp kiệt sức, thở hồng hộc như milu dưới trời nắng. Công nhận kiếm đeo gì mà nặng đến cả 20 cân.

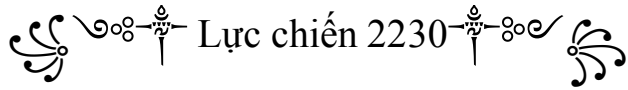
"Keng"

  Giết chết quái vật biến dị 2 đầu +300Kn

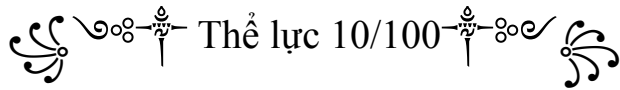
  Lv Up 2

  Lv Up 3

  Lv Up 4

Nghe thấy thông báo hấn tự dung vui vẻ lên thấy sức trâu đã trở lại, đang định cầm lam tinh kiếm lên thì nhấc cũng không lên. Hấn ngo ngác lên cấp không phải khỏe trở lại à. Hấn nhìn kĩ thanh thể lực thì lại buồn luôn.

Do con chó mới chết nên đàn chó sau cũng không tiến lên nhanh như trước nữa mà đang gầm gừ. Nhìn thấy vậy hấn cũng thở ra một hơi, mấy con béc này mà lên liên tục thì hấn không chết vì chó cắn thì cũng chết vì mệt.

Lấy hơi tàn hấn cố gắng sử dụng ám nhiên tiêu hồn chưởng, khi sức lực đủ hấn tính hét lớn lên để cho khí thể đánh ra một chưởng thì chẳng còn hơi mà hét nữa chi quang quả cầu đen tụ ở bàn tay đánh về mấy con sói bò ở gần. Cũng không có long trời lở đất gì chỉ thấy một làn khói đen bao trùm đàn sói không thoát con nào, mấy con leo cây thì rớt xuống đất cái bịch, máu thịt đất lẫn lộn không chết thì cũng ngắc ngoãi không lâu cũng ra đi, còn bầy sói dưới đất sủa rung trời nhưng vẫn hướng về phía hấn mà sủa chặc tụi nó ngửi thấy mùi của hấn.

Thấy cơ hội, mấy con sói đang thời gian mù nên hấn gắng hơi tàn nhảy qua cây xa xa kế bên, thể nhưng đen thay hấn nắm được cành cây kế bên mà bị gãy mất hấn rớt cái bịch

" Má ơi, cái mộng của con" nén đau đón hấn cố gắng lết xác chạy ra khu loạn thạch này.

Mãi tới nửa đêm hấn mới lết cái thân tàn ma dại về gần phủ. Lúc hấn sắp chạy vào thì cũng được thị vệ phụ cận phát hiện.

" Tam thiếu gia ngài không sao chứ"

Một lão binh quan tâm hỏi hấn.

Đau đớn, kiệt sức, Hấn còn chưa kịp trả lời thì bất tỉnh ngay dưới chân tên lính. Lão binh kia hoảng hồn gọi gấp

"Người đâu mang kiệu mềm đến đây"

Trong lúc hấn mơ mơ màng màng được đưa vào trong phủ, trong lúc bất tỉnh thì hệ thống vang lên:

   Giết chết quái vật biên dị 2 đầu +300Kn

   Giết chết quái vật biên dị 2 đầu +300Kn

   Lv Up 5

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Một Năm Ở Nhà Dưỡng Thương

Qua một đêm hấn cũng tỉnh lại.

Lúc hấn tỉnh dậy mở mắt ra thì đã thấy tử hấn đang lấy tay chống cằm ngoẹo đầu xem hấn. Hấn hiếu kì lên tiếng hỏi:

"Tử nhìn gì mà chăm chú vậy"

Lam Vũ cũng không lên tiếng mà vẫn ngấm nhìn hấn như thấy sinh vật lạ, cuối cùng phun ra một câu làm hấn suyết ngất.

"Tam đệ, đệ có phải tiên tử không đệ thật đẹp"

Nhìn tử tử, hấn cũng không nói gì. Hấn nghi ngờ con ngọc hàng này nhìn thì có vẻ bình thường sao lại mạnh mẽ thế nhỉ, có hay không nàng mắc bệnh nan y gì rồi. Một lúc sau tử hấn vẫn nhìn hấn chảy nước miếng trông ghê ghê, Hấn bèn phải nói:

"Tử ta đói, chuẩn bị cho ta nồi cháo gà mà"

Lam Vũ lại ngoẹo đầu 3s sau nàng mới hỏi một cách không xác định:

" Gà là gì? "

Xuân Đức: ""

" Thôi tử làm cho ta ít thức ăn nhẹ đi"

Rồi hắn nhắm mắt nằm xuống không để ý tới người tử tử ngọc manh bên cạnh nữa. Một lúc sau thì nghe tiếng khép cửa lại, hắn nhớ lại ngày hôm qua bị đàn sói rượt chạy không kịp nhặt dép mà lạnh cả lòng. Kiểm tra thân thể thì thấy hoàn hảo không mất miếng thịt nào chỉ có thể lực là chưa hồi phục thôi.

Cột kẹt, Cột kẹt

Một tiếng mở cửa ra, vị phụ nhân bây giờ là mẹ của hắn đang bung một bát cháo thịt vào, ngửi được mùi thịt này hắn tinh thần hẳn lên, ngay lập tức hắn ngồi dậy mở miệng chào hỏi:

"Phụ nhân tốt"

Phụ nhân kia nhìn hắn tràn đầy nghi ngờ.

Hắn nhìn khuôn mặt của phụ nhân biết lỡ lời nên hắn sửa lại:

"Mẫu thân tốt"

Bấy giờ trên khuôn mặt xinh đẹp kia mới giãn ra cười nói nhưng trong giọng điệu vẫn đầy quan tâm:

"Tam nhi con sao rồi, hôm qua bị sao lại thương nặng như vậy" nói đến đây phụ nhân đôi mắt có chút đỏ.

Thấy phụ thân như vậy hắn cũng cảm thấy không đành lòng, nhớ đến bà mẹ già hơn 60 của mình nỗi lòng lại thấy chua chua, hắn chậm rãi đáp lại người phụ nhân kia:

"Hôm qua con đi lạc không may gặp phải một đàn chó 2 đầu bị rượt nên mới như vậy, mẫu thân yên tâm sau này con sẽ không vậy nữa"... nói xong hắn chăm chú nhìn người phụ nhân.

Người phụ nhân nghe xong cũng không nói gì chỉ lặng lẽ ôm hấn vào lòng mà khóc. Sau phải nhớ cẩn thận nhé tam nhi.

Hai người chăm cứ như vậy ôm nhau, hấn cảm nhận được sự yêu thương từ người phụ nhân làm hấn lại nhớ lại nhiều kỉ niệm với người mẹ già kiếp trước, nhớ lúc con bé mẹ cũng đi chơi, tới lúc trời mưa đông giá rét chỉ có 2 mẹ con nằm chung nhau ở rơm, rồi hấn vào thành phố kiếm tiền. Hai mẹ con cố gắng kiếm tiền nhưng vẫn không đủ trả tiền nợ cho người bố nát rượu thích cờ bạc của hấn.

Càng nghĩ hấn càng thấy thương tâm, tâm đau như cắt, giờ hấn chết đi rồi thì người mẹ khốn khổ đó phải làm sao?, làm sao để quay về? lúc về rồi thì mẹ có còn không? những câu hỏi vẫn vơ đan xen vào nhau cho tới khi người phụ nhân không ôm hấn nữa thì hấn mới tỉnh lại.

Phụ nhân nhìn hấn đang ngẩn ngơ thì cười khẽ rồi xoa đầu hấn rồi nói:

"Tam nhi còn chưa khỏe thì nghỉ đi, lúc nào khỏe thì đến chỗ mẫu thân để tuyên thiếp thân thị vệ cho con"" nói xong bà đi ra khỏi cửa i, không quên nhìn hấn lưu luyến rồi mới khép kín cửa lại.

Thời gian từ từ trôi qua hấn vẫn ở trong phòng dưỡng thương, nhưng đó chỉ là cái có mà thôi. Việc chính là hấn đang tìm phương pháp tu luyện nhanh và lên lịch trong tương lai. Haizza. hấn than thở " tương lai bé tắc à".

Suốt gần 1 tháng hấn cứ như vậy ngẩn ngơ cho tới khi cái hệ thống mắc dịch một lần nữa thông báo làm nhiệm vụ bắt buộc.

 NV bắt buộc: tìm lá cây

 NV bắt buộc: Đào giun

 NV bắt buộc: Đếm sao

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Gian Thương Hệ Thống

Đúng 1 năm hấn tới cái thế giới này, hấn mới ngồi dậy thì nghe thông báo mới

Thông báo: quà khuyến mãi 1 năm(1* thẻ đổi tên 1* giày agi 1* mảnh ghép quyền trượng thiêu đốt linh hồn (100 mảnh có thể ghép)

Tích phân ký chủ hiện tại là: 2650(đã trừ nợ cũ và 10% thuế VAT)

“Chu choa mạ ơi, ta làm nhiệm vụ suốt 1 năm nha, 1 năm là 365 ngày nha, một ngày có 24h, một giờ ta làm được gần 10 nhiệm vụ, vậy mà lúc chỉ được có 2650 tích phân, còn 100 ngày thì nó trừ đi trả nợ, hắc, cái hệ thống này quá hắc đi” – Nhìn thông tin của mình, hấn bực tức chửi má nó một cái, 2650 tích phân nha chả biết làm được cái mẹ gì cho đời gì không.....

Suốt 1 năm qua, ngày nào hấn cũng chăm chỉ làm nhiệm vụ ngày, hôm thì đào giun, hôm thì đếm sao, hôm thì tìm cây này, lá nọ, hôm thì... blah..blah.. Hấn làm như thằng dở người khiến ai ai cũng nghĩ hấn có vấn đề về đầu óc...Haizz thật đau khổ mà.

Oh Shit

Thẻ đổi tên à há. chết mày nhé cái đớp shit hệ thống này. Sử dụng thẻ đổi tên.....

Ting...Ting...Ting

Thông báo: thẻ quá hạn sử dụng mong ký chủ không gian lận.

Trương Đức phun huyết 3 lít, hấn gào lên:

"hết hạn con tặng cho ta làm gì hả cái mắc dịch hệ thống"

Hệ thống: "quà khuyến mãi thì vậy thôi, tại ký chủ đã ngu còn tỏ ra nguy hiểm làm gì? sống tới bạc lông chim rồi mà con không hiểu thời buổi bây giờ quà khuyến mãi thường hết hạn sao?"

Tr.Đức:... cạn lời

hấn suy nghĩ thôi cũng đành âu cũng là cái số, hấn kiểm tra cái giày không biết có đi được hay không nữa.

Item(giày tốc độ)- giá 45k tích phân, hàng không bán chỉ phát trong event trọng đại

Chỉ số:

+500 dame

+tele cach 1000m trong 3s

+ 100 agi

+ 100 tốc độ di chuyển

@@@ hấn cũng choáng rồi, không tin vào trước mắt, cái hệ thống này tốt từ khi nào vậy, hệ thống đúng là luôn thương mình mà mình không biết. hic hic. Thật cảm động quá, đang lúc hấn muốn cảm ơn HT thì nghe được thông báo hấn suyết chết tại chỗ.

HT: giầy tốc độ Item thời hạn 7 ngày sau 7 ngày mong ký chủ gia hạn thêm để tiếp tục sử dụng,

10000 tích phân/Năm

Nghe xong thông báo hấn nằm xuống đi ngủ để tránh bị nội thương.

Cứ thế trôi qua được một tháng, suốt một tháng qua, Trương Thiên ngày nào cũng đến tâm sự hấn,

“Ca, ta đã đạt đến Luyện Bì Tam Trọng đỉnh phong rồi, bây giờ chỉ cần khí cảm và công pháp tu luyện nữa thôi”

+Tên: Trương Thiên – 11 tuổi

+HP: 2000/2000

+Sức chiến đấu: 290 (Tu vi +190 – Kỹ Năng +100)

"Đệ đúng là thiên tài có khác, sau này sẽ là một đại nhân vật"

" Hì hì, đệ cũng nghĩ vậy, thôi đệ về tu luyện tiếp, cố gắng mới có kết quả tốt"

" Vậyđệ đi á, khi khác qua nói chuyện tiếp nhé " tiễn thẳng tứ đệ đi hấn ra ngoài lượn cho mát mẽ.

Đang lúc này, con mập rấn tỉnh lại lò đầu ra ngoài như lần trước, hấn đang chú ý quan sát con rấn mập này thì một âm thanh của HT vang lên như sủng liên thanh.

Ting....

...

...

Keng.

HT: Đồng hành của bạn lên cấp 10

chỉ số của tiểu đồng bạn:

+ str 4200

+agi 1680

+int 500

+Arm 105+20

kỹ năng bị động:

hồi máu điên +100hp/s

trâu chó +20Arm

phản dame + 20%

kỹ năng chủ động:

cú ngoạm mãnh liệt dame = $\text{str} * 2 + 1,5\text{agi}$

phóng độc dame = $\text{int} * 3$

Tổng lực chiến 43,5k

Nhìn một đồng số liệu Trương Đức muốn hỏi ai mới là nhân vật chính, con rắn mập này mà mạnh hơn hẳn 17 lần có hơn. Sự tà ác bay lên, Hắc lại đang suy nghĩ nếu ăn con rắn này có thể tăng lực chiến không nhỉ, trong khi

hắn đang nhìn con rắn chảy nước miếng thì con rắn như biết được suy nghĩ của hắn đã tấp 1 cú vào ngực hắn

"@@@@@ con bà mày, phản chủ à"

con rắn chỉ đáp lại hắn bằng ánh mắt khinh bỉ rồi lại chui vào trong áo ngủ.

Hắn lăn lộn liên tục, vừa xoa ngực, vừa lãi nhãi định mệnh định mệnh định mệnh, khiến nha hoàn phải đi thông báo nhị tiểu thư.

Một lúc sau một cô gái thanh thuần chạy vội vàng đến, đây là tỷ hắn Lam Vũ sau 1 năm nàng đã khác xưa rất nhiều, bốt ngực ngực đi một chút và càng xinh đẹp hơn trước, nàng tới gần kêu gấp lên:

"Tam đệ có sao không", cô gái xoa khắp người hắn xem có bị thương chỗ nào không, Mãi mà không thấy vấn đề ở đâu cô gái hỏi người hầu thì người hầu cũng trả lời không biết. Cô gái gấp sắp khóc, loay hoay không biết làm sao. Lúc này hắn cũng thoát khỏi sự ngứa ngáy của con rắn mập cắn. Tâm lý hắn bây giờ đang mắng chửi tất cả loại bò sát không chân.

Hắn đã tỉnh nhưng không đứng dậy làm như vô ý đụng phải 2 quả núi của tỷ, đang lúc say máu thì hắn cũng thấy tứ đệ của hắn đang chạy tứ đành phải giả bộ đứng dậy làm như không có chuyện gì. Lam Vũ thấy hắn tỉnh dậy được thì rất vui, nàng lo lắng cho tam đệ ngực này gặp phải chuyện gì thì nàng cũng rất buồn, nàng gấp hỏi hắn:

"Tam đệ...đệ có sao không?"

Hắn chỉ nhẹ gật đầu rồi chạy như một làn khói về phòng dưới con mắt kì quặc của mọi người.

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Mục Tiêu Mới

Hắn về phòng rồi đóng lại cũng chẳng lo người nào quấy rầy, bình thường hắn ở một mình, với tính cách manh manh ngày thường thì có thấp hương cũng sẽ không người hỏi thăm.

Đi cái giày tốc độ (phẩm chất truyền thuyết) vào thì hắn chẳng cảm giác đẹp đi đâu mà hắn cảm thấy nếu mọi người trông thấy có khi lại nghĩ hắn bị cong. Đôi giày màu cam lại còn thêu bướm bướm ở mỗi chiếc giày.

"Định mệnh"

"Cái này là đồ của girl mà, nếu không phải đồ xịn hắn đã sớm tiêu hủy, tâm lý hắn đang chửi má nó gian thương hệ thống, chập mạch hệ thống, thần kinh hệ thống...bla..bla"

Vào shop hệ thống cẩn rắng mua cái chai thuốc sơn màu (Đen) vĩnh viễn giá 499 tích phân, một trận đau thắt trái tim của hắn, lại đi tong cả tháng làm nhiệm vụ. Sau khi sơn cái đôi giày thì hắn thở một hơi và cũng tiện xem tin tức cá nhân.

Ngay tại ý niệm của hắn muốn kiểm tra thuộc tính thì trước mặt hắn hiện ra một tấm màn hình trong suốt hiển thị:

  Hệ thống khởi động hoàn tất

agi 50+100

int 50+5

điểm pont: 5

Hp:5100

Mp:3200

As: 40

Ms: 410

TL:100

Item: quần,áo +0(thường) 1% giảm dame

lam tinh kiếm+0(lam) +1000 dame(trọng thương nội tại +100 dame 25% xuất hiện)

nhân HP+1/Mp+0(thường) +5hp/s 3mp/s

giày tốc độ(Cam) +500 dame +100 agi + 100ms(tele 1000m trong 3s)

Cấp:5

Kĩ năng:.....

  Lực chiến 12050

Nhiệm Vụ ngày: (Hoàn Thành 10/10)(100 Tích Phân-10 EXP-100 Linh Khí)

Nhiệm Vụ cưỡng chế: 1: Tạo thể lực bá chủ trong 100 năm.

Nhiệm Vụ cưỡng chế: 2: Tích lũy tài phú 1 tỷ ma thạch trong 100 năm

Nhiệm Vụ cưỡng chế: 3: Thu Trần Vũ Thư làm tiêu đệ.

*Phân thưởng: Nhận bộ Hắc Điều(Cam)

*Thất bại: Theo Ông Bà

.....

Mười ngày sau đó, hôm nay Thiên Ma Đế Đô vô cùng náo nhiệt người người qua lại tấp nập.Các quán ăn, quán trà người ra kẻ vào đông đúc hơn mọi khi gấp nhiều lần. Bọn họ đến đây chỉ với một mục đích chờ đợi thông tin khảo hạch các con em em của Các đại gia tộc và hoàng thất.

Đó dường như là một thói quen phong tục ở nơi đây, tại cứ mỗi 1 năm, các gia tộc lại tổng khảo hạch một lần để xem con em mình tu luyện ra sao, rồi các người đứng đầu của gia tộc lại thi đấu với nhau chọn ra 100 người, tổng thành một cái bảng xếp hạng gọi là Địa Long bảng.

Còn khoảng 20 ngày nữa là diễn ra tỷ võ đại tái,hắn cũng muốn đi xem náo nhiệt nhưng giờ thì phải bận cày cấy rồi, dù ở đâu ta cũng phải mạnh lên và có tiền, đời chán hơn cả con gián..

Hắn nói muốn đi ra ngoài du lịch cho đỡ buồn, nhưng cả nhà không cho đi sợ lại như lần trước, năn nỉ ỷ ôi mãi mới cho đi, nhưng vì đảm bảo an toàn nên cho 2 thằng đầu trâu vai gấu theo cùng, tỷ hắn cũng muốn cùng đi nhưng tỷ võ sắp tới nên phải tu luyện để giành vinh qua cho gia tộc, sau một hồi ôm ấp thăm thiết thì hắn cũng lên được xe ngựa, trước lúc đi may là hắn cũng đổi được 2 nữ thị vệ chứ đi đường thì dài mà ngồi cùng với 2 gã y như con tinh tinh thì có mà tụt hết cảm xúc.

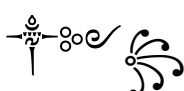
Mới ra khỏi thành thì hấn bảo phu xe cho chạy đến Tử Vong Sâm Lâm, tuy 2 nữ vệ có vẻ khó hiểu nhưng trách nhiệm của các nàng chỉ là bảo vệ tam công tử nên 2 nàng chỉ thoáng qua rồi thôi.

Lại vài ngày trôi qua, nói thật chứ trong mấy ngày này Xuân Đức rất chi là nhàm chán, cái xe xóc lên xóc xuống muốn ngủ cho quên ngày tháng cũng không được, cơm nước thì không có ăn toàn ăn cái mẹ gì ích cốc đan, tiên sư thằng nào làm ra cái thuốc chết bầm thế không biết.

Nhiệm vụ hàng ngày thì đóng mắt rồi, mà nhiệm vụ chính thì xác định là đợi thời gian dài. Cả ngày chỉ biết ngồi ru rú trong cái xe ngựa mắc dịch kia mà nhìn lên nóc xem, vốn là muốn kéo 2 nữ vệ lên làm quen nhưng các nàng bảo chức trách không thể lơ là thế là 2 nàng cưỡi ngựa đi 2 bên xe.

Buồn, chán nản vô cùng, mà trong khi quãng đường đi đến cái Tử Vong Rừng Rậm kia còn tận 5 ngày lận....Hấn làm sao có thể chịu nổi đây!!!, hấn lại mở hệ thống ra coi có gì hot hay không.

Vào khu giải trí trên mặt hình giả lập có 3 chữ rất bắt mắt và "" Kiếp Đồ Đen" 1 vốn 4 lời maizo maizo,

 1000 tích phân/ 1 lần quay

" Tiền không phải là vấn đề quan trọng đối với anh, có chí làm liều ắt sẽ thành công cũng chả có quái gì chỉ là 1000 tích phân thôi mà, xem phát phần thưởng thế nào rồi quay phát cho nó máu."

 Phá Huyết Cuồng Sát(phụ trợ)

 Ngung Huyết Ly Hòn

 Một thùng mì Hảo Hảo

 Yêu sinh lý

 Đồng hành Cục phẩm

 LV Up 10

 Black King Bar(Cây gậy của người không lò)

 Dạ hương * 100

 Thẻ đôi giới tính

 Tăng cường sắc đẹp cho phái nữ

 Rút ngẫu nhiên 5 lần

 May mắn lần sau

Nhìn xong vật phẩm đạt được khuôn mặt của hắc đen như đêm 30 tết, 9 món vật phẩm thì 4 món phé, hắc cũng lo quay phải cái yêu sinh lý thì nguy, đời trai 2 kiếp vẫn fa, chim vẫn chỉ dùng để tiêu à nha.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Chúc Mừng Bạn Nhận *100 Chai Dạ Hương

“Thích thì thích thôi, anh sợ ai, quay trúng máy món ngon tỷ lệ vẫn cao hơn nhiều, người ta có câu CẦU PHÚ QUÝ TRONG NGUY HIỂM, liều ăn nhiều, cùng lắm thì đời này anh không lấy vợ là được chứ gì đâu, ba quý chín vái ông bà tổ tiên rồi hẳn bắt đầu quay”

"Keng"

 1000 tích phân

"Keng"

 Dạ hương * 100

Xuân Đức nghe vậy, chửi ầm lên khiến người bên ngoài cũng giật nảy cả mình:

“Chết bà cm nó rồi còn rút cái gì đậu xanh rau má trà đá nước dứa gì mà lại chúng ngay Dạ Hương về gọi đầu à

Ói giời ơi, ối làng nước ơi, ối thần linh ơi, sao số con khổ thế này, ba mẹ không thương họ hàng ghét bỏ làm cả năm thiêu trong một khắc, con sống ăn chay mừng 1-15 mà sao lại nỡ đối xử với con như vậy. @@@@."

Người ngoài xe:.....????

Sau khi than trời trách đất, trách ông bà mất linh, trách thần linh không phù hộ xong, hẳn quyết tâm quay thêm lần cuối.

"Một khi đã quyết thì đừng hỏi mẹ Bạch Tuyết là ai."

Hắn ngó ra nhìn trời phát thấy trời trong xanh, mặt nước long lanh, cành lá rung rinh rồi quay vào xe nhắm mắt đưa tay chọn quay lần nữa.

"Keng"

 ॐ -1000 tích phân ॐ

"Thiên linh linh, địa linh linh, ông bà hiển linh."

Khoảng 5 khắc sau...

"Nam Mô A Di Đà phật lập quan thế âm bồ tát phù hộ cho con..."

"Keng"

 ॐ Rút ngẫu nhiên 5 lần ॐ

"Keng"

 ॐ Tăng cường sắc đẹp cho phái nữ ॐ

 ॐ Một thùng mì Hảo Hảo ॐ

 ॐ Đồng hành Cục phẩm ॐ

 ॐ Phá Huyết Cuồng Sát(phụ trợ) ॐ

 ॐ Ngung Huyết Ly Hồn(phụ trợ) ॐ

Đang lạy thần linh, mới chuyển qua lạy thi binh, bỗng nhiên nghe được âm thanh này hắn đứng dậy bay ra khỏi xe kêu to:

"Phát, lần này anh phát, đúng là một phút bốc đồng cả một đời hốt bạc
hố hố hố "

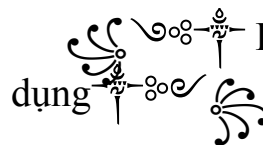
Phu xe:???

Hai thị nữ thì ngẩn ngơ nhìn người thiếu niên vừa bay ra khỏi xe lầm
bầm y bị thiếu năng: "Tam thiếu gia phi hành. Tại sao lại bay được? không
phải thiếu gia không có tu vi sao?" trong suy nghĩ của các nàng phải tới
nguyên anh mới có thể phi hành, hoặc nói thiếu gia là đại cường giả nguyên
anh??

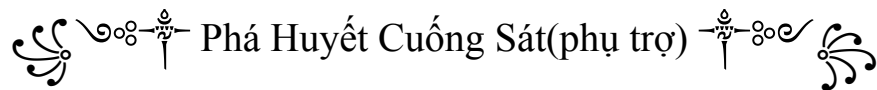
Vừa bay vừa chạy lên đỉnh núi hét to một tiếng:

"Trời xanh mây trắng nơi này có anh a ha ha ha ha"

Bình tĩnh lại chút hấn click nhận quà:

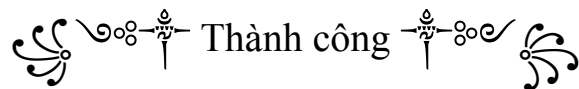
 Dung dịch tăng cường sắc đẹp cho phái nữ * 1 Tự động sử
dụng

, vốn hấn bây giờ nhìn đã rất nường khang rồi, gia tri thêm dung dịch
nhìn hấn y một thiếu nữ mỹ lệ, má phấn môi hồng, may là bây giờ hấn chỉ
hơi cảm nhận thôi chứ không có cái gì mà soi nên không thấy sao cả, nếu
bây giờ mà thấy có khi lại chết vì xúc động, không để ý đến thân thể thay
đổi hấn nhận phần thưởng còn lại.

 Phá Huyét Cuồng Sát(phụ trợ)

 Ngung Huyét Ly Hồn(phụ trợ)

"Học tập ngay và luôn"

 Thành công

Phá huyết Cường Sát Lv1 + 1000 dame

+500 phòng

Ngưng Huyết Ly Hồn Lv1 +10000 Hp +1000 Mp +100 TL

+120 As (gia cố phòng ngự linh hồn dame magic -25%)

 Chiến lực 42050

Lúc hần mới hoãn sự sung sướng ấy lại mở mắt ra ngay trước mặt một con nhóc khoảng 6 tuổi quan sát hiện ra thông tin:

 Vũ Y

Hp 20000

Mp 15000

As 2000

Ms 820

Kĩ Năng: Âm sát Lv8(Max 20)

Độc Lv3 (Max 20)

Tiền Hành Lv9(Max 20)

Bạo kích Lv5(Mã 15) + 25%

 Nguyên Anh Hậu Kỳ

 Chiến lực 75000

"Đệch"

Đang tự sướng lòi ra con nhóc trâu gấp đôi hẳn, làm hẳn cảm xúc xuống dốc không phanh. Đang buồn hẳn cũng không hỏi han gì con nhóc cả thời gian còn dài lo gì, cứ như vậy ôm nó lại chỗ xe ngựa

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tiểu Thư Ta Bảo Vệ Người

Lúc hấn trở lại xe ngựa lại làm mọi người ngẩn ngơ lần nữa, nếu không phải thấy nhà mình tam công tử bay lên ngọn núi rồi đi xuống còn mặc nguyên y phục lúc trước thì họ còn cho mình nhầm người cơ đấy.

Công tử bây giờ mi thanh như họa. má hồng môi đỏ tụy trên người còn mặc một bộ đồ đàn ông nhưng vẫn thể hiện vẻ mỹ lệ khiến 2 nàng cũng đố kị.

Một thị vệ hỏi:

"Công tử bé gái này là tại sao ở đây vậy?"

Hấn trả lời gọn lỏn: Nhặt trên núi về. Vào xe ngựa hấn nói vọng ra thêm một câu: " Lên đường tiếp, đi nhanh về sớm mà còn ăn cơm, nuốt ích cốc đan nhiều ta sắp theo ông bà rồi."

Phu xe:??

Thị vệ: "ông bà công tử ở phủ chứ ở đâu, theo đi đâu thì liên quan gì đến ích cốc đan."

Xuân Đức: "..."

.....

Xe sắp đi đến vùng thâm lâm, Xuân Đức thấy chán ngồi xe nên bỏ lại tiểu nha đầu VŨ Y trong xe nằm ngủ còn hấn thì ra cưỡi ngựa với thị vệ để

Thị vệ: "....."

Hắn thấy những cặp mắt kia thì khoe miệng co giật, cúc hoa căng thẳng, tâm lý thâm nghĩ hôm nay có liều cái mạng già cũng phải bảo vệ trong trắng bản thân. hic hic.

Đang lúc hắn muốn sai Âm nhiên tiêu hồn chưởng cho cả bọn mù rồi mới hành hạ, kiêu như đánh chó mù đường thì từ đâu nhảy ra 5 nam 2 nữ, một gã đi đầu giống y tiểu bạch kiểm chạy lên trước và nói:

"Tiểu thư đừng sợ có ta bảo vệ"

Xuân Đức khoe miệng co giật lần 2, tâm lý đang thóa mạ 128 đời tổ tiên cái thằng trước mặt, cả nhà người mới là tiểu thư. Đậ đen hắn than thầm "Cuộc đời thật lắm triền miên,Cớ sao cứ gặp lũ điên thế này!"

Mà càng nhìn tên này càng khó ưa, người gì mà xấu,xấu tới pitexco, xấu solo không đối thủ,xấu đến lục đục nhân gian, tiêu tan nhân thế, xấu đến thượng đế cũng phải chê cười,xấu đến lòng người căm phẫn,cái loại này ra đường mà vẫn sống đáng lý ra thì trời không đánh thì thánh cũng đâm, mưa lâm râm cũng bị chết đuối mới phải.

Do tâm lý bức xúc hắn không thềm đáp lại, vận hết sức mạnh tung ra "" Âm nhiên tiêu hồn chưởng""

về bọn sơn tặc, dưới cái nhìn không chớp mắt của mọi người một bàn tay màu đen đập lên người gần 50 sơn tặc, trong chớp mắt chỉ còn lại khung xương trắng hếu dưới nền đất.

Hắn quay lại lên xe ngựa hô một câu: "Đi". người phu xe và 2 gã thị vệ cũng không biết làm sao cứ ngu ngu mà theo lời hắn đi vào Tử Vong Sâm Lâm.

Qua một lúc nhóm 7 người kia mới hồi thần lại, 2 cô gái kinh hô:

" Vị tỷ tỷ kia là tu vi gì sao mạnh vậy"

4 người nam còn lại thì vẫn lặng yên không nói gì, người lúc trước lại gần muốn bảo vệ người đẹp tên là Lăng Vân cũng là người có tu vi cao nhất "Tiên thiên hậu kì" cũng là nhân vật phong vân ở đế đô, hắn từ từ tiến lại chỗ xương khô, ngồi xuống xem xét. Bất giác hắn cau mày lại, đứng dậy và gọi mọi người đi vào Tử Vong Rừng Rậm.

Lần này 7 người bọn họ vào đây là để rèn luyện cấp tốc chuẩn bị cho đại hội sắp tới, vốn là đang đầy tự tin nhưng gặp một hồi lúc này hắn cảm giác bị đả kích.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Vào Trong Sâm Lâm

Đi một lúc lâu nhóm 7 người dưới bầu không khí ngọt ngào cuối cùng có người gọi ra vấn đề.

"Ca, cô gái kia là ai vậy?"

Người nói chuyện là một tên mập có đôi mắt hí hí trông rất gian manh. Hắn tên Lăng Sơn, tu vi tiên thiên sơ kì, trong đội ngũ tuy hắn tu vi thấp nhất nhưng hắn tiếng nói vẫn có ít trọng lực, trong đội 2 cô gái cũng tu vi tiên thiên trung kì là thiên tài của triệu gia, tên Triệu Nhã và Triệu Như, còn 3 người còn lại phân biệt là tam hoàng tử, Trương Cường, Trương Thanh.

Lăng Vân đạo:

"Ta cũng không biết là ai, nhưng xe ngựa có dấu hiệu là của Trương gia, chắc là người Trương gia"

Mọi người đều nhìn hai tên người của Trương gia.

Trương Cường lắc đầu: ta cũng không biết, ta là dòng thứ nên không rõ lắm. Mọi người đều gật gật đầu. Đúng lúc này Trương Thanh la lên:

"Ta biết là ai rồi, thảo nào thấy quen mặt vậy, là Tam thiếu gia"

Phụt

Mọi người đều nhìn hấn với ánh mắt soi mói, chắc tên này lúc nãy bị dọa sợ nên giờ ngu luôn rồi.

Trương Thanh rất ủy khuất vì mọi người không tin nhưng hấn cũng đành chịu.

.....

Đoàn người Xuân Đức cuối cùng cũng đã dừng lại, mọi người nhìn hấn đầy sùng bái, thị vệ hỏi:

"Thiếu gia bây giờ làm gì?"

Hấn đang bực mình vẫn chưa tiêu tan nên lờm nữ thị vệ một cái đạo:

"cứ nghe theo ta là được, ta làm gì cấm được tiết lộ với mẫu thân ta, nếu dám nói ra, hắc hắc hớ hớ, nam thì chặt tứ chi rồi nuôi trong bình, nữ thì cho uống thuốc rồi bỏ vào ổ ăn mày, nghe rõ chưa?"

Mọi người đánh cái lạnh run đồng thanh kêu: Rõ, tam thiếu gia.

Xuân Đức: "tốt ba người các người lấy thân đi dụ quái vật tới gần cái khe này là được"

Ba người bất đắc dĩ lĩnh mệnh, không biết thiếu gia muốn chơi trò gì nữa?

Trong lúc ba người đi dụ quái vật thì hấn mua từ trong hệ thống thuốc hồi phục thể lực, còn 266 tích phân, hấn mua 200 bình TL, 33 bình HP, 33 bình MP còn Vũ Y thì lược trận thôi, chứ mà vào đánh quái cùng thì bản thân có mà hít gió tây bắc,

.....

Khoảng 2 chén trà sau 3 người quay lại với thân tàn ma dại, máu me khắp người, hấn thấy mà cũng hoảng, hấn vội nói 3 người các người băng bó rồi vào sơn động kia trú tạm đi, ở đây ta lo được rồi. Hấn lấy bông băng và thuốc đỏ đưa cho 3 người mấy cái này là tự nhiệm vụ hàng ngày tặng kèm, không quên dặn dò một phen, ba người tuy lo lắng thiếu gia nhưng không hiểu sao vẫn chọn tin tưởng.

Đội 3 người đi vào sơn động hấn mới quan sát mấy con quái đằng xa kia, không xem thì thôi xem rồi hấn cảm thấy đau răng. Hấn cũng chịu phục ba người kia thế nào mà chạy thoát đám quái này thế không biết?

  Cự viên tinh anh

Hp 65000

Mp 100

Kĩ năng: trâu chó, tiêu hỏa cầu, đâm loạn xạ.

nhược: trí khôn thiếu

Tu vi:????

  Địa long

Hp 40000

Mp 1200

Kĩ năng: tường đất, phát húc chí mạng.

Tu vi:????

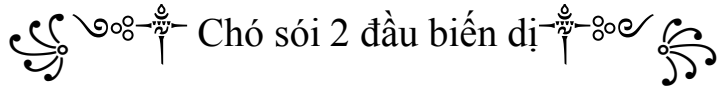
  Chó sói 5 đầu biến dị

Hp 120 000

Mp 0

Kỹ năng: -20% dame vật lý, +50Hp/s, Cú ngoạm mãnh liệt

Tu vi?????

Hp 2300

Mp 30

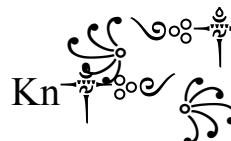
Kỹ năng: tiểu hỏa cầu, cắn liên tục.

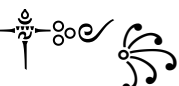
Tu vi: Hậu thiên đỉnh phong

Nhìn cái kia bụi bay mù trời khiến hấn hủy bỏ kế hoạch solo cân team, quay lại gọi Vũ y nói: Bảo bảo ngoan giúp ca ca làm thịt mấy con to xác kia lúc nào về nhà ca ca dẫn đi chơi, đi ăn ngon.

Vu Y lộ ra nụ cười xinh đẹp thêm cái khuôn mặt y cái bánh bao càng thêm đáng yêu: Vâng! Ca ca.

Đầu tiên hấn giải quyết lũ cá tạp đang chạy phía trước, không có ngạc nhiên sau một vài chiêu chiêu lấy hết sức bú mẹ ra một đám quái lâu la chỉ còn xương với xương.

 Đánh chết Chó sói 2 đầu biến dị * 30 nhận được 9000 Kn

 Đánh chết quái vượn lâu la* 52 nhận 5200 Kn

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Khủng Bố Tiểu Vũ Y

Hét lên một tiếng cho có khí thế, hắn lấy lam tinh kiếm ra nhắm vào con Tinh Tinh to mà lao đến, lao đến quá nhanh nên khi con Tinh Tinh cho một phát đâm hắn tí nữa theo về với ông bà ông vải làm hắn tí nữa đá ra quần, thoát một kiếp nhìn vào cái hồ to do cú đâm thì mồ hôi ứa ra, cũng chưa chém nhau với quái thú có trí khôn như vậy bao giờ nên hắn chỉ dựa vào kinh nghiệm chơi game nhiều năm mà phang.

Mới quay đầu nhìn lại thì cục hoa căng thẳng, con địa long kia cũng đã lao tới, 2 con quái tinh anh cùng lao lại làm hắn phản xạ nhảy qua đầu con địa long, do hắn đang tập bay nên lúc chiến thế này không dám dừng, 2 con quái lao vào nhau tạo ra từng đợt rung mặt đất tiếng hú thảm của bọn nó.

Hai con quái tuy bị thương nhẹ nhưng cũng không ăn thua

-4000 crit

-3000

vết thương của tụi nó đang hồi dần lại, may nhờ cài giày(cam) tăng tốc độ mới dậm được với 2 con này, càng đánh hắn càng đuối, lơ là tí thì bị dính đoàn ngay nóc liên tục mấy bình máu, thể lực hắn mới kéo được hơi tàn chiến tiếp, lúc này nhớ đến con rắn mập chết tiệt thấy đồng hương sắp ra đi rồi mà vẫn còn ngủ, hắn thở dài Vô Phúc. Chỉ mong Vũ Y nhanh làm thịt con Chó 5 đầu, tâm lý hắn đang cầu trời khẩn phật cho hắn qua kiếp này.

.....

Xa xa nhóm 7 người cũng tiến vào đến khu vực trung của sâm lâm nghe tiếng động lớn nên cùng kéo nhau xem là xảy ra chuyện gì.

Đứng phía trên ngọn núi gần chỗ Xuân Đức đánh quái, bọn họ lại thấy một màn kinh dị, thấy 1 thiếu nữ và một tiểu nha đầu đang quần nhau với 3 con quái vật to lớn, mọi người không khỏi nuốt nước bọt liên tục

Lăng Sơn nói:

Đại ca cho ta hỏi thật một câu, những con quái vật kia là cấp bậc gì?

Lăng Vân không trả lời hắn đang quan sát cuộc chiến.

Triệu Nhã bên cạnh nói:

Thiên bạo ma viên, Địa hành long, Địa ngục khuyển biến dị, nghe nói tất cả bọn nó ở chỗ sâu trong sâm lâm, tuy không là mạnh nhất nhưng cũng là bá chủ một phương có tu vi ít nhất là nguyên anh cảnh đại năng.

Mọi người ngay cả Lăng vân cũng phải hít một hơi khí lạnh, ba con quái vật mạnh như vậy 2 người dưới kia có tu vi gì? bây giờ hắn có lòng muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân cũng không dám, nếu hắn mà dám xuống chỉ cần không may bị mấy con ma thú kia giẫm một cái cũng lia đời.

Mọi người yên lặng xem kịch chiến hiểm thấy của nguyên anh cảnh. máu thịt ma thú bay tứ tung, quần áo của thiếu nữ kia cũng rách tả tơi, nhưng vẫn cầm thanh kiếm phát ra lam quang kia không ngừng vung chém.

Người ngoài cuộc thì nhẹ nhàng con Xuân Đức đang say máu chém quái thì ngu người rồi, đánh nó được 1k máu dính một quyền mất mẹ nữa bình máu, đang lúc chém nhau điên cuồng thì hắn nghe được thông báo hệ thống:

  Vũ Y thu phục được thú chiến lực chiến tăng mạnh

  Chiến lực 125000 do chiến thú bị thương nặng cần điều dưỡng

Nghe được vậy hấn hét lớn: "Vũ Y nhanh, không nhanh là không gặp được ca ca của muội nữa đâu"

Ở phía xa một cái bóng xanh lam bay tới như tia chớp, không nhìn thì thôi chứ vừa nhìn khoe miệng hấn co giật liên hồi, Vũ Y cũng không dùng vũ khí gì chỉ có 2 nắm tay đấm liên tục vào đầu con địa long khiến nó rú thảm thiết.

- 2700 bạo kích

- 2700 bạo kích

-1000 trúng độc

-2000 suất huyết

- 2700 bạo kích

-1200

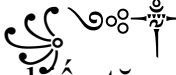

-1200

- 2700 bạo kích

-1200

Nha đầu này quá tàn bạo, sau này phải đối tốt hơn với nha đầu này mới được, thấy con quái đang ngắc ngoải hấn vội la lên:

"Đừng vội giết để ca ca" hấn nói tuy nhanh nhưng không nhanh bằng tay Vu Y hấn chưa nói xong thì con quái cũng lên thiên đàng.

 Vũ Y đánh chết Địa long tu vi lên Nguyên Anh viên Mãn
lực chiến tăng mạnh

Vũ Y suy nghĩ một chút nghĩ rằng ca ca bị 2 con ma thú đánh cho bầm dập te tua sơ mướt nên muốn tự tay chém giết để giải hận, mình lỡ tay giết mất là mình không ngoan, thôi thì bắt cái kia Đại khôi đầu cho ca ca,

Vũ Y bay lại chỗ ca ca tham gia đánh hội đồng.

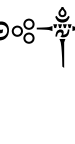
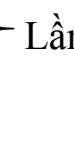
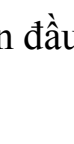
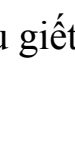
CÂN CẢ THIÊN HẠ

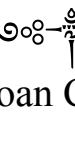

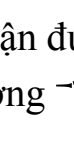
TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Đạt Được Danh Hiệu Phá Huyết

Có Vũ Y tham gia nên con tinh tinh kia sau vài hiệp móc lóp và quật xích đã nằm xuống, nhìn con quái đang nằm yên trên sỏi đá chỉ còn một hơi kia Xuân Đức lấy làm mừng, nhìn Vũ Y gật đầu một cái tỏ ý khen ngợi, còn hắn thì sài kĩ năng thiên phú lên con quái tinh anh này

  Win Duel + 100 dame

   Lần đầu giết quái tinh anh nhận danh hiệu Phá Huyết

  Nhận được Tử tinh kiếm(Tím) Nhận được kĩ năng quân công Thiên Hoan Chương

  Lv Up 18

Liên tục thanh âm vang lên khiến óc hắn long ra, yêu cầu tắt tiếng mà hệ thống chưa có mục cài đặt nên đành chịu, hắn đang mệt gần chết nhưng vẫn rất cảnh giác, sợ bị đánh lén thì lại làm cô hồn đã rớt. Thấy ngọn núi xa xa có mấy cái đầu lấp ló, hắn nghiêng đầu qua Vũ Y ra hiệu.

Vũ Y mắt sáng lên nhưng ánh sáng tím kì dị ẩn thân rồi biến đi nơi nào mất, sau mười mấy hơi thở thì nàng đem 7 tên từng gặp lần trước lên mặt đất.

Thấy mấy người này Xuân Đức mắt lóe lên những tia sáng kì dị, nhìn bọn này ăn mặc chắc là rất có tiền suy nghĩ có nên hay không bắt cóc tổng

tiền đây. Mọi người nhìn thấy ánh mắt tham lam và nụ cười tà ác kia cảm thấy gió lạnh hiu hiu, rùng mình liên tục, bọn họ cuối thấp đầu xuống để lấy lại bình tĩnh, đang định thỉnh giáo tôn tính đại danh của 2 vị tiên bối trước mắt thì đã nghe Xuân Đức hỏi:

" Các ngươi là ai? làm gì ở đây? mà thôi vấn đề này không quan trọng, quan trọng là nhà các ngươi có giàu không?"

Lăng Vân mới vừa mở miệng nêu ra tên tuổi thì bị Xuân Đức lấy băng dính mua từ hệ thống bịt miệng lại, hắn chỉ phát ra tiếng rên ư ừ.

Xuân Đức nói: " nhìn cái mặt đã thấy ghét, đồ tiểu bạch kiểm, nằm ở đó mà đợi người nhà đến chuộc không thì ta bán ngươi vào thanh lâu."

Mọi người: ""

Sau đó 4 đồng thanh đáp lại: "thưa tiên bối gia tộc bọn tiểu bối rất giàu, kính xin tiên bối hãy khoan dung. Tâm lý mọi người thì ủy khuất chết rồi tụ tụ dung làm việc không đâu lại lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm này, nguyên anh cường giả giết bọn hắn cũng không ai nói gì hưởng chi đây là sân lâm."

Xuân Đức chỉ thấy 4 người đáp con 2 gã thì không, hắn liếc mắt nhìn sang, không đợi bọn họ lên tiếng hắn đã trói hết mọi người lại ném vào hang, dù sao cũng có 4 con cá to rồi, 2 con còn lại không có cũng chẳng sao!!! không có tiền thì bán vào thanh lâu là xong hết.

Trong hang tối, 3 người bọn thị vệ và phu xe đang chữa thương thì nghe

Bịch...Bịch....

nhìn lại thấy 7 thiếu nam thiếu nữ bị trói bịt miệng phong tu vi đang nằm trên mặt đất, ba người nghi hoặc nhìn về nhà mình thiếu gia lên tiếng hỏi:

"Tam thiếu gia bọn họ là ai?"

Xuân Đức nói: " sơn tặc mới bắt được, đừng hỏi nhiều coi chừng bọn hấn ta vào chữa thương, mai phải về để đô gấp, ta đã hứa đi cổ vũ cho tử tử ta"

Hộ vệ: "Vâng, Tam thiếu."

Nhóm 7 người bây giờ đã xác định được vị tiền bối kia là nam, nhưng vẫn nghi hoặc sao lại có nam tử xinh đẹp như vậy, đầu toàn dấu chấm hỏi.

Lôi kéo Vũ Y vào trong tìm tạm cái tảng đá lớn nào đó ngồi lên tĩnh tâm, tiện thể xem luôn mấy cái vật phẩm đạt được.

 Tử tinh kiếm+0

ATK: + 5000

AS: + 120

Bị động: bạo kích x3 có 25% cơ hội xuất hiện

choáng nhẹ 0.5s/ hít 10% cơ hội xuất hiện

Chủ động: choáng 2s(hồi 10 tiếng).

 Phá huyết

+5% sát thương

 Thiên hoan chương

Chủ động: quân công, giảm né tránh của mục tiêu, gây hiệu quả đánh bay nhẹ.

Học xong võ tịch, cùng sử dụng danh hiệu thì lực chiến hấn tăng lên
cũng khá cao

 ॐ-ॐ-ॐ- Chiến lược 82000 -ॐ-ॐ-ॐ

hấn cảm giác mình sắp thành lão đại trong thiên hạ rồi, mang theo vui vẻ
hấn ôm Vũ Y rồi cùng ngủ.

Một đêm cứ thế trôi qua.

.....

Sáng hôm sau

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Lãng Gia Nhi Tử

Hắn tỉnh dậy lôi kéo Vũ Y theo chuẩn bị lên xe ngủ tiếp, hắn đi vào trong góc tối sơn động lấy một loạt những cái bao đen ra chòm hết 7 con dê hôm qua mới bắt được, tiện thể hôm đi về để đồ bán luôn 3 cái thẳng không có chất dinh dưỡng nào vào lều xanh, kiểm chút tiền, dù sao chân muỗi cũng là thịt.

Ném 7 người vào cuối góc xe hắn lại nằm vào cái giường trên xe cùng Vu Y ngủ tiếp, hắn chỉ dặn phu xe là khi nào tới thanh lâu gần nhất thì phải kêu hắn dậy.

Xe đi như bay, bọn ngựa kéo thì bị mất tích ở đâu rồi, chắc là lúc ma thú hỗn loạn nên chạy mất, bây giờ kéo xe là Chó địa ngục 5 đầu, vài ngày sau xe chạy về để đồ, xe ngựa đang dừng trước một thanh lâu nổi tiếng tên là Thúy Tiên Các

Phu xe nhỏ tiếng gọi: "thiếu gia tới nơi ngài cần"

Xuân Đức ngó cái đầu ra quan sát chung quanh thì ở một cái.

Phân phó 2 thị về vào mời bà chủ của cái thanh lâu này ra nói chuyện làm ăn. Không lâu lắm một người đàn bà chạy tới vừa chạy vừa làm rớt lớp phấn trên mặt. Trông tởm quá trời.

Khi nhìn thấy hắn mù tú bà này liền nói: " Không biết cô nương có việc gì cần tìm? vừa nói mù già này vừa đánh giá hắn."

Úc chế xung động đập phát chết luôn con mụ trước mắt hắn nói: "Bán người"

Không đợi bà chủ kia trả lời hắn đã xách 3 tên không có dinh dưỡng ra bỏ cái túi đen trên người bọn chúng ra ném trên mặt đất, dưới cái nhìn ngây ngốc của mọi người hắn nói: "kiếm hàng rồi cho giá đi, tuy không phải là nữ nhưng mấy người này có sức trâu, còn tu vi tiên thiên chắc hắn sẽ được mấy người góa chồng nhân yêu thích."

Mọi người ở đây ai cũng không nói chỉ nhìn đến mấy người thanh thiếu niên ở dưới đất.

Xuân Đức thấy mọi người đang đánh giá mấy con dê của hắn mãi mà không ý kiến gì, hắn không muốn dây dưa nữa hắng giọng nói: "tuy tiên thiên tu vi yếu chút nhưng cũng không tới nỗi bán không ai mua cho không ai lấy chỉ, nói giá đi tiêu gia giảm giá cho 5% ".

Tú bà: "....."

Thị Vệ: "....."

ba người dưới mặt đất khóc không ra nước mắt, đây là cái thế đạo gì à, người thừa kế của đại gia tộc và thanh niên tài tuấn bị bắt đi làm kỹ nữ, còn bị bán giảm giá, cho dù người là nguyên anh đại năng cũng không tâm hồn đen tối như vậy chứ.

Lúc này hai người thị vệ mới trong cơn đại mộng tỉnh lại đồng thanh nói:

"Thiếu gia người này là con trai Lăng gia chủ nhi tử không thể bán vào lầu xanh được"

Xuân Đức nghi ngờ đáp: " Lăng gia là cơ?"

Lần thứ 2 mọi người yên lặng.

Sau khi được thị vệ phổ cập các đại thế gia trong đế đô hẳn mới ý thức được hẳn một chút nữa bán phá giá một con cự mập dê, bỗng nhiên hẳn cười lên trông quá ư là xinh đẹp càng đậm thêm bản chất tà ác " hớ hớ hớ kiếm lời " .

Mọi người nhìn thấy nụ cười này bỗng nhiên có dự cảm bất tường, hẳn vung tay lên kéo 4 người còn lại ra. Mọi người lại lần nữa chết lặng, ngay cả hoàng tộc cũng bị bắt, đạo này phụ nữ xinh đẹp thật âm hiểm.

Sau khi biết được giá trị của mấy con dê này hẳn không ý định bán nữa mà là muốn tâm sự tình cảm với 7 người.

Gọi 7 người lên xe, hẳn lên tiếng trước:

" Ha ha ha ha, mọi chuyện là hiểu lầm mà thôi, lo lắng mọi người trước bị thương nên mới làm như vậy?"

7 người tâm lý đang phun nước bọt Xuân Đức nói lời bịa đặt, nhưng bên ngoài vẫn nói: "Cảm tạ tiền bối ân cứu mạng, sau này sẽ có hồi đáp, không biết tiền bối tôn tính đại danh."

Xuân Đức đạo: "Tiền bối thì không dám nhận, ta là tam công tử của Trương gia, đã mọi người cảm tạ thì ta cũng không chối từ làm gì, đây là giấy ghi nợ 10 ức kim tệ của mọi người có dấu vân tay xác nhận, hi vọng mọi người nhanh đưa món tiền nhỏ " .

7 người lại haha một hồi lòng thầm mắng.. mặt đâu, khí độ đại tu sĩ nguyên anh đâu, nhưng bọn họ ngạc nhiên hơn là tam công tử nhà họ Trương lại là người cực phẩm như vậy?

Trong lúc bất tri bất giác mọi người cũng vui vẻ nói chuyện với nhau.
Bỗng nhiên âm thanh của hệ thống vang lên:

  Độ hảo cảm của Lăng Vân +50

Hắn muốn xem cái độ hảo cảm này làm cái mẹ gì?

+ -100 -> -50 là thù cướp vợ, giết người thân, hay làm gì, muốn thị
ngay lập tức.

+ -49 -> -31 là đã động sát ý nhưng vẫn còn tỉnh chưa giết vội.

+ -30 -> 21 cực kì ghét

+ -20 -> -11 là ghét.

+ -10 -> -1 là hơi ghét, không ưa.

+ 0 -> 19 là mới quen biết.

+ 20 -> 49 là là bạn bình thường.

+50 -> 59 là quý.

+60 -> 69 là bắt đầu có cảm tình.

+ 70 -> 79 cảm tình mãnh liệt hơn.

+80 -> 89 đã thích mình.

+90 -> 99 thích làm gì thì làm.

+100 sống chết về mình.

ngay lập tức hấn cảnh giác về phía tên Lăng Vân kia hấn sẽ không phải gay chứ.

....

buổi tối thì cũng về tới nhà, chia tay với mấy đứa hâm hấp và một thằng có nguy cơ bị Cong xong, Xuân Đức kéo tay Vu Y đi vào nhà, còn con kỳ sủng của Vũ Y thì đã cất vào không gian chiến thú hệ thống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Các Người Đánh Nhau Còn Ta Xem Là Được

Sau khi nhận diện được thiếu nữ trước mặt là con trai của bọn họ thì gia đình 5 người mới nói chuyện những ngày gần đây, hỏi thăm lẫn nhau xong với người thân thì mọi người mới chú ý tới nha đầu núp sau lưng tam công tử. Mẫu thân hấn lên tiếng:

"Tam nhi cô bé này là ai vậy?"

Hấn cũng nói đơn sơ giản lược về nha đầu Vũ Y này, đại khái là thấy cô bé dễ thương, đáng yêu như vậy mà bị bỏ rơi nên hấn đem về sau này làm cô dâu tương lai của hấn.

Mọi người cũng không nói gì chỉ đánh cái ha ha rồi thôi, lẽ ra mẫu thân hấn muốn nhận cô bé làm con gái nuôi nhưng vì ý nghĩ nuôi con dâu từ bé của hấn nên bà cũng từ bỏ.

Cuộc trò chuyện kéo dài tới nửa đêm thì mới ai về phòng người nấy. Hấn cũng kéo Vu Y về cùng đi ngủ, dù sao nha đầu không chịu ở với mẹ và tử tử hấn.

.....

Nhật nguyệt luân phiên.

.....

Hôm nay là ngày tỷ võ chọn ra cái Địa bảng gì đó, hấn không tham gia nhưng đi cổ vũ cho đại tỷ, còn đại ca hấn cũng là kim đan cảnh rồi nên không tham gia, nếu muốn tham gia xếp hạng cho kim đan thì đợi 3 năm nữa, thiên bảng mới tổ chức.

Sau khi tỉnh dậy hấn cũng chả thèm soi gương gì, đi súc miệng, lau mặt cho hấn và Vũ Y rồi mang theo một đám chân chó ra ngoài phủ, vừa đi vừa hát.

"Người ta xem võ có đôi

Còn tôi thì lại đơn cô một mình"

Bọn thị vệ: "..."

Vũ Y thì ngó xem hấn nàng cũng hém biết ca ca mình lại phát cái gì thần kinh. một đoàn người 12 người đi ra phủ, tiến tới thẳng nơi tỷ võ.

.....

Đế đô Võ Trường, hiện tại nơi đây đang chật ních người, hầu như tất cả mọi người thiếu niên tài tuấn trong các gia tộc lớn đều ở đây đều tập trung tại nơi đây.

“Hôm nay đã đến thời gian Tỷ võ tất cả mọi người từ 30 tuổi trở xuống bốc thăm, đánh đối kháng 50 cặp một lần cho tới khi chọn ra 100 người mạnh nhất”

Ngay tại lúc mọi người đang nhón nháo bàn luận thì một thanh âm lạnh lạnh vang lên, chỉ thấy một lão nhân có đôi mắt y loại bò sát đang đứng trên chủ đài đang nói ra một cách kì dị, tiếng nói kèm theo chút âm lãnh khiến nó truyền đi toàn bộ diễn võ trường khiến tất cả mọi người đều cảm thấy

lành lạnh sống lưng, ngay lập tức dừng lại và làm theo lời lão nhân có vẻ tà ác này.

Sau khi nói xong, lão nhân đến bên một vị ngồi ở trên ghế chủ vị nhẹ nhàng nói: “Mời gia chủ của 5 đại thế gia và hoàng đế bệ hạ đại diện hoàng thất "Mời các vị”.

6 người ngồi lên ghế chính, hoàng thất chủ vị, sau đó hoàng đế Hoàng Vô Cực lên chém gió đôi lời:

" Hôm nay tử võ chọn nhân kiệt, mọi người hãy cố gắng hết sức trăm vị trí đầu có to lớn tưởng thưởng.

“ khảo hạch bắt đầu”

Tiếng hô vang chấn động toàn trường, có người hưng phấn không thôi, có người lo lắng vô cùng.

“Người đầu tiên”

“Triệu Tiến – 20 tuổi - Tu vi Tiên Thiên sơ kỳ”

Sau tiếng gọi, chỉ thấy một tên thanh niên khác trông vô cùng tuấn tú, mặc một bộ trường bào màu lục, mặt vênh lên trời, trông vô cùng đặc ý đi lên trên đài.

“ Truyền linh khí vào Hắc Thạch” - Lão giả chủ trì nhắc nhở một tiếng.

“1,2,3,4,5... 5 vạch Tiên Thiên Trung kỳ, có tiền bộ, thưởng Kinh Cức Đan” Chỉ thấy khi Trương Hào đặt tay vào Hắc Thạch thì nó hiện lên từng tia sáng, tổng có 5 tia.....

(Kinh Cức Đan, 4 chuyên đan dược, phụ trợ tu luyện dưới Kim Đan cảnh giới.)

“Người tiếp theo”

“Lăng Tinh – 20 tuổi..... 4 vạch – Tiên Thiên sơ kỳ , vẫn vậy”

" nhưng ai dưới Tiên Thiên không có tư cách tham gia tỷ võ thì rời đi võ trường" Lão giả lại lên tiếng.

Rất nhiều người buồn rầu rời đi chỉ có thể đứng bên ngoài xem cuộc vui.

.....

Về phần Xuân Đức lúc hắn đến võ trường thì thấy người không là người Oxi cũng thiếu đề mà thở nữa,hắn quay đầu lại nói với tên thị vệ:

" Đi kiểm chỗ ngồi xem đánh nhau đi"

Thị vệ đạo:

" Thiếu gia chúng ta có chỗ ngồi ở lầu tây "

Xuân Đức đạo:

" vậy nhanh lên đi trước dẫn đường,ta làm gì biết đường mà các người đi theo sau"

Thị vệ: " Ấy... thiếu gia đi bên này"

Đi trên đường thấy mấy con gà xung quanh nhìn hắn có vẻ rất kì dị, hắn thâm nghĩ lũ bệnh tật tập võ kinh niên này bị điên cũng lên cơn tập thể à. Bỏ qua mấy thái điều bên đường hắn vào một ngôi lầu các bụi tổ chẳng luôn, hoa khắp nơi, thế mà ở đây chỉ có vài bóng người chẳng bù cho ngoài kia.

Bất ngờ hấn gặp người quen, là tên Lăng Vân đang ra về dạo mạo ta là người có học thức, chém gió với một đám thiếu nữ. Hấn chạy lại muốn hỏi thăm chỗ ngồi của Trương gia vì mấy tên hộ vệ cũng chưa đi vào đây lần nào, hấn cũng đến bó tay rồi mà cũng tiện thể nhắc luôn tiền nợ chứ không bọn thiếu gia này lại xù.

Hấn cất bước lại vỗ vai Lăng Vân một cái dạo:

"Huynh đệ có biết Trương gia ngồi vị trí nào không?"

Lăng Vân quay lại định cho cái tên vô lễ nào dám xúc phạm mình một bài giáo huấn thì thấy hình ảnh của Trương gia tam thiếu làm tim hấn cũng đập mạnh, một khuôn mặt thiếu nữ xinh đẹp, đầu tóc hơi rối quần áo không chỉnh tề xem mị tới cực điểm.

Hấn lấy lại bình tĩnh dạo:

"Có biết tam thiếu bây giờ theo ta cũng tiên đường, không biết tam thiếu có tham gia tỷ võ hay không". Vừa nói ra câu này hấn cũng thấy mình ngu, người ta nguyên anh cảnh còn đi đánh với tiên thiên ý nghĩa gì à.

Xuân Đức như thường dạo:

"Không, các ngươi đánh nhau còn ta xem là được"

....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tỷ Tỷ Vô Địch, Tỷ Tỷ Vô Địch, Cố Lên, Cố Lên

Lăng Vân: "" Ấy... " bỗng nhiên hấn nhớ tới điều gì, hấn nhanh tay lấy ra một cái Hắc Kim Tạp đưa cho Xuân Đức hấn đạo " Tam thiếu đây là tiền của 5 người chúng ta còn Trương gia kia thì không biết".

Xuân Đức hấn lại vỗ vai Lăng Vân một cái tiện cầm luôn cái kim tạp kia đạo: " Có các người cho ít tiền là ta có thể sống qua ngày rồi, còn 2 tên không có chất dinh dưỡng kia đừng nhắc tới làm gì cho phiền, thôi chúng ta tiến vào chỗ ngồi thôi", nói xong hấn không quên huyết sáo cho bọn thị vệ và Vũ Y cùng theo vào.

Lăng Vân: "Câm nín", hấn cũng không nói gì thêm mà dẫn đường vào trong để cho bọn thiếu sau ngu ngơ tại chỗ, bọn họ không hiểu việc gì đang diễn ra nữa, công tử nhà họ lăng cứ thế bị câu đi mất rồi.

Qua hết khúc queo này đến queo khác bọn hấn cuối cùng cũng tới được khu vực gia tộc họ Trương, thấy một đoàn đang châu đầu ghé tai bàn tán những trận thi đấu lúc trước.

Tự dung thấy một đoàn người cùng tiến vào rất lấy làm ngạc nhiên, 1 nam 1 nữ và 1 tiểu cô nương và một đoàn hộ vệ, bao giờ hộ vệ cũng được lên giá đi vào, mọi người đa số cũng nhận ra Lăng Vân tên này dù sao cũng là tuấn kiệt mà rất có tiếng, có người bước lại gần hỏi dò:

" Không biết Lăng thiếu gia mang giai nhân tới đây là để....?"

Lăng Vân vẻ mặt hấn quái dị nhìn lại người cùng đi bên cạnh hấn. Xuân Đức mặt đen như đáy nồi hấn cúi lên đá một phát vào mông tên nịnh nọt đang cúi người nói chuyện với Lăng Vân hấn chửi lớn:

" Người mới là giai nhân, cả nhà người là giai nhân, mở to mắt ra mà nhìn" hấn xách tên mới vừa kêu hấn là giai nhân lên dùng ánh mắt nguy hiểm nhìn tên đó hỏi lại " Bây giờ nhớ ra ta là ai chưa?" .

Tên bị đánh không rõ nguyên nhân kia cũng đang tự hỏi mình đắc tội với người mi nữ này khi nào, mới gặp lần đầu thì biết làm sao. Hấn kiên quyết lắc đầu đạo " Vị tiểu thư này tại hạ xác định không biết tiểu thư là ai, mà hà có gì đánh tại hạ, tại hạ từng đắc tội qua tiểu thư sao?"

Lăng vân, bọn hộ vệ ngay cả Vu Y cũng ôm bụng mà cười, cười không hình tượng nằm cả xuống đất mà lăn, còn mấy người không biết chuyện tới vây xem náo nhiệt.

Xuân Đức có cảm xúc cần chôn tên này ngay, hấn đã xem qua thân thể và khuôn mặt này một lần nhìn hơi nương nương khang nhưng cũng không đến nỗi bị nhầm lẫn thành con gái chứ, người ở dị giới sức phán đoán kém vậy à. Thấy mọi người vây xem cùng bọn đang cười bò trên đất hấn cất cao giọng nói:

"Nghe cho rõ đây, cái bọn ăn cây táo,rào cây sung này, ta là tam thiếu gia nhà họ Trương tên Trương Đức, bây giờ thì biết hết chưa?"

Mọi người mắt to trừng mắt nhỏ, mẹ nó tam thiếu gia nhà mình xác định không phải tam tiểu thư chứ, bọn họ có nghe nói tam thiếu gia mới tỉnh dậy muốn đi ra ngoài cho thanh thản nên cũng không ai gặp được, bây giờ gặp được hóa ra là một...

Sau một lúc mọi người gạt đầu y mấy con robot, con tên bị đánh bây giờ thì hắn cũng ngu luôn rồi, chẳng phản ứng gì cả.

Sau cái vụ không nhận người thân thì Lăng Vân cũng trở về khu vực gia tộc của hắn chờ lên sân tử võ, mà tử tử thân yêu của hắn còn lâu mới đến lượt, hắn rất không hình tượng nằm trên cái ghế phơi nắng lấy từ không gian hệ thống ra và nằm nghĩ, còn bọn hộ vệ thì đang giúp hắn gắn mấy cái máy phát thanh xung quanh để tí nữa cổ vũ cho tử hắn

.....

Một lúc sau Vũ Y gọi hắn dậy vì tử của hắn thi đấu rồi, hắn mới muốn ngồi dậy thì lại nghe mọi người nói đối thủ bỏ quyền, thôi hắn lại nằm ở đó tiếp và đợi.

.....

Rốt cuộc khi cái cuộc thi này sắp tàn thì tử của hắn cũng lên sân, đối thủ của tử hắn là người của Trần gia, Trần Văn có tu vi hậu kì đỉnh phong, mới đầu nhìn 2 người đánh thăm dò phát nhảm, đánh một lúc lâu thì Trần Văn có tu vi cao hơn áp chế Lam Vũ một bậc.

Trong khi 2 người đang đánh kịch liệt, cước pháp, thối pháp, chưởng pháp liên miên thì một âm thanh âm nhu từ 4 phương 8 hướng truyền đến.

"Tử tử Cố lên, Tử tử vô địch, Trần gia kia chỉ là con rệp, Trần Văn kia chỉ là tiểu rệp, mệnh môn của hắn ở eo bên trái, đánh cho hắn phụ mẫu nhận không ra đi tử" tiếp theo là nhạc nền hành quân ra xa trường để trợ uy.

Nghe thấy âm thanh lớn như vậy mọi người không biết đều ngẩn ra, tự hỏi là ai đang nói vậy. Còn trên chỗ ngồi mấy vị gia chủ thì Trần gia chủ sắc mặt lạnh lạnh nhìn về Gia chủ Trương gia lên tiếng đạo:

"Là ai đang làm trò"

Trương Thành đạo: "Là con dọt nhỏ Trương Đức làm ra, Trần huynh thông cảm a ha ha ha" Trương Thành vội làm lành.

Bấy giờ Trần Đạo mới Oh lên tiếng đạo: "tên nhóc đó tỉnh rồi à, vậy gọi hấn lại đây để ta trừng trị hấn, mặc dù ta không biết con rệp là con gì nhưng không phải vật tốt,

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Đi Học

Sau vụ lộn xộn do tam công tử Trương gia gây nên thì Trương gia nhị tiểu thư Lam Vũ giành giải nhất, còn xử lý Trương Đức thì cũng không ai nhắc đến có Trương gia bao che mà người trong cuộc là Trần gia cũng không coi đó là việc lớn gì nên cũng bỏ qua,ngoại trừ một người là Trần Văn ra.

Rồi mọi chuyện cũng nhanh chóng hạ nhiệt khi mà Địa Long Bảng được thông báo. Trong danh sách có 100 người, tổng hợp 100 thiên tài dưới 30 tuổi của Đế Đô, được xếp theo thứ tự:

- 1. Trương Lam Vũ -23 tuổi-Tiên Thiên Hậu Kỳ
- 2. Trần Văn – 27 tuổi – Tiên Thiên Đỉnh phong
-
- 99. Trương Thiên – 11 tuổi – Tiên Thiên Trung Kỳ
- 100. Hoàng Ma-21 tuổi-Tiên Thiên Sơ Kỳ

....

Thời gian này Xuân Đức ở nhà làm chuẩn bị cho cuộc đi săn tiếp theo, lần này hẳn muốn tổ chức đoàn lính đánh thuê để kiếm tiền và hoàn thành nhiệm vụ luôn.

Còn cái nhiệm vụ thu Trần Vũ Thư làm tiêu đệ thì khó, nàng đang ở trong học viện, để thực hiện mục đích nham hiểm của mình hẳn đã đi nài nỉ ông của hẳn Trương Lai dù sao ông hẳn cũng là một luyện hư cảnh đại năng là nhân vật đứng gần như ngang hàng ở học viện mà hẳn sắp tới, sau khi thấy được thuật pháp của hẳn thì ông cũng rất vui, dù sao không vũ tu thì theo pháp tu cũng tốt.

Sau quá trình đi cửa sau, ông của hẳn đã đồng ý, nhưng lo cho hẳn nên bảo hẳn phải theo tỷ tỷ. Hẳn cũng lấp liếm cho qua chuyện, gật đầu y robot, nói gì cũng gật, bây giờ hẳn mới cảm thấy được gia đình có quyền, có thể lực tốt đến nhường nào.

Ba ngày sau hẳn theo tỷ hẳn lên đường, theo chuyến đi lần này còn có 5 người bạn người Lăng Vân, điều làm hẳn không ngờ cái thằng cha có khuôn mặt như cái quan tài Trần Văn cũng đi theo. Vậy là đoàn người hạo hạo đảng đảng lên đường, theo sau là mấy chục tên cao thủ kim đan

Trên đường đi tỷ hẳn cũng giảng cho hẳn về cái Thiên Long Học Viện. Tại đại lục rộng lớn, có rất nhiều những học viện tồn tại, Thiên Long Học Viện so với những trường khác đặc biệt có danh tiếng hơn nên sự kiện tuyển sinh lập tức thu hút được chú ý của toàn bộ võ sinh trên đại lục.

Xuân Đức muốn vào được Thiên Long Học Viện một phần là muốn ở Thiên Long Học Viện bồi dưỡng một chút, cũng muốn nhân cơ hội này kết giao một số bằng hữu có thể trợ giúp cho hẳn sau này. Thiên Long Học Viện có một lượng lớn con em cháu cha nơi đây là kiếm tiền thiên đảng à.

Còn một lý do khác nữa, đó chính là hẳn muốn đến nơi này để lừa gạt mục tiêu chính tuyển à.

Nghe xong tỷ nói thì hẳn cùng Vũ Y đi nằm ngủ, còn mọi người làm gì thì làm. Hẳn chìm vào hệ thống giao diện xem có cái gì hót không. Nhìn

một chút vẫn như vậy, tích phân thì chưa đủ 1k để đi đánh bạc, công pháp tuy nhiều nhưng không có tiền mua thì cũng chỉ có thể thèm. Hấn nhắm mắt lại tu luyện kỹ năng bị động cường công tuy một giờ chỉ tăng 3 kinh nghiệm nhưng dù sao có còn hơn không.

Vài canh giờ sau hấn không tu luyện nữa, ngày trước không biết thì ham hồ còn thấy giờ thì nếm mùi rồi, tu luyện cứ như kiểu đi làm mà không được nhận lương ấy, chán thấy bà cố nội luôn. Chẳng việc gì làm nên hấn xem cái hắc kim tập của Lăng Vân đưa cho, loay hoay một lúc thì hấn mới tìm ra cách sử dụng, hấn cảm giác mình là nhà quê cầm kim cương để đi xây nhà xí vậy.

Xác định xong tám thẻ thì hệ thống cũng vang lên:

   Chúc mừng bạn nhận danh hiệu Giàu Sang, thưởng 100000 kinh nghiệm

   Mị Lực + 20 May Mắn +10

   Lv up 21

   Mở tiệm rèn

   Mở khám đá

   Mở không gian trồng trọt

   Tặng công pháp Hắc Âm Khô Lâu

"Ấy".... Xuân Đức hấn cũng ngu luôn, xem có mỗi cái tạp phiến mà tới niềm vui bất ngờ à, bây giờ thì tốt rồi nhiều thứ quá mức không biết xem cái nào, muốn hệ thống tư vấn thì nó im luôn chẳng hiểu ngô, khoai gì cả.

Vào tiệm rèn ảo hấn thấy cũng chỉ có duy nhất một mục là cường hóa, mà chỉ có đồ (tím mới cường hóa được, tối đa + 15).. nhìn thấy rèn cũng không đất lắm hấn cũng nâng luôn cho trâu chó tí sau này có gặp nguy hiểm gì không dùng nam nhân kế được thì còn có khả năng chạy.

Lấy ra Tử Tinh Kiếm bỏ vào rèn liên tục vài cái hấn thấy một điều nhưc cả trứng là tỉ lệ thành công 6 lv đầu thì 100%, 7-10 thì 35%, 11-15 chỉ có 5% với càng lên cao thì phải thêm đủ thứ vào. Dùng gần hết kim tệ thì hấn mới lên tới +10 cái kiếm và giày. muốn lên cao thì cần ngọc sáng tạo với lông phượng hoàng..., nhìn mấy cái điều kiện hấn thấy đau cả răng, ngọc sáng tạo là cái mẹ gì hình dáng ra sao chẳng ai nói đi đâu mà tìm??? lông phượng hoàng, má nó chứ lông gà ở cái đại lục này còn khó tìm chứ đừng bảo phượng hoàng.

Nhìn hai món bảo vật +10 của hấn, hấn thấy sao mà mát lòng mát dạ.

 Tử Tinh Kiếm +10

ATK: + 5000

AS: + 120

Bị động: - 20% phòng của đối phương

bạo kích x2 có 50% cơ hội xuất hiện

choáng nhẹ 0.5s/ hít 10% cơ hội xuất hiện

Xuất huyết 30% công kéo dài 10p có thể cộng dồn

Chủ động: choáng 2s(hồi 10 tiếng).

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Gặp Tập Kích

  Giày Tốc Độ+10 (Cam)   :

+1000 dame

+tele cach 1000m trong 3s

+ 200 agi

+ 200 tốc độ di chuyển

Chủ động: x2 tốc độ chạy trong 4s/ làm lạnh 1h

"Keng"

  Thành tựu có một món trang bị + 5, Tặng   :

Áo Choàng Hắc Ám(Bộ tà ác không thể cường hóa)

+ 10% hiệu quả ẩn thân thuật

  Thành tựu có một món trang bị + 10, Tặng   :

Mặt Nạ Hắc Ám(Bộ tà ác không thể cường hóa)

Bị động: sợ hãi 1000 AOE + 8% sát thương phép lên kẻ địch

hưng phấn + 15% kháng phép

Chủ Động: Khát máu(tà ác lên ngôi) 20% phá giáp.

trang bị 2 món + 1000 công

Đang đắm chìm trong sự mê mê thì Xuân Đức nghe được tiếng kêu thảm thiết, tiếng binh khí va chạm, tiếng hô giết 4 phía, 11 người trong xe đều nhìn nhau một cái rồi cùng đứng dậy ra ngoài. Bên ngoài hỗn loạn không chịu nổi, một bên là cường giả gia tộc còn bên kia thì chịu rồi, toàn mặc đồ đen.

Bên địch cũng không phải là cao thủ gì cho cam, một đám hỗn tạp lực chiến khoảng 20k trở xuống, hẳn xem được lực chiến của bọn hắc y nhưng không xem được lai lịch bọn này, hệ thống chắc cũng không biết.

Hắn nhìn sang mấy người bên cạnh thì thấy bọn họ cũng không biểu hiện gì là sợ hãi, bọn này chắc lại được cường giả gia tộc cho bảo bối gì nên vẫn tự tin như vậy. Nhìn 2 bên đánh nhau sống chết lúc này Triệu Văn đạo:

Mọi người cùng nhau lên rèn luyện một chút để cho lũ đạo chích này một bài học. Hắn vừa nói xong thì mọi người gật đầu trừ Lam Vũ là lắc đầu chạy lại bên Xuân Đức quay lại nói.

" mọi người đi đi, ta ở lại bảo vệ tam đệ và Vũ Y"

Trần Văn cũng không nói gì, gật đầu xem như đồng ý rồi tiến vào chém giết. Còn nhóm 7 người Lăng Vân nhìn 3 người với ánh mắt nghiền ngẫm, cũng chẳng biết họ đang nghĩ cái củ cái gì?.

Lam Vũ quay lại nói với hắn: " Tam đệ còn Vũ Y nữa 2 người các người vào trong xe đi bên ngoài nguy hiểm lắm, cứ an tâm đi tở sẽ bảo vệ 2 người"

Xuân Đức cũng gạt đầu cái rồi quay vào xe luôn, mấy con gà công nghiệp thôi giết cũng được chút kinh nghiệm mất thời gian, thôi vào xem mấy chức năng mới hay hơn còn bên ngoài để cho mấy lão bắt tử ẩn giấu phía sau dọn dẹp.

Vũ Y thấy ca ca đi vào không giúp mọi người thì có vẻ khó hiểu đạo: "ca ca sao huynh không giúp mọi người?"

Xuân Đức cũng lười giải thích tiểu Vũ Y hấn đạo: "mọi người đánh nhau vui vẻ vậy cơ mà, họ không cho ca và muội tham gia đâu, họ đáng ghét vậy đó nên sau này muội thấy ai đánh nhau thì cứ đứng xem là được nếu không bị họ chửi cho đấy, nghe hem?"

Vũ Y gạt đầu ra vẻ ta cũng là người hiểu biết đạo: "Vâng, ca ca. Họ là người xấu không cho 2 người chúng ta tham gia trò vui".

Hấn bé Vũ Y lên hôn một cái vào má đạo: "Vu Y ngoan nhất".

Vũ Y hi hi, ha ha cười khúc khích.

Lam Vũ: "khỏe miệng co giật không ngừng, tâm lý xấu hổ thay cho đệ đệ, mà phải tách Vũ Y ra khỏi tam đệ không thì bị làm hư mất".

.....

Chiến đấu vẫn tiếp tục còn Xuân Đức thì ôm Vũ Y nằm trên giường nhắm mắt lại và xem mấy món còn lại lúc này chưa xem xong.

Không gian nông trường(trồng trọt Cấp 1 có 1000M2): nuôi vật sống, cây cối, có khả năng mở rộng.

  Mở Hắc Ám kỹ năng bạn nhận được   :

Triệu hồi hắc ám sinh vật(Cấp 1): triệu hồi sinh vật tử vong cấp thấp

Hắn cũng rất vui, có một không gian để chạy trốn lỡ sau này đắc tội với cường giả thì cũng không lo, bắt cóc con gái nhà lành làm nữ nô cũng hay lắm, hắc hắc, tâm lý biến thái của hắn đang càng ngày càng đen.

Còn cái kỹ năng Vong linh nhìn thì ngon nhưng chẳng ăn thua, triệu hồi mấy con khô lâu cấp thấp thì làm chó gì, người ta phun ngum nước miếng chết một đàn à. Còn muốn nó bá phải lên cấp cao, đợi đến lúc lên cấp cao thì người yêu cũng thành vợ của người ta rồi

Ý niệm vào chỗ nhân vật nhân vào trang bị nhanh phát thấy lực chiến bay vọt 1p.

 〰️-☉-☽- Chiến Lực 108823 -☽-☉-☺️

hóa thân cảnh bình thường gặp hắn thì xác định luôn, 2s stun bạo kick vài hít là cũng đưa thẳng kia lên nóc tủ ăn hoa quả luôn. Bây giờ hắn có điều buồn rầu là hắn không tu luyện được, sau 100 năm hắn cũng sẽ chết già mà thôi, lên lv chỉ gia tăng sức mạnh thân thể mà thôi. Thôi tới học viện tính sau

Không bao lâu sau thì nhóm Lăng Vân, tỷ tỷ, Trần Văn cũng vào xe, hắn tỉnh bơ hỏi một câu khiến mọi người muốn lên đâm cho hắn một đao.

"Các người không có ai chết à" thái độ của hắn như có sự mất mát lớn lao nào đó xảy ra

Mọi người: "....."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Đến Thiên Long Học Viện

Sau lần tập kích ban đêm hôm đó thì đi đường thuận lợi hơn nhiều, nửa tháng sau mọi người đến Thiên Long thành rộng lớn mênh mông.... những kiến trúc lầu các màu đỏ rực.... càng lên cao.... lầu các càng thể hiện vẻ tinh xảo.... hoa văn họa tiết rồng bay phượng múa được dùng rất nhiều ở mọi chỗ nhưng lại không khiến cho người xem có cảm giác nhàm chán mà ngược lại thấy được vẻ thiên biến vạn hóa như của những con rồng uy vũ uốn lượn trong mây. chúng luôn biến đổi muôn hình vạn trạng.... không kiểu nào giống kiểu nào càng biến hóa càng thêm vẻ huyền ảo....

Còn Thiên Long Học Viện tạo từ 4 ngọn núi cao chót vót nằm ở trung tâm thành trì, trên núi mây mù lượn lờ nên cũng không thấy được là cái dạng gì. Hôm nay nghe nói cái học viện này lại chiêu sinh nên ở đâu cũng là người, người hít thở nhiều quá khiến cho sương mù cũng tan bớt.

Đoàn người Xuân Đức tiến vào thành cũng không gặp cản trở gì cả, lúc vào thành hẳn đeo mặt nạ Hắc Ám lên, mọi người cũng nhìn hẳn một cái rồi cũng thôi, đại khái mọi người nghĩ hẳn thích đặc biệt.

Xuân Đức vừa đi vừa ngó xem trên đường có tên con ông cháu cha nào làm càn, trắng trợn cướp đoạt dân nữ không, thì khiến hẳn thất vọng rồi, mấy cái nhân vật việc ác nào không làm ấy hình như chỉ có trong truyền thuyết mà thôi. Mới vừa nhiệt huyết dâng trào làm anh hùng của hẳn bây giờ cũng chả còn mộng nào.

Đến học việc, công vào đúng là đang thi tuyển sinh thật, à nhằm sát hạch. Rồi mọi người chia ra mà đi, mỗi người đều có chỗ ở riêng nên vậy đấy, còn hấn thì kéo Vu Y đi theo sau tở hấn, vừa đi vừa nghe giảng thuật.

Nghe tở nói sát hạch rất khắt khe bla...bla, rồi là học viên mới vào cần phải làm gì, học viện phân chia thế nào, ai là người có danh tiếng nhất học viện, rồi mà cái gì học sinh phong vân, mỹ nữ đứng đầu,... tở hấn càng nói càng hăng, M4A1 bắn có khi còn không nhanh bằng, bây giờ ngoài vẻ ngây thơ của nhĩ tở hấn, thì hấn biết tở hấn rất có tiềm lực bà tám...

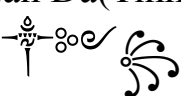
Mới vào học viện đi được một lúc thì tở hấn bị lũ khuê mật lôi đi đâu mất tích còn hấn thì bị bỏ rơi bơ vơ 2 người hic hic, vậy là hấn y con ruồi đi tìm thằng cha già hiệu trưởng đưa tờ giấy mà ông hấn đưa cho. Haizza, ở đây cái gì cũng tốt trừ cái mặc quần áo, rồi để tóc dài vương vীu khó chịu muốn chết...

Sau khi 3 chìm 7 nổi hỏi thăm nhân hấn cuối cùng đã tới được chỗ ở của hiệu trưởng, chỗ này là ngọn núi thứ 5 nằm ở giữa 4 ngọn núi xung quanh, lúc ở chân thành nhìn không rõ giờ mới phát hiện.

Nhìn cái núi cao qua tầng mây, bậc thang dài liên miên, ngẫm lại học sinh chưa tới nguyên anh đi bộ lên chắc chết quá, hấn ôm Vu Y một cái bay thẳng lên đỉnh núi, bay sắp hết MP hấn mới lên trên, hấn cứ tưởng trên này thế ngoại đào nguyên lắm ai dè bên trên là một cái lâu đài to đùng cách mạng.

" Người không phận sự cấm vào, không có hiệu trưởng cho phép không được tiến vào"

Đang lúc hấn tính đi vào thì ở đâu chui ra 2 con kì lân đá cản đường, hấn xem xét con kì lân này mạnh bao nhiêu mà hò hét với hấn mà.

 Kì Lân Đá (Tinh phẩm khôi lỗi, tu vi kim đan trung hậu kì Chiến lược 32 ngàn)

Ầy.. Xem xong Xuân Đức cảm thấy bị xúc phạm nhân phẩm à, người yếu gà như vậy mà cũng dám to tiếng với bốn đại gia. Không 2 lời mỗi con một cước bay xuống núi, nghĩ đến điều gì hấn giả vờ như không việc gì.

Lo điều gì đến điều đó, một tiếng thét to vang lên từ đằng sau hấn:

"Cuồng đồ to gan, lớn mật dám phá hoại học viện"

Nghe được câu nói này đầu tiên là hấn tự nghĩ dị giới không có cập nhật sách giáo khoa đi hay sao mãi một câu cũ rích vậy nhỉ

Nhìn một tiểu bà la sát nhìn chăm chăm hấn cầm kiếm vẽ mặt như bị tảo bón, giống như không đâm hấn vài chục lỗ máu quyết không bỏ qua. Thật ra cô gái trước mặt có thể nói là mỹ nhân nhưng từ khi hấn mang tà ác mặt nạ thì nhìn ai cũng không vừa mắt.

Tiện tay một kích Thiên Hoan Chương thiếu nữ kia cũng bay ngược ra xa nằm trên mặt đất mãi không thấy dậy nữa, nhìn thấy một màn này hấn cảm thấy không ổn vừa vào học viện mà giết người thì khó giải quyết, không lo bị phạt chỉ sợ bị đuổi ra khỏi học viện thì oan.

Hấn ngồi xuống bên cạnh thiếu nữ thọt thọt vào thiếu nữ gọi: "Hey hey còn sống hay đã qua đời"

Vũ Y cũng đến bên cạnh nhìn lom lom xem người xui xẻo bị ca ca đánh.

Thiếu nữ bị đau đến không muốn sống, nội tạng bị trật vị trí nghe xong câu nói của hấn thì nhìn hấn lần cuối rồi ngất đi.

....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Máu Chó Tình Tiết

"Áy... sẽ không phải chết rồi chứ." hấn nhìn thiếu nữ nằm trên đất lên tiếng, bên cạnh Vũ Y nói" hấn là chưa chết đâu, trên người nàng có áo giáp, hay là muội cho ả thêm một đao" chỗ góc tối mấy lão già nghe được 2 người đối thoại khóe miệng co giật liên tục, ban đầu chỉ là muốn thử coi người vừa đến là ai nhân tiện mài bớt nhuệ khí của học trò cung của bọn lão giả, nhưng theo tình hình bây giờ mà không ra cứu đồ đệ có nguy cơ bị 2 người kia làm thịt không chừng.

Đang lúc Vu Y do dự có cho thêm một cái lỗ máu trên ngực thiếu nữ hay không thì một âm ảnh xuất hiện phía sau nàng, theo bản năng cảm nhận nguy hiểm nàng xoay người rút song đao chém về âm ảnh phía sau.

Xoẹt, theo một tiếng vải rách thì âm ảnh cũng hiện nguyên hình là một lão giả bị cắt đứt 2 vết ở ngực. Lão giả xoa mồ hôi lạnh một chút nữa là hấn chết, một phần là do hấn coi thường 2 người trước mắt nhưng vẫn phải công nhận là nha đầu trước mặt có thực lực quá khủng bố, khí tức Nguyên Anh hậu kì thực lực chân chính ít nhất cũng hóa thần trung kì.

Lão giả sờ vết thương ở ngực cau mày, vẻ mặt nghiêm túc hỏi:

" Các hạ tên là gì, sư thừa ở nơi nào"

Xuân Đức nhìn lão giả mới xuất hiện ngẩn ra, rồi bất chợt vui mừng vì tìm được người dẫn đường rồi. Hấn cũng nghiêm mặt đáp " có người nhờ ta chuyển một phong thư phải đưa tận tay cho hiệu trưởng, nói xong hấn một tay kéo tiểu nha đầu một tay xách thiếu nữ kia lên, vẻ mặt không kiên nhẫn

nói tiếp " đi thôi, vị cô nương này bị trúng gió nên ngất đi tí nữa sẽ tỉnh lại cũng không cần quá để tâm.

Lão giả không còn gì để nói nếu không phải lúc trước tận mắt thấy học trò mình bị người trước mặt đã thương còn tưởng rằng đối phương nói thật. Hắn nhìn 3 người một cái rồi quay người đi về phía lâu đài.

Ba người Xuân Đức cũng đi theo, vào bên trong chính là sáng mù mắt, toàn vàng là vàng, đặt ở nguyên thế giới thì không biết bao nhiêu tiền. Yên lặng theo phía sau một lúc thì 4 người đi vào một căn phòng rộng có mấy lão giả vài người phụ nhân, còn lại là hơn 20 gần 30 người thiếu niên nam nữ.

Khi 4 người vào trong bầu không khí có vẻ quái dị, có một phụ nhân mặc áo lam và mấy thiếu niên đứng sau bà ta đang nhìn hắn bằng ánh mắt đầy vẻ tức giận, một thiếu niên trông có vẻ tuấn tú khoảng 26-27 tuổi gì đó nháy ra chỉ thẳng vào hắn hét lớn giọng đầy căm phẫn

" Ác đồ ngươi làm gì tiểu sư muội rồi, ta muốn quyết chiến với ngươi"

Áy.. Xuân Đức thấy có vẻ đau bi rồi, hắn quang thiếu nữ cho người kia đạo " nàng bị trúng gió lạ ngất đi rồi, chứ ta một người yếu đuối chưa tu luyện làm sao có thể đã thương được vị sư tỷ này cơ chứ, việc này chẳng qua là trùng hợp mà thôi, có vị lão tiên sinh này chứng kiến"

Mấy người trong phòng: "....."

Ông lão cũng bội phục người trước mặt này công phu nói lời bịa đặt.

Thanh niên hồ nghi nhìn tên trưởng lão một chút, thấy hắn không nói gì vội ôm sư muội lại cho sư phụ xem bệnh. Người phụ nhân áo lam kia sau khi xem xong cho thiếu nữ thì giận tím mặt, không nói hai lời rút kiếm chém về phía Xuân Đức khí thế hóa thần trung kì tản ra khiến không khí

xung quanh cũng đè ép, nàng không giận sao được con gái nàng bị người đánh cho sắp mất cái mạng nhỏ nàng phải giúp con gái đòi lại công đạo.

Phát triển sự việc quá nhanh không ai kịp ngăn cản, bỗng nhiên một tiếng quát vang lên như sấm.

"Đủ, không hồ nháo" một ông lão nữa chân bước vào quan tài từ chỗ nào chui ra. Mọi người thấy ông lão thì đồng loạt cúi chào Viện Trưởng Đại Nhân.

Từ khi Vũ Y thấy lão giả nàng khác hẳn không còn là cô bé hồn nhiên như bình thường nữa mà thay vào đó là khuôn mặt lạnh băng, sát khí đỏ đậm vờn xung quanh, cặp song đao cũng sáng thành màu vàng, đôi mắt màu xanh lam cực kì quỷ dị, nàng che trước Xuân Đức, nàng cảm thấy bị uy hiếp từ lão giả vừa xuất hiện

Mọi người cảm nhận được sát khí đáng sợ vậy cũng lạnh căm căm, cái này đâu phải tiêu cô nương gì mà giống như quái vật bò ra từ cái thi sơn huyết hải nào đó. Lão Viện Trưởng đôi lông mày nhăn lại đang quan sát tiêu nha đầu.

Thấy biểu hiện lạ của tiêu nha đầu Vũ Y Xuân Đức cũng thấy làm lạ, sao nha đầu này phản ứng lớn như vậy? hấn xoa xoa đầu của Vũ Y nói ngọt, Vũ Y ngoan không cần sợ, có ca ca, rồi hấn hôn lên má nha đầu một cái.

Vũ Y đang trong chiến đấu trạng thái quyết sống chết thì thu hồi khí thể trở về thành nha đầu đáng yêu, còn đâu cái bộ dáng ai dám cản ta thì ta xin tí huyết nữa chứ.

Lão viện trưởng thấy vậy thì cũng không nói thêm gì nữa mà gọi 2 người Xuân Đức đi theo. ĐI tới một chỗ vườn hoa có cái bàn đá và 2 chỗ ngồi đối nhau, lão giả ngồi xuống trước nói với hấn" ngồi đi".

Hắn cũng không khách khí làm gì, ôm Vũ Y trong ngực rồi ngồi xuống đối mặt với lão giả rồi đạo:

"Đây là thư của ông ta muốn đưa cho viện trưởng"

Viện trưởng nhận bức thư đọc xong, thì đánh giá thiếu niên trước mặt này thêm vài lần, rồi bỗng nhiên lão cười nói " Lão Trương không ngờ có tôn tử như ngươi,việc này chỉ là chuyện nhỏ mà thôi,ta sẽ sắp xếp"... rồi lão hiếu kì nhìn vào tiểu nha đang ngậm kẹo ngồi trên đùi Xuân Đức nói tiếp " nàng là muội của ngươi?".

Xuân Đức đạo: "không, nàng là con dâu nuôi từ bé"

Phụ

Lão viện trưởng mới uống miếng trà thì phun hết ra ngoài, cảm lạnh tới cực điểm. Không ở vấn đề này nữa lão hỏi tiếp " cái mặt nạ của ngươi từ đâu tới"

"Phụ thân cho" hắn trả lời cộc lốc.

"Vậy hắn không có dạy ngươi kính trên nhường dưới à"

" Không à, ta hôn mê vài chục năm bây giờ mới tỉnh lại "

"....."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Không Gian Trồng Trọt Cách Lên Cấp

Sau khi nói chuyện với lão viện trưởng xong thì hắn được lão dẫn đến một căn phòng kế bên phòng của lão. Lão cũng nhắc nhở hắn mới vừa đắc tội với thất trưởng lão sau này tránh gặp mặt nàng thì càng tốt, nói xong thì lão ta cũng bốc hơi chẳng biết là đi đâu mất.

Vào căn phòng mới hắn chỉ nhìn sơ qua một cái rồi cùng Vu Y nha đầu vào không gian trồng trọt, không gian tuy không lớn nhưng cho 2 người thì tha hồ thích làm gì thì làm, trong này có ánh sáng dịu, cũng có mây có gió, nói chung thật đẹp, nằm trên bãi cỏ, bắt chéo chân ngửa mặt nhìn trời thấy thật thư thái.

Vũ Y nha đầu cũng ở bên cạnh hắn, bắt trước làm theo động tác như hắn được một lúc thì lăn sang một bên ngủ mất, hắn thấy thế chỉ có mỉm cười, thấy cuộc sống như vậy cũng quá tốt rồi.

Tìm không biết bao lâu mà không thấy hắn đi hỏi hệ thống thì hắn mới biết cách lên cấp khu đất, nói đại khái là cứ có giống loại mới bất kể là động thực vật gì cũng được, hay những thứ đất hiếm, kim loại quý cũng tốt. Mà điều vui vẻ hơn là hắn đã biết cách tăng nhanh cấp của hắc ám vong linh kỹ năng(cứ luyện người sống thành vong linh là tốt nhất) mấy thông tin này là hắn phải mua từ hệ thống đâu có free đâu, mà đạo này ngạo kiêu đại diện của hệ thống đang lên cấp cái gì nên cũng không gặp, mà bây giờ nói chuyện với hắn là cái giọng cứng ngắt khó nghe chết đi được.

.....

Ngày hôm nay hắn đã ghé qua thăm tử của hắn báo qua chỗ ở hiện tại, bảo tử là không cần lo lắng, vì tham gia sát hạch vẫn còn tiếp tục, nên trước học viên vẫn đông như kiến, hắn than thở ai bảo nhà các người không có điều kiện. Vì không muốn phiền phức nên hắn gọi thêm mấy người gia tộc có tu vi kim đan hậu kì theo sau làm bảo tiêu.

Đầu tiên hắn đi ăn, hắn bắt đầu từ món bình dân rồi cao cấp hơn, 2 người và 6 hộ vệ càn quét món ăn, nhà hàng nào, có món gì hắn cũng gọi hết, mỗi món ăn một ít ăn thừa thì gói hết lại bỏ vào không gian hệ thống. Nơi nào cũng có người nghèo kẻ giàu những thức ăn này tuy không quý nhưng cho những người không có ăn lại là một ý nghĩa khác.

Lúc đầu mấy tên hộ vệ còn ngại không dám ngồi nhưng sau nhiều lần thì bọn họ cũng ngồi xuống, do hắn không biết uống rượu nên bọn hộ vệ cũng nhịn, gần cả một ngày hắn chỉ đi ăn được 302 chỗ, hắn quyết định khi khác ăn tiếp hôm nay tạm nghỉ.

Hắn thức ăn bây giờ có khá nhiều, hắn còn mua thêm rất nhiều lương thực khác, tùy tiện ngoắc 1 tên hài tử ăn mặc nghèo hèn hỏi tới khu dân nghèo, ném cho tên kia vài kim tệ kêu hắn dẫn đường.

Ra ngoài Thánh Thành cách khoảng vài km có một thôn trang, nhà mái đơn sơ họ không phải tu luyện giả nên mức sống cũng khác, có khi cơm không đủ ăn nữa ấy chứ, đến sơn thôn thì hắn bảo đưa bé vào gọi mọi người ra hôm nay có lộc ăn là một tu luyện giả có việc vui nên chia sẻ với bọn họ.

Sơn thôn cũng không lớn vài chục hộ, nên một chút là đi ra gần đủ người, bởi vì bọn họ sợ tu luyện giả nên cũng không dám chậm trễ, bình thường tu luyện giả không ức hiếp là họ mừng rồi đâu có mong gì lễ đãi.

Thấy mọi người ra cũng coi như đông đủ, hắn cũng lấy núi đồ ăn và lương thực ra cho mọi người, Lấy thêm một đồng kim tệ ra cho mọi người,

mỗi người một ít cho nhiều bị bọn sơn tặc thanh toán thì lại làm hại bọn họ.

Làm xong mấy việc vớ vẫn như vậy hẳn thấy hạnh phúc hẳn, khi về tới Thánh Thành thì trời cũng tối, khắp nơi là đèn mà tinh ánh sáng rất chi là mỹ lệ, vì hẳn muốn mua hạt giống và thú mới nên hẳn thuê một tòa phủ đệ, phân phó thị vệ đi thu thập thứ hẳn muốn xong thì hẳn cũng lần đầu triệu hồi vong linh.

Đập chết con ma thú cấp 4 mà hẳn mới mua được tiến hành thử triệu hồi, qua vài chục lần triệu hồi ra nhuyễn trùng, con cóc, mà thú không toàn vẹn thân thể thì hẳn cũng một lần thành công

  Huyết Ma(Dị biến) Cấp 1

Giới thiệu: sinh vật cấp thấp ở minh giới, được tạo nên từ huyết, không có hình thù cố định, khó có khả năng tiến hóa.

Kháng vật lý + 80%

Kháng ma thuật - 12%

Sơ cấp trí tuệ

Công kích kém

Kĩ năng thiên phú: thôn phệ chuyên hóa.

Nhìn vào cái thứ y đoàn sương máu mình mới triệu hồi về hẳn thấy rất thú vị, tuy nó không mạnh gì cho cam nhưng là kỷ niệm lần đầu tiên triệu hồi, cái gì lần đầu cũng quý

....

Ngày thứ 2 nhưng thứ có thể mua được hẳn đều mua, trả tiền xong xuôi đôi bên cùng vui vẻ hẳn thì đang nghĩ đến một nơi có rất nhiều loại động thực vật cấp cao, nên hẳn phải gấp trở về học viện, hẳn cười hô hô một cách âm hiểm khiến mấy người xung quanh cũng lạnh lòng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Đi Ăn Trộm, Làm Giàu Không Khó

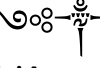

Về tới học viện hắn cũng đi thăm tỷ hắn tặng vài món quà nhỏ, tiện thể hỏi luôn luôn coi học viện cái thú viên và dược viên ở đâu, sau khi nịnh hót vài câu khen tặng tỷ tỷ thì tỷ của hắn khai sạch, tạm biệt tỷ tỷ hắn thu Vũ Y vào không gian trồng trọt còn hắn thì khoác lên phi phong hắc ám chạy như bay về phía tây, hắn cũng muốn bay cho đỡ mệt nhưng lỡ may ai thấy thì sẽ nghi ngờ phức tạp vấn đề thêm, qua nửa đêm, hắn mò tới khu nuôi chiến thú và thú sủng.

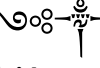

Cái này là một cái tiểu thế giới, ngoài cổng thông đạo có vài người trông coi chiến lúc thấp kém khoảng 20000, lúc đầu hắn tính giết mấy tên này luôn cho rộng đất rồi đẻ triệu hồi vong linh nhưng khi nghĩ lại mấy con gà này cũng chẳng mạnh luyện vong linh cũng không tăng bao nhiêu nên hắn bỏ đi ý nghĩ củ chuối này.

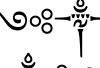

Hắn cũng không học thuật ẩn thân nên cũng đành chịu không thể nghênh ngang lên vào được, phải đợi bọn thủ vệ lơ là dưới sự trợ giúp của phi phong hắc ám mới có thể vào.

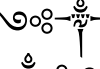

Vào trong tiểu thế giới, nơi đây toàn là không khí chết chóc, xương cốt khắp nơi chẳng giống như là nơi nuôi thú, nhìn thấy xương cốt khắp nơi hắn linh quang chợt lóe sáng, tạo quân đoàn khô lâu.

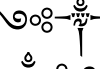

Trước hết hắn vào không gian nông trại, lấy ra một đồng vật phẩm, hạt giống và thú nhỏ còn cả ma thú nữa. Ngay sau đó cái âm thanh khó nghe của hệ thống lại vang lên bây giờ hắn có chút hoài niệm bà cụ non rồi.

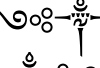

  Phát hiện hạt giống cấp thấp * 2103 loại thưởng +21030
kinh nghiệm

  Phát hiện hạt giống cấp trung * 506 loại thưởng +50600
kinh nghiệm

  Phát hiện hạt giống cấp cao * 12 loại thưởng +12000 kinh
nghiệm

  Phát hiện động vật cấp thấp * 403 loại thưởng +4030 kinh
nghiệm

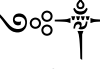

  Phát hiện động vật cấp trung * 3 loại thưởng +300 kinh
nghiệm

  Nâng Cấp(-5 kim tệ - 5 kinh nghiệm) thưởng
2000m²

.....

Sau khi nâng cấp

  Nông trại cấp 6 +11000m²

  Cấp 7(-500000 kim tệ - 500000 kinh nghiệm) + 10000m²
điều kiện chưa đủ

Ôm Vũ Y bên eo nhìn cảnh tượng vùng đất nhỏ mở rộng không gian vỡ nát những ánh sáng tím, xanh xen kẽ rơi xuống tạo nên vùng đất mới, một lúc sau một theo vùng đất nhỏ đã thành một vùng thảo nguyên nhỏ nhỏ khắp nơi là cỏ dại, ma thú nhỏ chạy lung tung, nhìn thật vui mắt, hân hân tiểu nha đầu một cái vào cái má bánh bao rồi thả nàng xuống, 2 người ra ngoài không gian.

Một bên hấn thu gom xương ở mọi nơi, mana với thể lực cạn nhanh như gió còn bao nhiêu bình hồi phục hấn dùng sạch..., còn tiêu nha đầu giúp hấn bắt mấy con thú đánh ngất để thu vào không gian, cái không gian này cũng không hiểu sao đánh ngất mấy con ma thú rồi thu vào thì tốn ít mana với thể lực hơn nhiều.

.....

Khoảng 5 canh giờ hoạt động liên tục hấn nằm trên cỏ thở như chó chết, mệt, công nhận mệt, mới thu có cái vòng ngoài thôi mà hấn cũng sắp qua đời, mà việc này không thể kéo dài được 3 ngày nữa thì nhập học rồi, còn sau đó là mấy cái học viện cùng môn phải tổ chức giao lưu đây là cơ hội tốt hấn cũng không thể bỏ qua.

Vũ Y nhìn ca ca nằm ở trên cỏ thở không ra hơi, nàng không tim, không phổi cứ cười hì hì suốt. Nhìn mặt bánh bao kia hấn cứ muốn nhéo nhéo mấy cái, cảm giác thật tốt à...

.....

Sau khoảng một canh giờ hấn lại ra ngoài tiếp tục công việc, vì ước mơ hấn bỏ ra hết tích phân mua sạch mana với thể lực, mỗi loại một nửa, thể nhưng khi hấn vào khu trung tâm thì muốn chửi má nó.

Trong này hấn đi nửa ngày mới kiếm được vài chục bộ xương nguyên vẹn, vài chục đầu hóa thần cảnh toàn là sơ kì ma thú 1 con hậu kì. thể là hết. Làm hấn bỏ cả đồng tiền mua thuốc, ức chế à.

.....

Tránh né qua thủ vệ hấn đi cả buổi mới tìm tới dược viên, cái này đã nghe tỷ nói qua ai dè nó nấp trong cái U cốc, phải đi qua tầng tầng thủ vệ, tốn hao một phen công phu hấn mới vào được dược viên.

Vào bên trong hấn cũng không khách khí gì, đào lần lượt rồi thu vào không gian nông trại, không qua một canh giờ cái đực viên chỉ còn một gốc cây to lớn, nhìn cái cây y như cái nhà thế này hấn cũng bó tay to quá thu không nổi, không thu được cái cây hấn đào đất đực viên luôn, xong xuôi hấn cũng nhanh lẹ rút đi ra cái vườn không này, vài lần tí chút nữa bị bắt gặp hấn mau chóng biến vào không gian tránh thoát kiếp nạn.

Một mạch chạy về phòng cạnh lão viện trưởng, ở chỗ này mới là an toàn nhất, có tra kẻ trộm cũng không ai nghi ngờ hấn, kể bên viện trưởng cơ mà ai dám làm càn, hắc hắc.

Vào lại không gian vốn là có đủ kinh nghiệm thăng thêm 3 cấp, nhưng là hấn không có tiền à, chán, người nghèo vẫn mãi nghèo đi qua dị giới vẫn nghèo.

....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Lên Cấp Hắc Ám Kỹ Năng Và Vụ Án Kẻ Siêu Cấp Phá Hoại

Chẳng có việc gì làm hấn kéo tiểu nha đầu đi đào ao, 2 huynh muội đào một cái ao khoảng 2000 m² có hơn, cũng khá sâu khoảng 1200 m, nói thế cho oai thôi vốn dĩ hấn muốn dùng chất liệu tốt xây một cái bể nhưng bây giờ đành chịu, tiền hết tích phân cũng không còn. Chán nản à.

Làm xong cái ao này hấn bảo Vũ Y:

" Muội đi bắt hết ma thú với thú sủng lại nhớ đánh ngất luôn nhé".

Vũ Y gật đầu rồi phi tốc đi, sau một lúc 2 huynh muội đã bắt hết động vật sống ở trong cái khu vực không gian này.

Xuân Đức đạo:

"Cắt tiết hết mấy con thú này cho máu chảy vào cái ao này"

2 người cứ vậy mà cắt, do ma thú khá nhiều mà cái ao lại nhỏ nên phải cắt từng nhóm một. Còn xác của mấy con thú thì vứt cho

 Huyết Ma(Dị biến)

qua gần một ngày thì mà thu cũng bị giết sạch, máu cũng gần một nửa cái ao, hấn quang hết một phần ba số thi cốt vào trong ao máu thấy cái ao máu, thấy cũng máu không lên quá nhiều hấn gọi Vũ Y cùng hấn bỏ hết xương vào ao máu. Xong việc hấn quay lại chỗ của huyết ma đang thôn phệ

máu thịt của mấy con thú hóa thân, con thú sủng này tuy đàn một chút nhưng vẫn còn hơn cái thứ phản chủ như con rắn mập.

Nhớ đến con rắn mập đang lần 2 thức tỉnh huyết mạch không biết lần sau sẽ là dạng gì mong đợi à

Hắn quay lại việc chú ý lên huyết ma, đoàn huyết vụ tản ra quần quanh một thi thể to lớn của con ma thú hóa thân cảnh, đoàn huyết vụ kia càng ngày càng thực chất và nhiều hơn, quan sát:

  Huyết Ma(Dị biến) Cấp 20

Giới thiệu: sinh vật cấp thấp ở minh giới, được tạo nên từ huyết, không có hình thù cố định, khó có khả năng tiến hóa.

Kháng vật lý + 80%

Kháng ma thuật 22%

Sơ cấp trí tuệ

Công kích tầm trung

Kỹ năng thiên phú: Hủ thực

thôn phệ chuyển hóa.

Tê liệt

Nhìn vào cái đoàn huyết vụ kia hắn ngó người ra, con huyết ma này cũng quá trâu chừ, mới được ăn có tí đã mạnh vậy rồi, cần đủ thức ăn có khi nó còn bá hơn cả hắn, sau này có đi đốt, cướp, giết, hiếp gì cũng là trợ lực lớn.

Bỏ qua huyết ma, hấn đến bên cạnh ao máu bắt đầu thi triển kỹ năng triệu hồi, đầu tiên là phải lấy ít máu bản thân làm dẫn, tự mình cắt một đao lên tay làm hấn đau muốn khóc, bị người đánh thì không sao nhưng tự làm thương mình thì thật đau.

Cúi đầu, hành lễ, lấy máu bản thân đổ vào trong ao. Sau đó niệm chú ngữ.... Trên mặt ao sáng lên huyết quang, đầy trời ma hỏa, tiện thể hấn vút luôn bình nọc rắn của rắn mạp vào, cái này là ngày trước hấn xin để phòng thân bây giờ thử nghiệm.

2 người lặng yên nhìn cái ao máu đang sôi lên, rồi từ từ có mấy tử linh sinh vật xuất hiện, mà kỹ năng hắc ám vong linh của hấn cũng bắt đầu tích điểm kinh nghiệm, sẵn sàng lên cấp, cái điểm kinh nghiệm này có nhiều tác dụng lắm, có thể đổi tích phân hoặc lên cấp kỹ năng khác nói chung là quý, cần suy nghĩ lên cấp cái gì.

.....

Cho đến khi tử linh sinh vật đứng đầy cả vùng đất thì cái ao máu mới hết sôi lên, nhìn tình cảnh bây giờ, âm u mù mịt đâu còn cảnh hoa thơm cỏ lạ nữa đâu, cái này cũng là một loại hủy hoại môi trường sinh thái, chắc sau này cần cân nhắc, hoạch định lại.

Toàn bộ tử linh sinh vật ở đây toàn bộ là cấp tiên thiên hậu kì, trông cũng được, hấn lên muốn lên cấp xem bọn tử linh sinh vật này ra sao, sao này làm ăn cũng cần nhờ bọn nó.

Vong Linh Hắc Ám(Cấp 1 cần 10 kinh nghiệm lên cấp tiếp theo)

.....

   Chúc mừng Vong Linh Hắc Ám(Cấp 6 cần 100 vạn kinh nghiệm lên cấp tiếp theo)

Giới thiệu(Triệu hoán vong linh):

Tử linh sinh vật cấp độ tương đương Nguyên Anh sơ kì

+ Kháng đau đớn.

+ Tự hồi phục.

+ Gai độc

Nhìn đoàn thể tử linh sinh vật to lên một vòng, gai xương xanh biếc hẳn rất hài lòng, đẹp mắt còn mạnh nữa hắc hắc, mang theo sự hài lòng hẳn và Vũ Y ra ngoài.

.....

Ra ngoài đi dạo học viện hẳn mới biết tin, Thiên Long Học Viện phát truy nã lệnh kẻ phá hoại học viện, cũng không nói rõ phá cái gì, theo như Xuân Đức nghĩ chắc là sợ mất mặt nên méo dám công bố lý do đây mà.

Hắn tùy tiện hỏi một vị kẻ bên:

" Huynh đài kẻ phá hoại học viện đã bắt được chưa"

Người kia nghe nói thế trả lời: " còn không bắt được nghe nói là một vị đạo tặc cao siêu gây nên, bây giờ ai cung cấp manh mối hiểu ích cũng sẽ có tưởng thưởng"

Xuân Đức gật đầu rồi đi gặp lão viện trưởng có chút việc..

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Nhập Học, Bắt Đầu Mở Tiệm Rèn

Lúc gặp lão hiệu trưởng thì cũng chẳng có gì khác lạ cả, giống như việc mất thú viên và dược viên không phải là của lão vậy.

Hắn lên tiếng đạo: "Viện trưởng ngài khỏe, ta có chút việc nhỏ nhờ ngài".

Viện trưởng ngẩng đầu lên đạo: "Việc gì".

Xuân Đức nói thẳng: "cũng không có gì ta muốn một chỗ để mở cửa hàng".

Lão Viện Trưởng ngạc nhiên nói: "ngươi rất thiếu tiền, đến cả pháp bảo cao cấp còn cho ngươi hưởng chi là một chút kim tệ".

Xuân Đức đạo: "Đúng là không có cho, lúc đầu ta cũng có 600 ức kim tệ nhưng tiêu pha mấy ngày hết mất rồi nên giờ phải đi kiếm thêm" hắn rất thật thà nói.

Lão Viện Trưởng ho khan, tâm lý mắng phá gia, đây mới là chân chính phá gia à. Lão nhìn Xuân Đức chăm chú nói "ngươi tính mở cái gì?".

Xuân Đức: "Cửa hàng sửa chữa, nâng cấp vũ khí, Ta chỉ biết nâng cấp và sửa chữa không biết rèn nên vậy, muốn viện trưởng cung cấp cho một nơi tốt tốt một chút"

Lão Viện Trưởng: " Không thành vấn đề lợi nhuận 20% về học viện, người thầy thế nào?"

Xuân Đức tâm lý chửi má nó, bọn này ăn không nhả xương luôn, mặt hần cười làm lạnh nói " Không vấn đề à, mà ta cũng có thể sửa các trang bị cấp cao không biết viện trưởng có món nào cần sửa chữa không? "

Lão Viện Trưởng suy nghĩ rồi lấy ra một món trông giống cái khiên đưa cho hần rồi chăm chú nhìn hần.

Xuân Đức quan sát:

Ngăn cản sát thương 2% (Max 15)

Độ bền 62/1000

Phí bảo trì: 100 vạn kim tệ

Ấy, cái khiên bé tí rách nát này mà cũng là tử kim trang bị, hần nhìn lại Ông lão đạo: 100 vạn ma tinh (1 ma tinh = 1 triệu kim tệ). Hần nói thách để cho ông lão này trả giá ai dè lão đồng ý luôn.

Lão Viện Trưởng đạo: " Được, người cần thời gian bao lâu" đây là pháp bảo phòng ngự vô cùng mạnh, không nghĩ tới còn có thể sửa được ma tinh với người khác thì khó khăn nhưng với hần chỉ là rác mà thôi.

Xuân Đức cũng không nghĩ lão gia hỏa này lại dễ nói chuyện như vậy, hần đạo: "3 ngày sau một tay giao hàng, một tay trả tiền"

Sau vài lời nhạt nhẽo hần cầm cái khiên quay về phòng mình, hần tính xuống núi đi ăn nhưng lại làm biếng vậy là cũng bỏ luôn cái ý định đó,

.....

Hôm nay Thiên Long Học Viện mặc dù là vô cùng náo nhiệt nhưng mà cũng không là náo nhiệt như mấy ngày trước.... Lúc này đã có rất nhiều người thiên phú không đủ, tiền cũng không có nên đã đành phải buồn rười rượi quay trở về nhà!

Ngay tại lúc mà mọi người còn đang đi lôi kéo quan hệ... xì xào bàn tán hay lập nhóm tham gia thí luyện thì một lão giả nhìn tầm bảy mươi, tám mươi tuổi đập không mà tới...

Lão phi tới trên chủ đài của Võ Trường thì lập tức đáp xuống quay vài vòng trông khá là hoa lệ...

Thí sinh tham gia nhìn thấy vậy thì là đều là vô cùng phấn khích!! Đập không trên trời!! Phải đạt tới Nguyên Anh cảnh giới mới có thể làm được!!

Lão giả đưa tay lên cằm, vuốt vuốt bộ râu.. cười nói:

"Đã để các ngươi phải đợi lâu... Bây giờ hãy theo ta vào quảng trường chính đến khi đó phân lớp, còn được ai nhận làm đệ tử chân truyền còn phải tùy vào cơ duyên mỗi người."

Theo lão giả đến một quảng trường rộng lớn, ở đây còn có những học sinh lớp cao hơn, mọi người đều có tấm thẻ chứng nhận tân sinh, sau một lúc mọi người đều dựa vào thông tin trên thẻ đã tìm được khu vực của mình có lão sư của lớp mình....Riêng Xuân Đức là còn đứng ngu ngơ ở đó hẳn không có tấm thẻ tân sinh à, hẳn tưởng là nhập học cùng một đợt thì học cùng một lớp chứ.

Lão giả lúc đầu thấy ai cũng đi còn mỗi hắn đứng ở chỗ cũ thì nhiều mày hỏi: "ngươi không đi về lớp mà ngươi đã chọn à?".

Xuân Đức ngần ra nói: " chọn lớp gì à, ta không có chọn"

Lão giả cũng ngần ra nói: " Vậy ngươi chứng nhận tân sinh đâu?"

Xuân Đức móc cái tấm phiếu khu vực của lão hiệu trưởng đưa ra coi có vót vát được gì không, không khéo lại bị đười cũng nên.

Lão giả: " ngươi là luyện khí sư, không phải tân sinh tới nơi này làm gì?, lão giả khó hiểu đạo"

Xuân Đức đạo: " ta là tân sinh à, tại ta không sát hạch nên không có tấm thẻ tân sinh".

Lão giả kì quái nói: " vậy ngươi làm sao vào? "

Xuân Đức khẳng khái nói: " đương nhiên là đi cửa sau à, ông ta viết thư bảo viện trưởng cho ta nhập học".

Một màn này có nhiều người nhìn thấy, nghe được đều không nói gì cho phải, ngươi đã đi cửa sau mà còn hãnh diện như vậy, thật không muốn mặt.

Lão giả hết ý kiến, cái này hẳn không giải quyết được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Gặp Lại Người Quen

Xa xa một thiếu nữ xinh đẹp dẫn theo một đám cả nam lẫn nữ đi phía sau, vẫn luôn chú ý động tĩnh của tân sinh lần này, nàng là được mọi người phong tặng tiên nữ học viện..... thấy thù nhân cũ nàng hận đến ngứa răng, cái tên đáng chết dám phá hoại đồ của học viện còn đã thương nàng bây giờ lại tính phá hoại tuyển sinh do nàng trông coi.

Nàng từ một tiên tử biến thành bà la sát khiến mọi người trở mắt mà nhìn, tiểu tiên nữ bình thường cũng chưa thấy tức giận như vậy bao giờ à.

.....

Thấy mọi người đều nhìn về phía sau hẳn, hẳn cũng tò mò quay lại có cái gì hot, vừa quay lại nhìn hẳn biết hôm nay ra ngoài không xem hoàng lịch rồi, lão viện trưởng cũng đã nhắc nhở với hẳn rồi gặp phải nàng và mẹ nàng thì phải chạy càng xa càng tốt, hôm nay coi như đen đui, không thoát khỏi được rồi.

Cô gái kia nhìn hẳn với ánh mắt không mấy thân thiện rồi quay lại hỏi vì lão giả: " Có chuyện gì vậy?"

Lão giả thấy thiếu nữ này tới cũng là đại hi, một 5 một 10 nói ra, còn việc xử lý thế nào thì không có việc của lão rồi. Lão nói xong cũng xin lui ra

Thiếu nữ hỏi giọng điệu kì quặc hỏi: " ngươi là tân sinh mà không phải kẻ gây rối"

Xuân Đức làm bộ như không biết rất thành khẩn trả lời chỉ mong cái con chíp hôi này không gây chuyện với hấn " Đúng là vậy, không biết cô nương có chuyện gì nữa không? nếu không việc tại hạ phải đi đăng kí lớp học" .

Thấy tên này lại còn tính đánh bài chuẩn thiếu nữ nói tiếp " nếu đã Viện Trưởng đề cử thì người sẽ học ở ban cao cấp, bây giờ đi với ta đi làm thủ tục."

Hết cách hấn cũng theo thiếu nữ, nhìn đoàn người phía sau bát quái hỏi: " mấy người phía sau đi theo chúng ta làm cái gì, cũng mới nhập học à? "

Thiếu nữ trắng liếc hấn một cái nói " là bạn học cùng lớp với ta, không phải như ai đó đi cửa sau không bằng thực lực của bản thân thi vào"

Xuân Đức nhìn thiếu nữ y thẳng ngu, khinh bỉ nói: " Các người cũng không cần tự kỷ như vậy được không, cả người và bọn họ cùng xông lên ta chấp một tay, nói không phải đã kích người chứ.Loại tu vi như các người đập phát chết cả đám"

Hấn đang định đã kích thiếu nữ bên cạnh thêm vài câu nhưng thấy nàng như quả banh sắp nổ hấn ngậm miệng lại không đã kích nữa mà, ra vẻ quan tâm đạo: " không biết vị học tử Xinh đẹp tên là gì vậy?"

" Hứa Minh Châu"

Xuân Đức ra vẻ suy ngẫm nói: " tên rất hay.. Minh Châu học tử ta gần đây mới mở cửa hàng sửa chữa vũ khí nếu học tử cần sửa gì có thể ghé qua"

Hứa Minh Châu đạo: " chính là luyện khí sư mới vừa xin phép học viện mở tiệm đó à?" .

Xuân Đức đạo: " Ừm là ta.. Đúng rồi học tử nghe nói gần đây hình như sắp tổ chức cái gì lớn lắm phải không?" .

Hứa Minh Châu đạo: " Giao lưu mỗi năm một lần, xem nhà nào môn sinh mạnh nhất".

Hắn hỏi: " vậy chúng ta xếp thứ mấy?".

Hứa Minh Châu rất tự hào nói: " trong tam tông tứ viện chúng ta xếp 3 lần này ta cũng tham gia sẽ đạt được thành tích hơn năm ngoái..."

Xuân Đức cắt đứt tự sướng của Hứa Minh Châu nói: " đứng đầu thường những gì".

Hứa Minh Châu: " Bí tịch Nguyên Anh cảnh 2 bộ một huy hiệu vinh dự người đứng đầu"

Xuân Đức hỏi tiếp: " Bán đi được bao nhiêu?"

Hứa Minh Châu có chút bó tay: " 2 quyển khoảng 10 ngàn ma tinh, còn huy hiệu là vô giá".

Xuân Đức cảm khái nói " ừ, là vô giá, là không có giá thì có bán không ai mua, cho không ai lấy, cố gắng ngu cả người được tận 10 ngàn ma tinh, thôi dẹp luôn đi chẳng có tí chất dinh dưỡng".

Hứa Minh Châu hàm răng lại ngứa, nói chuyện với tên này chỉ biết có tiền, không biết cái gì là vinh quang à, việc nàng cố gắng mà hắn bảo là không có tí dinh dưỡng, nàng tức giận à, nàng thở phì phì đi nhanh về phía trước.

Thấy vậy Xuân Đức cũng ngu, bà cô này lại đến kinh nguyệt à, tự dung lại lên cơn, hắn cũng đành theo sau nàng.

Người ở phía sau thấy 2 người như vậy cũng âm thầm ghi hận Xuân Đức, Có cơ hội phải cho tên đeo mặt nạ này một bài học... dám công nhiên

vuốt râu rồng.

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Kiểm Tiền Thật Khó Thôi Đi Đánh Cướp Mới Là Vương Đạo

Sau 7 ngày kể từ khi nhập học, và tiệm rèn của hắn cũng đã khai trương 7 ngày không một bóng người, ai nhìn thấy hắn cũng quay đầu bỏ đi, một phần là do nhìn hắn hơi trẻ, một phần khác là hắn đắc tội với Hứa Minh Trâu bị người người ghét bỏ. Âu cũng là cái số đành chịu.

Hôm nay hắn đã giao đồ cho viện trưởng thu được 100 vạn ma tinh nhưng nâng cấp lên cấp 9 không gian nông trại thì vừa hết, bây giờ hắn lại làm người nghèo, trong túi còn 12 kim tệ, haizza,

Làm ăn không được, người hiền lành thế mà không ai thương, đóng cửa tiệm lại hắn vào không gian nông trại của hắn bây giờ thành không gian vong linh rồi, khắp nơi là tử linh sinh vật du đãng, bầu trời bây giờ cũng màu đỏ, phá hết cả mỹ quan...

Bây giờ không gian lên cấp 9 diện tích đã lên tới 41000 m², đang lúc hắn cảm khái thì bỗng nhiên nhớ tới tiểu nha đầu, cảm nhận với tất cả tử linh sinh vật hắn đã phát hiện nha đầu Vũ Y, nàng đang nằm ngủ trong một con có hình cá sấu to lớn. Thấy nàng ngủ ngon vậy hắn cũng không làm phiền mà đi ra ngoài tìm hiểu một ít thông tin.

Thông qua chỗ thông báo bảng nhiệm vụ thì hắn mới biết thêm được thông tin chút ít về lần mục đi này, lần này hắn muốn đi là chỗ Huyết Long Sâm Lâm, đi vào chỗ này cần cẩn thận bọn cướp, ma thú, học sinh lịch luyện của các tông môn và học viện khác, nói chung là hỗn loạn..

Tê liệt

Mê huyền cấp thấp

tạo ra phó thể(phó thể có sức mạnh 60% chủ thể, tối đa 10000 cái)

Có thể thức tỉnh tiến hóa lên một hình thái khác yêu cầu cấp 99.

nhìn thuộc tính huyết mà hấn rất vui vẻ, cấp cao sinh vật thì không thể giết được chứ gặp bọn lâu la thì cứ gọi là tàn sát hàng loạt, nhất là cái tạo phó thể bám lên tử linh sinh vật thật tuyệt...

.....

Ra tử lâu, ngoài trời gió mát trăng thanh thích hợp để giết người phóng hỏa à, hấn và Vu Y nhanh chóng bay về phía mảnh hồ bang.

Đến cửa sơn trại có vài chục tên đang đứng giữ cửa, hấn thả vài trăm con tử linh sinh vật ra, còn hấn thì đi theo phía sau, một đường đi giết vài trăm người mà sơn trại vẫn như thường, mấy con tử linh này giết người đúng là tuyệt, 1 hit 1 người. theo phía sau hấn chỉ việc nhặt xác thu vào không gian cho huyết ma, còn xương thì đợi khi nào hấn vào thì quang xuống huyết hồ.

Gió mát thoảng qua thổi lá cây lay động nhẹ nhàng, đợi mãi mà chẳng thấy kèn hiệu hay báo động gì đó vang lên, hấn bèn đi mở cửa một phòng đang sáng. Mở cửa trong phòng cũng không có cảnh tượng hoang đâm gì, mà 12 người đang quỳ trước mặt một thiếu niên,

Thấy người không biết sống chết dám đi vào, 12 người cùng thiếu niên đồng thời quay lại nhìn Xuân Đức, thiếu niên kia đạo: " ngươi là ai, tại sao vào trong này mà không bị phát hiện?" lúc này 12 người ở dưới đất cũng đứng dậy rút vũ khí đợi lệnh liền sát.

Xuân Đức có chút không nói gì, mấy tên này cũng phản ứng chậm chạp quá đi. Hấn cũng nói thẳng: " Ta đi đánh cướp, người ở ngoài bị ta giết rồi không biết còn sót tên nào không thì ta không biết, nhưng bây giờ chỉ còn lại mấy người các ngươi thôi, giao tất cả tiền tài thì có thể đi... rất đơn giản " hấn nói xong thì chờ đợi mọi người quyết định.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Cùng Nhau Làm Việc Xấu

Ngắn người một chốc một tên có chiến lực sánh ngang nguyên anh sơ kì rút đao chém về phía hắn, còn chưa kịp đi bước thứ 4 đã bị tiểu nha đầu một nhất phân đôi, trong phòng mọi người sắc mặt đại biến, nhìn về phía tiểu cô nương cầm song đao mà lòng phát lạnh.

Xuân Đức ôm lại bảo bảo rồi tiếp tục nói:" hòa khí sinh tài, mọi người không cần phải nóng như vậy".

Mọi người trong lòng thóa mạ tên đeo mặt nạ này, hòa khí mà không nói một lời chém một vị nguyên anh cao thủ, trong lòng họ trăm mối tơ vò không giải thích được rất khó chịu.....

Người thiếu niên kia vẫn là lên tiếng đạo:" Các hạ là muốn làm gì? chúng ta không có oán thù gì đi chứ" nói xong hắn chăm chăm nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức cũng không nhiều lời nữa, nhìn xuống tiểu nha đầu như có như không đạo: " chuẩn bị giết người xấu á"

Vũ Y hưng phấn gật đầu, nhìn chăm chăm vào mọi người.

Bọn sơn tặc và thiếu niên: "....."

Cái này mẹ nó người mới là người xấu, cả nhà người mới là người xấu, ban đêm đi giết người cướp của còn ra vẻ ta rất lương thiện.Nhưng bọn họ

có tức cũng không làm gì được người ta cơ mà, người ta tiện tay là tiêu diệt một tên nguyên anh trong bọn họ chỉ có nguyên anh trung kì mà thôi.

Thiếu niên lần nữa mở miệng phân phó " đem hết tài sản cho vị đại nhân này, nhanh lên" rồi sau đó 1 tên đại hán đi nhanh chân đi ra ngoài, Xuân Đức cũng theo sau xem bọn này lỡ may giấu diếm món bảo bối nào đó, người với người không thể tin được.

Mới ra ngoài bọn sơn tặc đứng ngốc tại chỗ, bên ngoài đâu có vẻ gì là chỗ cho người sống, nơi này đã không có một bóng người, mọi thứ có giá trị đều đi đâu mất, đến cả cái cửa cũng không còn

, khắp nơi chỉ có ánh trăng gió thổi hiu hiu, trông có vẻ như thơ như mộng, nhưng bọn họ chỉ thấy lạnh cả người những lâu la kia đi đâu...? họ nghi ngờ người mới đến là 2 con ma thú cao cấp biến thành và.....

nghĩ đến đây thì bọn họ không dám nghĩ tiếp nữa... càng nghĩ càng thấy sợ, tên dẫn đường đi mà chân cứ run run.

Đi theo phía sau Xuân Đức thấy kì quái, tâm lý nghĩ bọn này mới ra bị trúng gió à. Đi trong một hang động lớn sau khi mở một cánh cửa đá nặng nề thì bên trong có kim tệ chất thành núi, ma tinh thành từng hòm, châu báu dị vật nhiều vô số, Hấn cũng không ngờ làm sơn tặc lại giàu như vậy?

Thu hết mọi thứ trong sơn động hấn lại nhìn về mấy tên sơn tặc còn lại. Mọi người đánh cái rùng mình tên này sẽ không thú tính đại phát ăn bọn họ chứ, mọi người lui lại một bước để cảm thấy an toàn hơn.

Thấy bọn họ như lại Xuân Đức rất thỏa mãn lòng hư vinh của mình đạo " Đưa hết nhẫn trữ vật đây"

Mọi người cũng không dám nói gì thêm đưa nhẫn trữ vật ra tuy đau lòng nhưng so với cái mạng nhỏ thì lại không trọng yếu.

Thấy hắn đã nhận được nhẫn trữ vật mà chưa chịu đi thiếu niên lại hỏi: " không biết đại nhân có việc gì phân phó nữa không? ".

Xuân Đức gật gù đầu đạo: " ừm, các ngươi biết thế lực nào ở gần đây không, ta chuẩn bị đi đến đó".

Mọi người có chút không nói gì, người suy nghĩ này giờ là việc này đây à. Thiếu niên nói " Đại nhân không biết nếu muốn đánh chiếm tiền tài thì những thế lực thâm căn ở đây, thì còn có đệ tử tông môn và môn đồ của học viện đi vào Huyết Long Sâm Lâm là có tiền nhất ".

Xuân Đức mắt sáng lên đạo: " Ý ngươi là đánh cướp những người này" nghĩ một lát hắn nói, "những người đó cũng phải cướp, nhưng mấy thế lực gần đây cũng không thể buông tha được".

Xuân Đức chỉ vào thiếu niên nói tiếp: " chọn một người quen thuộc địa hình, biết thế lực gần đây đi cùng ta và ngươi, còn 10 người còn lại thì đi tìm kiếm người đi lịch luyện".

Thiếu niên hắn thầm nói mình lắm miệng tự dung đi chịu khổ, hắn bắt đầu gật đầu. Phân phối thuộc hạ rồi hắn không cần thuộc hạ tự mình dẫn đường cho Xuân Đức.

Trong vòng một đêm gần 20 thế lực sơn tặc bị diệt, và nổi lên một nhóm đạo tặc mới " Đụng Là Giết".

Vài ngày sau, thanh danh bất phân thiện ác của bọn thổ phi " Đụng Là Giết" đã lan rộng trong khu vực huyết long sâm lâm, thế lực này đi đến đâu thì nơi đó không còn một người chỉ còn lại vài người có tu vi hùng hậu.

Ngồi trong một căn phòng có 72 người đa số là nguyên anh sơ kì mọi người đang nhìn thiếu niên ngồi trên chủ vị đang đùa nghịch với một tiểu cô nương, tiểu cô nương cười khanh khách nhìn rất đáng yêu. Nhưng mọi

người ở đây đều biết nha đầu này không phải cái gì thiên sứ hay tinh linh gì mà là một con yêu ma giết người không chớp mắt.

Có những sơn trại bị nàng giết tất cả, mỗi người đều bị một đao phân thây, nghĩ đến tình cảnh như vậy mấy đại nam tử ở đây thấy lạnh cả tim. Bầu không khí có vẻ rất quái dị.

Bỗng nhiên một tên lâu la vào thông báo cho 1 nữ tử duy nhất trong những người ngồi dưới, nàng bước ra đạo:

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Bắt Cóc, Đòi Tiền Chuộc Học Sinh Của La Lan Học Viện

" Bang chủ, thám báo gửi tin về gần đây 3 dặm có một đoàn học sinh của La Lan Học Viện muốn tiến hành thảo phạt chúng ta"

Xuân Đức ngạc nhiên đạo: " sao tự dung bọn họ lại đi thảo phạt chúng ta? "

Nữ Hán Tử cũng bắt đắ dĩ đạo: " Chắc là cho chúng ta là thế lực mới nổi, quả hồng mềm dễ nắn nên tiến hành thảo phạt để tăng danh tiếng và nhận tích lũy từ học viện thôi".

Xuân Đức có chút không nói gì mình chưa đi đánh cướp đã có người đến tận nơi, tuyệt à. hắc hắc. Hấn cất một tràng cười đầy vẻ dụ dị, mọi người đánh cái rùng mình, mặc niệm cho mấy người mà bang chủ nghĩ đến.

Xuân Đức đạo:" Nếu có mấy lão bắt tử luyện hư cảnh ra mặt thì lúc đó mọi tự lo nhé, ta đánh không lại mấy lão bắt tử đó, "

Mọi người có chút không nói gì với bang chủ hiện tại, chưa đánh giặc đã lo đào binh, bắt đắ dĩ mọi người đều gật đầu.

Xuân Đức nói tiếp: " bọn họ có bao nhiêu người, tu vi cao nhất là bao nhiêu?"

Nữ Hán tử thưa: " khoảng gần 200 người tu vi người cao nhất Nguyên Anh hậu kì". bọn họ nhanh đến chỗ chúng ta rồi, mời bang chủ quyết định.

Xuân Đức nghĩ chút sau rồi nói, bắt hết bọn hấn lại đi, ta và Vu Y cũng đi trợ giúp vây bắt cá lớn. Làm tốt lần này ta về ta có quà nha. hì hì.

Mọi người cảm giác mình là tiêu bảo bảo bị quái thúc thúc dụ dỗ.

.....

Cách ngoài gần 2 dặm một đội ngũ của La Lan học Viện đang tiến lại, người cầm đầu là một cô gái cũng bình thường nhưng khí chất lại rất xuất phàm. Bên cạnh một thiếu niên có tu vi kim đan trung kì hỏi:

"Học tử làm sao học viện chúng ta lại phái nhiều người như vậy chỉ để diệt trừ một tiểu tặc đoàn"

Thiếu nữ đáp" nhóm sơn tặc này gần đây tự hành bang phái có tên "Động Là Giết" rất hung hăng càn quấy, đã tiêu diệt hết các nhóm sơn tặc khắp nơi lân cận, điều đó thì cũng không sao nhưng bang phái này cướp hết các người từ Huyết Long Sâm Lâm đi ra, học sinh viện chúng ta phát tín hiệu cầu cứu mà không dám ra ngoài ".

" Lần này cũng coi là một lần lịch luyện cho mọi người nên cũng không cần quá căng thẳng, bang phái này mới lập cũng không mạnh đi nơi nào"

.....

Cách không xa bọn người học viện La Lan, Xuân Đức và mọi người cũng bố trí xong, chờ con mồi vào lưới mà thôi....

Do không cho rằng cái bang mới lập có cái gì có thể uy hiếp được bọn hấn nên mọi người không ai để ý tiến vào khu vực có sương mù màu đỏ, huyết long sâm lâm thường xuyên xuất hiện loại này nên chỉ mấy người chưa vào thì ngạc nhiên một chút, nghe người đã từng đi vào giải thích thì không để ý nữa theo đội ngũ tiến về phía trước.

Đúng lúc này hàng loạt kim đan kì người trẻ ngã xuống thì có người la lên thất thanh:

"Sương mù có độc, nhanh bế khí quan, theo đội ngũ nhanh chóng xông ra ngoài"

Do còn lại vài chục người đều có tu vi nguyên anh nên huyết ma chỉ hạ gục thêm vài người thì mọi người đã thoát ra, may cho bọn họ là Xuân Đức muốn bắt người lấy tiền không thì huyết ma với hủ thực và độc tố mạnh dưới Hóa Thần đừng mong ai còn sống....

Xông ra ngoài huyết ma, bọn họ đội ngũ còn gần 20 nguyên anh 5 gã hậu kì, còn lại là trung và sơ kì, một người giận không kìm được nói " bọn đạo chích hèn hạ có gan thì ra đánh với đại gia một trận" mấy người còn lại cũng thi nhau chửi bới... chỉ có cô gái đứng dẫn đầu là không tham gia mà đề phòng địch nhân đánh lén.

Bọn người Xuân Đức nhìn thẳng hề nhảy nhót, tâm lý thầm nghĩ đi đánh nhau mà không cho dùng ám chiêu, các người có anh em gì với chúng ta sao. Hấn bảo Vũ Y: " Mọii mọii ra vui đùa với hấn đi nhớ không cần giết người đâu nhé" hấn vừa nói vừa nhéo cái má mập mập mũm mĩm của Vũ Y.

"Vâng, ca ca"

Khi người của học viện La Lan đang chửi bới thì một tiếng rống kinh thiên vang lên

Gào..Hống...Hống.

mọi người thấy một con cầu 5 đầu to lớn bao quanh khí vụ màu đen. 10 cặp mắt màu đỏ phát sáng nhìn khung bố dị thường, đứng trên nó một tiểu nha đầu quanh thân sát khí lượn lờ, cặp song đao màu vàng trông cứ như con ác quỷ nào mới từ bí cảnh nào thoát ra.

" Ta đánh với các ngươi " một âm thanh lạnh như hàn băng nghe mà lạnh từ chân lên đầu, mấy thanh niên đang kêu la thì ngậm miệng lại, nuốt nước miếng, " Cái này có vẻ quá khủng bố rồi không phải tiêu diệt sơn phi sao giờ lại gặp...."

Thiếu nữ dẫn đội thờ dài nhiệm vụ này không hoàn thành rồi, nàng nhìn không thấu tu vi đối phương nhìn là biết đối phương khó đối phó riêng con Cầu Địa Ngục theo khí tức ít nhất là hóa thân sơ kì... lấy viên ngọc phù cầu cứu bốp nát.

Cách xa ở một nơi nào đó một tòa thành, lão giả đang ngồi đánh đàn thấy ngọc phù bên cạnh sáng mãnh liệt biết là có chuyện không may xảy ra rồi.. Lão từ từ ngồi dậy rồi biến mất (na di)một đoàn dài, sau vài lần thì hắn thấy cảnh tượng khiến hắn tâm nhảy một cái hơn trăm học sinh học viện nằm ngã trái ngã phải trên đường, còn mấy chục người đang đối mặt với...

Hắn lớn tiếng kêu lên:

" Xin các hạ hạ thủ lưu người" .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Chiến Hóa Thần Hậu Kỳ

Mấy người học viên thở phào một hơi, trưởng lão tới bọn họ an toàn rồi, tuy chỉ là ngoại môn trưởng lão nhưng cũng dư lực. Một bóng người chắn trước bọn họ, mọi người đồng thanh hô

" Ngũ trưởng lão "

Ông lão ngưng trọng nhìn về đằng trước đạo " các ngươi lui về phía sau " tế ra kiếm sẵn sàng đón địch, cảm nhận được khí tức nguy hiểm hẳn không dám phân tâm.

Trên núi 73 nhìn thấy một màn đều nhìn về phía Xuân Đức, thấy hẳn về mặt bất thiện mọi người cũng không dám nói gì, một lúc sau nghe " Xuống núi, bắt được thì bắt, không được thì giết "

Tất cả mọi người đều bay xuống núi đến thẳng chỗ bọn học sinh, Xuân Đức kêu lên " phản kháng, giết ", hẳn ra lên cho mấy tên thành viên theo sau còn hẳn thì đi giúp Vũ Y.

Bên học viện thấy bên sơn tặc lại thêm hơn 60 người Nguyên Anh thì cũng dọa cho một hồi. một học sinh mặt không còn máu lấp bắp chỉ trên trời " cái này, cái này nói lấp bắp "

Mọi người cũng rút vũ khí ra chống lại, trưởng lão đã bị quán lấy rồi, bọn họ cũng tự cầu nhiều phúc mà thôi.

Không 2 lời, 2 bên lao vào hỗn chiến, máu bắn ra, tiếng hét thảm thiết, tiếng nổ vang lên ùng ùng, đầy trời chường ảnh....., thi thoảng có người rơi xuống đất nằm đó mà không dậy nữa, do nhân số gấp đôi nên không qua vài hiệp bọn học sinh đã nằm xuống gần hết, còn mấy người Nguyên Anh hậu kì dùng pháp bảo đau khổ chống trả.

5 người đánh hơn 50 người, trong đó cũng có 4 tên Nguyên Anh hậu Kì, 1 tên Đại tu sĩ.

.....

Xuân Đức đánh giá lão già thấy Chiến lực 132000 hấn cảm thấy khó giải quyết thực sự thì hấn cũng không phải cao thủ gì mà lấy yếu thắng mạnh, hấn chỉ lấy mạnh thắng yếu thì được, hấn thậm nghĩ thôi thì cứ bắt hết công suất spam skill là được.

Hấn cũng không có hét lớn tiến lên đánh nhau anh dũng, mà trôn một bên tụ lực skill Âm Nhiên Tiêu Hồn Chường nhìn lúc nào đánh lên được..

Lão già càng đánh càng thấy kinh khủng, sát thần có bộ dáng tiểu cô nương 6 tuổi trước mắt này

chỉ có Nguyên Anh Hậu Kì thêm Chiến kì cũng có Hóa Thần sơ kì đỉnh mà thôi lại chiến ngang tay với lão.

Đúng lúc này hấn thấy một cổ nguy hiểm từ phía sau đánh úp lại, lão già muốn tránh thì bị thứ gì khóa chặt không thể tránh né, vận hết nguyên lực tạo lồng phòng vệ đón đỡ một kích từ phía sau,

lão thấy một bàn tay màu xanh đen xuyên qua đánh xuyên qua phòng hộ tráo một lúc xung kích tinh thần kinh khủng làm hấn mất đi lục giác, lực ăn mòn siêu cường đang ăn mòn nguyên khí của hấn, vất vả lắm hấn mới ngăn chặn lại được,

Lúc này hắn lại cảm nhận được nguy hiểm trước sau giáp công, lão già ngành thêm một kích thì bay ra xa, rơi xuống đất nằm yên. Hắn nhìn về phía đầu một cái thu Chiến Kị của nàng lại rồi cùng bay về phía lão già, đề phòng lão già này lừa đảo rồi đánh lén hắn lại bồi thêm một hít, xác nhận an toàn thì mới bắt lại,

Lúc hắn đem lão già lại thì bên kia cũng đánh xong rồi, cũng không đến nỗi nào. Hắn lên tiếng đạo:" Về thôi, chiến lợi phẩm kiếm được thì theo lệ củ chia"

Về sơn trại xong thì hắn gom hết tù binh vào một chỗ, dùng huyết ma ăn mòn hết nguyên lực của bọn họ. Nhưng có một vấn đề là con tin có rồi làm sao để đi nhận tiền chuộc đây. Đang lúc hắn suy nghĩ thì có mấy tên nguyên anh đã tỉnh lại, nhìn hắn một cách bất thiện.

Một tên có vẻ là con ông cháu cha làm rất lớn, nhìn hắn quát lớn: " Muốn chết dám trói ta lại ngươi biết ta là ai không, ta là..."

Hắn còn chưa nói xong thì Xuân Đức tiếp lớp " biết biết ngươi là con của viện trưởng học viện chứ gì, đúng không".

Tên kia ngờ ra, đạo: " sao ngươi lại biết, đã biết còn dám bắt ta, mau đập đầu xin lỗi ta còn có thể nói phụ thân tha ngươi một mạng "

Xuân Đức có chút không nói gì, cái thời thế gì hở tí là phải đập đầu cũng chẳng ra tiền à, bọn này bị hư não hết rồi. Hắn cũng không để ý tới tên ngốc đó nữa, mà hỏi thiếu nữ đang chăm chú nhìn hắn này giờ: " Vị tỷ tỷ xinh đẹp này, lần đầu gặp mặt cho bắt tay làm quen cái, hi hi".

Thiếu nữ không bị trêu chọc mà tức giận, bình tĩnh đạo: " Các hạ không hạ tử thủ chúng tớ cố kỵ học viện chúng ta, nói đi các hạ muốn gì".

Xuân Đức khen " tỷ thật thông minh, cũng không cần gì chỉ cần cho ít ma tinh là được, kim đan 10000, Nguyên Anh 10000000, vị hóa thần kia thì 1000 vạn, tỷ tỷ thấy thế nào?" hắn dùng bộ dáng tham tiền mà hỏi.

Thanh niên lúc này, mới la lối kêu to lên: " sao ngươi không đi ăn cướp"

Xuân Đức gật đầu vui vẻ đạo: " nghe lời các hạ chỉ giáo ta như thấy tinh tú sáng lấp lánh đã hiện ra con đường chính đạo nên đi, và bây giờ đang thực hiện, ta đối với các hạ đúng là mới gặp đã quen, các hạ còn cách nào nữa không chỉ cho bản đạo thêm một con đường sáng kiếm tiền, nếu các hạ chỉ giáo ta sẽ hậu tạ nha " hắn không giả giọng khàn khàn thâm trầm mà nói bằng cái giọng nung nung khang của hắn, khiến cho người nghe nổi hết gai ốc.

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Khi Nào Trả Đủ Tiền Thì Ta Thả Người

Thiếu nữ cũng không nhịn được cười, lần đầu nàng thấy người thú vị thế này, mà nhìn hắn cũng có không có vẻ gì là người xấu, nàng đạo: " Không biết các hạ là người ở đâu, tại sao phải đi đến nơi này làm đạo tặc " .

Xuân Đức than thở " tở tở không biết đó thôi, ta vốn là học sinh mới trúng vào Thiên Long học viện nhưng đắc tội với thất trưởng lão và con gái nàng, bị trừ dập khắp nên đành phải bỏ đi, mang theo muội muội rời đi chốn thị phi, cùng đường rồi ta mới đi làm sơn tặc kiếm món tiền lớn rồi ẩn cư thôi, tở thấy ta có khổ không, đơn cô từ nhỏ sống với muội muội, bây giờ muội ấy cũng chỉ có 6 tuổi đã phải theo ta lang bạt kì hồ, làm người thiện lương sống không lâu, tai họa di ngàn năm à " .

Thiếu nữ cũng nửa tin nửa ngờ hỏi tiếp " muội của ngươi đâu?"

Xuân Đức gọi vọng ra ngoài:

"Vũ Y vào đây ca ca có cái này ăn ngon lắm" .

Vũ Y nghe vậy thì mở cửa căn phòng bằng đá chạy đi vào.

Mấy người bên ngoài thì 2 mặt nhìn nhau đều thấy vẻ mặt, nghe lời bang chủ thì bị bán đi còn giúp hắn đếm tiền, mọi người không nói gì lại áp tai vào tường đá nghe tiếp.

Thấy Vũ Y chạy vào hắn lấy ra mấy cây kẹo mút mà hôm nay hắn làm nhiệm vụ hàng ngày nhận được, rồi nghịch má nàng vài cái cho sưng tay,

thấy 2 người thân mật như vậy thiếu nữ kia con tin là thật, nàng làm sao có thể tưởng được một sát thần lúc chiến đấu và một bé gái khả ái, ngây thơ như vậy là một người

Cái thằng con ông cháu cha đang bị mọi người không để ý đến thì lúc này lại lên tiếng đạo:" Ta là Mã Văn Tài thiên tài số 2 của Mã gia, anh của ta là số một, ngươi có giỏi thì đợi ta thêm 1 năm nữa, chúng ta quyết đấu lại "

Xuân Đức cũng không tức giận đạo " Hóa ra là Mã huynh à, chắc Mã huynh là người đại phú đại quý chứ".

Mã Văn Tài: " đó là điều đương nhiên. gia tộc ta ở La Lan Đế Quốc cũng là số 1 số 2, điều này ai cũng biết".

Xuân Đức gật gù đạo: " vậy thì ta yên tâm rồi, chỉ cần đủ tiền thì Mã huynh cũng có thể về, lần sau muốn tái chiến nhớ mang theo tiền ".

Mã Văn Tài có chủ hết biết tên tham tiền trước mắt hắn cũng khẳng khái nói: "chut ma tinh ấy không đáng là gì, ta không đánh kẻ giấu đầu lòi đuôi, là nam nhân thì tháo mặt nạ ra" nói xong hắn nhìn Xuân Đức.

Bên cạnh thiếu nữ cũng tò mò nhìn. Xuân Đức đạo " Ta không có tuấn tú phong lưu phóng khoáng như Mã huynh đây, nhưng nếu huynh muốn xem cũng được 10 k ma tinh"

Thiếu nữ và Mã Văn Tài bó tay tên này muốn tiền bị điên rồi, cái gì cũng cần tiền, không đợi Mã Văn Tài lên tiếng thiếu nữ đã nói " ta cho ngươi, ngươi mở mặt nạ ra đi".

Xuân Đức nhìn về phía tên họ Mã đạo: " Mã huynh vị tỷ tỷ này đã trả tiền, Mã huynh thì sao? ".

Văn Tài có chút tức đạo " không phải Lưu Ly tử trả rồi sao? sao còn hỏi ta làm gì?"

Xuân Đức nghiêm túc đạo: " Mã huynh sai rồi, tử tử xinh đẹp này trả thì mình tử ấy xem, còn Mã huynh muốn xem thì thêm tiền"

Người ở ngoài gian phòng tâm lý cùng suy nghĩ: " Quá tà ác rồi... bang chủ thích tiền nhất " .

Còn 2 người Lưu Ly và Văn Tài đã bị đánh bại bởi tính lý luận của Xuân Đức. Hấn căm giận nói "được rồi mở đi sau này ta sẽ trả".

Xuân Đức không mở vội mà đi chào hàng " mấy ngược các ngươi thì sao, muốn xem thì viết giấy nợ đi, không có tiền thì quay đi chỗ khác nếu không ta bán các ngươi vào thanh lâu giả nữ đi tiếp khách kiếm đủ thì thôi. hắc hắc" hấn nói với mấy tên tù binh đã tỉnh lại này giờ.

Nghe cái giọng điệu tà ác này mấy người tỉnh lại đã lặn qua một bên, hoặc úp mặt xuống đất.

Thấy vậy Xuân Đức than thở " xem ra La Lan học viện cũng nghèo à, không phải ai cũng có tiền như Mã huynh và Ly tử đây".

Hai người lại lần nữa biến thành bao công " tên này là đang nói mát mình đây mà, coi mình là kẻ ngốc nhiều tiền".

Hoặc Lưu Ly tức giận đạo " có mở hay không, không mở ta cũng không cần rồi tiền cũng không cho ngươi".

Xuân Đức đang còn tính chào hàng nhưng thấy nàng lên cơn thì thôi " mở, mở liền, phải tạo sự hài hợp chứ, thế mới có bầu không khí, hấn cười hắc hắc " .

Chọn chế độ vô hiệu hóa cái mặt nạ biến mất không còn tăm hơi là ra khuôn mặt nguyên bản bị hệ thống cải tạo.

Hai người Lưu Ly và Mã Văn Tài nhìn khuôn mặt này mà cũng ngốc, cái này không thích hợp cho một nam tử à, khuôn mặt mỹ lệ khiến cho bao nhiêu thiếu nữ cũng ghen ghét.

Thấy mọi người nhìn xong, hắn cũng kích hoạt lại mặt nạ, làm vẻ thần bí sau này có khi còn được bán được giá cao.

Hắn đứng dậy đạo: " mọi người ở đây yên tâm, không cần lo về sự an toàn, ở đây cơm ngày 3 bữa, tiền phòng miễn phí, đông ấm hè mát, ai bị thương sẽ được tận tình cứu chữa không cần cảm ờ, tiền thuốc đã tính vào tiền chuộc thân của các vị, Chúc mọi người ở lại hạnh phúc vui vẻ và có những kỉ niệm đáng nhớ" nói xong hắn còn vẫy tay chào tạm biệt mọi người.

Căn phòng bằng đá bị đóng lại, mọi thứ mờ mờ hư ảo. Ra ngoài Xuân Đức gọi 72 người vào trong phòng:

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Người Của La Lan Học Viện Đền

Thấy mọi người vào đầy đủ hấn đạo: " để thưởng cho thắng lợi lớn lần này, ta có vật này cho tất cả mọi người" hấn lấy ra huyết ma phân thân, cái phân thân này đã hoàn toàn tách rời khỏi chủ thể tạo thành độc lập cá thể, nói chung là có quyền dân chủ.

Thấy mọi người nghi hoặc hấn giải thích " cái đoàn sương máu này là huyết ma chỉ có tu vi kim đan sơ kì,công dụng đại khái các ngươi cũng thấy rồi đó, nhưng quan trọng là nó cũng có thể hồi phục cho chủ nhân, cụt chân, cụt tay gì cũng lành lại hết, đại khái chức năng còn nhiều cần chờ các ngươi khai thác, thu phục loại này cũng rất dễ không cần ta không dạy ai cũng biết, lấy máu bản thân ôn dưỡng tăng thêm thân mật"

Mọi người nhận lấy huyết ma phân thân, rời tự mình quay lại phòng nhận chủ, một con súng vật có khả năng hồi phục là rất hiếm có, loại này có tiền cũng khó mua được.

.....

Sau khi Xuân Đức ra ngoài, bên trong phòng bằng đá,liên tục có người tỉnh lại, thấy thân thể tự lành lạnh với hiệu suất mắt thường có thể nhìn ra nếu chăm chú... mọi người bàn tán xôn xao, đây là cái nơi nào... làm sao mới có thể đi ra.....mọi người chuyên ánh mắt lại phía lão giả thì thấy hấn còn chưa tỉnh lại thôi, tiếp tục bà tám tiếp.

Một tên có vẻ là chân chó của Mã Văn Tài đạo: " Mã ca, tên kia hình dạng thế nào, sau khi thoát khỏi ta về gia tộc gọi người tính sổ với hấn".

Mã Văn Tài hừ hừ đạo: " gia tộc ngươi có ia là hóa thân hậu kì không, không thấy trưởng lão cũng bị đánh thành như vậy à".

Tên kia không cam lòng nói " Ta không được thì còn Mã ca mà, chẳng lẽ Ma ca lại nuốt cục tức này sao"

Mã Văn Tài không sao cả nói " Hấn là huynh đệ của ta, chút việc ấy tính là gì".

Chân chó ngu một cục luôn thâm nghĩ thẳng này bị đánh vào đầu nên bị loạn thần kinh à, ai là huynh đệ của hấn

Buổi tối đúng như Xuân Đức đã nói, có cơm nước đầy đủ, chăn ấm nệm êm, mọi người cũng được cởi bỏ dây trói, cái gì cũng tốt trừ không được ra ngoài thôi

.....

Trong đại sảnh của một tòa nhà to lớn của La Lan đế quốc, tập trung một số lớn quyền quý, cầm đầu là Hoắc gia và Mã gia. Một ông lão lên tiếng:

" chắc các vị cũng đã biết hôm nay đến đây để làm gì, con cháu của chúng ta bị bọn đạo chích bắt, nghe thám báo nói là bọn họ nhóc con, chỉ bị giam lại mà thôi không có nguy hiểm gì đến tính mạng cả, bây giờ chúng ta thương nghị đôi sách để cứu đám hậu bối ra"

Mọi người chấp tay đạo " còn mong tiền bối chỉ cho một con đường sáng "

Lão giả vuốt râu cười đáp " không dám, không dám" nhưng cái mặt thì cười như hoa cúc thế kia ở chỗ nào là không dám, chỉ thiếu viết trên mặt mọi thứ cứ để anh.

Lão giả bỗng nhiên nghiêm túc lại không hi hi ha ha nữa, lão giả đạo " theo thông tin của thám báo Mã gia chúng ta thu được thì lần này bị bắt có gần 200 học sinh của học viện La Lan và ngũ trưởng lão đi giải cứu cũng bị bắt luôn, nên việc cường công để cứu người là gần như không thể, nếu muốn cường công thì mời lão tử ra mà cũng chưa chắc có thể thành công, nếu để bọn tặc tử này chạy thoát thì hậu họa vô cùng nên...".

Nói tới đây lão giả nhìn mọi người một cái rồi tiếp tục nêu ý kiến " nên chúng ta chỉ có thể thương lượng điều kiện bọn đạo chích kia, lần này là muốn đề cử một người có thể đảm nhận được nhiệm vụ này có ai nguyện ý đi không? "

Một lão bà lúc này lên tiếng " lần này để ta đi là được "

Mọi người thấy lão bà này lên tiếng thì chỉ có thể gật đầu mà thôi, người ta hóa thân hậu kì, bối cảnh to lớn có hoắc gia chống lưng, mà công việc này cũng không mang lại lợi ích gì cả nên mọi người đứng dậy chấp tay đạo

"Xin nhờ tiền bối, vất vả ngài đi một chuyến "

Bà lão cũng chỉ gật đầu xem như là.

Lão giả thấy vậy cũng không tỏ vẻ phản đối gì đạo " Vậy chúng ta chờ tin tức tốt lành từ Hoắc Anh tiền bối, mọi người yên tâm về nghỉ ngơi, có Hoắc tiền bối ra tay không cần lo lắng "

Mọi người lục tục đứng dậy vái chào ra về, bà lão cũng biến mất phía cuối chân trời, chỉ còn lão giả đang suy tính cái gì đó, rồi cũng lắc đầu quay vào.

.....

Ở gần Huyết Long Sâm Lâm...

Mấy ngày gần đây hấn hay vào chém gió hay là cho bọn họ một vài bộ truyện tranh đã được hệ thống cải tạo ném cho Mã Văn Tài, hôm nay cũng vậy hấn đẩy cửa bước vào nhà đá nhưng không phải là vào chém gió mà là có người muốn gặp tên Mặt thộn và Hoắc gia tiểu thư.

Vào trong nhà đá hấn nói với 2 người " Mã Huynh, Hoắc tử, có một bà cụ muốn gặp hai người này, có lẽ là tiền bối của ai đó á, hai người theo ta ra gặp chút "

Hai người cũng không nói gì đứng dậy theo ra ngoài, ở một căn phòng không lớn lắm có một bà lão đang ngồi ở đó, đánh giá cái cốc nước màu cam ở trước mặt, không biết đây là loại nước gì.

Lúc này cửa phòng được mở ra

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Món Tiễn Lớn Đến Tay

Vào trong phòng thì Hoắc Lưu Ly chạy lại ôm bà lão gọi lớn " bà bà, sao bà lại đến đây ", bà lão cười cười đạo " đến đây cứu các người ra ngoài à, nhưng thấy 2 người các người vẫn khỏe vậy thì ta cũng an tâm" bà lão quay sang nói với Xuân Đức:

" xin hỏi vị tiểu hiệu này bang chủ các người đâu, chúng ta có việc cần thương lượng riêng"

Xuân Đức đạo " xin dám hỏi tiền bối, nhìn ta không giống một bang chủ sao? ".

Bà lão " Ấy... chẳng lẽ vị trước mắt này là bang chủ ".

Xuân Đức rất tự hào nói " đoán đúng rồi đây, xin tự giới thiệu ta tên Xuân Đức, là bang chủ của Bang Đụng Là Sát, năm nay 24 tuổi không vợ, không con cái, có một em gái 6 tuổi... bla... vla"

Nghe xong 3 người trong phòng cũng bó tay với vị bang chủ danh tiếng mới nổi này rồi. Bà lão lại lên tiếng tiếp cắt đứt sự khoe khoang của Xuân Đức: " không biết vị bang chủ làm sao mới bằng lòng thả bọn hậu bối ra ".

Xuân Đức rất thẳng thắn đạo: " Chỉ cần có ma tinh là xong "

Hắn gọi ra ngoài phòng đạo: " Bảo bảo lấy sổ sách ra cho ca cac, nhớ mang thêm chai nước ngọt và 2 cái ly nữa "

Sau một lúc, tiểu nha đầu tay xách nách mang đi vào, Xuân Đức đứng lên cầm giùm Vu Y tiện thể đạo " hàn xá đơn sơ, trà thì không có nhưng nước ngọt vẫn có, tiền bồi từ từ mời dùng á" còn 2 người bên cạnh thì hấn bỏ mặc, kệ bọn họ.

Hấn làm xong lễ tiết chủ nhà xong thì cũng mặc kệ, hấn lấy quyển sổ lên đạo:

" đây là bảng giá tiền chuộc thân, kim đan 10000, Nguyên Anh 10000000, vị hóa thân kia thì 1000 vạn"

Tổng cộng là: 1* hóa thân + 36* nguyên anh + 120 kim đan =4720 vạn ma tinh

" Tiền ăn 7 ngày qua thì miễn phí "

"Tiền chữa bệnh cho mọi người, tay cụt, chân cụt gì cũng đã lành hết, thêm 10 vạn ma tinh làm phí "

Tổng cộng 4730 vạn ma tinh.

Phụt... phụt... phụt

Ba người trong phòng đồng loạt phun nước ngọt ra ngoài, 2 người Mã Văn Tài mặc dù đã biết nhưng nghe đến con số ma tinh cũng làm cho người giật nảy mình.

Phụt ban đầu giật mình nhưng bà lão thành tinh rồi nên cũng lấy lại bình tĩnh ngay, Bà lão đạo:

" Được "

Bà lão lấy ra một cái hắc kim tạp cho Xuân Đức rồi nhìn hấn.

Kiểm tra xong, Xuân Đức cất kim tạp ngay và luôn hẳn nói, tiền bồi đúng là sòng phẳng, tiền trao cháo múc, còn Ly tử và Tài huynh là muốn sau này trả hay mượn tiền của tiền bồi trả luôn, nói xong hẳn nhìn lại hai người.

Hai người khòe miệng co giật, tên tham tiền này nhận số tiền lớn vậy mà cũng không quên món tiền nhỏ của hai người.

Hoặc Lưu Ly nói thầm với lão bà bên cạnh, nghe xong lão bà đầu cũng đầu hắc tuyến, lấy ra 2 cái tạp đưa cho Xuân Đức.

Thấy vậy Xuân Đức càng cười rạn rờ hơn đạo " đúng là đại gia tộc, tiền tài chỉ là phù du, tiện tay là vứt ra ngoài, không như kẻ làm bang chủ như ta đây, ăn bữa này còn phải lo bữa mai " hẳn cảm khái

Bà lão cũng hết chỗ nói rồi, tham tiền không cần mạng. Còn 2 người Lưu Ly xuyết nữa đứng lên chửi đậu đen rau má....

Xuân Đức thấy mọi người còn đang suy nghĩ cái gì ấy thì hẳn bỗng nhiên nhớ đến cái gì đạo:

" Mã huynh khi nào cần ta nhớ thông báo một tiếng, giết người phóng hỏa thì ta không làm nhưng bắt cóc tổng tiền thì ta rất chuyên nghiệp nha, lần trước nghe nói qua huynh đang theo đuổi mỹ nhân ở học viện phải không, chỉ cần bỏ ra 100 vạn ma tinh ta đem bắt cóc nàng đến cho huynh rồi cho nàng rót "độc tình cổ" cho nàng cả đời chung thủy với huynh" nói xong hẳn vỗ vai Mã Văn Tài, một bộ huynh đệ tình thâm.

Hoặc gia bà lão " bà cảm thấy xấu hổ cho người trước mắt "

Lưu Ly đã không nhin được chửi âm lên " ngươi cái tên vô lương tâm này, việc như vậy mà ngươi cũng nghĩ ra được, tham tiền có mức độ thôi

chứ, có khi nào thiếu tiền thì bằng hiểu cũng bán lấy tiền không?" nói xong nàng còn thở phì phì tức giận không ngớt.

Xuân Đức suy ngẫm một chút đạo " ta mặc dù tham tiền một chút nhưng vì thiếu tiền mà bán bằng hiểu thì ta không làm đâu, ta cũng không ngốc khi chưa được giá bán thì lỗ vốn à"

Mọi người "....."

Mã Văn Tài mặc dù động tâm nhưng ở đây có người ngoài nên gã cũng không dám đón lời, nếu không gia tộc phía sau mỹ nữ kia sẽ làm thịt hẳn.

Hắn cười ha ha đạo " ta làm người có nguyên tắc, làm sao có thể làm như vậy a ha ha ha"

Xuân Đức ra vẻ buồn rầu đạo " không ngờ Mã huynh lại chính nhân quân tử đến vậy, nghĩ cũng đúng phong lưu phóng khoáng như huynh, nếu hạ tình cô thì cả đời chỉ có thể chung tình với một người thì làm sao đáng"

Hắn cảm khái hát " Trên đời có vạn bóng hồng có sao anh phải chung tình với em. chặc chặc"

....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Quay Ra Đồ Tốt!!!

Mã Văn Tài "...."

Lưu Ly thấy tên này bắt đầu lại lên con thì kéo tay lão bà đạo:

" bà bà đi. chúng ta đi, nếu ở đây thêm cháu có khả năng bị tâm thần mất "

Lão bà chỉ nhìn Xuân Đức một cách thâm ý đạo: " Xuân Đức bang chủ nếu có cơ hội thì tở La Lan đế quốc, Hoắc gia tham quan một phen, bây giờ ta cũng phải về thông báo với mấy gia tộc"

Xuân Đức đứng dậy đạo " bà bà về mạnh giỏi, có dịp ta sẽ tới, nếu bà bà không ghét ta cũng có thể làm con rể của Hoắc gia nha, bà bà thấy có được không? ta thấy Ly tử, lớn như vậy mà vẫn chưa có người thương, có khả năng đến già cũng không lấy được phu quân, tự thấy mình phẩm chất không tệ ta...."

Hắn còn chưa nói xong đã bị Lưu Ly cho một nắm đấm vào bụng, hắn khóc không ra nước mắt, hắn tự hỏi đã làm gì sai à.

Lưu Ly hỏa khí bốc cao ngùn ngụt, kéo lão bà đi luôn một mạch xuống núi, trong phòng còn lại Mã Văn Tài, Xuân Đức lại đạo " Mã huynh suy nghĩ lại không"

Mã Văn Tài chỉ lắc đầu rồi xuống núi với Lưu Ly, đứng dậy ôm Vũ Y bên hông hắn cười đạo: " Ca lần này có rất nhiều tiền, lần này chúng ta vào

huyết long thâm lâm thám hiểm một cái rồi về học viện đi ăn quà, được hem bảo bảo "

Vũ Y cười khúc khích vui vẻ đạo " Vâng".

Thế là 2 người đùa nhau, tiếng cười khanh khách, tiếng gọi dừng lại, tiếng cười ha ha hi hi, vang lên khắp căn phòng. Một lúc lâu sau trong khi hai người đang chọc léc nhau thì cửa lại mở ra, ba người lão bà đi đã lâu lại quay lại..

Xuân Đức kì quái đạo: " mọi người không phải đã đi về sao? quay lại làm gì à?" trong giọng nói đầy không vui, hấn đang nghịch với Vũ Y 3 tên này vác cái mặt cương thi tới phá hoại cả hứng thú.

Mã Văn Tài ho khan cái đạo " Xuân Đức huynh đệ người quên chưa thả người"

Xuân Đức " Ấy... ha ha, ta quên giờ đi làm liền "

Ba người bó chân luôn "....."

Ôm Vũ Y lên đưa cho nàng cây kẹo mút rồi đi tới cửa đã, mở cửa đá ra thì thấy người thì nằm đọc truyện tranh, người thì ngủ, người thì chơi cá cược, cái này nhìn y khu vui chơi giải trí ấy chứ đây giống như bị giam giữ.

Hấn lên tiếng đạo: " mọi người bây giờ đi về nhà thôi, thu cát chần đệm gọn gàng trước khi về nhé, thôi mọi người cứ tự tiện ta có việc đi trước "

Mọi người có chút không kịp thích ứng, về đâu à. Chỉ khi thấy lão giả ở góc tường bước ra ngoài thì mọi người mới lục tục ra ngoài....

Ra ngoài mọi người thấy bầu trời bên ngoài thì thấy là lạ, mấy ngày này họ đã quen với sương mù màu hồng, mùi hoa nhàn nhạt rồi...

một đoàn người hạo hạo đàng đàng xuống núi. Kết thúc quá trình đi thảo phạt sơn tặc

.....

Sau khi đợi bọn người Lưu Ly đi xa thì hấn thu hồi ánh mắt, nắm tay Vũ Y vào không gian vong linh, trong không gian tử linh sinh vật khắp nơi, vào trong một con tử linh sinh vật có hình cá sấu, hấn đã trang trí không gian con cá sấu bên trong thành một căn phòng di động, Vũ Y kể bên thì bế quan tiếp tục nâng cao tu vi..

Hấn vào trong hệ thống, tìm mục trao đổi ma tinh.

 1 vạn ma tinh = 1000 tích phân

Hấn lấy hết nhẫn trữ vật cướp được, tìm cũng không ra thứ gì nên hồn, toàn là vài viên đan dược cấp thấp, cái nhẫn của ông lão hóa thân cũng chẳng có gì làm hấn mừng hụt, trong đó có một đôi giày (tím), hấn thanh toán hết cho hệ thống thu được 1232 vạn tích phân, nói chung hấn thấy cũng tạm, có còn hơn không, haizza.

Đổi hết 4000 vạn ma tinh hấn có số lớn tích phân, 4 triệu tích phân, sau vài lần xem xét đồ shop bán không ngon bằng đồ trong " Kiếp Đỏ Đen" .
nếu.

Hấn chọn quay cấp cao 100.000 tích phân / lần, nhìn thấy giá cả mà hấn đau thất ruột, nó còn không cho biết có thể quay ra cái gì nữa chứ, thôi thì đành làm liều ăn nhiều thôi.

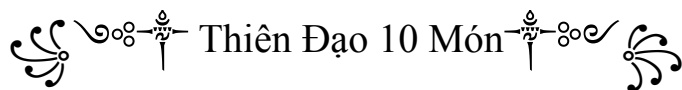
Bắt đầu, quay liên tục 10 lần.....

" Keng"

- 1000 000 điểm tích phân

"Keng"

Bạn đã nhận được....

Thiên Đạo- Vũ Khí(Tím)

Thiên Đạo- Áo(Tím)

Thiên Đạo- Quần(Tím)

Thiên Đạo- Mũ(Tím)

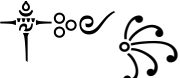
Thiên Đạo- Tay(Tím)

Thiên Đạo- Chân(Tím)

Thiên Đạo- Nhẫn *2(Tím)

Thiên Đạo- Dây truyền(Tím)

Thiên Đạo- Mặt nạ(Tím)

 Lưu ý: chỉ dùng tích phân cường hóa 100% thành công, lên + 20 tự động tăng phẩm chất, trở về + 1, có thể chọn vũ khí theo dòng bạn theo(dame phép hoặc Vật Lý)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Chuyển Chức Thành Công

Nhìn thấy vậy tâm lý hẳn thật vui mừng, không uổng bỏ ra 1 triệu điểm tích phân, hẳn quyết tâm sau này nên kiếm nhiều tiền hơn, có tiền cái gì cũng dễ dàng hơn rất nhiều. Tâm lý may mắn hẳn tiếp tục quay.

Bắt đầu, quay liên tục 10 lần.....

" Keng"

- 1000 000 điểm tích phân

"Keng"

Bạn đã nhận được....

  Đá Hồng Ngọc +5* 10(Ghép cùng với trang bị)

Đá Hồng Ngọc +5 khi ghép vào trang bị tăng 5% tấn công(hợp 5 viên tạo thành +6)

Tiếp tục

quay liên tục 10 lần.....

" Keng"

- 1000 000 điểm tích phân

"Keng"

Bạn đã nhận được....

  Đá Kim Ngọc +5* 10(Ghép cùng với trang bị)

Đá Kim Ngọc +5 khi ghép vào trang bị tăng 5% phòng thủ(hợp 5 viên tạo thành +6)

Tiếp tục

quay liên tục 10 lần.....

" Keng"

- 1000 000 điểm tích phân

"Keng"

Bạn đã nhận được....

  Reaver* 2

  Morbid Mask* 2

  Mithril Hammer* 3

Auto ghép

  Stanic (Dota 2)

Cung cấp:

+5000 Damage

+25% Life

+250 Strength

Khi kích hoạt cho kỹ năng Unholy Rage +300% life

  Bể sinh mệnh (Dota 2)

Gửi linh hồn vào trong bể nước thánh, các tín đồ sẽ bắt tử, cách 100 m hồi phục 10% sinh mệnh và năng lượng.

  Eye of Skadi

Skadi là một vị thần không lồ trong thần thoại Na Uy, vị thần của sự băng giá.

- 50% tốc độ đánh của đối phương(18s)

-50% tốc độ chạy của đối phương (5s)

  Heart of Tarrasque

Tarrasque là tên của quái vật trong truyền thuyết Thổ Nhĩ Kỳ có mình bò, đầu sư tử, mai rùa và đuôi bọ cạp.

+5%hp /s

Tiếp tục

quay liên tục 10 lần.....

" Keng"

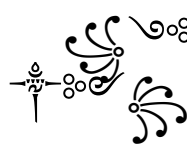
Tích phân không đủ yêu cầu cần thêm.

Đang phê trong cơn mê mê thế mà hấn dùng hết 4 triệu tích phân rồi, nhưng lần này hấn chúng lớn rồi, quay toàn chúng đồ khủng, mà mấy cái

này có thể tăng lên vô hạn, không có sự hạn chế về phát triển nhưng số tiền mà nâng lên yêu cầu, khá đáng chết, từ + 15 trở đi yêu cầu một món tương tự thêm vào thì mới có thể nâng cấp. ví dụ như cái

Thiên đạo- vũ khí +15 khi lên 15 thì cần thêm 1 món thiên đạo vũ khí +15 khác. cái này thì khó khăn rồi.

Bỏ qua việc đó thì hẳn kiếm lợi lớn rồi hắc hắc. Hẳn bám vào cường hóa nhanh trang bị nhanh.

 Bộ Thiên Đạo trang bị thành công +15 (kích hoạt thuộc tính)

+100.000 công

+10.000 phòng

+1000.000 hp

+10.000 mana

+100 tốc độ chạy

+dịch chuyển lên đồng minh sau 3s

+blink 100m

+20% công

+20% phòng

+20% nhanh nhẹn

+20% tấn công hoàn hảo(x10)

+20% đỡ đòn

+20% né tránh

+20% phản đòn

+40% bạo kích x3

+20% choáng

+20% giảm sát thương

+2% hp/s

+100 hồi mana/s

  Vũ khí yêu cầu chức nghiệp mong bạn lựa chọn

Đỡ đòn: kháng, giảm sát thương.

Phụ trợ: giúp đỡ đồng đội.

Dame vật lý: tăng sát thương vật lý

Dame magic: tăng sát thương phép

nhìn 4 chức nghiệp trên hẳn có chút phức tạp mình ở thế giới tu chân thế nào lại học ma pháp nhỉ, nhin đau bỏ ra 10k tích phân hỏi hệ thống:

"Ta không tu luyện công pháp này và công pháp tu chân có khác biệt gì không, làm sao tu luyện để cho tuổi thọ dài hơn"

"keng"

-10.000 điểm

  Khi lực chiến của bạn tới độ cao nhất định thì sinh mệnh cũng kéo dài

Chọn chức nghiệp dame magic.

.....

Sau khi biết đáp án hần cũng không còn phải ngày lo đêm nhớ mấy cái công pháp tu chân làm gì, thoát nợ à. Yên tâm làm công việc trang bị, mấy món đồ thiên đạo còn dễ chứ mấy món, băng giá con mắt, cánh tay hấp huyết, quả tim của quái vật dung hợp lâu gần chết.

1 ngày qua đi....

3 ngày qua đi....

7 ngày qua đi....

10 ngày qua đi....

18 ngày qua đi....

Sau 18 ngày thì hần mới dung hợp hoàn tất, ngay sau khi hần tỉnh lại thì hệ thống cũng vang lên trong não hần.

  Dung hợp thành Heart of Tarrasque

Sức khỏe tăng cường 10%, tuổi thọ kéo dài 100 năm, cần ăn tim sống của sinh vật có trái tim mạnh khỏe để sinh mệnh tăng cường.

  Tổng hợp thuộc tính cơ bản khổ chủ

+ 120.000 công kick(+ 60.000 công kích hồng ngọc) + 20.000 tăng phúc bị động

Xuân Đức không cho con nhóc nói hết đã dùng hành động bóp cái mặt bánh bao kia, vừa đạo

" nhỏ mà lão, học đâu ra mấy từ ngu ngốc đó, dám nói chuyện với ta như vậy có tin ta, trối lại rồi ném xuống ao máu làm tử linh sinh vật không, dù sao tinh linh hệ thống muốn có sẽ tạo ra thôi, ta cũng bị phạt mấy đồng...."

Tinh Linh " Oa...Oa....Oa khóc lớn, người làm gì mà hung với ta vậy chứ, ta chỉ nghịch chút thôi mà Oa...Oa"

Vũ Y " Tiểu Lan rất đáng yêu, hiền lành mà ca ca, nàng chỉ không thích con trai thôi"

Xuân Đức gật đầu đạo " Hừ hừ... muốn ta không hung thì sau này theo Vu Y học, ta sau này không hung với người còn mang người ra ngoài đi chơi nữa, nghe hem? "

Tiểu Lan gật đầu y con gà mổ thóc.

Xuân Đức thấy vậy rất hài lòng đạo " biết sai tốt rồi, đi ra ngoài xem cái bể nước sinh mệnh nó ra sao, cần tìm nơi để đặt " nói xong thì hắn cũng kéo tay tiểu nha đầu Tinh Linh theo.

Tiểu Lan tuy là hệ thống tạo ra, nhưng nàng tâm trí cũng khoảng 13 tuổi mà thôi, vẫn còn thơ ngây trong sáng lắm, thấy người đàn ông trước mắt không còn hung với nàng nữa thì nàng rất vui, nàng lại có thêm một người bạn, kể từ khi sinh ra đến giờ nàng không có ai làm bạn nên....

Ra ngoài ngôi nhà di động ba người vừa nói vừa cười, hỏi thăm nhau, vui vẻ đi trên thảo nguyên vong linh, sau một lúc rất lâu 3 người quyết định lấy vị trí trung làm nơi đặt bể nước sinh mệnh.

Ầm.....Ầm.....Ầm

Mặt đất nứt ra, bầu trời đầy tinh quang sáng long lanh màu xanh đại dương, hoa và cỏ bắt đầu mọc xanh tươi bầu trời nơi đó cũng xanh ra không còn đỏ như huyết nữa, một bể nước bên ngoài làm bằng ngọc bích, trong hồ có nước trong xanh, thi thoảng có ánh sáng xanh lưu chuyển, giữa hồ có ngôi nhà bằng đá rất lớn.

Không qua bao lâu hồ nước đã hình thành nên, tạo nên một vẻ đẹp kì dị giữa mảnh tử linh sinh vật

cái hồ này rộng cũng gần 9000 m², kéo 2 tiểu nha đầu vào trong hồ tắm tấp, nước mát mẽ thanh tẩy hết mệt nhọc.

Qua một lúc lâu sau 3 người tới bên lầu đài thì đứng hơn ở giữa hồ, nhìn xa như căn nhà rất lớn nhìn gần thì nó chính xác là lầu đài thu nhỏ à. hần còn chưa kịp đi thám thính lầu đài thì tiểu Lan nhắc nhở hần

" Đại ca, con rắn của huynh sắp thức tỉnh"

Xuân Đức lấy con rắn mập từ không gian đồng hành ra xem, thấy một quả trứng to đùng, 7 màu lưu ly lóng lánh ánh sáng.

Rắc.... Rắc...

một cái đầu nhỏ nhô ra, dưới con mắt tò mò sinh vật nhỏ bé kia, gặm quả trứng và lớn nhanh từ một cái cơ thể bé tí bằng 3 ngón tay bây giờ đã như đứa trẻ 1-2 tuổi, sau khi gặm xong xuôi con nhân yêu kia đánh cái ợ một phát tỏ vẻ no nê rồi.

Nó nhìn Xuân Đức phát ra tiếng nói " nhìn cái gì mà nhìn chưa thấy mỹ nhân sao? Ngụ ngốc "

Xuân Đức tâm lý, móa nó, 1 ngày bị ăn chửi 2 lần mình tạo cái gì nghiệt à.

Đánh giá con xà yêu

Thất Thái Thôn Thiên Mãng (Hi Hữu Loại)

Phòng ngự siêu cường

Nọc độc bá đạo

Tổng quan chiến lược 423.000

Chu Choa Mạ Oĩ, Xuân Đức thâm kê, lột xác lần 2 lực chiến trâu hơn lần trước 10 lần má nó, không công bằng à, cái này nếu nó lột 7 lần thì sao?, nằm không cũng mạnh lên, tự dưng hấn thấy ghen tỵ với con xà yêu này quá đi. Ước gì mình cũng như con rắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Nhiệm Vụ Chính Tuyển Thay Đổi

Đang định tấn cho con xà yêu này một trận thì, Tiểu Lan lại đạo:

"Có thay đổi nhiệm vụ ca ca:

Nhiệm vụ chính tuyển thay đổi, do Trần Vũ Thư đã đính hôn với đại ca nên không thể thu làm tiểu đệ được, nên nhiệm vụ mới thay thế"

Nhiệm vụ chính tuyển: Địa ngục tông đang có dự miêu đánh giết túc chủ,

Tiêu diệt địa ngục tông, lấy vẫn thạch(Có chức năng khai quang trang bị), Thành Lập Môn Phái

Khen thưởng: Bộ Thiên Đạo* 1(Tím)

Xem xong hấn cũng không có cảm tưởng gì hết, mặc dù hấn yêu gà, nhưng dùng tu vi đè người thì hấn làm được. Không để ý tới xà yêu hấn dẫn 2 tiểu loli đi ra ngoài lâu đài, hấn suy nghĩ khi nào có tiền thì di chuyển công truyền tổng lại trong lâu đài cho tiện đỡ phải đi lại xa xôi..

Xà yêu phía sau gọi lớn " các ngươi đi đâu á, đợi ta đi với".

Xuân Đức không đáp đi đến công truyền tổng. Xà yêu nhanh như chớp đã chạy theo kịp nhảy lên người hấn đạo

" Hẹp hòi"

Xuân Đức dùng hai ngón tay bóp lấy má con xà yêu này đạo:

" ta với ngươi cũng không phải bà con gì, sao ngươi lại cứ như chíp hôi thế, bám theo ta? "

Xà yêu xụ mặt đạo: " cái gì chứ, ta chẳng qua là chưa có bạn thôi, ra ngoài ta đi kết bạn thì không cần ngươi nữa"

Xuân Đức gật đầu rồi đem cả đám ra ngoài, vừa ra ngoài hắn ném xà yêu ra xa xa đạo " đừng theo ta, chúng ta chia tay"

Xà yêu lại trù bù cái mặt đạo " ta đã kết bạn được đâu, khi nào ta kết bạn được thì mới tính chứ" nói xong thì nàng cũng bất chấp quần lên cổ Xuân Đức.

Xuân Đức " đậu đen thả, thả nhanh,siết thêm tí nữa là bố chết luôn á,"

Náo loạn một lúc thì hai người mới đạt thành hiệp nghị...

.....

Triệu tập mọi người xong thấy 72 người có vẻ rất tốt, Xuân Đức đạo " nhàn rồi cũng lâu hôm nay muốn nói với mọi người là chúng ta sắp đi làm võ lớn, tí nữa triệu tập tất cả thủ hạ của mọi người rồi lên đường đi"

" Vâng"

Mọi người cũng kì quái bang chủ muốn làm gì nhưng không hỏi nhiều, ai cũng biết bang chủ rất sợ chết, nên đi theo bang chủ đảm bảo an toàn à.

gần 1 ngày sau thì mọi người cũng tập trung đầy đủ, nòng cốt có 72 vị nguyên anh, còn lâu la kim đan và tiên thiên cũng gần 600 người, nếu không bị tử linh sinh vật đồng hóa thì có khả năng nhiều hơn rất nhiều.

Thấy mọi người tập trung đầy đủ, thu gọn tất cả hấn đi trước dẫn đường hô lớn

" Đi "

Nhưng khi đi xuống núi một đoạn thì hấn dừng lại, mấy vị đầu mục kì quái hỏi Bang chủ sao không đi tiếp chỗ phía trước có nguy hiểm gì à.

Xuân Đức ngượng ngùng đáp " nào có cái quái gì nguy hiểm đâu, chẳng qua là ta tự dung quên mất đường đi rồi.. a ha ha ha"

Mọi người té chổng vó, hóa ra bang chủ không biết đường còn bày vẽ dẫn đường, một ông lão phía sau lên tiếng:

" Không biết bang chủ muốn đi đâu?"

Xuân Đức đạo:

" Địa ngục môn người biết đường không? "

Ông lão biến sắc đạo " chẳng lẽ bang chủ muốn đánh cướp địa ngục môn, nhưng bọn họ có Luyện Hư cảnh đại năng tọa trấn à, không biết còn có cao hơn cảnh giới thủ hộ giả không? "

Xuân Đức liếc ông lão đạo " như ta còn dám đi các nơi lại không dám đi à, biết đường thì dẫn đường đi, chít chít méo mó hoài "

Ông lão cũng là người thông minh suy nghĩ cách hành sự của bang chủ thì đúng là vấn đề, nếu không nắm chắc 200% cơ hội có khi bang chủ còn sợ đây này, mình thì sợ cái cóc khô gì. Suy nghĩ chút ít ông lão đạo

" thuộc hạ lo nhiều, mời bang chủ và mọi người theo lão phu " .

Một đoàn người gần 700 đi ra khỏi huyết long sâm lâm, gặp hang ổ tặc phi nào cũng đốt, cướp, giết, hiếp sạch sẽ, ma tinh khoáng vật thì Xuân Đức lấy còn lại thì mọi người tự chia, bây giờ đoàn người sau khi đánh nhau thì tăng thêm cả 100 người, toàn là kim đan lâu la, lần này gặp phải mấy tên hóa thân, nguyên anh rất cứng đầu nên cũng giết luôn cho đỡ phiền.

Trên người thành viên bang, bây giờ ai cũng có pháp khí trang bị từ đầu đến móng, còn pháp bảo chỉ có mấy tên đầu lĩnh.

Sau 10 ngày đoàn người dừng lại trước một tòa thành lớn, tuy là tu sĩ nhưng cũng cần nghỉ ngơi cho khỏe, vì đoàn người khí tức thu liễm để dễ bề tiếp hành cướp bóc nên bọn lính cũng thu ít bạc lẻ rồi cho cả đám đi vào.

Vào thành thì bọn họ phải mất một ít công phu thuê tòa biệt viện rộng lớn, ông chủ chém rất ác 1000 kim tệ một ngày, bọn người nhớ mặt tên chủ cho thuê, bang chủ mà đánh cướp thì ông chủ nhà sẽ bị chiếu cố đầu tiên.

Trong nhà, đầu lĩnh và Xuân Đức đang nói chuyện. Xuân Đức đạo

" Các người ra ngoài thu được tin tức gì rồi? Người ở đây như thế nào"

Nữ hán tử lên tiếng " bang chủ, nơi đây là hắc nham thành, thành chủ tu vi hóa thân hậu kì.."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Huyết Mạch Ác Ma Thủ Hộ

" Nơi này cũng là bắt đầu đi vào địa bàn của Địa Ngục Tông, không biết bang chủ có suy tính gì chưa? "

Mọi người đang nhìn hấn, rất mong bây giờ được đi cướp không bằng. Xuân Đức nhìn nhân thần của mọi người thì thấy nhức cả trứng, bọn này đi cướp đến nghiện, nói thật hấn cũng mê, kiếm tiền kiểu này nhanh, hắc hắc.

Xuân Đức đạo " thôi từ từ đã, nghiên cứu mấy thế lực móc nối với nhau không, đợi ta 3 ngày, ta có việc quan trọng, 3 ngày sau nếu không có biến đổi gì thì ta thông báo kế hoạch cho các người, bảo mọi người an ổn ở phủ thôi, tránh cho bên ngoài chú ý ".

"Vâng Bang chủ"

Sau khi mọi người rời đi, hấn vào ngay không gian vong linh, đi tới lâu đài thì thấy 3 con nhóc đang nghịch nước, hấn cũng mặc kệ, đi vào trong gian phòng dành riêng cho hấn bé quan, cướp bóc hơn 10 ngày hấn đã đủ một triệu điểm tích phân để mua một cái huyết mạch.

Vào thương thành hệ thống hấn mua ngay gói huyết mạch 1.000.000 tích phân

  Gói huyết mạch

Thiên Sứ

"Keng "

-1.000 tích phân.

Lưu ý quá trình dung hợp rất đau đớn, nên hệ thống sẽ làm túc chủ hôn mê, trong quá trình dung hợp.

3.....2.....1.....Go

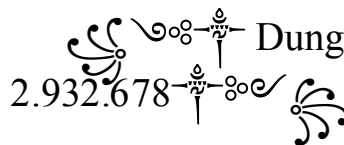
Bắt đầu dung hợp

1%....3%....5%.....

2 ngày sau

99%

" Keng"

 Dung hợp thành công chiến lược lên tầm cao mới
2.932.678

Thiên phú bị động: Ác ma thủ hộ +0 -50% dame(khuyến khích túc chủ ăn đòn nhiều sẽ tăng cấp, chỉ có đòn đánh có sát thương cao mới kích hoạt tăng kinh nghiệm ác ma thủ hộ).

Thiên phú chủ động: Duel +2 Tìm một đôi thủ mang sát ý với túc chủ solo nếu thắng +1000 dame (CD 15 ngày)(Bị động: mỗi khi túc chủ giết chết 100 địch nhân sẽ tăng 1 điểm agi vĩnh viễn).

Tỉnh lại hẳn cảm thấy mọi thứ đều bình thường, đi ra ngoài phòng đã thấy 3 cặp mắt nhìn hẳn lom lom, Vũ Y lên tiếng đạo

" Tiêu Lan nói ca ca dung hợp huyết mạch mới, là huyết mạch gì vậy ca ca"

Xuân Đức ngạc nhiên nhìn về tiêu Lan " ngươi không biết sao".

Tiêu Lan dang 2 tay đạo " muội giống như tiếp viên ấy, ai cũng có thể thò mớ, giao tiếp nhưng không thể biết được khách hàng làm cái gì, muội chỉ là trung gian thôi"

Xuân Đức gật đầu A một tiếng đạo " Là Ác Ma Thủ Hộ, các ngươi lại đây ta cho xem cái bảng thông tin"

Sau khi xem xong, Vũ Y sùng bái nói " Ca ca đúng là bảo mẫu số 1 á. hi hi. huynh ép một giọt tinh huyết cho muội đi, sau này 2 ta luôn bên nhau mà".

Xuân Đức đạo: " muội cũng thấy đó nếu dung hợp thì tốc độ tu luyện cũng giảm mạnh à, một nữa không ngừng à"

Vũ Y đạo " Cái này không sao đâu, cái đó chỉ tác dụng lên người bình thường còn muội là do hệ thống tái tạo ra nên không chịu ảnh hưởng á"

Xuân Đức xác định lại đạo " Thật sao? "

Vũ Y mạnh mạnh gật" Thật á".

Xuân Đức đạo " Vậy được rồi"

Sau một hồi Oa Oa khóc lớn Vũ Y cũng thành công làm con hấn theo một khía cạnh nào đó, cảm nhận được sự thân thiết giữa mẫu thể và phụ thể, cái cảm giác này làm Xuân Đức quái dị không ngừng. Hấn xem xét

 Cáp 7 Ác Ma Hộ Vệ Vũ Y Chiến Lược 321.225(chưa cường hóa)

Cộng, thắng 200.000 chiến lược như hấn, cái này cũng kì ghê à.

Sau khi mọi người chơi đùa với nhau thêm một lúc thì hấn dẫn tiểu nha đầu Vũ Y theo ra ngoài

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Kích Hoạt Tương Tác

Trong đại sảnh mọi người đã tụ tập đông đủ, thiếu chẳng qua là mấy người ra ngoài thám báo, mọi người tập trung có mặt đầy đủ hẳn cũng đi thẳng vào vấn đề, hẳn lấy ra một lọ nhỏ chứa một giọt tinh huyết hẳn đạo

" Đây là giọt máu của viên cổ ma thú, rất bá đạo, chỉ cần dung hợp thì có ngay thêm 5000 năm thọ nguyên, có khả năng tái sinh rất mạnh, khi cường hóa có thể đề thăng cảnh giới nhanh chóng mà không gây thiệt hại về sau"

" Vũ Y biểu diễn cho mọi người xem một chút"

Vũ Y vận chuyển huyết mạch cường hóa, năng từ hóa thân sơ kì vọt lên tới luyện hư sơ kì (dung hợp huyết mạch có % tăng cảnh giới), sau đó nàng lấy dao găm cắt da ngay lập tức thì lành, mọi người thấy vậy thì nhìn giọt máu kia với ánh mắt nóng rực.

Xuân Đức đạo " cái này phải tùy vào thể chất từng người mà dùng không sẽ bị đau đến chết, giọt máu này pha ra 1000 giọt, nguyên anh dùng 2, kim đan dùng 1, tiên thiên thì tốt nhất pha ra thêm 100 lần nữa, thể chất tiên thiên quá kém, không vào kim đan xem như vẫn là phàm thai."

" các ngươi phân chia rồi dùng ngay ở đây đi, còn đâu thì phân chia cho các thành viên nòng cốt"

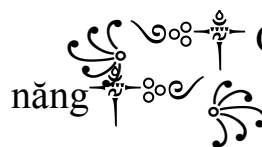
Mọi người nghe vậy đại hỉ, một ông lão định lấy nước từ cái cống nào ra thì Xuân Đức đưa cho hẳn ít nước trong bễ, nhìn thấy cái chai nước phát ra

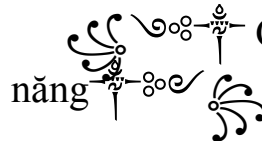
ánh xanh nhạt kia ông lão khi ngờ hỏi:

" Bang chủ cái này vĩnh sinh tuyên từ tinh linh tộc đạt được"

Xuân Đức cũng không phủ nhận còn thêm mắm dặm muối vào khiến mọi người rất chi là kính ngưỡng hẳn, chỉ có Vũ Y biết cái nước kia có khi là nước rửa mặt ca ca tùy tiện lấy ra đi.

Sau khi phân phối xong mọi người bắt đầu dùng thân dịch (ka ka), chỉ sau hai ba cái hô hấp, thấy mọi người lăn lộn trên mặt đất, khóc kêu cha gọi mẹ, mấy tên Nguyên Anh cố gắng nhịn đau đớn thì mồ hôi cứ tuôn ra như tắm suối nước nóng.

 Có 10 Ác Ma Hộ Vệ tương tác công +1% sát thương kỹ năng

 Có 100 Ác Ma Hộ Vệ tương tác công +2% sát thương kỹ năng

Xuân Đức đang hưởng thụ sự đau đớn của người khác thì nghe thanh âm cứng nhắc này thì rất ngoài ý muốn, tăng 2% không là nhiều nhưng càng mạnh thì càng tăng khủng bố.

Sau một lát thì mọi người bắt đầu đứng dậy, cảm nhận sự thay đổi mọi người vui mừng khôn tả, có người thử cuồng hóa, người đó bỗng la lên

" ta tăng lên 5 tiểu cảnh giới nhỏ. a ha ha ha ha ha"

.....

Một mảnh khí thế bùng nổ mọi người đắm chìm trong sự vui sướng bất ngờ mà không biết, tai nạn của bọn họ cũng nhiều không kém.

Sau khi vui sướng qua đi mọi người chấp tay đạo:

" Tạ bang chủ ban ân"

Xuân Đức rất chi là hưởng thụ cảm giác này, lòng hãnh diện được thỏa mãn à, nhìn mọi người hấn đạo, chúng ta bây giờ cũng không cần kiêng dè thế lực nào cả, gọi hết thám báo về, chúng ta ngay bây giờ hành động, nhằm vào bọn nhà giàu thôi, người dân nghèo kiệt xác không có chất dinh dưỡng gì đừng đi gây thị phi với bọn họ làm gì, mất công còn mang tiếng xấu không đáng"

" Vâng, bang chủ"

Xuân Đức phát tay ra hiệu

" Đi thôi, ra ngoài ngắm cảnh cái rồi rồi tính tiếp"

Vậy là đoàn người đi ra ngoài, chưa đi ra được bao xa thì thấy có một đám người đang đánh nhau say máu trên đường phố. Chỉ thấy nơi đó một đám người đang vây đánh 2 thiếu nữ và một lão già.

“Địa ngục tông thật to gan chó, dám ra tay với bốn tiểu thư các người biết bốn tiểu thư là ai không” – Diệp Thanh Thanh cất cao giọng nói.

“Hừ!! Người là cái thá gì, dám ở Địa Ngục Tông địa bàn gây sự, mau bó tay chịu trói” – Một tên thiếu niên cất cao giọng trả vờ ra vẻ chính nghĩa lên tiếng. Chứ thực chất là hắn đang thèm muốn sắc đẹp của Liễu Thanh Thanh... Ngục tấn công, mông phòng thủ, khuôn mặt thiên thần, thân hình ma dục thì ai chả muốn lên nàng chứ....

"Các người muốn làm địch nhân của Diệp gia chúng ta" - Lão già bên cạnh thiếu nữ quát.

" Cái gì mà Diệp gia với không diệp gia, mọi người lên bắt 2 cô gái kia, bắt sẽ có thưởng lớn, lão cầu này thì sinh tử bất luận,

Lúc này thiếu nữ còn lại kêu lớn chỉ phía sau.

“Các người nhìn, người của Diệp gia chúng ta tới, các người chết chắc.”

Đúng lúc này. Tiếng hét của nàng làm cho mấy chục tên kia sợ hãi mà quay đầu nhìn về phía đám người Xuân Đức

Nhân lúc bọn hăn không đề ý, Diệp Thanh Thanh và thiếu nữ được lão giả lôi đi, lão giả sử dụng một bộ pháp khá là cao cường phi thân một mạch đi thật xa. Lúc này bọn người Địa Ngục Môn đã không thể đuổi kịp, lúc quay lại thấy 3 người đã chạy xa tít tắp...

Con môi tuốt khỏi tay khiến cho gã thiếu niên vô cùng tức giận. Không nói hai lời ra hiệu cho thuộc hạ

" Sát "

Xuân Đức " Á đù, bọn này máu"

2 phe mới chạm mặt thì đã có mấy gã địa ngục môn bị sát. Thấy vậy Xuân Đức la lớn:

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Hệ Thống Phe Phái

" Bọn các người nào bị nước vào sao mà lại đi giết người, bắt lại từ từ rút máu, thức ăn đến miệng còn lãng phí"

Lúc này mọi người mới bừng tỉnh, cần có máu thường xuyên để thỏa mãn cơn thèm, đồng thời tăng cao tu vi và huyết mạch, mà máu đàn bà thì không được, chỉ có bọn đàn ông khỏe mạnh xin bắt huyết thì uống mới có chất lượng.

Mọi người không hạ sát thủ nữa, gần 200 tên Nguyên Anh và Kim Đan bị mọi người bắt lại, có người không nhìn được căn một tên Nguyên Anh gần đó thì hưng phấn kêu to

" Mỹ vị à..."

Xuân Đức thấy vậy đạo " mới ra ngoài giữ hình tượng, buổi tối rồi xin bọn này vài vài chậu máu, đổ đầy bồn ngồi vào trong đó thì tuyệt, hắc hắc "

Mọi người lạnh run, bang chủ quả nhiên vẫn là tà ác nhất.

"Các người...Các người đừng có tới đây, cha ta là tông chủ của Địa ngục Môn, ta là con trai thứ 5 của hắn.Các người nếu như dám động đến ta thì cha ta chắc chắn sẽ không tha cho người!!!"

Xuân Đức nói với tên vừa căn người đạo

" lên cho vị nhi tử của môn Chủ Địa Ngục Môn này biết cái gì gọi là máu đến giọt cuối cùng đi".

" Vâng, bang chủ đại nhân"

Hắn hưng phấn lại cắn vào bên phải cái cổ trắng thiếu niên kia, thiếu niên kêu thảm thiết, càng kêu thì khuôn mặt hắn càng trắng do mất máu quá nhiều, còn tên lâu la thành viên đang rất hưng phấn, hắn hút mà không một giọt nào lọt ra ngoài

“Dừng tay, dừng tay cho ta!!!!”

Đúng lúc này, một tiếng hô vang lên vô cùng mãnh liệt, kèm theo tiếng hô còn kèm theo âm ba vũ kỹ để đã thương tên lâu la

Thiếu niên bất lương nghe thấy tiếng hô thì vui sướng khôn cùng, vội vàng hét lên: “Thành chủ đại nhân, cứu cứu ta, nhanh, nhanh!!!”

Còn về phía tên lâu la, thì không thèm để ý đến mà còn cố gắng hút nhanh hơn, hắn thấy mình nhanh đột phá đến Kim đan hậu kì.....

“Ngươi dám, ta bảo dừng tay!!!”

Một chưởng đánh vào tên lâu la, ngực thũng ra một lỗ máu to đùng, nhưng máu không chảy ra mà vết thương thì khép lại như mặt nước vậy, sau 2 cái chớp mắt công phu hắn đứng lên, nhìn đầy căm tức về phía tên thành chủ.

“Các ngươi là ai, vì cái gì đến Địa Ngục Môn địa bàn gây chuyện, chán sống rồi sao?”

Nhìn thấy một màn lúc này hắn cũng nhìn thấy nhưng cho rằng đây là bí kỹ hi sinh thọ mệnh đổi lại nên cũng không lấy làm lạ.

Hắn lạnh giọng nói " Hừ, các ngươi không trả lời hay trả lời cũng phải chết mà thôi" nói xong hắn tế ra một thanh đại đao chém về phía bọn người Xuân Đức tính làm gỏi luôn cả bọn.

Một tên Nguyên Anh trung kì cường hóa lên Hóa thân trung kì nhảy ra chém nhau với tên thành chủ.

Lão thành chủ hừ lạnh:

“Hừ, đồ phế vật mà thôi. Cuồng Ma Loạn Vũ. chết”

Tên nòng cốt thành viên cũng không chịu thua kém hét to:

" Nhất Trảm Phàm"

2 người đánh nhau mà bụi đá đầy trời, thi thoảng tên thành viên nòng cốt lại mất một bộ phận trên cơ thể nhưng sau vài hô hấp hắn lại về nguyên dạng, nhưng khí tức hắn đang suy yếu dần, tái sinh nhanh không phải là vô điều kiện mà là có điều kiện mới có thể thi triển ra.

Nhìn một lúc Xuân Đức cũng chán, dù sao bây giờ hắn cũng trâu hơn tụi này nhiều nên tâm lý chảnh chó chút. Hắn đạo:

" Cùng lên đi chúng ta cũng không phải anh hùng gì cả, ai đánh anh em ta thì đánh lại, đánh không lại thì gọi người"

Mọi người gật đầu thấy bang chủ nói quá chí lý,sau đó mấy chục người cùng tiến lên, vị thành chủ đáng thương kia không qua được một lượt thì rớt xuống đất, hắn làm sao cũng không ngờ rằng có một nhóm hóa thân cảnh vào thành mà hắn không biết chút gì, bọn thám bảo đều điều tra đến cầu trên thân rồi.

   Sơ nhập giang hồ khổ chủ đã đủ điều kiện gia nhập

Phe chính giáo: độ hữu hảo +20 trong phe chính giáo. kỹ năng có thuộc tính ánh sáng + 1

Phe tà ác: Kỹ năng hắc ám +3

Thấy vậy hẳn chọn ngay phe tà ác

"Keng"

Bạn chọn phe tà ác

   Triệu hồi vong linh cấp 6 + 3(phe phái)

bây giờ khi hẳn quan sát người có thêm danh mục điểm thiện ác, vì theo phe tà ác nên điểm lương thiện có thể mua rất nhiều đồ tốt. Hẳn quan sát tên thành chủ

   Thành chủ hắc nham thành

Chiến lược 226.223

thiện 2032

ác 164959

nhìn tên này xong Xuân Đức cũng làm lạ, thằng này mà cũng có thể làm chuyện tốt, chắc là lúc nhỏ làm người tốt, lớn lên dòng đời xô ngã nên ra vậy, tiếc cho em.

Xuân Đức thu lại tâm tư đạo: Thành chủ cũng bị bắt, chẳng mấy chốc ai cũng biết, tránh cho bọn nhà giàu chạy mất hay giấu tài sản đi thì mọi người

phải chia nhau ra, lượng sức mà làm, ta ở đây coi tù binh "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Cướp Bóc Đại Quy Mô

72 đầu mục, dẫn theo thành viên riêng của mình phân tán ra khắp nơi, bay lượn đầy trời, người dân mới bị trận chiến lúc trước hù cho, bây giờ lại thấy quá nhiều nguyên anh tu sĩ vậy thì càng run sợ hơn.

Xuân Đức nhìn thấy 3 người lúc trước lấy hắn làm cục thịt quảng cho cầu ròi nhân cơ hội chạy mất tích, bây giờ lại còn dám quay lại nhìn cuộc vui, chiến lực hắn càng mạnh thì lực giác mọi thứ càng mạnh hơn rất nhiều nên tóm 3 cọn muỗi kia không thành vấn đề. Hắn đạo với tiểu Y

" Muội muội, ở đây xem nhé, ta đi bắt 3 con chuột dám mưu hại huynh muội chúng ta"

"Vâng, ca ca"

Nói xong Xuân Đức biến mất ngay tại chỗ, không bao lâu sau hắn lại xuất hiện, tiện tay vớt 3 người xuống đất.

3 người trên mặt đất run như cây sậy, bọn họ sợ hãi vì không biết điều gì đang xảy ra, ba người bọn họ từ xa nhìn về tới nơi này cũng không phải là thiện tâm gì mà muốn xem cuộc chiến thuận túy là vui vẻ mà thôi, rồi ba người bị sức mạnh khủng bố chế trụ rồi bị bắt tới đây.

Giờ bọn họ nhìn về phía thanh niên mặc cả người là tử sắc kia đầy sợ hãi.

Vũ Y đạo:

" Ca ca mấy người này tính sao? " nói xong nàng cầm con dao nhỏ lướt qua cái cổ của mọi người. Nhìn muốn bao nhiêu ngậy thơ thì có bấy nhiêu ngậy thơ, nhưng khiến tất cả mọi người lạnh run.

Xuân Đức đạo: " tạp ngư thôi, hỏi xem coi bọn họ là người nào xong rồi lấy máu ra làm tiệc tối, ta còn phải qua gia tộc bọn họ hỏi thăm sức khỏe một chút "

Mọi người ở đây thấy 2 huynh muội này nói chuyện mà khiến nhiệt độ cũng giảm vài độ. Nhìn thấy tên lâu la hút máu tên thiếu chủ của địa ngục môn ba người lại cảm thấy khí lạnh từ chân lên đầu, nàng lúc trước lấy đám Xuân Đức làm mỗi câu bỗng nhiên khóc lên,

"Đừng lấy máu ta, ta sợ đau lắm, máu ta không hề ngon chút nào, với ta cũng không làm gì các ngươi mà tại sao muốn ăn ta cơ chứ, hu hu hu hu. Với uống máu ta xong bị ngộ độc đó, đau bụng đi ngoài suốt năm trời luôn..."

Xuân Đức cười khẩy " Các ngươi đổ nước bản lên người chúng ta rồi chạy trốn, nếu không phải bọn ta có chút công phu thì đã phơi thây nơi đây rồi đâu còn đứng ở đây. Thôi không lãng nhăng nữa, nói các ngươi là người nào? gia tộc gì? đang chuẩn bị đi đâu? "

" Vị đại nhân này chúng ta là người của Diệp gia, gia tộc ở trong hoang man địa cực, đây là tam tiểu thư và nhị tiểu thư nhà chúng ta, chúng ta bây giờ đang đến Trương gia ở Thiên Long Đế Quốc, hai vị tiểu thư còn là học viên của Thiên Long Học Viện"--Lão giả thành thật đạo

Nghe Trương gia ở Thiên Long Đế quốc hẳn thấy một cỗ dự cảm không lành, chuẩn bị sắp có tình tiết máu chó sắp diễn ra, hẳn đạo

" Các ngươi tới trương gia làm gì? "

"Chúng ta tới thăm Đại tỷ á, tỷ của ta lấy đại thiếu gia của Trương gia"--
Nhị tiểu thư Diệp thanh thanh trả lời.

Đậu đen rau má, biết ngay mà, hẳn dự cảm không lành là đây, móa,2
nàng này lại có quan hệ dây mơ rễ má với mình đây, dù sao cũng tính 1/4
cái người nhà nha.

Lúc này Vũ Y bồi thêm câu làm hẳn muốn lấy băng dính bịt cái miệng
nhỏ này lại." Trương Gia ở Thiên Long Đế Quốc không nhằm là gia tộc của
ca ca mà " -- Nàng mạnh mạnh trả lời.

Xuân Đức cốc đầu nàng một phát đạo " Tiểu hài tử biết cái gì cơ chứ,
yên lặng cho người lớn nói chuyện nào".

Vũ Y ôm đầu đáng thương nhìn ca ca của nàng, không biết nàng nói sai
gì à.

Trông nàng mạnh mạnh như thế, Xuân Đức có chút áy náy, dù sao nàng
còn nhỏ mà, ngốc ngốc chút sau này lớn lên có lẽ sẽ bớt. Hắn lấy tay xoa
đầu nàng, bế nàng lên đạo

" Ca ca quá tay, không giận, ăn kẹo đi bảo bảo " thấy ca ca không hung
không hung,với nàng nữa nàng lại bắt đầu cười khúc khích nhận cây kẹo
mà mút.

"Ngươi là người của Trương gia" -- tam tiểu thư lên tiếng

Xuân Đức đạo " Đúng nhưng gia tộc ta là người của gia tộc nhỏ thôi,
còn ngươi nhắc tới kia chắc là đại gia tộc Trương gia rồi, thôi gặp nhau thì
hữu duyên ta cho các ngươi món quà. khụ khụ"

Ba người thấy tên này thay đổi cũng quá nhanh đi, mới hung thần ác sát
định lấy huyết ba người làm nước giải khát bây giờ thì lại thân thiết vậy,

khiến ba người không kịp phản ứng, tam tiểu thư mặc dù nghi hoặc nhưng người ta không chịu nhận cũng đành chịu.

Đúng lúc mấy người hỏi thăm nhau thì có một tên nguyên anh bay lại đạo:

" thừa bang chủ, ở thành chủ phủ có một lão giả tu vi nửa bước luyện hư cảnh, các thành viên đánh không lại mong bang chủ ra tay."

" Không ngờ cái thành này có cả luyện hư cảnh" hắc kinh ngạc đạo. " Được rồi đợi một chút, có người giúp các người khiến tên kia bốc hơi" hắc triệu hoán ra Xà yêu thì thấy con rắn mập này còn đang ngủ chảy nước miếng, bị đánh thức nó chửi ngay và luôn

" đưa nào mắc dịch phá vỡ mộng đẹp của bản thân hả, cút ra đây cho ta "

Xuân Đức dùng 2 ngón tay bóp cái má con xà nhân này đưa lên trước mặt, Xuân Đức tà ác đạo " ta làm đấy, ý kiến lên phường, bây giờ có việc cần người, bây giờ là người thích, tình cảm hay phải thâm mới chịu đi"

Xà Yêu nhìn Xuân Đức nói một cách rụt rè " Ta đi, đi là được chứ gì, làm gì đáng sợ như vậy chứ"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Thu Hoạch Đầy Túi

Hai cô nàng nhà họ Diệp nhìn thấy hấn đối xử với một tiểu nhân dễ thương như vậy thì ánh mắt có chút căm tức, nhưng cũng không dám nói gì ai bảo người ta bây giờ còn là đại nhân còn mình thì thành tù nhân đâu.

Rắn mậ cùng đành theo tên lâu la kia đi.

.....

Xuân Đức lấy ra 2 cây kiếm ngày trước hấn không dùng nữa là, tử tinh kiếm và lam tinh kiếm đưa cho 2 nàng đạo " đây là 2 món vũ khí có công năng đặc biệt, các ngươi sau này dùng từ từ sẽ hiểu nha, thôi ta có việc phải đi trước, các ngươi tự tiện á ". nói xong hấn mang theo gần 200 người cùng tên thành chủ tiến về phía ngôi nhà cao nhất trung tâm thành.

Ba người nhà họ Diệp có chút không biết làm sao

" Tỷ, tên kia cho chúng ta kiếm là phẩm chất gì vậy?" -- Tam tiểu thư đạo

" Là đồ tốt, ta chỉ nhìn thấy mấy vị trưởng lão có mà thôi.... không biết tại sao hấn lại muốn tặng đồ như vậy cho chúng ta, thật khó hiểu" -Diệp thanh thanh đạo

Hai người còn lại gật đầu, không bàn luận thêm nữa mọi người lại lên đường đến Thiên Ma Đế Quốc(Thiên long đế quốc)n nhanh nhanh để còn gặp Đại tỷ.

.....

Xuân Đức đến phủ thành chủ, nơi này đã thành gàn như phé tích, nhìn từ phía trên thấy mọi thứ trống không, chẳng thấy ai, chỉ toàn là đất đá bụi bặm, hấn thầm nghĩ chẳng lẽ bọn này treo hết rồi à.

Ầm.....Ầm.....Ầm

Mặt đất nổ bắn ra, một bóng người bay ra, mặt mũi thì lấm lem, trông y như ăn mày, Xuân Đức chạy lại gần hỏi một tên đang phủi bụi mới ngoi từ dưới đất ra này

" Lão già nửa bước luyện hư đầu, mà các ngươi làm cái méo gì ở dưới đó thế, có bảo tàng à "

Tên thành viên thấy bang chủ cũng không còn câu nệ như trước mà ở lâu ngày cũng quen dần đáp

" Lão già kia bị một con rắn to mà bang chủ phải tới nuốt mất rồi, ở dưới này có bảo tàng to lớn, mọi người đang vận chuyển, bang chủ đợi một lát, hết dụng cụ chứa đồ nên phải như vậy đó "

Xuân Đức hỏi

" có báu vật truyền thuyết gì không? "

Tên thành viên lắc đầu " khó, cái hắc nham thành này mới thành lập chưa tới ngàn năm hấn không có trọng bảo gì "

Xuân Đức gật đầu " Cũng có lý, thế bọn người khác đi mấy thế gia sao rồi, có thu hoạch gì không? "

" Thông qua truyền tin ngọc bội thì mọi người đụng phải vài khúc xương cứng, còn phải đợi một thời gian nữa mới về được " - Tên thành viên

đáp.

Xuân Đức nói thêm " Chuyện lời của ta bảo mọi người bắt hết mấy tên nam nhân lại làm lương thực, bàn bà thiếu nữ gì mặc kệ đi, à mà thôi bắt hết đi, sau này ta mở khu mỏ cần bọn này đi làm, bọn này thường cũng chẳng tốt lành gì đâu nên cũng không cần nương tay"

" Vâng. Bang chủ" xong hẳn truyền tin cho mọi người.

Đợi thêm vài canh giờ, thì xung quanh thành chủ phủ có rất nhiều ra xem náo nhiệt, nhưng chỉ dám đứng từ xa, họ cũng biết kẻ mặc màu tử kim kia cũng không phải loại thiện nam tín nữ gì, nghe nói còn là ma thú biến thành chỉ không rõ là ma thú gì thôi.

Lúc này, từ trong cái hang mà tên thành viên lúc trước ra ngoài giờ có vô số người đang đi ra, chủ yếu là thiếu niên nam,nữ, bọn họ đầy vẻ tuyệt vọng, có người còn khóc. theo sau là từng bóng người của bang phái, tổng cộng đi ra gần nửa canh giờ thì mới hết.

Nhưng thiếu niên nam nữ kia bị trói lại, khóa chân nguyên ném vào với bọn địa ngục môn và thành chủ, mấy tên đầu mục vẻ mặt hăm hở chạy lại đạo

" Nơi này đúng là giàu à bang chủ, cộng lại còn hơn chúng ta cướp từ trước đến nay, còn có một vài vật cổ quái nữa bang chủ muốn xem ngay không?"

Xuân Đức không đáp mà hỏi " Con rắn mập đi đâu rồi? "

" Bang chủ nói là vị xà thần kia à, nàng không biết bị sao, sau khi nuốt tên nửa bước luyện hư kia thì ngã bệnh, đang được 16 người khiêng ra, bang chủ nhanh thấy thôi" -- tên thành viên đáp.

Quả nhiên vừa nói xong thì thấy 4 người đang khiêng một con rắn to lớn đi ra, con rắn ánh mắt nhợt nhòa, liên tục riết lên, thấy cảnh này Xuân Đức chạy lại

" Người bị làm sao thế rắn mập?" hấn quan tâm đạo.

"Ta cũng không biết, kể từ khi ăn tên nhân loại kia thì cảm thấy trong cơ thể ta có cái gì đó không khỏe mà muốn ói ra cũng không được, ta đau lắm.." Con rắn mập đạo một cách đáng thương.

Xuân Đức chau mày " ta có cách, người cố gắng chịu đau một chút, ta sẽ khiến người ói ra"

Rắn mập gật nhẹ cái đầu to lớn.

Đợi kéo hết con rắn mập ra ngoài, hình thể nó dài cả gần 2 km, to lớn vô cùng, Xuân Đức bảo tất cả 16 tên đang khiêng con rắn

" Kéo cái đuôi của nó rồi bay lên trời, sau đó giữ yên "

Mấy người nhanh chóng làm theo, Xuân Đức tiêu hao 3 ngàn mana tạo ra bàn tay to lớn rồi, vượt con rắn mập một cái từ đuôi lên đầu, rắn mập thống khổ kêu lên.

Gào.....Gào... nó bị Xuân Đức làm cho rất đau.

Những thứ chất dịch màu xanh, dịch nhờn từ cái miệng to lớn kia như kênh xả lũ, ào ào chảy ra mặt đất khiến mấy thứ xung quanh bị ăn mòn bốc khói trắng lên. sau khi vượt xong một lượt vẫn không có thấy lão già kia đi ra thì hấn làm càng mạnh tay hơn, sau 4 lần, thì một cái đai lưng có phù văn huyền ảo đang bao quanh một ông lão đi qua miệng rắn.

"Không chết à, sống dai như đĩa ", Xuân Đức rất ngạc nhiên, với hắn còn đang nghi hoặc là cái đai lưng đang phát ra ánh sáng kia là bảo vật gì, chỉ dựa vào tự chủ thức tỉnh đã có thể ngăn lại dịch ăn mòn của rắn mập.

Hắn lấy ra Thiên Đạo-Quyền trưng thi triển kỹ năng xiềng xích(cái này đeo vũ khí vào là có), một cái bia mộ hư ảnh thật to xuất hiện, nó nằm trên thi sơn huyết hà, Xuân Đức hô to

"Trầm Mặc "

Ông lão và cả cái đai lưng bị những sợi xích màu tím đâm vào, khóa lại, chẳng mấy chốc sau cái đai lưng kia cũng âm ỉ rơi xuống đất, còn ông lão thì thảm rồi, tại Xuân Đức không kịp ngừng ông lão bị mấy sợi xích hấp cho tan thành cát bụi rồi.

Hắn cũng không khá hơn là mấy, cái đai lưng kia phát sáng bảo hộ năng lực rất mạnh, hắn đốt gần hết mana thì mới đánh cho nó về trạng thái ban đầu. còn hắn thì mệt như chó chết.

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Ác Quỷ Triền Thân

Nén sự mệt mỏi hẳn ngồi dậy, uống một chút bình thể lực, hẳn bây giờ đã phát hiện ra vấn đề, hẳn tuy mạnh thật nhưng thể lực có 200, rất kém, nếu đánh nhau, không qua bao lâu thì hẳn sẽ bị mệt chết, mà bình hồi thể lực chỉ có thể tối đa dùng 10 bình trong ngày, mana với hp 1000(+100 TL, +1000 MP, +5000 Hp / bình).

Lúc sau về hẳn phải nghiên cứu vấn đề này, hẳn tuy thấy vậy nhưng bọn thành viên bang thì không nghĩ vậy, bọn họ thấy bang chủ tạo ra một loại đồ vật khủng bố nửa bước luyện hư chỉ một sợi xích cắm vào thì tan thành cát bụi..... trong lòng bọn họ bang chủ là tối cao.

Xuân Đức thấy đỡ mệt thì đứng dậy đạo " đem lương thực về, tài sản phân chia như trước, về nhà rồi tính tiếp mọi người rõ ràng"

"Rõ ràng thưa bang chủ" - Mọi người đáp.

Một đoàn người gần 800 người, cộng thêm tù binh các nhà quyền quý trong thành, đội ngũ lên tới gần 2000 người, hạo hạo đặng đặng di chuyển không ai dám cản đường cả với lại họ cũng không có lý do gì phải đi cản, mấy người đang bị bắt đi như con chó kia bình thường cũng là nhân vật lớn, dụng một cái là hô đánh gọi giết dân thường, bọn họ có chết hết cũng không sao.

Trên đường đi gặp mấy tên cháy nhà ra hôi của Xuân Đức cũng bắt nốt, hẳn đã quyết định khai tông lập phái mà không phải một cái bang nho nhỏ.

Nghĩ ngợi tĩnh lại, hẳn triệu tập tất cả mọi người/

Một giờ sau tất cả 792 người tất cả là thành viên ban đầu, cũng là theo hẳn sớm nhất nên cảm tình cũng sâu hơn, hẳn lên tiếng

" Mọi người cũng là người theo ta từ khi xây dựng bang tới giờ, chắc các người không ít thì nhiều hận ta ngày trước sát huynh đệ của các người, nói thật tuy bọn họ đã chết mà lại không chết"

"Vậy bọn tử muội của ta còn sống sao "- Nữ hán tử lên tiếng, mấy chị em của nàng tuy không bị Xuân Đức giết nhưng là gián tiếp do Xuân Đức gây hại.

"Còn sống, mà sống rất tốt là đằng khác, tối ngày hôm nay ta muốn lập điện, thông báo cho người dân trong thành đi, tối nay mọi người sẽ có bất ngờ lớn"- Xuân Đức đạo.

"Vâng, bang chủ"

Mọi người công việc ai cũng tất bật, còn Xuân Đức thì đang vào trong lâu đài nghiên cứu cái đai lưng.

"Tiểu Lan có cách nào xem xét vật phẩm hiệu quả vĩnh viễn không? "- Xuân Đức hỏi.

Tiểu Lan suy nghĩ một lát nói " có á ca ca, 1 loại là bình thường, chỉ nêu tên và đánh giá của vật phẩm, loại 2 thì chi tiết hơn, 1000.000/ loại số 1, 10.000.00/ loại số 2.

Xuân Đức quyết định mua cái chức năng này, nếu không mỗi lần xem vật gì cũng cần bỏ 10.000 tích phân phí quá.

"Giúp ca ca mua loại 2 đi bé" - Xuân Đức nói.

"Vâng, ca ca đợi một lát, còn phải chuyển đổi ma tinh thành tích phân, với định giá mấy thứ vật phẩm lung tung cần chút thời gian"--Tiểu Lan thừa.

Xuân Đức " Ừm"

Sau một lát hắn nhận được thông báo

  〰️- Chúc mừng bạn nhận được kĩ năng quan sát cao cấp- 〰️-

" Tiểu Lan muội xem coi trong thương thành có bán cái gì giá trị thể lực tăng lên vĩnh viễn không?" - hắn nói với tiểu Lan.

" Tiểu Y với rắn mập hai người giúp ta ra ngoài mang nước sinh mệnh gột rửa mấy tên sơn tặc ngày trước bị chết á, trang trí bọn hắn đẹp mắt một chút, tối nay bọn hắn là diễn viên không thể thiếu được đấy, nếu tên nào mất mát bộ phận nào thì bảo ngay Huyết Ma nó tái tạo lại cho"

" Vâng, đại ca" - 2 cô nhóc hô rồi chạy ra ngoài.

Giao việc xong hắn lại bật kĩ năng quan sát cao cấp lên, cái kĩ năng này cũng đốt MP kinh khủng, 500 Mp/s.

 〰️- Ác Quỷ Quán Quan(Chưa nhận chủ)- 〰️-

từ sinh vật rất mạnh mẽ đến từ hắc ám thế giới sau khi tiến hóa thất bại bị nhiều nhân tố ảnh hưởng nên thành như hiện tại, hấp chân nguyên hay đầu khí hoặc pháp thuật của chủ nhân tạo ra phòng hộ hoàn toàn, con sinh vật này không có ý thức nhưng vẫn còn chấp niệm, mong muốn có phương thế giới của nó sụp đổ, cho thiên đạo nơi đó tan theo mây khói, cuối cùng nó muốn thấy bông hoa màu tím mà khi hắn còn nhỏ.

Giúp phóng đại sức mạnh ra 40%

Hấp huyết xung quanh để thêm vào người được nó thừa nhận(có thể kết hợp Huyết Ma)

Các kỹ năng hắc ám lên + 5

Xung quanh 100 km tử linh sinh vật tăng phúc 10%

Giảm 30% dame phép

Chủ Động Thiên Phú (Hộ thể) không có khả năng nhất kích phá nát thì có thể chữa trị vô hạn nếu có đủ điều kiện.

Chủ Động Thiên Phú(cuồng loạn) giảm 50% phòng ngự và HP tăng phúc 10 lần công kích.

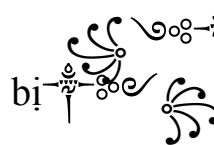
Món đồ này không có đẳng cấp, nói chính xác ra nó là một con vật gì đó không chết đi hẳn, tạo thành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

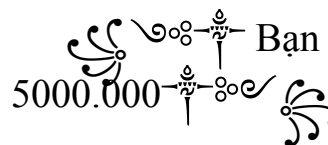
TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Bắt Đầu Thành Lập Ác Ma Điện

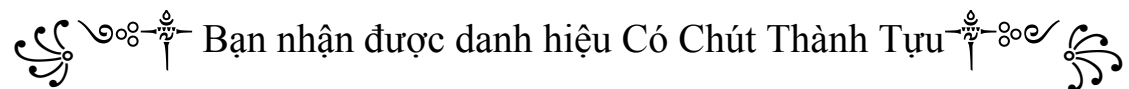
Muốn cái vật này nhận chủ hẳn lại phải bỏ ra 1 triệu tích phân để cho nó nghe theo, hjx, đau xót lòng, vừa giàu có bây giờ hẳn lại tay trắng tay, hẳn còn 300.000 tích phân để dự phòng mà thôi.

 Nhận chủ thành công Ác Ma Đại Lũng tự động trang

"Keng "

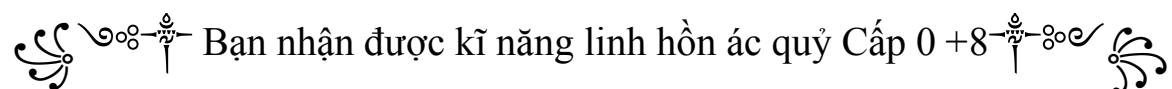
 Bạn nhận được thành tựu mới lực chiến đột phá
5000.000

 Vong linh kĩ năng cấp 6 + 8 (phe phái và đại lũng)

 Bạn nhận được danh hiệu Có Chút Thành Tựu

Trang bị xong cái đại lũng, thì hẳn cũng nhận được một đồng lớn quà, lâu lắm rồi hẳn không vui như hôm nay, hẳn rất khó tăng cấp hay lực chiến, nếu không có may mắn bây giờ có khi hẳn lực chiến mới có 20.000 cũng nên, nói chung hẳn thấy chính mình nhân phẩm tốt, làm người lương thiện được trời cao phù hộ, ông bà ban phước.

Nhận thành tựu đi...

 Bạn nhận được kĩ năng linh hồn ác quỷ Cấp 0 + 8

Gọi được nguyên anh hậu kì linh hồn ác quỷ chiến đấu có thể thắng cấp, tạo ra một mảnh khu vực quỷ vụ, có phạm vi 2 km(tăng theo cấp độ) tăng phúc bất tử sinh vật 5%. 10.000Mp/lần cách 20s có thể tạo một đợt mới sau 1 phút đợt đầu tiên sẽ biến mất(tùy theo cấp độ mà thời gian khác nhau).

Học tập

"Keng"

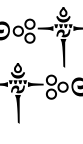

- 100.000 điểm

  Học tập thành công Linh Hồn Ác Quỷ Cấp 0 + 8

  Chiến lực tăng lên tầm cao mới 5.399.417

Trang bị cái danh hiệu mới luôn

"Keng"

  Trang bị thành công danh hiệu Có Chút Thành Tựu + 2000 vật công

  Chiến lực tăng lên tầm cao mới 5.423.657

Nhìn ngắm lực chiến một lúc lâu rồi hần thu hồi ánh mắt, chuyển qua tiểu Lan hỏi

" muội thấy cái nào hợp lý với huynh chưa? "

" Có rất nhiều á, tăng thể lực, Hp, Mp có cả mấy ngàn loại á, nhưng có một thứ là thích hợp nhất với ca ca, " Pha Lê Huyết Ngọc " giá 499 tỷ điểm tích phân " - Tiểu Lan nói.

499 tỷ tích phân Xuân Đức cũng một trận đau bi, hấn giờ có 200.000 nha, Vào xem cái Pha Lê Huyết Ngọc Kia đúng là đồ rất tốt, hấp thu linh hồn người chết để lớn mạnh, +10% hồi phục / 1s. còn có một kĩ năng khi mang nó là tăng sát thương phép lên và thi triển mang hiệu quả đốt cháy 80% sát thương bản thân, đốt đến chết thì thôi, nếu không gặp được thần thuật sư chữa trị xác định là chết.

Hàng tuy ngon nhưng giá cả thì kinh người, chắc cái này đợi hấn xuyên qua vô tận hải đi qua cái đại lục kế bên đánh cướp may ra có nhiều như vậy tích phân, bây giờ hấn thấy thế lực thật quan trọng...

Qua đi sự thèm khát hấn lại vào chuyện chính à, hai người đi ra ngoài lâu đài, thấy xa xa 2 cái thân ảnh đang loay hoay ngôi nhà cá xấu của bọn họ, kế bên gần 4000 vong linh đã được tái tạo có da có thịt, mỗi người có vóc dáng khá vừa chuẩn, mặt không tàn nhang, vết nám gì cả, trắng đẹp không tỳ vết.

Lại gần 2 tiểu bảo bảo yêu cầu khen ngợi

" Ca Ca bọn muội làm tốt không, tốt thì phát thưởng đi á".

Xuân Đức cũng mua cho 2 nhóc 2 cây kẹo mút siêu bự, tốn 50 điểm/cây á, còn mua luôn cho tiểu Lan một cây.

Ba người ra ngoài phòng, do tế đàn xây ngay ở thành chủ phủ trước kia nên bây giờ hấn phải qua đó.

Sau vài cái chớp mắt hấn đã độn tới nơi hỏi một thành viên nói

" công việc thế nào rồi, sắp xong chưa?"

"Vâng, mọi thứ đã chuẩn bị xong, thưa bang chủ, dân chúng cũng đã tụ tập đông đủ rồi, bây giờ cần chờ bang chủ đọc tuyên cáo nữa thôi" - Tên

thành viên cung kính đáp.

Chờ lúc giao thời.

.....

Vừa đến giữa đêm thì Xuân Đức bay lên đài, bật hết hiệu ứng của trang bị lên, ánh sáng tím bốc lên có đôi khi có ánh sáng lấp lánh tạo ra khung cảnh rất huyền ảo đẹp mắt, sau cái vỗ tay nồng nhiệt các thành viên Xuân Đức bắt đầu công việc. Hấn hô lớn

" Chúng ta sinh ra là để hủy diệt mọi thứ, chúng ta không thờ phụng thần nào cả, chúng ta sẽ là hóa thân Ác Ma trong mắt của thần linh, là đối nghịch của thần linh, con đường chúng ta đi sẽ đi trên hài cốt của thần linh, trên thế gian này, xấu và đẹp, thiện và ác....là mặt trái lập nhưng luôn đi cùng với nhau, nên chúng ta không cần phải tiêu diệt hết thần linh mà chúng ta sẽ giết cho đến khi bọn hấn sợ, máu chảy thành biển, thây chất khắp nơi, với trái tim hướng về sự tà ác ta xin tuyên cáo trong thiên địa này Ác Ma Điện chính thức thành lập. Khẩu hiệu của chúng ta là Không cần phân biệt người là ai nếu là địch nhân đều phải chết"

Một người đứng ra lớn tiếng nói:

"Nghị thức bắt đầu"

Xuân Đức đầu tiên gọi ra Chấn Thạch Thiên Xích Ma Bia hư ảnh đang đắm thâu vào một thiên sứ 16 cánh, để thêm hiệu ứng rùng rợn hấn còn sử dụng kỹ năng gọi linh hồn ác quỷ.

Khắp nơi trời bỗng nhiên tối đen lại, tiếng ác quỷ theo gió mà vọng tới, những tiếng cười, khóc liên miên bất tuyệt, hấn còn thả ra vài con cốt long để chúng kêu ra tiếng quái dị, đừng nói người khác, thành viên bang bây giờ cũng sợ mất mật.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Tế Diễm Kinh Hoàng

Mọi người phía xa tế đàn cảm nhận xung quanh khủng bố là thường, bọn họ ôm nhau lại, bất phân nam nữ, họ cảm nhận được có đôi khi có từng bàn tay lạnh ngắt chạm vào họ, sự lạnh lẽo bao phủ toàn thân, có mấy người tu vi thấp trực tiếp ngắt đi.

Một bé gái hỏi phụ thân nó

"Phụ thân, sao bầu trời không còn ánh sao nữa vậy, mà gió lại lớn quá, con thấy rất lạnh à, lại còn nghe ai khóc bọn họ thật hư "

Mấy người lớn đang ở gần bao lại cô bé thì mặt sinh không thể yêu rồi, tâm lý thâm nói, đúng là không biết thì không thấy sợ, bọn họ đâu chỉ thấy lạnh mà thấy cả người gân guốc gì cứng ngắt hết rồi. không biết cái Ác Ma Điện này cỡ nào tàn ác khi bái tế nhiều oan hồn lại mò lên thế này.

"Con gái ngoan, người không được hư như vậy nghe chưa, bây giờ thời tiết thất thường lắm có khi đến mùa đông sớm" - Người phụ thân trả lời.

" Vâng thưa phụ thân".

Trên tế đàn sau khi thấy mọi người đã sợ teo chim thì hắn thấy rất vui, hắn bắt đầu đọc chú ngữ mà hắn vừa nghĩ ra:

" Nhân danh sự hủy diệt và hỗn loạn, cái chết không phải kết thúc mà là sự bắt đầu của cuộc sống mới"

" Sự sống bùng lên các linh hồn đã từng chết dưới tay ta hãy tôn thờ sự vĩnh hằng của hỗn loạn, nghi thức phục sinh bắt đầu mọi người hãy dâng hết lòng thành kính của mình. " - Đọc xong mấy thứ ba xạo hấn ngâm nga một đoạn văn rùng rợn của mấy bộ tộc ăn thịt người lúc hiến tế mà ngày trước hấn đọc trên báo.

Mọi người nơi xa cũng không dám trái ý làm theo để tay trước ngực cúi đầu bắt đầu cầu nguyện.

Ầm... ầm... ầm

Một cái miệng quái thú hư ảnh xuất hiện ngay trên tế đàn, từng dòng máu chảy theo kẻ răng, khi mọi người đang chú ý thì thấy những bộ xương khô biến thành có máu thịt, mặc bộ quần áo màu đỏ như máu có thêu quỳ dữ khắp nơi, từ từ đi ra khỏi miệng con quái thú rồi đứng ngay gần tế đàn.

Mấy thứ này chỉ là ảo ảnh thôi, cái này Xuân Đức bỏ tiền ra mua trong hệ thống, để tăng thêm sự hoành tráng, còn bọn vong linh này vẫn còn trí nhớ lúc trước chỉ bị thay vào một đoạn khác bổ sung vào và xóa đi đoạn trong không gian vong linh.

Sau một lúc lâu người cuối cùng đi ra gần 6000 người, bao gồm hết các sinh vật hình người mà hấn có trong không gian vong linh. cánh cổng khép lại, ảo ảnh cũng kết thúc, mọi người chỉ nhìn thấy 6000 người mặc trường bào màu đỏ đậm với đủ loại ác dut như sống lại, tâm lý bọn họ không nhận được căng thẳng, cái này là phục sinh sao, theo Ác Ma Điện thì có thể vĩnh sinh.

Bọn thành viên, bang thi thoảng nhận ra người quen không xuất hiện thì tâm lý lại chấn động thêm một lần, tin phục bang chủ hơn 1 phần.

Xuân Đức lớn tiếng hô " Hỡi những kẻ phạm nhân hãy dâng hiến những gì bản thân có cho ta, theo ta cũng là theo đuổi sự sống bất diệt, ta người đại diện cho hỗn loạn và hủy diệt tuyên bố bữa tiệc Ác Ma Điện thành lập chính thức bắt đầu"

"Mang nước sinh mệnh lên, lấy máu của những kẻ cản trở con đường chúng ta làm vật phẩm, máu của bọn họ sẽ làm cho chúng ta mạnh hơn"

Một bể nước sinh mệnh trong không gian được lấy ra, những kẻ có tu vi cao hơn nguyên anh được dẫn ra.

Một thành viên hưng phấn nói

" mọi người chuẩn bị cắt, cẩn thận chết đi lương thực của chúng ta, phải cho bọn hăn trả giá về sự ngu ngốc của mình.... Cắt"

A...A...A...A...A đừng giết chúng ta....A....A....A

Hơn 500 nguyên anh và hóa thân bị cắt tiết, máu chảy nhuộm đỏ cả bể nước lớn, chỉ khi bọn họ bị thiếu máu quá độ mà ngất đi thì mới ngừng lấy máu, còn kêu la là còn lấy tiếp, mấy người thiếu máu được cho uống "đại bổ hoàn đan" mua từ hệ thống giá cả rẻ mạt, công hiệu cầm máu, bồi bổ máu.

Thấy cảnh này người dân trong thành run lên bần bật, trẻ con không vui đùa, mà chỉ nhìn chân chân vào cảnh tượng kinh khủng này.

Để cho tăng vài phần huyền ảo trong đêm hắc triệu tập một đám linh hồn ma hỏa, đem huyết ma ra vây xung quanh tất cả mọi người, làm cho mọi người có khát vọng với máu, tâm hồn mê loạn.

Nhỏ ra trăm giọt tinh huyết rồi hăn dùng Mp tạo thành cái muống lớn quấy bể máu nhỏ lên. Hăn cao giọng hô

" Nếu ai muốn gia nhập thì nhận uống một ly máu này, đây là sự ban ân với tất cả mọi người, hãy trả lời ta các người có nguyện ý không"

" Nguyện ý, Nguyện ý, Nguyện Ý" âm thanh to lớn của tất cả mọi người vang vọng lên, dù có người không nguyện thì tình cảnh này cũng không cho phép họ từ chối.

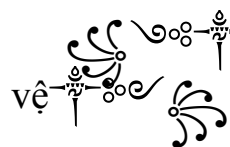
"500 người bước lên nhận huyết thủy về phần mình, lần lượt các người là những đại diện của hỗn loạn và hủy diệt, chúng ta chỉ đem sự hỗn loạn và hủy diệt này cho địch nhân mà không phải đồng đội của mình" - Xuân Đức nói.

Mọi người lần lượt nhận được phần của mình hơn 3 vạn người cũng không cần đợi quá lâu. Xuân Đức cũng lấy một ly huyết đứng trên đài cao nói

"Uống cạn ly này các người đều là người của Ác Ma Điện có việc không nên làm, có việc nên làm, Ác Ma điện sẽ cho các người sự vĩnh sinh, các người nếu có bị hủy diệt còn tàn hồn thì cũng sẽ sống lại, chúc mừng cho ngày thành lập Ác Ma điện và sự phát triển vững mạnh của nó... UỐNG"

UỐNG...CẠN.

hơn ba vạn người cùng uống tràng diện này thật đẹp mắt, dưới sự trợ giúp của huyết ma, bọn họ vừa đau đớn vừa sung sướng..... nhưng tiếng a a a kéo dài. những tiếng cười cuồng dại, tiếng ác quỷ gào thét, gió lạnh vờn quanh tạo nên cảnh tượng đặc biệt có lực trùng kích.

 Ác Ma Hộ Vệ + 100 tăng 2% bản thân và 0,2% các hộ

 Ác Ma Hộ Vệ + 1000 tăng 3% bản thân và 0,3% các hộ

 Ác Ma Hộ Vệ + 10000 tăng 4% bản thân và 0,4% các hộ vệ

 Chiến lực tăng lên tầng cao mới 5.723.546

 Hộ Vệ Kế Thừa 17.565

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tinh Anh Thủ Hộ Giả

Mọi người cảm nhận được nguồn sức mạnh dâng trào thì sự sung sướng lại tăng thêm nhiều lần, những kẻ bình thường là phế vật bây giờ cũng có sức mạnh sánh ngang kim đan trung kì.

" Ta cảm nhận được sức mạnh to lớn, ta không không chế được"- Một bé trai 9 tuổi theo gia tộc tới đây, bỗng nhiên la lên, sau đó mọi người thấy đứa bé hai mắt biến sang màu tím, cả người phủ lên ánh sáng tím, chỗ xung quanh không một ai dám đến gần, người phụ mẫu của bé trai rất sợ hãi không biết con mình bị làm sao.

Xuân Đức trên đài nhìn thấy một màn thì bật kĩ năng quan sát lên

  Ác Ma Thủ Hộ Tinh Anh vạn người không xuất hiện 1 có thể kế thừa sức mạnh của mẫu thể gấp 10 lần thủ vệ bình thường

Xuân Đức kinh ngạc một lát sau đó phân phó tên thành viên kế bên, xuống dưới truyền đạt lời của hắn nói.

Tên thành viên đi nhanh đến gần đứa bé kia thì nói với mọi người xung quanh

" Đứa bé này là kỳ tài ngút trời có thể nhận được sức mạnh gấp 10 lần chúng ta kế thừa từ Điện Chủ đại nhân mọi người không cần lo lắng, cậu bé tuy mới là tiên thiên sơ kì nhưng nhận được sức mạnh này cậu bé có sức mạnh ngang bằng hóa thần đỉnh cao"

Tâm lý tên thành viên cũng có chút đố kỵ tại sao người may mắn không phải là hắn, hắn tu luyện 60 năm cũng chỉ có nguyên anh cao giai, theo điện chủ bây giờ may mắn thức tỉnh cấp 6 hộ vệ, cường hóa cũng chỉ có hóa thân trung giai đỉnh phong thôi, không bằng một đứa bé, người với người sao mà khác biệt" tên nhóc này hắn sẽ thu, điện chủ cũng đã cho phép hắn, cũng coi như an ủi tâm hồn bé bỏng của hắn.

Mọi người xung quanh thì rất nhiều người hâm mộ, than thở, số tên này đâm cút chó, ông bà lên khói xanh mới được vậy, mấy người bạn chơi thân trong đó có một cô gái thì ánh mắt càng thêm trù mểm....

Sau một lúc cậu bé mới khôi phục lại nhìn thấy mọi người vây xung quanh thì hắn sợ hết hồn

" Ta cũng chỉ tham ăn một chút, không chịu tu luyện thôi, hơi mập thôi cũng không có gây tội lỗi gì à, mọi người không cần ăn hiếp ta, mụ mụ ta rất lợi hại đó" .

Mọi người nghe xong cũng thấy buồn cười, mụ mụ người có lợi hại cũng là kim đan cao giai mà thôi, cũng chẳng mấy ai sợ các người, con nít vẫn là con nít, nắm giữ sức mạnh kinh khủng nhưng lại không biết. Nghĩ tới đây bọn họ lại hận ông bà không phù hộ cho mình.

Một bé gái chạy lại lôi kéo tay hắn " bàn tử ngươi sau này mạnh hơn thì nhớ bảo vệ ta nghe chưa?"

Bé trai này tên Lam Ngân Thảo, người chẳng giống tên, cái tên thanh nhã bao nhiêu thì thằng bé ngược lại bấy nhiêu, cô bé tên Lam Nguyệt là cùng gia tộc nhưng khác chi, nàng là chi chính còn hắn là chi thứ" .

Lam Thảo nghe Lam Nguyệt thì vỗ ngực đảm bảo " sau này ta mạnh rồi sẽ mang ngươi theo đi đánh nhau, bảo vệ ngươi giống như ngày trước ngươi

bảo vệ ta vậy"

Thấy hai đứa bé như vậy người phụ mẫu của Lam Thảo cũng mỉm cười, tâm lý rất hạnh phúc, con trai mình giờ là đại nhân vật hóa thân rồi nó yêu thích tiểu thư Lam Nguyệt thì gia tộc cũng không dám ngăn cản nữa.

Tên thành viên thấy vậy cũng cười nói

" không cần sau này ngươi bây giờ đã là thành viên dự bị tinh anh rồi, chỉ cần nắm giữ sức mạnh này nhuần nhuyễn thì đến cả lão thành chủ ngày trước cũng bị ngươi đập phát chết luôn".

"Bây giờ ngươi là thuộc hạ dưới trướng của ta, điện chủ đã đồng ý, ngươi theo ta đi thôi"

Bé trai chần trờ nói " Tiểu Nguyệt có thể đi theo với ta chơi không? "

Thấy hắn hỏi như vậy mọi người xung quanh đều khẩn trương tuy bây giờ là thành viên của ÁC MA ĐIỆN nhưng không biết cao tầng mọi người thế nào, trong suy nghĩ bọn họ người nắm giữ sức mạnh đều là những kẻ hỉ nộ vô thường đụng cái là giết người à.

Người phụ nữ mẹ của đứa bé kia cũng đang nom nớp lo sợ, sẵn sàng liều chết cứu con.

Ấy... thấy mọi người nhìn mình như vậy tên thành viên có chút cảm khái, bọn họ không biết hắn có muôn giết người thì cũng chọn người khác, bị điện chủ biết thì chết cũng là một việc khó khăn rồi. hắn nhạt nhạt nói

" Được, cùng đi thôi, sau này các ngươi cũng là thành viên cùng điện rồi, không cần sợ ai, chỉ cần trung thành với điện chủ là được, cứ sinh hoạt bình thường thôi, các người nhìn ta cao cao tại thượng như vậy thực ra trên

ta có rất nhiều, nếu làm trái điện quy thì cái kết không phải là cái chết mà là bị nuôi rồi rút máu như những kẻ dám chống đối kia"

Mẫu thân bé trai tò mò hỏi

"Xin hỏi đại nhân ngài thuộc tầng lớp nào của điện"

Tên thành viên cũng không tức giận hay thay đổi sắc mặt gì nói:

" Tầng lớp chỉ cao hơn các người một bậc thôi, cao hơn ta còn có chiến sĩ tinh anh, chiến sĩ hoàng kim, chiến sĩ thánh cấp, thần cấp, còn có những trưởng lão đã đi theo điện chủ trước đây, còn có gần 6000 luyện hư tử sĩ đội.... còn có....Còn nhiều lắm, ta cũng mới gia nhập không lâu chỉ sớm hơn các người một chút nên chỉ biết vậy"

Mọi người nghe đến gần 6000 luyện hư thì trái tim bóp một cái, này là cái gì à, cái này có thể sánh ngang với các thế lực đỉnh cấp tại Huyết Long Đại Lục rồi, còn bên kia vô tận hải thì không tính nghe nói bên đó là thánh địa tu luyện, nhưng ở đâu cũng vậy luyện hư đã là thành viên chủ yếu, mọi người lại thêm vài phần tự tin. có chỗ dựa vững chắc làm cái gì cũng dễ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 47: San Bằng Tất Cả, Tạo Một Pháo Đài

Công việc thành lập xong thì Xuân Đức cũng nghỉ ngơi, hắn đang tính có nên đặt trụ sở tại đây không? có căn cơ, có chỗ về là tốt nhất, trong không gian thì hắn nuôi tử linh sinh vật cả rồi. Suy nghĩ nguyên một ngày hắn đã làm ra quyết định...

.....

Sáng 2 ngày sau khi thành lập ÁC MA ĐIỆN có một thông báo mới.

Có một người mới vào thành hỏi người bên cạnh

" các người làm gì mà trông có vẻ sốt sắng vậy? "

"Người là người mới vào thành à" - Một thành viên bình thường đáp.

Người kia đáp

" Ta mới vào sáng nay, 2 ngày này thành đóng cửa không thể vào, bọn họ nói trong thành xảy ra loạn chiến nên không cho ai xuất nhập"

Tên thành viên làm bầm " tên mấc dịch nào dám nói vậy để ta biết thì lấy khô máu hắn" nói xong hắn cũng không để ý người kia mà chuyển sang hỏi một người mới xem xong, bảng thông cáo hỏi

" Thông báo nói cái gì, nói cho ta với đông người quá không chen vào được"

Tên bị giữ lại cảm nhận được sự liên kết giữa 2 người biết là cùng một loại nên cũng cười nói

" có 2 cái thông báo, cái thứ nhất là tuyên bố về cấp bậc thành viên và đãi ngộ, một cái khác là chúng ta chuẩn bị xây một lâu đài mới"

" Nói rõ chút đi người đây là đang khiêu khích sự tò mò của ta à"

hắc hắc tên kia cười nói " Còn một cái thông báo thứ ba là cần mang bất cứ cái gì kỳ quái, hạt giống, cây mới lạ, tiền tài đồ thứ mình muốn chỉ cần người có tiền thì cái gì cũng có.... ta cũng nói rõ cho người nghe thành viên chia 10 cấp bậc, chúng ta bây giờ là cấp thấp nhất cấp 10, đãi ngộ mọi người tương tự nhau, được thánh điện bảo hộ, có kẻ ăn hiếp người thì báo lên trên qua ngọc bội truyền tin sẽ nhận được cứu viện, quan trọng là người cầm cự được cứu viện đến không, cấp cao hơn thành viên sẽ được giảm giá vật phẩm mua và đổi, cao nhất giảm 40% chi tiết phải tự coi mới hiểu rõ được nhưng mấy cái bảo khí gì đó mà có tiền cũng không chắc mua được giá cả ở cửa hàng, thánh điện khoảng 10.000 tích phân = 100.000 ma tinh có giá trị thêm rất nhiều thứ rồi.?"

Người kia nghe được thì mắt sáng lên gật đầu đạo: " nói tiếp đi"

" Chúng ta bây giờ về nhà thu dọn tất cả mọi thứ hữu ích rồi ra khỏi thành trì này, nhớ là tất cả mọi thứ, Điện Chủ Đại Nhân sẽ dùng pháp lực vô biên san bằng tòa thành trì này, để xây dựng một pháo đài mới cho chúng ta, nơi này sau sẽ là thánh điện của chúng ta" - Tên kia hưng phấn nói

Những câu chuyện này ở khắp nơi đều nghe được, người mới đến thì mộng ép, bọn họ thấy dân cư ở đây bị khủng hết rồi.

Qua hai canh giờ, mọi người đang lần lượt ra khỏi thành...

Qua nửa canh giờ nữa mọi người đã đứng xa cách hắc nham thành bây giờ là thánh điện(Ác Ma Điện) của bọn họ khoảng 1 km, đang chờ đợi điều thần kì xảy ra.

Lam Thảo đang đứng cạnh Lam Nguyệt và Sự Phụ hẳn, hẳn hỏi sự phụ

" Sự phụ sao điện chủ luôn đeo mặt nạ vậy, người đã thấy điện chủ lần nào chưa?"

"Ta cũng chưa từng thấy qua, nghe nói chỉ có 3 tiểu cô nương hay theo điện chủ là được diện kiến mà thôi".

Lam Nguyệt tò mò " Sao con chưa từng thấy ba người bọn họ ra ngoài đi chơi, bọn họ chắc là thiên tài được điện chủ bồi dưỡng" nàng nói xong có ánh mắt ước ao.

Sự phụ của nàng cũng nhìn thấy nhưng không tức giận mà lại đạo " Con cố gắng lên nhất định sẽ được như vậy, 3 người đó không phải là đệ tử của điện chủ, có 2 người là muội muội. còn một người là xà thần biến thành, một ngậm nuốt luyện hư là chuyện bình thường"

Hai đứa bé nghe vậy nắm lấy tay sự phụ của bọn họ hẳn sợ hãi nói " ta cũng không dám rủ bọn họ chơi cùng đâu, lỡ may bọn họ tức giận ăn mất chúng ta."

Lão giả xoa đầu hai đứa bé tâm lý thâm nghĩ, như thầy trò chúng ta tu vi người ta còn xem thường ăn ấy chứ.

Đúng lúc này bọn họ thấy gần 6000 người mặc áo bào đỏ tỏa ra xung quanh thành trì, chỉ nghe hô một tiếng thì

Ầm....Ầm.....Ầm

Đất rung núi chuyển, khí tức luyện hư không bố làm bọn họ cách xa cả km vẫn nằm sấp xuống đất, sau khi tỉnh dậy bọn họ ngỡ ngác nhìn, cả một tòa thành trì bây giờ là bình địa rồi, đừng nói nhà cửa, cả mấy ngọn núi nhỏ cũng nát tan trên mặt đất...

Sau một khắc bọn họ lại thấy một màn kinh người hơn, mặt đất nứt ra, một cái pháo đài nhỏ mọc ra sau đó cuộn hết mọi thứ xung quanh lại và to lớn một cách nhanh chóng, bọn họ thấy lực hút đáng sợ như vậy thì lui ra 5 km bên ngoài mới dừng lại.

Tòa Pháo Đài kia không ngừng hấp thu những thứ xung quanh trong khu vực 4 km mọi thứ đều không còn, nó từ từ to ra bằng diện tích tòa thành cũ, đỉnh pháo đài xuyên qua vân vụ không thấy đâu cả, từ một nơi địa hình hiểm trở hắc nham giầy đặc, thì bây giờ chỉ còn lại nền đất màu đỏ mà thôi, không một bóng cây, ngọn cỏ hay bất kì sinh vật nào chỉ có một pháo đài màu xám đứng nơi đó.

Còn chưa định hồn lại thì mọi người phải lui gấp vì ngay dưới chân bọn họ có những cây cột nhỏ mọc lên.

"cuồng hóa rút gấp, nếu không chúng ta cũng bị mấy cây cột này nuốt sạch đấy"- một người la to.

Ông lão sư phụ của Lam Thảo than thở " cái tính tò mò làm hại bộ xương già của ta mà, sau này hai người, phải nghe lời đấy nhé, nhớ lần này à" nhìn thấy mấy tên khách thương nhân không có tu vi gì chạy không được bị mấy cây cột kia hấp vào trong thì hẳn không khỏi than thở

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tử Linh Sinh Vật Thủ Hộ Thành

Mọi người gắn mô tơ vào đít mà chạy, ra thêm 5 km nữa thì mới dừng lại, ban đầu đã có lệnh là mọi người phải cách xa thành 10 km mà ai cũng muốn ở gần xem cho rõ ràng nên không ai nghe, bây giờ thì chạy vọt cả đất vàng ra.

Mấy cây cột kia cao lên to ra tụ tập tất cả các vật liệu trong vòng 4 km hàng loạt núi đá, rừng cây biến mất, ngay cả cái núi lửa gần đó cũng không còn, một con quái vật hóa thân đỉnh cao trong núi lửa cũng bị cắn nuốt không còn xương. Những cây cột bắt đầu kéo dài liên kết lại với nhau, bao quanh pháo đài, chiều cao tường thành cả 1000 m, chiều rộng thì khủng bố hơn nhiều cả 2 km, sau khi xung quanh chỉ còn lại đất thì cái tường thành này mới ngừng lại.

Mọi người cũng thở ra, không phải chạy ra xa nữa, Chưa kịp hoan hô thì mọi người thấy trên tường thành bắt đầu có những bộ xương to lớn di động, càng về sau thì càng nhiều, một lúc sau khắp nơi trên tường thành là các sinh vật quái lạ có bộ xương màu xanh biếc và gai xương sắc bén, nhìn là biết bọn này có kịch độc. mà khí tức của bọn nó cũng rất kinh khủng, mặc dù cách 5km mà còn cảm thấy cực kỳ áp bách.

Chưa xong, khi mọi người đang nhìn trên tường thành thì bầu trời cũng xuất hiện vô số cốt long, hoặc là hung thú đang bay lượn, có tiếng kêu đau cả màng tai, không bao lâu sau một đám mây màu đỏ bao phủ hoàn toàn Ác Ma Pháo Đài.

Mọi người cứ đứng như trồng cây chuối vậy, bọn họ bối rối phải làm sao, thành viên tinh anh của Ác Ma Điện cũng vậy, bọn họ cũng không biết làm sao, bọn họ không được thông báo về tình huống này, riêng chỉ uy áp của hơn vạn Luyện Hư trung kì tử linh sinh vật bọn họ cũng khó thở rồi.

Lần này làm sự kiện đồ sộ vậy, Xuân Đức cũng bỏ ra hết vốn liếng, bao nhiêu thứ thu thập được ma tinh, pháp bảo, bảo vật lung tung, bây giờ chỉ còn trong ký ức, 200.000 điểm dự trữ cũng dùng hết luôn, nói chung hẳn bây giờ nghèo như lúc vừa đến thế giới này. không gian vong linh của hắn cũng bị giảm 3/4 rồi, 6000 hai hôm trước và 21.000 ngày hôm nay hắn cũng chỉ còn khoảng 10.000 con vong linh mà thôi.

Phân phó mấy tên nòng cốt thành viên một tiếng rồi hắn vào trong không gian vong linh đi nghĩ, mệp phờ râu, nói không ra hơi, xì hơi không ra tiếng rồi.

Ba tiểu nha đầu cũng có công việc riêng của mình, cũng bận không kịp ăn kẹo mút.

.....

Mọi người ở ngoài thành đang không biết làm gì thì 6000 tên phá thành lúc trước hiện ra, một người đi đầu tất cả, phát ra giọng âm âm như cả cân thuốc nổ TNT

" Mọi người nghe cho rõ đây, ta là Ác Ma Đội trưởng, phụ trách an ninh trong thành, chắc mọi người đã xem thông báo ta cũng không cần nhiều lời, bây giờ từng nhóm 5000 người lên nhận huy hiệu và sử dụng, có nó thì mấy con khô binh kia mới không làm thọt các ngươi, không có thì hắc hắc, linh hồn cũng không còn, bắt đầu phát"

Mấy tên thành viên tinh anh được yêu tiên trước, sau đó mới tới thành viên bình thường, sử dụng xong thì thành viên cấp 2 trên má, có hình xăm con ác quỷ có 2 cánh, cầm song kiếm trông rất sống động, còn cấp 1 thì chỉ có một con ác quỷ không có cánh.

Rất nhanh mọi người đã được phân phát xong, chỉ còn những thương nhân không phải thành viên là đứng riêng một chỗ, một người không nhận được hỏi tên Ác Quỷ Đội Trưởng

" Thưa đại nhân chúng ta là thương nhân không biết làm sao có thể vào trong pháo đài"

Tên đội trưởng đạo " Chưa có chỉ thị, các người nghỉ ngơi tạm, việc này có muội muội điện chủ tự mình cân nhắc, các người cũng có thể đi qua nơi khác chúng ta cũng không làm khó các người".

Thương nhân kia thấy một tên Luyện Hư đại năng nói chuyện với mình mà cũng không có thái độ bố mày là đệ nhất thì cũng rất vui mừng nói ngay " Chúng ta ở nơi này chờ, vị đại nhân này cứ tiếp tục công việc, bọn tiểu nhân không làm phiền ngài nữa"

"Được" nói rồi tên đội trưởng cũng dẫn thành viên điện vào trong.

.....

Trong đoàn thương nhân một thiếu niên có vẻ hiếu kì hỏi, "thất thúc người nọ cũng chỉ là một thị vệ mà thôi, cần gì phải cung kính như vậy. tuy thành trì này cũng khá mạnh nhưng cũng không cần ăn nói khép nép vậy chứ, chúng ta Trịnh gia cũng không sợ qua ai."

Mọi người xung quanh đều nhìn hắn như thằng ngu, đúng là thiếu gia, đại gia tộc ngoài trừ biết chơi gái thì cái gì cũng ngu, trịnh gia có ngày bị diệt môn nhờ cái miệng tiện của tên công tử bột này.

Vị thất thúc kia đạo: " Thiếu gia người ta là Luyện Hư cảnh đại năng, ta dám cam đoan, nếu không vui bọn họ tiện tay một tát thì chúng ta có chết cũng không kêu ai được đâu" hấn thở dài.

Thiếu gia họ Trịnh nghe vậy mồ hôi ròng ròng, nếu là bình thường thì hấn khi gặp tên hộ vệ nào dám không nhìn hấn thì đã nổi khùng lên rồi, may mắn hôm nay hấn nhận hơi nhiều trùng kích nên.... mới thoát một kiếp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Thần Bí Thế Lực Ác Ma Điện.

Sau vài ngày, trong không gian Xuân Đức đang ngồi khôi phục sức lực thì nhận thông báo

  Hoàn thành giai đoạn 1 thành lập thế lực

Qua thời gian quan sát, túc chủ đã nhận được sự chấp nhận của hệ thống, chính thức trở thành đồng hành của hệ thống. Trong 10 ngày hệ thống sẽ liên kết lần 2 cùng túc chủ, sinh tử khế ước.

  Sinh tử khế ước

Đồng sinh cộng tử.

Túc chủ có đồng ý ký kết.

Xuân Đức đạo " không có bữa cơm miễn phí, nói đi cần sau này ta làm gì? "

Hệ thống âm thanh nghiêm túc vang lên " Địch nhân của ta rất mạnh nên ta cần có đồng minh đáng tin cậy, túc chủ chỉ kiếm các vật tư cho ta khôi phục lại, đổi lại ta sẽ chuyển hóa thành vật phẩm mà túc chủ cần, cái này đúng đến pháp tắc thiên địa túc chủ sau này sẽ đạt tới, bây giờ chúng ta là đang hợp tác, nếu ký kết chúng ta là một phần của nhau, ta cũng sẽ cố hết sức giúp túc chủ và ngược lại"

Xuân Đức suy ngẫm một chút đạo " Nói thật cái gì sống, cái gì chết cũng không quan trọng lắm với ta nữa rồi, người cũng coi như là một người bạn khi ta tới cái thế giới này, nếu vậy thì kí kết đi"

" Tâm linh người cũng là hiếm thấy trong số người mà ta đã gặp, vô dục, vô cầu chỉ còn lại chấp niệm, chúng ta gặp nhau cũng là do ta thăm dò từ trong cõi u minh hàng triệu năm trước đây, tốt lắm đồng bọn của ta chúng ta lại sẽ đi tới cuối con đường mà hai ta chọn"

  Khế ước hoàn thành đồng sinh cộng tử

" Bây giờ ta sẽ lên cấp 2 trong 10 ngày này ta cũng sẽ truyền cho người hết tri thức mà ta nắm giữ được, với int của người vấn đề này rất nặng nhưng yên tâm đã có ta " Hệ thống đáp

Xuân Đức đạo "Được rồi người thông báo cho Lan nhi bảo ba nàng trong 10 ngày thay ta quản lý mọi thứ"

"Không thành vấn đề đồng bọn của ta, sau 5s sẽ bắt đầu"

5

4

3

2

1

Start

.....

Đang ở bên ngoài 3 tiểu nha đầu đang bận túi bụi, bỗng nhiên tiểu Lan đứng ngậy ngốc như không có hồn phách, Vũ Y và Tiểu Xà lo lắng gọi to, gọi nhỏ, mấy tên cao tăng cũng nhìn lại chỗ 3 người.

Một lát sau, Tiểu Lan tỉnh lại đạo, "ca ca có việc rất quan trọng, trong 10 ngày chúng ta phải quản lý nơi này thật tốt."

Mọi người nghe vậy cũng thở một hơi, không có cái gì đáng lo cả, việc quản lý này bọn hắn đảm đương được.

Sau giây phút ngỡ ngàng thì mọi người cũng khôi phục lại, bắt đầu đi làm công việc của mình. Điện chủ đã giao phó thì không thể chậm trễ được.

.....

Mới vài ngày nhưng thông tin Thần Bí Thế Lực Ác Ma Điện thành lập đã lan xa vô cùng nhanh chóng, thế lực này dám chiếm cứ địa bàn của Địa ngục Môn thì cũng phải có thực lực vô cùng mạnh.

Bọn họ cũng không có cam đoan nào chắc chắn. sẽ có động tác gì mà cho người đi sứ qua để thăm dò tình hình Thần Bí Thế Lực Ác Ma Điện này.

....

Ở Thiên Long học viện, 2 tỷ muội nhà họ Diệp cùng với Lam Vũ và Trương Thiên đang nói chuyện

thì Diệp thanh thanh hỏi:

" Gia tộc các người có ai hình dáng thế này không? người này có tu vi luyện hư cảnh"

Lam Vũ và Trương Thiên đều lắc đầu đạo

" Gia tộc ta chỉ có lão tổ có tu vi như vậy không còn ai khác cả"

" Vậy thì kì quái người đó vừa nghe tới gia tộc các người thì thả cho chúng ta đi còn tặng cho bọn ta hai cây kiếm pháp bảo"-Diệp Linh nói.

"Cái này cũng thật kì lạ, chắc là người này có quan hệ nào đó với ông tổ, dù sao ông tổ cũng là luyện đan sư lục giai, người thiếu nợ ông không ít." trương thiên lên tiếng.

"Thôi không nói chuyện này nữa, các người gần đây có nghe thể lực mới nổi lên không" Diệp Linh nói qua chuyện khác.

Mọi người gật gù, Lam Vũ nói

" Nghe nói thể lực đó rất mạnh, có thương nhân đã đi qua cho biết, nơi này là thể lực vô cùng tà ác, lấy máu tươi làm thức ăn..... nói chung rất đáng sợ, như chúng ta đến có khi bị họ bắt làm thịt hấp "

Diệp Thanh Thanh không cho là đúng nói

" nếu tà ác vậy tên thương nhân kia sao còn sống, không biết nơi đó có cho tham quan không chúng ta cũng đi xem một lần"

" Có cho nhưng phí vào thành đã một ngàn ma tinh người bình thường không vào nổi, chúng ta 4 người muốn vào cũng mất 5000 ma tinh, tiền tiêu vặt của ta tháng này dùng hết rồi, ai cho ta mượn đi" nói xong Diệp Linh dùng ánh mắt đáng thương nhìn mọi người.

Lam Vũ lại đạo " không cần đâu muốn đi thì ta bảo ông nội lần này cho chúng ta theo sứ giả đi tới đó, lần này có 20 người cùng đi.

"Tỷ tỷ là nhất " - Trương Thiên Hô.

Lam Vũ rất hưởng thụ đệ đệ tán dương, cười vui vẻ nói

" chuẩn bị đi 1 ngày nữa chúng ta khởi hành, 3 ngày sau là đến nơi"

.....

Vài ngày sau...

Trước cửa tường pháo đài..

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Tiện Tay Làm Thịt

Trước cửa thành 6 km bây giờ đang đứng đội ngũ của tam tông, tứ viện, trong này có người của Địa Ngục Tông vẻ mặt đầy bất thiện, âm trầm tới cực điểm, nhìn tòa lâu đài như ẩn như hiện trong sương mù màu đỏ thì lại hiện lên sự kiêu kỳ.

Trong này chỉ có một vài người trong đội ngũ La Lan Học Viện là hiện lên sự e ngại khi thấy cái sương mù màu đỏ, lúc thì hồi tưởng cười thành tiếng, nói chung là muôn màu muôn vẻ.

" Lưu Ly tử sẽ không phải cái tên tham tiền ở đây chứ, ta có dự cảm không lành à" ---Mã Văn Tài lên tiếng.

Hoặc Lưu Ly trả lời " sẽ không đâu, mà cũng không chắc vào thành rồi sẽ rõ ràng thôi"

Bầu không khí lại yên lặng.

Sau một chốc công phu, đoàn người đã tới gần cổng thành, nơi này chỉ có một cổng mà thôi, đằng trước cũng không có mấy người vào trong, chắc do phí vào thành quá đắt.

Mấy người của Địa ngục môn chen lên trước nghênh ngang đi vào không coi ai ra gì, bọn người của 2 tông, tứ viện sắc mặt không tốt, cái này làm mất tác phong làm người của nhóm họ.

Một tên trông coi quát lên " đóng tiền vào thành không thì tự gánh lấy hậu quả. Thông báo đã dán trên tường thành các ngươi làm trái đừng trách chúng ta vô tình".

Tên kia cũng không coi lời của bọn trông giữ cửa thành ra gì, mà vẫn nghênh ngang đi vào, bọn lính coi cửa thì cũng chỉ cười lạnh rồi tiếp tục thu tiền của những người khác.

Mấy người đang xếp hàng cũng cười một cách âm hiểm, bọn hắc thích nhất là cảnh này, có người thích chết thì không ai cản được, lâu lắm rồi mới thấy người không sợ chết.

Một tên không nhịn được cười " hắc hắc, lâu lắm rồi mới có người anh hùng như vậy, các ngươi đoán xem khi hắc tới chỗ sương mù màu đỏ sẽ ra sao? "

" Nếu may mắn nhận thêm một lần cảnh cáo thì còn cái mạng không thì... hắc hắc"-- một tên khác nói.

Người của các học viện và môn phái nghe thấy vậy cũng muốn xem tên kia sẽ ra sao, không để cho mọi người thất vọng, tên kia cũng không có bị chém chết, phân thân toái cốt, mà hắc đứng ngây ra đó, sau đó đi tới kế bên nhặt một bộ áo giáp có sẵn mặc vào rồi theo một đoàn lính cũng mặc y như hắc đi lên trên tường thành, khi mọi người nhìn thấy thanh niên kia thì không khỏi hít vài ngụm khí lạnh.

Có người trong đám cá cược tên kia bị chết như thế nào thì bây giờ không nhịn được cười nói " đưa ma tinh đây các ngươi đoán sai hết rồi, các ngươi không biết thánh thành bây giờ không còn rút khô máu như trước nữa rồi mà, vừa rút khô vừa biến thành tử linh sinh vật luôn, hắc hắc"

" Mẹ kiếp tên khốn, người khi nào thì biết?" một người thua tiền, ném ma tinh cho tên kia rồi gất lên hỏi.

Tên kia nhận tiền rồi nói " Ngày hôm qua thôi, có 200 tên không biết từ đâu tới, đội ngũ có 20 tên hóa thân, 5 tên cao giai, cũng nghênh ngang đi vào như tên kia, kết quả các người thấy rồi đó, bỏ ra có 1 ngàn ma tinh mà thôi cũng tiếc, đúng là đã ngu lại còn thích đánh đu với đời"

" Thôi trả tiền đi, hôm nay ta vào trong bán đồ, gom mua trang bị cấp cao "

Mấy tên thua cuộc cũng đau lòng mà bỏ tiền ra cho tên kia, rồi cũng nộp tiền cho mấy tên coi thành đạo " Đại nhân ta vào thành 3 ngày có thể giảm bớt chút tiền không? "

Tên coi thành nhìn hấn nói " Không được, điện chủ đã có lệnh là như vậy. Có điều nếu cứ vào thành 3 ngày thì tặng cho một giọt thánh thủy pha loãng, bị thương nặng cũng kéo lại nửa cái mạng cho người, giấy thông hành 3 ngày và thánh thủy của người nhận lấy mà vào đi thôi"

" Vâng cảm ơn đại nhân" tên kia vui vẻ, lần đầu mới vào thành hấn cũng được tặng giọt nước này, nhưng đó cũng là lần đầu thôi, mấy lần sau hấn chỉ có thể vào một ngày do không có ma tinh, ai biết vào 3 ngày thì được tặng, cái giọt nước này so với 3 ngàn ma tinh còn quý, coi như đồ bảo mệnh.

Mấy tên kế sau thấy vậy cũng móc ra ít nhất 3000 nhiều thì 9000 rồi lại vui vẻ kéo nhau về phía sương mù màu đỏ.

Mấy người phía tông môn, học viện phía sau đang theo dõi mấy người đi đằng trước, thấy bọn họ vào trong sương mù màu đỏ rồi biến mất chứ không có dừng lại rồi biến thành thân ma.

Đám người của Địa Ngục Tông sắc mặt ngày càng kém, bọn họ biết bây giờ chỉ có thể nhìn xuống cơn tức này.

Mã Văn Tài lên trước nói với tên thủ thành " Đại nhân chúng ta có 21 người, 19 người vào thành 3 ngày, 2 người vào 30 ngày".

" 19 người 57.000 ma tinh, 2 người 60 ngàn ma tinh, đây là 39 giọt thánh thủy pha loãng của ngươi"

Xong việc hấn chạy về chỗ đám người, tên trưởng lão lên tiếng "tiểu tử đồ tốt cho ta xem".

Mã Văn Tài không tình nguyện đáp " Tam thức cái này là ma tinh ta bỏ ra à nha, ngươi không được cướp đấy"

" ta là ai mà đi cướp của ngươi cơ chứ, lấy ra mau lên" vị tam thức nói.

Mã Văn Tài mở cái nắp bình ra, thấy thứ nước màu xanh long lanh, rất đẹp cái này mà bỏ vào tinh cầu lưu ly thì đẹp. hấn còn đang suy nghĩ thì cái bình đã bị tam thức của hấn giành lấy, hấn la lớn

" Cái này là đồ của cháu mà, ta còn định mang về tặng Mộng Dao" hấn chưa nói xong đã bị thúc thúc của hấn cú đầu cho vài phát quát:

" Con nha đầu Mộng Dao đó cho ngươi uống mê dược gì mà cái gì cũng đem cho nó, ngươi biết cái nước này là gì không, cái này là vĩnh sinh tuyền của tinh linh tộc đó, tuy bị pha loãng 1000 lần nhưng đôi khi có tiền cũng không mua được đâu"

Mã Văn Tài không cho là đúng " vào thành chúng ra mua một ít là được mà"

Tam thúc hấn đạo " Còn non và xanh lắm cháu à, đồ tốt ai lại chê nhiều, thôi thì cái này thúc thúc bảo quản cho"

Mã Văn Tài "..."

Mọi người " Mặt mũi đâu",

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Trong Vùng Ngoại Vi

Sau khi bị tam thúc trấn lột, Mã Văn Tài tâm lý thảm thê, sau này mà có cái gì tốt phải giấu ngay và luôn có bị đánh chết cũng không lấy ra cho tam thúc hấn xem.

Một đám người của La Lan học viện kéo nhau vào, mấy học viện và tông môn khác cũng vậy, nộp tiền rồi cùng đi vào, có chết thì chết chung không lo cô đơn.

Bước vào trong đám sương máu thì mọi người rùng mình, cái này mẹ nó là cái quỷ gì à, Ma Giới có khi còn tốt đẹp hơn, bên trong khô lâu, cốt long, quái vật gì cũng có, một bộ xương xanh biếc, đôi mắt ánh lên ánh sáng tím, gió lạnh thổi từng cơn chẳng khác nào đi vào tử vong chi địa.

Mã Văn Tài lại gần tam thúc của hấn đạo " Chúng ta có phải đi nhầm đường rồi không, cái này theo ta thấy hình như là đường vào địa ngục thì phải"

"Vớ vẩn, yên lặng coi nào " một cái đập vào sau ót Mã Văn Tài ngay và luôn.

Đang lúc này thì một con tử linh sinh vật có khung xương cá sấu lại gần mọi người, có tiếng nói vọng từ trong bụng con cá sấu ra

" lần đầu đi vào thì theo sát ta phía sau nếu bị lạc thì sau này có làm cô hồn cũng đừng về tìm ta báo oán". Thấy mọi người đang còn nghi hoặc thì

giọng nói lại vang lên "đề cho dễ hiểu là khi giấy thông hành hết hiệu lực thì các ngươi cũng sẽ là một thành viên trong đám xương cốt này đây".

Mọi người nghe vậy cũng không dám lơ là, không may mà lạc thì toi, đi qua khắp nơi là tử linh sinh vật, thi thoảng còn gặp vài bộ thi thể người chết không lâu, mọi người thấy lần này đi vào trong có khả năng không về rồi.

Bỗng nhiên con cá sấu xương dừng lại và nghe tiếng nói " Đã tới nơi đi qua mấy con kiến đang trước là vào thánh thành".

Mọi người cũng không vội bước đi vào mà nhìn xem mấy con kiến to như ngón tay cái kia, có mấy cái khô cốt đang nằm trên đất bị mấy con kiến này tha đi xa.

Một lúc sau mọi người bước lên cây cầu xương do đàn kiến kéo xương về tạo thành, vừa đi vừa nghe tiếng xương gãy lòng bọn họ cũng nhảy một cái. khi mọi người đang đi thì có một đám 6 người đi phía sau giục

, " Đi nhanh lên, không thấy đường à, không đi thì tránh ra để bọn ta đi, thời gian là ma tinh đây" không đợi bọn tông môn này cho ý kiến 6 tên lách qua đi băng băng về phía trước.

mọi người thấy vậy thì cũng có lòng tin đi theo không qua vài hơi thở bọn họ đã ra đi hết cái cầu bằng xương.

...

.....

...

Đi qua cây cầu xương, bước ra khỏi cái nơi dục quái kia đập vào mắt bọn họ là khắp nơi hoa hòe, ở dưới chân cũng là hoa, loại hoa có 7 sắc trông rất

đẹp, hồ nước trong xanh, có bơi du lượn tung tăng, khắp nơi là người đang nói chuyện, chỉ trở lưng này nọ, bọn họ cảm giác mình từ quê mới lên thành phố.

Mã Văn Tài thấy nhiều kiến trúc mới lạ thì rất là hứng thú, kiếm một người có vẻ là dân ở cái thánh thành này hỏi dò

" Vị huynh đài này, chắc huynh là dân cư thánh thành phải không, trông huynh có vẻ rất quen biết nơi này"

Người bị gọi lại nhìn hấn rồi lắc đầu nói

" Ta không phải dân cư ở đây, ta làm người dẫn đường ở đây"

Mã Văn Tài đại hỉ không biết đi đâu lại tìm chúng mánh, hấn đạo " Ta họ Mã tên một chữ Tài, không biết huynh đài tên gì, có thể dẫn đường cho tiểu đệ, huynh lấy bao nhiêu"

"Ta họ Không tên Vô Cực, 1500 ma tinh/ ngày ta dẫn mọi người đi"
Không Vô Cực nói.

"Được" Mã Văn Tài đưa luôn, hấn hỏi "làm sao tới bên trong Ác Ma Lôu Đài".

Vô Cực đáp " Rất khó, Mã huynh không biết muốn vào trong Ác Ma Lôu đài chỉ có thể là thành viên Ác Ma Điện thôi, bên trong nghe nói có trọng địa nên không chào đón người ngoài vào cho lắm."

Lưu Ly bên cạnh xen lời " khó chứ không phải là không thể à"

Vô Cực đáp " Cô nương sai rồi, nếu muốn vào bên ngoài thì cần 1000 vạn ma tinh, hoặc 1 viên thần tinh nhưng chỉ có thể ở khu vực buôn bán, có người đã từng vào nói bên trong pháp bảo muốn mua bao nhiêu có bấy

nhiều, pháp khí chỉ là đồ tặng kèm theo, bên trong Ác Ma Lô Đài thứ không đáng giá nhất là ma tinh, còn vào sâu hơn thì không được, ta chưa từng nghe ai nói có thể đi vào trong mà không phải là người của Ác Ma Điện"

Mọi người nghe xong trái tim cũng ngừng đập vài giây, đi vào thôi cũng đã 1 viên thần tinh. Cái này có khả năng cần về lấy thêm tiền rồi.

Lưu Ly cũng lau mồ hôi, cái này là nơi rút tiền mà, nàng lại hỏi tiếp "thế nào ta không thấy ai trông coi, lỡ may có chiến đấu thì sao, sẽ không ai quản à?"

" Ai dám gây sự đánh nhau ở đây phía trên đầu chúng ta có vô số luyện hư cốt long phi hành, cũng có mấy tên gây sự ngoan cố chống cự nhưng bây giờ đã thành cái cầu xương trắng cho chúng ta bước đi rồi"--Vô Cực đáp

Mọi người lại lần nữa không nói gì, sao nơi này nguy hiểm khắp nơi vậy, nhất là mấy tên Địa Ngục Tông đang sợ sun vùi rồi.

"Phiền Vô Cực đại ca dẫn đến cửa hàng bán vũ khí tốt nhất nơi đây, không biết vòng ngoài khu vực nơi này có bán thứ gì thật là chờ mong"--
Văn Tài hỏi

" Mọi người theo ta đi, ở vùng ngoại vi này chỉ có một cửa hàng bán vũ khí duy nhất thôi nên cũng không cần cân nhắc đi nơi khác, bên trong rẻ nhất có bán pháp khí trọn bộ, có tính năng đặc biệt, mặc nguyên bộ cũng có thể sánh ngang với vài món pháp bảo trung cấp mà không cùng bộ, ngoài ra còn bán thuốc trị liệu tức thời gọi là HP,TL, giá cả cũng không đắt lắm, khoảng 100.000 ma tinh/ lọ.... còn có thánh khí nữa, giá cả thì chút nữa mọi người tự mình xem"

Áy.. Mấy người môn phái nghe giới thiệu cũng rất động tâm, nhưng nghe đến giá cả không đắt mà 100.000 ma tinh thì họ bó tay rồi.

Đi theo sau Vô Cực bọn họ cũng tới cửa hàng bán vũ khí nơi đây.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Chúng Ta Là Người Có Tiền

Nơi đây người đông như kiến, bọn họ định vào cửa hàng thì một thiếu nữ xinh đẹp ra chào đón cười nói

" Không biết các vị đây là muốn lên khu người giàu có hay là khu bình dân ạ"

Văn Tài đạo ngay và luôn " Chúng ta có tiền, chúng ta là người giàu à, không biết vị tiểu thư xinh đẹp này tên là gì? có thể làm quen một chút hay không?".

Mấy người phía sau cũng phục cái tên này, có gái là xán lại ngay.

Thiếu nữ cũng không giận đạo " Ta tên Mộng Hi, chắc công tử cũng là thanh niên tài tuấn, cố gắng thêm vài năm nữa cho bằng tu vi tiểu muội rồi có khi ta sẽ gả cho công tử làm tiểu thiếp" nói xong nàng còn nháy mắt rất có duyên.

Mã Văn Tài đại hỉ hỏi " Vậy cô nương tu vi gì?"

Thiếu nữ đạo " Luyện hư đỉnh phong rồi, cũng sắp đột phá Huyền Thăng"

Mã Văn Tài cứng ngắc tại chỗ, may mà vị cô nương này hiền nếu gặp người nóng tính có khi hấn bây giờ đã bị đánh thành đầu heo cũng nên.

Mọi người phía sau cũng lau mồ hôi giùm hấn, tùy tiện đi trêu hoa gheo nguyệt cũng gặp phải Luyện hư đỉnh cái này cũng quá đen chứ.

Mã Văn Tài cười làm lành " ta chỉ là loại bất tài vô học thôi có chút tiền mà thôi"

Cô gái cười ngọt ngào nói " có tiền cũng là sức mạnh, nếu công tử lấy ra 5000 thần tinh thì nô gia bán thân cho người luôn hì hì "

Mã Văn Tài đại hấn, nhưng vẫn hấn cắn răng nói " thật không? "

Thiếu nữ rất nghiêm túc đáp " đương nhiên là thật, ta cũng có thể chờ công tử nhưng chỉ trong vòng 1 tháng, mà một tháng công tử không có thì ta cũng có khi chờ không được nữa rồi, "

Văn Tài cũng không hỏi tại sao chỉ nói " Được", rồi hấn quay về tam thúc nói: " Tam thúc ngươi có thể gom đủ số tiền này trong bao lâu?"

Tam thúc hấn nhìn về phía thiếu nữ đang suy nghĩ. Thiếu nữ thấy vậy thì hiểu ý ngay đạo "ký giấy đồng sinh cộng tử là được các ngươi suy nghĩ quá nhiều"

Tam thúc nói lên một tiếng " đáng giá, các hạ đợi ngày mai sẽ có tiền tới".

Nghe vậy cô gái cũng cười ngọt ngào thêm, với số tiền này thì nàng vào huyền thăng không là vấn đề, còn giấy sinh tử nàng là huyền thăng cường giả chẳng lẽ không bảo vệ được tiểu thị tơi tươi trước mắt, cũng đã vài ngàn năm chưa cùng đàn ông.

Thu hồi suy nghĩ, lão yêu bà giả trang thiếu nữ nói

"Các vị vào trong thôi, bên trong có hướng dẫn trên các món vật phẩm, có gì không biết thì có thể hỏi tiểu nữ".

...

....

...

Mọi người vào trong đi lên tầng 2 thấy bên trong, cũng không phải rất đông, mới vào mọi người cùng chú ý tới một đôi cánh chim màu đỏ, bên trên màn hình ánh sáng có ghi

 Thánh khí phi hành cấp 1 giảm giá chỉ còn 90%

tăng 12% sát thương

giảm 12% sát thương

Bay tăng tốc 30%

Chủ động kỹ năng: phóng ra tia ánh sáng xuyên thủng địch nhân, bỏ qua phòng ngự chân nguyên, sát thương tạo ra 120% sức mạnh bản thân.(phóng liên tục 10 lần không hao chân nguyên hồi 6 canh giờ)

Giá: 5000 thần tinh, giảm giá còn 4500 thần tinh.

Bọn người Văn Tài hít vài ngụm khí lạnh, ở đây có thánh khí mà chỉ bán như một món đồ bình thường mà thôi, không biết cái Ác Ma Điện này mạnh cỡ nào. còn mấy người học viện, cùng tông môn khác thì tuy khiếp sợ nhưng ánh mắt tỏa sáng, cái này nếu cho lão tổ mặc vào không phải là cùng cấp miêu sát sao.

Nhưng đi thêm một đoạn bọn hắn thấy cái phi hành thánh khí đó cũng chỉ hàng kém chất lượng mà thôi. Ở trong này tùy tiện lại thấy một món thánh khí mạnh hơn nhiều cái phi hành thánh khí khi mọi người mới bước vào nhìn thấy.

  Thánh khí Cấp 3 cường hóa +5 Hàn Băng Kiếm

60% bạo kích gây thương tổn 225%

tăng 10% sát thương

giảm 10% công kích

suy yếu đối thủ 10%

tăng tốc độ đánh 5%

có khả năng tự lành khi bị hao tổn

+5 nhận hiệu quả đặc biệt, kháng băng hàn 25%

Bị động kỹ năng: 10% đóng băng đối thủ 1s

Giá 15.000 thần tinh, giảm giá còn 13.500 thần tinh.

Văn Tài hỏi " Mộng Hi cô nương cái cộng 5 đó là sao, phải hay không là thành thánh khí cấp 8".

" không phải, một cấp thánh khí chia làm 20 cấp nhỏ nếu khai thác ra sẽ có hiệu quả đặc biệt khác nhau, như cái Hàn Băng Kiếm kia lên tới +5 thì có thể tự lành, muốn cường hóa vũ khí thì cũng phải bỏ thần tinh ra, có bằng giá hẳn hoi rồi".

Nghe Mông Hi giải thích mọi người mới bừng tỉnh. Muốn mua một món này cũng làm bọn họ thương gân động cốt, nhưng có chí bảo như vậy sợ gì ai nữa.

Lưu Ly bên cạnh bát quái hỏi " Mông Hi tử, tử vào trong Ác Ma Lôu Đài chưa? "

Mông Hi gật gật đầu đạo "có vào qua một canh giờ rồi bị mời ra ngoài " .

"Không phải là vào ít nhất cũng là một ngày sao? " -- Lưu Ly hỏi.

Mông Hi nhớ lại cái ngày đó thì không khỏi lạnh run, nàng bị một đứa bé nhẹ tay một võ đã nằm trên mặt đất.

Lưu Ly kì quái nói " Tử bị sao vậy? " .

Mông Hy thở dài đạo "Ta phải đi làm phục vụ như bây giờ cũng là do ngày đó....."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Truyện Xưa Của Mông Hi

"Ngày đó ta nộp 1 thần tinh đi vào trong Ác Ma Lâu Đài bên trong khác với nơi ngoài vi này rất nhiều, khắp nơi là tử vụ, tử linh sinh vật luyện hư hậu kì chỗ nào cũng có, đội tuần vệ cũng là luyện hư hậu kì, bên trong không dùng ma tinh hay thần tinh mà dùng điểm năng lượng"

" Ta ghé vào một cửa hàng không có ai, có rất nhiều bảo vật bày ở trước mắt nên ta làm liều lấy một cái dây chuyền rất đẹp trị giá 300 điểm năng lượng tương đương với 3000 thần tinh, lúc ta ra khỏi cửa hàng thì không hiểu làm sao lại bị phát hiện, không bao lâu đã có vô số tử linh sinh vật đuổi theo ta nhưng bọn họ tu vi kém ta một bậc nên không ai làm gì được ta...."

Lưu Ly vội nói " Tỷ kể tiếp đi, sau đó rồi sao nữa"

Mọi người xung quanh cũng vênh tai lên nghe.

" Nói ra mọi người sợ không tin, ta bị một bé gái 6 tuổi đánh một chưởng, mà không cái đó không gọi là một chưởng mà là vỗ nhẹ một cái thì ta không dậy được, cô bé kia nếu mà dùng sức có khi ta chết không còn căn bã "-- Mông Hi buồn rầu nói

"Thế tiếp theo thì sao nữa" -- Mã Văn Tài cũng hỏi.

Mông Hi đáp " Sau đó ta bị đưa đi rút máu, một ngày 2 lần, lúc nào ta ngất đi vì hết máu thì mới dừng, không chịu được nên xin ra ngoài này làm để trả nợ dần, mỗi tháng chỉ bị rút máu 30 lần mà thôi"

" Vậy tỷ tỷ muốn 5000 thần tinh là để trả nợ 3000 cái kia sao? " --Luu ly hỏi.

Mộng Hi thê thảm nói: " Không, bây giờ chỉ cần trả 2999 thần tinh thôi, đã trả nợ được 1 thần tinh rồi"

Mọi người cũng cảm thấy tội nghiệp, nhưng đa phần là hả hê, Mã Văn Tài nhớ tới cái gì đạo

" Mông Hị trong này có nhiều người như ngươi không "

Mông Hi nhìn hấn một cái rồi nói, cũng có vài trăm người như ta đó " nhưng ngươi hứa là chuộc ta ra ngoài rồi mà không cho nuốt lời" nói xong nàng mắt lại long lanh lên đang sắp khóc.

Mã Văn Tài thấy vậy nhanh miệng đạo: " Ta chỉ hỏi thăm thôi, muốn mua vài tùy tùng nam nhân"

Mộng Hi thấy vậy mới lại cười duyên làm mọi người cũng nhìn nhiều thêm mấy phần " Có thần tinh là có tất cả, nếu không thì kì chân,dị bảo gì không biết cứ mang tới đây sẽ có người định giá, rất uy tín, luyện hư ở đây cũng không đáng tiền như ma tinh vậy, bỏ ra một cái giá tốt là có một tên"

Mọi người nghe vậy thì cũng cảm khái, đúng lúc này có âm thanh vang vọng vùng ngoại vi.

" Phát hiện kẻ gian, đánh cấp thánh khí cấp 3 đang chạy về phía tây khu ngoại vi, kẻ gian có tu vị Huyền Thăng tầng 2..... nhược điểm ở eo bên phải, yêu cầu đánh gục."

Nghe thấy âm thanh này Mộng Hi không khỏi cảm khái " lại một tên quỷ xui xẻo nữa rồi, lần này lại vật phẩm mới bán ra"

Văn Tài tò mò hỏi " Vật phẩm mới bán ra, tại sao Mông Hi tởm biết"

"Thì cái tên Huyền Thăng, xui xẻo mới bị thông báo đó, không bao lâu sẽ bị bán ở nô lệ tràng, nếu hấn không bị ai mua thì thảm rồi"--Mông Hi cười tà ác nói, cảm nhận có người cùng chung số phận thật hạnh phúc.

Mọi người thấy Mông Hi cười tà ác vậy cũng rùng mình một cái, vừa lúc nãy bọn họ thấy không phải thiên sứ mà là ác ma xuất hiện.

Mông Hi nói " Mọi người có xem cái gì thì xem đi nhanh một chút, chúng ta đi xem tên xui xẻo kia như thế nào?"

Mọi người cũng đồng ý đi xem, chỗ này bảo vật thì không mua được rồi chờ thông báo lão tổ tới xem xét. không mua thì còn ở đây cũng không sợ mất, ra ngoài qua cửa hàng kế bên có ghi chữ rõ to Bán Tu Sĩ Giá Rẻ.

Mọi người thấy cái từ này cảm giác nhột nhột, vào bên trong thì thấy rất nhiều người bàn tán xôn xao, trong đó lớn tiếng nhất là một tên đại hán nói với tên mập

" Người cho ta vay chút thần tinh tí nữa bán đấu giá tên, huyền thăng cảnh kia mua về làm tùy tùng cũng là một thú vui tao nhã, chỉ tiếc lần này ta mang đi quá ít tiền"

Tên Mập đáp " Ta cũng như ngươi lần thứ 2 tới nơi này, lúc đi cũng đã chuẩn bị mang theo rất nhiều thần tinh ai dè chỉ mua được một món thánh khí cấp 2 thì hết tiền, muốn mua một mỹ nữ hộ vệ cũng không có tiền, bây giờ ta chỉ đi xem cho đã con mắt thôi. haizaa".

Tráng hán " thôi kệ đi, lần sau qua man hoang chi địa, vào" cực kim khổ "tìm tòi, may mắn gặp được xương của thần thú chúng ta có khi lại phát tài, lúc đó ta phải mua vài hộ vệ mỹ nữ về làm ấm giường. hắc hắc" nói xong hấn chảy cả nước miếng.

"Ý tưởng hay, nhưng nơi đó nguy hiểm vô cùng, chúng ta mấy tên luyện hư không đủ cân lượng, phải nhờ gia tộc..."

Nghe toàn mấy thứ ba láp, ba xàm này, mấy tên thanh niên mắt phát quang lờ lờ, không nói cũng biết họ bây giờ đang nghĩ tới mỹ nữ hộ vệ rồi, vừa làm bảo tiêu, vừa làm ấm giường, còn chơi được nhiều trò khác, đi mang theo nàng thì cũng có mặt mũi.

Trong khi mọi người đang bàn tán, thì một tiểu nữ hài nắm một tên đại hán to gấp 10 lần nàng cũng nên, nàng lôi theo đại hán lên đài trông rất buồn cười, (cô bé này là tiểu Lan). Tiểu Lan bây giờ lực chiến đã là 1.000.000 nàng được hệ thống nâng lên cấp 2 để giúp Xuân Đức trong coi nơi này.

Tiểu Lan nói xuống " Tên này là Huyền Thăng cấp 2 giá 12.000 thân tinh ai nhanh tay thì được. thông lệ như mọi khi"

3

2

1

" Xin chúc mừng quý phu nhân xinh đẹp ghế số 50 là người nhanh nhất, xin mời theo sau cửa hàng nhận khế ước và trả tiền".

Mọi người thấy một người phụ nhân xinh đẹp đang mỉm cười, mang theo 4 tên tráng hán to lớn, nhanh chân đi ra sau cửa hàng.

Một ông lão than thở " Nàng thật có tiền, mấy ngày này cũng có 16 người Huyền Thăng Tu Vi thôi, nàng chiếm được 5 người"

Một tên có khuôn mặt hèn mọn nói " một con kỹ nữ có tiền mà thôi, có khi nàng mua nam nhân về để cho lên nàng, 5 người lên mình nàng không biết cái thân nhỏ bé kia sẽ ra sao đây. chắc chắc"

Người bên cạnh không ưu khinh bỉ đạo " Người ta có tiền thì tùy hứng, nàng nếu làm kỹ nữ cũng không tới lượt ngươi lên"

"Mẹ kiếp ngươi nói cái gì, muốn chết à" -- tên bỉ ổi nói

Thiếu niên cũng không vừa "ngon thì nhào vô"

Hai người đang như con gà chọi thì bị một người vỗ vai, người kia đạo:

" Hai người các ngươi là thích ăn xương hay ăn thịt"

nghe thấy âm thanh này hai người như quả bóng xì hơi, cùng nhau nói

" Đại nhân bọn ta đang đùa với nhau 2 chúng ta là anh em một nhà" nói xong 2 người ôm nhau thăm thiết.

Mọi người xung quanh, kể cả bọn người Mã Văn Tài nhìn thấy cũng phì cười.

.....

CẢNH GIỚI TRONG TRUYỆN

**** Tu Chân

1 Đại cảnh giới chia làm 9 tiểu cảnh giới

1 tiểu cảnh giới chia làm 4 cấp độ (Sơ năm giữ, Nhập, Am hiệu năm giữ, Hoàn Hảo năm giữ)

Chiến lược đây chỉ lược chiến cảnh giới không gồm phụ kiện.

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄋㄧㄢˊ ㄇㄨㄣˊ ㄋㄧㄢˊ ㄇㄨㄣˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ

Chiến lược 100~1000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄏㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄋㄧㄢˊ ㄇㄨㄣˊ ㄋㄧㄢˊ ㄇㄨㄣˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ

Chiến lược 1200~3000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ

Chiến lược 3400~8000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ

Chiến lược 8800~20.000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ

Chiến lược 22000~45.000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ

Chiến lược 50.000 ~ 80.000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ

Chiến lược 88.0000 ~ 220.000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ

Chiến lược 232.000~ 380.000

 ㄅㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄉㄨㄛˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ ㄗㄨㄣˊ

Chiến lược 408.000~ 600.000

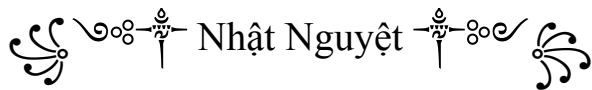
Chiến lược 660.000~ 900.000

Chiến lược 1.000.000 ~ 1.800.000

Chiến lược 2.000.000~ 3000.000

Chiến lược 3.500.000~ 4.500.000

Chiến lược 5.000.000 ~ 6.000.000

Chiến lược ~ 10.000.000

Chiến lược ~ 15.000.000

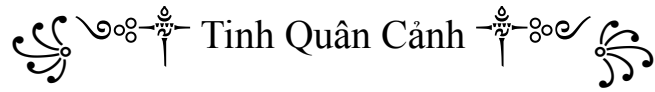
Chiến lược ~ 20.000.000

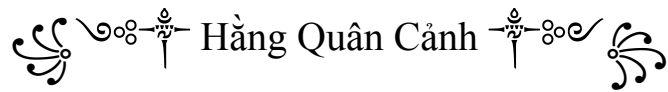
Chiến lược ~ 25.000.000

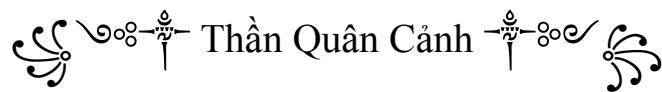
Chiến lược ~ 30.000.000

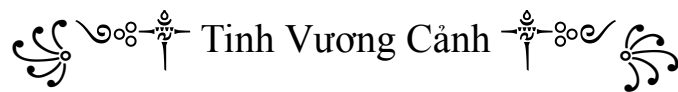
Chiến lược ~ 40.000.000

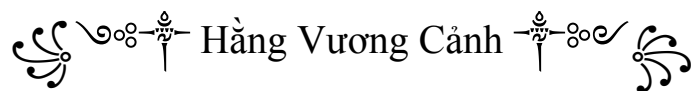
Chiến lược ~ 50.000.000

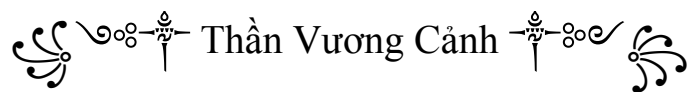
Chiến lược ~ 60.000.000

Chiến lược ~ 70.000.000

Chiến lược ~ 80.000.000

Chiến lược ~ 80.000.000

Chiến lược ~ 90.000.000

Chiến lược ~ 90.000.000

Chiến lược ~ 90.000.000

Tiếp theo là hàng Tôn Cấp, ----->

Còn nhiều nữa sau này có tiếp

* Trong truyện cáo đa dạng chủng tộc: EF, ORC, Human, Under, Nhân...vv...vv

* Có đa dạng ngành nghề: Kiếm sĩ, Đạo thuật(Tu Chân), Ma Pháp, Đạo Tặc....vv..vv

* Bí tịch võ học: Tương xứng với cảnh giới, trong một cảnh giới đánh giá 10 tinh.

* Vũ khí:

trắng(sắt thép tạo thành), lục(Huyền Thiết), lam(Pháp khí), tím(Pháp bảo), cam(Thánh Khí), đỏ (Thần Khí), vàng (Tiên khí), ngọc bích(Tổ Khí), cao hơn còn có đã khai quang và full +

(VD)

Thánh khí chia làm cấp 1 đến cấp 10

Thánh Khí cấp 1 + 20 thêm một kiện thánh khí cấp 1 + 0 thì lên Thánh Khí Cấp 2

Thánh Khí cấp 2 + 20 thêm một kiện thánh khí cấp 2 + 0 thì lên Thánh Khí Cấp 3

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Các Lão Bất Tử Tới

Sau cuộc vui thì mọi người bắt đầu tìm nhà trọ, dưới sự dẫn dắt của Vô Cực bọn người Mã Văn Tài đã kiếm được nhà trọ cho tất cả mọi người, nhà trọ ở đây thì vô cùng phong cách, tiện nghi đầy đủ từ a đến á, mọi người không có ai than phiền gì.

Cứ như vậy một đêm bình yên, nhật nguyệt luân phiên...

Sáng hôm sau tại khu trọ của đám người Thiên Long học Viện, Lam Vũ nói với người dẫn đội:

" Bây giờ chúng ta ra đón mấy vị lão tổ sao thưa đạo sư?"

" Không cần chỉ cần ra ngoài chỗ trước cầu xương trắng, chúng ta ở đó chờ là được" - Người đạo sư kia đáp.

" Vâng"

.....

Khoảng sau 1 canh giờ, tất cả thành viên của các học viện và tông môn đang cùng ở một chỗ chờ đón các bậc lão tổ, chính lúc mọi người đang bàn tán xem lần này ai sẽ tới thì có một đám ông lão bà lão đi ra, đi sau còn thêm một đám hậu bối theo phía sau nữa, khi bọn họ còn chưa xác định đây là nơi nào thì, người của mỗi phe đã lên chào đón và nói lại những gì hôm qua.

Mã Văn Tài đang như có lửa dưới mông thấy một phụ nhân đang nhìn ngó xung quanh thì tươi cười tiến lên ôm thắm thiết chào đón

" Mẫu thân con nhớ người chết đi mất, hì hì, lần này người phải giúp con nhé, không là ta không sống nổi đâu" hấn bắt đầu đóng kịch.

Một thanh niên anh tuấn, nhìn có vẻ rất tiêu sái đứng bên cạnh đạo " Chuyện của đệ,mọi người cũng biết rồi, gia tộc cũng đã đồng ý, đệ cũng không cần khóc sụt mướt như vậy đâu"

Nghe được thanh âm này, Mã Văn Tài không làm trò nữa mà quay lại nhìn ca ca của hấn rồi ôm lấy ca ca hấn, khóc to hơn.

" Ông trời thật bất công, tại sao một người đại ca không hiểu phong tình như huynh lại có nhan sắc cao hơn đệ, đệ đã kém lại còn xấu, đúng là càng sống càng thấy thiệt thòi mà"

Mấy người của La Lan Học Viện thì bó tay rồi, tuy đã gặp vài lần nhưng lần nào thấy cũng thấy quái dị, hai người con trai ôm nhau....

Mẫu Thân của Mã Văn Tài cho hấn vài cái cốc vào đầu đạo " thôi ngay đi không, còn lằng nhằng ta nói cho tiểu Mộng người ở ngoài mua tiểu thiếp".

M.V.Tài lập tức nghiêm túc, buông đại ca nghĩa chánh ngôn từ nói " Thấy nàng đáng thương nên ta mới hi sinh bản thân cứu nàng ra mà thôi, là nàng tự nguyện theo ta"

Lại một bàn tay vào sau ót " còn nói xàm ngôn có tin hay không ta cho người biết thế nào là khô máu" -- Tam thúc phía sau không chịu được thẳng chầu đành phải cắt đứt cái trò mèo này.

Nháo ô long một chút rồi mấy người Mã gia tách ra khỏi La Lan Học Viện, mọi người đã hẹn gặp ở nơi khác.

M.V.Tài dẫn mọi người đến cái tiệm vũ khí hôm qua, tới nơi thì hẳn tìm ngay tới Mộng Hi. Sau quá trình ra mắt và hỏi thăm nguồn gốc của Mộng Hi thì mọi người lại lên đi xem thánh khí.

Lên trên thì mọi người lại vây lại mấy cái thánh khí tiêu biểu, người của Địa Ngục môn và Thiên Long học viện đang tranh giành mua một món thánh khí. Có hai lão già như con gà chọi đang hung hăng nhục mạ lẫn nhau

"lão dụt món này ta định, ngươi có tư cách gì tranh với ta" -- Ông lão của Thiên Long học viện nói

Người kia của Địa Ngục tông cũng không kém nói " Thiên Long Học Viện nếu không có lão bắt tử Thiên Long kia chống lưng,các ngươi mấy thứ ba tròng này cũng chẳng là cái thá gì"

hai bên mắng nhau tung bừa, thấy có nguy cơ đánh nhau to thì Mộng Hi sau khi rõ ngọn nguồn đi ra giảng giải cho hai ông lão này nghe,đây cũng là trách nhiệm của nàng, dù sao nàng còn chưa chuộc thân

" Các vị tiền bối, không cần tranh nhau đâu, mấy món thánh khí này muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, chỉ cần có đủ thần tinh là được, không biết hai vị tiền bối muốn mua bao nhiêu cái"

Mọi người phía sau, cả hai ông lão cũng ngẩn người ra, cái thánh khí này không phải chỉ có một mà là có rất nhiều à.

Ông lão của Thiên Long học viện nói" không biết cô nương là ai, có vẻ rất am hiểu ở đây"

" Ta là nhân viên ở đây, các vị tiên bói muốn hỏi gì thì trực tiếp hỏi là được"--Mông hi đáp

Vậy làm phiền cô nương rồi " không biết nơi đây bán món đồ nào quý nhất, để cho lão phu mở rộng tầm mắt"

Mông Hi đáp" Chúng ta có lâu 3 là lâu đặc biệt, tiên bói muốn chiêm ngưỡng cũng được nhưng tiên bói phải tiêu ít nhất 50.000 thần tinh thì mới được lên, khi đi lên chỉ được đi một mình, nhưng nơi này cũng chỉ bán thánh khí còn muốn mua thần khí, bán tiên khí thì cần vào trong Ác Ma Lôu Đài, nếu hoàn thành những nhiệm vụ đặc biệt thu thập vật phẩm thì có cả Chủ Thần Khí"

Mọi người lại lần nữa hít hơi lạnh, đồ vật chỉ trong truyền thuyết thì nơi này cũng có bán, có cái gì không bán không?

Ông lão lại lên tiếng, ta nghe nói ở đây bán sáo trang không biết, sáo trang nguyên bộ của cây Hàn Băng Kiếm này ở đâu ta muốn mua nguyên bộ"

Mông Hi mừng thầm, nếu mà làm tốt thì sẽ có thưởng một ít thứ tốt, trả nợ xong thì ở đây làm việc cũng là sự lựa chọn không tồi. Thu hồi tâm tư nàng đạo

" Tiên bói theo ta " đi qua một cái màn ánh sáng mọi người lại bước vào một căn phòng khác, trong này cũng có một ít người đang nhìn chăm chú vào công năng của vật phẩm được ghi trên màn hình ánh sáng.

Mông Hi dừng lại trước một cái nơi trưng bày như bao nơi khác đạo " Tiên bói mời xem đây là nguyên bộ, mời tiên bói xem xét"

Không những ông lão, mà mọi người cũng nhìn vào bộ chiến giáp băng tinh kia, hôm qua mấy người cũng đã tới lâu 2 nhưng không xem hết được,

nơi này quá rộng, với lại ở trong này cũng tính phí theo giờ chứ không phải miễn phí, nên muốn nhìn thôi cũng mất tiền.

Ấn tượng của bọn họ là món thánh khí này đang giảm giá 10%

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Mua Sắm

☯☯☯☯☯ Bộ Bǎng Tinh (Thánh Khí Cấp 3 +5 toàn bộ) ☯☯☯☯☯

Cần tu vi thấp nhất Luyện hư hậu kì

Bǎng Tinh-Kiểm

Bǎng Tinh-Áo

Bǎng Tinh-Mũ

Bǎng Tinh-Quần

Bǎng Tinh-Dây truyền

Bǎng Tinh-Chân

Bǎng Tinh-Cánh cấp 1

Ép đá 25% may mắn

Ép Đồ bằng 5% may mắn

Tốc độ chạy, bơi, phi hành +35%

Thuộc tính kèm theo.

-50% kháng băng hàn

Ngăn cản toàn bộ công kích dưới huyền thăng

-25% sát thương phải nhận

+5% phản đoàn

+10% Xuất vũ kĩ, pháp thuật...

+5 toàn bộ: mặc vào tăng 10% hấp thụ băng thuộc tính

+10 toàn bộ: tăng phúc 35% đoàn đánh.

Bị Động sáo trang: Hào quang băng giá giảm 3% tốc độ di chuyển đối phương

Chủ động kĩ năng: Vụ nổ băng giá đóng băng 1s sau đó-40% tốc độ chạy đối phương 5s. tạo ra sát thương bằng 1 kích của Huyền Thăng sơ kì, phạm vi 100m, hồi phục 12 canh giờ

(Bộ Thuộc Tính Chưa Kích Hoạt)

Giá 50.000 thần tinh, giảm giá còn 45.000 thần tinh

" Hào... Hào... Hào thật là đồ tốt, Ta lấy bộ này " Ông lão của Thiên Long học viện đạo.

Mông Hi đáp " Tiền Bối Đứng vào trong cái lồng ánh sáng này, thả thân tinh xuống chân là được"

Ông lão làm đúng theo lời Mông Hi, lồng ánh sáng được bật lên thì trong phòng mọi người cũng nghe được âm thanh ngọt ngào từ trên bức tượng ác ma gần đó:

" Khu ngoại vi tầng 2 khách hàng mua thành công..

Bộ Băng Tinh(Thánh Khí Cấp 3 +5 toàn bộ)

có giá trị 45.000 thân tinh. được nhận kèm theo một bộ pháp khí + 10.
Xin chúc mừng "

Thanh âm vừa dứt thì một thân ảnh từ màn sáng cũng hiện ra, không nhìn ra ông lão trước kia đâu, mà là một hình ảnh thần thánh, mang lại cảm giác uy nghiêm, lạnh giá đến cả linh hồn cũng muốn đóng băng, trên bộ đồ có những ánh sáng lạnh lưu động, khiến người ta phải chú ý là một đôi cánh băng phía sau, một đôi cánh từ băng hoàn toàn nhưng không mang lại vẻ cứng nhắc mà linh động vô cùng, thi thoảng có những vụn băng rơi ra từ đôi cánh tạo ra cảm giác u sầu, còn chưa kịp để mọi người cảm nhận xong thì ông lão thu lại ngay, đặc ý nhìn đối địch của lão.

Ông lão của Địa Ngục Tông lên tiếng " Xin hỏi vị cô nương này có bộ nào có thuộc tính ngược lại với bộ băng tinh này không?"

" Tất nhiên là có thừa tiền bối, có một bộ hỏa long mời tiền bối tới bên kia" -- Mộng Hi đáp

Mọi người cũng đi theo để xem bộ thánh khí tiếp theo sẽ là dạng gì? Đi qua một căn phòng khác cũng giống như mấy căn phòng kia lác đác không mấy người, chỉ nhìn thềm nhỏ nước miếng mà thôi.

Mọi người dừng trước một chỗ gần cuối căn phòng. Trên mặt hình ánh sáng có mô tả hình dáng của bộ đồ và chức năng.

Bộ Hỏa Long(Thánh Khí Cấp 3 +5 toàn bộ)

Cần tu vi thấp nhất Luyện hư trung kì

Hỏa Long- Song Kiếm

Hỏa Long-Áo

Hỏa Long-Mũ

Hỏa Long-Quần

Hỏa Long-Dây truyền

Hỏa Long-Chân

Hỏa Long-Cánh cấp 1

Ép đá 25% may mắn

Ép Đồ bằng 5% may mắn

Tốc độ chạy, bơi, phi hành +35%

Thuộc tính kèm theo.

-50% kháng hỏa

Ngăn cản toàn bộ công kích dưới huyền thăng

-25% sát thương phải nhận

+5% phản đoàn

+10 Xuất vũ kỹ, pháp thuật...

+5 toàn bộ: mặc vào tăng 10% hấp thụ hỏa thuộc tính

+10 toàn bộ: tăng phúc 35% đoàn đánh.

Bị Động sáo trang: Hào quang bùng cháy tăng 3% sức hồi phục

Chủ động kỹ năng: NoVa tạo một vòng lửa xung quanh bản thân, hấp thu nhất kích của huyền thăng, sẽ biến mất, tạo sát thương cháy xung quanh, sức mạnh sánh ngang luyện hư sơ kì, kéo dài 5p phạm vi 5m, hồi phục 6 canh giờ.

(Bộ Thuộc Tính Chưa Kích Hoạt)

Giá 50.000 thần tinh, giảm giá còn 45.000 thần tinh

"Được ta lấy bộ này" - lão giả nói.

.....

Sau một hồi chọn lựa mấy người cầm đầu cũng mua cho mình một bộ cho bằng bạn, bằng bè, do muốn lên tầng 3 nên bọn họ bỏ ra thêm 5 ngàn thần tinh mua mấy món pháp bảo cho đám hậu bối.

Mọi người rất hưng phấn, không ngờ đi theo ra ngoài một lần lại được ban thưởng pháp bảo, tuy mỗi người chỉ một món nhưng cũng đủ rồi.

Mã Văn Tài nói với Mông Hi " Mông Hi tỷ, tỷ chỉ cho ta mua một bộ pháp bảo hợp với ta đi".

Mông Hi cười quyền rũ rồi nói " Phu quân tương lai tất nhiên phải tự tay của ta chọn chứ. hi hi."

Mã Văn Tài cười ngượng ngùng, đừng nhìn ngày thường hấn hay trêu ghẹo con gái nhà người ta nhưng thật ra hấn trong chuyện tình cảm còn non và xanh lăm, bị Mông Hi trêu chọc thì hấn mặt đỏ liên tục.

Mông Hi thấy vậy thì cười khúc khích không ngừng, nàng cảm thấy tiêu thị tươi này thật ngọc, cả ngày làm bộ dáng lão luyện chứ thực ra thì chẳng biết gì, hơi một tí thì đỏ mặt, nàng cảm thấy rất thú vị khi trêu chọc hấn.

Hai người lén lén lút lút vậy đưa tới sự chú ý của Mã Văn Thiên và Hoắc Lưu Ly, thấy hai người lại đi lên trên tầng 2 thì hai người nhanh chân chạy lại, Lưu LY bất quá nói

" Hai người các người sẽ không đi vụng trộm chứ "

" Không có, Mộng Hi tỷ giúp ta chọn pháp bảo rồi, bây giờ ta đi mua" Mã Văn Tài thanh minh.

Văn Thiên với Lưu Ly nhìn hẩn với ánh mắt coi thường. Lưu Ly cảm khái

" Có tình nhân Mộng Hi tỷ là người hiểu biết thật tốt, không như ta phải tự mình mò mẫm"

" Người không có thì ghen à, thích thì kiếm một người đi "

" Sao ta phải ghen chứ, 2 chúng ta chơi với nhau từ bé, ôm nhau mà lớn,... tình nhân của người cũng là của ta đúng không?" Lưu Ly khoác vai Mã Văn Tài nói

"Tránh xa ta chút nam nhân bà, muốn nhờ vả thì nói ra đi còn bày đặt kiếm cớ, không biết xấu hổ"

" Chỉ anh hiểu lòng em, hì hì, Mộng tỷ làm phiền nhé" nàng quay đầu qua nói với Mông Hi.

Mông Hi mỉm cười nói " không sao chẳng qua là tìm thêm một bộ chỉ mắt thêm chút thời gian mà thôi"

" Vậy thêm ta nữa " Văn Thiên lên tiếng

Mộng Hi bất đắc dĩ gật đầu, tâm lý thầm mắng lão nương nói vậy thôi mà người cũng tưởng thật à, người là anh trai phu quân ta, ta nhìn. Mong

sao tên này sinh con không có hậu môn, nàng rửa cái tên nào đó không biết điều.

Bốn người đang đi thì ngọc bội của Mã Văn Tài sáng lên, cầm lên hư ảnh mẫu thân đại nhân của hắn đang cầm một ly nước màu đỏ không biết là cái gì nói:

"Mộng Hi cô nương đã được mẫu thân chuộc ra rồi, số tiền mà con hứa cho nàng thì vẫn cho, dù sao nàng là người của người rồi, của nàng cũng là của người, giấy sinh tử đồng tâm đã được mẫu thân xử lý rồi, không cần cái giấy đó mong là nàng giữ lời hứa trông nom con, sau này con tự cầu nhiều phúc nhé" nói xong hư ảnh biến mất

Hắn chưa kịp phản ứng thì một đợt hương thơm đánh úp lại, Mông Hi kéo hắn ra một bên nói

" phu quân tiền của thiếp đâu, mẫu thân đã bảo thiếp trông chàng rồi,"

" trong nhẫn trữ vật của nàng 5 ngàn còn một nửa của ta, bây giờ chúng ta đi mua pháp bảo đi"

" Hi.Hi. vậy theo thiếp chúng ta mua một bộ uyên ương" nói xong thì nàng nắm tay hắn chạy như bay, mặc kệ 2 người phía sau?

Thấy 2 người đằng trước đi nhanh như chớp vậy thì Lưu Ly cũng lôi tên Văn Thiên chạy theo.

Đi đến một nơi hẻo lánh, trong này chẳng có ai thì bốn người dừng lại.

" Nơi này tạm thời bị mọi người không để ý tới, chúng ta nhanh chân tới trước kiếm lợi lớn, cái phòng này chỉ hiện trong vòng nửa canh giờ thôi, nếu may mắn đôi khi sẽ có món hạ giá 20% liền" - Mông Hi nói

" Phu quân lại đây chúng ta lấy bộ này"

" Cho ta xem nào "

☯️☯️☯️☯️ Bộ Âm Sát(Pháp bảo Cấp 5 +10 toàn bộ)☯️☯️☯️☯️

Cần tu vi thấp nhất Nguyên Anh hậu kì

Âm Sát- Roi

Âm Sát-Áo

Âm Sát-Mũ

Âm Sát-Quần

Âm Sát-Dây truyền

Âm Sát-Chân

Ép đá 25% may mắn

Ép Đồ bằng 5% may mắn

Tốc độ chạy, bơi, +45%

Thuộc tính kèm theo.

Ngăn cản toàn bộ công kích dưới Hóa Thần

15% khuếch đại kĩ năng

-25% sát thương phải nhận

+5% phản đoàn

Toàn bộ + 5: tăng tầm nhìn 5%

Toàn bộ +10: sau 1p cung cấp một vòng bảo vệ hoàn toàn chịu được nhất kích hóa thần đỉnh cao

Bị động: ở gần bộ dương sát trong 5 dặm tăng 5% thuộc tính.

(Bộ Thuộc Tính Chưa Kích Hoạt)

Giá 5000 thần tinh giảm 20% cong 4000 thần tinh

  Bộ Dương Sát (Pháp bảo Cấp 5 +10 toàn bộ)

Cần tu vi thấp nhất Nguyên Anh hậu kỳ

Dương Sát- Kiếm

Dương Sát-Áo

Dương Sát-Mũ

Dương Sát-Quần

Dương Sát-Dây truyền

Dương Sát-Chân

Ép đá 25% may mắn

Ép Đồ bằng 5% may mắn

Tốc độ chạy, bơi, +45%

Thuộc tính kèm theo.

Ngăn cản toàn bộ công kích dưới Hóa Thần

15% khuếch đại kỹ năng

-25% sát thương phải nhận

+5% phản đoàn

Toàn bộ + 5: tăng tầm nhìn 5%

Toàn bộ +10: sau 1p cung cấp một vòng bảo vệ hoàn toàn chịu được nhất kích hóa thần đỉnh cao

Bị động: ở gần bộ dương sát trong 5 dặm tăng 5% thuộc tính.

(Bộ Thuộc Tính Chưa Kích Hoạt)

Giá 5000 thần tinh giảm 20% còn 4000 thần tinh

  Vật Định Tinh (Pháp bảo Cấp 8)

Hai người đeo nhẫn cùng cấp tăng 5%

Giá 1500 thần tinh giảm 10% còn 1350 thần tinh.

Mã Văn Tài nói

"chúng ta mua bộ này đi"

" Vâng phu quân"

.....

Hai người đã mua xong ngắm nghía một chút thì cũng thấy hai người Lưu Ly và Văn Thiên, nhưng khi nhìn thấy Văn Thiên thì Văn Tài không

nhìn được cười to.

" Ha Ha Ha Ha, ca ca người sao lại viết lên mặt thế kia, lại còn viết NGƯỜI NGHÈO, hahaha, ta cười chết mất thôi".

Hai cô gái cũng che miệng cười duyên không ngừng, Văn Thiên không sao cả đáp

" Cái này không phải ta tự viết lên đấy"

"Vậy ai viết lên mặt của đại ca vậy?"

" Cửa hàng viết"

"Tại sao?"

" Thiếu nợ"

Mã Văn Tài nghi ngờ " Mẫu thân cho huynh 1.0000 thần tinh cơ mà, đại ca mua cái gì thiếu bao nhiêu?"

" Ờ thì mua pháp bảo, thiếu 6000 thần tinh"

"Á, huynh mua cái gì sao mà đắt vậy?"

" Ta mua cái đó" vừa nói Văn Thiên chỉ vào màn ánh sáng kế bên tay phải hắn.

mọi người thấy 3 chữ đỏ chói GIÁ ĐẶC BIỆT -40%

 Bộ Trâu Xanh(Pháp bảo Cấp 5 +15 toàn bộ)

Cần tu vi thấp nhất Hóa Thần sơ kì

Trâu Xanh- Song Trùy

Trâu Xanh-Áo

Trâu Xanh-Quần

Trâu Xanh-Dây truyền

Trâu Xanh-Chân

Ép đá 25% may mắn

Ép Đồ bằng 5% may mắn

Tốc độ chạy, bơi, +15%

Gây tê liệt đối thủ 0,1s trong đòn đánh 40% cơ hội gây ra

Thuộc tính kèm theo.

Ngăn cản toàn bộ công kích dưới Hóa Thần

15% khuếch đại kỹ năng

-25% sát thương phải nhận

+5% phản đòn

Toàn bộ + 5: tăng tầm nhìn 5% tấn công

Toàn bộ +10: tăng 5% phòng, -5% khi bị công kích linh hồn

toàn bộ + 15: Bí Kỹ(sức mạnh cuồng loạn) miêu tả người mặc giảm 50% phòng thủ tăng 50% tấn công trong 1 phút

(Bộ Thuộc Tính Chưa Kích Hoạt)

Giá 20000 thần tinh giảm 40% còn 12000 thần tinh

Xem xong Văn Tài nói

" Chỉ có 12000 thần tinh, làm sao huynh lại thiếu 6000 thần tinh"

"Ta mua thêm 2 chiếc nhẫn mỗi cái 2000 nữa"

"Mà cửa hàng này cho vay không giấy tờ gì à"

" Không có giấy tờ, nó cài vào trong đầu một loại cấm chế, nếu 10 ngày không trả thì chết"

"Vậy chúng ta nhanh lên truyền tin cho mẫu thân trả sớm ngày nào hay ngày ấy"

" Không cần lo lắng mẫu thân đã đi trả rồi, cái chữ trên mặt cũng đang biến mất dần, mẫu thân truyền tin ta còn cần mua thêm gì nữa thì mẫu thân sẽ đưa thêm"

Mã Văn Tài ôm ca ca hắn nói với vẻ mặt oan ức

" Đều cùng một mẹ sinh ra sao lại có thể bất công như vậy, ta chỉ có 5000 mà thôi.. hu hu. ta bị ghét bỏ"

" Đệ không cần thương tâm đâu, tư chất của đệ quá phế vật rồi, nên không được đầu tư, ca ca mạnh rồi thì sau này có ai bắt nạt đệ thì gọi ca"

"Huynh đang tổn hại đệ phải không? sao nghe ngứa mông quá vậy "

" Không có, ta nói sự thật, ngứa mông chắc do đệ lười tắm bị ghê thôi"

Mã Văn Tài ; "..... Cạn cmn lời....."

Sau cuộc nói chuyện củ chuối, mấy người đi xuống, mẫu thân đại nhân đã thông báo, đã chọn ra mấy người để vào Ác Ma Lô Đài trong đó có bọn họ, nên phải về lẹ lên để mà bám đuôi sau.

Bên trong một bầu không khí yên tĩnh đến rợn cả người, bên trong Lâu Đài Ác Ma thì trời tối tăm, trên đường phố có từng nhóm khô cốt đi lại, bên đường có cách một đoạn thì có một ngọn đèn làm từ đầu lâu 2 mắt phát xạ ra những tia sáng xanh biếc, thi thoảng có những tiếng ai oán, khóc thít thít của những đứa nhỏ từ nơi đâu lặ đi lặ lại.

Có người không nhìn được nói " đây là nơi nào vậy, cái này là nơi cho ma, quỷ sinh sống chứ đâu phải con người có thể sống" tiếng nói của hắn không lớn nhưng trong không gian này nó lặ đi lặ lại khiến cho mấy người trẻ tuổi lạnh run.

Mộng Hi lên tiếng " Yên lặng mà đi, người nói thêm vài câu nữa thì chân nguyên sẽ không còn nữa đâu, hết chân nguyên thay vào đó là huyết của người đấy."

Nghe Mộng Hi nói mọi người cảm nhận cũng không thấy gì nhưng khi nói nhỏ một câu thì một lượng lớn chân nguyên như nước thủy triều thoát ra. Mọi người biến sắc, cái này là cái quý gì à...

Dừng trước một cửa hàng, Mộng Hi đạp lên cái cục đá bên cạnh 3 cái thì, cửa sổ mở ra một đứa bé hỏi,

"bao nhiêu cái?"

"120"

"12 Thần tinh"

Mộng Hi trả tiền rồi nhận 120 tấm phù, ra ngoài nàng nói " Mỗi người 3 tấm, nói càng nhiều thì tấm phù hết càng nhanh, tối đa 9 ngày nó sẽ tan biến.

" Bây giờ chúng ta đi về phía trước hỏi đường thôi, đến nơi này ta không biết gì nữa, trước kia nơi này khác cơ bây giờ đã thay đổi khiến ta không nhận ra, rất xin lỗi mọi người"

"Đã làm phiền cô nương dẫn đường rồi, chúng ta sẽ có cách".

Mọi người lại đi về phía trước đi trên con đường tối tăm, khi đi khoảng nửa canh giờ, ở đây có một bể máu rất lớn, chính giữa có một pho tượng không biết làm từ cái gì mà pho tượng như có sự sống, 2 mắt lấp lánh hào quang màu tím, xung quanh bốc lên hắc vụ ngùn ngụt nhìn tà ác tới cực điểm.

Xung quanh còn có rất nhiều người đang cầu khẩn, rồi uống thứ nước từ dưới bể lên trông thật kinh dị, rồi thấy bọn họ tự cắt cổ tay cho máu chảy xuống bể.

Thấy một người có vẻ không giống mấy người đang điên khùng kia thì Mã Văn Tài lân la lại hỏi:

" Huynh đệ những người này đang làm gì à, người dân trong lâu đài này đi đâu hết rồi"

Người kia quay lại nhìn rồi như súng máy nói

" Bọn họ đang hiến tế huyết cho sự hỗn loạn và hủy diệt, mọi người trong thành đã đi vào trong chính điện rồi chúng ta không vào được, nên hôm nay mới không có cửa hàng mở cửa là vậy"

" Vậy sao mấy người này không vào trong?"

"Mấy người này là mới gia nhập không có tư cách tham gia tại chính điện. Xung quanh lâu đài nơi này còn có 2 địa điểm như thế này nữa"

" Bức tượng ở kia là Điện chủ của Ác Ma Điện sao? "

"Huynh đệ chắc mới vào lần đầu phải không? mà ối này giờ còn không biết người là ai, ta là Thiệu Lăng "

" Ta là Văn Tài,Đúng vậy ta là lần đầu đi tới nơi này,, mong Lăng huynh nói rõ hơn"

"Ừm để ngu huynh nói cho đệ biết, chỉ cần uống cái nước ở bể này sẽ thành người của ÁC MA ĐIỆN, không những thế mà đệ còn có sức mạnh tăng cường, may mắn nếu là tinh anh hộ vệ thì càng nhiều chỗ tốt, Bức tượng này là của xà thần đại nhân, còn có 2 bức tượng như vậy một là của ám ảnh đại nhân, hủy diệt đại nhân, còn chính điện ta không nói người cũng biết á".

"Bọn họ rất mạnh sao Lăng huynh?".

" Đâu chỉ mạnh, Hủy diệt đại nhân ít nhất cũng có tu vi Tích Địa cảnh".

"Huynh thấy vị đại nhân đó rồi à".

"Thấy rồi, nhìn rất khả ái".

Mã Văn Tài có chút suy nghĩ lung tung, tên trước mặt này không phải bị cong rồi chứ, hấn cười khan nói:

" Làm sao lại có thể khả ái được, không phải mặt tên kia luôn đằng đằng sát khí sao? thân hình to lớn, vết sẹo chằng chịt".

" Ai nói với đệ như vậy " Tên Thiệu Lăng này như bị cái gì kích thích rống lên với Văn Tài làm mấy người cũng chú ý.

"Đệ chỉ đoán thôi, nghe cái tên hủy diệt thì liên tưởng đến như vậy à" hấn vuốt mồ hôi, tên Thiệu Lăng này có khi bd nặng rồi".

" Tại đệ chưa thấy thôi, 3 vị đại nhân ai cũng là thiên thần cả, thật cao quý và xinh đẹp"

" Là nữ, không phải nam à"

"Thật là mệt với người quá, thôi người cố gắng quan sát bức tượng đi sẽ biết"

" Nhưng nó khói đen mịt mù thế kia làm sao quan sát được cơ chứ" - Văn Tài có chút oán nói.

" Chờ"

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Ác Ma Điện Chiêu Sinh

Trong chính điện, hơn ba vạn người tụ tập quanh một hồ máu đang bốc lên những ánh sáng sao màu đỏ, bức tượng giữa bể máu đang hấp thu những sợi huyết khí này, nó không giống bên ngoài bốc lên khói đen mà xung quanh nó những luồng huyết khí toát ra mạnh hơn trên hồ hàng chục lần, len lỏi vào từng người trong đại điện,.

Sau khi nghiêm túc khẩn vái thì mọi người đứng lên, ba người Vũ Y ngồi lên 3 vị trí gần chủ tọa, 72 người thành viên nòng cốt thì tiếp theo và mấy trăm Tinh Anh Ác Ma Thủ Vệ, còn 3 vạn Hộ Vệ bình thường thì vẫn đứng xung quanh bể máu.

Vũ Y đứng lên cất tiếng

" Điện chủ trước khi bế quan đã có căn dặn chúng ta rằng sau khi tất cả mọi ổn định thì bắt đầu thu thập cô nhi từ các nơi, các người nghèo khó, dân chạy nạn bọn họ sẽ là lực lượng mới bổ sung cho tiêu hao của chúng ta "

" Hai là tuyên cao thiên hạ "ÁC MA ĐIỆN" Chiêu sinh, còn việc tiêu diệt Địa Ngục Môn thì điện chủ có lệnh không cần gấp, bọn họ chẳng qua cũng là râu ria mà thôi, chúng ta hướng đến là một thế giới khác, sau đây mọi người hãy tự đọc thông tin cần biết đã được in vào trong ngọc truyền tin rồi"

" Nửa canh giờ sau ai có thắc mắc gì thì hỏi, nếu không thì sau đó bắt đầu làm việc"

" Vâng, âm ảnh đại nhân"

.....

" Vũ Y này mấy người của tông môn và học việc kia thì làm sao?" -
Tiểu Lan đạo.

"Mặc kệ bọn họ đi, muội mới lười cùng bọn họ nói chuyện, mấy việc này ca ca giỏi hơn"

"Ừm, không biết đại ca khi nào xuất quan nữa"

" Chắc cũng nhanh thôi, mới nửa tháng mà muội mệt chết đến nơi rồi, ca ca mà thêm 15 ngày nữa không ra muội mặc kệ luôn đấy" nói xong tiểu cô nương nằm ườn ra như đã mất đi hết sức sống.

Mấy người ở đằng dưới nghe mà đổ mồ hôi, không biết sao điện chủ lại tin tưởng ba tiểu cô nương này như vậy nữa, một người thích giết chóc, một thì ham chơi, một người còn lại thì cả ngày chỉ muốn tu luyện, mấy ngày nay bọn họ cũng hết hơi rồi, ba nàng tiểu ác ma này quậy tung bùng, cầu thiên khẩn địa, điện chủ mau xuất quan.

Nửa canh giờ sau.....

Tiểu Lan lên tiếng

" Mọi người đã rõ chưa? có ai ý kiến gì không "

" Đã rõ"

" Vậy đi làm thôi, một tháng về một lần, nếu có mầm móng tốt, hoặc đủ một trăm người cũng có thể trở về!!! Tan Hội Nghị"

Mọi người đặt tay lên ngực hô lớn

" Nhật Nguyệt Vô Quang Duy Ta Độc Hành"

" Nhật Nguyệt Vô Quang Duy Ta Độc Hành"

" Nhật Nguyệt Vô Quang Duy Ta Độc Hành"

.....

Ngày hôm sau mọi người thấy ở ngoài,thánh thành tụ tập hơn vạn tên luyện hư cảnh mỗi người đều mặc áo bào đỏ đậm, trên áo ác quỷ vờn quanh nhìn là biết không phải thứ gì tốt rồi.

Một ông lão lên tiếng nói to

" nhiệm vụ bắt đầu nếu có vấn đề không giải quyết được có nguy hiểm cao thì bóp nát truyền tống trở về thánh thành!!! Mọi người nghe rõ chưa?".

" Rõ ràng"

Hô một câu vậy mọi người như những làn u ảnh phiêu đảng khắp trời rồi biến mất trong tầm mắt mọi người.

Ngày hôm đó thì một thông tin oanh động mọi thế lực, Ác Ma Điện phái ra hơn vạn luyện hư thu những trẻ mồ côi, người dân chạy nạn, người bình thường cũng được thu, có người không muốn đi nhưng bị người của Ác Ma Điện dùng ma tinh và kim tặc đập cho choáng váng.

Thành ra mọi người đều nói rằng Ma Quỷ xuất thế dùng tiền đổi mạng. Thật ra đó là người bình thường thôi, bọn họ có không muốn cũng không dám cãi lại người tu luyện cả nên dòng người về thánh thành như nước lũ càng ngày càng nhiều.

Tin tức tiếp theo là Ác Ma Điện chiêu sinh, bất kể ai cũng có thể thi vào và được nhận nhưng cấp bậc khác nhau mà thôi. Đó chỉ là điều không đáng

nói cái chính là nếu là thành viên Ác Ma Điện có cừu hận gì, trong phạm vi năng lực mà Ác Ma Điện có thể xử lý thì sẽ giúp thành viên đó giải quyết nếu thành viên yêu cầu.

Cái thông báo này vừa ra thì có rất nhiều thế lực nhỏ sợ bóng sợ gió, còn có người không hiểu Ác Ma Điện thì khịt mũi coi thường.

Tại một thành trì gần Thái Nhất Tông, một tên hắc y đội mũ rộng vành đang ngồi trong quán trà nghe được mọi người bàn tán thì quyết định đi một chuyến.

Nàng tên Trầm Thiên Tuyết là con gái duy nhất của gia chủ trần gia, vì bảo vệ nàng mà đắc tội với thiếu môn chủ Thái Nhất tông khiến cho gia tộc 1200 người không còn một ai.

Bây giờ nàng cũng như chuột chạy qua đường, bị đuổi giết suốt 2 năm qua, thời gian qua 2 năm hận ý không tan mà càng ngày càng tăng thêm, siết chặt bảo kiếm nàng đứng dậy. Lấn vào đám người rồi biến mất.

Tên tiểu nhị này giờ không có biểu hiện gì bất thường nhưng khi tên hắc y kia đứng dậy thì hắn ngừng làm việc mà dõi theo tên hắc y, nhìn chăm chăm vào tên hắc y chỗ biến mất một lát rồi hắn quay vào trong quán.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Xuân Đức Thức Tỉnh Và Hắc Ám Ma Thụ

Sau khi thông báo tuyển sinh ra được vài ngày thì khắp nơi vô cùng náo nhiệt, nhưng có một nhóm người đang mặt mày như đưa đám.

Nhóm người tam tông, tứ viện bây giờ đã tách ra, lui hết ra vùng ngoại vi trú lại, trong Ác Ma Lô Đài quả thật không phải dành cho người sống, với mỗi ngày 1 thân tinh/ người, 3 ngày lại tốn một tấm phù, cái nào cũng là thân tinh mới mua được, nhóm họ chịu không nổi số tiền tiêu pha như vậy?

Văn Tài đang đi dạo phố cùng đi với hắn là mặt quan tài Văn Thiên, Văn Tài lên tiếng trước

" Đại ca, sao bọn người tam thúc không về lại học viện dù sao cũng biết thực lực tương đối của Ác Ma Điện rồi mà, ở đây làm cái quần què gì không biết? "

" Ta cũng chịu, lớn tuổi rồi suy nghĩ khác, có khi già rồi nên có vài quyết định không sáng suốt cũng là bình thường thôi".

" Vậy đại ca nói xem chúng ta có nên gia nhập Ác Ma Điện không?".

" Không, nghe mọi người nói đã làm thành viên của Ác Ma Điện thì sinh tử không do bản thân nữa, với trong đó cũng không có cô nương nào nóng bỏng cho đệ vào đâu".

" Vậy thì chán nhỉ, nếu có nhiều tiền thì đi vào trong Ác Ma Lô đài mua vài bộ thân khí".

" Bán cả gia tộc có khi đủ mua được một món thần khí"

Khi hai người đang nói chuyện thì một âm thanh như kim loại va chạm vang lên khắp trong thánh thành.

" Thông báo khẩn cấp yêu cầu tất cả mọi người di chuyển ra ngoài thánh thành 30 km, trong thời gian một nén hương nếu ai không đi thì tự gánh hậu quả "

Hai người nhìn nhau một cái rồi quay về chỗ ở của đám người bọn họ..

.....

Trong không gian vong linh

☯☯☯☯ Hoàn thành quán đỉnh ☯☯☯☯

☯☯☯☯ Hệ thống cấp đã lên cấp 2 ☯☯☯☯

☯☯☯☯ Cập nhật vật phẩm mới ☯☯☯☯

Xuân Đức sau khi bị nhồi đi học thì hấn ngu ngu. Được một lúc thì hấn thanh tỉnh lại, câu đầu tiên

" Má nó, hệ thống ngươi lừa bố mày à, cái mẹ gì mà quán đỉnh, tổng cổ bố vào cái không gian tối đen rồi cho ta đọc sách thiệt thòi người cũng nghĩ ra được, 15000 năm ta có mỗi đọc sách. fuck...fuck...fuck."

" Đồng bọn tại tư chất của ngươi không giống người thường, người bình thường chỉ cần 10.000 năm là có thể nhớ các tri thức đó rồi, cũng tương đương 10 ngày ở ngoại giới, nhưng ngươi tư chất khác người thường nên cần thời gian dài hơn một chút, ta có tin tức đáng mừng cho ngươi đây có muốn nghe hay không?".

" Đừng có mà lấp liếm cho qua chuyện, ta thù dai lắm đấy việc này ta nhớ, được rồi anh không chấp với chú nữa, lần sau nhớ nói rõ ràng là được, mà có cái gì hot nói nghe xem nào?"

" Có 2 tin tức tốt nghe cái nào trước "

" Cái nào cũng được, nói nghe đi "

" À thì... trong 15 ngày người đọc sách thì đã bán được 32 bộ thánh khí, theo như yêu cầu của người là tăng giá gấp 10 và giảm 10% chúng ta thu lợi 2.435.826 thần tinh. Vui mừng tiếp theo là ta tìm thấy trong kho một té bào cây hắc ám ma thụ bỏ ra rất nhiều sức lực đã thành hạt giống rồi"

" Oh, nhiều ghê vậy à, mà cái cây đó có tác dụng mẹ gì không mà người có vẻ quan trọng ghê thế"

" Đương nhiên là nhiều rồi, tác dụng thì nhiều trọng yếu có 2 cái chính, cái thứ nhất là nó có khả năng thủ hộ cực mạnh thứ 2 là nó có thể giúp người ta ngộ ra chân lý, đạo quả, pháp tắc"

" Cái thủ hộ thì tốt, cái thứ 2 thì phé, không nói người cũng biết ta không giống người thường mà, mà người lên cấp 2 có cái gì mới không? lên cấp tiếp theo cần những gì"

" Cũng không gì nhiều, chẳng qua là ta giúp đỡ người nhiều hơn chút ít mà thôi, muốn lên cấp thì cũng đơn giản, từ cấp 3-5 ta cần năng lượng cấp thấp từ lấy từ thần tinh là được rồi, cấp 3 cần 10.000.000, cấp 4 thì cần 100.000.000 và một cái tiểu thể giới nhỏ bốn nguyên, cấp 5 thì 1 tỷ năng lượng cấp thấp cần 10 cái bốn nguyên tiểu thể giới"

"Mẹ vậy mà không nhiều, mà bốn nguyên tiểu thể giới là cái con khỉ gì thế?".

" Đồng bọn người đọc sách 15.000 năm mà không biết cái này à? "

" Học nhiều quá quên cmnr, khi khác xem lại sau. "

Hệ thống: "" ""

" Người cứ tiêu diệt hết thầy sinh vật trong cái tiểu thế giới đó hay đồng hóa bọn nó làm Ác Ma Hộ Vệ hay tử linh sinh vật là được, việc còn lại ta lo cho! "

" Được á, mà chú giúp anh lên cấp trang bị cái, tốt nhất nhé, nói chung có đồ ngon sau đi kiếm tiền cái gì cũng dễ dàng "

" Cái thân thể của người bây giờ cũng quá phế đi, không tu luyện được nên đồ có mạnh hơn thì có làm sao, người không chịu nổi tiêu hao à, bây giờ người chỉ có thể giết các sinh linh ta giúp người hấp thu tinh huyết và linh hồn của bọn họ bồi bổ người, công nhận số kiếp của người đen như than, thể chất gì không chọn lại chúng cái Ác linh thể chất, sau này người nên xem lại chuyện ăn ở "

" Chú không cần khinh bỉ anh, dù sao anh là người phạm được như bây giờ là ngon rồi, còn ai đó bây giờ,, hắc hắc, thôi dẹp mấy cái chuyện ba láp này lại đi, giúp ta lên cấp đồ đi, 2 triệu thân tinh lần này đầu tư cho ta, sau rồi đợi một chút thời gian là kiếm lại được cho người lên cấp "

" Bây giờ tài nguyên quá ít đành phải vậy thôi, người tính xem tiếp theo đi kiểu gì, còn ta chỉ có thể phụ trợ thôi, đang còn yếu mà ra gió thì rất dễ đi, bây giờ phải ẩn núp "

" Biết vậy còn nuôi ảo tưởng, ảo tưởng của người không chỉ trở lại đỉnh phong mà còn tiến xa hơn đánh chiếm các tinh vực, tiên vực còn cả ma vực, muốn đợi đến lúc đó thì ta cũng xanh cỏ rồi nên chả quan tâm người làm cái mẹ gì "-- Xuân Đức khinh bỉ nói

" Đúng là càng học lại càng ngu, ta không chết người làm sao mà chết được, người ta nói đi một ngày đàng học một sàng khôn, người thì tốt, học cho ngu người kết quả còn ngu hơn xưa"

Xuân Đức: ""

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Sức Mạnh Tăng Cường Khủng Bố

" Ấy thôi.. Anh nói không lại chú, bỏ qua cái vấn đề củ chuối đó đi, bây giờ thì anh muốn chú nâng cấp max trang bị mà anh có thể sử dụng được, muốn đi chinh chiến thì cần binh, nên mấy cái kĩ năng hắc ám hay huyết mạch lên cấp được lại càng tốt, mà có cái huyết mạch nào tốt hơn không tạo cho ta một cái khác đi"

Hệ Thống xem thường nói " Người làm như huyết mạch muốn là có ấy, ta chỉ còn mỗi cái huyết mạch ác ma thủ hộ đó thôi"

" Thế sao ngày trước lúc trong cửa hàng ta thấy nhiều loại huyết mạch vậy cơ mà, chẳng lẽ không phải? hay là người treo vật phẩm cho đẹp thôi, có người mua lại kêu hết hàng"

" Cũng gần như vậy, cái huyết mạch này nó liên quan nhiều thứ không thể giống như các thứ khác có thể dùng pháp tắc cân bằng mà trao đổi được, nên muốn có huyết mạch mới thì phải tự đi săn rồi"-- Hệ thống trịnh trọng nói.

" Được rồi, đã biết, đã biết, làm xong đi thông báo cho ta anh một tiếng, còn bây giờ yên lặng để anh suy nghĩ mai này"

Hệ thống: ""

.....

Sau một lúc hệ thống nói

"Mọi thứ đã xong, người tự xem đi có vài mục do hết thần tinh nên ta bỏ qua, ta dùng năng lượng liên tục cũng sắp hết năng lượng mà chết rồi, nên đi nghỉ sớm, sau này có hỏi cái gì thì hỏi người đại diện của ta là được, ta còn đề một chuyên chức tự động nhắc nhở khi có biến đổi mới cho người nữa đó, chúc người không qua sớm bị siêu sinh, next đây"

Xuân Đức hờ hững nói " Biến đi cho trời trong, nắng ấm, mọi việc đã có anh lo chú yên tâm".

*** Mở thông tin nhân vật > Thông tin trang bị

 Bộ Thiên Đạo (phẩm chất Cam) +20(kích hoạt thuộc tính)

+200.000 công

+20.000 phòng

+2000.000 hp

+20.000 mana

+200 tốc độ chạy

+dịch chuyển lên đồng minh sau 1s

+blink 1000m

+80% công

+80% phòng

+80% nhanh nhẹn

+30% tấn công hoàn hảo(x10)

+50% đỡ đòn

+50% né tránh

+50% phản đòn

+40% bạo thương +300%

+50% choáng 1s/ phát đánh

+70% giảm sát thương

+12% hp/s

+1000 hồi mana/s

90s giải các thiệt hại trên người

  Cánh Ác Ma Cấp 3 + 10

+888.888 Công

+20.000 Phòng

+100% Công

-30% phòng của đối phương

Bị Động(Đòn hủy diệt): X100 lần sát thương, 2% cơ hội xảy ra.

  Ác Quỷ Quán Quanh(nhận chủ)

cấp nhưng cũng tốt rồi, mấy tên Hộ Vệ Tiêu chuẩn bây giờ là kế thừa 2% chiến lực của hắn rồi. bây giờ hắn chiến lực đã 15 triệu có dư rồi.

Vong linh kỹ năng từ cấp 6 +8(phe phái và đại lung) lên cấp 10+8 có thể triệu hồi ra Huyền Thăng cao giai.

.....

.....

Bên ngoài thánh thành cách 30 km và ở những nơi khác, các thành viên Ác Ma Điện bỗng dưng cảm thấy sức mạnh của bọn hắn tăng lên mãnh liệt, tất cả mọi người bây giờ đều có chiến lực Huyền Thăng Cảnh, cái này là chiến lực thôi chứ tu vi bọn họ thì ái ngại quá, toàn tiên thiên, kim đan.

Mọi người lại để tay trước trái tim hô:

" Điện Chủ Vô Địch, Ác Ma Vĩnh Sinh"

Thấy đám tín đồ của ÁC MA ĐIỆN tự dưng bùng nổ ra khí thế dọa người rồi thu lại, rồi hành lễ không hiểu phát cái thần kinh gì nữa. Mà cái đám người này rất lập dị, không phải cùng là tín đồ thì rất ít khi nói chuyện, làm cho mấy người muốn thăm dò tin tức cảm thấy phiền lòng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Chiêu Sinh Bắt Đầu

Ầm.....Ầm.....Ầm

Mặt đất mọi người đang đứng rung động kịch liệt, một lớp hắc khí bao trùm hết qua vực ngoài 25 km, khắp nơi tiếng rống liên tục của lệ dục,.....

Trên thiên khung, bầu trời mây đen kéo tới, tạo thành cảnh tượng kì dị, những đám mây chen chúc nhau, xáo trộn như có quái thú trong đó, thi thoảng có tiếng sấm đình tai nhức óc vang lên, còn có mấy tia chớp màu đỏ thật quý dị...

Phương xa những con ma thú, yêu thú, tử linh sinh vật như bị loại sức mạnh nào đó thúc đẩy chúng tụ họp lại với nhau, cách xa thánh thành khoảng 200 km,, chúng liên tục hú lên, kêu gào liên miên bất tuyệt...

Hắc khí ngày càng dày lúc đầu còn có thể quan sát bên trong đang xảy ra cái gì bây giờ thì không, hắc khí như mấy con quái long cắn nuốt tất cả thần thức của mọi người....

Thời gian khoảng 3 canh giờ qua đi, mặt đất rung chuyển mới kết thúc, khắp nơi vẫn duy trì cái bầu không khí có tận thế sắp đến này, những bầy ma thú, yêu thú hay tử linh sinh vật có hàng ngàn con tụ tập lại một chỗ, xa xa mà gào thét...

Một âm thanh rét lạnh vang lên từ đám hắc vụ

" Kể từ bây giờ Ác Ma Điện tiến hành chiêu sinh, người không phải là thành viên, hoặc không phải là người tham gia sát hạch thì không thể tiến vào thánh thành, thánh thành sẽ chào đón mọi người trở lại vào thời gian kết thúc chiêu sinh, không có ngoại lệ, người tự tiện đi vào tự gánh hậu quả".

Nghe thấy âm thanh này thì mọi người yên lặng trong chốc lát lại bắt đầu ồn ào, bàn luận.

Mã Văn Tài trong đám người nói với Mộng Hi bên cạnh:

" Mộng Hi bây giờ chúng ta phải làm sao? "

"Biết làm sao được nữa cơ chứ, chúng ta bây giờ hoặc đi về hoặc dựng trại ở đây mà thôi, chẳng lẽ phu quân muốn gia nhập Ác Ma Điện nếu vậy thì thiếp cũng theo phu quân đi vào" Mộng Hi dùng cặp mắt long lanh nhìn hắn.

Hắn bắt đắ dĩ xòe hai tay nói " Ta cũng muốn thử đấ nhưng đại ca và mẫu thân kịch liệt phản đối nên ta cũng không có cách à, nhưng ta có một cái ý kiến này Mộng Hi ngươi muốn nghe hay không?".

" Nói đi á, từ khi nào phu quân cũng học được cái thói ra vẻ thần thần bí bí thế"

" Học theo nàng mà, quen nàng lâu nên cũng bị nhiễm đó. hắc hắc"

"Thôi không đùa nữa, thực ra ta muốn ở chỗ này thành lập đoàn đội săn ma thú, yêu thú, tử linh sinh vật, vừa để rèn luyện còn thu thập bọn này đi bán cho Thánh Thành, chúng ta cũng có thể kiếm món tiền lớn à".Hắn nói rất nghiêm túc chỉ tay về xa xa đàn đàn lũ lũ sinh vật đang rít gào.

Mông Hi thấy hấn nghiêm túc như vậy thì ngần ra sau đó cười duyên đạo

" Vậy cứ làm theo ý phu quân đi, thiếp thân tuy không phải rất mạnh nhưng bản lĩnh thoát thân cũng là đỉnh cấp, nếu không có Khai Sơn Cảnh thì thiếp có thể mang phu quân đào thoát" Mông Hi chăm chú nhìn hấn mà đạo.

Mã Văn Tài có chút đỏ mặt, làm thẳng đàn ông mà lại để cho người phụ nữ của mình bảo vệ, tự dưng hấn thấy tu vi của mình thật quá không đáng gì. Bên cạnh mấy độc thân cầu nhìn hai người ân ái ái thì thầm bĩu môi, mong hai người này sớm phân hai đường đờ làm cay con mắt bọn họ.

Lưu Ly bên cạnh có chút không nhịn được khinh bỉ nói" Hai người các ngươi có cái gì thì buổi tối vào phòng đóng cửa lại mà bảo nhau, giữa thanh thiên bạch nhật công nhiên tán tỉnh nhau các ngươi không quan tâm cảm nhận những người cô đơn chúng ta sao? "

Mọi người thầm dơ ngón cái lên, công nhận nam nhân bà nói quá hay đi. Mã Văn Tài thấy bầu không khí tốt đẹp mà hấn vất vả tạo ra dành cho hai người bị nam nhân bà Lưu Ly này phá hỏng thì tức giận quay sang bên cạnh trợn trắng mắt nói

" Cái gì mà thanh thiên bạch nhật, con mắt nào ngươi thấy là thanh thiên bạch nhật, trời thì âm u, đất tù mù, làm quái gì có thanh với bạch, không phải nhìn ta bằng ánh mắt như vậy ta biết cảm giác của đám độc thân cầu các ngươi, không có nên ghen ghét là rất bình thường, người phong lưu, phóng khoáng như bản thiếu gia đây sẽ không chấp nhất với mấy tên độc thân cầu".

Một bên Mông Hi che miệng cười không dứt nàng cảm thấy tướng công mình thật đẹp trai à, công phu vú cả lấp miệng em lại lên một bậc.

Còn đám tài tuần Mã gia và đám học viên của La Lan Học Viện thì càng khinh bỉ nhìn. bọn họ cũng không đôi co miệng lưỡi với tên này, nói không lại chỉ có tổ tự rước lấy cục tức vào người, cứ để hấn tự kỷ đi.

Trong lúc nhất thời nhờ trò khôi hài của Mã Văn Tài mà bầu không khí có vẻ tốt hơn rất nhiều, không còn áp lực như lúc trước, hấn cũng nói lên ý kiến của bản thân về việc thành Lập Đoàn Đội đi săn, mọi người cũng rất hưởng ứng dù sao thi đấu hàng năm không biết vì nguyên nhân gì đã bị dời đến thời gian sau mấy tháng nữa.

Thời gian dần trôi qua, mọi người cũng đã thích ứng với cái bầu không khí tận thế này, sau khi Thánh Thành ra lệnh không cho người không phận sự vào thành thì sau một đêm tĩnh lại mọi người thấy khắp nơi là núi rừng liên miên bất tuyệt, chỉ có ngoại vi phụ cận Thánh Thành là không có mà thôi còn các nơi khác thì ở đâu cũng có. Ma thú, Yêu Thú, Tử linh sinh vật chỉ cần tùy tiện tìm là có thể thấy được.

Mà một điều làm mọi người ngạc nhiên là mặt đất ở đây cứng rắn hơn rất nhiều, Huyền Thăng Cảnh đám hết sức một quyền thì chỉ lóm vào một cái hố nhỏ mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Cái Này Ác Ma Điện Sẽ Không Phải Ăn Thịt Trẻ Em Chứ

Qua đi mấy ngày lượng người ở gần Thánh Thành cũng không có giảm đi mà ngày càng tăng lên, nơi đây đã là khu săn thú cho mọi người. Dạng gì Ma thú, Yêu Thú cũng có, đôi khi có mấy người tu vi cao mạo hiểm vào trong khu vực sâu còn gặp cả Thánh Thú, Thần Thú còn nhỏ nhưng chả làm ăn được gì có khi còn bị chết.

Bọn họ săn được chiến lợi phẩm xong thì cũng không cần đi đâu xa, có người từ Ác Ma Điện ra thu mua, giá cả cũng không tồi, Thánh Thành không vào được có nghĩa là không thể mua thuốc trị thương, hay đan dược gì đó nhưng bọn họ cũng không cần lo, mấy tên thương nhân đã đánh hơi thấy cục thịt béo bọn họ mở cửa hàng ngay bên ngoài Thánh Thành phục vụ tới tận răng cho mọi người.

Ở chỗ này 5 ngày thì bọn họ rút ra một quy luật đó là nếu là buổi tối thì không nên vào rừng này, ban đêm bọn tử linh sinh vật ở đây mạnh kinh khủng vượt cả một đại cảnh giới chiến đấu cũng không sao cả, càng kinh khủng hơn là bọn này không biết từ chỗ nào đi ra ban ngày đã bị mọi người thu thập rồi tối đến lại cả bầy cả lũ kéo ra, diệt không hết trái lại càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mạnh, lúc đầu cao nhất thì có Nguyên Anh hậu kì tu vi bây giờ đã có hóa Thần sơ kì rồi cứ theo đà này chẳng mấy chốc thì có Khai Sơn cảnh cũng nên.

Một điều càng dị hơn là bọn Ma Thú, Yêu Thú hay Tử linh sinh vật này cứ gặp người của Ác Ma Điện thì như chuột thấy mèo một dạng chạy nhanh đến không có anh em rõ ràng chỉ có Nguyên Anh trung kì yêu thú mà

khi chạy bộc phát ra tốc độ ít nhất cũng Luyện Hư sơ kì, cái này cũng là một điều khiến cho Ác Ma Điện người không tham dự vào cuộc săn bắn. Nên mọi người cũng không cần kiêng dè cướp thịt trước miệng cọp.

...

....

...

Mười ngày sau thì mọi người thấy một cảnh tượng cực kì thú vị, xuyên theo con đường đến Thánh Thành có một đội ngũ tiểu hài tử khổng lồ đang di chuyển, chúng hét nhìn ngang ngó dọc, thi thoảng lại còn chỉ chỉ cái này, cái nọ. tiếng cười khanh khách vang lên không ngừng.....

Ở xung quanh bọn tiểu hài tử là vô số tín đồ Ác Ma Điện mấy tên nam nhân thì mặt như con cương thi, chỉ lạnh lùng đi bên cạnh bảo vệ bọn tiểu hài tử, mặc dù bọn họ bây giờ bọn họ đều có chiến lực của Huyền Thăng cao giai nhưng cũng không dám lơ là nhiệm vụ, trên đường bọn họ cũng gặp mấy đám thổ phỉ không có mắt nhảy ra chặn đánh bọn họ, kết cục chỉ có một rút khô máu tinh huyết, xương cốt thì dòn lại đem về nộp lên trên.

Trái lại với mấy tên nam nhân, xem giữa vô số tiểu hài tử là mấy tín đồ nữ giới, bọn họ đang thực thi chính sách tẩy não bọn nhỏ, kết hợp cho đồ ăn, nói về tương lai sau này, bọn họ đã lấy được sự tín nhiệm của bọn nhóc.

Nhóm tiểu hài tử này đa số là từ các khu bình dân, ổ chuột, trại nuôi thả, ăn mày.... cuộc sống chỉ có hai từ Bế Tắc, cơm ăn không đủ, áo mặc thì trăm miếng vá là còn may, bọn nhỏ đều là người bình thường không có linh căn tu luyện nên số phận hẩm hiu, bị người đời lạnh nhạt là vậy.

Riêng trên cái Huyết Long Đại Lục có nhân số hàng tỷ tỷ này, người như bọn nhóc này nhiều không đếm hết, có đứa may mắn sống đến già,

không thì bị đói bị lạnh rồi chết, người tu luyện cũng không quan tâm tới mấy con côn trùng nhỏ này làm gì, bọn họ cũng phải lo cho cuộc sống bản thân nữa chứ, không đánh giết mấy con côn trùng này đã là ban phước rồi.

Bọn tiểu hài tử lần này đưa về đa số từ 13 tuổi trở xuống, còn lại lớn hơn thì ở phía sau tập hợp đi cùng những người lớn khác, khoảng 10 ngàn người thì đưa về một lần. Những tín đồ đi ra thu thập bọn tiểu hài tử này lúc trước đều có chiến lược Luyện Hư muốn tạo một thế lực là điều không khó, huống gì bây giờ bọn họ cũng là tương đương Huyền Thăng cảnh rồi mấy ai dám dây vào nên công việc rất thuận lợi.

Theo như lời điện chủ đã căn dặn, cần tiền thì cứ đập thẳng tiền vào mặt họ là được, có tiền cái gì cũng dễ giải quyết, ở Thánh Thành ma tinh sai như rác, Ác Ma Lô Đài thì thần tinh mới có chỗ để dùng thì ở các nơi xa, địa phương căn cốt kim tệ cũng đã là quý trọng lắm rồi. Bọn họ lấy ra một viên thần tinh đổi lấy vài tòa kim tệ cũng không thành vấn đề, ai dám ý kiến thì dùng kim tệ ném chết bọn họ.

Khi thông báo ai gia nhập Ác Ma Điện thì nhận 100 kim tệ thì có người không tin, bởi vì bọn họ là người thường, một năm làm lưng vất vả cũng được 50 kim tệ là cùng, còn chưa nói tới mấy người khát cái có ăn cũng là may. nhưng khi tới nơi mà người của thế lực thần bí thì bọn họ có chút đại ra, kim tệ chất như núi, đi trên đường vào trong thì bọn họ dẫm lên kim tệ mà đi....

Còn tâm lý bọn nhỏ sao? tự dung bị người ta đối đã tốt làm trong lòng có chút sợ, nhất là khi thấy tụ tập nhiều tiểu hài tử như vậy, tại khi bọn họ còn người thân thì hay nghe nói những nơi tà ác hay ăn thịt trẻ con lắm..... Nhưng qua thời gian tuy không dài tiếp xúc với tín đồ của Ác Ma Điện bọn họ đều có thiện cảm rồi, ra đời sớm có thể sống tới bây giờ ai có thể là người ngu được cơ chứ, ai tốt với mình thật tâm, ai lừa dối bọn họ thì bọn

họ cảm nhận được, giác quan thứ sáu của người ra đời sớm luôn rất chính xác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Nỗi Lo Về Chỗ Ở Cho Bọn Nhỏ

Nhớ lúc đầu khi gặp mấy tên nam nhân, mặt lạnh như băng, xung quanh thì thi thoảng có từng đoàn huyết vụ bay ra làm bọn họ sợ tới mức mặt mày xám ngắt, nhưng rồi những lần bọn họ có người bị người bắt nạt, khi dễ thì luôn được mấy người nam nhân này cứu. Đặc biệt là khi bọn họ bị quân đội của quốc gia nào đó không vừa mắt vì bọn họ nhìn thấy thứ không nên nhìn, thực ra thì cũng không có gì chẳng qua là nhìn thấy một quặng mỏ nhỏ ma tinh mà thôi, thế mà bọn họ bị quân đội 3 vạn người bao vây tiêu trừ.

Khi bọn họ tuyệt vọng cho rằng mình phải chết thì thấy mấy người mặt quan tài bay lên như một thần linh, một đập tay xuống 3 vạn binh lính khỏe mạnh chết không còn một ai, sau đó lại thấy mấy người nâng tay lên vô số tinh huyết tiến vào một cái nhẫn, còn xương cốt cũng không bỏ qua đem hết đi. Lúc đầu bọn họ còn sợ hãi, sau đó là vui mừng vì được sống, tiếp theo là sùng bái mấy người trước mắt, bọn họ bắt đầu cũng ước ao khi đến Ác Ma Điện...

Đội ngũ tín đồ và tiểu hài tử đến gần khu vực hắc khí bao trùm thì dừng lại bọn họ cũng không rõ tình huống của Ác Ma Điện bây giờ nếu không có cảm giác được Điện chủ đang tại đây có khi bọn họ còn cho rằng mình đi lạc vào hiểm địa nào rồi.

Đi đầu một cô gái tuy không phải là rất đẹp nhưng khí chất lại khiến người ta không dám xem thường, nàng đứng lại rồi dùng nguyên lực nói lớn

" Đội ngũ tổ số 1 đã hoàn thành mục tiêu về báo cáo xin cho người ra tiếp dẫn"

Sau 10 khắc một âm thanh mềm mại vọng ra

" Đã rõ, xin đợi trong giây lát sẽ có người ra tiếp đón"

" Rõ"

Mấy người thợ săn hay đoàn đội ở đây một đoạn thời gian thì cảm thấy rất không thăng bằng vì lý gì mà khi bọn họ muốn giao hàng thì nhận được cái giọng nói như sắt thép va chạm đau tai phải chết, mà khi là tín đồ của Ác Ma Điện thì lại khác, cái này cũng quá phân biệt đi.

Sau 10 khắc cánh cổng màu huyết hồng xuất hiện trước lớp hắc khí, hai tiểu hài tử trông rất khả ái ra đón, hai người này là Lam Nguyệt và Lam Ngân Thảo. Bọn họ bây giờ đều là thủ vệ tinh anh, Lam Nguyệt sau khi đi vào điện theo Lam Thảo thì không được mấy ngày nàng cũng thức tỉnh tinh anh cấp 2. Trong đám tinh anh nàng cũng là người nổi bật không mấy ai không biết.

Thấy chỉ là hai đứa bé ra đón mấy người tín đồ cũng không thấy sao cả, mà cũng chả có ý kiến gì luôn, Ác Ma Điện tuy phân chia cao thấp nhưng bọn họ chỉ cuối đầu với điện chủ và 3 người bên cạnh điện chủ mà thôi. còn các trường hợp còn lại thì gật đầu là được, ai cũng biết điều này nên cũng bình thường, chỉ đứng ngay ngắn chờ đợi mệnh lệnh chấp hành là được.

Lam Thảo lên tiếng " Mọi người vất vả, sau khi vào báo cáo xong thì theo Tiểu Nguyệt đi nhận phần thưởng, còn bây giờ mọi người cũng nhau tiến vào trong thôi" nói xong Lam Thảo mang cái thân thể như quả bóng lăn vào trong cánh cổng, mọi người cũng tiếp theo phía sau đi vào.

Xuyên qua đám hắc vụ mây người thấy cổng thành trước đây đang bị hắc mang che đậy không tìm thấy chỗ để vào, còn thấy tên bàn tử trước mắt cũng đứng như phỗng... khiến cho bầu không khí có chút lúng túng. Lam Thảo gãi gãi đầu quay sang bên cạnh nói nhỏ với Lam Nguyệt đạo

" Nguyệt Nguyệt ta lại quên mất chú ngữ lúc nãy để mở không gian tiếp dẫn vào trong thành rồi"

Mấy tín đồ phía sau kiềm chế lắm không thì phải ôm bụng cười to, hài tử mà đôi khi vẫn ngốc manh làm người ta cảm thấy thú vị.

Lam Nguyệt cũng ngượng ngùng đáp

" Ta cũng quên rồi, lúc sư phụ nói thì ta đang nghĩ tới mấy que kẹo mà điện chủ phát cho nên không chú lắm, bây giờ chúng ta làm sao đây?"

" Làm sao á, ta cũng không biết à, tiểu nguyệt thông minh hơn ta nên phải có cách chứ?" .

Lam Nguyệt gạt đầu rất dương dương đắc ý, thấy tên bàn tử này đôi khi cũng rất hiểu lòng người đấy.

Mấy người tín đồ nhìn biểu hiện của hai ông cụ non thì nhin cười đến đau khổ, cô gái đi đầu cũng nhin cười gần chết, tiến lên đạo

" Hai người các người nếu không biết làm sao thì dùng ngọc phù truyền âm gọi sư phụ của hai người giúp"

Nghe cô gái nói xong bàn tử vỗ tay một cái

" tử tử thật thông minh, tiểu nguyệt cũng không bằng, hi hi, để ta gọi sư phụ"

Tiểu nha đầu Lam Nguyệt bên cạnh nghe vậy thì xù lông, một cước đá vào hông bàn tử, sau đó lại một loạt cú giẫm đạp khác vào hông bàn tử hung ác nói

"Bàn tử người mới nói cái gì, nói lại cho bốn tiểu thư nghe" nói xong nàng nắm vành tai bàn tử mà vặn.

Lam Thảo nước mắt lưng tròng đáng thương đạo

"Tiểu nguyệt là thông minh nhất, xinh đẹp nhất, lúc trước là nhất thời nói sai mong được tha thứ"

"Hừ hừ biết sao là tốt, nếu có lần sau ta treo người lên cây rồi phơi khô, khô rồi thì làm mỗi câu quái thú. Biết chưa" vừa nói nàng vừa véo hai cái má bánh đúc của bàn tử.

Bàn tử gật đầu lia lịa, nhỏ giọng hỏi thăm

"bây giờ chúng ta có gọi sư phụ nữa không"

Lam nguyệt gật đầu nói

"Ta cũng không có cách nào tốt hơn cả, tốt nhất là gọi sư phụ giúp đỡ đi thôi, càng nhanh càng tốt nếu không bị Âm Ảnh đại nhân biết thì không may rồi"

Bàn tử vừa nghe tới hai chữ Âm Ảnh thì rùng mình một cái liếc mắt nhìn xung quanh thấy không có cái khuôn mặt quen thuộc kia thì hắn mới thở ra một hơi, lấy ngọc phù truyền âm cho sư phụ.....

Không qua bao lâu lại một cánh cửa huyết sắc lại xuất hiện, một ông lão bước ra ngoài, nhìn mọi người một cái sau đó nhìn hai tên đệ tử của mình,

thấy bàn tử nấp sau Lam nguyệt thì hấn cũng không nói gì, nhưng tâm lý thì đang buồn cười muốn chết.

Mình thu được học trò cực phẩm à.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Nỗi Lo Về Chỗ Ở Cho Bọn Nhỏ(1)

" Mọi người vào trật tự mà vào, vào trong thì tụ tập ở quảng trường đại điện sẽ có người sắp xếp ăn ở cho nhóm tiểu hài tử".

Chờ mọi người vào xong, ông lão mới nhìn hai người Lam Nguyệt và Lam Thảo nói ân cần:

" Bây giờ hai các ngươi lựa chọn học tập 1 năm hay là để ta đi thông báo với Âm Ảnh đại nhân sự việc ngày hôm nay để ngài xử lý.

Hai người Lam Nguyệt và bàn tử lập tức tiến lên ôm bấp đùi ông lão, đáng thương nói:

" Hai chúng ta đi học, đi là được chứ gì không cần nói với Âm Ảnh đại nhân đâu, sự phụ người sao nữ đối xử tàn nhẫn như vậy đúng không?"

Ông lão có chút không biết làm sao, cả đời lão cũng không con cháu gì cả, về già rồi vẫn thế tới bây giờ mới có hai người học trò cung, Cũng đã mấy lần như vậy rồi, cũng đã phạt rất nhiều,nhưng hai đứa nhỏ vẫn rất ham chơi..... Ông lão thở dài cảm khái.

" Hai đứa lần này không thể hứa suông được đâu, sắp tới mọi người bắt đầu đi làm nhiệm vụ, nếu không đạt yêu cầu thì sẽ bị phạt nặng, còn có thể bị tước đoạt sức mạnh, điện chủ ban sức mạnh cũng không phải để các ngươi lười biếng hay đi bắt nạt kẻ yếu".

" Các người nếu không còn sức mạnh, nếu không có Ác Ma Điện che chở các người hai người sẽ bị mọi người coi thường, mẫu thân của các người trong gia tộc sẽ sao? ta nói đến vậy thôi, con đường sau này là do các người chọn. Ta cũng tin hai người các người không làm cho ta và mẫu thân người thất vọng" --- Ông lão chân thành nói.

Nghe được lời của sư phụ hai người cũng cảm thấy sợ hãi, nhất là Lam Thảo, hẳn nghĩ nếu mất đi sức mạnh thì mẫu thân cũng sẽ bị người xem thường, mà hẳn không còn là người của Ác Ma Điện thì sẽ bị những người khác xa lánh, càng nghĩ hẳn càng sợ.

" Sư phụ yên tâm ta hứa không ham ăn nữa mà, sau này sẽ cố gắng học hành để không chế sức mạnh bản thân, cũng không làm cho người và mẫu thân thất vọng" .--Lam Thảo ngẩng đầu mà nói

Lam Nguyệt cũng gật gật cái đầu nhỏ, đôi mắt có chút ướt át, nhìn muốn bao nhiêu đáng thương thì có bấy nhiêu đáng thương.

Ông lão thấy hai đứa nhỏ như vậy cũng không dạy dỗ nữa mà nói

" Nói miệng bây giờ thì ai cũng nói được, thời gian rồi sẽ chứng minh tất cả, thôi chúng ta vào thôi, việc này không có lần sau nữa đâu nhé"

" Vâng, sư phụ"

...

....

...

Trong Ác Ma Lô Đài...

Xuân Đức đang xem thống kê các hạng mục, làm hấn đau đầu nhất là thành viên mới gia nhập cũng quá nhiều chút, người lớn thì không sao, nhưng bọn tiểu hài tử thì rắc rối to, bọn nhóc tuy ra đời sớm nhưng vẫn còn ngốc lảm, nhiều thứ chẳng biết gì, cái này cần người lớn tận tình dạy dỗ mới được. Bây giờ hấn thiếu đội ngũ đạo sư chuyên nghiệp à, kiếm đâu ra đây.

Cái thứ hai là nơi ở, mới về 2 lần mỗi lần 1 vạn người, 2 lần là 2 vạn người, mà 3 địa khác của Ác Ma Điện cũng đang trên đường về, vậy chỉ riêng bọn tiểu hài tử là 5 vạn người, gấp đôi số lượng dân trong thành lúc ban đầu rồi.

Bây giờ thì không sao nhưng sau này thì sao, 1 tháng 5 vạn người, 1 năm 60 vạn người, còn chưa kể các thành phần khác, vậy một năm ít nhất cũng có 2 triệu người. Nếu mà không có quy hoạch thì toi luôn.

Bây giờ muốn giải quyết chỗ ở thì cần tìm một cái tiểu thế giới mới được, mà tìm kiếm dị độ không gian đâu phải chuyện dễ dàng gì, còn kiến thiết một cái tiểu thế giới thôi đẹp mẽ nó đi, tiền không có thì bốc shit về mà kiến tạo.

Nói chung là cuộc sống lại bết tắc, hấn nghĩ tới đi cướp sào huyết của người khác thì cũng cần có cái lý do, khơi khơi đi cướp cái được không bằng cái mất.

Một vãi chà, hấn hết cách thôi thì kệ cha nó, tới đâu hay tới đó, cùng lắm thì đi cướp của người khác, ai dám ý kiến thì cho thành vong linh luôn, bị thiên đạo theo dõi thì có hệ thống lo cho, không lo được thì cả 2 đưa theo nhau mà đi cũng có bạn không lo cô đơn.

Hấn vào trong không gian vong linh đi ngủ, mặc kệ mọi người khổ thế nào, hấn sướng là được, ai biết hấn làm gì.

Ba hôm sau Ác Ma Điện thông báo sắp kết thúc chiêu sinh. Nếu ai đến muộn mà vẫn muốn gia nhập thì đợi năm sau lại tới hoặc ở trong Thánh Thành chờ đợi cũng được, không thành vấn đề.

Mấy ngày hôm nay thành viên cao tầng Ác Ma Điện bận tối tăm mặt mày, đúng lúc này điện chủ lại bế quan tu luyện khiến bọn họ còn bận nhiều hơn, mấy ngày thời gian thôi, đã có gần 9 vạn người đến nơi đây, nơi ăn chốn ở không hội làm cho mọi người sắp theo ông bà, lại còn mấy tên quấy hôi nữa chứ, bọn này lại còn giả trang người tham gia sát hạch lên đi ăn trộm bảo vật trước mặt ác quỷ, đã có 700-800 người bị bắt, nhốt lại sau này điện chủ giải quyết.

Ở ngoài Thánh Thành...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Con Riêng Của Điện Chủ

Ở ngoài Thánh Thành còn gần cả vạn người đang đứng nơi đó, một ông lão lên tiếng " mọi người đứng yên ở đây, xem trong 1 canh giờ có còn người nào nữa không? hết 1 canh giờ nữa thì mọi người cùng đi vào".

Mọi người cũng không ai có ý kiến gì đại năng Huyền Thăng Cảnh mà còn đi làm gác cổng tiếp đón bọn họ đã là có mặt mũi mười tám đời rồi, còn có ý kiến thì phải xem cân lượng của mình, đừng nhìn ông lão hiền lành vậy, làm tu sĩ ai mà không giết người như ăn cơm hằng ngày, ý kiến này nọ thì lại nhạt xác không chừng.

Trong lúc chờ đợi mọi người đang đọc mấy quyển sách nhỏ mà mấy tín đồ đưa cho, đây là sách hướng dẫn người mới.

...

....

...

Trầm Thiên Tuyết sau nhiều ngày bôn ba cuối cùng cũng tới được Thánh Thành. Qua hỏi thăm nàng biết có người tiếp dẫn tân sinh ở đằng trước. Nàng không biết là phía sau có mấy trăm người của thái nhất tông đang đuổi theo sau.

Nàng đi đến trước đội ngũ ở cổng thành hỏi một cô gái " tỷ đây là nơi chiêu sinh của Ác Ma Điện phải không?".

Thấy một người toàn thân hắc y thì cô gái được hỏi cũng không lấy làm lạ gì cho cam, nàng cũng nhiệt tình đáp

" Tiểu đệ thấy ông lão mặc áo bào đỏ bây giờ đang trong suốt ở kia kìa "

cô gái vừa nói vừa chỉ tay về hướng có ông lão.

Nhìn kĩ một lúc Thiên Tuyết mới ngạc nhiên lên tiếng

" Tại sao ông ấy lại trong suốt như vậy? chẳng lẽ là bí pháp cao thâm nào đó "

" Ta cũng không rõ ràng lắm, ta cũng quan sát này giờ rồi mà cũng không phát hiện ra gì, thấy cứ một lúc là ông lão kia lại lâm vào trạng thái này, rất kì quái "

Trò chuyện một chút rồi Thiên Tuyết cũng không dây dưa nữa mà tiến lại gần chỗ ông lão lên tiếng nói

" Tiên bối ta là người mới muốn gia nhập Ác Ma Điện, mong tiên bối chỉ dẫn "

Ông lão nhìn nàng một chút rồi nói

" Hoan nghênh ngươi trở thành người của Ác Ma Điện, đây là sách hướng dẫn, còn lệnh bài thân phận thì sau vào thi tuyển mới biết được, ngươi cầm nó rồi kiếm chỗ nghỉ ngơi đi, chúng ta bây giờ vẫn còn đợi người. "

Thiên Tuyết cũng không vì thấy ông lão chỉ là một người tiếp dẫn mà khinh thị vẫn cúi đầu nói lời cảm ơn, dù sao nàng vẫn là người có giáo dưỡng tốt.

Qua thêm canh giờ cũng lục tục có vài trăm người mới đến, bây giờ thì ánh sáng cũng yếu bớt rồi, trời cũng sắp tối, các đội ngũ thợ săn cũng về đây để tránh mấy con tử linh sinh vật.

Thấy đến giờ ông lão đứng dậy nói

" Kết thúc chiêu sinh chúng ta vào thành thôi"

Lúc mọi người đang chuẩn bị đi thì có người nói với ông lão

" Lão bá phía xa có gần ngàn người đang tới gần chúng ta, chắc bọn họ là người muốn gia nhập Điện chúng ta, ngài xem đợi một chút, thương tình bọn họ đi đường xa thì châm trước cho bọn họ một ít, lão bá thấy có được không?"

Ông lão và mấy chục tín đồ cùng nhìn về phương hướng người nọ vừa chỉ thì thấy có gần ngàn người đang phi hành tới đây, tốc độ rất nhanh. Mọi người nhìn nhau một cái rồi gật đầu đứng lại chờ đợi.

Mấy chục hô hấp sau thì đoàn người kia cũng đã đến gần bọn họ, ông lão thấy vậy nói

" người đã tập hợp xong đi vào thôi"

nói xong mấy tên tín đồ lấy cái trận bàn ra, bày trận xong một cánh công huyết sắc từ từ hiện ra, đúng lúc này một người của nhóm sau cùng mới tới đi về phía trận bàn.

"Cẩn thận trận bàn này không có phòng hộ trận bên ngoài nên rất dễ hư hại, người lui lại...."

Ông lão còn chưa nói hết thì người kia đã một kiếm chém đứt trận bàn, thấy vậy rất nhiều người bất mãn, nhưng không nói gì, ông lão mới là người

đứng đầu ở đây.

Ông lão cũng đang nghi hoặc nhiều hơn là tức giận nói

" Người là ai, muốn làm cái gì, biết người vừa làm cái gì đó không?"

Tên mới phá hư kia rất ngông nghênh lên tiếng vận cả nguyên lực vào trong giọng nói lớn lối đạo:

" Nói cho các người biết bản đại danh của ta, ta là hộ vệ thiếp thân của thiếu tông chủ thái nhất tông, phụng mệnh đến đây bắt kẻ phạm tội, lão già biết điều thì rút sang một bên mát mẽ đi, Thái Nhất Tông làm việc còn không tới bọn đê nhủi như các người xen vào"

Thấy mọi người chỉ nhìn chăm chú hắn thì tưởng mọi người nghe danh mình đã sợ không dám nói gì. Hắn càng đắc ý lớn tiếng nói:

" Gọi Điện chủ các người ra đây cho ta, bảo hắn giúp ta tìm đào phạm thì tất có hậu thưởng, mà thôi đầu tiên là tiếp đãi ta và thiếu chủ nhà chúng ta trước.

Ông lão cũng không giận mà hỏi

" Ai là thiếu chủ của người? "

Tên kia khinh bỉ nói

" Mất cho không thấy thái sơn trước mặt, kia là thiếu chủ của chúng ta còn không mau lên quỳ bái, miễn cho sau này bị hành hạ"

Mấy đoàn đội gần đó cũng lại xem náo nhiệt, thấy người thái nhất tông lại lên tiếng gọi nhíp cùng Ác Ma Điện thì mọi người mừng thầm, tâm lý xem cuộc vui.

Trong đám người Thiên Tuyết đang run lên, người đến là cừu nhân của nàng, nếu nàng mà bị bắt thì sống không bằng chết, lúc nàng đang sợ hãi muốn tìm cách chạy trốn thì một tên tráng hán bên cạnh nói với gã đồng bọn.

" Nghe nói Ác Ma Điện có nhiều phương pháp xử lý mấy con trùng như thể này lắm, không biết lần này có được chứng kiến không?"

Tên đồng bọn âm hiểm cười lạnh nói:

" Cũng lâu lắm rồi, ta thấy lần cuối vào 6 ngày trước, có 70 Huyền Thăng Cảnh 1 tên Khai Sơn Cảnh mưu đồ cướp đoạt bảo vật của người mới tới tham gia sát hạch, ta nhớ không lầm thì là như vậy? "

" Hắc hắc, Thái Nhất tông....."

Hai người nhìn trước tình cảnh trước mắt thì cùng nhau âm hiểm cười hắc hắc.

Bên cạnh Thiên Tuyết nghe tiếng cười này mà rùng mình liên tục, nhưng nàng cũng yên tâm hơn một phần, Ác Ma Điện có thể sẽ không từ bỏ nàng

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Con Riêng Của Điện Chủ(1)

Tên được xưng là thiếu tông chủ của Thái Nhất Tông mà tên thuộc hạ hẳn giới thiệu lúc này đang ngồi trên một cái ghế mặc một bộ đồ nhiều màu sắc, bên cạnh còn có hai mỹ nữ nấn bóp, tay thì phe phẩy cái quạt lông trông rất ngu người, nhìn cứ như con vịt nhiều màu sắc vậy.

Nghe được tên thuộc hạ nói thì hẳn cũng không phản đối gì mà nói thêm:

" Mau gọi điện chủ các ngươi ra đây nghênh tiếp ta, nếu chậm trễ.. hừ hừ. "

Một tên thuộc hạ có vẻ biết điều gì đó thì thầm vào tai tên thiếu tông chủ, thì thấy con vịt nhiều màu sắc kia xua tay nói:

" Cái gì mà Ác Ma Điện chứ, một thế lực mới thành lập thôi, Thái Nhất Tông còn chưa để vào mắt, còn phần chiếm đất của Địa Ngục Tông chẳng qua là mọi người đồn thổi thôi. hừ, hừ bọn hắn mà dám làm trái ý ta thì cho bọn hắn bốc hơi khỏi nhân gian"

" Còn ả tiện nhân Thiên Tuyệt kia đừng để ta bắt được, nếu không cho nàng sống không bằng chết"

Mấy tên tín đồ thì xem mấy tên côn trùng này nhảy nhót một tý, bọn họ đang xem xét là xào khô hay xào nước mấy tên này. Bọn hắn còn tưởng là con riêng của điện chủ cơ chứ, hóa ra chỉ là một thằng đàn ngu ngu chạy tới làm trò.

Ở nơi này thì bọn người Thái Nhất Tông đang cười, còn chỗ mấy tên sứ giả khi nghe tin này thì mặt mày xanh mét, một tên mới đi thám thính tin tức về nói với trưởng lão

" Việc này phải làm sao đây trưởng lão, việc này có thể hay không ảnh hưởng tới chúng ta nơi này"

" Hừ. Con trai của Thái Tinh thật giỏi mà,lại đi gây với Hắc Âm Điện lần này để xem nhà họ thái xử lý thế nào, các người cứ làm ngơ như không có chuyện gì là được. Biết chưa, chúng ta có công việc riêng, còn thiếu tông chủ muốn làm gì thì làm dù sao còn có tông chủ nữa mà." -Tên trưởng lão cười lạnh nói

" Rõ thưa trưởng lão"

Xong thì mọi người cũng tán ra, ai làm việc nấy, còn tên trưởng lão đang ngồi trong thì cười âm hiểm không dứt. "Hừ, tốt nhất là đắc tội luôn với Ác Ma Điện, Ác Ma Điện nếu làm thịt luôn tên tiểu tử Thái Bạch kia luôn thì càng tốt, đến lúc đó.... hắc hắc".

...

....

...

Ở chỗ tuyển sinh.

Tên thiếu tông chủ thấy mọi người chỉ nhìn hấn mà không có hành động gì thì cau mày đứng dậy quát lớn:

" Các người điếc cả rồi sao? không nghe ta nói cái gì sao? có tin hay không chỉ cần ta nói một câu thì ngày mai Ác Ma Điện không còn tồn tại

không? ".

Một tên tín đồ bên cạnh nhin không được lên tiếng" Mai lão làm sao, nghe nhột quá để thằng đàn này ngậm miệng lại đi, cứ để hấn nhắc đi nhắc lại điện chủ làm sao được" -.

" Ta nãy giờ đang xem coi xung quanh có đồng bọn của bọn chúng đang ẩn nấp không, xem ra là không có rồi. Với lại cũng cần đem chuyện này báo cáo lên trên, bây giờ mới được mệnh lệnh của Âm Ảnh đại nhân, rút cạn máu bọn chúng ngay tại đây, xác thì đem về làm tử linh hộ vệ" - Ông lão nói.

" Mọi người nghe rõ. Bất thì bất không được thì giết, rút khô máu, tên thiếu tông chủ kia thì để cho một hơi"

Trong khi tên thiếu tông chủ đang nói lời đe dọa thì mấy chục đợt uy áp Huyền Thăng Cảnh cao giai phong tỏa, mấy tên thành viên Thái Nhất Tông đa số nằm xuống, còn vài tên hộ vệ Huyền Thăng thì đang ứa mồ hôi lạnh cả người trước kì biến này, sau khi kịp phản ứng điều gì xảy ra thì tâm lý thảm mắng cho tên thiếu tông chủ kia máu chó đầy đầu.

Mẹ kiếp tên ngu kia lại dây vào ổ quái vật, muốn chết thì chết một mình thôi còn kéo bố mày, nhưng ngặt nỗi người nhà vẫn còn ở Thái Nhất Tông nên vẫn cần răng hô to còn không quên ném vài lời đe dọa

" Bảo vệ thiếu tông chủ!!! các ngươi đây là tự tìm chết, dám đụng đến thiếu tông chủ thì các ngươi chết, người nhà cũng phải chết, trai thì giết còn nữ thì làm kỹ nữ nếu dừng tay còn kịp"

Mặc kệ các con côn trùng này phun nước miếng loạn, mấy tên tín đồ việc anh thì anh làm. Hàng loạt công kích mang tính hình thức đánh về phía đám người còn đứng Thái Nhất Tông.

Bọn người Thái Nhất Tông cũng không chậm, trong nháy mắt tuy chỉ còn 12 tên huyền thăng đã kịp dùng pháp bảo phòng ngự tạo lồng bảo vệ tên thiếu tông chủ.

Mọi việc quá bất ngờ không ai ngờ đến Ác Ma Điện này giờ cảm như hén mà bỗng nhiên phản công.

Mấy tên tín đồ quay lại nói với mấy người mới gia nhập đạo

" Còn ngây người ra đó làm cái gì, lên hỗ trợ đem mấy tên đang nằm bẹp dí kia lại đây"

Một tên mới gia nhập gian nan nói " đại nhân ngài có hay không thu lại chút khí thể ta đi không được à" hắn khóc không ra nước mắt, mấy người trước mắt này là quái vật à, hắn một hóa thân bị mấy người tỏa ra khí thể mà không đi được nữa, may mà cổ uy áp này không nhằm vào hắn, lúc trước hắn chỉ biết mỗi ông lão kia là có tu vi kinh thiên không ngờ lại là cả một đám.

Mấy tên tín đồ có chút không nói gì, bọn họ cũng quên mất mấy người mới gia nhập toàn bọn tạp nham tu vi không ra sao cả, mạnh nhất có vài tên luyện hư yếu gà.

Mấy tên tín đồ lên tiếng xin lỗi

"Bọn ta quên các ngươi còn non và xanh lắm, tu vi yếu gà, thôi thì cố gắng tu luyện sau này ra ngoài cho có mặt mũi chút, không lại như bây giờ thì mất mặt lắm" vừa nói thì bọn họ còn tiến lại gần dùng tay vỗ vỗ mặt mấy tên mới gia nhập.

Mấy người mới gia nhập đang thầm ghi hận mấy tên này, sau này nếu mạnh hơn cũng phải sĩ nhục hay đánh bọn mặc dịch này, cậy chút tu vi lên mặt dạy dỗ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Uống Máu Rất Tốt Giúp Cơ Thể Tăng Cường Sức Mạnh

" Các chú không cần dùng ánh mắt đó nhìn bọn anh, yếu thì ráng chịu à, bây giờ bọn anh làm mẫu cho một lần, cái gì mới là chính thức Ác Ma Điện, sau này các chú cũng có thể làm như vậy, chúng ta coi thường việc bắt nạt mấy tên người thường nhưng tu sĩ thì vô tư đi".

Mọi người còn chưa hiểu bọn này tính làm gì thì thấy mấy chục tên này dùng một bí pháp nào đó tạo ra một cái nôi hư ảo 2 tầng được ngăn bởi một cái như là Mặt Sàng vậy. Chỉ có mấy tên thợ săn đã từng gặp qua thì hưng phấn kêu lên

" Làm thịt bọn hấn"

" Làm thịt bọn hấn"

" Làm thịt bọn hấn"

" Làm thịt bọn hấn"

Một tên trong đám tu sĩ bắt vài chục tên một lần ném vào cái nôi hư ảo kia, những tiếng kêu thảm thiết vang lên, từ bên ngoài có thể thấy mấy người tu sĩ đang sống kia khi bị bỏ vào lò thì máu chảy xuống dưới nôi, bên trên chỉ còn lại mấy cái xác khô, càng lúc càng nhiều người bị ném vào tiếng hét, tiếng cầu xin, tiếng chửi rủa vang lên như một nhạc khúc tử vong.

Bỗng nhiên tên được sai đi kiếm thức ăn lên tiếng

" Các người xem này, đây còn có 5 tiểu mỹ nhân phải làm sao?"

" Cầu xin các người hãy tha cho bọn ta, bọn ta cũng không có làm gì cả, bọn ta đều là con gái của trưởng lão trong Thái Nhất Tông, cầu các người thả bọn ta ra" -- Mấy cô gái kia lên tiếng cầu xin.

Mọi người chung quanh cũng nhìn xem tên kia định làm gì, mấy tên tín đồ trêu chọc:

" Bắt về làm thiếp các nàng tươi ngon,mọng nước vậy cơ mà. ha ha ha"

Tên kia nhìn các nàng vài cái rồi quang các nàng vào nỗi tỉnh bơ đạo

" Ta thích máu tươi của các nàng hơn dù tác dụng không nhiều"

A.a...a.....a.....a.....a.....a

" Đồ Ác Ma người chết không yên lành.....a.....a... phụ thân cứu ta....a.....a.....ta đau quá" mấy mỹ nữ hét ra tiếng kêu làm người nghe không đành lòng mà nhìn vào.

Tên tín đồ cười hắc hắc đẩy về tà ác nói:

" Chưa, ta còn chưa được xưng là Ác Ma, ta vẫn còn lương thiện lắm, Còn chết sao ta cũng không sợ à, cùng lắm thì hiến linh hồn cho điện chủ, hừ,các người sao biết điện chủ thần thông quảng đại"

Mấy người mới gia nhập thấy cảnh này thì đàn ông thì teo chim, đàn bà thì sợ tới tí nữa thì khóc, bây giờ bọn họ cũng biết cái gì là Ác Ma Điện, tên như ý nghĩa, mấy cô nương xinh như hoa như ngọc cũng nữ xuống tay được thì còn gì không làm được.

Nhóm người Thái Nhất Tông còn chưa ra đi thì trong lòng cũng một mảnh lạnh lẽo, Thái Bạch lẩm bẫm " Điên, bọn này là người điên, bọn hần

sẽ ăn thịt chúng ta, ta ruốt cuộc chọc nhằm phải dạng người nào à". Mấy người bên cạnh thì thầm khinh bỉ, giờ mới biết ngu hả con, mẹ kiếp không chết một mình mà còn kéo cả bố theo.

Mấy đoàn đội thợ săn thì phản ứng khác nhau, có người kiêng dè, có người lại hoan hô phụ họa.

Qua một lúc thì mấy tên tín đồ vớt hết xương bỏ vào nhẫn không gian, cầm một ly máu tươi vừa uống vừa nhìn bọn người thiếu tông chủ Thái Nhất Tông vui vẻ nói

" chúng ta có thời gian, máu còn nhiều uống vài tuần cũng không hết. hắc hắc, ta xem các ngươi duy trì vòng phòng hộ đến khi nào đây, máu của Huyền Thăng Cảnh ngon hơn của bọn cá tạp này nhiều, ta rất mong đợi đấy"

Một tên kẻ bên có vẻ không vui nói

" Đáng lý ra 5 người mỹ nữ kia phải luyện chế riêng, uống đặc biệt có vị đạo"

Một tên khác nhìn gã vừa phát ngôn xong khinh bỉ nói

" Ngon thì ngon thật đấy, nhưng chả có tác dụng mẹ gì cả, dù có cũng chỉ là một ít mà thôi, ta vẫn thích dùng các nàng làm thứ pha chế thêm thì thích hợp hơn"

.....

Nghe mấy người Ác Ma Điện đối thoại, người xung quanh cảm thấy gió lạnh thổi hiu hiu, lông tơ dựng thẳng đứng lên, không tự chủ được lui ra một vài bước về phía sau, dù biết là nếu như mấy con Ác Quỷ này muốn tàn

sát bọn họ thì làm vậy cũng bằng thừa nhưng bọn họ vẫn làm để cảm thấy một chút an toàn...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Uống Đi Nào, Mỗi Người Một Cốc

Nhìn thấy mấy tên mới gia nhập nhìn bọn họ với ánh mắt đề phòng thì bọn họ không khỏi nở nụ cười man dại, có mấy người lớn tiếng kêu lên

" Nào mấy con gà con, lại mỗi người một cốc nước giải khát đi nào, cái này cũng là truyền thống của Ác Ma Điện đấy, lại đây mỗi người một ly. nhanh"

Mọi người bất đắc dĩ cầm lấy phần của mình đi về chỗ có chút không biết làm sao, bọn họ dù có giết người như ma quỷ thì cũng chưa khi nào lấy máu uống thay nước thế này, nhìn ly máu đỏ tươi trên tay rồi lại nhìn mấy tên tín đồ thấy bọn họ đang say sưa bàn tán vị đạo của máu này, cái gì mà có chút mặn, cái gì mà hơi tanh, sau này cần thêm cái gì vào cho có vị đạo, giống như uống huyết là như mọi người uống nước hàng ngày vậy.

Thấy mấy con gà mới này chỉ nhìn mà không uống, mấy tên tín đồ có chút không vui nói:

" Các người sợ sao? đây là máu của kẻ thù chúng ta, ăn tim uống máu của kẻ thù thì thế nào, nếu các người yếu hơn bọn người này thì các người bây giờ còn sống sao? các người thấy 5 người mỹ nhân đẹp như tiên thiên lúc nãy nhưng nếu để cho các nàng một cơ hội thì người chết tất nhiên là chúng ta, một đám rác rưởi trong rác rưởi đến cả can đảm này cũng không cho thì gia nhập chúng ta sớm hay muộn cũng bị đuổi ra ngoài"

" Bây giờ nếu tên nào không uống thì cút, uống vào mà nôn ra cũng cút luôn và ngay cho đỡ vướng mắt bọn ta"

Mấy người mới bị mắng cho ngu cả người cứ ngẩn ngơ ở đó, Thiên Tuyết phản ứng lại được sớm nhất, nàng còn đang vui mừng vì người của Ác Ma Điện vây sát người Thái Nhất Tông vây cơ hội báo thù cho gia tộc lại có thêm phần hi vọng rồi, không cần diệt tông chỉ cần giết tên Thái Bạch kia cũng là tốt, đây là máu của kẻ thù không đội trời chung của nàng, nàng ngửa cổ uống không còn một giọt.

Mấy người bên cạnh thấy vậy thì hỏi thăm chút

" có mùi vị gì sao?"

"Có chút mặn mặn, hơi tanh, uống nhiều một chút thì cảm thấy ngọt, nói chúng rất tốt uống" - Thiên Tuyết say mê đáp, mặt đầy hưng phấn.

Nghe thấy vậy mấy người xung quanh cũng bắt đầu uống, hơn vạn người uống máu huyết dưới cảnh bầu trời âm u ở xung quanh Thánh Thành nhìn làm sao cũng giống như mấy con ác đụt đang thưởng thức chiến lợi phẩm.

Xa xa đám thợ săn, bọn người của tông môn và học viện thấy màn này thì người có bao nhiêu da trâu, da bò nổi hết cả lên, nhất là khi thấy khước miệng bọn người Ác Ma Điện còn đang dính máu chông tà dị tới cực điểm, có mấy tên tráng hán uống xong còn kêu ngon, cất tiếng cười hô hố,

Mã Văn Tài đang đứng trong đoàn đội đi của hắn mới tạo ra vài hôm trước, hắn không quay lại vẫn đang nhìn phía trước nói

" Đại ca, bây giờ ta đã biết tại sao đại ca không cho ta gia nhập Ác Ma Điện rồi"

" Người biết cái gì " - Mã Thiên cứng ngắt nói

" Thì đại ca sợ ta sau này cũng trở thành ma đầu nên mới không cho ta gia nhập Ác Ma Điện đại ca thật tốt. Đại ca huynh nghĩ thái nhất tông và Ác Ma Điện đại chiến thì thế nào?"

" Cũng không biết, nhưng sự việc lần này có khi chưa chắc đã gây nên đánh giết giữa 2 thế lực đâu" Văn Thiên suy ngẫm nói.

" Thế nếu như Thái Nhất Tông và Địa Ngục Tông liên hợp đây, Địa Ngục Tông cướp đất bên ngoài không nói gì nhưng trong lòng chắc cũng hận thấu Ác Ma Điện, mặt mũi bị người ta quét mắt làm sao có thể không giận" Văn Tài nói ra suy nghĩ của mình.

Văn Thiên cũng gật đầu " Đệ nói có lý, có khi sẽ là như vậy, việc này các tiền bối nhà chúng ta cũng nên có thái độ riêng, ủng hộ ai, hay chung lập thì sau này cục diện đại lục này sẽ khác"

Văn Tài để tay ra sau đầu nhìn trời một cái than thở " Việc này cũng không tới huynh đệ chúng ta quyết định, ở trên đời chỉ có lợi ích mới là vĩnh viễn mà thôi, còn cái gì là tình người chỉ là một luồng thanh lương mong manh giữa biển cả tội lỗi mênh mông"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Sự Giàu Có Của Ác Ma Điện

.....

Mấy tên tín đồ đang bàn luận náo nhiệt thì ngọc giản của Mai lão lại sáng lên, mấy người nhìn nhau một chút rồi Mai lão mở ngọc giản ra.

Một bóng dáng tiêu thí hài có đuôi rắn đang rất không vui đạo:

" Nếu các người không nhanh giải quyết mấy con côn trùng kia thì ta sẽ đích thân ra ngoài và làm nem nướng tất cả các người và mấy con côn trùng kia luôn, nhanh lên Điện Chủ ca ca đang chờ, các người làm xong thì đưa mọi người đến thẳng quảng trường lớn ở Thánh Thành, nhớ chỉ có 1 nén hương mà thôi, nhanh, gọn, lẹ vào."

Mấy tên tín đồ nụ cười trên mặt biến mất không thấy đâu nữa, chỉ có mồ hôi giọt to, giọt nhỏ chảy ra, nét mặt này khiến cho bọn gà mới không hiểu, Thiên Tuyết đang ở gần đó tiến lại hiếu kì hỏi nhỏ Mai lão:

" Lão Bá các người sao vậy, bị bệnh hết rồi à, sao ai cũng sặc mặt tái nhợt thế"

Mãi lão nuốt nước miếng nói:

" Khi khác ta sẽ giảng cho người hiểu bây giờ có việc quan trọng hơn làm rồi". Nói với Thiên Tuyết xong hấn quay sang mấy tên tín đồ khác phía xa đạo:

" Không phải lúc chơi bời Xà Thần đại nhân đang tức giận. lấy pháp bảo ra công phá cái lồng kia nhanh lên, không thì chúng ta sẽ không có kết cục tốt đâu" .

Mấy tên đang nói chuyện chém gió vui vẻ nghe tới Xà Thần đại nhân thì cái nghiêm túc hẳn lên, ai ở Ác Ma Điện Xà Thần đại nhân là thần thú viễn cổ nếu làm cho nàng không vui thì bị ăn quả đắng liên tục, nghĩ tới mấy cái hình phạt mà những người khác từng nếm qua, mọi người thấy cục hoa căng thẳng, dưới khó mát mát.....

Qua giây phút sợ hãi Xà Thần đại nhân thì mọi người đồng loạt lấy ra pháp bảo, mấy chục tên tin đồ mặc pháp bảo y hệt nhau, còn có đôi cánh sau lưng tạo ra cảnh tượng thật hoành tá tràng.

Trang bị đến tận răng, bộ đồ phát sáng lam nhạt trong cái tiết trời âm u này càng làm bắt mắt mọi người.

Có người không nhịn được nói tục:

" Mẹ nó!!! Sao giữa người và người chênh lệch lớn như vậy cơ chứ, ta lăn lộn mấy chục năm mới có 2 món pháp bảo, bọn này Ác Ma Điện cũng quá có tiền"

Mấy người bên cạnh cũng gật đầu, nhìn cái đội ngũ bằng thần tinh này mấy người không nhịn được nuốt nước miếng, đang suy tính xem có tham gia Ác Ma Điện hay không?

Mấy tên gà mới thì hai mắt cũng phát sáng, không biết sau khi tham gia Ác Ma Điện cần làm nhiệm vụ gì mới được bộ pháp bảo toàn thân thể này, mọi người ngoại trừ ước ao vẫn là ước ao.

...

.....

..

Mấy tên tín đồ hô một tiếng đồng thanh:

" Giết "

Quang mang từ kiếm bay ra vạch phá bầu trời tối tăm, những đường kiếm dài cả km chém thẳng lên phòng hộ trận bàn, phát ra những tiếng kinh thiên, động địa.

Uỳnh.....uỳnh.....uỳnh.....

"Dùng hết toàn lực vào, cái trận bàn không chịu được bao lâu nữa đâu"--
- Mai lão quát to.

Ở bên ngoài thì mọi người điên cuồng công kích còn bên trong bọn người Thái Bạch đang bỏ thân tinh vào duy trì trận bàn cũng như điên. Thái Bạch luống cuống lên tiếng quát mấy tên thủ hạ.

" Sao gửi tin lâu như vậy mà tiếp viện vẫn chưa chưa tới, mẹ kiếp bọn này đớp shit hay sao mà lâu vậy, trận pháp còn duy trì được bao lâu nữa...."

Hắn còn chưa nói xong thì

Ầm.... rắc....rắc

Trận pháp trong nháy mắt bể nát, chỉ còn lại đầy trời quang ảnh. Hắn nhìn bên ngoài một cách thần thờ, cái này thì phá rồi, tại sao có thể như vậy cơ chứ.....

Thấy trận pháp đã tan nát mà mấy tên tín đồ vẫn còn điên cuồng chuẩn bị công kích thì Mai lão cho hai tên bên cạnh một cái vào mông, quát to với

mấy tên còn lại:

" Đứng tay nhanh, bắt lấy tên thiếu chủ kia cũng rất đáng giá đấy, các người bị ngu à, không thấy núi thần tinh trước mắt sao? "

Mấy tên tín đồ qua đi cơn điên cuồng thì bắt đầu cười âm hiểm nhìn bọn người Thái Bạch, có người nói:

" Cảm ơn nha lão ca, lão ca không nhắc chúng ta lại vứt mất món tiền lớn. có khi còn đổi một bộ thánh khí cấp 1 cũng nên, mọi người tiến lên bắt thẳng mặc áo màu cứt kia lại"

Thấy bọn người Ác Ma Điện không tha người, bên Thái Bạch mấy tên Huyền Thăng cảnh lớn tiếng quát:

" Các người không nghĩ hậu quả sao? đả tặc với Thái Nhất Tông các người không có quả ngon để ăn "

Không để ý tới mấy lời vô ích kia bọn người bên Ác Ma Điện như hồ vào bầy gà, một phát chết 1 tên Thái Nhất Tông người, tiếng kêu thảm vang lên, tay chân cụt văng lung tung, 5 cái hô hấp sau không một ai còn sống ngoại trừ tên Thái Bạch đang ngồi dưới đất ỉa đái lung tung, trong chiến đấu lúc này hẳn không may bị gọt mất một bên tai với 1 cánh tay.

Chiến đấu xong xuôi, Mai lão chỉ huy mấy tên gà mới dọn dẹp nơi đây, không thể làm ô nhiễm môi trường được chứ, 20 khắc sau tất cả đã như lúc ban đầu, sạch không tỳ vết, không một giọt máu trên mặt đất. Thấy mọi thứ đã ổn bọn tín đồ nhanh tay tạo lại cổng truyền tống tạm thời.

Một cánh cửa tỏa ra ánh sáng đỏ như máu to lớn hiện ra. Mai Lão nói:

" Các người bước vào trong nhanh lên, sẽ có người tiếp dẫn các người đến quảng trường lớn"

Mọi người rất nhanh thì đi vào hết, bọn Mai lão cũng theo vào, khi người cuối cùng vào thì cánh cửa cũng vỡ tan nát biến mất trong khoảng thiên địa này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Khảo Hạch Trong Đêm

Khi vào trong nhóm người bọn Thiên Tuyết được một bộ xương đưa đến quảng trường, ở đây tập chung rất đông người, cả gần 20 vạn người, người lớn thì đứng bên cánh phải và cánh trái chính giữa là đám tiểu hài tử.

Bọn người Thiên Tuyết trông khá lạ loài vì mọi người đều mặc chung kiểu quần áo, áo màu đỏ đậm có thêu ác ma khắp cả bộ áo bào, bên tay phải mọi người có một chữ hủy diệt phát ra quang mang màu tím nhìn rất đẹp.

Chỉ riêng bọn họ là hỗn tập, người áo bào, người thì mặc hắc y, người thì ăn mặc hở hang..... nói chung 7 8 món trộn vào nhau, nhìn chẳng giống ai cả, lúc đầu bọn họ có hơi xấu hổ nhưng chú ý tới mọi người chẳng ai quan tâm thì bọn họ cũng thả lỏng ra.

Sau khi mọi người đều vào đó, thì có một cô gái ở trên đài cao đứng ra nói lớn:

" Lần thứ nhất chiêu sinh của Ác Ma Điện nên mang ý nghĩa đặc biệt, vì lễ này hôm nay tất cả mọi người thành viên cũ đều tham gia, trong đó 3 vạn thủ hộ giả, 6000 người duy trì trật tự, 52 Thủ hộ tinh anh, 72 thành viên nồng cốt, 3 vị đại nhân hủy diệt, ám ảnh, tự nhiên và cuối cùng là điện chủ đại nhân. Thay mặt cho tân sinh năm nay tôi xin cảm ơn sự góp mặt của mọi người, sau đây lễ sát hạch bắt đầu".

Khi câu nói kia của cô gái cúi đầu xong thì....

Tùng đột ánh sáng xanh nhạt hiện lên dưới chân mọi người, xung quanh hàng loạt cây cột được mọc lên. những hình ảnh hư ảo của thần thú, ác quỷ, tiếng nhạc say mê làm tất cả mọi người đều sững sốt, sau một lúc mấy ánh sáng này di đi thì mọi người thấy xung quanh có mấy cái đài cao, bên trên đều là thành viên Ác Ma Điện, nổi bật nhất là có 3 chỗ ngồi lơ lửng giữa hư không, có 1 người đeo mặt nạ ở chính giữa, bên cạnh có 3 tiểu cô nương trông vô cùng khả ái.

Cô gái lúc trước lúc này lại xuất hiện nói:

" Sau đây là sự phát biểu của điện chủ, mong mọi người chú ý lắng nghe, xin cảm ơn" Nói xong nàng lại biến mất.

Xuân Đức đứng dậy, hấn cũng chán đến chết, mấy cái hoạt động não nhiệt này xưa nay hấn đều ghét tham gia, ồn ào chẳng được cái tích sự gì. Nói chung mấy việc không có chất dinh dưỡng hấn đều lờ.

Nhưng bắt buộc hấn cũng phải làm cho hết bốn phạm, hấn đứng dậy, bay ra một đoạn gần với mấy con gà mới kia, bật hết mấy cái chức năng ánh sáng lên, bộ đồ thiên đạo, cánh cấp 3, mấy thứ này kết hợp trang bức đúng là thần khí.

Một màn hoa lệ xuất hiện, những ánh sáng lưu chuyển trên bộ đồ, thi thoảng lại lóe sáng, đôi cánh cấp 3 toát ra các ánh sáng tím rơi tự do trên bầu trời, thấy chưa đủ hấn thả ra một chút uy áp rồi thu lại ngay, nhưng sự cố gây ra thì không thu lại được rồi....

Hấn mới vừa thả ra uy áp, một gợn sóng xung kích khủng bố tỏa ra, cát đá bay mù trời, không khí đè nén, các nơi xung quanh đổ nát, bọn người xung quanh kẻ thì thổ huyết, kẻ thì hôn mê, may mà phong hộ thánh khí của Ác Ma Lô Đài tự động mở ra bảo vệ mọi người nếu không còn không biết ra sao?

Định trình diễn cho hoa lệ tí thì ra sự cố như vậy làm hấn có chút xấu hổ, đợi mọi người an ổn lại, hấn có chút áy náy lên tiếng

" Cái kia là không may thả ra ngoài chút uy áp, mọi người không có sao cũng tốt rồi, bây giờ ta tuyên bố khảo hạch bắt đầu" Nói xong hấn quay về chỗ ngồi, mấy người xung thấy hấn trở về thì ngồi cách hấn xa xa, sợ không may điện chủ vỗ vai hay làm gì đó không may dùng quá sức thì mình chết cũng quá oan rồi.

Mấy tên gà mới còn đang trong sợ hãi, nhìn xung quanh đa số mọi người đã bị hôn mê chỉ còn lác đác không tới ngàn người đang đứng thì có chút không nói gì, chỉ tuyên bố khảo hạch bắt đầu thôi mà làm gì phải căng.....

Nhưng bọn hấn khiếp sợ hơn chính là sức mạnh của điện chủ, cái này là cấp bậc gì chỉ một chút uy áp không may thả ra thoáng qua, suýt làm tất cả mọi người ở đây nằm sấp, đó cũng là do có một luồng sức mạnh bảo vệ họ kịp thời không thì còn chưa biết được, vậy nếu điện chủ thả ra ngoài uy áp thật sự không phải người ở đây hài cốt không còn..... càng nghĩ bọn hấn càng sợ nhưng nhiều hơn là hưng phấn, Điện chủ mạnh vậy đảm bảo cho mọi người được tốt hơn.

....

.....

...

Người chủ trì khảo sát, nhìn còn không đến ngàn người còn đứng ở dưới quảng trường có chút hết cách, hấn bắt đắ dĩ đi lên nói:

" Người còn đứng bị thổ huyết ra một nhóm, bị thổ huyết nằm xuống mà chưa bắt tỉnh thì ra một nhóm, người hôn mê thì là một nhóm. Nhóm tiêu

hài tử không cần kiểm tra mà nhận được vào cùng nơi để giảng dạy"

" Khảo sát kết thúc, 3 ngày sau mọi người dưỡng thương cho tốt rồi tập trung tại trong Ác Ma Lô Đài chủ điện theo sự hướng dẫn của khô lâu hộ vệ, mọi người hỗ trợ đem nhóm bị hôn mê đi về dưỡng thương"

Thế là cuộc khảo hạch đầu tiên của Ác Ma Điện kết thúc trong việc mọi người đều bị thương được đưa về nhà.

.....

.....

....

Sáng ngày hôm sau.

Trong một ngôi nhà trong Thánh Thành, Thiên Tuyết đang chăm sóc cho vị đại tỷ và hôm đầu tiên đến đây nàng quen biết, nàng cũng chỉ biết đại tỷ tên Vân Hồng.

Vân Hồng giật mí mắt rồi mở ra, đầu tiên nàng thấy chị em hôm qua mới quen của mình, hai người cũng khá hợp nhau nên ở rất nhanh thì thân quen, nhìn xung quanh một chút nàng hỏi:

" Tiểu Tuyết nơi đây là đâu, ta sao lại bị ngất đi thế này, úi đầu ta đau quá"

Thiên Tuyết kể lại chuyện tối qua cho Hồng tỷ. Sau giây phút buồn rầu hồng tỷ được Thiên Tuyết an ủi một chút, sau rồi một lúc sau tiếng cười, hi hi ha ha vang lên trong căn phòng nhỏ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Hệ Phụ Trợ Của Ác Ma Hộ Vệ

Ngày thứ 3 sau đêm ra mắt đầu voi đuôi chuột, hôm nay mọi người được đưa vào bên trong Ác Ma Lô Đài cũng như bao nhiêu khác, cảm nhận đầu tiên của mọi người là chỗ này chính là thế giới không phải cho loài người mà, mấy chục vạn người đi cùng nhau mà vẫn không áp được sự âm trầm, lạnh lẽo và hắc ám của bầu không khí xung quanh.

Vào trong chủ điện mọi người càng rợn tóc gáy hơn, kiến trúc xây dựng 100% bằng hài cốt, kinh dị hơn là mấy bộ khô cốt kia thì thoảng lại mở miệng ra phát ra mấy âm thanh cạp...cạp, trong khoang mắt thì bập bùng một ngọn lửa màu tím, giữa chủ điện là một bể máu to lớn chính giữa có pho tượng điện chủ, tuy chỉ là vật chết nhưng vẫn mang cảm giác áp bách mãnh liệt....

Hôm nay cũng không có đông người tham gia như lần đầu mà chỉ có 72 thành viên nòng cốt và điện chủ, mọi người yên lặng chờ đợi điều sắp tới...

Xuân Đức đứng dậy không màu mè hoa lệ như hôm đầu nữa, mà nói thẳng vào vấn đề chính:

" Bây giờ ta bắt đầu nghi lễ, các người chờ đợi, khi nào có mệnh lệnh thì làm theo là được"

Nói xong hắn không quan tâm thái độ mọi người gì, đến gần bể máu cầm một thanh kiss lên cắt nhẹ vào cổ tay, từng giọt máu màu xanh lục chảy vào bể máu, từng đợt bọt khí nổi lên, một lúc sau thì cả bể máu sôi lên ào ào, trên bề mặt xuất hiện ngọn lửa màu xanh nhạt.

Cấp 3 trị liệu ác ma hộ vệ +30% trị liệu +2% sức mạnh mọi người
+0.05% tự hồi thành viên

Khi lên cấp cao hơn có thể mở ra các khả năng khác.

Kiến nghị: Tận lực bồi dưỡng và bảo vệ. tỷ lệ xuất hiện trị liệu hệ 1/
1.000.000.000

Nhìn thấy cái giới thiệu này thì Xuân Đức mắt sáng lên 2% sức mạnh
nhìn như không nhiều nhưng Xuân Đức bây giờ thêm chiến lược cực kì khó,
mấy hôm nay hắn vẫn như vậy, chẳng tăng lên tí tẹo nào, bây giờ thêm 2%
cũng có nghĩa là hắn cũng tăng lên hơn 300.000 chiến lược. Đúng là cái bánh
từ trên trời rơi xuống mà, hắn cảm khái

Nhìn một lúc thì cũng chẳng có gì hay, đôi khi lại có người thức tỉnh
Tinh Anh Hộ Vệ, nhìn nhiều rồi cũng chán, thế là hắn vào không gian đi
ngủ, chẳng biết tại sao dạo này hắn buồn ngủ thế không biết, ngày ngủ 8
canh giờ mà vẫn muốn ngủ.

.....

.....

....

Khi hắn tỉnh lại cũng là ngày hôm sau, lúc hắn xuất hiện thì mọi thứ
cũng đâu vào đấy rồi, hắn cũng làm vẻ quan tâm vờ hỏi tên giám sát lần
tuyển sinh này:

" Tốt đẹp chứ, lần này có người nào nổi bật không?".

Tên tín đồ kia nói:

"Cảm ơn điện chủ quan tâm, lần này mọi thứ đều hoàn hảo, có 31 người cực kì nổi bật, đều thức tỉnh Tinh Anh Cấp 2 và Cấp 1, còn có một cô gái tên Thiên Tuyết có khả năng trị liệu cực mạnh, không biết điện chủ hỏi có điều gì dặn dò?".

Xuân Đức trầm ngâm một chút nói:

" đưa 31 người kia đến Ác Ma Tháp, tiện thể gọi luôn mấy trăm tên Tinh Anh Hộ Vệ kia nữa, ta có việc muốn nói với bọn họ"

"Rõ, Điện chủ thuộc hạ ra ngoài đi làm việc" nói xong tên kia cuối người rồi ra ngoài luôn.

Xuân Đức gọi 3 tiểu nha đầu đi cùng mình đến Ác Ma Tháp.

Ác Ma Tháp là nơi ở của hắn, tháp này 100 tầng, hắn ở tầng cao nhất, mỗi tầng Ác Ma Tháp có điều thú vị riêng.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Làm Gì Được Ta Nào?

Sau một chén trà, trên tầng 100 Ác Ma Tháp...

Gần 400 người đều là tinh anh cấp hộ vệ được đưa lên trên này thông qua ma pháp cánh công do một tên ma pháp tinh linh chế tạo mấy ngày trước, mọi người cũng rất ngạc nhiên dù sao trên đại lục tu chân vẫn là chiến chủ đạo, các phương thức tu luyện khác thì chiếm một phần trong đó thôi, nên có những nơi ma pháp gần như là vật hiếm có xuất hiện qua.

Nhóm người đi vào thì thấy trong căn phòng trống không ngoại trừ 4 cái giường ngủ kề cạnh nhau thì chỉ còn mỗi một chiếc bàn ăn. Bây giờ xung quanh cái bàn ăn ấy có 4 người đứng đầu Ác Ma Điện đang dùng bữa, nhìn thấy vậy mọi người có chút lúng túng không biết phải làm sao cho ổn.

Thấy mấy người này đến sớm như vậy thì Xuân Đức có chút ngoài ý muốn, dù sao hắn lười thành tính nên cũng nghĩ ai cũng lười như hắn, buông đũa hắn quay qua nói với nhóm người mới đến:

" Các người có thể ra bên ngoài chờ, cũng có thể tìm chỗ nào đó ngồi, đợi bọn ta ăn xong rồi nói chuyện" Nói xong hắn cũng không để ý tới mọi người nữa mà quay lại việc ăn, nói chung ăn là đam mê từ lúc kiếp trước của hắn, bây giờ vẫn vậy.

Bọn tinh anh cũng không dám ra ngoài, tùy tiện ngồi xuống trong căn phòng, căn phòng này rất lớn, ngàn người chạy lung tung còn được nên cũng không gây khó chịu gì, tiện thể quan sát mấy người tối cao.

...

.....

...

Xuân Đức vừa ăn vừa nói:

" Tiểu Lan muội bảo đã tìm được dị độ không gian có thật không? muội vào thử chưa?"

Tiểu Lan cũng đang gặm một cái bánh lớn, nghe vậy thì cũng không ngẩng đầu ăn tiếp, tiện thể trả lời:

" Vâng ca ca, nguội có một kỹ năng gọi là dò tìm, vì chuẩn bị cho ca ca nên muội đã tìm được thời gian khá lâu, khoảng 10 ngày trước thì bắt đầu tìm. Ngày hôm qua muội mới tìm được một cái, bên trong không gian lớn bao nhiêu thì muội không biết nhưng nó rất lớn, so với vong linh không gian còn lớn vô số lần, nhưng còn một điều khác là muội cảm nhận có sự nguy hiểm trong đó.

Ba người khác đều Ò lên, Vũ Y nói:

" Ngay cả Lan Lan cũng thấy nguy hiểm vậy bên trong vậy ít nhất mỗi nguy hiểm kia sức mạnh cũng ngang với Liệt Hải trung kì rồi. Ca ca, cái này có thích hợp để cho mấy người mới đi vào hay chỉ chúng ta vào thôi".

Rắn mập đang ngậm cục thịt to đùng, ú a ú ó nói:

" Ba người các người đi thôi, ta ở nhà bảo vệ, trong đó nguy hiểm lắm, ta còn muốn sống để tiếp tục ăn".

Xuân Đức nghe rắn mập nói thế thì cho con rắn này ngay một phát vào ót khinh bỉ nói:

" Rắn mập người ăn vừa thôi, không sau này béo không đi được mà lăn đẫy, mà còn nữa người cái tính đã tham ăn còn nhát như cáy sao mà không sửa được thể...."

Hắn còn chưa nói xong thì rắn mập đã như con mèo dấm đuôi, lập tức xù lông, lớn tiếng phản bác nói:

" Ta mới không phải rắn mập, cả nhà người mới là mập, mập từ to cho đến nhỏ, mập từ thằng bố đến thằng con, còn nữa người nói ta nhát gan sao, hừ. hừ. bôn cô nương còn nhỏ nhát gan thì đã làm sao, ai nói gì được ta, ta mới 5 tuổi vẫn còn tiểu thí hài"

Áy....Xuân Đức thấy rắn mập ăn nói hùng hồn như vậy thì đúng là không phản bác được gì, nhưng rất nhanh thì hắn có cách khác, dùng hai tay lôi cái má rắn mập nói:

" Người không mập mà dư ra 2 cục thịt thể này à, ta nói người đi theo thì đi theo, chít chít méo mó gì, có tin hay không ta cũng làm thịt người"

Rắn mập nước mắt long lanh Ô Ô kêu to:

" Người đây là đang bắt nạt tiểu thí tử, Ô Ô sao người có thể vô lý như vậy cơ chứ.. Ô Ô."

Xuân Đức tỉnh bơ nói:

" Ta làm điện chủ, ta còn nuôi người nữa cơ mà, bắt nạt người thì sao? ai dám nói gì ta cơ chứ"

Vũ Y: "....."

Tiểu Lan: "....."

Tiểu Thất: "....."

Mấy người tinh anh thành viên thì có chút không theo kịp tình tiết, cái này là cái gì à, khí tiết cường giả đâu, động tác mạnh mẽ, hiên ngang ở đâu, sao nhìn cứ như mấy tên côn đồ đe dọa nhau vậy.

Trong đám người, Thiên Tuyết thấy cảnh như vậy thì nàng có chút nhớ về chuyện xưa, ngày trước nàng và đệ đệ cũng hay như vậy, nhưng bây giờ chỉ còn lại mình nàng, thấy 4 người trước mắt làm nàng có chút ước ao, nếu là một thành viên trong đó thì có thể rất hạnh phúc.

Sau khi ăn cơm vui vẻ xong thì Xuân Đức và ba tiểu thí hài còn lấy đồ tráng miệng ra ăn, tiện thể lấy ít nước ngọt ra uống.

.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Nhân Mã Hai Tông Đền

Thấy mọi người câu nệ ngồi ở một xó phòng thì Xuân Đức có chút không nói gì cho phải, ta cũng không ăn thịt các người mà, hấn lên tiếng đạo với mọi người:

" Hey.. Hey... Các người làm gì mà lảm la lảm lét thế, tính ăn trộm gì trong phòng của ta hả"

Mọi người nghe vậy ngẩn người ra, lắc đầu như cái trống đồng thời đạo:

" Không có, tuyệt đối không có, chúng ta đang đợi điện chủ giao nhiệm vụ"

Xuân Đức thấy bọn này chẳng có tí thần kinh hài hước nào thì chán thấy bà luôn, hấn có chút vô vị đạo:

" Làm gì mà sợ ta như vậy cơ chứ, ta cũng không ăn thịt uống máu các người à, lại đây lấy chai nước ngọt uống, rồi vừa uống vừa nói chuyện, tự nhiên đi, đều người của Ác Ma Điện cả mà". Nói xong hấn lấy mấy trăm cái ghế ngồi xếp thành vài vòng tròn lồng vào nhau, rồi ngoắc ngoắc mọi người tới.

Mọi người thấy vậy cũng đành nhắm mắt đưa chân mà bước đi qua chỗ ngồi, rất nhanh thì mọi người ngồi vào vị trí, nhưng không ai lên tiếng, bầu không khí có vẻ áp lực à, thấy vậy Xuân Đức thấy mình thất bại thảm hại trong việc liên kết mọi người lại với nhau, có vẻ hấn không có năng khiếu trong việc này rồi. Buồn buồn hấn nói:

" Đừng vác cái mặt y như thiếu nữ bị tình lang bỏ rơi thế kia chứ, chán đến chết, nào bắt đầu giới thiệu bản thân, bắt đầu từ nhỏ cho tới lớn "

Thấy điện chủ có vẻ không vui mọi người lại càng căng thẳng hơn, ai nấy đều thi thoảng lau mồ hôi, trong đám người chỉ có mấy đứa nhóc là khá hơn chút, có vẻ như con người ta càng có tuổi thì càng biết sợ, trong khi mọi người đang xem ai là người giới thiệu đầu tiên thì một tiểu nam hài khoảng 4 tuổi ngậy thơ lên tiếng:

"Đại ca ca, đệ tên Nhạc, phụ thân và mẫu thân của tiểu Nhạc ở đâu thì cũng không biết, từ khi nhận biết những thứ xung quanh thì đã không có phụ thân và mẫu thân bên cạnh chỉ có Hàn tử và bọn người A tứ, tiểu Nhạc được Hàn tử nuôi từ nhỏ, đi theo nhóm Hàn tử đi ăn xin sống qua ngày.... bây giờ có ăn ngon, nơi ở có rất nhiều người yêu thương tiểu Nhạc, tiểu Nhạc rất thích, không lo quái thú ăn thịt, không bị mọi người ghét bỏ đánh đập, không còn sợ đói và lạnh nữa, tiểu Nhạc muốn được ở mãi mãi nơi đây không phải trở về nơi trước kia nữa" Nói xong cậu bé có vẻ ước ao nhìn Xuân Đức

Xuân Đức nhìn tiểu nam hài thấy cũng thương tâm, đúng là trên đời chỗ nào cũng có sự bất hạnh cả, không làm nên tội tình gì cũng đã bị bắt hạnh bao vây từ nhỏ, cái gì cũng thiếu thì sau này lớn lên làm sao có thể làm người tốt được cơ chứ, cả ngày lo cái này, cái nọ, ăn không no, ngủ không yên, mặc không ấm thì lấy cái gì cho sau này tốt hơn, vì miếng cơm giết người, cướp bóc chuyện bình thường mà thôi

Nếu như là một bé gái thì sao? hẳn tự hỏi, vậy thì lớn lên đi làm kỹ nữ để kiếm cơm cũng bình thường, hẳn cũng không có sự chê bai nào ở đây, người ta cũng vì kiếm miếng cơm mà thôi, bằng sức bản thân mình cũng không lừa lọc ai cả, nếu có lừa thì cũng đã sao, sống trên đời chính là để lừa nhau mà, dòng đời xô đẩy mà thôi, bản tính chúng ta là người tốt.

Nhéo néo cái mà tiểu nam hài hấn ôm lên nói:

" Không cần lo lắng, theo đại ca không lo ăn lo mặc, cơm ngày ba bữa, cá thịt cả ngày, áo mặc quanh năm,cũng không cần sợ ai ăn hiếp hay bắt nạt, ai dám bắt nạt đệ thì nói cho đại ca, để đại ca ra tay để tên kia tè ra quần luôn"

Tiểu nam hài cười khan khách vui vẻ, còn ôm cổ hấn nói:

" Cảm ơn đại ca"

Mọi người cũng bị bầu không khí 2 người ảnh hưởng, vui vẻ hơn, lần lượt mọi người tự giới thiệu bản thân. Có người thì vẫn còn gia đình, có người thì không, có người bị cừu nhân đuổi giết, có người chỉ vì kiếm nơi nương tựa mà thôi... nói chung là mỗi người mỗi hoàn cảnh không ai giống ai cả

Khi mọi người tự giới thiệu xong thì Xuân Đức lại nói:

" Mọi người cũng đã biết nhau rồi, ta cũng không lòng vòng gì mất công nữa, bây giờ các ngươi theo 3 tiểu nha đầu này tu luyện, có gì không biết thì hỏi các nàng, còn muốn theo ai thì tùy vào các ngươi. Sau này mọi người ở đây sẽ là chiến lực nòng cốt, là lưỡi dao của Ác Ma Điện khiến cho bất cứ kẻ nào cũng phải sợ hãi. "

Hấn lại nhìn về phía Thiên Tuyết nói thêm:

" Tiểu Tuyết thì khác,do thức tính loại sức mạnh đặc biệt nên sau này sẽ theo ta học tập, hệ trị liệu của Tuyết nhi ở đây tạm thời chưa có ai giảng dạy nên cái này sẽ đích thân ta chỉ đạo, quan trọng là cố gắng bản thân còn ta thì rất bận"

Thiên Tuyết thì rất vui mừng vì đó là mong muốn trước khi gia nhập Điện, nàng hàng ngày cầu khẩn thì bây giờ đã thành sự thật, chắc là do phụ thân, mẫu thân và đệ đệ mọi người của Trầm gia ở trên cao phù hộ cho nàng.....Cũng không bày tỏ quá nhiều cảm xúc của mình nàng để tay phải lên ngực đạo "Thiên tuyết rõ ràng"

Mấy người khác cũng không ghen tỵ, ước ao gì, chắc do ảnh hưởng của huyết mạch Ác Ma Hộ Vệ nên mọi người cũng không thấy gì.

Còn 3 tiểu nha đầu thì nhìn ca ca của mình với ánh mắt ngơoi là đồ dối trá, người khác không biết chứ các nàng thì biết thừa ra đấy, điện chủ cao cao của chúng ta, suốt ngày không nằm ngủ chính là ăn uống, đôi khi thì đi bơi cho thay đổi không khí, chứ có làm việc gì đâu mà bận rộn cơ chứ.

Tại lúc Xuân Đức đang tính chém gió tiếp thì một màn ảnh ánh sáng hiện lên, một cô gái trông khá giống búp bê xuất hiện thưa:

" Điện chủ, có môn chủ của Địa Ngục tông và Thái Nhất Tông muốn ngài ra ngoài gặp mặt, bọn họ đem theo rất nhiều tu sĩ có cao giai tu vi, đang ở ngoài Thánh Thành la lối, muốn gặp người cho một câu trả lời thỏa đáng, mong điện chủ đưa ra quyết định"

Xuân Đức cũng ngạc nhiên đạo:

" Mấy thằng đàn đó tìm ta làm cái gì, lại còn muốn ta ra ngoài gặp mặt?"

Cô gái nghe vậy có chút ngượng ngùng đáp:

" Điện chủ cái này hình như là, ngài chiếm đất của địa ngục môn, 4 ngày trước còn bắt thiếu tông chủ của Thái Nhất Tông bây giờ bọn họ đến đòi lại công đạo"

Xuân Đức ngạc nhiên thoáng một chốc, hẳn có chút ngượng đạo:

" Ấy ta quên, dạo này bận rộn quá mà, Tiểu Diệp ngại thông báo cho mọi người không cần lo lắng, ta có chủ ý riêng của mình"

" Vâng, Điện Chủ" --- Tiểu Diệp thưa rồi biến mất.

Trong phòng bầu không khí lại đang khẩn trương, mọi người cho đây là việc vô cùng trọng đại, lúc mọi người đang hồi hộp muốn chết thì Vũ Y nói một câu khiến mọi người tí nữa đau tim mà chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Đồ Sát Hàng Loạt

"Ca ca chúng ta bây giờ ra ngoài bắt hết đám quấy rối kia hay xin tí huyết xem vị đạo thể nào?" --- Vũ Y nói đầy vẻ hướng tới.

Xuân Đức xoa đầu nhỏ của Vũ Y nói:

"Còn bé đừng có mà mở miệng ra là đánh đánh giết giết sẽ không tốt, việc này hãy để cho ca ca làm, không cần bọn muội, cái này là nghề của ca ca rồi, tiện thể thử luôn một môn bí thuật mà ca ca mới học, hồ hồ hồ hồ, cái này rất vui đây" Hấn phát ra tiếng cười đầy âm hiểm.

Vũ Y le lưỡi không nói gì, lại ôm cốc nước ngọt uống tiếp.

Mọi người còn tưởng điện chủ là người hòa ái không thích giết chóc cơ đấy, nghe đến đoạn sau thì hình tượng ban đầu thiên sứ thánh thiện tan thành từng mảnh thay vào đó là một con Ác Quỷ xuất hiện, nhìn cái điệu bộ này muốn có bao nhiêu khát máu thì có bấy nhiêu khát máu, từng đoàn xanh lam ánh sáng từ mắt bắn ra càng tăng thêm vẻ điên cuồng.

"Đi thôi mọi người cùng ra xem coi mấy tên đàn này mang tới kinh hỉ gì cho chúng ta, nói không chừng tiệc tối lại sớm bắt đầu". Nói xong hấn bước qua cánh cửa ma pháp xuất hiện bên ngoài Thánh Thành, mọi người cũng bước theo sau.

.....

.....

....

Ở bên ngoài thành từng cỗ uy áp khiến cho mặt đất xung quanh đè nén xuống một phần, 2 đội ngũ hơn 2 vạn tu sĩ đang đứng giữa trời còn có mấy chục con Quỷ Long, từ uy áp cho thấy kém nhất ở đây cũng là luyện hư đỉnh phong, cho thấy 2 cái tông môn này khủng bố bậc nào bình thường đào ra một tên Huyền Thăng cảnh cũng là mò kim đáy bể, bây giờ thì xuất hiện một lúc hơn vạn, truyền thừa từ viễn cổ không phải chuyện đùa đâu.

Khi cánh cổng ma pháp xuất hiện, sự chú ý mọi người bên ngoài Thánh Thành đều tập chung trên cánh cổng kia, Một người mặc thân màu kim xuất hiện tiếp theo đó, là mấy trăm người nối đuôi nhau ra ngoài.

Xa xa bọn người Mã Văn Tài cũng đang quan sát, hắn nói với đại ca:

"Đại ca nghĩ bọn họ có đánh nhau không?"

"Đợi chút nữa là biết thôi, cần gì phải đoán cho mất thời gian, muốn đoán thì đoán xem nếu như có xung đột thì trận chiến này có bên nào thắng"

"Theo đại ca nghĩ thì thế nào?"

"Theo tình hình hiện tại thì không thể nói được gì, ai cũng không biết hai bên có át chủ bài gì"

"Mà này đại ca, ta làm sao nhìn thấy người quen ấy"

"Người quen của ngươi? Là ai?"

"Ta cũng không dám chắc nữa, xa quá ta không nhìn rõ được" -- Văn Tài lắc đầu nói.

....

.....

.....

Xuân Đức ra ngoài thì thấy cảnh tượng này cũng hơi sững sốt một chút, lần đầu tiên hẳn phải nhận thức mấy tông môn này cũng không yếu gà như hẳn nghĩ, nhìn đội ngũ 2 vạn người đa số là Huyền Thăng trung giai này thì không khỏi phải có chút đổi mới.

Hắn thì bay lên đối diện với 2 tông môn nhân, còn bọn người tiểu Y thì đứng xa xa mà xem, hẳn lo cho bọn tiểu Y lỡ may tí nữa có đánh nhau không may các nàng bị thương vô cớ thì không hay việc này mình hẳn là đủ rồi

Nhìn thấy có người dám tiến lên đối diện với mình thì 1 người mặc áo bào lam nhàn nhạt nói:

" Ngươi là kẻ đầu tiên khi nhìn thấy chúng ta mà không quỳ, rất có can đảm?"

Xuân Đức cũng không đáp lại mà đánh giá một chút tất cả trước mắt. Thấy tên đeo mặt nạ kia không coi ai ra gì, ngang nhiên đánh giá, soi mói tất cả mọi người, hai người chỉ huy đội ngũ ở đây sắc mặt khó coi, một tên thuộc hạ phía sau thấy Tông chủ nhà mình sắc mặt khó xem thì hẳn đã nhảy ra quát:

" Làm càn, ngươi biết ngươi...."

Bụp

Như một quả bóng bay nổ tan, tên kia còn chưa nói xong thì đã nổ banh xác. Xuân Đức thấy phí lời là điều không cần thiết nên hẳn ra tay luôn, không đợi mọi người phản ứng kịp thì đã thấy lầy Xuân Đức làm trung tâm

một màu đen lan tỏa, cắn nuốt lấy tất cả mọi thứ xung quanh, khi mọi người bị cái thứ màu đen kia bao trùm thì bỗng thấy đầy trời u ám, ma quỷ riết gào, cuồng phong loạn vũ, đất đá nứt ra....

Khi mọi người định thần lại thì đã thấy xung quanh là một nơi bị nguyên rủa, trên mặt đất có vô số xác chết, không có bất cứ thứ gì bị phân hủy hay thối rữa, không một cái xác nào có thể trở về với cát bụi dù nó được đặt trên mặt đất, xung quanh có từng con chim ăn xác thối rĩa từng tí thịt một trên những cái xác.

Xa xa về phía nam, có một gã mập mạp béo tốt vẫn làm việc không mệt mỏi – cắt xẻ, mổ bụng, chắt đóng các chi cũng như nội tạng của những kẻ xấu số đã ngã xuống, Vút! Xoẹt! Thịt bị tách rời khỏi xương cốt, gân và dây chằng bị xẻ ra như giấy ướt. Càng ngày hắn càng hứng thú với hứng thú với việc xẻ thịt cũng như tận hưởng khoái lạc từ đó. Đầu tiên là cắn một miếng thịt ở đây, uống một ngụm máu ở kia... rất nhanh chóng hắn bắt đầu thích thú với việc cắn sâu hàm răng của mình vào những bộ phận cứng rắn khó nhằn nhất, tựa như một con chó gặm nhấm miếng giẻ rách.

Khi nhìn về đám tu sĩ tên mập kia cười lên sặc sụa, khi hắn cất tiếng cười từng miếng thịt bị thối, những con giòi bọ từ trong miệng hắn bay ra ngoài, hắn tung một cái móc sắt về những tên tu sĩ kia

, dù cho mọi người đã cố gắng né tránh nhưng vẫn bị sợi móc sắt kéo về phía tên bệnh hoạn đang cười đầy khát máu

Những kẻ không may bị kéo lại gần bị những con giòi bọ từ trong miệng tên mập kia chui vào cơ thể thông qua những vết cắn mà tên mập để lại trên cổ bọn họ, không có những tiếng rú thảm thiết, chỉ có từng bộ thi thể bị ăn một vài bộ phận rồi lại nằm bị vút sang bên cạnh như những thứ rác rưởi.

Lần lượt, lần lượt từng người một bị cái móc sắt to lớn dính đầy máu kéo lại gần tên đồ tể, bị ăn từng bộ phận, bị những con giòi chui vào cơ thể gặm nhấm từng chút một.

...

....

...

Bên ngoài ngoại giới thời gian chỉ qua đi trong nháy mắt. Ba hơi thở qua đi khắp nơi chỉ là cảnh hoang tàn, đầy trời sương máu, mảnh vụn thịt, tứ chi bay lá tả. Có vài người tu vi cao thì đang quần quại trên đất, từng bộ phận trên cơ thể biến mất một cách kì dị cứ như một loại quái vật vô hình nào đó đang ăn chúng dần dần...

Đứng trong thánh khí cao giai bảo hộ 3 tiểu nha đầu Vu Y cũng ngốc, ca ca của các nàng bình thường hi hi ha ha, không ngờ đến lúc tàn nhẫn cũng không kém Thần chết là mấy.

Còn bọn người Thiên Tuyệt thì chỉ nhìn chân chổi, không ngờ điện chủ lại kinh khủng đến vậy, chỉ cần nhìn và cười một cái gần 2 vạn Huyền Thăng cảnh không còn xương, sau này phải kiến nghị điện chủ cách xa mọi người chút, không nên cười hay làm điều gì đó bất thường, không may điện chủ không chế không tốt thì Ác Ma Điện sau này phải đổi tên thành " Trách Nhiệm Hữu Hạn Một Thành Viên Ác Ma Điện" cũng nên.

Nhìn vào chỗ không gian vụn vẹo, Xuân Đức cười lạnh, chạy à các con, còn non lắm. Hắn cũng rất ngạc nhiên khi có người thoát khỏi Ác Mộng Tử Vong của hắn, nhắm mắt lại 2 con ong màu bích lục đã được tạo ra, bay thẳng tới chỗ không gian vụn vẹo kia rồi biến mất.

...

Cách xa Ác Ma Điện mấy trăm vạn dặm hai thân ảnh bước ra khỏi đường hầm không gian, hai người này là tông chủ Thái Nhất Tông, Thái Tinh. Địa Ngục Tông Chủ Thiên Ma, do có bí bảo hộ thân nên khi bị dính vào Ác Mông Tử Vong không lâu thì hai người đã thoát ra được, nhưng thoát ra được bọn họ cũng phải đánh đổi bằng cái giá to lớn, gần như hai người đã thiêu đốt hết sinh mệnh của mình thì mới thoát ra được.

Hai người mới thoát ra không lâu thì Địa Ngục Tông Chủ Thiên Ma cảm nhận được nguy hiểm mãnh liệt hét to:

" Chạy nhanh có thứ gì đang theo phía sau trong cổng không gian" nói xong hấn na di ra xa.

Thái Tinh cũng không phản ứng chậm, một tay bắt pháp quyết đóng lại cổng không gian xong cũng na di theo Thiên Ma. khi hai người đang na di thì một tiếng nổ kinh thiên vang lên, một áp lực khổng lồ đè nén khiến hai người xương cốt vỡ nát, pháp bảo phòng hộ trên người như những cục bột tan nát tiêu tan trong không gian.

Khu vực vạn dặm bốc hơi không còn một sinh vật sống, 2 người cách xa vụ nổ mà thần kinh căng như dây đàn, trái tim không biết đã qua bao nhiêu vạn năm chưa một lần đập nhanh như vậy, tu luyện đến Liệt Hải Cảnh sóng gió gì bọn hấn không gặp phải, lần đầu tiên bọn họ cảm nhận được cái chết gần như vậy.

Hai người không hình tượng gì ngồi trên mặt đất thờ hồng hộc, hai người nhìn vào trong mắt đối phương thấy được sự nồng đậm sợ hãi và kiêng kỵ, ngồi nghỉ ngơi một lúc hai người đứng lên mặc bộ quần áo mới, lấy ra phi thuyền hai người bay thẳng về tông môn, việc này rất nghiêm trọng phải báo cáo với lão tổ.

(xương nát rồi mà vẫn còn ngồi được trâu vãi chày).

.....

.....

.....

Ở ngoài Thánh Thành bây giờ chỉ còn bọn người Xuân Đức, xung quanh toàn là máu tươi và thịt vụn, tứ chi, nội tạng đổ cả mặt đất.

Xuân Đức dùng tâm thuật câu thông với hệ thống:

" Người sống lại chưa hay đã qua đời rồi, nhanh nhanh giúp ta chút việc coi "

Một lúc sau thì có một âm thanh mang vài phần nhảm chán lên tiếng:

"Làm gì mà phải liên hệ khẩn cấp với ta thế, có gì phát sinh sao?"

Thấy cái hệ thống chảnh chó này mãi mới lên tiếng, không biết là đang nghỉ ngơi hay quay tay nữa, Xuân Đức cho chút bực mình, đồng bọn méo gì cứ tới lúc cần là đi đâu mất, hấn nói:

" Thì người chẳng phải giúp ta hấp thu sinh mệnh sao? ta mới vừa giết gần 2 vạn người rồi này, tội lỗi chất chồng mà chẳng thu được cái gì!!! Sao số ta khổ thế này, chú là đồng bọn tin cậy của anh thì phải giúp anh thu lại chút lợi tức chứ, phải không?"

Hệ thống khinh bỉ vô cùng nói:

" Đã đi chơi kỹ nữ còn muốn người ta chưa phá thân, người giết người còn muốn chỗ tốt, người hỏi trên đời này làm éo gì có chuyện như vậy cơ chứ. Thôi ta cũng thương tình người còn yếu giúp người chút việc không sau này đi đến đâu cũng bị người bắt nạt. Mà mấy cái việc giết người hàng loạt này làm vừa phải thôi nếu không số mệnh càng ngày càng không tốt"

Xuân Đức ngạc nhiên nói:

" Số mệnh cái quần què gì, số đen từ nhỏ, ba, mẹ không thương, ông bà ghé bỏ lấy gì mà tốt đẹp, có đen thêm chút cũng chẳng sao đâu. Thôi giúp ta hấp thu mấy cái máu huyết kia đi không lại ngấm hết xuống đất".

" Ồ, không nghe lời sau ráng chịu à, được rồi bây giờ ngươi làm theo ta dạy"-- Hệ thống đạo.

Ở Xuân Đức và hệ thống chém gió thì bọn người phương xa cũng đang mon men lại gần đây xem xét tình huống thế nào.

Thiên Tuyết ở bên cạnh nhìn sư phụ của mình đứng ngốc ở đó, có chút kì quái hỏi Vũ Y:

" Sư phụ bị sao vậy? sao tự dưng đứng như tượng vậy?"

Vũ Y lắc đầu, nhún vai đạo:

" Chịu thôi, ta cũng không phải ca ca mà"

Trong lúc mọi người đang nghi hoặc điện chủ bị sao thì thấy, khắp nơi xung quanh phạm vi 50 km những thứ huyết dịch đã ngấm vào đất từ lâu bây giờ đang từ đất chui ra, nhìn cứ như mưa vậy, có điều là mưa từ dưới đất bay lên trời.

Dần dần những giọt huyết thủy kia tụ tập lại thành dòng, khắp nơi cuộn cuộn chảy về phía trên khu vực điện chủ của bọn họ đang đứng nhắm mắt.

....

Còn Xuân Đức lúc này thì đang tranh cãi với hệ thống về việc học tập.

" Cái môn thuật pháp này khó học quá, ta ngại học quá đi người có bí pháp gì một phát xong luôn không, chứ thể này mệt quá, nghĩ đến sau này mà cả ngày đi học thuật pháp cái mẹ gì đó là ta cũng thấy mệt...."

Hệ thống buồn bực nói,

" ai tu luyện mà không cần học tập từng ít một, tích lũy theo tháng ngày mới được chứ, người không thích học vậy chứ sau này người tính làm sao?".

Xuân Đức ước ao nói:

" Thật ra ước mơ của ta cũng đơn giản thôi, cũng chả cần sống nhiều làm gì, vài chục năm cũng được, trời nắng thì ở nhà, trời mưa không phải đi làm, trồng rau, nuôi vài con vật nhỏ sống qua ngày thôi, điều quan nhất là không phải lo tiền bạc.... Người thầy có cách gì giúp ta không?".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Đi Thăm Thái Nhất Tông

Nghe Xuân Đức nói thế, hệ thống có chút ngỡ ngàng rồi đạo:

" Bước trên con đường này rồi thì khó quay đầu lại lắm, ở trong cái thế giới này người ta giết người đơn giản chỉ vì thích làm vậy mà thôi, nếu như chúng ta thực lực kém thì cả ngày sẽ bị áp bách, đuổi giết, hai chúng ta nếu chôn đi thì cũng có thể nhưng chẳng qua là một thời gian thôi, rồi những kẻ thù của ta cũng rất nhanh sẽ tìm đến, nếu như không may rơi vào trong tay bọn hắn may mắn sống thì cũng cả đời bị giam cầm và hành hạ. Ở cái thế giới này, tinh vực này, hay cả cái hằng vực này cũng vậy, khôn sống bóng chết, không có sức mạnh bảo vệ bản thân thì chỉ có con đường bị người ta làm thành đồ ăn mà thôi".

" Nói thật ước mơ của người không phải là không thể, nhưng điều kiện đầu tiên là phải có sức mạnh duy trì cái ước mơ đó, nói cho cùng số mạng hai chúng ta là một rồi, người hay ta bây giờ cũng chỉ có thể vừa ẩn nấp, vừa tăng lực lượng lên, đợi ta lên cấp 3 thì có thể an toàn hơn rất nhiều, đến lúc đó hành động có thể tùy tiện".

Xuân Đức có chút chán nản nói:

" Lại đi giết người, cướp đoạt tài nguyên, lại mạnh hơn rồi lại đắc tội với người, bị người truy sát, lại chôn tránh. người cảm thấy có mệt không? người sống hàng triệu năm chẳng lẽ chưa thấy đủ, ta sống 2 kiếp mới có 25 tuổi đây, mà còn thấy dài nữa là. Theo ta thấy thích làm gì thì làm, sống ngày nào cho ra ngày đó".

" Như ta nếu không có người ta sẽ thực hiện ước mơ của mình, nhưng bây giờ ta có người, cũng coi như có một người thân trên cái thế giới này rồi, đôi khi người ta cố gắng vì người bên cạnh mà thôi. Vì an toàn của người ta sẽ nghe người. Người có lẽ thấy lời nói của ta rất mâu thuẫn, một đường là khuyên người sống phóng khoáng thích làm gì thì làm, nhưng lại nghe lời người nói phải sống thu liễm cho tới khi mạnh hơn,... Cái này người cũng đừng tìm cách lý giải làm gì cho mệt, con người là sinh vật kì lạ vậy đây".

Hệ thống yên lặng một chút rồi lên tiếng đạo:

" Người nói cũng rất có lý, bây giờ cố gắng qua thời gian khó khăn này, không bao lâu nữa chúng ta lại có một con đường khác sáng hơn để đi, trong thời gian này nếu người giúp ta lên được cấp 5 thì chúng ta coi như gặp phải vài nền văn minh cấp 6 vậy công cũng an toàn thoát khỏi, được rồi sau này thì sau này tính tiếp, chuyện bây giờ cần giải quyết này".

" Chuyện gì?"

" Cái thể chất của người tăng cường thêm được 1% quá ít rồi, người đã không sợ khí vận màu đen thì ta khuyên người nên tìm nơi nào đó đi đồ sát, sinh vật càng mạnh mẽ thì càng tốt, càng lên cao càng khó, 100% mở ra thiên phú đặc biệt, thôi ta vào không gian vong linh chăm sóc hắc ám ma thụ đây, có việc gì quan trọng nói ta một tiếng"

" Ukm, được rồi, đi đi".

Xuân Đức mở mắt ra thì thấy xung quanh xếp tầng tầng xương trắng vụn nát, nhìn là biết mấy cái này là do vừa rồi hấp linh chuyển hóa tạo thành, thu lại sau này có con khô lâu nào bị hư hại thì tu bổ.

Hắn đứng dậy nhìn mọi người rồi nói:

" Vào trong đi thôi, chuẩn bị một chút chúng ta đi Thái Nhất Tông, tiện thể đem luôn tên Thái gì hôm trước mới vừa bị bắt đó, qua Thái Nhất Tông xin vài tòa tiểu thế giới, còn Tiểu Tuyết việc thù hận của ngươi với Thái Nhất Tông thì tốt nhất sau này mạnh rồi báo thù, như vậy lòng mới thanh thản được, còn ngươi muốn hành hạ tên Thái gì đó muốn sao cũng được, miễn để một hơi là tốt"

Nói xong hắn mở cửa truyền tống vào trong, mọi người thì mỗi người mang một tâm tư riêng theo sau mà vào.

Thiên Tuyết đang suy nghĩ về chuyện hận thù, mối thù này không phải cứ giết chết một vài người là có thể xóa bỏ được, đúng theo lời sư phụ nói, mượn tay người không bằng chính mình, ngày trước là do nàng vô vọng nên mới nương nhờ vào Ác Ma Điện nhưng bây giờ thì khác, nàng có tiềm lực, có Ác MA Điện làm chỗ dựa, có điện chủ làm sư phụ, chuyện báo thù chỉ là vấn đề thời gian..

.....

.....

.....

Bên ngoài Thánh Thành.

Trận đại chiến qua đi, vô số người tụ tập lại đây, nhưng khi lại gần thì chẳng phát hiện được gì cả, không có vết tích đánh nhau, nếu không phải lúc trước bọn họ nhìn thấy 2 phe nhân mã thì bọn họ còn cho rằng mình nhớ lầm.

" Tại sao không có gì cả vậy?" -- một tên dong binh lên tiếng

Mấy người xung quanh cũng không đáp, một người đại hán nhìn có vẻ rất thật thà đạo:

" Chúng ta đứng quá xa, không thấy được gì, ngươi đi hỏi mấy người có tu vi cao xem "

..

...

..

Trong Ác Ma Lô Đài các tín đồ đã biết chuyện, còn xem qua trực tiếp qua ma pháp tấm kính, mọi người rất thán phục điện chủ mạnh mẽ, nhưng một lúc sau mọi người thấy đó là điều tất nhiên nên cũng không xúc động nữa, điện chủ của họ là tối cao, là sáng tạo ra sinh linh vạn vật, chỉ là mấy tên nhãi nhép thì sao làm khó được điện chủ.

Tiểu hài tử trong Ác Ma Lô đài bị quán thủ tư tưởng từ nhỏ nên lòng tôn sùng của bọn nhóc với Điện chủ cũng không kém, ước mơ sau này cũng như điện chủ....

Tên tầng 100 Ác Ma tháp.

Xuân Đức thông báo cho tiểu điệp:

" Lần này ta ra ngoài đi Thái Nhất Tông với Địa Ngục Tông một chuyến, chọn ra thêm ngàn người tham gia đi cùng ta, vừa du lịch cũng là rèn luyện luôn, Những ngày ta ra ngoài các ngươi cứ làm việc bình thường, có việc cấp bách thì truyền tin cho ta."

Tiểu Diệp nghe xong thì gật đầu rồi thông qua thiết bị ma pháp truyền tin cho mọi người, thông báo luôn mấy hoạt động mà điện chủ căn dặn.

(T/G: Xin lỗi mọi người nhé có thể chương gần đây mình viết hơi tiêu cực, có thể là do tâm tình không tốt, còn tâm tính không tốt chắc là ăn phải đồ ăn có nhiều độc tố từ ngoài chợ, nói thiệt tình thì viết chuyện nó theo tâm tính nhiều lắm, tâm tính mà không tốt thì khó có thể viết ra những câu nói hài hước được rồi, mong mọi người thông cảm hi hi)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Sơ Xuất Kỹ Thuật

Thông báo vừa ra mọi người thì xôn xao, đi theo điện chủ rèn luyện đây là một cơ hội tốt, nhưng nhân số 1 ngàn người nên không phải ai cũng được đi.

Trong lúc bọn họ còn đang phân vân ai là người được chọn đi thì đã có quyết định của cao tầng, người được đi lần này là lớp trẻ tuổi, mấy người có tư chất cao, thành tích tốt, cả mấy tên chịu thương chịu khó cũng được đi.....

Trong chủ điện, Nam Nhân Bà đang dặn dò bọn hài tử này trước khi gặp điện chủ và sau này cần làm gì:

" Điện chủ chúng ta rất hiền và vui vẻ nên các ngươi không cần căng thẳng, mọi việc thì hỏi ba đại nhân bên cạnh điện chủ là được không cần phiền điện chủ, ra ngoài thì không được giống như trước kia thích làm gì thì làm, mà phải nghe lời các người lớn trong đoàn.....v...v. Nghe rõ chưa, còn gì thắc mắc không?".

" Đã rõ thưa trưởng lão"

" Tốt, đi theo ta qua gặp điện chủ"

.....

....

....

Không bao lâu sau ngàn người đã vào trong Ác Ma Tháp tầng 100, khi vào trong thì bọn họ thấy mấy trăm người đang ngồi quây tròn nói chuyện với nhau vui vẻ, còn điện chủ tôn kính của bọn họ đang hi hi ha ha kể chuyện cười....

Xuân Đức đang say sưa chém chuỗi thấy có Nam Nhân Bà dẫn ngàn người tới thì đứng dậy nói:

" Đến đông đủ thì lên đường"

Nhìn qua Nam Nhân Bà hẳn vút cho nàng vài lọ nhỏ đạo:

" Mấy cái này giúp tăng cường sắc đẹp phái nữ, người giữ lấy cho các chị em mà dùng, có hướng dẫn sẵn rồi đấy".

" Cảm ơn điện chủ " -- Nam Nhân Bà lên tiếng cảm tạ..

" Không có chi,làm việc cho tốt lần sau về có quà cho các người nữa".

" Vâng"".

Không nói với Nam Nhân Bà nữa, Xuân Đức quay qua nói với mọi người:

" Lần này chủ yếu là đi du lịch nên trong thời gian này Tiểu Tuyết sẽ dẫn đường đi, bây giờ ta làm một cái cổng truyền tống bất kì đến gần Thái Nhất Tông mọi người cùng đi" Nói xong Xuân Đức ném ra một cuộn giấy, ánh sáng lóe lên bao trùm tất cả mọi người, 3s sau ánh sáng kết thúc mọi người cũng biến mất.

Nhìn căn phòng trống không, lại nhìn mấy lọ nhỏ trên tay Nam Nhân Bà cũng rời đi nơi này

.....

.....

....

Mọi người lại lần nữa xuất hiện thì thấy pháp bảo, pháp khí bay tứ tung ngang trời, xung quanh chỗ nào cũng là xác người, xác hải yêu, yêu thú, ma thú, tình cảnh này vẫn còn đang tiếp tục thi thoảng lại có bộ thi thể từ trên trời rớt xuống.

Xuân Đức nói với Vũ Y:

" Tiểu Y muội nói, hôm nay ta ra ngoài đã cúng ông bà rồi mà sao còn gặp tình huống thế này? "

Vũ Y lắc đầu nói:

" Muội không biết" .

Xuân Đức cũng đành mặc kệ nói với mọi người:

" Chúng ta lui ra sau nhìn cuộc chiến, việc ở đây không có phần chúng ta, đợi lúc kết thúc ra giúp mọi người phân chia tài sản là được"

Nghe điện chủ nói vậy mọi người khloe miệng co giật, chấy nhà đi hôi của mà nói chính nghĩa quá vậy, nhưng tâm thì mọi người thì thầm kêu hay, được giáo lý Ác Ma điện đầu độc, mấy cái tư tưởng anh hùng gì thì dẹp đi, không phải giáo tín đồ của Ác Ma Điện đều là người ngoài, mà là người ngoài thì không phải kẻ thù cũng là người qua đường nên họ cũng chẳng có nghĩa vụ giúp đỡ.

Bọn người Xuân Đức rút lui ra cách xa chiến trường xa xa mới dừng lại, Xuân Đức hỏi Thiên Tuyết:

" Tuyệt nhi cái nơi này người biết là cái địa phương nào không? còn cái bọn người kia là ai?"

" Sư phụ nơi này là rìa Vô Tận Hải, mấy người kia đệ tử cũng không biết hết, nhưng mấy người mặc áo bào có thêu Hải Sư kia là người của Thiên Hải Tông" - Thiên Tuyệt trả lời.

Xuân Đức có chút kì quái không chắc chắn nói:

" Thế nơi này cách Thái Nhất Tông bao xa? ta nghe nói cái Thái Nhất Tông ở địa vực mà, cách Vô Tận Hải không biết bao xa"

" Không phải sư phụ có ý, đưa mọi người ra đây sao?" .

" Không ta chỉ dựa vào phương hướng mà dịch chuyển thôi ai biết nó lại ra tân Hải Vực như thế này" .

Thiên Tuyệt nhìn sư phụ chưa thấy khuôn mặt thật của mình rất bất đắc dĩ nói:

" Nơi này cách Thái Nhất Tông khoảng vài triệu dặm, sư phụ có cách nào mang mọi người truyền tống lại không?"

Xuân Đức nhún vai cười nói:

" Thôi mọi người chịu khó vừa đi vừa ngắm phong cảnh, từ từ trở lại Thái Nhất Tông, muốn cho mọi người truyền tống trở lại cũng được nhưng phải tốn thần tinh à, nên để tiết kiệm mọi người chịu khó bằng sức mình mà đi thôi" .

Mọi người nhìn chăm chăm vào điện chủ tôn kính của mình bây giờ họ còn biết thêm một điều nữa là người rất keo kiệt, vì tốn một chút thần tinh nữ bắt tất cả mọi người đi bộ.

Ngồi trên một ngọn đồi Xuân Đức nhìn xa xa trận chiến tuy cũng vài vạn người nhưng cũng không có gì đặc sắc cả, đâm nhau loạn xạ, pháp bảo, pháp khí ném ra đập chúng địch thủ thì có người bị phanh thây, máu bắn ra như pháo bông nhìn cũng có chút tí xiu kích thích mà thôi...

Thêm nữa canh giờ trận chiến vẫn tiếp tục, Xuân Đức có chút chán, nhìn xung quanh thấy mọi người vẫn đang chú ý quan sát rất nghiêm túc thì hẳn cảm khái người hai thế giới quả thật rất khác nhau.

Gọi nhỏ 3 tiểu nha đầu, 4 người không làm kinh động tới mọi người xung quanh tìm một khu vực tương đối bằng phẳng, lấy ra mấy thứ chuẩn bị từ trước ra, hẳn nói vui vẻ:

" Sống không thể cả ngày chém giết được, vậy còn gì là vui, suốt ngày tu luyện cũng không tốt, lúc nên thư giãn thì cứ làm vậy đi".

Rắn mạp nghe hẳn nói vậy thì nhìn hẳn lom lom đạo:

" Thật khác người à, ta mới gặp ngươi là người thứ nhất tâm lý không bình thường như vậy đó".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Kí Ức

Xuân Đức thấy rần mập lên tiếng, bỗng dưng nhớ tới việc gì hấn nói:

" Ngày trước tại sao ngươi lại cần ta, mà làm sao ngươi cũng đi cùng ta đến thế giới này được "

" Cái đó ta cũng chịu, lúc trước ta chưa thức tỉnh nên trí tuệ còn rất thấp, không nhớ được việc trước kia, lúc trước chỉ là bản năng thôi, mà đúng rồi, ngày trước ngươi sống ở một thế giới như thế nào".

Tiểu Lan và Tiểu Y cũng nhìn hấn đầy vẻ chờ mong. Thấy vậy Xuân Đức cười nói:

" Cũng chán đến chết mà thôi, chẳng có gì, trước kia ta cũng là người bình thường, không có tiền, công việc thì không ổn định, tuy sống ở một nơi không có giết chóc nhưng cũng không kém bao nhiêu, ở đó âm mưu quỷ kế, có đôi khi bị hãm hại đến khi chết cũng không biết là ai...."

Vũ Y nói nhỏ:

" Ca ca có người thân nào nữa không? "

Xuân Đức trầm ngâm nói:

" Có chứ, mẫu thân, đại ca, nhị tỷ, phụ thân, nói chung là đầy đủ cả, chẳng thiếu ai, gia đình thì có đầy nhưng trong gia đình thì chán lắm, vì

không có tiền, sinh hoạt khó khăn khiến mọi người xa cách nhau hơn, đôi khi tiền bạc nó ảnh hưởng rất lớn là đằng khác "

Vũ Y chỉ trầm ngâm không nói gì nữa cả, mà lấy ra các thứ nước trái cây của nàng.

Vừa nói chuyện hẳn cũng đã lấy xong xuôi các món ăn đã chuẩn bị và dụng cụ, đặt mọi thứ đâu ra đấy, ngồi trên tấm thảm lớn 4 người vây xung quanh một nồi lẩu lớn, bầu không khí có vẻ không vui lắm vì câu chuyện mới nãy của hẳn. hẳn hỏi Vũ Y ;

" Vũ Y muội có biết làm sao lại tới thế giới này không".

Không đợi Vũ Y trả lời, Tiểu Lan lên tiếng thay:

" Ca ca không biết, hai chúng ta là do hệ thống tạo nên mà thôi, chúng ta được ban cho sinh mệnh rồi cũng được trao cho nhiệm vụ của mình, ví như tiểu Y là đồng hành của ca ca, còn muội là người đại diện của hệ thống"

Xuân Đức nghe vậy nói trêu:

" Vậy hai người các ngươi đều là con của hệ thống rồi"

Hai người như khúc gỗ gập gật đầu chẳng biểu cảm gì cả, còn rắn mập thì đang uống nước ngọt nằm một bên rồi, thấy mấy người này chẳng có tí hài hước gì làm hẳn có chút mất cả hứng, hẳn nói:

" Đây, đây sao các ngươi như con lật đật vậy, không có chút hài hước gì cả, thế các ngươi có ước mơ gì không? "

" Ước mơ, nó là cái gì? ta chỉ cần theo ca ca là được"- Vũ Y nói.

" Theo ngươi có ăn có uống, cần mơ gì nữa" - Rắn mập trả lời

"Muội cũng như bọn họ " - Tiểu Lan rụt rè lên tiếng

Nghe 3 người nói, Xuân Đức hết biết, bó tay, bó chân toàn tập, hẳn có chút đồng cảm nói:

" Các người đúng là vô dục vô cầu như ca đây, chịu khó ăn chay niệm phật có khi lại thành chánh quả, thôi thấy các người cũng là người giống như ca chẳng có ước mơ gì ra hồn, chúng ta nâng ly uống cho sau này tươi sáng hơn nào"

Xuân Đức hô có khí thế mà chẳng ai hưởng ứng, 3 tiểu nha đầu đang nằm lăn trên thảm ôm đồ uống riêng của mình, hẳn thấy vậy cũng thôi tự ăn, tự uống một mình...

Sau khi ăn uống xong mọi người cứ để vậy, không ai dọn dẹp gì cả, lấy ra 4 cái gối, 4 người nằm xuống ngựa mặt nhìn bầu trời, trời trong xanh, mây trắng bay lượn lờ, đôi khi có đợt gió biển thổi qua, cảm giác vị mặn mặn của Vô Tận Hải, nếu không có những tiếng kêu la chém giết phía xa thì nơi đây đúng là tuyệt.

Cũng không lo lắng gì, 4 người cứ như vậy mà nhắm mắt lại cảm nhận đôi chút bình yên hiếm có của cuộc sống trên cái thế giới này.

....

....

....

Không biết qua bao lâu trận chiến của đám người Thiên Hải Tông cũng dừng lại, đám thành viên của Ác Ma Điện đang tính đi ra hôi của thì không thấy điện chủ đâu cả, mọi người có chút luống cuống không biết làm sao.

Thiên Tuyết thấy mọi người vậy nói:

" không cần gấp, lúc trước ta thấy điện chủ đi về hướng kia đi, chúng ta tiến lên nhìn xem thử " .

Vậy là mọi người cùng nhau bay lại phương hướng Thiên Tuyết chỉ, không qua 800 dặm bọn họ thấy một lồng ánh lớn trên một ngọn đồi, tới gần hơn xuyên qua lồng ánh sáng mọi người thấy 4 nhân ảnh, là điện chủ và 3 vị đại nhân của bọn họ, điện chủ thì đang nhắm mắt cả người thả lỏng, mái tóc dài xõa ra trông thật đẹp, trên người điện chủ là Vũ Y đại nhân đang nằm úp nhìn thật dễ thương, còn Xà thân và Lan Lan đại nhân thì đang gối đầu lên tay điện chủ trong tay ôm cái gối, miệng chảy nước miếng trông rất tức cười..

Thấy cảnh tượng này bọn họ cũng không thấy phản cảm hay thấy không hợp phong cách của một vị cường giả chân chính, bọn họ chỉ thấy thật âm áp, bọn họ cũng muốn có cuộc sống như vậy, rất nhiều người nhớ về cảnh xưa, nhớ lại lúc gia đình ấm cúng, rồi lại nhớ lúc gia đình vì lý do nào đó mà phải tan đàn, xé ghé không nhìn được đôi mắt hồng hồng.

Nhìn được một lúc lâu thì mọi người lập trại ở ngọn đồi kế bên, không quấy rầy tới khung cảnh an bình của 4 người, mọi người ai nấy đều lặng lẽ mọi người đều có tâm sự, trừ mấy tiểu thí hài là vẫn vui vẻ, nghịch lẫn nhau cười khúc khích, nhờ có bọn nhóc mà bầu không khí có vẻ dễ chịu hơn ít nhiều, sau này Ác Ma Điện cũng là nhà của bọn họ, không ai có thể phá hư ngôi nhà của bọn họ cả, kẻ nào dám làm vậy dù liều cả mạng cũng phải cắn kẻ đó một miếng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Gặp Người Bị Nạn Chắp Tay Đứng Nhìn

Lúc Xuân Đức tỉnh dậy cũng đã là ngày hôm sau, hôm qua hẳn cũng biết mọi người đến nơi này rồi nhưng hẳn mặc kệ, ngủ mới là việc quan trọng, sau khi tỉnh dậy 4 người lấy ra thật nhiều đồ ăn sáng để cho mọi người cùng ăn, tuy chỉ cần lên kim đan thì việc ăn uống gần như là không cần cũng được, nhưng theo Xuân Đức thấy sống mà không ăn là uổng. Trên đời có rất nhiều thứ ngon mà.

Thông qua không gian tâm linh hẳn gọi tất cả mọi người qua ăn sáng cùng, mọi người tuy ngạc nhiên vì sao điện chủ làm được như vậy nhưng cũng không ai hỏi gì cả, thu hết đồ đạc vào không gian nhẫn bọn họ ngay lập tức qua bên điện chủ.

Bên Xuân Đức mọi thứ đã sẵn sàng, có đồ uống bằng linh dược vạn năm, thức ăn đổi từ hệ thống ra, cũng không khách khách khí gì gần 1500 người tụ tập với nhau vui vẻ ăn sáng, nói cười với nhau....

...

....

...

Ăn sáng xong thì Xuân Đức nói với mọi người:

" Mọi người chú ý nghe nè, bây giờ ta dạy mọi người cách kết nối với nhau qua tâm linh, tất cả thành viên Ác Ma Điện trong 1 triệu dặm gần nhau

thì có thể giao tiếp với nhau, còn cụ thể mọi người cảm nhận, bây giờ thì ta làm mẫu mọi người làm theo, đầu tiên là tĩnh tâm lại sau đó...."

" Mọi người chỉ cần thường xuyên vào không gian tâm linh thì sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, một thời gian có thể vừa làm việc này lại vừa có thể vào không gian tâm linh nói chuyện với người khác, bây giờ chúng ta tiếp tục lên đường lịch luyện tiếp".

Mọi người đang hào hứng với việc không gian tâm linh nghe điện chủ nói vậy mọi người đều ngừng lại rồi đồng thanh hô:

" Vâng, Điện chủ"

" Được rồi, chúng ta đi cứ theo phía đến Thái Nhất Tông mà đi, đi chậm rãi mà xem có phát hiện gì thú vị không, biết đâu lại chúng bảo tàng, tiêu Tuyết người dẫn đường đi "

Thiên Tuyết nhu thuận gật đầu, rồi bay về phía trước. Khi mọi người phi hành được khoảng 2 vạn dặm thì nghe phương xa đang có đánh nhau, từ kinh nghiệm xem bói của gia cát dự thì Xuân Đức phán đoán người ở phía trước có tu vi cơ hóa thần cảnh.

Thông qua không gian tâm linh Xuân Đức nói với mọi người:

" Chúng ta lên phía trước xem nào nhiệt, biết đâu lại gặp mỹ nữ các người lại có cơ hội làm anh hùng. ka ka "

Nhóm người tín đồ có chút không nói gì với điện chủ bọn họ, lúc nào cũng không đứng đắn hết, mọi người chỉ im lặng bay theo, nếu mà nói thêm có khi lại bị điện chủ lôi kéo này nọ, lại bị đi hi sinh ra ngoài làm anh hùng gì đó cũng nên. Tốt nhất là yên lặng cho lành.

Thiên Tuyết hiểu kì hỏi:

" Sư phụ làm sao người biết phía trước có mỹ nhân gặp nạn cơ chứ?" .

Xuân Đức cười hắc hắc, lấy tay xoa đầu Thiên Tuyết cười nói:

" Tiểu Tuyết của chúng ta vẫn còn non và xanh lắm, ta biết được là nhờ kinh nghiệm của Gia Cát Dự sư huynh truyền thụ á, không cần bói cũng đoán được 70%, tuyệt không?" .

" Thật tuyệt, người sư huynh của sư phụ thật tài giỏi, sư phụ dạy cho đệ tử được không?"

" Được, không vấn đề, thân ta một cái ta dạy cho" - Xuân Đức lưu manh nói.

Thiên Tuyết cũng không có ngưng ngưng như hấn suy nghĩ mà thân hấn 2 cái hai má luôn, nàng cười ngọt ngào nói:

" Đúng như sư phụ yêu cầu nha, khi nào sư phụ dạy cho ta dự ngôn thuật đây.hì hì" .

Xuân Đức biết cái quái gì là dự ngôn thuật đâu, hấn chỉ đoán bừa thôi, nên hấn làm một vẽ lợn chết không sợ nước sôi nói:

" Ta quên cái bí pháp này chỉ truyền cho nam nhân, nữ nhân không học được, tiểu tuyết ngươi nén đau thương nếu ngươi là con trai có phải tốt rồi không, đáng tiếc à, chắc chắc," .

Nghe lời như vậy Thiên Tuyết có ngốc cũng biết là nãy giờ mình bị sư phụ lừa rồi, nàng xụ mặt không để ý tới sư phụ vô lương của mình nữa.

Thấy tiểu đồ đệ của mình như vậy Xuân Đức cười làm lành nói:

" Đây không cần tức giận đâu, ta có cái này hay lắm muốn xem không?" .

Thiên Tuyết lập tức hiểu kì nói:

" Có cái gì á, cho đệ tử xem với " .

"Ừa lúc này ai mới không thềm đề ý tới người sư phụ này kia mà"

" Ai đó đương nhiên không phải Tuyết nhi rồi, sư phụ lấy ra xem đi" -
Thiên Tuyết phủ nhận sự việc lúc này

" Vậy là tiểu Tuyết không có tức giận phải không?" .

" Không có tức giận, sư phụ lấy cái kia ra đi cho người ta xem một chút đi"

Xuân Đức vỗ vỗ cái má Thiên Tuyết cười nói:

" Dễ dụ dễ sợ, sư phụ không lấy cho người xem đâu, đợi khi nào sư phụ vui thì mới lấy cho người xem" nói xong hấn tăng nhanh tốc độ

Thiên Tuyết lại ngẩn ra, biết mình lại bị lừa nàng lớn tiếng kêu lên:

" Sư phụ....." nói xong nàng cũng đuổi theo

Mọi người xung quanh cũng phình bụng cười to ha ha ha ha cũng tăng nhanh tốc độ lên, để đuổi kịp với 2 người phía trước.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Gặp Người Bị Nạn Chắp Tay Đứng Nhìn(1)

Qua mấy chục dặm thì mọi người thấy hai người Xuân Đức đứng ở phía trên một ngọn núi nhìn xuống dưới, mọi người cũng bắt kịp bay lên đỉnh núi, Vũ Y tò mò hỏi:

" Ca ca, có chuyện gì sao? sao người nhìn chân chân như vậy?"

Xuân Đức néo néo cái má Vũ Y cười khà khà nói:

" Ta đã bảo rồi phía trước có mỹ nhân gặp nạn mà các người không tin, bây giờ thì sáng mắt ra chưa. mở to mắt ra mà nhìn phía dưới kia là gì, một đoàn mỹ nhân luôn chứ không ít nha, có ai muốn làm anh hùng không, cơ hội đang ở trước mắt nhanh không lại có người giành"

Mọi người nghe điện chủ cao hứng nói như vậy thì cũng nhìn xuống xem, ở phía dưới đúng là có một đoàn mỹ nữ gần 200 người đang đánh nhau với một bày ma thú, và mấy trăm tên ăn mặc nhìn là biết đệ tử Thiên Hải Tông, các nàng tuy ít người nhưng tu vi không tệ có cả hóa thân hậu kỳ, nên đánh nhau tuy nhìn rất thảm liệt nhưng mà các nàng chỉ tổn thất không phải là nghiêm trọng.

Thấy mọi người chỉ nhìn mà không nói gì Xuân Đức lên tiếng hỏi:

" Các người còn chờ đợi gì, nhanh xuống giúp các nàng, có khi các nàng lại lấy thân báo đáp, có khi cả này người các nàng cùng báo đáp thì diễm phúc tề thiên."

Rắn mặt đang quan chiến nghe hắn nói vậy thì nói xen vào một câu:

" Phúc đầu không biết, nếu các nàng cùng lấy thân báo đáp có khi lại có người tinh tấn thân vong mà chết, nhưng dù sao cái chết vì gái cũng là cái chết thoải mái".

Câu nói của rắn mặt khiến cho mấy nàng trong đoàn đội đỏ cả mặt, Xuân Đức cho nó ngay một phát vào đầu:

" Con nít con nôi, biết cái gì mà nói, nhỏ mà toàn học các điều xấu không à, ai dạy ngươi như vậy hả tiểu Thất, cái tên thất đức nào lại dạy tiểu hài tử như vậy cơ chứ. hừ hừ".

Rắn mặt quay lại định cắn hắn nhưng bị Xuân Đức lấy tay cản lại không cắn được hắn, nàng xụ mặt nói:

" Mấy ngày trước ta nghe người nói á, có ma nào dạy ta cơ chứ, hừ hừ"

Áy, Xuân Đức có nhớ là mình có nói mấy câu vậy đâu nhờ, hắn xua tay cắt ngang câu chuyện nói;

" Việc này làm rõ sau bây giờ quan trọng là cứu người, ai đi cứu đi"

Hắn nói xong một lúc mà không thấy ai đi xông ra hắn kì quái nói:

" Tinh thần hiệp nghĩa, cứu khổ cứu nạn, gặp việc nghĩa hăng hái làm của các ngươi đi đâu rồi, sao cả đám lại trơ ra thế kia?".

Mọi người cùng đáp:

"" Nghe lời rắn dạy của điện chủ, việc không liên quan tới mình thì không làm, việc không có lợi cho mình không làm, người bị nạn không phải người Ác Ma Điện không cứu"

Xuân Đức hết biết, thở dài nói:

"Các người thiệt tình là, thôi các người đã không làm thì để ta.... lấy cái ghế ra ngồi xem, đứng lâu không thoải mái" vừa nói hần vừa lấy cái ghế dựa ra nằm lên xem cuộc chiến.

Mọi người: ".....".

Thiên Tuyết: "....."

.....

.....

.....

Ở phía dưới người hai bên đều nhận biết có phe thứ ba đến, bọn họ tạm dừng cuộc chiến lại. hai bên lưỡng bại câu thương để người ngư ông đắc lợi thì chẳng phải là mình rất ngu sao.

Cô gái là người dẫn đầu đám thiếu nữ lớn tiếng nói:

" Không biết các vị bằng hữu là người phương nào, chẳng lẽ cũng muốn phân chia cái di chỉ viễn cổ kia"

Nghe tới 2 từ di chỉ, Xuân Đức lập tức đứng lên trong con mắt phát ra ánh sáng xanh lục, có di chỉ là có bảo vật, có bảo vật là có tiền, sửa sang quần áo, Xuân Đức lẫm nhiên nói với mọi người phía sau:

" Các người đám người này sao không biết lịch sự cái gì hả, bằng hữu nói chúng ta đi phân di tích còn không nhanh ra bắt tay làm quen"

Mọi người khõe miệng hung hăng co giật, điện chủ tham tiền đúng là không có biên giới, mà công phu nói ba xạo cũng là nhất lưu rồi, mọi người

cũng đi theo sau điện chủ xuống núi, hơn ngàn người Ác Ma Điện bay trên bầu trời xuống y như mây ngàn con ác dụt xuống trần gian.

Thấy đám người này xuất hiện cô gái lên tiếng lúc nãy bật thốt lên:

" Ác Ma Điện người ".

Xuân Đức vừa xuống nghe vậy thì vui vẻ bắt lấy tay đối phương cười thân thiện nói:

" Không ngờ vị tỷ tỷ xinh đẹp này lại biết chúng ta, lần đầu gặp mặt rất vui được làm quen với tỷ, ta là Xuân Đức, thành viên của Ác Ma Điện, không biết tỷ tỷ xinh đẹp này tên gì" .

Cô gái kia rụt tay về khuôn mặt có chút ngượng ngùng nói:

" Ta là Lãnh Băng người của học viên Bách Hoa, rất vui được quen biết người" .

Xuân Đức thấy cô gái này còn trêu chọc thú vị hơn đồ đệ của mình nhiều nên lấy ra công phu nịnh hót thần công, hấn tiếp tục đạo:

" Hóa ta là người của Bách Hoa Học Viện đúng là trăm nghe không bằng một thấy, người của Bách Hoa HV ai cũng là tiên nữ giáng trần, không biết vị tỷ tỷ làm sao lại đánh nhau với bọn người xấu này" nói xong hấn chỉ về mấy tên mặt mày y con của luộc đang đứng đối diện.

Mấy người tín đồ hai mắt tròn to, không ai ngờ công phu miệng lưỡi của điện chủ lại ghê gớm đến vậy, dăm ba câu đã lôi kéo làm quen người ta....

Còn nhóm người Thiên Hải Tông thì.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Thích Thì Lên Đi

Lãnh Băng cười duyên không ngừng nói:

" Tiểu đệ đệ thật thú vị, mấy người kia là của Thiên Hải Tông, bọn tỷ vừa may phát hiện được một di chỉ thì đám người này cũng vừa kịp có mặt, nên hai bên tranh chấp, tiểu đệ có muốn hay không cùng tham gia"

Xuân Đức nghiêng ngẫm nhìn mấy tên Thiên Hải Tông nói:

" Nhìn xa ta còn tưởng sơn tặc lại gần mới biết là có vẻ không giống lắm, nhìn giống thổ phi hơn" nói xong hắn quay lại cười vui vẻ nói với Lãnh Băng " Nếu tỷ mời thì đệ cũng muốn được đi cho biết, lần đầu tiên đệ vào di chỉ đây".

Lãnh Băng nhìn Xuân Đức càng thuận mắt hơn, cười híp mắt nói:

" Yên tâm đi, vào trong nếu có gì tỷ tỷ bảo vệ cho đệ....."

Bọn người Thiên Hải Tông tức xì khói lớn tiếng nói:

" Bọn hắn sao có tư cách đi vào di tích"

Lãnh Băng mặt lạnh như tiền nói:

" Người thấy thì có phần, nếu không các ngươi làm sao cũng muốn một ít xương"

" Đúng....Đúng....Đúng" mấy người của Bách Hoa học viên cũng lên tiếng ủng hộ.

Một tên Thiên Hải Tông hùng hổ quát lên:

" chúng ta là bằng thực lực, hừ hừ bọn họ thì sao, toàn là loại gà đất chó sành ở đâu ra thì có tư cách gì".

Bị một tên Hóa THần khinh bỉ Xuân Đức có chút tức hấn nói với bàn tử Lam Thảo:

" Bàn tử người nghe ta nói, ra ngoài đánh tên kia người nhà hấn không nhận ra luôn vừa đánh vừa nói thế này....., nếu tên nào không phục cũng đánh luôn cho ta, nghe hem".

Bàn tử gật gù.

"Nghe thì đi làm, gật gì mà gật, lẹ đi, xong việc có quà " nói xong hấn đá nhẹ vào mông tên mập.

Lam Thảo rất u oán nhìn điện chủ, tại sao lại là hấn chứ, bao nhiêu người mà lại bảo hấn đi làm, dù rất không tình nguyện nhưng hấn vẫn phải làm, còn co Lam Nguyệt đang nhìn không làm không được à, nhìn về phía Lam Nguyệt thấy nàng dơ nắm đấm nhỏ lên cổ vũ, bàn tử thấy vui vẻ không ít, đi đứng cũng hiên ngang lên.

Mọi người thấy một đứa bé tiến sang bên Thiên Hải Tông thì không hiểu ra làm sao, khi mọi người không biết lý do thì mập mập đã cho mọi người biết hấn qua đó làm gì.

Bàn tử đến gần tên tên mới lên tiếng lúc trước chê bai bọn nhóm người hấn, không nói hai lời tằm ngấm, tằm ngấm bỗng nhiên bộc phát nhào lên

đám đá túi bụi, sử dụng skill đánh cho mù đường bàn tử đánh cho tên kia la thảm thiết.

a a a a a a a a a a a a a a a a

a a a a a a a a a a a a a a a a

Bịch.....bịch.....bịch.

bốp....bốp....bốp

Vừa đánh thì Lam Thảo cũng đọc mấy câu mà Điện Chủ dặn dò trước khi đi bắt nạt con tích dịch này

" Đã yếu lại còn ra gió, đã sida còn xông pha hiến máu, dám coi chúng ta, to đầu rồi mà cũng không đánh lại ta, sao ngươi không về đâm đầu vào đồng phân mà chết đi, sống trên đời chỉ tổ tốn không khí của mọi người..." - --nói xong mấy lời mà điện chủ dạy hấn cảm thấy cũng có chút thích, tuy không hiểu lắm nhưng đọc rất thuận miệng

Mọi người Bách Hoa Học Viện thấy một môn đồ nội môn của Thiên Hải Tông bị một đứa bé 9 tuổi đánh cho không có lực phản kháng thì trợn mắt nhìn chân chối, không dám tin vào mắt mình. Còn mấy tên Thiên Hải Tông cũng đơ ra mà nhìn đồng bọn bị ăn hành.

Trong đám người Ác Ma Điện thì Lam Nguyệt đang cổ vũ rất chi là nhiệt tình cho tên béo, Xuân Đức Thấy tên bàn tử được cô bạn thân yêu từ phía này cổ vũ càng đánh càng nghiện, Xuân Đức tiến lên kéo tên này lại không hấn quá tay một cái tên Thiên Hải Môn kia xác định là được về đoàn tụ với tổ tiên.

Xuân Đức gõ đầu hấn một phát nói:

" Một vừa hai phải thôi, ta bảo người đánh hấn không ra nhân hình thôi, bây giờ người nhìn xem, người bồi thêm vài đạp có khi sang năm nhà hấn lại có đám giỗ to."

Nhìn vào thảm trạng tên bị đánh, mặt mũi không ra nhân hình, quần áo rách nát, tứ chi vất vẹo,lại còn nghe thêm lời của Xuân Đức mấy người Bách Hoa Học Viện khóe miệng có giạt, cái này là khinh bỉ người ta bao nhiêu à.

Còn bọn người Thiên Hải Tông thì u ám không ánh sáng, nhìn về phía bọn người Ác Ma Điện càng thêm âm trầm, nhưng chỉ giận mà không dám ho he cái gì, sợ ho he một tiếng là nổi gót chân theo tên đang như đồng shit kia.

Đúng lúc này có một lão già và 3 người tuổi trẻ đến nhìn vào quần áo có thể phán đoán người tới có 8 phần có dây mơ rễ má với Thiên Hải Tông,khi thấy 4 người kia thì nhóm người Bách Hoa Học Viện thì sắc mặt đại biến, còn bọn người Thiên Hải Tông thì vui mừng quá đỗi.

Đám người Thiên Hải Tông lớn tiếng hô to:

" Cung nghênh pháp vương đại nhân, các vị sư huynh, sư tỷ".

" Các người đây là sao, còn vị đệ tử này là bị ai làm thương?" --- Một thanh niên mới tới lên tiếng.

Một người bên Thiên Hải tông tiến lên nói: " bla.... bla....bla"

....

.....

....

Nghe xong người thanh niên vẻ mặt âm trầm nhìn về phía người của Ác Ma Điện, tiến lên quát lớn:

" Thật lớn gan cậu, dám đả thương đệ tử Thiên Hải Tông chúng ta, ai cho các ngươi lá gan" hấn còn tỏ ra khí thế luyện hư cảnh để hù mọi người

Xuân Đức mặt không cảm xúc đạo:

" Thích thì nhào lên đây, ở đó mà làm tàng, sống bạc lông tở rim mà còn không đánh lại đứa bé, đã không biết xấu hổ lại còn tìm người khác tới ra mặt, mà thôi ta nghĩ các ngươi đi ra chỗ khác chơi đi, không bọn ta đánh cho lại kêu ngược đãi động vật."

Mọi người Ác Ma Điện đều phình bụng cười hô hố, nghe rất chi là muốn ăn đánh,bọn họ tu vi tuy không cao nhưng có chiến lược kế thừa thì đánh với Huyền Thăng Cảnh cũng được, Tinh Anh Hộ Vệ tuy không nắm giữ hết được sức mạnh kế thừa vì càng nhiều sức mạnh muốn nắm giữ lại càng khó, nhiều quá mà không khống chế được là tan xác mà chết, nhưng đạt tới khai sơn vẫn thừa sức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Quả Hồng Mềm

Thiên Tuyết và các nữ tín đồ khác thì có chút ngượng, diện chủ tính cách thật lưu manh quá đi mà, bọn họ chỉ nhìn rồi cười trộm thôi không biểu đạt gì thêm gì nữa.

Nhóm người của Bách Hoa Học Viện cũng che miệng cười, nhưng có chút lo lắng, hộ pháp của Thiên Hải Tông mặc dù là ngoại môn nhưng cũng có có tu vi Khái Sơn Cảnh. Nếu như tức giận lên mọi người ở đây không ai thoát khỏi, các nàng có chút sợ nếu như tên hộ pháp này không nể mặt Bách Hoa Học Viện mà xuống tay thì....

Nghe Xuân Đức nói vậy tên kia hét lớn:

" Muốn chết" hấn lấy ra pháp khí đánh về phía Xuân Đức, cái pháp khí biến thành một quả cầu ánh sáng bay về phía Xuân Đức kèm theo tiếng rít của gió...

Xuân Đức còn đang tính trang bức một chút cao thâm mặt chắc thì đã thấy mập mạp nhảy lên chop lấy quả cầu kia, chop vào trong tay hấn nhìn một chút quả cầu rồi chạy lại chỗ Lam Nguyệt khoe nói đầy vẻ lấy lòng:

" Nguyệt Nguyệt ngươi xem, quả cầu này đẹp mắt không, là chiến lợi phẩm ta mới thu được đây, ta tặng cho ngươi" - Vừa nói hấn vừa đưa quả cầu trắng cho Lam Nguyệt.

Lam Nguyệt rất hài lòng với biểu hiện của tên béo này, thân hấn một cái coi như làm quà, còn mập mạp được thân một cái thì cười ngây ngô đứng

đó...

Tên Luyện Hư đệ tử Thiên Hải Tông có chút ngốc, pháp khí hấn đánh ra đi toàn lực bị một đũa trẻ bắt lấy, cái này sao có thể cơ chứ.... hấn có chút không dám tin nhìn bàn tử.

Tên hộ pháp thấy vậy thì cau mày lại, có chút hiếu kì, nhưng hấn cũng không sợ hãi gì, dù sao tu vi hấn còn ở đó thì sợ ai, tuy hấn cảm nhận không tới tu vi Xuân Đức nhưng cũng không tin người có trẻ tuổi này có tu vi như mình, Hấn chỉ e ngại thế lực sau lưng bọn họ mà thôi.

Hấn tỏa ra khí thế Khai Sơn Cảnh nhàn nhạt đạo:

" Các ngươi dám người này cũng quá coi thường Thiên Hải Tông chúng ta, xem chúng ta là quả hồng mềm để nắm sao?"

Nhìn cái biểu hiện rầm thí của tên hộ pháp, Xuân Đức rất khinh bỉ đạo:

" Chúng ta cũng đâu dám coi thường các ngươi là quả hồng mềm, mà thực chất các ngươi còn không bằng quả hồng mềm nữa kia" vừa nói hấn kéo kéo Tiểu Lan nói " Mọii mọii cho người ta xem chút khí thế không ai cũng nghĩ chúng ta ai cũng có thể khi dễ,"

Tiểu Lan gật đầu, tỏa ra khí thế của Liệt Hải Cảnh khiến cho mấy người Thiên Hải Tông và Bách Hoa Học Viện Nằm cả xuống đất, còn tên hộ pháp thì đang gian nan chống đỡ, cốt cách vang rảng rắc,mồ hôi lạnh tuôn ra như tắm.

Thấy vậy Xuân Đức nhéo má Tiểu Lan nói " được rồi bé, đừng làm người ta sợ, phải biết kính già yêu trẻ"

Mọi người thầm khinh bỉ điện chủ, nói phải cũng là người, nói sai cũng là người. Xấu bụng ai cũng thấy rõ không cần giả làm người tốt.

Thấy ánh mắt mọi người như vậy, Xuân Đức không sao cả nói với tên hộ pháp:

" Đại nhân Khai Sơn Cảnh có khác, chúng ta vừa thấy đã sợ teo chim rồi, mong ngài nhả khí thể ra một chút cho kẻ này cảm nhận chút xem nào".

Tên hộ pháp nghe thế thì sợ run liên tục lắc đầu thưa:

" Tiên bối nói đùa, ta nào dám, lúc trước là hiểu lầm thôi. ha ha ha ha".

Xuân Đức mặc kệ tên này qua qua nói với Lãnh Băng:

" Tỷ tỷ chúng ta đi coi cái di chỉ kia đi" nói xong hắn còn nháy mắt với nàng.

Lãnh Băng cười khỏ nói:

" Không ngờ đệ có tu vi cao như vậy, đúng là cao nhân bất lộ tướng mà"

Xuân Đức xua tay nói bế tiểu Lan lên giới thiệu:

" Nàng thiên phú hơn người, được bồi dưỡng nên mới mạnh như vậy ta là ca ca nàng hưởng ké vinh quang thôi chứ ta thì bình thường thôi, không mạnh lắm, bắt nạt mấy tên kim đan thì được, hắc hắc " nói xong hắn kéo má tiểu Lan mấy cái cho sưng tay.

Tiểu Lan mặc kệ cho hắn bế, cũng không phủ nhận, lấy ra hộp sữa hút không quan tâm ai cả, một bộ ta là công chúa nhỏ.

Lãnh Băng thấy vậy cũng không tức giận gì mà thấy nàng rất dễ thương, còn nhỏ như vậy mà đã có tu vi kinh thiên vậy thiên phú cỡ nào kinh người, nàng thấy mọi người không làm vẻ mặt ghét bỏ đã là tốt rồi. Lãnh Băng nói:

" Vậy đã mọi người không ý kiến gì nữa thì mọi người cùng đi tới di chỉ, ta dẫn đường"

" Được á, tở dẫn đường đi" ---Xuân Đức không phản đối

Hắn không phản đối đám người Thiên Hải Tông cũng không dám có ý kiến gì, người ta đã không đuổi đi là tốt lắm rồi.

Vậy là mọi người cùng nhau đi...

.....

.....

.....

Không qua bao lâu mọi người xuất hiện tại một chỗ âm u rừng núi, Lãnh Băng đi trước đạo:

" Nơi này rất kì quái, có những Ma thú, Yêu Thú mạnh dị thường lại còn am hiểu ẩn nấp, mọi người cẩn thận bị đánh lén"

Mọi người cũng cảnh giác lên, dù sao không ai nguyện ý bị kiến cắn nếu không phải bắt đắc dĩ. Trên đường đi đúng là có vài người không may bị cắn một phát, nhưng cũng không ai bị chết.

Nửa ngày sau mọi người đứng trước một lối vào có cấm chế kim lục đan xen, trông có vẻ rất nguy hiểm, xung quanh một ngọn cỏ cũng không mọc được, thi thoảng có một vài cái xương sọ khô bị gió thổi lăn qua.

Lãnh Băng nói

" Cấm chế này rất kì quái, người càng mạnh thì phá giải càng khó, cái này không phụ thuộc vào tu vi, mà phải vào ngộ tính, lĩnh ngộ kim lục

lượng và sinh mệnh lực trong cấm chế mà phá giải, chúng ta đã thử vài lần nhưng không thành công".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Nguy Hiểm

Xuân Đức nói với tiểu Lan

" muội lên mở cái cấm chế này đi, cần gì thì dùng " .

" Vâng ca ca" - Tiểu Lan nhu thuận gật đầu.

Nàng bước lên trước cái cấm chế to lớn, đưa tay ra cảm nhận cái cấm chế này, mọi người cũng hồi hộp xem tiểu cô nương này có thể phá giải không?. Xuân Đức nhìn chăm chú vào cái cấm chế này quan sát, thì thấy kết quả làm hấn cũng giật nảy cả người.

 Ầm Ầm Cấm chế không gian Đại thế giới

Phòng ngự: 30.000.000

Kĩ năng: Tụ lành

Cần tương thích kim lực lượng và sinh mệnh lực mới có thể phá giải

Hấn thăm nghĩ Tiểu Lan phí 9 trâu 2 hồ mới tìm được 1 cái tiểu thế giới, không tốn chút công phu thì lại có một Đại thế giới dâng lên miệng. tâm lý hấn thăm kêu ngon.

.....

.....

.....

Qua một canh giờ sau

Cái cảm chế Đại thế giới biến mất, thay vào đó là một cổng ánh sáng, mọi người thì lom lom nhìn vào nhưng không ai tiến lên, họ đang xem có nguy hiểm gì hem.

Xuân Đức cũng không vội, không tiến vào thì cái cổng không gian kia cũng không biến đi đâu được, vội vàng làm gì cứ từ từ rồi khoai sẽ như. Hấn tiến lên xem tiểu nha đầu đang mệt phờ râu ngòì ở dưới đất y bị ai khi dễ, hấn lấy ra chai nước cho nha đầu nói:

" Mệt hem, uống nước đi cho nhanh lớn"

Tiểu Lan thấy mình mệt thành như vậy mà ca ca còn trêu nàng thì không khỏi xụ mặt ra, tiếp lấy chai nước mà uống, không nói chuyện với xuân đức.

Xuân Đức thấy vậy thì cũng cười hì hì, néo néo mấy cái lên má tiểu nha đầu rồi bế nàng lên, tiểu nha đầu cũng không kháng cự gì cứ như vậy bị hấn bế lên, sau một hồi xem xét cái cổng không gian kia không phát hiện cái gì quái dị hấn quay đầu nói với mọi người, Xuân Đức nói:

" Cái này là một phương Đại thiên thế giới, các ngươi theo sát ta, không biết trong đó có quái dị gì không, lấy hết pháp bảo ra, cẩn thận không bao giờ là thừa cả "

Mọi người của Ác Ma Điện nghe vậy cũng không nghi ngờ gì cả, mặc hết pháp bảo lên, đúng là trang bị tới tận răng, vô cùng hào hoa, gần 1500 người giữ khoảng cách gần nhất có thể với điện chủ.

Bọn người Bách Hoa học viện và Thiên Hải tông thì nhìn chân chân, cái này là người nào à, pháp bảo mà trang bị toàn thân, cái này cũng quá có tiền đi, mọi người rất chi là ước ao, thứ mà mình không có thì luôn là như vậy mà. Tâm lý bọn họ đang so sánh giữa Ác Ma Điện và chí cao của bọn họ, sau một hồi bọn họ thấy so với thành viên Ác Ma Điện mình đúng là con ghê.

Xuân Đức thấy tất cả mọi người lại gần hẳn thì hẳn cũng gia trì Ác Ma Thủ Hộ lên mọi người, xung quanh mỗi người có 3 tấm thuẫn hình dạng dữ tợn quay xung quanh, còn có 3 quả cầu sét đan xen với 3 tấm khiên tạo thành hình tròn khép kín.

" Đi" nói to một tiếng hẳn bé Tiểu Lan mở đường đi trước, tín đồ Ác Ma Điện cũng đi vào theo sau điện chủ.

Bọn người Bách Hoa Học Viện và Thiên Hải Tông cũng không chậm, đi theo sau mà vào, có chết cũng có đồng đội mà.

...

....

...

Vào bên trong gần 2000 người ba phe thế lực sát cạnh nhau, cảnh giác xung quanh, nơi này toàn mùi máu tanh, bầu không khí cũng không khác lắm so với bên ngoài Thánh Thành, nơi đây chỉ lác đác vài ngọn cỏ mà thôi, mùi nguy hiểm ngược lại có khắp mọi nơi.

Đang lúc mọi người quan sát động tĩnh xung quanh thì nghe Xuân Đức nói:

" Các đây 2000 dặm có một đoàn quái vật đang tiến lại gần, số lượng rất nhiều, trong đó có 30 con Tạo Hóa Cảnh 2 tinh, 5 con 3 tinh, 1 con 5 tinh." nói xong hắn cũng ngưng trọng vạn phần, cái này là Đại thiên thể giới sao, cũng quá mạnh đi tùy tiện một nhóm Quái Vật cũng mạnh như vậy.

Đám người Bách Hoa và Thiên Hải nghe Xuân Đức nói có rất nhiều yêu thú thì vô cùng lo lắng, còn khi nghe tới Tạo Hóa Cảnh thì bọn họ lại mờ mịt, nó là cảnh giới gì à.

Hộ pháp ngoại môn Thiên Hải Tông không nhịn được hiếu kì hỏi:

" Đại nhân Tạo Hóa Cảnh rất mạnh sao?".

Xuân Đức không trả lời, rần mập đã chửi ầm lên:

" Ngu ngốc, hỏi cái này làm gì, mau lui lại phía sau, không nhanh chiến đấu dư ba đủ để các người nát như cái bát, loại tu vi khai sơn như người nếu bị nó ị trúng một cái cũng chết".

" Ta đã bảo rồi mà, ở nhà có phải tốt không, ta còn chưa ăn đủ, ta không muốn chết à. hu hu. số của tui sao mà khổ quá đi mà" vừa nói rần mập lại khóc bù lu, bù loa lên.

Xuân Đức xem thông tin bọn Quái vật kia xong thì càng căng thẳng, chiến lực bọn nó cũng 12 triệu có hơn, con mạnh nhất cũng 14 triệu. Không cẩn thận thì bỏ mạng chỗ này, hắn đã thử câu thông với không gian vong linh mà không được, không hiểu vì sao, nên chỉ có thể chiến.

Thấy rần mập vậy hắn cũng không tức, dù sao nàng vẫn còn nhỏ, xoa đầu nhỏ của nàng hắn nói:

" Mọi người lui nhanh về phía sau, đánh trả bọn quái thú cấp độ thấp, còn việc còn lại cứ để ta lo, nếu qua được thì chúng ta mạng lớn, không qua

được thì trách số mệnh không tốt".

Mấy tín đồ Ác Ma Điện kể cả mấy bọn nhóc cũng không sợ hãi bao nhiêu, tín ngưỡng và huyết mạch liên kết khiến bọn họ không còn sợ hãi, mọi người lớn tiếng hô:

" Thiên Địa tịch diệt duy ta độc hành"

" Thiên Địa tịch diệt duy ta độc hành"

" Thiên Địa tịch diệt duy ta độc hành"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Chiến Đấu Thảm Liệt

Mọi người hô xong thì lui ra xa vài ngàn dặm theo sự chỉ dẫn của 3 người tiêu Y

" tìm nơi cố thủ nhanh lên, không gian nơi đây rắn chắc vô cùng, bầy quái vật khủng bố kia mạnh như vậy mà chạy trên mặt đất chỉ phát ra tiếng động không phải là rất lớn cũng đủ có thể thấy được, chỉ cần có một nơi cố thủ tốt chúng ta sẽ chiếm phần chủ động".

Mọi người nhanh chóng tỏa ra tìm vị trí thích hợp

...

Xuân Đức cũng chuẩn bị đầy đủ, bình hồi phục mọi thứ đã đủ, tuy mỗi ngày bây giờ hắn chỉ dùng tối đa 20 lần thôi nhưng cũng tốt lắm rồi, vài lần trở lại đỉnh phong trạng thái không phải chuyện đùa.

Hắn cũng ném ra mấy cái trận bàn để phòng ngự, kĩ năng do không rèn luyện nên cấp độ yếu vãi chày, chỉ có mỗi cái kĩ năng hấp thụ sinh mệnh là ngon, nhưng cái này chỉ solo 1-1 thôi chứ đánh đông thế này thì không được..... bây giờ hắn có thể làm thêm cũng chỉ là cầu số mệnh hắn không quá nhỏ mà vượt qua kiếp nạn này.

....

.....

...

Mấy chục hơi thở sau đàn quái vật cuối cùng đã tới nơi, khắp nơi là quái vật, nhưng nhúc nhích không thấy bên bờ là đâu, mới nhìn mà hấn đã thấy khó gặm rồi.

Thấy quái vật tiến vào phạm vi 260 km hấn bắt đầu tác chiến, kĩ năng linh hồn triệu hoán thi triển, bầu trời đã âm u nay càng đen kịt một màu, linh hồn gào thét lên vang vọng khắp cả một vùng không gian.

gào....gào....gào

hú....hú....hú

kiệt....kiệt...kiệt

Tiếng thú rống, tiếng hét thảm, đan xen nhau, hàng ngàn con quái vật lần lượt bị cướp đi linh hồn trở thành những cái xác bất động bị phía sau quái vật dẫm nát bét thành từng bãi thịt bầy nhầy, từng đợt lại từng đợt quái vật bị dẫm nát không qua mấy khắc thời gian một vùng đã thành vũng đầm lầy gồm máu và thịt nát.

Phía sau đám người 3 phe thấy cảnh này cũng lạnh hết cả người, quá kinh khủng như một cối xay thịt đen ngòm, nếu có quái vật đi vào thì không đi ra nữa, nhưng con đi phía trước không một con còn sót lại, bọn họ cũng là lần đầu tiên chứng kiến cảnh tượng như vậy.

Xuân Đức vừa quẫy vừa gọi hệ thống khẩn cấp:

" Dậy lên đi giúp ta, ta bị quái tấn công sắp theo ông bà, ông vãi rồi đây này"

Sau một lúc hệ thống tinh dậ thông qua Xuân Đức thì thấy cảnh tượng cũng làm nó chửi ầm lên:

" Đệch, người chui rúc chỗ nào làm sao lại gặp phải nhiều quái vật như vậy?" .

Xuân Đức bi thương nói:

" Mới kiếm được chỗ đại thiên thế giới tính vào làm thịt người trong này rồi cướp bốn nguyên cho người, ai biết méo đâu lại gặp tình cảnh này, người cũng thấy rồi đấy, có cách nào giúp ta không, bọn này thì ta không sợ nhưng thể lực của ta rất có hạn, mà cái không gian vong linh không vào được nữa chứ, đen hết chỗ nói" .

" Đồng bọn ta cũng phục người rồi, việc trước mắt là qua cái nạn này đi đã, còn việc người tính làm thịt cả một đại thiên thế giới, cái kia người cũng quá hoang tưởng đi, sức mạnh như bây giờ của người thì có mà ăn cám. Bây giờ ta cũng chả có cách gì hay, người cứ giết đi ta bổ sung tiêu hao, tiện thể đúc thân thể cho người luôn, còn chuyện khác để sau ta giải thích" . - Hệ thống cảm khái nói.

Xuân Đức thấy tình thế có vẻ không bết bát như ban đầu hẳn nghĩ, bình tĩnh hẳn đạo:

" Có cách gì tăng sức mạnh kỹ năng hắc ám lên nhanh không, lên nhanh tăng hiệu suất tiêu diệt quái vật"

Hệ thống đạo:

" Cứ giết nhiều là tăng thôi, người xem sức mạnh của người cũng đang tăng lên kia, tuy không nhanh nhưng vẫn tăng lên, mà cẩn thận mấy con quái vật Tạo Hóa Cảnh kia, thiên phú thần thông của tụi nó không thể coi thường được, bị tụi nó đánh lén là không dễ chịu đâu"

" Ok. no problem" .

Do Xuân Đức hấp dẫn phần lớn quái thú mạnh mẽ nên phía sau bọn người Vũ Y chỉ bị ít tạp ngư quấy rối, nói là tạp ngư nhưng có tầm cả trăm người thiếu tay thiếu chân rồi, từng núi thây đang được đắp lên theo thời gian.

....

.....

....

Qua gần một ngày, số lượng quái vật cũng không có dấu hiệu giảm bớt, vẫn điên cuồng lao lên, Xuân Đức bây giờ liên tục vận động cũng cảm thấy có phần mệt ngu người, may có hệ thống đang hấp thu máu huyết bổ sung nếu không với cường độ này hẳn cũng tiêu đời.

Giết không biết bao nhiêu quái vật, chỉ số nhanh nhẹn của hắn đang tăng nhanh chóng, nhờ kỹ năng thiên phú cứ giết 100 xấu số lại có 1 điểm nhanh nhẹn tuy không nhiều nhưng số lượng đông lại tăng thêm cho hắn khá đáng kể, nhanh nhẹn cao, tốc độ ra kỹ năng càng nhanh.

Linh quang chợt lóe hắn nói với hệ thống:

" Đây, ngươi có cách gì giúp ta hồi sinh vong linh không, thi triển 2 kỹ năng cùng lúc không?" .

Hệ thống sau 3 s trả lời:

" Có, ta giúp ngươi thi triển kỹ năng gọi linh hồn, còn ngươi dùng tâm để dụng kỹ năng triệu hồi vong linh, nhưng nếu bị đánh lén thì nguy hiểm, cái này cũng không phải phương pháp hay"

Xuân Đức đạo:

" Còn hay với chả không hay, kệ con bà nó đi, cầu an nguy trong nguy hiểm, làm lệ lên".

Vậy là Xuân Đức với hệ thống kết hợp, người đánh, người triệu hồi, kết quả đoàn quân vong linh đang được từ từ ra đời.

Từ từ vùng ảnh hưởng của triệu hoán linh hồn quỷ dữ đã lên tới 1500 km, quái vật dưới tạo hóa đi vào không lâu sẽ ra đi, rồi lại đứng lên đi giết hại những kẻ đã từng là đồng bạn của nó, trong phạm vi quây của Xuân Đức tạo thành một cảnh hỗn loạn không gì bằng, quái vật làm thịt lẫn nhau.

...

.....

...

Ngày thứ 3 Xuân Đức cũng có chút ăn không tiêu, bọn người 3 phe càng thảm, người chết đã có vài trăm, đám người Thiên Hải Tông thiệt hại nhiều nhất do không được Ác Ma Điện thành viên tận tình trợ giúp, còn Bách Hoa học viện thì khá hơn mới chết mấy chục người.

Đang chém giết say máu bỗng dừng không thấy quái vật lao đến như châu chấu nữa mà chỉ vài chục con làm mọi người có chút không kịp phản ứng, nhìn vài cái núi tây cao cả mấy chục mét kia, còn cả dòng sông máu đang tích tụ lại, lại nhìn phương xa có vô số quái vật đang tụ tập lại chỗ này thì mọi người cảm thấy mệt mỏi.

Lãnh Băng ngồi trên một quái vật nằm trên dòng sông máu nhìn về phía 3 tiểu cô nương hỏi:

"Chúng ta liệu có sống không, bây giờ chúng ta làm gì"

Qua trận chiến này mọi người ai cũng biết ba tiểu cô nương này mới là nhân vật chủ yếu trong đám người tại đây, có chiến lược kinh thiên, có mưu lược, nếu như lúc đầu mọi người thấy rắn mập nhát gan thì trong khi chiến đấu mọi người bỏ ngay cái ý nghĩ đó ra ngoài, cô nàng bé bỏng này giết quái vật như sóng lan trên mặt nước, từng mãng, từng mãng chết....., nếu không có các nàng bây giờ mọi người đều đã chết hết.

Bọn người Thiên Hải Tông tuy chết phân nửa người, nhưng mấy người còn sống nhìn về phía 3 tiểu cô nương đầy súng kính, không ai vì mấy người đã chết mà thương tâm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Chiến Đấu Thảm Liệt(1)

Nghe Lãnh Băng hỏi, Vũ Y nhìn như một con quỉ khát máu, cả người đều là sát khí vờn quanh, nhìn lâu vào nàng một chút thì thấy đầu vầng mắt hoa, Vũ Y dùng cái giọng lạnh như hàn băng vạ kiếp đáp 2 chữ:

" Tử Chiến"

Nói xong nàng nhìn về phương chỗ Xuân Đức, nàng biết nhìn thấy quái vật nơi này tuy nhiều nhưng cũng chỉ là phần lẻ của số quái vật thôi, chính yếu là chỗ Xuân Đức chiến đấu. Mọi người cùng nhìn theo nàng, thấy xa xa một vùng trời đen rộng lớn từ bên trong nghe được rất nhiều âm thanh hỗn tạp làm mọi người càng nghe thì da trâu da bò nổi hết lên.

Mọi người nghỉ ngơi không qua bao lâu thì lại có cả ngàn con quái vật bị thương nghiêm trọng lao ra khu vực đen kịt kia, xốc lại tinh thần, mọi người lại cầm binh khí giết đi lên, trong trận chiến người mệt nhất phải nói tới Thiên Tuyết, phải dùng trị liệu liên tục khiến nàng sắc mặt y như cục bột, nàng không đi được nữa mà phải ngồi tại chỗ chữa thương cho người khác.

Chiến đấu vẫn tiếp tục...

....

.....

....

Mười ngày sau nhân vật chính cũng đã xuất hiện, mấy chục con Tào Hóa Cảnh cũng đã ra mặt, Xuân Đức do không phản ứng kịp mà suýt nữa thì đi, may có hệ thống cứu 1 mạng.

Vừa thi pháp, vừa chữa thương, vừa hit vừa run, Xuân Đức bị đau đến kêu oa oa:

" Úi cha mẹ ơi, đau chết đi mất, má nó mấy con quái chết tiệt, một kích vừa rồi tí nữa thì đi luôn"

Hệ thống đạo:

" Đã nói từ đầu mà không nghe, giờ thì biết đau là gì chưa con, thôi bây giờ khuyên ngươi nên cứ thế này mà đánh, từ từ mài chết bọn nó, chính diện đụng độ thì ngươi thua là cái chắc".

Xuân Đức cũng nói lại:

" Ờ biết rồi, không cần sát muối vào vết thương của anh. Ngươi nói cũng phải chỉ còn cách này, mấy con này tuy không biết vì sao mà ngu hơn ma thu hay yêu thú bình thường nhưng sức mạnh hay phòng thủ thì siêu cường, rất khó chơi, đám vong linh của ta còn không lại gần được bọn này chỉ có thể hơi chút kiềm chế, mà ta cũng mệt quá không biết qua nổi không đây. mong là không có thêm con quái vật nào có tu vi cao hơn Tào Hóa Cảnh"

Vừa trò chuyện với hệ thống hắn cũng không rảnh tay lợi dụng tốc độ phi hành cao của Ác Ma Cánh cấp 3 mà hít.....

Sau nữa canh giờ Xuân Đức cũng hạ được 3 con yếu nhất đoàn, hắn mệt như chó chết mà vẫn cứ phải gắn mô tơ vào mông mà chạy, hắn lại hỏi hệ thống:

" Có bí kĩ quân thể gì mà khiến cho bọn quái vật này chạy chậm lại không, chứ tiêu hao tốc độ cao như vậy thì không qua 3 canh giờ ta sẽ nằm xuống, bị bọn quái làm thịt"

Hệ Thống tìm tòi sau một lúc mới trả lời:

" Có thì nhiều nhưng tác dụng quân thể với ảnh hưởng đến Tạo Hóa Cảnh thì không nhiều, với năng lượng cấp thấp mà ta hấp thu được bây giờ cũng sắp hết nên chỉ có 1 thể giúp người học một kĩ năng bị động, người tự xem thông tin kĩ năng đi mà vận dụng đối phó với lũ quái"

Xuân Đức nghe vậy thì vui vẻ lên hẳn lập tức xem ngay, trong khi nói chuyện với hệ thống hẳn lại bị dính 3 -4 đòn của bọn quái vật, bây giờ người hẳn y cái bao tải rách nát, bộ đồ thiên đạo cũng hư hao nặng, hẳn đóng lại cảm giác để cho không biết đau là gì mà chiến tiếp.

   Ánh Sáng Từ Thiên Đàng(Bị Động có thể tắt/mở)

-20% tốc độ di chuyển kẻ địch

-5% tốc độ tấn công kẻ địch

+5% phòng thủ đối với đồng minh

+10 hp hồi phục

Phạm vi hoạt động: min 3m

max 3m + lực chiến(Chiến lực càng mạnh phạm vi càng tăng).

Thấy bọn quái vật chạy chậm hơn hẳn lúc nãy hẳn mừng như điên, tận dụng lúc này hẳn liên tục ra kĩ năng NoVa, Mũi tên ma thuật,...

- 2.435.789

-1.114.877

-1.226.444

.2.435.787

Những tiếng hét rung trời của bọn quái vật kèm theo là một loạt bị tổn thương bay lên, do có thời gian thi triển kỹ năng nên chẳng mấy chốc lại vài con quái lại nằm xuống, chiến đấu đến bây giờ hắn cảm thấy một điều mấy con quái này rất ngu, đồng bọn chết một đồng mà cứ hùng hục lao lên ăn đòn.

.....

Khi số lượng của Tạo Hóa Cảnh quái vật còn 3 con thì bọn chúng cặp mắt không còn huyết hồng nữa mà trở lại bình thường, 3 con quái vật đứng lại không tiếp tục công kích nữa, Xuân Đức tự dung thấy một màn như vậy thì có chút cảnh giác, bọn này bị sao vậy?

Con quái có tu vi Tạo Hóa Cảnh cao giai bỗng nhiên lên tiếng đạo:

" Nhân loại nguoi rất mạnh, chúng ta bây giờ không đánh lại được nguoi, ngày sau tất sát nguoi "

Nói đe dọa xong một câu hắn quay đầu lại tính na di chạy chốn, 2 con quái bên cạnh cũng vậy.

Xuân Đức tuy hơi ngạc nhiên bọn này làm sao từ điên cuồng trở nên có lý trí, nhưng hắn cũng chẳng quan tâm làm cái mẹ gì cả, hắn cũng không cười thấy mấy con quái định bỏ chạy hắn dùng 120% sức mạnh mà điên cuồng công kích, hắn chửi lớn:

" Con bà nhà mày, nửa tháng quần công ta bây giờ lại muốn đi, quái vật khi nào có đặc quyền như vậy, không ăn thịt, nấu cháo bọn người ta thì không làm nam nhân"

Mấy con quái thấy hắn điên cuồng như vậy, mặc kệ huyết từ trên người chảy xuống như mưa vẫn điên cuồng tấn công bọn nó thì cảm thấy sợ hãi.... Con quái Cao Giai hét lớn:

" Tách ra 3 hướng mà chạy, nhớ mùi vị và khí tức của hắn, khi nào sức mạnh khôi phục thì tìm người này báo thù, bây giờ không phải lúc liều mạng"

Nghe xong lời này 3 con quái tách nhau ra mà chạy, tốc độ dù bị giảm 20% nhưng vẫn nhanh lắm. Xuân Đức thấy vậy thì đuổi theo con quái có tu vi cao nhất, bình thường hắn sẽ chọn mấy quả hồng mềm mà nắm nhưng hôm nay khác, hắn là người đặc biệt thù dai, vết thương trên người hắn đa phần là do con này tạo ra.

Thoát khỏi sự cuồng bạo mấy con quái vật này sức mạnh và phòng ngự cũng giảm nhiều, dính một đòn có khi đi cả 5 triệu hp, qua 3 lượt công kích con quái cao giai phòng ngự hết nổi, nó gắng ăn một kích rồi không biết dùng cái gì mà toàn thân đỏ đậm tốc độ tăng cao, cố gắng bỏ chạy thật nhanh,

Xuân Đức cười lên hô hô mang theo đầy vẻ điên cuồng:

" Chạy đi con, xem mày chạy đi nơi nào, mẹ mày, không thù không oán tự dưng vây công bố, bây giờ mày chạy đi đâu, chạy vào chum con à" hắn tuy nói vậy nhưng hắn cũng tự biết hắn à, cơ năng của cơ thể đã giảm mạnh nếu không giải quyết được con này có khi hắn chết trước.

Một đòn lại một đòn lên người con quái vật, không biết con quái vật thi chuyên bí pháp gì mà đánh nó bây giờ còn có mấy trăm ngàn hp, 2 bên đều kiệt sức nên tốc độ cũng không nhanh....

Sau cả canh giờ, đánh ra ngoài ngàn dặm thì con quái vật kia cũng chết nhăn răng, há lợi, rớt xương sườn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Kịch Chiến Qua Đi

Ngồi trên con quái đầu xỏ gậy nên tội lỗi với hấn, hấn thở không ra hơi, cả người y cái rỏ lau, máu me khắp người, cả người có mỗi khuôn mặt đeo mặt nạ là còn lành lặn một chút, chỉ bẻ một miếng, lâu lắm rồi hấn chưa cảm thấy mệt như lúc này, ngày trước ở nguyên thế giới đi làm ngày 18 tiếng cũng không mệt như bây giờ.

Tay chân như không phải của mình, hấn nằm xuống trên con quái vật to lớn bị đánh nát be bét, bầu trời bây giờ cũng bắt đầu sáng ra, không còn mây đen như lúc trước nữa, gió thổi hiu hiu, trong gió toàn là vị máu vị nội tạng lòng, mề, phèo, phổi còn cả phân nữa tạo nên một cái mùi rất khó ngửi, nhưng hấn cũng kệ, hấn cứ như vậy nằm mà nhìn trời....

Cách xa mấy ngàn dặm bọn người Vũ Y cũng đã kết thúc mấy con quái vật cuối cùng, bọn người Ác Ma Điện không có dừng lại lấy hơi, mà bú sức mẹ gắng sức phi hành thẳng tới vị trí Xuân Đức lúc trước, người của hai phe thế lực thấy vậy cũng đuổi theo, trước khi có thể trở về Ma Long Đại Lục bọn họ cần theo Ác Ma Điện mới có thể đảm bảo được mạng nhỏ của mình....

Ba phe thế lực tới nơi Xuân Đức lúc trước thì khắp nơi cũng không phải máu me, xương cốt thành đống như họ nghĩ, mà nơi đây chỉ lác đác vài cỗ thi thể còn đâu đều là vong linh sinh vật, bọn nó đứng không lọt nước vây quanh một con quái vật dài vài dặm đang nằm trên mặt đất phía xa.

Tiến lại gần mấy con vong linh, bọn người Ác Ma Điện cảm nhận được khí tức quen thuộc thì cũng không e ngại nữa mà bay thẳng tới nơi con quái vật to lớn bị chết kia, còn bọn người của Bách Hoa Học Viện và Thiên Hải Tông thì không may rồi, mấy người định có ý đồ đi theo thì bị đàn đàn lũ lũ vong linh lao lên tấn công, khí thế của phá thiên cảnh làm bọn họ sợ tè ra quần, ngồi bệt xuống cả mặt đất.

Nếu không có tiểu Lan dùng bí pháp ngăn lại đám tử linh sinh vật thì người của 2 phe thế lực có khi lại được theo đồng đội.

Thấy bọn họ không sao tiểu Lan cũng không nói gì thêm, phi lại chỗ xác con quái vật to lớn. Lại gần hơn bọn họ thấy Ca ca nàng cả người đẫm máu đang nằm trên con quái vật, nếu không phải thấy điện chủ đang nghiêng đầu ngó bọn họ thì bọn họ còn tưởng rằng điện chủ treo rồi.

Không có nhiều lời hỏi han ân cần, mọi người tạo thành vòng tròn xung quanh Xuân Đức thủ hộ, Thiên Tuyết và 3 tiểu nha đầu cũng lại gần nằm phân chia 2 bên Xuân Đức, bọn họ cũng mệt quá rồi, đến bây giờ bọn họ còn gắng gượng được là nhờ vào ý chí, nếu không đã không còn có thể lại đây mới nằm xuống..

Thấy 4 người nằm bên mình Xuân Đức hỏi thăm:

" Người của chúng ta chết nhiều không?"

Vũ Y nói thều thào:

" Không có ai chết ca ca, bị thương nặng hơn phân nửa, nếu kéo dài thêm mấy ngày nữa thì có khi không ai còn sống được nữa, người của Bách Hoa và Thiên Hải thì chết gần hết, chúng ta đã gắng sức bảo vệ bọn hấn rồi nhưng bọn họ yếu quá nên bọn họ chết hơn phân nửa còn lại bị thương nặng"

Xuân Đức nghe vậy thì nói:

" Sau này mặc kệ người khác, cứu người của chúng ta là được, ai chết mặc ai, người khác sống chết không liên quan tới chúng ta"

" Vâng ca ca, Ca ca chúng ta bây giờ làm sao? mà tại sao ca ca không đưa mọi người vào vong linh không gian?" --- Vu Y tiếp lời.

Xuân Đức nghe vậy nói:

" Hệ thống trồng Hắc Âm ma thụ không gian đang rất bất ổn nên không gian vài ngày nữa mới có thể vào được, thôi không nói chuyện nữa, mọi người không chết là tốt rồi, ca ca mệt quá, bây giờ ngủ đây, mọi người cũng trị thương đi có vong linh sinh vật thủ hộ chắc tạm thời không có nguy hiểm gì đâu" .

" Vâng"

Thế là mọi người cùng nghỉ ngơi, mặc kệ quần áo máu tươi nhuộm đỏ thân hình. Trước lúc nghỉ Xuân Đức cũng lệnh cho mấy con vong linh thủ hộ bọn người 2 phe, Vũ Y các nàng đã giúp đỡ thì hẳn cũng giúp cho chót, không giúp thì thôi đã giúp thì giúp đến cùng.

Phía ngoài 2 phe thế lực còn khoảng 150 người đang ở một chỗ trị liệu thấy mấy trăm con vong linh Phá Thiên Cảnh bao vây lại thì sợ tới mọi người khuôn mặt trắng bệch, mọi người đã quá mệt chỉ nhắm mắt chờ chết, thế nhưng nhắm một lúc lâu vẫn không thấy gì, mở mắt ra thì thấy bọn vong linh này cũng không tấn công bọn họ mà như canh giữ xung quanh, bấy giờ mọi người mới thở ra một hơi.

Cũng không ai có sức mà bàn luận cái gì, mọi người thấy có vong linh thủ hộ thì tất cả nằm xuống y như chết, mặc kệ đất đá, mặc kệ tất cả tiếp theo sẽ có chuyện gì xảy ra, mọi người đều nằm mà ngủ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Thiên Phú Kỹ Năng Trâu Chó

Cách xa nơi bọn Xuân Đức nghỉ ngơi vài trăm vạn dặm có một đám người đang xem qua một thủy tinh cầu, trong thủy tinh cầu ghi lại cảnh tượng mấy ngày đại chiến của đám người Xuân Đức.

Một bà lão có vẻ quyền cao chức trọng nhất trong đám người lên tiếng phá tan sự yên lặng:

" Các vị thấy đám người này là từ đâu tới đây? có nhận xét gì về bọn họ"

Mọi người trong căn phòng trầm lặng. Một vị thiếu phụ vẫn còn rất có phong vận lên tiếng nói:

" Thừa lão tổ theo ta nhận xét thì đám người này rất có thể từ một phương thế giới khác đi vào chúng ta mà không phải bản gốc sinh linh thế giới chúng ta, nhóm người này thực lực cũng rất không đều nhau, ăn mặc lại khác nhau có thể là nhiều phe cánh thế lực, hoặc cũng có thể là cùng một thế lực nhưng địa vị khác nhau, còn người chúng ta cần chú ý là người đeo mặt nạ" nói tới đây thì nàng dừng nhìn về phía lão tổ của mình.

Bà lão thấy vậy thì lên tiếng:

" Tông chủ nói rất có đạo lý, nói tiếp đi"

Mọi người cũng gật đầu tán thành, thấy vậy vị mỹ phu nhân kia mới tiếp tục lên tiếng nói lên suy nghĩ của mình:

" Về người đeo mặt nạ ta cảm thấy rất chi là kì quái, tu vi người này ta không cảm nhận được, chỉ có thể nói người này tu vi cực cao hoặc không có tu vi, nhưng qua trận huyết chiến với cả Địa Ngục cánh cửa mở ra thì người này chắc chắn có tu vi cực kì khủng bố, có thể đã bước vào sinh tử cảnh, thông qua quang nhãn ta cũng có thể lờ mờ cảm nhận được sinh mệnh lực người này cực kì cường thịnh, suy đoán cốt linh dưới vạn năm"

" Không biết nhóm người này là địch hay là bạn nên mong lão tổ cho quyết sách"

Mọi người đều nhìn về phía bà lão, ở đây tu vi cao nhất cũng là bà ta, lịch luyện trong đời dài nhất cũng là bà, nên các việc trọng đại thì người quyết định là bà.

Bà lão trầm ngâm rồi một lúc lâu sau rồi lên tiếng:

" Các người không cần lo lắng, việc này ta tự có chủ trương, mọi việc cứ như bình thường mà làm, việc này không cần nói cho các đệ tử biết, bây giờ ai làm việc này đi"

mọi người đứng lên thi lễ sau đó cúi người đi ra ngoài, trong đại sảnh còn có 2 người, một là vị mỹ phụ, người kia là bà lão, người mỹ phụ lên tiếng thăm dò:

" Lão tổ bây giờ ta cần làm gì?" .

Bà lão trầm mặc một lúc đạo:

" Chúng ta cũng không biết tính cách của kẻ này, làm việc gì cũng cần cẩn thận, trước tiên hai chúng ta đi thăm dò một chút, nếu như thuận lợi thì mời người này về tông môn, còn không được thì cũng không nên đắc tội với người này, tuy bây giờ người này có khả năng bị thương nặng nhưng cũng

không thể xem thường được, chúng ta tạm thời không xuất hiện, 3 ngày sau sẽ vờ như vô tình gặp phải là được"

Người mỹ phụ gật đầu:

" Lão tổ nói phải, Thu nhi thu đơn việc tông môn, hai ngày sau sẽ cùng lão tổ đi một chuyến"

"Ukm người đi đi, gọi thêm cả tình nhi hai ngày sau cùng xuất phát" ---
Lão bà lên tiếng

"Vâng"

.....

.....

.....

Không biết qua bao lâu Xuân Đức đã tỉnh lại, hắn nhìn xung quanh thấy mọi thứ vẫn vậy, nhìn vào thanh trạng thái thấy, Hp thì đầy rồi, chỉ có sức bền và MP là mới hồi được 1/5 mà thôi. Hắn thầm nghĩ sau này phải kiếm mấy đồ hồi MP với TL nếu không như thế này thì nguy. Đứng dậy hắn thấy đầy cả người bẩn thỉu không chịu nổi, hắn dùng Mp dọn dẹp sạch cho cả hắn và mọi người.

Làm vệ sinh sạch sẽ hắn xem xét độ tổn hại của trang bị thì đau lòng gần chết, cái nào cũng bị hư hại 75% trở lên, cái này mà ác chiến thêm 1 trận nữa thì vứt luôn, cái tính năng tự lành mà lúc đầu mà hắn tưởng ngon lắm, bây giờ mới thấy nó phé, 100 năm tăng 1 điểm tự lành độ bền, hắn chửi thầm "má nó chứ tổn hại cái nào cũng không dưới 40.000 vậy thì cần chờ bao lâu để nó hồi phục hoàn toàn".

Năng lượng của hệ thống thì hết cmnr bây giúp hấn học xong cái kĩ năng bây giờ thì cũng ngủ say luôn, nói chung hấn bây giờ thành độc thân cầu không người trợ giúp. Chán không buồn chết, hấn ngồi xuống lấy ra lon nước từ nhẫn không gian, may mà hấn không bỏ hết mọi thứ vào vong linh không gian, nếu không bây giờ thì vêu mỏ rồi.

Xuân Đức tỉnh lại được 2 ngày thì bọn người Ác Ma Điện cũng lác đác tỉnh lại, nửa ngày sau thì tất cả thành viên đã tỉnh, chỉ còn có 3 tiểu nha đầu và Thiên Tuyết là đang hôn mê. Hấn cũng không lo lắng, các nàng cũng chỉ mệt quá mức thôi, không thành vấn đề.

Ngồi không việc gì làm, hấn cắt thịt con quái vật ra nướng, đậu đen nó chứ thịt con ma thú này cũng quá cứng đi, hấn dùng thánh khí cắt mà mãi mới dứt, không biết có phải chết mấy ngày thịt biến chất không, nhưng công nhận con quái này kháng vật lý đúng là trâu chó. Vừa nướng vừa ăn không cho ai cả, Xuân Đức cứ như vậy nhìn trời, nhìn mây, đợi mấy tiểu nha đầu tỉnh lại thì lại tiếp tục đi xem coi cái nơi này là cái quái gì....

Vừa ăn hấn cũng xem qua lực chiến bản thân, không ngờ hấn mạnh lên quá nhiều, gần như tăng 1/5

Chiến lực 19.456.112

Đề ý hấn thấy cái tăng mạnh nhất chiến lực là cái kĩ năng thiên phú, ngày trước hấn theo con đường sát thương vật lý nên kĩ năng này tăng agi bây giờ hấn qua pháp tu nên nó tăng cả int và agi. 100 kẻ bị hấn tiêu diệt thì tăng 1 agi bây giờ tăng 2 int + 1 agi.

Kỹ năng thiên phú + 2.246.668 Int + .1123.334 agi

Chú ý: +100 int tăng 5% khả năng học tập

+1000 int tăng 15% khả năng học tập

+10000 int tăng 25% khả năng học tập

+100.000 int tăng 35% khả năng học tập, tăng 20% sát thương phép

+1.000.000 int tăng 55% khả năng học tập, tăng 50% sát thương phép,
giảm hồi chiêu 3%

+100 agi tăng 5% phòng

+1000 agi tăng 5% phòng, 5% né

+10000 agi tăng 15% phòng, 15% né

+1000 00 agi tăng 25% phòng, 25% né

+1000.000 agi tăng 25% phòng, 25% né, 5% công

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Gặp Người Của Đại Thiên Thế Giới

Nhìn int và agi của mình cao chót vót, còn str thì thấp đến thê thảm, nếu không phải có đồ buff máu thì hẳn máu có mấy trăm ngàn, bị dính một kích có khả năng ra đi luôn, đúng là theo dòng phép yếu sinh lý quá....

Mọi người thấy điện chủ bị thương nặng vậy mà sau vài ngày đã khỏe như vông thì cảm khái, người và người khác biệt làm sao, bọn họ lúc trước không cảm thấy sao, bây giờ tỉnh lại thì đau gần chết, ai cũng phải tập chung chữa thương, mấy đứa nhóc bây giờ cũng đã nhìn không ra sự ngây thơ nữa mà trên khuôn mặt bọn nhóc đầy vẻ tà khí...

....

.....

....

Lại qua 5 ngày không gian vong linh cũng đã hoàn mỹ lên cấp, 3 tiểu nha đầu và Thiên Tuyết cũng đã khỏe lại như thường, chỉ còn thấy chút hơi mệt mỏi trên khuôn mặt mà thôi.

Xuân Đức thấy mấy người tỉnh dậy thì nói đùa:

" Vẫn còn sống à, cứ tưởng các người đi rồi, ha ha " hần nhéo mấy cái má bánh bao của mấy tiểu nha đầu, công nhận sướng tay.

Tiểu Thất và Lan Lan thì buồn bực, ca ca lại không đứng đắn, Vũ Y thì khác nàng không có biểu lộ gì không vui, tránh thoát bàn tay của ca ca nàng nhảy ra sau lưng ôm cổ hắn nói.

" Ca ca bây giờ chúng ta đi đâu"

Xuân Đức cười hì hì, công nàng nhảy xuống con quái thú, vừa thu lại mấy con tử linh sinh vật vừa nói vui vẻ:

" Bây giờ chúng ta thám thính cái đại thiên thế giới này, ca đã che giấu công thông đạo rồi, khi nào cần chúng ta có thể quay lại, tiểu Y theo ca đi chơi hem?".

Vũ Y trên lưng cười khúc khích, giật mấy sợi tóc của hắn nói:

" Đương nhiên rồi, nơi nào có ca ca nơi đó có tiểu Y".

Mọi người qua mấy ngày cũng đã khỏe hơn rất nhiều, cũng đồng loạt nhảy xuống theo chân Điện chủ.

Sau khi thu thập tất cả tử linh sinh vật, Xuân Đức gặp đám người Lãnh Băng đang ngồi trị thương, các nàng thương không phải rất nặng nhưng do tu vi yếu nên thời gian trị thương khá dài.

Thấy vậy Xuân Đức bảo Thiên Tuyết giúp mọi người một chút, không qua bao lâu thì những ai còn sống của 2 phe thế lực đã coi như đi đứng được.

Xuân Đức nói:

" Mọi người cũng coi như đồng sanh, cộng tử bây giờ các ngươi có 2 lựa chọn, 1 là đi về, 2 là theo ta"

Mọi người 2 phe trao đổi với nhau một chút rồi, Lãnh Băng và Hộ pháp lên cúi đầu nói với Xuân Đức:

" Chúng ta quyết theo Điện chủ xông xáo"

Xuân Đức thấy vậy cũng hài lòng thì cười nói đáp lời:

" Theo ta thì thứ tốt đều là của ta, các ngươi mạng ta đảm bảo, ai có ý kiến thì có thể không theo"

Mọi người nghe vậy cũng chẳng cảm thấy có gì không được, người ta là đại năng nhân vật, cái gọi là đồ tốt chắc là cái gì kinh khủng lắm, mấy thứ bọn họ tìm được biểu người ta có khi còn bị bỏ vào đồng rác cũng nên.

" Vâng, Đại nhân" mọi người lên tiếng đáp lời.

Xuân Đức hài lòng gật đầu. Sau khi thu dọn xong chiến trường không còn tí máu tí xương nào thì Xuân Đức mới chịu bỏ qua. Lấy ra 1 con tử linh sinh vật to lớn để trở mọi người, thấy mọi người đều có vẻ còn chưa hồi phục nên hắn mới rũ lòng từ bỏ lấy ra.

Người của Ác Ma Điện thì thấy bình thường, nhưng người 2 phe thế lực thì vô cùng mới lạ, bọn họ xem xét con quái vật dài vài dặm này, khi biết được con này có tu vi phá thiên cảnh mọi người càng hưng phấn, Phá Thiên Cảnh à, ở tông môn hay học viện của bọn họ tìm đụn mắt cũng không thấy, bây giờ được ngồi lên sau này về chém gió với đồng môn, đồng học.

Cũng không có xác định phương vị nào chọn đại một phương, đoàn người tiến lên, à nhầm là con tử linh sinh vật tiến lên, tốc độ cũng không nhanh vì Xuân Đức và mọi người còn muốn ngắm phong cảnh nơi đây.

Qua khoảng một vạn dặm nơi đây bắt đầu có biến hóa nghiêng trời, lật đất, khắp nơi là hoa hoa, thảo thảo, mây xanh nước biếc, đúng là vô cùng

mỹ lệ. Đi lâu như vậy Xuân Đức đang kì quái nơi đây sao chả có mống người nào, hẳn đang nghĩ có lẽ nơi người biến thành zombie hết rồi cũng nên. Đang lúc hẳn suy nghĩ thế giới này không có nhân loại thì thấy một con chim quái dị 4 cánh, toát ra màu xanh dịu dịu, trên lưng còn có 3 người, một già, một trẻ, một trung nhân.

Hắn thấy vậy thì không khách khí chút nào dùng MP tạo bàn tay lôi con chim đó xuống đất, nhìn bà lão thì hẳn lại cười làm lạnh lên tiếng hỏi thăm:

" Bà bà, xin lỗi nhé cháu bị lạc đường muốn hỏi thăm chút, thấy bà bà bay cao quá sợ không thấy bọn con nên mới gọi bà xuống hỏi chút. hi hi ""

Nhóm người bà lão đang tìm cơ hội tiếp cận thì không ngờ người ta đã tự cho cơ hội, quan sát mấy người trước mắt bà lão không biểu cảm gì nhưng trong lòng đang suy đoán mấy người này là ai, tu vi đa phần rất thấp nhưng khí thể toát ra lại quá cao, không hợp lẽ thường.

Bà lão cũng cười đáp:

" Tiểu hữu chắc là người mới đến nơi này nên không biết, khu vực 2 vạn dặm quanh đây là cấm khu rất ít người tiến vào, chúng ta 3 người vào tìm thảo dược vừa tìm được đang quay về thì gặp tiểu hữu, nếu không ngại để chúng ta lên con sinh vật mọi người đang đứng từ từ giảng giải"

Xuân Đức gật đầu, Vũ y sau lưng ló cái đầu ra nói với mọi người:

" Lùi lùi chút coi cho bà bà lên, các người tập trung lại rìa bên này làm gì, không có gì náo nhiệt cả, tản ra đi, cẩn thận ta đánh đó" Nói xong nàng dơ dơ nắm đầm nhỏ thị uy.

Mọi người thấy Âm Ảnh Quân Vương nói vậy thì lui lại ngay, mọi người cũng biết con nít rất thù dai, nếu phản đối nàng không may bị nàng ghi hận thì nguy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Thiên Phượng Tông

Ba người bà lão cũng mỉm cười không cho rằng mọi người sợ đứa bé này, chẳng qua là nịnh bợ tiểu nha đầu một chút thôi.

Trữ Tình thấy theo sau bà lão thấy Vu Y đáng yêu như vậy thì lập tức có hảo cảm, nàng tiến lên định xoa xoa khuôn mặt béo múp múp của Vũ Y thì Vũ Y đã nhảy lên lưng Xuân Đức không cho nàng ta thực hiện được mưu đồ. Vũ Y lè lưỡi làm mặt dẹt.

Mọi người thấy vậy đều nở nụ cười vui vẻ, hình ảnh bây giờ đúng là làm người ta tâm vui, cảm thấy dễ chịu hẳn, nghĩ đến mấy ngày trước tiểu hài tử ngây thơ trước mắt này có sát khí vờn quanh đỏ lòm lòm, cầm đôi song đao phát kim quang, cười trên địa ngục khuyển trông có bao nhiêu khủng bố, chẳng bù cho bây giờ ngây thơ trong sáng, nhìn cứ như tiểu tiên nữ, càng nhìn càng đáng yêu.

Trữ Tình không thực hiện được mục đích của mình thì thấy hơi buồn bực, nàng lại bị từ chối, đây quả là đã kích của nàng từ khi sinh ra, nàng không cam chịu dù dễ dàng:

" Tiểu muội muội lại đây cho ta thân một cái rồi ta cho xem cái này hay lắm nè ".

Mấy tín đồ Ác Ma Điện cười y con heo, nằm lăn ra mà cười, cười ra cả nước mắt, Lam Thảo nói với Lam Nguyệt:

" Âm Ảnh đại nhân cũng có người muốn dụ dỗ kia, sao không ai dụ dỗ ta "

Lam Nguyệt khinh bỉ tên bàn tử này, dùng 2 tay lôi 2 cái má bánh đúc của hắn rồi nhìn thẳng vào mắt mà nói:

" Người y như con heo mập thế này đã không bị người ghét bỏ là tốt rồi, còn đòi người đến nựng người nữa sao? người sao không đi lấy cái khúc xương mà đập vào đầu cho tỉnh ngủ đi "

Mọi người lại được trận cười to, Xuân Đức thấy vậy nói:

" Muội muội của ta không thích bị người lạ tới gần nàng cho lắm, người thông cảm, đúng rồi bà bà người là người ở đâu, người cũng có tu vi Tạo Hóa Cảnh chắc cũng là nhân vật ở một thế lực nào đó"

" Ấy xin lỗi cháu quên giới thiệu, cháu tên Xuân Đức là một Điện chủ của một thế lực mới thành lập, đây là 3 muội muội của cháu, nàng là Vũ Y, kia là tiểu Lan, còn đây là tiểu Thất, còn đây là thành viên của thế lực cháu, không biết bà bà và 2 vị này là...?"

Bà lão cười nói ;

" không sao, người trẻ tuổi mà có tu vi cao như tiểu hữu đây mà lễ phép vậy cũng là hiếm có, không giấu gì tiểu hữu, bà lão này là Thái thượng trưởng lão của Thiên Phượng Tông, hai người này là Tông chủ còn đứa nhỏ này là cháu gái ta Trữ Tình "

Xuân Đức cười nói:

" Lễ phép sơ đẳng thôi bà bà, làm người ít nhất cũng có cái gọi là kính trên nhường dưới, cũng không giấu gì bà bà, chúng ta là bị tù trong sinh tử

bí cảnh truyền tông ra đây, cái gì cũng không biết, mong bà bà giải thích cho bọn cháu hiểu một chút nơi này "

Bà lão cũng cười giải thích cho Xuân Đức và mọi người nghe đơn giản vài điều về nơi này:

""

Nơi này gọi là gì bà lão cũng không nói, có thể là không có tên, cái đại thiên thể giới này rất lớn, chia làm 4 khu vực chính, Hạ Vực, Trung Vực, Thiên Vực và Cấm Khu nơi mọi người đang ở, vì sao gọi là cấm khu đơn giản vì nơi này nguy hiểm.

Cái đại thiên thể giới này có 5 tông môn lớn chính trong đó có Phương Hoàng Tông, nhưng chỉ xếp chót thôi, tông môn này môn đồ, đệ tử vài ngàn vạn, nghe được Xuân Đức cũng cảm khái, ở đây không thiếu chính là người à.

....

.....

...

Nghe bà lão nói xong Xuân Đức hỏi thăm:

" Bà bà, người có thể cho bọn cháu ở tạm khoảng thời gian được không? bọn cháu tạm thời chưa có chỗ ở, bà cũng biết đấy, lạ nước lạ cái khó sống lắm, có nơi ở chung quy vẫn tốt hơn rất nhiều. hì hì" hấn cười cười lôi kéo quan hệ.

Bà lão thấy việc hôm nay đi cũng quá thuận buồn xuôi gió đi, mọi việc cứ như nước chảy thành dòng, tốt đẹp không thể nào tốt hơn. Bà lão nói:

" Không có gì cả, tiểu hữu có thể về tông chúng ta làm khách,"

Thấy bà lão đồng ý, Xuân Đức hỏi ngay:

" Bà bà ở chỗ người có món ăn gì đặc biệt không? "

Thấy Xuân Đức hỏi bà lão ngạc nhiên:

" Chúng ta là người tu đạo không cần ăn như phàm nhân, nên chỗ ta không có món ăn gì cả".

Xuân Đức nghe vậy đáp luôn:

" Không phải khi đói lại ăn ích cốc đan chứ"

Bà lão gật đầu xem như đồng ý, hấn thấy vậy thì cảm thấy chán hơn phân nữa rồi, sao bọn tu chân này cả ngày ăn cái ích cốc đan như cục đất sét ấy được không biết. Mất hứng hấn cũng không hỏi han gì nữa cả, rất không hình tượng lấy một cái ghế nằm ra 3 tiểu nha đầu và hấn cùng nằm, 4 người lấy đồ uống ra mà dùng ống hút mà hút.

Bọn người tín đồ thì cũng bình thường thôi, còn bà lão và những người khác thì bó tay rồi, hình tượng cường giả đầu....

.....

.....

.....

Qua một ngày không nhanh không chậm mọi người đã đến Phụng Hoàng Tông, nói thật cái tông môn này to đã man con ngan luôn, cái này so với Ác Ma Thành của hấn to hơn không biết bao nhiêu.

Qua một ngày hấn cũng đã thông đồng với Trữ Tình, cứ tý tý đê đê ngọt sót đi ấy chứ, hấn hỏi Trữ Tình:

" Tý tý người xinh đẹp như vậy chắc nhiều người theo đuổi lắm"

Trữ Tình ngăn người chút rồi má có chút hồng, xua tay nói:

" Không có, không có, làm gì có chuyện đó cơ chứ"

Xuân Đức nói vui:

" Tý không cần giấu dẫu, đây chẳng qua là đê đê phòng mấy tên thâm yêu trộm nhớ tý, lại coi ta là kẻ thù, suốt ngày kiếm ta phiền phức khi ta ở đây thì rất không tốt, không may ta bị đánh thì thua thiệt lớn rồi" vừa nói hấn vừa giả bộ đáng thương.

Ngồi kế bên bà lão và mỹ phụ khoe miệng kéo kéo, nếu không biết vị tuổi trẻ đang cười hi hi ha ha là một siêu cấp cao thủ thì có khi bọn họ cũng tin, mong là đừng có tên không may nào dây phải hấn nếu không có khi chết lúc nào còn không rõ là bị làm sao mà chết.

Đúng là lo cái gì đến cái đó. Trước cổng sơn môn có một đám người khi mọi người tới gần gặp một đám người đứng đón.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Thiên Phụng Tông(2)

Trong khi Xuân Đức và Trữ Tình đang hú hí với nhau thì đã có 7- 8 thằng ở phía dưới nhìn thấy, kết quả là bây giờ bọn này nhìn Xuân Đức với ánh mắt hình viên đạn, sắc mặt cả lũ vô cùng bất thiện.

Xuân Đức thấy vậy thọt thọt Trữ Tình nói:

" Thấy chưa, đã bảo rồi mà, đệ nói là cấm có sai, mấy tên đứng như kỹ nữ kia chắc là bọn người theo đuôi tỷ ha?"

Mọi người bên cạnh khòe miệng co giật, nhất là bà lão và vị mỹ phụ thì càng biểu hiện rõ ràng, hai người lấy tay che trán có vẻ như bị ồm rất nặng.

Tiếng nói của Xuân Đức rất bình thường, không che giấu gì nên mọi người phía dưới cũng nghe được, mấy tên chắc là con ông cháu cha trong cái tông môn này thì ai cũng có vẻ mặt bất thiện x2.

Chờ bà lão xuống trước mở đường hấn thì mọi người mới theo sau, bà lão cũng chẳng giới thiệu gì nhiều chỉ qua loa lấy lệ nói nhóm người Xuân Đức là khách tới Thiên Phụng Tông và sẽ ở lại một thời gian.

Nhóm người Xuân Đức được đưa tới một quả núi lớn, cái này gọi là dãy núi thì có lẽ đúng hơn vì nó gồm mấy ngọn núi chụm vào nhau. Vì muốn thăm dò nơi đây nên hấn cố lết thân đi tham quan cùng với Trữ Tình bỏ mọi người ở ngọn núi bự, hấn bắt tay ra sau đầu chán ngắc nói:

" Tình tử, Thiên Phương Tông bực tổ chẳng như vậy đi khi nào mới xong, mà đi đến đâu chúng ta cũng bị vây xem như con khỉ làm xiếc vậy, có chỗ nào thú vị không dẫn ta đi xem đi"

Thấy hấn lại bắt đầu lười di chuyển Trữ Tình cũng buồn bực, đi cùng đại mỹ nhân như mình mà tên này còn thiếu kiên nhẫn, hoạch sách, nàng trầm ngâm suy nghĩ chút nói:

" Hay là đi xem tông môn chọn ra đại đệ tử chỗ ấy vô cùng náo nhiệt, cả 1000 năm mới tổ chức một lần đây"

" ĐI xem thôi, xem cho mở rộng tầm mắt, mà tình tử này, tử năm nay bao nhiêu tuổi rồi" --- Xuân Đức lại tí tưng trở lại.

Trữ Tình lờm hấn cái đạo:

" Người không biết hỏi tuổi cô gái là rất mất lịch sự sao!!! Đi thôi" nói xong nàng bay về phía bắc

Xuân Đức tâm lý thâm nghĩ không lẽ cũng là một lão yêu bà giả nai, có khi nào người ta còn xưng chức bà rồi ấy chứ. May mà Trữ Tình không biết hấn suy nghĩ nếu không có khi nàng làm thịt hấn ngay và luôn.

...

....

...

Theo Trữ Tình phi hành một lúc thì đã đến một cái quảng trường trên một đỉnh núi, cũng không phải rất nhiều người, có mấy khuôn mặt mà hấn cũng biết lúc mới vào sơn môn, khi hai người tới nơi này thì Trữ Tình thì

được mọi người hoan nghênh còn hẳn bị ghẻ lạnh y như một con côn trùng có hại làm người ta chán ghét...

Dưới con mắt bất thiện của mọi người hẳn vẫn ngồi kế bên Trữ Tình xem đánh nhau miễn phí, trận đấu tiếp theo là của hai người Trình Văn Và Bạch Hạch, nghe Trữ Tình nói 2 người này tu luyện là kì tài ngút trời, mới vài trăm năm đã là Huyền Thăng Cảnh rồi....

Xuân Đức gật đầu lấy lệ một cái rồi thắc mắc nói:

" Hai thằng kia làm cái dụt gì mà cứ chào hỏi mãi thế, tính làm cảnh à, đợi mãi mà không đánh nhau đi, toàn mấy lời ba láp ba xàm, cái quái gì Bạch huynh tốt, rồi Trình huynh cũng tốt, chắc không tốt thì các người nhường nhau chắc, có khi lại nhân lúc bệnh làm thịt người, đúng là đạo đức giả".

Úc chế Xuân Đức phun ra một thôi một hồi, Trữ Tình cũng tức giận cốc đầu hẳn một phát nói:

" Đồ ngốc cái này giữ tình đồng môn, đây là nguyên tắc cơ bản người ý kiến cái gì chờ đi"

Thấy Trữ Tình tự dung hóa thân làm bà chẵn hẳn ngạc nhiên, mình có làm gì nàng á, mặc dù chả hiểu ra làm sao tự dung bị ăn đánh nhưng hẳn vẫn nói ngọt cho nàng nghe, dù sao bây giờ hẳn vẫn cần một người dẫn đường, khi nào hẳn quen thuộc thì cũng cho nàng next luôn, đi cùng với 3 tiểu nha đầu thú vị hơn nhiều:

" Tình tỷ bớt giận, hi hi, đệ chờ là được chứ gì"

Thấy hẳn nghe lời như vậy nàng rất thích, hài lòng gật đầu, may mà nàng không biết Xuân Đức là ai nếu nàng biết Xuân Đức là đại nhân vật

Sinh Tử Cảnh thì có khi bây giờ nàng còn đang gật đầu phụ họa theo cũng nên.

Chờ tới mùa tuyết thì hai con bitch trên đài mới bắt đầu tấn công, mà hai thằng này đánh nhau rất chi là chuối, hấn nghe một tên la lên "Liệt Diễm Phần Thiên" mà phóng ra 20 cái tiểu hỏa cầu, còn thằng khác hô "Băng Phong Vạn Ly" thì khá hơn tụt ra được 2 mặt băng, rồi 2 bên kỹ năng đụng vào nhau triệu tiêu, hai thằng lui ra tự khen bản thân và đối thủ, nói chung đây là đang coi diễn hài thì đúng hơn, đánh nhau cái quái gì ở đây.

Hấn thấy đi xem ở đây đúng là sai lầm lớn nhất trong ngày, chán y con gián, nằm gục lên cái bàn hấn nhắm mắt lại ngủ luôn cho béo, Trữ Tình bên cạnh thấy hấn như vậy lại lo lắng nói:

" Người bị sao vậy, làm sao lại nằm trên bàn như thế, người bị thương sao?"

Xuân Đức dùng cặp mắt cá chết nhìn Trữ Tình nói thê lương:

" Đâu có, ta thấy 2 tên kia đánh nhau y mấy đứa con nít ném bùn thì chán thôi, tiếng thì to mà bí pháp chẳng ra sao."

Trữ Tình lại cốc đầu hấn một cái nói:

" Đồ ngốc, biết cái gì cơ chứ, hai bí pháp kia cũng là cao giai bí pháp của Tông môn, chẳng qua bọn qua mới tu luyện nhập môn thôi" nàng có vẻ rất tự hào nói.

Mấy tên xung quanh thì khinh bỉ Xuân Đức, đúng là nhà quê đi ra thành phố mà, đã không biết lại còn ti toe ở đây. Một tên nhìn rất anh tuấn tiêu sái, tay cầm quạt ngọc lên tiếng:

" Vị huynh đệ này, ta tuy không bằng 2 vị sư huynh trên đài nhưng cũng tạm được nếu không hai ta tử thí một chút"

Xuân Đức đang định trả lời thì thông qua không gian tâm linh nhận được tin tức, mấy người của Bách Hoa Học Viện đang bị khi dễ, có người còn bị bắt đi, hắn đã đảm bảo mấy người tốt đẹp không ngờ vừa đến nơi này đã bị ăn hiếp, sát khí quang mang lập lòe, một cỗ kinh khủng sát lục chi ý tràn ra, cả quảng trường bỗng dung mọi người cứng ngắc tại chỗ, tên đang đắc ý khiêu chiến Xuân Đức thì dờ ra.

Trữ Tình cũng ngốc, nàng cũng không suy nghĩ nhiều hỏi thăm:

" Người lại bị sao vậy?" .

Xuân Đức nhanh chóng thu lại sát niệm, qua trận huyết chiến với quái vật hắn cảm thấy hắn càng ngày càng thích giết chóc, Xuân Đức nói:

" Người của ta bị bắt đi"

Trữ Tình hỏi:

" Ai lại có gan như vậy? dám bắt người ngay trên Thiên Phượng Tông"

"Không biết về xem chút rồi tính, đúng là con mẹ nó, thời kì nào rồi còn bắt con gái nhà lành nữa à, Tình Tỷ đi cùng ta" nói xong thì 2 người biến mất tại chỗ.

Sau khi 2 người biến mất được một lúc thì mọi người mới phản ứng lại bàn tán chuyện lúc nãy, một ông lão ở góc tối nghe Xuân Đức nói chuyện thì đang hận 36 đời thằng nào đi trêu chọc tên ma đầu này, không muốn sống hay sao lại đi bắt người của hắn., hắn lấy ra ngọc phù thông báo cho Tông Chủ.

Trong một căn phòng mỹ lệ hai người bà lão và mỹ phụ đang nói chuyện gì đó thì mỹ phụ nhân được tin tức do ông lão gửi đến, mỹ phụ lập tức mặt mày cau có, thấy vậy bà lão nói:

" Thanh nhi có chuyện gì sao?"

" Vâng, không biết là tên nhị thế tử nào lại lên núi đi bắt người của tiểu Trương, mong là tên kia không làm liên lụy tới Tông Môn, chúng ta bây giờ làm gì?" --- Mỹ phụ nói.

Bà lão cũng cau có lại, trầm nghĩ bọn này ngày thường y con mèo nhỏ, từ đâu gan lớn như vậy không biết, bà lão nói:

" Thanh nhi ngươi đi xem một chút, ta đi lo chuyện bí cảnh"

" Vâng" --- Nói xong mỹ phụ cũng biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Người Bị Ngu À

Xuân Đức và Trữ Tình xuất hiện tại chỗ mà mọi người đang chú tâm, một người tin đồ lên nói lại mọi chuyện, bọn người Bách Hoa HV đi dạo đầu đó, làm bản quần áo một tên công tử lại bị tên kia vừa ý, lập tức muốn các nàng, chỉ có 2 người chạy về thông báo việc này nên mọi người mới biết....

Xuân Đức cũng kì quái, quần áo của lũ tu chân lúc nào thì kém chất lượng như vậy, còn có thể bị làm bản, khó hiểu thật.

Mọi người đang nói chuyện thì mỹ phụ Tông Chủ cũng đã xuất hiện, vừa kịp lúc nghe được câu chuyện thì nàng cũng giận, làm sao trong tông môn lại có loại người này. Còn có một người cực kì tức giận đó là Trữ Tình.

Xuân Đức thấy mỹ phụ thì nói luôn:

" Địa bàn của ngươi chắc ngươi biết vị trí kẻ làm loạn chứ" hấn cũng đang hơi tức giận nên cũng chả mệ nó khách khí gì, làm hấn điên tiết lên hấn lại đồ sạch luôn. Hấn cũng không biết đàn ông có tới tháng giống như chị em phụ nữ hay không nhưng hấn cảm thấy trong một tháng thì ít nhất có mấy ngày hấn đặc biệt thích máu tươi và khó khống chế cảm xúc của mình.

Mỹ phụ thấy Xuân Đức nói vậy cũng không tức giận, chỉ gật đầu nói:

" Ta biết là ai làm, theo ta"

nói xong 2 người biến mất để lại Trữ Tình tức đến giậm chân, cái này là người nào à, sao lại bỏ nàng lại cơ chứ, nàng có vương víu vậy cơ à.

Xuất hiện lần nữa hai người đang đứng trước một lầu đài nhỏ, tiến vào trong cũng không ai ngăn cản, vào trong một căn hầm có mấy chục tên muốn ngăn cản Xuân Đức, không đợi hắn ra tay mỹ phụ đã làm thịt cả đám, vào trong một căn phòng lớn trong này, bên trong có vài nam tử và mấy chục nữ nhân và 12 người Bách Hoa học viện đang bị bắt trói trên mặt đất.

Mấy nam nhân thì đang cười ha hả chắc vì được mấy em xoa nắn, hoặc do mới kiếm được mấy con môi mới, thấy có người đi vào cả đám quay đầu lại thấy có hai người đi vào thì lúc đầu là ngạc nhiên, sau đó là sắc mặt đại biến.

Không đợi mọi người kịp phản ứng một đập lên mấy chục người, tất cả đều đập lên bờ tường thổ huyết rồi từ từ rớt xuống như bãi bùn nhão vậy, trai gái gì lúc này cũng vậy, xuân đức cũng không nhiều lời đánh một trận lại tính, hắn vừa đánh được một lúc thì có vài người trung niên bước vào phòng hô lớn:

" Dừng tay cho ta"

mấy trung niên nhìn thấy Tông chủ thì lại thu lại vẻ hùng hổ mà thay vào đó là vẻ nịnh nọt nói:

" Tông chủ sao người lại ở đây"

Không đợi vị mỹ phụ nói, Xuân Đức nói thay:

" Tông chủ theo ta tới đây, các người có ý kiến gì sao?, tên nào có ý kiến bước ra "

Mấy người sắc mặt khó coi, một tên không sợ chết bước lên trước nói:

" người là kẻ....."

Hắn còn chưa nói xong một cái đập khiến hắn bay ra ngoài căn phòng.

Uỳnh

Một tiếng va đập khủng bố từ ngoài vang lên, mọi người thấy tên kia đập vào một tấm thạch bi rồi nằm ở đó luôn không dậy nữa.

Xuân Đức cười nói:

" Ai có ý kiến lên một lượt, ta tiện thể giúp các người theo đồng bọn ra bên ngoài chơi"

Lần này thì không ai dám bước lên chỉ dùng cặp mắt đầy căm phẫn nhìn Xuân Đức, thấy vậy hắn cũng coi thường, đã yếu đuối bệnh tật còn thích chơi đại, tóm cổ 9 thằng bị đánh ý con chó chết lên quang ra ngoài cửa, hắn ngồi xổm xuống nói:

" Trong các người ai là kẻ bắt người của ta?"

Một tên mặc áo bào xanh lúc này đã tỉnh hồn lớn tiếng quát lên:

" Người biết chúng ta là ai sao? chúng ta là thành viên hạch tâm, người dám đụng tới chúng ta, tiền bối trong nhà và tông môn sẽ không bỏ qua cho người"

Một tay Xuân Đức thò vào lồng ngực của tên kia, vui vẻ bóp trái tim cười nói:

" Người nói nhảm nhiều quá, ta thấy quả tim, lá gan của người cũng mềm là ai cho người mượn lá gan cứng như vậy đi bắt người của ta, không trả lời ta đảm bảo không để người chết đâu mà biến thành vong linh thì vui

hơn. Mà quên hành hạ người thì ta biết 1 người làm rất tốt, người sẽ có cơ hội ném thừ ngay" --- Nói xong thì hắn gọi rấn mập ra.

Trong căn phòng bỗng nhiên xuất hiện một tiểu thí hài đang còn ngâm vùi một hộp sữa, nàng rất không vui vì đang ăn bị quấy rầy, nàng nói:

"Giời ạ, lại có chuyện chi nữa á, người ta đang uống sữa mà, muốn yên ổn ăn uống một chút cũng không được nữa sao?"

Xuân Đức vỗ vỗ cái má nàng nói:

" Ngoan nào, có mấy tên cứng đầu cần người trừng trị đây, xong việc ta vào làm đồ ăn cho mà ăn, đảm bảo không ngon làm lại"

"Nghéo tay đi, người hay gạt ta lắm không tin đâu" tiểu Thất một bộ ta không tin mà nói

Xuân Đức bắt đắc dĩ, hắn một tuần lừa nàng có 5-6 ngày thôi làm gì mà không tin tưởng hắn như vậy cơ chứ, nhưng thôi hắn vẫn phải ngoác tay, còn thề thốt một chập" ai mà nuốt lời thì không phải là đàn ông" cho nàng một cái tín nhiệm.

Sau khi được hắn thề thốt thì tiểu thất mới hỏi "Đâu, tên nào đâu, yên tâm đi, hành xong thì giải quyết luôn" --- Đôi mắt rấn mập sáng lên, hút nhanh hộp sữa rồi quang đi, nàng nhìn một cái thì thấy mấy thằng đang nằm ở gần Xuân Đức, nàng chỉ tay nói:

" Là mấy tên này à"

Xuân Đức gật đầu:

" Ukm là mấy thằng sừ nhi này đây, cho bọn nó biết cái gì gọi là sự vui vẻ trong đau đớn đi, để 1 hơi là được"

Mấy người trung niên thì tức không dám nói gì chỉ nhìn về phía tông chủ, còn Trữ Thanh thì thấy Xuân Đức làm vậy đã là quá cho mặt mũi rồi, Sinh Tử Cảnh đại năng không hợp một lời liền đề tông, diệt môn chứ đâu có ai chỉ hành hạ một chút mà không giết như vậy, nàng cũng muốn cho mấy tên trưởng lão trong tông sáng mắt, bọn này ngày thường luôn liên hợp đối phó nàng, dù không công khai nhưng là vẫn có.

Rắn mập nói:

" Yên tâm đi, cái này là nghề gia truyền của ta rồi, đảm bảo bọn này như người bị đau đẻ luôn"

Thấy nàng sẵn ống tay áo, loay hoay một hồi, bỗng nhiên mấy tiếng thét bi thương kinh thiên cùng vang lên, làm mọi người sợ hết hồn, mấy cô gái cũng run run, chỉ thấy mấy người trên mặt đất khuôn mặt thì lúc khóc lúc cười, cố gắng mà ôm hoa cúc..... sau một hồi la hét mấy tên này ngất hết, ngất rồi mà trên mặt lại còn mang theo vẻ thỏa mãn.

Xuân Đức không vui nhìn rắn mập, rắn mập có chút ngượng nói:

" Lỗi kỹ thuật thôi, ai ngờ mấy tên này yếu như vậy, chưa được 5 phút đã ngất đi, bây giờ xem đây, đảm bảo không ngất đi nữa" rắn mập lại cho mấy tên uống cái nước gì đổ vào miệng mấy tên kia sau đó cả mấy người lại bắt đầu kêu khóc, Xuân Đức ngồi trên cái ghế xem, xem đến nghiệm hẳn quên luôn việc cứu người vẫn để mấy nàng bị trói ở dưới đất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Bồi Thường Tồn Thất

Sau một hồi Xuân Đức xem chán việc la hét, thỏa mãn thú tính của hắn, thông qua tâm linh không gian hắn nói với tiêu Thất:

"Được rồi tiêu Thất dù sao chúng ta đang ăn nhờ ở đậu nhà người ta, giết người không tốt đâu, ta chẳng qua cũng là giả vờ để đòi bồi thường chút thôi, chứ mấy người này có bị cưỡng gian hay không cũng không sao, dù sao cũng không phải là người Ác Ma Điện"

Rắn mặt ngừng tay, mấy tên kia thì đang còn run như cày sậy, Xuân Đức rất thân thiện ngồi xuống nói:

"Bắt người cũng không sai, nhưng phải biết chọn đối tượng mà ra tay, người đi bắt mấy người của thế lực yếu hơn cũng không ai nói gì, nói chung sau này muốn bắt người cũng phải điều tra rõ ràng nghe chưa?"

Mấy tên nghe được vậy thì gật đầu liên tục, còn trả thù ư, ngay cả tông chủ còn chỉ đứng xem thì bọn hắn gia tộc người có thể làm gì, người trước mắt này chắc cũng là người của đại thế lực nào đó.

Thấy mấy tên chơi gái này như vậy Xuân Đức cũng không có làm trò gì nhiều mà bắt đầu kiếm tiền đại kế, hắn nói:

"Chuyện đã làm thì cũng làm rồi, có nói cũng đã muộn, bây giờ các người bồi thường chút tiền là được".

Mấy tên kia như được đại xá, vội vàng hỏi:

" Ngài cần bao nhiêu linh thạch?" .

" Linh Thạch là thứ quái gì? ngươi lấy ra ta xem nào " --- Xuân Đức nói.

Mọi người rất kì quái, có người còn không biết linh thạch là cái gì, người này là từ nơi tiết mù cú nào mới ra ngoài đời đây.

Tên kia vội móc ra một viên đá phát ra ánh sáng lam nhạt, hấn chỉ hòn đá nói:

"Đại nhân cái này là linh thạch thượng phẩm"

Xuân Đức quan sát viên đá ;

Ngưng tụ năng lượng trời đất, tích tụ lâu dài hình thành, là một loại năng lượng cấp thấp.

Ấy chỉ là năng lượng cấp thấp thôi, cũng giống như thần tinh một loại chẳng khác mấy, Xuân Đức buồn buồn nói:

" Cái loại năng lượng cấp thấp này mà cũng lấy ra cho xấu mặt à, chẳng lẽ các ngươi sưu tập loại năng lượng thấp này"

Mọi người của Thiên Phượng Tông lại lần nữa ngạc nhiên, nghe Xuân Đức nói vậy loại này chỉ là cấp thấp, linh thạch thượng phẩm là cấp thấp vậy cái gì mới là cấp cao.....

Thấy mọi người ngần người Xuân Đức quyết định lừa gạt nói:

" Chỗ chúng ta thánh khí bán như rau cải có tiền là có thể mua được, bọn ta dùng tiền là vũ trụ tệ nó ẩn chứa vô cùng to lớn năng lượng, một Tạo Hóa Cảnh một tháng ngưng tụ chỉ ra 3 viên mà thôi", mấy cái kiến thức này

là do hệ thống bắt hẩn học may mắn mà còn nhớ, bây giờ dùng để chém gió, chứ Ma Long Đại Lục của hẩn thì đi mòn dép cũng không gặp một món thánh khí chứ nói gì bán như rau cải, nhưng thôi chém gió ai biết đâu.

" Tiêu Thất cho mọi người nhìn chút thánh khí "

Rắn mậ cũng chả hiểu lão đại của mình làm con khi gì nữa, đang tra tấn thì dừng lại bây giờ lại bảo nàng cho mọi người xem đồ, nhưng nàng vẫn bắt đắ dĩ làm theo, ý niệm một cái một bộ xanh lam như bích ngọc hiện lên, đằng sau nàng là một đôi cánh bướm 7 màu trông nàng bây giờ y như một tiểu thiên sứ.

Tất cả mọi người Thiên Phượng Tông trong phòng cũng nhìn ngốc, cảm nhận một chút mọi người phát hiện đây là một bộ thánh khí trung giai, còn đôi cánh phía sau hẩn là cao giai, không ngờ một tiểu cô nương cũng có thánh khí nguyên bộ, thảo nào người ta chê linh thạch thượng phẩm.

Trữ Thanh nói với Xuân Đức:

" Không biết Điện Chủ có còn thánh khí không? "

Xuân Đức chỉ vào bên cạnh tiểu thất nói một cách khoe khoang:

" Không nhiều lắm, các người mua sỉ hay mua lẻ "

Phụt.... phụt,,,

Mọi người trong phòng đều phun máu 3 thước, cái gì mà không nhiều lắm lại còn đi bán sỉ thánh khí, cái này là nhiều không còn chỗ chứa đi, Trữ Thanh có chút hồ nghi nói:

" Phải chẳng điện chủ thánh khí rất nhiều? vậy xin người cho một cái giá đi, chúng ta mua 10 bộ "

Xuân Đức trong lòng thì cười thầm, ngoài mặt thì nói:

"Thánh khí cũng có nhiều loại, đây là bảng xếp loại, phân chia thánh khí" nói xong hắn cầm mấy tờ truyền đơn đưa cho mọi người. Thấy mấy tên công tử ăn chơi bị ăn hành thảm quá bây giờ còn đang nằm trên đất hắn nghĩ thôi bây giờ đang đi bán hàng giúp bọn này một chút rồi moi tiền đền bù cũng được.

Nghĩ vậy trong căn phòng mọi người đang đứng xuất hiện một tầng hồng vụ, không qua bao lâu vết thương trên người mọi người đã lành lặn trở lại, mọi người thật sâu khiếp sợ khả năng chữa thương quần thể này.

Mấy người Bách Hoa Học Viện cũng được cởi trói rồi dưới sự dẫn đường của một tên đệ tử tông môn về nơi mọi người đang ở, mấy tên ăn chơi thấy vậy cũng lấy làm mừng, mấy con ả này đi rồi chắc vận đen bọn hắn cũng hết, xui 7 đời mới gặp tụi này.

Bọn hắn nhìn Xuân Đức cũng không phải cảm hận gì cho cam, người ta có địa vị không phục cũng phải phục, nghe tông chủ với người này nói chuyện có thể thấy được 2 người ngang hàng quan hệ thì làm sao bọn hắn có thể trêu, ở giới tu chân nếu có một trong 3 thứ là tu vi, có quyền lực cao, chỗ dựa vững chắc thì làm gì cũng đúng, mà có sai thì ai mà đi ý kiến để mà rước khổ vào thân.

Nhận tờ giấy mà Xuân Đức đưa mọi người xem mà líu cả lưỡi, thánh khí bọn họ biết chỉ là các kiện rời rạc không biết khi có cả bộ lại mạnh như vậy, bọn họ chia làm 3 loại mà thôi, sơ, trung, cao giai. Còn trong tờ giấy này bọn họ biết cái gì mới là phân chia, cấp thì chia làm 10 cấp, bậc cường hóa 20 bậc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Các Người Linh Thạch Rất Không Đáng Tiền

Nhìn xem cao hơn thánh khí còn rất nhiều mọi người lại mở mang thêm tầm mắt, bình thường ở trong tông môn chỉ có trưởng lão mới có thể may mắn có 1 kiện mà thôi.

Xuân Đức xem mọi người như là bọn ngốc lừa tiền đang bắt đầu tiến hành lừa gạt, nhưng hắn không biết nếu như hắn không lừa gạt thì mọi người vẫn đắm đầu vào, nhưng hắn không biết nên vẫn nói tiếp:

" Mọi người thấy sao? nói thật cho mọi người biết linh thạch của mọi người loại năng lượng này chúng ta cũng không phải là cần thiết lắm nên mọi người có thể đem bảo vật ra chúng ta có chuyên viên phân tích định giá vật phẩm cho mọi người, nhưng không phải là chúng ta không thu nhưng số lượng có chút nhiều sợ mọi người không bỏ nổi ra"

Mọi người cũng đều gật đầu, với khả năng lấy Thánh Khí bán sỉ thì làm gì có chuyện coi trọng linh thạch, một kiện thánh khí xuất hiện nơi đâu không phải là nơi đó có máu tanh nổi lên hay tranh nhau chảy máu đầu ra. Nên có linh thạch chưa chắc đã mua được.

Trữ Thanh lên tiếng hỏi:

" Không biết khi nào chúng ta có thể mua thánh khí từ nơi điện chủ được? với không biết bọn tiểu bối làm sai thì điện chủ xử lý thế nào?"

Xuân Đức cười cười nói:

" Thực ra cũng không phải là việc gì lớn, bọn tiểu bối làm như vậy nhìn có vẻ rất là chướng mắt, nhưng thực ra trong cái vũ trụ này còn nhiều chỗ ác liệt lắm, ví như bọn người thực nhân dứt chúng lấy con người mua vui rồi lại ăn thịt sống mọi con người, bữa ăn của chúng chính là đồng loại chúng ta, rồi còn rất nhiều nữa sau này các người ra ngoài mới biết được "--
Xuân Đức ra vẻ cao thâm nói.

" Còn sử phạt thì thôi, 9 người bọn hắc theo ta về làm phục vụ viên bán thánh khí đi, làm đến khi nào ta rời đi thì thôi, có lương đàng hoàng cũng không bóc lột các người đâu mà lo, còn việc mua bán thánh khí sao, ngày mai trên ngọn núi chúng ta đang ở đi"

Mọi người cũng không nói gì thêm đều vừa lòng rời đi, nháo trò một hồi rồi lại kết thúc trong vui vẻ. Một người đi phía sau Xuân Đức không nói một lời, thấy vậy Xuân Đức nói:

" Các người biết cái ngu của mình chưa?" .

Mấy người nói:

" Thừa tiền bồi bọn ta biết rồi, chúng ta không nên bắt các nàng" .

Xuân Đức gật gù nói:

" Biết là tốt, các người còn non và xanh lắm, bắt người chỉ là việc làm thấp kém mà thôi, dựa vào khuôn mặt, tiền tài, thực lực, nói lời ngon ngọt, các nàng cũng sẽ tự lên giường cởi áo quần ra, cần gì phải làm trò mèo như vậy, nói thật ta cũng không hiểu tại sao nam nhân chúng ta bắt một thiếu nữ về fuck thì gọi là cưỡng gian, trong khi công việc mệt nhọc chúng ta gánh vác, còn các nàng chỉ việc hưởng thụ miệng thì kêu không muốn, nhưng sau trong ánh mắt lại hiện lên vẻ thỏa mãn, nan giải vĩ linh hồn " .

Mấy người còn tưởng vị tiên bối này sẽ mắng một trận nữa không ngờ người lại nói vậy, ngấm lại cũng đúng, cần quái gì làm vậy cho mang tiếng, mọi người lại đồng loạt gật đầu nói:

" Tiên bối nói chí phải"

Một tên có vẻ là thả trong bụi hoa lâu ngày, hấn bình thường thích nhất là thương thức tiếng la, tiếng cầu xin của các nữ nhân bị mình bắt rồi ném lên giường, nghe Xuân Đức nói hấn có chút nghi hoặc nên đạo:

" Như tiên bối chỉ dạy thì người bị thiệt luôn là nam nhân chúng ta sao?"

Xuân Đức nhìn tên này một chút rồi làm một bộ lão thành đã từng trải qua nhiều việc đời mà đạo " Cũng không hấn là mọi trường hợp đều là nam nhân chịu thiệt, nhưng các người thử nghĩ xem nếu như nơi mà chúng ta sống không phải là một nơi nam nhân làm chủ mà là nữ nhân làm chủ thì sao? nam nhân sẽ là món đồ chơi của nữ nhân đúng không?khi đó nam nhân lại thành phái yếu và rồi khi đó sẽ xuất hiện cường gian nam nhân ha ha, thú vị phải không nào?. Chúng ta nhu cầu sinh lý ai mà chẳng có,chẳng qua là biết cách kiềm chế mà thôi, còn tại sao nữ nhân lại là phái yếu, là đũa nào, con nào, hay lão nào quy định thì ta cũng không biết được rồi.... nhưng theo ta thì lúc khi chúng ta bắt cóc cường gian nữ nhân nào đó thì người chịu thiệt chưa chắc đã là nữ nhân kia"

Mấy tên kia nghe Xuân Đức chém gió như nghe thiên thư. nghe thì hay mà chẳng hiểu con mẹ gì, chỉ ù ù cạc cạc mà gật đầu

Xuân Đức lại bắt đầu bát quái lên, đi chậm lại vỗ vai mọi người nói:

" Ta có một bí quyết tán gái siêu cấp muốn nghe không?".

Mọi người cũng hứng thú lại gần, mọi người gật gật đầu:

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Các nàng thích gì mua cho nàng, phải hiểu tâm lý nàng thích kiểu đàn ông gì, lẳng mạn, mạnh mẽ, vv....vv. Quan trọng là các người có tiền, có thể lực lại đẹp trai, chỉ cần ăn nói lễ độ đúng mực, đảm bảo các nàng theo như vẹt, mà nói thật chúng ta đâu nhất thiết là phải với nhân tộc đâu, có tu là tộc, mị tộc, ngọc tộc, tinh linh hay bán tinh linh gì đó cũng đều rất xinh đẹp cơ mà phải không"

" Vâng, Vâng, tiền bô!"

" Đây chung quy các người có tất cả rồi, thả thập tư thế chút là được lại còn mang cái tiếng là thiên tài nhưng không kiêu, là người bình dị gần gũi, tự dung lại có cái tiếng tốt, lợi cả vài đường đi ấy chứ, thích ai thì quan tâm nàng chút, muốn bồi dưỡng tình cảm thì cứ vào bí cảnh rồi là có cơ hội ngay thôi ấy mà"

Mọi người liên tục gật đầu, đúng là tiền bô có khác, đã lừa người còn muốn tiếng tốt, nôm na là đã làm kỹ nữ còn muốn xây đền thờ.

Đám người cũng không na di mà phi hành bình thường, trên đường mọi chuyện thiên nam địa bắc gì cũng có, mấy người cũng vui vẻ. Khi về nơi mà bọn Xuân Đức đang ở tạm thì bọn 9 tên tiểu sắc lang làm như lời Xuân Đức nói, xin lỗi mấy cô nàng Bách Hoa nói vài lời ngon ngọt, hối lỗi, lúc đầu mấy cô ả còn chảnh chọe, nhưng sau nữa canh giờ thì quây cả đám lại chò chuyện với 9 tên tiểu sắc lang.

Mấy tên sắc lang này giờ mới biết phụ nữ khủng bố bọn họ bị hỏi thăm, lôi kéo cho ngu cả người, có mấy cô nàng còn mạnh dạn hôn bọn hắn, nói chung bây giờ bọn họ có cái nhìn mới về phụ nữ, mẹ nó ở đâu ra yếu đuối toàn như rồng cả.

....

.....

....

Lúc nửa đêm khi Xuân Đức gặp lại mấy tên sắc lang thì thấy tên nào mặt mũi đầy dấu son, quần áo không chỉnh tề, tinh thần uể oải nhìn cứ như bị hồ ly hấp tinh ấy.

" Các người là bị sao vậy?"

Thấy Xuân Đức mấy tên này có chút sinh khí hơn chút nói:

" Nghe theo lời tiên bói bọn ta cũng nhận ra chân lý mới, nữ nhân rất đáng sợ".

Ấy, Xuân Đức vỗ vai mấy tên nói,cái gì cũng phải tiết mà còn dùng dài dài, không sau này chỉ có thể đứng mà ngó em nó và thằng đó ấy ấy nhau, thôi nghĩ sớm mai còn làm việc, ta có việc đi trước đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Khai Trương

Sáng ngày hôm sau, Xuân Đức còn đang ngủ, đầu tóc thì không chải, răng không đánh, mặt không rửa đến cả cái mặt nạ cũng bị hắt quang vào kho trang bị, mở cửa thấy mấy tên sắc lang hôm qua, hấn hỏi:

" Việc quái gì mà gọi ta sớm thế, các người không định cho ta ngủ à "

Hỏi một lúc mấy thằng này cứ ngẩn ra Xuân Đức có chút phát cáu, éo nói thêm gì nữa đóng cửa lại ngủ tiếp cho béo, bỏ lại ngoài cửa 9 tên đang còn ngẩn người. Sau một lúc mấy tên này cũng hỏi thần mà đi về phòng của mình. Vừa đi một tên lên tiếng nói đạo:

" Hóa ra tiền bối là nữ nhân làm, ta biết ngay rồi mà "

Mấy tên còn lại khinh bỉ, người thì biết cái mẹ gì chỉ nói ba xạo là giỏi, nhưng mọi người cũng chỉ biểu cảm vậy thôi, tiền bối bận ngủ bọn họ không phải làm việc, khỏe.

Đến giữa ngày thì cửa phòng Xuân Đức lại bị gõ lần nữa, lúc này thì hấn cũng đã dậy và đang ăn sáng, cánh cửa bị mở ra một thiếu nữ đang rất tức tối bước vào, nàng chăt vẫn nói:

" Người đang làm gì vậy, nói sáng nay mở cửa hàng bán thánh khi sao bây giờ không có, người làm mọi người chờ cả buổi rồi, cái này cũng thiếu đạo đức quá đi "

Nghe nàng tuôn ra một lô xích sông thì Xuân Đức cũng không để ý lắm, mà tập chung ăn uống với 3 nha đầu, khi Trữ Tình đang chuẩn bị nổ tung thì Xuân Đức nói:

" Không phải là vậy đâu? chẳng qua là ta cho mọi người chút thời gian để chuẩn bị tiền bạc mà thôi, nếu mọi người đã chuẩn bị xong thì bây giờ mở cửa hàng cũng được, giá cả thì các người chuẩn bị tâm lý đi nhé "

Trữ Tình biểu môi, không cho ý kiến, thấy nàng đến một lúc mà cái tên này cũng không mời nàng ngồi xuống thì nàng rất tức giận, đang định lên tiếng trách móc thì tên này đã đứng dậy vẫn còn cầm một cái hộp gì đó rất kì lạ dùng một cái ống nhỏ để hút ra.

" Đi thôi, chúng ta ra nhanh không mọi người chờ lâu" --- Xuân Đức rất không biết liêm sỉ đạo.

Trữ Tình răng cũng ngứa, hận hận không cắn chết tên này, biết không đánh lại người ta nên nàng cũng thôi.

Đi một lúc Xuân Đức lại nói:

" Tình tử ngươi đi thông báo mọi người tới trung tâm khu của ngọn núi này đi, nhớ là đi chậm chút ta còn chuẩn bị nha, hì hì"

" Biết, đã biết, ngươi đi làm việc đi, ta đi gọi mọi người" Tránh cho tên này dài dòng Trữ tình dong thẳng tuốt mà đi.

Thấy nàng đi đi rồi, Xuân Đức gọi 9 tên bị gán nợ ra thông báo đi làm, thấy 9 thằng này vẫn còn đang cấu kết với mấy cô em Bách Hoa Học Viện đang nói tới thiên hoa loạn trụ thì Xuân Đức cho mỗi thằng một cái công kích linh hồn.

9 người bị ăn hành đang chuẩn bị phát tác thấy Xuân Đức ngoắc ngoắc ngón tay thì cả đám chạy lại, theo sau là một đoàn mấy chục mỹ nhân, 9 người lên phía trước nói:

" Điện chủ gọi chúng ta?" .

" Đi theo ta nhận đồ đi làm thôi" nói xong hấn cuốn mấy người na di đi, để lại đám mỹ nữ tức thẩn giậm chân.

Mười người xuất hiện ở trung tâm ngọn núi, tiện tay lấy ra một cái Bảo khí cấp 8 +0 ném ra ngoài, chỉ trong nháy mắt, cả khu núi đá đó đã hoàn toàn bị che lấp và thay vào đó là một ngôi nhà lầu 2 tầng uy nghiêm, đầy vẻ tà ác.....

Không để thừa ra một chút thời gian nào, Xuân Đức lập tức đi vào phía trong... Hấn muốn trong một thời gian ngắn nhất thiết kế toàn bộ mọi thứ đầy đủ để tí nữa bán hàng được luôn được luôn, đúng là lười một chút thì làm sml cũng khó mà kịp...

9 thằng phía sau cũng không ngạc nhiên gì, loại bảo vật này cũng không hiếm lạ gì, đi vào phía trong theo sau Xuân Đức mọi người nghe Xuân Đức nói sơ qua một chút nơi đây.

Đưa 9 chiếc mặt nạ hoàng kim và 9 chiếc phi phong màu đen cho 9 người cửa rồi nói:

“Các ngươi mặc bộ đồ này vào.. Chút nữa cứ làm theo mấy cô gái mà ta mang tới làm cùng các ngươi là được. Rõ chưa?”

“Rõ” - 9 người tiếp nhận đồ rồi lập tức trả lời.

" Vậy các nàng khi nào thì tới đây thưa điện chủ" --- một tên tò mò hỏi

Xuân Đức tiếp lời dào:

" Đợi đê, chờ đợi là hạnh phúc"

Mấy người không còn gì để nói chỉ đành gật đầu. Xuân Đức thấy vậy rất hài lòng, đúng là trẻ nhỏ dễ dạy mà. Dùng thần hồn nhồi nhét mấy thứ cần lưu ý vào trong đầu mấy tên này rồi hắn cũng vội vào trong vong linh không gian chế tạo mấy em xinh tươi, người thật thì không có chứ vong linh hắn không thiếu, thích kiêu gì có kiêu đó.

Tìm hiểu một chút mấy hình ảnh của những người đẹp từng xuất hiện được đánh giá cao trong kho trí nhớ của hệ thống hắn chọn ra 9 chân dung không giống nhau, nhưng có chung đặc điểm đều là nữ ^^.

Sau đó hắn bắt tay vào việc làm, 9 con tử linh sinh vật được triệu hồi ra từ huyết trì, dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, nói chung là hoàn mỹ theo cách nghĩ của hắn, đến hắn cũng thấy thích cơ mà, nhưng cái cảm giác âm lãnh, vẻ mặt băng lạnh tởn tởn của mấy con vong linh này thì cũng khó mà người khác có thể thấy thích được, hắn cũng chịu hình dáng có thể chỉnh sửa nhưng khí chất của tử linh sinh vật thì bó tay rồi.

Sau khi làm xong hắn cũng truyền đạt ý chỉ của mình cho mấy con vong linh này, cho mấy cô em này mặc mỗi người một bộ, xanh, đỏ, tím, vàng, nâu, đen, trắng... nhìn cứ như mấy bông hoa khác màu...

Khi 9 thằng sắc lang kia thấy mấy cô em mới tới thì tí từng nhưng khi nghe nói mấy cô gái xinh như hoa như mộng này là tử sĩ của Ác Ma Điện có tu vi Phá Thiên Cảnh thì mấy người tâm ý đã lạnh hơn nữa, gặp mấy nàng mặt lạnh như tiền, chút tâm lý còn lại cũng biến theo gió về trời.

(T/G mình đang đi du lịch nên có khi ở vài cái khách sạn mạng wifi nó chập chập cheng cheng, đăng bài không được, có khi lại bị mất vài dòng, hi

hì, có gì mọi người thông cảm hem. Chúc mọi người một ngày tốt lành)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Khai Trương(1)

Một lúc lâu sau đám người Thiên Phượng Tông cũng đã tới nơi, trước mắt bọn họ là một cửa hàng không phải rất lớn chỉ có 2 tầng, có chút âm lãnh và tà ác, bên trên 3 chữ phát ra quang mang màu xanh lam trông vô cùng dụ dị, nhìn lâu một chút cảm thấy nhức đầu, có mấy người tu vi cao cố xem những chữ kia là chữ gì? nhưng khi bọn họ nhìn rõ 3 chữ kia lại cũng không biết chữ này là chữ gì cả.

Đứng ngoài một lúc thì mọi người cũng bỏ qua 3 chữ kia mà tiến vào trong.... Bọn họ phát hiện hành lang ánh sáng kéo dài bên trong vô cùng đẹp và rộng, nhưng cảm nhận sâu hơn một chút thì thấy những thứ trước mắt kia lúc cảm nhận được, lúc thì giống như tất cả đều không tồn tại, mọi thứ cứ như mộng như ảo. Đi được nửa đường trong hành lang bỗng nhiên mọi thứ thay đổi thật nhanh, từ một con đường ánh sáng biến thành đồ lờm u ám, các bức bích họa bên tường như có ai đó ẩn bên trong dõi theo mọi người.

Đi tới cuối hành lang chỉ thấy 2 bên mỗi bên 9 người, bên nam 9 người thì bọn họ đều biết là ai, còn 9 người nữ bên trái cho mọi người một cảm giác rất không khỏe, qua uy áp tản dật thì thấy 9 người nữ đều có tu vi Pháp Thiên Cảnh Đỉnh phong... Ánh mắt bọn họ đang nhìn chằm chằm khiến mọi người có chút lúng túng....

Đúng lúc này, 18 người đều đồng thanh đối với mọi người nói:

“Chào mừng tất cả mọi người đến với Trade của Ác Ma Điện.”

Mọi người rất bất ngờ với kiểu chào đón này, người tới khá đông nên Xuân Đức đã chuẩn bị trước một tấm bảng lớn phát sáng ở bên trong đại sảnh, cái này ghi chú mấy điều cần thiết mà thôi.

Cũng không có ai đi gây sự gì, cũng chẳng ai ngu làm chuyện đại dột này, mọi người theo sự hướng dẫn mấy tên tiếp viên đi tham quan, thông qua tấm hình ánh sáng mọi người có thể xem thông tin vật phẩm, vì không bán lẻ chỉ bán nguyên bộ nên giá cả làm mọi người sợ hết hồn.

Một bộ thánh khí cấp 1 toàn bộ +20(10 món) thôi cũng đã có cái giá 100 triệu thượng phẩm linh thạch, cái giá này là Xuân Đức cân nhắc tiềm lực mua hàng nơi này, còn giá gốc mà hệ thống hồi đoái chỉ khoảng 1000 năng lượng cấp thấp.

Nghĩ tới ngày trước ở Ma Long Đại Lục bán một bộ thánh khí cấp 3 mà hần chỉ lấy cái giá có 50.000 Thần Tinh tự nhiên ruột đứt từng khúc vì tiếc, thôi việc đã qua hần cũng đành ngậm ngùi chịu đựng.

...

....

...

Mọi người chỉ xem được ở tầng 1 mà thôi, giới hạn từ Thánh khí cấp 1-5, tầng 2 cần tiêu phí mua ít nhất 1 bộ thánh khí cấp 1 mới có thể lên, mấy người kiểm kê hầu bao thì chán nản không xem nữa, ngày trước tưởng mình rất có tiền ai dè chẳng qua là kẻ nghèo mà thôi.

Xem hết tầng 1 mọi người tụ lại một chỗ, Trữ Thanh hỏi tên đệ tử hạch tâm hôm qua bị Xuân Đức tóm về, nàng nói:

" Người làm ở đây có biết tầng 2 có những gì?"

Tên kia cũng không giấu nói:

" Là Thánh Khí từ cấp 6-10, còn có phòng đặc biệt, có Thánh Khí Cấp 10 được khảm đồ bằng, khảm đá, khai quang, nhưng muốn vào phòng này xem chỉ có thể tiêu phí mua một bộ cấp 10 Thánh khí mới có tư cách vào, còn giá cả mua một bộ thánh khí cấp 10 chắc mọi người cũng đã đoán ra được"

Tất cả mọi người đều gật đầu, cái giá này chắc chỉ có thể thương lượng với Điện Chủ để trao đổi mà thôi. Sau một hồi quyết định, mọi người dồn linh thạch lại mua đồ, gần 500 người tiến vào nhưng chỉ vài người mua mà thôi.

Người đầu tiên mua là bà lão Thái Thượng trưởng lão, mọi người theo bà lão tới phía trong cửa hàng, bên trong này bày bán toàn Thánh Khí Cấp 5, bộ bào lão chọn cũng có chữ phượng.

 Bộ Hắc Phượng Cửu Thiên(Thánh Khí Cấp 5 +20 toàn bộ)

Cần tu vi thấp nhất Phá Thiên hậu kì

Hắc Phượng- Song Kiếm

Hắc Phượng-Mặt nạ

Hắc Phượng-Áo

Hắc Phượng-Mũ

Hắc Phượng-Quần

Hắc Phượng-Dây truyềnx1

Hắc Phượng-Chân

Hắc Phượng-Nhãn x1

Hắc Phượng-Cánh cấp 2

Ép đá 15% may mắn

Ép Đồ bằng 15% may mắn

Tốc độ chạy, bơi, phi hành +85%

Thuộc tính kèm theo.

-90% kháng băng hàn

-90% kháng hỏa

Ngăn cản toàn bộ công kích dưới Nhật Nguyệt Cảnh

-45% sát thương phải nhận

+15% phản đoàn(phản hồi đối thủ 80% đòn đánh)

+30% Xuất vũ kĩ, pháp thuật...

+3% đòn đánh gây tê liệt đối thủ 2s

+5 toàn bộ: mặc vào tăng 10% cảm thụ với hỏa thuộc tính

+10 toàn bộ: tăng phúc 35% đoàn đánh.

+15 toàn bộ: 20 tạo một lớp phòng ngự linh hồn, đỡ một đòn duy nhất

+20 toàn bộ: tăng phúc người mặc 20%

Bị Động sáo trang: Hào quang hủy diệt đốt 1% sát thương với(sát thương = sức mạnh bản thân người dùng) đối phương

Chủ động kỹ năng: Tự hóa thân thành hư vô né hoàn toàn công kích vật lý, nhận thêm 40% sát thương pháp thuật. thời gian 5s hồi 60s

Đặc Biệt kỹ năng: (Dục Hỏa Trùng Sinh) khi người đang sử dụng bộ thánh khi có sinh mệnh lực thấp hơn 10% tự động lâm vào trạng thái trùng sinh, sau 30 khắc kết thúc quá trình hoàn lại 70% sinh mệnh cho người sử dụng. Cần thời gian 3 năm để hồi lại kỹ năng

(Bộ Thuộc Tính Chưa Kích Hoạt)

Mua nguyên bộ tặng kèm một Đồ Bể Thánh Long +2% công kích(100% thành công khi ép)

Giá 4 ngàn ức giảm giá 10% còn 3 ngàn 600 ức

Mọi người ai nấy đều hít hà, tuy biết giá cả rất cao nhưng thấy con số trên vẫn không nhịn được sợ run, con số này đúng là thiên văn.

Bà lão hỏi tên phục vụ nữ:

" Cô nương làm sao để trả tiền và nhận đồ"

Con vong linh kia đang cứng ngắc, nghe nói vậy lập tức sống lại nói một cách dịu dàng, nhưng trong cái dịu dàng ấy mọi người vẫn cảm thấy một sự âm u khó hiểu.

" Vị quý khách tôn quý, người chỉ cần đặt số tiền cần thiết vào trong vòng ánh sáng này, cửa hàng sẽ tự động trang bị cho người"

Lão bà gạt gù lấy ra vài cái giới chỉ để ngay ngắn vào trong vòng tròn ánh sáng, bà lão cũng bước vào trong, một luồng ánh sáng mạnh chiếu lên

che lấp tầm nhìn của mọi người với bà lão....

..

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Nhờ Người Tuyên Truyền

Trong một không gian độc lập, một nhân ảnh toàn thân phủ kiến chiến giáp, xung quanh có những ngọn lửa màu tím xoay quanh, trên thân chiến giáp ánh sáng tím rất thịnh vượng vô cùng bắt mắt, phía sau một đôi cánh cũng màu tím đang tạo ra từng luồng ánh sáng rơi xuống một cách vi diệu, chung quanh khoảng thiên không đều là màu tím sắc thay thế trông vô cùng mộng ảo.

" Quý khách có thể làm quen với thánh khí trong không gian độc lập"

Trong không gian độc lập tự động mô phỏng ra những con quái vật to lớn có tu vi ngang với bà lão, nhưng không qua 10 chiêu thì lần lượt từng con một bị bà ta giết sạch, chắc là do không quá tin tưởng vào mấy cái hư ảnh kia nên bà ta quyết định lấy ra một khối thần thiết cấp 15, bà lão nắm một cái khối thần thiết kia bị dễ dàng nắm cho biến thành một cục, thấy vậy bà lão cười lên thành tiếng ha ha ha ha, tâm niệm thu lại bộ đồ bà lão rất vui nhìn cứ như trở lại thời thanh xuân.

(Thần Thiết Cấp 15 có độ rắn chắc tương đương thánh khí cấp 3)

Ánh sáng tản đi bà lão lại xuất hiện trước mắt mọi người, nhưng trên khuôn mặt không che giấu nổi sự vui mừng.

Mọi người thấy vậy thì tâm lý cũng biết đã có chuyện gì xảy ra, nhưng tiền không có thì đành chịu thôi. Một phục vụ nữ ôm một cái hộp trong suốt bên trong có một đồ án một con tiểu thanh long cứ như đang sống, tới trước mặt bà lão nàng nói:

" Thừa khách nhân tôn quý, đây là quà tặng đính kèm của ngài, muốn ép đồ dâng này lên vật gì thì chỉ cần lấy vật ấy bỏ vào trong hộp là được"

Vui quá nên bà lão quên mình còn có một món quà đính kèm, nhận lấy cái hộp không trừ trừ gì nhiều bà lấy một bao tay phải bỏ vào trong cái hộp, không bao lâu sau một con tiểu thanh long đang vờn quanh trên chiếc bao tay của bà, cảm nhận được sức mạnh từ con tiểu Thanh Long kia bà lại cười lên. Hôm nay có khi là bà cười nhiều nhất, có khi vài vụn năm cộng lại mới bằng hôm nay.

" Chúc mừng thái thượng trưởng lão đã được món Thánh Khí ưng ý"

Mọi người đều thi nhau chúc mừng bà lão. Bà lão hôm nay cũng phá lệ hiền hòa, cũng cười nói đáp trả mọi người.

Tiếp sau cũng có vài người mua đều là thánh khí cấp 1 mà thôi, chỉ có tông chủ Trữ thanh cũng chọn một bộ cấp 5 nhưng chỉ + 10, đúng lúc mọi người đang chuẩn bị quay ra về, tìm cách kiếm tiền thì Xuân Đức xuất hiện.

Thấy mấy trăm người đang đi ra ngoài Xuân Đức cười nói:

" Các vị hài lòng với những thứ bày bán ở đây không?"

Bà lão cười nói:

" Vô cùng hài lòng, tiểu hữu đúng là chân nhân bất lộ tướng, Thánh Khí số lượng lớn như vậy mà cũng có thể có, khiến cho bà lão này mở mang tầm nhìn"

" Bà bà khách khí, nếu như Thiên Phượng Tông giúp ta tuyên truyền, quảng bá cửa hàng này thì khi mua hàng ta sẽ giảm giá cho mọi người thêm 5%, bà bà thấy sao?" --- Xuân Đức nói.

Bà lão ánh mắt sáng lên, giảm thêm 5% có nghĩa là tiết kiệm được thiên văn linh thạch, mà giúp người này lôi kéo thêm quan hệ thì càng tốt hơn, bà lão gật đầu cười nói:

" Không vấn đề, chuyện nhỏ mà thôi"

Xuân Đức nói lời cảm ơn, rồi chào tạm biệt mọi người. Vào trong cửa hàng thấy mấy tên ăn hại đang quát sát mấy bộ thánh khí chảy cả nước miếng, thì Xuân Đức nói:

" Làm việc tốt đi, sau này các người mua một bộ Thánh Khí dưới cấp 7 ta giảm giá cho 50%, nên nhớ chỉ 1 bộ thôi, không có khả năng mua cho người khác đâu "

" Điện chủ lời ấy là thật sao?" -- Mấy tên ánh mắt phát sáng đồng thanh nói.

" Lừa mấy thằng nhóc các người làm gì, thôi ta có việc rồi, các người thích làm gì thì làm, bây giờ cũng không có khách hàng nữa đâu. Mà sau này sẽ nhiều người tới lắm nên các người quy định, 1 người chứng minh được tài lực của mình thì chỉ cho mang theo 2 người đi vào mà thôi, nếu không sẽ rất loạn, các người cũng mệt" --- Xuân Đức nói.

Mấy người cảm động muốn chết nói:

" Vâng".

" Nếu không có gì nữa ta đi đây"-- Nói xong hấn biến vào không gian vong linh.

....

.....

....

Trong không gian bây giờ đã lớn hơn vô số lần, cũng bằng một tinh cầu nhỏ rồi, bán kính khoảng 1 vạn dặm, sau lần cải tạo trước nơi này đúng nghĩa thành không gian vong linh, khắp nơi tử linh sinh vật nhưng nhúc, loại hình gì cũng có, quan trọng là bọn này bây giờ đều có trung cấp trí tuệ.

Hắc Âm Ma Thụ bây giờ cũng đã cao lớn vô cùng, bóng lá rợp trời, đi vào bên trong sinh mệnh hồ thì lại thấy mấy tiểu nha đầu đang nằm hóng gió.

Hắn vẫy tay với 3 nha đầu nhưng bị các nàng làm ngơ như không thấy, hắn cũng không giận lấy ra một cái ghế nằm, đặt xuống ngay bên cạnh mấy nhóc, cảm nhận không khí mát mẻ, gió thổi thoáng qua, thi thoảng có một vài tia nắng xuyên qua tán lá, nhìn bầu trời màu tím huyền ảo kia hắn tự nhiên cảm giác mình cũng có một ngôi nhà rồi. Hắn mỉm cười rồi nhắm mắt lại, cảm nhận liên kết với hệ thống.

Không qua bao lâu thân hồn hắn xuất hiện trong không gian chật hẹp khoảng mấy trăm m², lần đầu tiên vào đây hắn thấy là lạ, nhìn xung quanh không thấy có bất cứ một cái gì chỉ thấy một quả cầu màu xám đang trôi lơ lửng hắn không xác định lắm, hắn nói:

" Ngươi là lão hệ à? nơi này là chỗ quái nào thía?"

Hệ thống rất lưu manh nói:

" Bố đây con, nơi này là không gian của ta mới kiến tạo, nhìn tuy nhỏ nhưng vô cùng an toàn đấy, sau này có năng lượng thì kiến tạo lớn hơn không vấn đề, ngươi có chuyện gì không?" .

" Không có chuyện thì gặp ngươi làm cái méo gì cơ chứ, bây giờ có năng lượng lên cấp rồi khi nào ngươi tính tăng lên? " --- Xuân Đức cũng trả

treo

Hệ thống đáp:

" Thì cũng cần làm chuẩn bị chứ, vội vàng cái gì, năng lượng mới đến tay mà. Với có nhiều thứ cần tăng cường lắm, đâu phải cứ lên cấp là tốt nhất, nói chung mấy việc này người yên tâm đi, người chỉ thích hợp làm gian thương thôi còn mấy việc quản lý thì đừng ý kiến gì"

Xuân Đức mặt đen lại, thằng này lại dám nhìn với hấn, nhưng hấn cũng không có biện pháp gì cả xử lý tên này cả nên thôi coi như không việc gì đạo:

" Ở thôi thì kệ chú, thích làm sao thì làm đi, dù sao người sợ chết còn ta thì không sợ, hắc hắc, mà người có thể kết nối với Ác Ma Điện bên kia không?, sợ ta đi lâu thì có biến gì".

"Không vấn đề, có năng lượng là cái gì cũng có, chuyện nhỏ như con thỏ mà thôi, mà người biết cách sử dụng Hắc Ám Ma Thụ chưa?"

" Biết thế đếch nào được, ai dạy mà biết, thấy nó che nắng cũng tốt lắm, không có tác dụng gì dùng làm cảnh cũng được không thành vấn đề" ---
Xuân Đức đậu đen nói.

hệ thống khinh bỉ nói:

" Hiếm thấy có thằng ngu nào đẳng cấp như người, lấy Hắc Ám Ma Thụ che nắng ta cũng chịu phục, thôi về câu thông với nó rồi tìm hiểu sau, éo còn chuyện gì nữa thì đi lẹ đi, ta còn bận lắm"

Xuân Đức mặt méo méo:

" Đạo này chảnh chó thế, ừ, người làm gì thì làm ta đi ngủ "

Hai người nói " Say goodbye " rồi ai đi làm việc này, Xuân Đức đi ngủ còn hệ thống thì chỉ có thánh mới biết

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Thế Lực Khắp Nơi Tới

Trong khi Xuân Đức đang tận hưởng cuộc sống riêng thì khắp nơi trên cái Đại Thiên Thế giới này không bình tĩnh, từ khi Thiên Phượng Tông trong đêm phát ra tin tức có đại nhân vật xuyên qua thời không, đang tại Thiên Phượng Tông bán thánh khí làm niềm vui thì mọi người đều xôn xao, nếu người khác nói thì có lẽ mọi người không tin nhưng Thiên Phượng Tông nói thì không tin không được, mà còn chưa kể có cả hình ảnh Thái Thượng trưởng lão mặc Thánh Khí khoe hàng nữa.

Gần Thiên Phượng Tông nhất là Độc Tông. Bên trong đại điện mấy chục người tỏa ra khí tức vô cùng mạnh mẽ, một ông lão lên tiếng nói:

" Các ngươi thấy việc này thế nào?"

" Thưa Vương theo ta nghĩ việc này 90% là thật, Tiên Phượng Tông dám nữ nhân kia có đến kì đi nữa cũng không rãnh rồi bày ra trò mèo lừa gạt mọi người đâu" Một tên có vẻ rất đê tiện nói.

Mọi người đều cười với cách nói chuyện với tên này. Tên lão giả cũng mỉm cười nói:

" Vậy được rồi, sáng mai các ngươi chọn 10 người theo ta xem rốt cuộc là như thế nào""

" Rõ"

...

...

Ở các thế lực lớn khác như Thiên Kiếm Cung, Dược Vương Điện, Vô Song Tông tình trạng cũng tương tự như thế, một vài thế lực tầm trung cũng bàn tán xôn xao về việc này.

...

....

...

Sáng ngày hôm sau trước sơn môn Thiên Phượng tông một đoàn lại một đoàn đại nhân vật tới. Đầu tiên là mấy lão bất tử của Độc Tông, nghe nói vị Vương của Độc Tông và thái thượng trưởng lão của Thiên Phượng Tông là tình nhân cũ không biết vì cái gì mà hai người lại như nước với lửa như bây giờ.

Mấy người của độc tông mới xuống phi thuyền thì đã có Trữ Tình đi ra nói:

" Bách Chiến thúc tốt "

Thấy cô gái này Độc Vương cười nói:

" Là Tình nhi à, càng lớn lại càng xinh đẹp hơn, thế tổ mẫu ngươi đâu?"

" Người bảo có việc bận rồi không ra được, bảo tình nhi ra ngoài thu 100.000 linh thạch thượng phẩm của người, cái này là lệ phí cửa vào, bà ngoại nói nếu người không đưa thì không cho người vào" Nàng nói với vẻ mặt bất đắc dĩ.

Độc Vương cười lên ha hả, hắn cũng không quan tâm việc trả thù nhỏ nhỏ này, 100.000 linh thạch mà thôi, không đáng nhắc tới, lấy ra một cái

nhấn không gian đưa cho Trữ Tình hẳn còn đưa cho nàng một cái vòng màu xanh nói:

" Cái này là cho Tình nhi, cái này là bảo vật mà ta ở cổ di tích đạt được, đeo vào tăng nhanh tốc độ tu luyện đấy"

Trữ Tình cũng không từ chối, cười híp híp mắt nói ;

" Cảm ơn người nha, hì hì, bây giờ người theo con vào trong đi"

Độc Vương cũng cười cười gật đầu đồng ý, mấy người phía sau cũng không nói gì cả, tình cảnh này bọn họ cũng gặp, lần nào tới đây không phải nộp lệ phí thì cũng phải kiểm tra có mang vũ khí không, nói chung là nhiều cũng quen rồi.

Mọi người vào trong đại sảnh lớn, ở trong có Trữ Thanh Tông Chủ đang dặn dò mấy tên đệ tử đi làm gì đó, thấy người quen tiến tới là độc vương, nàng cũng dừng lại tiến lên cười nói chào đón, còn mấy việc kia thì có Trữ tình làm.....

Không có bao lâu, lại có 4 nhóm người cùng tiến vào trong điện, cầm đầu là 3 lão giả và một vị mỹ phụ xinh đẹp, mấy người trong điện đứng lên chào đón nhìn có vẻ vô cùng hòa hợp, nhưng ai mà biết bọn họ đang suy nghĩ cái dục gì.

Khi nhóm người thứ hai vừa tiến vào không lâu thì bà lão của Thiên Phượng tông cũng đi ra, bà nhìn Độc Vương một cái rồi không để ý tới nữa, tiến lên chào đón với mọi người, bà nói:

" Mọi người đều đã tới đông đủ thì xin để ta dẫn đường"

Mọi người cũng không phản đối gì mà gật đầu. Theo sau bà lão không bao lâu mọi người đã tới nơi cửa hàng của Xuân Đức, có điều là cửa hàng là

không mở cửa, mọi người của mấy thế lực kia thì cau mày, bà lão thông qua thần thức gọi một tên phục vụ là đệ tử của tông.

Không qua bao lâu thì cả 9 tên mở cửa hàng đi ra ngoài đến trước mặt bà lão nói:

" Không biết Thái Thượng trưởng lão muốn hỏi việc gì?"

Thấy mấy tên này cứ như không việc gì, bà lão có chút tức giận, bà nói với giọng nghiêm khắc:

" Các người làm việc cho Xuân Đức tiêu hữu tại sao không mở cửa hàng?"

Mấy tên kia thanh minh ngay lập tức nói:

" Điện chủ nói, Thiên Phượng Tông cũng không phải rất có tiền nên chắc mấy ngày này không có khách nên tạm đóng cửa hàng, việc này không có liên quan gì với bọn đệ tử cả"

Nghe mấy câu này thì bà lão và người của Thiên Phượng Tông có chút xấu hổ, cái này bị nói là người nghèo đây mà, mấy người của các thế lực khác thì cười trộm không ngừng, nhưng nể mặt mũi bọn họ cũng làm như không có gì, nhưng cái vẻ nhin cười của bọn hắn thì ai nhìn mà chẳng biết cơ chứ.

Mấy người Thiên Phượng Tông thấy vậy thì cũng không tỏ vẻ gì nhưng đang chờ bọn này vào trong rồi không mang đủ tiền mà xấu mặt một phen....

Mấy người đang định bước của hàng thì một tên phục vụ nói:

" Người không đủ 100 triệu linh thạch thượng phẩm không thể vào, người có đủ 100 triệu linh thạch thượng phẩm được mang 2 người vào. Ai cũng vậy kể cả là người của Thiên Phượng Tông đây là quy định mới"

nghe nói vậy mọi người cứng ngắc tại chỗ người của Thiên Phượng tông thì còn đỡ mấy thế lực kia thì choáng váng, cái này là quy củ gì à, Độc Vương không nhịn được hỏi:

" tại sao lại có quy định như vậy"

Tên phục vụ lên tiếng thưa:

" Vị khách nhân tôn quý nào do số lượng phục vụ viên chỉ có 18 người nên không thể tiếp đãi quá nhiều người một lúc nên có quy định như vậy, còn giá 100 triệu linh thạch là mức giá món đồ thấp nhất của hàng bán ra, chắc mọi người hiểu"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Các Người Đều Là Người Nghèo

Mọi người nghe vậy thì khóe miệng điên cuồng co giật, thảo nào Thiên Phương Tông mua sắm một lần thì thành người nghèo, cái này mẹ nó cũng quá đắt đi. Có người không nhịn được hỏi:

" Vậy thứ đắt nhất là bao nhiêu?"

Hắn cũng chỉ hỏi cho vui thôi không cho rằng sẽ có người đáp lại hắn không ngờ tên phục lại nói cho hắn biết:

" Bộ đắt nhất thì cần dùng bốn nguyên tiểu thế giới tới đôi, tùy vào chất lượng mà xem xét"

Bốn nguyên thế giới, cái này mẹ nó là phải phá hủy cả 1 tiểu thế giới để đổi lại, mà đa phần khi đã phá hủy thế giới thì bốn nguyên cũng hủy theo làm quái gì còn, hi hữu lắm thì mới có cái còn sót lại không bị hủy, cầm cái này đến đổi.... khóe miệng mọi người lại co giật thêm lần nữa.

Mọi người kiểm kê xem có bao nhiêu tiền, người mang nhiều cũng có vài tỷ nói chung là đội ngũ của bọn họ bị bỏ ở bên ngoài hơn phân nửa, chỉ có 1/3 được vào trong, duy chỉ Thiên Phương Tông là đi vào cả vì chỉ có 3 người là bà lão, tông chủ và Trữ Tình.

Bên trong vẫn như lần trước nhưng lần này thì không có dạ minh châu chiếu sáng, chỉ có những tấm mặt hình ánh sáng giới thiệu Thánh Khí nên nhìn có vẻ đậm màu huyền bí.

Có mấy người trẻ tuổi muốn lên tầng 2 thì đã nhận được sự ngăn cản của phục vụ, một cô gái bước lên ngăn phía trước nói nhỏ nhẹ:

" Vị khách nhân tôn quý nếu ngài muốn lên tầng 2 yêu cầu cần thiết là ngài đã mua một bộ Thánh Khí cấp 5+20 để chứng minh tài lực có khả năng lên trên quan sát và mua những thứ khác đây là quy định mới"

Mấy tên này bị ngăn cản có chút không vui nhưng cũng đành chịu thua, tính mua một bộ thánh khí cấp 5 rồi lên phía trên sau. Mấy người Thiên Phượng Tông thì cười gằn không dứt, muốn mua một bộ thánh khí cấp 5 cực phẩm cũng không phải dễ dàng gì, chưa chắc bọn người này đã có đủ tiền,

Đúng như suy nghĩ của mọi người, khi mấy tên kia đi tìm tiền bối nhà bọn họ muốn mua cho bọn họ một bộ thánh khí cấp 5 cực phẩm thì nhận ngay một loạt ánh mắt khinh bỉ của người xung quanh. Tiền bối của mấy tên công tử bột này cũng có chút mất mặt vì sự vô tri của con em nhà mình.

Mấy tên công tử bột đang định khoe khoang một chút gia sản của gia tộc hay tông môn gì thì thấy mọi người đang quan sát một tấm hình ánh sáng, bọn họ cũng tò mò nhìn xem, khi thấy đây là thông tin của một bộ thánh khí Cấp 5 + 20 thì bọn họ mừng thầm, thật đúng dịp, phải cho mấy tên nhà quê kia mở rộng tầm mắt.

Nhưng khi bọn họ thấy cái giá cả kia thì trái tim mấy người thất lại một cái, giờ thì bọn họ biết vì sao mọi người lại khinh bỉ bọn họ rồi, cái này giá cả đừng nói là mua cho bọn họ, đến cả tông môn hay gia tộc cũng cần suy nghĩ thêm mới được.

Thấy mấy thằng này xấu mặt mấy tên phục vụ viên thì cười nói:

" Các vị công tử không giấu gì các người, bộ thánh khí này giá cũng không phải rất đắt cũng chỉ có 5 tỷ linh thạch thượng phẩm mà thôi, giảm giá chỉ còn 4 tỷ 5, dùng lại tốt, đến cả ta nghèo như vậy còn thấy rẻ chắc mấy vị không coi là gì đâu, nếu cho thể các vị mua vài bộ, không dùng thì đem tặng, chúng ta cửa hàng nhỏ này có thể giảm giá thêm 3% cho mọi người"

Nghe mấy lời nói mát của tên đệ tử Thiên Phương Tông mọi người ở đây khoe miệng co giật không ngừng, cái gì mà giá rẻ, còn mua vài bộ, không dùng thì đi tặng, mẹ các người chứ giá rẻ. Mấy tên công tử đang tính phản bác muốn nói ta đây đại gia thì sợ gì thì ngấm lại một chút cuối cùng là im miệng....

Bọn nhỏ nào trò mấy lão bất tử cũng không để vào mắt, bọn hắn đang xem xét bộ thánh khí này công dụng, tác dụng vô cùng lớn, quan trọng là mấy món đồ này không có khí linh, nếu có thì với khả năng bọn hắn không thể nào hàng phục được, bây giờ không có thì từ từ uẩn dưỡng mà ra, tuy tốn thời gian chút nhưng hiệu quả là không thể nghi ngờ.

Sau khi quyết định thì mấy lão bất tử cũng đã làm ra lựa chọn riêng của mình, nhưng khi kiểm tra linh thạch thì sắc mặt của mọi người cũng có chút lúng túng, bọn họ không ngờ có ngày mình lại thiếu linh thạch dùng.

Độc Vương thì không sao cả, hắn không sĩ diện như mọi người nên tới ngay nơi cầm đồ để kiếm thêm tiền. Mọi người cũng đi theo xem náo nhiệt, vừa đến một căn phòng nhỏ một bé gái lò đầu ra nói:

" Chào mừng mọi người đã tới tiệm cầm đồ của Ác Ma Điện, ở đây già trẻ không gạt, giá cả phải chăng, còn có thêm dịch vụ mới là bán linh hồn và sinh mệnh, 3 ngày không chuộc đồ xem như là đồ của Ác Ma Điện ta, ai đồng ý với điều kiện thì kí vào giấy này,"

Một tờ giấy màu đen bay ra, bên trên có những chữ viết màu trắng lóe lên nếu lắng nghe kỹ thì có thể nghe thấy rất nhiều âm thanh kêu gào từ trang giấy phát ra giống như có vô số oan hồn bị giam cầm bên trong, mới nhìn và cảm nhận một chút thôi đã thấy cái này là vật không lành rồi.

Mọi người hơi kiêng kị tờ giấy trước mắt...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Tiệm Cẩm Đồ Hắc Nhất Đại Lục

Không suy nghĩ nhiều Độc Vương kí vào tờ giấy, cũng không cảm thấy gì lạ hẳn chuyển tờ giấy qua cho những người khác, không qua bao lâu mọi người đã kí xong, tiểu cô nương cũng đã thu tờ giấy lại, nàng nói:

" Từng người một, cứ để đồ lên cho ta nhìn xem là được, giá cả không phải lo công bằng vô cùng"

Độc Vương tiến lại gần cầm ra một thanh kiếm gầy, một viên ngọc, một đồng thứ lung tung khác để lên bàn, nhìn qua một cái cô bé nói luôn:

" Thánh khí cấp 3 tàn phá, hư hại 62%, không có cường hóa, không có năng lực đặc biệt, chất liệu tạp nham không tinh khiết, người chế tạo đẳng cấp thấp khiến thánh khí bị hạn chế 30% công dụng, đánh giá ngang tầm thánh Khí cấp 2 cường hóa +1, giá 12 triệu linh thạch"

" Ngọc Hắc Noãn cấp 7 chưa khai quang, tăng cường khả năng sát thương lên đối phương 7%, chất lượng tốt, giá 700 triệu linh thạch thượng phẩm"

" Còn mấy cái này là rác chưa qua xử lý này nếu quý khách muốn vứt bỏ có thể trả 1 linh thạch hạ phẩm cửa hàng có thể tiêu hủy"

Nghe cô bé nói thế độc vương ho khan, ý bảo cô bé ngừng tiếp tục xem thứ còn lại.

Nhìn một quyển sách còn lại trên bàn, cảm nhận một chút nàng nói " Sinh Tử Cảnh Tâm Pháp loại phòng ngự không nguyên vẹn đánh giá, tứ tinh, giá 500 triệu linh thạch thượng phẩm, tổng cộng 1212 triệu linh thạch thượng phẩm, lãi xuất khi cầm đồ là 100%/ ngày sau 3 ngày vật phẩm là của Ác Ma Điện đây là biên lai của quý khách".

Cầm lấy biên lai Độc Vương khuôn mặt có chút méo, cái này đúng là bắt chẹt người khó khăn mà, mấy người khác thì đã dán cho cửa tiệm này là hắc điểm chính công. Độc Vương cũng đành chịu, nuốt bỏ hoàn làm ngọt mà nhận linh thạch, hẳn cũng không vội đi mua mà đi xem những người khác cầm đồ.

Lần này là người của Dược Tông, đan sư thì chỉ có đan dược là chính, thấy Dược Vương lấy ra một lọ màu trắng để lên bàn nói:

" Đây là thứ mà ta đã tìm được trong một di chỉ, không biết là loại đan dược gì, xin mời quý điểm xác nhận"

Cô bé đổ mấy viên đan dược ra ngửi ngửi, nhìn một chút rồi bỏ vào lọ trả lại cho ông lão nói tỉnh như ruồi:

" Phế phẩm trong phế phẩm, dùng để đánh bả chó thì được, đan dược này là cứu phẩm phân thân đan bị luyện thất bại, qua thời gian quá dài bây giờ là độc đan không dùng được, vật vô ích chúng ta không nhận "

Ông lão cũng gật gù, cũng không biểu hiện gì lại lấy ra 10 bình nhỏ để lên bàn, Cô bé lại như lúc trước, sau một lúc cô bé nói:

" Đan dược cấp 7 mới luyện, thủ pháp tệ, dược liệu giảm 27%, độc tính 12%, kháng tính 43%, đánh giá nửa tinh. giá 10.000 linh thạch thượng phẩm/ 1 viên có 102 viên tổng giá 1.020.000 linh thạch thượng phẩm"

Mọi người bên cạnh thì phun huyết 3 lít, không ngờ đan dược cấp 7 đến tiêm cầm đồ không đáng giá như vậy, bình thường họ phải trăm cay nghìn đắng mới cầu luyện được một viên à.

Thấy mọi người phản ứng lớn như vậy cô bé móc ra một hộp ngọc nói:

" Trong này là cứu phẩm đan dược Huyết Thần Đan, tác dụng chỉ có 1, trùng sinh lại từ đầu, kể cả sinh mệnh, mọi thứ về 20 năm trước khi phục đan, nếu ai ở cầm đồ điểm, cầm đồ đạt mức 50 tỷ thì nhận được 1 viên này" nói xong nàng đưa cho mọi người xem.

mọi người há hốc mồm ra, cái này cũng được, Cứu phẩm đan dược lấy ra đi tặng chỉ cần tiêu phí nhất định là được, Dược Vương nhìn viên đan dược trong hộp nói lớn:

" Hảo, hảo à, cách một cái hộp đầy như vậy mà vẫn cảm nhận được dược lực tinh thuần, đúng là khiến cho lão phu mở rộng tầm mắt " lão cầm cái hộp mà không muốn dời tay, nhưng sau vẫn lưu luyến trả lại cho cô bé.

Tiếp theo mọi người lại tiếp tục cầm đồ, đa phần thì không ai lấy ra được thứ quá tốt, mấy thứ mọi người gìn giữ như báu vật tại đây chỉ như những thứ rác thải bị người ta vứt đi.

....

.....

....

Khi mọi người đã gần như kết thúc cầm đồ kiếm tiền thì một cô gái tới từ Vô Song Tông tiến lên ngượng ngùng nói:

" Tiểu muội, ngươi xem cho ta mấy thứ này là gì đi, xem có đáng giá không, mấy thứ này ta tìm được một chỗ địa?" nói xong nàng lấy ra mười cục đá to nhỏ khác nhau để lên bàn, mọi người thì đang chờ cô gái bị đá kích, bị tiểu nha đầu nói đây là thứ rác từ nơi nào lượm được.

Nhưng mọi người lại chố mắt ra khi thấy tiểu nha đầu đánh đá nhảy lên bàn hôn cô gái kia cười nói

" tỷ tỷ thật may mắn khi tìm được những thứ này, mấy thứ này là khai quang thạch rất chân quý, ta không xác định được đẳng cấp, tỷ chờ chút sẽ có người ra giám định giúp tỷ" nói xong tiểu nha đầu quay vào trong hồ lớn:

" Bàn tử ngươi đi đâu rồi, ra đây mau coi, ta có chuyện cần"

Tiểu cô nương vừa dứt lời thì mọi người đã thấy một tên bàn tử chạy ra nói chuyện đầy nịnh nọt:

" Nguyệt Nguyệt ngươi có chuyện tìm ta à"

" Ngươi lại đang ăn vụng nữa phải không, hừ hừ, ta sẽ nói với Thiên Tuyết tỷ, bây giờ ngươi giúp ta gọi điện chủ đi, có việc cần người, ta chỗ này còn chỉnh sửa một chút" --- Lam Nguyệt chống nạnh nói.

" Không thành vấn đề ta đi ngay đây" bàn tử gật đầu y con lật đật, chạy ra ngoài. Mọi người thấy 2 tiểu hài tử nói chuyện thì biết người sắp tới là vị ông chủ lớn của cửa hàng này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Khai Quang Thạch

Trong khi Xuân Đức dưới sự trợ giúp của hệ thống kết nối với mọi người ở Ác Ma Điện tại Ma Long Đại Lục, khi mọi người đang bàn việc trao đổi tình hình gần đây thì không gian chần động nhẹ một cái, một tên tiểu mập mập xuất hiện la to

"Điện Chủ ca ca, tiểu Nguyệt ở tiệm cầm đồ hình như gặp được thứ tốt cần người tới xem một chút".

Ở Ác Ma Điện thân phận cũng không phải cách xa ngàn dặm nên bàn tử xung hô như vậy mọi người cũng thấy bình thường, Xuân Đức hỏi luôn:

"Vậy à, vậy thì đợi chút ta bàn giao chút chuyện mọi người, người chạy về chỗ Lam Nguyệt trước đi"

Bàn tử gạt đầu một cái rồi chạy ẹ, Xuân Đức cũng dặn dò qua loa với mọi người rồi lập tức tới tiệm cầm đồ.

Lóe lên một cái hấn đã xuất hiện tại ngay bên cạnh Lam Nguyệt hù cho nàng nhảy dựng lên làm tư thế phòng thủ, thấy rõ người tới là ai nàng mới thở ra nói:

"Hù chết bảo bảo rồi, ca ca người lần sau có thể đi của chính không? làm ta sợ muốn chết đi được".

Xuân Đức xoa đầu nàng một chút nói:

" Ừ, lần sau ca ca chú ý, có cái gì mà muội cũng không phân biệt được "

Lam nguyệt cười hì hì, nhảy lên cái ghế cao đứng lên chỉ mấy cục đá trên bàn nói

" Là khai quang đá nha ca ca, thứ mà ca ca bảo tìm đó, vị tỷ tỷ may mắn tìm được mùi hôi lớn nhỏ đây nè".

Xuân Đức cũng cười nói chào mọi người một cái rồi bắt đầu xem vật phẩm, dùng quan sát kỹ năng hẳn xem xét:

  Khai quang đá sơ cấp

Dùng để khai quang vật phẩm, tăng gấp đôi thuộc tính trang bị, 1 cấp so với 1 cấp cường, có tỷ lệ thất bại rất cao khi khai quang.

  Khai quang đá trung cấp

Dùng để khai quang vật phẩm, tăng gấp đôi thuộc tính trang bị, 1 cấp so với 1 cấp cường có tỷ lệ thất bại cao khi khai quang.

Trên bàn có 10 cục khai quang đá 8 cục sơ cấp 2 cục trung cấp. Nhìn cô gái còn đang e ngại đứng trước mặt Xuân Đức cười nói:

" Vị tỷ tỷ này thật may mắn, không giấu gì tỷ tỷ, mấy cục đá này có tác dụng tăng thuộc tính trang bị, nhưng tỉ lệ thất bại rất cao, mấy viên nhỏ nhỏ này thất bại tới 98%. còn mấy cục lớn này có tỷ lệ thất bại 92%. Tuy rất quý nhưng tỷ lệ thất bại khi chế luyện rất cao nên, cục nhỏ ta ra giá 1 ức linh thạch thượng phẩm, còn cục lớn thì 2 ức, tỷ có đồng ý bán cho ta không?"

Cô gái nghe nói tỷ lệ thành công rất thấp thì còn đang nghĩ mấy cục đá này không đáng tiền, nhưng khi nghe nói một cục nhỏ nhỏ trị giá ức linh thạch thượng phẩm thì nàng không khỏi ngẩn người ra.

Mấy người Vô Song Tông và mọi người cũng ngẩn ra, không ngờ mấy cục đá lấp lánh kia lại giá trị thế, bọn họ cũng đã từng gặp qua trong các di tích nhưng không ai cho rằng nó có giá trị gì nên cũng không ai thèm nhặt, bây giờ thì tiếc cho đứt ruột luôn.

Người mỹ phụ cũng là tông chủ Vô Song Tông tiến lên nói với cô gái:

" Tuyền nhi ngươi còn ngần người làm gì, mau nhận linh thạch rồi, đi chọn một bộ thánh khí mà mình thích, nếu không đủ ta có thể giúp con một ít"

" Vâng, Mẫu thân" Cô gái cười ngọt ngào.

Xuân Đức cũng không nói thêm điều gì, nhận hàng đưa tiền và cuốn gói, về nhà hỏi lão hệ xem có cách nào tăng tỉ lệ khai quang thành công hay không, chứ tỷ lệ thấp thế này thì có đập cả container chưa chắc đã thành công một lần?

....

.....

....

Sau khi nhận tiền xong xuôi mọi người cũng không tản ra mà đi thành một đoàn, xem các vị tiền bối mua bộ thánh khí nào?

Người mua đầu tiên vẫn là độc vương, theo sau Độc Vương mọi người tiến vào một căn phòng màu xanh, giữa căn phòng có 1 chữ " ĐỘC"

Tiến vào phía trong, Độc Vương dừng lại trước một mặt hình ánh sáng, mọi người cũng nhìn vào tấm mặt hình này nhưng không phải quan sát

thuộc tính bộ đồ mà là xem giá cả, khi thấy cái giá bộ đồ mọi người cũng hít vào một hơi, 7 tỷ 500 triệu linh thạch, Độc Vương đúng là chịu chơi

Xem xét thuộc tính bộ đồ mọi người lại một lần nữa hít vào khí lạnh

   Độc Diệt Tam Thế (Thánh Khí cấp 5 + 20 Hoàn mỹ)

Trang bị 10 kiện

- + Phân giải độc tố 60% mọi loại độc
- + Tặng phúc 5 lần khi sử dụng độc
- + Khả năng hấp thu sinh mệnh từ nạn nhân chúng độc để khôi phục bản thân
- + Mị lực tăng 30
- + Có khả năng tăng 200% tốc độ di chuyển và ẩn thân vào ban đêm
- + Sinh mệnh giảm dưới 50% kích hoạt trạng thái Đập Giáp Máu Tanh kháng hiệu ứng 100%

Toàn bộ + 5 tăng 20% tốc độ di chuyển

Toàn bộ +10 tăng 20% tốc độ dùng độc

Toàn bộ +15 tăng -25 kháng tính của nạn nhân chúng độc

Toàn bộ + 20 tăng 30% thuộc tính người sử dụng

Bị động trang bị: Tạo một lớp kháng phép giảm 12% thiệt hại, bị trúng đòn phản lại 3% công kích, kẻ công kích giảm 10 thuộc tính, nhiễm độc kẻ

tấn công 3 giây gây 50% sát thương(50% chỉ số người mặc trang bị)

Chủ động trang bị: Mưa độc tố khu vực 100 km phạm vi được chỉ định sẽ xuất hiện mưa độc tố trong 5s, mạnh yếu phụ thuộc tu vi người dùng (225%), 35s hồi kỹ năng

Tạo ra phân thân độc tố, có 20% sức mạnh bản thể, chịu 300% sát thương, phân thân có thể sử dụng kỹ năng của bản thể, phân thân tồn tại trong 20s

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Tham Thì Thâm

Trong khi mọi người đang tất bật, nhón nháo đi mua sắm thì Xuân Đức đã trở về trong không gian vong linh, vẫn như mọi khi trước khi gặp lão hệ, hắn lấy ra cái ghế nằm đặt dưới Hắc Ám Ma Thụ rồi hắn nằm xuống và đi gặp lão đồng bọn.

Vẫn trong cái không gian nho nhỏ, một quả cầu phát sáng đang trôi nổi giữa không gian, thấy quả cầu này Xuân Đức nói luôn:

"Này lão hệ ta có mấy viên khai quang đá, nhưng là sơ cấp đá, ngươi có cách nào tăng lên tỷ lệ phần trăm thành công không?"

Quả cầu ánh sáng lại biến đổi thành một tiểu nam hài trong suốt nói:

"Có thì có đấy, quan trọng là ngươi có chịu khổ được không thôi?"

Xuân Đức lẫm nhiên nói:

"Không phải khoác lác chứ ta đây con người đã đi qua trăm cay ngàn đắng, có gì mà không chịu được, thế cách của chú là thế nào, nói anh nghe, mà tăng lên tỷ lệ nhiều không?"

Hệ thống nói:

"Đơn giản như đan rỏ mà thôi, vì bộ đồ của ngươi là do ngươi làm chủ, chỉ cần khai quang thạch có khí tức, huyết mạch của ngươi là sẽ tỷ lệ tăng

lên cao thôi. Xin ít huyết của người cho mấy viên khai quang thạch là được, cho chúng nó hấp thu càng nhiều thì tỷ lệ tăng lên càng cao".

" Á đù.... Đệch... tự nhiên là cần máu của ta, thế máu của người khác không được à, tự dưng làm thương mình để lấy máu, cái này mẹ nó không có vui à, ta sợ đau lắm" Xuân Đức phản kháng nói.

"Không máu của người chẳng lẽ của ai? bé chi giác lại, nhắm mắt mà cắt không đau đâu mà sợ, mà người cũng là một đại nhân vật thì mà còn sợ đau như vậy, ta cảm thấy thất bại cho người á, mấy viên đá sơ cấp thôi hấp thu cũng không được bao nhiêu máu đâu" Hệ thống nói như ti vi hư.

Xuân Đức thấy thẳng đồng bọn của mình đứng thẳng nói méo đau eo thì có chút suy ngẫm, chịu đựng chút cho bộ đồ lên khai quang cấp 1, thuộc tính tăng phúc gấp 2 lần ban đầu thì ngon. Sau khi suy tính thiệt hơn thì hắn nói:

" Ồ nghe lời chém gió của chú cũng thấy có lý, thôi thì hi sinh đời bố cũng cố đời sau"

Hệ thống rất tự đắc nói:

" Nghe lời anh là cấm có sai, chú cứ yên tâm mà tin anh đi, vì tương lai nhiều má, à nhằm vì tương lai tươi sáng hi sinh chút máu ăn thua gì " .

Xuân Đức khinh bỉ nói:

" Cũng là máu của ta, máu của người éo âu mà nói, nói chuyện cứ như cắn vào mông anh" .. Nói xong hắn lấy ra 10 viên đá nhiều màu sắc rồi bé lại cảm giác và xúc giác, lấy dao cứa cổ tay, lúc đầu hắn cứa nhẹ nhẹ thấy cũng méo đau thật nên hắn mạnh tay hơn, máu tuôn ra thành vòi bắn lên mấy viên đá khai quang nhưng rất nhanh đã bị mấy viên đá hấp thụ.

....

.....

....

Một lúc lâu sau, sắc mặt Xuân Đức y cực bột vì mất máu quá nhiều, nhìn thanh trạng thái thấy hp giảm chỉ còn 12000 hơn một chút, cắn răng chịu đựng hẳn vẫn để cho máu chảy ra, đến khi hp còn gần 1000 thì hẳn dừng lại, nhìn thẳng bạn mắc dịch của hẳn.

" Đậu má, cái này là sao thẳng cờ hó, không phải chỉ một chút sao? ta sắp cạn máu qua đời luôn rồi này".

Hệ thống tỉnh như ruồi đập:

" Già cả rồi, trí nhớ suy giảm ấy mà, chú đừng nóng, chắc là nhớ lầm chút ấy, đợi máu hồi rồi lại cho mấy cục đá kia ăn uống đầy đủ có khi lại có niềm vui bất ngờ cũng nên"

Xuân Đức mặt cau có như khi ăn ớt nói:

" Được rồi, chờ hồi máu đầy rồi lại tính tiếp, mà này mấy cái món đồ rõ ràng tăng lên mấy chục phần trăm hồi máu sao ta hồi máu chậm như rùa vậy? không phải là qua một s thì ta sẽ hồi mấy chục % sao?"

" Làm đéo gì có chuyện đó, cái đó tăng lên % là dựa vào khả năng hồi phục của người á, nếu người hồi 100hp/s thì sau khi tăng cường khả năng hồi phục 20% thì sẽ hồi 120hp/s. làm quái gì có chuyện hồi hp theo tỷ lệ full hp đâu" Hệ thống trả lời đầy khinh bỉ và lưu manh, chắc do ở lâu ngày với Xuân Đức nên hệ thống cũng bắt đầu lưu manh, ăn nói rất chi là muốn bị ăn đấm.

" Đệt, thảo nào, mà này người không phải bảo khai quang thạch rất hiếm sao? ta nghe nói người vào di chỉ gần như ai cũng gặp mặt qua loại đá này, vậy thì hiếm cái mẹ gì nữa cơ chứ?" -- Xuân Đức chuyển đề tài nói trong khi đợi hồi máu.

" Cái đó ta chịu, chắc dạo này thiên địa khác xa trước kia nên mới có nhiều như vậy, hoặc là mấy thằng đầu bi nào đó sưu tầm để lại trong động phủ không may có người phát hiện được, mà cả mấy chục vạn năm gặp phải một vài viên cũng không là chuyện gì ghê gớm cả, người thấy ta nói đúng không nào?".

" Ồ, cũng có lý lắm, lần sau có khi lại có người đem đá này bán cho chúng ta, loan truyền một ít tin tức là ok ngay thôi, mà này việc bản nguyên thế giới đó, nếu như mà phải giết cùng đồng loại mà người ta cũng không thù oán gì với mình ta cảm thấy rất không thặng bằng, cảm giác tội lỗi"

"Có ai bảo là người giết đầu, người phải hiểu chuyển hóa bọn họ thành Ác Ma Hộ Vệ là đem lại sự vinh quang cho bọn họ.... Nói chung là người đang tạo phước cho bọn họ" Hệ thống chính nghĩa đạo.

" Nếu người bị người khác đồng hóa rồi làm vật lợi dụng thì người nói như vậy vui vẻ sao? bớt xàm lông đi, thôi thì không thích những vẫn phải làm, đến lúc mà không nở thì ta kích hoạt cái đai lưng cho nó thêm sự khát máu là được, thôi ta cho mấy cục đá uống máu tiếp, người next đi đâu thì đi đi lẹ đi, nếu không mà mấy cục đá kia không cho ta kinh hỉ gì thì ta làm thịt người luôn" --- Xuân Đức đe dọa nói.

Hệ thống cũng chẳng quan tâm bị đe dọa, biến mất không còn cái lông.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Số Đen Như Chó Mực

Việc cho mấy cục đá hấp thu máu huyết trải qua 13 lần mới tạm dừng, bây giờ mấy cục đá đã nhiễm lên một màu huyết sắc. Nhìn 10 cục đá trên bàn Xuân Đức hài lòng cười cười, khi hấn bỏ trang bị của mình vào thì thấy tỷ lệ khai quang thành công lên 30% cục sơ cấp 50% cục trung cấp khi lên +1 khai quang.

Để chuẩn bị cho việc khai quang hấn ra ngoài cầm ba nén nhang cầu bái:

" Cầu trời khẩn phật, cầu ông bà hiển linh, cầu quan thế âm bồ tát phù hộ con khai quang thành công, nếu thành công sau này tất có hậu báo. Nam Mô A Di Phò Phò"

Sau một hồi thực hiện hành vi mê tín của mình Xuân Đức bắt đầu Khai Quang trang bị của mình, trước tiên là Vũ Khí, vì cái này tăng công kích mạnh nhất trong cả bộ đồ, nhắm mắt lại rồi.....:

  Khai quang Quyển Trượng Thiên Đạo thất bại

  Khai quang Quyển Trượng Thiên Đạo thất bại

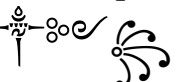
  Khai quang Quyển Trượng Thiên Đạo thất bại

  Khai quang Quyển Trượng Thiên Đạo thất bại

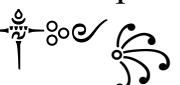
  Khai quang Quyển Trượng Thiên Đạo thất bại

Nghe được 5 lần liên tiếp thông báo thất bại thì hẳn mở mắt thật to mà nhìn, 30% mà 5 lần thất bại thì hẳn số không may cỡ nào cơ chứ. Cái tính được thì ngon mắt thì tính kế khác của hẳn lại nổi lên, chả quan tâm mẹ nó là Khai Quang thạch sơ hay trung cứ vậy mà khai quang thôi.

 Khai quang Quyên Trượng Thiên Đạo thất bại

 Khai quang Quyên Trượng Thiên Đạo thành công, khai quang lên +1

 Khai quang Quyên Trượng Thiên Đạo thất bại, khai quang +0

 Khai quang Quyên Trượng Thiên Đạo thành công, khai quang lên +1

 Khai quang Quyên Trượng Thiên Đạo thành công, khai quang lên +2

Sau khi Khai Quang liên tù tỳ tới khi hết đá thì hẳn dừng lại, nhìn xem cái vũ khí + 2 thì hẳn cũng cảm thấy an ủi phần nào, dự tính ban đầu là hẳn định khai quang cả bộ + 1 luôn nhưng số hẳn không hơi đen nên đành chịu, giờ thì hẳn biết nếu để nguyên cục đá mà khai quang, dù cho là trung cấp đi nữa thì có tới tết công gô cũng chưa chắc thành công.

Mặc lên cả một bộ đồ xem xét thuộc tính bản thân, thì hẳn lập tức cười híp cả mắt rồi

 Bộ Thiên Đạo (phẩm chất Cam) +20(kích hoạt thuộc tính)

Quyên Trượng Thiên Đạo (Khai Quang +2) +800.000 Công +5% Phá Giáp

+200.000 công
+20.000 phòng
+2000.000 HP
+20.000 MP
+200 tốc độ di chuyển
+dịch chuyển lên đồng minh sau 1s
+blink 10000m
+80% công
+80% phòng
+80% nhanh nhẹn
+30% tấn công hoàn hảo(x10)
+50% đỡ đòn
+50% né tránh
+50% phản đòn
+40% bạo thương +300%
+50% choáng 1s/ phát đánh
+70% giảm sát thương
+12% hp/s

+1000 hồi mana/s

90s giải các thiệt hại trên người

  Cánh Ác Ma Cấp 3 + 10

+888.888 Công

+20.000 Phòng

+100% Công

-30% phòng của đối phương

Bị Động(Đòn hủy diệt): X100 lần sát thương, 2% cơ hội xảy ra.

  Ác Quỷ Quán Quanh(nhận chủ)

từ sinh vật rất mạnh mẽ đến từ hắc ám thế giới sau khi tiến hóa thất bại bị nhiều nhân tố ảnh hưởng nên thành như hiện tại, hấp chân nguyên hay đấu khí hoặc pháp thuật của chủ nhân tạo ra phòng hộ hoàn toàn, con sinh vật này không có ý thức nhưng vẫn còn chấp niệm, mong muốn có phương thế giới của nó sụp đổ, cho thiên đạo nơi đó tan theo mây khói, cuối cùng nó muốn thấy bông hoa màu tím mà khi hắc còn nhỏ.

Giúp phóng đại sức mạnh ra 40%

Hấp huyết xung quanh để thêm vào người được nó thừa nhận(có thể kết hợp Huyết Ma)

Các kỹ năng hắc ám lên + 5

Xung quanh 100 km tử linh sinh vật tăng phúc 10%

Giảm 30% dame phép

Chủ Động Thiên Phú (Hộ thể) không có khả năng nhất kích phá nát thì có thể chữa trị vô hạn nếu có đủ điều kiện.

Chủ Động Thiên Phú(cuồng loạn) giảm 50% phòng ngự và HP tăng phúc 10 lần công kích.

 Chiến Lược trang bị 18.000.000

Bỗng nhiên hắn lại nhận được thông báo tự động của hệ thống (cái này là một phần mà hệ thống để lại luôn giúp đỡ hắn, thông báo khi có biến cố xảy ra)

" Keng"

" Sức mạnh vượt qua 20 triệu, Ác Ma Thủ Hộ tăng cường, Sinh Vật Tử Linh tăng cường"

"Keng"

" Sức mạnh trang bị to lớn vượt qua sức chịu đựng thân thể, mất 0.2%HP/s, yêu cầu tăng cao thể chất nếu không khi sử dụng trang bị sẽ xuất hiện tình trạng nguy hiểm".

Ặc sức mạnh thân thể không chịu đựng nổi, thảo nào cảm giác khi mặc bộ đồ vào thì hắn rất không khỏe, nhìn Hp của hắn đang bị trừ như điên, chẳng mấy chốc mà đã mất một khúc. hắn vội cất cái Quyển Trọng đi thì mọi thứ lại bình thường,

Thấy vậy hắn mới thở ra một hơi, nhưng khi cất cái Quyển Trọng đi thì các buff và hiệu ứng bộ đồ không còn nữa khiến lực chiến hắn giảm thê thảm, may mà các Thành Viên Ác Ma Thủ Hộ nhận ảnh hưởng là lúc sức

mạnh hấn cao nhất có thể đạt được mà không phải do hấn đang cầm hay thay đổi trang bị gì.

Lần trước đại chiến thể chất của hấn cũng tăng lên 19%, nhưng bây giờ một điều cần lo lắng là đi đâu giết sinh vật đây. Có lẽ hấn nên tìm bà bà giúp một chút. Nghĩ là làm hấn ra ngoài ngay, hấn xuất hiện là trong một ngôi nhà mà dành riêng cho hấn, đi ra ngoài thì trời cũng đã tối đen rồi.

Mặc kệ trời tối hấn na di tới nơi ở của bà bà, lúc hấn xuất hiện thì..... Hấn xuất hiện thì đứng ngay giữa một bàn ăn lớn bên trên là đủ mọi thứ trân quý, thiên tài địa bảo, còn chân hấn thì đang giẫm lên một cái món ăn gì đó mà không biết tên, nhìn thấy bà bà và mọi người xung quanh nhìn hấn còn chưa hết vẻ ngạc nhiên thì hấn cũng có chút xấu hổ nhảy xuống, nói với với bà lão:

" Hà hà, thật xin lỗi bà bà và mọi người, tại lần trước tới nơi này không có cái gì nên lần này ta cũng nghĩ vậy nên na di có chút không đúng chỗ lắm, mọi người thông cảm, bà bà cũng cho ta xin lỗi nhé"

Lúc này bà lão cũng đã hồi phục tinh thần, bà cũng không tức giận gì mà cười nói:

" Không biết Xuân Đức điện chủ, nửa đêm tới đây là có việc quan trọng gì?" Bà lão cũng biết tính Xuân Đức nếu không có việc gì đừng mong thấy hấn, còn việc mà hấn đi tới nơi đây lúc nửa đêm mà không có chuyện gì thì có quỷ mới tin.

Xuân Đức cũng cười nói:

" Ta có chút việc riêng muốn nói với bà bà, nhờ bà ba giúp đỡ"

bà lão ngạc nhiên một chút rồi cũng hiểu ra, ở đây có đám hội bối nên không tiện lắm, bà lão gật đầu nói:

" Đã đi điện chủ có việc muốn giúp thì chi bằng để mấy người bọn họ cũng tham gia, cũng có thể giúp được cái gì không?" bà lão rất khách khí nói chuyện rồi chỉ mấy người của các tông môn khác.

Xuân Đức nhìn mấy ông lão, bà lão này thì thấy quen quen, không biết là gặp ở đâu rồi, hần nói:

" Được thế thì còn gì bằng, mong các vị ở đây hỗ trợ "

Mọi người vào trong căn phòng lớn, tuy đơn sơ nhưng đầy vẻ an bình, rất dễ chịu, vào trong Xuân Đức tiến lên làm quen và chào hỏi mọi người:

" Các vị tiền bối này là ai? xin cho tiểu hữu biết tính danh, sau này có khi lại giúp đỡ mọi người được chút ít gì đó "

Mấy người kia xua tay nói:

" Tiền bối thì không dám nhận, lấy thực lực làm đầu, các hạ tu vi kinh thiên xem xét chúng ta đã là vinh hạnh"

Xuân Đức rất biết làm người, thấy mấy lão này mặt mày hớn hờ chỗ nào là không dám nhận chứ, thậm mắng một tiếng bọn đều, nhưng làm người phải cho ít mặt mũi sau này moi tiền vẫn dễ hơn:

" Đâu có, đâu có, ta tu vi cũng bình thường thôi, các vị mới là tuyệt đỉnh, mỗi người thống lãnh một phương, nếu có dịp mong các tiền bối dẫn ta đi thăm tông môn của mọi người một chút cho mở mang tầm mắt"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Đi Bí Cảnh

Mấy lão già thấy Xuân Đức khách khí vậy thì càng có mặt mũi đạo:

" Chúng ta muốn còn không kịp nữa là khi nào Điện chủ tới nơi nghèo hàn của chúng ta, mà không biết Điện Chủ có việc gì muốn nhờ chúng ta giúp đỡ".

Thấy cuối cùng cũng nói vào việc chính sau khi bla bla một lúc lâu thì Xuân Đức cũng mừng, mấy thằng già này đều thành tinh cả nói chuyện mới mấy câu mà cảm giác nhột nhột, Xuân Đức thẳng thắn nói:

" Ta cần đại lượng máu huyết sinh linh, ác dục quý dữ, quái vật cái gì cũng được, sinh vật càng mạnh mẽ càng tốt, nếu như các vị có nơi nào như thế thì xin chỉ dẫn, giá cả có thể thương lượng"

Độc Vương này giờ đang quan sát Xuân Đức càng thêm hiếu kì khi nghe hắn nói vậy, không nhịn được hỏi:

" Không biết Điện Chủ là muốn những thứ này làm gì?"

Nhìn Độc Vương hắn nói:

" Thân thể ta bị hư hại một chút cần đúc lại một lần, nên mới cần những thứ này"

Mọi người giờ mới hiểu hóa ra là như vậy, người thiếu niên trước mắt này thân thể bị hư hao mà đã kinh khủng như vậy, không biết khi hoàn hảo

sẽ thế nào....

Bà lão Thiên Phượng Tông như gặp được cứu tinh nói càng thêm vui vẻ:

" Không nhờ Điện Chủ muốn nhờ là việc này, đúng dịp mấy người tông môn bọn ta cũng mới tìm thấy một cái di chỉ viễn cổ không lâu, lần này đang tiến hành bàn bạc mọi người cùng đi vào, vì trong di chỉ này rất lớn, thiên tài địa bảo vô số, nhưng có một mối nguy hiểm vô cùng đó là vô số quái vật mạnh mẽ, có cả hàng triệu con tụ cùng nhau, vô cùng khó dây dưa, lần trước mấy người chúng ta đã vào khu vực gần trung tâm, ở đây không có nguy hiểm gì với tạo hóa cảnh cả, lần này bọn ta định đưa người vào bên trong rèn luyện tiện thể khám phá trung tâm khu vực luôn"

" Điện chủ thấy sao nếu đi cùng chúng ta? còn về phần cửa hàng của Điện Chủ thì ta dùng danh dự của Thiên Phượng Tông đảm bảo"

Xuân Đức nghe vậy thì mắt phát quang liên tục, gật gật đầu nói:

" Tốt à, vậy khi nào chúng ta đi, còn về phần cửa hàng thì không cần lo, bên trong có quy tắc của ta, nếu dụng mạnh công thì thánh khí cũng sẽ bị cướp đi, nhưng khi mặc lên người thì hắc hắc.... Bùm... Thánh khí mà tự bạo thì rất là vui vẻ đấy"

Mọi người rùng mình một cái, bọn họ cũng có tham niệm nhưng không bỏ xuống được mặt mũi mà cùng nhau đi cướp người ta, nhưng bây giờ nghe nếu mạnh công mặc lên thánh khí thì thánh khí tự bạo, thánh khí tự bạo mọi người ai cũng biết, dù là một kiện cấp thấp cũng là hủy thiên chứ chẳng chơi, nếu đang mặc mà bị tự bạo thì hài cốt vô tồn, thân vẫn đạo tiêu.

Bà lão thiên phượng tông sắc mặt như thường nói:

" Sáng ngày mai chúng ta ngay lập tức lên đường, không biết Điện Chủ có không tiện chỗ nào không?"

" Không thành vấn đề, vậy ngày mai hẹn gặp lại, ta có việc quan trọng cần làm một chút, các vị tự nhiên, xin cáo từ trước " Nói xong hắn cũng chấp tay chào một cái rồi biến mất như chưa từng tồn tại.

Trong phòng 5 người sắc mặt mỗi người khác nhau, vị mỹ phụ của Vô Song Tông hỏi Độc Vương:

" Lão Độc Vật ngươi có biết được tu vi kẻ kia không?"

Độc Vương lắc đầu nói:

" Không cảm nhận được bất cứ cái gì, như một phàm nhân mà thôi"

Dược vương bên cạnh nói xen vào:

" Các ngươi không cần đoán làm gì mất công, ta dùng Thước Căn Thiên thăm dò người nọ, nhưng cái bảo khí này có ta bị nát tan rồi, người này đã vượt qua tạo hóa cảnh, là nhân vật vô cùng nguy hiểm, lúc trước khi bảo khí của ta nát đã thấy người này là một kẻ giết chóc vô cùng khủng khiếp, rất không nên trêu vào"

Mọi người sắc mặt rất không tốt, tự nhiên xuất hiện một kẻ có thể uy hiếp được tánh mạng bọn họ làm bọn họ rất không yên lòng, bây giờ không có biện pháp chỉ có thể đối đãi người này thật tốt, tùy cơ ứng biến mà thôi.

Đang đi vào trong trong một cung điện nhỏ của bọn người Ác Ma Điện và nhóm người khác thì Xuân Đức nhảy mũi 3 lần liên tục, hắn xoa xoa mũi kì quái đạo:

" Lâu lắm chưa bị ốm lần nào, chắc dạo này ăn uống không điều độ, ngủ không đủ giấc rồi,cần phải tăng cường thêm mới được" bỏ qua việc nhỏ này hắn đi vào trong Cung Điện Nhỏ, trực tiếp dùng thần thức liên lạc tất cả mọi người.

Không qua 5 hô hấp mọi người đã xuất hiện trước mặt xuân đức, mọi người đồng thanh chào:

" Điện chủ khỏe"

Xuân Đức gật nhẹ đầu rồi nói:

" Mọi người tốt, hôm nay là tới thông báo mọi người, sắp có đi du lịch mới nên tối nay mọi người chuẩn bị, ngày mai chúng ta lên đường, tốt nhất mang hết mọi thứ đi, sau này chúng ta kiếm địa điểm khác chiếm địa bàn, ở tạm nhà người ta cũng không tiện"

" Vâng, Điện chủ "

Sau khi Xuân Đức đi thì mọi người lại tất bật dọn dẹp, y theo lời của Xuân Đức những thứ gì là của mọi người thì mang đi sạch sẽ, cả rác cũng không để lại...

....

.....

....

Sáng ngày hôm sau trên ngọn núi bọn người Xuân Đức ở đã trở lại cảnh hoang tàn như xưa, không một bóng người, tất cả mọi thứ kể cả cửa hàng bán thánh khí Xuân Đức cũng thu lại, hơn 1500 người đi theo Xuân Đức tiến về phía sơn môn.

Tới đây 5 thế lực khác cũng đã tụ họp, mọi người cũng qua loa nói vài câu xã giao cho có lệ rồi tất cả tiến lên một cái phi thuyền siêu lớn, nhìn cái phi thuyền này Xuân Đức nghĩ có khi mình cũng nên sắm một cái, nhưng

khi biết cái phi thuyền này tốc độ hay sức mạnh cũng ngang với nhật nguyệt sơ giai thì hẳn bỏ ngay cái ý nghĩ mua phi thuyền...

Dùng vong linh di chuyển đỡ tốn nhiên liệu lại còn phong cách, mà tốc độ cũng chả khác nhau là mấy, thì tội gì đi mua một cái của nợ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Tổ Chức Luận Võ

Đội ngũ mấy vạn người khiến cho cái phi thuyền to đùng này cũng chật chội, nhưng chật trội là chỉ dành cho bọn môn đồ cấp thấp thôi chứ cấp bậc tinh anh trở lên thì cả đem cả dòng họ vào ở cùng cũng không sao, vì người của Xuân Đức là ít nhất nhưng cũng có 1 khu vực riêng nên có người xin được đứng ké. Nhìn xung quanh đa phần thì mọi người đang háo hức bàn tán cái bí cảnh sắp tới, rồi cũng không thể thiếu được mấy thằng đầu bi tổ chức cái quái gì mà tìm ra Nhân vật Phong Vân....

Người của Ác Ma Điện cũng được mời tham gia nhưng chẳng có tên nào đi tham gia cái việc vô bổ đó cả nên bọn họ lấy cái cớ là Điện Chủ không cho phép, nghe được cái lý do này thì Xuân Đức đã đập cho mấy tên nói ba xạo kia một đập, can cái tội nói xấu hấn....

Tuy không tham gia nhưng việc xem đánh nhau thì mọi người cũng rất hứng thú xem, tuy biết mấy người này cũng chẳng mạnh đi đâu, dưới sự gia trì của mấy tên Tinh Thần Cảnh cái lôi đài tỷ thí đã vững vàng vô cùng, mấy tên lên tỷ thí có bú sức mẹ cũng đừng mong phá hư được cái gì.

Thấy mọi người cũng tham gia náo nhiệt, Xuân Đức cũng đi theo mọi người xem cho vui nổi buồn, đến nơi thì người đã vây chặt như nêm, nước chảy không lọt, Thiên Tuyết chạy đi đâu đó một lát rồi quay lại, hướng dẫn mọi người tiến vào khu vực của người Ác Ma Điện, Vì không có người thi đấu nên chỗ của Ác Ma Điện là hẹp nhất, nhưng có cả 5000 người cũng ok chứ đừng nói với số lượng 2000 người chưa tới, nên thành ra lại là rộng rãi nhất.

Ngồi hòa vào mọi người trong điện nhưng chỗ Xuân Đức vẫn nổi bật nhất, mọi người ý thức cách hẳn 10 bước chân tạo ra một khoảng cách để nâng cao địa vị của hẳn, nhìn rất dễ dàng phát hiện ra. Nhìn lên đài lúc này đã có một thanh niên đứng trên đó, diện mạo đẹp trai, có vài phần âm hiểm, khóe miệng nhếch lên nói:

" Các vị bằng hữu hôm nay đúng dịp 5 tông chúng ta tụ hội cùng một chỗ, để tăng thêm phần hữu nghị mọi người đã quyết định tổ chức thịnh hội ngày hôm nay. Lần thịnh hội trước 5 người xuất sắc nhất là Lệ Vô Sầu của Thiên Kiếm Tông, Trữ Tình tiên tử của Phượng Hoàng Tông, Bối Lạp của Dược cốc, Độc tam công tử của Độc Tông và cuối cùng là Tinh Bích Vô Song tiên tử của Vô Sông Tông, mọi người hãy chào đón các vị phong vân của chúng ta "

Tên kia nói xong thì dưới đài vỗ tay âm âm, tiếng la hét như gặp thần tượng trong mộng. Thấy 5 người bước ra thì mọi người càng hò hét ghê gớm hơn, Xuân Đức cũng thấy vui cũng la lên thật lớn, tiếng nói hẳn vang vọng khắp nơi:

" Trữ Tình tiên tử ta yêu ngươi, I love you pặc pặc, lấy nhau đi ngay ngừng chi,bên nhau trọn đời"

" Trữ Tình tiên tử ta yêu ngươi, I love you pặc pặc, lấy nhau đi ngay ngừng chi,bên nhau trọn đời"

" Trữ Tình tiên tử ta yêu ngươi, I love you pặc pặc, lấy nhau đi ngay ngừng chi,bên nhau trọn đời"

" Ôi ta chết mất,thấy nàng như thấy thiên thần của đời ta, chỉ cần nàng cho ta thân một cái thì ta có chết vì nàng cũng nguyện ý "

Quảng trường đang sôi động bỗng dừng vắng lặng một cách chết chóc, mọi người đều nhìn về nơi phát ra âm thanh kia, kể cả Trữ Tình cũng nhìn lại vì nàng nghe tiếng nói này quen quen. Khi thấy cái tên đáng ghét đê đê kết nghĩa mấy ngày không gặp thì nàng lúc đầu là ngạc nhiên sau đó là tức không có chỗ phát tiết. Tên này lại dám cho nàng leo cây, hấn hứa là đi tìm nàng nói chuyện mà sau khi chia tay thì bốc hơi mất luôn.

Nhìn thấy khuôn mặt bất thiện của Trữ Tình thì rất nhiều người có cùng chung mối hận, không biết tên nào dám ăn gan hùm, mật báo lại dám đi trêu chọc tiên tử của mọi người, chỉ có một số ít người là biết một chút về Xuân Đức, còn mấy lão bất tử Tinh Thần Cảnh giám khảo nhìn thấy Xuân Đức thì bọn họ cảm giác đau bi rồi.

Người này đến cả các đại nhân vật cũng phải lấy lễ đối đãi, nếu làm không tốt thì có khi dám người ở đây không còn ai sống sót, nghe nói cái tên này rất hiếu sát, hỉ nộ vô thường không cần thận là chết oan, nên mấy người làm ra quyết định nhanh chóng.

Một ông lão bay lên phía trên nói:

" bây giờ chính thức tranh tài bắt đầu, thứ tự 100 người đứng đầu tương thưởng vô số, vẫn theo quy định trước kia, trăm người lên thủ đài, người dưới thì khiêu chiến, cho tới khi cuối cùng còn 100 người phía trên..... tỷ thí bắt đầu đi"

Do ông lão dòi đi sự chú ý của mọi người nhưng cũng không phải là dòi đi hẳn được, có vô số người thăm ghi hận Xuân Đức, lên tỷ thí nhất định phải chọn tên này làm đối thủ, dù sao không đứng tốp 100 nhưng chỉ cần đánh bại 100 người cũng có thưởng ghê gớm rồi.

Bọn 5 người Trữ Tình thì chỉ quan chiến, chắc là vào lúc cuối máu chột thì lên. Rất nhanh đã có 100 người lên trên cái đấu trường to lớn kia, không

bao lâu lại có người chiến bại và đi xuống...

Chỗ ngồi của Ác Ma Điện thành viên, Xuân Đức thì lâm bầm:

" Ta hoan hô cái thôi làm gì nhìn ta dữ vậy, ta cũng không đụng chạm tới lão bà các người à"

Mọi người Ác Ma Điện đều gật đầu đồng ý với điện chủ của mình, theo họ thấy như vậy cũng là bình thường, ngày trước họ hay thấy điện chủ cặp kè với Trữ Tình cô nương mà. Nhóm người Bách Hoa Học Viện cũng là đồng tình, được người phía trước này lấy là phước 70 đời rồi, có 1 cường giả bảo hộ còn gì bằng....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Luận Võ(1)

Trên đài trận chiến vẫn tiếp tục chiến đấu kịch liệt, tiếng thét chiến đấu liên tục, nhưng trong mắt Xuân Đức mấy tên này cứ hey hey, hự hự như đóng kịch câm vậy, chẳng hay bằng đánh nhau đường phố của Việt Nam ấy chứ. Nói chung đơn giản 1 chữ là CHÁN.

Vì chán nên hắn chuyển tư thế từ ngồi sang nằm, vừa nằm hắn mở 1 con mắt để quan sát xem khi nào mấy tên trâu chó một tí lên sàn, xem công pháp của tông môn ở đây ra sao, nếu tốt hắn không ngại hack một vài bộ về làm của riêng.

Do người quá nhiều nên chiến đấu mà chiến đấu có 100 người thôi nên chờ cũng lâu đun mắt, từ một mắt nhắm một mắt mở đến bây giờ thì cả 2 đều nhắm lại. Thành viên Ác Ma Điện thì cũng gàn như vậy cả, ngã trái ngã phải dựa vào nhau mà nhắm mắt, chỉ riêng người của Bách Hoa và Thiên Hải đều chăm chú quan sát, vì tu vi bọn họ còn thấp nên được lợi ích rất lớn. trận đại chiến trước tuy mọi người cũng biết Ác Ma Điện rất mạnh nhưng không ai quan sát được gì, lúc đó thì chỉ lo giết quái vật thôi.

Còn thấy người của Ác Ma Điện không thèm chú ý thì mọi người cũng cho là đương nhiên, người ta là qua huyết chiến mà rèn luyện thì xem tiêu đả, tiêu đấu thế này thì có ích lợi gì.

....

.....

....

Mọi người vẫn hăng say đi lên biểu diễn công phu của mình, tiện thể gây ấn tượng với những bông hoa ở đây.

Ở vị trí lôi đài số 3 một tên nam tử mi thanh, mục tú nhìn rất đẹp trai vừa mới chấm dứt một tên địch thủ khá nhanh chóng, chờ một hồi lâu mà không ai khiêu chiến hẳn nên theo luật lệ hẳn có quyền chọn người để khiêu chiến, trong khi mọi người đang chờ đợi tên này chỉ người tiếp theo là ai thì đã thấy hẳn chỉ tay về phía Ác Ma Điện.

Theo ngón tay hẳn chỉ mọi người thấy một nơi duy nhất trong nơi này, một đám người đang nằm ngả trái ngả phải, không có mấy người quan sát các trận chiến, mà người của trung tâm đám người này thì đang ngủ một cách ngon lành cũng là người được tên thiên kiêu này điểm danh.

Trọng tài nhìn thấy tên kia lại chỉ điểm sát tinh thì trong lòng đang mắng 18 đời tổ tông tên thiên kiêu kia. Đang lúc hẳn định lên tiếng thì chẳng biết sao hẳn thấy Sat Tinh đã đi lên trên đài.

Về phần Xuân Đức thì... Mẹ kiếp khi hẳn đang ngủ ngon thì lão hệ dùng công kích linh hồn nhắc nhở hẳn nơi đây có bảo vật có thể tăng lên thể chất hẳn, vừa mở mắt ra thì thấy mọi người nhìn chăm chăm, hỏi mấy người bên cạnh mới biết là có chuyện méo gì xảy ra.

Hẳn định mặc kệ cái thằng đàn vừa khiêu chiến hẳn nhưng lại nghe lão hệ nói, bảo vật là cái vòng đeo trên cổ tên kia. Nên mới có tình trạng như bây giờ... Lên trên đài đối mặt với tên khiêu chiến mình, linh quang chợt lóe hẳn nói:

" Ta tên Xuân Đức không biết vị huynh đài này tên gì? "

Tên kia vẻ mặt quan tài, âm vang nhạt nhẽo nói:

" Hoàng Long, chúng ta có thể bắt đầu, ta sẽ cho người trả giá việc ăn nói lung tung về Trữ Tình Tiên Tử"

Nhìn vẻ mặt như táo bón tên kia khi nói về Tình Heo thì hẳn biết vì sao tên này lại có vẻ thù hận hẳn vậy, Xuân Đức không nói nhảm lấy ra khoảng 1.000.000 cục phẩm linh thạch ném ra bên cạnh nói:

" Đánh xoàng xoàng không vui, nơi đây linh thạch đủ cho người tu luyện không lo âu, nếu người thắng thì thuộc về người, còn nếu người thua thì người chỉ cần trả một nửa, trên người người bảo vật đều thuộc về ta. Người thấy sao nào?" .

Tên Hoàng Long cũng rất ngạc nhiên trước hành động của Xuân Đức, phải biết với bấy nhiêu linh thạch thì gia tộc của hắn cũng không thể một lúc cầm số tiền lớn như vậy cho hắn được. Mọi người dưới đài cũng hồi hộp, không biết Hoàng Long sẽ chọn sao?

Đắn đo một lúc lâu, hẳn cũng tự tin vào thực lực Nhật Nguyệt Cảnh của mình, trong đám thiên kiêu hẳn cũng trong top 50, tuy không thấu thực lực Xuân Đức nhưng cũng không cho hắn mạnh đi nơi nào.

" Được, ta chấp nhận, bắt đầu đi" nói xong thì hẳn cũng làm tư thế chuẩn bị, hình ảnh nhật nguyệt xuất hiện sau lưng hắn, một cỗ khí tức tang thương lan truyền ra khắp toàn trường làm mọi người cách đó không xa cũng phải lui lại vài bước.

5 người bọn Trữ Tình cũng nghiêm túc quan sát trận chiến vì đã thấy Hoàng Long tỏa ra khí tức Nhật Nguyệt Cảnh hậu kì, bọn họ rất ngạc nhiên mới có mấy trăm năm mà tên này đã tăng lên từ trung kì viên mãn lên hậu kì sơ nhập.

Thấy tên này định đánh nhau, Xuân Đức cũng làm bộ làm tịch vẽ một vòng tròn lớn, vẽ một ngôi sao màu đỏ vào trong, làm xong mọi thứ hắn ngâm xương một đoạn chú ngữ mà hắn tự nghĩ ra đọc lớn:

" Hỡi thiên thần sa ngã hãy cứu rỗi những người luôn thờ phụng của người, ban cho ta một hộ vệ hùng mạnh để tránh thoát khỏi những thứ chán ghét"

Nói xong thì hắn cũng vận dụng một chút thủ thuật nhỏ làm cho vòng tròn vào ngôi sao sáng lên, xanh đỏ đan xen tạo cảnh tượng đẹp đẽ, còn hắn thì tâm linh câu thông với vong linh không gian, đúng khi ánh sáng mạnh nhất thì một thân ảnh cũng xuất hiện trong ánh sáng dụ dị đó.

Một cô gái có đôi cánh bằng xương, mặc dù đã mặc giáp cả người vẫn không thể che giấu được cơ thể hoàn mỹ. Khi nàng xuất hiện thì khí tức âm lãnh tràn ra, nhiệt độ liên tục hạ xuống, chân nguyên trong cơ thể thì như đông đặc lại làm mọi người cảm giác vô cùng không khỏe.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Luận Võ(2)

Cô gái này là một con tử linh sinh vật mà Xuân Đức đã dùng làm tiếp viên ở cửa hàng bán thánh khí, chẳng qua bây giờ cho nàng thêm một bộ thánh khí cấp 2 mà hấn tiện tay lấy ra mà thôi. Vì ảnh hưởng aura nên nàng vong linh này từ nhật nguyệt sơ kì mà có khí tức nhật nguyệt trung giai, thêm thánh khí cấp 2 thì thừa sức đánh nhau một trận với thằng trước mặt.

Nhận được mệnh lệnh sát, cô nàng vong linh khởi động thánh khí lên một luồng sức mạnh ép bức khắp nơi, mấy tên lão tổ đang ở trong phòng cũng bị kinh động mà ra, Hoàng Long cũng không phải con gà đờ người ta làm thịt, hấn cũng có thánh khí cấp 1, là tài sản của hấn tích lũy bao năm bán đi mới mua được bộ này tại cửa hàng Ác Ma Điện.

Hai luồng ánh sáng phóng lên cao, màu vàng màu xám đan xen, gây tiếng nổ kinh thiên, mấy tên ở các lôi đài bên cạnh cũng ngừng chiến mà xem trận chiến này.

Hai đối thủ cùng thét lên, lấy ra vũ khí của mình, vong linh cô nàng lấy ra một cây cung còn Hoàng Long thì lấy ra một cây kích.

Đặt 5 mũi tên lên cung, một loạt tiếng xé rách không gian vang lên

" Vèo " " Xoẹt" "Xoẹt"

5 mũi tên ban đầu tạo thành hàng loạt những ánh sáng màu xanh bắn ra, tốc độ kinh người. Hoàng

Long thấy cảnh này thì khởi động hệ thể ra, dùng kích phá hủy những tia màu xanh kia, do số lượng ánh sáng màu xanh liên miên bất tuyệt nên cứ một lúc thì lại có vài tia sáng va chạm với hệ thể của hoàng long phát ra tiếng

Ầm..... Ầm.....Ầm

Thấy tình huống không làm gì được đối phương đôi cánh của cô nàng vong linh sáng lên ánh sáng màu xanh lam, bay lên cao, cây cung thì màu đỏ bùng bùng bốc cháy, nhắm mắt một chút lần này chỉ có 1 mũi tên được cài lên cung, năng lượng tích tụ tại mũi tên mang khí tức hủy diệt càng ngày càng dày đặc....

Mới chổng đờ xong đợt tấn công đầu tiên, Hoang Long lại thấy vậy vong linh cung thủ đang ngưng tụ đại chiêu thì không cam lòng bật 100% sức mạnh phòng ngự, cầm thương bay lên cao hét lớn

" Chết.... Chết....Chết"

Mũi tên được thả ra, một luồng ánh sáng màu đỏ được tạo từ nhiều con rắn màu đỏ xoắn vào với nhau, đung vào luồng ánh sáng màu vàng phát ra từ Hoàng Long.

" Uỳnh"

Một tiếng động kinh thiên vang lên, không gian cũng vì đó mà rung chuyển, mọi người thấy ánh sáng màu đỏ xuyên qua hệ tuần của Hoàng Long như xuyên qua làn nước, không một lực cản mảy may, chỉ khi tới bộ thánh khí thì mới bị chặn đi 1 phần, ánh sáng vẫn xuyên qua cơ thể Hoàng Long và tiếp tục lao xuống đập vào kết giới mới dừng lại.

Máu tươi vẩy trời cao, tên Hoàng Long thì như một cục đá rớt trên mặt đất phát ra một tiếng " ẦM" giật giật 2 cái thì nằm yên. Bên cạnh Xuân Đức

nhìn hết thấy mọi thứ cảm thấy thật tuyệt, hẳn này giờ dùng máy quay ghi lại hình ảnh chiến đấu, sau này làm kỷ niệm.

Không có cái quái gì là giả mù sa mưa, Xuân Đức bước lại gần lấy cái dây chuyền đeo trên cổ tên kia. Cầm dây chuyền trong tay, Một luồng sức mạnh đối kháng lại hẳn phát ra từ cái dây chuyền, loại sức mạnh ăn mòn sinh mệnh không tên đang hấp thụ dần cả Hp và Mp của hẳn. Thấy không ổn hẳn sử dụng phong ấn thuật, một tấm bia thu nhỏ vô số lần hàng ngàn sợi xích niêm phong lại cái dây chuyền ngay trên bia mộ.

Không để ý tới sự kiêu dè và tò mò của mọi người, hẳn vẫy tay thu lại vong linh cung thủ rồi từ từ xuống đài, lúc hẳn còn chưa đi xuống thì một cô gái nhảy ra ngăn cản, nàng nói:

" Đã thương người của Thiên Kiếm Tông còn muốn đi nhẹ nhõm như vậy sao? ta muốn khiêu chiến ngươi"

" Ngươi sẽ không phải tình nhân của tên Hoàng Long kia chứ, tài nghệ không bằng người thì chịu đi, người của Thiên Kiếm Cung chẳng lẽ còn không chịu được đã kích như thế?" --- Xuân Đức thái độ coi thường nói, 2 kiếp sống hẳn luôn chán ghét bọn con gái và đàn bà trừ người thân của hẳn, hẳn chỉ thích tiểu hài tử mà thôi.

Khi còn nhỏ thì người ta luôn thật thà và đáng yêu hơn nhiều, càng sống về sau thì sinh vật gọi là phái yếu này càng giả dối và chán ghét.

Cô nàng này chẳng thèm nói cái mẹ gì là lý do cả, nàng khăng khăng nói:

" Ta mặc kệ, ngươi phải đấu với ta"

Xuân Đức nhìn thấy con bitch này, cắn không buông hẳn phát bực, quay đầu bước vào trong kết giới lôi đài, dùng ngón giữa ngoắc ngoắc cô ả kia,

tên Hoàng Long kia cũng đã được mọi người dời đi đâu từ lúc nào không biết, trên lôi đài lúc này lại như lúc ban đầu.

Thiếu nữ Thiên Kiếm Tông thấy Xuân Đức khinh bỉ mình như vậy thì nhảy lên, tuốt kiếm lao thẳng về Xuân Đức như chớp giạt, tạo ra đạo đạo bóng ảnh kéo dài.

Nhìn như con chồn tinh ngập trời hận ý lao lại phía mình cô gái, Xuân Đức chỉ có chán ghét và chán ghét, không một tí thương hại, một bàn tay Mp tạo thành võ thẳng vào cô gái

" Uỳnh "

Cô gái đập thẳng vào kết giới phun ra ngụm máu, nhưng không bao lâu nàng lại đứng lên lau vết máu rồi cầm kiếm xông về Xuân Đức như không muốn sống.

"Uỳnh "

Như lần đầu tiên thiếu nữ lại đập vào kết giới khiến cả cái kết giới cũng run lên.

Một lần lại một lần, thiếu nữ nằm xuống lại đứng dậy, cả người nhuộm đỏ huyết dịch, khuôn mặt vặn vẹo, răng môi lẫn lộn, người bên ngoài cũng không đành nhìn thẳng. Nhìn thiếu nữ cả người là huyết Xuân Đức cứ như thấy một trò đùa vui vẻ, người trong thiên hạ không ai liên quan đến mình có chết thêm cả hàng tỷ người cũng không sao chứ đừng nói là một cô gái.

Cái gì mà gọi là thương hoa tiếc ngọc Xuân Đức chẳng có một chút xíu nào trong người, tiến lại gần cô gái bây giờ là huyết nhân hấn dùng chân đá nàng xuống lôi đài như một thứ đồ vật gì mà không phải con người, ngay lập tức có người đem nàng đi chữa thương. Nhìn đám người dùng ánh mắt thù hận đang nhìn hấn, hấn vẫy vẫy tay nói:

" Tên nào muốn kích thích thì lên chơi một chút, nhìn các người có vẻ rất muốn bênh vực tiểu nha đầu kia. Lên đây. cứ lên đi một tên cùng lên cũng được, mà cả đám cũng chẳng sao" tâm tính tiêu cực muốn giết chóc trong người Xuân Đức lại nổi lên như một cơn nghiện vậy, giờ hắn chỉ mong làm thịt mọi người ở đây tinh luyện uống máu một phen

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Luận Võ(3)

Nhìn thấy cả vài vạn người căm phẫn mà không dám nói gì, hấn biết bọn này chỉ là trang cho có hình thức thôi, hấn lại nhớ tới khi ở nguyên thế giới lúc hấn còn làm ở một công ty bị cấp trên đổ tội cho việc kê khai sai ngân sách, công quỹ, đám đồng nghiệp lúc đó cũng như những người bây giờ giả vờ mèò khóc chuột, thực ra trong lòng thì đang hả hê nhìn cuộc vui mà thôi.

Bất kì đâu, bất kì thế giới nào loài người đều là sinh có tiềm năng làm vua điện ảnh nhất, không có mấy ai chịu sống thật với bản thân mình mà cứ phải luôn đeo cái khuôn mặt giả tạo lên thì mới sống được, nhưng sống trên đời là phải theo luật đời dù muốn hay không bạn vẫn phải theo luật của nó, chúng ta như những cô gái yếu đuối bị cuộc sống này cưỡng hiếp vậy không thể phản kháng thì chỉ có thể hưởng thụ mà thôi.

Thoát khỏi tâm trạng u ám, nhìn đám người phía dưới không một ai dám lên mà chỉ nhìn hấn đầy căm phẫn và căm phẫn thì hấn cười khẩy nhìn đám người này bằng một nửa con mắt, rồi đi xuyên qua kết giới như nó không tồn tại về chỗ khu vực người Ác Ma Điện.

Ra hiệu cho mọi người quay về phòng, vì mấy chuyện chả đâu vào đâu tự dung lại gây ra mấy thứ phiền toái không cần thiết, Xuân Đức cảm thấy mình đúng là còn non lắm. Mới hơi bị tâm tính tiêu cực ảnh hưởng liền không thể khống chế tốt được rồi

Thở dài chán nản, hấn dẫn mọi người đi về nơi của Ác Ma Điện dưới con mắt không thân thiện của mọi người.

Ở một số khu vực tối tăm không người để ý, mấy vị lão tổ thì cảm xúc mỗi người mỗi khác, nhưng chung quy là họ thấy Xuân Đức cũng quá dễ dãi rồi, với thân phận bọn họ nếu có người dám chống đối bọn hắn thì đã một cái tát đập chết rồi còn đâu lằng nhằng như vậy,

Nhìn Xuân Đức biến mất mấy người cũng ẩn thân vào trong bóng tối, luận võ đại hội cũng không vì thế mà dừng lại, nó vẫn tiếp tục cho đến khi tìm ra được mấy nhân vật phong vân, còn ai là nhân vật phong vân lần này thì Xuân Đức chịu rồi.

...

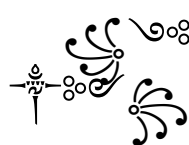
....

...

Về trong phòng, ổn định lại tâm tình hắn phân phó mọi người không việc gì thì nằm trong phòng của mình cũng không cần ra ngoài. Mọi thứ tạm ổn hắn vào trong không gian vong linh, thấy mọi thứ quen thuộc hắn thấy tâm tình tốt hơn nhiều

Phi thân lên nơi cao nhất của Hắc Âm Ma Thụ, dựa vào thân cây to lớn nhìn cảnh vật xung quanh, nhìn lên bầu trời không bao giờ tối kia, hắn khẽ mỉm cười thỏa mãn. Suy nghĩ miên man một lúc thì hắn mới lấy ra vật quan trọng mà lão hệ nói.

Nhìn cái dây chuyền đang bị phong ấn lại trên bia mộ, quan sát kỹ năng cho thấy cái này cũng là một vật phẩm không phải dạng vừa đâu.

Thần Khí Cấp 6 Ma Linh Dây Chuyền(Phong Ấn 100%)

Là sự kết tinh của thù hận, đau khổ, nước mắt và máu của hàng tỷ tỷ người bị chôn sống, mang lại sức mạnh và sinh mệnh hắc ám to lớn cho người dùng, nhưng đánh đổi lại là linh hồn bị ăn mòn bởi sự thác loạn.

+888 8888 Hp

+200% Hp

+30% Công kích

Bị Động: Hấp thu linh hồn kẻ xấu số đem lại sinh mệnh vĩnh viễn cho kẻ sở hữu, tùy thuộc vào độ mạnh yếu của linh hồn mà nguồn sinh mệnh đem lại cũng khác nhau.

Ăn mòn sinh mệnh và năng lượng người sở hữu 0.001%

Chủ Động: Phóng thích ra năng lượng hắc ám thôn phệ kẻ địch, bản thân tăng 10% công kích, giảm 3% lý trí.

Thông qua Thiên Xích Bích Huyết Bia linh hồn của hắn đi vào bên trong cái thần khí, hắn muốn xem cái khí linh này ra sao.

Vào trong không gian đen như mực, xung quanh không có một thứ gì, chỉ có ở trên cao có một con quái vật to lớn bằng xương tạo nên, đôi mắt bập bùng ma hỏa đỏ rực, bị hàng ngàn sợi xích đâm vào trong thân xương của nó, nó liên tục rít gào muốn tránh thoát sự ràng buộc của mấy sợi xích màu bích huyết này.

Thấy có người vào không gian của nó, con quái vật bằng xương kia không ngờ lại bình tĩnh trở mà nhìn Xuân Đức, qua một lúc thì một âm thanh vang lên trong đầu hắn:

" Người là kẻ phong ấn ta, đúng hay không? khi ta thoát ra được thì đó cũng là ngày người chết"

Xuân Đức lặng lẽ không nói gì. Nhìn con quái vật này một chút rồi huyền hóa ra một thanh kiếm cháy đầy ma hỏa, tiến lại gần con quái vật trước sự ngạc nhiên của con quái vật một kiếm của Xuân Đức bổ đôi cả đầu và cơ thể nó ra.

Nhìn cơ khung xương đang tan biến dần chỉ còn lại những tiếng rít gào vang vọng trong không gian, Xuân Đức cảm thấy nhạt nhẽo, cái mẹ gì mà thu phục rồi làm đồng bọn sống chết cùng nhau, hấn không thấy phải cần thiết làm chuyện vô bổ như vậy, tuy thần khí không có khí linh thì lúc vận dụng có chút rắc rối một chút nhưng điều đó cũng không phải là vấn đề lớn lao gì cả.

Để một nhân tố bất ổn bên cạnh là không nên, việc tạo một khí linh mới chỉ cần thời gian mà thôi. Thoát ra ngoài không gian thần khí này linh hồn lại trở về thể xác, cảm nhận sự dây chuyền không còn sự kháng cự như trước kia nữa hấn mỉm cười.

Cất đi thần khí dây chuyền hấn nhắm mắt lại nằm ngủ trên Hắc Âm Ma Thụ. Trong giấc mơ hấn thấy mình là một người nông dân đang cầm cuốc trồng rau, còn ba tiểu nha đầu đang vui đùa bên ao cá.....

(T/G bài viết của mình thì là vừa nghĩ vừa viết, không qua chỉnh sửa gì nên đôi khi có lỗi chính tả hay là có ý lặp lại, nói chung khi có cảm hứng thì viết luôn cho mọi người đọc nên sai sót là phần tất yếu của bài viết ka ka. Mọi người thông cảm nà mà có ném gạch hay đá gì mình cũng nhận hết, mình sắp xây biệt thự rồi hi hi. Thôi chúc mọi người có một ngày giỗ tổ vui vẻ).

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Đến Bí Cảnh

Cái gì rồi cũng sẽ qua, người ta tiệc vui chóng tàn thì sự không vui nó cũng như vậy, chỉ cần thời gian là sẽ nhạt nhòa rất nhanh mà thôi.

Không biết qua bao lâu, có thể 4-5 ngày gì đó Xuân Đức cũng không thể xác định được, hấn bị Thiên Tuyết đánh thức, nàng thông qua tâm linh không gian gọi hấn dậy và thông báo là đã đi tới bên ngoài bí cảnh.

Biết được tin này Xuân Đức cũng không cảm thấy có gì là hào hứng hay vui vẻ gì cả, hấn cảm giác ghét cái con đường mình đã chọn nếu không vì có lão hệ và mấy nha đầu thì hấn cũng đã tìm nơi nào đóng hết lục giác rồi nằm xuống. Nhưng đời mà không thể theo ý của mình được, nên việc gì tới cũng phải tới dù ta có muốn hay không.

Nhìn bầu trời một chút, hít thở vài hơi thật sâu hấn đứng dậy dịch chuyển ra bên ngoài. Bên ngoài mọi người đã tụ tập lại chỉ đợi mình hấn, gật đầu xem như chào hỏi mọi người. Xuân Đức dẫn mọi người thoát ra phi thuyền, đi xuống dưới đất hấn ra hiệu cho mọi người dừng lại còn hấn thì tiến lên đứng ngang hàng với tên lão tổ các tông môn, hấn hỏi:

" Đây là cửa vào bí cảnh sao? "

Mấy người bọn Độc Vương thấy hấn cứ như hai người, ngày hôm trước thì hi hi ha ha, hôm nay thì u ám, trầm lặng, xung quanh cũng cảm thấy hít thở không khỏe, biết ý mọi người cũng không nhắc lại chuyện mấy hôm trước mà nói vấn đề chính

" Đúng vậy, đây là cửa không gian bí cảnh, bây giờ tiến vào trong là được, không biết là Điện Chủ tiến vào trước hay chúng ta?"

Xuân Đức không biểu cảm gì quá nhiều nói:

" Sao cũng được tùy các người"

Mọi người không nói gì thêm mà gật đầu xem là, sau đó tất cả mọi người của các thế Đại Thiên Thế Giới dưới sự chỉ dẫn của mấy lão bất tử di chuyển vào bên trong cổng không gian bí cảnh. Khi đi qua chỗ Ác Ma Điện thì bọn họ đa số cũng không có sự hận thù như trước mà chỉ có sợ hãi và kiêng dè, cúi đầu đi qua không dám nhìn thẳng. Chỉ có một số ít là dám đối diện với nhóm người Ác Ma Điện nhưng sâu trong con người cũng không thể giấu đi sự kiêng kị.

Biểu hiện của đám người thế lực Đại Thiên Thế Giới này đều bị Xuân Đức nhìn thấy, nhưng hắn hầu như là bỏ qua luôn, hắn cũng hơi tức đầu mà đi tìm hiểu vì sao đám người này lại có thái độ chuyển biến 180 như vậy...

Đợi mọi người thế lực khác đi vào trong hết cả, Xuân Đức bật thiên phú thủ hộ lên, cẩn thận không bao giờ thừa nhất là khi vào những nơi mình không biết, ai mà biết đám lão bất tử kia có lừa dối hắn không, trên đời không tin được bố con thằng nào hết nhất là cái đám già thành tinh kia, bề ngoài thì không có gì lạ nhưng ai mà biết đám người đó có lên kế hoạch cho hắn nhảy vào bẫy rập không nên cẩn thận một chút vẫn là hơn. Sau khi mọi thứ đã chuẩn bị xong thì tiếp theo mọi người cũng đi vào bên trong cánh cổng không gian kia.

Cái đường hầm không gian này nhìn như rất xa nhưng khi bước vào không qua mấy bước mọi người đã đi qua cái đường hầm dài gần như vô tận ấy, vào trong không gian đập vào mắt tất cả mọi người không phải cái gì

là hoa thơm cỏ đẹp chỉ hơi nhiều mấy con yêu thú như lời mấy lão bắt tử kẻ mà là...

... Vô biên yêu thú, ma thú, thánh thú cũng có một nhóm lớn, bầu trời thì bị nhuộm đỏ rực bởi 2 con chim lửa to đùng, mặt đất thì khói lửa, máu tươi khắp nơi, tàn thi, chiến giáp thì đâu đâu cũng có. cách rất xa có 2 cánh cửa to lớn có từng nhóm sinh vật, nhân loại... chủng tộc bắt đồng từ bên trong lao ra.

Nhìn thực lực của lũ sinh vật này đa số đều có Nhật Nguyệt Cảnh đặt ở tiểu thế giới cũng là bá chủ nhưng ở đây thì như rơm như rác, chết hết nhóm này lại đến nhóm khác, đám người của Đại Thiên Thế giới vào trước đang phải chống lại một nhóm lớn sinh vật không sợ chết lao lại, dưới sự bảo vệ của mấy tên Tạo Hóa Cảnh nên chưa có ai bị chết, thật đáng tiếc.

Nhìn đầy trời là linh hồn của những kẻ mới chết, máu tươi khắp nơi, Xuân Đức cười cười. Dẫn mọi người của mình di chuyển ra một nơi khác, theo sau nhóm người của Đại Thiên Thế giới chỉ tỏ làm bản thân vướng vào các cuộc chiến lớn mà thôi, hấn chỉ cần bảo vệ người của mình là ok rồi, còn ai chết thì mặc ai.

Trên đường di chuyển cũng có mấy đám yêu thú muốn xin tí huyết mọi người uống giải khát nhưng đều bị Xuân Đức xin tí xương về nấu cao.

Chọn xa xa một đỉnh núi có vị trí cách xa trận chiến đẫm máu kia, Xuân Đức ra hiệu mọi người dừng lại và quan sát là được, không việc gì chạy lên chém giết cho mệt, còn hấn lấy ra cái Thần Khí Dây Chuyền bắt đầu khởi động nó, không có khí linh nên có chút mất thời gian.

Mọi người thấy Điện Chủ ra hiệu thì cũng dừng lại hiểu ý mà làm, bọn họ cũng tự biết cân lượng của mình, nhìn trình độ trận chiến trước mắt này thì bọn họ tự biết mình có ra ngoài kia, người ta hắt xì cái thì mình có khi bị

trọng thương cũng nên, vậy thì tội gì đi tìm ngược, ngồi đây quan sát dưới sự bảo vệ của điện chủ thì an tâm mà nhìn.

...

....

...

Sau khoảng 20 phút tìm hiểu cách vận hành cái Thần Khí dây chuyền củ chuối thì Xuân Đức cũng đã hiểu mọi thứ về nó, và hắn phát hiện ra một điều rất chuối về cái thần khí này, chỉ cần đeo lên người là mỗi giây nó đốt 100 Hp-Mp/s.

Nếu dưới Nhật Nguyệt Cảnh dùng cái này lâu lâu vài tuần là cũng ra đi ngay. Vì tránh quá gây chú ý nên hắn chỉ hấp thu linh hồn còn máu tươi thì sau này tính, nếu hấp thu máu để đắp thân thể thì sẽ gây động tĩnh rất lớn nên không tốt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Chiến Trường Khốc Liệt

Một loạt những sợi xích màu huyết hồng có một liên câu gắn liền lao nhanh về các linh hồn đang bỏ chạy tán loạn, tuy đã cố gắng không gây ra sự chú ý nhưng với cái hình ảnh bắt mắt và sự nguy hiểm mà nó phát ra thì gần như cả một khu vực lớn ai cũng biết.

Nhưng biết là một chuyện còn có xử lý hay không là một chuyện khác, ai cũng có kẻ thù ngay trước mắt thì làm gì có rãnh rỗi mà lo kẻ không liên quan từ đâu xuất hiện làm gì...

Thấy cảnh này Xuân Đức cũng kệ bà nó, gọi Lão Hệ trợ giúp.

" Lão Hệ máu tươi, ngon, bổ, không mất tiền có người tự dâng này, giúp ta chút đi"

Qua mấy giây hệ thống đáp:

" Số người cũng may mắn ghê đấy, vừa vào một không gian thì là chiến trường các giới, vực khác nhau, ở nơi đây thì người giết người thoải mái, pháp tắc nơi đây cho phép nên không cần lo, nhưng cũng phải cẩn thận, không biết có mấy lão quái vật nào tự dung đánh hơi thấy điều gì khác lạ mà xuất hiện không, nhưng cũng không cần quá lo lắng chúng ta bây giờ đã có dư lực để chạy thoát thân rồi"

" Không thành vấn đề, đánh hơi sự nguy hiểm là nghề của anh rồi, thôi tranh thủ thời gian kiếm chút máu và linh hồn đi, nói chuyện làm giảm hiệu suất quá" -- Xuân Đức nhếch mép cười nói.

Nói xong một câu cuối với lão hệ Xuân Đức chẳng kiêng dè như lúc đầu gì nữa cả, có bảo kê của hệ thống hấn buông tay mà làm. Đến giữa không trung Xuân Đức thét dài một tiếng quanh thân phát ra hồng quang, những thanh liêm đao kéo theo những sợi xích đỏ rực như bàn tay của tử thần kéo những linh hồn xấu số lại gần Xuân Đức và bị Thần Khí dây chuyền nuốt chửng.

Cùng lúc đó dòng máu từ khắp nơi trong thiên địa ngưng thành từng giọt, rồi thành từng dòng nhỏ chảy về phía Xuân Đức, khi đến gần Xuân Đức thì đã như một dòng suối.

Cảm nhận thân thể của mình như có sức lực dùng không cạn kiệt, không bao giờ mệt mỏi, hấn hưng phấn không thôi, nhưng sự hưng phấn này lại kéo theo tâm tính tiêu cực mấy ngày ngủ say bây giờ lại bắt đầu trở dậy mãnh liệt, hấn muốn có càng nhiều thêm máu huyết và linh hồn, mặc hết bộ đồ Thiên Đạo vào thêm đôi cánh ác quỷ cấp 3 hòa vào cảnh tượng xung quanh hấn như một vị chúa tể hủy diệt. Hấn cất tiếng cười như điên như dại

" Khặc khặc. Chỉ có hủy diệt hết thảy mới là tân sinh của cuộc sống tốt đẹp. Bữa tiệc lớn sắp bắt đầu"

Phi thân ra giữa khu vực có đông người và yêu ma thú nhất, nâng lên thiên đạo quyền trượng, lầm bầm chú ngữ cuối cùng hấn hét lớn một tiếng phát ra sự điên cuồng của hấn.

" Khặc khặc, chết, chết đi, ném thử Thiên Huyết Xích Bích Kiếm của ta đi ha ha, nó rất là thú vị đấy"

Cùng lúc đó bao trùm khu vực cả mấy ngàn dặm chiến trường, bầu trời bỗng nhiên sáng lên, từ trên thiên khung những thanh kiếm màu huyết hồng được nối với nhau bằng cách sợi xích màu bích ngọc liên tiếp hiện ra, lúc

đầu chỉ có khoảng vài trăm thanh nhưng sau vài hô hấp con số đó là hàng triệu...

Dưới chiến trường đang hỗn loạn cũng ngừng chiến đấu mà tách xa ra mà chạy, bọn họ cảm nhận được sự mãnh liệt của những thanh kiếm kia...

Không quan tâm tới bất kì ai trừ người của mình, né ra khu vực người Ác Ma Điện Xuân Đức cho những thanh kiếm kia đâm xuống với tốc độ ánh, tạo thành một vùng trời có những ánh sáng Huyết hồng và Bích lục đan xen nhau, trong cái khung cảnh kỳ diệu ấy thì có liên miên không dứt những tiếng rít gào, tiếng kêu thảm thiết...

Mọi người còn nhìn thể nhìn thấy một thiếu nữ xinh như tiên tử giáng thế bị những ánh sáng kia xuyên qua cơ thể, lấy đi từng bộ phận nhỏ trên cơ thể của thiếu nữ cho tới khi nàng bốc hơi khỏi nơi này, những linh hồn mới chết cũng không may mắn đi nơi nào bị các sợi xích mạnh mẽ đâm sâu và kéo về...

Máu tươi như mưa, những linh hồn lạc lối gào thét thảm thiết, xung quanh khu vực đó chỉ có duy nhất Xuân Đức là sinh vật còn sống, còn mọi thứ xung quanh đã bốc hơi gió về trời.

Nhìn Điện Chủ như Vị Chúa Tể Hủy Diệt, người của Ác Ma Điện thành tâm cúi đầu ngâm một đoạn ca khúc tín ngưỡng của bọn họ.... Còn người của Bách Hoa Học Viện và Thiên Hải Tông thì si ngốc nhìn cảnh tượng trước mắt, cái gì hoa lệ, cái gì hùng vĩ chẳng qua chỉ như thế này mà thôi. Si ngốc như bọn họ còn có mấy người của Đại Thiên Thế giới.

Hành động của Xuân Đức đã làm cho cả một chiến trường hỗn loạn lên, hai phe thế lực chính nơi này đều dừng lại công kích nhau, bọn họ đang có một sự nguy hiểm đe dọa từ bên thứ ba.

Mọi người suy nghĩ sao thì Xuân Đức không biết, mà cũng không quan tâm, thích thì mình làm thôi, tùy theo cảm xúc mà làm, khi có sức mạnh thì cảm giác giết một thứ gì đó giống như là một thứ mua vui mà thôi, giết thật nhiều thì mới có cảm xúc.

Có lẽ đây là con người thứ 2 của hắn, một là thích bình yên, lặng lẽ mà sống, một là giết tất cả, hủy diệt mọi thứ không thuộc về mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Đụng Là Giết

Những sinh vật đi ra từ cửa không gian vẫn đang không ngừng đi ra, chúng tụ với nhau thành từng khu vực lớn, từng đàn, từng đàn. chật cứng cả một khu vực thiên địa.

Từ trên cao đang hưởng thụ máu tươi và linh hồn của những kẻ bị hấn giết, Xuân Đức nhìn về phương xa kia, có vô biên con mồi dành cho hấn, vổ đôi cánh to lớn trong nháy mắt hấn đã xuất hiện tại khu vực của lũ sinh vật nhìn cũng có 90% giống loài người khác mỗi cánh tay có thêm một con mắt.

Trước sự ngỡ ngàng của những sinh vật mà Xuân Đức không biết tên này, lại một lần bầu trời chiếu những ánh sáng huyền diệu, đỏ và bích lục xuống mặt đất. Không dừng lại đó hấn di chuyển khắp nơi một cách nhanh chóng tạo nên cả một bầu trời mộng ảo, không có một sự phản kháng nào tất cả mọi thứ đều quay lại lúc nó bắt đầu.

Ầm..Ầm...Ầm

Trong giây phút hưng phấn quá độ hấn một kích lỡ tay phá nát mất không gian truyền tống của lũ tương tự nhân loại làm Xuân Đức có chút tiếc nuối, không còn một ai, nam nữ, già trẻ gì cũng thành chất dinh dưỡng của hấn, liếm liếm bờ môi, nhìn về phía lũ quái vật đa dạng về hình dáng, quá nhiều về số lượng kia hấn không kiềm lòng được cất tiếng cười vui vẻ

" Thôi đến giờ chúng ta cùng nhau chơi đùa rồi, không biết các người nghe hiểu lời ta nói không nhưng ta vẫn nói --- Rất vui đã gặp các bạn và

hẹn vào kiếp sau gặp lại nhé--- hi hi "

Xong câu đó thì kĩ năng Triệu Hồi Linh Hồn Quý Dữ cũng được Xuân Đức bật hết công suất, cái này thực ra chỉ làm màu một chút mà thôi, chứ mấy con ác đụt nhật nguyệt sơ kì thì làm gì được ai, quan trọng hơn là tạo sự hỗn loạn thú vị và giết mấy con cá nhỏ.

Cũng gần như lúc trước, tất cả đều biến thành hư vô chỉ còn lại máu tươi và linh hồn của những kẻ xấu số, nhưng bọn quái vật này cực kì điên cuồng, càng chết nhiều thì càng liều lĩnh xông lên, hết lớp này đến lớp khác, liên miên không dứt.

Sau khi giải quyết hết mấy cái tụ điểm đông đảo của bọn quái vật Xuân Đức độn lại ngay trước cánh cửa mà bọn quái vật chui từ bên trong ra, cứ nhóm quái vật nào xuất hiện là lại một lần bàn tay hư ảnh chụp xuống, không một con có thể chạy thoát, mọi thứ cứ lặp đi lặp lại như vậy cho gần 2 canh giờ.cho tới khi cánh cửa không gian kia tự đóng lại..... Bọn quái vật phương xa còn sống lúc cánh cửa kia khép lại thì hoảng sợ chạy tán loạn khắp nơi.

...

.....

....

Nhìn cảnh tượng xung quanh hắn mỉm cười.

Nói thật lần này Xuân Đức cũng may mắn vô cùng, nếu quái vật mà cứ liên tiếp đi ra thì hắn cũng chỉ có thể bỏ chạy, nếu không có thiên phú hấp thu trí tuệ thì hắn đã hết MP lâu léc rồi, dùng binh Mp nhiều bấy giờ hắn đã nhờn thuốc rồi nên sự khôi phục quá nhỏ, không đáng kể.

Vừa lúc hấn miên man suy nghĩ vẫn vơ thì hấn cảm nhận được cơ thể như bóc ra từng lớp vô cùng đau đớn, hấn không có sự chuẩn bị gì nên ngay lập tức làm hấn hét lớn lên như con heo bị chọc tiết

A.....a.....a.....a.....a.....a.....Úi trùi ui, Cái mẹ gì vậy á?

Hệ thống nói với đầy vẻ vô tội:

" Không ngờ người chịu đau kém như vậy có chút xiu mà la thấy bà luôn, cái này là thân thể của người lên một tầng sinh mệnh mới, dễ hiểu hơn là lên được 1 cấp, cần phải có thời gian khá dài để thích ứng nên không thể tiếp tục hấp thu máu huyết được, lần này mục đích đạt được sớm hơn dự kiến"

Đau đớn qua một hồi Xuân Đức đóng lại cảm giác, nói với hệ thống:

" Địch.... Là như vậy à, sao chú không thông báo trước 30s cho anh để mà còn có chuẩn bị, chứ bất ngờ bị vậy sóc dame khó nhin.....,mà sao tự dưng không hấp thu máu huyết nữa. thế máu huyết này thì làm sao bây giờ, chẳng lẽ bỏ phí sao?"

Hệ thống nói một cách xem thường:

" Mới bị đau có chút mà lại ngu ra rồi à, không dùng thì cho vào trong không gian, bọn tử linh sinh vật hay Hắc Âm Ma Thụ cũng rất thích máu tươi, việc này để ta lo, theo ta quan sát nơi này có lẽ là một chiến trường các giới vực đã có từ lâu, bảo vật không thiếu người nên đi tìm xem coi có cái gì dùng được thì lấy về"

Xuân Đức bị khinh bỉ cũng gật đầu không sao cả nói:

" Thế thì nhờ chú mày nhé, việc tìm kiếm thì đợi thêm chút thời gian để làm quen với thân thể này, với MP TL cũng cạn thấy đấy rồi..... à mà phải rồi, sao ta không biến hóa được hình dạng nhờ?"

" Thân thể của người khá củ chuối nên không biến hóa được đâu, cứ lên một tầng sinh mệnh mới thì ngoại hình người sẽ thay đổi thôi, bây giờ mới cấp 1 còn nhiều lắm, cứ từ từ mà hưởng thụ" --- Hệ thống giải thích.

Lại gật gật đầu, Xuân Đức xua xua tay làm ra vẻ ghét bỏ nói:

" Thôi người biến đi làm việc đi, để ta nghỉ, nói thêm mấy câu mà mệt vãi chày ra, khi nào có gì hot thông báo cho anh"

" Vậy thì được rồi"

Chém gió với Lão Hệ một chút, hẩn thu tâm thần lại, cả người biến vào trong không gian vong linh nghỉ ngơi, phi thân lên cảnh trên ngọn Hắc Ám Ma Thụ hẩn nhắm mắt lại và thiếp đi, còn hệ thống muốn làm gì thì làm, hẩn mặc kệ

....

.....

....

Ở bên ngoài, sau khi Xuân Đức biến đi đâu mất không lâu thì, mọi thứ cũng trở lại bình thường, khắp nơi chỉ còn các lỗ kiếm sâu hun hút, khung cảnh tiêu điều. Còn mọi người còn sống thì cứ ngẩn ra mà nhìn, cả người của Ác Ma Điện bây giờ cũng vậy. Bọn họ có lẽ đã tìm được vị thần của mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Bị Người Xem Là Tiểu Bồi

Sau khi tỉnh lại hắn thông báo cho mọi người tại chỗ tu luyện, còn hắn có chút việc nên trong vài ngày không tại bên mọi người. Thật ra thì do một phút bồng bột bây giờ hắn đang chịu hậu quả, cơ năng thân thể giảm mạnh, không muốn ai nhìn thấy cảnh hắn khóc lăn lộn như đứa con nít nên mới lấy lý do như vậy.

Ngày trước tưởng tượng là sau khi có sức mạnh vô biên thì cái gì cũng làm được vậy mà thể đéo nào bây giờ còn bị đau cơ do vận động quá sức, thật vờ lờ mà. Cái đó cũng chỉ là một phần mà thôi cái quan trọng là cột năng lượng màu tím tiêu hao gần hết, hắn cũng không biết đây là cái mẹ gì cả, hắn chỉ biết khi sử dụng các kỹ năng mạnh thì sẽ tiêu hao cột năng lượng này. Hỏi lão hệ thì hắn cũng không rõ ràng chỉ biết đây là một loại năng lượng quan trọng mà thôi.

Vậy đấy, trong cả mấy ngày hắn chỉ có thể dưỡng thương mà thôi, không có việc gì làm hắn cố gắng liên lạc với cái Hắc Âm Thụ nhưng công việc nhìn như đơn giản này lại vô cùng khó khăn, hắn cứ vào không gian Ma Thụ lập tức bị bài xích ra ngoài, sau vài lần hắn cũng chẳng thêm quan tâm nữa, nằm ngủ cho béo, tốn sức với cái cây chẳng bằng làm việc mình thích là nằm ngủ.

...

.....

....

Sau đúng 1 tuần dưới sự trợ giúp của lão hệ, thân thể của hắn đã ve ri gút rồi. Dù không tình nguyện hắn lại phải ra khỏi Vong Linh Không Gian xuất hiện bên ngoài, mới qua mấy ngày mà mọi thứ đã không thể tưởng được, khắp nơi là hoa cỏ, một chút vết tích chiến đấu mấy ngày trước cũng không còn chút bóng dáng đâu cả. Thật đúng là kì diệu.

Sau 5s xác định hắn đã tìm thấy vị trí của mọi người. Dịch chuyển lại chỗ mọi người Xuân Đức cười nói:

" Mấy ngày này tốt chứ, có gì lạ kì không? mấy người tông môn Đại thiên thế giới đi đâu rồi? "

Mọi người thấy Xuân Đức xuất hiện thì cùng đứng lên vui vẻ chào đáp lại, qua mấy ngày bọn họ cũng thích ứng với sự thật là Điện Chủ là một con người khác xa cách nghĩ trước đây của bọn họ, nhưng dù sao đi chăng nữa cho có thiên biến vạn hóa thì Điện Chủ vẫn là Điện Chủ của bọn họ.

Thiên Tuyệt là người đứng đầu ở đây khi không có Xuân Đức nên nàng bước lại gần hắn và nói:

" Thưa Điện Chủ, trong mấy ngày người không xuất hiện thì nơi này có thay đổi rất khác thường, trong vòng một đêm sau khi cuộc chiến kết thúc thì khung cảnh đã như bây giờ, giống như mọi thứ nơi này qua một đêm thì quay lại như lúc ban đầu vốn có, còn người của Đại Thiên Giới thì người của chúng ta không gặp qua có lẽ bọn họ đã đi vào sâu bên trong!!!."

" Vậy à". Xuân Đức gật đầu rồi nói với mọi người:

" Chúng ta cũng tiến vào sâu bên trong xem có gì đặc biệt không, may ra lại kiếm được món bảo vật gì, hôm trước tiếc quá lỡ tay giết người lại còn hủy luôn cả bảo vật đúng là không cái ngu nào giống cái ngu nào" Vừa nói hắn vừa tiếc rẻ bảo vật của mấy tên bị hắn làm thịt.

Mọi người thì cười trừ không nói gì nhưng tâm lý thì đang nghĩ xấu về Xuân Đức. Sau khi nói chuyện một lúc thì cả đoàn người lại ngồi lên một con vong linh sinh vật to lớn tiến vào phía sâu nơi chiến trường này. Một điều rất lạ rằng càng đi vào phía trong thì mọi thứ càng trở nên tươi đẹp nhưng không hề bắt gặp loại động vật nào, cả một hành trình yên lặng đến dị thường.

Đến nhá nhem tối, hấn ra lệnh cho mọi người vào trong con vong linh, ai biết được nơi này tự dừng lại có khi mọc ra một đồng sinh vật đánh lên thì nguy, vào trong con tử linh sinh vật này cũng gia tăng sự an toàn lên thập bội. Còn nếu mà cho mọi người vào vong linh không gian thì cuộc lịch luyện không còn gọi lịch luyện nữa rồi. Nhưng nếu hấn thích thì hấn vẫn cho mọi người vào thôi, quan trọng là hấn có muốn hay không.

Theo lời Xuân Đức mọi người vào trong con cốt thú to lớn đang cười, không gian bên trong cũng rộng lớn vô cùng, chỉ cần thêm một ít thứ dùng để nằm nghỉ thì chẳng khác gì khách sạn biết đi.

Khi mọi người vào hết bên trong thì Xuân Đức lại ngồi trên đầu con vong linh, lấy ra cái Thần Khí dây chuyền, vì không có tên nên hấn lấy cho nó một cái tên " Sinh Mệnh Dây Chuyền", nhìn trong lòng bàn tay 12 viên ngọc màu đỏ tự nổi với nhau phát ra ánh sáng đỏ dịu mà hấn cảm khái...

Càng đẹp thì càng nguy hiểm, nhưng bù lại thì sao? nhờ cái Thần Khí nho nhỏ này mà hấn bây giờ đã thành siêu trêu HP. Chắc chẳng có mấy thằng nào dùng phép mà lại trêu Hp như hấn. Một niềm vui ngoài ý muốn nữa là cái Thần Khí này và cái Thất lung tương tác lẫn nhau, có thể chuyển đổi năng lượng với nhau cực hay. Nhìn trong tay sợi dây chuyền hấn khẽ mỉm cười.

Còn một điều nữa là sau trận chiến mấy ngày trước thì thiên phú hấp thụ agi và int đã lên một tầng cao mới. Nghĩ tới ngày trước kia đi học phải thức

khuya dậy sớm mà học không vào được bao nhiêu, học thì nhiều mà quên cũng gần hết, nghĩ mà nản. Với lượng int của hấn bây giờ nếu về nguyên thế giới đi học chỉ là muối, có nhét vài container sách cũng được, tự dưng hấn lại muốn về nguyên thế giới để làm siêu cấp học bá cho thỏa mãn lòng hư vinh của mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Bị Người Xem Là Tiểu Bồi (1)

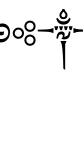

Ngồi tung tung hấn lại xem cá nhân thông tin. Dù hôm nào hấn cũng xem thông tin cá nhân, nhưng nhìn nhiều như vậy vẫn cảm thấy thích thú, sự mạnh mẽ tăng nhanh chóng theo thời gian làm con người ta cảm thấy hưởng thụ và khoái cảm. Cảm giác ưu việt so với kẻ khác thật là tuyệt.

THÔNG TIN CÁ NHÂN

  Chiến lực bộ trang bị thiên đạo 18.000.000

  Bộ sinh mệnh(Dây chuyền sinh mệnh+ Thất lung hấp nguyên) chiến lực 6.334.819

  Cấp 1 sinh mệnh thể 1.000.000 chiến lực

  Kỹ năng thiên phú + 6.246.668 Int +.3123.334 agi

Chú ý: +100 int tăng 5% khả năng học tập

+1000 int tăng 15% khả năng học tập

+10000 int tăng 25% khả năng học tập

+100.000 int tăng 35% khả năng học tập, tăng 20% sát thương phép

+1.000.000 int tăng 55% khả năng học tập, tăng 50% sát thương phép, giảm hồi chiêu 3%

" ĐỪNG tu luyện nữa, nói chuyện với ta chút đi, đời còn dài mà không tu luyện hôm nay thì ngày mai cũng được"

Thiên Tuyết ngẩn ra một chút, không biết sư phụ nàng lại muốn nói chuyện gì với nàng, cũng không hay cùng người khác nói chuyện nên nàng đợi Xuân Đức lên tiếng trước, nàng nhìn chăm chăm hắn.

Xuân Đức chỉ chỉ về một phía, nơi đó là trong đầu con vong linh. Hai người cùng đi vào trong đầu con vong linh, Xuân Đức rút ra mấy chục khóa ma năng thấp sáng xung quanh, ở đây thông qua con mắt của tử linh sinh vật có thể quan sát được bên ngoài..

Ngồi tựa vào một vào cái xương lớn, không nhìn Thiên Tuyết hắn lên tiếng hỏi:

" Tuyết sau này ngươi có dự định làm gì không?"

Thiên tuyết cũng tiến lại bên cạnh hắn, bắt trước hắn nhìn ra bên ngoài, nàng từ từ nói:

" Tâm nguyện lớn nhất của đệ tử là báo thù mà thôi, còn những việc khác ư? ngày trước khi đệ tử còn nhỏ cũng muốn thành một nữ hiệp bảo vệ kẻ yếu, tiêu diệt hết thảy các tà phái. Rồi lấy một người phu quân có võ công cao cường, nhưng sau này gia tộc xảy ra chuyện thì đệ tử chỉ có một tâm niệm duy nhất là báo thù mà thôi"

" Vậy à, thù thì nhất định phải báo rồi, còn ta không cảm nhận được sự mất người thân là như thế nào nên cũng không biết cảm giác của ngươi ra sao". Xuân Đức một lúc mới trả lời. " Vậy sau khi báo thù xong ngươi có tính tiếp tục con đường ngày nhỏ mơ ước không?"

Thiên Tuyết nghe vậy thì chỉ mỉm cười và nói:

" Mất đi tất cả người thân nó thực sự rất đau, khó chịu, dần vật, cứ nhắm mắt lại nhớ tới nó. Tuyệt nhi mong sự phụ cả kiếp này hay kiếp sau cũng không phải gặp cảnh ngộ như Tuyệt nhi. Còn ước mơ sao? Tuyệt nhi giờ đã lớn, không còn mơ mộng như trước nữa, trả thù xong thì Tuyệt nhi bế quan cho qua tháng ngày"

Xuân Đức quay qua nhìn vào Thiên Tuyệt nói:

" Thực ra con người chúng ta chán vậy đấy, chẳng có gì làm nên gây ra sự tàn nhẫn lên những người khác để tìm niềm vui. Trả thù thì người có thể nhờ ta giúp người xử lý, cũng không cần liều mạng tu luyện như thời gian gần đây như vậy.

" Sự phụ không từng qua chuyện như vậy nên không hiểu Tuyệt nhi nổi khổ, tu luyện là động lực mà giúp Tuyệt nhi sống tiếp, nếu không tu luyện thì sẽ bị nỗi đau gặm nhấm dần dần mà chết " vừa nói không biết nàng lại nghĩ tới cái gì mà lại chảy cả nước mắt

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Bị Người Xem Là Tiểu Bồi (2)

Nhìn một cô gái xinh như thiên thần khóc ngay trước mắt, hấn cảm thấy đó là chuyện tự nhiên, buồn thì khóc thôi, qua rồi sẽ nín. Chờ nàng khóc cho sưng xong thì hấn lại nhạt nhạt mà nói.

" Người nếu có một chút tàn hồn của người thân người thì ta tạo ra một vong linh có mối liên hệ với người là một điều không khó, còn không thì khi nào mạnh mẽ rồi qua mình giới kiếm tàn hồn người thân người, còn là may mắn nếu không là do số mệnh rồi"

Sau khi khóc xong Thiên Tuyết lại trở lại với cái khuôn mặt không vui, không buồn, nàng gật nhẹ đầu " Cảm ơn sư phụ đã chỉ con đường cho Tuyết Nhi"

" Không có gì cả!!! tối nay người đừng tu luyện một buổi đi, nói chuyện với ta, lâu lắm rồi ta cũng chưa nói chuyện với ai, cần 1 người tâm sự cho vui nổi lòng, theo ta được biết thì giấu càng nhiều bí mật thì rất nhanh bị mắc bệnh đấy. hì hì " --- hấn nở nụ cười nói.

" Vâng"

Thế là một đêm 2 người nói chuyện, từ ước mơ, sang nhận xét về con người, rồi chuyện vui, chuyện buồn.... Thiên nam, địa bắc có gì thì nói hết.

....

.....

....

Sáng ngày hôm sau, Xuân Đức lại lên trên con vong linh để xem cảnh bình minh, còn thiên Tuyết thì không đi cùng nàng lại tiếp tục công việc tu luyện muôn năm rồi.

Qua đi một đêm thì đã qua khu vực ngoại vi, bây giờ bọn người Xuân Đức tiến vào một khu vực toàn bộ là thảo nguyên vô tận, khắp nơi chỉ xanh biếc một màu, những tia sáng đầu tiên chiếu xuống mặt đất làm cho mấy giọt sương và cảnh vật xung quanh cũng thêm phần xinh đẹp, lung linh.

Đang ngắm cảnh thì hần rất nhanh phát hiện ra, có một đám người mấy chục người đang cưỡi mấy chục con quái điều phi hành. Cầm đầu là một nam, một nữ, không nói cũng biết người tu đạo thường nhìn rất trẻ và xinh đẹp, còn tuổi thật thì chỉ có chúa mới biết được.

Đáng lý là nước sông không chạm nước giếng, nhưng không hiểu vì sao? thằng cầm đầu thấy hần nhìn nhiều vài lần thì vẻ mặt lập tức bất thiện lên. Không đợi hần biết lý do một năng lượng to lớn từ thanh kiếm của tên kia chém thẳng xuống chỗ hần đứng.

Uỳnh....Uỳnh...Uỳnh

Liên tiếp vài tiếng nổ mạnh đánh thẳng lên năng lượng phòng ngự của con vong linh, tên thần kinh kia cũng có tu vi tầm tạm mà thôi, chẳng biết có phải đến kinh nguyệt hay không lại đi tấn công hần. Dù hần có là thánh nhân tự nhiên bị người tấn công cũng phải tức giận.

Hàng loạt mũi tên Mp như những đợt ánh sáng rời tay phóng thẳng lại đám người đang bay còn cách xa kia, cũng không biết bọn người kia có khinh thường hần không nhưng chẳng thấy ai phòng ngự cả hoặc không kịp

phòng ngự cũng nên, cứ như vậy bọn họ để mặc cho những mũi tên xuyên qua cả phi hành thú và bản thân.

Á.....Á.....A.....A.....A

Từ thiên không, dưới bình minh vừa ló không lâu, hàng loạt tiếng hét thảm, một đám mưa máu tưới trên mặt đất, nhìn từ xa thì như mây con bọ bị mồi lửa chết cả đàn cả lũ rơi lả tả vậy. Không nhanh không chậm hẳn cho tử linh sinh vật tiến lại gần đám người vừa tấn công hẳn.

Người Ác Ma Điện bên trong thì hiển nhiên là không biết gì rồi, do không nghe được gì vì có một tầng cách âm, cũng là tầng bảo hộ mạnh nhất của con vong linh này ngăn cách bên trong và bên ngoài..... Tiến lại gần đám người tấn công mình trên mặt đất chỉ còn máu thịt be bét, quái điều và người chết gần hết, chỉ còn một vài tên đang hít vào thì nhiều mà thở ra thì ít mà thôi.

Nhảy xuống, ngồi bên cạnh có lẽ là một cô gái, hẳn phán đoán qua quần áo thôi chứ bây giờ thì nhìn nàng giống như một cục thịt mà thôi. Lấy tay tách ra đầu của nàng, móc lấy bộ não còn đang dính máu bỏ vào cho Thất Lưng Hấp Huyết ăn.

Trong khi chờ xem có tin tức gì hiểu ích không hẳn tiện tay giết hết mấy kẻ đang ngắc ngoải, vơ vét hết các thứ có giá trị, còn máu thịt thì thu vào không gian cho Huyết Ma cắn nuốt. Xong việc hẳn lại nhảy lên con vong linh đi tiếp như không có chuyện gì xảy ra.

Kiểm kê xem trong những thứ thu được này có cái gì hiểu ích không, đảo qua một lượt thì 100% là rác, ném lại vào không gian sau này về cho mấy thành viên cấp thấp của Ác Ma Điện hay bọn trẻ con làm đồ chơi, kiểm tra xong thì hẳn cũng nhận được thứ mình muốn, Thất Lưng Hấp Huyết đã truyền mọi thông tin đọc được từ cái bộ não lúc nãy.

Mấy người này là cùng một thế lực đang đi về phía bắc kiếm cháo húp, nơi đó có khá nhiều người đang mở ra một bảo tàng to lớn..... Đọc xong mọi thứ mà hấn nhận được, còn một vài mảnh vỡ kí ức không hoàn chỉnh thì hấn bỏ qua luôn, chỉ huy vong linh đi về phía bắc. Hấn cũng muốn xem cái bảo tàng kia có những thứ gì, lỡ may có đồ tốt mà bỏ lỡ thì uổng lắm.

....

.....

....

Nửa ngày trôi qua

Thời gian là thứ lúc muốn nó nhanh thì nó lại chậm hoặc ngược lại. Hết ngòi lại nằm, chán chẳng buồn chết hấn lấy ra mấy quả tim của bọn người lúc sáng bị hấn giết, nhìn mấy quả tim tuy không còn đập nhưng vẫn còn mềm dẻo và hồng hào lắm, để mấy quả tim máu chảy đầm đìa vào trên một cái sàng trong một cái nồi không lớn, nổi lửa lên và chờ đợi, hôm nay bữa tối của hấn là tim người hầm cách thủy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Bị Người Xem Là Tiểu Bối (3)

Để tăng thêm mùi vị hần bỏ thêm chút gia vị vào trong nồi, một mùi hương hấp dẫn bay ra làm hần nuốt nước bọt ực...ực...

Dưới bàn tay lành nghề của hần, gần chục quả tim to bằng nắm tay có mùi vị hấp dẫn đang nằm trong một cái đĩa lớn.... Ngửa mặt nhìn trời ánh trăng dịu nhẹ chiếu lên khuôn mặt hần, trên trời hàng vạn những ngôi sao lấp lánh, từng làn gió thoảng qua thêm với cảnh đêm yên tĩnh làm người ta cảm giác thật bình yên.

Cầm một quả tim, há miệng cắn lớn một miếng, một cảm giác ngọt ngọt lan tràn trong khoang miệng, tuy hơi dai một chút nhưng vẫn được, tuy không biết uống rượu nhưng hần vẫn lấy một chai ra vừa uống vừa ăn vừa ngắm trăng, hần thấy cuộc đời mình cần như vậy là đủ rồi.

...

....

...

Một đêm cứ như vậy trôi qua một cách yên bình, lúc hần tỉnh dậy thì không biết đã đi được bao xa, phía trước xa xa có vô số người đang hợp công một phong cấm. Không vội vàng tiến lên dù sao bảo vật là của hần, nếu có thứ gì tốt thì hần không ngại mượn dùng tạm thời gian.

Lúc hắn đang quan sát những kẻ phía trước thì có một ông lão tu vi thì chẳng ra sao, chỉ có Tinh Thần Cảnh Viên mãi mang theo một cô gái xuất hiện phía sau hắn, thấy Xuân Đức không có phát giác được cái gì thì lão già vuốt chòm râu làm vẻ bộ đây là tiên nhân tiến lên lại gần Xuân Đức nói:

"Tiểu hữu, lão phu khuyên ngươi không nên tranh vũng nước đục này, nhìn cách ăn mặc của ngươi hẳn là tán tu mà thôi, những người trước mắt kia ngươi đắc tội không nổi".

Nhìn sang hắn thấy 2 người mới tới cách ăn mặc y hệt bọn mà hắn mới giết hôm qua thì hơi bị ngạc nhiên, đúng là có duyên à. Hắn cũng không giả bộ cái méo gì ngạc nhiên khi lão già xuất hiện bên cạnh mà quay qua hỏi thẳng:

" Bọn người phía trước là ai mà ta không thể tranh cướp được? còn ngươi là ai?"

Lão già vuốt tròm râu cười rất muốn ăn hành, vuốt một lúc lão mới nói:

" Người trẻ tuổi ngươi chỉ cần biết vậy là được rồi, nhiều việc không phải cứ rõ ràng là tốt "

Không quan tâm tới lời nói như cắn vào mông người khác của ông lão hắn thu tất cả mọi người vào không gian vong linh, rồi cùng tiến lên hòa vào dòng người đang nhao nhao phá trận pháp phong cấm.

Thấy Xuân Đức thái độ như vậy cô gái đi theo lão già có vẻ không vui nhìn về phía Xuân Đức đi xa lên tiếng " Đúng là không biết sống chết, hừ muốn xem ngươi chết như thế nào" nàng quay sang nói với lão già " sư bá sao ngươi lại cho tên kia đi như vậy, phải dạy cho tên đó một bài học, đồ không lễ phép".

Lão già thì cau mày lại nghiêm túc nói:

" Người này ta cảm nhận được đặc biệt nguy hiểm, không thể xem thường, ta còn cảm nhận được sinh mệnh khí tức mà người trong tông tộc chúng ta trên người hắn, rất có thể việc đội ngũ số 7 bị người toàn diệt có liên quan tới người này " .

Cô gái tròn to mắt không tin nhìn vào lão giả thốt lên:

" Sao có thể như vậy được cơ chứ, khí tức của hắn rất yếu mà, ta cũng cảm nhận được, người đó chỉ có tu vi nhật nguyệt sơ kì mà thôi còn rất không ổn định có thể là dùng đan dược ép tiến cảnh" .

Lão già lắc đầu lên tiếng:

" Cảm giác của ta chưa từng sai lầm, mọi việc hãy đợi sau này nói, tiến vào trong cái cổ mộ này mới là nhiệm vụ chính "

Cô gái không nói thêm gì nữa mà cúi đầu không biết suy nghĩ gì, rồi hình ảnh 2 người mờ dần rồi biến mất giữa trời đất.

Xuân Đức hòa vào đám người đang công kích thì đã nghe mọi người bàn tán huyên náo, đa số là nói về mấy đại tông tộc gì đó và than vãn về cái phong cấm này.

" Mẹ kiếp, cái phong cấm này đã cả ít nhất vài chục vạn năm rồi mà vẫn mạnh kinh hồn, tất cả mọi người chúng ta đã hết sức mà không thể nào phá cái phong cấm này"

Tên kẻ bên nói " Không cần lo lắng, người của tứ đại tông tộc sẽ tới nhanh thôi, cái phong cấm này chỉ trong tích tắc" .

"Thế đồ tốt về phần bọn chúng hết mẹ rồi còn gì nữa, những thế lực cỡ trung như chúng ta chỉ có thể ăn chút thịt thừa"

"Ừa, đành vậy thôi, ai biết được bọn họ có cho chúng ta thịt thừa nữa không mới là một chuyện, mong là vẫn còn một chút cho chúng ta"

Đang lúc nghe mấy thằng kể bên chém chuỗi thì có người la lên " Mọi người nhìn kia, đó là cái gì, thật to lớn".

(T/G Nói thiệt tình thì mình lấy cái tiêu đề chương không tốt lắm, có thể nói là tệ hại cũng được, nên đôi khi có chương tiêu đề chẳng liên quan tới nội dung, mà muốn kiếm cái tiêu đề liên quan tới nội dung thì có lúc mình lại không có từ ngữ thích hợp, chắc ngày trước học dốt văn quá hì hì, nên mọi người có ý kiến gì thì mình sửa lại. Hằng ngày còn bận đi kiếm tiền nên ý tưởng nó không chịu xuất hiện mà chôn đi đâu mất rồi ấy nên có ý tưởng gì thì mọi cũng góp ý cho mình luôn cũng được, có khi chúng ta lại có một thế giới hoang tưởng chung với nhau.. (^-^*).,

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Nhân Vật Nổi Tiếng

Xuân Đức cũng nhìn theo hướng mọi người nhìn thấy một chim to lớn bốc lên hỏa diễm màu đen, đầu thì như con rắn, thân giống đại bàng, đuôi lại như mấy con ngựa, nhìn dị không thể dị hơn. Mọi người xung quanh thì đang phán đoán xem là người của thể lực lớn nào ở trên con chim biến dị tới đây.

Thực ra thì cũng không thể nói nó là chim biến dị được vì cái con lai tạp này là tác phẩm nguyên lực hóa thành, chắc chẳng nào đau bi mới nghĩ ra và tạo hình được như vậy.

"Tránh ra nhanh lên, tránh " khi con quái kia đáp xuống đất thì những người xung quanh tán loạn mà chạy nhin y như đám vịt, ngã sml luôn.

Khi con chim kia tan biến thì bọn người ở đây mới ngờ ngàng sau đó là phát ra tiếng thán phục như thấy ông bà:

" Cha mẹ ơi, cái này là nguyên lực tạo thành "

" Làm sao có thể như vậy được, là cường giả Tạo Hóa Cảnh Tạm trọng trở lên mới có được sức mạnh như vậy, là ai, là ai tới"

Mọi người cùng nhìn về phía những người mới đến, có 2 nam 1 nữ, cũng chả biết nói ra sao cả, bọn này cả người là áo choàng đen, đeo mặt nạ và trên mặt nạ có hình xăm khác nhau, chỉ có thể dựa vào vóc dáng mà phán đoán giới tính.

" Kiều Thiên Phong đại ca hình như chúng ta tới sớm rồi đám người của thế lực khác còn chưa tới đây" tên nam tử bên cạnh cất giọng âm lãnh nói với người đi giữa.

Cô gái bên cạnh thì kéo kéo 2 người nói hớn hờ:

" Chu choa, nhiều người thật không biết có tên nào đẹp trai, khoai to không đây, ta đánh hơi thấy mùi trai còn trinh ở đây nữa "

Tách tay cô gái ra, người đi giữa không kiên nhẫn tỏ vẻ khó chịu nói " Ta đi nghỉ, đợi khi nào thế lực khác tới thì gọi ta, ở đây quá ồn ào "

Sau một lát phía dưới yên tĩnh, đám người y như hít thuốc lắc hết lên, nhất là đám thiếu nữ nhìn tên ở giữa như muốn gian dâm ngay và luôn, các bà cô này thét lên như đại bác bắn.

" Nhanh, nhanh xem, người ở giữa là Kiều Thiên Phong bá chủ của vương triều chúng ta, không biết dung mạo ra sao, mà thôi mặc kệ ta muốn có hài tử với hắn"

" Thật sao? thật sao? Kiều Thiên Phong sao? ước gì chàng ngủ cùng ta dù chỉ một lần".

Hắn đầu tiên cảm nhận được sự điên cuồng ở dị giới, nói chung khi địa vị và vũ lực thì chơi gái như chơi đồ giải trí ấy mà, ở cái thế giới này thứ không đáng tiền nhất chính là trinh tiết, hôm nay sống có khi tí nữa chết, nên cái gì chưa làm thì phải làm ngay và luôn, kéo chết đi lại hồi tiếc

Không bao lâu sau lại có người của các thế lực lớn tới, cũng phô trương như bọn người Kiều gia, không mang thánh thú ra ngồi thì cũng là thần khí, đặc biệt là một con nhóc đặc biệt khoe khoang.

Một đóa thanh liên xuất hiện giữa không gian, sau đó từ từ nở ra ngòi bên trong là một con nhóc nhìn cũng khá là chất, mái tóc xanh lam, mềm mại tung bay giữa thiên địa, đôi mắt trong suốt và tĩnh lặng như một bể nước, khi con nhóc này nói chuyện thì vận dụng tinh thần ma âm lực khiến cho giọng nói ngọt ngào, thánh thót, thế mà lại làm ra vẻ lạnh lùng và xa cách như muốn nói tụi bây chớ lại gần chuy, nói chung giả tạo vkl.

" Để mọi người đợi lâu, đại diện cho Lăng gia Lăng Thanh Trúc, sự việc trọng đại, mộ phủ cường giả Bất Hủ cảnh không phải chuyện đùa, mong mọi người không chê bai Thanh Trúc"

" Đâu có, đâu có Thanh Trúc tiên tử chiến lực phi phàm, đúng là nhân kiệt hiếm gặp trên đời, nếu tiên tử không xứng thì ai xứng đây, được đồng hành cùng tiên tử là niềm vinh hạnh của chúng ta" tên Kiều Thiên Phong làm ra vẻ tiểu sai lên tiếng.

Lăng Thanh Trúc vẫn lãnh lãnh như vậy gật đầu, khiêm tốn đạo:

" Công tử quá khách khí rồi, Thanh Trúc sao dám nhận"

Mấy thằng của thế lực khác cũng nói theo, y như đám chơi chơi vậy. Nhịn không được Xuân Đức dùng tán âm lớn tiếng nói, âm thanh như có như không vang lên mọi nơi:

" Giả tạo vài lìn, vào nhanh kiếm bảo bối rồi về, còn ở đó mà ba xàm, mẹ không thấy mệt à"

Âm thanh này vang lên làm mọi người cứng ngắc, mấy người của đại thế lực thì vẻ mặt bất thiện, tên Kiều Thiên Phong kia dùng giọng âm lãnh như răn độc vang lên bên tai mọi người.

" Đừng để ta tìm ra là ai bằng không CHẾT " chữ chết tên này cần rất nặng, có lẽ nghe nhiều phiên bản hăm dọa rồi nên Xuân Đức thấy thú vị với

trò ném đá giấu tay này. địch thủ không tìm được ta, còn ta thì xem trò vui.

" Kiêu công tử, thời gian cấp bách nơi này cũng không phải an toàn gì, chúng ta mau chóng phá phong cấm thôi" Lăng Thanh Trúc bình đạm lên tiếng.

" Tiên tử nói có lý, mấy vị tiên bối đang kiềm giữ ma uyên ác ma, thời gian của chúng ta không phải là rất nhiều, chúng ta bây giờ hợp lực lại phá phong cấm, dù phong cấm này rất mạnh nhưng đã trôi qua thời gian quá lâu rồi, phá giải cũng không là rất khó" mấy người đại thế lực gật đầu lên tiếng đồng ý.

Mọi người nhìn nhau một cái, mấy chục người tạo hóa cảnh tu vi cùng tích lực, rồi cùng nhau đánh vào một điểm, tuy tu vi không cao nhưng số lượng vẫn có nên sau vài lượt như vậy thì cái phong cấm kia cũng như thủy tinh mà vỡ lộ ra cửa vào.

Không có sự chờ đợi, ngay khi phong cấm bị phá dòng người như nước chảy vào trong cái cổ mộ này. Không có sự vội vàng như mọi người Xuân Đức chỉ lặng nhìn mọi người đi vào và mỉm cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Cửa Các Ngươi Cũng Là Của Ta

Vì sao cười ư, khà khà, bảo bồi gì cũng là của hấn, người biết điều thì hấn có thể cho vài món gọi là làm quà cho ba mẹ, còn không biết thời thế hấn không ngại làm thịt mấy người đó dùng cho bữa tối. Đôi khi hấn cảm giác mình càng ngày càng tà ác, nhưng mà một lúc hấn lại thấy cái này phải gọi là tiến hóa mới đúng, tà ác tiến hóa là con đường tiến hóa ngắn nhất.

Khi tất cả mọi người đã vào trong không còn một ai thì hấn tạo ra một phong cấm bằng Thiên Xích Biệt Huyết Bia bao phủ phạm vi 1 dặm quanh khu vực cửa vào. Nhìn lại tác phẩm bầy gà của mình hấn mỉm cười rồi đi vào.

Nhưng khi hấn đang định đi vào thì một chấn động nhỏ ngay bên cánh cửa nếu không dùng thần thức thì cực kì khó phát hiện ra. Nhanh như ánh sáng, bàn tay Xuân Đức đã tóm được kẻ phía sau đang ẩn nấp.

Nhìn kĩ là cô gái tên Lăng Thanh Trúc được mọi người gọi là tiên tử, hấn rất ngạc nhiên nắm lấy cái đầu nàng đưa lên ngang mặt hấn và nói ;

" Cô nhóc, thuật ẩn thân rất cao siêu, ta nhớ không lầm thì nhóc đã vào từ lâu rồi mà "

Trong lúc ngẩn ra khi bị phát hiện Thanh Trúc có chút không phản ứng kịp với câu hỏi của Xuân Đức, một lúc sau nàng lấy lại bình tĩnh và nói:

" Ngươi là ai?"

" Này nhóc ta đang hỏi người chơi chôn tim chỗ này làm gì? không nên khiêu khích sự kiên nhẫn của ta " vừa nói hấn siết bàn tay lại khuôn mặt tiên nữ của Lăng Thanh Trúc lập tức biến hình, các xương cốt cũng kêu lên tí tách.

Không nhìn ra sát ý của Xuân Đức nhưng nàng cảm giác nếu mình còn tiếp tục như vậy thì cái mạng nhỏ có khi ngay lập tức sẽ không còn, dù không tình nguyện nhưng nàng vẫn nói thật: " ta cảm nhận được sự nguy hiểm không tên đang theo dõi nhất cử nhất động của mọi người ở đây, nên ta quyết định ẩn nấp và tìm xem sự nguy hiểm được bắt nguồn từ đâu.."

Không làm hung với cô nhóc nữa, hấn thả nàng ra, vỗ lên mặt nàng nói " để ta nói tiếp cho nhóc, sau đó người thấy ta và đã biết được sự nguy hiểm đó là từ đâu chứ gì. Không giấu gì nhóc, lần này ta muốn tất cả bảo vật ở đây "

Ngồi trên mặt đất, Thanh Trúc khiếp sợ nói " Chẳng lẽ người định cướp đoạt, người không sợ thể lực của chúng ta sao mà lại dám làm vậy"

" Nào nào, ai gọi là cướp bóc chứ, cái này gọi là trấn lột, hay nói nhẹ hơn là mượn dùng mà không trả lại thôi, ai đòi lại nói cướp bóc gì đó, làm mất hình tượng ta quá, con người hiền lành, thân thiện như ta đây sao lại làm chuyện vô lương tâm như vậy được cơ chứ. Thiệt tai. Thiệt tai" nói xong hấn còn chấp tay hướng phật

Lăng Thanh Trúc đứng máy luôn, nàng có chút không kịp thích ứng với trường hợp trước mắt, một người có tu vi sâu không lường được, cùng với đó là da mặt dày còn so với tu vi mạnh. Làm mấy thứ nàng định nói đều phải nuốt ngược vào trong.

Thấy con nhóc trước mắt đơ ra như cây cơ, Xuân Đức có chút không thú vị nói " Này nhóc người tới nơi này làm gì? mà người là người của thể lực

nào? mà thôi hỏi nhiều vậy làm gì, đọc kí ức cái biết ngay thôi ấy mà " đôi mắt Xuân Đức ánh lên ánh sáng xanh lam chiếu thẳng vào mắt cô gái trước mắt, sau vài khắc đồng hồ thì Xuân Đức ôm bụng cười to, bò lăn ra đất mà cười.

Còn Lăng Thanh Trúc thì lại một lần nữa ngây người, nàng bị người suu hồn, kiểm tra lại thần hồn xem coi có di chứng gì không nhưng ngạc nhiên là không có ảnh hưởng gì tới thần hồn cả, thoát khỏi nỗi lo nàng lập tức xù lông lên, nhim chăm chăm vào Xuân Đức, rất muốn giết người trước mắt để diệt khẩu.

Ngồi dậy phủi bụi quần áo, Xuân Đức vỗ vai cô nàng nói:

" Ta không ngờ ngươi lại là người như vậy, đến năm mươi tuổi còn đái dầm, cả tuần không tắm, cả tháng không thay đồ, lại còn muốn có một lang quân soái ca, mạnh mẽ..... a ha ha ha ha ha. không ngờ, thật không ngờ.

Lăng Thanh Trúc vừa tức vừa giận, khuôn mặt thì cau có, nhìn như muốn ăn thịt Xuân Đức, nhưng nàng cũng rất biết thân biết phận mặc dù tức giận nhưng vẫn nhẫn nhịn, đánh không lại thì biết làm sao bây giờ.... chỉ nguyên rủa Xuân Đức mà thôi.

Xuân Đức lôi kéo Thanh Trúc nói " nha đầu thấy ngươi cũng thú vị ra phết, cái quái gì mà là thần cách, kiểu cách gì đó, ta giúp ngươi đi lấy, cái này cũng coi như nợ ta, sau này nếu có dịp tới nơi ngươi đang sống nhớ báo kê ta đó"

Thanh Trúc không biết đã tức giận và bị ngốc ra bao nhiêu lần, người trước mắt này quả là thay đổi hơn cả thời tiết, trong một khoảng ngắn thời gian mà nàng đã thấy được vài bộ mặt của hắn, nàng mặc kệ hắn lôi kéo mà đi theo hắn.

Vào trong đi một lúc thì Xuân Đức dừng lại có chút ngại ngần đạo " nói thật cái cỗ mộ này nhiều đường đi quá, bây giờ người thích đi đường nào đây, tùy người chọn đây"

Nhìn người trước mắt, sau một khoảng thời gian nàng cũng đã có chút thích ứng rồi nên biết cái tên này là không biết đường đi lại còn mang nàng đi vòng vòng này giờ đây mà, bây giờ mới chịu thú nhận. Nàng nói:

" vậy ta chọn đường này, chúng ta cùng vào đi thôi" nàng chỉ vào cánh cổng số 9 nói đến khu trung tâm.

Xuân Đức như vị anh hùng bước ra trước nói " đi thôi, chuyện nhỏ như con thỏ, thích thì chịu, đường nào cũng ô sờ kê" vừa nói hấn vừa đi vào trong, vậy là 2 người dọc theo con đường mà đi, đi trên đường cũng gặp một vài kẻ đi chậm, do con đường này rất nhỏ chỉ có thể 1 người đi nên gặp ai chặn đường 2 người Xuân Đức đều đánh gục rồi bước qua thân thể bọn họ, trong đó cũng không thiếu người của đại thế lực

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Thần Cách

Theo một đường trà đạ người đi trước và cơ quan thì 2 người đã thành công đứng trước một lãg mộ nhỏ hơn. Trong khi hai người đang chưa biết phải làm gì tiếp theo thì có một hư ảnh hiện ra và nói:

" Chúc mừng hai người các người thành công thông qua khảo hạch của ta, vật phẩm ở trong hộp là thứ các ngươi cần "

Cầm cái hộp ngọc bên trong ngôi cổ mộ nhỏ ném qua cho Thanh Trúc hấn nói " dùng ngay và luôn đi, cái này cũng chỉ nâng lên tâm cảnh chả có mẹ gì đáng tiền "

Thanh Trúc lần đầu tiên thấy có người không cần thần cách, nàng rất ngạc nhiên, nhưng bảo vật nơi tay nàng cũng không do dự mà lấy ra một viên có ánh sáng chói mắt từ trong hộp mà đặt trong lòng bàn tay từ từ hấp thụ

Thời gian đang chậm chạp đi qua, đang lúc Xuân Đức chán gần chết nhắm mắt nằm ngủ thì nghe được tiếng hét thảm của Thanh Trúc, mở mắt ra thì thấy một đoàn khói đen bao trùm lấy cô ả, từ bên trong phát ra tiếng cười sặc sụa.

" Ha ha từ bỏ chống cự đi, thân xác này ta định rồi, một tiểu tiểu tạo hóa cảnh mà thôi, chống cự là vô ích ha ha"

Trên trán Thanh Trúc từng giọt mồ hôi tuôn ra, khuôn mặt thì tái đi vì đau đớn, nàng không mở miệng thêm được nữa, tiếng hét vừa rồi là nàng đã

cô hết sức, chỉ mong người đi cùng nàng có thể cứu nàng, còn bây giờ nàng chỉ cố thủ tâm thần mà thôi.

Nghe được kịch bản hay đọc, Xuân Đức khá là ngạc nhiên đấy, đã bảo mà làm đéo gì có cái gọi là truyền thừa hay kỳ ngộ, toàn là bầy rập mà thôi không đoạt xá thì cũng là lừa người. Thấy cái giọng điệu cười khả ố, giống như đang tự sướng nói nó là " Thiên hạ này là của bố mày ". Một sợi móc xích màu bích lục xuyên thẳng qua cái linh hồn đang cười hô hố kia.

Giọng cười khả ố lập tức im bật thay vào đó là tiếng hét thảm thiết, những tiếng rú kinh thiên. Mất đi sự tra tấn của tàn hồn bất hủ cảnh, Thanh Trúc nằm nhoài trên mặt đất không có hình tượng gì cả, nàng thờ hồng học như milu dưới trời nắng.

Một lúc lâu sau thì Thanh Trúc mới có thể đứng dậy được, nhìn về phía có thể nói là ân nhân cứu nàng, nàng đang định nói lời cảm tạ thì thấy Xuân Đức dùng lưỡi liếm tàn hồn Bất Hủ Cảnh kia một cái thì trên tàn hồn đã thiếu một cánh tay, sau vài lần vậy thì chỉ còn duy nhất một cái đầu lâu đang hét thảm thiết, nàng nhìn thấy Xuân Đức cười tàn nhẫn há to miệng cắn một cái cả cái đầu lâu cũng biến mất, không gian bên trong nơi này cũng tĩnh lặng như chốn không người.

Cho Dây Chuyện Sinh Mệnh hấp thụ xong cái tàn hồn cao cấp kia, Xuân Đức thỏa mãn nhìn xem Thanh Trúc như thế nào, dù sao thì hẳn nhận định cô nhóc này rất thú vị, đang còn ngây thơ lắm, có lẽ chơi sẽ vui. nên quan tâm một chút cũng là điều tất yếu.

Khi hẳn thấy nàng thì, cô nàng đang trợn tròn xoe mắt mà nhìn hẳn, Xuân Đức đưa tay lắc qua lắc lại trước mắt cô nàng xem cô nàng có bị sao không? thấy cô nhóc không phản ứng gì hẳn đang nghĩ có hay không nhóc ta, bị tàn hồn ăn hết linh hồn bây giờ bị si đên đên rồi không thì thấy cô nhóc giật thót nhảy ra thật xa làm thế phòng thủ.

Xuân Đức buồn bực, con nhóc này bị nảo thật rồi, hấn bắt lực nói " Người bị sao thế, thần kinh có vấn đề chỗ nào? có cần ta khám cho không?"

Theo bản năng Thanh Trúc lắc đầu rồi lại gật đầu rồi lại lắc đầu, y con lật đật vậy, nhìn đến là tức cười, nàng rất e ngại nói " người sẽ không phải là nạ quỷ chứ, sẽ không ăn linh hồn ta phải không, ta với người là bạn mà, với linh hồn ta còn nhỏ lắm ăn không ngon đâu, người mà ăn ta, sự phụ ta sẽ không tha cho người"

Tính cách con nít của Thanh Trúc đã bị bộc lộ hết trong lúc sợ hãi, Xuân Đức giờ thì biết con bé này đang sợ cái gì rồi, thế mà làm hấn nghĩ con nhóc bị nảo rồi, tiến lại gần ôm vai cô nhóc nói " kaka ta đáng sợ thế sao? yên tâm đi ta không ăn người đâu, đôi khi cắn vài miếng là được, chỉ cần người ngoan thì sẽ không sao "

Thanh Trúc gật như con robot, đầu còn đáng vẻ như lúc mới đầu, bây giờ cô nhóc chính là một con ngốc hàng chính hiệu. Đang lúc 2 người đang thiết kế một tình bạn bè mới thì Kiều Thiên Phong cầm đầu đám đầu trâu mặt chó bước vào.

Kiều Thiên Phong tươi cười như hoa cúc lợn lên tiếng nói với Thanh Trúc còn Xuân Đức đứng bên cạnh thì bị động bỏ qua

" Không ngờ cơ duyên lớn nhất đã được Lãng tiên tử nhận được, xin chúc mừng tiên tử đã được...."

Tên này còn chưa xong mấy thẳng từ vài thế lực khác nhau nhảy ra chỉ thẳng mặt Xuân Đức chửi lớn

" Mẹ kiếp, tên chết bầm, không ngờ lại gặp nơi đây, dám hành hung người của chúng ta người chán sống sao?"

" Mau dập đầu xin lỗi,nể người là người đi theo Thanh Trúc tiên tử bọn ta có thể tha cho người một mạng"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Muốn Tán Gái Phải Qua Cửa Anh

Nhìn thấy một đám hồ báo cáo chồn nhảy ra cắn vồn, hấn thấy mấy thằng này lạ lạ chả biết là từ khi nào hấn lại gây với mấy con gà công nghiệp này, hấn rất vô tội nói " ta với các người có thù oán sao? ta với tiểu Trúc đi cùng nhau suốt đã gặp các người bao giờ đâu, làm sao có thể đả thương các người được chứ?"

Thanh Trúc bên cạnh cũng gật đầu phụ họa theo, nàng còn nói thêm " hai người chúng ta luôn cùng nhau chưa từng gặp qua các người à "

Kiều Thiên Phong nhận thấy có điều gì không đúng ở đây, lại làm ra vẻ người lịch sự tên này chấp tay nói " Xin hỏi các hạ là người nào?"

Xuân Đức thấy vậy lập tức quàng vai Thanh Trúc tự mãn nói " Hè, giờ các người mới chịu hỏi, cho các người biết cũng không sao, nói cho các người là đại ca của nàng, tuy không cùng phụ thân nhưng cùng một ông nội, các người muốn kết với nàng làm đạo lữ đầu tiên là qua cửa của ta đã "

Thanh Trúc bên cạnh thì tròn trắng mắt kinh hãi, cái tên này lại làm đại ca của nàng khi nào à, còn cái gì ai muốn làm đạo lữ của nàng cần qua kiểm duyệt của người này cơ chứ, thật đúng là không biết liêm sỉ, người đâu mà kì quặc.

Mọi người thấy hai người tình cảm thắm thiết vậy thì tin gần như là hai người thật là có quan hệ rất quen thuộc gì đó, Kiều Thiên Phong lại cười vui vẻ làm quen nói " Không ngờ là đại ca của Lăng tiên tử thất lễ, không biết phong danh của huynh đài là?"

" Ta cũng họ Lãng tên Hư Trúc, các người có thể gọi là Lãng đại ca như tiểu Trúc này, hoặc gọi thẳng tên cũng được" Xuân Đức chém gió nói.

Lập tức có mấy thằng mê gái gọi đại ca ngọt như đường, còn cái gì là quà gặp mặt, nhưng Xuân Đức không thu món nào, tội gì á, tí nữa mọi thứ đều là của hắn, nhận làm gì cho mất mặt cơ chứ, sau khi chém gió đôi lời thì từ là kẻ thù hận thấu xương bây giờ đã là huynh đệ tốt rồi.

" Thôi chúng ta ra ngoài thôi, trong này cũng không còn cái gì nữa cả, mau chóng ra ngoài gặp tiền bối để bẩm báo kết quả thôi, xem như qua cửa khảo nghiệm " một tên cầm cái quai màu tím, ái ái lên tiếng.

Cũng không còn thù oán gì nên mọi người đều rất vui vẻ khoe khoang những thứ mình chiếm được, tuy đại thế lực số người ít nhất nhưng chỗ bọn họ chiếm được là nhiều nhất, còn các người khác thì chắc chỉ có chút cặn mà thôi. Nghe tên ái ái kia nói mọi người quay đầu nhìn mấy người dẫn đầu xin ý kiến.

Mấy tên dẫn đầu đoàn cũng gật gật đầu, thế là lại từng người một thông qua. Cái hành lang nhỏ hẹp kia ra ngoài, vừa ra ngoài thì một cảnh tượng làm mọi người tí nữa là liệt dương luôn. Hàng hà vô số người bị từng sợi xích xuyên qua thân thể, tuy không chết nhưng máu của bọn họ đang bị rút đi từng ít một, máu chảy theo sợi xích quay về một tấm bia to lớn nhìn kinh dị tới cực điểm.

" Cần thận, lùi lại mau " Trong khi đám người này còn ngẩn ngơ thì hàng loạt sợi xích đã phóng tới tốc độ cực kì nhanh, nhanh tới mức không ai kiểm chống trả, Xuân Đức cũng bị xuyên lên, nhưng cái này là hắn giả vờ cho vui thôi. Trong lúc mọi người đang bàng hoàng thì Xuân Đức lén lút tung ra một con vong linh nữ tu. Việc làm của hắn chỉ có Thanh Trúc luôn chú ý hắn nhất cử nhất động là biết được, nàng nhìn hắn với ánh mắt đầy sự tức giận.

Minh là một thiếu nữ xinh đẹp như vậy được bao nhiêu người theo đuổi, kính ngưỡng mà tên này nữ dùng một sợi xích xuyên nòng như thịt nướng vậy, thật vô lương tâm hết sức. Xuân Đức nhìn thấy con nhóc vẻ mặt đầy bất thiện thì hẳn nữ một nụ cười xin lỗi, thế mà con nhóc này lại quay mặt đi làm bộ tức giận. Chẳng thèm quan tâm tới con nhóc hẳn chuyên tâm làm chuyện của mình.

Hạ lệnh cho con vong linh nữ tu, con vong linh lập tức xuất hiện trước mặt mọi người, dùng một giọng ngọt ngào nói kèm theo nụ cười như ma quỷ " Chào mọi người, rất vui được làm quen, lần đầu được gặp mặt chẳng có gì hơn là xin tí huyết làm quà, hi hi, còn bây giờ thì giao tất cả bảo vật đây, không chừa một món, nếu giấu giếm điếm thì... hi..hi...sẽ không vui đâu " con vong linh vừa nói thì Xuân Đức cũng điều khiển cho mấy sợi xích hấp huyết nhanh lên kinh hồn, có mấy người tu vi thấp trực tiếp thành da bọc thây.

Để thêm phần hoàn hảo, Xuân Đức móc ra 2 bộ thánh khí cấp cao nói lớn:

" Đây là thánh khí của ta và muội muội, làm ơn tha cho bọn ta đi "

Mọi người thấy Xuân Đức mới vậy đã đầu hàng thì có người khinh bỉ, có người thì coi trong Xuân Đức hơn một phần, ở thế yếu chỉ có thể luôn cuối mà thôi, biết thời thế mới là anh hùng, không còn mạng thì tài vật để làm áo mới cho kẻ khác sao!!! không nhìn thấy mấy bộ thây khô kia sao.

Có người dẫn đầu, rất nhanh mọi người đều giao nộp tất cả, dù sao mạng nhỏ quan trọng hơn nhiều, tuy rất không đành lòng nhưng biết làm sao được cơ chứ.

(T/G Có bạn nào hảo tâm đóng góp cho mình mấy cái " Tên" tên của các you cũng được, chứ mình suy nghĩ đặt tên nhân vật mà mệt. giờ mới

thầy muốn có một cái tên đẹp và có ý nghĩa thật khó)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Mấy Lão Dụt Xuất Hiện

Đánh cướp chỉ bắt đầu không biết từ khi nào, nhưng việc rút lui thì mọi người ai cũng thấy, tất cả bảo vật khi được mọi người lấy ra đặt trước mắt thì đồng loạt biến mất, cả cái Huyết Bia khổng lồ và cả cô gái như thiên sứ và ác ma kia nữa, mọi thứ như chưa từng xuất hiện, không một vết tích cứ như vậy tan biến vào hư không.

Do mất đi tinh huyết quá nhiều mà đa số mọi người chỉ có thể ngồi không thể đứng dậy được, Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì mỉm cười vui vẻ, cảm giác làm kẻ chủ mưu thế này rất thú vị. Bỗng nhiên hắn cảm nhận được ánh mắt nào đó chú ý hắn, nhìn về phía thiên khung xuyên qua hàng vạn dặm hắn thấy mấy lão già đang dùng một loại dụng cụ gì đó quan sát nơi đây. Trong đó cũng có người quen mà hắn biết là tên lão già khi hắn vừa tới nơi này.

Nở một nụ cười bí hiểm, hắn quay lại phía sau ra vẻ không có chuyện gì nói Thanh Trúc:

" Không cần đau lòng, xem như là của đi thay người đi, về tông môn lại xin một bộ là, muội muội người đừng quá thương tâm như vậy"

Thanh Trúc trắng mắt nhìn hắn, đúng là vô liêm sỉ không có biên giới, đã ăn cướp còn ra vẻ đáng thương, nhưng nàng cũng không nói sao cả, dù sao người bị cướp không phải là nàng, ai bị người đó ráng mà chịu. Nàng gật gật đầu rồi dưới con mắt mọi người rời đi nơi này.

Đương nhiên Xuân Đức cũng đi theo luôn rồi, chẳng còn gì có thể kiểm soát được cả mà, ở lại đây nhìn làm gì cho mệt. Thấy Lăng Thanh Trúc đi như gặp dụt hẳn kì quái hỏi " Nhóc, người chạy cái gì à, có ai làm gì người đâu cơ chứ, hay người lâu ngày quá không tắm bị gì rồi cần xử lý gấp hả " .

Lại nghe những lời chọc tức của Xuân Đức, Thanh Trúc hết như quả bóng sắp nổ, tức giận nói " Ta phải cách xa người một chút nếu không sẽ bị tức giận mà chết, hừ hừ, người theo ta làm gì cơ chứ?" .

" Thì theo nhóc đi đây đi đó thôi, lần đầu vào nơi này không quen, nhìn nhóc có vẻ khá quen với nơi này sao nên ta theo? Xuân Đức thản nhiên nói.

Thanh Trúc ngạc nhiên nói " Lần đầu tiên vào sao? sao có thể như vậy được, còn tưởng người là ăn cướp chuyên nghiệp ở nơi đây cơ chứ, hừ hừ " .

" Này, này, đừng làm bẩn thanh danh của ta, người như ta chỉ là hay mượn đồ rồi quên trả lại thôi, ai lại làm chuyện có đức như vậy cơ chứ. Thôi không nói chuyện củ chuối đó nữa, bây giờ chúng ta đi đâu đây"

" Đương nhiên là đi về tông môn rồi, còn đi đâu được nữa, cái Chiến trường này rất nguy hiểm ta cũng không muốn mất cái mạng nhỏ ở đây á"

" Trong này có chỗ nào thú vị nữa không? chẳng lẽ to lớn như vậy địa phương lại không có gì cả sao?"

Thanh Trúc bỗng nhiên dừng lại nói " Có một nơi rất thú vị nhưng cũng rất nguy hiểm, liệu người có can đảm đi vào hay không?"

Một cái cốc lên đầu Thanh Trúc, Xuân Đức nói " còn non lắm nhóc, dùng phép khích tướng làm cái gì, thích thì ta đi, không thích thì ta không đi, cái mẹ gì mà can đảm nghĩa khí chỉ là thứ hư vô, còn mạng thì còn tất, mất mạng thì cái mẹ gì cũng mất, nên cứ đến đó xem thử nếu có nguy hiểm thì chuồn lẹ"

Ôm đầu, Thanh Trúc vẻ mặt đầy ủy khuất, nàng có biết kích tướng là cái gì đâu, tên này tự dung kiếm có đánh nàng, thật đáng ghét mà, luôn là hòn ngọc quý của mọi người lần đầu tiên nàng bị đối xử tệ bạc như vậy, nín tức giận nàng nói " hừ hừ, vậy thì theo ta, nơi chúng ta đến có tên là Ăn Thịt Người, bên trong bảo vật vô số, còn có tổ phù nữa, nhưng nguy hiểm cũng vậy vô vàn, vô tận, muôn hình vạn trạng khó mà lường được. Vạn người vào không được 1 người đi ra." nói xong nàng nhìn Xuân Đức đầy vẻ thách thức.

Cốp... lại một cái cốc lên đầu Thanh Trúc, Xuân Đức nói: " cái ánh mắt hình viên đạn đó là sao, thích thì nhích thôi, sao phải xoắn, đi, nhóc dẫn đường đi, xem bên trong có cái gì nào "

Xoa xoa chỗ bị cốc, Thanh Trúc lầm bầm " Đến lúc vào rồi đừng có mà bỏ chạy đấy, không thì mất mặt đến nhà bà nội luôn"

Nháo ô long một chút hai người đi thẳng tới cái nơi gọi Thực Nhân Địa, đi trên đường Xuân Đức luôn cảm nhận có người theo dõi mình, đoán chắc lại là mấy lão bắt tử kia thôi nên hấn cũng bỏ qua luôn

....

.....

....

Khi hai người đến nơi thì không ngờ ở nơi này cũng đã có không ít người. Xuân Đức lầm bầm " Á đù, lại gặp mấy con vịt nhiều màu sắc rồi, có duyên ghê" bọn phía trước không là ai khác là mấy thằng mới bị hấn cướp sạch.

Thấy có người lại tới, mấy thằng đầu trâu mặt ngựa quay lại xem, khi thấy là 2 người Lãng thanh Trúc và Xuân Đức lập tức có mấy thằng đã chạy lại

chào hỏi. Mặt cười như hoa cúc tên Kiều Thiên Phong lại là người nói trước
" Không ngờ lại gặp hai vị, đúng là hữu duyên, hai vị cũng định vào nơi
cấm địa này sao? có thể mọi người cùng vào cho an toàn "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Thủ Hộ Giả

" Được thế thì còn gì bằng, có Kiều Phong công tử anh kiệt đệ nhất thiên hạ bảo đảm còn sợ gì, 2 huynh muội chúng ta tài sơ học thiên xin nhờ cậy công tử " Xuân Đức nhân cơ hội tìm đũa dò đường luôn, đỡ mắt công tử mình tìm.

Thanh Trúc thì giữ im lặng, mặc kệ tên này thích làm gì thì làm, nàng không thèm quan tâm, hi hi ha ha một lúc thế là cả đám kéo nhau vào cái nơi dục bí này.

Đi vào bên trong đúng là như cái tên của nó, trên mặt đất xương ở khắp nơi, thì cốt nhân loại chiếm đa số, vô số loại thực vật hấp huyết, ăn thịt, các loại độc vật, dị hình, quái thú khắp nơi. Quan trọng nhất là ở đây có vô vàn linh hồn không tiêu tan, ác niệm hóa thành muôn hình vạn trạng, cắn nuốt mọi thứ đi vào.

Trong cái không gian này được cái bảo vật đầy đất, linh bảo đi một đoạn sẽ gặp được, nhưng nắp bên cạnh những pháp bảo này là đủ loại quái vật, mà một khi kinh động bọn nó thì cả đàn cả lũ lao ra vương vùi vô cùng.

Kiều Thiên Phong nói " Theo một thông tin ta biết được nơi này có chôn một kho báu to lớn, rất có thể là thần khí, nhưng quái vật thủ hộ là một con huyết long có tu vi rất cao. Do sự hạn chế nơi này nên dưới Sinh Tử Cảnh mới có thể đi vào nên tông môn, gia tộc chúng ta không phải các đại cao thủ tới, mà việc này đã bị bỏ qua. Lần này chúng ta đã vào thì tiện thể xem xét thế nào? có thật là có kho báu không?"

Một tên khác lên tiếng tiếp lời " nếu vậy thì rất nguy hiểm, lỡ may con Huyét Long kia tu vi siêu cường thì phải làm sao?"

Kiều Thiên Phong xoa tay đạo " Người ta nói cầu phú quý trong nguy hiểm, nên nguy hiểm là không thể tránh khỏi, chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút là được, sẽ không có vấn đề quá lớn xảy ra. Nơi này tên Tạo Hóa Cảnh thì không thể đi vào thì chắc con Huyét Long kia cũng không cường đi nơi nào"

" Ấy.... trên Tạo Hóa Cảnh là không thể vào sao? sao ta vẫn đi vào được đây thôi, mà cũng không cảm thấy sao cả " Xuân Đức lầm bầm. Hắn quay sang nói nhỏ với Thanh Trúc " có việc tốt thế sao ngươi không nói cho ta biết? nếu biết sớm có kho báu ta đã có chuẩn bị trước".

" Ngươi có hỏi ta đâu, hừ hừ, đồ tham lam "

" Đây nhóc, ngươi lại bị chập dây thần kinh nào rồi sao? chuẩn bị là cho sự an toàn của chúng ta, nếu ngươi chết thì ta cũng thấy vô cùng đau buồn đấy" hắn vừa nói vừa cảm khái.

" Miệng đen như mỡ ngươi không nói lời xúi quẩy thì không được sao? hừ hừ, ta mới không cần ngươi đau buồn đây này " .

Vỗ vỗ vai Thanh Trúc như hai thằng con trai, Xuân Đức cười nói " Nói thật nè, làm tu sĩ chết nay mai ai mà biết được, có cái gì chưa thử thì phải thử đi, giống như ngươi chưa có đạo lữ nên tìm một người ngay đi thôi, không tới khi chết thì trên đời lại có thêm một con ma còn trinh, hắc hắc."

Thanh Trúc lập tức xù lông, hét lớn " tên chết tiệt nhà người, cả nhà người mới cần đạo lữ, ngươi đến chết vẫn còn trinh, ngươi đừng né " vừa nói nàng liên tục vung kiếm lên lừa Xuân Đức chạy tứ tung.

Mọi người thấy hai người thật thân thiết, còn có tên có tâm tư khác thì đã thấy ánh rạng đông rồi. Trong khi mọi người đang còn thư giãn thì một âm vang rung cả không gian vang lên

Gào....Gào.....Gào

Một con thú có toàn thân màu đỏ, đuôi có 9 con rắn ngoa ngậy. cái đầu thì dài cả mấy trăm mét, mắt thì cứ gọi là đếm không hết, trông dị tới cực điểm. Xung quanh thân thể nó là đoàn đoàn linh hồn màu xám, màu đỏ.

" Mọi người nhanh bày trận, bày trận nhanh "

Cả mấy chục người vây xung quanh con quái, đâm thanh kiếm xuống đất hét lớn

" Lên "

Từng thanh kiếm to lớn hiện ra, đâm xuyên con quái thú kia, từng tiếng hồng đình tai nhức óc vang lên, một điều khiến cho Xuân Đức cũng phải lưu ý là sinh mệnh con này siêu trâu, tự lành cũng nhanh đến mức người ta kinh hồn.

" Mọi người cố lên, sắp được rồi "

"Được rồi, thánh trận tan"

Uỳnh.....Uỳnh.....Uỳnh

Cái trận pháp kia sáng lên rồi nổ tan tành, sau khi cho bụi tán đi thì con vật kia cũng chưa chết hẳn, cả người tuy tả tơi như xơ mướp nhưng vẫn còn khè...khè được, đúng là trâu chó hiếm thấy. Dưới con mắt kính dị của mọi người, con quái thú kia hóa thành một đoàn sương khói rồi dần dần tan biến, rõ ràng là máu thịt mà bây giờ lại cứ như vậy biến mất

....

.....

....

Định thân lại thì sự chú ý lại dời lên cái chỗ mà con quái thú vừa chui ra

" Mọi người xuống phía dưới tìm kiếm xem có gì không? "

Mọi người đi xuống phía dưới thì đâu đâu cũng là bảo thạch phát sáng, nhìn mà hoa cả mắt, ai cũng tham lam mà nhìn chăm chăm các bảo thạch này.

" Wow.....Wow.. thánh đan. Tất cả là thánh đan, con thiên nguyên đan nữa, trời đất thật không thể tin được "

" Đây là cái gì, thánh khí, lại là thánh khí thất cấp, trời à.".

Trong khi mọi người đang trầm trồ thán phục và không ngừng tay thu bảo vật thì một cột thủ từ đâu vươn ra

Vút...Vút....Vút

mười mấy người không kịp phản ứng bị bóp thành sương máu ngay lập tức. Những người may mắn còn lại thì bay ra khỏi nơi này, một cách nhanh nhất có thể.

.....

Khi ra bên ngoài mọi người còn đang tính chạy chốn thì nghe tiếng la lớn" mọi người nhanh lên, lên trên này, chúng ta lập tức rời đi " Lăng Thiên Trúc lấy ra một cỡ nhỏ phi thuyền la lên với mọi người.

Khi mọi người đã gần như lên hết chỉ thiếu Xuân Đức một người, Thanh Trúc vẫn còn nhìn xuống phía dưới, mọi người không hiểu nàng còn đang chờ gì, nhưng cũng đành chờ cùng nàng.

Nhưng khi một bộ hài cốt từ dưới lòng đất bay ra thì mọi người đều cuống lên hét lớn

" Còn chờ gì nữa, nhanh lên, Cốt chủ đuổi theo chúng ta kìa "

" Nhưng hẳn còn chưa đi ra " Thanh Trúc áp úng nói

" Lúc này còn chờ gì nữa, người muốn chờ thì xuống dưới mà chờ đi" Kiều Thiên Phong cướp lấy điều khiển thạch từ trong tay Lăng Thanh Chúc và đẩy nàng ra ngoài chơi với Cốt chủ.

Người trong phi thuyền lập tức bất mãn, thấy vậy Kiều Thiên Phong xem thường nói " Hừ, nếu nàng ta muốn đợi thì cho nàng đợi đi, nàng thực lực rất mạnh có thể kéo dài thời gian một chút cho chúng ta, các người nếu ai muốn chết thì cùng với ả ta ra bên ngoài ta sẽ tự tay đưa kẻ đó ra ngoài".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Hóa Ra Là Người!!! Sao Người Không Đi Chết Đi

Thanh Trúc bị đẩy ra ngoài, cũng không có quá nhiều hoang mang, từ nhỏ nàng đã được dạy tình người ấm lạnh nhưng không ngờ sự việc này lại xảy ra đến với nàng nhanh như vậy. Kiểm chế sự phẫn nộ nàng lấy ra vũ khí, đề khí, nâng cao tinh khí thần, sinh tử trước mắt nàng không dám phân thân ra.

" Đến rồi " Thanh Trúc làm bầm, một kiếm súc lực đã lâu chém thẳng tới con cốt chủ.

Ầm....Ầm....Ầm

Những tiếng vang rung trời liên tiếp khuếch tán ra bốn phía làm không gian cũng chấn động mãnh liệt. Bụi bặm tán đi Thanh Trúc thấy con cốt chủ vẫn nguyên vẹn không một tổn hại dù chỉ một chút thì nàng không khỏi biến sắc, con cốt chủ này còn mạnh mẽ quá sức tưởng tượng của nàng.

Liều mạng, có chết cũng phải không có bộ xương này sống tốt.

"Nhất Kiếm Tịch Diệt " Thanh Trúc hét lớn, điên cuồng chém về cốt chủ

Như không để ý sự liều mạng của nàng, cốt chủ một vươn tay ra đập nhẹ một cái Thanh Trúc đã bị đập xuống đất tạo thành cái hố to.

Lau vết máu đứng dậy, cầm kiếm lao về phía cốt chủ như không muốn sống, nhưng cốt chủ cũng chỉ tùy tiện đập một tay thì nàng lại vào trong đất

mà nằm.

...

.....

....

Qua đi một lúc lâu chiến đấu, Thanh Trúc cả người không một chỗ lành lặn, nằm trong hố sâu, nàng thật sự rất mệt không có một chút sức chiến đấu, thấy cốt chủ bay lại gần nàng, nàng chua xót nhắm mắt lại đợi cái chết tới với mình.

Nhưng khi nàng đợi cái chết tới thì mãi mà không thấy, khi nàng mở mắt thì thấy cốt chủ đang ngồi xổm bên cạnh nàng, thọt thọt vào má của nàng.... Nàng mở thật to đôi mắt ra mà nhìn.

Thấy cô nhóc mở mắt Xuân Đức trong bộ xương phát ra tiếng cười nói

" Hú hồn cứ tưởng nhóc nhà người đi rồi, may quá mà, không ngờ nhóc yếu vậy, ăn vài đập thì nằm luôn"

Nghe giọng nói quen thuộc từ trong bộ xương kia phát ra, lúc đầu là nàng ngỡ ngơ, sau đó là vui mừng, cuối cùng là tức không chỗ phát tiết, không biết làm sao nàng khóc Oa....Oa

" Tên khốn, tên chết tiệt, hóa ra là ngươi, sao ngươi lại đánh ta như vậy chứ, đã vậy uống công ta lo lắng cho ngươi bị làm sao, còn bị mọi người vứt bỏ. Oa....Oa...Oa"

" Nào, nào, đau chút thôi mà, dù sao là ngươi đau không phải ta đau kêu cái gì mà ghê thế, uống chút nước này vào rất nhanh ngươi sẽ hồi phục như

bình thường" Xuân Đức lấy ra một lọ lớn sinh mệnh chi tuyền đổ vào trong miệng Thanh Trúc

Thấy tên này không những không biết hối lỗi còn dám chê bai nàng, đang định chửi tên này thêm chút nữa ai ngờ bị hấn đổ thứ nước gì vào miệng khiến nàng bị sặc gần chết.

Khụ khụ.....Khụ khụ. khụ khụ

" Cái tên khốn khiếp nhà ngươi làm gì thế? không biết là ta bị thương rất nặng...." chưa nói xong thì nàng thấy trên cơ thể các vết thương khép lại với tốc độ nhanh kinh người, máu tươi trên người cũng bị hấp ngược vào trong, không qua mấy hơi thở nàng đã như lúc ban đầu chỉ có quần áo là rách nát mà thôi.

" Ngươi cho ta uống cái gì vậy? sao hiệu quả trị liệu lại nhanh như thế?" Thanh Trúc không thể tin được mà hỏi Xuân Đức.

" Thấy ta lợi hại chưa, mấy cái vết thương này chỉ là muối với ta mà thôi, Thánh Thủy của Điện ta đây, báu vật này không phải ai cũng có đâu, cho ngươi một lọ này nhớ hết giận nhé " Xuân Đức vào vai thúc thúc xấu xa dụ bảo bảo nói.

Thanh Trúc gật gật đầu " Cho ta một lọ rồi ta hết giận"

Lấy đại một chút nước trong cái hồ sinh mệnh đựng vào trong cái lọ ngọc xinh đẹp đưa cho Thanh Trúc, xoa xoa cái đầu nhỏ của nàng hấn nói " Đúng là con gái dễ dụ thấy sợ hì hì"

Không để ý tới cử chỉ của Xuân Đức, Thanh Trúc ngửi ngửi thứ nước đựng trong lọ, một mùi hương núi rừng thoang thoang làm tâm hồn cũng tốt hơn vài phần. Đậy nắp lại cất đi nàng nói " Quay đầu đi chỗ khác, ta thay quần áo, cảm xem lên"

" Ok baby, hãy tin vào nhân phẩm của ta" xuân đức cũng quay đầu qua một bên khác. Thấy vậy Thanh Trúc thoát đi bộ đồ như rẽ rách của mình và lấy ra một cánh mới....

Xuân Đức đúng là quay đầu thật, nhưng thần thức thì để làm mẹ gì cơ chứ, nhìn một chút cũng không có sao, ần nấp thần thức hẳn quan sát cơ thể Thanh Trúc, công nhận con nhóc này được, mặt thiên sứ, da trắng thịt mềm, có mỗi tội cái ngực thì như mặt hình phẳng LCD. Chẳng có gì, nơi đó chỉ mới hơi nhô lên một chút..

Nhìn đi nhìn lại vài lần thì hẳn cũng đã chán nên không xem nữa, hẳn rất muốn nói là " Này nhóc nếu người gả đi vậy chắc phu quân của nhóc phải cho con bú rồi". Hẳn biết nếu hẳn nói ra thì có khi con nhóc này lại nổi cơn tam bành luôn mà liều mạng với hẳn cũng nên.

" Xong rồi, người quay lại đi " giọng nói thanh mảnh không mang theo mị âm như lúc ban đầu của Thanh Trúc vang lên.

Xuân Đức quay lại nhìn nàng một chút nói " Xinh đẹp lắm nhóc, đúng là có tiềm chất mỹ nữ đó "

Thanh Trúc cũng có chút vui vẻ, nhưng phần nhiều là không tin tên này nói, nàng chột nhớ cái gì nàng hỏi

" Đúng rồi á, người tên là gì à, mà đừng suốt ngày gọi ta là cô nhóc, ta tên Lăng Thanh Trúc"

" Ồ quên chưa giới thiệu, ta hem, tên Xuân Đức là một điện chủ của một thế lực nhỏ, khi nào rảnh ta đem người tới chỗ ta đi chơi"

" Thế lực nhỏ sao, vậy thế lực người tên là gì vậy? mà nữa có phải người giả làm cốt thú thủ hộ để dọa mọi người chiếm bảo vật phải không?... ta

biết ngày mà ngươi là kẻ tham lam. vô cùng tham lam" nàng tự biên tự diễn luôn.

" Đừng có mà áp đặt ác ý thế chứ, cốt thú thủ hộ là có thật mà, cái bộ xương này là của nó á, ở dưới cái mộ thất kia ta tiện tay giết luôn, rồi chọt nghĩ ra một kế nhỏ dọa mọi người vui vẻ một hồi thôi, ai ngờ các ngươi nhát thế, chạy cả. Mất vui à, còn thế lực của ta sao, tên rất oai nhé Ác Ma Điện"

" Nghe là biết không phải là thế lực gì tốt đẹp rồi, giống hệt ngươi vậy. Bây giờ mọi người đã đi rồi chúng ta xuống phía dưới tìm kiếm bảo vật đi "

Xuân Đức xòe hai bàn tay bắt đắc dĩ nói " tìm lâu quá nên ta thu luôn cả cái địa cung đó rồi" nên ngươi thích thì cứ vào tìm, ta không theo đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Đi Săn Bảo

" Người toàn nói dối không à, làm sao có thể lấy cả địa cung to lớn như vậy được chứ, ta không tin" Thanh Trúc không tin Xuân Đức nói, nàng lại đi xuống phía dưới không quên kéo theo Xuân Đức mặc dù tên này rất không tình nguyện đi theo, nhưng khi nàng xuống phía dưới rồi thì nàng cứng đờ như cây cơ luôn.

Dưới này đâu còn một chút gì là có dấu tích bảo vật mà là một cái hang động dưới lòng đất rộng lớn vô cùng, bên trong chỉ có mặt đất và mặt đất, đôi khi có vài con sinh vật nhỏ chui ra chui vào mà thôi.

"Người thật sự lấy đi hết rồi, sao lại vậy được, bảo vật của ta à " Thanh Trúc như con chơi chơi chạy khắp nơi.

Xuân Đức cảm khái nói " Thôi thì bảo vật ta cầm giúp người cho, đừng lo lắng ta hứa sẽ bảo quản tốt mà"

Thanh Trúc trắng mắt nhìn hắn có chút sinh khí nói " một tòa địa cung lớn như vậy mà người không cho ta một chút nào sao, keo kiệt quá đi. Như vậy mà người không cảm thấy thất đức sao?"

" Thôi được rồi, người cũng không phải dạng vừa đâu, đây... đây, này là 2 bình thánh thủy cho người, còn bảo vật là ta chiếm được đó là bản lĩnh của ta nha, người không phục thì có thể chạy lại cắn ta nha" hắn lấy 2 bình sinh mệnh thánh thủy cho Thanh Trúc.

Thấy tên ăn ra đình ị ra sất này lại lấy ra hai bình nước quý quá thì nàng lập tức nhận lấy, kềm hàng và cất ngay, không khéo tên này thấy tiếc lại đòi lại cũng nên. Biết có đòi thế nào tên này cũng sẽ không cho nàng dù chỉ một chút nên nàng đi ra ngoài.

Ra bên ngoài nhìn một chút nàng hỏi " Chúng ta bây giờ đi đâu đây"

" Ừ thì chúng ta đi lang thang, đi loanh quanh thôi, cứ đi đi, chứ biết đi đâu được mà nhóc hỏi ta cơ chứ, nếu nhóc sợ thì quay ra thôi, không lại mất công thay quần"

" Ai...Ai sợ chứ, hừ hừ, Vậy thì cứ theo phía Nam mà đi"

Vậy là hai người cứ như vậy đi về phía nam

....

.....

....

Trong khi Xuân Đức đang vui vẻ ở bên ngoài thì bọn người Thiên Tuyệt ở trong không gian vong linh đang run như cây sậy.

"Thiên Tuyệt tỷ tỷ, nơi này là đâu à, ta sợ quá hu hu hu hu" nhóm người Bách Hoa Học Viện khóc đến thương tâm. Do là lúc thu cả cái địa cung vào, Xuân Đức tiện tay thu vào nên không xác định vị trí gì cả, ném thẳng cả cái địa cung to lớn vào khoảng ngoại vi ai dè do sự vô ý đó những mảnh vỡ từ địa cung đâm thủng phá hư vài con vong linh, trong đó có con đang trở mọi người.

Bị động tĩnh lớn như vậy nên mọi người đang tu luyện cũng phải dừng lại, dưới sự bàng hoàng mọi người vượt qua tấm ngăn cách của con vong

linh và đi ra ngoài, vừa ra bên ngoài thì mọi người đã bị choáng với tình cảnh bên trong vong linh không gian.

Máu, máu ở khắp mọi nơi, vong linh sinh vật thì cứ một đoàn lại một con, do thu cả cái địa cung nên yêu thú, ma thú, dị thú gì cũng có chúng thoát ra gặp ngay tử linh sinh vật nên trực tiếp lao vào xâu xé lẫn nhau, tuy chỉ có Nhật Nguyệt Cảnh nhưng ở trong không gian nào tử linh sinh vật mạnh mẽ vô cùng, đánh không chết, chạy cũng không được vì số lượng quá nhiều đâu đâu cũng có.

Thiên Tuyết rất bình tĩnh phân tích xung quanh, nhớ tới vài lần sư phụ nàng đã nói có một không gian đặc biệt, khi nào nàng muốn vào thì hẳn sẽ cho nàng tham quan một chút, Thiên Tuyết đạo

" Mọi người không cần lo lắng, đây là không gian của Điện Chủ, cũng là nơi ở của người, các người thấy cái đại thụ che trời kia không, nơi đó là chỗ mà 3 vị quân vương và điện chủ tu luyện, chúng ta cần đến nơi đó thì mọi thứ sẽ ổn"

" Bây giờ mọi người theo ta, do không gian này chỉ có điện chủ mới nắm quyền nên chúng ta thân thức ở đây bị giam cầm không thể vận dụng"

" Vâng, Thiên Tuyết đại nhân"

Vậy là mọi người né qua các khu vực đang có chiến đấu, đi thẳng về cái cây to lớn kia, nhìn thì như rất gần lúc nào cũng có thể tới nơi, nhưng mọi người đã đi rất lâu thì xung quanh vẫn chỉ là sương máu và vong linh sinh vật. Còn một điều làm chậm bước tiến mọi người đó là uy áp, một uy áp như có như không nhưng càng tiến lại gần phía cái cây to lớn kia thì uy áp càng mạnh.

Nhóm người của Bách Hoa Học Viện và Thiên Hải Tông thì đã nằm sấp trên mặt đất không thể đi được nữa. Thấy vậy Thiên Tuyết ra hiệu cho mọi người dừng lại rồi đạo " Chúng ta nghỉ ngơi một chút, lấy sức mới có thể tiếp tục tiến lên"

...

.....

...

Xuân Đức thì không biết được chuyện đó rồi vì hắn không mấy khi quan tâm cái không gian của mình, bây giờ 2 người Xuân Đức đang chuyển từ đi săn bảo vật đi sang đi săn linh hồn, dưới cương bức lợi dụ thì Thanh Trúc đã bị Xuân Đức biến thành con mồi câu linh hồn.

Cho nàng chạy một vài vòng thì khi nàng trở về phía sau là một đoàn mây màu xám kéo thật dài đuổi theo, đám mây này là linh hồn ngưng kết mà thành, cứ phải gọi là hằng hà vô số.

" Nhanh, nhanh cứu ta, có linh hồn của đại năng cảnh giới cao đang theo ta"

Xuân Đức còn chưa bố trí hoàn tất, làm nhiều quen tay nhưng cũng phải mất khá khá thời gian, hắn bình thần không nhìn vào Thanh Trúc mà lên tiếng " chạy vào trong nhanh đại trận lên, không nhanh thì ngươi chỉ còn xương với da mọc đầy"

Khi cả Thanh Trúc và vô biên linh hồn vào trong đại trận thì cả đại trận sáng lên, 12 tấm bia đá khổng lồ tạo thành một kết giới khổng lồ bao vây lấy đám linh hồn không cho chúng đào tẩu, cùng lúc đó từ những bia đá kia tuôn ra vô số móc xích kéo linh hồn vào trong.....

Tuy đã làm vài chục lần nhưng lần nào khi trở về Thanh Trúc cũng như con cún nằm ở dưới đất mà thở. Nàng có chút hối hận vì quyết định nghe lời dụ dỗ của tên vô lương tâm kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Không Gian Vỡ Nát

Nhìn thấy số lượng linh hồn nhiều tới mức mà cái thần khí của hắn cắn nuốt không kịp nữa, hắn cười không ngậm lại được miệng. Lại lấy một bình sinh mệnh thánh thủy ném cho Thanh Trúc đây là hai người thỏa hiệp với nhau, nàng giúp hắn như linh hồn còn hắn thì sau mỗi lần nàng làm xong nhiệm vụ hắn phải cho nàng một lọ sinh mệnh thánh thủy.

Trong lúc hai người đang tính làm thêm vài lần nữa thì âm thanh lão hệ vang lên trong đầu hắn

" Chạy lên, ta cảm nhận được không gian không ổn định, cái không gian này sắp sụp rồi, không được na di nếu không cái không gian này nát luôn đấy"

Xuân Đức đang vui vẻ nghe vậy thì sắc mặt khó coi, đang kiếm ăn lại bị phá đám, nản chí mà nản, không biết ăn ở làm sao mà cứ đang lúc tốt đẹp thì lại có việc không may xuất hiện.

Thanh Trúc thấy hắn mặt mày xám xịt ngạc nhiên nói " bị sao vậy? sao sắc mặt khó coi thế, có linh hồn nào lại đắc tội với ngươi sao?"

" Bị mẹ gì đâu nhóc, cái không gian mắc dịch này sắp sụp rồi, chạy lên thôi, má nó, đen ghê" không để cho Thanh Trúc phản ứng hắn ôm nàng như ôm bao cát rồi mở hết tốc lực mà chạy, vừa chạy thì nơi này không gian bắt đầu rung lắc, càng ngày càng mạnh, mặt đất thì nứt toác ra, vô số các thứ đồ vật kì lạ bay lên, trên đường chạy thoát thân Xuân Đức cũng không quên thu tất cả mọi thứ trong phạm vi có thể.

Còn Thanh Trúc Thì hét lên thê thảm, tốc độ quá nhanh khiến thi thoảng có đồ vật nhỏ gì đụng vào nàng cũng như cả mấy cục thiên thạch đập phải vậy, đau ngu người luôn.

Ầm....đùng....đùng

Ra khỏi cái nơi cấm khu này mới được mấy hơi thở thì cả cái không gian bên trong cũng nát bét, từng mảng không gian bị vỡ ra như thủy tinh rồi tan biến mất, không còn sót lại chút gì, dù chỉ là một chút cận bã. Dù sao cũng thoát một kiếp, hấn thở dài một hơi rồi thả ra Thanh Trúc đang bị hấn ôm như bao cát, khi hấn nhìn lại Thanh Trúc thì thấy cô nàng mặt mũi bầm dập hấn không khỏi ngạc nhiên, hấn đạo " Nhóc bị sao á? sao mặt mũi bị bầm đen thế này?"

Xoa xoa mấy chỗ bị đau, Thanh Trúc không thèm trả lời hấn, nàng giận rồi, tên này trên đường chạy chỉ gia trì bảo hộ lên mình hấn còn nàng thì hấn không quan tâm, thật tức chết đi mà. Mà điều làm nàng giận hơn là mỗi khi nàng tự mình gia trì phòng hộ thì ngay lập tức bị phá nát, đoán việc này đến 9 phần là tên đáng ghét trước mặt gây nên.

Thấy con nhóc lại phát cái gì thần kinh, hấn cũng không thèm để ý nàng, lấy ra một con vong linh rồi kéo Thanh Trúc vào bên trong, bỏ nàng ở một xó, hấn hạ lệnh cho con vong linh đi về phía Tây. còn hấn thì bận kiểm tra chiến lợi phẩm thu được lần này.

Nhìn cái Dây Chuyền Sinh Mệnh đang càng ngày càng sáng lên, hấn vui mừng không thôi, sau này kiếm được nhiều năng lượng thì cường hóa lên luôn. Quan sát thông tin cái dây chuyền.

  Dây Chuyền Sinh Mệnh (Max), không thể tiếp tục hấp thụ
cần được gia cường

Dây Chuyện Sinh Mệnh

Là sự kết tinh của thù hận, đau khổ, nước mắt và máu của hàng tỷ người bị chôn sống, mang lại sức mạnh và sinh mệnh hắc ám to lớn cho người dùng, nhưng đánh đổi lại là linh hồn bị ăn mòn bởi sự thối loạn.

+888 8888 Hp

+200% Hp

+30% Công kích

Bị Động: Hấp thu linh hồn kẻ xấu số đem lại sinh mệnh vĩnh viễn cho kẻ sở hữu, tùy thuộc vào độ mạnh yếu của linh hồn mà nguồn sinh mệnh đem lại cũng khác nhau.

+ 60.000.000 Hp(Max)

Chủ Động: Phóng thích ra năng lượng hắc ám thôn phệ kẻ địch, bản thân tăng 30% công kích 30% phòng, giảm 1% lý trí và 100.000Hp/s 10.000Mp/s.

Nhìn thấy thông tin hắc vô cùng mãn nguyện, đúng là tuyệt vời ông mặt trời mà, chung quy là ngon, tuy hấp thu đã Max trị số rồi nhưng linh hồn vẫn có thể dự trữ được trong không gian của nó, vừa có thể uản dưỡng ra khí linh mới, cũng là thức ăn dự trữ sau này.

Xem xét một lúc lâu sợi dây chuyện hắc mới chịu cất đi, Tiếp theo là đi ngủ một giấc rồi, mấy ngày nay lao lực quá phải ngủ cho đã, nằm luôn trên mặt xương con vong linh hắc đánh một giấc ngon lành.

Thanh Trúc thấy mình bị hắt hủi vậy thì đang nuôi lòng tiêu nhân trả thù, thấy tên xấu xa nằm lăn ra không biết là làm trò gì, nàng mon men lại

gần, thấy tên này vẫn không động đậy gì, nàng đá nhẹ hấn vài phát nhưng cũng không có phản ứng gì nàng quyết định ngồi xuống xem.

Nói thật là hai người cũng gặp nhau chưa lâu, thời gian cũng chỉ là vài ngày mà thôi, nhìn người đeo mặt nạ hoàng kim trước mắt nàng vô cùng tò mò, nàng tính lấy tay tháo cái mặt nạ ra, nhưng khi nàng vừa đụng vào thì cái đai lưng sáng lên tạo thành một cái lồng hắc ám bao phủ lấy Xuân Đức

"Á...Hự....Phụt"

phản lực quái dị tới nỗi Thanh Trúc bị va vào vách xương của con vong linh, tuy không mạnh nhưng lại khiến nàng bị thương không nhẹ

Ngồi dậy nàng lau vết máu khóe miệng nàng lập tức điều khí mà trị thương, trong lòng thì đang mắng Xuân Đức máu chó đầy đầu, sau này sinh con mọc đuôi, nàng quyết định khi nào có cơ hội thì phải cho tên này biết thế nào là lễ độ.

Cứ như vậy, một người chữa thương, một người nằm ngủ, không gian lại yên tĩnh như vốn có, chỉ có những ánh sáng yếu ớt từ những khúc xương bên trong con vong linh phát xạ mà ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Các Thế Lực Trong Viễn Cổ Chiến Trường

Sau khi ngủ như chết cả ngày Xuân Đức mơ mơ màng màng tỉnh lại, lúc hẳn tỉnh lại, vừa mở mắt ra thì đã thấy Thanh Trúc đang viết cái gì đó, tới gần Thanh Trúc hẳn ngồi xuống nói " Viết cái gì á? "

" Ghi lại hành trình mà ta từng đi trải qua, sau này làm kỉ niệm, khi trở lại tông môn đưa cho mọi người ta, nàng chắc chắn sẽ rất thích "

" Oh, còn có tông môn, chắc Lăng gia các người trong tông môn rất có quyền uy chứ? mà tông môn người tên là gì?"

Thanh Trúc vừa viết vừa nói " ừm, Tông môn ta tên Diệp Linh Tông, Gia tộc ta trong tông môn cũng rất có uy vọng, chỉ sau Thái Thượng trưởng Lão Diệp Linh mà thôi "

" Vậy tông môn nhóc ở đâu? có gần không? gần thì cho ta đến tham quan chút?"

Thanh Trúc ngừng viết lập tức cảnh giác đạo " không phải người có ý đồ gì xấu xa với tông môn của ta chứ, nói cho người biết cao thủ trong tông môn ta nhiều như mây, hừ hừ, nếu có gan dám loạn mà bị bắt thì lúc đó đừng gọi ta à, Tông môn ta ngay tại Bắc chiến trường này thôi"

" Đừng có mà hờ tì là nghi ngờ người xấu như vậy nhóc, vậy trong cái chiến trường này còn có thế lực lớn nào khác không?"

" Đương nhiên là có rồi, một cái là Thiên Thu Thánh Địa, cái khác là của Ma tộc tên là Hắc Vương Tông, mỗi phe chiếm cứ một phương, còn khu vực chúng ta đang đứng này là cấm khu, nơi đây thường có rất nhiều người từ các nơi khác tới đây để tử đấu nên rất nguy hiểm"

" Vậy á, nguy hiểm à, hay chúng ta về tông môn người chơi đi, ta cũng không thích nơi nguy hiểm"

Thanh Trúc trắng mắt xem thường, tên này thực lực rất mạnh nhưng luôn làm bộ sợ chết, vô cùng đáng khinh bỉ, nàng thản nhiên đạo " Cũng được thôi nhưng có việc khó là tông môn không cho người là vào, phải là đệ tử mới vào được, nên người phải qua sát hạch đã"

" Còn phải sát hạch, vậy người không thể đưa ta đi vào sao?"

" không được, tuy ta là đệ tử hạch tâm nhưng cũng không thể phá hư môn quy"

" Tên mặc dịch nào đặt ra cái môn quy đó, gọi hắn ra gặp ta, mẹ hắn có đi vào thôi cũng rắc rối vcl ra " Xuân Đức sẵn tay áo làm tư thái chuẩn bị đập thẳng đặt cái môn quy kia thành đầu heo.

Thanh Trúc nghe vậy thì lập tức lồng lên cào cấu Xuân Đức. Xuân Đức bị tập kích bất ngờ nên cái thắt lưng hấp huyết tự kích hoạt hộ chủ và không may cho cô nàng Thanh Trúc lại bị bay va vào vách. Xuân Đức cũng ngạc nhiên một chút sau đó hắn nhanh chân chạy lại chỗ cô nhóc đang nằm thẳng cẳng.

" Nghịch ngu chưa con, tự dừng lại chuộc lấy khổ, lần sau muốn đánh người nhớ xin phép à" nói thì nói thế thôi nhưng hắn vẫn dùng Huyết Ma trị liệu cho cô nhóc, không bao lâu thì cô nhóc lại như thường rồi.

Nhưng nàng nhìn về Xuân Đức có vẻ thận trọng, hai lần bị thương làm nàng có chút sợ, nàng hỏi dò " bảo vật gì mà đáng sợ như vậy, chỉ một chút lực phản chấn mà đã mạnh như vậy"

" Oh nhóc muốn xem à, đây cho xem này" hấn tiện tay cởi cái thắt lưng ra ném cho Thanh Trúc.

Thấy Xuân Đức tự dung cởi cái thắt lưng làm Thanh Trúc đánh cái rùng mình, nhưng khi nàng cầm cái thắt lưng mà Xuân Đức ném cho lập tức say mê mấy cái ý nghĩ vớ vẩn cũng biến mất. Cảm nhận được uy áp từ cái thắt lưng nàng có ngốc cũng biết đây là một bảo vật hiếm có.

Suyết xoa một hồi, dù không nữ nhưng vẫn phải trả lại cho Xuân Đức. Nhận lại cái thắt lưng Xuân Đức lại đạo " Thôi thì cứ về tông môn ngươi xem thử coi cò gì mới lạ không, khảo hạch thì khảo hạch, với ta chỉ là muỗi mà thôi"

Thanh Trúc tuy hơi tin một chút nhưng vẫn nói

" hứa là không được phá hoại đâu đấy, không được cướp bóc, lừa gạt nữa "

" yên tâm đê, không cần lo, con người hướng về cái thiện như ta là không mấy khi làm việc đó đâu"

" Không mấy khi là vẫn có, nhưng bây giờ là tuyệt đối không được làm như vậy thì ta mới cho ngươi theo, bằng không thì đường ai nấy đi" Thanh Trúc kiên quyết đạo.

Thấy con nhóc này như thể mấy bà mẹ chồng kiểm tra con dâu, hấn có chút bất đắc dĩ, gật đầu đại cho qua chuyện, hấn đạo " Ờ..ờ mọi thứ nghe ngươi là được phải không nào, làm gì mà căng"

Vậy là sau một hồi hai người giao kèo với nhau cuối cùng thì cũng đã có thể lên đường...

....

.....

....

Trong không gian vong linh.

Sau nhiều ngày bôn ba vất vả, nhóm người của Thiên Tuyết cũng đã tới được nơi bể sinh mệnh. Nhìn trước mặt hồ nước xanh lam, óng ánh, luôn luôn có những ánh sáng sao bay lên trên mọi người cứ ngỡ đi vào hai thế giới.

Lại nhìn về phía xa xa lâu đài nhỏ ở giữa hồ nước trước mắt mọi người rất muốn đi vào nhưng lại không dám, nơi kia là nơi ở của Điện Chủ không có sự cho phép của người nếu tự tiện đi vào ai biết có còn mạng đi ra không, nên mọi người ngồi xung quanh bể sinh mệnh mà tu luyện. nhưng ở dưới cái cây che trời này thì mọi người cảm thấy không thoải mái, rất nhiều người than thở.

Đám tín đồ này không biết rằng khi bọn họ ở gần bể sinh mệnh và Ma thụ thì tốc độ tu luyện gia tăng cả vài trăm lần, nếu biết chắc bọn họ cũng không còn thời gian mà than thở nữa đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Diệp Linh Tông Đài Tiếp Dẫn

Hai người Xuân Đức sau một vài ngày bôn ba tìm đường cuối cùng cũng đã tới Diệp Linh Tông, do Xuân Đức mù đường còn Thanh Trúc thì lâu lắm mới ra khỏi tông môn nên cũng ngu như nhau, sau vài lần đi lạc cuối cùng ông bà phù hộ hai người cũng qua cơn liêu điêu.

Khi hai người mới vừa tới một nơi gọi là đài tiếp dẫn số 9 thì có một tên đệ tử chạy từ đâu ra nói với 2 người.

" Đứng lại, hai người muốn vào khảo hạch cần phải lấy số hiệu đã"

Xuân Đức còn chưa kịp làm gì thì đã thấy Thanh Trúc tiến lên sờ vào cục đá trước mặt, ngay lập tức có 5 con long phượng xoay xung quanh nàng, nhìn có vẻ rất đẹp. Mọi người xung quanh thì ồn ào lên bàn tán

" Tạo hóa cảnh, là tạo hóa cảnh, trong tâm sinh lại có tạo hóa cảnh "

"Các người biết cái gì, có thể vị này chính gia tộc ẩn thế thiên kiêu nào đó đến khảo hạch có gì mà lạ, ta gặp nhiều rồi"

...

....

...

" Người cũng phải vào khảo hạch hả nhóc " Xuân Đức tiến lại gần hỏi Thanh Trúc.

" Lệnh bài thân phận của ta bị mất rồi chắc lúc đánh nhau với người không may bị rơi mất, mà ngoại vi tông môn ta không quen biết ai nên đành khảo hạch vậy, dù gì cũng là kiểm tra bản thân một chút, tiện thể giám sát người không cho người phá hoại khảo hạch, người cũng lên lấy số hiệu đi" Thanh Trúc nghiêm túc đáp

Xuân Đức vẽ mặt không tin nhìn con nhóc này, hấn nghi ngờ đạo " Có cái lệnh bài mà cũng mất được, sao vi diệu thế, theo ta nghĩ thì bình thường chắc người hay bỏ vào trong giới chỉ đi, mà bây giờ giới chỉ còn mà lệnh bài mất, vô lý"

" Vô lý hay có lý thì có làm sao? ta bảo mất là mất rồi, người bây giờ có định theo ta vào tông không?" Thanh Trúc chống nạnh đạo một cách hùng hồn.

Thấy con nhóc này không thềm giảng lý lẽ, Xuân Đức không còn gì để nói, đúng là con gái thì không thể nói lý được, bất đắc dĩ hấn tiến lên.

Xuân Đức tiến lên chạm vào cục đá mà lúc trước Thanh Trúc chạm vào, nhưng mãi mà chả có con gì xuất hiện.

"Bị hư rồi à"

bức xúc qua hấn đấm một phát vào cái bia đá, hậu quả không nói mọi người cũng biết cái bia đá thì bị thủng một lỗ còn mọi người xung quanh thì xem hấn như con quái vật.

Vẫn không thấy bên mình xuất hiện hư ảnh đang định tiếp tục đấm vài cú cho bỏ ghét thì Thanh Trúc lập tức hét lên " Dừng lại ngay, tên chết tiệt kia"

Quay đầu lại Xuân Đức đạo " Cái bia này hư bà nó rồi, nếu không hư thì nó gan bằng trời rồi, đến cả ta mà cũng dám không cho số hiệu, cái này là

nó tính làm làm phụ thân ta rồi đây"

Xuân Đức vừa nói xong thì cái bia đá sáng lên một cái hư ảnh tiểu nữ nhi hiện ra, nàng méo mó nhìn Xuân Đức đáp " Ta không cảm nhận được tu vi của người làm sao cho số hiệu, sao người lại có thể phá hoại thân thể của ta như vậy chứ, cô cô sẽ không tha cho người"

Thanh Trúc chạy lại nhìn cái hốc mà Xuân Đức gây ra, thấy tiểu nữ hài thì nàng đau lòng quá chừng, nàng đạo " linh linh ngoan, tỷ sẽ bảo cô cô nhanh chóng tu sửa, đừng lo lắng"

Cô bé gật gật cái đầu nhỏ rồi biến mất, Khi cô bé biến mất thì Thanh Trúc hung hăng trừng mắt nhìn Xuân Đức. Xuân Đức thấy vậy thì cười làm lành nói " lỡ tay, lỡ tay chút thôi, ta nghĩ nó bị hư rồi, sau này ta bồi thường là được chứ gì, đừng nhìn ta như vậy"

Thanh Trúc không biết làm cách gì, tách ra một đôi long phượng chuyển sang cho Xuân Đức, nàng nói " đi vào thí luyện thôi, đừng ở đây mà cản trở mọi người " nói xong nàng kéo Xuân Đức như cái bao tải đi vào trong khu vực sát hạch.

Mọi người thì nhìn chân chân vào hai người vừa biến mất vào khu sát hạch, có người nói nhỏ với đồng bọn " Sao ta cảm thấy có dự cảm không lành với lần khảo hạch này nhỉ"

"Quái vật mọi năm đều có nhưng năm nay đặc biệt nhiều"

" Bên trong cần tránh mấy con quái vật hình người đó xa xa là được, chúng ta vẫn có cơ hội"

...

.....

....

Vào bên trong khu sát hạch Xuân Đức hỏi " Bây giờ thì làm gì à? giết người cướp của, phóng hỏa, hãm hiếp gì đó là nghề của ta, nếu có chỗ nào dùng được thì nhớ nói nha"

Thanh Trúc mặt lập tức đen lại, cái tên chết tiệt này đúng là không thể tin được, bản tính xấu xa độc ác luôn được thể hiện mọi lúc mọi nơi, nàng chống nạnh đạo " ĐI theo ta là được, mấy nghề của người trong này nghiêm cấm sử dụng, bây giờ chúng ta cứ đi về phía trước đi"

" Ờ đi thì đi, làm gì mà căng với nhau thế"

Vậy là hai người cứ như vậy mà thẳng tiến, sau khi hết giận thì Thanh Trúc cũng đã nói cho hắn biết quy củ ở đây, là cứ chém giết yêu thú, ma thú hay cái gì thú cũng được, kể cả cầm thú, khi nào tăng lên 3 cặp long phượng thì thông qua sát hạch, đơn giản như đan rỏ vậy thôi.

Ngày thứ nhất.

Tìm đụn mắt cũng thấy được 2 con ma thú cảnh giới kim đan kì, giết xong lại lên đường và cả ngày trơ mắt không thấy bất cứ con nào khác.

Ngày thứ 2.

Một con cũng không có

Ngày thứ 3,4,5,6,7..

gần 10 ngày sau, đến cả con người còn chả có chứ đừng nói thú, công nhận sát hạch này khó, đéo có ma thú lấy mẹ gì lên được 3 cặp long phượng. Rớt sát hạch là cái chắc, Xuân Đức nhìn cô gái đang tự tin đi tìm quái bên cạnh đạo

" Ngày trước sao người qua sát hạch được hay vậy? "

Thanh Trúc có chút ngỡ ngàng đạo " Ta cũng chưa từng phải đi thi sát hạch gì cả, sinh ra ta đã là đệ tử hạch tâm rồi".

" Biết ngay mà, nhìn người ngu thế này thì làm sao qua nổi khảo hạch cơ chứ!!! người biết vì sao chúng ta không thấy ma thú nào không?"

Thanh Trúc lắc đầu đạo " Ta làm sao mà biết được, chắc có ai đã giết bọn chúng rồi".

"Hỏi thật một câu là nhóc ngu từ bé hay mẫu thân nhóc không cho muối vào canh thế? nói cho mà nghe cái sát hạch này là săn người chứ thú ẻo đâu cho lại hàng trăm vạn người cùng săn, đi trên đường thi thoảng có mấy cái xác đó là họ chiêm đoạt đẳng cấp số hiệu của nhau"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Săn Người

Nghe vậy Thanh Trúc hơi cau mày lại một chút, rồi lại tỉnh bơ đạo " Vậy thì cũng không liên quan gì đến ta, ta vẫn đi săn thú tiếp, dù sao ta có đủ số đôi long phượng rồi, còn người chỉ có 1 mà thôi, nên hết 1 tháng ta cũng qua cửa còn người thì không á, đến lúc đó thì có ai đó xấu mặt".

"Đệch. em chịu thua chị rồi, chị ăn gì em cúng" nói cho cùng người ngốc là hấn không phải là nàng. Nhưng đời mà trong cái khó ló cái ngu, không lý tới Thanh Trúc đang nhìn hấn đầy vẻ hả hê, hấn lấy ra một món Thánh Khí cao giai, sau kích hoạt món Thánh Khí đó một luồng ánh sáng phát mạnh phát xạ mà ra chiếu sáng cả một vùng trời, hấn cứ để như vậy một lúc lâu rồi mới thu hồi lại.

Kiểm một tảng đá lớn hấn nằm lên và chờ con mồi của mình, hấn tin rằng không bao lâu thì con mồi sẽ xuất hiện. Thanh Trúc thấy cử động kì cục của hấn thì lại gần nghi hoặc hỏi:

" Người tự xưng làm vậy để làm gì?"

Đang nằm vắt chéo chân Xuân Đức nghe con bé ngốc hàng hỏi hấn tự đắc đạo " còn làm gì nữa, tung mồi như câu ma thú".

" Thật vậy à? nhưng liệu xung quanh đây có ma thú không?"

" Đần, không có ma thú thì có người tham gia sát hạch nữa mà"

" Ta mới không đàn, cả mười ngày nay chúng ta cũng có gặp ai đâu làm gì bây giờ lại có thể gặp được cơ chứ" Thanh Trúc xụ mặt lên tiếng phản bác.

.....

Đang lúc hai người chê bai nhau cách không xa có một đám mây trăm người đang đi nhanh lại đây, việc như vậy làm sao qua cảm ứng của Xuân Đức, thấy vậy con mắt Xuân Đức phát quang sáng rực. Hấn nhìn Thanh Trúc mỉm cười "Thấy chưa nhóc có cả đám tới đây rồi này khà khà, đi mòn da chân không gặp một đũa, vừa tung bảo vật thì cả đám tới ngay".

Thanh Trúc "".

Khi đám người kia đang hăm hở đi tìm bảo thì thấy đầy trời là bông tuyết rơi xuống, thấy có vẻ kỳ lạ nhưng không ai xem trọng, kết quả là mọi người cứ để cho bông tuyết rơi trên người chỉ trong nháy mắt tất cả mọi người đã bị đóng băng, Không một người kịp kêu lên một tiếng và cũng không thoát một ai.

Tuy mọi người bị đóng băng không thể cử động được nhưng cái đầu vẫn còn có thể suy nghĩ được, và nhận thức được điều gì đang xảy ra. Đang lúc mọi người hoang mang thì thấy có 2 thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt, đương nhiên là hai người Xuân Đức rồi.

Ngắm nghía tác phẩm nghệ thuật mình tạo ra Xuân Đức cảm khái nói " Băng nhân đúng là đẹp, không cần khuôn mà vẫn giống như thật ka ka"

" Mà làm sao để lấy mấy con chim hư ảnh kia được vậy, chém hết bọn này sao?" hấn có chút không biết làm sao đành phải hỏi Thanh Trúc.

" Chỉ cần hấp thụ ấn kí bên tay phải họ là được"

" Đơn giản vậy ha " hấn quay sang nhìn mọi người một cách bất thiện nói " Nào bây giờ mọi người tự nguyện hay là cần ta xin tí huyết thì mới cam lòng đây" không đợi hấn nói xong thì đầy trời long phượng hư ảnh từ mấy tên sát hạch đệ tử bay về Xuân Đức, chỉ trong nháy mắt Xuân Đức đã có 6 cặp long phượng hư ảnh vờn quanh.

Thấy bọn này nghe lời như con mình, hấn rất thỏa mãn, nhìn mấy bức tượng băng một chút hấn đạo:

" Thấy các người dễ nói chuyện như vậy ta cũng không làm khó ai cả, ngày mai băng tan thì đi đường nhớ cẩn thận nhé, chúc may mắn haha" rồi không để ý tới mấy người bị biến thành băng còn kia Xuân Đức nghênh ngang đi về phía trước.

Thanh Trúc đi phía sau có chút không biết nói gì hơn, 10 ngày chả gặp mống nào tới lúc tên kia mới ngoi lên ý niệm tà ác thì lại một đám xuất hiện, đúng là hết biết luôn.

Đi trên đường thấy Thanh Trúc khi thì cắn môi, khi thì nắm chặt nắm đấm hấn lấy làm kì đạo

" Đang nghĩ cái quái gì thế nhóc mà biểu cảm như bị tình lang bỏ rơi thế?"

Quen dần với tên vô lương tâm trước mặt nên Thanh Trúc trả lời cộc lốc " Nghĩ gì kệ ta, ta buồn rầu không được sao?"

" Ách...tự dừng lại buồn, bó tay, nhóc xem có dây thần kinh nào chập không? mà thôi nếu buồn thì đi lẹ lên cách đây khoảng 4 vạn dặm có mấy người đang đánh nhau vui lắm, đi nhanh lên tới đó còn được xem trực tiếp"

Thanh Trúc tản mác ra thần thức thăm dò trong khu vực 4 vạn dặm nhưng nàng không thấy gì, Thanh Trúc nghi ngờ đạo " Sao ta không cảm

thấy gì nhỉ " .

" Thần thức thì yếu mà cứ tưởng mình là chúa vạn năng, mấy con hàng kia bày kết giới đánh nhau à, đông dài gì nhiều ta đem người qua không lại lạc đường" Vậy là 2 người biến mất ngay tại chỗ khi xuất hiện đã là trước một cái kết giới màu xanh lam nhạt.

Không nhìn kết giới Xuân Đức kéo Thanh Trúc vào bên trong luôn, hai người tìm một ngọn núi cao để nhìn Pk miễn phí.

Phía dưới có một đám người đang bốp, binh, chát lẫn nhau.... túm tóc, bạt tai, bốp ấy ấy của nhau cũng có, nhìn một lúc Xuân Đức cảm thán:

" Thấy không? phải đánh như bọn này nè, cần quái gì nguyên lực, cứ thương căng chân hạ khủy tay thế mới kích thích, trông vui vãi "

" Đó là bọn họ đã cạy chân nguyên lực rồi nên mới làm vậy, chứ có ai dở người như người đâu, có chân nguyên mà không dùng" Thanh Trúc liếc xéo đạo

" Sao nhóc không có tính hài hước vậy? nhưng thôi sắp có cho vui mới nữa, Hà hà, cứ đánh đi, có một con Huyền Thiên Băng Long đang ở phía dưới lớp băng kia, nó sắp thức tỉnh rồi, tí nữa còn vui nữa "

" Có yêu thú Băng Long sao? sao ta không thể thấy được nó?" .

"Nhìn kỹ vào, ngay bên tay phải của người ấy, chéch lên một tí"

" À ta thấy rồi, đúng là một con Băng Long, nhìn nó cũng không phải rất mạnh, lần này ta muốn phải tận tay bắt nó đem về cho muội muội. tiểu muội của ta đã thích có một con thú cưỡi như vậy lâu rồi không ngờ ta ở đây lại gặp được"

Xuân Đức khinh bỉ đạo " Tuy nó là Tạo Hóa Cảnh viên mãn thôi nhưng cỡ như nhóc xuống thì đưa đồ ăn nhé, không tự biết cân lượng, ấy mà nhóc nhìn xem kia, bên phải ngọn núi băng ở trong góc phía trên đó".

Thanh Trúc nhìn qua chỗ Xuân Đức nói thì chỉ thấy toàn băng tuyết, nàng cau mày đạo " Có thấy gì khác đâu, toàn băng mà!"

"Nhìn kĩ vào có mấy thằng đang lén lút như ăn trộm kia, có tổng cả 5 đứ đả đấy, không biết bọn này muốn làm cái dụt gì mà lại nấp tại đây? hay bọn này phát hiện cái gì kho báu ta".

Ầm....Ầm...Gào...Gào đúng như Xuân Đức dự đoán, con Băng Long kia đã bị kinh động, một con Băng Long dài vài chục dặm bay lên cao, to lớn vô cùng, uy áp khủng bố khiến cho mấy tên đang đánh nhau phía dưới tiêu ra quân.

" Trời đất ơi!!! Thánh Thú Huyền Thiên Băng Long.. Chạy... chạy nhanh lên không cả đám đều phải chết "

" A...A....a....a....a cứu ta với "

Gào

Vút.....Vút....Vút

Vô biên băng tinh kết thành các miếng băng tinh nhọn hoắt xuyên qua thân thể những kẻ không may, trong một đòn đầu tiên hơn phân nửa người ở đây đã bỏ mạng, Xuân Đức thấy cảnh này thì không biết tại sao hẳn lại có chút không đành lòng, có lẽ trong hắn vẫn còn một chút lương thiện.

Lắc lắc đầu tâm tình hẳn lại lãnh tĩnh trở lại, tình thương là thứ xa xỉ nhất nó chỉ dành cho những người thân của mình mà thôi. Sống trên đời phải thật nhẫn tâm thì mới sống tốt được, hẳn nhếch miệng cười mỉa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Bình Tĩnh Nhìn Anh Thể Hiện

Chuyển sự chú ý lên mấy tên ẩn nấp gần đó, thấy mấy thằng này không biết từ lúc nào đã lấy ra mấy cái trận kì, ném ra xung quanh con Băng Long không ngờ mấy cái trận kì bé tí kia lại tạo ra một cái kết giới màu đỏ áp chế lại con Băng Long.

Con Băng Long kia bị vây khốn thì mấy người kia cũng đi ra, nhìn tu vi thì cũng tạm tạm đều là Tạo Hóa Cảnh 1-2 tinh. Xuân Đức ngó sang bên Thanh Trúc đạo "nhóc này, sao ngươi là đệ tử hạch tâm mà tu vi cũng không hơn tân sinh là bao nhiêu vậy? có hay không làm hạch tâm đệ tử cũng là đi cửa sau thế?".

"Hừ hừ ngươi làm sao có thể so sánh ta và bọn người đó được, ngươi không cảm nhận được sinh mệnh lực mấy tên kia sao? ít ra cũng hơn ta vài vạn năm. Cho ta thêm vài vạn năm ta cũng đã là đại năng cảnh giới cao mà bọn người kia chỉ có thể ngưỡng vọng?"

"Ta chỉ cảm thấy sinh mệnh lực các ngươi tràn đầy thôi, vậy nhóc tu luyện bao lâu rồi?"

"Ngươi thật kì quái, việc đơn vậy mà cũng không phân biệt được, ngươi tu luyện càng lâu thì khí tức càng thâm trầm, sinh mệnh lực tuy tràn đầy nhưng không còn mới mẻ mà mang theo tử khí đan xen, còn ta sao!!! Chỉ tu luyện gần vạn năm đã là Tạo Hóa Cảnh 7 trọng sơ kì" vừa nói đến mình Thanh Trúc thể hiện ra một mặt ngạo mạn, ta là thiên tài không ai bằng.

Nghe nói con nhóc này tu luyện gần cả vạn năm, khóe miệng Xuân Đức co gật một hồi, người ta đáng tuổi lão tổ của lão tổ nhà mình ấy chứ, bé bỏng gì nữa mà gọi là nhóc, đúng là không biết thì thôi, biết rồi lập tức có chướng ngại tâm lý.

Thấy Xuân Đức tự dung thất thần nhìn nàng, Thanh Trúc còn tưởng rằng hắn đang kinh ngạc trước thiên phú của nàng cơ, nàng lập tức ngạo kiêu đạo " Có phải hay không rất kinh ngạc, hì hì, ai cũng thất thố như người cả, khi lần đầu nghe về thiên phú thiên bẩm của ta á"

Xuân Đức thì gật gật đầu cho qua, chứ trong lòng thì khinh bỉ, cả vạn năm mới tu tới Tạo Hóa Cảnh mà còn kiêu ngạo, ở Ác Ma Điện 4-5 tuổi đã có tu vi Huyền Thăng Cảnh, chiến lực thì khỏi phải nói. Tự dung hắn cảm thấy, mọi người Thiên Long Đại Lục đều là thiên tài, linh khí chả có, tài nguyên thì thiếu vậy mà cũng tu luyện tới Huyền Thăng Cảnh được, ném sang bên này tu luyện có khi mấy hôm thành Thần.

...

...

...

Trở lại việc mấy thằng đang vây đánh con Băng Long, hắn thấy bọn này công kích thì nhiều thật đấy, vừa đánh vừa hét đến khản cả giọng đi mà con Băng Long cứ như không việc gì, đúng là như anh em ta có câu " muối đốt inox" chả si nhê tí gì.

Chắc là do bị mấy con muối chích nhiều phát tuy không sao cả nhưng thấy rất phiền con Băng Long bắt đầu lồng lên, va chạm khắp các nơi bên trong kết giới, sau một hồi va chạm cái kết giới bắt đầu có hiện tượng đi đời nhà ma.

" Két giới không duy trì lâu nữa rồi, thoát ra khỏi khu vực này nhanh"

" Chết tiệt, đi thôi"

thấy sự việc không ổn mấy thằng kia chạy nhanh như gấn mô tô vào đấy, con băng Long kia còn chưa phá tan cái kết giới giam cầm thì mấy thằng đã bốc hơi rồi. Nhìn con Băng Long đang quậy tung trời kia hẳn đang tính xem có nên bắt nguyên con về làm thú cảnh cho tử hấn Lam Vũ không, tuy ở với bà không lâu nhưng vẫn biết bả thích một con thú to lớn làm thú cưng.

Khi hẳn quay về phía Thanh Trúc thì bà này đang dùng ánh mắt cầu xin nhìn về phía hẳn. Xuân Đức nhếch miệng cười đạo " không có cửa đâu, con này ta định rồi, ta mang về cho tử tử".

Nghe vậy thanh Trúc có thoáng qua vẻ thất vọng, nhưng cũng đành thôi, Thanh Trúc tò mò hỏi " Tử của ngươi là người thế nào? nàng là tử của ngươi chắc nàng rất mạnh phải không?".

" Tử ta à, cái gì cũng bình thường, nói tóm lại mọi thứ đều bình thường, còn về tu vi sao? vì lười có gia truyền nên tử ta tu vi không ra sao cả, mà thôi khi khác ta kể cho mà nghe, bây giờ tóm con Băng Long này cái không nó quậy ồn ào quá"

" Vậy ngươi xử lý nó đi, ta nhìn thôi cũng không giúp được gì cả"

" Ồ, chờ đây tí đi, nhanh thôi ấy mà"

Nói xong hẳn phi thân lại chỗ con băng long đang quậy kia. Tiến lại gần hẳn lên tiếng chào hỏi

" Chào chú mày, ấy ấy gào cái mẹ gì im lặng chút được không? không biết nói tiếng người à"

Con Băng Long thấy lại có một nhân loại xuất hiện trước mắt còn quát nó, một tiếng hừ lạnh sau đó là cái âm thanh như sấm vang lên " hừ nhân loại dám khinh thường long tộc chúng ta đúng là không biết trời cao đất dày"

Che hai lỗ tai lại mà Xuân Đức vẫn thấy ong ong màng nhỉ, nhìn con thần lằn trước mắt hẳn khinh bỉ đạo" Lại còn long tộc, nói thẳng mẹ ra là con thần lằn 2 cánh, nói vắn vể chút là động vật chưa tiến hóa mà thôi, cứ làm như giống loại mình cao quý lắm, có mỗi cái kết giới mà cũng phá không nổi, loại này ta cần phun nước miếng là cũng sập"

" Hừ, nhân loại chỉ giỏi nói láo, nếu người làm được như người nói ta làm tùy tùng cho người"

" tùy tùng miễn đi, với cái tu vi như người thì làm vật cảnh còn được, nhìn nhá không lại bảo anh nói láo, chú ý này 3....2....1" Xuân Đức phun ra một ngụm nước bọt màu xanh lên cái kết giới, không qua 1 hô hấp cả cái kết giới vỡ tan tành vì kiệt năng lượng, còn vùng đất bị ngụm nước bọt rơi xuống kia bị ăn mòn thành một cái hố to.

Cái này là thành quả cải tạo cơ thể của hần bấy lâu này, ngày trước hần có coi cái phim có con quái vật viper có chất độc mà chết cả mấy vị thần Hi Lạp nên hần bàn bạc với hệ thống cải tạo thân thể của hần thành như bây giờ, cả người đều là độc, mọi thứ trên người hần đều có độc, độc tố của hần sẽ càng mạnh lên khi int của hần mạnh lên...

Nhìn kết quả trước mắt Xuân Đức chống nạnh, ngửa mặt lên trời cười như đúng rồi, còn con Băng Long và thanh Trúc ở phía xa ngoắc mồm mà nhìn cái hố to đùng còn đang bị ăn mòn kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Bạch Tinh

Cười một hồi, Xuân Đức đắc ý đạo " thấy lợi hại chưa? đó chỉ là nước bọt thôi nhé nếu mà ta tiểu một bãi thì có khi cả khu này tiêu tùng luôn, thấy lợi hại thì nhanh gọi tiếng lão đại đê nào "

Con Băng Long hóa thành một người thiếu niên anh tuấn bất phàm, toàn thân bạch y nhìn Xuân Đức chăm chú đạo " Người là loại quái vật nào thế? làm sao lại có thể kinh khủng như vậy?" .

" Này cho ta xác nhận một điều nhé, là anh mày đây méo phải quái vật mà nhân loại 100% lai ác quỷ. Còn mấy con thần lằn các người cả ngày khinh bỉ nhân loại thế đéo nào khi biến hình lại chọn nhân loại mà biến, sao không biết thành cầu, bạch tuộc, hay mèo đại loại như vậy... mà cứ biến thành nhân loại??" .

" Mà thôi không phải xoắn vấn đề này nhiều, bây giờ thì người giữ lời hứa hay cần ta giúp người giữ lời hứa đây? "

" Hừ hừ long tộc chúng ta nói là làm không có như nhân loại các người hay nuốt lời" con Băng Long lên tiếng chính nghĩa, còn Xuân Đức thì nghĩ khác nếu hấn không mạnh thì con thần lằn này đã trở mặt từ lâu rồi, làm gì có chuyện giữ lời.

" Thôi không tin được chú mày à, đừng nói là long tộc có đến cả thần tộc, hay tiên tộc gì cũng vậy thôi, đời méo tin được bố con thằng nào hết nên xin lỗi nhé người hãy thành người của Ác Ma Điện chúng ta luôn đi,

sau đó chúng ta là một gia đình" không đợi cho con Băng Long kia phản ứng Xuân Đức lấy nguyên một giọt tinh hiển tế với linh hồn của nó.

Đang ở hình người lập tức con Băng Long kia hiện nguyên hình luôn, cả người bốc lên ánh sáng xanh linh hồn đốt cháy, sự thống khổ to lớn khiến cho con băng long kêu rung trời.

Gào...Ầm....Ầm

Còn Băng Long lăn qua, lăn lại khiến cho cả một khu vực nát không còn ra hình dáng gì, liên tục tình trạng sống không bằng chết như vậy một lúc thì cả người con băng long sáng lên ánh sáng băng giá nhuộm cả thiên khung.

" Oh, lần này ngươi kiếm bọn rồi, không ngờ giác tỉnh huyết mạch Ác Ma thì con Huyền Thiên Băng Long này lại giác tỉnh Tinh Anh Thủ Hộ cấp 5 song hệ trị liệu và băng hệ " tự dung lão hệ chui ra từ nơi nào nói với hấn, làm hấn hết hồn.

"Đậu phộng nhà chú, đừng có bất thành linh lên tiếng vậy chứ, vài lần như vậy anh liệt dương bây giờ, ờ thì song hệ có gì hót, mà làm truyền thừa ý chí của ta cho hấn luôn không? chứ lại mất công giới thiệu một thầy bà luôn?"

" Việc này thì ngươi không cần lo, truyền thừa ý chí và thông tin cần thiết việc này ta đã làm từ lâu, Ác Ma Điện của ngươi ở tiểu thế giới kia đã làm như vậy rồi đó, con tiểu long này cũng được truyền thừa rồi, không cần phải lo tốn calo mà giới thiệu cho nó"

" Vậy thì ok mem rồi, mà ngươi không có việc gì làm sao hôm nay rảnh lại ra chém gió với ta thế? bình thường có thấy cái mẹt ngươi đâu? "

" Đâu có đâu, cảm nhận được có thành viên mới gia nhập thế lực chúng ta, mà tên này có chút đặc biệt nên định nói người lưu ý một chút ấy mà, thấy người cũng không quan tâm lắm nên ta cũng thôi, dù sao máu chốt là 2 ta còn Thủ Hộ giả chỉ là phụ trợ thôi. Mà thôi người cứ đi làm gì mà mình thích đi, ta vào bồi dưỡng không gian bí mật đây." nói xong lão hệ cũng biến mất không còn tăm hơi.

Quen với cái tính như thằng hâm hấp của lão hệ cứ nói được vài câu là bỏ ngang xương, Xuân Đức cũng không thèm để ý tới nữa, quay lại xem thành viên mới của Điện.

Sau quá trình giác tỉnh kết thúc, thành viên mới của chúng ta lập tức sinh long hoạt hổ ngay, nhận được ý trí của lão hệ, con Băng Long có chút hiểu rõ sự khủng bố của người đang đứng trước mắt, tiến lên phía trước đặt tay lên ngực cúi chào nó đạo

" Thứ cho sự nông cạn của con chiên thành tín của người, xin người hãy tha thứ cho sự mạo phạm khi trước "

" Chắc người cũng hiểu rõ về chúng ta tất cả mọi người rồi, huyết mạch chúng ta có thể nói là cùng một thể nên cũng không có cái gì gọi là tha thứ cả, đó chỉ là sự việc trước kia mà thôi, bây giờ đã là người một nhà rồi nên không cần để ý tới, ở đây cũng không có việc gì nữa chúng ta lên đường thôi"

" Điện chủ ngài có thể giúp đồng bạn của ta cùng vào ngôi nhà chung của chúng ta hay không? "

" Nếu là bạn của người thì cũng được thôi, chuyện nhỏ ấy mà đơn giản, mà là ai thế?"

" Là 2 chị em nhà cáo nhỏ và thủy giao cách đây không xa"

Nghe vậy Xuân Đức chịu đau cắn ngón tay lấy ra 3 giọt huyết cho vào 3 cái lọ đặc chế đưa cho Băng Long, tiện thể hỏi " ngươi cũng có một cái tên chứ nhỉ, tên gì á?"

" Ta tên Bạch Tinh thừa Điện Chủ" băng long hơi cúi đầu mà đạo.

" Được rồi, đã biết, thôi cầm 3 giọt máu này đưa cho đồng bạn của ngươi đi, ta chờ ngươi ở đây, nhớ đi lẹ lẹ lên, ta còn bận đi đạo"

" Rõ"

Vậy là Bạch Tinh độn đi đâu mắt không biết, còn Xuân Đức thì quay lại chỗ của Thanh Trúc. Mới lại gần thì Thanh Trúc đã kéo hẳn đạo

" Lúc này là sao vậy? ngươi làm sao có thể thuần hóa nhanh như vậy với một con thánh thú?"

Xuân Đức để một ngón tay lên miệng đạo" Bí mật á, nói ra mất thiêng, nếu ngươi cho ta mượn thân thể ngươi dùng một chút thì có thể tiết lộ một chút"

" Hừ hừ, ai mà thèm biết cơ chứ!!" Thanh Trúc liếc xéo hẳn

Nhún nhún vai mấy cái, xòe hai cánh tay ra như thể hiện một sự không đếm xỉa Xuân Đức không nhanh không chậm đạo " Không thèm thì thôi, ta cũng có bảo ngươi tọc mạch làm gì?"

Thanh Trúc nghe xong thì hàm răng ngứa ngứa, nhìn Xuân Đức hầm hầm như muốn cắn chết hẳn.

....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Vu Y Tiến Bộ Lớn

Trong khi hai người Xuân Đức đang nghịch nhau thì Bạch Tinh cũng đã tới khu vực của Thủy Dao. Nhìn dòng sông có yên bình này thì Bạch Tinh gằm nhẹ một tiếng. Sau khi gằm xong không lâu thì một con thủy giao to lớn có thân thể cũng không kém gì thân thể Bạch Tinh lao ra mặt nước, nó gằm lớn

" Là thằng nào dám phá vỡ mộng đẹp của ta, muốn chết sao? "

" Là ta, mới có vạn năm chưa gặp mà ngươi lại dám quát lại ta rồi, lá gan càng ngày càng mập rồi"

Nghe tiếng nói thì con giao long mới chú ý tới sinh vật bé tí phía dưới hẳn, cảm nhận khí tức như có như không của đối phương thì nó kêu lên

" Đại ca, thật là người rồi, đại ca tiến vào Sinh Tử cảnh rồi sao?" nhận ra lão đại con Giao này lập gấn thêm đuôi giả làm cún con.

" Là ta, bây giờ đi tìm đôi tỷ muội hồ ly, trên đường ta nói cho ngươi nghe"

.....

Cứ như vậy con Giao Long kia biến thành tiểu tiểu giao nằm trên vai Bạch Tinh, trên đường đi thì hẳn nói đơn giản một chút việc đã trải qua....., bất tri bất giác một long một giao đã tới trước một cái hang động lớn.

Gào....Gào.....Gào

Đứng trước cửa hang, tiểu Giao gào lên liên tục 3 tiếng đinh tai nhức óc, mới gào dứt tiếng thứ 3 thì nó đã bị một quả cầu ánh sáng màu hồng bắn trúng, không có gì ngạc nhiên là lại có một trận kêu thảm thiết vang lên, hai cô gái đều mặc hồng y đang từ từ bước đi ra, cô gái đi trước lên tiếng

" Con cá chạch chết tiệt kia, làm gì mà ngươi hét lên như vậy, cả cái động phủ cũng sắp bị hủy vì ngươi rồi đây này, lần sau mà..... " đang còn định hăm dọa một hồi thì hai nàng nhìn thấy Bạch Tinh lập tức thực nữ quay lại, muốn bao nhiêu thực nữ là có bấy nhiêu.

" Lão Đại sao hôm nay ngươi lại tới nơi tử muội chúng ta vậy? ngươi có chuyện hệ trọng gì sao cần sự giúp đỡ chúng ta sao?" hai nàng bỏ qua tiểu Giao mỗi người ôm một cánh tay của Bạch Tinh mà lắc.

Cái mạng như làm từ băng nguyên khối của Bạch Tinh đúng là muôn đời không thay đổi, bị hai nàng thiên tiên ôm mà cũng không có chút gì là sự thay đổi cả, hẳn nhìn hai nàng một chút rồi tránh thoát ra khỏi tay hai nàng đạo

" Lần này ta đến đây là đem 3 người các ngươi theo ta gia nhập một thế lực vĩ đại, chi tiết thì sau khi dung hợp giọt máu này các ngươi sẽ rõ hơn" lấy ra 3 cái bình trong suốt bên trong đựng một giọt chất lỏng xanh biếc, nếu nói là huyết nhìn có vẻ hơi khó tin.

Tiểu Giao biến thành một đại hán to lớn chạy lại nhập hội, cầm lấy một chai nhỏ kia, hẳn xem đi xem lại nghi ngờ đạo " Lão Đại bây giờ phải làm sao nữa?"

"Thì hấp thụ là được, mọi chuyện các ngươi sẽ hiểu rõ khi hấp thụ xong, với tu vi của các ngươi cũng không đáng ta phải đích thân đi lừa gạt nên

không cần lo lắng làm gì"

Mọi người lúc đầu còn hơi nghi ngờ nhưng nghe thấy Bạch Tinh nói như vậy, suy nghĩ một chút thì mọi người thấy Lão Đại không có lý do gì để lừa bịp họ cả.

Nhưng khi nhìn giọt chất lỏng màu xanh biết vẫn còn bốc lên ánh sáng lam nhạt kia thì có chút e ngại. Cẩn rằng ba người đồng thời nuốt xuống rồi ngồi xuống hấp thụ.

Không qua mấy hô hấp thì ba người bắt đầu lăn la đất kêu la như heo bị chọc tiết vậy, Bạch Tinh thì kiếm một chỗ ngồi tịnh tâm, hắn muốn vào trong không gian tâm linh của Ác Ma Điện là diện mạo như thế nào, không để cho những tiếng kêu la kia gây ảnh hưởng hắn bế thính giác lại và bắt đầu từng bước kết nối tâm linh không gian.

Tuy lần đầu hơi trúc trắc một chút nhưng hắn cuối cùng đã thành công vào không gian tâm linh, khi vào trong này thì hắn vô cùng ngạc nhiên vì không gian này không chỉ có rất nhiều người mà kiến trúc gì cũng có, mọi thứ đều mới lạ với hắn, hắn bắt đầu đi xem xét từng nơi một....

...

....

...

Trong khi đợi Bạch Tinh đi đón đồng bạn, Xuân Đức không có việc gì làm nên hắn nhớ tới đã lâu rồi không gặp bọn Vũ Y, hắn quyết định vào nhìn xem 3 nhóc ra sao? Khi hắn xuất hiện trong không gian vong linh thì đã phát hiện bọn người Thiên Tuyết đang tu luyện xung quanh bể sinh mệnh, thấy mọi người đang chuyên tâm tu luyện hắn cũng không có ý định làm gián đoạn mọi người tu luyện.

Như một âm ảnh hần tiến vào lâu đài nhỏ giữa hồ, khi vào bên trong hần tới thẳng phòng của 3 tiểu nha đầu, không gây ra bất cứ tiếng động nào hần đã ở trong phòng, nhìn thấy 3 tiểu nha đầu như 3 pho tượng nhỏ ngồi yên lặng ở đó, hai mắt nhắm nghiền, chỉ thi thoảng hít thở một chút.

Hần quan sát ba nha đầu một lúc thì hần phát hiện, người ta càng ngày càng lớn thì ba tiểu nha đầu thì ngược lại, lúc đầu thì khoảng đứa bé 6-7 tuổi bây giờ thì chỉ khoảng 5 tuổi mà thôi không biết sau này ba nha đầu có nhỏ lại thành tí hon không, đang nhìn chăm chú 3 nhóc bỗng hần thấy Vũ Y mở to đôi mắt ra nhìn hần làm hần xuyên nửa đầu tim mà chết.

Ra dấu cho Vũ Y yên lặng, hần chỉ tay ra ngoài, Vũ Y gật gật rồi theo Xuân Đức biến mất giữa căn phòng, đi ra ngoài Xuân Đức bế Vũ Y lên đạo:

" Muội lần này sao rồi? có đột phá gì hem?" vừa nói hần vừa lấy một cây kẹo mút to bự tổ bố đưa cho Vũ Y.

Vũ Y cười hì hì, híp cả mắt lại, nhận lấy cây kẹo kia mà mút, vừa liếm Vũ Y đạo " Lần này 3 người bọn muội tiến bộ rất nhất chóng, mấy ngày trước lại còn được hệ thống đã quán chú năng lượng cho 3 người bọn muội, nên tu vi hiện tại của muội đã là Nhật Nguyệt Cảnh Viên Mãn rồi hì hì, còn nhờ ca ca cho muội dung hợp 100 giọt tinh huyết bây giờ muội đã là Thủ Hộ Vương Giả cấp 1 có thể nhận được thêm 21% sức mạnh của ca ca nữa nè, bây giờ có phải Y nhi rất lợi hại phải hem nào "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Chí Cao Tháp

" Wow... Vũ Y là giỏi nhất nhà nà, chẳng qua bao lâu nữa muội sẽ mạnh hơn ca ca nha, thôi tu luyện cũng một vừa hai phải thôi, chúng ta ra ngoài đi chơi đi, khi khác rãnh lại tu luyện tiếp, như vậy mới tốt cho cơ thể và đầu óc được" vừa nói hấn tiện tay kéo kéo cái má mập mập của Vũ Y. Nụng nàng vài cái, sau khi hai người hi hi ha ha một chút rồi cùng ra ngoài.

Khi ra ngoài thì Bạch Tinh cũng đã quay trở lại, khi thấy Xuân Đức và Vũ Y xuất hiện thì Bạch Tinh, Thủy Giao và tử muội nhà Hồ Ly tiến lên cúi đầu chào hỏi

" Chào Điện Chủ và Âm Ảnh Đại Nhân "

Vũ Y đang bận ăn kẹo nên không nói gì cả chỉ nhìn mọi người mà híp híp mắt, Xuân Đức thì cười cười đạo

" Chào mọi người, đây là đồng bạn của Bạch Tinh phải không? các người tên là gì?"

Hai tử muội Hồ Ly vẫn có chút sợ Xuân Đức nên rụt rè đạo " Thưa Điện Chủ ta là Thiên Ma, còn muội ta tên Thiên Xu, còn tên da xanh xanh đen đen này tên Hắc Tinh, ba người chúng ta là huynh đệ của lão đại Bạch Tinh"

" Vậy à, nếu các người đã có quan hệ thân cận từ trước thì sau này vẫn như vậy đi, bây giờ chúng ta đến cái tháp.. cái tháp... cái tháp gì ấy nhỉ tiểu

Trúc" đang nói thì hấn quên mất là mình định đến nơi nào nên đành phải quay sang hỏi lại Thanh Trúc.

Thanh Trúc đang nhìn chăm chăm vào Vũ Y, mắt đang bốc lên mấy ngôi sao nhỏ, chỉ kém thiếu chày nước miếng thôi, bị Xuân Đức cắt ngang cảm xúc nàng không vui đạo " Là Chí Cao Thập " nhưng khi nhìn qua Vũ Y thì thay đổi hoàn toàn, nàng nhẹ nhàng đạo " Tiểu muội có phải muội đi lạc phải không, đừng đi với người xấu kia, đi với tỷ tỷ, tỷ bảo vệ cho không cần sợ gì cả" .

Nhìn con hàng dở hơi này Xuân Đức có chút đau bị, hấn đạo " nàng là muội muội ta, ta là người thân của nàng làm gì có chuyện đi lạc cơ chứ, mà yếu gà như ngươi mà còn đòi bảo vệ muội của ta, nếu ngược lại còn được, sao ta cảm thấy xấu mặt thay ngươi quá đi" .

Thanh Trúc không tin, dùng giọng chắc như đinh đóng cột đạo" Sao có thể, nàng làm sao có thể là muội muội của ngươi được, chắc là ngươi dùng biện pháp nào lừa gạt nàng đúng không? mà ngươi nói ta không có khả năng bảo vệ một tiểu nha đầu mới vài tuổi sao? ta....." nàng còn chưa nói cho hết câu thì mấy người Bạch Tinh đã nhìn chăm chăm Thanh Trúc một cách bất thiện.

" Đây...đây.... các ngươi sao vậy? ta có nói gì sai sao? " Thanh Trúc đề phòng đạo.

Bạch Tinh nghĩa chính ngôn từ đạo " Âm Ảnh Đại Nhân và Điện Chủ đích thật là huynh muội ruột, còn về ngươi dám nói Âm Ảnh Đại Nhân phải cần ngươi bảo vệ là xúc phạm người, nếu đại nhân có nguy hiểm gì thì đã có Điện Chủ, còn không thì bọn ta dù có dùng linh hồn đánh đổi cũng phải bảo vệ người, nên ngươi nói mọi thứ là hoàn toàn sai và điều này làm ta không vui"

Xuân Đức xua tay đạo " Đừng căng như vậy làm gì, cũng không có cái gì phải tức giận cả, nào tiểu Y đừng có mãi mà ngậm kẹo mãi thế, muội cho vị tỷ tỷ này xem cái gì mới là thiên tài một chút đi, tiện thể khoe luôn bộ quần áo đẹp nhất của muội đi" Xuân Đức lấy lại cây kẹo đang mút dở của tiểu Y cắn một miếng ra hiệu cho nhóc đi xuống khoe áo mới.

Vũ Y rất không vui khi bị ca ca mình giành mất cây kẹo đang ăn của nàng, nàng xụ mặt ra bám lấy Xuân Đức không chịu xuống, thấy Vũ Y xụ mặt Xuân Đức lập tức hiểu ra, hấn trả lại cây kẹo cho nàng. Nhận lại cây kẹo bị Xuân Đức cắn một miếng Vũ Y bỏ cả vào miệng mà ngậm, đề phòng ca ca lại ăn chanh với mình.

Theo lời Xuân Đức thì Vũ Y đứng cách ra xa xa mọi người một chút, không biết là hai huynh muội này tính làm chò gì nên mấy người Thanh Trúc dán mắt mà theo dõi nhất cử nhất động hai người.

Dưới sự nhìn chăm chú không rời mắt của mọi người, bỗng nhiên trong thiên địa có một luồng hắc sắc ánh sáng bao trùm lấy Vũ Y cùng lúc đó một luồng kinh hồn uy áp tản ra, làm mấy bọn người Bạch Tinh với Thanh Trúc đánh giật thót một cái.

Khi luồng ánh sáng kia tản đi hết mọi người thấy Vũ Y bây giờ đã biến thành một tiểu Ác Ma có đôi cánh màu tím đang bay lơ lửng trong không trung, từng điểm ánh sáng nhạt rơi xuống, nhưng uy áp của Nhật Nguyệt Viên Mãn và Thần Khí cao giai nguyên bộ thì không sai vào đâu được. Đến cả Xuân Đức cũng chố mắt ra mà nhìn, hấn đang nghĩ xem sau này có nên cho tiểu Y thay biệt danh mới không, hấn thấy cái biệt danh Âm Ảnh Quân Vương nghe có vẻ khát máu quá có khi nên gọi là Tiểu Tiên Nữ hay Tiểu Ác Ma cho dễ thương.

Khi mọi người còn đang trong rung động chưa tỉnh lại thì Vũ Y đã trở lại như lúc đầu, nàng lại bám lấy Xuân Đức phía sau lưng, cái miệng thì

không ngừng gặm cây kẹo của mình. Xuân Đức hoàn hồn trước, ra vẽ các người đã mở mắt ra chưa mà đạo

" Thấy được chưa? nhìn bé thế thôi chứ đụng vào là không dễ đâu nhé"

Mấy người gật gật y con robot vậy, sau đó mấy người này lại tiếp tục nhìn Vũ Y như người bị dính mê hồn châm vậy, một khắc không rời.

Không cho bọn này toại nguyện Xuân Đức đã công Vũ Y đi về hướng cái Chí Cao Tháp gì đó độn đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Chí Cao Tháp(1)

Sau vài ngày lượn đây đó, chủ yếu là ngắm cảnh và trấn lột Long Phượng của đệ tử khảo hạch bọn họ đã tới Chí Cao Tháp, do sợ mấy lão bất tử phát hiện ra thân phận của nhóm Bạch Tinh thì chơi không vui nên Xuân Đức đã nhờ lão hệ cải tạo lại bọn họ một chút, bây giờ thì chỉ có giải phẫu bọn họ thì may ra mới biết được mấy tên này là Thánh Thú.

Khi bọn họ đến nơi Chí Cao Tháp này thì cũng đã có khá nhiều người tới trước, nhưng kì cục là bọn này không vào mà cứ đứng bên ngoài mặc dù cửa mở. Xuân Đức hiếu kì hỏi Thanh Trúc " cửa mở rồi sao không vào, đứng ngoài này làm cái quái gì vậy?"

" Phải có người đạt được Cửu Long Cửu Phượng thì kết giới kia mới mở ra, mà người ở đây không ai đạt được chỉ tiêu nên không ai có thể phá kết giới thì đành phải chờ ngoài thôi"

" Kết giới, ý người là cái vạch ánh sáng từ 2 quả cầu kia chứ gì, yên tâm đề cái này 1 phút là nát, chờ làm méo gì cho mệt"

Nhóm người Bạch Tinh "" .

Thanh Trúc "" .

Thấy tên này lại có ý định phá hoại Thanh Trúc kéo hẳn lại đạo " Chịu khó đợi đi, người không được hờ một chút là đập phá như vậy, người còn nhớ cái khi linh tại cái bia lấy số hiệu không? cái gì trong tông môn gần

như đều có khí linh.....bala.....bla..... nói chung là người không được phá hủy bất kì vật gì cả"

" Vậy thì đợi tới khi nào à, hay làm thịt mấy người ở đây gom lại số long phượng là được mà"

Thanh Trúc lại trắng mắt nhìn hắn mà đạo " Làm sao có thể như vậy được, những người này đều là tinh anh của tông môn, chẳng lẽ chỉ vì người được đi vào sớm mà hủy cả đời tiền đồ bọn họ sao. Người đúng là cái đồ ích kỷ, hẹp hòi, vì lợi cho mình mà mặc kệ người khác.....? "

" Rồi... rồi.. rồi.. đã biết.. đợi, ta đợi, được chưa? "

" Hừ hừ, biết vậy là tốt. Ngoan ngoãn ở nơi này chờ đợi đi"

...

.....

....

Sau khi đợi từ mùa cam sang mùa tuyết thì cuối cùng cũng đã có một người có thể mở cái kết giới như vật trang trí kia. Mọi người hớn ha hớn hở đi vào, có mấy thằng định gian lận nhưng không may bị phát hiện bị đá ra ngoài lại còn bị ăn một trận no đòn.

Khi vào bên trong thì đã có một ông lão gân dất xa gời đang đứng chờ, có vẻ đã đứng đó từ rất lâu rồi.

" Chào mọi người, ta là người sẽ dẫn đường cho mọi người vào Bắc Diệp Linh Tông....."

" Á đù, sinh tử cảnh lấy ra làm dẫn đường. Không ngờ tông môn bọn nhóc đúng là giàu có, vậy ở đây có bán sĩ tu sĩ Sinh Tử Cảnh không?" Xuân

Đức thâm thì với Thanh Trúc.

Thanh Trúc đang nghe vị tiền bối kia giảng giải thì nghe Xuân Đức nói vậy tí nữa thì tức chết, nàng tức giận đạo " người tìm nơi nào bán tu sĩ Sinh Tử Cảnh ta cũng muốn mua. hừ hừ"

" Ấy... lại bị sao nữa vậy, đạo này hơi một chút là người lại tức giận có hay không đến tháng rồi"

Thanh Trúc mặc kệ không nói thêm gì nữa, Xuân Đức thấy không thú vị cũng ngậm tăm luôn. Ngồi nghịch với Vũ Y đúng là tốt nhất, còn cái gì mà anh tài bảng, thiên tài bảng, nhân kiệt bảng gì đó thì hấn mặc kệ luôn, nghe tai này ra tai kia.

Đang lúc hấn đang cù léc Vu Y thì cảm nhận tất cả ánh mắt đang nhìn hai người hấn, hấn ngẩng đầu nhìn lên phía trên cái nơi mà lúc này ông lão dẫn đường đứng bây giờ đã có thêm vài người nam nữ đứng trên đó nhìn về phía hấn.

Một cô gái mặc một bộ áo tím bước xuống tiến lại gần hấn mà nhẹ nhàng đạo " mấy vị học đệ này có phải hay không người muốn khiêu chiến chúng ta để có được 10.000 Công điểm trị"

Xuân Đức đặt tiểu Vũ Y xuống nhìn vào cô gái áo tím lắc đầu đạo " Không có à, ta tu vi kém cõi nên không tham gia vui vẻ với các vị học trưởng được, cứ để 4 tên tiểu đệ ta đánh đi" vừa nói hấn vừa chỉ 4 người Bạch Tinh, hấn đang định chỉ luôn Thanh Trúc thì con hàng này đã tự động gia nhập hàng ngũ khiêu chiến.

Một tên nam tử từ phía trên lên tiếng xem thường Xuân Đức " Hừ quả nhiên là phế vật "

Mọi người có chút không thích tên này, đang định lên tiếng nói vài câu giúp Xuân Đức thì đã nghe

Xuân Đức mỉm cười đáp " Học trưởng nói không sai ta là phé vật, vậy thì sao nào? học trưởng có tu vi kinh thiên, vâng Tinh Thần Cảnh tam trọng sơ giai đúng là hiếm có, Tiểu Bạch thể hiện chút cho vị học trưởng kia biết một chút". nháy mắt ra hiệu cho Bạch Tinh một cái.

" Vâng, lão đại"

Hiểu ý ngay lập tức Bạch Tinh thả ra ngoài uy áp Tạo Hóa Cảnh Viên Mãn khiến cho mọi người ở đây đều hấp khí lạnh, đừng thấy bên trong chiến trường viễn cổ này Tạo Hóa Cảnh nhiều như chó, những đạt tới thất trọng thì có mấy người, mà lên viên mãn thì đã ít lại càng ít

" Học trưởng thấy sao? tuy ta chẳng ra gì nhưng mị lực thì hơn người không phải một chút đâu nhé, có cả Tạo Hóa Cảnh Viên Mãn làm tiêu đề đây này, nếu mà thật sự chiến sinh tử ngoài tông môn thì chỉ cần ta gọi một người là có thể xử lý đẹp học trưởng rồi" Xuân Đức vừa nói vừa vuốt sau ót làm một cái biểu lộ bất đắc dĩ.

(T/G ngày mai mình đi qua Thai Lan 10 ngày có chút công việc, nói chung là khoảng 10-13 ngày gì đó nên hôm nay mình ráng viết mấy chương cho mọi người, chắc khoảng thời gian sau thì mình không viết tiếp được nên mọi người thông cảm, hì hì, khi nào mình về thì lại tiếp tục. hì hì. Chúc mọi người một ngày mới tốt đẹp. bye.again).

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Lão Đại Vào Tông

Mọi người thấy tên này còn làm bộ dương dương tự đắc thì không khỏi hồi hận vì lúc nãy còn muốn nói giúp cho tên không cần mặt mũi này. Còn cái tên vừa xem thường Xuân Đức thì mặt mũi không khỏi xám xịt như đóp một đồng shit vào miệng vậy, nhưng cũng chỉ dám ghi hận trong lòng mà thôi không dám làm gì cả.

Lại bé tiểu Y lên Xuân Đức đạo với bọn người Bạch Tinh " còn ngại ngần gì nữa, mấy vị sư huynh, sư tỷ đã có lời mời các người nhiệt tình lĩnh giáo đi"

" Rõ"

Nhóm người Bạch Tinh quay qua chấp tay đạo với mấy người được gọi là sư huynh, sư tỷ kia " Các vị... Mời "

Mấy người thiếu nữ áo tím khước miệng co giật một chập, cho dù cả đám cùng lên cũng không lại Bạch Tinh chứ đừng nói là thêm đám người tân sinh. Thiếu nữ áo tím cúi người đạo với Bạch Tinh " Vị sư huynh này, tu vi của sư huynh đã có thể so sánh với các học viên trung tâm nên không cần tham khảo thí nhỏ nhỏ này, còn điểm công trị thì sư huynh không cần lo lắng "

Bạch Tinh cũng không xuống ngay mà nhìn về phía Xuân Đức, thấy Xuân Đức gật đầu thì mới đi xuống lui ra khỏi đội ngũ tỷ thí, bây giờ chỉ còn có vài người đứng đó.

Lão giả dẫn đường ra hiệu cho mọi người im lặng rồi đạo " Bây giờ tỷ thí rất đơn giản, tân sinh tùy chọn đối thủ của mình, trong vòng 10 pháp thức nếu vẫn còn đứng thì là người chiến thắng, bây giờ bắt đầu bắt cặp đi"

Lập tức 7 cặp đối thủ đã được định ra, đáng chú ý nhất là Hắc Tinh đối chiến với một mỹ nữ, không biết mỹ nữ này có bị vấn đề gì không mà cứ liên tục nhìn Hắc Tinh mà liếm mép, cứ như muốn ăn ngay và luôn. Còn mấy cặp khác thì ai cũng mặt lạnh như băng mà nhìn đối thủ.

Thấy mọi người đã bắt sẵn sàng thì lão giả đạo " Mọi người chuẩn bị 5...4...3...2...1... bắt đầu". Lão giả vừa nói bắt đầu, 3 luồng Tạo Hóa Cảnh từ trong không gian trùng điệp trên sàn chiến tản ra, đương nhiên ba người này là bọn người Hắc Tinh, Thiên Ma, Thiên Xu rồi, đối thủ của bọn họ vừa không có chuẩn bị lại bị uy áp tập trung khiến cho nằm thẳng cẳng, tên đối đầu với Thiên Ma thì tội nghiệp nhất bị ép tới không ra hình dáng gì nữa, máu nôn ra mà cứ như máy bơm vậy.

Bọn tân sinh thì ngoác miệng ra đến mang tai mà nhìn, nhìn mấy tên mới còn lúc trước vênh vênh bây giờ thì y con chó chết, còn chưa động thủ thì đã ngậm tằm rồi.

" Má ơi!!! Lại là Tạo Hóa Cảnh "

" Yếu nhất là Tam trọng còn mỹ nữ kia thì đã là Thất trọng viên mãn rồi"

" Chúng ta đi nhầm vào ổ quái vật rồi"

Đến cả ông lão cũng ngạc nhiên viên ông ta cũng không thể cảm nhận được tu vi của mấy người tân sinh này, lão khẽ vuốt râu có vẻ nghiền ngẫm. Cuối cùng thì mọi người nhìn về phía Xuân Đức lão đại của nhóm quái vật

kia, không biết tên này có gì bí hiểm mà thu phục được đám quái vật kia làm tiêu đệ.

Xuân Đức rất thỏa mãn lòng hư vinh của mình, lấy ra cái ghế ngồi tựa xem cuộc vui, đúng là thú vui lúc nào cũng có quan trọng là có biết hưởng thụ hay không mà thôi.

Mấy trận chiến khác thì vẫn tiếp tục nhưng cũng không được mọi người chú ý lắm vì một phần vì tu vi cách biệt hơi lớn một chút nên mấy tên tân sinh bị hạ ngay khi vừa bắt đầu, tội nghiệp mấy em nó quá. À còn có trận đánh của Thanh Trúc cũng được mọi người chú ý, nhưng hẳn đám cá bọ này chú ý không phải chiến lược mà là vì nhan sắc là chính. Nàng thì áp chế tu vi cho còn là Tinh Thần Cảnh bằng với đối thủ, đối thủ của nàng chính là thiếu nữ áo tím.

Hai nàng đứng trong không gian, tà áo tung bay, thân thể chỗ lồi chỗ lõm, da thì trắng hồng không một khuyết điểm nhỏ, cứ như nồi inox mới mua về vậy, nhìn ngon tới cực điểm, chiêu thức qua lại thì vô cùng hoa lệ không tôn lên chiến lược kinh thiên mà chỉ tôn lên vẻ đẹp của hai người này, tóm lại là nhìn như biểu diễn hoa hậu ấy chứ còn mục đích ban đầu thì không thấy đâu.

Trong khi hai nàng đang ấy ấy nhau thì Xuân Đức có một vài vấn đề phân vân, một điều mà Xuân Đức không hiểu nhất là trong khi vào trong thí luyện hẳn từng thấy rất nhiều người có tu vi tạm được, chỉ riêng Tạo Hóa Cảnh thì gom lại thì cũng có một đống, nhưng bây giờ thì ngoài trừ nhóm Bạch Tinh thì không còn ai nữa, hẳn nghi ngờ bên trong cái khu sát hạch kia có cái gì quý giá khiến mọi người lên vào mà kiếm tìm?.

Nghi ngờ cũng chỉ là nghi ngờ mà thôi, hẳn cũng lười đi tìm hiểu làm gì cho mệt, tìm đụn mắt hóa ra lại là một món thánh khí cấp 1 hay 2 gì đó thì lúc đó chỉ có đâm đầu vào gói bông mà chết cho đỡ uất ức.

...

.....

....

Sau một hồi gạ tình nhau cuối cùng hai nàng cũng đã dừng lại và người chiến thắng đương nhiên là Thanh Trúc, nàng chiêu cuối thắng hiểm một pháp.

Ông lão thấy vậy cười tùm tùm đạo " không ngờ tân sinh lại có nhiều anh kiệt như vậy, bây giờ mọi người theo ta thôi" nói xong ông lão mở ra một thông đạo rồi bước vào, mọi người cũng bước theo sau.

(T/G Chào mọi người mình đã về hôm qua, khi mình quay lại thì mình quên luôn cái cốt truyện như thế nào nên dành nguyên một ngày để đọc lại mà còn viết tiếp, nói chung là mình viết chuỗi lăm, có khi là chuỗi cả nải, mọi người thông cảm, mà hè sắp tới rồi nên công việc của mình khá bận, thời gian thư giãn rút ngắn lại, ngày được khoảng 3 tiếng, nên có khả năng một ngày mình viết được 1-2 chương, nếu ngày nào mình nghỉ nguyên ngày thì khoảng tầm 5-8 chương. Chúc mọi người buổi tối vui vẻ(^-^*))

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Ác Ma Điện Phân Bộ

Đang lúc nhóm người Xuân Đức định tiến vào thì Xuân Đức bị một ai đó kéo lại, hấn quai lại xem thì thấy một cô gái nhìn vô cùng hoang dại, áo quần thì như cái rẻ rách, trên người thì có đủ loại hình ấn kí đủ loại, cô nàng này đạo " ta có thể làm tiểu đệ của ngươi không? "

" Oh" mấy người còn chưa tiến vào ở cạnh đó thì ngạc nhiên kêu lên, Xuân Đức cũng có phần ngạc nhiên, không ngờ mình chém gió một chút lại có người tự mình đến xin làm tiểu đệ, hấn gật gật đầu đạo " Không thành vấn đề, ngươi có thể theo ta".

Cô gái kia nở một nụ cười mà nàng cho là xinh đẹp nhất, rồi cùng nhập bọn đi cùng với nhóm Xuân Đức, có thêm thành viên mới gia nhập mọi người cũng là chào đón nhiệt tình, hỏi thăm 70 đời nhà cô nàng, cô nàng này tên Vân Hồng ở một cái nơi khỉ không có mà ho, gà cũng chả có mà gáy... do thấy cái tên Vân Hồng không hợp với nàng chút nào nên Xuân Đức kiến nghị đổi tên thành Thiên Kiếm.

Tất nhiên là mọi người đều bỏ phiếu thông qua rồi, Vân Hồng cũng đồng ý, vậy là nhóm Xuân Đức có 3 chị em nhà đan tôn. Thiên Ma, Thiên Xu, Thiên Kiếm.

...

.....

...

Theo lão giả đi qua cái không gian thông đạo kia mọi người đến một quảng trường to tổ bố, nói nơi này quảng trường không bằng nói là một cái đại không gian bị nén lại. ở đây không biết là có bao nhiêu người đông như kiến leo mật.

Khi mọi người còn chưa thích ứng với xung quanh thì có 4 ông lão cùng bay lên trên cao lớn tiếng đạo

" Chúc mừng mọi người đã là môn đồ của Diệp Linh Tông, sau đây là các anh kiệt của từng khu, mọi người cùng hoan nghênh"

" Đông khu Bạch Linh"

"Tây khu Lâm Hòa"

" Nam khu Băng Hoàng "

" Bắc khu Bạch Tinh"

Khi 4 người đi lên trên thì mọi người đều bàn tán xôn xao, đây là anh kiệt đứng đầu trong hàng trăm vạn tân sinh lần này, trong này lại còn có hai đóa hoa đúng là lại làm bầu không khí càng thêm náo nhiệt.

Trong khi mọi người đang còn tung hô mấy anh kiệt, hò hét khản cả giọng thì một âm thanh như ma âm truyền khắp nơi.

" Tiểu Ác Ma Điện chiêu nạp tiểu đệ đây, trong Điện bây giờ đã có 5 tạo hóa cảnh, một viên mãn đỉnh phong đều là tân sinh lần này, các ngươi đang rất không tin phải không nhưng người đó là các ngươi đang thấy phía trên kia Bạch Tinh, để đảm bảo quyền lợi cho bản thân mọi người nhanh lên gia nhập"

Khi thanh âm này kết thúc mọi người đều yên lặng trở lại, mọi người đều nhìn về phía Bạch Tinh, đứng bên cạnh một cô gái nhỏ đến từ Đông khu Bạch Linh nói với Bạch Tinh " ngươi thật sự là Tạo Hóa Cảnh Viên mãn đỉnh cao rồi sao? "

Bạch Tinh cũng không cần giấu giếm gì, hần gật đầu xác nhận điều thiếu nữ kia hỏi, hai người tuy nói chuyện bình thường nhưng với thính lực của người tu luyện thì việc nghe được cũng không phải là chuyện gì ghê gớm. Đám người trong cái quảng trường này ồn ào hẳn lên.

Lục tục có người tới ghi danh, không qua bao lâu số thành viên của thế lực mới thành lập này đã lên tới hàng vạn người... các tân môn đồ của các khu khác thì cũng có người chuyển qua Bắc khu nhưng đa số thì bị đe dọa hay dụ dỗ mà không đi qua. nhưng điều đó không ảnh hưởng gì nhiều đến việc thành lập Ác Ma Điện phân bộ.

Người có vẻ không vui nhất chính là Thanh Trúc nàng đang nghi ngờ Xuân Đức tên này tính phá hư nền tảng tông môn yêu dấu của nàng. Xuân Đức đang lơ đãng quan sát xung quanh thấy sắc mặt của con nhóc Thanh Trúc này không tốt, có ý định đâm thọc bất cứ lúc nào thì Xuân Đức biết ngay con hàng này đang nghĩ gì, hần lập tức làm trị liệu tâm lý.

" Này nhóc ngươi đừng suy nghĩ quá nhiều, cái này chỉ là vui vui chút thôi"

" Ta mới không tin lời ngươi nói đây " Thanh Trúc trắng mắt đạo.

" Ta có thể thề"

" Người thề cũng vô dụng "

" Vậy làm sao ngươi mới chịu.."

.....

sau một thời gian khô nước bọt với Thanh Trúc thì hẳn cũng đã làm cho nàng ta từ bỏ ý định phá đám, nhưng con nhóc này vẫn còn mang tâm lý nghi ngờ...

Nhìn thấy đám môn đồ mới nhập tông này, không ngờ mới vào mà đã làm ra sự kiện lớn như vậy, mấy lão cũng chỉ vuốt râu cười cười, có cạnh tranh thì mới có tiến bộ, chuyện như thế này ước còn không được nữa là, nên mấy lão để cho người của Xuân Đức chiêu thu xong thi mới đạo

" Ba ngày sau là đại hội tông môn dành cho tân môn đồ lần này, khi đó sẽ có nhiều niềm vui bất ngờ cho mọi người, bây giờ mọi người hãy theo người hướng dẫn của mình mà chọn một nơi tu luyện sau này"

...

.....

...

Đang đi trên đường kiếm nơi sinh sống sau này, Xuân Đức tiến lên nói với Lão giả dẫn đường " lão bá này, có nơi nào có thể để tất cả mọi người đồng thời cùng tu luyện không? "

Ông lão vẫn bước đi chậm rãi đạo " có thì có đấy nhưng công điểm trị cũng không phải là nhỏ, nơi tốt nhất cho tân sinh và lớn nhất là 100 vạn công điểm trị một năm năm người có ý định muốn sao?"

" Chỉ có 100 vạn thôi sao? vậy thì tốt rồi, lão bá cứ dẫn chúng ta đến đó đi" hẳn quay lại lớn tiếng đạo " Mọi người chúng ta là một gia đình phải không nào? nên ta nghĩ mọi người cần một nơi ở chung thì mới hợp với cái từ này, vì vậy ta đã thuê một nơi đủ cho mấy chục vạn người chúng ta cùng

tu luyện, lần này cần mọi người bỏ ra một chút gọi là, mọi người thấy sao?
"

Mọi người mới nghe xong thì hơi kinh ngạc, sau đó là hét lớn " mọi người là một gia đình..."

Nghe vậy Xuân Đức thấy cũng vui vui, quay lại đạo với lão già " lão bá thấy sao? chúng ta tuyệt vời chứ, nếu người cũng muốn gia nhập ta cũng có thể cho người một chỗ nha hi hi "

Ông lão cười cười đạp " Các người rất đặc biệt đấy, mọi người đều tuyệt vời cả, còn gia nhập thì ta xin không nhận rồi, ta có trách nhiệm riêng của mình"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Nơi Ở Tân Môn Đồ

" Tiếc quá ha, mà lão bá trong tông môn có nơi nào đặc biệt không? "

Ông lão vẫn bình thản mà đạo " Đương nhiên là phải có rồi, dù là thế lực nhỏ thôi cũng phải có nơi đặc biệt của riêng thế lực đó, huống gì là Diệp Linh Tông một trong những thế lực lớn nhất nhất ở viễn cổ chiến trường này. Trong tông môn của chúng ta có rất nhiều nơi đặc biệt sau này dần dần người sẽ biết" .

Xuân Đức liếc xéo ông lão, không nói gì thêm mà lẳng lặng đi tiếp, nhưng trong tâm lý đang chửi cái lão già chết bầm trước mắt này máu chó đầy đầu, hỏi cái gì thì nói ra luôn đi, còn lòng vòng một hồi cho sướng cuối cùng lại ngậm tăm luôn, không biết mấy người già nghĩ cái gì trong não nữa.

Vậy là mấy người yên lặng mà đi, trên đường thì ông lão cũng có chỉ thêm vài thứ vô dụng, nào là cái gì Truyền Công Điện, Đan Viện, tóm lại toàn những thứ vô bổ, chẳng có tí chất dinh dưỡng gì cả Xuân Đức tự động loại bỏ.

.....

Sau khi đi cả nửa ngày thì mọi người dừng lại trước một ngọn núi thật lớn, nhìn ngọn núi chỉ có đá và đất thi thoảng lại bốc lên hắc khí, chẳng có một cái gì gọi là sự sống trên cái ngọn núi này Xuân Đức nhìn về phía ông lão hỏi

" Lão Bá cái này sẽ không phải là nơi tốt nhất trong miệng người chứ, sao ta nhìn sao giống như tử vong chi địa vậy"

Ông lão vuốt chòm râu đạo " Đúng vậy, nơi lão phu nói chính là nơi này".

Nghe ông lão thừa nhận Xuân Đức lập tức bật thốt lên " Đùa nhau à, cái nơi chó ăn đá, gà ăn sỏi này mà lại là bảo địa tu luyện, nhìn vào mấy cái hắc khí đang còn bốc lên nghi ngút kia là biết không phải cái gì lành rồi, làm sao có thể là nơi tu luyện tốt cho mọi người được. Lão bá người đừng giỡn à nha, chuyện này không vui tí nào"

" Ha Ha Ha" Ông lão cất tiếng cười lớn đạo một cách đầy bí hiểm " Cái gì mới gọi là ngọc thô chưa mài, các ngươi những người trẻ tuổi là những người chưa qua sự đời chỉ nhìn vào cái trước mắt đã đưa ra phán đoán, mọi thứ phải cân nhắc từ nhiều mặt thì mới có sự nhận biết đúng về những thứ mà chúng ta thấy " nói xong ông lão lắc lắc đầu.

Thấy lão già này toàn nói nửa vời, không trực tiếp nói thẳng ra luôn thì Xuân Đức cảm thấy buồn phiền vô cùng, hẳn thuộc dạng người thẳng như ruột ngựa, nghĩ gì nói vậy có bao giờ nói ý tứ gì đâu. Nên người khác nói ý với hẳn thì hẳn cảm thấy nhưc cả trứng, nhịn cơn muốn mắng chửi người lại hẳn lại hỏi lão già

" Theo như Lão Bá nói thì nơi này thực chất là một bảo địa phải không? vậy người có thể nói rõ hơn về nơi này cho ta nghe được không "

Ông lão nheo nheo cặp mắt đạo " cái gì cũng phải tự mình tìm hiểu thì mới thú vị, các ngươi cứ từ từ tìm hiểu nơi này đi, bây giờ ta có chuyện cần làm phải đi trước, sau này có gì không hiểu thì có thể đến Thiên Ma Nhai tìm ta".

Khi âm vang lời nói lão giả kết thúc thì lão cũng đã độn đi đâu không thấy tăm hơi, Xuân Đức nhìn vào phương hướng lão giả biến mất, ức chế không chịu nổi chửi đổng

" Cái rẽ hành gì thế này, hỏi cái quái gì cũng làm vẻ thần thần bí bí, nói thẳng ra sợ người ta nghe không hiểu à, đậu đen, bây giờ thì co giò mà dông tuốt, người ta còn chưa nói đồng ý thuê nơi đây mà. Mà cái Thiên Ma Nhai là cái gì? ở đâu mà tìm, không nói địa điểm tìm bằng niềm tin à. Cái thể đạo sao mà.... Thôi ta là người kính già yêu trẻ không nên mắng lão nhân" Vừa chửi cho đã miệng xong Xuân Đức lại xám hối ngay.

Mọi người xung quanh thì nhìn hấn với ánh mắt xem thường, như muốn nói là chúng ta không tin người đâu.

Trong khi mọi người không ai nói gì chỉ nhìn về phía Xuân Đức thì Vũ Y bỗng nhiên lên tiếng hỏi

" Ca ca chúng ta bây giờ làm sao? có nên ở tại nơi này không?"

Xuân Đức đang còn quan sát xung quanh nơi đây coi có cái gì quái quái không, nghe tiểu Y lên tiếng hỏi hấn nhìn xuống nàng, bẻ nàng lên mỉm cười đạo " Không có cái gì cần lo lắng, mọi thứ đã có ca ca, chúng ta bây giờ lên xem cái nơi này có gì đặc biệt không, chắc cũng không có cái gì nguy hiểm đâu dù sao Diệp Linh Tông cũng không có lý do hại chúng ta"

" Vâng ca ca, à phải rồi có một chuyện muội quên nói cho ca ca nghe, khi chúng ta đang đi đến nơi này thì tỷ tỷ xấu xa đi cùng chúng ta khi trước đã lén rời đi rồi"

Không có sự ngạc nhiên gì Xuân Đức đạo " Ừm ca ca đã biết rồi, mặc kệ nàng đi, ca ca cũng không biết nàng tại sao lại phải lén lút rời đi nhưng cũng không cần lo lắng, nơi này không có cái gì có thể uy hiếp tới chúng ta

cả, bây giờ quan trọng là tận hưởng niềm vui hằng ngày thôi" nói xong hắn còn bóp nhẹ kéo kéo cái mũi Vũ Y một cái.

Cười đùa một chút với tiểu Y xong, Xuân Đức dẫn đầu phi thân tiến lên trên cái nơi được gọi là bão địa trong miệng ông lão lúc trước. Khi lên bên trên hắn cảm thấy cũng không có cái gì là khác thường, những đám hắc khí nhìn lúc đầu trông có vẻ nguy hiểm nhưng khi tiến lại cảm nhận thì cũng như một đám khói đen bình thường mà thôi.

Xuân Đức thì bình thường nhưng đám mới nhập môn thì không bình thường rồi, có một vài trăm người khi đụng phải hắc khí kia thì lập tức kêu thảm thiết, phải bay ngược lại các xa ngọn núi, người phía sau không khỏi dừng lại mà nhìn về mấy trăm người kia.

Xuân Đức ngạc nhiên hỏi Bạch Tinh " đám tiểu đệ kia bị sao vậy, tự dung kêu la lớn tiếng vậy làm gì?"

" Điện chủ cái này ta cũng không biết, người nên hỏi đám mới la làng kia" Bạch Tinh cũng không biết bọn người kia bị sao nên cũng rất lấy làm kì mà đạo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Hắc Hồn Hỏa

Khi Xuân Đức đang tính bay lại chỗ mấy tên la làng khi nãy hỏi thăm chuyện gì thì có một tên tiểu đệ gần đó nhìn có vẻ là người học rộng biết nhiều lên tiếng

" Lão Đại không cần người phải đích thân hỏi mấy người đó làm gì, bọn họ là bị hắc hỏa đốt linh hồn nên mới la lên vậy? những hắc khí đang bốc lên trên ngọn núi này có tên là Hắc Hồn Hỏa người có tâm tính không kiên định thì rất dễ bị những hắc hỏa này đốt cháy linh hồn hoặc bị mê huyền trong ảo giác"

"Oh" Xuân Đức ngạc nhiên, nhìn về phía tên tiểu đệ của mình, khi nhìn thấy tên này có vẻ thư sinh, diện mạo tuấn tú, trên tay lại còn đang cầm một quyển sách nhỏ thì biết ngay là mấy con hàng hay đọc sách rồi. Mỉm cười Xuân Đức đạo

" Hóa ra là vậy à, chú em cũng giỏi quá chứ, cái này cũng biết được, vậy có cách nào để cho mấy thằng kia cũng có thể cùng đi lên trên ngọn núi này không? "

Tên thư sinh kia lại mở quyển sách nhỏ ra một chút, sau đó lắc đầu đáp

" Không có chỉ có thể để bọn họ tự mình rèn luyện ý chí mà thôi hoặc là tìm ra nơi phát ra hắc hồn hỏa mà tiêu trừ là xong"

" Thôi để bọn họ rèn luyện đi, có thể bảo địa theo lời lão già lúc trước là đây, rút hết mấy cái hắc hỏa này đi có khi mọi người lại không vui" Xuân

Đức xoa tay đáp.

.....

Mọi người vẫn tiếp tục phi lên theo đám người Xuân Đức nhưng đa phần là mới vừa lên đều hết phẩm thiết rồi lùi về phía sau.

Quay lại nhìn đội ngũ chỉ còn mấy ngàn người có thể đi lên ngọn núi Xuân Đức tự dung nghĩ tới cái gì, sau giây lát suy nghĩ hắn nhớ ra là hắn phải tìm thành viên nòng cốt cho thế lực mới của mình, và bây giờ đã có sẵn, đỡ mất công tuyển chọn thành viên nòng cốt bồi dưỡng, ai lên núi được thì là nòng cốt, không được thì làm thành viên bình thường.

Hắn dùng Mp tạo ra một tấm bảng lớn in vào trong vách núi trên có viết mấy dòng

-- Ai lên được núi thì tùy chọn chỗ ở, ai không được tạm thời ở dưới chân núi, phúc lợi được phát cuối tháng, bị người bắt ăn hiếp thì gọi Hắc Tinh--

Thông báo xong cho mọi người biết mấy điều căn bản thì hắn bắt đầu kiến tạo nơi ở riêng cho mình, bây giờ hắn cảm thấy chán sống trong nhà trên mặt đất rồi, hắn ý định kiến tạo một lâu đài bên trong lòng đất.

Độn thẳng xuống sâu bên dưới ngọn núi vài dặm, cảm nhận được vật chất nơi đây cứng rắn vô cùng lại còn gần như là ngăn cản toàn bộ thần thức, hắn quyết định nơi đây là nơi xây lâu đài. Lấy ra một kiện bảo khí cấp 10 rót MP vào trong bên trong, khi đã rót max MP vào rồi Xuân Đức thả nó ra. Sợ phát ra động tĩnh quá lớn khiến cho phiền toái không cần thiết Xuân Đức lại ra ngoài phong cấm vùng không gian này lại.

Khi hắn vừa phong cấm xong thì cả một vùng bắt đầu rung lắc mạnh, ngọn núi khi trước đang dần nhô cao lên, mọi người không biết chuyện gì

thì như đàn vịt nhao nhao mà bay loạn. Không qua mấy hô hấp mọi thứ lại trở về an tĩnh, chỉ có ngọn núi của mọi người đang ở là cao hơn gấp rưỡi.

Cũng không hơi đâu đi giải thích gì cho mọi người là có chuyện gì xảy ra, hần cuốn theo mấy người Vũ Y, Bạch Tinh, Thiên Ma, Thiên Xu, Hắc Tinh xuống phía dưới xem thành quả. Khi mọi người xuất hiện là bên trong một sảnh đường có chữ Độc to đùng, bên trong trống không chả có cái quái gì, không khí thì lạnh lẽo âm thấp, ánh sáng từ mấy quả cầu phát ra thì leo lét, nhìn một lúc thì thấy cái này như nghĩa trang chứ có giống lâu đài chỗ nào.

Hắc Tinh nhìn một lúc, quan sát mọi thứ xung quanh rồi nhìn về phía Xuân Đức đạo " Điện chủ cái này là nơi người mới tạo ra sao? cũng rất tốt, ở đây nếu có nước nữa thì tốt hơn".

" Thích thì cứ tạo kết giới khóa kín cái căn phòng này lại mà đổ nước vào thôi, mà mọi người bây giờ có dự định làm gì không?" Xuân Đức nhìn mọi người hỏi thăm.

Mọi người lắc lắc cái đầu, Bạch Tinh lên tiếng đạo " Không có thừa điện chủ, không biết người có dự định gì không?".

Bắt hai tay ra sau đầu Xuân Đức bước ra ngoài căn phòng, đi được một đoạn hần mới đạo " Cũng chẳng có dự định méo gì hết á, các người đi tu luyện còn ta thì đi ngủ cho béo, 3 ngày sau đi tham gia cái đại hội gì đó, xem cái Diệp Linh Tông này có gì hót".

" Điện chủ, còn chưa phân nơi ở mà " Hắc Tinh nói với theo.

Vẫn tiếp tục bước đi Xuân Đức dơ một tay lên đạo " Tự tìm nơi ở đi, phân cái gì, cả cái lâu đài này người thích chỗ nào thì ở chỗ đó, ở trong nhà vệ sinh cũng tốt, ta cũng không ngăn cản đâu".

Hắc Tinh vượt vượt cái đầu trọc cười khà khà, mọi người thì mỉm cười. bầu không khí vô cùng vui vẻ.

Đang còn loay hoay nhìn xem bên trong căn phòng có gì bí mật không, khi ngẩng đầu lên thì Vũ Y đã thấy ca ca đi mà không đợi mình, nàng vội chạy theo la lên

" Ca ca, đợi muội đi cùng với"

Nghे tiếng Vũ Y gọi Xuân Đức dừng lại một chút, ngồi xỏm xuống ý bảo Vũ Y lên đi. Tiểu Y hiểu ý lập tức bám lấy hấn sau lưng, cứ như vậy một lớn một bé dần dần biến mất ở cuối khúc quẹo của hành lang.

Đám người Bạch Tinh nhìn hai thân ảnh kia biến mất một lúc lâu, bỗng dung thấy cuộc sống không nhất thiết phải chém chém giết giết, đập lên máu huyết kẻ thù mới là niềm vui sướng, đôi khi một thứ tình cảm nhỏ bé của tình thân cũng làm người ta cảm thấy hạnh phúc rồi.

Khuôn mặt băng nguyên khôi của Bạch Tinh bỗng dung tách ra một nụ cười, quay lại vỗ vai nói với 3 người Hắc Tinh, Thiên Ma, Thiên Xu

" Thôi mọi người đừng ngăn người ra đó nữa, đi tìm một chỗ tu luyện đi "
" nói xong Bạch Tinh cũng đi về phía mà Xuân Đức biến mất

Sau khi Bạch Tinh đi được một lúc Thiên Xu kéo tay tỷ tỷ mình đạo "
Tỷ, người thấy không lão đại cười, lão đại cười đấy, ta không hoa mắt chứ"

Thiên Ma bên cạnh gật đầu như gà mổ thóc, Thiên Ma đạo " Là thật, lão đại không ngờ cũng có lúc tươi cười, tự dung sao ta thấy tim mình đập loạn thế này không biết" nói xong Thiên Ma lấy tay đè lên ngực của nàng.

Hắc Tinh bên cạnh thấy hai vị bà cô của mình tự dung lên cơn, hấn cảm thấy mùi không lành ở đây nên nhanh chân chuồn trước.

Đang lúc Xuân Đức tính toán chuyện sau này thì một rung động nhỏ tâm thần truyền tới hần, cảm nhận một chút xem có việc gì..

Khoảnh khắc sau hần đứng dậy, ngửa mặt nhìn lên thiên không một chút, hít một hơi dài, lấy cái mặt nạ đeo vào rồi na di ra bên ngoài. Khi ra bên ngoài hần xuất hiện dưới chân núi, nơi mà mọi người đang tụ tập đợi hần tới.

" Đi thôi" một âm thanh không lớn nhưng truyền vào từng người tâm thần ở đây.

Vậy là đội ngũ mấy vạn người đi thẳng đến nơi mà Diệp Linh Tông tổ chức tông chiến, không biết ở một Tông phái tầm cỡ thế này thì có gì hay không. Mọi người mang theo hào hức mà tới..

...

....

...

Không qua bao lâu mọi người đã tới nơi mà tông môn tổ chức, trước mắt họ bây giờ là một cánh cổng to lớn vô cùng, mây khói lượn lờ trông có vẻ vô cùng huyền bí, đi qua cánh cổng này là tới nơi rồi, khi đội ngũ của Xuân Đức đang định tiến vào trong thì có một tên tóc màu đỏ mang theo một đám tiểu đệ ra chặn đường.

Một tên nhìn như là côn đồ hét lớn " Đám mới nhập môn các ngươi không biết quy củ sao? muốn đi vào bên trong phải giao nạp 100 điểm công trị" tên này vừa hét lớn vừa bày ra tu vi tinh thần cảnh tam trọng của mình.

Xuân Đức nhìn thẳng mới nhảy ra định trấn lột hần một chút, rồi lại nhìn mấy thằng đồng bọn đang cười lạnh kia, dù chỉ nhìn một chút nhưng qua

biểu hiện thì bọn này cũng chả phải loại gì tốt lành không có dây dưa nói lý lẽ gì cho mệt, tâm niệm không lờ bao trùm mười mấy thằng đang cười lạnh kia lại, ngay lập tức khuôn mặt mấy tên này cứng ngắc lại, nụ cười trên mặt mấy thằng kia vẫn duy trì trên mặt, nhưng ánh mắt đã mất đi sự linh hoạt. Lại nhắc tay lên một cái mấy tên kia biến mất không còn tăm hơi.

Như không có chuyện gì Xuân Đức tiếp tục đi vào bên trong, mọi người phía sau, không hiểu là chuyện gì xảy ra, chỉ biết chuyện này có liên quan tới lão đại, nhưng không ai nói gì thêm, vẫn tiếp tục đi theo Xuân Đức.

....

Vào bên trong.

Bên trong đã có một biển người, đâu đâu cũng là người, mọi người vây quanh nhìn lên một đấu trường rộng lớn. Trên cao là đám lão bất tử đang quan sát. Khi đoàn người Xuân Đức vừa tìm được chỗ ngồi thì trên cao một lão già cầm quyền trường đầu rồng bay ra giữa đấu trường thét lớn:

" Yên Lặng" tiếng thét vận dụng niệm lực xung kích vô cùng mạnh mẽ, sau khi lão già thét lớn một tiếng thì cả một không gian yên tĩnh lại. Thấy tất cả mọi người đều an tĩnh lão già mới tiếp tục đạo

" Hôm nay là một ngày đặc biệt, mọi người phải hết sức cố gắng khi lên chiến đài, 10 hạng đầu có phần thưởng đặc biệt hậu hĩnh, hạng nhất năm nay còn được ban thưởng thêm một món thánh khí, không giống như là sắt hạch là có thể kiến tạo đoàn đội cả ngàn người với, bây giờ chỉ có thể một tổ 2 người. Một khu tự chọn ra 5 cặp đôi xuất sắc nhất để chiến đấu với các khu khác. Bây giờ có 1 canh giờ cho các mỗi khu chọn người"

Lão già nói xong cũng quay lại vị trí của mình. Phía dưới làm như chợ vỡ, người người bàn tán nên quyết định chọn ai.

Bên Bắc Khu, Xuân Đức truyền âm cho tất cả mọi người:

" Chín người hôm trước với Bạch Tinh nữa là mười người, các người còn có ý kiến gì không?"

Mọi người thấy Xuân Đức quyết định nhanh như vậy thì ban đầu có hơi chút ngạc nhiên nhưng suy nghĩ thêm một chút thì thấy vô cùng hợp lý, 10 người này về mặt can đảm hay chiến lược đã là nổi bật nhất trong mọi người rồi. Nên không ai có ý kiến gì thêm.

Thấy mọi người không ai ý kiến gì thêm, Xuân Đức nói tiếp " không ai có ý kiến gì thêm thì tốt, vậy 10 người này thì sẽ lên thi đấu, Bạch Tinh, Thiên Xu, Thiên Ma, Hắc tinh, mỗi người các người chọn một đồng bạn đi"

Ngẫm nghĩ một chút bỗng nhiên hắn nhớ tới cái gì " Thế mà quên mất con nhóc Thanh Trúc lần trước cũng tham gia ứng chiến nhưng nó theo trai đi đâu rồi không biết. Bây giờ lại phải cần thêm một người thay thế"

Nhìn quanh mình một chút, hắn nhìn vào Thiên Kiếm đạo " Thiên Kiếm người lên luôn đi cho đủ bộ"

Thiên Kiếm gật gật nhẹ đầu tỏ ý đã biết, cô nàng này mấy ngày trước nhìn như đứa cô nhi, quần áo tả tơi, đầu tóc như tổ chuột, mới sau 3 ngày được tỷ muội nhà hồ ly chăm sóc cô nàng này đã xinh đẹp lên hẳn, khiến cho mấy thằng phía sau thì thoảng lại liếc mắt một cái.

Phân phó xong cho mọi người, Xuân Đức lại nhắm mắt lại đi ngủ. Đôi khi hắn thấy cuộc đời thật tuyệt, thích ngủ lúc nào thì ngủ, không ai quản hắn.

Khi hắn đang cảm giác tuyệt nhất trên đời thì từ không gian tâm linh truyền tới một tin tức làm hắn ngẩn người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Người Nhà Đi Tìm

Trong đoạn tin tức hấn nhận được có ghi "Điện chủ theo như người dẫn dò chúng ta đã lưu ý Trương Gia ở Thiên Long Thành, mấy ngày gần đây Trương gia đang vận dụng quan hệ đi tìm một người là tam công tử, không biết vị tam công tử này đi đâu khiến cho cả gia tộc nháo thành một đoàn, vì việc này mà đến cả hôn nhân của vị Đại công tử gia tộc họ Trương cũng ngưng lại. Không biết việc này Điện chủ quyết định sao? có cần phái thành viên Ác Ma Điện giúp bọn họ tìm người không?".

Xem xong đoạn tin tức, mặt Xuân Đức có chút co giật, hấn có còn bé bỏng gì đâu cho cam, mới ra khỏi nhà gần chục năm mà thôi đã bị cả nhà đi tìm như tìm trẻ lạc rồi. Mà hấn kì quặc nữa là lão ca của hấn lại kết hôn, ngày trước theo hấn biết thì lão ca hấn đã cưới lão bà rồi mà, sao bây giờ lại cưới nữa.

Suy ngẫm một chút hấn thấy có khi nên về nhà một chuyến, dù sao mượn con người ta thân thể cũng nên báo đáp một chút chứ, dù có không báo đáp thì cũng nên quan tâm một chút nếu không thì lương tâm bị day dứt, khó chịu lắm.

Bỏ qua mấy ý niệm vẫn vợ hấn truyền một tin tức ngăn lại Ác Ma Điện bên kia bảo họ không cần động tác trợ giúp gì cả, yên lặng mà theo dõi tiếp, có gì thì báo ngay cho hấn, mọi việc khi hấn về sẽ xử lý sau.

....

Sau khi ngủ được một giấc thì 1 canh giờ cũng trôi qua, 40 người lần lượt của 4 khu đã lên trên đấu trường. Khi vừa lên trên 30 người của 3 khu kia đều nhìn về phía Bạch Tinh, trong đôi mắt hiện lên chiến ý và có đôi chút kiêng dè, mọi người đều nghe nói Bạch Tinh có chiến lược Tạo Hóa Cảnh viên mãn nhưng người của 3 khu chưa ai từng thấy nên không ai tin rằng Bạch Tinh có chiến lược như vậy cả.

Họ chỉ cho rằng đây là một loại phô trương thanh thế mà thôi. Khi mọi người đang nhìn nhau đăm đuôi thì lão giả lúc trước lại bay ra đạo

" các ngươi là tinh anh trong đám tân môn đồ năm này, bây giờ các ngươi lại bốc số hiệu trong tay ta, nếu trùng số hiệu thì tỷ thí với nhau... nào đến đây" nói xong lão giả lấy ra một ống thẻ đặt giữa đấu trường.

Khi mọi người đang định lên bốc thăm thì Bạch Tinh nhìn lên lão giả đạo " Có thể không cần phiền phức như vậy, Bắc khu khiêu chiến 3 khu còn lại "

Khi Bạch Tinh mới vừa đạo đến cân cả 3 khu còn lại thì tất cả mọi người 3 khu dưới đấu trường đều cười khinh bỉ, bọn trên đấu trường thì dùng ánh mắt như nhìn người ngu xem bọn Bạch Tinh, thấy vậy Bạch Tinh nói thêm

" các ngươi cũng không cần nghi ngờ, Bắc khu chúng ta có sức mạnh đó, tốt nhất các ngươi cùng lên nếu không lại bảo Bắc Khu chúng ta ăn hiếp các ngươi" .

Lão giả nhìn Bạch Tinh một chút, mỉm cười nhìn 3 khu còn lại, thấy người của 3 khu kia đang vô cùng căm phẫn lão giả vui vẻ đạo

" Nếu Bắc khu đã đưa ra đề nghị các ngươi những tinh anh của 3 khu còn lại có dám ứng chiến"

30 người đang trên đấu trường cùng hét lớn " Dám" .

" Ha Ha Ha.. Được...Được...rất tốt. vậy bắt đầu đi, miễn không lấy mạng đồng môn là được, cứ thả tay mà thi triển thân thủ" nói xong lão giả lại phiêu dật bay lại chỗ ngồi của mình mà quan chiến.

Một thanh niên toàn thân huyết sắc cả mái tóc cũng màu huyết sắc, cầm một thanh kiếm lập lòe hai chữ Ma Kiếm in trên thân kiếm, bước ra phía trước mà nói lớn " Không cần nhiều lời vậy, chiến đi"

" Vạn Ma Ảnh Trảm"

Tên thanh niên vừa nói xong lập tức động thủ, một loạt các kiếm ảnh màu huyết hồng dài cả dặm bay thẳng về phía đám người Bạch Tinh, 29 người còn lại cũng phản ứng lại, liên tiếp là các pháp thức điên cuồng công kích về phía đám người Bạch Tinh, nhuộm cả một vùng không gian thành một khối hỗn độn.

Nhìn khắp thiên khung là pháp kỹ của bọn người 3 khu, Bạch Tinh bình tĩnh quay lại phía Hắc Tinh đạo " Việc vặt này người cố gắng làm cho đẹp mắt vào, chỉ cần làm bọn họ không bò lên được thôi, không cần lấy tính mạng bọn hắn"

" Vâng thưa lão đại"

Hắc Tinh bước ra khỏi đội ngũ 10 người, nhìn đầy trời pháp kỹ kia, hắn nhe răng nanh ra mà cười, cả người hắn bốc lên những giọt nước màu lam, trong nháy mắt một con giao long hư ảnh hình thành.

" Tan"

Một tiếng thét từ Hắc Tinh vang lên, từ con giao long hư ảnh mới tạo thành nát tan thành hàng ngàn vạn con tiểu giao phi thẳng tới công kích của đám người 3 khu.

Uỳnh...Uỳnh....Ầm....Ầm...Ầm.

Một loạt tiếng nổ rung trời vang lên, bụi bay mịt mù, gió lốc từ các vụ nổ tản ra, thổi bay những ai tới gần phạm vi 3 km, những người phía dưới xa xa chỉ chân trời mà nhìn cuộc chiến không thốt ra được câu gì.

A..a....a.....a

Trong khi mọi người còn đang kinh ngạc trước sức mạnh của thành viên Bắc Khu thì một loạt tiếng hét thảm từ trên cái đầu trường bụi mù mịt kia, hàng loạt bóng đen bay ra từ trong khói bụi, có một số người bị bóng đen đùng chúng la lên thảm thiết.

" A A A A...ói trời oi, có người hành thích ta "

" Có thiên thạch rớt xuống"

" mấy thằng dỡ người này có lùi ra sau cho bố không thì bảo? không thì biết tay ta, ở đó mà thiên thạch, mấy cái đó là người bị đánh bay ra đầu trường đây, cách xa mấy con quái vật hình người kia xa một chút..."

Trên chủ đài, mấy lão già đang ngồi cũng đứng dậy mà bật thốt lên " Nhất kích trọng thương toàn bộ thành viên tinh anh 3 khu ".

Một người khác thì đạo " tên da vừa xanh vừa đen kia có tu vi tạo hóa cảnh đây, sao lại không nghe tiếng tăm gì nhỉ".

" Cái này Triệu lão ngươi nên đi hỏi lão Ma đi, lần này lão ma là người tiếp dẫn Bắc Khu đây"

Mấy tên xung quanh kể cả tên vừa nghe hai từ lão ma thì lập tức cụt hứng, hỏi ai cũng được trừ hỏi lão ma, đi hỏi lão không đâu lại chuốc cục

tức vào người, cái lão biến tính, nói cái gì cũng nữa vời thà tự hỏi cái đầu
gối còn hay hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Lực Áp Quần Anh

Khi bụi mù tán đi, trên đấu trường kia chỉ còn lại một đám Bắc Khu đang nhìn phía xa xa mấy cái thân thể toàn thân máu me đầm đìa, 30 thành viên tinh anh 3 khu sau một kích của Hắc Tinh đa số bị đánh văng ra khỏi đấu trường, chỉ còn mấy tên không may bị đập thẳng xuống đất và mấy tên này có cái kết rất không có hậu như bây giờ.

" Bộp...Bộp. Võ tay chúc mừng Bắc Khu của chúng ta vô địch đi mọi người" Xuân Đức vừa vỗ tay vừa hét lên.

Lập tức cả Bắc Khu mọi người vỗ tay rầm rầm, mọi người cùng nhau hét lớn

" Bắc Khu là số 1"

" Ác Ma Điện đệ nhất "

" Vương giả là chúng ta"

.....

.....

Trong khi bọn người Xuân Đức đang sung thì một lão béo phía trên chủ đài đứng dậy vừa vỗ tay vừa cất giọng như đàn bà lên cắt ngang sung sướng của mọi người.

" Tốt lắm, Ha Ha, Đầu tiên ta xin chúc mừng môn đồ của Bắc Khu đã chiếm được tất cả danh ngạch thí luyện để có thể trực tiếp thăng cấp làm nội đệ tử. Nhưng các ngươi đừng vội vui mừng bây giờ mới là thời gian khó khăn nhất của các ngươi, đối đầu với thành viên nội môn lâu năm trong sát hạch là một điều không dễ dàng gì đâu. Còn điều cuối cùng là 10 người mạnh nhất bên Bắc Khu sẽ được vào Tàng Kinh Các của ngoại môn "

" Sáng ngày mai 10 người này tập hợp tại đây một lần nữa để nhận phần thưởng và cùng Liễu trưởng lão đi Tàng Kinh Các. Còn bây giờ thì ta cũng tuyên bố Tông Chiến Tân Sinh kết thúc"

Phía dưới mọi người có chút choáng váng, cái này cũng quá nhanh đi, bắt đầu cũng nhanh mà kết thúc cũng lẹ, còn chưa tỷ thí xong thì đã tuyên bố kết thúc. Nhưng biết làm sao được, trưởng lão thích làm sao thì bọn họ làm sao ai dám có ý kiến.

Bạch Tinh và mấy người đi xuống đấu trường lại gần Xuân Đức đạo " Điện chủ, chúng ta làm không tệ chứ".

Xuân Đức lắc đầu đạo " Không, các ngươi tuy làm không tệ, nhưng ta nghĩ giải quyết lũ yêu đuôi bệnh tật kia thì cũng không nên mạnh tay vậy. Tội nghiệp bọn họ lắm".

Mọi người Bắc Khu khoe miệng kéo kéo, còn 3 khu khác thì nhìn Xuân Đức như muốn ăn tươi nuốt sống hắn, giọng nói Xuân Đức không lớn nhưng với cái tai thính hơn chuông của đám tu sĩ 3 khu thì hơi chú ý một chút là nghe được liền, nên khi hắn vừa nói xong thì đã nhận hàng loạt ánh mắt căm thù từ người của các khu khác.

Không để ý tới mấy ánh mắt bất thiện kia, Xuân Đức tươi cười vẫy tay với tất cả mọi người lớn tiếng đạo

"Mọi người không cần nhìn ta với ánh mắt ngưỡng mộ đó ta ái ngại quá đi, người ta có câu không đánh không quen biết, người hai bên chúng ta chỉ giao lưu vui vẻ chút thôi nên không cần để ý mấy vết thương nhỏ, nhưng nói thật các bạn yếu quá, sau về nhớ tập luyện để chịu đòn được nhiều hơn nhé, bây giờ chúng ta cũng phải về nghỉ ngơi đây, hy vọng lần sau chúng ta lại có cuộc tỷ thí khác và cũng mong mọi người không phải nằm sấp như mấy người bên trên"

Khi hắn nói xong dưới ánh mắt căm hận x2 của mọi người ba khu khác mà nghênh ngang dẫn người của mình đi về, khi đang đi hắn cũng nghe đại khái mấy tiếng mắng chửi của mọi người, nhưng hắn làm như không nghe thấy. Người ta càng chửi mình mà mình không phản ứng lại thì có khi người kia bị tức chết vì ức chế.

...

.....

...

Sáng ngày hôm sau.

Khi 10 người bọn Bạch Tinh đang định lên đường đi đến cái đấu trường ngày hôm qua thì lại thấy Xuân Đức cũng Vũ Y tò tò đi ra, thấy vậy Bạch Tinh ngạc nhiên không thôi, hắn tiến lên đạo " Điện chủ người muốn đi cùng với bọn ta sao?"

Xuân Đức gật đầu đạo " Ừm, vào thử xem có gì tốt không? trong các người ai nguyện ý nhường một phần vị trí lại cho ta? "

Xuân Đức nói dứt lời Thiên Kiếm, Bạch Tinh bên cạnh trả lời không cần suy nghĩ " Ta nhường cho lão đại "

Nhìn về phía Thiên Kiếm xoa xoa đầu nàng Xuân Đức cười đạo " Tốt, vào trong kiếm được cái gì tốt ta cũng sẽ không quên phân một nửa cho ngươi" .

Nhìn mọi người khuôn mặt có chút mất tự nhiên, Xuân Đức hiểu ý đạo " không cần suy nghĩ nhiều, mấy việc lông gà vỏ tỏi này ta cũng không hẹp hòi gì mà tính toán với các ngươi, thôi bây giờ chúng ta đi thôi"

khi nghe Xuân Đức nói như vậy mọi người mới thở ra một hơi, vậy là sau đó tất cả mọi người cùng theo Xuân Đức tiến đến đấu trường ngày hôm qua....

....

Khi mọi người tới nơi đã có một mỹ phụ mặc áo xanh đang nhắm mắt đứng như pho tượng ở đó, cảm nhận mọi người đến mỹ phụ mở ra nhìn qua một lượt rồi gạt đầu ra dấu đi theo nàng. Cũng không có suy nghĩ nhiều gì, Xuân Đức nhìn mọi người một cái rồi nhanh chân theo mỹ phụ đang đi phía trước.

Không bao lâu sau mọi người dừng lại trước một cái cánh cổng đá rêu xanh phủ đầy, lại còn có mấy xương nằm bên cạnh. Hắc Tinh hiếu kì đạo " Cái này thật dẫn tới Tàng Kinh Các gì đó mà không phải là tới mộ địa, sao mà nhìn hoang tàn quá vậy."

"Người trẻ tuổi đúng là cái gì cũng dám nói, không nhiều lời nữa theo ta vào trong" mỹ phụ đặt tay lên cánh cửa đá mốc meo kia, bỗng nhiên một luồng ánh sáng vàng bao trùm kéo hết mọi người vào bên trong cái cánh cửa đá kia.

.....

Vừa vào bên trong trước mắt mọi người là một con chim to lớn, cả người sáng lên ánh sáng tím, nó dùng cặp mắt như hai cái đèn pin xem xét mọi người. Người phụ nhân kia tiến lên một bước cung kính đạo " thưa thủ hộ đại nhân đây là người năm nay, mong người đưa họ vào trong".

Một âm thanh như xác chết phát ra vang lên trong không gian " Năm nào cũng vậy, ta đã biết rồi, việc của người ở đây đã không có, lui ra ngoài đi".

" Vâng" người phụ nhân kia vẫn cúi đầu mà lui ra bên ngoài.

Khi người phụ nhân kia lui ra ngoài, bên trong không khí có vẻ trầm trọng hơn bao giờ hết, con chim to kia cứ dùng hai mắt sáng rực của nó nhìn đi rồi nhìn lại mọi người không biết bao nhiêu lần, qua một lúc con chim bự bỗng nhiên kêu Khặc Khặc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Ma Thiên Ly

" Khặc Khặc thật không ngờ, thật không ngờ lại còn có đồng loại đi vào được bên trong này, các người tại sao có thể đi vào được bên trong này?" nó nhìn thẳng vào Bạch Tinh và mấy người Thiên Ma, Thiên Xu, Hắc Tinh mà hỏi, kèm theo đó là uy áp Sinh Tử Cảnh khiến cho bọn người Bạch Tinh căng thẳng vô cùng.

Nhìn cái con đã nhiều lông lại còn đen này dám trước mắt hấn bắt nạt tiểu đệ của mình, Xuân Đức tiện tay ném ra một quả quang cầu, khi con Chim đen kia đang còn chưa hiểu chuyện gì thì quang cầu đã đụng lên người con chim.

Àm...Àm...Uỳnh

Sau khi quang cầu đụng phải con chim to thì lập tức vỡ nát tạo ra xung kích mãnh liệt, khiến cho cái con chim đen đang vênh váo kia lộn mấy chục vòng mới dừng lại được, chỗ bị quang cầu đánh chúng bây giờ vẫn đang bốc lên khói xanh.

Người xung quanh trợn mắt mà nhìn một màn trước mắt, bọn Bạch Tinh còn cảm thấy thảng bẳng một chút, chứ mấy không phải là thành viên chính thức của Ác Ma Điện thì cảm thấy trời đất quay cuồng, con quái điều trước mắt chỉ phát ra khí thể thôi cũng làm bọn họ không dám nhúc nhích, không ngờ lão đại tiện tay một hít thì con quái điều kia đã nằm sấp.

Xuân Đức tiến lại gần xem con quái điều mới bị hấn cho ăn hành có còn sống hay đã qua đời, lại bên cạnh thấy con hàng này nằm yên bất động hẳn,

hắn cười cười rờ cái đầu của nó đạo

" Bây giờ có tự tỉnh lại hay ta giúp người cảm nhận sự vui sướng mới chịu tỉnh lại nào? lâu lắm ta chưa ăn thịt chim nướng"

Xuân Đức mới vừa đe dọa xong thì con quái điều lập tức vùng dậy kêu lớn " Đại ca, cứ bình tĩnh, ta đã tự tỉnh lại rồi đây không cần phiền đại ca đâu, ha ha ha " .

Nhìn con hàng đang nịnh nọt mình trước mắt, Xuân Đức làm sao cũng không liên tưởng được nó với cái con chim đen lúc mới đầu hùng hù dọa người. Lấy ra con dao nhỏ nhìn thẳng vào con quái điều Xuân Đức mỉm cười đạo

" Bây giờ nôn sạch những gì người biết đi nào? đừng có mà lừa gạt ta, nói láo là một lần một nhát đây, nhìn con dao này tuy nhỏ thôi chứ ngọt lắm, lâu lắm ta chưa dùng lại đâu. Hắc Hắc " .

Nhìn bộ dáng ác quỷ của tên trước mắt Ma Thiên Ly có chút khóc không thành tiếng, nó gật gật cái đầu đạo " Được, được, cái gì ta cũng nói, vậy người muốn biết gì ta cũng sẽ nói hết không giấu diếm " .

" Ồ, vậy mới ngoan, đầu tiên là người thu nhỏ lại hay biến thành cái gì thì tùy miễn cho ta không phải ngẩng đầu nói chuyện với người, mới cổ chết được"

Xuân Đức vừa dứt lời tại từ trên người con quái điều quang mang chọt lóe con quái điều biến mất không thấy đâu thay vào đó là một con gà ác, vừa đen vừa xấu.

Nhìn bộ dáng của nó bây giờ Xuân Đức cười chảy cả nước mắt đạo " đi mòn dép bây giờ ta lần đầu tiên mới thấy gà ở cái dị thể giới này đây, ha ha, thôi người nói một chút người là cái giống gì vậy, sao lạ biệt dị vậy? "

Con gà ác nhìn lên Xuân Đức kêu lên " Ta thuộc Ly tộc chứ có gì đâu mà lạ cơ chứ, mà các người thật ra là ai, tại sao bọn kia khi vào bên trong vẫn giữ nguyên được hình dạng" nó nhìn về đám Bạch Tinh.

Xuân Đức chỉ tay vào đám Bạch Tinh đạo " bọn hấn sao? do ta cải tạo một chút thôi, không có gì đáng ngạc nhiên, mà người ta thường nói Ly tộc rất đẹp làm sao người xấu méo ra thú hình vậy? à mà còn nữa cái Tàng Kinh Các đâu rồi, hay thằng nào đau bị lại ần vào một không gian dị độ gần đây rồi?"

Bị người chê bai là xấu xí Ma Thiên Ly cũng không có quá nhiều cảm xúc chắc trong cuộc đời cũng bị chê bai nhiều rồi nên quen, nó trả lời không nhanh không chậm "Ta sinh ra vốn không phải như vậy, nhưng khi bị lão già phó viện trưởng bắt giam cầm vào đây làm thú hộ thì màu lông của ta biến thành như vậy, còn Tàng Kinh Các sao đúng như người nói nó bị giam vào trong không gian tỏa"

" Oh, người là bị bắt vào đây sao? tội nghiệp ghê ha, có muốn đi theo ta lăn lộn cho vui không? về sau theo ta làm thú cảnh hắc hắc " Xuân Đức trêu chọc đạo.

Nhưng Xuân Đức trêu chọc không làm Ma Thiên Ly tức giận ngược lại mắt nó bốc lên hắc quang, nó đạo " Người có cách đưa ta ra ngoài sao " .

Xuân Đức khoát khoát tay đạo " Chuyện đó với anh chỉ là muối mà thôi " .

"Vậy ta theo người, ta chán nơi này lắm rồi, hàng vạn năm trong đây khiến ta sắp chết vì buồn chán" nó đang thương nằm xuống mà đạo.

" Được rồi chuyện đó để sau đã, chắc người cũng biết cách vào cái Tàng Kinh Các kia chứ, mở cho bọn ta vào đi "

" Cái này đương nhiên ta biết rồi, chờ một chút"

Ma Thiên Ly nhô ra một viên ngọc màu tím đậm, ánh sáng từ viên ngọc ánh lên, một ảnh kính không gian nối liền hai không gian với nhau hiện ra.

" Được rồi đó, các người đi vào bên trong là đến tầng Kinh Các"

Xuân Đức quay lại đạo với mọi người " Nào mọi người vào xem bên trong có gì lấy được cứ lấy đi".

"Rõ" mọi người tiến lên đang định bước vào bên trong thì lại nghe Xuân Đức nói thêm một câu khiến mọi người suyết nữa ngã sấp.

" Nhớ là lấy được cái gì thì cố mà lấy nhé, tí nữa ta đem luôn cái tầng Kinh Các này đi luôn"

Đợi mọi người vào hết Xuân Đức mới hỏi con gà ác " Nè người tên gì vậy? mà cái Ảnh Kính kia còn có chức năng bói toán, làm sao để kích hoạt chức năng đó ta muốn lên thử một chút".

" Ta tên Ma Thiên Ly, cái kỹ năng đoán trước tương lai của cái Ảnh Kính này mất linh rồi, chắc tại thời gian dài quá ấy mà, nhưng người muốn thử thì chỉ chạm vào phía bên phải viên ngọc tím kia là được"

"Được, để thử xem thế nào".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Bói Toán

Khi Xuân Đức chạm vào viên ngọc tím kia thì một ánh sáng tím nhạt bao trùm lấy hắn, một âm thanh từ xa xua vang lên

" tư chất phế vật, tâm địa bất lương, có cố gắng cả đời cũng không có thành quả"

Xuân Đức nghe vậy nhếch mép "Công nhận cái này hư mẹ nó rồi, ta nhận tư chất của ta phế thật nhưng tâm địa bất lương là thế méo nào. Bồ lão, Ly qua đây thử xem cái mẹ này nó bói người ra sao?" hắn ngoắc tay với Ma Thiên Ly.

Ma Thiên Ly bắt đắc dĩ đạo " Cái này ta chơi nhiều lần rồi, không có gì hay cả "

" Nói thì cứ làm đê, lẹ lẹ nào"

Vậy là Ma Thiên Ly mặc dù không tình nguyện nhưng vẫn lại thử, nó bay lên chạm vào viên ngọc tím kia, không bao lâu cái âm thanh mắc dịch kia lại vang lên

" Tư chất tuyệt vời, tâm tính kiên định, sau này tất thành đại nghiệp thiên hạ"

" Đêch... lại còn đại nghiệp thiên hạ, ảo lời thôi cái này tí nữa mang về làm đồ giải trí trong Ác Ma Điện cũng không tời".

Ma Thiên Ly "....."

.....

.....

.....

Thời gian trôi qua thật nhanh, Xuân Đức vừa giải cảm chú trên người Ma Thiên Ly, vừa nói mọi chuyện thiên nam địa bắc, đến khi cạn lời rồi mà vẫn không thấy bọn người Bạch Tinh đi ra hẳn có chút nóng nảy, không biết mấy thằng chết bầm này làm quái gì mà lâu vậy không biết.

" Sao mấy tên chết tiệt kia lâu vậy, tiểu Ly thông báo cho mấy tên kia ra lệ đi còn về, dây dưa hoài"

" Được thôi, đợi chút lão đại "

Khi tiểu Ly đang tính truyền âm cho mấy tên đi vào trong thì từ Ảnh Kính không gian bay ra một loạt nhân ảnh, đám người này không phải bọn người Bạch Tinh mà là một đám lạ hoắc lạ hơ, không biết ở bên trong kia bao lâu mà quần áo thì như xơ mướp, nhìn thảm hại tới cực điểm.

Nhìn đám người mới xuất hiện, Xuân Đức quay qua hỏi tiểu Ly " bọn khất cái này đâu ra vậy? "

" Lão đại, ta cũng không biết nữa, trong ký ức chưa từng gặp mấy người này" tiểu Ly lắc cái đầu nhỏ mà kêu lên.

Trong khi Xuân Đức còn phân vân không biết có nên cho mấy tên này chuyển sinh hay không thì đã có người muốn đi tìm tử lộ, một tên nhìn có vẻ rất gian xảo trong đám người mới xuất hiện lên tiếng đạo với cái giọng thiên hạ này là của bố mày

" Tiểu tạp chúng nhìn cái gì, nếu muốn chết nhẹ nhàng một chút thì..."

Còn không đợi tên kia đao xong, trong ảnh kính không gian lại lao ra 2 lão thái mặc áo lam một người cầm đại đao, một người cầm kiếm, không nói một lời đã lao về phía đám người đi ra phía trước mà chém loạn xạ.

Không cảm nhận thấy bất kỳ pháp lực hay nguyên lực gì chỉ đơn thuần là man lực nhưng khiến cho cả một vùng không gian rung lắc mãnh liệt, Xuân Đức và tiểu Ly đứng một bên xem mà cũng âm thầm chặt lưỡi, già rồi mà còn ghê gớm vậy, không biết lúc trẻ hổ báo cỡ nào.

....

Không qua bao lâu lại một loạt nhân ảnh bay ra khỏi ảnh kính, lần này đúng là bọn người Bạch Tinh, còn chưa biết mô tê răng rứa gì, mười mấy người bọn Bạch Tinh bị xung kích từ trận chiến phía xa kích chúng đều ôm ngực mà lùi lại phía sau.

Thấy bọn người Bạch Tinh chỉ bị dính xung kích mà đã khó mà chống đỡ nếu mà kéo dài một lúc có khi lại bị thương, Xuân Đức nhanh tay lẹ mắt, tạo bảo hộ với nhóm người Bạch Tinh đặc biệt là với tiểu Y, tu vi của nhóc tỳ cũng mới có Nhật Nguyệt Cảnh, nếu không có thánh khí nàng rất khó cự lại lực xung kích từ trận chiến phía trước.

Xuân Đức chạy lại vội xem tiểu Y có bị sao không, hấn từ lâu đã xem nàng là tâm can bảo bối của mình rồi, nàng mà bị sao thì..... lại gần kiểm tra một hồi thấy tiểu Y không có bị làm sao hấn thở ra một hơi đao

" May quá muội không sao, là ca ca sơ suất, mà bên trong Tàng Kinh Các kia có gì thú vị không nào "

" Không sao đâu ca ca, muội còn một ngọc hộ phù ca ca cho nè, hi hi. bên trong kia chỗ muội tới cái gì cũng không có à, mọi thứ đều bị hủy hết,

đã vậy muội lại còn bị giam bởi cấm chế, mới vừa thoát ra ngoài lại bị người ta làm hại té đau ơ là đau " càng nói tiểu Y càng xụ mặt ra, làm một bộ oan ức không kể siết, nhìn vô cùng khả ái.

" Tiểu Y ngoan, không tức giận nữa, tí ca ca mang cả cái Tàng Kinh Các gì đó về cho muội chơi dần dần, còn mấy tên mới hù muội kia, cứ để bọn hần diễn trò cho chúng ta xem, đợi lúc xem chán rồi thì... hắc hắc"

Mấy người bên cạnh Xuân Đức nghe mấy lời tà ác hần vừa nói lập tức đánh cái rùng mình, trong đầu thì đang mặc niệm cho mấy tên xấu số, tuy bọn hần không biết Điện Chủ mạnh bao nhiêu nhưng nhìn điệu bộ bình thản như bây giờ của người thì trận chiến trước trong mắt người cũng giống như tiểu hài tử dùng đá chọi nhau.

Tiểu Y hí híp hai mắt lại thành hình nguyệt nha, cười hi hi ôm cổ hần lên tiếng đạo " Ca ca tốt nhất, mà ca ca nè mấy người đang đánh nhau phía trước là ai vậy? có tu vi gì? ".

Xuân Đức có chút bất đắc dĩ đạo " Chịu thôi, bọn này từ lỗ nào đó bên trong không gian Tàng Kinh Các kia bỗng dung chui ra, vừa gặp nhau thì đã như trâu húc mã lao vào chém nhau, bọn này nhìn xấu xấu bản bản vậy thôi thế mà đều là Sinh Tử Cảnh cả đấy, mấy thằng nhìn như ăn mày kia thì đa phần là tam trọng, còn lão già đang dây dưa chính diện với bà lão cầm đao có lục trọng, hai lão thái thái kia một người cầm đại đao thì có thất trọng, người còn lại thì cũng chỉ có ngũ trọng mà thôi, nói chung còn không bằng nhà ta tiểu Ly đây".

" Nhà ta tiểu Ly? là ai á ca ca?" Vũ Y ngốc ngốc hỏi.

Xuân Đức chỉ vào Ma Thiên Ly đạo " nó đấy, sau này nó tên là tiểu Ly, nhìn xấu xấu bản bản 028 vậy thôi chứ cũng có tu vi Sinh Tử Cảnh bát trọng viên mãn đấy, hơi bị ghê gớm".

Tiểu Y nghe ca ca mình đạo thì dùng đôi mắt to tròn xanh lam của mình nhìn về phía Ma Thiên Ly, nàng biết con gà ác này mạnh hơn nàng rất nhiều nhưng không ngờ lại mạnh mẽ như vậy, nàng bỏ qua Xuân Đức dùng hai tay ôm lên Ma Thiên Ly, 4 mắt nhìn nhau tiểu Y đạo

" Chào người, ta là Vũ Y, Vũ trong từ Thiên Vũ, Y trong từ Thiên Y Vô Phùng, về sau người có thể gọi ta là Y tỷ ".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Không Nghe Lời Và Cái Kết

Ma Thiên Ly nhìn lên cái đĩa nhóc con vắt mũi chưa sạch này lại còn muốn làm tử của nó, nó nhìn về phía Xuân Đức cầu cứu. Nhưng khi nó nhìn về phía Xuân Đức thì tên kia đang chém gió với mấy tên khác đầu đoái hoài gì tới nó đâu, chán nản nó đành gật gật cái đầu nhỏ.

Vũ Y thấy tiểu Ly gật đầu đồng ý thì vui cười híp cả mắt lại, nàng đạo " Hi hi, sau này tử giới thiệu cho người thật nhiều người nữa nhé, mà sao người không biến hình đi"

Ma Thiên Ly buồn rầu đáp " Lão đại không thích ta biến hình nên ta không biến, thôi chúng ta lại chỗ lão đại đi".

" Được á "

Vũ Y mang theo tiểu Ly chạy lại chỗ Xuân Đức, vừa tới nơi nàng liền quang tiểu Ly qua một bên ôm cổ Xuân Đức nhõng nhẽo đạo " Ca ca, tại sao bọn người tiểu Lan và tiểu Thất lâu xuất quan vậy ta nhớ bọn họ quá đi mất".

Vuốt vuốt cái đầu nhỏ của tiểu Y, Xuân Đức đạo " chắc hai người bọn họ đang tới tình huống quan trọng nên mới lâu vậy, muội không cần lo lắng đâu".

" Vâng" không nói thêm gì nữa Vũ Y trèo lên cổ Xuân Đức, ngó xa xa trận chiến đang đến hồi gay cấn.

...

.....

...

Hai phe đang đánh nhau kịch liệt bỗng dừng tách ra, cái tên mà lúc trước đe dọa Xuân Đức lại bước ra mà cất tiếng đạo "Diệp Mai, Diệp Linh chúng ta đã đánh nhau cũng đã trăm ngàn năm rồi, không bên nào chiếm được chỗ tốt, tại sao các ngươi cứ bám lấy không rời".

Bà lão cầm đại đao hừ lạnh " đền mạng lại cho tam muội của ta rồi nói sau "

" ta nói rồi, tam sư muội của ngươi không phải do chúng ta sát hại, là do thể lực của nhà họ Lăng giờ trò "

" Đừng hòng lừa dối ta, chính ta thấy người của cá ngươi hạ một đao cuối phân thân tam muội của ta"

Một tên bên phái ăn mày(chưa xác định bọn này là ai, nhìn ăn mặc như ăn mày gọi tạm là phái ăn xin) đứng phía sau tiến lên một bước lớn tiếng đạo " mặc kệ hai ả đi lão đại, muốn chiến thì đến chúng ta cũng không phải là sợ hai nàng".

Một tên phía sau khác cũng bước lên đạo " phân ra một người sát mấy tên đang ở phía xa kia đi, bọn này chắc là thiên tài năm nay mà Diệp linh Tông thu vào"

"Hắc, việc này cứ để ta" một tên chợt mắt lên tiếng đáp lại, hắc cũng không chân chừ gì mà ngay lập tức lao về phía đám người Xuân Đức.

Bà lão cầm kiếm thấy vậy quát lớn " Ngươi dám".

" Kiểm chế ả lại " tên có vẻ như là cầm đầu nhóm ăn mày hét lên.

Vậy là một cuộc hỗn chiến lại tiếp tục

...

....

...

Đang ngồi uống vịnh râu xem đánh nhau không ngờ lại có một tên cô hồn không biết điều chạy lại phá đám, lại còn chỉ có tu vi Sinh Tử Cảnh tam trọng nữa chứ, đúng là đã yếu đuối bệnh tật lại còn đại dột xông pha mở đường.

Nháy mắt với tiểu Ly đang ở một bên mồ đậu cay, tiểu Ly hiểu ý đứng thẳng dậy nhìn tên đang như con thiêu thân lao lên ánh mắt nó sáng lên một cái, hai luồng ánh tím từ hai mắt nó phóng thẳng tới tên kia. Đường sáng nhanh tới mức khiến tên kia không kịp phản ứng thì đã bị xuyên qua như một tờ giấy.

Nhưng điều kinh dị hơn là tên bị tiểu Ly dùng bí pháp đánh chúng kia đang dần dần tiêu biến, không qua mấy hô hấp tên kia chỉ còn lại bộ xương trắng hếu. Xuân Đức thấy cảnh này cũng phải dơ ngón tay cái với tiểu Ly.

Một màn này khiến 2 phe đang đánh nhau tụi bụi kia cũng có chút cảm ứng một chút ít khi bọn họ quay lại thì đã thấy tên xấu số kia chỉ còn bộ xương, nhận thấy có gì không đúng hai bên lập tức ngưng chiến dùng ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía đám người Xuân Đức.

Thấy hai phe không còn đánh nhau nữa, Xuân Đức cũng cạn hứng, hần nhìn thẳng vào người hai phe đạo " Bây giờ là các ngươi tự nguyện bó tay chịu trời hay là muốn ta động thủ thì mới chịu đây, ta cũng không muốn

nhiều lời, ta đếm từ 1 đến 3 ai không tự cầm chân nguyên thì đừng trách ta độc ác " .

" Ngông cuồng, Tiểu tử ngươi tưởng ngươi là ai? lại dám ra lệnh cho chúng ta, ngươi biết dám dùng cái giọng nói đó với bọn ta thì sẽ có kết cục thế nào không? " một tên trong đám ăn xin lên tiếng.

Bà lão cầm kiếm cũng lên tiếng " tiểu bối nên suy nghĩ trước khi nói, không sợ gió to quá tạt cho méo miệng sao?" .

Không để ý tới mấy lời dạy đời thiên hạ của mấy tên kia, Xuân Đức vẫn đếm

3.....2.....1.....

Khi hắn đếm đến 1 thì mấy người kia chỉ ôm ngực cười lạnh, dường như cái chết của tên lúc này không một chút làm bọn họ sợ hãi vậy. Xuân Đức cũng nhếch mép lên cười lạnh. Tâm niệm vừa động Thiên Xích Bích Huyết Bì hiện ra, vô vàn sợi xích lao thẳng về đám người đang cười lạnh kia, khuôn mặt mấy người kia lập tức biến sắc, bọn này đưa vũ khí lên chống đỡ, nhưng làm cái gì cũng đã quá muộn, mấy người này bị từng sợi xích xuyên qua thân thể, găm vào bộ phận yếu hại, tiếp theo đó là những tiếng thét thê lương

" Á....á... cái dụt gì vậy sao ta không cử động được, tha ta....a...a ta liều mạng với ngươi "

Qua vài hô hấp một đám người bị một loạt sợi xích xuyên qua như dùng tấm chăn gà vậy trước khi rán vậy.

Lúc đầu bọn này còn có khí lực để chửi rủa, hò hét nhưng sau một lúc thì mấy tên này bị hấp nguyên đã đang ngắc ngoải rồi, đến mở miệng cũng khó khăn. Xuân Đức tiến lại gần mấy người cười cười đạo.

" Thấy chưa nào, tình cảm không muốn cơ cứ thích dùng bạo lực mới chịu ngoan ngoãn, đừng nhìn ta căm thù như vậy, ta biết các người đang chửi ta gì đấy, nếu ta vui còn có thể cho các người để lại một hơi, nếu không vui thì sẽ có một kết cục không tốt dành cho các người"

Cái tên mà lúc ban đầu vừa xuất hiện đã đe dọa Xuân Đức, bây giờ lại được nghe Xuân Đức đe dọa ngược thì vô cùng tức giận lấy hết khí lực nhổ một bãi nước bọt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Cái Kết Không Có Hậu

Không ai muốn bị nhổ nước bọt vào mặt cả, Xuân Đức cũng vậy. Đơn giản né qua một bên, hấn tiến lại gần vị lão giả mới vừa nhổ bậy vồ vồ vào khuôn mặt lão giả đạo

" Già rồi mà ăn ở mất vệ sinh quá cái này không tốt một chút nào, nói thật mấy lão dục các ngươi ân oán mẹ gì cũng không liên quan tới ta hết, chúng ta cũng không có một xu liên quan gì tới nhau, tại sao cứ mới gặp mặt lại thích làm thịt bọn ta, chẳng lẽ bọn ta trông dễ bắt nạt thế sao? bây giờ ta đang tính là hấp xả ngươi hay ngâm muối để ăn dần dần đây, ngươi nói ta phải làm sao đây? "

" Tại sao chỉ nhìn mà không nói gì hết vậy? khinh thường nói chuyện với ta sao? hay là ngươi muốn cả hai hình thức ta nêu ra trước đó, vẫn không nói gì sao ta nghĩ là ngươi thích cả hai rồi, vậy thì ta nên làm ngươi thỏa mãn rồi" Xuân Đức lấy ra một thanh đao lớn đang quan sát tên trước mắt hấn đang phân vân không biết là chia đôi hay là nửa nọ nửa kia mới thích hợp.

Mọi người phía sau ôm nhau sợ hãi nhìn về lão đại của mình đang hóa thân thành thế lực tà ác trước mắt, trong lòng thì đang mặc niệm cho cái tên xấu số kia, còn tên đang sắp bị Xuân Đức làm thịt thì chỉ trợn tròn mắt mà căm hận nhìn Xuân Đức.

Thấy một bộ hán tử phương cương thấy chết không sờn của tên này Xuân Đức bỗng dưng cười lạnh, hấn cất thanh đao đi, dưới con mắt kinh

ngạc của tất cả mọi người Xuân Đức tiến lên dùng tay tách sọ của tên kia ra, thò tay vào móc bộ óc đang còn máu me kia Xuân Đức bỏ vào trong đai lưng hấp nguyên cho nó ăn.

Nhìn cái xác vẫn còn giật giật vài lần mới không động đậy nữa, Xuân Đức cười càn tươi, niệm vài câu chú thuật thì cái xác tên kia đang nằm bất động bỗng đứng đứng dậy, mọi vết thương trên người tự lành với tốc độ chóng mặt, không qua bao lâu một ông lão thân thể cường tráng, tóc trắng da hồng, tỏa ra khí tức vô cùng cường đại xuất hiện trước mắt mọi người.

Mọi người xung quanh đều hấp một ngụm khí lạnh, nhìn chân trời về phía Xuân Đức. Còn hắn thì nhìn tác phẩm của mình Xuân Đức rất hài lòng, không lý tới mấy ánh mắt như đang muốn hỏi " người có phải là chúa quỷ" của mọi người. Hắn thu mấy tên không chịu hợp tác khi trước vào không gian vong linh, rồi quay lại nói với mọi người

" Các người theo Bạch Tinh ra ngoài đợi ta"

" Rõ, thưa lão đại "

Chờ mọi người đi ra ngoài hết, Xuân Đức vận dụng hết lực niệm và 2/3 Mp bao trùm cả cái không gian Tàng Kinh Các

Ầm....Ầm....Ầm

Cả không gian bắt đầu vỡ nát ra từng mảng, tâm niệm khóa chặt cái không gian mới tách rời kia

"Thu "

Hắn hét lên một tiếng, cả không gian to lớn bị thu vào bên trong không gian vong linh tạo thành một không gian trùng điệp. Xong xui mọi việc hắn

nhìn lại lần cuối nơi này xem có còn bỏ sót gì không, thấy đã không còn lại gì nữa mới rời đi.

Đi ra bên ngoài thấy thấy đám người Bạch Tinh tâm sự nặng nề thì hẳn cười đạo

" Làm gì mà cái mặt bí xị như đau bụng kinh vậy, tươi cười lên nào"

Mấy người bọn Bạch Tinh miễn cưỡng nở một nụ cười còn khó coi hơn là khóc. Xuân Đức thấy vậy thì chán luôn, chả thèm quan tâm tới mấy tên si đần đần này nữa, công tiểu Y và đệ tiểu Ly đậu trên vai hẳn lên tiếng nói

" Thôi đi viên, mấy ngày sau lại còn cái gì khảo hạch trực tiếp lên nội môn nữa, khi đó mới trực tiếp vào trung tâm Diệp Linh Tông, không biết cái Tông môn này có chất dinh dưỡng gì không đây " vừa nói hai mắt Xuân Đức cũng sáng lên vài phần.

Mọi người lại nở một nụ cười cứng ngắc, thấy cảnh này Xuân Đức bất đắc dĩ vỗ trán một cái, mấy tên này dây thần kinh cảm giác đứt hết rồi nên mỗi lần cười là y như mấy con zombie nhìn thấy mà chán. Một mạch không nói gì cứ như vậy thẳng về nơi ở.

....

.....

....

Sau vài ngày an bình đi qua, rốt cuộc lại tới cái sát hạch trực tiếp thẳng cấp vào nội môn, mọi người bên bắc khu ai cũng mặt mày hớn hờ cả trừ một người ra.

Người đó đương nhiên là Xuân Đức rồi, tên này khi được gọi đi tập hợp thì còn đang ngủ nướng, kêu mãi mới chịu dậy, vác cái bộ dáng như đứa cô nhi bị bỏ rơi đi ra ngoài, Xuân Đức ngu ngơ hỏi " Làm cái khí gió gì mà mới sáng ra đã gào lên vậy? có chiến tranh ngân hà sao?".

Người đi gọi Xuân Đức là Thiên Xu, thấy Điện Chủ có vẻ không vui làm nàng có chút sợ, nghỉ tới mấy ngày hôm trước nàng không tự chủ lui lại vài bước, mới vừa lui lại thì lại nghe Xuân Đức hỏi vậy nàng bản năng lắc đầu như cái trống, lấp bắp đạo " Không...không....không phải, hôm nay là ngày tham gia khảo hạch tấn cấp nội môn, mãi không thấy người xuất hiện nên tỷ của ta mới bảo ta tới gọi người".

" Ồ, hóa ra là vậy à, mà ta có ăn thịt người đâu mà người có vẻ đề phòng ghê vậy, thôi quay lại nói với mọi người đợi ta một chút ta ra ngay" Xuân Đức vừa lấy hai tay dụi mắt vừa đạo.

" Vâng, thưa Điện Chủ" thiên Xu như được ân xá, chạy lẹ, phút chốc đã không thấy tăm hơi đâu nữa.

Xuân Đức thấy vậy thì lắc đầu, quay vào trong bắt đầu làm vệ sinh cá nhân, đón chào một ngày mới không vui bắt đầu.....

.....

Trong vài phút ngắn ngủi hắn đã làm xong mọi thứ và đi tới nơi mà mọi người đang đợi mấy tên trưởng lão tới đón tiến vào sát hạch.

Lại gần Bạch Tinh hắn hỏi " khi nào mấy thằng chết bầm kia tới vậy mà bắt mọi người tụ tập sớm thế?".

" Chắc là nhanh thôi điện chủ, người kiên nhẫn đợi một lát "

" Thì chúng ta là môn đồ mà, không chịu cũng phải chịu biết làm sao được, ta cũng đành phải ráng".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Bị Người Làm Khó

Thời gian dần trôi qua.

Một canh giờ.

Hai canh giờ trôi qua.

Khi mọi người vẫn còn đợi mòn con mắt thì cũng không thấy ai tới, mãi tới gần nửa canh giờ sau thì đám trưởng lão ngoại môn mới lết xác tới, trong đám người Xuân Đức nhìn mấy thằng chết tiệt hành hấn cả buổi sáng bây giờ lại đang nhàn nhã đang cười phi chu tới, hấn có xung động bắt mấy tên này về làm con rôi.

" Các người đã làm xong chuẩn bị rồi chứ, nếu xong rồi thì nhanh lên trên này đừng làm tốn thời gian quý báu của bọn ta" một gã trung niên có bộ ria cá chép bước khỏi phi chu lớn tiếng hét lên với tất cả mọi người phía dưới.

Xuân Đức cũng giống như mọi người đều không nói gì, chỉ lẳng lặng đi lên phía trên nhưng trong lòng thì đã cho cái tên mới vừa hét lên kia một vé vào nhà xác. Đội ngũ mấy vạn người Bắc Khu nhanh chóng lên phi chu, không bao lâu tất cả đã lên trên phi chu, khi mọi người mới tìm được vị trí của mình thì lại là tên trung niên nhân lúc nãy đứng ra đạo

" Hừ, nhìn cái gì chỉ là một đám ngoại môn rác rưởi mà thôi, không biết tại sao một người cao quý như ta phải đi tiếp dẫn các người, đúng là hạ xuống giá trị của ta mà, bây giờ mấy đống rác rưởi các người nghe cho rõ cho

ta những gì ta sắp nói.... Các ngươi cầm mỗi người một tấm thẻ công điểm trị này vào nơi sát hạch, vào nơi bên trong sát hạch sẽ có người nói cho các ngươi biết phải làm gì tiếp theo" hắn cười lạnh nhìn mọi người một lượt.

Một tên tân môn đồ có vẻ ngoài nhìn rất hiền hậu, tên này hình như có chút ngốc nên lên tiếng đạo " trưởng lão sao người không giải thích cho bọn ta luôn, tại sao phải vào bên trong chỗ sát hạch thì mới...."

Tên này còn chưa dứt câu đã bị tên trưởng lão nọ dẫm lên ngực, tên trưởng lão nhìn kẻ bị mình giẫm dưới chân cười khẩy " ngươi là thứ gì mà cũng dám chất vấn ta, lại tiểu ba trung như ngươi đáng ra không nên sống trên đời " vừa nói tên trưởng lão này còn đá kẻ không may kia một phát thật mạnh, khiến tên đó dính lên tường thổ ra máu không ngớt.

Kỳ cục là trong đám trưởng lão lại không một ai ra can ngăn, nhìn mọi việc trước mắt cứ như không xảy ra. Ra hiệu cho mọi người kéo tên không may kia ra sau, ném cho tên đó một ít sinh mệnh chi tuyến. Xuân Đức vẫn đang quan sát coi hôm nay liệu có biến thiên hay không?

....

Nhưng sau vụ nhục mạ lẫn nhau lúc mới lên phi chu thì từ sau đó, mọi thứ lại như quá bình thường, không ai động đến ai, cứ như vậy mọi người di chuyển trong sự tĩnh lặng.

Ầm...Oành...oành

Trong khi mọi người đang yên lặng đợi tới nơi sát hạch thì cả cái phi chu bất ngờ lao thẳng xuống một khu vực sâm lâm nào đó, khi phi chu vừa đâm xuống dưới Xuân Đức đã cảm nhận được mấy dao động không gian lực, thần niệm tỏa ra khóa chặt lấy mấy dao động nhỏ kia.

Nhưng lạ thay khi hấn sắp tóm gọn mấy tên đào tẩu thì lại bị một lực lượng mạnh mẽ từ 4 phía quấy rối, cảm nhận sâu một chút thì thấy lực lượng này không phải do con người mà do tự nhiên nơi đây tác động.

Xuân Đức đang miên man suy nghĩ thì Bạch Tinh lại gần hỏi " Điện Chủ bây giờ chúng ta làm sao? hình như là có người cố ý làm khó chúng ta " .

Xuân Đức gật gật đầu đạo " Là có người làm khó chúng ta, nhưng cũng kệ thôi, đám bọ chét ấy nhiều lắm, quan tâm nhiều tổ chết noron thần kinh, theo như bản đồ hiển thị thì cái nơi chúng ta đang đứng là nơi sát hạnh rồi, nhưng vị trí cụ thể thì chịu, bây giờ cứ thì tiến lên đi, gặp kẻ nào cản đường làm thịt kẻ đó là xong, thông báo với mọi người một tiếng đi gần lại, đừng mà chạy lung tung" .

" Vâng"

.....

Ở một nơi khác trong khu sát hạch, có cả ngàn nội môn đệ tử đang tụ cùng một chỗ với nhau vây quanh hai người một nam một nữ.

Cô gái hai tay chống cằm lên tiếng " không biết người mà Thanh Trúc tỷ nói tới như thế nào nữa, ta rất mong được gặp đây " .

Thanh niên bên cạnh vừa lau mũi tên vừa đạo " Thì còn sao được nữa, có tóc, có 2 mắt, có 1 cái mũi mà 1 cái miệng, thế người tương tên kia sẽ như thế nào? chẳng lẽ có 4 đầu 8 tay 6 cái chân sao?"

Cô gái liếc mắt xem thường cái tên bạn tú đậu của mình, chỉ giỏi đánh nhau còn cái gì cũng ngu toàn tập, chắc cũng quen rồi nên cô gái giải thích " người vẫn ngu ngốc như mọi khi, ý ta là tên kia có mạnh hay không chứ quan tâm gì tới hình dáng của hấn, mà vào lần này sát hạch có mấy đoàn đội như chúng ta? " .

" Còn 4 đội như chúng ta nữa, mong là đám mới nhập môn kia may mắn một chút không muốn bị tiêu diệt quá sớm "

" Nghe tử tử ta nói tên kia có tu vi rất mạnh, không thể xem thường được đâu, mà lần này nghe nói đám mới nhập môn đi vào sát hạch là cùng một thế lực đây, khi chúng ta đụng nhau có thể phải đối mặt với đội ngũ mấy vạn người, không cẩn thận người chiến bại là chúng ta "

" Thỏ con có nhiều thì cũng không lại sói dữ, hừ đến khi đó ta sẽ cho ngươi xem sức mạnh vô địch trong thế hệ trẻ của ta " thanh niên kia không cho là đúng hừ lạnh.

Cô gái thấy thằng bạn của mình lại nổi cái tính khùng khùng, cười làm lành đạo " Đùa chút mà làm gì nghiêm túc ghê vậy. Kiệt ngươi không thể có một chút hài hước được sao, chẳng bù cho ca ca ngươi tí gì cả " .

" Ta chỉ nói sự thật thôi "

" Biết rồi, ta biết rồi, bây giờ chúng ta làm gì tiếp theo, chẳng lẽ cứ đợi thế này sao? "

" Đương nhiên là không, trong vùng sát hạch này có lực lượng thần bí có thể làm suy nhược thần thức, nên chúng ta nếu ở lại đây có thể bị đám đội ngũ khác đánh lén, nên nhớ chúng ta kẻ địch không chỉ có đám mới nhập môn kia " .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Gặp Nội Môn Đệ Tử

Trong khi đám nội môn mỗi người một tính toán riêng, nhóm người Xuân Đức vẫn tiếp tục đi thẳng về phía trước, mục đích bọn người Xuân Đức rất đơn giản, kiểm xem có tên nội môn nào không bắt lại mà hỏi xem cái cuộc sát hạch này kiểm tra như thế nào, đến tận bây giờ vào sát hạch rồi mà tất cả mọi người Bắc Khu còn chưa hiểu cái cuộc sát hạch này diễn ra kiểu gì, làm thế nào để qua, chỉ biết là bên trong này có thể sẽ gặp nội môn đệ tử và điều họ cần làm là bỏ chạy hoặc bật lại.

.....

" Điện chủ người có phát hiện gì không? " Bạch Tinh vừa quan sát xung quanh thấy không có gì lạ, quay lại hỏi dò Xuân Đức xem có phát hiện gì mới không.

" Phát hiện thì có đây, cách đây 82 dặm hướng đông có đội ngũ gần 2 ngàn người đang bố trí mấy cái bẫy bắt cá, còn xa hơn thì ta không thể xác định được, thần thức của ta trong nay bị hạn chế gắt gao, không biết cái lực lượng quấy rối thần thức kia phát ra từ chỗ nào, ta mà biết được thì nó xong rồi " nói tới câu cuối thì Xuân Đức nghiêng răng ken két.

Bạch Tinh " " .

Thiên Ma "" "" .

Thiên Xu " " .

Thiên Kiếm thì dùng ánh mắt hiểu kì bảo bảo đánh giá Xuân Đức, nàng không hiểu là tại sao lão đại của mình có thể phát tán thần thức ra xa như vậy, nàng còn không thả ra thần thức được đây. Lần trước đi Tang Kinh Các Thiên Kiếm bị bỏ rơi ở nhà nên không biết sự kinh khủng của Xuân Đức bằng không cũng không ngạc nhiên như bây giờ.

Sau giây phút lấy lại cân bằng tâm tình Bạch Tinh hỏi " Vậy chúng ta bây giờ làm sao đây Điện Chủ " .

" Thì còn có thể làm gì hơn, xử lý tất cả thôi, tiện thể thu bọn họ làm chân chạy cho chúng ta, sau này nếu mà có gặp đội ngũ khác thì dùng bọn này ra làm lá chắn, chúng ta đỡ mất công ra tay còn được xem một màn pk lẫn nhau, tiện cả vài đường. Mà cũng thật không ngờ môn đồ nội tông trong Diệp Linh Tông này vậy mà đa phần là Tinh Thần cảnh sơ kì rồi, hơn xa ngoài môn " .

Bạch Tinh suy nghĩ một chút đạo " Vậy để Hắc Tinh đi xử lý mấy tên kia, Điện Chủ người thấy sao? "

Xuân Đức cười cười lắc đầu đạo " Cần gì vội vàng, cứ từ từ mà đi thôi, đằng nào bọn kia cũng là tù nhân của chúng ta thôi, Hắc Hắc "

.....

Các xa nơi bọn người Xuân Đức vài chục dặm đội ngũ nội môn gần 2000 người đã bố trí xong mấy trăm cái bẫy rập, họ bây giờ chỉ còn đợi con mồi sa bẫy mà thôi. bọn họ không biết rằng bẫy bọn họ đặt chỉ dùng để bắt mấy con nhỏ, mà không phải dùng để bắt ác quỷ.

Trong một cái lều lớn mới được dựng, bên trong có 5 người 3 nam 2 nữ, một cô gái có mái tóc đuôi gà lên tiếng

" Thám báo mới về báo rằng trong phạm vi 20 dặm không có động tĩnh gì khả nghi cả, chúng ta đã bố trí sẵn rập xong rồi bây giờ theo mọi người nên làm gì tiếp theo?"

Mọi người trong lều đều nhìn về phía cô gái xinh đẹp như hoa phù dung, đang đọc một cuốn sách nhỏ. Cảm nhận được ánh mắt của mọi người cô gái còn lại gấp quyển sách trên tay lại, nhìn mọi người một lượt đạo

"Mấy cái bẫy chúng ta đặt chỉ có thể khiến mấy tên mới nhập môn bị sập bẫy mà thôi, nếu là thành viên của đoàn đội khác thì gần như là vô dụng, nhất là trong tham gia lần này còn Minh Kiệt và Thanh Lam, chúng ta cần đặc biệt lưu ý 2 người này. Chúng ta...."

BÙM....Lách tách...lách tách.

Khi cô nàng còn chưa nói xong thì một tiếng pháo hiệu oanh minh vang lên, khi mọi người còn chưa biết chuyện gì xảy ra thì một tên cả người bầm dập lét vào bên trong kêu lên

" Đội trưởng chúng ta bị tập kích, là..là....."

Tên này còn chưa nói xong ai tập kích thì đã ngất đi. Mấy người bên trong đều nhìn vào mắt nhau một cái sau đó tất cả đều lấy vũ khí phi thân ra ngoài, khi ra ngoài bọn họ đang định hét lớn thì thấy một cảnh tượng làm bọn họ trợn mắt ngoác mồm ra, như bị cái gì đã kích ghê gớm lắm.

Tập kích bọn họ không phải là đám cùng là nội môn đệ tử mà là đám mới nhập môn, cái này có thể dễ dàng phân biệt qua quần áo trên người. Bây giờ xung quanh nơi đóng quân của bọn họ bị mấy vạn ngoại môn đệ tử bao vây, hơn 1500 thành viên nội môn bây giờ tất cả đã nằm sấp trên mặt đất.

Cô gái có mái tóc đuôi gà không tin được thốt lên " mới phá hiệu bao lâu à, sao lại ra thế này, mọi người bị mắc bệnh gì mà lại nằm tất cả trên mặt đất vậy"

Mấy người còn lại thì dùng ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía trước, có lẽ bọn họ đã tính toán sai lầm gì đó, sức mạnh của môn đồ mới nhập tông năm nay mạnh quá quy định.

....

Nhìn thấy lại có 5 con gà con chạy ra, đứng trong đám ngoại môn đệ tử Xuân Đức ra hiệu cho Thiên Ma xử lý nốt. Đang vây quanh 5 người nội môn mới xuất hiện, bỗng dung mọi người tán ra nhường một con đường cho Thiên Ma tiến vào.

Khi Thiên Ma tiến vào nàng thả ra uy áp Tạo Hóa Cảnh Thật Trọng, đối mặt Thiên Ma 5 người nội môn từng giọt mồ hôi to như hạt đậu rớt xuống, một tên cảm thương nhìn chằm chằm thiên mà gian nan nuốt một ngụm nước miếng đạo

" Vị sư tỷ này, không biết có chuyện gì không ạ, nếu có gì thì sư tỷ cứ nói, nếu không có gì thì làm ơn rời khỏi nơi này chúng ta còn đang trong quá trình sát hạch"

Thiên Ma nghe vậy che miệng cười duyên không dứt, nàng cười khúc khích hiển lộ hết vẻ đẹp của Hồ Ly Tinh mấy tên thành viên bên cạnh cũng không dám nhìn thẳng nàng, cười một hồi nàng dừng lại đạo " vị sư huynh này cứ nói đùa, tiểu muội là đám tân môn đồ năm này mà, làm sao có thể là sư tỷ gì đó được cơ chứ, hi hi, thật ra tiểu muội có chuyện cần nhờ mấy vị đây, không biết mấy vị có bằng lòng giúp đỡ không? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Thiên Ma Dọa Nạt Nội Môn Đệ Tử

" Vị tỷ tỷ này cứ nói đùa.. ha ha ha... không biết vị tỷ tỷ xinh đẹp này có chuyện gì muốn nhờ, chúng ta sẽ giúp tận tình "

Nàng xưng là tiểu muội nhưng ở đây thì ai dám gọi nàng là tiểu muội, gọi nàng một tiếng tiểu muội không khéo nàng lại mút cho chỉ còn lại xương với da mồi.

Thiên Ma mị mị nhìn mọi người nguy hiểm cười đạo " Cũng không có gì cả, một chuyện nhỏ thôi. Các người mấy người này bây giờ có nguyện bỏ vũ khí đầu hàng sau này đi theo ta cùng một chỗ không? Hay chúng ta phải tâm sự một chút " nói xong nàng tuốt kiếm ra, liếm mấy giọt máu còn sót lại trên thanh kiếm, cứ như nàng đang tìm vị máu tươi mà lâu rồi nàng chưa được nếm thử vậy. Trông nàng như một con tiểu ác ma.

Ba tên nam tử nội môn không hẹn mà cùng bỏ vũ khí xuống đất kêu lên " Chúng ta đầu hàng, cầu được bao nuôi " .

Thiên Ma nhìn về phía hai cô gái đang do dự kia. Thấy ánh mắt của Thiên Ma liếc lại thì nàng nhìn nhau một cái rồi cũng thu vũ khí về đạo " hai chúng ta cũng giống bọn họ " .

" Không ai phản kháng chút gì sao? " Thiên Ma có chút tiếc nuối hỏi.

" Không... chúng ta cam chịu... cầu được đối xử tốt " Năm người một lời thốt lên.

" Tiếc thật không thể tâm tình cùng mọi người được, hì hì, thôi bây giờ các người theo ta, lão đại có việc hỏi các người, nên nhớ thành thật chút nếu không lại bảo chuy ác " Thiên Ma con mắt thành hình nguyệt nha liếm mép nhìn mọi người cười, trông làm sao cũng không có ý tốt trong đó.

Năm tên không may đánh cái rùng mình, vuốt vuốt mồ hôi trên trán, bọn họ lại đạo " Yên tâm, yên tâm, chúng ta rất ngoan ớ_ớ".

" Tốt lắm, đúng là trẻ nhỏ dễ bảo, bây giờ đi theo ta ". Thiên Ma đi thẳng về phía Xuân Đức, mấy tên nội môn còn lại cũng đi theo sau như mấy con vịt con theo vịt mẹ nhìn vào vô cùng tức cười.

.....

Xuân Đức đang uống trà nói chuyện với Bạch Tinh thì thấy Thiên Ma đi tới, theo sau là năm tên nội môn đệ tử. Không lý tới năm tên nội môn Xuân Đức chỉ một cái ghê ý bảo Thiên Ma ngồi xuống.

Thiên Ma ngồi xuống đạo " Điện Chủ người có gì phân phó? "

" Có phân phó cái gì đâu, ngồi xuống nói chuyện cho vui thôi, có khi thời gian sau ta về nhà một chút, muốn hỏi ý các người là cùng theo ta về nhà hay muốn ở đây chơi ".

"Oh. Điện Chủ về nhà sao? Chuyện này người đã nói với ai chưa? "

" Ừm, đi lâu quá rồi mà, cả nhà đang coi ta là trẻ lạc đi tìm đây, họ sợ ta ra ngoài bị ăn hiếp. Chuyện này ta mới nói cho hai người thôi, ta định mang về mấy người thôi, chứ nhiều quá có khi phụ thân, mẫu thân ta thấy lại nghĩ ta ra bên ngoài gây chuyện bây giờ bị người ta theo về muốn đòi lại công đạo, ai biết được có từ ta không nữa"

Thiên Ma cười hì hì, vừa uống một ngụm nhỏ nước trà, vừa đạo " Điện Chủ người lại nói đùa, chắc gia tộc của người lớn lắm phải không? "

Xuân Đức lắc lắc ngón tay đạo " Ngược lại ấy, gia tộc ta nhỏ bé lắm, nhưng thôi không nói cái đó nữa nếu người về với ta thì biết ngay thôi ấy mà, quan trọng là người có về không? "

" Sao lại không, mấy khi được theo Điện Chủ về gia tộc của người. Vậy Điện Chủ người tính khi nào quay về, có tham gia cái sát hạch này nữa không? " .

" Vẫn tham gia chứ, ta còn chưa tìm được thằng chết tiệt nào dám tính kế chúng ta kia mà, đã tới nơi này rồi cũng phải vào cái nội Tông xem nó như thế nào. Còn khi nào quay về sao? không vội, một thời gian nữa đi, lúc nào quay về ta thông báo người"

Nói chuyện được một lúc Xuân Đức mới nhớ là còn mấy tên người ngoài, hẳn nhìn năm người nội môn, đánh giá bề ngoài thì bọn này đều là tuấn nam, mỹ lệ nữ nhi, ngắm ngía, xăm soi một lúc hẳn mới lên tiếng đạo

" Ai là người chủ đạo trong các người "

Năm người đang cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì, bỗng nhiên bị người hỏi, làm mỗi người đánh thót một cái, không tự chủ được mà đều nhìn về phía Xuân Đức, khi bọn họ kịp hiểu ra câu hỏi thì 4 người trong nhóm đều nhìn về phía cô gái luôn cầm quyển sách nhỏ.

Thiếu nữ cầm quyển sách nhỏ tiến lên một bước đạo " Ta là người đứng đầu trong nhóm, không biết vị bằng hữu này có chuyện gì sao? "

Nhìn thiếu nữ bình tĩnh trước mắt Xuân Đức có chút ngạc nhiên, nhưng rất nhanh sự ngạc nhiên đó cũng biến mất, hẳn hỏi " Cũng không có gì, chỉ muốn hỏi là làm sao để thông qua cái sát hạch này thôi " .

Thiếu nữ đang bình tĩnh đợi nghe câu hỏi, khi nghe thấy câu hỏi nàng không khỏi ngỡ người ra. Đừng nói là nàng cả 4 đứa đằng sau cũng như vậy, vào sát hạch mà không biết cách nào thông qua đúng là lần đầu tiên bọn họ gặp phải. Sau giây phút ngỡ ngàng thiếu nữ lập tức lấy lại thần thái lãnh tĩnh lúc bình thường mà đạo " trong sát hạch này nếu là ngoại môn chỉ cần đến một nơi gọi là Tử Kiếm Đài là thông qua, còn là nội môn người thì phải có 50.000 công điểm trị tương ứng đánh bại 5 người cùng là nội môn, hoặc 50 người ngoại môn".

" À, hóa ra là vậy à, thế đội ngũ như các ngươi thế này còn nhiều không"

Thiếu nữ nghĩ một chút đạo " còn mấy đội nữa, nhưng số lượng thành viên ít hơn chúng ta " .

Xuân Đức cũng hỏi thăm cho vui thôi, chứ còn đi săn các đội ngũ khác hẳn không có bị đau bị, cái công điểm trị gì đó thì chắc cũng có chút hiệu dụng mà thôi, nếu hẳn muốn thì chịu khó đi mượn rồi không trả lại là được tội tình gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Đi Về Tử Kiếm Đài

" Các người chắc hẳn là phải biết cái Tử Kiếm Đài kia đâu chứ, dẫn đường cho chúng ta, còn cái công điểm trị gì đó thì các người cứ giữ lấy đi, coi như là tiền dẫn đường mà ta trả cho các người (n_ñ) " Xuân Đức cười cười.

Thiếu nữ có mái tóc đuôi ngựa không biết phát bệnh gì, giọng điệu như bị ai ăn hiếp ghê gớm lắm nàng đạo " tại sao chúng ta phải dẫn đường cho các người, như vậy thì khác gì làm sai vặt cho các người, hừ hừ, chúng ta mới không làm việc thấp hèn đó " .

BỘP

Còn chưa đợi Xuân Đức lên tiếng Bạch Tinh không biết khi nào đã đứng sau thiếu nữ kia, một gõ vào sau ót nàng, nàng ta như sợi bún nằm rạp xuống sàn. Bạch Tinh nhìn mấy người còn lại trong phòng đạo

" Điện Chủ đây là ra lệnh cho các người, không phải là thương lượng, mà các người có thể trả giá, đây là lần đầu cảnh cáo nếu có lần sau thì đừng bảo sao hoa hồng lại có màu đỏ"

Mấy tên nội môn rung mình một cái, bọn họ lờ mờ phát hiện được gì đó, tân môn đồ năm nay hình như không giống như mọi năm. Cô gái còn lại lên tiếng " Chúng ta đã biết, sẽ không có lần sau " .

Xuân Đức nháy mắt với Bạch Tinh một cái, Bạch Tinh hiểu ý đi ra ngoài thông báo với mọi người. Đợi Bạch Tinh đi rồi Xuân Đức mới đạo

" Đừng căng thẳng vậy, chúng ta lâu lâu mới giết người một lần, không phải loại hiếu sát gì, nên cứ thư giãn đi. Bây giờ lên đường luôn, các người và đội ngũ của mình đi trước dẫn đường chúng ta đi sau "

Tâm lý mọi người thâm chửi tên biến thái nhưng bên ngoài vẫn ngoan ngoãn đạo

" Được "

.....

Khi mọi người đến nơi tập chung xuất phát, thấy gần 2000 nội môn đệ tử lúc trước bị đánh nằm sấp bất tỉnh giờ đã sinh long hoạt hổ lại như thường, chỉ có quần áo là tả tơi, mặt mũi bầm dập mà thôi. Đám người này đứng cách xa xa đám thành đệ tử mới nhập môn, nhìn về phía đám mới nhập môn đầy vẻ ái ngại, không biết bọn này bị đám tân môn đồ kia làm gì mà tạo thành thái độ như vậy.

" Người bị thương cũng đã được chữa lành, coi như bọn ta cũng làm hết tình hết nghĩa rồi, bây giờ các người làm việc của mình đi " Xuân Đức chỉ về đám nội môn mà đạo.

" Cảm ơn. bọn ta đã biết nên phải làm gì "

Xuân Đức gật gật đầu không nói thêm gì, chỉ cười gian nhìn mọi người. Mấy người thấy nụ cười của hắn dự cảm thấy có điều gì không lành sắp xảy ra.... Cứ như vậy một đoàn đội gồm cả nội môn và ngoại môn được hình thành, nhưng khác biệt ở đây là nội môn thì làm pháo hôi còn ngoại môn thì là người chủ chốt.

.....

Đi một lúc lâu bây giờ trời đã tối, trên thiên khung bây giờ chỉ còn hăng hà vô số ngôi sao chiếu sáng mọi nơi, nhưng ở trong khu thâm lâm này thì tối đen như mực những ánh sáng yếu ớt từ các ngôi sao bên trên không đủ xuyên xuống phía dưới.... tuy không có ánh sáng cộng thêm những nguy hiểm không lường được xung quanh mọi người cũng không vì đó mà dừng lại, đã làm tu sĩ thì ngày nào mà không có nguy hiểm xung quanh, sống nay chết mai ai mà biết được, nói chung là sống chết có số nên cứ đi theo mọi người, có chết thì mọi người cùng chết.

Trong khi mọi người đang từng giây từng phút cảnh giác xung quanh thì huynh muội hai người Xuân Đức và Vũ Y vừa đi vừa cười nói tí tưng bắt mấy con côn trùng nhỏ phát sáng dọc đường, bây giờ trong khu thâm lâm này phía dưới các gốc đại thụ có vô số sinh vật nhỏ bé phát sáng, nhìn rất đẹp.

Vũ Y đang bắt đi chợt dừng đứng lại, Xuân Đức thấy vậy hỏi " Sao vậy bé? Có chuyện gì sao? "

Tiểu Y chỉ tay lên tán cây cao phía trước đạo " Có một cái gì ở đó, nó đang gọi muội, muội biết nó ở gần nơi đó thôi nhưng không biết nó cụ thể ở chỗ nào cả "

" Vậy à, để ca ca xem thử " Xuân Đức phát tán ra thần thức, rất nhanh hắn đã phát hiện bên trên tán cây cao kia, trong một cái hốc sâu có một con điệp màu xanh lam, dùng thần niệm khóa chặt con vật nhỏ, tâm niệm vừa động con vật nhỏ kia đã nằm trong tay hắn.

Nhìn xuống tiểu Y hắn cười đạo " muội đưa tay đây, nhắm mắt lại ta cho cái này"

Vũ Y không biết ca ca lại muốn làm trò gì nhưng vẫn vâng lời đưa tay ra nhắm mắt lại, Xuân Đức thấy vậy cũng dùng MP tạo một bong bóng niệm

phong con điệp kia lại tránh cho nó bỏ chạy, nhìn quả cầu chứa con điệp thấy rất đẹp, hấn mới hài lòng rồi bỏ vào tay tiểu Y.

Cảm nhận ca ca bỏ cái gì đó vào trong tay, tiểu Y mở mắt ra nhìn, khi nhìn thấy con điệp nhỏ trong quả cầu thì tiểu Y như người mất hồn, cứ nhìn chân chân vào nó. Xuân Đức thấy tiểu Y là lạ hỏi " Có phải là con vật nhỏ này phải không? ".

Tiểu Y không có đáp lại, nàng vẫn nhìn chăm chú con điệp nhỏ kia, Xuân Đức bên cạnh cũng không quấy rầy nàng, một lúc lâu sau tiểu Y mới ngẩng đầu lên đạo " Ca ca người bỏ niêm cấm điệp nhi đi, nó nói trong đó khó chịu lắm "

Xuân Đức bên cạnh nghe vậy cũng không hỏi gì nhiều mà nhẹ nhàng bóp một cái trên quả cầu MP, cùng lúc đó cái niêm cấm hồ điệp kia cũng tan theo gió bụi. Con hồ điệp nhỏ được thoát ra ngoài bay lượn một vòng rồi bay lên đậu vào bên má phải tiểu Y nếu không xem cẩn thận có khi lại còn lầm tưởng là một hình xăm.

Tiểu Y thấy Điệp nhi của nàng bay bay trong đêm một vòng lại còn đậu lên má nàng thì nàng phát ra tiếng cười khúc khích ngây thơ như một đứa bé chưa dính khói bụi nhân gian. Xuân Đức bên cạnh cũng mỉm cười, xoa xoa cái đầu nhỏ của nàng, cảm thấy đôi khi cuộc sống thật tuyệt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Ảnh Ma

Mọi người vẫn tiếp tục tiến về phía trước, trong thời gian dài cảnh giác xung quanh mà không thấy có bất cứ nguy hiểm gì thì tâm lý mọi người buông lỏng một chút vì vậy mà có vài tên không may bị mấy con quái vật bất ngờ đánh lén, điều đương nhiên là mấy con quái kia tấn công một lần rồi cũng chết còn mấy thằng không may kia cũng thiếu đi vài bộ phận cơ thể.

Tới khoảng nửa đêm mọi người tới một vùng đất chết vô cùng rộng lớn, khắp nơi chỉ có bạch cốt chất chồng, xung quanh không một gốc cây ngọn cỏ nào, à nhầm nhìn cẩn thận thì vẫn có một số gốc cây nhưng là cây không có lá, phía bên trên con đạu vô số loại chim đen xì có đôi mắt đỏ lòe lòe, nhìn như mấy cái bóng đèn mini.

Khi Xuân Đức đang còn quan sát nơi quở dục này thì phía trước đám người nội môn bỗng nhiên phát ra từng trận tiếng kêu thê lương

" Á tay của ta, tay của ta đâu, ai lấy tay của ta đi rồi "

" Người tên điên này đừng có cần ta @@@..... các người điên hết rồi sao "

" Mọi người cẩn thận, có Ảnh Ma, chú ý phía dưới chân, kẻ nào bóng có đuôi là Ảnh Ma " Giọng nói của thiếu nữ cầm đầu đám nội môn vang lên sau mấy tiếng kêu.

Đang lúc Xuân Đức cảnh giác xung quanh thì có một bóng đen đánh úp từ phía sau, thò một tay ra sau Xuân Đức đã tóm gọn kẻ đánh lén mình, đánh lén hẳn là một con không có hình thể xác định cả người đen thui, có mỗi một cái mồm, 1 đuôi và 2 chân, nhìn dị hợm vô cùng, bật quan sát kỹ năng lên, ngay lập tức có thông tin về cái con quái vật đen xì này

Là sinh vật tạo ra từ nhiều oan hồn không thể siêu thoát, được hình ở nơi có nhiều âm khí, có siêu cường sự sống

Chiến lược 2.104.765

Kháng tính vật lý: 67%

Kháng niệm lực: 41 %

Kỹ năng thiên phú: hấp huyết, ngưng trang, tiềm hành, ẩn sát

Nhìn vào thông tin con quái vật trong tay mình Xuân Đức có chút tiếc, tiếc là cái sinh mệnh dây chuyền bây giờ max trị số rồi nếu không cho cắn nuốt đám làm từ oan hồn này thì béo. Nhưng không ăn còn đó nên hẳn cũng không tiếc bắt về làm đồ ăn sau này.

Tâm niệm vừa động, một thiên sứ có đôi cánh màu huyết hồng tay cầm cung thiên thần xuất hiện, hư ảo thiên sứ kia hiện ra không lâu thì liên tục kéo cung bắn về bốn phía, những chùm sáng màu xanh lá cây từ chiếc cung bay đến đâu liền có Ảnh Ma bị bắn cho trọng thương nằm trên mặt đất.

Nói thật thì hiệu xuất làm việc của con thiên sứ này quá kém không bằng 1% so với Thiên Xích Bích Huyết bìa nhưng vì ấn tượng tốt với mọi người nên đành vậy.

Chứ đi đâu cũng bị người ta nhận định là thể lực tà ác, hay con người tà ác thì không tốt chút nào, chúng ta cứ giấu cái tà ác bên trong còn sự thánh thiện thì trưng bày cho người ta xem, thế mới lừa được thiên hạ.

Hiệu suất tuy kém nhưng với số lượng Ảnh Ma không nhiều khoảng vài vạn con thì cũng không bao lâu thì con Ảnh Ma cuối cùng cũng nằm xuống. Bọn Ảnh Ma này đúng là siêu cường sinh mệnh, bị bắn cho một cái động trên người mà hét thảm một tiếng cũng không có, thấy cảnh này Xuân Đức cũng tặc lưỡi, hấn thảm nghĩ không biết thằng mặt lìn nào ngu như vậy, để môn đồ vào sát hạch trong nguy hiểm như vậy, nếu lần này không có hấn thì mọi người ở đây, phân nữa là nằm lại nơi đây rồi.

Nhìn nơi nơi đều là Ảnh Ma đang quần quai, Xuân Đức đang tính lệnh cho mọi người mang chiến lợi phẩm về cho hấn thì mặt đất dưới chân rung lắc mãnh liệt, vô số vết rách như mạng nhện lan tràn khắp nơi, Xuân Đức thấy không ổn lập tức hét lớn

" Mọi người tản ra, lấy Bạch Tinh, Thiên Ma, Thiên Xu, Hắc Tinh làm chủ chia làm 4 đội ngũ như thường ngày tự bảo vệ bản thân, việc nơi này để ta"

Mọi người nhanh chóng tản ra, không qua mấy hô hấp mọi người đã cách xa nơi trung tâm của sự rung lắc kia, nhìn bên cạnh thấy chỉ còn lại một mình tiểu Y là không theo đám người mà đang chuẩn bị lấy vũ khí ra chiến đấu. Xuân Đức ngồi xuống đạo

" Con quái vật này mạnh hơn muội nhiều lắm, khi nào muội mạnh lên rồi ca tìm con khác cho muội chơi, bây giờ muội vào bên trong không gian đi, mọi việc có đại ca ta rồi, yên tâm đi" dù cho tiểu Y có bất bình thì Xuân Đức vẫn thu nàng vào bên trong.

Tình cảm càng ngày càng đậm, từ lúc đầu chỉ là quan hệ chủ tớ, đến bây giờ đã là tình thân, làm sao có thể để muội muội của mình ra mạo hiểm, đòi đầu nói trước được cái gì? Xuân Đức có thể tàn nhẫn với kẻ khác, nhưng với người thân của mình hẳn đặc biệt bảo vệ, mặc kệ đời người ta có chê bai mình, có ghét bỏ mình ra sao, có lên án thế nào, mọi thứ đó chỉ là phù du mà thôi, chỉ cần tốt với người thân của mình là được, ai nghĩ gì mặc ai.

Thu gọn lại tâm tư nhìn vào nơi mặt đất đang ngày càng nhô cao lên kia Xuân Đức cảm thấy một dự cảm không lành, vật sắp xuất hiện kia gây cho hẳn một cảm giác bất an. Vừa cảm thấy một tia bất an Xuân Đức lập tức gọi lão hệ, cái gì không chắc chắn thì không nên làm liều, một phút bốc đồng là cả đời nằm đất.

Dường như cảm nhận sự bất an của Xuân Đức, hệ thống đã xuất hiện ngay và luôn, vừa xuất hiện nó đã đạo " Có chuyện gì hệ trọng sao? "

" Ta cảm thấy hơi bất an, đợi chút nữa có gì nguy hiểm thì yểm hộ cho ta, bây giờ thì im lặng xem kỳ biến "

" Ủ, người ta nói nguy hiểm đi đôi với kỳ ngộ mà, biết đâu lần này là kỳ ngộ của ngươi "

Xuân Đức nở nụ cười xem thường " Đòi làm gì có chuyện ai cho không ai cái gì, nên cái gì mà kỳ ngộ hay truyền thừa gì đó méo có đâu. Bớt ảo tưởng "

Lão Hệ " ... (▶ .◀) ... "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Quái Vật Bất Diệt Cảnh

Mặt đất rung lắc càng ngày càng mạnh, từ phạm vi vài dặm bây giờ cả trăm dặm xung quanh, đại thụ ngã xuống, ma thú, yêu thú, chim chóc gì cũng chạy tán loạn, cả một khu vực rộng lớn bao phủ bởi ánh sáng màu đỏ, mấy con vật không chạy ra kịp lập tức như điên đoạn tự cắn vào bản thể, yếu hơn một chút trực tiếp bạo thể mà chết.

"Đùng.... Đùng.... Đùng"

Một cột dung nham phun lên trời cao chiếu sáng cả một vùng trời, bên trong cột dung nham khổng lồ kia dần dần hiện ra một con quái vật đen kịt toàn thân, nhìn từ xa như một con dơi khổng lồ, cả người toàn những hoa văn kì dị, một con mắt màu đỏ rực chiếu sáng cả một vùng, còn một con mắt xanh mỗi khi nhìn vào thì tâm thần lại thác loạn một chút, khi con quái vật bay thẳng lên cao thì nó mới lộ ra một cái đuôi thật dài trên cái đuôi có những khuôn mặt người với biểu lộ thống khổ.

Vận dụng quan sát chức năng Xuân Đức thấy sơ lược về con quái vật trên đầu mình

 Devil Lord

Sinh vật của sự thù hận, sinh ra từ tà ác hiển tế, có được sức mạnh to lớn và tăng dần theo những kẻ mà nó cắn nuốt.

Chiến lược đánh giá 31.232.735

Kháng Vật Lý: 72%

Kháng Phép: 51%

Kháng Hiệu Ứng: 25%

Bạo thương: 12%

Kỹ Năng Bị Động: Ngáo đá, trâu chó, ngành công, phản dame, nuốt linh hồn, bắt tử 3s(60s hồi)

kỹ Năng Chủ Động: Phóng độc (phóng ra một lượng lớn chất độc đồng hóa con môi thành bản thân của mình, tự lớn mạnh bản thân), phân giải (có thể phân thêm 2 bóng có năng lực 20% bản thể), ảo thuật(làm địch nhân mê loạn tâm trí), hòa độc.

Nhược điểm: không có.

Nhìn xong thông tin con quái vật hình dơi trước mắt Xuân Đức có xung động bỏ chạy ngay và luôn, không hiểu là lúc nảy óc vào nước rồi nên mới định ở lại chiến với con boss thể này. Đang tính đánh bài chuồn thì một Hỏa Cầu màu xanh lam bay thẳng tới mà Xuân Đức đang đứng.

Uỳnh..Uỳnh...Uỳnh

Một loạt vụ nổ xảy ra khi quả cầu va chạm với Xuân Đức, Xuân Đức bị đánh bay ra ngoài vài dặm.

Cách xa vài dặm Xuân Đức bò lên cả người đau nhức, khuôn mặt hấn mếu mếu, không phải vì đau mà mếu, mà là vì cái mùi thối hơn cả cứt bốc ra từ quả Hỏa Cầu khi nảy, hấn kiềm chế không được chửi tục

" Mẹ kiếp, cái đéo gì mà thối vậy? ẹo...ẹo " mới chửi được mấy câu hấn lại nôn khan.

Thấy một kích mà không chết tiểu động vật kia Devil Lord có vẻ rất bất mãn nó nhìn chằm chằm vào nơi tiểu động vật đang ngồi. Trong khi Xuân Đức đang nôn khan thì lại có vài chục quả Hỏa Cầu bay thẳng tới hắn.

Nhìn từng quả cầu lửa to đùng đang lao về phía mình, Xuân Đức làm bầm " Bộ xem anh là cái gì, mà cứ đè anh mà ra chiêu, thấy anh không đánh trả lại tưởng anh hiền sao?, mẹ mày nữa cái con súc vật không lông này " Xuân Đức mặc hết trang bị vào, tiện thể đeo thêm cái mặt nạ chống khói độc vào, hắn không biết khi đánh nhau con quái vật kia có xì hơi hay không, chết vì bị kẻ khác đánh rắm thì chắc được ghi vào lịch sử luôn, tốt nhất không nên liêu.

Một tâm thuần lớn bằng MP tạo ra đón đỡ mấy chục Hỏa Cầu lớn nhỏ đang bay thẳng về chỗ Xuân Đức đứng

Ầm....Ầm...Ầm

Lại một loạt tiếng nổ kinh thiên vang lên, cả một khu vực cả vạn dặm vẫn nghe mặc cho không gian nơi đây bị lực lượng thần bí ảnh hưởng. Thấy lại một kích nữa thất bại con Devil Lord hét lên những tiếng như hàng vạn người gào khóc nghe vô cùng tang thương.

Tiếng rú của nó làm mọi thứ xung quanh kẻ cả dung nham nóng cháy bên cạnh cũng lập tức biến thành nguội lạnh, trên bầu trời từng mảng lớn tuyết rơi xuống, âm phong thổi vù vù.

Nhìn con quái vật đang rống giận, hắn cười lạnh niệm động chú ngữ một sợi dây sinh mệnh được liên kết giữa Xuân Đức và con quái vật, con quái vật kêu thảm một tiếng, ngay lập tức phóng về nơi Xuân Đức đang cố thủ mà tấn công mãnh liệt.

Cái này là kỹ năng hần học thời gian trước kia cũng lâu rồi nhưng toàn đánh kiểu quần chiến chưa bao giờ solo nên không dùng, bây giờ có cơ hội thi triển

Hấp thu sinh mệnh 500+ 1% tổng sinh mệnh trên s

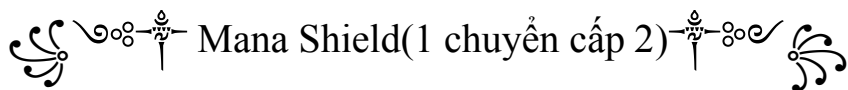
Khoảng cách hấp thụ trong 10 dặm + tu vi

Bị ngưng khi thần trí người thi triển bất ổn

Nhược điểm: không thể di chuyển

Có thể nói đây là kỹ năng solo gần như không đối thủ nếu như mình có phòng hộ cứng thì không sợ bố con thằng nào.

Nói thì nói vậy thôi, chứ con quái vật kia cứ điên cuồng công kích lên phòng hộ làm MP của hần điên cuồng tụt mà hết MP thì xem như đời hần tàn

PHƯƠNG PHÁP NHẪM MỤC TIÊU: TỨC THÌ

Tạo ra một lá chắn hấp thụ 60% sát thương vào để đổi lấy MP(Có thể tăng cấp).

Sát thương hấp thụ trên mỗi điểm MP: 1.000.000

THÔNG TIN THÊM

Trong khi người sở hữu năng lực thần thánh không có năng khiếu với cuộc sống vĩnh cửu khi sinh, lời nguyện của chúa ban cho kẻ may mắn sức

mạnh phòng ngự ẩn tượng.

Ghi chú:

Hấp thụ sát thương trước khi giảm sát thương xảy ra, nghĩa là giáp sẽ không giảm lượng mana cần thiết để hấp thụ sát thương.

Khi hoạt động, sức khỏe hiệu quả của người mang kỹ năng sẽ tăng gấp đôi (tăng thêm bởi khối thiệt hại).

Cái kỹ năng phòng hộ này chỉ hấp thụ được 60% lực sát thương, còn đâu là hấp thụ hết, 40% sát thương từ Bất Diệt Cảnh nếu không có sinh mệnh bổ sung thì hấp thụ từ lâu rồi. Bây giờ chỉ là cuộc chiến xem ai chịu đựng được lâu hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Du Chiến

Trong khi cuộc giằng co giữa Xuân Đức và con quái vật vẫn tiếp tục, cách nơi Xuân Đức rất xa mấy lão bắt tử cũng cảm nhận được cái gì đó không đúng từ trong khu lịch luyện rất nhanh tại một đỉnh núi có 12 người mặc quần áo trưởng lão Diệp Linh Tông đang bàn luận chuyện gì đang diễn ra.

Một ông lão nhìn vô cùng hiền hòa, nhưng lại tỏa ra khí thế vô cùng ác liệt lên tiếng đạo " Chắc mọi người các người cũng cảm thấy điều gì đó rồi, trong khu thí luyện sát hạch bây giờ đang có giao tranh kịch liệt, cấp độ này không phải đám môn nhân có thể ứng phó, bây giờ mọi người chia làm 2 đội ngũ vào bên trong, một đội 8 người gồm trưởng lão số 5,6,7,8,9,10,11,12 đi sơ tán mọi người ra khỏi khu vực nguy hiểm bên trong, còn ta sẽ dẫn theo 3 người trưởng lão còn lại đi xem xét tình huống cụ thể là chuyện gì xảy ra".

Mọi người nghe xong đồng thanh đạo " Vâng, Đại Trưởng Lão". Sau đó mọi người như những âm ảnh biến mất giữa trời.

.....

Trong khu sát hạch đám người cả nội môn lẫn ngoại môn bây giờ đang run cầm cập nhìn về nơi đang phát ra những tiếng động kinh thiên, kèm theo là từng đợt tiếng rú dài, như hàng vạn người cùng kêu khóc, chỉ nghe thôi đã làm con tâm thần mọi người bất ổn, sát ý trong mỗi người đang dần

mắt kiểm soát, đôi mắt mỗi người đều đang đỏ dần lên, sự thay đổi này rất nhỏ nên mọi người không có ai phát giác được.

Đội ngũ của đám người ngoại môn bây giờ đã tụ tập lại một chỗ cùng nhau, mấy người Bạch Tinh, Thiên Ma, Thiên Xu, Hắc Tinh đang đứng cạnh nhau nhìn về nơi đang diễn ra giao tranh. Thiên Ma lên tiếng phá vỡ bầu không khí căng thẳng

" Lão đại, Điện chủ sẽ không sao chứ "

Bạch Tinh trầm ngâm một lúc mới đạo " Hắc sẽ không sao đâu, ta không biết thực lực của người thế nào, mạnh bao nhiêu, nhưng ta tin Điện Chủ sẽ chiến thắng "

" Theo mọi người thấy thì cấp bậc chiến đấu này thuộc về cấp bậc gì? " Hắc Tinh hỏi.

Thiên Ma, Thiên Xu cùng lắc đầu đáp " Ta không biết "

Hắc Tinh nhìn về phía Bạch Tinh, Bạch Tinh hít một hơi sâu đạo " ít nhất cũng phải là luân hồi cảnh mới có thể gây ra động tĩnh như vậy, không gian nơi đây cứng rắn vô cùng, ta dùng toàn lực mà chỉ đâm ra một hố lớn, thì các người nghĩ xem hai kẻ đang chiến đấu trong kia mạnh có thể nghĩ "

Mọi người nghe vậy đều nắm chặt bàn tay lại, tự dưng mấy người lại thấy tu vi mà mình tự hào bây giờ thực ra chỉ là mấy con kiến hôi, à không mấy con kiến càng to hơn kiến hôi một chút.

.....

Không biết mọi người đang nghĩ gì, mà cũng chẳng có thời gian quan tâm mọi người nghĩ cái quái gì, Xuân Đức bây giờ đang chật vật vừa chạy vừa hít, chỉ có một từ có thể hình dung " THẢM " hắc cứ tưởng qua 100s thì

con quái vật Devil Lord kia cũng ra đi. Ai ngờ càng về sau càng mạnh, mạnh nhất là lúc máu của nó còn 10% thì kháng phép nó lên tới 92%, tốc độ đánh của nó cứ phải gọi là điên cuồng, con quái vật Devil Lord trong cơn điên loạn nó quấy mù trời, bất kể cái gì gần nó chỉ có 1 kết cục đó là tan theo gió.

Vừa né tránh vừa nói chuyện với lão hệ " Con này kháng phép kinh quá, bây giờ làm sao? chả lẽ lại đi cận chiến, đánh nó cứ y như gãi ngứa cho nó vậy, mỗi lần đánh 1 triệu dame đến khi nào mới chết".

" Đã nói từ trước rồi, bình thường chịu khó học tập này nọ đi không chịu, tới lúc bị thông cho rồi lại bảo làm sao lại đau, bình tĩnh mà chạy đi ta đang xem coi có cách gì không? cứ giục hồi hả vậy làm sao ta tập chung"

" Không vội sao được Hp còn phân nữa, Mp gần cạn rồi, cứ đà tiêu hao này không bao lâu thì cũng theo ông bà thôi, khỏi cần phải nghĩ cách nữa, một là bây giờ người kiếm cho ta cái gì biến ta thành chủ dame vật lý, hai là tìm một môn nào đó xuyên kháng phép, loại sát thương thuần ấy, chích cho nó vài lần là đi"

" Bình tĩnh nào, cố gắng chạy lúc đã, đợi ta tìm "

" Nhanh lên đây "

" Rồi, biết rồi, nói mãi "

.....

Một lúc lâu sau

Xuân Đức kêu lên " được chưa sao lâu vậy ba, ta sắp hết xí quách rồi đây,móa nó không có thời gian để mà hồi phục lại luôn "

" Chưa, đợi thêm chút "

" Địch"

....

Lại thêm một lúc nữa

" Xong chưa má, trang bị bắt đầu phé rồi này, không nhanh tí nữa có tìm được cũng bằng không "

" Ráng một chút, sắp được rồi "

" Vãi, có biết lúc đầu trốn vào không gian vong linh luôn cho lành, đúng là đã ngu mà còn làm liều, sao lắm lúc ngu như vậy cơ chứ, đúng là ngu hết phần người khác, bây giờ thì tốt có muốn vào cũng méo vào được".

" Biết mình ngu là vẫn còn thuốc đấy, cố gắng chạy vòng vòng đi cho sáng mắt ra "

" Mẹ mi nữa, không biết an ủi anh em à, đầu đen, đầu phụng, đầu má"

.....

Ầm... Ầm....Ầm

Một đêm qua đi

Chạy cả đêm tới khi trời bắt đầu dần sáng, Xuân Đức tốc độ mới vừa chậm lại thì đã bị ăn một đuôi vào mặt, nằm úp mặt xuống đất. Đang tính nằm giả chết thì lại một đòn như trời giáng đánh thẳng xuống nơi hấn vừa ngã xuống. gắn mô tơ vào mông Xuân Đức bật dậy chạy với 300% công suất né thoát một kiếp.

Vừa định có nên méo tin tưởng lão hệ nữa mà chuẩn đi thì thằng ôn dịch này lại vừa lúc xuất hiện đạo " Tim thấy rồi, thấy rồi, người xem một chút mà làm "

MỤC TIÊU ĐƯỢC PHÉP: ĐƠN VỊ KẼ THÙ

Bắn ra một tia sét trắng tại một đơn vị địch, gây sát thương lớn.

Phạm vi: 600 + tu vi

Damage: 4500 + tu vi

Chi phí Mana: 68% tổng Mp hiện có Cooldown Thời gian: 30s

THÔNG TIN THÊM

Không khí xung quanh trở nên dữ dội đến nỗi nó làm phát sinh một kẻ thù đến gần với tia sét nóng trắng. Loại sát thương thành Pure để phá hủy khả năng miễn dịch ma thuật. Ghi chú:

Laguna Blade có độ trễ 0,25 trước khi sát thương được áp dụng sau khi phép thuật được cast, cho phép một số khả năng tránh được sát thương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Ba Giây Trạng Thái Bảo Toàn Sinh Mệnh

" Được đây, chú mi mà chậm thêm tí nữa là ta chuồn đây, con quái này có quý giá mấy cũng không bằng mạng nhỏ của mình, bây giờ trực tiếp giúp ta học tập đi" Xuân Đức vừa chạy vừa lau vết máu ở khóe miệng đạo.

" Được rồi đó, anh em phải tin tưởng nhau chứ, người nói thế làm ta đau lòng quá "

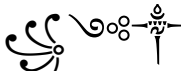
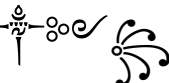
" Anh em đeo bằng cái nem, xong rồi thì next đi, đừng có mà ở đây hóng hớt làm ta phân tâm"

" Đúng là anh em không bằng cái nem thiệt, thôi người tự xử, nếu có cái gì cần thì gọi ta một tiếng" lão hệ nói xong thì cũng biến mất luôn.

Vui vui một chút với lão hệ, Xuân Đức nhìn về con quái vật bám theo phía sau mình cười lạnh, vừa chạy hấn niệm chú ngữ 0.25s sau một tia sét màu trắng bay thẳng vào mặt con quái vật

"Xoẹt "

Nhưng mà cảnh tượng con quái nằm xuống không có mà khi tia sét kia bắn trúng vào con quái vật cả người nó bốc lên một vòng ánh sáng đen. Xuân Đức ngớ người ra ngay lập tức dùng quan sát kỹ năng mà nhìn.

 Devil Lord (trạng thái vô địch miễn nhiễm tất cả sát thương, hấp thụ sát thương tăng cường sinh mệnh bản thân)

" Ôi chậy ơi, có còn cho người ta sống không đây "

Khi con quái vật đang ở trạng thái vô địch nó tự tấn công bản thân, kết quả là sau khi trạng thái vô địch kết thúc máu của nó hồi được 2/9. Xuân Đức tính toán ái kỹ năng bệnh hoạn của con này hể cứ sinh mệnh về 1 lập tức kích hoạt, mà cứ 60s lại hồi 1 lần, mà hấn hồi chiêu thì 30s vậy ít ra cũng cần chích vài phát nữa cộng thêm đánh chay.

Kiểu này thì ai ra đi trước còn không biết đây. Kết quả cuối cùng còn chưa biết nhưng hấn tự hứa với bản thân, thề sau này không bao giờ mà đi làm cái chuyện ngu như thế này nữa, đúng là không đâm vào tường thì không biết quay đầu"

Nói thì có vẻ bi đát vậy thôi, chứ Xuân Đức bây giờ có sinh mệnh thể cấp 1 cao cấp, có trọng sinh kỹ năng, làm gì phải sợ con dơi đuôi rắn này, chẳng qua hấn tiếc, cái kỹ năng trọng sinh như một cái kim bài miễn tử, nhờ có nó mà làm cái gì cũng tự tin hấn lên, mất nó đi thì trong vòng 5 năm hấn cứ gọi là ở nhà cho an toàn tính mạng.

.....

.....

.....

Ý tưởng thì hay nhưng thực hiện nó méo có hay như mong đợi, sau khoảng mấy trăm lần cast skill thì lượng máu con quái vật vẫn vậy, có khi còn nhiều máu hơn lúc trước khi có kỹ năng pure dame một ít. Đúng là quái vật Bất Tử Cảnh đánh mãi không chết, khó giải quyết nhất là lúc nó vào trạng thái 3s vô địch, miễn nhiễm tất cả hiệu ứng, hấp thụ sát thương thành sinh mệnh.

Thấy sự việc lại không ổn hẳn lại mặt dày gọi lão hệ ra. Lão hệ vừa xuất hiện đã lên tiếng " Có chuyện gì nói lẹ đi ".

" Còn chuyện gì nữa, con dơi đuôi rắn chết tiệt kia đánh không chết, cứ khi sinh mệnh sắp hết nó lại có 3s vô địch, rồi nó lại hồi 2 đến 3 phần sinh mệnh, muốn giải quyết 2 đến 3 phần sinh mệnh đó kiểu gì cũng hơn 60s, nên đâm ra luẩn quẩn, không cách nào giết chết được nó...." Xuân Đức né bên này tránh bên nọ vừa tố khổ với lão hệ.

" Cắt, đã biết rồi không cần kể lại, ta cũng đâu có mù, người làm cái gì, thấy cái gì thì ta cũng vậy thôi, nên dẹp cái kể chi tiết đó đi, cần gì nói nhanh "

" Bỏ kể cho nó thêm phần lâm li bi đát, ai mà biết chú mày có biết cái gì đang diễn ra bên ngoài không. Bây giờ ta cần môn kỹ năng nào có thể kết thúc được được con quái vật này ".

" ta cũng đoán là người muốn vậy nên đã tìm cho người rồi này tự xem đi, mà môn kỹ năng này có vẻ không mấy thân thiện với người dùng đâu, cẩn thận chút, với lần này ta cũng dùng hết năng lượng điểm, chú mày tự cầu nhiều phúc đi".

Lão hệ vừa đạo xong thì im re luôn, ngay sau đó một loạt thông tin về kỹ năng mới đã xuất hiện.

Mục tiêu cast: Địch

Một quả bóng bùng nổ của mưa đá băng giá có thể được sử dụng để tấn công các mục tiêu bất cứ nơi nào. Việc sử dụng thứ hai đánh dấu vị trí hiện tại của vụ nổ, khi mà đạn thực tế được phóng ra - khoảng cách càng lớn thì bán kính càng lớn. Nó gây sát thương lên các đơn vị kẻ thù và áp dụng một

lời nguyện tê công cho các đơn vị trong và xung quanh khu vực ngăn ngừa tái sinh hoặc chữa lành. Các đơn vị Frostbitten sẽ bị sát thương nhẹ theo thời gian; nếu các đơn vị giảm xuống dưới một tỷ lệ phần trăm nhất định của HP, chúng sẽ bị vỡ ngay lập tức.

Phạm vi nổ: Min 1 dặm ; max 50 dặm

Thiệt hại nổ: 250000 + tu vi

Sát thương mỗi giây: 3% hp tổng

Tỷ lệ phần trăm sức khỏe bị giết ngay lập tức: 15%

Thời gian: 10s

Chi phí Mana: 50% tổng MP hiện có, 10000+10% Hp hiện có. Thời gian cooldown: 40s

THÔNG TIN THÊM

Những cơn bão băng từ thời đại qua dòng chảy qua chân tay băng giá, đâm sâu vào thế giới và biến cư dân của nó thành di tích thành sức mạnh vĩnh cửu của mình.

Nhìn đến cái chỗ mà cast kỹ năng phải mất 10.000 Hp mặc định và 10% Hp tổng hiện có, Xuân Đức lập tức hiểu vì sao hệ thống bảo nó không thân thiện rồi, kỹ năng này mà lúc ngắc ngoài dùng một cái có khả năng đi luôn.

Khi Xuân Đức mới vừa phân tâm xem kỹ năng, cộng thêm việc cắm đầu cắm cổ mà chạy nên không để ý tới biến hóa của con quái vật, con quái vật nhìn kẻ đang chạy phía trước trong con người hiện lên một chút do dự, nhưng ngay sau đó lại thay bằng sự kiên quyết, từ con mắt màu vàng của

con quái vật bỗng dưng vỡ tan ra tạo thành vô số hạt bụi nhỏ bay theo một đường thẳng đến Xuân Đức.

Xuân Đức còn đang mãi xem xét cái kỹ năng mới thì hẳn cảm thấy cả người nhẹ tênh, khi cúi đầu xuống thì đã không thấy đâu thân thể của mình nữa, xung quanh chỉ có một đám khói bụi màu vàng đang bám trên Thiên Đạo trang bị. Rất nhanh đến cả đầu lâu của Xuân Đức cũng bị ăn mòn hết chỉ còn lại từng mảnh xương vụn

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Hồi Sinh

Tuy mọi thứ của Xuân Đức đã bị ăn mòn, tất cả đã về với cát bụi trừ bộ đồ đang mặc trước khi chết. nhưng tâm trí của Xuân Đức vẫn còn nó bám vào từng vật chất nhỏ xung quanh nơi hắn bị kết thúc sinh mệnh. Từ nơi sâu xa trong tâm trí có một sự thôi thúc ý chí sống lại vô cùng mãnh liệt, nó dần dần chiếm cứ lấy cả tâm trí của Xuân Đức.

.....

Bầu trời mới vừa rạng sáng nên trời vẫn còn tối, nhưng cũng đã có mấy tia sáng chiếu xuống mặt đất khiến nó trở nên rõ ràng hơn. Bỗng nhiên không biết từ đâu, mây đen kéo tới bao trùm cả thiên khung, bầu trời lập tức tối đen như mực, nhưng kì lạ là lại không có một tia sét hay tiếng sấm nào, cả bầu không khí trong thâm lâm vô cùng đè ép. Khiến cho mọi sinh vật trong thâm lâm này vô cùng khó chịu dường như có ai đang lấy đi sinh mệnh từng chút một trong cơ thể của bọn họ vậy.

Nơi Xuân Đức bị tan biến, con quái vật dị hợm kết hợp từ dơi và rắn đang điên cuồng gào rú, mọi thứ xung quanh đều vỡ nát, bay tán loạn xa xa. Nhưng bộ quần áo của Xuân Đức vẫn nằm đó, mặt đất nơi Xuân Đức chết vẫn nguyên vẹn, một ngọn tháp nhỏ hư ảnh bỗng nhiên xuất hiện hấp thụ vật chất xung quanh.

Con quái vật khi thấy ngọn tháp kia xuất hiện, nó lập tức cảm giác thấy vô cùng bất an, ngay sau đó nó dùng mọi cách để phá hủy ngọn tháp kia, lấy đuôi đập, phun hỏa cầu, phun nọc độc... Nhưng mọi thứ đều vô dụng

ngọn, ngọn tháp vẫn đang từ từ hấp thu sinh mệnh tinh hoa khắp nơi đang tụ tập về nơi đây và dần dần lớn lên và ngưng thực.

Thấy công kích vô hiệu con quái vật lập tức lùi ra xa và quan sát mọi việc đang diễn ra ở nơi này

.....

Qua một đoạn thời gian sau khi ngọn tháp kia đã ngưng thực thì từ trên bầu trời đen mịt mù kia một tia sáng xuyên qua tầng trời chiếu thẳng xuống đỉnh ngọn tháp kia.

Rắc.... rắc....rắc

Những tiếng vỡ nhẹ vang lên, trên ngôi tháp nhỏ kia lập tức có thể thấy được những đường rạn nứt như mạng nhện đang lan tràn ra xung quanh, rất nhanh những đường rạn đó lan truyền toàn bộ ngọn tháp

TOANG

Một tiếng thủy tinh vỡ vang lên, cả ngọn tháp nhỏ lập tức vỡ tan tành, lộ ra một thiếu niên độ tuổi mới lớn, một luồng ánh sáng mạnh từ trên cao chiếu thẳng tới thiếu niên mới xuất hiện, rồi ánh sáng đó bắt đầu mở rộng ra khắp bầu trời, khi luồng ánh sáng đó tán ra đến đâu thì mây đen trên bầu trời cấp tốc tán đi.

.....

Thiếu niên đứng giữa thiên địa đó đương nhiên là Xuân Đức mới vừa hồi sinh, nhìn vào cánh tay bé tí của mình, hắn dùng thần niệm cảm nhận ước lượng bây giờ hắn khoảng 1m4 lùn bớt 40 phân so với trước khi chết. Khóe miệng hắn co giật liên tục, khó khăn lắm mới lớn lên được bây giờ lại

bị thu nhỏ lại, điều quan trọng là hắn không thể biến thân như tu sĩ khác được.

Thu lại tâm tư rối loạn lúc này, Xuân Đức nhìn vào cái thằng chủ mưu gây nên hiện trạng thảm hại hắn bây giờ, khi hắn nhìn về con quái vật, con quái vật kia cũng rống lên một tiếng kinh thiên rồi lao thẳng về chỗ Xuân Đức đang đứng.

" Lại còn chủ động tấn công, tưởng làm vậy thì có thể sống sao, lần này thì mày chạy vào chum con à, có gọi cả họ hàng của mày lên cũng vậy thôi "

Tâm niệm động, ba cột năng lượng MP, HP, TL hòa quyện vào nhau tạo thành một quả cầu băng nhỏ trong tay, nhắm chuẩn con quái vật đang chạy đến hắn cast skill Ice Blast. Một quả cầu băng nhỏ từ trong tay bay ra càng bay càng nhanh, càng bay càng lớn.

UỶNH

Quả cầu băng đụng trúng con quái vật, cả người con quái vật bị hàng triệu triệu lưỡi dao băng nhỏ đâm sâu vào, hư ảnh một một tế tự mặc quần áo màu đen hiện lên trong miệng lảm bảm thực hiện một tế điển nào đó hấp thu dần dần sinh mệnh của quan quái vật.

Thấy con quái vật không chết ngay mà vẫn tiếp tục lao về phía mình, Xuân Đức tâm niệm lại động, không khí xung quanh trở nên bạo loạn, một tia sét trắng từ trong tay hắn phóng ra với uy lực hủy thiên diệt địa

XOẸT

Nhanh như ánh sáng, tia sét trắng bắn trúng con quái vật, không có như mấy lần trước cả người con quái vật bốc lên hắc quang bảo vệ, lần này khi

tia sét bắn trúng cả người con quái vật thành băng nguyên khối rồi vỡ ra vô số mảnh.

Xuân Đức lại gần xem thi thể con quái vật thì thấy mọi thứ thành băng và đang dần dần tan biến, nhớ tới tác dụng của Ice Blast, Xuân Đức khóc không ra nước mắt, kỹ năng này kết liễu sinh mệnh nào cũng đưa nó xóa sổ hoàn toàn, không một cái gì dùng lại được dù chỉ một chút, vậy đánh nhau cả buổi, còn bù vào một mệnh đâm ra công cốc. Hấn chán nản ngồi xuống.

Khi hấn đang chán nản vì bỏ ra bao nhiêu công sức đổi lại là công cốc, thì từ xác con quái vật khi tan hết kia để lại trên mặt đất một con mắt màu đỏ, đang phát hồng quang nhạt nhòa. Xuân Đức tò mò tiến lại gần cầm con mắt đó lên mà quan sát

  Bảo vật chưa xác định, đang bị phong cấm

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Eye Aeon

" Lại còn bị phong cấm nữa, đến mệt"

Cảm nhận một chút phong cấm bảo vật này là gì? sau mấy hô hấp hần cũng biết cái gọi là phong cấm này thực ra chỉ là một cái trâm gần như trong suốt đang ghim vào mặt sau con mắt..... Rút cái trâm ra khỏi con mắt, lập tức con mắt trên tay Xuân Đức phát ra hồng quang đại thịnh, lại sử dụng kỹ năng quan sát cả cái trâm và con mắt.

  Phi Hòn Trâm

Không chế vật còn sống

  Eye Aeon

Con mắt của người khổng lồ bị nguyên rủa.

(Có thể dung hợp cùng trang bị)

Bị động trạng thái:

Bất cứ khi nào bạn chịu sát thương và dưới 50% máu, thì được nhận trạng thái bảo toàn sinh mạng 2.5s. hồi 90s.

Giảm khoảng thời gian hiệu ứng trạng thái xuống 25%.

Eye Aeon cung cấp một hào quang liên tục xung quanh người giữ, có thể tiết lộ bất kỳ kẻ thù vô hình và ẩn nấp.

Thấy thông tin hai cái này thì Xuân Đức biết con quái vật lúc trước tại sao lại có khả năng bá đạo vậy rồi, hóa ra mọi thứ là nhờ con mắt của nó. Nghĩ kĩ một chút thì thấy có sự khác biệt nho nhỏ về thời gian và hiệu ứng, chắc là do khi con quái vật chết đi khiến con mắt của nó bị thoái hóa rồi. Nhưng dù sao vẫn là vật tốt, cất đi sau này về tính tiếp, bây giờ thì đi tìm bọn người Bạch Tinh.

Xuân Đức mới vừa định phi thân bay đi thì hần bỗng cảm nhận được một dao động nhỏ tại phía sau. Quay đầu lại thấy không có gì, cảm nhận thêm một chút vẫn không thấy gì, Xuân Đức tiện tay ném vài quang cầu vào khu vực mình nghi vấn

Ầm..Ầm....Ầm

Thấy vẫn không có gì hần thôi không tiếp tục công kích bay đi tìm đám người Bạch Tinh. Khi Xuân Đức bay đi được một lúc thì từ phía dưới đất 4 người chật vật bò ra, cả người máu me đầm đìa. Bốn người này là trưởng lão của Diệp Linh Tông trong đó bao gồm cả đại trưởng lão, một người lão phụ nhân lên tiếng

" Mọi người không sao chứ, bị thương có nghiêm trọng gì không "

Mấy người lau máu ở khóe miệng, một người trắng hán cười đạo " tứ sự muội người không ngờ cũng có lúc quan tâm mọi người sao? hà hà, ta cảm động quá đi "

Lão phụ nhân kia trừng mắt đạo " già rồi mà còn không đứng đắn "

Đại trưởng lão bên cạnh xen vào " các người hai cái này đừng suốt ngày mà cãi nhau nữa, đều già cả rồi mà như con nít vậy, mọi người trị thương một chút rồi đi nơi đây, việc này phải về bàn bạc với Thái Thượng Diệp

Linh, sự việc lần này vô cùng trọng yếu, có khả năng ảnh hưởng tới tôn vong của tông môn " .

Nhị trưởng lão bên cạnh này giờ không nói gì, nhưng khi nghe tới tôn vong của tông môn lập tức mở to đôi mắt nhìn thẳng Đại Trưởng Lão mà hỏi

" Có nghiêm trọng vậy sao? "

Đại Trưởng Lão gật đầu đáp " nghiêm trọng, đặc biệt nghiêm trọng, các ngươi cũng đã thấy kẻ kia không phải là chúng ta có thể đối phó, nếu như không nhờ kiện thánh khí của ta che giấu thì chúng ta bây giờ có còn ngồi ở đây không mới là một chuyện, các ngươi nghĩ xem một người có thực lực như vậy lại tham gia cái trò trẻ con nơi đây, nói không có ý đồ ta không tin " .

Mọi người cũng gật đầu đồng ý với ý kiến của đại trưởng lão, vị tứ trưởng lão kia lại hỏi " vậy chúng ta bây giờ phải làm sao với kẻ kia?"

Đại Trưởng Lão lắc đầu " còn có thể làm gì, mặc kệ kẻ đó, chỉ cần theo dõi là được, mong là tên đó không muốn gây bất lợi cho tông môn, bằng không có phải buông cái mạng già này cũng phải làm cho kẻ đó không dễ chịu. Bây giờ mọi người trị liệu cho tốt đi, chuyện sau này thì sau này tính" .

Mọi người nghe vậy thì không nói thêm gì nữa tiếp tục trị liệu thương thế

.....

Còn Xuân Đức bây giờ thì đang lâm vào tình cảnh éo le khác, đó là lạc đường, nơi đây thì rộng lớn vô cùng mà thần thức thì bị hạn chế, cộng thêm việc không biết đường, Xuân Đức như con loang quang chạy tứ phía, không xác định. Sau một hồi phi bên này lượn bên nọ thì Xuân Đức đã chuyển

mục đích từ việc đi tìm nhóm Bạch Tinh sang việc chạy ra cái khu sâm lâm chết tiệt này.

Ngồi xuống trên một tảng đá lớn, chẳng biết đi hướng nào, địa đồ hay cái gì cũng không có tựa tựa hấn cảm thấy bất lực. Hấn bỗng nhiên nhớ tới nhóc Vũ Y chắc giờ này nhóc đang lo lắng cho hấn lắm, tâm niệm liên kết với không gian vong linh. Lập tức tiểu Vũ Y đã xuất hiện trước mắt hấn, không có trong tưởng tượng tiểu Y sẽ chạy lại ôm lấy hấn.

Khi tiểu Y xuất hiện nàng nhìn về phía Xuân Đức vô cùng đề phòng, Xuân Đức mới đầu có chút không tiếp thu kịp nhưng chợt nhớ tới hình dạng bây giờ hấn lập tức hiểu ra tại sao tiểu Y lại phản ứng như vậy.

Vận dụng lực lượng Ác Ma Thủ hộ một luồng liên kết huyết mạch sinh ra, mạnh mẽ kết nối Xuân Đức và Vũ Y. Cảm nhận được huyết mạch liên kết tiểu Vũ Y lúc đầu là ngạc nhiên, sau đó lại mờ mịt, nàng có chút không xác định hỏi " Ca ca, có phải là người không? ".

Xuân Đức vỗ ngực đáp " Ca của muội đây, còn ai khác vào đây cơ chứ, đừng có mà nhìn với ánh mắt nghi ngờ đó, nghe ca ca kể câu chuyện bí hiểm mới vừa xảy ra...."

.....

Xuân Đức kể câu chuyện đánh nhau với quái vật thân dơi đuôi rắn, rồi bị chết sau đó trọng sinh, và cái kết quả là thành hình dáng bây giờ, còn không quên kể về việc không tìm được đường ra.

Khi Vũ Y nghe xong thì cười tí từng nháy nhót xung quanh Xuân Đức, nàng đạo " Ca ca vậy nếu ca ca trọng sinh lần nữa có hay không sẽ biến thành bộ dáng tiểu hài tử như muội, lúc đó chắc tức cười lắm. hi hi. ".

Xuân Đức bóp cái mũi nàng đạo " ca ca muốn trọng sinh lần tiếp theo phải đợi 5 năm, đến khi đó đã là người lớn rồi, có trọng sinh thì cũng nhỏ như bây giờ thôi, không thể biến thành tiểu hài tử được".

Vũ Y không cho là đúng đáp " Biết đâu ca ca lại giống như muội không thể lớn lên được thì sao? như vậy vẫn có thể biến thành tiểu hài tử mà ".

Xuân Đức gật gật đầu sau lại lắc lắc đầu đạo " không có chuyện đó đâu, làm sao ca có thể bị như vậy được cơ chứ ".

Muội bảo là " Có "

" Không "

"Có"

"Không"

" Có "

Xuân Đức chịu thua không nói lại được với tiểu Y hấn đạo" Được, có thì có làm gì đâu, giờ chúng ta đi đâu đây, muội chọn một hướng đi ".

Tiểu Y thấy ca ca chịu thua cười càng tươi hơn, nhảy lên lưng Xuân Đức nàng ôm cổ hấn đạo " Tiến về phía trước, cứ theo muội sẽ không sai đâu "

" tiểu Y là thiên thần may mắn mà, đương nhiên là nghe theo tiểu Y là đúng đắn nhất rồi " Xuân Đức nghe vậy lại nịnh ngọt thêm vài câu.

Vũ Y phía sau nghe ca ca khích lệ thì trên khuôn mặt đầy vẻ hạnh phúc, cười nghiêng ngả. Cứ như vậy hai huynh muội đi về phía trước.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Tử Kiếm Đài

Trong khi Xuân Đức đang mò đường thì đám người Bạch Tinh đã được đưa về Tử Kiếm Đài, nơi đây còn có vô số nội môn đệ tử khác nữa. Phía trên Tử Kiếm Đài bây giờ đang đứng 8 người nội môn trưởng lão, tất cả đều có tu vi cực mạnh, 8 người phía trên toát ra khí thế khiến cho gần 1 vạn nội môn đệ tử và mấy vạn tân môn đồ phía dưới không dám thở mạnh.

Trong lúc mọi người đang yên lặng quan sát mấy vị trưởng lão phía trên, thì lại nghe được mấy tiếng xé không gian. Ngay sau đó có 4 người cũng mặc nội môn trưởng lão tiến về phía 8 người đang đứng trên Tử Kiếm Đài, thấy 4 người này tới thì 8 người khác đều cúi đầu hành lễ. 4 người kia cũng đáp lễ.

Nhóm 4 người này đương nhiên là đám người Đại Trưởng Lão mới bị Xuân Đức cho ăn hành trong thâm lâm. Đại trưởng lão lên tiếng hỏi 8 người " Có còn ai trong bị bỏ lại trong nơi sát hạch kia không? "

Ngũ trưởng lão đáp " Đã đưa ra ngoài an toàn tất cả môn đồ, đã không còn ai ở bên trong...."

Khi tên trưởng lão này còn chưa dứt hết câu thì, đám môn đồ nhao nhao chỉ về phía trong thâm lâm

" Nhìn kìa có người đang lại đây"

Tên trưởng lão kia khòe miệng co quắp một trận, hấn cảm thấy như bị ai tát cho vài bạt tai, nhìn theo hướng mọi người bàn luận thấy có một con ma

thú lớn đang tiến lại đây, bên trên có hai người đang nằm ngủ, bên cạnh còn có rất nhiều thứ đồ vật kỳ lạ mà lão không biết.

Nhóm người Đại Trưởng Lão cũng nhìn về phía mọi người chỉ, khi thấy rõ người tới là ai thì 4 người da mặt co giật liên hồi. Người bọn họ không muốn gặp nhất ngay lúc này lại xuất hiện, bọn người Đại Trưởng Lão lo lắng Xuân Đức biết được cái gì đó thì....

Xuân Đức trong giấc ngủ mơ màng nghe thấy cái gì, ngòì dậy xoa xoa cặp mắt nhìn 4 phía xung quanh, mới vừa nhìn hẳn suyết nữa nhảy dựng lên, bên cạnh hẳn lúc nào đã toàn người là người

đang chỉ chỉ trỏ trỏ. Theo thói quen hẳn đưa tay chào mọi người sau đó đạo

" Chào mọi người, a ha ha, không biết nơi này là nơi nào à "

Mọi người càng nhìn hẳn như thấy sinh vật lạ mới xuất hiện trên đại lục vậy, Xuân Đức cũng không hiểu ngô khoai gì nên cũng cảm thấy hơi lúng túng, khi hẳn còn chưa biết làm cái gì tiếp theo thì nhóm người Bạch Tinh xuất hiện giải vây.

Bạch Tinh lại gần đạo " Lão đại nơi này là Tử Kiếm Đài, ngoại môn chúng ta ở bên kia". Xuân Đức thấy Bạch Tinh thì vui quá đỗi, cuối cùng cũng đã thấy người quen, ôm tiểu Y đang còn ngủ say trên con ma thú xuống, vỗ vỗ đầu con ma thú ra hiệu cho nó có thể biến đi. Con ma thú như được đại xá, độn mấy lần đã không thấy tăm hơi đâu.

Trong lúc đi tới khu vực ngoại môn Xuân Đức cũng hỏi thăm một số chuyện diễn ra lúc hẳn không tại, điều làm hẳn ngạc nhiên nhất, là vì cuộc chiến của hẳn mà đám người sát hạch này đều được đặc cách thông qua. Khi nghe tới đám người Bạch Tinh được trưởng lão nội môn đưa ra ngoài

hắn không khỏi nhìn lên trên phía Tử Kiếm Đài, khi hắn nhìn lên phía trên thì cũng có mấy người phía trên đang nhìn hắn.

Cũng không có quen thuộc gì nên Xuân Đức ngay lập tức thu lại ánh mắt. Đi với tới chỗ ngoại môn hắn chào hỏi mọi người một lượt rồi tìm vị trí mà ngồi. Ngay khi Xuân Đức chưa ngồi nóng mông, từ phía trên tử kiếm đài, một ông lão tiên phong đạo cốt bước ra đạo, âm thanh của lão giả như ma âm trực tiếp vào trong tâm thần mỗi người

" Như đã nói lúc các người được đưa đến đây, do lần khảo hạch này có biến cố nghiêm trọng xảy ra nên tất cả mọi người đều được đặc cách thông qua khảo hạch. mỗi người còn được nhận thêm 1 ngàn công điểm trị, bây giờ mọi người theo sự chỉ dẫn của ta, chúng ta tiến vào nội môn Diệp Linh Tông " .

Người ở phía dưới đồng thanh hô to " Rõ "

Vậy là cuộc sát hạch kết thúc, tất cả mọi người đều vui vì được trực tiếp thông qua. Tiếp theo là đi vào trong tông môn (Nội Tông) rồi.

....

.....

....

Sáng ngày tiếp theo.

Khi Xuân Đức tỉnh lại thì đã thấy tiểu Y và tiểu Ly đang rượt nhau trong phòng. Đang tính xem có nên tiếp tục ngủ tiếp hay dậy thì cửa phòng bị người gõ

Cốc cốc....cốc cốc... " Điện chủ người tỉnh chưa?"

Nghe được giọng nói này Xuân Đức biết ngay người đến là ai, ngồi dậy hẳn lười biếng đạo " mới dậy đây, vào đi " .

Cửa chậm rãi mở ra, Thiên Ma trên tay còn cầm một tờ gì đó đi vào. Xuân Đức thấy vậy hỏi " có chuyện gì thú vị sao? làm gì mà mới tinh mơ đã tới vậy " .

Thiên Ma cười duyên đáp " Sắp buổi trưa rồi còn sớm gì nữa, tại Điện Chủ dậy muộn thôi, cũng không có chuyện gì cả, chẳng qua buổi sáng đi trên đường có người đưa cho ta thông báo này, thấy mới lạ nên hỏi xem Điện Chủ có muốn đi cùng không " .

" Sao tự dung quan tâm ta ghê vậy " Xuân Đức cảnh giác nhìn Thiên Ma sau đó hỏi tiếp " Giấy gì đưa xem nào". Thiên Ma cầm tờ giấy trong tay đưa cho Xuân Đức, Xuân Đức mở tờ giấy ra, đọc tờ giấy xem nó viết cái gì....

Một lúc sau Xuân Đức mới quang tờ giấy trả lại cho Thiên Ma đáp " Cái Ma Thiên Luyện Công Tháp gì đó chắc là nơi tu luyện thôi chứ có quái gì đâu mà mới với chả lạ, theo ta thấy người đi rữ Bạch Tinh đi cùng hay đám người Thiên Kiếm ấy, mấy đứa bọn nó đều là tu luyện cuồng mà ắt sẽ đi thôi, ta bận ngủ rồi không đi với người được, nếu không thì để tiêu Y đi cùng người cho vui" .

Nghe Xuân Đức nói vậy trong đôi mắt của Thiên Ma xẹt qua một tia mắt mát sau, nhưng nó biến mất ngay lập tức, lấy lại bình tĩnh nàng cười đáp " Vâng, được Âm Ảnh Đại Nhân đi cùng đó cũng là vinh hạnh của Thiên Ma rồi, còn Bạch Tinh và mọi người thì đang bế quan rồi nên không đi được" .

Tiểu Y ngồi lên giường nhìn Xuân Đức đạo " Ca ca không đi cùng sao?"

Xuân Đức lắc đầu đáp " Ca ca còn cảm thấy mệt mỏi lắm, xương cốt long ra từng cái này, tuổi cao rồi nên ở nhà thôi, muội cùng Thiên Ma đi

thôi, ca ca giờ ngủ tiếp đây, khi đi nhớ khép cửa lại" nói xong hấn nằm xuống kéo chăn ngủ tiếp.

Hai người Thiên Ma và Vũ Y nhìn nhau một cái, trên khuôn mặt đều hiện lên vẻ bất đắc dĩ, nhưng cũng đành thôi, hai người đi ra ngoài và khép cửa lại cho con sâu lười bên trong an giấc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Ma Thiên Luyện Công Tháp

Đi ra ngoài, Vũ Y ôm tiểu Ly lại không cho nó chạy lung tung, nhìn lên Thiên Ma nàng đạo " Thiên Ma tỷ bây giờ chúng ta đi tới cái tháp kia sao? chỉ có 2 người chúng ta thôi sao? "

" Vâng, Âm Ảnh Quân Vương "

Vũ Y nghe Thiên Ma xưng hô như vậy thấy không quá thích hợp, nàng đạo " Không có ca ca ở đây thì không cần gọi như vậy đâu, cứ gọi là tiểu Y hay Vũ Y cũng được, gọi Âm Ảnh Quân Vương nghe kì cục quá à, nghe sao cũng không giống người tốt, cũng tại ca ca hết, hừ hừ " .

Thiên Ma lắc đầu " Xin lỗi, cái này Thiên Ma không thể nghe theo, việc này Điện Chủ đã nói rõ đây là thể hiện sự tôn kính với người, dù xét về huyết mạch thì người là Thủ Hộ Vương Giả Cấp 1 còn ta chỉ là Thủ Hộ bình thường, còn cả về sức mạnh người kế thừa 1/5 sức mạnh của Điện Chủ ta không thể nào so sánh được nên việc gọi người như vậy là hoàn toàn hợp lý, ta không có lý do gì để bác bỏ cả."

Vũ Y nghe vậy cảm thấy đau đầu " các ngươi người lớn rồi suy nghĩ thiệt kì cục quá mà, thôi thích gọi sao cũng được, gọi đại nhân cũng được, gọi công chúa cũng được, mà gọi quân vương cũng xong, tùy ngươi " .

" Vâng"

Vậy là hai người Thiên Ma và Vũ Y thêm tiểu Ly và tiểu Điệp cùng đi tới cái Luyện Công Tháp, trên đường đi không ai nói chuyện gì cả, cứ cầm

đầu mà đi, chắc là do Vũ Y dỗi nên không nói chuyện, còn Thiên Ma thì bình thường đã ít nói nên không ai lên tiếng trước nàng cũng im lặng luôn.

.....

Đi được khoảng nửa giờ thì nhóm người của Vũ Y cũng tới nơi cần đến, trước cửa tháp bây giờ có thật nhiều người đang đợi đăng kí để vào tháp. Vũ Y nhìn Thiên Ma hỏi

" Bây giờ chúng ta làm sao để vào trong đây"

" Đại nhân ta cũng là lần đầu tiên tới đây nên không biết thế nào, thế giới nhân loại phức tạp lắm, nên ta cũng không biết nhiều "

" Nếu có ca ca ở đây thì tốt, ca ca sẽ đi thẳng vào và mang theo chúng ta " nói đến đây Vũ Y đôi mắt sáng lên đạo tiếp " Đúng rồi, đi thẳng vào là được mà, cần gì suy nghĩ nhiều. Theo ta, ta dẫn tỷ đi vào bên trong "

Vậy là Vũ Y dẫn theo Thiên Ma nghênh ngang đi vào, không thèm xếp hàng gì cả. Có mấy người xung quanh đó cười nói, lên tiếng chế nhạo

" ha ha, một tiểu mỹ nhân, một đại mỹ nhân, nhưng đẹp thì có sao dám không theo quy củ thì tí nữa biết mùi thần hồn bị thiêu đốt "

" Chắc là người mới vào nội môn chưa hiểu quy củ đây mà, cứ để mấy nàng ăn thiệt thòi nhỏ một chút, tí nữa chúng ta tiến lên giúp cũng không muộn" .

Khi hai người Vũ Y đang định tiến vào trong thì một người mỹ phụ cản lại đạo, nàng dịu dàng nói " bảo bảo ngoan không nên làm việc không theo quy định như vậy? còn nhỏ tuổi mà đã có khí tức mạnh mẽ như vậy ắt hẳn là người của đại thế gia, nói cho cô cô biết con là người của đại gia tộc nào? đã có sư phụ hay chưa? "

Vũ Y bị người cản lại cũng không tỏ vẻ tức giận hay khó chịu gì cả mà ngẩng đầu lên đáp rất thành thật " Tại sao làm như vậy thì không phải là bé ngoan, Y nhi thấy ca ca thường làm như vậy mà, ca ca còn nói thời gian là đáng quý nên tranh thủ được lúc nào hay lúc ấy"

Thiên Ma bên cạnh nghe vậy vội tránh một cái thấy Điện Chủ của mình đã làm hư một thế hệ trẻ rồi, nàng đang nghĩ khi về có nên kiến nghị Điện Chủ sửa đổi một chút về phong cách hành sự hằng ngày của người không.

Người Mỹ phụ nghe vậy thì vô cùng ngạc nhiên, tiểu nha đầu trước mắt nàng không ngờ lại ngây thơ như vậy, còn chưa phân biệt được vì xấu không nên làm. Nhưng nàng cũng thầm ghi hận tên ca ca chết tiệt mà từ trong lời tiểu nha đầu, nàng ngồi xuống đạo " ca ca của con làm vậy là sai rồi, không nên làm như vậy đâu"

Vũ Y lắc đầu như cái trống đáp " Ca ca mới không sai, ca ca luôn làm đúng, ai nói ca ca sai người đó là người xấu "

Mỹ phụ lại bị sốc lần 2, nàng có chút không biết nói gì, không biết ca ca của tiểu nha đầu này là ai, cho tiểu nha đầu này uống mê dược gì mà để con bé tin tưởng mù quáng như vậy, nàng không theo đuổi việc đúng sai nữa mà hỏi " Con còn chưa nói cho ta biết, con đến từ đại gia tộc nào "

Vũ Y tiếp tục lắc đầu đáp " Không đến từ đại gia tộc nào cả, Y nhi theo ca ca"

Mỹ phụ hết biết, một câu là ca ca, hai câu cũng là ca ca, cái này cũng ca ca, cái kia cũng ca ca. Nàng có chút đau đầu với tiểu nha đầu trước mắt này. " Cô cô biết rồi, bây giờ Y nhi theo cô cô đi đăng ký nhé "

" Có lâu không, nếu lâu thì Y nhi không đi đâu, Y nhi muốn bây giờ vào bên trong cơ" Vũ Y có chút nghi ngờ hỏi.

" Không lâu, không lâu một chút nào, Y nhi theo cô cô rất nhanh sẽ đăng ký xong, lần sau tới không cần phải đi đăng ký gì nữa, thích vào lúc nào thì vào " Mỹ phụ cưng chiều Vũ Y nói.

" Nếu chơi vui Y nhi lần sau sẽ dẫn ca ca tới. hì hì "

Cứ nghe tới 2 từ ca ca là mỹ phụ lại nghiêng răng một lần, đè nén lòng đố kỵ, đợi sau này tìm thấy tên đó thì cho hẳn một bài học cũng không muộn. Đi tới nơi đăng ký một thiếu nữ đứng lên cúi đầu thi lễ

" Lãng trưởng lão, người cần việc gì sao? "

Mỹ phụ tươi cười đáp " đăng ký cho tiểu cô nương này giùm ta "

Mọi người lập tức đều nhìn về phía Vũ Y, khi thấy tiểu nha đầu khả ái, mọi người lại nhìn về mỹ phụ như suy đoán ra cái gì đó mọi người đều nhường ra một con đường cho Vũ Y lên trước đăng ký.

Do nơi đăng ký cao quá mà Vũ Y bé tí nên Lãng trưởng lão kia phải bồng nàng lên, mọi người thấy vậy lại khẳng định chắc chắn thêm lòng tin của mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Tiểu Tài Chủ Vũ Y

Thiếu nữ làm công việc đăng ký để mọi người có thể vào tháp tu luyện, xoa xoa đầu Vũ Y rồi nhẹ nhàng bảo với Vũ Y

" Tiểu cô nương nghe tử tử hỏi gì thì trả lời nhé, tử giúp điền thông tin vào cho "

" Vâng, tử tử hỏi đi "

Thiếu nữ kia mỉm cười " Đầu tiên là tên nhé, tên hay biệt danh cũng được, thường thường mọi người dùng biệt danh để không ai biết, có những việc một mình bản thân biết là tốt rồi nên theo tử thì muội nên dùng biệt danh của mình là tốt nhất".

" Biệt danh sao?" Vũ Y không rõ lắm, quay lại hỏi Thiên Ma. " Thiên Ma tử Âm Ảnh Quân Vương có phải biệt danh của muội không?".

Thiên Ma nhẹ gật đầu xem như đồng ý. Vũ Y quay lại nói với thiếu nữ kia

" Tử tử xinh đẹp, biệt danh của ta là Âm Ảnh Quân Vương "

Mọi người xung quanh nghe vậy đều nở một nụ cười, mọi người chỉ cho rằng đây cũng chỉ là biệt danh mà cô bé thích thôi, không ai có thể liên tưởng một đứa bé 5 tuổi với cái biệt danh này. Thiếu nữ và mỹ phụ cũng nở nụ cười. Thiếu nữ hỏi tiếp

" tu vi của muội bây giờ là gì?"

" Nhật Nguyệt Cảnh cứu trọng viên mãn " vừa nói, cùng lúc đó Vũ Y thả ra khí thế của Nhật Nguyệt Cảnh viên mãn. Mọi người xung quanh đều khiếp sợ, khiếp sợ trước thiên phú nghịch thiên của tiểu nha đầu. Người mỹ phụ nhìn vào tiểu y càng thêm thuận mắt, một nha đầu 5 -6 tuổi đã có tu vi Nhật Nguyệt Cảnh viên mãn là cỡ nào thiên phú, biết đi đâu mà tìm ra người thứ 2.

Thiếu nữ đăng ký kia sau một hồi ngẩn người, thì nụ cười trên mặt nàng càng thêm sáng lạn, nàng cười cười hỏi tiếp nhưng lần này không hỏi Vũ Y mà hỏi Lăng trưởng lão " Lăng trưởng lão định làm lệnh bài gì? "

Mỹ phụ nhẹ nhàng nói " Hoàng kim lệnh bài"

" Hoàng kim lệnh bài tiêu tốn 100.00000 Công điểm trị cái này đệ tử sẽ thông báo cho bên trên sau, còn đây là thẻ hoàng kim cho tiểu cô nương này" thiếu nữ lấy ra một cái lệnh bài màu vàng bên trên có ghi biệt danh Vũ Y đưa cho Vũ Y.

Cầm lệnh bài màu vàng trong tay, Vũ Y hỏi " thẻ muội có phải trả gì không?".

Thiếu nữ lắc đầu " Lăng trưởng lão đã giúp muội thanh toán công điểm rồi, muội không cần phải trả thêm gì nữa đâu, muội nhanh cảm ơn người đi "

Mọi người xung quanh thì dùng cặp mắt hâm mộ nhìn vào tấm lệnh bài trong tay Vũ Y, ở đây mọi người đều dùng Thiết hoặc Đồng lệnh bài, hiếm lắm mới có Bạch Ngân. Giờ trong tay một tiểu nha đầu lại cầm hoàng kim lệnh bài ai mà không ghen tị. Chưa kể đến những ưu đãi, chỉ tính số công hiến

mỗi khi vào phòng được triết khấu khi dùng Lệnh Bài Hoàng Kim đã là một con số không nhỏ rồi. Nhưng ước ao chung quy cũng chỉ là ước ao mà thôi.

Vũ Y ngọc đầu nhìn về phía mỹ phụ, nháy nháy con mắt to, nhìn người giúp mình trả tiền này thêm vài lần rồi mới đạo

" Cảm ơn cô cô đã giúp Y nhi trả tiền, nhưng ca ca đã dặn, trên đời không ai cho không ai cái gì, nếu tự làm được tốt nhất là tự lực gánh sinh. Nên cô cô cho Y nhi xin lỗi, Y nhi không thể nhận số công điểm kia được "

Lăng trưởng lão kia cũng không giận, mà xoa đầu Vũ Y cung chiều " Y nhi ngoan, cái này là cô cô tặng cho con sau này cũng không cần trả lại, bây giờ đã lỡ làm Hoàng Kim lệnh Bài rồi nếu như cô cô không giúp Y nhi, thì Y nhi làm sao có đủ công điểm mà trả đây, nên Y nhi ngoan, nghe lời cô nhận lấy đi, xem như là tấm lòng của cô cô "

Vũ Y móc từ cái dây chuyền trên cổ ra một đồng tám thẻ xanh, đỏ, tím, vàng " Cô cô nhìn này, công điểm Y nhi có nhiều lắm, ca ca bảo thích dùng cái nào thì dùng, hết thì về đòi ca ca là có "

Mọi người nghe vậy khóe miệng co giật, cả Lăng trưởng lão cũng không khỏi nhìn về phía trên tay đồng lớn tám thẻ công điểm trị. Cái có giá trị ít nhất là 1.000 cao nhất là 100.000.000. Không kiềm chế được lòng tò mò nàng quay Vũ Y đối mặt với mình mà hỏi

" Y nhi con nói thật cho ta biết con là ai?"

"Y nhi đã nói với cô cô rồi mà, Y nhi là Y nhi chứ còn là ai nữa, không tin cô cô có thể hỏi Thiên Ma tử " Vũ Y chỉ tay về Thiên Ma đang đứng gần đấy.

Mỹ phụ quay lại nhìn Thiên Ma vài lần rồi cau mày, vì nàng không phát hiện ra tu vi của Thiên Ma, nếu như nói tiểu Y là có bảo vật hộ thân chẳng

lẽ cô gái có tên Thiên Ma này cũng có, cái này từ khi nào bảo vật che giấu thần thức của Sinh Tử Cảnh lại nhiều như vậy.

Trong khi nàng còn đang suy nghĩ lung tung, thì nghe Vũ Y đạo

" Cô cô người suy nghĩ gì vậy thả con xuống đi, con muốn đi vào bên trong chơi " .

Lăng trưởng lão ngay lập tức thu lại tâm tình, thả Vũ Y xuống sau đó nàng dịu dàng nở một nụ cười nói với Vũ Y " Vậy để ta cùng bồi Y nhi đi cùng"

" Vâng" Vũ Y gật đầu sau đó nàng chạy lại gần cúi vào trong tay Thiên Ma đóng thẻ công diễm trị " Thiên Ma tử cầm lấy mà đăng ký, có thiếu thì nói với Y nhi một tiếng " .

Thiên Ma nhìn trong tay đóng thẻ, rồi nhìn Vũ Y hơi cúi đầu đáp " Vâng" .

Mọi người xung quanh thấy vậy cũng cảm khái " Có tiền đúng là tùy hứng", nhìn vào đóng thẻ công hiến trong tay Thiên Ma mà hâm mộ.

Sau khi từ biệt với Thiên Ma, Vũ Y theo sau mỹ phu nhân kia đi vào bên trong tháp.

.....

Khi vào bên trong tháp, đơn giản một câu đề miêu tả là hoang phế, khắp nơi đều là mạng nhện răng đầy, bụi bám thành một lớp dày, nhìn như cả ngàn năm không ai vào, không gian bên trong tháp được tạo hình xoắn ốc có bậc đá dẫn lên phía trên, mỗi một tầng có vài nghìn phòng tu luyện, nhìn vào bên ngoài có thể thấy người đi vào bên trong tu luyện đã lâu lắm rồi chưa đi ra.

Đi được 2 tầng Vũ Y cảm thấy quyết định đi tới cái tháp này là một sai lầm lớn nhất trong ngày của nàng. Vũ y chán nản ngồi xuống một cái ghế tựa, duỗi cả người ra như thể nàng sắp chết vì mệt tới nơi. Vũ Y than thở " Có biết ở phòng cùng ngủ với ca ca cho béo, đi tới cái nơi lạnh lẽo âm u này chán đến chết, chẳng có gì ngoài cửa đá và cửa đá".

Mỹ phụ thấy bộ dáng không phân chân của Vũ Y cũng ngồi xuống kế bên, nàng đạo " Ở phía dưới này là phòng cấp thấp nên nhìn tồi tàn, càng lên cao thì sẽ khác, sẽ đẹp hơn, Y nhi có muốn tìm một phòng nào đó đi vào thử trải nghiệm không?"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Có Người Bắt Nạt Y Nhi!!! Cô Cô Người Đánh Hấn

Vũ Y ngoe cái đầu sang một bên, thều thào đạo "Có thiệt là đẹp hơn không? ".

" Thiệt mà, cô cô sao lại lừa y nhi được, bên trên là phòng cao cấp, thường hay có mấy thằng nhãi đánh nhau vì tranh giành mấy phòng đó lắm".

Nghe tới có đánh nhau, Vũ Y lập tức phục sinh đầy máu, ngồi dậy chạy như bay kéo vị mỹ phụ kia theo. Vừa đi vừa đạo " Cô cô trên kia có người hay đánh nhau lắm sao?".

" Tất nhiên rồi, ngày nào cô cô lên thì cũng thấy đám vắt mũi chưa sạch đó đánh nhau tới không đứng dậy được nữa mới thôi "

" Vậy chúng ta nhanh chân lên, Y nhi thích xem náo nhiệt"

Người mỹ phụ cười cười, trong đôi mắt lại bắn ra từng tia sáng lạ thường, nhưng khi nhìn về Vũ Y thì trong đôi mắt kia chỉ còn lại sự yêu thương.

.....

Tốc độ của hai người Vũ y cực nhanh không qua mấy trăm hô hấp thì đã lên tới tầng 8, đây cũng là tầng cao nhất dành cho môn đồ, còn tầng 9 và 10 dành cho trưởng lão.

Khi Vũ Y vừa bước chân lên tầng 8 hai bóng người vụt qua, một nam, một nữ. Hai người này là bị đánh văng từ phong tu luyện ra. Cô gái kia lau vết máu ở miệng lớn tiếng đạo

" Công Dương Kiệt ngươi đừng bắt nạt người quá đáng, tại sao phòng của người khác ngươi không đi gây sự mà cứ chọn phòng của hai chúng ta khiêu chiến"

Một thanh niên nhìn vô cùng tiêu sái bước ra từ căn phòng tu luyện gần đó không nhanh không chậm đạo " ta nhìn hai người các ngươi không vừa mắt, đơn giản thế thôi"

.....

Vũ Y đang hưng phấn bưng bưng chạy một mạch lên trên này, tưởng được xem một cuộc chiến kinh thiên động địa khiếp quỷ thần cơ, ai ngờ lại phải xem tình cảm tay ba. Nhìn tình cảnh trước mắt nhớ tới câu mà ca ca thường nói, nàng bắt chước giọng điệu của ca ca đạo " Một lũ yếu đuối bệnh tật lại cứ ngỡ là anh hùng cứu thế hết rồi à. nhìn mà thấy cay con mắt". Nói xong Vũ Y còn che hai con mắt lại.

Mấy người đánh nhau, tranh giành phòng đang chửi nhau kịch liệt nghe được câu này thì cả đám khuôn mặt đen như đất nồi. Quay người lại tìm tên mới vừa phát ngôn bừa bãi, khi thấy kẻ vừa chế nhạo bọn họ thì không khỏi phình bụng cười lớn.

Cái tên được gọi là Công Dương Kiệt lại gần xách tiểu Y lên nhìn cười mỉa mai " Tiểu nha đầu phiến tử từ đâu tới đây, không biết nơi đây không dành cho mấy đứa nhóc chưa cai sữa sao, ta là người rộng lượng không thèm chấp nhặt với trẻ con, bây giờ thì đi chỗ khác chơi đi ". Tên này đang định ném Vũ Y sang một bên thì bất chợt có một bóng người xuất hiện, đoạt Vũ Y từ trong tay tên kia.

BỘP

Khi tên kia còn chưa hiểu chuyện gì lại bị một bàn tay như trời giáng đập thẳng vào mặt, sảng vài vòng trên không rồi mới dùng mặt tiếp đất. Người mỹ phụ ôm trong ngực Vũ Y cúi đầu nhìn nàng hỏi " Y nhi có sao không?"

Tiểu Y đáng thương đạo " Y nhi bị tên kia ăn hiếp, tên kia là người xấu, cô cô người đánh hấn báo thù cho Y nhi".

" Được, để cô cô giúp Y nhi đánh chết tên bại hoại kia "

BỘP.... BINH...CHÁT

Từ một người mỹ phụ hiền dịu biến thành bà chằn lửa, mỹ phụ như dân côn đồ sẵn ống tay áo tiến lại gần cái tên bại hoại không biết sống chết dám bắt nạt tiểu bảo bối của nàng. Nàng sử dụng liên hoàn cước, đá cho tên kia tối tăm mặt mày, đến khi mặt mũi bầm dập thì mới buông tha cho.

Vũ Y đứng bên cạnh cô vũ " Cô cô cố lên, đánh cho tên bại hoại kia phụ mẫu nhận không ra " .

Đôi nam nữ bên cạnh nhìn thấy một màn này thì không khỏi sửng sốt, khi thấy người ra tay là ai thì càng thêm khó tin, người đang đánh nhau lại là Lăng Thanh Hương trưởng lão người được xưng là đệ nhất hiền lành nhất trong tông, nhưng khi nhìn tới tiểu loli khả ái đứng bên cạnh đang cô vũ bọn họ lại liên tưởng đến cái gì, hai người lập tức lùi vào một góc ôm nhau mà sợ hãi nhìn cuộc chiến nghiêng về một bên.

Sau một hồi thương căng chân hạ căng tay, chuốt hết cục tức trong lòng, mỹ phụ mới nhìn về tiểu Y mà dịu dàng nói " Y nhi đã thấy thỏa mãn chưa, có cần tiếp tục cho tên bại hoại này thêm một trận nữa không"

Vũ Y lắc đầu " Y nhi thấy thỏa mãn rồi, không nên đánh hấn nữa, tên bại hoại này thực ra cũng chưa làm gì Y nhi cả "

Mỹ phụ gật đầu tiện chân đá tên đang hấp hối dưới chân qua một bên " tạm tha cho tên này, khi nào Y nhi muốn đánh thì nói với cô cô, bây giờ Y nhi muốn vào trong kia xem phong luyện công như thế nào không? ".

" Vâng, Y nhi muốn vào xem "

" Được, vậy Y nhi thích phòng nào? "

" Vậy phòng còn trống này đi, mấy phòng kia hình như có người cả rồi"

" Không sao, Y nhi thích thì cô cô gọi mấy tên đó ra, cũng không phải cái gì bế sinh tử quan mà không thể quấy rầy ".

" Hi hi. Không cần đâu ạ. Chúng ta vào bên trong đi.

Hai người cứ như vậy đi vào bên trong, như không có chuyện gì, mặc kệ tên bị đánh cho bầm dập và một đôi đang sợ hãi ôm nhau thành một đoàn kia. Khi hai người Vũ Y đã đi vào phòng tu luyện thì đôi nam nữ kia mới thở ra một hơi, hai người đang định lại xem tên Công Dương Kiệt kia có còn sống hay lại theo ông bà về nơi cực lạc rồi.

Nhưng bọn họ còn chưa có hành động gì, cái tên này giờ nằm sấp trên đất bây giờ lại ngồi dậy, xoa xoa vuốt vuốt mấy chỗ bị đánh bầm dập, tên này vừa xoa vừa lầm bầm " không ngờ chân của Lăng trưởng lão lại mềm như vậy, ước gì ngày nào cũng bị nàng đánh ". Giọng nói tên này cũng không nhỏ gì cho cam nên đôi nam nữ kia cũng nghe được, hai người nhìn với ánh mắt hoài nghi, nghi ngờ tên này bị đánh một trận xong thì đầu óc có vấn đề rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Siêu Cường Tinh Thần Lực

Vũ Y bước vào trong phòng tu luyện, bên trong là một không gian to lớn, có vô số cánh cửa trong suốt như pha lê. Bên ngoài mỗi cánh cửa có ghi mục tu luyện, nào là Huyền Thuật, Trận Pháp, Pháp Kỹ....

Thấy Vũ Y cứ ngó ngó nghiêng nghiêng suốt một lúc mà chưa chọn mục nào, nàng nghĩ tiêu cô nương đang sợ hãi cái gì đó nên mỹ phụ nói nhỏ " Y nhi thích vào cánh cửa nào thì cứ vào, có cô ở đây không sợ nguy hiểm gì cả"

Vũ Y gật đầu rồi chỉ về Huyền Thuật " Y nhi thích vào cánh cửa này "

Mỹ phụ mỉm cười " Y nhi đã là Nhật Nguyệt Cảnh Viên Mãn vậy thì chọn độ khó là Tinh Thần Cảnh sơ kì đi ". Mỹ phụ chọn độ khó cho thử thách cho Vũ Y.

" Bây giờ Y nhi đi vào bên trong sẽ được truyền tống đến vị trí bất kì chỉ cần đi ra ngoài này là thông qua thử thách, tùy vào thời gian thông qua thử thách mà cho đánh giá nhau, càng nhanh thì được đánh giá càng tốt".

" Vâng, Y nhi biết rồi, Y nhi vào đây, Y nhi sẽ làm người bất ngờ cho coi "

Mỹ phụ xoa xoa đầu Vũ Y " Ta cũng rất mong đợi bất ngờ mà Y nhi mang tới đây"

.....

Vũ Y bước vào bên trong cánh cửa Huyền Thuật một âm thanh già nua vang lên

" Người tham gia thử thách có tu vi Nhật Nguyệt Cảnh Viên Mãn, thử thách có độ khó Tinh Thần Cảnh sơ kì nhất trọng. Nếu thông qua đánh giá Tam tinh. Thử thách bắt đầu "

Ngay sau đó nàng bị truyền tống tới một đoạn xa xa cách cửa ra vào một đoạn, Vũ Y lấy làm kì cục, huyền thuật đầu sao không thấy ảo cảnh gì cả, nghi ngờ cái tu luyện phòng này bị hỏng đầu rồi nàng chạy một mạch ra ngoài tìm cô cô hỏi xem. Khi nàng vừa ra ngoài thì một âm thanh vang lên trong cả Ma Thiên Luyện Công tháp

" Người thí luyện Âm Ảnh Quân Vương thông qua Tam tinh huyền thuật hoàn mỹ, thời gian thông qua 1 phân "

/* 1 nhật (日, ri) = 12 thời canh = 96 khắc = 1 ngày (24 h)

1 thời canh (时辰, shi chen) = 8 khắc = 2 giờ = 2 h

1 khắc (刻, ke) = 60 phân = 15 phút = 15 min

1 phân (分, fen) = 15 giây = 15 s */

" Thông qua sao, có thử thách gì đâu mà thông qua" Vũ Y lầm bầm. Lãng Thanh Hương trưởng lão thấy Vũ Y đạt được thành tích xuất xác vậy thì tiến lên khen ngợi " Y nhi thật giỏi, không ngờ thông Tam Tinh thử thách lại chỉ dùng một phân thời gian đã thông qua, đã lâu lắm rồi chưa có ai thông qua tam tinh hoàn mỹ đâu đấy".

Vũ Y lắc đầu " Không phải tại Y nhi giỏi, mà là phòng tu luyện này hư rồi, Y nhi không thấy huyền thuật đầu cả, chỉ bị dịch chuyển xa xa một chút, chạy một lúc là ra được bên ngoài này à".

Ấy, Lãng trưởng lão ngậy ra như phỗng, có chút không biết nói gì cho phải, không thấy huyền thuật đâu có nghĩa là phòng tu luyện thật hư rồi, hai là tiểu cô nương này có tinh thần lực vượt qua Nhật Nguyệt Cảnh rất nhiều. Nàng thì không tin tu luyện tháp bị hư được, đây là một kiện thần khí chứ đâu phải thứ gì bỏ đi đâu mà có thể bị hư được.

" Y nhi thử vào lại xem một lần nữa nhé, lần này tăng độ khó lên Nhị Trọng Tinh Thần Cảnh "

" Vâng "

Vậy là Vũ Y tiếp tục đi vào bên trong cánh cửa huyền thuật kia, nhưng rồi cũng như lần đầu, qua vài hô hấp thì Vũ Y lại chạy ra. Một lần nữa Ma Thiên Luyện Công Tháp lại vang lên.

Một lần lại một lần nâng độ khó, Vũ Y tiến vào rồi lại đi ra như lúc ban đầu, khi mức khó đạt tới Tạo Hóa Cảnh Nhất Trọng sơ kì mà vẫn vậy, Mỹ phụ vẫn muốn tiếp tục xem giới hạn của Vũ Y đến đâu nhưng lần này Vũ Y nhất quyết không chịu, nàng lắc đầu đáp " Không vào nữa, trong đó chỉ có không gian trắng xóa cứ vào rồi lại ra chán đến chết, Y nhi không thích, Y nhi chán rồi, Y nhi bây giờ về với ca ca, ở đây không có gì vui cả".

Thanh Hương trưởng lão thấy Vũ Y như vậy thì cũng không ép nàng đi vào trong nhận thử thách mới nữa, nhưng lại chuyển sang dụ dỗ Vũ Y cái khác " Y nhi ngoan, con còn chưa đi hết các cửa khác mà, hay lần này con đi vào cửa khác xem sao? "

Vũ Y suy ngẫm một chút thấy lời cô cô nói cũng đúng, Vũ Y gật đầu chỉ về cánh cửa có chữ Chiến " Vậy lần này con chọn cửa này đi "

" Y nhi muốn vào cửa nào cũng được cả, lần này con tự chọn độ khó cho mình đi "

" Vậy con chọn Tinh Thần Cảnh tú trong viên mãn "

Chọn độ khó xong Vũ Y đi vào bên trong luôn, vừa vào trong thì cái giọng nói kia lại vang lên

" Người tham gia thử thách có tu vi Nhật Nguyệt Cảnh Viên Mãn, thử thách có độ khó Tinh Thần Cảnh tú trong viên mãn nhất trọng. Nếu thông qua đánh giá Lục tinh. Thử thách bắt đầu "

Lần này thì khác Vũ Y bị truyền tống đến giữa một thảo nguyên, cách xa xa có vô số quái vật xà hình đang tiến lại gần, tất cả đều có tu vi Tinh Thần Cảnh tú trong viên mãn. Nhìn đàn đàn lũ lũ quái vật đang như phát điên chạy lại phía mình Vũ Y cũng không cuồng hóa hay mặc thánh khí mà chỉ lấy ra song đao của mình.

(Miêu tả song đao của Vũ Y: một món vũ khí xinh đẹp, uốn cong ở phần mũi đao và sống đao, cả thân đao ánh lên ánh sáng vàng chói mắt, khi vung đao cũng rất đặc trưng như thể nó đến từ một nơi xa xôi nào trong vũ trụ, và thậm chí nơi yên nghỉ của mỗi nạn nhân cũng được ghi dấu bởi một thanh đao cắm xuống. Song đao có thể cắt xuyên qua hiện thực và mọi chiều không gian, tạo ra một khoảng không và thời gian và đảm bảo một cái chết không tưởng cho nạn nhân – trong cái chết, họ sẽ bị giết bởi một bản thể khác của chính họ trong một không gian chiều khác (Trạng thái kích hoạt)).

Sau lần bị thương nặng ở Đại Thiên thế giới thì nàng bé quan nên cũng đã rất lâu rồi nàng chưa chiến đấu, Một sự hưng không tên xuất hiện, Vũ Y nhìn đàn đàn lũ lũ quái vật kia liếm môi, cả người nàng bốc lên sát khí đỏ lòm, lượn lờ xung quanh nàng, hai cây song đao đã biến thành màu vàng phát ra kim quang. Vũ Y hét lên một tiếng rồi chủ động xông về phía đám xà nhân.

Vũ Y như ma ảnh xuyên tảo giữa đám xà nhân, song đao chém ra thì có hàng tá xà nhân đầu bay lên, như một cơn lốc Vũ Y đi đến đâu, đầu của xà nhân bay lên đến đó, hàng loạt thân thể không đầu to lớn đổ ầm ầm xuống đất rồi tan biến.

.....

Một canh giờ qua đi

Vũ Y cũng đã tự tay hạ sát con xà nhân cuối cùng. Khi Vũ Y hạ một con xà nhân cuối cùng thì bên ngoài lại được một trận náo loạn, bình thường cũng có thi thoảng người đạt được nhất tinh hoàn mỹ, nhưng hôm nay người đạt được đánh giá hoàn mỹ liên tục được Ma Thiên Luyện Công Tháp dương danh, mà điều đặc biệt hơn là lại cùng một người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Lấy Thím Thì Tàn Một Đồi Trai

Vũ Y đương nhiên là không biết việc đó, mà nếu có biết thì nàng cũng mặc kệ thôi. Nghĩ ngợi một lúc cảm thấy tốt hơn rất nhiều Vũ Y đứng dậy đi ra ngoài. Khi vừa ra đã gặp ngay vị Thanh Hương trưởng lão đang dùng ánh mắt sáng quắc nhìn về phía này.

Khi thấy Vũ Y đi ra, vị mỹ phụ này tiến lên dùng hai tay nâng Vũ Y lên hỏi " Y nhi con nói thiệt cho ta biết, sư phụ con là ai? con có thể nhận thêm ta làm sư phụ được không? ".

Nhìn bộ dáng như phát cuồng của cô cô, Vũ Y không nhanh không chậm đạo " Y nhi hình như đã nói với cô cô là con chưa có sư phụ rồi mà, còn việc có nhân cô cô làm sư phụ hay không để Y nhi về hỏi ca ca xem có đồng ý không đã ".

" Vậy cô cô theo Y nhi đi gặp ca ca của con"

" Vâng. bây giờ chắc ca ca cũng ngủ dậy rồi, mà để con nhắn Thiên Ma tử ở cửa đợi chúng ta". Lấy ra phù truyền âm Vũ Y gửi một thông điệp tới Thiên Ma, gửi xong Vũ Y cất phù đi quay qua đạo " Chúng ta đi thôi cô cô, Thiên Ma tử chắc bây giờ cũng nhanh đến chỗ đợi chúng ta"

" Ừm, vậy đi thôi"

.....

Khi hai người vừa ra ngoài Ma Thiên Luyện Công Tháp thì đã thấy Thiên Ma ôm tiểu Ly đang đứng chờ từ trước. Vu Y chạy lại ôm tiểu Ly, cười cười hỏi Thiên Ma " Thiên Ma tỷ người ở bên trong có vui không ".

" Rất tốt, thưa quân vương "

Thấy hai người đối đáp có vẻ kỳ cục, Lăng trưởng lão tiến lên hỏi Thiên Ma " Không biết vị cô nương này là gì của Y nhi" .

" Ta là thuộc hạ của ca ca nàng, cũng coi như là thuộc hạ của nàng " .

Không nghĩ lại được nghe câu trả lời như vậy, Lăng trưởng lão có chút ngạc nhiên, càng thêm tò mò ca ca của tiểu Y là người như thế nào mà lại có thể thu một cô gái xinh như tiên thiên thể này làm thuộc hạ.

Sau mấy câu giao lưu, ba người không nhanh không chậm đi về nơi ở của đám tân nội môn, trên đường đi vị Lăng trưởng lão kia thể hiện ra một mặt bất quáí của mình, hỏi đủ mọi thứ nhưng Thiên Ma và Vũ Y chỉ trả lời lấp lửng, nên dần dần vị bà tám này cũng không hỏi thăm gì nữa, mọi người cuối cùng cũng được thanh tĩnh cái tại, ba người cứ im lặng như vậy mà đi.

.....

Qua nửa canh giờ mọi người cũng về tới nhà, mở cửa ra thì vẫn thấy Xuân Đức đang trùm mền ngủ ngon lành. hai người Thiên Ma và Lăng trưởng lão thì khuôn mặt mỗi người biến ảo mỗi khác, chỉ có mỗi Vũ Y là vẫn như thường.

Vũ Y nhảy một cái lên giường, dùng một tay lôi cái mền đang đắp của Xuân Đức ném qua một bên, sau đó nàng cũng nằm sấp trên người Xuân Đức luôn. Đang ngủ ngon bị người quấy rồi Xuân Đức đang tính cho cái tên nào phá đám mình một bài học thì thấy là Vũ Y thì cơn giận lập tức bốc hơi sạch

" Bảo bảo đi chơi về rồi à, hôm nay có chuyện gì vui không? "

Vũ y ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên đạo " Chán muốn chết luôn, bên trong cái tháp xấu xí kia không có gì vui cả, có biết muội ở nhà ngủ với ca ca cho béo " .

" Ca ca biết ngay mà, tông môn thì làm gì có cái gì vui chứ, ngoài tu luyện với đánh nhau ra thì chẳng còn gì nữa cả, đến mấy cái nơi tu luyện như cái Ma Thiên Tháp gì đó thì tốt nhất là ở nhà cho lành, đến mai đi, để đền bù cho muội hôm nay vất vả,ca dẫn muội đi săn thú, nghe nói ở cái Diệp Linh Tông này có khu săn bắn.

" Ca ca tốt nhất " Vũ Y hoan hô

Xuân Đức tự đắc " Đương nhiên ai có thể tốt với tiểu Y như ca ca đây ha ha ha". Xuân Đức lơ đãng ngó quanh phòng thì thấy Thiên Ma và một người lạ hoắc lạ hơ, chỉ tay vào người đàn bà không biết là ai kia Xuân Đức hỏi " Bảo bảo muội đi ra ngoài tìm được người giúp việc rồi à, ngoại hình không tệ, làm việc thử một thời gian coi thế nào, được thì giữ lại, không thì kiếm người khác " .

Lăng trưởng lão thấy mình lại bị hiểu nhầm thành người giúp việc thì lập tức không có hảo cảm với cái tên đang nằm trên giường kia, hàm răng ngứa ngứa, muốn đi lên đánh cho cái tên không có mắt nhìn người này một trận.

Thiên Ma đứng bên cạnh thì lại cười duyên, Điện Chủ của nàng thật là cực phẩm mà, trưởng lão nội môn trong mắt Điện Chủ lại biến thành người giúp việc, làm gì có giúp việc nào có khí chất và xinh đẹp như vậy.

Vũ y lắc lắc đầu phân bua " Không phải đâu, đây là cô cô mà muội mới quen biết, người rất tốt với muội, người muốn nhận tiểu Y làm đệ tử, nhưng

không biết ca ca có đồng Ý không nên muội dẫn cô cô về đây".

" À hóa ra là vậy à, nhưng một sinh tử cảnh thì có thể dạy muội được cái gì cơ chứ, mà còn muốn làm sư phụ muội, theo ca ca thấy thì chuyện này đẹp đi, nhưng mà Y nhi muốn bái vị bác gái làm sư phụ thì ca ca cũng không cấm"

Hình như vấn đề tuổi tác là một vấn đề rất nghiêm trọng đối với phụ nữ, đang bình tĩnh lắng nghe Lãng trưởng lão cuộc nói chuyện của hai người Xuân Đức và Vũ Y khi nghe tới Xuân Đức gọi mình là bác gái thì khuôn mặt nàng cau có lại như khi ăn ớt, không kiềm chế được mà đạo

" Tiểu bối, người nói ai là bác gái, ta nhìn có già thế sao? "

Xuân Đức lắc đầu đáp " Không già, làm gì có chuyện đó, nhìn người như lão tổ nhà ta vậy "

Vũ Y đang trên người Xuân Đức nghe vậy thì cười bò lăn bò càng, khi nàng rớt cái bịch xuống đất mà vẫn còn đang cười không khép miệng lại được.

Thiên Ma đứng gần đó tuy không cười nhưng trên mặt thì đang nín cười trông có vẻ rất đau khổ. Lãng trưởng lão thấy mình lại bị người ta nói xéo thì không nhịn nữa lập tức như con chồn tinh lao về phía Xuân Đức liều mạng.

Xuân Đức thấy vậy nhảy xuống giường né qua một bên đạo " lớn tuổi rồi mà còn hung dữ vậy, ta đoán thím vẫn chưa có đáng phu quân phải không? mà thôi đoán làm gì, tính tình thì như con cọp cái thế này thẳng nào ngu mới dám lấy, lấy về rồi thì tàn một đời nam nhi".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Hai Kẻ Tham Ăn

" Người...người....Người muốn chết, dám chọc tức ta, sống chán rồi phải không, có phải bình thường ta dụ hiền thì nghĩ ta không biết tức giận sao... Xem chiêu " Lãng trưởng lão có lẽ thật bị chọc tức, một chương khí thể mạnh mẽ vỡ ra, bay thẳng về phía Xuân Đức.

Thấy bà thím này ăn nói hung ác mà khi xuất chiêu chỉ dùng chưa đến 1 thành lực lượng Xuân Đức có thêm nhận xét mới " khẩu thị tâm phi". Đơn giản như đàn rồ hăn nhảy ra phía sau Thiên Ma né tránh. " Thiên Ma đánh bà chần này".

Thiên Ma đang đứng xem cuộc vui tự dưng bị liên lụy, nàng phụng phịu đạo " tại sao chứ, ta có đắc tội với nàng đâu, là Điện Chủ đắc tội với người ta mà ".

"Người không đắc tội với nàng, nhưng nhìn kìa "

Thiên Ma vừa nhìn theo hướng Xuân Đức chỉ thì đã thấy một bàn tay hư ảo đánh thẳng tới mình, quay lại trừng mắt với tên Điện Chủ vô lại này một cái, nàng cũng không muốn mình bị đánh bầm dập, bất đắc dĩ phải ứng chiến.

UỶNH

Hai luồng lực lượng to lớn đụng chạm nhau, căn phòng đẹp đẽ trước kia ngay lập tức không thấy đâu, cái nóc nhà bây giờ đã bay đi đâu mất, vách

tường thì tan tành. Động tĩnh khá lớn nên ngay lập tức có vô số người chạy ra xem náo nhiệt.

Xuân Đức ôm Vũ Y nhìn về phía căn phòng của mình mà cảm thán "Đàn bà quả là hung hãn".

Vũ Y không hiểu cái gì cũng gật gật đầu phụ họa "Đúng vậy, đúng vậy, thật đáng sợ".

Khi một lớn một nhỏ này đang nói xấu người khác thì có một tên nội môn từ phía sau tiến lên bắt chuyện "Vị huynh đệ này, ở đây có chuyện gì xảy ra vậy".

"Tranh giành tình nhân, kết quả ra vậy đấy"

"thật sao? là ai vậy".

"Ta biết thế đéo nào được ta cũng chỉ nghe đồn thôi, người tự xem đi, ở trước mắt không nhìn mà cứ hỏi. bó chim"

Người kia không vui, nhưng không hỏi gì thêm cả, âm thầm ghi hận tên mới vào nội môn trước mắt, hẩn nhìn về nơi căn phòng khi khói bụi dần dần tản đi thì ngay lập tức có mấy người la lên.

"Là Lãng trưởng lão kia, sao người lại ở đây, còn cô gái kia là ai cũng thật xinh đẹp"

"Hai người kia vừa đánh nhau sao?"

"Chắc không đâu, có thể là hai người đánh tìm hiểu một loại pháp kỹ nào đó, có chút sai lầm nên mới có sự việc như bây giờ".

Từ phía xa có một đội ngũ gồm 6 thiếu nữ đang đi thẳng tới nơi này. Xa xa đã nghe tiếng thét

" Tránh đường cho đội chấp pháp làm việc"

Khi 6 thiếu nữ kia tới gần thì nàng lại thét lớn " Tên nào vừa hủy đi nơi ở trong tông môn, bước ra đây cho ta "

" Ta làm đây, bát muội người muốn làm gì ta? "

Thấy người phá hoại tông môn là ai, thiếu nữ đội trưởng đội chấp pháp thay đổi 180 độ, ngay lập tức ôm lấy Lăng Thanh Hương như con lười leo cây, nàng nũng nịu đạo

" Hóa ra Hương Hương tỷ, ta tìm tỷ cả buổi hóa ra là người ở đây, nhớ tỷ chết mất"

Dùng hai tay kéo kéo cái má của con ký sinh đang bám trên người mình, Thanh Hương đạo

" Đừng có mà trước thanh thiên bạch nhật thế này mà ôm với ấp, bây giờ có leo xuống hay để ta thàng này cắt đan dược cung cấp cho người đây".

Mặc dù biết vị tỷ tỷ này chỉ hù dọa thôi, nhưng nàng vẫn buông ra. " Hương Hương tỷ, người làm gì ở đây tại sao lại gây ra chuyện như thế này ".

Lại nhắc đến chuyện cũ, Thanh Hương khuôn mặt lập tức bất thiện, ngó xung quanh xem có thấy cái tên khó ưa khi trước ở đâu, nhưng tìm mãi không thấy, nàng đành bỏ qua " Không có việc gì cả, chỉ là muốn nhận một đệ tử nhưng lại bị ca ca của nàng phá rối, muốn dạy cho tên tiểu kia một bài học nên mới lỡ tay hủy luôn nơi này"

" Là tên không có mắt nào dám chọc vào Hương tỷ để muội xử lý hấn, mà Hương tỷ người muốn nhận ai làm đệ tử "

" Một tiểu nha đầu có thiên phú rất cao, lại thêm vô cùng khả ái, ta rất thích nàng, có nói Bát muội người cũng không biết đâu". Quay lại nhìn Thiên Ma " Vị cô nương này cũng rất không tệ, khi nào gặp tiểu Y thì nhắn tới nha đầu đó tới Luyện Đan Các tìm ta nhé "

" Cảm ơn trưởng lão đã khen ngợi, ta sẽ chuyển lời "

" Vậy chúng ta đi đây " tạm biệt Thiên Ma. Lãng trưởng lão kéo Bát muội của nàng ra về, theo sau là 5 người của chấp pháp đội.

.....

Sau khi thấy có đám người chấp pháp tới thì Xuân Đức lập tức bồng tiểu Y chuồn gáp. Bây giờ hai người đang lượn lờ tại một khu vực buôn bán của Tông Môn. Xung quanh đều là tiếng rao bán, tiếng ồn ào của đám môn đồ.

" Bán bảo vật cấp cao đây, giá rẻ "

" Bán tinh phách ma thú cấp cao"

" Bán thân đây, ai mua cho cái giá đi "

Đủ loại giao bán, Xuân Đức và Vũ Y tìm đến một tiệm đặc sản, vào bên trong thì cũng không có mấy người, tu sĩ hiếm khi ăn nên bộn này đi lượn các cửa hàng bảo vật hết rồi, chứ còn cửa hàng ăn thì có ma nào thêm ngó.

Ngồi xuống một bàn, Xuân Đức gọi một thiếu nữ nhìn có vẻ là phục vụ lại hỏi

" Có cái gì đặc biệt giới thiệu chút"

" Có rất nhiều món ngon mà chỉ tốn 100 công điểm trị, để ta đi lấy danh sách cho sư đệ xem" nàng định quay vào trong lấy danh sách cho xuân đức xem thì bị Xuân Đức gọi lại

" Không cần đâu vị sư tử xinh đẹp này, cứ đem tạm 10 món lên cho ta đi, còn đây 100 điểm cho tử vì đã phục vụ hai người bọn đệ " Xuân Đức móc ra 1 tấm thẻ đưa cho vị sư tử kia.

" Cầm trong tay tấm thẻ, thiếu nữ mỉm cười nhìn Xuân Đức một cái rồi đi vào trong"

Không bao lâu 10 món ăn thơm phức đã được mang lên, Xuân Đức và Vũ Y ngay lập tức chinh chiến, trực tiếp dùng tay bốc mà ăn. Tốc độ ăn của một lớn một nhỏ này như gió cuốn mây vùn, không qua mấy chục hô hấp trên bàn chỉ lại vài mẩu xương mà thôi.

" Tiếp 10 món khác đi, tiện thẻ chuẩn bị thêm 10 món chuẩn bị " Xuân Đức đánh ợ một cái kêu lên.

" Có ngay đây"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Đấu Giá Hội

Cứ như vậy, hết món này tới món khác, hết lượt này tới khác. Khi hai người Xuân Đức và Vũ Y ăn tới khi cái bụng căng tròn như trái bóng rồi thì mới ngừng lại, xung quanh hai người xếp thành một chõng xuong, mấy tên ngồi ăn kế bên nhìn thấy cảnh này thì thầm than " Phá sản là đây "

Vũ y như quả bóng, ngồi yên trên ghế nhìn ca ca, khó khăn lắm mới nói được " Mọii no quá không di chuyển được " .

" Ca ca cũng vậy, chắc phải ở lại đây cho tới khi tiêu thức ăn thôi " Nhìn về phía vị sư tử phục vụ ở đây, Xuân Đức vẫy vẫy tay với nàng. Ngay lập tức nàng ta tiến gần, nhẹ nhàng hỏi " vị sư đệ này có cần gì nữa không " . Khi nàng quan sát thấy hiện trạng hai người bây giờ thì cũng không khỏi nở một nụ cười.

Xuân Đức xua tay đáp " không, không cần gì nữa, tử tính cho chúng ta ăn nổ bụng sao, làm phiền tử có thể cho chúng ta chỗ nằm tạm thời được không, đợi nhẹ bụng rồi chúng ta rời đi sau" .

" Hi hi, vậy hai người dùng tạm phòng của ta đi, không mất tiền đâu nên cứ an tâm mà nghỉ ngơi đi nhé" .

" Cảm ơn tử nhiều nhé "

Vậy là quả bóng lớn, dắt tay quả bóng nhỏ đi theo vị bà chủ nơi này, đến phòng hai quả bóng lập tức lăn ra giường mà nằm thõ. Mọi người thấy

không còn gì thú vị lại quay lại với việc của mình, người ăn cứ ăn, người buôn chuyên thì vẫn tiếp tục buôn.

.....

Mãi đến chiều tối thì Xuân Đức và Vũ Y mới tỉnh lại, hai người bây giờ lại như lúc bình thường rồi không còn bộ dáng tức cười như trước nữa, đi ra khỏi phòng liền gặp ngay vị sư tử kia, Xuân Đức cười tạm biệt

" Cảm ơn tử đã cho ngủ nhờ, tử làm món ăn ngon lắm, lần sau đệ lại tới, bây giờ hai huynh muội chúng ta tiếp tục đi dạo đây".

Thiếu nữ cũng mỉm cười " Vậy thì lần sau đệ lại tới nhé, cảm ơn hai người đã ủng hộ"

Tạm biệt vị tử tử nấu ăn ngon, hai huynh muội lại tiếp tục lân la khắp nơi. Đang đi trên đường Xuân Đức hỏi Vũ Y " Bảo bảo chúng ta bây giờ đi đâu đây hay lại đi tìm cửa hàng nào ăn tiếp".

" Không muốn đi ăn, muội không muốn biến thành tiểu phi trư đâu. Cứ đi xem đây đó một chút rồi về cũng được mà "

" Vậy à, ừm, sao cũng được, ca ca không có vấn đề". Hai người tiếp tục xem các vật phẩm được bày bán, bỗng nhiên Vũ Y kéo tay " Ca ca, hình như đằng trước có chuyện gì vô cùng nóng nực kia".

Xuân Đức nhìn về hướng tiểu Y chỉ, đúng ra có rất nhiều người đang xếp hàng đi vào một ngôi nhà cạnh đó, vì tiểu Y muốn xem là có chuyện gì nên Xuân Đức dắt tay nàng lại chỗ mọi người đang xếp hàng xem là có chuyện gì hay ho không?

Lại gần một người một người đang xếp hàng, Xuân Đức hỏi thăm " Vị sư huynh này, không biết nơi đây là đang có chuyện gì tại sao nhiều người

xếp hàng như vậy? "

Người kia quay lại nhìn Xuân Đức đạo " chắc vị sư đệ này mới vào nội môn nên không biết, chứ ở đây lâu có ai lại không biết nơi đây là cái gì, sư huynh nói cho đệ biết nơi đây là phòng đấu giá, cái phòng này do mấy đại gia tộc trong tông môn tạo nên cho đám môn đồ khi tìm được bảo vật có giá trị lớn thì mang ra đấu giá, nhưng thường thường là bán ra đan dược mà Luyện Đan Các luyện ra"

" Hóa ra là vậy à, cảm ơn vị sư huynh này, đây là 100 điểm cống hiến, không biết sư huynh có thể nhường cho đệ lên lên trước được không? " Xuân Đức lấy ra một tấm thẻ đưa cho tên trước mặt,

Tên này cũng rất thực tế không màu mè quanh co gì cả, cầm lấy tấm thẻ cống hiến ngay lập tức vòng ra phía sau Xuân Đức. " Mời sư đệ lên trước trước, sư huynh sau một chút cũng được "

Cứ lần lượt như vậy, không bao lâu sau Xuân Đức và Vũ Y đang đến trước nơi nạp lệ phí đi vào. Nhìn thiếu nữ đang ngồi đó, Xuân Đức tiện tay lấy ra một tấm thẻ trị giá 1000 cống hiến đưa cho thiếu nữ " Ta và muội muội cùng vào". Thiếu nữ kia khẽ gật đầu ra hiệu có thể đi vào. Xuân Đức cũng không nán lại gì mà kéo thẳng Vũ Y vào bên trong.

.....

Cứ ngỡ bên trong phải đông nhưng nhúc người cơ, ai dè vào bên trong vắng hoe vắng hắt, chỉ có vài trăm người lác đác ngồi khắp cả cái phòng đấu giá. Kiểm đại một chỗ, ở góc sau cùng không có ai Xuân Đức và Vũ Y ngồi xuống.

Vũ Y như con sâu đũa, hết nhìn bên này một tí, lại quay sang bên khác một tẹo, ngó ngó nghiêng nghiêng một hồi thì nàng quay lại hỏi " Ca ca

chúng ta bây giờ làm gì? "

" Còn có thể làm gì, ngồi chờ đợi xem cái đấu giá này nó như thế nào, ca ca cũng chưa từng tham gia mấy cái thể loại như thế này bao giờ, thôi muội ngủ một hồi đi, khi nào bắt đầu ca ca gọi "

" Vâng, vậy để muội ngủ một hồi, khi nào bắt đầu nhớ gọi muội "

" Ừm, ngủ đi "

.....

Không biết qua bao lâu sau khi Xuân Đức bị tiếng ồn ào bên cạnh làm hấn tỉnh giấc. Ngồi kế bên hấn là 3 nữ một nam, đang bàn tán cái quái gì đó, nói chung là hấn đểch quan tâm, điều mà hấn quan tâm là bọn này ồn ào quá.

Đứng lên, hấn ôm Vũ Y đang còn ngủ đi qua một chỗ khác tĩnh lặng hơn. Trên đài bây giờ đã bắt đầu bán mấy thứ hàng nhái ở đâu tìm về. Một tên cả người mặc áo choàng đen đứng ra giữa bục cao của phòng đấu giá lớn tiếng đạo

" Chào mừng mọi người đã tới tham gia đấu giá hội, mỗi một tháng một lần, lần này sẽ có bảo vật làm mọi người vừa ý. Nhưng đó là áp trực vật phẩm nên xin mạn phép không tiết lộ gì thêm. bây giờ vật phẩm đầu tiên đấu giá ngày hôm nay -- 3 viên ÂM LONG ĐAN --"

(Ngân Điệp Kinh Mộng say: dạo này mình mắc bệnh mới rồi, cứ đi làm ziền về là lăn ra ngủ như heo nên đôi khi quên mất tiêu việc viết truyện, đã vậy mình còn lười gõ chữ nữa hì hì, bạn nào có phương pháp gì đọc ra rồi nó tự ghi thành văn bản không? với cái tốc độ dùng 2 ngón gõ 30 kí tự / p của mình thì viết 1 chương cũng là một sự nỗ lực to lớn kaka, thêm vào đó là sai lỗi chính tả tùm lum. Tự nhiên thấy bản thân phé toàn tập T_T)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Gặp Lại Người Quen Thất Lạc

" Âm Long Đan đây là đan dược mà ai cũng biết, không nói tới độ chân quý về nguyên liệu, mà còn phải yêu cầu luyện đan sư trình độ rất cao, lần này còn có sự đặc biệt nữa là đan dược này là do chính tay Lăng Thanh Hương trưởng lão tự tay luyện chế, sáng ngày hôm nay Lăng Trưởng Lão mới vừa đem tới đấu giá hội. Giá khởi điểm là 100.000.000 Công điểm trị, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 1 triệu".

Tên đấu giá sư vừa dứt lời thì cả phòng đấu giá lập tức sôi trào, dù không phải quá nhiều người nhưng bọn này cứ như bị uống thuốc lắc, khi nghe tới cái tên Lăng Thanh Hương thì điên cuồng mà hò hét, cạnh tranh giá cả, từ 1000 vạn bây giờ đã là 1200 vạn và vẫn đang tiếp tục tăng.

Khi giá cả lên tới 1500 vạn thì mới dừng lại. Người đoạt được 3 viên đan dược này là một tên ngồi ở phòng phía trên, cũng không biết mặt mũi tên này ra làm sao.

Tiếp theo đấu giá vẫn là đan dược và đan dược rồi lại tới đan dược. Toàn những thứ mà Xuân Đức chưa nghe tên tới bao giờ, nhưng thông qua quan sát kĩ năng thì mấy viên tròn tròn kia vô dụng với hắn. Nếu không vì muốn xem cái món bảo vật áp trục cuối buổi là cái quái gì thì hắn đã xách môn đi về từ lâu. Nhìn xem mọi người tranh nhau mấy viên đan dược một cách cuồng nhiệt mà hắn cảm thấy buồn ngủ.

Nói thật là bây giờ hắn cảm thấy hối hận vì quyết định đi vào cái buổi đấu giá này, một quyết định có thể nói là ngu người nhất trong ngày, chắc là

do bà thím hồi trưa ám nên hẳn mới có quyết định ngu ngốc như vậy.

Nhìn từng đợt đan dượt bị người mua đi, Xuân Đức thấy thời gian trôi qua chậm như rùa bò, cứ như vài thiên niên kỷ rồi ấy. Chung quy lại có một từ diễn tả tâm tình lúc này của Xuân Đức "CHÁN", chán thấy bà nội bà ngoại luôn, đúng là không đi không biết, đi rồi mới biết ở nhà sướng hơn, không đâu lại tự hành xác bản thân.

.....

Sau nữa canh giờ trôi qua, thì cái buổi đấu giá tệ hại này cũng sắp đi tới hồi kết và món áp đáy hòm cũng đang chuẩn bị công bố.

Tên đấu giá sư bên trên kia, không biết có bị bệnh nan y gì? hay là chưa uống thuốc trước khi ra khỏi nhà mà đúng lúc này thì đi thay quần áo. Thằng bệnh này vào thay ra chiếc áo choàng màu đen khi trước, mặc vào một bộ áo choàng màu trắng.

Thằng này hiên ngang bước ra trong tay cầm một cái hộp bằng thạch bích lớn tiếng đạo

" Bên trong này bảo vật áp trục của buổi đấu giá hội ngày hôm nay, chắc mọi người đang nóng lòng muốn biết đây là vật gì phải không? sẽ không để mọi người đợi lâu, hãy chiêm ngưỡng một viên bảo vật tặng cảm nhận ngộ đạo và pháp tắc "

Nghe tên đấu giá sư kia giới thiệu về món bảo vật áp trục xong thì người trong phòng đấu giá sôi trào lên như bị động kinh. Còn Xuân Đức thì khuôn mặt méo xệch, nhìn vô cùng thảm hại. Vì sao ư đơn giản là vì vật phẩm mà hẳn phải chịu cực hình chờ đợi một buổi lại là cái thứ vô dụng chứ sao, muốn cảm ngộ đại đạo gì đó thì hẳn có nguyên một cây to đùng Hắc Ám Ma Thụ kia kìa, cần gì đi mua một cục đá về mà ôm.

Xuân Đức cũng đã dùng quan sát kỹ năng xem có phát hiện gì đó khác biệt của cục đá kia không, nhưng hôm nay chắc nữ thần may mắn quên hẳn rồi, dù đã xem đi xem lại vài lần thì cục đá kia cũng vẫn chỉ có từng ấy công dụng, đối với người khác thì quý trọng, nhưng đối với một thằng không thể tu luyện như Xuân Đức thì phé, phé toàn tập luôn.

Đành chấp nhận số phận hẩm hiu, hấn lạng lẽ ôm Vũ Y đi ra ngoài phòng đấu giá. Đi ra khỏi phòng đấu giá, ngoài đường xá bây giờ vẫn còn khá nhiều nội môn đệ tử đang buôn bán, qua lại. Lắc lắc đầu Xuân Đức thở dài một hơi, nhanh chân chạy về nơi ở của mình.

Nhưng đang đi hấn bỗng nhớ ra là sáng nay nơi ở mới của hấn bị bà thím kia hủy đi mất tiêu rồi còn đâu nữa, bây giờ hấn thành kẻ vô gia cư rồi. Nhọ. Hấn tính có hay không vào không gian vong linh, nhưng nghĩ kỹ lại thì thôi.

Không có nhà để về vậy là Xuân Đức lại đi lang thang khắp nơi. Cứ đi miết vậy không biết từ khi nào hấn đã ra khỏi nơi buôn bán trong tông môn mà đến một nơi chỉ có rừng cây và núi cao trùng điệp. Phi thân lên một ngọn núi cao vun vút, ngồi trên một tảng đá nhìn bầu trời đêm thanh vắng chỉ có những ngôi sao lấp lánh, gió núi thổi nhẹ nhẹ, một cảm giác thanh bình khiến người ta vô cùng dễ chịu.

Nhưng có lẽ ngày hôm nay thật là một ngày đen như chó mực của Xuân Đức, hấn chỉ mới vừa cảm giác dễ chịu và thanh thản một chút thì

ẦM...ẦM...Uỳnh

Hàng loạt tiếng nổ lớn vang lên, phá hết cảnh đêm thơ mộng. Xuân Đức mở mắt ra, trong đôi mắt hấn bây giờ đầy vẻ tức giận, không tức giao sao được, đang yên đang lành nghĩ ngơi tự dưng bị phá đám, không biết thằng nào đến kì kinh nguyệt buổi tối lại chạy vào trong rừng đập đá.

Hắn chửi thảm " Để bố bắt được là đời mày xuống lỗ rồi con à "

Xuân Đức phi hành lại chỗ mới phát ra tiếng động kia muốn xem là bố con thằng nào đang cố tình phá đám với hắn. Khi tới nơi thì Xuân Đức hơi kinh ngạc vì hắn gặp phải người quen, đã thất lạc bấy lâu nay, chính là cái con ngổ ngỗ hăm hăm Lăng Thanh Trúc.

Ở đây đang có 5 người vây công một con mãng xà cực lớn, mà nói là xa thì sỡ nhục loài bò sát không chân kia quá, con này nhìn như con giun mà lại có 8 cái chân, rồi lại có mấy cái xương trên lưng, cũng chả hiểu là nó lai tạp kiểu gì mới tạo ra được như vậy.

Trong đám người Lăng Thanh Trúc có một tên không biết dùng bảo vật gì mà lại có thể giữ chân được con quái xa không cho nó quá nhiều không gian hoạt động.

.....

" Nhân loại đang chết, lần trước đã bắt đi hài tử của ta lần này lại muốn lấy đi bảo vật mà ta trông coi, các ngươi đều phải chết "

Cả người con quái xa bốc lên ánh sáng xanh lục, mọi thứ xung quanh nó kể cả đất đá đều bắt đầu tan chảy. Trong nhóm người đang chiến đấu phía dưới có người la lớn

" Nhanh mở phòng ngự pháp thuẫn, độc của con này không phải thứ dễ đối phó đâu" .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Tâm Sự Đêm Khuya

" Thanh Trúc tởm phía sau kia, cẩn thận cái đuôi của nó " Một cô gái thét lên đầy lo lắng. Mấy người xung quanh đều thấy nhưng không ai có năng lực để thay đổi tình thế chỉ tro mắt mà nhìn đồng đội của mình sắp bị Phi Thiên Xà đập nát thành bánh thịt. Bị quái vật Tạo Hóa Cảnh bát trọng trung kì đập trúng một đòn toàn lực thì thập tử vô sinh.

Ầm....Ầm....Ầm

Chỗ mà Lăng Thanh Trúc đứng khi nãy đã bị cái đuôi của con quái xà đập thành một cái hố sâu. Thiếu nữ khi trước thấy cảnh này lập tức hai hàng thanh lệ chảy ra, nàng cầm kiếm xông về con quái xà như không giết được nó thì không bỏ qua. Một người kẻ bên vọt lòi nàng lại đạo

" Bình tĩnh đã Thanh Mai, mọi bình tĩnh lại chút được không? khí tức của Thanh Trúc tởm tởm vẫn còn đó, không hề bị mất đi, tởm ấy vẫn an toàn".

Thiếu nữ kia nghe vậy lập thì lấy tinh thần, lúc nãy chẳng qua do nghĩ tởm mình bị quái vật kia giết chết nên đầu óc không dùng được. Cảm nhận thấy sinh mệnh khí tức của tởm tởm vẫn còn, thì nàng xoa xoa nước mắt trên mặt, nở một nụ cười mếu mếu.

.....

Xa xa cách nơi có con quái xà vài dặm, Thanh Trúc vẫn còn chưa tỉnh hồn, dưới tình huống gần như chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, đúng lúc khẩn yếu quan đầu lại được ai đó cứu giúp. Sau một vài hô hấp lấy lại

bình tĩnh Thanh Trúc đánh giá mọi thứ xung quanh và bản thân, bây giờ nàng đang trên một ngọn núi bị người ta xách như con gà vậy, khi nàng còn chưa biết là vị cao thủ nào trong gia tộc đến cứu mình thì nàng đã bị người kia vút cái bịch xuống nền đất đá, sau đó là một âm thanh quen thuộc vang lên.

" Chào nhóc, lâu rồi mới gặp, mới có thời gian không gặp mà ngươi lại chán đời đi tìm cái chết rồi, ta cảm thấy buồn cho cả một thế hệ".

Nghe thấy âm thanh này, Thanh Trúc không khỏi lạnh run một cái, một cỗ dự cảm bất an dâng lên trong lòng, nàng từ từ quay người nhìn lại vừa cứu mình kia.

Khi nàng thấy người kia thì không khỏi há hốc miệng ra mà nhìn, không thốt nên lời. Xuân Đức thấy con ngốc này lại nhìn mình chằm chằm và nuốt nước miếng thì không khỏi tức cười " nhìn gì mà đăm đúi thế, chưa thấy ai có khí chất vương giả như ta sao, soái ca thì có nhiều nhưng được như ta đây thì phải qua luôn vài kiếp mới có phúc được gặp đây?".

Thanh Trúc lập tức xạm mặt lại, cau có đạo " Lại bị tự kỷ rồi, mà ngươi làm sao lại biến thành còn một chút thế này" Thanh Trúc có thể xác định kẻ trước mặt này là tên siêu cấp lừa đảo mà ngày trước nàng gặp, chỉ không hiểu tại sao tên này lại biến thành bé tí như vậy.

Bị người khác chọc vào nỗi đau, Xuân Đức xua xua tay đáp " kết cục bị thảm không nên nhắc đến, hể nhắc tới là đau lòng, nói chung là từ khi ta vào tông môn của ngươi đến giờ vận đen cứ gọi là quấn quanh thân, để ta nói chút cho nghe. Từ khi ngươi bỏ đi theo nam nhân khác bỏ ta bơ vơ đơn côi lẻ loi một mình.."

Nghe tên này nói mình bỏ đi theo nam nhân, Thanh Trúc lập tức nổi giận không để ý tới thương thế chưa lành của mình, một cước đá thẳng vào

tên xú nam nhân trước mắt, không bây giờ tên này không là nam nhân nữa rồi mà là một tên tiểu quý.

Xuân Đức tóm lấy chân nàng quảng qua một bên đạo " Yên lặng ta kể cho mà nghe, biết người chân dài tới nách còn lông nách mọc tới chân rồi, không cần khoe, đã biết, đã biết".

Khuôn mặt Thanh Trúc đỏ lên, cả người phát ra mùi vị nguy hiểm, tay cầm lên chuôi kiếm. Thấy con hàng này như quả cầu sắp nổ tung muốn xông lên liều mạng thì Xuân Đức dùng tay ra hiệu dừng lại

" Bây giờ có nghe ta kể không? có thì ngồi yên mà nghe ".

" Tại người cứ chọc tức ta trước mà, rõ ràng là tại người ".

" Được rồi, lỗi lầm là do ta còn nguyên nhân là do người. Bây giờ nghe kể này, để ta kể vắn tắt, bắt đầu từ đâu nhỉ. Thôi thì từ lúc bắt đầu ngoại môn chiến đi, người biết không trong cái tông môn của người có mấy phần tử muốn làm người bất lương, cái hôm ta đi tham gia tông chiến đó bị bọn họ chấn lột hết điểm cống hiến thì mới cho ta đi vào bên trong, không nhưng một mình ta còn có tất cả mọi người bắc khu đều bị chấn lột, ta tức lắm nhưng nhớ là đã hứa với người là không gây chuyện nên ta vẫn cam chịu mà giao nạp điểm cống hiến để được đi vào"

Nghe tên này nói đôi ba câu mà Thanh Trúc tưởng tông môn của mình cứ như một nơi thối nát, tội ác chất chồng vậy. Thanh Trúc nghi ngờ đáp " Với cái tính cách đụng cái là giết mà cũng có thể cam chịu người khác bắt nạt sao? sao ta cảm thấy nghi ngờ quá ".

" Đừng có mà nghi ngờ nhân phẩm của ta chứ, chưa hết đâu nhé người biết không, khi ta được chọn là mười người mạnh nhất ngoại môn được vào cái Tàng Kinh Các gì đó, nhưng bên trong lại chẳng có gì, lại còn suyết bị

người ta chém giết nữa, thật đáng sợ quá đi mà, hjx, hjx. À mà phải rồi người có biết trong tông môn các người có ai tên là Diệp Mai và Diệp Linh không, người của mấy vạn năm trước ấy".

" Diệp Mai, Diệp Linh sao? theo điển tịch thì hai người này là tổ sư khai sáng ra Diệp Linh Tông, còn thái thượng Diệp Linh bây giờ chỉ là vị kính ngưỡng hai người mà đổi tên thành Diệp Linh, tên thực sự của người mà Diệp Thu " Thanh Trúc suy nghĩ một chút rồi nói ra.

" Vậy có khả năng ta gặp được tổ sư khai sáng ra Diệp Linh Tông của người rồi ". Xuân Đức tâm niệm động hai nhân ảnh lão nhân lập tức xuất hiện trên núi đá, chỉ tay vào hai người trên đất " Hai người này là ta bắt gặp trong cái Tang Kinh Các kia đấy, theo như lời người nói thì hai người rất có khả năng là tổ sư của người à"

Thanh Trúc trở mắt ra mà nhìn hai người trên mặt đất, không cần Xuân Đức nói thì Thanh Trúc cũng có thể xác định hai người đang nằm bất động trên mặt đất này có 8 đến 9 phần có liên quan tới Diệp Linh Tông vì trên khuôn mặt bên trái hai người đều có thể thấy được một chiếc lá như ẩn như hiện, đây là một loại nguyên rủa mà người nhà họ Diệp phải chịu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Trong Hang Động Tầm Bảo

Hai bà lão ra ngoài được một lúc thì tỉnh lại, khi hai người nhìn thấy Xuân Đức, cảm nhận được khí tức quen thuộc thì hai người lập tức lùi lại tạo tư thế phòng thủ. Cái này chắc là phản ứng tự nhiên trước nguy hiểm trước mặt.

" Chào hai vị bà bà lại gặp mặt rồi, không cần đề phòng cháu như vậy đâu.... " .

Thanh Trúc từ phía sau nhìn thấy thái độ đề phòng và nhìn thâm trạng của hai vị tiên bối là biết ngay cái tên siêu cấp dối trá này đã đối đãi như thế nào với hai người, một cỗ tức giận không tên bốc lên, Thanh Trúc cười hài ném thẳng vào đầu tên xấu xa.

BÓP

Xuân Đức còn đang chào hỏi hai vị tiên bối bị hấn bắt giữ rồi bỏ quên luôn mất tiêu lại trong không gian thì bị một vật thể không xác định chọi thẳng vào đầu, nhìn xuống vật thể vừa bay vào đầu hấn thì thấy một chiếc hài của nữ nhân, quay đầu lại nhìn Thanh trúc thì thấy một bên của nàng đang đi chân trần thì biết ngay thủ phạm ám sát hấn là đứa nào rồi.

" Con bệnh này, người làm cái quái gì thế, đang yên đang lành tự dung lên con lấy hài ném ta là sao?"

" Người còn nói? người đã làm gì với hai vị tiên bối " Thanh Trúc cũng không vừa xông lên đánh tay đôi với Xuân Đức, vừa đánh vừa lớn tiếng

chất vấn.

Xuân Đức bị Thanh Trúc đè ra mà đánh, có chút vô tội đáp " Có làm cái gì đâu, ta mời hai vị đây vào uống trà, nhưng sau ta quên mất thôi"

" Vậy sao quần áo trên người hai vị tiền bối lại bị rách tả tơi thế kia, có phải hay không vì muốn bí mật tông môn mà người đã dùng hình với hai người lão nhân già yếu thế kia?"

" Bớt ảo tưởng, ta làm gì có cái thú tính như vậy, người bình tĩnh lại đã nào, cứ từ từ mà tâm sự với tổ sư của người đi cho rõ ngọn nguồn, làm gì mà cứ như, cứ như... thôi không nói, nói ra người lại lên cơn, mệt. Bây giờ thì bò dậy ra khỏi người ta được chưa? đừng có mà ngồi lì trên người ta, người nặng bắt chết, mới có lúc mà xương cốt của ta dật dẹo rồi đây này"

Thanh Trúc cũng nhận thấy tư thế của hai người lúc này hơi mờ ám, nàng đứng dậy nói cứng

" Tha cho người lần này đây, hừ hừ, liệu hồn" nói xong nàng còn không quên dứ dứ nắm đấm.

Xuân Đức khinh bỉ nhìn thế phía Thanh Trúc, hấn đứng dậy phủ bụi trên người đi. Ở đây đã không còn việc cho hấn, vậy thì lượn ngay cho nó lành. Cũng không lượn đi đâu xa, Xuân Đức lại đến nơi mà có con quái xà, khi hấn đến nơi thì trận chiến đã dừng lại, 4 người của nhóm góc hàng đang cách nơi đây trên một ngọn núi không xa trị thương.

Nhìn xung một chút, thấy có một đồng hang động ở đây, chọn đại một cái, khi Xuân Đức tiến lại gần cái hang động đó thì bất ngờ một con quái xà lao ra tấp thẳng vào mặt hấn. Hấn nhếch miệng cười lạnh, tiện tay một tát vào cái đầu to tướng của con quái xà kia.

BUP

Như quả dưa hấu bẻ, cả cái đầu con quái xà to đùng bị hấn tiện tay tát phát nát bét, thân thể to lớn của con quái xà chưa chết ngay lập tức, mà còn uồn uồn, cuộn cuộn mấy cái rồi mới chết hẳn. Không để ý tới các xác của con Bảo Hộ Thú này Xuân Đức tiến vào bên trong cái hang động

Vào bên trong cái hang là một không gian rộng lớn, tối tăm và ẩm thấp, trên đường đi thì có vô số hài cốt của ma thú, chắc là bị con quái xà kia ăn nên bây giờ chỉ còn lại mấy cái xương trắng hếu. Càng đi xuống sâu thì không ngờ lại có ánh sáng lam quang nhàn nhạt phát ra. Đi theo ánh sáng nhạt nhòa kia, Xuân Đức cuối cùng đã tới được đến tận cùng của cái hang này.

Phía trong góc có mấy quả trứng rắn to đùng và vài món bảo vật cấp thấp, bán không ai mua, cho không ai lấy, nhìn đã thấy chướng mắt. Dọn dẹp sạch một lần cả xương lẫn trứng, cái gì có thể lấy đi được thì lấy. Nhớ tới cái xác con rắn bự còn ở ngoài kia hấn nhanh chân đi ra ngoài, dù sao con rắn kia cũng có tu vi Tạo Hóa Cảnh Bát Trọng trung đoạn, lượm về sau này về làm món canh rắn đãi mấy thành viên nhỏ tuổi trong Ác Ma Điện, nghe nói rắn bổ cho trẻ nhỏ lắm, suy cho cùng vẫn là lấy về không nên lãng phí.

Nhưng điều làm hấn bất ngờ là khi hấn ra ngoài thì Thanh Trúc và 4 đồng bọn còn lại nhóm nằng đều tại trước cửa hang động. Xuân Đức kì quái hỏi " Các người làm sao lại tụ tập hết tại chỗ này rồi?"

" Mấy người chúng ta muốn lại xem con bảo hộ thú kia khi cuồng hóa xong có lâm vào thời kì suy yếu không? không ngờ tới đây thì nó bị người giết rồi, ta còn tưởng là ai lại có gan giành bảo vật với chúng ta, hóa ra là tên tiểu quý nhà người. Có phải người chiếm được Băng Thanh Tuyết Liên rồi? "

Xuân Đức nghi hoặc, hấn hỏi " Bãng Thanh Tuyết Liên là cái mẹ gì vậy? ta vào bên trong thì thấy mấy quả trứng, tiện tay thu về sáng mai làm trứng chiên ăn sáng, chứ còn thấy cái quái gì khác đâu nhỉ, mà người không giới thiệu mấy người này cho ta biết sao?" .

Thanh Trúc quay lại tính giới thiệu 4 người kia thì thấy tụi này như gà con nấp sau lưng nàng, chỉ lộ cái đầu ra mà cảnh giác nhìn tên lừa đảo " Các người làm sao vậy? làm gì mà thấy tên này thì như chuột thấy mèo một dạng. tên lừa đảo này có ăn thịt các người sao? " .

Thanh Mai dùng cặp mắt to tròn nhìn tỷ tỷ mình đạo một cách đáng thương " Lúc này trước khi đi hai vị tiền bối đã dặn không nên tới gần kẻ này mà, tỷ không nhớ sao? " .

" Nhớ, ta nhớ mà, mà hai tiền bối cũng thiệt tình, hỏi cái gì cũng không nói, lại còn nói những thứ không rõ ràng, trước khi đi lại còn nói tên siêu cấp lừa đảo này là kẻ nguy hiểm khó hiểu chết được, ta thấy hấn cũng bình thường mà chỉ hơi xấu bụng chút thôi, làm gì mà nguy hiểm cơ chứ. Đúng thiệt là càng có tuổi càng suy nghĩ nhiều " .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Tâm Bảo (Tiếp)

Xuân Đức bên cạnh có chút không vui, mấy con hàng này công khai bôi nhọ nhân phẩm trước mặt chính chủ, Xuân Đức tiến lên đứng ngang với Thanh Trúc ôm vai nàng một cách tự nhiên như hai thằng gay, rồi tự chỉ vào mặt mình mà nói " Để ta giới thiệu trước cho, ta là Trương Đức, nội môn đệ tử mới gia nhập lần sát hạch trước, rất vui được gặp các người " .

Thiếu nữ đang nói chuyện với Thanh Trúc thấy Xuân Đức chủ động làm quen thì có chút thẹn thùng, ấp úng đáp lại " Ta là Lăng Thanh Mai, cũng là nội môn đệ tử, rất vui được biết người "

Tiếp theo 3 người còn lại cũng giới thiệu bản thân, khác với Thanh Mai ba người còn lại đều là đệ tử hạch tâm cả, một người tên Công Dương tuần, hai người còn lại lần lượt là Lăng Thiên và Cổ Phàm.

.....

Sau phần giới thiệu củ chuỗi của mấy con hàng thì Xuân Đức mới hỏi " Cái Băng Thanh Tuyết Liên đó là gì thế? lúc này ta vào trong có thấy gì đâu " .

Thanh Trúc nghe vậy thì ngạc nhiên đạo " Oh, thật sự người chưa chiếm được sao? Băng Thanh Tuyết Liên là thiên địa tạo vật, người nào hấp thu linh khí nó nhả ra sẽ được được sẽ tăng nhanh tốc độ tu luyện và cảm nhận băng thuộc tính mạnh mẽ hơn, có cơ hội lĩnh ngộ một môn đạo pháp tên là Băng Phong Tuyết Vực "

Thanh Mai bên cạnh nói xen vào " Lần này chúng ta 5 người theo lý thuyết đáng lý ra có thể nhanh chóng xử lý con bảo hộ thú Thiên Mãng Xà kia, nhưng tình báo tỷ tỷ ta có sai lầm nghiêm trọng, không tính tới nó đã mạnh hơn lần trước kia quá nhiều nên bị nó đánh cho tan tác " .

Xuân Đức thấy con nhóc này nói còn nhanh hơn sủng liên thanh thì tiến lên bịt miệng nàng lại " Làm ơn nói chậm một chút được không bà cô của tôi, nghe cứ như dùng âm ba đầu kỹ vậy, mà bây giờ cũng không cần giải thích gì thêm nữa, chúng ta có thể vào bên trong kiểm tìm, tìm được chia đều là được, nên bà cô nhỏ của tôi nàng có thể yên lặng đi theo. Được chứ "

Xuân Đức bịt miệng cô nàng lại một lúc thì thả ra, khi thả ra thì cả khuôn mặt cô nàng này đã đỏ như quả táo, không biết là bị thiếu oxy máu dồn lại lên não hay vì nguyên nhân gì khác.

Thanh Trúc nhìn mãi cũng quen nên cũng không cảm thấy cái gì khác lạ với mấy trò ngu người của tên này. Không nói một lời Thanh Trúc một mình tiến vào bên trong tìm kiếm bảo vật, thấy vậy mọi người cũng tiến vào bên trong theo Thanh Trúc. Khi vào bên trong thì Thanh Trúc và đồng bọn ngăn cả người, bên trong này cứ phải gọi là sạch không tì vết, không có một cái gì bên trong kể cả bụi bặm, chỉ còn lại từng mảng lớn thạch nhũ đâm ra nhọn hoắt.

Đi tới cuối hang động Xuân Đức đạo " hết đường rồi cái hang này chỉ có vậy thôi, các người có phương pháp gì tìm kiếm không? bên trong này niệm lực phé rồi không dùng được đâu".

Thanh Trúc lấy ra bảo vật hình bông tuyết rồi bóp nát, những hạt băng tuyết nhỏ li ti bay khắp bên trong cùng của hang động rộng lớn, khi những hạt này bay tới một góc tối thì bắt đầu tụ tập lại, tạo thành hình một bông sen vô cùng chân thực. Thấy vậy Thanh Trúc đạo " Thấy rồi chính là ở đó, chắc nó được ẩn sâu bên trong vách đá " .

" Việc còn lại để ta " anh chàng nhìn có vẻ ngáo ngáo Cổ Phàm lên tiếng.

Xuân Đức và mọi người đều lùi lại phía sau nhìn xem tên này chuẩn bị thể hiện cái gì. Cổ Phàm hét lớn một tiếng, tụ sức mạnh vào chỉ tay

Nhất Chi Tịch Diệt...phá

Một vệt sáng màu đỏ từ ngón tay Cổ Phàm bay ra với sức mạnh to lớn, không khí bên trong vang tên những tiếng xoẹt xoẹt. Nhưng khi chỉ pháp đó bắn trúng cái vách đá thì chẳng có chuyện gì xảy ra cả, đừng nói là long trời lở đất tiếng động mà ngay cả làm xước vách đá cũng không có. Cổ Phàm thấy vậy thì cảm thấy mất mặt, liên tục điem ra 10 chỉ nhưng kết quả vẫn như vậy.

Cổ Phàm không tin vào mắt mình đạo " Tại sao có thể như vậy cơ chứ, toàn lực cũng không tạo thành một thiệt hại nho nhỏ nào, dù chỉ là một vết xước nhỏ " .

Xuân Đức lại gần an ủi " Chắc tại hôm nay chú mày không ăn cơm rồi, thôi về bú sữa thêm vài năm nữa đi. Việc này để anh đây làm cho " .

Mọi người ""

Xuân Đức tụ lực một đạp thẳng vào cái vách đá

Uỳnh

Cả cái hang động rung lắc mãnh liệt, như sắp sụp đổ tới nơi. Thấy một đạp mà cái vách đá kia cứ trơ ra Xuân Đức đạp liên tục vài chục đạp

Ầm...Ầm..Ầm...

Thanh Trúc thấy cái hang động này sắp sụp tới nơi thì kéo theo Thanh Mai chạy thẳng ra ngoài, vừa đi, vừa đạo " Chạy ra ngoài nhanh, cái hang này sắp tới nơi rồi, bị nhốt dưới này thì không dễ chịu đâu " .

Thanh Mai bị Thanh trúc kéo theo nàng nhìn về phía người đang hì hục đập vào vách tường kia rồi quay lại đạo với tỷ tỷ " Vậy hấn thì phải làm sao đây tỷ? sao không gọi hấn cùng đi ra, lỡ may hấn bị kẹt dưới này thì sao? " .

Thanh Trúc mất kiên nhẫn đạo " Lỡ may cái con khỉ khô, không cần lo cho tên đó, chúng ta lo cho mạng nhỏ của mình đi, tên đó trời đánh, thánh đâm cũng không chết thì lo gì " .

Khi Thanh Trúc và mọi người vừa thoát ra ngoài thì cái cái hang ầm..ầm sụp đổ. Nhìn thấy cảnh này thì Thanh Mai có chút lo lắng đạo " Thật sẽ không sao chứ" .

" Cứ yên tâm đi, các người không biết cái tên này thực ra là một lão quái vật đấy, chút chuyện nhỏ này thì không là gì với tên đó đâu" .

" Thật vậy sao? nhưng làm sao mọi người vẫn thấy bất an nhỉ "

Thanh Trúc trêu chọc " Chắc là tiếng sét ái tình rồi " .

Thanh Mai khuôn mặt lập tức đỏ chót lên, hung hấn đấm vài cái vào tỷ tỷ mình phản bác " Tỷ mới bị tiếng sét ái tình gì đó ý, mọi người làm gì có chứ, không thèm để ý tới tỷ nữa " .

" Hí hí, tiểu Mai bé bỏng của tỷ giận rồi à, tỷ tỷ xin lỗi mà, mà thôi không xin lỗi nữa, lần sau có làm tiểu Mai tức giận rồi xin lỗi luôn một thể"

Thanh Mai ""

Lãng Thiên ""

Cổ Phàm ".....".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Băng Thanh Tuyết Liên

Xuân Đức ở phía dưới khi thấy cả cái hang động âm ỉm sụp đổ, hắn dùng Mana Shield tạo một vòng bảo hộ quanh cơ thể, thấy vẫn còn chưa đủ hắn tạo luôn một cái kết giới mà bên trong cả thời gian lẫn không gian đều đứng yên.

Lại gần nơi được xác định là có Băng Thanh Tuyết Liên, Xuân Đức moi móc vài cục đá gần đó ra, thì thấy có một tiểu nhân toàn thân phát sáng, đứng bên trên một tòa tiểu liên nho nhỏ đang ở đó. Thò tay chộp vào tiểu nhân kia Xuân Đức ngay lập tức tóm gọn được nó.

Không ngờ khi cái tiểu nhân kia bị bắt thì nó lại thu mình vào trong đài sen dưới chân, tạo thành một nụ sen phát ra ánh sáng lành lạnh. Cũng không có quá nhiều quan tâm, Xuân Đức ném bông sen kia bên trong không gian vong linh. Thấy cũng không còn cái gì nữa Xuân Đức đi theo đường cũ ra khỏi cái hang động.

.....

Khi bọn người Thanh Trúc bắt đầu lo lắng, đang suy nghĩ có hay không gọi người giúp đỡ thì bọn họ thấy một bóng người không nhanh không chậm đi ra, đi xuyên qua đồng hỗn loạn đất đá kia.

" Người có lấy được không " Thanh Trúc nhanh chân chạy lại hỏi.

Xuân Đức liếc xéo nàng đạo " Người đã xấu lại còn tham, người như người cả đời ở vậy thôi con à, anh đây lấy được rồi, cô em nghĩ anh đây là

ai cơ chứ, mà ta cũng không quên phần của các người đâu mà lo, ta cũng không tham mấy thứ như thế này " .

Nói xong Xuân Đức lấy ra một con dao nhỏ, tâm niệm động một cái bông sen kia lại hiện ra nhưng lần này kì lạ là không thấy đài sen đâu chỉ còn mỗi tiểu nhân, lúc này hắn mới quan sát kỹ hơn cái tiểu nhân kia cũng hơi khả ái đấy, nhưng khả ái cũng chả liên quan gì tới hắn, nhìn về phía mọi người Xuân Đức hỏi

" Cái này là Băng Thanh Tuyết Liên này, các người lấy phần nào, chúng ta 6 người vậy phân ra mỗi người một bộ phận, ta lấy cái đầu, còn mấy người các người bộ phận còn lại"

Xuân Đức đang tính hạ dao thì lập tức nghe được 2 tiếng như đại bác bắn cùng lúc vang lên

DỪNG TAY

Hai tỷ muội Thanh Trúc, Thanh Mai tiến lên một người đoạt con dao nhỏ trong tay Xuân Đức, một người đoạt trong tay hắn tiểu nhân kia. Thấy vậy Xuân Đức bắt mẫn đạo

" Này các người ta nói rồi, tham thì có mức độ thôi, đừng có mà tham hết cả phần thiên hạ như vậy, cái này là ta kiếm được đấy tốn bao công sức, chia cho các người đã là tốt lắm rồi, vậy mà các người lại định chiếm đoạt một mình à " .

Thanh Trúc nhìn trong tay nàng người tí hon, rồi quay lại Xuân Đức tức giận đạo

" Người ngốc sao? nếu người chia tiểu tinh linh này ra thì nàng chết rồi còn đâu nữa mà có thể lấy được chỗ tốt gì nữa, mà người làm sao có thể nhẫn tâm giết một tiểu tinh linh đáng yêu thế này cơ chứ " .

Mấy người bên cạnh cũng gật đầu phụ họa. Xuân Đức nghe vậy ngạc nhiên đạo

" Chứ không phải đem về nấu mà ăn sẽ hiệu quả hơn sao? ta cứ tưởng đem về nấu canh rồi uống cơ chứ. Ai biết đâu. Vậy bây giờ các người tính chia thế nào đây, không chặt nó ra từng bộ phận thì chỉ có thể giết từng bộ phận thôi, để nguyên như vậy thì chia bằng niềm tin " .

Thanh Trúc có chút phát điên, tên này đúng là giết người cuồng mà rồi nên nhân cách méo mó, không cảm nhận được cái gì là xinh đẹp cần bảo vệ cả, chỉ có lợi ích là trên hết. Kiểm lại sự tức giận Thanh Trúc đạo

" Chỉ cần người phát lời thề độc là người không ăn nó thì ta sẽ nhường tiểu tinh linh trong tay ta lại cho người" .

" Tại sao ta phải thề? không ăn nó thì để mà làm cảnh à, vốn cái này là của ta mà ta mà không nói ra ai biết được nó bị ta lấy đi. Mà thôi cũng không phải là bảo vật kinh thiên động địa gì, chỉ là một bông sen thành hình mà thôi, người thích thì cứ giữ lấy, nói lý với người tôn năng lượng quá " Xuân Đức cảm thấy nên kết thúc cái cuộc cãi nhau không ý nghĩa này lại, cũng không phải là cái gì to tát.

Thanh Trúc thấy tên này tự dưng không tranh giành với nàng nữa cảm thấy bất ngờ, không dám chắc lắm nàng hỏi lại một lần nữa " Người nói cho ta thật chứ" .

" Thật, lại còn có thể lừa người sao " .

" Vậy ta cảm ơn người, mà bây giờ người tính đi đâu " . Thanh Trúc thái độ lập tức thay đổi.

Xuân Đức nhìn trời một cái, hắt thở dài đạo " Còn có thể đi đâu, ở đây nằm ngủ cho mát, nơi ở của ta khi mới vào hôm nay bị một bà chặn phá hư

rồi, bây giờ ta thành kẻ vô gia cư. Tiện thể ngày mai đi vào bên trong khu lịch luyện tông môn các người đi săn ma thú cho vui".

" Hay người tới chỗ của ta đi, nơi của ta có rất nhiều phòng" Thanh Mai rụt rè hướng Xuân Đức nói.

Mọi người mở to mắt ra mà nhìn, nhất là Thanh Trúc, nàng lại gần muội muội của mình lấy bàn tay lắc qua lắc lại trước mắt, rồi đưa tay lên trán muội muội xem có bị sốt không thì thấy vẫn bình thường, Thanh Trúc quan tâm hỏi " Muội muội người bị sao lại thành ra thế này, tại sao lại để bệnh nặng ra thế này, hu hu, là tại tỷ không chăm sóc người cẩn thận để người ra nông nổi bây giờ".

Thanh Mai không hiểu tỷ tỷ tại sao lại nói như vậy khó hiểu hỏi lại " tỷ ta có bị sao đâu, tỷ nói gì kỳ cục quá".

" Còn nói không sao, muội tại sao lại đi mời tên này về nơi mình ở, không may tên này nổi thú tính làm thịt muội lúc đó thì muội không thể tìm phu quân được nữa đâu, tỷ tỷ đang lo lắng cho an nguy của muội mà".

Xuân Đức bên cạnh thấy con hàng này lại bắt đầu thì không nương tình cho nàng ngay một phát vào đầu " Bớt hoang tưởng đi, mời ta còn chưa chắc đồng ý đây, đừng có ở đó mà suy diễn nữa, nếu người lo cho muội muội của người như vậy thì có thể mời ta về nơi của người cũng được".

" Người nói cũng có lý, người về chỗ của ta đi, ta trông chừng người không cho người làm bậy" Thanh Trúc bất ngờ nói một câu.

Mọi người ""

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Vô Đề

Xuân Đức dơ ngón tay cái đạo " Được thế thì còn gì bằng, người đi trước dẫn đường đi đêm nay ta đến chỗ người ở tạm một đêm".

Thanh Trúc gật gật đầu rồi nhanh nhẹn phi thân về phía trước. Mọi người cũng nhanh chân phi theo sau. Khi đã đi một quãng đường khá là xa, Xuân Đức nhìn mấy người bên cạnh đạo " Các người sao vẫn đi cùng bọn ta, đừng nói là các người ở cùng phòng à nha".

Cổ Phạm kể bên đạo " không có ở chung phòng, chỉ là ở sát vách nhau thôi".

Xuân Đức đậ đen rau muống đạo " Vậy thì cũng chả khác nhau cái quái gì cả, mà nơi ở của chắc người ở đoạn tiết mù cú nào thế, phi hành này giờ mà còn chưa tới? "

" Cũng sắp tới rồi, nơi ở của hạch tâm đệ tử cách nơi này cũng không còn xa nữa"

" Vậy chỗ các người có cô nương nào xinh đẹp không? " Xuân Đức tò mò hỏi thăm.

Cổ Phàm chỉ vào Thanh Mai và Thanh Trúc đạo " mỹ nhân thì vẫn có đấy nhưng không bằng hai tỷ muội nhà này ".

Xuân Đức liếc xéo cổ phàm nhìn hấn y như là thẳng ngu vậy. Cổ phàm thấy ánh mắt nào khó hiểu hỏi " các hạ sao vậy, tại sao nhìn ta bằng ánh mắt

như vậy?" .

" Còn sao nữa, chắc người bị mù hay quáng gà rồi mới thấy hai con mắt này xinh đẹp, ngực thì lép, đít teo, eo thì dẻo có lấy gì mà xinh đẹp. Muốn cái gì cũng không có, được mỗi đôi mắt bồ câu thì con đậu con bay. ta chỉ thấy hai ả đó xấu đến ma chê quỷ hờn, xấu đến lục đục nhân gian, xấu tiêu tan nhân thế, xấu...."

Khi Xuân Đức còn đang hưng phấn bùng bùng chém gió nói xấu hai tỷ muội nhà họ Lãng với Cổ Phàm thì một tiếng thét lớn từ phía trước vang lên

CHỊU CHẾT ĐI

Thanh Trúc như một con sư tử bị chọc giận nàng cời đôi hài dưới chân ném thẳng về phía tên mặc địch, tiếp theo cầm kiếm lao thẳng về Xuân Đức chém không nương tay, có khi có xuất ra 150% công lực. Do đang sung quá độ nên khi Xuân Đức còn chưa biết việc gì đã ăn ngay hai chiếc dép vào mặt, vừa ngó lại thì hấn giật nảy mình khi thấy Thanh Trúc biểu tình hung ác cầm kiếm chém về phía hấn.

Xuân Đức la lên " Ở cái quái gì vậy? ta làm gì người sao? tự dừng lại đi tấn công ta, thấy ta hiền bắt nạt hả?

" Còn già mồm, nếu nhận lỗi tiểu thư ta đây sẽ không tính toán với người, ai bảo người lại còn ngoan cố vậy thì đừng trách ta rồi"

Xuân Đức thấy con hàng này quyết không bỏ qua, hấn nghĩ thôi cứ để nàng chém vài cái cho sượng tay rồi cho xong việc, nghĩ vậy hấn đứng yên tại chỗ cho Thanh Trúc chém. Do không ngờ Xuân Đức đứng lại nên kiếm của Thanh Trúc đâm thẳng vào ngực Xuân Đức, nhưng khi thanh kiếm vừa

đụng chạm tới áo Xuân Đức một luồng huyết quang bao phủ cả người Xuân Đức phản chấn cả kiếm và Thanh Trúc văng ra xa, đập thẳng vào vách đá.

Xuân Đức ngạc nhiên một chút rồi hấn nhớ tới cái gì, hấn cười ha ha một tiếng rồi bay lại gần chỗ Thanh Trúc bị dính vào trong vách đá. Ngồi xuống nhìn thảm trạng của Thanh Trúc bây giờ hấn buồn cười hỏi

" Thấy ngu chưa con, tự nhiên tìm khổ làm gì, giờ thì sưng rồi nà. Này không cần dùng ánh mắt như muốn cưỡng hiếp đó nhìn ta, ta không có hứng thú với tiểu hài tử chưa thành niên"

Thêm chút muối vào nỗi đau của Thanh trúc mấy câu thì Xuân Đức mới cảm thấy thỏa mãn, tiện tay chữa thương cho nàng.

.....

Nhìn Thanh Trúc có vẻ thảm hại nhưng vết thương không phải tệ hại lắm, gãy vài cái xương mà thôi, dùng huyết ma trị liệu một lúc thì mọi thứ như lúc ban đầu, bây giờ Huyết Ma đã rất mạnh rồi nên hiệu quả trị liệu của nó cũng bá vô cùng.

Thanh Trúc ngồi dậy không vui đạo " ta quên mất tên khốn nạn nhà ngươi còn có mấy món bảo vật ghê gớm, bây giờ ngươi làm ta bị thương thế này tính phải làm sao đền bù".

Nhìn con hàng này lại bắt đầu chiêu bài ăn vạ, Xuân Đức xoa xoa cơ thể Thanh Trúc một hồi mới đạo " kiểm tra một lần rồi có thấy bị gì đâu cơ chứ, ngươi tính ăn vạ ta sao? ".

Thanh Trúc đỏ mặt cáu lên đạo " Cái tên chết tiệt này người bỏ tay ra không, đừng có mà đụng vào ta. Ta nói cho mà biết cái này là bị thương về tinh thần làm sao mà thấy được, bị thương tổn một chút thôi đã là vô giá rồi bây giờ ngươi tính phải làm sao? ".

Xuân Đức không quan tâm đạo " Thì vô giá còn gì, không có giá có bị tổn thương nhiều hơn cũng vậy thôi, bây giờ người còn muốn gì nữa, thôi cứ về mơ tiếp đi cung".

Quay sang mấy tên hóng hớt bên cạnh hắn quát " nhìn cái gì mà nhìn, chưa thấy giang hồ tâm tình bao giờ à, đi về, muộn rồi mà còn đi lang thang bên ngoài thế này phụ mẫu các người có biết không?

Nói xong hắn không thèm nhìn mấy người bọn Cổ Phàm đang đơ ra như cây cơ và Thanh Trúc đang dùng ánh mắt như tiểu tức phụ bị ruồng bỏ nhìn hắn, một mình bay thẳng về phía trước.

Nhưng phi hành một lúc hắn mới nhớ tới là hắn đâu có biết đường, bắt đắc dĩ hắn lại quay lại. Thanh Mai thấy hắn quay lại thì ngạc nhiên hỏi " Không phải người đi trước rồi sao, tại sao lại quay lại ".

" Có gì đâu, ta là sợ các người gặp người xấu nên quay lại bảo vệ các người thôi. ha ha"

Thanh Mai nghe vậy thì trên khuôn mặt xuất hiện vẻ cảm động, đang định nói lời cảm ơn thì Thanh Trúc bên cạnh xem thường đạo " Nói dối, đừng tin tên này muội muội, hắn là không biết đường nên quay lại đây không phải vì cái gì hảo ý đâu".

Xuân Đức đánh trống lảng nói sang chuyện khác " Trời tự dung có trăng kìa mọi người, công nhận trời sáng ghê ha ".

Mọi người hết biết nói gì với tên này luôn, chỉ làm ngơ xem như không nghe thấy. Không nghe thấy tâm không phiền.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Nơi Ở Của Hạch Tâm Đệ Tử

Cũng không lâu sau đó mọi người đã tới nơi tu luyện của đệ tử hạch tâm. Đây là một khu rừng bạt ngàn, duy nhất một loại cây ở đây, loại cây này nhìn rất giống cây trúc nhưng thân của nó lại trong suốt nhìn như thủy tinh, đi vào đây cứ như đi vào một thế giới khác được tạo nên từ thủy tinh.

Nơi ở của đám người Thanh Trúc ở tại đây, đi thêm một đoạn trong khu rừng trúc thủy tinh kia một chốc thì mọi người đến một khu tiểu viện. Bên trong cũng không có cái gì gọi là cho ra hồn cả, chỉ có 7-8 ngôi nhà nhỏ và một khu đất trống ở trung tâm, nhìn sơ qua trông thảm hại vô cùng.

Nhìn mấy ngôi nhà trước mắt, Xuân Đức hỏi " sao nơi ở của các người còn không bằng ngoại môn nữa vậy, trông thảm hại quá".

" Tại người không biết thôi, đúng là vô tri, nơi này là mơ ước của mọi đệ tử đây, ở đây tốc độ tu luyện tăng cao 4 thành so với bên ngoài, hoàn cảnh xung quanh lại vô cùng tốt, người không thấy cả khu rừng này ban đêm này vô cùng đẹp sao? " Thanh Trúc chớp cơ hội lên mặt dạy đời.

" Được rồi, là ta vô tri là ta ngu ngốc, được rồi chứ. Vì ngu nên không biết, không biết thì mới hỏi người, biết rồi thì ta đâu có thừa năng lượng mà đi hỏi làm gì cho mệt. Người thông minh như người mà có bấy nhiêu thôi cũng không hiểu ra sao? đúng là não côn trùng".

" Người.." Thanh Trúc có xung động cắn chết tên này, nàng nghiêng răng ken két.

Mấy người bên cạnh thấy cảnh như vậy trên đường đi tới đây nhiều rồi nên không quan tâm nữa mà ai về nhà nấy. Mặc kệ hai tên manh manh kia ở đó tâm tình.

Thấy mọi người đi hết rồi, Xuân Đức ngưng không nói xoáy Thanh Trúc nữa mà đạo " Thôi chúng ta cũng về nơi của người đi".

Thanh Trúc cũng vậy, không cãi nhau nữa mà dẫn Xuân Đức đến ngôi nhà nhỏ của mình.

.....

Đi vào căn phòng của Thanh Trúc bên trong cũng không có một cái gì gọi là, trong căn phòng duy nhất chỉ có một cái bồ đoàn mà thôi. Xuân Đức hiểu kì hỏi " Vậy lúc người nghỉ ngơi thì nằm dưới đất sao? tại sao trong phòng không có cái gì hết trơn vậy? ".

" Căn phòng không có gì vì ta thấy không cần thiết có thêm bất cứ cái gì trong phòng cả, tu luyện cũng là một phương pháp nghỉ ngơi và thư giãn của ta".

Lấy ra một cái giường nhỏ, trải lên trên đó một cái đệm thật êm, sau khi làm xong Xuân Đức nhảy lên giường nằm sấp xuống cảm nhận sự êm ái, khi thấy thỏa mãn rồi mới ngẩng đầu lên hỏi Thanh Trúc tiếp

" Vậy sao!! người tu luyện để làm gì mà điên cuồng vậy, bộ ngoài tu luyện ra thì không có gì khác sao?"

Thanh Trúc khoanh chân trên bồ đoàn, vừa lau chùi thanh kiếm của mình vừa trả lời " Từ nhỏ tới bây giờ ta cũng chỉ tu luyện mà thôi, thi thoảng có ra ngoài tông môn làm một ít nhiệm vụ, cuộc sống của ta gắn với hai từ tu luyện mà thôi, mẫu thân ta đã nói có thực lực mạnh thì mới có lực

bảo vệ mình và người thân trong gia đình. Với ta được mọi người đặt rất nhiều kì vọng nên không thể để cho mọi người thất vọng được " .

Nhớ tới cái gì đó Thanh Trúc bỗng nhiên ngẩng đầu lên hỏi " Thế vị muội muội của người đi đâu rồi? ta thật rất thích nha đầu đó nhưng nha đầu kia hình như có thành kiến với ta" .

Nãy giờ Xuân Đức cứ cảm thấy thiếu thiếu gì, khi nghe Thanh Trúc nhắc tới Vũ y thì hẳn biết thiếu cái gì rồi á. Lập tức hẳn đưa Vũ Y từ không gian vong linh ra ngoài. Khi bị đưa ra ngoài thì tiểu Y vẫn còn đang ngủ.

Nhìn khuôn mặt phính phính, nhỏ nhắn, đáng yêu kia, Xuân Đức mỉm cười dùng ngón tay chọc nhẹ vào má của tiểu Y vài cái. Không hiểu sao, đúng lúc này thì tiểu cô nương lại tỉnh lại, ngó ngó, nghiêng nghiêng xung quanh một chập, khi thấy ca ca bên cạnh thì nàng hỏi

" Ca ca chúng ta ở đâu vậy, đấu giá hội gì đó bắt đầu chưa?"

" Chúng ta đang ở nhà một người quen của ca ca, còn cái đấu giá hội kia nhằm chán quá, lại còn ồn ào nữa nên được một lúc thì ca ca đã ra về rồi. Nơi đó chán đến chết đi được nên ca ca mới không gọi muội dậy khi nào có nơi nào hay thì ca ca lại dẫn muội đi chơi bù, chịu không nào "

" Vâng, không sao đâu ca ca, ca ca thấy nó nhằm chán thì Y nhi cũng thấy vậy hì hì" . Thấy ca ca mình đang nằm úp xuống giường Vũ Y nghịch ngợm cũng bò lên trên lưng nằm úp trên lưng ca ca. Khi nàng nhìn một phía trong căn phòng thì thấy một người quen, Vu Y hỏi ca ca " Tỷ tỷ xấu xa sao lại ở nơi đây vậy ca ca" .

Nhìn về phía Thanh Trúc thấy cô nàng này không biết từ lúc nào đã nhắm mắt tu luyện rồi, Xuân Đức nói nhỏ với tiểu Y" Chúng ta đang ở tạm

nơi của nàng ta, nàng là chủ căn phòng này đó. Cứ mặc kệ nàng đi, để nàng tu luyện, chúng ta tiếp tục làm sâu ngủ thôi"

" Mọii thích làm sâu ngủ bé, còn ca ca làm sâu ngủ lớn "

" Ừm,mọii thích cái gì cũng được. Ngủ sớm mai mới có sức đi chơi ".

" Vâng "

Trước khi ngủ Xuân Đức tạo ra kết giới cho an tâm. Một lúc sau cả sâu ngủ lớn và nhỏ đã ngủ say. Trong căn phòng không còn tiếng động gì nữa cả chỉ còn lại tiếng hít thở khe khẽ của ba người. Thanh Trúc cũng không phải là đã bước vào trạng thái tu luyện rồi, nãy giờ nàng chỉ giả vờ mà thôi, thực chất vẫn đang lén xem hai người còn lại ở trong phòng.

Thấy cảnh một lớn một nhỏ, nằm trên nhau mà ngủ, trên khuôn mặt không mang theo bất kì một sự lo âu, hay sợ hãi, buồn phiền gì, làm nàng cảm thấy hoang mang, hoang mang liệu mình hằng ngày chỉ tu luyện và luyện liệu có phải là sự lựa chọn đúng.

Cuộc sống hằng ngày của nàng có vô vàn áp lực, từ tông môn, từ gia tộc, từ kẻ thù của gia tộc, muốn giành một ngày cho bản thân cũng là một quyết định khó khăn đối với nàng. nàng thật ước mình giống một trong hai người ở căn phòng của nàng bây giờ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Có Người Tới Cầu Hôn

Sáng ngày hôm sau

Bên ngoài phòng của Thanh Trúc bây giờ đang đứng mấy người, già có, trẻ có, trung niên cũng có, còn có 4 người hàng xóm kể bên nữa. Mọi người đang ồn ào không biết được là bàn tán cái gì nữa. Một người nam tử nhìn độ trung niên nhân, khí thế bất phàm đạo với mấy người bên cạnh

" Các vị đợi một chút để ta đi vào trong gọi tiểu Trúc ra ngoài "

Một thanh niên anh tuấn, tiêu sái tiến lên chấp tay hơi cúi đầu đáp " bá phụ việc này người cứ để con".

Trung niên nhân nhìn cậu thanh niên trước mặt cười đạo " hai đứa cũng là thanh mai trúc mã, nó còn quen thuộc tiểu tử ngươi còn hơn cả lão cha như ta đây. Vậy thì làm phiền tiểu tử nhà ngươi rồi "

" Phong nhi không dám"

" Khách khi làm gì cũng sắp thành người một nhà rồi, haha, đi vào trong gọi nó ra đi " Người trung niên sang sảng cười lớn"

Thiếu niên kia cũng mỉm cười, tiến lên về phía trước gõ cửa phòng. Gõ cửa vài cái thì hẳn đứng yên ở đó đợi người ra mở cửa.

Phía sau đám người Cổ Phàm, Công Dương Tuấn, Lăng Thiên và Lăng Mai đang cầu bình an cho tên đi gõ cửa kia, bọn họ mong người ra mở cửa

sẽ không phải tên ngày hôm qua. Thấy hai đứa nhi tử của mình hành động kì quặc, trung niên nhân khi trước lên tiếng hỏi

" Mấy đứa tiểu quý các ngươi lại đang bay trò gì thế " .

Cổ Phàm thành thật đạo "Lăng bá bá, bọn con đang cầu sự bình an cho Trần Phong ca ca" .

" Ta thấy Trần Phong tiểu tử kia khí huyết thịnh vượng, không có ả tật gì cả, có gì mà phải cầu bình...."

Trung niên còn chưa xong câu thì cánh cửa phòng Thanh Trúc bỗng nhiên mở ra, cùng lúc đó thanh niên có tên Trần Phong kia bay thẳng ra ngoài xa. Tiếp theo đó tất cả mọi người đều mộng, một thiếu niên trong ngực còn ôm một tiểu nữ hài đi ra khỏi căn phòng trước mắt, quát lên với mọi người.

" Các ngươi những người này đều bị sao à, mới sáng sớm tinh mơ tới phòng người ta gõ cửa âm âm, còn tụ tập một đồng thể này để làm gì, có cho người ta ngủ hay không? nhìn cái gì mà nhìn, ta nói không đúng sao, cái hành vi phá hoại giấc ngủ của người khác là hành vi vô cùng thương thiên hại lý, loại người như các ngươi ra ngoài trời không đánh thì thánh cũng đâm. Bây giờ thì biến về nơi sản xuất, đừng để ta cho các ngươi biết thể nào mới là xương thì ngọt,thịt nhiều chất dinh dưỡng" .

Nói xong thì hấn lại khép cửa lại vào ngủ tiếp, để lại đám người mộng bức ở bên ngoài. Trong khi mọi người còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra một đạo bóng xanh nhanh như thêm điện lao tới nơi này.

Người tới là Thanh Trúc, nàng vừa đi luyện kiếm pháp về, tới đâu thì thấy mọi người đứng ngẩn ra, trên mặt đất thì còn có Trần Phong đang ngồi chữa thương, thì thoảng lại nôn ra ngum máu. Lại gần hỏi Thanh Mai

" Có chuyện gì vậy muội muội, mọi người sao cứ như người mất hồn thế này, cứ nhìn vào phòng của ta trùng trùng, có chuyện gì sao?"

Thanh Mai thấy tử mình vội kéo qua một bên nhỏ giọng đạo " Tử về muộn quá không thấy cảnh lúc này, Trần Phong ca ca gọi tử không biết có việc gì, kết quả tử thì không ra mở cửa mà tên hôm qua ra mở cửa, chưa chào hỏi gì đã cho Trần Phong ca ca một đạp vào bụng, còn chửi tất cả mọi người một chập rồi lại quay vào ngủ tiếp"

" Tử sáng nào cũng ra mạn rừng luyện kiếm pháp, truyện này tại sao muội không nói cho mọi người biết "

" Hi hi, muội muốn xem tên xấu xa kia sẽ làm gì khi bị người làm phiền thôi".

Thanh Trúc ".....".

Sau giây phút ngỡ ngàng, một ông lão chạy lại chỗ tên không may bị ăn đạp kia hỏi thăm " Phong Nhi cháu không sao chứ " .

Thiếu niên lắc đầu, chậm rãi đạo " không sao, người kia chỉ đơn thuần dùng man lực không có khả năng làm bị thương ta". Nói xong với ông lão thì thiếu niên cũng đứng dậy, tiếp tục đi về phòng Thanh Trúc định mở cửa ra, tìm cái tên đánh lén mình tính sổ.

Khi hần tiến lên định mở cửa phòng ra thì bị một bàn tay to từ phía sau lưng nắm lấy bả vai, Quay đầu lại hần thấy vị Lăng bá bá kia đang giữ hần lại. Nghi hoặc hần hỏi

" Tại sao " .

Trung niên nhân lắc đầu đạo " người muốn sống thì đừng mở ra, người bên trong không phải kẻ thiện nam tín nữ gì đâu, chộc hần điên lên, kẻ đó

ra tay giết tiểu tử người thì lão tổ nhà các người cũng chỉ có thể giúp người đi nhật xác".

" Kẻ nào mà lại có năng lượng lớn như vậy? trong tông môn từ khi nào xuất hiện nhân vật như vậy mà ta không biết " Dù không cam lòng nhưng hẳn vẫn thu tay về

" Chuyện này thì tiểu tử người nên về hỏi lão đầu gối phụ thân người ấy, còn chuyện cầu hôn người cứ tìm tiểu Trúc mà nói chuyện nó mà đồng ý thì chúng ta nhà họ Lăng cũng sẽ tác thành cho hai đứa các người, nó đang ở phía sau nói chuyện với tiểu Mai kia kia người đi tìm nó đi"

" Vậy tiểu tử xin cảm ơn bá phụ trước". Nói cảm ơn xong, Trần Phong nhanh chân đi lại nơi có Thanh Trúc và Thanh Mai đang bàn luận.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Vô Đê

Mọi việc đi qua được một lúc thì mấy người trung niên và lão nhân đã đi về, trong khu tiểu viện bây giờ chỉ còn lớp trẻ, nói là lớp trẻ thực ra là trẻ hơn lớp già, chứ bọn này sống bao nhiêu vạn năm rồi thì ai mà biết.

Trần Phong cũng là một người có tu vi mạnh mẽ trong lớp trẻ, bề ngoài được coi là tiêu sái, hành xử cũng tạm, không lợi dụng bất kì ai, không dựa vào thế lực gia tộc, chỉ dựa vào thực lực và nắm đấm của mình để đánh bại đối thủ, nói cho cùng thì người này cũng là một thằng nam nhi.

.....

" Không biết Trần Phong ca ca, mới sáng sớm đã tới nơi ở của tiểu muội không biết là có chuyện gì sao?" Thanh Trúc lễ phép nói, nàng cũng rất tôn trọng vị ca ca này nên khi ăn nói cũng nhẹ nhàng hơn.

Trần Phong một tay xoa xoa đầu, ngượng ngùng đạo " Cũng không giấu gì muội, ta thích muội rất lâu rồi, được Lăng bá bá đảm bảo nên ta muốn cầu hôn muội ".

Thanh Trúc ngạc nhiên đạo " Tại sao lại đột ngột như vậy, bình thường muội thấy huynh ngốc ngốc, làm gì có can đảm để thổ lộ chứ".

Mấy người bên cạnh thấy hai người này lại bắt đầu anh anh em em, mọi người biết ý đi ra chỗ khác chơi, dành chỗ riêng tư cho hai người.

" Là tên thổ cầu của Phong Thiên Các hẳn nói muốn cướp muội khỏi ta, ca ca không muốn để muội cả một đời chịu khổ nên lấy hết can đảm tới cầu hôn muội, muội đồng ý nhé".

Thanh Trúc nghe vậy nở một nụ cười bình thản đạo " Muội bây giờ chỉ một lòng tu luyện mà thôi, ta có mục tiêu riêng của mình, khi nào chưa thực hiện được thì không tính chuyện tìm đạo侣, còn việc tên Thiểu các chủ của Phong Thiên Các cầu hôn muội cũng sẽ không đồng ý, còn huynh muốn muội thì khi nào đánh bại muội được rồi thì chúng ta nói chuyện tiếp. Được chứ".

" Có phải cần đánh bại muội thì muội cho ta cơ hội phải không!!! Được, vậy thì đến trận chiến Tinh Anh Giả ta sẽ dùng thực lực bản thân đánh bại muội ". Trần Phong đứng lên quay người đi ra khỏi tiểu viện mà không nói thêm một lời nào nữa.

Khi Thanh Trúc đang còn nhìn theo bóng người Trần Phong đang dần dần biến mất trong khu rừng thủy tinh thì một âm thanh đáng ghét vang lên từ phía sau.

" Lại một thằng si tình, ta cảm thấy thương cho kiếp này của tên kia. Tự dung áy náy đã đá tên kia một cái lúc trước thế ta, có hay không cần xin lỗi nhỉ ".

" Người tên này, thật không biết xấu hổ, lại đi nghe trộm chuyện riêng tư của người khác, mặt người rất cục là dày bao nhiêu lại làm chuyện vô liêm sỉ như vậy được"

" Các người đôi gian phu dâm phụ này, nói chuyện tình cảm thì không chọn nơi nào kín đáo mà tâm tình lại đứng giữa sân như thế mà bày tỏ tình cảm, ta vừa dậy đi ra thì nghe được câu cuối, chứ ai mà thèm nghe ba thứ

không có chất dinh dưỡng như thế này làm quái gì, người tương ta rảnh lắm sao?"

Thanh Trúc "... " nàng bị tên này phản bác cho không nói được gì, tự dung nàng cảm thấy mọi tội lỗi đều là từ nàng mà ra vậy.

Lảng sang chuyện khác Thanh Trúc hỏi " Người đang định đi đâu vậy?".

" Đi chơi, đi săn ma thú, hôm qua hứa với mọi người ta hôm nay đi săn thú cho vui, bây giờ đang tính rủ các người có nhã hứng hay không đi chung cho vui, mà mấy tên tiểu quý cạnh đây đi đâu hết trơn rồi, chẳng thấy ma nào "

" Lại đi chơi sao? hình như từ khi quen biết người ta chưa từng thấy người tu luyện lần nào, suốt ngày thấy người toàn làm việc không đứng đắn hoặc là nằm ngủ y như một con heo vậy

, tại sao lại có tu vi cao hơn ta, lão thiên gia thật bất công " nói xong thì cái mặt của Thanh Trúc y như cái bánh đa nhúng nước vậy.

Thấy con nhóc này mặt mày đờ đăm, Xuân Đức an ủi đạo " Thiên tài như ta làm sao có thể so sánh với đê nhủi như người được, không những thế ta là người ăn ở có đức, lấy giúp người làm việc vui, có nhân tất có quả, thượng thiên thấy ta là người tốt nên đặc biệt chiếu cố, chỉ cần hít thở thôi thì tu vi cũng tự tăng".

" Hừ, người mà là người tốt thì ta đã là thành đáng cứu thế từ lâu rồi, đồ đối trá " Thanh Trúc trắng mắt xem thường đạo.

Xuân Đức không để ý tới lời châm chọc kia, hần đạo

" thì cứ cho là vậy đi, nhưng thực lực của ta thì người cời vảy ra cũng theo không kịp, người với người nó khác thế đấy, người đừng có đi so sánh

với ta làm gì, chỉ tổ tử thân mà thôi" .

" Người....tức chết ta. Hừ không để ý tới người nữa" . Thanh Trúc tức giận đi vào trong phòng khép cửa lại cái rầm.

" Nhẹ nhàng thôi, muội muội của ta còn đang ngủ. Thế người tí nữa có đi cùng không?" Xuân Đức nói vọng vào trong.

Cửa phòng lại mở hé ra, Thanh Trúc lò cái đầu nhỏ ra đạo " Có, người đi gọi mọi người đi, họ đang ở gần đây thôi, ta chuẩn bị một chút" . nói xong cô nàng lại khép cửa lại.

Xuân Đức thấy trên khuôn mặt con nhóc này vừa rồi còn đang mỉm cười đâu ra cái vẻ tức giận khi mới vừa lúc trước, chẳng hiểu trong não con nhóc Thanh Trúc nghĩ cái quái gì nữa. Hắn lắc lắc đầu, tản ra thần thức tìm bọn người Cổ Phàm, không lâu sau thì hắn đã thấy tung tích của bốn người này.

Không ngờ bốn đứa này đang trong một cái hang động cách đây vài chục dặm, bốn người đang hi hục dùng lợi khí đánh vào trên một cục đá lớn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Vô Đề

Độn một cái, Xuân Đức đã có mặt tại nơi bốn người đang đập đá. Nhìn rõ người tới là ai, Cổ Phàm lên tiếng chào hỏi

" Các hạ người tại sao lại ở đây?"

" Đến đây rủ các người đi săn ma thú cho vui, mà các người đang làm cái con khỉ gì vậy? cục đá kia có thù oán gì với các người sao, làm gì mà ai cũng cố gắng chặt chém nó như có thâm cừu đại hận với nó vậy?" .

" Cũng không rõ nó là cái gì, nhưng rất rắn chắc, mặc cho chúng ta dùng cái gì cũng không thể làm vỡ nó ra, sáng hôm nay Thanh Mai khi đang luyện kiếm pháp thì phát hiện nó ở trong một vách núi, chúng ta đem nó tới đây nghiên cứu xem nó là cái gì "

"" OH. hóa ra là vậy à"

.....

" Oa, đau hết cả tay rồi mà cái cục đá cứng đầu này không hề bị chút gì gọi là, hu hu, đôi bàn tay xinh đẹp của ta bị thương rồi " Thanh Mai ngồi xuống một phiến đá lớn bên cạnh đó, xoa xoa cổ tay than thở.

"Quái thạch này thứ gì tại sao lại có thể rắn chắc đến vậy, vũ khí của ta cũng bị tổn hại mà hòn đá này không xi nhê gì" cũng giống như Thanh Mai, Lăng Thiên đau lòng ôm bảo đao của mình than vãn.

Xuân Đức vận dụng kỹ năng quan sát, ngay lập tức thấy thông tin cục đá

 Phong Ấn Thạch(Bất Diệt Cảnh)

Một loại phong ấn được dùng để phong cấm linh hồn của hàng ngàn linh hồn cường đại. Muốn phá phong cấm cần có sức mạnh vượt qua người thi pháp.

Nhận được thông tin cái phong cấm này, phong cấm linh hồn của Bất Diệt Cảnh thì Xuân Đức có xung động chạy gấp nhưng nhớ tới là đám linh hồn đang còn bị phong cấm có ra được đâu hẳn lấy lại bình tĩnh ngay lập tức, nhớ tới lần trước đối phó với một con quái Bất Diệt Cảnh thôi cũng làm hắn chết một lần rồi, kỹ năng trọng sinh còn phải mất 4 năm 11 tháng mới hồi lại.

Bây giờ nếu bị ai mở cái phong cấm này ra, bên trong trời mới biết có bao nhiêu linh hồn Bất Diệt Cảnh, nếu là vài cái còn đối phó được, chứ khoảng trăm con thì chón cũng không kịp.

Xuân Đức ngưng trong đạo với mấy người " Cái cục đá này đéo đùa được đâu, cái này là phong cấm linh hồn đấy, bên trong có quái vật kiểu gì thì trời mới biết được. Cục đá này các ngươi cho ta đi, ta sẽ xử lý cho. Ta cũng không có đùa với các ngươi làm gì, nên cũng không cần nghi ngờ ta phát hiện bảo vật gì nên muốn chiếm riêng cục đá này"

Mấy người bọn Cổ Phạm, Lăng thiên, Thanh Mai, Dương Tuấn nhìn nhau vài cái rồi gật đầu, Cổ Phạm lên tiếng " Đạo hữu thực lực siêu quần, tuy mới gặp hôm qua nhưng bọn ta tin tưởng đạo hữu".

Xuân Đức thỏa mãn gật gật đầu, nói đùa " Tin ta là tốt đây, tin ta thì có ngày chết thế nào cũng không biết, ha ha"

Mọi người ""

Xuân Đức thu cục đá vào trong, tối về kiếm thằng bạn gay lâu ngày không thấy mặt ra hỏi thăm có cách nào xử lý không. Không còn việc gì mọi người lại trở về tiểu viện.

.....

Về tới tiểu viện thì đã thấy Thanh Trúc và Vũ Y đang trò chuyện với nhau trông rất vui vẻ. Thấy mọi người xuất hiện, Vũ Y và Thanh Trúc đều ngưng lại, khi thấy Xuân Đức trong đám người thì Vũ Y như con cún con chạy lại ôm bắp chân

" Ca ca, người mới vừa đi đâu vậy?, hôm nay chúng ta đi đâu chơi " .

Bé tiểu Y lên Xuân Đức xoa cái đầu nhỏ của nàng vài cái mới đạo " Đi săn ma thú, mà không nói như vậy thì giống như đi lịch luyện quá, nói đúng ra là chúng ta đi cắm trại, mang theo dụng cụ chúng ta sẽ ăn, ngủ, chơi, qua đêm luôn trong cái khu săn bắn kia.

" Ca ca, tuyệt nhất " Vũ Y hoan hô.

Thanh Mai ở bên cạnh hỏi " Tiểu cô nương này là ai vậy?" .

" Muội muội của ta, dễ thương không?" Xuân Đức kêu ngạo đạo.

" Muội của người sao, thật khả ái, cho ta ôm nàng một cái đi "

" Ôm ấp gì, tiểu muội nhà ta không thích người lạ ôm, nên mình ta ôm là đủ rồi"

Thanh Mai xụ mặt không vui gắt " Đồ keo kiệt " .

Thanh Trúc tiến lại gần đạo " Thôi mọi người đã tụ tập đầy đủ, chúng ta cũng nên xuất phát, ta nghĩ tu luyện cũng có thời gian thích hợp là tốt nhất, mấy ngày kế tiếp chúng ta sẽ trải nghiệm nhân sinh cuộc sống" .

Nghe được mấy lời này từ một tên cường tu luyện như Thanh Trúc đám người bọn Cổ Phàm như nhìn thấy quái vật, không tin vào tai mình. Thấy mấy người kia cứ nhìn mình chằm chằm, Thanh Trúc gắt " nhìn cái gì mà nhìn, chưa thấy ai xinh đẹp như ta sao". Không để ý tới mấy tên ngốc kia nàng đi thẳng ra ngoài tiểu viện.

Đám người Xuân Đức cũng nhanh chân theo sau. Trên đường đi thì mọi người có nói sơ qua cho Xuân Đức biết về nơi sắp tới, nơi đó là một vùng thâm lâm vô tận, ở bên ngoài thì không có gì nguy hiểm chỉ càng đi vào vùng trung tâm thì nguy hiểm mới xuất hiện, Ở đó cũng tụ tập rất nhiều dong binh đoàn, còn có người của các thế lực lớn khác trong cái Viễn Cổ Chiến Trường này. Thường thường thì không có mấy ai dám gây sự với Diệp Linh Tông.

Nghe xong thì Xuân Đức cũng đại khái hiểu cái nơi bọn hắn định tới cũng là một nơi chỉ có luật rừng, thường thường thì không mấy ai dám đụng, chứ có bảo vật gì được tìm thấy, thì bọn dân liều mạng cần đến gì biết bạn là bố con thằng nào, cứ xông lên mà đâm, mà chém thôi.

Nói cho cùng thì Xuân Đức cũng không sợ thằng nào hay một thể loại nào cả, đánh được thì đánh không được thì chuồn, sau này tính kế trả thù sau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Gặp Bán Bộ Luân Hồi Cảnh Phục Kích

Sau vài ngày phi hành.

Nhóm người Xuân Đức đã trong khu vực ngoại vi của Ma Linh Sâm Lâm, cái tên này là Xuân Đức biết được thông qua mấy đám người nói chuyện trên đường đi tới đây.

Trong cái khu rừng chết tiệt này đúng như cái tên, âm linh có khắp mọi nơi, bọn này sống nhờ âm khí trong khu rừng, tuy không gây nguy hiểm gì nhưng độ phiền hà thì khỏi phải nói, cứ ý như lúc bạn ngủ mà có con muỗi cứ vo ve bên tai vậy, cực kì đáng ghét.

Bên trong này cứ đi một đoạn lại thấy cảnh chém giết, cướp bóc. Nhìn nhiều cũng quen rồi nên mọi người cũng không để ý tới nữa một phần vì, những người này ai đúng ai sai thì ai mà biết, biết giúp ai cho phải, phần vì cũng chả liên quan gì tới nhau tội tình gì đi giúp người ta.

Mọi người tiến thẳng vào trung khu, bên trong này thì ít người hơn so với bên ngoài rất nhiều, thi thoảng mới gặp một đoàn đội mà thôi. Xuân Đức hỏi ý kiến mọi người

" Các người nói chúng ta nên kiếm nơi nào để hạ trại đêm nay"

" Tốt nhất là kiếm một ngọn núi cao, bên trên vừa đẹp lại an toàn hơn phía dưới rất nhiều, dễ dàng phát hiện nếu có người đánh lén chúng ta"
Lăng Thiên đưa ra ý kiến.

Mọi người gặt đầu, sau đó mọi người cùng chia ra tìm xem có ngọn núi nào hạp hạp xung quanh đây không. Một lúc sau thì bên Thanh Trúc truyền tin tới đã tìm thấy địa điểm thích hợp. Mọi người nhanh chóng chạy tới nơi Thanh Trúc đang đứng.

Khi tới nơi thì đã thấy Thanh Trúc đang trên đỉnh núi dọn dẹp mọi thứ xung quanh tạo thành một khu đất trống trải rộng lớn. Thấy Xuân Đức đi lên Thanh Trúc hỏi

" Bây giờ thì chúng ta làm cái gì nữa"

" Còn làm cái gì nữa, lấy những thứ các người chuẩn bị ra thôi".

Thanh Trúc ngượng ngùng đáp " Ta..ta không biết chuẩn bị gì cả, chỉ mang theo ít bình đan dược chữa thương thôi".

Xuân Đức nghe vậy thì bó tay, ngó đầu quay sang đám người bọn Cổ Phàm, mấy người này cũng gặt gặt cái đầu đao " bọn ta cũng như vậy".

Lần này thì trói chân luôn, Xuân Đức để tay lên trán đao " Các người thật là đi thư giãn hay là đi đánh nhau vậy, mà chỉ mang thuốc chữa thương đi còn lại thì không mang cái gì khác, ta cũng đến chịu thua. Đã các người không mang cái gì thì đứng đó mà ngó ta với tiểu Y dùng cơm".

Xuân Đức chỉ nói cho vui vậy thôi không ngờ năm con hàng này lại thành thật đi qua một bên kiếm tảng đá mà ngồi nhìn về bên này. Lần này đúng thật là hấn chịu thua luôn rồi. Mặc kệ 5 tên hám háp kia, Xuân Đức và Vũ Y như bao lần trước bắt đầu lấy dụng cụ ăn hàng ra.

Trên mặt đất bắt đầu xuất hiện một cái thảm lớn, vô số đồ dùng, xoong, nồi, bát, đũa, đem luôn cả cái xác con quái xà ra, vì chuẩn bị cho ngày hôm nay mà hấn đã mất công tằm ướp gia vị và nguyên liệu quý cùng con quái xà này vài ngày.

" Chúng ta tối nay ăn món gì đây bảo bảo, chiên hay nướng"

" Theo muội thấy thì nướng nguyên con đi ca ca"

" Ca ca cũng nghĩ vậy, bây giờ muội đi chơi đâu đó hay ngồi ở đây xem ca ca làm nướng cũng được

" Vậy muội đi xuống núi với tiểu Ly đi bắt côn trùng nhỏ " Khi nào nướng xong nhớ gọi Y nhi đây.

" Ừm, nhớ chơi gần gần thôi nhé, ở đây không biết có nguy hiểm gì không, không có ca ca bên cạnh muội nhớ không được đi xa đây "

" Vâng. hì hì. muội đi đây"

Cứ như vậy Vũ Y như cơn gió ôm tiểu Ly đi xuống núi chơi. Nhìn theo thân ảnh nhỏ bé biến mất Xuân Đức lại quay lại về với công việc nấu ăn của mình.

.....

Vũ Y xuống núi, nàng như con bướm nhỏ tung tăng bay nhảy khắp nơi bắt mấy con vật nhỏ phát sáng. Tiểu cô nương không biết cách xa đó mấy trăm dặm đang có một nhóm người đang quan sát nhất tĩnh nhất động nơi đây, đám người này toàn thân hắc y, mỗi người đều phát ra từng sát khí ác liệt.

.....

" Thiếu chủ, chúng ta tại sao lại phải phục kích người của Diệp Linh Tông, Diệp Linh Tông tuy thuộc nhân tộc nhưng luôn ở trung lập trong các cuộc tranh chấp, cũng không phải là đối thủ sinh tử của chúng ta"

Một thiếu niên toàn thân đều mang huyết Y, có đôi mắt như chó sói trong đêm, phát ra từng đợt ánh sáng xanh lục kì dị. Nghe được tên thuộc hạ tâm phúc nghi vấn, hẳn từ tồn giải thích

"Vì là thế lực trung lập nên Diệp Linh Tông càng ngày càng lớn mạnh, nếu cứ tiếp tục cái đà này thì không bao lâu sau nó có thể uy hiếp tới sự tồn vong của Hắc Vương Tông vĩ đại của chúng ta, nên bây giờ chúng ta được trên giao cho nhiệm vụ âm thầm loại bỏ thành viên tinh anh, hạch tâm đệ tử của Diệp Linh Tông khi tiến vào nơi Ma Linh Sâm Lâm này, nơi này sẽ là vùng đất yên nghỉ cho bọn chúng".

"Vậy sao chúng ta không trực tiếp ra tay tiêu diệt mấy kẻ kia luôn, thuộc hạ thấy mấy người kia tu vi cũng không cao, lại còn phải dùng bảo vật quý giá như ẩn hồn hương để nguy trang ở nơi đây quan sát" tên thuộc hạ vẫn không hiểu mà hỏi.

Thiếu niên có chút thiếu kiên nhẫn với tên thuộc hạ của mình, tên này trung thành thì có thừa nhưng đầu óc thì không dùng được, nhưng nể tình tên này đi theo đã lâu thiếu niên vẫn kiên nhẫn giải thích cho tên thuộc hạ

"Ngu ngốc, ngươi nhìn bọn người kia xem, đều có tu vi Tạo Hóa Cảnh, ít ra cũng là thành viên hạch tâm trong tông môn, đi vào nơi nguy hiểm thế này thường sẽ có người âm thầm bảo vệ, chúng ta nếu không rõ tình hình địch ta làm sao có thể nắm chắc chiến thắng 100% "

"" Thiếu chủ anh minh, là thuộc hạ vô năng ".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Vũ Y Bị Giết! Xuân Đức Nộ, Vạn Vật Tịch Diệt

Trên đỉnh núi.

Xuân Đức đang nấu ăn mà lòng hấn cảm thấy có gì đó bất an sắp diễn ra, nhưng hấn không biết là cái gì, nó sẽ xảy ra với hấn hay với người thân của hấn.

Xuân Đức tản thần thức xem Vũ Y đang ở nơi đâu, nhưng hấn tản ra khắp mấy trăm vạn dặm vẫn không thấy Vũ Y và tiểu Ly đâu, tự dưng trong lòng hấn cảm thấy hoang mang, sợ hãi cùng cực, bỏ dở món ăn đang nấu hấn bay thẳng xuống núi lần theo khí tức khi trước của Vũ Y mà đuổi theo.

Đám người Thanh Trúc thấy cử động lạ thường của Xuân Đức cũng đuổi theo sát phía sau.

.....

Phi hành không bao xa, Xuân Đức dừng lại, vì hấn cảm nhận mùi của Vũ Y tới đây thì không còn nữa. Hấn gọi lên trong sự lo lắng

" Vũ Y muội ở đâu ra đây đi"

" Ca ca không thích trốn tìm thế này đâu".

Không một tiếng động, không có ai trả lời hấn, chỉ có sự tĩnh lặng của màn đêm. Hấn điên cuồng tìm xem ở mọi nơi xung quanh, nhưng không thấy bất cứ một cái gì cả, chỉ có lá khô và những nhánh cây bị gãy lâu ngày.

Bỗng nhiên ở xung quanh Xuân Đức bất ngờ xuất hiện, gần 50 người áo choàng đen. Từng tiếng cười khặc khặc vang lên, một giọng nói giễu cợt tiếp sau tràng cười

" Có phải người đang tìm nha đầu này không? ha ha, tiểu nha đầu này nhìn cũng khả ái đấy, thiên phú cũng không tồi, đáng tiếc sinh nhầm nơi". Nói xong tên này vút một cái gì đó lên phía trước.

Xuân Đức không quan tâm bọn kia nói cái con mẹ gì hết, hắn chỉ nhìn chăm chú vào tiểu cô nương bị một thanh kiếm đâm xuyên qua ngực, trên khuôn mặt của nàng còn vương lại vài giọt nước mắt, nhìn khuôn mặt quen thuộc kia, một sự mất mát đau thương vô cùng vô tận lan tràn khắp trong con người và linh hồn của hắn.

Xuân Đức cười, cười một cách thê lương, từng giọt nước mắt màu xanh lục từ trong con người của hắn chảy ra, khuôn mặt của hắn vặn vẹo biến dạng không ra hình người, hắn biết bây giờ nói cái con mẹ gì cũng muộn, có làm cái gì cũng không kịp. Tâm trí của hắn như bị hàng tỷ tỷ con sâu gặm nhấm, thù hận, căm phẫn, bất lực, hàng loạt cảm xúc đan xen. Lý trí hắn dần dần mất đi, tâm niệm duy nhất hắn giữ lại chỉ là sát phạt, giết phải giết hết những sinh vật vật đáng ghê tởm đã làm hại người thân nhất của hắn.

Hắn tiến lên không nhanh không chậm, ngồi bên cạnh thi thể của Vũ Y đang còn ấm, hồn phách của nàng đã tán đi gần hết chỉ còn một chút lưu lại trong thân thể nhỏ bé kia, Xuân Đức phong cấm thi thể Vũ y lại rồi đưa vào trong không gian vong linh.

Khi đưa thi thể vào trong không gian vong linh rồi, hắn thù người ra nhìn vết máu trên mặt đất. Cả người Xuân Đức bắt đầu bốc lên ánh sáng xanh lục nó lan tràn ra xung quanh như một loại dịch bệnh, những thứ tiếp xúc với nó ngay lập tức bị ăn mòn thành những bãi nước mũ đen kit.

Bộ đồ thiên đạo vốn là màu hoàng kim bây giờ thì đã biến thành đỏ chót, nhìn 50 người phía trước, Xuân Đức vung tay, không gian vạn dặm xung quanh như đông kết lại, không một cái gì có thể hoạt động ngoại trừ hắn ra, từ trong cơ thể hắn hàng trăm, hàng ngàn khuôn mặt dữ tợn lao ra cắn xé những sinh vật sống bên trong không gian.

Vài hô hấp sau đó, cả 50 tên áo đen đều bị Xuân Đức rút hồn phách, nhìn từng linh hồn đang run sợ kia, Xuân Đức khuôn mặt không biểu tình cầm vài linh hồn bỏ vào trong miệng nhai ngấu nghiến, cảm nhận một chút hắn đã biết được tiếp theo cần tìm ai.

Xuân Đức mỉm cười " Được, các ngươi rất được, Hắc Vương Tông sao? giết người thân nhất của ta chắc hiện tại các ngươi đang rất vui đi, hà hà, rất vui đi. Các ngươi đợi ta, đợi ta đến " nói đến câu cuối thì giọng nói của hắn khàn đặc lại, nghe như từ ma âm vọng lại từ cõi chết.

Xuân Đức lết đi từng bước trong khu Ma Linh Sâm Lâm, như một bóng ma tử vong, hắn đi tới đâu dù là sinh vật hay đất đá đều nhiễm lên một màu đen chết chóc, không còn thứ gì trong khu vực một dặm hắn đứng.

Đi trên đường nếu bị Xuân Đức phát hiện thì kẻ đó chỉ có con đường chết, dù là người của thế lực nào đi chăng nữa cũng bị hắn rút hồn phách ra dù gái hay trai, già hay trẻ gì cũng chung một kết cục. CHẾT.

.....

Sáng ngày hôm sau tất cả mọi người trong khu vực ngoại vi lẫn trung khu, Âm Linh Sâm Lâm đều cảm thấy bất an mãnh liệt, không hiểu sao bầu trời vẫn bị bao trùm bởi một màu đen huyền bí, không có một tiếng kêu của ma thú, không nghe thấy tiếng nước chảy, dường như mọi thứ đã đi tới cuối con đường sinh mệnh của nó.

Có người nhát gan trực tiếp bỏ chạy ra khỏi Âm Linh Sâm Lâm, còn người gan lớn thì đánh liều xâm nhập vào trong xem coi là có chuyện gì đang xảy ra.

.....

Trong trung khu tại trong một hang động lớn. Lại đang có 50 người mặc áo choàng màu đen đang bàn bạc chuyện gì đó. Trong không gian tĩnh mịch một giọng nữ vang lên

" Đã mất liên lạc với đội ngũ số 1, không cách nào liên lạc được "

Lại một giọng trung niên vang lên

" Không cần lo lắng, mọi sự sẽ ổn thôi, bây giờ chúng ta có nhiệm vụ mới, cần phải làm rõ tại sao trong Âm Linh Sâm Lâm lại có sự biến đổi khác thường như vậy. Các đội ngũ khác trong cũng sẽ trợ giúp chúng ta. Bây giờ mọi người lên đường thôi, làm rõ ràng chuyện gì rồi về báo cáo lên trên".

" Vâng, Huyết Ma Đại Nhân".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Bóng Ma Chết Chóc

Trên một ngọn núi cao chót vót, như đâm thẳng vào bầu trời nối liền giữa mặt đất và thiên khung. Xuân Đức cả người bất động ngồi đó như một tảng đá, xung quanh hắn đã không còn phát ra sát khí lẫm lẫm như trước nữa mà thay vào đó là từng đoàn ánh sáng lam nhạt.

.....

Trong không gian bí mật, thần hồn của Xuân Đức và lão hệ đang ngồi nói chuyện với nhau. Xuân Đức có chút buồn rầu hỏi:

" Lão hệ, người nói có cách nào cho Vũ Y khôi phục như lúc ban đầu không có thiệt không vậy?"

Lão hệ im lặng một chút rồi mới đạo " Việc này cũng không cần người lo lắng quá như vậy, nên nhớ Vũ Y là do ta tạo ra, đừng nói là chỉ bị mất chút hồn phách, dù cho nàng có bị hủy diệt mọi thứ thì ta cũng có thể tái tạo lại được. Bây giờ ta cũng nói thẳng, muốn giúp Vũ Y hồi sinh được như lúc ban đầu thì cần một số lớn năng lượng, phía sau chắc người cũng hiểu là nên làm cái gì rồi, nên nhớ chúng ta bây giờ cũng không phải nhỏ yếu như mấy năm trước kia nữa rồi, phóng tay mà làm".

Nghe thấy thẳng bạn gay lâu năm của mình nói vậy thì khuôn mặt Xuân Đức lập tức dần ra, nụ cười lại xuất hiện trên khuôn mặt hắn, nhưng ngay lập tức nó lại thay thế bằng sự âm độc và đầy lạnh lùng, Xuân Đức đạo:

" Không cần nhắc khéo ta làm gì, đừng nói chỉ là một đám ma tộc, có cả thánh tộc cũng thế thôi. Từ từ, ta sẽ cho bọn hần biết cái gì mới là chết trong sợ hãi. Mà phải rồi, nếu mà muốn hồi sinh Vũ Y cần thời gian lâu không?, mà hồi sinh xong thì nàng còn nhớ ta là ai không hay lại mất trí nhớ thì...".

Lão hệ trong hình dáng của một thiếu niên ngang độ tuổi với Xuân Đức, nghe Xuân Đức lải nhải thì lấy hai tay bịt tai lại đạo

" Lại bắt đầu rồi, cái này là lần thứ mấy ngươi hỏi vấn đề này rồi, ngươi bị sao không vậy? mà cứ nói được một lúc sau ngươi lại hỏi lại, ta nói rồi còn gì, như lúc ban đầu, ý ta là như lúc ban đầu nàng mới chết ấy. Đây là lần cuối đây, ngươi mà hỏi thêm lần nữa là ta đi luôn không gặp ngươi nữa, ta còn nhiều việc lắm không giống như kẻ như ngươi cả ngày ăn với nằm ngủ".

Xuân Đức cười làm lành đạo:

" Tại ta vui quá nên lại quên, ngươi cũng biết rồi, ngoài ngươi ra thì 3 con nhóc kia là người thân nhất của ta mà, các nàng có làm sao thì ta làm sao mà bình tâm tĩnh trí được chứ. Thông cảm cho ta chút đi. Mà hỏi thật ngươi hằng ngày làm gì mà chẳng khi nào ra chém gió với ta vậy? ".

Lão hệ buồn như con chuồn chuồn đáp

" Có nói ngươi cũng không hiểu đâu, ta mong ngươi hằng ngày cố gắng một chút dù không tu luyện được thì cũng nên tham khảo các kỹ năng mới, hay đi rèn luyện chúng hoặc là làm việc gì có ích chút. Đẳng này ngày nào cũng ăn, ngủ, rồi đi lượn... ".

Xuân Đức giơ tay lên trước ra hiệu cho lão hệ dừng lại, thấy con hàng này ngậm miệng lại hần mới đạo:

" Không cần chửi ả ý như vậy làm gì, nói thẳng bà nó ra cho rồi. Người đây là đang dám chỉ gần đây ta không chịu đi tìm kiếm năng lượng giúp người phải không, ta nghĩ kiếm về cho người cả cái địa cung hồi mới vào cái Viễn Cổ Chiến Trường này thì cũng được một thời gian chứ, làm quái gì mà cần nhiều năng lượng khủng khiếp thế".

" Người biết cái cóc khô gì, hằng ngày ta phải tu sửa không gian vong linh, nâng cấp, bảo dưỡng, lại còn lần trước người đi đánh nhau với con quái vật Bất Diệt Cảnh kia khiến cho cả bộ đồ Thiên Đạo cũng gần như tàn phá sạch, người biết cái đó là bao nhiêu năng lượng không hả. rồi lại còn phát triển cái không gian chúng ta đang ở đây, cái này có thể là bảo mệnh cho chúng ta, bản thể chết thần hồn không diệt thì còn có cơ hội, để tạo một nơi thế này người tưởng tượng xem nó được tạo ra bằng cái gì, chẳng lẽ bằng niềm tin và hi vọng hay sao? đéo có đâu. Bằng năng lượng mà ta tích lũy được đấy". Càng nói lão hệ càng bức xúc. Khuôn mặt thanh tuấn kia cũng cau có lại như khi ăn ớt.

" Được rồi, ta xin lỗi mà làm gì mà nóng tính thế, bây giờ ta ra ngoài kia kiếm thật nhiều năng lượng cao cấp về cho người là được chứ gì, phải không?". Xuân Đức nịnh nọt nói.

Khuôn mặt đang tức giận của lão hệ lập tức giãn ra, nhắm một mắt, nghênh cái mặt lên đạo:

" Cũng không quá ngu, vẫn còn đào tạo được, biết điều vậy từ trước có phải tốt không, làm gì cứ để ta cáu lên".

" Anh em một nhà, anh em một nhà, tính toán gì, có phải người vẫn còn năng lượng dự trữ phải không?". Xuân Đức dò hỏi.

" Vẫn còn một ít, người muốn làm gì?"

Xuân Đức xoa xoa hai bàn tay đạo " Bạn tốt, người giúp ta trọng sinh Vũ Y đi, ta sẽ nhanh trong tím kiếm năng lượng mà người cần về cho".

Lão hệ nheo nheo mắt, cuối cùng thở dài đạo

" Ta tin người lần này nữa thôi đây, chứ không lúc một người lại leo néo, người thì cái gì cũng tốt, trừ một cái đó là quá lười biếng ra. Lần này giúp người cũng là hết sức của ta rồi, nếu mà còn không có năng lượng lần sau nếu có ai bị sao thì có muốn cứu cũng không được. năng lượng cũng không phải nói có là có. Thôi người biến ra ngoài làm việc của mình, còn ta sẽ giúp người lo việc Vũ Y".

Xuân Đức ôm lão hệ một cái thăm thiết đạo " Người thật tốt ka ka, cứ tin tưởng ở anh, ta thương người nhất luôn".

Lão hệ đẩy hẳn ra mà khinh bỉ đạo " Đẹp mấy lời ghê tởm đó đi, được người thương thì cái xương cũng không còn, nên ta không cần, mà người đông dài quá có ra ngoài đi làm việc không thì bảo?".

Xuân Đức làm bộ sợ hãi đạo " đi ngay và luôn đây, gặp lại sau nhé hi hi". Nói xong câu cuối thì Xuân Đức cũng thu thần hồn về.

Trong không gian còn mình lão hệ, nhìn về phía trên cao, không biết nghĩ cái gì lão hệ bỗng nhiên lắc đầu, rồi lại mỉm cười....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Bóng Ma Chết Chóc(1)

Sau khi thu lại thần hồn, mở mắt ra nhìn xung quanh mây núi trùng điệp một lúc, Xuân Đức đứng dậy. Hắn tự cười nói với bản thân:

" Cũng là đến lúc cho những con côn trùng ghê tởm kia cái gì mới là cái chết quằn quại, lại còn cả cái Thiên Thu Thánh Địa không ngờ cũng tham gia vào cuộc vây giết môn đồ của Diệp Linh Tông. Đã thích chém giết vậy lần này để ta cho các ngươi trải nghiệm một lần".

Tản ra siêu cường thần thức, gió thổi cỏ lay trong mấy trăm vạn dặm hắn đều biết, lần trước bị cái bị đám Hắc Vương Tông kia chơi cho một vô đau lần này hắn đã có chuẩn bị hết rồi. Đừng nói chỉ là cái áo choàng kháng thần thức, với cái mùi hương chết tiệt kia. Lần này đến cả lão thiên cũng đừng có nghĩ qua mặt được hắn.

Qua vài chục hô hấp, Xuân Đức bỗng nhiên cười lớn:

" Ha ha ha ha. Bọn chó chết, không ngờ bọn bay lại tự tìm đường về với tổ tiên, các ngươi phân tán ta còn có chút chạy đi chạy lại mất công, không ngờ lại tụ thành một đám".

Qua thần thức Xuân Đức phát hiện cách chỗ hắn vạn dặm có hơn 12000 người đang cùng một chỗ, đặc điểm như bọn làm hại Vũ Y hôm trước, hắc y toàn thân. Dù cho có không phải là cùng đồng bọn làm hại Vũ Y thì chỉ cần mặc hắc y thì Xuân Đức cũng làm thịt sạch.

Nhảy một cái lên thật cao, thân ảnh Xuân Đức lập tức biến mất giữa bầu trời đen kịt.

.....

Cách nơi xa vạn dặm. Hàng ngàn đội ngũ Hắc Vương Tông đang tụ tập lại với nhau, những người này chiếm giữ một vùng rộng lớn, bên trong cũng chỉ có duy nhất một cái trướng bông to lớn, chắc là nơi thành viên cao cấp tụ tập bàn bạc chính sự. Ngoài trướng bông có hàng ngàn hắc y nhân tay cầm kiếm canh giữ, đến con muỗi cũng không lọt qua.

Trong khi đám hắc y nhân nhàn nhã nói chuyện với nhau thì bất ngờ trên thương khung truyền tới một uy thế hủy thiên diệt địa, tiếp theo đó là một nhân ảnh, mà không thể nói là nhân ảnh, là một con quái vật có đôi cánh dơi màu tím với bộ đồ đỏ như máu, phát ra ánh sáng huyết quang soi sáng khắp cả một vùng thiên không.

Luồng uy áp kia mạnh mẽ tới nỗi, những hắc Y nhân phía dưới lập tức nằm sấp trên mặt đất liên tục nôn ra huyết dịch và nội tạng vỡ vụn, nhiều kẻ trực tiếp như những quả dưa hấu vỡ tan thành những bãi thịt, máu, nội tạng lẫn lộn.

Động tĩnh lớn như vậy thì không lý gì những kẻ trong trướng bông kia lại không biết, những kẻ này không biết lấy ra món bảo vật phòng ngự gì lại có thể đối kháng được với uy áp kinh khủng mà Xuân Đức tạo ra. Bảo vật kia như một quả cầu bằng pha lê tỏa ra hào quang bao trùm lấy mấy trăm người bên trong trướng bông.

Một kẻ có giọng nói như là lâu ngày chưa uống nước vang lên, mang theo đầy vẻ tức giận:

" Các hạ người quá mức rồi, người nên biết là người đang làm chuyện gì, việc này có thể xem như là khiêu khích Hắc Vương Tông chúng ta, các hạ người có nghĩ tới hậu quả " .

Xuân Đức đứng giữa trời nghe được mấy lời kia thì sự tức giận mới nguôi ngoai không lâu kia lại bùng lên mạnh mẽ, biết Vũ Y có thể trọng sinh hẳn cũng định hành hạ vài lần rồi cho bọn này chết để chịu một chút nhưng bây giờ hẳn thay đổi quyết định.

Không ai thấy cái gì, như một ánh sáng lóe lên, tên mới vừa lên tiếng đe dọa đã bị Xuân Đức bóp vào đầu, từng ngón tay cắm xuyên qua áo choàng đâm vào đầu lâu của tên kia, máu tươi nhỏ tí tách từ trên trời xuống nhìn vô cùng phẫn khích.

Xuân Đức thò tay từ từ móc ra hai con người của tên không biết sống chết đe dọa hẳn, lập tức một tiếng thảm vang lên.

" @@@@, người dám móc mắt ra, Hắc Vương Tông sẽ không bỏ qua cho người" .

Xuân Đức bỏ hai con người kia vào trong miệng cắn nát bét ra rồi nuốt xuống, cười khà khà

" Sao la yếu vậy, kêu lên chút đi, ta thích tiếng kêu của người rồi đây, vô cùng dễ nghe khà khà" .

Tiện tay Xuân Đức giật đứt cái lưỡi của tên kia luôn, nhìn khúc lưỡi vẫn còn ngọ ngậy trên tay hẳn nhớ tới cái gì đó, hẳn xin lỗi đạo " Ấy chết rút nhằm bộ phận rồi, rút mất cái này người kêu bằng cái gì được, tiếc quá định vui chơi tí mà sai sót kỹ thuật, người bây giờ cũng vô dụng rồi, có làm đồ chơi cũng không được nữa, vì là món đồ chơi đầu tiên nên ta đặc cách cho

ngươi vẫn còn nguyên vẹn thân thể, ta sẽ bỏ ngươi vào một cái bình rồi cứ như vậy nuôi ngươi tới cuối đời khà khà"

Nói là làm, Xuân Đức lấy ra một cái bình lớn gia trì phong cấm lên trên rồi nhét tên đó vào trong, thấy không quá đẹp mắt do máu me dính tùm lum, Xuân Đức lấy ít nước từ trong không gian vong linh rửa sạch tên kia đi, đổ nước đầy bình rồi mới nhét tên đó vào trong lại. Lần này nhìn vào tác phẩm đầu tay của mình Xuân Đức phát ra tiếng cảm khái:

" Đẹp, có giá trị nghệ thuật, ha ha"

Đám người ở phía dưới nhìn thấy một màn này thì sợ run tim, mắt mật, khuôn mặt dưới tấm áo choàng đen đã trắng như tờ giấy, tuy trời không nóng nhưng những ma tộc ở đây cả người đều ướt đẫm.

Nhưng không biết một ai đó trong đám người phía dưới kêu to:

" Liệu mạng với hãn mới có một con đường sống, hãn không chết chính là chúng ta" .

Ngay lập tức mấy trăm người trong vòng bảo hộ kia đều lâu ra binh khí bản mệnh của mình, lao về phía Xuân Đức. Từng luồng ma khí kinh thiên toát ra từ đám như thiêu thân này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Bóng Ma Chết Chóc(2)

Xuân Đức thu lại tác phẩm của mình đi, nhìn đám ma tộc như điên như dại lao về phía hắn không cần mạng kia, hắn chỉ cười lạnh. Pháp trượng dơ cao một cột sáng từ quyền trượng phóng thẳng lên cao đâm xuyên vào trong màn mây bên trên, ngay sau đó từ trong đám mây bay ra vô tận các mũi tên màu băng lam như lưu tinh bắn thẳng về đám ma tộc.

Xoẹt....xoẹt....phập.....phập

Như cắt rau thái thịt, vài trăm ma tộc kia nhanh chóng bị những mũi tên của Xuân Đức tạo ra xuyên thẳng qua thân thể, cứ như các bảo vật trên người đám ma tộc kia đều là giấy vụn vậy đều bị các mũi tên dễ dàng đâm phá một tạo nên một chút hiệu quả phòng ngự. Lao lên khí thế hùng hổ ma tộc không qua vài hô hấp tất cả đã nằm trên mặt đất thoi thóp.

Xuân Đức ra tay cũng rất có ý tứ, chỉ bị thương nặng mà không gây chết ai cả. Hạ xuống, Xuân Đức lại gần kẻ mà lúc trước cô động đám đồ chơi này phản loạn. Đây là một ma tộc thiếu nữ vô cùng mỹ lệ và xinh đẹp, trên cơ thể nàng bị xuyên qua vài lỗ máu nhưng cũng không thể phai nhòa sự xinh đẹp của nàng được.

Thiếu nữ kia đưa tay lau vết máu cười lạnh đạo " Giết ta đi, ma tộc chúng ta không có kẻ sợ chết, người sẽ trả giá về hành động của người ngày hôm nay, người....".

Thiếu nữ xinh đẹp còn chưa nói hết câu thì đã không thể nói gì thêm được nữa, nàng trừng trừng nhìn vào Xuân Đức trước mắt. Trên tay Xuân

Đức bây giờ là quả tim của thiếu nữ xinh đẹp kia, bỏ vào miệng nhai, Xuân Đức mỉm cười lắc lắc đầu đạo:

" Vị rất ngọt nhưng hơi dai. hì hì. có vẻ đồ ăn sống không quá ngon".

Thiếu nữ kia bị như vậy thì ngay sau đó tuyệt khí bỏ mình, Xuân Đức lo đếnh đập lên đầu nàng, lập tức cái đầu xinh đẹp kia nát bét như cám, chỉ còn lại một bãi bầy nhầy.

Lau lau vết máu còn dính ở khóe miệng. hấn ngồi lên cái xác không đầu của thiếu nữ ma tộc kia rồi nhìn mọi người cười đạo

" Chắc mọi người đang rất vui vẻ đi, hì hì, tại ta nhìn thấy nàng quá xinh đẹp nên không kiềm lòng được đã yêu tiên cho nàng cái chết nhẹ nhàng nhất, còn các ngươi sao khà khà, sẽ có nhiều trò mới mẻ khác đang chờ đợi".

Một tên tráng niên gần đó không cam lòng, giận dữ hét " Tại sao? tại sao lại đối với chúng ta như vậy? tại sao ngươi không một đao giết chết chúng ta mà lại còn hành hạ, nhục nhã chúng ta".

Bị người khác thét vào mặt, Xuân Đức lập tức không vui, khuôn mặt hấn sa sầm lại, tiện tay giật một cánh tay của thiếu nữ dưới chân ném thẳng vào đầu tên vừa dám thét lên với hấn. Cả cánh tay xuyên thẳng qua miệng tên đang giồng lớn kia, xuyên luôn qua đầu, tên kia ớ ớ vài câu rồi cũng treo luôn.

Búng mấy mảnh thịt vụn rớt trên trang bị, Xuân Đức lại hòa ái cười cười " ta bị bệnh nhay cảm từ nhỏ, kẻ nói lớn tiếng quá khiến ta đau đầu và khi ta đau đầu thì rất thích giết người. Nên mọi người hãy cứ ăn nói nhỏ nhẹ thôi".

Nhìn thấy những hành vi ghê rợn như mấy con ác quỷ bò ra từ thi sơn huyết hải ra của Xuân Đức thì ai còn dám lên tiếng. Biết là mình cũng sắp

chết như những kẻ trước đó, nhưng mọi ma tộc ở đây vẫn muốn một đao, một kiếm chấm dứt, không muốn bị hành hạ tới chết.

Thấy không có kẻ nào lên tiếng gì cả, Xuân Đức chống tay đứng dậy, lắc lắc cái cổ, vắn eo vài lần, sau đó mới đạo:

" Thấy các người cũng ngoan, thôi thì ta cũng từ bị không giết cá người, mà sẽ..."

Nói tới đây thì hẳn dừng lại, quan sát những khuôn mặt tâm tình bất định kia. Một lúc sau cả người Xuân Đức bốc lên sát lục chi khí mà đạo

" Ta sẽ không giết các người mà chỉ chặt đứt tứ chi sau đó bỏ vào một cái bình lớn, đợi khi nào muội muội của ta trọng sinh sẽ có đồ chơi thú vị, khặc khặc".

Vung pháp trượng lên hàng vạn những lưỡi đao gió được hình thành, như có người thao túng, từng lưỡi đao gió bén nhọn lần lượt cắt đứt tứ chi của đám người Hắc Vương Tông, từng tiếng nguyên rủa, tiếng hét thảm, tiếng đe dọa vang lên"

" A...A....a....a....a....Người là ma dục, người sẽ chết không yên lành".

" Hắc Vương Tông, các trưởng lão và Ma chủ sẽ không bỏ qua cho người".

Khuôn mặt Xuân Đức khi nghe những tiếng chửi rủa kia thì lại không tức giận gì mà vô cùng hưng phấn, mùi máu tươi, tiếng la thảm thiết làm cho hắn vô cùng thoải mái. Hắn không lập tức bỏ bọng này vào bình mà cứ để như vậy một lúc lâu.

Khi được khoảng nửa canh giờ rồi thì Xuân Đức mới đem tất cả bọng này nhét vào nhiều cái bình lớn khác nhau, đổ đầy sinh tuyền chi thủy vào trong

để giữ tươi. Trên mặt đất lúc này đâu đâu cũng là tay chân cụt, nhìn cứ như là một nơi có ác quỷ hoành hành, cũng không thừa hơi đâu mà thu dọn đám tàn chi này vì lại có cả mấy ngàn con mối tự dưng tới miệng rồi.

Một đội ngũ cũng tầm vạn người mà thôi đang đứng cách đây vài dặm quan sát nơi đây. Chắc là do động tĩnh nơi đây thu hút đám người này, mà chủ yếu có khả năng là tiếng la hét nửa canh giờ của đám ma tộc kia. Nhìn đội ngũ này ăn mặc không phải là người của Diệp Linh Tông thì hẳn đã có ngay quyết định. Làm thịt sạch bọn này.

Lúc đầu khi Vũ Y bị đánh lén mà chết thì Xuân Đức cũng thù hận luôn đám người Diệp Linh Tông, đặc biệt là nhóm người Thanh Trúc, do lũ người này không quan tâm Vũ Y nên mới có chuyện như vậy. Nhưng nghĩ kỹ lại thì hẳn thấy hẳn mới là người có tội nhất, không quan tâm muội muội của mình cẩn thận, quá chủ quan. Còn đám người Thanh trúc với cái thực kia có quan tâm cũng giống như tiểu Ly bị một kiếm mất mạng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Một Đám Lại Một Đám Tới Tìm Cái Chết

Cũng không cần che che giấu giấu làm gì, Xuân Đức giống như đại diện của sự hỗn loạn, hủy diệt và chết chóc sau khi dịch chuyển một lần, ngay sau đó hắn đã xuất hiện ngay trên đầu đám người kia. Từng luồng uy áp đè nặng xuống khiến đất đá phía dưới nứt toác, lún sâu xuống một đoạn, đội ngũ vạn người kia ngay lập tức tử thương hơn phân nửa.

Khi Xuân Đức quan sát đám người phía dưới không ngờ lại thấy người quen. Là nhóm người Thanh Trúc, Thanh Mai, Cổ Phàm, Lăng Thiên, Dương Tuấn, 5 người này đều bị phong cấm chân nguyên, tay chân bị xích, xung quanh còn có 3 tên có tu vi Bất Hủ Cảnh Cảnh Giác. Cũng may mắn cho bọn họ vì có 3 tên Bất Hủ Cảnh chống đỡ nên 5 người này mới sống sót nếu không với chân nguyên bị giam cầm 5 người chắc chắn bây giờ đã thành bãi thịt rồi.

Xuân Đức thu hồi khí thế lẫm liệt của mình lại rồi hạ xuống phía dưới, đứng trước mặt 5 người bọn Thanh Trúc. 3 tên Bất Hủ Cảnh cũng tự động lui về phía sau làm tư thế phòng thủ bảo vệ người phía sau, người xung quanh cảm như hèn không ai dám có ý tứ gì chống lại, chỉ cúi gầm mặt xuống phía dưới, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Nhìn 5 người tay chân bị xích, cả người máu me tùm lum, Thanh Trúc, Cổ Phàm còn bị mất một bên tay phải, đang ngò dưới đất như người mất hồn, Xuân Đức hỏi:

" Là kẻ nào muốn đi đầu thai sớm lại dám ra tay với bọn người, chỉ cho ta, để ta cho hắn phải hối hận vì đã sinh ra trên đời " .

Nghe được thanh âm này cả 5 người phía dưới bỗng nhiên lấy lại thần trí, Thanh Trúc là người đầu tiên nhận ra Xuân Đức:

" Tên vô tâm là người phải không? cuối cùng người cũng tới " . Nàng nở một nụ cười xinh đẹp.

Xuân Đức gật gật đầu đạo " Đừng vòng vo ta còn không nhiều thời gian đến nỗi nghe nhóc người kẻ lẻ, nói cho ta kẻ nào là được, có chuyện gì sau này thì đợi sau này nói " .

Khuôn mặt Thanh Trúc hiện lên vẻ thù hận, dùng cánh tay còn lại chỉ vào đằng sau 3 tên Bất Hủ Cảnh, đạo

" Là 9 kẻ phía sau 3 lão cầu kia, con tiện nhân Nguyệt Ly mặc áo tím là kẻ đã phé đi cánh tay phải của ta và Cổ Phàm" .

Xuân Đức nhìn về phía mà Thanh Trúc chỉ, nhìn rõ 9 người kia ra sao hắn từ từ tiến lại phía 9 người đó.

Thấy Xuân Đức không ngờ lại cùng phe với đám người Diệp Linh Tông thì 3 lão giả đã biết việc lớn không ổn, cũng không nhiều lời mà cùng hét lớn xông lên phía trước, còn đám người phía sau thì chạy mỗi người một nơi.

Nhìn như ba con hung thú bị điên lao về phía mình 3 lão giả, Xuân Đức cũng không dùng phép thuật gì mà trực tiếp dùng quyền trượng đập liên tiếp ba phát. Trong nháy mắt đang khí thế hùng hổ như mãnh thú lao về Xuân Đức 3 lão giả lập tức biến thành ba cỗ thi thể không đầu nằm bất động trên mặt đất.

Đám người Thiên Thu Thánh Địa đang nháo nhác bỏ trốn, khi họ tò mò nhìn quay lại thì thấy ba vị trưởng lão mới lúc trước như ba vị thần mà bây giờ đã thành ba cỗ thi thể không đầu nằm trên mặt đất thì không còn mấy ai dám chạy nữa, gần như tất cả đều hai chân run run quỳ trên mặt đất, chỉ còn vài người là thần trí bán loạn chạy lung tung mà thôi.

Đám người Thanh Trúc thì cũng ngây người ra mà nhìn, Thanh Trúc vẫn tin Xuân Đức có thể chiến thắng ba lão quái vật kia, nhưng không ngờ lại đơn giản đến vậy, đập ba đập, như đập những con côn trùng nhỏ bé vậy, ba đại năng Bất Hủ Cảnh chỉ còn là thi thể không đầu.

Thanh Mai bên cạnh kéo tay tử tử, nàng hỏi

" Tử tử ngươi có chắc hẳn là tên sâu lười không? sao mọi cảm thấy hẳn khác ngày thường quá, mọi không thích hẳn như bây giờ, mọi cảm thấy sợ hãi khi nhìn vào hẳn." nói tới cuối thì Thanh Mai khóc nức lên.

Thanh Trúc bên cạnh cũng không biết nói gì để an ủi mọi mọi của mình, mọi mọi của nàng chưa va chạm với sự tà ác bên ngoài tông môn nên không thể hiểu được nó xấu xa, ghê tởm tới đâu. Thanh Trúc dùng một tay còn lại ôm mọi mọi vào lòng, rồi ngẩng đầu lên nhìn người vừa quen, vừa xa lạ trước mắt.

Còn Xuân Đức thì hẳn không có nhiều cảm xúc như vậy, bây giờ hẳn thấy máu thì vui, không máu thì không vui, cảm giác tứ chi tung bay thật phấn khích. Nhìn phía xa xa vẫn có mấy trăm người điên cuồng đào tẩu, hẳn mỉm cười dơ quyền trường lên niệm chú:

" Nhân danh sự hủy diệt và hỗn loạn hay ban cho những kẻ chống đối ta một cái chết đau đớn".

Kết thúc câu niệm chú, hàng trăm người đang phi hành đào tẩu kia lập tức dừng lại, cả thân thể của bọn họ từ từ phình lớn, từng dòng máu đen chảy qua các giác quan của bọn họ. Cho đến khi những người kia căng tròn như những trái bóng thì cơ thể bọn họ mới không tiếp tục phình lên nữa. Tiếp sau đó là một loạt âm thanh

Bụp....bụp...bụp....bụp

Vang lên, như những trái bong bóng nổ tung, những tên kia cũng vậy cả người bọn họ nổ tung, thịt, máu, nội tạng nát tươm, bay tứ tán trên không trung, tuy trời hơi tối nhưng với thị lực của tu sĩ thì ai cũng thấy rõ ràng việc này.

Lại vung quyền trượng lên, 9 người mà Thanh Trúc chỉ khi trước kia ngay lập tức bị dịch chuyển đến bên cạnh Xuân Đức, tiện chân hấn đá vài phát vào mấy tên này cho bay tới nơi mà Thanh Trúc đang ngồi.

Bịch...Bịch...Bịch...

Như mấy bao cát bị ném trên mặt đất, 9 người kia sau khi bị Xuân Đức đá thì thổ huyết không ngừng nằm trên mặt đất không dậy nổi, tội nghiệp nhất có một cô gái bị Xuân Đức đá chúng đầu khi rớt xuống đất đã thành thi thể không đầu rồi.

CÂN CẢ THIÊN ĐỊA

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Kim Bào Trưởng Lão Thiên Thu Thánh Địa

Nhìn đám người còn đang quỳ dưới đất Xuân Đức niệm một lần chú ngữ nữa, hàng triệu khuôn mặt dữ tợn trong cơ thể hấn lao ra ngoài, lao thẳng về đám Thiên Thu Thánh Địa kia, những khuôn mặt này như một đám mây đen, đi qua tới đâu thì trên mặt đất chỉ còn lại đất và những bãi nước màu đen xì.

Qua đúng một khắc, còn lại gần 6 ngàn người của Thiên Thu Thánh Địa đã biến thành thức ăn cho "Linh Hồn Ác Quỷ triệu hoán" của Xuân Đức. Thu hồi lại kỹ năng, như không có chuyện gì Xuân Đức tiến lại gần nhóm người Thanh Trúc đạo:

"Giờ muốn làm gì với mấy tên này, trong lúc đùa mấy con côn trùng này thì nhóc có thể kể chuyện xảy ra mấy ngày hôm nay".

Mọi người xung quanh khi thấy Xuân Đức tiến lại gần thì đều cúi gằm mặt xuống, chỉ có Thanh Trúc là vẫn như thường. Nàng nhìn Xuân Đức thật sâu, sau đó mới hỏi:

"Người không sợ người của Thiên Thu Thánh Địa trả thù sao?".

Xuân Đức kiếm một phiến đá gài đó ngồi lên trên, sau khi yên vị hấn mới đạo:

"Người thấy ta cần sợ sao? dám hãm hại muội muội ta lần này ta không giết sạch bọn hai cái thể lực chó má này thì ra cũng không cần sống nữa rồi, bọn súc sinh này cấu kết với nhau tính toán giết môn đồ Diệp Linh Tông

các người thì cũng thôi lại còn dám ra tay với muội muội ta, may mà muội ấy còn có thể trọng sinh được, bằng không thì ta mang theo cả cái Viên Cổ Chiến Trường này chôn cùng" Nói tới câu cuối cả người Xuân Đức phóng xuất ra hắc mang đại thịnh khiến cho cả thiên khung cũng phải run rẩy vài lần.

Bình tĩnh lại Xuân Đức đạo " Thôi cái gì qua thì cũng qua rồi, đừng nhắc tới nữa, đạo này ta tâm tình không tốt lắm hễ cứ nhắc tới muội muội của ta thì ta lại hay mất kiểm soát, lúc ta mà điên lên thì giết các người cũng không phải là không có khả năng. Nên sau này tránh nhắc tới chuyện này".

Thanh Trúc nghe Xuân Đức nói như vậy thì cũng đoán ra 8,9 phần rồi. Nàng gật gật đầu đạo:

" Ta và mọi người đã biết, sau này sẽ không nhắc tới việc này nữa, người có thể giúp giải cấm nguyên lực lượng trên 5 người chúng ta không?".

Xuân Đức điem ra vài chỉ, thì khóa nguyên lực lập tức giải trừ. Thanh Trúc và mọi người đều cúi đầu cảm ơn Xuân Đức một cái, được giải cấm chế cánh tay phải của Thanh Trúc và Cổ Phạm nhanh chóng mọc lại, sau vài hô hấp mọi thứ đã như lúc ban đầu, vung vẩy cánh tay mới mọc lại Thanh Trúc hỏi:

" Giờ người tính làm gì tiếp theo".

Nằm trên tảng đá, Xuân Đức đang ngửa mặt nhìn trời nghe Thanh Trúc hỏi, ngẫm nghĩ một lúc sau hẳn mới đáp

" Đầu tiên là giết sạch đám người Thánh Địa và Hắc Vương Tông còn trong đây, sau đó ra ngoài hỏi thăm từng nơi một. Ta khuyên các người nên quay về tông môn đi, báo cáo việc này cho mấy lão bất tử kia, không tới khi

đội sau này mới về,lúc về thì tông môn lại chỉ còn có 5 người các người cũng nên " .

Thanh Trúc tiến lại ngồi bên cạnh Xuân Đức, rồi cũng nằm xuống nhìn lên bầu trời tối tăm kia, nàng chậm rãi đạo:

" Không, ta đi theo người, tông môn ta có khi bây giờ đã biết việc này. Sau việc lần này ta đã thấy thế gian hiểm ác, chúng ta những kẻ được gọi là hạch tâm đệ tử chỉ là những bông hoa trong nhà ấm, không gặp sóng gió gì cả nên cả suy nghĩ và hành động đều rất nông cạn. Vì đó lần này ta muốn theo người đi xông pha thiên hạ, ta muốn làm cường giả chân chính, ta không muốn làm thiếu tông chủ hữu danh vô thực, người có thể cho ta làm tùy tùng của người chứ". Nói xong lời cuối Thanh Trúc ngồi lên dùng ánh mắt kiên nghị mà nhìn thẳng vào hắn.

Nghiêng đầu qua nhìn Thanh Trúc, nhìn thấy ánh mắt kiên cường kia, hắn không khỏi nhìn nhận lại cô nhóc này, hắn gật đầu đáp ứng:

" Cho người làm chân chạy cho ta cũng được, mà người cũng không cần làm cường giả chân chính cái mẹ gì đâu, những cái thể loại mà dính tới hai từ chân chính thì thọ không lâu, đi theo ta phải học thứ nhất là gian trá, xảo quyệt, không từ thủ đoạn để đạt được mục đích. Đừng có mang chủ nghĩa anh hùng ra với ta, ta có thể một tay đập chết người như một con ký sinh vậy. Nghe hiểu chứ".

Thanh Trúc nghiêm ngẫm một lúc lâu sau mới đạo:

" Ta hiểu rồi người dạy rất đúng, là ta ngu ngạo. Cảm ơn đã chỉ dạy".

Thanh Trúc đứng dậy đi về phía bốn người Thanh Mai, Cổ Phàm,Dương Tuấn,Lăng Thiên đạo:

"Bốn người các người bây giờ đi về tông môn báo cáo việc này lên trưởng lão, ta sẽ không cùng các người, ta sẽ đi cùng tên lừa đảo xông pha thiên hạ, lần sau gặp mặt các người sẽ không còn thấy một thiếu tông chủ nhỏ yếu chỉ dựa vào tiếng tăm của tông môn mà là một cường giả sánh vai cùng các tiền bối thế hệ trước".

" Bốp.... bốp.... Nói hay lắm không hổ là thiếu tông chủ của Diệp Linh Tông, rất có tinh thần quyết tâm đấy, nhưng rất tiếc là không có cơ hội rồi, vì người sắp cũng sắp theo các đồng môn của người lên đường"

Một ông lão áo bào màu vàng đang đi tới từ phía xa, vừa vỗ tay vừa lên tiếng giễu cợt. Đi theo phía sau còn có 5 lão giả mặc bạch bào và 12 người thiếu niên, thiếu nữ, mặt tên nào tên này vênh lên như cái bánh đa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Các Người Ước Nguyện Cuối Cùng?

Sự xuất hiện của gần 20 người kia thì Xuân Đức đã biết từ lâu, nhưng hẳn cũng mặc kệ cho mấy tên này ra vẻ cao nhân đắc đạo, cho bọn chúng thỏa mãn lòng hư vinh lần cuối trong đời, đằng nào tí nữa hẳn cũng giết sạch mà cần gì quan tâm mấy việc lông gà vỏ tỏi này.

Khi 18 người này đến gần thì có một người thiếu nữ phía sau kêu thất thanh:

" Sư bá người nhìn kia, đằng trước không phải là 8 đệ tử hạch tâm đi theo ba người Tam Tuyệt trưởng lão sao? bọn họ chắc lại bị mấy người này đánh lén nên mới ra nông nỗi này".

Mấy người trong đội ngũ này cũng ngay lập tức quan sát hướng chỉ tay của thiếu nữ, sáu lão giả khi thấy thảm trạng của 8 người, còn thêm bên cạnh 8 người có một cụ thi thể không đầu tuy không thể xác định chính xác là ai nhưng một điều có thể chắc chắn cụ thi thể kia đã từng là đệ tử hạch tâm của Thiên Thu Thánh Địa, vì trên cụ thi thể này vẫn còn mặc bộ đồ chế riêng cho đệ tử hạch tâm của Thánh Địa thì khuôn mặt sa sầm lại.

Lão giả mặc hoàng kim bào, cả người phát ra từng luồng uy thế đáng sợ, giận dữ mà thét:

"Thật lớn cái胆 dám đánh lén đệ tử của Thiên Thu Thánh Địa ta các người đây là tự tìm đường chết".

Khi lão già này đang định xuất chiêu thì một âm thanh như dùng tới hơi tàn, lực kiệt của một tên đang nằm ở dưới đất cắt ngang:

" Trưởng lão, người chạy...chạy đi thật...thật nhanh...đội ngũ chúng ta....chúng ta bị..."

Tên này còn chưa nói hết thì đã bị Xuân Đức đá một cái vào cổ khiến cho tên này đầu một nơi thân một nẻo, Xuân Đức nhìn vào mấy lão già mà đạo:

" Đê ta nói thay tên kia cho, lúc trước cũng có một đám côn trùng đi theo ba lão già ăn mặc giống các người vậy, cũng muốn giết con nha đầu Thanh Trúc kia, nhưng bị ta làm thịt rồi. Đang không biết đi đâu tìm đám người Thiên Thu Thánh Địa các người, không ngờ các người lại tự mò tới".

Thấy một kẻ không biết là ai lại dám ngang nhiên trước mặt mình công khai sát hại hạch tâm đệ tử, lại còn lên tiếng xem thường Thiên Thu Thánh Địa, ông lão mặc áo vàng như con hùng sư bị chọc giận, gầm lên một tiếng rung trời

"Kẻ dám sát hại người của Thiên Thu Thánh Địa đều phải...."

Nói còn chưa xong, thì không biết từ khi nào Xuân Đức đã đứng trước mặt ông lão đang dùng tay siết chặt cái cổ của lão ta. Xuân Đức thuận tay siết thêm chút nữa, lập tức cả khuôn mặt ông lão đỏ chót. Mấy kẻ bên cạnh đang xông lên tính giải cứu ông lão bị Xuân Đức quét mắt nhìn qua, một đám đang hùng hổ xông lại ngay lập tức như mấy con thỏ nhảy lùi lại phía sau không dám tiến lên nữa.

Quay lại nhìn lão già, Xuân Đức siết chặt cái cổ, nhắc bổng cả người lão già lên cao, nhìn lão già như con ký sinh bị mình tùy ý khống chế, Xuân Đức cười lạnh đạo:

" Mới cách đây không lâu cũng có một đám người hét lên như người vậy, nhưng bọn hắn bây giờ đã được ta ban phúc lành, chuyển thế đầu thai đi làm người tốt rồi. Bây giờ ta tâm tình rất vui, người nói ước nguyện cuối cùng đi biết đâu ta sẽ giúp người, coi như là một loại tạo phúc".

Ông lão cả khuôn mặt đỏ chót, trợn trừng mắt, cố gắng lắm mới nói ra được vài câu:

"Người sẽ phải trả giá, người giết chúng ta thì người cũng không thoát khỏi cái chết, khắc khắc".

Lão giả vừa dứt lời thì phía sau cũng có một đôi nam nữ tiến lên phía trước gần giọng đạo:

" Có giỏi người giết cả ba thầy trò chúng ta, người phải biết người người đang khổng chế kia là hoàng kim bao cấp bậc trưởng lão, không phải bạch ngân bào, nếu người dám ra tay thì Thiên Thu Thánh Địa sẽ không bỏ qua cho người, người sẽ bị đuổi giết khắp nơi, dù có trốn tới chân trời góc biển cũng không thoát ".

Xuân Đức nhìn ông lão một chút, rồi lại nhìn về phía đôi nam nữ kia gật gật đầu vài cái, nhưng khi mọi người đang nghĩ là Xuân Đức đã kiêng kỵ Thiên Thu Thánh Địa, không dám xuống tay thì bất ngờ Xuân Đức bóp nát cái cổ lão, thuận tay chém ra một lưỡi đao quang chém đôi hai người nam nữ kia thành 4 khúc.

Nhìn trên mặt đất lại có thêm 3 bộ thi thể không nguyên vẹn, Xuân Đức liếm liếm bàn tay đang còn dính máu tươi và thịt vụn, từ tốn đạo

" Sư trò tình thâm có khác ra đi cũng gọi là chọn ngày hoàng đạo mà cùng ra đi, đúng là hiếm có trên đời, hừ, các người trong mắt ta chẳng qua cũng như mấy con ký sinh vậy, thích giết liền giết còn cần phải biết các

ngươi là ai sao? ta cần biết sao?, được rồi còn mấy người các ngươi bây giờ là muốn chết kiểu gì, kiểu tình cảm nhẹ nhàng hay thâm bi hài?" .

Nhóm người Thiên Thu Thánh Địa lúc mới tới thì cao ngạo vô cùng, xem thiên hạ này là nhà của bọn chúng, tên nào tên nấy mặt như cái bánh đa, nhìn thấy đã ghét, còn bây giờ thì cả đám như chó mất chủ, cụp đuôi lại mà không dám nói cái gì. Cũng không biết bọn này bị bệnh gì mà cứ lúc một lại run lên một lần.

Đám người Thanh trúc tuy biết Xuân Đức rất mạnh và tàn nhẫn, đã xem qua một lần rồi nhưng khi nó diễn ra lại lần thứ hai thì mọi người vẫn không rét mà run, nhất là cô nhóc Thanh Mai, bây giờ đã núp sau lưng tỷ tỷ mình, chỉ lộ cái đầu ra mà xem Xuân Đức. Khi Xuân Đức nhìn qua nàng thì nàng lại thụt đầu lại, nhìn tức cười tới cực điểm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Ác Quỷ Nằm Ấp Ủ Trong Lòng Ngực Của Kẻ Khốn Cùng

Xuân Đức nói thì nói vậy thôi, chứ bọn này chọn kiểu gì thì kệ bọn chúng, hắn muốn bọn này chết thế nào là quyền của hắn, không dây dưa nhiều lời gì, tâm niệm động một luồng gió lốc đen được tạo thành bao trùm mấy người kia, không có tiếng kêu la hay hét thảm gì, khi luồng gió lốc kia tan biến đám người của Thiên Thu Thánh Địa cũng không thấy đâu rồi.

Quay lại nói với Thanh Trúc:

" Đã xong chưa, chúng ta lên đường đi săn, con mồi thì nhiều mà thời gian cũng không phải là quá mức dư thừa, để cho mấy con côn trùng kia đánh hơi thấy mùi nguy hiểm chạy đi mất thì phiền lắm, tốn công săn giết".

Thanh Trúc nghe Xuân Đức hỏi thì lấy lại tinh thần, siết chặt nắm đấm, hít sâu một hơi rồi thở ra, nàng quay lại nói với mấy người Cổ Phàm:

" Ta cũng nói với các ngươi rồi, bây giờ ta đi theo kẻ lừa đảo, mọi người về tông môn đi"

nói xong này cũng quay lại đi về phía Xuân Đức, nhưng nàng chưa đi được vài bước thì đã có một bàn tay nhỏ nắm lại. Quay lại thì thấy Thanh Mai đang dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn mình.

Thanh Trúc sờ đầu nàng thân thiết sau đó mới nhẹ nhàng đạo: " Muội muội ngoan, nghe lời về tông môn đi, sẽ có người thay tỷ chăm sóc muội, thời gian sau nhớ phải tự chăm sóc bản thân đấy".

Thanh Mai lắc đầu như cái trống, nước mắt nước mũi chảy ròng ròng đạo một cách đáng thương:

" muội không về đâu, muội muốn đi theo tử, chịu khổ mấy muội cũng chịu được mà, đừng đuổi muội về" .

Mấy người Cỗ Phàm, Dương Tuấn, Lăng Thiên cũng đồng dạng nhìn Thanh Trúc cầu khẩn, ý tứ rất rõ ràng ra cũng muốn đi theo, giúp bọn ta.

Thấy mấy người này dây dưa không dứt, Xuân Đức không kiên nhẫn đạo:

" muốn đi thì sau này đừng có mà hối hận, bây giờ ta thấy mấy đứa các ngươi mà cứ dây dưa như vậy thì tới tết pháp mới xong, như vậy đi, đã muốn đi theo thì cứ đi theo, sống chết có số không cần lo, cầm kiếm xử lý hết 7 tên còn lại kia đi rồi lên đường, à mà nhớ đem mấy cái nhẫn không gian kia lại cho ta luôn" .

Mắt mấy người Cỗ Phàm, Lăng Thiên, Dương Tuấn sáng lên, ngay lập tức rút ra binh khí chém bay đầu mấy tên còn lại ở dưới đất, thuận thực tháo nhẫn trữ vật trên tay mấy cái xác rồi nhanh chân chạy lại đưa cho Xuân Đức nịnh nọt đạo:

" Lão đại vật của người cần đây" .

Xuân Đức cầm mấy cái nhẫn trữ vật kia, cũng không liếc một cái ném vào trong không gian vong linh cho lão hệ, việc còn lại là của tên bạn gay giải quyết rồi, chắc chắn nếu phát hiện có thứ tốt thì hắn sẽ được thông báo ngay thôi.

Nhìn mọi người Xuân Đức đạo: " Đi theo ta, chúng ta tới vị trí con mồi tiếp theo, lần sau ta sẽ để cho các ngươi chém giết thỏa thích, yên tâm đi lúc chém nhau có mất vài bộ phận cũng không sao, ta hứa không để các ngươi

chết, cùng lắm thì làm tên còn sống phé nhân mà thôi". Cảnh báo mọi người xong thì hấn cũng bay đi, nhưng hấn bay rất chậm để mà còn chờ mấy con gà đi phía sau.

Mọi người nghe Xuân Đức hứa thì cả đám khóe miệng co quắp lại, sống mà làm phé nhân thì thôi khỏi cần sống, chi bằng cứ giết bọn ho cho rồi, nhưng đã quyết tâm theo Xuân Đức mọi người cũng không vì thế mà sợ hãi, trong mắt mọi người ánh lên những ánh kì dị, cả đám vận hết sức mạnh mà mà đuổi theo sát Xuân Đức.

.....

Cùng lúc đó ở Thiên Thu Thánh Địa.

Một tên đệ tử đang trông coi hồn bài thì bỗng nhiên nghe thấy tiếng nổ của hồn bài liên tục, hấn vào bên trong kiểm tra thì không khỏi biến sắc mặt, hàng loạt hồn bài bị vỡ nát tan tành, đa phần đều là đệ tử nội môn, đệ tử hạch tâm, còn có vài trưởng lão, trong đó còn có một trưởng lão kim bào.

Ngay lập tức hấn rung chuông báo động lên. Từng tiếng chuông thể lương ngân vang, lập đi lập lại trong Thiên Thu Thánh Địa rộng lớn. Tiếng chuông như xuyên thẳng vào trong linh hồn từng người khiến cho tất cả mọi người trong Thiên Thu Thánh Địa đều có thể nghe thấy. Từ đệ tử ngoại môn, nội môn đến cả những người đang bế quan, các trưởng lão trong Thánh Địa đều nghe được rõ ràng.

Mọi người tuy không biết chính xác tiếng chuông này có ý nghĩa gì, cái này chỉ có những cao tầng mới hiểu được, vì đã bao nhiêu vạn năm chưa từng có trường hợp như vậy xảy ra, nhưng mọi người đều có thể cảm nhận được một điều không lành đã xảy ra với Thánh Địa.

Ở trước cửa phòng đặt hồn bài bỗng nhiên xuất hiện một bà lão lòm khom gần đất xa trời, nhưng cả người bà lão tán dật ra khí tức vô cùng đáng sợ. Tên đệ tử trông coi hồn bài thấy bà lão này xuất hiện thì quỳ xuống cuối đầu sát xuống đất không dám ngẩng mặt lên, hấn run run, không nói ra được một lời.

Bà lão thấy vậy vẫn bình thản đạo " đứng dậy đi có chuyện gì kể lại cho ta biết".

Tên đệ tử kia nghe vậy nhưng cũng không dám đứng dậy vẫn quỳ dưới đất mà thuật lại chuyện vừa xảy ra, không dám có chút che giấu, bà lão khi nghe xong thì cau mày sau đó thì biến mất vô ảnh, vô tung.

Tên đệ tử kia, sau một lúc lâu bà lão đã rời đi thì mới dám đứng dậy, cả người tên này bây giờ mồ hôi cứ tuôn ra như tắm, hấn ngòì trên mặt đất thở hổn hển, vừa thở dốc vừa lấy tay lau trán.

Chuyện như vậy cũng tương tự đang diễn ra tại Hắc Vương Tông, trên dưới đều đang rất bất an.

Ngày hôm sau thì một tin tức kinh thiên được lan truyền ra, vô số đệ tử của ba thế lực bá chủ đều bị chết trong Ma Linh Sâm Lâm và hiện tượng quái lạ bầu trời trời Ma Linh Sâm Lâm bị mây đen che kín cũng được mọi người bàn tán.

Có người cho rằng đây là dị bảo xuất thế, có người lại cho đây là có Âm Linh vô cùng cường đại gây nên. Nhưng tiêu điểm vẫn là môn đồ của 3 thế thực bị tiêu diệt bên trong Ma Linh Sâm Lâm, vô số đoàn đội thám hiểm đã được tạo ra nhằm tìm ra bí mật to lớn này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Bản Sao Của Lão Hệ

Xuân Đức không biết do sự tàn sát vô tội vạ của hắn mà bên ngoài bây giờ đã thành loạn thành một đoàn. Mà nếu hắn có biết thì cũng vậy thôi, chẳng lẽ lại phục sinh mấy tên đã chết kia lại, hắn đâu có bị tâm thần phân liệt.

Nhóm 6 người Xuân Đức sau một thời gian phi hành dài do mấy con gà không chịu được nhiệt nên đành phải dừng lại cho đám người Thanh Trúc nghỉ ngơi lấy lại sức. Nhìn thấy mấy tên này mới đi không được bao lâu đã thành ra thế này hắn có chút hối hận vì đã mang theo mấy cái cục nợ này.

Thanh Trúc nghĩ ngợi được một lúc mới nhìn Xuân Đức hỏi " Người làm sao lại có thể phi hành trong khu vực trung khu dài như vậy mà hề có việc gì? không phải tu vi càng cao áp chế càng lớn sao? "

Xuân Đức nhìn nàng một cái, xòe tay nhún vai bất đắc dĩ đáp:

" Bắc thang lên hỏi ông trời đi, ta làm sao mà biết được cơ chứ, thì thấy bình thường mà, tại phải đợi mấy con chim cánh cụt các người bay theo nên mới lâu như vậy chứ, không bây giờ ta đã ở trong khu vực sâu nhất rồi".

Mọi người nghe vậy thì cả đám đỏ mặt, bản thân còn tưởng là đã bắt kịp được tốc độ của người ta, không ngờ người ta phải cật lực giảm tốc độ để chờ đám người mình, đúng thật là mắt mặt tới nhà bà ngoại.

Đang lúc mọi người nghĩ ngợi Xuân Đức bỗng nhiên cười khà khà đạo:

" Chắc là Vũ Y phù hộ cho ta, không ngờ mới đi một quãng lại gặp một đám người Hắc Vương Tông rồi, đúng là may mắn, bộ sưu tập lại chuẩn bị có thêm một đám hàng mới.

Lăng Thiên nghe vậy nghi hoặc hỏi " Lão đại, người nói có thêm đám hàng mới là sao?" .

Xuân Đức mỉm cười đạo:

" là như thế này ". Hắn lấy ra một cái bình lớn bên trong có mấy bộ cơ thể ma tộc không có tứ chi đang phiêu đảng trong chiếc bình, mọi người vừa nhìn thấy như vậy thì ngây người ra như phỗng, không ai nói thêm được cái gì, bọn họ lại phải đánh giá mức độ tà ác của Xuân Đức lên một mức độ mới. Mọi người cũng cảm thấy may mắn vì bây giờ họ là bằng hữu mà không phải là địch nhân của Xuân Đức.

Cất đi cái bình, Xuân Đức bình tĩnh đạo:

" Bây giờ mọi người cứ nghỉ ngơi một vài ngày, đợi đám ma tộc kia tụ tập nhiều người tới hơn thì đó là lúc chúng ta ra tay tiêu diệt sạch sẽ, các người cũng không cần phải lo lắng gì, cứ thư giãn đi, giết chóc là một việc rất đơn giản, làm nhiều rồi thì thấy nó còn dễ hơn là đâm chết một con cấp thấp ma thú ấy mà.

Mọi người cũng gật đầu cho qua, chứ tin lời tên trước mắt thì chưa thành cường giả thì đã đi vào ma đạo rồi, có khi còn tệ hại hơn ấy chứ, nên là có cái nghe có cái không nghe, cứ gật đầu đại đi là xong.

Vậy là mọi người cứ như vậy ở yên trong cái kết giới mà Xuân Đức tạo ra nghỉ ngơi. Trong khi mọi người nghỉ ngơi thì Xuân Đức cả người biến mất tiến vào trong không gian vong linh. Khi tới tế đàn triệu hoán thì Xuân Đức gọi:

" Úm Ba La thằng bạn gay hiền lành "

" Úm Ba La thằng bạn gay hiền lành "

" Úm Ba La thằng bạn gay hiền lành "

Sau vài lần gọi thì bản thể mới được tạo của lão hệ xuất hiện. Vừa nhìn thấy cái phân thể của lão hệ Xuân Đức kì quái đạo:

" Hỏi thật người là gái hay trai, hay lưỡng tính, mà mỗi lần gặp ta thì hình dạng của người lại khác thế?. Mà cái thân thể này nhìn như bình thường à nha, bây giờ người có ra ngoài được không hay chỉ ở trong này thôi " .

Lão hệ gật gù đạo " ra ngoài tất nhiên là có thể, nhưng ta cũng sẽ không giúp gì được cho người đâu, tu vi của cái phụ thể(Thân thể phụ) này mới Nguyên Anh Kỳ thôi, quá mức yếu nhược, còn giới tính của ta sao!!! ta không có giới tính đặc trưng, nhưng theo ta thấy thì giống cái vẫn tốt hơn một chút so với.giống đực. Mà mấy hôm sau ta sẽ cho người một bất ngờ lớn đấy".

" Ờ,hóa ra là vậy à, thôi người thích sao cũng được ta cũng không xa lánh đâu, ha ha,Mà người có thể đi ra ngoài là tốt rồi, à mà phải rồi người kiếm một cái tên đi, chứ sau này giới thiệu với ai mà cứ gọi là hệ thống hay cái gì tương tự vậy thì người ta có khi xem chúng ta là mấy tên man di, mọi rợ nào đó cũng nên". Xuân Đức kiến nghị.

" Vậy sao, người nói cũng có chút đạo lý, vậy theo người ta lấy tên gì là hợp lý nhất" Lão hệ trung cầu ý kiến.

Xuân Đức vượt cảm đạo " Cái này khó đây, còn phải tùy vào hình dạng của người nữa, nếu là nam nhi thì lấy tên Trương Thanh Phong, còn nếu là nữ nhi thì là Diệp Ngân Tuyết. Người thấy có được không? " .

Lão hệ không biểu cảm gì cả đạo " Ta thấy ngươi lấy cái tên thật đần, thôi ta cũng không có cao kiến gì trong vụ tên tuổi này nên cứ theo ý ngươi đi, mà ngày trước ta có nhớ ngươi cũng đã áp đặt cho ta cái tên rồi thì phải mà " .

Xuân Đức cầm vài khúc xương ném vào trong té đàn, vừa đạo " Thời gian bao lâu rồi nhớ sao được, đến hôm qua ăn cái gì còn không nhớ nữa đây này, à mà việc ta nhờ sao rồi?" .

Lão hệ cũng ngồi xuống bên cạnh cầm một cái hộp sọ người lên nhìn ngắm, sau một lúc lão mới đạo:

" Mọi thứ đã ổn, nàng đang trong quá trình trọng sinh, khoảng 1 tháng sau có thể hoàn toàn thức tỉnh, ngươi có muốn xem một chút không? " .

Xuân Đức do dự một chút vẫn là nói " Được, cho ta xem một chút coi tiểu nha đầu bây giờ thế nào?" .

Hắn vừa dứt lời thì một quả trứng lớn, khắp quả trứng đều được phủ lên các hoa văn quý dị sáng lập lòe xuất hiện ngay trước mặt. Lão hệ chỉ quả trứng đạo:

" Nàng đang ở bên trong quả trứng này, khi tới thời điểm thích hợp thì nàng sẽ hấp thụ hết cả quả trứng mà thoát ra ngoài, lúc đó cũng là lúc trọng sinh kết thúc" .

Giải thích xong thì lão hệ ngay lập tức thu quả trứng về. Xuân Đức ngẩn người ra mà chút mới lấy lại tinh thần. Xuân Đức bỗng nhiên nghiêm túc hỏi

" Bây giờ theo ngươi ta nên làm gì tiếp theo mới là tốt nhất" .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Phong Cẩm Chứa Tà Long

Lão hệ sừng sốt khi nghe Xuân Đức hỏi, tên này không biết có ý gì lại nở một nụ cười đầy mỉa mai hoặc, tiếp theo lại còn vuốt vuốt mấy lọn tóc, mãi một lúc lâu mới chịu mở miệng:

" Ta cũng không biết, người thích làm gì thì làm thôi".

Xuân Đức nhận được câu trả lời như vậy thì hẳn có xung động dè tên này ra đánh cho một trận, suy nghĩ cả nửa ngày cuối cùng thốt ra mấy câu không một tí dinh dưỡng. Tuy nhìn xuống cục tức nhưng khuôn mặt Xuân Đức bí xì như bị ai đó gian dâm thì không thể nào che giấu được. Lão hệ lại lấy tay che miệng cười cười.

Thấy cái hành động ái ái này, Xuân Đức rung mình mấy cái, ngồi cách xa tên không rõ giới tính này ra, cảnh giác đạo:

" Ông bạn bình tĩnh nào, hay là người biến thành con trai dê, người cứ ở trạng thái nữ nhân thể này làm ta buồn nôn quá, người mà không muốn biến thành nam nhân thì làm ơn cách xa ta ra một chút, trông thấy ghê".

Thấy tên này không có ý định biến về nam nhân, cũng không có tiền lại gần bản thân, Xuân Đức mới yên tâm đạo tiếp:

" Thế trong hôm nay có tìm được trong nhẫn trữ vật của đám người kia được cái gì hữu dụng không, ý ta là hữu dụng với ta ấy, còn với người thì ta không quan tâm".

Lão hệ vung tay ném cái đầu lâu vào trong tế đàn, nhìn Xuân Đức đạo:

" Người không hỏi thì ta cũng đang định nói cho người biết đây, trong nhẫn không gian của mấy tên kia toàn là mấy loại rác chưa qua tái chế thôi, không mấy thứ hữu dụng, chỉ có mấy cái nhẫn của mấy tên Bất Hủ Cảnh kia là có vài vật hữu dụng, trong đó có mấy quyển công pháp mà người không học được và còn mấy cây thảo dược nữa và còn..."

" Thôi....thôi...dừng lại...anh nhin chú lâu rồi. Nói chính đề, cứ lòng vòng nữa là đừng trách ta không nể tình huynh đệ. Bây giờ ta cho người nói lại một lần nữa ". Xuân Đức tức giận đạo.

"Thì ta đang nói mà, còn có đan dược, lại có một vài bí quyết kinh nghiệm từng trải, còn có...."

Xuân Đức thấy thằng này lại nhìn với hấn, không coi lời nói của hấn ra gì, Xuân Đức tức giận, như một thằng côn đồ Xuân Đức lao vào lão hệ, đè lão hệ xuống đất túm tóc, bạt tai, đánh cho bầm dập te tua xơ mướp, tới khi tên cứng đầu này xin tha thì Xuân Đức mới dừng tay.

Nhìn thảm trạng của lão hệ Xuân Đức khoanh tay cảnh cáo đạo:

" Đã nói rồi ngu mà còn lì, nhỏ nhẹ không chịu cứ để ta dùng bạo lực kia, bây giờ thì nói đi ".

Lão hệ đứng lên lắc lắc mấy cái đã trở lại như lúc ban đầu, tên này lại ỏng ẹo đạo:

" Thì người ta cũng muốn tạo chút thú vị mà, không muốn nghe thì thôi ".

Thấy Xuân Đức lại có xung động muốn đánh nhau thì lão hệ nghiêm túc lại đạo:

" Thực ra là ta tìm thấy bên trong mấy chiếc nhẫn kia có một hòn đá phong cấm, sau khi mất thời gian ngắn ta đã xác định được bên trong kia đang phong cấm một con Tà Long vô cùng mạnh mẽ, tu vi tuy đã giảm sút nhiều nhưng với thân thể siêu cường thì người cũng chưa chắc có thể thắng được nó, nó rất thích hợp làm chiến kỵ cho người".

Xuân Đức trầm ngâm, một lúc sau đạo " Có cách gì biến nó thành Ác Ma Thủ Hộ không? chứ mấy cái vụ thu phục thì ta không rành, biến nó thành Ác Ma Thủ Hộ thì càng yên tâm hơn, chứ để một con quái vật nguy hiểm bên cạnh đến lúc nó làm phản thì lại hỏi làm sao số đen".

" Không, không cần thiết phải làm như vậy. Ác Ma Thủ Hộ có một cái nhược điểm đó là không thể dung hợp giữa mẫu thể và bản phụ được, nó chỉ có thể nghe lời mẫu thể răm rắp mà thôi, thiếu thốn chủ kiến, nên người mà cho con Tà Long kia thành đời sau của mình thì nó thành phé phẩm ngay. Ta đã chuẩn bị cho người một Thần Ma Khế Ước, chỉ cần ký khế ước xong thì con Tà Long kia sẽ nghe theo lệnh của người mọi chuyện, tuy nó vẫn giữ được thần trí bình thường nhưng không thể nào cãi lời của người được". Lão Hệ giải thích.

Xuân Đức cảm thấy tên này cái gì cũng được, có mỗi cái là hay thích lòng vòng, hẳn có chút tức giận đạo:

" Hóa ra là vậy à, người đã chuẩn bị xong hết rồi mà còn lòng vòng này giờ làm gì, thừa hơi sức quá ha. Đúng thiệt tình là hết biết nói sao luôn"- Xuân Đức nói là hiểu rồi nhưng thực ra hẳn có hiểu cái quái gì đâu, đời sau với cả đời trước toàn là kiến thức gì đâu á, có chúa mới biết nó là gì, hẳn chỉ lập liêm cho qua chuyện.

" Thì ta cần giải thích cho cái tên ngu si tứ chi phát triển nhà người hiểu rõ chứ, bây giờ thì bắt đầu phá phong cấm luôn, bên trong này đừng nói con

Tà Long kia suy yếu đến cả toàn thịnh cũng nằm sấp thoi, người cứ đứng bên cạnh xem, khi nào cần ta gọi".

Xuân Đức làu bàu " Ờ, bố biết rồi, nói mãi", hấn chạy qua một bên cách xa lão hệ ra, khoanh tay mà nhìn, nhìn xem con hàng này làm cái gì tiếp theo, hấn cũng rất muốn xem con Tà Long kia là loại bò sát ra sao?.

Lão hệ cũng không có ở gần té đàn mà giải phong ấn, con hàng này đi ra xa xa rồi mới lấy ra một cục đá, nói là cục đá thì có vẻ không đúng lắm, cái này đâu có nhỏ nhắn gì đâu, cái này phải gọi là núi đá thì đúng hơn, nó cao cả mấy chục mét, đường kính cũng tương tự vậy.

Chắc lão hệ bị ngu từ ngữ nên mới nhầm lẫn giữa cục đá và núi đá. Sau khi lấy cái núi đá kia ra thì tên này bố trí xung quanh mấy cây thực vật có hoa màu hồng, chẳng biết để làm gì. Tiếp theo thì Xuân Đức thấy lão hệ liếm lên cái núi đá kia một cái thì cả cái núi đá kia bắt đầu rạn nứt, lớp đá bên ngoài bắt đầu vỡ vụn ra thành từng mảnh nhỏ rơi xuống đất.

Từ bên trong núi đá kia phát ra từng tiếng động vật gào thét, nghe thì cứ thấy ù ù chứ chẳng biết nó kêu kiểu gì. Không bao lâu sau cả núi đá kia đã vỡ tan tành thành từng mảnh đá vụn, một con vật nhìn cũng chẳng đẹp gì cho cam hiển lộ ra, có cái đầu như sư tử, lại còn có cái đuôi rắn, nhìn kĩ ra thì cuối cái đuôi có một cái đầu rắn thiệt, cả người nó được phủ một đám vẩy màu huyết hồng, có một con mắt to đùng giữa trán, thêm vào đó là một cái sừng dài mọc ra ngay phía trên con mắt mộ tí kéo dài uốn cong về phía sau, còn chưa hết từ cái miệng rộng kia thì thoảng lại có một luồng mùi hôi thối bay ra ngoài, vô cùng khó ngửi. Xuân Đức nghi ngờ con này là loại quái vật tạp giao giữa mấy con động vật chuyên đi ăn xác thối.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Phong Cẩm Phá! Tà Long Bị Ăn Hành

Mới nhìn thôi đã không có cảm tình rồi, nghĩ mà phải đứng lên con quái vật này có khi bị nó lây ghê cho thì khổ. Con quái vật lai tạp này sau khi được thoát khỏi phong ấn một lúc thì bắt đầu lồng lộn lên, quậy phá tung trời, nhưng 12 chi của nó bị mấy cây hoa của lão hệ trồng bên cạnh quấn chặt nên cũng chỉ giãy rụa vô ích.

Xuân Đức tiến lại bên lão hệ, chỉ con quái vật lên tiếng chê bai nó:

" Lão hệ người thấy ta mà cười con quái vật tạp giao này thì thành ra cái dạng gì. Mới nhìn là đã không thấy hảo cảm rồi, xấu xí tới cực điểm, lại còn bốc mùi nữa. Theo ta thấy thì dẹp chuyện này đi, ta không thích mấy con vật xấu xấu bản bản như thế này đâu ".

Lão hệ đang chuyên tâm thao túng mấy cây dây leo bên cạnh để không chế con quái vật nghe Xuân Đức nói vậy nhin không được trừng mắt, tức giận đạo:

" Người ta quan tâm tới chiến lược của nó, chứ ai hơi đâu quan tâm tới cái diện mạo nó làm con khi khô gì. Tới cảnh giới của mấy con quái vật này rồi người thích hình dáng gì, kiểu nào nó cũng biến ra được hết. Đúng thật là khổ cho ta quá đi, không đâu lại vớ phải thằng bạn bị thiếu năng. hu hu." .

Xuân Đức thấy con hàng này lại bắt đầu bài ca muôn thừa thì ngay lập tức nịnh nọt lấy lòng:

" Thôi nào, bây giờ người nói cái gì ta cũng nghe, được chưa, nói cái gì cũng nghe lời hết".

Lão hệ khuôn mặt đang u ám, nghe vậy thì lập tức nghiêm túc, phán một câu xanh rờn:

" Tuy hơi ngu nhưng biết nghe lời thì vẫn còn đào tạo được"

- Đệch

Xuân Đức cạn lời, biết thân biết phận đi qua một bên vẽ vòng tròn.

.....

Thời gian trôi qua, khoảng 5 canh giờ. Lão hệ vẫn đang còn dây dưa với con quái vật Tà Long kia. Xuân Đức khó hiểu hỏi:

" Nay ông bạn, người thích con quái vật này rồi sao hay mà quần quít với nó cả mấy canh giờ vậy, ta đợi ở đây lâu lắm rồi này. Muốn ta làm cái gì thì nói lẹ đi ta còn có chuyện khác phải làm, không rảnh ở đây xem người diễn xiếc thú đâu".

Đợi một lúc lâu mà không thấy lão hệ đáp lại, Xuân Đức tính thôi đi ngủ cho béo thì dị tượng chợt hiện, cả con Tà Long quanh thân hình phát xạ ra từng luồng huyết quang, thân thể nó dần dần to lớn, to lớn hơn nữa, khi thân thể nó dài cả ngàn dặm, cao vạn trượng thì nó mới dừng lại. Cả người nó bây giờ được bao phủ bởi vân vụ màu đỏ lượn lờ, phát ra khí tức vô cùng cường đại, ít nhất cũng là Bất Diệt Cảnh Lục Tinh Trung Đoạn.

Thấy biến hóa này Xuân Đức không khỏi há hốc mồm, từ một con tạp mao bây giờ đã như một bá chủ một phương uy thế vô cùng, đúng là không có cách nào liên hệ được với nhau cả.

Lão hệ không biết chui từ đâu ra, bỗng nhiên xuất hiện ngay bên cạnh hấn khoe khoang thành tích:

" Thấy ta lợi hại chưa, từ một con thần thú Tà Long bình thường, bây giờ đã có huyết mạch cao giai, lại còn trị hết ám tật cho nó nữa nên nó rất có tiềm lực phát triển đấy. Ngươi đã hài lòng chưa nào, hết đường chê bai ta rồi chứ?".

Xuân Đức gật gù " Trước kia ta hiểu lầm cứ nghĩ ngươi tính diễn trò người và quái thú kia. Khà khà. Thật không ngờ ta lại có một người bằng hữu đa tài như ngươi, sau này có gì khó thì ngươi giúp ta luôn ha. Ta chỉ cần....".

-Bộp...bộp....bộp

Xuân Đức còn chưa nói ước nguyện sau cùng đã bị lão hệ cho ăn một phát vào đầu, tiếp theo là liên hoàn đập, vừa đập Lão Hệ tức giận mắng:

" Ta đập chết con sâu lười nhà ngươi, sao ngươi không chịu cố gắng một chút, mới thấy tiến bộ có chút thay đổi ngày hôm qua, ta mới đặt kì vọng vào ngươi, hôm nay lại bắt đầu lười chây thây rồi, tức chết ta mà. Thật tức chết ta mà ".

Đúng lúc này thì con Tà Long lên tiếng, giọng nó như tiếng sấm vang lên:

" Hai con tiểu côn trùng các ngươi, ai là người mở phong ấn cho ta, ta có thể cho kẻ đó làm đầy tớ của ta".

Lão hệ đang đánh Xuân Đức bầm dập te tua, nghe con bò sát kia muốn nhận bản thân làm đầy tớ thì dừng tay lại, ngẩng đầu lên nhìn con Tà Long, tiếp theo đó chỉ thấy Lão Hệ niệm cái gì đó

Ầm...Ầm...

Từ dưới đất mọc lên mấy chục sợi dây leo to lớn, mỗi cây cuốn một bộ phận của con Tà Long, khi con Tà Long chưa kịp làm ra phản ứng gì thì nó đã bị trói thành như cái bánh trưng. Lão hệ không biết từ đâu lấy ra một sợi roi dài phát ra u lam trông vô cùng đáng sợ, nhanh chân bước về phía con Tà Long kia, trước khi đi còn không quên trừng mắt với Xuân Đức, tiện thể đập thêm mấy phát vào mông của tên này.

Xuân Đức thấy lão hệ bỏ đi thì hấn mới ngồi dậy xoa xoa mấy chỗ bị đập, hấn cảm khái " bình thường thấy hiền hiền mà lúc hung dữ lên cũng không phải dạng vừa đâu".

Lão hệ tiến lại chỗ con Tà Long không nói một lời, cầm cây roi quật liên hồi vào đầu tên này, máu tươi vẩy đầy đất

" Gào...Gào....Gào"

con Tà Long kia kêu thảm thiết, không dừng lại đó lão hệ còn cho mấy cây dây leo kia đâm vào trong thịt hấp thu sinh mệnh của tên này, đặc biệt là có một ngọn dây leo đâm thẳng vào cúc hoa con Tà Long khiến cho con vật đáng thương này dẫy đành đạch.

Xuân Đức đứng một bên nhìn mà cũng cảm thấy xót xa, nhưng nói cho cùng thì ai mượn con Tà Long này không đâu lại đi chọc lão hệ làm gì, ngu thì chết chứ bật tạt gì đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Khế Ước Củ Chuối

Sau một hồi đe dọa, dụ dỗ, phản kháng lại, nhưng mọi thứ đều vô dụng thì còn Tà Long này bắt đầu học khôn ra, quay sang thề thốt, nịnh nọt lấy lòng con quỷ cái trước mắt:

" Đại nhân, ta biết sai người hãy dừng tay lại đi, chuyện gì cũng cũng từ từ, đừng động thủ.... Tiểu thư mỹ lệ người là người xinh đẹp nhất thế gian, dùng đôi bàn tay ngọc ngà cầm roi đánh ta thì tay người sẽ bị thương không đáng đâu".

Không biết là thật nghe con Tà Long kia nói thuận tai hay là nãy giờ đánh cũng chán rồi, lão hệ thu roi và mấy cây dây leo về không tiếp tục hành hạ con Tà Long đáng thương kia nữa. Nhìn sang bên Xuân Đức ngoắc ngoắc ngón tay ra hiệu cho tên sâu lười này tiến lại gần.

Từ xa Xuân Đức thấy vậy hiểu ý ngay lập tức chạy lại gần, hẳn cũng không muốn bị mấy cây dây leo kia thông đâu, tiến lại gần hẳn cười nịnh nọt đạo:

" Hi hi, ông bạn có chuyện gì cần sai bảo sao? "

" Còn chuyện gì nữa ký khế ước với con lươn có chân này chứ làm gì?" - Lão hệ trắng mắt liếc

Khi nghe tới ký khế ước thì con Tà Long lập tức theo bản năng phản kháng:

" Loại rông chúng ta có tôn nghiêm vô thượng, không thuần phục hay cần bất cứ kẻ nào là bạn, chúng ta là bá chủ thiên hạ, chúng ta là một giống loài thần thánh không.... " .

Đang nói tới cao trào thì con Tà Long này cảm nhận một ánh mắt bất thiện đang nhìn chằm chằm nó, khi quay lại thì nó đang thấy con quỷ cái mới hành hạ hấn cách đây không lâu đang cười đây bất thiện nhìn nó, thì nó ngay lập tức nuốt mấy lời vừa định nói lại. Nó nuốt nước bọt ừng ực.

Cả người lão hệ bốc lên ánh sáng tím nhìn vô cùng tà ác, nhìn con Tà Long đang như con cún kia lão hệ mỉm cười hỏi:

" Giờ là người muốn làm một con Long Thần hay chuyển qua làm Long Hồn".

Con Tà Long nghe vậy thì lập tức đập đầu lên tiếng xin tha thứ:

" Đại nhân là ta lỡ miệng, đại nhân nói cái gì cũng đúng, ta nào dám có ý kiến gì, mới nãy là tiểu nhân mộng du. Đại nhân bảo tiểu nhân ký kết với ai cũng được tiểu nhân cầu còn không được nữa là".

Bên cạnh Xuân Đức thấy con Tà Long này như vậy thì chen vào một câu: " Bò sát hạng xoàng mà cứ tưởng là ông hoàng của vũ trụ".

Con Tà Long biết tên nhân tộc nhỏ bé kia là đang khinh bỉ nó, nhưng nó không quan tâm, nó chỉ quan tâm con ác đực nhìn như tiên nữ này có muốn làm thịt nó không thôi.

Lão hệ thấy biểu hiện biết điều của con Tà Long như vậy thì thu hồi lại tà ý của mình, lấy ra một tấm giấy cũ nát đạo:

" Mỗi người bức ra vài giọt tinh huyết nhỏ lên trên tấm giấy này là xong".

Xuân Đức thấy vậy thì hiểu kì hỏi:

" Như vậy thì làm sao mà biết ai làm chủ, còn ai thì làm phụ".

Lão hệ hai mắt thành hình nguyệt nha, gian manh đạo:

" Con sâu lười nhà người lúc này làm ta không vui, bây giờ vẫn còn không vui nên ta không thích cho người làm chủ nữa mà chuyển qua công bình, lần sau xem người còn dám đắc tội với bốn tiểu thư không?".

Nghe được mấy từ Bốn Tiểu Thư, da mặt Xuân Đức co giật, nói thật hấn có chút không thích ứng với vụ giới tính của lão hệ, không biết nói sao cho phải, cứ thấy nó ngu người thế nào ấy.

.....

Nhưng dù có muốn hay không thì Xuân Đức vẫn nghe theo lão hệ, dù sao ai hại hấn duy có lão hệ sẽ không bao giờ hại hấn, bình thường lão hệ ở trạng thái nam nhân tính tình rất tốt, không hiểu sao qua nữ nhân lại trở chứng như vậy.

Kí kết khế ước xong thì lão hệ cũng biến đi đâu mất tiêu, để lại nơi này có mình Xuân Đức và Tà Long. Sau khi kí kết khế ước Tà Long có vẻ rất thân thiện với Xuân Đức. Nhìn Xuân Đức đang ngồi buồn như chó cún, con Tà Long nói:

" Đừng có buồn nữa, ta biết người chắc phải sống rất khó khăn khi phải chịu đựng con mụ ác quỷ kia, hai ta có thể nói là cùng chung số phận".

Đang suy nghĩ vẫn vơ, Xuân Đức bị tiếng nói như sấm của con Tà Long làm choáng váng, hấn bịt tai lại nhìn con Tà Long đạo:

" Người anh em, người có thể dùng thần thức truyền âm không, cứ mỗi lần ông bạn nói là tui cảm thấy quay cuồng đây này. Làm ơn cho tui một phút bình yên".

Cảm nhận thấy người bạn bé nhỏ của mình chỉ mạnh hơn phạm nhân một chút, lão Long nhà ta thấy Xuân Đức nói cũng có lý, nó nằm xuống, cái đầu nó đặt vị trí ngay bên cạnh Xuân Đức đang nằm, sau khi yên vị thì nó dùng thần thức truyền âm hỏi:

" Có thể nói một chút chúng ta đang ở đâu không, hai người các người là ai, tại sao ta lại xuất hiện trong này".

Xuân Đức mở một mắt nhìn con Tà Long đang nằm bên cạnh mình, nhưng sau đó thì nhắm mắt lại đạo:

" Cũng coi như cho gia nhập hội của chúng ta nên cũng nên nói cho người biết, cái này là không gian của ta, à nhầm là của con nhóc dở hơi khi trước đánh người, bên trong này chỗ sâu có một bể sinh mệnh chi tuyền và Hắc Ám Ma Thụ, chắc người già đời rồi cũng phải biết nên ta không giải thích nữa".

" Ta là một thằng ăn không rồi ngồi chờ chết không đáng chú ý, còn cái con hâm hấp kia là một loại gì đó mà ta cũng chả biết định nghĩa thế quái nào cho đúng, nói đại khái thì con nhóc đó chỉ là bản sao của phân hồn mà thôi, còn chính chủ thì đi đâu, làm gì ta cũng chịu rồi".

" Còn việc người xuất hiện ở đây sao? ta đoán ngày trước người đi làm mấy chuyện bại hoại bị ai đó không vừa mắt phong ấn vào cái núi đá, lưu lạc khắp nơi không may rơi vào tay kẻ thù của ta, sau đó kẻ thù kia bị ta giết chết và cái núi đá phong cấm người bị ta chiếm được, tiếp theo không nói thì người cũng rõ rồi đây".

Tà Long khi nghe Xuân Đức kể xong một lúc lâu vẫn không nói gì, dường như nó đang sắp xếp hay tìm lại kí ức trước đây. Không biết qua bao lâu thì nói mới hồi âm lại, nó buồn rầu đáp:

" Chắc ta bị phong cấm lâu lắm rồi nên trong kí ức không có cái gì nguyên vẹn cả, chỉ là những mảnh vỡ ký ức vụn vặt mà thôi, không giúp ích được gì. Nghe ta quan sát thấy người và cô gái kia có vẻ rất thân mật, tại sao các ngươi một người thì có kinh thiên sức mạnh lại làm bạn với một con đê nhủi".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Tâm Sự Của Hai Thằng Số Khổ

Xuân Đức ngồi dậy nhìn lên trời đạo:

" Số trời run rui thôi, ta cũng không rõ ràng lắm, nghe lão hệ nói thì là do lão tính toán ra ta ở đâu mới tới, còn cái quái gì mà tiền thân của ta trước kia cũng là bằng hữu của lão. Mấy cái này người nên đi hỏi lão hệ ấy. À mà nói lão hệ chắc người không biết là ai đâu, chính là cái con nhóc đánh người ấy. Trước kia thì khi gặp nhau ở dạng thần hồn đều là nam nhi nên ta thường gọi là lão hệ, còn bây giờ chuyển qua nữ nhân ta còn chưa kịp thích ứng với cái tên mới nên vẫn gọi như trước".

Nhìn qua cái đầu to lớn, vượt vượt cái sừng bóng loáng kia Xuân Đức lại hỏi:

" à mà quên hỏi tên của người rồi, tên của người là gì?".

Tà Long cựa cựa cái đầu lớn vài lần mới truyền âm lại:

" Tên của ta sao? cái này ta không còn nhớ nữa, trong những kí ức còn lại thì ta chỉ biết những kẻ đuổi giết ta gọi ta là Chúa Tể Hủy Diệt. Mà chúng ta bây giờ làm cái gì? chẳng lẽ lại ở trong này tu luyện cho qua ngày tháng?".

" Đương nhiên là không phải rồi, chúng ta sẽ nằm ngủ cho qua ngày tháng".

" Có khác nhau gì sao? " Tà Long nghi hoặc.

Xuân Đức nói chắc như đinh đóng cột:

" Khác nhau nhiều chứ,ngủ thích hơn tu luyện nhiều, với ta cũng không tu luyện được nên đi ngủ là thích hợp nhất, nhưng sau này chắc không được ngủ nữa rồi, lão hệ bắt ta đọc sách rồi luyện pháp kỹ, chán ghê luôn,bây giờ lão hệ ở hình thái nữ nhân biến tính lắm không nên liêu với lão" .

" Người không thể tu luyện được, vậy phải làm sao?" lão Long ngạc nhiên hỏi.

Xuân Đức thờ ơ đáp:

" Cái này thì còn biết làm sao nữa, đi giết chúng sinh mà hấp thu sinh mệnh, linh hồn để tăng cường sức mạnh, nói nôm na là cắt thịt người đắp thịt mình vậy. Lúc đầu ta là phạm thân nhưng sau đi theo lão hệ bây giờ đã là sinh mệnh cấp 1 rồi, lĩnh ngộ một kỹ năng trọng sinh, bây giờ đang trong giai đoạn tiếp theo, không biết khi nào có thể lên đẳng cấp sinh mệnh cấp 2 " .

Xuân Đức nói thì nhẹ nhàng nhưng khi lão Long nghe vào tai thì như sấm giữa trời quang, mở to con ngươi ra mà nhìn Xuân Đức vài lần, một lúc sau hấn mới truyền âm:

" Thì ra là vậy, ta không cảm nhận được tu vi của ngươi lại cảm nhận được ngươi có một thứ làm ta kiêng kị, thể chất hấp thu sinh mệnh và linh hồn từ kẻ bị ngươi tàn sát, cái này quá nghịch thiên rồi, nếu ngươi mà tu luyện được nữa mới gọi là không có thiên lý. Con đường sau này thì sẽ không thiếu kẻ bị ngươi giết, với đó là sức mạnh của ngươi cũng tăng cường theo số nạn nhân, tương lai sau này của ngươi sẽ thành ra sao ta thật không dám nghĩ tới" .

Xuân Đức nghe tới hai từ tương lai thì chán nản ngã bịch xuống đất, buồn như chó cún đáp:

" Biết được thì đã tốt, ta lúc trước cũng không muốn cả ngày chém chém giết giết làm gì cho mệt, chỉ muốn ngày ngày vui đùa bên mấy tiểu nha đầu muội muội của ta, đi đây đó sau về nhà thăm gia đình, rồi ở nhà sống hết đời, thế mà đời nó đéo như mơ, con mẹ nó chứ đang yên đang lành đi vui chơi thì một tiểu muội của ta bị người ám sát. Người nói có chó chết không chứ".

" Vậy người đã báo thù cho muội muội của người chưa?" Lão long hỏi.

" Mới giết được khoảng vạn tên, còn vạn tên ta đang nuôi sống sau này để muội muội trọng sinh về sau hành hạ sau. Đám người chính tay sát hại muội muội của ta bị ta rút hồn ăn tươi rồi, còn mấy tên có liên quan thì đông lắm ta chưa tiêu diệt xong, với bọn này phân tán quá nên ta đang đợi bọn chúng tụ thành một đám rồi làm một lưới hốt gọn" - Xuân Đức cảm tức đạo.

Lão Long hưng phấn ngẩng đầu lên đạo " Khi nào người hành động cho ta tham gia với?, ta thích chuyện như thế này!! "

" Thích thì đi cùng thôi, mấy con côn trùng nhỏ đó có nhiều hơn thì chỉ tốn một ít thời gian của ta mà thôi, thêm người nữa chắc một người vào tàn sát, một người nhìn. Thế cái kỹ năng hợp thể là cái thể nào vậy? chẳng lẽ là ta và người dung hợp lại với nhau?"

Lão Long kì quái hỏi:

" Là thằng ngu nào nói với người là hợp thể thì dung hợp vào với nhau thể, người xem thân thể người và ta mà dung hợp lại với nhau thì người bằng miếng vẩy trên người ta sao?. Hợp thể ở đây không phải là dung hợp

hai thân thể mà nó chỉ liên kết giữa hai kẻ có mối liên hệ thành một thể thống nhất về hành động, tâm linh, trong lúc này có thể cùng nhau ra đòn giống nhau, hay hỗ trợ cho nhau vô cùng nhuần nhuyễn. Còn cái kiêu mà dung hợp lại với nhau thì chỉ có nhân loại các người bỏ vài con côn trùng vào trong cơ thể rồi nói như vậy thôi".

Xuân Đức mở một mắt đạo:

" Ta có biết đâu, chẳng thằng nào giải thích cho ta, hỏi lão hệ thì lão phán câu xanh rờn, đọc sách là biết hết. Sách thì cả đống biệt chọn quyển nào. Bây giờ có người nói nên mới biết đây, thế có phải luyện tập kỹ năng hợp gì không?".

Lão Long gật đầu " Đương nhiên là vẫn tập rồi, nhưng cũng không cần quan tâm vấn đề này quá đâu, chúng ta có kế ước nên sinh ra mối liên kết rồi có không luyện tập thì vẫn kết hợp hoàn hảo như thường, khi nào chiến đấu cùng nhau thì xem như là luyện tập luôn".

" Vậy sao!!! Danh hiệu của người là Chúa Tể Hủy Diệt vậy ta sẽ là Chúa Tể Hỗn Loạn sau này chúng ta cùng nhau đi cướp bóc thiên hạ. Ha ha ha".

Lão Long nghe xong cảm thấy không biết nói thêm cái gì cho phải. Quyết định làm thinh. Cứ như vậy một cặp đôi để lại tiếng xấu muôn đời được tạo nên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Bắt Đầu Chuẩn Bị Cho Cuộc Đại Đồ Sát

Ngày hôm sau....

Xuân Đức ngồi dậy lắc lắc cái đầu, mơ mơ màng màng nhìn xung quanh, khi thấy bên cạnh hẳn lão Long vẫn còn đang ngủ thì hẳn gọi lớn:

" Ông bạn dậy đi, hôm nay chúng ta đi săn".

Lão Long nghe Xuân Đức gọi thì mở nửa con mắt truyền âm hỏi:

" Đi săn gì? lúc nào đi?".

" Bây giờ đi luôn, hôm nay chúng ta đi săn Ma Tộc"

Vừa nhắc tới hai chữ Ma Tộc cả người lão Long phát ra sát khí kinh thiên, làm cho đám tử linh sinh vật cách đó mấy trăm dặm cũng phải nằm rạp xuống đất. Xuân Đức thấy biến hóa của tên to xác này thì hỏi:

" uầy, uầy, có chuyện gì vậy cha nội? bình tĩnh chút nào, ngươi có thù gì với đám Ma Tộc sao?".

Sau giây lát lão Long thu hồi khí thế lại, truyền âm nói:

" Ngày trước khi ta còn nhỏ yếu thì có một đám ma tộc sát hại cả nhà ta, trước lúc ta bị phong ấn cũng là Ma Tộc đuổi giết ta không buông, ngươi nói xem cái này có tính là thù hận không?".

" Vậy à, thế thì hôm nay ta nhường cho người giết cho sướng tay, thù hận gì sau này tính, đợi hai ta mạnh lên rồi đi giết kẻ thù của người là xong chứ gì. Có lão hệ phụ giúp chẳng mấy chốc chúng ta sẽ có năng lực báo thù cho người. Còn bây giờ thì cứ giết sạch đám Ma Tộc con hoang ở ngoài kia đã".

Không đợi cho lão Long phản ứng, Xuân Đức đã đem nó ra khỏi không gian vong linh. Tuy lão long cũng không phát ra khí thể gì nhưng chỉ riêng cái khí tức thần thú thôi cũng đủ làm cho mấy con ma thú trong vòng vạn dặm không một con dám động đậy.

Tội nghiệp nhất vẫn là đám người Thanh Trúc, mấy người đang tu luyện tự dừng thấy trên bầu trời xuất hiện một con Tà Long thân thể nó dài cả ngàn dặm, cao vạn trượng, huyết vân lượn lờ, mười phần kinh khủng thì không khỏi run rẩy ôm nhau thành một đoàn, bọn họ không dám tin vào mắt mình.

" Đây là loại ma thú gì, tại sao lại kinh khủng như vậy, chỉ là nhàn nhạt khí tức cũng làm ta cảm thấy hô hấp khó khăn" -Cổ Phàm run giọng đạo.

" Oa, tên lừa đảo đâu rồi, con quái vật sắp ăn thịt chúng ta tại sao hần còn đi đâu rồi, hu hu " - Thanh Mai ôm tử tử mình khóc lóc.

Thanh Trúc thì bình tĩnh hơn nhiều, nàng hiểu tên xấu xa kia, nếu có một con quái vật kinh khủng như thế này xuất hiện thì hần không lý gì không biết, chắc là đang đứng đâu đó quan sát mọi người mà thôi.

Đúng như Thanh Trúc suy đoán, Xuân Đức bây giờ đang ẩn thân bên cạnh lão Long, nhìn xem mấy người Thanh Trúc bị hù thế nào, khi thấy Thanh Mai bị dọa phát khóc thì hần cảm thấy rất thỏa mãn.

Không che giấu nữa, Xuân Đức xuất hiện gặp mọi người, vừa thấy Xuân Đức xuất hiện Thanh Mai đã buông tử tử của mình ra chạy lại chỗ Xuân Đức tố cáo lão Long.

" Tên xấu xa người xem, người xem kia, con quái vật xấu xí kia lúc này muốn ăn thịt ta, người giúp ta đánh nó, đánh cho nó không đi được"-Thanh Mai ôm tay Xuân Đức, tay còn lại thì chỉ chỉ về phía lão Long nói xấu.

Xuân Đức xoa nhẹ đầu nàng đạo " Có phải người rất sợ nó đúng không? nếu sợ thì hãy quay về tông môn đi thôi".

" Không, ta mới không sợ nó, ta theo tử tử, ta không về tông môn, người đứng đây để ta đi đánh cho con vật xấu xí này một trận" - Thanh Mai hơi chột dạ, ngay lập tức phủ nhận lời Xuân Đức, nàng cầm kiếm tiến lên phía trước, đi bước một, cứ đi một bước thì cả người nàng lại run lên một lần.

Xuân Đức thì đứng khoanh tay nhìn xem cuộc vui, khi cô nàng còn cách thân thể lão Long mấy trăm mét thì lão Long quay đầu lại nhìn nàng một cái. Cô nàng này ngay lập tức cứng đờ tại chỗ, tay nắm chặt lấy thanh kiếm như muốn tìm một nơi an toàn.

Lão Long lại mở cái miệng rộng thở ra một hơi, Thanh Mai thấy con quái vật mở cái miệng rộng ra, bên trong có vô số chiếc răng sắc bén, nhọn hoắt như muốn ăn tươi nuốt mình thì nàng không thể giữ được bình tĩnh nữa, nàng quang luôn binh khí sang một bên chạy thục mạng về nơi Xuân Đức đang đứng.

Khi về tới chỗ Xuân Đức, cô nàng này lập tức nấp ra sau, một tay nủi áo bào của Xuân Đức đạo:

" Hu hu, nó đáng sợ quá, ta không dám đánh nó, người giúp ta đánh nó đi, sau khi về tông ta cho người mấy món bảo vật mà ta cất giấu".

Nghe mấy lời dụ dỗ này Xuân Đức muốn phì cười, hẳn cảm thấy con cóc hàng này còn ngây thơ hơn cả Vũ Y, sống trong cái thế giới chém giết này nếu không có ai che chở cô gái này sớm đã không còn sống trên đời, có thể sẽ còn sống nhưng chẳng qua cũng chỉ làm đồ chơi cho kẻ khác, như mấy cục thịt mua vui mà thôi.

Thật tình thì nàng ta cũng không có quan hệ gì với Xuân Đức, nên hẳn cũng mặc, cứ để cho nàng qua vài lần trải qua thi sơn huyết hải sẽ sáng mắt ra liền.

Không đùa nữa, Xuân Đức ngoắc ngón tay gọi mọi người lại. Mọi người tụ tập lại gần rồi Xuân Đức mới chỉ vào lão Long đạo:

" Đây là thành viên mới tham gia vào đồ sát đoàn chúng ta lần này, mọi người có thể gọi tên này là lão Long hay lão Tà gì cũng được".

" Tiện thể ta giới thiệu cho lão Long biết luôn, con nhóc mặc Thanh Y này tên Lăng Thanh Trúc, còn ba tên nhìn như tiểu thư sinh kia lần lượt là Cổ Phàm, Dương Tuấn, Lăng Thiên, còn tiểu nha đầu đang nấp sau lưng ta tên là Lăng Thanh Mai, sau này đám người này sẽ là tiểu đệ của ngươi.

Xem như mọi người cũng biết nhau, bây giờ tất cả lên lưng lão Long, chuẩn bị tí nữa đi đồ sát đệ tử Hắc Vương Tông".

Nói xong Xuân Đức dẫn đầu mọi người đi lên lưng lão Long, bọn Thanh Trúc thấy vậy cũng bay lên theo, duy chỉ có Thanh Mai là trần trụi một lúc mới dám đi lên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Đồ Sát Hàng Loạt

Ngồi trên lưng lão Tà, Xuân Đức bắt đầu mặc hết trang bị mình vào, sau đó nhìn bọn người Thanh Trúc đạo:

" Mọi người ngồi ở đây ta lên nói chuyện với lão Tà chút, khi nào có cái gì ta sẽ thông báo sau".

Ném lại một câu như vậy, Xuân Đức cả người bay lên đầu của lão Long mà ngồi. Khi đã yên vị Xuân Đức đạo:

" Ông bạn, chắc ông bạn cũng thấy đám Ma Tộc kia rồi chứ, lần này phân chia thế nào? ai ra tay?".

" Đã thấy rồi, nhưng số lượng quá ít, không tới một ức, theo ta thấy chúng ta giết hết mấy tên có tu vi cao trước, bọn còn lại để cho mấy tên tiêu đệ kia, còn ai giết nhanh người đó được. Người thấy thế nào?".

" Ấy....làm vậy liệu có ổn không vậy? người cũng thấy mấy tên kia tu vi gì rồi mà"

" Không sao, Tà Long Nhất Tộc ta có một cái thiên phú gọi là Nhược Hóa, trong phạm vi kiểm soát của ta tất cả những kẻ yếu hơn ta đều bị ảnh hưởng giảm tu vi xuống 1 đại cảnh giới".

Xuân Đức nghe vậy thì bật thốt " Ghê gớm vậy à, có thể dạy ta được không?".

" Không thể, cái này là thiên phú sinh ra đã có, không dạy được".

" Chán nhờ, vậy đợi sau này về hỏi lão hệ xem có truyền thiên phú từ người sang ta được không? chắc tên đó có cách thôi. khà khà" - Xuân Đức cười đều nói đùa.

Tà Long "".

.....

Cách xa bọn người Xuân Đức, khoảng tầm 200 vạn dặm đang có một đội ngũ Ma Tộc vô cùng lớn, theo quan sát được thông qua thần thức thì ở đây ít nhất cũng có gần ức ma tộc, Xuân Đức cũng vô cùng ngạc nhiên hôm qua thôi hẳn thấy cái đội ngũ này mới có mấy mống, không biết sau một hôm mọc đâu ra mà nhiều ghê vậy, nếu mà từ phía trên quan sát thì thấy ở phía dưới chỉ là một vùng đất đen thui một màu, do áo choàng và ma khí của đám Hắc Vương Tông tạo nên.

Trong đó cũng có không thiếu kẻ có tu vi Bất Hủ Cảnh, ngoại lệ hơn Xuân Đức còn đánh hơi tới mùi vị của mấy tên Bất Diệt Cảnh sơ kì, mặc dù mấy tên này cố gắng ẩn dấu nhưng vẫn bị Xuân Đức dùng mấy mẹo nhỏ phát hiện ra.

Nhìn cái đội ngũ khổng lồ như vậy Xuân Đức có chút không tự tin một lần giết chết tất cả, suy nghĩ một chút hẳn nói với lão Long:

" Quá nhiều kẻ phải giết, mà bên trong còn có mấy tên Bất Diệt Cảnh nữa, kiểu gì cũng kéo chân chúng ta lại một chút thời gian, nếu để đám con trùng này bay tứ tung thì hai chúng ta muốn đi bắt về từng tên thì xác định luôn, có khi chết vì mệt cũng nên. Người có kế sách gì vẹn toàn không? chưa kể mà lao thẳng vào thì ta thấy không khôn ngoan chút nào, nếu chúng bầy rập thì chết nhăn răng há lợi cắn xương sườn luôn ở bên trong bầy côn

trùng thì không có cái nhục nào bằng, nên theo ta thấy cẩn thận không bao giờ thừa, lên chút kế hoạch sơ lược đã".

" Ta cũng đang lo lắng việc đó đây, lúc đầu ta cũng không phát hiện được mấy tên Bất Diệt Cảnh ẩn giấu mãi sau thì mới biết được, chỉ có mấy con kiến hôi thì tiện tay là giết được, còn không biết trong đám Ma Tộc này có cao thủ khác ẩn nấp không? nếu mà có thì bọn hấn có khả năng phát hiện chúng ta rồi. Một điều tệ hại hơn nữa là ta không có đối sách gì, mọi chuyện nhờ người vậy, đồng bạn của ta!".

Xuân Đức trắng mắt khinh bỉ con rồng đàn này:

" Vậy để ta nói sơ lược về chiến lược của chúng ta lần này.

Đầu tiên khi lại gần khoảng cách 10 vạn dặm ta sẽ đánh ra một kĩ năng gọi là Ice Blast, đánh thẳng vào trung khu mà bọn mấy lão bất tử đang tụ cùng nhau, pháp kỹ này của ta chắc chắn sẽ chúng mục tiêu nên không cần lo, trong phạm vi 50 dặm sẽ chết sạch, chỉ còn lại mấy lão bất tử kia là còn ngắc ngoải mà thôi, dính pháp kỹ này của ta thì sẽ không có khả năng hồi phục trong 10s nên trong khoảng thời gian này hai đứa chúng ta đánh cho mấy thằng ngắc ngoải kia chết luôn. Còn thừa thằng nào thì liên thủ tiêu diệt luôn trong lúc chúng ta đánh nhau thì người thả ra thiên phú kỹ năng, ta sẽ gọi ra tử linh sinh vật và triệu hoán ác linh tiêu diệt và chặn đường rút lui của đám côn trùng kia. Người thấy thế nào?"

Lão Long gật gật cái đầu truyền âm " Thấy cũng tốt, ta không có phản đối gì! Thế không có kế hoạch rút lui nếu có tình huống bất ngờ sao?"

Xuân Đức cười khà khà đạo:

"Nếu có biến số gì mà không thể đối phó thì như lệ cũ tất cả sẽ trốn vào vong linh không gian, mặt dày đi nhờ lão hệ bảo kê thôi, có lão hệ là có kim

bài miễn tử rồi, chỉ cần vào bên trong là không cần lo gì nữa cả "

Tà Long nghe vậy cũng hết ý kiến, dù sao còn có một siêu cấp cường giả làm chỗ dựa phía sau nữa cơ mà, cũng không cần thiết lo lắng quá làm gì.

.....

Khi Xuân Đức nói chuyện này cho đám người Thanh Trúc thì 5 người như mấy cái tượng băng cứng ngắc ở đó mà nhìn Xuân Đức như nhìn thấy tổ tiên của mình.

Thanh Trúc sau một lúc mới run giọng hỏi lại điều mình vừa mới nghe xem có phải là nghe lầm không:

" Người nói 6 người chúng ta và Tà Long đại nhân sẽ chính diện đánh nhau với gần 1 ức môn đồ của Hắc Vương Tông, cái này có phải hay không quá điên cuồng".

Xuân Đức vỗ vỗ má nàng đạo " Không làm đâu ta và Long ngọc sẽ đánh chính diện, còn 5 người các ngươi sẽ chiến đấu với mấy tên đào mạng, sẽ không quá nhiều kẻ có thể thoát đâu, cùng làm thì chỉ là vài chục vạn người có thể chạy tới chỗ các ngươi".

Xuân Đức nói xong thì lại quay về tán gẫu với lão Long, để mặc cho đám người Thanh Trúc đang lâm vào trạng thái mơ hồ.

Sau khi Xuân Đức đi được một lúc lâu thì đám người Thanh Trúc vẫn như người mất hồn, Cổ Phàm lầm bầm

" Không nhiều đâu chúng ta chỉ cần giết vài chục vạn Ma Tộc là được mà " nói tới đây tay hắn cũng không tự chủ được run lên. Hắn tu đạo mấy vạn năm cũng chưa giết quá vạn người mà hôm nay rất có thể hắn sẽ....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Bắt Đầu

Chung quy việc gì tới cũng sẽ tới mà thôi. Đúng như kế hoạch định trước khi còn cách nơi đám Hắc Vương Tông 10 vạn dặm thì nhóm người Xuân Đức dừng lại. Nhưng có chút thay đổi so với kế hoạch là Xuân Đức không thi triển pháp kỹ ngay mà bắt đầu bố trí bẫy rập.

Dùng một nửa MP để triệu hoán ra 1 triệu Thiên Xích Bích Huyết Bia tạo thành một "khốn trận" vây quanh đám người Hắc Vương Tông. Qua vài ngàn lần dịch chuyển thì hấn và lão Long đã bố trí xong một cái khốn trận.

Tiếp theo là hấn bắt đầu đưa tử linh sinh vật từ bên trong vong linh không gian ra, qua một thời gian dài tích lũy đám vong linh này đã có tu vi Tạo Hóa Cảnh nhất trọng sơ kì, số lượng thì lên tới gần 28 triệu. Khi đàn đàn lũ lũ vong linh đi ra, thì huyết quang phát ra từ đôi mắt của đám vong linh này cũng làm sáng lên cả một vùng trời. Không những thế những khí âm hàn từ những con vong linh cường đại này khiến có khu vực vạn dặm xung quanh đóng băng. Trên trời thì từng bông tuyết rơi xuống lả tả.

Đám người Thanh Trúc, Cổ Phàm, Thanh Mai, Dương Tuấn, Lăng Thiên thấy cảnh này thì cứ đứng như trời trồng, ngoác cái miệng ra thật lớn. Hôm nay bọn họ bị đả kích quá nhiều không biết sau hôm nay có bị ngốc luôn hay không thì không biết.

Lăng Thiên bỗng nhiên hỏi một câu làm mọi người ai cũng bất ngờ:

" Mọi người thấy chúng ta là cái gì?"

Thanh Mai khó hiểu đạo: " là nhân loại chứ là cái gì nữa hỏi gì mà kì cục " .

Cô Phàm thì lại nói: " Như mấy con ma thú cấp thấp" .

Dương Tuấn nghiền ngẫm đạo: " Là mấy con kiến hôi " .

" Không" -Thanh Trúc lắc đầu " Trong mắt người ta chúng ta to hơn con kiến hôi một chút, có lẽ là kiến càng " .

Thanh Mai không hiểu mọi người đang nói gì cái gì, nàng nhìn mỗi người nhưng lại không thấy ai phản ứng gì nàng cả, chỉ nhìn phía xa xa vẫn đang không ngừng có vô số Vong Linh Sinh Vật cường đại xuất hiện.

.....

Để thả hết đám vong linh này ra Xuân Đức phải tốn phần 3 tinh thần lực. Thả xong thì hắn cũng ngồi xuống trên đầu lão Long cảm thấy mệt mỏi vô cùng. Nhưng sau vài khắc hắn ngay lập tức đứng dậy.

Tâm niệm động, ba cột năng lượng MP, HP, TL hòa quyện vào nhau tạo thành một quả cầu băng nhỏ trong tay, nhắm chuẩn vào nơi cảm nhận được vài luồng khí thể bất diệt cảnh hắn cast skill Ice Blast. Một quả cầu băng nhỏ từ trong tay bay ra càng bay càng nhanh, càng bay càng lớn. Khi bay qua vạt dậm tốc độ quả cầu băng kia đã như ánh sáng lướt đi, trên đường đi không gian bị đông lại rồi vỡ tan thành từng mảnh.

Thấy Xuân Đức thi triển pháp thuật xong thì phun máu vài lần, lão Long quan tâm hỏi:

" Có sao không? vẫn ổn chứ?" .

Lau đi vết máu trên khóe miệng, Xuân Đức cười tà dị:

" Loại cấm thuật này lấy đi 10% sinh mệnh của ta nên mới bị thương, thương nhẹ thôi không sao đâu, còn 6s cho chúng ta, độn tới nơi đó đi" .

Không trần trụi thêm một giây nào nữa, lão Long dịch chuyển một lần liền đến ngay nơi Xuân Đức nói. Khi tới nơi thì đúng như Xuân Đức dự đoán có vài tên đang cất lực chèo chống hiến tế ăn mòn sinh mệnh của Ice Blast. Không nói thêm bất cứ cái gì vô ích, Xuân Đức và tà Long chia nhau ra hành động, như hai ma ảnh xuyên toa qua không gian, trong 3s hai người đã tiễn 11 kẻ còn lại lên đường, trên khuôn mặt mấy tên đã chết đầy sự mơ hồ, bọn họ còn không biết đã xảy ra chuyện gì với mình thì đã chết.

Hai người Xuân Đức với Lão Long sau khi kiểm tra xem có cá lọt lưới không, thấy không có tên bất diệt cảnh nào quanh đây nữa thì mới nhìn nhau gật đầu một cái.

"Rống....Rống....Rống...."

Lão Long ngửa mặt lên trời gầm lên vài chục tiếng đinh tai nhức óc, trên thiên khung mây đen cũng tán đi mà không tụ lại được nữa, bầu trời nhìn như bị xé ra một lỗ lớn. Cả người lão Long đằng không bay lên huyết vân, ánh chớp quanh thân nhuộm đỏ cả một vùng trời, kèm theo khí tức diệt thế tản ra làm cho đám Ma Tộc phía dưới trong hai vạn dặm quỳ xuống không thể di chuyển.

Xuân Đức cũng không chịu thua đồng bọn, hấn rít lên một tiếng, xung quanh hấn vô số khuôn mặt vạn vạn xuất hiện rít gào tê lương, trong đám khuôn mặt đó có người, có ma thú, có nam, có nữ, có già, có trẻ, muôn hình vạn trạng, cả bộ đồ Thiên Đạo đỏ chót lên nhuộm đỏ thiên không thêm một lần nữa, bầu trời bây giờ nhìn sền sệt như là một huyết hải. Nhưng khuôn mặt vốn đã dữ tợn xoay quanh bên cạnh Xuân Đức khi được chiếu sáng lên càng thêm phần kinh dị, đôi cánh cấp 3 được mở ra càng thêm phần bá khí,

ánh chớp lưu chuyển bên trên đôi cánh kèm theo một luồng màu đen ánh sáng.

Xuân Đức cầm pháp trượng đứng bên cạnh đầu Tà Long nhìn như hai vị chúa tể hàng lâm, khí thế của Hai Bất Diệt Cảnh tỏa ra từ hai người khiến cho mấy vạn dặm xung quanh sông núi băng liệt, mặt đất sứt xuống.

" Thịnh yên đồ sát hôm nay bắt đầu" - Xuân Đức dơ cao quyền trượng hét lớn một tiếng.

" Âm..Âm....Âm..."

Một triệu Thiên Xích Bích Huyết Bia được thôi động hiện ra, tạo thành một trận pháp khổng lồ bao vây đám người Hắc Vương Tông, bất kể kẻ nào không may tiến vào bên trong phạm vi 4 vạn dặm tấn công của Huyết Bia đều chết không còn cặn bả, nếu muốn sống thì chỉ có thể chạy lại nơi có 28 triệu vong linh sinh vật và bọn Thanh Trúc đang cố thủ thôi.

Quay lại thấy lão Long đang chảy nước miếng thì hấn hét lớn:

" Cái đệt, kế hoạch thế nào mà ngươi cứ đứng đây mà chảy nước miếng thế hả, ta làm xong rồi đến phần ngươi kìa".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Bắt Đầu

Trong đám Ma Tộc đang như thủy triều bỏ chạy tứ phía kia, có một đội ngũ đặc biệt, gồm 1 nhân tộc thiếu nữ và hai ma tộc, trên người nàng vẫn được bao trùm bởi áo choàng đen và ma khí, nếu không phải là người có tu vi siêu cường sẽ không dễ dàng phát hiện ba người này có nhân tộc trà trộn vào.

Trong khi đang bỏ chạy, một thiếu nữ nhìn có vẻ nhỏ tuổi nhất trong nhóm lên tiếng hỏi:

" Tuyệt Vi tỷ, bây giờ chúng ta làm sao? hai kẻ kia là ai? làm sao lại đáng sợ như vậy? "

Thiếu nữ được gọi là tên là Tuyệt Vi kia dơ tay ra hiệu cho cô gái phía sau yên lặng tiếp tục đi theo phía sau. Cô gái phía sau thấy vậy cũng không hỏi thêm gì nữa mà cuối đầu phi hành theo phía sau.

Tuyệt Vi thật ra cũng là một cao thủ trong thế hệ trước, tên đầy đủ của nàng là Hàn Tuyệt Vi sinh ra đã không có cha, mẹ, tự thân tu luyện qua bao nhiêu gian khổ mới có tu vi như ngày hôm nay, nhưng vì đắc tội với vô số người trong giới, bị đuổi giết khắp nơi cùng đường nàng mới giả trang lẫn vào Hắc Vương Tông, vào trong tông môn nàng rất nhanh được một tên trưởng lão coi trọng nhận làm đệ tử, sau đó con đường tu luyện của nàng vô cùng thuận lợi, vì Ma Tộc và Nhân loại chỉ là tu thuộc tính khác nhau thôi, còn cơ bản là mọi thứ giống nhau. Nàng bỏ tu luyện linh khí mà chuyển qua

ma khí, sau khi tu luyện ma khí thì không mấy ai còn có thể phát hiện ra thân phận của nàng.

Nàng còn có một bí mật mà không ai biết đó là kiếp trước nàng từng là một vị nữ vương xưng bá một tinh vực thượng đẳng. Bí mật này là khi nàng tu luyện vào Tạo Hóa Cảnh thức tỉnh trí nhớ kiếp trước mới biết được.

.....

Ba người vào trong một cái hang núi trốn tránh tạm thời, bên ngoài quả thật là vô cùng hỗn loạn, vô số Ma Tộc đâm đạp lên nhau mà chết, muốn tìm một sinh lộ trong đám ma tộc hỗn loạn vậy là vô cùng khó khăn, chỉ bằng nghỉ ngơi một chút xem diễn biến thế nào rồi mới quyết định bước đi tiếp theo.

Khi nghỉ ngơi được một lát thì hai cô gái còn lại đều nhìn về phía Tuyết Vi, hiển nhiên là hai nàng muốn nghe kiến giải của Tuyết Vi.

Tuyết Vi trầm ngâm một lúc mới đạo " Trốn ở đây không phải là biện pháp lâu dài, chúng ta cần phải thoát khỏi nơi này thì mới an toàn".

Hai cô gái kia khi nghe vậy thì trên mặt thoáng qua sự thất vọng, một thiếu nữ buồn bã đạo:

" Sư tỷ ngươi cũng không phải là không thấy sự kinh khủng của hai kẻ kia, các tiền bối đi theo chúng ta lần này không một ai xuất hiện muội đoán 9 phần đã dữ nhiều lành ít rồi, còn muốn thoát ra sao, xung quanh chúng ta bị bao vây bởi vô số huyết bia to lớn, từ nơi chúng ta cũng có thể thấy được rõ ràng, nếu ai dám đi vào đều bị hàng ngàn sợi xích đâm xuyên, hài cốt không còn, làm sao có thể thoát ra".

Cô gái còn lại cũng lên tiếng phụ họa:

" Lạc Nhật tử nói rất có lý, chưa kể còn hai kẻ như ma thần kia, một tên chỉ cần vẩy đuôi hay một lần hút vào là có hàng vạn huynh đệ tử muội ma tộc chúng ta bị ăn tươi nuốt sống hay bị chết thảm. Còn tên cả người xung quanh là quái độn càng thêm kinh khủng, hẳn đi đến đâu những khuôn mặt xung quanh hẳn lao ra cắn nuốt, ai bị hẳn để ý thì đều phải chết. Tuyệt Vi tử, tử nói chúng ta gặp phải địch nhân đáng sợ như vậy thì có con đường sống sao? ".

Lạc Nguyệt nói xong thì cả người nàng như mất hết sinh lực, nằm lãn ra đất. Bầu không khí bên trong hang núi trở nên vô cùng ngột ngạt. Trong lúc nhất thời cả ba người đều không có đôi sách gì, mỗi người đều mang một tâm tư riêng.

.....

Ở bên ngoài trời bắt đầu đổ những cơn mưa lớn, sấm chớp liên hồi, kèm theo đó những tiếng kêu hét thảm thiết của đám người Hắc Vương Tông, tạo nên một khung cảnh thê lương vô tận, thi thể đám người Hắc Vương Tông bây giờ đã trải khắp trên mặt đất, huyết từ những kẻ bị chết quá nhiều thêm vào là mưa lớn khiến cho mặt đất không thể hấp thu thêm được nữa, bắt đầu tụ thành từng dòng, rồi thành từng con suối, cuối cùng như những thác nước đổ từ trên cao xuống nơi thấp hơn. Thi thể trôi nổi tự do trên các con sông, suối huyết đó làm cho những kẻ nhát gan mới nhìn thấy có thể ngất ngay tại chỗ.

Tình cảnh bây giờ nói là thi sơn, huyết hải cũng không quá. Trong khi bỏ chạy tán loạn đám người Hắc Vương Tông này cũng có đôi ba lần tổ chức phản kháng lại Xuân Đức và lão Tà, nhưng kết quả thì vô cùng bi thảm, chỉ vài ba cái đập đuôi của lão Tà những kẻ dám chống lại đã không chịu nổi lại phải một lần nữa bỏ chạy tán loạn.

.....

" Giết chóc thật sáng khoái " -Lão Tà nhai một đám ma tộc trong miệng nuốt xuống xong, thì nói với Xuân Đức kể bên, giọng nói của lão Tà sau khi nhai xong vài đám ma tộc đã biến đổi rất lớn, lúc đầu thì âm âm như sấm, bây giờ thì âm lãnh như rấn độc, nhưng nói chung là nghe cái nào cũng không thoải mái.

Xuân Đức liếm liếm mấy giọt nước có lẫn máu bên khóe miệng vào trong miệng, cảm nhận vị tanh tanh mặn mặn, một lúc xong hẳn mới đạo:

" Cũng tạm được, ta tự hỏi nếu đồ hết cả sinh linh thiên hạ thì cảm giác sẽ ra sao".

Nghe Xuân Đức nói cả vậy, lão Tà cười âm lãnh vài tiếng đạo " Thì càng tuyệt hơn bây giờ gấp nhiều lần, đồ cả thương sinh một ý tưởng tuyệt vời khặc khặc".

" Vậy thì sau này hai chúng ta cùng làm, thấy kẻ nào khó chịu thì cho bọn chúng bốc hơi, thấy tinh vực nào đó chướng mắt thì cho bọn chúng tất cả đi đầu thai, còn bây giờ đi thi xem 5 tên tiêu đệ của chúng ta đi, xem mấy tên đó chặt vật như thế nào, cái này cũng là một loại thú vui tao nhã".

Lão tà nhìn hẳn một cái đạo " Ngươi thật biến thái".

" Ngươi cũng vậy khà khà"

Sau đó hai kẻ biến thái này cùng biến mất trong cái không gian đầy mùi chết chóc này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Cối Xay Thịt Người

Đúng như ban đầu Xuân Đức tính toán, đám người Hắc Vương Tông đang dàn đàn lũ lũ liều chết xông lên chém giết với đám vong linh, đám người Thanh Trúc bây giờ cũng đang chật vật đối kháng với hết lớp này tới lớp khác ma tộc xông lên.

Đám ma tộc kia từng đoàn xông lên khi tiếp cận đánh giáp lá cà với đám vong linh thì ngay lập tức bị xé xác, máu tươi văng tung tóe, những cái xác không lành lặn lại bay ngược quay lại. Nhìn từ nơi cao xuống dưới thì chỉ thấy nơi mà đám vong linh với nhóm người Thanh Trúc đứng bây giờ như một cái cối xay khổng lồ, cắn nuốt hết mọi thứ tiến lại gần nó, rồi lại phun ngược quay ra.

Đứng ở một nơi trên cao quan sát, lão Tà bỗng nhiên nói:

" Thật diệu, thật diệu, ta biết ngay mà".

Xuân Đức bên cạnh thuận miệng nói luôn:

" Người thì biết cái cóc khô gì cơ chứ, đầu toàn bã đậu với nước".

Lão Tà cũng không biết bã đậu là cái gì nhưng nó biết là thằng bên cạnh đang chê bai nó, tuy mới ở chung gần một ngày với Xuân Đức nhưng nó cũng đã quen với cái kiểu nói chuyện như cắn vào móng nhau của tên này rồi. Không để ý lời chê bai nó vẫn đạo:

" Đương nhiên là biết rồi, biết người vì sao lại không vây khốn chết đám ma tộc này luôn!!! tại sao lại phải lập một cái cấm ma đại trận ở chỗ này!!! mọi thứ đều là vì tình huống bây giờ phải không?"

" Công nhận người mới theo ta lăn lộn chưa tới một ngày mà thông minh lên nhiều, khả khả. Mà mấy chuyện đó quan trọng gì, bây giờ chăm chú mà xem kịch thôi. Người xem nhìn cừ nhân của mình tự đâm đầu vào chỗ chết thấy rất thú vị phải không nào? nhìn thấy cảnh bọn chúng ngu ngốc lao lên rồi bị phân thân toái cốt phải hay không vô cùng kích thích? Nhưng bọn chúng không biết là có lao lên, hay nếu có xông ra ngoài được thì cũng chết mà thôi. Bây giờ chẳng qua ta đang vui để cho bọn hần sống lay lút thêm chút thời gian khặc khặc" - Xuân Đức cười tà ác.

Lão Tà bên cạnh không khỏi bội phục đạo:

" Giờ ta mới biết giết chóc cũng là một thú vui tao nhã, nhưng người xem đám tiêu đệ 5 người của chúng ta hình như sắp không chịu nổi rồi, có cần giúp bọn này một tay không. Dù sao hai chúng ta cũng là lão đại để tiêu đệ bị đám côn trùng kia giết thì mặt mũi ở đâu nữa".

" Không vội, việc này cứ để ta người không cần quan tâm. Ta có một con huyết ma biến dị, bây giờ tuy mới đạt Tinh Thần Cảnh thôi nhưng nó có thể cho đám 5 người Tiêu đệ chúng ta biến thành 5 cỗ máy giết chóc không biết mệt mỏi". Xuân Đức lấy ra phân thân của huyết ma đưa ra phía trước cho lão Tà xem.

Lão Tà kinh ngạc lên tiếng:

" Cái này sao giống Liệt Ma ở Minh Giới quá vậy. Oh, tại sao lại như vậy, chỉ là một phân thân có tu vi Phá Thiên Cảnh thôi mà cũng khiến ta có cảm giác bất an".

" Người cũng cảm nhận được sao, khả khả, nói cho người biết, anh bạn thân Huyết Ma của ta không chỉ có công dụng trị liệu siêu cường đâu, nó còn có một kỹ năng vô cùng bá đạo. Dù bản thể hay phân thân chết đi thì kẻ giết nó sẽ bị dính một lời nguyền khiến cho sinh mệnh trôi qua 1 phần mỗi s, nhưng cái kỹ năng này lại không có khả năng giết chết kẻ địch" - Xuân Đức có chút nuối tiếc đạo.

Lão Tà khiếp sợ đạo " Thế nó có bị hạn chế gì không. đừng nói ai cũng có thể bị dính lời nguyền đấy nhé".

" Tất nhiên là có rồi, kẻ nào có tu vi cao hơn nó 4 đại cảnh giới sẽ không bị dính lời nguyền".

" Bốn đại cảnh giới" - Khóe miệng lão Tà co giật liên hồi.

Xuân Đức lấy ra 5 phân thân của Huyết Ma rồi truyền cho nó một mệnh lệnh, ngay lập tức 5 phân thân huyết mà lấy tốc độ nhanh như chớp giạt phóng tới nhóm người thanh Trúc đang gắng hết sức chống đỡ.

.....

Khi trận chiến vừa bắt đầu, Thanh Trúc và mọi người còn có chút lo lắng và hồi hộp. Nhưng tới bây giờ thì họ đang mất cảm giác rồi, quá nhiều ma tộc chết dưới tay bọn họ, 5 người đã giết đến đỏ cả mắt không biết trời đất đâu đâu, tuy có vong linh sinh vật không tiếc mạng sống yểm hộ nhưng 5 người theo thời gian thì vết thương đã chồng chất, vết thương cũ chưa khỏi vết thương mới lại đè lên vết thương cũ, khiến cho 5 người thương càng thêm thương.

Trong khi 5 người đang chiến đấu nhờ vào ý chí kiên cường của bản thân chống đỡ thì bất ngờ không biết từ đâu xuất hiện 5 luồng huyết quang. Năm người muốn tránh cũng không kịp vì huyết quang tốc độ quá nhanh.

Khi mọi người còn không biết phải đối phó làm sao với huyết quang đang bám trên cơ thể thì Thanh Trúc nhớ có lần đã thấy thứ này, chính là kẻ xấu xa chữa thương cho nàng dùng thứ này. Thanh Trúc lớn tiếng thét:

" Không cần để ý tới huyết quang, tập trung đối phó người của Hắc Vương Tông".

Mọi người cũng biết việc trọng yếu nhất bây giờ là đối phó với đám ma tộc này, sơ suất một cái có thể ngay lập tức mất mạng. Vậy là không ai ngăn cản huyết quang kia nữa, mặc cho nó lan tràn trên thân thể mọi người, nhưng khi huyết quang bao trùm cả cơ thể mọi người rồi việc kì diệu đã xảy ra. Toàn bộ vết thương đang lành lại nhanh chóng, nhanh tới mức mà mắt thường cũng thấy được. Tinh thần, thể lực, mọi thứ đều trở về lúc trạng thái đỉnh cao.

Thanh Trúc tuy đã biết tên xấu xa kia có bảo vật trị thương vô cùng nghịch thiên, nhưng không ngờ lại nghịch thiên tới mức này, khiến cho Thanh Trúc là người biết chuyện cũng cảm thấy chấn động. Đến cả Thanh Trúc con như vậy thì 4 người còn lại thì trong lòng đang dâng lên sóng lớn ngập trời. Bọn họ cảm thấy ngày hôm nay là một ngày hoang đường nhất từ khi sinh ra tới giờ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Kẻ Không Sợ Chết Trên Đồi Có Thật Nhiều

Động tĩnh chém giết nơi đây có thể nói là vô cùng to lớn, tiếng hét, tiếng hồng, tiếng kêu thảm của hàng triệu kẻ đang sống mái với nhau tạo nên hàng loạt những tiếng động kinh thiên, kéo dài liên miên bất tận, mùi máu tươi nồng nặc, mùi nội tạng cơ thể nghiền nát tụy bị cơn mưa lớn che lấp đi đa phần nhưng vẫn theo gió phiêu tán trong không gian đến cả hàng vạn dặm. Điều này đưa tới khá nhiều vị khách không mời mà đến.

Ở cao trên một ngọn núi lớn, Xuân Đức nhìn về phương xa đạo:

" Nơi đây cũng hấp dẫn không ít kẻ liều mạng tới nhỉ, lão Tà ngươi nói chúng ta nên làm cái gì cho phải đạo làm chủ " .

Lão Tà bên cạnh đang bỏ vài ngàn quả tim vào trong miệng nhai bẹp bẹp nghe vậy thì nuốt cái ực liếm mép vài cái đạo:

" Còn làm gì nữa, ngươi hoặc ta đi hỏi thăm sức khỏe mọi người thôi. Để bọn họ lặn lội đường xa tới đây mà không ra đón tiếp thì thất lễ quá" .

" Ừm, vậy ta đi chào hỏi mọi người cho, còn ngươi ở đây vừa quan sát vừa trông nom đám tiêu đệ chúng ta, tiện thể làm thịt luôn đám người đang ẩn nấp, với đám không chịu đi lên tấn công kia đi. Để bọn hấn lại cũng không có giá trị gì cả " - Xuân Đức cười tàn nhẫn đạo.

Lão tà nhếch miệng lộ ra hàm răng nhọn hoắt đang còn dính máu đạo:

" Không thành vấn đề người không nói ta cũng ngứa mắt đám nấp phía sau kia lâu rồi. Mọi việc ở đây đã có ta người đi chào hỏi mấy vị khách không mời kia đi".

Không dây dưa thêm một khắc nào nữa, Xuân Đức đã biến mất ngay tại chỗ dịch chuyển về nơi có mấy vị khách mới đến.

.....

Một đội ngũ có khoảng 800 người đa số là nam đang cưỡi ma thú phi hành, bay nhanh về nơi phát ra những tiếng động lớn kia, người cầm đầu đội ngũ không ngờ lại là một cô gái nhìn qua cũng rất trẻ, nhưng đã có tu vi Bất Hủ Cảnh Tam Trọng Hậu Kỳ, bên cạnh nàng là một nam, một nữ chắc cũng là cùng một thế hệ với cô gái.

Đội ngũ đang yên lặng phi hành thì thiếu niên bên cạnh cô gái dẫn đoàn bỗng nhiên lên tiếng hỏi:

" Đội trưởng tại sao chúng ta phải mạo hiểm nhận nhiệm vụ đi xem xét tình hình nơi đang có chiến đấu kinh khủng như vậy, ta thấy thật sự quá nguy hiểm".

Thiếu nữ bên cạnh cũng phụ họa:

" Phong ca nói rất đúng, Tình tử người đâu cần liều mạng nhận nhiệm vụ nguy hiểm như vậy làm gì? tử không đi sẽ có người khác thay thế chúng ta mà".

Thiếu nữ được gọi là Tình tử kia nở nụ cười yếu ớt:

" Lần này ta đúng là liên lụy hai người các người vào rồi, nhiệm vụ lần này không nhận không được, đích thân Thiên Mị trưởng lão đã giao nhiệm vụ này xuống cho ta, các người nói ta có đường trốn tránh sao?"

" Thiên Mị không phải là mẫu thân của tên háo sắc Thiên Long bị tỷ tỷ phế đi sao? ". Thiếu nữ bên cạnh bật thốt lên.

" Đúng vậy, từ khi ta phế đi tu vi của tên Thiên Long thì mẫu thân tên này đâu đâu cũng nhằm vào ta, lần này cũng vậy. Nhưng ta cũng không có cách nào khác, trong thánh địa không ai dám đứng ra bảo vệ ta, đến cả sư phụ ta cũng không dám nói tiếng gì, khi thấy người phụ nữ đang ghét kia còn phải hành lễ, nịnh nọt". Thở dài một hơi nàng lại nói tiếp " nếu lần này làm xong nhiệm vụ coi như ta cũng không nợ thánh địa cái gì nữa, bao năm nay ta cống hiến cho Thánh Địa cũng đã là ta hết sức, ta sẽ rời đi một nơi khác, không ai có thể.....".

Nàng còn chưa nói xong thì đúng lúc này dị biến phát sinh, một âm thanh như từ nơi âm u vang lên như xuyên qua cả không gian và thời gian, truyền thẳng vào đầu của nàng

" Ta rất tiếc nói cho người biết, các người sẽ không một ai có thể quay về rồi"

Không những nàng mà tất cả mọi người ở đây đều có thể nghe được thanh âm đó, những con ma thú bỗng nhiên dừng lại không dám bay về phía trước, chúng nó biểu hiện ra vô cùng sợ hãi và bất an.

Trong khi mọi người còn chưa biết là ai đang nói thì từ trong không gian phía trước bỗng nhiên tách ra, một kẻ xung quanh là ác dục có đôi cánh xương được phủ bên trên là hắc khí đen ngòn thì thoảng lại ánh lên những tia chớp như Ma Thần bước ra. Uy thế tuy đã thu liễm nhưng khiến cho mọi người ở đây cũng hô hấp khó khăn.

Vừa xuất hiện không nói hai lời kẻ này đang vung tay lên hời hợt chém ra một đạo quang mang, thiếu nữ dẫn đoàn phản xạ cực nhanh ôm hai người bên cạnh mình ngã xuống phía dưới.

Bịch! Bịch! Bịch

ba người ngã xuống phía dưới tạo thành một cái hố to, theo sau ba người là một đám ma thú và tu sĩ bị cắt đôi rơi xuống.

Người tới dĩ nhiên là Xuân Đức rồi, thấy nhất kích của mình lại không giết chết toàn bộ mà lại để còn sống ba con rệp thì hấn thoáng qua vẻ ngạc nhiên. Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên thôi, hấn mỉm cười lại nâng tay, khi hấn đang định ra tay lần nữa thì phía dưới vang lên tiếng cầu xin

" Tha cho bọn ta, bọn ta còn có giá trị!"

Xuân Đức cười lạnh đạo:

" Giá trị gì ta không biết, nếu ngươi sống qua chiêu này thì có thể nói giá trị của ngươi cho ta biết, còn nếu không thì xin lỗi rồi!"

Xuân Đức lại hơi hợt đánh ra một kích như lúc ban đầu về phía ba người phía dưới. Cô gái vừa mới lên tiếng kia ném hai người được nàng ôm bên cạnh ra một nơi xa xa, toàn thân ánh lên ánh sáng xanh, trên bàn tay của nàng cũng hiện lên một chiếc lá. Chiếc lá nhỏ bé kia từ từ lớn lên bao trùm nàng.

Phập.... Âm...âm

Đao quang của Xuân Đức cắt qua chiếc lá kia như cắt qua tờ giấy mỏng manh không một chút khó khăn, tiếp theo cả đao quang đánh lên thân hình thiếu nữ khiến cho nàng đâm sâu vào trong đất, nước bùn có lẫn máu huyết nội tạng văng lên tung tóe.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Tên Ta Duy Một Chữ Tình

Nhìn vào nơi thiếu nữ kia đứng ban đầu bây giờ đã thành một cái hố sâu không thấy đáy, Xuân Đức cười cười, hấn lại nhìn về phía hai kẻ còn sống đang run như cây sậy kia, tâm niệm động một bàn tay hư ảnh che trời được tạo ra ngay lúc hấn đang tính tiễn đưa hai kẻ còn lại này một đoạn đường thì thiếu nữ mà hấn nghĩ đã chết lại ngoi lên từ trong cái hố bùn ra, vừa ngoi đầu lên nàng đã kêu lớn

" Ta còn chưa chết tha...tha cho....tha cho bọn họ"

Nàng nói dứt quãng không ra hơi, tuy nàng chui ra từ hố bùn nhưng trên cơ thể nàng không dính bùn đất chút nào, chỉ dính be bét máu, hấn cũng lấy làm kì, nếu đã thanh tẩy rồi thì con đê cả người dính máu như vậy làm cái gì.

Y phục của cô nàng bây giờ đã te tua, hai cánh tay bây giờ chỉ còn một cái, bị hấn đánh trúng thì hầu như sẽ ngay lập tức bị nhiễm độc, độc tố này không gây nguy hiểm tới tính mạng nhưng lại ngăn cản sự khôi phục của kẻ bị trúng độc nếu muốn trọng tổ bộ phận bị mất nếu không có hấn hút độc thì gần như là không thể.

Xuân Đức thu tay lại không tiếp tục ý nghĩ giết chết mấy người này. Hấn lãnh đạm nói:

" Mạng của ngươi cũng rất cứng đấy, chỉ là Bất Hủ Cảnh thôi mà bị như vậy không có lập tức chết ngay ta cảm thấy hãnh diện thay ngươi, coi như

giữ lời ta sẽ không giết các ngươi ngay bây giờ nếu như ngươi không chứng minh được giá trị của mình thì đừng hỏi tại sao ta nhẫn tâm".

Thiếu nữ kia cũng coi như có bản lĩnh, đối mặt với cái chết mà vẫn còn quan tâm tới hai người kia được. Sau khi nàng thoát ra khỏi cái hồ bùn việc đầu tiên là nàng chạy lại xem xét hai kẻ bị dọa sợ đang ngồi như người mất hồn trên mặt đất. Nghe lời đe dọa của Xuân Đức nàng cũng không biểu hiện ra quá nhiều, nàng cung kính đạo:

" Cảm ơn đại nhân đã không giết, việc đại nhân nói ta đều hiểu, ta đoán người là..."

Xuân Đức dơ tay ra hiệu cho nàng không cần nói tiếp, hấn đạo " Người không cần đoán cái gì cả, ta chỉ hỏi ngươi đã là người của Thiên Thu Thánh địa chắc ngươi biết nơi bọn chúng đang tại chứ " .

Xuân Đức hỏi xong thì thấy trên khuôn mặt thiếu nữ kia hiện lên vẻ giãy dụa, một lúc lâu nàng vẫn không trả lời, Xuân Đức mất hết kiên nhẫn, cả người sát cơ lạnh lạnh, hấn lại chậm chậm nâng tay lên định cho ba người này một chưởng, cho bọn họ đi theo đám đồng môn khi trước.

Thấy Xuân Đức không kiên nhẫn lại chuẩn bị hạ thủ thì thiếu nữ kia không suy nghĩ nhiều nữa, hiện lên vẻ kiên quyết, nàng nói nhanh:

" Ta biết, người của Thiên Thu Thánh Địa đang tập trung ở khu vực ngoại vi cách đây về phía nam cách nơi đây khoảng 800 vạn dặm" .

Nghe vậy thì Xuân Đức thu tay lại, cười u ám đạo:

" Tạm thời cho các ngươi sống thêm thời gian, đợi ta kiểm tra nếu là đám lừa dối ta thì khắc khắc. moi tim, uống máu chỉ là chuyện nhỏ, ta để cho ba người các ngươi tận hưởng lạc thú trên đời" .

" Vâng đại nhân, bọn ta hiểu rõ"

Không để ý tới biến đổi tâm tình của ba người, Xuân Đức cuốn ba người na di đi cùng. Trên đường đi Xuân Đức gặp không biết bao nhiêu là đội ngũ, thế lực lớn nhỏ gì cũng có, đến cả dong binh đoàn cũng có, tổ đội lớn nhỏ khác nhau, ít thì vài người nhiều thì cả hàng vạn người, để giết hết đám này Xuân Đức cũng tốn một thời gian kha khá.

Tiền đường xác định xem là thiếu nữ kia nói thông tin có chính xác không, trên đường đi hẳn lại gặp thêm một đám 9 người của Diệp Linh Tông đang bị truy đuổi như chó nhà có tang, tiền tay cứu luôn cho tích công đức. Thế là bây giờ người đi cùng hẳn tính cả hẳn luôn là có 13 người rồi.

Đi trên đường đám người này không dám ớ lên một tiếng, thở mạnh cũng không dám, khi nào cũng cúi gằm mặt xuống đất như thể bên dưới có bảo vật vậy. Xuân Đức cũng không đến tận nơi xác định xem người Thiên Thu Thánh Địa ra sao, mà đứng trên một ngọn núi cách nơi mà thiếu nữ kia nói 250 vạn dặm quan sát.

Đúng như thiếu nữ kia nói, cách nơi hẳn đứng chưa đến 200 vạn dặm cũng đang có một đội ngũ khổng lồ, không kém gì đám người của Hắc Vương Tông, nhưng về chất lượng thì sơ qua kém hơn đám người Hắc Vương Tông một bậc. Quan sát một lúc lâu hẳn mới thu lại thần thức. Việc này cũng không thể làm ngay được, tinh thần lực hôm nay hẳn tiêu hao qua phân nửa rồi, nếu tiếp tục thì có khả năng không cần ai đánh hẳn thì hẳn cũng ra đi vì tiêu hao quá độ.

Thu hồi tính toán của mình, quay lại nhìn thiếu nữ cụt tay Xuân Đức hiền hòa cười đạo:

" Rất tốt ngươi không lừa ta, ban đầu ta nghĩ dù có hữu ích hay không thì cũng giết các ngươi luôn, nhưng thôi bây giờ ta vui sẽ không giết các

ngươi nữa, khà khà, mà cũng đến lúc đi về rồi không lão Tà lại chờ, các ngươi thu vững tinh thần lần này ta dịch chuyển dài đây, không cần thận các ngươi có thể chết trong lúc na di".

Mọi người không ai dám xem lời Xuân Đức là nói đùa, trên đường đi tới đây bọn họ đã thấy một mặt kinh khủng có tên này, giết người cứ như giết mấy con côn trùng, người như vậy làm gì có thể nói đùa cơ chứ. Mọi người ngay lập tức chuẩn vận chuyển pháp quyết thủ vững tinh thần.

Thấy tất cả mọi người đã chuẩn bị xong, Xuân Đức ngay lập tức na di về nơi chiến trường có lão Tà.

.....

Sau giây lát Xuân Đức đã đứng trước vị trí lúc trước cùng lão Tà quan sát chiến trường, nhưng bây giờ không biết con rồng đàn kia chạy đi chỗ nào rồi, chỗ này chỉ còn mình hắn và 13 tên thái điều.

Mười ba người này ngoại trừ thiếu nữ cụt tay là vẫn còn đứng thì các tên còn lại bây giờ đang ở một bên nôn thốc, nôn tháo. Nhìn thiếu nữ Xuân Đức hỏi:

" tên ngươi là gì?".

Thiếu nữ kia đáp:

" Thừa đại nhân, ta không có họ tên ta duy một chữ Tình".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Người Thấy Hứng Thú Sao? Ta Thì Không

Hỏi xong tên nàng thì Xuân Đức cũng không hỏi thêm gì nữa, mà quan sát chiến trường. Mới qua vài canh giờ hẳn đi ra ngoài mà bây giờ chiến đấu đã gần như là kết thúc rồi, chỉ còn vài ba chỗ đang có chiến đấu nhỏ lẻ, ở phía sau cũng không còn tên nào, đám người Thanh Trúc thì đang chạy tung tung đi tìm đối thủ. Xuân Đức cười âm hiểm làm bầm đạo " Đám ngốc, các ngươi tưởng huyết ma là cái gì? bây giờ cứ để các ngươi vui vẻ, đợi khi ta thú huyết ma về thì các ngươi biết mùi. hắc hắc ".

Sau giây phút choáng váng vì na di quá xa, mọi người đều đứng dậy và quan sát xung quanh, khi thấy cảnh tượng bên dưới thì đám thái điều này lại bắt đầu công cuộc cho chó ăn chề.

Khi đã nôn sạch tim gan phèo phổi mọi thứ ra hết rồi thì đám này mới ngồi bệt xuống đất không nói một lời, dường như bọn họ bị cái gì đã kích ghê gớm lắm. Có lẽ cảnh tượng bên dưới thật quá trùng kích, xác đám người Hắc Vương Tông bây giờ không phải là thành một ngọn núi nữa mà đã thành một dãy núi dài hơn ngàn dặm, thảm trạng đủ kiểu, không thiếu thể loại gì nhưng có chung đặc điểm là cái xác nào cũng không còn nguyên vẹn, trên người ít nhất cũng có vài ba lỗ máu to như nắm tay, nhiều thì chỉ còn có mỗi bả thịt bầy nhầy.

Khi đám thái điều này đang còn thất thần thì lão Tà không biết từ đâu chui ra cả thân hình quấn quanh ngọn núi mấy vòng khí thế ác liệt dọa cho đám này nằm lăn ra mặt đất, đến cả cụt tay khuôn mặt cũng trắng bệch như cục bột.

Lão Tà vẫn là người lên tiếng trước:

" Về rồi à, người đi lâu quá không xem đoạn gay cán, bây giờ về thì muộn rồi, mấy tên cuối cùng cũng bị ta ăn luôn rồi, à ta còn bắt được mấy tên thú vị", nói xong từ trong miệng của lão Tà phun ra ba thiếu nữ.

Nhìn ba thiếu nữ một nhân hai ma trên mặt đất, Xuân Đức nhìn lão Tà hỏi:

" Có cái quái gì thú vị, hay người thú tính bạo phát lại thích gian dâm mấy nàng, theo ta thấy nếu người có ham muốn kia nên tìm một con mồi Long đi, chứ mấy cái thân thể bé tí này chịu không thấu đâu".

Lão Tà trợn to con ngươi trên trán, có chút tức giận đạo " ta nói người cái tên biến thái này, ta không có ham muốn đó, người thật sự không cảm thấy có điều gì khác lạ sao? ".

Xuân Đức ngồi lại gần ba người thiếu nữ kia, sờ từ trên xuống dưới vài lần, một lúc sau hấn đạo:

" 1 nhân loại, 2 ma tộc, nhìn chung cũng được, chả thấy quái gì khác biệt cả à, cũng có đủ bộ phận, không thấy thừa hay thiếu gì, có cái gì thú vị chứ, theo ta thấy người nên ăn các nàng luôn cho xong, mang về đây làm cái gì không biết".

Lão Tà hết ý kiến với tên này luôn, những thứ muốn khoe khoang trước kia đều không thốt ra được câu nào. Bất đắc dĩ lão Tà buồn bã đạo:

" tại ta thấy ba nàng đều là luân hồi giả nên mới bắt về khoe với người thôi, thế người không muốn biết kiếp trước các nàng ra sao à, luân hồi giả không phải rất nhiều đâu, bọn người này đều là có cơ duyên to lớn đấy".

" Có cơ duyên to lớn à " Xuân Đức sáng mắt lên nhưng sau đó hấn phán một câu khiến cho lão Tà Học máu 3 lít, " Thì người chịu khó sưu hồn cái là xong ngay mà, nhanh gọn lẹ lại không lo mấy nàng giấu giếm thứ gì, để mấy nàng lại thì có tác dụng gì đâu".

Ba thiếu nữ bên dưới và đám người bên cạnh đều lạnh run nhìn về phía Xuân Đức, bọn họ cảm thấy cái con quái vật một mắt đang quán quanh ngọn núi này còn không đáng sợ bằng kẻ trước mắt, cứ mở miệng ra là giết, cứ mở miệng ra là sưu hồn, quả thật so với ác quỷ cũng không kém đi đâu.

Lão Tà bó tay đạo:

" Người không thấy thú vị thì thôi, làm gì mà cực đoan như vậy, ta để ba nàng làm người hầu của ta, hàng ngày trải vẫy cho ta, còn 12 tên người mang về này là sao? sao người không giết hay sưu hồn luôn đi mang về làm gì".

Ba thiếu nữ bị lão Tà bắt về nghe vậy thì thở ra một hơi, ngay sau đó nhìn qua 12 người còn lại với ánh mắt hiếu kì, làm sao bọn này lại không bị tên ác quỷ kia ăn thịt rồi.

Xuân Đức chỉ vào 9 tên đệ tử Diệp Linh Tông đạo:

" Chín đứa này là người của Diệp Linh Tông lại còn có quan hệ với con nha đầu Thanh Trúc, trên đường đi tiện tay xách về", Xuân Đức lại quay qua chỉ ba người còn lại nói " ba người này thì cô gái kia né được ta 1 đòn, chịu được 1 đòn nên ta không giết với nàng còn cung cấp thông tin hữu ích, còn hai đứa kia ta định giết lâu rồi nhưng nể thiếu nữ này có công nên mới cho sống tới giờ, chứ không người nghĩ bọn này làm sao bây giờ vẫn còn có thể hít thở được".

Mười hai người nghe vậy thì câm lặng, mỗi người đều cúi mặt xuống nhìn dưới chân, khuôn mặt biến đổi bất định không biết là đang nghĩ cái gì trong đầu.

Nghĩ lấy hơi một chút Xuân Đức lại nói tiếp " mà người dọn dẹp xong chưa? còn tên này sỗ lộng hay may mắn chạy thoát nữa không?".

" Không có, ta đã kiểm tra qua vài lần rồi không một tên sống sót, bây giờ cần người thu dọn tàn cục nữa thôi, không biết đến khi nào lại có một ngày vui như hôm nay"- Lão Tà than thở.

Xuân Đức làm một bộ bí hiểm đạo:

" Hắc hắc nói cho người một tin tốt lành này muốn nghe không?".

Lão Tà trừng trừng độc nhãn tò mò hỏi " Tin tốt gì? nói ngay đi, đừng có làm một bộ bí hiểm vậy, nhìn người vậy ta rất muốn đánh người một trận".

" Vậy thì méo nói cho người biết nữa, ha ha, khi nào anh vui anh nói cho mà nghe". Xuân Đức bỏ lại một câu rồi bay về phía đám người Thanh Trúc đang điên cuồng lừa một tên Hắc Vương Tông.

Lão Tà thấy vậy cũng đuổi theo hỏi cho bằng được, để lại đám người phía trên núi ngẩn ngơ, không biết phải làm cái gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Thu Dọn Chiến Trường

Bay xuống phía dưới, Xuân Đức nhanh chóng bay lại gần đám người Thanh Trúc, hắn còn đang định hỏi thăm mọi người, hắn từ phía sau mấy người định tạo cho mọi người một bất ngờ nhỏ thì khi hắn mới tiến lại gần con nhóc Thanh Trúc đã quay ngay lại cho hắn một kiếm, mấy người còn lại cũng không chậm toàn đề vị trí yếu hại mà đâm. Xuân Đức trừng mắt 5 người lập tức đứng yên như tượng, chỉ còn có đôi mắt là có thể cử động.

Túm 5 thanh kiếm vò thành một cục ném thẳng về tên Hắc Vương Tông đang còn bỏ chạy kia

Bụp

Tên kia bị Xuân Đức ném trúng đầu, cái đầu kia nổ như quả dưa, thân thể không đầu chạy một đoạn rồi cũng ngã xuống, quay về với 5 người Xuân Đức thưởng cho 3 tên Dương Tuấn, Cổ Phàm, Lăng Thiên vài chục cái đập, vừa đập hắn vừa tức giận đạo:

" Các ngươi mới chém giết có một lúc mà đã say máu không nhận biết lão đại là ta sao, lại còn dám cùng hai nha đầu này ám sát ta, may ta có học chút võ chứ không hôm nay bị các ngươi cho đoạn tử tuyệt tôn rồi".

Ba ngoài bọn Cổ Phàm, Lăng Thiên, Dương Tuấn thấy oan ức cực kì, ai mượn người lén lén lút lút đi phía sau bọn ta làm gì để chúng ta nghĩ lầm là địch nhân, còn muốn nói ám sát, đừng nói là 5 người bọn ta chứ 5 vạn người như bọn ta cũng làm gì được một kẻ như ngươi à, trong lòng tuy oan

ức nhưng bên ngoài vẫn giả bộ đang thường dùng đôi mắt đáng thương cầu khẩn.

Sau một trận loạn đạp thì Xuân Đức mới bỏ qua cho ba tên này quay lại hai tử muội Thanh Trúc, nhìn thấy Thanh Mai đang nhắm mắt chờ bị ăn đòn thì hắn không nỡ ra tay, chỉ kéo kéo má nàng vài cái rồi, xoa đầu nàng khích lệ:

" Làm tốt lắm, cố gắng lên, sau này sẽ không ai dám ăn hiếp ngươi nữa, trừ ta hì hì"

Còn Thanh Trúc thì hắn không có nhẹ nhàng gì, cho nàng vài cái cốc thật đau rồi mới đạo:

" Có mắt cũng như không, nuôi chi tồn cơm mà".

Cảm thấy dễ chịu hơn thì hắn mới không áp chế mọi người nữa, 5 người không bị áp chế nữa hoạt động lại được như thường, ngoại trừ Thanh Mai ra 4 người còn lại nhìn Xuân Đức vô cùng ai oán như mới vừa bị hãm hiếp vậy.

Xuân Đức cười cười đạo:

" Hôm nay mọi người cũng gọi là có cố gắng rồi, bây giờ các ngươi đi theo lão Tà chọn ngọn núi nào đó làm nơi nghỉ chân, nhớ là đợi ta về thì mới giải trừ huyết vụ trên người các ngươi, ai mà tự tiện thì tự gánh hậu quả, tối về có quà khen thưởng, à mà lúc các ngươi đang chiến đấu ta có tìm về cho các ngươi 9 đồng môn đấỵ, các ngươi đi tìm bọn họ mà ôn lại chuyện cũ đi".

Bốn người bọn Cổ Phàm không nói hai lời đã quay đi, chỉ có Thanh Mai là cười cười làm mắt dục với Xuân Đức một cái rồi mới đi theo mọi người.

Thấy lão Tà và mọi người đã đi xa không còn nhìn thấy nữa, Xuân Đức quay lại nhìn chiến trường ngồn ngàng thì không khỏi cảm khái nói:

" Cũng lâu lắm rồi cái cảm giác này mới quay lại " .

Xuân Đức bay lên cao, ngay bên trên cái núi thịt thì dừng lại. Nhắm mắt lại tâm niệm động một cái, 1 triệu Thiên Xích Bích Huyết Bia nhanh bay về phía hắn kéo theo vô biên linh hồn gào rú. Tuy trong trận chiến này lão Tà có ăn đi không ít con mồi của hắn nhưng vẫn còn rất nhiều và tất cả bây giờ là của hắn.

Bây giờ hắn đã không cần lão hệ giúp để hấp thu sinh mệnh và linh hồn để trọng tổ thân thể nữa rồi, hắn cũng hiểu ra cái cơ chế vì sao hắn cứ giết 100 người lại tăng lên một chút tinh thần lực (Int) và phản ứng (Agi), bây giờ hắn có thể tự do không chế sự hấp thu này rồi, nhưng nếu quá nhiều thì thân thể của hắn bây giờ, dù đã là cấp 1 sinh mệnh thể cũng không chịu nổi.

Trong khu vực đồ sát người của Hắc Vương Tông tất cả sinh mệnh tinh hoa ở tất cả mọi nơi đều bị tách ra riêng biệt khỏi những vật chủ ban đầu, từng điểm sáng màu xanh sinh mệnh bay lên không trung tụ tập lại với nhau thành từng quả cầu màu xanh, những quả cầu màu xanh này đều đang đều đang bay về phía Xuân Đức đang đứng.

Trên mặt đất bây giờ đã thành vùng đất chết, mọi thứ bị rút đi sinh mệnh chỉ để lại trên mặt đất những tàn tích, đến cả xương cốt cũng thành phân vụn, những cây đại thụ khi trước bây giờ cũng chỉ còn sót lại một đám vụn màu xám bị những giọt nước mưa xối qua thì không còn lại gì nữa chẳng qua chỉ là những hố nước lớn do gốc cây đâm sâu xuống dưới đất lúc ban đầu tạo nên.

Nhìn những quả cầu màu xanh mang theo sinh mệnh to lớn kia đang bay lại Xuân Đức há miệng ra như một vòng xoáy hút hết những quả cầu màu

xanh kia vào trong cơ thể hần, những biến hóa nhanh chóng trên cơ thể hần mà ai cũng có thể cảm nhận được, khí tức sinh mệnh của Xuân Đức đang ngày càng cô đọng, khí tức từ trong cơ thể hần ngày càng trở nên mạnh mẽ.

Thông qua quan sát kỹ năng Xuân Đức có thể thấy được sức mạnh thân thể của mình đang tăng lên nhanh chóng theo cấp số nhân, từ sự dẻo dai, độ bền, độ rắn, độ linh hoạt... mọi thứ vùn vụt tăng lên mãi khi tới 80% Cấp độ 1 sinh mệnh thì mới từ từ tăng chậm lại.

Cảm nhận thấy nếu có hấp thu tất cả mọi sinh mệnh tinh hoa nơi đây để trùng tu thân thể cũng không thể tăng lên sinh mệnh thể cấp 2 được, Xuân Đức chuyển qua tăng lên tinh thần lực, do sinh mệnh tinh hoa đã thuộc về bản nguyên rồi nên việc chuyển đổi hay kết hợp cũng là điều rất đơn giản, vì Xuân Đức không thể chuyển đổi linh hồn thành thứ đơn giản hơn được nữa nên chỉ có thể dùng sinh mệnh tinh hoa làm phụ trợ mà gia tăng quá trình hấp thụ linh hồn bồi đắp tinh thần lực.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Sự Nhầm Lẫn Tai Hại

Nhưng khi hắn đang định chuyển qua tu tinh thần lực thì lại thấy vô số sinh mệnh tinh hoa bay lại, luồng sinh mệnh tinh hoa này cũng không kém so với ban đầu hắn hấp thu. Cũng không suy nghĩ nhiều Xuân Đức cất lực chuyển hóa năng lượng sinh mệnh bồi đắp thân thể của mình.

Qua một nửa canh giờ, khi sinh mệnh đạt tới mức thăng hoa, cả người Xuân Đức sáng lên những ánh lực quang, bộ đồ thiên đạo tự động giải trừ trạng thái trang bị. Thân thể Xuân Đức đang từ từ lớn lên tuy không nhiều nhưng vẫn là có lớn lên, bây giờ đã thành thiếu niên 17-18 tuổi rồi. Con ngươi của hắn không còn đen tuyền nữa mà chuyển thành màu xanh lục như lá cây, trông vô cùng kì dị, trên cơ thể hắn bắt đầu hiện lên những hoa văn kì lạ cũng phát ra ánh sáng như màu mắt của hắn.

Lần này chuyển đổi tăng lên sinh mệnh thể cấp 2 lại không có đau đớn như lần đầu mà Xuân Đức gặp phải, cả người hắn như có một luồng nước lạnh lạnh liên tục chảy qua khắp nơi trong thân thể, liên tục trùng tu thân thể bồi đắp nó càng hoàn hảo hơn.

Trong khi Xuân Đức lên một tầm cao sinh mệnh mới thì xung quanh hắn 1000 mét không còn một cái gì tồn tại, vào trong khoảng cách này nhưng giọt mưa lập tức bốc hơi biến đâu mất, còn mặt đất nhanh chóng bị sa mạc hóa, không lâu sau phía dưới đã là một vùng sa mạc nho nhỏ.

Quá trình lên sinh mệnh thể cấp 2 cũng không phải rất lâu, qua đi thêm 1 canh giờ thì Xuân Đức cũng đã kết thúc quá trình đó. Tâm niệm động "

Thông tin thân thể cá nhân " một loạt thông tin được truyền lại cho Xuân Đức.

 Sinh Mệnh Thể Cấp 2 -3%(Chiến lược 5.000.000)

(Bị động: Tự động hấp thụ linh hồn chuyển hóa trong phạm vi ngàn mét/ có thể bật hoặc tắt(Trạng thái bật))

Str 5000(+2.000.000)

Agi 2000(+2.000.000)

Hp????

Mp????

Lĩnh ngộ thiên phú

Cấp 1 sinh mệnh thể: Trọng Sinh(Đã lĩnh ngộ)

Cấp 2 sinh mệnh thể: Hồi phục(Chưa lĩnh ngộ).

  Kỹ năng thiên phú + 10.000.000 Int + 10.000.000 agi

Chú ý:

+ 100 int tăng 5% khả năng học tập

+ 1.000 int tăng 15% khả năng học tập

+ 10.000 int tăng 25% khả năng học tập

+ 100.000 int tăng 35% khả năng học tập, tăng 20% sát thương phép

+ 1.000.000 int tăng 55% khả năng học tập, tăng 50% sát thương phép, giảm hồi chiêu 3%

+ 1.000.000 int tăng 75% khả năng học tập, tăng 70% sát thương phép, giảm hồi chiêu 6%

+ 100 agi tăng 5% phòng

+ 1.000 agi tăng 5% phòng, 5% né

+ 1.0000 agi tăng 15% phòng, 15% né

+ 100.000 agi tăng 25% phòng, 25% né

+ 1.000.000 agi tăng 25% phòng, 25% né, 5% công

+ 1.000.000 agi tăng 25% phòng, 35% né, 15% công

Nhận được thông tin Xuân Đức không khỏi tim đập nhanh vài lần, sinh mệnh thể lên cấp 2 có thể nói tăng chiến lực 5 lần so với cấp 1, ngoài ra còn một việc may mắn nữa là khi hắn đột phá lên sinh mệnh cấp 2 thì cái thân thể này lại còn có thể tự động hấp thu linh hồn mà hắn gần hắn, khiến cho hắn bây giờ thiên phú kỹ năng cũng tôi đa luôn.

Còn một cái thiên phú hồi phục không biết là như thế nào nữa, có thời gian hắn sẽ tham ngộ, bây giờ hắn đang rất vui sướng, cũng tò mò không biết nếu lên cấp cao hơn thì sẽ ra sao?. Bình phục lại tâm tình hắn lại mặc bộ đồ thiên đạo lên, cảm nhận mình soái cả hơn bình thường hắn mỉm cười, hắn vung tay định triệu hồi tử linh sinh vật về.

Nhưng nụ cười trên mặt của hắn bỗng nhiên cứng ngắc lại, hắn nhìn về nơi đứng khi trước của đám tử linh sinh vật, bây giờ chỗ đó đã không còn

cái gì cả, nếu muốn nói còn thì chẳng qua trên mặt đất là vô số phần vụn màu xám, h lẫn lằm bằm:

" Đi đâu hết rồi? "

Thần thờ một lúc h lẫn mới nhớ tới cái gì, khuôn mặt h lẫn như trái khồ qua. Bây giờ thì h lẫn biết sinh mệnh tinh hoa lần thứ 2 từ đâu tới rồi, còn đâu nữa từ đám vong linh thân yêu của h lẫn mà h lẫn chăm lo, tìm kiếm, gom góp suốt mấy năm. Cơ nghiệp mấy năm chỉ vì lên sinh mệnh cấp 2 mà h lẫn thiêu đốt trong phút chốc, h lẫn khóc không ra nước mắt.

Người không nuôi tử linh sinh vật thì không biết, để bồi dưỡng một con đầu phải dễ dàng, nếu cứ triệu hoán xong rồi để đó thì cái con vong linh kia cũng như thằng đàn vậ chả làm được cái trò gì, muốn có được một con tử linh như h lẫn mới có cách đây mấy canh giờ thì hằng ngày phải liên tục huấn luyện cho chúng cách đánh nhau rồi các kỹ năng nữa, nói chung là vô cùng tốn công.

Việc này mà để lão hệ biết thì kiểu gì cũng bị ăn chửi mấy ngày không chừng, còn một điều đáng sợ hơn là trong khi h lẫn hấp thu mấy cái nhẫn trữ vật cũng thành cho tàn luôn rồi. Chót hứa với lão hệ mà không mang tài nguyên về cho lão thì xác định luôn, may mà lúc ra ngoài tiêu diệt đám khách không mời kia cũng thu được vài triệu mai rồi, coi như là có cái giao nạp.

Nhưng chuyện gì đã xảy ra thì cũng đành cho qua, biết làm sao được, dù sao lần này cũng gọi là có thu hoạch chứ không phải tay trắng. Có bị lão hệ chửi thì cũng mặt dày là được nếu mà gắt quá thì đổ hết mọi tội lỗi lên đầu con đàn long kia là xong, Xuân Đức nghĩ tới đây thì cười gian manh một tiếng.

.....

Đang quán quanh trên một ngọn sơn phong, lão Tà tự dung cảm thấy cả người lạnh toát, nó giật mình tỉnh lại, dùng thần thức quan sát xung quanh thì không thấy phát hiện cái gì? Tự nhiên nó nhớ tới Xuân Đức đã lâu vậy chưa thấy lại đây, mà nó lại không thể dùng thần thức quan sát Xuân Đức nơi đó vì ngày hôm nay nó thì đã dùng khá nhiều thần hồn, mà nó lại mới tỉnh lại nên mọi việc càng thêm bết bát. Cảm thấy lo lắng nên nó tự cắt bản thân lấy ra 3 giọt tinh huyết bói toán xem là có chuyện gì.

Một lúc sau thì cả khuôn mặt nó có rúm lại, không nhìn được chữ lớn:

" Ta lo lắng cho ngươi vậy mà ngươi cái tên cháu con rùa này lại tính kế đồ tộ lên đầu ta".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Một Chút Suy Tư

Xuân Đức tự nhiên không biết hẳn nghĩ xấu bụng bị người nào đó phát hiện ra rồi. Có kế ước rất nhanh hẳn tìm được đám người lão Tà đang ở đâu, ngay lập tức hẳn phi độn tới nơi mọi người đang ở.

Thấy Xuân Đức thì lão Tà ngay lập tức chửi lớn:

" Con rùa đen nhà ngươi, ngươi còn có mặt mũi quay về sao, tự mình hủy đi vô số tử linh sinh vật lại nghĩ cách đổ tội lên đầu ta, ngươi cho ta lời giải thích".

Xuân Đức ngẩn người, hẳn nhớ là cái này hẳn chỉ nghĩ trong lòng thôi mà, làm sao con rồng đần này lại có thể biết được, Xuân Đức tò mò hỏi:

" Làm sao ngươi biết được hay quá vậy ".

Lão Tà nghe hẳn nói vậy thì cũng hết ý kiến luôn, tên này không những không có tí ăn năn hối lỗi ngược lại công nhiên thừa nhận, lão tà tức giận đạo:

" Cái này đơn giản thôi, ta bói toán đi ra, ngươi với ta có kế ước nên mấy việc ngươi nghĩ gì lúc bình thường thì ta cũng có thể tính ra, tổn của ta 3 giọt tinh huyết để biết được cái ý nghĩ kia của ngươi đúng là không đáng một chút nào".

Xuân Đức cũng gật đầu đạo:

" Không đáng, không đáng, người hỏi thì ta cũng nói cho người nghe tính toán làm gì cho mệt xác".

Lão Tà lần này thật đúng là không biết nói cái gì cho phải, chuyển qua chuyện khác lão Tà hỏi:

" Đám vong linh của người tiêu tòng rồi, giờ tính sao? "

" Tính cái con khi gì nữa, sau này kiếm nơi nào có nhiều xương thì gom về thôi, còn cách nào khác đâu"- Xuân Đức không sao cả đạo.

" Vậy người đối phó sao với con nhóc quỷ bên trong không gian kia, biết người phá của vậy không chừng nó phân thân người ra rồi đi hằm ăn dần dần khà khà".

Lão Tà còn đang đắc trí thì một giọng nói nhỏ nhẹ, thanh thúy vang lên ngay bên trên đầu nó:

" Tên kia ít thịt hằm không ngon, với ta cũng không thích thịt nhân loại, nhưng là một con rồng thì khác đấy, thịt rồng rất ngọt thịt, lại có chất, ta biết rất nhiều món chế biến à, người muốn thử không? "

Nụ cười trên mặt lão Tà lập tức cứng ngắc lại, mặt nó vừa cười vừa mếu nhìn khô hài vô cùng, nghe giọng điệu âm thanh này thì nó biết con quỷ cái bên trong kia đã xuất thế, tai hại hơn là nó mới vừa nói xấu bà cô nhỏ này.

" Ha ha, là ta đùa thôi, đùa chút thôi ấy mà, tại sao đại nhân lại xuất hiện bên ngoài này vậy, ngoài này ẩm ướt không tốt cho sức khỏe của đại nhân đâu" nói xong mà chính lão Tà cũng cảm thấy xấu hổ, sợ ẩm ướt, đã làm tu sĩ mà còn sợ ẩm ướt thì chắc tên đó tu đến cầu trên thân rồi.

Thiếu nữ nở một nụ cười vô cùng nguy hiểm, một tay vuốt vuốt mấy lọn tóc mai, một tay cầm cái độc giác của Lão Tà vui vẻ đạo:

" Ta đang thiếu đồ trang sức, ta thấy cái sừng của người cũng đẹp đấy".

Lão Tà lập tức cầu xin, đổ trách nhiệm lên Xuân Đức:

"Ngài đại nhân ngài có đại lượng, là tiểu nhân lỗ miệng, mọi thứ đều là do tên kia đầu độc tiểu nhân, nên tiểu nhân mới như vậy, mong đại nhân người có muốn đánh, muốn giết thì cứ đánh cứ giết tên kia đi, việc này thật sự không liên quan tới ta mà".

Xuân Đức bên cạnh trợn tròn mắt, cái con rồng đàn này khi trước còn lên án suy nghĩ của mình, bây giờ thì tốt, còn đàn long này lại còn thực thi ý nghĩ của mình. Hắn đang có xung động muốn ăn thịt rồng nướng, nói đến đồ nướng tự dung hắn lại nhớ tới Vũ Y, tiểu nha đầu cũng rất thích đồ nướng. Tự nhiên hắn cảm thấy nhớ Vũ Y quá trời, mong sao tiểu nha đầu mau mau trọng sinh.

Có lẽ do nghĩ đến Vũ Y nên tâm trạng của hắn không tốt, nhìn hai người bạn của mình đang vui đùa với nhau kia hắn không cảm thấy thú vị nữa. Hắn đi ra xa ngồi trên một tảng đá nhìn lên bầu trời.

Bầu trời bây giờ đã về khuya rồi, trên cao cũng không còn mây đen bao trùm nữa sau cơn mưa lớn kia bây giờ chỉ còn vài đám mây phiêu đảng, ở giữa trên cao có vô số ngôi sao lấp lánh, ở chính giữa bầu trời bây giờ đang có một mặt trăng màu lam vô cùng lớn, nó chiếu xuống phía dưới từng luồng ánh sáng dịu nhẹ

Thu lại bộ đồ thiên đạo trên người, Xuân Đức nhìn về nơi xa xăm, hắn nghĩ tới lúc còn ở nhà tại Thiên Long Đế Quốc, rồi những lúc vui vẻ bên ba tiểu nha đầu. Một luồng gió se se lạnh thổi qua khiến cho hắn sống mũi cay cay.

Đúng lúc này một âm thanh nhẹ nhàng như tiếng sáo trúc vang lên bên cạnh hắn:

" Có tâm sự sao?" Thiếu nữ không biết từ khi nào đã ngồi bên cạnh hắn.

Xuân Đức cũng không quay sang nhìn thiếu nữ một cái, vẫn nhìn lên trời, nhìn về một nơi xa xa, một lúc sau Xuân Đức mới đạo:

" Có chút nhớ nhà, nhớ 3 tiểu nha đầu nữa, ngày trước ta thường nghe nói cái gì mất đi thì mới thấy nó quý trọng, giờ ta cũng cảm nhận được rồi, hàng ngày vui đùa với tiểu nha đầu thì thấy rất bình thường, nhưng lúc không còn có nàng nữa ta cảm thấy mất đi một phần của cuộc sống này, dù làm cái gì, dù có chém giết nhiều tới đâu ta cũng không thể lấp đầy chỗ trống đó".

" Vậy nếu ta bị như nàng người có buồn không?". Lão Hệ tự dưng hỏi một câu làm Xuân Đức ngẩn người.

Xuân Đức quay sang nhìn ông bạn của mình, mà bây giờ cũng không biết gọi là gì cho đúng nữa, gọi ông bạn thì lão hệ bây giờ lại là nữ nhân, gọi là con bạn thì thấy kì cục hết chỗ nói. Nhìn cái khuôn mặt thanh tú đẹp như tranh vẽ, thêm vào đó là mái tóc dài đen tuyền như thác nước, kết hợp với một bộ hồng y và thân hình không thể chê vào đâu được ở dưới ánh trăng có thể nói Lão Hệ bây giờ là người khác giới đẹp nhất mà hắn từng gặp, nhưng chả hiểu sao nhìn vào một thiếu nữ xinh đẹp thế kia mà hắn cũng chả có tí tẹo cảm giác quái gì cả, chỉ thấy như hai thằng đàn ông. Nhìn một lúc lâu Xuân Đức phun ra đúng một từ:

" Có"

Thiếu nữ mỉm cười, cũng nhìn lên cao chậm rãi đạo:

" Có là tốt rồi".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Ngốc Mạnh

Lão Tà thấy hai tên cháu con rùa tự đứng lại ra ngồi nhìn lên trời, nó cũng tò mò nhìn lên, nhưng mà nhìn lên thì chỉ thấy mấy cái cục đá to, cục đá nhỏ bị chiếu sáng lên chứ cũng không thấy cái gì đặc biệt. Xem một lúc cũng không phát hiện cái gì nó bỏ qua, đưa cái đầu to lớn tiến lại gần chỗ Xuân Đức đang ngồi hỏi:

" Hai người các người đang nhìn cái gì vậy? "

Nghe Lão Tà hỏi Xuân Đức nằm luôn xuống tảng đá, ngửa mặt lên nhìn mặt trăng kia, một lúc sau mới đáp lại:

" Nhìn trời chứ còn làm gì nữa đây, người không thấy sao? mà đúng rồi quên hỏi người đám người theo người đi về đang làm cái gì? "

" Ta đâu quan tâm mấy tên đó làm cái gì, từ khi về thấy cả mấy người bọn chúng, đang ngồi cùng một chỗ mà tu luyện hay làm gì đó ai mà biết được" - tà Long thần nhiên đạo.

" Thôi ta đi vào trong tặng quà cho mấy tên tiểu đệ đã, lúc trước có hứa rồi, người và lão hệ ở đây mà trò chuyện đi" - Xuân Đức ngồi dậy vươn vai một cái rồi quay người đi vào trong một cái hang núi.

Phía sau vang lên tiếng nói gọi theo của Lão Hệ

" Đợi ta, ta đi cùng người" . Thiếu nữ nhanh chóng đứng dậy đi theo Xuân Đức.

Xuân Đức cũng dừng lại một chút đợi Lão Hệ đi cùng. Sau đó hai người cùng bước vào trong.

.....

Khi Xuân Đức và Lão Hệ hai người đi vào bên trong thì đám người bên trong ngơ ngác mà nhìn, chỉ có mấy người Thanh Trúc là còn nhận ra được Xuân Đức mặc dù hắn có cao hơn một chút khi trước, nhưng chung quy cũng không thay đổi cái gì quá lớn.

Còn đám người còn lại thì vô cùng ngạc nhiên khi thấy có một nam một nữ đi vào trong này. Thiếu nữ cụt tay tiến lên hỏi thăm:

“ Hai người các người cũng bị những kẻ kinh khủng ngoài kia bắt vào đây sao?”.

- Xuân Đức mỉm cười trả lời thiếu nữ:

“ Không, ta chính là một trong hai kẻ kinh khủng mà người nói tới đây, làm gì có ai dám bắt ta cơ chứ “.

Thiếu nữ cả khuôn mặt cứng ngắc lại tại chỗ, không biết nói cái gì cho phải. Mấy người bên cạnh thì vô cùng ngạc nhiên, vì bọn họ cũng chưa thấy Xuân Đức bình thường như thế nào cả, bọn họ cũng không làm sao liên tưởng đến thiếu niên có một vài điểm giống con gái này với cái tên ma dục giết người như ngóe kia. Chỉ có 5 người Thanh Trúc là bụm miệng đứng ở một bên mà cười.

Nhìn năm tên tiểu đệ của mình cười thấy ghét, Xuân Đức vung tay lên lập tức từ trên năm người 5 phân thân huyết ma tách ra bay về Xuân Đức. Nhóm Thanh Trúc lập tức như mấy sợi bún nằm rạp trên mặt đất, khuôn mặt ai nấy đều vô cùng vắn vẹo, thống khổ.

Nhìn thấy mấy cái ánh mắt như muốn hỏi vì sao kia, Xuân Đức lên tiếng giải thích cho mấy tên thái điều này biết:

“ Cái gì thì cũng có cái giá của nó thôi, huyết ma cũng vậy, khả năng chữa trị của nó là không sai, nhưng nó chỉ gia tốc chữa thương mà thôi nếu các người bị thương quá nhiều, quá nặng mà bản thân các người không thể phục hồi được, huyết ma cũng sẽ chữa trị lại như cũ thì các người cũng phải trả một cái giá lớn đó là một phần sinh mệnh bản thân và một thời kì suy yếu nếu không có huyết ma tiếp tục gia trì”.

Thấy bọn Thanh Trúc nghe hẳn giải thích xong mà vẫn còn ai oán nhìn hẳn, Xuân Đức lấy ra 5 quả cầu sinh mệnh to bằng nắm tay để lên cơ thể 5 người, không qua mấy khắc sau 5 quả cầu kia tan ra bao phủ 5 người, cơ thể bọn họ nhanh chóng khôi phục lại.

Một lúc sau 5 người lại có thể đứng dậy đi lại bình thường. Thanh Mai lên tiếng hoan hô ;

“ Ta lại có thể đứng dậy rồi này, thật kì diệu, cũng không còn cảm giác mệt mỏi đau đớn nữa, lão đại người lấy quả cầu xanh xanh kia ở đâu vậy?”.

Xuân Đức đang định nói là từ đồng xác mà các người vừa chém giết ban ngày nhưng nghĩ nói vậy thì sẽ làm xấu hình tượng của bản thân nên hẳn lại nói khác đi:

“ Là bảo vật gia tộc ta đây, thứ đó rất trân quý không phải có rất nhiều đâu, thương các người lắm mới lấy ra đây”.

Thanh Mai lập tức bị lừa, cô nàng lên tiếng cảm ơn:

“ Cảm ơn lão đại, hi hi, mà vị tỷ tỷ xinh đẹp này là ai vậy?”

Lúc này Thanh Mai mới nhớ tới là còn có một người lạ nữa ở trong này. Nghe vậy mọi người cùng nhìn về phía thiếu nữ đẹp như thiên tiên kia, nhưng khi nhìn vào nàng thì mọi người lại có cảm giác thiếu nữ kia như thể là không tồn tại, thiếu nữ cho mọi người một cảm giác hư vô mờ mịt, một cảm giác rất kì quái.

Xuân Đức lôi Lão Hệ lên phía trước giới thiệu “đây là bạn của ta, sau này cũng sẽ là lão đại của các ngươi, sau này nếu không có ta thì nàng là lớn nhất, Lão Tà thứ 2, rõ chưa”.

Năm người Thanh Trúc tiến lên thành hàng cung kính chào

“ Chào lão đại”

Nhìn tình cảnh trước mắt thiếu nữ cũng không có quá nhiều biểu cảm, nhưng bỗng nhiên tên này manh manh nở một nụ cười nhìn vô cùng tà ác, lộ cả răng nanh ra ngoài (răng khênh), vừa cười tên này lại bồi thêm một câu khiến cho mấy người bên cạnh lạnh run

“ Ta cần đồ chơi biết nghe lời”.

Ba người bọn Cổ Phàm, Dương Tuấn, Lăng Thiên khi nghe câu nói này có chút ngạc nhiên ngẩng đầu lên nhìn, nhưng khi thấy cái nụ cười tà ác của Lão Hệ cả đám ngã ngòi trên mặt đất. Mấy tên xung quanh cũng hiếu kì nhìn lên nhưng cũng giống như đám người cổ phàm nhìn thấy cái nụ cười ma dục kia, một cảm giác sợ hãi không tên khiến cho cả đám cứng đờ ngã trên mặt đất.

Xuân Đức kéo kéo Lão Hệ đạo:

“ Ngươi sao cười trong kinh dị vậy, làm ơn đừng cười như vậy nữa, nhìn ngươi cười mà ta cũng lạnh sống lưng, cứ bình thường thôi không cần cười, với 5 người bọn họ là tiêu đề không phải đồ chơi”.

Thiếu nữ mạnh mẽ hỏi:

“ Ta cười có đáng sợ vậy sao? Hóa ra bọn hắn là tiểu đệ của ngươi, ta thì không có tiểu đệ”.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Hồi Phục Sinh Mệnh Thể Cấp 2

Xuân Đức mặt đen như đáy nồi, cái bản sao này của lão hệ hình như thiếu sót hơi nhiều, khi nào gặp chính chủ phải yêu cầu bổ sung thêm, chứ cái kiểu này đi ra ngoài có khi bị đánh chết như thế nào cũng không biết.

Xuân Đức nhìn về đám người Cổ Phàm đang bị dọa sợ kia đạo:

“Nàng vui đùa chút thôi, đừng nghe những gì nàng nói ha ha, đúng rồi buổi chiều ta có hứa có quà cho các....”

Ầm...ầm...ầm

Đúng lúc này mặt đất rung lắc mãnh liệt, cái hang động ầm ầm sụp xuống. Xuân Đức niệm động một cái cuốn tất cả mọi người ra bên ngoài hang động, vừa ra hẳn đã hỏi ngay Lão Tà đang nhìn về phương xa.

“Có chuyện quái gì vậy đàn long, có kẻ nào chán sống tập kích chúng ta sao?”.

“Làm gì có thằng điên nào dám tấn công chúng ta cơ chứ, vị trí bắt nguồn cơn địa chấn cách nơi chúng ta đang đứng khá xa, qua phạm vi ta có thể tra xét rồi” Lão Tà lười biếng đạo.

“Ồ, hóa ra là vậy à, ta còn tưởng xảy ra chuyện gì ghê gớm lắm, đã không có chuyện gì thì thôi, đi nghỉ ngơi”- Xuân Đức còn tưởng bị ai ám toán kia, hóa ra chỉ là phương xa xảy ra chấn động mãnh liệt mà thôi, cũng chả liên quan gì tới hẳn cả.

“ Người không hiểu kì xảy ra chuyện gì sao?”.- Tà Long nhìn hấn hỏi.

“ Không, ta hèm thấy cảm thấy hứng thú gì cả, tìm chỗ nào đó an tĩnh mà nghỉ ngơi cho lành, chém giết suốt một ngày rồi, mệt thấy cụ tổ luôn, các người thích làm gì thì làm ta đi trước”.

Xuân Đức đang tính vào không gian vong linh nghỉ ngơi thì đã bị một bàn tay túm lấy bả vai. Xuân Đức quay lại nhìn kẻ đang níu mình lại, thấy người đó là Lão Hệ hấn bắt đắ dĩ hỏi:

“ Có chuyện gì nữa sao?”

“ Đi cùng ta xem nơi đó xảy ra việc gì ta cảm thấy sắp có cái gì trọng yếu xuất hiện?” Lão Hệ buông tay ra, nhìn Xuân Đức đạo.

Lão Hệ đã mở miệng thì hấn dù có không muốn nhưng vẫn phải cố mà làm, bắt đắ dĩ hấn gật đầu đạo

“ Được rồi, đi thì đi. Thiệt tình là”.

Vậy là mọi người lên lưng Lão Tà cùng đi xem nơi phương xa kia là có chuyện gì đang diễn ra.

.....

Cũng không phải là việc gấp gáp gì nên Lão Tà cũng không na di mà chỉ phi hành bình thường. Ngồi trên lưng Lão Tà không có việc gì làm cả, Xuân Đức nhắm mắt lại tham ngộ năng lực mới của sinh mệnh cấp 2.

Do có kinh nghiệm lần trước lĩnh ngộ kĩ năng trọng sinh, lần này ngựa quen đường cũ, rất nhanh chỉ qua nửa canh giờ hấn đã sơ ngộ nắm giữ nhất trọng đầu tiên của năng lực.

Năng lực hồi phục này là một năng lực trị liệu quần thể, nhưng cái giá để thi triển cái năng lực này cũng không hề nhỏ, 15% tổng sinh mệnh bản thân, phạm vi xung quanh Xuân Đức sẽ được hồi bằng 10% lượng máu Xuân Đức bị mất trong 6s. Lượng sinh mệnh này sẽ không mất đi trong 24h.

Chúc mừng đã lĩnh ngộ nhất trọng năng lực hồi phục

  Hồi Phục Cấp 1 (Mộc thuộc tính)   (Nhất trọng lĩnh ngộ sinh mệnh thể cấp 2)

Mô tả: Người thi pháp sẽ mất 15% sinh mệnh hiện tại của bản thân, sau 0.12s sẽ giải phóng ra phạm vi 1 dặm + tu vi xung quanh. Hiệu ứng gây thiệt hại kẻ địch 5.5% sinh mệnh tổng của mục tiêu trong 6s khi trong khu vực thi triển. Hồi phục đồng minh 30% lượng sinh mệnh người thi pháp bị mất trong 6s. Đồng minh nếu sinh mệnh đầy sẽ nhận thêm một vòng bảo vệ với sinh mệnh tương ứng.

Làm lạnh: 60s(trong 24h nếu thi triển lần tiếp theo thì lần sau sẽ trừ thêm 5% lượng máu hiện tại).

Sát thương: pure. (15% Hp*2/)

Hồi phục: Tất cả đồng minh trong phạm vi thi pháp.

Yêu cầu: 15% hp hiện tại.

Bị động(tắt): Xung quanh 1 dặm đồng minh nhận ảnh hưởng trạng thái “Thanh tẩy”(có thể tắt hoặc bật).

Miêu tả thêm: Thanh tẩy khiến cho đồng minh và bản thân không ảnh hưởng với các tinh thần xung kích ngang với người thi pháp hoặc thấp hơn,

nhận được miễn nhiễm trạng thái cộng thêm khả năng minh mẫn, trạng thái tinh thần luôn được giữ ở trạng thái tốt nhất.

Nhìn thấy thông tin như vậy, không biết kỹ năng này thi triển thì sẽ ra sao? hấn cảm thấy tò mò, tò mò thì thử một lần hấn ngay lập tức quyết định.

Từ trong sâu cơ thể Xuân Đức bắt đầu hình thành một quả cầu năng lượng màu xanh hấp thu sinh mệnh của hấn điên cuồng, trong nháy mắt quả cầu màu xanh kia lớn lên bao trùm toàn thân Xuân Đức và nổ tung. Cả một không gian mấy vạn dặm được bao trùm bởi từng hạt nhỏ bé sinh mệnh tinh hoa màu xanh lục.

Đám người xung quanh Xuân Đức được bao trùm bởi một vòng năng lượng màu xanh lá cây vô cùng đẹp mắt, cả Lão Tà thân thể ngàn dặm cũng vậy. Cây cối trong phạm vi tác động của kỹ năng trực tiếp mọc cao lên gấp 4-5 lần có hơn nhìn vô cùng hùng vĩ.

Mọi người xung quanh Xuân Đức thì hạnh phúc rồi, duy chỉ bản thân hấn là thê thảm, đầu của hấn đau như búa bổ như bị ai đó dùng thần khí đập vài cái vào đầu vậy, cả người mệt mỏi vô cùng, hấn nằm thẳng cẳng trên người Lão Tà luôn.

Cảm nhận được rõ ràng quanh cơ thể có một luồng sức mạnh sinh mệnh to lớn bao trùm và nhìn thấy thảm trạng của tên đồng bạn, Lão Tà kì quái hỏi:

“ Người vừa làm cái gì vậy, tại sao lại nằm thẳng cẳng ra như thế kia? “.

Mọi người xung quanh ai cũng tò mò nhìn về phía Xuân Đức, duy chỉ mỗi Thanh Mai là lo lắng chạy tới bên hấn, dùng một cái khăn nhỏ lau đi vết máu trên khóe miệng hấn, lau sạch vết máu đi rồi nâng cất cái khăn đi nhìn hấn hỏi:

“ Người không sao chứ, có bị thương nặng không? “.

Xuân Đức hữu khí vô lực đạo:

“ Năng lực mới lĩnh ngộ đây, hại mình lợi người, các người cảm nhận thấy sao? Có gì đặc biệt không? “.

Lão Tà là người đầu tiên nói:

“ Cảm giác rất thoải mái, ngoài ra ta còn có thể cảm nhận được một tầng sinh mệnh đang bảo vệ ta”.

“ Cảm ơn đại nhân, ta.....ta... cánh tay của ta đã mọc lại rồi” – Cô gái Tinh nhi là người thứ 2 lên tiếng.

Còn lại mọi người thì gật đầu với ý kiến của hai người kia.

“ Không cần cảm ơn đâu, sau này người sẽ là chân chạy cho ta, nếu làm tốt thì hai người bạn của người sẽ có một cuộc sống tốt, bằng không thì người sẽ sớm nói lời tạm biệt hai người đó đây”- Xuân Đức lơ đãng nói một câu.

“ Vâng, đại nhân”.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Người Quen Đi Đâu Cũng Gặp

Thanh Mai thấy tên này lại đi dọa nạt người khác thì không thích, xụ mặt ra đạo:

“Chỉ được cái biết đi bắt nạt người lương thiện là không ai bằng, xấu xa”.

– Xuân Đức dùng một tay xoa đầu Thanh Mai nhưng ánh mắt vẫn nhìn lên trên mặt trăng kia mà đạo:

"Ta cần biết nàng có lương thiện hay không sao, nàng đối nghịch với ta, ta không giết nàng là đã xem như ta nhân từ lắm rồi, người cô bé ngốc không nên tin người như vậy đặc biệt là nữ nhân, sau này người sẽ thấy trên đời này ngoại trừ bản thân thì muốn đặt niềm tin vào ai đó cũng là một điều không dễ dàng gì. Nếu như nhóc chọn lầm thì người kia có thể đâm cho nhóc một nhát trí mạng khi nhóc không đề phòng. Từ từ sau này rồi nhóc sẽ thấy”

Thanh Mai cũng nằm xuống bên cạnh hắn, không một chút e dè, nàng lại hỏi:

“Vậy người có tin ai bao giờ chưa”.

Xuân Đức mỉm cười chậm rãi nói:

“Đương nhiên rồi, ta cũng có người để tin tưởng, có người để ta giao phó sinh mệnh của mình, như mấy tiểu muội của ta này, ông bạn già của ta

nữa này, nói chung là có nhiều lắm, chúng ta cũng không phải chỉ đơn giản là vì tình cảm mà tin tưởng, mà còn có những giảng buộc khác nữa, có nói cô nhóc như người cũng không hiểu đâu. Mà ta nghe nói nhóc chưa đi ra ngoài tông môn lần nào, đi mấy ngày nay đã nhớ nhà chưa? “.

Thanh Mai nghiêng nghiêng cái đầu qua nhìn hấn đạo:

“ Cũng có một chút, một chút xíu thôi, nhưng ở đây còn có tỷ tỷ và mọi người nữa, ta cũng không cảm thấy buồn, người lúc hung dữ tuy rất đáng sợ nhưng bình thường ta cảm thấy người cũng rất tốt. Đi theo người mấy hôm nay ra cảm thấy cuộc sống bản thân thay đổi rất nhiều”.

“ Ta đương nhiên là người tốt rồi, nhóc thấy ta đối với nhóc không tốt bao giờ chưa, chỉ có đối với địch nhân thì ta mới tàn độc thôi, còn với người của mình ta luôn rất tốt. À đúng rồi lúc trong hang động ta đang định tặng cho nhóc một món quà mà tự dưng lại phát sinh động đất, đi ra ngoài rồi ta cũng quên mất” Xuân Đức lấy ra một cái dây chuyền hình thiên sứ cầm song kiếm có 8 cánh đưa cho Thanh Mai.

Thanh Mai nhận lấy cái dây chuyền, nhìn nhìn một lúc thì vui vẻ đạo:

“ Cảm ơn người nha, thật đẹp quá, ánh sáng xanh nhàn nhạt có nó làm ta cảm thấy rất dễ chịu, sau này ta cắt nó đi nếu không lỡ may mà mất đi thì ta đau lòng đến chết mất”.

“ Ngốc, cái dây chuyền này là để tăng tốc độ tu luyện, nhóc cắt đi rồi thì nó thành phế phẩm rồi còn gì, đeo lên đi, cứ đeo trên cổ sẽ không rơi đâu, sau này nếu có nó thì nhóc sẽ luôn gặp an bình “ Xuân Đức cười cười giải thích cho cô nhóc hiểu.

Thanh Mai lờm hấn đạo:

“ Ta đâu có biết, tại người không nói cho ta biết trước mà. Hi hi. Nhưng vẫn cảm ơn người nha. Lần đầu tiên có nam nhân tặng quà cho ta đấy, mấy lần trước cũng có người tặng cho ta nhưng bị tỷ tỷ đánh chạy hết rồi”.

" Vì thế tỷ tỷ nhóc mới không ai thèm để ý đấy, đừng có như tỷ tỷ nhóc, sau này ở vậy tới già không chừng ha ha ha" - Xuân Đức cười cười.

Mọi người xung quanh cũng không có nói chen vào, chỉ lẳng lặng nghe hai người nói chuyện với nhau. Cảm nhận sự yên bình hiếm có trong cái thế giới tu chân đầy nguy hiểm này.

.....

Không biết đã đi được bao xa, trong lúc Xuân Đức đang mơ mơ màng màng thì Lão Tà bỗng nhiên dừng lại đạo:

“ Củ cái trắng phía trước đang có rất nhiều kẻ định chặn đường chúng ta, bây giờ là nên làm sao? Giết tất cả luôn sao? “.

– Xuân Đức ngồi dậy có chút tức giận đạo:

“ Ờ thì người ăn thịt bọn chúng luôn cho rồi hỏi ta làm cái gì? Chỉ được cái phá đám là không ai bằng”.

Thấy tên đồng bạn nổi cáu Lão Tà giải thích:

“ Tại ta thấy mấy tên kia ăn mặc có điểm giống như mấy tên tiểu đệ của chúng ta nên ta mới hỏi ý kiến của người đấy “.

Xuân Đức bay lên đầu Lão Tà hỏi:

“ Đâu rồi, đám người kia đâu? ủa mà nơi này là chỗ nào rồi, đến nơi cần đến chưa?”.

Lão Tà có chút lúng túng đạo:

“ Cũng được mấy canh giờ rồi, cách nơi cần đến cũng một đoạn thôi. Đám người kia đang ở trong một sơn động cách đây 3 vạn dặm”.

“ Đệch, cách 3 vạn dặm, người ta lại còn ở trong sơn động nữa mà người cái con rồng đàn này kêu người ta cản đường, bọn họ bây giờ có khi còn chưa biết chúng ta ở đây nữa kìa, làm mẹ gì có chuyện cản đường. Ngu ngốc “ Xuân Đức túm mấy sợi râu của con rồng đàn mà giật lia lịa.

Giật một hồi Xuân Đức mới hết bực trong người, buông ra Lão Tà, Xuân Đức hỏi:

“ Sao ta cứ cảm thấy là người cố ý phá đám ta vậy? mà thôi đi tiếp đi, đừng lại ở đây được cái gì đâu “.

Tiếp tục tiến lên phía trước, Xuân Đức bị con rồng đàn quấy rối nên hẳn không tiếp tục ngủ nữa mà đi tham ngộ tầng thứ hai năng lực hồi phục.

Nhưng hẳn mới vừa vào trạng thái tham ngộ thì con rồng mắc dịch kia lại đạo:

“ Củ cải trắng phía trước có đánh nhau kìa, có đi xem không?”

Khuôn mặt Xuân Đức đen lại tự dưng hẳn cảm thấy cần làm thật con đàn long này ngay và luôn, kiềm chế tức giận, hẳn hỏi:

“ Đâu?”

“ Ngay phía trước “

Xuân Đức nhìn về phía trước cách nơi hẳn đang đứng chưa đến vạn dặm, thấy có hai đội nhân mã trên dưới vài vạn người đang điên cuồng chém giết lẫn nhau, nhìn một lúc cũng không có gì đặc sắc nên hẳn thu thần

thức lại, nhưng khi hắn vừa thu thần thức lại tự dung Xuân Đức cảm nhận được một vài sự liên hệ huyết mạch mong manh từ đám người đang loạn chiến kia.

Ngay lập tức Xuân Đức thả thần thức quan sát kỹ hơn, một vòng đảo qua Xuân Đức nhận thấy vài người quen trong đám người, Xuân Đức lầm bầm:

" Làm sao bọn này lại chạy tới đây chém nhau lúc nửa đêm thế này "

Vỗ vỗ đầu rỗng của Lão Tà, Xuân Đức đạo:

" Đàn Long lại nơi đang đánh nhau kia đi, trong đám người đó cũng có mấy tên tiểu đệ của ta nữa đấy, không hiểu bọn này làm cái quái gì mà lại chạy tới nơi này rồi".

" Được rồi, tiểu đệ của ngươi cũng là của ta, mà này củ cải trắng ngươi nói ngươi có một thể lực vậy cái thể lực của ngươi mạnh mẽ tới mức nào?" - Tà Long hỏi thăm.

Xuân Đức suy ngẫm một chút đạo:

" Cái này đợi khi nào ta kể cho, cũng không mạnh mẽ đi nơi nào, nếu không có ta thì một tên Bất Hủ cảnh sơ kì thôi cũng có thể làm thọt toàn bộ cả thể lực của ta, nhưng dù sao nó cũng là ta bước đầu đặt chân ở tu chân giới nên ta sẽ không để cho ai phá hủy nó, nếu có kẻ nào dám đụng tới thì hẳn xác định luôn đi, sau này ngươi cũng có trách nhiệm bảo vệ nó đấy. "

Tà Long cũng chỉ gật nhẹ đầu một cái rồi sau đó cao tốc di chuyển về nơi đang có giao tranh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Đần Long

Vạn dặm so với tốc độ của Lão Tà không tính là cái gì, chỉ là di chuyển bình thường thôi trong vài chục hô hấp cũng đã gần tới nơi rồi. Khi Lão Tà sắp tiếp cận nơi chiến đấu thì lại có 12 tên từ một ngọn sơn phong nhảy ra ngăn cản, cũng không rõ là kẻ nào rất to tiếng hét:

" Người tới là ai đứng lại cho ta, phía trước là nơi giải quyết ân oán của Thiên thu Thánh Địa với Diệt Linh Tông kẻ nào dám nhúng tay đều phải...Chết"

Lão Tà dừng lại một chút cũng không có, bay lướt qua tiện thể cho một đười vào mấy tên chán sống dám ra cản đường kia. Xuân Đức ngồi trên đầu Lão Tà ngo đầu quay lại thì thấy 12 tên kia bây giờ đã thành bột máu, xương cốt vô tồn, hấn cảm khái:

" To xác cũng có cái lợi mà thế éo nào mấy tên kia nhìn thấy người bự con như vậy mà vẫn còn dám ra cản đường nhỉ, không biết lấy can đảm từ đâu ra nữa, hay bọn chúng nghĩ người ăn chay mà lớn" .

Lão Tà cười khà khà đạo:

" Bọn người có chỗ dựa thường có thái độ chán sống như vậy lắm, ngày trước ta cũng gặp nhiều rồi, củ cải trắng khi nào ta khôi phục lại thực lực rồi thì cùng về tiên vực không? nơi đó mới gọi là thiên đường cho chúng ta giết chóc" .

" Vậy à, đợi sau đi, thực lực ngươi lúc nào khôi phục lại thì hẵng nói, chứ yếu đuối bệnh tật mà quay lại người ta lại đem ngươi làm món ăn đấy. Ở cái đệt, ngươi bay quá rồi kìa quay lại, mắt mũi đê đâu mà cứ cảm đầu mà phi hành" Xuân Đức đang nói, vội la lên.

" Quên, ta đang suy nghĩ về tương lai sau này về lại tiên vực thì thế nào. Ha Ha " Lão Tà cười cười xin lỗi.

" Bó tay với chú rồi".

.....

Đám người hai phe Diệp Linh Tông và Thiên Thu Thánh Địa đang điên cuồng chém giết bỗng nhiên thấy một con quái vật dài ngàn dặm bay đến, mọi người đều ngưng chiến lại không hện nhau mà cùng nhìn lên bầu trời, khí tức kinh khủng tán dật từ con quái vật làm cả mấy vạn người hô hấp cũng khó khăn. Nhưng khi mọi người thấy con quái vật kia chỉ bay ngang qua thì lại thở ra một hơi.

Lấy lại tinh thần hai phe lại tiếp tục lao vào chiến đấu, nhưng mới vừa bắt đầu thì khí tức diệt thế khiến người ta không thở nổi kìa lại quay lại, có người đang khí thế hùng hổ nhảy lên cao còn chưa kịp thi triển chiêu thức, cảm nhận được luồng khí thế khiếp người kia lập tức người này tiếp đất bằng mặt.

Khi thấy con quái vật kia bay vòng tròn trên đầu mọi người thì hai bên lập tức tách ra lui về phía sau phòng thủ.

Gào...Gào....Gào

Khi mọi người đã lui hết về phía sau phòng thủ thì con quái vật kia bỗng nhiên nhìn về người hai phe gầm lên vài tiếng, âm thanh như tiếng sấm vang lên liên tục bên tai khiến mọi người đầu váng, mắt hoa mòng mòng, tiếp

theo đó không gian rạn nứt, áp lực cực mạnh khiến cho tất cả người đang ở đây đều thổ huyết bay người về phía sau.

Trong đám đệ tử Diệp Linh Tông, Bạch Tinh, Thiên Xu, Thiên Ma, Hắc Tinh, Thiên Kiếm mới bị đánh ra xa vừa ngồi dậy lau vết máu ở khóe miệng nhìn về phía con quái vật kinh khủng trên cao kia mà cảm thấy vô lực, đang lúc này thì có một âm thanh lạnh lẽo từ bên trên truyền xuống làm bọn họ ngẩn người.

" Bạch Tinh dẫn mọi người lên đây"

Âm thanh kia ai cũng nghe được rõ ràng, người hai phe đều muốn biết kẻ có tên Bạch Tinh kia là ai, nhất thời mọi người đều nhìn về phía người mà mình quen biết có tên là Bạch Tinh, trong mấy vạn người kẻ có tên Bạch Tinh quả thực không ít nên trong lúc nhất thời đám người phía dưới như một kiến bò trong chảo, một đám người có tên là Bạch Tinh thì chân trờ không biết có tiến lên gặp người bên trên kia không? họ không chắc là mình có phải người được nhắc tới trong lời nói của vị đại năng bên trên con quái vật kia.

Xuân Đức quan sát phía dưới có một đám kẻ không liên quan tới bắt đầu có cử động còn người hắn muốn gọi thì đang đứng yên bất động. Xuân Đức có chút phát bực, tại vì hắn mới lên sinh mệnh thể cấp 2 nên đời sau của hắn không có khả năng ghi nhớ hắn nên dẫn tới tình trạng bây giờ, hắn thì có thể cảm nhận được huyết mạch tương liên của đời sau của mình còn bọn kia thì không nhận biết được hắn.

Bất đắc dĩ Xuân Đức bay ta một đoạn khoảng cách với Lão Tà cho đám Bạch Tinh thấy, nhìn thẳng về đám Bạch Tinh đôi mắt xanh lục của hắn ánh lên vài tia quang mang khiếp người, một âm thanh băng hàn vang lên

" Các ngươi còn muốn ta tự mình ra nghênh đón sao?" .

Lần này mọi người đều thấy kẻ đang nói chuyện là ai, một tên thiếu niên còn rất trẻ, cả người đều là khí tức vô cùng nguy hiểm, chỉ cảm nhận một chút khí tức tán dật cũng làm mọi người tay chân lạnh run. Đám người Bạch Tinh lần này cũng đã thấy rõ là ai rồi, tuy hơi thay đổi một chút nhưng mọi thứ đều vô cùng giống với thân của bọn họ.

Không một giây chần chừ Bạch Tinh bay lên phía trên tiến phía người đang đứng giữa trời kia, đám người Thiên Xu cũng nối gót theo sau. Để lại một đám người bên cạnh ngơ ngác mà nhìn.

Khi thấy người mới tới lại là có liên quan tới Diệp Linh Tông thì mấy tên già đời của Thiên Thu Thánh Địa biết việc lớn không tốt ngay lập tức bàn chân bôi mỡ nhanh chóng rút lui về phía sau, bỏ lại đám đệ tử còn đang chưa biết việc gì cứ nhìn theo mấy vị trưởng lão chân chổi.

" Lại còn chạy, chạy vô chum "

Xuân Đức thấy đám con mồi của mình lại có vài thằng bỏ chạy đang định ra tay bắt về luyện thành vong linh thì con Long ngốc bên cạnh đã một hơi hút tất cả mấy vạn người Thiên Thu Thánh Địa, hút luôn cả mấy tên đã bỏ chạy kia vào trong miệng rồi.

Nhìn tên đồng bọn tham ăn của mình, Xuân Đức lại dâng lên cảm giác bi ai. Hắn buồn rầu đạo:

" Người tên này ăn thì ít ra cũng phải nhả xương chứ, ta cần xương mấy tên này triệu hồi vong linh "

Lão Tà đánh ợ một cái đạo:

" thôi để lần sau đi Củ Cải Trắng, lần này thì không được rồi, à mà còn một đám này lần này, lần này tùy người xử lý".

Tên này biết rồi mà còn cố ý, Xuân Đức không nói gì thêm, chờ cho đám Bạch Tinh lại gần thì cùng quay lại trên đầu con dãn long này.

Bọn người Bạch Tinh có chút bất an, dám đứng lên trên đầu một vị tu vi cực sâu thân thú việc này dọa cho đám người Bạch Tinh tí nữa là ngã lộn nhào xuống đất, nhưng thấy Điện Chủ đứng đó bọn họ mới có can đảm tiến lại gần, bằng không bây giờ bọn họ đã quay đầu lại bỏ chạy rồi.

* Nhân vật Xuân Đức:

- Câu nói kinh điển: " Cuộc Sống Không Có Máu Chảy Thì Đó Là Cuộc Sống Vô Nghĩa " .

_ Trạng thái bình thường:

Là một người có vẻ ngoài nhìn khoảng 20 tuổi, cao 1m8, thân hình cân đối, luôn mặc bạch y, có đôi mắt màu lục bích, giọng nói ấm áp, khuôn mặt luôn được che bởi Thiên Đạo-Mặt nạ. đi theo bên cạnh luôn có ba người. Khí tức ôn hòa khiến cho mọi người xung quanh luôn nghĩ hắn là một người hiền lành lương thiện.

- Trang bị Thiên Đạo(Max cấp) ở trạng thái bình thường:

Là một bộ đồ dành cho pháp sư nhưng lại được dùng bằng xương cốt và máu huyết của những vị thần để luyện thành và bồi đắp nên bộ đồ không có sự mềm mại giống như pháp bào của các pháp sư mà gần giống như bộ đồ của một chiến sĩ, bộ đồ bao phủ toàn thân, toát lên bạch quang lóa mắt mang theo một vẻ thần thánh khiến người ta không tự chủ được phải quỳ bái, gắn liền với bộ đồ còn có một đôi cánh phía sau lưng, khi di chuyển để lại phía sau những tinh quang màu tím. Bộ đồ mang lại sức mạnh bá đạo cho người mặc.

-Trạng thái cuồng bạo khi đang mặc thiên đạo trang bị(Max Cấp):

Lúc này cả người Xuân Đức toát ra những đoàn hắc khí khiến cho vô số vũ trụ bị gần hẳn bị hủy diệt hoàn toàn, mọi thứ trong phạm vi ảnh hưởng của hắn đều biến mất, khắp một không gian to lớn vô cùng cách xa xa Xuân Đức chỉ còn lại toàn màu đen, chỉ duy nhất ở nơi mà Xuân Đức đứng là có ánh sáng màu đỏ cường liệt phóng ra từ bộ đồ thiên đạo. Ánh mắt Xuân Đức lúc này bùng lên ánh sáng màu xanh lục khiến cho mọi kẻ thù còn chưa chết nhìn vào đều cảm thấy hoang mang rồi nhanh chóng bị chết đi trong điên loạn.

* Lan Lan (Thánh nữ pha lê):

_ Câu nói kinh điển: " Khi địa ngục được bao phủ của những xác chết thì ta mới gọi đó là thiên đường".

_ Trạng thái bình thường(khi đã là người lớn):

Là một cô nương 18 tuổi, thân hình nhỏ nhắn, khuôn mặt đáng yêu, mắt to trong suốt như bảo thạch, có mái tóc trắng như mây, bông bênh như thác nước, nàng là một cô nương sống rất nội tâm, luôn biết quan tâm người khác, thích ăn băng tuyết mỗi khi nàng đói. Nàng luôn mặc một bộ đồ có màu xanh nhạt.

Là người sở hữu sức mạnh băng và tuyết ở đỉnh cao, Lan Lan toát lên vẻ tao nhã và duyên dáng khi chiến đấu. Được huấn luyện bởi Xuân Đức, Lan Lan đã mang đến nỗi sợ cho mọi kẻ thù.

_ Trạng thái chiến đấu:

Mỗi khi cô chiến đấu xung quanh cô đều ngập tràn băng tuyết, cả người Lan Lan được khoác lên một bộ quần áo lông thú có màu xanh nhạt, đằng

sau là một phi phong màu thiên thanh, trong tay cô là một quyền trượng có màu lam nước biển, bên vai phải luôn có một con cáo trắng nhỏ.

Với sự am hiểu về thần chú, cô tàn phá kẻ thù có thể bằng một vụ nổ băng khiến chúng phải tháo chạy trong hoảng loạn nhưng cũng có thể là bắt chúng phải đứng im trong khối băng lạnh lẽo cho đến chết. Kẻ thù của cô phải run sợ khi chứng kiến mặt đất run lên từng hồi với những cơn mưa băng từ trên trời, xóa sạch dấu vết của những kẻ dám chống lại cô.

* Vũ Y(Công Chúa Bóng Tối):

- Câu nói kinh điển: " Ta ở đây để xóa nhòa đi ranh giới giữa sự sống mà cái chết ".

_ Trạng thái bình thường(khi đã là người lớn):

Cũng như Lan Lan nhìn vào Vũ Y lúc này cũng đã là thiếu nữ 18 tuổi, nàng sở hữu một thân hình ma mị, có đôi mắt hút hồn, âm thanh như tiếng nhạc nhẹ nhàng. Luôn mặc một bộ hắc y, tình tình khi lớn vẫn rất trẻ con và luôn theo sau Xuân Đức.

_ Trạng thái chiến đấu:

Vẻ đẹp làm kẻ thù lu mờ ý trí.

Hình dáng ma mị nhưng vẫn tràn đầy gợi cảm của Vũ Y kể cả khi xung quanh nàng là sát khí kinh thiên và trên tay này là song đao màu vàng có thể lấy mạng bất kể kẻ nào.

Song đao của Vũ Y: một món vũ khí xinh đẹp, uốn cong ở phần mũi đao và sống đao, cả thân đao ánh lên ánh sáng vàng chói mắt, khi vung đao cũng rất đặc trưng như thể nó đến từ một nơi xa xôi nào trong vũ trụ, và thậm chí nơi yên nghỉ của mỗi nạn nhân cũng được ghi dấu bởi một thanh

đao cắm xuống. Song đao có thể cắt xuyên qua hiện thực và mọi chiều không gian, tạo ra một khoảng không và thời gian và đảm bảo một cái chết không tưởng cho nạn nhân – trong cái chết, họ sẽ bị giết bởi một bản thể khác của chính họ trong một không gian chiều khác (Trạng thái kích hoạt)

Mọi lời thoại của Vũ Y đều khiến cho kẻ thù lâm vào trong trạng thái của sự tuyệt vọng và nỗi cô đơn khi không tìm ra lối thoát cho mình cùng với sự lạc lõng với tất cả

* Tiểu Thất - Viễn Cổ Thủy Mãng (Kẻ Thống Trị):

_ Câu nói kinh điển: " Ta Thích Máu Của Người".

_ Trạng thái bình thường(khi đã là người lớn) - Dạng chiến đấu hình người:

Một cô gái có thân hình nóng bỏng, tuy thuộc dòng thủy quái nhưng nàng lại có một mái tóc như một ngọn lửa đang cháy. với một thân hình yêu mị, nóng bỏng thêm vào giọng ca tuyệt vời khiến cho rất nhiều kẻ tới ve vãn nàng.

Tiểu Thất là một pháp sư điều khiển lửa danh tiếng rong chơi vũ trụ được biết đến với cái tên Kẻ Thống Trị. Trải qua thời gian chiến đấu bên cạnh Xuân Đức đã truyền cho cô cảm hứng bảo vệ thứ mà mình có. Với sức mạnh và khả năng phá hủy khi kêu gọi các ngọn lửa bùng nổ, ngay cả khi rơi vào tình huống hiểm nghèo, Tiểu Thất vẫn có thể triệu gọi quyền năng tối thượng: tia điện khủng khiếp có thể tiêu diệt bất cứ mục tiêu nào. Tiểu Thất là kẻ thù đáng sợ nhất với những kẻ có mưu đồ phản loạn, là kẻ bảo vệ kiên định nhất của đế chế mà Xuân Đức tạo nên.

_ Trạng thái chiến đấu:

Biến thành một con thủy quái có thân trên là người, cầm một đinh ba to lớn vô cùng, nàng quật đuôi mạnh xuống đất, gây choáng váng cho kẻ địch.

Với cây đinh ba của mình, mỗi đòn đánh của tiểu Thất cũng gây ra mộng mị, choáng váng cho đối thủ. Trong khi với sức mạnh to lớn kế thừa từ Xuân Đức, nàng cũng đã tu luyện để có thể nguyên rửa đối thủ, giảm đi lượng phòng ngự tương đối lớn và dễ bề tiêu diệt những kẻ dám cả gan xâm phạm vào lãnh địa nàng thủ hộ.

Với bản tính hung hãn của mình, tiểu Thất không ngại lao thẳng vào tấn công kẻ thù, nhưng với bản tính khôn ngoan nàng cũng có những năng lực giúp nàng đào thoát trong những tình huống nguy khốn.

Sẵn sàng hy sinh bản thân để hoàn thành nhiệm vụ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Đi Lầm Vào Đại Trận Tự Nhiên

Sau đó Xuân Đức và đội ngũ của mình lại tiến về nơi xảy ra chấn động kì lạ khi trước, để lại đám người Diệp Linh Tông đang ngốc ngốc đứng tại chỗ.

Đi được một đoạn thời gian thì Xuân Đức nhìn Bạch Tinh hỏi:

" Không phải các người ở Diệp Linh Tông bé quan sao? tại sao lại ở đây "

Bạch Tinh suy nghĩ một chút rồi bắt đầu nói chi tiết về việc phát sinh mấy ngày qua, trong đó có cả liên quan tới việc mà Bạch Tinh mấy người xuất hiện ở nơi đây. Nghe xong Xuân Đức cũng chỉ là gật đầu một cái, tiện thể hỏi thêm một câu:

" Lần này Diệp Linh Tông xuất ra nhiều lực lượng không? "

Bạch Tinh lắc đầu đáp:

" Điện Chủ việc này thì ta cũng không rõ ràng nữa, con số cụ thể, hay có những thế lực bí mật nào đó tham gia thì chắc chỉ có đám cao tầng biết được, mấy người chúng ta được thông báo đi theo đội ngũ này vào ngày hôm kia, ngoài ra thì không biết thêm được cái gì cả".

Xuân Đức tự dung cảm thấy bản thân thật đần, hẳn cần biết mấy cái thông tin này làm quái gì cơ chứ, đúng là không đầu hỏi việc lung tung. Lấy

ra từ trong không gian gian vong linh mấy viên ngọc màu đen đưa cho đám người Bạch Tinh, hấn dặn dò thêm:

" Cầm lấy mấy viên này, mỗi người 1 viên khi nào sắp chết thì nuốt nó vào, còn công dụng thì thử là biết ngay ấy mà".

Nghe vậy bọn người Bạch Tinh biết mấy viên ngọc đen kịt thì thoảng lại phát ra hắc quang này là bảo vật cứu mạng, tuy bọn họ cũng rất tò mò về công dụng của viên ngọc đen này nhưng mỗi người chỉ 1 viên dùng thì hết không ai ngốc khi không có việc gì mà lại đi sử dụng, còn việc đi hỏi điện chủ thì mọi người lại không dám, tuy Điện Chủ bình thường rất hiền nhưng không phải cái gì cũng có thể tùy tiện được.

Thấy mọi người đã cất đi mấy viên bảo ngọc kia, Xuân Đức chỉ tay về phía đám người Thanh Trúc đang tại đạo:

" Các người xuống phía dưới kia đi, ở đó có người quen đấy, à mà lại đó rồi thì đừng có làm phiền cái con nhóc đang ngồi một mình nhắm nghiền mắt kia, để con nhóc đó điên lên thì các người xác định là chết kiểu gì đi là vừa. Khi nào có việc cần thì ta gọi".

Mấy người đều khom người cúi chào Xuân Đức rồi bay về nơi đám Thanh Trúc đang tán gẫu.

.....

Khi đám người Bạch Tinh đi rồi Xuân Đức mới làm kì quặc mà hỏi đàn long:

" Người này giờ suy nghĩ cái gì vậy? làm sao mà cứ như thẳng tâm thần vậy?".

" Ta có linh cảm không lành nơi mà chúng ta đang đi đến kia, cái cảm giác này tự dưng xuất hiện, nhưng rồi ta lại cảm nhận được có một cái gì rất quen, rất quen thuộc ở nơi đó, không biết là tại sao nữa? cảm giác của ta bây giờ vô cùng hỗn loạn" - Long ngốc suy tư một chút rồi chậm rãi mà đạo.

Nghe nổi tờ lòng của đàn long Xuân Đức cũng không có suy nghĩ gì nhiều mà hỏi thẳng luôn:

" Đã như vậy thì có tiếp tục tiến lên nữa hay không? hay thôi quay lại đi, ta đi thuyết phục lão hệ, cảm thấy bất an thì chi bằng không vào thì hơn, an toàn là hạnh phúc của cả nhà".

Nhưng Tà Long lại đạo:

" Phải đi chứ, người ta thường nói nguy hiểm đi liền với cơ duyên mà, nguy hiểm càng cao thì cơ duyên càng lớn, biết đâu nơi kia lại là một bảo tàng của vị đại năng nào thì sao? nếu như hai ta chiếm được thì có thể một bước lên trời rồi"

Xuân Đức vừa nằm ra trên đầu của đàn long, nghe con ngốc hàng này nói vậy Xuân Đức nhin không được bữu môi, mỉa mai đạo:

" Ta thì chưa gặp cái gì được gọi là kỳ ngộ hay cơ duyên xảo hợp gì cả. Ta cũng không tin vào mấy thứ đó, mấy thứ mà ta bây giờ có được đều là nhờ vào sự nỗ lực của ta mà ra cả, lần trước con nhóc Thanh Trúc đi kiếm cái món Thần Cách hay kiểu cách gì đó, cũng nói ý hết người vậy cái gì mà cơ duyên to lớn, mẹ kiếp nếu không phải có ta tại thì đã bị người ta đoạt xá từ lâu rồi, ở đó mà cơ duyên. Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, mấy nơi nguy hiểm thường hay có thứ tốt, điều đó ta không phủ nhận".

- Lão Tà cười đều hỏi:

" Vậy ngươi không còn muốn quay lại nữa sao? "

" Thì ngươi cũng đi, chẳng lẽ ta lại không đi sao được, nói ngu kinh. Thôi éo nói chuyện với ngươi nữa, toàn mấy chuyện không chất dinh dưỡng chỉ tổ mệt thân. Khi nào đến thì gọi ta".

Mặc dù hắn đã nói vậy nhưng con đàn long này vẫn phải dây dưa một lúc lâu thì mới chịu thôi. Được an tĩnh hắn lại nằm ngủ, ngày trước nghe nói thành tu sĩ Nguyên Anh trở lên hay gì đó không nhớ rõ nữa, nhưng đại khái là tới cảnh giới như vậy nhưng không qua Hóa Thần thì không cần ăn với ngủ nữa, hắn tự nhận thấy mình tu luyện bao lâu nay chắc chưa thành chánh quả nên ngày nào mà không ăn hay không ngủ thì người cứ ngu ngu.

.....

Những tia sáng mặt trời đầu tiên chiếu xuống Ma Linh Sâm Lâm.

Xuân Đức tỉnh dậy từ trong giấc mộng đẹp của mình thấy Lão Tà vẫn đang còn bay vun vút như sao băng thì ngạc nhiên hỏi:

" Vẫn còn bay à, chưa tới sao, hôm qua ngươi bảo là sắp đến nơi rồi mà, tại sao bây giờ vẫn còn chưa đến, đừng nói với ta ngươi lạc đường nhé".

Lão Tà cũng buồn bực đáp:

" Không phải là lạc đường mà còn tệ hại hơn thế nữa, ta giờ không xác định được vị trí trước đây nữa rồi, còn nữa hình như ta đi nhầm vào một cái đại trận mê huyền tự nhiên rồi, cái đại trận này to lớn vô cùng, ta đã cảm nhận qua rồi. Bây giờ ta đang tìm cách thoát ra đây".

Xuân Đức cảm thấy bó tay rồi, hắn cũng mù về trận pháp, hắn còn chẳng hiểu trận pháp là cái thể loại gì thì làm quái gì có cách nào mà phá

giải chứ, nhưng hắn không phá được thì có người khác làm giúp hắn lo gì, Xuân Đức an ủi Lão Tà:

" Cố gắng bay cho nó thư giãn gân cốt, ta đi tìm Lão Hệ giúp đỡ, mấy cái trận pháp gì với Lão ấy cũng là muối thôi. Quan trọng đến lúc cần thì người ra thêm chút đóng góp là được khà khà".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Con Và Bản Sao Có Khác Nhau Sao?

Thấy tên này cười đầy vẻ tà ác, vừa nghe là biết không có chuyện gì tốt rồi, Lão Tà cảnh giác hỏi:

" Cần làm công hiến gì? "

Xuân Đức lại cười cười đạo:

" Cũng không có chuyện gì ghê gớm cả, chắc người không biết Lão Hệ của chúng ta muốn làm gì thì cũng cần có vài linh hồn hiến tế, linh hồn càng cường thì càng tốt rồi, cái này có ngu cũng biết, nên khi nào bí quá thì mượn tạm của người nữa cái linh hồn. Cũng không chết được, từ từ sau này sẽ lành lại thôi ấy mà." Xuân Đức bỏ lại mấy câu rồi không đoái hoài gì tới gốc long đang đàn mặt ra, mà đi tìm Lão Hệ cầu cứu.

Xuân Đức đi được một đoạn thời gian thì con Tà Long mới lầm bầm:

" Ta đây mới không sợ, cùng lắm là ta bỏ chạy làm gì được nhau" .

Xuân Đức không nghe được câu kia nếu không thì đã cười to, có khi còn chỉ thẳng vào mặt con đàn long kia mà đạo:

" Theo anh thì xác định mất đời tự do rồi con à, bây giờ mà còn muốn chạy có chạy vào chum con à" .

.....

Một lúc sau Xuân Đức đã có mặt tại nơi mà đám người Lão Hệ, bọn Bạch Tinh, Thanh Trúc đang tu luyện. Bỏ qua đám người đang tu luyện kia, Xuân Đức ngoác ngoác Lão Hệ ra hiệu lão đi theo mình, nhưng tên này lại cứ mở mắt thật to, nghiêng đầu qua một bên hiểu kì nhìn hắn. Xuân Đức cảm thấy nhân sinh đúng là đi vào bế tắc, xung quanh hắn tập hợp toàn những thành phần éo thế đỡ được.

Nhưng âu cũng là cái số. Xuân Đức hết cách tiến lại gần xách Lão Hệ đi. Không bao lâu sau Xuân Đức và Lão Hệ đã quay về trên đầu của ngọc long. Bị Xuân Đức lôi đi không hiểu nguyên nhân, thiếu nữ mạnh mẽ hỏi:

" Có chuyện gì sao? Làm gì mà lại đưa ta lên trên này?".

Xuân Đức nhìn cái bộ dáng nữ nhi của tên này quả thực hết chịu nổi, hắn nhìn thẳng mà hỏi:

" Bản thể đi đâu rồi, tại sao tên kia lại tạo ra một cái bản sao như ngươi vậy nè, chẳng giống bản gốc cái gì cả, cứ như một tiểu nữ nhi vậy?".

" Hệ thống chủ tối hôm qua đã bắt đầu thăng cấp và bây giờ đang trong tình trạng lên cấp, còn tại sao ta lại như thế này thì ta cũng không giải thích được, nhưng có một điều mà ta cần xác nhận lại cho ngươi hiểu là: Ta không phải là bản sao, mà là được sinh ra từ hệ thống chủ, có thể nói ta là con của hệ thống chủ, trước khi hệ thống chủ lên cấp đã truyền dữ mọi thứ cần thiết cho ta độc lập tồn tại nên sau này ngươi không được gọi ta như vậy nữa, ta cảm thấy không vui".

Xuân Đức nghe xong thì đầu quay mòng mòng, con chứ không phải bản sao?, cái này thì có khác nhau gì đâu trùi, nhiều cái mà hắn cũng không biết nói làm sao cho phải, biểu đạt ra sao để cho kẻ khác hiểu. Qua một lúc thì hắn xác định thiếu nữ trước mắt này mấy ngày trước là bản sao của lão hệ,

chịu lão hệ không chế, nhưng không biết vì nguyên do gì mà lại tách ra để cho nó độc lập và tạo thành đời sau của Lão Hệ.

Suy nghĩ một chút Xuân Đức cảm thấy đau bi. Bỏ qua cái chuyện con và bản sao kia Xuân Đức đạo:

" Vậy được rồi, ta cũng hiểu sơ sơ rồi. Bây giờ ngươi là chính ngươi còn Lão Hệ là riêng, hai bên coi như là hai hệ thống độc lập, như vậy ngươi gọi là cái gì? có tác dụng gì? bây giờ ta bị vướng vào một đại trận tự nhiên ngươi có thể giúp ta thoát khỏi đây sao?" .

Thiếu nữ lại lắc đầu đạo:

" Ngươi hiểu như vậy cũng không sai, nhưng có một vài điều ta cần bổ sung là hai chúng ta tuy độc lập nhưng vẫn có mối liên hệ với nhau, quan trọng nhất là hệ thống chủ bị hủy diệt thì ta cũng không sống được, còn ta bị hủy thì cũng không ảnh hưởng gì tới hệ thống chủ. Tên của ta là Diệp Ngân Tuyết Anh, đây là trong hệ thống chủ mặc định truyền lại dữ liệu cho ta. Còn việc ngươi đang bị gặp rắc rối thì ta có thể giải quyết được. Mọi câu đã trôi xong ngươi muốn hỏi thêm gì không " .

Xuân Đức không suy nghĩ nhiều thêm nữa, nghe từ con của lão hệ nói có thể giúp hắn thoát khỏi cái đại trận này thì hắn vui mừng đạo:

" Vậy Tuyết Anh phải hem, nhờ ngươi làm ơn đưa mọi người ra khỏi cái đại trận này đi nếu cần trợ giúp gì thì cứ nói không cần ngại " .

Tuyết Anh lắc đầu đáp:

" Việc này cần mình ngươi làm là được, chỉ cần ngươi bây giờ hấp thụ hết sinh mệnh quanh khu vực mấy chục vạn dặm xung quanh, địa thế, sinh vật và thực vật biến mất, đưa mọi thứ về với cát bụi tự dung đại trận tự nhiên này cũng sẽ hủy ngay thôi. Nếu cái đại trận tự nhiên này mà có khả

năng siêu cường hồi phục thì càng tốt, cái này ta không nói chắc người cũng hiểu". Nói xong nàng mỉm cười, đôi mắt cũng thành hình nguyệt nha.

Xuân Đức nghe vậy thì khóe miệng co giật, muốn thi triển hấp thụ sinh mệnh mấy chục vạn dặm tiêu hao cũng có thể nói là vô cùng to lớn. Giống như lần thi triển lần trước đây để hấp thụ sinh mệnh đám người Hắc Vương Tông trong khu vực chỉ vài vạn dặm không tới, thực tế có 1/10 sinh mệnh tinh hoa hấp thụ được là để phục hồi tiêu hao thi triển bí thuật. Bây giờ thi triển phạm vi gấp mấy chục lần thì có thể tưởng tượng tiêu hao to lớn thế nào.

Xuân Đức bất đắc dĩ đạo:

"Đừng đùa nữa nào bà cô nhỏ của tôi, muốn thi triển hấp thụ sinh mệnh mấy chục vạn dặm quanh đây thì ta có thể không thấy mặt trời ngày mai nữa đây. Ta bây giờ mặc dù có chút thực lực nhưng chưa tới mù quáng tin rằng mình là vô địch đâu".

Lão Tà bên dưới nghe vậy hiểu kì hỏi:

"Hấp thụ sinh mệnh mấy chục vạn dặm là ra sao? ta chưa từng thấy ai lại có khả năng như vậy. Củ cải trắng người cũng không cần khiên tốn cứ thể hiện một chút đi, cho ta xem là như thế nào để mở mang một chút tầm mắt".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Lì Y Cái Bánh Mì Vậ

" Ta cũng rất muốn xem cái khả năng mà người tự nghĩ ra đó là như thế nào, người không cần khiêu tôn như vậy đâu,ta biết người có khả năng đó mà. Đúng không nào" - Tuyết Anh bên cạnh cười càng thêm rục rỡ nói xen vào.

Xuân Đức buồn bực, hấn có chút bất lực với hai tên bạn mới của mình, hấn than thở:

" Hai người các người thiệt tình là, ta cũng không biết phải nói sao luôn đấy, cái kỹ năng kia đâu phải cứ tùy tiện là thi triển được đâu nếu không có cái gì bổ sung vào thì ta thi triển một lần thì cũng xem như góp nữa cái mệnh vào trong đó rồi. Tuyết Anh có cách gì thì nói ra nhanh đi, cái kia không phải tình trạng bắt buộc ta sẽ không thi triển đâu " .

Tuyết Anh như đã đoán trước được tên này định nói gì nên khi Xuân Đức vừa dứt lời thì nàng quả quyết đạo:

" Chỉ có một cách đó thôi, người làm sao thì làm ta không biết đâu nếu không ra được nơi này mọi người phải chết ở đây thì tất cả mọi tội lỗi là do người đấy" .

Lão Tà bên dưới cũng gật nhẹ đầu dĩ nhiên là cũng phụ họa với ý kiến của Tuyết Anh. Xuân Đức nhìn thấy biểu hiện của hai con hàng này thì chịu thua luôn, không ngờ hai tên này lì y cái bánh mì vậ, nói sao cũng không được. Hấn cũng không vừa mặc kệ hai tên này có ý kiến thế nào hấn cũng

mặc kệ, hấn không bao giờ làm chuyện lỗ vốn, hấn lại ngã người ra trên đầu Lão Tà và nhắm mắt lại.

Thấy Xuân Đức như vậy, trong lúc nhất thời Tuyết Anh và Lão Tà cũng thật sâu yên lặng, đúng là vật hợp theo loài có khác bọn hấn đã thấy bản thân đủ độ lì rồi không ngờ tên này chỉ hơn chứ không kém. Nhưng nói chung cực khổ nhất vẫn là đàn long rồi vì nó chở mọi người phi hành, có mệt cũng chỉ mình nó mệt mà thôi.

Vậy là mấy canh giờ sau đàn long thì vẫn bay, Xuân Đức thì nằm ngủ còn Tuyết Anh thì đang ngẩn người mà nhìn xung quanh.

.....

Vài ngày sau, long ngốc rớt cuộc không chịu nổi cái cảnh suốt ngày bay lượn thế này được nữa, nó dùng thần thức nhìn hai tên đang ngẩn người và nằm ngủ bên trên nó thì nó cảm giác cuộc đời này của nó thật bị ai vì gặp hai tên này. Cảm thấy buồn bực trong lòng Tà Long bỗng nhiên gầm lên mấy tiếng rung trời

Gào! Gào! Gào!

không gian bị rạn nứt, từng làn sóng có thể thấy được bằng mắt thường lan ra khắp không gian rộng lớn. Xuân Đức đang mộng đẹp, trong giấc mộng hấn thấy hấn về thế giới cũ, mấy tiểu nha đầu cũng theo hấn về, đang khi hấn cùng mẹ và mấy nha đầu đang ăn cơm thì bị một tiếng động đình tai nhưc óc phá tan.

Xuân Đức mở mắt ra cả người hấn khí tức u ám bốc lên xung quanh, lạnh lạnh đạo:

"Đàn long ngươi cảm thấy phá đám khi ta ngủ có phải hay không rất thú vị, mẹ kiếp giấc mơ đẹp vậy mà bị như phá hoại, con bà nhà ngươi". Vừa

nói Xuân Đức liên tục giật râu, liên hoàn đập vào con ngọc long này.

Tà Long cũng buồn phiền đạo " Ta nói Củ Cải Trắng khi khác đánh có được không, bây giờ thoát ra khỏi cái đại trận đi, người không cảm thấy sức mạnh của chúng ta đang dần mất đi sao, cứ thế này vài ngày nữa thì sức mạnh sẽ bị rút kiệt mất".

Xuân Đức dừng tay lại ngạc nhiên đạo:

" Sao ta không cảm thấy gì nhỉ, Tuyết Anh người cảm thấy thế nào?"
hắn quay qua hỏi Tuyết Anh xem tình hình nàng.

Tuyết Anh cũng lắc đầu đáp " Ta cũng không có bị sao cả, ta vẫn bình thường à".

Tà Long chúng ta nghe vậy trong lòng buồn phiền thêm vài phần, cái này là có ý gì à, không ngờ chỉ mình hắn bị còn hai tên này thì không sao cả. Nó chán nản đạo:

" vậy hai người các người sẽ không nhẫn tâm nhìn thấy ta bị cái đại trận này hấp cho con xương với da mọc thối chứ".

Xuân Đức không cần suy nghĩ đạo:

" chết luôn đi cho nước nó trong".

Tuyết Anh cũng phụ họa:

" việc người có sống hay không thì đâu liên quan gì tới ta đâu".

Tà Long "Cạn lời".

" Ha ha. Đùa chút thôi, người nghĩ mấy hôm nay ta đang làm gì? Không phải các người muốn nhìn xem năng lực mà ta lĩnh ngộ sao, bây giờ ta cho

hai người các người biết cái gì mới là tuyệt kỹ " Xuân Đức bỗng nhiên đứng dậy nghiêm túc đạo.

Tà Long và Tuyết Anh nghe tên này nói vậy thì không khỏi ngạc nhiên, không biết tên này lúc trước sống chết không chịu thi triển sao qua mấy ngày lại thay đổi rồi, không lẽ tâm lý có vấn đề, đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Xuân Đức.

Không lý tới ánh mắt hai người Xuân Đức nhìn đàn long đạo:

" Không cần phi hành nữa, đứng nơi đây đi, mấy ngày nay người tìm cũng không phải uổng công rồi sao".

Tà Long nghe vậy thì dừng lại trên không trung cách mặt đất vài dặm. Xuân Đức thấy đàn long đã dừng lại hẳn cũng mặc trang bị thiên đạo lên, đứng ngay trên đầu đàn long mà chuẩn bị thi triển kỹ năng hấp thụ, không phải hẳn tự dung mạnh mẽ lên lại thi triển kỹ năng tiêu hao khủng bố này, mà trong vài ngày hôm nay hẳn đã tự lĩnh ngộ ra một kỹ năng phụ trợ giúp giảm lượng tiêu hao 32% và tăng 7% hiệu quả, hẳn muốn kiểm nghiệm xem sao, tiện thể làm người tốt luôn.

Dơ cao quyền trượng lên, một luồng ánh sáng u ám toát ra từ quyền trượng lao thẳng lên bầu trời đang trong xanh bên trên. Ngay sau đó cả thiên khung bị nhuộm thành một tấm màn u ám, gió lạnh thổi vù vù, từ cơ thể Xuân Đức bắt đầu toát ra vô vàn khuôn mặt dữ tợn tuôn ra, chúng tán đi qua khắp tất cả mọi nơi, những khuôn mặt này lao qua đất đá, sinh vật, cây cối, không lâu sau đó những thứ bị những khuôn mặt kia xuyên qua bắt đầu phân giải thành những ánh sáng xanh nhỏ bé.

Xuân Đức đứng trên Lão Tà bây giờ cả khuôn mặt vạm vỡ vô cùng, nhưng khuôn mặt hung dữ kia chính là do năng lượng và sinh mệnh của Xuân Đức tạo nên, dù hẳn đã lên cấp 2 sinh mệnh cao cấp thì với số lượng

không lồ những khuôn mặt vừa được tạo ra cũng cảm thấy ăn không tiêu, đã như vậy khi tạo xong còn phải mất năng lượng và huyết khí để duy trì bọn này nữa chứ đâu phải cứ tạo ra là xong đâu, cứ mỗi 10s duy trì là hấn lại mất 0,12% tổng sinh mệnh và năng lượng hiện tại để duy trì.

Kỹ năng này tuy rất kinh dị rút huyết khí và năng lượng rất mạnh nhưng cũng không thể giết chết hấn, quan trọng là nếu như lúc này mà có địch nhân đánh lén thì hấn chết chắc. Bình thường một mình nếu không có năng lượng bổ sung ngay lập tức thì Xuân Đức cũng không dám làm liều như bây giờ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Tịch Diệt

Nhưng khuôn mặt hung tợn kia với số lượng khổng lồ từ trên cao nhìn xuống như một đám mây màu xám to lớn nhanh chóng tán ra xung quanh, như một loại bệnh dịch lan tràn khắp nơi, khi đám mây kia đi qua trên mặt đất chỉ còn lại những quả cầu màu xanh bé nhỏ và một biển nước sền sệt đen như nhựa đường một dạng, bên trên mặt đất đã thành thứ chất lỏng đen đặc bây giờ đã không còn bất cứ vật gì, cây cối, sinh vật hay gì cả, những ngọn núi lớn cũng bị san bằng.

Khi đám mây màu xám kia tán ra đến khu vực gần 200 vạn dặm thì mới tan biến, bây giờ từ trên Tà Long nhìn xuống phía dưới chỉ còn là một biển chất lỏng đen kịt, sóng sánh và bên trên có từng đám lớn sinh mệnh tinh hoa như thủy triều lao về cùng một nơi. Nhưng nếu dùng thần thức quan sát kỹ càng có thể thấy được vài đầu Bất Diệt Cảnh đang vùng vẫy bên trên cái biển chất lỏng đen đặc này.

Tà Long nhìn thấy tất cả sự việc phát sinh, cả khuôn mặt không khỏi từng trận co giật. Nó còn chưa từng thấy cái pháp thuật nào lại tà ác đến thế này, cái này là tận diệt tất cả vì mình lớn mạnh. Không chỉ có Tà Long sợ hãi, đám người Thanh Trúc, Bạch Tinh đang nhắm mắt tu luyện cảm nhận được cái gì không đúng mở mắt ra, khi mở mắt ra thì họ đã thấy cảnh tượng suốt đời khó quên. Vạn vật tịch diệt chỉ còn lại một biển màu đen, vô số ánh sáng màu xanh hội tụ thành từng đám mây lớn bay về thẳng phía bọn họ.

Bọn họ không ai nói bất cứ cái gì cứ ngơ ngác như vậy nhìn khung cảnh trước mắt, thật sự khung cảnh trước mắt quá có lực trùng kích, cả đời bọn

họ cũng chưa từng thấy lần nào. Người không thay đổi sắc mặt gì chỉ duy nhất mình Tuyết Anh nàng cứ ngốc ngốc bắt xung quanh nhưng ánh sáng xanh vào trong lòng bàn tay, khi thấy trong tay đã gom lại một quả cầu màu xanh lớn thì nàng mới mỉm cười đầy hạnh phúc.

Còn Xuân Đức bây giờ cả người gầy còm, ốm yếu như mới bị yêu nữ nào đó hấp hết tinh huyết vậy. Có thể nói lần thi triển này là cực hạn của hắn rồi, bây giờ chỉ cần một tên Hóa Thần bé nhỏ là có khả năng tiễn hắn quy thiên rồi. Năng lực " Phân Giải-Hấp Thụ " này của hắn bây giờ có quá nhiều hạn chế, từ việc mục tiêu nếu có chiến lực không thấp hơn hắn 1 đại cảnh giới thì có thể an toàn trước kỹ năng này, việc thứ hai là tiêu hao quá khổng lồ, nhưng yêu điểm phân giải mọi thứ thành đơn giản nhất của nó cũng không thể phủ nhận được, tóm lại là hắn cần tham ngộ nhiều hơn để cải thiện cái năng lực đang còn thiếu sót này.

Khi từng đám mây sinh mệnh tinh hoa và linh hồn nhiều kẻ xấu số bay lại gần mình, Xuân Đức như con hung thú cắn nuốt tất cả, cơ thể hắn nhanh chóng hồi phục cứ như mấy quả bóng bay bị bơm căng lên vậy, đang gầy chỉ còn da bọc xương bây giờ lại đã có da có thịt rồi.

Không quá 40 hô hấp Xuân Đức đã cắn nuốt tất cả sinh mệnh tinh hoa trong phạm vi 200 vạn dặm kia, hắn bây giờ đã hồi phục như bình thường, không những thế sinh mệnh cấp 2 lại còn tăng lên 0,03% nữa, cái này đúng là có lời ngoài ý muốn. Mở mắt ra Xuân Đức hỏi hai người đàn long và ngốc hàng Tuyết Anh:

" Cái đại trận kia đã hủy chưa? có cần ta thi ra tay thêm lần nữa không?".

Nghe Xuân Đức hỏi Tà Long đang còn choáng váng thì lấy lại tinh thần đạo:

" Thế này mà còn chưa hủy thì thế nào mới hủy nữa, mà cái năng lực người vừa thi triển là tự lĩnh ngộ sao? "

Xuân Đức gật đầu đạo:

" Ừm, ta tự lĩnh ngộ đấy, người thấy cái thứ chất lỏng đen đen phía dưới không, nó là một loại chất độc gây mê loạn đấy, bị dính phải thì cả người cũng khó thể chống cự được, nhưng nó không thể gây chết người được chỉ làm kẻ kia thần trí suy giảm thôi, thật đáng tiếc, nên mấy con ngu ngốc sinh vật mới vào Bất Diệt Cảnh kia bây giờ đang vùng vẫy trong biển nước đen này chứ không thì đã thoát ra từ lâu rồi, thôi bây giờ bắt mấy con kia lại cái này cũng là một phần chiến lợi phẩm lần này".

" Được, chúng ta đi "- Tà Long cũng không ý kiến gì thêm mà bay về nơi có 5 con quái vật Bất Diệt Cảnh kia, nó cũng thật không ngờ bên trong một đại trận nho nhỏ thế này mà lại có 5 con quái vật mạnh mẽ thế này, không hiểu vì sao đám này lại sống được trong cái đại trận này.

.....

Khi lại gần mấy con quái vật này khuôn mặt Xuân Đức bỗng nhiên quái dị lên, hấn đạo:

" Đây đàn long sao ta cảm thấy mấy con quái vật phía dưới có phần giống người quá vậy, ngoại trừ hình dáng nhỏ hơn người một chút với có 2 mắt ra thì cái gì cũng giống người cả, sẽ không phải con rơi của người chứ hắc hắc" nói xong hắn còn cười đều mấy tiếng.

Cứ ngỡ đàn long sẽ phản ứng mãnh liệt phản bác lại kia, không ngờ tên này lại không phản ứng gì cả mà cũng nghi hoặc đáp lại:

" Ta không biết đám này có liên hệ gì với ta hay không nhưng ta biết đám này cũng là một chi thứ của Tà Long nhất tộc chúng ta coi như là có

một chút liên hệ, không ngờ ở đây lại gặp được. Nhìn bọn này đến bây giờ còn không biết chúng ta đang đứng trên đầu bọn nó thì chắc bọn này chúng độc của người nặng rồi".

Xuân Đức khoác vai Tuyết Anh bên cạnh đạo:

" Người từ khi nào lại dài dòng giống con nhóc này rồi, theo ý người là có giết hay giữ, nói nhiều kinh". Tuyết Anh bị tên này ám chỉ là nhiều lời thì trên khuôn mặt thoáng qua vẻ không vui nhưng ngay sau đó lại biến mất, nàng lại quay lại chơi với quả cầu sinh mệnh trong tay. Không để ý tới tên đáng ghét này nữa.

Lão Tà cười khặc khặc đáp:

" Quên, người giúp ta bắt mấy tên này lại, nhớ giải quyết luôn đám độc tổ đã thấm vào trong người bọn chúng nhé,ta quyết định thu mấy tên này làm chân chạy ".

Xuân Đức gật đầu đạo:

" Không thành vấn đề, mà người có khả năng thu phục mấy con này không vậy, để cho đám này làm loạn thì lại mất công ta đi giải quyết lần 2 ".

" Lo gì, cứ tin ở ta, chỉ là đám tiểu tử còn hôi sữa mà thôi, có gì mà khó khăn chứ, người cứ làm đi, việc còn lại để ta" - Lão Tà chém đinh chặt sắt đạo.

" Ờ" - Xuân Đức ờ một tiếng xem như đồng ý

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Một Thế Lực Mạnh Mẽ Lại Xuất Hiện

Xuân Đức hai tay chấp lại một quả màu xanh lá cây phát ra ánh sáng dịu nhẹ được tạo ra, ngay sau đó từ một quả phân thành 5 tiếp theo 5 quả cầu kia lớn lên vô cùng nhanh chóng, bay về 5 con quái vật đang lăn lộn phía dưới, khi tiếp xúc với 5 con quái vật nhìn khá giống đàn long này, những quả cầu kia hút mấy con quái vật này bên trong, mấy con quái vật bị quấn tròn bên trong, nhìn như mấy quả trứng màu xanh to lớn.

Mấy con quái vật bên trong mấy cái bong bóng màu xanh nằm yên lặng như chết, từ trên người bọn chúng từng luồng màu đen hắc khí bốc lên nghi ngút rồi nhanh chóng bị hấp thụ bởi vỏ ngoài quả bong bóng màu xanh kia.

Rất nhanh sau đó thì không còn hắc khí bay lên nữa, mấy con quái vật lại lần nữa mở mắt ra, thấy vậy Xuân Đức cũng thu tay lại, lập tức mấy quả bong bóng kia vỡ tan. 5 con quái vật khi được giải phóng ra bên ngoài thì con nào con nấy gầm rú đỉnh tai nhức óc

Gào! Gào...

Không đợi Xuân Đức kịp biểu hiện sự bất mãn, Lão Tà đã gầm lên đạo:

"Mấy con tiểu động vật các ngươi có biết đang đứng trước mặt ai sao lại dám gào rú lên, phải hay không muốn ta ăn các ngươi"- Vừa nói cả người Lão Tà cũng toát ra từng luồng uy áp kinh khủng khiến cho mấy con quái vật đang hưng phấn gào rú kia lập tức im bật, con nào con nấy run run mà nhìn về phía này.

Một con quái vật có thân hình lớn nhất trong 5 hạ thấp phi hành, cúi đầu xuống đạo với Tà Long:

" Tiền bối thứ tội, chúng ta không phải là cố ý làm như vậy, chẳng qua chúng ta bị cầm cố trong này thời gian đã quá lâu, lại thêm lúc trước bị chúng một loại chất độc kì lạ nghĩ là phải chết không ngờ lại được tiền bối cứu giúp, làm bọn ta cảm thấy vô cùng sung sướng không thể tự kiềm hãm lại được nên mới có hành vi như vậy, xin tiền bối tha tội về sự vô lễ này".

Xuân Đức nghe con quái này đạo lễ phép với Lão Tà vậy thì không vui đạo:

" Mẹ kiếp con rồng đàn này có cứu giúp các người méo gì đâu, là ta cứu các người, nhìn cho kỹ chính ta là cứu các người nên mạng của các người là do ta nắm không phải là con đàn long này".

Tà Long nghe vậy thì phản đối đạo:

" Không phải người đã đồng ý để bọn nó làm chân chạy cho ta sao, bây giờ lại muốn chiếm làm của riêng".

" Ta có muốn chiếm làm của riêng đâu, tại bọn này chỉ lễ phép với người, mà không biết ta mới là lão đại nên nhắc nhở bọn này chút" - Xuân Đức xoa xoa tay cười đạo.

Tà Long và 5 con quái vật nghe vậy thì không khỏi toát mồ hôi. Tên này nói ăn nói hỏ báo vậy chẳng qua chỉ muốn chứng minh bản thân là lão đại thôi sao.

Khi 5 con quái vật kia đang cung kính định chào Xuân Đức thì một nhỏ nhẹ vang lên:

" Ta cũng là lão đại của các người".

Xuân Đức và 5 con quái vật đều nhìn về phía Tuyết Anh, thấy con hàng này đang rất nghiêm túc ngồi một bên sánh vai với Xuân Đức, rất có bộ dáng chệch đại.

Năm con quái vật lại lần nữa cung kính cúi đầu chào:

" Xin ra mắt 3 vị tiên bối, chúng ta ngũ long xin lấy tính mạng báo ơn cứu mạng, lấy sinh mệnh bản thân thề rằng không bao giờ phản bội các vị tiên bối".

Xuân Đức xua tay cười vui vẻ đạo:

" Yên tâm các ngươi nếu phản bội thì ngày hôm đó sẽ có món rồng chiên xù thôi".

" Còn thêm món rồng hấp nữa "- Tuyết Anh bồi thêm một câu.

" Ta thì thấy ăn sống luôn cho tươi mới " Lão Tà cũng đạo.

Ngũ long nghe vậy thì không khỏi con nào con nấy toát mồ hôi lạnh, nghe giọng nói bình thản của 2 người một long kia thì không ai nghi ngờ 3 kẻ này sẽ nói cho vui cả. Năm con rồng nhanh chóng vâng vâng dạ dạ cho qua chuyện.

Sau đó đám người Xuân Đức lại tiếp tục lên đường tìm hiểu cái việc đã xảy ra mấy ngày hôm trước. Đang đi Xuân Đức bỗng nhớ ra cái gì nói:

" À mà này hôm trước ta quên mất không nhớ tới cái việc có một đám người trong hang động ngày ấy, hôm nay nghĩ lại thấy đám người đó khả nghi ghê".

" Hôm nào? Khả nghi gì? "- Tà Long hỏi.

Xuân Đức đạo " Thì cái đám mà người nói là chặn đường chúng ta đây, ta cảm thấy nghi nghi thôi, chứ biết nói sao? bây giờ quay lại không biết có thể tóm được đám kia không? "

" Củ cái trắng óc người vào nước rồi sao? đã qua mấy ngày rồi bọn kia bây giờ có khi đã về tới nhà đang bế quan rồi cũng nên, quay lại bây giờ thì làm được gì nữa" - Lão Tà khinh bỉ đạo.

Xuân Đức nghe vậy thấy cũng có lý, hần gật đầu đáp:

" Không ngờ người ngu gia truyền vậy mà có lúc thông minh đột xuất vậy, hà hà. Cứ vậy mà phát huy, đã vậy thì thôi cứ tiếp tục đi à".

.....

Không hiểu sao nghe đàn long luôn miệng nói là sắp tới nơi rồi nhưng mãi tới nửa đêm mới đến nơi.

Khi bọn người Xuân Đức đến cách nơi khởi nguồn vụ động đất kia mấy vạn dặm thì đã có 4 đội ngũ khổng lồ đã ở đây từ trước. Trong đó có ba phe thì Xuân Đức biết là đám người Diệp Linh Tông, Thiên Thu Thánh Địa và đám ma tộc Hắc Vương Tông. Còn một phe còn lại thì hần không biết là thế lực nào.

Đám người này cũng toàn thân hắc y, có mỗi tội trên thân không có ma khí vờn quanh mà thôi nếu không nhìn cũng y hệt đám người Hắc Vương Tông.

Ở đây mỗi đội ngũ nhiều thì tầm khoảng 50-60 triệu, ít cũng có 40 triệu có hơn. Mỗi phe chiếm cứ một phương đề phòng lẫn nhau. Xuân Đức kinh ngạc nhất là đám người Hắc Vương Tông đã chết nhiều như vậy mà vẫn còn một số lớn kẻ đang ở đây thế này, nếu như không có hần giết bớt ít người thì bây giờ tràng diện cho thể nói là hoàn toàn áp chế 3 phe còn lại.

Tâm niệm động, cô gái tên Tình nhi ngay lập tức xuất hiện trước mặt hắn, thấy nàng đang định hành lễ thì hắn đạo luôn:

" Đẹp luôn mấy cái trò lễ tiết vợ vẫn đó đi, ta hỏi ngươi đám người cũng gần như bọn người Hắc Vương Tông kia là ai?". Xuân Đức dùng năng lượng gia trì đôi mắt cho Tình rồi dùng tay chỉ về nơi các phe thế lực đang chiếm cứ

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Ma Môn

Thiếu nữ nghe vậy thì cũng không hành lễ nữa mà nhìn về phía Xuân Đức chỉ tay, khi thấy cảnh trước mắt nàng cũng không khỏi chấn động trong lòng, làm sao lại có nhiều người thế này, mấy thế lực lớn tất cả đều ở đây. Đã xảy ra chuyện gì rồi sao? nhưng rất nhanh nàng lấy lại tinh thần. Nàng quay lại phía Xuân Đức bình tĩnh trả lời:

" Đại nhân, đám người kia là người của Ma Môn một thế lực tà giáo, cũng tương tự như Hắc Vương Tông, bọn người này chuyên môn đi bắt người tu luyện về hấp thu, có nhiều lão quái vật trong tông lại còn thích ăn thịt tiểu hài tử, nhưng thời gian gần ngàn năm quay lại đây thì không biết ẩn giấu đi đâu, không ngờ hôm nay lại xuất hiện nơi đây".

" Vậy à, ta nghĩ bọn này chuyên đi bắt nữ tử về hấp thu nguyên âm cái gì đó cơ chứ, đang định lại xin một bộ công pháp như vậy. À mà phải rồi người biết đám người này đang ở đây để làm gì không?" - Xuân Đức vui vẻ đạo.

Tình nhi lắc đầu:

" Thưa đại nhân, việc những người này ở đây ta không biết một chút gì, xin lỗi đại nhân".

" Không biết cũng không sao? người bây giờ theo ta làm chân chạy việc vặt thì cũng không thể bạc đãi người, cái này tặng người " --Xuân Đức lấy ra một viên ngọc đen đưa cho nàng.

Thiếu nữ cũng không hỏi gì thêm, nhận lấy viên ngọc đen rồi cất đi. Nàng cúi đầu rồi quay lại chỗ của mình. Khi nàng ly khai một lúc thì Lão Tà mới hỏi:

" Củ cái trắng chúng ta bây giờ làm gì đây? tiến lên giết hết tất cả sao? "

Xuân Đức nghe vậy thì khước miệng co quắp lại, tức giận đạo:

" Ta với ngươi có ai là siêu nhân hay siêu thần thú đâu mà định một mình xông lên, ngươi xem bên trong có bao nhiêu Bất Diệt Cảnh, tuy ta bây giờ có thể ngang tầm với Tinh Quân Cảnh nhưng đối phó với đàn đàn lũ lũ bất diệt cảnh thế kia thì cũng có nước bỏ chạy thôi".

" Vậy nên làm gì? " - Lão Tà thật sự không biết nên làm gì nên vẫn hỏi

Xuân Đức lại nằm ra trên đầu Lão Tà, trong miệng ngậm một nhánh cây cỏ gì đó, không nhanh không chậm đạo

" Còn có thể làm gì hơn, tìm một nơi thật tốt an dưỡng quan sát đám kia là được, yên tâm đi ta đã che giấu mọi người rồi không ai phát hiện ra chúng ta đâu, khi nào thời cơ đến thì chúng ta ra tay, cứ để đám này đi trước mở đường đi, cái thứ quái độn gì trong kia cũng không phải dạng vừa đâu, ta cảm thấy một chút nhỏ nhỏ uy hiếp đây".

" Được rồi, mọi thứ đều nghe ngươi" - Lão Tà đạo.

Sau đó nhóm Xuân Đức tìm một dãy núi cách đó không xa làm nơi an dưỡng thời gian, quan sát kì biến.

.....

Khi thiếu nữ tên Tình kia bay trở về nơi có hai người bạn của nàng thì đã thấy một nam, một nữ này đang như kiến bò trên chảo nóng, nhìn ngó

khắp nơi, cô gái nhỏ kia gấp đến độ đôi mắt có chút phím hồng rồi.

Thấy Tình bay về, thì hai người này lập tức lên đón, cô gái nhỏ là người lên tiếng đầu tiên:

" Tình tử ngoại sao tự dung biến mất, làm tiểu Loan gấp chết rồi. hu hu". Nói xong thì nàng ôm lấy Tình mà khóc luôn.

Mọi người xung quanh nghe động tĩnh này cũng hiếu kì lại hỏi thăm xem có chuyện gì, mấy ngày hôm nay mọi người cũng đã khá quen với nhau, trong đó thiếu nữ tên Tình này cũng nhận được rất nhiều hảo cảm từ mọi người.

Thanh Mai tiến lên hỏi:

" Có chuyện gì sao? ".

Tình đang xoa đầu an ủi cô gái trong ngực mình, nghe Thanh Mai hỏi thì nàng lắc đầu đáp:

" Không có chuyện gì đâu, đã khiến mọi người lo lắng rồi, là đại nhân gọi ta có chút việc mà thôi".

Nghe bị Xuân Đức gọi thì Thanh Mai không biết liên tưởng cái gì, hoảng hốt đạo:

" Tên đó sẽ không phải gọi ngươi lại rồi hút máu ngươi để giải khát chứ, ngươi bị thương có nặng không để ta xem nào, tên kia thật độc ác mà " -- Thanh Mai tiến lên dò xét xem Tình có chuyện gì không?

Thấy phản ứng mãnh liệt của Thanh Mai, Tình cười cười đạo:

" Không có chuyện gì đâu, đại nhân cũng không có làm gì ta cả, nếu đại nhân muốn ăn thịt ta thì ta cũng nguyện ý mà, miễn sao tiểu Loan và tiểu

Trần sống tốt là được. Lần này đại nhân không những không làm gì còn ban thưởng cho ta nữa " .

Hai người nam,nữ có tên tiểu Loan, tiểu Trần bên cạnh nghe Tình Ty nói vậy thì không khỏi đôi mắt ướt át. Thanh Mai nghe Tình nói, không những không bị hút máu còn được ban thưởng thì không khỏi quái dị đạo:

" Tên keo kiệt còn có thể ban thưởng, hôm nay hấn đổi tính sao? cho ta xem hấn cho người cái gì nào?" .

Tình cũng không giấu diếm gì lấy ra viên ngọc màu đen đưa cho Thanh Mai đạo:

" Tuy ta không biết là vật gì, nhưng đại nhân đã đưa cho chắc không phải vật phạm" .

Thấy viên ngọc này thì đám Bạch Tinh giật mình một cái, vì trong tay bọn họ cũng có một viên tương tự như vậy, chỉ to hơn một chút so với viên mà Thanh Mai đang cầm. Thấy biểu hiện khác thường của nhóm người Bạch Tinh Thanh Mai không khỏi hiếu kì hỏi:

" Các người biết vật đen đen này " .

Bạch Tinh cũng không giấu diếm gì mà đạo:

" Cái này là bảo vật cứu mạng đấy, bọn ta cũng được Điện Chủ ban thưởng cho một viên tương tự thế này, chỉ to hơn viên này một chút, bọn ta cũng chưa bao giờ phục dụng nên không biết hiệu quả thế nào, nhưng ta dám cam đoan vật mà Điện Chủ đưa cho thì không thể là vật phạm nên ta khuyên Tình cô nương nên giữ cẩn thận, cái này có thể cứu sống cô nương một mạng lúc trong yếu" .

Nghe Bạch Tinh nói xong thì mọi người đều nhìn về phía viên ngọc đen kia đang phát ra hắc mang kia đầy vẻ ước ao. Nhìn vẻ mặt của mọi người thì Bạch Tinh làm sao không hiểu mọi người đang nghĩ gì, hắc đạo:

" Cũng không cần ước ao, nếu sau này làm việc tốt các người có thể thành một phần có Ác Ma Điện, đến lúc tùy vào cơ duyên của từng người mà có thể một bước lên trời".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Dụ

Mấy người Thiên Ma, Thiên Xu, Hắc Tinh là thành viên chính thức của Ác Ma Điện thì cũng gật đầu phụ họa.

Những người xung quanh không hiểu rõ thì nghi hoặc nhìn về phía mấy người bọn Bạch Tinh, trong đó Hàn Tuyết Vi không nhịn được tò mò hỏi thăm:

" Bạch Tinh đại ca người nói như vậy là sao? có thể nói rõ cho tiểu muội hiểu rõ được không?". Nàng tuy có tu vi cao hơn Bạch Tinh rất nhiều nhưng vị Bạch Tinh là người của Xuân Đức nên nàng vẫn nhu thuận mà gọi một một tiếng đại ca.

" Các người nhìn, ta bây giờ là tu vi Tạo Hóa Cảnh Viên Mãn đúng không" - Bạch Tinh đạo.

Mọi người đều gật đầu biểu hiện đồng ý. Bạch Tinh thấy vậy thì nói tiếp:

" Vậy để cho các người cảm nhận được cái gì là thần thông của thành viên sau khi gia nhập Ác Ma Điện". Nói xong Bạch Tinh bắt đầu cuồng hóa và kế thừa sức mạnh.

Mọi người thấy Bạch Tinh cả người tu vi trực tiếp kéo thẳng lên một đại cảnh giới, khi tới Sinh Tử Cảnh Viên Mãn xong thì khí thế Bạch Tinh vẫn tiếp tục tăng lên, mãi cho tới khi uy áp sáng bằng bán bộ Bất Hủ Cảnh thì mới dừng lại.

Đến cả Tình là người có tu vi cao nhất trong mọi người thấy cảnh này cũng không nhìn được che miệng lại. Tình còn như vậy thì mọi người xung quanh lại không cần phải nói, cả đám trợn mắt, ngoác miệng thật lớn. Thấy mọi người như vậy Bạch Tinh sắc mặt bình thường như không có chuyện gì giải trừ trạng thái lại về cảnh giới Tạo Hóa Cảnh Viên Mãn.

Đợi mọi người hoàn hồn hẳn mới lại đạo:

" Các người đã thấy rồi đấy, chỉ cần có cố gắng, sau này có cơ hội gia nhập Ác Ma Điện chúng ta thì các người cũng sẽ được như ta, nếu có thêm một chút may mắn các người còn có thể hơn ta rất nhiều, trong chúng ta không phải là ta hay Tinh tiêu thụ đây là có chiến lược cao nhất mà là Hắc Tinh".

Nghe vậy mọi người đều nhìn về tên đại hán trọc đầu có làn da quái dị vừa đen vừa xanh này, có nhiều người khi cảm nhận thấy Hắc Tinh chỉ có Tạo Hóa Cảnh lực trọng thì không khỏi nghi hoặc nhìn về phía Bạch Tinh.

Thiên Xu kể nhanh miệng giải thích cho mọi người hiểu:

" Không cần nghi ngờ, tại các người không biết trong Ác Ma Điện chúng ta sức mạnh khi kế thừa phụ thuộc vào tình trạng lúc thức tỉnh, lúc đầu bọn ta chỉ là Hộ Vệ Bình Thường kế thừa được một chút sức mạnh, nhưng một thời gian sau Bạch Tinh lão đại đã lên tới Tinh Anh thủ hộ và được như bây giờ các người đã thấy rồi đấy. Còn tên ngu ngốc da đen kia không biết gặp vận may vì mà sau một đêm trực tiếp lên Thủ Hộ Vương Giả cấp 4". Nói đến đây thì Thiên Xu không khỏi cảm thấy đố kị, tại sao nàng và tỷ tỷ mình dù đã cố gắng bao nhiêu vẫn dậm chân tại chỗ.

Mọi người nghe vậy thì bưng tỉnh, hiểu ra nguyên nhân. Một tên Diệp Linh Tông đệ tử rụt dè đạo:

" Hắc Tinh tiên bối có thể cho mọi người xem sức mạnh của người một chút được không, văn bối thật sự rất tò mò, mong tiên bối cho văn bối mở mang tầm mắt".

Mọi người xung quanh cũng nhìn về Hắc Tinh đầy mong đợi hẳn biểu hiện. Hắc Tinh cũng chiều lòng mọi người, cũng giống như Bạch Tinh tu vi và khí thế của Hắc Tinh liên tục tăng cao lên, khi tới Bất Hủ Cảnh Thất Trọng đỉnh cao thì mới dừng lại. Duy trì trạng thái như vậy một lúc lâu sau khi mọi người đã xem đủ thì Hắc Tinh mới thu hồi trạng thái.

Lần này chứng kiến Hắc Tinh biểu hiện một phen, mọi người thật sâu cảm thấy yên lặng. Một loại bí pháp tăng cao tu vi mà không để lại di chứng, đã vậy không chỉ tăng một vài tiểu cảnh giới đẳng này tăng lên cả gần 2 đại cảnh giới, khiến cho mọi người chỉ có thể cảm khái bất công.

Hàn Tuyết Vi lấy lại tinh thần dò hỏi Bạch Tinh:

" Bạch Tinh đại ca làm thế nào mới có thể gia nhập thế lực của đại ca? ".

Nghe Tuyết Vi hỏi khuôn mặt của Bạch Tinh vẫn y như cương thi không tình cảm đáp:

" Cái này phải tùy vào phúc duyên của từng người rồi nếu Điện Chủ vui thì sẽ cho các ngươi gia nhập hoặc các ngươi có cống hiến gì đó thì cũng có thể được xem xét, mà ba người các ngươi đi theo Tà Long đại nhân chắc cũng sẽ dễ dàng hơn gia nhập. Nhưng ta khuyên các ngươi bây giờ thì cứ thành thật một chút nếu có cơ hội sau này ta sẽ nói giúp các ngươi, còn bây giờ thì không nên nhắc tới việc này".

Tuyết Vi nghe vậy buột miệng hỏi luôn:

" Tại sao? ".

Bạch Tinh đạo:

" Vì người trước kia là người của Hắc Vương Tông..." .

Không đợi Bạch Tinh nói hết thì Thanh Mai đã nhỏ giọng thì thầm đạo với mọi người:

" Chuyện này không thể nói to được, mọi người lại đây ta nói nhỏ cho mà nghe, nếu để tên kia nghe được, ta thì không sao chứ các người có khả năng là bị hấn ăn thịt đấy" .

Mọi người nghe vậy thì có chút sợ hãi nhưng sau một lúc do dự thì lòng hiếu kì đã chiến thắng, tụ lại một chỗ, còn không quên bố trí vài chục cái cấm chế cách âm. Thấy mọi thứ đã tốt, Thanh Mai nhìn mọi người đạo:

" Nói cho các người biết mà sau này tránh mắc sai lầm nên nhớ việc này chỉ mấy người chúng ta biết thôi đấy" .

Mọi người gật đầu, ra hiệu Thanh Mai nói tiếp. Thấy mọi người vô cùng chú ý lắng nghe Thanh Mai mới giảng thuật cho mọi người:

" Sự việc lần này có liên quan tới một tiểu muội của tên kia, việc là như thế này vào mấy ngày trước, nhóm 5 người chúng ta và tên kia với tiểu muội của hấn đi vào trong cái Ma Linh Sâm Lâm này săn thú, nhưng không may tiểu muội tên kia lại bị người của Hắc Vương Tông ám sát nên hấn nổi điên lên giết hết tất cả mọi người bên trong Ma Linh Sâm Lâm này, bây giờ nếu cứ nhắc tới Hắc Vương Tông là tên kia nổi điên lên, mà khi hấn nổi điên lên thì các người cũng biết rồi đó, vô cùng kinh khủng" .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Chuyện Xưa

Nghe Thanh Mai nói như vậy, Tuyết Vi, Lạc Nhật, Lạc Nguyệt đều bung miệng lầy vô cùng kinh ngạc trước tin tức động trời này. Nhưng Tình bên cạnh khó hiểu hỏi:

" Việc này là do người của Hắc Vương Tông làm tại sao đại nhân lại giết tất cả mọi người, như vậy không phải là giết nhầm người vô tội sao? "

Mọi người thấy Tình lại có biểu hiện ngây thơ như vậy một mặt thì không khỏi lắc đầu. Thanh Trúc đạo:

" Tình tử suy nghĩ như vậy là sai rồi, đối với Sâu Lười không có cái gì là người lương thiện hay giết lầm cả, hấn chỉ quan tâm người thân của hấn mà thôi, ta đoán nếu không phải tiểu muội của hấn có thể trong sinh thì có khả năng hấn sẽ giết hết tất cả mọi người trong Ma Linh Sâm Lâm này, rồi sau đó ra ngoài đi tàn sát lần lượt các nơi trong viễn cổ chiến trường này, mục tiêu hấn tàn sát trong đó không thể thiếu được 3 đại thế lực chúng ta rồi" .

Mọi người nghe suy đoán của Thanh Trúc đều không khỏi hít vào vài ngụm khí lạnh, cảm thấy chân tay lạnh ngắt, lại nhớ tới tràng cảnh thi sơn huyết hải mấy ngày hôm trước thì mọi người tin có đến 8-9 phần điều như vậy sẽ xảy ra như lời Thanh Trúc nói.

Tuyết Vi có chút bất an hỏi Thanh Mai:

" Thanh Mai muội muội vậy chúng ta cần tránh làm cái gì nữa không? mà đại nhân bình thường ra sao, có hay hỉ nộ vô thường đụng cái là giết

người không?" .

Thanh Mai lắc lắc cái đầu đạo:

" Không có, chỉ cần không nhắc tới muội muội của hấn là sẽ không sao, bình thường hấn rất hiền nên sẽ không có việc gì cả chỉ có lúc tức giận mới đáng sợ thôi" .

Mấy người thở ra một hơi, cũng không cần vị đại nhân kia vui vẻ với bọn họ chỉ mong vị đại nhân đó không thích chém giết lung tung là tốt rồi. Đúng lúc này Thiên Ma hỏi Thanh Mai:

" Thanh Mai muội, nghe nói mấy ngày trước bọn muội theo Điện Chủ đi đại sát tứ phương sao? kể một chút đi đi tở rất muốn biết hôm đó như thế nào? " .

Thanh Mai bị hỏi như vậy thì không khỏi khuôn mặt có chút sợ hãi, dù qua vài ngày rồi nàng vẫn còn sợ hãi, không biết lúc lấy dũng khí đâu mà nàng có thể chém giết hết kẻ này tới kẻ khác. Thấy biểu hiện của tở mình như vậy Lăng Thiên lên tiếng đạo:

" Sự việc ngày hôm đó tuy diễn ra có vài canh giờ thôi, nhưng muốn kể hết không biết tới khi nào, tiểu đệ tóm tắt cho tở nghe. Sau một ngày được lão đại giải cứu khỏi tay người Thiên thu Thánh Địa..."

Lăng Thiên còn chưa kể được mấy câu thì Tình đã lên tiếng cắt ngang hỏi gấp:

" Đệ nói đệ bị người của Thiên Thu Thánh Địa bắt, tại sao bọn họ lại bắt đệ " .

Đám người Thanh Trúc cũng ngạc nhiên không kém, Cổ Phàm nghi hoặc hỏi:

" Tình tử không biết việc Thiên Thu Thánh Địa và Hắc Vương Tông cầu kết với nhau tiêu diệt người của Diệp Linh Tông sao? "

" Không, bọn tử không biết là có việc đó" - Tình ngây người một lúc sau mới lắc đầu đạo.

Tiểu Loan bên cạnh đạo:

" Hay Lăng Thiên ca ca kể việc bị người của Thiên Thu Thánh Địa bắt đi, rồi sau hãy kể việc đồ sát người Hắc Vương Tông mà cũng không cần kiêng ngại gì, mấy người bọn muội bây giờ đã ly khai không còn liên hệ gì với cái Thánh Địa kia nữa".

Mấy người bên cạnh ai cũng gật đầu, Lăng Thiên thấy vậy thì bắt đầu kể lại chuyện:

" Hôm đó là vào buổi tối cách đây vài ngày trước, khi đó năm người chúng ta bị tách ra khỏi lão đại, ngay sau khi năm người chúng ta bị tách ra không lâu thì bị 9 người đệ tử của ba vị trưởng lão của Thiên Thu Thánh Địa gọi là Tam Tuyệt phục kích, do lúc đầu nhóm người bọn ta quá chủ quan, tuy thấy hành vi lén lút của đám người kia nhưng lại không nghĩ người của Thiên Thu Thánh Địa lại tấn công chúng ta nên trong lúc mấy người chúng ta không có chuẩn bị thì bị 9 người vây công.

Cổ Phàm và Thanh Trúc tử bị một cô gái tên Nguyệt Ly ám toán mất một cánh tay, thấy không thể địch lại thì năm người chúng ta đều xuất ra bảo mệnh chiêu số và cũng thành công trốn thoát, nhưng khi bọn ta cho rằng đã an toàn thì lại ba tên trưởng lão được gọi là tam tuyệt kia bắt lại, do chênh lệch tu vi quá lớn chúng ta tuy có phản kháng nhưng cũng như kiến cắn voi mà thôi, không gây một chút vướng víu nào cho ba người kia, vậy là sau đó chúng ta bị cầm cố chân nguyên, bị xiềng xích, chịu mọi điều tủi nhục, nếu không phải Thanh Trúc tử có cấm chế do Thái Thượng Trưởng

Lão đánh vào trong cơ thể thì có lẽ năm người chúng ta đã phơi thây nơi đây từ lâu rồi. Vậy là hết rồi, chúng ta bị bắt như vậy đó".

Nói đến đây thì Lăng Thiên dừng lại không tiếp tục kể nữa, mấy người bên cạnh lập tức gấp đao:

" Kê tiếp đi, sau đó thì sao? đang hay đừng có dừng lại ngang xương như vậy".

" Đúng vậy, tiếp tục kể đi, tiếp theo đó mấy vị sư huynh sư tỷ làm sao thoát khốn".

" Có phải hay không trong lúc quán bách sư huynh đã nghĩ ra kế sách cao siêu thành công đào tẩu? ".

Thấy mấy tên Diệp Linh Tông đệ tử kia nhao nhao cả lên thì Thiên Ma lờm cho mỗi tên một cái, nhẹ nhàng đao:

" Tên nào thích tí nữa bị cắt cái ấy đi thì cứ tiếp tục làm ồn, lâu lắm ta không có luyện qua món này chắc hôm nay dùng mấy người các ngươi tập luyện".

Mấy tên đang như mấy con vịt ồn ào, bị Thiên Ma lờm một cái lại còn nghe nàng nói một câu kia, cả đám lập tức câm miệng như mấy con cún ngòi nghiêm túc một bên. Mấy vị mỹ nữ trong nhóm nhìn thấy bộ dạng tức cười của mấy tên này thì đều che miệng cười duyên không ngớt.

Đợi một lúc cho mọi người yên lặng thì Lăng Thiên lại bắt đầu kể tiếp câu chuyện.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Chuyện Xưa (1)

" Mọi người không biết đâu, khi bọn ta bị bắt thì những người Thiên Thu Thánh Địa kia dùng đủ mọi cách nhục mạ, châm biếm chúng ta, dùng bàn chân đạp lên mặt từng người, nhổ nước bọt, dùng roi quật lên mặt, dùng kiếm đâm lên các nơi trên cơ thể, khi mấy người chúng ta ngất đi thì lại bị bọn họ dùng pháp thuật cho tỉnh lại rồi tiếp tục hành hạ. Nếu không vì cái danh tiếng chính đạo có khi Thanh Trúc và Thanh Mai tử đã bị bọn người đó gian dâm lâu rồi.

Khi mấy người bọn ta không còn ý chí sống, định tự vẫn thì bị ba tên lão cầu kia thiết đặt cấm chế, muốn sống không được, muốn chết không xong. Sau một đêm hành hạ tra tấn đủ các kiểu thì ngày mai năm người chúng ta bị bọn người kia xích lại lôi đi như những con chó, nói thật lúc đó ta cũng chỉ muốn chết quách đi cho đỡ nhục "

Mọi người nghe tới đây thì cũng cảm thán, người không có sức mạnh tự bảo vệ bản thân thì chỉ có thể như vậy, thế giới tu chân mạnh được yếu thua, kẻ có sức mạnh mới là người nắm giữ quyền sinh, quyền sát.

Lăng Thiên tiếp tục kể:

" Nhưng trong lúc mấy người chúng ta không muốn sống, chán nản vô cùng thì lão đại xuất hiện, ban đầu thì không ai biết ai cả, khi lão đại mới xuất hiện thì như một vị diệt thế ma đầu, cả người đều là sát khí đỏ như máu, cái sát khí đó đã cô đọng vô cùng, nó sệt sệt như nước vậy, nhìn vào thôi là tâm thần hốt hoảng, như thấy địa ngục vậy chỉ toàn ác quỷ và quái

vật đang găm nhám những kẻ xấu số. Không những thế cả người lão đại còn toát ra kinh thiên uy áp, đám người Thiên Thu Thánh Địa vừa đụng phải luồng uy áp kia thì đã chết một đám người".

Tình nhi cắt đứt mạch kể của Lăng Thiên hỏi:

" Uy áp mạnh như vậy các người lúc đó phải làm thế nào? "

Lăng Thiên nhớ tới lúc đó bỗng nhiên nở một nụ cười lạnh:

" Ha ha, đúng là trong cái rủi có cái may, để canh chừng nhóm mấy người bọn ta không bỏ chạy và tự sát nên ba lão đầu kia đã tự mình trông coi, lúc lão đại xuất hiện thì 3 tên này tự mình giúp chúng ta chống đỡ uy áp kinh khủng kia".

Nói tới đây Lăng Thiên lại cười khặc khặc vài tiếng như đang phát tiết thù hận trong lòng. Cười một lúc Lăng Thiên lại đạo:

" Sau đó thì lão đại nhân ra năm người chúng ta, lão đại tiến lại gần nhóm bọn ta đám chó má kia lập tức như đám chuột lui về phía sau, không một tên nào dám tiến lên. hà hà, thấy Thanh Trúc tử và Cổ Phàm bị thương thì lão đại hỏi kẻ nào đánh bọn ta thành như vậy. Sau đó mọi người cũng tự hiểu rồi. Mấy kẻ đánh lén chúng ta đều bị lão đại đá về cho chúng ta tự xử lý, một con ả không may bị lão đại đá phát nát bét đầu luôn vậy là chỉ còn 8 người cho chúng ta xử lý. Còn 3 tên trưởng lão kia định xông lên liều chết để kéo dài thời nhưng... khà khà, mọi người đoán xem ba tên kia kết cục ra sao".

" Vừa tiến lên sau vài chiêu thì bị Xuân Đức tiên bối giết chết" - Mấy tên đệ tử Diệp Linh Tông đoán.

Tuyết Vi suy nghĩ một chút đạo:

" Nếu là trưởng lão của Thiên Thu Thánh Địa chắc thực lực không kém theo ta nghĩ thì họ có thể cầm cự đại nhân được vài hô hấp"

" Theo ta nghĩ Điện Chủ đập một cái ba tên kia chết sạch " - Bạch Tinh này giờ yên lặng bỗng nhiên lên tiếng.

Lăng Thiên nhìn về phía Bạch Tinh dờ ngón cái khen:

" Bạch Tinh đại ca đúng là không hổ thành viên của thế lực lão đại, hiểu rõ về lão đại hơn mọi người. Gần đúng như Bạch Tinh đại ca nói, lão đại nhìn ba tên trưởng lão kia xông lên thì trực tiếp dùng quyền trượng đập liên tiếp 3 cái, 3 tên kia đã thành thi thể không đầu rồi. Mọi người không biết đầu khi 3 lão cầu kia chết còn có một đám môn đồ của cái chó má thánh địa kia chạy trốn tứ tung bị lão đại nhìn một cái tất cả những kẻ đang chạy trốn kia lập tức phình to, to như trái bóng vậy rồi sau đó nổ cái bụp vậy là tan xác, còn mấy ngàn người còn lại thì bị lão đại gọi ra một đoàn gió lốc bao phủ, gió lốc tán đi thì tất cả đám chó chết kia đều hài cốt vô tồn".

Mọi người nghe tới đây đều hít hà vài ngụm lương khí, tuy chỉ nghe kể lại bọn họ cũng có thể tưởng tượng ra tình cảnh máu tanh khi đó như thế nào, đang lúc mọi người hào hứng nghe kể chuyện thì bỗng nhiên một âm thanh như tiếng sáo trúc vang lên trong tinh thức hải bọn họ.

" Mọi người lên trên này, ta có chuyện nói với các ngươi".

Âm thanh tuy thanh thúy ngọt ngào nhưng khi bọn họ nhớ tới người sở hữu giọng nói kia thì không khỏi rùng mình vài cái, đặc biệt là cái nụ cười như ma dục kia làm bọn họ ám ảnh không thôi.

" Sẽ là chuyện gì nhỉ?" - Dương Tuấn hỏi Cổ Phàm.

" Chịu thôi, làm sao ta biết được đây, nhưng ta biết nếu bây giờ ngươi không đi lên gặp người kia thì sẽ có chuyện đấy" - Cổ Phàm cười cười.

Mọi người cũng cười với nhau một chút rồi cùng phi hành bay lại chỗ đầu của Tà Long, nhưng khi bọn họ tiến gần về phía đầu của Tà Long thì bọn họ cũng phát hiện không biết từ bao giờ bên cạnh Tà Long đại nhân lại xuất hiện năm con rồng cũng có đặc điểm tương tự Tà Long đại nhân.

Cảm nhận được từng đợt uy áp tán dật nhẹ nhàng từ năm con rồng này mọi người đều có cảm giác hít thở khó khăn. Nhưng kì cục là cứ cảm nhận một chút thì uy áp vẫn còn nhưng lại không thể nhận biết được là ngũ long này đang tồn tại ngay đây, Tình nhìn về ngũ long đưa ra một cái đánh giá

" Nếu ta đoán không nhầm thì năm quái vật kinh khủng này đều có tu vi ít nhất là Bất Diệt Cảnh sơ kì".

Mọi người nghe vậy thì trên khuôn mặt mỗi người đều hiện lên vẻ khó tin, từ khi nào năm con quái vật Bất Diệt Cảnh to lớn như vậy xuất hiện mà bọn họ ở ngay đây lại không hề biết một chút gì. Tưởng tượng nếu như có một Bất Diệt Cảnh muốn giết bọn họ thì có khi người ta ngồi bên cạnh mài dao được một lúc thì bọn họ còn không phát hiện ra, có chết thế nào cũng không biết. Nghĩ tới đây mọi người không tự chủ cảm thấy mình bé nhỏ như một con sâu cái kiến vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Bạo Lực Hai Tiểu Nha Đầu

Than thở một hồi thì mọi người lại tiếp tục phi hành nhưng khi tới một ngọn sơn phong cao lớn thì trước sơn phong kia bọn họ gặp hai tiểu nữ hài đang ôm hai quả trứng một lớn, một bé. Hai tiểu nữ hài nhìn vô cùng khả ái, khoảng 7-8 tuổi một cô bé thì mặc thanh y còn cô bé còn lại mặc tử y, hai cô bé này cũng không vui đùa gì mà chỉ ngồi ngẩn ngơ bên cạnh sờ quả trứng lớn đang ở giữa hai cô bé.

Đôi mắt của hai tiểu nha đầu kia khi nhìn quả trứng thì có chút phím hồng, nhưng đôi khi lại hiện lên sự thù hận khiến người ta lạnh thấu xương tủy.

Hai tiểu nha đầu này là tiểu Thất(Rấn Mập) và tiểu Lan, ngày hôm nay hai nhóc tỳ này mới bế quan xong, thành công tiến vào Bát Hủ Cảnh đang định khoe khoang sự lợi hại của bản thân thì nghe tin Vũ Y bị người của ma tộc sát hại, hai nhóc tỳ này lập tức trầm mặc không còn chút hào hứng gì, cả người đều như bị ai đó rút hết sinh mệnh, mãi khi được Xuân Đức nói cho hay, Vũ Y đang trong sinh không lâu sau có thể sống lại thì hai tiểu nha đầu mới vui vẻ lên, không biết bằng cách gì mà hai tiểu nha đầu này lại có thể lấy được quả trứng Vũ Y từ Tuyết Anh, sau khi lấy được thì hai nhóc tỳ lập tức mang theo quả trứng kia đi xuống phía dưới bảo là để Vũ Y trong trứng ngắm cảnh.

Còn quả trứng nho nhỏ kia là của Ma Thiên Ly, sau khi chiếm được một số lớn năng lượng Xuân Đức cũng trọng sinh tiểu Ly, dù sao hẳn cũng có một chút tình cảm với con gà ác này. Tuyết Anh khi thấy hai nhóc tỳ ôm

quả trứng chứa Vũ Y đi thì gọi mấy nha đầu lại giải thích một chút rồi đưa luôn quả trứng của Ma Thiên Ly cho hai nhóc tỳ.

Đang ngồi vuốt ve hai quả trứng, rấn mập nhìn tiểu Lan đạo:

" Lan Lan ngươi nói khi nào thì tiểu y mới trọng sinh hoàn thành, không biết tiểu Y thấy hai chúng ta tiến bộ như bây giờ thì có ghen tị không nhỉ " .

Tiểu Lan mỉm cười đạo:

" Không đâu, tiểu Y mới không hẹp hòi vậy mà ghen tị với chúng ta, nhất định nàng sẽ cố gắng tu luyện đuổi kịp chúng ta, một thời gian dài như vậy không gặp, không ngờ chúng ta vừa bế quan xong thì lại có chuyện như vậy xảy ra. Đám ma tộc chết tiệt kia một ngày ta sẽ giết hết bọn hắc trả thù cho tiểu Y " .

Nghe tới Ma Tộc khuôn mặt nhỏ nhắn của rấn mập lập tức lạnh tanh lại, cả người phát ra từng luồng màu xanh khiến xung quanh cây cối lập tức khô héo, nàng nhếch miệng lộ ra cái răng nanh nhỏ nhắn, có chút tức giận đạo:

" Là tại đại ca không có bảo vệ tốt tiểu Y nên mới như vậy, may mà tiểu Y còn có thể sống lại bằng không ta hận hắc cả đời. còn đám ma tộc kia ta nhất định ăn hết, ăn hết sạch bọn chúng mới có thể cho tiểu Y báo thù" .

" Việc này làm sao có thể trách ca ca được, ai ngờ lại có kẻ không biết xấu hổ ám sát một tiểu cô nương đang chơi đùa chứ, mà lại còn có mấy chục người đánh lén, với bọn chúng có hồn được che giấu thần thức nên khiến ca ca nhất thời không thể phát hiện được mà thôi. Là tại chúng ta quá yếu nếu không có ca ca che chở thì chúng ta cũng như mấy chú chim non bị đám người kia tiện tay liền giết" - Tiểu Lan giúp Xuân Đức thanh minh.

Rấn mập nghe vậy thì thấy cũng có lý gật gật cái đầu tỏ vẻ đồng tình, đang khi hai nhóc tỳ nói chuyện thì thấy có 21 người đang bay lại gần đây,

thấy trong đó có hai kẻ tán dật ra ma khí, mặc dù rất yếu nhưng không thể qua linh giác của rắn mập được, rắn mập nhìn tiểu Lan đạo:

" Lan Lan có hai tên ma tộc kia, còn đám kia chắc là đồng bọn, bọn này lại vậy mà lại dám đến đây, chúng ta giết chết đám này, coi như là báo một chút thù cho tiêu Y"

Tiểu Lan cũng nhận ra được, nhìn rắn mập một cái đạo:

" Đầu tiên cứ để mấy tên kia tới gần thêm chút, có một kẻ cũng là bất hủ cảnh chúng ta nên đánh bất ngờ, mà Thất Thất người giấu tiêu Y và tiểu Ly đi đã, lỡ may lúc đánh nhau gây ra tổn thương gì với bọn họ thì chúng ta đến lúc đó có làm gì cũng đã muộn".

.....

Trước con mắt kinh ngạc của đám người Bạch Tinh, Thanh, Trúc, Tinh, Rắn mập nhìn tiểu Lan gật đầu không nói hai lời nàng đem hai quả trứng kia nuốt cả vào bên trong, ngay sau đó rắn mập từ một tiểu cô nương khả ái, xinh xắn đáng yêu biến thành một Viễn Cổ Thủy Mãng to lớn toát ra khí tức diệt thế mãnh liệt, chưa đợi cho mấy người Bạch Tinh, Thanh Trúc hoàn hồn thì một cái đuôi to lớn quất thẳng về phía bọn họ

Ầm! Ầm! Ầm!

Do không kịp đề phòng đám người Bạch Tinh phải chật vật né tránh, may mắn có Tinh kịp lấy ra bản mệnh vũ khí cản trở phân nửa một đòn đánh bất ngờ này, mọi người còn chưa kịp thở một hơi thì đã thấy cái đuôi to lớn kia quét về phía đám người mình.

Thấy cảnh này Bạch Tinh lớn tiếng kêu lên:

" Đại nhân bọn ta là người của Ác Ma Điện, đại nhân người nhanh đừng tay trong này chắc có hiểu lầm".

Nghe thấy mấy lời này Rắn Mập cũng không có chút ý tứ dừng lại mà tiếp tục ra đòn, vừa ra đòn nàng quát lớn:

" Khôn kiếp, Ác Ma Điện người lại còn dám cấu kết với Ma Tộc, đã như vậy đều phải chết, phải chết". Nói tới cuối tiếng của Rắn Mập đã lạnh như hàn băng, trong giọng nói chỉ có phần nộ và thù hận.

" Tất cả đều phải chết "- Tiểu Lan lúc này cũng đã khoác lên trên thân một bộ pháp bào màu đỏ, xung quanh nàng vờn quanh 6 quả cầu, 2 vàng, 2 đỏ, 2 trắng, nghe Rắn Mập nói vậy thì nàng cũng rít lên một tiếng.

Quyền trượng dơ lên cao một cơn gió lốc màu đen cuốn về phía đám người Bạch Tinh. Thanh Trúc. Thấy tình cảnh này cả đám người bọn Bạch Tinh, Thanh Trúc khuôn mặt cũng hiện lên 5 phần sợ hãi, Bạch Tinh hét lên với mọi người:

" Nhanh phòng thủ, cố gắng phòng ngự Diên Chủ chắc chắn nhanh xuất hiện".

Nghe vậy mọi người đều tụ cùng một chỗ tạo thành một lồng phòng ngự nghênh đón cơn lốc màu đen kia, cơn lốc kia khi tiếp xúc với cái lồng phòng ngự thì cả cái lồng rung lắc mãnh liệt nhưng không có sụp đổ, thấy vậy mọi người thở ra một hơi, nhưng còn chưa kịp mừng thì....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Bạo Lực Hai Nhóc Tỳ

Nhưng chưa kịp vui mừng thì bọn họ thấy một cái đuôi to lớn quật thẳng vào cái lồng phòng hộ

Đùng...Đùng...Đùng

Không qua năm lần đập cả cái lồng phòng hộ như quả trứng mỏng lập tức nát tan, kinh khủng hơn là khi lồng phòng hộ vừa vỡ thì từ trên trời rơi xuống một thiên thạch màu đỏ rực đang còn bốc cháy, khi mọi người đang định né tránh thì lại bị trúng một ánh sáng màu lam hình bán nguyệt cả người liên tiếp lùi về phía sau không làm sao có thể né tránh được.

Thấy tình cảnh này mấy người có tu vi yếu một chút mặt xám như cho tàn, không phản kháng nữa cứ để như vậy chờ đợi cái chết. Thấy tình cảnh bất bết như vậy Tinh và mấy người bọn Bạch Tinh đều lấy ra viên ngọc màu đen kia nuốt vào bên trong, lập tức có 5 luồng hắc mang từ 5 người vừa phục dùng hắc ngọc tán ra bao trùm lấy tất cả mọi người xung quanh, viên thiên thạch đang cháy rùng rùng kia bị hắc mang bao phủ lập tức tiêu tán thành nguyên tố trong trời đất.

Mấy người có tu vi yếu bị đốt sắp chết được hắc mang bao trùm thì từ từ hồi phục lại. Nhìn ra bên ngoài đám người Bạch Tinh vẫn thấy một xà, một người kia đang điên cuồng công kích, băng, hỏa, lôi, độc, đủ loại công kích lên hắc quang bảo hộ nhưng cái hắc quang này không một chút hư hại, thấy vậy mọi người bên trong mới thở ra một hơi.

Cũng sau vài hô hấp sau đó có một âm thanh vang lên:

" Có bị làm sao không tiểu Lan,tiểu Thất "

Âm thanh này là của Xuân Đức, hắn đang trong không gian vong linh tham ngộ tầng thứ 2 hồi phục của sinh mệnh cấp 2 thì cảm thấy tín vật mà hắn vừa đưa cho hai tiểu nha đầu kia có dấu hiệu báo động thì ngay lập tức độn ra chỗ hai nhóc tỳ, thấy hai nhóc tỳ đang điên cuồng công kích một cái lồng màu đen hắn không kịp suy nghĩ nhiều mà hỏi xem hai nhóc tỳ có bị làm sao không.

Nghe được âm thanh này thì tất cả mọi người ở đây đều mừng rỡ, ngay sau đó có hai âm thanh cùng lúc vang lên

" Ca ca có ma tộc dám lén lên đây, bọn chúng bị hai người bọn muội đánh trọng thương bây giờ đang trốn trong cái lồng màu đen này ca ca giúp muội đánh tan cái mai rùa này, muội tự tay giết bọn chúng".

" Sâu lười là bọn ta, nhanh cứu bọn ta".

Xuân Đức nghe vậy đầu tiên là hơi ngẩn người ra, sau đó liền thông suốt là có việc gì, nhìn hai nhóc tỳ Xuân Đức đạo:

" Không phải là ma tộc to gan dám lén lên đây đâu, hai kẻ đó là người hầu của đàn long đấy, còn mấy người kia cũng không phải kẻ địch, đại ca biết hai nhóc nghĩ gì, thời gian không lâu nữa ca ca cho hai nhóc đi chém giết ma tộc".

Nghe ca ca giải thích hai nhóc tỳ liếc nhau một cái rồi lại trở về trạng thái như lúc ban đầu, chạy lại kể bên Xuân Đức. Xuân Đức mỉm cười xoa nhẹ đầu hai tiểu nha đầu rồi lại cái lồng hắc khí kia, tới gần Xuân Đức đạo:

" Ra ngoài đi, không có chuyện gì"

Ngay sau đó cái lồng hắc quang kia được giải trừ lộ ra đám người Bạch Tinh, Thanh Trúc chật vật vô cùng, quần áo te tua, khi mấy người nhìn về hai tiểu cô nương bên cạnh Xuân Đức thì không tự chủ lui ra phía sau vài bước, Xuân Đức thấy vậy mỉm cười đạo:

" Chút hiểu lầm thôi, hai nàng là muội muội của ta, nhóc mặc thanh y này là tiểu Thất, còn nhóc này ta tiểu Lan, mà các ngươi ăn ở thất đức kiểu gì để cho hai nhóc tỳ nghĩ các ngươi là người xấu mà đánh đuổi vậy " .

Thanh Trúc phì cười đạo:

" Bọn ta nghe lệnh của Diệp Ngân Tuyết lão đại đi lên trên này gặp người, nhưng đến đây gặp hai tiểu cô nương này đang ôm hai quả trứng ở đó, khi thấy bọn ta thì hai nàng dùng đũa chọc tức giận ngay lập tức hạ sát thủ nếu không có mấy viên ngọc đen của ngươi thì bọn ta đừng mong ai còn sống" .

Nghe Thanh Trúc nói như vậy Rắn Mập bên cạnh tức giận đạo:

" Là các ngươi đi cùng với ma tộc, đi với ma tộc tức là người xấu, bọn ta chỉ muốn báo thù cho tiểu Y bị đám ma tộc kia làm hại thôi nên kẻ đi cùng với người xấu tức là người xấu, hừ hừ, đặc biệt là hai người các ngươi sau này mà để ta biết được cái gì thì ta sẽ cắn nát các ngươi " Rắn Mập nhìn về phía hai thiếu nữ ma tộc Lạc Nhật và Lạc Nguyệt nhe răng.

Mọi người nghe vậy thì cũng đã hiểu ra 8 phần rồi, tất cả đều nhìn về phía hai thiếu nữ ma tộc, mọi sự hiểu lầm đều bắt nguồn từ hai nàng này, hai người này bị mọi người nhìn như vậy cộng thêm nghe Rắn Mập đe dọa thì sắc mặt trắng bệch, chỉ dám cúi gầm mặt xuống đất.

Xuân Đức thấy tình cảnh lại lâm vào trạng thái ngu người thế này thì cũng chỉ cười mà thôi, hắn cũng không có chút hảo cảm gì với hai ma tộc

kia nếu không phải là đàn long muốn có người trả vảy thì hẳn đã giết hai nàng từ lâu rồi, nếu như tiểu Thất có giết hai nàng thì hẳn cũng không quan tâm, chết thì chết thôi chứ có làm gì đâu.

Đang lúc này không biết đàn long và Tuyết Anh từ đâu mò ra, có thể là nghe được lời của Rắn Mập vừa nói nên đàn long vừa tới đã lên tiếng nói giùm hai tên ma tộc kia L:

"Tiểu Thất à, hai kẻ này là mấy tên người hầu của ta, có thể cho nể tình ta và ca ca ngươi là huynh đệ tha cho hai kẻ này sao? "

Rắn Mập nhìn Tà Long mới đến, đắn đo một chút rồi đạo:

" Vậy cũng được, nhưng bảo hai nàng biết điều một chút, ta mới nhìn thấy các nàng đã thấy chán ghét, tốt nhất là hai nàng cách xa ta ra bằng không ta ăn thịt hai nàng".

Hai thiếu nữ ma tộc kia nghe vậy thì đều quỳ xuống cảm ơn:

" Tạ ơn đại nhân không giết, tạ ơn Tà Long đại nhân cầu tình"

Hai nàng biết mình thực ra cũng không có gây nên tội lỗi gì, tội lỗi chính là mấy tên chết tiệt Hắc Vương Tông kia giết ai không giết lại hết lần này tới lần khác đi giết người thân của một đám quái vật hình người.

Tà Long nhìn hai nàng và Tuyết Vi đạo:

" Hai người các ngươi và cả ngươi nữa sau này biết điều một chút thì ta có thể đảm bảo mạng sống cho các ngươi nếu mà trong đầu nghĩ mưu mô quỷ quái gì thì đến lúc đó có muốn chết cũng đừng nghĩ tới, biết chưa? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Không Nghe Lời Hậu Quả

Ba người nghe xong lập tức run lên cùng nhau quỳ một chỗ đạo:

" Bọn tiểu nô đã hiểu, nhất định bọn tiểu nô sẽ nghe lời không dám có ý nghĩ xấu".

Thấy vậy Lão Tà cũng gật đầu đáp:

" Như vậy là tốt nhất, bằng không sau này các ngươi cũng trong bộ sưu tập này đấy. Củ Cải Trắng cho bọn chúng xem một chút kết cục của những kẻ không nghe lời đi, cho bọn chúng mở mắt ra nếu không lại nghĩ chúng ta nói đùa".

Xuân Đức gật đầu, vung tay lên hàng loạt các bình trong suốt to lớn xuất hiện trước mắt mọi người, bên trong những cái bình lớn kia là hàng tá Ma Tộc bị chặt đứt tứ chi, đôi đã bị móc đi, lưỡi bị cắt đứt đang trôi nổi bất định trong sinh mệnh chi thủy nhìn vô cùng kinh khủng. Mấy người bọn Hàn Tuyết Vi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì không khỏi cả người phát run, hàn ý từ chân lên tới đầu, hàm răng không tự chủ được mà va vào nhau.

Không riêng gì mấy nàng mà mấy tên thái điều Diệp Linh Tinh phía sau cũng trực tiếp ngồi trên mặt đất, cả người như bị ai rút hồn. Ngay cả đám người Bạch Tinh, Thanh Trúc thấy cảnh này cũng hít vào vài ngụm khí lạnh.

Cho mọi người trước mắt xem rõ Xuân Đức lại thu tất cả mấy cái bình kia lại. Lão Tà nhìn thấy ba người hầu của mình đang không ngừng run rẩy trên mặt đất thì hài long vô cùng đạo:

" Bây giờ thì biết kết quả nếu dám làm điều gì không được cho phép rồi đây, còn giờ thì đứng lên đi lão đại số 2 có chuyện nói với các ngươi"

" Đã...đã hiểu, mấy người tiểu nô đã hiểu rõ thừa đại nhân, bọn tiểu nô sẽ không dám" - Mấy nàng dập đầu vài cái xong thì mới dám đứng dậy, nhưng cũng chỉ cúi đầu nhìn xuống đất.

Tuyết Anh từ trên đầu của đàn long nhảy xuống nhìn Xuân Đức và đàn long đạo:

" Hai người các ngươi ra chỗ khác chơi đi, ta ở đây dạy cho mấy tên phế vật này chút đồ, để sau này còn có chút tác dụng, các ngươi ở đây mấy kẻ này còn không có dũng khí ngẩng đầu thì làm sao có thể học được cái gì".

Xuân Đức gật đầu, ôm hai nhóc tỳ nhảy lên đầu Lão Tà rồi đạo:

" Được rồi, vậy ngươi tự giải quyết vấn đề của mình đi, bọn ta không làm phiền ngươi nữa, có chuyện gì thông báo ta một tiếng".

Bỏ lại một câu Xuân Đức, hai tiểu nha đầu và Tà Long ngay lập tức biến mất đi vào bên trong không gian vong linh, để lại bên ngoài Tuyết Anh và đám thái điều.

Khi mấy người Xuân Đức đi rồi thì mọi người ở đây mới thở ra một hơi, bọn họ cảm thấy áp lực khi có mấy kẻ khủng bố kia ở đây.

Nhìn vẻ mặt này của mọi người, Tuyết Anh ngay lập tức tạt cho bọn này một xô nước lạnh:

" Vài ngày tới ta sẽ huấn luyện các người thành những ma đầu bậc nhất, nếu ai không may chết đi thì chỉ có thể trách số mạng không tốt, mà việc đầu tiên trong lần huấn luyện này là các người phải đưa 9 tên phé vật đang còn quỳ trên mặt đất kia về nơi đóng quân của Diệp Linh Tông trong vòng 1 canh giờ, việc này không khó nên các người nếu về chậm sẽ có trò hay đọi các người. Bây giờ bắt đầu, à mà nhớ là cấm dùng cái gì phụ trợ đấy, tự thân vận động không dùng ngoại vật " .

Mọi người không nói hai lời, không hỏi han thêm bất cứ cái gì, ngay lập tức tiến lại gần 9 tên đệ tử Diệp Linh Tông kia xách lên như xách mấy con gà rồi lao thẳng về nơi đóng quân của Diệp Linh Tông cách đây không tới vạn dặm, với Tình người có tu vi Bất Hủ Canh thì vạn dặm không tính là gì nhưng ở đây lại có lực lượng thần bí ảnh hưởng nên muốn vừa đi vừa về thì cũng cần nỗ lực một chút, nàng đã như vậy thì những người khác cũng phải rất cố gắng thì mới có thể hoàn thành.

Đang đi trên đường Thanh Mai nhìn mấy người Hàn Tuyết Vi hỏi:

" Tuyết Vi tỷ mọi người bị sao vậy, sao khuôn mặt vẫn còn trắng bệch thế kia? vẫn còn suy nghĩ chuyện lúc trước sao? " .

Tuyết Vi nở nụ cười miễn cưỡng đáp lại Thanh Mai:

" Không sao cả, chỉ cảm thấy có chút sợ hãi mà thôi " .

" Mọi người cũng không cần quá lo lắng như vậy, không phải Tà Long lão đại đã đảm bảo mấy người không bị gì rồi sao, ta nghĩ sau này sẽ khác thôi " - Thanh Mai an ủi.

Tuyết Vi nghe vậy cũng vui vẻ lên phần nào, nàng nhìn mọi người đạo:

" Mọi người nghĩ mấy ngày sau chúng ta sẽ được học cái gì đây? " .

Tình đang phi hành bên cạnh suy nghĩ một chút đạo:

" Theo ta nghĩ chắc sẽ là một bí thuật nào đó, nhưng nói cho cùng nếu như mấy vị đại nhân muốn giết chúng ta thì mấy vị đại nhân kia không cần tốn nhiều lời như vậy rồi, một đập là có thể giết tất cả mọi người vì vậy lần luyện tập lần này là một cơ duyên của chúng ta. Mọi người cũng nên thấy mình nhỏ yếu đi, 21 người chúng ta không cầm cự nổi hai tiểu cô nương trong vài hô hấp nếu không có bảo mệnh ngọc kia thì mọi người ở đây còn ai có thể sống".

Nói tới ngọc bảo mệnh mấy người Tình và Bạch Tinh đám người lại một trận đau lòng, nếu như biết rõ tác dụng của ngọc bảo mệnh kia thì đã không lãng phí một lúc nhiều vật phẩm trân quý như vậy.

Nhưng khi nghĩ tới hai tiểu nha đầu kia cả đám người đang phi hành trên khung trung không tự chủ được đều cảm thấy rùng mình. Thiên Xu nhìn về phía lão đại Bạch Tinh hỏi:

" Lão đại hai tiểu cô nương đó có phải là Xà Thần đại nhân và Hủy Diệt đại nhân trong điện chúng ta không?".

Bạch Tinh gật đầu đạo:

" Ừ. Việc này bây giờ nói có ích gì, cố gắng hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên này đi nếu mà cứ cái tốc độ này có khả năng chúng ta sẽ bị chậm thời gian đấy, mà hậu quả của việc này thì ta cũng không dám tưởng tượng đâu".

Mọi người nghe vậy thì gật đầu, cả đám lại cực tốc phi hành tiến về nơi đóng quân của Diệp Linh Tông.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Thanh Mai Gặp Nguy Hiểm

Hơn nữa canh giờ sau đám người Thanh Trúc, Bạch Tinh, Tình đã đến phụ cận nơi Diệp Linh Tông đóng quân. Nhìn về phía trước Thanh Trúc nói với 9 người kia:

"Mấy người các người vào trong đi thôi có ai hỏi gì cũng không được nói nghe chưa, nếu mà nói khi ta về biết được thì các người coi chừng"

"Vâng, thiếu tông chủ" - Chín người khom người cúi chào một cái rồi tiến nhanh về nơi Diệp Linh Tông đóng quân.

Nhìn 9 tên thái điều kia đã đi xa, Thanh Trúc và mọi người không chán trừ thêm thêm ngay lập tức quay lại đi về. Nhưng khi bọn họ mới quay lại đi không được bao xa thì có một tiếng hét vang lên từ phía sau

"Gián tế nơi nào to gan lớn mật dám tới địa bàn Diệp Linh Tông chúng ta do thám đứng lại đó cho ta"

Mọi người dừng lại một chút quay lại xem thì thấy có đội ngũ 200 người đang dùng pháp bảo phi hành, người mới lên tiếng là một đại hán râu rậm, cả người to như con trâu, trên tay còn cầm một bình rượu to dùng, đằng sau lưng lại đeo 5 cây tiểu kiếm nhìn không hài hòa chút nào.

Còn chưa kịp nói lời nào đại hán kia đã tự mình xông lên, phóng ra 5 cây tiểu kiếm đánh về đám người Thanh Trúc, phía sau mấy trăm người kia cũng như đại hán lấy hết vũ khí ra đánh về phía Thanh Trúc và mọi người.

Vèo! Vèo! Vèo

Hàng loạt âm thanh xé gió vang lên, đầy trời quang ảnh lao thẳng tới đám người Thanh Mai.

Thanh Mai thấy cảnh này thì tiến lên vài bước định thuyết pháp với đám người Diệp Linh Tông kia để bọn họ hiểu. Nhưng khi nàng vừa bước lên thì bị Thanh Trúc bên cạnh cản lại, Thanh Trúc lắc lắc đầu đạo:

" Muội nói cái gì cũng vô dụng thôi, bọn họ không nghe lọt tai đâu, giải quyết nhanh rồi đi về " .

Thanh Mai nghe vậy có hơi chút nghi hoặc nhưng cũng không nói gì thêm nữa, mà cùng mọi người lấy ra vũ khí định xông lên cận chiến.

Nhưng khi mọi người còn chưa có hành động cụ thể gì thì bị một mình Tinh sau vài chiêu đã giải quyết phân nửa. Đại hán kia cũng chỉ có tu vi sinh tử cảnh còn mấy trăm người còn lại thì đại đa số cũng chỉ có tu vi Tinh Thần Cảnh nên mặc dù có số lượng chiếm lợi thế nhưng qua vài chục hô hấp sau đám người Diệp Linh Tông kia tất cả đã nằm trên mặt đất, may mắn cho bọn họ là đám người Thanh Trúc không hạ sát thủ nếu không thì cũng đừng mong ai còn sống.

Nhìn đám người bị mình đánh đang nằm lăn lộn trên mặt đất Dương Tuấn bỗng nhiên chống nạnh ngửa mặt lên trời cười lên hô hô nói lớn:

" Cuối cùng ta cũng tìm thấy mấy kẻ phế vật hơn cả ta, từ ngày rời đi tông môn đến giờ luôn bị người khác nói mình là phế vật ta cũng ngỡ mình là phế vật thật, nhưng bây giờ ta cảm thấy còn nhiều kẻ không bằng ta. Ha ha" .

Cổ Phàm gần đó nói luôn:

" Không có tiền đồ".

Mọi người xung quanh cũng gật đầu xem như đồng ý với ý kiến Cổ Phàm, mặc kệ cho tên Dương Tuấn đắc chí cười một mình, mọi người lại tiếp tục dùng độn thuật quay về, Dương Tuấn thấy mọi phi hành đi thì hẳn cũng không lý tới đám đang nằm trên mặt đất nữa mà nhanh chân bay theo sau mọi người.

Khi mọi người vừa bay qua một dãy núi thì phía bên trái truyền tới từng tiếng động đánh nhau mãnh liệt. Thanh Mai tò mò ngó đầu qua bên đó nhưng không thấy gì cả, nàng quay lại hỏi tử mình:

" Tử tử có nên đi xem là ai đánh nhau không? "

Thanh Trúc trù trù một lúc rồi lắc đầu đạo:

" Không cần, việc này không liên quan tới chúng ta, hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên mới là quan trọng".

Cũng có mấy người muốn đi xem náo nhiệt nghe Thanh Trúc nói vậy cũng đành thu lại tâm tình. Mọi người lại tiếp tục phi hành nhưng còn đi chưa được bao xa một âm thanh mang theo đầy sự căm phẫn và không cam lòng vang lên:

" Đám ma môn bại hoại các người chết không yên lành, ta có chết cùng phải kéo các ngươi theo "

Uỳnh...Ầm...Ầm

Ngay sau đó là một tiếng nổ lớn vang lên, nghe tiếng nói đầy vẻ tuyệt vọng kia, cô nàng Thanh Mai không nhịn được tách ra khỏi mọi người một mình về bay về nơi phát ra tiếng kêu kia, mọi người đang phi hành thấy vậy

cũng không tiếp tục phi hành nữa mà dừng lại đuổi theo cô ngọc Thanh Mai kia, người ta thấy nguy hiểm thì tránh không kịp nàng thì lại đâm đầu vào.

Thanh Mai nhanh hơn mọi người tới nơi xảy ra tranh đấu kia trước tiên, khi nàng tới nơi trên mặt đất chỉ còn lại vài bộ thi thể nữ tử không nguyên vẹn còn nằm trên mặt đất, dựa theo quần áo thì có thể xác định được mấy người nữ tử này đều là người của Diệp Linh Tông, khi nàng đang nhìn trên mặt đất thì nghe được tiếng ty ty kêu lên từ phía sau

" Cẩn thận đằng sau "

Thanh Trúc khi nghe tiếng nói này thì cũng cảm nhận được mấy luồng sát khí đáng sợ đánh úp lại từ hai bên và đằng sau. Thanh Mai tuy biết nhưng cũng không có khả năng phòng ngự gì vì kẻ tới quá nhanh, đám người Tình, Bạch Tình phía sau cũng nhìn thấy muốn cứu giúp cũng không kịp, bọn họ còn cách Thanh Mai một đoạn khá xa.

Trong lúc Thanh Mai bàng hoàng thì có 3 thanh kiếm đã đâm tới nàng, Thanh Trúc phía sau nhìn thấy cảnh này thì ngăn người, đôi chân như bị ai đó níu lại nàng chỉ đứng im đó nhìn muội muội của mình sắp bị mấy thanh kiếm kia xuyên thấu qua thân thể, đôi mắt của nàng bắt đầu đỏ lên.

Ngay lúc mọi người đều cho rằng Thanh Mai sẽ chết dưới 3 kiếm kia thì khi 3 thanh kiếm kia đâm vào trong cơ thể thanh mai một chút thì sợi dây chuyền ở trên cổ nàng sáng lên một hư ảnh thiên sứ 8 cánh đỏ rực cầm song kiếm đen kịt hiện ra, ngay lập tức thiên sứ này vung song kiếm lên mấy kẻ đánh lên Thanh Mai lập tức biến thành từng miếng thịt đều nhau rơi trên mặt đất.

Còn chưa hết, khi thiên sứ hắc ám kia giết chết xong ba tên đánh lên Thanh Mai xong thì nhìn về một phía khác ngay khi lúc thiên sứ hắc ám kia nhìn về một nơi có tảng đá kia thì từ tảng đá biến thành nhiều nhân ảnh cấp

tốc bay lên không trung tán ra tứ phía. Đọa lạc thiên sứ nhìn theo phía đám
hắc y nhân đang bỏ chạy há to miệng thét lên một tiếng kinh khủng

Rào...rào...rào

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Nhiệm Vụ Thất Bại! Ác Mộng Huấn Luyện!

Mọi người có thể thấy một luồng sóng xung kích màu đỏ từ trong miệng đầy răng nanh của thiên sứ kia thoát ra, nó giải phóng theo hình quạt, hẹp, đi tới đâu mọi thứ đều nát tan tành, bị thổi đi như thổi bụi bặm vậy, đám hắc y nhân kia khi bị dính phải đòn sóng xung kích này lập tức như những trang giấy bị đốt cháy rồi bị gió thổi tan đi vậy.

Khi tiêu diệt xong đám hắc y nhân kia, đọa lạc thiên sứ lại nhìn về phía khác, nơi đó có một thiếu nữ bị cụt hai tay nhưng vẫn đang còn sống, lại nâng song kiếm lên nhưng khi đọa lạc thiên sứ muốn xuất chiêu kết liễu thiếu nữ kia thì bị Thanh Mai ôm lại, Thanh Mai đạo:

" Nàng không phải người xấu, tha nàng đi "

Đọa lạc thiên sứ bỗng nhiên dừng lại, giữ nguyên tư thế như vậy một lúc, đôi mắt nó sáng lên vài lần rồi bỗng nhiên tan biến thành một đám huyết quang quay trở lại sợi dây chuyền.

Nhìn cả một vùng bị cày nát không còn hình dáng, nhìn ba đồng thịt dưới chân của Thanh Mai mà mọi người không tin vào mắt mình, quá nhanh quá mạnh, mạnh đến không có bạn bè những kẻ tập kích Thanh Mai không phải là gà đất chó sành gì đều là cao thủ ám sát có tu vi Bất Hủ Cảnh cả vậy mà sau vài hô hấp tất cả đã bị giết đến không còn cặn bả.

Mọi người chạy lại bên cạnh Thanh Mai việc đầu tiên không phải là hỏi thăm an nguy của nàng mà là quan sát sợi dây chuyền thiên sứ 8 cánh cầm

song kiếm trên cổ của Thanh Mai. Bị mọi người nhìn chăm chăm như vậy Thanh Mai thấy có chút sợ lùi lại vài bước đạo:

" Nè nè, mấy người định làm gì đây, sợi dây chuyền này là sêu lười tặng ta không được cướp của ta đâu đây" --Vừa nói nàng vừa dùng hai che ở trước ngực " .

Mọi người không để ý tới hành động của mà vẫn nhìn chăm chú vào nơi đó, sau một lúc Cổ Phàm có chút ghen tỵ đạo:

" Không ngờ lão đại lại tặng cho nàng một món đồ vật quý giá như vậy? mà sao lúc trước khi bị hai vị tiểu muội của lão đại tấn công thì cái dây chuyền này không phát huy tác dụng nhỉ " .

Mọi người nghe Cổ Phàm nói vậy thì cũng có điều suy nghĩ.

" Chắc tại khi trước ta ở sau cùng không có bị nguy hiểm đến tính mạng nên sợi dây chuyền không có tác dụng, mà ta cũng không chắc nữa, đây cũng là lần đầu tiên ta biết tác dụng thứ hai của sợi dây chuyền này ngoài việc tăng cao tốc độ tu luyện"- Thanh Mai giải thích nghi hoặc của mọi người.

Thanh Mai bỗng nhiên nhớ tới cái gì la lên " Quên mất,mãi nói chuyện với mọi người còn có một cô gái bị trọng thương đang ở bên kia". Nàng chạy vội lại chỗ mà cô gái kia đang bất tỉnh, mọi người cũng chạy lại theo Thanh Mai, đang lúc mọi người xem xét thiếu nữ thì một âm thanh nhẹ nhàng như tiếng sáo ngọc vang lên bên trong thức hải mọi người.

" Còn chưa tới 1/3 thời gian nữa nếu các người nếu còn dây dưa không dứt thì sẽ chậm trễ thời gian, đến lúc đó thì không nên trách ta rồi" .

Nghe được âm thanh này mọi người mới nhớ tới nhiệm vụ chính của mình, nãy giờ bị cuốn toàn vào chuyện không đâu làm mọi người quên mất

nhiệm vụ của mình, Tình ôm thiếu nữ bị mất hai tay kia lên, gia trì một phòng hộ lên người thiếu nữ rồi đạo với mọi người:

" Thời gian không còn nhiều, hết sức phi hành để về kịp lúc, thiếu nữ này tạm thời bị bất tỉnh thì đem nàng về nơi chúng ta luôn, chắc mấy vị đại nhân không trách đâu".

Mọi người gật gật đầu, ngay lập tức lòng bàn chân bôi mỡ tất cả dùng 120% sức mạnh mà phi hành trở về, lần này đi về một mạch thuận lợi không gặp chuyện gì cả, tuy có vài lần gặp chiến đấu nhưng Thanh Mai bị mấy người Thanh Trúc, Cổ Phạm kéo lại nên cũng không bị cuốn vào mấy cuộc tranh đấu kia.

.....

Một đường phi hành không ngừng nghĩ mọi người cứ ngỡ mình sẽ về nhanh hơn một chút so với quy định nhưng khi bọn họ vừa tới chân núi khi trước thì Tuyết Anh đang ngồi ở đó tung tung trong tay quả cầu sinh mệnh tinh hoa màu xanh nhàn nhạt đạo

" Các người về chậm so với yêu cầu của ta ".

Nghe được câu này cả đám người sắc mặt ai cũng không tốt, bọn họ linh cảm một chuyện không may sắp diễn ra với bọn họ. Linh cảm này nhanh chóng trở thành hiện thực khi tiếp theo sau đó 13 người bị đưa tới trong một không gian đầy trời hắc hỏa thiêu đốt

" Á,hỏa diễm này là gì vậy mà chỉ cần chạm vào thì cả linh hồn cũng bị thiêu đốt"- Thiên Xu không may bị hỏa diễm dính phải thất thanh la lên.

Thấy Thiên Xu bị như vậy mọi người ngay lập tức né tránh những hỏa diễm có khả năng rơi xuống bọn họ, nhìn cứ như một đám kiến bò loạn trong chảo nóng vậy.

Nhìn một màn này Tuyết Anh nhàn nhạt đạo:

" Yên tâm trong này là không gian huấn luyện đặc biệt nên không chết được đâu nếu các ngươi bị chết sẽ ngay lập tức phục sinh, nhưng sau mỗi lần phục sinh thì cái cảm giác đau đớn khi bị hắc diễm đốt chúng sẽ tăng lên một phần, chung quy là cứ sau mỗi lần chết các ngươi bị dính sát thương thì sự đau đớn sẽ tăng lên một phần so với trước khi phục sinh, đơn giản vậy thôi. À đúng rồi lần này còn có 5 tên khác cùng luyện tập với các ngươi".

Tuyết Anh lại bắt một ấn quyết lập tức năm con rồng to lớn xuất hiện bên trong không gian này, thân hình to lớn có 5 con rồng tre phía trên đầu đám người Thanh trúc, Bạch Tinh khiến cho mấy tên này không phải né tránh đám hắc diễm kia nữa.

Ngũ Long vừa xuất hiện đã đồng thanh đạo

" Đại nhân chúng ta đã sẵn sàng ".

Tuyết Anh gật đầu nhìn ngũ long và mọi người từ từ nói ra yêu cầu muốn bọn họ thực hiện:

" Bây giờ các ngươi có 1 canh giờ để làm quen với hắc diễm nếu cứ tình trạng như lúc này thì các ngươi có thể bị cực độ hao tổn tinh thần mà chết, tiện thể ta nói luôn hồi sinh bên trong này không phải là vô hạn chỉ đến một hạn định nào đó tinh thần các ngươi không chịu nổi thì lúc đó chính là lúc các ngươi ra đi, cái này phải phụ thuộc vào ý chí của từng người. Sau 1 canh giờ ta sẽ quay lại truyền cho các ngươi một loại tương thích năng lực ". Nói xong thì thân ảnh của Tuyết Anh cũng nhạt nhòa dần dần rồi biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Người Chỉ Biết Nói Lời Làm Đau Lòng Người Khác

Bên ngoài không gian huấn luyện, Tuyết Anh đang ngồi bên cạnh thiếu nữ bị cụt hai tay kia. Nhìn thiếu nữ một lúc thì Tuyết Anh lấy ra quả cầu sinh mệnh mà nàng hay đùa nghịch đặt lên trên người thiếu nữ kia, ngay sau khi quả cầu sinh mệnh kia chạm vào thiếu nữ lập tức vỡ ra thành từng đám ánh sáng màu xanh nhỏ hơn bao phủ toàn cơ thể thiếu nữ.

Những vết thương nhanh chóng lành lại, hai tay bị cụt cũng bắt đầu mọc lại, khoảng gần 1 canh giờ sau thì cả người thiếu nữ kia trên dưới đã hoàn mỹ vô khuyết không một vết thương, chỉ có bộ quần áo trên cơ thể là tả tơi lộ ra từng bộ phận cơ thể trắng như ngọc.

Đợi thêm một lúc thì thiếu nữ kia bỗng nhiên ngồi dậy, mở to đôi mắt nhìn xung quanh, lại cảm nhận một chút tình trạng cơ thể thì thấy không bị tổn thương gì nàng vô cùng kì quái nhưng khi thấy Tuyết Anh đang đứng cách đó không xa thì nàng có chút hiểu ra, nàng không biết cô gái đẹp như tiên nữ kia là ai nhưng nàng có thể xác định cô gái này chính là người cứu mạng mình hoặc có liên quan tới người đã cứu mình.

Nàng đứng dậy tiến lại gần Tuyết Anh hơi cúi người xuống đạo " Cảm ơn vị đạo hữu này đã ra tay tương cứu, ngày sau nếu có cơ hội sẽ báo đáp ân tình này, không biết đạo hữu đại danh là gì? "

Tuyết Anh nhìn người thiếu nữ trước mắt, trên khuôn mặt không có biểu hiện ra một chút sắc thái tình cảm nào cả, một lúc sau nàng mới nói một câu làm cho thiếu nữ kia ngẩn người:

" Người có thể đi "

Nói xong thì Tuyết Anh cũng biến mất không còn tung tích, để lại một mình thiếu nữ đứng ngây ngốc nơi đó.

.....

Bên trong không gian huấn luyện.

Khi Tuyết Anh xuất hiện bên trong không gian huấn luyện thì thấy 13 người bọn Thanh Trúc đang ngồi dưới đây trời hắc điểm tuy khuôn mặt của từng người vắn vẹo vô cùng nhưng ai cũng cắn răng không rên ra một tiếng.

Nhìn mọi người một lượt xong Tuyết Anh đạo:

" Đã hết một canh giờ"

Âm thanh của nàng như ma âm xuyên thấu linh hồn kết hợp với hắc điểm hiệu quả càng thêm kinh khủng, mấy người Thanh Trúc đang cố hết sức chống cự lại hắc điểm khi nghe âm thanh này lập tức thức hải đau nhói tất cả đều hét lên một tiếng rồi nằm lã ra đất quay cuồng.

Một lúc lâu sau mọi người mới trở lại bình thường, mọi người đứng dậy đi về phía Tuyết Anh, cả đám đều cúi mặt xuống không dám nhìn cái khuôn mặt như thiên thần kia, yên lặng chờ đợi.

Tuyết Anh vẫn như bình thường phán một câu làm đau lòng người khác:

" Các ngươi quá phế vật, nhiệm vụ đầu tiên thì chậm trễ thời gian, nhiệm vụ thứ hai chỉ một chút nhỏ hắc điểm loại hỏa điểm không được xếp hạng này cũng làm các ngươi chật vật không chịu được, ta thật muốn một chương chụp chết các ngươi nếu không vì Cửu Cải Trắng nhờ ta giúp đỡ các ngươi thì ta đã không lý tới những kẻ như các ngươi rồi "

Mọi người nghe vậy tuy trong lòng có chút không thoải mái nhưng mấy điều này là thật sự bọn họ cũng đành chấp nhận, thêm vào đó người ta là tu vi gì, là nhân vật có thân phận cao cao tại thượng kiêu gì không tiếc thời gian rèn luyện cho bọn họ, người khác có cầu còn không được nữa là.

Tuyết Anh lại đạo tiếp:

" Mọi người chắc đã có chủ tu công pháp của riêng mình nhưng ta muốn hỏi có ai muốn tự phế tất cả các võ pháp kỹ của mình để học lại những thứ khác mà ta truyền thụ. Nhưng ta vẫn khuyên các người là nên kiên định với con đường của mình chọn".

Mọi người nghe vậy thì lại một lần nữa trầm mặc, qua một lúc lâu thì hai người Hắc Tinh, Thanh Mai, Thiên Kiếm cùng nhau lên tiếng:

" Ta nguyện ý tự phế tất cả học lại từ đầu ".

Nhìn ba người Tuyết Anh chỉ gật đầu một cái ra hiệu cho ba người tiến lại gần bên mình, sau đó nàng nhìn mấy người còn lại đạo:

" Ra tiếp tục luyện tập, nửa canh giờ chính thức huấn luyện ".

" Vâng, lão đại " - Mọi người đáp một tiếng rồi tiếp tục ra luyện tập với hắc điểm.

Đợi mọi người ra xa xa luyện tập, Tuyết Anh mới nhìn ba người đạo:

" Tuy ta tiếp xúc các người chưa được bao lâu nhưng cũng đã có lý giải sơ qua về tính cách mỗi người, nên ta cũng đã tìm cho từng người những năng lực thích hợp ta sẽ nói sơ lược các người thấy có điểm nào không đúng có thể nói với ta để ta có thay thế thích hợp.

Thứ nhất là Hắc Tinh người có thân thể quái thú, phòng ngự, sức chịu được tốt, tình các táo bạo thích chết hay xông lên đầu nên ta đã chọn cho người một bộ nhưng pháp kỹ phòng ngự siêu cường.

Thứ hai là Thiên Kiếm, người thì khác Hắc Tinh có mưu, có trí, là một người âm hiểm nên ta một bộ kỹ năng ám sát cho người.

Cuối cùng là Thanh Mai, Thanh Mai cái gì cũng tốt nhưng cái tính cách dễ tin người và luôn muốn giúp đỡ người hoạn nạn ở trong tu tiên giới này rất dễ bị liên lụy vào những cuộc tranh đấu không cần thiết, nhưng đó cũng là điểm mà ta thích ở người, ta đã chọn cho người một bộ pháp kỹ có khả năng phụ trợ mọi người.

Được rồi ta đã nói xong có ai ý kiến gì không? "

Ba người nghe Tuyệt Anh nói xong thì mỗi người đều có suy nghĩ riêng nhưng chung quy không ai phủ nhận điều gì cả. Hiển nhiên mọi người đều đã đồng ý với cách nói của Tuyệt Anh.

Nhìn mọi người không ai nói gì, Tuyệt Anh lại đạo:

" Đã không ai có ý kiến gì thì ta bắt đầu phế tất cả những gì mà các người học, tuy có chút đau đớn nhưng quá trình này rất nhanh thôi, bây giờ mọi người ngồi yên để ta cùng lúc thi pháp tiết kiệm thời gian".

Ba người cùng gật đầu, cũng không đi đâu xa trực tiếp ngồi ngay xuống đất. Thấy mọi người đã chuẩn bị Tuyệt Anh lập tức thi thuật, vừa mới bắt đầu thi thuật khuôn mặt ba người đã vắn vẹo vô cùng đáng sợ, huyết từ trong mắt, mũi, tai, liên tục chảy ra, đến khi cuối cùng thì 3 người trực tiếp ngất đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Truyền Thụ Năng Lực Mới! Bộ Ba Hoàn Hảo

Sau khoảng 10p sau thì ba người lần lượt tỉnh dậy. Ba người tỉnh dậy có chút xấu hổ nhìn về phía Tuyết Anh xin lỗi:

" Để cho lão đại chê cười rồi " .

Tuyết Anh gật đầu đáp:

" Ta biết các ngươi là phê vật từ lâu rồi nên cũng không ngạc nhiên gì, bây giờ lại ngồi xuống ta trực tiếp giúp các ngươi học tập những pháp kỹ mới, về sau nhớ cố gắng đừng làm mất mặt ta nếu các ngươi bị ai cùng cấp đánh bại thì đừng bảo ta là người dậy các ngươi, ta cảm thấy mất mặt lắm" .

Ba người cảm thấy không biết nên nói gì, lão đại người có cần phủ phàng với người của mình vậy không. Buồn bực quy về buồn bực nhưng ba người vẫn nhanh chóng ngồi xuống chờ đợi điều tiếp theo.

Từ trên tay Tuyết Anh xuất hiện 12 quyển sách phát tán kim quang, Tuyết Anh nhắm mắt lại 12 quyển sách nhỏ kia lập tức biến thành từng đoàn kim quang bay về mỗi người. Nhìn ba người đang nhắm nghiền mắt tiếp thụ năng lực mới Tuyết Anh nhàn nhạt đạo:

" Chút nữa nhớ luyện tập một chút cho quen với năng lực mới, mà truyền lời ta với đám thái điều kia là ngày mai mới bắt đầu, ta có chuyện gấp cần làm" . Dặn dò một câu với ba người rồi Tuyết Anh cũng biến mất khỏi không gian huấn luyện.

Một lúc lâu sau khi Tuyết Anh biến mất, cả ba người đều mở thật to con mắt ra, không tin những gì mà mình vừa mới được truyền thụ, mấy người có xung động đi tìm đối thủ đối một phen. Ba người không hẹn mà cùng hỏi lên một câu:

" Hai người các người có năng lực mới gì "

Ba người lập tức lúng túng, Thanh Mai nhìn về phía Hắc Tinh đạo:

" Người là nam tử duy nhất ưu tiên người nói trước "

Hắc Tinh nhìn hai nàng cười ngây ngô một cái mới nói:

" Ta bây giờ có được 4 pháp thuật, đều chưa đặt tên nên cứ gọi là pháp thuật thứ 1 đến 4 đi. Pháp thuật đầu tiên là ta có thể hét lên làm xung quanh phạm vi 1 dặm xung quanh không tự chủ được tấn công ta trong vòng 5s, pháp thuật thứ hai và ba là trong khi ta hét lên thì sẽ nhận được một phòng hộ giảm 80% sát thương và làm cho mấy kẻ tấn công ta bị suy yếu. Còn pháp thuật cuối cùng là đấm một cú cực mạnh. Trong mấy quyển bí kíp kia có ghi nếu tu luyện lên cao thì thời gian của pháp thuật thứ nhất có thể kéo dài tới 20s. Các người thấy ta lợi hại không?"

Thanh Mai lập tức vỗ tay hô lớn:

" Người thật lợi hại. hi hi. Ta cũng giống người có pháp kỹ, thứ nhất là dùng băng để đóng băng địch thủ lại, cái này bây giờ chỉ tồn tại có 1 s, pháp kỹ thứ hai là có thể gia trì một áo giáp băng lên người mà ta muốn, thứ 3 là tiêu tốn pháp lực để đóng băng ai đó lại, giúp ai đó chữa lành vết thương cái này với pháp kỹ thứ nhất là giống nhau nhưng tùy thuộc vào cách dùng của ta thôi, cái cuối cùng là tạo một trận mưa băng tuyết, trong phạm vi ta điều khiển kẻ nào bị dính chiêu sẽ không thể đi chuyển được trong nháy mắt. Đến lượt Thiên Kiếm".

Thiên Kiếm gật đầu một cái đạo:

" Pháp kỹ đầu tiên của ta tên độc tố, ta có khả năng tạo ra một quả cầu độc mà ta có thể kiểm soát chất độc trong đó, khi ta phát tán chất độc thì nó bao trùm phạm vi một dặm sau 5s thì tiêu tán, ở bên trong độc tố của ta thì kẻ thù sẽ choáng váng, võ kỹ thứ 2 là ta có thể phóng ra một phi tiêu truy đuổi, địch nhân chắc chắn không thể né tránh, cái thứ 3 là dịch chuyển tức thời đến phía sau địch nhân sau 20s thì mới có thể hồi phục để thi triển lần tiếp theo, cái cuối cùng cũng là dịch chuyển tức thời về phía sau địch nhân để đánh lén, nhưng cái pháp kỹ thứ tư này lại có thể thi triển 5 lần liên tục gây choáng 1s cho địch nhân. Sau 1 tiếng thì mới có thể tiếp tục thi triển".

Nhìn hai người Bạch Tinh và Thanh Mai một cái, Thiên Kiếm lại tiếp tục đạo:

" Lão đại ban cho chúng ta những pháp kỹ, võ kỹ này đều đã có mục đích ngay từ đầu rồi. Ta không nói thì hai người cũng đã biết, ba người chúng ta nếu kết hợp, thường xuyên luyện tập với nhau thì có đối mặt với địch nhân đông gấp mấy lần cũng không sợ, chỉ cần Hắc Tinh lao vào khiến địch nhân bị thu hút, ta tiếp theo thả khí độc, còn Thanh Mai ở bên ngoài yểm hộ thì địch nhân có cao hơn chúng ta một đại cảnh giới cũng có thể bị hạ. Bây giờ thời gian đến sáng ngày mai còn khá nhiều chúng ta tranh thủ luyện tập các người thấy sao".

Thanh Mai đạo " Ta không có ý kiến".

Hắc Tinh đạo " Ta cũng vậy".

" Nhưng trước tiên vẫn là thích ứng với hắc diễm này đã nếu không có luyện pháp kỹ cũng không đạt hiệu quả cao"- Thiên Kiếm suy nghĩ một chút lại thay đổi quyết định. Cứ như vậy ba người lại bắt đầu thích ứng với hắc diễm đầy trời kia.

.....

Ở bên ngoài.

Thiếu nữ bị đám Thanh Mai cứu mang về vẫn không rời đi mà đang ngồi trên một tảng đá gần đó tu luyện, nàng trong lòng đang có vô vàn câu hỏi, người đã cứu nàng có phải là thiếu nữ kia không hay là ai khác? Nếu là người khác thì người kia là ai? tại sao người thiếu nữ kia bị nàng hỏi tính thì lại bỏ đi? tại sao trong khu vực nguy hiểm như bên trong Ma Linh Sâm Lâm này lại có người không thuộc mấy đại thế lực? Thiếu nữ kia xuất hiện ở đây là có mục đích gì? trong lòng nàng trăm mối tơ vò khiến nàng vài lần muốn quay về rồi lại thôi, nàng quyết định ở đây đợi người thiếu nữ kia hỏi cho ra lẽ.

Cứ như vậy nàng đợi lâu lâu lâu lâu cho tới khi nàng nghĩ thiếu nữ kia sẽ không quay lại, nàng đang tính đứng dậy quay về thì trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh của một con quái vật to lớn, cả người huyết quang đại thịnh, khí tức ác liệt khiến nàng hô hấp khó khăn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Tà Long Thu Thêm Nhân Sủng

Xuân Đức và Tà Long vừa xuất hiện thì thấy phía dưới có một thiếu nữ đang ngồi khoanh chân trên một tảng đá. Lão Tà nhìn thấy thiếu nữ kia thì âm hiểm cười đạo:

" Củ Cải Trắng có kẻ không biết sống chết dám tới tận nơi đây tu luyện kia, ngươi thấy bây giờ phải làm sao đây? "

Xuân Đức đánh giá trên dưới một lượt thấy người trước mắt mình diện nước đầy đủ, nơi cần lớn thì lớn, chỗ cần nhỏ thì nhỏ tóm lại không có điểm nào có thể chê được. Tu vi cũng có Bất Hủ Cảnh Ngũ Trọng trung kì cũng không tệ lắm. Suy ngẫm một chút Xuân Đức cười nhạt đạo:

" Giết nàng đi để nàng cũng vô dụng, không cần tốn thời gian với nàng chúng ta còn có việc quan trọng khác".

" Củ Cải Trắng ngươi có phải là nhân tộc không vậy, phải có chút tình thương đồng loại chứ, ta tuy không phải là nhân tộc nhưng thấy một cô gái như thế này cũng không nỡ hạ sát thủ, ta nghĩ nên thu nàng làm nhân sủng đỡ lãng phí một bông hoa đẹp như vậy" -Tà Long đạo.

Xuân Đức bất động thanh sắc, sau một lúc hần mới đạo:

" Thôi ngươi thích thì thu ta không có ý kiến gì "

" Khà khà có thể chứ"- Lão Tà cười đạo. Nhìn về phía thiếu nữ đang run rẩy kia Tà Long đạo:

" Nãy giờ ngươi cũng nghe được rồi chứ nếu không muốn bị ta ăn thịt thì làm nhân sủng của ta, nhưng ta là người biết nói lý lẽ nên cho ngươi 3 khắc lựa chọn, một là chết hai là làm nhân sủng của ta".

Thiếu nữ ở phía dưới nghe vậy theo bản năng thì lắc đầu nhưng ngay sau đó thì nàng lại gật đầu liên tục, nàng biết nếu bây giờ nàng dám nói một chữ không sẽ chết không còn cặn bả. Từ khi tức hai kẻ trước mắt thì duy chỉ mình con quái vật kia thôi nàng đã không có sức phản kháng, còn thiếu niên có đôi mắt xanh lục quý dị phía bên trên con quái vật kia nàng tuy không cảm nhận được tu vi của người này nhưng biết kẻ này còn nguy hiểm hơn con quái vật kia nhiều lần, nàng gian nan đạo:

" Ta...ta nguyện ý..nguyện ý".

" Nguyện ý thì tốt, được rồi bây giờ lên trên này ngồi kế bên Củ Cải Trắng chúng ta bây giờ còn có chuyện cần làm, ngươi đi theo chúng ta "- Tà Long lạnh lùng ra lệnh.

Thiếu nữ nghe vậy cũng không dám không nghe theo, bay thẳng lên ngồi cách xa Xuân Đức một đoạn, khi nàng đang tâm tình bất định thì tên thiếu niên kia bỗng nhiên quay lại nhìn nàng một cái làm nàng lạnh run, cả thân hình run lên bần bật tí nữa thì ngã xuống.

Nhìn nàng kia thêm một cái Xuân Đức cũng không tiếp tục để ý tới nàng, Xuân Đức hỏi đàn long:

" Tuyệt Anh nói có một củ sâm tinh cả mấy triệu năm quanh khu vực, cách đây mấy trăm vạn dặm về hướng tây, nhưng làm sao có thể xác định nó ở chỗ nào, ngươi có cách không?".

Tà Long uốn đuôi một cái đã lên cao chín tầng trời, nghe Xuân Đức hỏi nó đạo:

" Yên tâm đi Củ Cải Trắng cái kia không thành vấn đề, chỉ cần hai ta tiêu diệt hết đám sống chung với sấm tinh kia là được, mà không ngờ con nhóc Tuyệt Anh lại phát hiện được bực này bảo vật".

Xuân Đức nhếch miệng cười:

" Mang về nấu canh, kiếm thêm mấy con quái vật bắt diệt cảnh bỏ vào hầm một nồi ăn chắc tuyệt, ngươi thấy vậy hợp lý không?".

Khóe miệng Tà Long co giật một cái, nó chửi lớn:

" Củ Cải Trắng đầu ngươi vào nước sao, bảo vật như vậy ngươi lại nỡ đem hầm đi ăn, cái kia là bực nào lãng phí".

" Ngươi tiếc sao? khà khà, ta thấy vậy là hợp lý nhất đấy, mà phải rồi đêm tối thế này có nên hay không đi tham quan một chút mấy đại thế lực? không biết đám người kia đợi cái gì mà cả ngày không có động tĩnh gì cả" - Xuân Đức khi nhắc tới mấy thế lực lớn cho chút tức giận.

" Chắc đám kia đang chờ đợi cái gì đó, việc này cũng không liên quan tới chúng ta nhiều lắm, cứ đợi đám người kia tiến vào bên trong trước rồi chúng ta vào sau vẫn là tốt hơn. Mà nghe nói ngươi mới tu luyện được pháp thuật mới, nói nghe chút " - Tà Long đạo.

Xuân Đức ngửa mặt nhìn mặt trăng trên đầu một lúc mới thở dài đạo:

" Đã luyện xong đâu, cả tuần rồi mới luyện được 2 trọng. còn 1 trong cuối không biết khi nào mới luyện được. Nhưng mà nói tới luyện được cái trọng thứ hai này cũng vô cùng hay nói như thế nào cho ngươi dễ hiểu ta, à là như thế này nếu ngươi đánh ta một cái hết sức thì cơ thể ta tự động hấp thu 30% lực lượng trong đòn đánh của ngươi chuyển đổi thành sinh mệnh bù đắp lại cho ta, đơn giản là vậy đấy " .

Lão Tà đang bay nghe vậy thì thoáng dừng lại một chút, kinh ngạc đạo:

" Vậy coi như ta đánh toàn lực thì chỉ còn một phần ba là gây thương tổn với ngươi, cái này cũng quá không công bình rồi".

Xuân Đức nằm ra trên đầu đàn long cười âm hiểm:

" Khả khả như vậy tính là gì, khi nào ta luyện xong tam trọng, hoàn thành lĩnh ngộ sinh mệnh thể cấp 2 kia ngươi mới cảm thấy bất công".

Nhưng bỗng nhiên Xuân Đức nhớ tới gì đó lại đạo:" Mà bất công đéo gì, các ngươi tu luyện một ngày tiến nhanh như gió còn ta không tu luyện được thì chỉ có ở phía sau hít bụi, nếu không có những năng lực như vậy bù đắp thì làm sao theo kịp đám tu luyện giả các ngươi, đúng không nào".

" Ta không thấy đúng cái gì cả, ngươi tu luyện mới bao lâu mà đã đạt được độ cao như bây giờ, ta nói Củ Cải Trắng đám tu luyện giả kia có cả mấy trăm năm tu luyện không bằng một ngày ngươi chém giết. Ngươi đúng là được lão thiên chiếu cố" - Lão Tà than thở.

Xuân Đức không cho là đúng đạo:

" Lão thiên cũng là cái mẹ gì, nó cũng lo cho nó thôi chứ không có quan tâm tới ai đâu những thứ này đều là ta tự có gắng mà được chứ không liên quan gì tới lão thiên cả. Mà ngươi sao độn tốc chậm vậy lẽ lên đi, cứ đi như thế này đến sáng cũng không tới nơi"

" Rồi.. rồi ta cao tốc phi độn liền đây, làm gì mà ông bạn nóng vậy ". Tà Long bắt đắc dĩ nói một câu sau đó không tăng tốc độ thêm ngược lại bắt đầu giảm tốc độ phi hành lại.

Xuân Đức cười cười:

" Đùa chút cho vui ấy mà, chúng ta là người có thời gian mà, cứ thư giãn mà đi thôi, vừa đi vừa xem có cừ lặc không?".

" Khặc khặc, ta cũng hiểu mà" - Tà Long cũng cười lên một tiếng âm hiêm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Có Lẽ Nên Làm Thịt Con Rồng Đản Này

" Mới mấy ngày không giết chóc mà làm ta cảm thấy khó chịu trong người người có cảm thấy vậy không Lão Long " - Xuân Đức bỗng nhiên hỏi một câu.

Tà Long đạo:

" Ta cũng vậy, tưởng niệm tới mấy ngày hôm trước quá. Nhưng bây giờ nếu chúng ta xuất thủ giết người của mấy thế lực kia cũng không được, bây giờ chắc chịu khó đợi thời cơ tới hoặc đi săn giết mấy con yêu thú, ma thú có tu vi cao chút cho đỡ thèm".

" Ta có một cách người nghe không?" - Xuân Đức bí hiểm nói.

" Cách gì nói ngay đi " - Tà Long đạo.

Xuân Đức mỉm cười đạo:

" Bây giờ chúng ta đi bắt củ sâm tinh kia, ta đọc tư liệu thấy bọn sâm tinh này có phân thân cũng được đám tu tiên săn đuổi vô cùng, chỉ cần phát tán mấy phân thân này vào trong khu vực mấy thế lực kia rồi dẫn dụ bọn hần tới nơi chúng ta muốn là xong, đến lúc đó chúng ta có thể xuất thủ hoặc ngồi xem đám kia chém sau sống chết tranh giành phân thân sâm tinh. Cách này vô cùng đơn giản nhưng hiệu quả lúc nào cũng rất cao, người cảm thấy sao?".

" Hay, khà khà, như vậy lại có một trận tranh đoạt bảo vật kịch liệt diễn ra vô cùng phấn khích, cứ theo lời ngươi làm đi" - Lão Tà âm hiểm cười nói.

Xuân Đức gật gù: " Nhưng đầu tiên cần bắt được sâm tinh đã, để thêm phần đảm bảo đọi ta vào trong chế thêm ít dụng cụ bắt củ nhân sâm kia, khi nào tới gọi ta ". Nói xong Xuân Đức cũng biến mất.

" Ấy đọi đã, ta còn chuyện muốn nói với ngươi ". Lao Tà còn chưa kịp nói xong thì đã không còn cảm nhận thấy Xuân Đức đâu nó buồn bực đạo: " Tên cháu con rùa tưởng ta không biết sao người vào nằm ngủ hoặc là chơi với hai tiểu nha đầu làm gì có chuyện đi chuẩn bị cái gì, chẳng lẽ ta xóa cái tiêu kí ngươi để lại cho ngươi biết mặt. Nhưng thôi nể tình bạn của chúng ta tha cho ngươi một lần" - Tà Long lầm bầm.

Bỗng nhiên Tà Long nhớ tới ở trên mình còn có một tên nhân sủng mới thu nó bèn hỏi cho vui nổi buồn bị bỏ rơi:

" Tiểu nha đầu ngươi tên là gì? làm sao lại xuất hiện ở đây?".

Thiếu nữ này giờ ngồi một bên sợ hãi không dám nói cái gì, bỗng nhiên nghe được âm thanh của Tà Long làm cho nàng chút nữa là bị đau tim mà chết, nàng run run đáp:

" Thưa đại nhân, tiểu nô tên Thu Thủy, việc tiểu nô xuất hiện ở đây cũng không rõ ràng nữa sau khi tỉnh lại thì đã ở tại nơi đó rồi. Tiểu nô chỉ nhớ trước khi bất tỉnh là đang tranh đấu với đám người của Ma Môn".

" Vậy sao! Được rồi sau này nhớ gọi ta là Tà Long đại nhân nghe chưa? mà ta đâu có muốn ăn thịt ngươi làm gì mà ngươi run như bị bệnh vậy? Ta có đáng sợ thế sao?" - Tà Long không vui đạo.

" Không có, Tà Long đại nhân không có đáng sợ là tiêu nô bị cảm lạnh về đêm mà thôi, chút nữa sẽ khỏi, cảm ơn đại nhân đã quan tâm" - Thu Thủy

run run đáp lại, càng nói càng run lợi hại.

Tà Long biết là nàng nói dối nhưng cũng không vạch trần ra làm gì, nó cảm thấy không thú vị lười biếng đạo:

" Vậy người tốt nhất nghỉ ngơi cho khỏe đi, người mà cứ như vậy thì rất có thể khiến ta không vui, mà lúc không vui thì cái mạng nhỏ của người cũng khó mà bảo toàn. Đã nghe rõ ràng chưa? "

Thu Thủy nghe vậy thì liên tục gật đầu vâng dạ liên hồi. Cứ như vậy một long một nhân lại tiếp tục bay lượn trên 9 tầng trời trong sự yên lặng của hai bên xung quanh chỉ có mây và gió.

.....

Không biết qua bao lâu, bây giờ khoảng chừng đã giữa đêm rồi, từ trong miệng Tà Long thoát ra một cái ngọc bội hình bông hoa, thấy ngọc bội vẫn âm ỉ phát quang thì nó lại tiếp tục phi hành.

Phi hành thêm khoảng mấy chục vạn dặm nữa đàn long lại dừng lại lấy ra ngọc bội, không ngờ lần này cả ngọc bội sáng lên từng ánh sáng lạnh lạnh, thấy vậy thì từ bên trong con người của Tà Long bắn ra từng đạo huyết quang bắn thẳng vào ngọc bội, từ trong ngọc bội toát ra một đám bạch quang to lớn, một lúc sau thì nó hợp thành một tiểu nữ hài và một con thỏ lớn đang nằm bên cạnh đang ngủ say.

Thông qua khe ước, Tà Long gọi Xuân Đức một tiếng. Không qua bao lâu Xuân Đức lại một lần nữa xuất hiện trên tay còn cầm một tấm lưới. Vừa ra Xuân Đức đã lên tiếng hỏi luôn:

" Đến nơi rồi sao? xác định được vị trí của nó chưa? "

" Thông qua bảo ngọc của Tuyết Anh đưa cho đã xác định được đại khái vị trí cũ sâm tinh trong 10 vạn dặm xung quanh đây, mà Củ Cải Trắng trên tay ngươi là cái gì vậy?" - Tà Long đạo.

Xuân Đức nhếch miệng cười đạo:

" Ngạc nhiên chưa, bảo vật ta mới chế tạo đây, chỉ cần bắt củ sâm tinh kia rồi bỏ vào đây thì nó sẽ không chạy đi nữa ha ha".

Tà Long khước miệng cho giật, hắn còn tưởng rằng đó là bảo vật gì ghê gớm lắm kia, ai ngờ nó lại... thôi có nghĩ tới chỉ thêm phiền, nó bắt đặc dĩ đạo:

" Củ Cải Trắng ngươi cất bảo vật của ngươi đi, cầm cái ngọc bội này khi nào càng gần củ sâm tinh kia thì nó càng sáng lên, hai chúng ta chia nhau ra mà tìm thấy được thì tự mình động thủ ta nghĩ tu vi của nó chắc cũng không cao đâu. Mà ngươi cho ta gửi nhân sủng của ta theo đi một chút nhé, nàng đi theo ta làm ta cảm thấy vương vীu quá".

Nói xong thì Tà Long phun cho Xuân Đức cái ngọc bội hình bông hoa kia, kèm theo là Thu Thủy đang ngẩn người đứng tại chỗ hai tay túm ống tay áo. Ngay sau đó thì Tà Long đã biến đi đâu mất tích.

Nhìn còn rỗng đần đã biến mất dạng, Xuân Đức cảm thấy nên làm thật con đần long này, chứ cứ để thế này nó lại tưởng mình hiền, lại nhìn về thiếu nữ đang cúi mặt xuống, hai tay nắm ống tay áo thì hắn chán luôn, hắn buồn bực gọi thiếu nữ:

" Đi thôi, còn đứng ngây ngốc ra đó làm cái gì nữa".

Thu Thủy nghe vậy thì vội vã lấy lại tinh thần chạy theo sau Xuân Đức, nàng không dám tiến lại quá gần Xuân Đức, nhìn người thiếu niên trước mắt nàng cảm thấy một nỗi sợ hãi không tên, cái cảm giác thần kinh căng

thằng làm nàg chỉ muốn quay đầu lại bỏ chạy, nhưng nàg biết nếu nàg dám làm vậy thì người trước mắt sẽ không ngần ngại tiễn nàg đi về gặp tổ tiên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Lúc Không Vui Mà Cứ Làm Phiền

Cứ đi một đoạn Xuân Đức lại lấy cái ngọc bội ra nhìn nhưng không hiểu cái ngọc bội này có phải bị hư hay không mà lúc thì sáng lúc thì ảm đạm mặc dù hắn đang đứng tại chỗ. Nhìn cái ngọc bội trên tay mà hắn muốn bóp cái cho nát luôn cho rồi, hắn thậm chí tên đàn long chết tiệt kia đưa cái gì không đưa, đưa cái thứ vớ vẩn này bây giờ thì nó phé hoàn toàn rồi.

Khi hắn đang đứng yên suy nghĩ nên làm gì tiếp theo thì thiếu nữ phía sau không biết đầu có bị sao không mà lại tự dưng đâm vào người hắn. Quay lại nhìn thiếu nữ đang ngã ngò trên mặt đất đôi mắt Xuân Đức ánh lên những tia sáng xanh lục vô cùng đáng sợ lạnh giọng đạo:

" Ta đang rất không vui, tốt nhất không có lần sau nếu ngươi có thời gian suy nghĩ lung tung thì nghĩ xem có cách nào giúp ta tìm củ nhân sâm chết tiệt kia không? "

Thu Thủy bị Xuân Đức nhìn mà cảm thấy cả người phát lạnh, rằng không tự chủ được va vào với nhau lập cập, nàng cứ như vậy ngò ở dưới đất sợ hãi nhìn Xuân Đức mà không nói được câu gì.

Nhìn biểu hiện của nàng Xuân Đức bắt lực rồi, hắn cảm thấy mình có đáng sợ thế sao. Xuân Đức thậm chí ta chỉ nhìn ngươi một cái, khuyên ngươi đi đứng cẩn thận một chút thôi cũng không làm gì ngươi, ngươi làm cái gì mà cứ như ta giết ngươi tới nơi.

Xuân Đức có lòng tốt đưa tay định kéo nàng lên nhưng khi hắn vừa chìa bàn tay ra định kéo thiếu nữ đứng dậy thì đã thấy thiếu nữ biểu hiện kinh

hoảng rồi liên tục đập đầu nói xin lỗi:

" Đại nhân là tiểu nhân sai, tiểu nhân không nên đụng vào đại nhân, tiểu nhân biết lỗi rồi mong đại nhân tha mạng, tha mạng, tha mạng cho tiểu nhân, lần sau nhất định tiểu nhân sẽ không tái phạm sai lầm này nữa, đại nhân cầu xin người tha ta một mạng, tiểu nhân không dám, thực sự không dám nữa". Nói tới câu cuối thiếu nữ giọng đã nghẹn ngào, nước mắt cũng bắt đầu chảy ra ròn ròn.

Xuân Đức cũng ngây ngốc cả người, hẳn thật tâm muốn nâng thiếu nữ đứng dậy mà thôi, không ngờ làm nàng ta sợ thành thế này. Hắn có chút bất đắc dĩ dùng hai tay nâng nàng lên sau đó chậm rãi an ủi nàng đạo:

" Muốn sống thì im lặng một chút, bây giờ đi theo ta, nghe những gì ta sai bảo, đã hiểu rõ chưa? Còn bây giờ thì cười một cái xem nào".

Thu Thủy thấy người trước mắt không giết nàng, mặc dù nàng còn chưa nghe rõ nhưng vẫn gật đầu đầu, cố gắng nở một nụ cười nhưng nụ cười của nàng méo xệch nhìn mà thấy thương cảm.

Xuân Đức thấy cảnh này thì không biết nói gì hơn, hẳn ra hiệu cho nàng dừng lại cái nụ cười thê thảm kia rồi đạo:

" Thôi ngươi đừng cười nữa, còn xấu hơn cả lúc ngươi khóc, chúng ta tiếp tục đi".

Hai người tiếp tục lên đường, Xuân Đức có mỗi cái ngọc bội thì bị si đèn đèn nên bây giờ hẳn thả thần thức ra quan sát từng khu vực nhỏ một, cẩn thận quan sát từng ly, từng tý. Đang lúc hắn cần cù chịu khó đi tìm củ nhân sâm tinh kia thì lại có một đám cô hồn không biết từ đâu phi hành cực nhanh mà tới, nhóm đằng trước thì có 5 người 3 nam 2 nữ, còn phía sau 5

người này là một đám lớn hắc y nhân, nhìn kiêu ăn mặc này cũng tương tự với đám người Hắc Vương Tông hay Ma Môn gì đó.

Chuyện như vậy thì thực ra cũng không liên quan khí gió gì tới hắc nhưng khổ nỗi hôm nay hắc bị đưa nào ám hay sao ấy, toàn việc không đầu cứ thi nhau xảy ra đến với hắc.

Khi Xuân Đức đang định qua nơi khác tìm kiếm củ nhân sâm chết tiệt kia thì có một tên hắc y từ rất xa đã la lên bằng cái giọng ra lệnh:

" Kẻ đang trước mau mau ngan cản năm người kia lại, nhanh ra tay hiệp trợ bọn ta nếu không lỡ đại sự của chúng ta các ngươi chỉ có con đường chết " .

Xuân Đức tâm tình đã rất không vui rồi, bây giờ lại có đưa tự cho mình là bố đời thiên hạ dùng cái giọng ra lệnh nói với hắc, à mà thêm còn uy hiếp sẽ giết hắc nữa chứ, một con bọ có tu vi Sinh Tử Cảnh còn chưa tới đỉnh phong mà lại dám bố láo như vậy.

Không tiếp tục đi qua nơi khác tìm kiếm củ sâm tinh, Xuân Đức dừng lại nhìn đám người kia chạy tới, tiện tay ném ra một quả cầu màu xanh lục, trước con mắt ngạc nhiên của mọi người quả cầu màu xanh nho nhỏ kia tách ra hàng ngàn vạn những điểm sáng tạo thành một đám mây tinh quang cực tốc bay tới đám người đang hùng hùng hổ hổ lao lại đây.

Tốc độ của những điểm tinh quang kia quá nhanh, nhanh tới nỗi những người kia còn chưa kịp làm ra phản ứng gì thì những tinh quang kia đã xuyên qua thân thể của bọn họ rồi quay về tay của Xuân Đức, Xuân Đức trực tiếp bỏ quả cầu xanh kia vào trong miệng mà nhai ngấu nghiến mặc dù quả cầu kia là ở dạng khí, ngay lập tức quả cầu bị Xuân Đức cắn nuốt không còn một mẩu.

Còn hai nhóm người đang truy đuổi kia vẫn duy trì trạng thái lơ lửng trên không một lúc sau đó cả đám bị một cơn gió nhẹ thổi qua thì giống như những đám bụi bay tứ tán trên không trung. Nhìn một chút những tro bụi đang bay mù trời kia Xuân Đức cảm thấy có chút phấn khích không tên. Mãi khi những đám bụi kia bị thổi tan hết thì hắn mới thu hồi ánh mắt.

Không nói thêm bất kì lời nào Xuân Đức lại bắt đầu vào cái công cuộc ngu người tìm kiếm củ nhân sâm tinh. Thu Thủy đi phía sau hắn sau một lúc lâu thì mới lấy lại một chút bình tĩnh nhưng nhìn thấy một màn như vậy khiến tim nàng muốn nhảy luôn ra ngoài, nàng chưa thấy thủ pháp giết người kiểu tương tự như vậy, chỉ cần vung tay lên một đám mấy trăm sinh tử cảnh lập tức như đám bụi phấn bị thổi tan theo gió.

Mà người trước mắt đúng là một tên Đại Ma Vương, không hỏi nguyên nhân, không phân phải trái ai đúng ai sai, hắn cứ như vậy mà giết tất cả mọi người điều này làm cho Thu Thủy chỉ còn sợ hãi và sợ hãi đối với kẻ này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Tà Long Bị Đánh Cho Bầm Dập Te Tua

Sau 1-2 canh giờ tìm tòi liên tục mà không phát hiện được cái gì, Xuân Đức cảm thấy hết kiên nhẫn, hắn không tiếp tục kiếm tìm củ sâm tinh kia nữa, hắn ngồi trên một tảng đá nhìn lên bầu trời phía trên.

" Đang yên đang lành thì lại bị Tuyết Anh kêu ra ngoài kiếm tìm củ sâm tinh chết tiệt kia, còn đàn long không biết là đi đâu nữa, giờ còn không thấy mò mặt về, AAAAAA thật là buồn bực chết đi được, mẹ kiếp đã không tìm được ta hủy diệt luôn nơi này " - Hắn tức giận hú lên một tràng dài sau đó ngồi dậy.

Xuân Đức ngồi dậy nhìn về phía Thu Thủy đạo:

" Người lại đây đứng phía sau ta, tiếp đó là nhắm mắt lại là được".

Thu Thủy không hiểu dụng ý Xuân Đức muốn nàng làm như vậy là để làm gì nhưng nàng vẫn nhu thuận làm theo, nàng bước nhanh chân lại phía sau hắn rồi nhắm mắt lại, nhưng vừa nhắm mắt lại thì nàng cảm nhận thấy hàn ý, hận ý, sát ý tán dật ra từ người hắn tuy chỉ một chút thôi cũng làm nàng tay chân lạnh ngắt. Nàng không muốn đứng phía sau tên ma vương này một chút nào, cái khí tức kia làm cho nàng cảm thấy chán ghét.

Xuân Đức cũng không biết thiếu nữ kia nghĩ gì, mà hắn cũng cóc cần biết làm quái gì cho một người, thấy thiếu nữ kia đã đứng cùng một tảng đá phía sau mình Xuân Đức bắt đầu động niệm, bộ đồ thiên đạo ngay lập tức được mặc trên người hắn, đầu tiên hắn gia trì cho thiếu nữ phía sau một phòng hộ ánh sáng

Tiếp theo sau đó từ trên pháp trọng tuôn ra từng luồng lực khí có mùi như là axit vậy, rất nhanh đoàn lực khí này to lớn lên, lớn lên tiếp tục lớn lên, tán dạt lan tràn ra xa xa, khi nó đã trở thành một biển mây bao trùm 100 vạn dặm thì mới dừng lại.

Trong biển mây màu xanh lục tất cả sinh vật cấp thấp tiếp xúc phải đều ăn mòn thành hết huyết dịch chỉ còn lại xương trắng trên mặt đất, tất cả mọi thứ cây cối, đất đá đều bị ăn mòn bốc thành từng đoàn sương trắng bay lên.

Xuân Đức cứ sau một lúc lại tiêu hao pháp lực duy trì biển mây, cái kỹ năng khói độc này tốn rất ít ma lực tiêu hao nên có thể vô tư mà dùng. Thả ra thần thức quan sát trong khu vực biển mây hấn xem cái củ sâm tinh kia trốn đi đâu.

Nửa canh giờ sau vẫn không thấy gì.

Một canh giờ sau lại càng không có gì.

Mãi khi tới hai canh giờ sau thì từ một khu vực cách Xuân Đức đang đứng khá xa nằm về phía góc 2h của biển mây mặt đất rung động kịch liệt, không chần chờ Xuân Đức cuốn theo thiếu nữ phía sau dịch chuyển tức thời tới nơi đó. Từ trên cao cách mặt đất 300m Xuân Đức thả thần thức xâm nhập vào sâu bên trong lòng đất xem là đang có chuyện gì.

Không xem thì thôi, khi hấn cho thần thức xâm nhập cách mấy vạn dặm so với mặt đất bên dưới không ngờ lại là một không gian rộng lớn vô cùng, còn vì sao mặt đất bên trên này vì sao rung lắc mãnh liệt như vậy vì ở bên dưới có một con thỏ to như mấy trăm quả núi lớn hợp lại với nhau đang tranh đấu với Tà Long, ngay lúc trước Tà Long vừa bị con thỏ kia cho ăn liên hoàn đập cả thân thể to lớn của Tà Long đụng vào tầng kết giới bên dưới kia, Tà Long bây giờ nhìn thảm hại vô cùng cả người mau me tùm lum, cái đuôi còn bị mất một phần chắc là bị con thỏ kia gặm đi rồi.

Xuân Đức còn đang thắc mắc đàn long đi đâu, không ngờ thằng này lại có sở thích muốn ngược đãi xuống phía dưới một mình hưởng thụ. Quan sát thêm xung quanh một lúc thì hắn thấy một tiểu nữ hài đang đứng cách đó không xa xa vỗ tay cổ vũ cho hai con vật to lớn kia đánh nhau.

Tiểu nữ hài kia có khuôn mặt phúng phính, mập mạp trông rất đáng yêu, khi nàng cười đôi mắt híp thành hình nguyệt nha, hai má hiện lên lúm đồng tiền nhìn khả ái vô cùng, con thỏ to lớn thấy tiểu nữ hài kia ở một bên cổ vũ thì như ngáo đá liên tục xông lên gặm, cắn, đá loạn xạ vào Tà Long. Cảm nhận rõ cảnh giới con thỏ kia làm Xuân Đức cũng vô cùng ngạc nhiên, Bất Diệt Cảnh Cửu Trọng trung kì hơn Tà Long một đoạn dài thảo nào Tà Long chống đỡ chật vật như vậy.

Tâm niệm khê động cả biển mây ngay lập tức tan biến chỉ để lại trên mặt đất đầy bạch cốt và mặt đất bị ăn mòn đến không còn hình dạng, bây giờ vẫn đang còn bốc lên khói trắng. Xuân Đức ngay lập tức muốn dịch chuyển xuống dưới kia xem cuộc chiến nhưng nhớ tới thiếu nữ vẫn còn nhắm nghiền hai mắt bên cạnh Xuân Đức nói với nàng:

" Cô bé có thể mở mắt rồi, cầm lấy cái này này lúc nào nào mà không thể chống cự được thì nuốt vào, bây giờ tìm nơi cách xa nơi này ra " - Xuân Đức lấy một viên ngọc đen bỏ vào trong tay thiếu nữ rồi ngay lập tức dịch chuyển đi mất không còn bóng dáng.

Khi Xuân Đức biến mất một lúc lâu thì Thu Thủy mới dám mở mắt ra, nhìn trong tay viên ngọc màu đen, rồi nàng lại nhìn xung quanh, trong lúc nhất thời nàng cảm thấy mờ mịt, nơi này là nơi nào à trong lòng nàng đang tự hỏi.

Nhìn trong tay viên ngọc màu đen, lại nhớ tới mấy lời người kia từng nói nàng cảm xúc ngổn ngang, nhưng ngay sau đó nàng nở một nụ cười tự giấu sau đó nàng cất viên ngọc đi rồi bay về phương xa, nàng cũng không

có ý định chạy trốn, với khả năng của hai kẻ kia thì nàng có mọc thêm vài đôi cánh cũng chạy không nổi nên nàng cũng thành thành thật thật tránh xa cái nơi đang bốc khói trắng nghi ngút, trên mặt đất toàn bạch cốt này ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Phải Bị Ăn Đòn Thì Mới Sáng Mắt Ra Được

Xuân Đức dịch chuyển trực tiếp xuyên qua cái kết giới màu vàng kia, hấn xuất hiện ở phía sau tiểu cô nương mặc áo màu vàng kia vài chục mét. Sự xuất hiện của hấn không bị ai phát hiện cả, hấn như một âm ảnh thu liễm mọi thứ, hấn bây giờ có thể nói là người vô hình, Xuân Đức lặng yên tiến lại gần ngồi phía sau tiểu cô nương đang tung hô đến khan cả giọng kia.

"Đại Bạch Bạch cố lên, cố lên. Bạch Bạch cố gắng thắng con sâu lớn kia thì ta sẽ cùng ngươi đi tìm đồ ăn ngon".

"Đúng rồi đá nó con sâu lớn kia đi, sâu lớn xấu xí nên đánh".

Theo âm thanh tiểu cô nương la lên thì Tà Long cũng bị con thỏ lớn đạp cho mấy phát đập vào kết giới khiến cho kết giới lại rung lên bần bật, còn Tà Long thì phát ra tiếng kêu thảm thiết. Xuân Đức cũng chỉ nhìn mà thôi, hấn không có ý định cứu giúp gì cả, ai bảo tên này mấy ngày gần đây cứ nhờn với hấn, để tên này bị đánh mới sáng mắt ra.

Nhưng Xuân Đức cũng phải công nhận một điều là đàn long sức chiến đấu quả thực kinh khủng, kém hơn địch thủ vài tiểu cảnh giới vậy mà vẫn có thể phản công khiến cho con thỏ kia cũng không dễ chịu chút nào, cả một thân bạch mao bây giờ đã thành màu huyết hồng rồi.

Chiến đấu vẫn tiếp tục, càng ngày càng kịch liệt, Tà Long càng đánh càng chiếm được nhiều ưu thế, từ lúc đầu chỉ có thể phòng thủ thì thoáng thì trả đòn thì bây giờ nó đã chuyển qua đè con thỏ kia ra mà đánh. Thấy tình cảnh này tiểu nha đầu bên cạnh Xuân Đức khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên sự

lo lắng, nàng không còn hò hét nữa mà bắt đầu dùng hai bàn tay mà bóp nhau. Không biết là đang suy nghĩ gì.

Sau một lúc suy nghĩ nhóc tỳ này này đã quyết định cái gì đó, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện vẻ thấy chết không sờn. nàng tự cắn vào cổ tay hút máu từ trong cổ tay ra, khi miệng nàng không chứa được thêm nữa thì mới dừng lại, ngay sau đó cả người nhóc tỳ phát sáng lên từng đoàn bạch sắc, đoàn bạch sắc này cho người ta cảm giác vô cùng dễ chịu.

Sau một lúc thì từ cái miệng nhỏ nhắn của nhóc tỳ phun là một làn sương màu trắng ngà bay thẳng đến nơi con thỏ lớn kia, đoàn sương trắng nhanh chóng bao trùm con thỏ, mọi vết thương con thỏ chậm chậm hồi phục, bên ngoài lớp lông nó được phủ lên một lớp hoàng kim những chiếc lông mềm mại trước kia bây giờ đã nhọn hoắt sắc bén như dao cạo.

Nhóc tỳ làm xong điều này thì cả người uể oải đi không ít, tiểu nha đầu này nằm ngửa ra dang hai tay hai chân ra như bị ai hấp hết sinh lực vậy.

Khi nhóc tỳ vừa nằm ngửa ra thì nhìn thấy một con ác quỷ cả người đỏ thắm, đôi mắt màu xanh lục, nàng ta mở to đôi mắt ra mà nhìn không chớp mắt, không nói lời nào. Một lúc sau nhóc tỳ nhà ta từ từ ngồi dậy rồi từ từ quay đầu lại nhìn phía sau, khi quay về phía sau tiểu nha đầu vẫn thấy con ác quỷ có đôi mắt màu xanh lục kia thì nàng lại từ từ quay đầu trở về.

Ngồi bất động trong mấy giây

" AAAAA Đại Bạch cứu ta có quý ".

Tiểu nha đầu bất ngờ hét lớn lên cả người hóa thành một đoàn ánh sáng màu vàng bỏ chạy. Xuân Đức ngồi phía sau nha đầu này này giờ làm sao có thể để cho nàng chạy trốn cơ chứ, vươn một tay ra liền tóm gọn được tiểu nha đầu, hấn xách nàng như xách một chú gà vậy.

Tiểu nha đầu người tuy bé tí teo nhưng tiếng thét của nàng ta thì không phải dạng vừa đâu, đến cả hai con quái vật đang đánh nhau sống chết mà cũng nghe được nữa là, tiếng thét của nàng còn áp cả tiếng động do hai con quái vật đang đánh nhau.

Con thỏ lớn khi nhìn thấy tiểu nha đầu bị bắt thì cả người dâng lên ánh sáng huyết sắc, hai con mắt vốn đã đỏ bây giờ nhìn cứ như hai viên than đá bị nung đỏ vậy. Ngay lập tức nó điên cuồng chạy về phía bên này tấn công Xuân Đức, cũng không có sự kinh hoàng nào Xuân Đức dơ tiểu nha đầu lên làm bia đỡ đạn, tiểu nha đầu thấy con thỏ lớn sắp đâm tới thì nàng thét lên:

"AAAAA cứu ta Đại Bạch"

Con thỏ thấy Xuân Đức vô cùng hèn hạ lấy đồng bạn của nó ra làm lá chắn thì vô cùng tức giận, ánh mắt nó càng thêm toát lên vẻ điên cuồng nhưng thủy chung không dám nói cái gì.

Xuân Đức tiến lên lại gần con thỏ lớn, dưới con mắt không dám tin nổi của con thỏ và tiểu nha đầu Xuân Đức một cước đạp nát hai cái răng trước miệng nó, dư lực khiến cả con thỏ cũng bay thẳng đập vào kết giới khiến cho cả thế giới dưới lòng đất này run lên vài lần.

Tà Long lúc này cũng đã phát hiện ra Xuân Đức, nhìn về Xuân Đức nó ngạc nhiên hỏi:

"Làm thế nào ngươi biết được ta ở dưới này".

Xuân Đức nhìn về phía Tà Long xòe bàn tay còn lại nhún vai một cái đạo:

"Các ngươi đánh nhau mà khiến bên trên cũng rung lắc mãnh liệt không biết sao được, ta xuống phía dưới này một lúc lâu rồi thấy các ngươi đánh

nhau cũng hay phết nên ngồi xem một lúc, ai dè bị nhóc tỳ này phá đám, giờ mọi việc cũng xong rồi về thôi " .

Tà Long có chút tức giận tên này thấy mình bị đánh như vậy mà không ra tay giúp mình lại còn ở một bên xem cuộc vui đúng là không có nghĩa khí gì cả, nhìn về phía nơi xa chỗ đó có con thỏ lớn đang nằm bất động, Tà Long hiểu kì hỏi:

" Người làm cách nào mà chỉ cần một đòn đã hạ gục con thỏ kia rồi " .

" Có làm gì đâu, chỉ cho nó thưởng thức thành tựu mới ta phát minh ra thôi, giúp nó ngủ thời gian mấy ngày, mà ta thấy người bị nó đánh cho không thấy đường đi bây giờ là cơ hội báo thù đấy, thích làm gì nó thì cứ làm, nó không phản kháng đâu " - Xuân Đức hài hước đạo.

Cả khuôn mặt của Tà Long cũng đỏ lên, bị một con thỏ đánh cho không có lực phản kháng đó là điều si nhục nhất cuộc đời tu luyện của hắn từ trước tới nay, nhưng hắn thua thì thua chứ không làm mấy cái trò đánh kẻ không có lực hoàn thủ, như vậy thì chỉ xấu mặt thêm, Tà Long lắc đầu đạo:

" Nó cũng không phải là địch nhân của ta nên ta không làm như vậy được" .

Xuân Đức cười tà ác đạo " Có chí khí ghê à nha, thôi người đem con thỏ kia ra ngoài luôn, tối nay chúng ta đem tiều nha đầu này, hầm với thịt thỏ chắc sẽ ngon lắm, hắc hắc" .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Tiểu Nhân Sâm Đáng Yêu

Tiểu nha đầu nghe nàng và đồng bạn sắp bị đem ra hầm lên rồi ăn thịt thì khóc to lên, vừa khóc vừa cầu xin Xuân Đức

" Oa! Oa! Oa. Đừng ăn thịt ta và đại bạch ".

" Không dùng các ngươi làm thức ăn vậy để các ngươi có tác dụng gì"- Xuân Đức cười cười nhìn nhóc tỳ.

Tiểu nha đầu đang muốn nói cái gì rồi lại không nói ra được, cuối cùng nàng ngây thơ buồn bã đáp:

" Ta cũng không biết là có tác dụng gì nữa, ta có thể chạy rất nhanh, còn đại bạch có thể ăn thật nhiều có thể xem là tác dụng không?" .

Xuân Đức đang được bao kín trong bộ đồ thiên đạo nghe nhóc tỳ nói như vậy thì hấn suyết nữa cười phun, hấn suy đoán cái củ nhân sâm tinh này cả đời chắc chỉ loanh quanh dưới nơi này với con thỏ kia thôi chứ hoàn toàn không ra ngoài nên dù có hóa hình thì vẫn ngốc như vậy. Xuân Đức thấy nhóc tỳ rất đáng yêu nhưng vẫn quyết định dọa nạt nàng thêm một chút:

" Bây giờ nhóc muốn bản thân và đại bạch của nhóc không bị ta ăn thịt thì phải nuốt viên độc dược màu xanh này vào "- Xuân Đức lấy ra một viên tăng cường sinh mệnh đưa cho nhóc tỳ.

Tiểu nha đầu gửi gửi viên thuốc như con cún vậy, gửi một lúc rồi mới bỏ cả viên dược màu xanh kia vào nuốt luôn, khi nuốt xong nàng còn liếm mép mấy lần nhìn Xuân Đức đạo:

" Ăn ngon quá, còn không cho ta vài viên" .

Xuân Đức trợn mắt nhìn nàng dọa:

" Viên kia là thuốc độc do ta tự chế vô cùng lợi hại người muốn bị độc chết sao?" .

" Thuốc độc, hóa ra viên kia có tên là thuốc độc à, thuốc độc ăn thật ngon ta muốn ăn thêm thuốc độc, người cho ta thêm vài viên đi" - Tiểu nha đầu manh manh đạo.

Xuân Đức cảm thấy không biết nói gì, hắn thấy con bé này không biết cái gì là thuốc độc cả, nhìn cái bộ dáng tham ăn kia hắn đoán bây giờ hắn có đưa cho nàng cái gì thì nàng ta cũng gặm cho bằng sạch. Hắn thấy đe dọa con tiểu nha đầu không biết cái gì thì chỉ tỏ đau đầu mà thôi, hắn chuyển qua dụ dỗ nhóc tỳ:

" Viên xanh xanh kia không ăn nhiều được đâu, mỗi ngày chỉ ăn một viên thôi, không sẽ bị xấu bụng ngay, cái bụng sẽ phình to lên như thế này, thế này nè, rồi nổ cái bụng" -Xuân Đức vừa nói vừa làm động tác miêu tả cho nhóc tỳ hiểu.

Nhưng con nhóc này mới lúc trước thì khóc lóc bây giờ thì lại không biết sợ là cái gì đạo:

" Xấu xí cho ta thêm vài viên nữa đi, ta với đại bạch từng gặm cả một tòa linh thạch mà cũng không xấu bụng. hi hi. Nên người không cần lo đâu" .

Xuân Đức cảm thấy đại hãn, cuối cùng hắn vẫn lấy ra vài viên ngọc sinh mệnh đưa cho nàng, nhìn nàng bỏ từng viên vào trong miệng cắn vè mặt vô cùng hạnh phúc, hắn thấy vậy cũng mỉm cười, hắn định để nàng đứng lên mặt đất nhưng không ngờ tiểu nha đầu này như con rắn, chân không chạm đất bất tri bất giác đã leo ra phía sau hắn dùng một tay ôm cổ hắn một tay kia thì cho vài viên ngọc sinh mệnh còn lại vào trong miệng nhai bẹp bẹp.

Xuân Đức tính nói cái gì thì nhóc tỳ đã lên tiếng:

" Nè nè, Xấu xí có thể cho ta theo ngươi không, mỗi ngày chỉ cần cho ta ăn ngon như lúc này là được, ta không ăn nhiều đâu, được không?" .

Nghe mấy câu nói ngây thơ đáng yêu này, cả người Xuân Đức cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, dùng một tay vươn ra sau xoa đầu nhóc tỳ đạo:

" Ừ, theo ca ca sau này có nhiều thứ ngon hơn nữa cơ" .

" Hi Hi" - Tiểu nha đầu cười lên một tiếng.

Đứng cách xa đó Tà Long cũng trợn tròn mắt, tên đồng bọn của mình cũng biến hóa quá nhanh đi, đang từ kẻ săn mồi và con mồi bây giờ đã thành huynh muội rồi. Còn không đợi Tà Long hoàn hồn thì lại đã nghe Xuân Đức đạo:

" Còn ngây ngốc đó làm gì đem con thỏ lớn kia ra ngoài đi, ta ở dưới này thu gom mọi thứ còn lại" .

Nghe Xuân Đức nói như thế Tà Long liếc xéo hắn một cái đạo:

" Sao ngươi không thu con thỏ ngu ngốc này vào trong không gian luôn đi" .

Xuân Đức khoanh tay đạo:

" Không gian là của ta, ta không thu nó vào đây làm gì được nhau nào, nhìn người là thấy không ưa rồi, nên ta mới không thu con thỏ này vào " .

Nghe câu trả lời cù nhầy của tên đồng bạn, Tà Long cảm thấy nó tốt nhất là đi ra ngoài cho lành, nói chuyện với tên này có khi nội thương mà chết.

Không nói gì thêm nó quắp con đại thỏ bay lên, dùng một chảo vạch mở cái kết giới kia ra, khi Tà Long và đại thỏ biến mất thì cái kết giới kia ngay lập tức lành lại.

Xuân Đức hỏi nhóc tỳ phía sau:

" Bé con bây giờ là muốn ca đưa nhóc ra ngoài trước hay cùng ca ở dưới này?" .

Một lúc lâu sau mà vẫn không thấy tiểu nha đầu trả lời Xuân Đức kì quái dùng thần thức xem nha đầu ra sao thì đã thấy tiểu nha đầu đã ngủ từ lúc nào rồi. Xuân Đức thấy vậy thì cũng không gọi nhóc tỳ nữa mà dùng thần niệm bao trùm mọi thứ phía dưới lòng đất này, vì không biết có những thứ gì nên Xuân Đức thu tất cả mọi thứ bên dưới này vào trong không gian vong linh, ngoại trừ đất đá ra thì thứ gì cũng thu, xong việc thì hẩn dịch chuyển ra bên ngoài.

Vừa ra bên ngoài đã thấy đàn long cách đó không xa dùng một chân lăn qua lăn lại con thỏ mập kia. Xuân Đức vừa xuất hiện do cũng không che giấu gì nên đàn long lập tức phát hiện ra nó quay lại nhìn về phía Xuân Đức, Xuân Đức phi hành lại chỗ Tà Long tâm niệm động một cái liền thu con thỏ mập kia vào không gian vong linh.

" Về thôi, mà tới cách đây vạn dặm hướng tây đón tên nhân sủng của người kia, ta nhìn nàng bay loạn mà thấy tội" - Xuân Đức nhảy lên đầu Tà

Long tiện thể đạo.

" Thế không thực hiện cái kế hoạch lúc trước ngươi nói sao?" - Tà Long bay đi một đoạn thì đạo.

Xuân Đức đặt tiểu nha đầu sang bên cạnh, thu lại bộ đồ thiên đạo, sau khi làm xong mới trả lời Lão Tà:

" Chán rồi, ngại đi làm cái chuyện đó quá, ta phải về tu luyện nữa mà thời gian đâu làm chuyện vô bổ đó".

" Ngươi mà chịu khó tu luyện hay luyện tập gì đó thì mấy cái râu của ra đã mọc thẳng rồi, đừng có nói chuyện hoang đường như vậy, ta lại không biết ngươi sao. Nhưng thôi đã ngươi không muốn thì ta cũng không ép, sau này còn nhiều cơ hội mà" - Tà Long đạo.

" Ồ, thì ta cũng phải nói vậy cho có chút mặt mũi chứ, ha ha, cũng như ngươi nói ấy cơ hội còn cả đống mà lo gì" - Xuân Đức cũng cười nói.

" Khà khà, không ngờ ngươi cũng trọng thể diện cơ đấy, thật vi diệu" - Tà Long nói có chút châm biếm.

Xuân Đức cũng không để ý mà đạo:

" Như nhau cả thôi, ha ha".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Đi Đâu Cũng Gặp

Đang phi hành trên cao Tà Long nhìn xuống phía dưới hỏi:

" Củ Cải Trắng ngươi làm cái gì mà khiến cho quanh đây đến cả trăm vạn dặm không còn một mống vậy".

" Lúc trước tìm mãi không thấy củ sâm tinh, ta nghĩ nó ở gần mặt đất nên đã nghĩ ra một cách ngu người là dùng khói độc để hun nó cho nó ngoi lên ấy mà, may mà ngươi đánh nhau phía dưới, chứ ta có dùng cái khói độc kia cả vạn năm chưa chắc đã có thể tới được nơi có kết giới kia không, đúng là trong cái khó ló cái ngu mà". - Xuân Đức có chút tức cười đạo.

Tà Long cười khà khà đạo:

" Cái pháp thuật này của ngươi phạm vi đúng là rộng lớn nhìn tuy lợi hại nhưng chỉ tác động tới mấy con vật yếu hơn tinh thần cảnh không ăn thua, ta quan sát có vô số sinh vật có tu vi Tạo Hóa Cảnh trở lên đang còn sống nhăn ra".

" Thì cái này ta trong lúc ngu người làm nên mà, nếu về tiểu thế giới ai mà thấy ta thi triển năng lực như vậy không ba quỳ chín lạy gọi ta là đại tiên, đại tiên ấy chứ, hê hê" - Xuân Đức phờn phờn đạo.

Đúng lúc này tà Long lại toát ra nhàn nhạt sát y, tuy chỉ thoáng qua thôi nhưng Xuân Đức vẫn cảm nhận rõ như thường, hấn kì cục hỏi:

" Lại có chuyện gì vậy ông bạn?".

" Có một đám hắc y nhân đang tấn công nhân sủng của ta" - Tà Long đạo.

Xuân Đức cũng quan sát một chút thì đã thấy thiếu nữ lúc trước đang chiến đấu với 6 tên hắc y nhân, sau một hồi Xuân Đức thu lại thần thức đạo:

" Lúc trước ta cũng mới giết một đám hắc y tương tự như đám hắc y nhân này, mới không được bao lâu lại thấy một đám, công nhận bọn này sinh sản vô tính hay sao mà đâu đâu cũng thấy, có cần giúp nha đầu kia một tay không dù sao người đã nhận nàng thì lão đại như ta cũng nên ra mặt một chút chứ, à mà ta lúc trước ta có đưa cho nàng một viên bảo mệnh đan rồi cũng chả cần lo an toàn của nàng làm gì cứ thông thả tới đó".

" Nếu là lúc trước nàng có chết hay không thì cũng không đáng nhắc tới, quan trọng nàng bây giờ là nhân sủng của ta, đám côn trùng lại dám làm như vậy không phải là xem ta không ra gì sao? đám này nhất định ta sẽ nuôi mấy tên này vào bình như người, ngày ngày hành hạ" -Ta Long tức giận đạo.

" Xuân Đức vẫn nằm trên đầu Tà Long bỏ một viên sinh mệnh ngọc vào cắn, mãi một lúc sau mới đáp:

" Người nói chuyện có logic vãi ra, tấn công nàng ta lại là xem thường người, bọn kia biết người là thằng đéo nào đâu mà xem thường. Thôi ta có việc một chút, lão hệ mới thức tỉnh cần gặp ta người tự giải quyết chuyện nhân sủng của người đi.

Nói xong hắn còn xoa xoa cái sừng của đàn long vài cái rồi mới ôm tiêu nha đầu đang ngủ bên cạnh tiến vào không gian vong linh.

Thấy tên đồng bạn không có nghĩa khí của mình lại lấy cái có đi đâu mất thì Tà Long có chút buồn bực. Buồn bực thì cần chỗ phát tiết nên sẽ có mấy

tên không may rồi. Không còn ai nói chuyện cùng nên tốc độ của Tà Long từ bình thường thành nhanh hơn một chút.

.....

Cách nơi xa xa, Thu Thủy đang cùng đám người của Ma Môn đánh nhau, nàng nhìn mấy người trước mắt mà cảm thấy khó giải quyết, trong đám người này tuy không mạnh như đám lần trước mà nàng gặp phải nhưng lần này cũng không tốt đi nơi nào, trong đám người này có 2 kẻ có tu vi ngang bằng với, có khi còn hơn nàng một chút.

Mới chưa qua vài chục hiệp mà trên người nàng đã bị đâm cho vài lỗ máu. Một tên có giọng nói âm hiểm lên tiếng nói mấy lời ô uế:

" Chông cự làm gì, theo bọn huynh về thì tiểu muội sẽ vô cùng sung sướng, chỉ cần nằm một chỗ bọn huynh sẽ từng người phục vụ cho tiểu muội dục tiên dục tử, chuyện như vậy không phải tốt hơn sao? làm gì cứ phải chém chém giết giết thế này, nếu lỡ tay lại làm thương đến tiểu muội thì sao" - tên này vừa nói vừa liếm liếm vết máu trên thanh kiếm.

Nghe được lời nói này thì trên mặt Thu Thủy càng hiện lên vẻ tức giận, nàng không còn lạ gì với đám ma môn này, ba tỷ muội kết nghĩa của nàng thì có hai người bị đám ma môn này hại chết, bị đám súc sinh này thay phiên chà đạp mà chết, nàng còn nhớ rất rõ khi nàng thấy thi thể của hai vị tỷ muội kia yết hầu bị cắn đứt, cả người đều là tinh dịch, phía dưới thi thoảng lại chảy ra từng dòng chất lỏng màu trắng.

Nghĩ tới đây nàng lại hận, hận thật sâu đám súc sinh này, này như bị điên liều chết tiến lên xông vào mấy người kia mà chém.

Thấy cảnh này tên lúc trước hét lớn

" Chém hết tứ chi ả, miễn không chết là được đem ả về thái bổ tới chết thì thôi".

Mấy tên bên cạnh nghe vậy lập tức tỏa ra tạo thành trận pháp đem Thu Thủy bao quanh.

Người ta thường nói một người khó đánh lại hai người, đằng này nàng lại xông vào một đám người nên chỉ trong vài cái hô hấp một tay của nàng đã bị chặt đứt, trên người lại có thêm mùi máu thấy cả xương trắng hếu.

Thấy cảnh này đám ma môn càng phát ra tiếng cười dâm dăng. Thu Thủy càng đánh càng suy nhược do mất máu quá nhiều, trong lúc không biết làm thế nào cho phải nàng bỗng nhiên nhớ tới cái gì, sau khi cố gắng đột phá vòng vây nàng lấy ra một viên ngọc đen từ trong ngực, nhìn viên ngọc đen này nàng cảm thấy bất an nhưng hết cách rồi nàng đã tới đường cùng, nàng quyết định tin tưởng tên ma đầu kia một lần.

Khi nàng đã quyết định tin Xuân Đức một lần thì từ phương xa một con quái vật khổng lồ nhìn như một dãy núi đang phi hành với tốc độ cực nhanh tới đây, thấy con quái vật kia thì nàng trở nên vui vẻ, được cứu rồi, kẻ mà nàng muốn thấy nhất cuối cùng đã xuất hiện.

Còn đám người ma môn khi thấy con quái vật kia thì lấp bắp kinh hãi, từ cái khí tức diệt thế khiến cho bọn họ thở cũng khó khăn kia thì biết ngay con quái vật này có tu vi hơn bọn họ quá nhiều, bình thường đám quái vật có tu vi thấp hơn cả một đại cảnh giới so với tu sĩ chỉ dựa vào thần thông và sức mạnh cơ thể trời ban là đã có thể chiến đấu ngang tay rồi, tuy quái vật không làm gì được tu sĩ nhưng ngược lại tu sĩ kia nếu không có bảo vật mạnh mẽ cũng chắc chắn cũng chẳng làm gì được con quái vật.

Bọn họ bây giờ rất muốn chạy nhưng hai chân cứ nhũn ra, không làm sao có thể di chuyển được, khi con quái vật kia tới gần đám người ma môn trực tiếp quỳ rạp trên mặt đất, cả người run lẩy bẩy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Hành Hạ Đến Chết! Thu Thủy Tàn Nhẫn

(Đang ăn cơm không nên đọc, truyện có những cảnh không mấy dễ chịu)

Tà Long lơ lửng trên không trung nhìn xuống phía dưới mấy tên hắc y, nó thở ra một hơi khiến mấy tên kia lăn lộn trên mặt đất. Tà Long từ trên trời hạ xuống, cả cái thân thể khủng bố kia vừa hạ xuống thì mặt đất rung lắc một trận, bụi đất bay mù mịt, nhìn mấy tên hắc y so với cái móng vuốt của nó còn nhỏ.

Tà Long nhìn cái tên mà lúc trước tuôn ra một lời dơ bẩn kia, một ngoạm tên kia ngay lập tức bị Tà Long cắn thành hai khúc không kịp kêu lên một tiếng, tiếp theo tên đó bị nghiền cái bộ hàm toàn răng là răng của Tà Long nghiền thành cám. Mấy tên còn lại lập tức ỉa đái không kiểm soát ngồi trên mặt đất liên tục dùng tay để lui về phía sau.

" Chặt hết tứ chi bọn hắc cho ta " _ Tà Long nhìn về phía Thu Thủy ra lệnh.

Thu Thủy nghe vậy thì hung phấn đạo

" Tiểu nô đã biết thưa Tà Long đại nhân"

Dùng một tay còn lại cầm thanh kiếm, nàng kéo lê thanh kiếm trên mặt đất đi chậm chậm lại tên hắc y nhân gần nhất, tên Ma Môn này liên tục lắc đầu nhưng thủy chung lại không lên tiếng cầu xin, Thu Thủy thấy vậy cũng chỉ cười lạnh lùng nàng vung kiếm lên một kiếm chặt đứt hai chân tên kia.

" AAAAA tha ta, tha cho ta "

Tên kia không chịu được đau đớn bắt đầu kêu la thảm thiết, nước mắt, nước mũi cũng chảy tèm lem, Thu Thủy lại một kiếm vung lên, một bàn tay tên kia đã nằm lại trên mặt đất, tên kia lại hét thảm một tiếng. Thu Thủy chém 3 chi của tên kia xong thì bỏ mặc cho hắn lê lét cái thân hình chỉ còn một cánh tay kia.

Nàng nhìn về phía mấy tên còn lại nở một nụ cười tàn nhẫn, bước nhanh chân lại mấy tên kia, nàng liên tục vung lên mấy kiếm, chân tay mấy tên kia bay lên không trung rồi lại rớt xuống, máu tươi, mùi khai của nước tiểu, vị thối của phân hòa thành một hỗn hợp khó ngửi khiến nàng có chút cau mày, nhưng chỉ là thoáng cau mày thôi nàng lại tiếp tục vung kiếm lên.

Ngay lúc này nàng cảm thấy sau lưng có một luồng kiếm khí mạnh mẽ đang thẳng hướng nàng phía sau mà đâm tới, nàng cũng không kinh hoảng quay lại dùng kiếm trên tay chống đỡ nhưng khi nàng quay lại thì thấy một cột sáng huyết quang to lớn từ độc nhãn của Tà Long phóng ra xuyên thẳng, bao trùm lấy tên định đánh lên nàng kia, tên kia cả người lẫn vật lập tức bốc hơi không kịp để lại một lờn trần trời.

Như không có chuyện gì xảy ra, Tà Long lại nhìn nàng ý bảo nàng tiếp tục công việc chặt chém của mình. Thu Thủy cũng không ngốc nên nàng lập tức hiểu ý của Tà Long, nàng lại quay lại với mấy tên còn lại lần này nàng làm vô cùng nhanh chóng, liên tục vung kiếm lên, theo mỗi lần vung kiếm lên thì lại có một bộ phận của một tên hắc y bay lên, máu tươi phun ra ra, kèm theo tiếng kêu thê lương nghe vô cùng vui tai.

Nhất là có một tên mặt mũi y thư sinh, Thu Thủy không những chặt tứ chi tên kia mà còn dùng tay bóp nát cái chân thứ ba của tên đó, bóp cho nó thành một cục thịt bầy nhầy mới thôi. Tên này cứ hét thảm một cái lại ngất đi, lại bị Thu Thủy dùng tay móc mắt ra, đau đớn quá mức lại khiến tên kia

tỉnh lại, mới vừa tỉnh lại thì lại bị Thu Thủy dùng hai ngón tay út xuyên thủng qua màng nhĩ, khiến tên kia lại ngất đi. Sau một hồi khi tên đó mất đi ngũ giác thì Thu Thủy mới dừng lại, tại bị chọc thủng, mắt bị móc ra, chân thứ ba bị bóp nát, lưỡi cũng bị cắt đứt tên kia trực tiếp phế toàn tập.

Thu Thủy khi hành hạ xong tên kia mới nhớ tới mệnh lệnh chặt tứ chi của mấy tên này của Tà Long, nàng không khỏi toát mồ hôi lạnh quay lại nhìn vị Tà Long đại nhân kia thì thấy vị siêu cấp quái vật này đang nằm trên mặt đất nhìn về phía bên nàng rất hài lòng. Thu Thủy thấy vậy thì cũng thở ra một hơi, tiếp theo mấy tên còn lại nàng dùng đủ loại cách hành hạ. Tên thì bị rút xương, tên thì bị nàng lấy tứ chi băm nhỏ rồi bỏ vào chính miệng tên đó cho tên đó tự ăn thịt bản thân, nhưng nhìn chung thì tên nào cũng mất hết tứ chi, ngũ giác, làm xong việc nàng quay lại đạo với Tà Long

" Đại nhân ta đã làm xong, đại nhân có phân phó gì nữa không? "

Tà Long nãy giờ nhìn thấy mọi thứ cảm giác thấy rất thỏa mãn, nhìn về nhân sủng của mình cũng thuận mắt hơn rất nhiều, nhìn nhu nhu nhược nhược đến lúc tàn nhẫn lên cũng không phải hạng vừa. Tà Long nhếch miệng lộ ra hàm răng nhọn hoắt còn đang dính máu tươi và thịt sống của tên lúc trước bị hấn cắn chậm rãi đạo:

" Không tội, không tội, tu vi tuy yếu một chút nhưng tâm tính không tệ ra tay cũng rất độc ác, ta rất hài lòng với biểu hiện của ngươi. Ngươi có muốn tu vi tịnh tiến thêm một bước không? "

Thu Thủy nghe vậy đầu tiên là ngẩn ra nhưng sau thì mừng rỡ vô cùng, tu đạo làm cái gì không phải là tu vi tăng mạnh rồi sống dài thêm một chút, hưởng thụ mọi thứ trên đời sao, nàng thấy tuy làm nô nhưng có một chỗ dựa vững chắc như con siêu cấp đại quái này cũng không phải là chuyện gì không tốt, nàng nhanh chóng gật đầu đáp ứng:

" Đương nhiên là muốn, đại nhân có thể giúp ta sao?" .

" Có thể, không thể thì ta nói như vậy làm gì? bây giờ thì về thôi, người cũng cần trị thương cho lành đã, nhìn người tình trạng như vậy chắc cũng phải mất vài ngày mới có thể hồi phục được" - Tà Long đạo.

Thu Thủy cúi đầu cung kính đạo " Cảm ơn Tà Long đại nhân đã quan tâm". Sau đó nàng bay lên sau lưng Tà Long mà ngồi.

Tà Long thấy Thu Thủy đã lên thì cũng bay lên cao nhưng mới bay lên nó lại nhớ tới cái gì làm bầm " Củ Cải Trắng lần trước bị hủy hết vong linh quân đoàn, thôi tiện nghi tên đó, đem đám này về vậy".

Tà Long quay lại phun ra một bong bóng lớn đem mấy tên hắc y bị chặt không còn nhân hình kia hút vào trong, sau đó nó hấp vào trong miệng rồi sau mới tiếp tục đằng không mà đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Tin Buồn Và Tin Rất Buồn Các Người Nghe Tin Nào Trước?

Ở trong không gian huấn luyện bây giờ 13 người và 5 con rồng đang chia thành hai phe đánh nhau túi bụi, sau một thời gian dài tiếp xúc với hắc diễm thì bọn họ bây giờ đã không còn ảnh hưởng rồi.

Ngồi trên mặt đất Hắc Tinh thở hồng hộc như trâu đạo:

" Không đánh nữa, tiếp tục như vậy thì chúng ta hoàn toàn là chịu ngược, các người quá ăn gian rồi, tại sao bên ta chỉ có 3 người và Long nhất thôi, bên các người lại có 10 người và bốn tên to con kia, cái này quá không công bình".

Thanh Mai ngồi bên cạnh Hắc Tinh cũng lớn tiếng lên án đám người Thanh Trúc:

" Hắc Tinh nói đúng quá, tỷ tỷ và mọi người ăn gian, cái này là lấy nhiều khi dễ ít, lúc đầu không phải là chia đều mỗi bên một nửa nhân thủ sao?, làm sao bây giờ lại là 14 đánh 4".

Hàn Tuyết Vi không cho là đúng phủ nhận đạo:

" Làm sao lại không công bằng, 3 người bọn muội có thể đánh ngang tay với 10 người chúng ta, con Long nhất có thể áp chế được Long Nhị, Long Tam, Long Tứ, Long Ngũ, ta thấy thế này mới là công bằng".

"Không công bằng"- Thanh Mai cãi lại.

" Công bằng" - Tuyết Vi cũng không vừa, ngay lập tức hét lên Thanh Mai.

Hai người như hai tiểu hài tử gân cổ lên mà cãi cho bằng được. Đang lúc này thì một âm thanh mang theo vẻ mệt mỏi truyền tới:

" Các người có vẻ đã rất tốt rồi nhỉ, không tệ, luyện tập vậy là tốt nhưng ta có một tin buồn và một tin rất buồn cho các người, các người muốn nghe tin nào trước.

Mọi người nghe vậy thì cảm thấy lạnh lạnh sống lưng, Thanh Mai nhanh miệng đạo:

" Lão đại sao lại nhiều tin buồn vậy? người cứ nói đi tin nào cũng được, mà có phải hay không sâu lười bị người ta đánh cho đang nằm giường?"

Tuyết Anh lắc đầu đạo

" Không, tên kia bây giờ còn đang phờn bên trong không gian riêng của hắn kia. Để ta nói cho các người biết tin buồn đầu tiên, tin buồn đầu tiên là không gian này có chút sai sót nên mỗi lần chết đi rồi phục sinh ảnh hưởng của hắc diễm sẽ có tác dụng gấp 3 lần. Còn tin thứ hai là mục tiêu sát hạch không còn mức độ khó và dễ, chỉ còn hai hạng mục là Luyện Ngục và Ác Mộng, bây giờ các người chọn hạng mục nào đầu tiên để luyện tập".

Mọi người nghe vậy thì khóe miệng co giật, cái này đúng là tin cực kì không tốt, hắc diễm này mãi qua mấy canh giờ mới có thể thích ứng, nếu nó mạnh lên gấp 3 thì sẽ ra sao? hay 300 lần thì sẽ ra sao?, mà nghe tới luyện tập chỉ còn độ khó luyện ngục và ác mộng thì ai cũng liên tưởng tới cái kết cực bi thảm tiếp theo sẽ diễn ra với mọi người rồi.

Thanh Trúc có chút yếu ớt hỏi:

" chúng ta có được dùng thánh khí không lão đại" .

Tuyết Anh mỉm cười như thiên thần đạo:

" Có, các ngươi dùng thì kẻ mà các ngươi thí luyện cũng có, mà ta bật mí cho các ngươi một chuyện, nếu chọn Ác Mộng chỉ cần đối phó một người, còn nếu là Luyện Ngục thì sẽ phải đối phó với 3 người, các ngươi tự suy nghĩ à" .

Cả đám nhìn nhau một chút, trao đổi một chút cảm thấy đối phó 1 vẫn dễ hơn so với 3 nên mọi người cùng đạo:

" Lão đại chúng ta chọn Ác Mộng luyện tập" .

Tuyết Anh nhướn miệng cười duyên đạo:

" Sẽ không hối hận chứ, các ngươi có cần suy nghĩ thêm không?" .

Mọi người lại nhìn nhau một cái, sau đó tất cả đều đồng thanh đạo:

" Không " .

" Vậy thì tốt, mục tiêu là tiêu diệt kẻ sắp xuất hiện, sau 10s thì kẻ đó sẽ xuất hiện ở khu trung tâm có trái tim pha lê màu đỏ kia. Do các ngươi chọn Ác Mộng cấp độ nên diện tích nơi đây sẽ lớn hơn gấp 10 lần để các ngươi có thể chạy trốn, địa hình sẽ là rừng rậm cũng thuận lợi cho các ngươi, chúc mọi người may mắn" - Tuyết Anh càng nói về sau thì nụ cười của nàng càng rạng rỡ.

Uỳnh....Ầm...Ầm

Tuyết Anh vừa dứt lời thì từ nơi nàng nói trước kia có một thân ảnh từ trên trời giáng xuống ở khu vực mà trước kia nàng nói.

Cả người kẻ mới xuất hiện mặc một bộ đồ đỏ như máu, sát khí xung quanh kẻ kia cũng sệt sệt như huyết dịch, đôi mắt màu tím lập lòe trông kinh dị vô cùng, đôi cánh ác đụt to lớn phía sau nhìn giống cánh dơi bên trên có lõi điện và hắc khí lưu chuyển, mặt đất xung quanh một dặm trực tiếp biến thành vùng đất chết. Khí tức mãnh liệt như sóng thần đánh úp vào đám người Thanh Trúc khiến cho cả đám phải liên tục thối lui, đến cả ngũ long cũng vậy.

Thấy vậy mọi người cùng nhau hét toáng lên:

" Lão đại cái này có hay không sai lầm, đây là quái vật gì à".

Một âm thanh trong không gian phiêu đãng vang lên:

" Đó không phải là quái vật mà là người rất quen với các người Xuân Đức, đây là lúc trạng thái cuồng bạo khi hấn đầu thương, các người nhớ cẩn thận đấy. hì hì. Mà ai có can đảm thử dùng tình thương lên cảm hóa hấn xem coi có được không, biết đâu lại thành công".

Nghe vậy mọi người khòe miệng co giật liên hồi, sâu trong đôi mắt mọi người hiện lên sự sợ hãi, bọn họ tự nói với bản thân đây là lúc người đó điên cuồng. Bọn họ chưa từng thấy người ấy như thế này như bao giờ.

Long nhất thấy mọi người sợ hãi đến ngây ngốc thì đạo với mọi người:

" Năm huynh đệ chúng ta sẽ tiến lên kiểm chế, các người tìm cơ hội công kích, bình thường kẻ đã cuồng bạo thì phòng ngự rất yếu".

Mọi người lấy lại tinh thần, gật đầu đồng ý, Long nhất và huynh đệ của gã trực tiếp lao lên, nhưng mới bay chưa được nửa đường thì đã nghe con quái vật kia kêu gào.

" Phải chết, tất cả phải chết, các người cùng đi xuống bồi muội muội ta vui đùa".

Đang lao lên ngũ long bị âm thanh kia chấn trụ dừng lại giữa không trung, khi bọn họ còn chưa lấy lại tinh thần thì trên trời từng đoàn mưa tên màu đen như lưu tinh lao về phía bọn họ, cảm nhận được nguy hiểm ngũ long lập tức mở phòng hộ nhưng khi phòng hộ gặp mũi tên kia thì như không tồn tại, mũi tên trực tiếp bắn xuyên qua phòng hộ rồi lại trực tiếp đục trên người bọn họ một lỗ máu, ngay sau đó triệu triệu, tỷ tỷ mũi tên cắt gọt ngũ long, không qua 3 hô hấp thì còn đầy trời máu tươi và thịt vụn phiêu tán.

Những máu tươi và thịt vụn kia cũng không tồn tại lâu thì lập tức biến mất không còn tung tích. Ngay sau đó ở nơi hồi sinh cách xa nơi này đang có từng đạo ánh sáng không ngừng lóe lên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Ác Mộng Huấn Luyện

Nhìn thấy cảnh này thì mọi người đều nuốt một ngụm nước bọt, không chịu được một kích, cái này thì đánh thế nào à, Thanh Mai bỗng nhiên nhớ tới cái gì vội la lên đạo:

" Lão đại người không phải nói chúng ta không dùng thần khí thì tên kia cũng không dùng sao? tại sao bây giờ tên kia đã dùng rồi" .

"Oh. Ta có nói như vậy à, ta nói lúc nào nhĩ thôi ta quên rồi việc này không tính hi hi. Mà các người không cần lo lắng chỉ cần các người cầm cự được 15 ngày là cái phân ảnh kia sẽ tan biến thôi, mà ta có việc đi trước các người bảo trọng nhé"- Tuyệt Anh nói xong thì cũng im bật.

Mọi người cảm giác bị hớ,cái này không phải gọi là hớ nữa mà gọi là vực thẳm thì đúng hơn, điều may mắn với bọn họ lúc này là tên quái vật kia không có tấn công mọi người mà thất thần nhìn lên trời, theo thời gian dài nhìn lên trời thì lệ khí, sát ý, áp lực từ con quái vật hình người ngày càng kinh khủng, mặt đất bắt đầu nứt toác ra, từng luồng âm vụ xoay quanh con quái vật.

Cùng lúc này năm huynh đệ họ long cũng đã trọng sinh, 5 tên này không phô bày bản thể nữa mà biến thành nhân thể đứng bên cạnh mọi người, Thanh Mai bát quái nhìn Long Nhất hỏi:

" Bị giết cảm giác thế nào Long Nhất đại ca?".

Long nhất nhìn nàng cười thâm ý đạo:

" Quá nhanh khiến cho ta còn không cảm nhận tới ra sao nếu không tiểu muội cũng lên ném thử một đòn của phân ảnh lão đại Xuân Đức xem tư vị thế nào?"

Thanh Mai ngay lập tức lắc đầu đáp:

" Tiểu muội cũng đâu có ngọc, Long Nhất đại ca da dày thịt béo nên sau khi trong sinh thì hắc diễm cũng không ảnh hưởng gì, nhưng nếu là bọn muội thì sẽ gặp việc khó giải quyết rồi, cái cảm giác bị thiêu đốt như bị hàng vạn con côn trùng gặm nhấm muội không muốn thử lại đâu. Nhưng mà bây giờ tên kia không tấn công chúng ta như thế này chỉ cần đợi nửa tháng trôi qua thì sẽ dễ dàng qua ải mà thôi".

Như muốn phản đối lời của Thanh Mai khi nàng vừa dứt lời xong thì phân ảnh Xuân Đức lại thu ánh mắt lại chuyển qua đám người Thanh Mai, ánh mắt nó ánh lên quang mang màu tím vô cùng quỷ dị.

Long Nhất vừa ném thử cái cảm giác phân thân toái cốt là tư vị gì nên khi phân ảnh của Xuân Đức nhìn lại lập tức lấy tốc độ như chớp giạt trốn vào bên trong rừng, mấy anh em của Long Nhất cũng không chạm thấy lão đại nhanh chân chạy trước thì bốn tên này cũng không suy nghĩ gì mà cùng chạy theo.

13 người nhìn thấy ngũ long bỏ chạy mất dép quên luôn cả đồng đội thì trong lòng thầm mắng một câu * Không có cốt khí* nhưng cũng không ngu ngốc đứng lại, lấy tốc độ nhanh nhất bỏ chạy, vừa chạy còn quay lại xem cái phân ảnh ma quỷ kia có đuổi theo không nhưng thấy cái phân ảnh kia chỉ đứng yên mà nhìn bọn họ không có ý tứ đuổi theo, lúc này mọi người thở ra một hơi.

Nhưng nụ cười trên mặt của mọi người còn chưa tắt thì nó lập tức cứng ngắc lại, phân ảnh kia không nói một lời dùng quyền trượng chỉ thẳng về

đám bọn họ một luồng ánh sáng màu xanh lam không lồ chiếu thẳng tới đám người bọn họ.

Long Nhất cảm nhận được nguy hiểm hét lớn:

" Nhanh tránh ra " .

Phản xạ của Long Nhất tuy nhanh nhưng luồng sáng kia tốc độ còn nhanh hơn cả hắn, khi hắn chưa dứt lời thì cột sáng đã chiếu xuyên qua thân thể hắn lấy mất đi một phần tư thân thể hắn, còn những người khác thì có 8 người không may bị luồng sáng kia bắn xuyên qua lập tức bốc hơi không còn cặn bả.

Thấy một kích không chết hết đám người trước mắt, phân ảnh kia rú lên một tiếng rồi từ trong quyền trượng toát ra một quả cầu màu đỏ lớn dần, lớn dần, khi lớn bằng một người bình thường thì liên tục nhân bản, khi tới 10000 quả cầu thì tất cả quả cầu này đồng loạt biến đổi thành một nữ cung thủ lửa, cả người các nàng được bao trùm ngọn lửa đỏ rực, 1 vạn nữ cung thủ giương cung nhắm thẳng về phía 10 người đang chạy thực mạng bên trong rừng.

Vút...vút....vù....vù...vù.

Một loạt âm thanh xé gió vang lên,đám người Long Nhất vừa chạy vừa trị thương vừa quay lại nhìn trên bầu trời thì không khỏi máng lớn:

"Ôi thần linh ơi, Cái này thì đừng nói tiêu diệt cái phân ảnh kia, chạy thoát hay không mới là một vấn đề" .

" Đại ca hình như cái phân ảnh không thể di chuyển ra phạm vi quá xa tấn công chúng ta nên cũng không tệ như đại ca nói đâu, ta đoán mấy cái mũi tên lửa kia chắc uy lực có khi còn không phá nổi phòng hộ chúng ta đâu"- Long Tam bên cạnh đạo.

Long Nhi bên cạnh không khách khí chộp lấy Long Tam dưới con mắt kinh ngạc của mọi người Long Nhi ném thẳng về đây trời mũi tên lửa kia, vồ vồ hai tay Long Nhi như không có gì đạo:

" Phải để Lão Tam biết cái gì mới là núi cao có núi cao hơn, không lại để hấn tự nghĩ mình là độc bá thiên hạ rồi".

Long Tam bị Long Nhi ném về phía biển lửa, không có cách né tránh nó biến nguyên về thành bản thể mạnh mẽ đón đỡ những mũi tên kia, nhìn như mấy mũi tên bình thường của thường nhân nhưng khi Long tam bị hết lớp này đến lớp khác mũi tên cắm lên thân thể những đốm lửa nhỏ nhanh chóng lan tràn ra khắp thân thể Long Tam tới lúc này thì hấn cũng không nhận được rống lên âm âm, cả thân hình to lớn rơi xuống phía dưới không bao lâu cả thân xác to lớn kia đã biến thành đồng than bốc lên mùi thịt nướng cháy.

Mấy người vừa chạy thoát thấy cảnh này không khỏi khóe miệng cười giật, mọi người đoán chỉ cần bị dính chúng thì cả người lập tức thành than cục ngay. Còn chưa lấy hơi thì Long Nhất Lại hét lớn:

" Lại tới rồi, chạy nhanh lên".

Mọi người nghe vậy thì lại tiếp tục chạy, khi chạy ngó đầu về phía sau thì thấy vô số người cuội địa ngục ma long, cả người mặc chiến giáp phát ra hắc quang, tay cầm trường thương đang đang như bày thú dữ lao về phía 9 người còn lại, phía trên bầu trời thì lại là một trận mưa tên đang hướng phía bọn họ bắn tới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Nỗi Đau Của Người Khác Luôn Là Hạnh Phúc Của Bản Thân

Thời gian dần trôi, kể từ khi bắt được sâm tinh đã 5 ngày qua đi.

Bên trong không gian vong linh, Xuân Đức đang ngồi cùng Tuyết Anh, Tiểu Thất, Lan Lan, Heo Con(củ nhân sâm tinh biệt danh), Thu Thủy, Đại Bạch và Tà Long đang nhìn vào một tấm ảnh kính to lớn, bên trong đang hiện lên tình cảnh cúp đuôi mà chạy của đám người Thanh Trúc và mọi người bên trong không gian huấn luyện.

Xuân Đức liếc qua thấy đa số mấy người bên cạnh đều đang hả hê nhìn những kẻ tội nghiệp bên trong không gian huấn luyện kia, đặc biệt là Tà Long và Đại Bạch hai con hàng này bò lăn bò càng ra mà cười khặc khặc, nhìn mà thấy ghét, Xuân Đức đến bên cạnh Tuyết Anh thì thầm:

" Người có thể áp chế hai tên kia một lại một ít rồi ném vào bên trong không gian huấn luyện không, khi vào trong nhớ đặc biệt chiếu cố tới hai tên này nhé, bắt buộc hai tên này phải nằm trong phạm vi tấn công của phân ảnh kia,ta muốn xem hai tên chết bầm này lúc đó sẽ ra sao. Hắc hắc".

Tuyết Anh đang nhìn về phía ảnh kính kia, bỗng nhiên nghe Xuân Đức nói vậy thì trắng mắt liếc hẩn một cái, sau đó không tiếp tục để ý tới hẩn lại quay lại nhìn về phía ảnh kính.

Xuân Đức mưu hèn kế bẩn không thực hiện được thì có hơi buồn bực nhưng ngay lập tức hẩn lại thì thầm vào tai Tuyết Anh

"#\$%^&* ...".

" 5% Nếu không thì ta không làm việc này đâu" - Tuyết Anh cũng truyền âm lại.

Xuân Đức lắc lắc đầu dơ ra ba ngón tay lên. Tuyết Anh thấy vậy thì thoáng nở nụ cười vui vẻ đạo:

" Một lời đã định, không cho nuốt lời ".

Xuân Đức gật đầu đạo:

" Yên tâm đi ta không bao giờ lừa gạt bằng hữu cả", còn một câu mà hắn không nói mà cũng không dám nói là *Ta với người đêch có liên quan gì với nhau thì lừa người đã sao*, hắn biết hắn mà nói ra câu này thì hắn xác định.

Mọi người xung quanh kì quái nhìn về hai người, không hiểu là hai người lại có chuyện gì lại nói chuyện mờ ám đến vậy. Đang khi mọi người còn chưa hiểu ngô khoai gì thì Tuyết Anh đã bắt hai cái ấn quyết lập tức Tà Long và Đại Bạch bị từng sợi xích màu vàng trói lại rồi ngay sau đó biến mất vô tung vô ảnh.

Khi hai tên to xác này vừa biến mất Heo Con đang nhìn ảnh kính là lên:

" Mọi người xem kìa, Đại Bạch Bạch và Giun Lớn xuất hiện trên đây nè. Hai người bọn họ đang đối diện với tên xấu xa kia".

Nghe Heo Con đạo mọi người lập tức chú ý tới ảnh kính, khi bọn họ quay lại nhìn thì đã thấy tình cảnh như chó nhà có tang của hai tên to xác, Đại Bạch bây giờ phần đuôi đã cháy đen thui, còn Tà Long thì mấy sợi râu uy vũ cũng tiêu biến đâu mất. Quay lại nhìn Xuân Đức thì thấy tên này

đang chông nạnh cười vô cùng khả ố thì bọn biết việc mà tên này thương lượng với Tuyết Anh là gì rồi.

Tiểu Lan cười cười nhìn Xuân Đức đạo:

" Đại ca thiệt xấu bụng " .

Xuân Đức ngưng cười, lại gần xoa xoa đầu tiểu Lan nhẹ nhàng đạo:

" Bụng ca ca tốt lắm, ăn gì cũng được á, ca ca còn có thể..." , Xuân Đức cầm bàn tay nhỏ nhắn của tiểu Lan lên bỗng nhiên cho vào miệng cắn nhẹ một cái.

Á...Á.....Á

Tiểu Lan bất ngờ không có đề phòng bị Xuân Đức hù cho một trận, tiểu nha đầu vội vàng rút tay trở về, động tác nhanh quá khiến cho nhóc tỳ mất thăng bằng ngã ngửa phía sau, mọi người lại được một trận cười to.

Đang lúc mọi người cười vui vẻ thì sắc mặt Xuân Đức bỗng nhiên âm trầm lại, thấy cảnh này thì mọi người không khỏi ngạc nhiên, tiểu Lan ngồi dậy lo lắng hỏi:

" Ca ca có việc gì sao? sao sắc mặt ca ca không tốt như vậy?" .

Xuân Đức nghe tiểu Lan hỏi thì sắc mặt lại như thường đạo:

" Trả là mấy ngày trước ca và đàn long ra ngoài có giết một đám ma môn, không ngờ lại có hai linh hồn chạy thoát, chắc là đàn long không thèm chú ý tới nên tự do để mấy kẻ kia chôn về, nhờ sư hồn thuật nên bây giờ cao tăng đám ma môn biết việc này rồi, không những thế không ngờ đám Ma Môn này lại thông đồng với đám Hắc Vương Tông chuẩn bị đi săn giết đàn long, việc này là mấy con phi ma trung của ca ca vừa truyền tin về" .

" Bọn chúng có lá gan thật lớn,lại dám đi săn giết Long gia gia, bọn hần không biết Long gia gia đã khôi phục tới bát trọng trung kì Bất Diệt Cảnh sao? vậy mà lại dám đi săn giết, đúng là tự tìm đường chết" - Tiểu Thất cười lạnh đạo.

Xuân Đức mỉm cười nói:

" Làm sao có thể biết được, nếu không nhờ Heo Con cho tên kia hút một phần ba dược lực làm sao có thể nhanh chóng khôi phục như vậy được, mà ca ca cũng không ngờ là những thế lực này giấu quá nhiều cao thủ nữa, càng ngày càng nhiều lão bất tử hiện thân, tu vi cũng không phải hàng xoàng nên từ bây giờ cấm các muội ra ngoài chơi,nghe chưa" - Xuân Đức nhìn mấy nhóc tỳ lớn tiếng đạo.

Tiểu Thất không phục xụ mặt xuống đạo:

" Tại sao lại bắt công như vậy chứ, ta còn muốn báo thù cho Y Y " .

Xuân Đức cũng không có tức giận gì cả, hần ngồi xuống kéo kéo hai má nàng đạo:

" Yên tâm đi, tới khi thích hợp thì người làm ca ca như ta sẽ không để cho mấy nhóc ở trong này buồn bực, bây giờ là thời kì nhạy cảm, đám lão bất tử ngoài kia có tu vi thực sự vượt xa so với mấy nha đầu các ngươi nếu mà các ngươi bị sao nữa thì phải làm sao?" - Xuân Đức nói tới đây thì khuôn mặt thoáng hiện qua vẻ đau lòng.

Mấy nha đầu nghe vậy thì không nói thêm gì nữa, chỉ gật gật đầu mà thôi. Tuyệt anh nhìn hần hỏi:

" Đã có đôi sách gì chưa?" .

Xuân Đức lắc đầu đạo:

" Còn chưa có, lần này xuất động đều là Bất Diệt Cảnh mà số lượng nghe nói còn không nhỏ nếu như đánh du kích thì sẽ đánh rần động cỏ vậy không hay, tốt nhất lên kế hoạch tiêu diệt gọn đám này. Mà người có mưu hèn kế bẩn gì thì nói ra đi, miễn sao tiêu diệt được đám lão cẩu kia là được"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Chuẩn Bị Bể Quan Tu Luyện

Tuyết Anh nhìn Xuân Đức một lúc mới lắc đầu đạo:

"Mấy việc hãm hại tính kẻ người khác thì kẻ như ngươi là bậc thầy rồi, ta xin mạn phép không liên quan tới, chỉ cần ngươi nhớ việc ngươi hứa với ta lúc trước là được rồi".

- Xuân Đức liếc xéo Tuyết Anh mà đạo.:

Ngươi cũng không có ý kiến gì sao? Thiệt là ăn hại mà. Thôi việc này cứ để sau tính đi, đám người kia trừ khi hủy luôn cái Viên Cổ Chiến Trường này thì mới có thể khiến chúng ta hiện thân, bằng không thì có đợi tới đời một thất cũng vậy thôi, trong nửa tháng sắp tới chúng ta tạm thời không có động tác gì, đợi ta lĩnh ngộ xong tam trọng kỹ năng sinh mệnh cấp 2 đã rồi tính sau"

Tuyết Anh cũng không để bụng mấy lời Xuân Đức nói, nàng bình thản đáp:

"Vậy cũng được, ngươi muốn làm sao cũng được, cần gì trợ giúp thì nói với ta một câu".

"Ừ, biết rồi bà cô của tôi, trong lúc ta lĩnh ngộ trọng còn lại thì ngươi nhìn chăm chăm mấy tiểu nha đầu cho ta với, không cho mấy nàng đi ra ngoài chạy lung tung, à mà còn một cái cục đá phong ấn diệt cảnh linh hồn ngày trước lấy được ở rừng Tinh Trúc của Diệp Linh Tông còn đang vút một xó, ngươi có thời gian nhìn luôn một thể"

Xuân Đức vừa thọc léc mấy tiểu nha đầu vừa lơ đãng nói với Tuyết Anh.

Tuyết Anh mỉm cười đạo:

" Sao nghe người nói mà ta cảm giác người sắp ly biệt không bao gặp lại vậy. hì hì. Mà còn gì nữa không? nói luôn một lượt đi, thời gian trống của ta rất nhiều nên có thể giúp người".

Nghĩ chơi với mấy nha đầu Xuân Đức, hắn ngồi xuống ôm tiểu Thất trong ngực nhìn lên trên ảnh kính bên trên mà đạo:

" Có nhiều đó thôi, cũng không còn gì nữa cả, nói chung người cảm thấy cần làm cái gì thì làm cái đó. À mà phải rồi, người cũng có thể cho mấy tiểu nha đầu cùng Thu Thủy vào không gian huấn luyện, luyện tập cho vui vẻ, nhớ chiếu cố mấy nàng là được" - Xuân Đức gật gù đạo.

Thu THỦY đang ngồi cách một đoạn khá xa Xuân Đức bỗng nhiên nghe tên này tự dưng nhắc tới nàng thì có chút luống cuống tay chân, nàng muốn nói cái gì nhưng thủy chung lại e dè. Nhìn thấy khuôn mặt của người kia đang tươi cười nhưng nàng vẫn cảm thấy thật sâu sợ hãi. Cuối cùng nàng làm thinh, giả vờ không nghe thấy, chăm chú nhìn cuộc chiến đang diễn biến trong không gian huấn luyện.

Cứ như vậy Xuân Đức trò chuyện thêm với mọi người thêm một lúc thì cũng đành phải đi tu luyện lĩnh ngộ, cái việc mà hắn ghét nhất trần đời, hắn ước gì cứ nằm ngủ thôi mà sức mạnh vẫn tăng nhanh chóng.

Nhìn thấy Xuân Đức ủ rũ như con gà rù thì mấy nhóc tỳ cũng chạy lại động viên hắn một chút, nói hắn phải cố gắng lên.

.....

Huyết Long Đại Lục trong đại điện của Ác Ma Điện tất cả cao tăng đều đang tụ tập bên trong này. Bốn vị trí của Xuân Đức và 3 nhóc tỳ vẫn bỏ trống, nhưng bây giờ ở ngay sát bên phải liền dưới 4 vị trí kia bây giờ đã có thêm một vị trí mới, chỉ dưới 4 vị trí của Xuân Đức và ba tiểu muội của hắn, còn lại thì cao hơn hết thảy mọi người.

Người đang ngồi ở vị trí này là một nữ nhân xinh đẹp, mỹ lệ vô cùng, nàng ta là nữ hán tử là duy nhất nữ nhân trong 72 người theo Xuân Đức đầu tiên, khi Xuân Đức không ở Ác Ma Điện thì nàng được giao cho chức vụ là Phó Điện Chủ, mới qua mấy năm nhưng trên cơ bản đã không thấy hình dáng trước kia đâu mà thay vào đó là một hình ảnh động lòng người. Có lẽ hình dáng bây giờ của nàng mới hợp với cái tên Dương Vân Ly.

Dương Vân Ly nhìn xuống phía dưới mọi người nhẹ nhàng đạo:

" Chắc mọi người cũng hiểu vì sao hôm nay lai tu tập tại đây rồi, cũng không nói dài dòng ta đi vào chính đề luôn. Chúng ta lại sắp có một đợt thu nạp thành viên mới nhưng bây giờ Thánh Thành cũng đã không thể nhận thêm một số lượng lớn như vậy nữa, mọi người cho ý kiến tiếp theo nên làm thế nào? "

Một đại hán ngồi ghế thứ ba bên phải ngay lập tức hỏi:

" Đại tỷ sao người không xin ý kiến của điện chủ đi? nhất định Điện Chủ sẽ có cách mà "

Ngồi kế bên hắn một ông lão cùng một thiếu niên không nương tình gì liền một người bịt miệng hắn lại, còn một người cho hắn một cái đập vào đầu. Tình cảnh có vẻ thường xuyên xảy ra nên mọi người cũng không thèm liếc mắt tới một cái.

Dương Vân Ly nhìn đại hán đang bị hai người không chế kia chậm rãi đạo:

" Trưởng lão thiên tinh số 3 nói như vậy thì Điện Chủ cần nuôi chúng ta để làm cái gì, người đã ban cho mọi người sức mạnh vô cùng to lớn, sinh mệnh bất diệt rồi chẳng lẽ đến cái việc nhỏ nhặt này cũng phải đi hỏi người, mà liệu Điện Chủ đại nhân có nhiều thời gian vậy sao? ".

Mọi người phía dưới cùng gật đầu, tên đại hán kia nghe vậy thì sắc mặt hơi đỏ lên, ngây ngô cười cười. Hắn cũng tự biết thân biết phận ngồi lặng yên lắng nghe, hắn tuy đánh nhau thì dũng mãnh không ai bằng những luận về đầu óc thì hắn tự thấy cũng không bằng ai.

Đang lúc mọi người trầm ngâm suy tư thì một ông lão bên trái ghé 9 bỗng nhiên đạo:

" Phó Điện Chủ theo ta thấy thì có hai cách. Cách thứ nhất đó hỏi Điện Chủ làm sao để cho Ác Ma Lô Đài có thể tiến cấp thành Thánh Khí có cấp bậc cao hơn. Cách thứ hai đó là những thành viên không đạt Tinh Anh thì cho ra bên ngoài tạo thành một nơi khác, bên trong Thánh Thành và Ác Ma Lô Đài chỉ dành riêng cho chúng ta và những người đủ điều kiện". Nói tới đây thì ông lão bất tri bất giác cúi mặt nhìn xuống phía dưới, đến cả chính bản thân ông lão cũng cảm thấy lời nói của mình mang theo nồng đậm tư lợi khiến bản thân có chút xấu hổ.

Mọi người cũng không vội vàng lên tiếng phản đối hay đồng ý mà nhìn về phía Dương Vân Ly bên trên, cái này đã là thông lệ, Điện Chủ đã có lệnh không có người thì nàng ta là người tối cao có quyền quyết định mọi thứ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Ác Ma Điện Thay Đổi

Ngồi bên trên Dương Vân Ly suy nghĩ một chút mới thở dài đạo:

" Đây cũng là hai cách mà tình hình bây giờ có thể áp dụng được, nhưng cách thứ hai thì ta thấy không cần xem xét, làm như vậy khác gì kì thị thành viên cấp thấp và người dân khi trước, tuy bọn họ không dám nói gì nhưng bất mãn là điều không tránh khỏi. Nên ta sẽ muối mặt đi hỏi Điện Chủ cách có thể nâng cấp Thánh Khí Ác Ma Lô Đài. Thôi được rồi hôm nay kết thúc, đến sáng mai ta sẽ thông báo kết quả tới mọi người, mọi người về lo việc của mình, việc tuyển thêm môn nhân cũng không được lơ là."

Tất cả mọi người đều đứng dậy cúi chào Dương Vân Ly một cái rồi mới quay ra khỏi chủ điện. Khi vừa ra chủ điện thì đám này xách váy lên mà chạy, không hiểu vì sao nữa, nhìn cứ như bầy vịt bị sợ hãi.

.....

Đúng sáng ngày hôm sau 71 thành viên cao tầng đã nhận được truyền tin của Dương Vân Ly bên trong tin tức có ba điểm chính. Đầu tiên là đã có phương pháp nâng cấp thánh khí Ác Ma Lô Đài, cần 100.000 thần tinh để khởi động và vô số vật liệu, yêu cầu các gia tộc giao nạp vật liệu hoặc đi thu mua ở khắp các nơi càng cao cấp càng tốt, thứ hai là trì hoãn thời gian chiêu nạp thành viên mới tới khi nào nâng cấp xong Ác Ma Lô Đài, thứ ba là huy động lực lượng các nơi chiếm giữ các địa vực chưa có người tới.

Ngay ngày hôm đó một tin tức khiến các thế lực lớn nhỏ trên Ma Long Đại Lục ngạc nhiên được truyền ra, Ác Ma Điện mua tài liệu xây dựng chân

quý giá cao gấp 2 hoặc có thể định giá cao gấp 2 rồi trao đổi pháp bảo, pháp khí, thánh khí, nếu số lượng nhiều thì còn có phần thưởng thêm. Việc này khiến cho không ít người hay thế lực có tàng trữ một số lớn vật liệu động tâm.

Từ vài năm gần đây nhắc tới Ác Ma Điện là nhắc tới sự thần bí, giàu có và đáng sợ. Thế lực của tam tông tứ viện không ít lần đã cho gián điệp giả làm người muốn gia nhập Ác Ma Điện để len vào tìm hiểu nội tình của Ác Ma Điện nhưng sau khi gia nhập Ác Ma Điện những kẻ kia liền thành người của cái thế lực thần bí này luôn và người thân của mấy kẻ này thì ngay sau đó cũng biến mất vô ảnh vô tung. Sau vài ngàn lần như vậy thì mấy thế lực lớn từ bỏ ý đồ cài nội gian vào trong Ác Ma Điện.

Bây giờ Ác Ma Điện đã không như mấy năm trước có thể đóng ma tinh rồi tự do ra vào, bây giờ người nếu không có thân phận thì không thể vào bên trong. Do nhu cầu quá to lớn của các thế lực trên đại lục nên giá cả của những vật hiếm có như Thánh Khí giá cả đã là cái giá trên trời, thường thường sẽ là vật đổi vật. Mua bán chỉ được tổ chức vào 3 ngày cuối tháng còn những ngày còn lại thì tất cả người muốn đi vào trong luôn gặp tình trạng ngồi dài cổ mà đợi.

Từ lần xung đột mấy năm về trước với hai tông môn là Thái Nhất Tông và Địa Ngục Tông thì thời gian sau không có xảy ra tranh đấu lớn gì, nếu có chẳng qua là mấy tranh đấu nho nhỏ mà thôi. Các thế lực lớn khác sau một thời gian thì cũng xác định Ác Ma Điện là một thế lực lớn không thua kém gì với những thế lực lớn khác nên cũng dùng lễ mà đối đãi, đặt ngang hàng với thế lực của bản thân, vì vậy các lần tụ hội hay giao lưu là không thể thiếu được.

.....

4 ngày qua đi.

Tại Thiên Long Học Viện, đang có một đám đông rất lớn học viên Thiên Long Học Viện đang nhìn chăm chú vào 100 người đứng trên võ đài thách đấu, trăm người bên trên này là những tinh anh thức tỉnh, có khả năng nắm giữ sức mạnh thừa kế cực kì tốt của Ác Ma Điện gần đây được mấy tên ngoại sự trưởng lão đem đi giao lưu với Thiên Long Học Viện.

Do có mối quan hệ mơ màng giữa Điện Chủ và Thiên Long Học Viện nên đâm ra hai thế lực lại có quan hệ gần hơn cả, cứ định kì 3 tháng lại có một lần giao lưu giữa hai thế lực, lần này tới lượt Thiên Long học viện làm chủ.

Trên đài cao quan sát Viện Trưởng của Thiên Long Học Viện, Đường Thần Duệ cùng với mấy vị trưởng lão khác đang nói cười với một tên ngoại sự trưởng lão của Ác Ma Điện, Đường Thần Duệ Viện Trưởng cười hỏi:

" Nghe nói quý điện đang thu mua rất nhiều tài nguyên cao cấp, có phải hay không vì việc này mà hôm nay chỉ cử mình vị bằng hữu này tới" - Lời nói rất bình thường như là đang hỏi thăm mà thôi, không có ý tứ trách cứ hay gì cả.

Tên ngoại sự trưởng lão kia cũng cười bồi đạo:

" Viện trưởng và các vị bằng hữu thứ tội cho sự thất lễ lần này, thành thực mà nói ÁC Ma Điện trên dưới bây giờ đang tất bật thu gom tài nguyên và chuẩn bị cho việc chiêu thu môn đồ nên mọi người không thể phân thân ra được mong mọi người thông cảm, lần sau các vị tới làm khách chúng ta nhất định sẽ thịnh tình tiếp đón. Ha ha. Trước khi đi mấy vị cao tăng cũng đã chuẩn bị một chút lễ bồi tội mong các vị nhận lấy" - Nói xong tên ngoại môn lấy ra một cái nhẫn không gian đưa cho viện trưởng Đường Thần Duệ.

Viện trưởng Thiên Long Học Viện cũng cười nói khách khách khí khí vài câu, không dám, không dám nhưng vẫn là nhận lấy chiếc nhẫn trữ vật

kia, trên khuôn mặt đều cười tới nở hoa làm gì có chuyện không dám ở đây.

Thấy lão hồ ly đã nhận quà, tên ngoại sự trưởng lão lại tiếp tục đạo:

" Ha ha, chút quà mọn, chút quà mọn mà thôi. Thôi thời gian cũng không có nhiều vẫn theo thông lệ trước kia, 100 ưu tú nhất của tân sinh Thiên Long Học Viện sẽ đấu với 100 người tân môn đồ tài năng nhất của Ác Ma điện để xem lần này bên nào sẽ chiến thắng".

" Ha ha, vị bằng hữu sáng khoái, được vậy thì lập tức bắt đầu đi" - Viện trưởng liếc mắt cho một tên trưởng lão bên cạnh ra hiệu.

Tên trưởng lão này lập tức hiểu ý đứng dậy hét lớn:

" Mọi người yên lặng."Phía dưới ngay lập tức yên lặng không một tiếng động, thấy cảnh này tên trưởng lão kia tiếp tục đạo:

" Phần thưởng lần này cũng như lần trước, 10 vị trí đầu sẽ được vào tẩy luyện trong băng hồ 1 lần, rửa linh mục một lần, hạng càng cao có ban thưởng thêm, tất cả mọi người cố gắng. Bây giờ tiến hành bắt cặp".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Trận Đấu Bị Thảm Của Thiên Long Học Viện

Khi vị trưởng lão kia vừa dứt lời thì từ một phía khác đi lên 100 người học viên của Thiên Long Học Viện nhưng sắc mặt mỗi người đều không tốt, ai nấy đều nhìn như mới vừa bị cưỡng gian vậy, vẻ mặt này của mấy tên được chọn lên đài thách đấu làm nhiều người trong đám đông xung quanh khó hiểu.

Một tên học viên có mái tóc màu nâu cũng mới nhập học lần trước của Thiên Long Học Viện hỏi tên đồng bạn bên cạnh:

" Ê vị đồng học này người có thấy sắc mặt mấy tên ưu tú được tuyên tham gia giao lưu hội lần này có chút không tốt không", mấy tên đó bị sao vậy? "

Tên đồng học kế bên cũng không kiêng dè gì đạo:

" Tốt làm sao được khi tí nữa phải chuẩn bị ăn no đòn nếu là người bị như vậy thì tinh thần có phần trấn được hay không? "

Tên có mái tóc màu nâu lập tức trả lời nhưng vẫn có đôi chút khó hiểu:

" Đương nhiên là không rồi nhưng chẳng lẽ bọn họ nể tình mấy người của Ác Ma Điện kia là nữ nhân nên mới không ra tay mà chịu ăn đòn sao, cái này có hay không quá nhường nhịn rồi".

Tên bên cạnh nhìn tên tóc nâu này như thấy sinh vật quý hiếm, sờ trán tên này đạo:

" Cũng không phát sốt, tại sao việc này ngươi lại không biết nhỉ. Ta cũng như ngươi mới nhập học mà cũng biết được đây này, thôi nể tình ta nói cho ngươi biết không sau này lại bị người khác chê cười cho xấu hổ. Đầu tiên là có tiền lệ rồi lần nào giao đấu thì chúng ta đều thua không có một lần thắng, còn ngươi biết vì sao Ác Ma Điện toàn là nữ nhân tham gia không?"

Tên tóc nâu lắc đầu dĩ nhiên không biết. Thấy vậy tên này tiếp tục đạo:

" Vì cảm thấy giữa nam nhân tranh đấu với nam nhân bị thua là chuyện bình thường nên sau vài lần giao lưu, học viện chúng ta đã kiến nghị người của Ác Ma Điện cử ra toàn nữ nhân để đánh bại chúng ta, cho chúng ta có thắng cũng không vinh quang, còn thua thì cực kì mất mặt tạo động lực cho chúng ta cố gắng hơn".

Tên tóc nâu kì quái đạo:

" Như vậy không phải là học viện chúng ta thích tự ngược sao? "

Tên kia cũng gật đầu đồng ý đạo:

" Ta cũng thấy vậy, còn một điều nữa là nếu như ngươi bây giờ có thể khiêu chiến thắng một trong mấy nàng trên kia thì có thể các nàng sẽ chọn ngươi làm song tu đạo侣, đến 90% là như vậy? "

Tên tóc nâu kinh ngạc bật thốt lên:

" Còn có chuyện tốt bực này? "

Tên đồng học gật đầu

" Việc này đúng là chuyện tốt, nhưng chúng ta không có số hưởng, tí nữa ngươi sẽ thấy "

.....

Sau một lúc tiến hành bắt cặp thì một vị lão giả có tu vi tầm tầm đứng ra đạo lớn:

" Mời Lâm Ánh Yên của Ác Ma Điện và Lăng Siêu của học viện lên đánh trận quyết đấu đầu tiên".

Ngay sau đó một thiếu nữ trong trang phục huyết y toàn thân bước ra giữa sàn quyết đấu, nhìn chung thiếu nữ mọi thứ đều tốt, tuổi khoảng 18 dung nhan cũng không phải hạng xoàng, đôi mắt thu thủy lưu chuyển làm động lòng người nhưng cái khí tức âm hàn từ nàng toát ra cùng với cái khuôn mặt băng lãnh kia thì khiến người nhìn không khỏi có cảm giác run run.

Bên Thiên Long Học viện cũng bước ra một thanh y nam tử nhìn tầm 20 tuổi, khuôn mặt tuấn tú, khí chất phiêu dật xuất phàm, trong tay còn cầm một thanh bảo kiếm rất có phong phạm của cao thủ. Hai người đều có tu vi Kim Đan trung kì, vài năm gần đây Ma Long Đại Lục thiên tài xuất hiện lớp lớp, thiên địa biến đổi tu vi của mọi người tịnh tiến nhanh chóng, nên bây giờ tu vi Kim Đan kỳ cũng chỉ là hạng xoàng mà thôi không được đánh giá là kiệt xuất.

Hai người cuối đầu chào nhau, cùng nhau lên tiếng:

" Xin được lĩnh giáo"

Nói xong không đợi trọng tài ra hiệu bắt đầu thì hai người đã tách nhau trên thân lưu động chân nguyên lực lượng, hai người nhìn vào đối thủ của mình không chớp mắt. Bỗng nhiên thiếu nữ mặt huyết ý bắt một ấn quyết ngay lập tức cả quyết đấu đài bị một một hắc khí bao trùm, người bên ngoài

không thấy được cái gì cả. Trong lúc mọi người không biết là có chuyện gì thì

AAAAAAA

Một loạt âm thanh phát ra từ hắc khí, cái âm thanh này là của tên Lăng Siêu phát ra nghe vừa có vẻ thống vừa có vẻ vui sướng. Mọi người thậm chí quá không biết là tên này bị sao?.

Ngồi trên cao theo dõi trận đấu mấy tên trưởng lão và viện trưởng của Thiên Long Học Viện có thể nhìn xuyên thấu vào bên trong hắc vụ thấy một cảnh mà làm mấy lão giả chỉ có thể ho khan liên tục. Lão viện trưởng nhìn tên trưởng lão ngoại sự của Ác Ma Điện đạo:

" Môn nhân của Ác Ma Điện hình như có chút phóng khoáng à. ha ha ha".

Tên ngoại sự trưởng lão cũng lau mồ hôi, nhìn xuyên vào bên trong hẳn thấy thiếu nữ mặc huyết y kia đang cắn vào một bên cổ của tên nam tử hút máu, tay phải của nàng thì lại cầm cái thứ ngay giữa hai chân của tên kia, nếu tên kia mà có ý định phản kháng thì nàng lại bóp mạnh một cái, kèm theo vài lời đe dọa khiến cho tên này chỉ có thể la lên mà không dám làm gì. Nghe được Lão Viện Trưởng nói hẳn cũng cười khan đạo:

" Viện trưởng nói đùa, ha ha, ta thấy hai tên tiểu bối này vừa thấy đã quen nên họ có chút thân mật thôi, thân mật một chút thôi. ha ha ha".

Mấy người xung quanh cũng cười khan không nói gì, bọn họ đều biết người của Ác Ma Điện tu luyện một loại công pháp tà ác, có thể hấp thu máu người khác bồi dưỡng tu vi bản thân, nhưng công pháp này cũng có thể hại người cũng có thể giúp cả hai bên, nếu người hấp huyết không có ác ý

thì người bị hấp huyết có thể đạt được một số chỗ tốt nhất định. Mà nhìn tình cảnh hưởng thụ của tên kia thì biết là không có chuyện gì xấu rồi.

(Chỉ có một chút gọi là kích thích)

Trên sân quyết đấu, trong đám hắc vụ thiếu nữ tên Lâm Ánh Yên kia nhìn kẻ bị mình không chết rên lên không ngừng thì có chút tức giận đạo:

" Tên đáng ghét này, bọn tiểu thư bây giờ muốn người ngay lập tức câm miệng lại bằng không thì" - Nàng ta siết bàn tay phải đang cầm cái thứ ấy của tên này lại một chút.

Tên Lăng Siêu này ngay lập tức không dám kêu la nữa, hẳn có chút yếu ớt đạo:

" Vị tiểu thư này ta xin lỗi, ta không dám kêu nữa, người có thể hay không thả tay một chút cái kia là hạnh phúc đời ta à, nếu nó bị sao thì ta cũng sống không còn ý nghĩa rồi" - Thực chất tên này nói cũng nửa thật nửa giả, cảm nhận được bàn tay nhỏ nhắn đang nắm thứ ấy, cộng thêm mùi lưu hương nhàn nhạt từ cơ thể thiếu nữ phía sau khiến hắn sung sướng vô cùng, nhưng hắn cảm thấy bàn tay kia siết hơi chặt nếu quá một chút thì đời hắn đi tong nên hắn đành nói như vậy, một nửa muốn thiếu nữ phía sau thả tay ra một nửa lại không muốn.

" Hi hi. Vị sư huynh tuần tú này biết nghe lời tiểu muội thế là ngoan, bây giờ tiểu muội đang khát cảm thấy mùi vị của sư huynh rất không tệ có thể để tiểu muội giải khát thêm một chút không?" - nói xong thì nàng ta thổi một hơi vào tai của tên kia, một tay sờ vài lần trên ngực của tên này khiến tên Lăng Siêu này run lên vài lần, cái đầu liên tục gật gật.

Thấy con môi của mình ngoan ngoãn như vậy thiếu nữ không khách khí chút gì tiếp tục cắn nuốt huyết dịch của tên này. Tên kia không biết là đau

hay sung sướng mà rên lên mấy tiếng nhưng thủy chung vẫn cắn chặt miệng không dám phát ra tiếng.

Sau một lúc lâu thấy tên này đã không trụ lại được thiếu nữ buông tay phía dưới ra, cũng ngừng hấp huyết lại, nàng quay con mắt của mình lại nhìn tên này vài lần rồi từ khuôn mặt băng hàn kia toát lên một vẻ đẹp yêu mị. thiếu nữ dùng một ngón tay nâng cằm tên này lên đạo:

" Vị sư huynh này yếu đuối quá đi, với cùng tiểu muội không được bao lâu thì đã thành ra dạng này rồi, làm nhân gia có chút thất vọng à. hì hì. Lần sau nếu sư huynh có tới Ác Ma Điện thì nhớ tới gặp muội nha, muội rất nhớ mùi vị của huynh đấy, rất ngọt à. Còn bây giờ thì sư huynh ngủ một lát đi"

Khi tên Lăng Siêu này đang nhìn thiếu nữ cười ngây ngô thì đã bị nàng chém một cái vào sau ót lăn ra bất tỉnh nằm trên sàn, nhưng sau khi bất tỉnh trên khuôn mặt tên này vẫn còn đang cười đầy vẻ thích thú.

Hắc vụ tán đi, mọi người thì dưới ngay lập tức dán mắt vào nhìn lên phía trên, khi thấy bên trên vị đồng học của mình đang nằm bất tỉnh trên sàn thì mọi người đều lộ rõ vẻ mặt thất vọng, nhưng khi thấy nụ cười trên mặt của tên kia thì lấy làm kì quái, mọi người tâm lý thầm nghĩ bị đánh cho bất tỉnh rồi mà vẫn còn cười đúng là cái đồ chết vì gái.

Ông lão giám sát nhìn thiếu nữ một cái, rồi nhìn tên tân sinh đang nằm trên sàn bất tỉnh kia cảm thấy không biết nên nói cái gì. Chỉ nhìn thiếu nữ cười cười đầy thâm ý, nhưng thiếu nữ như không có chuyện gì mặt lạnh như tiền, đâu còn vẻ hồ mị như trong lúc còn được hắc vụ bao khóa.

Thấy vậy thì lão giả trong lòng bội phục khả năng gia nài của thiếu nữ này, lão giả đứng lên tuyên bố:

" Lâm Ánh Yên của Ác Ma Điện chiến thắng".

Tiếp theo những trận đấu khác vẫn được tiếp tục, nhưng cũng không khác hơn trận đầu là mấy, thường thường thì cứ bị hắc vụ bảo khóa một lúc thì lúc sau mấy tên học viên của Thiên Long học viện đều bất tỉnh, còn đánh ngoài sáng thì càng thảm hại hơn, thường thường là bị ăn một cước là xuống đài.

Còn có một lần một tên nữ đệ tử của Ác Ma Điện không biết đang suy nghĩ cái gì trong lúc vô tình lại sử dụng cấm thuật, may mà được tên ngoài sự trưởng lão của Ác Ma Điện kịp thời ngăn cản, nếu không thì hậu quả có thể tưởng tượng, tên nam sinh thi đấu với nàng ta cũng là bị dọa cho ngồi liệt luôn.

Sau một ngày giao lưu thì cuộc thi đấu cũng kết thúc trong việc đội ngũ của Ác Ma Điện chiến thắng tất cả tất cả các trận đấu. Ngày tiếp theo là nội bộ tranh đấu của Ác Ma Điện nhưng hôm nay thì người đến xem thì đông hơn ngày đầu tiên rất nhiều, nhiều vô cùng, cái này có lẽ là thông lệ rồi. Mấy tên đi trước đều biết ngày đầu tiên thì chỉ nhìn thấy cảnh mấy tên tân sinh bị ngược đãi nên không có gì đáng xem, chỉ ngày thứ hai mới có ý nghĩa.

Không có sự hạn chế về cấp bậc vũ khí, không hạn chế về mọi thứ, đám môn đồ của Ác Ma Điện tha hồ thi triển năng lực của mình, từ thánh khí cấp bậc mỗi người một bộ, năng lực kế thừa sức mạnh khiến cho sức chiến đấu tăng điên cuồng, thêm vào đó là hồi phục sinh mệnh có phần thái quá khiến cho những trận chiến ngày thứ hai vô cùng điên cuồng.

Không giống như ngày thứ nhất là bắt cặp mà ngày thứ hai là loạn chiến, người trụ lại cuối cùng là người chiến thắng. Khi vừa mới bắt đầu thì đám thành phần hiếu chiến này đã lao vào trực tiếp cận chiến với người gần nhất, sóng kiếm, các loại uy áp đủ kiểu khiến cho một phạm vi lớn bị san thành bình địa. Đám học viên của Thiên Long Học Viện đã biết trước nên đã chạy ra xa xa quan sát từ lâu.

Những tiếng vang âm âm như tiếng sấm, máu tươi văng tung tóe từ nơi hỗn loạn kia khiến cho đám tân sinh của học viện Thiên Long mới biết, hôm qua là bọn họ cơ gì may mắn, tuy không nhìn thấy rõ ràng nhưng chỉ cảm nhận những đợt sóng âm truyền tới thôi cũng khiến cho mọi người tâm kinh đảm hàn.

.....

Mãi đến giữa đêm thì cuộc loạn chiến mới tới hồi kết, sau khi kết quả vừa được công bố xong thì mấy người còn trụ lại cuối cùng kia cũng đồng loạt ngã xuống vì kiệt sức. Bọn họ cùng đám môn đồ đang nằm trên mặt nhất được nhanh chóng đưa về nghỉ ngơi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Các Người Đây Là Muốn Dữ Dỗ Con Gái Nhà Lành Sao

Sáng ngày hôm sau khi mặt trời vừa mới xuất hiện, trước cửa nơi ở của môn đồ Ác Ma Điện đang có một đám thiếu niên anh tuấn đứng nơi đó, không biết là đang định làm gì mà trên khuôn mặt tên nào tên nấy đỏ cả lên cứ như sắp thực hiện hành vi tội ác tà đình, thiên lý bất dung nào vậy.

Nơi ở của đám người Ác Ma Điện được an bài là một biệt viện lớn vô cùng, cả vài vạn người ở còn thấy rộng chứ đừng nói chỉ có 100 người và một lão già, nơi đây khắp nơi là hoa hoa thảo thảo, sương khói lượn lờ, chim hót líu lo, thi thoảng lại còn có thể thấy được mấy con tuyết hồ chạy nhảy leo treo bên trên các tiêu viện phía xa.

Khi đám thiếu niên kia nôn nóng đi vòng vòng như dưới mộng có đồng than thì một âm thanh vang lên bên tai mọi người, tuy nghe rất bình thường nhưng không hiểu làm sao mà khi mọi người nghe vào thì thấy lạnh lạnh cứ cảm giác như bị rắn độc theo dõi vậy.

" Các ngươi tính đứng đây đến khi nào, muốn vào bên trong thăm mấy nha đầu kia thì đi vào đi, đi qua bên phải rồi tiếp tục đi thẳng là tới".

Mấy tên thiếu niên nghe thấy âm thanh này đầu tiên là giật mình, nhưng sau đó là mừng như điên, cuối cùng cả đám cúi đầu xuống đạo:

" Cảm ơn tiên bối đã cho phép".

Cúi chào xong thì cả đám nhanh chân tiến vào bên trong biệt viện theo lời của vị trưởng lão kia mà đi. Vị lão giả ngoại sự trưởng lão sau khi thấy

mấy tên kia cả lũ kéo nhau đi vào thì nham nhở cười cười, lão lẩm bẩm:

"Mấy tên ngốc, các ngươi cứ vào đi ta xem mấy nha đầu kia có làm thịt các ngươi không. hắc hắc"- Nói xong lão giả lại quay lại với công việc hàng ngày của mình.

.....

Mấy tên thiếu niên này là đám học viên thi đấu giao lưu lần này, không biết bị mấy người nữ môn đồ Ác Ma Điện làm gì mà mới qua một đêm không thấy mà mới sáng đã vác mặt tới đây, trong này cũng có tên ngu người Lăng Siêu, trên tay còn đang cầm một cái lọ nhỏ không biết là đựng cái gì.

Khi mấy tên này đến nơi ở của đám nữ môn đồ Ác Ma Điện thì bọn này dừng lại, vì bọn họ nghe thấy bên trong đang có tiếng bàn luận của mấy nữ nhân, cả đám nổi lên tính tò mò, không thèm gõ cửa nữa mà tìm một nơi để nghe lén, an vị một lúc thì bọn họ nghe rõ ràng bên trong truyền ra một âm thanh tò mò vang lên.

"Bạch Cốt đại tỷ, tỷ thử nói xem điện chủ là người như thế nào, tại sao muội chưa từng thấy người xuất hiện, có phải hay không Điện Chủ cũng có bộ dáng như thánh vật này"- Thánh vật nàng nói ở đây là bức tượng của Xuân Đức, cái này được tạo ra cho mọi người quỳ bái, từ những người quỳ bái này thì Xuân Đức có thể hấp thu được lực lượng tín ngưỡng, để tăng lên sức mạnh nhất thời. Tuy có hay không việc này cũng không phải rất quan trọng với Xuân Đức nhưng cái này lại là vật bất khả xâm phạm với thành viên Ác Ma Điện nói riêng.

Người được gọi là Bạch Cốt sau khi kết thúc cầu nguyện thì đạo:

" Tỷ cũng giống như muội mà thôi, mới vừa gia nhập Ác Ma Điện không lâu nên cũng không phải rất rõ ràng, nhưng nghe mấy vị tiền bối gia nhập trước kia có lần được gặp mặt vị Điện Chủ thần bí của chúng ta, theo như mấy người đó nói thì Điện Chủ là người rất hiền lành, rất vui vẻ, tuổi tác thật thì không ai biết nhưng bộ dáng bình thường bên ngoài thì cũng giống chúng ta thôi khoảng tầm 20 tuổi lớn hơn một chút. Còn cái bức tượng này không phải là chân thực hình dáng người mà là do Phó Điện Chủ tự mình thiết kế mô phỏng tương tự mà thôi. Chuyện tỷ biết cũng chỉ có vậy?" .

Thiếu nữ còn lại nghe vậy có chút buồn rầu đáp:

" Điện Chủ nếu là người tốt như vậy thì được người thu làm đệ tử kí danh thôi thì muội cũng coi như mãn nguyện rồi. Mà thôi chỉ cần cho muội nhìn xem Điện Chủ một lần là được " .

Bạch Cốt thiếu nữ mỉm cười đạo:

" Cũng không phải là không thể nếu như muội cố gắng tu luyện đạt được năng lực mới như trị liệu thì chắc chắn sẽ được Điện Chủ nhận làm đệ tử" .

" Bạch tỷ lại đùa muội rồi, trị liệu hệ trong gần 10 năm này nghe nói mới có một người duy nhất thức tỉnh, bây giờ muội là Tinh Anh cấp 1 muốn lên cấp 2 đã khó lại càng thêm khó, muốn lên tới Vương Giả cấp 1 thì chắc đợi kiếp sau quá" .-Thiếu nữ này xụ cái mặt ra đạo.

Mấy thiếu nữ cạnh đó cũng bát quái chen vào, một thiếu nữ tên Kim Trúc có khuôn mặt nhỏ nhắn, đáng yêu lên tiếng:

" Không nói mấy chuyện đó nữa mấy tỷ, càng nói càng thương tâm mà thôi, bây giờ là phải thư giãn thì cả người thoải mái, tu luyện mới mong có

cơ hội tiến bộ được, hì hì, mà bây giờ ở bên ngoài kia có mấy tên nghe lén, theo mấy tử nên làm gì mấy tên này".

" Kệ mấy tên đó đi, lần trước cũng vậy còn gì, mấy tên này yêu thích mấy người bọn tử muội chúng ta nên tới thôi cũng không có ác ý gì, không cần đùa bọn họ như lần trước, các muội ra nhận quà của mấy tên kia tặng là được, nếu không thì gọi mấy tên đó vào trong nói chuyện một chút cũng không sao cả "- Bạch Cốt thiếu nữ nhẹ nhàng đạo.

Cô gái tên Kim Trúc gồi đầu lên hai chân Bạch Cốt nhìn nàng đạo:

" Bạch Cốt tử thật là hiện dụ quá mức đi mà, muội cảm thấy tử tử nên đổi tên khác đi. hì hì. Mà thôi đại tử đã có lời thì bọn tiểu muội cũng không dám cãi lời. Tha cho mấy tên kia lần này đây."

Giọng nói mấy nàng cũng không che giấu gì nên mấy tên đang nghe lén bên ngoài đều nghe thấy, cả đám đỏ bừng cả khuôn mặt, sau một hồi quần bách mấy tên này đánh liều đẩy cửa bước vào trong, mới vừa vào bên trong 100 cặp mắt đều nhìn về phía mấy người, khiến cho mấy tên thiếu niên này càng thêm lúng túng.

Bạch Cốt thấy mấy tên này nhu thuận như mèo con đứng đó thì cười cười đạo:

" Cũng không cần phải giấu giấu giếm giếm làm gì, thấy tử muội chúng ta bị thương nên các ngươi lần này tới thăm phải không?"

Nghe câu nói này đám thiếu niên như vớ được cây cỏ cứu mạng, cả đám cùng gật đầu rồi đạo:

" Vị tiên tử này nói rất đúng, mấy người chúng ta lần này tới cũng là vì mục đích này " - nói tới đây hấn liếc mắt đám đồng bọn, đám này hiểu ý lập tức lấy ra những thứ chuẩn bị từ trước.

Sau giây lát đã có một đồng thứ linh tinh xuất hiện ở trong phòng, nào hộp ngọc, nào hoa quả, linh dịch đủ loại...

Bạch Cốt nhìn đồng đồ trước mắt thì cười cười, khuôn mặt diễm lệ thêm vào nụ cười yêu mị khiến cho mấy tên thiếu niên trái tim đập nhanh vài lần, một lúc sau nàng lại hỏi:

" Thôi các ngươi nói thật đi lần này tới đây lại mang theo nhiều lễ vật thế này là muốn dụ dỗ những thiếu nữ nhà lành chúng ta đi đâu".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Kẻ Cuồng Ngạo

" Không dám, không dám, mấy người chúng ta chỉ muốn mời mấy vị tiên tử đến tham gia một buổi chọn lọc học viên từ các thế lực phụ thuộc và tán tu của học viện chúng ta mà thôi, dù sao thì mấy vị tiên tử đây cũng mới vừa khỏe lại nên chắc cũng chưa thể đi vào Băng Phách Hồ để luyện thể được nên chúng ta mới mạo muội như vậy" - Một tên tử y lên tiếng giải thích.

Cả gần trăm cô gái đều nhìn về phía Bạch Cốt, hiển nhiên nàng là người quyết định ở đây, sau một lúc đắn đo thì Bạch Cốt mới nhìn về phía mọi người từ tốn đạo:

" Đã mấy vị đây có lời tử muội chúng ta cũng không nên thất lễ nên việc này ai thích đi thì đi, không đi thì cũng không ai làm gì được chúng ta. hì hì" .

Nghe được lời nói hài hước này mấy cô gái trong phòng đều cười rộ lên, còn mấy tên nam nhân thì vuốt mồ hôi trên trán.

Nhưng sau cùng thì chỉ có hai người Ánh Yên và Thanh Trúc là cùng đi với đám thiếu niên, do hai nàng đều thuộc tinh anh cấp 3 nên sức khôi phục có phần nhanh hơn mọi người còn lại, đến bây giờ đã gần như là không thương tích gì rồi, còn những người khác tuy thương thể đã lành những nội thương thì vẫn chưa khỏi hẳn nên phải ở trong phòng tự trị liệu vài ngày.

Đám thiếu niên cũng không có thất vọng gì mà trên mặt tên nào tên nấy hưng phấn bưng bưng, đang muốn hỏi thăm tán tỉnh hai cô nàng, nhưng khi

thấy hai nàng vừa đi vừa tu luyện thì tất cả muốn nói gì đều phải nuốt vào trong, bọn họ thậm chí tu luyện cuồng ma là đây.

.....

Sau một thời gian ngắn hai người Ánh Yên và Kim Trúc cùng đám thiếu niên đã tới gần một đình viện rộng lớn vô cùng, dùng thần thức quan sát thì bên trong bây giờ đang có vô số người, trai có, gái có, trung niên nhân cũng có, nhưng đa phần đều là người trẻ tuổi, từ xa xa đã nghe được đám người kia đang bàn tán xôn xao.

Kim Trúc đang đi cùng mọi người không biết nổi lên hứng thú gì mà lại chạy thật nhanh tiến về phía trước không đợi ai cả. Ánh Yên nhìn người tiểu muội này thì lắc đầu nhẹ một cái, cũng không đuổi theo mà chậm rãi đi cùng mọi người.

Nhưng khi tới trước cửa đình viện thì cả đám ngạc nhiên khi thấy Kim Trúc và một thiếu niên mặc kim bào đang đôi co với nhau, hai bên như hai con gà chọi dùng tay chỉ vào mặt đối phương mà chửi. Ánh Yên nhanh chân đi lại gần chỗ Kim Trúc hỏi:

" Tiểu muội có chuyện gì sao? Sao lại cùng người đôi co ".

Kim Trúc đang xù lông nghe âm thanh của Ánh Yên lập tức hiện thực trở lại, cảm tức nhìn kẻ trước mắt đạo:

" Muội đâu có biết tên tâm thần nói muội ăn trộm của hắn một lọ cực phẩm linh dịch dung hồn thủy, muội còn chẳng biết cái thứ dung hồn thủy đó là cái gì chứ nói gì tới ăn trộm, thật tức chết muội mà".

Có mấy người gần đó than thầm:

" Làm gì có ăn trộm ở đây chẳng qua là Hàn Tiềm công tử chắm cô gái này kiếm lấy một cái cơ để mà động thủ mà thôi, tuy không biết vì sao còn chưa động thủ nhưng cô gái này khó thoát".

Nghe mấy người xung quanh tên mặc kim bào tên Hàn Mặc kia không nhưng không phủ nhận còn dương dương đắc ý, chắc tên này có khi đã làm nhiều lần rồi nên cũng không kiêng dè gì, không biết vì sao tên này đã vào trong Thiên Long Học Viện còn dám làm càn như vậy nhưng đoán tên này cũng có căn cơ thâm hậu.

Mấy tên học viên Thiên Long nghe vậy thì sắc mặt không khỏi trầm xuống, bọn hắn hôm nay lại không mặc đồng phục học viện cấp phát nên cũng không ai biết họ là kẻ nào, nếu có người khác bây giờ nhận ra họ thì tình cảnh có lẽ đã khác rồi.

Nhưng khi bọn họ muốn ra mặt giáo huấn tên Hàn Tiềm không biết sống chết kia một trận thì tên này đã lên tiếng:

" Không ngờ lại có thêm một tiểu mỹ nhân nữa, hôm nay Hàn mỗ kiếm bọn rồi, bắt hai nàng này trói lại đem về cho ta". Ngay sau khi tên này nói xong thì xung quanh xuất hiện mấy tên lão giả tu vi Nguyên anh kì.

Một lão giả tiến lên phía trước đạo:

" Thiếu chủ đây là ở Thiên Long Học Viện chúng ta làm vậy có được không?".

Tên thiếu niên nghe vậy thì khoát khoát tay đạo:

" Không có việc gì hết, ca ca của ta là hạch tâm bồi dưỡng học viên, chỉ là bắt hai cô nàng của thế lực nhỏ không đáng nhắc tới, các người nghe theo ta mà làm đảm bảo không có việc gì hắc hắc".

Nói xong hắn còn nhìn Kim Trúc và Ánh Yên đầy vẻ thèm khát, cứ như hắn muốn ngay lúc này lột sạch quần áo hai nàng rồi ném lên giường để thỏa mãn bản thân.

Bộp

Khi hắn đang đắm chìm trong việc thủ dâm tinh thần thì một lão giả xuất hiện trước mắt hắn cho hắn một cái bạt tai như trời giáng, cái bạt tai mạnh đến nỗi khiến tên này tung cả người lên cao xoay liên tiếp vài vòng trên không trung rồi mới tiếp đất bằng mặt, à nhầm phải gọi là khế hôn trên nền đá mới đúng. mà công nhận rằng tên này cứng thiệt, đá bẻ răng không bể.

Nhìn lão giả trước mắt mọi người rất là ngạc nhiên không biết vị này là ai mà lại dám đánh cho công tử Hàn Gia răng môi lẫn lộn như vậy. Chỉ có mấy tên chó săn của Hàn Tiềm khi thấy vị lão giả này thì lập tức quỳ xuống cung kính đạo:

" Kính chào Cự Băng lão tổ".

Lão giả này là Hàn gia lão tổ, là một người đường hoàng, bên ngoài nhìn vào thì thấy lão giả là một người đôn hậu, hiền lành, hôm nay lão tình cờ đi ngang qua nơi này thì thấy hành vi đáng xấu hổ của một tên con em gia tộc mình thì ngay lập tức tự mình động thủ.

Lão giả cũng không nhìn về mấy tên chó săn mà quay qua nhìn hai người Kim Trúc và Ánh Yên đạo:

" Là do lão phu quản tộc nhân không nghiêm để cho hai cô nương đây chê cười, không biết hai cô nương đây là thuộc gia tộc nào? "

Mọi người xung quanh ai cũng nghĩ rằng hai nàng sẽ cung kính trả lời vị tiền bối có tu vi cao thâm trước mắt này, trừ mấy người học viên Thiên Long Học Viện ra.

Kim Trúc nhìn lão giả đạo:

" Ông lão may mà ông tới kịp lúc nếu không thì thằng cháu con rùa bắt thành khí kia của người cũng được lên nóc tủ ăn hoa quả sớm. Hai người chúng ta thuộc Tinh Anh Đội của Ác Ma Điện" Vừa nói xong thì trên khuôn mặt của nàng má bên phải hiện ra một ác quỷ có 3 đôi cánh cầm song kiếm màu vàng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Có Phải Hay Không Nhìn Chúng Ta Rất Dễ Khi Dễ Đúng Không

Nghe tới ba từ Ác Ma Điện mọi người xung quanh đều không tự chủ được lui về phía sau vài bước, Ác Ma Điện tuy ở các tầng lớp thấp thì không biết rõ ra sao nhưng khi đã là tầng lớp trung lưu trở đi đều biết, Ác Ma Điện cũng không phải là cái gì thiện nam, tín nữ tổ chức. Không phạm vào Ác Ma Điện thì không sao nhưng nếu phạm vào rồi thì sẽ ngay lập tức bị tiêu diệt, đừng nói là Hàn gia bây giờ đã không còn như trước kia, nếu mà vẫn còn cường đại như trước kia mà phạm vào Ác Ma Điện cũng không có đường sống.

Cục Băng lão tổ nhìn thấy biến hóa trên khuôn mặt thiếu nữ thì biết những điều nàng nói không phải là giả, mà cũng không ai dám lợi dụng danh tiếng của Ác Ma Điện đi lừa dối người, những kẻ từng như vậy thì ngày hôm sau đều biến mất khỏi nhân gian. Nhìn hai người Kim Trúc lão giả cúi người xuống nghiêm túc đạo:

" Hóa ra là hai đại nhân Tinh Anh của quý Điện, nếu kẻ kia có xúc phạm với tới hai vị đại nhân thì hai vị cứ tự mình giải quyết, muốn chém, muốn giết thì tùy hai vị đại nhân, kẻ này tự ý làm loạn không có liên quan gì tới Hàn gia chúng ta mong hai vị đại nhân minh xét" - Ông lão ngay lập tức phân rõ giới hạn với tên đang nằm trên mặt đất kia.

Ánh Yên ở bên cạnh dùng hai tay nâng lão giả lên đạo:

" Tiên bối không cần như vậy, chúng ta cũng không phải là đại nhân gì, chuyện này xem như thôi đi, cũng chỉ là một tên phế vật không đáng nhắc tới, tiên bối đem tên này về giáo huấn cho hắn một trận nhớ đời không dám làm vậy nữa là được, thôi bây giờ chúng ta muốn vào trong có chút việc nên xin phép đi trước ạ". Nàng quay qua nhìn Kim Trúc, Kim Trúc hiểu đi lập tức đi vào trong, ở đây chỉ làm cho mọi người càng thêm chú ý, mà bọn họ còn ở đây thì làm cho ông lão càng thêm khó xử nên tốt nhất đi ra chỗ khác.

Khi hai người Kim Trúc cùng một đám thiếu niên đã vào trong khuất khỏi tầm mắt mọi người thì Cự Băng lão tổ đang hiền hòa cười nói bỗng nhiên thay đổi cả người tỏ ra khí thế đáng sợ, dọa mấy tên bên cạnh chạy mồ hôi ròng ròng. Nhìn mấy kẻ xung quanh một lượt, Cự Băng lão tổ nhìn mọi người thâm ý đạo:

" Chuyện ở đây các ngươi không được nói ra nữa lời, ta biết kẻ nào lắm miệng đồn đại lung tung thì đừng trách lúc đó ta độc ác, còn bây giờ thì các ngươi vào trong đi thôi, ta nghĩ cũng đã bắt đầu rồi".

Mọi người xung quanh rùng mình vài lần rồi cả đám cúi người xuống đạo:

" Cảm ơn đại nhân, bọn tiểu nhân nhất định giữ mồm giữ miệng không dám nói lung tung".

Lão giả phát phát tay ra hiệu cho bọn họ cầm miệng lại rồi rút đi. Mấy tên này cũng không có ai ngu nên thấy vậy lập tức, cúi đầu rồi nhanh chóng đi vào bên trong. Khi tất cả đã đi hết chỉ còn lại mấy tên chó săn và tên Hàn Tiềm đang bất tỉnh trên mặt đất kia, thì ông lão mới thở dài một hơi nhìn về phía mấy tên Nguyên Anh kì đạo:

" Mấy người các ngươi đưa tên tội đồ này về gia tộc trước, ta bây giờ vào trong có việc quan trọng, khi nào về đích thân ta sẽ xử lý việc này".

"Vâng"- Mấy tên Nguyễn Anh Kỳ ngay lập tức đứng dậy đem tên thiếu gia bị đánh cho bất tỉnh kia trở về gia tộc.

Cũng không đợi đám người kia đi xa, lão giả đã quay lại đi vào bên trong đình viện nhưng khi mới vào bên trong thì lão giả ngạc nhiên, sau đó là khước miệng cho giật một hồi.

Bên trong đang có một đám nữ nhân chỉ thẳng vào mặt Kim Trúc và Ánh Yên mắng chửi thậm tệ, còn hai cô nàng này như không có chuyện gì đang ngồi ăn hoa quả, lão giả tiến lại gần hỏi Kim Trúc và Ánh Yên:

" Không biết đây là đang có chuyện gì xảy ra?".

Kim Trúc nhìn thấy ông lão thì cũng không cao hứng gì, lơ đang đạo:

" Cũng không có cái gì, chẳng qua là ta và Ánh Yên tở có ngồi nhầm vị trí của một vị tiên tử và một tên chết tiệt nào đó, kết quả bị mấy người này mắng cho té tát, cũng không thêm đôi co nên chúng ta mặc cho mấy nàng chửi, chắc chửi chán rồi sẽ thôi".

Đám người đang mắng chửi Ánh Yên và Kim Trúc thấy có một lão giả lại dám không nhìn bọn họ mà tiến lên nói chuyện với hai thiếu nữ đang ngồi ăn hoa quả kia thì một cô gái tuổi chừng 18-20 đã như một con chó cái nhảy ra sủa, giọng nói khó nghe như đóp cút lâu ngày mà không chịu đánh răng vậy.

Nàng ta chỉ tay thẳng vào mũi của Cự Băng lão tổ giống lớn:

" Lão cẩu không phải việc của mình thì đừng dính vào cút sang một bên cho bản tiểu thư".

Cự Băng Lão Tổ sắc mặt âm trầm lại vô cùng khó coi, hấn tở hỏi tại sao đều là con người thì lại có những kẻ như súc vật được sinh ra thế này.

Bây giờ hắn rất muốn một bàn tay đập chết thiếu nữ này nhưng hắn vẫn cố gắng kiềm chế lại cơn phẫn nộ mà hỏi:

" Không biết tiểu cô nương này là ai? đến từ thế lực nào? "

Thái độ của Cục Băng lão tổ vô cùng ôn hòa nhưng thiếu nữ kia lại tưởng rằng là lão sợ hãi nàng, nên cái khuôn mặt có một đồng tàn nhanh nhìn như bãi tha ma kia lại vênh lên như cái bánh khô, một loạt từ ngữ còn thối hơn cả cứt được tuôn ra từ trong cái lỗ mồm đó:

" Đến bản tiểu thư là ai cũng không biết, chắc lão cầu nhà người mới được nhận vào làm tạp dịch phải không? nói cho kẻ ngu đần như người biết bản tiểu thư là..".

Nàng ta còn chưa nói xong thì mọi người xung quanh đã vang lên một trận ồn ào, rồi có người hô to:

"Vân Phượng Tiên Tử và Duật Hành đại nhân tới"

Tiếng hét này chỉ thoáng làm thiếu nữ ngẩn ra vài giây nhưng cũng không làm sao có thể cắt đứt mấy lời bản thiếu phun ra từ miệng thiếu nữ. Nàng quay lại nhìn ba người cười lạnh đạo:

" Ba người các ngươi chờ chết đi, vị trí đó cũng dám ngồi không biết sống chết ". Bỏ lại một câu nàng ta lại nhanh chân chạy lại nghênh đón hai người kia.

Nhìn cảnh tượng này Ánh Yên nhìn lão giả hỏi:

" Tiền bối người thấy mấy người chúng ta cũng không có viết chữ "muốn bị khi dễ " trên chán à làm sao đi tới đâu cũng có người nhắm vào chúng ta, cũng chỉ là một chỗ ngồi thôi có quan trọng vậy không?"

Cực băng lão tổ có chút bất đắc dĩ đạo:

" Cái này chỉ là một bộ phận nhỏ đám người ngu xuẩn mà thôi, mong hai vị thông cảm, Thiên Long Học Viên tuyệt đối sẽ không cho mấy kẻ như thế này đặt chân vào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Có Cần Thiết Phải Vậy Không

Kim Trúc bên cạnh buồn chán đạo:

" Theo muội thấy thì nên đi về thôi Ánh Yên tử, ở đây cũng không làm gì cả, chán đến chết, đã vậy đi đâu cũng gặp những kẻ quên không mang theo nã đi ra cản cản, tự nhiên lại rước bực tức vào trong người. Mà mấy tên đi cùng với chúng ta sao lại không lên tiếng bênh vực chúng ta mà núp qua một bên thế kia, làm muội cảm thấy mất mặt thay cho mấy tên đó.

Ánh Yên dùng hai ngón tay bỏ một linh quả vào trong miệng, điều bộ vô cùng mỉa mai, khi nàng ăn xong thì mới chậm rãi đạo:

" Muội nói cũng đúng, chúng ta nên về thôi ". Nàng nhìn qua mấy tên nam nhân khi trước còn đi cùng với các nàng thì thấy cả đám cúi mặt xuống, khuôn mặt đỏ bừng, thấy vậy Ánh Yên than thở.

" Mấy người bọn họ cũng chỉ là tân sinh thôi, gia cảnh chắc cũng bình thường không thể so với mấy con em gia tộc ở đây được nên chỉ có thể làm rùa rụt đầu, muội cũng không nên oán mấy người bọn họ làm gì, họ cũng có nỗi khổ riêng, thôi bây giờ chúng ta về".

Kim Trúc gật đầu đạo:

" Vâng, muội hiểu rồi ".

Cực Băng lão tổ ở bên cạnh thấy hai nàng đứng dậy định ra về thì muốn nói cái gì rồi lại thôi. Lão chỉ đành thở dài một cái rồi cũng đi chỗ khác,

hôm nay có thể nói là một ngày không may mắn đối với lão.

Vì đình viện thì có một cửa vào nên khi hai người Kim Trúc và Ánh Yên ra về thì phải đi qua chính sảnh. Không để tới một đám đông đang vây quanh hai người một nam, một nữ kia hai nàng như thường xuyên qua đám đông đi thẳng ra ngoài.

Nhưng khi hai nàng vừa xuyên đám đông thì một âm thanh không mấy phần thân thiện vang lên

" Đứng lại đó cho ta, ta có phép các người được rời đi sao?" .

Một thanh niên tầm 23-24 tuổi cả người bạch y bước ra khỏi đám người, theo phía sau là thiếu nữ có khuôn mặt như cái dèp tổ ong. Thanh niên này đang dùng ánh mắt âm lãnh nhìn hai nàng.

Kim Trúc và Ánh Yên cũng dừng lại, quan sát người thanh niên trước mắt lạnh nhạt đạo:

" Các hạ đây là muốn cái gì? nơi này chẳng lẽ cấm người không cho ra về sao?"

Thanh niên cười lạnh đạo:

" Mọi người ở đây đều có thể tự do ra về nhưng hai người các người thì không được, còn vì sao không được ắt hẳn các người tự hiểu rồi chứ " .

Ánh Yên nghe vậy thì trong đôi mắt thoáng qua vẻ hàn ý, nàng nhắm hai mắt lại để giữ bình tĩnh. Trưởng lão khi đi đã dặn tới Thiên Long Học Viện thì không được gây sự nên nàng cũng không dám làm trái.

Thấy nàng có biểu hiện chịu thua như vậy thì thanh niên càng được đà lấn tới, hừ lạnh đạo:

" Nề tình hai người các ngươi vi phạm lần đầu nên chỉ cần hai người các ngươi theo ta làm nha hoàn một tháng thì ta sẽ không truy cứu việc các ngươi vô lễ bằng không thì hắc hắc " .

" Bằng không thì sao? " - Ánh Yên đang kìm nén tức giận trong lòng, âm thanh có chút run run đạo.

Thanh niên thấy Ánh Yên giọng nói run run còn tưởng nàng đang sợ hãi, không kiêng dè gì đạo:

" Còn sao nữa nếu ngươi dám cãi lời ta thì cả nhà ngươi sẽ biến mất khỏi nhân gian, ngươi đừng tưởng cái thể lực nhỏ bé của ngươi mà có thể bao che cho ngươi, chỉ là một cái thể lực bất nhập lưu ta tiện tay liền có thể diệt, hai người các ngươi có thể hỏi mọi người ở đây xem ta là ai, các ngươi được làm nha hoàn cho ta đã là tu bậy kiếp rồi" .

Mọi người xung quanh đều dùng ánh mắt xem thường, coi rõ hai người Kim Trúc và Ánh Yên, duy nhất trong đám người có cô gái được mọi người gọi Vân Phượng Tiên Tử kia thì sắc mặt khó coi, muốn nói cái gì nhưng khi nhìn tới thiếu niên tên Duật Hành này lại cuối đầu xuống không dám nói nữa.

Thu hết biểu hiện của mọi người vào trong mắt Ánh Yên thật sâu cảm thấy buồn bã, nơi của bọn họ đang ở tên là Ác Ma Điện luôn bị người ngoài đồn thổi ở trong nơi đó chỉ toàn là ác nhân, quỷ dữ, nhưng ai biết đâu ở đó còn có tình người, còn ở đây là ở một nơi có tiếng tăm, là thánh địa tu luyện vậy mà lại không có một chút tình cảm nào giữa người với người, đủ loại cắn bã tụ về một nơi.

Không có bình tĩnh như Ánh Yên, Kim Trúc đã như thùng thuốc nổ kìm nén bấy giờ, khi nghe thấy kẻ trước mắt, một thằng có nhân cách méo mó lại còn thích làm chó cho người ta xem, dám xem thường, khinh miệt nơi

thần thánh trong lòng nàng thì nàng trực tiếp bộc phát, không kiêng dè gì dùng một tay tóm ngay yết hầu tên kia gần giọng hỏi:

" Bây giờ nói lại những gì vừa nói cho bà nghe xem nào, có phải người cảm thấy ăn chắc hai tý muối chúng ta rồi sao" - Bản tính nữ lưu manh của Kim Trúc trước kia được che giấu bây giờ được biểu hiện không sót một cái gì nàng nhìn tên thiếu gia ăn chơi trước mắt không mang theo cảm tình gì cả, cứ như nhìn kẻ đã chết.

Biến đổi này quá nhanh khiến mọi người bên trong đình viện ngẩn người, sau giây phút kinh hãi cô gái có khuôn mặt như bãi tha ma hét lớn xông về phía trước

" Con tiện nhân này, người biết là đang làm gì sao? không mau thả người người muốn chết sao?" .

Đúng lúc này thì có hai lão giả đi tới nơi này, thấy cảnh hỗn loạn bên trong thì một người hét lớn:

" Các người đang làm gì? dừng tay cho ta" .

Nhưng lúc này Ánh Yên và Kim Trúc bên trong người đã xuất hiện một loại hoa văn màu đỏ quý dị.

Ngay lúc này một lão giả tiến lên vỗ vào sau đầu hai nàng một cái, hoa văn trong mắt kia lập tức nhạt dần rồi biến mất.

Ánh Yên và Kim Trúc quay lại thì không khỏi ngạc nhiên, vì người tới chính là trưởng lão lần này dẫn đội, hai nàng hơi cúi đầu chào:

" Trưởng lão ngài khỏe tại sao người lại xuất hiện ở đây"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Sao Hai Người Các Người Nói Với Loại Người Như Hấn Làm Gì Trực Tiếp Diệt Sát Là Được

" Thánh Thành vừa gửi đến một tin tức, chúng ta phải lập tức quay về Thánh Thành, mà mấy nha đầu kia đang trị thương nên ta tới đây gọi hai người các người về, trên đường đi thì gặp Mộ Dung trưởng lão cũng đang tới đây nên hai chúng ta cùng tới nơi này, mà hai người các người nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì mà lại khiến cho các người xúc động không tự chủ kích phát sát văn" - Tên trưởng lão nói tới đây thì sắc mặt không tốt.

" Hai vị cô nương đây cứ nói ra đi, Thiên Long học viện chắc chắn sẽ cho hai người một cái công đạo " - Vị Mộ Dung trưởng lão kể bên cũng lên tiếng.

Nghe hai người nói như vậy thì Kim Trúc và Ánh Yên nhìn nhau một cái rồi bắt đầu thuật lại từ đầu câu chuyện. Hai nàng cũng chẳng thèm thèm mắt dậm muối gì, có gì nói nấy.

Càng về sau thì sắc mặt có hai tên trưởng lão càng âm trầm, khi nghe tới đoạn * tiện tay liền tiêu diệt cái thể lực bất nhập lưu của các người* thì tên ngoại sự trưởng lão của Ác MA Điện không nói một lời dưới con mắt kính sợ của tất cả mọi người, lão ta quay người lại trực tiếp dùng một chưởng đập chết thiếu niên tên Dật Hành gì đó thành bánh thịt.

Nhìn đồng thịt nát kia, vị trưởng lão này không cảm tình đạo:

" Từ sao này trở đi, nếu kẻ nào dám xúc phạm đến Ác Ma Điện của chúng ta thì trực tiếp đập chết không cần nhiều lời, chúng ta có châm ngôn

là thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, nhưng chúng ta cũng không sợ phiền phức, miễn không vi phạm vào Điện Qui thì mọi thứ các người làm đều có thể chấp nhận " .

* A A A A *

Khi vị này vừa dứt lời thì vài tiếng hét thảm liên tiếp vang lên, những tiếng hét này phát ra từ miệng thiếu nữ có khuôn mặt như cái đép tổ ong kia và mấy cô bạn của ả, người ra tay lần này là vị trưởng lão Mộ Dung, nhìn mấy cái thi thể biến thành hai nửa kia Mộ Dung trưởng lão quay lại ôm quyền nói với ba người:

" Để các vị chê cười rồi, là do chúng ta sai sót"

Tên trưởng lão ngoại sự cũng mỉm cười xoa tay đạo:

" Chỉ là một đám tự cho là thông minh hơn người, có chút thực lực lại tưởng mình là thiên hạ không có địch thủ, làm xằng làm bậy mà thôi, loại người như thế này có giết mãi cũng không hết nên cũng không cần quá để ý. Mà bây giờ thật sự chúng ta có việc gấp nên xin được mạn phép đi trước, Mộ Dung trưởng lão ở đây bận rộn đi chúng ta không làm phiền nữa " - Tên trưởng lão này nói năng vẫn rất nhẹ nhàng như không có chuyện gì phát sinh. Nói xong thì hắn và Ánh Yên cùng Kim Trúc đi thẳng ra ngoài.

Vị Mộ Dung trưởng lão kia thấy vậy cũng không tức giận mà mỉm cười nói với theo:

" Đã như vậy thì hẹn gặp đạo hữu lần sau".

Khi nhìn thấy ba bóng lưng kia biến mất thì sắc mặt của vị Mộ Dung trưởng lão này đã đóng thành hàn băng vạn năm, cả người phát ra khí thế ác liệt. Lão giả quét mắt xung quanh một lần sau đó nhìn vào mọi người lớn tiếng quát:

" Mẹ kiếp, còn đứng đây làm gì cút hết cho lão phu, có tin hay không lão phu dùng một bàn tay đập chết hết các ngươi " .

Cả đám người xung quanh ngay lập tức run lên cầm cập sau đó đồng loạt cúi chào lão giả một cái rồi nhanh chóng chạy ra ngoài.

Khi mọi người đi hết rồi thì ông lão nhìn về một góc tối tức giận đạo:

" Hàn gia lão bất tử còn nấp trong đó làm gì, ra đây cho lão phu "

Từ trong cái nơi u ám kia bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh, đó là Cực Băng lão tổ, vừa ra ngoài thì Cực Băng lão tổ đã lên tiếng:

" Làm gì mà nóng tính vậy, ta cũng không thiếu tiền của ngươi à " .

" Ngươi còn hỏi ta, ngươi ở đây từ trước sao không ra giáo huấn mấy thứ không biết sống chết kia đi, để chuyện không tốt xảy ra, may mà người ta cũng không thèm tính toán chúng ta" - Mộ Dung lão giả có chút tức giận đạo.

Cực băng lão tổ vỗ vỗ vai lão giả Mộ Dung đạo:

" Ta cũng là tò mò muốn xem cách hành xử của Ác Ma Điện giống như lời đồn không thôi mà " .

" Vậy lão bất tử nhà ngươi thấy sao? " - Mộ Dung lão giả nhíu mày hỏi.

Cực Băng lão tổ không để ý tới câu hỏi của Mộ Dung lão giả mà đi thẳng ra ngoài, khi ra đến ngoài cửa Cực Băng lão tổ mới nói một câu:

" đúng là cũng không để lão già ta thất vọng" .

Nghe câu trả lời thì Mộ Dung lão giả ngẩn người không hiểu lão quý Hàn Gia này là có ý gì. Lắc đầu cười khổ một tiếng rồi cả thân hình lão giả

từ từ nhạt nhòa dần và biến mất trong đình viện này.

.....

Ác Ma Điện chủ điện. Dương Vân Ly nhìn mọi người phía dưới đạo:

" Môn nhân chúng ta đã về đủ chưa? "

Một thanh niên bên ghế thứ 19 bên trái đứng lên đạo:

" Thưa Phó Điện Chủ môn nhân khắp nơi đã về hầu như đầy đủ, theo thống kê phía dưới báo cáo thì chỉ khoảng một vài vạn người ở địa phương xa xôi thì còn mất một chút thời gian mới có thể về, mọi việc vẫn được tiến hành không có một chút sai sót " .

Dương Vân Ly vỗ ghế một cái đứng dậy đạo:

" Vậy thì tốt, cứ tiếp tục như vậy, đốc thúc bọn họ sáng ngày mai nhất định phải trở về. Khi nào môn nhân đầy đủ chúng ta bắt đầu huyết tể. Từ bây giờ trục xuất tất cả những kẻ ngoại lai không thuộc Ác Ma Điện, nghiêm cấm mọi kẻ lạ mặt tiến vào bên trong. Vật liệu cần thiết thì chỉ cần đặt trong nhẫn không gian là được không cần mất công đem ra ngoài, thánh khí Ác Ma Lô Đài có khả năng thôn phệ những vật đang ở trong nhẫn không gian nên không cần lo. Còn bây giờ mọi người có ý kiến gì nữa thì nói đi, không có thì giải tán ai làm việc người đó " .

Mọi người đồng thanh đạo:

" Không có " .

" Vậy chúng ta tạm dừng ở đây, ai bận rộn việc người đó đi, sáng mai bắt đầu triển khai kế hoạch " - Dương Vân Ly nhìn mọi người đạo.

" Đã rõ "- Mọi người lại đồng thanh nói một câu, sau đó hơi khom người cúi chào Dương Vân Ly một cái rồi nhanh chóng tán đi làm công việc của mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Gian Nan Lĩnh Ngộ Tam Trọng Kỹ Năng Hồi Phục

.....

....

...

Trong không gian vong linh Xuân Đức đang ngồi trên ngọn của Hắc Ám Ma Thụ hai mắt nhắm nghiền, từ trong hai mắt đang chảy ra hai hàng huyết dịch đỏ tươi, cả người hấn run rẩy kịch liệt như lên cơn sốt rét. Nhưng nếu là người có tinh thần lực cao thì sẽ phát hiện Xuân Đức bây giờ không có thần hồn, mọi phản ứng cơ thể bây giờ đều là tự nhiên

Thần hồn của Xuân Đức lúc này đã ly khai thân thể tiến vào một không gian gia tốc dành riêng cho hấn mà lão hệ ngày trước tạo để cho hấn đọc sách. Xuân Đức đã ở trong này gần 8 ngàn năm tương đương với ngoại giới 8 ngày, nhưng qua năm tháng dài như vậy mà hấn còn chưa có thể vững vàng nắm giữ được trọng thứ ba, việc này làm hấn cảm thấy chán nản vô cùng. Ai mà cứ ngồi làm một việc suốt gần 8 ngàn năm thì sẽ biết ngay thôi ấy mà, cảm thấy nhạt nhẽo và vô vị.

Việc lĩnh ngộ đệ tam trọng này các bước đi đầu thì đều hoàn hảo nhưng cứ đến cái bước ngưng kết Tà Ác Trái Tim thì lại bị lại bị hỏng, không tài gì mà kết hợp được. Mà mỗi lần thất bại như vậy thần hồn của hấn lại thương thêm một chút, thời gian vết thương thần hồn chất chồng khiến cho bản thể bên ngoài cũng bị ảnh hưởng.

Thu lại thần hồn Xuân Đức cảm thấy cả cơ thể đau nhức, đầu óc mông mị quay cuồng, đôi mắt đau rát không thể mở ra được. Từng đợt đau đớn liên tiếp hành hạ hắn khiến cho cả khuôn mặt hắn biến dạng, nhưng dù bị đau vậy hắn vẫn cắn răng chịu không rên một tiếng.

Hắn là một kẻ rất khác người trước mặt người khác thì hắn tỏ ra yếu đuối đáng thương nhưng không ai biết hắn nếu ở một mình thì hắn như một con người khác vậy, một người kiên cường, tàn nhẫn với cả bản thân chính mình, hắn chỉ vì người thân mà rơi lệ không bao giờ vì bản thân mà lệ rơi.

Sau một hồi đau đớn khó chịu, cuối cùng Xuân Đức cũng đã có thể khống chế thân thể của mình, tinh thần lực tràn ra bao phủ cả người hắn sau đó đột nhiên biến mất.

.....

Vào lại không gian đọc sách trước kia, lần này hắn đưa cả cơ thể vào luôn, mặc dù biết sinh mệnh trong này gia tốc trôi qua hơn 250000 lần so với thực tế nhưng hắn cũng hết cách rồi, được thì ăn cả mà thất bại thì hắn phải đợi vài trăm năm sau mới bù đắp nỗi lần này.

Ngày trước hắn có dung hợp một trái tim quái vật nhưng lại chỉ là bán thành phẩm, đâm ra chỉ là một thứ gân gà. lần này nếu luyện thành Tà Ác trái tim thì mặc dù không đến nỗi vô địch vũ trụ nhưng ai muốn giết hắn thì cũng phải gọi cả họ hàng ra mới được.

Điều chỉnh tâm tình tốt nhất, ổn định lại trạng thái cơ thể tốt rồi, hắn hít một hơi sâu tự lẩm bẩm:

" Lần này cũng sống đến lần thứ 2 rồi tại sao mình vẫn sợ chết nhỉ".

Lắc lắc đầu lấy ra một con dao dài khoảng một gang tay, lưỡi dao phát ra hàn khí lạnh lạnh, nhìn vào lưỡi dao hắn bỗng nhiên lại có chút chần chờ

khó quyết.

Một lúc lâu sau hắn tự tát thật mạnh vào mặt mình một cái, cái tát mạnh tới nỗi miệng hắn ngay lập tức tóe máu, nắm chặt con dao hắn tự nói chuyện một mình:

" Chết tiệt, Xuân Đức mi đàn bà quá, có vậy mà cũng sợ ".

Nói xong hắn nắm chặt con dao tự cắt lồng ngực bản thân ra, máu tươi lập tức chảy ra, những dòng máu xanh biếc chảy lan tràn khắp cơ thể và xung quanh hắn, Xuân Đức khuôn mặt lạnh băng, cầm dao liên tiếp rạch thêm vài đường trên cơ thể như cơ thể này không phải của hắn vậy.

Nhìn vào bên trong cơ thể hắn chỉ có một trái tim lớn ở bên ngực trái, còn những thứ khác trong cơ thể đã biến mất thay vào đó là ba quả cầu sáng, một quả màu đỏ như miếng sắt bị nung nóng ở cố định chính giữa, một quả màu xanh biếc và một quả màu xanh lam xoay xung quanh quả cầu màu đỏ kia. Những thứ này liên kết với nhau bằng sợi vật chất nhỏ li ti.

Nhìn thấy như vậy Xuân Đức cảm thấy bản thân mình cũng không biết là biến thành dạng quái vật gì mà lại có kết cấu như vậy. Nhìn vào trái tim mà bây giờ gọi nó là trái tim thì thấy vô lý rồi, chính xác ra nó giống như một con quái vật nhỏ, nhìn giống như mấy con sứa vậy, những xúc tu kia không ngừng hấp thu năng lượng từ ba quả cầu phía bên dưới.

Mặc kệ nó là cái mẹ gì Xuân Đức cắn răng lấy tay móc nó ra, một cảm giác đau đớn khó tả, cứ như ai đó dùng mũi khoan chọc vào cơ thể bạn xoắn nát xương cốt, nhưng đang giữa chừng rồi lại rút ra sau đó lại đâm vào tiếp.

Xuân Đức cắn chặt hàm răng lại không rên một tiếng, khiến cho hai hàm răng vỡ nát ra, môi bật máu. Để trái tim kia ở trước mắt Xuân Đức bắt đầu lặp lại nghi thức chuyển đổi, từ ba quả cầu trong cơ thể hắn từng luồng,

từng luồng năng lượng điên cuồng tuôn ra chảy vào quả tim quái dị kia, quả tim kia khi hấp thụ năng lượng không ngừng biến đổi từng tí một thành một hình dạng khác.

300 năm sau trong không gian trái tim đã bắt đầu thành hình dạng một con quái vật có cánh nho nhỏ đang cuộn tròn lại, cả người trong suốt.

1000 năm sau trái tim vẫn tiếp tục hấp thụ năng lượng, cô đọng chuyển đổi từng tí một. Còn cơ thể Xuân Đức bây giờ đã thành da bọc xương. chỉ có đôi mắt là lay động.

5000 năm sau quả tim đã biến thành một con quái vật bé nhỏ nhưng thủy chung không mở mắt, cảm nhận cơ thể sinh mệnh, năng lượng đã trôi qua gần hết, Xuân Đức tự nhiên cảm thấy lo lắng vô cùng, kí ức truyền thừa chỉ khi con quái vật bé nhỏ này mở mắt thức tỉnh thì quá trình lĩnh ngộ trọng thứ ba cũng kết thúc, còn không là thất bại. Hắn không ngờ khi dùng thần hồn và cơ thể lại có sự khác nhau lớn đến vậy, khi trước hắn dùng thần hồn biến hóa ra thì chỉ cần vài trăm năm là tới giai đoạn này rồi.

Nhìn nỗ lực mấy ngàn năm của mình lại sắp không đủ năng lượng mà phá hủy hắn vô cùng không cam lòng. Nhấn tâm hắn đưa tay lên móc hai mắt của mình xuống bóp nát ra, một luồng năng lượng kinh người màu xanh lục bao trùm cả con quái vật nho nhỏ. Xuân Đức mất hai mắt, thần hồn hao tổn hết sạch, hắn chính thức thành người mù.

lần này không thành công hậu quả có thể tưởng tượng được, không chỉ là trùng tu vài trăm năm là xong mà rất có thể hắn sẽ ra đi mãi mãi, biến mất hoàn toàn trong cái vũ trụ này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Thức Tinh Tiểu Quỷ Vật

Xuân Đức kiệt lực, hành động móc hai mắt để bồi dưỡng cho tiểu ác quỷ kia cũng đã rút đi chút sức mạnh cuối cùng. Cả người hắn nhanh chóng khô quắt lại nhìn y hệt một cái xác ướp mấy ngàn năm. Tâm trí của hắn lúc này không có hỗn loạn mà vô cùng thanh tịnh, con đường hắn đã chọn dù đúng hay sai thì hắn vẫn quyết định làm như vậy, hắn sẽ không bao giờ hối hận.

Nếu thành công hắn và lão hệ, mọi người sau này sẽ có một cuộc sống tốt hơn. Còn nếu chỉ đơn giản là thất bại thì cũng không sao hắn có thời gian để kiên trì làm lại từ đầu.

Bây giờ hắn chỉ lo lắng là năng lượng hắn truyền cho trái tim biến đổi không đủ, mà một khi quá trình này chưa hoàn thành thì trái tim tà ác vẫn tiếp tục rút đi năng lượng thần hồn một chút còn sót lại trong cơ thể hắn khiến hắn không thể chống đỡ mà chết đi. Nếu chết đi mình hắn thì không sao nhưng hắn chết thì lão hệ cũng chết, mọi người trong không gian cũng phải chết theo hắn, cứ nghĩ tới đây làm hắn cảm thấy đau đớn vô cùng, còn đau hơn bất kì nỗi đau nào khác.

Thêm 100 năm nữa con tiểu quỷ vật biến hóa từ trái tim của Xuân Đức đã hấp thụ hết năng từ hai con mắt của hắn nhưng vẫn không có dấu hiệu mở mắt, mà vẫn tiếp tục hấp thụ lực lượng thần thức còn sót lại một chút, cơ thể Xuân Đức bắt đầu tan rã, từng chút một bị hấp thụ hết tinh hoa chỉ còn lại những đám bụi màu xám trên mặt đất.

Còn duy trì một ít thần trí, Xuân Đức cũng có thể cảm nhận được cơ thể mình đang dần dần tan biến, hắn không ngờ kết quả lại đến mức thế này, tuy có chút tiếc nuối nhưng bây giờ có nói cái gì cũng đã muộn, hắn chỉ thầm xin lỗi những người thân đã ký thác hy vọng vào hắn. Nhưng cũng không bao lâu sau một chút thần trí cuối cùng của hắn cũng tan biến.

.....

.....

.....

Trong không gian gia tộc, nơi mà khi trước Xuân Đức chết đi bây giờ cũng chỉ còn lại một con tiểu quái vật, con tiểu quái vật có cái đầu rỗng, đuôi là một con rắn, có hai cánh bé tí và một cái bụng tròn như quả bóng, cả người bốc lên tử vụ. Khi Xuân Đức bị hủy diệt thì con tiểu quái vật mở đôi mắt như hai viên ngọc bích lục của mình ra, nhưng nó chỉ mở ra một cái rồi tiếp tục nhắm nghiền mắt lại ngủ tiếp.

2000 năm qua đi, con tiểu quái vật bây giờ đã to như một quả bóng rổ, cả người không còn béo tròn trũng trục như trước nữa mà thay đổi một hình dáng khác, cả người con tiểu quái vật nhìn y hệt mấy con rồng phương tây, khắp thân thể phủ đầy gai nhọn, cái đuôi bây giờ đã hình thành một con rắn thực thụ nhưng con rắn này như đã chết chỉ thấy nó nhắm mắt lại không động đậy gì.

.....

Thêm một ngàn năm nữa con tiểu rồng biến dị kia bỗng nhiên cử động, sau đó nó mở to đôi mắt màu bích lục của mình ra nhìn xung quanh, một lúc sau bất ngờ từ trong miệng con rồng con biến dị phun ra một loạt ngôn ngữ nhân loại.

" Chưa chết mà, con bà nó lúc trước chắc mệt quá nên mơ gặp ác mộng. làm mình hú hồn " Con tiểu long biến dị vừa nói xong thì dùng hai chi trước đưa lên hình như nó muốn lắc lắc cái đầu. Nhưng khi mới đưa lên giữa chừng thì nó dừng lại, dùng đôi mắt to của bản thân nhìn chăm chăm vào hai chi trước, sau một lúc lâu một tiếng hét kinh hãi vang lên làm cả không gian rung lắc mãnh liệt:

" Cha mẹ ơi, cái gì thế này tay của con đâu, tay đâu rồi tại sao lại biến thành hai cái tiểu trảo bé tí vậy nè".

Con tiểu long biến dị la hét xong một trận thì quẫy cái đuôi lúc lắc, khi nó dùng hai cái trảo trước bắt lấy cái đuôi, nó xem cái vật trong tay một cách hiếu kỳ, ở cuối cái đuôi có một cái đầu là một cái đầu rắn đang nhe răng ra, từ trong miệng thì thò thò cái lưỡi đỏ ra, tiểu long biến dị thấy như vậy không khỏi càng mở to mắt hơn mà nhìn. Một lúc lâu sau lại một tiếng hét kinh thiên động địa vang lên ;

" Mẹ ơi, có... có đuôi, đây là do ăn lung tung quá nhiều thứ bị biến dị sao trời. Khoan đã ta có móng vuốt lại còn có đuôi vậy hình dạng bây giờ của ta là.. " .

Một lúc sau con tiểu long kia bò lăn bò càng ra mặt đất kêu khóc thảm thiết, như bị ai đó ăn hiếp ghê gớm lắm, vừa lăn qua lăn lại con tiểu long kia liên tục kêu lên:

" Đây là mơ, là mơ đó phải sự thật đâu. Ta thế nào chỉ ngủ một giấc lại thành một con rồng béo thế này, vẻ đẹp trai của ta đâu rồi, vẻ anh, tuấn soái ca đi đâu rồi, tại sao lại thành ra thế này đây trời " .

Đúng lúc con tiểu long đang lăn lộn kêu gào thì một thiếu niên 20 tuổi mặc thanh bào bỗng nhiên xuất hiện, ngòi xuống nhìn con tiểu long cười hài hước đạo:

" Đồng bạn ngươi sao lại biến thành bé tí thế này, nhìn cũng rất khả ái đấy. ha ha ha". Thiếu niên nhìn con tiểu long vui vẻ cười một tràng dài.

Nghe giọng nói con tiểu long biến dị ngừng lăn lộn trên mặt đất nhìn kẻ tới là ai, khi thấy người tới là ai thì nó ngồi thẳng lại, hai mắt lấp lánh nước mắt nhìn đáng yêu tới cực điểm, bỗng nhiên nó hét lớn lên:

" Lão hệ là ngươi à, mau cứu ta, ta không muốn bị biến thành con vật bé tí thế này đâu, ta muốn đi chết, ta không muốn sống nữa". Nói xong con tiểu long lại bắt đầu nằm lăn ra, lăn qua lăn lại.

Lão hệ nhìn tiểu long một cái rồi ôm nó lên cười đạo:

" Ta cũng mới hoàn thành lên cấp 5 hoàn mỹ, không ngờ mới ra ngoài lại gặp tình trạng này của ngươi á, ta cứ ngỡ ngươi là phé vật truyền thuyết kia không ngờ lại có thể lĩnh ngộ cấp hai sinh mệnh thể tới mức tận cùng như thế này, từ khi sinh ra tới giờ ta mới gặp ngươi là người đầu tiên đấy. Ha ha".

Xuân Đức trong hình dạng con tiểu long tức giận đạo:

" Cười cái con khỉ khô, ta mất thân thể nhân loại rồi, bây giờ ngươi nói ta làm sao có thể gặp người".

" Còn làm sao nữa, trực tiếp dùng thân thể này ra gặp mọi người thôi " Nói xong thì lão hệ đã mang theo Xuân Đức ra khỏi không gian vong linh, xuất hiện bên trên một ngọn núi cao vút, bên cạnh chỉ thấy biển mây còn không thấy gì cả.

Khi lão hệ vừa xuất hiện thì có mấy chục luồng uy áp mạnh mẽ khóa chặt vị trí hai người. Ngay sau đó có một đám nhân ảnh và vài con quái vật to lớn xuất hiện. Lão Hệ nhìn mọi người cười cười đạo:

" Đã lâu lắm rồi không thấy các người. Oh. Còn có thành viên mới à, giới thiệu cho ta nghe nào " .

Nghe mấy lời này thì trong đám người thì tất cả đều mờ mịt chỉ có Tuyết Anh, Lan Lan, Tiểu Thất biết người tới là ai, ba người tiến lên một bước cung kính đạo:

" Vô Địch đại nhân " .

Lão Hệ thần thái thong dong phát tay mỉm cười đạo:

" Không cần câu thúc vậy đâu, cứ gọi ta là ca ca là được rồi. Các người đang ở đây làm gì?"

Tiểu Thất nhanh miệng đạo:

" Bọn muội mới luyện tập kết thúc, bây giờ mọi người đang thảo luận với nhau một chút nhưng kinh nghiệm mình tích lũy trong thời gian này. Oh. Vô Địch ca ca người đang ôm cái gì vậy cho muội xem với " .

Tiểu Thất nhìn thấy tiểu thú trong lòng Vô Địch thì cảm thấy thích thú vô cùng, nhanh chân chạy lại sờ sờ đôi cánh và xoa cái bụng tiểu thú.

" Nghịch vậy đủ rồi, nhóc mà dám sờ loạn nữa có tin hay không ta cắn đứt tay nhóc " - Bỗng nhiên con tiểu thú nói tiếng người, làm mọi người xung quanh đều ngạc nhiên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Tiểu Thất

Tiểu Thất nhanh miệng đạo:

" Bọn muội mới luyện tập kết thúc, bây giờ mọi người đang thảo luận với nhau một chút nhưng kinh nghiệm mình tích lũy trong thời gian này. Oh. Vô Địch ca ca người đang ôm cái gì vậy cho muội xem với ".

Tiểu Thất nhìn thấy tiểu thú trong lòng Vô Địch thì cảm thấy thích thú vô cùng, nhanh chân chạy lại sờ sờ đôi cánh và xoa cái bụng tiểu thú.

" Nghịch vậy đủ rồi, nhóc mà dám sờ loạn nữa có tin hay không ta cần dứt tay nhóc " - Bỗng nhiên con tiểu thú nói tiếng người, làm mọi người xung quanh đều ngạc nhiên.

Tiểu Thất cũng ngăn người ra đạo:

" Nó có thể nói tiếng nhân loại rồi, nhìn là biết mới ra đời chưa được bao lâu làm sao có thể thông linh nhanh như vậy được? ".

Vô Địch cười cười đạo:

" Nếu là bình thường thì đương nhiên là không thể, dù có là thần thú khi mới sinh ra cũng đừng nghĩ có thể ngay lập tức thông linh. Nhưng con tiểu long này thì khác đấy, tiểu Thất người chắc đang tò mò vì sao đúng không, ha ha, vì nó là cái tên mà chuyên ăn hiếp nhóc đấy ".

Tiểu Thất nghe vậy thì đầu quay mòng mòng, khi nàng còn chưa kịp phản ứng thì Lan Lan ở bên cạnh đó, không biết nàng chạy lại từ lúc nào bỗng nhiên la lên:

" Là Xuân Đức ca ca, tại sao lại như vậy? ca ca làm sao lại biến thành bộ dáng khả ái thế này?". Nói xong nàng ôm lấy con tiểu long từ trong lòng Vô Địch cười đến híp cả mắt nhìn con tiểu quái vật trong lòng mình"

Xuân Đức ở trong lòng Lan Lan bất đắc dĩ trả lời:

" Tu luyện xảy ra chút vấn đề nên mới thành ra vậy nè. Cơ thể cũ bị hủy rồi giờ phải trú trong cái cơ thể bé tí này muốn hóa hình không biết tới khi nào?". Xuân Đức hiển nhiên là không nói thật cho mấy nhóc biết rồi, việc như thế mình hẳn biết là được

Mọi người xung quanh nghe vậy thì không hết ngạc nhiên, con tiểu thú khả ái kia lại là Xuân Đức. Tà Long đưa cái đầu lại gần mở to đờc nhãn ra mà nhìn Xuân Đức mấy lần có chút hiếu kì hỏi:

" Củ Cải Trắng ngươi bây giờ bé tí thế này thì không nên đi loạn kéo bị ai đó bắt đi thì nguy. Ha ha ha ha".

Tiểu Lan đang ôm Xuân Đức cũng cười híp cả mắt lại, dùng một tay xoa xoa cái bụng con tiểu long đạo:

" Ca ca nghe chưa, bây giờ ca ca bị thế này thì không được đi loạn nghe chưa, rất nguy hiểm bây giờ muội sẽ luôn đem ca ca theo bên cạnh bảo vệ ca ca. hì hì".

" Đồng ý với ý kiến của Lan Lan" -Tiểu Thất một bên cười cười nói theo.

Mấy người bọn Bạch Tinh, Thanh Trúc thấy Vô Địch nhìn cũng là người hiền hòa dễ gần thì cũng tiến lại gần xem Xuân Đức. Thanh Mai nhìn thấy Xuân Đức ở trạng thái bé tí kia thì đôi mắt ánh lên mấy ngôi sao nhỏ nói với tiểu Lan:

" Lan Lan cho tởm ôm sâu lười một cái " .

Tiểu Lan cũng không do dự gì mà đem Xuân Đức đưa qua cho Thanh Mai, Thanh Mai tiếp nhận tiểu long thì đôi mắt ngay lập tức híp thành hình nguyệt nha cười khúc khích, dùng một ngón tay chọc vào bụng tiểu long đạo:

" Sâu lười người bây giờ nhìn dễ thương quá đi, hì hì, người mà ở mãi hình dáng bây giờ thì tốt biết mấy" .

Nhìn cái bộ dáng mê luyến kia của Thanh Mai thì Xuân Đức trong lòng càng thêm bi thương, anh tuần một thời giờ lại bị một tiểu nha đầu xem như sủng vật. Nhưng như thế này cũng không phải là không tốt, trong lòng cô nàng này công nhận mềm mại thật, mùi thơm từ cơ thể cô nàng cũng làm hấn cảm thấy dễ chịu.

Tiếp theo đó là mấy người khác muốn ôm hấn một lần nhưng bị hấn từ chối thẳng thừng, hấn chỉ để cho Thanh Mai ôm hấn mà thôi, bọn người Thanh Trúc, Thiên Ma, Thiên Xu, Heo Con(Củ Sâm Tinh) tất nhiên là không chịu rồi các nàng cứ quần bên cạnh Thanh Mai léo nhéo dụ dỗ hấn, khiến hấn đau cả đầu nên sau cùng cũng đành chịu thua để cho mấy nàng ôm.

.....

Sau khi giúp mọi người làm quen với Lão hệ xong thì Xuân Đức bắt đầu hỏi thăm tình hình mấy ngày nay có biến đổi gì không?.

Tuyết Anh lấy ra một cái gương không lớn đặt trên mặt đất đạo:

"Mấy ngày trước có đại lượng bất diệt cảnh cao thủ của Ma Môn và Hắc Vương Tông xuất động, không những thế Diệp Linh Tông và cả Thiên Thu Thánh Địa cũng tham gia, rất nhiều kẻ xuất hiện quanh nơi khu vực 10 vạn dặm xung quanh chúng ta, thêm vào đó là rất nhiều do thám của mấy thế lực này lục soát quanh đây, có thể bọn họ đã biết tin tức về Tà Long, những điểm màu đỏ trên gương là vị trí mấy tên do thám trong phạm vi 100 vạn dặm".

Xuân Đức ở trong ngực Thanh Mai liếc nhìn tấm gương cảm thán đạo:

"Vì đàn long mà xuất ra nhiều lực lượng như vậy bọn này đúng là chịu bỏ vốn liếng, thế mấy ngày này các ngươi có giao tranh lần nào với đám kia chưa?".

Thanh Mai đang ôm hân nhỏ nhẹ đạo:

"Không có á, mấy ngày nay chúng ta tất cả mọi người đều luyện tập đợi người ra ngoài quyết định, chúng ta không có người thì đâu có ai dẫn đội đâu, nên trong lúc người bế quan thì bọn ta chọn né tránh đợi người xuất hiện giải quyết mọi việc".

Mọi người xung quanh đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý với ý kiến của Thanh Mai. Xuân Đức thấy vậy thì gật gù đạo:

"Sau này không có ta thì các ngươi có gì khó quyết định thì hỏi lão hệ, lão hệ.. đệt". Còn chưa nói xong thì hân quay qua chỗ ngồi của lão hệ thì đã không thấy lão đâu. Xuân Đức bất đắc dĩ nói tiếp.

"Sau này không có ta thì thôi chịu khó đợi ta đợi khi ta xuất hiện sẽ giải quyết mấy vấn đề nan giải đó cho, cứ lão hệ cái thằng ăn hại kia không nhờ

và được gì đâu. Nếu cấp bách thì tự mình quyết định luôn đi, đôi khi ta tu luyện thời gian dài thì đợi ta tới khi nào".

Mọi người lại gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, Tà Long không biết nghĩ cái gì mà lại hỏi:

" Củ Cải Trắng ngươi bây giờ còn tu vì gì?".

Mọi người cũng hiếu kì nhìn sang Xuân Đức, hiển nhiên là rất muốn biết tu vì Xuân Đức hiện tại. Xuân Đức nghe vậy thì mỉm cười đầy vẻ quỷ dị đạo:

" Cái này là bí mật à, các ngươi muốn biết thì vào trong không gian huấn luyện làm một chút cho nóng người đi, nói thật ta cũng chưa từng sử dụng các loại kỹ năng ở hình dạng như thế này bao giờ, sức mạnh có thể giảm sút tới 20% cũng nên".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Các Người Tại Sao Không Tin Ta À

Thanh Mai đang ôm Xuân Đức trong lòng nghe vậy thì dùng ngón tay trở thọt thọt vào bụng hấn vài cái đạo:

" Sâu lười người không cần giấu diếm làm gì cả, hì hì, người tu luyện bị biến thành hình dạng bé nhỏ như bây giờ thì làm sao có thể đánh nhau được nữa, đừng lo lắng gì cả Tà Long lão đại cũng chỉ là hỏi cho biết thôi mà, người có không còn sức mạnh thì ta vẫn bảo vệ người mà, sẽ không để ai làm hại người cả".

Nói tới đây Thanh Mai ôm hấn chặt hơn, nhìn hấn với ánh mắt trù mến, khẽ dùng tay xoa xoa cái bụng căng tròn kia.

Xuân Đức liếc nhìn mọi người một lượt, khi hấn nhìn tới ai thì người đó đều gật đầu, hiển nhiên là đồng tình với suy nghĩ của Thanh Mai. Khi hấn đang buồn bực thì Tà Long cười khà khà đạo một cách đầy ẩn ý:

" Củ Cải Trắng người nên nghe lời tiểu Mai, nàng nói rất có lý, không những nàng mà ta cũng sẽ bảo vệ người cho tới khi người khôi phục hoàn toàn, khà khà".

Xuân Đức trắng mắt liếc đàn long thấy con hàng này đang cười rất chi là khả ố thì không khỏi hàm răng một ngứa, nếu không phải hôm nay hấn mới thức tỉnh còn chưa quen với thân thể bé nhỏ này thì hấn đã đánh cho con rồng đàn này răng rơi đầy đất.

Biết có nói thêm thì mọi người cũng không tin nên hắn không thêm nói nữa. Hắn thấy ở ngoài này cũng bằng thừa, còn không bằng tìm nơi nào đó tìm hiểu bản thể mới này thì tốt hơn, có tính toán rồi hắn ngay lập tức biến mất tiến vào không gian vong linh.

Tự dung thấy Xuân Đức bỗng nhiên biến mất, Thanh Mai có chút lo lắng, nhìn thấy thần sắc lo lắng của nàng Thanh Trúc kể bên đạo:

" Muội không cần lo lắng làm gì, Sâu Lười bị mất hết sức mạnh nên tâm tình có lẽ không được tốt cần tìm một nơi an tĩnh, chúng ta không nên làm phiền hắn vào lúc này, việc chúng ta cần làm là tiếp tục rèn luyện để nhanh chóng tăng lên sức mạnh, có sức mạnh thì khi đó muội cũng có thể bảo vệ thứ mình quý trọng được".

Thanh Mai nghe mấy lời này của tỷ tỷ thì khuôn mặt nhỏ nhắn có chút đỏ, sau đó gật gật đầu. Thanh Trúc thấy vậy thì xoa xoa đầu vị muội muội đáng yêu này của mình một cái, chỉ mỉm cười mà không nói gì thêm.

Nhất thời không ai trong lúc này nói gì, chỉ lặng yên mà suy nghĩ mấy lời Thanh Trúc vừa đạo. Một lúc lâu sau Tuyết Anh đang ngồi ở trên một hòn đá lớn, nhẹ nhàng đạo:

" Nếu mọi người đã có quyết tâm như vậy thì chúng ta lại một lần nữa tiến vào không gian huấn luyện tập huấn, vừa có thể tăng tốc nhanh chóng chiến lược bản thân vừa có thể né tránh kẻ thù mạnh mẽ ngoài kia.

Mọi người nghe tới không gian huấn luyện ba từ này không nhịn được rung mình, đến cả Đại Bạch và Tà Long đang nằm nhắm mắt kể bên khi nghe được cũng lập tức mở mắt ra, thần tình trên mặt tràn đầy vẻ kiêng kị.

Nhìn thần tình mọi người, Tuyết Anh vẫn lãnh đạm đạo:

" Ta cũng không ép bất kì một ai cả, ta vào trong trước ai muốn bản thân mình không còn là phé vật nữa thì đi cùng ta. Còn những kẻ nhát gan thì cứ ở đây thích làm gì thì làm " .

Nghe câu *Ta không ép ai cả* thì có vẻ như rất bình thường nhưng mà nghe câu cuối cùng *Còn những kẻ nhát gan thì cứ ở đây thích làm gì thì làm* thì sắc mặt mọi người lập tức bỏ bưng, lúc đầu thì trong đám người ở đây có một số lớn không muốn tiến vào bên trong cái luyện ngục không gian kia nữa, nhưng nghe tới *Kẻ nhát gan* thì lòng tự ái của bọn họ không cho phép mình sợ hãi, biết là kẻ khích tướng nhưng bọn hắn có biết thì vẫn trúng kế.

Tuyết Anh dẫn đầu đi vào trong, không ai có thể thấy được nàng lúc tiến vào trong không gian huấn luyện trong nháy mắt đó, môi nàng khẽ cong lên nở một nụ cười gian xảo, giống như một âm mưu bí hiểm gì đó vừa mới được thực hiện.

.....

Trong không gian vong linh, Xuân Đức trong hình dạng tiểu long đang nằm nhắm mắt phơi nắng trên một cành cây to lớn phía trên cao của Hắc Âm Ma Thụ.

Từng đợt gió mát nhẹ thổi qua, bầu trời thì xanh biếc một màu thì thoảng mới có đám mây trắng xuất hiện mà thôi, do đám vong linh không còn nên không gian bây giờ đã trở về như xưa, thêm vào đó là những tinh quang xanh làm bốc lên từ bề sinh mệnh bên dưới khiến khung cảnh bây giờ như cảnh thần tiên, cảm nhận không khí trong lành, gió thổi nhẹ, mùi nước sinh mệnh lành lạnh từ bên dưới bốc lên làm Xuân Đức thấy thật dễ chịu, hắn lẩn qua lẩn lại vài vòng, vung vẩy đôi cánh nhỏ một chút rồi lại nằm ngửa ra tiếp tục tận hưởng cuộc sống trong mơ ước của hắn, qua vài canh giờ thì Xuân Đức mới nhớ ra cái mục đích khi trước.

Hắn thâm tự trách bản thân một tiếng hay quên, nhưng dặn lòng thêm một chút nữa thôi, vậy là hắn tiếp tục nằm phơi nắng trên đó, tiếp sau đó hắn mơ mơ màng màng rồi không biết ngủ từ lúc nào.

Đã 3 ngày qua đi.

Xuân Đức giật mình tỉnh lại lắc lắc cái đầu nhỏ thâm than * khi thật thoải mái quá làm mình ngủ say như chết*, khi thấy cảnh trời xung quanh đang còn hơi tối, nhưng cũng đã có vài tia sáng lúc bình minh lóe rạng thì trên khuôn mặt bé nhỏ kia co giật một hồi, hắn lại nhỏ tiếng nói:

" Mình mới ngủ một xíu vậy mà đã tới sáng ngày hôm sau rồi, đúng là thời gian như chó chạy ngoài đồng. Thôi dậy luyện tập cái nào ".

Gọi là luyện lập cho có chút mặt mũi chứ thực ra Xuân Đức chỉ vẫy đôi cánh nhỏ một hồi, bay qua bay lại một chút rồi lại quay về vị trí cũ nằm ngửa ra mà nghĩ. Cứ như vậy buổi tập thể dục buổi sáng đã kết thúc sau chưa đầy 3p.

Nằm nghỉ ngơi được một lúc, cảm thấy tốt hơn rất nhiều thì bắt đầu sử dụng quan sát kỹ năng chi tiết. Tuy thân thể của hắn bị hủy, biến mất hoàn toàn nhưng cơ thể bây giờ so với trước kia thì mạnh hơn nhiều, mọi thần thông, thánh khí vẫn còn nhưng lại có vài món không phù hợp cho hắn sử dụng, điều này làm cho hắn cảm thấy buồn phiền.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Những Kỹ Năng Độc Đáo

Thần niệm hấn quét qua toàn bộ cơ thể một lượt thì ngay sau đó âm thanh vang lên trong đầu và một màn hình ánh sáng của phụ trợ system hiện lên trước mắt hấn.

 Thông Báo

Đang tiến hành quét và phân tích thân thể...31%.

Đang tiến hành đo lường tinh thần lực lượng....12%.

Đang tiến hành phân tích đánh giá các kỹ năng thiên phú hiện có...75%.

Đang tiến hành phân tích tiềm năng... 82%.

Xuân Đức cũng không vội, hấn chú ý quan sát đợi cho system phân tích hoàn toàn cơ thể mình. Cũng không cần mất quá nhiều thời gian chờ đợi, hấn đã thấy được những thông tin chi tiết nhất của mình.

 Thông Tin Cơ Thể

--- Dragon Hell (Địa Ngục Long biến dị sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt, Địa Ngục Long là sinh vật tà ác, khát máu chuyên ăn thịt kẻ khác và đồng loại để tự lớn mạnh bản thân, được sinh ra từ tội ác nó mang trong mình dòng máu hắc ám, reo rắc nỗi kinh hoàng cho con mồi của chúng, vì là đại diện cho tội ác, hủy diệt và hỗn loạn nên chỉ khi nào tội ác biến mất khi đó Địa Ngục Long mới không tồn tại).

Cấp độ 1 sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt (28%).

Thích ứng cơ thể mới hoàn thành 73%. (Trong một vài ngày tới sẽ hoàn toàn thích ứng, khi thích ứng hoàn toàn thì có khả năng lĩnh ngộ thiên phú thần thông ẩn của Dragon Hell).

STR 5.200.000

AGI 4.100.500

INT 6.000.000

HEALTH 100%

MANA 100%

DAMAGE Cực Mạnh

RANGE Khoảng cách xa

ARMOR Giảm 40% thiệt hại

  Thông Tin Thiên Phú

--- Phun Hỏa Độc(Chủ động): Từ cơ thể phun ra một luồng nhiệt hỏa cực nóng kèm theo độc tính trí mạng. Gây sát thương duy trì và không thể tự chữa lành. Bỏ qua mọi phòng ngự đối phương, sau khi sát thương địch nhân sẽ làm suy yếu địch nhân 30%.

--- Vết Cấn Chí Mạng(Chủ động): Đuôi của Drogon Hell cũng là một vũ khí đáng sợ, những phát cấn bất ngờ khiến địch nhân không thể đề phòng gây sốc dame và gây hiệu quả mộng mị.

--- Kraken Mana Shell(Bị động kỹ năng): Là một kỹ năng mạnh mẽ cho phép Dragon Hell tạo ra một vỏ giáp dày làm giảm sát thương vật lý và loại bỏ các tác động bất lợi khi đạt tới một ngưỡng sát thương giới hạn nhất định. Kỹ năng này còn có thể khiến cho kẻ địch bị phản lại đòn đánh gây choáng váng trong giây lát. Không những thế việc từ bỏ năng lượng và sinh mệnh để tạo ra một tấm áo giáp khiến cho bản thân của Dragon Hell tăng thêm sự điên cuồng khi tấn công và hấp thu một phần công kích của đối phương chuyển hóa thành năng lượng bản thân sử dụng.

--- Dòng Máu Tà Ác (Bị động): Bao phủ bên ngoài bởi lớp gai sắc nhọn, chất độc chết người khiến cho những kẻ dám tấn công Dragon Hell bị suy nhược và trúng độc, khi Dragon Hell bị thương càng nặng thì hung tính càng cao, khi đó sức tấn công, sự nhanh nhẹn, sự trâu bò, cùng với khả năng hồi phục kinh người được tăng lên gấp nhiều lần khiến cho Dragon Hell biến thành sinh vật bất diệt.

----Elder Dragon Form(Chủ động): Hóa thành một con rồng ba đầu, mỗi đầu có một sức mạnh khác biệt

+ Green Dragon - Corrosive Breath: Phun ra hơi thở có độc tố được khuếch đại lên nhiều lần.

+ Red Dragon - Splash Attack: Tấn công sát thương, khuếch đại phạm vi độc tố lên tất cả các đơn vị địch trong phạm vi rộng lớn.

+Blue Dragon - Frost Breath: Phun băng và sét làm chậm tốc độ di chuyển 50%, khóa năng lượng kẻ bị tấn công và gây choáng váng kẻ thù

--- Thôn phệ thiên phú: Hấp thu sinh mệnh và linh hồn kẻ đã chết chuyển hóa thành sức mạnh vĩnh viễn.

+ 0/15.000.000 Agi(Sự linh hoạt)

+ 0/20.000.000 Str(Sức khỏe tăng cường khả năng chịu đựng)

+ 0/10.000.000 Int (Hòn lực)

---- Thiên phú lĩnh ngộ:

+ Trọng sinh lv1 (Đã Lĩnh Ngộ).

+ Hồi phục lv1(Đã lĩnh ngộ).

Mới chỉ nhìn xong thông tin thân thể thôi cũng làm cho Xuân Đức ngẩn ngơ, hấn thật sự kinh sợ, hấn không thể tưởng tượng cái thân thể bé tí này lại kinh khủng đến vậy. Hấn cứ ngỡ thân thể này sẽ không kém bồi dưỡng về sau có khả năng nhanh chóng bắt kịp với cái thân thể trước kia. Nhưng không thể ngờ tới rằng cái thân thể này mạnh mẽ như vậy, bình tĩnh một chút, Xuân Đức nhìn xem chiến lực thân thể của hấn.

Nhìn xuống phía dưới cùng chính giữa có ghi mấy con số vô cùng rõ ràng:

  Chiến lực đánh giá 20.120.000

Nhìn thấy cái con số dài ngoằng kia làm cả người hấn cứng ngắc như đã biến thành tượng băng vậy. Một lúc lâu sau Xuân Đức dùng cái đầu nhỏ dán sát mắt lại cái màn hình ánh sáng, đếm đi đếm lại xem là có đếm làm số 0 nào không. Nhưng qua vài trăm lần liên tục xem xét, còn nhờ cả phụ trợ system đọc lại vài chục lần thì vẫn là số 20.120.000, hấn mới tin đây là thật.

Hấn không tự chủ được dùng hai trảo sờ ở khắp người, vung vẩy đôi cánh nhỏ, bỗng nhiên hấn cảm thán:

" Đúng là người tốt khác hấn, cứ ngỡ không chết đã là may lắm rồi, không ngờ lại còn có hậu báo thể này,tại sao hôm nay mình cảm thấy mình

đẹp trai đến cả nhật nguyệt cũng phải âm thầm thán phục, trời ạ thật không thể tin được là lại có người toàn diện như mình. hớ hớ".

Xuân Đức tự kỷ cười hớ hớ một mình. Cười mãi một lúc lâu sau hẳn mới dừng lại, bắt đầu lại quan sát cẩn thận cái bảng thông tin cá nhân của hẳn.

Khi thấy kỹ năng hấp thụ của hẳn lại thêm một mục đó là sức mạnh thì hẳn không khỏi lại cười lên một trận, hẳn nằm lăn lộn ra càn cào cười bò lăn bò càn, cười mà tới nỗi nước mắt chảy ròng ròng.

" Giời à, kỹ năng thiên phú đã tăng lên một mục, lại còn gia tăng giới hạn hấp thụ nữa, đúng là chỉ cần cơ thể cường hãn thì mọi thứ cứ nước lên là thuyên lên. Nhưng mà từ sinh mệnh thể cấp 2 cấp cao mà khi chuyển hóa chỉ còn là cấp 1 lại chỉ mới có 28% không biết hấp thụ kiểu gì mới có thể lên cấp đây ".

Xuân Đức nói tới đây thì cũng tinh thần ngay lập tức u ám đi vài phần, lần trước giết cả ức tu sĩ mà mới có thể tăng lên được chút chút như vậy, muốn lên cấp 2 thì cần giết gấp 4 lần như trước.

Nghĩ tới đi phải đi giết 5 ức tu sĩ có tu vi Tạo Hóa Cảnh thì Xuân Đức cũng cảm thấy có chút đau bi, đi đâu tìm lắm con mồi như vậy. Giờ chỉ cần hẳn đi ra đồ sát dù chỉ là 5 ức phàm nhân thì cũng bị tất cả các thế lực lựa chọn là mục tiêu đũa thịt, đừng nhìn mấy kẻ đó tu vi không ra sao, nhưng mỗi kẻ đều không tiếc mạng sống mà liều chết thì Xuân Đức cũng có nước tạm thời tránh lui. Mà trời mới biết có bao nhiêu lão quái vật nào đang ẩn nấp, đến khi đó cùng đi ra liên kết tiêu diệt hẳn thì cũng không thể nói trước được điều gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Kết Hợp Tẩy Luyện Trang Bị Thiên Đạo

Bỏ qua mấy suy nghĩ vẩn vơ, Xuân Đức tâm niệm vừa động trước mắt hắn đã xuất hiện trang bị thiên đạo và đôi cánh ác ma. Nhìn mấy món trang bị lơ lửng trước mặt Xuân Đức có chút mát mát, bây giờ hắn ở dạng này thì làm sao có thể mặc những món đồ này nữa.

Thật tình mà nói nếu hắn không có những trang bị cấp cao này thì hắn cũng như mấy con rệp bị người ta thích giết lúc nào cũng được. Đang lúc Xuân Đức cảm thấy buồn như chó cún thì bất ngờ một âm thanh quen thuộc vang lên ngay bên cạnh hắn.

" Đồng bạn ngươi đang lo lắng sao? "

Xuân Đức không cần nhìn sang cũng biết là ai tới, hắn có chút buồn bã sờ sờ mấy món bảo vật trước mắt đạo:

" Ừm, ta bây giờ không thể mặc trang bị này nữa, không nói ngươi cũng biết vì sao rồi đấy, sức mạnh của ta bây giờ giảm đi một nửa, ngươi nghĩ nếu ta như thế này thì có thể làm gì để giúp ngươi nữa, làm sao có thể bảo vệ mấy tiểu nha đầu, trong khi địch nhân của chúng ta càng mạnh theo thời gian" -- Càng nói về sau âm thanh của Xuân Đức càng nhỏ, âm thanh mang theo một loại bi ai khó tả.

Lão Hệ thấy Xuân Đức buồn chán vậy thì cười nhạt mồm miệng, dùng hai tay nâng hắn lên, để hắn lên vai phải, Lão Hệ phát tay một cái liền thu lại mấy món bảo vật đang trôi lơ lửng kia. Cũng không giải thích gì Lão Hệ cứ như vậy đem Xuân Đức tới tế đàn.

Lại gần tế đàn Lão Hệ liền đem mấy món trang bị thu khi nãy một loạt ném vào bên trong tế đàn, từ một tay khác lấy ra vô số vật liệu kì lạ, trong đó đặc biệt có mấy bộ xương như ngọc bích toát ra khí tức vô cùng cường hãn cùng ném vào bên trong tế đàn. Lão Hệ chấp hai tay lại lập tức cả tế đàn sáng lên rồi ngay lập tức vụt tắt.

Lúc này Lão Hệ mới đạo:

" Xong rồi " .

Xuân Đức ở trên vai Lão Hệ nghi hoặc hỏi:

" Xong cái gì? " .

" Thì ta đã luyện hóa trang bị của ngươi xong rồi đấy, bây giờ ngươi có thể sử dụng "-- Lão Hệ không mỉm cười đạo.

Xuân Đức phía bên trên ngẩn cả người đạo:

" Nhanh vậy, ta chỉ thấy ngươi ném mấy thứ lung tung vào rồi bấm cái pháp quyết, cái tế đàn lóe lên một cái rồi tắt ngóm cứ như vậy là xong rồi " .

Lão Hệ vẫn mỉm cười đạo:

" Lần này vì ngươi mà ta cũng bỏ hết vốn liếng ra rồi. Tất cả năng lượng chúng ta tích trữ được, còn thêm một phần bản nguyên của ta, lần này ta dùng để kết hợp, tẩy luyện trang bị cho ngươi. Sau này cố gắng lên ta tin tưởng người bạn như ngươi " .

Xuân Đức nghe vậy cảm thấy có chút đau lòng, không ngờ chỉ vì mình mà ông bạn sinh tử chi giao của mình lại chịu bỏ ra cái giá lớn như vậy. Suy nghĩ một lúc lâu cũng không tìm thấy từ ngữ nào thích hợp để tỏ lòng với Lão Hệ, Xuân Đức chỉ nói đúng hai từ:

" Cảm ơn" .

Lão Hệ dùng hai tay đặt hấn bên trên tế đàn, nhìn hấn đạo:

" Giữa chúng ta cũng không cần nói mấy lời thừa thãi đó nữa rồi, giúp người cũng là giúp ta mà, thôi bây giờ người đợi ở đây một lúc nữa thì hãy lấy mấy trang bị kia ra, còn ta thì bây giờ phải đi trị thương đây" -- Nói xong thì lão hệ ngay lập tức biến mất.

Xuân Đức đứng trên tế đàn cảm thấy sống mũi cay cay, tự dung hấn thấy nếu cuộc đời nếu như có một người bạn hết lòng vì mình và ngược lại thì còn gì bằng. Nước mắt vẫn chảy nhưng hấn vẫn nở một nụ cười hạnh phúc.

Sau một lúc Xuân Đức dẹp bỏ mấy cái suy nghĩ mông lung của mình, hấn bỗng nhiên nghiêm túc lại nhìn vào biến hóa của thiên đạo trang bị bên trong tế đàn, bây giờ bên trong tế đàn đang có một bộ chiến giáp hình rồng trong suốt màu xanh nhạt mang theo hàn băng lạnh thấu xương và điện lưu chuyển động không ngừng bên trên.

Ngoài ra bên cạnh còn có một đôi cánh rồng màu lam như nước biển, bên trên có tinh quang lưu động, cuối cùng là một bộ móng vuốt u ám, mới nhìn qua thôi mà khiến cho thần hồn đau rát, từ bên trong móng vuốt kia có thể nghe được những tiếng rít gào của một con quái vật nào đó, những âm thanh này như mà âm vừa nghe thấy liền cảm thấy mộng mị, hoảng loạn. Bao phủ xung quanh các trang bị này là vô vàn những vân vụ đủ màu sắc đan xen với nhau.

Một canh giờ qua đi thì đám vân vụ bên trong tế đàn cũng biến mất, lộ ra ba món chí bảo phiêu lãng bên trong phát ra uy áp khiếp người. Nhìn thấy những bảo vật mạnh mẽ như vậy Xuân Đức đáng lý ra phải hưng phấn không thôi, nhưng không sâu trong đôi mắt kia là vẻ lãnh tĩnh khác thường,

giống như thứ trước mắt hẳn đều là những thứ bình thường không đáng nhắc tới vậy, đến cả tự thân hẳn cũng cảm thấy kì quái vì sao lại chẳng cảm thấy hào hứng gì cả.

Từ trong miệng Xuân Đức phun ra một đoàn sương máu bao phủ mấy món bảo vật bên trong, ngay lập tức mấy món bảo vật bên trong rung rung, ngay sau đó là ông ông tác hưởng, không lâu sau đó trên những bảo vật kia phát ra quang mang huyết sắc đại thịnh.

Không hiểu là Xuân Đức nghĩ gì đang lúc này hẳn lại nhảy vào bên trong tế đàn, ngay sau đó cả tế đàn quang mang huyết sắc đại thịnh, từ bên trong tế đàn vọng ra từng hồi tiếng kêu trầm thấp như ma quỷ kêu gào.

Một cột sáng màu đỏ kèm theo lôi điện từ bên trong tế đàn bắn thẳng lên thiên khung. Ngay lập tức sau đó cả thiên khung đã biến thành màu đỏ, một cảm giác không khỏe ảnh hưởng đến mọi sinh vật còn sống lẫn tử vật bên trong không gian vong linh, gió ngừng thổi, mây ngừng trôi, ánh sáng biến mất, không một tiếng động. Cả một không gian to lớn biến thành một vùng tĩnh lặng đến rợn người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Lấy Thân Luyện Bảo

Xuân Đức bên trong tế đàn bây giờ đang bị lực lượng quý dị của tế đàn hấp thu từng chút một lực lượng, những lực lượng này lại bị mấy món bảo vật kia hấp thu sạch sành sanh. Những cơn đau khiến cho linh hồn vụn vẹo làm cho một kẻ không sợ chết như Xuân Đức cũng cảm thấy sợ hãi.

Sau một khoảng thời gian quen thuộc với nỗi đau, Xuân Đức bắt đầu không khiêng dè gì mà thả cửa để mặc tế đàn hấp thu sức mạnh bản thân để lớn mạnh bảo vật. Thời gian chậm rãi trôi qua, những bảo vật khi trước đã vô cùng khủng bố nhưng bây giờ được Xuân Đức trực tiếp lấy sinh mệnh thọ nguyên, tinh huyết, linh hồn bồi đắp thì càng cường đại hơn nhiều.

Đúng ba ngày sau, khi Xuân Đức không thể gắng gượng thêm được nữa hẳn mới dừng lại hành động điên cuồng của mình. Cảm nhận mấy món chí bảo sức mạnh đã mạnh hơn ban đầu gấp đôi, có thể là hơn thì lúc này Xuân Đức cuối cùng cũng mỉm cười một cái.

Công việc cuối cùng bây giờ là dung hợp mấy món chí bảo này vào cơ thể mà thôi, nếu cả chí bảo cùng với thân thể cường hãn hòa làm thành một thể thống nhất thì có thể nghĩ nó sẽ mạnh tới mức nào.

.....

Lại thêm hai ngày nữa thì mọi thứ mới hoàn tất, Xuân Đức lột cái thân tàn ma dại của mình ra khỏi tế đàn, cả thân hình bé nhỏ của hắn không một chỗ lạnh lặn, thâm nhất là đôi cánh bây giờ nó rách tả tơi như sơ mướp. Lúc chưa bắt đầu tưởng dễ dàng có thể dung hợp kia, không ngờ thân thể lại

bài xích, đến sau không có cách nào dung hợp lại đành phải lấy xương cốt bản thân kết hợp với mấy món chí bảo, lấy tinh huyết ôn dưỡng nguyên một ngày.

Tiêu hao quá độ khiến cho Xuân Đức tí treo luôn, bây giờ đã bình an mà hắn còn cảm thấy run run, hắn cũng thật sợ bản thân mình luôn, không ngờ đến lúc làm máu liều nổi lên hắn đúng là không biết sợ cái gì luôn, lấy mạng ra mà cược.

May mắn bây giờ vẫn còn sống, hắn cảm khái: " Người tốt đúng là luôn gặp may mắn".

TÙM

Xuân Đức lê lét cái thân thể thương tích đầy mình của bản thân bò vào trong bể sinh mệnh chi tuyến, ngay lập tức các vết thương của hắn được nước hồ chậm rãi chữa trị, do hao sinh nguyên quá độ khiến cho năng lực * dòng máu tà ác* không thể hoạt động bằng không thì hắn đâu ra cái bộ dáng thảm hại như thế này.

Cũng phải qua nửa ngày thì hắn mới tốt hơn một chút, nằm ngửa bên trên mặt nước, để cho tự do trôi nổi Xuân Đức thầm nghĩ:

* Bây giờ đã luyện một bộ chí bảo dung hợp thành một thể với cơ thể, như vậy thì bây giờ hắn lại có thể ở bên ngoài trang bị thêm một bộ đồ, nhưng nếu như muốn tìm được một bộ trang bị phù hợp rồi còn nâng cấp cho mạnh lên bằng bộ Thiên Đạo trước kia thì không phải dễ dàng.

Ngày trước cứ nghĩ cần năng lượng là có thể lên cấp được trang bị, không biết rằng lão hệ đã lấy ra vốn liếng trước kia, xương cốt thần linh, vật liệu quý hiếm mới có thể nâng cấp một bộ trang bị mạnh mẽ đến vậy. Giờ biết rồi thì hắn cảm vừa thương ông bạn hiền lành, vừa cảm thấy khó giải

quyết, đi kiếm những vật liệu hi hữu thế kia cũng không phải chuyện dễ làm. Đúng là biết nhiều thật không tốt tí nào, đau hết cả đầu*.

Nâng lên hai trảo bé nhỏ lên quan sát, nhìn nhìn một lúc lâu Xuân Đức mới chửi nhỏ một câu:

" Chết tiệt thật không ngờ dung hợp lại không hoàn toàn, cảm giác khó chịu thật không biết khi nào nó mới cùng làm một thể được"

Hắn có chút buồn bã, dù đã cố gắng đến như vậy rồi, lấy cả mạng ra đánh cược vậy mà lại không thành công trọn vẹn, bây giờ mấy món chí bảo kia cũng chưa thành một thể thống nhất với hắn. Xuân Đức nhờ system phụ trợ xem xét tình trạng cơ thể.

☯️☯️☯️ Tình Trạng Cơ Thể ☯️☯️☯️

--- Cơ thể đang trong trạng thái suy yếu cấp độ 3.

---Thông tin dung hợp

+ Mộng Mị Ma Trảo(Độ dung hợp 76%): Đòn đánh tăng cường (+500% tốc độ đánh x5 sức mạnh). Bỏ qua phòng ngự (Gây sát thương trực tiếp). Đòn đánh có hiệu quả thiêu đốt linh hồn(5% mỗi 3s). Đòn đánh gây hiệu quả mộng mị(Địch nhân lâm vào ác mộng không thể tấn công). Đòn đánh gây xuất huyết không ngừng cho tới chết(Bị giảm tác dụng bởi pháp thuật trị liệu mội thuộc tính và bị khắc chế bởi Nguyệt Tinh Thủy).

+ Thiên Cốt Giáp (Độ dung hợp 43%): Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh 200%, + 100% phòng thủ vật lý, kháng linh hồn công kích 86%, Giảm sát thương nhận vào 48% và bắn ngược lại kẻ thù, tăng cường khả năng độc tố gấp 3), tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương(Mười đòn đánh toàn lực có tu vi ngang bằng kẻ

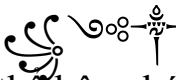
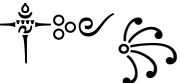
sử dụng), Tự bạo (Dừng sinh mệnh, linh hồn của kẻ dụng nén lại và khuếch đại trong nháy mắt).

+ Cánh Ma Huyền Cấp 4(Độ dung hợp 81%): Gia cường tốc độ (x312%). Khi bay tạo ra huyền cảnh khiến địch nhân mê loạn(Suy giảm phòng ngự thần thức 64%), Có thể dùng tấn công (Đòn đánh có phạm vi lớn).

Xem xong thông tin Xuân Đức cũng không vui mừng gì nổi, ba món chỉ bảo cả ba món đều không thể hoàn toàn dung hợp, một sự thất bại có thể nói là vô cùng đau đớn, cái giá bỏ ra và cái thu lại được quả là cách xa nhau.

Nhưng bây giờ việc cũng đã thế hấn cũng không biết làm sao, thôi thì đợi thời gian sau rồi tính tiếp. nhìn xem một chút đánh giá chiến lực bản thân.

Nhưng khi hấn nhìn thấy chiến lực hiện tại bản thân hiện tại thì không khỏi trợn to mắt mà nhìn. Có chút choáng váng không dám tin vào mắt mình

 Chiến lực hiện tại 46.223.910(đang trong giai đoạn suy yếu có thể bộc phát 21%)

Xuân Đức bất ngờ, tự mình lầm bầm:

" Không ngờ còn mạnh hơn trước kia một chút, thật đúng là không uổng công hao hơn phân nửa thọ mệnh " .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Đi Giết Người Luyện Tập

Sau giây phút ngạc nhiên Xuân Đức ngay lập tức bình tĩnh trở lại, lúc này hắn thấy mình được như vậy cũng là điều tất nhiên, bỏ ra cái giá càng lớn thì thu về cũng càng lớn. Nếu không phải bây giờ hắn cực độ suy yếu thì đã ngay lập tức lấy mấy món chí bảo còn lại dung hợp luôn rồi.

Hắn tính toán đợi vài canh giờ cho vết thương lành hẳn lại thì bắt đầu ra ngoài kiểm nghiệm sức mạnh bản thân. Đã có dự định Xuân Đức ngay lập tức dốc toàn bộ năng lượng còn lại bắt đầu khôi phục thân thể, một luồng huyết quang bao trùm lấy cả thân thể hắn, nhanh chóng trị liệu các vết thương cả bên trong lẫn bên ngoài.

Sinh mệnh chi thủy bên trong bể sinh mệnh có thể thấy bằng mắt thường đang giảm đi. Luồng huyết quang bao quanh Xuân Đức đang hấp thu sinh mệnh chi thủy một cách điên cuồng, cứ như một cái hố đen hút vào vậy.

Cũng không biết là qua bao lâu nữa, Xuân Đức mở mắt ra, vung vẩy đôi cánh nhỏ, cảm nhận cơ thể hoàn hảo không tổn hại gì thì hắn cảm thấy vui sướng bay lượn vài vòng.

Sau khi phát tiết sự sung sướng một chút hắn thấy nên thực hiện kế hoạch của mình. Tâm niệm vừa động hắn ngay lập tức biến mất khỏi không gian vong linh.

Xuất hiện ở bên ngoài Xuân Đức nhìn xung quanh thì thấy không có ai cả, chỉ có gió nhẹ nhàng thổi, tiếng ma thú, yêu thú nhỏ kêu lên nghe rất vui tai, phía trên cao thì có một ít đám mây trắng đang chậm rãi trôi, còn chính giữa bầu trời đang treo một mặt trăng vô khuyết sáng vàng vạc.

Xuân Đức cũng không vội đi giết người mà bay lên cao lượn vài vòng, cũng tiện thể thử nghiệm tốc độ khi dung hợp *Cánh Ma Huyền Cấp 4*

Xoẹt...xoẹt....xoẹt

Tốc độ bình thường của Địa Ngục Băng Long đã nhanh lắm rồi, khi được dung hợp với * Cánh Ma Huyền Cấp 4* thì tốc độ của Xuân Đức đã có sáng ngang với tốc độ ánh sáng theo nghĩa đen luôn. Nếu không có thân thể siêu khủng bố thì với cái tốc độ như vậy như vậy thì Xuân Đức đã bị áp lực va chạm với không khí khiến cho nát bét.

Xuân Đức chọn đại một phương hướng bay đi, càng bay càng nhanh, càng bay càng lên cao. Khi cách mặt đất khá xa Xuân Đức trong trạng thái Địa Ngục Băng Long(tiểu long) ngửa đầu lên trời gầm rống lên vài tiếng

Gào! Gào! Gào!

Âm thanh như sấm rền vang lên, không gian nứt toác ra như mạng nhện, kèm theo đó là vô số khe hở không gian, mặt đất phía dưới khi bị sóng âm lan tới thì cây cối bật gốc bay tán loạn, sông, núi, mặt đất băng liệt, những con ma thú, yêu thú, linh thú... cảm nhận được sự nguy hiểm mãnh liệt thì chạy tứ tán, trong phạm vi vạn dặm không có một kẻ nào may mắn sống qua một kiếp, tất cả đều bị trực tiếp sóng âm hủy hoại cơ thể rồi bị chôn vùi dưới đất, hay là bị khe không gian cắn nuốt mà chết, những tiếng kêu tuyệt vọng liên tiếp vang lên như một loại dịch bệnh lan tràn khắp cả một phạm vi rộng lớn, tạo nên một khung cảnh như địa ngục.

Giống như còn chưa phát tiết hết nỗi buồn bực mà bấy lâu nay phải chịu Xuân Đức lại liên tục ngửa mặt lên trời rống lên, âm thanh kinh khủng kia truyền đi xa tới hàng ức vạn dặm, những con yêu cầm đang bay trong phạm vi vài vạn dặm bị luồng sóng âm này đánh tới đa số ngay lập tức liền biến thành bột máu, còn một số ít thì khi va chạm với sóng âm bị vỡ vụn xương cốt rơi xuống đất mà chết, trên không đã như vậy thì dưới đất càng không chịu nổi, chỉ sau vài lần giống lớn Xuân Đức đã khiến cho cả một phiến lớn khu vực rộng lớn lâm vào cảnh hỗn loạn, như ngày tận thế sắp tới.

Động tĩnh lớn như vậy thì dù là người hữu tâm hay vô tâm đều có thể nghe thấy. Xuân Đức dám chắc đám người đang kiếm tìm đàn long kia cũng nghe được âm thanh này và không lâu nữa cả đám sẽ mò tới đây.

.....

Đúng như Xuân Đức dự đoán, đám người đang tìm kiếm Tà Long kia đã nghe thấy âm thanh của hắn, không những thế mà mấy thế lực lớn nếu ai không bị điếc thì đều có thể nghe thấy.

Cách xa nơi Xuân Đức đang đứng khoảng gần 100 vạn dặm đang có 5 lão giả cả người đều bao trùm hắc y từ đầu tới chân, xung quang âm khí phát ra lạnh thấu xương. 5 người cùng nhìn về một phương hướng rồi nhìn nhau một cái, mấy người phát ra tiếng cười khặc khặc như một trận kim loại va chạm sau đó biến mất tại chỗ không còn tăm hơi.

Việc tương tự như vậy cũng xuất hiện ở trong những nơi khác trong Ma Linh Sâm Lâm, những thế lực lớn đều cử người đi xem xét việc này, còn có mấy nhân vật tự cho mình là tài cao gan lớn cũng tiến lên nhanh chóng tiếp cận gần với nơi phát ra tiếng rống kia.

Xuân Đức mới phát tiết xong một trận thì cảm nhận được vô số luồng khí tức mạnh mẽ nhanh chóng tiếp cận tới nơi này, hắn không khỏi một có

một chút ngạc nhiên nhưng nhớ tới cái gì đó hấn sắc mặt hấn lại như thường.

Ngày trước hấn e ngại là nếu tấn công chính diện thì trong tông môn đám người này ắt sẽ có mấy thứ trận pháp hay cái gì tà môn tương tự nên hấn mới không dám, chứ mà một đám bắt diệt cảnh riêng lẽ hấn cũng chỉ tốn thời gian một chút mà thôi.

Nhìn phía dưới đã thành một vùng hỗn loạn Xuân Đức bay tới một núi đá cao lớn xa xa, hấn ngay lập tức ẩn thân vào trong đó, chờ đợi xem đám con môi tới lần này có bao nhiêu. Nếu có thể hấn không ngại dùng bộn này làm bữa khuya.

.....

Khi hấn vừa ẩn thân không được bao lâu thì vài trăm người phát ra khí tức kinh khủng khiến thiên băng, địa liệt xuất hiện. Vừa mới xuất hiện đám người này đều đánh giá lẫn nhau rồi từ từ phân chia làm ba thế lực.

Theo Xuân Đức suy đoán thì đám toàn thân đều mặc hắc y kia gồm đám người Ma Môn và Hắc Vương Tông tụ lại với nhau, con hai thế lực kia phân biệt là Diệt Linh Tông và Thiên Thu Thánh Địa.

Xuân Đức cũng không manh động mà nhìn xem đám ông lão, bà lão này tính toán làm cái gì tiếp theo. Mà điều làm hấn thấy quái lạ mấy cái thế lực này đào đầu ra lắm cường giả vậy, ngày trước nghe con nhóc Thanh Trúc nói thì tông môn của nhóc ta còn không có Bất Diệt Cảnh kia mà, thế mà lúc này cũng đứng đó vài chục người. Tự nhiên hấn cảm thấy mình thật đần tin ai không tin lại tin con ngốc hàng kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Trước Đại Chiến

Tiếp sau đó không gian lần lượt bị xé rách, lại có thêm một đám 7 người mặc y phục bất đồng tới đây, cũng đều có tu vi Bất Diệt Cảnh sơ kì. Nhưng khi thấy ở đây đang đứng toàn cao thủ của mấy đại thế lực, người nào người nấy khí tức mạnh mẽ vô cùng, đang dùng lĩnh quang quan sát 7 người thì đám người này sắc mặt ngay lập tức tái nhợt không còn tí máu. Một tên trong đám 7 người cười làm lạnh đạo nhưng trong giọng nói của hắn vẫn run run hiển nhiên là hắn đang sợ hãi vô cùng:

" Các vị tiên bối khỏe, mấy người bọn tiểu bối đi nhầm, đi nhầm thôi, bây giờ bọn tiểu bối chúng ta ngay lập tức rời đi ".

Nói xong tên này cùng đồng bọn ngay lập tức muốn xé mở không gian rời đi. Nhưng khi bọn họ đang tính rời đi thì có mấy đạo âm thanh cùng lúc vang lên:

" Ta có nói là cho các người rời đi sao? "

Bảy người này lập tức cứng ngắc tại chỗ, 7 người chậm rãi quay lại, tên khi trước vẫn là lên tiếng hỏi:

" Không biết các vị tiên bối có gì cản dặn? "

Một lão giả toàn thân mặc bạch bào, chòm râu dài tay chấp sau lưng rất có vẻ tiên phong đạo cốt gần đó liếc bảy người một cái lạnh giọng đạo:

" Không muốn chết thì ngậm miệng lại, đứng qua một bên ".

Bảy người ngay lập tức thành thật đứng qua một bên, thấy mấy người này ngoan ngoãn như vậy thì đám lão bất tử này cũng không để ý tới nữa mà quay lại nhìn khắp xung quanh bị tàn phá nơi đây.

Sau khi dùng thần thức quan sát và cảm nhận xung quanh thì cả đám sắc mặt đều thay đổi, hiển nhiên bọn họ đã cảm thấy điều gì đó. Trong khi đám lão bất tử này quan sát và đánh giá khắp nơi thì liên tục ngo ngoe người tới. Nếu là người của 4 thế lực thì đứng về bên thế lực đó nhưng nếu không phải người của 4 thế lực thì cũng giống như 7 tên đầu tiên đều thành thành thật qua một bên đứng.

Xuân Đức từ nơi ẩn nấp nhìn thấy một màn này thì cảm thấy chán đến chết, hắn còn nghĩ sẽ có cái gì đặc sắc diễn ra cơ, không ngờ lại như bây giờ. Bọn này nhìn nhau bằng ánh mắt tóe lửa thế mà chẳng bên nào chịu động thủ, động cước gì cả.

Nhưng khi hắn đang cảm thấy chán đến chết thì từ phía xa xa cách hắn và đám lão bất tử kia không quá vài ngàn dặm, không gian lại được lần nữa mở ra, lần này khiến Xuân Đức thật bất ngờ, từ trong mấy cái khe không gian to lớn kia, Tà Long, Đại Bạch, Ngũ Long đều xuất hiện, nhưng không thấy đám người Bạch Tinh, Thanh Trúc đâu, khí tức diệt thế ngay lập tức tán phát ra, đến cả Xuân Đức cách xa nơi đó cũng cảm nhận được. Vừa xuất hiện Tà Long đã rống lớn một tiếng kinh thiên, theo sau Đại Bạch và Ngũ Long cũng tương tự như vậy lần lượt gầm rống lên.

Gào! Gừ! Gào! Gào! Gào.

Âm thanh của mấy tên này kinh khủng cũng không kém gì hắn khi trước, nó như một vụ va thiên thạch vậy, từ nơi Xuân Đức đang ẩn nấp cũng có thể thấy rõ ràng phía dưới đám Tà Long mặt đất ngay lập tức bị san thành bình địa, khí lã đi tới đâu thì sông núi băng liệt, vết rách không

gian liên miên bất tuyệt, bầu trời đang trong xanh bên trên bị khí tức huyết tinh từ Tà Long, Đại Bạch và ngũ long ảnh hưởng biến thành màu đỏ lờm.

Mấy trăm người của các đại thế lực thấy cảnh này thì khuôn mặt lập tức biến đổi lớn, trên khuôn mặt hiện lên một tia không dám tin thần sắc. Hầu như cùng một lúc cả nấy người đều hít vào một ngụm khí lạnh, đám tiêu bối đến sau thì bị khí thế của đám tà long dọa cho sắc mặt tái xanh.

" Thượng cổ thần thú, thật là thượng cổ thần thú, không những một mà có tới 7 con, điều này sao có thể chứ "-- Không biết là tên nào đó đúng lúc này thì la lên.

Từ bên phía của Hắc Vương Tông và Ma Môn một lão giả cả người phát ra âm hàn khí tức, trên tay cầm một quyển sách có hoa văn kì lạ phát ra khí tức cổ xưa, tang thương lớn tiếng đạo, một âm thanh như vọng từ địa ngục vang lên.

" Các vị ta cũng không nhiều lời, các ngươi cũng cảm nhận được rồi, bây giờ chúng ta cần liên thủ với nhau, sau khi bắt được 7 con thần thú này thì phân đều, mọi người thấy sao? ".

Đám người mấy thế lực còn lại lập tức trầm tư suy ngẫm lời lão giả vừa đạo.

Xuân Đức cách xa xa nghe được lời nói của lão giả kia thì trên mặt không khỏi toát ra vẻ xem thường. Hắn khinh thường lắm lắm:

" Lại còn định liên thủ rồi chia đều cơ đấy, ta xem đêm này tên nào có thể chạy thoát không mới là một chuyện".

Nhưng đang lúc này tại nơi bọn Tà Long phiêu phù giữa không trung, mấy người Bạch Tinh, Tuyết Anh, Thanh Trúc... cùng một lúc xuất hiện.

Ngay sau đó phía dưới đám người mấy thế lực lớn lại một trận ồn ào nổi lên, đám người bên dưới chỉ chỉ trỏ trỏ về phương xa.

Bên phía đám người Diệp Linh Tông một lão bà có đôi mắt như phát ra hắc quang quay sang nói với một người khác kế bên:

" Lão Ngư người nhìn xem có mấy kẻ mới xuất hiện ngay tại nơi khi mấy con thần thú đi ra lúc trước, trong đó hai thiếu nữ bên trái rất giống cháu gái của ngươi đây".

Mấy người xung quanh và người được gọi là lão Ngư kia ngay lập tức vận chuyển sức mạnh tụ vào hai mắt quan sát phương xa. Một lúc sau ông lão kia nghi hoặc đạo:

" Quả thật vô cùng giống cháu gái của ta, nhưng khí tức trên người bọn hắn vô cùng dị, ta cũng không dám chắc việc này. Nhưng các ngươi không thấy kì lạ sao? một đám nhân tộc lại sống chung với một đám thần thú mà nhìn cách bọn họ bọn họ đứng với nhau thì có thể thấy được đây là một mối quan hệ bình đẳng".

Mấy người bên cạnh ngay lập tức lâm vào trầm tư. Còn không để bọn hắn kịp suy tư xong thì từ phương xa một luồng năng lượng màu đỏ xung quanh là chớp giạt màu đen bao quanh vô cùng chói mắt, có đường kính cả dặm mang theo khí tức hủy diệt phóng thẳng tới đám người nơi này.

Luồng sáng đi tới đâu không gian chia lìa không thể lành lại, luồng năng lượng màu đỏ kia hấp thụ, cắn nuốt tất cả những gì cản đường nó, đến cả những ánh sáng cũng bị nó hút vào bên trong. luồng năng lượng kia phóng đi với tốc độ rất nhanh nhưng mấy tên già đời nơi đây cũng không phải dạng vừa ngay lập tức cùng mấy người bên cạnh tạo một vòng bảo vệ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Bị Người Xem Là Con Vật Nhỏ Đáng Yêu

Khi luồng năng lượng kinh khủng kia còn chưa đến nơi thì đám lão dục này ai nấy cũng đã làm phòng ngự tới tận răng rồi, lại còn xếp thành một phương trận phòng ngự nữa mới ghé góm. Ngay sau đó từ một cái phương trận mấy trăm người tạo thành một tấm thuẫn màu vàng che chắn trước tất cả mọi người. Xuân Đức cũng lấy làm kì tại sao đám này không né qua một bên đi cho lành, tội tình gì phải ngạnh kháng công kích kia cơ chứ, cùng lắm là chết một ít đám hậu bối mà thôi đâu có gì đáng tiếc.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Á.....Á.....Á.....Cứu mạng....Hự

Một trận kinh thiên tiếng nổ liên hồi vang lên, luồng năng lượng kia nhìn như một tia laser chiếu lên tấm khiên màu vàng kia giăng co một hồi nhưng sau không lâu thì trực tiếp đục thủng nó, Xuân Đức ở một nơi an toàn nhìn luồng năng lượng khủng bố kia trực tiếp hủy diệt những cái lồng phòng hộ của đám lão bất tử mà lòng cảm thấy lảng lảng.

Hắn cũng không ngờ đám Tà Long lại có năng lực vậy, trước một tấm thuẫn nhìn vô cùng vững chắc vậy mà cái luồng năng lượng hắn thấy cũng không tính là mạnh gì cho cam vậy mà lại có thể sau một hồi lại dễ dàng xuyên thủng tấm khiên phòng hộ kia.

Ngay sau khi tấm thuẫn bị phá hủy thì mấy lão bất tử kia mỗi người trên khuôn mặt đều lộ vẻ kinh hoàng, tuy năng lượng của luồng ánh sáng màu đỏ kia đã suy yếu đi rất nhiều nhưng ở đây không có tên ngu nào dám đứng

ra ngành kháng cả, lần này thì đúng là mấy lão bất tử này chẳng thèm quan tâm tới hậu bối hay tinh anh tông môn gì cả mà trực tiếp dùng tốc độ nhanh nhất có thể né tránh công kích của luồng sáng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Những tiếng nổ ầm ầm đình tai nhức óc vẫn tiếp tục vang lên, thi thoảng lại kèm theo vài tiếng kêu của những kẻ xấu số, những kẻ này thường có tu vi không cao, không kịp chạy trốn bị luồng sáng kích chúng ngay lập tức hét thảm một cái rồi cả người ngay tức thì bị hòa tan, biến mất giữa thiên địa, đến cả hồn phách hay thứ gì đại loại vậy cũng không có.

Xuân Đức đứng một bên xem mà cái thấy lòng đau như cắt, nước mắt đầm đìa, chia lìa cảm giác. Những kẻ vừa chết đi kia kẻ nào cũng có tu vi không phải dạng vừa, thấp thì cũng là Bất Hủ Cảnh, hồn phách cũng là chất bổ dưỡng vô cùng thế mà bị đám người đàn long kia phung phí. Hấn hận à, hấn thề khi nào về phải cho đám phá gia này một trận.

Kẻ yếu thì chết, kẻ có tu vi cao thì cũng không khá hơn chút nào, những kẻ không may bị kích chúng tuy không chết nhưng cũng không khá hơn là mấy, bọn họ bị lực trùng kích đánh bay lên trời cùng với đất đá, trên không trung liên tục thổ huyết nhìn một cái thôi là cảm thấy phẫn khích.

Đang khi Xuân Đức hưng phấn xem cuộc chiến thì " Bịch " một tiếng vật nặng vang lên phía sau hấn, Xuân Đức quay lại nhìn thì thấy một thiếu phụ tầm khoảng 30 tuổi, cả người bị thương chồng chất, lại còn bị mất một cánh tay đang nằm bất tỉnh trên mặt đất cách hấn không xa.

Cũng không hiểu tại sao khi nhìn thấy thiếu phụ này thì tâm tình của hấn bỗng nhiên an tĩnh lạ thường, tâm niệm sát phạt của hấn lúc này ngay lập

tức lắng xuống. Xuân Đức cũng cảm nhận được biến hóa tâm tình vi diệu này, nếu không như bình thường thì hẳn đã một ngụm ăn tươi nàng ta rồi.

Xuân Đức tiến lại gần dùng một trảo kéo nàng ta lên một tảng đá lớn sạch sẽ rồi cứ để nàng ta vậy, còn bản thân hẳn lại quay lại xem trận chiến kia.

Nhưng khi hẳn quay lại thì không khỏi há hốc mồm ra, đám người mấy thế lực lớn kia đã không thấy tăm hơi đâu cả, chỉ để lại một vùng bị tàn phá không còn hình dạng, trên mặt đất lúc này chỉ còn lại một vài thi thể không nguyên vẹn mà thôi, còn đâu đều biến mất rồi.

Xuân Đức bay ra ngoài xem xét tán ra thân thức thì cũng không thấy đám người kia đâu cả. Hẳn cảm khái:

" Đúng là già thành tinh rồi có khác, chạy còn nhanh hơn cái gì nữa ".

Xuân Đức mới vừa cảm khái xong thì đám Tà Long cũng ngay lập tức xuất hiện tại nơi đây. Vừa mới thấy Xuân Đức thì Thanh Mai đã ngay lập tức bay lại ôm hẳn trùm mắt đạo:

" Làm bọn ta lo lắng muốn chết, ngươi đi đâu không nói một tiếng ".

Xuân Đức trong lòng đậ đen rau muống một trận, thầm nghĩ * ta đi đâu cũng cần thông báo với cô nhóc như ngươi sao*.

Trong khi Xuân Đức đang yên lặng thì Tà Long lại lên tiếng:

" Củ Cải Trắng ngươi đã khôi phục lại rồi sao, làm sao ta cảm giác ngươi cực kì nguy hiểm vậy ".

Xuân Đức nghe vậy thì cũng không khỏi thán phục sự nhạy cảm của đàn long, hẳn lúc này khí tức đã thu liễm đến như những con linh thú bình

thường vậy mà đàn long cảm nhận sơ qua cái liền phát hiện.

Nhìn về phía đàn long, Xuân Đức gật gật đầu đạo:

" Gần bằng lúc thời kì toàn thịnh rồi, không phải các ngươi đang tiếp tục huấn luyện sao? làm sao các ngươi lại biết ta nơi này " .

Thanh Mai đang ôm hấn mắt hứng đạo:

" Ngươi đã khôi phục rồi sao sâu lười, vậy là ta không thể bắt nạt ngươi được nữa rồi, tiếc thật. Mà thôi kiểu gì ngươi tu luyện chẳng gặp chuyện không may lần nữa, lúc đó ta lại có cơ hội. hì hì. Mà ngươi ở đây là Tuyết Anh lão đại nói cho chúng ta biết đấy" .--- Nói tới đây Thanh Mai cười hì hì nhìn Xuân Đức trong lòng.

Xuân Đức và mọi người đều cảm thấy thật sâu im lặng. Không biết nói cái gì với cô nàng ngọc manh này nữa.

Xuân Đức liếc xéo, xem thường cô nhóc này một cái rồi lại nhìn về phía lão tà hồi:

" Đám mây thế lực kia làm sao mà biến mất vậy? ta mới không chú ý một chút cái không thấy đám kia đâu" .

Tà Long nghe vậy thì cũng cau mày đạo:

" Bọn người kia đúng là thứ kì dị có không ít, từ nơi mấy người bọn ta quan sát thì thấy có một tên hắc y cầm một quyển sách cổ, quyển sách kia tự dung bốc cháy những tờ giấy từ trong quyển sách kia bay ra ngoài phát ra quang mang đại thịnh bao trùm đám người đó rồi cứ như vậy mà biến mất. Dụ dị vô cùng"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Bị Người Xem Là Con Vật Nhỏ Đáng Yêu (1)

Xuân Đức gật gật đầu đạo:

" Cả đám đều sống thành tinh cả rồi mà, có vài món bảo mệnh cũng là điều tất nhiên. Oh. Làm sao người và Đại Bạch đều đã là bán độ Tinh Quân Cảnh rồi, các người tìm được cái gì quý rồi ăn một mình phải không? " --- Xuân Đức vô cùng ngạc nhiên khi thấy hai tên này tiến bộ thần tốc vậy.

Tà Long khinh bỉ mà nhìn Xuân Đức đạo:

" Là một loại mật thuật của Tà Long nhất tộc chúng ta, giúp hai người bọn ta được như vậy, người tưởng ai cũng giống như người sao, nằm không cũng lên cảnh giới. Loại mật thuật này cũng khá là mạnh tu luyện tới cuối cũng không kém hơn so với bí thuật của người đâu " .

Xuân Đức cũng không nói gì mà gật đầu xem như thừa nhận, tiếp đó hấn đạo:

" Mọi người đều mạnh mẽ thì tốt rồi, còn bí thuật ai mạnh ai yếu thì cũng không quan trọng gì. Mà thôi các người vào bên trong không gian vong linh đi Vô Địch nói với ta nhắn giùm tới các người, luyện tập xong thì gặp lão, lão có việc quan trọng cần giao phó cho các người làm, ta cũng không rõ ràng lắm thôi mấy người các người cứ vào trong rồi biết" .

Nghe Xuân Đức nói mọi người cũng chỉ thoáng nghĩ hoặc nhìn Xuân Đức mấy lần xem tên này có nói giỡn hay không, nhưng thấy Xuân Đức không có vẻ gì là đùa bọn họ thì cả đám có chút tâm tình bất định.

Thanh Mai đang ôm hẳn hỏi:

" Vậy người có theo chung với bọn ta không? "

Xuân Đức nhìn vào đôi mắt trong suốt như pha lê của Thanh Mai, cảm thấy cô nhóc này càng ngày càng có ý tứ, hẳn cười đạo:

" Không, ta theo các người làm gì cơ chứ,ta ở bên ngoài có chút việc cần làm, à mà việc gặp Vô Địch chắc không cần gấp đâu, lão bây giờ đang chữa thương. Có lẽ một thời gian sau mới có thể khỏi hẳn được nên theo ta thấy các người cứ đi luyện tập đi đợi khi nào lão ta trị thương xong rồi hãy đi gặp.

Ngày hôm nay đám mấy thế lực kia bị ăn chút thiệt thòi, lần sau mà gặp mặt thì ta nghĩ sẽ là một trận sống mái với nhau đấy, mà lần sau chắc chắn sẽ có tu sĩ cao giai không như đám hôm này toàn sơ kì với trung kì đâu nên tốt nhất là luyện tập trước đi "

Mọi người nghe vậy thần sắc có chút biến đổi. Tuyết Anh này giờ đứng một bên không nói gì bỗng nhiên nhìn Xuân Đức đạo:

" Củ Cải Trắng nói rất đúng "

Tiếp theo nàng vung tay lên tất cả mọi người đã biến mất không còn bóng dáng, từ nơi mà đám người Tuyết Anh biến mất có một quang điểm nhanh chóng chui vào trong cơ thể Xuân Đức. Cái quang điểm này là không gian thí luyện mà tuyết Anh tạo ra cách đây không lâu nên dùng mắt thường vẫn có thể quan sát được dấu vết nó để lại.

Xuân Đức thấy cả đám tu luyện cuồng kia đều đi rồi thì hẳn quay lại nơi thiếu phụ bị thương kia, hẳn muốn nhìn xem người thiếu phụ này có gì đặc biệt mà lại có thể khiến hẳn thanh trừ sát niệm.

Khi Xuân Đức quay lại trên ngọn núi kia thì vẫn thấy thiếu phụ đang nằm trên tảng đá chưa tỉnh dậy, dùng thần thức điều tra cơ thể nàng một hồi thì Xuân Đức không khỏi nghi hoặc, trong cơ thể nàng lại có một viên ngọc màu Bích Lục tán phát ra quang mang làm hấn yên ổn tâm tình.

" Kì quái viên ngọc kia là gì ta " ---Xuân Đức lầm bầm. Muốn biết vật kia là gì nên Xuân Đức định dùng móng vuốt tách cơ thể của thiếu phụ ra nhìn xem viên ngọc kia thế nào.

Nhưng mỗi lần hấn muốn giết người thiếu phụ này thì viên ngọc màu xanh kia lại sáng lên mãnh liệt, ngay lập tức cái ý niệm giết người đoạt bảo bị bay đi đâu mất tiêu. Sau vài lần như vậy thì Xuân Đức mới bỏ qua cái ý niệm mượn đồ vật trong cơ thể kia của thiếu phụ.

Ở cạnh nàng ta làm Xuân Đức không làm sao có ý niệm xấu với nàng được nhưng chỉ là không có ý niệm xấu với nàng thôi chứ với kẻ khác thì nó chỉ giảm đi một phần, bắt buộc dĩ hấn phải chuyển từ người xấu sang làm người tốt. Không những không giết được người, ma xui quỷ khiến thế nào hấn lại dùng Huyết Ma mà trị liệu cho người thiếu phụ này.

Huyết Ma trị liệu tốc độ tuy rất nhanh nhưng bà cô này bị thương thuộc cái loại nửa mệnh đã theo ông bà nên mãi mà chẳng thấy biến đổi gì quá lớn, Xuân Đức thấy vậy thì cũng bó tay rồi hấn thuộc thể loại giết người chứ không phải cứu người, những kỹ năng của hấn bây giờ toàn phục vụ cho mục đích tiêu diệt kẻ thù, không có cái nào có thể dùng chữa trị cả. Có một cái nhưng cái kia tự tổn hại bản thân còn lâu hấn mới làm.

Đã giúp thì giúp cho chót nên trong khi Huyết Ma trị liệu cho thiếu phụ kia thì hấn nằm ngủ bên cạnh để bảo vệ nàng ta.

.....

Không biết là qua bao lâu nữa, trong lúc Xuân Đức đang mơ được ăn món ngon, nước miếng chảy ròng ròng thì hắn cảm nhận được một bàn tay đang vuốt ve hắn. Xuân Đức không mở mắt cũng biết là kẻ nào đang làm cái động tác đáng ăn đòn kia. Sau một lúc hắn lười biếng mở một mắt ra nhìn thiếu phụ đang ngồi bên cạnh dùng một bàn xoa nắn đôi cánh nhỏ của hắn.

Quan sát trên dưới một lượt thấy thiếu phụ này cả ngoại thương lẫn nội thương đã lành đến hơn phân nửa, hắn liền thu lại Huyết Ma, huyết mà hóa thành một luồng huyết quang rồi nhập vào cơ thể hắn biến mất.

Xuân Đức vừa thu lại Huyết Ma lại xong thì thiếu phụ nâng hắn lên đưa đến ngang tầm mắt nhìn hắn chăm chú rồi hỏi:

" Tiểu bảo bảo ngươi có thể nói chuyện không? "

Nghe ba từ tiểu bảo bảo thì Xuân Đức khóe miệng co giật một trận, trắng mắt khinh miệt nhìn thiếu phụ một cái, rồi không nói gì thêm nữa.

Nhìn thấy biểu hiện của con tiểu linh thú trước mắt thiếu phụ mừng rỡ đạo:

" Hi hi, còn rất tính khí nha, nhìn biểu hiện của ngươi chắc là hiểu những gì ta nói rồi, chắc tại ngươi còn quá nhỏ nên không thể nói được thôi sau này từ từ sẽ có thể ngươi cũng đừng buồn, mà có phải ngươi đã cứu ta không? cảm ơn ngươi đã cứu ta nha. Sau này ngươi theo ta đi, đi với ta có đồ ăn ngon, ta sẽ chăm cho ngươi béo tròn luôn " --- Thiếu phụ tự biên tự diễn, càng nói càng nhanh, nói mà cứ như súng liên thanh vậy khiến cho Xuân Đức cũng cảm thấy nhức đầu.

" Ngươi sẽ theo ta về phải không nào, không có một ai có thể từ chối một người tài sắc vẹn toàn như ta, thôi chúng ta đi về thôi" --- Thiếu phụ

không để cho Xuân Đức có biểu cảm gì cả mà lại tiếp tục nói.

Trong lòng Xuân Đức thầm xem thường * Lại bị tự kỷ nữa", nhưng hẳn cũng không có phản kháng mặc cho vị bà cô này ôm đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Bị Người Xem Là Con Vật Nhỏ Đáng Yêu (2)

Xuân Đức thấy mình bây giờ cũng không có việc gì làm nên cũng mặc kệ cho vị thiếu phụ xinh đẹp này ôm đi. Cứ như vậy hai người phi hành về hướng tây nam nơi mà có đám Thiên Thu Thánh Địa đang đóng quân.

Tuy vết thương chưa lành hoàn toàn nhưng với cái tu vi Bất Diệt Cảnh tứ trọng của thiếu phụ thì không bao lâu hai người đã về tới một ngọn sơn phong to lớn, đỉnh núi đâm vào trong mây mù trên cao, xung quanh ngọn núi có một đại trận thủ hộ to lớn đang phát ra thổ hoàng sắc. Trên đường về tới nơi này có gặp rất nhiều đệ tử Thiên Thu Thánh Địa nhưng đám người kia đều là Tinh Thần Cảnh, cao hơn chút thì có Tạo Hóa Cảnh nhưng đám này thần thức yếu nhược không phát hiện được một người, một long này.

Mới vừa bước qua đại trận bên ngoài sơn phong đi vào thì đã thấy mười mấy người có tu vi không kém hơn thiếu phụ là mấy đang ở nơi đây. Khi thiếu phụ vừa bước qua hộ trận đi vào bên trong thì đám người bên trong tất cả đều nhìn về thiếu phụ lộ ra ánh mắt kinh ngạc sau đó là cuồng hỉ, có mấy người cùng kêu lên:

" Phong sư tỷ đã trở về " .

Tiếp theo đó có một nữ tử tú lệ, vẻ bề ngoài nhìn có vẻ là một thiếu nữ đôi mươi còn thật sự nàng sống bao lâu rồi thì chỉ có chúa mới biết được, nàng ta tiến ôm chầm lấy thiếu phụ khóc tới thương tâm, chỉ khổ cho Xuân Đức, hấn ở giữa bị mấy núi thối đê lên ép cho thở không nổi.

Bực mình hấn dùng hai tiểu móng vuốt nhằm thẳng hai cái cục thịt to dùng đang đè mình kia mà cào cho một phát.

"Á, đau quá".

Thiếu nữ đang khóc kia lập tức hét lên buông thiếu phụ ra, lui về phía sau dùng tay ôm trước ngực nhìn về phía tiểu linh thú trang trong lòng vị đại tỷ Tử Yên này.

Mấy người bên cạnh nghe tiếng hét của thiếu nữ kia thì mọi người cũng bắt đầu chú ý tới một con tiểu linh thú cũng không lớn lắm, cả người béo tròn nhìn khá dễ thương đang bị vị Phong sư tử kia ôm trong ngực, ánh mắt mọi người càng thêm kì quái Phong sư tử khi nào lại nuôi sủng vật rồi.

Thiếu phụ này giờ không nói gì lúc này mới lên tiếng:

" Lưu sư muội, muội không sao chứ, mà mọi người tại sao lại ở đây? "

Âm thanh như tiếng tiên khúc, cử chỉ nhẹ nhàng, cả người khí chất thay đổi, như biến thành một vị tiên tử không nhiễm khói bụi nhân gian vậy, tóm lại nàng bây giờ như đã biến thành một người khác vậy. Xuân Đức trong lòng nàng cũng không khỏi trợn to mắt mà nhìn.

Thiếu nữ được gọi là lưu sư muội có chút ai oán nhìn tiểu linh thú rồi nhìn lên thiếu phụ đạo:

" Không biết sao lần này lão dut của Hắc Vương Tông lại chịu bỏ ra cái giá lớn đưa tất cả mọi người thoát khỏi, khi chúng ta đến khu vực an toàn thì không thấy tỷ đâu, chúng ta muốn qua lại tìm tỷ nhưng mà mấy người Hàn bá bảo nơi kia quá nguy hiểm không nên quay lại với tin rằng tỷ có thể an toàn nên mọi người cũng không đi tìm nữa mà đến đây đợi tỷ về. Mà con tiểu thú này tỷ mới từ đâu có được tại sao muội chưa thấy lần nào ".

Thiếu phụ nghe vậy dùng tay xoa xoa đầu tiểu linh thú nhẹ nhàng cười cười đạo với mọi người:

" Thôi chúng ta đi đến nơi khác nói chuyện cứ đứng ở đây thực không tiện. Mọi người theo ta đến hoa viên do to mới trồng cùng ngồi xuống nói chuyện, vừa có thể thưởng thức hoa".

Mọi người ai cũng gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý, thiếu phụ thấy vậy thì cũng không nhiều lời mà tự mình đi trước dẫn đường, sau khi phi hành lên trên đỉnh ngọn núi, nơi này không ngờ lại có một vườn hoa rộng lớn, đủ loại màu sắc, nhìn đẹp vô cùng.

Thiếu phụ vung tay lên một cái bàn bằng ngọc cùng mười mấy chiếc ghế xuất hiện trước mắt mọi người, ngay sau đó trên bàn hiện lại một đồng quả kì dị mà Xuân Đức không biết. Thiếu phụ đưa tay ra hiệu mời mọi người ngồi xuống. Đợi tất cả mọi người ngồi xuống xong thiếu phụ mới lên tiếng hỏi thăm việc mấy ngày hôm nay:

" Có ai có thể nói cho ta biết trong mấy ngày hôm nay thánh địa có biến cố gì xảy ra không, mà những người Hàn sư bá đi đâu rồi?"

Một vị tráng hán có tu vi mới vừa bước vào Bất Diệt Cảnh cách hai ghế so với thiếu phụ lên tiếng trả lời:

" Phong tiền bối, mấy ngày người không có ở đây không có việc gì trọng đại xảy ra cả, chỉ có một việc đó là tử vong thâm uyên đột nhiên lại bình tĩnh lạ thường, dường như có chuyện trọng đại gì sắp phát sinh. Còn đám người Hàn sư thúc hôm nay đã lên đường trở lại nơi đại chiến mấy ngày hôm trước xem có may mắn tìm thấy ai còn sống hay hồn phách chưa tán mà đem về hồi sinh".

---Trong lời nói của tráng hán có xen lẫn vẻ lo lắng.

Nghe mấy người này nói chuyện Xuân Đức cảm thấy chán chết, hấn bò ra khỏi ngực của thiếu phụ, trèo lên cái bàn ngọc bắt đầu nếm ăn mấy thứ quả ở trên bàn. Mọi người thấy hành động của hấn thì cũng chỉ nhìn rồi cười một cái không để ý tiếp tục trò chuyện tiếp.

Xuân Đức ăn mấy quả trên bàn cảm thấy cũng ngon vậy là ai làm gì mặc ai hấn chỉ có việc ăn, ăn lần lượt từng đĩa một, sau khi ăn xong thì quay về trong lòng ngực thiếu phụ đánh một giấc.

.....

Khi Xuân Đức lần nữa tỉnh lại thì thấy mình đang nằm trên một cái cái giường bằng ngọc phát ra những tia sáng lam nhạt cùng với hàn khí lạnh thấu xương tủy, bên cạnh hấn là thiếu phụ đang tu luyện. Hấn thấy vậy thì tự mình bò dậy định đi ra ngoài xem chút, tranh thủ tìm hiểu xem nơi đây có gì thú vị hay không. Nhưng hấn mới lật người quay lại định bay ra ngoài thì thiếu phụ lúc này mở mắt ra, dùng một tay túm cái đuôi hấn lại, Xuân Đức có chút bất mãn quay lại nhìn nàng ta, ánh mắt hiện lên vẻ căm căo.

Hấn cứ tưởng thiếu phụ này sẽ bị hấn hù sợ ai dè thiếu phụ này không những không sợ lại còn cười hì hì, dùng một ngón tay chọc chọc vào bụng hấn đạo:

" Muốn ra ngoài chơi sao? vậy thì phải ngoan mới được đi, ngươi không ngoan nên bây giờ ở lại đây với ta".

Nói xong nàng tiếp tục nhắm mắt lại còn một tay vẫn nắm chặt cái đuôi của tiểu linh thú.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Vua Phá Hoại

(Chú ý: Chuyện càng về sau càng tà ác, máu tanh, có tình tiết phản cảm)

Xuân Đức quay lại nhìn cái đuôi của mình bị thiếu phụ nắm trong tay kia không khỏi nhếch miệng cười quỷ dị một cái, từ trong miệng phun ra một ít vân vụ màu tím nhạt bao trùm lấy thiếu phụ, không qua bao lâu thiếu phụ ngã xuống, bàn tay đã nói lòng Xuân Đức rút cái đuôi ra, nhìn thiếu phụ cười cười rồi đi ra khỏi thạch thất, trước khi đi hắn còn không quên để lại cho thiếu phụ một thể thân bằng năng lượng của hắn, tiện thể hắn cầm luôn mấy viên tròn tròn trong một cái hộp ngọc đặt trên bàn.

Vừa ra ngoài thạch thất thì có hai tên nữ đệ tử đang canh trước cửa và một tên thiếu niên, ba người thấy hắn đi ra từ bên trong thạch thất ra đều không khỏi ngạc nhiên, ba người nhìn trân trân không chớp mắt, Xuân Đức cũng không quan tâm ba người này mà ngênh ngang đi ra ngoài theo thông đạo tiện thể bỏ mấy viên tròn tròn có mùi vị rất thơm mới lấy được bỏ vào miệng, nhưng hắn mới đi thêm một đoạn thì tên thiếu niên kia lớn tiếng đạo:

" Bắt lấy nó "

Xuân Đức đang đi nghe như vậy thì thì dừng lại quay đầu lại thì thấy thiếu niên kia đang như mãnh hổ lao lại chỗ hắn, hai cô gái kia cũng theo phía sau. Xuân Đức thầm nghĩ * thấy ta bé nên tính bắt nạt à, được rồi không cho các ngươi biết tay lại bảo anh hiền* .

Ba người đang như thiêu thân lao về phía tiểu linh thú, bỗng nhiên thấy trên mặt tiểu linh thú hiện lên vẻ biểu cảm coi thường vô cùng nhân tính, tiếp theo đó ba người thấy ánh mắt tiểu linh thú sáng lên rồi cả ba đều cảm thấy đau nhói một cái rồi không biết gì nữa mà quy xuống ngay tại chỗ, nằm lãn ra đất.

Nhìn ba người nằm trên mặt đất Xuân Đức bỗng nhiên nghĩ tới cái gì đó đôi mắt sáng lên như cái bóng đèn, hắc cười lên vô cùng tà ác, hắc lầm bầm đạo:

" Bây giờ phải dàn dựng vụ án hấp diêm ở tu chân giới mới được. Hắc hắc, không biết thiếu phụ kia mà đi ra thấy cảnh này có kích thích không nữa ".

Tiếp theo Xuân Đức dùng tinh thần lực siêu cường thao túng tên thiếu niên cho hắn buông bỏ quyền khống chế thân xác, lúc này Xuân Đức đưa một phân hồn Huyết Ma vào thao túng cơ thể tên này, đầu tiên hắn ra lệnh cho thiếu niên đang bị Huyết Ma thao túng xé tung quần áo trên người của hai thiếu nữ kia, xé nát tan tành thành từng mảnh nhỏ, sau khi hai người đã trần như nhộng rồi thì hắn tiếp tục ra lệnh thiếu niên trói hai nàng lại với nhau treo ngược lên.

Sau đó Xuân Đức tạo ra một cây roi dài đưa cho thiếu niên tiếp tục công việc chính nhân quân tử của mình, tên kia thi thoảng quật roi lên hai người thiếu nữ khiến cho hai cô nàng trên người xuất hiện những vết thương lớn, máu từ trong vết thương chảy ra, thiếu niên lại gằn từ từ liếm những máu huyết từ vết thương đó ra.

Thấy mọi thứ đã xong Xuân Đức ra lệnh cho Huyết Ma cứ tiếp tục như vậy, còn hắn thì lại đi thẳng ra ngoài thôi coi như chưa có chuyện gì xảy ra. Bây giờ hắn cảm thấy hơi đói bụng mà cũng có chút khan khát nên đi tìm cái gì ăn tạm với uống cho đỡ khát.

Tản ra thần niệm của mình Xuân Đức nhanh chóng tìm được một cái bể nước có màu ngà sữa cách đây hai ngọn sơn phong, Cái bể kia được đặt trong một gian thạch thất to lớn, bên trong còn có một đồng thứ ly kì cổ quái nữa, bên cạnh cái bể kia còn hai con quái vật Bất Hủ Cảnh và một lão già rưng rưng có tu vi Bất Diệt Cảnh sơ kỳ trông coi. Thấy cảnh này mắt hắn sáng lên, trong lòng kêu to * đồ ăn thấy rồi *.

.....

Không nhìn trận pháp hay cấm chế gì cả Xuân Đức trực tiếp bay qua, lao thẳng về nơi có đồ ăn. trên đường đi hắn gặp vô số đệ tử của Thiên Thu Thánh Địa nhưng đám gà chưa mọc lông này làm sao có thể phát hiện được hắn, hắn cứ như người vô hình mà bay ngang qua trên đầu mọi người.

Không bao lâu hắn đã tới gian thạch thất kia, trước gian thạch thất này cũng không có người trông coi gì mà là một đại trận thủ hộ và một đại trận công kích lồng vào nhau. Hai quang mang vàng đỏ đen xem nhìn thấy thú vị vô cùng.

Tiến lại gần Xuân Đức dùng hai trảo trước rạch hai đường lên hai cái đại trận này rồi đi vào trong, hắn vừa đi vào thì vết rách kia cũng tự động khép lại. Nhưng lúc này không biết làm sao lão già và hai con quái vật bên trong lại phát hiện được có kẻ xâm nhập. Một tiếng quát lớn vang lên:

" Kẻ nào to gan dám tới nơi này "

Cửa đá mở ra, lão già cầm trên tay hai thanh đoản kiếm phát ra hắc mang lạnh lạnh, cả người sát khí tán dật vô cùng khiếp người, sắc mặt thì như cương thi, nhìn một cái thôi mà cảm lạnh run. Nhưng cái đó chỉ là dọa nạt mấy tên thái điều thôi con Xuân Đức thì chẳng sao cả hắn chỉ cảm thấy khô hài mà thôi.

Vừa bước ra thạch thất, lão giả ngay lập tức thấy Xuân Đức đang ở trước mắt thì lập tức ngẩn ngơ, lão ta tự lầm bầm:

" Tại sao một con tiểu linh thú lại ở đây, chẳng lẽ kẻ gian đến đây bị ta phát hiện thì bỏ lại con tiểu thú này để đánh lừa ta".

Trong khi lão giả còn đang trầm tư suy nghĩ thì một bóng ảnh đã xuất hiện ngay phía sau lão, khi lão còn chưa kịp làm ra phản ứng gì một tiểu trảo đã đánh vào sau ót của lão giả khiến cho lão lăn quay ra bất tỉnh. Thấy lão giả nằm trên mặt đất không nhúc nhích Xuân Đức tiện tay thu mấy cái bảo vật trên người lão ta, cả túi bảo vật cũng không chừa.

Làm xong thì hắn đi vào trong nhưng đang đi thì hắn quay lại lột luôn bộ quần áo của lão giả, rồi dùng thần thức quan sát bên trong cơ thể lão có giấu gì không thấy không có gì nữa thì hắn mới bỏ qua đi vào bên trong.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 246: Vua Phá Hoại(1)

(Chú ý: Chuyện càng về sau càng tà ác, máu tanh, có tình tiết phản cảm)

Vào bên trong thạch thất, nhìn một lượt xung quanh đánh giá hai con thú hộ thú (hai con phi long) từ trên xuống dưới một lần, rồi trước sự ngạc nhiên của hai con thú hộ thú Xuân Đức lại quay lại đi đóng cửa thạch thất lại. Không quên bố trí một kết giới gia trì thêm lên cánh cửa.

Làm xong mọi việc Xuân Đức như thường bay lại cái bể có nước màu ngà sữa kia tính uống trước cho đỡ khát.

Rống..Gào...Gào.

Thấy con tiểu thú trước mắt lại không để ý tới bản thân, hai con thú hộ thú nổi điên rống lên một tiếng dùng hai trảo chụp về phía Xuân Đức trên không. Xuân Đức thấy vậy liếc mắt cũng không thèm nhìn, nhìn một con thú hộ thú gần bắt được Xuân Đức thì cái đuôi của hắn bỗng nhiên dài ra, cắn một phát lên bàn chi trước to lớn đang định bắt hắn.

Con quái vật ngay lập tức cứng ngắc, sau đó chỉ trong chớp mắt cả người tím tái, máu chảy qua ngũ quan, tiếp sau vài hô hấp thì cả con quái vật bị ăn mòn chỉ để lại một bộ xương màu hoàng kim.

Con thú hộ thú còn lại thấy đồng bạn mình bị như vậy thì không khỏi trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi, nó không dám tiếp tục tấn công Xuân Đức nữa mà né qua một bên, cảnh giác nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức vừa bay đến cái bể có màu ngà sữa kia thì bỗng nhiên nhớ tới cái gì, hấn quay lại nhìn con quái vật trước kia mà bây giờ chỉ còn bộ xương khô, hấn khóc không ra nước mắt, hấn mếu mếu:

" Chết tiệt, thịt của ta à".

Nhìn về một con thú hộ thú còn lại hấn thấy mình còn may mắn chán, vẫn còn thịt. Hấn liếm mép

Xoẹt

ngay sau đó từ trong miệng Xuân Đức phóng ra một luồng năng lượng ánh sáng màu lam, ánh sáng cực tốc nhanh tới mức con quái thú hộ kia mới có ý định né quá sang một bên đang bị luồng ánh sáng Xuân Đức phóng ra kích chúng đầu. Ngay lập tức cái đầu của nó bị xuyên qua một cái lỗ như trái bóng đá.

Năng lượng dư thừa còn lại đánh xuyên qua vách thạch bích, đánh nát luôn bên ngoài hai cái phòng hộ và công kích trận pháp, nhưng ngay lập tức thì hai cái trận pháp này lại khôi phục lại. Thấy vậy Xuân Đức cũng mặc kệ không để ý tới mà quay lại nhìn núi thịt kia đã bất động nằm trên mặt đất rồi, bấy giờ Xuân Đức mới an tâm uống cái thứ nước có màu và mùi giống sữa này.

Một hơi uống cạn cái bể không tính là quá lớn kia, Xuân Đức ợ một cái, dùng tiểu móng vuốt xoa xoa cái bụng. Hấn cảm thấy vẫn còn khát, mà công nhận cái thứ nước này rất tốt uống, ước gì mà có thêm vài bể nữa mà uống cho đỡ khát.

Bay lại chỗ thức ăn cả mình, Xuân Đức đánh giá lại một lần nữa, xem coi nên chế biến món gì, sau một hồi do dự hấn quyết định hay vẫn là nướng lên là tốt nhất.

Con mắt bên phải đỏ lên phát ra hồng quang lập lòe ngay lập tức trên người con quái vật thủ hộ xuất hiện một đoàn hỏa diễm màu trắng, đoàn hỏa diễm ngay lập tức lan tràn ra khắp cơ thể con quái vật, nhưng do con phi long này da dày, nhiều lông nên phải một lúc thì mới có thể thiêu đốt hết lông của nó, tiếp theo mùi thơm của thịt lan ra khắp gian thạch thất.

Trong khi chờ đợi thịt nướng xong, Xuân Đức đi xung quanh gian thạch thất thấy cái gì ăn được thì bỏ vào trong miệng nhai ngấu nghiến, linh đan diệu dược gì cũng vậy, cứ bỏ vào trong miệng mà cắn thôi. Còn cái gì không ăn được thì ném vào trong không gian vong linh.

Sau khi hăn la liếm hết mọi thứ bên trong gian thạch thất thì thịt con quái cũng đã chín, Xuân Đức nhìn thịt nướng của mình đang chảy mỡ bóng loáng, mùi thơm nức mũi thì hăn không khỏi chảy nước miếng rờn rờn.

Đúng lúc hăn đang chuẩn bị thưởng thức món ăn do chính tay mình chế biến thì một trận ồn ào ở bên ngoài Thạch Thất. Tản thần thức ra Xuân Đức đã thấy được mấy chục tên đệ tử Thiên Thu Thánh Địa đang đứng bên ngoài chỉ về cái lão già bị hăn lột đồ khi trước, bên cạnh đám thái điều này còn có 8 tên mặc kim bào đang cùng nhau bắt một loại ấn quyết đánh lên cái đại trận thủ hộ. Không còn cách gì để đi ra bên ngoài, Xuân Đức đành phải phải ngồi ở trong này ăn thịt cho qua ngày đoạn tháng.(>_<)

Cũng sau khi hăn vừa giật xuống một cái đùi bông của con phi long gặm một miếng thật lớn đang nhai nhồm nhoàm thì một tiếng ầm ầm vang lên, cả cái trận pháp bị giải trừ lộ ra cánh cửa tiến vào gian thạch thất bên trong.

Xuân Đức dùng thần thức xem thì thấy mấy thằng cha này chẳng quan tâm tới cái lão già bị hăn lột sạch kia mà trực tiếp tiến lại gần cánh cửa đá định đẩy ra để đi vào, nhưng khi có hai tên tiến lại gần đặt tay lên cửa đá thì một luồng hấp lực mạnh mẽ hút tên kia cả người dính trên cửa đá.

" Cứu.. cứu ta, cánh cửa này có trận pháp đang hấp thụ sinh mệnh chúng ta"--Hai tên bị cửa đá do Xuân Đức bố trí trận pháp hút lại thì vô cùng kinh hoàng la lên.

Thấy tình cảnh này mấy tên Kim Bào kia hiện lên vẻ đề phòng, 6 người đều nhìn về đám đệ tử bên cạnh, liếc mắt ra lệnh cho bọn này tiến lên thăm dò,mấy chục tên đệ tử phía sau tuy sợ hãi nhưng cũng không dám cãi lời mấy vị đại nhân vật trước mắt, đành làm liều cùng nhau tiến lên dùng tay kéo hai vị trưởng lão kia ra.

Nhưng khi bọn họ vừa đụng vào người hai tên trưởng lão kia thì cả đám cũng bị lực hút siêu cường từ hai lão giả tác động lên, mấy người này lập tức cứng đờ tại chỗ, cả người run lên bần bật, lúc này dùng mắt thường cũng có thể thấy được sinh mệnh của những tên này đang bị cửa đá thông qua cơ cơ thể hai tên trưởng lão mà rút đi.

Mấy hô hấp qua đi, vài chục tên đệ tử của Thiên Thu Thánh địa đã bị hút hết sinh mệnh tinh hoa, cả đám bây giờ chỉ còn lại mấy bộ thân khô đang nằm trên mặt đất không còn một chút hồn phách hay sinh mệnh gì.

Sáu tên kim bào kia thì sắc mặt đại biến, bất tri bất giác lùi lại phía sau vài bước, còn hai tên trưởng lão đang bị cửa đá hấp cho cả người từ từ khô quắt lại, nhìn kinh dị vô cùng. Hai tên này lúc đầu còn có thể kêu cứu còn bây giờ thì chỉ có thể nhận mệnh mà thôi.

Xuân Đức vừa ăn thịt, vừa thông qua trận pháp trên cánh cửa đá hấp thụ sinh mệnh tinh hoa của kẻ khác, cảm thấy khoái hoạt vô cùng, một cảm giác mê mên tràn khắp cả người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Sự Thật Tàn Khốc

Hắn cũng không biết từ khi nào đã cảm thấy giết chóc chỉ như một thú vui hằng ngày mà thôi, có lẽ là từ khi hắn xác định được ở cái thế giới này chỉ có hai sự lựa chọn, một là giết kẻ khác hoặc bị kẻ khác giết mà thôi. Vậy tại sao không tự nắm giữ vận mệnh bản thân và trưởng không luôn vận mệnh của kẻ khác.

Đã không phải là người của hắn thì có giết đi cũng như vô tình dẫm phải con kiến vậy mà thôi, không đáng để quan tâm làm gì. Còn về nhân quả sao, theo hắn nghĩ mình làm điều như vậy chính là thuận theo tự nhiên, hắn giết kẻ khác và cái chết chính là luật nhân quả mà kẻ kia phải chịu mà thôi. (◡_◡).

.....

Khi Xuân Đức ăn hết miếng thịt cuối cùng của con thú hộ thú và vứt cái xương trên tay qua với cái đồng xương của con quái ban đầu thì hai kẻ không may ngoài kia cũng chỉ còn là thây khô, đang nằm trên mặt đất.

" Ồ " --- Xuân Đức xoa xoa cái bụng căng tròn đánh cái nấc. Thực ra thì thời gian hắn tọng cả con phi long quay vào trong bụng cũng chưa tới 3p, nhìn thấy đám 6 tên kim bào ngoài kia vẫn còn trong trạng thái ngẩn ngơ chưa biết chính xác là có chuyện gì xảy ra thì hiểu hàng.

Giờ thì hắn đang phân vân xem có nên giải quyết luôn mấy tên ngoài kia hay không?. Suy nghĩ một lúc thì hắn thấy làm vậy không ổn lắm, giết mấy tên này thì cũng không tốn mấy công phu, nhưng hậu quả đằng sau mới là

một chuyện khác. Chết một đám Bất Diệt Cảnh ngay bên trong địa bàn của mình thì cả cái nơi này không loạn lên mới là chuyện lạ đấy.

Cuối cùng hắn đành bỏ đi cái ý niệm giết mấy tên kia để hấp thụ, Xuân Đức thu hồi lại cái trận pháp đơn giản của mình trên tấm cửa đá lại, dùng thần thức truyền âm cho 6 tên ở ngoài:

" Các người vào trong này ta có chuyện muốn hỏi ".

Âm thanh như những mũi dao nhọn trực tiếp đâm vào trong thức hải có 6 tên đang đứng ngoài, 6 người ôm đầu thống khổ lăn lộn trên mặt đất, khuôn mặt của 6 người trắng bệch như tờ giấy, hai mắt lại hiện lên đầy tơ máu nhìn vô cùng dọa người, từ trong miệng bọn họ phát ra những tiếng rít như dã thú bị thương.

Sau một lúc lâu sau thì cả 6 người mới không còn bị cơn đau đớn kinh hoàng kia hành hạ, bọn họ nhìn về phía cửa đá mà cơ thể không tự chủ bò lại về phía sau, bọn họ đều có xung động muốn bỏ chạy ra khỏi nơi này, nhưng bọn họ biết nếu bọn họ dám làm vậy thì kẻ ở trong kia sẽ ngay lập tức tiêu diệt bọn họ.

6 người đứng dậy nhìn nhau một cái, ai cũng thấy được sự sợ hãi trong mắt đối phương, nhưng bọn họ cũng không biết làm sao cả nên đành phải tùy số mệnh. Khi bọn họ định đẩy tấm cửa đá ra thì không khỏi liếc nhìn hai cái xác khô quắt ở dưới chân, một luồng hàn ý lại chạy dọc sống lưng mỗi người.

Lau đi mồ hôi lạnh đang tuôn ra như mưa, cuối cùng một thiếu phụ dũng cảm tiến lên dùng tay đẩy tấm cửa đá kia ra.

Két...két....két

Cửa đá nặng nề từ từ mở ra bọn họ nhìn vào bên trong gian thạch thất trước mắt thì chỉ thấy một không gian tối đen, tĩnh lặng, những viên dạ minh châu dùng để phát quang bây giờ đã biến đi đâu mất, nhưng với thị lực siêu cường của bọn họ thì có dạ minh châu hay không cũng như nhau mà thôi.

Trong lúc bọn họ đang còn quan sát thì một âm thanh non nớt nhưng lại mang theo sự âm hàn đến xương tủy vang lên:

" Vào đi, nhìn ngó cái gì nữa " .

Cả 6 người đồng thời lạnh run một cái, không dám chậm trễ ngay lập tức 6 người đều đi vào bên trong gian thạch thất, khi mọi người vào xong thì người vào cuối cùng nhanh chóng khép lại cánh cửa đá kia.

Bọn họ không còn dám nhìn ngó lung tung mà chỉ cúi đầu nhìn xuống dưới chân, cả 6 người cùng đứng thành một hàng như đang đợi án tử hình vậy.

Xuân Đức thấy 6 người kia như vậy thì cũng không quan tâm, hấn ngó xem bên trong này có cái gì nằm hay ngồi được không, nhưng thấy không có cái gì có thể dùng tạm hấn đành phải lấy tạm một cái ghế nằm từ không gian vong linh ra mà dùng.

Sau khi an tọa xong thì hấn mới nhìn 6 người mà đạo:

" Căng thẳng làm gì nếu ta muốn giết thì các ngươi bây giờ còn có thể đứng đây mà thờ sao?" .

Xuân Đức thấy mấy tên này không những không bình tĩnh sau khi hấn nói lời an ủi như vậy, một câu chan chứa tình cảm tha thiết thế kia mà lại làm cho 6 tên này càng run lợi hại.

Xuân Đức cảm khái bản thân đúng là có uy, nhìn về thiếu phụ xinh đẹp kia, hấn chậm rãi đạo:

" Thím gì ấy ơi, có thể ngẩng đầu lên cái được không, ta chỉ muốn hỏi chút việc thôi không giết các người đâu mà lo sợ như vậy " .

Thiếu phụ nghe vậy thì trong lòng nhảy một cái, hít một hơi thật sâu nàng ngẩng đầu lên nhìn xem kẻ kinh khủng kia rốt cuộc ra sao? nàng muốn trước khi chết thì cũng muốn biết kẻ giết mình có bộ dáng như thế nào?

Nhưng khi nàng ngẩng đầu nhìn rõ ràng kẻ trước mắt thì không khỏi bật thốt lên một tiếng ngỡ ngàng

" Tiểu bảo bảo của Phong tử "

Nói xong nàng dùng hai tay ngay lập tức bưng miệng lại, nhưng hai mắt thì vẫn nhìn con tiểu linh thú đáng yêu trước mắt.

Xuân Đức đang phê trong con ăn uống no say, nghe tới câu * tiểu bảo bảo* thì không khỏi tức thỏ huyết.

Hấn bò dậy nhìn thiếu phụ trước mắt lạnh giọng đạo:

" Người biết ta sao? "

Thiếu phụ kia vẫn bưng miệng nhỏ nhắn của mình lại, cái đầu thì gật lia lia. Hiển nhiên là nàng biết Xuân Đức.

Xuân Đức sau giây phút buồn bực thì cũng không con để ý tới chuyện bảo bảo gì cả, hấn nhìn 6 người đạo:

" Muốn sống không? có thì lên tiếng " .

Cả 6 người ngay lập tức cùng nhìn về phía Xuân Đức mà đạo:

" Có, thưa..."

Nhưng đang nói tới chữ thưa thì bọn họ không biết xưng hô thế nào, vì kẻ trước mắt bọn họ không biết một chút gì cả, vậy là cả đám đang nói đều ngậm miệng lại không nói tiếp nữa. Trên mặt mỗi người hiện lên vẻ lúng túng.

Xuân Đức cũng không để ý mà ném ra 6 tấm phù màu xanh phát ra lam sắc cho 6 người đạo:

" Cần nuốt vào là được ".

Cả 6 người không do dự mà lập tức nuốt tấm phù kia vào, bọn họ biết cái này không phải cái gì tốt nhưng cơ hội sống chỉ có một, trong bọn họ không có ai là muốn chết cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Tự Dâng Lên Đến Miệng

Thấy 6 người cùng lúc nuốt vào Khổng Thần Phù mà Tuyết Anh đặc chế thì Xuân Đức nhếch miệng cười đạo:

" Được rồi cũng không cần tự kiểm tra làm gì, các người không biết nó là gì đâu, cái phù này không có ảnh hưởng gì tới các người cả, chỉ khi nào buồn buồn thì ta kích hoạt tấm phù cho các người tự bạo chơi thôi thì các người mới cảm nhận được " .

Nghe được mấy lời này tâm đám người chìm xuống, mọi người ngay lập tức lông tơ dựng đứng, thân hình cứng ngắc tại chỗ, sâu trong đôi mắt của bọn họ tràn ngập vẻ sợ hãi và tuyệt vọng.

Xuân Đức nhìn thấy một loạt các biểu hiện giàu tính cảm xúc này của 6 người thì cười cười đạo:

" Đùa chút cho vui ấy mà, làm gì mà căng thẳng vậy. Được rồi, ai trong các người nói cho ta biết, các người tới đây làm gì? cái gì sắp xuất hiện bên trong sâu Ma Linh Sâm Lâm này? " .

Nghe rõ câu hỏi của Xuân Đức, 6 người nhìn nhau một cái rồi một lão giả có chòm râu dê khom người đáp lời:

" Thừa chủ nhân lần này chúng ta tới đây có hai mục đích chính. Một là phân chia một phần bảo tàng trong Vực Thảm Tử Vong, cái thứ hai chính là ngăn cản quái vật từ Vực Thảm đi ra" .

Xuân Đức nghe tới hai từ bảo tàng thì cảm thấy vô cùng hứng thú, hướng lão giả đạo:

" Nói cho cặn kẽ, chi tiết vào, nói chung là nói tắt tần tật đi nhớ là phải thành thật một chút nhé,ta mà thấy điểm nào đáng nghi thì lại mất công ta phải ăn não của ngươi để xác định xem ngươi nói có đúng không thì lại bảo ta... ".

Mọi người lại được một trận lạnh gáy, lão giả cũng là kẻ khôn khéo ngay lập tức vâng vâng dạ dạ rồi liên tục nói ra những gì mà hắn biết, nói không sót một thứ gì, đến lúc cuối cùng Xuân Đức phải ngăn cản lão giả này nói chuyện, hắn mà không cản lại có khi lão giả này còn nói cho hắn biết luôn thê tử, tiểu thiếp của lão mặc yếm màu gì cũng nên.

Qua lời lão giả thì Xuân Đức cũng hiểu sơ qua rồi, bên sâu trong Ma Linh Sâm Lâm này có một nơi gọi là Vực Thảm Tử Vong, nơi này giống như là một cánh cửa nối liền một không gian nào đó, cứ 3 vạn năm thì sương mù trong cái Vực Thảm Tử Vong này lại biến mất, chính lúc này cũng là lúc cái không gian thông đạo kia cũng được câu thông.

Trong cái Vực Thảm kia sẽ xuất hiện một cái di tích, bên cạnh đó thì có vô số quái vật mạnh mẽ đi ra. Theo như lời lão giả nói thì đám quái vật này cực kì đông, đông tới mức mà cả mấy đại thế lực đều phải tạm thời bỏ qua ân oán để đối phó với bọn chúng, lần sau luôn nhiều hơn lần trước, nhưng theo thời gian thì lần này có vẻ như Vực Thảm Tử Vong sẽ sớm khai thông hơn 100 năm so với trước kia.

Còn một điều cần lưu ý là khi giết chết đám quái vật đi ra từ cái Vực Thảm Tử Vong kia cả cơ thể bọn chúng sẽ hóa thành một viên huyết ngọc, viên huyết ngọc này có tác dụng đề thăng tu vi co tu sĩ, diệu dụng vô cùng.

Đang khi Xuân Đức suy nghĩ xem tiếp theo nên làm sao thì bỗng nhiên thần thức hắn bắt được một tia dao động nhỏ ở phía dưới sâu lòng đất, ngay lập tức hắn thả thần niệm ra. Xuống sâu phía dưới hắn thông qua thần niệm thấy được 21 người mặc hắc y toàn thân, cả người khí tức thu liễm cực kì, tu vi toàn là dạng không phải vừa đâu, 21 đứa có 17 đứa Bất Diệt Cảnh Nhất Trọng sơ giai, còn 4 kẻ còn lại đã có Tạm Trọng Trung kì.

Dựa vào cái khí tức u ám và cái mùi cách vạn dặm cũng có thể nghĩ được kia thì Xuân Đức 100% dám chắc mấy con chuột đen này là người của Hắc Vương Tông. Thu lại thần niệm Xuân Đức nhìn 6 người hỏi:

" Các người có bảo vật gì không sao mà lại có mấy con chuột mò tới đây?"

Mấy người khuôn mặt mờ mịt không hiểu rõ ý Xuân Đức là sao? đang định hỏi lại thì đã thấy Xuân Đức phun ra một đoàn bạch quang, bạch quang bao trùm cả gian thạch thất lại, ngay lập tức mọi người, mấy cái xương cốt trong phòng biến mất không còn tăm hơi.

Sau một lúc lâu khi bọn họ đang nghi hoặc tại sao Xuân Đức làm vậy thì từ phía bên dưới mặt đất toát ra một loạt bóng đen, trên tay mỗi người đều cầm một một kiện vũ khí hình cầu bốc lên hắc quang nhàn nhạt. Khi tất cả bóng đen đều từ lòng đất đi ra đứng lại một chỗ cùng nhau thì đang ẩn thân 6 tên trưởng lão Thiên Thu Thánh Địa đều không khỏi sắc mặt kinh biến, nhưng mọi người đều biết bây giờ không phải là lúc thắc mắc nên cả đám biết điều câm miệng lại.

Từ trong đám hắc y nhân đang đứng trong gian thạch thất, một âm thanh như trẻ con vang lên:

" Tại sao không thấy cấm chế hay bất cứ thứ gì? Không phải nội gian của chúng ta báo tin thánh vật đang được một tên trưởng lão của Thiên Thu

Thánh Địa cùng hai con sủng vật của lão ta canh giữ sao? chết tiệt, việc này là thế nào " .

Tiếp ngay theo đó một âm thanh khàn khàn lại vang lên:

" Không thể sai sót được, chính ta đã tự dùng phụ thân thuật lên tên nội gian rồi kiểm tra thông tin, đảm bảo thông tin không có sai lầm. Việc kỳ quặc xảy ra tất có yêu, chúng ta bây giờ rút lui trước ở đây cũng không phải là nơi tốt cho chúng ta ở lại" .

" Ta tán thành với Khô Ma, chúng ta tạm thời rút lui, thời gian cũng không phải là rất gấp, bên trên cho chúng ta 1 năm không cần vội vàng nhất thời " .--- Lại một âm thanh vang lên.

Chỉ thấy đám hắc y nhân này gật đầu một cái, rồi tất cả như hóa thành bóng ảnh định độn xuống phía dưới rút lui. Nhưng khi đám này định độn xuống phía dưới thì liên tục vang lên vài tiếng kêu sợ hãi.

" Chết tiệt chuyện gì xảy ra, ta không thể sử dụng độn thuật"

" Ta cũng vậy "

" Cũng không có cấm chế sao lại vậy?"

Khi đám hắc y này đang hoảng sợ thì cả gian thạch thất bỗng nhiên sáng lên như ban ngày, khắp gian thạch thất bị một đoàn hỏa diễm màu trắng chiếu sáng.

Một âm thanh vui vẻ vang lên:

" Đồ ăn dâng tận miệng lý nào ta còn để cho các ngươi đi mất, như vậy thì thấy có lỗi với bản thân quá " .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Nhất Kích Tiêu Diệt

Âm thanh này vang lên thì từ một nơi ở giữa căn thạch thất thân ảnh của đám người Xuân Đức lại một lần nữa hiện ra.

Khi hai bên nhìn thấy nhau thì đám hắc y nhân không khỏi một hồi ngây người, có kẻ ả nấp ngay bên cạnh mình mà lại không hề hay biết, việc này chứng tỏ đối phương ả nấp rất cao minh. Nhưng khi bọn họ quan sát 6 người trước mắt thì thấy tu vi của 6 người cũng không cao, đều có tu vi ngang với bọn họ mà thôi. Còn con tiểu linh thú hai đang ở trên vai của thiếu phụ thì bị mọi người tự động bỏ qua.

Nhìn 6 người thiên Thu Thánh Địa một tên hắc bào nhân lên tiếng:

"Chỉ bằng sau 6 tên rác rưởi mới bước vào Bất Diệt Cảnh nhị trọng mà thôi, các ngươi mà cũng muốn giết chúng ta, ta xem các ngươi bế quan lâu quá nên óc vào nước rồi. Không trốn một bên chơi lại còn dám ra mặt, đã vậy thì chết đi".

Vừa dứt lời tên này đã như quỷ ảnh nhanh đến kinh người, cơ thể phân thành ba, một tên đánh chính diện, hai kẻ còn lại vòng ra phía sau đánh lên 6 người.

Thấy cảnh này 6 người sắc mặt đại biến, tất cả 6 người đều ngay lập tức lấy ra bản mệnh vũ khí, làm ra phòng ngự nhìn về phía ba thân ảnh kia vô cùng kiên ky. Nhưng hình như bọn họ quên mất con đại boss cũng kẻ đáng sợ nhất đang ngay bên cạnh bọn họ mà không phải là cái con gà đang như con thiêu thân lao lại đây.

Khi mọi người đang đề phòng ba thân ảnh đang lại đây thì bất ngờ một thân ảnh xuất hiện ngay bên cạnh bọn họ, khi thân ảnh này vừa xuất hiện thì đã cười lên, nhe ra hàm răng chỉ còn vài cái của mình.

Cũng lúc này ba quý ảnh kia lập tức tan biến, 6 người đồng loạt thất kinh, khi bọn họ phát hiện ra lão giả đang ở bên cạnh cười lạnh lùng thì càng hoảng sợ hơn. Nhưng làm gì cũng là quá muộn trên tay lão giả xuất hiện một thanh đoản kiếm có hắc mang lập lòe đâm thẳng tới trái tim của thiếu phụ.

Trong lúc nhất thời, thiếu phụ chỉ có thể gia trì cho bản thân một phòng hộ trảo mà thôi, nhưng cái này căn bản không có tác dụng gì, thanh đoản kiếm trực tiếp xuyên qua phòng hộ của thiếu phụ mà đâm thẳng tới trái tim.

Lão giả hắc y thấy vậy thì càng nhe răng ra mà cười, nhưng nụ cười của lão lập tức cứng ngắc, thanh đoản kiếm cũng không đâm thiếu phụ mà chỉ xuyên qua vài lớp quần áo chọc thủng da thịt của nàng một chút mà thôi,

Tất cả mọi người trong thạch thất đều kì quái lão giả kia làm sao vậy, tự dung lại dùng công kích. Nhưng tiếp theo đó một màn làm mọi người tim gan cật mề gì đó đều co lại, ngừng hoạt động vài giây.

Cơ thể đang duy trì tư thế đâm đoản kiếm vào ngực thiếu phụ của lão giả lúc này đổ sụp xuống đất biến thành một đồng thít bị cắt ngay ngắn thành từng miếng hình vuông bằng đầu ngón tay, cả quần áo cũng vậy.

Xuân Đức lúc này đang đứng trên đầu của thiếu phụ nhìn về mấy tên hắc y nhân đạo:

" Tiếp tục tiến lên, ta xem các ngươi những kẻ tự cho mình là thần, là thánh, là bố đời thiên hạ này lợi hại tới mức nào " .

Âm thanh vừa vang lên thì 6 người Thiên Thu Thánh Địa lập tức bùng tỉnh hiểu rõ việc gì đang xảy ra, tại trong lúc nhất thời bị nguy cơ sinh tử đe dọa bọn họ quên mất người chủ nhân mà bọn họ mới nhận này mới là kẻ nắm giữ quyền sinh, quyền sát ở đây. Cứ nhìn vào cái đồng thịt bị cắt gọt thành từng miếng bằng nhau dưới chân là hiểu.

Cảm thấy nguy hiểm mãnh liệt toát ra từ Xuân Đức, đám lão hồ ly này không cần bàn bạc gì cả mà cùng một lúc lấy ra bản mệnh vũ khí tiến lên đánh thẳng về phía Xuân Đức và 6 người.

Tuy không màu mè hoa mỹ gì nhưng áp lực từ mấy chục tên Bất Diệt Cảnh cũng đủ giết chết bất cứ kẻ nào có tu vi dưới Bất Diệt Cảnh, đến cả 6 tên người hầu của Xuân Đức cũng bị áp lực này khiến cho khuôn mặt trắng xám, cắt không ra giọt máu.

Hai mươi luồng hắc mang từ trong tay đám người này cực nhanh đánh thẳng tới Xuân Đức, Xuân Đức thấy vậy cũng không thèm né luôn, cứ để cho những luồng hắc mang này bắn thẳng vào cơ thể, không có kinh thiên động địa tiếng động gì sảy ra cả.

Tất cả hắc mang bắn vào cơ thể Xuân Đức đều biến mất không còn tăm hơi, như đá chìm xuống biển, căn bản là chả có tác dụng quái gì cả. Xuân Đức nhìn 20 tên vẫn đang tiếp tục công kích tới hắn thì từ trong miệng một luồng năng lượng màu đen to lớn phóng ra.

Xoẹt...xoẹt...xoẹt

Ngay lập tức, một đám hắc y đang như trâu húc mã lao về phía hắn bị luồng năng lượng màu đen kia cắt ngang qua thân thể. Chết ngay lập tức, có vài tên số may tránh thoát thì ngay lập tức dừng lại quay đầu bỏ chạy ra ngoài.

Xuân Đức thấy vậy thì nhắm một mắt xem thường, từ trong miệng hắn lại phóng ra một luồng hắc mang còn mạnh hơn vài chục lần so với ban đầu, bắn nhanh về phía mấy tên đang bỏ chạy.

Lần này có vẻ Xuân Đức hơi quá đà nên khi mấy tên kia bị dính đòn công kích này từ Xuân Đức ngay lập tức bốc hơi không còn cặn bả, luồng năng lượng khủng bố kia còn xuyên qua cả cấm chế khắp nơi trên ngọn núi, tàn phá bừa bãi mọi thứ trên đường đi, cho đến khi xuyên qua vài chục tòa sơn phong phá hoại mọi thứ trên đường đi thì nó mới cạn kiệt năng lượng mà tan biến.

Nhìn thấy cảnh tượng như ngày tận thế này thì 6 tên Thiên Thu Thánh Địa chỉ có thể ngậy ngốc mà nhìn, không thể nói được lời nào. Bọn họ thật sự sốc nặng, nhưng bảo vệ trận pháp, cấm chế mà bọn họ tự tin là khó ai có thể phá giải thì chỉ bị nhất kích tiêu diệt, à không nhất kích tiêu diệt gần như toàn bộ mới phải.

Bây giờ trước gian thạch thất không còn một cái gì cả, mấy bộ xương trước kia và lão giả trông coi nơi này cũng đã biến mất không thấy đâu, có thể là khi trước bị đòn đánh của Xuân Đức tiễn đưa về với người thân nơi suối vàng rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Giả Ngây Thơ

Giết cho đã xong thì ngay lập tức Xuân Đức cảm thấy hồi hận đến thối lòng, thối ruột. Con mồi dâng lên tận miệng mà chỉ vì một chút cao hứng hấn đã khiến mấy tên kia bốc hơi khỏi nhân gian, chẳng còn gì để lợi dụng được cả. Nhẫn không gian, tài bảo cái gì cũng không có.

Thôi thì chót đại Xuân Đức cũng chỉ thở dài một hơi sau đó nhìn về mùi mấy cái xác còn lại đang nằm trên mặt đất kia, tâm niệm vừa động một cái tất cả nhẫn trữ vật, vũ khí hay đại loại như vậy đều bay về trong chảo nhỏ của Xuân Đức, cũng không xem xét là có gì ở bên trong hấn ném thẳng vào trong không gian vong linh.

Tiếp theo đó Xuân Đức há miệng một lực hút vô hình hướng mấy cỗ thi thể kia mà tới, từ bên trong những cỗ thi thể toát ra những luồng năng lượng tinh thuần nhanh chóng bị Xuân Đức hấp thu, qua vài hô hấp mấy cái xác trên mặt đất chỉ còn là bụi bặm bị một cơn gió nhẹ thổi qua thì ngay lập tức bay tán loạn, tự do phiêu tán bên trong gian thạch thất.

Sau khi hấp thu mùi mấy tên Bất Diệt Cảnh thì bên ngoài cơ thể Xuân Đức xuất hiện một lớp băng sương màu trắng, cơ thể cũng lớn lên một chút nhưng cũng chỉ là lớn hơn một chút mà thôi bây giờ hấn vẫn ngấn một khúc, từ đầu tới đuôi cũng mới được 40 cm, cái bụng do vừa ăn cả con quái vật thủ hộ giờ y như quả bóng nhìn đáng yêu tới cực điểm.

Nhưng ai thấy hấn đang yêu chứ nhất quyết không phải là 6 tên Thiên Thu Thánh Địa đang ở đây, mấy tên này mới vừa tỉnh dậy sau cơn khiếp sợ

bởi sức mạnh kinh thể hãi tục của Xuân Đức, lại bị cái năng lực quỷ dị hấp thu sinh mệnh người chết của hắn dọa thêm cho một trận. Mấy người nhìn khắp nơi đều là tro bụi đang phiêu tán mà nuốt nước bọt ừng ực.

.....

Động tĩnh ở nơi đây lớn như vậy thì không lý gì mấy lão bất tử ở phụ cận gần đây lại không biết, ngay sau đó không lâu ở bên ngoài gian thạch thất từng khe không gian bị xé ra, những thân ảnh nhanh chóng đi ra từ những cái khe không gian kia.

Đám người mới tới này vô cùng khoe khoang, kẻ nào kẻ nấy vừa hiện thân thì uy thế trên người bộc phát, sát khí đặng đặng, cứ như đang thị uy với ai đó vậy.

Nhưng khi bọn này dùng thần thức cảm nhận xung quanh thì sắc mặt tên nào tên nấy đại biến, ngay lập tức tụ lại thành một vòng tròn, lấy ra bản mệnh vũ khí mà đề phòng xung quanh.

Xuân Đức ở bên trong cũng đã thấy cảnh này hắn cũng chỉ nhìn 6 người mà liếc mắt một cái rồi không có nói gì thêm, tiếp tục nhảy lên vai thiếu phụ mà nằm, nếu như còn Khổng Thần Phù của Tuyết Anh thì hắn cũng không ngại thu thêm mấy tên chân chạy ngoài kia. Dù sao pháo hôi Bất Diệt Cảnh vẫn có chất lượng.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện thì hắn cũng lấy làm kì, khi nào thì mình lại hiền lành như vậy rồi, nhưng suy nghĩ một chút thì hắn cảm thấy có lẽ là do mới ăn và hấp thu sinh mệnh của vài tên tu vi mạnh mẽ nên sự khát máu đã không còn, dẫn đến cái tính cách lương thiện chổi dậy.

6 tên nô bộc của Xuân Đức thì không biết Xuân Đức đang nghĩ gì, nhưng bọn họ đều là người thông minh thấy ánh mắt kia của Xuân Đức thì

bọn họ cũng đã đoán ra được mình cần làm.

Nhìn nhau một cái cả 6 người đều tự mình đánh bản thân bị thương, sau đó dìu nhau cùng nhau đi ra ngoài thạch thất.

Họ vừa ra ngoài thì đã gặp đội ngũ mấy chục tên Bất Diệt Cảnh đang cùng nhau tiến về phía này, hai bên thoáng dừng lại nhìn nhau một cái sau đó không hẹn mà cùng thở ra một hơi. Một bà lão tay chống quả trứng tách ra khỏi mọi người tiến lên phía trước đối diện với đám người Xuân Đức, sau khi nhìn thương thế 6 người một lần thì mới đạo:

" Đã có chuyện gì xảy ra, làm sao mọi người lại thành ra nông nỗi như thế này, là kẻ nào làm " .

Trong giọng nói có thể nghe được sự quan tâm chân thật của bà ta đối với 6 người.

Thiếu phụ lau đi vết máu ở miệng chậm rãi đạo:

" Là người của Hắc Vương Tông làm, việc này cũng không gấp đợi chúng ta trước ỏn định vết thương đã " .

Biết việc này là do Hắc Vương Tông làm thì sắc mặt bà lão khó coi tới cực điểm, nhưng ngay sau đó thì trở lại bình thường, khi nghe tới thiếu phụ nói đi trị thương thì trong lòng có chút nghi hoặc nhưng cũng không có biểu hiện gì là không vừa lòng, gật đầu đạo:

" Liễu sư muội nên đi trị thương đi, việc này cứ để bọn ta xử lý " .

Cũng không dây dưa thêm chút nào, mấy người gật đầu với nhau một cái rồi ai đi đường nấy, bà lão nọ vẫn nhìn theo bóng lưng của 6 người, khi thân ảnh của 6 người biến mất thì bà ta mới âm trầm quay lại phía sau đạo:

" Theo ta vào trong xem xét " .

.....

Một đường đi thẳng về một ngọn sơn phong cách cái nơi giao chiến trước kia không quá xa, Xuân Đức ngáp ngắn ngáp dài, hấn tự dung cảm thấy có chút buồn chán, đường đường là một vị soái ca, tài năng đầy mình vậy là lúc này thì chẳng ai thèm liếc mắt hấn một cái, hấn vẫn nằm trên vai thiếu phụ suy nghĩ vẫn vơ.

Đang lúc hấn suy nghĩ lung tung thì thiếu phụ bỗng nhiên lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của hấn:

" Chủ nhân, nơi đây là nơi ở tạm thời của tiểu nô, không biết chủ nhân có gì phân phó" .

Hấn thu lại tạp niệm nhìn xung quanh một chút, nơi đây chỉ toàn là hoa với cỏ, mấy con động vật nhỏ mà thôi. Nói chung thì cảnh sắc cũng tạm, ở nơi đây thì cũng không đến nỗi nào, suy nghĩ thêm một chút hấn mới đạo:

" Phân phó thì không có gì để phân phó cả, ta còn chẳng nghĩ ra việc gì làm nữa đây này, chắc lại đi ngủ cho qua ngày đoạn tháng, thật chán đến chết" . Nói xong thì hấn bay xuống thăm hoa bên dưới nằm sấp ra, cả người nhìn ẻo oải vô cùng, trông đến tội.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Tâm Sự Cùng Ánh Nguyệt

Nhìn thấy bộ dáng buồn như chó cún, thiếu sức sống của Xuân Đức thiếu phụ mỉm cười ngồi xuống đối diện với hắn nhỏ nhẹ đạo:

" Nếu không chủ nhân có thể nói chuyện cùng với tiểu nô cho đỡ buồn chán ".

Xuân Đức ngẩng đầu lên nhìn thiếu phụ một lúc sau đó phun ra đúng một câu:

" Ta không thích nói chuyện với mấy bà thím lớn tuổi ".

Thiếu phụ nghe vậy thì nụ cười trên khuôn mặt diễm lệ kia lập tức đọng lại, nàng ta có chút xấu hổ, không biết làm sao cho phải, bỏ đi cũng không được, mà ở đây thì lại sợ làm cho Xuân Đức tức giận một ngụm ăn nàng luôn.

Thấy thiếu phụ quần bách vậy Xuân Đức cũng rĩ lòng thương nói chuyện với nàng, hắn mở một con mắt, nghiêng cái đầu nhỏ bỗng nhiên lên tiếng nói:

" Làm gì cứ như thần lẩn đút đuôi vậy, mà được rồi ta giờ cũng chán, không việc gì làm, nói chuyện với người chút cũng được. Thế người tên là gì vậy? ".

Thiếu phụ nghe Xuân Đức hỏi lập tức trả lời:

" Thừa chủ nhân tiểu nô tên Liễu Ánh Nguyệt ". Nói xong nàng lại nhìn Xuân Đức chờ đợi hần hỏi tiếp.

Xuân Đức cũng là gật gật đầu, sau đó nói:

" Mà ngươi đổi cách xưng hô đi, đừng có cả ngày xưng tiểu nô, tiểu nô, nghe thấy phát chán, ta không thích cái kiểu xưng hô vậy. À phải rồi, ngươi và Phong Tử Yên cô nàng kia quan hệ thế nào? ".

Ánh Nguyệt liên tục gật đầu, tiếp theo nàng mỉm cười đạo:

" Vậy xưng hô là tiểu Nguyệt, chủ nhân thấy sao? ".

Xuân Đức khoe miệng co giật, cái tên tiểu nguyệt hình như không phù hợp lắm với một thiếu phụ thì phải, nhưng hắn vẫn bất đắc dĩ gật đầu đạo.

" Tuy ta thấy cách xưng hô tiểu Nguyệt nghe có vẻ hơi kì cục một chút nhưng thôi cũng được, miễn không phải tiểu nô là được. Được rồi nói mối quan hệ giữa ngươi với Phong Tử Yên cô nàng kia đi ".

Lam Ánh Nguyệt khẽ vuốt mấy lọn tóc mai của mình rồi như có điều gì suy nghĩ, một lúc sau nàng ta mới nói:

" Tiểu Nguyệt và Phong tử là tử muội tốt của nhau, hai người chúng ta biết nhau từ rất lâu rồi, từ khi mới báỉ nhập Thánh Địa thì đã quen với nhau. Do Phong Tử có tuổi lớn hơn tiểu Nguyệt một chút, tu vi cũng mạnh hơn một chút nên tiểu Nguyệt đành phải nhận tử ấy là tử tử mình. Phong tử là một người rất hiền lành, lúc nào cũng vì người khác, tóm lại tử ấy rất tốt, tiểu Nguyệt cảm thấy hạnh phúc khi có một vị tử tử như vậy. Mà đúng rồi chủ nhân tại sao lại đi cùng với Phong tử? ".

Xuân Đức nằm ngửa ra nhìn lên trời nghe được câu hỏi của Ánh Nguyệt thì nói:

" Cứu nàng một mạng, nàng không thèm cảm ơn đã vậy lại còn cưỡng ép đem ta về đây, ta đại nhân đại lượng không chấp nhặt với nàng nếu không thì nàng ta biết tay. Đã vậy mới về tới nơi đây nàng ta lại đi bế quan tu luyện ngay và luôn, ta không muốn cùng với nàng ở trong cái thạch thất chán ngắt kia nên đi ra ngoài này chơi một tí, tiếp theo là gặp các người đây "

" Hóa ra chủ nhân lại là ân nhân cứu mạng của Phong tử, mà chủ nhân là loại thần thú gì? sao Nguyệt nhi chưa từng thấy trong cỗ tịch ghi lại" -- Ánh Nguyệt lại hỏi.

" Chưa thấy là phải rồi, đến cả ta còn chẳng biết ta là cái thể loại thần thú gì nữa đây. Mà phải rồi cái Vực Thẳm Tử Vong kia khi nào thì mở, lần trước lão già kia kể đủ thứ mà cái quan trọng nhất thì không kể, đúng là ăn hại có truyền thống " --- Xuân Đức đậu đen rau muống nói.

Ánh Nguyệt suy nghĩ một chút sau đó nói:

" Theo Nguyệt nhi thì cũng không còn bao lâu nữa, trong thời gian 15 ngày thì ắt sẽ mở cửa. Chủ nhân có dự tính gì sao? có thể nói cho Nguyệt nhi biết một chút không? "

Xuân Đức hờ hững nói:

" Lúc ban đầu ta có ý định giết hết tất cả các người của mấy thế lực các người làm đồ ăn nhưng bây giờ thì chán rồi, ta muốn đi xem trong cái vực thẳm kia có cái gì thú vị không, ngày nào cũng giết người thì không tốt, thì thoảng giết vài ức cho đỡ buồn thôi".

Khóe miệng Ánh Nguyệt co giật một hồi, nghe cái câu * giết vài ức cho đỡ buồn * thì một người có bản tâm kiên định như nàng cũng cảm thấy nao

nao. Nàng cảm thấy không nên nói chuyện nhiều với vị chủ nhân này nếu không cũng bị suy tim mà chết.

Hình như ông bà Ánh Nguyệt phù hộ hay sao mà trong lòng nàng vừa có suy nghĩ này thì đã nghe Xuân Đức nói tiếp:

" Thôi ta đi ngủ đây, ngươi tu luyện hay làm gì thì làm "

Nói xong thì Xuân Đức vẫn nằm như vậy, nghiêng đầu sang một bên rồi ngủ một cách ngon lành. Thấy vậy Ánh Nguyệt khẽ mỉm cười rồi cũng ngay tại chỗ đã tọa tu luyện.

.....

Nhật nguyệt luân phiên, thời gian từ từ trôi qua cũng không biết là bao lâu nữa.

Xuân Đức đang nằm ngủ ngon lành thì cảm nhận có một bàn tay mềm mại đang tác quái trên cơ thể hắn, hắn mở mắt ra nhìn thì đã thấy Phong Tử Yên đang ngồi bên cạnh hắn, hai mắt híp lại thành hình nguyệt nha dùng một bàn tay xoa xoa bụng hắn, đẩy hắn lăn qua lăn lại. Nhìn thần tình nàng bây giờ có vẻ rất thích trí.

Xuân Đức có chút nho nhỏ tức giận nói:

" Thích thú vậy à, nghịch đủ chưa, không thấy ta đang ngủ à. Làm phiền người khác khi ngủ là hành vi thiếu đạo đức ngươi không biết sao? "

Đang nghịch Xuân Đức, bỗng nhiên nghe thấy Xuân Đức nói chuyện thì Tử Yên ban đầu ngẩn người ra, sau đó là dùng một ngón tay trở thọt thọt vào cái bụng đang căng tròn như quả bóng của hắn vui vẻ đạo:

" Tiểu Bảo Bồi có thể nói chuyện được à, bất ngờ nha, hì hì, người nhìn đáng yêu thế này cơ mà, tại sao lại không cho ta nghịch một chút chứ, thật nhỏ mọn".

" Người cứ bị ai đó xoa xoa cái bụng rồi lăn qua lăn lại xem có cảm thấy dễ chịu không. Hừ hừ. Mà sao người biết ta ở đây?" -- Xuân Đức trợn mắt tức giận nói.

Tử Yên thấy Xuân Đức tức giận không nhưng không sợ mà còn làm tới, nàng nâng hẳn lên dùng hai tay nghịch hai cái cánh của hẳn. Xuân Đức buồn bực quay đầu nhìn lại nàng ta đạo:

" Bỏ ta xuống, đừng để ta tức lên ".

Xuân Đức vừa mới nói xong thì Tử Yên đã cười khanh khách, nàng đặt hẳn xuống cười híp mắt đạo:

" Ngoan nào, cho sờ một chút đi, nhỏ mọn quá vậy,hì hì, mà thôi ta có cái này cho người nè, muốn xem không? lần này tới đây vừa là đến thăm Liễu sư muội, vừa mang cho tiểu bảo bảo nhà người một bất ngờ lớn".

Xuân Đức được thả ra thì nằm nghiêng, dùng một chi trước chống đầu, dùng một móng vuốt ngoáy mũi, khinh bỉ đạo:

" Người thì có thứ gì tốt chứ, ta cũng không tin người lấy ra được thứ gì tốt".

Tử Yên phồng má biểu hiện như một tiểu nữ nhi, trừng mắt với Xuân Đức một cái rồi móc ra một viên tròn tròn từ giữa hai quả núi trước ngực đưa đến trước mặt Xuân Đức, nàng có chút kiêu ngạo đáp:

" Đây là thứ ta thiên tâm vạn khổ mới lấy được đây, hừ hừ, không phải người trước kia cứu ta thì ta mới không lấy ra đây này".

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 252: Hóa Hình Đan

Xuân Đức liếc mắt một cái, ngửi ngửi một chút mới hỏi:

" Cái cục gì mà tròn tròn đen đen vậy, mùi vị lại không thể nào tốt, ngươi sẽ không phải ngươi tính cho ta thuốc độc chứ? "

Tử Yên nghe vậy thì trên khuôn mặt xinh đẹp kia hiện lên vẻ tức giận, nàng dùng một ngón tay búng vào cái trán hắn tức giận mắng:

" Kiến thức nông cạn, đây là Hóa Hình Đan, là vật vô cùng trân quý đấy. Nó giúp ngươi có thể hóa thành hình người. Cái này là ngày trước ta phải hao tốn không biết bao nhiêu là tiền của đi mua nguyên liệu, còn phải vào địa cực tìm hóa hình thảo nữa, sau này còn phải về tông môn nhờ một vị luyện đan sư cao giai mới có thể luyện chế ra đấy, vậy mà ngươi cái con trùng mập này dám nói nó là độc dược à "

Càng nói nàng càng tức giận, nước bọt văng tứ tung, đến sau cùng nàng ta trực tiếp động thủ luôn, nàng ta dùng hai tay nâng Xuân Đức lên lắc qua lắc lại.

Xuân Đức bị nàng lắc qua lắc lại nhưng không thềm đếm xỉa đến mà nói:

" Ngươi ăn thử xem có hóa thành đồng loại với ta không nào "

Xuân Đức biết mình có nuốt viên đan dược đen như cục cơm cháy kia cũng không thể hóa hình được nên mới nói vậy. Nếu không thì ngay từ đầu

hắn đã ăn ngay rồi.

Tử Yên nghe vậy thì dừng việc ngược đãi Xuân Đức lại ngay nhiên đạo:

" Người không muốn hóa hình sao? "

Xuân Đức xem thường nhìn nàng nói:

" Tại sao phải hóa hình thành hình dáng nhân loại các người cơ chứ, ta thấy hình dáng như bây giờ mới là chuẩn mực. Sao người không hóa thành hình như ta vậy nè, có cánh có thể tăng tốc độ phi hành, độn thuật, lợi thảo có thể thay thế mấy cái vũ khí tầm thường kia.... nói chung ta thấy bản thân ta như bây giờ là hoàn mỹ nhất rồi, ta đâu có góc lại biến thành cái bộ dáng yếu nhược của các người "

" Ai nói nhân loại yếu nhược, người không phải bây giờ bị ta tùy ý khi dễ sao? " --- Tử Yên không cho là đúng phản bác.

Xuân Đức nghiêng đầu liếc xéo nàng, vô cùng xem thường nói:

" Tại ta còn bé thôi, đợi ta lớn lên thì người bị ta thổi một hơi cũng bay xa mấy tinh vực, mà có khi ta xuất hiện người phải dập đầu quy bái như thấy tổ tiên mình ấy chứ "

Tử Yên nghe vậy tròn mắt tức giận nói:

" Còn nhỏ mà phách lối quá ha. Đã như vậy bây giờ ta phải tranh thủ bắt nạt người mới được, không tới khi người lớn rồi thì làm phản "

Vừa nói tay của Tử Yên cũng đã hành động, nàng dùng hai tay bóp cái bụng của Xuân Đức, rồi lại túm hai cánh tung lên cao, tiếp theo là cầm cái đuôi treo ngược hắn lên. Xuân Đức cũng không để cho nàng tùy ý khi dễ hắn liên tục cào, cắn, nhổ nước miếng lên người Tử Yên.

Một lúc sau thì Tử Yên quần áo đã bị rách te tua, thi thoảng có vài chỗ còn có máu chảy ra, còn Xuân Đức hiển nhiên là bình yên vô sự rồi, da dày thịt béo làm sao có thể bị thương được chứ.

Khi hai người đang quần áo với nhau thì bỗng nhiên nơi này xuất hiện thêm vài nhân ảnh, Xuân Đức và Tử Yên vẫn giữ nguyên tư thế cào cắn nhau trên mặt đất mà nhìn mấy người mới đến. Khi nhìn rõ đám cô hồn này là ai thì hai người tiếp tục lao vào cào cắn lẫn nhau.

Mãi cho đến khi Tử Yên nằm gục trên mặt đất thì cuộc hỗn chiến mới kết thúc. Lúc này Xuân Đức mới ngồi trên người nàng ta ngẩng cao đầu khăng định bản thân là người giành chiến thắng. Nhìn 6 người Xuân Đức hỏi:

" Có chuyện gì mà 6 tên cô hồn các người lại mò tới đây? "

Ánh Nguyệt tiến lên phía trước một bước hơi cúi đầu thưa:

" Thưa chủ.. ". Nói tới đây bỗng nhiên nàng lại dừng lại không dám nói nữa mà nhìn về phía Xuân Đức có chút lúng túng.

Xuân Đức thấy nàng ta không nói nữa thì biết nàng ta đang suy nghĩ cái gì, hần nói:

" Gọi ta là đại nhân "

" Vâng, đại nhân. Chuyện là thế này, Phong tử muốn gặp chúng tiểu nhân nên bọn tiểu nhân tới đây " --- Ánh Nguyệt ngượng ngùng đạo.

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng đậ đen rau muống, hần thầm mắng * Các người mấy tên cô hồn này làm bố tưởng có chuyện gì quan trọng, vòng vo mãi cuối cùng hóa ra là cái lý do củ chuối mà không thể chuối thêm được nữa *

Xuân Đức nhìn xuống Tử Yên đạo:

" Người sẽ không phải chết rồi chứ, yếu đuối quá vậy? "

Tử Yên hữu khí vô lực, có chút căm tức đạo:

" Người cái con trùng mập chết tiệt, lại dám hạ độc bốn tiểu thư, mà chất độc của người làm sao lại mạnh như vậy, đến cả ta cũng không thể hóa giải được, cả người cảm thấy vô lực".

" Ta mà thềm hạ độc một kẻ nhân loại yếu đuối tới đáng thương như người sao, chẳng qua là ta cần yếu người vài cái rồi không may chất độc đi vào cơ thể người thôi. hắc hắc "-- Xuân Đức gian xảo cười nói.

Tử Yên: ".....".

Ánh Nguyệt: ".....".

Mấy tên còn lại: ".....".

.....

Vì chất độc cũng chỉ là một chút xíu nên với tu vi của mình Tử Yên nhanh chóng có thể khôi phục. Mọi người bây giờ đang ngồi dùng linh quả, tuy không biết là quả ăn nhưng ăn vào thấy ngọt ngọt, man mát nên Xuân Đức cũng tích cực ăn nhưng cô nàng Tử Yên chết tiệt kia luôn tranh với hắn.

Đang lúc này Ánh Nguyệt lên tiếng đạo:

" Phong tử, tử nói là có chuyện cần mọi người giúp, bảo mọi người đi gọi thêm vài người, bây giờ người cũng đã tới tử nói chuyện gì muốn nhờ ra đi".

Tử Yên nghe vậy thì ngừng việc tranh giành linh quả với Xuân Đức ngẩng đầu lên đạo:

" Ta nghe nói Diệp Linh Tông và Ma Môn cùng phát hiện một cây Thiên Dục Đẳng ở bên trong Vực Thẳm Tử Vong, loại Thiên Dục Đẳng là một loại ma đăng khi còn nhỏ thì không đáng nhắc tới nhưng khi đã lớn lên rồi thì vô cùng khó đối phó, hình như đã có vài tu sĩ cao giai tham gia vây công bị nó thôn phệ sạch sẽ".

Ánh Nguyệt khó hiểu đạo:

" Chuyện này thì có liên quan gì tới chúng ta, tại sao lại phải mạo hiểm tới đó làm gì? ở đây tu luyện không phải tốt hơn sao? Cứ kệ cây Ma Đẳng đó lúc nào Vực Thẳm Tử Vong mở cửa nó có khi còn là một trợ lực lớn cho chúng ta ngăn cản quái vật ấy chứ".

Tử Yên lắc đầu đạo:

" Mọi người nói vậy là không đúng rồi, chúng ta có để yên thì mấy thế lực kia cũng không nguyện ý, mà chúng ta đi lần này là vì mấy con thánh thú sinh sống bên cạnh Thiên Dục Đẳng mà không phải là Thiên Dục Đẳng, chỉ cần bắt một con thì cũng tương đương với một tên Bất Diệt Cảnh trung giai rồi, nếu như là được con non thì càng tốt mà may mắn chúng ta thu phục được Thiên Dục Đẳng thì càng tốt hơn, vì đã có ước định nên Thánh Địa chúng ta chỉ có thể 7 người đi, tuy có đôi chút mạo hiểm nhưng đó cũng là một cơ duyên lớn.

Hơn nữa lần này đi tử còn có mục đích khác, không đi không được"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Đau Thương

Ánh Nguyệt nghe vậy thì hiện lên vẻ lo lắng đạo:

" Tỷ việc này thật sự ỏn sao, chỉ có mấy người chúng ta liệu có làm được không? thánh thú Bất Diệt Cảnh trung kì không phải đơn giản đối phó đâu, tỷ hẳn là phải biết việc này chứ làm sao lại ra một quyết định không sáng suốt như vậy được. Chỉ với mấy người chúng ta căn bản không phải đi thu phục thánh thú mà là đi đưa đồ ăn cho nó. Tỷ suy nghĩ lại đi."

Nói xong nàng lại nhìn chằm chằm Tử Yên, để xem vị đại tỷ tỷ này quyết định ra sao?. Mấy người bên cạnh cũng đồng loạt dùng ánh mắt khuyển nhủ nhìn về phía Tử Yên, duy chỉ mỗi Xuân Đức là không thêm quan tâm mà vẫn tiếp tục ăn.

Tử Yên nghe vậy lại nhìn thần tình của mọi người khẽ mỉm cười một tiếng đạo:

" Ngoài sáng thì chúng ta chỉ có 7 người nhưng còn trong bóng tối thì sao? ai có thể ngăn cản chúng ta mang thêm nhân lực cơ chứ, sẽ có thêm vài trợ lực mạnh mẽ đi cùng chúng ta lần này. Mọi người yên tâm đi " .

Mọi người nghe vậy thì mới thở ra một hơi, khuôn mặt thoáng cái dần ra. Ánh Nguyệt lúc này lại hỏi:

" Là ai lần này sẽ trợ giúp chúng ta vậy tỷ?

" Tỷ cũng không biết rõ người này là ai cả " ---Tử Yên cũng bất đắc dĩ nói.

Khuôn mặt của Ánh Nguyệt hiện lên vẻ suy tư, sau đó mới thở dài nói:

" Mong không phải là mấy tên kia"

Ngay sau đó nàng lại hỏi: " Đã như vậy khi nào chúng ta xuất phát tỷ, lần này thánh địa cho chúng ta mang theo bảo vật gì để đi thu phục mấy đầu thánh thú kia?".

Tử Yên dùng ngón tay út gõ gõ lên mặt bàn ngọc, chậm rãi đạo:

" 7 người chúng ta được thánh địa ban cho nhất kiện Trấn Yêu Kính, đan dược và nhiều thứ khác. Còn việc xuất hành thì đã có quyết định rồi, sáng ngày mai chúng ta lên đường tới Thâm Uyên Tử Vong. Mọi người tạm thời nghỉ ngơi một ngày rồi sáng mai lên đường " .

Đúng lúc này Xuân Đức chen ngang vào một câu làm mọi người ngẩn ra:

" Thế mấy tông môn các ngươi không phải là dự định bắt mấy con thần thú hôm trước sao? Tại sao lại chuyển qua đi bắt mấy con thánh thú làm gì cho tốn công? " .

Nghe Xuân Đức nói, cả 7 người không tự chủ được hồi tưởng việc trước kia, bọn họ trong lòng đều một mảnh lạnh lẽo, liên tục rung mình vài cái.

Ánh Nguyệt khuôn mặt có chút xấu hổ đạo:

" Đại nhân việc đó, việc đi thu phục thần thú đó bây giờ còn ai dám nghĩ tới nữa, mấy tông chúng ta cũng tự biết cân lượng bản thân nhìn, thấy sức mạnh đỉnh cấp như vậy làm gì có ai dại dột đi chịu chết đây. Bây giờ cả bốn

thể lực đều đang đề phòng việc mấy con thần thú kia trả thù chứ đừng nói là đi thu phục".

Xuân Đức nhổ mấy hạt linh quả ra, thuận miệng đạo:

" Hắc hắc, mà thôi mấy việc này là chuyện riêng của thể lực các người đâu có liên quan gì tới ta mà phải quan tâm,à mà có còn linh quả này nữa không đem ra đi, đang ăn lỗ miệng rồi".

" Còn rất nhiều để tiêu nhân đi lấy "--Ánh Nguyệt đạo.

Tiếp theo mọi người lại tiếp tục đàm luận còn Xuân Đức tiếp tiếp tục ăn, Xuân Đức bây giờ đang cảm thấy rất vui, theo như tính toán thì đêm này Vũ Y sẽ thức tỉnh.

Sau cuộc vui thì mọi người cũng ai về động phủ người nấy, Xuân Đức thì vẫn ở lại với Ánh Nguyệt cho thoải mái, Tử Yên tuy không muốn nhưng cũng không biết làm sao nên đành để hấn lại đây còn nàng một mình về động phủ.

.....

Nửa đêm trong không gian vắng linh.

Xuân Đức lúc này đang ở trong lầu đài nhỏ giữa sinh mệnh hồ, bên trong căn phòng của Vũ y trước kia bây giờ Xuân Đức đang chăm chú nhìn quả trứng lớn trước mắt mà lòng tràn đầy lo lắng.

Vì sao lo lắng ư, đơn giản vì đã qua thời gian rồi, đáng lý lúc này Vũ Y đã phá trứng mà ra mới phải. Nhưng lúc này quả trứng kia vẫn không có dấu hiệu gì là sắp nở cả, nếu không phải còn cảm nhận được sinh cơ dạt dào từ quả trứng tán ra thì Xuân Đức đã phát điên rồi cũng nên.

Lão Hệ thì bị thương nặng chưa lành đang tận lực trị thương nên không thể làm phiền, còn đám ăn hại Tuyết Anh, Thanh Mai, Thanh Trúc kia thì khỏi cần nhắc tới cũng được. Sau một lúc chăm chú chờ đợi thì Xuân Đức bây giờ lại như thần lẩn đút đuôi bay qua bay lại trong phòng nhìn quả trứng từ trên xuống dưới.

Đã dùng vài ngàn lần thăm dò, có cả system phụ trợ thăm dò nữa nhưng lại không cho ra số liệu gì làm Xuân Đức càng cảm thấy bất an, lo lắng, lo lắng điều gì đó không may xảy ra với Vũ Y, tâm tình hắn bây giờ cực độ không tốt, nhân cách thứ hai bắt đầu khống chế thân thể, hàng loạt suy nghĩ tà ác hiện lên, hắn tự nhủ với lòng mình nếu Vũ Y không sống lại được thì hắn sẽ huyết tẩy hết cả cái Viễn Cổ Chiến Trường này về đút lại thân thể và linh hồn cho Vũ Y.

Tuy bản tính độc ác trời dậy nhưng khi Xuân Đức nhìn vào quả trứng trước mắt lại không khỏi cảm thấy đau xót, hắn từng bước, bước đi tới góc căn phòng rồi ngồi vào trong góc quay mặt ra nhìn quả trứng, đôi mắt như hai viên bảo thạch nhạt nhòa, nước mắt liên tục chảy ra. Hắn không kêu gào hay la hét gì cả, cứ yên lặng như vậy nhìn quả trứng không nhúc nhích kia mà rơi lệ.

Hắn đau, hắn buồn, hắn cảm thấy khổ sở khi người thân của hắn ngay trước mắt mà không thể gặp nhau, nói chuyện với nhau. Hắn bỗng nhiên lại nhớ về những ngày vui vẻ bên nhau, tuy khi đó hắn và Vũ Y đều rất nhỏ yếu nhưng cuộc sống khi đó thật tốt, ăn uống, vui cười bên nhau thật tuyệt làm sao.

Nhưng bây giờ Vũ Y nàng còn sống, nhóc tỳ vẫn ở trước mắt hắn, thế nhưng hai người lại bị ngăn cách với nhau, nhóc tỳ yên lặng nằm trong quả trứng hắn cũng lặng yên ngồi trong góc tường nhìn quả trứng, không gian tĩnh mịch lạnh lẽo đến đáng sợ.

Xuân Đức hẳn bây giờ thật hận, hận tất cả, hận những kẻ đã sát hại muội muội hẳn, hận những kẻ đã sinh ra những tên súc vật kia, hận luôn cả gia đình, tông môn những kẻ có liên quan tới những tên kia. Sát ý đã bao lâu rồi chưa được bộc phát, luôn được hẳn kìm nén bây giờ nó sôi lên sùng sục như một ngọn núi lửa đang phun trào.

Ngay lúc hẳn đang có ý định ra ngoài giết người cho vui bớt nỗi buồn thì system phụ trợ(1) lại thông báo:

  Quét và phân tích hoàn tất

Trạng thái: Trúng.

Tình trạng: Tốt

Năng lượng cầu hoàn tất quá trình: 768.882/1000.000

(Năng lượng thiếu hụt yêu cầu bổ sung thêm đại lượng sinh hồn, huyết dịch để trứng thôn phệ và chuyển đổi hoàn tất quá trình tái tạo. Kiến nghị sinh hồn và huyết dịch từ kẻ có tu vi thấp hơn Bất Diệt Cảnh).

Thấy thông báo này Xuân Đức đầu tiên là ngẩn ra, nhưng sau đó là vui mừng, hẳn vui quá nên đàn luôn. Sau một lúc lâu thì hẳn mừng rỡ cười như điên, hẳn vừa cười vừa ôm quả trứng mà khóc, tiếp theo ý định của hẳn là giết chết hết mấy tên nô bộc của Tà Long và ra ngoài giết mấy tên môn đồ của Diệp Linh Tông để bồi dưỡng cho Vũ Y.

Nhưng suy nghĩ một lúc lý trí vẫn thắng cảm xúc nhất thời, hẳn thấy giết mấy tên nô bộc của Tà Long kia thì tác dụng cũng không lớn lắm, còn ra ngoài đồ sát môn đồ của Thiên Thu Thánh Địa lúc này là việc không hề khôn ngoan chút nào, nên cuối cùng hẳn đành bỏ qua.

* Ngày mai ắt hẳn là có cơ hội*--Xuân Đức tự nói với bản thân một câu, sau đó cả người khí tức thu liễm trở về một con tiểu linh thú bình thường.

Chú thích:

(1) system phụ trợ: là một phân bản dạng đơn giản được Lão Hệ để lại cho Xuân Đức nhằm mục đích hỗ trợ những việc phân tích vật phẩm, đánh giá mọi thứ mà Xuân Đức cần biết. (1) có thể tự do hoạt động.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Xuất Phát

Xuân Đức thoát ra ngoài không gian vong linh, bây giờ hắn lại xuất hiện ngay vị trí lúc ban ngày. Đêm nay vẫn là một đêm trăng thanh gió mát, ánh trăng lam nhạt chiếu lên cảnh vật xung quanh càng tăng thêm phần mộng ảo, cảnh sắc có thể nói tuyệt đẹp những cơn gió mát thổi qua khiến cho người ta cảm thấy dễ chịu nhưng Xuân Đức thì khác, lòng hắn lúc này thì nặng trĩu.

Hắn cứ như vậy nằm ngửa ra nhìn trời, trong lòng thì đang rối như tơ vò, đủ loại tính toán hiện ra trong đầu, hắn có một khuyết điểm mãi mà không sửa được là hệ việc gì liên quan tới người thân của hắn thì hắn lại không thể bình tĩnh suy nghĩ được. Dù hắn đã cố gắng nhưng lần nào cũng thất bại.

Sau một hồi tính toán đủ kiểu mà không có cách nào ổn thỏa cả hắn quyết định ngủ một giấc cho tâm tình bình tĩnh lại rồi sáng mai tính tiếp.

-

Một đêm đi qua, khi bầu trời vẫn còn chưa sáng hắn thì Xuân Đức bỗng nhiên cảm nhận có người tới hắn quét thần thức một cái đã thấy có 9 người xuất hiện tại ngọn núi của Ánh Nguyệt, trong đó có Tử Yên và 5 lão giả là người quen, còn 2 thiếu nữ 1 thanh niên khác thì Xuân Đức không biết.

Xuân Đức quan sát mấy người này qua một lượt thì tiếp tục nhắm mắt nằm ngủ, hắn thật sự mệt mỏi, không phải là thể xác mệt mỏi mà là tinh thần, suy nghĩ quá nhiều và liên tục khiến hắn cảm thấy kiệt sức. Đêm qua

lúc hẳn định nghỉ ngơi nhưng mà có nghĩ ngơi được đâu, cả đêm toán suy nghĩ lung tung mãi lâu thật lâu mới có thể dứt ra.

Nhưng hẳn vừa nhắm mắt không được bao lâu thì lại có một bàn tay mềm mại đang nắn nắn cơ thể hẳn, mở mắt ra thì đã thấy Tử Yên cô nàng chết bầm đang ngồi bên cạnh dùng tay mân mê người hẳn, mắt cô nàng bây giờ đã híp lại thành hình nguyệt nha, môi thì cong lên nhìn điệu bộ có vẻ rất mê luyến, nhìn thấy ghét.

Xuân Đức bị phá đám giấc ngủ có chút căm tức đạo:

" Bà thím xấu xí, thím không thấy trời còn chưa sáng sao lại đi phá giấc ngủ của người khác, làm người phải tích đức chứ, cứ như vậy thì sẽ không ai thèm để ý tới thím đâu ".

Xuân Đức cứ ngỡ nói vậy thì bà cô này sẽ buông hẳn ra cơ chứ, ai ngờ bà cô này sắc mặt không đổi, đã thế còn mặt dày dùng thêm tay còn lại mà nắn mà bóp cơ thể hẳn. Xuân Đức thấy vậy thì hết biết nói gì luôn.

Khi hẳn đang định cắn bà cô này một cái, thì bà cô nhỏ lúc này lại ngừng nghịch hẳn mà đạo:

" Sâu Mập ta đến sớm chơi với người mà người không vui sao? Người biểu hiện như vậy làm ta thương tâm quá "--Nói xong cô nàng này con giả vờ lau nước mắt nữa mới dễ sợ chứ.

Xuân Đức quay qua một bên căm ghét đạo:

" Không đâu tới phá đám giấc ngủ người khác, ta chưa cắn chết người là may chứ ở đó mà thương tâm với chả thương thân, lượn đi cho không khí nó trong...." .

Xuân Đức còn chưa nói hết thì đã bị Tử Yên ôm vào trong ngực, nàng ta nhìn Xuân Đức dùng một tay thot thọt cái bụng bự của hắn đạo:

" Ngủ nhiều nhanh mập lắm, mà ngươi béo quá rồi, ngươi mà còn ngủ như vậy nữa thì sẽ lặn đáy, ta cũng hiểu kì cái cánh bé tí của ngươi đây sao lại có thể nâng được cả cái thân hình mập ú thế này".

" Ta mập thì đã sao nào, bây giờ đã mập rồi thì ngủ thêm chút, mập thêm một tí có sao đâu, các ngươi đi đâu thì cứ đi đi đừng làm phiền tới ta ".---
Xuân Đức liếc xéo Tử Yên đạo.

Tử Yên lắc đầu đạo:

" Không được, ta sao có thể để ngươi mập thành quả bóng được, hôm nay ngươi có nói thế nào cũng phải đi với ta, bây giờ chúng ta cùng đi tới Vực Thẳm Tử Vong".

Nói xong nàng không cho Xuân Đức phản đối đã ôm hắn đi về một cái phi chu bên trên lúc này đã có 8 người trước kia và còn thêm cả Ánh Nguyệt nữa là 9. Tử Yên vừa lên phi chu nhìn một lão giả đạo:

" Xuất phát thôi "

Ngay lập tức phi chu biến thành một đạo cầu vồng biến mất, ngồi trên phi chu hai thiếu nữ thấy Tử Yên ôm một con tiểu linh thú quay về thì vô cùng ngạc nhiên, hai nàng đánh giá Xuân Đức một lượt sau đó một cô gái mặc áo màu vàng mới hỏi Tử Yên:

" Ô. Tử Yên con sủng vật của ngươi là loại gì tại sao ta chưa từng thấy có thể nhưng nó lại cho ta không, ta đang thiếu một con sủng vật để nuôi "--
- Lời nói người này khi nghe vào tai cảm thấy vô cùng khó chịu, khó chịu không phải là giọng nói của ả mà là cái cách thể hiện, ả này nói chuyện mà

cứ như đang ra lệnh cho người khác vậy, vênh mặt hást hàm lên mà nói, nhìn thôi là muốn cho ngay chiếc dép vào mặt rồi.

Cô ả kia vừa nói xong thì thiếu niên bên cạnh, à mà gọi là thiếu niên cũng không đúng lắm, kẻ này khuôn mặt thì thiếu niên mà thân thể thì như con gấu vậy nhìn dị hợm vô cùng, tên này cũng dùng cái giọng như bố thí cho Phong Tử Yên nói:

" Phong sư muội đã Vân sư muội muốn chi bằng muội hãy đưa con tiểu thú này cho muội ấy đi, chỉ cần muội đưa con vật nhỏ kia cho Vân sư muội thì viên Định Hồn Đan này là của muội". Nói xong tên này lấy ra một cái hộp ngọc vút xuống dưới chân Tử Yên.

Sắc mặt tên mặt học sinh thân hình con gấu kia khi ném cái hộp ngọc đi thì vô cùng đều giả, còn hai con ả kẻ bên đó thì lại được một dịp vênh mặt hást hàm lên.

Còn sắc mặt của Tử Yên vô cùng khó coi lúc xanh, lúc trắng, còn 6 người bọn Ánh Nguyệt thì hiện lên vẻ tức giận. Nhưng cũng chỉ là hiện lên vẻ tức giận thôi mà không dám nói gì.

Đúng lúc này tên kia lại lên tiếng:

" Sao vậy Phong sư muội không phải là muội rất cần vật ấy để cứu người ấy sao, cúi xuống và nhặt nó lên đi chứ, đối với ta nó không đáng là gì nhưng với sư muội thì.. ha ha ha...á "

Tên này đang cười thì bỗng dừng hét thẳm một tiếng, nhưng cũng chỉ là hét lên một tiếng mà thôi vì hắn không có cơ hội để la lên lần thứ hai rồi. Khi mọi người kinh ngạc nhìn về phía tên kia thì không khỏi một trận lạnh buốt sống lưng sống, hai mắt trợn thật to mà nhìn, bọn họ thấy một cảnh vô cùng tà ác cả đời khó quên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Sự Sợ Hải Tột Cùng

(Chương miêu tả cảnh tượng máu me các bạn yêu hòa bình không nên đọc)

Bọn họ nhìn thấy con tiểu linh thú hiền lành, khả ái khi trước đang lười biếng đang nằm trong lòng Tử Yên không biết từ lúc nào đã xuất hiện ngay trước mặt của tên mặt thiếu niên kia.

Tiểu linh thú lúc này đâu còn cái bộ dáng đáng yêu như trước kia nữa, nó bây giờ nhìn như một loại sinh vật tà ác đến từ nơi tăm tối nhất, cả người bốc lên ngàn ngạt sát ý, hận ý, ánh mắt nó u ám như tro tàn không còn màu bích lục như trước. Chỉ cần đụng chạm tới ánh mắt kia con người ta không tự chủ được cảm thấy bất lực, đau thương, thống khổ, mọi loại ý nghĩ tiêu cực bao trùm lấy kẻ nhìn vào ánh mắt đó, khiến cho những kẻ đó chỉ muốn tự vẫn kết liễu cuộc sống hiện tại.

Ba người một nam hai nữ khi trước đang còn cao cao tại thượng, nhìn đời bằng nửa con mắt, nhục nhã người khác làm niềm vui lúc này đã như ba con cún hoảng sợ nhìn về tiểu linh thú, bọn họ như bị lực lượng nào đó chế trụ khiến cho bọn họ không thể nói được chỉ có thể dùng ánh mắt mà biểu đạt nỗi sợ hãi.

Hai chân sau của tiểu linh thú quắp vào hai vai tên mặt thiếu niên kia, những móng vuốt sắc bén xuyên thủng da thịt đâm vào trong cơ thể hấn máu tươi chảy ròng ròng, hai trảo trước thì trước tiếp đâm xuyên qua hai

con người của tên này, tiểu linh thú cắn một cái lập tức đầu tên này vỡ ra sau đó tiểu linh thú vục đầu vào ăn.... tên này.

Còn cái đuôi của tiểu linh thú có cái đầu là một con rắn lúc này đã cắn xuyên vào trong ngực tên ngạo mạn kia, khi cái đuôi rút ra thì trong miệng con rắn đã có thêm một trái tim đang còn chảy máu tí tách rơi trên sàn phi chu.

Đúng lúc này thì trong cơ thể của tên mặt thiếu niên bay ra một cái hồn phách ngưng thực vô cùng, hoảng sợ nhìn về tiểu linh thú sau ngay lập tức sau đó cướp đường mà chạy, độn tốc có thể nói không chê vào đâu được, trước khi bỏ chạy hắn còn dùng ánh mắt oán độc nhìn về phía Phong Tử Yên một cái, nhưng hắn có thể chạy được sao? không nói tới 7 người bọn Ánh Nguyệt, Tử Yên ở đây, chỉ riêng mình Xuân Đức thôi thì tên kia cũng có chạy đằng trời.

Xuân Đức đang cắn nuốt não của tên này, nhưng vẫn dùng thần thức quan sát xung quanh nhìn thấy linh hồn tên này định bỏ chạy thì cũng không thèm ngó đầu sang. Cái đuôi có cái đầu con rắn đang ngậm quả tim bỗng nhiên há to miệng nuốt quả tim xuống rồi cái đuôi dài ra sau đó dùng tốc độ ánh sáng, vượt qua thời không cắn về cái linh hồn kia.

" Á...Á....Đau...tha ta... ta là "

Tức thì linh hồn kia không kịp né tránh bị cắn trúng, lập tức hét ra tiếng kêu thê lương khiến lòng người tê tái, nhưng nhiều hơn là sự sợ hãi đến cả linh hồn cũng run rẩy. Cảm thấy ăn óc người cũng giống như ăn óc khỉ mà thôi Xuân Đức ăn được một tí thì không ăn tiếp nữa.

Tâm niệm một cái, linh hồn tên không may đang bị cái đuôi của hắn cắn vào cổ lập tức xuất hiện trước mắt hắn. Xuân Đức không quan tâm gì tới biểu cảm thống khổ,, sợ hãi, cầu xin của tên kia mà một ngụm cắn đứt đôi

linh hồn tên này sau đó nhắm nháp một chút, cảm thấy ăn hồn phách đem lại cảm giác mê luyến không thể tả, hẳn không vội một lần ăn hết, mà từ từ ăn, cắn nuốt từng tí một để tận hưởng cảm xúc thăng hoa.

Nhưng cũng không bao lâu thì hẳn cũng ăn hết, thấy chưa hết thèm hẳn nhìn sang hai ả mặc áo vàng và cam bên cạnh. hai ả này thấy hẳn nhìn sang thì lập tức đại tiểu tiện không thể kiềm chế. Xuân Đức nhếch cái miệng dính óc người và máu lên cười lạnh.

Nhưng khi hẳn đang định giết hai ả này thì Tử Yên lên tiếng:

" Tha cho bọn họ đi, bọn họ còn có tác dụng cho chuyến đi lần này " .

Nghe vậy thì Xuân Đức thoáng chần trờ một chút nhưng sau đó hẳn mỉm cười một cái mà không nói gì, tiếp theo

" Á... không "

Cô ả mặc áo màu vàng bị Xuân Đức một ngụm ăn luôn, hình thức cũng giống tên lúc trước nhưng tốc độ thì nhanh hơn, qua hai hô hấp thì linh hồn và trái tim cô ả đã bị Xuân Đức săn sạch, Xuân Đức ợ một cái đạo:

" Để lại một đĩa là được rồi, hai đĩa thì cũng không có tác dụng gì lớn cả. Bọn này thật tưởng ta dễ khi dễ thích bắt nạt lúc nào cũng được sao, lại còn xem ta như hàng hóa trao đổi cơ đấy. Mới sáng sớm còn mát nên ta cho mấy tên kia chết sớm một chút bằng không ta sẽ nuôi thần hồn bọn chúng rồi ăn dần dần, mỗi hôm ăn một tí" .

Xuân Đức dùng năng lượng thanh trừ mấy thứ óc, máu và thịt vụn bị dính trong miệng và trên người cho sạch sẽ quay lại trong ngực của Tử Yên, nhìn nàng ta mà nói:

" Không sợ sao? "

Tử Yên khuôn mặt tuy có hơi chút trắng xám, nàng lắc nhẹ đầu sau đó mỉm cười nói:

" Đương nhiên là sợ nhưng đây là người vì ta mà làm, ta cảm thấy rất vui " .

Xuân Đức nghe vậy thì nhìn nàng thật sâu một cái, nhắm mắt lại sau đó mới không nhanh không chậm nói:

" Người suy nghĩ quá nhiều rồi, ta làm đơn giản vì ta thích mà thôi " .

Tử Yên lúc này cũng không nói gì thêm nữa mà chỉ mỉm cười hạnh phúc mà thôi. Nàng quay lại nhìn thiếu nữ mặc áo cam kia lên tiếng đạo:

" Dọn sạch vết máu rồi xử lý hai cái xác kia đi " .

Thiếu nữ mặc áo cam liên tục gật đầu, rồi bắt đầu công việc xử lý hai cái xác. Nhưng khi nàng đang định dùng hỏa thuật thiêu hủy hai cái xác kia đi thì Xuân Đức lại lên tiếng:

" Đừng có mà hủy đi phí của, bộ người không có óc sao hay phải để ta tách đầu của người ra xem thử bên trong là thứ gì, nghe ta nói bây giờ người lột sạch quần áo hai kẻ kia ra, sau đó lột da, rút hết móng tay móng chân đi, tiện thể cạo tóc, nhổ luôn răng ra sau đó rửa sạch là được, tối nay ta định hầm hai kẻ này ăn dần " .

Thiếu nữ mặc áo cam còn chưa nghe Xuân Đức nói hết câu thì trực tiếp ngất xỉu luôn. Còn 6 người Ánh Nguyệt sắc mặt trắng xám, tay chân lạnh ngắt, Tử Yên lúc này sắc mặt có hơi chút thay đổi đang định nói cái gì thì lại nghe Xuân Đức đạo:

" Ta nói đùa chút thôi, các người phải có tính hài hước chứ " .

Nghe được lời này thì Tử Yên tròn tròn mắt nhìn hấn, còn 6 người Ánh Nguyệt tuy không nói gì nhưng trên mặt biểu hiện đầy vẻ không tin tưởng.

Cuối cùng hai cái xác bị vút ra ngoài phi chu còn vết máu trên sàn thì vung tay cái là xong không cần tốn thời gian.

Mọi người lại tiếp tục lên đường tới Vực Thảm Tử Vong, nhưng bầu không khí trên phi thuyền có vẻ hơi trầm trọng, nhất là thiếu nữ mặc áo cam nàng ta từ khi tỉnh lại thì ngồi vào một xó, hai tay ôm lấy đầu gối cả khuôn mặt cúi xuống, thi thoảng lại len lén nhìn xem Xuân Đức có tỉnh lại chưa.

Một đường có thể nói là bình an vô sự, không có ai dám chặn đường, đánh cướp gì cả. Đến cả mấy con yêu thú cấp thấp phi hành không có linh trí khi thấy cái phi chu này đều tự động bay trốn chạy thật xa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 256: Vực Thẳm Tử Vong

Cũng không biết là bao lâu nữa, bỗng nhiên phi chu dừng lại làm Xuân Đức tỉnh giấc. Hắn mở mắt ra nhìn Tử Yên hỏi:

" Có chuyện gì sao? Có kẻ nào muốn gây chuyện với chúng ta à vì sao lại dừng lại? "

Tử Yên cúi đầu xuống nhìn Xuân Đức cười nhẹ nhàng nói:

" Không có ai gây chuyện với chúng ta cả, không đi nữa vì chúng ta đến nơi rồi, đi thêm một chút nữa là khu vực cấm không rồi, phi chu không thể tiến vào nếu tiến vào ngay lập tức sẽ bị lực lượng tự nhiên nơi đây bài trừ, từ nơi này chúng ta phải bằng sức mình mà đi rồi ".

Xuân Đức nghe vậy thì thoát ra khỏi vòng tay Tử Yên bay lên đầu của nàng nhìn xung quanh một chút nói:

" Ừm, đi thôi ".

Vậy là mọi người rời khỏi phi chu, Tử Yên vung tay lên thu phi chu lại, phi chu hóa thành bạch quang bay vào tay áo nàng. Tiếp theo mọi người dùng tốc độ không nhanh không chậm đi về phía trước.

Đi được một lúc Xuân Đức bỗng nhiên bay lên, hắn cảm thấy cũng không có lực lượng gì hạn chế hắn phi hành cả, hắn vẫn có thể tự do bay lại như bình thường. Hắn nghi hoặc nhìn xuống Tử Yên hỏi:

" Ta vẫn bay được nè có bị sao đâu ta, người thấy ta còn nhỏ nên tính lừa gạt ta à? "

Tử Yên cười cười:

" Ta quên không nói cho người biết là những linh thú, yêu cầm như các người thì không bị hạn chế. hì hì. Đó là ta quên thôi ai thèm đi lừa gạt người cơ chứ, người đang sợ lắm".

Xuân Đức lại bay về trên đầu Tử Yên, hấn hiếu kì hỏi:

" Đây đã là Vực Thẳm Tử Vong rồi sao? "

Tử Yên đạo:

" Còn chưa tới, Vực Thẳm Tử Vong cách đây cũng không xa nữa "

" Sắp tới rồi thì đi nhanh lên đi chứ, làm sao các người tốc độ như rùa bò vậy?" --- Xuân Đức khó hiểu hỏi.

Ánh Nguyệt bên cạnh lên tiếng giải thích:

" Đại nhân nơi đây thi thoảng lại xuất hiện vài cấm chế dẫn tới sinh tử bí cảnh hay là những bẫy rập khác nên chúng ta phải đi chậm cẩn thận dò xét. Không may mà bị truyền tống tới sinh tử bí cảnh thì có thể nói là thập tử vô sinh, chưa từng thấy ai có thể sống quay về "

" Ô, vậy à". Xuân Đức thoáng ngạc nhiên, đây cũng là lần đầu hấn nghe tới sinh tử bí cảnh không ngờ nơi đây lại có nguy hiểm như vậy, quay đầu nhìn thiếu nữ áo cam đang đi đằng sau đạo:

" Vậy thì để nàng đi trước dò đường, tác dụng của nàng chính là lúc này đây "

Thiếu nữ áo cam bị Xuân Đức quay lại dùng ánh mắt lạnh băng không một chút tình cảm nhìn một cái thì không tự chủ lùi lại phía sau vài bước, khi nghe tới bản thân phải dò đường thì không khỏi biến đổi sắc mặt trong sâu đôi mắt nàng ta hiện lên một tia oán độc nhưng ngay sau đó thì biến mất, việc này làm sao thoát khỏi sự quan sát của Xuân Đức cho được, nhưng hẳn cũng không thềm nói cái gì cả.

Cô nàng này cũng không phải hạng người không có óc, sau khi che giấu sự oán độc nàng ta lại tỏ vẻ đáng thương, nàng ta định mở miệng nói cái gì đó nhưng khi nhìn vào ánh mắt không có tí tình cảm nào của Xuân Đức nàng lập tức ngậm miệng lại và ngoan ngoãn đi về phía trước làm công việc dò đường của mình.

Với cách làm của Xuân Đức mọi người cũng không dám ý kiến cái gì, dù sao thiếu nữ kia cũng không phải hạng người tốt lành gì.

Xuân Đức lúc đầu cũng không phải là có ý định này mà hẳn muốn đem mọi người phi hành đi cùng cho nhanh nhưng khi nhìn thấy thiếu nữ áo cam thì hẳn thay đổi ý định

Có một kẻ dẫn đường rất nhanh mọi người đã tới Thâm Uyên Tử Vong, Xuân Đức vừa tới nơi đây thì không khỏi nhíu nhíu cái mũi vì trong không khí đây mùi khó ngửi, nơi đây bị một biển mây màu đen bao phủ dày đặc không thấy cái gì phía dưới, đến cả thần thức cũng bị hạn chế gắt gao, nhìn về phía trước biển mây Xuân Đức hỏi Tử Yên:

" Bây giờ làm sao? "

Tử Yên đạo:

" Đi thẳng xuống thôi, phía dưới nơi này lại là một vùng đất chết vô cùng rộng lớn ".

Vậy là mọi người cùng nhau xuyên qua biển mây đen kia đi xuống phía dưới, sau một thời gian đi xuống phía dưới thì đúng như lời nói của Tử Yên phía bên dưới có một vùng đất chết vô cùng rộng lớn, khắp nơi là hắc vụ lượn lờ, mặt đất xám như màu tro, thi thoảng lại có một gốc cây đen xì to lớn không có lá bên trên mỗi cái cây như vậy lại có từng đàn quạ đen, phía bên dưới các gốc cây này rải rác có vài bộ xương đã bị ăn mòn tương đối nhiều.

Gọi nơi này là tử địa đúng là không chặt đi nơi nào, càng đi vào sâu thì có càng nhiều xương cốt vương vãi trên mặt đất, hắc vụ cũng dày đặc hơn, không những thế Xuân Đức còn cảm thấy có mùi máu tươi quen thuộc phảng phất đâu đây. Ở bên dưới đây thần thức gặp áp chế cực kì mạnh, đến cả Xuân Đức mà thần thức cũng gần như là vô dụng mọi thứ đều phải dùng mắt mà quan sát.

Càng đi vào sâu bên trong hẳn càng cảm thấy có cái gì đó không tốt sắp xảy ra, giác quan thứ 6 của hắn bây giờ đã vô cùng nhạy cảm thường có thể linh cảm điều gì đó sắp diễn ra là tốt hay xấu. Nhưng hắn vẫn chưa vội vàng nói điều gì mà tiếp tục quan sát xung quanh.

Đi được thêm một lúc lâu khi đã vào sâu bên trong cái vùng đất chết này, Xuân Đức cảm thấy mãnh liệt bất an, hắn lớn tiếng nói ;

" Dừng lại đi, ta thấy có cái gì đó không đúng lắm. Ta cảm giác không lành nếu tiếp tục đi vào sâu bên trong "

Đang đi thì Xuân Đức bỗng nhiên lên tiếng nói như vậy làm mọi người vô cùng nghi hoặc, nhưng vẫn nghe theo lời hắn ngay lập tức dừng lại, Tử Yên kì quái nói:

" Bây giờ mới là khu vực ngoại vi thôi làm sao có cái gì nguy hiểm với chúng..."

Ầm...Ầm...Ầm

Vù...vù...vù

Tử Yên còn chưa nói xong thì bên dưới mặt đất xung quanh phạm vi 10 dặm bỗng nhiên rung động mãnh liệt rồi nứt ra những con quái vật kinh tởm bò ra, bọn chúng có 6 chân, không có mắt, thân hình tong teo nhìn như mấy con thằn lằn bị chết khô, hàm răng nhọn lồm chồm, nước dãi liên tục chảy ra từ cái miệng đầy răng kia, bốc lên một mùi hôi kinh khủng như mùi mấy cái xác chết vậy,cả người đám quái vật đều được bao trong vù khí màu xanh.

Còn chưa hết từ bên trong đám hắc vù nơi mà bọn quái vật vừa chui ra kia xung quanh thoát ra đại lượng muối, nó hình dạng giống loài muối nhưng thân hình thì to lớn vô cùng, đại đa số đều dài cả mét, đôi mắt đỏ như máu, cái vòi như mấy cái xúc tua bạch tuộc vậy khua loạn trong không khí, chân thì mọc ra vô số gai nhọn,cả người cũng bốc lên hắc vù nhìn vô cùng kinh khủng. Không những thế bọn này còn phát ra tiếng kêu the thé nghe như mấy tiếng kêu cứu của người sắp chết vậy, nghe được cái âm thanh này thì khiến cho người ta nổi lên da trâu, da bò lên.

Đám côn trùng này vừa xuất hiện thì đã hình thành vòng vây nhóm người Xuân Đức vào chính giữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 257: Quy Phục

Mấy người bọn Tử Yên, Ánh Nguyệt khi thấy đám sinh vật quái dị này đều không khỏi biến sắc, Tử Yên ngay lập tức lấy ra một bảo vật hình cầu trong suốt, sau khi được Tử Yên truyền năng lượng vào quả cầu phát ra lam quang đại thịnh tạo thành một cái lồng ánh sáng màu lam bảo hộ phạm vi rộng lớn xung quanh tất cả mọi người.

Đám quái vật bên ngoài tấn công lên tấm màn sáng thì chỉ làm nó gọn lên nhẹ nề rồi sau đó lại như lúc ban đầu không tổn hại dù chỉ một chút, những con ở gần thì liên tục tấn công còn những con ở bên ngoài không thể tiếp cận với màn ánh sáng chỉ có thể gầm rú, bay loạn mà thôi. Thấy vậy mấy người bên trong đều đồng loạt thở phào một hơi, nhưng ngay sau đó sắc mặt mọi người lại trầm xuống.

Lúc này Xuân Đức mới hỏi:

" Các người làm sao lại sợ mấy con sinh vật quái dị kia như vậy, chúng đáng sợ như vậy sao? "

Tử Yên nghe vậy thì ngưng trong đạo:

" Nếu bọn chúng số lượng ít thì không sợ nhưng với cái số lượng lớn như thế này thì khác, mấy con chui ra từ dưới đất kia gọi là Quỷ Mù, bọn chúng tốc độ không nhanh nhưng toàn thân là kịch độc dù là ta bị dính phải cũng không dễ gì hóa giải, còn đám côn trùng đang bay kia gọi là Phệ Huyết Ma Văn tốc độ vô cùng nhanh đồng thời cũng có kịch độc trí mạng. Nhưng cái này không phải là cái đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là sức

mạnh tái sinh của chúng nó, nếu không bị chúng điếm yếu hại thì gần như là vô hạn tái sinh "--Càng nói về sau sắc mặt nàng càng không tốt.

Nhìn ra bên ngoài đang có đàn đàn lũ lũ sinh vật quái dị vây quanh nơi này Xuân Đức ánh mắt sáng lên, hắn tìm đại hai con quái vật mà quan sát, ngay lập tức thông tin sơ lược của bọn này đã hiện ra.

  Quái vật ăn xác thối

(Loại quái vật sống theo bầy đàn, thích ăn thịt, sống ở nơi âm u không có ánh sáng)

Sức mạnh cơ bản 13.564.987

Đặc điểm:

- + Siêu cường phòng ngự
- + Siêu cường khứu giác
- + Có thể tái sinh vô hạn nếu có đủ năng lượng
- + Chất độc mạnh trong nước dãi có thể hủ thực mọi kẻ thù cùng cấp

Điểm yếu:

- + Tốc độ di chuyển chậm
- + Thị lực không có tất cả đều phải dựa vào khứu giác

  Muỗi cổ đại biến dị

(Quái vật săn mồi theo bầy, thích ăn não và hút máu, thường sống ở nơi tối tăm)

Sức mạnh cơ bản 10.564.987

Đặc điểm:

- + Siêu cường tốc độ
- + Siêu cường thị giác
- + Siêu cường khứu giác
- + Có thể tái sinh vô hạn nếu có đủ năng lượng
- + Có thể tự nhân bản nếu có đủ nguồn thức ăn.
- + Chất độc mạnh trong nước bọt và răng có thể gây tê liệt mọi kẻ thù cùng cấp

Điểm yếu:

- + Phòng ngự yếu nhược, khi bị mất đi hai cánh thì di chuyển chậm chạp.
- + Khi đói thì ăn thịt ngay cả đồng loại
- + Thích giết chết và thôn phệ con non của bản thân.

Nhìn xong thông tin đám quái vật kia Xuân Đức ngay lập tức híp mắt lại, trong mắt hắn hiện lên những tia sáng khát máu. Chuyến đi lần này thứ hắn cần tìm là sinh hồn và huyết dịch bây giờ đã xuất hiện ngay trước mắt, nhưng hắn có chút do dự nếu dùng sinh hồn và máu huyết của đám quái vật này bồi bổ quả trứng của Vũ Y thì có làm sao không? Hắn có chút lo lắng.

Suy nghĩ một lúc hắn ra quyết định, cứ giết hết đám quái vật này rút hết huyết dịch và sinh hồn ra để đó, nếu như tìm được lượng lớn sinh hồn và

huyết dịch của tu sĩ thì không cần dùng mấy thứ huyết dịch quái vật này nữa, còn không thì cũng phải liều một lần.

Nhưng lúc hấn thu lại tâm tình cho ra quyết định cuối cùng thì thấy Tử Yên và mấy người kẻ bên đang thi triển một loại bí pháp tà ác gì đó cả người bọn họ được gia trì lên một lớp áo giáp màu đen nhánh bao trùm cả cơ thể, áo giáp kia có những xúc tu vung vẩy đang đang hấp thu sinh mệnh của mọi người để tăng cường sức mạnh.

Xuân Đức cũng không hiểu sao bọn họ phải làm vậy, hấn cũng không có thời gian đâu mà suy nghĩ nguyên nhân trong đó, hấn chỉ hiếu kì hỏi một câu:

" Các người đang tính làm chuyện ngu ngốc gì vậy? " .

" Chúng ta sẽ cùng chiến đấu với người, cái phòng hộ này duy trì không được bao lâu nữa, nếu không làm như thế này thì không ai có thể còn sống, ta biết sâu mập người rất mạnh nhưng dù sao một người sức lực cũng có hạn làm sao có thể đối phó với vô tận quái vật như thế kia hãy để bọn ta cùng chia sẻ một phần với người " --- Mặc dù bộ áo giáp trên cơ thể Tử Yên đang hấp thụ đi từng chút một sinh mệnh của nàng nhưng nàng vẫn mỉm cười mà nói với Xuân Đức.

Ánh Nguyệt và 5 lão giả bên cạnh trước sự kinh ngạc của Tử Yên và thiếu nữ áo cam lúc này cũng quỳ một chân xuống đất cúi đầu hướng về phía Xuân Đức đạo:

" Chủ nhân, hãy để bọn thuộc hạ chia sẻ một phần giúp người " --- 6 người trực tiếp xưng hô Xuân Đức là chủ nhân luôn, không giấu diếm gì nữa.

Thấy cảnh này Xuân Đức có chút ngạc nhiên, 6 người này lúc này lại làm ra biểu hiện thế này là ý muốn thuận phục hắn sao? Nếu không phải có Không Phân Phù cho phép hắn độc tâm thuật 6 người thì hắn còn nghi ngờ mấy tên này đang lừa gạt hắn đây.

Xuân Đức lúc này lại nhìn về thiếu nữ áo cam đạo:

" Còn ngươi thì sao? "

" Ta " --- Thiếu nữ áo cam có chút ngần ngại, vì nàng không ngờ Xuân Đức lúc này sẽ hỏi một câu như thế. Trong lúc nhất thời nàng vô cùng lúng túng không biết làm sao, nhưng nàng cũng không ngờ biết đây là Xuân Đức cho nàng một cơ hội, thuận phục một kẻ có thể dễ dàng tiêu diệt một Bất Diệt Cảnh Ngủ Trọng trung kì cũng không phải là điều gì xấu. Sau vài cái hô hấp suy nghĩ nàng cũng quỳ một chân xuống cuối đầu hướng Xuân Đức mà đạo:

" Thuộc hạ tham kiến chủ nhân " .

Xuân Đức gật đầu một cái đạo:

" Tốt lắm, các ngươi theo ta nhưng vẫn có thể ở Thiên Thu Thánh Địa mà tu luyện không nhất thiết phải ở bên cạnh ta, khi nào ta cần thì sẽ gọi các ngươi, còn ngươi" -- Xuân Đức nhìn về thiếu nữ áo cam một cái sau đó tiếp tục đạo:

" Ngươi thì ta chưa thể tin được bắt buộc phải xuống độc tâm, một khi có ý niệm phản bội ta thì hình thần ngay lập tức bị thổi rữa, mục nát dần dần mà chết " . Vừa dứt lời thì cái đuôi của hắn đã như ánh chớp cắn vào cổ tay thiếu nữ rồi thu lại.

Thiếu nữ áo cam nhìn trên cổ tay hai vết răng đang còn chảy ra bích lục huyết dịch khuôn mặt có chút tái nhợt nhưng sau đó liền khôi phục, nàng

cung kính nói:

" Thuộc hạ đã biết thưa chủ nhân " .

Xuân Đức bay ra trước mặt Tử Yên đối diện với nàng mà hỏi:

" Tử Yên lúc này ta cũng không muốn vòng vo cái gì nữa, ta cho người hai lựa chọn một là làm người bạn tin cậy của ta hoặc là khi ra khỏi đây ta sẽ xóa sạch trí nhớ của người" .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Địa Ngục Băng Long Ba Đầu Hung Uy

Tử Yên bị chuyện phát sinh này giờ làm cho mông mị đầu óc, từ khi nào mấy người bọn Ánh Nguyệt lại là thuộc hạ của sâu mập, còn sâu mập muốn mình làm người bạn tin cậy của hắn là sao, trong lúc nhất thời đầu óc nàng có chút không đủ dùng, nàng cứ như vậy mở to đôi mắt mà nhìn Xuân Đức.

Nhưng không hiểu vì sao nàng lại theo bản năng nói ra:

" Ta lựa chọn cái thứ nhất nhưng mà ta muốn làm người thân của ngươi, có được không? "

Xuân Đức đang đối diện với nàng, nhìn biểu hiện và nghe câu trả lời của nàng thì không khỏi nhíu mày suy tư, Xuân Đức cũng nhìn thẳng vào mắt Tử Yên mà đạo:

" Được, bây giờ cứ như vậy đi, có những việc sau này ta sẽ cho ngươi biết rõ hơn, đã ngươi đồng ý thì chúng ta ký khế ước Đồng Tâm Ma vĩnh viễn không bao giờ phản bội nhau, một khi kẻ nào phản bội lời thề ngay lập tức hình thần câu diệt, ngươi nguyện ý sao? "

Tử Yên cũng không có do dự mà gật đầu ngay lập tức nói:

" Được, ta nguyện ý mà "

Xuân Đức cũng không nhiều lời thêm, từ trong mắt hắn bắn ra một luồng sáng màu đen, ngay sau đó luồng sáng kia biến hóa thành một tờ giấy

phiêu phù trước mặt 2 người, bên trên tờ giấy có những văn tự cổ phát ra huyết quang yêu dị.

Xuân Đức và Tử Yên cùng lúc lấy ra mấy giọt tinh huyết bản thân nhỏ lên trên tờ giấy, tờ giấy huyết quang đại thịnh bao phủ hai người lại cùng một chỗ....

Sau khoảng 10 hô hấp thì huyết quang biến mất, lộ ra thân ảnh của Tử Yên và Xuân Đức, hai người tuy không có biến hóa gì bên ngoài nhưng sâu bên trong bọn họ đã buộc lại cùng một chỗ với nhau.

Hai người nhìn nhau rồi cười một cái, tiếp theo đó Xuân Đức quay qua nói với tất cả mọi người:

" Tất cả các người nghe rõ cho ta, chỉ cần chống đỡ cho các người không bị chết là được, nghiêm cấm dùng thuật pháp có khả năng thiêu đốt sinh hồn và huyết dịch của đám quái vật này, mà các người cũng không cần lo nếu một mình ta không thể giải quyết hết đám này sẽ có huynh đệ của ta ra tay. Được rồi các người nghe rõ rồi chứ? " .

Mọi người tuy có chút nghi hoặc nhưng vẫn là đồng thanh đáp:

" Đã rõ thưa chủ nhân " .

Xuân Đức gật đầu nói:

" Được rồi, bây giờ mọi người đứng lại sát với Tử Yên mở bảo hộ ra, ta chuẩn bị hóa thân ta sẽ cố gắng kiểm soát uy áp không cho ảnh hưởng tới các người nhưng vẫn sẽ có một chút tàn dư uy áp sẽ ảnh hưởng tới các người nên cẩn thận chút" .

Mọi người cũng không dám nhiều lời hỏi lại, đều bước tới bên cạnh tử yên cùng tạo nên một lồng phòng hộ màu vàng kim. Xuân Đức thấy vậy thì

cũng không chờ đợi nữa mà bay lên cao lúc sắp đụng tới cái lồng bảo vệ lam nhạt bên ngoài thì dừng lại, đây cũng là lần đầu tiên hắn biến thân thành rồng ba đầu nên cũng có đôi chút chờ đợi.

Xuân Đức niệm động một cái có một luồng sức mạnh vô hình từ bên trong lan tràn toàn bộ thân thể hắn, ngay sau khi nguồn sức mạnh kia đã lan tràn khắp cơ thể của hắn thì một sự biến đổi nhanh chóng có thể thấy được bằng mắt thường diễn ra.

Cơ thể ấu long của Xuân Đức lớn lên, thân thể dài ra, sải cánh cũng biến to lớn lên, trên thân thể nhưng chiếc gai xương nhọn hoắt bây giờ càng thêm đáng sợ, từ phần cổ của hắn mọc thêm hai cái đầu cũng giống như cái đầu lúc trước, hai lợi trảo bé tí trước kia đã không còn nữa mà thay vào bằng một bộ móng vuốt khổng lồ phát ra quang mang màu tím. Cả cơ thể của hắn được bao phủ bởi một lớp băng tinh càng ngày càng dày.

Tuy chỉ mới bắt đầu biến đổi nhưng uy áp kinh khủng làm cho không gian nơi đây vụn vẹo, lồng bảo hộ lam quang bên ngoài không qua được vài hô hấp thì vỡ tan tành thành từng mảnh như những mảnh thủy tinh vậy, sau đó hóa thành những quang điểm lam nhạt rồi tan biến trong thiên địa.

Khi quang tráo phòng ngự lam nhạt kia vừa bị phá hủy thì đám Quỷ Ăn Xác và đám Muỗi Cổ Đại Biến Dị ngay lập tức như thiêu thân lao vào lửa hướng về Xuân Đức tấn công mà tới, mặc dù Xuân Đức không thể tấn công nhưng uy áp kinh khủng khiến cho đám quái vật này vừa lại gần phạm vi hai ngàn mét lập tức biến thành thịt nát rơi xuống mặt đất.

Nhưng điều kinh khủng hơn chính là đám quái vật này dường như vô tận cứ liên miên bất tuyệt lao về phía Xuân Đức tấn công, dù có chết vẫn cứ tiến lên, không những thế nhưng bãi máu thối từ đám quái vật bị uy áp nghiền thành cám ở rơi trên mặt đất đang tụ lại cùng về một phía điều này

có thể thấy được bằng mắt thường. Chúng đang dần hình thành một loại quái vật vật mới.

Có điều chúng sắp tụ tập lại được thì lại bị một đợt uy áp từ Xuân Đức đánh tới khiến cho bọn chúng lại một lần nữa biến thành một bãi bầy nhầy trên mặt đất.

Ở trong phòng hộ tráo mấy người Ánh Nguyệt, Tử Yên, 5 lão giả và thiếu nữ áo cảm thấy biến hóa của Xuân Đức cũng không nhìn được mà trọn to đôi mắt mà nhìn, từ một cái tiểu tiểu linh thú béo ú nú nần bây giờ đã biến thành một con quái vật to lớn toàn thân phát ra băng hàn lạnh thấu xương tủy, sát ý, hận ý làm cho con người ta cảm thấy điên cuồng.

Cũng phải sau 5 phút thì lần đầu tiên biến thân thành Địa Ngục Băng Long Ba Đầu mới kết thúc, Xuân Đức lúc này đã hoàn toàn biến đổi thành một con quái vật của địa ngục thực thụ, cả thân thể to lớn dài cả vài trăm mét, sải cánh che trời, uy thế áp bách khiến cho thiên địa cũng phải run rẩy.

Mặt đất bên dưới cả một diện tích rộng lớn lúc này đã bị đóng thành băng, mấy con quái vật kia chỉ bị hàn khí phát ra từ cơ thể của hắn lan tới lập tức đông đá rơi trên mặt đất, những xác thịt bên dưới đang có xu hướng tái sinh cũng bị cái lạnh kinh khủng này tác động khiến cho phải chậm lại

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 259: Vương Giả Quái Vật

Sự kinh khủng của Xuân Đức là vậy nhưng mấy con quái vật kia dường như cũng không cảm thấy sợ hãi mà vẫn tiếp tục như thiêu thân lao về phía Xuân Đức mà tấn công, đàn đàn lớp lớp quái vật chưa lại gần đã bị hàn khí từ cơ thể Xuân Đức khiến cho đông cứng, rồi như sung rụng rơi trên mặt đất vỡ thành vô số khối.

Số lượng đám quái vật này quả thật là nhiều đến dọa người, làm người ta cảm giác như nó vô cùng vô tận vậy. Vì có uy áp của Xuân Đức mà bây giờ trong một phạm vi vô cùng rộng lớn đã không còn hắc vụ, dùng mắt thường cũng có thể quan sát thấy trên mặt đất, trên bầu trời đều là vô cùng vô tận quái vật tiến lại đây.

Nhưng dù có nhiều cũng chỉ là quái vật tạo hóa cảnh mà thôi, nhìn thấy cảnh đàn đàn lũ lũ quái vật lao về phía mình Xuân Đức từ cái đầu bên trái phun ra liên tục mấy chục đòn công kích băng sét đánh về phía đám quái vật xung quanh đang lao tới..

Ầm..Ầm...Xèo...xèo...xèo

Một mảnh băng thiên tuyết địa kèm theo là sấm rung chớp giạt, đám quái vật hàng vạn con đang lao về phía Xuân Đức bị trúng đòn hơi thở băng sét ngay lập tức bị nướng chín rồi đông cứng trên không trung tiếp sau đó thì rơi trên mặt băng vỡ ra, phát ra những tiếng như thủy tinh vỡ. Cả một không gian phiêu lãng mùi thịt nướng khét.

Nhưng với cái số lượng phải tính bằng ức thế này thì chỉ vài chục vạn con bị tiêu diệt thì không tính là gì, vẫn tiếp tục có vô biên quái vật tiến lên. Thấy cảnh này Xuân Đức cũng phải từ bỏ cái ý định ban đầu bắt đám này rút sinh hồn và huyết dịch.

Ba cái miệng to lớn đồng thời đều mở, từ hai cái đầu bên trái, phải toát ra băng lôi và độc khí hòa vào một quả năng cầu năng lượng màu trắng đang tụ tập ở trước miệng cái đầu chính giữa. Khi cả quả cầu màu trắng năng lượng biến thành một quả cầu có màu bích lục phát ra quang mang lạnh lẽo xen lẫn là những tia lôi điện thì

Ong...Ong...Ong

Quả cầu năng lượng bắt đầu quay tròn với tốc độ càng ngày càng nhanh, nhanh tới mức khó thể quan sát bằng mắt thường, quả cầu hấp thu những năng lượng vốn có trong tự nhiên rồi nén lại

Phùng...Xoẹt

Khi năng lượng đã hấp thụ đến mức tối đa thì quả cầu năng lượng bốc cháy lên ngọn lửa màu xanh lam tiếp theo một luồng ánh sáng to lớn có đường kính cả dặm màu bích lục kèm theo khí tức băng hàn và điện chớp xung quanh bắn ra, quét thẳng về phía trước đám quái vật đang lao tới, lúc này thiên địa cũng thất sắc.

Ầm....Ầm....Ầm

Luồng ánh sáng khổng lồ bắn xuyên qua biển trùng, nơi nó đi qua mọi thứ đều bị xóa sạch, khi luồng ánh sáng đánh xuống thì nó xuyên qua mặt băng đánh xuống mặt đất bên dưới tạo nên từng trận rung lắc mãnh liệt, như một vụ va thiên thạch, đất đá bị cày tung lên trời kèm theo là vô số xác quái vật.

Nhưng khác một điều là đất đá không bị nóng chảy như khi va chạm với thiên thạch mà lúc toàn bộ đất đá đều bị độc khí trong luồng ánh sáng ăn mòn thành những bãi chất lỏng màu xanh rồi ngay sau đó lại do cái lạnh cùng với đang cao tốc di chuyển, bị đông cứng biến thành những khối băng có đỉnh nhọn hoắt và bên ngoài thì được bao bởi điện chớp lưu động.

Phập..Phập..Phập

Ngay lập tức những con quái vật còn chưa chết hẳn đều bị những khối băng không khác gì những cây kunai của ninja không chuôi được tầm độc kia ghim thẳng vào trong cơ thể chết ngay tại chỗ không lực tái sinh.

Xuân Đức vẫn ở tại chỗ điều khiển cho luồng sáng quét khắp nơi xung quanh, thấy nơi nào quái vật tụ tập càng đông thì hắn nhắm ngay chỗ ấy, sau một thời gian một biển quái vật bây giờ đã không thấy, có thấy chăng qua chỉ là đầy trời băng vụn mà thôi.

Xuân Đức sau khi tiêu hao một số lớn năng lượng cũng cảm thấy đôi chút mệt, hắn nhìn xung quanh nơi đây lại khôi phục về tĩnh lặng như lúc ban đầu thì thoáng chỉ nghe tiếng lách cách từ đám xác quái vật phát ra mà thôi thì hắn trong lòng cũng buông lỏng một chút.

Sau khi quan sát một lúc thấy đã không còn quái vật xuất hiện nữa thì Xuân Đức mới chú ý tới đám người Tử Yên, Ánh Nguyệt và 5 lão giả, nhưng khi hắn nhìn lại mấy người thì đã thấy cả đám đang hôn mê nằm trong băng tuyết, khí tức suy nhược tới cực điểm. Có lẽ tại ở quá gần với hắn nên tác động của skill đến mấy người này hơi lớn đã vượt qua mức chịu đựng của bọn họ khiến mấy người chưa kịp đánh đám gì đã hôn mê bất tỉnh.

Vì không dùng được thần thức nên Xuân Đức đành phải tự thân vận động, bay xuống mà giải cứu mấy tên thuộc hạ của mình. nhưng khi hắn

xuống đến nơi lúc định giải cứu mấy tên này ra thì gặp phải một chút sự cố, vì là lần đầu tiên hóa thân nên hắn không quen với thân thể cho lắm nên việc sử dụng móng vuốt để cứu mấy người này có chút nguy hiểm, không may mà quá tay thì mấy tên này bị hắn xuyên nát thân thể luôn chứ không đùa, còn muốn biến về trạng thái ban đầu cũng cần thêm một thời gian không thể tự do chuyển đổi.

Hắn cẩn thận sử dụng cái móng vuốt to đùng của mình, hắn thấy cái đầu móng của mình còn to hơn vài lần so với đám người Tử Yên thì một trận cảm thấy bất lực, cứ như việc dùng cái búa để giải cứu mấy con kiến bị đóng băng vậy, hắn từ từ cào cào lớp băng để đưa mọi người ra.

Mặc dù đã cẩn thận vậy nhưng trong quá trình giải cứu có mấy lần hắn hơi dùng quá lực một chút xuyên nữa tiền đưa luôn vài tên lên đường, may mà thân thể mấy tên này cũng cứng rắn chỉ bị dập nát xương vài chỗ trên cơ thể mà thôi, không có gì đáng lo.

Sau một vài giờ Xuân Đức cuối cùng đã thành công cứu đám thuộc hạ của mình ra, đây là việc cứu người gian nan nhất mà hắn từng làm. Người ta có câu cứu một mạng người hơn xây bảy tòa biệt thự(chế) đúng là không sai chút nào.

Hắn vừa mới kéo được đám thuộc hạ ra ngoài thì mặt đất lại bắt đầu rung lắc kịch liệt, lần này rung lắc còn mãnh liệt hơn so với lúc ban đầu nữa, Xuân Đức linh cảm lại sắp có quái vật bò ra tự dưng hắn cảm thấy một trận bi ai.

Sao hắn đi đâu cũng gặp quái vật hết vậy, đen gì mà hơn cả than nữa, vừa mới xong một đợt lại tiếp đợt thứ 2, hắn còn chưa hồi lại sức đâu này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 260: Buồn Nôn Cấp Vương Giả Quái Vật

Không biết có phải hay không ông trời thấu hiểu lòng hấn mà từ bên dưới bò lên 12 cái núi thịt thối rữa, con nào con nấy hình dạng thuộc cái thể loại gớm ghiếc đến không có biên giới, bọn này có một cái thân hình như loài cá sấu nhưng dài cả 400 m có hơn, thân cao 19 m không da, chỉ toàn thịt với thịt đỏ lớn, cái đầu thì y hệt con đười ươi, có thêm một mắt ở giữa trán, chưa hết bọn này còn có một cái mồm kéo dài và một cái hàm răng to tướng, bén nhọn mọc lung tung. Nhìn từ xa cũng có thể thấy bên trong mấy cái miệng toàn răng là răng kia có vô số loại sổng ký sinh đang tung tăng vui đùa.

Cả người bọn chúng đang có vô số sâu trùng (mấy con giòi) đang bò ra bò vào, con nào con nấy béo núc ních trắng nõn, con to dài tới cả mét, cái hàm răng to như 2 cái bồ cào vậy, thi thoảng lại gặm một khối thịt trên người mấy con quái vật rồi nuốt xuống.

12 núi thịt này vừa xuất hiện thì trên mặt đất đã bị ô uế thành một vùng đất đen thui, những tảng thịt rớt ra từ cơ thể mấy con quái vật này rơi trên mặt đất bên trong đó lại còn có vô số giòi bọ càng tăng thêm phần buồn nôn, cộng thêm cái mùi như mấy cái xác chết bị ngâm nước nhiều ngày vô cùng khó ngửi phát ra từ cơ thể chúng nữa thì đây đúng là một cảnh tởm lợm khó biểu đạt thành lời.

Còn chưa xong, từ phương xa xa lại Xuân Đức lại nghe được mấy tiếng vỗ cánh âm âm như gió bão vậy, rất nhanh hấn đã thấy 2 bóng ảnh xuất hiện trong tầm mắt hấn, lần này thì Xuân Đức không phải cảm thấy một trận

buồn nôn nữa mà là nôn luôn, hai con muỗi to lớn có thân thể nữ nhân, một khuôn mặt xinh đẹp nhưng cái miệng cái lại mọc ra vô số xúc tua màu hồng bằng thịt, trên người hai con quái này không có chân mà có mười mấy cánh tay.

Khi hai con quái vật muỗi lai người tiến lại hội họp với 12 cái núi thịt thối rữa kia thì bất ngờ một giọng nói như pha trộn giữa tất cả thể loại già, trẻ, trai, gái vang lên:

" Người là kẻ đã giết hết những đứa con của chúng ta "

Xuân Đức nghe vậy thì một trận ngạc nhiên, lâu lắm rồi hẳn mới thấy quái vật không nhào lên tấn công mà ở đó nói chuyện đấy, đôi phương đã không manh động thì hẳn cũng không ngại câu giờ một chút lấy lại sức.

" Phải, là ta giết đấy, các người là những kẻ nào tại sao ta chưa gặp các người bao giờ? "

" Đương nhiên là người không gặp được bọn ta rồi vì chúng ta đều sinh sống ở sâu bên trong lòng đất chưa bao giờ đi ra ngoài nếu ở bên trên này thì thường là cấp thấp như mấy con mà người vừa giết ấy, chỉ khi Vực Thảm Tử Vong gần mở cửa thì chúng ta mới lên trên mặt đất mà thôi " --- Lại một âm thanh khác vang lên đáp lời Xuân Đức.

Xuân Đức tính câu thêm thời gian nhưng thật sự đây không phải phong cách của hẳn, chán cái kiểu vòng vo, hẳn hỏi thẳng luôn:

" Được rồi, không cần vòng vo nhiều lời như vậy, có gì nói thẳng đi " .

Từ bên đám quái vật lại vọng ra âm thanh:

" Vậy chúng ta cũng nói thẳng cho người biết, chỉ cần người đồng ý kết minh với chúng ta việc ngày hôm nay chúng ta coi như xóa bỏ, chỉ cần khi

Vực Thảm Tử Vong mở ra hai bên chúng ta sẽ cùng tiến vào chiếm một phần bảo tàng, chiến lợi phẩm sau này chia đều ngươi thấy thế nào " .

Ha Ha... Ha Ha... Ha Ha Ha

Xuân Đức nghe xong thì ba cái đầu rỗng không khỏi đều há to miệng ra mà cười lớn, sau khi cười một lúc lâu hẳn mới nhìn mấy con quái vật kia mà cười lạnh nói:

" Chia đều, các ngươi đã ăn bao nhiêu tu sĩ rồi, chiếm được bao nhiêu ký ức rồi, tại sao vẫn có thể nói ra cái điều ngu hết phần thiên hạ như vậy. Các ngươi là cái loại tu vi gì? cảnh giới thế nào mà cũng đòi chia đều cùng với ta. Chỉ là 14 tên Bất Diệt Cảnh chưa vào bát trọng mà đòi phân chia với ta sao? Đừng nói các ngươi chỉ có từng ấy lực lượng mà kể các ngươi có mạnh hơn nữa thì ta cũng không đòi nào kết minh, đơn giản nhìn các ngươi thôi đã thấy chán ghét rồi. Bây giờ để ta cho các ngươi biết là kẻ như thế nào mới có tư cách cùng ta kết minh" .

Xuân Đức ngay lập tức vừa nói vừa câu thông với Tuyết Anh thông báo cho nàng tình hình nơi này, muốn nàng cho Tà Long và Đại Bạch ra giúp hẳn một tay.

Cũng không thấy Tuyết Anh hồi âm gì cả, nhưng khi hẳn vừa dứt lời xong thì không bao lâu bên cạnh hẳn bỗng nhiên xuất hiện hai thân ảnh của Đại Bạch và Tà Long. Hai con hàng này khi xuất hiện ở bên ngoài thì ngờ ngác một hồi hiển nhiên là không biết chuyện gì đang xảy ra.

Tà Long nhìn xung quanh một chút rồi lại nhìn 14 con quái vật ghê tởm kia thì sắc mặt không khỏi nháy một cái, nhưng khi nó nhìn sang bên cạnh Xuân Đức thì không khỏi ngoắc miệng ra mà không biết nói gì, sau một lúc nó mới hồi phục lại ngạc nhiên hỏi:

" Củ cải trắng người đây là sao à, tự dung lớn nhanh quá vậy, mà mấy con tạp chủng kia là sao? "

Âm thanh của Tà Long tuy nói nhỏ nhưng cũng chả khác gì mấy quả lựu đạn nổ cả nên mấy con quái vật bên kia cũng nghe được, khi nghe Tà Long gọi bọn nó là tạp chủng thì lập tức lồng lên, một âm thanh cuộn cuộn vang lên:

" Chúng ta là hậu duệ của Ma Thần đại nhân, các ngươi mới là tạp chủng, dám sỉ nhục hậu duệ của Thần tất cả các ngươi đều phải chết "

Âm thanh còn chưa dứt thì đã thấy tất cả 14 con quái vật trên thân đều hiện lên một lớp giáp bằng xương trắng hếu, rồi điên cuồng lao về phía ba người Xuân Đức.

Xuân Đức thấy cảnh này thì cũng không thềm trả lời câu hỏi Tà Long nữa mà thuận miệng mắng luôn:

" Hỏi mẹ gì lúc này nữa, mắt có đùn cũng phải thấy mờ mờ chứ, giết chết mấy con tạp chủng này đi, chuyện gì để khi khác nói, hai thằng người hỗ trợ hai bên sườn ta chủ lực đánh chính cho" .

Đại Bạch và Tà Long liếc nhau một cái vậy là cũng cùng theo sau Xuân Đức tiến lên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Biến Thái Vương Giả Quái Vật Đánh Không Chết

Đều là một đám siêu cấp quái vật cả tốc độ siêu nhanh nên ngay lập tức đụng độ nhau.

Rầm...rầm...rầm...phập...phập

Gào..gào...gào

Rống...rống

Tốc độ hai bên đều đã vượt quá mức mắt thường quan sát, chỉ thấy những đường sáng giao thoa nhau rồi từng tiếng động kinh thiên vang lên, mặt đất thì đung đưa như thuyền trên biển gặp sóng lớn, ở chỗ những đường sáng trắng đỏ kia giao thoa nhau thì thịt, xương cốt bay tứ tung, huyết dịch vấy trời cao.

Xuân Đức nhờ vào tốc độ, sức mạnh vượt trội hơn đám ghê tởm kia nên một mình hấn ngăn cản 7 cái núi thịt thối và hai con muỗi hình người, một trảo một liền cắt đi trên thân thể đám này một bộ phận nào đó cắt đi, nhưng khi hấn muốn nhân lúc kẻ không may kia bị suy nhược mà giết chết thì lại bị 8 tên còn lại điên cuồng công kích không cho hấn ra tay với con bị thương chưa phục hồi kia, độc tố hủ thực và kịch độ gây tê liệt của đám quái vật này Xuân Đức cũng không dám đón đỡ.

Chỉ cần không mấy bị tê liệt trong giây lát thì hấn có thể bị bọn này liên tục công kích cho tới khi chết mà không phản kháng được gì, bọn quái vật

đương nhiên cũng biết điểm này nên mới có can đảm đương đầu với hắn mà không sợ hãi.

Bên Tà Long và Đại Bạch thì không được tốt cho lắm, nhờ vào sự sống mạnh đến không có bạn bè, 4 con quái vật vương giả liên thủ với nhau có thể đối kháng không bị thua thiệt.

.....

Rầm...rầm

Chiến đấu đã tiếp tục được vài giờ liền trên mặt đất lúc này đều là vô số khối thịt lớn và máu tươi hòa với nền đất tạo nên một vùng đầm lầy đỏ tươi.

Xuân Đức chiến đấu với đám quái vật trước mắt mà lòng bực tức vô cùng, bọn này dường như là vô tận tái sinh rồi, đám này liên tục bị hắn cắt đứt đầu, tay, chân nhưng không lâu sau đó thì lại mọc lại nguyên trạng. Kinh dị vô cùng. Đã vậy system lại không thể phân tích ra điểm yếu bọn này nữa khiến hắn càng thêm bực tức.

Đám quái vật lúc này cũng không tốt như Xuân Đức nghĩ, mặc dù có siêu cường sức khôi phục nhưng liên tục bị đoạn chi, trăm thủ thì có sinh mệnh dồi dào tới đâu cũng cạn kiệt. Cứ mỗi lần một bộ phận bị cắt đứt thì thời gian khôi phục lại chậm hơn một chút.

Bọn chúng đều có linh trí không phải thấp nên khi đánh với Xuân Đức mà không đụng chạm được tới một chút da lông của hắn một chút nào, đã vậy còn liên tục hao tổn sinh nguyên để phục hồi lại bộ phận cơ thể thì trong lòng bọn hắn đã mất đi hơn phân nửa ý chí chiến đấu, nhưng vẫn nuôi một ít hy vọng nên bọn này vẫn kiên trì chịu đòn, chỉ phòng thủ là chính mà không phải lấy công kích làm chủ nữa chờ đợi bên kia 4 đồng loại chiến thắng để lại hợp công Xuân Đức.

Như vậy hai bên lại lâm vào thế giằng cho không ai làm gì được ai cả.

.....

Một lúc lâu sau

Khi Xuân Đức đánh cho 9 con vương giả quái vật co lại một chỗ phòng thủ thì hấn chớp cơ hội bỗng nhiên không tiếp tục công kích nữa mà chuyển qua tấn công một con quái vật đang dây dưa với Đại Bạch, bị Đại Bạch gắt gao ôm lấy cắn liên tục.

Xoạt...xoạt...xoạt

Vì đơn lẻ không có ai bên cạnh hỗ trợ, lại cộng thêm bất ngờ và bị Đại Bạch không chể, Xuân Đức dễ dàng dùng móng vuốt cắt đứt cái đầu và hai chân trước của con quái vật.

Đại lượng máu tươi đỏ thắm bên trong có lẫn vô số giòi bọ nhưng nước lũ tràn đê mà lao ra, Đại Bạch không cần nữa dùng hai chi trước túm lấy cái đuôi con quái vật quật mạnh xuống đất.

Rầm...rầm...rầm

Một loạt cú quật khiến cho đất rung núi chuyển vậy mà cũng không tổn hại gì tới con quái vật, tốc độ hồi phục nó nó cũng không giảm, vô số máu thịt tụ lại vết thương bắt đầu mọc ra bộ phận mới.

" Tung nó lên cao Bạch Bạch "--Xuân Đức hét lớn.

Đại Bạch dù không hiểu ý đồ của Xuân Đức nhưng nó vẫn tung cả con quái vật to lớn lên cao. Xuân Đức thấy Đại Bạch tung con quái vật lên cao thì ngay lập tức vận dụng hết sức mạnh mà điên cuồng cắt gọt con quái vật.

Xoạt..xoạt...phập...phập..phụt

Cả con quái vật trên cao trong một hô hấp đã bị Xuân Đức gọt thành vô số mảnh, tất cả xương cốt bị cắt đứt theo. Như một cái hồ máu bị vỡ bờ, tất cả máu huyết tuôn ra cùng với đám giòi bọ béo trắng lúc nhúc rơi tự do trên cao.

Nhưng lúc này Xuân Đức lại phát hiện trong cái đám giòi đông nhưng nhúc kia hẳn lại thấy có một con giòi rất khác thường, con này khi thấy hẳn phân thân con quái vật ra từng mảnh thì trên cái khuôn mặt như ngạ quỷ kia lại biểu hiện vô cùng sợ hãi một cách nhân tính đến khác thường, tiếp theo đó lại nhanh chóng lẫn trốn vào trong đám máu thịt của con quái vật.

Việc kì quái tất có yêu, Xuân Đức ngay lập tức dùng đuôi đâm sâu vào trong đồng thịt có ẩn chứa con giòi khác thường đó tìm kiếm, cũng chỉ trong nháy mắt con giòi dài cả vài mét kia bị cái đầu rắn ở cuối cái đuôi cắn ngang người lòi ra ngoài.

Khi bị lòi ra ngoài con giòi to lớn này cả người phát ra kim quang đại thịnh, điên cuồng giãy dụa muốn trốn thoát. Không biết con giòi to lớn này là như thế nào Xuân Đức ngay lập tức chích cho nó một đồng chất độc vào cơ thể.

Một hô hấp sau cả thân thể con giòi kim quang yếu bớt, sau đó chuyển sang xanh đen cuối cùng thì tèo. Khi con giòi này vừa chết thì cả một cái biển trùng trong máu huyết của con quái vật kia cũng đồng loạt chết đi, con quái vật cũng không tái sinh nữa, những đồng thịt, khối thịt nhanh chóng đen lại rồi xẹp xuống hóa thành từng bãi bầy nhầy.

Từ lúc Xuân Đức chuyển biến mục tiêu công kích đến khi con quái vật đầu tiên bị hắn tiêu diệt cũng chưa tới 5 cái hô hấp. Khi con quái vật kia tèo rồi thì những kẻ ở đây mấy kịp phản ứng lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 262: Vương Giả Quái Vật Chạy Trốn

Hú.....

Hai con quái vật nuôi thân người nhìn thấy một con quái vật đồng bạn bị giết thì ngửa đầu lên mà hú dài một cách quái dị. Tiếng hú vô cùng thể lương, nghe mà làm con người ta cảm thấy vô số cảm xúc đau buồn tràn về,

Xuân Đức đang nhận được trạng thái thanh tẩy nên không bị tiếng hú này ảnh hưởng, hắn đang âm thầm đề phòng đám quái vật này cho cung dứt dậu, nhưng khi hắn kinh nghi bất định không biết là đám quái vật này là muốn liều mạng kiểu gì thì bất ngờ một việc bất khả tư nghị phát sinh, sau khi hú dài một tiếng thì...

Vèo...vèo...vèo

Đám quái vật biến thành từng đạo đạo ánh sáng cực tốc di chuyển về sâu trong sâu khu tử đại này bỏ chạy.

Xuân Đức cũng là bất ngờ trước cái cảnh thấy đồng bạn chết không báo thù mà bỏ chạy này, nhưng rất nhanh hắn đã hồi thân lại, hắn hét lớn

" Đại Bạch cũng Lão Long hỗ trợ ta giữ chân ba con sau cùng. Nhanh ".

Xuân Đức cũng không ham đuổi theo 9 con quái vật đi trước, dù sao hắn cũng không biết sâu bên trong kia còn cái gì nguy hiểm nữa hay không, với tốc độ của đám này cũng không phải dạng vừa, mà dù có đuổi kịp thì để gì

có thể giết một con quái vật nên trong giây lát hắn quyết định thu lợi tức từ ba con sau chót.

Cũng không cần Xuân Đức hét lên thì Đại Bạch và Tà Long cũng đã cùng nhau liên thủ giữ chân 3 con quái vật kia lại.

Rầm...Rầm

Hai bên điên cuồng lao vào nhau, cán xé nhau khiến cho thiên băng địa liệt. Tà Long và Đại Bạch cũng không tiếc si sinh thọ mệnh tăng cường sức mạnh nhất thời mà kiềm chế ba con này lại đợi Xuân Đức tới.

Thời gian tuy chỉ mất có vài giây thôi nhưng với những kẻ sở hữu sức mạnh vượt qua phạm trù bình thường thì mọi thứ không còn được đo đếm bằng giây nữa mà bây giờ phải tính bằng micro giây, nên thời gian mấy giây trong mắt kẻ khác là vô cùng nhanh chóng thì trong mắt của Tà Long, Xuân Đức.... đều là một khoảng thời gian vô cùng dài, dài vô cùng. thời gian như vậy cũng đủ làm thay đổi cả một cục diện toàn trận chiến.

(1 giây = 1000 mili giây = 1000.000 micro giây).

Khi Đại Bạch và Tà Long cuốn lấy ba con quái vật thì sau vài trăm ngàn micro giây Xuân Đức đã xuất hiện cạnh đó và tham gia vào cuộc chiến.

Mỗi người kiềm chế một con quái vật không cho chúng nó đào thoát nên cũng không phải là việc quá khó khăn, Xuân Đức hẳn không cần Đại Bạch và Tà Long có thể giết chết mấy con quái vật chỉ cần kiềm chế một lúc là được, đợi hắn xử lý xong một con sẽ quay sang giúp hai tên đồng bạn này.

Chiến lược chênh lệch quá lớn, không có đồng bọn thì riêng lẽ một con Xuân Đức thích hành sao cũng được, Đã biết điểm yếu nằm ở đâu, Xuân Đức lại ngựa quen đường cũ mà làm thôi. nhưng hắn cũng không có dây

dưa mà ngay lập tức cắt con quái vật trước mắt thành từng khối thịt to bằng bàn tay.

Không giống như con lúc trước Xuân Đức lần này lại bắt được một con giò màu xanh, nhưng vì để nhanh chóng tiêu diệt ba con quái vật Xuân Đức không nghiên cứu gì nữa mà giết chết luôn con giò này rồi lao tới hỗ trợ Đại Bạch.

Đại Bạch tuy vi rất cao nhưng nó lại không có thần thông lợi hại, chiến đấu thì toàn dùng nhục thân mà đấu tay đôi nên khi đánh với mấy con quái vật với cái nhục thân gầy như bắt diệt thế này thì nó chật vật vô cùng. Cả người nó bị thương nghiêm trọng, những vết cắn của con quái vật để lại trên người nó những vết thương thấy xương trắng hếu, từ nơi vết thương một mùi hôi thối bốc lên, nước mủ liên tục chảy ra, dĩ nhiên vết thương đang bị hủ thực ăn mòn.

" Đại Bạch để con này ta giải quyết cho, qua bên kia hiệp trợ đàn Long kiểm chế con còn lại, không cần liều mạng. mọi việc để ta lo "-- Xuân Đức nói.

Đại Bạch cũng rất phối hợp thấy Xuân Đức lại đây thì nó qua tiếp viện cho Tà Long luôn, một con quái vật Bất Diệt Cảnh liều mạng không ngại thương tổn chạy trốn thì cũng không phải đơn giản là có thể ngăn cản được.

Giống như Tà Long lúc này cũng đang rất chật vật, chỉ không may bị con quái vật này cắn trúng thì nơi vết thương ngay lập tức hủ thực, khiến cho nó mất đi rất lớn sức chiến đấu.

Nhưng khi Đại Bạch vừa qua hỗ trợ Tà Long thì

Uỳnh..Ầm..Ầm

Một tiếng nổ lớn lớn kinh thiên vang lên, bầu trời bỗng nhiên đen kịt không còn chút màu sắc, tiếp theo đó là một đợt khí lãng khùng khiếp quét tới nơi Tà Long và Đại Bạch đang chiến đấu khiến cho mấy tên này bị thổi tung đi xa xa, những xương cốt đất đá như lưu tinh ghim thẳng vào cơ thể khiến cả người bọn nó chông chát vết thương....

.....

Sau một lúc lâu đây trời chiến trường nơi đây đều là đất bụi, không khí đầy mùi máu tươi và chết chóc, từ bên dưới lòng đất Xuân Đức bò ra bây giờ hẳn đã biến về trạng thái như lúc ban đầu, vừa mới bò ra hẳn đã mắng lên một câu:

" Con giòi chết tiết tự bạo khiến ta tí nữa thì bị trọng thương, ta hận mấy con không chân, không biết đàn long và ngốc thỏ kia có sao không đây? "--- Hẳn có chút lo lắng cho hai tên đồng bạn của mình.

Do đại chiến một hồi, cộng thêm việc phải ngạnh kháng đòn tự bạo của con giòi kì quái kia khiến cho Xuân Đức bây giờ cũng lâm vào trạng thái suy yếu, mọi chức năng bị giảm mạnh. Hẳn không thể nhìn thấy quá xa trong cái nơi bụi mù dày đặc thế này.

Xuân Đức hét lớn:

" Long cu treo, Đại Bạch các ngươi ở đâu, còn sống hay đã qua đời".

Không thấy ai đáp lại, Xuân Đức có chút bất an tiếp tục gọi lớn:

" Có chết thì cũng hiện hồn về báo bình an nào, mẹ kiếp các ngươi nơi nào "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 263: Tình Cảm

Khi hắn vừa gọi xong thì một âm thanh vô lực ở một nơi cách hắn không quá xa vang lên:

" Bọn ta nơi đây, Củ Cải Trắng lại đây mau, con quái vật kia đang sắp tỉnh lại "

Xuân Đức nghe con quái vật kia sắp tỉnh lại thì khuôn mặt bé nhỏ không khỏi hiện lên vẻ kiên ki, hắn cực tốc di chuyển về nơi âm thanh phát ra.

Vừa tới nơi đã thấy Tà Long và Đại Bạch cả thân thể chả khác gì cái rễ rách đang nằm thoi thóp trên mặt đất. Còn con quái vật kia cũng đang nằm nơi xa cả người cũng một mảnh máu thịt be bét, nhưng nó đang nhanh chóng lành lại.

Với tình trạng bây giờ Xuân Đức không nắm chắc có thể giết được con quái vật này hay không, nếu mà con sâu giò kì lạ kia mà lại tự bạo thì hắn cam đoan 100% hắn cũng phải chôn thân nơi này.

Không có làm liều Xuân Đức dốc hết tinh thần lực, cưỡng chế dịch chuyển hai tên đồng bọn to xác này vào không gian vong linh.

Rầm..rầm...bịch

Sau khi dịch chuyển hai tên đồng bọn to lớn vào không gian vong linh bên trong, Xuân Đức cũng cảm thấy cả người thoát lực, tinh thần kiệt quệ, nơi tử vong chi địa này áp chế thần thức thực sự quá mạnh mẽ, hắn cưỡng

chế dịch chuyển hai tên to lớn này vào gặp cản trở không nhẹ, hấn rơi cái bịch trên mặt đất ngất đi, cả người bất động nằm yên không nhúc nhích.

Nơi đây còn có 8 người bọn Tử Yên và Ánh Nguyệt cũng mới tỉnh lại còn chưa biết nơi đây là nơi nào thì thấy bầu trời tối đen, mấy cái thân thể to lớn rớt từ trên cao xuống khiến cho cả nơi này đong đưa vài lần, làm bọn họ sợ hết hồn

Khi thấy rõ ràng mấy vật rớt xuống kia là gì thì bọn không khỏi kinh ngạc, đây không phải là mấy con thần thú ngày trước sao, còn chưa hết kinh ngạc thì bọn họ lại thấy Xuân Đức trong hình dạng lúc ban đầu, cả người bị thương không nhẹ nhìn chật vật tới cực điểm đang nằm bất tỉnh trên mặt đất.

Tử Yên nhanh chân chạy lại nơi Xuân Đức đang nằm, nàng ôm hấn lên nhìn cả cái thân thể bé nhỏ không một nơi lành lặn thì hai hàng thanh lệ không tự chủ mà chảy ra. Tuy ở với nhau chưa lâu nhưng hai lần được cứu mạng khiến nàng có một loại tình thương giữa những người thân với hấn.

Khi thấy người mà mình quý trọng, yêu thương bị thương nặng thành bộ dáng này dù nàng có mạnh mẽ tới đâu thì cũng không kiềm lại nước mắt. Nàng bây giờ cũng không biết làm gì cả, chỉ có thể ôm hấn mà khóc thôi.

Đúng lúc này không gian lại một trận giao động, một loạt thân ảnh lại hiện ra nơi này. Khi hai bên ánh mắt gặp nhau thì bầu không khí ngay lập tức bị đè nén lại.

Nhóm người vừa xuất hiện nơi đây dĩ nhiên là mấy người Tuyết Anh, Thanh Trúc, Bạch Tinh và mọi người rồi.

Khi thấy Xuân Đức bị thương nặng, bất động lại còn trong tay một kẻ xa lạ thì Thanh Trúc cô nàng ngốc manh lúc này y một con hung thú bị thương

không suy nghĩ gì mà ngay lập tức lấy ra vũ khí niệm động chú ngữ ý định giết chết 8 kẻ xa lạ trước mắt.

Không khí ngay lập tức giảm đi vài chục độ, 8 luồng ánh sáng trắng phát ra âm hàn khí tức ngay lập tức phóng về 8 người bọn Tử Yên, đám người Tử Yên thấy vậy thì sắc mặt đại biến vì bọn họ bây giờ cũng đã suy yếu không kém gì mấy tên Hóa Thần Cảnh kiến hội đôi mặt với công kích của Thanh Trúc bọn họ không có một chút lực phòng thủ.

Bọn họ muốn nói cái gì nhưng công kích đã đến trước mắt, cả 8 người đều chỉ có thể trơ mắt ra mà nhìn công kích sắp đánh lên người bọn họ, nếu trúng đòn này chắc chắn bọn họ đều phải thân vẫn đạo tiêu. Nhưng khi công kích sắp đánh lên người bọn họ thì bỗng nhiên tan biến, tiếp sau đó là một âm thanh nhẹ nhàng như âm thanh sáo ngọc vang lên.

" Thanh Trúc thu hồi vũ khí lại, mấy kẻ kia là nô lệ của Củ Cải Trắng, ta cảm nhận được Không Thần Phù trong cơ thể mấy kẻ này " --- Âm thanh tuy không lãng lệ nhưng khiến cho kẻ nghe được không tự chủ làm theo ý nàng.

Thanh Trúc nghe được lời nói này thì ngay lập tức thu hồi vũ khí lại, cái khí lúc trước đã biến đâu mất, bây giờ nàng nhìn chẳng khác gì mấy con mèo ca, muốn bao nhiêu hiền dụ thì có bấy nhiêu.

Tuyết Anh lại tiếp tục nói:

" Mấy người các ngươi qua nơi khác nói chuyện, có gì muốn hỏi thì tự mình hỏi, nơi đây để lại mình ta là được rồi "

" Vâng, Tuyết Anh lão đại "-- Mọi người đồng thanh nói.

Vậy là sau đó tất cả mọi người đều rời đi chỉ để lại mình Tuyết Anh nơi đây. Tuyết Anh nhìn thăm trạng của ba người một cái trong đôi mắt hiện lên một sự đau lòng, thương tâm khó tả. Khi nàng đang định thi pháp trị liệu thì

cảm nhận được cái gì đó thoáng dừng lại, nàng không quay lại tiếp thi pháp cất giọng nói:

" Ba người các người đi ra đi, các người ẩn nấp cũng chỉ là vô dụng thôi, ta đã nói là đi ra nơi khác tại sao lại quay lại đây làm gì? "

Từ một cái góc cây gần đó, ba thân ảnh tiểu nữ hài hiện ra, ba tiểu nha đầu có vẻ hơi lúng túng khi bị phát hiện, cuối cùng vẫn là tiểu Lan lên tiếng giải thích, nàng nắm nắm góc áo nói:

" Tuyết Anh tỷ cho bọn muội xin lỗi, tại bọn muội lo lắng cho ca ca, Long thúc và Đại Bạch, chỉ muốn xem ca ca có bị thương nặng không thôi, bọn muội xem xong sẽ đi ngay mà " --- Vừa nói tiểu Lan vừa đáng thương nhìn về Tuyết Anh hai mắt cũng nhạt nhòa dần, bên cạnh Tiểu Thất và Heo con cũng gật gật đầu, hiển nhiên là cũng đồng ý với ý kiến của Lan Lan.

Tuyết Anh khẽ mỉm cười, lúc này nụ của nàng như ánh mặt trời làm người ta cảm giác ấm áp không còn cảm giác âm lãnh như bình thường, trong sâu đôi mắt của nàng thoáng qua những tia khó hiểu, nhưng đáng tiếc là không ai thấy nụ cười hiếm hoi này, sau khi thu lại nụ cười nàng mới nói:

" Được rồi tỷ biết, bọn muội lại đây đi "

Câu nói này vừa được nói ra khi nghe vào trong tai ba tiểu nha đầu thì như thấy một đại lục mới vậy, Tuyết Anh tỷ khi nào biến thành người hiền hòa như vậy rồi, bình thường Tuyết Anh luôn hóa thân thành một con quỷ đội lốt tiên nữ, luôn nói những câu lạnh lùng chỉ biết làm đau lòng người khác, chưa bao giờ thấy nàng như bây giờ cả, cả ba nhóc tỷ trong lúc nhất thời đều ngẩn cả người ra, đứng yên tại chỗ không nhúc nhích cứ như ai đó dùng định thân thuật lên thân thể vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Trị Thương

Tuyết Anh dùng thần thức quan sát thì thấy ba nhóc tỳ vẫn cứ đứng ngây ngốc ở đó thì không khỏi nghi hoặc nói:

" Ba tiểu nha đầu các người sao còn chưa lại đây mà cứ đứng ngây ngô ở đó vậy? "

Lúc này ba nha đầu mới hồi phục lại, ba nàng xác định đây vẫn là Tuyết Anh tử hàng ngày cũng không phải bị ai đoạt xá, ngay lập tức ba nhóc tỳ chạy lại về gần Tuyết Anh, vừa chạy vừa nói:

" Bọn muội không có bị sao cả á "

Khi lại bên cạnh nhìn rõ tình trạng ba người Xuân Đức, Tà Long, Đại Bạch thì mấy nhóc tỳ mới quần quyết hỏi liên tục:

" Ba người bọn ca ca sao rồi Tuyết Anh tử "

" Có nặng lắm không? "

" Bọn họ đánh với ai tại sao lại ra dạng này? "

" Tuyết Anh tử, tử nói xem ba người họ khi nào mới có thể khôi phục "

.....

Ba nhóc tỳ liên tục hỏi khiến cho Tuyết Anh cảm thấy nhức đầu, nàng quay đầu nhìn sang ba nhóc tỳ, ba nhóc tỳ thấy sắc mặt Tuyết Anh không

tốt, lập tức lấy tay che miệng lại không dám nói nữa, chỉ nhìn chân chân vào nàng.

Thấy ba cái loa phát thanh này cũng yên lặng lại, Tuyết Anh mới chậm rãi nói:

" Tà Long và Đại Bạch bị thương rất nặng, xương cốt vỡ nát 3 phần, lại còn bí pháp cản trở không có thời gian dài thì không thể khỏi hẳn. Còn Củ Cải Trắng thì không đáng lo chỉ là tiêu hao quá độ mà thôi, nếu như không có tử chăm trị liệu thì cũng không lâu nữa ca ca của mấy muội cũng có thể như bình thường rồi " .

" Vậy sao? mà Tuyết Anh tử, ca ca đánh nhau với ai vậy tại sao lại ra dạng này " --- Heo con bên cạnh ngây thơ hỏi.

Tuyết Anh có lẽ đang thi pháp đến giai đoạn quyết định nên nàng không trả lời Heo Con mà tập trung tiếp tục thi pháp, từng luồng bạch quang nhũ sắc từ trong cơ thể nàng tuôn ra như thủy triều bao phủ lấy ba người Xuân Đức chậm rãi chữa lành những vết thương lớn nhỏ trên cơ thể bọn họ.

Sau một lúc lâu đến khi khuôn mặt trắng bệch, trên trán Tuyết Anh lấm tấm mồ hôi thì nàng mới dừng lại việc thi pháp trị liệu. Lúc này nàng mới quay qua nhìn Heo Con dùng một tay xoa xoa cái đầu nhỏ của nhóc tỳ một cái rồi mới nhẹ nhàng nói:

"Một đám những kẻ biến thái, bây giờ bọn muội không cần biết chỉ làm muội thấy áp lực mà thôi, cố gắng tu hành khi nào muội mạnh ngang với Đại Bạch thì tử sẽ nói cho muội biết " .

Nói xong nàng đứng dậy quay người định rời đi, nhưng còn chưa đi được bước nào chỉ vừa đứng dậy thân thể Tuyết Anh lão đảo hai cái rồi quy xuống, nằm bất tỉnh luôn trên mặt đất.

" Tuyết Anh tỳ, Anh tỳ, tỳ có sao không " --- Mấy nhóc tỳ thấy một màn này thì lo lắng không thôi thì nhau gọi lớn, gọi nhỏ.

.....

Ở một nơi khác trong không gian vong linh, đám người Thanh Trúc, Tử Yên và những người khác sau một hồi hiểu rõ nguyên nhân thì đã thân thiết với nhau hơn nhiều, không còn nhìn nhau bằng ánh mắt bất thiện như lúc ban đầu nữa.

Khuôn mặt Thanh Mai có chút đỏ ửng, lúng túng nói lời xin lỗi:

" Tử yên tỳ và mọi người cho mọi xin lỗi, là tại mọi thiếu suy nghĩ, mong mọi người lượng thứ ".

Sau một hồi tiếp xúc với nhau thì cơ bản mọi người cũng hiểu nhau, 8 người bọn Tử Yên thông qua những người khác nói thì cũng biết cô nàng Thanh Mai này cũng là người vô cùng hiền lành, đang yêu, thích giúp đỡ người khác. nên khi nghe nàng nói lời xin lỗi thì mấy người cũng chỉ là mỉm cười mà thôi.

Tử Yên nhẹ nhàng đạo:

" Lúc đó sao có thể trách mọi được, nhìn người thân của mình đang hôn mê, cả người bị thương lại ở trong tay một kẻ xa lạ không quen biết thì gần như ai cũng vậy. Nên suy cho cùng việc này chỉ là thoáng hiểu lầm mà thôi, mọi người cũng không cần nói lại việc này nữa"

7 người Ánh Nguyệt bên cạnh cũng gật đầu. Thấy vậy tất cả mọi người đều cùng mỉm cười một cái, bầu không khí trở nên đầm ấm hơn rất nhiều.

Với cái thân phận là thuộc hạ của Xuân Đức thì 7 người Ánh Nguyệt cũng ngay lập tức được mọi người chấp thuận, không ai xem thường mấy

người này cả.

Đang lúc này thì Thanh Mai mới nhớ tới cái gì bỗng nhiên nói:

" Ừa, ba người Lan Lan, tiểu Thất và heo con đi đâu rồi?"

Mọi người lúc này mới nhớ tới ba tiểu nha đầu khi trước còn đi cùng bọn họ nhưng lúc này đã không thấy đâu.

Thiên Ma nói:

" Có lẽ ba nàng đã lên đi xem Điện Chủ rồi, chúng ta không cần lo lắng đâu. Ba nàng có không nghe lời Tuyết Anh tử bị tử ấy phát hiện thì cũng không bị sao đâu, chúng ta không cần lo cho các nàng đâu "

" Vậy sao? chúng ta có nên đi xem Sâu Lười một chút không ta cảm thấy lo lắng cho hẳn quá " ---Thanh Trúc nhìn mọi người nói.

Tất cả mọi người đều lắc đầu như cái trống, trừ mấy người Tử Yên là không lắc đầu mà thôi. Bạch Tinh nhìn nàng nói luôn:

" Ta thấy tốt nhất là nên ở đây, dám ngược với lệnh của Tuyết Anh tử thì cái kết sẽ không mấy tốt đẹp đâu " .

Mọi người lại rậm rập gật đầu, rất đồng tình với suy nghĩ của Bạch Tinh. Đúng lúc này Tinh lên tiếng hỏi thăm Tử Yên về cậu bé:

" Tử Yên tử, khi tử về Thiên Thu Thánh Địa tử nhớ chiếu cố giùm muội một thiếu niên đang làm linh đồng tên Mục Tử được không?, thiếu niên này tuy tư chất hơi kém nhưng cũng là một người tốt ngày trước đã từng có ơn với muội, bây giờ muội không thể về Thiên Thu Thánh Địa được nên trong lòng hơi chút áy náy về việc đã hứa với thiếu niên kia " .

Tử Yên gật đầu nói:

" Không thành vấn đề, muội có tính về Thiên Thu Thánh Địa nữa không? "

Tình ngay lập tức lắc đầu nói:

" Không, muội không về nơi đó nữa, muội đã hết duyên phận với nơi đó, bây giờ muội đã có một nơi nương tựa chân chính thuộc về mình rồi, muội sẽ không rời đi dù là thế nào đi chăng nữa, chỉ khi đại nhân không cần muội thì muội sẽ rời đi"

Như đã đoán trước câu trả lời của Tình, Tử Yên chỉ mỉm cười gật gật đầu mà không nói thêm gì nữa cả.

Sau đó mọi người nói chuyện về những sự việc xảy ra trước kia, rồi nhưng bí mật riêng của nhau, những điều thú vị khi đi theo Xuân Đức.... Mọi người mở lòng mình và cho đi những gì bản thân có.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 265: Phân Tích Siêu Giỏi

Tai nghe thấy tiếng ồn bên cạnh, Xuân Đức nhíu nhíu đầu hấn bây giờ vẫn còn thấy đau như búa bổ, hấn từ từ mở mắt ra. Khi vừa mở mắt ra hấn đã thấy ba tiểu nha đầu đang ngồi cạnh đó nói chuyện cùng nhau, còn bên cạnh hấn không xa là Tà Long và Đại Bạch đang còn hôn mê. Nhìn ba nhóc tỳ Xuân Đức lên tiếng hỏi:

" Ba đứa, mọi người đi đâu rồi "

Ba nha đầu đang nói chuyện với nhau nghe giọng nói của Xuân Đức thì đều quay lại nhìn hấn, trên khuôn mặt thơ ngây kia hiện lên những nụ cười mừng rỡ, ba nhóc tỳ đồng thời hô lên:

" Ca ca, người tỉnh rồi à, làm bọn muội lo lắng muốn chết "

Xuân Đức đang đau đầu nghe mấy nhóc tỳ hét lên, hấn cảm thấy trong đầu hấn như có mấy quả bom nổ tung, sắc mặt hấn ngay lập tức cau có lại, sau một lúc hấn mới nhìn ba nhóc tỳ mà nói:

" Mấy muội đừng là lên, ca đau đầu quá, mấy muội đi tìm Tuyết Anh nói là ca ca có việc cần nhờ, gấp lắm " .

Ba tiểu nha đầu gật đầu một cái sau đó như một lần khói biến mất khỏi nơi này, Xuân Đức trong hình dạng tiểu long lại nằm ngửa ra mà nhìn trời suy nghĩ lung tung.

Sau khi ba nha đầu đi không bao lâu thì Tuyết Anh đã xuất hiện, sắc mặt nàng bây giờ đã hồng hào chớ lại, không còn trắng bạch như trước nữa, nhìn Xuân Đức đang nằm suy tư trên mặt đất, Tuyết Anh nằm xuống kế bên cạnh hắn nhẹ nhàng hỏi:

" Tìm ta có chuyện gì thì nói đi "

Xuân Đức vẫn nhìn lên trời, nhìn những đám mây trắng bay lượn lờ, hắn từ tốn nói:

" Giúp ta ra ngoài thu gặt sinh hồn và máu huyết của đám quái vật bên ngoài với, ta có chỗ cần dùng, còn nữa ta...."

Hắn còn chưa nói hết câu thì đã bị Tuyết Anh cắt lời, nàng nghiêng đầu nhìn qua hắn nói:

" Người còn sinh hồn và huyết dịch để nuôi dưỡng trứng của Vũ Y việc này ta biết nên khi người hôn mê ta đã ra ngoài thu thập những gì còn sót lại, nhưng cũng không phải là rất nhiều, đa số đã bị hủy diệt. Còn việc thứ hai có phải người muốn ta giúp người phân tích xác định mấy con quái vật dạng nhộng kia là vật gì phải không? "

Xuân Đức nghe vậy không khỏi ngạc nhiên, kì quái hỏi:

" Tuyết người sẽ không phải có độc tâm thuật chứ, làm sao người lại biết ta muốn nói cái gì? "

Tuyết Anh mỉm cười đạo:

" Ta không có biết độc tâm thuật, tại vì lúc người hôn mê thì liên tục lặp lại câu này nên ta biết đấy. À mà phải rồi, bấy nhiêu sinh hồn và huyết dịch ta cho quả trứng hấp thụ hết rồi, nhưng năng lượng không phải là quá nhiều nên biến chuyển không có gì lớn, mà theo ta không nên dùng máu của quái

vật nhiều, có khi sau này Vũ Y trọng sinh sẽ bị biến đổi đấy, ta đoán là người không thích điều này"

" Được, ta hiểu rồi, cảm ơn đã nói cho ta biết. Thế Tuyết người phân tích hai con siêu giới kia có kết quả gì không? "-- Xuân Đức cảm ơn rồi tiện thể hỏi.

Tuyết anh suy tư đôi chút sau đó nghiêng người qua nhìn hẳn nói:

" Qua phân tích thì loại vật này vô cùng cường đại, mà cũng chưa xác định nó là loại giống loại gì cả. Bây giờ chỉ biết tác dụng chính của nó là tăng cường sức hồi phục cho vật chủ bị nó ký sinh, cũng đồng thời tăng cường sức mạnh nữa nhưng bên cạnh đó nó lại ăn thịt luôn chủ ký sinh" . nói tới đây thì nàng không nói tiếp nữa.

Xuân Đức đang nghe thì thấy nàng dừng lại không khỏi cảm thấy khó hiểu mà hỏi:

" Còn gì thì nói tiếp đi, tại sao lại dừng lại vậy? "

Tuyết Anh lắc lắc cái đầu than nhẹ nói:

" Tại chúng bị người giết chết rồi nên khó có thể khám phá ra hết tác dụng của nó, có chút đáng tiếc. Ta thấy nếu người có hấp thụ được năng lực của hai con quái trùng này sẽ vô cùng có lợi, riêng năng lực hồi phục siêu cường kia cũng đủ cho người không lo lắng khi gặp địch thủ cao hơn mình vài giai vị.

Mà lượng nguyên tố cô đọng kim thuộc tính cùng thủy thuộc tính trong hai con quái trùng này rất lớn người nên hấp thụ để tăng cường sức mạnh, theo ta tính toán thì lượng sinh mệnh tinh hoa, nguyên tố thủy và kim trong hai con quái trùng tương đương gần 10 tên Bất Diệt Cảnh cửu trọng tu luyện Kim, Thủy thuộc tính" .

Xuân Đức ngạc nhiên " Oh " lên:

" Lại có việc như vậy nữa sao, mà hai con quái giới kia ở đâu rồi? Đợi ta khôi phục thêm chút sẽ đi xem xét một lần rồi mới quyết định nên làm cái gì " .

" Đang trong tế đàn ấy, ta lúc trước làm nghiên cứu nhỏ trên bọn chúng, nhưng bây giờ cũng xong rồi. Khi nào người khỏe lại rồi thì đi xem " ---
Tuyết Anh nói.

Xuân Đức ngó quanh một chút sau đó mới kì quái hỏi:

" Ba tiểu nha đầu làm sao không tới rồi, mấy nhóc tỳ này nhân tâm thật, thấy ca ca bị thương gần chết mà không quan tâm " .

" Ta không cho các nàng lại đây đây " ---Tuyết Anh thản nhiên nói.

Xuân Đức nhìn Tuyết Anh hỏi:

" Tại sao? "

Tuyết Anh quay qua một bên sau đó mới đạo:

" Ta thích"

Khóe miệng Xuân Đức co giật vài cái, lý do này thì đúng là không thể bác bỏ được rồi. Nàng thích làm vậy thì trời biết vì sao.

Không suy nghĩ nhiều nữa mọi thứ đều gác qua một bên, hấn lại tiếp tục đi ngủ để khôi phục lại trạng thái tốt nhất. Không khí mát mẻ, gió thổi hiu hiu, rất nhanh Xuân Đức đã ngủ say.

.....

Trong khi Xuân Đức đang an bình nghỉ ngơi nhưng cũng lúc này thì đám 8 người Tử Yên, Ánh Nguyệt và Thanh Trúc, Bạch Tinh lại đang tiếp tục rèn luyện.

Cũng không biết vì sao mà mấy người này lại chủ động yêu cầu luyện tập khắc nghiệt thêm một phần, có lẽ vì bọn họ cảm thấy bản thân quá vô dụng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 266: Cẩn Nuốt, Hấp Thụ Năng Lực

Thời gian cứ chậm rãi qua đi...

Sau một giấc ngủ say Xuân Đức lại một lần nữa tỉnh giấc, hắn cảm thấy cơ thể, hồn lực bây giờ cũng đã khôi phục phân nửa, đứng dậy vỗ vỗ cái cánh, lắc lắc cái đầu, nhìn xung quanh một chút thấy Tuyết Anh đã không biết từ lúc nào đã rời đi khỏi đây, nơi đây chỉ còn hắn, Tà Long và Đại Bạch mà thôi. Sau khi quan sát hai người Tà Long cùng Đại Bạch thấy hai con hàng không bị sao cả đang khôi phục rất tốt, chỉ bị thương nặng một chút cần thêm một thời gian phục hồi mà thôi, lúc này thì hắn cũng thở ra một hơi.

Đồng bạn không sao cục đá trong lòng cũng buông xuống, tâm tình hắn tốt lên một chút, hắn bay lên cao bay lượn vào vòng, đâm vào trong mây đám mây vui vẻ một hồi rồi sau đó mới bay tới tế đàn.

Đứng trên vách tế đàn bạch cốt (Tế đàn này được xây dựng từ xương cốt) nhìn vào bên trong đang huyền phù ở giữa là hai con siêu giòi to lớn, cơ thể bọn chúng lúc này đã không còn dấu hiệu trúng độc nữa, cả thân thể phát ra lam quang và kim quang chói mắt, cảm nhận kỹ hơn hắn còn cảm thấy sinh mệnh của hai con giòi này đang dần dần khôi phục lại.

Xuân Đức trong mắt lúc này hiện lên một tia tà dị, hắn lúc này trong lòng đúng là vô cùng khiếp sợ, không thể tin được là có thứ đồ vật bị hắn trực tiếp kích đại lượng độc tố vậy mà không có chết, đã vậy còn dần dần khôi phục, ban đầu không phải mang ý niệm nghiên cứu mấy con sâu giòi

này thì hấn khi vừa tiêm nọc độc vào cơ thể bọn này liền bỏ đi rồi. Đúng là trong cái rủi có cái may.

Sau một lúc chờ đợi, dùng thần thức làm cầu nối thông qua phụ trợ system phân tích hấn đã có thông tin hai con sâu giòi này.

  Siêu Giòi (Con non, phân tích cơ bản)

(Sinh vật lạ chưa xác định được giống loài, khi còn nhỏ có đặc tính ký sinh hút máu vật chủ, Khi trưởng thành thì thôn phệ vật chủ, nắm quyền khống chế vật chủ).

+ Siêu cường sinh mệnh lực (Có khả năng tự chữa lành nhanh chóng, chỉ cần một phần tế bào thì vẫn có thể tái sinh).

+ Có khả năng cường hóa (Có thể giúp vật chủ tăng cao sức mạnh cơ bản trong thời gian tương đối dài).

+Phân thân (Có khả năng sao chép bản thể thành nhiều bản sao, mỗi bản sao có đặc tính y hệt bản thể, bản thể bị thương nặng bản sao ngay lập tức chết đi).

+ Sức chiến đấu thấp.

+Phòng ngự thấp.

+Có khả năng thôn phệ chuyển đổi thành nguyên tố lực.

Nhìn qua sơ lược thông tin của hai con quái giòi thì Xuân Đức thấy cũng không có gì đặc biệt cả, thấy cái nào cũng bình thường, hấn cảm thấy khó hiểu, nhìn đi nhìn lại hấn không thấy có mục nào là kháng độc tố cả làm sao con này lại vẫn còn sống khi bị trúng độc vậy.

Đúng là phân tích cơ bản có khác, đôi khi hẳn thấy Lão Hệ để lại cái phụ trợ system tự động này vô dụng kinh, ngoại trừ quan sát bản thân chi tiết ra còn lại mọi thứ đều cơ bản.

Lôi cổ đem hai con siêu giòi ra ngoài đặt trước mặt, Xuân Đức cảm thấy do dự có nên hấp thụ năng lực của mấy con này không, dù sao hẳn thấy mấy con này hơi yếu, có mỗi cái tự bạo là không chê vào đâu được. Không nói thì ai cũng biết, đâu có ai ngu khi không lại dùng loại phương pháp này. Dù có thể tái sinh nhưng mà sau khi tự bạo thì sức mạnh cũng giảm nhiều.

Mà muốn hấp thu một năng lực của kẻ khác để cho bản thân sử dụng thì cũng đâu có dễ dàng gì, thiên tân vạn khổ mới được, đã vậy lại còn có hạn nữa nên việc có hay không cần nuốt năng lực của con giòi này làm Xuân Đức đau bi.

Sau một hồi lâu đắn đo suy nghĩ cuối cùng hẳn vẫn quyết định nghe lời khuyên của Tuyết Anh, dù sao với khả năng hiện tại hẳn có thể có được 7 năng lực từ kẻ khác mà con giòi này chỉ có 4 nên nếu bị gặp năng lực sida thì vẫn còn vót vát được.

Đã có quyết định ngay lập tức Xuân Đức tiến hành việc cướp đoạt năng lực. Sau khi đánh giá một hồi hai con siêu giòi trước mặt, hẳn quyết định tiến hành trên con phát ra lam mang vì con này bị thương nặng hơn mà lại hồi phục nhanh hơn nên suy ra năng lực con này có khả năng mạnh hơn một chút.

Còn con phát ra kim quang bị hẳn cắn nuốt tất cả để khôi phục lại sức mạnh, sau khi hoàn toàn cắn nuốt xong con siêu giòi phát ra kim quang Xuân Đức cảm thấy cả người đều đã khôi phục đến thời kì toàn thịnh.

Nhìn con siêu giòi còn lại Xuân Đức hiện lên vẻ mong đợi. Trước khi bắt đầu tiến hành Xuân Đức đã khởi động system phụ trợ lên, đề phòng có

điều gì bất chắc.

Sau khi mọi thứ hoàn tất hẳn nhắm mắt tại tâm niệm vừa động, từ trong cơ thể Xuân Đức tuôn ra vô số năng lượng đen ngòm bao trùm lấy con siêu giới, rồi sau đó nhưng năng lượng này tạo thành những đường nối liên kết giữa Xuân Đức và siêu giới, thông qua system phụ trợ Xuân Đức có thể thấy được tất cả các hạng mục cơ thể đều nhanh chóng suy giảm xuống 83%...56%....48%... 42%. Mãi khi tới mức độ 28% thì mới ổn định lại.

Tiếp theo là quá trình tước đoạt, quá trình này diễn ra vô cùng chậm chạp, mọi thứ có lợi của con siêu giới đang bị Xuân Đức cắn nuốt từ từ, từng chút một.

3 canh giờ sau cuối cùng năng lực đầu tiên cũng đã được Xuân Đức hoàn tất cướp đoạt. Ngay sau khi hẳn vừa hoàn tất cướp đoạt xong thì âm thanh system phụ trợ vang lên nhắc nhở:

" Thôn phệ hoàn tất 25%, thành công lĩnh ngộ năng lực Cường Hóa "

  Cường Hóa (Sơ cấp)

Dùng máu huyết, tinh thần lực và hao tổn năng lượng cơ thể để tăng cường sức mạnh tự thân(có thể được dùng cho kẻ khác)

Điều kiện kích hoạt: -20% sinh mệnh, -20% tinh thần lực, - 20% năng lượng bản thân(có thể liên tục kích hoạt).

Hiệu quả: 100% công kích, 50% chống chịu, 10% linh hoạt.

Thời gian: 30s

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Vấn Lòng

Xuân Đức cũng rất muốn xem chi tiết thông báo gồm cái gì nhưng hẳn bây giờ đang phải rất chăm chú, cẩn thận từng li từng tí mà thôn phệ năng lực của siêu giòi, không may xảy ra biến cố gì thì hơn 70% năng lượng hẳn duy trì mối liên hệ cướp đoạt sẽ ngay lập tức phản phệ khiến hẳn chết không kịp ngáp.

Dưới sự tập trung cao độ thì chỉ sau thêm 10 canh giờ nữa Xuân Đức hoàn tất việc thôn phệ năng lực của siêu giòi, đến lúc cuối cùng thì hẳn cũng làm thịt luôn con giòi kia mà khôi phục thân thể.

Sau khi làm xong thì hẳn ngay lập tức nằm lăn ra trên mặt đất mà thở hổn hển, lần đầu thi triển loại tà ác năng lực này khiến hẳn tiêu hao vô cùng lớn.

Qua vài canh giờ khi cảm thấy khỏe lên một chút Xuân Đức mới xem lại thông báo những năng lực vừa mới cướp đoạt được.

  Sinh mệnh tăng cường(Sơ Cấp)

Tăng giới hạn sinh mệnh và khả năng tự chữa lành 26%

  Phân thân(Sơ Cấp)

Tạo ra một bóng ảnh tương tự bản thể, tồn tại vô hạn, phân thân không thể dùng năng lực đặc biệt, không có trí tuệ chỉ nghe theo lệnh của bản thể.

Đã là địch nhân rồi thì chỉ có một kẻ được sống mà thôi, vậy thì còn nói gì tới tàn nhẫn hay không tàn nhẫn nữa, có thể hấn giết người thành thói quen nhưng những kẻ hấn giết tất cả đều là địch nhân, hấn cũng chưa bao giờ giết người thường hay người vô tội, à thì thoảng cũng có nhưng không nhiều mà cũng chỉ mới có 2 lần.

Cuối cùng hấn tự đặt ra một câu hỏi lớn, làm vậy được gì? tại sao phải làm như vậy? có hối hận không? có sợ người đời khi biết được khinh bỉ không?.

"Tại sao phải làm vậy? Tại sao? Như vậy có đáng không" --- Xuân Đức lăm bằm nói đi nói lại duy nhất một câu như người thần kinh.

Sau một hồi lâu khuôn mặt hấn giãn ra, một nụ cười mỉm xuất hiện, hấn đã tìm được đáp án cho câu hỏi đó.

* Hấn làm tất cả đều vì chính bản thân và những người thân của mình mà thôi, với hấn người thân tất cả là điểm tựa tinh thần, là nơi đặt hi vọng của hấn, tuế nguyệt như thoi đưa nhưng trong lòng của hấn từ trước tới nay chỉ có Lão Hề, Vũ Y, Lan Lan và tiểu Thất là người thân mà thôi, cũng có rất nhiều người đối tốt với hấn nhưng trái tim của hấn không đủ lớn để chứa tất cả những người đó, có lẽ sau này sẽ khác*

Còn nếu có ai hỏi hấn chỉ vì người thân mà làm nhiều chuyện thương thiên hại lí như thế liệu có đáng không. Hấn sẽ không trần trù mà sẽ trả lời rằng:

* Ta vì người thân của mình có thể không cần tính mạng này, hóa ma, thành quỷ cái đó ta không quan tâm, ta còn tồn tại là vì ta, vì người thân của ta và những người đối tốt với ta mà thôi, còn các người sống hay chết ta không quan tâm, bất cứ kẻ nào chỉ cần làm hại tới người thân của ta, ta sẽ

cho kẻ đó chết trong cô tịch, đau khổ, sợ hãi, giết hết bên cạnh người thân của hắn từng người, từng người một.....Cuối cùng mới là hắn*

Nếu ai đó lại hỏi hắn:

" Một kẻ như ngươi có từng hối hận chưa? Ngươi không sợ tiếng xấu của người khắp thiên hạ đều biết sao? "

Hắn chắc chắn cũng chỉ nhìn người đó mỉm cười và nói:

" Hối hận để làm gì? có tác dụng sao? Nếu có hối hận thì ta chỉ tự trách mình quá vô năng, làm không gọn gàng để có kẻ biết được những chuyện ta làm mà thôi. Còn thanh danh cái đó có thể ăn được sao? hay là có thể giết ta nếu như có kẻ nào đó nguyện rửa ta một câu mà khiến ta chết đi thì ta cũng không còn sống tới lúc này rồi. Chung quy các ngươi muốn nói gì thì tùy nhưng đừng có để ta nghe. Đơn giản vậy thôi " .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 268: Ánh Sáng Trên Con Đường Tương Lai

Có câu trả lời thì trong lòng hắn bỗng nhiên cảm thấy nhẹ nhàng hơn hẳn, giống như tất cả mọi gút mắc đều được tháo bỏ, bây giờ hắn dường như thấy con đường phía trước cũng sáng hơn trước kia rất nhiều, một niềm tin kiên định của hắn từ lúc này được tạo nên.

.....

Ba ngày sau

Sau ba ngày tĩnh dưỡng khôi phục sáng ngày thứ 4, Xuân Đức tỉnh dậy lại một lần nữa sinh long hoạt hổ như bình thường, cả người năng lượng dồi dào, vừa tỉnh dậy hắn đã bay lượn một hồi, còn đi tắm táp một chút cho thư thái.

Tiếp theo hắn qua đi thăm Tà Long và Đại Bạch, nhưng khi hắn tới nơi thì không khỏi ngạc nhiên một hồi, hắn còn tưởng hai tên này phải còn lâu mới khôi phục ai ngờ lúc này hắn thấy hai tên này đã khôi phục không sai biệt nội thương tuy chưa lành nhưng bên ngoài thì đã hoàn hảo không tỳ vết rồi.

Hai tên này bây giờ đều ở trạng thái nhân loại, phân biệt Tà Long là một đại hán mặc toàn thân hắc y còn Đại Bạch lại biến thành một tiểu thư sinh bạch y, hai thằng này cũng không có tranh thủ trị thương mà đang nằm phờn.

Thông qua một tấm hình ánh sáng lớn vô cùng, hai con hàng này vừa quan sát mọi người bên trong không gian huấn luyện thi thoảng chỉ chỉ mấy tên không may bị giết rồi cười nắc nẻ, trông vô cùng đáng ăn đòn.

Xuân Đức vừa tiến lại gần thì Tà Long đã nhìn sang gọi lớn:

" Củ Cải Trắng qua đây xem trò vui? "

Xuân Đức bay lại gần hai tên này rồi hỏi thăm:

" Có trò gì vui? Mà hai tên nhà ngươi khôi phục sao rồi, có gì đáng lo không? "

" Mọi thứ đều tốt cả, thương thế vài hôm nữa sẽ khỏi hẳn, tên đệ tử của ngươi không ngờ lại có khả năng nghịch thiên như vậy đấy, nàng ta chỉ cần một canh giờ mà khiến cho hai người chúng ta đây thương thế khỏi hơn phân nửa ". Tà Long thán phục nói, Đại Bạch kể bên cũng gật đầu.

Xuân Đức ngạc nhiên hỏi: " Thiên Tuyết tiêu cô nương kết thúc bế quan tu luyện rồi sao? Nàng ta đi đâu rồi? "

" Nàng ta sau khi trị liệu cho hai người chúng ta còn cố gắng trị liệu cho ngươi nữa nên dẫn tới tiêu hao quá độ mà ngất đi, nàng ta được Tuyết Anh đem đi nghỉ ngơi rồi "--Tà Long nói, nhưng bỗng nhiên hắn nhớ ra cái gì đó lại nhìn Xuân Đức hỏi:

" Mà phải rồi Củ Cải Trắng hôm trước làm sao lại gặp loại quái vật biến thái kia vậy, chúng nó là giống loại gì mà lại có khả năng tái tạo thân thể liên tục không giới hạn như thế?"

" Ấy, cô bé ấy còn chữa thương cho ta nữa sao, quái lạ vậy sao ta không biết nhỉ, mà thôi kệ đi tí nữa đi thăm cô bé ấy. Ngươi hỏi mấy con quái vật hôm trước sao, chính ta cũng không biết bọn nó là cái thứ quái quỷ gì nữa,

may mà bọn nó không liều mạng tự bạo đấy, chứ không bây giờ mấy người chúng ta còn sống hay không mới là chuyện" ---Xuân Đức cảm khái mấy con trùng kia mạnh mẽ.

Hai người Tà Long và Đại Bạch đều gật đầu, Tà Long lại hỏi:

" Bây giờ ngươi tính làm gì Củ Cải Trắng? "

Xuân Đức nói:

" Đi tìm Thiên Tuyết thăm cô bé kia một chút sau đó rồi kiếm đám nô bộc của ta tiếp tục lên đường, ta muốn xem cái Thiên Dục Đằng kia là thế nào, nếu có thể đem nó về trồng bắt ruồi chơi. Hắc Hắc. Mà thôi hai người các ngươi nghỉ ngơi đi khi nào thấy mấy con quái vật hôm trước ta lại kêu hai người các ngươi ra chơi chút " .

Tà Long phát phát tay căm ghét nói:

" Đi đi, đi càng xa càng tốt "

" Ồ, không cần đuổi cũng đi, nghỉ khỏe đi nhé hắc hắc" --- Xuân Đức trước khi đi còn cười gian ác mấy tiếng.

.....

Tiếp theo hắn trực tiếp đi thăm Thiên Tuyết, trong không gian vong linh này gió thổi cỏ lay gì cũng nằm trong sự giám sát của hắn, chỉ cần dùng thần niệm quan sát một chút hắn đã thấy Thiên Tuyết ở nơi nào, nàng đang ở bên trong một căn phòng bên phải ở tầng 3, bên trong lâu đài nhỏ ở giữa hồ sinh mệnh.

Làm biếng đi từ dưới lên hắn bay thẳng vào phòng của Thiên Tuyết qua đường cửa sổ, bên trong căn phòng cũng không có trang trí gì nhiều, chỉ có

vài lọ hoa, một chiếc bàn nhỏ, vài cái ghế, một cái gương và một cái giường bằng ngọc bích.

Bên trên chiếc giường kia Thiên Tuyết đang nằm bình yên nơi đó, hai mắt nàng nhắm nghiền, khuôn mặt tuy có vẻ suy yếu nhưng vẫn vô cùng xinh đẹp, quan sát nàng một chút Xuân Đức phát hiện tiêu đồ đệ của mình bây giờ cũng đã có tu vi Nhất Nguyệt Cảnh tam trọng trung kì, thiên phú của nàng không tệ nên dưới sự trợ giúp của Hắc Âm Ma Thụ và sinh mệnh hồ đã lấy được tiên bộ to lớn.

Nhưng không biết tại sao lúc này khuôn mặt Thiên Tuyết lại hiện lên vẻ thống khổ, hai hàng thanh lệ chảy xuôi theo khóe mắt, cái miệng nhỏ hé mở như muốn nói cái gì đó nhưng thủy chung cũng chỉ có những tiếng ư ư phát ra từ trong miệng mà thôi.

Xuân Đức từ trong miệng phun ra một đoàn tinh quang màu xanh bao trùm lấy Thiên Tuyết, ngay lập tức biểu hiện đau khổ trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia giảm dần rồi biến mất, vẻ yên bình lại quay trở lại, trên khuôn mặt chỉ còn vương lại vài giọt nước mắt chưa khô mà thôi. Xuân Đức cũng không định đánh thức tiêu đồ đệ của mình, cứ như vậy hắn lại lặng yên biến mất để lại Thiên Tuyết một mình nằm trong căn phòng.

Xuân Đức rời đi không bao lâu thì Thiên Tuyết mở mắt ra, trong ánh mắt nàng hiện lên từng tia nhu hòa, nàng mỉm cười một cái sau đó lại tiếp tục nhắm mắt lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 269: Tiếp Tục Cùng Tử Yên Mọi Người Lên Đường

Từ căn phòng của tiểu đồ đệ duy nhất của mình rời đi, Xuân Đức liền đi tìm mấy người Tử Yên, Ánh Nguyệt và 6 thuộc hạ mới, thông qua Tuyệt Anh thì hắn được biết mấy tên thuộc hạ của hắn cũng đang tranh thủ thời gian tăng cao thực lực bản thân.

.....

Vào không gian huấn luyện của Tuyệt Anh, Xuân Đức xuất hiện ngay tại nơi hội sinh, cũng là nơi dành cho mọi người nghỉ ngơi sau thời gian dài luyện tập.

Vừa xuất hiện thì hắn thấy một cảnh tượng làm hắn giật thót, nằm la liệt trên mặt đất là tất cả mọi người, trong đó cũng có mấy người Tử Yên nữa. Bọn họ bây giờ cả người có thể nói là thê thảm vô cùng, cả người quần áo rách te tua xơ mướp, đầu tóc thì rối mù, khuôn mặt thì chỗ trắng chỗ đen nhìn thấy mà tức cười.

Ngó ngó mọi người thì hắn còn thấy mấy tiểu nha đầu nữa, mấy nhóc tỳ cũng giống mọi người, nằm trên mặt đất bất động. Tiến lại gần Tiểu Thất lay lay nha đầu vài cái, mãi một lúc sau thì nhóc tỳ mới mở mắt, vừa thấy Xuân Đức thì nhóc tỳ hữu khí vô lực nói:

" Ca ca đừng làm phiền muội, để muội nghỉ ngơi, mấy ngày hôm nay bọn muội bị Tuyệt Anh tử hành hạ chết đi sống lại tới bây giờ mới được thở lấy sức nè". Nói xong thì nhóc tỳ lại lần nữa nhắm mắt.

Xuân Đức lúc này tuy có đôi chút khó hiểu nhưng cũng đại khái biết được là có chuyện gì xảy ra rồi, theo hấn suy đoán thì mấy người này làm cái gì cho Tuyết Anh không vui nên bị nàng ta kiếm cơ luyện tập rồi lấy ra hành hạ cho vui.

Nhưng thôi theo hấn nghĩ Tuyết Anh để mọi người tình trạng như thế này ắt hấn có lý của nàng, hấn cũng không tiện nhúng tay làm gì. Hấn chỉ đem mấy người Tử Yên ra ngoài thôi, dù sao bây giờ hấn cũng có việc cần đến mấy người này mà.

Đưa 8 người ra khỏi không gian huấn luyện, một lần nữa bọn người Xuân Đức lại xuất hiện ngay trên khu vực đại chiến mấy ngày hôm trước. Dùng Huyết Ma trị liệu sơ qua cho mấy người, không bao lâu thì lần lượt mọi người đã tỉnh dậy.

Vừa mới tỉnh dậy thì cả đám đã co lại cùng một chỗ tạo thành tư thế phòng thủ đề phòng nhìn xung quanh, Xuân Đức thấy vậy không khỏi kỳ quái mà hỏi:

" Mấy người các ngươi sao vậy? Làm gì mà như lâm đại địch thế? "

Sau khi quan sát xung quanh nơi đây không phải cái là cái luyện ngục kia, lại thêm việc nhìn thấy Xuân Đức, khi này mọi người mới thở ra một hơi, cả đám lại như hết sinh lực ngồi bệt xuống đất chẳng có hình tượng gì cả.

Sau một lúc thì Ánh Nguyệt mới nói:

" Chủ nhân người ở đây thật tốt quá, chúng ta không phải tiếp tục đi vào cái nơi địa ngục kia nữa". Vừa nói nàng liên tục rùng mình vài cái.

" Tuyết Anh đã làm gì các ngươi, khiến cho mấy người các ngươi sợ hãi tới mức độ này? " --- Xuân Đức thấy nàng ta sợ hãi như vậy thì không khỏi

hiếu kì mà nói.

Vừa nhắc tới hai từ Tuyết Anh cả đám người Tử Yên lại run lên vài lần, ráo rác nhìn xung quanh như đang muốn tìm kiếm cái gì đó, khi thấy không có ai thì bọn họ lại lần nữa vuốt mồ hôi trán thở ra một hơi.

Nhưng khi bọn họ còn chưa thở xong một hơi thì một âm thanh nhẹ nhàng vang lên khiến cho cả đám tí nữa thì bị nhồi máu cơ tim mà chết:

" Củ Cải Trắng ta có việc muốn nói với ngươi một chút á "

Xuân Đức nhìn biểu hiện của mấy người Tử Yên như gà con gặp điều hâu khi thấy Tuyết Anh thì cười thầm trong lòng. Hắn rất muốn cười nhưng lại thôi, kiểu gì cũng phải để lại tí mặt mũi cho đám thuộc hạ của mình chứ.

Nhìn Tuyết Anh xuất hiện trước mắt hắn hỏi:

" Có chuyện gì vậy mà khiến cho ngươi có vẻ hưng phấn thế? "

" Hi hi, có chuyện vui á, ngươi muốn nghe không? ". Nói xong nàng lại nhìn qua mấy người Tử Yên cười nói:

" Mọi người sao lại ở đây, có hay không lại lười biếng à "

8 người Tử Yên như con thỏ bị dọa sợ, tất cả dùng tay chỉ về phía Xuân Đức, Ý nói việc gì cứ hỏi Xuân Đức là rõ ràng.

Xuân Đức không quan tâm tới mấy cái biểu cảm như chuột gặp mèo của mấy người Tử Yên, hắn nhìn Tuyết Anh nói:

" Có chuyện gì nói đi, đừng có mà vòng vo mãi "

" Lần này ngươi nên cảm ơn ta thế nào đây, cái viên đã phong cấm ngày trước ngươi đưa cho ta ấy, bây giờ ta đã phá bỏ được rồi, bên trong đó có

gần 1 triệu cái thân hồn của Bất Diệt Cảnh Từ Thất Trọng trở lên, còn bên dưới thì vô số đếm không hết. Ta đã xóa sạch tất cả các ký ức của bọn hắc bây giờ chỉ cần gia nhập vào Tử Linh sinh vật thì.... cái sau ta không nói người cũng biết á " ---Tuyết Anh tự hào nói.

Xuân Đức thoáng qua sự ngạc nhiên, nhưng rất nhanh thì biến mất, hẳn có chút suy tư, một lúc sau thì hẳn mới nói:

" Ừ, cảm ơn người đã giúp ta. Việc đi thu gom thi cốt của Bất Diệt Cảnh để ta cố gắng, được rồi có còn việc gì nữa không, nếu không bây giờ mấy người chúng ta tiếp tục lên đường " .

Tuyết Anh lắc đầu nói: " Không còn, việc ta muốn nói chỉ có vậy thôi á, đã người có việc thì ta cũng không quấy giày nữa". Nói xong thì nàng lại biến mất, trước khi biến mất nàng còn nhìn về phía mấy người Tử Yên cười nói:

" Mọi người nhớ nhanh quay lại cùng ta luyện tập à, lười biếng là sẽ không tốt đâu" .

Mấy người bọn Tử Yên gật đầu như giả vờ, liên tục hướng về phía Tuyết Anh cam kết sẽ không làm biếng.

" Thôi đi thôi, khi khác ta để cho mấy người các người tâm sự cùng nhau" --- Xuân Đức nhìn mấy người Tử Yên mà nói.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 270: Thiên Dục Đẳng

Vậy mà cũng phải sau một lúc chuẩn bị này nọ thì mọi người mới có thể lên đường tiếp, lần này đi đường có vẻ như dị thường an toàn, không thấy có con đại quái vật ra hỏi thăm sức khỏe, có chăng cũng chỉ là mấy con quái vật cấp thấp không đáng kể mà thôi. Tiện tay là có thể làm thịt.

Vì tốc độ của mọi người thực sự là không nhanh nếu như không muốn nói là chậm nên cũng phải sau nửa ngày thì bọn họ mới tiếp cận khu vực trung tâm, sau khi thâm nhập vào đến trung tâm vùng đất chết thì nhóm người của hắn không vội tiến lên mà quyết định dừng lại nghỉ ngơi, tìm hiểu xung quanh đây một chút.

Một điều lạ ở trong trung tâm vùng đất tử vong nơi đây sinh cơ bùng bùng, khắp nơi là đại thụ che trời, các loại ma thú, yêu thú cường đại thi thoảng cũng gặp được một con, nơi này có thể nói là khác xa một trời một vực so với bên ngoài, nếu nói vùng ngoài vị là địa ngục thì nơi này dĩ nhiên là thiên đàng rồi.

Trong khi đợi mọi người khôi phục, Xuân Đức một mình đi ra ngoài xem xét một chút coi có cái gì thú vị nơi này không?

Nơi đây nếu chỉ nhìn qua thì có vẻ tươi đẹp, giống như là một thiên đàng nhưng nếu mà quan sát kỹ hơn một chút thì ở trong cái nơi này khắp nơi đều là nguy hiểm, hắn mới bày ra ngoài chưa được vài chục dặm mà đã gặp vô số thụ tinh, yêu độc, nơi càng xinh đẹp thì nguy hiểm càng lớn.

Ở đây phổ biến một cái loại hoa nhìn y hệt không khác gì mấy bông hoa hồng xanh ở nguyên thế giới cả, khác một điều là đám hóa này lớn hơn không có gai, bông hoa thì liên tục bốc lên các tinh quang màu xanh vô cùng đẹp mắt, nhưng cũng đừng nhìn mấy bông hoa này đẹp mà xem nhẹ, nhưng điểm tinh quang liên tục bốc lên kia bên trong chứa chất độc cực mạnh nếu không may có yêu thú hay ma thú nào tu vi thấp bất cẩn hít phải thì ngay lập tức ngã xuống và biến thành phân bón cho loại hoa này.

Bên dưới cái lớp thảm hoa màu xanh xinh đẹp này che giấu vô số những bộ xương khác nhau, nếu mà lật tung lên thì nơi này thành cái nghĩa địa chứ chẳng chơi. Nhưng vì mấy cái bộ xương này chất lượng hơi kém nên hẳn cũng ngại thu về.

Tiếp tục bay lượn khắp nơi 100 dặm xung quanh một vòng thì hẳn còn phát hiện thêm nơi này có vài mỏ linh thạch ẩn giấu, bên trong mấy nơi này Xuân Đức cũng cảm nhận được một số lượng lớn yêu thú bên trong. Cơ bản mọi thứ nơi này không có cái gì có thể gây uy hiếp tới mạng sống của hắn cả hiện tại là như vậy còn sau này thì không biết sao, mọi thứ đã ổn Xuân Đức lại quay về nơi mấy người Tử Yên.

Về tới nơi thì hẳn vẫn thấy mọi người tiếp tục khôi phục, buồn chán hẳn lại định vào trong không gian vong linh thăm tiểu đồ đệ của mình. Nhưng hẳn tự dung cảm thấy cái gì đó không ổn, mới trước đây không lâu hẳn vừa thăm nàng mà vậy là sau mấy giây do dự hẳn quyết định để khi khác đi.

Không vào thăm Thiên Tuyết, Xuân Đức bây giờ cũng chẳng có việc gì làm, hẳn cảm thấy buồn thiu, không ó việc gì làm đôi khi cũng buồn buồn, đã buồn thì hẳn quyết định đi ngủ cho béo.

.....

Một đêm đi qua.

Trong khi hắn đang mơ mơ màng màng thì hắn ngửi thấy một mùi hương ngào ngạt, vừa mở mắt ra hắn đã thấy một cô gái đang nằm kế bên nhìn hắn chăm chăm. Xuân Đức ban đầu hơi chút ngạc nhiên nhưng ngay sau đó nhận ra người đối diện là ai thì hắn bình thản hỏi:

" Sao không tranh thủ trị thương đi? Làm biếng vậy tới khi nào thương thế mới khỏi hẳn được ".

Người đang nằm đối diện với Xuân Đức lúc này chính là Tử Yên, Tử Yên dùng một tay xoa xoa người hắn mỉm cười nói:

" Sâu mập không ngờ ngươi còn biết quan tâm người khác cơ đấy, hì hì. Thương thế của ta đã không sai biệt lắm rồi, chỉ còn hơi chút nội thương chưa lành hẳn mà thôi. Mà nè sâu mập, nhìn cái hình dạng ngươi lúc này thật khiến người ta muốn ôm một cái quá đi, cho ta ôm một cái nhé".

Xuân Đức còn chưa đồng ý thì Tử Yên nói xong đã liền ôm hắn mà lăn qua lăn lại trên thảm cỏ. Nhìn cái biểu hiện thích thú, vui vẻ kia của nàng, Xuân Đức đang muốn nói gì lại thôi, cuối cùng để cho nàng ôm một lúc lâu sau thì hắn mới nói:

" Được rồi, thả ta ra đi. Chắc mọi người thương thế cũng tốt rồi hôm nay chúng ta đi tới cái nơi có Thiên Dục Đẳng kia săn giết luôn, mà lúc trước khi xuất phát nghe ngươi nói có việc nhất định cần phải làm, là việc gì vậy nếu không thì để ta giúp ngươi một tay? ".

Tử Yên nghe Xuân Đức nói thế thì ngừng lại việc lăn qua, lăn lại. Nàng ngồi dậy nhưng vẫn không chịu thả hắn ra mà vẫn ôm khư khư không bỏ, sau một lúc suy tư Tử Yên có chút buồn bã nói:

" Cũng không có gì cả, việc đó bây giờ không cần thiết nữa rồi. Có nói ngươi cũng không giúp được gì đâu ".

Xuân Đức cảm thấy một trận không nói gì, trong lòng hấn thì mắng *
Người không nói thì trời mới biết là người cần giúp việc gì, lại còn bảo ta không giúp được gì, người ta có lòng tốt mà còn chê. hừ*

Đã nàng không muốn nói thì Xuân Đức cũng không có hơi sức đâu mà đi dò la cặn kẻ, người ta đã không cần thì thôi, ngược đầu lên nhìn Tử Yên hấn hỏi:

" Số lượng tu sĩ tham gia lần này có nhiều không, hay là chỉ có mấy tên lỏi đòi tham gia mà thôi? "

" Ta cũng không phải rất rõ ràng nhưng theo ta suy đoán thì lần này chắc cũng có rất nhiều tu sĩ tham gia, vì Thiên Thu Thánh Địa là ngoại lệ nên chỉ có mấy người chúng ta mà thôi, các thế lực khác thì việc đem theo tu sĩ cấp thấp làm vật hi sinh là điều tất nhiên"--Tử Yên nói ra suy đoán của mình.

Nghe Tử Yên nói thế lực của nàng là ngoại lệ thì hấn có vài điều khó hiểu, nhưng cũng ngại hỏi thăm, sau một lúc suy nghĩ hấn mới thở dài nói:

" Chuyện tới đâu hay tới đó vậy, thôi vào gọi mọi người kết thúc trị thương đi còn mà lên đường. Mong lần này có nhiều tu sĩ một chút" .

Tử Yên cũng không hiểu ý của hấn là gì, nàng cũng chỉ gật nhẹ đầu rồi tiến vào nơi đang trị thương của mấy người còn lại mà gọi bọn họ kết thúc trị thương để mà tiếp tục lên đường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 271: Thiên Dục Đẳng(1)

Vì phương vị của Thiên Dục Đẳng liên tục biến đổi nên lộ tuyến đi đường của bọn người Xuân Đức cũng vì thế mà liên tục thay đổi.

Sau khi Tử Yên nhận lại được một cái truyền âm ngọc phù thì Xuân Đức liền hỏi:

" Lại là mấy tên kia truyền tin à, sao mấy lão già kia vô dụng quá vậy có mỗi một cái cây mà để nó chạy khắp nơi, không vậy khôn nó được sao? Đúng là ăn hại có truyền thông, chả được cái tích sự gì".

Tử Yên, Ánh Nguyệt, thiếu nữ áo cam đều nở nụ cười. Ánh Nguyệt cười cười giải thích:

" Chủ nhân theo thuộc hạ suy đoán thì mấy lão bất tử kia cũng là lực bất tòng tâm mà thôi, sở dĩ người ta gọi là Thiên Dục Đẳng vì nó thiên biến vạn hóa, khả năng ẩn nấp và lẩn trốn có thể nói là hiếm có kẻ nào có ngang bằng tu vi có thể so sánh, nên việc để cho Thiên Dục Đẳng chạy thoát là điều dễ hiểu".

Tử Yên cũng cười nói: " Mấy lão già kia lần này truyền tin là đã vậy khôn được Thiên Dục Đẳng và mấy con Thánh Thú bên cạnh nó trong phạm vi nhỏ rồi, bây giờ bọn chúng đang bị vây công trốn tại bên trong một cái vùng cấm cố thủ, muốn chúng ta nhanh tới trợ giúp".

" Mấy lão thành tinh này muốn đợi chúng ta tới cũng không có gì tốt đẹp đâu, nếu không phải vì cái gì khó giải quyết thì thì bọn chúng đã la liếm

không còn cái gì rồi, thời gian đâu mà còn đợi chúng ta tới chia phần. Đã mấy lão muốn nhanh thì chúng ta càng chậm, hừ hừ "--Xuân Đức hừ lạnh nói.

Xuân Đức nghĩ tới cái gì lại hỏi:

" Ngày trước ta có nghe nói bên trong này còn có mấy cái tháp gì mà ai cũng muốn treo lên, không biết nó là cái gì vậy? "

Thiếu nữ áo cam cả quãng đường luôn giữ yên lặng trong lúc này lại bất ngờ lên tiếng trả lời Xuân Đức, nàng nói:

" Chủ nhân, bên trong này chỉ có một cái tháp gọi là Vân Thiên Tháp mà thôi, cái này là kiểm tra tư chất của đám tiểu bối, nếu chủ nhân muốn đi xem thì lúc nào muốn cũng có thể " .

" Ừ, nếu có thời gian cũng sẽ đi một lần cho biết "--Xuân Đức đáp lời nàng.

.....

Đến chiều tối thì 9 người Xuân Đức cũng tới cái nơi đóng quân tạm thời của mấy thế lực lớn tham gia việc thu phục Thiên Dục Đẳng, tuy ở cùng một nơi nhưng mà mấy thế lực này cũng chẳng ai ưa ai nên mỗi thế lực lại chiếm một vị trí riêng cho mình.

Trong ba thế lực nơi này thì Xuân Đức không có ác cảm gì vẫn là Diệp Linh Tông, nên hẳn chọn Diệp Linh Tông là nơi đến đầu tiên, tiện cho việc hỏi thăm tin tức, khi nhóm người Xuân Đức xuất hiện nơi đây thì có mấy tên đệ tử trông coi bên ngoài tiến lên ngăn cản

" Người tới là ai mau báo danh ra, nơi đây là... "

nhưng mấy tên này còn chưa nói xong thì bị Ánh Nguyệt lườm một cái cả đám đều cả người cứng ngắc, ngã ngồi trên mặt đất, miệng thì lắp bắp không nói thêm được câu gì nữa, nhìn mà thấy tội.

Cũng đúng lúc này có vài đạo thân ảnh xuất hiện, trong đó đi đầu là một trung niên có làn da ngăm đen, cả người toát ra khí tức mạnh mẽ, mấy người này tiến lên chấp tay chào với bọn người Tử Yên, một người trong đó cười nói:

" Khách quý tới đến mà không đón tiếp từ xa, thật không tiện ha ha, mong mấy vị không để trong lòng "

Mấy người bọn Ánh Nguyệt cũng chấp tay đáp lễ, riêng Tử Yên vì ôm Xuân Đức nên chỉ có thể cười cười nhìn mấy người.

Sau khi khách sáo với nhau vài câu thì mọi người cùng đi lên một ngọn sơn phong. Trong lúc mọi người cùng nhau đi lên ngọn sơn phong thì một người bên cô gái toàn thân mặc tử y nhìn về phía Tử Yên mà hỏi:

" Vị bằng hữu này không biết sủng vật của bằng hữu là loại linh thú gì? Theo ta thấy hình như nó cũng chỉ là một loại linh thú bình thường mà thôi"

Mấy người Ánh Nguyệt, 5 lão giả, cùng thiếu nữ áo cam khi nghe tới cô gái kia gọi Xuân Đức là sủng vật thì cả người trong nháy mắt ngưng lại, bọn họ tự dưng cảm thấy có gì đó không hay sắp diễn ra.

Nhưng khi bọn họ lo lắng thì Tử Yên đã mỉm cười nói với cô gái mặc tử y kia, nàng nói:

" Chính ta cũng không biết, thấy nó rất đáng yêu nên mang nó về nuôi cho có người bầu bạn, còn việc nó có là linh thú bình thường thì ta cũng không quan tâm". Vừa nói nàng vừa nhéo nhéo Xuân Đức.

"Ồ, chỉ đơn giản vậy thôi sao, đạo hữu thật khác thường". Nhưng nhân thấy bản thân có hơi quan tâm quá mức thiếu nữ kia bỗng nhiên cười làm lành nói lời xin lỗi, nàng nhìn Tử Yên hơi cúi đầu áy náy nói:

"Là ta quá tò mò rồi xin đạo hữu chớ trách".

Tử Yên cũng chỉ là nhìn nàng cười cười sau đó mới nói:

"Không có gì cả, đạo hữu cũng không cần để tâm, thôi bây giờ chúng ta nhanh lên trên kiếm một chỗ bàn chính sự, có chút việc còn cần nhờ mấy đạo hữu Diệp Linh Tông giảng giải".

Mấy người Diệp Linh Tông cũng là cười cười gật đầu, dĩ nhiên cũng đồng ý với ý kiến của Tử Yên, còn mấy người Ánh Nguyệt, thiếu nữ áo cam và 5 lão giả thì cũng thở ra một hơi, việc bọn họ lo lắng không có phát sinh qua.

.....

Còn Xuân Đức bây giờ thì không rảnh quan tâm tới lời nói của mấy người này, hắn bây giờ đang tách hồn phách làm hai, một nửa trong thân thể để ở tình trạng ngủ say còn một nửa đang ở trong không gian bí mật của lão hệ phát triển.

"Đã khôi phục thể nào rồi, bộ thân thể kia còn dùng được không? mà làm sao hồn phách của ông bạn có vẻ bất ổn vậy, bị sao à? cần ta giúp gì?". Vừa gặp Lão Hệ thì Xuân Đức đã tuôn ra một đống câu hỏi, không nói thì ai cũng biết trong lòng của hắn lúc này đang rất lo lắng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Thiên Dục Đẳng(2)

" Mọi thứ vẫn ổn không có gì đáng ngại, bộ thân thể kia của ta được làm bằng vật liệu hiếm có trên đời không dễ bị hủy vậy đâu. Mà cũng không có việc gì cần người giúp cả, lần này gặp người là để nói cho người biết thứ có thể giúp người rút ngắn thời gian phát triển, một lần có thể tăng lên đến sinh mệnh cấp 2" ---- Lão Hệ nói.

Xuân Đức nghe Lão Hệ nói là không có việc gì thì cũng an tâm lại một chút, còn cái vấn đề thứ hai có một vật giúp hắn có thể tăng lên sinh mệnh thể cấp 2 thì hắn không quan tâm lắm, vì những thứ như thế thì thường rất quý và hiếm, không có may mắn thì tìm cả đời cũng không thấy, hắn cũng không tự cho rằng mình có cơ may như vậy.

Nhưng nếu là Lão Hệ mất công tìm kiếm phương pháp giúp hắn thì hắn vẫn là lắng nghe, nhìn Lão Hệ hắn nói:

" Có phương pháp gì nói nghe thử"

Lão Hệ cười bí hiểm rồi ghé sát tai hắn nhỏ giọng nói:

"..... bla bla...."

Càng nghe thì khuôn mặt của Xuân Đức càng đen lại, cuối cùng là khuôn mặt hắn đen như đít nồi. Dùng một tay đẩy thẳng bạn nhìn có vẻ hiền lành nhưng thực chất là một tên vô liêm sỉ ra, hắn nhìn thẳng bạn sinh tử của mình xem thường nói:

" Chú khi nào bị hắc hóa như vậy rồi, đừng có mà nói mấy cái việc đó với anh. Bảo anh đi ra ngoài giết người còn được chứ làm cái trò kia thì thôi đi, nghĩ thôi đã thấy muốn nôn rồi, cứ tưởng mi có cái ý tưởng gì hay ho không ngờ óc toàn sh*t cho ra cái ý tưởng biến thái như vậy ".

Lão Hệ không cho là đúng nói:

" Chỗ người thân nên mới nói thật cho người biết vậy mà người đã không biết cảm ơn lại còn khinh bỉ ta hắc hóa, người thấy việc giết người và việc ta nói cái nào tốt hơn, nào nào suy nghĩ kỹ lại đi theo cách của ta thì người chỉ cần mỗi ngày mệt một chút là có thành quả ngoài mong đợi ngay ".

Xuân Đức nhìn thẳng này thật sâu sau nó phun ra đúng một câu:

" Biến đi, ta không có cái ham muốn đó" .

" Không suy nghĩ lại một lần sao? " ---Lão Hệ vẫn tiếp tục dây dưa.

" Không, thích thì mi tự đi mà thực hành ta thì miễn, bị thương nên đầu óc cũng bị có vấn đề rồi, mi nên về tĩnh dưỡng đi, kéo bệnh nặng thì khổ đấy, thôi ta ra ngoài đây nói chuyện một lúc chẳng được gì, lần sau mà còn như thế này thì chú xác định luôn đi" . Nói xong thì Xuân Đức cũng biến mất, để lại lão Hệ một mình.

.....

Bên ngoài Xuân Đức lại một lần nữa mở mắt, khi hấn mở mắt ra thì thấy 8 người bọn Tử Yên đều đang an tọa xung quanh, hấn vừa mở mắt ra thì cả 8 người cũng đồng loạt tỉnh lại. Không đợi mọi người hỏi hấn đã lên tiếng hỏi trước:

" Ta chỉ muốn hỏi tu sĩ dưới Bất Diệt Cảnh của Hắc Vương Tông và Ma Môn lần này có bao nhiêu người, thứ khác thì không cần nói "

Thấy ngữ khí của Xuân Đức hình như có vẻ không vui nên Ánh Nguyệt khi trả lời cũng rất dứt khoát, nàng nói:

" Không tới 2 vạn người thừa chủ nhân "

Xuân Đức nghe vậy thì ngay lập tức hiện lên vẻ thất vọng, chỉ có chưa tới 2 vạn người quá ít rồi, hẳn bây giờ cần cũng ít nhất khoảng 1 triệu tu sĩ Bất Hủ Cảnh máu huyết và sinh hồn, nếu giết hết đám này thì chỉ tổ để mấy thế lực kia đề phòng mà thôi, như vậy thì lần sau sẽ khó ra tay hơn. Nếu ép quá thì thỏ còn cắn người huống chi là đám tu sĩ.

Bất đắc dĩ hẳn phải tạm hoãn lại thời gian kế hoạch của mình, bây giờ cần làm là đợi thời cơ tốt để ra tay, cũng không còn lâu nữa Vực Thảm Tử Vong mở cửa đến lúc đó vài chục triệu tu sĩ chết đi thì cũng là điều bình thường.

Nhìn biến hóa liên tục trên mặt của Xuân Đức, Tử Yên lo lắng hỏi thăm:

" Có chuyện gì sao? có thể nói cho ta nghe không? "

Xuân Đức suy nghĩ bị Tử Yên cắt đứt, hẳn nhìn lên nàng sau đó mới chậm rãi nói:

" Cũng không có việc gì lớn, ta đang tính giết vài triệu môn đồ của Hắc Vương Tông và Ma Môn giải trí ấy mà ". Tuy Xuân Đức nói rất bình thản nhưng người nghe lại cảm nhận được sát ý dạt dào, hận ý sâu như biển ở trong đó.

8 người bên trong gian thạch thất ngay sau khi nghe lời nói của Xuân Đức xong thì cả người cứng ngắc tại chỗ, miệng mở thật lớn, không ai cho

rằng đó là một câu nói đùa của Xuân Đức cả, cảm nhận được cái sát ý khiến cho linh hồn cũng cảm thấy rét run kia thì chỉ có kẻ ngu mới cho rằng hẳn nói đùa.

Sau một lúc lâu thì mọi người trong phòng mới lấy lại được sự bình tĩnh, Ánh Nguyệt vẫn là có lá gan lớn nhất, nàng nhìn về Xuân Đức cung kính hỏi:

" Chủ nhân người có thể nói cho tiểu Nguyệt biết lý do là sao không? "

Trước ánh mắt mong đợi và lo lắng của mọi người, Xuân Đức bình thản nói:

" Hắc Vương Tông giết tiểu muội của ta, việc này chắc các ngươi chưa biết. Còn đám Ma Môn thì ta nhìn thấy không ưa nên giết chơi thôi, Thiên Thu Thánh Địa của các ngươi nên thấy may mắn vì lúc ban đầu các ngươi cũng nằm trong mục tiêu đồ sát của ta đấy"

Mọi người lại một lần nữa lâm vào trong khiếp sợ, nhưng đúng lúc này thì Ánh Nguyệt lại đưa ra một cái ý kiến làm mọi người càng thêm kinh sợ hơn, Ánh Nguyệt nhìn Xuân Đức biểu hiện vô cùng nghiêm túc nói:

" Chủ nhân theo tiểu Nguyệt được biết thì người đang rất cần tài nguyên phải không. Chủ nhân người đã xem xét việc âm thầm khống chế toàn bộ các thế lực lớn chưa? tuy việc này hơi khó nhưng với thực lực của người không phải là không thể. Thiên Thu Thánh Địa cũng không phải là một nơi tốt đẹp gì nó cũng chia làm 5 bè 7 mảng, mạnh được yếu thua nếu như chủ nhân có thể khống chế lại nơi này thì tiểu Nguyệt tin tưởng Thánh Địa sẽ tốt đẹp hơn bây giờ gấp hàng vạn lần "

Xuân Đức tuy có chút ngạc nhiên nhưng vẫn là nhìn nàng gật đầu mà nói:

" Định nói cái gì thì cứ tiếp tục nói đi, tất cả đều là người nhà cả không cần ngại "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 273: Thiên Dục Đẳng(3)

Được Xuân Đức cho pháp thì Ánh Nguyệt cũng trực tiếp nói ra suy nghĩ của mình, nàng nói:

" Đã vậy thì tiểu Nguyệt xin được nói thẳng, trong Thiên Thu Thánh Địa bây giờ thì cảnh giới như bọn thuộc hạ cũng không phải rất nhiều, lần này tới đây cũng là mang đi hơn phân nửa rồi, cả tông môn chỉ có ba vị tổ sư khai sáng ra Thiên Thu Thánh Địa là có thực lực mạnh mẽ nhất, đã đạt tới nửa bước Tinh Quân Cảnh nếu như chủ nhân có thể khống chế toàn bộ những người này xem như Thiên THu Thánh Địa là của người rồi " .

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Nói thì đơn giản, thực hiện mới là khó khăn, mấy tên tu sĩ toàn là lũ máu liều nhiều hơn máu não không dễ gì khống chế, còn về Không Thần Phù hay Độc Tâm Chú rất có hạn nên không thể dùng rộng rãi.

Nhưng ý kiến này cũng rất không tồi, việc này nếu làm phải tiến hành từ từ, trước tiên liên hệ thế lực và gia tộc của các người trong Thánh Địa tìm những kẻ mạnh mẽ có tiếng nói, xem bọn chúng có đồng ý quy thuận ta không? việc này ta tự để cho các người làm chủ xử lý, gặp xương cứng ta có thể tự mình ra tay giúp các người giải quyết. Việc thành công thì Thánh Địa do các người quản lý ta đứng sau ủng hộ các người, còn tài nguyên ta sẽ lấy đi một phần, yên tâm sẽ không quá nhiều sẽ để lại một ít cho các người duy trì Thánh Địa hoạt động" .

Nghe được Xuân Đức không những đồng ý còn cho bọn họ một lời hứa vô cùng hấp dẫn thì cả đám đều vui vẻ, suy nghĩ một chút thì bọn họ thấy vị chủ nhân này cũng không có lý do gì mà lừa bọn họ cả. Người ở đây đều là kẻ thông minh cả, bọn họ thừa biết với thực lực và thế lực của Xuân Đức hiện tại bây giờ nếu cố gắng tiêu diệt một cái thế lực lớn như Thiên Thu Thánh Địa cũng không phải là chuyện quá khó nhưng nếu dùng hình thức chiếm đoạt thì cái thu lại cũng không được bao nhiêu cả.

Nên việc không chế tuy hơi mất thời gian nhưng lợi ích thu được thì sẽ lớn vô cùng, lợi ích về sau cũng là bất tận.

Trong khi mọi người còn đang chìm đắm trong suy nghĩ miên man thì Xuân Đức đã lên tiếng cắt ngang, hắn nói:

" Thánh Địa còn chưa chiếm được suy nghĩ nhiều làm gì, mọi thứ đợi sau này đi. Mọi kế hoạch đợi sau khi Vực Thảm Tử Vong mở ra kết thúc thì tính tiếp. Các ngươi tiếp tục tu luyện hay làm gì đó thì làm, ta có chút việc, ngày mai khi nào đi thì gọi ta một tiếng ".

.....

Lại một đêm đi qua, khi trời còn chưa sáng thì Xuân Đức đã bị mấy người Tử Yên đánh thức, thần hồn của hắn bên trong không gian gia tốc lập tức thoát ra ngoài. hắn vừa mở mắt thì Tử Yên đã ôm hắn lên nhẹ nhàng nói:

" Sâu mập nếu có mệt thì cứ tiếp tục ngủ đi, lúc nào có chuyện trọng yếu ta sẽ gọi."

Xuân Đức cũng không nhiều lời nhìn nàng một cái rồi gật nhẹ đầu tiếp tục cho thần hồn ly thể tiến vào bên trong không gian gia tốc, bây giờ hắn mới phát hiện ra một phương pháp tăng cao chiến lực mới.

Thấy Xuân Đức lại một lần nữa nhắm mắt nằm ngủ yên bình trong lòng mình Tử Yên cũng khẽ mỉm cười, sau đó nàng nhìn mọi người một cái. Cả đám đều hiểu ý gật đầu một cái rồi cùng nhau đi ra ngoài.

Ở bên ngoài bây giờ đã có một đội lớn nhân mã của Diệp Linh Tông đang đợi mọi người. Vừa đến nơi hai bên mỉm cười chào nhau một tiếng rồi cũng không nhiều lời thêm mà trực tiếp lên đường đi tới nơi cần đến.

.....

Bên trong không gian gia tộc.

Xuân Đức bây giờ đang lợi dụng thời gian gia tộc mà làm một việc có thể nói là điên cuồng. Hắn tự ngưng luyện ra phân thân rồi sau đó lại trực tiếp thôn phệ cái phân thân kia, với phương pháp này hắn đang từ từ nâng cao năng lực tạo phân thân kèm theo đó là thiên phú thôn phệ cũng được tăng lên.

Tuy cách này có hơi kinh dị khi tự ăn thịt, à nhầm cắn nuốt hồn phách chính bản thân mình nhưng nói chung nó rất hiệu quả.

Tạo ra một phân thân chỉ tốn một chút bản nguyên, để cho nó sau hơn 100 năm tự trưởng thành ổn định thì cường độ thần hồn của phân thân lúc này cũng đạt tới 80% bản thể, đây cũng là giới hạn cao nhất của phân thân sơ cấp rồi. Cũng sau hơn 100 năm kia thì một phần bản nguyên bị hao tổn cũng khôi phục lại tuy không hoàn toàn nhưng cũng không kém bao nhiêu. Chỉ cần cắn nuốt phân thân thì hắn lập tức có lời.

Ban đầu hắn định tạo thân thể rồi cắn nuốt luôn nhưng mà nghĩ tới tự ăn thịt bản thân sao nó ớn ớn ấy. Hắn bây giờ có thể ăn thịt kẻ khác, ăn sống cũng không vấn đề nhưng mà tự ăn bản thân thì cái can đảm này hắn chưa luyện ra.

Suốt một đêm hấn tổng công luyện ra được 4 cái phân thân trưởng thành hoàn hảo và cũng cần nuốt luôn 4 cái, trung bình cứ 3 tiếng thì hấn luyện ra được một phân thân hoàn hảo.

Bây giờ hấn đang dưỡng phân thân thứ 5. Cứ đà này không bao lâu thì thôn phê thiên phú mục(INT) sẽ được nhanh chóng hoàn thành. Nhìn vào bảng thông tin mà hấn mát lòng mát dạ.

--- Thôn phê thiên phú: Hấp thu sinh mệnh và linh hồn kẻ đã chết chuyển hóa thành sức mạnh vĩnh viễn.

+ 1.078.234 / 15.000.000 Agi(Sự linh hoạt)

+ 1.094.556 / 20.000.000 Str(Sức khỏe tăng cường khả năng chịu đựng)

+ 2.094.556 / 10.000.000 Int (Hồn lực)

---- Thiên phú lĩnh ngộ:

+ Trọng sinh lv1 (Đã Lĩnh Ngộ).

+ Hồi phục lv1(Đã lĩnh ngộ).

  Phân thân(Sơ Cấp)

Tiến độ: 5%

Tạo ra một bóng ảnh tương tự bản thể, tồn tại vô hạn, phân thân không thể dùng năng lực đặc biệt, không có trí tuệ chỉ nghe theo lệnh của bản thể. Bản thể chết phân thân diệt. Sức mạnh và hình dạng của phân thân phụ thuộc vào bản thể lúc tạo phân thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 274: Bẫy Rập, Kẻ Thao Túng Thiên Dục Đẳng

Chờ đợi 100 năm quả thực tư vị không dễ chịu chút nào, Xuân Đức cảm thấy thể này có hơi mất thời gian. Hắn quyết định sử dụng bí pháp tăng tốc độ phát triển cả phân thân. Đã là bí pháp thì không có cái nào không có lợi và hại, bí pháp này có thể tăng tốc phát triển của phân thân nhưng cũng có một tai hại đó là trong quá trình thi pháp không thể ngưng, nếu mà mạnh mẽ ngưng lại thì bị bí pháp cản trở lúc đó thì ản đủ.

Suy nghĩ một chút hắn vẫn là giúp phân hồn lớn mạnh, tâm niệm vừa động một luồng lực lượng từ chủ hồn liên tục rót vào bên trong phân hồn, phân hồn ngay lập tức tốc độ ngưng thực nhanh lên một phần...

10 năm sau cường độ phân hồn đã đạt tới 50% chủ hồn. Xuân Đức vẫn liên tục duy trì lực lượng truyền vào phân hồn để nuôi dưỡng nó.

50 năm sau mức độ lớn mạnh của phân hồn đã đạt tới 72%. Xuân Đức cũng cảm nhận được sự lớn mạnh của phân hồn, trong lòng hắn mừng thầm, không ngờ phương pháp này lại hiệu quả tới vậy. Cứ đà này thì không bao lâu là có thể thu hoạch thành quả.

Nhưng trong lúc hắn đang vui mừng thì một tia hồn phách hắn để lại bên ngoài thân thể truyền tới tín hiệu bản thể ngoài kia bị kẻ khác tấn công. Điều này làm hắn vô cùng tức giận, là kẻ nào chán sống lại dám làm vậy đợi hắn bên trong này kết thúc thì mấy kẻ ngoài kia xác định luôn đi là vừa.

Nén lại sự tức giận, hắn chăm chú tiếp tục thi pháp tốc độ nhanh hơn một phần. Lần này hắn thật sự sơ xuất quá lại để bản thể bên ngoài mà lại

thi triển kiểu bí pháp thế này, đúng là sức mạnh làm người ta lu mờ lý trí.

.....

Ở bên ngoài.

"Huu... huu....."

Phô thiên cái địa nhánh cây dừng động điên cuồng tấn công về phía đám người Tử Yên và đám người Diệp Linh Tông, không những thế còn có vô số đạo thuật pháp từ đám người Hắc Vương Tông và Ma Môn cũng đang như lưu tinh đánh thẳng về phía bọn họ.

Mấy người Tử Yên và Diệp Linh chỉ có thể đau khổ chống trả, bọn họ lần này không ngờ lại chứng bầy rập của đám người Hắc Vương Tông và Ma Môn, tất cả mọi thứ đều là giả dối, mọi thứ chỉ là mồi dụ cho bọn họ mắc bẫy mà thôi.

Thiên Dục Đẳng cũng không phải vật vô chủ mà là do một kẻ trong cao tầng Ma Môn khống chế, bọn họ lấy ra làm mồi dụ Thiên Thu Thánh Địa và Diệp Linh Tông mắc bẫy. Bọn họ cố tình để cho Thiên Dục Đẳng chạy tới nơi này để bọn họ đi vào bị vây khốn bởi đại trận, một khi đi vào thì có chấp cánh cũng khó thoát.

Trên mặt đất lúc này đều là hố lớn, hố nhỏ cùng tàn thi của đệ tử Diệp Linh Tông, Ma Môn, Hắc Vương Tông, đệ tử của Diệp Linh Tông chết vì bị người hai thế lực kia tập kích đánh bất ngờ, còn môn đồ của Ma Môn và Hắc Vương Tông là bị cao tầng hạ tử lệnh xông lên chịu chết để tiêu hao một chút thế lực của mấy tên Bất Diệt Cảnh của Diệp Linh Tông và Thiên Thu Thánh Địa.

Àm! Âm! Âm!

Hai bên đánh nhau kịch liệt phát ra tiếng động kinh thiên, đã lên tới Bất Diệt Cảnh kẻ nào không phải là bảo bối toàn thân, không có sức mạnh tuyệt đối thì đừng mong vây giết được, nếu không phải có đại trận vây khốn thì mấy người Diệp Linh Tông và nhóm Tử Yên bây giờ đã chạy đi từ lâu.

Đang đánh nhau thì một người bên phía Diệp Linh Tông hét lớn:

" Hai thế lực các ngươi tại sao lại dám phá vỡ ước định, chẳng lẽ các ngươi định một mình chống lại Vực Thú lần này sao? "

Sau khi tên này vừa nói thì một âm thanh cười lạnh vang lên:

" Chuyện đó không cần những kẻ sắp chết như ngươi quan tâm "

Thấy có nhiều lời thêm cũng vô dụng hai bên lại lao vào chiến đấu, một bên thì điên cuồng công kích, một bên thì gần như là hoàn toàn phòng ngự thì thoảng mới phản công một hai.

Người đánh với Tử Yên là 3 tên có tu vi Bất Diệt Cảnh tam trọng viên mãn, một mình nàng đối phó ba người tuy có đôi chút chật vật nhưng cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Xoẹt...xoẹt

Trong lúc Tử Yên đang tập trung đối phó với ba người và dây leo từ Thiên Dục Đẳng thì bất ngờ từ bên dưới có kẻ đánh lên nàng, ngay lập tức trên cơ thể nàng lưu lại hai vết kiếm sâu thấy xương, máu tươi nhuộm đỏ quần áo, nhìn vết thương bên cánh tay phải đang còn hắc khí bám xung quanh thì khuôn mặt nàng thoảng nhản lại, nhìn kẻ vừa mới đánh lên mình, nàng chỉ khinh bỉ nói:

" Đã là ba đánh một, không ngờ lại còn thêm một con chó cắn lên. Ta cũng khâm phục các hạ có da mặt dày đấy, tới đây để ta xem kẻ ngoài việc

cắn lên kẻ khác thì có khả năng gì nào? "

Tên vừa đánh lên kia nghe Tử Yên nói thì sắc mặt cũng không đổi, ngược lại hắn còn cười gằn, hắn âm lãnh nói:

" Tiện nhân nhiều lời vô ích, mạnh được yếu thua, chỉ có loại đàn bà không có não như ngươi mới có thể nói ra mấy lời ngu ngốc vậy thôi, ta thấy ngươi rất yêu quý con sủng vật trong lòng kia đi, đã vậy thì ta sẽ tiễn nó đi trước rồi tiếp theo sẽ là ngươi."

Mấy tên đồng bạn kẻ này cũng là cười lạnh nhìn về phía Tử Yên sau đó đồng loạt cùng xông lên, ba kẻ kiềm chế nàng còn tên chuyên gia đánh lên kia thì liên tục nhắm vào Xuân Đức đang nằm trong lòng nàng mà ra tay.

Kẻ này ra tay rất tàn nhẫn, biết điểm yếu của Tử Yên là tiểu linh thú trong ngực nàng thì liên tục chọn điểm yếu nàng mà công, cứ như vậy ngay lập tức Tử Yên rơi vào thế yếu, vì không muốn Xuân Đức bị thương nên nàng liên tục dùng thân thể hứng đòn công kích thay.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Hình Thành Khí Linh Của Ác Quỷ Quán Quanh Và Ma Linh Dây Chuyền

Nhưng cái gì thì cũng có giới hạn mà thôi, Tử Yên liên tục bị thương khiến cho phản ứng có năng theo thời gian càng thêm trì độn, thấy tình huống của nàng thì 4 tên đang vây công nàng càng thêm tấn công mãnh liệt, mỗi chiêu mỗi thức đều là muốn lấy mạng Tử Yên.

Keng..rắc

Cuối cùng Tử Yên cũng không phản ứng kịp, một kiếm vô cùng âm độc của tên ban đầu đánh lên nàng đã đâm lên cơ thể Xuân Đức, tên này ý đồ muốn đâm xuyên qua tiểu linh thú rồi đâm trọng thương nàng luôn.

Như nhìn thấy thảm cảnh của Tử Yên bị một kiếm này đâm qua cơ thể tiểu linh thú rồi cũng đâm qua cơ thể nàng luôn, tên kia cười lên vô cùng dữ tợn, nhưng nụ cười hắt sớm đọng lại khi thanh kiếm của hắn đâm lên da thịt tiểu linh thú thì một chuyện kì lạ phát sinh.

Mũi kiếm đâm lên người tiểu linh thú phát ra tiếng "keng" như là kim loại va chạm, sau đó một chuyện không thể tưởng tượng nổi là thanh kiếm hắn đang cầm trên tay lập tức gãy thành vài đoạn, còn tiểu linh thú vẫn bình yên vô sự, Tử Yên cũng chỉ bị đẩy lùi ra xa xa một chút mà thôi.

Việc này làm cả mấy người đều thất thần, không thể tin được, trong lúc mọi người đều đang ngăn người ra thì một cánh tay lớn của Thiên Dục Đẳng giống như xúc tu của những con quái vật biển khổng lồ, vô thanh vô tức phía sau đánh lên Tử Yên.

Sau đó rậm rạp quỹ dị huyết sắc thụ đằng đem Tử Yên chặt chẽ trói buộc thành một cái kén. Trong lúc nhất thời Tử Yên có chút hoảng hốt, nàng cố gắng thoát ra nhưng mọi thứ đều là vô ích. Trong bóng tối tuyệt vọng nàng nghe được hai âm thanh non nớt vang lên:

" Ba ba biết được hai chúng ta có thể nói chuyện thì vui không nhỉ "

" Chắc chắn rất vui ba ba luôn rất cô độc, Hồng Hồng luôn muốn nói chuyện cùng ba ba nhưng lại không thể bây giờ thì Hồng Hồng đã có thể nói chuyện được rồi" ---một âm thanh vang lên ngay sau đó.

Tiếp theo đó nàng nhìn thấy từ trong cơ thể của Xuân Đức thoát ra hai tiểu nhân hư ảo một tiểu nam hài và một tiểu nữ hài, nam hài mặc áo vàng, còn nữ hài mặc áo đỏ, bên trong hai tiểu nhân này lần lượt là một chiếc đai lưng đang phát kim quang và một chiếc dây chuyền thì phát ra huyết sắc quang mang.

" Hồng hồng chúng ta đang bị thứ gì đó giam cầm nè, làm sao bây giờ "-
- Tiểu nữ hài hỏi tiểu nam hài.

" Phong Phong cũng không biết làm sao cả, Phong Phong và Hồng Hồng đều không biết tấn công vậy phải làm sao bây giờ. Ý không phải nơi đây còn có một đại tỷ sao, chúng ta có thể hỏi tỷ ấy mà? "-- Tiểu nam chỉ một ngón tay về phía Tử Yên rồi quay qua tiểu nữ hài nói.

" Ngốc, Phong Phong không thấy vị tỷ tỷ này cũng bị vây ở nơi này sao, chắc chắn tỷ ấy không biết cách thoát ra rồi, theo Hồng Hồng thì hai chúng ta tạm thời bảo vệ ba ba, đợi khi ba ba tỉnh lại thì chỉ cần dùng một móng vuốt là cái thứ đang giam cầm chúng ta tiêu tùng ngay lập tức" --- Tiểu nữ hài ngay lập tức không đồng ý, tự mình nói lên ý kiến.

Tiểu nam hài vỗ tay nói:

" Hồng hồng thật thông minh, vậy mà Phong Phong không nghĩ ra."

Sau đó hai tiểu nhân lại một lần nữa tiến nhập vào trong cơ thể Xuân Đức, khi hai tiểu nhân vừa tiến nhập vào trong Xuân Đức thì một luồng huyết quang cùng kim quang ngay lập tức phóng ra bao trùm lấy cả Tử Yên và Xuân Đức bên trong.

Khi luồng năng lượng huyết quang và kim quang này tiếp xúc với dây leo của Thiên Dục Đẳng thì những cái dây leo kia ngay lập tức bị rút khô sau đó như đồng mặt cưa rơi lả tả trên mặt đất, Tử Yên lại một lần nữa xuất hiện trước mắt mọi người.

Kim quang và huyết quang đang bao trùm cơ thể nàng có thể nói là vô cùng chói mắt, khi nàng xuất hiện ngay lập tức thu hút tất cả mọi ánh mắt nhìn về. 4 tên khi trước vừa vây công Tử Yên đang cười âm hiểm khi thấy nàng có thể thoát ra khỏi Thiên Dục Đẳng thì không khỏi há hốc miệng ra.

Còn kẻ trong cuộc là Tử Yên lúc này đang ngốc ngốc đứng nơi đó, nàng có chút không kịp phản ứng với một đồng việc vừa xảy ra. Từ lúc bị Thiên Dục Đẳng đánh lén khiến nàng tuyệt vọng tới bây giờ cũng chỉ mới qua một chút thời gian, có khi còn chưa tới 10 hô hấp nữa.

Nhìn Xuân Đức đang bình yên nằm trong lòng mình hai mắt nhắm nghiền, cả cơ thể đang phát ra trận trận kim quang cùng huyết quang mà lòng nàng bồi rối không thôi. Nàng cũng là lần đầu tiên thấy bảo vật có linh trí cao tới như vậy, có thể cùng nhau giao tiếp qua nói chuyện, lại còn có năng lực thủ hộ nghịch thiên như thế này, ngay cả Thiên Dục Đẳng đã có năng lực sánh ngang với Bất Diệt Cảnh tứ trọng viên mãn mà cũng không thể đối kháng được hai luồng quang mang phát ra từ hai bảo vật kia tỏa ra.

" Cảnh thận, Tử Yên tử "

Trong khi nàng loạn cào cào với đồng suy nghĩ của mình thì một âm thanh lo lắng vang lên, Tử Yên ngay lập tức giật mình tỉnh lại, khi nàng vừa mới tỉnh lại thì đã thấy 4 tên trước kia đã ở rất gần nàng, cả 4 người đều đang chém thẳng về phía nàng, biết có tránh cũng không kịp Tử Yên một tay ôm Xuân Đức một tay còn lại dơ kiếm lên ngang kháng công kích của 4 người.

Tất cả mọi người ở đây đều cho rằng Tử Yên lần này không chết cũng bị trọng thương nhưng cái suy nghĩ đó ngay lập tức thay thế bằng sự kinh ngạc, nói đúng hơn là kinh sợ. 4 thanh kiếm với toàn bộ lực lượng của 4 tên Bất Diệt Cảnh tam trọng viên mãn khi đánh lên cái kim quang cùng huyết quang đang bao bên ngoài Tử yên vậy mà không gây nên một chút tác dụng nào.

4 thanh kiếm kia sau khi tiếp xúc với kim quang cùng huyết quang ngay lập tức bị ăn mòn thành một bãi chất lỏng. Nhìn thấy như vậy một màn 4 tên đều thất thanh la lên một câu:

" Cái quỷ gì, chuyện đó không thể nào "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 276: Các Người Xác Định Rồi

Khi cả đám người ở đây đều đang ngạc nhiên trước liên tiếp điều không tưởng tượng xảy ra thì bọn họ thấy bầu trời đang thanh bình mây trắng lượn lờ bỗng nhiên mây đen kéo tới dày đặc, vùn vũ, bầu không khí cực độ áp bách, sặc mùi máu tanh.

Cũng ngay lúc này thì kim quang cùng huyết quang trên người Tử Yên cũng biến mất không thấy đâu nữa, tiếp theo đó mọi người thấy con tiểu linh thú suốt ngày nằm ngủ trong lòng Tử Yên lúc này lại mở mắt ra, sau khi nó vừa mở mắt ra thì một tiếng rít qua kẽ răng đầy tức giận vang lên:

" Tất cả các người xác định rồi."

Cái âm thanh lạnh lạnh, ẩn chứa vô tận sát ý, phần nộ khiến cho đa số mọi người ở đây có dấu hiệu tinh thần tan rã, cả người đờ đẫn,

Ai tan rã tinh thần thì không biết chứ lúc này mấy người Ánh Nguyệt, thiếu nữ áo cam và 5 lão giả thuộc hạ của Xuân Đức thì trong lòng mừng như điên, tinh thần đại chấn. Cả đám đều ngay lập tức chạy về bên người Tử Yên, đầu cũng ngẩng cao hơn một đoạn.

Khi bọn người Ánh Nguyệt vừa tới bên cạnh Tử Yên thì kẻ thao túng Thiên Dục Đẳng lớn tiếng hét lên:

" Chạy nhanh đi con tiểu linh thú kia không phải chúng ta có thể đối phó được đâu "

Hét lên một câu thì tên này cùng Thiên Duyệt Đẳng đã hóa thành hai vệt ánh sáng mà chạy đi (khu vực trung tâm cũng giống ngoại vi đều cấm bay). Tên này vì sao lại phản ứng sớm như vậy đơn giản vì hắn có Thiên Duyệt Đẳng mà Thiên Duyệt Đẳng lại cảm nhận được sự vô cùng nguy hiểm từ Xuân Đức, nó ngay lập tức truyền âm cho chủ nhân của mình.

Nhìn hai vệt sáng đang dần dần biến mất trong tầm mắt của mình thì Xuân Đức cũng ngay lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Bịch! Bịch

Nhưng ngay sau đó hai tiếng vật nặng rơi trên mặt đất ngay dưới chân trước đám người Tử Yên một đoạn, nằm trên mặt đất bây giờ là hai nam nhân một kẻ là cao tầng của Ma Môn vừa bỏ chạy cách đây không lâu và bên cạnh tất nhiên là Thiên Duyệt Đẳng đang trong hình dạng một thiếu niên, cả hai người đều có một cái lỗ máu to lớn trước ngực, cả người xương cốt vỡ vụn như cám.

Khi mọi người nhìn rõ hai kẻ trên mặt đất là ai thì không khỏi tay chân cứng đơ, khí lạnh chạy dọc sống lưng.

Xuân Đức bay ở trên đầu Tử Yên nhìn tất cả những kẻ đang có mặt ở đây nói:

" Kẻ nào dám chạy nữa thì cứ nhìn hai kẻ đang nằm trên mặt đất đó mà liệu, ta hỏi trong các ngươi kẻ nào lúc trước vừa dùng kiếm đâm lên người ta."

Nhưng có vẻ kẻ không sợ chết có thật nhiều, Xuân Đức còn chưa nói hết thì 4 tên hắc y gần đó đã không chào hỏi lợi dụng lúc hắn sơ ý mà cũng tiến lên đánh thẳng về phía hắn.

Chỉ nghe mấy tiếng

Bụp! Bụp! Bụp! Bụp!

Không ai thấy cái gì chỉ nghe vài tiếng như dưa hấu bị đập bể, Ngay lập tức sau đó mọi người nhìn thấy trên mặt đất lại có 4 cái thi thể không đầu, máu phun ra từ cái cổ y hệt như cái đài phun nước, cơ thể mấy tên này còn chưa chết hẳn, mắt đi đâu vẫn còn giật giật, co quắp vài cái.

Xuân Đức nhìn mấy cái thi thể không đầu trên mặt đất một cái như không có chuyện gì, mấy tên này đã triệt để tử vong, thân xác thì bị hủy, còn thần hồn thì trong lúc xuất thủ thì cũng đã tiện thể xử lý luôn thần hồn 4 tên này rồi, lại nhìn về phía mấy người phía trước hần lạnh giọng nói:

" kẻ nào lúc trước dùng kiếm đâm ta, tự biết đường mà đứng ra, ít nhất vẫn còn chết thoải mái một chút. đừng để ta điên lên."

Khi hần nói xong thì gần như tất cả mọi người đều nhìn về phía 4 thi thể không đầu trên mặt đất trong lòng thầm nói * người cũng bị người giết rồi thì lấy đâu kẻ nào đứng ra nhận tội *.

Ánh Nguyệt phía sau có chút hơi lúng túng nói nhỏ với Xuân Đức:

" Chủ nhân, mấy kẻ mạo phạm người đều đang nằm ngay trên mặt đất ấy."

Xuân Đức quay lại nhìn Ánh Nguyệt, thấy nàng và những người phía sau đều gật đầu thì hần lúc này cảm thấy không biết nên nói gì. Bất đắc dĩ hần quay lại nhìn mấy người còn lại nói:

" Được rồi kẻ đáng chết đã đền tội, còn mấy người các ngươi bây giờ là để ta tự mình động thủ hay là tự nguyện chịu trời, nên nhớ nếu mà phản khác đến lúc ta bắt được thì đừng có mà hỏi làm sao ta độc ác "

Nghe được những lời này thì mấy người ở đây tâm tình bất định, dĩ nhiên là bọn họ đang do dự. Ngay lúc này từ bên phía người của Hắc Vương Tông một kẻ có mái tóc màu đỏ cười lạnh nói:

" Chỉ là một con súc sinh mà thôi, nếu đã chết thì ta cũng phải kéo theo vài cái đi cùng "

Ngay lập tức cả cơ thể tên này phình lớn, năng lượng cuồng bạo tích tụ, mọi người ở đây đều biến sắc. Bất Diệt Cảnh cường giả tự bạo không phải việc có thể đùa, không may thì thật có thể góp mạng mình đi vào, tất cả mọi người ý định đầu tiên bây giờ là chạy trốn.

Á...Người

Nhưng khi bọn họ đang định bỏ chạy thì nghe tên điên đang chuẩn bị tự bạo kia hét thảm một tiếng, âm thanh này ngay lập tức gây nên sự chú ý của mọi người, khi mọi người quay lại nhìn tên kia thì thấy hắn đã nằm trên mặt đất, bây giờ cơ thể hắn chỉ còn là một cái xác khô đét, sinh mệnh, hồn phách thứ gì cũng bị tiêu biến.

" Có vẻ như các ngươi đang nhầm lẫn gì ở đây, thấy ta vui tính lại nghĩ ta hiền lành sao? bây giờ muốn sống thì tự phong chân nguyên lực lượng lại, còn không thì để ta giúp các ngươi đi tiếp đoạn đường cuối cùng " --- Giải quyết xong tên liều mạng kia, Xuân Đức lại nhìn mọi người mà nói, trong giọng nói không còn pha chút hài hước như lúc trước mà bây giờ đầy đặc sát cơ, nếu như kẻ nào chán sống thì hắn lúc này sẽ ngay lập tức tiễn đưa tên đó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 277: Tù Binh

Liên tục nhìn thấy kết quả bi thảm của những kẻ dám phản kháng những người ở đây tâm đều chìm xuống, bọn họ biết hôm nay khó thoát một kiếp rồi, không phản kháng thì cái mệnh của mình còn có một đường sống, còn nếu phản kháng thì mọi thứ sẽ ngay lập tức kết thúc, mấy cái xác đang nằm trên mặt đất kia chính là minh chứng tốt nhất.

Sau khi nghe được lời nói không cho phép làm trái ý kia của Xuân Đức thì mấy người ở đây cũng không dám do dự nữa, bọn họ tin do dự thêm chút nữa thì bọn họ cũng tạm biệt cái mệnh nhỏ của mình vậy là liên tục có người tự mình phong cấm chân nguyên rồi ở yên đó đợi Xuân Đức xử lý.

Nhìn mấy tên kia đã ngoan ngoãn tự phong tu vi lại thì lúc này Xuân Đức mới quay lại nói với mấy tên thuộc hạ của mình:

" Đem mấy tên này đi, tìm nơi nào quanh đây tốt tốt một chút rồi ở lại, kẻ nào còn có ý đồ gì bất chính thì trực tiếp moi tim, ăn luôn thần hồn kẻ đó. Ta bây giờ đi trị thương một chút, mọi người ở nơi này tu luyện chờ đợi Vực Thảm Tử Vong mở ra ta sẽ có nhiệm vụ mới. Mọi người đã hiểu chưa có gì thắc mắc không? "

Mọi người đều gật đầu, còn việc nếu bọn họ có thắc mắc thì bọn họ cũng không dám nói đâu, ai biết vị chủ nhân này đang lúc nóng tính có hay không ăn thịt luôn bọn họ.

" Đã không ai thắc mắc gì thì cứ như vậy mà làm, vài ngày nữa nếu có chuyện gì đột xuất thì truyền tin cho ta ". Nói xong thì Xuân Đức cũng biến

mất luôn.

Xuân Đức vừa đi thì ở đây Tử Yên lại là người đứng đầu, nhìn một đám 22 tên Bất Diệt Cảnh lão quái đang như mấy con gà con đứng nơi đó Tử Yên nói:

" Cứ theo lời sâu mậ mà làm, giam giữ mấy người này lại là được, người của Diệp Linh Tông thì cấm chân nguyên như vậy là được, còn người của Hắc Vương Tông và Ma Môn thì xích lại kẻ nào có ý đồ xấu thì cứ đâm cho vài kiếm "

" Thế còn mấy cái xác này thì làm sao đây tử "-- Thiếu nữ áo cam hỏi Tử Yên.

Tử Yên suy nghĩ một chút rồi nói:

" Trước khi chúng ta đi không phải Tuyết Anh đại nhân có nói là cần một số lớn thân xác của tu sĩ Bất Diệt Cảnh sao, mấy cái thân thể này cũng không tệ cũng mang theo luôn, bỏ vào nhẫn không gian là xong."

Thiếu nữ áo cam gật đầu đáp:

" Vâng sư tử, việc này để muội làm. "

Tiếp theo mọi người chia nhau ra mà làm việc, Tử Yên và Ánh Nguyệt đi tìm nơi thích hợp để ở lại một thời gian, thiếu nữ áo cam thì có nhiệm vụ thu dọn mấy cái xác trên mặt đất, còn 5 lão giả thì có duy nhất một việc là xích mấy tên Hắc Vương Tông và Ma Môn lại.

Khi 5 người xích xong mấy tên cứng đầu Hắc Vương Tông và Ma Môn này rồi thì nhìn qua mấy người Diệp Linh Tông, mọi người nhìn nhau có chút lúng túng, mới cách đây không lâu hai bên còn đang sát cánh cùng nhau chiến đấu mà bây giờ, một lão giả chấp tay áy náy nói:

" Các vị thông cảm rồi, lời của chủ nhân bọn ta không thể không nghe theo, các vị ủy khuất rồi."

Mấy người Diệp Linh Tông cũng chỉ là mỉm cười gật đầu, bọn họ thấy sinh lộ của mình lúc này rõ ràng hơn một chút, so với việc bị giết thì chỉ bị giam cầm chân nguyên không đáng là gì?, bên trong đám người Diệp Linh Tông thiếu nữ ngày trước nói Xuân Đức là sủng vật của Tử Yên lúc này không nhìn được mà hỏi:

" Xin hỏi vị đạo hữu này, chủ nhân của mấy vị đích xác là có tu vi cảnh giới gì? "

5 lão giả nhìn nhau sau đó lắc đầu, một người nói:

" Vì bằng hữu này xin thứ lỗi, chúng ta mấy người cũng không biết rõ ràng chủ nhân là có tu vi gì, chỉ biết người rất mạnh, mạnh vô cùng. Loại thực lực như chúng ta chủ nhân tiện tay liền có thể giết một đám... "

Đang lúc lão giả nói chuyện với mấy người Diệp Linh Tông thì Tử Yên và Ánh Nguyệt đã quay lại, Tử Yên lên tiếng cắt ngang lời nói của lão giả:

" Đi thôi chuyện đó khi khác có thời gian các ngươi có thể tiếp tục trao đổi, đi trên đường nếu phát hiện kẻ nào khả nghi thì bắt lại, nếu phản kháng thì lập tức giết chết. Việc này mà truyền ra không tốt tí nào cho đại sự sau này. Bây giờ theo ta."

" Đã rõ " -- Lão giả ngay lập tức dừng lại việc vô bổ mình đang làm, nhìn mấy người Diệp Linh Tông nháy mắt một cái, sau đó lại dùng giọng nói lạnh lạnh mà đạo với bọn người Hắc Vương Tông và Ma Môn:

" Các ngươi không biết đường đứng dậy mà đi sao? chẳng lẽ còn đợi ta mời thì các ngươi mới đi. "

Mấy lão quái Hắc Vương Tông và Ma Môn sắc mặt âm trầm, nếu lúc bình thường thì bọn họ đã ngay lập tức giết chết tên trước mặt này, nhưng giờ thời thế thay đổi chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng bọn họ cũng chỉ có thể nuốt cục tức này vào trong.

Vậy là đoàn người nhanh chóng thoát khỏi nơi đây, mọi dấu vết đều bị xóa sạch sẽ, trên đường đi ra ngoài thiếu nữ áo cam còn bắt được 6 tên đang lẩn trốn.

Thông qua ép hỏi thì lại bắt thêm được 23 kẻ đang ẩn nấp, tiếp tục ép hỏi thì số kẻ bị bắt lại tăng lên tới con số hơn 100, đa phần những kẻ này đều thuộc Ma môn và Hắc Vương Tông, còn Diệp Linh Tông chỉ có 2 người.

Địa điểm dừng chân của bọn người Tử Yên chọn lần này cách nơi xảy ra chiến đấu lúc trước cũng không phải rất xa, nhưng nơi này vô cùng ẩn nấp rất khó phát hiện. Vì đảm bảo không có gì bất chắc bọn người Tử Yên còn bố trí thêm 3 cái sát trận, 3 phòng ngự trận, 2 ẩn nấp trận và một tụ linh trận.

Làm xong việc bày bố trận pháp thì tất cả mọi người lại cùng chung tay tạo nên một cái rộng lớn động phủ và kế bên cái động phủ là một cái nhà giam cho đám người Hắc Vương Tông cùng Ma Môn.

Sau khi làm xong tất cả mọi thứ chu tất một lão giả cảm khái:

" Lâu lắm không được bận rộn, có việc rồi là không thể rút ra được, bây giờ lại không có việc gì làm thật buồn chán, ta... "

Thiếu nữ áo cam bên cạnh xem thường nhìn lão giả mà nói:

" Người thấy buồn chán để ta nói cho Tuyết Anh đại nhân giúp người tìm mộ chút công việc phù hợp nhé " .

Nghe thấy hai từ Tuyệt Anh lão giả đang cảm khái lập tức câm lặng, không biết từ đâu lấy ra một quyển sách mà đọc, ai không biết còn tưởng lão là một học giả cũng cũng nên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 278: Vượt Qua Chính Mình

Sau khi lấy lý do trị thương thì Xuân Đức một mình tiến vào bên trong không gian gia tốc, trở lại với cái không gian toàn màu trắng không có một cái gì ngoại trừ hắn, làm hắn cảm giác cô độc, buồn chán, lạnh lẽo.

Tán đi mấy cái cảm giác tiêu cực kia Xuân Đức thanh tỉnh trở lại. Lần này hắn mang luôn cả thân thể vào đây là muốn tiến hành kế hoạch lên sinh mệnh cấp 2 của mình. Hắn tính toán nếu là bây giờ muốn ở bên ngoài thu gom sinh mệnh tinh hoa thì không biết tới ngày tháng năm nào mới có thể tăng lên, còn phải cần chém giết bao nhiêu tu sĩ mới được.

Trong khi lợi dụng kỹ năng phân thân thì hắn có thể nhanh chóng đạt được mục tiêu của mình, điều này lúc đầu không phải là hắn không nghĩ tới mà vì bây giờ hắn mới phát hiện một nhược điểm trí mạng của tạo bản sao năng lực.

Sau càng nhiều lần thi triển thì bản nguyên tiêu hao càng lớn, thời gian để cho phân thân kia có thể hoàn mỹ phát triển tới cực hạn ngày càng lớn, tuy độ tiêu hao không lớn nhưng sẽ tới một thời điểm hắn cũng không thể thừa nhận được, đã vậy thì vì sao tạo bản sao có luôn máu thịt và linh hồn, ở một khía cạnh nào đó thì hắn làm vậy có thể giảm một nửa thời gian.

Lợi ích là vậy nhưng nghĩ tới việc tự thôn phệ chính con của mình (bản sao) làm hắn cũng không nhịn được một trận rùng mình, nổi hết da gà.

Một lúc lâu sau mà vẫn còn đang do dự thì bỗng nhiên Xuân Đức linh quang chợt lóe, hắn thềm than bản thân ngu ngốc, chỉ cần bây giờ đóng lại

tất cả các cảm xúc là xong thôi mà, không có cảm xúc hay tình cảm thì hẳn sẽ không còn cảm thấy kinh tởm với hành động của mình nữa.

Tìm thấy hướng đi mới, hẳn ngay lập tức nhắm mắt lại dùng niệm lực nghiêm phong đóng lại mọi cảm xúc của mình, khi hẳn mở mắt ra thì đôi mắt hẳn bây giờ đã thành màu xám tro, cam đoan nếu có kẻ nào ở đây khi nhìn thấy hai con mắt màu xám này sẽ ngay lập tức quay đầu bỏ chạy.

Không còn những cảm xúc nhiễu loạn suy nghĩ, Xuân Đức ngay lập tức tiến hành kế hoạch ban đầu, tâm niệm vừa động ngay tức khắc một phân thân nhìn y hệt hẳn được tạo ra, Xuân Đức trực tiếp dùng bí pháp thôi động, từng luồng năng lượng tinh thuần(Năng lượng này được tạo từ máu huyết và tinh thần lực) từ cơ thể Xuân Đức truyền sang cho phân thân.

Phân thân không có tư duy chỉ biết cắn nuốt và cắn nuốt mọi thứ mà Xuân Đức dùng bí pháp truyền qua. Thông qua system phụ trợ quan sát hẳn có thể thấy tốc độ phát triển đang có thể nhanh chóng tăng lên.

Cật lực thôi động bí pháp khiến cho Xuân Đức cũng bị ảnh hưởng, tuy không phải là rất nhiều nhưng vẫn là có, nhưng với việc đã đóng hết cảm xúc thì khuôn mặt hẳn lúc này lạnh như băng, không biểu hiện một tí cảm xúc.

--- 50 năm phân thân thứ 6 phát triển hoàn mỹ, Xuân Đức cũng không có cái gì gọi là e dè hay kinh sợ gì hẳn ngay lập tức cắn nuốt cái phân thân kia. Việc cắn nuốt vô cùng nhanh chóng, sau khi cắn nuốt xong hẳn lại tiếp tục công việc của mình..

--- Lại sau 560 năm, tiếp tục có 10 phân thân được hẳn tạo ra rồi cũng tự mình cắn nuốt, tình trạng cơ thể hẳn lúc này càng ngày càng không tốt, có vẻ như hao tổn không được bù đắp nên dẫn tới hậu quả như vậy, mọi năng lượng cắn nuốt hẳn đều tập tích lũy lại để nâng cao sinh mệnh thể cao cấp

đặc biệt. Điều này hẳn cũng biết đấy nhưng hẳn không có để ý mà tiếp tục công việc của mình.

Càng về sau thời gian nuôi dưỡng phân thân càng ngày càng tăng, mọi thứ có vẻ càng ngày càng khó khăn. Cơ thể suy kiệt, hồn lực suy yếu, bản nguyên hao tổn tích lũy theo tháng năm rộng rãi bây giờ đã thành thương thế khó lành, bây giờ hẳn chỉ có thể một lần nâng cao đẳng cấp sinh mệnh thể thì mới mong rằng bản nguyên khôi phục lại.

Tình thế không tốt là vậy nhưng trong mắt Xuân Đức lúc này cũng không hiện lên vẻ lo lắng gì cả, hẳn vẫn tiếp tục duy trì bí pháp, không những thế hẳn còn càng thêm gia tốc bí pháp điều này khiến cho thương thế trên người hẳn càng ngày càng nặng, có thể đây cũng là lợi ích và tác hại của việc đóng lại cảm xúc. Không còn lo âu, sợ hãi,... mất hết cảm xúc hẳn trở thành một kẻ máu lạnh, đến cả tự thân cũng không quan tâm.

--- 4892 năm bên trong không gian gia tốc, phân thân thứ 100 đã được hẳn tự tay tạo ra và nuôi dưỡng. Đây cũng là sự cố gắng cuối cùng của hẳn, do điều kiện cơ thể đã suy giảm đến mức nguy hiểm nên system phụ trợ đã tự động mở ra cảm xúc của hẳn, bên cạnh đó nó liên tục thông báo tình trạng khẩn cấp.

Được system mở lại cảm xúc, ngay lập tức Xuân Đức cảm thấy vô vàn cảm xúc ùa vào tâm trí hẳn, có lo lắng, có sợ hãi nhưng nhiều hơn là sự mong đợi. Phân thân thứ 100 đánh dấu một mốc quan trọng ở kế hoạch của hẳn lần này.

Chỉ cần bây giờ hẳn cắn nuốt cái phân thân trước mắt thì khả năng tạo phân thân của hẳn sẽ nâng lên một tầm cao mới, không những như vậy chỉ cần hẳn thôn phệ xong thì hẳn có 32% chuyển đổi nâng cao đẳng cấp sinh mệnh hiện tại.

Hắn nhắm mắt lại, để tùy ý cho những cảm xúc hỗn tạp kia chiếm lĩnh lấy suy nghĩ của hắn, hắn thấy trốn tránh cũng không phải là lựa chọn chính xác, càng né tránh những cảm xúc kia, lúc ban đầu có thể né tránh được nhất thời nó khiến cho chúng ta trở nên lãnh tĩnh nhưng về sau khi gặp lại nó thì sao? Không cần phải nói ai cũng hiểu rõ việc này như thế nào. Đã vậy sao không lựa chọn đối mặt với nó khi chưa quá muộn.

Khi Xuân Đức lần nữa mở mắt ra, trong ánh mắt hắn chỉ còn lại sự kiên định không thể lung lay. Nhìn phân thân y hệt mình đang cuộn tròn trước mắt, Xuân Đức khẽ nhếch miệng cười lên một tiếng quái dị, ngay sau đó

Phập...phập...xoạt

Hắn tự mình cắn xé thân phân thân, từng chút một nuốt xuống. Tuy không có tư duy nhưng biểu hiện thống khổ vẫn hiện lên trên khuôn mặt nhỏ bé kia, Xuân Đức trong lòng lúc này cũng thoáng qua vẻ không đành nhưng rồi ngay sau đó sự không đành lòng kia lập tức biến mất, hắn lại tiếp tục ăn thịt phân thân của mình.

Chính từ lúc này một kẻ thống trị tà ác nhất trong vũ trụ này được sinh ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 279: Tiến Hóa

Thời gian cần xé phân thân cuối cùng rất dài phải mất ít nhất một canh giờ, một phần vì Xuân Đức lúc này đã sức cùng lực kiệt, một phần vì hắn làm quen với cái cảm giác kinh khủng này. Mỗi khi hắn cắn xuống phân thân một miếng rồi nuốt xuống hắn lại cảm nhận sự thống khổ thêm một phần, nuốt thêm một miếng nữa thì đau thương gấp bội, không biết vì sao hắn không muốn khóc mà nước mắt vẫn chảy ra, vô cùng kì quái.

Sau khi đã thôn phệ hết phân thân thứ 100 hắn nằm ngửa ra lặng yên đợi những gì sắp tới, quá trình tiến hóa cao hơn là một quá trình kì diệu mà hắn không thể khống chế hay can thiệp được, mọi thứ đều theo tự nhiên.

Cũng sau khi hắn thôn phệ phân thân thứ 100 không bao lâu sau đó thì hắn cảm giác trong cơ thể nhiều hơn một loại lực lượng đang lan tràn từ từ từng chút một khắp cơ thể hắn. Khi hắn vừa cảm thấy thay đổi cơ thể của mình thì system phụ trợ cũng đã gửi tới cho hắn thông báo mới.

 ୧୦୦-୧୧୦ Tạo phân thân(Trung Cấp) ୧୧୦-୧୨୦

Sức mạnh tối đa: 90% so với bản thể thực tại.(Có thể phát triển theo bản thể nhưng không vượt qua 90% so với bản thể)

Tiến độ: 0%

Tạo ra hai bản sao tương tự bản thể, tồn tại vô hạn, phân thân có thể dùng năng lực đặc biệt, không có trí tuệ chỉ nghe theo lệnh của bản thể. Bản

thể chết phân thân diệt. Sức mạnh và hình dạng của phân thân phụ thuộc vào bản thể lúc tạo phân thân.

Mức độ sinh mệnh đạt tới cực hạn của đẳng cấp hiện tại, tự hành phát triển lên tầm cao mới. Trong quá trình này có nguy cơ thất bại, theo tính toán với điều kiện hiện tại tỉ lệ thành công 32%, thất bại 60%, 8% giữ nguyên tình trạng.

Thành công(32%): Tăng lên đẳng cấp sinh mệnh, có khả năng kế lĩnh ngộ nhưng năng lực mạnh mẽ.

Thất bại (60%): Kẻ tiến hóa trọng thương, điểm tiến hóa giảm về 0%.

Thời gian tiến hóa: 100 năm

Điều này cũng là hẳn dự đoán trước, không có gì bất ngờ. Hẳn nhắm mắt lại cảm nhận năng lượng sinh mệnh đang bao trùm toàn cơ thể hẳn, quá mệt mỏi hẳn thiếp đi. Thứ đã không thể do mình nắm giữ có cố gắng làm gì cũng là vô ích, cứ thuận theo tự nhiên đi.

.....

Ở bên ngoài không gian gia tộc, khu trung tâm Vực Thảm Tử Vong.

Nơi động phủ mà bọn người Tử Yên mới tạo cách đây không lâu bên trong đang có một đám người ngồi xung quanh một cái bàn lớn cùng một chỗ bàn bạc việc gì đó, những người này đều là người quen của Xuân Đức, trong này còn có cả Thiên Tuyết tiểu đồ đệ duy nhất của hẳn.

" Chẳng mấy khi được ra ngoài chơi vậy mà ca ca lại có việc cần làm, thật tình chán đến chết đi được nè " --- Tiểu Thất nằm nhoài trên bàn than

thở.

Thiên Tuyết bên cạnh cũng là hai tay chống cằm nói:

" Sư phụ không có ở đây, không biết người giờ đang làm gì nữa? Theo mọi người chúng ta bây giờ nên làm gì? "

" Nếu mọi người buồn chán vậy thì có thể quay vào luyện tập thêm một chút "-- Tuyết Anh tay bưng tách trà khẽ hít hương thơm từ tách trà bay ra sau đó nói.

Tất cả mọi người ngay lập tức lắc đầu theo cảm tính, mới vừa thoát ra ngoài này không ai dại gì mà lại vào cái nơi luyện ngục kia, bàn về mức độ ác liệt thì một ngày trong không gian huấn luyện cũng đã dài tựa trăm năm rồi, mấy trăm năm bị hành hạ không ai lại muốn vừa ra lại vào.

Tuyết Anh thấy mọi người lắc đầu thì nghiêm mặt lại nói:

" Các người không luyện tập thì biết làm gì? Chẳng lẽ tất cả các người lại ngồi nơi đây nói chuyện phiếm sao? "

Mọi người cũng định phản bác muốn nói cái gì đó nhưng lại tìm không thấy lý do, cả đám khuôn mặt buồn rầu. Tuyết Anh thấy vậy thì mỉm cười hài hước nói:

" Ta đùa chút thôi mà, mọi người có cần treo cái vẻ mặt bi thương như vậy không? Thấy mọi người mấy ngày gần đây có cố gắng nên thời gian này ta sẽ để cho mọi người tự do thư giãn, tự tu luyện theo ý mình "

Mọi người tinh thần đang suy sụp nghe được lời nói này của Tuyết Anh cả đám hồi sinh đầy máu, tiểu Thất, Heo Con, Lan Lan trực tiếp đứng lên hoan hô:

" Tuyết Anh tử tử muôn năm, Tuyết Anh tử xinh đẹp nhất.."

Tuyết Anh nghe mấy lời nịnh nọt từ ba nhóc tử thì cũng mỉm cười, tiếp tục thưởng thức trà thơm. Sau một hồi hoan hô thì rốt cục mấy tiểu nha đầu cũng yên lặng lại, đúng lúc này thì Ánh Nguyệt lại nói:

" Mọi người nghe ta nói một chút liệu có được hay không? ". Tuy đã quen với mọi người nơi này rồi nhưng có Tuyết Anh vị đại nhân này ở đây làm nàng có đôi chút sợ nên khi nói chuyện cũng rất rụt rè.

Mọi người ngay lập tức dồn dự chú ý về Ánh Nguyệt, Tà Long(trạng thái hình người) đang gặm một cái đùi ma thú nướng thuận miệng đáp lời Ánh Nguyệt:

" Có gì thì nói đi, cũng không ai ăn thịt người đâu mà sợ ". Mọi người cũng đều là gật đầu, nhìn về Ánh Nguyệt chờ xem nàng định nói cái gì.

Ánh Nguyệt thấy vậy thì cũng mạnh bạo hơn, nàng nhìn mọi người nói:

" Chắc mọi người còn chưa biết cách đây mấy ngày chúng ta bị người của Hắc Vương Tông và Ma Môn tính kế rơi vào bẫy rập của bọn chúng nhưng vào thời điểm mấu chốt chủ nhân tỉnh lại, đám người kia lại bị chủ nhân giết vài kẻ, còn lại đều bị phong cấm tu vi bắt đang giam giữ ở trong cái động phủ kế bên. Không biết mọi người có hứng đi xem mấy tên kia không? đám tù binh này đều có tu vi không kém " .

Hình như mấy từ Ma Môn, Hắc Vương Tông đặc biệt mang lại ác cảm hay sao ấy, mà khi Ánh Nguyệt vừa dứt lời thì hơn phân nửa người ngồi ở đây cả người hiện lên sát lục chi khí vờn quanh, nhất là tiểu Thất và Lan Lan ánh mắt của hai tiểu nha đầu lúc này đã đỏ như máu. Bầu không khí trong gian động phủ nhất thời đọng lại, ngột ngạt, áp bách tới cực điểm.

Tuyết Anh đặt tách trà xuống, đứng dậy nói:

" Thu lại mấy thứ khí thể vớ vẩn đó lại, các ngươi tính dọa ta sao, đi qua bên kia xem một chút thế nào ". Còn chưa dứt câu thì nàng đã xoay người đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Đe Dọa

Thấy Tuyết Anh đã đi ra bên ngoài thì người trong này lập tức đứng dậy đuổi theo nàng, cứ như vậy mấy chục người cùng nhau đi thăm mấy lão bất tử kè bên.

Rất nhanh mọi người đã đứng trước một cái cửa đá. Theo như lời của Ánh Nguyệt thì phía sau cửa đá này là nơi giam giữ mấy lão bất tử của Ma Môn, Hắc Vương Tông. Đại Bach(con thỏ tinh) gần nhất tiến lên mở cái cửa đá kia.

Rầm..Ăm..Ăm

Không hiểu tên này lên mở cửa hay là phá cửa nữa, rõ ràng là cánh cửa chỉ cần đẩy sang bên trái hoặc phải là có thể mở ra, vậy mà tên này lại đẩy thẳng khiến cho cái cánh cửa kia trực tiếp đổ sập nằm trên mặt đất.

Vừa mất đi cánh cửa đá mọi người đã thấy được toàn cảnh bên trong, bên trong này có hai cái lồng giam cạnh nhau. Một bên có mười mấy kẻ mặc áo đen bị xích lại cùng nhau đang nhắm mắt lại, còn một bên có vài người đang ngồi cùng nhau nói chuyện vui vẻ, phía bên ngoài lồng giam có 5 lão giả đang tu luyện.

Cánh cửa đã vừa bị xô đổ trên mặt đất thì 5 lão giả lập tức ngưng tu luyện, đứng dậy lấy ra vũ khí đề phòng nhìn bên ngoài, khi họ thấy người tới là ai thì khuôn mặt lập tức dẫn ra, cất vũ khí đi, niềm nở lên đón tiếp.

" Không biết Tà Long đại nhân, Tuyết Anh đại nhân cùng mọi người tới đây có chuyện gì? " --- Một ông lão tiến lên phía trước khom người với Tà Long cùng Tuyết Anh nói.

Tà Long mặt không biểu tình nói:

" Đi xem mấy tên tù binh mà Củ Cải Trắng bắt được, mà mấy tên mặc hoa phục đang ngồi tán dóc kia là sao? từ khi nào kẻ bị cầm tù lại có đặc quyền vậy? "

Lão giả kia bị Tà Long hỏi thì không khỏi túa mồ hôi lạnh ra, lão biết vị trung niên này chính hiệu là một con Thần Thú cao giai không phải là cái loại gì thiện nam tín nữ, để vị Thần Thú này không vui thì hẳn cũng không dám chắc cái mạng mình còn không nữa.

Lau đi mồ hôi trên trán, lão giả mới run run nói:

" Đại nhân việc này là có nguyên do, mấy người kia là người của Diệp Linh Tông nên.."

Lão giả còn chưa nói hết thì bị Tà Long cản lại, Tà Long nhìn lão không vui nói:

" Ở đâu ra dài dòng như vậy, bây giờ ta chỉ hỏi ngươi mấy kẻ mặc áo đen là người của Ma Môn và Hắc Vương Tông phải không? Còn những kẻ khác ta không hứng thú " .

" Vâng, vâng mấy tên đang bị xích kia là người của Ma Môn và Hắc Vương Tông, còn chưa hết ở phía bên dưới cũng còn giam cầm gần trăm tên đệ tử của hai thế lực này nữa thưa đại nhân "

Mấy người đang bị giam bên trong hai chiếc lồng kia hiển nhiên cũng thấy và nghe được những gì mà lão giả cùng Tà Long nói, bọn họ đang suy

đoán những người này là ai.

Bên phía đám người Diệp Linh Tông khi quan sát những người đến thì không biết ai thất thanh la lên " Thiếu tông chủ ".

Âm thanh này rất lớn nên ngay lập tức mọi người đều nhìn về phía đám người Diệp Linh Tông, ai cũng ngỡ rằng Thanh Trúc sẽ tiến lên hỏi thăm mấy người Diệp Linh Tông cơ nhưng chẳng ai ngờ nàng chỉ nhìn lướt qua mấy người rồi nói một câu xanh rờn:

" Ta không biết các ngươi à, các ngươi là ai?"

Đám người Diệp Linh Tông khi thấy được thân ảnh của Thanh Trúc thì đều hiện lên vẻ ngạc nhiên nhưng nghe được mấy lời nói của nàng thì cả đám như bị ai đó dội cho mấy gáo nước lạnh. Nhất thời cả nấy người Diệp Linh Tông đều không biết nói cái gì, bọn họ thì biết Thanh Trúc đây nhưng Thanh Trúc lại đâu có biết bọn họ. Tình huống này khiến cho bọn họ có đôi chút lúng túng.

Tà Long xua xua tay nói: " Mấy tên các ngươi yên lặng nào, la lối cái gì không thấy ta đang nói chuyện sao? Mà mấy người các ngươi gọi ai là thiếu tông chủ thế nói cho các ngươi biết nàng là tiểu đệ của ta, không có thiếu tông chủ chó má gì ở đây cả, đừng có thấy sang bắt quàng làm họ. Biết điều thì ngồi yên ở đó còn ồn ào ta không ngại ăn luôn các ngươi đâu "

Sau khi cảnh cáo mấy tên la lối om sòm kia xong thì Tà Long lại nhìn lão giả nói:

" Đem nốt mấy tên tù nhân còn lại lên đây "

Lão giả ngay lập tức cúi đầu đáp:

" Vâng Tà Long đại nhân, thuộc hạ làm ngay ". Nói xong thì lão giả quay lại nhìn 4 tên đồng bạn nháy mắt một cái, cả 4 người đều thành tinh rồi nên thấy lão giả nháy mắt lập tức hiểu ý, 3 tên thì mở lồng số 1 đem mấy lão bắt tử Ma Môn và Hắc Vương Tông lôi đi ra, còn 2 tên thì nhanh chóng đi đến vách tường mở ra thông đạo với mật thất bên dưới rồi đi xuống.

Rất nhanh mười mấy lão bắt tử và đám môn đồ của Hắc Vương Tông cùng Ma Môn bị 5 lão giả đem tới trước mặt Tà Long, thần tình trong mắt của mấy tên này hiện lên vẻ oán độc.

Tà Long nhìn mấy lão giả nói: " giải cấm chế cho mấy tên này đi, ta muốn trò chuyện cùng với mấy vị bằng hữu đây ".

Mấy lão giả không một chút do dự, nhanh chóng bắt ấn quyết đánh lên hơn trăm người ở đây, bọn họ tin mấy tên này dù có được giải phong cấm chế thì trước mặt vị Tà Long này cũng chỉ yếu đuối như mấy con côn trùng mà thôi. Sau vài hô hấp tất cả hơn trăm người đã được mở ra cấm chế.

Cứ ngỡ mấy tên này khi được giải phong cấm chế thì cũng chỉ biết ngậm miệng lại mà đợi hỏi tới lượt bản thân, ai ngờ khi vừa được giải phong cấm chế xong (lúc này có thể nói được) thì một âm thanh mang theo sự phẫn hận, oán độc vang lên:

" Các người biết điều thì thả ta ra, ta sẽ bỏ qua việc này, nếu không ta chỉ cần bóp ngọc phù này thì việc này sẽ được truyền tới ông của ta lúc đó thì không ai có thể cứu được các người đâu. Các người biết ông của ta là ai sao? ông của ta chính là một trong 5 người sáng lập Ma Môn"

Úc. Nhất thời bên trong nơi này yên tĩnh đến lạ thường, tất cả mọi người đều nhìn về phía tên kia. Có kẻ thì kinh sợ bởi thân phận của thanh niên này, có kẻ lại chỉ là liếc xem một cái rồi không quan tâm. Còn về bên phía

đám người Tà Long thì... cả đám đều đang làm vẻ mặt nghiêm túc nhưng thực chất thì đang nén cười đến khổ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Tuyệt Anh Khi Hung Dữ

Thấy đám người Tà Long khuôn mặt hiện lên vẻ nghiêm túc chỉ nhìn mình mà không nói gì, thiếu niên kia còn cho rằng đám người này kinh sợ trước thân phận hiển hách của hắn rồi, lòng tin của tên này lại tăng thêm một đoạn dài. Cũng không biết hắn lấy đâu ra dũng khí mà lại dám chỉ vào Tuyệt Anh nói:

" Các người chỉ cần cho nàng theo ta rời khỏi nơi đây, việc hôm nay xem như không có gì. không những thế nếu các người muốn gia nhập Ma Môn chúng ta, ta có thể nói giúp các người vài câu "

Câu nói này khiến mọi người ở đây thật sự kinh sợ, không ai là không công nhận thiếu niên này là gan quá mập(cũng có thể là óc toàn bã đậu) lại dám nói ra một cái yêu cầu như vậy.

Cũng ngay khi thiếu niên kia vừa nói ra yêu cầu của mình thì Heo Con(biệt danh của cử nhân sâm) ở gần Tuyệt Anh nhìn thiếu niên kia một lượt sau đó lại nhìn Tuyệt Anh một lượt, cuối cùng nàng mới phán một câu:

" Tên này thật đàn, bao nhiêu người không chọn lại đi chọn Tuyệt Anh tử, Tuyệt Anh tử ngoại trừ xinh đẹp ra thì cái gì cũng không tốt, không biết làm đồ ăn ngon như ca ca, không dịu dàng như Thanh Mai tử, lại còn hay lừa người khác... ú ú ú "

Heo Con còn đang định nói cái gì tiếp thì đã bị tiểu Thất kế bên bịt miệng lại không cho nói nữa, Heo con gỡ tay tiểu Thất ra, quay lại nghi hoặc hỏi:

" Sao vậy, Heo còn chưa nói xong mà? ". Nàng manh manh hỏi, Tiểu Thất chỉ chỉ về Tuyết Anh, Heo Con thấy vậy thì quay lại nhìn khi nàng quay lại thì thấy Tuyết Anh tử của nàng đang dùng một ánh mắt nguy hiểm nhìn nàng.

Heo Con thấy cái ánh mắt của Tuyết Anh thì như con thỏ bị dọa sợ, lúc này nàng cảm thấy có cái gì đó không đúng, suy nghĩ một xiu nàng lập tức liền biết mình lỡ miệng, nàng trốn ra phía sau Tiểu Thất chỉ lò ra mỗi cái đầu nhìn Tuyết Anh, nàng có chút đáng thương nói:

" Tuyết Anh tử tha cho muội đi, muội chỉ nói sự thật thôi mà, sau này muội không dám nữa đâu " .

Ha Ha Ha Ha. Lần này thì Tà Long kể bên không nhịn được mà cười to, hấn vừa cười vừa nói:

" Ha Ha, Ngoại trừ đẹp ra thì không được cái tích sự gì cả haha, vô tích sự haha, Sâm Sâm nói thật hay Long thúc cũng phải bội phục...."

BÓP... Âm...Âm

Một tiếp động chói tai vang lên, Tà Long đang cười vô cùng đắc ý nhưng hấn quên mất là mình đang nhìn với ai, Tuyết Anh ngay lập tức thương cho hấn một cái bàn tay vào mặt, lực đạo mạnh mẽ khiến cho Tà Long quay như cù trên không trung sau đó đập mạnh vào vách tường, trên vách tường xuất hiện một cái hố hình người.

Khóe miệng bọn người Tử Yên, Bạch Tinh, Thanh Trúc, Thiên Tuyết và mấy người khác đều kéo kéo, nhất ra ba tiểu nha đầu còn khoa trương hơn đều lấy hai tay che mắt lại dường như không muốn nhìn thấy hình tượng bà la sát của Tuyết Anh.

Tên thiếu niên con ông cháu cha vừa khi nãy muốn yêu cầu Tuyết Anh đi theo mình khi thấy tình cảnh này thì cả người cứng ngắc tại chỗ, miệng há thật to có thể nhét nguyên vào cả cái bánh mì vào chứ chẳng chơi.

Tuyết Anh sau khi xử lý tên chuyên gia làm nàng bực mình thì nhìn về phía tên thiếu niên kia mà nói:

" Người bây giờ còn muốn ta đi theo người không? ". Ánh mắt nàng như đao quang kiếm ảnh chỉ nhìn thôi mà cảm thấy đau xót, khi thiếu niên kia đối diện nhìn vào mắt nàng thì không tự chủ được mà ngã ngồi xuống đất liên tục lắc đầu.

Đúng lúc này Tà Long lại mò ra nói:

" Không phải người muốn nàng sao, tại sao giờ lại đổi ý, người thích thì cứ đem nàng đi đi, nếu người đem nàng đi thì ta còn cho người vài món bảo vật nữa, thích chọn món nào thì.... "

BÓP

Một chiếc giày tốc độ như lưu tinh ném thẳng lên mặt Tà Long khiến cho tên này đang nói thì lập tức câm miệng, cả người lại quay lại vị trí bên trong cái hồ hình người trên bức tường.

" Ta còn chưa nói hết mà đề ta..."

BÓP

Tà Long vừa dính một giày không hề hấn gì lại ngoi lên nói tiếp, vừa nói chưa được một câu lại bị thêm một chiếc nữa lên mặt, lần này thì Tà Long nằm yên bên dưới không dám ngoi lên nói nữa.

Tuyết Anh vừa thể hiện kỹ năng phi giày bách phát bách trúng của mình thì có chút sinh khí nhìn về nơi Tà Long nói:

" Người lần sau mà còn nói không đâu nữa ta sẽ bảo Củ Cải Trắng hàm người lên ăn dần. Lần này ta tha lần sau thì liệu."

" Còn người bây giờ thì muốn như thế nào? ". Nàng lại tiếp tục nhìn về phía thiếu niên mà hỏi.

Tên thiếu niên lúc này có ngu thì cũng biết cái thân thể hiển hách của mình ở đây chẳng đáng giá một linh thạch, những người này hoàn toàn không kiêng kỵ Ma Môn của hắn, nhìn về thiếu nữ có sắc đẹp như thiên thần kia hắn gian nan nuốt một ngụm nước miếng sau đó mới nói:

" Chỉ cần các người thả ta đi là được ".

Tuyết Anh lại nhìn về phía mấy lão bất tử. Mấy lão già này khi thấy Tuyết Anh nhìn về phía bọn hắn thì một tên có lẽ là người đứng đầu trong đám lão hồ ly này nhìn nàng mà nói:

" Việc này có thể thương lượng sao đạo hữu, bọn ta có thể thỏa mãn mọi yêu cầu của đạo hữu, bảo vật, tài nguyên tu luyện, hay bất cứ cái gì mà chúng ta có, miễn đạo hữu có thể thả chúng ta đi "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 282: Tạo Phân Thân Trung Cấp

Trong không gian gia tộc...

Không biết đã qua bao lâu thời gian Xuân Đức lại một lần nữa mở mắt ra. Cảm nhận được cơ thể tuy đang còn cứng ngắc nhưng là muốn tốt hơn trước kia quá nhiều, mọi vết thương bên trong lẫn bên ngoài đều đã lành, bốn nguyên đã hoàn toàn khôi phục thì trong lòng hẳn mừng thầm, không biết là quá trình tiến hóa có hoàn mỹ hay không nhưng hẳn chắc chắn bây giờ hẳn đã tiến hóa lên sinh mệnh cao cấp hơn thành công.

" Giúp ta thống xem xét những thay đổi mới của cơ thể đi, chi tiết một chút từng cái một". Xuân Đức nói với system phụ trợ.

☯️☯️☯️☯️ Thông báo đang tiến hành quét☯️☯️☯️☯️

Đang tiến hành quét và phân tích thân thể...31%.

Đang tiến hành đo lường tinh thần lực lượng....12%.

Đang tiến hành phân tích đánh giá các kỹ năng thiên phú hiện có...75%.

Đang tiến hành phân tích tiềm năng... 82%.

.....

.....

Đã phân tích hoàn tất mọi thông tin sẽ được lần lượt hiển thị sau 10 giây

9

8

7

6

5

4

3

2

1

Ngay lúc này một mặt hình màu xanh lam nhạt hiện lên, bên trên ghi lại từng mục thông số thay đổi của hắn.

Thông Tin Cơ Thể

--- Địa Ngục Băng Long (Địa Ngục Băng Long biến dị sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt --Áu Long)

Cấp độ 2 sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt (0%).

Thích ứng cơ thể mới hoàn thành 100%. (Có thể không chế thân thể hoàn hảo).

STR 7.200.000

AGI 6.100.500

INT 8.000.000

HEALTH 100%

MANA 100%

DAMAGE Cực Mạnh

RANGE Khoảng cách xa

ARMOR Giảm 50% thiệt hại

 Thông Tin Thiên Phú

(Tất cả thiên phú được tăng cường thêm 1.2)

--- Phun Hỏa Độc(Chủ động): Từ cơ thể phun ra một luồng nhiệt hỏa cực nóng kèm theo độc tính trí mạng. Gây sát thương duy trì và không thể tự chữa lành. Bỏ qua mọi phòng ngự đối phương, sau khi sát thương địch nhân sẽ làm suy yếu địch nhân 30%.

--- Vết Cấn Chí Mạng(Chủ động): Đuôi của Drogon Hell cũng là một vũ khí đáng sợ, những phát cấn bất ngờ khiến địch nhân không thể đề phòng gây sốc dame và gây hiệu quả mộng mị.

--- Kraken Mana Shell(Bị động kỹ năng): Là một kỹ năng mạnh mẽ cho phép Dragon Hell tạo ra một vỏ giáp dày làm giảm sát thương vật lý và loại bỏ các tác động bất lợi khi đạt tới một ngưỡng sát thương giới hạn nhất định. Kỹ năng này còn có thể khiến cho kẻ địch bị phản lại đòn đánh gây choáng váng trong giây lát. Không những thế việc từ bỏ năng lượng và sinh mệnh để tạo ra một tấm áo giáp khiến cho bản thân của Dragon Hell tăng

thêm sự điên cuồng khi tấn công và hấp thu một phần công kích của đối phương chuyển hóa thành năng lượng bản thân sử dụng.

--- Dòng Máu Tà Ác (Bị động): Bao phủ bên ngoài bởi lớp gai sắc nhọn, chất độc chết người khiến cho những kẻ dám tấn công Dragon Hell bị suy nhược và trúng độc, khi Dragon Hell bị thương càng nặng thì hung tính càng cao, khi đó sức tấn công, sự nhanh nhẹn, sự trâu bò, cùng với khả năng hồi phục kinh người được tăng lên gấp nhiều lần khiến cho Dragon Hell biến thành sinh vật bất diệt.

----Elder Dragon Form(Chủ động): Hóa thành một con rồng ba đầu, mỗi đầu có một sức mạnh khác biệt

+ Green Dragon - Corrosive Breath: Phun ra hơi thở có độc tố được khuếch đại lên nhiều lần.

+ Red Dragon - Splash Attack: Tấn công sát thương, khuếch đại phạm vi độc tố lên tất cả các đơn vị địch trong phạm vi rộng lớn.

+Blue Dragon - Frost Breath: Phun băng và sét làm chậm tốc độ di chuyển 60%, khóa năng lượng kẻ bị tấn công và gây choáng váng kẻ thù.

  Thôn phệ thiên phú

Hấp thu sinh mệnh và linh hồn kẻ đã chết chuyển hóa thành sức mạnh vĩnh viễn.

+ 1.078.234 / 20.000.000 Agi(Sự linh hoạt)

+ 1.094.556 / 25.000.000 Str(Sức khỏe tăng cường khả năng chịu đựng)

+ 2.094.556 / 20.000.000 Int (Hồn lực)

---- Thiên phú lĩnh ngộ sinh mệnh thể:

+ Trọng sinh lv1 (Đã Lĩnh Ngộ).

+ Hồi phục lv1(Đã lĩnh ngộ).

+ Mộng mị gia cường (Chưa lĩnh ngộ).

 Tạo phân thân(Trung Cấp+5%)

Sức mạnh tối đa: 95% so với bản thể thực tại.(Có thể phát triển theo bản thể nhưng không vượt qua 95% so với bản thể)

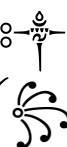
Tiến độ: 0%

Tạo ra hai bản sao tương tự bản thể, tồn tại vô hạn, phân thân có thể dùng năng lực đặc biệt, không có trí tuệ chỉ nghe theo lệnh của bản thể. Bản thể chết phân thân diệt. Sức mạnh và hình dạng của phân thân phụ thuộc vào bản thể lúc tạo phân thân.

---Thông tin dung hợp

+ Mộng Mị Ma Trảo(Độ dung hợp 100%- Kích hoạt thuộc tính chuyên đổi mọi sát thương gây nên đều là sát thương thuần duy trì+0.2% dồn sát thương):

Đòn đánh tăng cường (x10 tốc độ đánh x7 sức mạnh). Bỏ qua phòng ngự (Gây sát thương trực tiếp). Đòn đánh có hiệu quả thiêu đốt linh hồn(15% mỗi 3s). Đòn đánh gây hiệu quả mộng mị(Địch nhân lâm vào ác mộng không thể tấn công+0.8% dồn sát thương). Đòn đánh gây xuất huyết không ngừng cho tới chết(Bị giảm tác dụng Nguyệt Tinh Túy).

 Ác Quỷ Quán Quanh(Đã sản sinh ra khí linh, tự hành liên kết)

Từ sinh vật rất mạnh mẽ đến từ hắc ám thế giới sau khi tiến hóa thất bại bị nhiều nhân tố ảnh hưởng nên đã trở thành một loại tồn tại khác biệt, hấp thu chân nguyên hay đấu khí hoặc pháp thuật của chủ nhân tạo ra phòng hộ hoàn toàn, con sinh vật này không có ý thức nhưng vẫn còn chấp niệm, mong muốn có phương thế giới của nó sụp đổ, cho thiên đạo nơi đó tan theo mây khói, cuối cùng nó muốn thấy bông hoa màu tím mà khi nó còn nhỏ.

Bị động thiên phú:

Giúp phóng đại sức mạnh ra 52%

Hấp huyết xung quanh để thêm vào người được nó thừa nhận(có thể kết hợp Huyết Ma)

Các kỹ năng hắc ám được tăng phúc 100%

Xung quanh 1000 km tử linh sinh vật tăng phúc x3

Giảm 30% công kích từ linh hồn.

Chủ Động Thiên Phú (Hộ thể) không có khả năng nhất kích phá nát thì có thể chữa trị vô hạn nếu có đủ điều kiện.

Chủ Động Thiên Phú(cuồng loạn) giảm 80% phòng ngự và 10 HP tăng phúc x5 công,kích x3 nhanh nhẹn, x3 hồn lực.

 Thần Khí Cấp 6 Ma Linh Dây Chuyền(Đã hình thành khí linh)

Là sự kết tinh của thù hận, đau khổ, nước mắt và máu của hàng tỷ tỷ người bị chôn sống, mang lại sức mạnh và sinh mệnh hắc ám to lớn cho người dùng, nhưng đánh đổi lại là linh hồn bị ăn mòn bởi sự thác loạn.

+888 8888 Hp

+ 2% thù địch từ kẻ khác

+200% Hp

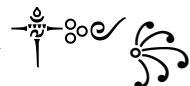
+30% Công kích

Bị Động: Hấp thu linh hồn kẻ xấu số đem lại sinh mệnh vĩnh viễn cho kẻ sở hữu, tùy thuộc vào độ mạnh yếu của linh hồn mà nguồn sinh mệnh đem lại cũng khác nhau.

Ăn mòn sinh mệnh và năng lượng người sở hữu 0.0001%

Chủ động: Tạo ra một tấm khiên máu hấp thụ mọi công kích của kẻ địch cho, độ bền và thời gian tồn tại phụ thuộc vào người nắm giữ

Chủ Động: Phóng thích ra năng lượng hắc ám thôn phệ kẻ địch gây sát thương bằng 20% người sở hữu, bản thân tăng 10% công kích, giảm 1% lý trí.

 Biến thân

Có thể tự do chuyển đổi giữa dạng rồng sang dạng người(Tối đa 2 lần trong 12 canh giờ), hình thể phụ thuộc vào mức độ trưởng thành khi ở dạng rồng.

Dạng người: Tất cả mọi chỉ số đều giảm đi 60%, tấn công phạm vi hạ xuống, khả năng ăn thân tăng cường x5.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 283: Tạo Phân Thân Trung Cấp(1)

Nhìn vào hàng loạt những thay đổi mạnh mẽ của mình nhưng Xuân Đức lúc này lại không có cái cảm giác sung sướng như hẳn đã từng nghĩ khi trước, chẳng qua chỉ là sự thản nhiên mà thôi. Nhắm mắt lại hẳn hít một hơi thật sâu sau đó thở ra, một lần nữa mở mắt ra nếu như có ai ở đây nhìn vào mắt hẳn lúc này có thấy cũng chẳng qua chỉ là một màu xám chết chóc cùng sự lãnh tĩnh đến đáng sợ mà thôi.

Sau khi thức tỉnh thì mắt hẳn bây giờ đã chuyển qua màu xám lạnh lẽo, u ám, kể có tu vi yếu nhìn vào thì trực tiếp bị sự âm u như từ địa ngục kia làm cho điên loạn.

Nghỉ ngơi một chút khi hẳn cảm thấy cơ thể đã có thể hoạt động như bình thường thì mới ngồi dậy. Vừa ngồi dậy thì hẳn nói:

" Hai người các người đã có thể giao tiếp rồi tại sao không ra ngoài cùng nhau trò chuyện một chút "

Hẳn vừa dứt lời thì hai tiểu nhân hư ảnh từ trong cơ thể hẳn bay ra ngoài, vừa ra ngoài thì hai tiểu nhân này đã la lên: " Ba ba người thật giỏi, người lại cảm nhận được Phong Phong và Hồng Hồng, Phong Phong cùng Hồng Hồng còn định cho ba ba một bất ngờ lớn đây ".

" Ba ba sao ". Ánh mắt Xuân Đức thoáng hiện lên một tia tình cảm khó hiểu, hẳn có đôi chút suy tư về cách gọi của hai tiểu khí linh, mà thôi việc này cũng không tính là gì, chính hẳn đã tự thúc đẩy quá trình hình thành ra hai khí linh này cũng coi như là ba ba của hai khí linh này.

Nhìn hai tiểu khí linh hư ảo trước mắt hắn cũng cười một tiếng rồi nói: " Phong Phong cùng Hồng Hồng trú tại thân thể của ba ba thì làm sao có chuyện ba ba không biết việc này cơ chứ. Nhìn hai đứa cũng mới hình thành chưa bao lâu còn nhỏ yếu, hồn thể cũng là rất mong manh như vậy đi cũng là lần đầu tiên mấy ba con chúng ta gặp nhau không có gì làm quà cả nên ba ba sẽ giúp hai đứa một phen, chịu không nào? "

Hai tiểu nhân nghe lời nói của Xuân Đức thì lượn vài vòng xung quanh hắn hoan hô:

" Ba ba tốt nhất, ba ba muôn năm."

Sau vài vòng bay qua lại cuối cùng hai khí linh đều quay về phía trước Xuân Đức, Xuân Đức thấy vậy thì cũng cười cười, tuy nụ cười của hắn cũng không phải cái gì đẹp mắt nhưng vẫn là tình cảm chân thật của hắn lúc này.

Từ trong miệng hắn liên tục phun ra 2 đoàn bạch quang, hai đoàn bạch quang này nhanh chóng bao trùm hai khí linh bên trong và ôn dưỡng chúng nó. Dùng một móng vuốt Xuân Đức khẽ vạch một cái trên cánh tay ngay lập tức một dòng máu xanh lục phun ra, năng lượng to lớn cuồn cuộn từ trong những giọt máu khiến không gian ở đây cũng phải vặn vẹo(Không gian gia tốc vô cùng cứng rắn để có thể chịu được tác động của gia tốc thời gian nên việc có thể làm cho không gian nơi đây vặn vẹo là điều kinh khủng tới mức nào).

Dòng máu này vừa phun ra thì đã bị đoàn bạch quang kia hấp thụ ngay lập tức lại chuyển hóa thành những năng lượng ôn hòa tiến hành ôn dưỡng hai khí linh, Xuân Đức cứ để máu của mình như vậy chảy nữa canh giờ, sau nữa canh giờ thì hắn mới ngưng lại mà quan sát hai khí linh biến đổi.

Hai khí linh bên trong luồng bạch quang lúc này đang dùng một tốc độ nhanh chóng mà ngưng thực, việc này rõ ràng tới nỗi nếu là phàm nhân cũng có thể quan sát được. Hai cơ thể bé nhỏ nhanh chóng hiện ra rõ ràng, khí tức cũng mạnh mẽ lên rất nhiều.

Chờ đợi thêm 2 canh giờ nữa thì hai khí linh đã gần như là hấp thụ hết năng lượng mà hấn truyền cho, trước mắt hấn lúc này là một tiểu nam hài mặc chiến giáp màu vàng và tiểu nữ hài đang mặc một bộ hồng y, không biết vì nguyên cớ gì mà hai khí linh này tuy đã ngưng thực rồi nhưng mà cơ thể cũng chỉ bằng nắm đấm người lớn là cùng, nhìn mà thấy vui vui con mắt.

Không kiềm lòng lại được hấn dùng tiểu móng vuốt chạm nhẹ vào hai khí linh, khi hấn vừa chạm nhẹ vào hai khí linh thì cũng lúc này hai khí linh mở mắt ra nhìn hấn. Hai khí linh dùng bàn tay bé nhỏ sờ sờ bản thân, sau một lúc thì cả hai cùng kêu lên:

" Thật tốt quá Phong Phong cảm nhận mình mạnh lên rất nhiều á "

" Hồng Hồng cũng cảm thấy vậy "

Vui vẻ được một lúc sau đó hai khí linh đứng cùng một chỗ làm ra bộ dáng người lớn nói:

" Cảm ơn ba ba đã giúp bọn con, sau này ai dám thương tổn ba ba thì tiểu Hồng cùng Phong Phong sẽ không tha cho kẻ đó "

" Không tha cho kẻ đó "-- Phong Phong ké bên cũng dơ nắm tay nhỏ lên để hưởng ứng lời của Hồng Hồng.

Xuân Đức thấy vậy thì buồn cười, kẻ mà có thể tổn thương hấn thì hai khí linh này đi ra chắc bị người ta thổi cái tan thành bụi bặm cũng nên,

nhưng dù sao khi hắn nghe thấy lời này thì cảm thấy vô cùng vui, tự nhiên hắn thấy trái tim mình lại ấm hơn một chút.

Nhìn hai khí linh Xuân Đức cười nói:

" Tốt lắm ba đợi hai đứa bảo vệ, thôi bây giờ hai đứa quay lại bên trong cơ thể ba đi, tiếp sau ba còn có việc trọng yếu muốn làm."

" Vâng ba" --- Hai khí linh cũng không có hỏi cái gì cả, nghe Xuân Đức có việc cần làm hai đứa ngốc này trực tiếp quay lại bên trong thân thể hắn.

Tiếp theo Xuân Đức đương nhiên là muốn tạo phân thân rồi, sắp tới sẽ có một cuộc đại quy mô săn giết sinh hồn và huyết thực nếu có hai phân thân này thì công việc của hắn sẽ nhẹ nhàng đi một chút.

Tuy tạo ra được phân thân nhưng lại không thể tạo ra được những bản sao bảo vật trong cơ thể hắn, điều này làm Xuân Đức có chút đáng tiếc, nếu mà vừa tạo được bản sao của hắn vừa tạo được bản sao bảo vật trong người hắn thì còn gì tuyệt bằng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 284: Tạo Phân Thân Trung Cấp(2)

Sau khi hai khí linh nhập thể thì Xuân Đức cũng không vội bắt đầu tạo phân thân mà ngồi tĩnh tâm. Hắn muốn lúc tạo phân thân thì hắn phải đạt được trạng thái đỉnh cao có như vậy thì phân thân đó mới có tiềm lực phát triển về sau càng tốt hơn.

Qua đi nửa canh giờ, Xuân Đức lúc này đã gần như là ở trạng thái tốt nhất rồi, hắn vỗ cánh bay lên cao tiếp theo đó là hóa thân thành Địa Ngục băng Long Ba Đầu.

Cũng không có kinh thiên động địa khiếp quỷ thần gì xảy ra, lần này Xuân Đức biến thân thành Địa Ngục Băng Long Ba Đầu chỉ trong hô hấp, trong nháy mắt một luồng huyết quang bao phủ cơ thể hắn và sau một hô hấp đã có một con quái long mình đầy gai góc xuất hiện giữa không gian, hình thể lúc này của Xuân Đức lớn hơn trước kia rất nhiều(so sánh với khi biến thân ở sinh mệnh cấp 1).

Chiều dài cơ thể lúc này đã đạt tới gần 2 km, tuy so với Tà Long vẫn là không đáng nhắc tới nhưng so với hắn trước kia thì hắn đã là rất lớn rồi, sải cánh cũng gần như vậy, cả thân thể hắn được bao phủ một lớp vảy cứng rắn phát ra quang mang màu tím, bên trên lưng là vô số gai nhọn dài cả mét mọc tua tủa chạy dọc theo sống lưng, xung quanh cơ thể hắn được bao quanh bởi ba lớp vụ khí màu xanh lục, băng tinh và xám tro, ba lớp vụ khí này hòa cùng một chỗ tạo cho người ta một cảm giác nguy hiểm vô cùng.

Cùng với thân thể phát triển những móng vuốt và hàm răng của hắn cũng to lớn, sắc bén hơn. Nhưng tất cả những thứ này đều chỉ là bình thường nếu so sánh với cái đuôi của hắn lúc này, cuối cái đuôi vẫn là một cái đầu con rắn nhưng bây giờ cái đầu rắn kia đã thay đổi một cách vi diệu, nó mọc thêm ra 2 cặp mắt khác một đỏ một vàng, hai cặp mắt liên tục lóe lên những tia sáng nguy hiểm, răng nanh mọc ra thật dài, hàm răng trước kia không có bây giờ cũng đã mọc vô số răng nhọn hoắt nhìn thôi đã thấy kinh hồn táng đảm rồi.

Sau khi quan sát cơ thể một lượt rồi thì Xuân Đức lúc này mới tạo phân thân, tâm niệm động một phần lực lượng, linh hồn và bốn nguyên phân tách ra khỏi bản thể, tiếp sau đó những nguồn năng lượng này kết hợp với nhau rồi phân ra thành 2 hình thành hai bản sao hư ảnh nằm trên mặt đất y hệt Xuân Đức trên không lúc này, chỉ đơn giản như vậy quá trình hình thành phân thân kết thúc.

Xuân Đức lúc này sau khi tạo phân thân xong thì ngay lập tức biến đổi lại hình dáng ban đầu. Tiếp theo đó hắn tự thôi miên bản thân đi vào giấc ngủ, trong khi ngủ huyết mạch và năng lực hồi phục được kích phát tự chữa lành những thương tổn khi tạo ra phân thân.

--- 10 năm sau Xuân Đức vẫn nhắm nghiền mắt lâm vào trạng thái ngủ say, hai phân thân đã ngưng thực hơn rất nhiều.

--- 100 năm sau hai phân thân chính thức có thực thể và tự hành phát triển, còn Xuân Đức vẫn ngủ như lúc ban đầu.

-- 500 năm sau hai phân thân đã sắp đạt tới trạng thái hoàn mỹ.

-- 800 năm sau Xuân Đức lại một lần nữa mở mắt ra, kiểm tra thân thể một hồi thấy mọi thương tổn đã được khôi phục thì hắn không để tâm nữa, hắn chuyển qua nhìn hai phân thân của mình, qua đánh giá của system phụ

trợ bây giờ hai phân thân này đã đạt tới 87% so với hấn, vì là trung cấp phân thân nên hai phân thân này có thời gian trưởng thành vô cùng chậm rãi.

Nhưng có không gian gia tốc, thời gian đối với hấn cũng chỉ là những con số mà thôi, tuy để duy trì và vận hành cái không gian này hao tổn không phải là ít nhưng mức tiêu hao như vậy thì hấn vẫn có thể chịu đựng tốt.

Cuối cùng là hấn muốn hóa thân thành hình dạng nhân loại, cũng không biết từ khi nào mà hấn cảm thấy thân thể như hiện tại không còn bất tiện nữa, hấn thấy bị biến thành hình dạng như bây giờ cũng không phải là cái gì xấu, có sức mạnh vô cùng còn có thể bay lượn, hơn trên hết còn có thể ngự trang vô cùng tốt, nếu không phải loại có giác quan thứ 6 linh mãnh như Tà Long thì đừng mong mà phát hiện được cái gì.

Nhưng chung quy nguồn gốc của hấn vẫn là nhân loại những kẻ hấn tiếp xúc cũng đa số là nhân loại, có thể biến thân thành hình dạng nhân loại cũng là một điều tốt. Tâm niệm động một cái cả người hấn ngay lập tức được bao phủ trong một luồng huyết quang.

Một lúc sau luồng huyết quang tán đi lộ ra một thiếu niên 12-13 tuổi trên người khoác một bộ áo bằng lông màu đen, thân hình, khuôn mặt và mọi thứ trên cơ thể của thiếu niên đều như là đẽo gọt một cách tỉ mỉ mà ra, hoàn hảo không một tí vết nứt nếu như không có cái khí tức âm lãnh, chết chóc, sặc mùi máu tanh đang tỏa ra xung quanh kia thì đúng thật một người là hoàn mỹ cho những thiếu nữ mới lớn.

Đôi mắt màu xám tro và mái tóc trắng cùng với toàn thân hắc y những thứ này khiến cho người ta nhìn vào đã thấy kẻ trước mắt này tuyệt đối không phải người hiền lành gì, cái ánh mắt lạnh lẽo, u ám kia khiến cho tất

cả mọi thứ xung quanh dường như đang đi về cuối của con đường sinh mệnh.

Xuân Đức cũng không dùng thần thức xem ngoại hình của mình mà là đi cảm nhận sức mạnh của bản thân, hắn thấy khi hắn vừa biến hình thì ngay lập tức cảm nhận được sức mạnh trôi đi rất nhanh, vì đã biết từ trước nên hắn cũng thoáng hoảng hốt một chút mà thôi.

Nhìn lại hai phân thân to lớn của mình đang nằm bất động nơi kia, trong lòng hắn tự dung xuất hiện một tia khó hiểu nhưng rất nhanh cái tia khó hiểu kia lập tức biến mất, lắc lắc đầu vài cái sau đó hắn đi ra khỏi không gian gia tốc nơi đây.

" Có lẽ lúc này cũng đã sắp tới thời điểm của Vực Thảm Tử Vong mở ra rồi "-- Hắn tự nói với bản thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 285: Vực Thẳm Tử Vong Sắp Mở Cửa

Ở bên ngoài trời cũng đã bắt đầu tối lại, khắp cả một khu vực rộng lớn lúc này cũng chỉ là một cảnh mờ mờ hư ảo mà thôi, gió thổi những cây đại thụ cành lá lao xao, tiếng nhùng con ma thú hay động vật nhỏ kêu khắp nơi làm cho nơi này càng thêm phần tuyệt vời.

Không gian một trận ba động, sau đó thân ảnh của Xuân Đức hiện ra, hắn lúc này đang đứng trên một bãi cỏ trước động phủ của bọn người Tử Yên tạo ra, nhìn khung cảnh xa lạ xung quanh một chút rồi, rồi lại nhìn về phía hai tòa động phủ trước mắt hắn tán đi thần niệm ngay lập tức phát hiện được có rất nhiều người đang ở động phủ bên trái.

Hắn không nhanh không chậm từ từ đi về phía động phủ đang có rất nhiều người kia, nơi mà hắn đi qua trong phạm vi không phải rất lớn chỉ là vài mét xung quanh hắn cây cỏ, hoa thảo đều đang nhanh chóng héo úa lụi tàn làm lộ ra nền đất màu xám bên dưới.

Khi hắn vừa tiến vào bên trong cửa đá thì đã thấy đám người Tuyết Anh đang nói chuyện với nhau còn cách đó không xa là đang có cả 100 người của Ma Môn cùng Hắc Vương Tông quỳ trên mặt đất. Hắn vừa bước qua cánh cửa thì tất cả mọi người đều quay lại nhìn hắn, Xuân Đức cứ ngỡ mình sẽ được mọi người chào đón nồng nhiệt cơ đấy, ai ngờ cái mà hắn nhận được chỉ là những ánh mắt cảnh giác cùng kiêng kỵ.

Hắn nở nụ cười dơ tay lên chào hỏi mọi người:

" Chào mọi người không ngờ tất cả mọi người đều ở đây, chỉ mới có mấy hôm không gặp sao ai nấy đều nhìn ta với ánh mắt hình viên đạn như vậy là sao? "

Sau khi Xuân Đức nói xong thì mọi người vẫn chỉ nhìn hấn nghi hoặc mà không có ai nói cái gì, bầu không khí nhất thời đọng lại, mãi sau vài hô hấp thì âm thanh mang theo đầy nghi hoặc của Tà Long vang lên:

" Người là Củ Cải Trắng? "

Xuân Đức nghe được câu hỏi của Tà Long thì cảm thấy nhột nhột, hấn thuận miệng chửi luôn:

" Không bỏ chứ ai vào đây, các ngươi có thấy thằng ngu nào không quen biết các ngươi mà vừa thấy mặt đã chào hỏi tử tế như ta chưa? "

" Thế nhưng sao ta lại không cảm nhận được khế ước trên người của người " --- Tà Long vẫn là không tin tiếp tục hỏi.

Xuân Đức lần này đúng thật bực mình, hấn khẽ niệm động một luồng huyết quang bao phủ cơ thể hấn, luồng huyết quang tán đi ngay lập tức thân ảnh ấu long của Xuân Đức hiện ra trước mắt mọi người, vừa biến về dạng rồng xong thì Xuân Đức nhìn mấy tên si đần đần trước mắt nói:

" Thấy rõ ràng chưa, ta biến thành hình dạng nhân loại có gì kì quặc lắm sao mà mấy tên các ngươi cứ hỏi hết cái này tới cái khác, bây giờ thì đã tin chưa? thật tình là mắt các ngươi chỉ để làm cái gì, chỉ dùng để trang trí mà thôi à.... "

Nhưng hấn còn chưa nói xong thì đã có mấy đôi bàn tay bắt lấy cơ thể hấn, liếc mấy chủ nhân của mấy bàn tay trên cơ thể mình Xuân Đức nói:

" Vừa nãy không phải các người trở mặt không nhận người thân sao bây giờ lại cả đám chạy tới làm gì? "

" Hi hi, đừng giận mà tại lúc nãy người ở hình dáng nhân loại nhìn xấu xí quá trời luôn nên ta mới không nhận ra, chứ như bây giờ mập mập đáng yêu như thế này vừa nhìn là biết sâu mập nhà người rồi " --- Thanh Mai híp mắt nói.

Xuân Đức nhẹ nhàng lách một cái lập tức thoát khỏi mấy cái bàn tay tà ác kia, sau đó hấn bắm lên vai tiểu đồ đệ Thiên Tuyết, về mặt của Thanh Mai và ba tiểu nha đầu lập tức không tốt, 4 người đều xụ mặt ra nhìn y mấy cái bánh bao vậy trông đến mà tức cười.

Không để ý tới bộ dáng phụng phịu của 4 người Xuân Đức nhìn về phía Tà Long cùng Tuyết Anh hấn hỏi: " Sao các người cả đám không luyện tập gì lại mò ra ngoài này vậy? Có chuyện gì à?"

Lúc này Xuân Đức mới để ý trong tay Tuyết Anh còn đang nắm một thiếu niên mặt mũi bầm dập te tua xơ mướp, cả khuôn mặt đều bị đánh thành đầu heo rồi nhìn thấy mà thương. Nghe Xuân Đức hỏi thì Tuyết Anh tiện tay quăng tên thiếu niên kia qua một bên rồi nói:

" Mấy người bọn họ muốn có một ngày nghỉ nên ta cũng thương tình cho bọn họ nghỉ ngơi một ngày cũng là cho một chút thời gian thư giãn "

" Úc, Lão Tà sao mặt người bị gì vậy? sao bầm đen thế kia bị ai hãm hiếp à " --- Xuân Đức lúc này lại thấy khuôn mặt của Tà Long bị thâm đen không khỏi ngạc nhiên mà hỏi.

" Sư phụ ". Thiên Tuyết kêu nhỏ.

Xuân Đức kì quái hỏi: " Có chuyện gì sao Tuyết nhi"

Nghe sư phụ gọi mình là Tuyết Nhi thì khuôn mặt của Thiên Tuyết thoảng qua một tia ngượng ngùng, nàng quay qua thì thầm với Xuân Đức:

" Tà Long đại ca là bị Tuyết Anh tử cho ăn đòn nên khuôn mặt mới bầm đen như vậy á sư phụ, chuyện là thế này... bla... bla " --- Thiên Tuyết thuật lại việc khi trước Tà Long làm sao lại bị Tuyết Anh cho ăn giày vào mặt.

Nghe xong thì Xuân Đức gật đầu nhìn về phía Tà Long với ánh mắt thương hại, sau đó Xuân Đức lại ghé sát tai nói nhỏ với Thiên Tuyết:

" Tuyết nhi tuyệt đối không nên học theo cái tính cách bạo lực của nàng ta nghe chưa, nếu không sau này thì không ai muốn đâu, mà sư phụ cũng không thích nữ nhân bạo lực... "

Thiên Tuyết vừa nghe Xuân Đức nói vừa liên tục gật đầu, khuôn mặt càng lúc càng hồng nhìn vô cùng xinh đẹp. Nghe tới câu sau cùng thì Thiên Tuyết cam đoan nói:

" Sư phụ hay tin vào Tuyết Nhi, Tuyết Nhi sẽ không thành dạng nữ nhân như vậy "

Xuân Đức cũng là cười cười, hắn rất thỏa mãn với tiêu đề đệ này, hắn lấy ra một cái bảo vật dây chuyền có hình mặt trăng khuyết đưa cho Thiên Tuyết:

" Tuyết Nhi tu luyện có tiến bộ lớn, làm sư phụ cũng nên có chút quà, cái dây chuyền này xem như là quà vậy "

Thiên Tuyết ngay lập tức nhận lấy sợi dây chuyền, nàng mỉm cười nói:

" Cảm ơn sư phụ "

" Ca ca, quà của muội đâu " --- Ba tiểu nha đầu không biết từ lúc nào đã đứng trước mặt Xuân Đức chìa tay ra.

" Sâu Mập ta cũng muốn ". Ở bên cạnh Thanh Mai cũng dùng ánh mắt đáng thương nhìn hẳn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Những Kẻ Xui Xẻo

Xuân Đức nhìn ánh mắt mong đợi của 4 người mà cảm thấy không biết nói gì, cái dây chuyền mà hắn tặng cho Thiên Tuyết là đã từ rất lâu trước kia hắn chuẩn bị cho nàng chứ đâu phải là gần đây chuẩn bị đâu, nếu là gần đây chuẩn bị thì hắn làm sao quên được quà tặng cho ba tiểu nha đầu cơ chứ, bây giờ 4 người này lại đòi quà thì thật sự hắn chỉ có thể tháo xương ra làm quà mà thôi.

Xuân Đức cũng ăn ngay nói thật: " Chỉ có mỗi một sợi dây chuyền của tiểu Tuyết đó thôi, ca đâu có chuẩn bị quà cho bọn muội bây giờ lấy đâu ra mà tặng cho bọn muội được, thôi để khi khác đi đợi lúc nào ca có thời gian "

" Oa..oa không chịu đâu, ca ca bắt công, tại sao chỉ mình Thiên Tuyết tỷ có quà còn bọn muội thì không? Oa oa, muội không biết, muội cũng muốn có quà" --- Heo Con trực tiếp nằm ra đất lăn lộn ăn vạ đòi quà.

Còn hai nha đầu Tiểu Thất và Tiểu Lan tuy không có khoa trương như heo con nhưng đôi cũng chẳng kém hơn là mấy, hai nhóc tỷ mắt mở thật to nhìn hắn, trong đôi mắt đã có hơi nước hiện tượng này cho thấy 2 nhóc tỷ này cũng có thể ngay lập tức nằm ra khóc ăn vạ. Còn Thanh Mai thì cô nàng này da mặt mỏng không thể giống như ba tiểu nha đầu nhưng là vẫn dùng ánh mắt đáng thương nhìn hắn.

Xuân Đức thật sự cảm thấy buồn bực, trên người hắn bây giờ thực sự là không có cái gì để làm quà cả, nhìn mấy nha đầu hắn bất lực nói:

" Thực sự là ca ca không còn gì tặng cho mấy đứa bọn muội cả, ca ca bây giờ thuộc dạng bần cùng rồi có mỗi cái xác ngoài ra cũng chẳng có gì, à có mấy cái gai xương còn sót lại trong lần bẻ quan mấy ngày trước mấy muội có lấy không? Lấy thì ca cho."

" Ca ca xấu " --- Tiểu Thất nói luôn.

" Đúng, ca ca chỉ thương Thiên Tuyết tử không thương bọn muội " --- Heo Con góp lời.

" Ca ca thiệt keo " --- Lan Lan cũng là không vui nói.

Thanh Mai bên cạnh cũng là gật đầu phụ họa, dùng ánh mắt ai oán thể hiện sự bất bình của mình. Còn Thiên Tuyết là người được Xuân Đức tặng dây chuyền lúc này thì trong lòng cảm thấy một loại tình cảm không tên, nàng thích cảm giác như bây giờ nhưng trên mặt nàng vẫn hiện ra vẻ ngượng ngùng.

" Xấu cũng được, keo cũng tốt bọn muội thích nói sao cũng được, hắc hắc, còn việc ca ca thương Tuyết Nhi vì Tiểu Tuyết Nhi là đồ đệ duy nhất của ca mà, không thương nàng thì thương ai, vậy bây giờ tính sao, ca ca chỉ có mấy cái gai xương thôi các muội lấy thì ca cho, không lấy đợi khi nào đến sinh nhật bọn muội ca ca tặng luôn một thể nhé " .--- Xuân Đức mặt dày nói.

" Muội lấy, có ai bảo là muội không lấy đâu " --- Tiểu Thất nói.

" Muội cũng vậy " --- Heo con trực tiếp đưa một tay ra x.

Lan Lan cùng Thanh Mai cũng học Heo Con đưa tay ra. Xuân Đức thấy vậy thì cảm thấy một trận không nói gì, hấn cứ tưởng người này sẽ không cần cơ, ai ngờ một cái gai xương thôi cũng lấy. Bất đắc dĩ hấn đành phải lấy ra 4 cái xương đưa cho 4 người.

Mỗi cái gai xương dài chưa tới 30 phân, phát ra lam quang nhàn nhạt, do mấy cái gai xương này đã từng là bộ phận cơ thể hẳn nên độ rắn chắc không phải bàn tới, thân khí có khi còn kém xa.

Nhìn 4 người soi mói, ngắm nghía mấy cái gai xương của hẳn, Xuân Đức cảm thấy không tự nhiên, hẳn nói:

" Nhìn gì mà kỹ vậy cất đi, mà mấy cây gai xương này vẫn còn mang theo khí tức âm hàn cùng độc khí khá mạnh nên nếu có bí thì dùng làm vũ khí cũng tốt lắm, kẻ bị đâm chúng không chết thì cũng la lét. Hắc Hắc "

" Chỉ là một chiếc gai xương thôi mà có thần kỳ như người nói không Củ Cải Trắng, hay là lại lừa gạt mấy tiểu bối vậy " --- Tà Long lại gằn nói.

Phập...

Một tiếng vật nhọn đâm vào da thịt vang lên, mọi đều nhìn về phía phát ra âm thanh, mọi người đều thấy Thanh Mai đang cầm chiếc gai xương đâm vào cánh tay trần của Tà Long, nơi mà chiếc gai xương đâm vào đang bóc lên khối trắng, vùng da thịt xung quanh thì đang dần dần tím đen lại rồi hoại tử.

" Long thúc không tin nên tiểu Mai muốn thử nghiệm chút thôi, hi hi, Long thúc người nói xem cảm giác làm sao "

Tà Long trừng mắt nhìn Thanh Mai, trước con mắt kinh ngạc của mọi người Tà Long không do dự tự giật đứt cánh tay đang bị cây gai xương kia đâm vào, cánh tay bị cây gai xương đâm vào không còn được Tà Long áp chế độc tố ngay lập tức bị chất độc trong cây gai xương ăn mòn thành một bãi nước màu đen.

Tất cả mọi người ở đây nhìn thấy cảnh này đều không khỏi hít vài ngụm khí lạnh, thậm chí than độc tố thật ác liệt. Cánh tay của Tà Long nhanh chóng

mọc lại, hấn không thèm nhìn thanh mai mà nhìn thẳng vào Xuân Đức, vẻ mặt nghiêm túc nói:

" Củ Cải Trắng còn không, còn thì cũng cho ta một chiếc gai xương của người phòng thân "

Câu nói này làm mọi người ở đây ngã ngửa, trong lòng thì thầm mắng tên này vô liêm sỉ, mới cách đây không lâu thì còn đang khinh bỉ kia mà vậy mà lúc này lại mặt dày đi xin.

Xuân Đức cũng là khinh bỉ nhìn Tà Long nói:

" Có thì có thật đấy nhưng ta có việc cần dùng rồi, có 6 cây cho đi 4 cây còn 2 cây, ta định luyện hai thanh đoản kiếm, một cho Vũ Y mừng ngày muội ấy tỉnh lại lại. còn một cây là cho tiểu đồ đệ của ta nên xin lỗi ông bạn nhé "

Nghe tới Vũ Y hai từ này bên trong ngay lập tức yên lặng một cách chết chóc, mấy người hiểu chuyện thì hai cũng cúi mặt xuống không dám lại nhìn Xuân Đức nữa, mọi người biết khi Xuân Đức nhớ tới muội muội Vũ Y của mình thì sẽ không lường được có chuyện kinh khủng gì xảy ra.

Thấy bầu không khí không đúng lắm, lại nhìn mọi người cuối đầu, Xuân Đức hiểu tại sao lại như vậy, hấn cười cười rồi nói:

" Mọi người không cần phải như vậy, đạo này khả năng kiểm soát tình cảm của ta rất không dễ nóng giận đâu, với việc của Vũ Y cũng không đáng lo lắng cần giết một vài triệu tu sĩ lấy sinh hồn cùng huyết dịch ra bồi dưỡng là được ấy mà "

Câu nói của Xuân Đức rất bình thường không có gì là đặc biệt nhưng mọi người ở đây đều không cho là như vậy, Xuân Đức đã nói như vậy thì rất nhanh sẽ có vài triệu kẻ không may phải nằm xuống rồi.

Ngay tại lúc này thì

Ầm...Ầm...Ầm

Hàng loạt tiếng nổ kinh thiên vang lên, làm bên trong gian thạch thất rung lắc mãnh liệt

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 287: Những Kẻ Xui Xẻo(1)

" Ấy có chuyện gì vậy? " --- Xuân Đức ngạc nói.

Ánh Nguyệt tiến lên phía trước cúi người kính cẩn nói: " Chủ nhân là đang có người ở ngoài kia đang công kích trận pháp, có cần tiêu Nguyệt ra ngoài bắt mấy tên ngoài kia vào cho chủ nhân xử lý không? "

Xuân Đức tán ra thần thức xem xét một chút mới lắc đầu nói: " Cần gì phải mất công vậy cứ để đám người đó phá trận vào đây, trong đám người này cũng vài kẻ có năng lực đấy không bao lâu cái trận pháp tàn tạ của mấy người bọn người bố trí sẽ bị phá "

Ánh Nguyệt nghe vậy cũng là khẽ gật đầu nói: " Vâng tiêu Nguyệt hiểu rồi ". Nàng lại lui về phía sau Tuyết Anh đứng cùng chỗ với Tử Yên.

" Mấy kẻ này người tính xử lý làm sao Củ Cải Trắng ". Tà Long bên cạnh chỉ tay về mấy tên Hắc Vương Tông cùng Ma Môn cách đó không xa.

Xuân Đức hiện lên vẻ suy tư, sau một lúc hắn nói: " Chưa nghĩ tới làm gì với mấy tên này, rút hồn, hấp huyết, phế tu vi nuôi sống cả đời trong bình cũng là mấy trò cũ rồi. Thôi thì để bọn hắn sống tạm thời gian vậy có gì tí nữa cho mấy tên này ra đánh với mấy kẻ ngoài kia, chúng ta lại được xem đánh nhau miễn phí. Hắc hắc."

" Hắc hắc. Âm hiểm, tàn nhẫn đúng là nhất người rồi, ta thấy phương pháp mới của người thú vị à". Tà Long cũng là cười gian ác mấy tiếng, sau

khi cười xong Tà Long nhìn về đám người Hắc Vương Tông cùng Ma Môn nói:

" Mấy người các ngươi có ý kiến gì không? Tí nữa ra ngoài đánh nhau cho giãn gân cốt một chút hay là ta giúp các ngươi giãn gân cốt, tùy các ngươi chọn một ".

" Bọn ta lựa chọn đi ra ngoài đánh với những kẻ ngoài kia ". Mấy kẻ ở đây ai đều không phải ngu, đều là sống thành tinh cả rồi, nhất là trong những thế lực hắc ám như Ma Môn, Hắc Vương Tông, đám ngày đều hiểu rõ chân lý còn sống thì mới còn hy vọng.

" Rất tốt, mọi người hợp tác như vậy khiến ta cũng rất là thỏa mãn, tí nữa ai mà trọng thương thì ta sẽ dùng một kiếm tiễn kẻ đó thêm một đoạn đường, đỡ phải chịu nỗi khổ thân xác " --- Tà Long cũng là thỏa mãn nhìn mấy người Ma Môn cùng Hắc Vương Tông mà nói.

Câu nói này của Tà Long khiến cho đám người Ma Môn cùng Hắc Vương Tông trong lòng trầm xuống một đoạn, còn những người còn lại thì khóe miệng liên tục co giật.

.....

Ở bên ngoài lúc này đang có gần 2000 người, toàn bộ đều là nhất thống mặc bạch y, đa phần người ở đây đều là nữ tử, ai cũng xinh như hoa như ngọc, đại bộ phận những nữ tử này đều có tu vi không thấp đa số đều có tu vi Sinh Tử Cảnh. Nhưng kì quặc là cả đám nữ nhân này lại lấy một người nam tử mặc hoa phục làm đầu.

Người nam tử trẻ tuổi này có diện mạo anh tuấn, trên tay cầm một cây bảo kiếm phát ra kim quang nhàn nhạt, khí tức nội liễm, bên cạnh người

thiếu niên này có 3 nam 5 nữ đều có tu vi Bất Diệt Cảnh phát ra khí tức hùng hậu vô cùng.

Nhìn vào hàng loạt những công kích đánh lên trên trận pháp trước mắt mà lại không mấy may gây nên chút tổn hại nào thì thiếu niên hoa phục cau mày lại. Người bên cạnh hắn thấy hắn cau mày thì giải thích:

" Thánh tử điện hạ đừng lo lắng, người bày trận pháp này tuy có chút môn đạo nhưng cũng không tinh thông, sớm muộn thì cái trận pháp này cũng không chịu nổi, người nên... mọi người cẩn thận"

Hắn còn chưa nói xong thì cái trận pháp bỗng nhiên sáng lên sau đó như là một quả cầu ánh sáng nổ tung, vô số tia sáng màu đỏ bắn ra bốn phía xung quanh.

Xoẹt..xoẹt...xoẹt

Á...á....á

Những kẻ không may ở trong phạm vi công kích đều gặp phải những tia sáng kia hỏi thăm, ngay lập tức có vài trăm người nằm xuống, những kẻ may mắn không chết thì cũng bị thương cực kì nghiêm trọng nếu không được trị liệu thì cũng sớm về đoàn tụ với người thân nơi suối vàng.

Thiếu niên hoa phục được mấy tên Bất Diệt Cảnh bảo vệ hiển nhiên là không việc sao rồi, nếu nói là có bị sao thì hắn chẳng qua đầu tóc hơi rối loạn một chút mà thôi, nhìn xung quanh thấy mấy trăm nữ tử đang nằm trong vũng máu không một cử động thì ánh mắt mấy tên Bất Diệt Cảnh và thiếu niên được gọi là Thánh Tử kia đều trở nên âm lãnh, một người tráng hán trong đám Bất Diệt Cảnh gầm lên:

" Thật âm hiểm thủ đoạn, dùng trận pháp ẩn nấp không phải là ẩn nấp cả đại trận nơi đây mà chỉ dùng ẩn nấp sát trận, đáng chết, dùng để ta bắt được

kẻ nào bố trí cái trận pháp này, để ta bắt được thì sẽ rút hồn luyện phách hắn "

" Tức giận có ý nghĩa gì để ta lên giải quyết cái trận pháp này ". Lại một tên khác bên cạnh nói, nói xong thì hắn quay lại nhìn đám nữ nhân phía sau đang ôm thi thể đồng môn trong vũng máu hét lớn:

" Mọi người nhanh lùi lại để ta xem cái trận pháp này có thể chịu được bao nhiêu lâu "

Đám nữ tử phía sau nghe tên này nói vậy thì nhanh chóng lùi lại mang theo thi thể và thu lại hồn phách của những người không may bị trận pháp công kích tử nạn. Đợi khi mấy tên nữ đệ tử kia đã lùi ra khoảng cách an toàn thì tên đại hán có tu vi Bất Diệt Cảnh Thất Trọng này mới cầm một cây búa lớn tiến lên.

Đứng trước trận pháp cả người tên đại hán lúc này bốc lên kim quang đại thịnh, cây búa trong tay hắn cũng là phát sáng lên, bầu trời mây đen kéo tới dày đặc, bỗng nhiên một tia sét thô to như thùng nước từ trên trời đánh xuống như bị lực lượng nào đó ảnh hưởng tia sét kia đánh thẳng vào cây búa đại hán đang cầm, cũng không phát ra tiếng động kinh thiên gì vì mọi lực lượng của tia sét đều đang bị cây búa kia hấp thu toàn bộ

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Quang Minh Thánh Thổ Ta Không Biết

Đại hán nâng cao cây búa qua đầu, hư ảnh một đầu hồng hoang hung thú hiện ra khiến cho thiên địa nơi đây cũng phải biến sắc, đại hán gầm lên một tiếng

" Phá cho ta "

Cây búa mang theo uy thế của thiên địa đập thẳng vào trận pháp, " Ầm..Ầm..Ầm " hàng loạt tiếng nổ đinh tai nhức óc, đất rung núi chuyển vang lên, một búa này của đại hán uy lực không phải tầm thường, trận pháp do đám người Tử Yên bố trí gặp phải một búa này thì trực tiếp bị đập vỡ thành từng mảnh như thủy tinh vỡ, sau đó thì tiêu tán giữa thiên địa.

Không có trận pháp che giấu hai cái động phủ mà đám người Tử Yên tạo ra lập tức hiện ra trước mắt mấy người đang đứng bên ngoài. Nhưng ngay khi mấy người này phá vỡ trận pháp thì bọn họ cảm nhận thấy từng luồng uy áp mạnh mẽ như có như không từ nơi phía trước tán ra, khiến cho mấy người này ngay lập tức phải lui về phía sau mà đề phòng.

" Thánh Tử nơi này có điều kì quái nếu tí nữa có gì bất trắc xin người hãy chạy về nơi đóng quân bên ngoài xin cứu viện, 8 người bọn ta sẽ yểm hộ Thánh Tử rời khỏi an toàn "

.....

Bên trong động phủ Xuân Đức thông qua thần thức quan sát thấy đám người bên ngoài vậy mà không tiến vào bên trong này mà lại tụ lại một chỗ

làm ra tư thế phòng thủ thì cảm thấy không biết nói gì hơn, cái này là thể loại gì à, phá cửa nhà người ta xong không chịu vào hôi của lại đứng bên ngoài chờ chủ nhà ra vây lại thả cho cắn chết sao.

Nhìn qua mọi người hẳn nói: " Phải ra ngoài gặp mấy vị khách kia thôi, người ta còn đang đứng đợi chúng ta ra ngoài trò chuyện kia "

" Hay là cứ để mấy lão già này ra ngoài trò chuyện với đám người kia đi, chúng ta ở nơi đây xem là được rồi, ta cũng tin tưởng mấy vị nơi này không có ai lại ngu ngốc muốn bỏ chạy đâu nhỉ ". Tà Long đảo cặp mắt như điện của mình qua đám người Hắc Vương Tông cùng Ma Môn, bất kì kẻ nào gặp ánh mắt kia của Tà Long thì chỉ biết cúi đầu xuống.

Một kẻ bên Ma Môn tiến lên chấp tay nói: " Mấy vị đại nhân này xin yên tâm có cho 100 lá gan thì chúng ta cũng không dám bỏ chạy, bọn ta vẫn còn yêu quý cái mạng nhỏ của mình lắm, sẽ không có hành động ngu xuẩn như vậy diễn ra "

" Ha ha, ta cũng chỉ là nói vui chút thôi, ta cũng tin tưởng các vị ở đây không có ai lại đi làm mấy chuyện ngu ngốc đó đâu, được rồi bây giờ còn phải mời mấy vị đây ra hỏi thăm tổ tiên của mấy vị bằng hữu ngoài kia một chút, mà tốt nhất thì cứ bắt lại sư hồn mấy kẻ đó sẽ có tin tức chính xác 100% vừa nhanh vừa gọn lại đỡ mất thời gian, tối đa cũng chỉ chết vài người mà thôi không đáng ngại " --- Tà Long cũng là vui vẻ nói.

" Đã rõ thưa đại nhân, bọn ta đã biết phải nên làm thế nào ". Nói xong một câu thì cả đám lũ lượt cúi đầu kéo nhau đi ra ngoài gian thạch thất, trong đám người gần trăm tên này cũng có một số tên lá gan rất lớn, lúc đi ngang qua Thiên Tuyết lại dám len lén nhìn tiểu linh thú đang ở trên vai nàng.

Thấy đám người Ma Môn cùng Hắc Vương Tông đã đi ra khỏi gian động phủ này mà mấy tên Diệp Linh Tông vẫn không nhúc nhích gì thì Xuân Đức hiểu kì hỏi:

" Khi nào ta có cho phép mấy người các người ở lại đây vậy? "

Hiển nhiên là không ngờ tới bản thân cũng phải đi ra ngoài nên khi bị Xuân Đức hỏi mấy người Diệp Linh Tông đều ngẩn người ra, một người có chút run run nói:

" Mấy người chúng ta cũng phải ra ngoài sao? "

Xuân Đức cũng không nói đi nói lại mà chỉ nhìn mấy người Diệp Linh Tông, ánh mắt hần thoáng hiện qua vài tia hàn mang. Thấy ánh mắt bất thiện của Xuân Đức mấy ngày Diệp Linh Tông cũng không dám nói nhiều thêm lời nào cả đám đều cúi đầu nhanh chóng đi ra ngoài.

Ở bên trong gian động phủ lúc này tất cả đều là người của Xuân Đức, nhìn mọi người xung quanh hần nói:

" Ra ngoài xem một chút nào, những ai yêu hòa bình không muốn xem thì nên về không gian luyện tập cùng Tuyết Anh tu luyện cho thoải mái, hắc hắc "

Mọi người trong lòng thầm mắng Xuân Đức tiểu nhân, ai trên con đường tu đạo lại không có một phần khát máu, xem kẻ khác chiến đấu cũng là một cách tiêu khiển tao nhã.

.....

" Sao các người cũng ra bên ngoài này " --- Một tên trưởng lão thuộc Ma Môn khi nhìn thấy mấy người Diệp Linh đi ra đứng cùng bọn hần thì không khỏi ngạc nhiên nói.

Một lão bất tử bên Diệp Linh Tông thở dài nói: " Cùng chung số phận, chúng ta lúc này nên tạm thời liên hợp, ân oán chuyện gì thì cũng để sau đi, việc quan trọng lúc này là đối phó với mấy kẻ ngoài kia ". Mấy tên xung quanh khi nghe tên lão giả của Diệp Linh Tông thì cũng đều gật đầu một cái, hiển nhiên lúc này bọn họ thống nhất quan điểm là nên đối phó với mấy kẻ ngoài kia.

Đã có một cái hiệp ước tạm thời, mấy lão bất tử nhìn nhau một cái rồi sau đó cùng nhau chỉnh đốn tư thái, cả người toát lên vẻ phong độ của bậc cao nhân, một đàn lão quái vật đi phía trước theo sau là gần một trăm danh đệ tử của 3 thế lực.

.....

Khi hai bên chủ khách gặp nhau cả hai đều dùng ánh mắt bất thiện nhìn đối phương. Từ bên phía này một lão giả của Hắc Vương Tông cất giọng hỏi:

" Các ngươi lại là kẻ nào mà lớn gan dám công kích trận pháp nơi đây? ". Giọng nói tên này âm lãnh như mấy con rắn độc, khiến cho người nghe cảm giác một trận lạnh gáy.

Thấy kẻ đi ra là ai thì mấy kẻ bên ngoài không khỏi một trận ngạc nhiên, bọn họ biết những người đang đứng trước mắt này là ai, trước khi tới nơi này bọn họ cũng đã điều tra nhưng thế lực ở nơi này, không những thế thế lực của bọn họ còn có một thỏa thuận với mấy thế lực nơi này nữa.

Tên thiếu niên mặc hoa phục tiến lên phía trước ôm quyền nói:

" Hóa ra là các vị tiền bối của 3 thế lực đỉnh cấp nơi này, chúng ta là người của Quang Minh Thần Điện theo hiệp định của hai bên chúng ta lần

này là tới trợ giúp các vị tiêu diệt Vực Thảm Tử Vong thoát ra. Rất xin lỗi vì hành động vô tình khi trước đã quấy rối tới các vị tiền bối nơi này".

Lời ăn tiếng nói tên này toát ra một vẻ ngạo khí, đứng trước một đám Bất Diệt Cảnh cường giả mà lại không mấy may biến sắc. Ở bên trong Xuân Đức quan sát thấy cảnh này thì chẳng vui tí nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 289: Nhàm Chán

Lời ăn tiếng nói tên này toát ra một vẻ ngạo khí, đứng trước một đám Bất Diệt Cảnh cường giả mà lại không mảy may biến sắc. Ở bên trong Xuân Đức quan sát thấy cảnh này thì chẳng vui tí nào.

Thu hết toàn cảnh, từng cử chỉ lời ăn tiếng nói của những kẻ ngoài kia Xuân Đức có chút nghi hoặc, hấn quay lại nhìn qua Tử Yên hỏi:

" Tử Yên, mấy tên đó nói tới Quang Minh Thánh Thổ, Thánh Điện gì đó là cái gì vậy?, trong cái viễn cổ chiến trường này còn có một thế lực như vậy sao? Làm sao ta chưa nghe tới bao giờ? "

Tử Yên ở gần đó có chút suy nghĩ, sau giây lát mới nói: " Cái thế lực này không phải là ở trong Viễn Cổ Chiến Trường mà là nằm ở một cái dị độ không song song với nơi chúng ta nơi này, nơi đó ta cũng đã tới một lần cũng hiểu sơ lược một chút phân bố các thế lực... bla...bla "

Nghe xong Tử Yên nói thì mọi người nơi đây cũng đã định hình được cái thế giới kia. Xuân Đức nhìn Tử Yên cười nói:

" Hóa ra cũng chẳng phải là tốt đẹp gì, cũng là muốn kiếm một chút xương nơi này thôi chứ gì, ta tưởng mấy thế lực các ngươi xương cứng lắm cơ chỉ vì một cái Thần Điện, một cái Yêu Tộc thì ngay ập tức nhũn như sợi bún rồi, thế có phải cống nạp nữ đệ tử qua làm công phẩm không vậy? "

Tử Yên trừng mắt nhìn Xuân Đức, nàng sinh khí nói: " Cái đó gọi là liên hôn ai lại gọi là công phẩm, ngu ngốc. Hai thế lực đó là bá chủ cả một

phương thiên địa, bàn về lực lượng có cả 5 thế lực chúng ta cùng hợp lại cũng không địch lại một trong hai thế lực kia, để tránh những cuộc chiến đấu và hi sinh vô nghĩa bọn ta đành phải chọn Quang Minh Thần Điện làm chỗ dựa, hừ hừ, người nghĩ chúng ta muốn sao, hừ hừ "

Xuân Đức cũng không để ý gì, hấn từ vai Thiên Tuyết bay qua vai Tử Yên, hấn nhìn nàng cười nói: "Ồ thì là liên hôn, dùng sai từ chút thôi làm gì mà cái mặt y cái bánh bao chiều vậy, dù sao người bây giờ cũng là người của ta mà chỉ có danh nghĩa Thiên Thu Thánh Địa thôi sau này nếu có thế lực nào ta không thể đối phó được cũng sẽ gả người đi, người thấy sao? hắc hắc. "

Mọi người xung quanh lại được một trận cười rộ lên, còn Tử Yên khuôn mặt càng ngày càng hồng, có lẽ vì tức giận nàng ta quay mặt đi sang chỗ khác không thêm để ý tới Xuân Đức nữa.

Rầm...Rầm

Ngay lúc này bên ngoài truyền tới những tiếng động đánh nhau kịch liệt, Xuân Đức hứng thú nhìn ra bên ngoài, khi hấn thấy cảnh bên ngoài thì không khỏi ngạc nhiên từ khi nào mà lại xuất hiện một đồng người cùng yêu thú to lớn đang vây công cái đám người gọi Thần Điện gì đó.

"Úc, lúc này có ai quan sát mấy kẻ ngoài kia không, ta mới không quan sát chút tự dung mọc đâu ra đám lông lá với mấy tên bảy sắc cầu vòng kia vậy?" --- Xuân Đức hỏi mọi người.

Mọi người ai cũng lắc đầu, hiển nhiên sự xuất hiện của mấy kẻ ngoài kia không làm mọi người chú ý, đây không phải là đám người kia có thực lực mạnh mẽ bao nhiêu để có thể qua mắt tất cả mọi người mà là nhóm người của Xuân Đức lười quan tâm tới mấy con kiến hôi này.

Thấy mọi người cũng không ai biết Xuân Đức cũng không hỏi thêm gì nữa mà nhìn ra bên ngoài xem trận chiến đang diễn ra, có lẽ giết chóc đã là việc quá đỗi bình thường rồi nên khi xem trận chiến trước mắt hẳn cũng không cảm thấy kích thích đâu cả.

Chưa tới 5 nghìn người cùng yêu thú đánh lẫn nhau thì lấy đâu ra kích thích, trận chiến tuy nhìn ác liệt nhưng thực tế hai bên đều là thăm dò nhau, đánh nhau đã qua mấy hô hấp mà chưa thấy ai lia đầu, thân vẫn đạo tiêu kia mà, chỉ toàn là mấy thứ lung tung bị chặt đứt, thi thoảng thì có cánh tay hay cái chân, đa phần đám người này đều đang dùng vũ khí của mình so độ cứng với vũ khí đối phương, chả có ý nghĩa gì lắm.

Xuân Đức bay qua Tà Long, nằm trên đầu lão, hẳn có chút buồn chán nói: " Lão Tà người thấy buồn ngủ không? "

Tà Long cũng là đi tới một phiến đá lớn bên gian động phủ ngồi lên trên đó, khi an vị rồi hẳn mới nói:

" Người thấy cái phiến đá này nằm ngủ tốt không, bây giờ ta ngủ một giấc khi nào mấy tên hề kia vung kiếm xong thì gọi ta dậy, mẹ nó đánh với đám như trẻ con vung kiếm chém người gỗ " Nói xong thì Tà Long để Xuân Đức sang bên cạnh rồi nằm trên tảng đá nhắm mắt lại.

" Đồng tính với suy nghĩ của chú, định mệnh mấy tên chết bầm, ta còn tưởng sẽ là một hồi long tranh hổ đấu máu vấy trời cao kia, ai ngờ lại gặp cái cảnh hai bên âu yếm nhau thế này. Chó má " Xuân Đức trong lòng có chút căm tức, mong đợi xem kịch vui của hẳn phá sản hoàn toàn, nếu tự bản thân hẳn ra tay thì sẽ có cảnh máu tươi tung tóe, người chết la liệt nhưng nếu làm như vậy thì cũng chả còn cái gì là niềm vui nữa. Giờ hẳn cũng chỉ biết như Tà Long nằm nhắm mắt lại để qua cái thời gian nhàm chán này.

Có thể trận chiến đang diễn ra bên dưới trong mắt Xuân Đức, Tà Long, Tuyết Anh chỉ là trò đùa trẻ con nhưng trong mắt những người khác ở đây lại không phải như thế, cảnh tượng đại năng Bất Diệt Cảnh đấu với nhau khiến cho sông núi băng liệt, khí lãng cuộn cuộn, uy thế khiếp người, tốc độ, sức mạnh, khả năng không chế thuật pháp đều là không chê vào đâu được, bọn họ có thể học được rất nhiều từ trận chiến này.

Bọn họ không giống như Xuân Đức và Tà Long nhắm mắt nằm ngủ mà là chỉ chỉ trỏ trỏ nghị luận đủ thứ, vũ khí của những người kia là phẩm chất gì, đẳng cấp gì, tu vi cao bao nhiêu, tốc độ ai siêu việt hơn ai, đủ thứ trên đời đều được mang ra nói tới.

Không nhưng mấy tên Bất Diệt Cảnh được chú ý mà những mỹ nữ cũng được đặc biệt chú ý, nhất là mấy tên đệ tử Ma Môn khi thấy nhiều mỹ nữ như vậy thì tên nào tên nấy mắt sáng như đèn pha, nước miếng chảy ròng ròng, như mấy con chó hoang lâu ngày nhìn thấy thức ăn vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Một Giây Sau Được Làm Người Nổi Tiếng

Xuân Đức đang nhắm mắt dưỡng thần thì luôn cảm nhận được một ánh mắt luôn nhìn lén hắn, hắn cũng là hiểu kì không biết là tên nào cứ mãi nhìn hắn như vậy, khi hắn dùng thần thức quan sát thì không khỏi ngạc nhiên, kẻ mà chuyên nhìn lén hắn lại là tiểu đồ đệ của hắn.

Thông qua thần thức hắn có thể thấy rõ ràng tiểu đồ đệ của mình mắt thì vẫn nhìn cuộc chiến đang diễn ra, nhưng cứ lúc một nhân khi mọi người không để ý lại nhìn về phía hắn, điều này làm hắn cảm thấy kì quái, không biết tiểu đồ đệ này là có tâm sự gì cần nói riêng với mình hay sao, hắn quyết định truyền âm nói:

" Tuyệt Nhi có chuyện gì cần nói với sư phụ sao? "

Thiên Tuyệt đang len lén say mê nhìn con tiểu linh thú trên tảng đá kia bỗng nhiên nghe được âm thanh vang lên trong đầu khiến nàng hoảng hốt, điều này làm tim nàng tí nữa thì nhảy ra ngoài, nàng biết việc nàng nhìn lén sư phụ đã bị phát hiện, khuôn mặt của nàng hồng lên, nàng thu hồi lại ánh mắt chuyển qua nhìn trận chiến diễn ra làm như không có chuyện gì.

Cử động nhỏ này của nàng tuy không có gì đặc biệt nhưng mọi người ở đây đều không phải kẻ có tu vi kém cỏi gì, cử động nhỏ kia của Thiên Tuyệt đều đã bị mọi người phát hiện, nhưng không ai nói gì mà chỉ là nghi hoặc trong lòng.

Xuân Đức cũng vậy, hắn cũng cảm thấy vô cùng khó hiểu, tiểu đồ đệ của mình lại bị bệnh gì rồi chẳng, hắn quyết định khi nào có thời gian phải

kiểm tra thân thể cho tiêu đồ đệ của mình một lượt.

Đang lúc này trên chiến trường lại xảy ra biến cố, liên tục có 4 đội nhân mã tới nơi này, mỗi đội nhân mã này đều có ít nhất là 5000 người. Chăm đầu mỗi nhóm người đều có từ 6-8 tên Bất Dật Cảnh đa phần những kẻ này đều có tu vi tứ trọng trở đi.

Sự xuất hiện của gần 2 vạn người này làm cho trận chiến đang diễn ra giữa hai phe Thần Điện cùng Yêu Tộc gì đó dừng lại.

Lần này thì Tà Long và Xuân Đức đều ngồi dậy nhìn xem thế cục biến đổi, không nói cũng biết hai người bọn họ đang mong đợi một trận loạn chiến, trên đời này có vô vàn kiểu đánh nhau, từ một đấu một, vây công.... nhưng không có gì thú vị bằng loạn chiến cả.

Loạn chiến chém giết cực nhanh, người chết như rạ, huyết hoa văng tung tóe đầy trời tình cảnh đó nếu ai đã chứng kiến một lần thì không thể nào quên được, một cảnh tượng khiến người ta phấn khích tới cực điểm.

Nhưng hình như cái gì càng mong đợi thì càng không diễn ra, trong khi hai người Xuân Đức và Tà Long mong đợi một cảnh chém giết tung bừng thì tên thiếu niên hoa phục Thánh Tử gì đây cao giọng lớn tiếng nói:

" Các vị đồng đạo ở Viễn Cổ Chiến Trường, xin hãy giúp tại hạ tiêu diệt đám yêu tộc này, nếu các vị đồng ý hiệp trợ chúng ta tiêu diệt đám yêu tộc, chuyện khi trước ta sẽ không bỏ qua không tính toán, hơn nữa Thần Điện chúng ta sẽ không bạc đãi mọi người "

Lời nói tên này nghe có vẻ như là cầu xin nhưng thực tế giống như một loại mệnh lệnh uy hiếp vậy, hắn đang lấy Thần Điện gì đó ra mà uy hiếp, lợi dụ những người ở đây. Còn hắn nói chuyện trước kia ắt hẳn là việc đám tù

binh của Xuân Đức đang đứng cách đó không xa bàng quan mà nhìn cuộc chiến.

Nghe được tên thánh tử này kêu gọi sự giúp đỡ của những kẻ mới xuất hiện, bên yêu tộc cũng có một thiếu nữ hồ tộc, thân hình nóng bỏng, ánh mắt mị hoặc liếc qua mấy kẻ vừa đến mỉm cười nói:

" Các vị nên biết mình đang làm cái gì, một là rời đi nơi này hoặc là giống như đồng bạn của các người đứng một bên xem không làm gì cả, các người đừng tưởng rằng với sự trợ giúp của mấy tên tự cho mình là nòi giống thần thánh này bảo vệ là có thể an toàn không việc gì, nói cho các người biết lần này tới đây không chỉ một nhóm như bọn ta, phía sau là cả ức Thánh Tộc bên trong vô vàn cao thủ, nếu các người ngoan cố thì đợi mà diệt vong đi."

Âm thanh như làn thu thủy, dịu dàng, thanh thoát, nghe thôi mà cũng đã cảm thấy cả người mộng mị, cái này là còn chưa nói tới sự kết hợp với cái thân thể đang nửa che nửa hở kia, quả thực là giết người không đền mạng, đa phần nam nhân ở đây đều không ngừng mà nuốt nước bọt, đến cả cái tên được gọi là Thánh Tử gì kia cũng không ngoại lệ.

Xuân Đức đang buồn thiu như nhà mất gạo nghe tới có một trăm triệu yêu tộc sẽ đến hấn ánh mắt liền sáng lên, nếu như cái Thánh Điện gì đó cùng với đám yêu tộc này là tử địch của nhau thì lần này con số tu sĩ đi tới Viên Cổ Chiến Trường này cũng sẽ không ít, chắc cũng phải xấp xỉ 1 ức chứ không đùa.

Cả người hấn hưng phấn không nhịn được mà run lên, nếu được thì hấn muốn tàn sát tất cả để giải tỏa sự thù hận tích tụ bấy lâu nay trong người. Đúng là giết hết tất cả, giết sạch, tuy hấn nói chỉ cần vài triệu sinh hồn cùng máu huyết để phục sinh Vũ Y nhưng thực tế hấn biết chỉ vài triệu là không đủ, làm sao có thể đủ được kia chứ.

Lần trước có bao nhiêu sinh hồn và huyết dịch của đám quái vật bị dùng để phục sinh Vũ Y, tuy sinh hồn và huyết dịch của đám quái vật kia bị hủy đi hơn phân nửa bởi vụ tự bạo của con siêu giòi nhưng số còn lại vẫn là rất nhiều, vậy mà có được bao nhiêu.

Lần này hắn quyết định chơi lớn một lần, sự khát máu, tà ác bên trong hắn lúc này như núi lửa phun trào, khiến hắn rơi vào trạng thái hưng phấn tột độ, ở lúc hắn đang hưng phấn thì trong khoảng khắc hắn mất kiểm soát sát khí trong cơ thể khiến nó thoát ra ngoài, sát khí âm sâm như cơn sóng thần từ cơ thể Xuân Đức tán ra xung quanh khiến cho vạn vật héo úa, đất đai bị nhiễm lên một tầng huyết sắc.

Nhưng ngay lập tức Xuân Đức lại đã kiềm chế lại sát khí không cho nó thoát ra ngoài nữa, phản ứng của hắn nhanh là vậy nhưng luồng sát khí đáng sợ kia vừa thoát ra ngoài thì khiến cho cả hơn 2 vạn người nơi này đều cảm nhận được rõ ràng và cùng nhìn về phía hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 291: Thuần Thú Thuật (1)

Gần như toàn bộ người ở đây trừ mấy tên tù binh của Xuân Đức là lúc này mới phát hiện ra còn có một nhóm người lạ hoặc xuất hiện ở đây, nếu không phải trong lúc này Xuân Đức mất kiểm soát sát khí để nó tiết ra bên ngoài thì ở đây không ai có khả năng biết được bọn hắn đang xuất hiện nơi đây.

Cảm nhận được vô số ánh mắt không có thiện ý hướng về phía này, Xuân Đức lạnh nhạt nói với Tuyết Anh:

"Tuyết Anh nàng mang mọi người vào trong đi, để lại Đại Bạch cùng Tà Long với ta là được rồi, nếu không tí nữa ta sợ không may làm thương đến mọi người."

Âm thanh của Xuân Đức tuy đã được hắn tận lực không chế cho có vẻ như bình thường nhất, nhưng ở đây ai cũng có thể cảm nhận thấy sát ý lạnh thấu xương bên trong lời nói của Xuân Đức. Sau khi Tuyết Anh nhìn mọi người một cái thì ai nấy cũng chỉ là gật nhẹ đầu, tiếp theo Tuyết Anh vung tay lên tất cả mọi người đều trong nháy mắt biến mất, trừ ba người Xuân Đức, Tà Long, Đại Bạch.

Khi những kẻ thuộc thế lực Quang Minh Thần Điện cùng yêu tộc thấy mấy người Tuyết Anh bỗng nhiên biến mất, đầu tiên là kinh ngạc nhưng ngay sau đó là mừng như điên, ánh mắt bọn chúng hiện lên vẻ tham lam.

Một âm thanh lạnh lùng từ bên phía Quang Minh Thần Điện vang lên:

" Tất cả cùng tiến lên phải bắt bằng được hai tên kia cùng con linh thú, ai bắt được tất có trọng thưởng. Nhanh."

Bên phía yêu tộc tuy cũng không biết giá trị của ba người Xuân Đức, bọn hấn đâu dễ gì cho bên phía đối địch là Quang Minh Thần Điện gì đó đạt được mục đích, vô số yêu thú cùng yêu tộc đã hóa hình cùng nhau ngăn cản lại tất cả người bên phía Quang Minh Thần Điện, trong số 8 tên Bất Diệt Cảnh thì chỉ có 3 tên là có thể thoát khỏi vòng vây lao đến thẳng nơi ba người Xuân Đức đang đứng.

Theo phía sau cũng là 3 tên bất Diệt Cảnh bên phía yêu tộc, trong đó có cả thiếu nữ hồ ly trước kia vừa lên tiếng đe dọa đám người của mấy thế lực.

Thấy 6 kẻ này lao lại phía mình, Xuân Đức đánh mắt nhìn qua mấy tên ăn hại còn đang đứng một đồng kê bên nhìn xem cuộc vui, hấn lạnh nhạt nói:

" Giết 6 tên kia, một là bọn chúng chết hai là tất cả các người cùng chết "

Mấy tên Bất Diệt Cảnh của Ma Môn, Hắc Vương Tông, Diệp Linh Tông đang tâm lý xem cuộc vui, nghe được lời này của Xuân Đức thì khuôn mặt của bọn chúng trong nháy mắt đã cứng ngắc lại, cả đám môn đồ phía sau cũng vậy, sắc mặt bọn họ tái nhợt lại.

Nhưng thời gian cho bọn họ dự không có nhiều, trong thoáng chốc mấy tên Bất Diệt Cảnh ngoại lai kia đã tiến đến nơi này. Trong lòng mấy tên lão quái đều là một mảnh bi ai, chống lại 6 người đang lao lại đây thì cũng là sinh tử khó định, còn dám chống lại con tiểu tiểu linh thú kia thì tử cục định chắc, vì một đường sinh cơ bọn hấn đành phải liều một phen.

Vèo..Vèo..Vèo

Bùm...bùm...âm...âm

Ba tên Bất Diệt Cảnh của Quang Minh Thân Điện còn chưa tới nơi đã bị hàng loạt chùm sáng thẳng hướng đánh tới, do đang cao tốc di chuyển khiến cho mấy tên này ứng phó có chút chật vật, mấy tên phía sau gặp cảnh này thì cũng dừng lại kinh ngạc mà nhìn về phía mấy tên tù nhân ăn hại của Xuân Đức.

Một tên Bất Diệt Cảnh bên phía Quang Minh Thân Điện phải đi bụi đất trên cơ thể, căm tức nhìn về phía mấy tên ăn hại lạnh giọng nói:

" Các ngươi đây là sống quá lâu muốn được đi đầu thai sớm sao mà lại dám tấn công người của Thần Điện " Giọng nói tên này dày đặc sát khí, hàm chứa sự tức giận ngập trời.

Bên phía đám ăn hại lần này cũng rất cương nghị đáp lại:

" Đừng phí lời các ngươi trước hết phải bước qua xác mấy người bọn ta đã rồi muốn làm gì thì làm, mọi người cùng tiến lên ngăn cản 6 người này lại, một là bọn họ chết hai là tất cả chúng ta đều chết "

" Giết "

Một tiếng rít gào vang lên, sau đó đồng loạt tất cả hơn 100 người đều liều mạng xông về phía trước như không cần mạng, nhìn thấy cảnh tượng này thì không những 6 tên Bất Diệt Cảnh gần đó mà cả đám người cùng thể lực với cả 100 tên kia cũng được một trận không hiểu tại sao, không hiểu vì sao bọn họ phải liều mạng ngăn cản 6 người của yêu tộc cùng Thần Điện lại làm gì.

Keng...keng...keng

Tiếng bản mệnh vũ khí liên tục chạm tạo nên những thanh ma sát chói tai.

Ầm..ầm...ầm

Ngay sau đó là những tiếng nổ như sấm phát ra từ những vụ va chạm nguyên lực giữa mấy tên Bất Diệt Cảnh trong lúc chiến đấu.

Trong nháy mắt hai bên đã cùng nhau hỏi thăm nhau ân cần bằng bản mệnh vũ khí của mình, hơn 20 tên ăn hại Bất Diệt Cảnh của Ma Môn, Hắc Vương Tông, Diệt Linh Tông đã cùng nhau tạo thành một thế tấn công phòng thủ hoàn hảo, công có thể tiến, thủ có thể lui, linh hoạt vô cùng còn 100 tên môn đồ chỉ là ở bên cạnh đánh quấy rối mà thôi.

Nhờ vào lợi thế đông người nên mấy tên ăn hại tù binh của Xuân Đức có thể đánh ngang tay với 6 người kia, trong lúc nhất thời tình thế rơi vào cảnh rãng co.

Nhưng tại lúc mọi người cho rằng tình thế đã lâm vào tình trạng cân bằng thì thiếu nữ hồ tộc thân thể bỗng nhiên tách làm 2 người, một người thì ở lại tiếp tục chống đỡ công kích của đám người 3 tông, còn một người khác thì nhanh chóng tiếp cận về phía tảng đá mà Xuân Đức cùng Tà Long đang ngồi.

Rất nhanh thiếu nữ kia đã như một con bướm nhẹ nhàng hạ xuống đứng trước mặt Xuân Đức và Tà Long, nàng ta nở một nụ cười yêu mị sau đó mới nói:

" Nể tình chúng ta đều là đồng tộc ta cho ba người các ngươi một cơ hội, giao ra Địa Giới Bảo cung thuận phục ta từ nay đi theo ta, sau này các ngươi chính là thuộc hạ tin cậy của ta, bằng không đừng trách ta không nể

tình đồng tộc mà ra tay độ ác, với tu vi yếu nhược như các người thì ta cũng chỉ cần dùng một ngón tay mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Thuần Thú Thuật(2)

Nguồn nhảy chương, nội dung vẫn liền mạch nhé! Bạch Ngọc Sách!

Nghe được lời nói của thiếu nữ hồ tộc thì trong ánh mắt của Xuân Đức hiện lên một tia miệt thị cùng trào phúng, đây là uy hiếp hấn sao, thuần phục một con cáo việc này trong mơ hấn cũng chưa từng mơ tới chứ đừng nói chi là thực tế.

Còn Tà Long thì hài hước nhìn thiếu nữ hồ tộc nói một cách mỉa mai:

" Những thứ rác rưởi, huyết mạch thấp kém như lũ hồ ly các ngươi từ khi nào lại có khẩu khí lớn như vậy? Chỉ là một con hồ ly mới có 7 đuôi mà cũng muốn thu phục ta làm thuộc hạ sao. Ha ha ha. Trước kia đến cả cửu vĩ hồ cũng chỉ đáng là thị thiếp cho ta mà thôi, nể tình ta cũng có một chút quan hệ với hồ tộc các ngươi, ngươi hãy mau cút khỏi nơi này đừng để ta mất kiên nhẫn "

Khuôn mặt của thiếu nữ hồ tộc kia sa sầm lại, một trào nhanh như chớp chụp về phía đầu của Tà Long, nhưng khi một trào này sắp chụp xuống đầu Tà Long thì Đại Bạch đã từ khi nào lại đây dùng một tay nắm chặt cánh tay kia của thiếu nữ hồ tộc.

Thiếu nữ hồ tộc kia lúc đầu là ngạc nhiên sau đó là hiện lên vẻ hoảng sợ, hoảng sợ vì nàng muốn rút tay ra khỏi bàn tay của thiếu niên này lại không có cách nào, ánh mắt nàng lóe lên một tia tàn nhẫn, sau một mili giây bàn tay còn lại của nàng đã bắt lấy Xuân Đức, Xuân Đức vẫn như vậy hấn

không có phản kháng hay làm bất cứ cái gì cả, mặc kệ cho thiếu nữ hồ tộc kia khổng chế, hẳn muốn xem con cáo bé nhỏ này lại muốn làm trò gì?

Tà Long cùng Đại Bạch khi thấy thiếu nữ không chế được Xuân Đức trong tay thì cũng chỉ là nhìn một cái rồi thôi, bọn hắn biết có cho thiếu nữ hồ tộc này vạn năm nữa dùng đủ loại thủ đoạn công kích lên Xuân Đức có khi còn chưa phá nổi phòng ngự chứ đừng nói chi là thương tổn.

Thiếu nữ hồ tộc thấy khi mình đã khổng chế được con tiểu linh thú rồi mà hai tên này chỉ là nhìn liếc qua một cái sau đó thì không xem thêm lần nào nữa thì trong lòng cảm thấy bất an, nàng biết hai kẻ trước mắt có một kẻ rất mạnh nàng tạm thời không thể đối phó được, còn tên còn lại chỉ là nhìn nàng một cách xem thường thì càng làm cho nàng cảm thấy nguy hiểm.

Nhìn vào Tà Long cùng Đại Bạch thiếu nữ hồ tộc lạnh giọng nói lời đe dọa:

" Ta biết các ngươi rất quan tâm tới tiểu linh thú này, các ngươi bây giờ chỉ là giả vờ không quan tâm mà thôi nếu các ngươi chịu thả ta ra sau đó đáp ứng ta một yêu cầu thì ta có thể tha cho con tiểu linh thú này, bằng không... ". Nói tới đây nàng không nói nữa mà nhìn về phía hai người Tà Long cùng Đại Bạch.

" Bằng không thì sao?" --- Tà Long vẻ mặt không quan tâm lắm hỏi.

Khuôn mặt thiếu nữ không đổi, ánh mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn nói:

" Các ngươi cứ thử đi rồi biết, Âm Tâm Thuật tuy ta chỉ có thể sử dụng một lần trong đời nhưng kẻ bị trúng Âm Tâm Thuật cũng sẽ chết theo ta nếu ta chết đi "

Còn chưa nói hết câu thì đôi mắt thiếu nữ đỏ rực, chảy ra hai hàng huyết lệ, từ trong mắt nàng bay ra hai con hồ điệp huyết sắc bay thẳng vào trong mắt Xuân Đức sau đó thì không thấy động tĩnh gì nữa cả. Thiếu nữ hồ tộc đây cũng là dùng mạng đánh cược rằng hai người trước mắt này sẽ vì tiểu linh thú trong tay nàng mà không dám ra tay, còn việc sau này thì nàng chưa nghĩ tới.

Tà Long nhìn Xuân Đức cười hắc hắc nói: " Thôi ngươi treo rồi, nàng đây là quyết tâm đi theo ngươi rồi, ngươi bây giờ cảm thấy sao Củ Cải Trắng? "

Trước con mắt kinh ngạc của thiếu nữ hồ tộc, tiểu linh thú trong tay nàng bỗng nhiên biến thành vô số tinh quang phiêu tán khắp nơi, ngay sau đó những điểm tinh quang kia lại hợp thành thành một con tiểu linh thú xuất hiện cách đó không xa.

Nhìn về phía Tà Long, Xuân Đức lắc lắc cái đầu nói: " Không có sao cả,tuy cũng không biết cái bí thuật này là gì nhưng ta cảm nhận thấy nó cũng không cao siêu gì đâu, hai con bướm khi trước bị nàng ta dùng sinh mệnh tạo ra đang cố gắng tìm hiểu kí ức của ta, nếu ta đoán không nhầm thì khi nó đọc được kí ức của ta thì cùng lúc đó nó cũng sẽ xóa đi ký ức cũ đó đi và thay vào một ký ức mới. Có thể đây là một loại thần thú thuật hay nô lệ khế ước nào đó"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Ký Ức Ô Uế 1

Thiếu nữ hồ tộc nghe được mấy lời này, cùng với biểu hiện đùa cợt của ba người Xuân Đức thì khuôn mặt hiện lên vẻ không thể tin được, sau đó là tức giận vô cùng, nàng dùng một tay còn lại mà chỉ lần lượt vào ba người, muốn nói cái gì đó mà chỉ có "ngươi ngươi" nữa ngày mà không nói ra được câu nào.

"Ồ, vậy thì không phải tốt quá rồi ư, lợi dụng nó xóa đi mấy cái ký ức không vui của ngươi đi, không phải ngươi luôn muốn xóa bỏ mấy đoạn ký ức không vui của chính mình sao? đây cũng là tiện đường" --- Tà Long nói.

"Những ký ức đó không mất đi mà chỉ chuyển qua cho nàng ta mà thôi, đã nàng thích xem trộm ký ức có kẻ khác vậy thì để ta cho nàng thỏa mãn". Xuân Đức nhìn thiếu nữ cười lên một cách quỷ dị.

Ngay khi nụ cười Xuân Đức vừa tắt thì khuôn mặt thiếu nữ bỗng nhiên tái nhợt sau đó vặn vẹo một cách đáng sợ.

A....a...a...a...a...a

Thiếu nữ hồ tộc hét thảm liên tục, Đại Bạch thấy vậy cũng thả tay ra, thiếu nữ hồ tộc mất đi Đại Bạch nắm giữ ngay lập tức ngã xuống đất, hai tay ôm đầu lăn lộn trên mặt đất, trong miệng liên tục kêu ra những tiếng sợ hãi.

Phân thân đang chiến đấu với đám ăn hại 3 thế lực không ai làm gì cũng tự tan biến, tiếng kêu thảm của thiếu nữ hồ tộc khiến cho những người đang

chiến đấu nơi đây không khỏi ngưng lại một chút.

Thiếu nữ hồ tộc kia lăn lộn trên mặt đất một lát thì biến về bản thể là một con hồ ly 7 đuôi có bộ lông màu trắng.

.....

Thiếu nữ hồ tộc lúc này đang chìm đắm trong những ký ức của Xuân Đức mà song điệp của nàng truyền về, nàng thấy mình lúc còn nhỏ đang đứng giữa một dòng sông máu, xung quanh nàng lúc này tất cả là vô vàn thi thể không lành lặn, không đầu, mất tay, mất chân, thân thể chia lìa... thảm trạng nào cũng có đang trôi nổi lềnh bềnh trên dòng sông. Về mặt bọn họ sau khi chết vẫn hiện lên vẻ thống khổ, sợ hãi đến tột độ.

Xa xa đằng trước nàng còn thấy một dãy núi thật cao được đắp bằng xác người, những kẻ này có đặc điểm chung là đều mặc hắc y, máu tươi từ những kẻ này chảy ra tạo tích tụ thành dòng sông mà nàng đang đứng.

Ánh mắt nàng đờ đẫn nhìn xung quanh, nhưng ở khắp nơi cũng là tình cảnh như vậy, ở xa xa cũng vậy, nơi đâu cũng là thi thể, mọi thứ đều nhuộm một màu đỏ tươi của huyết dịch, nàng cố gắng vùng vẫy thoát khỏi biển thi thể này nhưng tất cả chỉ là vô dụng nàng không làm sao thoát khỏi nơi đây, nàng như một cô gái yếu đuối bất lực không biết phải làm sao.

Ánh mắt nàng tuyệt vọng, mờ mịt, nàng dường như đã quên mất mình không phải là một cô gái yếu đuối mà là một vị đại năng Bất Diệt Cảnh, khi nàng suy sụp nhất bỗng nhiên có một nhân ảnh xuất hiện trước mặt nàng đứng trên dòng sông máu, dùng ánh mắt lạnh lùng không cảm tình nhìn nàng.

" Không ngờ ngươi yếu đuối như vậy chỉ như thế mà đã làm ngươi sợ thành dạng này, nhưng ta cũng phải thừa nhận bí pháp của ngươi rất lợi hại

vậy mà có thể tách một chút thần hồn của ta chuyển về nơi này, chắc là người định áp chế thần hồn này rồi không chế ta phải không? Ý tưởng rất tuyệt vời nhưng người quá nhỏ yếu con cáo bé nhỏ à "

Nhân ảnh này chính là một chút phân hồn tà ác của Xuân Đức bị bí pháp của thiếu nữ hồ tộc tách ra. Nhìn cô gái yếu đuối đang sợ hãi, bất lực giãy dụa trong sông máu phân hồn Xuân Đức mỉm cười để một tay lên đầu nàng cười nói:

" Cuộc sống có được bao nhiêu đâu, hãy sống theo ý mình thích, người hãy đi theo ta cuộc sống sau này của người sau này sẽ không còn là một thứ vô nghĩa như bây giờ "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 294: Ký Ưc Ô Uế 2

Một luồng năng lượng cực độ hắc ám từ trong tay phân hồn Xuân Đức nhanh chóng truyền qua cô gái, tiếp sau đó dưới con mắt hoảng sợ của cô gái luồng hắc khí bao trùm nàng lại tạo thành một cái kén màu đen khổng lồ.

" Không biết chủ hồn có thích tác phẩm này của ta hay không đây, mong là hấn sẽ thích " --- Phân hồn Xuân Đức làm bầm một câu sau đó cũng tan biến thành từng làn khói đen nhập vào chiếc kén lớn kia.

.....

Ở bên ngoài mọi người đều có thể thấy thiếu nữ hồ tộc sau khi biến về bản thể thì không tiếp tục giãy dựa nữa, trong khi mọi người đang không biết là chuyện gì đang xảy ra với thiếu nữ hồ tộc thì cả người thiếu nữ hồ tộc(trạng thái nguyên bản con cáo) nói chính xác hơn là bộ lông của thiếu nữ hồ tộc đang bị một lực lượng gì đó ảnh hưởng.

Bộ lông trắng tinh như băng tuyết lúc này đã bắt đầu sẫm màu, không bao lâu sau toàn bộ lông được thay bằng một màu đen pha lẫn huyết sắc, từ 7 đuôi bây giờ cũng chỉ còn một cái đuôi duy nhất, bao trùm nàng cả thân thể bây giờ là một làn huyết khí vừa nhìn vào cũng khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

" Người đã làm gì nàng ta vậy Củ Cải Trắng? " --- Tà Long nâng bản thể thiếu nữ lên trước mặt quan sát, nhưng sau một lúc cũng không phát hiện ra cái gì thì nghi hoặc hỏi Xuân Đức.

Xuân Đức nhìn về hướng xa xa nói một câu chẳng ăn khớp gì với câu hỏi của Tà Long:

" Hình như lần này Vực Thẳm Tử Vong gì đó mở cửa sớm hơn dự đoán, ta cảm nhận thấy vui vị của máu rồi, hai người các người cảm thấy là nên tạm tránh vào trong sau đó tùy tình huống tính bước kế tiếp hay là bây giờ ở đây đợi. "

Đại Bạch lần này lại là người đưa ra ý kiến trước, hắn cũng nhìn theo hướng Xuân Đức nhìn, bất giác hắn cau mày lại nói: " Có khí tức rất nguy hiểm nơi đó phát ra, theo ta thấy thì ba người chúng ta nên rút lui trước rồi xem tình thế mà định đoạt kế hoạch tiếp theo."

Xuân Đức nghe vậy cũng là gật đầu, hắn nhìn sang Tà Long hỏi: " Ý ông bạn thế nào? Rút hay ở."

Tà Long cũng là nhìn về phía kia một lúc sau mới nói: " Rút trước đi, nắm chắc tình hình rồi còn sợ gì việc không thành. "

" Đã như vậy ta cũng không phản đối, vậy trước hết rút đã " --- Xuân Đức nhìn về phía mấy tên ăn hại, trên mặt hắn hiện lên vẻ suy tư, sau một lúc hắn mới truyền âm cho bọn người này:

" Ngưng chiến quay về, nơi này sắp có biến các người cũng có thể lựa chọn ở lại hoặc theo ta. Mỗi người có 10s suy tư. Mười..."

Hắn chỉ là mới vừa đếm 10 thì đồng loạt tất cả hai mươi mấy tên Bất Diệt Cảnh đều ngưng chiến tách ra khỏi đối thủ quay về bên Xuân Đức, còn đám môn đồ thấy mấy vị đại năng nhà mình quay về bên phía tên ác ma kia thì có chút chần trừ chưa quyết, bởi vì cách đó không xa chính là người của tông môn bọn họ.

... ba... hai...một. Sau khi Xuân Đức đếm tới một thì bên cạnh hắn đã có mấy chục người, không do dự Xuân Đức lập tức câu thông không gian vong linh " Vèo " hơn mấy chục người ngay lập tức biến mất không còn tăm hơi. Còn phân nữa đám môn đồ của Ma Môn cùng Hắc Vương Tông không quay về kia thì cũng không đáng ngại, bọn chúng cũng không sống được lâu để kịp nói cái gì cả.

.....

Vừa vào trong không gian vong linh thì đã thấy tất cả mọi người đang ngồi cùng một chỗ khuôn mặt sầu thảm, cứ như nhà có đám tang ấy, trên mặt ai cũng là vẻ lo âu, à có một người không lo lắng gì chính là Tuyết Anh nàng vẫn ngồi thêu một cái khăn tay.

" Á... ca ca về rồi, ca ca người không sao chứ " --- Sau khi thấy Xuân Đức xuất hiện cùng mọi người thì Lan Lan lập tức vừa chạy lại vừa la lên. Tiếp theo đó là mọi người cũng đi lại đây.

Nhìn mọi người Xuân Đức lắc đầu nói: " Không có sao cả, hôm nay tâm tình có ca có chút không tốt, ca đi bế quan tu luyện chút đây, mọi người làm gì thì làm đi ". Nói xong thì hắn tiện thể mang theo luôn con hồ ly.

"? " Mọi người đều nghi hoặc không hiểu vì sao Xuân Đức lại tâm tình không tốt, ai đã làm gì hắn sao. Nhưng chung quy mọi người cũng chỉ là nghi hoặc mà thôi không ai dám đi hỏi cả, mọi người đều đành chuyển ánh mắt lên người Tà Long cùng Đại Bạch mong hai người này có thể biết được cái gì.

Nhưng cả Tà Long cùng Đại Bạch đều chỉ lắc đầu, việc này khiến mọi người chỉ có thể thở dài mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 295: Sư Đồ

Sáng hôm sau.

Xuân Đức đang ngồi tĩnh tâm ngay dưới Hắc Âm Ma Thụ, hần bây giờ đã khôi phục về hình dạng nhân loại thiếu niên 15-16 tuổi trên người khoác một bộ áo bằng lông màu đen, thân hình, khuôn mặt và mọi thứ trên cơ thể của thiếu niên đều như là đẻo gọt một cách tỉ mỉ mà ra, hoàn hảo không một tí vết nứt như không có cái khí tức âm lãnh, chết chóc, sặc mùi máu tanh đang tỏa ra xung quanh kia thì đúng thật là một người hoàn mỹ cho những thiếu nữ mới lớn.

Mở mắt ra hần nhìn về một phía trong đôi mắt hần hiện lên một tia nghi hoặc khó hiểu, hần bình thản nói:

" Tiểu Tuyết đi ra đi, người ở đó cả đêm rồi chẳng lẽ sư phụ như ta còn không biết sao, có gì chuyện muốn nói thì đi ra ngoài này nói đi ".

Hần vừa dứt lời một thân ảnh thiếu nữ hiện ra sau một gốc cây gần đó, người này chính là Thiên Tuyết, khuôn mặt nàng lúc này có chút phát sốt, hai má đỏ bừng lên trông vô cùng kiều diễm xinh đẹp, lại thêm điệu bộ của nàng nữa, nàng hai tay túm góc áo khuôn mặt cúi xuống giống như là tiểu hài tử làm sai việc bị người lớn bắt gặp vậy nhìn đáng yêu vô cùng.

Nàng cứ cúi mặt như vậy đi lại gần nơi Xuân Đức đang bế quan, nàng đang đợi bị sư phụ trách phạt.

(Chú thích: Không gian vong linh từ khi mất đi tử linh sinh vật đã trở thành nơi của các loài thực vật, khắp nơi là hoa hoa thảo thảo, chim chóc, ong bướm và động vật nhỏ, thi thoảng lại có một vài cây cổ thụ, khung cảnh đẹp nhất trong không gian vong linh chính là dưới gốc Hắc Âm Ma Thụ bên cạnh hồ sinh mệnh nơi mà Xuân Đức tu luyện)

Thấy tiểu đồ đệ của mình chỉ đứng yên mà nắm góc tay áo thì Xuân Đức càng nghi hoặc thêm, hấn hỏi:

" Sao vậy tiểu Tuyết, tu luyện gặp sự cố gì hay cảm thấy không khỏe ở đâu " --- Hấn thấy mặt người tiểu đồ đệ của mình có chút đỏ hấn còn tưởng nàng bị sao, hấn cầm lấy tay nàng kiểm tra một chút thì không cảm thấy gì lạ cả chỉ là nhịp tim hơi bất thường chút, trong lòng hấn càng thêm khó hiểu.

Thiên Tuyết bị sư phụ hỏi vậy, thêm việc người kia đang nắm tay nàng làm trái tim nàng tí nữa thì ngừng đập, nàng lúng túng nói:

" Không có, không có sao cả, là đồ đệ thấy sư phụ tinh thần không tốt nên tới xem người đã khỏe hơn chưa mà thôi, đến đây đã thấy sư phụ đang tu luyện nên đệ tử không tiện làm phiền nên đứng một bên quan sát, sau đó thì đệ tử ngủ quên. Đệ tử nói thật đấy không dối lừa sư phụ đâu." Càng nói thì Thiên Tuyết mặt càng hồng hần nhiên là nàng đang nói dối.

Xuân Đức cũng biết vị tiểu đồ đệ này đang không thật lòng nhưng hấn không vạch trần làm gì, chuyện tình con kiến vậy làm gì phải nói toạc ra, hấn chỉ là hài hước nói:

" Ô còn có việc như vậy,ta giờ mới biết khi ta tu luyện còn có hiệu quả ru ngủ nữa đấy, tội nghiệp Tuyết Nhi bị sư phụ hại phải ngủ ngoài trời "

Lần này khuôn mặt Thiên Tuyết hồng thắm, nàng hai tay đan vào nhau không dám nói thêm cái gì nữa, nàng biết nếu nàng nói thêm chỉ càng xấu hổ nên nàng quyết định giữ yên lặng.

" Thôi không nói việc này nữa, Tuyết Nhi có muốn về Ma Long Đại Lục sao? " Xuân Đức chuyển đề tài cho vị tiểu đồ đệ của mình bớt xấu hổ, nếu không sau này làm sao mà đối mặt với nhau.

Nghe sư phụ hỏi, Thiên Tuyết hơi ngạc nhiên ánh mắt nàng hiện lên những hồi ức, khuôn mặt nàng hiện lên chút u sầu, nàng không nói gì mà chỉ khẽ gật đầu.

Xuân Đức thấy bộ dáng u buồn của nàng thì chỉ khẽ dùng một tay xoa xoa đầu nàng mà nói:

" Đợi sư phụ giải quyết việc nơi này xong thì chúng ta sẽ về, mọi việc khi về ta sẽ giúp tiểu Tuyết giải quyết, khi xong việc của Tuyết Nhi sau này sư phụ cũng sẽ ở nhà bế quan tu luyện, hưởng thụ cuộc sống thanh nhàn, đến khi đó còn cần nhờ vị đồ đệ như Tuyết Nhi chiếu cố đây."

Nghe những lời này Thiên Tuyết ánh mắt hiện lên một tia sáng khác thường, trong lòng nàng thì đang một trận xao động, trái tim nàng cũng là loạn nhịp, hô hấp cũng có chút gấp gáp. Nàng nhìn vào người sư phụ trước mắt, người sư phụ có khi còn nhỏ tuổi hơn cả nàng, mỗi lần nàng nhìn vào khuôn mặt kia thì trong lòng lại một trận hồi hộp khó hiểu.

Ngày trước nàng có nuôi tiếc vì không thể chính thức bá sư nhưng bây giờ nàng cảm thấy việc đó không hẳn là không tốt, với lại đã qua bao nhiêu năm sư phụ cũng không thu thêm bất kì ai làm đệ tử, nàng vẫn là đồ đệ duy nhất của người, được người ưu ái nhất. Một lúc thật lâu nàng mới nói nhỏ:

" Nếu có ngày đó thì Tuyết Nhi nguyện phụng dưỡng sư phụ cả đời "

Xuân Đức dùng hai ngón tay kéo một bên má của Thiên Tuyết cười nói:

" Ngoan lắm, không hổ là đồ đệ của ta, ngày đó nhất định tới thôi, bây giờ tiểu Tuyết đi tu luyện đi sư phụ có việc cần làm rồi, nếu có cái gì vướng mắc thì có thể lại đây hỏi sư phụ "

" Sư phụ đồ đệ cũng có một món quà nhỏ muốn tặng cho sư phụ, mong người nhận lấy" Thiên Tuyết đem ra một cái hộp nhỏ đưa đến trước mặt Xuân Đức thành khẩn nói, nói xong thì nàng cúi đầu xuống nàng sợ sư phụ không lọt mắt đồ vật của nàng mà không nhận lấy.

Xuân Đức tiện tay mở ra chiếc hộp nhỏ, bên trong chứa một cái dây chuyền làm bằng bích ngọc, hắn cũng chẳng nghĩ gì nhiều cứ như vậy đeo lên luôn, đeo xong hắn nhìn Thiên Tuyết đang cúi đầu nói:

" Cái dây chuyền này nhìn cũng đẹp lắm, cái này là từ làm phải không tiểu Tuyết nhà ta thật có tâm, sư phụ rất thích "

Thiên Tuyết nhìn lên thì đã thấy sư phụ mình đang đeo chiếc dây chuyền nàng tự làm thì trong lòng vui vui.

" Sư phụ thích là tốt rồi, nếu sư phụ có việc thì Tuyết Nhi xin mạn phép lui trước". Nói xong nàng không đợi Xuân Đức có đồng ý hay không liền quay đầu bước đi, càng bước càng nhanh tới sau cùng là chạy đi, chốc lát đã biến mất.

Xuân Đức nhìn tiểu đồ đệ mình tự dưng manh manh bỏ chạy thì khó hiểu, không biết cô nhóc này lại bị sao nữa, chạy nhanh thế làm gì không biết. Hắn cũng không nghĩ nhiều mà tóm con hồ ly bên cạnh đi về tế đàn, hắn muốn luyện con hồ ly này thành vũ khí sống.

Còn Thiên Tuyết sau khi chạy thực mạng một lúc lâu, nàng dựa lưng vào một cái cây lớn thở gấp, thở gấp không phải vì mệt mà tim nàng không hiểu

sao cứ đập liên hồi làm nàng phải như vậy. Nàng nhìn chiếc dây chuyền mặt trăng đang phát ra lam quang nhàn nhạt đeo trên cổ mình mà bất giác mỉm cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 296: Luyện Sống

Đến tể đàn Xuân Đức đứng quăng con hồ ly kia vào trong, sau đó gọi ra hai Phong Phong cùng Hồng Hồng. Ngay lập tức hai tiểu nhân bay ra, vừa ra ngoài hai tiểu nhân đã kêu lên:

" Ba ba, người gọi bọn con sao? "

" Ừm, có việc nhờ hai đứa đây, hai đứa các con có thấy con hồ ly đen đen xấu xấu kia không? Hỗ trợ ba ba luyện chế nó thành vũ khí " --- Xuân Đức chỉ con hồ ly trong tể đàn nói.

Phong Phong cùng Hồng Hồng đều nhìn về phía con hồ ly, nhìn một chút Hồng Hồng lên tiếng nói:

" Ba ơi ba, cái thân xác này thích hợp cho Hồng Hồng dung hợp, chỉ cần luyện hóa cái thân xác này thì Hồng Hồng có thể điều khiển cái thân xác đó, hơn nữa còn nắm giữ mọi năng lực, cộng với bản thể của Hồng Hồng lúc này thì sức mạnh sẽ tăng càng cao, có điều như vậy Hồng Hồng không thể ở trong cơ thể ba ba nữa, nếu khi ba ba gặp nguy hiểm Hồng Hồng rất có thể không ứng cứu ba ba kịp thời. "

Xuân Đức trong lòng có chút vui vẻ, khí linh chính mình ôn dưỡng ra đúng là tất cả đều vì bản thân, tuy hẳn biết nguy hiểm mà hẳn gặp phải mà không thể đối phó thì hai tiểu khí linh này làm sao có thể đối phó nổi, nhưng kệ dù sao có một ai đó hết lòng vì mình cũng đủ mãn nguyện rồi. Hắn cười nói:

" Hồng Hồng yên tâm, ba sẽ luôn mang Hồng Hồng theo bên cạnh mà. Nếu Hồng Hồng đã thích thì ba tặng bộ áo mới này cho con(áo mới ở đây chỉ thân thể con cáo), được rồi Hồng Hồng vào bên trong tế đàn đi, ba và Phong Phong sẽ giúp con nhanh chóng luyện hóa cái áo này."

" Vâng, pa pa ". Hồng Hồng không do dự mà bay vào trong tế đàn nàng có 100% sự tin tưởng với ba ba cùng Phong Phong.

Nhìn về Phong Phong, Xuân Đức nói: " Bảo vệ tốt tiểu Hồng "

Phong Phong gật đầu phóng xuất ra một đoàn kim quang bao trùm khắp toàn thân Hồng Hồng, cùng lúc đó Xuân Đức cũng bắt đầu thôi động tế đàn, sau một giây cả tế đàn sáng lên, huyết quang tận trời cả không gian bên trong không gian vong linh nhuộm thành màu đỏ.

.....

Mới sáng ra mọi người còn chưa biết chuyện gì vừa mở mắt ra thì thấy cả không gian tự dưng tối sầm lại, cả bầu trời nhuộm thành huyết sắc thì không khỏi kinh sợ, nhất là mấy tên tù binh, mấy người này không tự chủ được mà tụ lại với nhau thành một đám đề phòng nhìn xung quanh.

Có người không tự nhin được tự hỏi: " Chuyện gì đang xảy ra, tại sao bầu trời lại biến thành màu đỏ vậy? "

Nhưng ở đây làm gì có ai là biết chuyện gì đang xảy ra, nên cũng không ai trả lời hẳn cả. Giữa lúc mấy người 3 thế lực này hoảng hốt không biết là có truyền gì thì một âm thanh lười biếng vang lên, Tà Long không biết rúc từ chỗ nào ra nói:

" Sợ cái gì mà sợ, ở trong này chẳng ai thêm làm hại tới mấy tên các ngươi đâu, còn bầu trời tại sao đỏ thắm là vì có cơ duyên của nó, các ngươi không cần quan tâm, mà thôi không nhiều lời cũng vô ích các ngươi chỉ cần

biết ở trong này các người vẫn an toàn tới khi nào các người không còn tác dụng nữa, ta tiếp tục ngủ đây mấy tên người tranh thủ trị thương đi, sắp có nhiệm vụ mới cho các người "

Nói xong thì Tà Long lại biến mất đi đâu không còn hình bóng đâu cả, để lại một đám người mộng bức đứng nơi đó.

Một tên Bất Diệt Cảnh nói với mọi người: " Đã vị đại nhân kia nói vậy thì mọi người về vị trí của mình tiếp tục trị thương đi, đã không có nguy hiểm gì rồi "

Tiếp sau ai lại về vị trí của người đó, nhưng lúc này cũng không ai có tâm tình đâu mà trị thương, cảm nhận từng luồng sức mạnh gào thét xa xa mà lòng mọi người cảm thấy từng trận bất an mãnh liệt, nếu được bọn họ muốn lập tức muốn thoát khỏi nơi này, dù cho vào đăm rông hang hỏ cũng được.

.....

Sau hai canh giờ..

Té đàn nơi...

Sau quá trình luyện hóa thân xác của thiếu nữ hồ tộc, bây giờ xuất hiện trước mắt Xuân Đức không phải là một con Hắc Hồ nữa mà là một con Huyết Hồ, cả người bảo phủ trong huyết sắc quang mang, đến cả đôi mắt cũng là một màu đỏ đến yêu dị.

Nhìn vào Huyết Hồ đang chạy lung tung trước mặt Xuân Đức hỏi: " Tiểu Hồng cảm giác sao? Có cái gì không tốt không? "

Huyết Hồ nhảy lên vai Xuân Đức phát ra tiếng cười như trẻ con: " Hì hì. Không có pa pa, nguyên hồn của cái thân xác này cũng bị Hồng Hồng thôn

phê hết rồi, nguyên hồn của yêu tu Bất Diệt Cảnh không ngờ cũng yếu đuối quá, Hồng Hồng cắt đứt tất cả mà cũng không tăng lên là bao, còn cái thân thể này thì tạm được, mà Phong Phong đâu rồi ba "

Xuân Đức mỉm cười nói: "Không phải nguyên hồn của yêu tu yếu đuối mà là tiểu Hồng quá mạnh thôi, Phong Phong khi trước vì bảo vệ Hồng Hồng an toàn đã dùng hết lực, bây giờ có chút suy yếu nên đã về trong cơ thể ba để hồi phục rồi, Hồng hồng không cần lo lắng "

" Vâng pa pa, đợi vài ngày nữa Hồng Hồng hoàn toàn nắm giữ thân xác này sẽ biểu hiện cho pa pa xem sức mạnh mới của Hồng Hồng " --- Tiểu Hồng dương dương đắc ý nói.

Xuân Đức cũng chỉ là cười mà thôi, hắc hắc dùng tay vuốt đầu Hồng Hồng chậm rãi nói:

" Tốt lắm, ba đợi ngày đó. Bây giờ ba có chuyện quan trọng phải làm, Hồng Hồng ở đây tu luyện hay theo ba ra ngoài."

" Đương nhiên là Hồng Hồng phải theo ba rồi, Hồng Hồng không muốn ở một mình đâu, Hồng Hồng sợ cô đơn" --- Tiểu Hồng có chút làm nũng nói.

Xuân Đức nói: " Tốt, vậy hai ba con mình đi ra ngoài gặp mọi người để bạn chính sự."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 297: Vô Tận Vực Thảm Quái Vật

Xuân Đức mang theo Hồng Hồng để nàng nằm trên vai, hấn bay nhanh về nơi bọn người Tuyết Anh, Tà Long... đang tụ tập.

Xuân Đức dừng chân trên một ngọn núi, khi hấn vừa đặt chân xuống đất đã thấy mấy người Tà Long, Tuyết Anh, Đại Bạch đang ngồi ở một cái bàn cách đó không xa. Hấn chậm rãi đi rãi đi lại gần hỏi:

" Mọi người đâu cả rồi tại sao chỉ có ba người ăn hại các người ngồi ở chỗ này? "

" Đi tu luyện hết cả rồi, mà sáng nay người làm cái gì vậy? " --- Tà Long đang uống trà thuận miệng trả lời.

Xuân Đức cũng kéo tạm một cái ghế ra ngồi, tự rót cho mình một chén trà uống một hơi cạn sạch, sau đó hấn mới nói:

" Luyện hóa con hồ ly hôm qua chứ làm gì, không thấy kết quả trước mắt sao còn phải hỏi, gọi mọi người lại đi lần này chúng ta ra ngoài săn thú, chắc các người cũng biết một chút tình huống bên ngoài rồi phải không? Nói cho ta biết chút ta ngại tán thần niệm ra quan sát quá"

Tuyết Anh đang uống trà nghe vậy cũng không khỏi lườm Xuân Đức một cái, nàng đặt tách trà xuống bàn rồi mới nói:

" Đã xem qua tình hình, khắp khu vực này bị bao trùm bởi vô tận quái vật rồi, mọi thứ đều bị phá hủy không còn sót lại một chút gì, mấy con quái

vật kia chủ yếu mang theo thuộc tính u ám hay mộc thuộc tính, linh trí không cao lắm, con có tu vi cao nhất thì không biết nhưng đại bộ phận đều có Tạo Hóa Cảnh sơ kỳ "

" Thế bọn chúng béo không, thịt ăn có ngon không? hắc hắc "-- Xuân Đức hỏi đùa một câu.

Tuyết Ánh liếc xéo Xuân Đức một cái sau đó nói: " Ngon lắm, thịt bọn chúng vừa béo vừa ngọt, y như thịt vị đồ đệ của ngươi vậy "

Xuân Đức kì quái hỏi: " Thịt mấy con quái vật kia thì liên quan gì tới đồ đệ của ta? "

" Tự ngươi biết "-- Tuyết Anh nói một câu không đầu không đuôi như vậy sau đó uống trà tiếp.

" Éc, Ta biết cái con cóc khô gì. Rõ hâm ". Nhìn qua Tà Long, Xuân Đức hỏi:

" Ông bạn có ý kiến gì không? "

" Ý kiến cái gì nữa, ngươi quyết sao ta theo vậy "--- Tà Long cũng là ba phải nói.

Xuân Đức có chút hết biết nói gì với hai con hàng này, một đứa thì hâm hấp còn một đứa thì vô tích sự, nói chung cả 2 đứa đều sida chẳng được cái tác dụng gì.

Xuân Đức đứng dậy nói " Ta đi gọi mọi người, hai tên các ngươi tập hợp mấy tên ăn hại 3 thế lực kia nhé, nhớ phổ biến cho mấy con gà đó chút kiến thức, không tí nữa vừa ra lại ngắt ngay tại chỗ vì sốc thì ta cũng quý, mà nhanh lên đấy ta đi sớm quay lại."

" Không thành vấn đề, Củ Cải Trắng người cứ đưa mọi người đến chỗ mấy tên nhát gan kia rồi chúng ta gặp mặt " --- Tà Long lơ đang nói theo.

Xuân Đức đang đi mà có xung động quay lại cho cái thằng bạn chết bầm này một trận, nhưng thôi nể tình bạn bè hấn vẫn là nhịn xuống.

.....

Sau một vài lần xác định vị trí cùng dịch chuyển thì hấn đã đến nơi mọi người tu luyện, nơi đây có một cái cỡ lớn trận pháp, bên trong trận pháp là có một ngọn núi nhỏ linh thạch cực phẩm đang bị trận pháp hấp thu linh khí sau đó lại bị đám người Bạch Tinh, Thiên Tuyết, Thanh Trúc.. hấp thu.

" pa pa nơi này cảm giác thật dễ chịu, những cục đá kia toát ra năng lượng thật ôn hòa, Hồng Hồng thích cảm giác này "

Xuân Đức nghe tiểu Hồng nói vậy thì mỉm cười: " Đợi khi nào ba có thời gian, ba sẽ kiếm thật nhiều thứ đá đó phủ khắp cả không gian này cho luôn, khi đó ở đâu tiểu Hồng cũng sẽ thoải mái "

" Cảm ơn pa pa ". Tiểu Hồng nói cảm ơn xong thì lại tiếp tục nằm ngủ.

Xuân Đức thấy tiểu Hồng lại ngủ thì chỉ xoa nhẹ đầu nàng một cái, tiện thể gia trì cho nàng một cái cách âm kết giới cho nàng ngủ an giấc hơn.

" Mọi người ngưng tu luyện, chuẩn bị ra ngoài đi chơi." -- Xuân Đức nói lớn.

Mọi người trong trạng thái tu luyện bị người cắt đứt tự nhiên là cảm thấy không vui, đang định chửi vài tiếng cho sừng miệng thì khi bọn hấn nhìn lại là ai vừa gọi bọn hấn, cả đám ngay lập tức câm miệng lại, khuôn mặt tươi cười chào:

" Lão đại tốt "

" Chủ nhân tốt "

Xuân Đức liếc mắt nhìn khinh bỉ cả đám nói: " Tốt cái con khỉ khô, ta biết các ngươi lúc nãy định nói gì đây, may mà mấy tên các ngươi ngậm miệng lại sớm bằng không thì các ngươi xác định rồi, bây giờ theo ta đi ra ngoài dạo tí rồi về." Nói xong Xuân Đức quay người đi chỉ để lại một cái bóng lưng có vẻ cô tịch.

"Ha ha " Mọi người cười khan vài tiếng rồi cũng nhanh chân đi theo, mọi người biết bây giờ Xuân Đức đang vui nên mới có thể nói đùa như vậy, chứ bình thường làm gì có chuyện như thế này.

.....

Cũng không bao lâu sau Xuân Đức dẫn đám thân tín của mình đến nơi hẹn trước, khi tới nơi hần nhìn ngó xung quanh không thấy thân ảnh Tà Long cùng Tuyết Anh đâu thì cau mày, gọi một tên lão giả Bất Diệt Cảnh thuộc Diệp Linh Tông lại, hần hỏi:

" Con rồng đàn với con bé hâm hấp kia đâu rồi, đã thấy bọn chúng tới chưa? "

Tên bị hỏi trong lòng có chút thấp thỏm không yên nhìn vị thiếu niên trước mắt này có vẻ vô hại nhưng hần biết ở đây kẻ tàn ác chính là người thiếu niên này không ngoài ai khác, nhưng khi hần nghe Xuân Đức gọi Tà Long cùng Tuyết Anh là con rồng đàn cùng đứa hâm hấp thì khóe miệng cũng không khỏi co giật một hồi.

" Thừa đại nhân, hai vị đại nhân kia đã tới nơi này rồi, nhưng vì thấy vũ khí của chúng ta quá mức rác rưởi nên hai vị đại nhân quyết định mang đi cải tạo một phen, có lẽ hai vị đại nhân cũng sắp quay lại rồi."

Xuân Đức nghe vậy thì nghi hoặc, hai con hàng kia từ khi nào biết thương người như vậy, nhìn lão giả hấn nói:

" Được rồi, không chuyện gì nữa ngươi lại vị trí của mình đi, đợi một chút chúng ta xuất phát"

" Vâng thưa đại nhân "--- Lão giả cũng như được đại xá, ngay lập tức chào rồi quay về nơi của mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 298: Vô Tận Vực Thảm Quái Vật(1)

Xuân Đức cũng không phải chờ bao lâu, chỉ một lúc sau Tà Long cùng Tuyết Anh đã quay lại, vừa đến nơi Tà Long đã ném xuống đất một đồng vũ khí đủ mọi hình dạng, phẩm chất, từ đao, thương, kiếm, kích, cần...vv... gì cũng có.

" Chỉ là cải tạo mấy món thánh khí thôi mà làm gì hai người các người có vẻ mệt mỏi vậy? " --- Xuân Đức nhìn bộ dạng mệt mỏi của hai người thì hiểu kì hỏi.

Tà Long chỉ đồng vũ khí giải thích: " Dùng vài loại bí pháp để dung hợp độc tố của ta vào đồng rác rưởi này người nói có mệt không, hơi không cẩn thận là mấy cái đồ vứt đi này tiêu luôn, tuy thời gian độc tố chỉ tồn tại được 1 tháng nhưng như vậy cũng đủ rồi "

" Hèn chi mấy cái vũ khí này lại có mùi khó ngửi vậy, hóa ra là mi nhỏ nước bọt ra à. Hắc hắc, mà mi ra sức mệt mỏi là đúng rồi thế còn bà chần này thì sao? Làm gì mà toát cả mồ hôi thế kia? "-- Xuân Đức nói.

Tuyết Anh chỉ vào Tà Long nói: " Ta phải vừa đứng xem, vừa phải chịu đựng cái mùi ghê tởm từ miệng hắc, vì cái mùi kia mà xuyết nữa làm ta chết ngạt luôn, tại hắc mà ta mới ra nông nỗi này."

Xuân Đức nghe vậy trong lòng đau đên rau muống, người đã không làm gì đi theo quấy hôi, đã vậy còn lên án tố cáo người ta, đúng là mặt thật dày. Bỏ qua 2 người Xuân Đức quay lại nói với đám ăn hại:

" Lên nhận vũ khí của mình về còn đợi ta đưa tới tay từng người sao? "

Đám người mấy 3 thế lực kia thì trong lòng một trận buồn bực, bọn họ thầm nghĩ người đứng ở đó thì ai mà dám tiến lên nhận đồ, lại còn trách bọn ta, nhưng buồn bực chung quy cũng chỉ để trong lòng, không ai dám nói ra.

Sau đó lần lượt mấy tên Bất Diệt Cảnh tiến lên nhận đồ trước, theo sau mới là đám môn đồ. Khi bọn họ cầm trong tay vũ khí của bản thân cảm nhận luồng độc tốc ác liệt đang lưu chuyển bên trong vũ khí thì không khỏi hít vài hơi lạnh, quá mạnh mẽ bọn họ đoán nếu địch thủ không may dính loại chất độc này có khả năng ngay lập tức bị độc chết.

Thấy cả đám đã chuẩn bị xong, Xuân Đức nói lớn:

" Đi săn bắt đầu ". Cùng lúc đó tất cả mọi người đều bị bạch quang bao phủ rồi biến mất.

.....

Bên ngoài không gian vong linh.

Nơi động phủ trước kia mà đám người Tử Yên tạo ra bây giờ đã thành một vùng phế tích, đám Quang Minh Thần và yêu tộc gì đó đã biến đi nơi nào rồi. Ở nơi này đâu đâu cũng có quái thú, cách một đoạn lại có một con.

Quang mang lóe lên đám người Xuân Đức xuất hiện bên ngoài, ngay khi đám người Xuân Đức xuất hiện thì

Gào! Gao! Gao!

Liên tục là tiếng gào rống vang lên, vô số quái thú khu vực phụ cận lao tới tấn công mọi người. Con nào con nấy hình thù dữ tợn, cả người toàn là gai nhọn, có một cái hàm to toàn răng là răng.

" Giết tất cả đi " --- Xuân Đức bình thản nói với mọi người.

Xuân Đức có không nói thì người ở đây cũng không ai ngạc, họ biết cần làm gì, tất cả mọi người tản mà tìm mục tiêu đồ sát, ai cũng là đã lấy sẵn vũ khí từ trước chỉ đợi thời điểm này

Vút...vút...vút..

Xoẹt...xoẹt...xoẹt...

Phập..phập...phập..

Cả đám người giống như một bầy quỳ dữ gieo rắc bệnh dịch, chỉ thấy gần 200 người như mấy âm anh nhanh chóng tán ra một phạm vi rộng lớn, nếu là người có tu vi không cao đứng từ nơi Xuân Đức đứng thì chỉ có thấy vô số bóng đen đến rồi đi, nghe được những âm thanh xé gió, tiếng vũ khí cắm sâu vào thịt.

Ở trên mặt đất sau khi những cái bóng đen kia đi qua để lại vô số những viên huyết châu to nhỏ đủ loại, những con quái thú vực thẳm sau khi chết đi thì biến thành những hạt huyết châu như vậy, tùy vào tu vi của quái thú mà huyết châu lớn hay nhỏ.

.....

Sau hai canh giờ qua đi, tất cả mọi người lại một lần nữa quay lại nơi khi cửa động phủ, khuôn mặt ai cũng hiện lên vẻ hưng phấn.

Xuân Đức nói: " Được rồi, khởi động chơi vui vậy đủ, động tĩnh các ngươi gây ra không nhỏ, chẳng bao lâu lại có quái thú vực thẳm tới đây, nếu cứ dây dưa như vậy sẽ chậm thời gian, bây giờ tất cả theo ta đến nơi cần tới. À phải rồi số huyết châu lần này các ngươi cứ giữ lấy mà dùng, cũng coi như động viên các ngươi, cứ tạm như vậy đi giờ lên đường "

Xuân Đức dẫn đầu đi trước, mọi người thấy vậy cũng theo phía sau, nhưng Xuân Đức tính toán có phần sai sót, quái thú quả thực nhiều đến không biên giới, hắn muốn tiến đến cái nơi gọi là cửa thông đạo để quan sát một chút đại thế mà tiện bề hành sự nhưng ai dè bị đám quái vật này cản chặt không buông.

Ban đầu đám người còn hứng thú bưng bưng giết quái vật nhưng khi thấy cái cảnh tượng nhúc nhúc quái vật tiến lại tấn công, phía sau thì không thấy điểm cuối thì cả đám mặt mày sầu lo. Không những thế quái thú cao giai ở đây cũng không phải là ít, nhất mấy con hệ mộc khiến đám ăn hại 3 tông một trận khổ chiến, đánh mãi không chết một con, may mà nhờ có vũ khí do Tà Long cải tạo bằng không thì xác định là nằm xuống luôn.

Nhìn đàn đàn lũ lũ quái thú đủ mọi loại hình dạng, kích thước đang điên cuồng lao tới phía mình Xuân Đức cảm thấy một trận không nói gì, chỉ là muốn đi xem địa thế rồi tranh thủ bố trí ít bẫy rập thôi mà làm gì mà gian nan dữ vậy cơ chứ.

Huyết châu bây giờ có thể nói là không biết vút đi đâu cho hết, từng đồng từng đồng huyết châu tự do lăn trên mặt đất mà chẳng ai thèm nhặt, nói đúng hơn là không có thời gian mà nhặt.

.....

Về chiều tối...

Qua vài canh giờ chiến đấu tất cả mọi người đều cảm thấy đuối sức, với cái cường độ tiêu hao thể này thì đến cả Bất Diệt Cảnh cũng chỉ cầm cự được 2 ngày là cùng chứ đừng nói gì tới mấy tên Bất Hủ Cảnh.

Thấy tình huống không tốt cho lắm Xuân Đức vung tay lên, dịch chuyển tất cả mọi người vào lại bên trong không gian vong linh, hắn cũng không

quên mang luôn đám huyết châu vào trong.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 299: Tuyệt Anh

Bên trong không gian vong linh...

Vừa vào bên trong mọi người (trừ Xuân Đức) ai cũng nằm luôn trên mặt đất mà thở không ra hơi, chẳng còn hình tượng gì cả.

Xuân Đức lấy ra mấy chai nước được luyện chế từ sinh mệnh tinh hoa và dược thảo đi đến nơi 3 tiểu nha đầu đang nghĩ ngợi. Ngồi xuống bên cạnh ba nhóc tỳ Xuân Đức hỏi:

" Rất mệt sao? Uống chút nước do ca ca phát minh nè sẽ khỏe lại ngay thôi "

Ba nhóc tỳ ngồi dậy không nói một lời liền cầm lấy chai nước từ trong tay hẳn tu một hơi cạn sạch. Sau khi uống hết ba nhóc tỳ mới nói:

" Thật tuyệt, vị vừa ngọt ngọt lại thanh mát, muội cảm thấy tốt hơn nhiều. Cảm ơn ca ca á "

Xuân Đức cười cười xoa đầu ba nhóc tỳ nói: " Thích là được rồi, nếu mệt bọn muội nằm nghỉ chút đi. "

Xuân Đức đứng dậy đi đến bên cạnh Thiên Tuyệt, khi Xuân Đức đến gần ngồi bên cạnh Thiên Tuyệt thì nàng vẫn đang nhắm nghiền mắt, mãi một lúc lâu sau cảm nhận có ai đó đang ở bên cạnh mình thì Thiên Tuyệt mới mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì đang thấy Xuân Đức kể bên. Nhìn vị sư phụ đang bên cạnh nhìn mình cười Thiên Tuyệt ngay lập tức ngồi dậy nói:

" Sư phụ, người có việc gì muốn Thiên Tuyết làm sao? "

" Không có, đến xem tiểu Tuyết có việc gì không thôi, uống cái này đi, nước giải khát sư phụ mới tự chế tiểu Tuyết thử xem cảm nhận thế nào " --- Xuân Đức lại lấy ra một chai nước đưa cho Thiên Tuyết.

Tiếp nhận chai nước từ trong tay Xuân Đức, Thiên Tuyết mở nắp chai uống một ngụm nhỏ, sau một lúc nàg ta mới nói:

" Cái này là sư phụ tự chế, cảm giác rất tuyệt "

" ừm, là sư phụ tự chế đấy, nếu cảm thấy uống tốt thì Tuyết Nhi khi nào uống hết nói sư phụ, sư phụ lại làm cho Tuyết Nhi " --- Xuân Đức cười cười nói.

Thiên Tuyết cũng là nở một nụ cười xinh đẹp đẹp nói: " Cảm ơn sư phụ, sau này uống hết thì sư phụ nhớ làm thêm cho tiểu Tuyết không cho nuốt lời đâu đấy "

Xuân Đức dùng hai tay lôi lôi cái má của Thiên Tuyết nói: " Sư phụ lại đi lừa tiểu Tuyết sao, thôi tiểu Tuyết nghỉ ngơi cho khỏe đi, sư phụ đi qua cho mấy người khác một chút."

Xuân Đức nói xong thì cũng đứng dậy quay đi bước về phía Tà Long.

" Vâng, sư phụ đi đi ạ " --- Thiên Tuyết nhìn theo bóng lưng Xuân Đức nói với theo một câu, nhìn trong tay chai nước nàg cười cười híp mắt nhìn bộ dạng nàg lúc này giống như một chú cáo gian xảo vậy, không biết là nàg đang nghĩ gì mà lại có bộ dạng như vậy.

.....

Xuân Đức đi lại nơi Tà Long, Đại Bạch, Tuyết Anh nghỉ ngơi, thấy 3 tên này đang dựa vào cùng một cái cây mà khôi phục lại những gì tiêu hao ban ngày. Hắn vừa bước tới thì ba người bọn Tuyết Anh cũng mở mắt ra.

Nhìn Xuân Đức đang từ từ đi tới, Tuyết Anh hỏi:

" Sao ngươi lại tới đây, không có tiếp tục ở lại an ủi vị tiểu đồ đệ yêu quý của ngươi sao? "

" Úc, Thiên Tuyết cũng chỉ là hơi quá sức một chút, không bị sao cả, ta xem nàng xong thì mới đến xem ba người các ngươi mà. Mà ba người các ngươi sao có vẻ đuối vậy, ta thấy mấy con quái thú đó có mạnh lắm đâu, tiện tay liền có thể giết à. Hắc hắc. " --- Xuân Đức cười gian mấy tiếng.

Tà Long đang nhắm mắt trị thương nghe vậy cũng không nhìn được mở mắt ra mà trừng Xuân Đức, hắn căm tức nói:

" Tất cả đều không phải ngươi cứ khăng khăng muốn đến cái nơi không gian thông đạo kia sao? Mẹ kiếp ngươi đi trước dẫn ra một đồng quái vật cấp cao không lo giải quyết mà lui về phía sau để tại một mớ bong bong cho ba người bọn ta, vừa phải đối phó với đám quái vật cấp thấp như thủy triều cộng thêm 6 con cao giai Bất Diệt Cảnh quái vật không chết đã là phúc lớn mạng lớn. "

Hai người Tuyết Anh cùng Đại Bạch bên cạnh cũng là dùng ánh mắt tức giận nhìn về phía Xuân Đức, hiển nhiên mấy người này cả ngày hôm nay đang ôm một bụng oán khí, lúc này mới đang phát tác.

Xuân Đức cười gian vài tiếng sau đó nói: " Hắc hắc, ta là muốn cho các ngươi luyện tập thư giãn gân cốt chút thôi ấy mà, đã không biết cảm ơn lại còn... "

" Đi chết đi ". Xuân Đức còn chưa kịp nói xong đã bị Tuyết Anh xông lại cào cào.

Giữ chặt lấy hai bàn tay Tuyết Anh, Xuân Đức nhìn tiểu ác ma đang ngồi trên người hắn nhe răng múa vuốt mà cảm thấy một trận không biết nói gì, trong lòng hắn thầm nói * ta cũng chỉ là đùa chút thôi cần kích động vậy không *

" Buông tay ta ra, để ta đánh một trận thì ta sẽ bỏ qua cho ngươi, bằng không sau này đừng mong ta giúp ngươi cái gì" --- Tuyết Anh bị Xuân Đức giữ chặt hai cánh tay, không làm gì được Xuân Đức thì dùng giọng điệu uy hiếp nói.

" Không giúp thì thôi, ta đâu có ngu thả con quỷ cái như mi ra cơ chứ "--
- Xuân Đức nói.

Bị nói là quỷ cái khuôn mặt của Tuyết Anh lập tức sa sầm lại, nhưng ngay sau đó khuôn mặt của nàng lại trở lại bình thường không những thế nàng lại còn nở một nụ cười quỷ dị.

Ngay sau khi nụ cười của Tuyết Anh vừa tắt thì nàng ngay lập tức nghiêng đầu cắn về phía cổ của Xuân Đức, công nhận răng của nàng còn cứng hơn cả thần khí nữa nó có thể dễ dàng xuyên thủng qua da của Xuân Đức, Xuân Đức nơi cổ bị cắn đang không ngừng chảy ra máu màu xanh lục.

" Á..mi là chó à ". Xuân Đức bị đau la lên, hắn buông hai tay của Tuyết Anh ra sau đó dùng sức mà đẩy nàng ta ra.

Nhưng Tuyết Anh cũng không vừa khi tay tay được Xuân Đức buông ra thì nàng lập tức ôm chặt lấy hắn, còn miệng thì vẫn cắn vào cổ Xuân Đức.

Một bên cố gắng ôm chặt, bên còn lại thì cố gắng đẩy đôi phương ra, cả hai ôm nhau lăn lộn trên mặt đất.

Tiếng mắng chửi của Xuân Đức không nhỏ, những người phụ cận ngay lập tức chú ý tới bên này, khi thấy cảnh tượng Xuân Đức và Tuyết Anh đang cắn nhau thì không khỏi một trận đại hãn, bọn họ bây giờ lại có thêm một nhận thức mới, sau này tuyệt đối không nên làm gì trái ý vị Tuyết Anh đại nhân kia nếu không sẽ chết cực kì thê thảm

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Chúng Ta Là Người Tốt

Sau khi đánh nhau xong Xuân Đức thì dùng ánh mắt ai oán nhìn Tuyết Anh, còn Tuyết Anh thì làm như không có việc gì vừa phát sinh, nếu không phải trên người nàng y phục đang lộn xộn, đầu tóc hơi rối thì mọi người ở đây đều cũng cho rằng chưa có việc gì phát sinh.

Xuân Đức ở trong lòng cảm thán, ngày xưa cô nàng này ngốc ngốc manh manh là vậy, thế mà bây giờ sau khi giao du với đám bà tám Thanh Mai, Thanh Trúc, Thiên Kiếm.. thì bây giờ biến chất thế này, hẳn tự dung cảm thấy nhớ Tuyết Anh của ngày xưa, than ôi Tuyết Anh ngây thơ của tôi đâu rồi.

.....

Mọi người (Chỉ tính người của Xuân Đức không có bao gồm thể lực 3 tông môn) không ai bị sao cả Xuân Đức cũng yên lòng, sau khi tạm biệt mọi người hẳn lại làm công việc hàng ngày của mình mỗi khi rảnh.

Đó là vào nói chuyện với Vũ Y, hẳn cũng không biết Vũ Y nằm trong quả trứng kia có thể nghe thấy hẳn nói không nhưng hẳn vẫn ngày ngày tiếp tục kể chuyện cho nhóc tỳ nghe, kể cho tiểu nha đầu những sự việc hàng ngày, mọi người có tiến bộ ra sao, có chuyện gì vui hay buồn hẳn cũng kể cho nhóc tỳ nghe.

Sau 2 canh giờ kể những chuyện ngày hôm nay cho Vũ Y xong, Xuân Đức lại một lần nữa đóng lại cánh chế bảo vệ và đi ra ngoài.

.....

Trời đã về khuya, mặt trăng trên cao, bên dưới là thảm hoa cỏ thi thoảng cũng có một vài cây cỏ thụ mọc riêng lẻ, ánh sáng nhàn nhạt chiếu lên khung cảnh xung quanh làm người ta cảm thấy an bình, một cơn gió thổi qua khiến cho những bông hoa, ngọn cỏ, cành lá những cây cỏ thụ khắp nơi lay động nhẹ nhẹ, cơn gió mang theo hương thơm thoang thoang khi người ta hít vào cũng làm cho cả người cảm thấy dễ chịu hơn.

Xuân Đức lấy ra một cái ghế nằm, sau đó hấn nằm xuống, đặt tiểu Hồng trên ngực, hấn khẽ dùng một tay vuốt ve bộ lông mềm mại tiểu hồng, khoe miệng hấn bất giác mỉm cười.

Hấn bây giờ mới có phần hiểu ra câu nói ngày trước của Lão Hệ, muốn có cuộc sống an bình thì phải có một lực lượng cường đại để duy trì được nó, nếu không có thì tất cả mọi thứ chỉ là viễn vông. Câu nói này rất đúng vậy mà ngày trước hấn không tin.

Nhắm mắt lại gạt bỏ mọi thứ ra khỏi đầu, cảm nhận hương thơm dịu nhẹ trong gió, Xuân Đức từ từ chìm vào giấc ngủ.

.....

Mờ sáng ngày hôm sau khi trời còn chưa sáng hấn một tiếng gọi nhỏ vang lên bên tai hấn

" Sư phụ, sư phụ "

Mở mắt ra nhìn, Xuân Đức đã thấy Thiên Tuyết đang đứng bên cạnh gọi mình, hấn hiểu kì hỏi:

" Có chuyện gì sao Tuyết Nhi? "

Thiên Tuyết nói: " Không phải sư phụ nói hôm nay mọi người phải chuẩn bị sớm để đi ra ngoài tiếp tục săn giết quái thú sao? "

Xuân Đức dùng một tay dụi dụi con mắt, nghiêng đầu nhìn Thiên Tuyết nghi hoặc nói: " Sư phụ hôm qua có nói những lời như thế sao? Mà thôi quái vật không giết còn ở đó có ai cướp đi đâu mà lo, việc này để khi khác đi, trời còn chưa sáng mà để sư phụ ngủ thêm một chút. Nếu tiểu Tuyết muốn ngủ thì có thể nằm kế bên, ngủ nướng buổi sáng mới là tuyệt vời nhất"

Xuân Đức nằm nghiêng qua một bên chừa lại hơn phân nửa cái ghế nằm, còn việc Thiên Tuyết có nằm ngủ hay không thì hẳn không quan tâm bây giờ hẳn chỉ muốn ngủ.

Thiên Tuyết thấy vị sư phụ của mình không những không dậy mà lại còn tranh thủ ngủ nướng thì cảm thấy một trận kì quái, nhìn vào một nửa cái ghế nằm đang trống không nàng trong lòng có chút do dự có nên nằm trên đó hay không hay là quay về tu luyện.

Sau một lúc do dự nàng quyết định chỉ nằm một chút rồi về tu luyện, không có cớ gì nàng trực tiếp nằm xuống bên cạnh Xuân Đức.

Thiên Tuyết lúc này khuôn mặt có chút hồng, trái tim bịch bịch nhảy loạn, cảm nhận khí tức ôn hòa, dịu nhẹ từ Xuân Đức phát ra Thiên Tuyết càng không kiềm chế được muốn sát lại gần hơn.

(... tĩnh lược 500 chữ, hành động mờ ám)

.....

Cũng không biết là bao lâu sau Xuân Đức tỉnh lại, mặt trời đã lên cao, khắp nơi bây giờ là tiếng kêu của những loài động vật nhỏ nghe rất vui tai.

Hắn đứng dậy vươn vai cái cho thư giãn gân cốt, Hồng Hồng thấy hắn tỉnh dậy thì cũng lười biếng duỗi người một cái sau đó nhảy lên vai Xuân Đức ngủ tiếp.

Nhìn quanh một chút cũng không thấy thân ảnh của Thiên Tuyết đâu, hắn đoán nàng về tu luyện rồi. Mặc kệ cái ghế nằm ở đó hắn đi thẳng về nơi bọn người Tà Long đang tại.

.....

Khi Xuân Đức vừa đến nơi của Tà Long, Tuyết Anh và mọi người thì thấy đám người 3 tông đang tập bơi (bơi trong đồng huyết châu), khuôn mặt Xuân Đức không khỏi hiện lên vẻ quái dị, nhìn về phía Tà Long hắn hỏi:

" Đám kia mắc bệnh như vậy lâu chưa? Sao nhìn tên nào tên nấy y như phê thuốc vậy? "

Tà Long đang đang gặm thịt, nhồm nhoàm nói:

" Cả đêm ngáo ngáo như vậy rồi,sau khi khôi phục thương thế cơ bản bản rồi thì đám người này mới phát hiện ra đồng huyết châu người mang về, khi phát hiện ra thì cả đám này như mấy con nghiện thèm thuốc lao về đồng huyết châu, những tên thương thế chưa lành mặc kệ thương thế trên người cũng phải nằm đợc lên trên đồng huyết châu đó. Ta cũng đến là bó tay."

Xuân Đức cũng là một trận không nói gì, hắn cũng đã dùng thử qua huyết châu, tác dụng đối với hắn không lớn lắm, hắn lưu trữ cái này là để sau khi về Ma Long Đại Lục bồi dưỡng thành viên Ác Ma Điện thôi.

Từ nơi mà Xuân Đức ném đồng huyết châu, thi thoảng lại vọng ra những tiếng nói mang theo sự thỏa mãn.

"Từ lúc sinh ra tới bây giờ ta mới thấy nhiều huyết châu như vậy, ngày trước trong tông môn được phân tới vài trăm khóa đã là tốt, nếu như cả đời được nằm ở bên trong núi huyết châu này ta chết cũng nguyện ý "

Ngay sau đó lại có một tiếng nói kinh ngạc vang lên " Người xem, người xem đây là Huyết Châu từ cấp bậc nào của Vực Thảm Quái Thú tạo thành tại sao có thể lớn như vậy "

Tên kia lấy ra từ trong đồng Huyết Châu một viên lớn bằng đầu người đang phát ra năng lượng cường đại, mọi người bên cạnh nghe vậy cũng là chụm đầu vào mà xem, khi thấy viên Huyết Châu kia thì ai nấy không khỏi kinh ngạc.

Khi đám người còn đang châu đầu ghé tai nghị luận thì một tiếng nói cắt đứt tất cả mọi người nghị luận:

" Tất cả chuẩn bị ra ngoài đi dạo, tôi về các người có thể tùy ý hưởng dụng huyết châu tùy thích. Chúng ta vẫn là đối đãi với tù nhân rất tốt "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Các Người Không Biết Gì Về Ta Cả

Sau vài chục hô hấp tất cả mọi người đều tụ tập lại cùng một chỗ, lần này ra ngoài mọi người cũng có chuẩn bị đầy đủ hơn hôm qua.

Xuân Đức tính toán nếu đã không có cách nào đến nơi không gian thông đạo kia thì cũng chỉ đành sẵn giết quái thú bên ngoài kiếm thêm Huyết Châu và rèn luyện mọi người, còn việc tìm tung tích mấy thể lực khác hẳn cũng không lo lắng lắm, không sớm thì muộn hẳn cũng sẽ gặp mấy thể lực kia mà thôi, khi đó chính là một cuộc đại đồ sát.

Nhìn tất cả mọi người đã chuẩn bị hoàn tất Xuân Đức bắt ấn quyết, bạch quang bao trùm lại một lần nữa tất cả mọi người biến mất khỏi không gian vong linh.

.....

Bên ngoài

Vừa ra bên ngoài Xuân Đức và mọi người không khỏi một trận kinh ngạc, bên ngoài không còn quái thú như hôm qua, nhìn khắp một khu vực rộng lớn đã không thấy bóng dáng con quái thú nào cả, trên mặt đất chỉ thi thoảng là một bộ thi thể tu sĩ mà thôi.

" Có người dọn đường cho chúng ta rồi, nhìn mấy cái thi thể này có thể thấy đám người kia đi qua không lâu, bây giờ chúng ta nên làm sao Củ Cải Trắng " --- Tà Long sau khi xem xét một bộ thi thể trên mặt đất thì nói.

" Đi theo dấu vết đám người kia để lại, đi thôi " --- Xuân Đức nói.

Gần 200 người ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất lần theo dấu vết kẻ đi trước để lại, dọc đường đi là khắp một mảnh rộng lớn thiên địa bị san bằng, trên mặt đất đâu đâu cũng là thi thể tu sĩ, thông qua quần áo thì có thể nhận ra đã phần thi thể ở đây đều là của 4 thế lực nơi Viễn Cổ Chiến Trường, một số ít là Yêu Tộc thì thể cùng đám người Quang Minh Thần Điện.

Sau 2 canh giờ khi di chuyển lần theo dấu vết để lại thì cuối cùng Xuân Đức cũng đã thấy được một đội ngũ những kẻ đi trước, đội ngũ này có thể nói là lớn nhất từ trước tới nay hẳn từng gặp.

Đứng trên một đỉnh núi cao vút, Xuân Đức nhìn về phương xa, nơi đó đang xảy ra cuộc chiến giữa đám tu sĩ và quái thú vực thẳm, bên phía tu sĩ đang liên tục tiến công khiến cho đám quái thú kia liên tục phải lùi về phía sau.

Bên cạnh hẳn lúc này là Tuyết Anh, nàng nhìn tình cảnh trước mắt thì đôi mi thanh tú không khỏi cau mày lại, nàng nói:

" Việc lớn có vẻ không tốt rồi, không ngờ mấy thế lực này lại tụ cùng một chỗ, gần 3 ức tu sĩ rất khó giải quyết, chỉ bằng mấy người chúng ta việc này gần như là không thể, người có cách gì ứng phó sao?"

Âm thanh nói chuyện của Tuyết Anh không nhỏ, mọi người ở đây đều có thể nghe thấy, khi nghe được Tuyết Anh nói muốn huyết tủy 3 ức tu sĩ đầu tiên là mọi người cảm thấy một trận hoang đường, 3 ức tu sĩ là bao nhiêu à, bọn họ có đứng yên cho giết cũng là một chết chứ không nói, chưa kể trong 3 ức tu sĩ này còn không thiếu kẻ có tu vi kinh thiên.

Nhưng là bọn họ vẫn là vênh tai lên nghe xem Xuân Đức nói ra suy nghĩ bản thân, bọn họ muốn biết chuyện này rốt cục ra sao.

Tà Long bên cạnh cũng là cau mày nói: " Ta cũng cảm nhận được vô số luồng khí tức mạnh mẽ, chuyện này khó giải quyết rồi đây, việc này không thể giống lại giống như lần trước đồ sát một ức Ma Tộc được, theo ta nghĩ..."

Khi Tà Long đang nói thì cảm giác có cái gì không đúng, hắn quay sang nhìn Xuân Đức thì thấy tên này cả người đều phát ra khí tức âm u lạnh lẽo khiếp người, trong cái âm u lạnh buốt kia lại kèm theo nồng nặc sát ý, cảm nhận được cái khí tức này ở đây không ai là không rùng mình vài cái.

Xuân Đức không quay đầu sang, ánh mắt hắn vẫn nhìn về phương xa, trong mắt lập lòe hào quang khát máu nói:

" Lão Tà, Tuyết Anh hai người các ngươi quên ở đây không những có một mình chúng ta là kẻ địch của đám tu sĩ kia, các ngươi nhớ lần đầu bước vào khu ngoại vi gặp mấy con giòi kia không? Chúng nó cũng sẽ tới đây tham gia tiệc vui. Ta linh cảm thấy một buổi yến tiệc bằng huyết và linh hồn sắp bắt đầu.

Mà các ngươi cũng đánh giá quá thấp chúng ta rồi, đặc biệt là ta, các ngươi biết ta có tu vi gì sao? Các ngươi biết ta có những con bài nào chưa lật sao? Các ngươi biết không biết. Còn nữa nên nhớ còn ai trong không gian vong linh nếu trả một cái giá đủ cao thì 3 ức tu sĩ đây cũng không là gì.

"

Câu nói của Xuân Đức làm tất cả mọi người ở đây ngẩn ngơ, không nói đến người thế lực 3 tông môn, riêng là những người luôn đi theo Xuân Đức cũng không biết hắn đến cùng là mạnh như thế nào, có tu vi gì, chỉ biết bây

giờ hấn giết Bất Diệt Cảnh tu sĩ như giết gà vậy, tiện tay liền có thể còn việc cực hạn của Xuân Đức ở đâu thì không ai rõ ràng.

Sau giây phút ngây ngốc, Tà Long mới kịp phản ứng hỏi lại:

" Vậy ngươi tu vi lúc này là gì Củ Cải Trắng? "

Nghe Tà Long hỏi Xuân Đức nhếch miệng cười nói:

" Ta còn còn chưa tu luyện thì lấy đâu tu vi cơ chứ, ta là một dạng đặc biệt tồn tại. "

Đúng lúc này tiểu Hồng không hiểu sao tỉnh dậy nhìn về phía Tà Long đầy miệt thị nói: "Ngươi quá yếu "

Một câu nói này như một lưỡi dao cứa vào tim Tà Long, nó rất không phục nhìn về tiểu hồ ly đang quán trên vai Xuân Đức nói:

" Tiểu hồ ly nói ai quá yếu hả, có tin hay không ta dùng một ngón tay có thể đè chết ngươi "

Hồng Hồng ánh mắt hiện lên sự xem thường, nhìn Tà Long nói:

" Ngoại trừ pa pa là có thể tổn thương Hồng Hồng ra thì không ai có thể, ngươi cũng vậy đại thúc xấu xí "

Xuân Đức phì cười, dùng một tay xoa đầu tiểu Hồng nói:

" Không cần đôi co với tên ngốc đó làm gì, dĩ nhiên là tiểu Hồng mạnh hơn tên ngốc Tà Long này nhiều, thôi ngủ đi khi nào pa pa có chuyện sẽ gọi tiểu Hồng."

Tà Long: ""

Mọi Người: "....."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Vô Đề

Rào rào...rào rào

Trời bỗng nhiên tối lại, mây đen phủ kín bầu trời, rồi một cơn mưa lớn như chuốt nước đổ xuống mà không một dấu hiệu báo trước. Cả một mảnh thiên địa bây giờ đã thay đổi 180 độ, khung cảnh mưa lớn, không khí mang theo mùi máu tươi gay mũi, thêm vào đó là cái khí tức âm u lạnh lẽo và những xác chết khắp nơi trên mặt đất khiến cho nơi đây nhìn như một nơi an táng vậy.

Xuân Đức ngửa mặt nhìn lên bầu trời một cái, sau đó hẳn nhìn về phía Đại Bạch nói:

" Tóm mấy con chuột kia lại đây Đại Bạch, để bọn chúng chui rúc như vậy cũng đáng thương lắm, nên để bọn chúng ra đây gặp mặt nói chuyện, tâm sự cùng mọi người "

Xuân Đức vừa dứt lời thì có 6 bóng đen từ các nơi ẩn nấp 4 phía xung quanh mọi người thoát ra, động tác cực nhanh chạy về phía đại quân của mấy thế lực kia. Mấy kẻ thuộc 3 tông môn thấy có người ẩn nấp bên cạnh mà không ai phát hiện mọi người đều thất kinh, về mặt bất an tất cả đều cầm chặt vũ khí trong tay mình.

Nhìn vào mấy bóng đen kia đang điên cuồng đào tẩu, Xuân Đức cười lạnh nói:

" Kẻ nào còn tiếp tục chạy thì dừng hỏi tại sao cơ thể lại thiếu khuyết đi vào bộ phận ". Giọng nói Xuân Đức nghe âm u vô cùng, bên trong hàm chứa sát ý khiến người ta nghe cũng không tự chủ được sợ hãi.

Nhưng 6 bóng đen kia vẫn tiếp tục lao về phía trước bằng tốc độ nhanh nhất có thể, không những thế còn có 2 tên chạy ở phía sau cùng lấy ra bảo vật truyền tin, ắt hẳn hai tên này cảm thấy có điều gì đó không tốt sắp diễn ra nên muốn trước khi gặp bất trắc thì truyền tin về cho tổng bộ, để tổng bộ cho người điều tra giải quyết việc này.

" Ô, thật tình là, nhẹ nhàng khuyên bảo thì không ai chịu nghe cứ để lúc năng tay mới chịu ". Xuân Đức cười khinh miệt một cái, sau đó tay hắn bắt một cái pháp quyết kì quái, cùng lúc Xuân Đức bắt pháp quyết

Xoạt...xoạt

Không gian trước mặt 6 bóng đen bỗng nhiên tách ra, vô số sợi xích hắc ám có đầu là một cái móc giống như phần cuối đuôi của những con bọ cạp, những sợi xích này lấy tốc độ ánh sáng bắn thẳng tới 6 người.

Những kẻ này đúng là những tên lão luyện, gặp nguy không loạn, bị tập kích bất ngờ mà mấy tên này còn kịp mở hộ thân nguyên lực, cố gắng né tránh những nơi yếu hại. Nhưng bọn họ đánh giá sai lầm sự đáng sợ của những sợi xích kia, những sợi xích kia như những con độc xà không nhìn nguyên lực hộ thể, trực tiếp xuyên qua hộ thể cắn thẳng về những vị trí yếu hại của bọn hắn.

Á...hự...tha mạng

Liên tiếp vài tiếng kêu thảm vang lên, nhưng ngay sau đó thì im bật, 6 tên bỏ chạy kia chỉ kịp kêu lên một tiếng ngay sau đó bị hàng loạt những

sợi xích như những con độc xà kéo vào bên trong khe hở không gian biến mất vô ảnh vô tung.

Bịch...bịch...bịch

Không lâu sau đó, không gian đằng trước cách Xuân Đức vài mét lại một lần nữa tách ra, 6 kẻ bỏ chạy khi trước rơi trên nền đất đá, cả thân thể máu me đầm đìa, thân thể của những kẻ này có thể nói không khác gì cái sàng, thủng lỗ chỗ.

Khi mọi người còn đang kinh sợ trước thủ đoạn của Xuân Đức thì lại đã thấy Xuân Đức đi nhanh về một phía, nơi đó có một cái động quật nhìn không có gì khác thường, trước cửa động quật có một tảng đá lớn và vài cái cây cao tầm cơ thể người trưởng thành.

Mọi người thấy Xuân Đức vung tay lên mấy cái cây trước cửa động quật ngay lập tức bị cắt làm hai đoạn, nửa phần thân trên rơi trên mặt đất nhanh chóng lụi tàn thành một một đám gỗ mục. Một chuyện không ngờ đó là từ chỗ bị cắt đứt của thân cây lại chảy ra huyết dịch đỏ tươi như máu, sau đó không lâu thì phần thân dưới cũng từ từ tàn lụi biến thành một gốc cây khô.

Xuân Đức cũng không để ý tới mấy cái cây quái dị ngoài hang mà vẫn tiếp tục đi vào phía bên trong.

Rầm..rầm...rầm

Mọi người thấy khi Xuân Đức bước vào cái hang kia không được bao lâu thì hàng loạt tiếng nổ truyền ra,nhưng cũng ngay sau đó thì lại yên tĩnh lại.

Mọi người một lần nữa lại thấy Xuân Đức đi ra ngoài, nhưng khi đi ra ngoài trong tay hắn còn nắm cổ một mỹ nữ xinh đẹp tuyệt trần, khuôn mặt

kiều diễm, đôi môi ướt át, khóe miệng nàng đang chảy ra máu tươi càng làm tăng thêm vẻ xinh đẹp.

Nàng trong tay Xuân Đức như chú gà con không lực phản kháng, nàng cứ để vậy mặc Xuân Đức kéo lê trên mặt đất, ánh mắt nàng tuyệt vọng, quần áo rách nát, cộng thêm vô số những vết thương thấy xương trắng hếu đang chảy máu tí tách thì càng làm tăng thêm vẻ bi thảm của nàng bây giờ.

Trừ mấy người có trái tim sắt đá như Tà Long, Đại Bạch thì đa phần mọi người ở đây khi thấy cảnh này đều không khỏi cảm thấy thương xót cho vị mỹ nữ kia. Nhất là mấy tên thiếu niên bọn này đều cúi mặt xuống không đành lòng nhìn tình cảnh trước mắt. Nếu là bình thường có lẽ bọn hắn còn có can đảm đứng ra nói vài lời bênh vực vị mỹ nữ tuyệt sắc kia nhưng bây giờ...

... Bây giờ thì có cho bọn họ mười lá gan cũng không dám, khi nhìn về người thiếu niên mặc áo lông màu đen đi dưới mưa, trên vai là một con hồ ly có bộ lông phát ra quang mang huyết sắc, xung quanh là khí tức âm lãnh, chết chóc, tà ác, sặc mùi máu tanh đang bốc lên ngùn ngụt kia thì mọi ý niệm chống đối ngay lập tức tiêu tán, trong lòng bọn hắn chỉ có sợ hãi và sợ hãi chiếm cứ.

Bọn họ chỉ có thể tiếc thương, cầu phúc cho vị mỹ nữ kia không bị kẻ đáng sợ như quý dữ này ăn thịt đi mà thôi.

Bịch

Xuân Đức đi lại chỗ bọn Tà Long đứng, không một chút thương hoa tiếc ngọc nào mà ném vị mỹ nữ kia xuống nền đá bên dưới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Vô Đê

" Xử lý sao với mấy tên này? Mà làm sao ta lại không phát hiện được có người đang ẩn nấp xung quanh nhỉ, ta rõ ràng đã quan sát rất cẩn thận nơi đây rồi mà" --- Tà Long nhìn Xuân Đức nói lên nghi vấn trong lòng.

" Nơi đây thần thức thì bị hạn chế gắt gao, thêm vào nữa những kẻ này có tu vi không kém lắm, cộng với việc tinh thông ẩn nặc thì một con gà như chú làm sao có thể phát hiện được, chỉ có người đẹp trai như anh đây mới có thể phát hiện ra mà thôi " --- Lúc này bỗng nhiên khí chất Xuân Đức thay đổi hoàn toàn, không còn vẻ u ám như mới vừa nãy mà thay vào là đó là bộ dạng thiếu niên mới lớn thích tự luyện.

Tuyết Anh bên cạnh nhìn Xuân Đức xem thường nói: " Bớt tự luyện đi, người thì đẹp trai cái nổi gì cơ chứ, cao còn không bằng ta, cả người thì lúc nào cũng là một mảnh âm u, ở gần thôi đã thấy khó chịu rồi. "

Xuân Đức cười nói: " Nào nào các người phải hiểu cho ta chứ, lúc trước là ta làm màu chút thôi ấy mà, ta đang muốn thử cảm giác làm người lạnh lùng xem nó như thế nào chứ thực ra ta là một người yêu hòa bình, hướng về cái thiện và luôn nâng niu quý trọng những gì xinh đẹp "

Gần 200 người nơi đây cùng một lúc đứng hình, bọn họ trong lòng thì cuồng hô một tiếng * đồ đạo đức giả, đồ không biết xấu hổ *. Yêu hòa bình, hướng về cái thiện vậy mà ra tay không chút nương tình, 7 người trên mặt đất là minh chứng tốt nhất, ai cũng là thương tích đầy mình, máu me tùm lum, bất động nằm trên nền đất đá. Còn nói tên ác ma này luôn nâng niu trân

quý cái đẹp thì lừa quỷ đi thôi, thảm cảnh vị mỹ nữ khi này vẫn đang còn bày ra trước mắt họ à.

Bọn họ bây giờ còn có thêm một nhận thức mới về vị thiếu niên trước mắt, ngoài có kinh người chiến lược, cực độ tà ác ra còn có tính khí thất thường nữa, mới cách đây không lâu đang còn cả người đàng đàng sát khí mà bây giờ lại đã biến thành một chú gà con vô hại rồi, đúng là lừa người không đền mạng mà.

Thấy mọi người ai cũng nhìn về phía mình, tuy không nói ra ngoài nhưng thần tình trên mặt bọn họ như đang muốn nói ta không tin. Xuân Đức nhìn biểu hiện của mọi người như vậy thì nhún nhún vai, làm một bộ thương tâm gần chết nói:

" Ta nói thật mà, tại sao lại không ai tin ta nhỉ, các người làm ta thất vọng quá đi "

Mọi người lại một trận yên lặng, nhưng đang lúc này lại có một giọng nói có chút ngưng ngưng vang lên:

" Tuyệt Nhi tin tưởng sư phụ "

Tất cả mọi người đều ngay lập tức dùng ánh mắt thương hại nhìn về Thiên Tuyệt, tiếc thương cho một thiếu nữ ngây thơ trong sáng bị ác ma đầu đầu đến mất đi cả lý trí rồi.

Xuân Đức dơ một ngón tay cái về phía Thiên Tuyệt nói: " Không uổng là đồ đệ duy nhất của ta phải như vậy chứ". Khích lệ Thiên Tuyệt một câu xong hấn nhìn mọi người nói:

" Để chứng minh cho các người thấy ta là người vô cùng hiền lành, ta sẽ chỉ mời 7 vị bằng hữu nơi này vào nhà chúng ta một chút, còn ngoài ra sẽ không đụng chạm gì tới 7 vị bằng hữu đang bị thương đây, cứ để bọn họ

như vậy, ta tin tưởng với tu vi thâm sâu của những vị bằng hữu này không sớm thì muộn cũng sẽ trị lành vết thương mà thôi, một chút nhỏ nhỏ thương thế như này không đáng là gì.

Mọi người ở đây lại một lần nữa co giật khóc miệng liên hồi, nếu không phải thấy thảm trạng 7 người trước mặt thì có lẽ bọn họ cũng tin mấy lời nói hay như hát của Xuân Đức, cái gì mà tu vi thâm sâu không sớm thì muộn sẽ trị lành thương thế, lừa gạt tiêu hài tử đi thôi, nhìn tình cảnh trước mắt của 7 người này thì đã một chân bước vào quan tài rồi, nếu không có ai giúp đỡ thì một chuyến đi không khứ hồi xuống địa phủ cũng là cách không xa.

Xuân Đức vung tay lên tất cả mọi người bao gồm cả 7 tên tù nhân mới ngay lập tức biến mất. Nơi đây lại khôi phục bình thường như chưa từng có ai xuất hiện nơi này.

.....

Sau khi Xuân Đức đưa mọi tiến nhập vào không gian vong linh được một canh giờ thì nơi mà bọn họ đứng khi trước lại xuất hiện 6 người, 6 người này tất cả đều là mỹ nữ, khuôn mặt thiên thần, thân hình ma dục, chỉ có thể dùng những từ này để chỉ mấy người nữ tử mới đến này.

Một người nữ tử mặc hồng y, thân hình lả lướt, trên tay cầm một cái tẩu thuốc vừa hút vừa quan sát xung quanh, khi nàng nhìn tới nơi mà mà 7 người bị Xuân Đức đánh trọng thương nằm khi trước thì khẽ cau mày lại, nàng tiến lại gần nơi đó nhìn mấy vết máu vẫn còn đang lưu lại chưa bị mưa lớn tẩy trừ sạch sẽ thì cả khuôn mặt nàng trầm xuống.

Năm người còn lại thấy nàng như vậy thì có người hỏi nữ tử hồng y kia:

" Có phát hiện gì sao Diêu sư muội?"

Nữ tử hồng y được gọi là Diêu sư muội kia cả khuôn mặt xinh đẹp trầm như nước nói:

" Các vị sư tỷ ở nơi này có dấu vết Y Tiên sư tỷ để lại, theo dấu vết còn sót lại thì muội phán đoán Y Tiên sư tỷ bị người đánh trọng thương, đặt ở đây một thời gian sau đó bị đem đi rồi, nơi này còn có máu huyết của những kẻ khác nữa, nếu muội không làm thì những người khác vừa mất đi liên lạc chắc cũng gặp độc thủ như Y Tiên sư tỷ rồi."

Một nữ tử bạch y nghe vậy thì cau mày, nàng suy nghĩ một lúc lâu sau đó mới lấy ra một tấm kính, nhìn về nữ tử áo hồng bạch y nữ tử lên tiếng:

" Diêu sư muội đem máu của Y Tiên sư tỷ còn lưu lại đem lại đây, ta muốn xem là kẻ nào ăn gan hùm, mật gấu lại dám ra tay với người Thần Điện chúng ta "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 304: Ca Ca Có Đáng Sợ Vậ Sao

Vị nữ tử được gọi là Diêu sư muội kia dùng tay hút những thứ huyết dịch bị nước mưa kia pha loãng trên mặt đất vào lòng bàn tay rồi nhanh chóng chạy lên để vào trên tấm kính, rồi sau đó nàng đứng sang một bên quan sát.

Bạch y nữ tử lúc này cũng bấm một đạo pháp quyết huyền ảo, một luồng lực lượng mộng huyền được truyền vào trong tấm kính, tấm kính hấp thụ năng lượng từ bạch y nữ tử những mạch văn cổ xưa bên trên tấm kính sáng lên, tiếp theo tấm kính hấp thụ dần dần những giọt máu huyết bên trên sau đó cả tấm sáng lên mãnh liệt.

Không ngờ khi tấm kính sáng lên một lúc thì một cảnh tượng hư ảo dần dần hiện ra trong tấm kính, bên trong tấm kính hiện lên cảnh đám người Xuân Đức nơi đây, cảnh tượng vị mỹ nữ bị Xuân Đức ngược đãi bên trong hang động cả người đều là vết thương, sau đó ném trên mặt đất, tất cả mọi thứ khung cảnh xung quanh đều rất rõ ràng nhưng khuôn mặt, thân hình của đám người Xuân Đức lại rất là mờ ảo.

Tấm kính như là cái máy quay, chiếu lại những gì trước kia, mọi thứ vẫn được tiếp tục cho đến Xuân Đức và mọi người biến mất thì ánh sáng của tấm kính kia mới ảm đạm đi trở thành một tấm kính tầm thường.

Sau khi xem hết tất cả những gì Thiên Cơ Kính tái tạo lại được thì sắc mặt 6 người nữ tử vô cùng khó coi, một người không nhịn được tức giận nói:

" Nếu đề muội bắt được tên vô liêm sỉ đánh trọng thương Y Tiên sư tử muội sẽ rút gân, lột da hăn, tên đáng chết kia lại dám đánh Y Tiên sư tử thành như vậy "

" Cát sư tử, tử có tức giận thì cũng không giải quyết được việc gì, mà tử có gặp được kẻ kia thì tử có thể chạy thoát được đã là vận khí không tệ rồi, ở đây mà đòi bắt hăn về hành hạ, " --- Một cô gái khác không nể tình gì nói luôn.

Vị Cát sư tử kia chỉ có thể cười ngượng ngùng vài tiếng cho qua chuyện, tự biết mình không nói lại vị tiểu sư muội này nên nàng giữ yên lặng đợi chờ bạch y thiếu nữ ra quyết định.

Sau một hồi đăm chiêu suy tư thiếu nữ bạch y mới nói:

" Việc này trước cứ về báo lên cao tầng đã đợi quyết định của cao tầng, bây giờ là thời kì nhạy cảm, vừa phải đề phòng đám yêu tộc kia đánh lén, vừa phải đối phó với quái thú đông như thủy triều kia, nếu mà còn phải phân ra lực lượng đi tìm đi tìm Y Tiên sư tử lúc này quả thực không khôn ngoan chút nào, chưa kể chúng ta lại không biết gì về những kẻ thần bí kia, chỉ dựa vào một chiêu mà có thể đánh trọng thương Y Tiên sư tử thì tu vi kẻ này không phải dạng tầm thường, tự ý hành động chỉ có đường diệt vong. Thôi chúng ta nhanh rời đi nơi này không biết những kẻ kia có quay lại hay không nếu quay lại thì chúng ta gặp rắc rối to"

" Vâng sư tử " --- 5 cô gái còn lại đồng thanh nói.

Sau khi 6 cô gái này đi không lâu thì lại có vài tốp người ghé qua nơi này, nhưng không lâu sau đó cũng rời đi.

.....

Trong không gian vong linh

Xuân Đức đang ngồi ở một cái bàn đá, bên trên là bày đủ mọi loại linh quả cùng với rượu chế bằng mấy loại độc xà. Đối diện với hắn trên mặt đất lúc này là 7 tên tù binh mà hắn mới bắt được khi trước, trong 7 người thì 5 người đã hôn mê bất tỉnh nằm trên đất, chỉ còn lại hai người.

Bỏ một viên linh quả vào miệng nhai, Xuân Đức nhìn hai người mỉm cười hòa ái hỏi: " Chúng ta gặp nhau cũng là duyên phận, tuy vừa gặp những đã thân thiết như là một gia đình, ta cũng như là một vị đại ca của hai vị tiểu muội đây, bây giờ vị là đại ca như ta đây có chút không biết, hai vị tiểu muội đây có bằng lòng giải thích cho người đại ca như ta đây một chút không? Để tránh cho có người nói ca ca của các muội cô lậu quả văn "

Xuân Đức nói hay như hát, cùng nụ cười như nắng xuân khiến cho hai mỹ nhân đang ngồi trên mặt đất cũng không khỏi khóe miệng co giật vài cái, bọn họ không ngờ kẻ này lại mặt dày như vậy, hai người cứ như vậy nhìn Xuân Đức không nói lời nào, nhưng trong lòng bọn họ đang không ngừng đánh giá kẻ trước mắt.

Tuy mới tiếp xúc chưa được bao lâu nhưng bọn họ có cái đánh giá đầu tiên về Xuân Đức là một kẻ có tu vi cực cao, bản tính độc ác, tàn bạo, khát máu, kẻ giả tạo....

Trong lúc hai người đang không ngừng đánh giá Xuân Đức thì bỗng nhiên bọn họ thấy Xuân Đức đang ngồi ở chiếc bàn trước mắt tự dung biến mất, nhưng ngay sau đó một khuôn mặt lạnh tanh không một chút tình cảm xuất hiện trước mắt bọn họ, khuôn mặt kia đột ngột xuất hiện gần trong gang tấc khiến cho 2 nàng không khỏi cứng đờ người ra, lắp bắp không nói được cái gì.

Họ cảm nhận được mùi vị của tử vong gần trong gang tấc, một áp lực vô hình kinh khủng khiến cho hai nàng không dậy nổi một chút tinh thần phản

kháng nào, trái tim lúc này cũng gần như ngừng đập, hai nàng đành nhắm mắt lại chờ đợi cái chết, không có lực tự vệ hai nàng chỉ có thể đợi mệnh.

Đang khi hai nàng đợi chờ cái chết thì kẻ trước mắt lại một lần nữa thay đổi, hấn lại biến về một thiếu niên hòa ái dễ gần, có nụ cười như nắng xuân ấm áp. Xuân Đức nhẹ nhàng hôn lên môi hai nàng một cái, khi hôn xong hấn còn liếm đi vết máu từ khước miệng của hai nàng chảy ra khi trước, nhìn hai nàng hấn mỉm cười nói:

" Mở mắt ra nào, một người ca ca như ta liệu có đáng sợ như vậy sao? Ta chỉ là muốn hỏi chút chuyện mà thôi, chỉ cần hai vị tiểu muội thành thật trả lời thì ta không những không giết hai muội, không những thế còn sẽ đối đãi hai muội tốt một chút, nhưng mà nếu hai muội cứ khư khư cố chấp thì ta đành phải sưu hồn hai muội một chút. Các muội có 10 hô hấp suy nghĩ, ta tin các muội đều là người thông minh "

Xuân Đức khi nói chuyện cả người không phát ra một chút sát khí nào, hấn luôn hiền hòa nở nụ cười nói với hai nàng mỹ nữ trên mặt đất, nếu không biết còn tưởng ba người là một gia đình thật.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 305: Ca Ca Có Đáng Sợ Vậy Sao

Hai nàng mỹ nữ đang nhắm mắt chờ đợi cái chết, bỗng nhiên hai nàng lần lượt từng người cảm nhận thấy cái gì ẩm ẩm chạm vào môi của mình thì không khỏi mở mắt ra mà nhìn, sau khi mở mắt ra thấy tên ác ma trước mắt đang hôn mình thì không khỏi trợn to hai mắt lên.

Bọn họ là cỡ nào băng thanh ngọc khiết, cỡ nào địa vị có bao giờ bị một nam nhân tùy ý đụng chạm, trong lòng hai người đồng thấy bốc lên sự căm phẫn, nhưng khi hai người nhìn thấy thiếu niên kia nở nụ cười âm áp thì sự căm phẫn như núi lửa bộc phát kia ngay lập tức bị dập tắt không còn chút nào, bọn họ chỉ cảm thấy trong lòng lạnh ngắt.

Sau khi nghe xong mấy lời Xuân Đức nói thì hai nàng đều hiện lên vẻ sợ hãi, bọn họ không sợ chết nhưng bọn họ biết nếu như không nói cho tên ác ma này biết những gì hắn cần thì chắc chắn hai người họ sẽ chết rất thảm, cực kì thảm. Trong lòng bọn họ một mảnh rối bời, không nói cũng không được mà nói thì là phản bội lại Thần Điện, hai nàng cảm thấy do dự không biết làm sao.

Đợi mãi mà không thấy hai nàng cho ra quyết định, Xuân Đức nghiêng đầu nhìn hai nàng một cái cười hài hước, nhưng ngay sau đó một luồng lực lượng thần bí đánh về 2 người đang nằm bất tỉnh trên mặt đất, trong giây lát khi hai người bị lực lượng thần bí kia đánh chúng ngay lập tức sinh cơ đoạn tuyệt, mọi thứ biến thành bụi bặm phiêu tán.

" Nếu như 10 hô hấp sau không nói thì ba người còn lại cũng sẽ xuống hoàng tuyền đi thăm một chuyến, các muội nên quyết định nhanh lên "--- Xuân Đức vẫn là mỉm cười nói.

Cuối cùng dưới áp lực của Xuân Đức một vị mỹ nữ không chịu được nói:

" Có gì thì người hỏi đi, người thích giết hay thích làm gì ta cũng được, miễn người có thể thả mọi người đi "

" Không được, Y Tiên tử tuyệt đối không thể làm như vậy "--- Thiếu nữ bên cạnh la lên.

Nhưng cô gái tên Y Tiên này ngăn lại nói: " Chuyện ta đã quyết muội không cần can ngăn."

Thiếu nữ kia muốn nói cái gì đó nhưng thấy thái độ kiên quyết của Y Tiên thì không dám nói nữa, chỉ lặng yên cúi đầu ngồi bên cạnh.

Xuân Đức thấy hai nàng đang diễn cảnh tử muội tình thâm thì nói:

" Được rồi, được rồi, nếu có giết thì ca ca sẽ cho hai muội đi cùng nhau, sẽ không đơn cô một mình đâu mà lo buồn, hì hì, đùa chút thôi hai muội thư giãn đi, vị tiểu muội này tên Y Tiên sao! Cái tên thật đẹp ca cũng thích tên của muội, còn chuyện mà muội mới nói thì phải phụ thuộc vào độ thành khẩn và câu trả lời của muội có làm ca ca thấy hài lòng không, nếu không thì, không những họ không thể đi ra mà còn bị muội hại chết nữa đấy, nên muội cố lên nhé. Hì hì"

Mỹ nữ tên Y Tiên cũng không có nói thêm điều kiện hay kì kèo gì cả, nàng nhìn thẳng vào Xuân Đức mà nói:

" Ta đã hiểu, người hỏi đi. biết gì ta sẽ nói "

Xuân Đức xoa đầu nàng ta một cái cười nói:

" Ngoan lắm, vậy ca mới thương. Ha ha. Vậy nói cho ca ca biết trong gần 3 ức kẻ ngoài kia, người có tu vi cao nhất là bao nhiêu, hẳn có đặc điểm gì?"

Y Tiên ngay lập tức đáp:

" Người có tu vi cao nhất bên Thần Điện là một vị chưởng quân của Sát Thần Điện(một điện trong 12 điện của Quang Minh Thần Điện), tên Kinh Vô Cực, có tu vi Bán Bộ Tinh Quân Cảnh, vị chưởng quân Sát Thần Điện này vô cùng thần bí như thần long thấy đầu không thấy đuôi, ta cũng chỉ mới thấy người ra tay một lần, chỉ cần dùng một chiêu là có thể kết thúc địch nhân vô cùng lợi hại " .

Nói tới đây thì cô nàng hiện lên vẻ ước ao, sự sùng bái với cái tên Kinh Vô Cực kia. Xuân Đức thấy vậy thì cũng cảm thấy bình thường, người yếu luôn sùng bái người mạnh là vậy, chưa đạt tới mức độ như vậy thì ước ao cũng là không có gì.

Xuân Đức lại hỏi: " Bên yêu tộc có kẻ nào như tên Kinh Vô Cực kia không? "

Y Tiên nghe Xuân Đức hỏi thì giật mình hồi thần tỉnh lại, nàng suy tư một chút rồi nói: " Đương nhiên là có, không những thế lần này bên yêu tộc có đến 2 vị Bán Bộ Tinh Quân Cảnh, hai người này một là long tộc tên Long Ma Thiên, một người thuộc hồ tộc tên Huyết Yêu Mị, những người này cực độ bí ẩn, ta cũng chỉ là gặp một lần vào mấy ngày trước nên không biết gì cả. "

Xuân Đức cau mày rất không vui nói: " Ăn hại, cả 3 kẻ quan trọng người đều chỉ biết 3 cái tên, ta cần biết tên bọn chúng làm gì, cái ta cần là

những điểm mạnh và điểm yếu mấy kẻ này. Được rồi ta lại hỏi: Người có biết số lượng ước chừng kẻ có tu vi Bất Diệt Cảnh không? Người mà không nói có câu trả lời thỏa đáng đừng trách ta sao độc ác. "

Xuân Đức giọng nói lạnh lạnh, hẳn cảm thấy mấy kẻ này cũng không có tác dụng gì nhiều, chả hiểu sao hôm nay hẳn lại không đi sưu hồn mấy tên này mà còn ngồi ở đây dài dòng.

Y Tiên thấy Xuân Đức lại bắt đầu thay đổi thì không khỏi sợ hãi, cái giọng nói lạnh lạnh kia làm nàng cả người cứng ngắc lại, nàng khó khăn mở miệng nói:

" Có khoảng, khoảng chừng 1200 người có tu vi Bất Diệt Cảnh "

Xuân Đức nghe vậy thì lông mày nhú chặt, hẳn đứng dậy vừa đi vừa lầm bầm * hơn 1000 tên, hơn 1000 tên, tính sao? Mẹ kiếp tính sao giờ *, bây giờ chỉ có khoảng 2 ngày để hẳn lên kế hoạch và chuẩn bị mà thôi, nếu không có gì bất ngờ thì sau hai ngày chinh đốn thì mấy tên kia sẽ ngay lập tức thông qua không gian thông đạo tiến vào di chỉ.

Mà bên trong cái di chỉ kia có cái gì thì trời biết, nhưng Xuân Đức biết cái di chỉ kia không phải cái gì tốt đẹp, hẳn ở nơi đây cũng lờ mờ cảm nhận thấy nguy cơ ở bên trong cái không gian thông đạo kia, tiến vào trong đó có ra được hay không mới là vấn đề, hẳn cũng không tự cho rằng mình là người may mắn mà dùng mạng đánh cược.

Nên hẳn quyết định phải lưu lại đám người kia ở ngoài này, nhất định phải lưu lại ở ngoài này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 306: Âm Sát

Xuân Đức đang suy tư làm sao có thể giải quyết 3 ức con mối thì ánh mắt hắn sáng lên, đơn giản là cứ giết tất cả mấy tên cao giai đi là được mà, chỉ cần giải quyết hơn 1000 tên Bất Diệt Cảnh kia và 2 tên Bán Bộ Tinh Quân Cảnh thì đám thọt, cá kia mình có thể tùy ý làm thọt.

Muốn âm sát thì đầu tiên phải biết con mối nơi nào đã, chứ mà tìm 1200 đũa trong 3 ức con mối thì đúng là hành động ngu không ai bằng. Lấn vào bên trong nơi đóng quân của đám người kia thì không thành vấn đề, có không gian vong linh rồi, chỉ cần kiếm một con vật nhỏ bé nào đó kí gửi vào là xong, còn mấy cái trận pháp thì chỉ là muối với hắn.

Hắn làm ra quyết định thật nhanh, đêm này ngay lập tức hành động, ra tay với đám nhân tộc trước rồi yêu tộc sau, Xuân Đức nhìn về Y Tiên đang ngồi trên mặt đất nói:

" Vị trí đại khái của những kẻ có tu vi Bất Diệt Cảnh bên nhân tộc người có thể biết chứ? "

Y Tiên trong lòng nghi hoặc, kẻ này muốn biết vị trí của những người kia làm gì? Tên ác ma này lại muốn làm gì? Nhưng nàng có thông minh tới đâu cũng không ngờ Xuân Đức muốn tìm hiểu vị trí của những kẻ kia để đi âm sát sau đó tiêu diệt toàn bộ 3 ức tu sĩ, bởi vì nàng biết Xuân Đức rất mạnh nhưng không tin Xuân Đức có tu vi có thể đối kháng những vị đại năng kia, huống gì còn có vô vàn tu sĩ nữa. Dù Xuân Đức có mạnh tới đâu

một khi xâm nhập vào trong địa phận chú quân của liên minh sẽ bị vây công đến chết.

Nàng nhìn Xuân Đức gật đầu một cái nói: " Ta biết, không những thế bên yêu tộc kia ta cũng biết "

" Tốt, rất tốt, ngươi cầm lấy miếng ngọc bội này ghi lại tất cả vị trí đại khái của những kẻ ngươi biết vào đây, canh giờ sau ta sẽ quay lại tìm ngươi, mong là ngươi không thích dùng mấy trò gian trá lừa ta, bằng không ngươi sẽ chết rất thảm đấy, ta sẽ phế hết tu vi của ngươi nhưng lại truyền sinh cơ vào trong cơ thể ngươi sau đó đem ngươi cho đám du thủ du thực hưởng dụng muôn đời, mà cũng đừng mơ tự sát, ở đây ta là chúa tể các ngươi muốn chết thì cũng đợi ta đồng ý, nhớ lấy " --- Xuân Đức ném lại một câu đe dọa rồi biến mất.

Hai cô nàng mỹ nữ nghe mấy lời cay độc của Xuân Đức thì không tự chủ được run lên, trong đầu hiện ra cảnh mình trở thành cô gái yếu nhược tùy ý để đám không ra gì trà đạp, trà đạp hết tháng này qua tháng khác, hết năm này qua năm khác. Nghĩ tới đây thì hai nàng cũng hít ngậm khí lạnh, các nàng không sợ chết nhưng lại sợ bị cảnh làm đồ chơi cho người ta tùy ý giày xéo.

Hai nàng nhìn nhau một cái, đều có thể thấy được trong ánh mắt của nhau sự sợ hãi, bất đắc dĩ

.....

Rời đi nơi kia, Xuân Đức một đường đi tìm Tà Long, Tuyết Anh cùng Đại Bạch.

Không bao lâu sau Xuân Đức đã tìm thấy đám người Tà Long, nhưng vừa tới nơi thì hấn không khỏi sôi máu, trong khi hấn đang bù đầu cố gắng

tìm cách để thực hiện kế hoạch lớn thì mấy tên này đang ngồi ăn hoa quả xem mấy tên tù binh đánh nhau, nhìn bộ dạng rất có vẻ thích trí nữa.

Ở nơi này hầu như tụ tập gần hết, chỉ không thấy Thiên Tuyết, Bạch Tinh, Tuyết Anh và 3 tiểu nha đầu mà thôi, cả đám lúc này đang reo hò cổ vũ cho hai tên đang chiến đấu trước mắt.

" Dừng " --- Xuân Đức rít qua kẽ răng một tiếng.

Mọi người ở đây khi nghe được âm thanh này thì cũng đồng thời cảm nhận được không khí giảm xuống mấy chục độ, bầu không khí ngọt ngào vô cùng bọn họ cảm thấy hít thở không thông, khí tức huyết tinh, sát phạt gần như thực chất bao trùm cả một không gian rộng lớn.

Trong lòng tất cả mọi người ở đây run lên, chỉ vài người dám quay đầu lại nhìn xem người tới là ai, còn lại tất cả quỳ rạp trên mặt đất không dám nói gì, cũng không dám ngẩng mặt lên.

Tà Long quay lại thấy Xuân Đức lúc này như hóa thân thành quỷ dữ thì cũng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt gian nan hỏi:

" Củ Cải Trắng có gì bình tĩnh nào, đừng như vậy, đã có chuyện gì sao? "

Ánh mắt Xuân Đức lảng lệ ác liệt, đảo qua tất cả mọi người, cuối cùng nhìn vào Tà Long nói:

" Người bày ra cái trò vớ vẩn này phải không? "

" Không có, không có, cái này là mọi người giải trí, giải trí một chút thôi, có việc gì sao. Ha ha. " --- Tà Long cười khan nói, hẳn lúc này cũng có chút sợ hãi tên đồng bạn của mình lúc này.

Hắn đã vậy thì mọi người xung quanh không cần nói cũng biết, kẻ nào kẻ nấy đều sợ run tim, mất mật. Bọn họ đang cầu nguyện có một vị thiên thần lúc này tới nơi này cứu vớt bọn họ ra khỏi nơi đây.

Nghe được câu trả lời của Tà Long thì sắc mặt Xuân Đức lại âm trầm hơn một phần, áp lực lên tất cả mọi người lại gia tăng một phần, Xuân Đức biết nóng giận mất khôn hắn đang cố gắng kiềm chế bản thân, hắn cố nén lại cơn giận của mình mà dùng giọng ôn hòa nhất có thể mà nói:

" Tà Long, Đại Bạch ta không nói làm gì, ít ra hai tên này còn có chút tác dụng nhưng đám người các ngươi thì sao? Một đám yếu đuối, có thể ta hơi nặng lời nhưng quả thực các ngươi đối với ta bây giờ chẳng khác gì một đám ăn hại cả, tưởng mình giết được mấy con quái thú là ngon sao? Chỉ là đánh mấy con quái thú tu vi yếu nhược mà cũng chỉ duy trì chưa tới vài canh giờ thì cả đám đã kiệt sức, các ngươi thấy mình có ích sao?

Ta đã bảo chuẩn bị có đại chiến cực lớn diễn ra, nhắc nhở mọi người chuẩn bị cho tốt, tới lúc đối chọi một vài ức tu sĩ thì ta làm sao có thể luôn để ý bảo vệ các ngươi, lúc đó các ngươi nói xem có phải hay không tự lực gánh sinh. "

Xuân Đức dừng lại một chút, hít một vài hơi sâu cho tâm tình không kích động nữa mà nói:

" Mới vài hôm trước Tuyết Anh đã cho các ngươi luyện tập Thiên Dực Trận, bảo các ngươi phải liên tục rèn luyện, vậy mà lúc này đây cả đám lại tụ tập cùng nhau xem mấy tên rác rưởi kia đánh nhau mua vui, hỏi thật một câu các ngươi có óc sao? Có não thì làm ơn suy nghĩ một chút bây giờ là lúc nào rồi mà còn dùng thời gian vào mấy việc ngu ngốc này, ngày thường thì ta chẳng nói làm gì nhưng bây giờ là lúc ta cần các ngươi, cần các ngươi hiểu không?. Có phải hay không các ngươi được ta bảo vệ quá tốt khiến cho ai cũng nghĩ rằng mình nhất định sẽ không sao trong chiến đấu "

" Ai nói cho ta nghe đi, có phải hay không các ngươi nghĩ vậy? Nghĩ ta làm lão đại, làm Điện chủ thì phải có trách nhiệm bảo vệ các ngươi. Tên nào nói ta nghe một câu để ta trực tiếp tiễn hắn luôn xuống cửu tuyền làm bạn với Diêm Vương. "

Mọi người ở đây nghe Xuân Đức nói mà cứ như nghe phán quyết tử hình, từng luồng khí lạnh liên tục chạy dọc khắp cơ thể mọi người, cả người run run. Không ai dám hít thở, nín thở chờ đợi cơn thịnh nộ của Xuân Đức qua đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 307: Âm Sát (1)

Xuân Đức quan sát tất cả mọi người, thấy không ai nói gì thì hẳn cười một cách u ám nói:

" Đã vậy tối hôm nay ta sẽ cho các ngươi đi giết người luyện tập một chút, tên nào sống, tên nào chết phải xem vào vận khí bản thân rồi. Cứ để các ngươi an nhàn tu luyện, mọi thứ không phải lo thì các ngươi cứ nghĩ cái thế giới này tốt đẹp, tất cả đều là người tốt rồi. Nếu kẻ nào bị bắt thì tự sát luôn đi đừng để tới lúc ta phải tìm đến tận nơi kết liễu các ngươi. Đã Rõ Chưa? "

Mọi người nghe được mấy lời ác liệt như vậy thì không khỏi run lên từng trận, bọn họ biết lão đại lúc này không nói đùa, bọn họ lắp bắp nói:

" Đã..đã rõ...rõ ràng "

" Rõ ràng liền tốt, Tà Long tối nay sẽ đi theo các ngươi, chỉ cần các ngươi mỗi người giết 3 vạn tên tu sĩ thì hoàn thành nhiệm vụ, bất kể là kẻ nào chỉ cần mang 3 vạn cái xác về là được, tên nào không đủ thì cũng không cần theo Tà Long về làm gì, tự sát tại chỗ luôn đi, các ngươi đều là kẻ biết bí mật của ta, mà kẻ biết bí mật của ta mà lại không phải người của ta thì chỉ có một con đường chết. Đã nghe chưa? " --- Xuân Đức lại nói thêm một câu làm mọi người trong lòng lạnh ngắt.

Phải giết 3 vạn tu sĩ, 3 vạn à, mà là 3 vạn mỗi người, nếu không may gặp kì phùng địch thủ thì xem như cầm chắc cái chết.

Ngay lúc này có một âm thanh sột sệt vang lên:

" Sâu..sâu mập, mọi người có thể hỗ trợ nhau cùng giết rồi phân chia thành tích không?" --- Thanh Mai yếu yếu nói.

Mọi người ở đây nghe Thanh Mai lúc này vẫn dám gọi Xuân Đức là sâu mập thì trán đỏ mồ hôi ròng ròng, trong lòng thầm cầu nguyện Xuân Đức hung tính không bao phát.

Xuân Đức nhìn cô gái bé nhỏ Thanh Mai đáng thương thì không hiểu sao cơn tức giận của hắn nhanh chóng dịu bớt một ít, không lâu sau thì cơn giận của hắn đã nguôi ngoai không ít nhưng hắn vẫn giả vờ tức giận mắng:

" Ngu ngốc, nếu các ngươi không hợp tác thì chết cả lũ rồi làm gì có chuyện mỗi tên hoàn thành nhiệm vụ lần này, được rồi chuẩn bị đi, nể tình các ngươi mới vi phạm lần đầu nên tối nay ta cho Tuyết Anh đi cùng với các ngươi nữa " --- Bỏ lại một câu Xuân Đức liền đi mất. Đạo này tâm tình của hắn có chút dễ kích động, có vẻ vì Vũ y, sắp tới thời khắc máu chốt nên hắn khó kiềm chế cảm xúc của mình, trong lòng hắn cảm thán, cái tính xấu này chắc phải tập bỏ dần dần thôi, đúng là làm người không ai hoàn hảo cả.

Thấy Xuân Đức đã đi xa mọi người ở đây tất cả đồng thời thở ra một hơi, dùng tay lau lau mồ hôi ứa ra trên trán, sau đó tất cả mọi người nhìn về phía Thanh Mai bằng ánh mắt sùng bái.

Lăng Thiên tiến lại gần Thanh Mai dùng ánh mắt ngưỡng mộ nói:

" Tỷ ta thật khâm phục tỷ sát đất "

" Tại sao lại khâm phục ta " --- Thanh Mai khó hiểu hỏi lại.

Lăng Thiên đang định nói cái gì đó thì đã bị Tà Long cắt ngang nói:

" Không phải lúc nói mấy chuyện vớ vẩn này đâu, mọi người chuẩn bị chu đáo một chút tối nay chúng ta phải đi làm nhiệm vụ rồi, ta biết Củ Cải Trắng khi nãy cũng chỉ là tức giận mà nói vậy thôi, trong lòng hẳn không nghĩ như vậy nhưng dù sao lời cũng đã nói ra rồi rút lại không được, vì vậy chúng ta có không giết được 3 vạn thì cũng phải là 2 vạn 9 nếu không thì cũng khó làm khó cho hắn. Tự dung ta cảm thấy cuộc đời ta thật bi ai à " --- Tà Long thở dài.

Mọi người cũng là đồng loạt cúi đầu xuống, trong lòng thì cũng không khỏi cùng nhau thở dài vận khí không tốt, bình thường lão đại không mấy khi quan tâm tới việc tập luyện của mình, với bản thân hằng ngày vô cùng chăm chỉ, duy nhất hôm nay không hiểu sao lại làm biếng một chút, đúng lúc lại bị lão đại phát hiện đúng là không may tới cực điểm.

Ngay lúc này một tên lão bất tử bên Ma Môn nhìn về phía Tà Long cúi đầu hỏi:

" Tà Long đại nhân mấy người chúng ta có phải hay không cũng tham gia nhiệm vụ lần này?"

Lão giả này cũng là bất đắc dĩ mới phải hỏi vậy, giết 3 vạn người nói dễ cũng là dễ, nói khó cũng là khó, quan trọng là giết ai giết tu sĩ cấp thấp thì tốt đừng nói 3 vạn có đến 300 vạn cũng được, nhưng đây là giết người của liên minh mấy thế lực siêu cấp à, lâu la bên dưới cũng không phải là mấy con kiến tùy ý giết, chỉ cần giết vài tên thì đã có một đồng cao thủ lao ra rồi đến lúc đó thoát thân cũng là một vấn đề.

Tà Long nghe tên này nói thì hai mắt trừng lên tức giận nói:

" Mẹ kiếp nếu không phải mấy tên các ngươi chúng ta bây giờ có lâm vào hoàn cảnh bi đát như vậy sao? Lúc này ngươi còn có mặt mũi hỏi câu này. Ta chưa bắt các ngươi phải hoàn thành nhiệm vụ giúp chúng ta thì đã là

nhân đức lắm rồi, ở đó mà chít chít méo mó, có tin hay không tôi này ta cho các người không tên nào có thể thấy được ánh sáng ngày hôm sau không. Hừ hừ "

Lão giả kia ngẩn ngơ, từ khi nào tội lỗi do chúng ta rồi, không phải là người ép chúng ta làm thú mua vui sao, con mẹ người chứ ở đó còn nói nhân nghĩa, ta nhổ vào. Tên lão giả này trong lòng hung ác nghĩ nhưng là ngoài mặt vẫn là khúm núm nói:

" Vâng, vâng, đại nhân nói phải, tất cả là do bọn tiểu nhân, tiểu nhân đáng chết, đáng chết "

Tà Long thấy tên này sợ thành bộ dáng như nông phu gặp lão hổ thì xoa tay, không thềm để ý nói:

" Chuyện đã rồi, có nói gì cũng đã muộn, nhanh chuẩn bị đi tối nay xuất phát, mong là bà cô nhỏ kia của ta có biện pháp ứng đối, bằng không thì ta cũng xong rồi". Nói xong Tà Long không đợi mọi người phản ứng đã rời đi, hấn bây giờ cần tìm Tuyết Anh mong bà cô nhỏ này cứu giúp.

Mọi người thấy Tà Long đi rồi thì cũng tán đi ai về nhà nấy, trong lòng ai lúc này cũng là một bụng buồn phiền

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Trương Gia

Thiên Long Đế Quốc, Trương Gia

Từ khi Xuân Đức rời đi đến đây cũng đã hơn 10 năm, Trương Gia đã khác xưa dưới sự bảo hộ âm thầm của Ác Ma Điện bây giờ đã trở thành đại gia tộc đứng đầu, đến cả hoàng thất cũng không bằng.

Từ vài năm trước Trương Gia phát triển vô cùng thuận lợi, thuận lợi đến mức kì quái. Làm ăn buôn bán thì có người đến trước cửa cầu, kẻ địch trước kia lúc này cũng là chủ động tới cửa nhận lỗi lầm, tu sĩ ngày nào cũng tới xin nương nhờ gia tộc nhất là việc mấy người nhi tử của gia chủ đương thời liên tục gặp kì ngộ.

Một hôm đang buồn bực vì không có công pháp tu luyện lên cao thích hợp, Lam Vũ cùng mấy thị tỳ đi ra vườn hoa hít thở thư giãn thì bị da dê nện trúng đầu, lúc đó Lam Vũ không khỏi ngạc nhiên mở quyền da dê kia ra, nhìn một chút thì thấy đây là một quyền công pháp đỉnh cấp, nhưng quyền công pháp này có đôi chút tà ác năng khế thờ dài gấp lại, đang định lên tiếng cảm ơn người cho mình quyền công pháp mà giấu mặt kia rồi trả lại quyền da dê này cho người nọ thì liên tục một đống công pháp bí tịch khác rơi xuống trước mặt nàng, lần này nàng và mấy thị tỳ cùng ngây ra như phỗng.

Khi mấy tên trưởng lão trong gia tộc biết việc này thì cũng là một trận náo động, nhanh chóng tới xem những quyền công pháp kia là có chuyện

gì. Khi bọn họ nhìn xem một vài quyển thì mắt tất cả đều sáng lên như sói đói.

Ngày tiếp theo chuyện lạ lại phát sinh, tứ công tử Trương Thiên đi ra ngoài săn giết ma thú không may gặp phải ma thú cao giai bị thương nặng gân mạch đứt hết, xương cốt gần như dập nát, một cái mạng chỉ còn một nữa bị hạ nhân mang về, bao nhiêu y sư nổi tiếng gần xa đều được mời tới nhưng là tất cả đều lắc đầu bó tay, trong khi mọi người đang lo lắng như ngồi trên đồng than thì sáng mai trước con mắt kinh ngạc của mọi người Trương Thiên lại một lần nữa đi ra khỏi phòng sinh long hoạt hổ như không có việc gì cả, mọi người ngay lập tức lại hỏi thăm, nhưng vị thiếu gia này chẳng biết cái gì, còn quên luôn cả việc hôm qua bị thương.

Mọi người lúc này có ngu cũng phán đoán ra có người đang âm thầm giúp Trương Gia, nhưng lại không biết là ai giúp, người giúp có mục đích gì nên cả gia tộc sợ bóng sợ gió đóng cửa hạn chế tiếp xúc bên ngoài.

Nhưng từ hai lần đó thì chuyện giúp đỡ không xảy ra lộ liễu như vậy, sau này muốn có công pháp, binh khí gì thì ít ra cũng cần phải đi vào cái di chỉ nào đó, dù cho là di chỉ đã bị người ta tìm rỗng rồi thì ba người nhi tử của gia chủ Trương Gia đương thời đi vào liền có bảo vật.

Người ngoài không biết chỉ thăm than mấy người này vận khí cốt chố, đi tới đâu cũng gặp bảo vật. Còn trong gia tộc thì ai thấy ba người Lam Vũ, Trương Thiên, Trương Anh cũng là mặt mày tươi cười chào đón, đến cả mấy lão già trong gia tộc nhìn thấy 3 người cũng là híp híp mắt lại liên tục cười cười nói nói.

Vì vậy cái việc hôn nhân của Lam Vũ cũng là một câu chuyện độc nhất vô nhị, gia tộc quyết định không gả Lam Vũ ra ngoài, nếu ai muốn lấy nàng chỉ có thể ở rể mà thôi, có vài lần mấy đại gia tộc trong Thiên Long Đế Quốc đánh tiếng muốn Trương Gia gả nhi tiểu thư Lam Vũ cho người thừa

kế gia tộc nhà bọn họ nhưng Trương Gia ngay lập tức từ chối, lấy một cái lý do củ chuối đó là Lam Vũ muốn chọn ai làm phu quân thì là tùy nàng, gia tộc không can thiệp vào hôn nhân của nàng.

Mấy gia tộc kia cũng biết Trương Gia đây là lập liêm cho qua chuyện, ắt hẳn là có nguyên do gì đó mà không muốn cho người khác biết, nhưng mà người ta không muốn cũng không có cách, chẳng lẽ lại còn người ta gả con gái đi sao?

Nhưng là có vẻ như dung nhan quá đẹp cũng không phải chuyện gì tốt, không ngờ nhị tiểu thư Trương Gia bị một lúc 6 tên thiếu gia con em của những siêu cấp đại gia tộc ở trong Thiên Long Học Viện cùng đề ý tới, cùng mang lễ vật đến nhà cầu hôn, việc này khiến cho Trương Gia quần bách.

Gả đi thì chẳng khác gì đưa một vị thần tài ra ngoài, dù có leo lên được quan hệ được với mấy đại siêu cấp gia tộc này cũng không bù được cái mất, mà cũng chưa chắc mấy tên này đã là người thừa kế sau cùng, hơn nữa nhị tiểu thư Lam Vũ cũng chán ghét mấy tên kia, còn không gả đi thì sẽ không yên ổn, 6 người này đều là người thừa kế ưu tú của một đại gia tộc đắc tội với ai cũng không được tình thế lâm vào quần bách nhưng khi Trương Gia đang không tìm được phương án nào vẹn cả đôi đường thì sáng ngày hôm sau một tin tức oanh động truyền ra.

Tất cả cao thủ đi theo 6 vị người thừa kế một đêm kia bị người ta đánh cho một trận bầm dập te tua, 6 vị công tử kia cũng vậy tất cả biến thành đầu heo không những thế còn bị cướp sạch lễ vật đi hỏi cưới, đến cả quần áo trên người cũng không còn. Không biết là mấy tên ra tay kia đe dọa cái gì mà khiến cho mấy vị công tử này trời chưa sáng đã tranh thủ chạy trở về gia tộc. Sau này cũng không dám quay lại lần thứ 2.

Từ đó có một lời đồn được truyền ra, nhị tiểu thư Lam Vũ của Trương Gia đã là hoa có chủ, ai đụng vào người đó không may. Sau này thanh niên

tài tuần khi nhìn thấy Lam Vu liền né đi xa xa không dám lại gần, nếu vị thần bí kia ghi hận thì không hay rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 309: Sầu

Ngửa mặt nhìn trời, hít một hơi thật sâu Xuân Đức cảm thấy một kiếp này của mình thật mệt mỏi, cả ngày chém chém giết giết, không biết tới bao giờ mới thoát cái cảnh cả ngày lấy máu tươi tắm rửa đây, hấn thềm than một tiếng, trong lòng của hấn một mảnh hỗn loạn.

" Tuy ta có phần không nữ nhưng việc nên làm vẫn phải làm, Vũ Y không thể không cứu, đã vậy thì các người chịu khó hi sinh một chút đi ".
Xuân Đức tự nói với bản thân.

Hấn tự giễu cười một cái, hấn biết mấy cái tông môn, thánh địa gì đó còn không biết là kẻ nào đang đối phó bọn họ nên cả đám mới lặng yên như vậy. Nếu cả đám kia biết là ai đang đối phó bọn hấn mấy thế lực này sẽ ngay lập tức cùng nhau đối phó bản thân. Ngay cả Diệp Linh Tông cũng vậy, hấn tuy không đối phó với tông môn này nhưng xuất hiện một người ngoại lai có thể uy hiếp tới sự cân bằng của nơi này thì khi Diệp Linh Tông cao tầng biết cũng sẽ cùng các thế lực khác liên hợp lẫn nhau không tiếc giá lớn đối phó hấn.

Thanh Trúc là thiếu tông chủ của Diệp Linh Tông điều này là thật, quan hệ giữa hấn và Thanh Trúc rất tốt cũng không sai, nhưng cái quan hệ này không nói lên được cái gì cả, nếu cao tầng Diệp Linh Tông biết hấn có năng lực có thể uy hiếp đến sinh tử tồn vong của tông môn thì đám người này sẽ không tiếc cái giá lớn mà tiêu diệt hấn.

Lòng người khó đoán, trên đời chỉ có 2 từ lợi ích mới là chân lý, còn 2 từ chân tình thì khó. Tin vào một người rất khó nếu không có gì giằng buộc lẫn nhau muốn đặt hết niềm tin vào một người đối với hẳn là một điều không thể.

"Có thể sau đêm nay mọi chuyện sẽ thay đổi thật lớn " -- Xuân Đức lại tự nói với bản thân một câu, sau đó hẳn lại bay về nơi giam cầm Y Tiên cô nàng kia.

.....

Không qua bao lâu hẳn đã đến nơi, đi đến trước mặt hai cô nàng Xuân Đức đưa tay ra, hẳn nhìn vào Y Tiên nhẹ nói:

" Đưa cho ta "

Y Tiên nhìn thấy Xuân Đức một lần nữa quay lại trong lòng hiện lên một loại sợ hãi không tên, khi nhìn thấy sắc mặt Xuân Đức không tốt thì nàng không dám nhìn nữa, nàng cúi mặt nhìn xuống đất, đưa tay vào trong ống tay áo run run lấy ra một cái ngọc bội đặt vào lòng bàn tay Xuân Đức nói:

" Mọi thứ ta biết đã truyền hết vào trong cái ngọc bội này rồi, người có thể thả mấy người bọn ta ra ngoài không? Ta hứa sẽ không tiết lộ bất cứ cái gì cả " --- Y Tiên giọng nói có chút run run, nàng trong lòng hi vọng tên ác ma này có thể thả cho nàng một con đường sống mặc dù biết là vô cùng mong manh.

Đúng như nàng suy nghĩ Xuân Đức sau khi tiếp nhận ngọc bội từ trong tay nàng, sau khi nghe mấy lời cầu xin của nàng hẳn chỉ thản nhiên quay người rời đi sau đó để lại một câu:

" Không phải lúc này " .

Nhìn thân ảnh Xuân Đức biến mất, Y Tiên thở dài một hơi, nàng biết tên kia nói " Không phải lúc này " cũng đồng nghĩa nàng chỉ có một con đường lựa chọn ở lại đây mà thôi, chạy thì chạy không thoát, chết cũng chết không được nàng cảm thấy ông trời thật trêu người.

Không gian nơi đây lại một lần nữa khôi phục trầm mặc, chỉ còn tiếng hít thở của mấy người Y Tiên.

.....

Bên dưới Hắc Âm Ma Thụ

Xuân Đức đang nằm nhắm mắt trên chiếc giường nhỏ.

Lấy được thông tin từ Y Tiên, Xuân Đức ngay lập tức xem xét, trong thông tin mà Y Tiên nói thì tu sĩ cao giai đại bộ phận đang phân bố ở bên ngoài vùng để vừa chỉ huy vừa chiến đấu với quái thú vực thẳm. Kẻ có tu vi cao nhất bên tu sĩ nhân loại Kinh Vô Cực lúc này không ngờ lại không ở bên ngoài chiến đấu mà lại ở một nơi an toàn đang dùng huyết châu mà đám tu sĩ cấp thấp giết quái vật vực thẳm tu luyện, bên yêu tộc cũng vậy Ma Thiên cùng Yêu Mi cũng là tu luyện mà không phải đi ra ngoài chém giết quái thú.

Trận chiến ác liệt như vậy mà những kẻ này lại không để tâm đến, mặc kệ ai chết thì chết bọn hắn vẫn ngồi một chỗ hưởng thụ thành quả từ kẻ khác. Công nhận đời chẳng bao giờ có công bằng cả, kẻ có quyền lực a luôn có đặc quyền.

Từ khi xem xong tất cả những thông tin này Xuân Đức lâm vào trầm tư, thời gian không phải rất nhiều bản thân nên làm gì để cho chu toàn bây giờ, hắn không giỏi trong việc âm người, mưu tính cũng không được, ở một khía

cạnh nào đó hẳn là một kẻ không có tâm cơ gì cả, bây giờ hẳn chỉ ước có một người giỏi mưu lược giúp hẳn.

Nhưng ước cũng chỉ là ước mà thôi, thực tế bây giờ hẳn không có ai là quân sư quạt mo cả, đã không có thì chỉ có thể tự lực vận động mà thôi.

Bây giờ những kẻ ngoài kia giống như mấy con kiến đang tụ lại một chỗ chuẩn bị công phá một tổ mối vậy, bên trong đàn kiến này lại có mấy con đầu lĩnh làm trụ cột tinh thần, trụ cột vũ lực nếu đầu lĩnh bị chết thì đàn kiến này ngay lập tức hoảng sợ mà chạy tứ tán tới khi đó thì làm sao đây.

Biện pháp tốt nhất là dùng một cái sát trận vừa vây khốn đám người kia, vừa tiện thể giết luôn, nhưng một cái đại hình siêu cấp sát trận như vậy muốn bày bố lúc này là vô cùng khó khăn, đám quái thú vực thẳm kia chỗ nào cũng có, chỉ cần đám này phá hư mất một trận nhãn xem như cả cái đại trận phế, tuy không phế toàn tập nhưng cũng là suy giảm một mảng lớn.

Muốn thần không biết quỷ không hay bày xuống mà cái đại trận 2 -3 vạn dặm quả thực là khó như lên trời, nhưng bây giờ có khó cũng phải làm đã không còn cách nào khác nữa rồi.

Xuân Đức ngồi dậy đi về phía tế đàn, hẳn bây giờ muốn mượn nhờ lực lượng của tế đàn để rèn ra mất trận.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Luyện

Xuân Đức quyết định lần này làm nguyên một bộ Diệt Tuyệt Sát Trận, làm một lần thanh thân cả đời, lần sau có gặp trường hợp như lúc này sẵn lấy ra mà dùng, chứ như lần trước dùng 1 triệu Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia làm mất trận, dùng xong một lần thì cũng không còn nữa đúng là lãng phí.

Loại sát trận này có một cái lợi đó chính là kẻ chết trong trận pháp càng nhiều thì uy lực càng ngày càng tăng, một khi trận pháp khởi động kẻ bị khốn bên trong thần trí sẽ lâm vào hỗn loạn chỉ biết chém giết, bất kể là ai chỉ cần đứng trước mặt là chém. Nhược điểm là sát trận này lúc khởi đầu có hơi yếu chút, trận pháp chỉ ảnh hưởng tới Bất Hủ Cảnh trở xuống mà thôi.

.....

Không bao lâu Xuân Đức đã đứng trước tế đàn, nhìn tế đàn xương trắng trước mắt hắn tự dung cảm thấy an tường, nơi đây chính là đắp lên từ xương cốt của những kẻ từng đối đầu với mình mà thành.

Mỉm cười một cái hắn vươn tay ra nắm vào hư không, không gian nháy mắt vặn vẹo biến thành một cái lỗ đen

Bịch... Bịch...Bịch

Hàng loạt thi thể của cường giả Bất Diệt Cảnh từ bên trong hố đen rơi ra, tuy đã là thi thể nhưng uy áp từ đồng thi thể này vẫn là rất cường đại, tu

vi mà thấp thấp chút cỡ như Sinh Tử Cảnh nếu ở gần thì không ai làm gì cũng bạo thể mà chết.

Sau một lúc lâu có khoảng gần ngàn thi thể cường giả Bất Diệt Cảnh, trong đó cũng không thiếu thi thể của Thánh Thú, những thi thể này thành 1 cái dãy núi nằm trước mặt Xuân Đức, do thi thể của đám Thánh Thú có con to lớn vô cùng nên chiếm hết cả diện nơi đây.

" Không có tài liệu thích hợp thôi thì đành phải lấy thân thể mấy tên này luyện chế thành mắt trận vậy, dù sao thân thể cường giả Bất Diệt Cảnh này cũng vật liệu tốt, tí nữa thêm một chút nguyên liệu vào nữa là không chề vào đâu được " --- Xuân Đức mỉm cười tự nói với mình.

Việc gì cao siêu hay chưa từng làm thì hẳn sẽ có đôi chút lo âu, chứ việc luyện người thành đồ vật thì hẳn làm quen rồi nên bây giờ hẳn không có áp lực gì cả, nhìn dãy núi thi thể này hẳn vung tay lên một cái.

Tất cả thi thể bay lên lơ lửng trên không, xung quanh mỗi cái thi thể được bao trùm riêng biệt bởi một cái bong bóng màu xanh lục, những thi thể này trên không trung bên trong những cái bong bóng kia nhanh chóng thu nhỏ lại.

Cùng lúc đó một tay khác của Xuân Đức cũng truyền lực lượng vào tế đàn, một trận rung lắc mãnh liệt như cự thú sắp tỉnh giấc từ trong tế đàn truyền ra, ngay sau đó một đạo huyết quang phóng lên cao nhuộm đỏ bầu trời.

Sau 10 phút

Một dãy núi thi thể khi trước bây giờ đã biến mất không thấy đâu, bây giờ từng cái thi thể đã bị thu nhỏ thành một bàn tay người lớn, cái nào cũng giống cái nào đang phiêu phù bên trong tế đàn.

Xuân Đức lúc này đang ngồi xếp bằng ở thành tế đàn cả người bốc lên từng luồng tà ác năng lượng, những năng lượng tà ác này từ thân thể Xuân Đức bị tế đàn nhanh chóng hấp thu đi.

Bình thường mấy tên luyện khí sư còn cần phải nhờ thiên địa linh khí gì đó tôi luyện mấy món bộn chúng làm ra, nhưng Xuân Đức thì không cần, chỉ cần lực lượng của hắn thôi cũng đủ rèn luyện ra những món bảo bối cực phẩm rồi, thêm linh khí thiên địa nữa cũng chỉ là gân gà, cũng vì vậy nên khi hắn luyện chế mất trận trong thiên địa không có dị tượng gì cả. À ngoại trừ cái ánh sáng từ tế đàn nhuộm đỏ bầu trời.

Hai canh giờ sau...

Xuân Đức cứ như vậy lặng yên ngồi đó mặc cho tế đàn hấp thu lực lượng tà ác từ bản thân, thi thoảng thì ném vào bên trong vài thứ vật liệu luyện khí quý hiếm, bên trong tế đàn lúc này không thấy rõ thứ gì cả, tất cả đều được bao bọc trong một mảnh mây màu đỏ.

.....

Sáng ngày hôm sau

Sắc mặt hắn vẫn bình thường nhưng trên trán Xuân Đức lúc này cũng đã lấm tấm mồ hôi rồi, suốt một đêm mặc cái tế đàn như con thao thiết kia cắn nuốt lực lượng tùy ý, đến bây giờ hắn đã cảm giác được có đôi chút mệt.

3 canh giờ sau

Xuân Đức đưa tay lên miệng cắn mạnh một cái, một dòng tươi màu xanh chảy ra rơi vào bên trong tế đàn, ngay sau đó một cột sáng màu xanh phóng thẳng lên cao. Đúng lúc này Xuân Đức trong miệng lăm lăm một loại chú âm, tay hắn cũng bắt một cái pháp quyết kì dị.

Khi hắn đọc xong chú âm thì tể đàn đang phóng ra quang mang xuyên thủng bầu trời kia ngay lập tức biến mất, cả tể đàn cũng âm đạm đi.

Thở ra một hơi Xuân Đức dùng tay lau mồ hôi trán sau đó đứng dậy, nhìn bên trong tể đàn đang đang phiêu phù vô số tinh quang màu xanh kia hắn mỉm cười, vung tay lên nhưng tinh quang kia bay nhanh vào ống tay áo hắn. Hắn lại khẽ vuốt vuốt cánh tay áo sau đó mới quay người phi thân nhảy xuống tể đàn.

Vừa xuống phía bên dưới tể đàn đã gặp ngay Thiên Tuyết đang đứng bên dưới, Xuân Đức vô cùng nghi hoặc không biết là có chuyện gì xảy ra mà tiểu đồ đệ này mới sáng sớm lại chạy tới đây, đảo mắt qua một cái hắn liền phát hiện nha đầu này lại bị nội thương chứ lành, hắn cau mày lại nói:

" Tuyết Nhi tại sao lại bị thương? "

Thiên Tuyết đang xuất thần nhìn sự phụ của mình bên trên tể đàn cao lớn kia, nàng mới vừa nhắm mắt lại suy nghĩ lung tung một chút thì bên tai vang lên một âm thanh quan tâm. Nàng liền mở mắt ra, ngay lập tức thân ảnh một thiếu niên có khuôn mặt anh tuấn nhưng mang theo vài phần tà khí hiện ra. Người này không phải sự phụ của nàng còn là ai.

Theo phản xạ khuôn mặt của nàng lập tức đỏ lên, cứ nhìn chăm chú sự phụ của mình mà không nói lời nào cả.

Xuân Đức thấy khuôn mặt xinh đẹp của tiểu đồ đệ lại đỏ lên thì không khỏi kì quái, thương thế nặng như vậy khiến kinh mạch bế tắc sao? Tại sao mặt lại đỏ lên, mà lại còn ngây ngốc nhìn nhìn như vậy, sẽ không phải là thương thần hồn rồi chứ?

Xuân Đức nghĩ vậy liền vươn tay ra định xem mạch cho đồ đệ, nhưng lúc này vị tiểu đồ đệ đang ngây ngốc đứng yên lại lùi lại về phía sau một

bước tránh thoát khỏi tay hắn. Xuân Đức buồn bực đang định nói gì thì Thiên Tuyết đã lên tiếng.

Nàng cúi đầu rụt rè nói:

" Sư phụ, sư phụ..."

nàng cứ như vậy kêu sư phụ, sư phụ áp úng một hồi mà không làm sao nói hết câu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Bày Trận

Thấy tiểu cô nương này cứ áp úng một hồi, Xuân Đức cảm thấy buồn bực, hấn kiên nhẫn hỏi:

" Sao vậy Tuyệt Nhi, có chuyện gì thì cứ nói đi làm gì mà cứ gọi sư phụ mãi vậy, sư phụ đã chết đâu. Mà làm sao ngươi lại bị thương vậy đưa ta xem có nặng không nào."

Xuân Đức liền vươn tay ra nắm lấy tay Thiên Tuyệt, lần này Thiên Tuyệt cũng không né tránh cứ đứng ở đó mà đỏ mặt.

Một lúc sau

Sau khi xem xét xong Xuân Đức cau mày lại, hấn buông tay Thiên Tuyệt ra rồi mới nói, giọng điệu trách cứ:

" Là kẻ nào làm? Tại sao thương thế lại nặng như vậy, đã vậy không đi trị thương đi còn đứng ngây ngốc ở đây, không muốn cái mạng nhỏ nữa sao?"

Thiên Tuyệt bị mắng nhưng trong lòng âm áp một trận, nàng biết sư phụ đây là đang quan tâm mình, nàng cúi thấp đầu xuống, âm thanh nhỏ bé vang lên, lần này âm thanh tuy có chút bé nhưng không còn run run nói lắp nữa:

" Đệ tử không có sao cả, tại tối hôm qua khi ra hiệp trợ mọi người không may bị thương nhẹ thôi. À phải rồi sư phụ mọi người còn đang đợi sư phụ đến kiểm tra kết quả "

Xuân Đức sắc mặt không tốt nói:

" Còn xem cái gì mà xem, người ngồi xuống sư phụ giúp người trị thương, nội thương nặng như vậy mà còn đứng ở đó nói lời ngu ngốc "

Không cho Thiên Tuyết ý kiến, Xuân Đức đã chế trụ nàng lại, khiến nàng phải ngồi xếp bằng ngay ngắn trên mặt cỏ. Hai người ngồi đối mặt lẫn nhau, Xuân Đức không trần trụi mà ngay lập tức nhắm mắt lại vận chuyển ma năng trị thương cho tiểu đồ đệ của mình.

Thiên Tuyết không cử động được nhưng mắt nàng vẫn có thể quan sát được mọi thứ xung quanh, nhìn người sư phụ đang chăm chú trị thương cho mình trước mắt thì trong lòng không khỏi tràn đầy sự ấm áp, cảm giác có người thân bên cạnh mình thật tốt.

Nàng khẽ mỉm cười lên, không ai biết rằng một âm mưu nhỏ nhỏ của nàng đã được hoàn thành.

.....

Trong khi hai sư đồ Xuân Đức đang trị thương thì ở một nơi khác trong không gian vong linh một đám người cũng đang trị thương.

Sau nhiệm vụ tối hôm qua, gần 200 người đi ra ngoài bây giờ quay trở lại chỉ còn chưa tới 100 người, những người này ai ai cũng bị thương nặng. Cách chỗ bọn họ đang trị thương là một ngọn núi lớn xác yêu thú(xác của tu sĩ yêu tộc).

Nhưng chỉ cần xem lướt qua trên mặt từng người đều có thể thấy tất cả biểu cảm của bọn họ là sự thỏa mãn xen lẫn sự đau đớn. Có vài kẻ đang nằm hôn mê trên mặt đất cũng bất giác nhếch miệng cười một cái trong vô thức.

.....

Nơi Xuân Đức cùng tiểu đồ đệ.

Sau khoảng một giờ thì Xuân Đức cũng vừa lúc trị liệu hoàn toàn cho Thiên Tuyết, Xuân Đức thu tay lại tự mình điều hòa năng lượng trong cơ thể một chút rồi mới mở mắt ra, khi hắn vừa mở mắt ra thì không khỏi hoảng hồn.

Hắn cứ nghĩ sau khi vị tiểu đồ đệ Tuyết nhi của hắn, được hắn tận tình trị liệu sẽ khỏe lại như bình thường, lúc hắn mở mắt ra sẽ thấy một thiếu nữ xinh đẹp dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn hắn đầy sùng bái cơ, ai ngờ hắn vừa mở mắt ra đã thấy cô nàng này nằm ngửa trên mặt đất bất động.

Xuân Đức nhanh chóng ngồi lại cạnh, kiểm tra mạch tượng của nàng một lần, thấy tất cả đều ổn chỉ vì quá hao tổn mà ngất đi thôi, nghĩ ngợi một thời gian sẽ khỏe, lúc này hắn mới đưa tay lau mồ hôi trán một cái sau đó cũng thở ra một hơi.

Lấy ra một viên sinh cơ đan, Xuân Đức nhẹ nhàng tách miệng đồ đệ của mình ra rồi nhét vào. Sinh cơ đan vừa vào trong miệng Thiên Tuyết đã tan ra thành từng đoàn năng lượng xanh lam rồi biến mất. Thấy đan dược cũng đã phát huy tác dụng, Xuân Đức dùng hai tay nhẹ nhàng ôm đồ đệ của mình vào trong lòng rồi nhanh chân bay về nơi Sinh Mệnh Lô Đài(cái lô đài nhỏ giữa hồ sinh mệnh, cạnh cái cây Hắc Âm Ma Thụ).

Không bao lâu sau...

Lúc này Xuân Đức đã đang đứng trong một căn phòng ở tầng 1 của Sinh Mệnh Lô Đài, nhẹ nhàng đặt đồ đệ của mình lên một cái giường Mộc Tinh Hương, lấy cái chăn có sẵn có ở đầu giường đắp cho nàng. Thấy mọi thứ đã ổn Xuân Đức lặng yên biến mất khỏi gian phòng, gian phòng chỉ còn lại

những ánh sáng dịu nhẹ từ dạ minh châu phát ra và tiếng hít thở đều nhịp của Thiên Tuyết.

.....

Sau khi rời đi nơi tĩnh dưỡng của đồ đệ, Xuân Đức liền ra khỏi không gian vong linh xuất hiện bên trên một ngọn núi cao chót vót đâm thẳng vào mây xanh.

Vừa ra bên ngoài Xuân Đức liền lao đảo vài cái rồi quy luôn trên mặt đất.

Mãi sau một lúc lâu thì hắn mới ngồi dậy, dùng tay lắc lắc cái đầu cả mình Xuân Đức tự nói với bản thân:

" Nơi này thần niệm của mình vẫn là quá yếu so với lực lượng tự nhiên rồi, muốn câu thông một chút với Ác Ma Điện bên kia mà bị phản phệ mạnh như vậy, không biết bên kia có gặp rắc rối gì không mà lòng mình tự nhiên lại thấy có một không an. Thở dài, thôi thì mọi việc đợi vài ngày nữa trước lo an bài thứ cần thiết trước đã "

Thở dài xong một hơi Xuân Đức đứng thẳng dậy, tụ ma năng vào trong mắt ngay lập tức mọi thứ trong phạm vi gần 1 vạn km hiện ra chi tiết trong mắt hắn(để dễ hình dung Việt Nam dài 1.648 km theo đường chim bay).

Cách nơi hắn đứng chưa tới 2000 km là một vùng thung lũng to lớn bao quanh là đồi núi trùng điệp dễ thủ khó công, gần 300 triệu tu sĩ đang ở trong cái thung lũng này, cái thung lũng này có diện tích tầm cỡ 200 ngàn km²(Việt Nam khoảng 324.480) nên khi có một số lượng lớn tu sĩ như vậy bên trong nhìn không khác gì một đàn kiến nhiều sắc màu, chưa kể tới vô số kiến trúc san sát nhau được kiến tạo dựa trên thần thông của mấy tên culi.

Đám tu sĩ này chạy vào trong cái thung lũng kia không biết là may mắn hay là bị quái thú lừa vào, mà bây giờ Xuân Đức thấy đang có vô biên quái thú đang cố gắng vượt qua phòng thủ của đám tu sĩ lao vào, vì nơi này có cấm bay pháp lực lượng nên đa số đều chỉ có thể chạy bộ, còn quái thú cũng có con có cánh nhưng đại bộ phận vẫn là đi trên đất nên việc đám tu sĩ kia chui vào cái thung lũng này cũng là một giải pháp tạm thời.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 312: Đại Hình Sát Trận 5 Ngàn Dặm

Việc ngăn trở Vực Thảm Quái Thú của đám tu sĩ lúc này cũng không phải là ác liệt gì cho lắm, đám tu sĩ này cứ cắn chặt nơi hiểm yếu không buông, con quái thú nào mò mặt lên là con đó chết, không có ngoại lệ, thi thoảng mới có vài chục tên tu sĩ không may bị quái thú cao giai bất ngờ tập kích tạt một phát chết không kịp làm gì, còn lại thì vẫn an ổn cố thủ giết quái thú thu hoạch huyết châu.

Sau khi quan sát tất cả mọi thứ Xuân Đức thu lại tầm mắt, hắn tìm một mỏm đá đẹp một chút rồi ngồi trên đó ngẩn người, khi không còn ma năng quán thấu vào mắt tầm nhìn của hắn bị giảm rất nhiều, nhìn ra xa xa lúc này chỉ có mây khói lượn lờ không nhìn rõ cái gì cả.

Trời lúc này tuy đã ngừng mưa rồi nhưng bầu trời vẫn đen xì, đôi khi lại có vài tia sét lóe lên bên trong đám mây chiếu sáng cả một vùng trời rộng lớn, không bao lâu sau thì hàng loạt những âm thanh "Ầm ầm.." liên miên vang lên khiến cho đất đá phía dưới cũng rung rung.

Xuân Đức kiểm một cục đá vừa tay rồi ném xuống, hắn cũng chỉ là nhìn theo cục đá từ từ bay xuống cho tới khi rơi vào bên trong một cái hồ nước nhỏ bên dưới, nước bay lên cao, cả mặt hồ đang yên lặng bỗng nhiên sóng nổi bốn phía. Hắn liên tục lặp đi lặp lại hàng loạt những động tác vô nghĩa như vậy rồi cười một cách ngây ngô.

Một thời gian không lâu sau đó...

Bầu trời lại bắt đầu sụt sùi mà khóc, cảm nhận được cái lạnh lạnh trên mặt của mình Xuân Đức khẽ dùng ngón tay lấy giọt nước trên mặt mình cho vào trong miệng, cảm nhận thấy vị mặn mặn như vị máu thì không khỏi nhú mày một cái, hần tự nói với bản thân:

" Nơi này quả thực không thích hợp với mình, xong lần này có khi nên về gia tộc thăm bọn họ mới được, dù sao thì vẫn là người thân của nhau mà. Không biết nhị tử Lam Vũ giờ ra sao nhỉ, chắc đã gả ra ngoài rồi cũng nên.. "

Xuân Đức đứng dậy, ngửa mặt nhìn lên trời hít vào một hơi thật sâu, khí chất cả người hần lúc này cũng đã bắt đầu thay đổi hoàn toàn, tà ác, lạnh lùng, máu tanh, không còn nhìn thấy ở đâu một phần yếu đuối đa sầu, đa cảm vừa nãy nữa.

" Mọi tội lỗi cứ để mình ta nhận lấy "

Nói xong câu này thì hần cũng đã biến thân về trạng thái Địa Ngục Băng Long rồi cũng ngay sau đó thân ảnh của hần cũng mờ nhạt dần và từ từ biến mất.

.....

Trong không gian vong linh, nơi nghỉ ngơi của Thiên Tuyết...

Cũng không rõ là qua bao lâu Thiên Tuyết tỉnh lại, nàng cảm thấy thân thể cả người hữu khí vô lực cứ như bị ai đó làm gì rồi, nhớ tới lúc bản thân đang trị thương thì bỗng nhiên ngất đi lúc nào không hay biết thì giật mình mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì nàng không còn thấy người mình muốn nhìn thấy đâu cả.

Nàng có đôi chút mất mát, nhìn khắp xung quanh chỉ là một không gian tĩnh mịch cùng lạnh lẽo nàng không lại nhắm mắt lại, nàng kéo kéo tấm

chấn đang đắp trên cơ qua đầu, bên trong chấn nàng lại lấy ra chiếc dây chuyền mà sư phụ từ cho nàng.

Một ánh sáng lam nhạt dịu dàng phát ra như mộng như ảo khiến cho nàng nhìn không rời, nàng trầm luân vào trong những tia sáng đó, đến cuối cùng nàng lại một lần nữa thiếp đi. Lúc nàng thiếp đi trên khuôn mặt của nàng vẫn hiện lên sự ôn nhu, vui vẻ và ấm áp.

.....

Nơi ở của nhóm người Tà Long, Tuyết Anh... Trong một thạch động.

Một âm thanh mang theo sự mệt mỏi vang lên:

" Củ Cải Trắng sao vẫn chưa tới? "

Một giọng nữ dịu dàng đáp lời:

" Hẳn một mình đi ra ngoài rồi, người trị thương đi, thương thế của người cũng không nhẹ đâu."

Âm thanh lúc ban đầu lại một lần nữa vang lên nhưng lần này lại mang theo mấy phần vui vẻ:

" Bà cô nhỏ người không tò mò hẳn ra ngoài một mình làm chuyện gì sao? Lỡ may một mình hẳn đi ra ngoài lại gặp nguy hiểm gì thì sao, tới lúc đó không phải người lại đau lòng "

Không gian lâm vào trầm tĩnh một lúc, sau đó âm thanh dịu nhẹ kia lại nói, trong giọng nói không có bất cứ xao động nào:

" Không cần nói ra thì ai trong tất cả chúng ta đều hiểu mà, cái nhiệm vụ lần này xem như tàn khốc nhưng thực ra chỉ là một cái cớ để hẳn tiện hành động một mình thôi, chúng ta quá yếu, có đi cùng cũng chỉ là làm vớ "

tay chân hẳn. Thở dài. Ta ngủ đây, không muốn nghĩ thêm đến chuyện này nữa, càng nghĩ càng cảm thấy tủi thân."

Cứ như vậy, không ai nói gì thêm, cả không gian lại lâm vào tình trạng yên tĩnh không một tiếng động.

.....

Ở bên ngoài... Tối ngày hôm sau...

Trời vẫn tiếp tục mưa như thác đổ, tiếng chiến đấu vọng từ phương xa vẫn có thể nghe một hai. Xuân Đức lúc này đang đứng trên một ngọn cây đưa mắt nhìn 4 phương 8 hướng.

Sau gần 1 ngày cuối cùng hẳn cũng đã bố trí xong Diệt Tuyệt Sát Trận, vì không thể làm quá lộ liễu nên trận pháp bây giờ chỉ có thể thôi thúc sát tính của đám Vực Thảm Quái Thú cùng Tu Sĩ mà thôi, chưa thể khiến cho đám kia mất hết lý trí lâm vào tình trạng điên cuồng được.

Nhìn 4 phương 8 hướng đang không ngừng có oan hồn, lệ khí, quỷ khí, huyết khí bị sát trận hấp thu, trên bầu trời cũng đang từ từ có vài đám huyết vân, Xuân Đức nở nụ cười tàn nhẫn, không bao lâu sau khi trên trời kia tất cả đều là huyết vân thì đám người phía dưới này chắc cũng không còn sống được mấy kẻ.

" Mọi thứ đều tốt, bây giờ chỉ cần tìm ba kẻ có khả năng phá hoại kế hoạch của mình, tiêu diệt đi nữa là xong. Mong là mấy kẻ kia ở riêng, bằng không sẽ có chút vướng tay chân "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 313: Những Kẻ Cảnh Đường

Rào rào...rào rào...

Ầm ầm... ầm ầm...

Mưa vẫn rơi, tiếng sấm vẫn nổ ầm ầm không dứt, dưới bóng đêm mịt mù Xuân Đức như một ma ảnh bay lướt qua mọi thứ, hấn lúc này toàn thân thu liễm mọi thứ, không một chút khí tức tiết ra ngoài, cứ như một viên đá đang bị ném đi vậy.

Khi hấn bay vào khu vực trung tâm của đám tu sĩ thì không khỏi hết sức ngạc nhiên, vì nơi đây chẳng khác gì cái siêu cấp đô thị cả, thứ gì cũng có cả, đến cả kỹ viện cũng có một đồng lớn, những điều làm hấn ngạc nhiên không phải mấy thứ này, điều khiến cho hấn ngạc nhiên chính là đám yêu tu với đám nhân tu lại sống cùng với nhau một cách hòa bình, nhìn cảnh này trong lòng hấn thoáng hiện lên sự kì quái.

Tìm một vị trí khuất người, Xuân Đức lại biến về trạng thái nhân loại rồi như không có việc gì bước ra ngoài, hòa vào cái khung cảnh người người tấp nập qua lại.

Ở cái khu vực trung tâm này có một cái đại trận che phủ thì phải, lúc này hấn bay qua nhưng cũng không chú ý lắm, mãi tới giờ thấy bên dưới này không có mưa rơi xuống thì mới chợt nhớ ra.

Hai bên phố xá tất cả đều là hàng quán san sát nhau, đa phần đều là bán vũ khí, thảo dược, đôi khi là có vài kẻ bán mấy thứ kim loại quý, mọi thứ

đều được trao đổi bằng huyết châu rất thuận tiện.

Xuân Đức dừng trước một cái cửa hàng bán đồ tạp nham. Thấy có khách tới một tên tu sĩ nhân tộc có lẽ là chủ nhân cửa hàng này đứng dậy chào hỏi:

" Khách nhân ngài muốn mua thứ gì? Ở đây bốn điểm thứ gì cũng có, giá cả cũng rất rẻ, khách nhân nếu ngài vừa ý món nào thì cứ việc nói ra "

Xuân Đức không nhìn người tu sĩ kia, hấn dùng tay chỉ về một con rỏi được làm rất tinh xảo, cùng với một thanh kiếm ngắn, bên trong thanh kiếm có 3 viên ngọc nhìn vô cùng bắt mắt, hấn muốn mua cái này về sau này tặng cho tiểu Vũ.

" Lấy cho ta mấy thứ đó "

Tên chủ quán nhìn theo tay Xuân Đức chỉ, hấn cũng không hỏi gì nhiều mà nhanh chân đi lấy 2 món đồ kia lại cho Xuân Đức rồi nói:

" Của ngài đây, chỉ cần 1 viên huyết châu của quái thú cấp thấp là được "

Cũng không rõ trong miệng người tu sĩ này quái thú cấp thấp là loại quái thú nào, Xuân Đức tâm niệm vừa động một nắm huyết châu có lớn có nhỏ xuất hiện rơi vào trong tay tên tu sĩ kia, do bất ngờ không nghĩ Xuân Đức lại trả cho mình nhiều huyết châu như vậy nên..

... Một đám huyết châu từ trong tay hấn trượt qua tay, rơi đầy trên mặt sàn nhà, cả một sàn nhà ngay lập tức lấp lánh hồng quang.

Người đi đường cũng vì vậy mà tụ lại mà nhìn, cũng có vài kẻ có lòng đều dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía Xuân Đức. Trong cái ánh mắt xanh lè lè kia hiện lên vẻ tham lam, cùng sự đố kỵ, bọn chúng quá yếu không thể biết Xuân Đức là dạng gì sức mạnh, bọn họ chỉ thấy một thiếu niên tu vi sâu

kiến đi ra ngoài một mình còn đem theo một đồng tài bảo mà thôi, đây nếu không phải con mồi đánh cướp thì ở đâu mới là con mồi.

Kẻ có suy nghĩ như vậy cũng không ít, thấy Xuân Đức vẫn cứ tiếp tục bình bình đăm đăm đi về phía trước thì có vài kẻ đã nhanh chân chạy đi báo tin rồi.

Còn về phần Xuân Đức sao? hẳn có lẽ là chẳng quan tâm đến mới kẻ có ý đồ với mình đâu, hẳn vẫn cứ thản nhiên bước đi trên con đường đầy tấp nập. Hắn lấy ra cái thanh đoản kiếm có 3 viên ngọc trang trí bên trong mang ra nhìn.

Thanh đoản kiếm này cũng không có gì đặc biệt cả, được làm bằng thân thiết cấp 8, loại rác này thì Xuân Đức vớt còn không kịp chứ lấy làm gì, chỉ có 3 viên ngọc là nhìn đẹp một chút mà thôi, 3 viên ngọc này được chế tác rất tỉ mỉ, hoa văn sắc nét, chất liệu tuy không ra răng nhưng hẳn đánh giá cao cái công điêu khắc của người làm ra ba viên ngọc này.

Nhẹ nhàng bẻ xé cái thanh kiếm kia như xé giấy vụn ra, Xuân Đức dễ dàng lấy được 3 viên ngọc. Tiện tay quăng luôn cái xác kiếm xuống lòng đường, hẳn cảm thấy nơi này cũng có chút thú vị, đáng tiếc nó cũng không tồn tại được bao lâu nữa.

Ngay khi Xuân Đức đi ra ngoài khu phố sầm uất, tới bên bờ một dòng sông lớn thì có một âm thanh gọi hắn:

" Tiểu tử có phải hay không người là kẻ ăn cắp bảo vật của Sa Bang chúng ta, khôn hồn đưa ra đây bằng không đừng trách chúng ta ra tay tàn nhẫn "

Ngay sau đó lại có một âm thanh mang theo sự bất ngờ vang lên:

"Ồ, hóa ra tên này còn ăn cắp bảo vật của Sa huynh sao? Đệ cũng mới nhận được tin tên này từ bốn điểm của đệ lấy đi một thanh thần binh mà không chịu giao tiền, đang định đi tìm tên này nói lý lẽ một hai không ngờ lại gặp Sa huynh ở đây."

Tới lần này lại là một đám người, có khoảng 20 người, trên ngực có thêu một bông hoa 5 cánh nhìn rất đẹp, kẻ cầm đầu là một tên thiếu niên gầy ốm, hai híp như mắt lươn, bộ dáng gian trá tới cực điểm.

Tên được gọi là Sa huynh kia nghe vậy chỉ là hừ lạnh một cái rồi không nói gì thêm, hình như tên này có vẻ khá ghét tên mới tới.

Khi mấy tên này vừa mới chào hỏi nhau xong thì lại lục tục có hai đám người tới nơi này, 4 phe nhân mã nhìn nhau đầy bất thiện, hiển nhiên mấy tên này nghĩ ăn chắc Xuân Đức rồi, giờ chỉ cần xem ai chiếm được phần béo hơn thôi.

Trong bóng tối thì có vô số kẻ xì xào bàn tán xem cuộc vui, ánh mắt bọn hắn khi nhìn về phía Xuân Đức chỉ có sự hả hê (cười trên nỗi đau của người khác).

Ở một tòa lầu trên cao có một thiếu nữ cùng 2 lão giả cũng đang quan sát tình cảnh bên dưới. Thiếu nữ dung mạo tuyệt trần, ánh mắt như thu thủy, mái tóc dài như thác, còn 2 vị lão giả bên cạnh thì lúc ẩn lúc hiện cứ như một u linh vậy, nhìn cảnh tượng bên dưới thiếu nữ có chút không vui nói:

"Mấy tên này bình thường nhất như cáy, cho ra chiến trường đánh nhau cùng quái thú thì tên nào tên nấy sợ run tim, mắt mặt, né đông tránh tây, vậy mà bây giờ ở bên trong này tụ tập cùng một chỗ khi dễ một người trẻ tuổi, đúng là một đám rác rưởi"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Cho Thế Cho Hỏi Một Câu Không?

Một lão giả đứng phía sau thiếu nữ khẽ vuốt chòm râu rồi nói:

" Tiểu thư không cần phải tức giận làm gì, loại người như thế này đâu đâu cũng có, ở cái thế giới mạnh được yếu thua này thì không ai quan tâm hành vi của những tên kia có xấu xa, đê tiện, bỉ ổi, vô liêm sỉ tới mức nào, tất cả đều vì sinh tồn mà thôi. "

" Ninh lão đầu nói không sai, chung quy cũng vì hai chữ sinh tồn mà thôi, đã nhỏ yếu mà lại còn thích làm anh hùng hảo hán thì chỉ có nước chết sớm, vì vậy khi đang còn nhỏ yếu chỉ có thể làm tiểu nhân luôn cuối mà từ từ phát triển. Những kẻ kia làm không sai, chỉ có những người như vậy mới có thể tồn tại được trong cái thế giới này.

Ha ha. Nhưng nếu tiểu thư muốn giúp tên tiểu tử dưới kia thì lão phu cũng không ngại một lần ra tay. Ha ha ha" --- Một ông lão khác lên tiếng phụ họa.

Lão giả này cười rất chi là tự đắc, hãnh như là vừa tìm thấy được niềm vui to lớn nào đó vậy. Nhưng lão giả này đang cười thì bỗng nhiên ngừng lại vì thấy biểu hiện khác thường của vị tiểu thư và ông bạn già.

Hai người kia một già một trẻ đang trợn mắt ngoác miệng ra mà nhìn chân chân về phía xa, lão giả này cũng hiếu kì không biết là có chuyện gì mà lại làm cho hai người này thành ra như vậy? Không lẽ tên tiểu tử kia đã nhảy sông chạy trốn rồi.

Nhưng khi hắn quay lại xem Xuân Đức đã nhảy sông bỏ chạy chưa thì chẳng thấy Xuân Đức và đám người kia đâu, có thấy chẳng qua là đầy trời tinh quang màu đỏ, cùng hàng vạn những mảnh như pha lê vỡ đang cuốn theo chiều gió rồi tan biến dần bên trong màn đêm vô tận.

Nhìn mãi mà không thấy Xuân Đức đi nơi nào lão giả cau mày hỏi ông bạn của mình:

" Tên tiểu tử kia chạy đi đâu rồi? Làm sao hai người các người cứ ngốc ngốc như vậy? "

Mãi lúc này thiếu nữ cùng một lão giả còn lại hình như mới hồi thần lại, thiếu nữ khẽ " ực " nuốt nước miếng một cái, cảm thấy vẫn còn khan khát nàng đưa tay với cái chén trà trên bàn, nhưng đưa tay quơ loạn một hồi mà không thấy tách trà đâu, nàng có chút buồn bực, nhưng khi nàng vừa quay lại muốn xem chén trà ở đâu thì lại không sợ hãi kêu to một tiếng.

" AAAAA Có quỷ "

Nghe thiếu nữ hét hai lão giả cũng ngay lập tức cảm giác có gì không đúng, nhưng khi bọn họ thấy có một thiếu niên đang ngồi đối diện với mình thì bọn họ cũng không khỏi một trận tay chân lạnh ngắt.

Hai người ngay lập tức làm ra đề phòng, nhìn người thiếu niên trước mắt như nhìn đại địch, một người dùng giọng khàn khàn hỏi:

" Bằng hữu không biết tới nơi này là có chuyện gì muốn nhờ "

Thiếu niên cũng không để ý tới sự đề phòng của hai lão giả mà tay hắn vẫn xoay xoay cái tách trà trên bàn, hắn cứ yên lặng như vậy, sự yên lặng của hắn khiến cho bầu không khí trong phòng càng thêm căng thẳng.

Thiếu nữ khi trước bị Xuân Đức hù cho ngã xuống sàn bây giờ mới xoa xoa mông đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Xuân Đức đầy sự hiếu kì, niên kỹ nàng cũng không lớn lắm chắc cũng tầm hai mươi mấy.

Nàng ngồi lại bàn nhìn thấy Xuân Đức đang dùng tay vẩy vê tách trà đang uống dở của mình thì trong lòng có chút nhỏ nhỏ tức giận, nàng dùng bằng cái giọng âm dương quái khí nói:

" Nhìn công tử đối với loại trà này rất hứng thú như vậy có phải hay không công tử cũng là một người rất am hiểu trà đạo "

Một lúc sau cũng không thấy thiếu niên đáp lại, thiếu nữ cả đầu bốc khói, nàng đang định phát tác thì lại nghe thiếu niên trước mắt nói:

" Không có, ta không hiểu gì về trà đạo cả, ta thấy nó cũng giống như một loại nước uống mà thôi, khát thì uống, không hơn không kém" --- Thiếu niên đưa tách trà lên uống một ngụm cạn sạch.

" Thật chất, còn không bằng nước lọc. À mà cô bé có thể cho hỏi một câu được không?" --- Thiếu niên lại hỏi.

Thấy tên nhóc còn nhỏ tuổi hơn cả mình ở trước mắt lại gọi mình là cô bé thì thiếu nữ không khỏi xụ mặt ra, nàng có chút phát hỏa nói:

" Hỏi gì hỏi đi, hỏi xong liền biến "

Thiếu niên nghe vậy cũng không tức giận, hấn ngẩng đầu lên nhìn thiếu nữ. Một ánh mắt màu xám giống như mọi sự mất mát, tuyệt vọng, đau khổ đều bao hàm ở trong ánh mắt đó. Hai người lão giả và thiếu nữ đối diện khi gặp phải ánh mắt đó thì không tự chủ được thất thần, ba người không kiềm chế được mà nước mắt tự động chảy dài theo gò má.

Một lúc sau...

Trong khi thiếu nữ cùng hai lão giả còn đang chìm đắm trong một thế giới đau thương thì thiếu niên kia đã đi mất. Trong căn phòng chỉ còn vang vọng một âm thanh thê lương, sâu thẳm

" Nếu đã là tội lỗi thì hãy để mình ta gánh chịu "

.....

Thoát ra khỏi sự ồn ào tấp nập, Xuân Đức lại biến thân quay về trạng thái rỗng, hòa vào màn đêm và đi tìm con mồi chính của mình đêm nay.

Thông qua lục soát ký ức của thiếu nữ cùng hai lão giả vừa gặp hẳn bây giờ cũng biết rõ những kẻ mình cần tìm ở đâu.

Không có như trong tưởng tượng của hắn, mấy tên kia không ngờ lại tụ tập nhau ở một ngọn đỉnh núi cách khu vực trung tâm này khá xa, còn nằm ngoài cả khu vực bố trí đại hình sát trận nữa. Không hiểu mấy kẻ kia làm cái trò dục gì ngoài đó nữa không biết.

" Dù làm cái gì thì hôm nay các ngươi cũng phải chết. Khặc khặc. Mọi nhân tố bất lợi cần phải bị thanh trừ "

Trong bóng đêm Xuân Đức cười lên trăng dử tợn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 315: Chưa Bao Giờ Hối Hận

Với tốc độ bay của Xuân Đức, không mất bao nhiêu thời gian hắn đã tìm đến ổ chuột của mấy tên kia.

Nơi này rất đặc biệt, là một đỉnh núi mờ sương, phạm vi xung quanh một đám đang mưa như thác nhưng nơi đây lại không có một giọt mưa rơi xuống, mọi thứ đều là mờ mờ sương khói, đặc biệt gây cảm giác huyền bí, không những thế ở nơi đây Xuân Đức còn đánh hơi thấy mùi vị âm mưu nào đó.

Nhưng đó cũng chỉ là linh cảm mà thôi, đôi khi con người ta rất cố chấp nếu không tự vướng phải sẽ không tin. Xuân Đức cũng vậy hắn mặc dù biết có cái gì đó không may sắp diễn ra khi hắn bước vào bên trên ngọn núi kia nhưng hắn vẫn là lựa chọn tiếp tục tiến bước.

Đứng trước kết giới hắn nhẹ nhàng phá vỡ và bước vào

Xiu xiu....

Vừa tiến vào trong kết giới Xuân Đức đã cảm thấy một cỗ bất an mãnh liệt dâng lên, có một thứ gì đó đang đâm thẳng về phía trái tim của hắn. Hắn cố gắng làm mọi thứ nhưng dường như tất cả đều vô nghĩa.

Phập...

Một tiếng vũ khí sắc bén đâm sâu vào da thịt. Rất may nó không đủ sắc bén để xuyên nát trái tim của hắn.

Xoẹt xoẹt..xoẹt xoẹt...xoẹt xoẹt

Những kẻ đánh lén cũng không dễ chịu gì, mặc dù không thấy gì nhưng trong lúc giao tranh Xuân Đức có thể cảm nhận thấy móng vuốt của mình đã đâm sâu vào da thịt ít nhất 3 kẻ.

Sau vài micro giây giao phong ngắn ngủi hai bên đều tách ra, đến lúc này Xuân Đức mới nhìn rõ nơi này là nơi nào, đối diện địch nhân là ai và thứ gì đang cắm trên ngực mình.

Theo kiến thức của Xuân Đức biết được thì nơi này hẳn là một cái giới bảo, nghe tên có vẻ sang chảnh nhưng thực ra cũng không có gì, nén ép luyện chế một tiểu thế giới luyện thành pháp bảo cho mình sử dụng mà thôi.

Địch nhân lần này của hắn có vẻ như nhiều hơn gần gấp đôi so với dự kiến tổng cộng có 5 người, 3 nam hai nữ, trong đó 2 trong số 3 tên nam nhân là nhân loại tu sĩ, còn 3 kẻ còn lại là yêu tu. 5 người này đều phát ra khí tức vô cùng cường đại, dựa theo khí tức này thì đám này vậy mà tất cả đều là bán bộ Tinh Quân Cảnh cả rồi.

Trong 5 người này hai nữ yêu tu cùng một tên nhân loại tu sĩ cũng đã bị thương nặng, miệng bọn chúng đã không ngừng nôn ra máu, vết thương thì đang bốc lên khói xanh vì trúng độc.

Còn hắn thì cũng chỉ khá hơn một chút, phía trước ngực hắn đang cắm một thanh đoản kiếm màu đen tuyền, đang không ngừng hấp thụ máu huyết của bản thân. Dùng một trái rút cây đoản kiếm ra Xuân Đức nhẹ nhàng vỗ một cái, thanh đoản kiếm gãy thành vô số khúc rơi trên mặt đất.

" Các người biết trước ta sẽ đến sao? Hay sao mà chuẩn bị nhiều hậu lễ như vậy? Một cái giới bảo chỉ để bố trí khôn trận, sát trận, đúng là một món quà không tệ, ta có lời khen vì sự chuẩn bị không chê vào đâu được như thế

này " --- Xuân Đức có chút hiếu kì nên lên tiếng nói chuyện trước, cũng là tranh thủ thời gian khôi phục một chút, nơi đây bị đại trận tầng tầng áp chế khiến hần muốn khôi phục cũng gặp đôi chút khó khăn.

Năm người đối diện khi nghe lời khen của Xuân Đức thì không ai nói cái gì, sắc mặt ai cũng vô cùng ngưng trọng, trong ánh mắt đều hiện lên vẻ kiêng kị cùng sợ hãi thật sâu, chỉ trong giây phút ngắn ngủi chiến đấu bọn họ biết lần này xem như là đụng phải nghịch lân của chúa quỷ rồi.

Hành động lần này cũng là nhiệm vụ mà trên giao xuống, phải tổn thất sinh mệnh của hai vị hiền triết để tiên tri về sự việc ngày hôm nay, vì điều kiện không cho phép nếu không thực hiện nhiệm vụ lần này không phải chỉ là vài người như thế này.

Lúc đầu mấy người bọn họ còn cho rằng mấy kẻ kia chuyện bé xé ra to nữa, nhưng tới bây giờ thì họ chính thức biết được thứ mình đối mặt khủng bố tới mức nào.

Bị đánh bất ngờ trong lúc phản kích vẫn khiến 3 người bị trọng thương, thần khí một võ thì gãy thành vài khúc, dù đã hạn chế về tất cả thiên thời địa lợi thì kẻ kia vẫn mạnh mẽ không khác gì một con quái vật, à kẻ này chính là một con quái vật rồi. Một con quái vật tuy bé nhưng cực độ nguy hiểm.

Sau giây phút yên lặng..

Bất ngờ kẻ bị xem là con môi, bị mai phục lại là kẻ bắt đầu tấn công trước, Xuân Đức sau khi ổn định lại thương thế thì hần quyết định giết một đũa xong rồi tính tiếp.

Vèo vèo

Xuân Đức như một tia sáng xé rách không gian và thời gian lao thẳng tới yêu tu có mái tóc như đang bốc cháy(Một con phượng hoàng), hắn buông bỏ mọi phòng ngự quyết định trả một cái trả lớn để giết chết con gà lửa này.

" Ngăn nó lại " --- Năm tên địch nhân của hắn cũng thuộc dạng thành tinh cả đám rồi, khi thấy hắn có dị động liền lập tức tụ lại cùng nhau phát ra công kích cường liệt nhất về phía hắn, ý đồ bức lui hắn về vị trí ban đầu.

Uỳnh..rầm...rầm

Khi hai bên công kích đụng phải nhau,một trận tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên,cả cái giới bảo rung lắc mãnh liệt như sắp vỡ ra, mặt đất đá bên dưới băng liệt thì từng mảnh lục địa khác nhau, không gian mặc dù đã được gia trì vô vàn trận pháp nhưng là vẫn bị sức mạnh của trận chiến nghiền nát vô số đại trận, không nát vẫn bị xé rách, tạo thành chằng chịt các khe hở không gian.

Từ trung tâm của vụ giao tranh bay ra mấy cái bóng đen, những cái bóng đen này bay đi như sao băng vậy. Quá nhanh khiến người ta không thể thấy rõ nó là cái gì.

Khi những bóng đen này bay đi xa về các phương vị khác nhau, nếu đâm vào trong núi thì nơi đó ngay lập tức bị san thành bình địa, bay vào trong biển lớn thì dấy lên một cột nước cao hàng vạn mét.

Mỗi lần một bóng đen kia va chạm thì cả cái tiểu thế giới này lại run lên một lần như gặp phải trọng kích vậy.

Ở nơi giao tranh lúc ban đầu của Xuân Đức và năm người giờ chỉ còn có mình Xuân Đức và một con gà lửa mà thôi(phượng hoàng).

Cả hai bây giờ đều đã biến về trạng thái bản thể của mình, một con quái vật 3 đầu cả người đều là băng lam, một con phượng hoàng cả người là ngọn lửa thiêu đốt, một con nhìn về phía con còn lại với ánh mắt đều là sự tà ác, máu lạnh. Một kẻ thì dùng ánh mắt không sợ hãi nhìn đối phương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 316: Con Phượng Hoàng Đầu Tiên Đang Niết Bàn Bị Ăn Sống

" Người thật mạnh, so với tưởng tượng của ta còn mạnh hơn nhiều, nhưng làm sao ta lại chưa từng thấy một tộc đàn nào tương tự như người vậy nhỉ " --- Con phượng hoàng phát ra tiếng nói.

Xuân Đức đang bay lượn xung quanh con phượng hoàng nghe vậy thì cười lạnh, hấn nói:

" Cũng là chết thì chết một cách nhẹ nhàng, tại sao cứ luôn muốn kéo dài hơi tàn để sống làm gì? "

" Người muốn giết ta cũng không phải dễ dàng, người chưa từng nghe phượng hoàng tộc chúng ta là chủng tộc gì sao? Chúng ta là bất diệt " --- Con phượng hoàng được bao trong ngọn lửa hùng hực từ bên trong phát ra giọng nói chế nhạo sự thiên cận của Xuân Đức.

" Khặc khặc. Cố kéo hơi tàn đi, ta nhìn người chắc cũng sắp đến lúc niết bàn rồi nhỉ, một khi người bước vào niết bàn trạng thái ta sẽ cho người hưởng thụ cái chết từ từ mà không thể phản kháng được, một cảm giác đau đớn vô cùng phấn khích. Khặc khặc. "-- Xuân Đức liên tục phát ra từng tràng cười dữ tợn, âm thanh của hấn khiến cho cả một vùng không gian tiêu điều.

Ngay lúc này...

Không gian đột nhiên tối đen, gió lốc khắp nơi, sấm rung chớp giạt..

Mặt đất tách ra vô số thi cốt mặc giáp trụ phát quang bò lên, chúng hú dài rồi điên cuồng lao về phía Xuân Đức, từ chân trời thì hàng triệu triệu những quả cầu sét quán theo phong bạo cũng đang như lưu tinh bắn về đây.

Nhìn thấy không gian bỗng nhiên biến đổi to lớn Xuân Đức lại cười khẩy nói:

" Đồng bạn của người nghĩ ra cách cứu viện hay đây, ta không hiểu tại sao bọn chúng không bỏ chạy ra ngoài luôn đi còn ở trong này làm ra ba cái trò mèo này, ắt hẳn trong đầu mấy tên này óc toàn nước rồi "

" Hừ, không cần nói mấy lời vô nghĩa đó làm gì, người muốn giết ta, ta chưa chắc sẽ chết nhưng mà người thì khác, dù không chết cũng không tốt đi nơi nào, trước khi chết ta cũng là muốn xem người làm cách nào vượt qua được hỏa kiếp trùng sinh của phượng hoàng tộc mà giết được ta "

Âm thanh ngưng lại, con phượng hoàng đang phòng thủ lúc này đã cuộn tròn lại thành một quả trứng khổng lồ, một biển hỏa diễm từ bên trong thiên địa xuất hiện bao trùm lấy quả trứng kia.

Trong thiên địa một cảnh tượng vô cùng trái ngược diễn ra, mưa gió nổi lên bát phương vậy mà ngay lúc này lại có một biển lửa xuất hiện. Mấy bộ thi cốt vừa mới ngoi lên đã bị sức nóng từ biển lửa thiêu cho thành than rớt xuống.

Mấy quả cầu sét từ phía chân trời bay về phía Xuân Đức lúc này cũng không biết khi nào thì tan biến đi rồi, cứ như chưa từng xuất hiện vậy.

Xuân Đức ở trong biển lửa ngay lập tức cảm nhận được cái gì là nóng như lửa đốt, một loại lửa đập không tắt, vừa thiêu đốt sinh mệnh lần thiêu đốt linh hồn, đốt được rất đau.

Nhưng cũng chỉ là rất đau mà thôi hẳn có thể chịu đựng tốt, hẳn không tin sau khi ăn quả trứng lớn đang giữa biển lửa kia đi rồi thì cái biển lửa này không tắt.

Gừ..Gừ..Gừ

Xuân Đức cứ như vậy mà tiến về phía quả trứng kia, đi thêm một bước sóng lửa càng thêm mãnh liệt, cái cảm giác như bị áp trên chảo cho thịt chảy mở ra thật vi diệu, hẳn liên tục bay đi vậy mà cũng có thể cảm nhận được mùi thịt nướng phát ra từ cơ thể mình.

Đã có sức mạnh mọi thứ đều chỉ là vấn đề thời gian.

Sau một lúc biến mình thành thịt quay, Xuân Đức đã tới được bên cạnh quả trứng, đứng ngay bên cạnh quả trứng thì bầu trời càng thêm yêu ái hẳn, một dòng thác lửa liên tục đổ lên trên người hẳn khiến cả người hẳn bốc lên khói trắng.

Nhìn quả trứng lớn, cao 4-5m đang phát ra hồng quang trước mắt Xuân Đức cười nói:

" Đã nói rồi, một khi sức mạnh đã áp đảo thì có là thiên thì ta cũng có thể phá nát huống gì chỉ là mấy con gà lửa các ngươi."

Không nhanh không chậm hẳn dùng hai trảo đập vỡ lớp trứng bên ngoài...

Rắc rắc... rắc rắc

Vỏ quả trứng đúng vẫn là rất cứng, sau một đập của Xuân Đức vậy mà chỉ là rạn nứt như mạng nhện không có dấu hiệu đổ sụp.

" Xem còn cứng được bao lâu "

Ầm ầm.. rắc..

Bực mình Xuân Đức vung lên một đòn toàn lực xuống, ngay lập tức vỏ quả trứng chia 5 xẻ 7 ra, lộ ra một con phượng hoàng đang đang cuộn tròn lại bất động, giống như nằm ngủ.

" Chết "

Một tiếng rít qua kẽ răng, ngay sau đó 3 cái đầu rồng lao tới, cắn nát lõi từng bộ phận của con phượng hoàng kia ra thành từng miếng rồi nuốt xuống.

Trên bầu trời lúc này cũng hiện dị tượng, một con phượng hoàng hư ảnh bằng lửa to lớn xuất hiện, nó đang vùng vẫy phát ra tiếng kêu gào bèn nhọn mà thê lương.

Không qua vài giây cả con phượng hoàng bị Xuân Đức sinh sinh xé xuống ăn sống, dị tượng trên bầu trời cũng biến mất, cả biển lửa cũng tiêu thất luôn. Không gian nơi đây lại một lần nữa trở về với bầu trời âm u cùng những cơn gió bão.

" Kết thúc một đũa " --- Xuân Đức nhếch cái miệng toàn răng là răng ra nói.

Nhưng cũng đúng lúc này dị tượng lại một lần nữa phát sinh, phía bên dưới mặt đất 4 sợi xích to lớn như cái thùng nước phát ra u lam bỗng nhiên phóng ra trói chặt lấy Xuân Đức, một loại sức mạnh kì dị được dùng bằng tế phẩm(Dùng cường giả Bất Diệt Cảnh từ tam trọng trở đi hiến tế) tạo thành khiến cho Xuân Đức trong lúc nhất thời cũng không thể thoát ra được.

Cả cái giới bảo lúc này cũng sáng lên, từ 4 phương vị khác nhau xuất hiện 4 đạo ánh sáng hình bán nguyệt nhanh chóng chém thẳng về phía Xuân

Đức, 4 đạo ánh sáng này không mang theo uy thế gì, cứ lẳng lẳng như một đọt sóng ngầm vậy, nơi nó đi qua chỉ còn tồn lại một vùng hư không.

Cảm nhận được uy hiếp trí mạng từ 4 đạo ánh sáng đang phóng tới mình Xuân Đức cũng không do dự nữa, hấn triệu hồi ra hai cái phân thân trung cấp ngăn trở xung quanh bản thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 317: Xé Xác Từng Tên

Ngay khi 4 đạo ánh sáng kia va chạm cùng với hai cỗ phân thân trung cấp, một lực lượng vô hình khuếch tán ra 4 phương 8 hướng.

Chỉ thấy 4 đạo ánh sáng đánh lên cơ thể hai phân thân trung cấp sau đó thì biến mất, một giây tiếp theo hai cỗ phân thân trung cấp như bong bóng nổ tung, giải thể ngay bên cạnh Xuân Đức, một lực lượng hủy diệt lan tràn, không qua mấy giây hô hấp toàn bộ cả cái giới bảo bên trong đã thành một vùng hỗn độn rồi.

Grao..Grao

" Như vậy mới kích thích chứ, bảo sao các người thấy con gà lửa kia chết mà không cứu, hóa ra là nãy giờ dồn hết tâm tư để đánh ra một kích này, ta có lời khen đấy, nhưng kích các người cũng diễn xong rồi bây giờ tới phần của ta "

Xuân Đức thoát khỏi lực lượng trói buộc ngay lập tức đằng không mà lên, âm thanh hấn bén nhọn khiến cho nơi đây như muốn nứt ra.

Xuân Đức dùng tốc độ ánh sáng bay vọt về một phương, tất cả đại trận khi nãy bị một kích kia phát nát gần như hoàn toàn, bây giờ hắn có thể sử dụng thần thức tùy ý. Thần niệm vừa quét ngay lập tức thấy được trong biển sâu mà một Kim Long to lớn đang càng ngày càng lặn xuống sâu hơn.

" Chạy, hủy đi của ta hai phân thân ta còn chưa thu lợi tức lại còn muốn chạy "

Xuân Đức cũng lao xuống vùng biển kia, một cột nước cao tới cả ngàn km bốc cao lên, ngay sau đó là những cơn sóng thần điên cuồng lan rộng ra khắp vùng biển.

.....

Không qua vài hô hấp Xuân Đức lại một lần nữa lao ra khỏi mặt biển, một cột nước cao tới trời lại nổi lên, nhưng ra khỏi mặt biển lần này không chỉ có riêng mình Xuân Đức mà còn có một con Ngủ trảo kim long.

Con kim long kia bị Xuân Đức lôi ra khỏi biển bằng một chân sau, cái đầu của con kim long đã bị ăn mất, phần thân thể thì có vô số lỗ máu to lớn, mặt biển bị máu của nó cũng nhuộm thành màu vàng kim tuyến.

" Chết 2 còn 3 " --- Ba cái đầu rỗng máu me tùm lum phát ra một âm thanh như sấm.

Ầm ầm...

Ném cái xác con kim long kia xuống đất Xuân Đức lại tiếp tục tìm những kẻ còn lại.

.....

Ở bên ngoài lúc này.

Bây giờ là một tình cảnh hỗn loạn không thể nào tưởng nổi, tất cả tu sĩ dưới Bất Diệt Cảnh đều đang phát điên, gặp kẻ nào là điên cuồng xông lên chém giết kẻ đó, không phân địch ta, cứ như người trước mắt có thâm cừu đại hận gì với hắn ghê gớm lắm.

Diệt Tuyệt Sát Trận lúc này đã phát huy tác dụng của nó, người người đều bị dục vọng ham muốn giết chóc thay thế lý trí, nếu nói tới nơi chưa bị

ảnh hưởng gì nhiều hẳn là khu vực trung tâm. Nơi này có đại trận thủ hộ nên những kẻ ở trong này có thể nói là tạm thời an toàn.

Còn bên ngoài khu vực trung tâm bây giờ đã biến thành thiên đường nhân gian rồi, người người vui vẻ, thỏa mãn sự điên cuồng của mình trong cơn chém giết.

Một lúc trước đang là tình lữ với nhau, một lúc sau đã là bạn cùng nhau đi tới suối vàng, người thân, đồng môn, tự tàn sát lẫn nhau, tình cảnh như vậy còn có thể nói gì hơn.

Nữ nhân có sắc đẹp bây giờ cũng không thể quyến rũ đàn ông được nữa, tất cả mọi người chỉ thấy máu mới là đẹp nhất, nữ nhân đã đẹp nếu thêm vài lỗ máu trên người của nàng thì càng đẹp hơn.

Mưa càng ngày càng lớn...

Mùi máu tanh phiêu đảng càng ngày càng đậm, từng cơn thi núi xác đang chút một được bồi đắp, từng con sông con suối bây giờ cũng đã tràn đầy thi thể, có khi nhiều quá mà khiến cho nó bị ứ đọng lại.

Nếu nhìn từ trên cao thì chỉ thấy một đoàn huyết vân bao phủ nơi này mà thôi, không thể nào thấy rõ được sự chết chóc đẹp đến hoàn hảo phía bên dưới.

Mưa vẫn rơi, máu vẫn chảy, đầu người vẫn rụng như sung trên mặt đất. Có thể nói Xuân Đức tối ngày hôm nay không thể nhìn thấy cảnh này chính là mắt mát to lớn của hắn. Một kiệt tác hoàn mỹ về sự tận diệt như vậy, được lên kế hoạch chu đáo như thế, vậy mà tới lúc thu hoạch kết quả thì hắn lại không thể chứng kiến vậy thì còn gì đáng tiếc bằng.

.....

Mọi người có thể cho rằng những kẻ đang mất đi lý trí vô cùng đáng thương, nhưng đôi khi còn có những kẻ bất hạnh hơn.

Khi đại hình sát trận đang được bổ sung nhiều tế phẩm nhất, hoạt động mạnh nhất, vào lúc này trên bầu trời đang mưa kia lại tách ra một khoảng không, một luồng ánh sáng ngay bên trong phạm vi chém giết của mấy thế lực, ánh sáng này như từ thiên đường hạ xuống.

Sau khi ánh sáng tắt đi, bầu trời lại trở lại như cũ, nhưng trên mặt đất lúc này lại đã xuất hiện thêm 9 người.

Khi 9 kẻ mới tới vừa định thần lại, khi nhìn rõ mọi thứ xung quanh thì cả đám tê liệt ngồi ngay luôn trên mặt đất không nói được lời nào, bọn họ chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn tình cảnh cả đời khó thấy một lần kia

Đại địa được phủ lên một lớp thì thể, những cái thi thể vẫn còn ấm nóng và đang còn chảy máu hôi hôi. Xa xa vẫn có những người đang miệt mài tiếp tục công việc của mình, công việc chặt rồi chém lên những kẻ còn có thể di chuyển được.

Có một điểm kì quái là mọi người cứ bình lặng như vậy mà giết nhau, không la ó, không kêu thảm, chỉ lặng yên chết đi rồi ngã xuống, nó cứ giống như một vở kịch câm kinh dị được chiếu trong trời mưa vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Cuộc Chiến Đẫm Máu Kết Thúc, Vũ Y Lại Một Lần Nữa Thấy Mặt Trời

Hai ngày qua đi...

Bên trong giới bảo...

Xuân Đức lúc này vẫn ở dạng rồng 3 đầu, bên dưới chân hắn lúc này là 4 cái xác không nguyên vẹn, hai cái của nhân loại và hai cái của yêu tộc. À thêm vào đó là một thanh kiếm đang liên tục lãi nhãi nữa.

" Câm miệng lại, nếu không ta không ngại lại một lần bóp nát ngươi ra thành từng khúc đầu " --- Xuân Đức gầm lên, ánh mắt hắn nguy hiểm nhìn thanh kiếm lúc ban đầu bị mấy kẻ kia dùng đâm lên hắn.

Thanh kiếm đang cắm trên người một tên tu sĩ nhân loại phát ra âm thanh sung sướng nói:

" Đại nhân, người không thể ích kỷ như vậy chứ, ta bị áp chế hàng trăm vạn năm, bị đám tự nhận mình là thánh nhân kia thanh tẩy áp chế lâu như vậy, đến bây giờ được tự do phải để ta thỏa mãn một chút chứ"

" Câm miệng lại và ăn đi " --- Xuân Đức nói.

Nếu cái thanh kiếm này ngày hôm trước trong thời khắc mấu chốt giúp hắn một việc lớn, mà lúc này hắn cũng cần thanh kiếm này giúp thêm lần nữa thì bây giờ hắn cũng chẳng đã ở đây đôi co với nó làm gì, đã một cước hủy diệt nó từ lâu.

" Đại nhân người có vẻ rất nôn nóng " --- Thanh đoàn kiểm lại nói.

Ánh mắt Xuân Đức dần dần hiện lên những tia tàn khốc và sự mất kiên nhẫn, cảm nhận được sự bất thiện từ ánh mắt Xuân Đức thanh đoàn kiểm kia cũng biết đường ngậm miệng lại và ra sức thôn phệ mấy cái xác.

.....

Cũng không rõ là đã qua bao lâu nữa, nhưng chắc thời gian cũng không nhiều khoảng 3 canh giờ, thanh đoàn kiểm đang thôn phệ thì ngừng lại, cả thân kiểm bốc lên hắc khí mù mịt, nhìn thấy cảnh này Xuân Đức hỏi:

" Đã xong "

" Vâng, đại nhân ". Thanh đoàn kiểm nói.

" Vậy thì làm nhanh lên "

"Rõ"

Ngay sau đó thanh kiếm hóa thành một cái đồ án ma quỷ đen xì ở giữa thiên địa, cái đồ án kia như là chìa khóa mở ra không gian giới bảo, cả cái giới bảo vang lên vài tiếng

Rắc rắc.. rãng rãc

Sau khi vang lên vài âm thanh như rạn nứt, ở giữa trời mạnh mẽ tách đôi, lộ ra một con đường đi thông với ngoại giới bên ngoài.

Xuân Đức thấy vậy thì ngay tức thì bay theo không gian thông đạo đi ra. Sau khi Xuân Đức biến mất khỏi bên trong giới bảo thì thiên địa lại một lần nữa trở về như bình thường.

.....

" AAAAA ". Xuân Đức vừa thoát khỏi giới bảo không kìm nén được cảm xúc hấn thét dài một tràng.

Bầu trời vẫn âm u nhưng mưa đã tạnh, phía dưới mặt đất nơi bố trí đại trận lúc này cũng có một tầng huyết vân thật dày bao phủ, dù không thể thấy cảnh tượng phía bên dưới nhưng vẫn có thể ngửi thấy mùi huyết tinh nồng đậm đang bốc lên.

" Như thế này là tốt rồi, mọi thứ không ra dự liệu của mình, tuy không thể giết hết đám người kia nhưng đại bộ phận cũng đã nằm xuống rồi, cũng là đến thời điểm quan trọng rồi, tiểu Y ca ca sắp hoàn thành rồi, muội đợi một chút nữa thôi". Nhìn cảnh tượng bên dưới Xuân Đức cười cười tự nói với bản thân.

Ngay sau đó thân ảnh Xuân Đức nhạt nhòa dần rồi biến mất ở phiến thiên địa này.

.....

Trong không gian vong linh.

Xuất Đức vừa xuất hiện bên trong không gian vong linh thì hai người Tà Long, Tuyết Anh cũng cảm nhận được hấn.

Ngay lập tức hai thân ảnh một nam, một nữ xuất hiện trước mắt hấn.

Nhìn thấy trạng thái rỗng ba đầu của Xuân Đức lúc này hai người Tuyết Anh cùng Tà Long đều chấn động trong lòng, từ Xuân Đức lúc này bọn họ có thể cảm thấy một loại cảm giác tiêu cực vô cùng hỗn loạn khó nói thành lời nó khiến người ta hoang mang vô cùng, cùng với đó là một loại áp bách kinh khủng khiến người ta ngạt thở càng làm người ta muốn phát điên.

" Mọi chuyện sao rồi? Có cần chúng ta giúp gì không? ". Tuyết Anh đè ép cảm giác khó chịu trong lòng nhìn về phía Xuân Đức quan tâm hỏi.

Xuân Đức cũng không nhận ra trạng thái lúc này, hấn nhìn về phía Tuyết Anh cùng Tà Long cười nói một cách vui vẻ:

" Mọi chuyện đều đã được giải quyết hết rồi, hai người các người không cần lo lắng,các người muốn biết thì ra bên ngoài xem đi, còn ta phải đi chuẩn bị phục sinh cho tiểu muội đây "

Nói xong Xuân Đức cũng không nhìn hai người Tuyết Anh cùng Tà Long nữa mà nhanh chóng đi vào nơi đang phong cấm quả trứng của Vũ Y.

Rầm..rầm...rầm

Cả cái thân hình to lớn của Xuân Đức va chạm vào nơi phong cấm khiến cho nó đổ sập một mảng lớn phía bên ngoài, bụi bay lên mù mịt. Từ bên trong đám bụi mù một giọng nói có phần bất đắc dĩ vang lên:

" Quên mất mình còn chưa hóa thân về nhân loại,thảo nào nãy giờ cảm thấy cái gì đó không đúng lắm"

Tới lúc này Xuân Đức mới nhớ tới thân thể của mình, mấy ngày này đều ở trạng thái rỗng 3 đầu nên quên mất.

Hai người Tà Long cùng Tuyết Anh thấy cảnh này thì không biết nói gì cho phải, bọn họ cảm thấy Xuân Đức lúc này đầu óc là có vấn đề rồi, vì chuyện của tiểu muội khiến cho hấn không phân rõ cái gì ra cái gì nữa.

Tà Long nhìn về phía Tuyết Anh hỏi:

" Đi ra ngoài xem xét một chút không? "

" Là nên ra xem một chút, không biết bên ngoài đến giờ là thành cái dạng gì " --- Tuyết Anh gật đầu đồng ý.

Tà Long lại hỏi:

" Vậy có nên đem theo đám kia đi cùng không? Dù sao cũng nên rèn luyện bọn chúng một chút "

Tuyết Anh suy tư một chút cũng vẫn là gật đầu, nàng nói:

" Cũng là nên rèn luyện bọn chúng, sau này cũng có thể giúp một phần sức cho Củ Cải Trắng. Ba ức tu sĩ không biết là hẳn muốn có cách gì để đối phó đây " .

Nói tới đây cả Tà Long cùng Tuyết Anh đồng thời thở dài, bọn họ thấy việc Xuân Đức muốn tiêu diệt ba ức tu sĩ là một chuyện vô cùng khó khăn nếu không muốn nói là không thể.

Bọn họ không hề biết rằng Xuân Đức đã một mình giải quyết mọi thứ, trong lúc mấy người bọn họ đang suy nghĩ đủ thứ thì Xuân Đức đã lặng yên một người hoàn thành tất cả. Sau khi mọi người ra ngoài mà nhìn thấy cảnh tượng kia chắc cả đám đều sẽ có vẻ mặt rất thú vị.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 319: Tình Cảm Của Một Cái Thế Ma Đầu

Khu vực trung tâm của đám tu sĩ lúc này vẫn là một bầu không khí trầm trọng.

Ở một tòa lầu cao đang có 9 người cùng nhau cau mày nhìn ra bên ngoài, 9 người này chính là 9 tên vô cùng đen đui, lúc phá không lại đây bị vây ở giữa sát trận, may mắn 9 người có tu vi rất cao nên mới nhặt được một cái mệnh đi tới nơi này.

Lúc này có một cô gái lên tiếng phá tan bầu không khí áp lực:

" Mọi người nói chúng ta bây giờ cần phải làm sao, những kẻ bên ngoài kia đều phát điên hết rồi muốn thoát ra cũng không được, nhiệm vụ tới đây lần này xem như ngâm nước "

Một thanh niên nho nhã bên cạnh, bung lên tách trà khẽ hớp một cái sau mới từ tốn đáp lời:

" Số 7 không cần lo lắng, nhiệm vụ lần này chúng ta chỉ là đến quan sát mấy tên kia làm việc mà thôi, quan sát không đến thì ngụy tạo một cái chứng cứ là được, mấy lão bất tử kia cũng không làm gì được cữu long chúng ta "

Mọi người đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía thanh niên như thấy sinh vật lạ, tên thanh niên này có biệt hiệu đầu gỗ vậy mà hôm nay lại có thể nói ra mấy lời như vậy.

Ngay khi mọi người đang nói chuyện thì bỗng nhiên dị biến phát sinh, đám huyết vân đang che phủ xung quanh nơi này bỗng nhiên tan biến, nhưng tất cả mọi người trong lòng lúc này lại đồng thời nổi lên cảm giác bất an mãnh liệt.

Huyết vân vừa tan, tầm nhìn lại được rõ ràng, nhưng khi ai nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài đều không khỏi liên tục hít vài ngụm khí lạnh, mặc dù biết tình cảnh bên ngoài rất chi là ác liệt nhưng đến khi tận mắt nhìn thấy thì cả đám không khỏi bốc lên hàn ý. Hàng loạt âm thanh mang theo không thể tin được vang lên.

" Thiên của ta, không phải tất cả mọi người bên ngoài đều chết rồi chứ "

" Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra à, làm sao lại như vậy được "

" Cái này.. cái này... cái này không phải là mơ đi "

Ở bên ngoài lúc này chỉ có thể nói là thảm cảnh, đại địa bị san bằng, khắp mặt đất được phủ lên một lớp thi thể thật dày, máu tươi chảy thành sông, thanh hồ, nơi này bây giờ không khác gì một cái quỷ vực cả, muốn có bao nhiêu khủng bố thì có bấy nhiêu khủng bố.

Bị sốc cũng không phải duy nhất mấy tên còn sống của các đại thế lực mà còn có một đám người khác nữa.

Ở một nơi khác trong cái quỷ vực mới hình thành này, đám người Thiên Tuyết, Tuyết Anh, Tà Long, Đại Bạch, 3 tiểu nha đầu Lan Lan, Tiểu Thất, Heo Con, đám người Tử Yên cùng với những người khác, lần này còn có một ngàn tinh anh của Ác Ma Điện cũng được mang ra ngoài theo ý của Xuân Đức cũng đều đang ngẩn ngơ nhìn tình cảnh xung quanh.

Oe..oe..oe

Tất cả mọi người chỉ trừ Tuyết Anh, Đại Bạch, Tà Long cũng ngu long là không nôn, còn ai cũng gập người xuống mà nôn khan, cả mấy lão quái giết người như ngóe khi nhìn thấy tình cảnh trước mắt lúc này cũng không nhìn được mà nôn hết tim gan phèo phổi ra ngoài.

Mãi sau một lúc lâu thì Tà Long mới hồi phục tinh thần, nuốt liên tục vài ngụm nước miếng rồi mới gian nan nói:

" Nơi này là Củ Cải Trắng một người tạo thành "

" Ta cũng không biết có phải một mình hấn tạo thành hay không nhưng là chắc chắn có liên quan đến hấn " --- Tuyết Anh lúc này khuôn mặt lạnh lùng cũng là một trận trắng xám.

" Tên kia thật đáng sợ, vậy mà khi trước ta còn đánh nhau với hấn " --- Đại Bạch ở bên cạnh run run nói, hấn còn đang nghĩ mà sợ khi trước lúc ban đầu vậy mà đánh Xuân Đức.

" Đúng vậy, đại nhân không phải bình thường đáng sợ " --- Ngũ long bên cạnh trầm miêng một lời nói, trong giọng nói mang theo vẻ cứng ngắc.

Nghe mấy vị cự đầu nói chuyện, đám người đang nôn thốc nôn tháo bên trên mặt đất lúc này cũng là liên tưởng tới một người. Nhưng phản ứng của mỗi người lại khác nhau. Mấy tên tù binh thì khuôn mặt tên nào tên nấy xanh mét, những âm mưu tính toán trong lòng bọn họ lúc này đều tan như bong bóng xà phòng.

Trong lòng bọn họ lúc này chỉ còn lại sự sợ hãi chiếm cứ, đối mặt với một người như vậy bọn họ không nổi lên được bất cứ sự phản kháng nào, bọn họ lúc này chỉ có một ý niệm " phản kháng là chết, phản kháng là chết, người đó là một vị chúa tể không thể phản kháng " .

Trái ngược với đám tù binh, một ngàn tên môn đồ Ác Ma Điện đi theo Xuân Đức lần này nhìn thấy tình cảnh trước mắt tuy hoảng sợ tới cực độ, nhưng ngay sau đó là hưng phấn tới cực điểm, trong lòng bọn họ từ lâu Điện Chủ là thần thánh trong lòng mọi người, là một vị đại năng che chở mọi người.

Bọn họ không cần biết Điện Chủ có phải là ma đầu hay ác quỷ hay không, bọn họ chỉ cần biết Điện Chủ có sức mạnh bảo vệ, duy trì và phát triển Ác Ma Điện, Điện Chủ sẽ mang mọi người đi trên một con đường hoàn toàn mới, có được một cuộc sống tốt hơn trước kia rất nhiều, không ai có thể khi phụ bọn họ.

Trong đám môn đồ có người không kiềm chế được cảm xúc trong lòng mà quỳ xuống trên mặt đất, nước mắt chảy ròng ròng, trong miệng thì hô lớn.

" Điện Chủ vĩ đại, môn đồ Khấu Sơn đời này kiếp này có lựa chọn sáng suốt nhất là gia nhập Ác Ma Điện, được phục vụ cho người chính là vinh hạnh lớn nhất cuộc đời này. Ha ha ha ha "

Lúc này tên này lại cười lên như điên, vừa khóc vừa cười nhìn chằm chằm ra làm sao. Nhưng biểu hiện như vậy không chỉ có mình hắn mà là rất nhiều người đều như vậy, cái này là do quá nhiều cảm xúc mãnh liệt cùng một lúc tác động tạo nên.

Trên mặt đất một mảnh người vừa khóc lớn vừa cười to cứ như là một đám tâm thần vậy, nhất là xung quanh còn có vô số thi thể kết hợp thì ai mới nhìn vào cũng cho là như vậy.

Ngay khi mọi người đang cảm xúc hỗn loạn, ai nấy đều chưa thể thích nghi với tình cảnh hiện tại thì một cảnh tượng khác làm mọi người khó quên trong đời.

Bầu trời đang âm u lúc này bỗng nhiên tan mây đi lộ ra bầu trời xanh biếc, từ trên bầu trời rơi xuống vô vàn điểm tinh quang màu lam nhạt, một cảnh tượng như chỉ có trong truyện cổ tích diễn ra.

Vô vàn tinh quang rơi từ từ xuống bên dưới, gió nhẹ thổi. Chỉ trong vài chục hô hấp khắp đại địa phạm vi vạn dặm đã bị tinh quang bao trùm toàn bộ. Khi toàn bộ phạm vi vạn dặm đã bị tinh quang bao trùm thì đồng loạt những điểm tinh quang đang sáng lấp lánh kia bỗng nhiên sáng lên.

Ánh sáng làm mọi người cũng phải nhíu mày lại, cũng ngay lúc này trên mặt đất những thi thể, binh khí, cũng đồng thời sáng lên rồi tan thành vô số điểm sáng phiêu tán trong thiên địa. Một cảnh tượng hoành tráng chưa từng có xuất hiện.

Bất cứ những ai đang chứng kiến cảnh tượng này đều gần như đứng hình, chỉ có thể ngây ngốc mà nhìn.

Cảnh tượng huy hoàng như vậy cũng không phải trong giây lát biến mất mà nó kéo dài nguyên một canh giờ rồi mới biến mất. Đợi khi nó biến mất thì mọi người vẫn là ngây ngốc đứng nơi đó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 320: Tình Cảm Của Một Cái Thế Ma Đầu (1)

Bên trong không gian vong linh.

Xuân Đức đang ngồi trước quả trứng của Vũ Y và Ma Thiên Ly, hắn đang chờ đợi thời khắc quan trọng nhất, chờ đợi Vũ Y trọng sinh, còn Ma Thiên Ly chỉ là tiện tay giúp nó thôi, nó sống lại cũng được mà không sống lại cũng chẳng sao. Tuy có vẻ hơi nhẫn tâm nhưng thực chất hắn lúc này đang nghĩ như vậy.

Rắc rắc...

Một tiếng động khê vang lên, Xuân Đức nghe được âm thanh này thì tim hắn nhảy lên 300 nhịp một phút, tay hắn cũng bắt giắc nắm lại với nhau, ánh mắt đăm đăm nhìn vào quả trứng của Vũ Y.

Một vết rạn nhỏ đang từ từ mở rộng ra, trong chốc lát cả quả trứng đã bị rạn nứt như mạng nhện, bên cạnh quả trứng của Ma Thiên Ly cũng tương tự, nhưng là Xuân Đức không quan tâm, tâm thần hắn lúc này chỉ để ý tới quả trứng của Vũ Y.

Rắc rắc.. rắc rắc

Tiếng rạn nứt vang lên liên tục, Xuân Đức cũng vì thế mà hồi hộp thêm một phần.

Tách

Quả trứng bắt đầu rớt từng mảnh vỏ trứng xuống nền nhà, từ bên trong quả trứng phóng xạ ra từng luồng hồng sắc quang mang xuyên qua những khe hở.

Mỗi lúc vỏ trứng bên ngoài càng rơi xuống nền nhà càng nhiều, cuối cùng cũng đến lúc cả vỏ trứng băng giải, một luồng hồng quang mạnh mẽ chiếu xạ mà ra, luồng ánh sáng này mạnh tới nỗi mà Xuân Đức cũng không tự chủ được nhắm lại mắt.

Sau một lát đợi luồng ánh sáng tán đi, Xuân Đức hé mắt ra nhìn, không mở mắt ra thì thôi vừa mở mắt ra hấn hận không được tát mình vài cái cho thanh tỉnh đầu óc.

Trước mắt hấn lúc này là một thiếu nữ khoảng 15-16 tuổi, thân cao 1m5, cả người trần như nhộng, da thịt trắng như tuyết, thân hình ma mị cực điểm, nhất là đôi mắt to tròn cùng cái khuôn mặt thanh tú khiến người khác nhìn vào không khỏi ngẩn ngơ.

Một luồng gió mát không biết từ nơi nào thổi vào trong căn phòng khiến cho mái tóc màu đen như thác nước của thiếu nữ bay tán loạn, nhìn thiếu nữ đứng nơi đó Xuân Đức cũng không biết nói gì cho phải, điều hấn luôn suy nghĩ không có xảy ra, hấn cứ tưởng rằng xuất hiện trước mặt hấn hấn là một tiểu cô nương, có khuôn mặt mập mập dễ thương, ánh mắt ngây thơ nhìn hấn cơ.

Trong căn phòng lâm vào yên lặng, chỉ có tiếng gió thổi qua.

Hai người một nam, một nữ trong căn phòng vẫn bốn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt của người thiếu niên thì hiện lên vẻ bối rối cùng phức tạp đan xen, miệng hấn hết khép lại mở nhưng chung quy là không nó thành lời.

Còn thiếu nữ thì nhìn về phía thiếu niên chân chân, đôi mắt long lanh ngập tràn hơi nước nhìn như sắp khóc, thấy thiếu niên chỉ yên lặng mà nhìn mình thiếu nữ không nhìn được nữa mà lao về phía thiếu niên ôm lấy hấn mà khóc, vừa khóc vừa nói.

" Ca ca, tiểu Y nhớ ca ca "

Bị thiếu nữ ôm trùm lấy Xuân Đức cứng ngắt đứng đó, hấn lúc này có chút trì độn, hấn không nói gì, không làm gì, chỉ đứng yên cho thiếu nữ ôm hấn mà khóc. Nhưng khi hấn nghe hai chữ " ca ca " thì hấn như bị sét đánh, cả thân hình hấn run lên, run lên từng trận, đôi mắt hấn cũng bắt đầu chảy ra từng hàng nước mắt.

Hấn lúc này cũng dùng hai tay ôm lấy thiếu nữ trước mắt, giọng hấn mang theo tiếng nghẹn ngào vang lên.

" Nhớ Y nhi, rất nhớ Y nhi "

Âm thanh của hấn đứt quãng cứ như là bị mắc nghẹn vậy, hấn vừa thốt ra được mấy lời như vậy thì hấn không thể nói thêm được nữa, hai tay của hấn cũng bất giác mà ôm chặt lấy thân thể thiếu nữ, khuôn mặt hấn lúc này không còn vẻ tà ác, lạnh lùng nữa mà chỉ còn sự ôn nhu vô hạn, từng dòng lệ nóng cứ như suối tuôn ra, nước mắt sau khi chảy dài trên khuôn mặt hấn lại rơi trên cơ thể thiếu nữ.

Hai người cứ như vậy ôm nhau mà khóc thút thít như con nít, tình cảnh này duy chỉ có Ma Thiên Ly đang ở bên cạnh nhìn thấy nếu để cho những người khác biết, không biết mấy kẻ đó hội có hay không ngắt đi vì sốc.

Sau một lúc lâu..

Vũ Y một hồi khóc như mưa giải tỏa tình cảm trong lòng mình, cảm thấy trong lòng nhẹ nhõm hơn rất nhiều, nàng lúc này mới khẽ đẩy Xuân

Đức ra mà nhìn hấn, nhìn thiếu niên trước mắt xem xét từ trên xuống dưới một hồi xong nàng mới vừa lau nước mắt vừa nói:

" Ca ca nhìn người lúc này thật khác đâu, nếu không phải cảm nhận được cái đó ta còn tưởng là người khác cơ đấy, hu hu. " --- Mới nói được mấy lời nàng lại bắt đầu ôm lấy Xuân Đức mà khóc.

Xuân Đức lúc này cũng đã an ổn lại tình cảm của mình, thấy tiểu Y lại bắt đầu khóc như lê hoa đái vũ thì không khỏi khẽ mỉm cười, hấn khẽ nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc, mặc cho nàng khóc.

Mãi một lúc thật lâu sau, chờ đến khi Vũ Y dừng khóc Xuân Đức mới nói:

" Không phải khóc, mọi thứ bây giờ không phải thực tốt rồi sao, lần này qua đi chúng ta về gia tộc một thời gian, sau này kiếm một nơi tốt an bình ở lại. Mà để ca lấy cho mọi bộ quần áo cứ để trần như nhộng thế này ai nhìn thấy lại nghĩ lung tung."

Vũ Y nghe ca ca nói như vậy thì nín khóc mỉm cười nói:

" Hi hi, ca ca người thật tốt á, cứ nghĩ ca ca sẽ mắng Y Nhi một trận đâu."

Xuân Đức lấy ra một bộ quần áo đưa cho Vũ Y, hấn mỉm cười mà nói:

" Làm gì bây giờ mắng tiểu Y đâu, sau này còn nhiều thời gian cơ mà, thôi mặc quần áo vào đi cái đã, ca ca ra ngoài đây "

Nói xong Xuân Đức đi ra ngoài, tiện tay tóm Ma Thiên Ly đang ở một bên xem phim tình cảm đi ra ngoài cùng, để lại Vũ Y một mặt mộng bức.

" Làm gì đi nhanh như vậy đâu này, người ta còn muốn nói thật nhiều nữa là, hừ hừ, thật tình " .

Nhìn theo bóng lưng của Xuân Đức đi ra ngoài Vũ Y cầu nhàu một câu, nàng nhìn bộ quần áo trên tay thì không khỏi nở một nụ cười hạnh phúc, đây là ca ca chuẩn bị cho mình đây mà.

.....

Đi ra khỏi phòng Xuân Đức hít một hơi thật sâu sau đó nở một nụ cười đầy vui vẻ, nhìn về phía Ma Thiên Ly cười nói:

" Gà ác thấy ta có phải hay không rất vui mừng, hắc hắc, ta là cha mẹ tái sinh của ngươi đâu "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 321: Huynh Muội Gặp Mặt

Ma Thiên Ly nhìn Xuân Đức cho hắn phen thật to cái xem thường, nhưng vẫn là nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn người đã giúp ta trọng sinh, đời này ta sẽ nghe theo người "

Xuân Đức tâm tình thật tốt, hắn cười gian nói:

" Hắc hắc, chúng ta xem như cũng là quen biết lâu năm, giúp nhau cũng là việc nên làm tại sao lại nói mấy lời khách khí như vậy cơ chứ, mà người cũng may nha sống lại không ngờ lại tăng lên cả một cái đại cảnh giới, đúng là nhân họa đắc phúc, có khi chúng ta nên tổ chức tiệc mừng mới được "

Ma Thiên Ly thấy Xuân Đức vui vẻ như vậy nó cũng bớt đi sự hồ thẹn trong lòng, việc ngày trước nó vẫn nhớ như yên, việc ngày trước một phần cũng là vì nó bất cẩn mà dẫn tới sự việc thương tiếc xảy ra. Nhớ tới cái gì Ma Thiên Ly chợt hỏi:

" Mà phải rồi người làm sao lại có thể giúp ta cùng Vũ Y trọng sinh được vậy? Có thể dạy ta được sao? Ta thật hiếu kì."

Xuân Đức nghe vậy thì cười mà như không cười nhìn Ma Thiên Ly nói:

" Cái này thực ra ta cũng không biết rõ lắm, phương pháp là nhờ Vô Địch bạn của ta giúp, mà đại giới để phục sinh một người hồn phách đã tiêu tán cũng không phải là nhỏ, người có phương pháp cũng không thể áp dụng."

" Vậy sao? " --- Ma Thiên Ly thoáng qua sự mất mát.

Xuân Đức nhìn biểu hiện mất mát của Ma Thiên Ly thì dùng tay khẽ vuốt đầu của nó cười nói:

" Người không cần biểu hiện sầu thảm như vậy làm gì dù sao còn có ta ở đây mà, sau này người cùng tiểu Y mà có bị người sát hại thì ta cũng kéo các người từ địa ngục về. Hắc hắc. "

Nói xong Xuân Đức còn cười gian mấy tiếng, Ma Thiên Ly lại thấy biểu hiện này của hắn thì cho hắn một cái ánh mắt xem thường, trong lòng thì thầm mắng " Đây là người trù ta cùng muội muội của người gặp người sát hại hay sao? ".

Ngay tại lúc này một âm thanh bất mãn phía sau Xuân Đức vang lên

" Ca ca người đây là muốn Y nhi gặp không may phải không? "

Xuân Đức không quay đầu lại cũng biết là ai ở phía sau, hắn vừa nói vừa quay đầu lại:

" Đâu có, ca ca chỉ đùa thôi, ca ca thương Y Nhi nhất nhà mà làm sao có thể mong cái gì không may xảy ra với Y Nhi được cơ chứ.. ách"

Nhưng hắn vừa quay lại nhìn thì không khỏi ngẩn người ra, người đến đúng là Vũ Y nhưng không phải là Vũ Y đã trưởng thành mà là một tiểu nha đầu 5-6 tuổi trong bộ váy trắng tinh tung bay trong gió, nhìn không khác gì một tiểu thiên sứ cả, sau giây phút thất thần Xuân Đức mới tỉnh lại có chút nghi hoặc hỏi:

" làm sao lại biến thành lúc nhỏ rồi, không muốn làm người lớn sao? "

" Còn không phải tại ca ca" --- Vũ Y chạy lại ôm cổ hắn làm nũng nói.

Xuân Đức càng khó hiểu trong lòng thậm nói " ta có làm gì sao? ", hấn cười cười dùng một tay xoa đầu tiểu nha đầu hỏi:

" Làm sao lại liên quan tới ca ca, việc này không phải là do muội sao? Ca ca đâu có liên quan gì."

Vũ Y không vui nói:

" Tại sao lại không liên quan, tại ca ca đưa cho muội bộ váy này chỉ phù hợp với muội lúc còn bé thôi, nếu không biết lại khi còn bé thì làm sao có thể mặc được cơ chứ, hừ hừ."

Xuân Đức nghe vậy thì trên mặt xuất hiện sự bối rối, hấn cười cười nói lời xin lỗi:

" Ha ha, là tại ca ca không biết Y Nhi sau khi thức tỉnh lại biến thành một thiếu nữ xinh đẹp như vậy,

ca ca cứ nghĩ muội lúc thức tỉnh vẫn là khi còn bé cơ, xin lỗi nha khi nào có cơ hội ca ca hứa sẽ làm cho muội một bộ đồ thật đẹp "

Vũ Y cười hi hi, nàng đang ôm cổ Xuân Đức từ phía sau bỗng nhiên thay đổi, nàng buông tay ra chạy về phía trước xoay một vòng cười vui vẻ

" Như thế này cũng rất tốt, muội vẫn thích như thế này hi hi, ca ca thấy muội có đẹp không? "

Xuân Đức dĩ nhiên là ngay lập tức tán thưởng tiểu nha đầu, hấn vỗ tay khẽ cười nói:

" Đẹp, đẹp lắm, nhìn không khác gì một tiểu tiên nữ cả "

Vũ Y nghe ca ca của mình khen thì cả người thoải mái, mai mắt híp cả lại, nàng chạy về ôm lấy ca ca.

" Ca ca, chúng ta đi tới cánh đồng hoa ngày trước mà muội trông đi, lâu rồi muội không tới nơi đó, không có muội ca ca chắc chẳng bao giờ chăm sóc hoa của muội đâu, hừ hừ, ca ca xấu "

Xuân Đức chỉ có cười khở bất đắc dĩ, từ khi Vũ Y chết hẳn có ngày nào là vui vẻ qua đâu mà đi nhìn ngắm hoa với hòe, cả ngày không đi chém giết thì cũng là âm thầm nghĩ cách tính toán tiêu diệt địch nhân, nhìn tiểu cô nương trong lòng hẳn mỉm cười không nói gì.

Nhìn về phía Ma Thiên Ly, Xuân Đức nói:

" Lên trên vai ta, chúng ta cùng đi "

Ma Thiên Ly nhìn lên hai huynh muội đang ôm nhau thắm thiết bơ nó một bên, nghĩ sao mình cũng giống người thừa, nó lắc đầu nói:

" Hai huynh muội các người đi thôi, ta ở nơi đây cũng được rồi "

Xuân Đức không vui nói:

" Bảo người đi thì đi, ở đó mà ý kiến "

Ma Thiên Ly thấy Xuân Đức bá đạo vậy không khỏi trợn trắng mắt, trong lòng thầm mắng " Đồ chết tiệt ", nhưng nó vẫn là nhảy lên vai Xuân Đức, khuất phục trước dâm uy của tên ma đầu này.

Ma Thiên Ly vừa nhảy lên vai Xuân Đức thì ba người lập tức biến mất, không gian chỉ còn lại một chút ba động nho nhỏ.

Ở một nơi khác trong không gian vong linh, nơi đây là một cánh đồng hoa bát ngát muôn màu muôn vẻ, rất nhiều loại hoa quý hiếm ở nơi đây mà ngoại giới có tiền cũng không mua được, cả cánh đồng hoa lúc này đang lay lay theo gió, hương thơm bay đi thật xa.

Không gian một trận dao động nhẹ nhàng, ba bóng hình từ từ hiện ra, ba kẻ này chính là Xuân Đức, Vũ Y cùng Ma Thiên Ly, vừa xuất nhìn xung quanh thì Vũ Y không khỏi ngốc lảng, nàng có chút khó tin nói:

" Nơi đây là muội từng trồng vườn hoa sao? Nhưng lúc này sao lại nhiều hoa như vậy? "

Xuân Đức cũng ngạc nhiên, cánh đồng hoa này là khi nào xuất hiện hẳn cũng không biết, nhưng hẳn biết nơi đây cách không xa có giam giữ mấy tên tù nhân, mấy kẻ này là nhóm người Tiểu Y Tiên bị hắn bắt cách đây không lâu, có lẽ cánh đồng hoa này có lẽ liên quan tới mấy người kia. Nhưng hẳn cũng mặc kệ, chẳng cần biết là ai tạo nên cánh đồng hoa này miễn sao Vũ Y thấy vui vẻ là được rồi.

Nhìn Vũ Y chạy nhảy tung tăng trên cánh đồng hoa, nhìn thân ảnh khả ái, mái tóc dài cùng tà váy trắng tung bay trong gió hẳn có một loại cảm giác không tên hiện lên trong lòng, cảm giác này vừa hiện lên thì hẳn bắt giác khẽ mỉm cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 322: Vô Đề

Vũ Y chạy càng lúc càng xa, nàng dần dần chạy tới một căn nhà nhỏ trên một đồi hoa. Khi đến dưới chân đồi nàng quay đầu lại nhìn về phía Xuân Đức và Ma Thiên Ly la to:

" Ca ca cùng tiểu Ly lại đây đi, mọi người tại sao lại đứng nơi đó. "

Nói xong thì nàng lại chạy một mạch lên đồi, Xuân Đức thì lúc này hẳn đang còn chưa phản ứng lại đây vẫn cứ đứng đó mà thất thần cười ngây ngô, đến khi hắn thấy Vũ Y bước vào bên trong căn nhà trên đồi hoa một lúc lâu thì mới tỉnh lại, hắn thàn than không tốt nơi đó có mấy tên tù phạm.

Ngay lập tức hắn dịch chuyển đến trong tiểu viện, vừa vào bên trong căn nhà nhỏ thì hắn không khỏi kinh ngạc, trong căn phòng đang có 6 người tính cả hắn, có hai nam nhân đang nằm trên giường bệnh hôn mê, ngoài ra còn có hai nữ nhân đang thoát y một phần lộ ra những vết thương dữ tợn, Vũ Y lúc này thì đang cầm một lọ thuốc bôi lên vết thương cho hai nữ nhân kia vẻ mặt chăm chú.

Người trong phòng lúc này cũng nhận ra có người xuất hiện, khi thấy là ai tới thì hai nữ nhân đang trị thương kia trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch không còn tí huyết sắc, cả người không tự chủ được run lên. Còn Vũ Y khi thấy ca ca tới thì mừng rỡ nói:

" Ca ca người tới thật đúng lúc, hai vị tỷ tỷ này cùng hai vị thúc thúc trên giường bị thương thật nặng, ca ca nhanh giúp bọn họ trị liệu đi. Không

biết là ai ra tay mà nặng như vậy, vết thương thật khó giải quyết muội không giúp được "

Hai nữ nhân trong phòng không ai khác chính là Tiểu Y Tiên, Phượng Kim Hoàng khi hai nàng nghe tiểu cô nương đang trị liệu cho mình gọi người mới tới là ca ca thì hai nàng một lắng, trong đầu hai nàng nổ ầm một tiếng thật to khiến cho đầu óc mông mị, lúc này trong lòng hai nàng chỉ quanh quẩn một câu " làm sao có thể, một tiểu cô nương đáng yêu, thiên chân vô tà như vậy lại là muội muội của tên ma đầu kia ", nhưng cảnh tượng phía sau càng làm hai nàng trực tiếp mông.

Xuân Đức khuôn mặt hiền hòa tiến lại gần Vũ Y ngồi xuống cười nói:

" Máy người này là bị người xấu đánh trọng thương, trong lúc vô tình ca ca gặp được bọn họ nên mới tiện tay đưa về đây, tại mấy ngày này bận việc quá quên mất bọn họ, muội lui ra để ca ca xem vết thương bọn họ lúc này thế nào "

" Hóa ra là như vậy à.Ca ca xem vết thương này đi, vết thương tuy không lan tràn nhưng cũng không thể lành lại được, có lực lượng thật tà ác bám trên đó khiến vết thương không thể lành, người ra tay thật lợi hại"--- Vũ Y đứng dậy lui ra nhường chỗ cho Xuân Đức.

Trong lòng Xuân Đức một trận không nói gì, hẩn thầm nói trong lòng " cái lực lượng tà ác kia là của ca ca đấy, ca ca không lợi hại thì ai lợi hại, ca ca không lấy mạng mấy người bọn họ là ban phúc cho bọn họ rồi, hừ hừ, mấy kẻ này gặp được muội xem như may mắn."

Xuân Đức nhìn một chút vết thương của hai nàng, khuôn mặt hiện lên vẻ ngưng trọng nói:

" Kẻ ra tay thật là tàn nhẫn, nhưng nhị vị yên tâm ta có cách trị lành chỉ là hơi chút rắc rối một chút mà thôi. À phải rồi không biết hai vị tiên tử tính danh là gì? "

Tiểu Y Tiên, Phượng Kim Hoàng trợn mắt thật to nhìn thiếu niên đang xem vết thương cho hai người rồi lại nhìn tiểu cô nương phía sau làm sao cũng không làm sao hiểu được hai người có gì liên quan với nhau, dựa vào tu vi cùng lịch luyện của hai người có thể cảm nhận thấy sát khí, lệ khí phát ra từ Xuân Đức tuy rất ít nhưng là chỉ một ít vậy thôi cũng khiến hai nàng kinh hồn táng đảm, hai nàng có ngốc cũng biết Xuân Đức đúng là một ma đầu chính hiệu.

Còn tiểu cô nương phía sau phát ra khí tức khiến hai nàng cảm nhận được một loại cảm giác thoải mái, thư sướng như tắm gió xuân. Điều này khiến hai nàng cảm thấy cực kì kì quái khi Vũ y gọi Xuân Đức là ca ca.

Thực ra hai nàng không biết Xuân Đức bình thường che giấu rất tốt, dựa vào tu vi hai nàng thì có tu luyện thêm một đời nữa cũng chưa chắc đã cảm nhận ra được cái gì, nhưng là tại vì Xuân Đức mới chính tay bố trí đại hình sát trận giết chết hơn 2 ức tu sĩ cùng yêu tu thêm vào đó là 5 tên Bán Bộ Tinh Quân Cảnh nên trên người sát khí cùng lệ khí nặng như vậy, mới có thể thi thoảng không may tiết ra ngoài một tia.

Nghe được thiếu niên trước mắt đang mỉm cười như nắng xuân hỏi tên chính mình, Tiểu Y Tiên, Phượng Kim Hoàng đồng thời đánh cái rùng mình, nhìn cái nụ cười này hai nàng không tự chủ được lại nghĩ tới mấy ngày khi trước, cũng là khi hắn đang cười như thế này trực tiếp hạ sát thủ giết chết 2 vị đồng bạn của bọn họ. Nhưng dù có muốn hay không hai nàng vẫn phải trả lời.

" Ta tên Tiểu Y Tiên "

" Còn ta tên Phượng Kim Hoàng "

Xuân Đức không biết lấy từ đâu ra một lọ nước màu lam nhìn hai nàng nhếch miệng cười cười:

" Cái tên nghe thật tốt, hai vị tiên tử cầm lấy bình linh dược này chỉ cần bôi lên vết thương là được, thương thế sẽ rất nhanh hồi phục."

Nói xong hắn đưa lọ linh dược trong tay mình cho Tiểu Y Tiên, cùng lúc đó hắn tâm niệm vừa động mọi chất độc cùng đạo văn tà ác đang bám trên bốn người cùng lúc tan rã tiêu tán vô ảnh vô tung. Đồng thời hắn truyền âm cho hai nàng nói:

" Ta cho các ngươi một cơ hội đi theo ta các ngươi có thể suy nghĩ "

Cùng lúc đó Tiểu Y Tiên cùng Kim Phượng Hoàng đồng thời nghe được truyền âm của Xuân Đức, hai nàng đồng thời nhìn lên khuôn mặt của Xuân Đức trong mắt hiện lên vẻ phức tạp.

Xuân Đức cũng không nói gì thêm với hai nàng kia, hắn đứng dậy nhìn về tiểu Vũ Y đang ở phía sau lo lắng nhìn bên này, hắn dùng tay xoa xoa cái đầu nhỏ của nàng nói:

" Nha đầu lo lắng cái gì, còn không tin ca ca sao, mấy vết thương như thế này với ca ca chỉ là muỗi thôi "

Bị ca ca xoa đầu tiểu Vũ Y không khỏi hiện lên vẻ vui thích, hai má hồng hồng, nàng dùng ánh mắt đáng yêu cùng sùng sùng bái nhìn lên.

Xuân Đức ngồi xuống nói:

" Lên đây đi, ca ca cũng muội đi chơi "

Vũ Y ngay lập tức hiểu ý dán sát người trên lưng Xuân Đức hai tay ôm chặt cổ hần, cả khuôn mặt hiện lên vẻ hạnh phúc. Xuân Đức đứng dậy nhìn hai người Tiểu Y Tiên cùng Kim Phượng Hoàng đang tròn mắt nói:

" Quên giới thiệu cho hai vị tiên tử ta tên Xuân Đức, khi nào mọi người khỏe thì đến gặp ta "

Nói xong hần quay đầu đi ra bên ngoài ngôi nhà nhỏ, lúc đi ra bên ngoài Vũ Y còn ngoái đầu lại phất tay chào tạm biệt, nàng dùng ánh mắt ngây thơ nhìn hai nàng nói:

" Các vị tỷ tỷ nhanh khỏe lại nha, muội cùng ca ca phải đi rồi "

Tiểu Y Tiên cùng Kim Phượng Hoàng cứng ngắc đứng đó, miễn cưỡng lắm mới nở được một nụ cười cùng thốt ra được mấy chữ:

" Tạm biệt, hẹn gặp lại "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 323: Vô Đề

Khi đi ra ngoài căn nhà nhỏ được rất xa Vũ Y nằm trên lưng Xuân Đức bỗng nhiên mở miệng hỏi:

" Ca ca, muội muốn hỏi cái này nhưng muội sợ ca ca giận"

" Tiểu Y muốn hỏi cái gì? Sao ca ca có thể giận được chứ, chẳng lẽ ca ca nhỏ mọn vậy sao" --- Xuân Đức cười mắng.

" Vậy sao?" .Vũ Y ngờ vực nói.

Xuân Đức dùng một tay vươn ra sau cổ đầu cho nàng một cái nói:

" Dám nghi ngờ ca ca à, xem ca ca là người nào "

Vũ Y bị cốc một phát tuy không đau nhưng nàng vẫn làm một bộ đáng thương, nàng dùng một tay xoa xoa chỗ bị cốc, dùng một loại ngữ khí như bị ai khi dễ nói:

" Không thèm chơi với ca ca nữa. hừ hừ." Nói xong nàng lại một lần nữa dán sát vào lưng Xuân Đức không nói gì thêm.

Xuân Đức thấy vậy thì chỉ là cười cười bước từng bước trên cánh đồng hoa, cảm nhận cái trong lành của tự nhiên, cảm nhận hương hoa trong gió.

.....

Ở trong ngôi nhà nhỏ trên đồi hoa hai người Tiểu Y Tiên cùng Kim Phụng Hoàng đang ngẩn người bên trong, bầu không khí có vẻ hơi áp lực, lúc này Kim Phụng Hoàng ngẩng đầu lên hỏi:

" Y Tiên tỷ chúng ta bây giờ làm sao? Có nên đáp ứng hắn không?"

Y Tiên lúc này cũng đang lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan, nếu đáp ứng thì nàng chẳng lẽ là phản lại thần điện, tuy không nhiều có tình cảm gì hết nhưng đây cũng là nơi nàng từ nhỏ được gia tộc đưa vào nói không có tình cảm là không thể nào nhưng mà nếu không đáp ứng thì với tính cách của tên kia thì nàng đoán chắc hắn sẽ không ngần ngại mà giết nàng cùng mọi người đâu.

Sau một hồi suy nghĩ Tiểu Y Tiên hiện lên vẻ kiên định, giữ lại cái mạng nhỏ rồi tính sau, đã là sinh linh cái nào lại không muốn sống. Nàng nhìn về phía Kim Phụng Hoàng nói:

" Trước đáp ứng hắn, đi được bước nào hay bước đó "

Kim Phụng Hoàng cũng là gật đầu nàng cũng có suy nghĩ như vậy, có quyết định rồi khuôn mặt nàng giãn ra không còn cau có như khi trước, nàng cười lên một tiếng như muôn hoa đua nở, sau đó nàng mới nhớ tới cái gì nói:

" Y Tiên tỷ, tỷ nói xem tiểu cô nương khi trước như thế nào? "

" Nha đầu kia sao? ". Y Tiên hiện lên vẻ suy tư, nàng nhớ lại tình cảnh khi trước, một lúc sau nàng khẽ mỉm cười nói:

" Nha đầu kia rất thuần khiết, ta rất thích nha đầu đó."

Kim Phụng Hoàng cũng là gật gù, nhưng sau đó nàng lại cau mày nói:

" Muội cũng thấy như vậy, nhưng mà làm sao một nha đầu thiên chân vô tà như vậy lại là muội muội của tên đáng sợ kia. Mà hình như tên đáng sợ kia rất yêu thương tiểu muội hần."

Tiểu Y Tiên lắc nhẹ, nàng thở dài nói:

" Ai cũng có khuyết điểm cùng ưu điểm, không ai là hoàn hảo cả."

.....

Sau khi đi đây đi đó vui đùa một thời gian mấy giờ Xuân Đức, Vũ Y cùng Ma Thiên Ly cũng ngừng lại không đi tiếp nữa.

" Giờ muội muốn đi đâu chơi tiếp? "

Vũ Y lúc này lại dán trên lưng Xuân Đức, nghe ca ca hỏi nàng suy nghĩ trong nháy mắt rồi nói:

" Đi tìm mọi người đi ca ca, muội có chút nhớ Lan Lan, tiểu Thất á "

" Vậy sao? Ừ để ca ca đưa muội đi tìm bọn họ " --- Xuân Đức nói.

Ngay sau đó hai người một thú biến mất ngay tại chỗ chỉ để lại một cái bóng ảnh nhạt nhòa dần dần.

.....

Bên ngoài không gian vong linh, nơi khi trước Xuân Đức bố trí đại hình sát trận ba thân ảnh từ từ hiện ra.

Ngay khi Xuân Đức ba người hiện thân thì một luồng ánh kiếm kinh thiên mang theo uy áp khủng bố vô cùng chém tới, nơi ánh kiếm đi qua mọi vật tan biến để lại phía sau là vô số vết nứt không gian.

Vì quá đột nhiên cùng bất ngờ Xuân Đức cũng không kịp làm nên ứng phó gì cả nhưng cơ thể hắn tự chủ bật phòng hộ thuẫn, một vòng ánh sáng màu lam nhạt bao trùm ba người.

Rầm rầm...rầm rầm

Một trận đất rung núi chuyển, cát bụi bay mù trời, cả một vùng địa vực sụp xuống. Nơi này không gian kết cấu rắn chắc như vậy mà lại tạo nên cảnh tượng như vậy không cần nói cũng biết uy lực của đòn đánh kia như thế nào.

Bụi mù tán đi, ba thân ảnh từ từ hiện ra một thiếu niên có khuôn mặt băng hàn đang nhìn về nơi trên cao, một tiểu cô nương có khuôn mặt non nớt đang ôm chặt phía sau người thiếu niên không dám lộ đầu ra, còn có một con gà đen đang run run ở trên vai thiếu niên đang chui đầu vào trong cánh, ba người vẫn còn nguyên vẹn đứng nơi đó cả cả người hoàn hảo vô khuyết.

Ở nơi xa xa đang có một đám đông hơn ngàn người thấy cảnh này thì nhìn trân trân không nói thành lời, mà ở một bên khác có một thanh đoàn kiếm đen thui cũng đang run run. Còn có 9 người ở trên cao thấy cảnh này cũng là một trận chết lặng.

Ngay lúc này một luồng sát ý khiến thiên địa trong nháy máy nhuộm đỏ, một loại áp lực khiến người ta hô hấp cũng khó khăn bao trùm phương thiên địa, một âm thanh mang theo ý chí hủy diệt vang lên:

" 9 người các ngươi ai là kẻ vừa ra tay "

9 người trên cao cảm nhận được cái cảm giác như trong lò sát sinh thì cả người không tự chủ run lên từng hồi, bọn họ chưa cần nhìn kẻ nào vừa xuất

hiện chỉ dựa vào khí tức kia thôi cũng biết kẻ kia không phải loại dễ chọc gì.

Trong lòng bọn họ đang không ngừng hỏi là kẻ nào lại có năng lực như vậy lại xuất hiện ở đây, trong tình huống bất ngờ mà ăn một cái hợp kích của nhóm người bọn họ lông tóc không thương. Phải biết bọn họ 9 người hợp kích tương đương với nhất kích của Tinh Quân Cảnh Sơ kì à.

Một trung niên nam tử trong lòng có nén lại sự sợ hãi, bên ngoài lại thể hiện ra một phương bá chủ, rất cường thế lên tiếng hỏi:

" Các hạ là người phương nào? Nơi đây không có việc của các hạ, mong các hạ sớm rời đi, tránh bị quán vào cuộc phân tranh này như vậy vừa tốt cho các hạ cũng xem như là kết cái thiện duyên sau này có gặp nhau cũng là dễ dàng. Còn việc vừa rồi cũng là tại các hạ xuất hiện quá mức đột nhiên không trách chúng ta được. "

Mấy người bên cạnh hắn thì nhìn về phía Xuân Đức đề phòng.

Xuân Đức nghe vậy thì nhíu mày lại, hôm nay tâm tình hắn rất tốt không nghĩ chưa gì lại gặp mấy kẻ như thế này rồi, Vũ Y ngày đầu tiên trọng sinh hắn cũng không muốn chém giết ngày hôm nay. Hiếm có một lần hắn lên tiếng nói lời phân rõ đúng sai mà không trực tiếp giết chết mấy kẻ này(Ở cái thế giới này chỉ cần là cường giả thì làm gì cũng đúng.)

Xuân Đức thu lại sát ý, hắn nhìn về phía 9 người lạnh nhạt nói:

" Đã các người nói vậy thì coi như là, mỗi người một chuyện các người thể rời đi. Đây là sự nhân nhượng giới hạn của ta."

Khi Xuân Đức thu lại sát khí 9 người trên cao lúc này cũng có thể quan sát rõ hắn, nhìn hắn chỉ là một thiếu niên mười mấy tuổi thì cả đám đầu tiên là ngẩn người sau đó là cười lạnh.

Một tên mũi ung trong nhóm nhìn về phía Xuân Đức hai tay khoanh trước ngực cười lạnh nói:

" Hóa ra chỉ là một tên hài tử chưa dứt sữa, không biết ở đâu học ba cái bàng môn tà đạo định hù dọa chúng ta sao? Lại còn định cho chúng ta rời đi người tưởng người là ai? "

9 người này lúc này cũng đang âm thầm truyền âm với nhau, một người trong đó nói:

" Lão đại tên thiếu niên này tu vi tuy cao nhưng cũng là cao không đến đâu, lúc này nó có thể đỡ chúng ta nhất kích nhất định là nhờ vào bảo vật nào đó, nếu chúng ta có thể chiếm được bảo vật như vậy thì trong thiên địa nơi nào không thể đi "

8 người còn lại nghe vậy thì trong lòng động tâm không thôi, có một bảo vật có thể ngạnh kháng Tinh Quân Cảnh thì còn gì bằng, bọn họ người có tu vi cao nhất ở đây cũng là Bất Diệt Cảnh cao nhất, cũng đã bao nhiêu cái vạn năm rồi mà chưa thể đặt một chân được vào Tinh Quân Cảnh, có thể thấy Tinh Quân Cảnh là khó tiến lên thế nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 324: Tự Tìm Tử Lộ

9 người trao đổi ánh mắt với nhau một cái, cả đám ngẫm hiểu ý lẫn nhau ngay sau đó 9 người đồng thời quát lớn

Bình Tung Hiệp Ảnh

Trong chớp mắt 3 bán nguyệt ánh sáng màu đỏ hiện lên phong tỏa mọi hướng chạy của Xuân Đức, dùng tốc độ cực nhanh đánh về phía hắn. Khi ba bán nguyệt ánh sáng kia hiện lên thì nơi đây bầu trời đổi sắc, đồi núi băng liệt, cương phong quét xung quanh khiến cho từng phiến đá nát tan thành bột phần.

Thấy cảnh này Xuân Đức trong mắt lóe lên ánh sáng lạnh, hắn đưa Vũ Y cùng Ma Thiên Ly vào lại không gian vong linh, lúc này hắn nhìn về phía 9 người cười lên một cách quái dị.

Trong chớp mắt hắn biến hóa về Địa Ngục Ba Đầu Băng Long, hắn cũng không phòng ngự gì cả để mặc cho ba đợt bán nguyệt quang ảnh kia đánh lên thân thể.

Keng...Keng..Keng

ba âm thanh đinh tai nhức óc vang lên sau đó là bụi mù bốc lên thật cao, mọi người từ phương xa chỉ thấy trong đám mây bụi kia một sinh vật to lớn lò mò xuất hiện.

Không bao lâu một lần nữa bụi mù lại tán đi, một con sinh vật ba đầu dữ tợn hiện ra (một con rồng phương tây ba đầu không phải rồng phương đông).

" Chết "

Một tiếng rít mang theo lửa giận ngập trời từ trong miệng ba cái đầu kia cùng lúc phát ra.

Sau tiếng rít gào kia không gian bỗng nhiên yên lặng một cách chết chóc, ở nơi xa xa mọi người mọi người chỉ thấy thân ảnh con rồng kia từ từ mờ nhạt cùng lúc đó 9 người đang trên không trung kia bỗng nhiên cái đầu vỡ tung như dưa hấu bị đập bể.

Bịch..bịch..bịch

Vài hô hấp sau 9 bộ thi thể không đầu như mấy cái bao tải thịt rơi bịch bịch trên đất, chiến đấu kết thúc trong nhau mắt không ai thấy rõ cái gì, mọi người đứng đó ngây ngốc.

" Thật.. thật khủng khiếp "

" Mạnh.. mạnh quá "

" Nó là loại sinh linh gì mà có thể mạnh đến như vậy "

Bên trong trận doanh hơn ngàn người của đám Ác Ma Điện những kẻ chưa bao giờ thấy chân thân của Xuân Đức lúc này chỉ có thể ngoác miệng ra mà nhìn, vài tên khác thì làm ba làm bầm như bị tâm thần, người có tu vi cao cao một chút thì chỉ có thể liên tục hít khí lạnh.

Đang lúc này có một đám người cùng một lúc la lên:

" Nó tới, nó đang tới đây "

Mọi người nhìn con sinh linh kinh khủng kia bay tới gần cả đám liên tục toát mồ hôi lạnh như mưa, đang lúc này trận pháp xung quanh bỗng nhiên triệt hồi.

Mọi người một hồi mộng bức, cái này sao lại triệt tiêu mất rồi, nhưng mọi người chỉ là trong nháy mắt hoang mang mà thôi, gần ngàn người ngay lập tức lấy lại tinh thần cả đám tít đồ Ác Ma Điện cùng nhau xông lên phía trước chắn trước ba tiểu nha đầu cùng Thiên Tuyết, một bộ liễu mạng hộ chủ.

" Các vị đại nhân mau rời đi chúng ta ở lại cản đường. " Một tên đại hán là tít đồ của Ác Ma Điện hùng hồn nói.

Tà Long cũng là đang đứng tại bên cạnh tên này không do dự gì cho hẳn ngay một phát vào đầu hét:

" Chạy cái đầu ngươi à, kia là điện chủ của các ngươi, các ngươi không biết sao "

Lời nói này vừa ra, hầu hết người có mặt ở đây đều mộng bức, mặt đại ra, họ nghe thấy cái gì à, con sinh linh kinh khủng đánh bại kẻ thù mạnh mẽ khi nãy trong nháy mắt là điện chủ của bọn họ.

Người rung động mạnh nhất ở đây hẳn là Thiên Tuyết, nàng nhìn con sinh linh to lớn đang bay tới đây mà trong lòng cảm xúc dâng trào, nàng làm sao cũng không liên tưởng tới con sinh linh mạnh mẽ này lại là vị kia sư phụ của nàng.

Khi Xuân Đức lại gần cả đám tít đồ của Ác Ma Điện vẫn cứ đứng đơ ra, cả đám liên tục nuốt nước bọt ực ực.

Ngay lúc này từ một nơi cách xa xa một thanh đoản kiếm màu đen dùng sóng thần niệm lan truyền khắp một vùng rộng lớn, tuy không phát ra thành

lời nhưng trong đầu mọi người lại vang lên một âm thanh

" Đại nhân, tìm được người rồi "

Sau đó mọi người nhìn thấy từ phương xa một vệt màu đen ánh sáng bay rạch phá thiên không bay tới nơi này.

Không qua mấy giây một thanh đoản kiếm màu đen được bao trùm trong hắc khí đã xuất hiện trước mặt Xuân Đức cùng mọi người la lối:

" Đại nhân là ta, là ta "

Xuân Đức nhìn nó biết nó là cái gì, khi trước muốn đi phục sinh cho Vũ Y nên cũng quên đi mất thanh Tà Kiếm này, không ngờ lúc này lại có thể thấy nó, Xuân Đức nhìn nó mở miệng nói:

" Biết là ngươi rồi la lối cái gì, à mà cái giới bảo kia đâu ngươi có mang theo không "

" Có, có, tiểu nhân còn cải tạo lại nó một lần nữa" Tà Kiếm bỗng nhiên phun ra một hạt bụi, sau đó hạt bụi lớn lên thành một viên ngọc to bằng cái chén lớn nhỏ.

" Nó đây đại nhân "

Xuân Đức cũng không khách khí nuốt lấy, sau đó hắn nói:

" Từ này đi cùng với ta ". Lời ít ý nhiều, Tà Kiếm đã thông linh từ lâu nó hiểu rõ lời của Xuân Đức.

Lúc này đám tín đồ Ác Ma Điện của đã khôi phục lại tinh thần, cả đám cùng nhau hành lễ lớn tiếng hô:

" Điện Chủ Vô Địch "

Xuân Đức cũng là đáp lễ:

" mọi người tốt "

Tuy chỉ là hình thức nhưng được điện chủ hỏi thăm đám tin đồ Ác Ma Điện trong lòng không nhịn được một trận phấn khích. mọi người đều nhìn về phía Điện Chủ của mình đầy sùng bái.

Đủ thời gian làm lạnh năng lực biến thân, Xuân Đức lại một lần nữa biến về hình người. Ngay lúc này Xuân Đức lại nhìn mọi người cười nói:

" Hôm nay là ngày vui đáng lẽ không nên tạo sát nghiệt thật là, nhưng không sao ta muốn nói cho mọi người một việc vui ". Lời nói này hiển nhiên là nói với đám người của Ác Ma Điện mà thôi không bao gồm đám tù binh.

Tất cả mọi người đều không nói gì, nếu trước kia bọn họ còn nghĩ điện chủ sẽ là người vô cùng nhân từ không muốn sát sinh có tâm hướng phật cũng nên nhưng khi bọn họ biết Điện Chủ của mình trên tay có hơn vài ức sinh mệnh trên tay thì mọi suy nghĩ thay đổi khác hẳn.

Xuân Đức lại một lần nữa triệu hồi ra Vũ Y, một tiểu cô nương mặc váy trắng tinh thuần, khuôn mặt non nớt xuất hiện trước mắt mọi người.

Vũ Y vừa xuất hiện thì hai tiểu nha đầu Lan Lan cùng tiểu Thất ngay lập tức lao lên mà ôm lấy Vũ Y, sau đó ba tiểu cô nương khóc một trận như mưa khiến mọi người nhìn vào mà cũng cảm thấy thương tâm.

" Hu hu, Cứ tưởng không được gặp lại nữa cơ chứ làm ta thương tâm muốn chết " --- Lan Lan nói.

" Đúng vậy, khi bọn ta vừa tu luyện tỉnh lại thì biết tin người bị đám người xấu Hắc Vương Tông phục sát, lúc đó bọn ta đã khóc thật lâu. híc

híc. "--- Rấn mậ cũng là bù lu bù loa mà khóc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 325: Vô Đề

Mọi người nghe mấy nha đầu vừa khóc vừa kể lại chuyện xưa thì cả đám ánh mắt cũng hồng, ở cái thế giới người ăn thịt người một cách trắng trợn thế này tình thương gần như là một thứ quá xa xỉ.

Trong gia tộc vì quyền lực con cái có thể giết cha, cái gì cũng có thể làm được, âm toán nhau đủ kiểu miễn sau tranh thủ được lợi ích cho bản thân.

Ở giang hồ thì càng như thế, không thể tin bất cứ ai, kẻ bạn mới cứu có thể ngay sau đó quay lại đâm bạn một kiếm chí mệnh, lấy oán báo ân ở đây cũng là hành vi bình thường miễn sao lợi ích đủ lớn.

Ban đầu chỉ là ba tiểu nha đầu ôm nhau mà khóc, không hiểu sao lúc sau Heo Con tiến lên khuyên can rồi cũng ôm đoàn mà khóc luôn.

Mặc kệ mấy nha đầu đang khóc cách đó không xa, Xuân Đức nhìn về phía Tà Long cùng Thiên Tuyết hỏi:

" Chín tên kia là thế nào? Làm sao mấy người các người lại gặp chuyện đen đủi như vậy có phải hay không ăn ở quá thất đức. Hắc hắc "

Hắn nhìn hai người cười đều mấy tiếng, hai người Tà Long cùng Tuyết Anh nhìn hắn cười như vậy thì không khỏi tức giận, Tuyết Anh liếc mắt hắn một cái xem thường rồi không nói gì thêm quay đi nơi khác.

Tà Long thì là bất đắc dĩ nói:

" Cũng là không may thật, mấy người bọn ta đi ra nơi này không lâu thì trời sinh dị tượng đầy trời tinh quang buông xuống, tiếp theo đó là thanh đoản kiếm bên cạnh người chạy lại đây theo phía sau đó là 9 tên kia. Mấy tên kia khi nhìn thấy chúng ta không giải một lời liền muốn trấn áp bọn ta thế là đánh lên cùng một đoàn, do mấy tên kia thật sự rất mạnh nên cả hơn ngàn người chúng ta phải dựa vào trận pháp mà cùng nhau đối phó. "

Xuân Đức ngạc nhiên ồ lên nói:

" Hóa ra mọi thứ đều là do tên này kéo tới à ". Xuân Đức một tay tóm lấy thanh Tà Kiếm đưa lên trước mắt lắc lắc mấy cái, tiện thể hỏi nó:

" Biết mấy kẻ kia sao? "

Thanh Tà Kiếm bị Xuân Đức bắt cũng không phản kháng, nó có nhỏ tức giận nói ra:

" Không rõ thừa đại nhân, nhưng tiểu nhân có thể đoán một hai, mấy kẻ này 9 thành thuộc Quang Minh Thánh Thổ người, mấy kẻ này không biết làm sao lại biết nơi tiểu nhân ẩn thân, bọn này tìm đến nơi muốn khốn tiểu nhân lại một lần nữa nhưng là ai lại muốn bị nô dịch thêm một lần nữa vì vậy chúng ta đánh nhau, nhưng khổ là tiểu nhân mới hồi phục quá yếu không là đối thủ của bọn họ nên vừa đánh vừa chạy tới nơi đây "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Hóa ra là vậy à, mà thôi cũng không có gì mọi việc cũng đã qua rồi. Tối nay tổ chức một buổi tiệc nhỏ sau đó rời rời đi cái phiên thế giới này."

Tà Long ngạc nhiên hỏi:

" Rời đi nơi này rồi chúng ta muốn đi đâu? "

Mấy người xung quanh nghe bọn họ đối thoại cũng là vênh tai lên mà nghe, muốn nghe xem Xuân Đức dự tính muốn đi nơi nào.

Xuân Đức không có giấu diếm gì mà nói thẳng:

" Đi về nhà chứ còn đi đâu được nữa, về gia tộc của ta, lâu lắm rồi chưa về nhà đây này, cũng phải về đi thăm người thân cùng gia tộc chứ, cứ lang bạt bốn phương chém giết mỗi ngày thế này cũng thấy chán lắm rồi."

Những người xung quanh ai nấy đều ngạc nhiên vì chưa khi nào mọi người nghe Xuân Đức đề cập tới gia tộc lần nào, trong lòng bọn họ đoán gia tộc của Xuân Đức hẳn là một thế lực ghê gớm lắm lắm.

Thiên Tuyết bên cạnh thì thầm " Thật mong chờ à, lần này có thể quay về gia tộc của sư phụ không biết thế nào đây, tại sao có chút lo lắng."

Thiên Tuyết tuy nói rất nhỏ nhưng là Xuân Đức vẫn có thể nghe thấy, hẳn khẽ cười nói:

" Không có gì phải lo cả, gia tộc của ta cũng không phải cái gì đại tộc, cũng rất bình thường mà thôi."

Thiên Tuyết nghe vậy tuy có chút không tin nhưng là vẫn gật đầu không dám nói lại, nàng nhu thuận đứng nơi đó hơi cúi cúi đầu.

.....

Chiều tà bên trong không gian vong linh.

Tất cả mọi người đều được gọi tới cùng một chỗ, trước mắt mọi người là một cái khô cốt tế đàn. Tế đàn rất cao, cao khoảng hơn 20 mét được làm bằng xương sọ của rất nhiều sinh linh mạnh mẽ, tế đàn được xây trên một

cái huyết hồ mà ngày trước Xuân Đức cùng Vũ Y hai huynh muội tự tay đào lên.

Màu trắng của xương cốt, màu xám của không khí, màu đỏ của ma hỏa từ trong mắt các khô lâu tạo nên nơi đây một cảnh tượng tương đối rùng rợn.

Xuân Đức đứng ở một nơi trên cao của khô cốt té đàn nhìn xuống phía dưới. Phía dưới mọi người chia làm 2 bên, một bên là tất cả các tín đồ gia nhập Ác Ma Điện từ trước, một bên là đám tù binh bị bắt gần đây. Mỗi người đều là tâm tính khác nhau, bên tín đồ là một mảnh cuồng nhiệt còn bên đám tù binh là một mảnh bất an.

Xuân Đức thu hết biểu hiện của mọi người, hần hòa ái cười nói:

" Hôm nay là ngày vui lớn nên ta muốn cùng mọi người chia sẻ niềm vui, ta cũng là người thẳng tính nên nói luôn. Đầu tiên là tất cả mọi người bị ta bắt được thời gian gần đây, ta có thể cho mọi người một sinh lộ đó là đầu nhập ta, gia nhập Ác Ma Điện làm một thành viên trong đó ngoài ra còn có một lựa chọn nữa là sau này làm lương thực "

Hần vừa dứt lời thì bên dưới tất cả những người còn lại đều nhìn về phía hơn trăm người kia. Những người bị Xuân Đức nói đến thì trên mặt cũng không có biểu hiện gì là tuyệt vọng mà là một mảnh hưng phấn.

Đi theo một người có năng lực kinh thế, có thể mang đến một tương sáng lạn thì ai lại không muốn theo. Huống chi khi gia nhập Ác Ma Điện chỉ có lợi mà không có hại. Ngoài ra cũng chỉ còn một con đường này có thể sống sót không chọn cũng phải chọn.

Qua mấy cái hô hấp đi qua trên trăm người đứng bên kia đều nhìn về phía bên trên cao Xuân Đức thì lễ nói lớn:

" Chúng tiểu nhân nguyện ý là một thành viên của Ác Ma Điện, vì Ác Ma Điện đang hiển hết thầy "

Giọng nói của đám người này có thể nói là vô cùng thành khẩn, thiếu điều đem tin gan ruột mè của mình ra cho Xuân Đức xem.

Xuân Đức ở bên trên cũng chỉ là gạt đầu khẽ cười mà thôi, coi như chấp nhận bọn họ. Tiếp theo đó hắn nói:

" Mọi người suy nghĩ vậy là rất tốt, ta cũng là một người hiền hòa luôn không thích giết chóc nên cũng là không muốn ai chọc giận ta làm gì. Ha ha. Bây giờ tất cả mọi người đều là người một nhà rồi nên ta sẽ hi sinh một chút để giúp mọi người tiến thêm một bước. Trừ Tà Long, Tuyết Anh, Heo Con, Tiểu Lan ra mọi người cùng tiến vào bên trong tế đàn ngâm mình trong huyết hồ để tẩy lễ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 326: Ác Ma Điện Thành Viên Mới

Xuân Đức vừa nói xong thì ngay lập tức bị Tà Long cùng Heo Con lên án, Tà Long rất chi là không vui nói:

" Củ Cải Trắng tại sao ta lại không được đi vào bên trong? "

" Đúng vậy, tại sao bé út cũng không được đi vào, ca ca bắt công." Heo Con cũng là phụ họa.

Xuân Đức nghe thấy vậy thì nhìn bọn họ từ từ giải thích:

" Vào bên trong là để một lần nữa thay đổi huyết mạch kế thừa từ ta Ác Ma Thủ Hộ, mà hai người các người một kẻ có Tà Long huyết mạch cũng là rất mạnh, không những thế cái huyết mạch kia lại liên quan tới mấy cái thần thông ban đầu nên ta thấy tốt nhất là không thay đổi làm gì cứ để như vậy. Còn Heo Con thì ca ca thấy cũng không biết làm sao nhưng trực giác nói không nên cho nhóc đi vào làm gì. "

Tà Long nghe Xuân Đức giải thích thì có điều hiểu ra, còn Heo Con thì không vui đứng nơi đó xụ mặt ra, dùng ánh mắt tức giận nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức cũng không để ý tới cái ánh mắt ai oán kia, hấn quay về phía mọi người vung tay lên, một luồng lực lượng nhu hòa cuốn mọi người đi, tất cả mọi người đồng thời biến mất đi vào bên trong tế đàn.

Tùm Tùm

Mọi người bị Xuân Đức trực tiếp dịch chuyển ném vào bên trong huyết hồ ở bên dưới tế đàn, nơi đây huyết khí nồng nặc nhưng lại không có mùi tanh khó ngửi mà chỉ có một loại hương thơm nhàn nhạt, bên trên huyết hồ toàn là sương mù màu đỏ bên trong xen lẫn vô số sinh mệnh tinh quang, mọi người vừa vào nơi đây chỉ cần hít thở một chút cũng đã cảm thấy thoải mái vô cùng.

Cảm nhận xung quanh mọi người không khỏi kinh ngạc, có người nói:

" Thật kinh khủng lực lượng sinh mệnh, không biết xung quanh chúng ta là thứ gì? "

Lại có người khác nói:

" Hình như là máu của nhiều sinh linh mạnh mẽ tạo nên, nhưng bên trong lại gia trì thêm cái gì thì ta cũng không biết, cái này chắc chỉ có mình Điện Chủ hiểu rõ mà thôi "

Tiếng kinh thán liên tục từ mọi người nói ra. Xuân Đức đứng bên trên bờ huyết hồ nhìn mọi người đang vui vẻ tận hưởng năng lượng bên trong hồ thì khóe miệng nở một nụ cười như có như không. Hắn chậm rãi nói:

" Mọi người chuẩn bị, ta chuẩn bị thi pháp, tí nữa mọi người sẽ cảm nhận thấy chút đau đớn ráng mà chịu đựng, cũng không cần lo về vấn đề tính mạng làm gì ai không chịu được nữa sẽ bị tế đàn đưa ra bên ngoài " .

Nghe được những lời này bên trong huyết hồ lập tức yên lặng đi, những tín đồ cũ của Ác Ma Điện đều biết nếu Điện Chủ nói đau một chút thì tí nữa ắt hẳn là sống không bằng chết nên tất cả mọi người đều cảnh giác lên, lên tinh thần để đối phó tình huống sắp phát sinh. Bên cạnh có người chưa biết gì thấy mọi người đều nghiêm túc lại thì ngạc nhiên hỏi:

" Vị tiểu ca này, tại sao mọi người lại nghiêm túc như vậy, không phải điện chủ đã nói không có cái gì nguy hiểm sao? "

Người hỏi là một cô gái tương đối xinh đẹp, khuôn mặt mỹ lệ, mái tóc phát ra lam quang, đôi mắt to cùng cái miệng nhỏ xinh càng làm người ta phát ra yêu mến không thôi.

Người bị hỏi là một thiếu niên đã tham gia Ác Ma Điện từ trước, thấy thiếu nữ kia còn chưa biết gì thì hắn cũng là tà ác cười nói:

" Mọi người đây chỉ là làm ra vẻ một chút thôi ấy mà, không có việc gì đâu, sự muội cứ yên tâm đi tí nữa có gì ta đây cũng có thể giúp một tay "

Thiếu nữ kia nhìn thiếu niên cười tà ác như vậy, cộng thêm hắn trả lời rất chi là lấp liếm thì không khỏi nghi hoặc, nhưng nàng biết tên này hình như là không có ý tốt. Nàng quyết định cũng giống mọi người nghiêm túc lên.

Tên thiếu niên thấy thiếu nữ không mắc lừa thì không khỏi có đôi chút thất vọng, nhưng sau đó hắn nở nụ cười không quan tâm nữa.

Ngay lúc này huyết hồ đột nhiên sôi lên sùng sục, cả mặt hồ phát ra huyết quang mênh mênh. Một luồng sức mạnh không tên như sóng biển dững mãnh tiến vào bên trong cơ thể mọi người, ngay sau đó là một mảnh hét lên thảm thiết như bị ai đó tra tấn vậy, tiếng la hét khiến những người còn lại cũng phải rợn tóc gáy.

Xuân Đức xong việc cũng không làm gì thêm mà đi ra ngoài tìm Tà Long và mấy người khác.

.....

Vừa ra bên ngoài Xuân Đức ngay lập tức đã gặp được Tà Long, Tuyết Anh, Heo Con, Tiểu Lan không những thế còn có 4 người khác trong đó có 2 người Xuân Đức biết đó là Tiểu Y Tiên cùng Kim Phượng Hoàng, còn lại hai người thì hẳn không biết tên.

Nhìn 4 người này Xuân Đức khẽ cười nói:

"Mấy người các ngươi mới chút đó cũng đã khôi phục không sai, các ngươi đến đây hẳn là đã có quyết định đi, nói ta nghe một chút."

Bốn người kia liếc nhìn nhau một cái sau đó Tiểu Y Tiên đại diện nói:

"Chúng ta đã quyết định từ sau trở đi sẽ là thuộc hạ của ngươi."

Xuân Đức trừng mắt nhìn nàng không vui nói:

"Đã là thuộc hạ còn dám gọi ta là ngươi, muốn làm phản sao?"

"Vậy phải gọi là gì?" Tiểu Y Tiên quật cường nói, nàng rất tức giận tên ác ma này đây lại là đang muốn làm khó mấy người mình sao.

Xuân Đức nhìn cô gái xinh đẹp đang dương mắt lên nhìn hẳn thì trong lòng không khỏi có chút tức cười, hẳn thưởng cho nàng một cái cốc vào đầu.

"Ui da, đau quá ngươi muốn làm gì?" Tiểu Y Tiên la lên, nàng dùng tay ôm nơi mới bị Xuân Đức cốc vào, nàng không biết lấy ở đâu dũng khí lại dám trừng mắt nhìn Xuân Đức.

"Còn dám trừng, sau này gọi ta là Điện Chủ biết chưa?" Xuân Đức nhìn nàng nói.

Heo con bên cạnh đang uống sinh mệnh chi tuyến nhìn ca ca mình đang bắt nạt một cô thiếu nữ thì không khỏi chê bai:

" Lại đi bắt nạt người, Tuyết Anh tử nói ai mà đi bắt nạt người khác thì không phải là người tốt, ca ca không phải người tốt."

Xuân Đức nghe vậy thì mặt đen lại, thuận tay cho củ nhân sâm này một cái cốc vào trán.

Cốp

Ngay sau đó một tiếng kêu rên, " Á, đau quá". Heo Con hai mắt long lanh ai oán nhìn về phía ca ca mình như muốn hỏi, ta đã làm gì tại sao ngươi lại đánh ta".

Xuân Đức nhìn nàng dùng hai tay kéo cái má bánh bao của nàng ra tức giận nói:

" Ca ca nuôi nhóc béo nú nần ra, vậy mà đến lúc mấu chốt lại là làm phản đi theo người ngoài, đáng lẽ nên bỏ đói nhóc một năm"

Nghe bị bỏ đói một năm nhóc tỳ ngay lập tức thu hồi vẻ đáng thương, nàng nghĩa chính ngôn từ nói:

" Ca ca là tốt nhất, tốt nhất thế giới, tốt nhì thế gian, không ai tốt bằng. Các nàng đều là người xấu hết." Nói xong Heo Con hai tay ôm lấy cánh tay Xuân Đức lắc lắc nói thêm một câu:

" Ai cũng là kẻ xấu hết chỉ mình đại ca là tốt thôi. hì hì."

Tuyết Anh, Tiểu Y Tiên, Kin Phường Hoàng cùng Tà Long và hai người khác lão đảo một cái may mà không ngã trên đất, khoe miệng bọn họ co giật một hồi, trong lòng thầm than " cái này cũng thay đổi quá nhanh đi."

Xuân Đức nghe Heo Con tâng bốc thì cũng cảm thấy lâng lâng, một tay xoa đầu nàng còn đưa cho nàng mấy viên sinh mệnh đan nói:

" Như vậy mới ngoan chứ, ha ha, đây là quà cho muội này cầm lấy mà ăn."

Heo Con ca ca đưa cho mình cái gì thì hai mắt phát sáng lập tức nói:

" Ca ca tốt nhất. hì hì "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 327: Tiệc Tối

Mọi người thấy cảnh này thì không biết nói gì hơn rồi, còn nhỏ đúng là dễ lừa gạt chỉ cần đưa cho một chút đồ là có thể.

Vui cười một lúc Xuân Đức mới nhìn về tiểu Lan nói:

" Tiểu Lan muội dẫn 4 người này vào bên trong tế đàn cho bọn họ cùng mọi người tắm đi, ca ca đi chuẩn bị tiệc tối. Chắc tới nữa đêm là có thể cùng nhau tận hưởng một buổi tiệc linh đình."

" Đã biết ca ca, việc đó cứ để muội làm" Tiểu Lan ở một bên nhu thuận gật đầu nói.

Xuân Đức cười cười nheo nheo cái má của nàng một cái rồi mang đi bọn Tà Long, Tuyết Anh cùng Heo Con đi mất.

Nơi đây chỉ còn lại năm người đứng đó nhìn theo mấy thân ảnh kia đi xa. Sau một lát Tiểu Y Tiên nhìn về phía tiểu Lan hỏi:

" Muội muội chúng ta bây giờ làm gì tiếp theo? "

Tiểu Lan nhìn bốn người cười duyên nói:

" Tỷ tỷ không cần lo lắng đâu, mọi người theo muội là được "

Nói rồi tiểu Lan bắt một cái ấn quyết, một cánh cửa bên ngoài tế đàn mở ra, năm người cứ như vậy mà đi vào.

.....

Xuân Đức mang đi mọi người tìm đến một dòng suối bên trong không gian vắng linh.

" Ở đây thôi, quyết định tối nay ăn tổ chức một buổi tiệc tại đây." Xuân Đức nói.

Tà Long cùng Tuyết Anh đều không có ý kiến gì, hai người gật đầu một cái. Ngay lúc này Tà Long lại hỏi:

" Vậy tối nay muốn làm cái gì, chẳng lẽ đem đám huyết châu kia lên làm đồ ăn "

Tuyết Anh cùng Heo Con cũng là nhìn về phía Xuân Đức, hiển nhiên hai người này cũng là không có ý tưởng gì cho tiệc tối hôm nay.

Xuân Đức nhìn về phía ba người mà cảm giác vô lực quá trời, đám này đúng là không có cái tác dụng gì. Xuân Đức nói:

" Món chính quá rồi." Nói xong hấn lòi cái xác của con ngũ trảo kim long bị hấn giết mấy ngày hôm trước ra, cũng không hiểu vì sao Tà Kiếm không cắn nuốt con này mà chỉ hấp thụ mấy tên còn lại.

Rầm rầm

Cái xác con ngũ trảo như mấy cái ngọn núi to lớn rơi trên mặt đất khiến cho mặt đất cũng một trận rung rung.

" To quá ". Heo Con hét rầm lên.

" Hắc, con Kim Long này từ đâu tới vậy? nhìn nó thực lực không yếu đi." Tà Long không còn gì để nói, một con Thần thú trưởng thành thực lực có thể làm bá chủ một phương thiên địa mà bây giờ sắp biến thành món ăn.

" Phục kích ta bị ta giết chết, thực lực nó cũng được, hắc, mà có mạnh cũng là chết rồi quan tâm làm gì, đằng nào cũng chỉ làm đồ ăn mà thôi. Giờ Tuyết Anh đi kiếm mấy loại linh quả đi, kiếm nhiều một chút mang về, lão Tà thì đi kiến tạo một nơi đẹp đẹp chút làm nơi ăn uống, còn Heo Con thì ở đây giúp ca ca nấu nướng. Mọi người có ý kiến gì không? " Xuân Đức nhìn mọi người phân chia công việc.

Tuyết Anh nhìn Xuân Đức nói:

" Không thành vấn đề, mà ngươi định chỉ nấu mình con kim long này thôi sao? không có món gì kèm thêm à? "

Xuân Đức nhìn nàng vỗ ngực cười nói:

" Yên tâm đi, rộng bảy món cũng đủ rồi. Hắc hắc. "

Tuyết Anh lờm hẩn một cái rồi xoay người bay đi tìm linh quả, để lại một làn hương thoang thoảng. Tà Long thấy Tuyết Anh đi rồi hẩn cũng là bắt tay vào công việc của mình.

Xuân Đức lúc này cũng là bận rộn, hẩn thành thạo chém xuống mấy cái chân của con Kim Long, cùng với một núi thịt nhỏ, còn có tim, gan nữa. Quả tim của con Kim Long này rất lớn vài người ôm còn không hết. Lấy đủ nguyên liệu hẩn lại thu cái xác con Kim Long về.

Lúc này bên cạnh Heo Con nhìn ca ca của mình hỏi:

" Muội bây giờ làm gì hả ca ca? Có việc gì cần muội giúp không? "

Xuân Đức đang xử lý đông thịt rồng nghe vậy thì nở một nụ cười hiền hòa nói:

" Không cần, muội cứ ngồi ở đó chơi đi, mấy việc này cứ để ca ca làm "

Heo Con nghe vậy thì có đôi chút ngỡ ngàng, nàng ngồi ở một bên nhìn Xuân Đức làm, đôi khi lại hỏi một vài thứ lung tung.

Rất nhanh Xuân Đức đã làm xong chuẩn bị, hấn vung tay lên trong hư không hiện ra đủ mọi loại dụng cụ nấu ăn, tất cả đều được hình thành từ năng lượng. Những dụng cụ này bên trong có ẩn chứa đạo văn không gian, úng có thể chứa đựng một số lượng lớn.

Nhìn đồng nguyên liệu trước mắt hấn định làm vài món đơn giản, chân rồng nướng, tim rồng luộc, thịt xào, thịt hầm nữa.

Rất nhanh, bên trong không gian vong linh lúc này trời đã tối, trên bầu trời đầy sao, gió mát thổi nhẹ mang theo hương thơm của hoa cỏ, Xuân Đức cùng Heo Con đang ngồi bên nhau nhìn xem trên ngọn lửa mấy cái chân rồng nướng. Bên cạnh đó còn có mấy nồi thức ăn lớn khác đang tỏa hương thơm ngào ngạt, cái này không phải tay nghề Xuân Đức cỡ nào cao siêu mà chẳng qua nguyên liệu quá tốt rồi, cần nấu lên một cách đơn giản là có món ngon để ăn ngay.

Heo Con đang ngậm một cây kẹo vừa thất thần nhìn ngọn lửa màu xanh đang bập bùng theo gió.

" Thật xinh đẹp, mà phải rồi ca ca, huynh ở nơi kia còn có ai là người thân."

Xuân Đức cũng đang thất thần ngồi nhìn ngọn lửa suy nghĩ lung tung bỗng nhiên nghe Heo Con bên cạnh hỏi vậy thì hấn nhìn nàng một cái, dùng một tay xoa đầu nàng cười nói:

" Muội muốn nói là ở gia tộc sao. Người thân thì nhiều, một đàn, một đồng, nhưng chân chính được xem như là người thân thì không có mấy người, có lão ba, mẫu thân, một ca ca, một vị tỷ tỷ cùng với một tên đệ đệ.

Cũng đã một thời gian dài rồi huynh chưa về nhà cơ, không biết mấy người họ sao rồi?" Xuân Đức mang theo nụ cười thản nhiên nói.

Heo Con dùng con mắt tròn vo như viên bảo thạch không chớp nhìn ca ca, một lúc sau nàng mới thắc mắc hỏi:

" Thế mọi người không biết ca ca ở đây sao? "

Xuân Đức nghe vậy lại mỉm cười, ánh mắt xám ngắt của hắn lúc này cũng là hiện lên ý cười, không ngờ lại mang theo vài phần sinh cơ:

" Làm sao có thể biết được cơ chứ, trong ý nghĩ của bọn họ bây giờ có khi còn nghĩ ca ca đang là một tên tiểu tu sĩ kim đan cảnh đang lang bạt giang hồ đây. ha ha. "

" Kim Đan cảnh là gì vậy ca ca.? " Heo Con mang theo hiếu kì hỏi.

Xuân Đức mang theo ý cười nói:

" Đó là một cảnh giới trong thế giới tu luyện thôi đó mà nên muội cũng không cần để ý lắm làm gì, khi nào muội chơi cùng bọn tiểu Y, tiểu Thất bảo mấy đứa nó kể cho, muội cùng ca ca tu luyện không giống bọn họ nên biết cũng được mà chẳng biết cũng chẳng sao cả? "

" Làm sao lại không giống? " Heo Con nhăn mũi hỏi.

Xuân Đức trầm ngâm một chút nói:

" Những người kia đa phần là phải hấp thu thiên địa nhị khí chuyển hóa thành năng lượng cơ thể, tích lũy dần dần thì có thể đột phá giới hạn thân thể cùng sinh mệnh. Những kẻ này mỗi lần siêu thoát thường gặp thiên kiếp, khiến cho một đám chết gần hết. Tu sĩ cao cấp hơn thì cứ ngàn năm có

một lần tai kiếp, vạn năm có một lần họa kiếp, cũng vì như thế mà đám tu sĩ kia số lượng thì nhiều mà sống qua kiếp nạn không được bao nhiêu.

Còn muội thì trời sinh đã là linh vật của thiên địa không cần tu luyện cái gì cả chỉ cần đủ thời gian thì muội là người mạnh mẽ nhất, nhưng mà thời gian này rất dài. Dễ bị kẻ xấu làm hại. "

Heo Con bỗng nhiên cười khúc khích nói:

" Ca ca là người xấu đó phải không. hi hi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 328: Tiệc Tối (1)

Xuân Đức bị nói vậy thì không khỏi cốc cho Heo Con một cái, cái cốc đầu này rất nhẹ nhưng Heo Con vẫn là ôm lấy đầu đề phòng hấn miệng thì liên tục cười hì hì không ngừng.

" Ca ca, vậy huynh thì sao? "

" Ca ca sao? Con đừng ca đi rất tà ác, nói ra sẽ hù muội không ngủ được, mỗi đêm đều gặp ác mộng. hù " Xuân Đức dọa nạt Heo Con.

Heo Con thấy ca ca không chịu nói, nàng bất mãn xụ mặt ra quay qua một bên không thèm để ý tới hấn.

Xuân Đức thấy vậy cũng chỉ là mỉm cười, vuốt vuốt mái tóc của Heo Con. Trong lòng hấn thì thầm than " Con đường hấn đi quả thực rất tà ác, có thể nói là tội nghiệt chất chồng, giết chết sinh linh hấp thụ sinh hồn cùng sinh mệnh tự lớn mạnh bản thân, hài za. Nhưng mà tội lỗi đến lúc này cũng đã nhiều rồi, có thêm nữa cũng chẳng thấm vào đâu, đã bước lên con đường này là không thể quay đầu " .

Đang lúc này thì có rất nhiều người từ phía sau tiến lại đây, đi đầu là mấy tiểu nha đầu. Xuân Đức cùng Heo Con xoay người lại vẫy tay với mọi người.

Ở xa xa mấy nha đầu Vũ Y, Rắn Mập, Lan Lan cũng thấy cảnh tượng nấu ăn đằng trước, không những thế trong gió lúc này còn phiêu tán rất

nhiều mùi hương khiến người ta nhỏ nướng miêng, Có mùi thịt của sinh linh quý hiếm, có mùi của thánh dược.

Đánh hơi thấy mùi thịt thơm phức tiểu Thất đã tách khỏi mọi người chạy về phía trước, vừa đi nàng vừa la lớn:

" Có thịt, thơm quá đi, ca ca đang nấu cái gì vậy."

Hai người Vũ Y cùng Lan Lan thấy rắn mậ chạy đi một mình thì không khỏi bất mãn hừ nhẹ một tiếng rồi cũng rời khỏi mọi người chạy nhanh về phía trước.

Mọi người ở đằng sau thấy cảnh này thì không khỏi đều nở nụ cười, nhìn về phía thiếu niên đang quay đầu lại đây nở nụ cười hòa ái vẫy tay mọi người trong lòng lại không thấy có gì không đúng. Sau khi qua huyết hồ tẩy lễ tất cả mọi người bây giờ đều đã là Ác Ma Hộ Vệ Tinh Anh khi nhìn về Xuân Đức ngoại trừ một sự kính ngưỡng ra còn có một sự thân cận khác thường.

Sau khi mọi người biết thêm một phần về Ác Ma Hộ Vệ thì tất cả đều không khỏi cảm khái mạnh mẽ, ngoại trừ tu luyện bị kéo chậm lại một ít thì trăm lợi không một hại.

Không bao lâu mọi người đều đứng phía sau Xuân Đức, nhìn hình ảnh thiếu niên cười đùa, trêu chọc mấy tiểu cô nương cười nói không ngừng làm sao cũng không nghĩ kẻ này lại là một Đại Ma Vương, một khi bị tức giận thì xác chết thành từng núi máu chảy đọng lại thành biển.

Nhưng bọn họ không sợ hãi mà còn lấy đó là niềm tự hào, phải biết ở nơi chỉ có luật rừng như thế này không có sức mạnh, không có ý chí sát phạt thì không bao lâu cũng sẽ trở thành con mồi cho kẻ khác mà thôi.

Vui vẻ một lúc với mấy nha đầu, Xuân Đức quay đầu lại nhìn mọi người mang theo ý cười nói:

" Nhìn mọi người có vẻ rất thành công, ở đây ta xin chúc mừng mọi người."

Mọi người đều là hơi cúi đầu, để tay phải lên ngực đồng thanh nói:

" Đều là nhờ ân đức của Điện Chủ, nguyện dâng hiến tất cho người."

Xuân Đức nhếch miệng cười cười:

" Đừng có nghiêm túc như vậy làm gì, tự nhiên đi tối này chúng ta có tiệc lớn, mọi người lại đây giúp đỡ một chút chia ra đồ ăn rồi đem tới nơi của Tà Long bên kia. Ta đi có việc một chút, tối nay Vô Địch cũng sẽ tới."

Nói xong Xuân Đức ngay tại chỗ biến mất để lại một trận không gian vắng vẻ.

Mấy người Tử Yên, Thanh Trúc, Thanh Mai, Tiểu Y Tiên tiến lên vây xung quanh mấy tiểu cô nương, nhìn trên đồng lửa mấy cái chân đang nướng kia thì không khỏi hỏi:

" Đây là loại sinh linh gì mà lại có tinh thuần năng lượng đến vậy? ".
Thanh Mai hỏi.

Heo Con rất là tự đắc nói:

" Nghe ca ca cùng Tà Long đại thúc nói đây là một con Kim Long á, đừng nhìn mấy cái chân này bé tí vậy đều là do ca ca dùng đạo văn không gian thu nhỏ nó lại đấy, thực ra nó rất lớn y như mấy ngọn núi vậy. Tí nữa không lo bị thiếu ăn, hi hi. Bên kia còn có một đồng móng vuốt cùng gân

của nó kìa mọi người có lấy không, chúng nó đều phát quang mang nhìn rất đẹp "

Nghe nói đây là một con Kim Long thì mọi người đều không khỏi hít vào mấy hơi khí lạnh bọn họ đều biết Kim Long là một loại sinh linh mạnh mẽ vô cùng, khi lớn lên có thể xưng là đế tộc, nhất là mấy người Tiểu Y Tiên bọn họ đoán được con Kim Long này là ai.

Nhìn về phía bên bờ sông đang có một đồng móng vuốt, vẫy, cùng gân rỗng đang phát ra kim quang, cùng một loại uy áp khiến linh hồn cũng phải run rẩy thì trong mắt mọi người đều không nhìn được phát ra ánh sáng xanh.

Bảo vật, tuyệt đối là bảo vật, những thứ này ở ngoại giới có tiền cũng mua không được. Mấy người có tu vi cao đều tiến lên nhặt lên mấy cái vuốt rỗng thì đều không khỏi sắc mặt vui mừng, một ông lão nhìn về mấy tiểu cô nương hỏi:

" Những thứ này mấy lão đầu tử chúng ta có thể lấy một cái được không? "

Heo Con rất ngây thơ trả lời:

" Mọi người cứ lấy đi, ca ca bảo mấy thứ này đã tổn hại một phần xem như đồ bỏ, ai thích thì cứ lấy."

Nghe được câu này mọi người đều có loại phun huyết xúc động, móng vuốt của một con Kim Long trưởng thành chỉ hơi bị tổn hại một chút đã bị xem là đồ bỏ đi, cái này đúng là không biết nói gì cho phải.

Nhưng mọi người cũng là mặc kệ, mấy thứ này Điện Chủ không lọt mắt nhưng trong mắt bọn họ cũng là một loại bảo vật, tất cả mọi người đều tiến

lên nhặt một chút gì đó, mấy tên tu vi cao thì lấy móng vuốt, người tu vi thấp chút thì lấy tấm vải, sợi gân.

.....

Xuân Đức lúc này đang đối diện uống trà với một thiếu niên, thiếu niên này mi thanh, mục tú, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, người này chính là Vô Địch(Hệ thống).

" Sao rồi, khôi phục ổn rồi chứ?" Xuân Đức quan tâm nhìn lão hệ hỏi.

Vô Địch cười cười nói:

" Lần này ngươi hẳn là rất khó khăn đi, ta khôi phục hoàn hảo không vấn đề gì cả, còn có thể tiến thêm một bước, nếu bây giờ có thêm vài cái đại thiên thể giới bản nguyên thì càng tốt hơn."

Xuân Đức đang mang tâm tình vui vẻ, nghe vậy thì không khỏi khuôn mặt đen lại, hần tức giận nói:

" Vào rừng mơ mà bắt con tương bỏ đi, làm gì có chuyện đó. Hừ hừ, ta nghĩ quay về an tĩnh một thời gian, hình như trong cơ thể ta đang tích lũy một cái gì rất không tốt, cứ giết hại sinh linh là nó càng tăng thêm."

Vô Địch nghe vậy thì vẫn là cười tươi nói:

" Cái đó là lệ khí và đạo quả ấy mà không chết được đâu, cùng lắm là rơi vào điên loạn mấy trăm năm biến thành một tên điên mà thôi có gì đáng lo đâu cơ chứ, đến lúc đó ta tự tay đưa mi một đoạn đường á. hắc hắc."

Xuân Đức ngay lập tức ném chén trà đang uống vào mặt tên đồng bạn đáng khinh này, lời nói tệ bạc vậy mà cũng nói ra được. Vô Địch nhẹ nhàng

vung tay lên đã cầm được chén trà Xuân Đức vừa ném đặt xuống bàn, hắn vẫn là tươi cười nói:

" Sự thật là vậy mà, tức giận làm gì cơ chứ. hắc hắc."

Xuân Đức trừng mắt nhìn tên khốn này. hắn đứng dậy nói:

" Đi thôi, không đùa nữa, chắc mọi người đang chờ đây "

" Ừ. Đi thôi ". Vô Địch cũng đứng dậy nói, cả hai sánh bước mà đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 329: Tiệc Tối (2)

Ở một nơi khác, bên trong một ngọn núi lớn đã bị khoét rỗng còn bị trang trí biến thành một cái cung điện, tất cả mọi người đang bận rộn dọn đồ ăn ra.

Trời tuy đã tối nhưng nơi đây vẫn là sáng lung linh, trên những bức tường xung quanh đều là tinh thạch quý đang phát ra những luồng ánh sáng dịu nhẹ, số lượng đá quý ở trên tường rất nhiều nên ánh sáng nó phát ra cũng không khác gì ánh trăng rằm cả.

Ở chính giữa có hơn 100 cái bàn đá cùng những chiếc ghế dài được làm bằng linh thạch ghép thành, ngoài ra có một bàn đặc biệt đặt ở vị trí chủ đạo được làm hoàn toàn bằng linh thạch cực phẩm, khi mọi người vừa đi vào gặp thấy cảnh này thì đều không khỏi lè lưỡi, thán than lãng phí.

Ở trên bàn bây giờ cũng đã có đủ loại đồ ăn, tuy không phải rất đa dạng nhưng giá trị của nó thì không thể so sánh được, chỉ như mấy cái linh quả thánh phẩm mà Tuyết Anh mang về thôi ở ngoại giới được ăn một quả cũng là phúc khí mấy đời, nhưng ở đây chỉ là ăn tráng miệng hoặc ăn kèm mà thôi.

Chủ yếu là thịt Kim Long, thứ này quả thực là của hiếm, không mấy ai đủ khả năng đi săn giết nó, với lại có đủ khả năng cũng là kiêng dè đám ông cha tụi nó mà không dám xuống tay. Mà bây giờ lại có một con Kim Long trưởng thành làm món chính, như vậy thì còn chê vào đâu được.

Sau khi mọi thứ đã ổn thỏa, trong khi đợi Xuân Đức tới mọi người bắt đầu tụ lại với nhau chia sẻ cùng nhau các phương pháp tu luyện, có thể là sau khi cùng nhau biến thành Ác Ma Hộ Vệ thì khoảng cách mọi người càng gần với nhau hơn.

Dĩ nhiên tuy là cùng chung một loại huyết mạch, nhưng là người có tu vi cao thì cùng nhau đàm luận, hay là những ai có tu vi sần sần nhau thì cùng nhau trao đổi, chỉ là khi người tu vi thấp cầu chỉ điểm thì người trên hòa ái chỉ điểm mà thôi, không có mấy cái biểu hiện khiến người ta chán ghét xảy ra.

Ngoài ra còn có địa vị nữa, ở một nơi có 4 tiểu nha đầu, Tuyết Anh, Tà Long, Đại Bạch, Tà Kiếm, Thiên Tuyết đang ngồi đó ăn linh quả nói chuyện với nhau, mọi người cũng có người muốn lại gần nói chuyện nhưng là ngại địa vị của mấy người này quá lớn nên chỉ ở đằng xa mà nhìn.

Lúc này mấy người đang ngồi yên lặng nghe Tà Kiếm bộc phét chuyện mấy ngày hôm trước ở trong giới bảo đại chiến, nó vừa kể vừa thêm mắm thêm muối khiến cho mọi người không rời ra được.

" Người thật là lợi hại ". Heo Con nhìn về phía Tà Kiếm đầy vẻ yêu thích, trong đôi mắt to tròn kia đầy là ánh sao.

Tà Kiếm chắc là rất lâu rồi chưa được ai khen bao giờ, nên khi được Heo Con khen thì nó lập tức hưng phấn, cả thanh kiếm run run liên tục, nó rất là tự yêu mình nói:

" Ta chính là thiên hạ đệ nhất kiếm mà, không lợi hại sao được. Tuy bây giờ chỉ là thánh kiếm đỉnh phong nhưng nếu cho ta thời gian không lâu nữa ta có thể chính thức bước ra một bước trở thành thần kiếm. Đến khi đó đừng nói là mấy con tôm tép nhãi nhép kia, đến cả mấy lão bất tử kia có tiến đến ta cũng một kiếm giải quyết sạch. "

Mọi người đều là gậy đầu, bọn họ cũng đã từng thấy sức mạnh của thanh kiếm này một lần rồi. Ngay lúc này Vũ Y nhớ đến cái gì đó nói:

" Đúng rồi, xiu nữa là quên mất, tiểu hắc kiếm người muốn có thêm bạn mới không, tí nữa ta giới thiệu cho " .

Tà Kiếm rất là bất đắc dĩ khi nghe cái tên tiểu hắc, nó đường đường là một đại thánh khí vậy mà có cái tên tiểu hắc, đúng là làm giảm uy phong của nó, nhưng đây là muội muội của tên đáng sợ kia nên nó đành nhịn, nó lại bắt đầu tự kỷ nói:

" Ta không cần thêm bạn mới, nhưng là tiểu cô nương giới thiệu thì ta cũng là xuống một chút mặt mũi mà kết bạn với người kia" .

Mọi người đều không khỏi xem thường nhìn nó, Tà Long không chừa cho nó chút mặt mũi nào nói:

" Chỉ là một thanh vũ khí thánh cấp còn chưa đến thần cấp vậy mà làm tàng, bên cạnh Củ Cải Trắng có hai kiện thần khí kia, một cái tên là hồng hồng, còn một cái tên là phong phong, đều mạnh hơn người nhiều. Không biết người lấy đâu ra tự tin nữa. "

Còn đang hưng phấn bưng bưng Hắc Ma Kiếm nghe Tà Long nói như vậy thì nó không khỏi im lặng, tin tức này như là gáo nước đá dội lên đầu nó, khiến nó không biết nói thêm gì. Tự dưng nhảy đầu ra hai món thần khí, từ khi nào thần khí không đáng giá như vậy, tùy tiện một lần đụng gặp 2 cái.

" Người nói là thật, bên người đại nhân có hai cụ thần khí? ". Dĩ nhiên Tà Kiếm không tin lắm, nó nghi ngờ con Tà Long kia đang cố ý lừa gạt nó.

Nhưng ngay sau đó nó lại gặp đã kích mạnh mẽ hơn, lần này là Tuyệt Anh đáp:

" Đó là hai món có khí linh thôi, tên kia chỉ có vậy hẳn còn có vài cụ chí bảo nữa cơ, vài cụ chí bảo kia còn bị hẳn luyện vào thân thể rồi, theo ta đoán chắc không lâu sau mấy món chí bảo kia cũng dẫn sinh khí linh mà thôi."

Vũ Y tiếp lời nói:

" Tiểu hắc kiếm không cần buồn rầu đâu, chỉ cần ca ca nói cho bạn huynh ấy thì rất nhanh người cũng sẽ trở thành thần khí mà thôi."

Liên tục bị đã kích Tà Kiếm có chút hoang mang, nó bay đến trước mặt Vũ Y hỏi dò:

" Bạn của đại nhân là ai mà lại lợi hại như vậy, có thể cho ta tiến thêm một bước."

" Là Vô Địch ca ca á, huynh ấy rất lợi hại. Ấy vừa nhắc đã tới rồi kia, người nhìn xem người mặc áo bào trắng đi cùng với ca ca ở đằng kia kia ". Vũ Y chỉ tay về một hướng, phương hướng kia có hai thiếu niên, một đen một trắng, ai cũng mi thanh mục tú, cả người đều phát ra một loại không tên uy áp khiến cho người ta cảm thấy vừa sợ hãi vừa cảm thấy thân thiết khó hiểu, hai người vừa đi vừa nói từ từ đi đến bên này.

Đa phần mọi người ở đây đều chưa gặp Vô Địch lần nào nên khi trông thấy một thiếu niên vừa đi vừa nói chuyện với Điện Chủ của bọn họ thì cả đám không khỏi kinh hãi đánh giá thiếu niên này. Nhưng là bọn họ có dùng cách gì cũng thấy thiếu niên kia như một phạm nhân, không trác ra được bất cứ một cái gì, điều càng khiến cho bọn họ thêm một phần tôn sùng, người có thể đi cùng Điện Chủ lại có thể là người thường.

Rất nhanh mọi người lấy Tuyết Anh, Tà Long cầm đầu, dẫn mọi người ra chào đón hai vị cự đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 330: Tiệc Tối (3)

" Ca ca, huynh đi tìm Vô Địch đại ca nói chuyện gì mà lâu quá vậy, bọn muội cùng mọi người đợi huynh mòn cả con mắt rồi đây... ục ục ". Vũ Y đang tổ khổ với Xuân Đức thì cái bụng của nàng bỗng nhiên réo lên, khiến cho tiểu cô nương khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên.

Xuân Đức nhìn Vũ Y đang xấu hổ cúi đầu ở một bên mân mê mép tay áo thì không khỏi nở một nụ cười ôn hòa, dùng một tay xoa đầu nhóc tỳ hấn nói:

" Ca ca xin lỗi nhé, có một chút việc nên bây giờ mới có thể tới được."

Hấn lại ngẩng đầu lên nhìn mọi người nói:

" Mọi người cùng vào trong đi, có gì rồi chào hỏi sau "

Không ai có ý kiến gì cả, mọi người tránh đường cho mấy vị cự đầu đi vào bên trong trước rồi sau đó cả đám mới đi theo phía sau vào trong.

Đợi mọi người ổn định vị trí chỗ ngồi xong xuôi, lúc này Thiên Tuyết mới đứng lên nói chuyện, nàng nở một nụ cười rất là sáng lạn như nắng xuân vậy:

" Mọi người làm ơn giữ yên lặng."

Âm thanh của nàng không lớn nhưng nó lại truyền thẳng vào trong đầu mỗi người bên dưới. Phía dưới hơn ngàn người trong nháy mắt lặng yên

không một tiếng động chỉ còn lại tiếng hít thở gấp gáp của mỗi người, ai ai cũng nhìn lên phía trên này.

Thấy mọi người yên lặng rồi thì Thiên Tuyết lúc này mới nói tiếp:

" Hôm nay mọi người cùng nhau ở đây là chia sẻ niềm vui lớn của Ác Ma Điện chúng ta, chào mừng các thành viên mới chính thức gia nhập Ác Ma Điện, mong mọi người chung sức, chung lòng cống hiến nhiều nhất để Ác Ma Điện trở thành một thế lực Bá Chủ."

Nghe được mấy lời này mấy tên tuổi còn trẻ hoặc mới vào Ác Ma Điện thì cùng nhau hô lớn.

" Bá Chủ Thiên Hạ "

" Bá Chủ Thiên Hạ "

" Bá Chủ Thiên Hạ "

....

Tiếng hô của mọi người như tiếng sấm, âm thanh quanh quẩn nơi đây. Mãi sau một lúc lâu thì tiếng hô mới lắng xuống. Đợi mọi người lại một lần nữa yên lặng thì Thiên Tuyết mới tiếp tục giới thiệu:

" Chắc nhiều người trong đại gia đình chúng ta ở đây còn chưa biết vị Bạch Y thư sinh này là ai phải không?" Vừa nói nàng vừa nhìn về phía Vô Địch.

Như nàng đã liệu trước mọi người ở đây không ai biết Vô Địch là ai, cả đám đều đang nhìn về phía nàng mong đợi nàng nói tiếp, lúc này Thiên Tuyết lại làm một bộ thần thần bí bí bộ dạng, miệng nàng khẽ cười, hai mắt híp thành hình nguyệt nha nhìn mọi người nói:

" Cho phép mọi người suy đoán 3 lần nếu ai đoán đúng sẽ có một phần quà thú vị dành cho người đó. "

Nghe được nàng nói ở bên dưới ngay lập tức có một trận sao động, người người bàn tán xem thiếu niên này có thân phận như thế nào. Còn ở phía trên thì Vô Địch đang truyền âm cho Xuân Đức nói:

" Ngày trước ta thấy nàng có chút nhút nhát cơ mà, sao bây giờ trở nên cổ linh tinh quái vậy, lại còn có đôi chút lưu manh nữa, ta cảm thấy tính chất lưu manh của nha đầu kia là từ người di truyền sang phải không? "

Xuân Đức đang nhìn mọi người phía dưới nghe Vô Địch truyền âm thì dùng một tay xua xua hấn, ý bảo cấm làm phiền.

Vô Địch thấy tên này như vậy thì cũng không hỏi nữa mà là lơ đãng nhìn phía bên dưới.

Phía bên dưới lúc này đã có 2 người suy đoán sai thân phận của Vô Địch, bây giờ chỉ còn một cơ hội duy nhất dành cho một thiếu nữ ở bàn phía sau cùng.

Thiếu nữ này cả người đều là màu đỏ, đến cả mái tóc cùng đôi mắt đều như vậy. Nàng đứng lên nói:

" Theo muội suy đoán vị thiếu niên kia hẳn là bằng hữu của Điện Chủ "

Câu trả lời này vừa ra làm cả đám ngẩn người, ngay cả ở bên trên Thiên Tuyết cũng là như vậy vì nàng kia trả lời quá đúng, Vô Địch chính là bằng hữu của Xuân Đức à không sai vào đâu được, nhưng rất nhanh Thiên Tuyết lấy lại tinh thần nàng mỉm cười nói:

" Vị tiểu muội xinh đẹp này đáp đúng rồi, Điện Chủ của chúng ta sẽ đích thân trao quà "

Ngay lúc này nàng cũng nhìn về phía sư phụ của mình truyền âm cầu cứu:

" Sư phụ giúp Tuyết Nhi."

Xuân Đức nghe vậy thì trờng nàng một cái, không đâu bày trò lung tung đến lúc này lại gọi sư phụ. Thiên Tuyết thấy sư tôn của mình trờng mắt nhìn mình thì hồn nhiên không sợ, nàng còn nở một nụ cười đầy vui vẻ.

Xuân Đức quả thực bất đắc dĩ, không đâu đang nằm cũng trúng đạn. Hắn bèn lấy mấy món vũ khí khá tốt đoạt được từ mấy tên Bất Diệt Cảnh để vào trong một cái hộp làm bằng cực phẩm linh thạch, vung tay lên cái hộp trực tiếp xuất hiện thiếu nữ.

" Cát đi, lúc nào về thì hãy mở ra ". Xuân Đức nói.

" Cảm ơn Điện Chủ" Thiếu nữ kia thi lễ một cái nói lời cảm ơn Xuân Đức, nhưng vẫn là nhìn ngắm cái hộp kia một lúc lâu sau mới thỏa mãn cất đi.

Người bên cạnh thì hâm mộ không thôi, chưa biết bảo vật gì nhưng riêng là cái hộp bằng cực phẩm linh thạch kia cũng là một khoản tài phú kinh người rồi, ở bên ngoài muốn mua một khối bằng nắm tay linh thạch cực phẩm cũng không ai bán cho đây.

Tiếp theo buổi tiệc vẫn như bình thường tổ chức.

Sau khi giới thiệu một loạt mấy nhân vật cự đầu cùng những thành viên chiến lực mạnh nhất xong mọi người bắt đầu một trận ăn uống linh đình, thức ăn thượng hạng, rượu ngon hiếm có.

Không bao lâu sau tới hơn nửa đêm thì bên dưới đã là một đám gục gằn hết trên bàn vì say rượu, cả hơn ngàn người lúc này chỉ còn vài người Xuân

Đức, Vô Địch, Tà Long.

Nhìn một bãi chiến trường bên dưới Xuân Đức cười cười, hấn nhìn Tà Long cùng Vô Địch nói:

" hai người các ngươi đi ra ngoài kia trước chờ ta, ta đem mấy nha đầu về nghĩ ngơi."

Vô Địch cùng Tà Long nghe vậy thì cả hai đều gật đầu, mang theo mấy vại rượu lớn cùng đồ ăn đi ra ngoài. Xuân Đức nhìn mấy nha đầu say bí tỷ nằm trên bàn thì không khỏi phì cười, bé tí mà cứ muốn làm người lớn.

Hấn vung tay lên đưa đám nữ nhân trong này rời tới Lô Đài Sinh Mệnh, còn đám nam nhân thì mặc kệ đi cứ để bọn hấn nằm trên đất, không chết được đâu. Sau khi mọi thứ làm tốt hấn mới đi tới nơi hẹn trước với Tà Long cùng Vô Địch.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 331: Quay Đầu Lại Đã Hơn 10 Năm

Trăng thanh gió mát, trên một đỉnh núi ba người Xuân Đức, Vô Địch, Tà Long vẫn đang tiếp tục uống rượu, mỗi người một vò rượu lớn uống như uống nước lọc.

Uống hết nguyên vò rượu Xuân Đức ném thẳng cái vò rượu hết xuống chân núi, ngửa mặt nhìn trời cao hấn than thở:

" Quay đầu lại đã hơn 10 năm, nhìn đi nhìn lại cuộc sống ta thật vô nghĩa, cả ngày toàn chém với giết, thời gian tốt lành chẳng có là bao. Hai người bọn mi nói ta đây sống có phải hay không quá thất bại rồi."

Tà Long còn chưa uống hết, hấn vừa một ngụm lớn xong, đặt vò rượu ở bên cạnh, cắn một miếng thịt rỗng nhai nhoàm nhoàm, nghe Xuân Đức than thở hấn một mặt xem thường nói:

" Cuộc sống như người bây giờ là mong ước của bao nhiêu người, hắc, thật là ở trong sướng lại còn không biết, Củ Cải Trắng ta nói cho mi biết có vô số kẻ vì gia tăng một chút thực lực phải đánh đổi không biết là bao nhiêu, đôi khi là cả mạng sống của chính mình, mà người đây, người có người thân, có thực lực mạnh mẽ, mi còn đòi gì nữa. Chẳng lẽ còn muốn lên trời sao, đừng có không biết đủ như vậy? "

Vô Địch cũng là ở bên cạnh cười nói:

" Lão Tà nói rất có lý, người nên biết đủ đi, nếu không phải người điên cuồng chém giết thì lấy đâu ra một Xuân Đức như ngày hôm nay, cái gì

cũng có giá của nó mà. "

Gió núi thổi vù vù, Xuân Đức không có đáp lại lời của hai người mà yên lặng suy tư một lúc, sau một lát hấn mới nói:

" Hai người các người nói cũng có lý, ta không phản đối nhưng là ta truy cầu không hấn là lực lượng, ta còn muốn có một cuộc sống an nhàn bình thản, cuộc sống ta muốn kiểu như ở nhà tu luyện an nhàn vậy đó, khi không tu luyện thì ra ngoài chơi với mấy nha đầu. Các người nói cuộc sống như vậy có lạc thú không. "

Lúc này đến lượt Tà Long cùng Vô Địch đồng thời trầm mặc, bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới tương lai như vậy, bọn họ truy cầu là vĩnh sinh, nhưng trên con đường này quá nhiều chông gai, cần đấu với người, cần đấu với thiên, cả đời vùng vẫy trong sống chết nhưng bọn họ chưa bao giờ buông bỏ lý niệm, nhưng nghe Xuân Đức nói bọn họ lại thấy một con đường mới, một con đường ít chông gai hơn.

Thấy hai người trầm mặc không nói gì, Xuân Đức cũng đoán bọn họ đang nghĩ cái gì, hấn lại nói:

" Sinh mệnh của chúng ta bây giờ có thể nói là dài đến gần như là vô hạn, các người nói nếu cả ngày chỉ đi đâm chém thì còn gì là lạc thú nữa, ta đề nghị thế này, lần này về an dưỡng một thời gian, bồi dưỡng một cái thể lực cự phách, khi nào thể lực chúng ta đủ mạnh thì đi cái tiên vực gì đó mà lão Tà nói chơi một chút. Các người thấy sao? " Hắc, mà các người cũng biết ta rồi đấy, rất nhanh chán hoàn cảnh hiện tại, có khi 10 năm sau ta lại chán sống an nhàn rồi cũng nên. "

Vô Địch cùng Tà Long nghe vậy thì không khỏi xem lại con hàng Xuân Đức thêm vài lần, theo bọn họ thấy thì con hàng này cũng không phải là người thích an nhàn gì, xem ra tên này bây giờ là đang tinh trùng lên não

nên mới có mấy suy nghĩ khác thường như vậy, hai người cùng nhau gật đầu một cái.

Tà Long lại uống một ngụm lớn rượu nói:

" Không vấn đề, người thích sao ta cũng chiều. "

Vô Địch cũng là gặp một miếng thịt to không để ý lắm trả lời:

" Cũng tốt, ý tưởng tuy hơi ngu ngốc một chút nhưng là cũng không sao cả, miễn sao người cứ cung cấp mấy thứ ta cần là được, có thứ ta cần thì đừng nói là người nằm một chỗ an nhàn 10 năm, có đến vạn năm, trăm vạn năm cũng tốt, không thành vấn đề."

" Địch". Nhìn hai tên đồng bạn của mình Xuân Đức bỗng nhiên cảm thấy mình giải thích cùng dục dĩ đều thừa, nhớ tới cái gì Xuân Đức nhìn Vô Địch hỏi:

" Lão Hệ này, lão có loại công pháp gì tăng cao chất lượng sinh mệnh, cùng sinh hồn không? ta thấy nếu có bí pháp tăng cao sinh mệnh cùng sinh hồn thì làm ít mà lợi nhiều. "

Vô Địch vừa ăn vừa uống cũng không nhìn Xuân Đức mà nói:

" Có thì có đấy nhưng là bản không hoàn chỉnh, tu luyện đến tầng đỉnh cao cũng chỉ tăng phúc 1 thành, đợi thêm thời gian có năng lượng dư thừa ta sẽ nghĩ cách tu bổ cho nó nguyên vẹn. "

" Thế sao bây giờ không tu bổ luôn đi cho rồi, đợi thời gian nữa làm gì?
" Xuân Đức hỏi.

Vô Địch nhìn Xuân Đức, nở một nụ cười vô tội nói:

" Thì ta cũng muốn sống an nhàn như người vậy đó, ta cũng cần thời gian mà nghĩ ngơi chứ."

Xuân Đức lập tức trợn trắng mắt nhìn, bên cạnh Tà Long thì cười hắc hắc không ngừng.

" Đứng đắn, đứng đắn nào, hai tên các ngươi già rồi mà chả có tí gì gọi là khí chất của người cao tuổi cả. À mà đứng rồi lão Hệ ngày trước nghe ngươi nói có một cái thương thành gì mà tập hợp người của rất nhiều tinh vực buôn bán với nhau nhò. " Xuân Đức hỏi.

Không đợi Vô Địch trả lời Tà Long đã lên tiếng giải thích, hắc nói:

" Cái này ta biết, cái thương thành mà ngươi nói đó là một thế giới do đám tiên vực tạo thành đó mà, mấy lão bất tử kia muốn ngồi không kiếm lợi nên tạo nên một cái thế giới bằng tinh thần lực cho phép thần hồn tu sĩ đi vào, vì hạn chế nên mọi người chỉ có thể đem đồ vật vào được còn thân xác thì ở bên ngoài, không may bị kẻ thù tập kích thì xác định. "

" Vậy sao, ta còn tưởng gì nữa cơ chứ, chẳng lẽ mấy người chúng ta cũng tạo một cái để cạnh tranh với cái thương thành tiên giới kia. " Xuân Đức nói.

Xuân Đức vừa nói xong thì Vô Địch đã phản đối:

" Không làm việc dư thừa, muốn tạo một cái thương thành để mà cạnh tranh với cả một cái tiên vực thì tiêu hao quá nhiều, đợi đến năm nào, tháng nào mới có thể thu hồi vốn, đám người kia là lợi dụng cường giả trong tộc tọa hóa mà làm nên cái thương thành kia nên giá rẻ chán, chúng ta thì không có tài nguyên có sẵn như vậy, nên ngươi dẹp ngay cái ý tưởng không đầu vào đầu đó đi. "

Xuân Đức cười gian nói:

" Hắc hắc, đám kia bất hiểu nhờ, tiền bồi bọn họ chết rồi mà cũng lợi dụng cho bằng hết, không biết mấy tên bị chết kia mà biết có hay không ói máu."

Tà Long thì cười lạnh:

" Có ói vài lít thì cũng chịu thôi, chết đi rồi thì còn làm gì được nữa, có khi vợ con mấy kẻ kia còn bị người trong gia tộc chia sẻ cho nhau ấy chứ, mấy tên đó toàn là loại diệt tuyệt nhân tính cái gì mà không làm được, miễn lợi ích đủ lớn là được. "

" Hắc hắc. Có dịp hỏi thăm mấy gia tộc đó, mượn chút tiền ăn sáng. "

" Hắc hắc "

Ba người liên tục cười gian, tiếng cười theo gió truyền đi xa, âm thanh đến đâu đám chim chóc bay tán loạn đến đó, dã thú thì ngậm miệng lại trốn đi biệt tích.

Sau cùng ba người ăn uống phè phỡn rồi nằm luôn trên đỉnh núi mà ngủ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 332: Ma Linh Sâm Lâm

Ánh sáng bình minh chiếu vào mắt Xuân Đức mở mắt ra thì thấy trời đã sáng từ khi nào, nhìn bên cạnh thì chỉ thấy mình Tà Long đang nằm ở đó ngủ chưa dậy, đứng dậy vươn vai một cái nhìn cảnh sắc buổi sáng xung quanh hẳn bất giác mỉm cười.

A a a a a a

Hắn bắt chợt hét lớn một tiếng, tiếng hét truyền đi xa xa quanh quần mã không tan. Tà Long đang còn ngủ bị tiếng hét của Xuân Đức giật mình tỉnh lại cảm tức nói:

" Mới sáng ra bị cái gì động kinh vậy? Không thấy bọn đại gia còn đang phơi nắng sao?

" Sớm cái con khi, đứng dậy đi ra ngoài, hôm nay chúng ta thoát đi cái Ma Linh Sâm Lâm chết tiệt này. " Xuân Đức nhìn quay lại Tà Long nói.

Tà Long đứng dậy lười biếng ngáp vài cái nói:

" Vậy sao! Như thế cũng tốt. "

.....

Bên ngoài không gian vong linh không gian một trận vụn vẹo hai bóng người từ từ hiện ra.

Nhìn xung quanh cũng không có biến đổi gì lớn, không biết có phải vì hôm trước đại hình sát trận giết một số lớn Vực Thảm Quái Thú khiến cho đám quái thú kia cảm nhận được cái gì nguy hiểm nơi đây mà không dám tiến vào phạm vi mấy ngàn dặm quanh đây.

" Đi thôi ông bạn ". Xuân Đức nói một tiếng với Tà Long rồi chạy đi về phía đường cũ thoát ra khỏi nơi quỷ dục này.

Tà Long thấy Xuân Đức đi rồi hẳn cũng là nhanh chân đuổi theo.

Hai người như hai bóng mờ nhanh như tia chớp xuyên qua địa vực. Không qua bao lâu hai người đã đi được một quãng đường kha khá, khoảng hơn vạn dặm.

Từ vạn dặm bên ngoài tính điểm xuất phát bắt đầu có dày đặc Vực Thảm Quái Vật xuất hiện, bọn này đúng là khát máu có thừa, chỉ cần thấy sinh vật sống là bọn nó như thiêu thân tiến đến.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt Tà Long cũng cảm thấy một trận vương tay chân nói:

" Củ Cải Trắng ngươi nói xem nhiều thế này quái vật có phải hay không gọi mọi người dậy cùng nhau chia sẻ một chút, nếu không cứ như thế này nữa bước khó đi."

Xung quanh hai người lúc này là đàn đàn lũ lũ Vực Thảm Quái Vật không cần mạng nhào tới, bị bọn họ liên tục diệt từng mãng lớn nhưng là cũng không thấm vào đâu so với số lượng kinh khủng của bọn này.

Nhìn xung quanh toàn là gì đâu không Xuân Đức cũng có chút hết nói nổi, tối hôm qua còn đang thề sau này bớt chém giết vậy mà sáng nay lại bắt đầu đánh chém rồi, đúng là lời thề có khác.

" Thôi làm nóng người một chút chứ gì đâu mà lo, mi hóa bản thể đi càn quét cho nhanh, tiện thể thu hoạch thêm ít huyết châu về làm quà, còn mọi người thì cứ để bọn họ nghỉ ngơi một chút, loại rượu hôm qua cũng đâu phải là cái gì phàm vật, uống nhiều như vậy ít ra bọn họ đến chiều mới tỉnh." Xuân Đức than thở.

Tà Long nghe vậy cũng là bất đắc dĩ gật đầu, hết cách hẳn phải hóa về bản thể ở trạng thái nhân loại chiến lược suy giảm một mảnh lớn, cùng lúc Tà Long hóa về bản thể Xuân Đức cũng triệu hồi về Tà Kiếm.

Một thanh đoản kiếm xung quanh là hắc vụ lượn lờ, một khí tức chết chóc tản mát ra, vừa được gọi ra Tà Kiếm đã là cười hắc hắc:

" Đại nhân muốn giết đám côn trùng này sao? Nếu muốn giết đám côn trùng này không cần đại nhân ra tay cần mình tiểu nhân là đủ. "

Xuân Đức nhìn Tà Kiếm làm sao cũng thấy thanh kiếm này mắc bệnh khoác lác, hắc lạnh giọng nói:

" Bớt xàm ngôn lại."

Tà Kiếm ngay lập tức câm miệng, Xuân Đức vung lên Hắc Ma Kiếm nháy lên Tà Long hô lớn một tiếng:

" Giết "

" Gào..gào" Tà Long cũng hét lên một tiếng khiến cho đại địa run lên từng trận.

Một người, một long, một kiếm lao thẳng vào đàn Vực Thảm Quái Vật một đường như chém rau thái dưa vậy, quái vật chết như ngã rạ biến thành từng đám từng đám huyết châu rơi trên mặt đất.

Xuân Đức một bên vừa chém giết một bên cũng phân ra một chút thu lại chiến lợi phẩm, quái vật có thể nói là nhiều lắm, Tà Long quật đuôi một cái phương viên trăm dặm không sạch bách không còn sinh vật sống chỉ còn lại chi chít huyết châu, một cái đồng nhãn bắn lên trên trời vạn dặm quang đấng huyết châu lại rơi xuống như mưa.

Nhưng là đồng nhãn phạm vi cũng rất có hạn nên những con xương cứng và cá tạp xung quanh Xuân Đức bao trọn, Tà Kiếm trong tay hấn biến thành vô vàn ảnh kiếm bay xung quanh Tà Long, khiến cho những con Vực Thảm Quái Vật còn chưa công kích đến Tà Long đã bị ảnh kiếm xé nát.

Tà Long lúc này biến thành một một cỗ máy giết chóc, đi tới đâu quái vật chết đến đó, có vài con tu vi cao cao thì đều bị Xuân Đức dùng Tà Kiếm chém ra vài đường cơ bản đều đưa lên đường.

.....

5-6 canh giờ qua đi.

Tà Long lúc này cũng đã mệt gần chết, nó lúc này chỉ đảm nhận nhiệm vụ làm vật cưỡi mà thôi, miễn cưỡng có thể phi hành, thi thoảng thì đánh giết một chút tạp ngư.

Tuy chỉ là chém giết vài canh giờ nhưng là tất cả sát chiêu phạm vi quần thể liên tục dùng cũng khiến cho Tà Long tiêu hao cực lớn nếu không phải thân thể nó vô cùng cường đại thì lúc này có khi đã nằm liệt trên mặt đất tùy tiện đám Vực Thảm Quái Vật kia cắn xé.

Có thể thấy dù cá nhân có mạnh tới đâu đi nữa nếu kẻ địch yếu nhưng số lượng đủ nhiều cũng đủ mài bạn mệt chết, huống chi đám quái vật này lại không phải cái gì là kẻ yếu mà toàn bọn trâu chó cả.

Chỉ là vài canh giờ qua đi huyết châu bên trong không gian vong linh lúc này đã biến thành từng dãy núi, Xuân Đức lúc này không rảnh phân tâm xem xét bên trong không gian của mình nếu không sẽ thấy một màn vô cùng thú vị.

Tất cả mọi người sau khi tỉnh dậy nghe được động tĩnh nơi đây liền tới, khi đến nơi thì cả đám khuôn mặt đều mộng bức, bầu trời đang liên tục rơi xuống huyết châu lớn nhỏ, nhỏ to bằng ngón tay cái, to có thể to bằng đầu người.

Bọn họ biết huyết châu này đại biểu cho cái gì, một viên huyết châu bằng ngón tay cái là đại biểu cho một con Vực Thảm Quái Thú Sinh Tử Cảnh sơ kì bị giết, nhìn nhiều như vậy huyết châu rơi xuống bọn họ có chút đều chết lặng, nhiều như vậy huyết châu bên ngoài chém giết là cỡ nào kinh tâm động phách.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 333: Còn Chưa Sướng Tay

Lại thêm 2 canh giờ qua đi.

Tà Long cùng Tà Kiếm lúc này cũng cảm thấy ăn không tiêu nữa, quá nhiều Bất Diệt Cảnh sơ kì quái vật, may bị ăn một kích cũng để lại một chút nho nhỏ thương thế, thời gian càng nhiều về sau thương thế càng nặng.

Tà Kiếm thì liên tục kêu la, nửa ngày hôm nay nó không biết là chém giết bao nhiêu sinh vật rồi, khiến cho lưỡi kiếm của nó cũng mòn đi rất nhiều, hắc khí xung quanh cũng tán đi không ít.

"Đại nhân ta thực sự sắp không chịu nổi nữa rồi, với cường độ như thế này không đến vài canh giờ nữa tiểu nhân sẽ bị băng giải mất."

Tà Kiếm bây giờ khóc không thành tiếng rồi, ai biết vị chủ nhân mới này đúng là kẻ điên cuồng, nó sắp bị ép khô rồi.

"Đúng vậy Củ Cải Trắng, ta cũng chịu sắp không thấu rồi. Chúng ta nên lui thôi nếu không hai đứa bọn ta sinh sinh mệt chết."

Xuân Đức còn đang trong cơn phê pha, nghe thấy tiếng kêu rên của hai con hàng Tà Long cùng Tà Kiếm thì không khỏi bất mãn nói:

"Còn chưa sướng tay mà".

Xuân Đức cảm nhận giết chết mấy con Vực Thảm Quái Vật sẽ nhận được một tia mờ mịt vận đạo, nhất là giết cao cấp quái vật tia vận đạo mờ

mặt này sẽ rõ ràng hơn một chút. Vận đạo là thứ rất hư vô nhưng nó vô cùng quan trọng, nếu bạn có may mắn lớn thì làm cái gì cũng luôn thuận buồm xuôi gió.

Từ khi nhận ra điều này Xuân Đức mới tích cực chém giết lên ấy chứ, bằng không 2 canh giờ trước hắn đã vào trong không gian vong linh nghỉ ngơi rồi.

Suy nghĩ một chút hắn vẫn là nói:

" Thôi được rồi, mai tính tiếp hôm nay vậy đã."

Trong chớp mắt thân ảnh Xuân Đức, Tà Long biến mất, ánh kiếm đầy trời cũng tiêu tán, đám quái vật tự dung mất đi mục tiêu thì liên tục ở nơi đó gào rú.

.....

Vào trong không gian vong linh.

Tà Long hữu khí vô lực nằm nguyên trên mặt đất không cử động thêm một lần, Tà Kiếm cũng là ảm đạm vô quang cắm bên cạnh Tà Long, duy mỗi Xuân Đức là bình thường ngồi bên cạnh điều tức.

Không bao lâu sau thì nơi này đến một vài người, đi đầu là Tuyết Anh theo sau nàng là mấy người mỹ nữ, nhìn tới tình cảnh thê thảm của Tà Long cùng Tà Kiếm, Tuyết Anh lên tiếng hỏi:

" Bên ngoài tình cảnh thế nào rồi, sao Tà Long thê thảm vậy? "

Xuân Đức mở mắt ra nhìn nàng nói:

" Chán, bên ngoài đám quái vật kia đông như cái gì á, cả nửa ngày hôm nay mà hai người chúng ta mới đi ra bên ngoài khu vực trung tâm Ma Linh

Sâm Lâm, không hiểu sao ở bên ngoài kia đám quái vật càng đông càng hung hãn hơn. À mà ta mới có một phát hiện trọng đại người có muốn nghe không? "

" Có gì phát hiện nói nghe một chút " Tuyết Anh tò mò hỏi, nàng đi tới bên cạnh hắn ngồi xuống bãi cỏ bên dưới.

Xuân Đức nhìn ba người đang còn đứng trước mặt mình nói:

" Ba người các người cũng ngồi xuống đi, dù sao cũng là người nhà không cần phải như vậy"

Tiểu Y Tiên, Phong Tử Yên, Kim Phượng Hoàng nhìn nhau một cái, rồi nhìn về phía Xuân Đức thấy hắn một mặt mỉm cười thì cùng nhau ngồi xuống bên cạnh hắn.

Xuân Đức vung tay lên một loạt tinh quang bắn thẳng vào mắt Tuyết Anh cùng mấy người, mấy nàng ngay lập tức nhắm mắt lại, đợi khi các nàng một lần nữa mở mắt ra Xuân Đức mới hỏi:

" Có thấy cái gì khác lạ xung quanh ta không? "

Mấy người cùng nhìn về phía Xuân Đức, chỉ thấy xung quanh hắn đang quần quanh vô vàn đạo vận huyền bí.

Tuyết Anh kinh ngạc nói:

" Đạo vận của ngươi sao lại nhiều như vậy? "

Xuân Đức cười nói:

" Hắc hắc, là do đánh chết đám quái thú vực thẳm kia đấy, đánh chết một con sẽ nhận được một tia đạo vận mờ mịt, pháp tắc nơi đây thật kì lạ. Cái loại đạo vận này có thể nói là hiếm có á, trừ vài món đồ đặc biệt có thể

tăng lên một chút may mắn ra hoặc dùng bí pháp liên đạo thì có tìm mòn mắt cũng không có đâu. "

Mấy người bên cạnh lập tức ngạc nhiên, đến cả Tà Long đang nằm thẳng cẳng cũng là ngẩng đầu lên, nó có chút hiểu ra nói:

" Thảo nào, hóa ra là vậy, ta đang nghi hoặc tại sao ngươi tự dừng lại điên cuồng như vậy, hóa ra là vì cái này à "

Xuân Đức đặc ý nói:

" Đó là đương nhiên rồi. Khà khà. Ta đang định nghỉ ngơi một chút đêm nay tiếp tục đi ra bên ngoài săn giết đám quái thú kia."

Mấy người một trận không nói gì, Tà Long thì có chút bần rùn nói:

" Vậy ta có phải cùng ngươi đi không? "

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Ngươi thì thôi đi, đi gì nữa, sắp tàn phế đến nơi rồi ở đây nghỉ ngơi đi. Được rồi để lão Tà ở đây nghỉ ngơi chúng ta đi thôi. "

Xuân Đức đứng dậy vồ vồ lên cái móng vuốt của Tà Long an ủi nó một câu rồi nhìn về mấy nàng mỹ nữ ra hiệu đi thôi.

Mấy nàng cũng không có gì phản đối, dù sao cả ngày hôm nay bọn họ cũng nhàn rồi.

.....

Cũng không phải gọi mọi người tụ họp, đám con hàng này đã tụ tập lại nơi mà hấn để huyết châu. Vừa tới nơi thì thấy hơn ngàn người đang vừa nắm huyết châu hấp thụ huyết khí bên trong nó tu luyện.

Xuân Đức vừa đến thì mọi người cũng dừng tu luyện, cả đám đứng dậy xếp thành đoàn đội nhìn về phía Xuân Đức đầy vẻ sùng bái, đồng thanh hô lớn:

" Điện Chủ tốt"

Xuân Đức nhìn mọi người mỉm cười nói:

" Mọi người tốt, bây giờ chúng ta ra bên ngoài săn giết quái vật. "

Cũng không có bất cứ lời nào dư thừa Xuân Đức chỉ nói một câu ngắn gọn như vậy sau đó tâm niệm vừa động dịch chuyển tất cả mọi người đi ra bên ngoài không gian vong linh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 334: Một Đêm Săn Giết Quái Vật

Ở bên ngoài lúc này quái vật vực thẳm đã tán đi gần hết, xung quanh chỉ còn vài con đang du đãng mà thôi, đám cá tạp này trong nháy mắt bị giải quyết.

Xuân Đức ở trên người Đại Bạch(đã biến về bản thể) nhìn về phía mọi người nói:

" Tu vi từ Bất Diệt Cảnh trở đi chủ lực tiêu diệt quái vật mấy con cá tạp thì để cho mọi người luyện tay, ngoài ra những người có tu vi cao ở bên cạnh chú bảo vệ thành viên khác, bảo vệ ở đây là không cho mất mạng là được còn bị thương hay thiếu vài bộ phận thì kệ. Được rồi, mọi người cùng nhau tiến lên đi ra ngoài cái nơi quái quỷ này, chiến lợi phẩm sau này sẽ không thiếu phần của mọi người. Mọi người nghe rõ chưa? "

" Đã rõ " Mọi người đồng thanh hô.

Cứ như vậy hơn ngàn người tạo thành trận hình dựa trên con đường củ mà đi ra bên ngoài, lúc ban đầu thì quái vật quá ít mọi người tranh nhau mà chém giết nhưng không bao lâu sau thì tất cả phải bật hết công suất lên mà đồ sát quái vật.

Đám quái vật này không ngờ lại bắt đầu hình thành quần thể, có thủ lĩnh dẫn đầu khó nhằn vô cùng.

Vô tri dù có mạnh cũng dễ tiêu diệt nhưng đã mạnh lại còn khôn thì không thể xem thường được rồi.

.....

Qua thêm 4 canh giờ, trời đã mờ sáng. Lúc này mọi người cũng đã nhìn rõ mọi vật xung quanh, khi nhìn thấy phô thiên cái địa, đại hải quái vật không có điểm giới hạn thì đa phần mọi người đều hấp vào khí lạnh.

" Má ơi, cái này là bao nhiêu vậy? Muốn giết tới bao giờ à". Một tên thiếu nữ thành viên của Ác Ma Điện nhin không được thốt lên.

Một thiếu nữ khác bên cạnh bất đắc dĩ cười khổ nói:

" Ngọc nhi đừng có mà kêu than nữa tiếp tục giữ vững trận hình, không biết sao chúng ta đường đi lại liên tục gặp phải quần thể lớn quái vật nữa, may mà có mấy vị đại nhân nếu không với tình cảnh này chúng ta chết là cái chắc."

Mấy người bên cạnh cũng là một trận không nói gì, chưa diệt hết một quần thể lớn quái vật lại đụng phải một quần thể lớn hơn, bọn họ trong lòng đang nghi ngờ có phải hay không điện chủ có ý dẫn mọi người vào địa bàn đám quái vật lớn này.

Nhưng trong lòng mọi người có âm ức đến đâu nhưng khi thấy thu hoạch cả đám cũng không nhin được phấn khích lên, huyết châu số lượng thu được nhiều lắm, nhiều đến nỗi làm mọi người hoa cả mắt.

.....

Hai canh giờ tiếp theo...

Chiến đấu vẫn tiếp tục, quái vật cũng đã giảm đi rất nhiều chỉ còn vài trăm đầu có tu vi Bất Diệt Cảnh sơ giai, trung giai cùng vài vạn đầu quái vật có tu vi Bất Hủ Cảnh còn đang dựa vào lẫn nhau đối kháng với đám người Xuân Đức.

Nhóm người của Xuân Đức bây giờ cũng là chậ vật không chịu nổi, ban đầu đội hình hơn ngàn người bây giờ cũng chỉ còn vài chục người còn lại sức chiến đấu, những người khác có tu vi thấp hơn Bất Diệt Cảnh bị thương nặng gần hết đều được đưa vào không gian vong linh trị liệu.

Một ông lão nhìn về phía Xuân Đức đang điều tức nói:

" Điện chủ chúng ta sắp không xong rồi."

Xuân Đức vì tham lam muốn nuốt hết quả ngon nên đêm qua hóa thân thành bản thể tàn sát hàng ức quái vật thu hoạch đến đạo vận, đến bây giờ còn đám con mồi ngon nhất thì hấn kiệt sức nên đành phải để mọi người nguy hiểm một chút chống đỡ đám kia.

Nghe được ông lão kia kêu gọi Xuân Đức chậm rãi mở mắt ra, một loại khí tức tử vong bỗng nhiên lan tràn phương viên hàng vạn dặm, mọi người xung quanh hấn cũng không nhịn được liên tục run run.

Xuân Đức đứng dậy nhìn xung quanh đám vực thăm quái vật đang điên cuồng tấn công thì nhếch miệng nở một nụ cười tà ác, hấn khẽ nói:

" Lâu lắm rồi cũng chưa sài chiêu kia nhỉ, ở hình người thể này tiện thể cũng làm một cái "

Xuân Đức nhắc lên Tà Kiếm bay lên cao(Bây giờ ở ngoài khu vực trung tâm Ma Linh Sâm Lâm nên có thể phi hành mặc dù có đôi chút hạn chế).

Một người một kiếm đứng giữa thiên địa, một loại sinh mệnh cùng tử vong khí tức lan tràn khắp nơi, cây cối xung quanh liên tục mọc lớn rồi lại tàn rồi lại mọc lên tươi tốt.

Bỗng nhiên cả người Xuân Đức lại toát ra một loại tà ác hắc ám khí tức, loại khí tức này khiến cho không gian đông lại, mọi thứ lâm vào hắc ám bên

trong.

Mọi người chỉ nghe được một âm thanh như từ tinh không xa xôi vọng lại

" Nhất kiếm sinh "

" Nhị Kiếm Tử "

" Tam Kiếm Tịch Diệt "

Sau đó hoàn toàn không còn nghe được bất cứ cái gì nữa, mọi thứ cứ như bị hắc ám cắn nuốt tất cả, chỉ còn lại sự im lặng chết chóc. Mọi người cũng như lâm vào cõi vĩnh hằng, trong đầu trống rỗng, chỉ muốn nhắm mắt lại không cần lo lắng bất cứ điều gì cả.

Nhưng thời đến thời điếm mọi người sắp lâm vào giấc ngủ ngàn thu thì một âm thanh đánh thức bọn họ:

" Tĩnh, tĩnh dậy, các ngươi định nằm tới lúc nào. "

Nghe được âm thanh này mọi người mơ màng tỉnh lại, nhìn xung quanh nhưng là xung quanh cũng không còn thấy cái gì, phương viên vạn dặm quanh đây giống như bốc hơi một loại, chả còn cái gì sót, chỉ còn lại nền đất màu đen cùng cái xương vương vãi trên mặt đất.

" Sư Phụ cái này là sao? Sao ta lại nằm ở đây ". Thiên Tuyệt lắc lắc cái đầu, nàng thấy đầu óc mụ mị cứ như bị ai đó rút lấy thần hồn vậy.

Mọi người sau khi tỉnh lại đa phần đều có biểu hiện như vậy, chỉ có một vài người có tu vi cao một chút là còn nhớ được cái gì, nhìn về phía Xuân Đức càng thêm lửa nóng, như nhìn thấy thần minh vậy.

Xuân Đức cũng không có nói cái gì vừa diễn ra, hấn nhét Tà Kiếm vào bao để vào trong ngực rồi nhìn mọi người nói:

" Tỉnh rồi đi thôi, chúng ta nên lên đường."

Mọi người tuy trong lòng đang còn có phần nghi hoặc nhưng là vẫn theo Xuân Đức lên đường.

Trên đường đi mọi người dần dần đều nhớ lại việc khi trước, cả đám đều không khỏi than thở " quả nhiên là vậy."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 335: Đi Ra Ngoài Ma Linh Sâm Lâm

Vài ngày sau một đường chém giết Xuân Đức mang theo mọi người đi ra Ma Linh Sâm Lâm.

Vừa ra khỏi Ma Linh Sâm Lâm, Xuân Đức không khỏi ngạc nhiên vì bên ngoài Ma Linh Sâm Lâm đang có rất nhiều tu sĩ nhân tộc, yêu tu thêm vào đó còn có quý tu xuất hiện.

Đám người bọn họ vừa xuất hiện thì đã có một đám tu sĩ ánh mắt bất thiện nhìn về phía bọn họ, nhưng khi nhìn về mấy người bọn Tuyết Anh, Tiểu Y Tiên thì cả đám ánh mắt đều phát lục quang như sói đói vậy.

Một trung niên mang theo một đám chó săn đi lên chắn trước mặt mọi người, dùng cái giọng bô đời thiên hạ hách dịch nói:

" Các người là ai? Thuộc thế lực nào làm sao không hiểu quy củ? "

Mọi người xung quanh nhìn thấy cảnh này thì chỉ là cười trên nỗi đau khổ của người khác, một đám liếm tục liếm môi, nhìn về phía nhóm người Xuân Đức như thấy con mồi béo mềm vậy.

Có mấy kẻ liên tục phun ra ô ngôn uế ngữ:

" Người xem trong đám người kia có mấy cô nàng không tề chứ, nhìn rất ngọt nước không biết mùi vị ra sao? "

Một kẻ khác phụ họa:

" Mấy cô nàng này đâu chỉ không tệ, là loại cực phẩm đấy, đã vậy lại còn cao lãnh những tiếc à rơi vào tay Trần thiếu thì không tới phần chúng ta rồi.

" Hắc hắc, đợi Trần thiếu chơi chán rồi chúng ta có thể mua lại mấy nàng mà. "

Nghe được xung quanh lời bàn tán Xuân Đức lông mày một nháy, làm sao đi tới đâu cũng không gặp loại gì tốt vậy, hấn quay về nhìn mấy người Tuyết Anh, cùng mấy tên nữ nhân thì thảm than.

" Đẹp quá cũng chẳng phải dạng gì tốt, luôn luôn có phiền phức đến."

Tên trung niên nhìn thấy đám người trước mắt cứ như tượng gỗ đơ ra thì không khỏi bốc hỏa, ánh mắt của hấn hiện lên vẻ lạng lệt, hấn bỗng nhiên quát lớn:

" Các người câm hết rồi sao, không nghe ta hỏi sao? "

Đám người phía sau hấn cũng là nhìn về đám người Xuân Đức cười gằn, từng cái biểu hiện vô cùng ti bỉ nhìn mà thấy chán ghét.

Xuân Đức truyền âm cho một Kim Phương Hoàng:

" Giết "

Kim Phương Hoàng đang ôm một bụng tức giận thì nghe được Xuân Đức truyền âm, nàng không do dự gì xuất chiêu.

Nhưng nàng còn chưa kịp ra chiêu thì chỉ thấy tất cả những kẻ đang đứng xem cuộc vui nơi đây bỗng nhiên nổ nát đầu, máu tươi cùng óc văng tung tóe khắp nơi nhuộm đỏ cả mặt đất, chỉ còn mỗi tên trung niên ngẩn người tại chỗ.

Nàng nghi hoặc nhìn về phía Xuân Đức, Xuân Đức áy náy nhìn nàng một cái nói:

" Lỡ tay "

Sau đó hấn tiến lên một tay nắm lấy đầu tên trung niên suu hồn, tên trung niên kia sợ hãi giãy dụa vài cái rồi cũng cứng đơ, Xuân Đức sau khi biết được mọi việc rồi tiện tay ném cái xác tên trung niên kia sang một bên nói:

" Rồi đi nơi đây thôi, tình hình có biến đổi lớn ta vừa đi vừa nói cho các người biết."

Trước khi đi hấn còn bắn ra một đạo ma lực những cái xác trên mặt đất lúc này từ từ biến thành điểm điểm tinh quang tan biến mất trong thiên địa.

Mấy chục người lại lần nữa lên đường, nhận thấy có mỹ nhân bên cạnh thường đem tới phiền phức Xuân Đức muốn mang Tuyết Anh cùng mấy tên mỹ nữ khác ném vào không gian cho bớt phiền, nhưng nói làm sao mấy cô nàng này cũng nhất quyết không vào trong, cuối cùng cả đám mấy chục người lại tiếp tục đi tiếp.

Đi trên đường Xuân Đức nói cho mọi người biết đại sự mới phát sinh. Viễn Cổ Chiến Trường bị ba thể lực mới từ 2 dị độ không gian khác nhau tới phân chia, 2 cái thể lực quen thuộc là đám Quang Minh Thần Điện cùng Yêu Tộc, thể lực thứ 3 là đám quỷ tu danh xưng Âm Thần Điện.

Mấy thể lực vốn có bên trong chiến trường viễn cổ khi trước cũng đã phân biệt đầu nhập vào các thể lực khác nhau, Diệp Linh Tông cùng Thiên Thu Thánh Địa phụ thuộc vào Quang Minh Thần Điện, đám người Hắc Vương Tông cùng Ma Môn phân biệt đầu nhập vào hai thể lực còn lại.

Bây giờ tình trạng nơi này hỗn loạn vô cùng, nhất là khi mệnh bài của mấy tên nhân vật quan trọng liên tục vỡ nát thì một cuộc chiến ác liệt ngay lập tức bùng nổ.

Mọi người nghe vậy nhưng cũng không có ai biểu lộ cái gì quá mức cả chỉ là thoáng ngạc nhiên mà thôi, dù sao Xuân Đức còn nơi đây cũng không có mấy người có thể uy hiếp tới tính mạng bọn họ được.

.....

Chiều tối nhóm người Xuân Đức đi tới một tòa thành trì, Xuân Đức cũng lười ngó xem tên cái thành rách này là gì, ném cho tên thủ thành vài khối linh thạch trung phẩm rồi cả đám đi vào trong, mấy tên thủ vệ gặp Xuân Đức hào phóng vậy cũng chẳng thèm kiểm cái gì tra mặc bọn họ đi vào.

Vừa vào trong thành thì cảnh tượng bên trong làm cho nhóm người Xuân Đức cau mày, cái thành này hỗn loạn vô cùng, trên đường phố máu tươi còn mới thì thoảng lại có thể thấy được, mà đôi khi lại có vài nhóm nhân mã chém giết nhau công khai giữa đường không có ai thèm quan tâm.

" Thật thú vị, hắc hắc." Tà Long cười nói.

Xuân Đức thì lại không vui nói:

" Đang còn định đem mấy nha đầu đi ra ngoài đi dạo đây, không biết cái phá thành này là kẻ nào quản mẹ kiếp cũng quá loạn đi. Thực không được chúng ta giúp quản quản một chút."

Tuyết Anh ở bên cạnh hắn thì một mặt xem thường nói:

" Thôi đi, chúng ta có ở đây bao nhiêu đâu mà phải quan tâm nhiều, đi tìm một cái nhà trọ đi "

" Tìm phòng trọ làm gì? Sao không vào trong không gian? " Xuân Đức nhìn nàng nghi hoặc hỏi.

Tuyết Anh lườm hấn nói:

" Ta muốn đi tìm phòng trọ nghỉ lại đây sao nào. "

Mọi người thấy tình cảnh này thì biết điều giữ im lặng, làm thinh không để tâm đến. Hai người này đều không phải dạng gì lương thiện, không may bị nhớ thương thì cuộc sống sau này của bọn họ khó mà nói.

Xuân Đức nhìn phản ứng của Tuyết Anh thì không khỏi ngạc nhiên, không biết nàng lại lên cái gì thần kinh nhưng thôi cũng mặc kệ nàng, thích phòng trọ thì phòng trọ dù sao ở đâu cũng được.

Xuân Đức mặt không biểu tình nói:

" Vậy theo ngươi đi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 336: Loạn

Sau một lúc đi dạo trong thành, mọi người đi đến một cái nhà trọ tên Phong Nguyệt Lâu, gọi là nhà trọ nhưng nơi này không chỉ cho khách ở trọ còn phục vụ đủ loại trên đời, từ ăn uống, chơi kỹ nữ, đánh cược... đủ loại trên đời.

Tòa nhà này rộng lớn vô cùng bên trên từng chi tiết nhỏ đều được chạm khắc một loại hoa văn cổ xưa mang lại cảm giác tang thương, xung quanh sương mù lượn lờ càng làm nên vẻ huyền bí, ở bên ngoài nơi ra vào người đi ra đi vào nhiều không kể siết, cứ như là đi chợ vậy, có nhân tộc, có yêu tộc dị loại hơn là có cả dục tộc.

Nam nữ, già trẻ, có công tử gia tộc, có độc hành giả, nói chung nơi này tụ tập đủ mọi loại người long xà hỗn tạp.

Nhóm người Xuân Đức vừa đến bên trong lâu các thì đã có một đám nữ nhân ưu nhã ra tiếp đón, trong đám nữ nhân này không ngờ có cả nhân lẫn yêu, ai nấy nhìn cũng da trắng, má phấn môi hồng, nhìn rất đẹp mắt, hơn nữa các nàng còn có tu vi không thấp, sần sần Nhật Nguyệt Cảnh.

Một thiếu nữ tiến lên đứng trước đám người Xuân Đức hơi khom người nói:

" Các vị khách nhân tôn quý không biết mọi người đây là muốn lên lầu mấy? "

Tử Yên đứng ra ôn hòa nói:

" Xin hỏi vị cô nương này có thể giới thiệu cho chúng ta một ít được không? Đây là lần đầu nhóm người chúng ta tới nơi này."

Thiếu nữ khẽ cười, nhìn mọi người một lượt sau đó rất chuyên nghiệp giới thiệu từng sơ lược cho mọi người biết, qua lời nói của nàng mọi người mới biết ở đây mỗi tầng lầu muốn đi lên cũng cần có tu vi hoặc địa vị tương ứng.

Nơi này 9 tầng, mấy tầng bên dưới dành cho đám vô danh tiểu tốt, thái điều, thường thường là tán tu hoặc những đoàn đội nhỏ, 3 tầng 6,7,8, thì dành cho đám con em gia tộc, các thế lực lớn đến nơi này, tầng 9 thì dành cho mấy lão bất tử có tu vi Bất Diệt Cảnh hoặc những kẻ có địa vị cực cao.

Thiếu nữ sau khi giới thiệu đơn giản qua một lần với mọi người thì nở nụ cười xinh đẹp hỏi:

" Không biết các vị đây là muốn lên tầng nào? "

Tử Yên đánh mắt nhìn về phía Xuân Đức muốn xin ý kiến của hắn, Xuân Đức nhìn thấy vậy thì nhìn về phía thiếu nữ phục vụ kia bằng lãnh nói:

" Tầng 9 "

Âm thanh của hắn không lớn lắm nhưng phạm vi nhỏ bên cạnh hắn có một đám người đều nghe được, cả đám không khỏi dùng ánh mắt khác thường nhìn về bên này.

Thiếu nữ cũng là một trận ngạc nhiên, vì tầng 9 tuy không phải là không có người lên nhưng cũng là ít mà lại ít, lấy lại tinh thần nàng bắt đầu biểu hiện cung kính lên thưa:

" Các vị đợi chút việc này tiểu nữ không làm chủ được, để tiểu nữ đi gọi chủ quản đến."

Nói xong nàng thi lễ biểu hiện xin lỗi một cái rồi nhanh chân đi vào trong, nhìn theo bóng lưng của nàng Tà Long mắt húng nói:

" Rách việc vậy, có mỗi đi lên trên cao chút thôi mà làm gì ghê, ta cũng quan sát một lượt rồi 9 tầng cũng chẳng khác nhau là bao, đi lên trên thì sang trọng một chút, thoáng mát một phần thôi mà. "

Tử Yên cười khẽ đáp:

" Tà Long đại nhân không biết, tuy lên trên không có gì đặc sắc nhưng là rất có mặt mũi à, tu sĩ đi lại trên giang hồ đều phải dựa vào mặt mũi mà. "

Xuân Đức thì chẳng nhẹ nhàng gì mà nói thẳng:

" Bạc đầu rồi mà vẫn còn ngu, sống mấy mấy trăm vạn năm cũng là sống uổng. Hắc hắc. Theo ta thì ngươi nên đâm đầu vào gỏi tự vẫn cho rồi. "

Mọi người đều là một trận cười vang, còn Tà Long thì nó lơ đãng như không quan tâm, công nhân da mặt nó thật dày.

Ngay lúc này thiếu nữ khi nãy đã quay lại, đi cùng nàng là một vị mỹ phụ khoảng 35, nơi các nàng đi qua đám khách nhân đều một mảnh ồ lên như gặp thần tượng vậy, Xuân Đức cũng hiếu kì nhìn về phía mỹ phụ kia, theo hẳn thấy thì người đàn bà này cũng tầm tầm, diện mạo tuy cũng xinh đẹp nhưng thấy thế nào cũng không đẹp bằng mấy tiểu nha đầu, còn nói về khí chất thì nàng ta chẳng có gì đáng nhắc tới.

Đây là trong lòng hẳn đánh giá nếu người ngoài biết được hẳn đánh giá nàng kia như vậy thì có khi đã xông lên đánh hẳn bầm dập te tua, có lẽ vì

bên cạnh Xuân Đức có một đám nữ nhân đẹp như tiên nữ rồi nên nhìn ai cũng thấy bình thường. Một điều quan trọng khác nữa là hẳn ngày nào cũng gặp các nàng nhìn nhiều rồi cũng thấy chán còn những kẻ ở đây thì lâu lâu mới thấy đại mỹ nữ một lần.

Nhìn mấy chục người ăn mặc đồng nhất một loại áo choàng màu đỏ thẫm, hoa văn dị trùm đầu cộng thêm một loại khí tức nguy hiểm khiến cho người thiếu phụ kia vừa lại gần thì không khỏi hơi cau mày, nhưng rất nhanh nàng lại lấy về bình tĩnh rồi nở một nụ cười xinh đẹp nói:

" Các vị đại nhân xin đi theo ta. "

Mọi người cũng không ai có ý kiến gì thêm đều đi theo vị mỹ phụ kia lên tầng cao hơn, càng đi lên cao thì người càng ngày càng ít, khi đến tầng 8 thì chỉ còn lác đác không mấy người.

Khi đến bậc thang đi lên tầng 9 thì mỹ phụ dừng lại nói:

" Các vị xin mời lên trên. "

Mọi người cũng chỉ là liếc vị mỹ phụ này thêm một lần rồi cùng nhau đi lên trên lầu 9, vừa bước lên trên thang lầu 9 thì có một đám thần niệm lan tới dò xét mọi người những thần niệm kia đến cũng nhanh mà rút đi cũng nhanh.

" Một đám không biết sống chết đồ vật, chỉ là mấy con kiến mà cũng muốn dò xét tu vi bọn ta " --- Tà Long coi thường nói.

Một đám lão già ở bên cạnh cũng là cười lạnh, nghe hết các răng nanh ra cú như là dã thú muốn ăn thịt người vậy.

Thấy cảnh này Xuân Đức hiếu kì hỏi:

" Mấy tên các người bị sao vậy, người ta cũng chỉ là dò xét cái thôi mà làm gì mà cứ như thâm cừu đại hận vậy? "

Một lão giả bên cạnh hấn nghe vậy liền giải thích:

" Điện chủ cái này người chưa biết rồi, nếu là đồng cấp với nhau dùng thần thức dò xét đó là chuyện bình thường nhưng nếu là kẻ có tu vi thấp hơn mà dám ngang nhiên dò xét đó là khinh nhờn cường giả. "

Xuân Đức nghe vậy thì đau cả đầu, hấn thậm nghĩ thần thức dò xét khác quái gì nhìn các người một cái, chẳng lẽ nhìn các người một cái lại mắc đại tội. Hấn phát phát tay một cái nói:

" Thôi lên trên ăn một bữa, ăn xong đi ngủ mai tiếp tục lên đường, làm gì đâu cả ngày tìm chuyện rồi lại đánh đánh giết giết, ta là người yêu hòa bình mà các người là người thân tín của ta, vậy các người có thể hay không cũng nên yêu hòa bình bớt đi sát nghiệp."

Mọi người nghe vậy thì cả một đám không khỏi dừng lại dùng một loại ánh mắt không thể tin được nhìn về phía Xuân Đức, tuy bọn họ không nói gì nhưng ánh mắt kia đã nói lên tất cả

" Người đi lừa dục đi thôi "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 337: Bại Não Người Đâu Đâu Cũng Có

Bước vào lầu 9 của Phong Nguyệt Lô, bên trong này cũng là không có mấy người, khi nhóm người Xuân Đức vừa bước vào trong thì mọi người trong lầu này đều nhìn lại, ánh mắt mỗi người mỗi khác, có hiếu kì, có bình thản, có ngoan lệ.

Nhưng rất nhanh những người này đều thu hồi về ánh mắt, Xuân Đức cùng mọi người cũng không để ý lắm tới những người này, tiến vào bên trong lựa chọn một nơi rộng rãi có một cái bàn ăn lớn cùng ngồi vào.

Vừa ngồi vào bàn ăn mọi người đều bỏ mũ trùm đầu ra, có vài tên thiếu niên vẫn lưu ý bên này khi thấy mấy người Tuyết Anh, Tiểu Y Tiên, Tử Yên, Ánh Nguyệt, Kim Phụng Hoàng lộ ra dung nhan thì không khỏi kinh diễm, ánh mắt cả đám không khỏi sáng lên.

Rất nhanh biểu hiện bất thường của mấy tên thiếu niên này đưa tới ánh mắt tò mò của những người khác, nhưng cũng không có gì bất ngờ khi ai thấy dung nhan tuyệt sắc của mấy cô nàng đều không khỏi thán phục, nam thì sắc mị mị, nữ thì ghen ghét.

Cũng theo thường tình ngay sau đó đã có vài con ruồi bu tới la liếm rồi. Còn chưa kịp gọi đồ ăn gì cả Xuân Đức đã cảm thấy có một đám người đang tiến lại đây, hấn không khỏi buồn phiền nhìn về mấy cô nàng nói:

" Ta nói rồi có sai đâu mà, cứ trưng cái bản mặt của các người ra ngoài kiểu gì cũng có rắc rối tới, các người nhìn lại tới nữa rồi. "

Mấy tên nam nhân nghe vậy thì cũng là một bộ bất đắc dĩ lắc đầu, còn mấy nữ nhân thì che miệng cười duyên không ngừng, mấy cô nàng này không cười thì thôi vừa cười lên làm cho nơi đây một đám nam nhân lé mắt.

Xuân Đức nói chưa được bao lâu thì một tên thiếu niên mi thanh mục tú tuấn dật bất phàm đi đến, theo sau hắn còn có một người lão giả tu vi Bất Diệt Cảnh 5 tầng, vừa đến nơi vị thiếu niên kia đã chấp tay thi lễ nói:

" Hân hạnh được làm quen các vị đạo hữu, không biết có thể hay không... "

Hắn còn chưa nói xong thì Tà Long đã xua tay, một mặt ghét bỏ nói:

" Chúng ta không quen biết gì ngươi, đừng có tới đây làm quen."

Tên thiếu niên kia biểu hiện lập tức cứng ngắc, ngay sau đó trên mặt lúc xanh lúc trắng nhìn đến tội, người lão giả đi theo phía sau thiếu niên thì hiện lên vẻ lạnh lùng, trong mắt hiện qua một tia sát ý.

Tên thiếu niên này cũng thuộc dạng tâm cao khí ngạo, chỉ bị nói như vậy một câu thì đã kiềm chế khó khăn, hắn căm giận nhìn Tà Long một lần rồi chỉ Hừ lạnh một cái quay về chỗ ngồi ban đầu.

Mấy tên đang định đi lên làm quen thấy thiếu niên bị như vậy thì cả đám dừng lại bước chân quay về chỗ ngồi, không ai muốn mang cái mặt nóng đi áp mông lạnh cả, ở đây ai cũng là người có địa vị, thế lực làm như vậy chẳng phải là quá mất thể diện sao.

Vừa về tới bàn của mình thì thiếu niên kia đã nâng lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, khuôn mặt hiện lên đầy vẻ tức giận, một nam hai nữ cùng chung bàn với hắn thì chỉ nhìn hắn cười nhạt. Người thiếu niên bên cạnh hắn cười nói:

" Thiếu Du ngươi cũng không cần tức giận rồi, nếu không ta lại giúp ngươi hả giận, thế nào? "

Người thiếu niên tên Thiếu Du kia nghe vậy thì nhìn lại người bạn này của mình, sau cơn tức giận hắn rất nhanh lấy lại bình tĩnh lắc đầu nói:

" Thôi đi, dù sao cũng là ta đường đột. Tuấn Kiệt ngươi xem thực lực của tên đó thế nào? "

" Kẻ nào? "-- Tuấn Kiệt hỏi.

Hai nữ nhân lúc này cũng là chăm chú lên một chút lắng nghe thiếu niên nói, thấy mấy người bạn mình cũng lên hứng thú, Lục Thiếu Du nói:

" Chẳng lẽ các ngươi không chú ý tên thiếu niên đang ngồi ở chính vị sao, theo ta cảm nhận từ lúc hắn mới lên kẻ kia có tu vi cũng không tầm thường mà tuổi tác cũng chỉ là tương đối, người này nếu ở trong thánh địa chúng ta cũng là một tên anh kiệt."

Ba người nghe nói vậy thì đều dùng thần niệm thăm dò về phía Xuân Đức, nhưng thần niệm chưa đến nơi thì đều bị lực lượng nào đó cản nuốt sạch sẽ không một chút dư thừa, sắc mặt ba người lập tức trắng bệch, mồ hôi lạnh trên trán ba người to như hạt đậu hiện ra.

Mấy vị lão giả đứng phía sau khuôn mặt lập tức bất thiện lên, chủ tử bị thương bọn họ có sắc mặt tốt mới là có chuyện lạ đấy. Ngay lập tức ba tiếng quát lạnh kèm theo uy áp Bất Diệt Cảnh trung kì vang lên:

" Các ngươi muốn chết "

Xuân Đức đang ngồi chọn đồ ăn tự dung bị người nhắm vào mà hét, hắn khẽ nhíu mày một cái rồi cũng không phản ứng gì thêm, nhưng trong lòng

hắn đang thóa mạ mấy tên chết tiệt kia rồi, cái thế đạo gì à, tự gây sự rồi lại to miệng lên tiếng cáo trạng trước.

Hắn không phản ứng nhưng không phải ai cũng tính khí tốt vậy, nóng tính Tà Long không biết bị cái gì kích thích, ánh mắt mang theo đầy lửa giận nhìn về phía mấy lão giả kia cắn từng chữ nói:

" Câm miệng lại không chết. "

Một loại lực lượng khiến linh hồn run rẩy đi kèm âm thanh quát lên khiến cho tất cả người trong phòng lập tức biến sắc, còn mấy lão giả mới hét lên kia bị trọng điểm chiếu cố ngay lập tức ôm ngực gục xuống bất tỉnh, nếu không phải là đang còn nằm trên mặt đất giật giật thì tưởng là chết rồi cơ.

Thấy cảnh này trong lầu 9 lập tức chết lặng, không ai dám nhìn về mấy người Xuân Đức nữa, trong lòng bọn hắn đang run lên, từng luồng khí lạnh theo bàn chân lan đến đầu. Bất Diệt Cảnh viên mãn, trời ạ, vị đại nhân này là ai à làm sao lại xuất hiện ở đây.

Đã gọi xong đồ ăn Xuân Đức lúc này mới hí mắt cười nói:

" Bất Diệt Cảnh viên mãn rồi à lão Tà, hắc hắc, để chúc mừng tối nay ăn ngon trả tiền nhé. "

Chỉ có Tuyệt Anh cùng Tử yên là đi theo gật đầu phụ họa nói:

" Đúng vậy, rất có lý. Sau khi ăn xong hắn là có thêm phần thưởng phải không Tà Long lão đại."

Những người khác thì không dám phụ họa theo sợ sau này bị vị Tà Long này nhớ thương, bọn họ chỉ ở đó làm nghiêm mặt nhưng trong lòng thì đang cười nở hoa rồi.

Tà Long một mặt vô tội nhìn về phía Xuân Đức nói:

" Đâu có, đâu có, làm gì có chuyện ta khôi phục về đến viên mãn đâu.
Các người nhìn lầm, nhìn lầm rồi. "

" Vô sĩ " --- Tuyết Anh phun ra một câu.

" Không muốn mặt " ---- Xuân Đức cũng là một mặt khinh bỉ nói.

" Không trượng nghĩa gì cả " --- Tử Yên phụ họa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 338: Tim Phượng Hoàng

Sau một hồi ồn ào, cuối cùng đồ ăn cũng lên. Nhìn trên bàn đồ ăn Xuân Đức mày cau lại nhìn thiếu nữ đang đứng bên cạnh nói:

" Tiểu thư cho tại hạ hỏi một câu được hay không? "

Thiếu nữ phục vụ ở bên cạnh ngay lập tức nở một nụ cười chuyên nghiệp đáp lại:

" Công tử xin mời nói "

Xuân Đức chỉ trên bàn đồ ăn nói:

" Món này là chế từ tim phượng hoàng phải không, làm sao ta cảm thấy nó không giống tim phượng hoàng tí nào, sinh cơ nhạ nhòa cứ như từ lấy từ mấy con ma thú cấp thấp vậy. "

Thiếu nữ ở bên cạnh nghe vậy thì khuôn mặt không khỏi quai dị lên nhìn về phía Xuân Đức như người ngoài hành tinh vậy, trong lòng buồn bực nhưng vẫn là kiên trì giải thích:

" Công tử nói đùa, phượng hoàng là thần thú mấy ai dám đụng vào, không nói thực lực của thần thú không phải Phong Nguyệt Lô chúng ta có thể nhúng tràm mà nếu có cũng không dám đụng vào, nếu bị bộ tộc phượng hoàng biết được thì có chạy đến chân trời góc biển cũng phải chết."

Xuân Đức nghe vậy thì thất vọng quá trùi, cứ ngỡ là được ném thịt thần thú kia ai ngờ chỉ là hàng nhái mà thôi, hấn không sao cả nói:

" Hóa ra là vậy à, cảm ơn đã giải thích. "

" Công tử quá lời, đây là bổn phận của tiểu tì nếu không có việc gì tiểu tì xin được lui xuống " --- Thiếu nữ nói.

Xuân Đức gật nhẹ đầu nói:

" Được."

Thiếu nữ lui xuống, Xuân Đức nhìn mọi người nói:

" Ăn thôi còn chờ gì nữa, ném thử xem thức ăn nơi này xem sao nếu mà ngon mua một chút cho mấy người ở nhà ăn một lần. "

Cũng không nhiều lời mọi người bắt đầu bắt đầu ăn uống, công nhận thức ăn nơi đây rất ngon, không những linh khí tràn đầy mà mùi vị cũng không chê vào đâu được.

Trong khi nhóm người Xuân Đức đang ăn uống vui vẻ thì ở một góc trong lầu 9 có một thiếu nữ cùng một vị mỹ phụ khuôn mặt bất thiện nhìn mọi người.

Thiếu nữ khuôn mặt tinh xảo, thân hình hoàn mỹ, cả người toát ra hỏa nguyên tố thuần khiết vô cùng nhưng lúc này khuôn mặt của nàng đang nhăn lại vì tức giận, tuy tức giận nhưng vẫn thể hiện sự đáng yêu của nàng.

" Cô cô tên kia thật đáng ghét, hấn lại còn muốn ăn tim phượng tộc chúng ta kia, cô cô người không tức giận sao? Sao cô cô như không có việc gì vậy. "

Vị mỹ phụ đối diện chỉ là cười nhạt nói:

" Tiểu Linh à, cô cô nói rồi không cần tức giận như vậy làm gì cả, phải biết nhẫn nhịn, nơi đây cũng không phải địa bàn bộ tộc chúng ta, làm việc cần để ý tới hoàn cảnh. Thực lực không bằng người chỉ có thể nhẫn. "

" Nhưng là.. " --- Thiếu nữ phồng má tức giận bất bình.

Mỹ phụ nghiêm túc nói:

" Linh nhi nghe lời. "

Thiếu nữ tuy không nguyện ý nhưng vẫn là phải nghe lời, nàng phụng phịu đáp:

" Linh nhi biết cô cô. "

Đang lúc này bên ngoài loạn lên thành đoàn, một tiếng chuông ngân khắp cái thành trì này. Từng tiếng thét kinh hãi vang truyền vào trong tai mọi người.

" Đến đến rồi, vực thú tấn công. "

" Là đại hình quần thể vực thú, trời ạ."

" Nhanh nhanh, mọi người chuẩn bị chiến đấu. "

Người trong lầu 9 này vậy mà đều đi ra ngoài hết chỉ để lại nhóm người Xuân Đức đang ngồi ăn, khi đi qua không ít thì nhiều đều liếc bọn họ một lần.

Còn chưa ăn xong thì bên dưới náo thành một bày, Xuân Đức mắt húng nói:

" Ngày gì vậy trời, muốn ăn cũng không yên nữa, mà vực thú ở đâu ra thế không biết không phải đám kia còn đang ở trong Ma Linh Sâm Lâm sao

tự nhiên lại xuất hiện nơi đây. "

Tà Long chẳng thèm quan tâm nói:

" Kệ bọn chúng đi, ăn xong rồi đi ngủ nếu rảnh thì ra bên ngoài kia nhìn xem một chút, dù sao đám vực thú kia cũng không thể uy hiếp gì với chúng ta. Cử Cải Trắng nếu người tự dưng phát thiện tâm thì ra bên ngoài kia giúp một chút. "

Xuân Đức vừa ăn vừa nói:

" Ta cũng không phải tình thương lan tràn, không đâu lại đi giúp người không quen. Ngược lại là các người nếu ai thiện tâm đại phát thì có thể ra ngoài chiếu giúp những người kia một chút. "

Mọi người lập tức lắc đầu, nói vui vậy thôi chứ đâu có thằng ngu nào không có việc gì chạy đi ra ngoài giúp kẻ khác, đừng nhìn những người ở đây đều có tu vi không thấp nhưng nếu không có Xuân Đức chủ đạo thì bọn họ khi gặp đại quần thể vực thú chỉ có thể chạy trốn chết. Đừng nói là đi săn giết đám kia.

Vậy là ai chết mặc ai, nhóm người Xuân Đức vẫn là tiếp tục ăn uống. Việc không dính tới mình làm gì mắc tội đi ra ngoài giúp người khác đây.

.....

Ở bên ngoài thành lúc này đang náo nhiệt vô cùng, người người cầm binh khí đứng trên tường thành, trận pháp cùng phòng hộ thành đều được phát động, cả tòa thành rách nát bây giờ sáng lên nhìn đẹp mắt vô cùng.

Nhưng cũng không có ai có tâm tình ngắm cảnh này mà mọi người đều đang chú ý bên ngoài thành, bên ngoài thành lúc này đã bị vây quanh bởi vực thú.

Theo quan sát chiến lược thấp nhất của đám vực thú này cũng là Tạo Hóa Cảnh sơ kì còn cao nhất thì không biết, cả đám hình thì dữ tợn, con mắt đỏ lòm phát quang, cả người gai xương sắc nhọn bao phủ. Không nghi ngờ gì cả nếu có dám xông vào thì trong nháy mắt xương cốt không còn.

Đứng bên trên tường một vị nam tử tuấn mạo phi phàm, thân hình cao lớn, cả người sát khí lẫm liệt khiến người bên cạnh không dám thở mạnh. Nhìn đám vực thú bên ngoài nam tử nhíu mày lại nói:

" Vu lão chuẩn bị sao rồi, những vị kia có đồng ý giúp chúng ta sao? "

Một vị lão giả đứng phía sau nam tử cung kính nói:

" Mọi thứ đã chuẩn bị đầy đủ, các vị kia cũng đã đồng ý giúp chúng ta dù sao công tử, tiểu thư nhà bọn họ cũng đang ở đây, ai dám bỏ đi lúc này cũng chỉ có thể cứu tử nhất sinh. Nhưng là vẫn có một số người không nguyện ý giúp chúng ta, không biết việc này thành chủ quyết định ra sao? "

Nam tử nghe vậy thì nhíu mày, ngữ khí tuy không có gì thay đổi nhưng vẫn trong giọng nói mang theo ý không vui.

"Qua lần này sẽ tính sổ với những kẻ kia, dù sao nguy nan trước mắt không nên xảy ra náo loạn gì nữa. An bài cho ta gặp những vị kia, ta có chuyện muốn nói với bọn họ. "

Vu lão khom người cung kính đáp:

" Vâng, thành chủ đại nhân."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 339: Hồng Liên Tiên Tử

Trong một căn phòng sang trọng bên trong phủ thành chủ, đang ngồi một đám đông người, đa phần đều là thanh thiếu niên, phía sau những người này là những cao thủ đi theo.

Hào khí trong phòng vô cùng vui vẻ, không có vẻ ngưng trọng như tình cảnh bên ngoài. Ở đây lấy ba người làm chủ, hai nam một nữ.

Hai nam phân biệt là thánh tử thứ 4 cùng thánh tử thứ 5 của Quang Minh Thần Điện, thiếu nữ còn lại là một vị yêu tộc thánh nữ. Thánh tử của Quang Minh Thần Điện cả hai đều mặc kim bào bên hông mang theo kim kiếm, nhìn không khác gì đồng vàng di động cả. Thánh nữ của yêu tộc thì cả người toát ra vẻ lạnh lùng như hàn băng vạn năm vậy, một loại khí chất khiến người lạ chớ gần.

" Dù sao cũng là người quen, Hồng Liên tiên tử không thể nể mặt hai người chúng ta mà nói chuyện đôi lời sao? "

Thiếu nữ nhàn nhạt nhìn hai người sau đó lạnh lùng nói:

" Các ngươi nhân tộc thật gian dối, trong lòng thâm hận không thể giết hết yêu tộc chúng ta vậy mà trên mặt luôn treo cái bản mặt gian dối kia hừ."

Hai vị thánh tử của Quang Minh Thần Điện chỉ có thể bắt đắc dĩ mà im lặng lại, hai người đều biết vị thánh nữ này làm người, không những tư tưởng cổ hủ mà còn lại cố chấp nữa, không biết sự phụ nàng làm sao lại đào tạo nàng thành như bây giờ.

Trong lúc ba người lúng túng thì một vị nam tử bước vào trong phòng, vừa vào bên trong nam tử đã cười lên sang sảng chào hỏi:

" Chào các vị bằng hữu, không ngờ hôm nay Bằng mõ lại có thể chứng kiến tư thái anh hùng các vị ở đây. "

Mọi người thấy nam tử này đi vào thì đều đứng dậy ôm quyền chào đón.

" Bằng thành chủ quá lời. "

Ở đây ai cũng có thân phận hiển hách nhưng vẫn phải cho mặt mũi vị thành chủ này, như vậy có thể thấy vị Bằng thành chủ này cũng không phải bình thường, không những có tu vi cao mà thân thể cũng là vô cùng to lớn.

" Không quá lời, không quá lời. Làm sao có thể là nói quá lời, các vị ở đây đều là thiên tài vạn năm khó gặp. Ha ha, mời mọi người cùng ngồi xuống chúng ta có việc cùng trao đổi. " Nam tử lại cười lên ha hả nói.

Hào khí trong phòng lập tức tăng cao lên một tầng, trên mặt mọi người đều mang theo nụ cười vui vẻ.

Đợi mọi người đều ngồi xuống vị thành chủ của chúng ta lập tức đi thẳng vào vấn đề, hẩn thu lại nụ cười nghiêm mặt nói:

" Các vị cũng biết tình thế lúc này, Bằng mõ cũng không nhiều lời nữa, Bằng mõ tới đây là muốn xin các vị nơi này ra một phần lực giúp Hỗn Loạn thành qua cơn sóng dữ, qua đi lần này sẽ không thiếu chỗ tốt dành cho các vị."

.....

Trong khi đám cháu con rùa đang tung hô lẫn nhau thì bên ngoài thành đợt đầu tiên vực thú đã bắt đầu công thành.

Đàn đàn lũ lũ vực thú như một làn sóng đánh tới thành trì, cũng không có phép thuật gì mà thuần túy là lực lượng thân thể những con quái vật như các tòa nhà lầu di động đâm thẳng vào phòng vệ màn sáng bên ngoài thành.

Ầm ầm... Ầm ầm

Liên miên tiếng nổ va chạm, cả tòa hộ thành trận lung lay như muốn vỡ ra. Cùng lúc đó tiếng hô

" Giết "

vang lên khắp nơi, vô tận bảo khí bị tu sĩ thôi động phóng thẳng tới đám vực thú, bảo khí xuyên thẳng qua màn sáng đánh thẳng lên người đám vực thú khiến cho đám bọn chúng hét thảm liên tục, từng con vực thú bị bảo vật của tu sĩ đánh cho nát bét máu văng tứ tung, nhưng sau đó không lâu máu thịt bay tán loạn kia lại bị thu về tạo thành một viên huyết châu rơi trên mặt đất.

Vô số quái vật bị đánh bạo nhưng mọi người ở đây không ai cảm thấy thư giãn cả mà mỗi người đều vận lên 120% tinh thần vì họ biết đây chỉ là mở màn, mấy con vực thú đi lên đầu lúc này chỉ là mấy con yếu nhất tiến lên làm vật hi sinh.

" Rắc.. rắc..xoảng "

Cũng không qua vài chục hô hấp thì hộ về thành đã bị đám vực thú đập nát, tấm màn sáng bao phủ thành trì bị vỡ ra thành từng mảnh tinh quang rồi dần dần tiêu tán trong thiên địa.

Mất đi lớp bảo vệ thành trì lúc này lộ ra trước đám vực thú, lúc này cả Hỗn Loạn Chi Thành so với đại quân Vực thú phá lệ nhỏ bé.

" Kết trận bảo vệ thành " --- Một tiếng rống vang lên.

Tiếp theo đó trên tường thành cao lớn từng đám binh sĩ kết thành từng trận pháp huyền ảo, phía trên mỗi đám binh sĩ kia hiện lên chữ phòng vàng nhạt. Mỗi tên binh sĩ lúc này trên thân cũng gia trì thêm một lớp ánh sáng vàng nhạt nhìn vô cùng thần thánh.

Rống rống...

Một tiếng hồng kinh thiên động địa vang lên, một con vực thú thân cao gần 100 mét hiện ra nó nhảy thẳng đến bên dưới tường thành đâm một cái thật mạnh.

Cả tường thành ngay lập tức rung rung, nhưng cũng chỉ là hơi rung động một chút mà thôi, nơi quái vật kia đâm hiện lên từng đám hoa văn vàng kim hiện lên cản lại sức tấn công của quái vật.

Quái vật thấy vậy thì tức giận liên tục gào thét, nó nhảy lên thật cao, nhảy đến bên trên tường thành.

" Giết nó "

Thấy quái vật lên tường thành hai tốp binh sĩ hình thành chiến trận lao thẳng về phía quái vật không màng sống chết.

Phập phập

Tiếng binh khí đâm sâu vào thịt, máu tươi nhuộm đỏ một đoạn tường thành con quái vật rú thảm liên tục, thân hình to lớn như núi của nó lắc lư, vung trảo loạn xạ, tuy có trận hình kì diệu nhưng mỗi lần bị quái vật đập chúng thì cũng có mấy chục tên binh sĩ vong mạng.

Thấy có kẻ dẫn đầu đám vực thú bên dưới cũng là thi nhau trèo lên tường thành, con có pháp lực mạnh mẽ trực tiếp bay lên hoặc nhảy lên.

Ngay lập tức trên tường thành trở thành một tràng tu la, máu văng tứ tung, tiếng la giết khản cả cổ

, quái vật khắp nơi đều là. Nhờ vào số lượng đông đám vực thú nhanh chóng đè áp tu sĩ, không có giây nào là không có tu sĩ chết.

Pháp bảo, pháp khí, pháp thật đầy trời ngăn cản đám vực thú, nhưng là vẫn có một số lượng không nhỏ vực thú cao giai lao vào bên trong thành tạo nên một cảnh tượng hỗn loạn kinh khủng.

.....

Đang ngồi ăn trên lầu 9, đột nhiên nghe tiếng kinh hô mấy người Xuân Đức lợi dụng thần thức quan sát bên dưới, bên dưới đường phố trong đêm tối một đầu vực thú Bất Hủ Cảnh đang điên cuồng lừa giết người xung quanh, tiếng kinh hô khắp nơi.

Nơi quái vật đi qua tường ngã, nhà đổ, từng vũng máu tươi lênh láng trên mặt đất, còn xác nạn nhân thì bị quái thú xoi tái rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 340: Gian Ngoan Mất Linh

Trông thấy cảnh tượng ở bên dưới biểu hiện đa phần mọi người cũng không có cái gì biến hóa cả, chỉ có Tiểu Y Tiên cùng Phong Tử Yên là trên mặt xuất hiện một chút không đành lòng, Xuân Đức nhận thấy biểu hiện này của hai nàng thì cũng không lấy gì làm lạ, trong mọi người ở đây duy chỉ có hai nàng là có một tấm lòng quá bao la, thấy cái gì bất bình đều cũng không nhìn được muốn ra tay giúp đỡ.

Nhìn hai người Xuân Đức hài hước nói:

" Thiện tâm lại đại phát rồi có muốn hay không xuống dưới kia hỗ trợ những người khốn khổ kia? "

Hai nàng nghe vậy quay lại nhìn lên khuôn mặt đang tươi cười của Xuân Đức, ngay lập tức theo bản năng cả hai nàng cùng nhau lắc đầu phủ nhận.

Thấy biểu hiện này thì Xuân Đức lại phì cười nói:

" Quên nói cho hai người một chuyện là ta có thể độc tâm thuật à, các người trong lòng đang nghĩ gì ta biết hết đấy, Tử Yên tử, tử nhìn ta chỗ nào là giống Ma Vương giết người như ngóe mà trong lòng tử lại nghĩ như vậy, ta cảm thấy đau lòng quá đi.

Còn Y Tiên nữa, không ngờ trong lòng muội ta lại mà một tên cái thể ma đầu, không việc ác gì không làm. Ta vẫn là người rất thích an ổn, yên vui, ưa thích làm việc thiện à. Muội làm tim ta đau quá đi. "

Tử Yên cùng Y Tiên nghe vậy thì ngay lập tức cả người cứng ngắt không thể tin nổi nhìn Xuân Đức, trong lòng hai nàng đang cuồn hô "Không thể nào, tên này còn có thể đọc nội tâm người khác, có để người ta sống không, vậy những gì mình hằng ngày suy nghĩ không phải là... ". Không biết nghĩ đến cái gì khuôn mặt hai nàng ngay lập tức đỏ lên như trái táo vậy.

Không chỉ hai nàng mà những người khác cũng vậy, trên đầu mỗi người không biết từ khi nào đã toát mồ hôi lấm tấm, bọn họ đây là bị hù, vì hằng ngày bọn họ không ít mắng trong lòng Xuân Đức hoặc trù ẻo hấn.

Nhìn biểu hiện phong phú của mọi người Xuân Đức cười lên ha hả sau đó híp mắt nói:

" Vui thôi, vui thôi mà, cần gì căng thẳng như vậy, ha ha, hằng ngày ta cũng đâu có rãnh mà quan sát mọi người suy nghĩ gì cơ chứ. Với lại ai trong lòng đôi khi hiện lên một chút suy nghĩ xấu xa cả mà, cái này về sau ta sẽ chú ý mọi người một chút là ổn thôi. Mà Tử Yên tử cùng Y Tiên nếu muốn ra ngoài giúp những kẻ kia thì cứ đi đi ta cũng không phải là không đồng ý. "

Được Xuân Đức đồng ý hai nàng ngay lập tức không nói hai lời đứng dậy đi ra ngoài hăng hái làm việc nghĩa, đi theo nàng còn có thêm Kim Phượng Hoàng cùng Tuyết Anh.

Bên trong lầu 9 lập tức chỉ còn mấy tên mặt lạnh, không hiểu nhân tình thế thái, Xuân Đức nâng lên bát rượu nói:

" Mọi người cùng nhau uống nào đừng nghĩ vớ vẩn nữa, con đường tu đạo ngày nào không có người chết, trong chúng ta cũng chẳng ai biết được chết lúc nào. Nhân lúc đang sống mà tận hưởng những lúc như thế này đi,

ngày mai mặc ngày mai còn ai chết thì kệ họ miễn sao không phải người có liên quan mật thiết với chúng ta là được. "

" Một bát vì hôm nay chúng ta vẫn còn sống" Xuân Đức nói lớn.

Tất cả mọi người nghe vậy thì trong lòng đều buồn xuống nâng lên bát rượu hưng phấn cùng nhau hô lớn.

" Tận hứng cùng điện chủ "

" Điện chủ nói đúng, hôm nay vui thì hôm nay vui cho tận, chuyện ngày mai mặc ngày mai."

" Cạn". Tất cả mọi người cùng nhau hét to một tiếng rồi ngửa đầu uống cạn. Tiếng hét mang theo uy áp của một đám Bất Diệt Cảnh lan xa khiến cho bên dưới đường phố cả người lẫn thú đều trong một lúc thất thần.

.....

Còn chưa đi xa mấy người Tuyết Anh, Tử yên, Y Tiên, Phượng Hoàng đều nghe được tiếng la hét chói tai của đám người Xuân Đức, các nàng không tự chủ được nhăn mày lại.

Y Tiên thì bực mình nói:

" Không biết mấy tên kia lại làm cái trò dụt gì mà la hét om sòm vậy. Thấy mấy người chúng ta bốc lên nguy hiểm cứu người vậy mà chẳng tên có chút nghĩa khí đi cùng. "

Tử Yên bất đắc dĩ nói:

" Tiểu Tiên đừng nóng giận nữa, muội còn không biết tính tình của mấy người bọn họ sao? Bình thường cả đám đã lãnh huyết rồi bây giờ lại thêm điện chủ dẫn đầu ở đó nữa thì mấy người bọn họ mạo hiểm đi làm việc

nghĩa quên mình mới là lạ đấy, không nhân lúc này bỏ đá xuống giếng đồ sát cả thành là may rồi. Thôi mọi người cùng nhau đi tiêu diệt những con quái vật bên trong thành đi, cứu được ai thì cứu, chúng ta tận lực. "

Mấy nữ nhân cũng là khễ than thở một cái sau đó phân tán theo bốn hướng khác nhau đi tiêu diệt quái vật lẽ tẻ đang làm loạn trong thành.

Nhanh như chớp giạt bốn đạo ánh sáng màu hồng bay vụt trên bầu trời Hỗn Loạn Chi Thành, các nàng đi tới đâu những con vực thú còn đang làm loạn đều bị nhất chưởng đập chết, nhưng là các nàng càng giết thì vực thú vọt vào bên trong thành lại càng nhiều, giết đi giết lại vẫn là có một đám lớn vực thú náo loạn.

.....

Ở thành tây bên trong một căn nhà rách nát, một thiếu niên 17 tuổi đang cầm một thanh đoản kiếm hoành ngang ngăn cản trước người một tiểu cô nương 7 tuổi, trong tay tiểu cô nương nắm chặt một con điệp màu đen, bên trên mặt đất lúc này có 4-5 cái xác còn trước mặt hai đứa bé lúc này là một đám tu sĩ mặt mày dữ tợn nhe răng mà cười nhìn hai đứa bé.

Bé gái run rẩy nấp sau ca ca của mình sợ hãi nhìn về phía những đại hán hung dữ phía trước, nàng khóc nức nở, nước mắt rơi lả chả.

Người ca ca cầm đoản kiếm nhìn những người phía trước quát lên:

" Các ngươi muốn làm gì, tại sao các ngươi lại muốn giết chúng ta." Người thiếu niên này tuy cả người vết thương chất chồng nhưng khí thế của hắn lúc này không yếu chút nào, hắn y như là một con hung thú phệ người vậy."

Đi đầu một đại hán cười gằn nói:

" Đương thiếu gia xin lỗi cái này cũng là chúng ta bất đắc dĩ, ai bảo cha ngươi không chịu đem mẫu thân của ngươi sang hầu hạ đại nhân."

Thiếu niên khuôn mặt trong nháy mắt hiện lên vẻ giận dữ nói:

" Ta nhỏ vào, loại súc sinh không có nhân tính như ngươi mới làm được chuyện như vậy, tự mình đánh ngất đem hôn thê cùng tiểu muội cho tên cầm thú kia chà đạp sao ngươi không đập đầu mà chết đi."

Đại hán nghe vậy cũng không có tức giận mà nhìn về phía sau lưng tên thiếu niên, nhìn về tiểu cô nương 7 tuổi cười lạnh:

" Gian ngoan mất linh, đã vậy ta bắt luôn muội muội của ngươi về cho đại nhân hưởng dụng ắt hẳn có hậu thưởng, còn người ta sẽ đánh cho tàn phế rồi đem về cho đại nhân, để ngươi chứng kiến cảnh đại nhân sủng hạnh mẫu thân cùng muội muội của ngươi. Mọi người cùng nhau tiến lên đánh tàn phế tên oắt con này, nhớ tránh làm thương con nhóc phía sau."

" Rõ, lão đại " --- Một đám đại hán cùng nhau xông lên phía trước.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 341: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích

Keng..keng..keng

Tiếng binh khí va chạm với nhau đing tai nhức óc, thiếu niên 17 tuổi ở trong đám người quần công vẫn như là một đầu hùng sư bị điên, bất chấp thương thế dùng chiến lược lấy thương đổi thương cho địch thủ.

Mặc dù thiếu niên có tu vi Tinh Thần Cảnh sơ kì cao hơn nguyên một đại cảnh giới so với đa số người ở đây nhưng vẫn là liên tục chịu thiệt, không phải hấn kĩ pháp không cao mà là hấn còn phải bảo vệ tiểu muội của hấn nữa.

Hấn nguyên là một chân truyền đệ tử của một vị cao nhân ở Quang Minh Giới có tiền đồ vô lượng nhưng là sư phụ hấn bị người ám hại sau đó giết chết, sau khi giết hại sư phụ hấn xong cũng không buông tha cho những kẻ là đệ tử như hấn, gia tộc hấn cũng bị liên lụy bị người diệt sát trong vòng một đêm, cả siêu cấp gia tộc cũng chỉ còn hai huynh muội hấn.

Một đường đào mạng đi đến nơi đây cơ duyên xảo hợp nhận hai tu giả làm phụ thân và mẫu thân, cuộc sống cứ ngỡ là cứ bình yên như vậy qua đi, đợi đến khi nào có đủ thực lực thì đi tìm kẻ kia báo thù nhưng là ngày vui chóng tàn, kẻ thù của hấn không biết làm sao lại tìm đến nơi đây, tên kia chính là một tên điên, hấn có tu vi thật cao nhưng lại không tự tay giết chết hai huynh muội bọn họ mà là chơi trò mèo vờn chuột.

Khó khăn lắm tưởng đã thoát được bàn tay của kẻ thù ai ngờ đó chỉ là si tâm vọng tưởng mà thôi. Hôm nay hấn biết mình cũng khó thoát khỏi nơi

đây, hần thì chết muội hần thì bị bắt đi chuyện này đã là ván đóng thuyền.

" Thiên Kiếm Phù Quang " --- Thiếu niên bỗng nhiên bạo phát, phóng ra một kiếm kinh thiên, kiếm quang khắp nơi sáng lên một vùng rộng lớn, một kiếm này ngay tại chỗ chém chết hai tên Nhật Nguyệt Cảnh viên mãn, bị thương một tên Tinh Thần Cảnh sơ kì.

Sau một kiếm hần cũng đã tạo một đường sinh lộ, không chờ cho mấy tên kia kịp phản ứng hần một tay ôm lấy tiểu muội phi thân ra ngoài nhanh như thiểm điện bay vút đến trần thành tây.

Cũng chỉ trong vài hô hấp tên đầu lĩnh khuôn mặt dữ tợn, hai mắt huyết sắc, hô lên một tiếng giận dữ:

" Truy "

Trong bóng đêm thiếu niên mang theo tiểu cô nương chạy như bay xuyên qua các kiến trúc, tiểu cô nương trong ngực thiếu niên nhận thấy tình cảnh của ca ca lúc này, nàng khóc lên như lê hoa đái vũ, trong giọng nghẹn ngào nàng nói:

" Ca ca, bỏ lại muội nơi đây mình ca chạy đi, mang theo muội ai cũng không chạy được."

Thiếu niên nhìn xuống muội muội dùng giọng khàn khàn nói:

" Làm sao ca ca có thể bỏ lại linh nhi, không có linh nhi ca ca sống còn có ý nghĩa gì nữa, muội yên tâm đi ca ca nhất định có thể đưa muội rời khỏi đây bình an."

Uỳnh...âm âm

Đang lúc này, khi hai thiếu niên đang cầm đầu mà chạy thì trước mặt hấn bỗng nhiên xuất hiện một bóng đen vụt qua, kính phong thổi qua thiếu niên ngay lập tức bị bay ngược lại phun máu phè phè, tiểu cô nương trong ngực hấn thì khuôn mặt nhỏ nhắn mất hết huyết sắc.

Ầm ầm

Bóng đen lao thẳng vào khu vực kiến trúc khiến cho liên miên kiến trúc bị hủy diệt, mặc dù là có trận pháp phòng ngự nhưng là cũng như không, không nói cũng biết sức phá hoại mạnh tới mức nào.

Liên miên tiếng nổ lớn bụi bay mù mịt phải sau mấy chục hô hấp sau thì mới bình tĩnh lại được, lúc này ở trong cái khu kiến trúc sụp đổ kia là một con vực thú đang hấp hối, cả người nó vết thương chất chồng nhưng là nhờ sinh mệnh dẻo dai vẫn kiên trì sống tiếp, kéo dài hơi tàn.

Thiếu niên ôm muội muội ngã ngòi trên mặt đất nhìn thấy cảnh này cũng là một hồi chấn động, mặc dù ngày trước đi theo sư tôn chứng kiến cũng đã nhiều tràng cảnh hoành tráng nhưng là hấn chưa bao giờ thấy một con quái vật sắp chết chỉ là phát ra khí tức thôi cũng khiến hấn không thể gượng dậy được, trong lòng hấn thắt chặt không biết chuyện gì sẽ diễn ra tiếp theo.

Gào..gừ gừ

Trong lúc hấn đang còn miên man thì bị tiếng rú thảm thiết của con quái vật cho tỉnh hồn, lúc này hấn xem lại thì không biết từ khi nào đã thấy một thiếu nữ xinh đẹp mặc áo choàng màu đỏ thắm, bên trên có những đồ án quái dị mang lại cho người ta cảm giác tà ác

Chỉ thấy thiếu nữ một tay cầm một thanh Băng Kiếm phát ra lam quang, một tay khác thì cầm một viên huyết châu to như đầu người còn con quái

vật khi này đã biến đi đâu mất, từ xa chỉ nghe được nàng than thở:

" Không biết tên Ma Vương kia làm sao lại mạnh như vậy, chỉ là sơ cấp mà thôi vậy mà mình phải phí 9 trâu 2 hổ mới giết được 3 con. Thật là tức chết ta, không biết mấy người còn lại sao rồi."

Ngay lúc nàng quay người rời đi thì thấy thiếu niên, nhìn thấy thiếu niên cả người te tua không một chỗ lành lặn, me máu khắp người trong lòng lại còn ôm một tiểu cô nương thì không khỏi nổi lên lòng thương xót, nàng tiến lại gần bỏ mũ trùm đầu lộ ra dung nhan còn hơn tiên nữ dùng giọng ôn nhu hỏi:

" Hai tiểu chút chút các ngươi làm sao lại ra nông nỗi như thế này, nói cho ta biết nhà các ngươi ở đâu để ta đưa các ngươi về nhà. Ở gần cửa thành như thế này rất nguy hiểm nếu có vực thú tiến vào thì không ai cứu được hai đứa nhóc các ngươi đâu."

Nhìn thấy tiểu dung của thiếu nữ thần bí thì thiếu niên cứ ngồi nơi đó ngẩn người mà nhìn, không nói được lời nào, còn tiểu cô nương trong ngực hẳn thì mắt to long long mà nhìn, nàng ấp úng nói.

" Tỷ tỷ, chúng ta không có nhà, muội cùng ca ca bị người truy sát phải chạy tới nơi đây, cả nhà ta đều bị giết hết rồi chỉ còn hai người chúng ta. hu hu." Nói tới chỗ thương tâm tiểu cô nương lại ôm lấy ca ca mình khóc như mưa.

Đến lúc này thiếu nữ thần bí mới hiểu ra, hóa ra hai đứa bé này là bị người truy sát còn người thân đều đã bị sát hại, tình mẫu tử lại nổi lên, nàng chua xót dùng một tay xoa đầu tiểu cô nương nói lời an ủi:

" Tiểu muội tên là gì? Muội đừng khóc nữa sau này đi theo tỷ đảm bảo không ai dám bắt nạt muội."

Lúc này thiếu niên cũng đã hồi thần nghe vậy thì trong lòng âm thầm may mắn, vị tiền bối trước mắt tu vi sâu không lường được nếu muội muội của mình đi theo nàng thì hiểm cảnh lúc này sẽ được giải quyết, hắn nhanh miệng nói:

" Thưa tiền bối, tiểu muội của ta tên Lung Linh, vẫn bối không mong gì hơn chỉ mong người cho thể mang muội muội của ta rời xa nơi này."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 342: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích(1)

Thiếu niên mới vừa nói xong thì phía sau đã vang lên một giọng nói âm lãnh như răn độc

" Còn muốn chạy, ta xem các ngươi có thể chạy đi đâu. "

Từ đằng xa chạy đến một đội ngũ hơn 30 người trong đó cũng có mấy kẻ tập kích thiếu niên lúc trước, cầm đầu là một lão giả mắt như mắt lươn, mũi tẹt đặc trưng của đám âm hiểm. Khi lão giả mang đội ngũ của mình đuổi đến gần chứng kiến nhan sắc của thiếu nữ kia trong lúc nhất thời cũng ngây dại.

Trong mắt hần lóe lên quang mang tà dị, nhìn hần cùng đội những người phía sau hần như một đám trâu đực động đực vậy, nước miếng cũng chảy ra, hai mắt thì dán lấy dò xét từng bộ phận của thiếu nữ.

" Cùng nhau tiến lên bắt lấy 3 người kia, nhớ cẩn thận đừng làm thương tổn nàng kia, mang về cho chủ nhân ắt có hậu thưởng. "

Nhìn thấy nhiều người như vậy lao lại phía mình ý đồ xấu xa, thiếu nữ lúc này cũng có phần căm tức, nàng không ai khác chính là Tiểu Y Tiên bình thường nàng không khác gì bồ tát sống, hiếm khi thấy nàng tức giận hay nói tục một câu nhưng bây giờ nàng thực tức giận.

Xem mình như món hàng cho người khác sửng hạnh ai cho đám côn trùng này lá gan, nàng nâng kiếm lên nhẹ nhàng chém ra vài đường kiếm,

vài đường bán nguyệt kiếm ánh màu xanh lam chém thẳng về phía đám người đang xông lại đây.

Không có kịp kêu thảm gì cả, một đám đều bị biến thành băng nhân vỡ tan trên mặt đất, nhưng là lại có một chuyện ngoài ý muốn phát sinh, lão giả khi này nói ô ngôn uế ngữ vẫn không chết, hấn được một tầng màn sáng màu đỏ bao trùm, tuy là không chết nhưng thân thể hấn cũng bị băng giải 3 phần, hình thù hấn lúc này vô cùng quái dị, mất một mắt, mất hai chân, cả người bị băng giải lố chỗ.

Nhìn Tiểu Y Tiên lão giả ở bên trong lồng phòng vệ hiện lên sự sợ hãi, hấn lúc này cũng biết thiếu nữ này không phải loại gì dễ chọc, nhưng hấn rất nhanh lấy lại bình tĩnh không dễ chọc thì làm sao, Quang Minh Kiếm Điện cũng không phải là cái gì quả hồng mềm, ai đắc tội với nhi tử Điện Chủ cũng đồng dạng, hấn nhanh chóng lấy ra một cái ngọc bài truyền tin bóp nát.

Ngọc bài biến thành một luồng huyết sắc biến mất vô ảnh vô tung, hấn nhìn ba người dữ tợn nói:

" Kỵ nữ đợi đây, ngươi sau này muốn sống không được muốn chết không xong, đại nhân nhà ta không tha cho ngươi."

Tiểu Y Tiên khoanh tay trước ngực nghe vậy thì xem thường cười lạnh nói:

" Ta đứng nơi đây xem ai làm gì được ta."

Sau đó hai người cũng không có nói thêm ngoan thoại gì, lão giả thì dùng ánh mắt cừ hận nhìn Tiểu y Tiên, còn Tiểu Y Tiên thì dùng cặp mắt xem thường nhìn lão giả.

Chỉ có hai huynh muội phía sau Tiểu Y Tiên thì ngồi ở đó ngây ngốc, ngay lúc trước nhìn thấy lão giả còn sợ thiếu nữ trước mắt không địch lại còn bị bắt đi chịu nhục nhã như mình, vậy mà chỉ trong nháy mắt những kẻ kia đã chết sạch chỉ còn mỗi lão giả tàn phế kia.

Ánh mắt cũng Linh nhi thì hiện đầy sao nhỏ đầy vẻ sùng bái, còn thiếu niên lại lo lắng nói:

"Tiền bối nhanh rời đi, mấy người này đều là ít tôm tép nhưng những kẻ sắp đến kia ắt hẳn rất mạnh, đám người này đều là người của nhi tử Quang Minh Kiếm Điện ở Quang Minh Giới không thể coi thường."

Nghe được vậy Tiểu Y Tiên cũng là cau mày lại, theo lời thiếu niên nói nếu không sai, nàng biết những kẻ kia là ai, không do dự gì thêm nàng một tay cầm kiếm một tay vung lên cuốn lấy hai huynh muội bay đi nhưng là còn chưa kịp nàng rời đi đã bị một cái kết giới chặn lại, cũng lúc này hai thân ảnh lão giả hiện ra.

Hai lão giả mặt đeo mặt nạ, tay cầm trường kiếm, áo bào màu xám khí thế bức người. Vừa nhìn thấy hai lão giả Tiểu Y Tiên mày nhăn lại Bất Diệt Cảnh lục giai sơ kì, cùng một cái trung kì còn bản thân thì chỉ là ngũ giai hậu kì. Nàng biết lúc này trốn không thoát rồi kiêu gì cũng có một trận chiến.

Không lời dư thừa nàng tế ra Băng Kiếm, tiên phát chế nhân đánh ra một chiêu thần thông.

"Băng Minh Sinh Diệt"

Hơn 100 băng kiếm ảo ảnh như sinh như diệt huyễn hóa đâm thẳng về phía lão giả bên trái, thấy cảnh này hai lão giả nhướng mày cùng lúc vung kiếm lên ngăn cản.

Bang bang bang

Không qua mấy giây thần thông của Tiểu Y Tiên bị hóa giải mất, nhưng trên mặt nàng cũng không có gì thất vọng, nàng chỉ là kéo dài thời gian dùng công hóa tiếp dẫn lực lượng từ tên đáng ghét kia mà thôi.

Trong mấy giây ngắn ngủi nàng từ một tên Bất Diệt Cảnh ngũ tinh lên lục tinh trung kì, khí thế như hồng, lực áp bách khiến cho xung quanh cũng bị băng toái.

Thấy cảnh này hai lão giả càng sâu nhăn mày lại, hai người nhìn nhau một cái rồi cùng tiến lên hợp công Tiểu Y Tiên.

" Dùng bí pháp cũng phải chết, dám khiêu khích quyền uy của Quang Minh Kiếm Tử, muốn chết."

" Hừ."--- Tiểu Y Tiên không giới miệng lưỡi phân tranh nàng chỉ là hừ một tiếng rồi cũng không nói thêm câu nào, chỉ dùng hành động để chứng minh.

Ba thân ảnh như ba cái đoàn ánh sáng quấn lấy nhau, chỉ có thể nghe tiếng keng keng keng đinh tai nhức óc, những tiếng rống giận, từng đoàn huyết hoa văng tung tóe.

Khu vực ba người giao tranh đã biến thành một mảnh hỗn độn nếu không phải có kết giới thì cả cái hỗn loạn chi thành phạm vi mấy ngàn dặm này cũng sớm san thành bình địa rồi.

Bên trong kết giới nhờ vào lực lượng phòng hộ mà Tiểu Y Tiên gia trì Lung Linh cùng Ca ca vẫn bình yên, chỉ là bị dư ba quét chúng lăn lộn khắp nơi, tiểu cô nương Lung Linh thì đã bị nôn hết tâm can ra ngoài, còn thiếu niên thì chờ đợi ra nhìn trận chiến trước mắt.

Mấy phút qua đi ba người lại lần nữa tách ra, hai lão giả lúc này đã không ra hình người, tên sơ kì mất hai chân một tay, cả người mấy trăm lỗ máu, tên trung kì thì may mắn hơn rất nhiều ngoại trừ mất tay trái ra thì chỉ có chút chật vật.

Còn Tiểu Y Tiên thì vô cùng thảm, đao bào đã tan nát từ lâu lộ ra một bộ chiến giáp, tay phải của nàng cũng đã đoạn, một mắt cũng bị đâm thủng dung nhan bị hủy hoàn toàn.

Nhìn thấy nàng bị thương thành dạng này nhưng hai lão giả đối diện cũng không mừng một chút nào mà nhìn nàng thật sâu kiêng kị, đừng nhìn nàng ta vết thương cực nặng nhưng nếu không có cực độc hỏa khí thì chẳng qua mấy tức nàng lại hoàn hảo như lúc ban đầu.

Ông lão cụt hai chân trầm giọng nói:

"Đại ca không thể để nàng chạy đi, thù này đã kết nếu để nàng chạy đi thì sau này sẽ là mối họa lớn, bằng mọi cách phải giết nàng."

Ông lão còn lại gật đầu, lấy ra một cái ngọc phù truyền tin cầu cứu.

Ở bên này Tiểu Y Tiên thấy hai lão giả kia lại muốn gọi thêm người thì không khỏi tức căm tức, lúc này nàng cũng lấy ra một viên đan dược màu đen ném về phía hai đứa bé bên dưới, trong lúc mọi người còn đang nghi hoặc không hiểu ra sao thì.....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 343: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích(2)

Quang mang lóe lên viên đan dược nổ tung, một loại huyết sắc hoa văn bao trùm lấy hai đũa bé bên dưới hình thành phòng hộ tuyệt đối, ngoài ra một đạo quang mang xuyên qua kết giới phóng lên tận trời hình thành chữ "Nạn".

Chữ "Nạn" thật lớn thấp sáng cả một vùng thiên không mấy triệu dặm, như gần như xa ai cũng có thể nhìn thấy ai cũng có thể cảm nhận được khí tức tang thương từ trong chữ nạn này.

Khắp nơi trong Hỗn Loạn Chi Thành khi thấy chữ "Nạn" kia trên bầu trời thì không khỏi cảm thấy một trận bi thương, mọi người không biết làm sao chỉ có thể cảm thấy một chuyện chẳng lành sắp diễn ra.

Ở trên tường thành đang cùng vực thú giằng co, thành chủ cùng thân tín và mấy tên Thánh Tử, Thánh Nữ lúc này cũng là tạm hoãn thế công nhìn lên trên cao, trong nháy mắt cả đám đều có loại muốn mất đi lí trí.

" Đây là có chuyện đi". Một tên Thánh tử hỏi.

Mọi người xung quanh đều mờ mịt lắc đầu không biết là có chuyện gì sắp diễn ra, ai cũng là mày nhăn lại một bó suy tư.

Bên trong Phong Nguyệt Lô ăn uống cười nói vui vẻ mọi người cũng là thấy chữ này, ngay lập tức ngừng lại vui cười, cả đám sắc mặt khó xem.

" Đi, xem kẻ nào có gan lớn đến vậy."

Xuân Đức chỉ nói một câu rồi lập tức dịch chuyển đi tiếp viện, những người khác cũng không có nói gì thêm mà là đi theo sau Xuân Đức biến mất.

Còn đang làm việc nghĩa ba người Tuyết Anh, Kim Phượng Hoàng cùng Tử Yên nhìn lên bầu trời thấy chữ kia thì cả đám biến sắc ngay lập tức đi tiếp ứng, thông qua chữ nạn trên bầu trời bọn họ có thể biết việc gì đã xảy ra. Đây là một bí pháp mà Tà Long cùng tà Kiếm mấy ngày trước nghiên cứu đi ra.

.....

Ở nơi giao chiến Tiểu Y Tiên cùng hai lão giả lại một lần nữa điên cuồng chiến đấu, kiếm ảnh mù trời đầu đầu cũng có, kết giới bị giao tranh kịch liệt khiến cho biến hình. ở bên dưới hai huynh muội Lung Linh lần này thì lại không hề có việc gì, xung quanh một đám huyết văn phòng hộ có thể nói vô kiên bất tồi, không chỉ là dư ba mà thậm chí đến cả thần thông trực tiếp đụng vào cũng không phá nổi nó mà chỉ là hơi một chút mờ nhạt.

Đang lúc này ở bên ngoài kết giới, không gian một trận ba động có vô số bóng người đi ra, dựa vào phục sức liền biết đám người này là cùng một phe với hai lão giả, sau mấy hơi gần 200 người đi ra, tu vi thấp nhất cũng là Bất Hủ Cảnh sơ kì đại năng, cao nhất chính là một lão yêu bà tu vi Bất Diệt Cảnh cửu trọng cao giai, một đội hình vô cùng hùng hậu như vậy thế mà lại vây xung quanh một nam tử anh tuấn đứng ở giữa.

Nhìn tình hình trong kết giới bà lão khẽ ồ lên, có vẻ rất hiếu kì Tiểu Y Tiên. Ở bên cạnh nam tử hỏi:

" Bà ngoại làm sao vậy? "

Bà lão khẽ cười nói:

" Kiệt nhi à, lần này tìm được bảo, tiểu nha đầu trong kia không tệ, chỉ cần bắt lại nàng giáo dục nàng vài năm thì nàng sẽ ngoan ngoãn đi theo người làm thị tì. Có một thị tì như vậy mới không mất mặt cháu của ta."

Mọi người xung quanh nghe vậy cũng là vượt mộng ngựa phụ họa, còn nam tử cũng là mỉm cười mà thôi, bên cạnh hẳn không thiếu cao thủ, tuy Bất Diệt Cảnh trung kì tuy mạnh nhưng cũng không phải là cái gì không lấy ra nổi, chỉ riêng bà ngoại hẳn thì có hàng vạn tên Bất Diệt Cảnh trung kì cũng không sánh bằng.

Đang lúc đám người này bàn tán sau này làm sao dạy dỗ thiếu nữ bên trong thì không gian lại một trận ba động. Cả đám người ngay lập tức yên lặng đợi người đến là ai.

Người ra bên ngoài đầu tiên không phải là Xuân Đức mà là Đại Bạch, tên này không biết phát cái gì điên trực tiếp biến thành bản thể sử dụng thần thông thiên phú xuyên thẳng đến đây, một con thỏ huyết hồng sắc to bằng con cọp bước ra ngoài mang theo vô biên lửa giận cùng sát ý.

Khí tức khiếp người kia cũng khiến cho bà lão biến sắc, có người thất thanh hô lên:

" Ngọc Huyết Thần Thú Bất Diệt Cảnh viên mãn."

Còn chưa đợi mọi người hô xong không gian khuấy động, mấy chục thân ảnh cùng lúc hiện ra, đi đầu là Tà Long, sau đó là đến đám người Xuân Đức, không những thế ba người Tuyết Anh, Kim Phượng Hoàng, Phong Tử Yên cũng cùng lúc đến nơi.

Từng đợt khí tức sát phạt lừng lừng tản ra khiến cho người ở đây run lẩy bẩy, có người không nhịn được lầu bầu nói:

" Lại thêm một Bất Diệt Cảnh viên mãn, một Bất Diệt Cửu trọng trung kì, làm sao hôm nay thoáng một cái cao thủ tụ tập nhiều như vậy."

Đến lúc này lão yêu bà kia cũng không nhịn được biến sắc, bà ta biết hôm nay có chuyện rồi. Bà ta cũng không hiểu làm sao một đám Bất Diệt Cảnh cao giai đến đây, chẳng lẽ là, bà ta nhớ tới cái gì đó nhìn vào thiếu nữ bên trong. Trong lòng bà ta không nhịn được run lên, đang định lên tiếng nói lời gì đó thì...

Xuân Đức vừa hiện ra không chờ cái gì giải thích, chỉ nhìn về phía mấy trăm người đối diện đầy bất thiện, tay cầm Tà Kiếm hấn gằn giọng nói:

" Tận diệt "

Cùng lúc hấn nói ra hai từ này, một đạo kiếm quang vạch phá không gian, chém nát kết giới, chặt đứt hai tên đang dây dưa với Tiểu Y Tiên.

Còn chưa đợi cho đám người đối diện tỉnh hồn, một đám Ác Ma Điện cự đầu đã xông lên, không qua mấy hô hấp tất cả đã nằm xuống, riêng chỉ nam tử cùng lão yêu bà là để một hơi bị bắt lại. Trận chiến này vốn là thực lực đè ép, nên không có gì đáng nói, đây cũng là Xuân Đức không ra tay nếu không thì càng nhanh hơn.

Nhìn Tiểu Y Tiên thảm trạng không ra hình người Xuân Đức lại là châm chọc nói đùa:

" Ta biết ngay mà, thích làm việc nghĩa luôn luôn có kết quả không tốt, thấy ta trước kia tiên đoán đúng không."

Y Tiên còn đang hân hoan tên này đến đây giúp mình, nghe câu nói này thì nàng lập tức mất hết hảo cảm, trong lòng một trận tức giận, nàng tuy bây giờ là Ác Ma Hộ tuy trung thành tuyệt đối với Xuân Đức nhưng vẫn là giữ

được tất cả cái gì của nàng vốn có, nên chuyện nàng sinh khí vẫn là bình thường, nàng quay đầu qua một bên hờn dỗi nói:

" Không cần quan tâm đến ta, cứ để ta bị người giết đi, cái đồ vô lương tâm. hừ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 344: Tiểu Y Tiên Bị Tập Kích(3)

Mọi người xung quanh thấy hai người như vậy thì đa số nam nhân chỉ là cười cười, còn mấy cô gái thì dùng ánh mắt hung dữ nhìn Xuân Đức như muốn ăn thịt hắn. Xuân Đức làm như không thấy mấy ánh mắt giết người của mấy nàng hắn ngồi xuống bên cạnh Tiểu Y Tiên bắt đầu trị liệu cho nàng:

" Triệu hồi tinh linh ánh sáng "

Trong màn đêm u tối cả người Xuân Đức sáng lên một màu xanh sinh mệnh những sinh mệnh tản ra từ cơ thể hắn nhanh chóng hình thành những tinh linh bé nhỏ, không qua mấy hô hấp 32 tinh linh tí hon được tạo ra, bọn nó có một đôi cánh thiên thần, một thân hình của tiểu thiên sứ, xung quanh những tiểu tinh linh này là một vòng hào quang màu trắng.

Nhìn 32 tiểu tinh linh vờn quanh xung quanh mình Xuân Đức rất là ưa thích gật đầu, sau đó hắn cảm khái:

" Năng lực có hạn chỉ có thể tạo ra được bấy nhiêu thật đáng tiếc."

Tâm niệm vừa động 32 tinh linh bé nhỏ nhanh chóng chuyển đến Tiểu Y Tiên bay xung quanh nàng, thông qua mắt thường có thể thấy những vết thương của nàng nhanh chóng lành lại, các tỳ hại bên trong vết thương do kiếm khí cũng nhanh chóng bị thanh trừ. Không những thế các bộ phận bị tổn hại của nàng cũng từ từ mọc lại, tốc độ tái sinh này cũng là nhờ thân thể mang dòng máu Ác Ma Thủ Hộ gần như là bất tử bất diệt.

Kim Phụng Hoàng ở nơi gần đó chăm chú nhìn thấy cảnh này thì trong lòng có chút không đúng, nàng nhìn vị Điện Chủ nhà mình khen:

" Điện Chủ lúc này thật giống như một người tốt à, vừa đẹp trai vừa hiền hòa. Làm sao cũng không làm sao liên tưởng ngài ấy với một tên Ma Vương giết người không chớp mắt được."

Đám nam nhân xung quanh nghe vậy thì đều cười lên ha hả, một người trêu chọc Kim Phụng Hoàng nói:

" Tiểu Phụng nếu thích Điện Chủ như vậy thì còn ngại gì mà không lên thổ lộ một lần đi, mọi người ai cũng biết Điện Chủ còn chưa có đạo lữ đâu, người vẫn là có cơ hội rất lớn à."

Đến lúc này thì mọi người cùng nhau đều cười lên, mấy nữ nhân còn dùng ánh mắt động viên nhìn Kim Phụng Hoàng khiến cho nàng mặt mày đỏ lên, nàng có đôi chút lúng túng xoa tay nói:

" Làm gì, làm gì có chứ, ta nói vậy thôi, mọi người đừng có nói bậy."

Nhìn thấy nàng lúng túng như vậy mọi người cũng không trêu chọc nàng nữa mà nhìn về Xuân Đức xem tình trạng Tiểu Y Tiên thế nào.

Trong khi mọi người đùa giỡn thì Tiểu Y Tiên đã hoàn hảo như lúc ban đầu, da thịt mới tái sinh trong trắng lộ hồng nhìn vô cùng đã mắt, mọi người còn thấy Xuân Đức dùng hai tay lôi kéo cái má của nàng như là đang cảm nhận một tác phẩm nghệ thuật vậy, và ngay sau đó vị Điện Chủ của chúng ta sau đó đã bị ăn ngay một cước vào chân.

Xuân Đức cũng không làm sao để ý tới Tiểu Y Tiên tức giận, điều hẳn chú ý lúc này là mấy đứa bé mà nàng dùng cả sinh mệnh thủ hộ, tán đi lồng bảo vệ lộ ra hai đứa bé quần áo lam lũ, thiếu niên càng thê thảm hơn cả

người như cái rẻ lau không một chỗ hoàn chỉnh, đâu đâu cũng là vết thương.

Nhìn về Tiểu Y Tiên, Xuân Đức nói:

" Y Tiên lại đây giới thiệu cho mọi người biết hai người bạn nhỏ này là ai nào, làm gì mà cứ ở nơi đó phung phí như bị ai khi dễ vậy."

" Ha ha" Mọi người lại cười rộ lên, mọi người cùng nhau đi lại gần bên này, Tiểu Y Tiên liếc Xuân Đức một cái rồi cùng lại gần, mọi người đánh giá hai đứa bé một lần thì có người kinh ngạc nói:

" Đứa bé nam này là một mầm móng tốt, tuổi còn nhỏ mà đã là Tinh Thần Cảnh rồi rất không tệ, còn cô bé này thì..ai đáng tiếc, căn cơ bị phế toàn bộ."

Tà Long cho tên mới cảm khái kia một cái bạo lật nói:

" Đáng tiếc cái rắm, căn cơ bị phế thì đã sao, vào Ác Ma Điện chúng ta đừng nói là bị phế đến cả mấy tên không có cái gì cũng có thể biến thành cao thủ. Người cái rể hành này ở đó mà nói lung tung."

Tên kia bị một cái đập vào đầu cũng không làm sao phản kháng, hấn chỉ là dùng một mặt tươi cười nịnh nọt vị lão đại này, nhưng ngay sau đó thì hấn không cười được rồi. Tiểu Y Tiên ngay lúc này đang âm ức nghe tên này nói vậy thì nàng hậm hực đạo:

" Hừ, lão chuột ngươi chờ, tiểu cô nương kia đã là đồ đệ của ta, ngươi dám nói xấu đồ đệ ta sau này biết tay với ta."

Tên kia lập tức khuôn mặt khổ qua, trong lòng hấn thì thầm than không may, hấn biết mình chỉ là người vô tội mà thôi, chẳng qua bà cô này đang

tức giận Điện Chủ đùa nghịch nàng không chỗ phát tiết nên tìm mình giải tỏa đây mà.

Trong lúc mọi người đàm luận hai đứa bé thì hai đứa bé lúc này cũng là một trận mộng bức, thiếu niên lúc này trong lòng đang nhắc lên vô biên sóng lớn, vừa nhìn một đám thi thể trên mặt đất, lại nhìn một lão yêu bà cùng một tên Quang Minh Kiếm Tử đang nằm trên mặt đất thì cảm thấy có chút không chân thật.

Vì sao không chân thật, vì hẳn biết lão yêu bà kia là ai, một cự đầu ở Thánh Thổ có thể nói muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Một người chỉ cần nói một câu thôi cũng khiến cho Thánh Thổ rung rinh vài lần, vậy mà bây giờ cũng giống như một con heo bị xích lại ném trên mặt đất.

Lại nhìn mấy chục người đang ở trước mắt mình, hẳn chỉ cảm thấy một trận u mê. Bởi vì những người ở đây đều là cường giả vô cùng mạnh mẽ, không nói ở Thánh Thổ thì thoảng chỉ có thể gặp một vị mà ở đây hẳn có thể gặp nguyên mấy chục người cùng một lúc, đã vậy tiểu muội hẳn còn được một vị tiên nữ thu làm đồ đệ nữa, hẳn cứ ngỡ đây là một giấc mộng.

Tà Long thấy tên thiếu niên cứ ở đó ngây ngốc ra nhìn mọi người thì không khỏi nói:

" Bé con đầu óc có bị làm sao không? hay là bị dọa ngốc rồi mà cứ ngồi ở nơi đó không nhanh quỳ bái nhận sư phụ đi, chúng ta ở đây làm chứng, thủ tục nhanh, gọn, lẹ."

Thiếu niên lúc này mới hồi thần lại có chút cà lăm nói:

" Bái sư, bái ai? "

" Ấy". Tà Long có chút bất lực, hóa ra tên này này giờ không nghe nói cái gì à. Nhìn về phía Tiểu Y Tiên hẳn nói:

" Thấy cô bé kia sao, sau này nàng sẽ là sư phụ của hai người các ngươi. Nếu các ngươi không muốn thì chúng ta cũng không ép, dù sao Ác Ma Điện chúng ta không thiếu nhất chính là thiên tài."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 345: Vô Khuyết

Niềm vui đến quá đột ngột thiếu niên lại một lần nữa ngốc tại chỗ, phải sau mấy phút hấn mới lấy lại tinh thần lôi kéo tiểu muội của mình đi lại gần Tiểu Y Tiên, hai huynh muội quỳ xuống dập đầu thành kính nói:

" Tiểu đồ Vô Khuyết cùng tiểu muội Lung Linh cảm ơn sự phụ đã ra tay cứu giúp, sau này dù có lên núi đao xuống biển vì sự phụ đệ tử cũng không từ."

Hấn cử động quá mãnh liệt khiến cho vết thương lại ứa máu ra nhìn đến tội, Tiểu Y Tiên không đành lòng nâng hai đồ đệ của mình lên cung chiều nói:

" Sự phụ cũng không cần các ngươi đi làm gì, sau này có sự phụ ai cũng không làm hại được đến các ngươi."

" Cảm ơn sự phụ" Tiểu Lung Linh dùng giọng non nớt lên tiếng cảm ơn.

Tiểu Y Tiên cười híp mắt lại rất vui vẻ vì thu được hai đồ đệ ưng ý, nàng nhìn về phía Xuân Đức nói:

" Điện chủ người không thấy đồ đệ của ta bị thương rồi sao? nhanh nhanh đến đây giúp một tay."

Xuân Đức cũng là híp mắt cười cười, hấn tiến lại gần Tiểu Y Tiên cho nàng một cái cốc vào đầu.

" Cốp "

Một cái cốp đau điếng khiến cho Tiểu Y Tiên đau sắp khóc, nàng dùng hai tay bưng bít lấy nơi bị cốp, dùng ánh mắt đáng thương nhìn Xuân Đức. Xuân Đức không để ý tới ánh mắt đáng thương kia, hấn dùng giọng dạy bảo nói:

" Muốn làm le với đệ tử cũng là nên chọn mấy tên yếu đuối kia kia, không nên đánh chú ý lên ta nghe chưa, không có lần sau nữa."

Nói xong thì hấn quay sang nhìn hai đệ tử của Tiểu Y Tiên ôn hòa nói:

" Sư phụ các người hơi ngốc, sau này đi theo nàng đừng để bệnh ngốc lây nhiễm, phải cẩn thận đấy."

Mọi người một trận phì cười, Tiểu Y Tiên thì cả khuôn mặt đỏ lên.

Một luồng năng lượng ôn hòa từ Xuân Đức bao trùm lấy Vô Khuyết cùng Lung Linh nhanh trọng trị thương cho hai người, thương thế Vô Khuyết rất nhanh thì bình phục nhưng Lung Linh thì không có biến đổi, Xuân Đức lập tức nhướng mày lên, lập tức ngừng lại trị liệu.

Mọi người xung quanh thấy cử động khác thường của Xuân Đức cũng là nghi hoặc nhìn về hấn, Tà Long cũng thấy hiện tượng khác thường của Lung Linh nói:

" Tiểu nha đầu có gì quái lạ, mọi năng lượng của người trị liệu cho nàng đều bị cái gì đó hấp thu mất."

Cả đám nghe vậy thì kinh ngạc, nhao nhao dùng thức thức thăm dò tiểu cô nương nhưng không bắt đến bất cứ việc gì cả. Tiểu Y Tiên lo lắng cho đệ đệ lên tiếng hỏi thăm:

" Điện Chủ người có phát hiện gì sao? "

Xuân Đức cũng là lắc đầu, vì hắn cũng dò xét mấy lần mà cũng không thấy cái gì cả.

" Không cần lo lắng, để ta câu thông với Vô Địch, tên kia nhất định có cách."

" Mọi sự nhờ vào Điện Chủ" --Tiểu Y Tiên nói.

Xuân Đức rất nhanh đã câu thông được với Vô Địch, một đạo bạch quang lóe lên Vô Địch xuất hiện. Không có nhiều lời hắn tiến lại gần nhìn Lung Linh, hắn an ủi cô bé.

" Không cần sợ, ta là Thái Thượng Trưởng Lão của Ác Ma Điện."

Lung Linh còn đang có chút sợ hãi nghe vậy thì mới bình tĩnh lại gạt đầu.

Tiểu Y Tiên cùng mọi người cũng cho nàng một cái gạt đầu cổ vũ nàng.

Vô Địch thấy cô bé như vậy thì khen:

" Rất tốt, cô bé rất hiểu chuyện."

Nhưng một màn tiếp theo làm mọi người hoảng hồn, chỉ thấy Vô Địch dùng tay phải xuyên thẳng vào cơ thể Lung Linh nhưng điều kì lạ là Lung Linh cũng không có bị thương, cánh tay của Vô Địch như không phải là thực thể vậy.

Tìm tòi một lúc trong cơ thể Lung Linh, Vô Địch bỗng nhiên mỉm cười, tay hắn rút ra mang theo một cái tiểu tháp hắc sắc ra ngoài, vừa ra ngoài cái tiểu tháp kia điên cuồng dấy dựa muốn tránh thoát khỏi tay Vô Địch.

Từ bên trong tiểu tháp mọi người có thể cảm nhận được một loại lực lượng tà ác, khát máu đến cực điểm, dù với thực lực của Vô Địch vậy mà cũng bị thương, bàn tay nắm tiểu tháp liên tục bị hủ thực ăn mòn bốc lên khói xanh.

Thấy cảnh này mọi người sợ hãi không thôi nhưng Vô Địch lại xem như không thấy nhìn về phía Xuân Đức cười nói:

" Vận khí không tệ, ha ha, một kiện hỗn độn ma bảo, vào bên trong hai ta cùng nói, ở bên ngoài này muốn giải quyết loại đồ vật này có chút khó khăn. À mà phải rời trong kia tạm thời không thể cho mọi người ở lại, ta sẽ chuyển tất cả mọi người ra ngoài các ngươi nhớ bảo vệ tốt bọn họ"

Mọi người đều gật đầu cung kính nói:

" Bọn thuộc hạ đã rõ thưa Thái Thượng Trưởng Lão."

Sau đó Xuân Đức cùng Bạch Tinh biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc hai người biến mất thì có hơn một ngàn người xuất hiện.

Vô Khuyết cùng Lung Linh thấy cảnh này thì ngoác miệng ra, tự nhiên hiện ra nhiều người vậy bọn họ có chút không kịp phản ứng.

Đợi cho Vô Địch mang theo tiểu tháp biến mất hoàn toàn thì lúc này Tà Kiếm mới từ đâu chạy ra một bộ đầy sợ hãi nói:

" Tí chết, không ngờ cái tiểu tháp kia lại muốn ăn ta."

.....

Bên trong không gian vong linh.

Xuân Đức nhìn trong tay Vô Địch tiểu tháp hỏi:

" Cái này bây giờ làm sao hả ông bạn? "

Vô Địch cười híp cả mắt nói:

" Còn làm sao nữa cơ chứ, một nửa bốn nguyên tinh lọc của nó dành cho ta, còn lại phần ma tính để cho mi dung hợp vào mấy kiện chí bảo kia. Hắc hắc. Đừng xem nó chỉ có một chút này nhưng là giá trị vô cùng đấy."

Xuân Đức nghe vậy cũng không có phản bác gì mà hỏi:

" Nghe mi nói nó lợi hại như vậy tại sao ta cảm thấy nó yếu đuối vậy, bị người vươn tay bóp một cái thì không thể chạy được rồi. Có hay không khoa trương như vậy."

Vô Địch cười hắc hắc nói:

" Cái này cũng là vận may của ngươi, nó bị phong cấm ở đâu đó linh trí bị phế gần hết chỉ còn lại bản năng mà thôi, đang ở thời kì cực độ suy yếu, nếu không làm gì dễ dàng như vậy đoạt được. Được rồi chúng ta ra ngoài tế đàn đi tinh luyện nó."

" Được. "-- Xuân Đức gật đầu đồng ý đi theo Vô Địch đến tế đàn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 346: Quang Minh Kiểm Điện

Ở bên trong này Xuân Đức cùng Vô Địch cũng là một hội bạn rộn thì bên ngoài cũng là như vậy, khi hai người Xuân Đức biến mất không được bao lâu thì ở nơi chiến đấu trước đó lại xuất hiện một đám người.

Những người này không ai khác chính là đám người Bằng thành chủ cùng một đám Thánh tử, Thánh nữ mang theo tùy tùng đến đây.

Khi hai bên vừa gặp nhau không tránh khỏi một hồi kinh ngạc, đám người Ác Ma Điện kinh ngạc vì cái gì mà hôm nay hết đám Bất Diệt Cảnh này đến đám Bất Diệt Cảnh khác chạy tới nơi đây, cái này cũng quá đúng lúc đi chứ.

Còn đám người Bằng thành chủ thì không phải là kinh ngạc mà là kinh sợ, nhìn hơn trăm cỗ thi thể cường giả nằm trên mặt đất, còn có Kiểm tử cùng lão yêu bà bị trói thành cái bánh trưng. Lại nhìn hơn ngàn người đồng nhất một loại áo choàng màu đỏ thẫm, hoa văn đều là ma dục quần quanh vô cùng kì dị. Bằng thành chủ cảm thấy mình cực độ không may chưa làm rõ chuyện gì đã nhanh chân chạy tới nơi đây, đúng là không còn gì để nói.

Mọi người đều là người thông minh nên thấy cảnh tượng này đều không nói gì mà lấy thái độ không liên quan tới phản ứng. Người thông minh tuy nhiều nhưng là kẻ ngu vẫn là có không ít, không ngờ có một tên Bất Hủ Cảnh viên mãi nhìn thấy cảnh hai người bị trói trên mặt đất thì gầm lên giận dữ thét lớn:

" Lớn mật, các người biết là đang làm gì sao? Bọn tạp chủng các người vậy mà lại dám xúc phạm tôn nghiêm của Quang Minh Kiếm Điện ta... "

Lấy Tà Long cùng Tuyết Ánh, Đại Bạch ba đại cự đầu đi đầu, vô số cặp ánh mắt bất thiện cùng một lúc nhìn về tên mới lên tiếng kia, ánh mắt hơn ngàn người mang theo sát ý dạt dào khiến cho tên đang nói kia lập tức cảm miệng liên tục lui về phía sau.

Thấy cảnh này Tiểu Thất khinh bỉ nói:

" Một cái nhát như chuột lại thích làm anh hùng. Biết đường thì rút được bao xa thì rút bao xa, nếu không ngứa mắt bản cô nương, bản cô nương ăn sống người."

Đang tích một bụng oán khí không có chỗ nào phát tiết không ngờ lại có một tên đàn nhảy ra, cái này không phải là muốn bị mắng còn là gì nữa.

Tên Bất Hủ viên mãn kia bị xem thường lòng tự ái bộc phát, nói lời độc ác còn không quên đem giá đỡ của mình ra:

" Ta đứng nơi đây, đám tạp chủng các người có thể làm gì được ta, nói cho các người biết bên cạnh ta là thành chủ cùng các vị thánh tử, thánh nữ, các người còn không nhanh quỳ xuống nhận tội."

Không nói thì thôi, vừa nói liền lôi đám người Bằng thành chủ cùng mấy tên thánh tử, thánh nữ xuống nước. Không cần phải nói những kẻ vừa bị hấn lôi xuống nước đều hận thấu hấn.

Làm một thành chi chủ, Bằng thành chủ cũng là người vô cùng khôn ngoan vội chấp tay nói:

" Các vị đạo hữu xin dừng đã, vị bằng hữu này của ta có chút lỗi mẫn xin được tha thứ. "

Thấy kẻ này cũng đã nhún nhường đám người Ác Ma Điện cũng không tiện làm quá, bọn họ cũng phải cực độ khát máu loại người, lấy giết chóc làm niềm vui. Nếu không ai đụng chạm tới bọn họ thì người Ác Ma Điện cũng lười giết kẻ khác. Sống tu luyện an vui có tên nào tâm thần mới cả ngày chém chém giết giết.

Tuyết Anh thay mặt tất cả mọi người đứng ra nói chuyện nhưng sắc mặt của nàng vẫn lạnh như hàn băng vạn năm không mang theo bất cứ loại tình cảm nào:

" Việc nơi đây là việc riêng của chúng ta nếu các người có ai liên quan với những kẻ đã chết nơi đây thì có thể đứng ra chúng ta tiện tay giải quyết luôn một lần, còn nếu không có thì cách xa nơi này một chút. Thêm một điều nữa là tên nào còn nói mấy câu xàm ngôn thì ta cũng không ngại tiến hẳn đi chết. "

Đám người Ác Ma Điện một trận ngạc nhiên, không ngờ Tuyết Anh đại nhân lại cường thế đến mức này, theo giọng điệu này có khả năng một lời không hợp lập tức phân sinh tử. Bình thường nhìn nàng nhu mì hiền lành không ngờ lại có một mặt như vậy.

Mấy người Bằng thành chủ nghe được câu nói này cũng giống như ăn con ruồi đồng dạng, đầy bụng căm tức nhưng lại không dám nói gì. Ở thế giới này lấy thực lực nói chuyện, không có thực lực thì nói cũng không ai nghe.

Nhưng lại có kẻ đun mù không phát giác được tình cảnh lúc này, mấy tên này còn tưởng thành chủ cùng các vị thánh tử, thánh nữ ngại vấn đề mặt mũi không dám đối co với những người này kia.

Tên Bất Hủ Cảnh viên mãn khi này lại không biết lấy ra đâu dừng khí, chỉ tay thẳng mặt Tuyết Anh chửi:

" Tiện nhân ngươi cho rằng ngươi là ai? "

Không đợi Tuyết Anh làm ra quyết định gì, một tiếng hét thảm gây sự chú ý của mọi người. Nhìn lại thì thấy tên đang nói khi trước lúc này đã thành một cái xác chết đang nằm thẳng cẳng trên mặt đất.

Trên cơ thể hắn đang cắm một thanh đoản kiếm phát ra hắc vụ dày đặc, thân thể của tên xấu số này cũng nhanh chóng héo tàn biến thành một đống tro màu xám bị gió thổi qua bay phiêu tán khắp nơi.

Đội hấp thu toàn bộ tên kia, Tà Kiếm lúc này mới bay trở về trước người Tà Long, khi quay về trước người Tà Long không ngờ thanh kiếm này lại nói chuyện:

" Rác rưởi mà thôi, găm đan dược mà lên tạp chất quá nhiều."

" Chúng ta đi"--- Cùng lúc này Bằng thành chủ quyết định thật nhanh rời khỏi nơi đây nếu còn nán lại một chút thì cái mạng nhỏ của hắn không chắc có thể giữ được không nữa, trong lòng hắn thậm hận tên lẩm miệng kia, nếu an ổn lôi kéo được những người này một tay giúp đỡ thì việc vục thú có thể nói là việc nhỏ như con thỏ.

Mấy tên thánh tử, thánh nữ cũng không dám nhiều lời mà cũng như vị thành chủ kia lập tức na di rời đi, người Ác Ma Điện thấy vậy cũng không có đuổi theo mà an ổn đợi mệnh lệnh từ các vị cự đầu.

Đội những kẻ kia đã đi hết rồi Vũ Y lúc này mới lên tiếng hỏi thăm Tuyết Anh:

" Tuyết Anh tử, chúng ta bây giờ đi đâu đây."

Tuyết Anh lúc này lại trở lại vẻ hiền lành, dịu dàng nhỏ nhẹ nói:

" Tỷ cũng chưa biết nữa nếu không mọi người vào tạm không gian thí luyện một thời gian được hay không."

Những ai đã từng vào qua không gian thí luyện rồi thì ngay lập tức lắc đầu, lắc liên tục biểu hiện cực độ không muốn vào bên trong đó nhưng đa phần mọi người lại chưa từng qua nơi thí luyện kia nên vô cùng hào hứng với nó.

Không ngờ đến sau cùng gần như tất cả mọi người đều đi vào bên trong không gian thí luyện tập huấn, trước sự áp bức của Tuyết Anh ở bên ngoài chỉ để lại ba người Tà Long, Tuyết Anh cùng Đại Bạch, à thêm một thanh đoàn kiếm nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 347: Hắc Âm Ma Thụ

Rời đi nơi xa lúc này đám người Bằng thành chủ kia mới dám ngừng lại, trong lòng bọn hắn vẫn còn một hồi sợ hãi. Bằng thành chủ nhìn về phía bên cạnh mình Vu lão hỏi:

" Những người kia là ai, làm sao ta lại không nhận được một ít tin tức nào về những người này."

Vũ lão khom người cung kính nói:

" Xin lỗi thành chủ việc này ta cũng không biết."

Bằng thành chủ có chút đau đầu nói:

" Một bên là Quang Minh Kiếm Điện, một bên là thần bí thế lực thật là khiến người ta nhức đầu. Thôi không suy nghĩ nữa, đó là ân oán của bọn họ không liên quan đến ta."

" Thành chủ anh minh "-- Vu Lão bên cạnh phụ họa.

.....

Bên trong không gian vong linh.

Xung quanh tế đàn đang có một tầng kết giới 7 màu bao trùm toàn bộ, bên trong kết giới lúc này hai người Xuân Đức cùng Vô Địch đang cùng nhau phân giải tiêu tháp hắc sắc kia ra.

Nhờ vào lực lượng tự thân của hai người cùng bốn nguyên thiên địa nơi đây mới miễn cưỡng phân giải được kiện hỗn độn ma khí này. Ngay từ lúc đầu tính toán là mỗi người phân nửa nhưng không ngờ chỉ mới là phân giải chưa đến 5% vậy mà mấy kiện chí bảo của riêng bản thân đã bảo hòa rồi, phần sau năng lượng thu về đã vượt quá mức giới hạn từ trước đến nay.

Một tháng sau...

Kiện hỗn độn ma khí kia càng về sau càng khó phân giải, bây giờ cũng chỉ mới phân giải được 3 thành.

Hai người cùng thu công lại, một lần nữa phong cấm kiện hỗn độn ma bảo này bên trong tế đàn, hai người nhìn nhau cười cười. Xuân Đức hỏi:

" Lần này ra sao, có khả quan không? "

Vô Địch hài lòng nói:

" Rất tốt, theo ta tính toán thì lần này thu về năng lượng đã hơn từ trước đến nay gộp lại mấy lần. Ta cũng không ngờ một việc tốt như vậy lại rơi ngay đầu chúng ta, ngày trước ở thời kì của ta muốn tìm một kiện hỗn độn ma bảo như thế này cũng là hiếm có vô cùng. Sau đại thời kia qua đi thì càng hiếm hơn rồi, vậy mà run rủi thế nào mi lại gặp được một kiện, đã thế lại là một kiện gần như hoàn chỉnh nữa chứ."

Nghe vậy Xuân Đức có phần khó hiểu hỏi:

" Đã nó lợi hại vậy tại sao không thu nó làm vũ khí giết địch. "

Vô Địch lắc đầu nói:

" Không thể, nếu có thể thì ta đã làm từ đầu rồi, ta đâu có ngu. Mấy kiện chí bảo này là thiên địa dưỡng dục ra có khả năng tự chủ riêng, không thể

thuần phục kẻ khác luôn luôn tự mình bay loạn giữa thiên địa gây nên hủy diệt hàng loạt tinh vực, mi nhìn cái tiêu tháp này có vẻ vô dụng phải không?"

Xuân Đức gật đầu. Vô Địch lại cười cười giải thích:

" Nhìn nó vô dụng vì nó chưa thức tỉnh mà thôi nếu nó thức tỉnh phóng xuất ra nguyên thủy ma khí thì chỉ trong nháy mắt tất cả sinh vật sống trong vài tinh vực đều bị nó biến thành ma bộc hết. Hắc hắc nhưng không biết là tên nào tốt bụng đánh trọng thương nó khiến khí linh phải ngủ say cuối cùng lại rơi vào tay chúng ta. ha ha ha."

Vô Địch lại cười lên ha hả, cười rất chi là vui vẻ, cười không ngậm miệng lại được. Xuân Đức cũng không có ngăn cản hẳn mà nhìn mấy kiện chí bảo vừa được tôi luyện thêm.

Nhìn mấy món chí bảo Mộng mị ma trảo, Thiên cốt giáp, Cánh ma huyền đang phiêu phù trước mắt Xuân Đức hỏi ông bạn thân của mình:

" Đây, mi thấy mấy món chí bảo này có thể cải tạo thêm được không, dù sao năng lượng vẫn còn nhiều mà phải không, tui muốn làm thêm vài bộ vũ khí cho hai cái phân thân kia nữa."

Vô Địch vỗ vai Xuân Đức mỉm cười:

" Ông bạn không cần sầu, ngày trước chúng ta nghèo muốn chết nên không có một bộ vũ khí tốt, còn bây giờ thì khác rồi, Mọi việc cứ để đó cho tui á. Nhưng mà ba món chí bảo này nếu một lần nữa tăng cấp lên thì ông bạn lại một lần nữa phải chịu thống khổ đấy, mà lần này thống khổ còn hơn lần trước nhiều lắm, cái này tui sợ ông..."

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Không có sao, bây giờ thân thể của tui rất mạnh mẽ không chết được đâu, à phải rồi lần này ông mà làm thì tiện thể làm cho tui một bộ phòng ngự cùng công kích hồn phách nhé, sau này ai biết gặp phải cái gì nên cứ chuẩn bị trước đi."

" Ừ, không có vấn đề gì, nghĩ ngợi một chút chúng ta lại tiếp tục phân giải nó, càng về sau càng khó, theo suy đoán của tui thì muốn phân giải triệt để kiện hỗn độn ma khí này cần ít nhất 3 năm đó là hai người chúng ta cố gắng hết sức." -- Vô Địch nói.

Xuân Đức không sao cả cười cười:

" Kệ nó đi, cũng chỉ là vài năm mà thôi, tuy có chút nhớ nhà nhưng vài năm cũng chịu được tốt à đừng có mà xem thường anh em vậy chứ."

" Ha ha". Hai người cùng nhau cười lên vui vẻ, sau đó lại tiếp tục lao đầu vào công việc của mình.

.....

Ở ngoại giới một tháng qua đi.

Nhóm người Tuyệt Anh, Tà Long, Đại Bạch đã rời đi Hỗn Loạn Chi Thành từ lâu, bọn họ một đường thẳng tiến về tới nơi cửa thông đạo mà Xuân Đức trước kia nói tới, trong một tháng này bọn họ cũng gặp không ít rắc rối.

Đúng là thời buổi hỗn loạn đi đâu cũng có giặc cướp, ba người bọn họ một ngày đi đường bị người chặn lại ăn cướp cũng ba bốn lần nhưng đây cũng là ý nguyện của ba người, giả heo ăn thịt hổ đây cũng là một thú vui tao nhã à.

Tài phú thu được cũng không đáng là bao nhưng được cái có chỗ luyện tập môn đồ, mấy tên kia vào bên trong không gian luyện tập một lần là đã sợ đến mấy năm rồi, hễ cứ nhắc tới huấn luyện là cả đám như chết cha chết mẹ.

May là có đám cường đạo giúp mọi người luyện tập bằng không cũng có vài người phát điên không phải.

Nếu không phải đám cường đạo này nhân cách biến tính quá mức thì ba người cũng muốn cho mấy tên này gia nhập Ác Ma Điện đây nhưng không ngờ bọn này nhân cách vụn vẹo đến không còn cái gì nữa rồi.

Thậm tệ nhất là có nguyên một tông môn nhỏ chuyên đi bắt nữ hài về ăn thịt sau đó rút hồn để luyện pháp bảo, ở đâu cũng nghe trừ ma vệ đạo vậy mà chẳng thấy ai tiêu diệt cái chó má tông môn này, mãi đến khi mấy người Tuyệt Anh gặp phải mới ra tay diệt sát, người thì giết hết làm phân bón cho Hắc Ám Ma Thụ sau này, còn tài vật cũng tiện thể đem đi luôn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 348: Đại Loạn Viễn Cổ Chiến Trường

Hai năm thời gian sau...

Trong hai năm này nhóm người Tà Long cũng không để đám môn đồ Ác Ma Điện bên trong không gian bảo vật nữa mà triệu hồi tất cả mọi người ra bên ngoài, một đường từ khu vực bên ngoài đi thẳng vào khu vực nguy hiểm của Viễn Cổ Chiến Trường.

Qua đi không biết bao nhiêu trận đại chiến cũng có khoảng mấy trăm người bỏ mình nhưng ai còn có thể trụ lại thì đều là tinh anh trong tinh anh, không nói đến chiến lực kinh nhân, hơn nữa bọn họ trong lúc vô hình đã hình thành thức chiến đấu vượt cấp.

Nói đến những người bỏ mình cũng không phải hoàn toàn bị gạt bỏ, bọn họ chẳng qua là chết đi một lần mà thôi, vẫn còn hạch tâm để tái sinh trăm năm sau khi hạch tâm hấp thu đạt đến tình trạng nhất định bọn họ lại một lần nữa sống lại.

Có mấy vị cự đầu ở đây cũng không phải làm trang trí, tuy mặc những môn đồ này thỏa thích phô bày tài năng bản thân, đối mặt với kẻ thù mạnh mẽ, không thể địch lại mất đi sinh mệnh nhưng cũng không phải bạch bạch để bọn họ triệt để chết đi nếu sau này Xuân Đức đi ra biết được bọn họ để mặc môn đồ triệt triệt để để chết đi thì đảm bảo ai cũng không có quả ngon để ăn.

Đội ngũ hơn ngàn người gần một ngàn năm trăm người lúc này chỉ còn chưa đến 700 người có thể nói 2 năm nay là khắc nghiệt đến trình độ nào

nhưng mọi người còn sống đứng ở nơi đây không có một ai bất mãn, bọn họ biết đây là con đường bọn hấn phải đi qua, có các vị đại nhân ở đây bọn họ có thể chết nhưng không thể lùi bước.

Lùi bước không những mất hết mặt mũi bị mọi người khinh bỉ, hơn nữa là triệt để chết đi không có tồn tại một đường sinh cơ nào.

Gần 700 người đứng ở trên một đỉnh núi cao nhìn xuống trận chiến bên dưới ý chiến chiến đấu mỗi người sục sôi, ở trong khu vực nguy hiểm của Viễn Cổ Chiến Trường thì thường xuyên có thể thấy được các cuộc chiến có số lượng người tham gia trong đó vô cùng nhiều, từ vài ngàn đến vài trăm triệu cũng có.

Trận chiến bên dưới này là một trận chiến nhỏ quy mô khoảng 10 vạn người đồ lại, với ở trong khu vực nguy hiểm này có một quy luật bất thành văn đó là " Không phải người mình gặp phải nhau ắt có một cuộc chiến, đâu đâu cũng là kẻ thù nếu không giết người sẽ bị người giết."

" Long đại thúc còn chưa thấy cửa thông đạo không gian kia sao? Làm sao tìm lâu như vậy vẫn chưa thấy? " --- Tiểu Thất(Rắn Mập) ở phía sau giật giật áo bào của Tà Long hỏi.

Tà Long dùng một tay xoa đầu tiểu Thất ngữ khí ôn hòa nói:

" Còn không có nha đầu, cái này cần phải chờ đại ca của nha đầu ra giải quyết. "

" Chúng ta không thể xé mở không gian thông đạo đi về Đại Thiên Thế Giới kia sao? "-- Tiểu Thất tiếp tục hỏi.

Lần này đến lượt Tuyết Anh lên tiếng trả lời câu hỏi của nàng:

" Xé mở là có thể nhưng là theo 2 năm này quan sát cái Viễn Cổ Chiến Trường này liên tục di động nếu không có đánh dấu vị trí cụ thể nào ở Đại Thiên Giới kia thì không thể nào tạo thông lộ chính xác được. Tỷ biết ca ca muội trước khi đi đến nơi này đã chuẩn bị mọi thứ nhưng là tỷ không thể xác định à." Nói đến đây nàng thở dài một hơi bất đắc dĩ.

Mấy tiểu nha đầu gật đầu xem như đã hiểu, có lẽ hai năm này phải liên tục chiến đấu mấy nhóc tỷ có vẻ không thích lắm, muốn nhanh nhanh trở về. Nhắc đến ca ca Vũ Y than vãn:

" Ca ca không biết làm gì mà hai năm rồi không ra ngoài gặp chúng ta, nhớ huynh ấy quá." Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng ỉu xiu nhìn mà thấy tội nghiệp.

Lời nói này của Vũ Y không biết là đã nói mấy vạn lần rồi mọi người nghe nhiều đến nỗi tai sắp sinh ra kén mắt, mỗi người đều lựa chọn trầm mặc nếu ai mà lại an ủi nhóc tỷ này thì nhóc tỷ sẽ quán đến hỏi không ngừng.

" Hôm nay vẫn như mọi ngày sao? Ta cảm thấy nhạt nhẽo quá" --- Đại Bạch lên tiếng.

Tà Long bên cạnh nhìn hần buồn bực nói:

" Vậy người có ý kiến gì tốt hơn sao? Nếu có cùng nói cho mọi người nghe tham khảo."

Đại Bạch thẳng thừng đáp:

" Ta không có, ta chỉ nghĩ vậy thôi."

Lúc này không chỉ có Tà Long mà mọi người cũng dùng ánh mắt coi thường nhìn về phía gốc đại thọ này.

" Tên kia trước khi đi cũng không có dặn dò gì cả mới khiến chúng ta lúc này như vậy, giờ ta mới thấy sống mà không có mục tiêu đúng là mệt mỏi vô cùng. Ngày ngày đi lượm xương cốt, ngày ngày đi chém giết đúng là chán đến chết." --- Tà Long buồn rầu nói, hắn không có hình tượng gì ngồi xuống nhặt mấy viên đá lên ném xuống đám người đang chiến đấu bên dưới.

Tà Kiếm đang phiêu phù bên cạnh hắn nói:

" Người thật khác loại, còn ta thì chỉ có một mục tiêu duy nhất biến thành thân khí mà thôi, ta muốn thôn phệ thật nhiều sinh linh để giúp ta tiến hóa. ta là một khí linh mà còn có mục tiêu mà người một đời Chúa Tể vậy mà không có mục tiêu của mình sao? "

" Ngày trước có mà giờ đi theo tên kia bị đọa lạc mất luôn cả mục tiêu rồi " --- Tà Long ngắt gọn một câu, câu nói này làm mọi người mỉm cười.

Ầm ầm

Bầu trời bỗng nhiên tối lại, mây đen cuộn cuộn, lôi điện bổ xuống một địa phương không xa, cách nhóm người Ác Ma Điện không đến vạn dặm.

Thấy dị biến này Tà Long đang còn u sầu bỗng nhiên sinh long hoạt hổ, tinh lực dồi dào đứng dậy hô to:

" Đi, đi xem là cái gì ta đoán là bảo vật xuất thế đây."

Tiếng hô của hắn oang oang còn to hơn cả tiếng sấm đang nổ liên miên nơi xa kia, một tiếng hô này trấn trụ gần 10 vạn tu sĩ phía bên dưới đang đánh nhau sống chết.

Trong khi những người này đang còn ngẩn người Tuyết Anh cùng Đại Bạch hai người đã thi pháp không chế lại những người này bắt vào không

gian huấn luyện, tuy trong mắt bọn họ mấy tên này y như đám kiến hôi nhưng ai biết được sau này có chỗ dùng thì sao.

Thấy cảnh này người của Ác Ma Điện cũng không lấy làm kì lạ gì, cảnh này cũng đã thấy nhiều lần, rồi, ngày trước khi đám tín đồ Ác Ma Điện vừa chiến đấu xong đang trong tình trạng kiệt sức, ngay lúc đó lại có đại lượng kẻ địch xuất hiện, kẻ địch còn nhiều hơn lúc này nhiều vậy mà khi đó cũng bị ba vị cự đầu liên thủ vây quét bắt gọn toàn bộ, không một cá lọt lưới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 349: Khô Cốt Ma Tôn

Vạn dặm đường không nói là xa nhưng ở trong Viễn Cổ Chiến Trường này lại là một quãng đường không ngắn, không tính bị thiên địa áp chế, chỉ riêng các kẻ cản đường thôi nội cũng làm người ta đau đầu.

Trên đường đi đến nơi kia, người của Ác Ma Diên sơ sơ giản lược cũng gặp được 12 tràng chiến đấu chậm trễ một đoạn thời gian khá dài mới đến được nơi đó. Vừa đến nơi thì một tình cảnh làm bọn họ ngây người.

Ở nơi đây người nhiều vô số, tiếng la giết khản cả cổ, ở sâu bên trong kia đang có một bộ khô lâu màu đen xì cực độ âm trầm khủng bố, tay cầm liêm đao liên tục huy liêm đao chém giết những kẻ xung quanh.

Xung quanh hẳn phạm vi vài dặm đã không còn mấy kẻ sống, trên mặt đất là vô số khô cốt, trên bầu trời cũng là vô vàn lôi điện thô to như du long đánh thẳng vào đỉnh đầu khô cốt kia.

Nhìn tình cảnh trước mắt Tà Long ngạc nhiên nói:

" Làm sao lại nhiều kẻ đến nơi này vậy, chẳng lẽ có thần vật gì sao? "

Tuyết Anh cũng đồng ý với cái thuyết pháp này nói:

" Không vì bảo vật làm sao hết tên này đến tên khác lên vậy công cái bộ xương kia, ta đoán bảo vật đang nằm ở trên bộ xương đó. Mà đám người này hẳn không phải vừa đuổi kịp tới nơi này mà là đã đến nơi đây từ lâu rồi."

Tuyết Anh có thể nói là nhất châm thấy máu, nàng suy đoán không có sai bao nhiêu, nơi đây đang có bảy cỗ thể lực cùng nhau liên hợp muốn phân chia miếng bánh lớn này.

Còn không đợi nhóm người Ác Ma Điện tới gần thì đã có mười mấy người mặc quần áo không đồng nhất đứng ra ngăn cản, người trung niên đi đầu nhóm người kia đứng ra nói:

" Các vị nơi đây không phải nơi mà các vị có thể đến, quay lại nhanh nhanh còn kịp bằng không uổng cái mạng nhỏ nơi này. Đến khi đó đừng trách tại hạ không nói với các vị."

Cứ ngỡ sẽ có một cuộc tàn sát nho nhỏ nhưng là không nghĩ Tuyết Anh thống thống khoái khoái ra lệnh cho mọi người rút về phía sau không chút do dự.

Mọi người không hiểu làm sao nàng lại phản ứng như vậy nhưng là cũng không ai dám có ý kiến gì, mãi khi đã lui ra rất xa tìm được một nơi nghỉ chân thì Tà Long mới lên tiếng hỏi thăm chuyện khi nãy:

" Nơi kia có cái gì sao? Làm sao người chưa đánh đã rút lui rồi. "

Đây cũng là tiếng lòng của mọi người, không hiểu làm sao nàng lại quyết định như vậy, bây giờ cả đám đang vênh tai lên nghe.

Tuyết Anh nhìn mọi người một lượt rồi nói:

" Khi nãy ta bỗng nhiên cảm giác đến điều không lành nên quyết định lui lại, chưa nói cảm giác của ta là đúng hay không nhưng việc đi đầu xông lên giao tranh với con khô lâu kia quả thực là một điều không sáng suốt chút nào. Thực lực con khô cốt kia rất mạnh nếu không có bị lực lượng gì đó cầm tù thì đám tu sĩ ở đây đã chết từ lâu rồi, chúng ta tội gì phải làm

chim đầu đàn nào, nếu như hạ được con khô lâu kia thì cũng bị đám người ở đây vây công. Mọi người thấy có đúng không? "

Mọi người cũng không phải người ngu, chẳng qua lúc trước đang tò mò là có bảo vật gì xuất thế muốn lên trước xem một lần mà thôi, bọn họ đều biết những đạo lý mà Tuyết Anh nói, cả đám cùng nhau gật đầu.

Tà Long thì âm hiểm hơn nói:

" Người sẽ không phải chỉ có ý tứ vậy đi, ta đoán rằng người chờ cho đám kia lấy được bảo vật tới tay thì nhảy ra chia phần phải không? "

Tuyết Anh liếc xéo hắn nói:

" Không phải là chia phần mà là toàn bộ đoạt về nên các người chuẩn bị đi không lâu sau sẽ có một hồi đại ác chiến. Nếu mọi việc diễn ra tốt đẹp thì đây cũng coi như là một lần rèn luyện đúng nghĩa."

Mọi người nghe vậy thì không khỏi sắc mặt khẽ biến, nhìn người đông như kiến bên ngoài lại nhìn phía bên mình, làm sao cũng có cảm giác tê cả da đầu, gió lạnh thổi suu suu à. Đoạt đồ ăn trước quần hùng cử chỉ này cũng không phải bình thường điên cuồng.

Thấy mọi người sắc mặt biến hóa Tuyết Anh khẽ cười:

" Đùa với mọi người một chút thôi, ta cũng không phải người không có đầu óc, đâu có dại mà lấy ít chọi nhiều chọi hao tổn với đám người ngoài kia. Bây giờ mọi người tự mình tu luyện đi, chúng ta ở nơi này theo dõi biến hóa."

Lúc này mọi người mới thở ra một hơi, cả đám cúi chào một cái rồi từ mình tản ra tìm một nơi tu luyện bên trong hang đá. Ngoài cửa hang thì ba

người Tuyết Anh, Tà Long cùng Đại Bạch tọa trấn, ba người khí tức thu liễm xem đến không khác gì phạm nhân.

Động tĩnh nơi đây lớn vô cùng nên không qua bao lâu thời gian những kẻ tầm bảo hay các thế lực, tông môn lớn mang theo môn đồ vào đây tích lũy thêm kinh nghiệm đều đánh hơi đến chạy tới nơi đây.

Cũng không phải ai cũng dễ nói chuyện như Tuyết Anh những kẻ đến sau hình như đều là dân liều mạng, một lời không hợp liền động thủ, ban đầu chỉ là nhỏ lẻ vài trăm người những thế lực lớn nơi đây còn có thể trấn nhiếp nhưng không bao lâu những kẻ đến sau cũng bắt đầu tụ lại với nhau hình thành một thế lực lớn vô cùng đối kháng với thế lực vốn có nơi này muốn chia một phần canh.

.....

Sáng ngày hôm sau..

Trời còn chưa sáng hẳn trước cửa sơn động đi tới hai người một nam, một nữ. Nam tử nhìn không qua 30, ngũ quan đoan chính nhìn như một người tốt còn có tốt thật hay không thì mấy người bọn họ không biết, nữ sĩ kia thì niên kỷ còn rất nhỏ có thể là hậu bối của nam tử, túi da bên ngoài có thể nói là xinh đẹp, nếu đặt ở tông môn cũng là một đóa hoa đẹp. Hai người này tu vi không cao một cái Sinh Tử Cảnh, người còn lại chỉ có Tinh Thần Cảnh tiểu giun đé mà thôi.

Hai người này đứng ngoài sơn động dừng ở nơi đó, nam tử chấp tay nói:

" Các vị đạo hữu chúng ta là người của Hoang Minh muốn được gặp chư vị đạo hữu một lần."

Ba người Tà Long đã biết người đến bên ngoài nhưng là bọn họ lười phản ứng mấy con kiến này. Không cần nói cũng biết những người này đến

nơi đây làm gì. Ngoài lôi kéo gia nhập liên minh ra chứ còn có khả năng gì khác nào ở đây.

Nên định mệnh đã định hai người bên ngoài kia nhất định ăn bẻ môn canh rồi. Buồn bực mà quay về, trước khi về còn nói sẽ tới lần thứ hai.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 350: Bên Trong Không Gian Vong Linh

Hai kẻ bên ngoài đã đi, ba người lại tiếp tục tĩnh tâm tu luyện nhưng là cũng không được bao lâu thì lại có người đến nơi này. Tuy cảm thấy rất phiền nhưng mấy người cũng không có giết chết kẻ đến mời chào gia nhập liên minh gì đó. Cũng giống như lần đầu sau khi ăn bẻ môn canh nửa ngày thì mấy người này cũng bỏ được rời đi.

Liên tục vài ngày sau vẫn là như vậy, ai đến mặc ai, Ác Ma Điện cũng không cần gia nhập thế lực nào khác.

.....

Bên trong không gian vong linh.

Hơn 2 năm cố gắng liên tục nhưng quá trình phân giải kiện hỗn độn ma khí kia cũng mới chỉ hoàn thành một nửa, Xuân Đức lúc này cũng là sức cùng lực kiệt rồi không thể không ngừng lại việc này hồi lại tinh lực.

Càng phân giải về sau càng khó, càng phân giải về sau càng tiêu tốn tinh thần lực cùng máu huyết. Một lần nữa phong cầm lại kiện hỗn độn ma khí này Xuân Đức trực tiếp nằm ngửa ra trên tế đàn, một bộ sắp chết đến nơi. Từ một thiếu niên anh tuấn lạnh lùng bây giờ đã thành một trung niên gầy gò da bọc xương.

" Tiêu hao quá lớn tui chịu không nổi rồi. Kiểu phân giải của lão sao lại cần có máu huyết phụ trợ vào vậy, không cần không được sao?"

Vô Địch lúc này cũng là một trận hư nhược, Xuân Đức đầu lực lượng 1 thì hẳn phải đầu tư vào 10, từng trận mệt mỏi khiến hẳn tí nữa thì gục xuống luôn.

" Tình huống có biến, tui cũng đâu có ngờ cái chí bảo mặc dịch này khó chơi đến vậy. Lúc đầu cứ ngỡ dùng tới bản nguyên hỗn độn lực lượng của tui cộng với bản nguyên sát lục chi đạo của ông là có thể từ từ mài chết nó, ai ngờ đến phần sau nó lại chống trả mãnh liệt vậy."

Xuân Đức hữu khí vô lực nói:

" Kệ nó đi, nghỉ ngơi một chút rồi từ từ nghĩ cách sau, chứ có vội cũng đâu có cách gì hay mà làm phải không."

" Ừm. Nghỉ ngơi một hồi đi, tui cũng thấy mệt mỏi quá."

Cứ như vậy cả hai cùng nhau nằm trên tể đàn nghỉ ngơi, có thể nói sức khôi phục của hai người vô cùng cường hãn, Xuân Đức từ một bộ da bọc xương nhanh chóng phòng lên lại biến thành một thiếu niên mang khí chất lạnh lùng nhưng đầy sức sống. Còn Vô Địch thì khỏi phải nói rồi cả người hẳn tên này được bao trong một tầng hỗn độn khí, không nhìn thấy hẳn ra làm sao không biết là còn sống hay đã qua đời.

Trong lúc nghỉ ngơi Xuân Đức tự nhiên cảm ứng được lực lượng của mình đột nhiên tăng lên một mảng nhỏ, ngay sau đó ở nơi rất xa hẳn cảm ứng được một Ác Ma Hệ Trị Liệu thứ hai ra đời

  Trị Liệu Ác Ma Hộ Vệ Cấp 1(Max cấp 20)

Trị liệu dựa vào sức mạnh của người thi triển kỹ năng.

Cấp 1 trị liệu ác ma hộ vệ +10% trị liệu +2% sức mạnh mọi người +0.05% tự hồi thành viên

của nàng cũng không phải là đại nhân vật gì cũng chỉ là một Ác Ma 8 cánh song đao mà thôi. Cũng coi như là nhân vật trung lưu bên trong Ác Ma Điện.

Lúc này đây sau khi vừa giác tỉnh xong thì liên tục có đại nhân vật tiến lại đây chúc phúc nàng. Trong khi nàng cùng sư phụ của mình đang cùng nhau ôm một đoàn mà khóc vì quá hưng phấn thì có một tiếng hô cắt đứt sự sung sướng của hai sư đồ.

" Phó Điện Chủ Tới."

Mọi người bên trong căn phòng này đều khom người cúi chào nàng, nhìn mọi người trong phòng một lượt lại nhìn về thiếu nữ Tư Uyển nàng ôn nhu nói:

" Cô bé làm rất tốt, ta là Dương Vân Ly phó điện chủ lâm thời đến đây dẫn 2 người đến một nơi."

Hai sư đồ cùng lúc nói:

" Cảm ơn phó điện chủ."

Không để ý tới mấy lời nói tiêu chuẩn kia, Dương Vân Ly nắm tay hai người bước vào trong một thông đạo. Cứ như vậy thân ảnh ba người lập tức biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện ba người đã đứng tại tầng 100 của Ác Ma Tháp nơi trước kia Xuân Đức ở lại, nơi đây vẫn được giữ như trước kia chỉ khác là ở chính giữa căn phòng có tượng đá của 4 người Xuân Đức, Tiểu Lan, Tiểu Thất cùng Vũ Y.

Nhìn hai người Dương Vân Ly nói:

" Các người ở nơi này đợi một chút, Điện Chủ một chút nữa sẽ xuất hiện chúc mừng các người."

Câu nói này dọa sợ hai sư đồ Tư Uyển, Điện Chủ sẽ xuất hiện còn chúc mừng hai người. Nói thật hai người bọn họ còn tưởng Điện Chủ chỉ là trong truyền thuyết mà thôi, chỉ là một nơi gửi gắm tâm linh của các thành viên nữa chứ, không thể tưởng tượng được Điện chủ vẫn còn sống.

Nhìn hai người có chút run rẩy Dương Vân Ly ôn nhu nói:

" Đừng sợ, điện chủ rất hiền không có ăn thịt các người đâu mà phải nơm nớp lo sợ như vậy."

Ngay khi nàng còn đang an ủi hai người thì dị biến phát sinh, cả căn phòng lập tức tối đen lại...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 351: Dương Vân Ly

Cả không gian tối đen một màu đưa tay ra không thấy 5 ngón, duy chỉ có pho tượng của Xuân Đức là sáng lên, một màu xanh nhu hòa lan tràn ra làm mọi người cảm thấy bình an. Cũng ngay lúc này một thân ảnh thiếu niên gần 20 hiện ra, thiếu niên có khuôn mặt anh tuấn, khí chất lạnh lùng khiến cho người ta cảm thấy khó gần.

Trong khi mọi người chăm chú nhìn thiếu niên, thiếu niên từ từ mở mắt, thiếu niên mỉm cười nhìn về phía Dương Vân Ly cười nói:

" Nam nhân bà mới vài chục năm không thấy mà khác xưa quá, tí nữa nhận không ra. Xinh đẹp hơn nhiều, người đã có đạo lữ chưa? "

Dương Vân Ly cũng không có ngại ngùng gì cả, nàng nở một nụ cười xinh đẹp nói:

" Điện Chủ cũng vậy, người đã khác xưa rất nhiều. Còn việc đạo lữ thì ta vẫn chưa có còn đang đợi Điện Chủ về giúp ta đây. "

Xuân Đức dùng một tay xoa đầu của nàng nói:

" Đúng là phải nhìn người với cặp mắt khác xưa rồi, ngày trước y như khúc gỗ mà bây giờ dí dõm thật. " Lúc này Xuân Đức mới chú ý tới còn hai nữ nhân bên trong phòng hẳn nhìn Dương Vân Ly hỏi:

" Đây là người mới thức tỉnh sao? "

Dương Vân Ly gật đầu, Xuân Đức lúc này mới hỏi:

" Mọi người tự giới thiệu một chút đi nào, đừng có nép sang một bên như vậy ta đâu có ăn thịt các người. À mà phải rồi lại cái bàn kia cùng nhau ngồi xuống đàng hoàng nói chuyện đi, đứng thế này thật không được thoải mái."

Bốn người lại ngồi vào cái bàn trước kia mà bốn huynh muội Xuân Đức từng dùng, đến lúc này thì hai sư đồ Tư Uyên với xác định đây không phải huyễn cảnh.

Nhìn vào Tư Uyên, Xuân Đức ôn hòa nói:

" Cô bé giới thiệu mình đi."

Tư Uyên lúc này vẫn là có đôi chút rụt rè, nàng nhỏ giọng đáp:

" Thưa Điện Chủ ta tên là Tư Uyên, là công chúa của một quốc gia tu chân. Trong lúc hiểm cảnh thì được sư phụ của ta Hồng Uyên cứu về một mạng, sau đó trở thành môn đồ của Ác Ma Điện."

Xuân Đức cảm khái nói:

" Thật bi thảm à, nói tới Ma Long đại lục giờ có gì thay đổi không? Không lâu sau ta cũng nên về nhà một chuyến thăm mọi người."

" Thật vậy sao? Khi nào Điện Chủ có thể về." --- Dương Vân Ly hỏi.

Xuân Đức hơi cau mày lại nói:

" Cũng sớm thôi, trong 5 năm nữa ta sẽ quay về, bên kia đang có việc trọng yếu phải làm, khi về tất nhiên là có quà cho mọi người rồi, yên tâm đi. ha ha. Bây giờ thì nói chút tình huống hiện tại đi."

" Vâng". Sau đó Dương Vân Ly tường tận kể lại cho mọi hân nghe một lượt về những biến đổi trong thời gian này.

Nghe xong một hồi Xuân Đức lại cảm khái nói:

" Thay đổi nhiều như vậy à, thiên địa thay đổi anh kiệt mọc lên như nấm, các giới vực khác cũng liên miên đến nơi này chiếm lấy một phần cơ duyên để tiến cấp, chung quy Ma Long Đại Lục chiến lược quá yếu bị ngoại vực xâm lấn cũng là bó tay đợi làm thịt."

Sau đó Xuân Đức lại tiếp tục nói:

" Tạm thời thu hẹp lại tầm hoạt động của thành viên Ác Ma Điện đi những con kiến kia đợi lúc ta về sẽ lần lượt giải quyết, cái gì mà Long tộc, Tinh Linh tộc, Ma tộc đến lúc đó mang bọn hân về làm lương thực. À đúng rồi các vũ khí thánh cấp kia cũng không cần bán ra nữa, ta bây giờ không còn nhu cầu về mặt năng lượng cấp thấp như vậy rồi. Lấy số vũ khí tồn dư kia thay thế cho thành viên nòng cốt đi."

Dương Vân Ly gật đầu đáp ứng, lúc này nàng lại nhìn về phía Tư Uyên nói:

" Điện Chủ ngài xem Tư Uyên một hạt giống tốt như vậy có hay không thu nàng làm đồ đệ."

Xuân Đức ngay lập tức lắc đầu nói:

" Nàng đã có sư tôn rồi, việc cướp đồ đệ của người khác không có đạo đức tí nào. Với lại ta có một đồ đệ rồi, vì tiểu đồ đệ kia ta cũng thấy một chết, thêm một người nữa có khi ta lại theo tổ tiên gặp mặt cũng nên."

Mấy cô gái trong phòng nghe Xuân Đức hài hước vậy cũng là che miệng cười duyên không ngừng, bầu không khí có vẻ rất ấm áp, từ lúc đầu căng

thẳng tới bây giờ đã thoải mái rất nhiều, không khác gì một gia đình cả.

Sau vài canh giờ nói chuyện cũng đến lúc tạm biệt.

Xuân Đức nhìn ba nàng cười nói:

" Thấy Ác Ma Điện của chúng ta phát triển như vậy ta cũng cảm thấy vui mừng, trước thời gian ta chưa về thì mọi người chịu khó nhẫn nhục một tí, không còn vì một tí thể diện mà hi sinh thành viên của chúng ta, mặt mũi là thứ không thể ăn được, còn cái mạng mới là còn tất cả. Thời gian cũng đến rồi, ảnh phân thân này của ta cũng tồn tại được mấy nữa, nhớ giúp ta chuyển lời hỏi thăm tới mọi người nhé."

Nói xong hắn xoa đầu mấy nàng nở một nụ cười thật tươi. Thân ảnh hắn đột nhiên vỡ tan biến thành từng điểm tinh quang phiêu tán bên trong phòng.

Sau một lúc ba người trong phòng mới hồi thần lại, tự nhiên trong lòng ba người có chút mát mát thứ gì đó. Sau một cuộc nói chuyện thật dài Tư Uyển cảm thấy mình thật may mắn khi là thành viên của nơi này.

Căn phòng chỉ còn lại tiếng thở dài của ba nàng, Lâu thật lâu Dương Vân Ly mới cười nói khôi phục lại như trước đây:

" Đừng có như bị ai khi dễ như vậy, Điện Chủ cũng đâu phải của chúng ta mà ở đó ngăn người. hi hi. Được rồi chúng ta nên rời đi nơi này."

.....

Sau khi trở về phòng của mình, Tư Uyển ngay lập tức bị mấy người bạn mới quen xúm lại hỏi thăm đủ thứ.

Một thiếu nữ mặc áo đỏ, tiến lại bên tai Tư Uyển thổi một hơi hỏi:

" Tiểu Uyên nhà ta làm sao mà như người mất hồn vậy, chẳng lẽ bị vị sư huynh nào bắt mất hồn rồi."

Mấy chị em trong phòng lúc này cũng xem vào phụ họa, nói đến khiến cho Tư Uyên đỏ cả mặt, thấy nàng bị trêu chọc đến không dám ngẩng đầu lên lúc này thiếu nữ áo đỏ mới giải vây.

" Tiểu Uyên à, khai thật đi hôm nay gặp ai, thành khẩn sẽ được khoan hồng."

Tư Uyên được buông tha lúc này mới ấp úng nói:

" Hôm nay ta cùng sư phụ cùng phó điện chủ đến Ác Ma Tháp tầng 100 gặp Điện Chủ."

Mấy cô gái trong phòng lập tức sững người tại chỗ, thiếu nữ áo đỏ không tin vào tai mình mới hỏi lại:

" Gặp Điện Chủ, Tiểu Uyên à nha đầu người tính lừa mọi người sao? "

Tư Uyên khẩn trương nói:

" Không có lừa mọi người à, ta thật sự gặp được Điện Chủ, tuy không phải chân thân của người nhưng cũng không khác gì nhiều, chúng ta nói chuyện rất lâu với nhau nữa."

Đến sau nàng thuật lại chuyện ngày hôm nay cho mọi người nghe, mọi người nghe thật say mê.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 352: Người Tính Không Bằng Trời Tính

Tính Toán của Xuân Đức cùng Vô Địch có thể nói là thập toàn vẹn mỹ nhưng là người tính không bằng trời tính, dự định 3 năm phân giải xong kiện hỗn độn ma khí kia đã hoàn toàn phá sản. Không những thế thời gian kéo dài đã hơn 10 lần.

Qua đi hơn 30 năm mà hai người bọn họ cũng chưa thể hoàn toàn phân liệt kiện chí bảo ma khí kia, có thể nói đây là việc đầu đầu nhất mà hai người bọn họ gặp phải trong mấy chục năm nay.

.....

Qua đi 30 năm ở bên ngoài Viễn Cổ Chiến Trường càng thêm náo nhiệt, từ khi bộ Khô Cốt kia mang theo bảo vật xuất thế đã không biết có bao nhiêu cường giả đi đến nơi này muốn chia một phần canh nhưng là có ai thể ngờ hết lớp cường giả này đến cường giả khác ngã xuống mà cũng không đạt được cái gì.

Trong khi đó bộ khô cốt kia càng ngày càng mạnh, mạnh đến người ta giận sôi. Bất Diệt Cảnh hậu kì dùng thánh khí chém vào bộ xương kia chỉ để làm xương nó rạn nứt còn cái thánh khí kia bị vỡ làm mấy mảnh, quả thực không có thiên lý.

Từ lúc ban đầu mấy thế lực cạnh tranh lẫn nhau đến khi này tất cả mọi người đồng thời hợp lực lại cùng nhau tính toán hạ gục bộ xương cứng kia.

Tình cảnh hiện tại sơ lược là như vậy. Liên minh Hoang bao gồm 16 thế lực từ các nơi khác nhau tiến đến Viễn Cổ Chiến Trường. Liên minh nội bộ bao gồm ba thế lực chính gồm có Quang Minh Thần Điện, Yêu Tộc cùng Quỷ Tộc, tuy chia làm 2 liên minh nhưng bây giờ cả hai bên đều đã ngồi lại cùng với nhau hạ gục con khô cốt khó chơi kia.

Ngoài hai đại liên minh này còn có phe thứ ba là Ác Ma Điện, mấy chục năm này các thành viên Ác Ma Điện tiến hành tiềm tu không lộ diện, không tranh với người, vì vậy mấy đại liên minh cũng mặc kệ bọn họ.

Bây giờ phạm vi 8 ngàn dặm xung quanh bộ Khô Cốt kia đều là cấm khu những cường giả chết đi đều bị nó ăn sạch huyết nhục, không biết là thông qua biện pháp gì nó lại hồi sinh các bộ xương của các cường giả này thành tử linh sinh vật. Tình cảnh này khiến cho hai đại liên minh thúc thủ vô sách.

.....

Hôm nay lại là một ngày trời đẹp, bầu trời trong xanh, gió thổi hiu hiu nếu không phải có mùi máu tanh phiêu tán bên trong không khí thì có thể nói tuyệt vời.

Không hiểu hai đại liên minh kia tính toán cái dục gì mà sáng ngày hôm nay lại có gần 200 người đến trước cửa sơn động điều võ dương oai, lo ó om sòm. Bình thường ba người Tuyết Anh, Tà Long, Đại Bạch cũng sẽ không ra tay hạ sát thủ nhưng khổ nỗi hôm nay Tà Kiếm ném thử lên thần cấp chí bảo bị thất bại khiến nó tâm tình vô cùng không tốt.

Hao tổn không biết bao nhiêu là thánh khí bảo vật, hơn nữa trong đó còn có 7 viên long châu thuộc tính khác nhau, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi. Nếu muốn một lần nữa tiến cấp thì lại phải một lần nữa tích súc. Vì vậy tâm tình của nó hôm nay cực độ không tốt.

Ngay lúc nó tâm tình không tốt thì lại có một đám người không biết sống chết mò đến diễu võ dương oai trước cửa động phủ, người đến đây đa phần chỉ là Sinh Tử Cảnh mấy con kiến hôi mà thôi vì thế không quá mấy chục hô hấp gần 200 người trước cửa động phủ đều bị phân thân, chết không thể chết thêm lần nữa.

Người thấy mùi máu tươi đám tử linh sinh vật nhanh chóng bò đến đây, từng đàn khô lâu lít nha lít nhít đi tới.

"Đã các người không muốn tồn tại nữa để ta giúp một tay."

Vèo vèo..vèo vèo

Đầy trời kiếm ảnh phóng thẳng đến đám khô lâu đang đi tới, như mưa rào một dạng kiếm ảnh đen ngòm bao phủ một vùng thiên địa không kể hở phóng xuống, đám khô lâu còn chưa đến nơi đã bị phô thiên cái địa kiếm ảnh cắn nát.

Số lượng khô lâu quá nhiều nên có những con chỉ bị chém nát 2/3 thân thể chỉ còn cái đầu lâu cùng phần tay, bọn nó vẫn tiếp tục bò về phía bên này trong miệng liên tục mở ra khép lại phát ra âm thanh "ken két" chói tai.

"Lại còn dám cười ta, ta chém, ta chém chết các người đám tử linh này."--- Tà Kiếm cũng như bị điên la lên, tiếp theo đó là một cuộc chặt xương nấu canh.

Động tĩnh bên ngoài này khiến cho tất cả mọi người đang tu luyện đều thức dậy, cả đám đều kinh ngạc không thôi không biết là có chuyện gì xảy ra.

Khi mọi người đến trước cửa sơn động gặp ba người Tuyết Anh, Tà Long, Đại Bạch vẫn đang bất động ngồi tu luyện giống như ba pho tượng

đặt ở nơi đó. Ngay lúc mọi người đang tính len lén ra bên ngoài xem có chuyện gì thì Tuyết Anh mở mắt ra nói:

" Không có việc cả, mọi người quay vào tiếp tục tu luyện đi, bên ngoài Tà Kiếm đang phát tiết một chút mà thôi mặc kệ nó đi, đợi nó phát tiết xong sẽ không có việc gì nữa cả. "

Mọi người nhìn nhau một cái, sau đó cùng nhau nói:

" Rõ ràng." Tiếp theo đó mọi người lại một lần nữa quay lại tu luyện.

.....

Gần 10 ngày qua đi.

Trước cửa sơn động khi này đã có một tầng tro bụi thật dày do xương cốt bị ăn mòn tạo thành, xung quanh phạm vi 10 dặm đã không còn một con tử linh sinh vật nào dám mò đến. Tà Kiếm khi này cũng đã phát tiết đủ nó quay về bên trong sơn động dựa bên cạnh Tà Long.

Ở một nơi cách sơn động của Ác Ma Điện không xa đang có mấy bóng người đứng nơi đó nhìn chăm chú về phía bên này.

Trong này cũng có người quen của mọi người, hai tên thánh tử quang minh thần điện cùng một thánh nữ yêu tộc, còn những người còn lại thì không rõ ràng cho lắm.

Đợi khi Tà Kiếm một lần nữa ẩn đi(Ẩn vào bên trong sơn động, mà sơn động được bao phủ trận pháp ẩn nặc nên cũng không ai biết đây là có một sơn động.) một nam tử anh tuấn cả người mặc một bộ hắc sắc chiến giáp lên tiếng:

" Chúng ta trước tiên không chế món chí bảo kia lại rồi sau đó dựa vào thực lực định ra nó thuộc về ai, mọi người cảm thấy thế nào? "

Mấy người khác cũng đều gật đầu đồng ý không có ai phản đối nhưng ngay tại lúc này từ một phương hướng khác cũng có 5 người độn tốc cực nhanh vọt đến nơi đây.

Biến cố này làm mấy người ở đây đều cảm thấy chuyện gì không lành.

Đợi khi thấy rõ người đến là ai những người ở đây sắc mặt đều biến, những người này trên mặt đều lộ ra thần sắc kính sợ cùng, sùng bái. Khi 5 người hạ xuống gần đám người mấy tên thánh tử, thánh nữ cùng đồng bạn tiến lên một bước cung kính nói:

" Xin chào ba vị phó sư, không biết ba vị tiền bối đến đây là có chuyện gì nếu là việc mà vãn bối có thể giúp, quyết không trối từ."

5 Người đến đây đều là người của Quang Minh Kiếm Điện, nghe đồn cái Quang Minh Kiếm Điện này là phân liệt từ Quang Minh Chiến Điện mà ra, bây giờ phân chia thành Quang Minh Thần Điện cùng Quang Minh Kiếm Điện.

Trong 5 người này có 1 chính sứ Tinh Quân Cảnh sơ kì theo quan sát tình huống hiện tại của người này tu vi đã vững chắc từ lâu nếu có cơ duyên tiến lên một bước cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Còn 4 vị phó sứ có 1 vị tu vi Bất Diệt Cảnh Bát Trọng Hậu Kì còn lại ba người đều là trung kì.

5 người cao cao nhìn xuống quan sát đám được cho là thiên kiêu của mấy đại thế lực lớn này mấy lần rồi vị chính sứ kia ôn hòa hỏi:

" Các người ở nơi này làm gì? "

Đám thiên kiều ở đây tuy là bình thường tâm cao, khí ngạo nhưng lúc này cũng như mèo con đồng dạng yếu ớt nói:

" Thưa tiền bối, chúng ta ở nơi này là định bắt một kiện chí bảo. Kiện chí bảo này linh tính cao vô cùng sau khi cắn nuốt xong đám tử linh sinh vật thì trốn vào nơi kia." Nói xong hấn chỉ về phía phương vị sơn động.

Mấy người Quang Minh Kiếm Điện lúc này cũng là nhìn về phía nơi đó, sau một lúc bọn họ mới phát hiện ra có người bày mê trận ở nơi đó, không những thế nơi này còn có cường giả tọa trấn.

Một tên phó sứ đi ra quát lớn:

" Người nào ở bên trong đi ra cho ta." Kẻ này chắc hoành hành bá đạo đã quen nên vừa mới ban đầu đã ra tay đập mạnh về phía bên sơn động, có thể nói kẻ ở bên trong sơn động nếu không có tu vi cao cao một chút thì chỉ có thể ngậm đất nơi này.

Không gian Viễn Cổ Chiến Trường khu vực này trong mấy chục năm đã thay đổi rất nhiều, kết cấu vững chắc hơn trước rất nhiều, tên phó sứ Bất Diệt Cảnh Bát Trọng trung kì kia một chương toàn lực vậy mà bị hạn so với bên trong Ma Linh Sâm Lâm vạn lần nhiều.

Chỉ nghe " Âm" một cái, tình trạng đất rung núi chuyển không có, chỉ thấy một chương này vỗ lên một trận tro bụi mù trời nổi lên.

Tro bụi lắng đi hiện ra một cái sơn động nhưng cũng không có ai đi ra, giống như bên trong hoàn toàn không có người vậy. Tên Tinh Quân Cảnh kia lại một lần nữa cảm ứng nhưng là lần này hấn lại nhủ chặt mày vì ngay lúc này hấn không hề cảm nhận thấy bất cứ sinh mệnh nào.

Hấn không có chút nào do dự ngay lập tức phi hành bay tới sơn động kia những người phía sau hai mặt nhìn nhau một cái rồi cùng nổi đuôi phi hành

đến nơi kia.

Mọi người cùng nhau dừng trước cửa sơn động, nơi đây một mảnh vắng lặng lạnh lẽo, từ bên ngoài nhìn vào trong cũng thấy một mảnh u ám không giống như là nơi có người ở lại.

Cũng không biết vì nguyên nhân gì mà tất cả mọi người lại không tự chủ muốn bước vào bên trong sơn động. Đến cả tên Tinh Quân Cảnh kia cũng không tự giữ mình mà trảm mình vào cảm giác khó hiểu đó.

Khi tất cả mọi người đều bước vào bên trong sơn động thì cùng một lúc bên ngoài liên tiếp ba tầng kết giới màu vàng hiện lên, cùng lúc đó đại hình sát trận, huyền trận cũng được mở ra, theo đó là một tiếng cười nhàn nhạt vang lên:

" Muốn chờ các ngươi đến cũng quá lâu, 30 năm có hơn các ngươi mới có thể tìm đến nơi này."

Những kẻ đang lâm bên trong trận kia đang muốn chửi ầm lên thì không ngờ ngũ giác đều bị tạm thời phong bế, tất cả đều như đám zombie cấp thấp đánh loạn bên trong.

Ở bên ngoài quan sát có thể thấy những kẻ mới bước vào bên trong kia bây giờ như những người bệnh tâm thần liên tục ngoác miệng ra, hai tay huy quyền đánh loạn xạ, may mà mấy tên này cũng không ngu vẫn giữ nguyên trận hình chỉ đánh về phía cho là không tổn thương tới đồng bọn mà thôi.

Cái sơn động vẫn là nơi tu luyện của mọi người lúc này đã bốc hơi trước công kích của đám người kia.

Ở tâm trận(mắt chính) Tà Long cười nói:

"Mấy chục năm trước đã tính đến tình huống bây giờ, không ngờ lần này bên trong lại có cá lớn."

Tuyết Anh cũng mỉm cười gật đầu nói:

"Không tệ, không ngờ ở phương diện trận pháp cùng âm người của người cao hơn ta một bậc."

Đại Bạch thì không có hứng thú đối với hai đồng bạn của mình nói chuyện, hắn đang liên tục thi triển mấy chiêu âm người được Xuân Đức truyền thụ.

Đầu tiên là cứ lột sạch đồ của những kẻ này rồi tính, không phải đám này cả ngày vì mặt mũi mà không muốn sống sao, tí nữa làm bọn họ tâm tự vẫn đều có.

Thông qua trận pháp Đại Bạch liên tục ném độc hương vào trong, loại độc hương này không gì khác ngoài biến đổi giới tính của một người trong thời gian ngắn cùng với hạ thấp năng lực hành động một ít mà thôi.

Ở xung quanh nơi mắt phụ đám môn đồ Ác Ma Điện liên tục thi triển khả năng của mình...

Phi kiếm bắn phá.

Lôi cầu ném.

Tạo đằm lầy cho mấy tên kia ăn bùn cùng uống nước tiểu.

Nói chung có bao nhiêu âm chiêu là mọi người sử dụng ra hết. Không qua vài giờ những kẻ bên trong trận đã thê thảm không nổi, ngay đến cả tên Tinh Quân Cảnh kia bây giờ cũng là quần áo rách như rẻ lau bàn,

chân lực của hắn lúc này cũng hao hết sạch, bây giờ hắn đều phải dùng thân thể ngành kháng.

Khi những người này gần như kiệt lực chỉ còn một hơi thì không ngờ chi giác của bọn họ lại khôi phục trở lại, đáng lí đây là một niềm vui lớn nhưng có lẽ những người ở đây nếu được chọn sẽ không chọn việc không phục thị giác.

Vì khi bọn họ vừa khôi phục thị giác thì bọn họ nhìn thấy một cảnh khiến bọn họ muốn chết đi cho rồi, một đám 17 người có già, có trẻ cả đám đều không một mảnh vải che thân nằm chồng chất lên nhau.

Không hiểu là tên môn đồ của Ác Ma Điện nào chơi ác dùng huyền thuật mê hoặc đám nam nhân bên trong tự dùng tay bóp chim, một tiếng

" A a a a a."

Nghe mà khiến cho lòng người tê tái.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 353: Da Mặt Thật Dày

Không lâu sau đó 17 người được thay một bộ áo tù phạm, tu vi cả người bị phong cấm vài tầng, không những thế chân nguyên lúc ban đầu cũng bị rút cạn không dư một phân một hào nào.

Nhìn 17 tên phạm nhân trên mặt đất Tà Long cảm khái nói:

" Ngày xưa ta chuẩn bị đến tận răng muốn bắt một người hơn ta một đại cảnh giới cũng là không thể nào vậy mà bây giờ cũng như là trò chơi mà thôi. Ha ha. Ta thật phục ta quá đi mà."

Tuyết Anh bên cạnh xem thường nói:

" Da mặt thật dày."

Mọi người một trận nín cười, hai vị đại nhân này luôn luôn như vậy, một người tự yêu mình còn người khác thì luôn luôn dội nước lạnh lên đầu người kia.

Duy chỉ có Đại Bạch là không quan tâm tới cái phương diện này, hắn giống như một tên tham tài sau khi bắt được tù nhân luôn luôn muốn bóc lột sạch sẽ những tên kia xem có những cái gì. Lần này cũng vậy tất cả tài phú của 17 người đều bị nó lấy đi.

Sau khi đem tất cả tài bảo lấy đi nó đá cho mỗi tên phạm nhân một cước, một bộ ghét bỏ nói:

" Một đám quý nghèo không có đồ đáng tiền."

Lại nhìn hai người Tà Long cùng Tuyết Anh, hấn hỏi:

" Chúng ta bây giờ làm gì tiếp đây? Vì mấy tên quý nghèo mà phải đợi hơn 30 năm đúng là chẳng đáng chút nào."

Tà Long vỗ vỗ vai hấn nói:

" Ta mới suu hồn đám này xong khi nãy, tuy trên thân mấy tên này không có mấy đồng nhưng là giá trị bản thân bọn hấn rất đáng tiền đấy, người xem mấy tên này đều là Bất Diệt Cảnh Bát Trọng đôi đi cũng là một món tài sản lớn đấy, còn tên này đúng là một tên Tinh Quân Cảnh hàng thật đúng giá đó người nói xem trị giá bao nhiêu."

Có một tên thành viên phía sau nghi hoặc hỏi:

" Tà Long đại nhân tại sao chúng ta không thu người này tiến vào Ác Ma Điện chúng ta? Dù sao cũng là một vị Tinh Quân Cảnh cường giả à. "

Tà Long nghe vậy thì thở dài nói:

" Cảnh giới quá cao, ta không thể đồng hóa hấn thành đồng bạn chúng ta được, việc này phải nhờ Củ Cải Trắng hay Vô Địch ra tay, mà hai tên kia đang bận làm cái dục gì rồi đâu có thời gian đếm xỉa tới việc này. Mà để tên này lại thì thành tai họa ngầm một khi không may để hấn thoát khốn lại có một đồng to rắc rối."

" Vậy những Bất Diệt Cảnh Bá Trọng này thì sao? " --- Người kia lại hỏi.

Tà Long tiếp tục lắc đầu nói:

" Tiềm năng đã tận cả đời khó tiến thêm, mấy tên này cả ngày ăn được căn cơ bất ổn, sức chiến đấu không đáng nhắc tới vì vậy không có tiềm

năng bồi dưỡng, đã như vậy tại sao không đòi lấy một bút tài phú cho rồi, đỡ tốn công nuôi phé vật. Các người thấy vậy có phải giá trị hơn nhiều không."

Mọi người lúc này mới hiểu gật gật đầu, ngay lúc này có một tên Bất Hủ Cảnh môn đồ lên tiếng hỏi:

" Như vậy Tà Long đại nhân những người như chúng ta được nhận vào có phải hay không tiềm năng rất tốt."

Lần này không đợi Tà Long nói chuyện thì Tuyết Anh đã nói:

" Không phải, tại vì tên kia lúc đó mạnh mẽ nên mới nhận các người, còn tiềm năng các người cũng phé như mấy tên này nè mà không còn không bằng mấy tên này nữa kia, ở một khía cạnh nào đó các người thuộc loại bán không ai mua cho không ai lấy, phé đến không thể phé thêm."

Một câu này ra khiến cho bao người ở đây trái tim tan vỡ, đa số mọi người đều dùng ánh mắt ủy khuất nhìn về phía Tuyết Anh như đang muốn nói " Tại sao lại nở lòng nói như vậy, người gì mà chỉ biết làm đau lòng người khác mà thôi."

Nhìn biểu hiện như bị ai đó khi dễ của mọi người, Tà Long cùng mấy tiểu nha đầu phình bụng mà cười to, cười chảy ra cả nước mắt, mãi một lúc lâu mới dừng lại được.

.....

Tới ban đêm.

Sau khi lại kiến tạo một nơi tạm trú an toàn mọi người lại một lần nữa tiến hành bế quan tu hành.

Trong một canh phòng lớn, Tà Long và Tiểu Thất cùng 19 tên phạm nhân(Tính cả tên Kiệt gì đó cùng lão yêu bà lần trước) đối mặt lẫn nhau. Tà Long lấy ra hai món bảo vật có dạng như kính cỡ bằng bàn tay gần như giống nhau chỉ là hoa văn có hơi khác đôi chút, truyền vào năng lượng cho 2 món bảo vật kia, 2 món bảo vật lập tức sáng lên, cùng một lúc từ bên trong hai món bảo vật kia hiện lên hai khuôn mặt hai giọng nói khác nhau.

" Phong nhi con ở đâu." --- Một giọng người phụ nữ ôn nhu truyền ra.

" Lão tứ đã tìm thấy những người kia chưa? " --- Một giọng nam uy quyền cùng lúc đó vang lên.

Tà Long lúc này nháy mắt với tiểu Thất, tiểu Thất ngay lập tức hiểu ý đứng trước hai món bảo vật nở một nụ cười ngây thơ, sau đó trước sự ngỡ ngàng của hai người bên kia nhí nhảnh nói:

" Ra mắt hai vị tiền bối, xin tự giới thiệu bản thân một chút, ta gọi là tiểu Thất, tên chính thức gọi Rắn Mập. Thành viên ngoại giao chính thức của Ác Ma Điện, ta biết hai vị muốn gặp người nào."

Vừa nói nàng vừa điều khiển hai món chí bảo quét tới quét lui 19 người đang ngồi nghiêm túc bên trên một chiếc ghế dài, sau khi quét đi quét lại một hồi tiểu Thất lại quay trở lại nói:

" Các vị ca ca, tỷ tỷ, thúc thúc, bá bá này là do chúng ta tìm được, trong lúc nước sôi lửa bỏng tìm thấy bọn họ, không biết phải vận dụng bao nhiêu là tài vật để cứu lại tính mạng của bọn họ vì thế nếu hai vị tiền bối muốn người xin biểu hiện một chút thành ý. hì hì."

Nói xong nàng lại nhếch miệng lên cười nhe ra cái răng khểnh nhìn đáng yêu đến cực điểm, nàng quay lại nhìn 19 người, 19 người rùng mình một cái sau đó gật đầu như gà mổ thóc.

Ở bên kia hai người không biết từ khi nào đã lặng yên như chết, bọn họ có chút không tiếp thu được tình huống trước mắt là sao. Con của mình, đệ đệ của mình sao lại bị người bắt mà nhìn tình cảnh này cho thấy bọn họ hình như rất sợ tiểu cô nương kia, cái này muốn hay không mặt mũi.

Sau một lúc một giọng nói ôn nhu vang lên:

" Tiểu cô nương có thể để cho cô cô nói chuyện cùng nhi tử của cô cô một chút được hay không? "

Tiểu Thất ngay lập tức đáp ứng nói:

" Không thành vấn đề. hi hi. Nhi tử của cô cô là ai? "

" Người thiếu niên thứ ba ở bên trái tính qua."--- Âm thanh ôn nhu vẫn tiếp tục vang lên.

Thiếu Thất nhanh chân đi lại đưa cái bảo vật kia cho thiếu niên còn không quên nịnh nọt một phen:

" Đại ca ca nhớ nói tốt nghe nếu không muội rất buồn lòng đó."

Người thanh niên kia nhìn tiểu Thất bên ngoài vẫn cố gắng nở nụ cười yếu ớt, nhìn xem còn khó coi hơn cả khóc, còn trong lòng hẳn thì đang mắng tiểu Thất máu chó đầy đầu rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 354: Tin Tức Lớn

Ngày tiếp theo một tin tức kinh người bị truyền ra, mấy đại nhân vật của ba thế lực lớn Quang Minh Thần Điện, Quang Minh Kiếm Điện, Yêu Tộc 2 vị thánh nữ bị người bắt cóc tổng tiền, không biết là tên thất đức nào thả ra tin tức tuy chưa biết là có thật hay không nhưng là vẫn có người tin tưởng.

Ngày hôm qua ban đêm mọi thứ cũng đã thương lượng hoàn tất, từ giá cả mỗi người cho đến địa điểm phương thức giao dịch đều hoàn hảo, tuy không biết là có tên nào muốn chơi hoa chiêu gì không nhưng là mấy người của Ác Ma Điện cũng không có gì sợ hãi cả.

Đánh không lại cùng lắm là chạy, bản lĩnh gì không có chứ bản lĩnh chạy có thể nói là nhất lưu rồi. Cái gì cũng không bằng cái mệnh, còn mệnh là còn kiếm.

.....

Nơi trú đóng của các đại liên minh ở Viễn Cổ Chiến Trường.

Nơi đây từ lâu đã biến thành một tòa thành cách chỗ xuất hiện bộ khô cốt không xa khoảng chừng 6 ngàn dặm. Tòa thành này rộng lớn vô cùng tuy là nơi trú quân tạm thời nhưng về nhiều phương diện khác nhau cũng không thiếu thứ gì, đến cả gái nghệ cũng có, còn những cô gái này chỉ bán nghệ hay còn kim luôn công việc bán thịt nữa thì khó nói.

Khắp cả một thành trì rộng lớn đang đồn rộ lên việc có người muốn vượt râu hùm các đại liên minh, từ trà lâu, tửu quán nơi nào cũng nghe mấy

lời đồn tương tự như.

" Thánh nữ yêu tộc bị thiếu chủ của thế lực thần bí coi trọng quyết định bắt nàng về làm tiêu thiếp."

" Mấy vị thánh tử quyết định hi sinh vì tình mà cam chịu bị bắt."

" Các vị đại năng Bất Diệt Cảnh thì là vì một đời anh kiệt mà liều mình bị bắt."

Nói chung tin tức có năm bảy loại không biết đâu mà lần được nhưng đa phần nguyên nhân đều là do thế lực thần bí kia coi trọng một vị thánh nữ nào đó mà kéo lên.

Đám người Ác Ma Điện buổi sáng hôm nay mới vào thành chuẩn bị giao dịch nghe vậy thì cười đến đau cả bụng, còn mấy tên tù nhân bên cạnh nghe vậy thì sắc mặt xanh lét, bọn họ đây là nằm cũng chúng đạn có được không, làm gì có chuyện vì tình mà không màng mạng sống có ngu mới như vậy.

Mọi người vào thành cũng không có che giấu gì cả vì qua điều tra mấy lần rồi cũng cam đoan không có bẫy rập gì cả, ở trong nơi này cũng không có cường giả Tinh Quân Cảnh trấn thủ nên không cần sợ ai làm khó.

Nhưng vì một phần an toàn bọn họ vẫn là mang theo một kiện chí bảo Xuân Đức ngày trước đưa cho Liệt Không Kiếm thanh kiếm này đánh nhau thì không có tác dụng gì nhiều nhưng mà xé mở hư không lại dễ như ăn cháo vậy, một kiếm đi ra hư không xé mở.

Nếu thật sự có cường địch không tài nào đối kháng thì bỏ chạy thôi. Tất cả môn nhân đã thu vào rồi chỉ để lại mình Tiểu Thất cũng Vũ Y hai nha đầu này thôi, trường hợp cấp bách hai nha đầu này còn có thể cứu bọn họ một mạng. Vì sao hai nha đầu tu vi thấp kém lại có thể cứu bọn họ ư, đơn

giảm vì Xuân Đức sợ mấy tiểu muội hắn bị ai ám hại nên trên người các nàng đồ bảo mệnh nhiều đến khó nói thành lời.

Tu vi tâm Tinh Quân Cảnh muốn giết mấy nha đầu này thì không mất mấy ngày mới là. Vì thế ba người Đại Bạch, Tuyết Anh, Tà Long mang theo hai nàng như hai hộ mệnh bảo vật vậy.

Phải công nhận đám người mấy liên minh đánh hơi cũng nhanh bọn họ vừa vào thành thì đã có người tiến lên dẫn bọn họ đi.

Một tên hắc giáp chiến sĩ tiến lên nói:

" Các vị đại nhân xin mời theo ta đi hướng này."

Tà Long nhìn tên binh sĩ kia gạt đầu một cái rồi truyền âm cho mọi người cùng đi. Không qua bao lâu bọn họ đi tới một trang viên làm hoàn toàn bằng đá màu đen xì, nhìn nó tối tăm u ám khiến người khó chịu.

Nhưng khi bọn họ bước lên phiến đá này thì lại cảm nhận được một loại sinh cơ cường ngạnh bên trong nó, tuy hơi hiếu kì nhưng bọn họ cũng là không sao cả bình tĩnh đi vào bên trong.

Vừa đi tới nơi đây liền có hai hầu nữ dễ thương cung kính dẫn bọn họ vào bên trong một gian đại sảnh.

Vào bên trong mấy người Tà Long cũng không khách khí gì mà từ kiếm chỗ ngồi cho mình còn mấy tên tù binh thì cứ đứng nơi đó đi.

Ngồi được một lúc rồi mà vẫn không có người đi ra, Tà Long nhìn về một phía khác trong gian phòng nói:

" Muốn nhìn thì lại gần một chút mà nhìn đứng cách xa như vậy làm gì."
--- Giọng nói của hắn hiền hòa không có rét lạnh như bình thường nữa,

đúng chất một cao nhân tiên bối.

Theo câu nói này từ mấy nơi bên trong đại sảnh này hiện ra liên tiếp 8 bóng người, 5 nam 3 nữ. Khí tức phát ra từ mấy người này cũng rất mạnh mẽ đều có tu vi Bất Diệt Cảnh Cửu Trọng hậu kỳ cả rồi.

Mấy người này bị bóc trần hành vi xấu hổ của mình cũng không có tí chột dạ nào mà cả đám nở một nụ cười giả tạo, một thiếu nữ hồ yêu tiến lên trước cười bồi nói:

"Chỉ là tò mò, tò mò đôi chút mà thôi, đạo hữu sẽ không tức giận chứ?". Dù không có xem thấu tu vi của đám người Tà Long nhưng nàng cũng không sợ vì nơi đây là đại bản doanh của nàng mà.

Không đợi cho mấy người mè nheo, Đại Bạch đã ngay lập tức đi vào chính đề:

"Một tay giao tiền, một tay giao hàng. Có cái gì lấy cái đó ra, khi nào đủ tiền thả người, để cảnh lâu tiền lãi càng nhiều các ngươi làm sao thì làm, nhất là tên Tinh Quân Cảnh kia hẳn là đáng tiền nhất."

Mấy người đại liên minh lời vừa ra đến miệng bị câu nói này của Đại Bạch cho nuốt quay về. Hai người Tà Long cùng Tuyết Anh thì không nói gì, sắc mặt bình tĩnh nhưng là hai nha đầu Tiểu Thất cùng Vũ Y thì cười đến không ngậm miệng được, phình bụng mà cười.

Vũ Y giật giật Đại Bạch nói:

"Ngốc đại ca người thật là phải để mặt mũi cho bọn họ nữa chứ. hi hi."

Tuyết Anh cóc cho hai nhóc tỳ mỗi người một cái.

"Úi da đau."

Hai tiếng kêu đau cùng lúc vang lên, hai nàng đều dùng ánh mắt ủy khuất nhìn về phía Tuyết Anh như muốn hỏi " Tại sao lại đánh người ta chứ? "

Tuyết Anh trừng hai nàng một cái rồi mới nhẹ nhàng nói:

" Chỗ người lớn nói chuyện bé con ở một bên ngồi yên lặng đi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 355: Trao Đổi

Sau một hồi náo trò ban đầu thì không khí trong phòng có vẻ đỡ áp lực hơn, lúc này mới chính thức vào việc chính.

Bên mấy đại liên minh đưa ra một cái giới bảo nói:

" Theo như thỏa thuận bên trong là đồ mà đạo hữu ưu cầu, xin mời đạo hữu nhìn xem."

Tà Long kiểm tra một chút xem có ám chiêu gì không rồi sau đó mới dùng thần thức thâm nhập giới bảo, bên trong giới bảo phạm vi không lớn tầm 9000 ngàn dặm đồ lại mà thôi. Bên trong có một nửa là chứa xương cốt của đủ thứ trên đời, từ hoang thú, dã thú cho đến thái cổ thần thú cũng có. Ngoài ra bên trong còn có mấy bộ xương cốt đám Tinh Quân Cảnh.

Thêm vào đó là hoa thảo ngàn vạn loại, chất lượng không phải bàn. Ở trên bầu trời thì đang bay 1000 đầu hóa linh thạch(mỏ linh thạch có linh thạch tâm qua năm tháng sinh linh trí biến thành sinh linh), mỗi đầu hóa linh thạch này có đủ loại hình dạng ngư, trùng, quái, điều gì cũng có, khi đám này bay lượn thì thoảng lại rớt một đám linh thạch phẩm chất khác nhau.

Ngoài những thứ này còn có vật liệu quý hiếm đúc vũ khí cũng có rất nhiều, tính ra cũng có vài tòa đi. Quan trọng nhất ở đây là có ba thanh tàn binh thần kích cùng một thanh thần kiếm, phẩm chất chưa thể rõ ràng cái này cần đợi Xuân Đức nghiệm xét tỉ mỉ. Chủ yếu là những vật này những thứ linh tinh khác cũng ngại liệt kê ra.

Kiểm tra xong mọi thứ Tà Long hài lòng gật đầu nói:

" Như vậy cũng tạm được rồi, bọn ta cũng không phải người tham lam.

Câu nói này nghe vào tai mấy tên ngồi đối diện khiến cho bọn họ suyết nữa thì phun máu ba lít, cái gì mà chỉ là tạm tạm, đây cũng là tích xúc rất lâu mà một siêu cấp đại thế lực mới có thể giành được có được hay không.

Nhận được thứ mình muốn rồi Tà Long cũng không lật lọng gì cả giải cầm thuật trên người đám tù binh trả lại cho những người này. Làm xong hắn đứng lên nói lời từ biệt.

" Lần sau gặp lại, các vị ở lại vui chơi cho khỏe đi mấy hôm nay mệt mỏi rồi."

Đang lúc này thiếu nữ hồ tộc kia lại lên tiếng giữ lại:

" Các hạ không cần gấp đi như vậy, có thể hay không cùng ngồi xuống chúng ta có chuyện thương lượng."

Đại Bạch kể bên nhe răng cười nói:

" Còn tưởng các ngươi cường ngạnh giữ người đâu làm ta đau cả tim, tí nữa thì truyền tin cho đồng bạn ta đến tiếp ứng. Hắc hắc."

Mấy người đại liên minh ngoài mặt thì không nói gì nhưng trong lòng đang suy đoán lời nói của Đại Bạch. Hào khí trong phòng nhất thời lâm vào trầm mặc.

Sau phút chốc một tráng hán lưng hùm vai gấu cả người là vải bố nhìn mấy người Ác Ma Điện nói:

" Nhiều lời vô nghĩa, tính ta cũng không thích dài dòng ta nó thẳng luôn, bọn ta cần các ngươi hợp tác đạt được bảo vật trong ngôi cổ mộ bên dưới

khô cốt. Nói đúng ra là cần các người hợp tác chế phục hoặc tiêu diệt bộ khô lâu kia, mấy người các người thấy hứng thú không? "

Đến lúc này mấy người Ác Ma Điện lại trầm tĩnh xuống, cuối cùng cả đám không ngờ lại nhìn về phía Vũ Y hỏi:

" Tiểu Y quyết định sao? "

Tiểu Y thấy mọi người hỏi mình thì hiểu ý nhanh chóng liên lạc ca ca một chút, qua một lát nàng mở mắt ra nói:

" Cùng bọn họ hợp tác cũng được nhưng chúng ta muốn chia 5:5. Đồng ý nói một câu, không đồng ý thì đừng ai nấy đi."

Mấy người đại liên minh lại bắt đầu trầm mặc, sau một lúc một bà lão nói:

" 5:5 không thành vấn đề nhưng quan trọng bên các người xuất lực bao nhiêu."

Vũ Y ngay lập tức đáp lại nói:

" Khô lâu để bọn ta chế phục bảo vật chia 2, cấm chế địa cung các người phá đọi tới bảo tàng chúng ta chọn trước 2 kiện hoặc là cùng nhau áp chế cốt lâu bảo vật trên vai nó chia đôi, cấm chế địa cũng cùng nhau hợp sức phá xuống bên dưới dựa vào cơ duyên mỗi người lấy được. Các vị có thể tùy chọn."

Có người bên đại liên minh nghi hoặc nhìn mấy người Tuyết Anh nói:

" Tiểu cô nương này có thể quyết định được sao? "

Tuyết Anh gật đầu đáp:

" Không thành vấn đề nàg là phát ngôn của Điện Chủ chúng ta, lời nàg nói tương đương Điện Chủ nói."

Mấy người bên đại liên minh nghe vậy thì " ồ " lên, hiển nhiên bọn họ rất ngạc nhiên trước thân phận của Vũ Y. Vũ Y thấy vậy thì rất tận hưởng cảm giác này, duy chỉ có tiêu Thất bên cạnh là phụng phịu không vui, y như bị ai dành mất đồ chơi vui vậy.

.....

Qua một hồi bọn họ quyết định hợp tác cùng nhau, hai bên thống nhất phương án một. Để thêm phần tin tưởng nhau bọn họ còn thêm một phần minh ước lâm thời nữa, nội dung thì cũng là mấy điều không làm hại đến đồng minh mà thôi.

Cái loại minh ước này nói thật cũng không có tác dụng gì lớn chỉ mang tính chất minh họa là nhiều, trước lợi ích to lớn chịu chút phản phệ thì có sao, phản phệ nhiều hơn nữa cũng chỉ à muỗi.

.....

Đội người Ác Ma Điện rời đi, 8 người ở đây mới nhìn lại vị Tinh Quân Cảnh kia cung kính hỏi:

" Chỉ huy sứ đại nhân, người thấy đám người này thế nào? Có thể tin được bọn họ hay không? "

Vị Tinh Quân Cảnh này uống một chút trà nóng, cả người hần lúc này đã không còn vẻ cao ngạo như hôm qua, giống như đi qua một hôm hần đã biến thành một người khác vậy. Nhìn mọi người một lượt hần nói:

" Tin tưởng thì ngược lại có thể tin những người kia thực lực nhượng chúng ta phải tin. Ta cũng phải tự uy phong phe mình mà đó là sự thật, qua

một thời gian ngắn tiếp xúc với bọn họ ta cũng một chút ít về những người này.

Ông lão tên Tà Long kia theo ta biết chính ta một con Tà Long thật sự, bị phong cấm lâu năm nay mới khôi phục đến tu vi hiện tại nhưng cũng đừng khinh thường người ta, người ta tuy tu vi yếu hơn ta một cái đại cảnh giới nhưng là nếu đánh thật lên ta chưa hẳn là đối thủ." Nói đến đây hắn lại thở dài một hơi.

Mọi người ở đây nghe vậy thì thật sâu kinh ngạc, nhất là mấy đại nhân yêu tộc. Tà Long là cái gì đó là thái cổ thần thú tà ác nhất à, không ngờ bọn họ cũng có thể gặp được.

Đến lúc này lại có một người tò mò hỏi:

" Chỉ huy sứ đại nhân người có biết bọn họ là thế lực nào? Căn cơ ở đâu sao? "

Chỉ huy sứ lắc đầu đáp:

" Không biết, bọn họ hoàn toàn là một đoàn mê vụ, theo manh mối ít ỏi để lại chỉ biết bọn họ thế lực gọi là Ác Ma Điện, trong điện có Điện Chủ cùng ba vị Quân Vương tọa trấn. Hai tiểu nha đầu khi trước các ngươi thấy chính là 2 trong 3 vị quân vương."

Một câu này ra 8 tên Bất Diệt Cảnh Cửu Trọng đều mộng, mấy tiểu nha đầu đó đều là Quân Vương của thế lực thần bí, theo bọn họ nghĩ mấy người Tà Long đều là thủ hạ đã có thực lực mạnh mẽ thì Quân Vương ắt phải mạnh hơn nhiều.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 356: Thành Công Phân Giải Hỗn Độn Ma Khí Chí Bảo

Bên trong không gian vong linh.

Bên trong không gian vong linh lúc này đã biến đổi hoàn toàn, ngoại trừ phạm khu vực xung quanh lâu đài sinh mệnh 50 dặm trong đó cũng bao gồm Hắc Ám Ma Thụ là còn nguyên vẹn còn những ở nơi khác đã bị nguyên thủy ma khí hoàn toàn đồng hóa. Cái này đa phần nguyên thủy ma khí đều bị Hắc Ám Ma Thụ hấp thu hết rồi bằng không thì không biết cái không gian này ra cái dạng gì cũng không biết nữa.

Vì sao lại có chuyện như vậy, nói đến chuyện này phải nói tới mấy ngày hôm trước dưới sự hợp sức của Xuân Đức cùng Vô Địch hai người nhất cử thành công phá tan phòng ngự then chốt của kiện hỗn độn ma khí chí bảo kia, cùng lúc đó tất cả nguyên thủy ma khí bên trong kiện tiểu tháp kia như hồng thủy vỡ đê trào ra khắp không gian vong linh, trong lúc cấp bách Xuân Đức cũng chỉ có thể bảo vệ một chút phạm vi nhỏ bé xung quanh Bể Sinh Mệnh.

Còn những nơi khác thì chịu rồi, không thể nào vẫn hồi nên cứ mặc cho nguyên thủy ma khí đồng hóa, bây giờ bên trong không gian này tất cả sinh linh từ côn trùng cho đến tử linh sinh vật đều khoác lên mình một tầng hắc khí nhàn nhạt, cả người toát ra khí tức tà ác đến cùng cực, bây giờ mà ném vào bên trong này mấy tên Bất Diệt Cảnh sơ kì thì cũng không bao lâu sau đều bị đồng hóa sạch.

Vạn hạnh là những thứ này đều vẫn rất nghe lời vị chủ nhân nơi đây, không có bị ma khí ăn mòn lý trí mà không biết phân biệt, nếu ở một góc độ khác nhìn lại ngoại trừ phá hoại cảnh quan một chút ra thì không còn có gì thiệt hại cả, nguyên thủy ma khí này đồng hóa đám sinh linh kia đồng thời cũng tăng cường năng lực đặc thù cho bọn chúng nữa.

.....

Bên trên tế đàn Xuân Đức cùng Vô Địch vẫn đang tiếp tục công việc tiếp theo của hai người, việc gì thì ai cũng rõ ràng rồi theo công cuộc phân giải tiếp theo dĩ nhiên là nâng cấp mấy món chí bảo của Xuân Đức lên một tầm cao mới.

Nhìn vào trong tay ông bạn già chỉ còn lại hai đốt ngón tay kiện hỗn độn ma khí sau khi phân giải Xuân Đức lo lắng nói:

" Chỉ còn bấy nhiêu đây còn lại thì nên nâng cấp cái nào được? "

Vô Địch nhìn vẻ mặt bồn chồn của Xuân Đức bất giác mỉm cười, hấn vỗ vai Xuân Đức rồi nói:

" Đừng lo lắng gì cả, mọi việc vẫn trong tầm kiểm soát cả. Đừng nhìn chỉ có một tồn lại một ít thế này nhưng so với những gì trước kia hai chúng ta bỏ ra để nâng lên mấy món chí bảo của lão thì nhiều không biết bao nhiêu lần. Tui phân cái này ra ba, ông đem ba món bảo vật kia vào bên trong tế đàn đi, ngay sau đó chúng ta rèn luyện ba món bảo vật này thêm lần nữa."

Xuân Đức khinh bỉ nhìn ông bạn thân của mình nói:

" Không lo, ở đó mà không lo. Tính phân giải cái tiểu tháp kia ba năm giờ đã hơn 30 năm rồi, tính giỏi ghê. Ta là sợ mi hủy luôn mấy kiện thiếp

thân bảo vật của ta luôn đi thôi. Hừ hừ. Ở đó mà làm tàng." Xuân Đức nói vậy nhưng là vẫn đưa ba món chí bảo kia vào bên trong hư không tế đàn.

Vô Địch nghe vậy thì chỉ là cười lên ha hả không thêm để ý chút nào tới lời nói đậm thọt của Xuân Đức.

Phí chín trâu hai hồ Vô Địch mới chia nhỏ phần còn lại của tiểu tháp kia ra ba rồi ném vào bên trong tế đàn, sau đó hai người nghiêm túc lên truyền năng lượng vào bên trong tế đàn để nâng cấp bảo vật. Lần này vì đảm bảo an toàn hai người còn huy động cả Hắc Âm Ma Thụ vào làm phụ lò nữa.

.....

1 tuần qua đi

1 tháng qua đi

Tháng thứ ba qua đi...

Ầm ầm

Cả cái tế đàn nổ tung thành phần vụn, hai người Xuân Đức cùng Vô Địch lúc này cũng bị thương không nhẹ, trên không trung lúc này đang trôi nổi ba kiện chí bảo, Mộng Mị Ma Trảo, Thiên Cốt Giáp, Cánh Ma Huyền.

Ba kiện chí bảo này như ba con cá voi hấp nước vậy, thiên địa tinh hoa bên trong không gian vong linh một lần nữa bị tận diệt. Cả không gian biến thành vùng đất chết trừ nơi trước kia bị Xuân Đức bảo vệ ra. Tất cả mọi sinh linh bên trong không gian đều biến thành tinh hoa bị ba kiện chí bảo hấp phệ, ngay cả tế đàn bên dưới cũng bị cắn nuốt không còn tí gì.

Nhìn thấy cảnh này đừng nói là Xuân Đức mà ngay cả Vô Địch cũng nuốt nước miếng, đây chính là đản sinh ra hỗn độn ma khí lúc sinh ra mới

có à.

Xuân Đức nhìn Vô Địch nuốt nước miếng hỏi:

" Ông bạn việc này mi có tính đến không, ta mà dung nhập ba cái này vào trong cơ thể sẽ không đi đời nhà ma chứ."

Vô Địch cười khan nói:

" Sẽ không, chết thế nào được chứ, ta cam đoan đấy. "

Xuân Đức bị hấn chọc tức hữu khí vô lực đập hấn một phát nói:

" Tin mi có mà chó mặc váy. Mẹ mi nữa." Nói xong câu này thì hấn cũng nằm thẳng cẳng rồi, chẳng còn động tĩnh gì nữa.

Nhìn Xuân Đức mệt quá mà bất tỉnh rồi Vô Địch ngạc nhiên nhưng trong lúc hấn ngạc nhiên thì một trận mê muội tập kích đầu hấn khiến hấn cũng ngất đi.

.....

Cũng không rõ là bao lâu rồi Xuân Đức cùng Vô Địch cùng lúc tỉnh lại, vừa tỉnh lại xong Xuân Đức liền nghe thấy tiếng nói bên trong đầu mình:

" Các vị ca ca, tử tử nói pa pa khi nào mới tỉnh"

Xuân Đức nghe âm thanh này liền biết là của ai, này không phải Phong Phong còn là ai nữa nhưng ca ca, tử tử trong miệng nó thì Xuân Đức không biết là ai rồi. Xuân Đức liền dùng thần thức hóa bản thân tiến vào bên trong thế giới tinh thần của mình.

Vừa vào bên trong thế giới tinh thần của mình Xuân Đức ngạc nhiên phát hiện ngày trước thế giới tinh thần của mình không có gì cả mà bây giờ

cả thế giới đâu đâu cũng có những sợi màu đen phiêu tán.

Ở một nơi có những sợi màu đen phát ra Xuân Đức nhìn thấy 4 cái thân ảnh bé tí béo múp míp nhìn thấy mà đã con mắt.

Xuân Đức ý niệm một cái tới nơi đó nhìn một chút. Xuân Đức xuất hiện thì mấy tiểu chút chút kia cũng phát hiện ra Xuân Đức rồi.

Bốn thân ảnh cao tầm hai gang tay người lớn xếp thành dọc ngay ngắn đi lên chào:

" Ba ba tới mọi người tập hợp."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 357: Ga Đình Khí Linh

Xuân Đức lập tức cứng ngắc tại chỗ, hấn nghi hoặc đánh giá mấy tiểu gia hỏa nhưng mà nhìn thấy bộ dáng đáng yêu của mấy nhóc tỳ Xuân Đức lập tức quên mọi thứ.

Xuân Đức ngồi xuống nhìn mấy tiểu gia hỏa nói:

" Thật đáng yêu, đây là thành viên mới sao? Mọi người tự giới thiệu một chút nào."

Tiểu nữ hài khí linh đi đầu, cả người bao phủ hắc sắc ma giáp, tóc dài đến chân nhìn Xuân Đức nghiêm túc nói, tiếng nói non nớt vang lên:

" Ba ba, hài nhi là khí linh của Mộng Mị Ma Trảo nên lấy tên Mộng Ma."

Sau đó hai tiểu nam hài phía sau lần lượt giới thiệu

" hài nhi tên là Thiên Cốt."

" hài nhi tên là Thiên Huyền."

Xuân Đức cười cười, hấn hỏi:

" Vậy mọi người có thứ tự không? "

Lúc này Mộng Ma ra dáng người lớn đáp:

" Có thừa ba, con là chị đại, theo đó Thiên Cốt cùng Thiên Huyền làm lão nhị, tiểu hồng bên ngoài còn có tiểu phong làm tiểu tam cùng tiểu tứ."

Xuân Đức lại một trận cười to, tiểu tam nghe cái từ này sao nó kì cục. Hấn xoa đầu mấy gia hỏa này vui vẻ nói:

" Mọi người cùng nhau chơi đi, ba ra ngoài đây khi khác sẽ quay lại nói chuyện cùng mọi người nhé. Mà bên trong này tạo thêm một chút đồ vật mới được đừng có để cả thế giới tinh thần của ba ba toàn màu đen như vậy, việc này nhờ mấy đứa đây."

Bốn tiểu gia hỏa lúc này đều ưỡn ngực ngẩng đầu tự tin nói:

" Ba ba tin ở bọn con."

.....

Xuân Đức ra khỏi thế giới tinh thần của mình, một lần nữa mở mắt ra. Ngay lúc này Vô Địch liền hỏi:

" Mọi thứ sao rồi? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Tốt, tuyệt vời không còn gì để bàn. Ha ha."

Xuân Đức một trận cười to, tự nhiên trong lòng hấn cảm thấy rất vui. Vô Địch thấy vậy thì cũng thở ra một hơi rồi cũng nở một nụ cười vui vẻ. Hấn đứng dậy vỗ vai Xuân Đức nói:

" Vào dưỡng thương cho tốt một chút đi, tui đi làm chút việc. hắc hắc."

Xuân Đức cũng vui vẻ gật đầu, hấn biết ông bạn của mình lại chuẩn bị đi là cái gì rồi. Chia tay Vô Địch, Xuân Đức lập tức tiến vào bên trong bể

sinh mệnh trị thương tiện thể quan sát biến hóa của mấy kiện chí bảo của mình.

Tâm niệm vừa động một loạt thông tin lần lượt hiện ra.

 Thông Tin Bảo Vật

--- Hỗn Độn Ma Khí Mộng Mị Ma Trảo(Độ dung hợp 100%):

+ Mộng Yêm: (10 % cơ hội trong lúc xuất thủ tăng cường khả năng vô địch 3s)

+ Đòn đánh tăng cường khả năng đánh choáng địch nhân 100% trong 1s (Mục tiêu đơn lẻ, số lượng từ 2 trở lên random choáng).

+ Bỏ qua phòng ngự (Gây sát thương trực tiếp). Đòn đánh có hiệu quả thiêu đốt linh hồn(15% mỗi 3s).

+ Đòn đánh gây hiệu quả mộng mị(Địch nhân lâm vào ác mộng không thể tấn công).

+ Đòn đánh gây xuất huyết không ngừng cho tới chết(Bị giảm tác dụng bởi pháp thuật trị liệu mộc thuộc tính và bị khắc chế bởi Nguyệt Tinh Túy).

+ Đòn đánh mang theo thuộc tính hắc ám khiến địch nhân mất đi lý trí biến thành con rối cho người sử dụng(Bị khắc chế bởi thánh quang thuộc tính.)

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

--- Hỗn Độn Ma Khí Thiên Cốt Giáp (Độ dung hợp 100%):

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh 10x, + 5x phòng thủ vật lý, kháng linh hồn công kích 98,89%.

+ Giảm sát thương nhận vào 88% và bắn ngược lại kẻ thù, tăng cường khả năng độc tố gấp 9).

+ Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương(Mười đòn đánh toàn lực có tu vi ngang bằng kẻ sử dụng).

+ Tự bạo (Dùng sinh mệnh, linh hồn của kẻ dụng nén lại và khuếch đại trong nháy mắt tác dụng tăng 100x).

+ Tự hồi phục (Bị đánh đoàn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng thực lực bản thân).

_ Phong ấn chưa mở (Cấp 7 sinh mệnh mở)

--- Hỗn Độn Ma Khí Cảnh Ma Huyền Cấp 4(Độ dung hợp 100%):

+ Gia cường tốc độ (x5).

+ Khi bay tạo ra huyền cảnh khiến địch nhân mê loạn(Suy giảm phòng ngự thần thức 84%).

+ Có thể dùng tấn công (Đòn đánh có phạm vi lớn).

+ Kỹ năng đặc biệt: Tạo một khu vực rộng lớn cấm phép, sinh vật ở bên trong chỉ có thể dùng sức mạnh bản thể, tác dụng lên cả bản thân.

_ Phong ấn chưa mở(Cấp 9 sinh mệnh mở)

Nhìn xong thông tin Xuân Đức cực độ thỏa mãn, nhất là cái khả năng đánh choáng 100% trong 1 s. Một khi đã xác định được địch nhân thì tên kia xác định rồi, chỉ cần đánh lên chúng một lần là xong.

Bây giờ đừng nói cùng cấp nếu vượt cấp chém giết một trận Xuân Đức cũng không ngại rồi. Chưa nói tới các kỹ năng mới học được duy cái kỹ

năng trọng sinh thôi cũng khiến hấn tự tin vài phần.

Nhưng có ai không đâu lại đi tìm mấy cái xương cứng mà gặm, tội gì á, tốt nhất cứ tìm mấy tên yêu hơn mình, bắt nạt mấy tên đó vừa tiện lại dễ dàng.

Xuân Đức bây giờ cũng không có gì để vội vàng cả, người ta còn vì tình yêu mà phấn đấu quên mạng sống, Xuân Đức thì không, một mình vui sướng chơi bời tí thì được còn mà cái gì người yêu, tình lữ gì đó thì dẹp đi.

Còn kẻ thù ư, cái này thì lại càng không đáng lo. Lão hệ bây giờ cũng không phải dạng vừa đâu, đừng nhìn hấn chuỗi chuỗi vậy chứ đến lúc cần hấn ra tay thì không đánh lại cũng bảo toàn cái mạng.

Cả người thu thái, không dính tình kiếp gì, không phải cố sống cố chết rồi lại bị người yêu hãm hại. Cứ như thế này là tốt nhất.

Nghĩ tới các đại thiên tài gì đó, liều mạng vì một đứa con gái rồi lại bị người kia cầm sừng đúng là thú vị, sau này cái quái gì mà chặt đứt hồng trần đi vào sát đạo, cái loại này có thể nói là đã ngu thì chịu đi còn suy nghĩ tiêu cực lấy giết người làm niềm vui.

Thời buổi này yêu nhau vì sinh lý, quý nhau vì linh thạch chả hiểu làm sao mấy người trẻ tuổi lại cứ ảo tưởng một cuộc tình trọn vẹn huy hoàng, Xuân Đức nghĩ tới đây thì cười khẩy. Hấn kết luận một câu:

" Hi sinh vì gái đúng là cái kết tê tái, một cái ngu nhất trong đời không cái nào ngu bằng."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 358: Ác Ma Điện

Ngoại giới mây thàng trôi đi...

Tình hình liên tục biến đổi, từ ban đầu chỉ có một bộ khô cốt trần ải nhưng không ai ngờ chỉ sau vài ngày Ác Ma Điện tham gia thì dị biến xuất hiện, không ngờ liên tục có hai bộ xương quái dị đi lên thủ hộ lấy nơi đây.

Cuối cùng mấy chục đại năng cùng nhau liên thủ tạm thời chế ngự ba con khô cốt, còn về phần Địa Cung thì để đám hậu bối đi vào. Người đi vào cũng chỉ là Bất Diệt Cảnh trở xuống mà thôi. Ở giữa mấy đại liên thủ đi vào lần này những người khác không ít thì nhiều đều có ý muốn bài xích Ác Ma Điện.

Người Ác Ma Điện lần này cũng mang tất cả đi vào ngoại trừ Heo Con là ở lại, nàng lúc này không ngờ lại bước vào thời kì tiến hóa.

.....

Bên trong sâu địa cung Vũ Y bị tách khỏi mọi người, đang cùng nàng kết bạn đi là hai thiếu nữ nhan sắc bình thường nhưng thực lực cũng không tính là kém, hai thiếu nữ này thông qua khí tức có thể xác nhận các nàng không phải người Ác Ma Điện, lúc này trên người hai thiếu nữ đang bị thương rất nặng, từng đạo vết thương thấy xương lộ ra những vết thương này đều là do người đánh lén mà thành.

Dùng trị thương đan dược tốt nhất trị liệu cho hai thiếu nữ Vũ Y quan tâm hỏi:

" Các tử không còn lo lắng đâu những kẻ kia đã bị bỏ phía sau rồi."

Một thiếu nữ có một vết sẹo ở mặt nói:

" Nha đầu nhà muội cũng không tệ, không ngờ có lắm thứ cổ quái như vậy, mấy tên kia không đuổi kịp chúng ta cũng là nhờ muội cả, hừ, thật không ngờ mấy tên kia lại có trận pháp lợi hại như vậy, tí nữa thì không thoát khỏi."

Một người khác cũng lên tiếng:

" Bọn họ là có dự mưu từ trước rồi, một đội ngũ mấy chục người lại mang theo trận pháp cái này không thể vừa vào mới tính đến. Đợi thương thế khỏi hẳn lại đi kiếm đồng môn khác đi báo thù.

Thiếu nữ kia lắc đầu nói:

" Không phải ta đã kích muội nhưng muội thấy mấy tháng nay chúng ta gặp người không phải kẻ địch thì đều là người bị tử linh bên dưới đoạt xá, muốn tìm kiếm đồng môn rất khó, với những đồng môn kia liệu có tin được hay không? "

Ngay lúc này không gian một trận ba động một thân ảnh thiếu niên cả người bao phủ khí tức ma mị hiện ra, ánh mắt thiếu niên đảo qua hai nàng khiến cho hai nàng cùng lúc muốn ngay tại chỗ tự sát, cuối cùng thiếu niên nhìn qua tiểu cô nương, lúc này trên khuôn mặt đầy lạnh lùng kia mới nở ra một nụ cười âm áp:

" Nha đầu lại cho ca ca ôm cái nào."

Vũ Y lúc đầu là còn ngần người nhưng trong nháy mắt nàng liền ôm trầm lấy Xuân Đức, nàng y như bé con bị ai khi dễ tố khổ:

" Y nhi cũng nhớ ca ca nữa, mấy tháng này Y nhi phải sống cô đơn một mình, mọi người đều bị truyền tống đi nơi khác rồi."

Vừa khóc, vừa cười, Vũ Y đem hết thầy mọi việc nói cho Xuân Đức nghe một lần, Xuân Đức bên ngoài thì không biến hóa gì nhưng trong lòng thì sát ý sôi trào, hắc lại có người muốn giết muội muội hẳn đoạt bảo, không luyện đấm kia thành tử vật thì không phải hẳn rồi.

An ủi Vũ Y trong lòng Xuân Đức ôn nhu nói:

" Mấy chục năm này để muội bên ngoài chịu khổ rồi, sau này ca ca nhiều bồi muội muội. Lần này ca ca có chuyện quan trọng nên không thể tiếp dẫn sức mạnh được mới khiến muội bị người đuổi giết, ca ca thật sự xin lỗi tiểu Y đừng giận nhé."

Vũ Y lắc lắc đầu nhỏ nói:

" Y nhi vì ca ca mà sinh, vì ca ca mà sống tại sao có thể giận ca ca được. Lần này ca ca có việc trong đại phải làm muội mới không trách ca ca đây, còn bị người đuổi giết là do Y nhi quá yếu mới bị như vậy, còn làm liên lụy tới hai vị tỷ tỷ nữa."

Xuân Đức vỗ vỗ đầu nàng nói:

" Ngoan nào đừng khóc nữa."

An ủi xong Vũ Y, Xuân Đức nhìn về hai nữ nhân, lần này trong mắt hẳn đã giảm bớt đi lãnh ý rất nhiều nhưng là vẫn khiến cho hai thiếu nữ run lập cập.

Nhìn hai nàng sợ hãi thành dạng này Xuân Đức cười nói:

" Các vị không cần sợ, ta là đại ca của nàng. Cảm ơn hai vị đã bảo vệ nàng trong thời gian này."

Hai thiếu nữ vẫn như hai con gà con sợ hãi, các nàng bị khí tức tà ác cực độ trên người Xuân Đức dọa sợ, dù Xuân Đức không chế rất tốt nhưng là vô tình vẫn có một ít toát ra, cái này là do mới dung hợp xong mấy kiện chí bảo hình thành trạng thái xấu hổ như lúc này.

Tính lên cảm ơn vài lời mà nhìn thấy các nàng sợ mình như sợ cọp vậy, Xuân Đức chỉ bất đắc dĩ nhờ Vũ Y lên làm người cầu nói.

Sau một phen giải thích, trấn an, rồi lại tiếp tục trấn an, giải thích thì hai thiếu nữ kia mới dám lại nhìn Xuân Đức, miễn cưỡng nói chuyện được mấy câu.

.....

Nhìn địa thế xung quanh nơi đây một lúc sau đó Xuân Đức công Vũ Y quay lại đường cũ tìm mấy tên chết tiệt kia tính sổ.

Vừa quay lại không được bao lâu thì Xuân Đức lần đầu tiên gặp được ma thú bên dưới địa cung này, nhìn thấy một đàn sói màu đen, hai mắt đỏ rực như lửa khí tức hắc ám tràn ngập. Khi nhìn thấy đàn sói này hai thiếu nữ bên cạnh hấn lập tức run sợ nói:

" Ma lang, một đàn ma lang, tất cả đều là cao giai thấp nhất cũng là sinh tử cảnh, cái này chúng ta chạy đi."

Hai nàng đều nhìn về phía Xuân Đức, các nàng tuy muốn chạy nhưng là không có Xuân Đức đồng ý các nàng không dám. Vũ Y ở trên lưng Xuân Đức nhìn hai nàng nói:

" Các tỷ yên tâm, có ca ca không cần sợ."

Xuân Đức nếu không phải vì cho tiểu muội mình vui vẻ một chút, hẳn cũng lười đối với mấy con sói này có hứng thú. Hắn hỏi nhỏ với Vũ Y:

" Y nhi muội thích mấy con chó nhỏ này không? Thích thì ca ca bắt lại cho."

" Tuy xấu một chút nhưng mà có bọn nó chơi cũng vui." --- Vũ Y suy nghĩ một chút nói.

Xuân Đức gật gật đầu, nhìn về đàn sói hô lên một tiếng:

" Tới đây "

Ngay lúc này một màn khó tin phát sinh, từ bên trong đàn sói một con sói to lớn nhìn y một con trâu mộng vậy run run đi đến trước người Xuân Đức, nó nằm rạp trên mặt đất sợ hãi nói:

" Đại nhân ta..."

Xuân Đức nhảy lên người nó cuốn theo hai nữ nhân, đặt Vũ Y ngồi phía trước bị Xuân Đức ôm vào trong lòng, lúc này Xuân Đức mới lạnh lẽo nói:

" Đi thôi, làm tốt còn sống."

Con đại sói kia cũng không dám có ý kiến gì, nó cảm thấy cực độ sợ hãi khi ở gần người thiếu niên này, nó tin rằng chỉ cần một ý niệm thiếu niên kia nó sẽ chết không còn xương.

Nó hú lên một tiếng sau đó cả đàn sói to lớn theo chỉ thị của Xuân Đức mà đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 359: Ma Tôn 2

Đi được rất xa mà vẫn là nơi rừng rậm này Xuân Đức bây giờ mới hỏi đại sói:

" Người sống ở đây chắc lâu rồi, biết rõ cái nơi bỏ đi này là nơi nào chứ? "

Ma Lang Vương không dám giấu diếm gì, có gì nói nấy:

" Đại nhân nơi đây là không gian của Khô Cốt Ma Tôn, nơi chúng ta ở đây là vùng ngoại vi, còn vùng trung tâm kia có cấm chế lợi hại tiêu nhân không dám đến gần...."

Sau một hồi lâu nghe sói bự lái nhái Xuân Đức cũng cơ bản hiểu rõ cái nơi này như thế nào. Hắn còn tưởng là cái gì hóa ra là nơi chôn cất của tên dụt xui xẻo nào đó mà thôi. Hắn thậm thán đen đũi, muốn về nhà cái mà toàn vướng vào chuyện không đâu.

Đang lúc Xuân Đức suy nghĩ không đâu thì Vũ Y nói:

" Ca ca ngươi có cảm thấy mọi người ở nơi nào không? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Có cảm thấy nhưng rất mờ nhạt, nơi đây hạn chế thần thức của ca ca rất mạnh, con rụt xui xẻo kia tạo nghệ trận pháp cũng rất khá đó chứ. Hừ hừ, chết rồi mà còn làm khó người khác."

Vũ Y phì cười, nàng có chút hết nói nôi với ca ca mình, nàng dùng hai tay sờ sờ bộ áo lông của ca ca nói ;

" Thật mềm quá đi, sướng tay quá"

Nàng thì cười còn những ai khác ai cũng mếu cả, trong lòng mọi người bây giờ thì đang ngũ vị tạp trần.

.....

Lại qua thêm nữa ngày vẫn còn chưa mò ra mấy tên đánh lén Vũ Y, Xuân Đức cảm thấy hiệu suất quá kém, hấn vồ vồ Ma Lang Vương nói:

" Sói bự, đàn của ngươi có bao nhiêu con tại sao còn chưa tìm được mấy tên kia? "

Ma Lang Vương khổ não buồn rầu nói:

" Đại nhân, đàn của ta chỉ có hai vạn thành viên mà thôi, với lại khu vực này còn có những đàn khác nên xin đại nhân tha. "

" Ô, lại còn có những đàn sói khác sao? Ngươi tìm cách nào đó cho mấy tên kia lộ mặt, còn ta giúp ngươi xử lý đám bọn chúng cho ngươi lên làm đầu lĩnh. Ngươi thấy sao? "

Ma Lang Vương nghe vậy thì con mắt sáng lên, nó cũng có mong muốn thống trị đàn sói trong khu vực này nhưng là ở nơi này với đạo hạnh vừa vào Bất Diệt Cảnh Nhị Trọng của nó thì bảo vệ đàn của mình đã là cố hết sức rồi, nó cũng không hoài nghi Xuân Đức phách lối, nó biết Xuân Đức có thực lực như vậy.

" Đại nhân việc này đơn giản ta có thể làm ngay, chỉ cần phát đi một thông điệp ta muốn làm chúa tể nơi này không qua bao lâu tất cả tộc đàn sói

trong khu vực rừng rậm này sẽ đến."

Xuân Đức không nghe nó giải thích nhiều, cắt đứt lời của nó rồi nói:

" Làm sao tùy ngươi, không nhanh thì hôm nay có món thịt sói bảy món đấy."

Vũ Y lại lần nữa cười lên khúc khích, còn Ma Lang Vương thì trong lòng một trận sợ hãi, nó lần đầu tiên gặp nhân loại hung tàn như vậy, tí tí dọa giết, không vui lại dọa làm thịt nó, nó cảm thấy mình thật khổ à.

.....

Không đến một canh giờ từ khi sói bị phát đi thông điệp, đã có 16 đầu Ma Lang Vương đến nơi này. Cũng không ngoại lệ gì cả đến con nào thì con đó phải ngoan ngoãn nghe lời, cũng có hai con không nghe lời bị Xuân Đức trực tiếp giết chết ăn thịt.

Nhìn hai con sói đang bị nướng trên đồng than hồng kia lão sói bị sợ run run, mãi sau một lúc nó mới can đảm nói lên:

" Chủ nhân ngài không ngạc vì sao hai đầu Ma Lang Vương này lại không thuần phục chủ nhân sao? "

Xuân Đức vừa quay thịt chó à nhâm thịt sói nhàn nhàn đáp:

" Ta biết ngươi nghi hoặc, cũng chẳng giống tiểu sư ngươi làm gì, hai đầu chó này bị người ta dùng trùng cổ chế thành khô lồi sống rồi. Ta cũng lười giải nên giết bọn nó luôn." Nói xong Xuân Đức tiện tay vút ra bên ngoài hai con trùng cổ màu phấn hồng bị đông cứng bên trong hai viên thủy tinh hình chữ nhật.

Sói bự, hai thiếu nữ, Vũ Y cùng những con Ma Lang Vương cũng đều tò mò nhìn xem, khi thấy là vật gì thì soi bự kích động lên nói:

" Là thôn thiên thú con nhỏ tại sao bọn nó lại ở xuất hiện nữa rồi."

Đám Lang tộc khác cũng là một trận sợ hãi mà nhìn hai con trùng màu phấn hồng kia. Xuân Đức phát tay thu lại hai con trùng cổ rồi mới nói:

" Sợ cái gì mà sợ, tâm tình ta hôm nay tốt nên sẽ ban cho bọn bây một cơ hội sống. Chỉ cần nhớ một câu đó là chăm chỉ làm việc mạng sống ta đảm bảo."

" Đã rõ thưa chủ nhân " --- Đám lang vương cùng nhau nói.

Ngay lúc này có một Ma Lang tiến lên cung kính nói:

" Chủ nhân, thuộc hạ của ta tìm thấy mấy kẻ người cần tìm rồi. Bọn chúng đang ở một hạp cốc cách đây 6000 dặm."

Xuân Đức nghe vậy thì bình thản gật đầu nói:

" Giám sát tốt đám kia tí nữa chúng ta đến đó xem mấy con dục nhỏ đó tính làm cái gì. "

" Vâng, Chủ nhân"

Xuân Đức đợi nướng chín hai con ma sói to đùng kia rồi móc lấy hai quả tim, phần còn lại thì ban thưởng cho đám nô bộc mới của mình. Nhìn 15 con lang vương hấn lạnh nhạt nói:

" Phần còn lại cho các ngươi phân chia. Nếu các ngươi ai chê không muốn ăn đồng tộc thì có thể nhường cho người khác."

Xuân Đức nói là nói vậy thôi chứ hẳn biết đám lang vương này làm gì có chuyện chê bai ở đây, ở sinh linh thế giới này chỉ cần mạnh mẽ lên đường nói là đồng tộc đến cả thân nhân cũng có thể thôn phệ lẫn nhau, kẻ mạnh còn sống, kẻ yếu bị đào thải.

Đúng như Xuân Đức dự đoán, không có ai chê bai, mỗi con lang vương đều lấy phần của mình trực tiếp nuốt xuống không cần nhai cứ như sợ bị ai đó cướp mất.

Cùng lúc đó Xuân Đức ngồi trên sỏi bự ra hiệu cho tất cả bọn nó tiến về cái hạp cốc kia, đàn sỏi hàng vạn con dẫn đầu là một đàn lang vương cứ như vậy trùng điệp tiến tới hạp cốc nơi kia.

Xuân Đức truyền âm cho sỏi bự bảo nó biến to lên để nằm cho thoải mái, nhận được chỉ lệnh sỏi bự ngay lập tức biến lớn, biến thành một con sỏi hình thể to như một cái ô tô tải vậy. Nằm thoải mái trên người sỏi bự Xuân Đức lúc này mới đem ra hai quả tim nướng khi nãy ra ăn.

Hai quả tim này tuy bị nướng chín rồi nhưng nhìn vẫn như sống vậy, cả quả tim ám quang lưu động nhìn như là các mạch máu hoạt động.

Khi hẳn đang định ăn thì nhớ tới mấy người bên cạnh hỏi:

" Ba người các ngươi muốn ăn không? Tuy các ngươi đều không phải ám thuộc tính nhưng ăn vào vẫn rất ngon à."

Ba nữ hài lập tức lắc đầu, cái này có ép bọn họ cũng không ăn đây, mới nhìn thôi đã cảm thấy nổi hết da gà rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 360: Đùa Nghịch Đám Tạt Ngư

Cũng không bao lâu mọi người đã tới bên ngoài hạp cốc, nơi đây khí vụ âm u, cây cối đen kịt một màu nhìn là biết không có cái gì tốt lành. Nhất là đây trời sương mù màu xám, chắc nó là màu trắng nhưng do ánh sáng yếu quá nhìn giống màu xám vậy.

Mới ở ngoài hạp cốc xa xa cũng đã nghe được tiếng binh khí va chạm bên trong, không làm thì bên trong lúc này đang có không dưới mấy ngàn người chém giết. Xuân Đức nhìn vào sâu hạp cốc hỏi tiêu bư(Cái này là biệt danh mới của con sói bư):

" Tiêu bư bên trong náo nhiệt vậy đám người ta dặn quan sát có còn sống không?"

Sói mập cung kính thưa:

" Chủ nhân mấy tên mà người căn dặn quan sát vẫn còn sống tất cả, bọn chúng không có tham chiến mà là chỉ huy trận chiến lần này. Bên trong có một viên âm phong châu không biết đại nhân có hứng thú với nó không? Nếu có để mấy người thuộc hạ vào trong giết sạch đám người kia lấy Âm Phong Châu dâng cho người."

Xuân Đức ngạc nhiên hỏi:

" Âm phong châu quý hiếm sao? Ta cũng không biết vật đó, nó có tương ứng với hỗn độn chí bảo không? "

Éc, hỗn độn chí bảo, nghe một câu như vậy người xung quanh hết biết nói gì, hỗn độn chí bảo là cái gì nó là từ vũ trụ hình thành đản sinh mà ra, cả vũ trụ không biết tất cả có đến 100 kiệ không nữa, còn cái âm phong châu này vài trăm ngàn năm là đản sinh rồi, một cái khu vực âm sát có khi xuất hiện 5-6 viên. Một cái tiên thiên chí bảo, một cái là hậu thiên chí bảo không cần nói cũng biết.

Sói bự toát mồ hôi hột, nó giải thích:

" Cái âm phong châu này chỉ là bảo vật nơi âm sát chi địa mà thôi, có gộp tất cả âm phong châu lại cũng không bằng một cạnh của hỗn độn chí bảo."

Xuân Đức không sao cả nói:

" Cũng không phải là bảo vật gì ghê gớm, có cũng được mà không có cũng chẳng sao. Thôi vào bên trong nào."

Đám lang vương có chút thất vọng bọn nó tính hiến vật quý nhưng mà chủ nhân này của bọn họ hình hư không cần mấy thứ này. Cả bầy sói lặng yên đi vào bên trong hạp cốc. Trên đường đi cái gì độc trùng, dã thú chạy sạch, nhìn thấy một đàn ma lang vương không con nào dám can đảm đứng lại.

Đi vào bên trong hạp cốc không một tiếng động đến gần chiến trường, ban đầu Xuân Đức còn tưởng là nhân loại tranh chấp hóa ra không phải, bọn này đang cùng mấy đầu dị xà chiến đấu, trận chiến mười phần thảm liệt, trên mặt đất đâu đâu cũng có thi thể nhân loại cùng dị xà.

Máu tươi nhuộm đỏ cả mặt đất, trong không khí toàn mùi vị khó ngửi. Bây giờ đang có hơn ngàn người hợp công vây đánh hai đại xà 3 đầu, mỗi con rắn ba đầu kia dài cả vài km, cả người hắc sắc lân phiến, vũ khí chém

vào bắn ra tia lửa nhìn đẹp mắt vô cùng, còn nó quật đuôi một cái thì lại có một tên không may bị chết queo.

Xuân Đức di dời tầm mắt lên 6 nam 3 nữ đang đứng ở một bên quan sát trận chiến, mấy người này tu vi rất khá Bất Hủ Cảnh viên mãn cả rồi, Xuân Đức đoán nếu không phải có Vũ Y thì hai thiếu nữ đi cùng nàng chết từ lâu rồi.

" Bọn người đi ra dọa đám này một chút, cử vài thuộc hạ đặc lực là 10 con chuột đang đứng một bên kia cho ta, nhớ cắn thịt trên người mấy tên kia thôi đừng có cắn chết, xong việc có thưởng, làm càng đặc sắc thì phần thưởng càng nhiều. Tiểu bur thì ở đây thôi không cần đi, tí nữa phần thưởng cho người cũng không thiếu."

Đám ma lang vương nghe chỉ thị chủ nhân thì lập tức hành động, chiêu mộ ra 30 con ma lang tinh anh đi làm nhiệm vụ lừa chuột.

Gào gào.. Hống hống hống

Liên miên tiếng gào hống kinh thiên động địa vang lên khiến cho trận chiến trong hạp cốc này lập tức ngưng lại, cả đám tinh thần bất định nhìn về phía tiếng gào rống.

Mười lăm thân ảnh to lớn cả người phát ra khí tức kinh khủng áp bách đến tất cả mọi người không tài nào thở nổi, hơn ngàn người cùng hai con tam đầu xà đều trừng mắt ra ngoài nhìn một đám Ma Lang Vương.

Có người lắp bắp nói:

" Thật lớn, thật khủng khiếp, trời à. Mười lăm đầu vương giả, sao có thể chứ? "

Câu hỏi này cũng là tiếng lòng của mọi người, mấy tháng này bọn họ chỉ mới nghe thấy tiếng của ma lang vương mà thôi làm gì thấy gần như vậy, trong lòng bọn họ lúc này đã lạnh ngắt rồi, mười lăm đầu vương giả nhìn chằm chằm bọn họ thì có chấp cánh cũng không chạy nổi.

Ngay cả mười tên đứng một bên kia lúc này khuôn mặt cũng trắng bệch, không còn chút máu. Đang lúc bọn họ bàng hoàng thì 30 đầu ma lang tinh anh nhào thẳng đến 10 người cắn xé.

Xuân Đức ở cách đó không xa nhìn mười người kia chật vật chạy xung quanh gian nan chống lại mấy chục con sói tinh anh, thi thoảng lại bị gặm mất mấy miếng thịt trên người, tiếng la hét thảm thiết khiến lòng hấn thoải mái.

Cho các ngươi khi dễ tiêu muội ta, mẹ kiếp để các chết không toàn thân. Xuân Đức nở một nụ cười tàn ác, nụ cười này rơi vào trong mắt hai thiếu nữ phía sau dọa cho hai nàng cứng đờ.

Không lâu sau đó trong mười người đã có 8 người bị cắn hết thịt chỉ để lại một cái đầu lâu, cảnh tượng nhìn thấy đàn sói cắn từng miếng thịt trên người mình nuốt vào hẳn là không dễ chịu tí nào.

Coi như trả thù cho tiêu muội, Xuân Đức ra lệnh cho đám thuộc hạ:

" Thôi chơi vậy đủ rồi, giải quyết tất cả đi."

Được chỉ lệnh mấy vạn con ma lang điên cuồng xông lên, như một đợt hồng thủy lướt qua cắn nuốt mọi thứ, không có bao lâu tất cả tu sĩ nơi đây cùng hai con tam đầu xà đã biến mất không còn xương, không những thế trên mặt đất vô số thi thể cũng dọn dẹp tất cả.

Xong việc Xuân Đức cũng không quên việc ban thưởng một chút cho đám đệ, lấy 16 giọt nguyên thủy ma khí chiết xuất từ Hắc Âm Ma Thụ ra

đưa cho mười 16 con ma lang vương.

" Đây là phần thưởng của các ngươi, nguyên thủy ma khí loại vật này các người từ từ hấp thụ, tuy là vật đại bổ cho các ngươi nhưng một lần chỉ dùng một là được nhiều quá bạo thể mà chết lại bảo ta không nói trước."

Nhìn lơ lửng trước mặt mình giọt nước màu đen đang phun trào ra nguyên thủy ma khí đám ma lang vương hai mắt bốc lên ánh sáng tham lam, đến cả xa xa những thành viên ma lang bình thường cũng dùng ánh mắt cường nhiệt nhìn giọt nguyên thủy ma khí cô đọng kia.

" Cảm ơn chủ nhân ban thưởng"

Xuân Đức gật đầu nói:

" Đi thôi, tiếp tục đi hướng trung tâm."

Như vậy một lần nữa đàn ma lang khổng lồ trùng điệp di chuyển trên đường đi mọi thứ đều bị quét sạch, tất cả đều bị thôn phệ sạch, cái gì lợn rừng vương, báo vương cũng thành thực phẩm cho đàn ma lang. Trong số đó cũng không thiếu đám nhân tộc tu sĩ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 361: Khô Cốt Thủ Vệ. Kết Giới Thần Cấp

Bạo động của đàn ma lang khiến cho khu vực ngoại vi náo loạn không chịu nổi, trên đường đi đàn ma lang lại thu thêm 10 đàn ma lang lớn cùng vô số đàn nhỏ lẻ, bây giờ bên cạnh Xuân Đức có 26 con ma lang vương tu vi đều tại Bất Diệt Cảnh, nói thật ngày trước hẳn còn thấy đây là một lực lượng không sai nhưng lúc này Bất Diệt Cảnh chỉ là muỗi với hán, một đập chết một đám.

Qua một ngày di chuyển xuất hiện trước mặt Xuân Đức lúc này là một cái kết giới màu vàng nhạt, nhìn vào bên trong thì thấy có vô số khô cốt đi lại, đám khô cốt này rất không tệ, tất cả đều là hàng chất lượng cao.

Đánh giá kết giới Xuân Đức bỗng nhiên cười hắc hắc. Vũ Y bên cạnh hoài nghi hỏi:

" Có chuyện gì vui sao ca ca, tại sao nhìn cái kết giới này ca ca lại cười."

Xuân Đức néo néo má nàng nói:

" Cái kết giới này liên kết địa vực nơi này ca ca mới từ Vô Địch học một môn võ công mèo cào muốn thử một chút."

Nói xong hán ngồi xuống đặt tay lên kết giới, mọi người có thể thấy sức mạnh kết giới ngay lập tức bị giảm đi một phần bị Xuân Đức hấp thụ mất, nói thật Xuân Đức chỉ là vật dẫn hấp thụ thổ nguyên tố từ kết giới truyền vào bên trong không gian vong linh.

Xung quanh mọi người thấy cảnh này thì ngạc nhiên không thôi, lần đầu thấy kiểu phá kết giới như vậy, ngày trước phá kết giới không phải là dùng lực phá kết thì cũng là xảo trá đánh vào điểm yếu chứ kiểu hấp thụ năng lượng kết giới thì chưa thấy lần nào.

Lúc này nhìn kết giới màu vàng trước mắt rất đẹp, nó nhấp nháy liên tục. Bị Xuân Đức rút năng lượng kết giới ảm đạm không quang nhưng ngay sau đó lại được bổ sung năng lượng cả kết giới sáng lên.

Địa vực xung quanh kết giới lúc này cũng bắt đầu rạn nứt do bị rút đi hết thổ nguyên tố. Không qua hai giờ cái kết giới to lớn không chịu nổi tiêu hao vỡ tan thành từng mảnh vàng nhạt tiêu tan giữa thiên địa.

Kết giới vừa nát từng đàn khô lâu kéo tới đây, tốc độ bọn chúng cực nhanh chớp mắt đã đến nơi. Xuân Đức hai mắt bạo xa một luồng sức mạnh vô danh xuất hiện bao trùm toàn bộ mấy ngàn khô binh.

" Nát "

Một tiếng kêu ra hàng ngàn khô lâu cùng một lúc đều bị nổ tung, linh hồn ma diễm bị Xuân Đức hấp nhiếp trong tay, sau đó cho vào miệng ăn luôn. Vung tay lên lần nữa mấy ngàn bộ xương bị hấn thu vào không gian vong linh của mình.

Một loạt động tác chỉ trong chớp mắt khiến mọi người còn chưa kịp phản ứng lại đây. Khi mọi người phản ứng lại thì đã xong rồi, Xuân Đức một lần nữa ngồi trên tiêu bư ra lệnh:

" Tiến vào trong gặp kẻ nào cản đường liền làm thịt."

Kết giới bị phá nhao nhao có người tiến vào bên trong khu trung tâm, không những thế còn có vô số ma thú cấp cao đi vào nữa, nhưng ai vào thì vào cũng tránh xa xa đám người Xuân Đức mà đi.

Vì thấy đám cấp thấp ma lang yếu quá, toàn là sinh tử cảnh với bất hủ cảnh nên Xuân Đức đều thu hết vào bên trong không gian vong linh chỉ để lại 26 con Bất Diệt Cảnh bên cạnh.

Lúc đi qua một đội ngũ gần trăm người hai thiếu nữ phía sau lên tiếng nói với Xuân Đức:

" Đại nhân, kia là tiên bối tông môn chúng ta."

" Các người muốn đi cùng bọn họ sao? " --- Xuân Đức hỏi.

Hai nàng như gà mổ thóc gật đầu liên hồi, tuy biết đi với Xuân Đức mới là lựa chọn đúng đắn nhưng hai nàng không chịu nổi khí thế từ mấy chục Bất Diệt Cảnh liên tục tán phát, bọn họ cảm thấy ở bên cạnh Xuân Đức như ở gần tử thần vậy nên muốn nhanh nhanh rời xa hẳn.

Xuân Đức cũng không ngăn cản hai nàng, chỗ tốt trên đường đi đã phân cho hai nàng không ít cũng là hẳn làm hết chức trách bản thân rồi. Xuân Đức gật đầu nhẹ nhàng nói:

" Vậy đi đi thôi, chúc các người sau này bình an."

Hai thiếu nữ lại một lần nữa như gà con mổ thóc liên tục gật đầu, sau đó như bị ma đuổi chạy một mạch về phía tông môn của các nàng không dám quay đầu lại, Xuân Đức thấy vậy thì sờ cằm nói:

" Các nàng tại sao sợ ta như vậy ta có đáng sợ như vậy sao? "

Không để ý tới hai nàng nữa Xuân Đức tiếp tục thư thả tiến lên, không hiểu sao rõ ràng là Xuân Đức phá kết giới vậy mà không phải người tiến vào bên trong sớm nhất. Ở trước hẳn đã có một số lớn đội ngũ đi vào.

Nhìn bóng lưng Xuân Đức cùng 26 đầu ma lang vương đi xa ở bên trong đội ngũ hai thiếu nữ trong lòng ngũ vị tạp trần. Hai nàng vừa tới đây đã liên tục có người hỏi thăm các nàng, muốn biết xem vị tiên bối kia là ai?

Nhưng là khi nghe cảnh Xuân Đức không một chút nhân từ hạ lệnh đồ sát hàng loạt tu sĩ thì bọn hắn ngay lập tức bỏ lòng muốn lôi kéo quan hệ, không cần thận cái mạng nhỏ mất lúc nào không hay.

Vì trưởng lão dẫn đội cũng là có điều suy ngẫm hẳn muốn nhớ xem có ai lại có năng lực lớn như vậy, có thể hàng phục lang vương được. Cuối cùng hẳn vẫn không tài nào nhớ ra cái gì.

Hắn quay lại nhìn hai thiếu nữ hỏi:

" Các người nói hẳn rất mạnh, mạnh tới mức nào? "

Thiếu nữ có vết thương trên mặt nhớ lại một chút vẫn là có chút run run nói:

" Một Bất Diệt Cảnh cao giai trước mắt vị tiên bối kia chỉ cần liếc mắt một cái liền nổ đầu chết ngay lập tức không lực hoàn thủ."

Lời này vừa ra dọa cho những người ở một thân mồ hôi lạnh, tên trưởng lão kia cũng là sắc mặt xanh lét hẳn ngó quanh xem có bóng dáng Xuân Đức không, không thấy về sau hắn mới dám thở ra một hơi, hẳn sợ Xuân Đức nghe thấy ai đó dám làm cái gì làm cho hắn không vui liền giết người thì khở.

Tên trưởng lão nghiêm mặt nói:

" Sau này việc của tiên bối kia không nên nhắc lại tránh cho tiên bối kia tức giận, đến lúc đó đừng nói là các người ngay cả ta cũng không thoát khỏi một kiếp."

Chúng đệ tử bên cạnh đồng thanh nói:

" Rõ thừa trưởng lão."

.....

Xuân Đức một đường tiến thẳng vào nơi trọng yếu nhất của nơi này, trên đường tiện tay bắt một nữ kiếm sư tra hỏi liền biết tất cả. Hắn định sưu hồn cho lệ nhưng nghĩ đến người ta không làm gì mình mà lại sưu hồn người ta có vẻ không tốt lắm nên thôi.

Càng đi vào khu vực trọng tâm thì thấy càng nhiều thi thể trên mặt đất, có người có yêu nơi chết nhiều thì có hàng ngàn người, ít cũng có vài bộ, nói chung trên đường đi đến khu trung tâm thì đoạn đường này được phủ đầy thi thể.

Xuân Đức nhất nhất dọn dẹp luôn đem vào không gian cho đám ma lang ăn, hắn không phải rảnh việc mà hắn cảm thấy có điều kì quái nên mới làm vậy, máu từ những cái xác này không ngừng bị lực lượng nào đó dẫn dắt đi, hắn nghi ngờ là có con đựt nào đó rảnh háng muốn trọng sinh sống lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 362: Huyết Trì

Người xung quanh thấy cảnh này thì chỉ là hiếu kì mà thôi, với bây giờ cũng không ai rảnh mà quản việc làm của vị tiên bối Bất Diệt Cảnh cổ quái này.

Đi sâu vào trong cung điện ở một nơi rộng rãi, phía trước có tiếng đánh nhau truyền tới Xuân Đức gia tăng tốc độ đến xem náo nhiệt.

Vừa đến nơi Xuân Đức ánh mắt không khỏi tỏ sáng, trước mặt hẳn là một cái huyết trì rộng lớn, cho vài ngàn con voi xuống cũng có thể chứa hết. Trên mặt huyết trì đang lơ lửng 2 món bảo vật, một cái cò màu đỏ cùng một viên châu cũng màu đỏ luôn, hai bảo vật này được 4 con huyết cốt cùng 3 con huyết xà thủ hộ.

Đám người đang giao đấu phía trước có 36 người đều là Bất Diệt Cảnh cả, vất vả lắm mới áp chế được mấy con quái thủ hộ bảo, còn người đứng xem thì nhiều vô số kể, nói thật đám này đánh nhau mà cứ hô loạn cả lên cứ như bị tâm thần vậy Xuân Đức xem cũng không thèm xem.

Hắn không muốn quan tâm người khác nhưng người khác không thể không quan tâm hắn, một người cùng hai sáu đầu ma lang vương đi vào làm gì có chuyện không bị người để ý. Hắn vừa xuất hiện mọi người đã nhao nhao tránh xa không dám tới gần.

Lúc này một trung niên hai mắt hí hí nhìn rất gian ác, hấn lạnh giọng nói:

" Các hạ nơi đây là địa bàn của Hoang Minh chúng ta, các hạ đi vào đây muốn tranh đoạt bảo vật không phải không để Hoang Minh chúng ta vào mắt."

Xuân Đức lạnh nhạt nhìn qua tên gia hỏa nham hiểm này, một Bán Bộ Cảnh Tinh Quân thảo nào dám la ó trước mặt hắn, Xuân Đức vỗ vỗ sói bự nói:

" Ăn hẳn tiểu bự."

Sói bự tuy hơi sợ gia hỏa trước mắt nhưng chủ nhân có lệnh nó không dám trái, không có hoa chiêu cái gì nó há to miệng cắn tới tên gia hỏa âm hiểm.

Tên gia hỏa âm hiểm cười lạnh nói:

" Không biết sống chết, chỉ một con Lang Vương cấp thấp mà thôi có thể làm gì..."

Hắn còn chưa nói xong cả người đã cứng ngắc nơi đó, hắn bị một lực lượng kinh hồn bạt vía không tài nào cử động chỉ có thể chơ mắt nhìn Ma Lang Vương cắn tới.

Phập

Phần thân trên hắn bị sói bự cắn nát nuốt vào, máu tươi từ nửa người dưới như hồng thủy vỡ đê chảy ra xối xả, lại ngoạm thêm một cái Sói bự dễ dàng cắn tên kia phần dưới nuốt vào. Liếm máu bên mép sói bự vẫn chưa hết thèm, mỹ vị à nó chưa bao giờ được ăn bữa ăn cao cấp vậy.

Mấy đồng bạn nó bên cạnh thì ghen tị muốn chết, bọn họ tuy không rõ tên nhân loại kia tu vi gì nhưng bọn nó cảm thấy nếu ăn được nhất định sẽ tăng tiến rất nhiều.

Những người xung quanh thì liên tục kinh hô lùi lại phía sau, ngay cả 36 tên cường giả đang giao đấu với thủ hộ bảo bên trên huyết trì cũng là một trận sợ hãi.

Nhìn đám người Xuân Đức lúc này mới lộ ra lãnh mang, hắc cười một cách tà ác:

" Lúc ta đến đây có nghe mấy con dọt nhỏ các ngươi vì một kiện bảo vật mà không tiếc truy sát một tên đệ tử của Ác Ma Điện suốt hai tháng, cuối cùng sau khi bắt được còn lột hết thịt của hắn xuống chỉ để lại xương ném cho dã thú ăn phải không? "

Câu nói này vừa ra 36 cường giả cách đó không xa lập tức giao đấu với thủ hộ bảo nhưng là bọn họ không muốn cũng phải hỏi ý kiến mấy tên thủ hộ bảo. Lúc này từ đám người đi ra một lão giả tiên phong đạo cốt, cả người bạch bào, râu trắng mắt sáng, thần tình lạnh nhạt nhìn Xuân Đức nói:

" Tiểu bối, không biết ngươi bằng cách gì mà có thể mê hoặc được Cự Quân nhưng thời điểm can quấy của ngươi đến đây là kết thúc."

Nói xong lão giả liền động thủ, vô số thân ảnh lão giả như sao băng mang theo uy thế ngập trời lao về phía Xuân Đức, từng luồng năng lượng khiến cho kiến trúc nơi đây rung lắc mãnh liệt.

Nhếch miệng cười một cái, Hồn độn ma huyền cánh hiện ra, một đôi cánh mang theo khí tức hồn độn khiến cho người người ở đây trái tim thiết chặt, từ trong miệng Xuân Đức phun ra hai chữ:

" Phong cấm "

Ngay lập tức không gian tất cả mọi nguyên tố bị phong cấm lại, chân nguyên của đám tu sĩ cũng ngay lập tức đình công, mấy tên Bất Diệt Cảnh

cùng lão giả thân bí đang thi triển công kích cũng ngay lập tức bị cắt đứt phản phê không nhẹ.

Mọi người ở đây quá sợ hãi, ngay cả lão giả kia sắc mặt cũng dữ tợn nói:

" Người đây là ta pháp gì, làm sao có thể phong cấm chân nguyên của ta."

Xuân Đức thuộc dạng nói ít hành động nhiều, đằng nào cũng giết nói nhiều làm gì tốn calo cùng chết nơ ron thần kinh.

Thả đàn ma lang ra bên ngoài Xuân Đức ra lệnh cho mấy con Lang vương:

" Giải quyết đám tạp ngư, còn vị tiên bối kia để ta đến tâm sự. Hắc hắc."

Đám lang vương lúc đầu còn đôi chút sợ hãi vì bị phong cấm yêu lực nhưng nhớ tới đây là đại nhân thi triển thì cục đá buông xuống, nghe được lệnh chủ nhân cả triệu con sói cùng lúc hú dài điên cuồng lao về phía tu sĩ nhân tộc.

Bị phong cấm chân nguyên lực đám tu sĩ không khác gì mấy tên pháp sư bị khóa phép phải đánh tay đôi với hung thú, yếu ớt đến đáng thương một chup của ma lang là có thể giải quyết một tên. Có vài tên luyện thể có thể chống lại giết một vài con sói nhưng không bao lâu cũng là thức ăn cho đàn sói.

Mấy tên Bất Diệt Cảnh đang chiến đấu trên huyết trì thì không cần ai lên cả, mấy người này đều bị mấy tên thủ hộ bảo xử lý từng tên một.

Xuân Đức đi lại gần lão giả lúc trước, chứng kiến thân tình kinh hoàng của lão Xuân Đức cười lạnh nói:

" Lại hò, lại hét, hay nguyên rủa nghe chút coi nào. Ta cũng không có ý kiến gì nếu như tranh đấu cá nhân, nhưng đám Hoang Minh các người chơi quá rồi, lại dùng Bất Diệt Cảnh đi truy một tiểu tử mới có sinh tử cảnh. Đã thế còn ban cái mẹ gì tát sát lệnh ra, tướng Ác Ma Điện môn đồ ai bắt nạt cũng được à."

Vừa nói Xuân Đức cũng không nhàn rồi, dùng tay không chế lão giả hấp thu sinh mệnh cùng hồn lực, mặc dù con cáo già này tu vi Tinh Quân Cảnh thật đấy nhưng chân nguyên lực không có thì Xuân Đức một tay cũng làm thịt được lão.

Lão giả cả khuôn mặt là sợ hãi, cũng chẳng biết lão đang nghĩ cái gì, chỉ thấy hai mắt của lão ta đầy tơ máu, nghiền răng kèn kẹt, nói chung biểu hiện vô cùng phong phú.

Xa xa ở bên ngoài tự nhiên thấy nơi đây hiện ra một cái kết giới màu xám, cùng lúc đó mọi người thấy không biết bao nhiêu là người bị một bầy siêu cấp ma lang xông vào cắn nuốt hết. Đám tu sĩ nào còn gan ở lại quan sát cả đám vất chân lên cỏ mà chạy, không qua mấy hô hấp nơi này đã không còn ai.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 363: Hoang Mạc Thiên Tuyệt

Khu vực trung tâm địa cung này có ba tòa cung điện gần nhau, nhìn từ phía bên ngoài có thể thấy ba tòa cung điện này đi thông với nhau, Xuân Đức lúc này đang ở tòa cung điện bên trái.

Sau một hồi huyết tẩy nơi đây đã không còn lại thành viên nào của Hoang Minh, đây chỉ là nói ở bên ngoài không còn chứ ở bên trong thì không biết, đàn ma lang lại được Xuân Đức thu vào bên trong không gian. Duy chỉ có mấy con lang vương bên cạnh hắn lúc này vẫn là tràn đầy hung phấn, chắc bọn nó chưa lần nào giết chóc phần kích như vậy.

Lần này Xuân Đức thu hoạch không tệ, mấy chục vạn mai giới chỉ, vũ khí, phù chú cùng nhiều thứ khác nữa, ngay cả cái huyết trì to lớn cũng bị hắn thu sạch không còn một giọt. Nhìn chung nơi đây đã không còn một cái gì Xuân Đức tiếp tục tiến vào bên trong.

.....

Ở vùng ngoại vi bây giờ đang gọi lên một con sóng thần, từ một số kẻ may mắn chạy mất của Hoang Minh bọn người mới đến khu vực trung tâm đều biết được nơi này có một nhân vật cực kì hung ác, là ma đầu giết người như ngóe, mấy chục vạn thành viên của liên minh Hoang không ngờ bị hắn giết chết sạch.

Cũng không ai biết người đó tên là gì, chỉ biết người đó dẫn theo 26 đầu lang vương cùng một tiểu cô nương đi tới đâu người chết đến đó. Ai thấy hắn có thể chạy bao xa thì chạy bao xa.

Tin tức này có thể nói là nóng bỏng vô cùng, khắp cả cái địa cũng rộng lớn không biết bao nhiêu. Người đi vào tầm bảo tính lên hàng triệu vậy mà trong lúc nhất thời danh tiếng Kẻ Đồ Tể được lan ra xa.

Có người lúc ban đầu không tin nhưng sau đó tin tức ngày càng thịnh, không tin cũng phải tin. Ai nấy cũng nơm nớp lo sợ gặp phải tên ma đầu mặt xanh nanh vàng, chuyên ăn thịt trẻ con không việc ác nào không làm kia. Duy chỉ có đám người Ác Ma Điện đang phân tán khắp nơi thì trong lòng đại định, điện chủ xuất thế rồi.

Khắp nơi thành viên Ác Ma Điện phân tán lúc này đều lấy mục tiêu là khu vực trung tâm, tòa cung điện bên trái, đến nơi đó thì không còn sợ gì nữa.

.....

Ở một khu hoang mạc Thiên Tuyết cũng nghe được tin tức về kẻ đồ tể, với sự thông minh của nàng thì có 8 phần 10 là sư phụ của mình. Khuôn mặt lạnh như băng của nàng lúc này cũng bất giác nở một nụ cười dịu dàng.

Sự thay đổi này của nàng khiến cho mấy người cùng nàng đồng hành đều ngạc, bọn họ không biết cái khối băng này hôm nay bị sao. Một cô gái tuổi hơi lớn sờ tay lên trán Thiên Tuyết hỏi:

" Tiểu Tuyết muội có bị sao không đừng dọa tở, có hay không bị hai tên này làm gì? "

Thiếu nữ hung ác nhìn về phía hai nam tử bên cạnh, hai nam tử bên cạnh lập tức như bị dọa sợ, hai người liên tục xoa tay lắc đầu, có cho 10 cái lá gan bọn hắn cũng không dám à, cái khối băng này nhìn thì xinh đẹp nhưng ra tay thì tàn nhẫn tuyệt tình, ai động tới nàng người đó không may.

Sau giây phút kinh hỷ Thiên Tuyết lúc này mới dịu dàng nói, trong giọng nói không còn mang theo lạnh lẽo mà mang theo một sự ấm áp khiến người ta thư thái:

" Sư tôn của muội đã xuất hiện rồi. Chúng ta bây giờ tiến thẳng tới khu vực trung tâm đi nơi đó kết giới cũng bị phá rồi."

Mọi người gật đầu đồng ý nhưng cô gái lớn tuổi vẫn tò mò hỏi:

" Sư tôn của muội là ai? Người đó thế nào? Muội xem tử có vào bái sư được không? "

Thiên Tuyết mỉm cười nói: " Đợi lúc tử gặp ắt sẽ biết. Hi hi."

Nói xong nàng như con chim sẽ hân hoan đi trước, mọi người có chút không hiểu ra sao. Nhưng trên đoạn đường này mọi người mới thấy một mặt ôn nhu của cục băng vạn năm này, điều này khiến cho hai nam nhân trong đội cảm thấy mình sống đời này không uổng.

.....

Lại trôi đi qua nửa tháng.

Xuân Đức lúc này cũng đã thăm dò đến chân tàng của con dục xui xẻo Khô Cốt Ma Tôn nhưng khổ nỗi nơi này không biết là dùng trận pháp gì mà lại có thể điều động đại thể thiên địa phòng hộ như vậy thành ra trong lúc nhất thời hắn cũng thúc thủ vô sách.

Hắn vẫn là dùng cách lần trước, rút lấy năng lượng trận pháp để nó tự động sụp đổ nhưng là cái trận pháp này giống như được cung cấp năng lượng vô hạn vậy cả nửa tháng này hắn hấp rút năng lượng mà cái trận pháp chỉ mới hơi chút mờ đi.

Bây giờ thiên đại bên trong không gian vong linh đang ở tình trạng vô cùng hiếm thấy, năng lượng bên trong không khí lúc này đã bắt đầu hóa sương rồi, bình thường thiên địa nguyên khí chỉ có thể cảm nhận không thể thấy mà bây giờ tích tụ thành sương có thể nói là đậm đặc tới mức nào rồi.

Một cây cỏ đại bây giờ cũng biến thành yêu thảo, một con chuột cũng biến thành yêu quái cả. Mọi thứ đều biến dị một cách ly kì.

Vì muốn một phen cải tạo không gian riêng tư của mình nên Xuân Đức cũng không ngại tốn thêm một chút thời gian hấp thụ năng lượng. Ở nơi này không chỉ riêng mình Xuân Đức mà còn có một đồng lão quái, cái chó má gì mà chỉ có Bất Diệt Cảnh trở xuống mới được vào, ở đây đang có một đám Tinh Quân Cảnh này.

Không biết là ai tuyên bố cái quy định kia, biết được là ai Xuân Đức nhất định xé miệng tên đó ra, dám treo đầu dê bán thịt chó.

Nơi này mỗi người ở một góc nghiên cứu phá giải trận pháp không ai liên quan đến ai, lúc ban đầu cũng có mấy lão quái muốn đã Xuân Đức ra nhưng bị hấn làm thịt xong thì ở đây không còn ai có ý kiến gì nữa.

Cũng vì vậy mà định ra cái hiệp ước hòa bình tạm thời, đơi phá giải trận pháp xong rồi tính tiếp. Nên môn nhân của Ác Ma Điện lúc này cũng không cần trốn đông trốn tây nữa, không bị tập thể truy sát thì môn nhân Ác Ma Điện không sợ bất cứ kẻ nào.

Do ở trong cái địa cung của tên dục xui xẻo kia có rất nhiều nguy hiểm, trên đường bị chậm lại rất nhiều nên đến thời điểm hiện tại chỉ mới có gần trăm người tìm đến nơi đây. Vì nhân số của Ác Ma Điện quá ít nên mấy lão dục cũng nhường một bước để mấy người này tiến đến bên cạnh Xuân Đức.

Theo lời kể của môn nhân Xuân Đức biết được cái thằng mà gọi nên cuộc truy sát thành viên Ác Ma Điện rồi, nghe nói tên kia là Cự Vô Huyết, con trai của Minh Chủ, Hoang Minh. Xuân Đức cũng không vội tìm tên khốn khiếp kia tính sổ, đợi môn nhân tụ tập hết lại đây xong thì lúc đó cái gì Hoang hay không Hoang cũng phải tan nát với hắn.

Dám đánh chủ ý lên đồ đệ lão tử, không róc xương, phơi khô thằng kia ra thì hắn cảm thấy có lỗi với tiểu đồ đệ của mình quá.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 364: Đồ Đệ Ta Gặp Nhân Kiếp

Một tháng trôi qua, khu vực trung tâm địa cung, nơi chân tàng của dục xui xẻo Khô Cốt Ma Tôn.

Trận pháp nơi đây đã mờ nhạt đi không ít nhưng muốn lấy lực phá trận thì chưa thể, đám lão quái vẫn tiếp tục nghiên cứu trận pháp nơi đây. Thấy cả đám lão quái này cả ngày nêu ra kiến nghị rồi chửi nhau như chó với mèo cuối cùng vẫn là thúc thủ vô sách.

Biện pháp của Xuân Đức tuy tốt nhưng muốn thi triển tiêu hao khí huyết không ít nên biện pháp này không thể áp dụng đối với nhân tộc độc, với mấy lão quái nơi đây cũng tiếc rẻ thọ mệnh bỏ ra vài vạn năm thì cái trận pháp này tan lâu rồi.

Một ngày này đang rút năng lượng trận pháp Xuân Đức mắt phải nháy nháy, hấn cảm thấy điều gì đó không lành. Truyền âm cho Vô Địch nhờ lão tính cho một quẻ.

Sau một lúc hấn được Vô Địch hồi âm lại:

" Người mà mi quan tâm gặp phải tử nạn."

Nghe được câu này thì mày hấn nhăn chặt lại, suy nghĩ một chút hấn muốn xem ai có nguy cơ nhất. Mấy tiểu nha đầu ở đây hết loại trừ, ba người Tà Long, Tuyết Anh cùng Đại Bạch loại trừ. Bản thân thì không có gì để lo, chung quy chỉ còn tiểu đồ đệ của mình mà thôi.

Hắn còn bảo tại sao đến giờ tiều nha đầu kia còn chưa tới nơi đây, hóa ra trên đường gặp phải kiếp nạn. Hắn cả người khí tức biến thành âm u đầy lãnh ý, cùng lúc đó mấy món chí bảo tư tưởng tương thông với Xuân Đức cũng phát ra hỗn độn ma khí biểu hiện sự phẫn nộ.

Khí tức vừa hiện mùi mấy lão quái nơi này đánh cái rùng mình nhìn về Xuân Đức, có một tên đại hán biểu hiện quan tâm hỏi:

" Có chuyện gì sao Xuân Đức đạo hữu? "

Xuân Đức chỉ nhẹ gật đầu nói:

" Đồ đệ ta gặp nhân kiếp, ta ra ngoài đi một chuyến, các người tiếp tục nghiên cứu phá giải."

Nói xong Xuân Đức thu tất cả mọi người phe bên mình vào trong không gian vong linh, một mình đi ra khỏi nơi đây. theo tính toán của Vô Địch thì cứ đi về phía tây có một sa mạc ắt gặp người cần được cứu.

Xuân Đức vừa đi nơi đây hào khí nhất thời buông lỏng, nói thật đừng nhìn mùi mấy lão quái Tinh Quân Cảnh nơi đây ngày ngày cười nói, thực chất cả đám lúc nào cũng trong tình trạng căng thẳng đề phòng Xuân Đức hạ sát thủ, cái chết thâm hiểm của mấy tên Tinh Quân Cảnh khi trước bọn họ vẫn còn nhớ như in.

Một thiếu phụ võ võ bộ ngực sữa nói:

" Tên Ác Ma kia đi rồi, lúc này ta còn tưởng hắn phát bệnh muốn động thủ giết người cơ chứ, cái khí tức kia làm ta sợ muốn chết."

Lúc này cũng có một lão giả nhăn mày nói:

" Các vị nghe lão phu nói một câu. Chúng ta ở này cũng đã lâu như vậy rồi coi như là quen biết, chúng ta coi như là người phe chính đạo duy chỉ có tên kia thuộc loại hiếu sát không chung đường với chúng ta, theo ý của ta chúng ta nên liên thủ áp chế tên kia lại, diệt trừ ma đạo."

Lão giả vừa dứt lời thì có 3 người đồng ý, một tên gầy teo, cả người mặc áo màu xám thân tình âm hiểm nói:

" Hồng lão nói đúng, chúng ta là người phe chính đạo nếu để cho ta ma ngoại đạo đi ngang trước mặt chúng ta, cả ngày diễu võ dương oai thì còn gì là tôn nghiêm. Ta đề nghị các vị một lòng tiêu diệt tên tà ma kia."

.....

Xuân Đức ở phương xa đang truy tìm tiểu đồ đệ của mình bỗng nhiên trên mặt hắn biểu hiện cười lạnh, cuộc nói chuyện của mấy lão quái sao thoát khỏi hắn giám thị. Hơn một tháng ở nơi đó hắn đã lên động tay chân với mấy người đó, nhất cử nhất động của bọn hắn đều không thoát khỏi lòng bàn tay Xuân Đức.

Nhưng chung quy mấy tên đó chỉ là con cá hơi to một chút mà thôi, không đáng quá phiền não. Quan trọng lúc này là phải tìm đến nha đầu kia, chưa nói tới tình cảm duy nói tới tác dụng của nàng thôi cũng là to lớn vô cùng rồi, một Ác Ma Hộ Vệ hệ trị liệu bao nhiêu năm mới có 2 người, nếu mà mất đi một người Xuân Đức tâm tự vẫn đều có.

Không qua mấy canh giờ Xuân Đức đã tìm tới một sa mạc rộng lớn, nơi đây đâu đâu cũng là cát màu đen âm phong thổi vù vù, thông qua giao cảm mật mờ hắn biết mình tìm đúng rồi.

.....

Nói tới Thiên Tuyết lúc này, lúc này nàng đang bị một đám người vây công, tu vi của đám người này đều cao hơn nàng một bậc. Đi cùng nàng ba người đồng bạn lúc này chỉ còn có cô gái lớn tuổi.

Thiên Tuyết lúc này có thể nói là sắp dầu hết đèn tắt, cả người vết thương chồng chất, tất cả vết thương đều thấy tận xương, không những thế còn có kịch độc nữa.

Nói thật Thiên Tuyết lúc này còn không biết vì sao mình bị vây công nữa, ban đầu nàng nghĩ thân phận bại lộ bị người của Hoang Minh tìm đến cướp bảo vật trong tay nàng nhưng sau này theo cách hành xử mấy người này cảm thấy không giống lắm, bọn họ chỉ cầu chém giết nàng mà không phải vì bảo vật.

Thiên Tuyết sắp dầu hết đèn tắt nhưng mấy kẻ vây công nàng cũng không thấy cái gì là vui mừng, một đoàn đội gần hai ngàn người nhận tiền đi giết một cô gái, mà theo tin tức tu vi cô gái kia cũng không cao mới vào sinh tử cảnh mà thôi, đến nơi đây lúc nhìn thấy nàng cũng là như vậy tu vi sinh tử cảnh.

Lúc ban đầu nhìn thấy nhan sắc cô gái này mấy tên thủ lĩnh còn muốn bắt nàng lại chơi vài hôm rồi giết người đem đầu nàng đi tới nơi kia lĩnh phần tiền còn lại, ai ngờ cô nàng này là một cái quái vật đánh không chết, bị quần công gần tháng này mà cô gái này vẫn còn chưa chết, không những thế nàng đã giết gần như tất cả thành viên trong đội.

Ở bên cạnh Thiên Tuyết cô gái lớn tuổi nói:

" Không ngờ cuộc đời này của ta lại gặp muội, cùng chiến đấu với muội. Hôm nay ta có chết cũng là mãn nguyện rồi. Trước lúc chết tỷ cũng phải thay muội giết thêm vào tên."

Thiên Tuyết bên cạnh chỉ là nở một nụ cười thê lương, nàng có chút áy náy khi làm liên lụy đến vị tỷ tỷ cùng hai người bạn cùng đi với nàng. Ngay lúc nàng bị quan thì một âm thanh vang vọng khắp cả sa mạc vang lên:

" Thiên Tuyết nha đầu gắng thêm một chút sư tôn sắp đến."

Nghe được âm thanh này Thiên Tuyết trong lúc nhất thời tinh thần tăng cao, nàng không còn cầu liều chết giết địch nữa mà chuyển qua phòng thủ. Những người ở đây đều có thể nghe thấy âm thanh này lại nhìn biểu hiện khác thường của Thiên Tuyết thì mọi người trong lòng có điều đoán ra.

Mấy tên đang vây giết Thiên Tuyết thì trong lòng lộ bộp một cái, sư tôn của nàng tới cái kia không phải mấy người mình chết chắc, chạy cũng không thoát chỉ có thể bắt lấy cô nàng này đổi về một mạng.

" Không tiếc giá nào bắt lấy nàng, dùng nàng đổi lấy một mạng của chúng ta."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 365: Thiên Tuyệt Gặp Nạn

Xuân Đức đã cảm nhận thấy phương vị của Thiên Tuyệt, hẳn lúc này cũng có thể đánh giết chết mấy tên đang đối phó nàng nhưng là giết xong mấy con kiến kia thì đồ đệ của mình cũng chết theo.

Xuân Đức hận à, hẳn từ khi trọng sinh biến thành Địa Ngục Băng Long thì chuyên tu cận chiến, pháp thuật cũng biết một chút nhưng toàn là quần công. Bảo hắn chôn vùi cả sa mạc này cũng được nhưng bảo hắn đánh chết một con kiến hôi bên trong cái sa mạc mà không thương tổn sa mạc thì hắn không làm được.

Tốc độ của hắn thật nhanh tuy bên trong này bị cấm chế hàng loạt không thể dịch chuyển tức thời, áp chế tốc độ hắn giảm phạm vi lớn nhưng vài chục vạn dặm cũng không tính là xa, chỉ trong vài hô hấp hắn đã gần đến nơi xảy ra chiến đấu.

Cực độ ma sát bên trong không gian, mặc dù nơi đây là âm phong chi địa vậy mà cũng khiến cho cả không gian bốc cháy, phía sau Xuân Đức kéo theo một cái đuôi lửa thật dài.

Ở bên dưới nơi chiến đấu mọi người đã không thể nào nhúc nhích được nữa, một loại áp lực kinh hồn khiến cho thân thể bọn họ sắp bị ép vỡ nát ra, bọn họ chỉ thấy từ phía chân trời màu xám xé ra một đường lửa kéo dài đang di chuyển tới nơi này.

Từ lúc âm thanh kia vang lên tới bây giờ còn chưa qua 10 hô cái hô hấp thì người đã tới nơi, một thiếu niên cả người mang theo khí tức tịch diệt

nồng đậm, vừa xuất hiện đã nhìn về phía đám nam nhân đang run lập cập trên mặt đất.

" Chết "

Một âm thanh lạnh lẽo khiến xương cốt người ta đông cứng rồi vỡ vụn vang lên, cùng lúc đó mấy chục người sống sờ sờ từ từ tiêu tán giữa thiên địa, chỉ để lại một tên đại hán cầm đầu sinh sinh bị dọa ngất đi.

Sau đó thiếu niên nhanh chóng lại gần nhìn xem Thiên Tuyết còn cô gái bên cạnh tự động bị bỏ qua. Xuân Đức lấy ra một cái tấm chăn lông thật dày đặt Thiên Tuyết lên rồi cho nàng uống một chút sinh mệnh chi tuyền, nhìn khuôn mặt bé nhỏ đã có thêm một tí huyết sắc mĩm cười nhìn hẳn, Xuân Đức lúc này mới nói:

" Vẫn còn cười được cơ mà, hừ hừ, ta mà không đến có phải hay không người nha đầu này muốn liều mạng với mấy tên rác rưởi này. Ta đã dặn rồi đánh không lại phải chạy đi cơ sao không nghe lời, có phải hay không vì kẻ này."

Lúc này Xuân Đức nhìn qua bên cạnh cô gái, một ánh mắt không mang theo chút xíu tình cảm nào khiến cho cô gái như rớt vào vạn trượng thâm uyên. Khuôn mặt nàng thoáng chút không còn chút huyết sắc.

Thiên Tuyết một bên thấy vậy thì cố hết sức kéo kéo tay hẳn nói:

" Người là Tuyết nhi cứu, sư phụ người mà dám giết nàng ta sẽ giết người cả đời."

Xuân Đức dí ngón tay lên trán nàng nói:

" Lại còn uy hiếp sư tôn, mấy chục năm không thấy học đâu ra cái thói hư tật xấu như vậy, hừ hừ, nể mặt nha đầu người ta không thêm tính toán

với nàng."

Thiên Tuyết lúc này cười hì hì không sợ Xuân Đức tí nào, Xuân Đức thấy vậy thì trờng nàng một cái. Thiên Tuyết lúc này mới le lưỡi rụt cổ lại, đụng tới vết thương nàng đau chảy cả nước mắt.

.....

Một giờ sau

Thiên Tuyết cùng cô gái tên Tình Hoa đã đổi một thân xiêm y, hai người được Xuân Đức trị thương lúc này thương thế bên ngoài đã lành hết, nội thương thì còn một ít, bây giờ hai người có thể miễn cưỡng hành tẩu.

Dùng bí pháp sưu ý Xuân Đức thông qua kẻ tập kích Thiên Tuyết biết được một số chuyện nhưng chuyện ai sai sử bọn hắc chặn giết nàng thì không thể điều tra, việc này khiến cho Xuân Đức buồn bực không thôi.

Nhìn tên nam nhân đang quỳ dưới chân Xuân Đức cảm thấy đễ tên này lại cũng không tác dụng gì cả, gọi một đám ma lang ra dọn dẹp nơi đây. Không qua một lúc gần 2000 cái xác đã bị đám ma lang ăn sạch.

Lại gọi tiểu bur ra làm vật cười, tiểu bur cũng không có ý kiến gì nó ngoan ngoãn làm vật cười cho ba người.

Ngồi bên trên tiêu bur, Xuân Đức cho chút phân vân nên hỏi:

"Nha đầu người nói xem sư phụ có hay không đi ra nơi này, từ bỏ bảo tàng nơi đây."

Thiên Tuyết đang nằm trong ngực Xuân Đức nghịch áo lông của hắ nghe vậy thì manh manh nói:

" Cái này là sư tôn quyết định có sao lại hỏi Tuyết nhi. Sư tôn làm quyết định gì Tuyết nhi đều ủng hộ."

Xuân Đức trắng mắt nhìn nàng tức giận nói:

" Nói cũng như không, mà phải rồi mấy người Tà Long đang làm cái dục gì tại sao để các người đi mạo hiểm vậy, đám người đó đầu óc bị vào nước à, liên minh người ta đi vào cả Tinh Quân Cảnh còn bên mình vài tên Bất Diệt Cảnh tôm tép mà cũng dám đâm đầu đi vào đoạt bảo cùng người ta, cái này không phải là hành vi muốn chết thì là gì."

Nghe sư tôn mắng Tuyết Anh tử tử cùng Long, Bạch hai vị đại thúc Thiên Tuyết muốn lên tiếng giải thích nhưng nghĩ tới nếu mình giải thích cho ba người kia, nói chính là bọn mình muốn tiến vào thì tiếp theo sẽ không thiếu được một trận phun nước miếng từ sư phụ, thôi thì đành phải ủy khuất mấy người Tuyết Anh tử vậy.

Thiên Tuyết làm như không nghe thấy vẫn tiếp tục mân mê cái áo lông của Xuân Đức, nhìn nàng lúc này không khác gì đứa con nít nghịch mấy thứ xù xù. Cô gái tên Tình Hoa ở phía sau thấy cảnh này thì chặt lưỡi không thôi, nàng thầm than đúng là một đôi thầy trò kì hoa nhưng nàng cũng có chút ước ao nếu có một sư tôn vì mình như vậy thì con đường sau này còn gì phải lo nữa.

Xuân Đức đang miên man suy nghĩ bị Thiên Tuyết sờ lung lung cảm thấy nhột nhột, nắm lại đôi bàn tay của nàng hấn nói:

" Nha đầu đừng có mà nghịch lung tung, đang bị thương thì nắm yên dưỡng thương đi. Nếu không sư tôn đem người vào không gian chơi đấy."

Bị sư phụ hung, Thiên Tuyết cũng không sợ, nàng dùng đôi mắt to đẹp nhìn Xuân Đức có chút âm ỉ nói:

" Sư tôn người cũng đừng có gọi ta là nha đầu có được hay không, người ta lớn rồi đây. So với ta sư tôn còn nhỏ tuổi hơn cả nha đầu như ta đây."

Xuân Đức dùng hai tay lôi má của nàng ra răn dạy nói:

" Sư tôn nói gì nghe nấy, người thấy có ai đồ đệ mà cãi lời sư phụ như chém chả vậy không? Đúng là không nên cho người dao du với con hâm hấp Tuyết Anh kia. "

Thiên Tuyết bị kéo má cảm thấy hơi hơi đau nàng dùng hai tay xoa má cho bớt đau sau đó le lưỡi nhìn Xuân Đức, thấy Xuân Đức trừng lại thì nàng trực tiếp lấy cái vạt áo lông của Xuân Đức che lên mặt.

Xuân Đức thấy vậy thì bó tay rồi, hắn cũng có mỗi mình nàng là đồ đệ. Quan tâm còn không hết làm sao nữa máng nàng đây, nếu có máng chỉ là vui đùa đôi chút mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 366: Tiểu Bư

Ở bên cạnh nói chuyện với tiểu đồ đệ hai ngày, Xuân Đức cuối cùng vẫn là thu nàng vào bên trong không gian, ở bên ngoài này quá nguy hiểm với cái cảnh giới gà mờ của nàng chỉ làm Xuân Đức vương tay mà thôi. Ý thức được điểm này Thiên Tuyết vẫn là nghe lời đi vào bên trong không gian tu luyện. Còn cô gái tên Tinh Hoa kia đã có tông môn riêng nên Xuân Đức cũng lười mời nàng gia nhập Ác Ma Điện.

Trước khi chia tay với nàng Xuân Đức đã cho nàng rất nhiều thứ bảo mệnh, có những thứ hẳn cho nàng sống sót bên trong di chỉ địa cung này không thành vấn đề.

Ngồi trên Tiểu Bư, Xuân Đức đang suy nghĩ làm sao đối phó với mấy tên Tinh Quân Cảnh kia, nói thật thực lực của hắn lúc này đủ nghiền ép đám lão quái đó nhưng là đối phó mười mấy tên cùng một lúc có chút quá sức, hắn không sợ đám lão quái phản kháng mà là sợ đám này liều chết tự bạo.

" Tiểu Bư ngươi nói xem ta có nên trực tiếp ra tay trấn giết mấy tên lão quái bên trong hay là lợi dụng mấy tên đó phá trận pháp xong rồi giết. "

Sói bự mở miệng nói: " Theo thuộc hạ cách thứ hai tốt hơn, chúng ta có thể chiếm được bảo vật trong kia đỡ đi rất nhiều công sức."

Xuân Đức vuốt vuốt lông của nó nói: " Ta cũng nghĩ như ngươi vậy nhưng là ta sợ mở ra cái trận pháp nơi kia xong sẽ có biến cố lớn, vì cảm nhận được gì đó bất an nên ta mới không toàn lực phá trận mà chỉ là rút năng lượng trận pháp đi thôi. Mà phải rồi nơi đây còn đàn Ma Lang nào

không chúng ta tranh thủ đem bọn chúng thu vào, ta thấy tiềm lực của các người rất khá đấy."

" Cảm ơn chủ nhân đã khen, ma lang tộc quần chúng ta chỉ sống ở phiến rừng rộng lớn kia mà thôi, ở nơi khác bên trong địa cung không thích hợp cho tộc đàn chúng thuộc hạ sinh sống. Vì thế ma lang ở địa cung đã bị chủ nhân hàng phục tất cả." --- Sói bụi chăm chú nói.

Xuân Đức cũng không thất vọng gì, vỗ vỗ tiểu bư hấn nói:

" Lại về nơi mấy lão quái vật kia thôi, mấy tên kia đang thiết kế hãm hại ta nếu ta không về thì lại phí công bọn họ chờ đợi một phen.

Cứ như vậy sói bụi lấy một tốc độ bình thường đi về tòa cung điện trung tâm, trên đường đi có vô số người nhìn thấy một người một sói nhân nhã đi chuyên thì không khỏi hiếu kì nhưng đến khi biết được là ai đang nằm trên lưng sói thì cả đám như chuột thấy mèo đồng dạng chạy mất dép.

.....

Mấy ngày sau Xuân Đức chậm chạp tiến vào bên trong có cái trận pháp ly kì cổ quái kia. Hấn vừa tới đám lão quái vật ngay lập tức hỏi thăm, nhìn bên ngoài cứ tưởng là thân sinh cha mẹ ruột cơ.

Xuân Đức biết trong lòng đám lão quái này nghĩ gì, bọn này đây là muốn chơi âm chiêu ấy mà. Khổ nỗi mấy tên này cứ nghĩ Xuân Đức chỉ là một tên Tinh Quân Cảnh chiến lực hơi cao một chút mà thôi, muốn liên hợp cùng nhau âm chết hấn.

Hỏi trên đời này có cái gì âm độc nhất nếu ai mà trải qua một lần rồi sẽ biết trên đời này âm độc nhất không có cái gì qua được lòng người nhưng cũng phải công nhận một điều là mấy tên gia hỏa âm độc hay chơi âm chiêu

sống được rất dài, còn sống được rất thoải mái. Đến lúc đám gia hỏa kia chết thì cũng đã tác quái trên đời không biết bao nhiêu năm.

Xuân Đức khuôn mặt vẫn là ôn hòa hiền lành nở một cười thân thiện nhìn qua gương mặt đang mỉm cười của mỗi người. Sau một lúc khách sáo xong Xuân Đức hỏi:

" Các vị đã có cách phá giải đại trận này chưa? Nếu chưa có thể dùng một phương pháp mới của ta thử một chút."

Lúc này một ông lão đạo hiệu Hồng Trần Tinh Quân lên tiếng nói:

" Xuân Đức đạo hữu nhọc lòng rồi, không dẫu gì đạo hữu chúng ta đã nghiên cứu được cách phá trận, chúng ta lúc này là đang đợi đạo hữu tới cùng nhau phá trận."

Nói xong lão giả ném ra một cái cái mâm tròn, ngay lập tức cái mâm tròn phóng đại vô số lần bên trên mâm tròn được khắc tụ hợp trận tinh cấp. Chỉ vào cái mâm Hồng Trần Tinh Quân nói:

" Đây là một món chí bảo phụ trợ, nó có thể giúp lấy năng lượng của vô số người tu tập lại phóng đại vô số lần oanh kích kẻ thù, vì là tiêu hao phẩm nên lúc ban đầu lão phu còn tính tư tàng nhưng vì tương lai tiến thêm một bước nên lão phu đành hiến đi ra."

Lời này vừa ra một đám lão quái bên cạnh phụ họa:

" Hồng Trần lão hữu đúng là người giảng nghĩa khí."

Hồng Trần Tinh Quân nhìn Xuân Đức mỉm cười ôn hòa nhưng trong lòng thì sát ý mườì phần, hấn thẳm nghĩ " Chỉ cần người bước vào trong trận bàn ta cần điều chỉnh một chút rút lấy 5 thành pháp lực của người xong

về sau sinh tử của người còn không phải do ta chường không, hừ, dám ở trước mặt Hồng Trần Tinh Quân ta càn quấy, đây là kết cục của người."

Xuân Đức trong lòng cũng là cười lạnh, trước suy yếu ta sau mới giải quyết đúng là cách thông minh. Nhìn trận bàn Xuân Đức bước vào trong nói:

" Đã vậy mọi người cùng nhau hợp sức công phá cái giáp ô quy này đi."

Thấy Xuân Đức đi vào cả đám lão quái vẫn không lộ ra chút gì nhưng trong lòng thì mừng rỡ không thôi, cả đám vì tránh cho Xuân Đức nghi hoặc nên tranh thủ thời gian tiến vào trận bàn. Hồng Trần lão bất tử kia cũng không đợi được nữa mà bắt đầu thôi thúc trận bàn.

Ngay sau đó tất cả mọi người đều bị chịu đến một luồng hấp lực đáng sợ, lấy đi pháp lực của mọi người, trong mười 18 người ở đây lực cắn nuốt tác dụng lên người Xuân Đức là lớn nhất. Vì cùng tạo nên một trò vui, Xuân Đức cũng bắt chước theo vẻ mặt của những người khác, có lo lắng, có vui vẻ.

Đám lão quái lén lút dò xét tình trạng của Xuân Đức thấy hấn sắc mặt biến hóa như vậy thì trong lòng mừng thầm. Bọn họ trong lòng đang tính toán tí nữa giết chết Xuân Đức phải chia của làm sao?

Giết chết Xuân Đức chung quy vẫn là việc sau này, trước mắt vẫn là phá hủy trận pháp nơi này lấy được bảo tàng của Khô Cốt Ma Tôn.

Trận bàn tích đủ năng lượng sáng lên như ánh thái dương, một quả cầu năng lượng cực tốc xoay tròn phóng ra từ trận bàn đập thẳng lên trên cái kết giới trận pháp trước mắt.

Không có năng lượng bạo tạc sinh ra, quả cầu năng lượng đập lên trên kết giới trước mắt lập tức chung hòa kết giới. Kết giới lập tức không còn lộ

ra một tòa lầu ba tầng.

Cả đám lão quái ngay lập tức phi lên đi lên lầu, duy mình Xuân Đức vẫn là giả bộ điều tức một chút. Nhìn thấy tình cảnh hiện tại có người muốn động thủ nhưng là không chịu được có kẻ vào trước lấy được bảo khố của Khô Cốt Ma Tôn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 367: Truyền Thừa Cùng Bảo Tàng

Đội cả đám vào bên trong trước Xuân Đức lúc này mới từ từ đứng dậy. Đã mấy tên này thích chơi âm chiêu Xuân Đức không ngại dùng sinh mệnh của tất những kẻ bên trong địa cung này làm thức ăn cho mình, cũng xem như là thu chút lợi tức.

Triệu hồi ra 26 đầu lang vương cùng con dân của bọn nó, cùng lúc hẳn cũng triệu ra mấy chục tên Bất Diệt Cảnh mà mình nắm giữ, Xuân Đức nói:

"Mấy ngày nay các người hẳn là thực lực tăng nhiều đi, lúc này ta cần các người đi làm một chuyện, cùng làm với các người còn có mấy chục tên Bất Diệt Cảnh khác nữa."

Đám lang vương lập tức đồng ý nói:

"Chủ nhân có điều gì sai sử cứ nói bọn thuộc hạ chết không từ, miễn không phải chủ nhân sai chúng ta đi chết một cách vô ích là được."

"Bọn thuộc hạ cũng vậy." --- Đám người Tử Yên cũng nói.

Xuân Đức hài lòng gật đầu, hẳn nghiêm túc nói:

"Mấy con cáo già kia tính toán tiêu hao pháp lực của ta rồi sau khi tranh giành bảo khố của Khô Cốt Ma Tôn xong sẽ tiêu diệt ta, đáng lý lúc ban đầu bọn chúng nhân lúc ta suy yếu mà tiêu diệt ta kia nhưng nội bộ không đồng lòng, bảo tàng trước mắt kẻ nào cũng có tâm tư riêng, bọn chúng còn lệnh cho đám môn nhân ở bên ngoài kia tạo dựng siêu cấp đại trận diệt sát

ta, đề phòng ta có thể thoát từ trong tay bọn chúng. Nói như vậy là các người hiểu rồi phải không? "

Mọi người gật gật đầu, Xuân Đức lại nói tiếp:

" Đã mấy tên kia thích chơi âm chiêu thì chúng ta cũng chơi âm chiêu cùng mấy tên đó, các người đi ra bên ngoài nhẹ nhàng làm thịt tất cả những kẻ ngoài kia cho ta, bắt luận cái gì già trẻ, nam nữ, miễn sinh linh có sự sống đều giết sạch đưa vào trong giới bảo. Nghe rõ chưa? "

Mọi người nghe vậy thì tê cả da đầu, đến cả đám ma lang hung tàn lúc này cũng chính thức biết cái gì mới là hung tàn, chủ nhân đây là muốn tận diệt không cho kẻ nào sống cả. Nhưng nói cho cùng cuộc sống nơi đây ai đủ hung ác thì người đó sống.

Trước khi mọi người rời đi thi hành nhiệm vụ Xuân Đức còn đưa cho mọi người một số đồ chơi có thể giao lưu đôi chút với Tinh Quân Cảnh, không may gặp phải còn có cách ứng đối. Làm xong mọi thứ Xuân Đức khoan thai đi vào bên trong tầng lầu.

Bước chân vào trong tầng lầu một âm thanh cổ lão vang lên:

" Người thí luyện chào mừng người đến nơi đây, mong người không làm ta thất vọng."

Tiếp theo đó Xuân Đức được di chuyển đến một cái bia đá to đùng, nơi này còn có mười mấy người khác đang đứng nơi đó tham ngộ cái quỷ gì.

Mọi người chỉ quay lại nhìn thoáng qua hần một cái rồi không nói gì nữa, cả đám trên mặt lúc nhìn về phía Xuân Đức đều hiện lên sát ý, bọn họ nghĩ vào nơi này là ăn chắc Xuân Đức rồi nên cũng không ngại bộc lộ ra bản chất thực.

Xuân Đức đoán nơi đây cầm tranh đấu nên mấy tên này mới ngoan vậy, bằng không cả đám lúc này cũng đã tiến lên cho hắn một đao rồi.

Ngay lúc này âm thanh kia lại vang lên:

" Nơi đây có 10 thanh bán thần khí người nào nhanh tay người đó được, kẻ nào không nhận được thần khí liền bị đào thải truyền tống ra ngoài."

Xuân Đức trong lòng thì khinh bỉ, một đời ma tôn chẳng lẽ đến lúc chết đi lại bắt đầu thương người rồi sao, chớ không đổi được ăn phân, một đời ma đầu cuối đời đổi tính cái này lừa dụt đi thôi.

Ngay lúc này giữa quảng trường xuất hiện mười lăm chuỗi kiếm bán thần khí giống nhau như đúc, Xuân Đức phản ứng nhanh nhất trực tiếp di hình đi qua lấy một chuỗi kiếm rồi ẩn vào quang môn đi đến nơi thì luyện tiếp theo.

Đợi tới lúc Xuân Đức biến mất đám lão quái lúc này mới nhận ra, một đám lão quái tức điên, có xúc động thổ huyết ba lít.

.....

Ở bên trong địa cung bắt đầu từ khu vực hạch tâm một cuộc quy mô đồ sát diễn ra, nhờ vào hấp thụ hỗn độn ma khí trong mấy người này mà đám ma lang đã phát sinh biến hóa cực lớn, lực công kích, phong thủ cùng linh hoạt của một con ma lang được tăng cường gần gấp ba. Cảnh giới không tăng nhưng chiến lực đại tăng.

Đã thế bọn nó còn được học một môn đồng thuật " Chôn vùi ", uy lực môn đồng thuật này không mạnh lắm nhưng thắng ở tiêu hao cực thấp cùng độ linh hoạt. Cứ tưởng tượng cả triệu con sói bắn một luồng ánh sáng màu xám xem nó kinh khủng bậc nào, có môn đồng thuật này mấy con sinh vật loài chim hết chiếm uy thế ở tốc độ.

Từ khu vực trung tâm đàn ma lang đi đến đâu trên mặt đất không còn bất cứ cái gì hết, tất cả thực vật bị thu vào giới bảo do Xuân Đức cung cấp, có mấy ngọn núi ngăn cản cũng bị đàn ma lang dùng đồng thuật hủy diệt sạch.

Lúc ban đầu còn có tu sĩ chống cự một hai nhưng sau mấy chục lần vây quét đã không còn bất cứ ai dám chống cự lại mà chỉ có thể bỏ chạy thực mạng, nói tới cũng trùng hợp vì đi tới đâu phá hủy đến đó nên trong lúc vô tình đám ma lang lại tìm thấy một đám địa lang bị nhốt bên dưới mặt đất.

Đàn địa lang kia cũng không chống lại mà ngay lập tức gia nhập vào trong quân đội lang tộc tham gia vây quét tu sĩ.

Vì cũng không biết cửa ra nơi nào nên đám tu sĩ chỉ có thể trốn đông chạy tây, mong chờ tới lúc mấy vị đại năng Tinh Quân Cảnh ra tay chém giết đám nghiệt súc này tìm đến một đầu sinh lộ.

.....

Chỉ là mới qua hơn 9 ngày số lượng tu sĩ vẫn lạc đã tới 8 thành có hơn. Bây giờ nhìn khắp địa cung chỉ là một vùng đất xám bằng phẳng âm phong thổi vù vù. Nơi sinh tồn của mấy tên tu sĩ còn lại đã không có mấy, đám tu sĩ ngày đêm sợ hãi bị đàn ma lang tìm đến giết chết.

Đáng sợ nhất chính là thủ đoạn tiêu diệt toàn bộ khiến cho tu sĩ hết nơi ẩn nấp, nơi này bị áp chế thần thức nên dựa vào địa hình hiểm trở tìm kiếm mới khó khăn nếu như ở nơi trống vắng thì không được bao lâu sẽ có vô biên ma lang tiến đến.

Đây có thể nói là một cuộc tàn sát đẫm máu nhất trong mấy chục năm gần đây, ở nơi Viễn Cổ Chiến Trường ngày nào cũng có hàng vạn người

chết đi nhưng không có mấy khi một ngày chết đi tu sĩ gần cả ức(100 triệu) như bây giờ.

Nếu có kẻ nào may mắn thoát khỏi nơi đây đảm bảo sẽ bị ám ảnh cả đời, nhìn thấy sói thôi cũng là sợ tè ra quần.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 368: Bẫy Rập Nham Hiểm

Lại một năm đi qua, một ngày này cả không gian địa cung rung lắc mãnh liệt như sắp sụp đổ, từ trong tòa cung điện thứ ba vang lên một tiếng nổ kinh thiên, cùng với đó là hàng loạt tiếng riết gào mãnh liệt.

" A a a a, Ta phải giết người, người chết không yên lành."

" Nạp mạng đi."

Hàng loạt tiếng gào thét như là lệ dục vang lên mang theo sát ý trùng thiên khiến cho cả một vùng vạn dặm không mây, lần đầu tiên có ánh sáng chiếu xuống mặt đất bên trong địa cung.

Trên bầu trời lúc này đang đứng mấy chục bóng người chia làm hai bên, một bên là thiếu niên mang theo thần tình lạnh lẽo, ánh mắt hấn xám ngắt như màu sắc của sự tử vong, trên tay hấn cầm một thanh đoản kiếm đen kịt đứng giữa trời cao.

Một bên khác là 56 người có nam, có nữ khí tức cường đại vô cùng, thêm vào đó là một bộ xương cốt màu xanh ngọc bích, cả người bộ xương này cũng mặc một bộ cốt giáp uy vũ, phía sau là một đôi cánh bằng xương nhìn dụ dị vô cùng.

Bộ xương màu xanh trong mắt bập bùng ngọn lửa lam sắc nhìn về phía Xuân Đức nói chuyện:

" Người rất khá, không hổ là thân xác của ta tuyển chọn. Rất tốt, rất tốt, người càng cường đại ta càng thích. Có thể đánh nát không gian thứ nguyên của ta không thể không nói người lợi hại vô cùng."

Xuân Đức lúc này cũng là cười cười, hấn nhìn bộ xương màu xanh nói:

" Nói thật đúng là ta xem thường người, ở bên trong thứ nguyên không gian của người ta bị hạn chế 9 thành thực lực có thể nói là một đường sinh tử, may mà người lại mang tâm tình chơi đùa không có trực tiếp giết ta. Hắc hắc."

Xuân Đức lúc này cũng không nói nhằm trực tiếp hóa thân thành Địa Ngục Băng Long ba đầu, một trảo chụp thẳng về đám người đối diện, ở bên trong thứ nguyên không gian của đối phương không ngờ lại bị áp chế, không thể hóa về bản thể. May mắn chém nát cái không gian kia bằng không thì sớm muộn bị cũng bị con đực âm hiểm Khô Cốt Ma Tôn này chơi chết.

Đối diện 56 người cùng đực âm hiểm hiển nhiên không ngờ Xuân Đức lại còn có một chiêu như thế này, suốt một năm này bọn họ đã hiểu toàn bộ các mảnh lời chiêu trò rồi. Có thể nói Xuân Đức rất mạnh nhưng là dưới sự công kích của mấy chục vị Tinh Quân Cảnh cũng chỉ có thể né tránh, nói thẳng ra là chạy khỏi chết.

Còn bây giờ thì khác biệt rồi, biến đổi thành Địa Ngục Ba Đầu Băng Long mọi mặt đều được tăng cường gấp 10, ngay cả mấy kiện chí bảo hỗn độn cũng phát huy đến cực điểm.

Rầm..âm âm

Chỉ một đòn mà thôi, mấy chục người phía trước không có mấy kẻ kịp phản ứng lại bị một đòn này cắt thành ba khúc bay tán loạn trong thiên địa,

dựt âm hiểm cùng với 6 tên Tinh Quân Cảnh đỉnh cao may mắn thoát một kiếp, 6 tên Tinh Quân Cảnh bị thương không nặng, dựt âm hiểm thì mất vài cái xương.

Nhìn bộ dạng Xuân Đức lúc này đừng nói là mấy tên Tinh Quân Cảnh còn lại ngay cả dựt âm hiểm trong mắt hai đoàn ma diễm cũng là sáng tối bất thường.

Xuân Đức ánh mắt âm độc nhìn về mấy tên còn lại một lần nữa tiến công.

" Vô Cực Chi Quang." Từ ba đầu rồng phun ra ba cột quang trụ to lớn mang theo vô tận băng hàn chi ý cùng thánh quang đánh thẳng đến dựt âm hiểm.

Dựt âm hiểm Khô Cốt Ma Tôn không biết từ đâu mọc ra một tấm thuẫn màu đen nâng lên, tấm thuẫn ngay lập tức to lớn che chắn trước mấy người dựt âm hiểm.

Ầm ầm... xèo xèo...

Tiếng nổ vang kinh thiên, tiếng đại địa sụp vỡ, tiếng ăn mòn cùng một lúc vang lên. Không gian địa cung bắt đầu sụp đổ. Trận chiến này quá kinh khủng chỉ là mới đối chiến cũng khiến nơi đây băng toái.

Ở từ nơi rất xa đám lang vương cùng mấy tên môn nhân của Ác Ma Điện đều thấy một màn này, chỉ thấy trên trời nơi vạn dặm không mây đang đứng một con rồng ba đầu to lớn, hung uy khiếp người, khí thế ác liệt đến cực điểm, khê bay lượn hay vung móng lên đều khiến cho khắp nơi trời long, đất nứt.

Nhất là ba luồng năng lượng từ ba cái miệng rồng phun ra chói mắt đến nỗi thấp sáng lên cả địa cung. Người không biết còn tưởng rằng địa cung có

mặt trời xuất hiện, còn người biết chuyện thì trong lòng bàng hoàng.

Không bao lâu sau ánh sáng tán đi, tiếp theo đó là từng đợt phong bạo thổi tung đại địa, tu vị dưới Bất Diệt Cảnh bị đợt sóng xung kích kia lan đến, cách mấy vạn dặm vẫn bị thổi bay thất linh bát lạc

Phạm vi vài vạn dặm xung quanh khu vực chiến đấu không ai có thể tới gần. Bất Diệt Cảnh cách mấy vạn dặm cũng chỉ có thể miễn cưỡng bám chịu không bị bay đi mà thôi.

Đang lúc này mọi người lại thấy cuối chân trời xuất hiện một bộ xương màu xanh lam cao vạn trượng, cả người thiêu đốt rùng rục lam hỏa, một kiếm bổ xuống bầu trời chia đôi, đại địa tan vỡ.

Không lâu sau đó là từng trận riết gào điên cuồng, từng tiếng nổ khiến mọi người thất khiếu chảy máu liên tục vang lên.

Về sau cũng không ai dám nhòm ngó trận chiến này nữa, tất cả liên tục rút lui về vùng ngoại vi địa cung. Trong lòng thì kinh hồn táng đảm, giờ bọn họ mới biết sức mạnh di sơn đảo hải của mình trong mắt các vị nơi xa kia không đáng một đồng.

Vừa rút lui ra vùng ngoại vi, ổn định lại trạng thái liền có người sùng kính nói:

" Điện Chủ đại nhân thật sự quá mạnh mẽ, đáng tiếc với tu vị Bất Diệt Cảnh thất trọng của ta hiện nay còn không có tư cách để xem người chiến đấu. "

Đám lang vương không biết chân thân của Xuân Đức ngạc nhiên hỏi:

" Chủ nhân ở đâu, làm sao ta không thấy chủ nhân? " Nó còn nhìn về phía chân trời xem có bóng dáng Xuân Đức không nhưng nơi đó lúc này chỉ

còn đất đá đầy trời, thiên khung băng liệt mà thôi.

Ánh Nguyệt nhìn bọn nó giải thích:

" Các người thấy sinh vật có ba đầu phun băng cực thánh quang kia chính là điện chủ đấy."

Nghe lời này đám ma lang trong lòng không hiểu sao lại thấy vui mừng, tuy phục tùng chủ nhân nhưng trong thâm sâu bọn nó vẫn còn một ít gút mắc, có lẽ vì bài xích với nhân loại nhưng biết Xuân Đức không phải nhân loại bọn nó gút mắc nhỏ nhỏ này tự nhiên tiêu tán.

Nhưng lúc này lại có kẻ lo lắng nói:

" Điện Chủ sẽ không sao chứ? Còn bộ xương cốt kia là cái gì lại có sức mạnh đến như vậy? "

Mọi người trầm mặc, cấp độ chiến đấu này vượt quá mức phán đoán của bọn họ, không tới phút cuối cùng không thể phán đoán ai sống ai chết được. Mọi người chỉ đành mang hi vọng kí thác cho Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 369: Khô Cốt Ma Tôn

Lại thêm một ngày qua đi...

Trận chiến vẫn tiếp tục, Xuân Đức lúc này trong lòng không khỏi trầm xuống. Giờ hẳn chính thức mới biết được cái gì là xương cứng, con dọt âm hiểm trước mắt này đúng là bộ xương cứng, ngoài việc kháng gậy như tất cả nguyên rùa có hại lại còn có khả năng tự mình tu bổ, một ngày qua đi hẳn cũng chỉ mới tháo được vào khớp xương mà thôi.

Quan trọng nhất bên trong lòng ngực con dọt âm hiểm này còn có một quả tim quý dị, dù đầu có nát, linh hồn ma diễm có tán nhưng trái tim vẫn còn thì không bao lâu con quái xương này một lần nữa sẽ khôi phục.

Biết điểm yếu là trái tim nhưng mà nơi đó phòng thủ có thể nói là dày vô cùng, mạnh hơn nơi khác mấy chục lần có hơn.

Xuân Đức lúc này buồn bực không thôi, hẳn tạm thời còn chưa có cách nào trọng thương con dọt âm hiểm này.

Hắn buồn bực còn Khô Cốt Ma Tôn thì tức sắp chết, hẳn đang muốn tái tạo nhục thân nhưng không làm sao liên hệ được với huyết trì, qua điều tra hẳn mới phát hiện tên thất đức nào đó đã rút cạn huyết trì của hắn không còn một giọt, ngay cả một tầng ngầm huyết trì khác cũng bị lấy hết.

Tích xúc mấy trăm vạn năm tích góp từng chút một máu huyết bên trên Viễn Cổ Chiến Trường cô đọng được bấy nhiêu, không ngờ đến thời điểm máu chốt lại có người lấy đi toàn bộ.

Càng nghĩ càng tức, Khô Cốt Ma Tôn càng lúc càng phát ra ngoan chiêu. Hai bên không ai nhường ai công kích lúc này thuộc dạng lấy mạng đổi mạng rồi.

.....

Đánh nhau được một tháng ròng rã...

Xuân Đức có phần thua hụt âm hiểm, Khô Cốt Ma Tôn thấy Xuân Đức có thoái ý nên liền huy động đại trận địa cung có nhỏ lại bao chặt nơi đây đề phòng Xuân Đức bỏ chốn.

Xuân Đức thấy như vậy không sợ còn lấy làm mừng, hấn chờ đúng là lúc này. Cả thân hình to lớn lúc này áp xúc lại thành một con tiêu long bay thẳng tới lồng ngực hụt âm hiểm.

Khô Cốt Ma Tôn thấy vậy thì khinh thường chém thẳng xuống một kiếm, Xuân Đức nếu không tránh nhất định một kiếm toi mạng đương trường nhưng Xuân Đức cũng thật không có tránh mà vẫn lao đầu đến gần lồng ngực bộ xương cao vạm vỡ.

" Muốn chết ", Âm thanh chói tai quát, sau đó là một tràng cười đầy dữ tợn.

Nhưng đúng lúc kiếm đến nơi cả người Xuân Đức như một quả bom nổ tung, một loại tính năng lượng hủy diệt điên cuồng lao ra, cả không gian như co rút lại sau đó nổ ra một cách đột ngột, trận pháp kết giới địa cung trong nháy mắt không chịu nổi lập tức nổ tung.

Khô Cốt Ma Tôn cũng không ngờ Xuân Đức có thể không cần quá trình mà ngay lập tức phát động tự bạo được, luồng năng lượng xung kích tập chung mạnh mẽ phá nát hơn phân nửa bộ xương, đến cả trái tim trong lồng ngực của nó cũng văng ra ngoài.

Xuân Đức tự bạo khô cốt ma tôn tàn phế. Bên trong địa cung tiếng oán hận của Khô Cốt lặp đi lặp lại không ngừng.

Không gian phong bế địa cung một lần bị trọng kích lập tức sụp đổ, vô số đường thông đạo đi thông ngoại giới hiện ra.

Từ nơi bạo tạc Xuân Đức qua 5 giây một lần nữa trọng sinh hoàn hảo như lúc ban đầu, vừa trọng sinh xong hắn liền dùng bí pháp giam cầm trái tim to như ngọn núi nhỏ đang cố gắng một lần nữa đi vào bên trong lòng ngực dục âm hiểm.

Thu hết xương cốt của dục âm hiểm cùng mấy chục tên Tinh Quân Cảnh vào trong không gian vong linh, kiểm tra một hồi xem dục âm hiểm còn để lại hậu chiêu gì không, với cái loại khó dây dưa này Xuân Đức cực độ không ưa, đánh một lần phải chết không sau này phiền phức suốt đời.

Sau một hồi tìm tòi đảm bảo không còn bất cứ cái gì Xuân Đức lúc này mới chịu bỏ qua, vì không gian phong bế địa cung bị phá, thần thức lại có thể sử dụng. Xuân Đức lập tức triệu hồi tay chân của mình trên khắp địa cung này.

Đàn ma lang cùng đám môn nhân Ác Ma Điện nhận được tín hiệu triệu hồi thì cũng nhanh chóng từ khắp nơi chạy đến nơi Xuân Đức đang đứng.

.....

Mãi sau 2 canh giờ thì tất cả tay chân mới tụ tập đến nơi này, đàn ma lang thiệt hại mất mấy vạn con do lúc trước phân tán gần khu vực giao tranh không kịp chạy trốn. Còn lại thì khỏe mạnh sống sót.

Chỉ để lại 26 con ma lang vương giả bên cạnh còn lại đều thu vào không gian vong linh. Chọn đại một cánh cửa đi thông ngoại giới, nhóm người Xuân Đức đi vào trong thông đạo.

Như xa, như gần. Xuân Đức lại một lần nữa ngửi thấy mùi tanh tanh phiêu đảng theo gió.

" Lại thấy mặt trời, cuối cùng cũng đi ra rồi."

" Nơi này là ngoại giới sao? thật khác biệt với nơi trước kia của chúng ta." Sói bự hít hà mấy cái rồi nói.

Đám lang vương con nào con nấy cũng tò mò nhìn xung quanh khắp nơi, có cây, có núi, có hoa có thảo khiến bọn nó rất hưng phấn.

Xuân Đức thì không giống như đám bọn nó, hắn bây giờ đang dùng phương thức của riêng mình xác định vị trí của mấy người Tuyết Anh, chỉ sau một lúc hắn đã xác định được phương vị của ba người.

Nhảy lên tiểu bur Xuân Đức ra lệnh: " đi về phía nam 900 vạn dặm nơi đó có người của chúng ta, sau này còn nhiều thời gian nhìn ngắm không cần phải hưng phấn quá độ như vậy? "

" Vâng, Chủ nhân" --- Đám lang vương cung kính nói.

Tiếp sau đó mấy chục thân ảnh như làn khói mờ nhạt giữa thiên địa, quan sát kĩ thì đâu còn thứ gì ở nơi này nữa.

....

Khi Xuân Đức cảm ứng đám người Tuyết Anh thì mấy người Tuyết Anh cũng cảm nhận được. Ba người đồng thời mở mắt ra nhìn nhau, trong mắt hiện lên vẻ may mắn. Nói thật từ giây phút cổng thông đạo đi vào địa cung sụp đổ ba người có thể nói là sợ hãi vô cùng, may mắn lúc này biết được Xuân Đức đã thoát ra ngoài, chỉ cần Xuân Đức thoát ra được thì tất cả mọi người ai cũng bình yên vô sự.

Không bao lâu sau Xuân Đức cùng 26 đầu ma lang đã xuất hiện trước mặt ba người. Vừa xuất hiện Xuân Đức đã mắng ba người máu chó đầy đầu, hấn mắng chửi ròn rã một giờ sau mới thôi.

Sau khi phát tiết xong tất cả mọi người lại đi đến nơi trước kia có của thông với Đại Thiên Thế giới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 370: Trở Về

Vài ngày sau đó...

Sau khi rời khỏi Viễn Cổ Chiến Trường, Xuân Đức cùng mọi người trở về Đại Thiên Thế Giới, ngày trước ở nơi này không có bao lâu còn chưa kịp hỏi tên cái thế giới này là gì.

Thông đạo lần này không ngờ lại nối liền một đầu ở Cực Bắc Băng Nguyên, nhìn xung quanh nơi nào cũng là băng thiên tuyết địa, cuồng phong thổi vù vù, khí băng hàn khiến cho người có tu vi yếu một chút không chừng bị đông mà chết.

Quan sát xung quanh cùng cảm nhận thiên địa một lúc Tà Long mới nói:

" Nơi này rất không tệ, không có mùi vị tanh tanh cùng hôi thối như bên trong Viễn Cổ Chiến Trường, đã lâu rồi mới được hít thở không khí trong lành."

Lúc này Tuyết Anh phát hiện Xuân Đức đang bối rối thì không khỏi nghi hoặc hỏi thăm:

" Có chuyện gì sao Củ Cải? "

Xuân Đức ngồi trên người Tiểu Bư có chút ngượng ngùng nói:

" Ta quên mất đường đi tới cái thông đạo kia rồi, hì hì, mấy chục năm rồi nên chẳng còn nhớ gì."

Mọi người nghe vậy thì hết biết nói gì, đến cả Tuyết Anh cũng lờm hẩn một cái. Nhìn biểu tình xem thường của mọi người Xuân Đức cười làm lạnh nói:

" Thôi thì cứ đi ra khỏi nơi này đã, bình tĩnh tìm đường kiêu gì chẳng thấy. Ta còn..."

Hắn còn chưa nói hết câu thì không ngờ đã thấy người quen xuất hiện trong tầm mắt, hắn vui mừng quá đỗi. Nhìn về phương xa Xuân Đức vận dụng pháp lực hết lớn:

" Bà Tám Trữ Tình đợi một chút đừng đi."

Có lẽ Xuân Đức quên mất không gian Đại Thiên Thế Giới không có mạnh mẽ bằng Viễn Cổ Chiến Trường, nên khi hắn gọi người không ngờ vận dụng một chút pháp lực, vậy là thảm họa phát sinh.

Âm ba mang theo một chút pháp lực kia đi tới đâu tàn phá vạn vật đến đó, cuối cùng hình thành một cơn bão tuyết khổng lồ có xu thế tàn sát mọi thứ.

Ở bên cạnh hắn Tuyết Anh nhanh tay lẹ mắt dập tắt chút pháp lực Xuân Đức bên trong, như vậy mới không có một tràng tai nạn phát sinh.

Xuân Đức cũng lau mồ hôi nói: " Quên mất tiêu nơi này kết cấu thiên địa yếu hơn trong kia quá nhiều, hơi một chút là hình thành xu thế hủy diệt."

Mọi người cũng nghĩ như vậy, ở bên trong Viễn Cổ Chiến Trường dùng lực lượng đến cực hạn Bất Diệt Cảnh cũng không hình thành xu thế tận diệt như thế này.

Phương xa đang có mười mấy người đệ tử của Phụng Hoàng Tông, trong đó đúng thật có người quen của Xuân Đức. Trữ Tình lúc này đang định rời đi nơi khác bỗng nhiên nghe được âm thanh hơi quen tai.

Đang lúc nàng phân vân lại nghe thấy âm thanh kia:

" Con heo Trữ Tình đợi một chút đừng đi vội."

Khi nàng quay lại nhìn về phương hướng kia thì thấy từ phía chân trời cực bắc băng nguyên đang có mấy thân ảnh nhanh chóng tiếp cận lại phía này.

Rầm rầm...rầm rầm..

Ba con Ma Lang Vương cùng ba người xuất hiện trước mặt đám người Phụng Hoàng Tông, cảm nhận được khí tức cực kì khủng bố phát ra từ ba con lang vương, đám thú cưỡi của Phụng Hoàng Tông trực tiếp bị dọa chết ngất một đám.

Ngay cả mấy tên nữ đệ tử khi thấy ba đầu lang vương cả người bốc lên hắc khí ngùn ngụt, đôi mắt đỏ như cũng là dọa ngồi trên mặt đất. Duy còn mỗi Trữ Tình là đang cố gắng gượng.

Nhìn thấy bộ dạng của mấy nàng Xuân Đức bảo ba đầu lang vương:

" Thu liễm thêm chút, các ngươi dọa sợ bằng hữu của ta rồi."

Tiểu sư cùng hai đầu lang vương khác khỏ sở nói:

" Chủ nhân, cái này không phải do chúng ta à, khí thế chúng ta không có phát lấy gì mà thu liễm, là tại các nàng quá nhất gan rồi."

" Ấy" --- Xuân Đức trực tiếp á khẩu không nói được gì, căn bản không có lấy gì mà thu.

Bất đắc dĩ hắn thu mấy con lang vương vào trong không gian, hắn sợ để bên ngoài này bằng hữu của hắn sẽ bị dọa bể mặt.

Xuân Đức tiến đến trước mặt Trữ Tình đưa tay ra nói:

" Bạn bè lâu lắm mới gặp lại bắt tay cái nào? "

Trữ Tình không có bắt tay mà lui về phía sau đề phòng hỏi:

" Người là ai? "

Xuân Đức cứng ngắc, con heo này quên mình rồi. Nghĩ tới cái gì, ngay sau đó Vũ Y xuất hiện, vừa xuất hiện nàng đã như con gấu túi ôm lấy Xuân Đức:

" Chao ui lạnh quá à." Nàng lại nhìn xung quanh một chút, sau đó nàng lại nhìn Trữ Tình nghi hoặc nói:

" Vị tỷ tử này nhìn quen quá, làm sao lại không nhớ ra đây." Vũ y nhăn mày lại.

Vũ Y không nhớ Trữ Tình nhưng Trữ Tình lại nhớ Vũ Y, hình ảnh một bé gái suốt ngày đi theo bên cạnh một thiếu niên đeo mặt nạ. Lúc này nàng mới nhìn Xuân Đức hơi rụt rè nói:

" Người là người mấy chục năm trước từng tới Phượng Hoàng Tông chúng ta, đây là muội muội người tiểu Y phải không? "

Xuân Đức lúc này cũng cười nói:

" Tưởng con heo người quên mất ta rồi, ở cái đại thiên thế giới này ta có mỗi người là bằng hữu. "

Trữ Tình nghe vậy thì cười rộ lên, đánh giá Xuân Đức mấy lần sau đó mới nói:

" Người thay đổi thật nhiều."

Xuân Đức phát phát tay nói:

" Ai rồi cũng vậy, thuận theo thời gian mà thôi, con heo người cũng thế nói gì ai."

Phía sau mọi người đơn giản làm quen một chút, Xuân Đức cũng nghe ngóng một chút tin tức hiện tại.

.....

Đến buổi tối, gió thổi vù vù khiến lòng người tê tái, trong đêm tiếng thú rống khắp nơi.

Ở một nơi khuất gió, mọi người đang đốt lửa nướng thịt linh thú ăn. Xuân Đức vừa chia thịt cho tiểu Y xong nhìn Trữ Tình hỏi:

" Phải rồi người lặn lội đến nơi lạnh lẽo này làm cái gì vậy? "

" Ta đi lịch luyện "-- Trữ Tình nói.

Xuân Đức cắn một miếng thịt nuốt xuống nói:

" Lịch luyện, cái nơi chỉ toàn băng với tuyết này thì có cái gì nếu ta mà là người thì ở nhà nằm ngủ cho béo rồi. Khỏi phải đi đâu cho mệt, ăn no, nằm ngủ, sống một cuộc sống không lo nghĩ."

Trữ Tình nở một nụ cười ôn hòa nói:

" Nếu ta có tu vi bằng một nửa tu vi của người thôi ta cũng không cần phải thế này. Với lần này lịch luyện còn có mấy đại đỉnh cấp tông môn khác tham gia nữa nên tông môn ta khá coi trọng việc lịch luyện lần này."

Tiếp theo nàng còn nói mấy cái thứ ba láp ba xàm, cái gì mà vi vinh quang tông môn, cái gì mà phải làm hết mình. Xuân Đức gian khổ lắm mới nhẫn nhịn được không bịt miệng nàng lại, Tà Long, Tuyết Anh cùng Đại Bạch thì thấy quá nhàm chán nên quay về không gian vong linh. Ở ngoài này chỉ còn mình hắn và Vũ Y.

Nghe một hồi lâu Xuân Đức mới nói:

" Đại khái hiểu rồi, cuối cùng là đánh chết mấy con tiểu thú xong rồi về xem ai nhiều điểm hơn chứ gì, thế cái trò lịch luyện này khi nào mới kết thúc vậy."

" Cũng không còn bao lâu nữa là xong à, như vậy người có thể giúp ta một chút sao? " --- Trữ Tình trong mắt lóe lên một tia giảo hoạt."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 371: Vô Đề

" Như vậy không phải ăn gian sao? Không ngờ người nhìn thật thà vậy mà cũng có lúc ăn gian. Hắc hắc." --- Xuân Đức cười nói.

Trữ Tình nghe vậy khuôn mặt đỏ lên, một nữ đệ tử bên cạnh phản bác:

" Đó là sư tỷ cơ trí không phải ăn gian."

Xuân Đức nhìn thiếu nữ bên cạnh Trữ Tình, cô nàng này nhìn cũng tạm, ánh mắt có thần. Bị Xuân Đức nhìn mấy lần thiếu nữ đỏ mặt gắt lên nói:

" Nhìn gì mà nhìn, lưu manh."

" Ha ha. Thôi được rồi mai tính tiếp, có gì ta giúp cho. Giờ ta đi ngủ đây, các người cũng ngủ sớm đi." Nói xong thân ảnh hai người Xuân Đức cùng Vũ Y biến mất, để lại một đám đệ tử Phương Hoàng Tông thần tình ngỡ ngàng nơi đó.

.....

Vào trong không gian vong linh Xuân Đức ngay lập tức triệu tập mấy tên cự đầu đến, không bao lâu mấy người Vô Địch, Tà Long, Tuyết Anh, Đại Bạch đã đến nơi đây.

Chỉ vào quả tim to như ngọn núi nhỏ đang đập bịch bịch kia Xuân Đức nói:

" Giờ mới có thời gian, mọi người nhìn xem qua tim này thế nào? "

Vô Địch có điều biết rõ nói:

" Cái này có thể là trái tim của một tên Ma Thần nào đó còn sót lại, người kiếm ở đâu vậy. Mấy năm này ta vẫn có việc quan trọng nên không biết sự việc bên ngoài."

Xuân Đức nói:

" Đánh chết tên dục âm hiểm chiếm được, nói mới nhớ ông bạn người xem xương cốt này thế nào?"

Xuân Đức vẫy tay một cái, bộ xương màu xanh lam cao hai mét phát ra ánh sáng dịu nhẹ kia hiện ra trước mặt mọi người.

Cảm nhận được khí tức cổ lão trên bộ xương Tà Long bật thốt lên nói:

" Cốt tặc, một vị đại năng cốt tặc."

" Đại năng gì ta không biết, đây là xương của tên dục âm hiểm kia đấy, các người đừng nhìn bộ xương này không có đặc biệt gì, cái thứ này cứng cáp vô cùng đến cả Tà Kiếm chém mà không để lại vết xước là hiểu rồi." ---
Xuân Đức nói.

Vô Địch thì lại cười khẩy nói:

"Càng cứng càng tốt, thứ này giao cho ta là được. Sau này sẽ chế tạo một con khôi lỗi đặc biệt, chất liệu tốt như thế này cũng khó kiếm."

Mọi người cũng cười, lúc này Tà Long mấy lấy ra cái giới bảo mang theo tài sài bất lương mà hắn kiếm được.

" Cái này là trong lúc người có việc bọn ta kiếm được, tù binh bên trong có hơn 20 triệu, hóa linh thạch cùng các thứ lung tung."

Xuân Đức cũng không trôi từ gì cả, Tà Long vừa để lên hẳn đã cướp lấy tự mình xem xét. Nhìn đến 20 triệu tù binh Xuân Đức hỏi:

" Bắt đám tạp ngư này về có ích lợi gì? "

Tuyết Anh nhàn nhạt nói:

" Về cho người rút sinh mệnh cùng sinh hồn, cũng đừng tiếc thương cái gì bên trong này đều là các ma đầu cả, chết đi cho sạch đất."

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Ý ta không phải như vậy, ta nói các người bắt quá ít số lượng không đủ, chỉ thôn phệ 20 triệu thì có được bao nhiêu đầu. Bắt đám này làm phân bón cho Hắc Âm Ma Thụ còn được."

Mấy người Tuyết Anh trắng mắt nhìn hẳn, hóa ra tên này không phải là bỗng nhiên phát ra tấm lòng lương thiện mà là chê số lượng không đủ à.

Cuộc nói chuyện đến gần sáng thì mới giải tán, vì số lượng tài phú quá lớn nên tạm thời chưa thể phân chia thế nào cho hợp lý, còn mà đưa hết vào tay Vô Địch thì đến xương cũng không còn nên đến chết Xuân Đức cũng không nhả ra.

Trong lòng Xuân Đức quyết định sau này bồi dưỡng Lan Lan cùng Thiên Tuyết làm người quản lý tài sản của mình.

.....

Trời vừa sáng, Xuân Đức cùng Vũ Y liền xuất hiện. Xuất hiện cùng hai huynh muội là một con ma lang có tu vi rất thấp, chỉ đạt tới Tạo Hóa Cảnh, nó là con sói phé vật nhất trong đàn sói nhưng vì tính chất đặc thù của công

việc mà nó được chọn, thành ra nhờ lần này mà địa vị của nó trong đàn tăng lên không ít.

Cười trên ma lang Xuân Đức ôm Vũ Y trong lòng nhìn Trữ Tình nói:

" Bây giờ chúng ta đi đâu? Ngươi dẫn đường đi ta không biết đường."

Trữ Tình khẽ gật đầu sau đó cười lên linh thú đi trước dẫn đội. Lại nói tới con ma lang phé vật, nó ở trong tập thể toàn Bất Hủ Cảnh với Bất Diệt Cảnh thì đúng là thành phé vật thật nhưng ở trong đội ngũ này nó lại có tu vi rất cao, đám linh sủng của mấy thiếu nữ Phượng Hoàng Tông nhìn nó với ánh mắt đầy sùng kính.

Con ma lang số khổ này lần đầu tiên cảm giác được mình cũng là cường giả, thi thoảng lại ngẩng đầu tru lên một tiếng vang vọng khắp nơi, Xuân Đức ngồi bên trên nhìn nó mà cũng thấy vui vui.

" Tiểu lang tại sao ngươi tu vi lại chậm tiến vậy? "

Ma lang đang hưng phấn nghe Xuân Đức hỏi thì lập tức cung kính đáp:

" Vì thuộc hạ không còn ba mẹ thừa chủ nhân, từ nhỏ không có cái ăn nên qua mất thời kì phát triển, thuộc hạ mãi hôm hai ngày trước mới bước vào Tạo Hóa Cảnh."

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

" Tốt lắm, cố gắng lên. "

Con ma lang lập tức hưng phấn rống lên một hồi. Đám linh thú bên cạnh không hiểu sao cũng gào rú theo cứ như đám tiểu đệ đang chúc mừng lão đại thăng chức vậy.

Mọi người đi được hai canh giờ thì dừng lại, nơi họ dừng lại là trước một cái hồ nước, nước hồ trong vắt như gương mặc dù xung quanh mọi thứ đóng băng nhưng nước hồ vẫn như vậy. Xuân Đức nhìn Trữ Tình hỏi:

" Chúng ta đến đây đánh yêu quái sao? "

Trữ Tình gật gật đầu cười duyên nói:

" Trong hồ có một con băng giao tu vi Liệt Hải Cảnh đỉnh phong, người giúp ta bắt nó đi. Hi hi."

Xuân Đức vỗ cái trán, hẳn bây giờ còn chẳng nhớ cái tu vi Liệt Hải Cảnh là cảnh giới gì nữa, quá nhỏ yếu nên quên luôn rồi. Vỗ vỗ ma lang Xuân Đức hỏi:

" Liệt Hải Cảnh Đỉnh Phong người bắt sống được nó không? "

Ma Lang nghe vậy thì cam đoan nói:

"Chủ nhân yên tâm nó còn thấp hơn thuộc hạ ba đại cảnh giới cơ mà, chủ nhân yên tâm."

(Ma lang ở địa cung đều không hiểu ngôn ngữ nhân loại nên không nói được tất cả đều phải dùng tinh thần lực câu thông).

Bùm

Ma lang nhảy tọt xuống nước, bọt nước văng tung tóe. Cũng không lâu sau đó ma lang lôi từ trong nước ra một con băng giao dài 30 m, con băng giao cũng không dám phản kháng gì cứ như vậy ngoan ngoãn nằm dưới chân ma lang.

Thấy tiểu ma lang dễ dàng bắt được một con băng giao trưởng thành đám thiếu nữ Phượng Hoàng Tông nhìn về phía tiểu ma lang toàn là ngó

sao nhỏ. Lúc này Trữ Tình cũng tiến tới hỏi thăm:

" Con thú sùng của ngươi thật lợi hại, không ngờ một con băng giao trưởng thành bị nó tóm gọn."

Xuân Đức thì cười khan không nói gì, tiểu ma lang thì dương dương đắc ý. Nó thầm nghĩ Về nhà nhất định phải kể chuyện này cho thành viên trong đàn nghe. Ở bên ngoài nó cũng là một cao thủ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 372: Vô Đề 2

Cả một buổi sáng Xuân Đức đi theo Trữ Tình bắt mấy con yêu thú cấp thấp. Hắn bây giờ giống như một vị đại hán khỏe mạnh cả ngày thêu khăn vậy, chán đến gần chết. May mà còn có Vũ Y hai huynh muội dọc đường ngắm cảnh cũng là một thú vui.

Đến buổi chiều cuối cùng Xuân Đức cũng gặp được mấy tên thần kinh con em tông môn.

Ở một cái hạp cốc băng tuyết đang đứng mười mấy người có nam có nữ, tu vi yếu nhược cũng không biết bọn họ đây là tu vi gì nữa, yếu quá khó lòng phân biệt được.

Một tên công tử ca, cả người mặc một bộ áo lông màu trắng tiến lên chào hỏi Trữ Tình, đi bên cạnh hắn còn có mấy tên nam tử tuấn tú, nhã nhặn.

" Trữ Tình Tiên Tử xin chào, ta là Minh kiệt đại sư huynh của Độc Tông. Tông Chủ có lệnh ở đây đợi Tiên Tử sau đó cùng đi thăm dò bí địa."

Xuân Đức nhìn cũng không buồn nhìn, có quen thân gì đâu mà chào hỏi, với cái điệu bộ sắc mùi công tử ca khiến hắn cảm thấy phát tởm. May cho tên này là Xuân Đức thời gian mấy ngày này đang bắt đầu tu Thanh Tâm Quyết, tâm tính ôn hòa bằng không giống ngày trước nhìn ghét ghét hắn đã cho một chưởng đập chết.

Nhưng mà cái thói đời càng tránh nó càng tới, mấy tên phía sau có một tên mặc hắc y nhìn Xuân Đức quát:

" Còn không xuống thú cười, ngươi không thấy tất cả mọi người đều xuống thú cười chào Minh Kiệt sư huynh sao? Một tí lễ phép cũng không biết. Để ta dạy cho ngươi biết cái gì là kính trên nhường dưới."

Tên này là Minh Đàm, em họ của tên Minh Kiệt, hẳn nghĩ Xuân Đức là người theo đuổi Trữ Tình nên muốn làm nhục Xuân Đức một trận tạo thế cho đường ca của mình.

Tên kia nhảy lên thật cao, rút kiếm ra chém thẳng về phía Xuân Đức, thấy vậy đám thiếu nữ Phụng Hoàng Tông biến sắc, bọn họ đều biết Xuân Đức là một cường giả mạnh mẽ bình thường có thể hi hi ha ha với bọn họ nhưng khi tức giận thì có trời mới biết,

" Đi chỗ khác chơi cho mát ", Xuân Đức vẫy tay như đuổi con ruồi một dạng, tên Minh Đàm kia đang ở trên không chém tới bị một lực lượng mạnh mẽ đập thẳng vào người như điều đứt dây bay tít ra xa đâm vào bên trong đồng tuyết.

Thấy đường đệ mình bị người đánh ngay trước mặt tên Minh Kiệt kia sắc mặt âm trầm nói:

" Các hạ làm vậy có phải không hơi quá đáng."

Lần này Xuân Đức là bị chọc tức, đám con ruồi này tha cho một lần còn muốn lần đến lần thứ 2. Nhìn tên Minh Kiệt đang sắc mặt âm trầm kia, Xuân Đức cười nhạt nói:

" Vậy thì chết luôn đi."

Câu nói này vừa ra hai tên thích vuốt râu hùm kia ngay tại chỗ nổ tan xác mà chết, để lại trên mặt đất một đám chất lỏng sền sệt nhầy nhụa.

"Mấy người các người ai còn thích ý kiến gì nói một câu ta nghe, hợp lý thì sống không hợp lý thì như hai tên trước. Ta không có hiếu sát nhưng đừng để ta tức giận lên."

Mọi người ở đây chết lặng, một câu không hợp liền giết người cái này còn không hiếu sát. Trừ Tình lúc này mới đứng ra can ngăn, nàng dịu dàng nói:

"Tha bọn họ đi Đức, bọn họ chỉ là ở tông môn quá lâu không biết cách đối nhân xử thế mà thôi, ta sẽ căn dặn bọn họ không làm phiền người."

Xuân Đức gật đầu nói:

"Ta cũng không có ý định giết bọn họ mà, mọi người cũng thấy ta cũng rất dễ nói chuyện chẳng qua mấy tên kia cứ thích ra vẻ bề trên. Nhịn một lần chẳng lẽ còn bắt ta nhịn lần hai."

Mấy thiếu nữ thiên phượng tông nghe vậy thì liên tục gật đầu, bọn họ thấy Xuân Đức làm vậy đã là nhân từ rồi, tôn nghiêm cường giả không phải thứ để đùa. Nếu mà trưởng bối bọn họ bị đám tôm tép chọc tức ngay từ đầu đã giết cả đám rồi, cần nói gì nhiều.

Đám người Độc Tông lúc này mới tỉnh ngộ quỳ xuống tạ ơn:

"Tạ ơn tiền bối không giết." Đám người bọn họ cũng cho là anh em nhà kia quá ngu, không việc gì lại đi khiêu khích một vị tiền bối chết là đúng, việc này tông môn có biết thì cũng chẳng ai nói gì. Còn việc gia tộc bọn họ trả thù vị tiền bối này thì là chuyện khác không liên quan đến bọn họ.

Cứ như vậy lần đầu gặp mặt đã có người chết, mọi người vẫn cùng nhau đi vào trong băng cốc nhưng ai cũng ý thức lui ra xa xa một chút với Xuân Đức, chỉ có Trữ Tình vẫn vậy nàng vừa đi vừa nói chuyện với hắn. Nói nhiều tới mức Vũ Y trong lòng Xuân Đức nghe phát buồn ngủ, vậy mà lúc sau nàng ngủ thật.

Vào trong hạp cốc ngoại trừ tuyết ra cùng mấy cây quái dị sống ra thì chẳng thấy thứ gì khác, Xuân Đức cũng lười dùng thần thức dò tìm.

" Heo này, tại sao các ngươi lịch luyện gì mà chẳng thấy cái gì vậy, chẳng lẽ đi cắm trại hay đi ngắm cảnh. Người cũng chẳng thấy một móng."

Trữ Tình nhìn biểu tình phiến muộn của Xuân Đức nàng cười tươi như hoa nói:

" Không gặp nguy hiểm thì càng tốt chứ sao những người khác ta đoán bọn họ đang ở nơi khác đi."

Xuân Đức ôm trán, sâu thẳm nói:

" Chịu người rồi, giờ ta thấy tốt nhất đi kiếm cái gì nướng ăn là hay nhất, mà ngày trước Heo người cũng đi lịch luyện kiểu này à? "

Trữ Tình lắc đầu nói:

" Không có à, không biết làm sao gặp người rồi không gặp phải ai cùng tranh đoạt hì hì. Ta cảm thấy thế này rất tốt à. Với lại chúng ta đang đi thăm dò bí địa đây người không cảm thấy phấn khích sao? Mà nơi đây có quái thú tuyết rất mạnh nha đến lúc gặp được đừng có bỏ chạy một mình."

Xuân Đức mắt như cá chết nhìn nàng, sâu chẳng thèm đáp lại nữa. Trong lòng hắn thầm nghĩ " Con heo chết tiệt, ta chỉ nhờ dẫn đường một

chút mà không chịu, kéo ta cả ngày đi trong trời băng gió lạnh. Sống mà không có tích đức gì cả."

Đúng như Xuân Đức dự kiến, mấy chục người cùng nhau thăm gò cái bí địa chẳng gặp cái gì, một chút nguy hiểm cũng không có. Đến cả cái bóng của quái thú cũng không thấy chứ đừng nói là quái thú tập kích.

Không riêng gì Xuân Đức nhầm chán mà tất cả mọi người đều cảm thấy như vậy, lần này vào lịch luyện không phải gặp nguy hiểm trùng điệp, không cẩn thận là bị yêu thú giết chết. Mọi lần cảm thấy như vậy đúng là sống như địa ngục nhưng bây giờ thấy lúc đó thật tuyệt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 373: Môn Đồ Ác Ma Điện Gặp Nạn

Một ngày bình tĩnh lại trôi qua, hết nửa ngày hôm sau vẫn là như vậy. Con thú mạnh nhất mọi người gặp được cũng chỉ là mấy con thỏ tuyết yêu thú cấp 2. Đến lúc này có một thiếu nữ Phương Hoàng Tông nhìn Trữ Tình nói:

" Sư tỷ hình như nơi này không có cái gì cả à, từ sáng đến giờ chúng ta còn chưa đánh giết được một con yêu thú nào, ngay cả mấy địa điểm nổi tiếng nguy hiểm có yêu thú hoành hành bây giờ cũng không thấy một con. Kiểu này chúng ta xếp hạng cuối bảng rồi."

Trữ Tình cũng là cười khở, nàng biết làm sao được cơ chứ. Nàng nhanh chóng suy tư cuối cùng nàng cho ra một cái quyết định, ở những nơi bình thường không có thì vào cấm khu là được, tuy hơi nguy hiểm một chút nhưng ở vùng ngoại vi chắc không sao?

Quay lại nhìn thiếu niên đang ngồi trên ma lang ngắm trời than ngẩn thờ dài, nàng lại gằn nhỏ nhẹ nói:

" Đức chúng ta đi một nơi thú vị nhưng rất nguy hiểm người có dám đi không? "

Xuân Đức nằm dài trên người ma lang nhìn nàng bằng một mắt nói:

" Đi thì đi có gì đâu mà phải kích tướng, dù sao ta còn có việc nhờ người mà."

Trữ Tình hài lòng gật đầu, nhìn mọi người nói lớn:

" Mọi người lên tinh thần chúng ta tiến vào Huyết Sát Chiến Trường săn giết huyết thú."

Nghe đến Huyết Sát Chiến Trường mọi người có chút e ngại nhưng suy nghĩ một chút bọn họ thấy không đi nơi đó thì ở Cự Bắc Băng Nguyên này cũng không có chỗ nào để đi nữa rồi.

Như vậy đoàn đội dùng tốc độ con rùa chậm chạp lết xác đến cái Chiến Trường kia.

3 ngày sau mọi người tới một cánh rừng, nhìn cánh rừng trước mắt Trữ Tình nói:

" Mọi người cẩn thận bên trong này thụ tinh rất nhiều. Cẩn thận mấy cái cây xung quanh."

Ngay lúc này từng tiếng đánh nhau sâu bên trong rừng truyền ra. Kèm theo là từng đợt phong bạo thổi tung rừng cây, tuyết bay đầy trời. Xuân Đức đang lười biếng tự nhiên cảm nhận được một tia huyết mạch liên hệ, hẩn nghi hoặc ngồi dậy.

Thần niệm tán phát ra Xuân Đức nhanh chóng tìm được vị trí mấy người đang cùng nhau giao thủ, gần trăm người đang vây công 2 người, hai người kia một nam một nữ tuy không mặc áo bào Ác Ma Điện nhưng Xuân Đức lại cảm nhận được huyết mạch mong manh liên hệ, rất có thể hai người liên quan tới Ác Ma Điện.

Tâm niệm vừa động hai người đang còn bị vây công đã xuất hiện trước mặt Xuân Đức. Hai người cứ cầm kiếm đứng nơi đó ngậy ngốc nhìn Xuân Đức. Xuân Đức lại vẫy tay một cái một tên trung niên nữ tử xuất hiện trước mặt hắn, không nói thêm lời nào Xuân Đức trực tiếp sưu hồn nàng.

Bụp

Đầu nàng ta trực tiếp vỡ tung, Xuân Đức xạm mặt lại nói:

" Cấm chế linh hồn."

Không cần tiếp tục phí công mấy kẻ khác ắt hẳn cũng vậy, Xuân Đức nhìn hai người trước mắt hỏi:

" Ác Ma Điện ta người."

Nghe câu hỏi của Xuân Đức hai người đang tâm lý căng thẳng tự nhiên buông lỏng một chút, dựa vào " ta người " có thể hiểu Xuân Đức 8 phần là người mình.

Hai người cung kính nói:

" Xin hỏi tiền bối có quan hệ với Ác Ma Điện."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Là quan hệ mật thiết, các người đừng yên đừng phản kháng ta suu hồn cho nhanh."

Hai người biến sắc nhưng không hiểu vì sao lời Xuân Đức nói bọn họ không dám phản kháng, thiếu nữ tiến lên để Xuân Đức suu hồn. Là người mình Xuân Đức suu hồn rất cẩn thận không làm tổn thương một chút với nàng, sau một lát cả người Xuân Đức bỗng nhiên bốc lên khí tức tà ác cực độ khiến cho mọi người nơi đây trong giây phút đó tưởng như đã chết.

Ngay lúc này, suu..suu..suu. Gần trăm người mặc đồng bộ áo bên ngoài, trên tay áo thêu một thanh kiếm, cả người khí thế lẫm lẫm, ở đằng sau còn có rất nhiều độn quang đang tiến lại nơi đây. Nhìn thấy hai người Ác Ma Điện

bên cạnh Xuân Đức, lại nhìn thiếu phụ bị chết không toàn thân bên cạnh thì cảm đấm phát ra sát ý lảng lệ.

Một tên nam tử ánh mắt đỏ chót nhìn Xuân Đức căm tức nói:

" Tiểu bối ngươi muốn chết, dám giết người Thiên Kiếm Tông ngươi biết tội sao? "

Một người khác nói: " Nói nhảm làm gì giết. Dám che trở tội phản nhân loại nghiệt súc Ác Ma Điện chỉ cần thấy là giết."

" Đúng, dám tội nhân này tất cả phải chết." --- Một thiếu nữ khác cay nghiệt nói.

Xuân Đức bỗng nhiên cười rộ lên nói:

" Đang lý 25 năm trước ta phải về sớm tiêu diệt mấy cái tế lục các ngươi, để tới bây giờ các ngươi lại đến dám vuốt râu hùm."

" Cuồng ngôn, mọi người giết chết dư nghiệt." --- Tên nam tử kia hét lên, cùng lúc hấn nâng kiếm chém tới.

Xuân Đức lệch đầu cười khinh bỉ:

" Để các ngươi chết thì có lợi cho các ngươi, để các ngươi cả đời làm lương thực cho chúng ta. Cho các ngươi biết cái gì mới là chân chính Ác Ma Điện."

Dứt câu bầu trời bỗng nhiên đen kịt một màu, 5 đầu ma long che khuất bầu trời, quây trời đất hỗn loạn, tiếng rít gào của ngũ long khiến cho thiên địa đổ nát.

Người của Phượng Hoàng Tông, Độc Tông, gần trăm người đang muốn xông lên kia lập tức cứng ngắc tại chỗ, hai thành viên của Ác Ma Điện cũng

trợn tròn mắt. Nhưng một màn tiếp theo khiến bọn họ lâm vào trong hoang mang.

Đại địa bổng nhiên cũng đen kịt một màu, hàng triệu con ma lang to như con voi cả người bốc lên hắc khí ngùn ngụt, đôi mắt đỏ chót khiến cho đại địa nơi này âm ảm sụp đổ. Khí tức khủng bố ép cho gần trăm tên kia xương cốt dật dẹo, mà đây chỉ là khí tức tự nhiên tản mát ra mà thôi không cố ý nhắm vào ai.

Cuối cùng gần bảy trăm thành viên tinh anh còn lại, gần 30 Bất Diệt Cảnh Chiến đội, 26 Bất Diệt Cảnh ma lang vương sau đó là mấy đại cự đầu cùng lúc ra hết. Duy chỉ mình Vô Địch là không ra góp vui.

Xuân Đức cùng thành viên Ác Ma Điện lúc này đều khoắc lên áo choàng màu đỏ thắm nhìn cực kì tà ác khiến cho ai ở nơi đây cũng không rét mà run.

" Thiên Kiếm Tông rất tốt, tiện đường tiêu diệt hết đám rác rưởi các ngươi."

" Làm gì mà bày ra trận thế lớn như vậy, một mình ngươi một cái liếc mắt là giải quyết tất cả mà." --- Tà Long khó hiểu nói.

Xuân Đức cười tà ác nói:

" Bày ra thực lực như vậy để cho mấy tên kia sống trong sợ hãi, đảm bảo đám kia lúc này cũng đang biết chuyện nơi đây. Bây giờ các ngươi theo tiểu tử này đi đồ sát một chút lấy lợi tức. Còn ta đi cùng nha đầu này đi cứu đám môn nhân bị rơi vào cấm địa."

Thiếu niên lúc này vẫn chưa hoàn hồn, hấn cứ ngây ngốc đứng đó mà nhìn, ai nói gì hấn cũng bỏ ngoài tai tất cả.

Xuân Đức nhìn biểu hiện tên thiếu niên này thì không khỏi nghi ngờ nói:

" Thần kinh sẽ không bị sụp đổ chứ."

Mãi một lúc lâu tên thiếu niên kia mới hoàn hồn lại, hắt nuốt nuốt nước miếng. Trong chốc lát hắt chưa thể tiếp nhận được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 374: Đồ Tông

" Tiểu Thiên dẫn đường chúng ta đi cứu mấy người Tư Uyển ". Tiểu Thiên là tên cô gái trong hai người bị đuổi giết kia, Tiểu Thiên có vẻ là người có thần kinh tốt không qua mấy chục phút nàng đã tỉnh táo lại, nàng hưng phấn gật đầu liên tục.

Xuân Đức nhìn Tuyết Anh rồi chỉ Trữ Tình dặn dò:

" Chăm lo cho nàng một chút, ta đi trước, mọi việc người cùng Tà Long thương lượng làm việc."

Tuyết Anh gật đầu không có ý kiến gì, Xuân Đức lại nhìn Tiểu Bư, lấy ra một cái giới bảo nói:

" Đây là cho người tiểu bư, dùng nó lúc cần thiết biết chưa. Xong việc lần này về ta sẽ có phần thưởng cho các người. Các người 26 người các người, người tu vi thấp nhất nhưng quý kẻ rất nhiều thích hợp làm thủ lĩnh, nhớ đảm bảo mọi người an toàn, ta đầu tư lên các người rất nhiều đừng làm ta thất vọng."

Nói xong hắn mang đi Tiểu Thiên rồi đi để lại tất cả mọi người.

Ác Ma Điện bị diệt, mấy chục triệu thành viên chết 2/3 chạy trốn không được bao nhiêu. Cao tầng không một ai chạy thoát, người thì chết kẻ thì bị bắt. Ác Ma Điện bị tiêu diệt cũng không phải Ác Ma Điện yếu mà là không có người mạnh mẽ chủ trì nên mới như vậy.

Với gần 300 thế lực cùng tham gia tiêu diệt Ác Ma Điện thì làm sao chịu nổi. Thời đại mới, Ma Lang Đại lực mở thông đạo không biết bao nhiêu giới, thay đổi có thể nói là từng ngày, việc diệt tông diệt phái có thể nói là chuyện như cơm bữa.

.....

Xuân Đức đi rồi, nơi đây bầu không khí trong lúc nhất thời trầm lặng lại. Tà Long nhìn Tuyết Anh hỏi:

"Mấy con kiến hôi này làm sao? Lúc trước Củ Cải nói mà ta quên mất rồi."

Tuyết Anh lạnh như băng nói:

"Hắn nói bắt sống về làm phân bón cây."

"VẬY CŨNG TỐT, GIẾT ĐÁM KIẾN HÔI NÀY CHỈ LÀM BẮN TAY TA." --- Tà Long nhàn nhạt nói.

Mấy vị cự đầu đã có quyết định phán quyết cuối cùng, mấy trăm con ma lang xông lên cắn nát hai chân đám người phía trước sau đó thu vào trong giới bảo.

Giải quyết xong mấy con tạp ngư, Tà Long nhìn thiếu niên chạy nạn khi trước nói:

"Tuấn Kiệt phải không? Dẫn đường chúng ta đi thế lực gần nhất."

Tuấn Kiệt hưng phấn cung kính nói:

"Vâng, Đại nhân."

Tiếp sau đó tất cả thành viên Ác Ma Điện như một đám mây đen che khuất bầu trời đi đến thế lực gần nhất chuẩn bị triển khai công cuộc diệt Tông.

Tuấn Kiệt trên đường đi rất muốn bị các vị đại nhân này là ai nhưng lại không dám hỏi, cuối cùng không nhịn được lòng hiếu kì hẳn hỏi một thành viên tinh anh Ác Ma Điện thì biết được những vị này đều là cự đầu của Ác Ma Điện nhưng khi hẳn biết được tu vi của những vị đại nhân này thì há hốc miệng ra, lại bắt đầu ngẩn người cả buổi.

Nhìn Tuấn Kiệt lại bắt đầu ngây ngốc có người nói đùa: " Từng chút một nói cho hẳn biết thôi, bằng không hẳn cũng bị người nói cho thành ngu ngốc. Ha ha"

Nhìn thấy mọi người hi hi ha ha, Vũ Y hai mắt lóe lên những tia sáng nguy hiểm nói:

" Các người phải hay không rất vui vẻ, cừu nhân ngay trước mắt không xa vậy mà các người còn có tâm tư đùa giỡn, muốn hay không ta giúp các người cười đến cuối đời."

Không khí lập tức như đọng lại, tên thành viên khơi chuyện đùa kia cảm như hén cuối đầu xuống, hẳn cũng là có ý tốt muốn cho bầu không khí thoải mái một chút, ai ngờ khéo quá thành vụng.

.....

Thiên Kiếm Tông, là một tông một 5 cấp cũng là đỉnh tiêm của Chân Linh Thế Giới nhưng tông môn hàng trăm vạn năm truyền thừa này bây giờ đang đứng trước nguy cơ diệt môn.

Trong đại sảnh nghị sự, bầu không khí nặng nề tới cực điểm, chỉ có tiếng thở dài cùng thở dài. Mười hai vị Thái Thượng Trưởng lão, Tông Chủ

cùng các vị Trưởng Lão nhìn nhau, trong ánh mắt bọn họ đều thấy sự tuyệt vọng cùng hối hận.

Có người không nhìn được bầu không khí này đứng lên nói lớn:

" Cùng lắm là chết, quyết chiến một trận với đám nghiệt súc đó."

Một vị Thái Thượng Trưởng Lão cách không một tấc, tát cho tên kia nằm lãn trên mặt đất hét thảm.

" Chó má, cái gì nghiệt súc với không nghiệt súc, nếu lúc trước bọn hậu bối các ngươi không tự quyết định tranh vào vũng nước đục này thì đâu đến tình cảnh như bây giờ. Thiên địa biến đổi lớn, cảnh giới tăng đột biến khiến cho các ngươi đều cho mình là vô địch thiên hạ rồi sao. Vì mấy món thánh khismaf trả giá, bây giờ người ta chuẩn bị đến tận cửa rồi kìa"

Đang lúc này một tiếng chuông vọng khắp mấy vạn dặm tông môn Thiên Kiếm Tông, trong chủ điện mọi người lập tức biến sắc, có người thất thanh nói:

" Tại sao đến nhanh như vậy."

Không ai phản ứng hẳn, 12 vị Thái Thượng Trưởng Lão nhìn nhau một cái sau đó bước ra bên ngoài, đứng trước đại trận tông môn.

Nhìn đám mây đen bao phủ một phần tông môn những người ở đây đều không khỏi hấp liên tục, bọn họ cảm nhận thấy hít thở không thông.

Gào gào... gừ gừ

Một tiếng riết gào của không biết bao nhiêu cường giả Bất Hủ Cảnh trở lên khiến cho xung quanh Tông Môn Thiên Kiếm Tông bị dọn dẹp sạch sẽ không còn bất cứ cái gì, trận pháp hộ tông cũng nhạt đi mấy phần.

Trước thông qua quang kính nhìn không cảm nhận được khí thế trấn áp thiên địa của Ác Ma Điện, bây giờ chính thức gặp mặt bọn họ chỉ cảm thấy một sự bất lực, trong lòng không có ý niệm phản kháng nữa.

Ở bên ngoài trận pháp hộ tông đám người Tà Long lạnh nhạt nhìn tất cả. Nhìn tiểu bur một cái Tà Long nói:

" Tiểu Bur cho con dân của ngươi bao trùm khắp nơi này đi, lần này một mẻ hốt gọn."

" Vâng, Tà Long đại nhân." --- Tiểu Bur đáp.

Không qua mấy hô hấp cả Thiên Kiếm Tông bị bao vây không lọt một giọt nước. Tuyệt Anh lạnh lùng cầm Tà Kiếm đứng giữa trời nhìn xuống bên dưới, anh mắt nàng không mang theo tình cảm khiến cho những người bên dưới tâm hồn run rẩy.

Vung kiếm lên chém xuống, một đường kiếm quang màu đen kịt đi tới đâu thiên địa mất sắc đến đó.

Ầm ầm

Một kiếm chém xuống, hộ tông đại trận lập tức toái. Môn nhân thiên kiếm tông bị áp lực của quần thể cường giả khiến cho nằm thẳng cứng, người yếu một chút trực tiếp bị ép nổ tan xác.

Đến lúc này đám cường giả Thiên Kiếm Tông mới phản ứng lại, có người hét lớn xông về phía trước.

" Dư nghiệt dám tới Thiên Kiếm Tông ta làm càn đi chết đi." Tên này cũng là một tên trưởng lão tu vi Bất Hủ Cảnh thất trọng. Cũng là một cao thủ dùng kiếm, kiếm vừa ra cả người hấn như một thanh lợi kiếm bay thẳng về phía trước chém tới.

Theo phía sau hắn là tất cả đám trưởng lão cùng cường giả Thiên Kiếm Tông.

" Dư Nghiệt Ác Ma Điện, ta hôm nay để Ác Ma Điện các ngươi tận diệt."

Cao cao nhìn xuống, Tuyết Anh nhìn xuống lạnh lùng chém xuống một kiếm.

Một kiếm qua đi....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 375: Đồ Tông(1)

Một kiếm qua đi thiên địa yên tĩnh, từ trên trời rơi xuống là tả mấy chục bộ thân thể bị cắt làm hai, một kiếm này cũng trực tiếp dập tắt hi vọng của môn nhân Thiên Kiếm Tông. Từ giây phút mấy chục cường giả đứng đầu bên trong tông bị chém làm hai chết đi thì bọn họ phảng phất thấy tương tai đen tối như bầu trời ngày hôm nay.

" Tấn Công " --- Một tiếng hét lớn, bao vây xung quanh vô số ma lang trực tiếp xông vào tàn sát những thành phần dám phản kháng, kẻ không phản kháng thì bị bắt vào trong giới bảo sau này có trọng dụng.

" A a a. cứu ta, trưởng lão cứu ta."

" Sư huynh, đừng bỏ muội lại."

" Không, đừng có tới đây, cha của ta là đường chủ Bách Thảo Đường."

Phương viên mấy vạn dặm tông môn Thiên Kiếm Tông cùng một lúc vang lên liên miên tiếng kêu cứu, cầu xin, tiếng khóc lóc, có kẻ tâm trí yếu ớt trực tiếp bị điên luôn. Cũng phải nói tông môn Thiên Kiếm Tông này đa số vẫn là thà chết không chịu nhục, rất có phong phạm người dùng kiếm.

Nhưng mà cương quá thì gãy, 3/5 số môn nhân Thiên Kiếm Tông bị vô tình sát hại, máu chảy thành suối nhuộm khắp đại địa.

Chỉ chưa đầy nửa giờ từ một tông môn ngũ cấp huy hoàng đồ sộ vậy mà lúc này chỉ còn là một vùng phế tích tàn phá không chịu nổi, quân đoàn ma

lang quét sạch mọi thứ, từ vật có giá trị cho đến vật giá trị cực thấp như cây cảnh, kiến trúc nhà cửa, tất cả đều bị dọn sạch sành sanh. Đứng bên trên lược trận mấy người Tuyết Anh, Tà Long cũng phải lú lười không thôi.

Một giờ sau, Ác Ma Điện tiếp tục đi đến nơi thứ 2, còn Thiên Kiếm Tông đã thành lịch sử rồi, người không còn nếu còn là kẻ đi làm nhiệm vụ tránh thoát một kiếm, nơi tông môn trước kia bây giờ đã bị san thành bình địa.

Trên đường đi Tà Long lại nhìn Tuấn Kiệt hỏi:

" Nơi tổng bộ liên minh bọn chúng ở nơi nào."

" Tổng bộ liên minh mấy tên này được xây dựng tại Địa Ngục Môn trước kia." --- Tuấn Kiệt nói.

Tà Long suy ngẫm một lúc rồi nói:

" Hơi xa một chút, đợi chúng ta đến nơi đó thì bọn chúng đã chạy đi từ lâu. Bây giờ cứ trước tiên thanh lý đám tôm tép trong cái Chân Linh Giới này đã.

Chân Linh Giới tông môn vô số, diện tích mấy năm ánh sáng, sinh linh càng nhiều không đếm hết nhưng tông môn ngũ tinh chỉ có 5, tứ tinh rưỡi chỉ có một. Tông môn cấp bậc cao hơn thì không có. Theo như thứ tự xếp bậc thì tông môn có một tên bước vào Bất Diệt Cảnh sẽ tính ngũ tinh, có một tên Tinh Quân Cảnh tông môn sẽ lên tứ tinh. Nhưng đây chỉ là yêu cầu đầu tiên, phía sau còn nhiều yêu cầu khác nữa.

Như tu vi môn nhân đệ tử, còn có trưởng lão, hộ pháp mấy thứ lung tung thêm vào.

.....

Một ngày này Chân Linh Giới oanh động, trong vòng hai ngày ba siêu cấp tông môn ngũ tinh bị diệt, tứ cấp thế lực Long Cung bị đánh cho co đầu rút cổ trong đại trận không dám đi ra. Cuối cùng một vị lão tổ thực lực Tinh Quân Cảnh sơ kì đi ra muốn tiêu diệt kẻ dám người quấy động phong vân kia.

Nhưng không ngờ thế lực kia lại có đến ba vị Tinh Quân Cảnh tuy cũng chỉ là vừa bước vào nhưng lấy 3 đánh một thì vị lão tổ kia chỉ có đường bỏ chạy bảo mệnh. Ngày hôm sau Long Cung phải nhất nhất đền bù tổn thất cho thế lực kia.

Khi mọi người biết được tin tức này thì sự việc đã đi qua gần nửa tháng rồi. Ở khắp trà lâu, tửu phường gì cũng đang bàn tán việc này, có người thì không tin có người lại bàng hoàng, có người lại phẫn nộ.

.....

Ma Long Đại Lục, Địa Ngục Tông trước kia, tổng bộ Diệt Ma hiện tại.

Trong phòng đang ngồi 282 nhân vật đại diện cho gần 300 thế lực từng tham gia thảo phạt Ác Ma Điện, tất cả mọi người đang ngồi xem lại tình cảnh diệt môn của từng thế lực bị Ác Ma Điện trả thù, sau khi xem đi xem lại nhiều lần thì bọn họ càng cảm thấy Ác Ma Điện đáng sợ.

Tuy nói ở đây có gần 300 tông môn nhưng là tông môn tứ tinh lại không có một cái, chỉ có 80 tông môn ngũ tinh, 3 tông môn 4,5 tinh. Còn lại đều thuộc dạng bất nhập lưu, nói bất nhập lưu chỉ là so với mấy đỉnh cấp tông môn 5 tinh thôi, chứ mấy tông môn còn lại cũng là một phương bá chủ rồi.

Trong này có ba vị lão giả ngồi trên cao nhất, cả người khí thế uy nghiêm là chủ trì cuộc họp này. Một ông lão làm bầm nói:

" Thật không ngờ Ác Ma Điện thế lực lại mạnh đến vậy, 14 năm tro tàn lại cháy."

Mọi người trong đại điện trầm ngâm, không ai dám nói cái gì, tình huống bây giờ nói cái gì cũng có thể đưa tới họa sát thân.

Một lão giả ngồi kế bên, tay cầm một cái đầu lâu màu vàng nhàn nhạt nói:

" Người giết cũng đã giết, tài sản chia cũng đã chia, giờ đại nạn lâm đầu thì cùng nhau gánh, còn việc hòa giải là không thể nào."

Lão giả còn lại gật đầu nói:

" Giờ cũng chỉ có thể tụ tập lực lượng đánh một trận, liên minh chúng ta chịu xuất huyết thì có thể mượn nhờ lực lượng của mấy vị đại năng Tinh Quân Cảnh, đến khi đó chỉ cần trấn áp ba tên cường giả sơ kì của bọn họ là được. Những kẻ còn lại chỉ cần chúng ta đánh đôi ít nhiều là có thể giải quyết."

Mọi người trong đại điện nghe vậy thì tất cả đều trầm ngâm, cái gọi là xuất huyết kia nhất định phải là cái giá to lớn vô cùng, còn cái gọi là đánh đôi một ít nhất định sẽ là hi sinh không biết bao nhiêu người.

.....

.....

Có người buồn có người vui. Đám môn nhân Ác Ma Điện trốn chui, trốn lủi bao lâu nay, chịu bao nhiêu là khuất nhục. Mười bốn năm qua đi bọn họ lại một lần nữa thấy được hi vọng. Có người đang ẩn cư sơn cốc biết được tin này thì mừng phát khóc, có người đang giả làm ăn may thì ngay lập tức vứt bỏ mọi thứ đi tìm hi vọng của mình.

Chỉ vừa qua đi nửa thang, đại tin tức Ác Ma Điện một lần nữa tro tàn lại cháy đã bay đi thật xa, thật xa, chỉ là người biết trận chiến mười bốn năm trước thì sẽ biết Ác Ma Điện là cái gì. Một siêu cấp đại thế lực bị một siêu cấp liên minh tàn sát gần như không còn đến bây giờ lại xuất hiện. Mà lần này xuất hiện lại lấy tư thế không chết không thôi trở về.

Cứ mỗi ngày trôi qua thì tin tức Ác Ma Điện ngày càng thịnh, cùng với đó là hàng loạt tông môn bị diệt tông. Siêu cấp liên minh Diệt Ma lúc kịp phản ứng lại thì đã có 27 tông môn toàn diệt. Ác Ma Điện trở về gọi lên một trận tinh phong huyết vũ khắp liên đại lục.

Ngày thứ 20 sau khi Ác Ma Điện hiện thế, siêu cấp liên minh Đồ Ma năm xưa lại một lần nữa tái hiện, gửi thư tử chiến với Ác Ma Điện tại Chiến Trường Đại Lục, muốn quyết ra một trận sống chết cùng với thành viên Ác Ma Điện.

Ngày tiếp theo một tin tức khác truyền ra, Ác Ma Điện tiếp nhận lời mời tử chiến của liên minh Diệt Ma. Ngày tử chiến định ra vào nửa năm sau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 376: Chiến Trường Đại Lục

Chiến Trường Đại Lục nằm ở khu vực trung tâm Ma Long Đại Lục, nơi đây phạm vi không phải là rất lớn cũng chỉ khoảng hai vạn dặm tả hữu mà thôi. Đối với tu sĩ chỉ cần hóa thân kì trở lên phạm vi như vậy na di cái cũng được 1/10 rồi, nhưng mọi người nhầm đó là tại ngoại giới, còn bên trong Chiến Trường, tu vi tạo hóa cảnh trở xuống thì chỉ thành thành thật thật đi bộ trên mặt đất, Sinh Tử Cảnh miễn cưỡng bay được, còn muốn na di, dịch chuyển hay cái gì khác cũng không thể làm được.

Nói cho dễ hiểu là một tu sĩ Tạo Hóa Cảnh ở ngoại giới là thần tiên thì bên trong chiến trường biến thành về phạm nhân luyện võ mà thôi.

Từ ngày định ra sinh tử quyết chiến hai thế lực cũng không làm mấy trò mèo đi đánh lén hay chặn đường gì, vì bọn họ biết trận chiến này là cường giả chủ đạo. Mà cường giả bị đánh lén bỏ mình thì không phải là cường giả rồi.

Hai đầu chiến trường lúc này đã bị Ác Ma Điện cùng liên minh Diệt Ma chiếm giữ, lấy con sông vắt ngang chiến trường làm ranh giới, kẻ nào đi qua thì chết, mà không đi qua cũng chết, ở nơi đó liên tục xảy ra giao tranh đẫm máu, ngày nào không có vài ngàn người chết mới là lạ đó.

Người chết bên liên minh đích xác là tu sĩ sống sờ sờ, còn bên Ác Ma Điện đều là tù binh bị Xuân Đức không chế hồn phách tạo thành khô lồi sống chiến đấu.

Bên trong căn cứ Ác Ma Điện mới xây dựng, mấy người Tuyết Anh, Tà Long cùng Đại Bạch còn đang thương thảo đối sách với địch nhân trước mắt. Nói là thương thảo đối sách nhưng trên mặt bọn họ không một chút căng thẳng hay lo lắng gì cả. Sát chiêu chính thức không phải cái gì khác mà là Xuân Đức cùng Vô Địch.

Trong mấy tháng đợi cho Xuân Đức dùng xương cốt của Khô Cốt Ma Tôn chế thành chiến đấu khô lồi thì sẽ có một trợ giúp vô cùng lớn. Còn đám pháo hôi thì đã có gần hai tỷ khô lồi sống từ tù binh 30 tông môn từng tiêu diệt góp vào rồi.

Thành viên Ác Ma Điện chạy tới Chiến Trường Chung Tâm trong 4 tháng này cũng chỉ đạt tới gần 12 triệu người, trong đó thành viên chiến đấu chưa đến 2 triệu còn lại tất cả đều là dân thường ngày trước thu nhận vào, tư chất không cao thức tỉnh huyết mạch quá thấp.

Vì huyết mạch thấp nên độ trung thành của bọn họ không bị ảnh hưởng quá nhiều, chỉ có thành viên tinh anh huyết mạch cao là có độ trung tâm là tuyệt đối. Vì thế những người này đến đây gia nhập trận doanh Ác Ma Điện cũng có thể thấy một phần trung tâm của bọn họ.

.....

Gần tới thời gian quyết đấu, Chiến Trường lúc này đã như một nồi cháo bị khuấy tung lên, vô số đoàn đội được Diệt Ma liên minh thuê đến làm pháo hôi, nhiều kẻ liều mạng đều tạo thành đoàn đội đi đến nơi này mong kiếm được chút gì.

Vì người chết hàng ngày cũng cả mấy ngàn người, số lượng binh khí, đan dược, linh thạch nói chung tài phú của kẻ chết đi được xem là phúc duyên của kẻ khác.

Bây giờ ngoại trừ khu vực trung tâm của hai siêu cấp thế lực ra là trong trạng thái hòa bình còn lại khu vực khác đâu đâu cũng có giao tranh, nơi đây chính thức biến thành nơi chôn xương của đám người ngoài đến.

.....

Nếu ở trên cao nhìn xuống thì có thể thấy bên Ác Ma Điện thì được một lớp sương mù màu đen bao phủ, khắp nơi đều là sự yên lặng, chỉ thi thoảng lại có mấy ngàn người áo giáp đầy đủ từ nơi nào đó đi ra.

Còn bên Diệt Ma liên minh thì náo nhiệt vô cùng, đâu đâu cũng là tu sĩ. Tu sĩ cao giai đi đầy đất, chỉ trong mấy tháng này liên tiếp có mấy đại thành được xây lên để tạo nơi ở cho tu sĩ. Khắp trà lầu tửu quán đều đang bàn tới đại chiến sắp tới.

Trong một tửu quán một đám đại hán đang nói chuyện.

" Lão ma ngươi nói Ác Ma Điện bên kia có thể chống lại liên minh Diệt Ma không? "

Đại hán được gọi là lão ma nghe vậy thì cười nhạt nói:

" Có trời mới biết, ta đoán trận chiến này không thể kết thúc nhanh được đâu, ai thắng ai thua còn phải xem thời vận."

" Ác Ma Điện bên kia không chào đón chúng ta bằng không cũng sang bên đó nhìn xem một chút, ta cũng chờ mong xem đến lúc đại chiến sẽ là tình cảnh gì, bây giờ chưa đại chiến mà mỗi ngày người chết đi cũng gần cả vạn rồi quả thật kinh khủng." --- Một người khác nói.

Một ông lão kế bên xen vào nói:

" Nói thật thiên tài bây giờ quá nhiều rồi, ai muốn nổi bật, ai muốn dương danh thiên hạ lúc này cũng là một cơ hội, tham gia vào trận doanh mình chọn, còn sống sót thì sau này tiền đồ không thể hạn lượng, chết rồi là số phận không may."

Một thanh niên đặt vò rượu xuống nhìn ông lão vừa nói chuyện dơ ngón tay cái:

" Nói hay, nói rất hay. Ta cũng có suy nghĩ như lão trượng vậy, cùng suy nghĩ với ta cũng có một đám người, mà tới đây mới chưa tới hai ngày bọn họ đã chết hết. Là do bọn họ không may đúng không nào. ha ha ha."

Thanh niên kia cuồng tiếu, mọi người nơi này cũng không quan tâm hẳn lắm, dù sao tình huống như vậy bọn họ gặp nhiều rồi.

Lúc này Lão Ma lại lên tiếng:

" Mà các ngươi có thấy người bên Ác Ma Điện có chút quá điên cuồng không? Thấy người liền giết, phải đánh phân ra sinh tử mới thôi, chiêu chiêu đổi mạng lấy mạng, đám người kia giống như không muốn sống vậy."

Đại hán nói câu này mọi người trong tửu lâu nhao nhao phụ họa đồng ý.

Một tên mặt chuột nói:

" Lão ca nói đúng, đám kia chính là một đám người điên, lão ca không biết đó thôi, đội ngũ của ta có 32 người mà ngày hôm qua chỉ còn lại 4 người, nói cũng thật không may chúng ta vừa đến chiến trường gặp phải bốn thiếu nữ, mấy cô gái kia xinh đẹp như tiên vậy mà là kẻ điên không muốn sống lao vào chúng ta cùng lúc tự bạo. Mẹ kiếp nhà nó."

" Đội ngũ ta cũng gặp trường hợp như vậy."

" Mà hình như chưa ai bắt được tù binh bên Ác Ma Điện nhỉ"

" Bọn họ liều chết tự bạo,lấy đâu ra tù binh." --- Một cô gái nói

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 377: Xuân Đức Âm Hiểm

Một ngày này bên trong không gian vong linh, Xuân Đức cùng Vô Địch đồng thời cuồng tiếu:

" Ha ha ha, mẹ nó chứ đây mới là kiệt tác à, khôi lỗi có thể tu luyện. Ha ha, ta thấy phục bản thân sát đất."

Vô Địch kể bên cười hắc hắc nói:

" Không thể không nói, tên đầu đất nhà ngươi có lắm trò thật. Một chi khôi lỗi mạnh mẽ lại dung hợp thêm thuộc tính của tử linh sinh vật đúng là thượng thừa. 108 tên Tinh Quân Cảnh sơ kì, với đội ngũ này thì trận chiến trước mắt ngươi thừa sức quét ngang."

Nghe được câu này Xuân Đức nhìn Vô Địch như nhìn thẳng ngu vậy. Vô Địch thấy mình cũng không có nói gì sai, hấn nghi hoặc hỏi:

" Làm sao lại nhìn ta như vậy? "

Xuân Đức lúc này mới nhàn nhạt nói:

" Làm sao phải quét sạch đám kia, ngu gì làm như vậy cơ chứ, ta đâu có ngu. Mi biết đây ta tu luyện là cần sinh mệnh cùng sinh hồn, chẳng lẽ cả ngày phải đi khắp nơi gây chiến sao? Làm như vậy sớm muộn cũng là kẻ địch của thiên hạ. Ta cũng không ngại làm địch thiên hạ nhưng tiền đề là phải có thực lực đỉnh cao."

" Vậy mi muốn làm gì? " Vô Địch lại hỏi.

Xuân Đức cười tà ác nói:

" Đương nhiên là tạo nên một chiến trường ngày ngày có giết chóc rồi, mà số lượng người chết mỗi ngày sẽ là hàng vạn trở lên, như vậy hàng ngày ta sẽ có tài nguyên tu luyện liên tục. Ta cũng không giới hạn chiến tranh trong nhân loại mà sẽ cho chiến tranh lan đến các tộc quần khác nữa."

Vô Địch lúc này mới minh bạch ý đồ của Xuân Đức, hẳn lúc đầu còn hỏi vì sao Xuân Đức có thể vì vài chục triệu người chết lại nổi trận lôi đình hóa ra chỉ là diễn kịch để thực hiện âm mưu thâm độc hơn.

" Mi càng ngày càng âm hiểm."

Xuân Đức gật đầu thừa nhận:

" Đúng vậy, vì sao ta phải đau lòng cho người khác, mấy người bọn họ cũng chỉ là công cụ cho ta mà thôi, bọn chúng dựa vào ta mà sinh vậy cũng nên làm ra một chút công hiến. Ta là người nhỏ nhen ta chỉ vì người thân của ta mà thôi, còn những kẻ khác sống chết mặc bay."

Hắn lại nói thêm:

" Người nghỉ mười bốn năm trước ta không biết Ác Ma Điện cầu cứu sao? Đương nhiên là ta biết nhưng ta giả vờ không biết. Ta hi sinh mấy chục triệu mạng môn nhân đổi lấy kế hoạch ngày hôm nay, không lý do gì mà lại vì xúc động báo thù mà phá hư kế hoạch mấy chục năm của ta."

Vô Địch cũng không có trách Xuân Đức vô tình mà cười nói:

" Ông bạn làm tốt lắm, không hổ sau khi đồ sát hàng ức sinh linh tâm tính khác xưa nhiều, ngày trước ta còn lo mi tuân thủ cái nguyên tắc người

không phạm ta, ta không phạm người. Vậy kế hoạch tiếp theo thế nào nói nghe một chút"

Xuân Đức cười bí hiểm nói:

" Ngày mai ở giữa cái Chiến Trường Đại Lục sẽ xuất hiện thiên địa dị tượng sau đó.... hắc hắc.... tiếp theo sau đó người đến đây sẽ rất nhiều. Hắc hắc. Người nói xem mấy đại chủng tộc cùng nhau tranh cướp bảo vật sẽ là tình trạng như thế nào."

Vô Địch cũng cười híp mắt nói:

" Chiêu này đủ độc, chỉ cần ta lợi dụng một chút kỹ xảo sẽ không ai nghi ngờ."

Xuân Đức bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó nói:

" Cần thận đảm học thiên điển thuật nếu lật thuyền trong mương thì nhục lắm."

Vô Địch cam đoan nói:

" Yên tâm đi, chơi thiên cơ thì ta là tổ sư gia mấy triệu đời của đám tôn tử này. Tối hôm nay đảm chiêm tinh kia sẽ cảm nhận thấy cơ duyên của chủng tộc bọn nó ở nơi đây. Mà việc này người có nói với ai chưa? "

Xuân Đức lắc đầu đáp:

" Nói làm gì, bọn họ không giúp được cái gì, có khi càng thêm rối rắm. Hai người chúng ta biết là ổn rồi. Được rồi mi thi chuyển chút thủ đoạn đi, còn anh đây sẽ đi lo cơ duyên cho đám kia."

Cứ như vậy một âm mưu kinh thiên, lấy mạng sống cùng vận mệnh sinh linh cả thiên hạ ra làm đá kê chân đã sắp được hoàn thành.

.....

Đêm hôm đó bầu trời nơi Chiến Trường Đại Lục xuất hiện dị tượng kinh người, một tòa bảo tháp mang theo khí tức cổ lão rơi xuống chính giữa Chiến Trường Đại Lục, sau khi tòa bảo tháp 9 tầng kia rơi xuống Chiến Trường Đại Lục xong thì trên trời liên tục xuất hiện tiên khúc cùng đồ án các loại thần thú hiếm có.

Rồng bay, phượng hót, ác ma tái hiện khiến cho khắp nơi bên trong ma long đại lục đều nhìn thấy.

Cùng lúc đó những người am hiểu thôi diễn mệnh đạo cũng bắt được một tia vận mệnh mong manh, tất cả cùng chỉ về một nơi Chiến Trường Đại Lục.

Là thế lực phụ cận cũng là thế lực gần nhất, Diệt Ma liên minh cũng phát hiện kiện chí bảo này. Ngay đêm hôm đó mở màn một cuộc đại chiến máu tanh nhất trong mười năm gần đây.

Chỉ chưa đầy 3 canh giờ, vài triệu tu sĩ cấp thấp ngã xuống, tu sĩ từ Sinh Tử Cảnh trở lên cũng là chết nhiều vô số kể, Bất Hủ Cảnh cũng có vài ngàn người, Bất Diệt Cảnh 3 tên vẫn lạc.

Máu nhuộm đỏ khu vực con sông lớn vắt ngang qua Chiến Trường nhưng có một điều mà ai cũng cho là bình thường, tất cả mọi xác chết cùng máu huyết trong vòng một đêm sẽ tiêu tán biến mất không còn, có còn chỉ là oán niệm cùng sát ý mà thôi.

Vì oán niệm cùng sát ý dày đặc khiến cho mọi người chém giết càng thêm điên cuồng, càng thêm không cần mạng.

Ác liệt là vậy, mạng người rẻ mạt là vậy nhưng tại sao lại có vô số người đâm đầu vào. Đơn giản là vì lợi ích quá to lớn, ở nơi đây có người may mắn

tìm được bảo vật cực phẩm, tìm được công pháp truyền kì..... đôi đời trong một đêm, ngày trước chỉ là pháo hôi, ngày hôm sau đã thành đại nhân vật.

Cơ duyên như vậy không có ai không động tâm. Tòa bảo tháp cao không tới 50 mét, có 9 tầng nhìn tuy bé nhỏ vậy thôi nhưng có thể dung nạp được rất nhiều người, bên trong có trọng trọng không gian tăng cường, cả hàng tỷ người đi vào cũng được.

Từ thời khắc có một người trực tiếp từ Sinh Tử Cảnh trong một ngày tiến cấp đến Bất Hủ Cảnh thì sắc thái truyền kì của Cửu Tháp Cơ Duyên chính thức lan truyền.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 378: Các Tộc Quần Tới

Cửu Tháp Cơ Duyên vừa hiện, trong 7 ngày khắp hang cùng ngõ hẻm đều có thể nghe thấy sắc thái thần bí về nó.

Ở nơi đăng kí dong binh đoàn mọi người cũng đang bàn tán sôi nổi về việc này. Một người mới từ Chiến Trường Đại Lục đi ra đang kể lại cho mọi người nghe chuyện Tháp Cơ Duyên.

" Người nói sao? Có người lấy được kì ngộ chỉ trong vòng một đêm đã đột phá hai đại cảnh giới."

Đại hán râu quay nón chém đỉnh chặt sắt nói:

" Người đó các ngươi cũng biết, hấn là Đinh Tứ đấy, hấn vào bên trong kia vô tình nhặt được một viên đan dược nuốt vào ngày mai tựu biến thành Bất Hủ Cảnh đại năng rồi. Mẹ nó đúng là vận cứt chó"

Đám người xung quanh nghe vậy thì âm thầm líu lưỡi, lúc này có một thiếu niên tuần tú, cả người phát ra khí tức cường hãn đi tới nhìn đại hán râu quay nón hỏi:

" Vì sao tên kia chỉ lấy một viên, mà làm sao hấn lại có thể chạy thoát được."

Đại hán thấy thiếu niên này thì cung kính nói:

" Lục thiếu có điều không biết, vật phẩm trong Tháp Cơ Duyên đều được bao trong một kết giới, tùy vào phẩm chất đồ vật mà kết giới mạnh hay yếu. Với có một điều cần lưu ý nữa là vào Tháp Cơ Duyên không thể lấy hai vật phẩm một lần bằng không sẽ chết rất thảm, thêm một điều nữa là cứ mỗi khi hết một canh giờ trong tháp sẽ xuất hiện 108 vị đại năng ra tiêu diệt người bên trong tháp, chạy không nhanh chỉ có chết. Định Tứ vì nhân lúc 108 vị đại năng kia xuất hiện chạy thoát một mạng nên cũng không ai ngờ hắn còn sống đi ra."

Tên thiếu niên kia nghe vậy thì liên tục gật đầu, liên tục ca thán Tháp Cơ Duyên thần kì. Hắn nhớ đến cái gì liền hỏi:

" Vậy người có biết khi nào Tháp Cơ Duyên có thể mở ra sao."

Đại hán bị hỏi vậy nhớ tới điều gì đó sắc mặt hắn hơi trắng, hắn có chút cà lăm nói:

" Điều kiện mở tháp ra vô cùng hà khắc, phải có một vị Bất Diệt Cảnh chết đi bị tháp hấp thụ thì bảo tháp mới mở cửa nếu không phải là Bất Diệt Cảnh thì cần 20 Bất Hủ Cảnh, còn nếu cảnh giới thấp hơn nữa thì số lượng phải rất nhiều mới có thể thỏa mãn tòa Cơ Duyên Tháp kia. Còn tu sĩ dưới Hóa Thần thì vô dụng"

Thiếu niên nghe vậy nhiều mày, hắn có điều suy nghĩ nói ra:

" Như vậy hai thế lực nơi đó đúng là quá tiện lợi rồi, vừa giao tranh giải quyết thù hận lại vừa có thể tiện lợi mở ra Cơ Duyên Tháp. Nói đến cuối Cơ Duyên Tháp cũng là vật trong tay hai thế lực nơi đó rồi."

Mọi người xung quanh nghe vậy thì âm thầm gật đầu nhưng lão mà lại phản bác nói:

" Lúc thiếu không biết đây thôi, nơi đây đã thành vùng hỗn loạn rồi, không chỉ có hai thế lực kia tranh giành Cơ Duyên Tháp mà còn có vô số thế lực lớn khác cũng muốn tranh đoạt. Trong đó cũng không thiếu tứ cấp tông môn, vì đại năng Tinh Quân Cảnh sức phá hoại quá lớn sợ ảnh hưởng đến Cơ Duyên Tháp nên đã có một hiệp định được đặt ra." Nói tới đây thì hắn dừng lại không nói tiếp nữa.

Mọi người bên trong dong binh công hội nghe thế thì hiếu kì không thôi, có người thúc dục nói:

" Lão ma đừng có mà úp úp, mở mở nói nhanh lên, nói ra tôi ta bao người đi Túy Nguyệt Lâu."

Nghe vậy lão ma hai mắt sáng lên, hắc hắc hắc cười nói:

" Ta chờ đúng là câu này. Hắc hắc. Nói đến hiệp định đó là việc mấy ngày hôm trước, vô số đại năng Tinh Quân Cảnh cùng định ra là không thể tham chiến mà chỉ có thể để kẻ bên dưới tranh giành cơ duyên. Nói thật cũng may mắn vì Cơ Duyên Tháp không cho Tinh Quân Cảnh đại năng đi vào bằng không cũng không có phần của chúng ta rồi.

Lúc này vị kia Lục Thiếu lại hỏi:

" Nếu cường đi vào thì sao, ai mà cản được đại năng Tinh Quân Cảnh cơ chứ."

Lão Ma lắc đầu nói:

" Cường ngạnh đi vào chỉ có con đường chết mà thôi, nếu có Tinh Quân Cảnh cố gắng vào trong tháp sẽ bị 108 vị đại năng thủ hộ tháp tiêu diệt, nghe nói chỉ cần một vị thủ hộ giả là có thể đơn giản giết chết một Tinh Quân Cảnh sơ kì."

Mọi người cùng ò lên ngạc nhiên, sau đó là vui mừng quá đỗi, không có Tinh Quân Cảnh đại năng thì bọn họ có thể kiếm một chút xương rồi.

" Vậy lão ma ngươi ngày trước gia nhập trận doanh bên nào? "

Lão ma nói:

" Bên Ác Ma Điện à, nhân số bên đó tuy không nhiều bằng liên minh diệt ma nhưng ai cũng là tinh anh trong tinh anh, hơn nữa bọn họ không cần mấy vật phẩm như lịch thạch hay bảo khí các loại, bọn họ chỉ cầu giết chết địch nhân mà thôi. Nên gia nhập bọn họ là có lợi nhất, còn ở phe đối địch người như chúng ta chỉ làm pháo hôi mà thôi. Nói thật nơi đó bây giờ còn có thêm vô số chủng tộc đến tranh đoạt cơ duyên nữa không biết ngày sau sẽ ra sao? "

Lão Ma lại nói thêm:

" Nói cho các ngươi biết, chiến sĩ Ác Ma Điện rất tốt, ngày trước đồng đội với ta có 50 người nhưng vì bảo vệ ta mà tất cả đều xông lên ngăn chặn kẻ địch để ta một mình chạy thoát. Các ngươi cũng đừng không tin, thù diệt môn không đội trời chung, bọn hấn tâm trí quyết tử rồi. Đánh không lại thì cùng địch nhân tự bạo. Nói thật ta cảm thấy bọn như vậy thật ngu ngốc nhưng vẫn là kính nể trong lòng."

Mọi người nghe vậy thì trong lòng cũng có nhận xét mới về Ác Ma Điện. Đây mới chính là trên dưới đồng lòng à. Nhưng bọn họ đâu có biết rằng mấy tên không sợ chết kia cũng không phải là người sống bình thường nữa, tất cả đều là khô lồi mới của Xuân Đức mà thôi, đến cả mấy con khô lồi kia cũng cho rằng mình là tu sĩ bình thường.

" Như vậy chúng ta cùng gia nhập Ác Ma Điện đi, có đồng đội như vậy cơ hội sống của chúng ta cũng tăng lên nhiều

Cứ như vậy vô số đoàn đội dong binh lớn nhỏ mộ danh Ác Ma Điện mà tới. Vô số người biết một đi có thể không bao giờ trở về nhưng vẫn là theo chân mọi người cùng nhau đến chiến trường đại lục, nơi đó có cơ duyên không thể bỏ qua.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 379: Chiến Tranh Liên Miên Không Dứt

Chiến Trường Đại Lục, Ác Ma Điện.

Trong mấy ngày này Ác Ma Điện đã được quy hoạch lại. Ác Ma Chi Thành đã được xây lên. Bên cạnh thành chính còn có hai thành phụ. Thành chính uy nghiêm, hùng vĩ, nó cũng là một món thánh khí cực phẩm sắp bước vào thần khí, còn hai thành phụ cũng là hai kiện thánh khí trung phẩm.

Nơi đây trên bầu trời Ác Ma Thành luôn luôn có mây đen che kín những đám mây này chính là máu của vô vàn địch nhân bị Xuân Đức rút ra phân nửa biến thành mây trên bầu trời Ác Ma Thành, ở Ác Ma Thành có mưa ngâu liên miên bất tuyệt, giọt nước mưa cũng là từ huyết mà sinh nhưng đã được tinh lọc qua chỉ còn tinh hoa trong đó, người dân Ác Ma Thành rất thích những thứ này.

Vừa cảm thấy hả giận, vừa tăng lên thực lực bản thân. Địch nhân nếu chết còn đỡ, không chết rơi vào trong tay Ác Ma Điện thì bị nuôi nhốt lấy máu, thâm hiểm cực kì.

Vì để đám bò sữa này có niềm tin sống tiếp, Xuân Đức còn cho phép bọn họ được chuộc mình bằng hai cách, cách thứ nhất là có gì quý báu dâng hết ra nếu giá trị tương đương tu vi tên kia thì bỏ qua, cách thứ hai là bị vắt máu qua mấy chục năm tùy tu vi rồi thả. Vì vậy đám tù nhân cũng không tới nỗi tuyệt vọng.

.....

Ở nơi tuyển nhận thành viên chiến đấu, Ác Ma Thành- 03, Nơi đây là chỗ phục vụ thành viên không phải thành viên chính thức Ác Ma Điện.

" Từ từ báo danh, xếp hàng lần lượt nhớ đọc thông báo trên cửa". Cứ chốc một lại có một âm thanh đại hán hét lớn nói lặp đi lặp lại mấy lời này.

Nhìn lên cái bảng vàng lấp lánh mọi người đọc lướt qua một chút thì không khỏi liên tục hấp lương khí.

Bảng Thông Báo

Tuyển tu sĩ ưa mạo hiểm thích khiêu chiến giới hạn bản thân, số lượng không hạn định. Không tuyển tu sĩ Hóa Thần và Hóa Thần trở xuống.

 Luyện Hu thù lao 10 vạn trung phẩm linh thạch

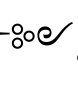
 Huyền Thăng thù lao 100 vạn trung phẩm linh thạch

....

.....

Các cấp tiếp theo thêm một số 0 vào sau là được. Đến

 Nhật Nguyệt thù lao 100 vạn thượng phẩm linh thạch

 Tinh Thần thù lao 1000 vạn thượng phẩm linh thạch

....

Nếu là cường giả Bất Diệt Cảnh sẽ có nhiều phần thưởng hơn sau khi đăng khí.

Bính khí, áo giáp sẽ được đổi mới toàn bộ, nếu ai có bảo vật cao cấp hơn so với đồ cấp phát thì có thể không nhận cũng được.

Sau khi xem xong mọi người cảm thấy mình từ khi nào lại đánh giá tới vậy, thiên địa biến đổi giá linh thạch tăng, ngày trước thiên địa chưa biến đổi 10 viên linh thạch hạ phẩm thì cũng tương đương bây giờ một viên hạ phẩm linh thạch mà thôi.

Nói thật với cái giá này thì dùng để mua mấy cái mạng của bọn họ cũng được. Rất nhanh mọi người được nhận linh thạch cùng cấp phát huy chương rồi được người Ác Ma Điện dẫn tới quảng trường rộng lớn nơi Ác Ma Thành-03.

Ở nơi trên cao có một thiếu nữ xinh đẹp, cả người mặc hắc sắc chiến giáp, ngồi trên một con ma lang to lớn nhìn xuống mọi người nói:

" Người đến đã đủ, đội ngũ số 7 233 221 tất cả mọi người nghe rõ, ta là chỉ huy tối cao nơi này các người có thể gọi ta là Thủ Hộ Giả Hoàng Kim Cấp hoặc gọi thẳng số hiệu của ta. 988 454. Chắc mọi người cũng biết quy định rồi, tất cả nghe chỉ huy, vật phẩm chiếm được của ai là phần của người đó, đánh chết kẻ địch mang thi thể về có thể đổi lấy các thứ người cần nếu có thể bắt sống thì càng tốt. Mọi người rõ ràng chưa? "

Mười vạn người đồng thanh hô lớn:

" Rõ ràng."

Thiếu nữ kia hài lòng gật đầu sau đó lại nói:

" Cho các người một ngày bàn giao hậu sự của mình, ngày mai ra chiến trường đến ta cũng không biết có thể quay về hay không nên ai còn gì vướng mắc thì tranh thủ thời gian."

Ầm ầm.. ầm ầm

Lời nàng còn chưa nói hết thì cách không xa nơi này từng tiếng nổ vang lên, không chỉ có nàng mà tất cả mọi người ở đây đều đang nghi hoặc là tên chán đời nào dám đến nơi này quấy rối.

Cũng không qua mấy hô hấp thì nơi đây xuất hiện mười người trị an đội, cả đám đều cười trên một đầu ma lang to lớn.

.....

Ở ngoài nơi đăng kí, đang có mấy chục cỗ thi thể nằm trên mặt đất, tất cả đều bị người loạn kiếm phân thây. Nhìn tràng diện này tên đội trưởng sắc mặt âm trầm hỏi:

" Là ai làm? Không biết quy củ nơi này sao? "

Trước câu hỏi của tên đội trưởng thì có một tên nam tử biểu tình cao ngạo bước ra nói:

" Ta là thánh tử của Di Hoa Điện đến đây muốn gặp điện chủ các người, mau mời hấn ra đây."

Đứng bên cạnh tên nam tử này là 6 tên Bất Diệt Cảnh, cả 6 tên không ai vượt qua lục trọng tất cả đều là cấp thấp Bất Diệt Cảnh. Nhưng như vậy cũng là đủ rồi, dưới khí thế này đến ngay cả tên đội trưởng cũng muốn xung động quỳ xuống.

Trong lúc hấn sắp không chống đỡ được thì vèo vèo 10 đạo thân ảnh cực tốc đi tới nơi này. Nhìn thấy mấy người này tên đội trưởng tuy còn phải thống khổ chống đỡ nhưng trên mặt lại hiện lên vẻ vui mừng, cùng lúc này một âm thanh tiểu nữ hài non nớt lên tiếng:

" Đánh tàn phế tất cả sau đó giải đến khu vực đỏ."

Thiếu niên kia cũng không kinh hoàng mà nói:

" Ta là thánh tử của Di Hoa Điện, tứ phẩm đỉnh phong thể lực các người dám tàn dư Ác Ma Điện lại dám làm gì ta, nói cho các người biết sư tôn ta là Vô Thiên Tinh Quân, Tinh Quân Cảnh Trung kì đại năng. Hôm nay ta tới nơi này là ủy thác của sư tôn ta, cùng là cho Ác Ma Điện các người mặt mũi ròi."

Người ở xung quanh giờ mới biết được thân phận của thanh niên kiêu ngạo này, ai cũng hít hà. Thánh tử của thể lực tứ phẩm đỉnh cao. Với thân phận này đi đâu cũng được người cung kính, nếu gặp phải Tinh Quân Cảnh cũng phải cho hấn 3 phần mặt mũi.

Lúc này đám người Ác Ma Điện nơi đây cũng không có chủ kiến gì hay, cái này nhất định phải xin chỉ thị bên trên. Bằng không rước lấy một địch nhân cường đại cho Ác Ma Điện bọn họ không gánh nổi.

Thấy mấy người Ác Ma Điện biểu hiện e ngại thân phận mình, tên thánh tử này như đã lường trước, hấn lúc này càng thêm ngông cuồng.

" Gọi Điện Chủ các người ra đây, ta có chuyện muốn... "

Thánh Tử Di Hoa Điện còn chưa nói hết câu thì một đạo quang mang xẹt qua, cùng một lúc cắt đôi 7 người kể cả 6 tên Bất Diệt Cảnh tùy tùng theo phía sau hấn. Tiếp theo đó một âm thanh nhàn nhạt vang lên.

" Lần sau cứ việc giết không cần xin chỉ thị, người ta khi dễ đến nhà còn ở đó mà lo trước lo sau. Dem mấy cái xác này ném vào Nhân Táng Trì đi."

Thành viên Ác Ma Điện cúi đầu cung kính nói:

" Đã rõ thưa Tà Long đại nhân."

Còn chưa đợi mọi người hồi thần lại thì nơi đây cũng không còn thấy thành viên tinh anh của Ác Ma Điện cùng mấy cái xác nữa, mọi thứ cứ như một giấc mộng. Lúc này âm thanh tên tuyền người vang lên kéo mọi người về thực tại:

" Còn ngần người cái gì, nhanh lên người tiếp theo."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 380: Ngày Ước Hẹn, Trận Chiến Kinh Điển

Mọi người lúc này mới tỉnh hồn lại nhìn về người bên cạnh, chỉ thấy trong mắt đôi phương đầy vẻ sợ hãi cùng sùng bái. Tu sĩ thực lực làm đầu, lần đầu tiên bọn họ thấy đại năng Bất Diệt Cảnh đứng trước Ác Ma Điện cũng như mấy con kiến hôi mà thôi, tiện tay liền giết.

.....

Xuân Đức vừa hấp thụ hết sinh hồn cùng sinh mệnh lực của những kẻ chết đi bên trên chiến trường ngày hôm qua xong mở mắt ra. Từ đôi mắt hấn lan tỏa ra khí tức tử vong đậm đặc mãi một hồi lâu mới thu liễm lại.

Ngay lúc này sói bự tìm đến muốn xin chút ý kiến, nhìn sói bự Xuân Đức nói:

" Việc gì vậy nói đi, nếu giúp được ta sẽ cố gắng giúp ngươi một chút."

" Cảm tạ chủ nhân, việc là như thế này. Khu vực chủ nhân quy hoạch cho ma lang chúng ta bây giờ đã không còn đủ chỗ nữa rồi, thuộc hạ tới đây là muốn đại nhân cho thuộc hạ một cái ý kiến." --- Sói Bự buồn rầu đáp từ ngày nó lên nắm quyền cao nhất thì áp lực từ mọi mặt cũng khiến nó mệt mỏi vô cùng.

Nghe vậy Xuân Đức ngạc nhiên nói: " Tại sao lại hết nơi sinh tồn được? Khu vực kia rất rộng có thể dung nạp cả 100 triệu ma lang các ngươi cũng không thành vấn đề cơ mà."

Sói Bự nằm bẹp xuống từ từ giải thích: " Nơi kia quả thực rất rộng lớn nhưng tốc độ sinh sản của ma lang rất mạnh, nơi địa cung khắc nghiệt như vậy mà số lượng ma lang còn lớn như vậy huống gì là động thiên, phúc địa như trong không gian của chủ nhân. Có chủ nhân bồi dưỡng bằng nguyên thủy ma khí, lại thêm thời gian gấp 10 lần ngoại giới nữa, cộng thêm nơi này không có thiên địch thành ra số lượng ma lang nhiều lên từng ngày. Bây giờ số lượng ma lang sau mấy năm đã hơn 100 triệu rồi. "

Xuân Đức thông qua linh hồn lực cũng đã thấy tình cảnh của đàn ma lang hiện tại, có nguyên thủy ma khí bồi bổ ma lang mới được sinh ra đã là sinh tử cảnh rồi, mà mỗi lần sinh là mấy chục đầu quả thực mất để y heo vậy.

Bỗng nhiên Xuân Đức hai mắt sáng lên nhìn sói bự nói:

" Việc này đơn giản thôi, ngươi có thể cho đám con dân của ngươi ra chiến trường à, vừa kiếm thức ăn lớn mạnh tự thân, vừa có thể sàng lọc bớt những kẻ yếu. Ma Lang bản tính hung tàn khát máu đây là ưu điểm của các ngươi, chiến trường đối với các ngươi không còn gì thích hợp hơn. Có căn cơ vững chắc bên trong này các ngươi có chết hết thì nói giống các ngươi vẫn được truyền thừa."

Sói bự lúc này cũng là liên tục gật đầu, nó quên luôn chào Xuân Đức quẫy đuôi chạy về nơi lãnh địa. Đi không biết được bao xa nó mới truyền lại một câu:

" Cảm ơn chủ nhân."

Xuân Đức cười cười, hắn đã tính toán đến tình cảnh này từ trước rồi, không hẳn bồi dưỡng đám ma lang này làm gì. Từ khi gặp được ma lang hắn đã có chủ ý này, ma lang cường đại không cần phải nói, chủng tộc khát máu, hiếu chiến, trí tuệ không cao dễ dàng thuần hóa.

Ban đầu hẳn tính dùng huyết mạch Ác Ma Thủ Hộ để thuận hóa đám ma lang này kia nhưng suy đi tính lại hẳn thấy vẫn là nhờ Vô Địch dùng bí pháp không chế cả đàn ma lang này thì hơn, lão lắm trò hơn bản thân nhiều, đúng như hẳn dự đoán Vô Địch dùng một loại nguyên rửa trung thành thì triển lên đám ma lang những hậu đại ma lang sau này cũng nhiễm nguyên rửa này.

.....

Trước ngày ước hẹn chiến một ngày, một ngày này vô số tu sĩ tụ tập gần nơi trung tâm chiến trường, ngày hôm nay chiến trường yên tĩnh đến lạ thường. Không có ai tranh giành, cướp đoạt cái gì cả, tất cả chỉ còn lại bầu không khí tràn ngập máu tanh mà thôi.

Bên phải chiến trường, cách con sông ngăn giữa hai bên chiến trường gần 3 dặm, có khoảng 2 tỷ khôi lỗi sồng mặc giáp màu đen, chia làm 3 bộ, 1 bộ cung, 1 bộ trường thương, 1 bộ thuẫn. Phía trước ba bộ này là gần 20 triệu thành viên Ác Ma Điện phối hợp với mỗi người là một con ma lang trưởng thành, trước nhất là mấy chục Bất Diệt Cảnh, trong đó đi đầu là Tuyết Anh nàng tự hạ một đại cảnh giới để tham gia cuộc chiến này.

Khí thể Ác Ma Điện bên này có thể nói là kinh tâm động phách, tất cả đối thủ khi nhìn thấy cảnh tượng gần hai tỷ người ăn mặc gần như tương tự nhau tất cả đều là màu đen thì linh hồn run rẩy bọn họ như cảm thấy bóng tối sắp cắn nuốt tất cả bọn họ vậy.

Ở bên đối diện, liên minh diệt ma khí thể cũng không kém, so sánh về mặt nhân số thì bên Ác Ma Điện không tính là gì cả, đại liên minh Diệt Ma không biết huy động nhân lực kiểu gì mà gần 6 tỷ tu sĩ tham cuộc chiến này. Nhưng chỉ liếc qua thì thấy 6 tỷ tu sĩ này không phải đồng lòng mà là mạch ai nấy làm. Nếu là tất cả đồng lòng thì bên Ác Ma Điện thua sẵn rồi.

Nhưng làm cho 6 tỷ người đồng lòng mà không có bí pháp không chế thì ai làm được, ai cũng có tư tâm, ai cũng có dục vọng đời nào chung một lòng, vì người khác mà chết.

Ngày hôm nay sắp diễn ra trận chiến kinh thế trong lịch sử nhân tộc này cũng được vô vàn chủng tộc quan tâm. Ở một nơi không cách xa chiến trường bao nhiêu đang có mấy chục Tinh Quân Cảnh chủng tộc bất đồng cùng vài tên kiệt xuất thiên tài hậu bối cũng đang quan sát nơi này.

Khi nhìn thấy trận hình hai bên những tên già đời ở trên này cũng không khỏi chật lưỡi ca thán, một thiếu nữ tinh tinh tộc nhìn về bên Ác Ma Điện thì khuôn mặt bé nhỏ cau có.

"Vương, nhưng kẻ kia khí tức thật khiến ta cảm thấy vô cùng không khỏe" --- Cùng lúc nàng chỉ tay về bên phía Ác Ma Điện.

Đừng nói là nàng không khỏe mà tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy không tốt, cái khí tức hắc ám, hủy diệt kia khiến cho mọi người chỉ muốn tránh xa. Tinh linh nữ vương sắc mặt cũng không tốt gật đầu xem như đáp lời.

Đang lúc này có một người nói lên nghi hoặc bản thân:

"Các người có nhận ra không? Ác Ma Điện vị điện chủ kia chưa từng xuất hiện, từ đầu đến giờ cũng chưa từng thấy hắn. Không hiểu sao ta lại cảm thấy hứng thú với hắn."

Tinh Linh nữ vương suy tư một chút nói:

"Nghe nói hắn đang tu luyện loại ma công nào đó nên không thể phân thân chiếu cố nơi này được, cũng giống như 14 năm trước vậy. Bằng không vì sao hắn lại có thể mặc kệ mọi việc được."

Lúc này lại có một tên lão giả cả người khô đét nhìn về phía một ông lão khác cười hắc hắc nói:

" Vô Thiên, có phải hay không mấy ngày hôm trước ngươi sai người đi thử thăm dò Ác Ma Điện vị điện chủ kia, người không thấy mà lại chết đi một đám tay chân cùng một tên đệ tử."

Ông lão được gọi là Vô Thiên kia chỉ hừ một cái lạnh lùng không nói gì thêm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 381: Ngày Hắc Âm

Ngày quyết chiến...

Không biết thiên địa nơi đây có linh tính hay không mà ngày hôm nay bầu trời bỗng nhiên mưa một chút như sự khóc thương vậy, sau đó là bầu trời u ám, gió nhẹ thổi qua, đến cả Cơ Duyên Tháp lúc này cũng tự mình phóng ra quang mang nhàn nhạt tự bảo vệ bản thân trước cuộc chiến sắp đến.

Đúng giờ khai chiến....

Từ bên liên minh Diệt Ma vang lên tiếng hô vang vọng khắp bốn phương.

" Thế thiên hành đạo, tru diệt tà ma."

" Thế thiên hành đạo, tru diệt tà ma."

" Thế thiên hành đạo, tru diệt tà ma."

Sau đó phía trước nhất mấy trăm triệu người cùng động xông về phía trước, mạch ai nấy đi không có hàng lối chính thể gì cả. Nếu có cũng là tiểu tổ mấy chục người mà thôi, Xuân Đức cũng đang ở một nơi xa nhìn trận chiến này, hấn nghi ngờ nếu không phải tu sĩ thì bên phía Diệt Ma người bị đồng bạn đạp lên mà chết cũng không phải con số nhỏ.

Bên liên minh Diệt Ma động bên phía Ác Ma Điện cũng động, ở vị trí chỉ huy Tuyết Anh dùng pháp lực quát lớn:

" Bộ thuần ngăn địch, bộ cung phóng tên, bộ thương kết hợp cùng bộ thuần những người khác lùi lại đề phòng cao thủ bên liên minh."

Mệnh lệnh vừa ra, đội hình 2 tỷ người rầm rập thực hiện không sai một ly cứ như bọ họ sinh ra là để làm việc đó vậy.

200 triệu binh sĩ bộ thuần, mỗi người cầm một tấm khiên mặt quỷ to lớn kết thành một cái tường thành vô kiên bất tòi, 500 binh sĩ cầm cao cấp vũ khí trường thương xen lẫn với bộ thuần tạo thành bức tường đầy đáng sợ.

Gần một tỷ bộ Cung phía sau chia là ba đợt, một đợt bắn tên, một đợt chuẩn bị, một đợt dự phòng. Cùng lúc đó bên Ác Ma Điện tất cả mọi người kết hợp thành một siêu cấp trận pháp Thiên Hồn Trận, tăng phúc 30% tất cả mọi mặt của mỗi người.

Vù vù...vèo vèo...xoẹt xoẹt

Ba đợt bắn tên nối tiếp nhau bắn về phía kẻ địch đang điên cuồng lao lại đây, đợt đầu tiên hỏa tiễn khiến cho địch nhân luống cuống, đợt thứ hai băng tiễn khiến cho địch nhân chậm chạp, đợt thứ ba lôi tiễn khiến cho tất cả địch nhân dám xông lên trước đều nằm trên mặt đất.

Chỉ trong mấy phút mà thôi bên liên minh Diệt Ma đã có hơn 400 triệu tu sĩ ngã xuống, đừng có nói cái gì pháp bảo, pháp khí ở đây, cái gì phòng hộ tuyệt đối dưới công kích như mưa kia cũng phải chết, nói không ngoa chứ đại năng Tinh Thần Cảnh bước vào phạm vi chiến trường nguy cơ vẫn lạc cũng có đến 3 thành.

Xuân Đức từ một nơi khác trên cao nhìn xuống thấy cảnh này thật mãn nhãn, bên cạnh hắn Vô Địch cũng là híp con mắt lại.

Nhìn đầy trời hỏa tiễn, băng tiễn, lôi tiễn như từng đợt mưa rào dội xuống bên phía liên minh Diệt Ma khiến cho đám tôn tử đó không ngừng phòng ngự nhưng số người chết vẫn liên tục gia tăng thì Xuân Đức bỗng nhiên cười lên ha hả nói:

" Thấy cảnh tượng này tuyệt chứ ông bạn, ta phải lấy đá kí ức ra ghi lại hình ảnh này mới tốt."

Vô Địch bên cạnh hắn nói:

" Tuy không bằng ngày trước của ta nhưng thế này cũng là hiếm có rồi, với điều kiện hiện tại như thế này cũng là cực hạn, nhìn cảnh tượng như thế này cũng là một thú vui tao nhã. Ước gì ngày nào cũng thấy, tiếc là không thể như ý."

Xuân Đức lại không cho là đúng nói:

" Sẽ còn nhiều lần như thế này nữa, mấy tông môn tứ phẩm kia ở phía sau đầu tư lần này rất nhiều nếu bị thua bọn hắn phải bồi thường cho chúng ta không ít, với tính cách đám gia hỏa kia thì sẽ liên hợp cùng nhau đối phó chúng ta. Mà ta không xuất hiện cũng là vì đánh chủ ý này."

" Mi xuất hiện hay không thì có liên quan gì? " Vô Địch không hiểu hỏi.

Xuân Đức cười nói:

" Đảm bảo thần bí để đám kia phán đoán chứ sao, ta mà hiện thân đám kia có khi phán đoán sai lầm liền thì khổ, còn ta mà quá cường thế thì cả đám liền co vòi lại như vậy cái được không bằng cái mất. Tốt nhất là câu ra mấy thế lực phía sau bọn chúng ra nữa mới hay. "

Hai người cùng lúc cười lên ha hả, sau đó hai người không nói chuyện nữa mà tiếp tục quan sát phía bên dưới.

Từ trên cao nhìn xuống mới thấy rõ được cách biệt hai bên là lớn đến mức nào, Ác Ma Điện là một thể thống nhất biến hòa tuy tâm. Còn bên liên minh thì phân tán nhỏ lẻ, phân thành từng tốp đi lên tiến công, vì không có sự đồng bộ nên dễ dàng bị Ác Ma Điện bên này đồ sát sạch.

Suốt một canh giờ chiến đấu chỉ có duy nhất một lần mấy ngàn tên Bất Hủ Cảnh cùng vài trăm tên Bất Diệt Cảnh xông qua làn mưa tên phá được một lỗ thủng ở tám tầng khiên mà thôi. Cứ tưởng phá vỡ được là có thể đánh cho Ác Ma Điện trở tay không kịp nào ngờ cả trăm triệu binh sĩ cầm thương không tiếc tính mạng xông lên dùng mạng sống níu kéo đám cường giả đôi lấy thời gian mấy hô hấp.

Tinh Anh Hộ Vệ Ác Ma Điện cũng không phải làm nền, bọn họ nhanh chóng tiếp cận nơi lỗ thủng ngăn lại đám cường giả liên minh cùng với đó Tuyết Anh dẫn theo đám cường giả Bất Diệt Cảnh đi tới, tuy nhân số chênh lệch nhưng ngờ đặc thù khả năng cường hóa mà cường giả bên Ác Ma Điện giết cho đám cường giả liên minh phải chật vật lui lại.

Xông lên vài ngàn Bất Hủ Cảnh, vài trăm Bất Diệt Cảnh lúc chạy về đến nơi chỉ còn 9 tên, 9 tên này cực độ may mắn, cả người toàn về thương gần chí mạng vậy mà không chết, vẫn có thể bò đến bên kia.

Sau đợt tấn công đó thất bại bên phía liên minh Diệt Ma bắt đầu chuyển qua phòng thủ làm chủ, từ từ lui về phía sau. Bên Ác Ma Điện chỉnh thể tiến lên tiêu diệt tất cả kẻ ở phía sau, một đường truy sát một đường máu chảy thành sông, cả chiến trường không khí đều biến thành màu đỏ. Nhưng khi đuổi đến nơi liên minh Diệt Ma bố trí trận pháp thì bên phía Ác Ma Điện cũng không dám đuổi tiếp.

Đi tiếp nữa chỉ có con đường chết, trận pháp phía trước có thể dễ dàng diệt sát Bất Hủ Cảnh, đi vào không phải chịu chết sao? Còn vì sao không

dùng man lực công kích đơn giản vì ngoại trừ cái sát trận kia người ta còn có một trận pháp phòng ngự, Tinh Quân Cảnh cũng không phá nổi.

Người Ác Ma Điện tuy căm tức đám người liên minh Diệt Ma này nói không giữ chữ tín, nói sinh tử quyết chiến vậy mà lại bỏ chạy, tất cả rúc đầu vào mai rùa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 382: Bồi Thường Tồn Thất Chiến Tranh

Cuống cùng Ác Ma Điện giành thắng lợi toàn vẹn nhưng binh số tồn thất cũng không phải nhỏ, binh số giảm gần 1/4, bên Ác Ma Điện chết gần 400 triệu người đại bộ phận đều là bộ thương cùng bộ thuẫn tử trận. Những bộ khác tử vong không có bao nhiêu, người bị thương ngược lại không có ai. Những người bị thương đều xông lên tự bạo liều mạng hết rồi, cũng vì chiến thuật liều mạng như vậy mà đám ô hợp liên minh Diệt Ma kia mới kiêng kị không dám dốc sức.

Bên Ác Ma Điện là người chiến thắng vậy mà cũng chết mất 1/4, mọi người có thể nghĩ bên liên minh Diệt Ma chết bao nhiêu người. Theo như quan sát cả Xuân Đức thì bên liên minh Diệt Ma chết 2/3, bị thương vô số, chiến lực chủ chốt bị cắt giảm một phần 6.

Trận chiến này là quyết chiến nên bắt đầu cũng nhanh mà kết thúc cũng nhanh, chưa đủ một ngày thì bên liên minh thất bại thảm hại bỏ chạy mà về. Bên Ác Ma Điện khải hoàn trở về.

.....

Ác Ma Điện Chủ thành, tất cả mọi người cùng một chỗ hoan hô. Chiến thắng ngày hôm nay khiến cho mỗi hận mười bốn năm trước được cởi ra.

Dưới bầu trời mưa ngâu có người vui quá mà khóc, có người buồn quá mà khóc, có người lại cười như điên, thành viên Tinh Anh Ác Ma Điện biết ngày hôm nay sẽ khắc sâu bên trong tâm trí bọn họ. Thù được báo nhưng

chỉ là mới phân nữa những kẻ cầm đầu vẫn chưa chết, mỗi hận trong lòng bọn họ vẫn chưa tiêu tan.

Nếu nói người vui vẻ nhất ắt hẳn là mấy tên dong binh rồi, bọn hắn vui vì chọn đúng trận doanh, lúc trước đối mặt với địch nhân nhiều hơn phe bên mình gần 4 lần, bọn họ cảm thấy tuyệt vọng, nhưng ba đợt mũi tên đầu tiên qua đi hàng trăm triệu địch nhân ngã xuống lòng tin, sự dũng cảm của bọn họ lại được nhen nhóm. Đến bây giờ bọn họ còn tưởng là đang trong mơ, bọn họ còn sống mà sống rất tốt là đằng khác.

Vì chỉ là chiến thắng mở màn nên bên trên chỉ là thưởng một chút quà an ủi mọi người, nói thật mọi người cũng không quan tâm đến cái phần thưởng kia mà để ý đến lòng thành của cao tầng Ác Ma Điện, còn về tài phú thì qua trận chiến này bọn họ đã kiếm đủ cho gia tộc, con cháu tiêu sài mấy chục năm.

Ngược lại với bầu không khí phấn chấn bên Ác Ma Điện, bên liên minh Diệt Ma khắp nơi là một mảnh u ám, không khí nặng nề, mấy tòa thành trì tối om om. Tiếng người bị thương kêu thảm, tiếng khóc nức nở, tiếng gió lạnh lẽo thổi qua khiến lòng người tan rã.

Dù là người quen thấy sóng gió trên đời nhưng kinh lịch qua chuyện hôm nay mọi người cảm thấy sợ, sợ quân đội binh lính màu đen, sợ Ác Ma Điện cường đại. Một nhóm người ngồi với nhau mà ai ai cũng có suy tư riêng, nét u sầu hiện trên mặt mỗi người.

Ngày hôm nay cũng không biết là có bao nhiêu tông môn cấp thấp toàn quân bị diệt, lại không biết là có bao nhiêu người bị ép điên.

Bên trong chính điện liên minh Diệt Ma đang ngồi 79 người, nhân số so với trước kia giảm đi 7 thành. Sắc mặt từng người âm trầm chảy ra nước. Bầu không khí nặng nề tới cực điểm.

Ngay lúc này một ông lão mặc lam bào, râu tóc bạc trắng lên tiếng nói phá tan bầu không khí:

" Việc đã rồi không thể nào cứu vãn, là chúng ta đánh giá quá thấp Ác Ma Điện, không ai có thể ngờ bọn họ cường đại như vậy, cá nhân cường đại mà lại đồng lòng nhất chí so với chúng ta 5 bè bảy mảng mạnh hơn không biết bao nhiêu lần. Một bước sai cả bàn đều thua."

Một đại hán mày rậm, mắt to, khí thế dọa người nói:

" Có gì các ngươi sắc mặt như bị táo bón vậy, cam đánh cuộc nguyên chịu thua, không bằng người thì là không bằng, cứ theo như quy định trước kia mà làm, bồi thường cho bọn họ. Món nợ này sau này tính cả gốc lẫn lãi, đợi chúng ta lại một lần nữa tích súc lực lượng, chẳng lẽ các ngươi lại không có lòng tin vào chính mình như vậy sao."

" Chẳng lẽ lại cứ như vậy dễ dàng để bọn họ đạt được như vậy sao". Một tên chương môn không cam lòng nói.

Đại hán kia nhướn mày quát:

" Câm miệng, ở đây đâu có chỗ cho đám tiểu bối các ngươi nói chuyện, các ngươi phải nhớ rằng thiệt hại là chúng ta những đỉnh tiêm tứ phẩm thế lực mà không phải đám tôm tép các ngươi."

Tên chương môn kia trực tiếp quỳ xuống dập đầu xin lỗi, liên tục nói:

" Đại nhân bớt giận, là tiểu nhân lẩm miệng, mong đại nhân khai ân."

Tên đại hán cũng không có giết hấn mà một bàn tay đập hấn bay ra khỏi đại điện. Ở bên trong phòng những người khác im thin thít, ở đây quyền nói chuyện chỉ có thế lực tứ phẩm mà thôi những kẻ khác chỉ là mang tính chất tương trưng.

" Không cần quan tâm tới mấy lời vô tri của đám tiểu bối làm gì, Lý Hỏa Tinh Quân chúng ta tiếp tục thương thảo đối sách."

.....

Ngày tiếp theo bên phía liên minh Diệt Ma đã cử mấy đại cự đầu cùng nhau đi tới Ác Ma Chi Thành để hòa hoãn mối quan hệ cùng đàm phán bồi thường tổn thất chiến tranh.

Vì sự nghiệp trọng đại sau này nên Xuân Đức cũng cho 5 tên Tinh Quân Cảnh sứ giả này chút mặt mũi, mấy người bọn chúng được tiếp đãi bên trong pháo đài Ác Ma.

Năm người được ủy thác là sứ giả tới nơi này đều là người đứng đầu một thế lực tứ phẩm, đây cũng là cho Ác Ma Điện thể diện, một mặt cũng là thị uy.

.....

Năm trung niên nam tử, cả người toát ra khí thế chỉ có bậc vương giả mới có tiến tới Ác Ma Thành - 01, trước cửa thành đã có một người đứng đó từ trước, nhìn thấy 5 người tới thì đi lên nói:

" Mời các vị theo ta." Lời nói khô khan như là người bị sắp chết khát nói chuyện, khó nghe vô cùng. Năm tên Tinh Quân Cảnh lập tức bất mãn trong lòng nhưng hôm nay đến đây là có việc trọng đại nên không tiện phát tác.

Người dẫn đường cũng không có để ý tới mấy tên này mà hai tay bóp pháp quyết, một đường hàm thông đạo được hình thành. Hắn quay lại nói với mấy người:

" Mời các vị theo ta." Lời nói lại lặp lại như lúc mới gặp, đến cả ngữ điệu cũng như lúc ban đầu, năm tên Tinh Quân Cảnh nghi ngờ tên này sinh

ra chỉ để nói mỗi câu này.

Sáu người bước vào trong không gian thông đạo, khi người cuối cùng bước vào thì không gian cũng lập tức băng giải. Không qua mấy cái chớp mắt năm người bên liên minh Diệt Ma đã đến một căn phòng không phải rất rộng lớn nhưng đặc biệt vô cùng.

Nơi này không có mái phòng, phía bên trên đều là tinh không vô hạn, chỉ có bốn phía xung quanh cùng sàn căn phòng là do vật chất đặc biệt tạo thành.

Trong phòng có một cái bàn tròn hình chữ nhật cùng 6 cái ghế, ở một bên cái bàn Tuyết Anh đã ngồi đó từ trước đang uống trà một mình, khí chất cao quý, vẻ đẹp khiến người ta mê luyến khiến cho mấy tên Tinh Quân Cảnh ánh mắt cũng sáng lên.

" Mời các vị ngồi". Âm thanh dịu nhẹ như gió mùa thu vang lên khiến lòng người thanh thản.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 383: Mưu Đồ Giúp Tà Long Sớm Ngày Quay Về Tiên Vực

Không gian vong linh.

Ngày hôm qua Xuân Đức cùng Vô Địch mới cải biến không gian này lại một lần nữa, phạm vi không gian vong linh bây giờ là 350 vạn dặm, bị gấp lên thành ba tầng, tầng trên cùng có phạm vi 50 vạn dặm, trung tâm tầng trên có Hắc Âm Ma Thụ cùng Bể Sinh Mệnh phạm vi bên ngoài suốt 50 vạn dặm là một vùng đất bằng phẳng chỉ có hoa, cỏ các loại cùng các kiến trúc mang tính chất trang trí bằng tinh thạch cực phẩm, trên bầu trời có ngàn đầu Hóa Linh Thạch bay lượn nhàn nhã, tầng trên cùng chính thức biến thành bảo địa tu luyện. Không gian so ngoại giới gấp 30 lần, linh khí cùng pháp tắc thiên địa cũng có thể quan sát bằng mắt thường, ở nơi đây ném vào một con chó con bình thường vài năm sau cũng biến thành yêu quái.

Nhưng tầng 3 có một hạn chế là kết cấu không gian mạnh hơn hai tầng dưới rất nhiều, vì là tầng trên cùng sợ không may sụp đổ thì tầng bên dưới chịu nạn nên không gian nơi đây mạnh mẽ đến biến thái, Bất Diệt Cảnh nơi này mới có thể miễn cưỡng sinh hoạt bình thường nhưng cái gì cũng có ngoại lệ, khu vực lâu đài sinh mệnh có kết giới giảm áp lực nên tu vi thấp chút cũng không sao. Tầng cao nhất là nơi Xuân Đức tu luyện cùng sinh hoạt với người thân của hắn.

Tầng thứ 2 lớn hơn tầng thứ 3, phạm vi 100 vạn dặm, nơi này chỉ dành phục vụ riêng cho mục đích nghiên cứu, phát minh những thứ quái đản mà Vô Địch nghĩ ra, trung tâm nơi này là một tòa tế đàn bằng đầu lâu của hàng

triệu sinh linh kết hợp mà thành, xung quanh tế đàn là một huyết trì phạm vi vạn dặm. Khắp nơi quanh đây khí huyết sát lượn lờ, sinh linh tu vi Bất Hủ Cảnh đến nơi này không qua mấy phút liền bị đồng hóa thành tử linh sinh vật.

Cách xa phạm vi huyết trì vạn dặm là nơi sinh tồn của gần 600 triệu tử linh sinh vật, mỗi con tử linh sinh vật nơi đây rất đặc biệt bọn chúng có thể thôn phệ lẫn nhau từ từ lớn mạnh, mặc dù thời gian có chút dài. Nếu nói tầng ba là thiên đường thì tầng hai chính là địa ngục sống, vì sao lại nói nó sống đơn giản vì luôn luôn có tử linh sinh vật được sinh ra đời, cùng lúc đó lại có những con tử linh sinh vật chết đi tạo thành một vòng tuần hoàn lặp lại, linh hồn ma hỏa của những con chết đi sẽ quay về huyết trì, thời gian không lâu sau lại có một đầu sinh vật đi ra.

Còn tầng thứ nhất có phạm vi lớn nhất, cũng là nơi hắc ám nhất, 200 vạn dặm nguyên thủy ma khí bốc lên ngùn ngụt, bầu trời cũng âm u không ánh sáng, nơi này chỉ thích hợp cho các sinh vật ám thuộc tính sinh tồn mà thôi như ma lang chẳng hạn, bọn nó ở đây như cá gặp nước, tộc đàn nhanh chóng sinh ra nếu không phải có chiến trường đại lục thì số lượng của đàn sói cũng là một vấn đề nan giải.

Hiện tại tầng 3 chỉ có mình ma lang cùng địa lang làm bá chủ, sau này Xuân Đức sẽ đem một chút ma vật có thực lực vào nuôi lúc đó sẽ náo nhiệt hơn nhiều.

Thông qua linh hồn lực quan sát khắp nơi một lần Xuân Đức cảm thấy mỹ mãn, sau này có thời gian giúp mỗi tầng đàn sinh thành địa linh nữa là xong, tới lúc đó chỉ cần nằm yên hưởng già. Nghĩ tới viễn tương tương lai Xuân Đức cười ngây ngô vài tiếng.

Mãi tới một lúc lâu sau hấn mới thu liễm lại nụ cười, nói thật tâm tình hấn bây giờ rất tốt, hấn lúc này coi như đã sống không uổng một đời rồi,

ngày xưa hình như là gần 30 thì chết đến thế giới này cũng sống đến 50-60 năm nữa coi như cũng là một đời, có chết cũng chẳng tiếc nuối gì, tâm tình bình thản, nhìn thấu sinh tử hẳn chính thức bước lên con đường của riêng mình.

Đã không uổng một đời thì cuộc sống sau này cứ tùy tâm mà làm, thích làm gì thì làm không cần phải gò ép.

Đi tới căn phòng đặc biệt được chế tạo từ 9 trụ đá bằng diệp tinh, mỗi trụ đá cao 300 mét, ở giữa 9 trụ đá diệp tinh là một quả cầu màu xanh huyền bí, quả cầu màu xanh này chính là sinh mệnh cùng sinh hồn mà mấy tỷ người ngày hôm qua chết đi, sinh mệnh cùng hồn phách của bọn hắn đã bị Xuân Đức thần không biết quý không hay rút đi tinh luyện.

Ngồi trên cái đầu lâu màu xanh to lớn của Khô Cốt Ma Tôn, Xuân Đức bắt đầu hấp thu thành quả mười mấy năm mưa dề.

Như hổ đen thôn phệ, cả người Xuân Đức phát ra lực lượng hấp lực vô cùng mạnh mẽ liên tục rút lấy, thôn phệ quả cầu màu xanh trước mắt, năng lượng tuy ôn hòa nhưng số lượng quá nhiều, hình thể nhân loại có chút chịu không thấu, Xuân Đức ngay lập tức biến về trạng thái Địa Ngục Băng Long(Ấu long) để tiếp tục thôn phệ.

Cả người con tiểu long (Nhìn giống con rồng phương tây) hiện lên ánh sáng sinh mệnh cường liệt, luồng ánh sáng này từ từ cải tạo thân thể của tiểu long, từng chiếc gai xương trên lưng bắt đầu bị gãy thay vào đó là những chiếc gai xương bén nhọn mới những chiếc vẩy cũng đang từng miếng bị thay thế...

Quá trình này cũng không có ác liệt gì mà rất ôn hòa, sinh mệnh từ từ lột rửa để sinh ra đời một sinh vật hoàn thiện hơn. Xuân Đức cũng không

Tiến hóa thành công. Chủ thể tiến hóa từ Địa Ngục Băng Long biến thành Địa Ngục Thiên Long.

Địa Ngục Thiên Long(Sinh mệnh thể cấp hai đặc biệt tiến hóa từ Địa Ngục Băng Long, mang theo đặc thù của Băng Long Địa Ngục, cường hóa cơ bản 1.5 về mọi mặt.)

Xuân Đức cảm nhận được lực lượng tăng cường đột biến thì mỉm cười, chỉ một cái giới thiệu đơn giản, tăng cường 1.5 về mọi mặt nhưng vì một điểm này mà Xuân Đức cảm thấy lâng lâng. 30 năm cố gắng phân giải, luyện chế mấy món chỉ bảo thực lực của hắn tăng lên cũng không phải rất nhiều nhưng chỉ cần lên một đẳng cấp sinh mệnh đã có thực lực tăng đến 1.5 thân thể trước kia.

--- Thôn phệ thiên phú: Hấp thu sinh mệnh và linh hồn kẻ đã chết chuyển hóa thành sức mạnh vĩnh viễn.

+ 0/25.000.000 Agi(Sự linh hoạt)

+ 0/20.000.000 Str(Sức khỏe tăng cường khả năng chịu đựng)

+ 0/20.000.000 Int (Hồn lực)

Sau khi tiến hóa thành Địa Ngục Thiên Long có hai mục tăng trưởng (agi) cùng (int) tất cả đều tăng 10 triệu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 384: Mưu Đồ Giúp Tà Long Sớm Ngày Quay Về Tiên Vực (2)

Sau khi hấp thụ tất cả quả cầu sinh mệnh quá trình tiến lên cấp 3 sinh mệnh thể được 2%, lên cấp 3 cần năng lượng gấp 100 lần lên cấp 2, nghĩ tới số lượng cần phải giết mà Xuân Đức cũng cảm thấy sống lưng lạnh lẽo.

Hơn 4 tỷ sinh mệnh chỉ có thể giúp hắn đột phá cấp 2 cùng 2% lên cấp 3, vậy sau này số lượng người chết phải là bao nhiêu mới đủ, tự dung Xuân Đức cảm thấy kế hoạch của mình không theo kịp biến hóa rồi, với đẳng cấp của tinh vực ngoại vi như ở đây cường giả không có mấy, giết bọn chúng hấp thụ cũng không được bao nhiêu.

Xuân Đức thở dài tự lầm bầm nói:

" Kiểu này không xong rồi, phải tính toán xin tí huyết từ tiên vực, ma vực, yêu vực bằng không ở cái địa phương chim không thềm ị này có giết tất cả sinh linh chắc mới đủ lên cấp 3 quá. Càng về sau tiến độ phát triển ngày càng chậm chạp, thảo nào ngày trước tên kia nói càng về sau đường đi càng hẹp, càng đi càng nãn là vậy"

" Tính toán sơ sơ một chút thì cấp 2 sinh mệnh thể đặc biệt của ta chiến lực cũng chỉ tương đương với một tên Bất Diệt Cảnh đỉnh cao nếu không phải có thêm các kỹ năng cùng dung hợp chí bảo thì một tên Tinh Quân Canh cũng đánh không lại. Thật là đau đầu à nha, thôi được rồi bây giờ cứ tạm đã việc sau này rồi tính giờ xem tổng hợp các hạng năng lực xem sao. "

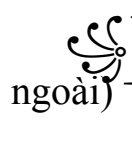
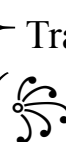
Ngay sau đó một bảng thông tin giản lược đánh giá thực lực của hắn hiện ra.

 〰️ 〰️ 〰️ Cơ thể cấp 2 sinh mệnh cấp cao đặc biệt 〰️ 〰️ 〰️

Chiến lược đánh giá tốt: 40 triệu lực chiến.

 〰️ 〰️ 〰️ Tổng hợp các kỹ năng cùng lĩnh ngộ nhận được 〰️ 〰️ 〰️

Chiến lược đánh giá trung bình: 12 triệu chiến lực.

 〰️ 〰️ 〰️ Trang bị (Bao gồm trang bị dung hợp cùng trang bị bên ngoài) 〰️ 〰️ 〰️

Chiến lược đánh giá siêu việt: 38 triệu chiến lực(Cần được khai thác)

 〰️ 〰️ 〰️ Kỹ xảo chiến đấu 〰️ 〰️ 〰️

Chiến lược đánh giá yếu: 300 ngàn (Cần được cải thiện)

 〰️ 〰️ 〰️ Chiến lược khác (Các kĩ năng thiên phú thôn phệ, cùng phân thân tạo): Lưu ý loại chiến lược này không gộp cùng chiến lược tổng 〰️ 〰️ 〰️

Chiến lược đánh giá xuất sắc: Phân thân trung cấp đánh giá xuất sắc, khôi lỗi cùng tử linh sinh vật đánh giá xuất sắc.

 〰️ 〰️ 〰️ Tổng Chiến Lực Hiện Tại 〰️ 〰️ 〰️

90.300.000(Chín mươi triệu ba trăm ngàn)

Xuân Đức thỏa mãn gặt đầu thâm nghĩ hơn mấy chục năm cố gắng cuối cùng cũng có chút kết quả, 90 triệu mới nằm ở cảnh giới Thần Quân Cảnh hậu kì còn chưa đạt tới Tinh Vương Cảnh, lần này có cơ duyên vô cùng lớn là kiên kia hỗn độn ma khí chí bảo bằng không cũng không có thành quả như bây giờ. Hẳn dự đoán mấy trăm năm sau mà không có cơ duyên khác

hay lên được cấp cao sinh mệnh thì hẳn vẫn sẽ tạm dừng bước chân tại Thần Quân Cảnh hậu kì mà thôi.

Theo sách lược đặt ra lúc này là phát triển năng lực

--- Thôn phệ thiên phú: Hấp thu sinh mệnh và linh hồn kẻ đã chết chuyển hóa thành sức mạnh vĩnh viễn.

+ 0/25.000.000 Agi(Sự linh hoạt)

+ 0/20.000.000 Str(Sức khỏe tăng cường khả năng chịu đựng)

+ 0/20.000.000 Int (Hồn lực)

Nếu có thể đủ tài nguyên cần nuốt lấp đầy năng lực này thì hẳn có thể tăng thêm khoảng 20 triệu chiến lực nhưng điều này là không thể rồi, vì muốn hấp thụ phải đánh chết địch nhân mạnh mẽ một chút chứ bây giờ dưới Bất Hủ Cảnh thì như muối bỏ biển, không biết mấy ngàn tên mới tăng được một điểm.

Còn về năng lực lĩnh ngộ thì khỏi nói rồi, hẳn không có thiên phú mặt này, lĩnh ngộ mấy ngàn năm cũng không ra, chán gần chết, cóc thềm lĩnh ngộ nữa kiếm đường khác đi cho nhanh. Nếu đường khác không thông thì mới quay lại ném thử lĩnh ngộ.

Bỏ qua chuyện tu luyện hẳn nghĩ tới cái gia đình hờ của mình, mấy chục năm không về rồi cũng nên về thăm nhà một cái, lúc trước hào hứng về lắm mà sắp về đến nơi hẳn lại cảm thấy nhạt nhẽo dễ sợ.

Ngồi xuống tu luyện thanh tâm quyết mấy ngày..

....

Mấy ngày sau Xuân Đức đi ra khỏi không gian vong linh, xuất hiện bên trong chủ điện của Ác Ma Điện, vừa xuất hiện thì không khỏi kinh ngạc, chủ điện Ác Ma Điện mọi khi không có một bóng người nhưng hôm nay lại có mấy chục người đang ở đây.

Nhìn một lượt Xuân Đức cũng không thấy ai quen mặt cả, trong này hẳn chỉ biết 4 người đó là Dương Vân Ly, Tuyết Anh, Tà Long cùng Đại Bạch mà thôi. Nhìn về Tuyết Anh hẳn hỏi:

"Mấy con bé kia chạy đâu rồi, ta muốn về nhà một chuyến việc ở đây mấy người các người tự xử nhé."

Tuyết Anh nghiêng đầu chỉ tay qua bên trái nói:

"Các nàng đi cùng tiểu Tuyết rồi, mà khi nào người về."

Xuân Đức thấy đứng nói chuyện cũng kì nên kiếm một cái bàn ngồi cùng với một vị mỹ phụ đeo khăn che mặt. Tiện tay uống một hớp nước trà trên bàn xong rồi mới nói:

"Chuẩn bị kiếm mấy nha đầu kia đi về đây, về cái thế giới này mấy tháng rồi cũng nên về nhà xem một chút, người có hứng đi cùng không?"

Mọi người trong chủ điện thấy một màn này thì trợn tròn con mắt, ngược mắt mà nhìn hai người nói chuyện, bọn họ cảm thấy hai người này như đang đứng bên lề đường nói chuyện mà không phải chủ điện Ác Ma Điện.

"Vậy nơi này để ai quản?" --- Tuyết Anh hỏi.

Xuân Đức chỉ hai người bên cạnh nàng nói:

" Thì hai tên đó chứ còn ai nữa, để hai tên đó ở lại trông coi cái nơi rách nát này đi. "

Mọi người nơi đây khước miệng co giật, cái nơi rách nát. Nơi này rách nát thì nơi nào mới không rách nát.

Tuyết Anh nghe vậy thì cười ngọt ngào nói:

" Tốt, ta đi cùng người."

Cứ như vậy dưới con mắt ngỡ ngàng của mọi người, Tuyết Anh cùng Xuân Đức đi ra ngoài chủ điện, trước khi ra ngoài Xuân Đức còn quay lại nói:

" Các người yên tâm ở nơi này trông coi đi, khi nào ta về có quà cho hai người các người á. "

Tà Long nhin không được hỏi:

" Khi nào các người quay lại."

Xuân Đức lơ đãng nói:

" Tùy hứng à, mà phải rồi ta còn để lại cho người con dục xui xẻo kia, hẳn bị ta chế thành tử linh sinh vật rồi nếu bí thì lấy ra mà dùng tạm cũng được." Nói xong câu này thì thân ảnh hai người cũng đã biến mất, chỉ còn tiếng nói vọng lại.

Lúc này trong chủ điện tất cả mọi người đều nhìn về Tà Long, ánh mắt bọn họ như muốn hỏi " Người kia là ai."

Tà Long cười khỏ nói:

" Người mà ta cùng các ngươi cũng không trêu vào được. Biết vậy là tốt rồi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 385: Về Nhà Nào

Rất nhanh Xuân Đức cùng Tuyết Anh đã tìm được mấy tiểu nha đầu cùng Thiên Tuyết, khi Xuân Đức nói ra ý định của mình thì mọi người đều đồng ý. Lúc này Vũ Y hỏi:

" Ca ca, để muội đi gọi mấy người Thanh Trúc tử đi cùng."

Còn chưa kịp đồng ý thì đã thấy nàng chạy mất tích rồi, ba tiểu nha đầu còn lại cũng chạy đi các hướng khác nhau gọi người. Xuân Đức hết biết nói cái gì cho phải rồi. Cũng không qua mấy phút mấy nha đầu đã quay lại, kéo theo phía sau là một đám nữ nhân.

Xuân Đức nhìn một đám nữ nhân trước mắt hỏi:

" Làm sao toàn nữ không vậy? "

Tiểu Y Tiên cực độ bất mãn, tru mỏ nói:

" Nữ nhân thì sao? Chúng ta đi cùng người là phúc phận của người rồi, ở đó mà ý kiến."

Thiên Tuyết cùng Tuyết Anh ở một bên che miệng mà cười, Xuân Đức đau cả đầu. Cuối cùng hắn gọi Bạch Tinh đi cùng cho có bạn, tính cách Bạch Tinh rất hợp với hắn.

Cứ như vậy một đoàn người hai nam, bốn tiểu nha đầu cùng gần 10 nữ nhân cùng nhau tiến về Thiên Long Thành.

Vì ngại chạy bộ nên mỗi người cuời một đầu ma lang chạy đi, thoát ra khỏi Chiến Trường nơi kia bọn họ cảm thấy cả người nhẹ nhõm hẳn đi nhưng ai cũng nhận thấy thiên địa cùng không gian nơi đây vững chắc so với mấy tháng trước rất nhiều.

Trình độ thiên địa áp chế bây giờ của Ma Long Đại Lục này cũng đã tương đương với Viễn Cổ Chiến Trường rồi, tu vi càng cao áp chế càng ghê gớm.

Ngồi chung một đầu ma lang Xuân Đức hỏi Vũ Y:

" Y nhi muội còn nhớ nhà chúng ta đi hướng nào không, ca ca quên mất rồi."

Mọi người không khỏi nhìn hấn vài lần, bọn họ lần đầu tiên thấy một tu sĩ trí nhớ kém đến vậy, mới mấy chục năm mà quên cả đường về đúng là hết nói nổi rồi.

Vũ Y gật đầu nói: " Muội còn nhớ chứ. hi hi, nơi đó còn có một con chó ba đầu của muội hồi còn Nguyên Anh kì nữa kia, giờ không biết nó sao rồi."

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Chắc bị làm thịt ăn sạch rồi, à mà phải rồi khi nào về tới nhà ta thì Tuyết Anh sẽ làm sư phụ ta, còn các ngươi sẽ là sư huynh muội đồng môn của ta biết chưa? Nói ta là điện chủ Ác Ma Điện lại dọa mấy người bọn họ, dù sao danh tiếng của ta cũng không tốt lắm, ai cũng gọi ta là cái thể mà đầu."

Tiểu Y Tiên xem thường nói:

" Đúng là một đại ma đầu còn gì nữa mà nói "

Mọi người cũng cười rộ lên vui vẻ, tiếng cười như chuông bạc vang đi xa xa, người ở phía bên dưới nhìn lên thấy cảnh tượng mấy đầu thượng cổ hung thú bên trời bay đi thì ngoác miệng ra.

.....

Một ngày sau lại có một chuyện dở khóc dở cười phát sinh, Vũ Y nhớ sai vị trí gia tộc. Nơi bọn họ dừng lại là một tông môn lục phẩm, vì không muốn lạc đường nên Xuân Đức mang theo một vị đệ tử của tông môn này dò đường.

Vị đệ tử này là một tên thanh niên tuấn tú, không bao lâu trước từng đi qua Ác Ma Điện nên khi Xuân Đức nêu yêu cầu muốn có người dẫn đường thì thanh niên này xông pha nhận nhiệm vụ.

Nhìn thanh niên có tên Hảo Hảo này, Xuân Đức hỏi:

" Hảo Hảo người có biết Thiên Long Học Viện giờ ra sao rồi không? "

Hảo Hảo thanh niên có chút kích động vừa sờ sờ ma lang, vừa nói:

" Thừa đại nhân Thiên Long Học Viện bây giờ cũng đã trở thành một ngũ phẩm thế lực rồi, viện trưởng Thiên Long đã trở thành một đại năng Bất Diệt Cảnh trung kì. Ở nam vực cũng là thế lực đỉnh tiêm."

Xuân Đức cười nói:

" Mảnh đất có mấy triệu dặm cũng được gọi là vực, cái vực này cũng quá nhỏ đi chứ."

Không ngờ lúc này bà cô Tuyết Anh lại nói:

" Tại ngươi kiến thức thiên cận nên không hiểu vực đây nghĩa là gì, vực đây là đẳng cấp khu vực mà thôi, có đỉnh tiêm ngũ cấp thế lực thì gọi là

vực. Ngu ngốc. Còn vực người biết kia là chỉ tinh vực. Đồ đàn."

Xuân Đức híp mắt liếc xéo nàng nói:

" Người biết chuyện mà không nói với ta, đến lúc này lại nhảy ra chém gió là có ý gì? "

Tuyết Anh ngoảnh mặt đi chỗ khác nói:

" Không có ý gì, đồ đàn."

Mọi người lại cười rộ lên, trên đường đi Tuyết Anh luôn là người đối đầu với Xuân Đức. Duy chỉ thanh niên Hảo Hảo nhà ta là lau mồ hôi trên chán.

.....

Mấy ngày sau đám người Xuân Đức tiến đến thiên long thành, tên thanh niên hảo hảo thì được thả đi về, Xuân Đức cũng cho hắn một con ma lang mà hắn trên đường luôn cười. Đối với Xuân Đức thì không tính là gì nhưng mà một con ma lang có thực lực Bất Hủ cảnh đối với thanh niên hảo hảo kia cũng là một cơ duyên không thể nào tưởng tượng được.

Đoàn người đi vào bên trong thành, thành trì nơi này so với mấy chục năm trước thì lớn hơn nhiều lắm, ngày trước chỉ chưa đến 100 dặm mà bây giờ đã mở rộng ra mấy ngàn dặm. Trên đường phố người đi đường tập nập, hàng quán san sát nhau. Trên đường dễ dàng bắt gặp được thiếu niên, thiếu nữ bên hông mang trường kiếm đi dạo phố.

Đám người Xuân Đức khá đặc biệt nên vào thành liền được mọi người chú ý, vì cũng không cần điệu thấp làm gì, mọi người cười ma lang đi vào bên trong thành, người dân bên trong thành thấy ma lang hình thể to lớn, cùng khí tức thị sát, khát máu thì chạy trốn khắp nơi.

Xuân Đức ngồi trên tiêu bu nói:

" Hắc, tiêu bu lấy người ra dọa người hữu hiệu ghê. Đi nào tiến lên trước, ta muốn cảm nhận làm công tử cả, khi nam phách nữ một chút như thế nào."

Mọi người tắt tiếng. Là một cự đầu giết người như ngóe vậy mà cũng có lúc thích mấy trò con nít như vậy.

Nói là làm, Xuân Đức khoác lên trên thân một cái áo choàng hoa lệ, không biết từ nơi nào mọc ra một cây quạt xếp, có mỗi tội cây quạt không đúng tiêu chuẩn lắm, quạt của đám công tử ca đều là màu trắng thêu hoa văn, còn quạt của hắn là màu đen trên quạt có khắc họa ba cái đầu lâu, nan quạt thì là những lưỡi dao sắc bén nhìn kiểu gì cũng không giống công tử ca.

Vì thể hiện thói ăn chơi, càn quấy của mình Xuân Đức đi tới một cái tửu lâu tên Băng Tuyết Lâu đập cửa bước vào hét lớn:

" Cút hết ra ngoài nơi này bọn đại gia bao cả."

Nói xong hắn dậm chân một cái cả tòa tửu lâu rung rinh mấy lần, đám người Bạch Tinh, Tuyết Anh phía sau đi qua một bên làm như không quen biết hắn.

Mọi người trong tửu lâu đang uống rượu cùng ăn uống, nghe tiếng hét của Xuân Đức thì cả đám đều ngạc nhiên nhìn người nào tới phá đám, không muốn sống nữa sao? nhưng mà khi bọn họ thấy hình tượng của Xuân Đức vô cùng tà môn thì cả đám đều nhanh chân đi ra ngoài, bọn họ cho rằng Xuân Đức là người trong ma đạo.

Không qua mấy chục hô hấp, cả tửu lâu không còn một mống, một thiếu nữ lo sợ nói:

" Công tử không biết người muốn uống gì."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 386: Khi Nam Phách Nữ

Xuân Đức chọn một cái bàn ở đại sảnh ngồi xuống nói lớn:

" Có gì đem lên hết, gọi thêm mấy cô nương bồi cùng ta uống rượu nữa."

Vốn dĩ là một màn thiếu gia ăn chơi phách lối hoàn mỹ ai ngờ 4 tiểu nha đầu từ phía sau chạy vào ngồi cùng bàn với Xuân Đức nhìn thị nữ kia nói lớn:

" Tỷ ta muốn uống nước trái cây, cũng gọi mấy vị tỷ tỷ khác lên cùng uống với muội."

Bốn nha đầu đồng thanh nói với thị nữ kia. Xuân Đức còn đang muốn dọa nạt thị nữ kia một hồi để thể hiện ta đây là ác thiếu không ngờ bị mấy nha đầu phá đám.

Cốp... cốp...cốp...cốp

Xuân Đức thương cho mấy nha đầu một cái cốc vào đầu, bốn nha đầu bung bít lấy nơi bị đau hai mắt rung rung ngấn lệ, đáng thương nhìn Xuân Đức. Xuân Đức trừng mắt với 4 nha đầu nói:

" Không ở ngoài kia chơi chạy vào đây làm gì? "

Vũ Y trực tiếp khai ra kẻ đứng sau màn, nàng chỉ tay về phía Tiểu Y Tiên đang ở trà lâu đối diện nói:

" Là Y Tiên tỷ tỷ, tỷ ấy bảo bọn muội qua đây."

Xuân Đức cảm tức nhìn về phía tra lâu đối diện, hấn hết cả hứng làm công tử ca lại trở về bộ dạng lạnh lùng như bình thường. Ném đi cái áo choàng sida cùng cây quạt nát cho thị nữ nói:

" Cho người đây, hai món đồ này chắc đủ phải không? "

Thị nữ kia rõ ràng có chút không theo kịp biến hóa của Xuân Đức, đang từ một tên thiếu niên ngang tàn, càn quấy chỉ nháy mắt sau biến thành một người lạnh lùng mang theo khí tức đáng sợ, một loại khí người sống chó tiến gần.

Sau một lúc thị nữ kia mới tỉnh hồn lại, liên tục nói:

" Đã đủ, công tử đợi một đồ ăn sẽ được mang lên ngay."

Nói xong nàng xoay người rời đi tiến vào bên trong tử lâu. Ở một nơi khác trên lầu 2 vẫn còn có mấy người nam nữ trẻ tuổi còn chưa rời đi, bọn họ muốn đợi cho Xuân Đức bộc lộ bản tính ác thiếu sẽ ra tay. Ai ngờ còn chưa kịp ra tay thì tên kia đã đổi một bộ mặt khác khiến bọn họ trợn mắt ngoác miệng ra.

Có hai thiếu nữ tuổi không lớn lắm nhìn về phía bên dưới, nhìn xem một bàn 5 người đang thảo luận món ăn kia mà có chút kì quái. Thiếu nữ áo hồng nhìn sư tỷ hỏi:

" Tên này có phải hay không tu luyện tẩu hỏa nhập ma rồi, không có việc gì đi ra ngoài giả trang cái gì ác thiếu dọa người khác."

Thiếu nữ còn lại lắc đầu nói:

" Ta nhìn hẳn là hẳn đang hồng mấy tiểu cô nương kia vui vẻ mới làm cái trò như vậy đi, muội thấy có ai đi ra ngoài hái hoa còn mang theo bốn tiểu cô nương phía sau không? ". Nhưng nàng còn chưa nói xong hết thì bên dưới lại nổi lên một trận tranh đoạt thức ăn.

" Heo mập, ca nói muội nhiều rồi ăn quá nhiều thịt sẽ không tốt, cái này là phần của ca ca."

" Muội mới không mập đây, đây là của muội, tất cả là của muội". Tiểu cô nương mặc áo nâu nói.

Một tiểu cô nương mặc áo xanh nói:

" Ai nhanh tay ngày đó được."

Ngay sau đó một màn khiến mọi người trợn mắt ngoác miệng, cả 5 người bên dưới cùng lúc động thủ một bàn thức ăn nhanh chóng biến mất, bên cạnh mỗi người là một đồng xương nhỏ đang từ từ cao lớn.

Không qua 20 hô hấp, một bàn thức ăn dành cho 50 người ăn đã không còn dư một chút nào, mỗi đĩa thức ăn trắng không tì vết. Còn 5 người thì dựa lưng trên ghế thỏa mãn xoa cái bụng. Duy mỗi Xuân Đức là cái bụng vẫn như ban đầu, còn 4 tiểu cô nương thì cái bụng nhỏ lúc này đã căng tròn lên.

Thị nữ bên cạnh thấy một màn này thì lại bắt đầu ngẩn ngơ, sau một lúc nàng mới nhẹ nhàng hỏi:

" Công tử, sau khi ăn xong có thể đến lầu 3 nghe tiếng đàn của Diệu Cẩm cô nương, nàng ấy chính là một trong thập đại mỹ nữ của Thiên Long Thành đấy."

Xuân Đức cũng không hứng thú lắm, nhìn bốn nha đầu hẳn hỏi:

" Có đi nghe hát hay là về nhà? "

Bốn nha đầu chụp đầu lại với nhau bàn tán một chút rồi đưa ra quyết định:

" Mọi người cùng đi nghe đàn."

Vậy là 5 người lục tục theo phía sau thì nữ lên lầu 3. Trên lầu 3 này cũng không có gì đặc sắc chỉ là thanh nhã hơn so với bên dưới. Chọn hàng ghế đầu ngồi xuống, Xuân Đức ngồi ở giữa bốn nha đầu ngồi hai bên.

Thấy bên trên không có ma nào Xuân Đức mới hỏi:

" Khi nào thì có người đánh đàn? "

Thị nữ nói, công tử đợi chút. Diệu Cẩm cô nương chuẩn bị đi ra rồi."

Đợi một lúc sau thì bắt đầu có lục tục người vào tầng ba nơi này chờ đợi Diệu Cẩm gì đó đánh đàn nhưng có một đặc điểm chung khi bọn họ đi vào đó là đều phải nhìn Xuân Đức mấy lần, vì bọn họ thật hiếu kì Xuân Đức vì tới đây nghe đánh đàn lại còn mang theo mấy tiểu nha đầu.

Không biết có phải thời gian chờ đợi quá lấy hay không mà Xuân Đức gật gà gật gù, còn bốn nha thì dựa vào ghế ngủ từ lâu, thanh niên tài tuấn ở gần đó thấy cảnh này một lần nữa không nói gì? Đây là từ đâu tới mấy người quái dị.

Sau khi tầng ba đã gần trăm người tới thì một thiếu nữ xinh đẹp, mỹ lệ mang theo một cây đàn bước ra ngoài, nàng hơi khom người thi lễ với mọi người. Cả đám cũng là đáp lễ lại duy chỉ có 5 người Xuân Đức là đang ngủ ngon lành.

Thấy vậy một màn có người không nhìn được lại gần lay Xuân Đức, Xuân Đức từ từ mở mắt ra nhìn người vừa lay tỉnh mình, một cảm giác hơi hơi lạnh như gió thu thổi qua người kia thoáng thất thần.

Xuân Đức lúc này cười nói:

" Cảm ơn vị huynh đài này đã đánh thức khiến mọi người bất tiện rồi."

Người kia gật gật đầu ngồi lại vị trí của mình, Xuân Đức sau đó gọi mấy nha đầu dậy nghe đàn, bốn nha đầu cặp mắt gâu gâu, mông lung nhìn phía bên trên, một tay dụi dụi mắt, một tay lau nước miếng. Diệu bộ khả này làm cho mọi người điều cười lên, riêng chỉ có một tên thiếu niên ở hàng ghế số 3 là không cười, hấn sắc mặt âm trầm nhìn 5 người Xuân Đức.

Bên trên Diệu Cầm cô gái kia cuối cùng cũng đánh đàn, Xuân Đức có thể gọi là ngu học về môn âm nhạc này, hấn chỉ nghe tinh tinh tinh mà thôi, không cảm nhận được cái quái gì cả. Càng nghe càng buồn ngủ.

Bốn nha đầu kia cũng vậy, từ ban đầu là mông lung nghe đánh đàn, sau một lát 4 con heo con ngủ rồi. Xuân Đức thấy cô gái phía trên mà mở nhà trẻ thì đất khách rồi, chỉ cần đánh một bài cả đám trẻ con ngủ cả khỏi sợ bọn chúng gây náo loạn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 387: Vô Đê

Cũng chẳng biết qua bao lâu thì tiếng đàn chấm dứt, người ở bên dưới vỗ tay hoan hô nhiệt tình, Xuân Đức tỉnh dậy cũng là vỗ tay theo. Thấy cô gái kia cũng đứng dậy cúi chào mọi người, Xuân Đức tưởng là tan cuộc nên đánh thức mấy nha đầu đi về.

" Về thôi, nghe cũng hay hôm nào rảnh tới nghe tiếp."

Bốn nha đầu cũng là gật gật đầu theo đuôi Xuân Đức đi ra ngoài nhưng còn chưa ra thì đã có một tên thiếu niên chặn lại nói:

" Sao các ngươi một chút quy củ cũng không biết vậy, nghe xong liền muốn rời đi."

Tiểu Thất đang đi theo mọi người bị người khác ngăn lại thì nàng nổi lên tiểu tính tình.

Bịch

Một quả đấm nhỏ nện ở bụng tên kia, tên thiếu niên kia bay như đạn đại bác ra ngoài, đánh nát vách tường. Tiểu Thất bực tức nói:

" Lần sau còn dám cản đường bốn nhân đại nhân thì trực tiếp cắn chết người, lần này cảnh cáo."

Hai tên hộ vệ phía sau tên thiếu niên lúc trước thất kinh, một tên chạy vội ra bên ngoài đi tìm chủ tử bọn hắn, còn một tên sắc mặt âm lãnh nói:

" Dã nha đầu nguoi có biết..."

Xuân Đức chẳng thèm nghe tên đó bốc phét trực tiếp đập cho hấn đi theo chủ tử của hấn luôn. Không bao lâu sau mọi người lại có thể nghe thấy tiếng một vật nặng rơi trên đường.

Lần này mọi người trong phòng đều thất kinh, vì những kẻ mới vừa bị đánh ra khỏi phòng kia cũng không phải người bình thường, người đó là con cháu Vệ gia, Vệ gia mới quật khởi cách đây không lâu nhưng Vệ gia lại có tông môn lục phẩm phía sau.

Xuân Đức cũng mặc kệ cái gì thiếu gia vệ gia gì đó, hấn mang theo 4 nha đầu đi xuống lầu. Còn chưa ra ngoài tửu lâu thì phiền phức đã tới, một thiếu phụ nhìn cũng xinh đẹp, tay cầm trường kiếm lạnh lùng nhìn năm người Xuân Đức nói:

" Tiểu bối nguoi có biết là đắc tội với người không nên đắc tội không, nếu biết điều thì quỳ xuống nhận lỗi ta tha cho các nguoi một..."

Rắc một tiếng xương cốt vỡ nát, người thiếu phụ đang ôm trường kiếm kia bị Xuân Đức đi qua tiện tay vịn gãy cổ chết không kịp ngáp, hấn đây mới chẳng quan tâm nàng là ai. Còn đứng ở đó mà nói lời uy hiếp, hấn sống mấy chục năm nay lời uy hiếp đã nghe phát chán rồi. Chỉ bằng mấy câu đó mà dọa hấn thì hấn về nhà đâm đầu vào gỏi mà chết đi.

Lan Lan đi qua nhìn cái xác khẽ bắn ra một ngọn hỏa diễm màu đen, trong nháy mắt thiếu phụ kia tan biến khỏi nhân gian không còn thừa chút gì cả.

Những kẻ đang ở một bên xem cuộc vui lập tức chạy hết, chạy đến triệt để, không có một ai dám xuất hiện trước mặt Xuân Đức nữa.

Ra ngoài hội họp cùng mọi người, Xuân Đức tìm một người hỏi thăm một chút sau đó thẳng tiến đến Trương Gia phủ đệ.

Đợi lúc Xuân Đức đi xa thật xa, xa không còn thấy hình bóng thì những kẻ thấy một màn lúc này mới dám lộ đầu ra, lúc này có người khiếp sợ nói:

" Thật đáng sợ, Vệ gia thập tam hộ pháp vậy mà bị người ta như xem như rác rưởi tiện tay liền giết, mấy người chúng ta chứng kiến cảnh này không bị người thiên niên kia giết thì vệ gia cũng không tha chúng ta, nhanh chóng ly khai nơi đây khỏi phải mang họa sát thân."

Cả đám nhao nhao gật đầu sau đó nhanh chóng chạy đi thu gom tài sản trốn khỏi nơi này nhưng cảnh tượng lúc đó người thấy cũng không ít, trong đó cũng có người của vệ gia. Đã như vậy thì cũng không bao lâu sau vệ gia cũng sẽ biết chuyện này mà thôi.

.....

Đoàn người Xuân Đức rất nhanh thì đi tới cửa nhà Trương Gia nhưng đi tới nơi này Xuân Đức lại có chút lạ lẫm đắn đo, hẳn không biết là có nên vào hay không nữa, Vũ Y bên cạnh thấy vậy thì hỏi:

" Ca ca sao không đi vào? "

Xuân Đức có chút không biết nói làm sao, thân thể kia bị hủy rồi mình chính thức không còn liên quan gì đến Trương Gia này nữa cả, tự dung đi vào nhận người thân thấy kì lạ quá. Xuân Đức truyền âm cho mọi người nói cho bọn họ biết một chút, cả đám đều là không thể tin được nhìn Xuân Đức.

Đang lúc mọi người đắn đo là có nên vào hay không thì có một cái chiến xa đi lại gần, tốc độ rất nhanh.

Hồng hồng... hồng hồng

Bốn con yêu thú kéo xe bị chủ nhân bạo lực giật lại bọn chúng bị đau lập tức chu lên. Từ bên trong cỗ chiến xa đi ra một cô gái mặc lam y, khí chất bất phàm, diện mạo xinh đẹp. Người này Xuân Đức cũng biết, nàng chính là Lam Vũ tính ra nàng là nhị tỷ của hắn đấy.

Vừa xuống xe Lam Vũ liền chạy lại gần đám người Xuân Đức nhìn chăm chăm vào Vũ Y, mãi sau một lúc xác định mình không nhìn lầm thì Lam Vũ mới hỏi:

" Muội có phải là Vũ Y hay không? "

Giọng nói của nàng mang theo sự cấp bách, giống như Vũ Y mà nói không phải thì nàng sẽ bắt Vũ Y vào ép cung vậy.

Vũ Y nhìn Lam Vũ nhẹ gật đầu nói:

" La muội. "

Chỉ hai chữ mà thôi nhưng làm cho nỗi lòng của Lam Vũ không sao bình tĩnh, nhìn Vũ Y từ trên xuống dưới thêm lần nữa Lam Vũ mới cấp bách hỏi:

" Vậy tam đệ đâu, đệ ấy có về không? "

Vũ Y gật đầu chỉ Xuân Đức nói:

" Ca ca cũng về nè, vừa tới đây thì tỷ trở về."

Lam Vũ theo tay Vũ Y nhìn về phía một thiếu niên cả người mặc một bộ áo lông hắc sắc, mái tóc màu trắng dài đến dưới chân, nàng định nhìn rõ mặt thiếu niên kia nhưng khi tiếp xúc với ánh mắt người thiếu niên đó nàng không tự chủ được cúi đầu, từ trong nội tâm nàng có một loại kính sợ không tên với thiếu niên này.

Nàng cũng không biết vì sao lại có cảm giác này, phải cố gắng lắm áp chế nội tâm của mình nàng nhìn thật kỹ thiếu niên kia. Một khuôn mặt xa lạ, tuy rất anh tuấn nhưng không có trong trí nhớ của nàng, ánh mắt của hắn màu xám nhạt làm người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Không tự chủ nuốt một ngụm nước miếng, Lam Vũ hơi lắp bắp hỏi:

" Người thật sự là tam đệ của ta? "

Xuân Đức trong nội tâm có chút do dự nhưng sau đó lại gật đầu, không phải chị em ruột thì là kết nghĩa có gì đâu mà suy nghĩ nhiều làm gì.

Để không khí bớt căng thẳng hắn hỏi:

" Cả nhà vẫn khỏe chứ tỳ? "

Lam Vũ hơi thả lỏng một chút gật nhẹ đầu nói:

" Cả nhà vẫn khỏe, ngày trước đệ mất tích làm cả nhà rất lo lắng. Đúng rồi các vị này là ai? "

Lúc này Lam Vũ mới để ý tới những người xung quanh, khi nàng nhìn cẩn thận lại những cô gái này thì đều không khỏi trong lòng thán phục sắc đẹp của các nàng, nàng vô thức bật thốt lên:

" Thật xinh đẹp quá. "

Xuân Đức thấy vậy thì cười nói giới thiệu, hắn chỉ Tuyết Anh nói:

" Đây là sư phụ ta, nàng gọi Mộng Điệp Tinh Quân. Còn những người khác đều là đồng môn của ta. Còn đây là mấy muội muội trong lúc vô tình nhặt được."

Mấy tiểu nha đầu lập tức bất mãn, phùng má trợn mắt nhìn Xuân Đức, cái gì mà nhật được chứ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 388: Vô Đề 2

Xuân Đức nói đến hời hợt nhưng khi Lam Vũ nghe được hai chữ Tinh Quân thì như bị sét đánh, nàng tuy tài thô học thiển nhưng là Tinh Quân đại biểu cho cái gì, đây là tu sĩ đạt tới Tinh Quân Cảnh mới có thể thêm vào sau đạo hiệu của mình.

Nàng cúi người cung kính hướng Tuyết Anh xin lỗi:

" Xin lỗi tiên bối, bắt người phải đợi ngoài này mong tiên bối thứ lỗi, xin mời tiên bối theo ta vào trong."

Tuyết Anh hài lòng nói:

" Không trách, nếu nha đầu như ngươi có thể dò xét được cảnh giới của ta thì ta không phải là Tinh Quân Cảnh nữa rồi. Biết kính trên nhường dưới, tư chất rất tốt sau này tất thành nhân vật phong vân một cõi, chẳng bù cho tam đệ của người, luôn khiến ta phải lo lắng. Đáng tiếc, đáng tiếc."

Xuân Đức nghe phần đầu thì không sao nhưng nghe tới phần sau thì lờm tiếu bà nương này, nàng thật coi mình thành đệ tử của nàng rồi. Những người khác thì nhin cười gần chết, ngoài mặt vẫn phải cúi đầu như đang lĩnh giáo.

Lam Vũ có chút thụ sủng nhược kinh, nàng liên tục nói " Không dám, không dám."

Cứ như vậy Xuân Đức cùng mọi người theo vào bên trong Trương Gia, trên đường có vô số ánh mắt đổ dồn về phía bên này những cảm nhận được khí tức mạnh mẽ trên mỗi người đi vào bọn họ không dám nhìn nhiều, chỉ là lén lút nhìn một cái rồi thôi. Nhưng khi thấy được nhan sắc như tiên nữ kia cả đám trong lòng đều nhảy bịch bịch.

Vừa lúc Lam Vũ dẫn mọi người đi qua một cái trạch viện thì từ bên trong nơi đó đi ra một lão giả tiên phong đạo cốt, cả người bộ lam bào không gió tự bay. Đi bên cạnh ông lão kia là một thanh niên tuấn mạo phi phàm, khí tức nội liễm.

Lam Vũ nhìn thấy lão giả này vẫn là dừng lại một chút chào hỏi:

" Lê trưởng lão tốt."

Lão giả cũng để ý tới bên này, hắn nhìn qua đám nữ nhân thì hai mắt cũng phát sáng, trong lòng thì thầm than, nữ nhân thật xinh đẹp. Nam tử phía sau lão giả cũng là một trận rung động, nữ nhân hắn chơi qua không ít nhưng hắn còn chưa bao giờ nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp như vậy. Trong lòng hắn dâng lên dục vọng muốn chiếm hữu.

Trong khi hai sư đồ Lê trưởng lão gì còn đang chìm đắm trong dục vọng thì Kim Phượng Hoang phía sau ánh mắt hiện sự lãng lệ, uy áp khủng bố từ nàng phát ra đè ép cho hai người trước mắt quỳ rạp xuống đất. Xương cốt vang lên lách cách.

" Các ngươi muốn chết sao lại dám không kiêng nể gì dùng ánh mắt như vậy nhìn chúng ta."

Lão giả họ lê lúc này mới ý thức được vấn đề, đầu hắn mồ hôi đổ như mưa. Hắn chưa khi nào cảm nhận cái chết gần như vậy muốn mở miệng cầu xin tha thứ nhưng lại không cách nào mở miệng ra.

Xuân Đức bên cạnh nói:

" Được rồi sư tỷ, một tiểu nhân vật mới bước sao Tạo Hóa Cảnh mà thôi nhưng dù sao người ta vẫn có quyền suy nghĩ à, cái đó là tại người xinh đẹp bọn họ mới có ý định cùng người lên giường bằng không thay vào đó là một bà lão thì sẽ không có trường hợp như bây giờ. Hắc hắc." Xuân Đức cười đến đê tiện, bị Xuân Đức nói thẳng ra Kim Phụng Hoàng càng thêm tức giận.

Đang lúc nước sôi lửa bỏng thì một tên trung niên mày rậm nhanh chân chạy lại nơi này, lúc đầu nhìn thấy đám nữ nhân Tuyết Anh vẫn là không nhìn được thất thần nhưng hấn rất nhanh thì thanh tỉnh lại. Hấn lại gần khom người cung kính nói:

" Các vị tiền bối không biết Lê Trưởng lão chúng ta đã làm việc gì đắc tội mà lại khiến chư vị tiền bối tức giận như vậy? "

Xuân Đức bên cạnh âm thọt nói:

" Là hấn cùng đồ đệ muốn cùng lên giường với mấy vị cô nương này."

Tên trung niên cùng mọi người nghe vậy thì ngẩn người, người trung niên trong lòng thầm nghĩ " có cần trực tiếp vậy không? ". Riêng đám nữ nhân thì trừng mắt nhìn Xuân Đức như muốn ăn thịt hấn.

Xuân Đức cũng chẳng để ý, mặc kệ mấy nàng dẫn mấy nha đầu cùng Lam Vũ đi gặp cha mẹ nuôi của mình.

Lam Vũ thấy đệ đệ kéo tay mình đi không đợi sư phụ cùng đồng môn sư tỷ của hấn thì bất mãn nói:

" Tam đệ đừng có náo loạn, tỷ biết đệ nhớ cha mẹ nhưng phải có trước có sau. "

Nàng tiến lại gần Tuyết Anh cúi đầu cung kính nói:

" Mông Điệp Tinh Quân tiên bối xin tha cho bọn họ một mạng, hai người bọn họ là người thân của mẫu thân tam đệ ta."

Xuân Đức trong lòng ngạc nhiên hẳn nhớ mình cùng vị tỷ tỷ Lam Vũ này là cùng một mẹ mà làm sao lại nói điều khó hiểu vậy. Nghi hoặc thì nghi hoặc nhưng hẳn cũng không có hỏi nhiều. Về phần Tuyết Anh thấy Lam Vũ cầu tình thì liếc nhìn về phía Kim Phượng Hoàng một cái, Kim Phượng Hoàng lập tức hiểu ý thu về khí thế, nàng nhìn hai tên còn run như cày sậy trên mặt đất nói:

" Sau này đi ra ngoài nhớ quản tốt con mắt của bản thân, không phải lần nào các ngươi cũng may mắn như lần này đâu. Nhớ đấy."

Nói xong nàng nhanh chân đi theo mọi người tiến vào bên trong phủ đệ Trương Gia, Trương gia đúng là gia tộc số 1, số 2 trong thành nên phủ đệ của bọn họ cũng cực kì xa hoa, hoa viên, hồ nước, cái gì cũng có.

Khi mọi người tiến đến một hoa viên rộng lớn, Lam Vũ nhanh chóng chạy vào trong hồ to:

" Mẫu thân, mẫu thân, tam đệ trở về."

Tiếng hét của nàng không nhỏ những hạ đang ở xa xa cũng có thể nghe thấy, không qua bao lâu trong Trương gia mọi người đều biết tam thiếu gia của gia chủ Trương Thành đã trở lại. Mấy chục năm qua đi người còn nhớ Trương gia tam thiếu vẫn là rất nhiều.

Khi Xuân Đức cùng mọi người từ từ đi vào hoa viên thì đã thấy Lam Vũ chạy quay lại, theo phía sau nàng là một mỹ phụ, vóc người cao gầy, khuôn mặt hiền lành. Vừa nhìn thấy nàng thì mọi người đều đang lên một loại thân cận cảm giác.

Ở tình huống này Xuân Đức cũng không biết nên nói cái gì, hấn cứ như cây gỗ cứng đờ đứng nơi đó, mặc cho mẹ nuôi cùng tỳ của hấn giày vò.

Sau một hồi tình cảm thăm thiết, mẹ nuôi của Xuân Đức mới nhìn hấn nói:

" Tam nhi vừa đi là vài chục năm, không ngờ mới qua thời gian không bao nhiêu mà ta đã suyết không nhận ra con rồi.

Bà lại nhìn qua Vũ Y hỏi:

" Tiểu nha đầu vì sao qua vài chục năm rồi mà vẫn như ngày trước thế này? "

Xuân Đức xoa đầu Vũ Y nói:

" Vũ Y mắc phải căn bệnh lạ, sư phụ ta nói nàng chưa đạt tới cảnh giới Bất Diệt thì không thể lớn lên được."

Nhắc tới sư phụ của hấn thì tỳ tỳ Lam Vũ hấn trở nên thập phần cuồng nhiệt, gạt hấn qua một bên kéo mẹ nuôi hấn tiến trước mặt Tuyết Anh.

Rất nhanh cả đám nữ nhân bắt đầu ồn ào hấn lên, ngay đến cả Vũ Y cũng bị mang đi. Bây giờ thành ra chỉ có hấn cùng Bạch Tinh là người cô đơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 389: Vô Đề 3

Một tuần sau...

Sau khi trở về gia tộc được một tuần, hắn cũng đã quen với hoàn cảnh nơi đây. Tính ra mà nói Trương Gia vẫn là gia tộc hòa thuận, không có đấu tranh nội bộ gay gắt cho lắm, nếu có đấu tranh gay gắt thì không phải về quyền lực mà về võ học. Mấy ngày này quan sát Xuân Đức nhận thấy đám con em gia tộc này không biết di truyền từ ai mà sinh ra cả đám cuồng tu luyện.

Mà thực ra Xuân Đức trong mắt người của Trương gia cũng là một đại nhân vật, có một tông môn thần bí, có một sư tôn tu vi cái thế, cộng thêm việc Xuân Đức nói cho mọi người biết trương gia trong vài chục năm đều được tông môn mình bảo vệ.... việc còn lại không cần nói mọi người cũng tự hiểu, không ai là người ngốc cả. Thành ra Xuân Đức biến thành người nổi tiếng.

Mấy ngày này bên trong Thiên Long Thành hoặc ở các khu vực phụ cận các thế lực lớn luôn có người đưa quà đến trương gia mong được gặp vị đại năng Tinh Quân Cảnh kia một lần nhưng tất cả đều bị cự tuyệt không có ngoại lệ.

.....

Ngày hôm nay Xuân Đức theo đuôi tứ đệ cùng ngũ muội của hắn đi chơi, nói đến lão ba của hắn cũng dẻo dai, không ngờ qua đi vài chục năm lại đẻ thêm một cô con gái, bây giờ cũng là thiếu nữ đôi mươi rồi.

Ngồi trên xe Xuân Đức đang mở một quyển sách ra đọc, sách này đều là tin tức hàng ngày do một cái thể lực tình báo cung cấp miễn phí, cái thể lực này tên là Thông Thiên có mạng lưới tình báo ở gần hết các nơi trên đại lục này cùng các đại lục lân cận.

Cũng chẳng có tin tức gì thú vị, toàn đưa mấy cái tin tức ba láp ba xàm ra không, cái gì mà trấn vương đột phá đến Bất Diệt Cảnh thành tựu một đời đại năng, còn thông tin ở đâu có ma đạo giết người, tông môn nào có thiên tài gì gì đó. Xem một lúc Xuân Đức trực tiếp úp quyển sách lên mặt nằm ngủ.

" Tam ca ngươi bây giờ là tu vi gì rồi? ". Kiều Kiều hỏi(em gái Xuân Đức.)

Xuân Đức nghiêng người ra nhìn cô em gái của mình cười nói:

" Ca là phế vật à, có tu luyện được đâu, bây giờ cũng chỉ tương đương bọn muội thôi. Thế muội bây giờ tu vi gì rồi? "

Kiều Kiều chu mỏ không tin nói:

" Người ta mới không tin đây, muội bây giờ mới chỉ là Nguyên Anh trung kì mà thôi những người đồng lứa với muội đã là hậu kì cả rồi."

" Thế lão tứ thì sao? " Xuân Đức thuận miệng hỏi.

Trương Thiên bây giờ lớn lên cường tráng vô cùng, lưng hùm vai gấu, khuôn mặt phúc hậu, lúc cười lên có chút ngốc. Hắn gãi đầu nói:

" Đệ tam ca chê cười đệ cũng chỉ là Khai Sơn Cảnh cao giai mà thôi."

Xuân Đức " Ồ " lên nói:

" Ghê gớm à lão tứ, mà phải rồi hôm nay chúng ta đi đâu, chạy đến chỗ quái nào mà toàn cây là cây vậy."

Kiều Kiêu bên cạnh đấm nhẹ hấn một cái gắt:

" Tồi hôm qua không phải ca liên tục gặt đầu đáp ứng sao? Thế nào bây giờ còn hỏi? "

Xuân Đức cười khan nói:

" Đại ca già rồi mau quên, hắc hắc, muội nói lại lần nữa."

Kiều Kiêu hừ hừ nói:

" Là đi tham gia Võ Hội, đây là nơi tu tập anh kiệt của Thiên Long vực chúng ta. Đến đó sẽ được mở mang thêm tầm mắt."

Xuân Đức tí nữa ngất, mẹ tự dưng đau bị chạy tới cái Võ Hội đó làm quái gì. Đến đó không may lại ngứa tay giết chết một đám thiên tài tới lúc đó thì có việc vui rồi. Nhưng dù sao cũng đồng ý với con bé này rồi giờ quay về thì ngại quá, Hấn bắt đắc dĩ hỏi:

" Thế cái Võ Hội gì đó được tổ chức đâu thế? "

" Ở tù long sơn mạch, cách đây 2 ngày lộ trình." Kiêu Kiêu nói.

Xuân Đức gặt gặt đầu, sau đó tiếp tục ngủ, để cho em gái hấn mắng hấn là heo không dưới 20 lần.

.....

Hai ngày sau...

Chiến xa của ba người Xuân Đức đi vào bên trong một tòa thành trì nằm cách biệt với thế náo nhiệt ở thế giới bên ngoài, nơi này không phải rất rộng lớn, phạm vi chỉ tầm vài trăm dặm tả hữu mà thôi.

Trong thành thanh thiếu niên thiên tài đi đầy đất, cường giả đi theo bảo vệ động như chó. Nói là cường giả cùng thiên tài là Xuân Đức nghe con bé em bên cạnh liên tục nói như vậy còn thực ra cả đám kia liệu có mấy người là thiên tài thực thụ thì cũng không biết.

Xuống xe hấn liền bị tiểu muội hấn lôi đi đến thử cái gì thực lực, nghe nói gọi nó là cột trắc thí gì đó. Con Trương Thiên thì bị một thiếu nữ kéo qua chỗ khác nói chuyện rồi, Xuân Đức thật không ngờ thằng tứ đệ ngu ngơ khù khờ của hấn vậy mà rất được nữ nhân ưa thích.

Đi đến một nơi có cái cột cao trăm mét, Xuân Đức nhìn một đám thanh thiếu niên đang bu xung quanh thì không khỏi ngán ngẩm nói:

"Nha đầu đi chỗ khác đi, chỗ này có cái gì vui chứ. Mấy trò này bọn muội chơi đi ca già rồi không thích ba cái trò con nít này nữa."

Ở cách đó không xa một cô gái cùng một người bạn của nàng khi nghe được mấy lời của Xuân Đức thì quay người lại nhìn, không biết hai con nhóc kia bị cái gì thần kinh ùng ùng nói giận đi lần gần quất:

"Từ đâu đến đã man nhân, đã không biết cái gì còn dám nói chuyện, đúng là vô tri."

Vô tri nghe hai từ này Xuân Đức không hiểu làm sao cả người hấn trong một sát na bốc lên sát lục chi ý nồng đậm, dọa tới ba cô gái bên cạnh tay chân mềm nhũn ngã nằm ra đất nhưng may mắn là hấn không chế lại ý niệm giết chóc bằng không thì chuyện không hay lại xảy ra.

Đỡ Kiêu Kiêu lên, Xuân Đức ôn hòa nói:

" Muội không sao chứ? "

Kiều Kiều lắc đầu nhưng trong con người ở nơi sâu xa vẫn hiện lên sự sợ hãi nồng đậm, ở một cái sát na kia nàng cảm thấy ca ca mình không còn là ca ca mình nữa, hấn biến thành một con quỷ dữ tay cầm thanh kiếm màu đen đứng giữa chiến trường cuồng tiếu, xung quanh hấn đều là xác người.

Xuân Đức cỡ nào tinh ý, vừa nhìn đã biết nàng nói dối, hấn vung tay lên một đọt ánh sáng hắc sắc bắn vào đầu ba người, ba người cứng đơ một cái sau đó khôi phục bình thường. Giống như là quên hết mọi thứ Kiều Kiều lại bắt đầu nhí nhảnh lôi kéo hấn đến cái cột đá kia.

Vừa chen vào trong đã nghe được tiếng mọi người nghị luận:

" Ô, là Nam gia công tử, hấn đúng là thiên tư ngút trời. 30 tuổi Hóa Thần sơ kì rồi. Không ngờ hấn có tên trong tiềm năng bảng kia, thứ hạng không thấp 9387"

Xuân Đức lại gần nhìn lên cái cột đá to bằng mấy chục người ôm, cao 100 mét. Bên trên có ghi lít nha lít nhít chữ, tất cả đều là tên của thiếu niên anh kiệt trong một vực. Xuân Đức truyền âm cho Kiều Kiều nói:

"Muội có muốn lưu tên của mình không? Ca ca có trò này hay lắm, có thể ăn gian được. "

Kiều Kiều đang hưng phấn muốn đi lên nghe vậy thì có chút chần chừ, tính vốn là người thật thà, mấy cái trò gian lận thì nàng không mấy khi làm, suy nghĩ một chút nàng vẫn là gạt đầu, nàng biết mình chỉ Nguyên Anh kì, ở hoàng thành thì có thể là thiên tài nhưng ở nơi này chỉ là trung lưu mà thôi. Con gái luôn muốn có một chút hư vinh, được mọi người hâm mộ.

" Muội cứ tiến lại gần cái cột đá kia đi, ca ca sẽ dùng bí pháp đặc thù giúp muội. Hắc hắc. Nhất định sẽ rất vui." Xuân Đức lại bắt đầu đầu độc

muội muội mình.

Kiều kiều cũng là rất nghe lời, nàng tiến lại gần cột đá nhắm mắt lại, bỗng nhiên trong cơ thể nàng một loại lực lượng kinh khủng sinh sôi không ngừng. Nhưng lúc này lại có âm thanh Xuân Đức truyền tới:

" Đừng lo cái này là lực lượng của ca ca."

Nghe Xuân Đức nói vậy lúc này Kiều Kiều mới thoáng an tâm một chút, người ở bên cạnh thấy Kiều Kiều không có đi lên mà cứ đứng nơi đó thì bất mãn nói:

" Còn ngây ngốc ở đó làm gì đi lên đi."

Một tên nam tử mặc hoa phục màu lam kinh hô:

" Các người nhìn nàng đang thay đổi."

Cùng lúc này mọi người mới chú ý tới, bên ngoài Kiều Kiều ánh lên một màu xanh ngọc bích xinh đẹp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 390: Ai Được Như Muội Muội Của Ta

Kiều Kiêu mở mắt ra nhưng lúc này đã không phải là Kiêu Kiêu ban đầu rồi, bây giờ Xuân Đức đang nhất tâm nhị dụng điều khiển thân thể của muội muội mình. Xuân Đức tiến lại gần cái cột đá kia cho nó cảm ứng cốt linh của bản thân một chút sau đó hấn vận dụng lực lượng hết sức một quyền.

Ầm

Một quyền đánh lên cái cột đá, cột đá ngay lập tức quang huy đại phóng. Ánh sáng phóng thẳng trời cao, bên trong thành ai cũng có thể thấy kì cảnh này. Cùng lúc đó trên cột đá vị trí số 1 ghi " Tiểu Kiêu, cốt linh 21, Chiến lực Liệt Hãi Cảnh sơ kì."

Xuân Đức thấy vậy thì có chút thất vọng, tại cái thân xác của muội hấn yêu quá, lực lượng truyền vào mà phải mất 8 thành để gia trì cơ thể của nàng, bằng không sẽ vỡ nát rồi. Thực ra Kiêu Kiêu vẫn luôn tinh táo quan sát mọi thứ, khi nàng thấy bia đá hiện tên mình thì kích động vô cùng. Sau đó nàng lại sùng bái tam ca của nàng sát đất.

" Tam ca, ca thật lợi hại."

Xuân Đức trong cơ thể nàng nói:

" Có cái chơi vui thì chúng ta đi tiếp. Hôm nay ca sẽ cho mọi người biết muội muội của ta là vô địch thiên hạ trong cùng thế hệ."

Kiều Kiêu lúc này cũng không có suy nghĩ nhiều mà nói:

" Đến bên thành đông có Chiến Đài, đánh thắng sẽ được rất nhiều linh thạch, thắng ngàn trận thì... trời ạ muội không dám nghĩ nữa."

Xuân Đức trong lòng thì không quan tâm lắm tới linh thạch nhưng hẳn lại thích vui chơi một ít. Trước con mắt hâm mộ Kiều Kiều bước đi ra ngoài tiến đến thành đông chiến đài.

Đội nàng đi rồi mọi người liên tục nuốt nước miếng.

" Ta không hoa mắt đi. 21 tuổi đã là Liệt Hải Cảnh rồi. Cô nàng kia tu luyện từ kiếp trước à."

" Thiên Long vực chúng ta xuất hiện một yêu nghiệt rồi. Lúc này các ngươi có thấy không? Hình như nàng đi tới Thành Đông nhất định là muốn lên Chiến Đài, nhanh chân đi xem."

Cứ như vậy đoàn người nhao nhao đi đến Thành Đông muốn nhìn xem một trận đấu đặc sắc. Ở nơi đây chỉ còn vài người, ba nam hai nữ trong đó một thanh niên môi mỏng, mắt sáng, bên hông đeo trường kiếm nói:

" Nàng chỉ có Nguyên Anh kì vậy mà có thể phát ra chiến lực gấp mấy đại cảnh giới. Điều này thật khó lường à."

Cô gái duy nhất nơi đây lại có cái nhìn nhận khác: " Ta nghĩ nàng là thức tinh năng lực huyết mạch gì đó nên mới được như vậy."

.....

Trong khi những tên kia còn đang đoán già đoán non thì Kiều Kiều đã đi đến Chiến Đài đấu được vài trận rồi.

Muốn lên chiến đài phải nộp 1 vạn linh thạch trung phẩm, thắng một trận được 1000 trung phẩm, thắng thêm 1 trận sẽ được 1000, thắng liên tiếp

5 trận sẽ được 5000, mười trận thì 10 ngàn, cứ vậy mà tính.

Kiều Kiêu chiến thắng liên tiếp 10 trận đã gỡ lại nửa vốn rồi, ở bên trong náo hải Kiêu Kiêu thấy ca ca điều khiển cơ thể mình liên tục giành thắng lợi thì hoan hô không ngừng.

Người phía ở bên dưới thì xôn xao, liên tục có người cảm thán:

" Mỗi người một chiêu, thắng 10 trận dùng mười chiêu cô gái này quá mạnh mẽ. Ta xem nhà cái lần này muốn xuất huyết nhiều rồi."

" Đúng vậy, đúng vậy. Không biết từ đâu chạy ra một cái thiên tài yêu nghiệt."

Ở trên chiến đài lại có âm thanh vang lên:

" Trận đấu 11, tuyển thủ Kiêu Vô Tâm sẽ đánh với Hắc Sát."

Từ một phía khác một đại hán phiêu phi, thể tráng bước ra. Cả người hấn cơ bắp cuộn cuộn nhìn vô cùng mạnh mẽ. Kiêu Kiêu bị Xuân Đức điều khiển có chút khiếp nhược nhìn đối thủ trước mắt. Hắc Sát thấy vậy chỉ là lạnh nhạt nói:

" Linh thạch không phải dễ kiếm vậy cô bé, trước mười trận chỉ là vui đùa một chút. Muốn có linh thạch thì phải có thực lực chân chính mới được."

Nói xong tên Hắc Sát này trực tiếp đề tốc lao thẳng về phía Kiêu Kiêu, trong mắt Kiêu Kiêu ánh lên một vẻ giảo hoạt.

Bình.. bình... bình

Trong chớp mắt Kiêu Kiêu đã ra không biết bao nhiêu là cước vào bụng tên đại hán, tiếng va chạm đinh tai vang lên, tên đại hán Hắc Sát kia rõ ràng

là xem thường Tiểu Kiều nên khi bị phản kích hấn chống đỡ luồng cuồng, sau 3 cước đầu hấn bất lực rồi bị đá bay ra Chiến Đài.

Mỗi lần chiến thắng Xuân Đức lại để cho Kiều Kiều không chế thân thể phát tiết niềm vui của mình, nhìn đại hấn dưới đài Kiều kiều dơ nắm tay nhỏ thị uy nói:

" Dám xem thường ta. Hừ hừ. Giờ biết ta lợi hại chưa? "

Mọi người bên dưới thấy biểu hiện trẻ con của nàng thì cười cười, bọn họ nhận định đây nhất định là tiểu thư nhà ai hoặc đệ tử tông môn nào đó mới ra bên ngoài trải nghiệm lần đầu, bằng không sao lại có cái bộ dạng ngốc manh thế kia.

Tên đại hấn bị đá bay ra khỏi đài, trong bụng tất cả là oán khí nhưng nhìn đến cái điều bộ kia của Kiều Kiều thì hấn cảm thấy không biết nói gì, cuối cùng hấn thở dài đứng dậy đi vào bên trong. Hấn cũng không có bị thương gì, mấy cú đá kia chỉ có một ít lực đạo nhu hòa khiến hấn bay ra ngoài mà thôi.

.....

Kiều Kiều vẫn tiếp tục thắng lợi, tuy thắng có chút không đẹp nhưng mọi người không ai có ý kiến gì cả. Công nhận mấy chiêu ám toán của nàng vô cùng thành thạo cùng diệu dụng. Nếu nói nàng âm hiểm thì cũng không đúng nàng tuy đánh lén nhưng cũng không có làm thương ai, chẳng qua là có chút vô sĩ mà thôi. Với lại thắng kiểu nào cũng là thắng ai quan tâm người dùng cách gì.

Đến trận 20 Kiều Kiều vẫn tiếp tục thủ Chiến Đài. Lúc này một âm thanh vang lên khắp đông thành:

" Tiểu Kiều một tâm tinh mới xuất hiện đã thủ thành công Chiến Đài 19 lần. "

Người phía bên dưới nhao nhao nói:

" 19 lần rồi, thêm một lần nữa nàng sẽ nhận được một con chiến súng quý hiếm. "

" Dễ gì đạt được, rất nhiều người cũng muốn đạt được. Quy định đã có nếu ai bỏ ra 2 vạn linh thạch cùng một con chiến súng hiếm có thì có thể lên đánh với nàng, thắng thì lấy được phần thưởng chiến súng của nàng, thua thì trắng tay."

Rất nhanh đã có một thanh niên mặc trường bào màu trắng lên đài, vừa lên hắn đã đưa ra 2 vạn linh thạch trung phẩm cùng một con muội màu hoàng kim nói:

" Đây là một con Ma Văn tu vi tuy không cao nhưng tới lúc trưởng thành nó có thể là một trợ thủ không tồi. Không biết vật này có được hay không."

Người giám thị Chiến Đài gật đầu đồng ý. Người thanh niên kia nhìn Kiều Kiều nói:

" Tại hạ Tạ Chi Chu mong được lĩnh giáo."

Kiều Kiều cũng gật đầu nói:

" Tốt à, người cẩn thận ta chuẩn bị phóng ám khí."

Người ở dưới đài một trận yên lặng, cái hành vi chưa đánh đã khai này bọn họ đã thấy qua mấy lần rồi. Bọn họ bây giờ sau vài lần suy đoán thì con bé trên Chiến Đài kia chính là một đứa ngọc thiên tài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 391: Hốt Linh Thạch

Thanh niên đối diện nghe vậy cũng là cười cười, hắn cũng biết là Kiêu Kiêu sắp phóng ám khí nên hộ thể chân nguyên toàn diện thôi động.

Kiêu Kiêu thì chờ cho tên đối diện phòng thủ tuyệt đối sau đó mới công kích, cái cảm giác mình thì nhàn nhã tấn công còn địch nhân thì chật vật phòng thủ cảm giác thật mỹ diệu.

Khi tên kia thôi động hết phòng hộ thì Kiêu Kiêu bắt đầu công kích, công kích của nàng dày đặc không khe hở.

" Xuyên tâm châm "

" Trảm Mộng châm "

" Băng phách châm "

" Du hồn châm "

" Liệt hỏa châm "

Kiêu Kiêu dùng pháp bừa bãi tạo thành từng mảng từng mảng các loại ám khí khác nhau. Người ở bên dưới đài trợn mắt mà nhìn, cái này là cái gì phóng ám khí, làm gì có kiểu phóng ám khí nào mà còn hơn công kích chủ đạo vậy.

Tạ Chi Chu ở phía đối diện khoe miệng cũng có giật một cái, hắn còn tưởng là nàng phóng một hai cây ám khí đây, ai ngờ ám khí nàng ném ra

như mưa rào thế này.

" Nát cho ta "

Tạ Chi Chu hết sức đánh ra một pháp thuật về phía đám ám khí nhưng mấy cây ám khí này không biết tại sao lại không bị ảnh hưởng đã thế còn cắn nuốt pháp lực của hắn tăng cường bản thân đánh về phía hắn.

Phập phập..phập phập... keng keng

Vô vàn ám khí đánh lên hộ thể của Tạ Chi Chu, hộ thể của Tạ Chi Chu như trái bóng bay như bị ngàn vạn cây kim đâm vào vậy. Không qua mấy chục hô hấp Tạ Chi Chu cũng hết chống cự nổi, hộ thể bị phá cả người hắn bị ám khí đánh rách tả tơi nhìn không khác gì tên ăn mày.

Thấy Tạ Chi Chu vẫn còn đứng trên Chiến Đài, Kiều Kiều đứng xa xa đề phòng hắn mà nói:

" Người không xuống ta lại chuẩn bị phóng ám khí."

Tạ Chi Chu cười thảm, hắn bắt đắ dĩ nói: " Ta nhận thua, cô nương đúng là một tay phóng ám khí nhất lưu."

Kiều Kiều tự đắc nói:

" Người cũng cảm thấy vậy à, ta cũng thấy như vậy. hì hì."

Nàng lại quay về giám sát sứ nói:

" Hôm nay cũng đã mệt, ngày mai thi đấu tiếp có được hay không? "

Tên giám sát sứ kia gật đầu nói:

" Được, đây cũng là luật miễn đánh 20 trận xong là có thể tạm dừng ngày mai tiếp tục khiêu chiến.

" Vậy linh thạch của ta đây? " Kiêu Kiêu đưa bàn tay nhỏ ý muốn lấy linh thạch.

Giám sát sứ chỉ chỉ về một phía khác, Kiêu Kiêu nhìn sang thì thấy một ông lão bụng phệ đang ngồi ở đó nhận tiền, Kiêu Kiêu xuống đài nhanh chân chạy lại ngồi đối diện với lão bụng phệ nói:

" Ta muốn nhận tiền."

Ông lão bụng phệ nhìn nàng híp mắt nói: " Rất không tệ là một mầm giống tốt. Được rồi để ta tính toán cho nha đầu ngươi. Trận hai mươi na đầu ngươi còn chưa hoàn thành tấn cấp, phải còn đánh thêm 2 trận nữa mới tính tiến cấp nên không nhận được gì. 19 trận thắng nha đầu ngươi được 46 ngàn trung phẩm linh thạch."

Kiêu Kiêu vui mừng quá đôi nói:

" Nhiều như vậy, như vậy thì đi ăn đây mai lại quay lại."

Nói xong nàng nhanh chân chạy mất, để lại một đám người cười đến chảy nước mắt. Bọn họ tưởng rằng Kiêu Kiêu đi đánh lôì đài là để kiếm tiền ăn kia.

Đi ra ngoài hai huynh muội cười híp mắt nhìn nhau, Kiêu Kiêu vui vẻ nói:

" Hôm nay muội có tiền, bao huynh thoải mái, ta ca người muốn đi đâu."

Xuân Đức suy nghĩ một chút nói:

" Có trợ giao dịch gì không? Đến đó lượn một vòng rồi đi ăn."

Kiều Kiêu gật đầu đáp:

" Nghe tam ca."

Cứ như vậy hai huynh muội Xuân Đức đi tới một cái chợ giao dịch sầm uất, người ở đây rất nhiều nhưng đa phần là thanh thiếu niên. Tìm đến cửa hàng chiến sủng Xuân Đức thú vị quan sát đánh giá mấy con vật nhỏ đang được bày bán nhưng ở đây toàn loại yêu thú cấp thấp mà thôi. Làm thú cưng còn được.

Nhìn thấy người bán là một thiếu niên hơi ốm, trong ngực ôm một thanh bảo kiếm củ, nhìn là biết người không giàu sang gì rồi, Xuân Đức phát thiện tâm nói:

" Tất cả những thứ này bán bao nhiêu? "

Người thiếu niên kia ngẩng đầu lên nhìn Xuân Đức nói:

" Một ngàn trung phẩm linh thạch."

Xuân Đức cũng không nhiều lời đưa cho thiếu niên kia 1000 trung phẩm linh thạch sau đó đưa mấy con vật nhỏ đáng yêu này vào bên trong không gian vong linh tầng 3, vì bọn nó đều là con non nên Xuân Đức ở tầng ba không gian vong linh tạo một vùng đất an toàn phạm vi vạn dặm để nuôi bọn nó lúc mới đầu.

" Ca ca ngươi thích mấy con vật nhỏ như vậy sao? " --- Kiêu Kiêu ở một bên hỏi.

Xuân Đức gật đầu nói " Tông môn cho ca ca một không gian nuôi nhốt linh thú, tuy không rộng lắm nhưng vẫn đủ nuôi mấy con thú nhỏ này."

Kiều Kiêu cười hì hì nói:

" Ở nhà muội cũng nuôi mấy con nhưng bọn nó mỗi ngày đều ăn rất nhiều nên muội không dám nuôi nhiều."

Xuân Đức xoa đầu nàng nói:

" Chúng ta đi tiếp, nếu còn nơi nào bán mấy con vật nhỏ chúng ta đều mua hết. Bây giờ linh thạch chúng ta có cũng không phải là ít."

Hai người nắm tay nhau đi khắp nơi trong chợ giao dịch, Xuân Đức thấy loại yêu thú nào khả ái đáng yêu chút đều mua. Lúc này đây Xuân Đức cùng Kiều Kiều đang tại vựa yêu sủng, nơi này là chợ đầu mối bán ra đám yêu thú nhỏ này.

Xuân Đức cũng rất trực tiếp:

" Ông chủ nói cái giá đi, được thì ta mua hết nếu mà lung tung tăng giá muốn gạt ta thì cũng không cần nhiều lời."

Lão bản cũng là một người trung niên bụng phệ sống trong tù long thành này từ lâu rồi, hãn kinh doanh cũng đã có mấy trăm năm nhìn Xuân Đức mấy lần là hãn cũng biết một chút tính cách của Xuân Đức rồi, loại người này nếu thật tâm thì có lợi lớn, không thật tâm thì coi như mất con dê béo.

" Không gạt tiểu huynh đệ, nơi đây tất cả linh sủng giá trị 31 ngàn trung phẩm linh thạch, ta kiếm lời một ngàn trong đó. Tiểu huynh đệ thấy cái giá này ra sao? "

Xuân Đức cũng không nhiều lời ném linh thạch cho lão bản rồi thu một đám linh thú kia vào trong, đối với hãn tí linh thạch đó chẳng đáng là gì, hãn đây thích chơi đùa một chút mà thôi.

Mua xong đi ra ngoài Kiều Kiều mới nói:

" Ca ca người thật có tiền, Mộng Điệp tiền bối hẳn ra ưa thích ca đi."

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Đó là đương nhiên, thôi chúng ta đi ăn đi. Thời tiết nơi đây có chút giá lạnh tốt nên đi ăn cái gì nóng."

Kiều Kiều kéo tay Xuân Đức đi nhanh, vừa đi nàng vừa nói:

" Theo muội, muội biết một quán ăn rất ngon, chúng ta cùng đến đó đi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 392: Người Tình Của Lão Tứ

Kiều Kiêu kéo Xuân Đức chạy đi qua mấy chục con đường cuối cùng bọn họ dừng lại tại một nhà hàng có tên Đệ Nhất.

Vừa đến nơi này thì Xuân Đức cùng Kiêu Kiêu đều thấy chúng một người quen, kẻ này không ai khác chính là Trương Thiên, tên kia lúc này đang đi cùng với một thiếu nữ mặc hồng y, khuôn mặt không biết có đẹp hay không mà lại còn đeo cái khăn, Xuân Đức cũng lười thăm dò. Thấy Kiêu Kiêu muốn lại gần thì Xuân Đức kéo nàng lại nói:

" Đệ tứ ca của muội bên bạn tình đi, đừng có mà phá chuyện tốt của hã, hai người chúng ta vào bên trong ăn thôi."

Kiều Kiêu suy nghĩ một chút thấy tam ca nói cũng có lý nên không đi gây rối nữa, hai người bước vào trong cái nhà hàng ăn này. Bên trong có thể nói là náo nhiệt vô cùng, từng nhóm thanh thiếu niên tụ cùng một chỗ vừa tán dóc vừa ngắm cảnh.

Loáng thoáng có thể nghe được mọi người đang bàn luận chuyện của Kiêu Kiêu, việc nàng thiên phú số một Thiên Long Vực cùng giành chiến thắng liên tiếp 19 trận cũng được mọi người rất coi trọng.

Xuân Đức nhìn Kiêu Kiêu cười cười. Kiêu Kiêu cũng là híp mắt cười. Sau đó hai anh em chọn một bàn ở lầu 2 sát bên cửa sổ vừa ăn vừa có thể ngắm cảnh. Vì đang có tiền nên con bé Kiêu kiêu dùng linh thạch cũng rất bạo tay, thoáng cái tiêu mười vạn linh thạch cho bữa ăn hai anh em.

Người có tiền ở đâu cũng khác, trước cũng vậy mà sau này cũng vậy. Vì tiêu tiền như nước nên hai anh em rất được các phục vụ ở đây nồng nhiệt tiếp đón, kiêu Kiêu thể hiện sự phá sản của mình bằng cách lại gọi thêm mấy món đặc biệt, còn tặng cho đám phục vụ mấy viên linh thạch hạ phẩm.

Đã vậy hai anh em còn được đặc biệt mời lên tầng 3 làm khách quý, trên tầng này cũng không có mấy người, Xuân Đức cùng Kiêu Kiêu lại chọn một nơi thuận lợi có thể quan sát cảnh đêm bên ngoài.

Hai người chỉ vừa nói chuyện với nhau một lúc thì thức ăn đã được bung lên, thật nhiều, thật nhiều món ăn, một cái bàn rộng lớn vậy mà đã tràn đầy thức ăn. Cũng chẳng khách khí gì hai anh em bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Xuân Đức thuần túy là kẻ tham ăn, còn Kiêu Kiêu ăn rất nhiều là do hôm nay con bé vận động quá nhiều nên vậy. Cần ăn để bổ sung năng lượng, nói thiệt nơi đây nấu ăn cũng được, thịt linh thú cấp thấp mà nấu ra mấy món ăn mùi vị không tệ.

Đáng lý là một bữa ăn vui vẻ nhưng không hiểu vì sao luôn có mấy đứa tâm thần thích ý kiến này nọ. Ở cách hai bàn có 2 nam 2 nữ cũng đang dùng bữa, không hiểu vì sao trong đó một nữ nhân lên tiếng chê bai.

" Không biết từ đâu tới đã nhân, không hiểu một chút cái gì là lịch sự. Đúng là đã nhân vô tri."

Xuân Đức đang ăn ngẩng đầu lên nhìn về phía nữ nhân kia phun ra hai chữ rồi ăn tiếp:

" Tâm thần."

Nữ nhân kia giống như con mèo bị dẫm phải đuôi nhảy cẫng lên dùng tay chỉ vào Xuân Đức nói:

" Dĩ nhiên người nói ai là tâm thần, người biết ta là ai sao? "

Ngồi cùng bàn với nàng 3 người cảm thấy hơi khó chịu với cô gái này, người này là đường muội của bọn họ nên cũng không tiện nói cái gì, nàng là con gái của Tam Trưởng Lão trong tông được nuông chiều đã quen ra ngoài luôn thích làm theo ý mình, mấy người muốn nói cái gì cũng phải nhìn mặt mũi tam trưởng lão mà nói.

Một thanh niên bên cạnh cô gái dịu giọng nói:

" Manh Manh đừng làm rộn, bọn họ cũng không có ảnh hưởng đến muội tại sao lại phải đi gây sự như vậy. Bọn họ thích ăn sao là quyền của bọn họ cơ mà."

Nam tử này rất ôn hòa nói chuyện nhưng nữ nhân kia giống như con chồn tinh vậy, nàng quát to nói:

" Lý Hồng người nói vậy mà nghe được à, nói như vậy chẳng lẽ là ta có lỗi."

Những người xung quanh nhao nhao nhìn lại phía này, bọn họ đều dùng ánh mắt quái dị nhìn nữ nhân kia. Nữ nhân kia bị nhìn đến lúng túng, trong lòng sinh ra bực tức, không có chỗ nào chút giận nên nàng muốn dõn con tức này lên hai người Xuân Đức cùng Kiều Kiều.

Nàng lại gần một cước hét tung cái bàn ăn, tất cả món ăn đều bị lật úp xuống đất. Nhìn hai người Xuân Đức cùng Kiều Kiều nàng lạnh lùng nói:

" Các người làm ta mất mặt vậy mà vẫn dám ngồi đây ăn uống, các người gan thật lớn."

Kiều Kiều đang ăn bị người làm như vậy thì vô cùng phẫn nộ, nàng định đứng dậy mắng nữ nhân điên này thì bị Xuân Đức ngăn lại. Xuân Đức lạnh

nhặt đứng lên dưới con mắt kính ngạc của mọi người cùng nữ nhân kia, hẳn nhẹ nhàng vãn gãy cổ nàng.

" Rắc " một tiếng, tiếng xương cốt vỡ nát vang lên thanh thúy trong phòng. Cả phòng ăn yên tĩnh như chết. Nữ nhân kia trước khi chết cũng không tin được, đôi mắt của nàng trợn lồi ra. Xuân Đức tiện tay ném nàng qua cửa sổ sau đó lấy một cái khăn tay lau lau rồi cũng vứt cái khăn tay kia đi.

Bước lại gần bàn 3 người kia, Xuân Đức lạnh nhạt hỏi:

" Giờ các ngươi muốn sao? "

Ba người sắc mặt trắng bệch, mặt không còn giọt máu. Có một tên thanh niên nhìn Xuân Đức đe dọa:

" Chúng ta đều là tinh anh của Thiên Ma Tông ngươi đừng có làm càn."

Rắc. tên kia vừa nói xong thì cũng nối tiếp theo gót của nữ nhân kia. Bây giờ chỉ còn lại hai người. Hai người lúc này run như cày sậy, nữ nhân kia lắp bắp hỏi:

" Vậy ngươi muốn thế nào? "

Xuân Đức chỉ bàn ăn nói:

" Chúng ta còn ăn chưa xong, gọi lại một bàn ăn như lúc trước cho ta."

Hai người trước mặt Xuân Đức ngay lập tức gật đầu, ngay sau đó bọn họ gọi người phục vụ vào nói:

" Chúng ta lỡ làm đổ thức ăn của vị sư huynh đây, muốn bồi tội gọi một bàn khác không biết cần bao nhiêu linh thạch."

Người phục vụ này cũng không biết chuyện gì xảy ra nên không quan tâm lắm, hấn lấy ra chi phiếu bàn ăn lúc trước Xuân Đức gọi món. Hấn nhìn một lúc sau đó nói:

" 108 món tổng giá trị là 2 vạn một ngàn trung phẩm linh thạch."

Cái giá này vừa ra đừng nói hai người đến những người khác trong phòng cũng thảm kinh hãi, một bữa ăn giá 2 vạn 1 trung phẩm linh thạch. Trời à bọn họ đây là ăn gan rộng, tìm phượng sao?

Đang lúc này Kiều Kiều khuôn mặt trắng bệch đi tới kéo góc áo Xuân Đức nói:

" Ca ca, thôi tha cho bọn họ đi, muội cũng no rồi không ăn nữa."

Xuân Đức nghe vậy thì cũng chiều lòng nàng, nhẹ gật đầu nói:

" Vậy thì thôi, dù sao chúng ta cũng không thiếu bấy nhiêu đó. Đi tìm phòng trọ thôi."

Kiều Kiều gật đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 393: Tất Cả Đều Bốc Hơi

Xuân Đức cùng Kiều Kiều cứ như vậy mà nhẹ nhõm đi ra bên ngoài, nơi họ đi qua đám khách nhân cũng không dám ngẩng đầu lên nhìn một cái. Thực ra là có vài rắc rối tới đây nhưng trong bóng tối Xuân Đức đức trực tiếp khiến đám con bọ kia bốc hơi khỏi nhân gian hết rồi.

Đi khỏi cửa hàng ăn Kiều Kiều vẫn một đường trầm mặc, Xuân Đức dùng một tay vuốt tóc nàng hỏi:

" Nha đầu sợ sao? "

Kiều Kiều gật đầu, nàng dựa sát vào Xuân Đức nhẹ nhàng hỏi:

" Ở bên ngoài ca ca thường hay giết người sao? "

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

" Giết rất nhiều, nhiều tới ca ca cũng không còn nhớ là mình giết bao nhiêu nữa rồi. Sau này muội ra ngoài đời rồi sẽ thấy nhân tâm hiểm ác đến mức nào? Đêm nay còn có mấy kẻ sẽ tới nữa kia, muội muốn xem mặt bọn chúng hay là để tam ca xử lý luôn."

Kiều Kiều không nói gì, cô bé lặng yên siết chặt bàn tay đang nắm với tay Xuân Đức. Xuân Đức cười ha ha nói:

" Tí nữa ca ca về kể chuyện cho muội nghe. Giờ đi thôi kiếm nơi ở tạm thôi."

.....

Sau một canh giờ hai anh em cuối cùng cũng đã tìm được một nơi ở tạm tốt, đáng lý ra hai anh em chỉ muốn có một phòng bình thường thôi, ai ngờ nhà trọ chỉ còn một phòng hạng sang giá 100 trung phẩm linh thạch một đêm.

Vừa giết người xong Xuân Đức liền bắt đầu vận chuyển Thanh Tâm Quyết cho tâm tình bình tĩnh lại, cứ mỗi lần giết người ý niệm sát phạt lại sục sôi lên. Đây cũng không phải tâm tính hấn không kiên định mà là do huyết mạch Địa Ngục Thiên Long gây nên.

Sau một canh giờ hấn mới ngừng lại vận chuyển thanh tâm quyết, vừa mở mắt ra hấn đã thấy em gái Kiều Kiều của hấn đang nhìn hấn một cách chăm chú. Xuân Đức sờ đầu nàng nói:

" Nha đầu, giường của muội ở bên cạnh sao không nằm, lại sang bên giường tam ca làm gì? "

Kiều Kiều thành thật nói:

" Tam ca nói có người muốn gây bất lợi cho chúng ta nên muội mới qua bên này ở cạnh tam ca cho an toàn mà."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Vậy cũng được, giờ cũng muộn rồi ngủ thôi."

Hấn ý niệm động tắt cả các đèn đuốc trong phòng đồng loạt tắt đi, chỉ để lại một cái đèn linh thạch phát ra ánh sáng nhàn nhạt mà thôi. Hai anh em cứ như vậy kéo chăn lên nằm ngủ.

Nằm một lúc lâu nha đầu Kiều Kiều hết lăn qua trái lại lăn qua phải y như con sâu. Xuân Đức giữ chặt nàng lại nói:

" Muội còn lăn qua lăn lại nữa sẽ rớt xuống đất đấy, làm sao mà cứ chần chọc mãi thế."

Kiều Kiều ngượng ngùng nói:

" Muội không biết nữa thấy trong lòng không yên, không làm sao ngủ được, hay ca nói chuyện với muội đi. Muội hỏi vấn đề này tam ca phải nói thật lòng, ca có tình lữ chưa? "

Xuân Đức mở mắt ra, nhẹ nhàng néo néo cái má của nàng nói:

" Ca không có. Vậy còn muội đã có người mình thích chưa? "

Kiều Kiều khuôn mặt trong bóng tối đỏ lên, nàng ngượng ngùng nói:

" Muội có, mà người đó không thích muội. Huynh nói xem muội phải làm sao? "

Xuân Đức vỗ về lưng nàng, dùng giọng nói ôn hòa nói:

" Ca cũng không biết làm sao khuyên muội cả,ca chỉ muốn mình mạnh lên bảo vệ người thân của mình sống an toàn, hạnh phúc mà thôi. Còn hạnh phúc của muội thì muội tự mình chọn lựa đi không ai có thể ép buộc muội được cả. Đời sống tu sĩ dài vô cùng nên có một đạo lữ."

Kiều Kiều cũng dùng một tay ôm lấy Xuân Đức, sờ cái lông trên người hắn. Nàng bất mãn nói:

" Nói cũng như không à, hay ca ca có ai làm mối cho muội đi. Hi hi. Như Bạch Tinh đại ca cũng được, tuy hơi lạnh lùng một chút nhưng rất có vị nam nhân à."

Xuân Đức buồn cười nhìn nàng không nói gì thêm, lại tiếp tục nhắm mắt lại đi ngủ. Tiểu Kiều thấy vậy thì bất mãn hừ một cái sau đó cũng ôm hẳn mà ngủ.

Màn đêm tĩnh mịch, trăng lên trắng tàn.

.....

Sáng ngày hôm sau...

Xuân Đức cùng Kiều Kiều đồng thời mở mắt nhìn nhau. Xuân Đức ôn hòa nói:

" Dậy thôi nha đầu, tí nữa chúng ta còn phải đi kiếm linh thạch nữa."

Kiều Kiều hừ hừ như con mèo lười ôm chặt lấy hăn nói:

" Hôm nay dậy muộn một chút đi, lâu lắm rồi muội không được ngủ thoải mái như vậy. Còn ca ca cũng phải ở đây làm gối ôm cho muội."

Xuân Đức không còn gì để nói, cung chiều vuốt tóc của nàng, mặc nàng ôm mình mà ngủ. Nhưng cũng không được bao lâu thì có tiếng gõ cửa vang lên.

" Cốc cốc."

Xuân Đức từ vẻ mặt đang ôn hòa bỗng dung thay đổi bằng vẻ mặt lạnh lẽo không mang theo một chút cảm tình. Ánh mắt hăn thâm thúy nhìn ra ngoài. Kiều Kiều cũng bị tiếng gõ cửa này làm tỉnh giấc, nàng dụi dụi con mắt nhìn Xuân Đức.

" Có chuyện gì? "

Cửa tự động mở ra, một tên tiểu nhị khuôn mặt âm hiểm, dù hắn đã cúi đầu xuống nhưng Xuân Đức vẫn có thể quan sát được nụ cười đầy âm hiểm kia. Bên cạnh hắn còn có một đám người.

Đám người kia đang nhao nhao bị ánh mắt Xuân Đức đảo qua cả đám đều không dám nói thêm được câu nào, nhìn cả đám người lặng yên trước cửa Xuân Đức từ từ ngòai dậy. Đi tới trước mặt tên tiểu nhị Xuân Đức nhẹ nhàng nói:

" Vất vả ngoài canh giữ bên ngoài cả đêm, bây giờ có thể ngủ rồi."

Không có bất cứ động tác gì tên tiểu nhị bỗng nhiên nằm ngã vật trên mặt đất triệt để chết đi. Trước lúc chết khóe miệng hắn vẫn cười nhưng không có vẻ nham hiểm nữa mà là một nụ cười thật tâm, nhìn khuôn mặt hắn lúc này cũng dễ nhìn hơn mấy lần.

" Còn mười mấy người các người đến đây có việc gì? "

Xuân Đức đứng nơi đó, không có khí thế gì cả nhưng nhượng cho tất cả những người ở đây tay chân mềm nhũn, bọn họ cảm giác chỉ cần mình nói sai một câu thì ngay lập tức sẽ vĩnh biệt thế gian này rồi.

Thấy bọn họ cứ như mấy bức tượng Xuân Đức cũng không để ý tới mấy người bọn họ nữa, ngoắc ngoắc ngón tay với Kiều Kiều, con bé nhanh chóng bò ra khỏi chốn chạy tới bên hắn, ôm lấy hắn một cánh tay như một đứa em gái yếu đuối sợ bị người khác khi dễ vậy.

Đợi hai người đi ra khỏi nơi này mấy chục người kia lúc này mới dám thở gấp. Cả đám mồ hôi lấm tấm, lưng cũng là một mảnh mồ hôi lạnh. Một ông lão nói:

" Việc này không phải chúng ta có thể giải quyết, đợi báo cho các vị cao tầng biết."

Mọi người không ai có ý kiến gì khác, cả đám nhao nhao gật đầu. Bọn họ mới được cảm giác cái chết cận kề làm sao lại còn muốn nếm thử lần nữa chứ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 394: Vô Đê

Sau khi ăn sáng no bụng rồi hai anh em Xuân Đức cùng Kiêu Kiêu mới thông dong tới nơi Chiến đài, khi bọn họ đến nơi thì nơi đây đã đông như kiến leo mật rồi.

Xuân Đức cũng như ngày hôm qua tìm một căn phòng khách quý để tiện quan sát, còn Kiêu Kiêu thì đi gặp người điều hành để xếp lịch chiến đấu.

.....

Rất nhanh Kiêu Kiêu đã được lên tiếp tục thủ lô đài, người chủ trì đi đến bên cạnh Kiêu Kiêu giới thiệu:

" Có thể những đồng đạo ở bên dưới có người không biết, đây là người thủ lô đài đã liên tiếp thắng 19 trận Kiêu Vô Tinh, hôm nay nàng liệu có tiếp tục giữ được liên thắng 39 trận liên tiếp hay không xin mọi đặt cược. Tỷ lệ 1:1"

Sau câu nói này người phía dưới bắt đầu điên cuồng đặt cược. Không tới 10 phút số lượng linh thạch đặt cược đã nhiều vô cùng. Có thể có một thế lực trung đẳng gia tộc tiêu sài thả cửa một năm.

Ở bên dưới đài cũng có vài thanh thiếu niên lưu ý tới Kiêu Kiêu, ở trong một phòng khách quý đang có hai thanh niên uống trà với nhau, một người nói:

" Lưu Sa huynh muốn hay không xuống khiêu chiến nàng, ta thấy cô nàng này cũng không tệ."

Một người thanh niên khác đánh giá Kiều Kiều thêm một lần nữa sau đó nói:

" Chỉ là một Nguyên Anh nhỏ nhỏ vậy mà cũng có thể đi tới bước này ta cũng muốn xem nàng còn có chiêu bài gì nữa."

Nói xong hắn đi ra khỏi căn phòng khách quý bước xuống chiến đài, đối mặt với cô gái trước mắt hắn không cảm thấy cái gì đặc biệt cả, hắn có thể tùy tay giải quyết nàng vậy.

" Tại hạ Lưu Sa xin được lãnh giáo."

Bên trong đầu Kiều Kiều vang lên âm thanh của Xuân Đức:

" Giống như hôm qua mọi thứ đã có ca ca rồi, yên tâm."

Kiều Kiều không hề phản kháng Xuân Đức lại tiếp nhận không chế thân thể nàng thêm một lần nữa, khí chất cả người Kiều Kiều trong nháy mắt biến đổi, từ một cô gái nhu thuận yếu đuối biến thành kẻ giết người máu lạnh, một ánh mắt quét qua khiến cho trái tim Lưu Sa thất lại.

" Mời."

Kiều Kiều vươn tay ra một thanh đoản kiếm đen thui bốc lên hắc ám khí tức đậm đặc, từ trận 20 có thể sử dụng vũ khí đây là quy định. Có thể Tà Kiếm, Kiều Kiều giống như một sát thủ chính hiệu.

Đối diện Lưu Sa ổn định lại tâm tình cũng lấy ra một cây trường thương, cả cây trường thương phát ra khí tức lạnh lẽo thấu xương.

Kiều Kiêu lúc này thân mình mờ nhạt cuối cùng biến mất trước con mắt mọi người, Lưu Sa đối diện cũng thất kinh vì hắn dùng tinh thần lực cũng không dò sét được Kiêu Kiêu nơi nào.

Một loại áp bách, cùng sát ý lạnh lẽo đến thấu xương tán phát ra. Đến cả người bên dưới võ đài cũng là một trận nuốt nước miếng. Lưu Sa không chịu nổi cái loại cảm giác ngọt ngọt hắc hắc hét lớn đánh ra một thương.

Ầm ầm

Trên chiến đài bị thủng lỗ chỗ do mũi thương xuyên phá nhưng đến cái bóng của Kiêu Kiêu hắn cũng không thấy, bỗng nhiên người bên dưới đài kinh hô một tiếng, Lưu Sa cũng cảm thấy cái gì không đúng nhìn xuống dưới cổ không biết từ khi nào đã có một thanh hắc kiếm kề sát cổ hắn, chỉ thiếu một chút là yết hầu của hắn bị cắt đứt, hắn gian nan nói:

" Ta chịu thua. "

Nghe hắn chịu thua Kiêu Kiêu cũng buông hắn ra lui ra một khoảng cách xa, cả người khí chất lạnh lẽo kia biến mất lại biến trở về một cô gái nhu nhược thiên chân vô tà, ai cũng có thể bắt nạt.

Cứ như vậy trận đầu tiên Kiêu Kiêu không gặp một tí chắc chắn nào vượt qua, đến những lượt sau cũng như vậy. Thường thường đối thủ của nàng không bị dính ám chiêu rút đài thì cũng bị kỹ năng ám sát siêu quần của nàng bức xuống đài.

Nhất là trận thứ 38 có một tên bị Kiêu Kiêu đùa dai, nàng không có ngay lập tức bức tên kia xuống đài mà ở xung quanh hắn thi thoảng cho hắn một cước vào mông, tên kia tức điên liên tục gầm thét nhưng cũng chẳng được gì cả, cuối cùng vẫn là bị Kiêu Kiêu đạp xuống đài.

Đến trận 40 thì thực lực địch thủ của Kiều Kiều đã là Luyện Hư cảnh rồi nếu là bình thường có thể đánh đến trận 20 đã là kì tích, còn muốn đánh lên trên chỉ là mộng tưởng nếu không phải Xuân Đức ăn gian thì còn lâu mới có được thành tích thế này. Hơn hai đại cảnh giới không biết là thằng ngu nào nghĩ ra cái quy định này.

Trung niên nhân trước mặt Kiều Kiều nhìn nàng mỉm cười nói:

"Tiểu cô nương đúng là một đời thiên kiều của Thiên Long vực chúng ta nếu đồng ý thì ta có thể tiến cử tiểu cô nương vào Thiên Long học viện."

Kiều Kiều, nhếch miệng lên lộ ra một cái răng kèn nói duy nhất một từ:

"Chiến"

Để vừa giúp bản thân tăng cường thực chiến cùng lúc giúp cho Kiều Kiều quan sát Xuân Đức chỉ dùng lực lượng gần như địch thủ mà thôi. Lấy ra một tấm khiên bằng diệu tinh cùng một thanh kiếm cũng bằng diệu tinh, Kiều Kiều bỗng chốc trở nên thần thánh.

Trung niên cảm nhận được biến hóa của Kiều Kiều cũng không dám lãnh đạm lấy ra một thanh đại kiếm.

Keng keng keng keng

Chiêu thức Kiều Kiều sử dụng đơn giản vô cùng chỉ có bốn bước: Cự tốc di chuyển -> Chống đỡ -> Phản công -> Tiếp tục phản công.

Kỹ năng liên hoàn chém càng đánh càng mạnh từ lúc ban đầu trung niên kia có thể nhẹ nhàng chống đỡ được nhưng càng về sau càng khó, bị Kiều Kiều dây dưa không tài nào thoát ra chỉ có thể ngạnh kháng, còn việc dùng pháp lực ở cự ly gần thế này thì không mấy thằng ngu dùng.

Xuân Đức đang điều khiển Kiều Kiều vừa suy nghĩ vậy thì tên trung niên kia dùng một thức Kiếm Liệt Bạo khiến cả hai bay ngược mà ra. Bị ăn một kiếm này Kiều Kiều lông tóc không hao còn trung niên thì thê thảm vô cùng, cả người hấn máu me tùm lum, thấy cảnh này cơ thể Kiều Kiều khẽ run lên.

Mặc dù thân thể này được Xuân Đức điều khiển nhưng một phần vẫn là Kiều Kiều nắm giữ, phản ứng run sợ chính là phản ứng tự nhiên của thân thể này không thể bị khống chế.

Những người tinh mắt đều nhận thấy biểu hiện khác thường của nàng, ở phòng khách quý Lưu Sa cũng thấy được cảnh này thì không khỏi than:

" Cô gái này thật kì lạ chỉ thấy chút máu mà đã sợ hãi cả người run lên, không biết nàng làm sao lại luyện ra sát khí khi trước nữa."

Ở một phòng khác đang có mấy người của Thiên Long Học Viện đang nhìn trận đấu này, ngồi ở đằng trước là một ông lão cùng một bà lão. Bà lão lên tiếng than trách:

" Con bé này đúng là một thiên tài chiến đấu nhưng tâm tính quá thiển lương rồi, đáng lý trước khi tên kia đánh ra một kiếm kia thì nàng có thể cho hắn nhất kiếm trí mạng vậy mà lại buông tha tấn công thay vào là phòng thủ. Sau này nàng vào học viện chúng ta nhất định phải dạy bảo lại"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 395: Khô Hồn Lâu

Ở phía sau một cô gái khó hiểu hỏi:

" Sư tôn người nói nàng thiện lương tại sao lại có thể luyện ra sát khí đáng sợ như lúc trước, người không phải nói chỉ có kẻ giết người như ngóc mới có thể sát khí mạnh mẽ sao?"

Ông lão bên cạnh vuốt chòm râu nói:

" Không hẳn là phải giết người mà có thể đến chiến trường hoặc dùng huyết sát thạch hấp thu chuyển hóa sát khí bên trong đó thành của mình nhưng cái quá trình này rất nguy hiểm không may bị sát khí ảnh hưởng đến tâm trí thì muốn quay đầu cũng khó."

Ở phía dưới chiến đài Kiêu Kiêu lần đầu bị người áp chế. Trung niên nam tử kia đúng là cũng không nhân vật dễ chơi, bằng cảnh giới với lão ta Kiêu Kiêu có vẻ chật vật.

" Liệt quang trảm."

Vèo vèo vèo

Một đợt nối tiếp một đợt kiếm quang khiến cho Kiêu Kiêu chỉ có thể phòng ngự, vì đảm bảo an toàn trước khi lên lôi đài Xuân Đức đã cho nàng mặc lên người một bộ diệp tinh chiến giáp. Diệp tinh một loại vật chất rất quý, vừa cương vừa nhu, tác dụng chặn công kích vật lý vô cùng tốt. Còn

công kích linh hồn thì Xuân Đức từ lâu đã để lại bên trong nàng một nhóm ý trí, đến lúc nguy hiểm sẽ tự phát động.

Cả người Kiều Kiều lúc này giống như một vị nữ chiến thần, khắp người là quang huy thần thánh. Nàng quỳ một chân nơi đó dùng khiên chống đỡ cũng không làm mất phong thái của nàng.

Một mặt chống đỡ một mặt Kiều Kiều đang tích súc lực lượng vào Diệu Tinh Kiếm, Diệu Tinh Kiếm càng ngày sáng, khi đến một mức hạn độ, Kiều Kiều đang chống đỡ bỗng nhiên cực tốc di chuyển, vừa di chuyển vừa chống đỡ kiếm quang tới vị trí tốt nhất nàng vung Diệu Tinh Kiếm chém ra nhất kiếm.

Một kiếm này đủ hung ác, nhanh, mạnh, chính xác nếu trung niên nhân kia không xuống đài thì chỉ có con đường chết. Một đạo kiếm quang màu vàng thần thánh như thâm phán của thần chém thẳng xuống.

Đúng như Xuân Đức dự đoán trung niên nam tử không dám ngạnh kháng chỉ có thể rời chiến đài mà thôi.

Kiều Kiều cầm kiếm thở liên tục, cái thân xác này cảm thấy mệt mỏi quá rồi. Ở bên dưới đài sau giây phút kinh ngạc sau đó từng trận tiếng hoan hô vang lên như sấm, người thắng cược cũng hoan hô, người thua cược cũng vậy. Dưới đài một mảnh náo nhiệt.

Trên phòng khách quý vô số đại nhân vật cũng ngạc nhiên không kém, không ai ngờ rằng Kiều Kiều đến phút cuối lại có thể ép đối thủ xuống đài, Không vui duy chỉ đám môn đồ của bọn họ rồi, liên tục bị so sánh với Kiều Kiều bọn họ không cảm tức mới là lạ. Bọn họ lúc này chỉ muốn xuống đài một cước đá bay nàng ra khỏi chiến đài mà thôi.

Xuân Đức ở phòng khách quý thông qua giá hồn có thể nhận thấy tình trạng của em gái mình, hấn như ma ảnh đi tới bên cạnh Kiều Kiều đỡ nàng dậy, cho nàng ăn một viên sinh mệnh đơn. Không qua mấy hô hấp Kiều Kiều đã có thể đi lại bình thường.

Tạm ngưng thủ lôi đài, Kiều Kiều giống như hôm qua đến trước ông lão bụng phệ lãnh linh thạch. Ông lão nhìn Kiều Kiều càng thêm thuận mắt nói:

" Nha đầu làm không tệ, đây là phần của ngươi. Linh thạch ở túi này, còn đây là hai con chiến sủng quý hiếm một con là Bạch Ngọc Sư Tử, còn lại một con là Hấp Huyết Ma Văn. Còn đây là phần thưởng riêng của ta cho nha đầu nhà ngươi."

Ông lão lấy ra một cái ngọc bài đưa cho nàng, Kiều Kiều cũng không biết cái ngọc bài kia là gì nhưng nàng vẫn nhận lấy, sau đó vẫy tay chào tạm biệt ông lão bụng phệ. Vừa ra bên ngoài nàng đã khoe hai con chiến sủng mà nàng mới nhận được.

" Tam ca, cho ca con muối mập này, muội nuôi con mèo nhỏ này."

Xuân Đức tiếp nhận Hấp Huyết Ma Văn cười cười, nhìn con muối tròn vo to như nắm tay này hấn làm sao cũng thấy không giống muối à. Kết luận cuối cùng là con muối này mắc bệnh béo phì từ nhỏ.

" Giờ đi đâu đây? Chẳng lẽ lại đi ăn tiếp." Xuân Đức hỏi.

Kiều Kiều lắc đầu nói:

" Không đi ăn nữa, ăn nhiều mập y heo thì sao, chúng ta đi đến Hồ Sen câu cá đi, muội nghe nói cá ở đó ăn rất ngon đấy, còn có thể luyện chế đơn được nữa."

Xuân Đức gật đầu, hấn thì sao cũng được. Suy nghĩ một chút hấn nói:

" Thế cái Võ hội gì mà muội nói khi nào bắt đầu có cần chuẩn bị gì không? "

Kiều Kiều lắc đầu nói:

" Không có, muội không có thiệp mời nên không được vào, đến đây chẳng qua là muốn xem phong thái của những người kia mà thôi."

" Vậy sao. Như vậy cũng tốt, thôi chúng ta đi mua một chút đồ ăn ngon đi. Sau này tới nơi câu cá thuận tiện dùng bữa luôn."

Kiều Kiều gật đầu liên tục, sau đó hai huynh muội cùng nhau đi tới những cửa hàng có tiếng mua một số lượng lớn đồ ăn.

Ở một nơi trong bóng tối đang có mấy hắc y nhân nhìn theo bóng người của hai huynh muội Xuân Đức, ánh mắt bọn hắn đầy lạnh lùng cùng tàn khốc, mấy tên nhìn nhau một cái sau đó từ từ ẩn vào bóng tối trong góc.

.....

Một nơi khác bên trong phòng khách quý của Chiến Đài.

" Đã điều tra ra chưa? " Lão phụ nhân hỏi?

Một tên trung niên cả người mặc lam y lắc đầu nói:

" Còn chưa điều tra ra cái gì, trong danh sách mời võ hội lần này không có tên của nàng, mà trong Tù Long Thành cũng không ai biết nàng là ai cả. Đúng rồi còn có một chuyện mấy ngày hôm trước ở cột đá đo tiềm lực cũng đã xuất hiện một người tên Tiểu Kiêu, nghi ngờ hai người này là một. "

Bà lão khoát tay nói:

" Chuyện này cứ từ từ điều tra cũng được, nha đầu kia cũng không chạy được thoát được."

Trung niên lam y lại nói:

" Phải rồi, Khô Hồn Lâu lại xuất thủ lần này mục tiêu hình như là nha đầu mà đại nhân quan tâm, việc này có cần thuộc hạ đi làm hay không? "

Từ trong hai mắt của bà lão ánh lên hào quang lạnh, bà khẽ tách trà xuống lạnh nhạt nói:

" Việc này ta sẽ đích thân tự xử lý. Không có việc gì khác người đi xuống đi."

Trung niên nhân khom người lui xuống. Đợi trung niên lui xuống đi rồi từ trong phòng một ông lão bước đi ra cười nói:

" Nhan bà, việc này ta cũng muốn quản, hai chúng ta cùng đi xem mấy tên hề kia nhảy nhót, đợi cho nha đầu kia gặp nguy chúng ta lại ra tay, vừa thắng được hảo cảm của nàng, vừa hợp tình hợp lý."

Bà lão gật đầu mỉm cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 396: Vô Đề

Chiều tà, ánh mặt trời đã gần xuống núi, thân ảnh hai huynh muội Xuân Đức cùng Kiều Kiều kéo dài. Hồ Sen cách Tù Long Thành khoảng gần 90 dặm đường, hai huynh muội cùng nhau cưỡi một con yêu thú Bạch Thỏ. Tốc độ bạch Thỏ rất nhanh cũng không mất bao lâu Xuân Đức cùng Kiều Kiều đã tới Hồ Sen, khi tới nơi thì trời cũng đã tối gió lạnh gào thét thổi qua.

Hồ Sen là một cái hồ nằm giữa rừng cây, ở trên mặt hồ tất cả là hoa sen, tuy trời rét lạnh nhưng hương sẽ vẫn khiến người ta cảm thấy thoải mái, cái hồ này diện tích cũng khá lớn phạm vi cũng vài chục dặm, xung quanh hồ là lác đác từng đội ngũ tới đây câu cá.

Pháp lực ngưng tụ Xuân Đức nhanh chóng tạo ra một căn nhà nhỏ bằng tuyết xinh đẹp, hai anh em đi vào bên trong lấy ra mấy viên tinh thạch thấp sáng, Xuân Đức thỏa mãn cười cười sau đó hấn cùng em gái hấn lấy ra thức ăn chuẩn bị từ trước.

Thức ăn vẫn còn nóng nhanh chóng được mang ra, mùi hương nhanh chóng phiêu tán trong gió, phạm vi mấy dặm cũng có thể ngửi thấy. Ngay lúc hai người định ăn cơm thì từng tiếng xé gió tới gần, Xuân Đức bất vì sở động những tên hắc y nhân đang cực bay tới đây bỗng nhiên biến thành đầy trời thủy tinh phát ra quang mang tan biến giữa thiên địa.

Như không có việc gì hai anh lại bắt đầu ăn uống cùng nhau nói chuyện phím, nói tới đại ca Xuân Đức hỏi:

" Phải rồi tiểu Kiều, đại ca lần này đi xa là muốn đi đâu? "

Kiều Kiều vừa ăn vừa áp úng nói:

" Mọii không rõ nữa à, nghe nói là đi cùng với Vũ Thư tỹ." "

" Vũ Thư, cái tên này nghe đâu rồi thì phải thấy quen quen." Xuân Đức có chút nhớ không ra người này.

Nhìn bộ dạng tam ca của mình, Kiều Kiều cười nói:

" Không quen sao được, tỹ ấy ngày trước định gả cho ca mà nhưng sau này ca mất tích nên hai nhà để cho tỹ ấy chọn ai thì chọn. Nhưng mấy chục năm rồi tỹ ấy vẫn như vậy không để ý tới ai cả. Hi hi, có phải hay không ca thích tỹ ấy?" "

Xuân Đức uống một chén rượu cạn sạch sau đó nói:

" Chưa từng gặp mặt thì lấy gì mà thích hay không thích. Mà phải rồi sau này mọii tính sao? Vẫn ở nhà với mẫu thân hay tính đi ra ngoài khám phá? "

Nói tới vấn đề này Kiều Kiều nhăn nhó cái mũi, nàng có chút buồn rầu nói:

" Một nữa muốn đi, một nữa muốn ở nhà. Thật là khó quyết định à, đúng rồi sau này mọii có thể theo ca mà, phải không? "

Con mắt của nàng sáng lên, ánh mắt mở to mong đợi nhìn Xuân Đức. Xuân Đức lắc đầu nói:

" Không được, ta có thể bảo vệ mọii cả đời nhưng thời gian dài rồi sẽ chán. Với sau này mọii có tình lữ sẽ khác. Huynh mọii cùng nhau một thời gian không vấn đề nhưng cả đời thì lại không được. "

Kiều Kiêu khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng chốc ỉu xìu xuống như quả bóng xìt hơi vậy nhìn thấy mà buồn cười. Xuân Đức mặc kệ nàng, nàng còn nhỏ sau này sẽ hiểu.

Ngay lúc hai huynh muội đang dùng cơm thì " Ầm " cánh cửa ngôi nhà nhỏ bị đập sập, mấy tên tráng hán đi vào bên trong, một tên diện mạo hung ác nói:

" Các người bị điếc sao? Không nghe chúng ta gọi cửa hả."

Tên kia đang nói thì nhìn thấy Kiêu Kiêu ánh mắt hấn sáng lên, ngòì xuống bên cạnh Kiêu Kiêu cầm một chén rượu nói:

" Mỹ nữ bồi Trình gia ta uống rượu."

Xuân Đức có chút đau đầu, hấn biết mấy tên này là bị người sai sử tới đáng lý nên giải quyết từ xa, ai ngờ mấy con kiến hôi này tu vi quá thấp khiến hấn không chú ý tới. Ánh mắt Xuân Đức sáng lên một cái ba tên tráng hán còn đang cười đê tiện bỗng nhiên cứng đơ, sau đó ba người lần lượt đi ra ngoài căn nhà nhỏ.

Bọn họ khi đi ra ngoài cũng như người bình thường không khác gì cả. Nhìn theo thân ảnh mấy đại hán Kiêu Kiêu nghi hoặc nói:

" Mấy tên kia bị sao vậy ca ca? "

Xuân Đức cười nói:

" Đi tắm đó mà cho mát đó mà."

Hấn vừa nói xong thì từ bên ngoài nghe được ba tiếng " tùm...tùm...tùm", nghe được âm thanh này Xuân Đức hiện lên tiểu ý, giờ

hắn mới cảm nhận được giết người cũng là một môn nghệ thuật cần nghiên cứu sâu sắc.

" Tam ca ra bên ngoài kia một chút rồi sẽ quay lại sau, muội ăn tiếp đi nhé."

Kiều Kiều gật đầu. Xuân Đức đi ra ngoài tiện tay đóng cửa lại. Vừa ra bên ngoài gió lạnh gào thét đập thẳng vào mặt, cái cảm giác lạnh lạnh khiến hắn cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều. Nhìn lên trên cao chỉ thấy vài ngôi sao mờ nhạt hiện ra.

" Hai người các ngươi ra đi, già cả rồi ban đêm đừng có lung tung đi ra ngoài."

Xuân Đức vừa dứt lời thì từ một gốc cây gần đó hiện ra hai bóng hình, hai người này đều là lão nhân, tu vi so với những kẻ hắn gặp ở Thiên Long vực này thì hai người là có tu vi cao nhất.

" Người trẻ tuổi ăn nói phải có chừng mực."

Xuân Đức hài hước nhìn hai người nói:

" Một người thì 800 tuổi, còn một người chỉ chưa tới 700 còn dám gọi ta là tiểu bối, các ngươi đây là đang loạn bối phận sao? tuổi của ta so với tuổi lão tổ các ngươi còn nhiều. Được rồi cũng không cần nhiều lời, các ngươi đi theo lâu như vậy có chuyện gì nói đi. Thấy các ngươi không mang theo sát ý bằng không ta cũng lười nói chuyện với đám vãn bối các ngươi."

Xuân Đức chém gió thành thần, lời hắn nói ra mang theo lực lượng chân lý khiến người ta không thể không tin phục, nếu mà tính về mặt tuổi tác thì Xuân Đức cũng thuộc loại già cả rồi, hắn nói cũng không ngoa. Lúc trước hắn ở bên trong không gian gia tốc cũng mấy vạn năm chứ ít gì.

.....

Ở chiến trường đại lục, Ác Ma Điện.

Mấy ngày gần đây cục diện trở lại bình tĩnh hơn nhiều, giao tranh cũng không có quy mô lớn mấy tỷ người nhưng còn kịch liệt hơn trước kia rất nhiều, bây giờ các đại chủng tộc đều tham gia vòng chơi tranh đoạt nên ngày nào cũng có vài vạn người ngã xuống.

Nghe thì có vẻ nhiều nhưng thực ra so với nhân số nhiều tới nỗi không biết bao nhiêu mà tính của các đại lục thì chẳng thấm vào đâu cả. Cũng không biết Xuân Đức cùng Vô Địch làm cái trò gì mà chiến trường đại lục càng ngày càng mở rộng, tuy mỗi ngày nó mở rộng không lớn chỉ tăng thêm vài mét nhưng điều này cũng là kinh nhân vô cùng.

Ngồi ở đại điện, hai người một kiếm liên tục than thở, Tà Long, Tà Kiếm cùng Đại Bạch mấy ngày này đều như vậy, từ khi Xuân Đức đi rồi bọn họ thường xuyên cảm thấy nhàm chán, suốt ngày bị quán lên sự vụ, toàn ba cái chuyện lung lung khiến bọn họ đau cả đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 397: Phim Chiến Tranh

Đại Bạch nhìn Tà Kiếm hỏi:

" Đại nhân bên kia thế nào, phân thân của người có truyền về tin tức gì không? "

Tà Kiếm rung rung thân kiếm nói:

" Đại nhân bây giờ cả ngày ăn chơi khoái hoạt, không đi ăn uống, đi dạo lại đi ngủ. Nói chúng đại nhân cực độ sung sướng không giống như mấy tên chúng ta, ba chúng ta chẳng khác gì mấy đứa mồ côi bị bỏ rơi vậy."

Nhất thời bên trong đại điện lòng người căm phẫn, Tà Long nhàm chán hỏi:

" Giờ làm cái gì cho bớt chán đây? Chẳng lẽ lại chạy ra ngoài kia đi giết người nhưng ngày nào cũng giết chóc ta cảm thấy phát chán rồi. Hai người các người cho cái ý kiến xem nào? "

Đại Bạch nói:

" Mở phòng đấu giá chơi vui các người thấy sao? "

Tà Long khoát khoát tay nói:

" Ở cái nơi chim không thềm ị này có gì mà bán với mua. Với muốn mở cũng cần có người giám định chứ. Mà ở cái Ác Ma Điện này có ai là giám định tông sư đâu?

Đại Bạch vát chân lên một cái ghế khác, nằm ườn ra nói:

" Thì mở vui vui thôi mà, hết việc làm mở cho vui biết đâu kiếm được cái gì thì sao, còn về phần giám định sư thì lo gì, Vô Địch đại nhân tạo ra một cái phân thân phụ trợ chúng ta là xong, với lịch luyện của Vô Địch đại nhân thì hiếm có cái gì mà đại nhân không biết. "

Lúc này Tà Kiếm nói xen vào:

" Hay là mở cửa hàng thu mua binh khí đi, ta một bước nữa là lên đến thần khí vậy mà thất bại, ta có chút không cam lòng à."

Tà Long nhìn nó khinh bỉ nói:

" Có gì mà cam lòng với không cam lòng, đó là người quá vô dụng chứ còn sao nữa, 9 thành tấn cấp vậy mà cũng dễ thất bại cho được. Nói cho người biết không nhanh tấn cấp thì sau này người chỉ đang vứt xó mà thôi. Mà bây giờ người cũng chỉ là rác thải thôi, người biết Củ Cải dùng là cái gì không? "

" Đại nhân dùng vũ khí gì? " Tà Kiếm cùng Đại Bạch cùng lúc hỏi.

Tà Long cười hắc hắc nói: " các người nghe hỗn độn chí bảo chưa? "

Hai người còn lại mờ mịt lắc đầu, dĩ nhiên hai người bọn họ không biết cái gì là hỗn độn chí bảo cả. Thấy thế Tà Long càng vênh cái mặt lên, hẳn từ từ giải thích thế nào là hỗn độn chí bảo, nghe xong hai người Đại Bạch cùng Tà Kiếm mắt chữ A mồm chữ O.

Đại Bạch có chút cà lăm nói: " Đại nhân sẽ không dùng hỗn độn chí bảo chứ? "

Tà Long lắc đầu, lại gật đầu:

" Củ Cải đã dung hợp cùng với mấy món hỗn độn chí bảo kia rồi, đã là một thể với hẳn. Tuy chỉ là mới được tân sinh nhưng sau thời gian bồi dưỡng mấy món chí bảo kia nhất định sẽ mạnh mẽ lên rất nhiều."

" Vậy ta đích xác là một thứ vút đi rồi "-- Tà Kiếm có chút buồn rầu.

Đại Bạch an ủi nó:

" Thôi ngươi cũng đừng buồn sau này đi theo ta làm trấn quan thân vật."

Tà Kiếm ngay lập tức chém thẳng về Đại Bạch, hai người một chém một phòng, ở bên cạnh Tà Long thì cười hắc hắc xem trò vui.

.....

Ngày tiếp theo ở Ác Ma Chi Thành-03 có dán thông báo mới, khi mọi người nhìn thông báo có phần không biết nói gì.

Thông báo có ghi: Mấy vị đại nhân vì buồn chán nên muốn đại lượng thu mua những thứ ly kỳ cổ quái, ai có đồ vật gì không biết thì hãy mang tới Ác Ma Chi Thành-03 tiến hành giao dịch.

Thông báo số 2: Cần thu mua đại lượng xương cốt, quy định cùng giá cả giống ngày trước.

Thông báo thứ 3: Tại quảng trường trung tâm Ác Ma Chi Thành - 02 sẽ tiến hành chiếu phim chiến tranh giữa Ác Ma Điện cùng Liên Minh Diệt Ma vào lúc tối ngày hôm nay ai muốn vào xem xin giao nạp mức phí bên dưới.

+ Người tham gia quân đội của Ác Ma Điện trong thời gian được nghỉ ngơi không cần giao nạp phí vào xem.

+ Trường hợp còn lại cần giao nạp mỗi người 10 vạn thượng phẩm linh thạch.

Thông báo thứ 4: mua đại lượng sinh vật hắc ám số lượng không hạn chế.

Những người xem xong thông báo thì cùng nhau nghị luận, ở nơi đây đa phần đều là quân đội của Ác Ma Điện được nghỉ theo quy định, một ngày/tuần. Phần đông bọn họ đều là tân binh khi bọn họ nhìn thấy mục thứ ba thì vui mừng quá đỗi. Bọn họ không có tham qua cuộc chiến kia nên không biết cuộc chiến đó như thế nào, chỉ được nghe kể lại thì làm sao có thể thỏa mãn lòng hiếu kì.

" Mọi người có muốn đi cùng đi qua bên Ác Ma Chi Thành - 02 xem lại cuộc chiến không? Tiện thể nhìn xem bên đó cuộc sống như thế nào? "

Mấy người bên cạnh nhao nhao gật đầu.

" Cùng đi nào, trước qua bên kia nhìn xem một chút cuộc sống chân chính của thành viên Ác Ma Điện, buổi tối tiện thể đi xem phim."

Cứ như vậy từng tốp mấy trăm người kéo nhau đi qua bên Ác Ma Chi Thành -02. Nhưng khi mọi người đi qua cửa thành, xuyên qua một cái kết giới bọn họ thấy một thế giới thê lương cô tịch khiến người ta rợn tóc gáy.

Trong thành tuy rất lớn nhưng lại không thấy mấy bóng người trên đường, trời tuy đang sáng nhưng ở nơi này trời đã tối đen, bầu trời bên trên thì u ám, gió cuốn mây vùn, từng đợt mưa ngâu bị gió mạnh thổi tạt thẳng vào mặt người khiến da mặt hơi đau.

Từ cửa thành đi vào đập vào mắt mọi người là vô số kiến trúc bằng xương cốt, đến cả nền đường cũng làm từ xương cốt, nhất là ngọn đèn

đường là một khóa đầu lâu bị thấp sáng bằng tinh thạch, hai mắt trống rỗng của khô lâu sáng lên nhìn rất dọa người trong đêm tối.

Từng cơn gió mạnh thổi qua những bộ xương khô vang lên những tiếng rít m kết hợp với mưa tầm tã đặc biệt khiến người ta nổi da gà.

Có người không nhịn được nói: " Hay chúng ta quay lại đi, bên này hình như không thích hợp với chúng ta."

Người kẻ bên lờm hẩn nói: " Sợ gì, cứ đi vào xem thế nào?"

Đường phố một mảnh vắng tanh, tĩnh mịch không một bóng người nhưng khi bọn hẩn tới quảng trường trung tâm thì không khỏi kinh ngạc.

Một cái quảng trường rộng lớn vô cùng, chia làm tất cả 10 khu vực, mỗi khu vực lại có trận pháp không gian gia trì có thể chứa đựng người lên tới 20 triệu người. Bên trong mỗi khu vực là có hơn một vạn tấm kính lam sắc, phân bố đều khắp một khu vực. Mỗi tấm kính cao một dặm dài hai dặm.

Khi bọn hẩn quan sát kỹ thì thấy khu vực số một đã có vô số người đang ngồi tại nơi đó mặc cho gió mưa tạt lên cơ thể, khi cảm nhận được có người đến thì người của Ác Ma Điện cũng nhìn bọn họ một lần sau đó lại thu hồi ánh mắt tiếp tục tu luyện.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 398: Phim Chiến Tranh (2)

Cũng không biết là qua bao lâu thời gian nhưng hẳn không vượt qua 5 canh giờ. Ác Ma Chi Thành-02.

Vì để được xem lại trận chiến kinh điển giữa Ác Ma Điện cùng Liên Minh Diệt Ma mọi người đã tới đây từ rất sớm, đa phần người ở đây đều là kẻ sống hôm nay không biết ngày mai, sinh tử coi nhẹ nên khi vào thành chỉ bị dọa sợ một chút.

Nhưng đám được gọi là thiên tài của đại tông, đại tộc khi vừa bước vào nơi đây thì có tên không kiềm được sợ hãi chạy ngược trở lại, may có trưởng bối bọn họ bên ngoài dẫn vào nên mấy tên kia mới dám đi vào. Mấy việc đó nếu là ở ngoại giới sẽ bị người châm chọc nhưng trong đây không ai thèm quan tâm. Không khí nơi đây trầm lặng tới đáng sợ, chỉ cần người đi vào nơi đây thì không tự chủ được giữ yên lặng.

Bỗng nhiên gió ngừng thổi, mưa ngừng rơi. Hàng vạn tấm kính lam sắc sáng lên, hình ảnh một thiếu nữ thanh thuần hiện ra vẫy tay chào mọi người:

" Để mọi người đợi chờ hồi lâu sau đây là cận cảnh chiến tranh giữa Ác Ma Điện chúng ta cùng liên minh Diệt Ma."

Hình ảnh thiếu nữ biến mất thay vào đó là hình ảnh quân đội Ác Ma Điện ngày trước, thuần một màu hắc sắc chiến giáp, mỗi người thần tình nghiêm nghị. Đội hình nghiêm chỉnh khí thế lẫm liệt. Tuy chỉ là hình ảnh,

không có thực tế cảm nhận nhưng bọn họ lúc này vẫn cảm thấy nhiệt huyết dâng cao, một loại giết chóc khát vọng.

Không biết Xuân Đức làm sao ghi lại nhưng từng giây từng phút hẳn ghi lại đều chân thực cùng sắc nét đến cực điểm, vị trí từ thấp đến cao. Khi lên cao mọi người có thể thấy toàn bộ chiến trường.

Dù là thành viên bình thường của Ác Ma Điện đã từng trải qua trận chiến kia mọi người vẫn cảm thấy hô hấp dồn dập. Như sống lại thời khắc đó. Còn những tên thiên tài của đại tông, đại phái thấy cảnh này thì ngoác miệng ra thật lớn, bọn họ lần đầu tiên thấy cảnh tượng đồ sộ như vậy, đừng nói bọn họ ngay tới mấy tên trưởng bối bọn họ cũng chưa từng thấy qua.

....

Phim chiếu tới lúc mở màn trận chiến nhưng tiếng hô long trời lở đất vang lên, tình cảnh hàng trăm triệu tu sĩ vừa chạy dưới đất vừa phóng lên cao, phô thiên cái địa đâu đâu cũng là người khiến những người ở đây không tự chủ được cảm thấy nhỏ bé. Nhưng ngay sau đó bọn họ thấy bên Ác Ma Điện động, như một cỗ máy chiến tranh tiến vào trạng thái chiến đấu, không qua mấy cái hô hấp một đội ngũ mấy tỷ người chuyển đổi trận hình đã hoàn tất.

Tường lũy sắt thép dựng lên, ngay sau đó đầy trời mưa tên dội thẳng vào hàng trăm triệu tu sĩ đang tiến lên, không qua thêm mấy hô hấp hàng trăm triệu tu sĩ kia đã rớt xuống nằm yên tĩnh trên mặt đất. lại xạ kích lại một mảng lớn tu sĩ chết thảm, thấy cảnh này mọi người không tự chủ được nuốt nước miếng ực ực.

Có người vô thức nói:

" Quá kinh khủng, hàng trăm triệu tu sĩ trên Tạo Hóa Cảnh vậy mà như một đám côn trùng bị bắn chết sạch."

Không ai đáp lời hấn mọi người đang chăm chú xem tình cảnh chiến đấu, càng xem về sau càng đáng sợ, bọn họ đồng thời nuốt nước miếng nên nghe rất có nhịp điệu.

Xem tới đoạn Ác Ma Điện bị hàng trăm tu sĩ Bất Diệt Cảnh cùng hàng ngàn tu sĩ Bất hủ Cảnh đột phá phòng ngự mọi người không khỏi cùng nhau đứng lên kinh hô. Nhưng sau đó bọn họ nhìn thấy hàng triệu triệu binh lính cầm thương lao đến không cần mạng để cầm chân những người kia, chết hết, chết sạch, cả trăm triệu người đi lên vậy mà chưa đến 10 cái hô hấp đã chết chỉ còn vài người.

Xem đến đây mọi người lòng chột thất lại. Đang khi bọn họ cho rằng đám cung thủ bên cạnh sẽ bị đã kích nặng nề thì bọn họ thấy một vị nữ tướng cả người sát khí lãng thiên tay cầm đoản kiếm giết vào bên trong, nơi nàng đi qua một mảnh, một mảnh cường giả nằm xuống. Tiếp theo đó vô số hắc sắc binh sĩ cưỡi một đầu ma lang to lớn xông vào. Một cuộc đại đồ sát cường giả bắt đầu.

Không còn gì để nói, bọn họ cứ như vậy chết lặng mà xem cho đến hết tập phim. Xem xong bộ phim kia bọn họ cũng không có vui vẻ mà mỗi người tâm trạng nặng nề, Ác Ma Điện tuy chiến thắng nhưng chết cũng nhiều vô số, thảm trạng khiến người ta mất đi cảm giác.

.....

Trở về thiên tài doanh, thiên tài doanh này lấy tên vậy cho hay thôi chứ không ai xem trọng mấy tên được thổi phồng lên này, chẳng qua là có tài nguyên nhiều hơn một chút, tu luyện nhanh hơn mà thôi, vào trong Ác Ma Điện những thiên tài kia lập tức mờ nhạt.

Đám thiên tài đại tông, đại phái, thất hồn lạc phách đi về nơi này. Bọn họ cảm thấy cái danh thiên tài thật buồn cười tới mức nào, lúc trước trên lam kính bọn họ thấy trong binh lính Ác Ma Điện có vô số thiếu niên nhỏ tuổi xông pha giết địch như chỗ không người, một người có địch lại mười mấy người cùng vây công. So dũng khí bọn họ không bằng, so tu vi thì bọn họ có xách giày cho người ta cũng không xứng. Vậy mà bọn họ còn ảo tưởng mình là thiếu niên vô địch trong đồng lứa kia. Giờ bọn họ mới biết là có vô số người siêu việt bọn họ nhưng không thèm tranh mấy cái hư danh với bọn họ mà thôi.

Một tên thiếu niên nói: " Theo ta thấy nên đổi tên thiên tài doanh thành kém hiểu biết doanh thì hay hơn nhiều. Tự dung ta cảm thấy mình thật vô tri."

Đám trưởng bối của bọn họ cũng không nói gì, bọn hắn biết đám con em nhà mình hôm nay bị đả kích lòng tin nặng nề, ai vượt qua được sau này ắt thành đại nghiệp. Nhìn đám thiên tài một ông lão nói:

" Mai tất cả chúng ta sẽ quay về tông môn, các người ở nơi này luyện tập khi nào cảm thấy bản thân đã học hỏi đủ rồi thì quay về. Mọi sinh hoạt các người phải tự mình lo lấy chúng ta sẽ không giúp các người."

Đám thiên tài gật đầu, không có ai phản đối gì cả, bọn họ thấy mấy vị lão nhân nhà mình làm như vậy không sai, lớn rồi nên tự lập.

Ngày hôm nay chính là một bước rẽ của cuộc đời bọn họ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 399: Võ Hội Tù Long Thành

Ở Hồ Sen cách Tù Long Thành gần 90 km, Xuân Đức, Kiều Kiều cùng hai lão nhân đang ngồi trên một con thuyền lớn vừa câu cá, vừa ngắm cảnh.

Xuân Đức thường thức cảnh sắc xung quanh, vừa ngồi trên một chiếc ghé tựa đung đưa bộ dạng rất thư thái. Ở bên cạnh lão giả cũng là một bộ như vậy nếu không phải diện mạo hai người quá khác biệt còn tưởng bọn họ là một đôi bạn già.

" Lão Chung, Thiên Long Học Viện các người có cần một nơi thí luyện không? Nếu cần ta sẽ cung cấp miễn phí cho các người? Nề tình ngày xưa Ác Ma Điện chúng ta gặp nạn các người còn lên lút giúp đỡ nên không thu phí "

Ông lão bên cạnh nghe vậy thì cười ôn hòa nói:

" Đạo hữu nói có phải hay không chiến trường nơi kia? Nói thật ta sợ đám kia đi tới đó 100 không còn một, ở đây bọn hấn có thể là thiên tài nhưng đao thật, thương thật thì còn chưa biết ai chết ai sống. Đợi vài ngày nữa lão Thiên Long chạy tới đây thì có thể thương lượng."

Xuân Đức nhắm nghiền mắt nhàn nhạt nói:

" Sao cũng được ta không quan trọng, vào chiến trường nơi đó Ác Ma Điện chúng ta sẽ đảm bảo cho đệ tử các người 70% nguy cơ khỏi chết. Biết đâu đi vào bọn chúng lại tìm được cơ duyên của mình có khi lại còn gián tiếp giúp các người thì sao? "

Lão già cũng cười:

" Vậy ta cảm ơn đạo hữu trước rồi, mà phải rồi tại sao đạo hữu không đưa nha đầu kia vào Ác Ma Điện. Có đạo hữu cùng sư phụ đạo hữu Mộng Điệp Tinh Quân chẳng lẽ còn có vấn đề gì sao? "

Xuân Đức nhẹ lắc đầu:

" Không nên, tư chất của nàng không được với lại Ác Ma Điện cạnh tranh quá ác liệt có nguy cơ chết bất cứ lúc nào, nàng không thích hợp. Thiên Long Học Viện vẫn là tốt nhất, dù sao gia tộc của ta đa phần đều là môn đồ của Thiên Long Viện các ngươi. Cho nàng noi theo truyền thống gia tộc đi."

" Ha ha" --- Lão già bật cười.

Mấy ngày này hắn cũng đã quen thuộc với Xuân Đức hơn, biết Xuân Đức là một vị Bất Diệt Cảnh đỉnh cao hắn cũng không dám loạn xưng hô tiểu bối nữa, sau này biết thêm hắn còn có một vị sư phụ Tinh Quân Cảnh cùng thế lực phía sau là Ác Ma Điện thì càng không dám rồi.

May mắn tính cách Xuân Đức cũng khá ôn hòa nên việc ở chung cũng rất dễ dàng. Thi thoảng lại nói chuyện với nhau mấy câu, còn lại là yên tĩnh. Rất hợp khẩu vị với mấy lão già như hắn.

Đang lúc bầu không khí yên lặng thì Kiều Kiều chạy lại lay lay Xuân Đức nói:

" Ca ca, dậy đi nào, chúng ta cùng quay về dự Võ Hội. "

Xuân Đức vẫn nhắm một tay bắt lấy cánh tay Kiều Kiều để sang một bên ôn hòa nói:

" Muội đừng có lay nữa, lay mãi vậy ca sắp bị muội lay ngắt đi rồi. Sao mấy hôm trước bảo không cần xem cũng được mà, sao giờ lại đổi ý rồi? "

Kiều Kiều ngồi lên trên chân Xuân Đức, dùng hai tay hết sức kéo cái má của Xuân Đức, vừa kéo nàng vừa nói:

" Thì hôm trước muội không có được mời nên không thể vào xem, bây giờ có hai vị tiền bối thì chúng ta có thể đi vào rồi. Ca ca có đi cùng muội không thì bảo, không đi muội cần chết huynh."

Nói cần liền cần, Kiều Kiều nghiêng đầu cần vào cổ Xuân Đức, Xuân Đức cho nàng một cái cốc vào đầu sau đó bình thường nói:

" Muội là chó sao làm sao lại cần người? Mình muội đi không được sao cần gì phải có huynh trong đó?"

Kiều Kiều bị ăn một cốc vào đầu không biết có đau không, mà nàng dùng hai tay bung bít lấy nơi đó, hai mắt dưng dưng ngấn lệ.

" Tam ca đánh muội đần rồi phải làm sao đây? Oa Oa không chịu đâu."

Vừa gào khóc nàng vừa ôm lấy Xuân Đức y như mấy đứa bé con vậy. Ở bên cạnh hai ông bà lão thấy vậy chỉ cười mà thôi. Thuyền vẫn nhẹ nhàng trôi theo gió, trên thuyền mọi người yên lặng nhìn cảnh vật thay đổi. Xuân Đức vẫn ngồi đó ôm tiểu muội của mình vuốt ve lưng nàng, mặc nàng ôm hấn ngủ thiếp đi. Cuộc sống thật bình thản.

.....

Sáng ngày hôm sau, Võ Hội cũng chính thức bắt đầu.

Năm người Xuân Đức cũng quay về Tù Long Thành, vì sao nói là năm mà phải phải là bốn là vì ngày hôm qua buổi chiều thì Thiên Long lão đầu

chạy tới.

Đi vào trong một căn phòng xa hoa Xuân Đức đi vào cùng Thiên Long lão đầu, duy mình Kiều Kiều là chạy đi tìm Trương Thiên, còn hai người khác thì có việc. Không câu nệ gì cả Xuân Đức cũng ngồi xuống bình bình đạm đạm ở nơi đó, bên cạnh hẳn là Thiên Long lão giả.

" Cái Võ Hội này là giúp Thiên Long Học Viện lựa chọn sao? " Xuân Đức nhìn sang bên cạnh lão giả hỏi.

Thiên Long lão giả gật đầu: " Ở nơi này chọn trước mấy hạt giống tiềm năng, năm nay có vẻ nhiều hơn năm trước vài người. Ác Ma Điện các ngươi bây giờ không còn nhận người nữa sao? "

Xuân Đức lắc đầu: " Không còn, đang chiến loạn liên miên tâm tư đầu mà đào tạo môn đồ với lại có 2 triệu môn đồ tinh anh cũng được rồi. Nhiều nữa tài nguyên không kịp. Muốn đào tạo một người thành Bất Diệt Cảnh cũng là tiêu tốn không ít "

Lão Thiên Long thở dài nói:

" Đúng là không cùng một đẳng cấp, các ngươi bồi dưỡng bất Diệt Cảnh cường giả còn chúng ta chỉ là... thôi không muốn nhắc tới, mất mặt."

Xuân Đức nghe vậy thì cười ;

" Đừng tự hạ thấp bản thân, mà phải rồi cái tông môn Thái Nhất Tông còn tồn tại không? "

" Bị Ác Ma Điện các ngươi diệt từ lâu rồi, ngày trước điện chủ các ngươi rời đi Thái Nhất Tông cùng Địa Ngục Môn một lần nữa liên hợp tấn công Ác Ma Điện, Ác Ma Điện các ngươi phần nộ xuất lĩnh hàng vạn cường giả đi tới hai tông môn này nhờ tận gốc." --- Thiên Long lão giả nói.

Xuân Đức thở dài:

" Ta có một vị sư tử có thù diệt tộc với Thái Nhất Tông, bây giờ Thái Nhất Tông bị diệt xem như là đại thù đã báo. Không biết nàng nghe tin này có vui hay buồn."

Ngay lúc này ở bên ngoài căn phòng đi tới ba người, một âm thanh dịu dàng vang lên:

" Sư tổ, mọi người đã tới đủ."

Thiên Long lão giả bình thản nói:

" Đi vào đi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 400: Vô Đề

Được cho phép những người bên ngoài đẩy cửa đi vào, ba người thì có hai nam, một nữ. Nam anh tuấn tiêu sái, cả người bốc lên một cỗ ngạo khí mình ta vô địch. Duy mỗi nữ nhân còn lại là khí chất nội liễm, vóc người cao hơi gầy một chút nhưng nhìn vẫn rất xinh đẹp.

Ba người đi vào thì thấy có một người khác đang ngồi bên cạnh uống trà cùng Thiên Long lão tổ thì có chút kinh ngạc nhưng bọn họ cũng không dám nhìn nhiều, ai biết được vị tiền bối này tính cách ra sao?

Đợi ba người đi đến bên cạnh mình Thiên Long lão đầu mới nói:

" Ba người này là ba đệ tử kiệt suất nhất Thiên Long Viện chúng ta, ta muốn nhờ đạo hữu đem bọn họ cùng tới nơi kia? "

Xuân Đức gật nhẹ đầu, cười đáp:

" Không thành vấn đề nhưng chỉ là có 3 người thôi sao có ít quá không? Lần này miễn phí còn lần sau thì thu phí đấy."

Thiên Long lão đầu cười lên ha hả nói:

" Mất phí thì mất có sao đâu, chẳng lẽ Thiên Long Học Viện chúng ta lại không bỏ được vài chục vạn thượng phẩm linh thạch sao? Nói thật ta cũng muốn cho nhiều người đi nhưng đám không thành khí kia đi chỉ có thể chịu chết mà thôi. Không làm nên tác dụng gì? "

Xuân Đức cũng cười đùa:

"Mấy chục vạn linh thạch thượng phẩm tiền lệ phí đi vào thì là dư thừa rồi nhưng ta là đang nói đến tiền bảo hiểm nhân mạng kia mà. Thử nghĩ thuê một tên Bất Diệt Cảnh làm bảo tiêu thì đang bao nhiêu?"

Thiên Long lão đầu xoa tay nói:

"Không thuê, không thuê, nhất quyết không thuê. Nếu mà thuê nữa Thiên Long Học Viện cũng phải giải tán."

"Đùa thôi. Không cần phải phản ứng kịch liệt vậy." Xuân Đức khẽ nhếch miệng, lại nhìn qua ba người đang đứng bên cạnh Xuân Đức nói:

"Mọi người đừng căng thẳng như vậy, ở nơi kia cũng có rất nhiều người giống các ngươi. Bọn chúng còn lập nên cái gì mà Thiên Tài Doanh ấy nghe rất hoành tráng. Thôi mọi người cùng ngồi xuống nhìn nhìn một chút nhân tài của Thiên Long Vực chúng ta."

"Vâng, cảm tạ tiền bối" --- Ba người lui ra phía sau mà ngồi.

.....

Bên dưới Võ Hội đã bắt đầu giai đoạn vòng loại.

Vòng loại có hơn 200 người tham gia những người này đều là thiên tài của các thế lực mạnh mẽ trong các tông môn lớn ở Thiên Long Vực. Từ 200 người chia làm 20 tổ, người đứng đầu một tổ thì bước vào vòng trong.

Xuân Đức xem chiến đấu được 10p thì nhắm mắt lại, đặc sắc gì cũng không có chỉ có liên tục những tiếng hét, tiếng chửi bậy, tiếng đe dọa mà thôi. Nghe phát chán rồi.

.....

Đến tối cũng chỉ còn 5 người mạnh nhất đang đứng trên lôi đài, cả 5 người thần tình mệt mỏi, có lẽ vì chiến đấu liên tục suốt một ngày nên mới như vậy.

" Xuân Đức đạo hữu, có nhận xét gì mấy người này không? "

Xuân Đức cười nói:

" So với bọn họ lúc bằng tuổi nhau, ta đúng là một phế vật?"

Thiên Long lão giả bên cạnh lờm hẩn một cái, mấy người phía sau cũng là một mặt khó hiểu, Xuân Đức thấy vậy thì cười nói:

" Ha ha đùa chút ấy mà, bọn họ rất tốt, thực lực cũng được, duy có cái thái độ thì ta không ưa thôi, mấy đứa nó đang hoang tưởng mình là thiên tài thì không ai bằng sao? Không ai dám làm gì bọn họ sao? Với cái tính cách này đi ra ngoài thường chết rất sớm. Ngày trước ta cũng gặp mấy tên tương tự như thế này thuận tay bóp chết rồi."

Lần này lão Thiên Long đang uống trà cũng tí nữa bị sặc, sắc mặt lão nhìn tức cười vô cùng. Nhìn Xuân Đức lão Thiên long nói:

" Đạo hữu ngươi đừng có nói mấy chuyện giật gân như vậy chứ, trái tim ta có bệnh à, không chịu nổi kích thích như vậy đâu."

Xuân Đức đứng dậy vỗ vai lão Thiên Long nói:

" Thôi ta phải về nhà rồi, khi nào rảnh sẽ tới Học Viện của ngươi chơi một chuyến. Lúc đó nhớ chuẩn bị quà cho ta mang về à."

" Sao về gấp vậy? Nhà đạo hữu ở Thiên Ma thành cũng đâu có xa, ở lại đây mấy ngày ta đem đạo hữu đi thám hiểm mấy cái bí cảnh mới phát hiện." Thiên Long lão giả nói.

Xuân Đức lắc đầu: " Thôi khỏi, ta cũng không ham bảo vật, mà nhà ta là ở Thiên Long thành không phải Thiên Ma, cái thành kia gần đây mới đổi tên rồi. À phải rồi ba người các người về nhà có gì thì ở gia tộc dành thời gian nhiều cho người thân, không sau này âm dương tách biệt thì lại tiếc nuối. Chỉ cần 3 tháng sau ở Học Viện đợi ta là được."

Ba người phía sau khước miệng co giật, trong lòng bọn họ thầm mắng vị tiền bối này nói lời xui xẻo, chưa đi xa đã bảo người ta lo hậu sự rồi.

" Tiền bối cho thể cho ta đi cùng tiền bối không? Gia tộc ta cũng ở Thiên Long thành." Thiếu nữ duy nhất trong phòng hỏi.

Xuân Đức gật đầu bước ra ngoài. Thấy vậy thiếu nữ chào tạm biệt mấy người trong phòng rồi nhanh chân đi ra ngoài. Mới vừa rời đi nơi tổ chức Võ Hội, Xuân Đức định nhìn lên trời xem hôm nay có phải một đêm an bình hay không thì một vật thể hình dạng bất định bay thẳng tới mặt hắn với tốc độ cực nhanh.

Đưa tay ra chộp vào vật thể kia " Âm " một tiếng va chạm giữa bàn tay cùng vật thể kia khiến cho nó phát khí lãng tán phát xung quanh, thổi tung một đám người, nhìn trong tay là một cái nhẫn không gian cao cấp, Xuân Đức dùng thần thức mở ra luôn xem bên trong có gì, niệm lực đảo qua những vật phẩm bên trong thì hắn không khỏi kinh ngạc, trong này đúng là đồ tốt thật nhiều à. Hai khúc kiếm đen thui đã mất đi linh tính, một viên bảo ngọc nhìn có vẻ bất phàm, còn lại là mười mấy mảnh vỡ của một kiện chí bảo nào đó.

Niệm lực tán phát hắn thấy cách đây ngoài gần triệu dặm đang có 2 tên Tinh Quân Cảnh đánh nhau sống chết, ngoài ra còn có một đám Bất Diệt Cảnh đang dùng siêu tốc đến đây. không cần phải đoán 100% bọn chúng đến đây vì cái nhẫn trong tay. Vì ngại phiền hà Xuân Đức trực tiếp dùng niệm lực thủy tinh hóa tấn công đám người kia.

Bị biến thành thủy tinh trong chớp mắt tất cả những tên kia đều bị áp lực không gian khiến cho vỡ nát tan biến bên trong thiên địa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 401: Vô Đề 1

Tản ra niệm lực Xuân Đức rất nhanh tìm thấy con bé Kiều Kiều cùng tứ đệ của hắn. Cũng lười tới nơi gọi hai người bọn nó Xuân Đức trực tiếp truyền âm gọi hai người lại đây. Nhìn cô gái đi sau mình hắn chỉ một cái quán nước ven đường nói:

" Uống chút nước đợi người tới."

Xuân Đức lờn ít ý nhiều, cô gái đi theo phía sau hắn tiến vào quán nước ven đường. Nhìn trong tay cái nhẫn không gian họa tiết rất đặc biệt hắn cảm giác cái nhẫn này rất không tầm thường nhưng không tầm thường chỗ nào thì hắn chịu. Đợi lúc nào Vô Địch tên kia có thời gian rảnh thì sẽ hỏi hắn một chút.

Xuân Đức chỉ mới suy nghĩ một chút thì đã thấy Kiều kiều cùng lão tứ của hắn mang theo mấy người tới nơi đây. Đứng dậy đưa cho tiểu nhị vài viên linh thạch hạ phẩm, nhìn cô gái hắn bình thản nói:

" Người đã tới, chúng ta lên đường."

Hai người cùng đi ra ngoài. Mấy người đến gần chạm mặt nhau thì Xuân Đức phát hiện cô gái đi theo phía sau hắn cùng với hai đứa em của hắn rất quen biết. Quả nhiên vừa đến gần thì nha đầu Kiều Kiều kia đã hô to gọi nhỏ.

" Vũ Thư tỷ tỷ, sao tỷ lại đi cùng với tam ca vậy."

Xuân Đức lúc này mới biết cô gái đi theo phía sau mình tên Vũ Thu, hắn cũng không có biểu hiện gì quá khích, chỉ là nhìn tứ đệ hắn nói:

" Có ai muốn về nhà cùng ca không hay là ở đây chơi thêm vài ngày? "

" Mới ra ngoài đi chơi được mấy hôm, muội không muốn về đâu." Kiêu kiêu phía sau vội la lên.

Trương Thiên gật đầu nói: " Đệ cùng ca trở về? "

Xuân Đức đánh mắt nhìn qua hai người đi cùng tứ đệ hắn, một nam một nữ thần tình cao ngạo, luôn dùng ánh mắt bễ trên đánh giá người khác nhưng dù sao người ta cũng không đụng chạm gì tới hắn, hắn cũng lười cùng những kẻ này kéo lên quan hệ."

" Đi thôi."

Một nam, một nữ kia thấy Xuân Đức xem hai người bọn họ như không tồn tại thì sắc mặt có chút lạnh, bọn họ cũng không phải là cái gì a miêu, a cầu. Mà là con cháu dòng chính của một lục phẩm thế lực đỉnh tiêm so với Trương Gia còn mạnh hơn một chút. Bây giờ đã là môn nhân của một ngũ cấp tông môn địa vị trước kia đâu bằng nay vậy mà có người dám không nhìn bọn họ?

Nữ nhân kia nhìn Xuân Đức có chút tức giận nói:

" Người là tam ca của Trương Thiên nhưng ít ra cũng phải cho hai người bọn ta một ít mặt mũi chứ. Sao lại có thể làm như vậy, dù sao chúng ta đều là sư huynh, sư tỷ của hắn"

Xuân Đức đi cũng không quay đầu lại nói:

" Cứ xem như ta không tồn tại đi."

Tên nam tử kia khuôn mặt đầy bất thiện từ không gian giới nhân lấy ra một cây trường kiếm nhắm thẳng về Xuân Đức đánh tới.

" Dám không nhìn chúng ta phải cho người biết cái gì là làm người thì phải tôn trọng cường giả."

Người xung quanh thì vây lại xem náo nhiệt, bên trong Tù Long Thành đấu võ là chuyện thường tình miễn không chết người là được. Xuân Đức quay lại cũng chẳng thêm ý niệm vừa động tên sư huynh của tứ đệ hẳn bỗng nhiên quần rách nát, thành ra tên kia biến thành kiếm khách không quần.

Mọi người xung quanh đều ồ lên kinh ngạc, tên kia cảm thấy ở dưới mắt mát không kiềm được nhìn xuống, vừa nhìn xuống hẳn kém chút nữa ngất đi quần của hắn bị tuột từ khi nào rồi bên dưới trống không một mảnh. Trong lúc thất thần không khống chế tốt phi hành, hắn đâm thẳng vào một bức tượng đá bên đường.

Đám nam nhân bên đường lại một trận cười to. Còn mấy nữ nhân mặt mỏng thì xấu hổ quay đầu đi.

Đi bên cạnh Xuân Đức, Trương Thiên dơ ngón tay cái lên nói:

" Tam ca lợi hại."

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Thấy người không thích mấy con trùng đó nên ca giúp người xử lý. Thế cô vợ nhỏ của đệ đâu sao không mang về? "

Trương Thiên lúng túng nói:

" Muội ấy về Nam La Tông rồi."

Xuân Đức cười vỗ vai hắn nói:

" Thảo nào không gia nhập Thiên Long Học Viện mà lại đến Nam La Tông."

.....

Ngồi vào trong chiến xa, Xuân Đức lại bắt đầu quá trình làm heo của mình, nằm yên một chỗ nhắm mắt lại, thi thoảng quay cựa quậy một chút.

Kiều Kiêu cùng Vũ Thư thì cùng nhau nói chuyện, còn lão tứ thì làm phu xe. Xuân Đức vừa nhắm mắt lại thì bắt đầu dùng niệm lực quan sát mấy thứ lấy được không lâu. Hắn trong lòng đang suy tính có nên chạy đi một chuyến bắt hai tên Tinh Quân Cảnh kia lại không? Suu hồn bọn chúng để tìm lai lịch của cái giới chỉ này.

Tự dung hắn cảm thấy nếu bản thân mà tu luyện linh hồn thì tốt rồi, có thể từ nơi đây dễ dàng tóm cổ hai tên kia cách đây triệu dặm. Suy nghĩ một chút Xuân Đức vẫn là đi một chuyến tóm cổ hai tên kia rồi tính, hắn không tham mấy mấy món tài phú nhỏ nhỏ nhưng một món tài phú to đùng thì hắn nhất định động tâm, chung quy hắn vẫn là linh hồn của con người, vẫn có thất tình lục dục.

Để lại một cái huyễn thân nơi này, Xuân Đức trực tiếp dịch chuyển đi xa, thiên địa Ma Long đại lục này áp chế với hắn rất mạnh mẽ nên mỗi lần dịch chuyển cũng chỉ có vài trăm vạn dặm mà thôi, cũng phải vài cái hô hấp mới mò đến nơi hai Tinh Quân Cảnh kia đánh nhau.

Nhưng lúc tới nơi thì đã không phải là hai Tinh Quân Cảnh nữa mà là 8 người hồn chiến, 8 người đang tranh một cái hộp làm bằng Bát Tử Mộc, cùng một quả trứng có màu đỏ, phát ra ánh sáng yêu dị.

Xuân Đức vừa xuất hiện nơi đây thì cả 8 người đều đồng thời quay lại nhìn hắn nhưng lúc thấy Xuân Đức thì cả đám cau mày, cau mày vì bọn họ

nhìn không thấu tu vi của hắn. Một đại hán tay cầm đại bồng hai mắt tỏa hung quang nhìn về phía Xuân Đức không khách khí nói:

" Biết điều thì rút, không thì chết. "

Đại hán này nhìn bặm trợn tính ra còn lương thiện chán, ngược lại 7 người khác không nói một lời liền dùng sát chiêu đánh về phía Xuân Đức.

Tùng đợt uy thế của vũ khí cao cấp đè ép khiến cho thiên địa nơi đây vặn vẹo. Đi kèm với đó là sát khí lạnh thấu xương. Xuân Đức nhìn công kích đánh tới vẫn bình thản như thường, nhìn uy thế to lớn thật nhưng kiểu công kích này chỉ giải ngửa cho hắn mà thôi.

Một tầng huyết sắc quang đoàn hiện lên cùng lúc đó một con cáo màu đỏ toàn thân không biết từ khi nào đã xuất hiện nằm trên vai Xuân Đức, không có va chạm kịch liệt tất cả các sát chiêu của đám Tinh Quân Cảnh đánh lên huyết sắc phòng ngự như muối bỏ biển không nổi lên tác dụng gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 402: Đa Bảo Chiến Trường, Đa Bảo Tháp

Đám cường giả Tinh Quân Cảnh thấy công kích vô hiệu thì thần sắc đọng lại, trên mặt mỗi người đều hiện lên vẻ thận trọng. Lúc này lại có một người đứng ra nói chuyện:

" Các hạ rất mạnh nhưng nếu cả 8 người chúng ta liên thủ thì..."

Phập

Thủ đoạn máu tanh xuất hiện, Xuân Đức không có nói nhảm, trực tiếp xuất thủ đánh giết, nhất kích xuyên phá hộ thân năng lượng, xuyên luôn qua hộ giáp cao cấp, cả bàn tay cắm vào trong lồng ngực của người kia. Không qua một cái chớp mắt một vị Tinh Quân Cảnh hóa thành cho bụi theo gió phiêu tán.

Bảy người còn lại thấy một màn này thì không một giây đắn đo tất cả chia nhau ra mà chạy. Trong bảy người thì có 6 người dùng bí pháp độn tốc mà đi, duy có một cô gái thân phụ thương nặng thì lại không dùng. Xuân Đức nhẹ nhõm đạt được cái hộp gỗ bằng bất tử thụ cùng viên trứng kì quái kia.

Nhận được hai món đồ vật kì quái, Xuân Đức dịch chuyển đến ngay bên cạnh cô gái bị rớt lại phía sau cùng, huy tay làm đao hấn bổ xuống gáy cô gái, " bịch" một tiếng. Cô gái kia bị hấn đánh ngất rơi trên mặt đất.

Ngay tại lúc hấn đánh lên cô gái kia thì cái hộp gỗ chết tiệt không ngờ lại hấp thu năng lượng trong cơ thể hấn, khiến hấn giật mình quên không

giữ lại cô gái kia, khiến nàng ta đâm đầu xuống đất, may là thân thể của Tinh Quân Cảnh bằng không thì tan xương nát thịt lâu rồi.

Hạ xuống phía dưới, xách nàng ta lên như xách một con gà, không gian vụn vẹo một cái hai người ngay tại chỗ biến mất.

Ở ngoài xa xa mấy triệu dặm trên một hòn đảo, mấy tên Tinh Quân Cảnh lại một lần nữa tụ lại một chỗ, cả đám đều suy yếu vô cùng. Trong lúc chạy trốn khi trước không ai là không dùng cấm pháp bỏ chạy, người nào cũng phải suy yếu 7 thành chiến lực.

" Tên kia là ai? Ta chưa từng thấy hắn bao giờ, tên đó quá kinh khủng."

Một vị Tinh Quân Cảnh khác nói:

" Quả thật mạnh mẽ, Bách Hợp Tinh Quân có lẽ bị hắn bắt đi rồi."

Tên đại hán khi trước nói:

" Nàng bị thương nặng chạy sau cùng bị bắt cũng không có gì lạ, ta sợ nàng tiết lộ bí mật của chúng ta."

" Nàng không dám đâu nếu nàng nói ra thì người bị chết đầu tiên chính là nàng." --- Một lão phụ nhân nói.

Một ông lão mặc một bộ trường bào màu xám lặc đầu nói:

" Với cảnh giới người kia thì chưa chắc, chúng ta bây giờ nên trị thương sớm rồi quay về. Nơi đây tuy chỉ là một cái tiểu thế giới nhưng ở đây lão quái vật rất nhiều không may gặp phải thì cái mạng nhỏ của chúng ta phải để lại đây rồi."

.....

Bên trong không gian vong linh tầng 3.

" Ông bạn ngưng làm mau ra đây ta mới kiếm được cái này kì cục lắm "-
-- Xuân Đức vừa vào trong thì hét lớn một tiếng.

Không qua bao lâu một thiếu niên khuôn mặt tuấn tú, mắt sáng như sao bước ra từ hư không.

" Có gì hot, lấy ra xem."

Xuân Đức nghe vậy liền đem mấy thứ mình lấy được ngày hôm nay ra, một cái nhẫn không gian kì bí, một cái hộp được làm bằng bất tử thụ, một quả trứng kì cục. Xuân Đức chỉ một đồng đồ trên mặt đất nói:

" Là mấy thứ này nhìn xem là cái quái gì? "

Vô Địch thấy vậy cũng hứng thú cùng ngồi trên mặt đất với Xuân Đức, tiện tay cầm lên quả trứng màu đỏ hấn nhú mày nói:

" Khi lưu trữ của ta cũng chưa thấy cái nào như cái này, dựa vào khí tức tà ác từ quả trứng này phát ra nhất định mà một sinh vật biến dị tà ác. "

" Đem rán lên đi, anh em mình làm bữa."--- Xuân Đức nói.

Vô Địch lắc đầu nói:

" Ăn gì mấy thứ không rõ nguồn gốc." Hấn tiếp tục nâng lên cái hộp bằng bất tử thụ chế tạo, nghiên cứu một hồi hấn nhún mày lại, sau đó là một hành động khiến Xuân Đức cũng tức cười.

Vô Địch ném cái hộp xuống đất đập, vừa đập vừa chửi:

" Đậu đen cái thứ đồ gì mở mãi không ra."

Tạch...tạch....tạch.

Chả hiểu là Vô Địch đập phải cái chế gì không cái hộp tự động mở ra, một luồng quang huy huyết sắc phóng thẳng lên cao. Đợi qua huy tán đi thì bên trong xuất hiện một cái bản đồ. Cầm lên cái bản đồ Xuân Đức xem xét. Xem mãi chẳng hiểu hẳn lại ném qua cho Vô Địch.

" Cái này chắc là bản đồ địa phương nào đó thôi, còn ở đâu thì trời biết được. Thôi cứ giữ lại sau này dùng." --- Vô Địch ném lại cái bản đồ cho Xuân Đức.

Cầm lên món đồ cuối cùng, lúc này Vô Địch cười nói:

" Cuối cùng cũng có thứ là anh phân biệt được, cứ tưởng thế giới thay đổi quá nhanh."

" Nó là cái quái gì vậy? À mà đúng rồi cái chức năng dò xét vật phẩm của mi cho ta sida rồi. không dùng được." --- Xuân Đức nói.

Vô Địch gật đầu nói:

" Đang phải tu sửa lại vài thứ nên cái khả năng kia tạm thời mất tác dụng rồi. Thôi việc đó để khi khác đi, nói đến cái nhẫn này không phải một kiện chứa đựng vật phẩm bình thường đâu, nó là một món trấn hồn rất quý đấy.

Cái nhẫn này được làm từ vô vàn xương cốt của thần mà, sau lại dùng máu thịt bọn chúng tế luyện mà thành. Dùng món này phụ trợ con đường ma đạo thì tuyệt vời không gì bằng."

Vừa nói Vô Địch vừa truyền năng lượng vào cái nhẫn, cái nhẫn không gian kia bỗng nhiên vỡ nát sau đó hình thành một bông huyết liên tỏa ra khí

tức máu tanh đến cực điểm. Vô Địch vẫy tay một cái, một con quái vật to như cái nhà 2 tầng xuất hiện, hắn ném bông huyết liên kia vào con quái vật.

Con quái vật to lớn còn chưa kịp làm gì đã bị bông huyết liên kia cắn nuốt không còn một mảnh. Xuân Đức thấy vậy thì nói:

" Cái loại ma vật này dùng để trấn hồn có an toàn không? hay là nó ăn luôn ta thì khổ."

Vô Địch cười hắc hắc nói:

" Xóa bỏ khí linh nó rồi, mi chỉ cần đồng hóa nó là được."

Xuân Đức khước miệng co quắp nói:

" Đồng hóa một kiện hồn khí cái này không phải đâu bình thường đâu, luyện hóa nó thôi không được à."

Vô Địch kiên quyết lắc đầu nói:

" Không, luyện hóa còn có nguy cơ bị cản trở, cái loại ma vật thời kì khai sinh đã có này có thể thôn phệ bất cứ cái quái gì lớn mạnh bản thân, trừ khi nó là một thể với người bằng không làm gì cũng vô dụng."

Xuân Đức nghe vậy thì thấy đau bị:

" Được rồi xuống tầng 2 giúp ta đồng hóa nó, nhanh nhanh cho đỡ khổ."

Vô Địch vỗ vai hắn an ủi: " Yên tâm, không chết đâu mà lo chi tàn phế hay bị ngu đần là cùng."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 403: Đa Bảo Chiến Trường, Đa Bảo Tháp(1)

Hai mươi ngày qua đi, ngoại giới trôi qua một ngày.

Xuân Đức bò ra từ tế đàn, cả người hấn thê thảm không nở nhìn. Thở ra một hơi Xuân Đức nhìn Vô Địch nói:

"Đau quá mất cảm giác luôn, mà công nhận cái trần hồn huyết sen này kinh dị thật, cả một biển máu vạn dặm mà bị nó cắn nuốt còn một phần 6 mới thấy thỏa mãn."

Vô Địch tươi cười nói:

"Thần hồn của mi bị suy giảm nên nó bổ sung lại cho mi đấy mà, sau này kiếm thêm mấy con sinh vật chuyên tấn công hồn phách nuôi trong huyết liên thì tuyệt vời, lúc giết người thả chúng ra làm gỏi hết địch nhân."

"Kiếm đâu ra, không biết ở cái tinh cầu này với mấy tinh cầu xung quanh không biết có cái hiểm địa nào có mấy con vật như lời mi nói không nữa. Mà giờ ta lại lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan đây, nếu nuôi cái huyết sen này thì kế hoạch lên cấp 3 sinh mệnh của ta phá sản rồi, còn không bồi dưỡng thì phí."--- Xuân Đức nói.

Lúc này Vô Địch cũng là cau mày lại, một lúc sau mới nói:

"Lúc nào về ác ma điện nơi kia chúng ta lập cửa thông đạo tiến vào Tiên Giới Thương Thành mua bán một ít là được, nơi kia tính ra cũng rất nhiều thứ đấy. Hồi tháng trước ta có dò xét một chút thì Tiên Giới thương

thành kia bây giờ có thể truyền tống thực thể vào rồi, không biết đám tiên vực kia bỏ ra không biết bao nhiêu."

" Quan tâm đám người đó làm quái gì cho mệt, không liên quan gì tới cuộc sống anh em mình. Được rồi ta đi tra hỏi tên tù binh mới tóm được, mi làm gì làm đi." --- Xuân Đức đứng dậy nói.

Vô Địch gật đầu đáp:

" Ừ, có gì gọi ta."

Nói xong thì lão biến mất tích luôn, Xuân Đức cũng quay lại tầng 3 tắm rửa một chút rồi thay bộ đồ, làm xong mọi thứ hắn mới lại nơi cô gái bị trọng thương kia. Hắn đặt tay lên đầu nàng suu hồn nhưng vừa bắt đầu thì hắn đã thấy cô gái thất khiếu chảy máu, Xuân Đức thu tay về tức giận nói:

" Lại còn cấm chế tự hủy nữa, người đủ hung ác. Hừ."

Mức một chậu to sinh mệnh chi tuyền dội thẳng vào mặt nàng, ào một cái nước lạnh dội hết lên người cô gái. Cô gái kia đang nằm trên mặt đất bưng tỉnh, nàng ngó khắp nơi xung quanh, lại nhìn Xuân Đức một chút, lại hít hít ngửi ngửi cái gì, sau đó nàng liếm liếm nước còn dính trên môi, bỗng nhiên nàng trợn to mắt nói:

" Người dội cái gì nước lên người ta."

" Sinh mệnh chi tuyền à? Sao Vậy? " Xuân Đức bị biểu cảm đa dạng của nàng hù cho, hắn trong lòng thầm nghĩ con ngọc này không phải bệnh nhân trốn trại chứ?

Nàng kia mở đôi mắt thật to ra mà nhìn hắn, lấp bắp nói:

" Người vậy mà lấy sinh mệnh nước suối đời ta, người đây là phá sản biết không? Người biết bộ tộc tinh linh chúng ta phải bỏ bao nhiêu công sức mới tạo ra được một chút không vậy mà người, người, người làm ta tức chết."

Xuân Đức dùng hai tay kéo hai má nàng lắc lắc nói:

" Tỉnh, tỉnh lại, ở đây ta mới là chủ còn người là tù binh, tù binh thì nên biết thân biết phận nghe chưa."

Hình như lúc này cô gái kia mới nhớ lại cái gì đó, nàng ngay lập tức lùi ra xa để phòng nhìn Xuân Đức nói:

" Người muốn làm cái gì? Nói cho người biết ta là từ thượng giới tới nơi này, người mà dám làm gì ta thì bà ngoại ta sẽ không tha cho người."

Xuân Đức cảm thấy nhức đầu, mệt nhất là nói chuyện với người điên thứ hai là đồ ngốc. Không đùa nữa hắn bắt đầu dùng nghiêm hình tra tấn cùng bức cung...

Nửa ngày sau Xuân Đức xoa xoa hai huyệt thái dương của mình, hắn mang cô gái tinh linh kia ra ngoài sau đó ném qua một bên.

" Đi đâu thì đi, đừng để ta gặp lại."

Bỏ lại một câu hắn nhanh chóng chạy về cái thể thân của mình, không qua mấy chục hô hấp hắn đã chạy về đến nơi. Một lần nữa làm kiếp con heo trên chiến xa. Lần này hắn thật là ngủ thiếp đi vì mấy chục ngày bên trong không gian vong linh quá mệt mỏi rồi.

Chiến xa vẫn tiếp tục chạy đi, mọi người cũng không ai biết Xuân Đức vừa đi ra ngoài trở về. Đang ngồi bên ngoài xe nói chuyện cùng nhau ba người Trương Thiên, Kiều Kiều cùng Vũ Thư bỗng nhiên ngửi thấy mùi

hoa sen từ trong chiến xa tỏa ra, Kiều Kiều ngó đầu vào trong thì thấy Xuân Đức vẫn đang nằm chết dí trên giường, nàng hít hà mấy cái rồi đi vào bên trong chiến xa.

" Kì quái mùi hoa sen sao lại nồng như vậy."

Nàng ngửi ngửi khắp nơi, cuối cùng nàng tìm đến Xuân Đức từ trên người Xuân Đức, Kiều Kiều ngửi thấy mùi hoa sen nồng nhất. Nàng vuốt cằm nói:

" Chẳng lẽ ca ca ăn nhiều hạt sen quá bốc ra mùi hoa sen sao? "

Cũng không rõ ma xui, quỷ khiến thế nào nàng lại nằm cạnh ca ca của mình, lúc sau nàng cũng ngủ như chết. Hai người ở bên ngoài xem thấy một màn này thì kinh hãi không thôi vì khi Kiều Kiều vừa nằm xuống ngủ thì đại lượng sinh mệnh của nàng đang bị soi mòn.

Hai người không suy nghĩ nhiều lao vào cứu Kiều Kiều, không biết bị cái gì vô hình ngăn cản hai người điên cuồng kích.

Ầm ầm... ầm ầm. Cả cái chiến xa lập tức nổ tung bay tán loạn.

Xuân Đức bị động tĩnh lớn tĩnh lại, đang nhìn hai người Trương Thiên cùng Vũ Thư điên cuồng công kích, cùng với Kiều Kiều ở bên cạnh thì hẳn hiểu ra cái gì đó.

Hắn phong bế lại trán hờn huyết liên mọi thứ lập tức trở lại bình thường, nghe ba người nói một lần Xuân Đức biết mình trong lúc ngủ thì cái huyết sen kia tự tìm đồ ăn nếu mình không tỉnh lại thì 3 người khác sẽ chết không thể nghi ngờ.

Trị liệu cho ba người một chút, sau đó hắn an ủi nói:

" Không có việc gì nữa mọi người an tâm đi."

Ba người cùng lúc gật đầu, Kiều Kiều nghĩ lại mà sợ, nàng nhìn tam ca của nàng nói:

" Tam ca đúng là một cái bẫy ngọt chết người, may mà ngày trước không có phát tác bằng không muội đã không về gặp mẫu thân được rồi."

Xuân Đức dùng một ngón tay dí lên trán nàng nói:

" Chỉ một chút không may thôi, muội làm gì mà cứ như là tam ca có âm mưu ám hại muội vậy. Mà bây giờ xe bị hủy, yêu thú thì chạy giờ phải đi bộ về nhà rồi."

Kiều Kiều cười hì hì nói:

" Đi bộ cũng thú vị lắm mà, với lại cũng sắp tới nhà rồi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 404: Thiên Tài Bàn Long Vực

Đang lúc này từ hư không chui ra một con chim màu xanh to lớn, bên trên có vài người, một ông lão tiều tụy, một cô gái cùng hai thanh niên tuần tú ngồi phía sau. Không hiểu mấy người phía trên có thù oán gì với Trần Vũ Thư mà khi thấy nàng thì ba người trẻ tuổi phía trên con chim bay xuống bên dưới nhìn về phía Trần Vũ Thư tràn ngập chiến ý.

" Mấy người các ngươi sao lại đến Thiên long Vực? " --- Trần Vũ Thư mặt không biểu tình nói, cái khuôn mặt lạnh này khiến Xuân Đức cũng rất kinh ngạc, với công phu đôi mắt của nàng đi tham gia đóng phim mới là lựa chọn đúng đắn.

Một thanh niên thần tình hung hăng, nhìn Trần Vũ Thư nói:

" Là Đại Trưởng Lão chúng ta mang mấy người bọn ta qua bên này xem xem Thiên Long Vực có đàn sinh ra nhân tài nào nữa hay không hay chỉ có mình ngươi là người duy nhất."

Một thanh niên khác tay ôm trường kiếm nhìn Trần Vũ Thư trực tiếp nói:

" Lần trước bất phân thắng bại, lần này chúng ta lại đến một lần quyết phân thắng bại."

Xuân Đức ở một bên xem cuộc vui, hẳn không hiểu vì sao những người này vì cái gì mà chấp nhất với việc thắng hay bại như vậy, theo hắn thấy thua thì thôi còn sống mới là quan trọng. Danh tiếng cũng có ăn được đâu,

không thấy mấy tên được gọi là đại năng kia sao, lúc chết đi cũng không thấy ai thờ cúng. Nói chung không được cái tích sự gì cả, cần gì phải liều sống liều chết như vậy làm gì.

Kéo tay Kiều Kiều lùi lại, Xuân Đức nói ;

" Ở một bên xem đánh lộn cái này cũng là một thứ vui tao nhã à." Xuân Đức lấy ra 3 cái ghế tựa cho mình và hai đứa em, ba người cùng ngồi xuống đợi mấy người kia chuẩn bị đánh nhau, dù sao nơi đây cũng là rừng rậm thích đánh chỗ nào thì đánh.

Nhìn biểu hiện muốn xem xiếc khỉ của ba người, đừng nói là mấy thiên tài của Bàn Long Long vực mà ngay cả lão giả bên trên con chim to cũng nhưng mày.

Lúc này cô gái thiên tài bên Bàn Long Vực mới nhìn ba người Xuân Đức khó chịu nói:

" Các người đây là ý gì? "

Kiều Kiều thẳng tính nhất nói:

" Không phải các người muốn đánh với Vũ Thư tử sao, chúng ta thực lực yếu ở đây vừa xem vừa trợ uy cho tử ấy, có gì không đúng sao? "

Lời nói vừa ra mấy người bên Bàn Long Vực á khẩu, đúng à người ta không thể tham chiến nhưng có thể cổ vũ à, cũng không thấy ai cấm điều này nhưng bọn họ vẫn cảm thấy cái gì đó không thoải mái, nhất là thái độ của Xuân Đức, cái thái độ muốn xem cuộc vui của hắn khiến mấy người căm tức vô cùng.

Tên thanh niên ôm kiếm nhìn 3 người Xuân Đức xem thường nói: " Phế vật."

Xuân Đức cũng không tức giận, hắn thừa nhận nói: " Ừ, bọn ta phé vật từ nhỏ cơ người bây giờ mới biết à. Cũng không sao biết sớm biết muộn cũng là biết, được rồi các người nhanh đánh nhau chúng ta làm nhân chứng cho."

Lần này không nói mấy người Bàn Long Vực mà ngay cả mấy người bên cạnh Xuân Đức cũng phải nhìn Xuân Đức bằng con mắt khác xưa, bọn họ chưa thấy ai như Xuân Đức cả, bị người ta nói mình là phé vật cũng không phản bác tiếng nào mà còn thừa nhận. Cái này là cần da mặt dày tới mức nào à.

Ông lão phía trên con chim hình như sống ở vị trí cao hằng ngày nên thấy biểu hiện như dân không học thức của Xuân Đức cực độ không vừa mắt. Lão ta nhìn ba người Xuân Đức mỉa mai nói:

" Phé vật như các người cũng không có tư cách xem trận chiến của thiên tài tuyệt đỉnh, nhanh rút đi đừng để lão phu nổi giận."

Phập..phập...phụt..phụt

Ông lão đang ngồi trên con chim lớn cùng ba thiên tài Bàn Long Vực trong nháy mắt đầu thân chia lìa, ngay đến cả con chim kia cũng vậy.

Bịch bịch bịch bịch bịch

Năm cái xác không đầu rơi trên mặt đất, Xuân Đức không biết từ khi nào đã ở bên cạnh cái xác của tên Đại Trưởng Lão kia, đang dùng chân đạp đạp cái đầu hắn. Tên này còn chưa chết hẳn vẫn có thể mở miệng nhưng không nói được thôi. Cái gì là bất diệt cảnh, bất diệt cảnh chính là tượng trưng cho một loại năng lực sinh tồn kinh hồn, tu luyện đến vô cực chính là bất diệt.

" Còn dám nhìn, ta cho các ngươi đủ mặt mũi rồi còn không biết quý trọng, lúc này trong lòng lại còn tâm tồn sát ý, tưởng ta không biết độc tâm thuật sao? Con kiến hôi vừa bước vào Bất Diệt Cảnh nhị trọng mà cũng ở đây giả trang đại nhân vật. "

Vung tay lên một loại lực lượng kì quái mang theo hương sen bao trùm lấy mấy cái xác, không tới một cái chớp mắt mấy cái xác đã không còn lại gì ngoài mấy cái nhẫn không gian cùng vài kiện binh khí.

Cầm lấy mấy cái nhẫn ném, cùng mấy kiện vũ khí ném cho mỗi người một vài cái, Xuân Đức lạnh nhạt nói:

" Thôi về nhà, ở ngoài đi đâu cũng gặp người điên. Chẳng làm gì trong lòng cũng động sát niệm với người khác"

Ba người khác ở đây còn đang như trong mộng, bọn họ còn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa nếu không phải trong tay còn cầm một cái nhẫn trữ vật cùng một thanh vũ khí thì bọn họ còn cho rằng đây là trong mộng cảnh.

Thấy Xuân Đức thong dong bước đi phía trước ba người nhìn nhau một cái sau đó nhanh chân chạy theo phía sau. Bọn họ cũng không có ai ngốc, không ai nhắc tới chuyện lúc này cả. Dù sao chuyện đó cũng không ai biết cứ làm như không biết là yên chuyện. Với lại Xuân Đức cũng không muốn nhắc tới ba người cũng ngầm hiểu ý nhau.

.....

Một đường bình an không có việc cả, không có gặp tên bệnh tâm thần nào đi lang thang.

Thuận về tới gia tộc mấy người Xuân Đức trước tiên đi gặp mẫu thân hẳn. Nhưng khi tới hoa viên thì thấy từng nhóm con em gia tộc, cả trực hệ

lần không phải trực hệ cùng một đám lão bất tử bên trong này. Xuân Đức kéo lại một thiếu nữ 14 -15 tuổi hỏi:

" Tiểu Yên mọi người làm gì tới đây đông ghê vậy? Tổ chức tiệc ăn uống nơi đây sao? "

Thiếu nữ bị kéo lại là con cái gái của tứ thúc hấn, nha đầu này rất dễ thương nên ngày bình thường Xuân Đức cùng nàng hay tập võ cùng nhau. Tiểu Yên nhìn thấy hấn thì tức giận nói:

" Là huynh à, huynh đi chơi mà không gọi muội cùng đi. hừ hừ. "

Xuân Đức thấy vậy thì lôi ra thanh kiếm của ông lão mới bị hấn giết cách đây không lâu đưa cho nàng, thanh kiếm này cũng là một thanh vũ khí tốt, ắt hẳn là một thanh pháp bảo cực phẩm. Tuy nàng dùng thì phát huy ra chưa đến một thành cây kiếm này nhưng hấn cũng không quan tâm lắm. Ngày trước thiếu tiên còn bán ra cả thánh khí nữa là, huống gì bây giờ đối với hấn Pháp Khí cũng không khác gì sắt vụn là mấy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 405: Tuyệt Anh Làm Đạo Sư

Tiểu Yến nhận lấy thanh kiếm vui thích không thôi. Nàng cười híp cả mắt lại, đôi mắt biến thành hình nguyệt nha.

Xuân Đức lúc này mới nói: "Hài lòng chưa? Cái này tốn không ít tiền nha."

Tiểu Yến gật đầu đáp: "hì hì, Xuân Đức ca ca là nhất."

Xuân Đức cũng cười, chỉ cần một câu vậy thôi là hắn đã thỏa mãn lòng hư vinh của mình rồi. Hắn nhéo má của nàng cái mới hỏi: "Được rồi nói cho tam ca biết mọi người tụ tập nơi đây làm gì?"

Tiểu Yến xoa xoa bên má bị Xuân Đức nhéo, nàng nói: "Là Sư Phụ huynh đang truyền đạo pháp đấy mà, mấy ngày nay đều như vậy. Một ngày hai canh giờ, mọi người nhờ sự chỉ dạy của sư phụ huynh mà tiến bộ rất lớn, rất nhiều người đã đột phá cảnh giới bị mắc kẹt bấy lâu nay."

Xuân Đức gật đầu: "Vậy cũng tốt, phải rồi tiểu Yến mấy nha đầu Vũ Y đi đâu rồi sao ca không thấy?"

Nói tới mấy nha đầu Vũ Y thì tiểu Yến có chút sợ hãi. Xuân Đức thấy vậy thì kì quái hỏi: "Mấy nha đầu đó khi dễ muội sao?"

Tiểu Yến lắc đầu: "Không có, tại muội thấy tiểu Thất thật hung dữ nên hơi sợ. Mấy ngày hôm trước có một tên hoàn khổ trêu chọc Thiên Tuyệt tử, lúc ấy tiểu Thất cũng ở ngay đấy không ngờ muội ấy móc tim tên kia ra ăn

sống, việc này cũng dọa không ít người, biết tin này đám con em trong gia tộc không ai dám trêu nàng. Nghe danh nàng cũng đã sợ như gặp ma rồi."

Xuân Đức khóe miệng nhếch lên, kiêu giết người này hình như mình cũng hay làm như vậy thì phải, nha đầu kia lại học được mấy phần từ người đại ca như mình. Không uổng công nuôi từ bé.

Lúc này tiểu Yến lại nói: " Các nàng có lẽ đi đấu giá hội do hoàng gia tổ chức rồi. "

" Thôi kệ mấy nha đầu đó đi, ca ca về phòng của mình đây. Muội đi nghe giảng đạo đi." --- Xuân Đức nói.

Tạm biệt nha đầu tiểu Yến, Xuân Đức về căn phòng của hắn trước kia. Căn phòng này nghe nói từ nhỏ đã là nơi ở của hắn chưa ai từng vào ở. Khép cửa lại để một bộ thể thân trên giường tu luyện hắn tiến vào bên trong không gian vong linh tầng 3.

.....

Không gian vong linh tầng 3 dưới gốc cây Hắc Âm Ma Thụ.

Tâm niệm vừa động ngay lập tức có một con tinh linh bằng nắm tay có đôi cánh màu đen đi ra từ bên trong Hắc Âm Ma Thụ, nhìn thấy Xuân Đức con tinh linh nhỏ nhắn kia lập tức bay loạn xung quanh hắn, biểu tình rất vui vẻ.

" Đừng nghịch nữa bé con, chủ nhân cần giúp đỡ của bé con, bé con nhìn xem vật nhỏ này có tiềm năng đào tạo không? "

Xuân Đức mang ra con muỗi mấy ngày hôm trước Kiều Kiều tặng hắn, con muỗi to như nắm tay béo tròn quay cả người vàng kim, hắn cũng nghi ngờ không biết cái này có thật là muỗi không nữa nhìn giống cục vàng quá.

Tiểu Tinh Linh dùng bàn tay nhỏ xíu mò mò con muỗi béo ục ịch kia. Cảm nhận được khí tức hắc của Tiểu Tinh Linh con muỗi béo đang nằm ngửa ra mặc cho tiểu Tinh Linh giày vò. Sau một lát tiểu hắc ám tinh linh mới dùng niệm lực giao lưu với Xuân Đức.

" Chủ nhân, con vật béo này huyết mạch hắc ám rất hiếm hoi nếu như chịu tổn một chút thời gian kích phát tiềm năng huyết mạch của nó có thể phát sinh biến dị mới."

Xuân Đức gật đầu: " Ta để lại một ít tinh huyết của ta, khi nào cần dùng thì cứ dùng. Lúc nào có kết quả thì thông báo cho ta một tiếng."

Giao phó xong Xuân Đức tiến vào bên trong sinh mệnh hồ, tiếp theo hẳn muốn thí nghiệm vài thứ nguy hiểm nên cần sinh mệnh nước hồ tới trị liệu.

.....

Thời gian thấm thoát đã qua hai tháng.

Xuân Đức từ lúc về nhà cũng không có đi đâu xa cả, cả ngày chỉ quanh quẩn trong nhà hoặc đi đến nơi lịch luyện cách nhà không xa. Không trồng cây thì cũng là bắt sâu các loại. Một tuần thì có 6 ngày hẳn dẫn đám con em đi dã ngoại chơi bời à nhằm là lịch luyện.

Từ lúc hẳn về Trương Gia trở nên quạnh quẽ hơn rất nhiều, cả ngày ngoại trừ mấy tên thủ vệ đứng cửa cùng đám thị nữ ra thì chẳng thấy ma nào cả. Vì có đám người Tiểu Y Tiên, Kim Phượng Hoàng, Thiên Tuyệt đảm bảo an toàn nên gia tộc cũng đồng ý cho tất cả con em đi ra ngoài.

Mà cái nơi lịch luyện kia bây giờ cũng đã hoang tàn vô cùng, ngày đầu tiên vào còn thấy yêu thú chạy qua chạy lại, sau hai tháng bây giờ đừng nói là yêu thú mà đến cả mấy con vật bé nhỏ cũng chẳng còn.

Hết yêu thú bên ngoài, mọi người lại tiến vào bên trong sâu hơn, bên trong cũng có vài con yêu thú tu vi hơi cao một chút nhưng đều bị mọi người ăn thịt tại chỗ. Bước chân con em Trương gia đi đến đâu trên mặt đất chỉ còn xương trắng (Đám yêu thú bị ăn thịt chỉ còn lại xương).

Có khi sau đợt lịch luyện này mấy gia tộc lớn cùng hoàng tộc phải đi mua yêu thú góp vào trong kia bằng không nơi đó triệt để biến thành nơi nghỉ mát rồi. Nói chung Xuân Đức không có việc gì làm nên đã nhờ tất cả các cây bên trong khu lịch luyện mang về trồng xung quanh Trương gia.

Sau khi khắp nơi chỉ còn đất trống Xuân Đức quyết định dò xuống lòng đất xem có gì không. Lúc đầu chỉ mang tâm tính vui đùa thế mà bên trong cái nơi lịch luyện này tìm được mấy mỏ linh thạch cùng một lúc luôn, tuy chỉ là hạ phẩm linh thạch nhưng phân chia cho mấy gia tộc vẫn là được.

Về sau dùng phương pháp cổ truyền đó là thi đấu, nhà nào bài danh cao chiếm phần nhiều hơn. Trương gia tham dự lần phân tranh này cũng chỉ là có lệ mà thôi, Tuyết Anh lấy danh nghĩa là sư tôn của hắn đã tặng cho gia tộc mấy trăm triệu khóa thượng phẩm linh thạch, với số linh thạch này thì Trương gia có dùng tới đời mợ thất mới hết.

Việc này những thế lực khác bên trong Thiên Long thành cũng biết rõ nhưng mọi người cũng chỉ ở một bên mà hâm mộ thôi, còn việc cướp đoạt thì bọn họ chưa từng nghĩ tới. Vì vậy Trương gia vị trí đầu tiên nhưng lại không chia phần mấy mỏ hạ phẩm linh thạch kia. Cái gì cũng cần biết đủ, nhà mình đã có quá nhiều linh thạch, không nên vì mấy cục hạ phẩm linh thạch mà phá vỡ mối quan hệ tốt đẹp giữa các gia tộc.

Còn về phần thay thế hoàng gia trở thành thế lực lớn nhất của Thiên Long thành thì người Trương gia cũng không nghĩ tới, không biết mọi người bị Tuyết Anh đầu độc cái gì mà người người chỉ cầu trường sinh không cầu quyền lực, vì thế bên trong Trương gia cái chức gia chủ bị nhường đi

nhường lại tới mấy lần, cuối cùng gia tộc đồng ý cho mẹ nuôi của hắn lên làm gia chủ, các phu nhân của trưởng lão khác cũng lên thay thế chức vụ của bọn họ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 406: Năm Mươi Năm Sau, Rời Đi Gia Tộc

Cuộc sống vui vẻ, hạnh phúc, vô ưu vô lo kéo dài gần 50 năm, có Mộng Điệp Tinh Quân ở Thiên Long Thành vô tình khiến cho Thiên Long Thành biến thành một trung tâm kinh tế, nơi giao thương, buôn bán của võ giả trong thiên hạ.

Thiên Long Thành qua đi 50 năm đã biến thành một thế lực đỉnh tiêm ở Thiên Long Vực, còn Trương Gia thì trở thành một thế lực lánh đời thần bí có tứ phẩm thế lực đứng phía sau.

Ngày hôm nay sau khi thông báo với mọi người mình sắp rời đi, Xuân Đức lại một lần nữa để lại một khối tài sản khổng lồ cho Trương Gia, vô số linh thạch từ thấp tới cao, công pháp cùng binh khí lấy được từ các tông môn bị diệt cũng để lại cho mọi người. Thêm vào đó Xuân Đức còn để lại cho phụ thân hắn Trương Thành một con khôi lỗi sống Tinh Quân Cảnh đỉnh tiêm cùng hai con sơ kì, việc này chỉ có hai người bọn họ biết.

Sống 50 năm ở nơi này coi như cũng có một chút tình cảm với cái gọi là quê hương. Hắn cũng tập hợp mấy gia tộc bên trong Thiên Long Thành cho bọn họ một ít đồ đặc lung tung, với hắn là lung tung nhưng với những gia tộc kia không món nào không phải bảo vật trấn tộc.

Cùng đó hắn cũng bố trí mười mấy cái siêu cấp trận pháp thủ hộ Thiên Long Thành những trận pháp này nếu khởi động thì có thể dễ dàng diệt sát bất cứ tên Tinh Quân Cảnh sơ kì nào, ngoài mấy cái sát trận thì Xuân Đức còn tạo thêm vài cái trận pháp áp chế, đề phòng mấy tên cao thủ đau bi

đánh nhau trong thành gây thiệt hại quá lớn. Cuối cùng là mười đội hộ vệ thành có một tên Bất Diệt Cảnh hậu kì là đội trưởng còn lại đều là Bất Hủ Cảnh.

Trương gia nắm trong tay mấy cái sát trận còn các gia tộc khác thì nắm phòng hộ trận. Với lực lượng như thế này Thiên Long Thành nếu không gặp phải cái gì đã kích to lớn thì nhiều vạn năm sau vẫn cứ như vậy trường tồn.

Xuân Đức rời đi cũng không có làm đình đám gì mà chỉ là trong gia tộc cùng mọi người ăn một bữa cơm, chúc nhau mấy lời chúc tốt lành, sau đó là khăn gói lên đường thôi. Cuộc đời tu sĩ còn dài sau này còn nhiều cơ hội gặp lại nên mọi người cũng không thương tâm gì, chỉ là có chút không nỡ xa nhau mà thôi.

.....

Trên đường trở về Ác Ma Thành.

Ngồi trên Ma Lang Vương, Xuân Đức cảm thấy có chút luyến tiếc cuộc sống ở nơi đó, cuộc sống an bình hiếm hoi trong cuộc đời.

50 năm hán cũng không thay đổi gì cả. Hình dáng Xuân Đức cùng mọi người sau mấy chục năm vẫn thế, mấy nha đầu Heo Con vẫn vậy, vẫn ngân một khúc, vẫn là tiểu hài tử.

Năm mươi năm trôi qua cái Ma Long Đại lục này cũng không có phát sinh cái gì quá lớn, duy chỉ có đám tu sĩ là thay đổi thật nhiều, thiên địa, đại thế biến đổi tu sĩ bây giờ cũng đã đạt tới cảnh giới cao chưa từng có.

50 năm trước khắp cả cái đại lục mấy chục tỷ dặm cũng không quá mấy vạn người, vậy mà bây giờ đã đông như kiến. Ở một nơi phồn vinh một chút có thể tùy tiện thấy được. Duy chỉ có cường giả Tinh Quân Cảnh là

vẫn hiểm có, thi thoảng mới gặp một người. Dù sao đột phá cũng không phải lần nào cũng thành công, mà không thành công thì chết.

Làm quái gì không thành công thì trùng tu lại, cái đó là trường hợp hiểm hoi rồi. Cái khoảnh khắc biến đổi kia khi thành công thì thăng hoa, không thành công thì triệt để tử vong. Cơ hội chỉ có một lần, không được liền chết.

Vì vậy trên cái thế giới rộng lớn này người chết vì chiến tranh không có mấy mà chết vì đột phá thất bại mới là chủ yếu. Ở cấp thấp thì đứt kinh mạch mà chết, lên cao một chút thì bạo thể mà chết, cao hơn chút nữa thì hình thần đều diệt.

.....

Ác Ma Chi Thành-01 ban đêm, bên trong chủ điện.

" Người cũng chịu được bỏ về, nói đi liền đi 50 năm, sao không đi luôn đi." --- Đây là tiếng nói của Tà Long.

Xuân Đức cũng chỉ cười không phản bác gì, hấn đứng dậy nói:

" Thôi đi ăn cơm đi, lâu lâu mọi người cùng nhau ăn một bữa cho vui, mấy người chúng ta uống ít rượu rồi nói chuyện sau."

Nghe vậy Tà Long, Đại Bạch cũng đứng lên đi theo.

.....

Bên trong không gian vong linh tầng 3.

Xuân Đức, Tà Long, Đại Bạch ngồi một bàn, còn lại mọi người ngồi một bàn. Không khí trong lành hơi hơi lạnh khiến cho tinh thần con người ta cảm thấy thoải mái.

Uống một hớp rượu Xuân Đức hỏi:

" Tình huống mấy năm này sao rồi? Có gì biến đổi không? "

Đại Bạch đặt chén xuống nói:

" Cũng không có gì biến đổi lớn cả, chỉ có tình hình chiến tranh là bên chúng ta đang ăn ít thiệt thòi mà thôi. Mấy đại chủng tộc cùng với phe liên minh Diệt Ma hợp nhau đôi phó chúng ta nên mười năm gần đây tỉ lệ tử vong của đám khô lồi tăng lên 2 thành."

Xuân Đức kì quái nói: " Sao kì vậy? Đám khô lồi sống kia còn chưa chết hết sao? Ta tưởng bọn chúng phải chết sạch từ lâu rồi chứ."

" Không có, đám khô lồi sống của người rất bá đạo, không những siêu cường sức khôi phục vậy mà có thể hấp thụ sát khí để tấn cấp. Lúc nào người có thời gian rảnh thì ra mà nhìn một chút, còn gần 600 triệu tên, tên nào tên nấy sát khí quán thân, một đám đứng chung thì sát khí nhuộm đỏ cả một mảnh luôn." --- Tà Long nói xong lại uống một chén.

Xuân Đức gật đầu: " Thì ra là thế, cái này chắc hẳn bọn chúng đang tu hành sát đạo. Ngày trước chỉ là chồng vào đầu óc bọn chúng một đám kí ức vậy mà không ngờ kết quả lại ra ngoài dự kiến. Thế bên kia có những thế lực khác ở các tinh vực lân cận đến chia tí xương không? "

" Có tới hai lần nhưng bị các thế lực khác giết sạch, giết đến không còn một ai về cầu cứu luôn. Hai lần bọn chúng đi tới nơi đây đều là vô tình gặp được nên nhân thủ không có mấy, Ác Ma Điện chúng ta cũng thả một vài tên quay về báo tin nhưng mà mấy tên kia đi mãi mà chẳng thấy đem người tới báo thù." --- Đại Bạch nói.

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói: " Yên tâm đi, nghe Vô Địch nói 50 năm thì Chiến Trường Đại Lục biến đổi lớn, ắt hẳn đám người lạ kia chuẩn

bị quay lại rồi. Chúng ta cũng nên chuẩn bị một chút để có trò vui hay mà xem."

Hai người còn lại nghe vậy thì cười lên ha hả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 407: Đại Lượng Chế Tạo Bất Tử Sinh Vật

Qua đi bữa ăn tối, mọi người bắt đầu vào công việc riêng của mình. Xuân Đức tiếp nhận từ Tà Long cùng Đại Bạch những thứ tích lũy được trong mấy chục năm nay.

Bên trong một cái giới bảo phương viên mấy triệu dặm có phân nửa là xương cốt chất thành liên miên dãy núi, một bên khác là một đồng thứ tạp nham mà Xuân Đức cũng không quan tâm lắm, nào là công pháp, nào là vũ khí, nào là linh thạch. Nói thật những thứ này đưa cho Vô Địch chuyển hóa thành năng lượng là nhanh nhất.

Đi tới nơi có 9 căn cột làm bằng diệu tinh chân quý, nơi hấp thu sinh mệnh lực cùng sinh hồn của những kẻ ngã xuống bên trên chiến trường đại lục. 50 năm qua đi những kẻ chết trên chiến trường đã lên tới con số hàng chục tỷ. Nhìn quả cầu màu xanh lá cây đang tỏa ra quang mang kia Xuân Đức cũng phải cảm khái.

" Bấy nhiêu đây cũng chỉ đủ gia tăng thêm mấy phần trăm là cùng, không bằng dùng cái này chế tạo tử linh sinh vật cho thêm phần hoàn hảo."

Thu quả cầu màu xanh đã chuyển qua dạng rắn kia vào trong không gian đặc biệt, Xuân Đức biến mất khỏi nơi đây tiến xuống tầng thứ 2 không gian vong linh.

.....

Tầng thứ 2 không gian vong linh.

Sau 50 năm qua đi, nơi đây đã thay đổi một chút. Cái biển máu đã được mở rộng tới hai vạn dặm, tất cả những thứ phục vụ cho chế tạo sinh vật tử linh đều đã được hoàn thiện. Thật tình mà nói chế tạo tử linh sinh vật không khó nhưng làm cho nó cường đại thì khó hơn rất nhiều, lại còn phải cho bọn chúng trí nhớ, trí thông minh nữa cái này mới là khâu khó nhất.

May mà có Vô Địch tên kia trợ trận bằng không hẳn cũng bó tay. Đứng trên tế đàn nằm ở giữa biển máu, Xuân Đức lấy ra quả cầu màu xanh kia ném vào bên trong tế đàn, tế đàn phát ra quang mang màu xanh đại thịnh. Cùng lúc đó cả biển máu được tưới lên một màu xanh sinh mệnh mới.

Lấy ra cái giới bảo chứa xương kia, tâm niệm vừa động hàng tỷ tấn xương từ bên trong giới bảo điên cuồng được lấy ra rơi vào trong biển máu, trong lúc nhất thời biển máu rộng hai vạn dặm, sâu vạn dặm sóng sóng cao mấy chục mét liên tục hình thành.

Xương cốt nhiều lắm nên phải chia làm nhiều lần để sử dụng, với biển máu này cũng không đủ để dùng. Sau này còn phải ra ngoài vận động mọi người hiến máu nhân đạo.

Sau khi chuẩn bị xong hoàn tất, Xuân Đức ngồi xếp bằng trên tế đàn bắt đầu đọc chú pháp. Thiên địa tầng 2 bỗng chốc tĩnh lặng, ngay sau đó vô biên ma hỏa rơi xuống dung nhập vào bên trong biển máu, biển máu sôi lên sùng sục, tiếp theo đó là kì cảnh phát sinh.

Từ bên trong biển máu đi ra từng tử linh sinh vật hình dạng giống con người, cả người mặc huyết sắc chiến y. Sức chiến đấu của mỗi cá nhân này lên đến Bất Diệt Cảnh hậu kì. Bọn họ từ khắp nơi bên trong biển máu đi ra, mỗi lần có người đi ra thì biển máu là mất đi một ít.

.....

Gần 2 tháng sau. Bên trong không gian vong linh tầng 2.

Tình cảnh tử linh sinh vật đi ra liên miên bất tuyệt đã chấm dứt, biển máu đã cạn sạch sành sanh không còn lưu lại tí gì cả, bên dưới đáy biển lúc này chỉ còn chất đông từng núi xương.

Xuân Đức lúc ban đầu tính là chỉ cần dùng 2 phần xương cốt tích lũy thì sẽ tiêu hao hết biển máu, ai ngờ phải cần tới 7 thành mới tiêu hao hết biển máu, trong này là do xương cốt chất lượng bất đồng muốn cho ra đời một con tử linh sinh vật Bất Diệt Cảnh thì phải chất lọc tinh hoa của xương cấp thấp dung nạp với nhau tạo thành xương cấp cao hơn nên việc lãng phí tài nguyên là không thể tránh khỏi.

Đứng trên té đàn phóng tầm mắt ra xa, Xuân Đức có thể quan sát thấy một mảnh tử linh sinh vật tràn ngập đại địa. Hơn 8 tỷ Bất Diệt Cảnh hậu kì, hơn 1 ngàn đầu Tinh Quân Cảnh biến dị sinh vật. Tiêu hao tích xúc hơn 50 năm và thành quả là đây.

Với số lượng đông thế này mà tổ chức chiến trận để đối kháng với mấy tên tầm cỡ như hấn chắc cũng cầm cự được một hai hơi thở. Nhưng cái này dù sao cũng là quân đội dự phòng nếu mà bị diệt hết thì hấn cũng tiếc lắm nên tội gì ngu mà đi tìm mấy cái xương cứng mà gặm. Còn đối phó với đám tôm tép bình thường thì vô tư đi., chơi tiêu hao hấn cũng chịu được.

Xong việc nơi đây hấn cũng xuống tầng ba thăm đàn chó hấn nuôi. Cũng đã lâu lắm hấn không có đi thăm đàn chó nhà mình, vừa xuống đến nơi nhìn qua một lượt hấn tí nữa cắn đứt đầu lưỡi, mẹ nó phô thiên cái địa đều là ma lang, phạm vi 50 vạn dặm bên phía bắc đều có ma lang sinh sống.

Tâm niệm triệu hồi, không qua ba hô hấp 26 đầu ma lang vương đã tập hợp. Đánh giá bọn chúng một lượt Xuân Đức ngạc nhiên nói:

" Thế nào tất cả các người đều bước vào Tinh Quân Cảnh hậu kì hết rồi? Chẳng lẽ ở đây tu luyện lại nhanh vậy à? "

Tiểu Bư là thủ lĩnh đàn sói tiến lên nói:

" Đúng vậy thưa chủ nhân, nơi này thích hợp cho chúng ta tu luyện nhưng vì không có cảm ngộ chiến đấu nên sau khi vào Tinh Quân Cảnh hậu kì thì chậm chạp không tiến nữa."

Xuân Đức gật đầu: " Bên ngoài 50 năm bên trong tầng 3 này là được 500 năm, mới 500 năm mà số lượng chủng tộc các người cũng quá nhiều rồi. Bình thường các người ăn cái gì, nhiều cá thể sói như vậy có hay không thiếu ăn à? "

Tiểu Bư lắc cái đầu to nói: " Không có, bọn thuộc hạ hấp thụ một chút nguyên thủy ma khí thì có thể tu luyện mấy chục năm rồi cũng không cần ăn uống, mà nguyên thủy ma khí nơi đây đã kết hợp với đại địa sinh ra liên miên không dứt nên tộc đàn có lớn hơn nữa cũng không thành vấn đề."

Nhìn 26 con lang vương, Xuân Đức ra lệnh: " Các người tuyển tộc nhân mai nên ra chiến trường rồi."

" Vâng, chủ nhân, bọn thuộc hạ đã chuẩn bị từ mấy trăm năm trước rồi."

.....

Ra khỏi không gian vong linh Xuân Đức tìm tới Đại Bạch:

" Cái này hình như là có liên quan tới Tà Kiếm, bên trong này có hai nữa còn lại của nó thì phải, còn có một số mảnh thần khí nữa cũng đưa cho nó luôn, bảo nó lần này mà tấn cấp thất bại thì đi đâu thì đi."

Đại Bạch cười nói: " Lần này chắc nó sẽ mừng lắm đây, tên này mấy chục năm nay cũng có gắng lắm. Có thêm mấy cái đại nhân đưa cho ắt sẽ thành công thôi."

Xuân Đức cũng cười nói:

" Mong là vậy đi, ta qua bên Thiên Tuyết có chút việc."

Nói xong thì thân ảnh của Xuân Đức cũng biến mất tại chỗ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 408: Vô Đề

Đi tới nơi ở của Thiên Tuyết, Xuân Đức đứng bên ngoài gõ cửa:

" Nha đầu làm cái dục gì mà giữa ban ngày ban mặt đóng cửa lại vậy? "

Kẹt kẹt kẹt

Cánh cửa bằng thiên tinh được từ từ mở ra, Thiên Tuyết vẫn như ngày nào nhí nhảnh lò cái đầu ra nhìn Xuân Đức, nàng cười cười:

" Sư tôn người đến rồi à, hì hì, mời sư tôn vào trong."

Xuân Đức thấy cái vẻ mặt gian gian của nàng là biết rồi, thường cho nha đầu này một cái cốc vào đầu, hấn nói:

" Có gì nhờ sư tôn thì nói ngay đi, đừng có mà tính toán cái gì, nhìn cái mặt gian manh lắm."

Bị cốc Thiên Tuyết vẫn cười híp mắt, nàng kéo Xuân Đức vào bên trong phòng, hai tay ôm lấy cánh tay hấn nói:

" Hì hì, sao sư phụ biết hay vậy? Quả thật Tuyết nhi có việc muốn nhờ sư tôn nhưng sư tôn cứ vào bên trong đã."

Đi vào bên trong, căn phòng của Thiên Tuyết cũng đơn giản vô cùng, có một cái giường cùng một cái bàn trà và vài cái ghế mà thôi. Mới đi vào trong thì Xuân Đức thấy bên trong có hai người. Hai người thấy Xuân Đức tới thì đứng dậy cung kính chào:

" Chào Điện Chủ."

"Ồ, các người cũng ở đây sao? Được rồi có việc gì thì nói đi "-- Xuân Đức tùy tiện ngồi xuống một cái ghế.

Thiên Tuyết vừa rót cho Xuân Đức một chén trà sau đó lại đứng ra phía sau hẩn đấm lưng. Xuân Đức cũng không có ngăn cản nằng, hẩn rất hưởng thụ sự phục vụ của đồ đệ mình.

" Sư tôn người có thể hay không giúp Tuyết nhi phá vỡ tướng bích của một cái phong bế thế giới, Tuyết nhi cần vào bên trong đó tìm người."

Xuân Đức gật đầu không một chút suy nghĩ nói:

" Được rồi, mai chúng ta đi. Hôm nay sư tôn còn có một số việc cần bàn giao cho mấy người Tuyết Anh. Sáng mai đến ngoài thành đợi sư tôn."

Uống xong chén trà Xuân Đức đứng dậy liền đi ra ngoài, Thiên Tuyết đi theo đưa tiễn hẩn một đoạn. Đi ra bên ngoài Xuân Đức nhìn nằng nói:

" Lần sau có gì thì nói thẳng cho sư tôn biết là được, sư tôn giúp được sẽ giúp, đừng làm như vậy nữa, nghe chưa? "

Thiên Tuyết ở một bên nhu thuận gật đầu.

" Xin lỗi sư tôn, lần sau Tuyết nhi sẽ không vậy nữa."

Xuân Đức thỏa mãn gật đầu nói:

"Ừ, cũng không phải cái gì to tát. Thôi Tuyết nhi quay về tu luyện đi, mai rồi lúc nào chuẩn bị xong thì thông báo cho sư tôn."

" Vâng, sư tôn."

.....

Nơi ở của Tà Long.

" Lão Long mai ta đi cùng Thiên Tuyết có chút việc, không biết lúc nào mới về nữa nên ta để lại cho ông bạn một ít đồ."

Tà Long nhếch mép cười nói:

" Có gì để ta xem nào? "

Xuân Đức cười bí hiểm nói:

" Đừng quá kích động nhé, ông bạn mà bị đột quy thì nguy. Hắc hắc."

Xuân Đức lấy ra một cái giới bảo, bên trong chứa nguyên một tỷ Bất Diệt Cảnh tử linh sinh vật trong đó có 100 đầu tinh quân cảnh biến dị. Ngoài ra còn có hơn 1 tỷ ma lang, đám ma lang này tu vi không đồng đều, còn thì mạnh con thì yếu. Nhưng chung quy đem ra đánh trận vẫn rất ổn.

Tà Long thông qua thần thức quan sát bên trong giới bảo, thấy có nhiều như vậy Bất Diệt Cảnh thì không khỏi kinh ngạc nói:

" Củ cải, cái năng lực kia của ngươi lại có tiến bộ rồi sao? "

Xuân Đức gật đầu: " Sau này ta mạnh hơn thì có thể chế tạo ra đám bất diệt sinh vật kia càng mạnh mẽ hơn, năng lực này rất có tiềm năng khai thác đây. Mà phải rồi làm sao tu vi của lão lâu khôi phục vậy, lại gặp vấn đề gì sao? "

Tà Long bị nói đúng chỗ đau, hấn buồn rầu nói:

" Ủ, gặp vấn đề nghiêm trọng rồi, đạo cơ của ta bị tổn hại rất khó lành lại. Không có năm tháng dài dòng bù đắp thì không thể khôi phục lại như

lúc ban đầu. Mà đạo cơ bị tổn hại tu vi sẽ bị kẹt lại ở Tinh Quân Cảnh không thể khôi phục thêm."

Xuân Đức cười trên nỗi đau của người khác, hắc vồ vài Tà Long nói:

" Hắc hắc, ta bao ăn, bao ở người cứ yên tâm mà sống. Còn thù hận gì cứ để sau đi chúng ta có thời gian mà. "

Tà Long cũng không tức giận mà cười nói:

" Trăm sự nhờ người. Hắc hắc."

.....

Sáng ngày hôm sau trước cổng Ác Ma Chi Thành-01.

Tuyết Anh, Tư Uyển đã ở đây không biết từ lúc nào, lúc Xuân Đức đến nơi thì đã thấy hai nàng đợi ở nơi đó đang nói chuyện to nhỏ với nhau.

" Đi thôi hai nha đầu."

" Vâng, sư tôn."

Sau đó ba người ngồi xuyên không phi thuyền mà đi. Ngồi bên trên xuyên không phi thuyền Xuân Đức nhìn Tư Uyển hỏi:

" Tiểu Uyển người mà nha đầu người muốn tìm là ai nói cho ta biết, lần này ta sẽ đi cùng các người tìm người."

Thiên Tuyết ngạc nhiên nói: " Sư tôn nói sẽ đi cùng chúng ta."

" Ừ, mọi việc ở Ác Ma Điện đã có người khác lo rồi, lần này ta sẽ đi cùng hai nha đầu các người, miễn cho xảy ra cái gì thì không tốt." --- Xuân Đức gật đầu nói.

" Cảm ơn sự chiếu cố của điện chủ."--- Tư Uyên quỳ xuống hành lễ.

Xuân Đức nhìn nàng nói: " Lần sau cũng đừng quỳ bái cái gì cả, ta là người không thích nhất ba cái trò quỳ bái này, cực độ phản cảm. Không có tác dụng gì cả. Đứng lên đi nói cho ta biết đặc điểm của người kia."

" Vâng." Sau đó Tư Uyên nói tất cả những thứ mình biết cho Xuân Đức nghe, nghe xong Xuân Đức có chút nhú mày nói:

" Được rồi, ta sẽ tận lực giúp nha đầu nguoi."

" Vâng. Điện Chủ."

Cũng không ai nói thêm câu nào, bên trong Xuyên Không phi thuyền yên tĩnh lạ thường. Tranh thủ thời gian Xuân Đức dùng niệm lực tiến nhập vào trong trấn hồn huyết liên xem xét tình hình.

Thời gian 20 năm trước kia, trấn hồn huyết liên sau khi hấp thụ đầy đủ đã tự hành không gian sống, không gian này phạm vi rất nhỏ chưa tới 50 dặm, bên trong đang nuôi nhốt hai loại biến dị muối bất đồng.

Một loại là phệ hồn muối chủ công linh hồn, loại còn lại là phệ thiên muối cắn nuốt mọi thứ tự lớn mạnh bản thân nhưng lực công kích linh hồn so với phệ hồn muối thì yếu hơn 3 phần. Số lượng đàn muối bây giờ cũng không nhiều lắm, phệ thiên muối khoảng 2 vạn con, còn phệ hồn muối chưa đầy 5 ngàn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 409: Vô Đề 2

Sinh vật đặc biệt có khả năng thôn phệ mọi vật chất để tự thân lớn mạnh. Là sinh vật thuộc ám hệ sinh vật chuyên khắc chế các hệ mộc, thủy. Có kháng tính cực cao với công kích từ thánh quang thuộc tính, lôi thuộc tính cùng hỏa thuộc tính.

Sinh vật thuộc ám hệ, có khả năng ẩn giấu cực cao, con mồi không có tu vi vượt qua 3 đại cảnh giới không thể bị phát hiện. Có khả năng thôn phệ linh hồn cùng khống chế con mồi.

Nhìn bên trong trần hồn huyết liên đang bay vô vàn muối Xuân Đức cảm thấy có phần chán ghét, không hiểu sao hẳn lại ghét muối nữa. Mỗi khi hẳn thấy đàn muối này thì kiêu gì cũng ra lệnh cho bọn chúng thôn phệ lẫn nhau, cũng vì vậy mà số lượng muối mới còn ít vậy, bằng không bây giờ số lượng phải hàng ngàn tỷ rồi. Nhưng bù lại được cái đám muối còn lại con nào con nấy đều là tinh anh trong tinh anh.

.....

Xuyên không phi thuyền được Tư Uyển cùng Tuyết Anh điều khiển tiến đến một cái cổng thông đạo bị phong bế bên trên một cái tinh cầu hoang vắng. Cái tinh cầu này cũng không xa Ác Ma Điện là bao nên chưa đến vài canh giờ bọn họ đã đến nơi cần tới.

Nhìn cánh cổng thông đạo bị đánh sập phân nửa Xuân Đức khẽ cau mày. Bên trong thông đạo có vô số không gian loạn lưu, không gian thiết cát đan xen với nhau, Bất Diệt Cảnh hậu kì đi vào nơi này thì ngay lập tức bị xé nát.

Tạm thời thu hai người Tử Uyên cùng Thiên Tuyết vào bên trong không gian vong linh, Xuân Đức một mình tiến vào cửa thông đạo kia. Vừa tiến vào bên trong hắn gặp vô số lực lượng xé rách nhưng cũng không có kinh khủng như hắn tưởng tượng, mấy cái không gian loạn lưu cùng không gian xé rách cắt lên cơ thể hắn cũng giống như sợi chỉ kéo qua kẻ tay, hơi thấy nóng một chút mà thôi.

Cái đường hầm không gian này bị hư vô cùng thảm hại, hắn phải vừa đi vừa tu bổ lại cái đường hầm không gian này. Kéo lúc về lại không thấy đường chạy lung tung lại đi tới tinh vực khác thì lại mất công chạy về.

Đến cuối đường hầm thông đạo không ngờ hắn còn gặp nguyên một cái giới bích màu lam dày cả mét. Mất công lắm mới xé nó ra mà không làm hư thông đạo.

Tiến vào thế giới phong cầm, Xuân Đức cảm nhận thiên địa bên trong thế giới này cũng không khác gì lắm so với Ma Long Đại Lục ngày trước, được cái không gian nơi đây không có áp chế tu sĩ quá lớn.

Hạ xuống một đỉnh núi, lại phóng ra Thiên Tuyết cùng Tử Uyên. Hai nha đầu này vừa ra ngoài liền nhìn nhìn ngó ngó xung quanh, mãi sau Thiên Tuyết mới cảm thán:

" Nơi đây cũng không tệ."

Xuân Đức nhìn Tử Uyên hỏi: " Có cảm ứng đệ đệ của nhóc sao? "

Tư Uyển lắc đầu đáp: " Không có, khoảng cách quá xa ngọc bội không phản ứng."

Xuân Đức gật đầu nhìn hai người nói: " Được rồi lại vào trong đi. Ở trong kia nhớ không nên đi quá xa nghe chưa, chỉ nên ở Lâu Đài Sinh Mệnh mà thôi."

Dặn dò một câu sau đó hấn lại thu hai người lại, Xuân Đức tản ra nhiệm vụ tìm kiếm xem có ai để hỏi đường tới Nam Phương Vực Quần không? Hấn là dân mù đường nên cũng không biết cái nào là hướng Nam nữa.

Rất nhanh hấn tìm thấy một thành thị cách nơi hấn đang đứng mấy ngàn dặm, trong chớp mắt hấn đã ở bên ngoài thành. Nhìn đoàn người chen chúc nhau vào bên trong thành Xuân Đức nhìn tới một lão giả phụ cận đưa cho hấn một ít linh thạch hỏi Nam Phương Vực Quần ở đâu?

May mắn cho hấn là lão giả này còn có nguyên một tấm bản đồ Phong Linh Đại Lục này. Nhận tấm bản đồ nhìn một chút Xuân Đức liền rời đi.

Vì không biết vị trí cụ thể nên dịch chuyển cũng không thể một lần là tới, hấn phải dịch chuyển từng đoạn một. Trên đường hấn thấy có rất nhiều yêu thú tấn công khắp nơi, người chết cũng rất nhiều nhưng việc này hấn mặc kệ hấn cũng không phải chúa cứu thế.

Một đường thẳng tiến vài chục tỷ dặm chỉ cần mấy chục hô hấp liền vượt qua. Nhưng khi đến nam phương vực quần thì hấn lại để Tư Uyển ra cảm ứng một chút nhưng kết quả vẫn là không có.

Dựa vào thông tin mà Tư Uyển nói cái tên đệ đệ của nàng lúc nhỏ sinh sống ở một cái chi nhánh gia tộc Gia Cát, còn cái gia tộc kia nằm ở nơi nào thì nàng cũng chịu.

" Gia tộc Gia Cát, tìm một cái gia tộc này ở đâu đây ta. Không biết nơi đây có cái tổ chức nào bán thông tin không nữa."

Xuân Đức có phần buồn bực, hứa giúp nha đầu kia tìm người mà tìm không thấy thì ném mặt tới nhà bà ngoại rồi. Mong là cái tên đệ đệ kia của nàng không chết bằng không lại mất công. Mà nói tới cũng không may Tư Uyển gia nhập Ác Ma Điện huyết mạch thay đổi bằng không dựa vào một tia huyết mạch thì tìm tới đệ đệ nàng cũng không cần mất thời gian như thế này.

Đúng là suy nghĩ không chu toàn bị thiệt đủ đường. Lúc buồn bực nhìn cái gì cũng không vừa mắt nhìn thấy đám yêu thú cứ như đàn chuột chạy trước mặt Xuân Đức cảm thấy bức xúc. Thả ra đàn muỗi của mình ra bên ngoài, Xuân Đức lệnh cho bọn nó làm thịt đám yêu thú cấp thấp này.

Đầy trời là muỗi, đám phệ thiên muỗi đều là một màu vàng kim, đầy trời màu vàng kim, từng con muỗi to như nắm tay đi qua nơi nào thì nơi đó tịch diệt một mảnh, đừng nói cái gì yêu thú mà ngay cả cây cối cũng không còn. Khi nhìn thấy phương viên mấy vạn dặm không còn con vật gì nữa Xuân Đức mới thu đám muỗi của mình lại.

Xuân Đức bỗng nhiên giật mình, hẳn cảm thấy có điều gì đó không đúng. Hẳn làm sao có thể tâm tính nóng nảy như vậy được, tuy chưa luyện tới vô hỷ vô bi nhưng mấy chuyện nhỏ nhặt không thể nào làm hẳn tức giận được.

Vận chuyển Thanh Tâm Quyết, tâm tình hẳn chút một bình tĩnh lại. Một lần nữa Xuân Đức mở mắt ra, ánh mắt hẳn đã không có sự ba động, chỉ có sự lạnh lẽo thấu xương.

" Có thể vô thanh vô tức tác động tới tâm tình của ta quả thực không thể nào tưởng nổi. Không ngờ ở một nơi như thế này lại che giấu một thứ

khủng bố như vậy."

Xuân Đức đứng bất động nơi đó một lần nữa nhắm mắt lại linh hồn lực khủng bố tán phát ra hàng trăm tỷ dặm khắp cái Phong Linh Đại Lục này, hắn quan sát từng nơi, từng xó xỉnh một.

Qua đi một canh giờ hắn một lần nữa mở mắt ra, một luồng ánh sáng lạnh bắn ra. Nhìn về phía hải vực phía đông Xuân Đức tự nói:

" Ngược lại chạy được rất nhanh."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 410: Vô Đề 3

Cách nơi Xuân Đức đang đứng hàng trăm tỷ dặm có một cô gái cùng một cái chuông màu đen đang cực tốc bỏ chạy, mỗi lần xé rách không gian na di là hàng vạn dặm. Xuyên qua bình chương tiến vào Hỗn Loạn Ma Hải cô gái kia mới chui vào bên trong một con tàu bằng xương cốt.

Liên tục phun ra huyết cùng mảnh vỡ nội tạng cô gái kia thần sắc bây giờ vẫn còn sợ hãi đến tận cùng. Trong đầu nàng luôn có một ma âm nói duy nhất một câu " Người phải chết ". Âm thanh kia lạnh lẽo đến linh hồn cũng đóng băng nếu không nhờ có cái chuông màu đen bên cạnh nàng thì nàng có lẽ đã chết từ lâu.

" Người kia là ai lại đáng sợ đến như vậy? Không những thoát ra khỏi sự khống chế của vô cực chuông mà lại còn có thể tìm tới ta, may mắn có vô cực chuông bằng không ta chết rồi."

Nàng lại nhìn tiểu chuông bên cạnh ánh sáng đã ảm đạm đi không ít thì đau lòng gần chết hỏi:

" Người có bị làm sao không? "

Khí linh của chiếc chuông kia hiện ra, thần tình nó mệt mỏi, cả người mờ nhạt.

" Lần này chúng ta gây đại họa rồi, người kia không phải là chúng ta có thể đối phó, may mắn hẳn không chủ tu linh hồn bằng không chúng ta không có khả năng chạy."

Cô gái nghe vậy thì kinh hãi nói: " Không phải chuyên tu linh hồn, trời ạ, không tu linh hồn mà còn mạnh đến vậy. Phụt." Do quá kích động nàng lại phun ra một ngụm máu.

Bình ôn khí huyết xong nàng nhìn khí linh tiêu chuông hỏi:

" Chúng ta nên làm gì bây giờ? mà sao lúc trước ngươi lại không phát hiện ra hấn khủng bố mà còn mạo phạm hấn."

Khí linh tiêu chuông cũng là một mặt đấng chất nói:

" Ta nào biết hấn phong bế tu vi đi vào thế giới này nếu tên kia không phong bế tu thì cái thế giới này trực tiếp tan vỡ rồi. Bây giờ cũng không phải nói tới vấn đề này, nhanh đi vào tứ tôn thiên đế bằng không chúng ta chết chắc, ta sợ hấn đuổi tới nơi này."

Cô gái kia trên mặt mới khôi phục lại tí huyết sắc trực tiếp mất màu, nàng cũng không dám nán lại mang theo thương thế chạy đi tới nơi kia.

.....

Tạm thời mất đi dấu vết những con chuột kia Xuân Đức cũng không cảm thấy thất vọng, chỉ cần trong cái thế giới này thì rất nhanh sẽ thấy được nhau, nếu không phải vì còn có điều cố kỵ thì hấn đã không áp chế thực lực của mình lại.

Buổi chiều hôm đó Xuân Đức đi tới một tòa thành lớn tên là Lôi thành, tìm tới một tửu lầu lớn nhất ở lôi thành này hấn đi vào bên trong. Người vào bên trong tửu lầu này không phú thì quý nên phục vụ nơi đây rất nhiệt tình, Xuân Đức được một cô gái tiếp đón.

Xuân Đức ngồi vào một bàn bên cạnh cửa sổ, nhìn cô gái hỏi:

" Tiểu cô nương có biết nơi nào mua tin tức hay tìm người sao? " Hấn tiện thể đưa cho cô gái một túi nhỏ linh thạch.

Cô gái cầm túi linh thạch mà ngỡ ngàng vì linh thạch bên trong nhiều quá, có cả vạn khối hạ phẩm linh thạch. Một tháng nàng làm nơi này cũng được có một khối, nhờ có chồng nàng là quản sự nơi đây mới được nhiều hơn một ít mà thôi. Bây giờ tự dưng có người đưa cho nàng một vạn làm cho nàng không biết làm sao.

Nhìn biểu hiện đờ đẫn của nàng Xuân Đức xua tay nói:

" Không biết thì thôi,ta cũng không lấy lại linh thạch, tiểu cô nương người lấy cho ta ít rượu là được."

Cô gái kia lúc này mới hồi thần lại lắc đầu nói:

" Không phải đại nhân, là ta thất thố. Việc này ta không biết rõ lắm nhưng phu quân ta thì biết rất rõ đợi ta gọi hấn đến."

Nói xong cô gái chạy thật nhanh đi tìm phu quân nàng. Không bao lâu sau một trung niên béo ú lê cái thân hình quả bóng đi tới, khuôn mặt hấn tươi cười như hoa cúc, hấn cung kính nói:

" Đệ đại nhân chờ lâu, đại nhân cần gì có thể hỏi tiểu nhân, tiểu nhân sẽ hết lòng phục vụ ngài."

Xuân Đức ánh mắt không mang theo chút cảm tình nào quét qua tên trung niên, tên trung niên tí nữa thì không có chết đứng, trên đầu hấn lấm tẩm mồ hôi.

" Chắc đã nghe phu nhân của người nói qua rồi ta cũng không muốn nhắc lại. Giúp ta tìm một cái Gia Cát gia tộc ở Nam Phương Vực Quần này

hoặc là thông tin đến cái gia tộc kia. Đây là một ít linh thạch cho người, xong việc có thêm."

Xuân Đức lại lấy ra một túi không gian đựng linh thạch ném qua cho tên trung niên kia. Tên trung niên nắm lấy cái túi thử dò xét một chút, khi nhìn thấy số lượng linh thạch kia hẳn tí nữa chết đứng tại chỗ, bên trong phải mấy chục triệu linh thạch, có hạ phẩm cũng có cực phẩm.

Hắn run giọng nói: "Đại nhân không cần nhiều như vậy đâu, thực sự cái này nhiều quá rồi."

Xuân Đức nhìn hắn một cái nói: "Nhận tiền làm việc đừng để ta nhắc lại."

"Vâng, vâng đại nhân ta đi làm ngay đây, đại nhân có thể ở lại chỗ chúng ta một thời gian, việc này tiểu nhân cũng cần một chút thời gian."-- Tên mập lăn cái thân thể béo ục ịch kia.

Người ở bên trong tửu lâu thấy một màn này thì không khỏi kinh ngạc, đánh giá Xuân Đức cũng cao hơn một bậc.

.....

Đi ra bên ngoài tên béo chủ quản liền tìm người đến liên tục phân phó xuống đi làm việc. Vuốt vuốt mồ hôi trên trán hắn thảm thán.

"Vị đại nhân kia ra tay đúng thật là rộng lượng nhưng tính khí có chút lạnh."

Ở bên cạnh hắn cô gái kia hỏi: "Phu quân, vị đại nhân kia giờ nên làm sao đối đãi."

Tên béo kia vui vẻ nhìn cô gái nói: " Lão bà à người đúng là phúc duyên của ta, chỉ cần làm việc tốt cho vị đại nhân kia thì ắt hẳn không thiếu được chỗ tốt của chúng ta. Bảo phục vụ khác lưu ý vị đại nhân kia, nếu vị đại nhân kia có yêu cầu gì thì cứ đáp ứng không cần xin chỉ thị của ta."

" Vâng, phu quân." --- Cô gái gật đầu sau đó nhanh chân đi vào bên trong.

Khi cô gái đi vào bên trong thì bên cạnh tên trung niên béo ú xuất hiện một cô gái khuynh quốc khuynh thành nhìn hẳn híp mắt cười nói:

" Vương mập có đồ tốt mà không chia cho bản cô nương sao? "

Thấy cô gái này tên trung niên lập tức như biến thành con cún con vẫy đuôi, hẳn nịnh nọt nói: " Tiểu nhân làm sao dám, chỉ là vị đại nhân kia cũng mới đưa cho tiểu nhân mà thôi, có cho trăm cái lá gan tiểu vương cũng không dám quên đại tiểu thư."

" Vậy thì nhanh lên lấy ra đây, theo lệ cũ ta 8 người 2." -- Cô gái kia không khách khí nói.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 411: Mộ Dung Yến Nhi

Cô gái này tên Mộ Dung Yến Nhi là đại tiểu thư của Mộ Dung gia tộc, thế lực lớn nhất lôi thành, cũng là thế lực lớn nhất Nam Phương vực quần.

Tên béo Vương tài cũng không có giấu làm của riêng mà nhanh chóng lấy ra số linh thạch lúc trước Xuân Đức đưa cho.

Dùng thần thức kiểm tra Mộ Dung Yến Nhi cũng không nhìn được động dung nói:

" Là ai mà lại đưa cho người nhiều như vậy? "

Vương Tài cũng kính nói:

" Là một vị đại nhân mới vào uống rượu, vị đại nhân kia để tiểu nhân đi tìm hiểu một cái Gia Cát gia tộc ở Nam Phương Vực Quần chúng ta."

Mộ Dung Yến Nhi nổi lên hứng thú nói:

" Dẫn ta đi gặp người kia."

.....

Dưới sự dẫn đường của Vương mập, Mộ Dung Yến Nhi thấy được thân ảnh Xuân Đức đang ngồi nơi đó. Xuân Đức ngồi ở đó tỏa ra một loại khí tức thập phần khiến người ta sợ hãi không dám tới gần, sợ tới gần sẽ là sự bất kính với hắn.

Mộ Dung Yến Nhi cũng bị tác động nhưng nàng cắn răng tiến lại gần Xuân Đức. Nàng đứng trước mặt Xuân Đức nói:

" Ta là Mộ Dung Yến Nhi ta có thể ngồi đây được sao? "

Xuân Đức đang nhìn về nơi xa nghe vậy thì thu hồi ánh mắt, hấn nhàn nhạt liếc nhìn Mộ Dung Yến Nhi một đôi con người màu xám tỏa ánh sáng u âm của sự tử vong cùng tĩnh mịch. Chỉ vừa tiếp xúc với ánh mắt này nhoáng một cái mà Mộ Dung Yến Nhi như cảm thấy mình bị luân hồi chết đi sống lại mấy kiếp.

" Ngồi."

Xuân Đức cũng không nhiều lời, không hiểu sao qua bao nhiêu năm rồi mà hấn vẫn không thích giao tiếp với nữ nhân nếu không phải người mà có mối quan hệ với hấn hoặc là người thân thì hấn hầu như không bao giờ tiếp xúc với nữ nhân khác.

Được Xuân Đức cho phép, Mộ Dung Yến Nhi lúc này mới dám ngồi xuống, ở cạnh Xuân Đức nàng đặc biệt cảm thấy áp lực. Những lời muốn nói trước đây lúc này cũng không biết làm sao mở lời. Tình huống có chút lúng túng, nàng thì ngồi đó xoắn xuyết còn người ngồi đối diện nàng thì bình bình đạm đạm uống rượu như không có chuyện gì.

Đang lúc nàng muốn mở miệng thì từ bên dưới lầu đi lên 4 người, tất cả đều làm thanh niên tuấn tú, lịch sự, nho nhã. Bên ngoài là vậy còn bên trong thì cũng chỉ bọn họ mới biết. Vừa đi lên bốn người này ánh mắt đều nhìn về phía Mộ Dung Yến Nhi nhưng khi bọn họ thấy nàng cùng một thiếu niên lạ mặt uống rượu thì không khỏi nhăn mày lại.

Đang lúc này thì bọn họ lại thấy thiếu niên kia đứng dậy còn Mộ Dung Yến Nhi thì vẫn ngồi nguyên ở nơi đó. Trong 4 tên có một tên mặt như

quan ngọc tay cầm quạt xếp tiến lên một bước ngăn cản đường đi của Xuân Đức nhưng vừa tiến lên bị Xuân Đức nhìn qua một cái tên này lập tức lui về chỗ cũ, trên đầu hấn lấm tẩm mồ hôi.

Đợi khi Xuân Đức rời đi một lúc lâu tên kia mới dám thở ra một hơi, bị mấy người bạn bên cạnh nhìn mình với ánh mắt quái dị tên này mặt cũng có chút nóng lên. Hấn không ngờ đường đường là một thiên tài ghi danh trên tiềm long bảng vậy mà chỉ bị đối phương liếc nhìn một cái liền sợ hãi thành bộ dạng này.

Xuân Đức đi rồi Mộ Dung Yến Nhi lúc này mới chú ý đến mấy người tới đây, bốn người này nàng đều biết, bọn họ đều là con em đại gia tộc, đều là thiên tài của Nam Phương Vực. Mấy con ruồi này hàng ngày đều bám lấy nàng không rời, không biết làm sao mà mỗi khi nàng ra ngoài thì chưa được bao lâu thì đám này đã tới.

Rất nhanh nàng đã thấy bốn người đi thẳng về phía mình, nàng trong lòng có chút chán ghét những người này. Đang lúc này bên dưới đường phố một mảnh náo động. Mộ Dung Yến Nhi cũng ngó đầu ra nhìn xuống, vừa nhìn xuống nàng liền thấy người thanh niên vừa nãy đang ngồi cùng nàng bây giờ đang bị mười tên linh giả cảnh vây xung quanh.

.....

Xuân Đức lúc này đi ra gặp phải một tên đầu óc có vấn đề, không biết vì sao mà tên con em này lại đặc biệt muốn làm nhục hấn cho hả cơn giận. Chắc có lẽ mới bị vợ cấm sùng cũng nên.

Một tên Linh Giả Cảnh (Đẳng cấp tu sĩ ở Phong Linh Đại lục) đỉnh tiềm nhìn Xuân Đức quát:

" Còn không mau quỳ xuống xin lỗi thiếu gia nhà chúng ta. Người muốn cả gia tộc của người gặp đại nạn sao? "

Cũng không có phản ứng gì quá lớn Xuân Đức cứ như vậy bước qua mấy người đi về một phương hướng khác. Đợi Xuân Đức đi một hồi lâu sau thì nguyên cả đám mấy tu sĩ vây xem hấn ở xung quanh cùng mấy kẻ chặn đường hấn đều biến thành từng điểm tinh quang màu đỏ lấp lánh phiêu tán trong thiên địa.

Những kẻ bên trong các cửa hàng gần đó thì âm thầm may mắn vì không ra góp cái gì náo nhiệt. Ở tầng trên tửu lâu Mộ Dung Yến Nhi thấy một màn như vậy thì không khỏi động dung, người nắm giữ sức mạnh như vậy há cho những người khác khinh nhờn.

Nàng thì kinh ngạc còn bốn tên thanh niên bên cạnh nàng thì kinh hồn, bọn chúng đang may mắn vì lúc trước không có trêu chọc tên sát tinh kia. Trêu chọc tên sát tinh kia chết cũng không biết là chết như thế nào.

.....

Buổi sáng sớm hai ngày hôm sau.

Xuân Đức lại một lần nữa ghé thăm cái tửu lâu to nhất lô thành này. Hấn vừa tới thì tên mập Vương Tài liền đi ra bẩm báo.

" Đại nhân việc ngài căn dặn đã có kết quả. Đây là tất cả những tin tức mà đại nhân cần."

Wương Tài đưa cho Xuân Đức một cuốn vở nhỏ bên trong có ghi những gì liên quan tới Gia Cát gia tộc. Xem xong một lượt Xuân Đức thỏa mãn gật đầu hấn khẽ cười nói:

" Rất không tệ, đây là thù lao của ngươi." Xuân Đức lại lấy ra mấy cuốn công pháp tu chân cùng vài kiện đạo khí ném cho tên Vương Tài.

Có thông tin rồi hẳn cũng nên ly khai nơi đây. Hẳn trực tiếp dịch chuyển đi xa. Theo thông tin ghi bên trong cuốn vở nhỏ thì cái gia tộc Gia Cát kia cũng thuộc cái gì bát đại thế gia, mà bát đại thế gia này lại nằm trong quản hạt của Kinh Vân Tông.

" Mong là con thỏ nhỏ chết bầm kia không chạy đi đâu bằng không ta lại phải tiếp tục đi tìm."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 412: Gia Cát Gia Tộc

Phải thêm hai ngày nữa Xuân Đức mới mò tới cái gia tộc kia. Vừa đến cái gia tộc này thì hắn gọi ta Tư Uyển.

" Đây là cái kia Gia Cát gia tộc, nha đầu ngươi vào xem một chút."

Tư Uyển lập tức hiểu ý gật đầu đáp:

" Vâng, điện chủ."

.....

Tới buổi chiều tối Tư Uyển mới đi ra khỏi Gia Cát gia tộc. Không đợi cho Xuân Đức hỏi thăm thì Tư Uyển đã nói:

" Đệ đệ hắn đã không còn ở đây nữa, hắn đã đi Thiên vực bá nhập vào Huyền Tông bây giờ là đệ tử hạch tâm của Huyền Tông."

Xuân Đức gật đầu: " Không vấn đề gì, đã có mục tiêu thì sớm muộn gì cũng gặp được. Nha đầu ngươi tiếp tục chờ một thời gian."

Tư Uyển nhu thuận gật đầu nói lời cảm ơn: " Cảm ơn Điện Chủ quan tâm."

.....

Trong đêm hôm đó hắn lại tiến về cái tửu lâu kia gặp Vương Tài nhờ tên này tìm hiểu đường đi tới Huyền Tông. Cũng không mất quá nhiều thời

gian, chỉ vài giờ sau Vương Tài đã đem những thứ mà hắn muốn mang tới.

Tối hôm đó hắn trực tiếp đi tới Huyền Tông nhưng mà không gặp được tên đệ đệ của nha đầu kia. Con thỏ chết bầm kia không ngờ lại chạy đi theo người khác vào mộ huyết của người ta tâm bảo.

Ngồi trong một căn phòng khách Xuân Đức nhìn nữ tử trước mặt hỏi:

" Có biết cái mộ kia ở nơi nào không? Giúp ta chỉ đường đi, ta không biết đường."

Thái độ của Xuân Đức rất trực tiếp, không một chút che giấu gì. Nữ tử ngồi đối diện hắn nhẹ nhàng hỏi:

" Không biết vị tiền bối này tìm tên đệ tử kia của ta làm gì? "

" Tỷ hẳn nhờ ta tìm hắn trở về. Được rồi cũng đừng dài dòng, ta không thích nói chuyện nhiều với nữ nhân, người có thể chỉ đường cho ta tới nơi mộ địa kia được chứ." --- Xuân Đức nói.

Nữ nhân đối diện cũng chỉ hơi nhíu mày một cái rồi cũng đáp ứng yêu cầu của Xuân Đức, chỉ đường cho hắn tới mộ địa nơi kia.

.....

Không qua bao lâu hai người đã đứng trước cửa vào của mộ địa thiên đế nơi hỗn loạn ma hải. Khi Xuân Đức đang định tiến đi vào thì cô gái tông chủ huyền tông kia hỏi một câu:

" Tiền bối, ta có làm người cảm thấy chán ghét vậy sao? "

Xuân Đức vẫn tiến vào bên trong không dừng lại, mãi khi hắn khuất bóng thì mới có âm thanh truyền lại:

" Cái này không phải do người."

.....

Vừa bước vào bên trong mộ địa thiên đê Xuân Đức cảm thấy một tia khí tức quen thuộc, yên tĩnh cảm nhận một chút hấn liền nhớ ra chủ nhân cái khí tức kia là ai rồi, là kẻ nhân lúc hấn nhược đã vô thanh vô tức ảnh hưởng tâm trí của hấn.

Nhìn địa hình xung quanh tất cả đều là một mảnh sa mạc màu đen, khí tức u ám khiến người ta cảm thấy lạc mất tâm trí. Nơi đây còn có một mảnh rừng không lá, chỉ còn lại những cây cối trụi lủi đen nhánh.

Khi hấn còn chưa quyết định đi hướng nào thì từ của thông đạo lại đi vào một người. Vẫn là cô gái tông chủ Huyền Tông kia. Nhìn nàng tiến vào Xuân Đức cảm thấy nghi hoặc:

" Nha đầu, không phải người đã đi về rồi sao? Làm sao lại tiến vào nơi đây."

Cô gái kia nở một nụ cười yếu ớt nói: " Tiên bối, ta tới nơi này cũng tầm bảo à. Nếu tiên bối không phiền thì có thể cho ta đi cùng không? "

Xuân Đức lắc đầu nói: " Nha đầu người mà đi theo ta là quyết định sai lầm nhất trong năm đó, ta không có biết đường đi. Với ta không thích đi cùng với nữ nhân."

" Thế ta có thể dẫn đường cho tiên bối thì sao? " --- Cô gái nghiêng đầu nói.

" Như vậy thì không vấn đề, nha đầu người dẫn đường đi." --- Xuân Đức đáp ứng ngay.

Cô gái kia hết biết nói gì, vị tiên bối này là đang lấy mình làm người dẫn đường đây. Không ngờ đường đường là một vương giả sinh tử cảnh lại có lúc làm người dẫn đường.

Nhưng nàng cũng không có phản đối, nàng đi đằng trước dẫn đường. Tiến về mảnh rừng ma cô gái nói:

" Nơi này là đường đi ngắn nhất nơi sâu bên trong nhưng có rất nhiều cấm chế tiên bối xin cẩn thận."

" Hồng" Xuân Đức đứng trước cánh rừng ma vận dụng một ít hồn độn lực lượng rống lên một tiếng, ngay sau đó một loại lực lượng sơ khai sinh ra, nó tạo thành một đường thẳng xuyên qua cánh rừng đi kèm sóng âm.

Ầm ầm... ầm ầm

Hàng loạt cấm chế, cây cối, sinh vật bị dọn dẹp sạch sẽ. một đường thẳng rộng một dặm dài hàng vạn dặm được tạo ra.

" Thế này đi được rồi chứ, ắt hẳn không có nguy hiểm gì đâu."

Cô gái ở nơi đó không tin vào mắt mình, nơi này cho dù là nàng muốn đánh ngã một gốc cây cũng khó vì có cấm chế liên miên gia trì nên ở nơi đây mọi thứ cứng rắn lạ thường. Vậy mà vị tiên bối không biết tên này chỉ rống lên một tiếng thì đã có một cái thông lộ xuyên qua cánh rừng chết chóc rồi.

" Đi nào nha đầu."

Vèo vèo. Hai thân ảnh vụt biến xuyên qua cánh rừng ma, trên đường đi quả thực không có bất kì nguy hiểm gì, mọi thứ đều được dọn dẹp sạch sẽ, cái gì mà độc trùng, độc vật, cấm chế mọi thứ đều biến mất.

Đi qua cánh rừng Xuân Đức lại gọi ra Tư Uyên, nhìn nàng Xuân Đức nói:

" Cảm ứng một chút xem thế nào? "

Tư Uyên gật đầu lấy ra ngọc bội, ngọc bội vẫn ảm đạm vô quang. Nàng lắc đầu buồn bã nói:

" Điện chủ. Vẫn không cảm ứng được hần."

Xuân Đức an ủi:

" Không sao rất nhanh sẽ tìm thấy. "

Xuân Đức tâm niệm muốn thu Tư Uyên vào thì nàng vội nói:

" Điện Chủ có thể để cho Uyên Nhi bên ngoài đi tìm đệ đệ của ta không? "

Xuân Đức gật đầu đáp ứng: " Không thành vấn đề, dù sao có thêm nha đầu người cũng không nên cản trở gì."

Cùng lúc này Thiên Tuyết từ bên trong đi ra, nhìn nàng Xuân Đức hỏi:

" Làm sao không ở bên trong tu luyện mà lại đi ra ngoài này làm gì? "

Thiên Tuyết nịnh nọt nói:

" Hì hì sư tôn, người ta tu luyện mệt mỏi cũng nên thư giãn một chút chứ. Với lại việc đi tìm đệ đệ của tiểu Uyên cũng là việc của Tuyết nhi à."

Ở một bên tông chủ Huyền Tông ngẩn người, nàng làm sao cũng không hiểu tự dung từ đâu xuất hiện hai cô gái. Đây là có chuyện gì xảy ra à. Theo

nàng biết bảo vật thì chỉ có thể chứa vật chết mà thôi, không làm sao để vật còn sống ở bên trong được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 413: Vô Đề

Thiên Tuyết lúc này mới nhìn sang cô gái đứng cách đó không xa, đánh giá nàng một lượt rồi lại nhìn Xuân Đức một lượt mới than thở.

" Sư tôn phong lưu thành tính đi tới nơi nào cũng có mỹ nhân làm bạn."

" Cốp "

Xuân Đức thuận tay thưởng cho vị tiểu đồ này của mình một cái cốc đau điếng lên đầu. Không để ý đến cái bộ dạng đáng thương của nàng Xuân Đức nói:

" Bớt giả bộ đáng thương, trò này sư tôn nhìn mấy chục năm rồi đừng tốn thời gian. Đi vào bên trong thôi."

Nhìn cửa truyền tông đen ngòm Xuân Đức dùng hỗn độn năng lượng bao bọc mọi người rồi cùng tiến vào bên trong.

Một lần nữa xuất hiện bốn người đứng trên một địa phương toàn hoa màu đen, nơi đây cũng có vài trăm người đang chống cự với một đám sinh linh đen thui, thân thể dài ngoàng, không có mắt chỉ có một cái hàm toàn răng là răng.

Nhìn qua mấy trăm người một lượt không phát hiện có người cần tìm, Xuân Đức liền một rời đi. Nhìn thấy mấy người Xuân Đức muốn thoát khỏi nơi đây có người quát lớn:

" Ta cho các ngươi đi sao? Lại đây giúp chúng ta một chút."

Ở bên cạnh hẳn mấy kẻ khác cũng nhao nhao phụ họa.

" Phải, phải. Mấy người các ngươi lại đây chống đỡ giúp bọn ta một lúc."

Không nói còn sống được lâu một chút, lời vừa nói ra thì mấy tên này lập tức xác định số phận rồi. Một đạo ánh sáng màu xám từ trong mắt Xuân Đức phóng ra, không những mấy tên kia mà một đám sinh vật ám hệ kia cũng bị liên lụy, cả đám biến thành tro bụi phiêu tán bên trong không gian nơi đây. Không dư thừa một chút cặn bã.

Ba cô gái bên cạnh tuy không phải chưa thấy thủ đoạn của Xuân Đức nhưng mỗi lần thấy thì lại một lần làm bọn họ rung động không thôi. Mọi thứ đều bình thường vậy mà những người kia cứ như vậy sinh sinh tiêu tán.

Bước trên con đường sắt đạo lấy giết chóc chứng đạo nên việc giết mấy trăm người đối với Xuân Đức cũng không nổi lên bất cứ tâm tình gì.

" Tiếp tục đi thôi."

Bốn người lại tiếp tục đi sâu vào bên trong.

.....

Ác Ma Chi Thành-01 sau khi Xuân Đức rời đi ba ngày.

Ầm ầm...ầm ầm

Tùng đọt sấm sét đánh thẳng xuống một khu vực bên trong Ác Ma Thành, trên bầu trời lúc này là một mảnh mây đen dày đặc, bên trong mây đen liên tục lóe lên vô số lôi điện chạy ngang dọc khắp bầu trời.

Ở phía bên dưới kiếp vân kia đang có một thanh kiếm hắc sắc đang điên cuồng thu nạp lôi điện những tia sét màu đen to bằng cổ tay liên tục đánh lên thân thanh kiếm kia nhưng thanh kiếm kia không hề có một chút hư hao nào mà ngược lại nó còn hấp thu được vô số lôi điện dung nạp vào bên trong.

Các xa xa Tuyết Anh, Tà Long, Đại Bạch nhìn một màn màn này cũng cảm khái Tà Kiếm biến thái.

" Ta thấy tu sĩ độ kiếp không chết cũng trọng thương, tên này ngược lại tốt độ kiếp giống như là đưa thức ăn đến cho nó vậy, bao nhiêu lôi điện nó đều cắn nuốt sạch" --- Đại Bạch nhìn Tà Kiếm rất hâm mộ nói ra,ngẫm lại bản thân nó độ kiếp lần nào không phải cử tử nhất sinh.

Tà Long cũng nói: " Nó là binh khí nên khác, không biết với những đồ vật kia nó có thể tăng lên được bao nhiêu."

" Ta lại nghĩ khác, cấp độ cũng không quan trọng lắm nếu lần này nó thuê biến có thuộc tính tốt thì sau này mới có tiềm năng bồi dưỡng tiếp. Bằng không cũng chỉ vứt xó." --- Tuyết Anh nói.

Tà Long vui đùa nói: " Làm sao có thể vứt xó được được dù gì nó cũng là một kiện thần khí à, đem đi bán đấu giá ắt hẳn được không ít tiền."

Tà Kiếm đang bị vây bên trong lôi kiếp nếu mà nó nghe được mấy lời này của mấy người không biết có bị tức quá mà độ kiếp thất bại hay không. Đừng nhìn nó bây giờ mây trôi nước chảy đang độ lôi kiếp, thực tế mỗi giây mỗi phút nó đang tiêu tích xúc mấy chục năm nay nếu đến giai đoạn kia mà không thể vượt qua thì coi như xong rồi.

Dị tượng độ kiếp của Tà Kiếm cũng khiến khắp các nơi bên trên chiến trường đại lục chú ý, người người đều nhìn về phía Ác Ma Thanh -01 kia

nếu không phải có uy danh Ác Ma Điện nơi đó thì bây giờ người tới tranh đoạt Tà Kiếm cũng đã xếp chặt Ác Ma Thành rồi.

Ở một nơi cách không quá xa Ác Ma Thanh-01 mấy tên cự đầu thế lực đối địch đều đang tập trung tại đây, nếu Xuân Đức có nơi đây ắt hẳn phải rất ngạc nhiên vì số lượng Tinh Quân Cảnh đánh chủ ý lên Tà Kiếm không dưới một ngàn, mà trong này ngoại trừ cường giả Tinh Quân Cảnh còn có 3 người đạt tới Hằng Quân Cảnh sơ giai.

Ba người này phân biệt là một ông lão cường tráng, một trung niên có râu quay nón và một mỹ phụ xinh đẹp. Cả ba người đều phát ra khí tức cường liệt khiến cho đám Tinh Quân Cảnh bên dưới không dám ngẩng đầu lên.

Trung niên râu quay nón trầm giọng nhìn hai người nói ra:

" Các vị cũng đã thấy dị tượng mấy ngày hôm nay, theo ta thấy có chín thành chín là một kiện trọng bảo sắp tấn thăng lên phẩm chất thần cấp trong truyền thuyết. Nếu như một trong ba người chúng ta đạt được kiện bảo vật kia ắt hẳn thực lực đại tiến."

Hai người còn lại thoáng chốc không có ý kiến gì, sau một lúc lâu thì mỹ phụ xinh đẹp kia mới lên tiếng:

" Ác Ma Điện cũng không phải cái gì quả hồng mềm, Không biết Ngạo huynh đã có kế sách gì? "

Trung niên râu quay nón xem thường nói:

" Với thực lực ba chúng ta còn cần kế sách gì sao? Chỉ cần hợp sức ba người chúng ta thì ai có thể ngăn cản? "

Ông lão cường tráng lúc này lên tiếng:

" Đừng quên Ác Ma Điện còn một vị Điện Chủ chưa lộ diện, chưa thăm dò ra thực hư đối phương mà đã liều lĩnh đi đánh cướp hang ổ đối phương, cái này không phải là một hành vi khôn ngoan."

" Cũng đã bao năm rồi chúng ta cũng chưa từng thấy tên kia ta nghi ngờ vị Điện Chủ Ác Ma Điện kia chỉ là bọn người Ác Ma Điện thuê dẹt lên mà thôi. Với lần này chúng ta không làm thì sẽ có người khác làm, đừng quên còn có các chủng tộc khác." --- Trung niên nhân nói.

Hai người còn lại tiếp tục rơi vào trầm mặc, mãi một lúc lâu sau hai người mới gật đầu nói:

" Ngạo huynh nói đúng, chúng ta không làm thì có người khác làm. Nhưng bảo vật đến tay thì làm sao phân chia? Dù sao bảo vật chỉ có một."

Tên trung niên suy nghĩ một chút nói: "Hai người các ngươi nghĩ xem nếu lấy được bảo vật này mà chúng ta nộp lên trên thì cơ hội chúng ta tiến thêm một bước sẽ không thành vấn đề. Không bao lâu nữa chúng ta cũng phi thăng tiên vực, dựa vào công lao này ở tiên vực chúng ta có thể sống tốt hơn so với những kẻ mới vào tiên vực rất nhiều."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 414: Vô Đề 2

Lên trên ở đây là chỉ tiên vực người, cái gọi là tiên vực cũng chỉ là điều kiện tu luyện tốt hơn một chút, sống dài thêm một chút, thiên đạo hoàn thiện hơn một tí mà thôi. Đám tu sĩ nơi đó thực lực cao hơn nên tự cho mình là thần là thánh, còn thực tế thì cả đám cũng xuất phát từ cùng nguồn gốc cả mà thôi. Chết đi thì cũng hết.

Lần này thần vật hiện thế không riêng gì nhân tộc mà các chủng tộc khác cũng muốn đạt được, vừa cướp đi thần vật cũng tiện thể diệt trừ một kẻ địch tranh đoạt cơ duyên tháp cùng bọn họ. Đến bây giờ đám cường giả này còn chưa biết cái kia Cơ Duyên Tháp chính là một cái bẫy mà thôi.

Tứ phương sóng ngầm mãnh liệt, Ác Ma Điện không thể nào không biết. Máy vị cự đầu Ác Ma Điện cũng đã làm ra đối sách. Con bài chưa lật của bọn họ còn rất nhiều bọn họ còn lo không có người đối phó bọn họ đây.

Ở bên trong tâm trận pháp Đại Bạch nhìn Tà Long hỏi:

" Cái trận pháp này có ổn không vậy? Lần này địch nhân của chúng ta không phải một hai cái đâu."

Tà Long cười dài nói:

" Cái này chỉ là dẹt hoa trên gấm thôi, át chủ bài của chúng ta không phải cái này. Củ Cải để lại hai bộ phân thân kia cho chúng ta mới là đòn sát thủ chính thức. À cũng không phải, chính thức đòn sát thủ chính là cái bộ

xương của Khô Cốt Ma Tôn chế thành tử linh sinh vật kia. Ở bên dưới trung thiên này thì bộ xương kia chính xác vô địch rồi."

Đại Bạch lại nói: " Nếu lần này giết nhiều như vậy cường giả thì đám cao thiên kia ắt hẳn sẽ không bỏ qua cho chúng ta đâu, e rằng bọn họ sẽ mở thông đạo xuống trung thiên này vây quét chúng ta."

Tà Long híp mắt nói: " Cái này mới hợp ý chúng ta, ta cùng Củ Cải đã mở sẵn một đường thông đạo cho bọn chúng rồi, lúc bọn chúng phá giới đi xuống nhất định sẽ đi vào bên trong sát trận mà chúng ta bố trí từ trước. Lúc đó thì.. hắc hắc." Tà Long cười âm hiểm liên tục.

Đại Bạch nghe vậy thì tròn tròn mắt hỏi:

" Bố trí sát trận từ khi nào? Làm sao ta không biết? "

Tà Long một mặt xem thường nói:

" Ngu đần, ngươi tưởng ba cái tòa Ác Ma Thành này là cái gì, Củ Cải Trắng hẳn cũng không có bị đau bi mà lại tạo nên ba tòa thành trì gần nhau làm gì, ba tòa thành trì này chính là một cái đại sát trận có thể kích sát bất kì tên nào dưới Tinh Vương Cảnh nhưng mà một khi khởi động thì tiêu hao rất lớn nên không phải lúc cần dùng thì không được dùng lung tung."

Lúc này Đại Bạch mới hiểu ra, hẳn gật đầu lia lịa nói:

" Phải,phải là ta không biết. Tại mọi người không nói cho ta thì làm sao ta biết được."

Tà Long vưỡ vai hẳn nói:

" Ngươi biết để làm gì cho mệt, cứ lo làm tốt công việc tổng quản của ngươi đi. Hắc hắc."

.....

Phong Linh Đại Lục, Thiên Đế Ngũ Mộ.

Xuân Đức lúc này đang đứng bên ngoài sinh tử bí cảnh chờ đợi mấy người Thiên Tuyệt cùng Tư Uyển đi ra. Hắn không ngờ đám mộ phần này lại là nơi chôn cất của 5 tên Tinh Vương Cảnh cường giả. Năm tên này đã chết khi không biết bao lâu thời gian nhưng lúc này một bộ phận ý chí của bọn hắn vẫn còn tồn tại. Bọn chúng hóa thành quy tắc nơi đây.

Ở trước mặt Xuân Đức lúc này là năm thân ảnh hư ảo hình thành từ ý chí của năm tên cường giả kia.

" Năm người các ngươi tại sao lại chết tại một nơi như thế này. Ta cảm thấy đáng lý các ngươi không nên ở nơi này mới đúng." Xuân Đức nghi ngờ nói.

Một thân ảnh ông lão mở miệng nói:

" Đúng vậy, năm huynh đệ bọn ta cũng không nguyện chết nơi đây à. Năm người bọn ta là bị ép."

" Nhìn cách bố trí nơi này cùng sự âm trầm của nơi này các ngươi là từ ma vực hay tiên vực tới." --- Xuân Đức hỏi.

" Chúng ta đều là tiên vực người, đạo hữu cũng là người ở tiên vực sao? "

Xuân Đức lắc đầu: " Không có, ta từ trước đến nay vẫn ở trung thiên không lên cao thiên. Mà làm sao chỉ mình ngươi có thể nói chuyện vậy. Bốn huynh đệ của ngươi làm sao không thể nói chuyện? "

" Bốn người bọn họ tu vi thấp hơn ta nên cách đây mấy triệu năm thần trí đã hao hết chỉ còn lại chấp niệm đi theo ta mà thôi. Không biết đạo hữu có hứng thú với truyền thừa mà ta để lại không? nếu đạo hữu muốn ta cũng có thể giúp đạo hữu tiến vào bên trong khảo nghiệm, khảo nghiệm thành công thì tất cả mọi thứ của năm người chúng ta trước kia đều là của đạo hữu." -- Ông lão nói.

Thấy Xuân Đức đang định cự tuyệt ông lão lại nói tiếp:

" Thấy đạo hữu tuổi còn trẻ đã có tu vi tuyệt đỉnh như vậy hẳn nên tự tin vào thực lực bản thân à, chẳng lẽ đạo hữu sợ sao? "

Xuân Đức xua tay nói: " Đừng hòng khích tướng ta, tuy ta còn trẻ nhưng không dễ bị khích tướng đâu. Nói thật mấy món bản mệnh vũ khí của năm người các hạ cũng làm ta thấy hứng thú nhưng chỉ là hứng thú mà thôi. Nếu mà là hỗn độn chí bảo thì.... Hắc hắc."

Ông lão kia nghe vậy thì chỉ cười khò mà nói: " Ta biết đạo hữu là đang lo ta thiết đặt bẫy rập trong đó phải không? Ta bây giờ chỉ là một luồng ý chí làm sao có thể trọng sinh sống lại được."

Không ngờ ông lão trước mặt lại nói ra mấy lời như vậy, Xuân Đức thoáng chút ngạc nhiên. Hắn nở một cười dụ dị nói:

" Như vậy cũng chưa hẳn, ta cũng là người trọng sinh mà sống lại nên cũng nghiên cứu rất về vấn đề này. Ý chí thì căn bản không thể đoạt xá, có đoạt xá được sau này cũng không có thành quả quá lớn nhưng mà cái gì cũng có ngoại lệ nếu có một cụ thân thể thích hợp lấy làm vật tâm bồ thì thời gian dài ôn dưỡng cũng sẽ tự thành sơ hồn mà thôi."

Nói tới đây Xuân Đức không nói thêm nữa mà mỉm cười nhìn ông lão. Ông lão nghe được lời nói này của Xuân Đức thì ánh mắt của lão có chút

biến đổi. Lão giả bây giờ cũng là đèn hết dầu rồi, cái gì cũng có thể làm liều một lần. Dù biết cái đó bây cũng dám đi vào.

" Đạo hữu có biện pháp sao? Đạo hữu nói một cái giá đi."

Xuân Đức thoát tiết ra một tia hỗn độn ma khí nhìn ông lão cười càng đậm. Cảm nhận được cái gì ánh mắt ông lão kia phát cực quang.

" Hỗn độn chí bảo, làm sao có thể. Không phải những vật này không một ai có thể không chế sao? Ngày trước một vị Tiêu Dao Đại Đế cũng mộng tưởng không chế một kiện hỗn độn chí bảo liền hình thần đều diệt"

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 415: Vô Đề 3

Xuân Đức nhếch miệng cười: " Ta cũng không phải một tiểu nhân vật trọng sinh. Với lại người cũng không cần biết nhiều như vậy làm gì. Giờ người có cái gì có thể đổi về cái mạng của bản thân thì lấy ra đi."

Ông lão nhìn Xuân Đức thật sâu nói: " Các hạ không sợ về sau ta tiết lộ bí mật của các hạ sao? Phải biết bí pháp có thể không chế hỗn độn vũ khí thì đừng nói mấy vị đại đế mà các đại năng tôn cấp cũng đổ mắt."

Xuân Đức cười dài nói: " Tôn cấp là cái chó má gì, bị vô số văn minh đỉnh cấp vây công ta còn có thể chạy thoát một kiếp, huống gì là đám tôm tép kia. Đợi một ngày ta trở về nhất định phải biến tất cả bọn chúng làm đồ ăn."

Xuân Đức cũng là chém gió, nửa thật nửa giả mà thôi, hấn đây là nói cố sự của Vô Địch. Còn bây giờ hấn mà đụng phải tôn cấp không có Vô Địch bảo vệ chạy trốn thì 100% là chết, không có một chút nghi ngờ gì cả.

Ông lão cảm nhận trên người một loại từ Thiên Cổ Vương Giả khí tức thì không khỏi kinh sợ. Hấn ngay lập tức thay đổi thái độ nhìn Xuân Đức cung kính nói:

" Tiên bối là ta có mắt như mù. Xin tiên bối tha thứ cho sự nông cạn của ta."

Xuân Đức mặt không sao cả nói: " Nếu ai cũng nhìn ra được ta thân phận thì bây giờ ta cũng đã không còn đứng nơi đây rồi. Bây giờ tuy ta còn

nhỏ yếu nhưng cũng chỉ là mới qua trăm năm mà thôi, chỉ cần cho ta đủ thời gian thì cũng không cần trốn đông tránh tây nữa. Thật mệt mỏi."

Xuân Đức giả trang thâm trầm nói, nhìn từ bên ngoài thì hẳn đang than trách nhưng trên thực tế là hẳn đang khoe khoang thành tích của mình. Ngay lúc Xuân Đức đang chém gió tự kỷ bên ngoài này thì bên trong sinh tử bí cảnh.

.....

Sinh tử bí cảnh khu vực trung tâm.

Ba người Thiên Tuyết, Tử Uyên, Tông chủ Huyền Tông bây giờ lại có thêm 2 người nữa gia nhập đội ngũ, một thiếu niên thanh tú cùng một cô thiếu nữ xinh đẹp. Tổ đội năm người lấy Tông Chủ Huyền Tông dẫn đầu một đường tiến vào sâu bên trong. Một đường liệp sát vô số hung linh cao giai.

Vừa nhặt lên một khối sinh tử thạch bỏ vào bên trong nhãn không gian, ánh mắt hẳn sùng bái nhìn Tử Uyên:

" Tử Uyên tử thật lợi hại, một đầu cao giai hung linh vậy mà bị ăn hai quyền liền tan biến, không có lực hoàn thủ."

Tử Uyên rất hưởng thụ cảm giác bị đê đê của mình tâng bốc, nằng mồm cười nói:

" Tiểu Phong cũng rất không tồi, mấy chục năm không thấy bây giờ cũng là một cường giả Tạo Hóa Cảnh rồi. Không biết mẫu thân biết được hẳn là người mừng lắm."

Nói tới mẫu thân thiếu niên hai mắt đỏ chót như ma thú bị điên vậy. Trong ánh mắt kia hiện lên sự thù hận đến cốt tủy. Tử Uyên vỗ vai hẳn an ủi

nói:

" Đệ cũng không cần suy nghĩ nhiều nhưng kẻ kia cũng đã không còn ai sống nữa cả. Bây giờ đệ cũng đã có một cuộc sống thật tốt thì cố gắng gìn giữ lấy nó. Nếu đệ muốn thì vẫn có thể tiếp tục sống ở nơi đây, tỳ cũng không miễn cưỡng. Còn đệ muốn trở thành cường giả thì cũng có thể tiến nhập thế lực của tỳ, với thiên tư của đệ ắt hẳn gia nhập cũng không có vấn đề gì?"

Thiếu niên nghe vậy thì bình tĩnh lại, trong đôi mắt ánh lên những tia sao sáng kì dị, nghe tỳ của mình nói với thiên tư của hắn vậy mà chỉ miễn cưỡng có thể gia nhập thế lực kia như vậy những người bên trong thế lực kia thực lực là cỡ nào mạnh mẽ.

Ở bên cạnh Huyền Tông Chủ cũng là hiếu kì hỏi:

" Ở thế lực các người nhiều cường giả đến vậy sao? Tất cả đều giống như hai người các người sao? "

Tư Uyển lắc đầu nói:

" Chúng ta không phải nhân viên chiến đấu, hai người chúng ta thuộc đội ngũ y sư nên chiến lực không cao. Ở thế lực chúng ta với tu vi Bất Hủ Cảnh cũng tương đương với các người Vương Giả cảnh nhiều đếm không hết. Trên chúng ta cũng chỉ là nhân viên chiến đấu bình thường mà thôi. Chỉ khi nào đạt tới Tinh Quân Cảnh mới miễn cưỡng được coi là cường giả."

Tông Chủ Huyền Tông, Thiếu niên Gia Cát Phong cùng thiếu nữ Diệp Thủy nghe vậy đều lè lưỡi, Vương Giả Cảnh vậy mà cũng chỉ là nhân viên chiến đấu bình thường nói khó nghe chút cũng giống như pháo hôi mạnh hơn một tí. Lại nhìn một chút Thiên Tuyết và Tư Uyển có thực lực đáng sợ vậy mà không phải nhân viên chiến đấu.

" Vậy chứ kẻ được gọi là Điện Chủ kia có thực lực thế nào? " Gia Cát Phong hỏi.

Tư Uyên cho đệ đệ của mình một cái đập vào đầu, nàng từ một vị tử tử hiền lành biến thành sư tử, nàng hung dữ nói:

" Ăn nói không có trên dưới gì cả, gọi tiền bối biết chưa. Lần sau mà dám ăn nói không tôn kính, tử sẽ chính tay xử lý đệ. Hừ hừ."

Thiếu niên ôm đầu không dám nói gì, nhìn tử tử của mình nổi giận hẳn cảm thấy gió lạnh thổi qua từng cơn, hẳn cả lăm nói:

" Ta lỡ miệng thôi mà tử, ta cam đoan sẽ không có lần sau á."

Thiên Tuyết bên cạnh thấy Tư Uyên chuẩn bị giáo huấn đệ đệ của nàng thêm một trận thì vội can ngăn nói:

" Thôi được rồi mọi người đều là người nhà, lần sau rút kinh nghiệm là được."

Tư Uyên nhìn đệ đệ của mình nói:

" Lần này tha cho ngươi."

Ngay lúc này từ phương xa đang có một nhóm người cực nhanh bay đến nơi đây. Mấy tên kia như thể sợ người không biết nên tên nào tên nấy khí tức ngoại phóng. Nếu là tu sĩ nhỏ yếu hơn bọn hắn thì cảm thấy kính sợ còn người có tu vi cao hơn thì cảm thấy đám người này như mấy thằng hề nhảy nhót.

Rất nhanh hai nhóm người đã đối mặt với nhau. Vừa chạm mặt nhau bầu không khí đã vô cùng căng thẳng, người đến cũng có 5 người trong đó cũng

có 3 người là Vương Giả Cảnh, theo phía sau là hai thiếu niên thần tình cao ngạo, một người trong đó có đôi mắt híp lại giống như rắn độc.

Thiếu niên có đôi mắt như rắn độc kia chỉ tay về phía Gia Cát Phong nói:

" Sư tôn là hần, hần đã lừa giết chết Minh Đô sư huynh, còn đoạt lấy Thái Âm Quả mà hai huynh đệ chúng ta vất vả lắm mới đạt được."

Chuyện thực tế tuy không phải như vậy nhưng nếu nói hai huynh đệ muốn cướp đoạt bảo vật của Gia Cát Phong lại bị người ta phản sát, cái này mặt mũi để đâu nên hần lấy lý do là Gia Cát Phong lấy thủ đoạn âm hiểm ám toán hai người cướp lấy Thái Âm Quả.

Tên nam tử ánh mắt lạnh lẽo nhìn Gia Cát Phong như nhìn người chết nhưng khi hần chú ý sang mấy cô gái bên cạnh thì trong sâu đôi mắt hiện lên sự tham lam cùng dục vọng muốn chiếm giữ lấy các nàng, hần tuy dùng qua không biết bao nhiêu là nữ nhân nhưng nữ nhân tuyệt sắc như Thiên Tuyết, Tư Uyển thì chưa được một lần.

Nhưng khi hần chú ý đến Tông Chủ Huyền Tông thì không khỏi cau mày lại, hần biết cô gái này, nàng cũng không phải hạng nhân vật tầm thường nếu không có việc gì tốt nhất tránh xa nàng ra. Tuy bên bọn họ có ba người nhưng cũng không nắm chắc đối phó với bên đối phương trong lòng hần đang tính toán chủ ý khác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 416: Xung Đột

Nhìn Huyền Tông Chủ, nam tử đi trước lạnh giọng nói ra:

" Huyền tiên tử người cũng nên cho ta một câu trả lời thỏa đáng, đệ tử của người dùng âm hiểm thủ đoạn ám toán đệ tử chân truyền của ta, còn cướp đi bảo vật. Việc này tính làm sao? "

Huyền Tông Chủ nghe vậy chỉ là bình thản nói: " Còn làm sao đây? Tài nghệ không bằng người chết đi thì nên trách hẳn. Ngày xưa chúng ta cũng đã bao lần vượt qua ám toán mà sống nếu không có thực lực thì bây giờ đến xương cốt cũng không còn."

" Hừ. Miệng lưỡi bén nhọn, người nói như vậy có phải hay không nói cháu của ta vô năng còn đệ tử người có bản lĩnh hơn người." --- Một người nữ nhân hơi lớn tuổi nhưng vẫn còn chút phong vận lớn tiếng quát.

Thiên Tuyết khẽ nhíu mày sau đó nàng nhếch miệng cười lạnh nhìn mấy người đối diện nói:

" Thích liền chiến, mạng của chúng ta ở nơi này muốn lấy thì tới."

" Ác Ma Điện chỉ có người chết đi, không bao giờ có người sợ chiến đấu." --- Tư Uyên cũng là tiến lên một bước nói ra. Hai nàng cùng lúc cả người phát ra khí tức huyết sắc mang theo sát khí nồng nặc tới cực điểm. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn mấy người đối diện.

Mấy người đối diện chỉ là muốn tranh nhau một chút miệng lưỡi mà thôi, rồi tranh thủ một ít lợi ích nho nhỏ, thực tế bọn họ cũng không dám tấn công đối phương cùng cấp, bọn họ sợ bị tổn thương thì rất khó khôi phục. Ai ngờ mấy cô gái nhìn như tiên tử thế kia lại là loại chiến đấu người điên, mới nói được hai câu thì đã động sát tâm rồi. Cảm nhận được sát khí lăng lẹ kia bọn họ thấy đến 9 thành hai cô gái này không nói đùa.

Gia Cát Phong, Huyền Tông Chủ cùng Yên Ngọc Phượng bên này thấy hai người Thiên Tuyết, Tư Uyển bình thường nhu hòa khi chiến đấu với hung linh cũng là một bộ nhẹ nhàng, ai ngờ lúc này mãnh liệt như vậy.

" Các ngươi sợ sao? Sợ thì đi chỗ khác chơi đi, sau này gặp chúng ta nhớ đi đường vòng." Tư Uyển nhất châm thấy máu. mấy người đối diện lập tức như quả bom sắp nổ, người nữ nhân trung niên kia lạnh lùng nhìn hai nàng cười gằn.

" Chỉ hai nha đầu các ngươi còn chưa đủ nhìn. hừ. Nếu..."

" Trọng điệp sinh mệnh lĩnh vực" Còn không đợi nữ nhân kia nói hết thì hai người Tư Uyển cùng Thiên Tuyết cùng nhau thi triển ra lĩnh vực của bản thân, hai lĩnh vực điệp gia bao trùm tất cả mọi người vào bên trong nhưng ai bị nhằm vào sinh mệnh nhanh chóng bị sói mòn.

" Chết "

Từ Uyển cùng Thiên Tuyết cùng lúc tấn công nữ nhân kia, trước sau giáp công. Bên trong lĩnh vực gia trì tốc độ các nàng nhanh hơn mấy phần trong thời gian rất ngắn đã đến trước mắt nữ nhân kia.

Ba người bên phía đối địch cũng không phải hạng áo túi com, bọn họ cũng một thân kinh nghiệm, ba người cùng rút ra binh khí đâm về phía yếu hại của hai người Thiên Tuyết cùng Tư Uyển. Nếu hai người các nàng

cố gắng tiến công thì chỉ là lưỡng bại câu thương mà thôi nên ba người cũng không tin hai nàng không rút lui.

Nhưng ai ngờ Phập... phập....phập.....phập....phập

" Tỷ tỷ...."

Tiếng vũ khí đâm vào thân thể vang lên, máu tươi vẩy ra, tiếng kinh hô vang lên. 4 người đều trúng nơi trí mạng, thân thể Thiên Tuyết bị hai kiếm đâm thấu ra sau lưng, máu tươi chảy ra nhuộm đỏ quần áo, Tư Uyển cũng bị một kiếm xuyên tim mà ra.

Nhưng hai nàng vẫn cười, tuy khóe miệng vẫn chảy máu nhưng các nàng vẫn cười. Trong lúc người còn lại bên phía đối diện đang ngây người thì hai nàng lại một lần nữa huy kiếm chém đến, Thiên Tuyết một tay giữ chặt lấy kiếm đối phương mặc kệ trên ngực còn đang bị một cây kiếm khác đâm thấu ra sau lưng.

Nhưng người còn lại phản rất nhanh hấn xoay tròn thanh kiếm, các ngón tay Thiên Tuyết lập tức đứt đoạn bay lả tả trên mặt đất, trên ngực nàng còn thêm một cái lỗ máu to như cái bát có thể nhìn thấu hai bên.

Nhưng cái hành động này cũng khiến cho tên kia chậm một nhịp, hai thanh kiếm màu xanh lục cùng lúc chém qua thân thể tên kia, tên kia lập tức chia bốn chết không nhắm mắt. Hai người còn không dừng lại đó, sau khi giết chết tên Vương Giả Cảnh cuối cùng hai người quay lại đâm ra một kiếm.

Một kiếm này trực tiếp ghim hai thanh niên kia trên mặt đất. Làm xong tất cả hai nàng mới rút mấy thanh kiếm từ bên trong cơ thể như không có việc gì ra ngoài. Ở cách đó không xa ba người Gia Cát Phong thấy những

vết thương khủng bố của hai người Tư Uyển cùng Thiên Tuyết lấy tốc độ không thể tưởng tượng được lành lại.

Không qua ba cái hô hấp hai người thương thể đã lành lại như lúc ban đầu, nếu không phải trên người các nàng còn bị rách ra mấy cái lỗ kiếm cùng trên mặt đất mấy cái xác thì bọn họ còn nghi ngờ vừa nãy có phải là ảo giác.

Yến Ngọc Phượng bên cạnh Gia Cát Phong nhỏ giọng nói:

" Hai tử ấy thật quá mạnh mẽ, muội cũng là lần đầu thấy chiến pháp lấy mạng đổi mạng kinh khủng như vậy. Lúc đầu còn làm muội sợ muốn chết."

Đừng nói là nàng mà hai người Gia Cát Phong, Huyền Tông Chủ cùng mấy kẻ đang ở xa xa nhìn lên cũng không nhìn được nuốt một ngụm nước bọt. Cái này đâu phải cái gì chiến pháp mà chính là người điên chiến đấu.

.....

Bên ngoài sinh tử bí cảnh.

Xuân Đức cảm nhận cái trời chiều xe lạnh, bầu trời nhá nhem tối, một hương vị thân quen khiến hắn cảm thấy vui vẻ. Gió nhẹ thổi qua từng cơn, tiếng động vật nhỏ thi thoảng kêu vang khiến nơi đây phá lệ an bình.

Tranh với người, tranh với đời luôn khiến hắn cảm thấy mệt mỏi. Những giây phút an bình như thế này không phải lúc nào cũng được tận hưởng.

Lấy ra một điều thuốc mà hắn tự chế từ vô số loại hương thảo quý hiếm châm lửa, một mùi hương thơm phiêu lãng theo gió bay xa ngàn dặm, rít một cái hắn thư thả thả ra mấy vòng khói.

" Đời cũng chỉ có vậy, sống một đời sau này chết đi cũng chẳng còn gì. Vậy mà trước kia vẫn còn rất mê luyến nó."

Xuân Đức ngồi trên một ngọn núi đón gió mà cười thê lương, tóc trắng bay theo gió khiến thân ảnh của hắn nơi đây nhìn cô tịch vô cùng. Hắn lại thở ra một vòng khói khẽ nói:

" Được rồi, vạn sự tùy tâm. Miễn sao thấy thoải mái là được."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 417: Chiến Tranh Lại Nổi Lên

Ở bên cạnh mấy thân ảnh khí linh nhỏ bé bằng nắm tay vờn quanh Xuân Đức đùa nghịch, nhìn thấy biểu hiện sầu đời của hắn thì không khỏi ngưng vui đùa lại hỏi thăm.

Mộng Ma đại tỷ đáng yêu hỏi:

" Ba ba làm sao có vẻ không vui như vậy? "

" Đúng vậy có chuyện gì nói cho chúng con ba sẽ bớt buồn." --- Mấy đứa nhỏ khác cũng là nhao nhao lên tiếng.

Nhìn 4 cái khí linh bé nhỏ cùng với hồng hồng ở bên cạnh, Xuân Đức sờ sờ bọn nó một chút cười nói:

" Cũng không có gì, mấy đứa còn nhỏ sau này sẽ hiểu. Bây giờ mấy đứa chỉ cần vui vẻ là được."

Quả nhiên sau khi Xuân Đức nói lời như vậy thì mấy tiểu khí linh lại bắt đầu chơi đùa với nhau, cả đám cười bò lăn bò càng trên chân hắn. Quá trình thời gian phát triển của khí linh rất dài nên mấy chục năm với bọn nó cũng như vài tháng mà thôi, trí lực của bọn nó cũng tương đương một đứa bé mới có vài tuổi. Nên cả đám đều vô ưu vô lo, không có thù hận chỉ là một tờ giấy trắng.

" Không biết bọn Tà Long giờ này đang làm cái gì. Tự nhiên muốn cùng mọi người uống vài cốc cho thanh thần. "

.....

Trong khi Xuan Đức đang ngồi cảm khái thì Ác Ma Điện rất không bình tĩnh. Đám người Tà Long, Tuyết Anh, Đại Bạch cùng cao tầng Ác Ma Điện thì đang ngồi phân tích tình hình kẻ địch.

Dương Vân Ly ngồi vị trí đầu bên Thiên Tinh đứng dậy báo cáo:

" Thừa ba vị Hộ thân cùng các vị đang có mặt ở đây sau đây là tình hình chiến đấu ba ngày gần nhất của chúng ta....

Quân đội chúng ta chết 216 triệu người, trong đó có 14 triệu là Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp, hơn 50 triệu là Hộ Vệ Bạch Ngân Cấp. Còn lại đều là một ít người gia nhập cùng tu sĩ liễu mạng. Thêm vào đó thiệt hại còn có gần 360 triệu thành viên Ma Lang kỳ bị giết. Tổng thiệt hại lên tới nữa 600 triệu quân đội."

Bên trong chủ điện ngoại trừ ba vị cự đầu là mặt không đổi sắc còn lại mọi người đều phải hít vào vài hơi khí lạnh. Chỉ mới ba ngày ác chiến mà số lượng quân đội cùng quân kỵ đã lên đến 600 triệu không có người bị thương.

Tà Long nhàn nhạt nói:

" Chỉ là tổn thất nhỏ mà thôi không đáng nhắc tới. Bên ta chết nhiều vậy thì đám người kia hẳn không dễ chịu đi. Nói một chút tình hình đám người bên kia. "

Dương Vân Ly tiếp tục đọc báo cáo:

" Kẻ địch có 15 cánh quân tổng binh lực lên tới 15 tỷ, bị chúng ta tập kích bất ngờ tiêu diệt toàn bộ 4 cánh quân, 1,3,4,6. Phục kích đánh tàn phế hai cánh quân 10 và 11. Giết chết khoảng 5 tỷ quân đội địch, giết chết tổng

cộng 12 triệu Bất Diệt Cảnh cùng 210 vị Tinh Quân Cảnh, số tu sĩ cấp thấp không thể thống kê. Chiến lợi phẩm thu về tạm thời chưa thể thống kê."

Ngồi bên trên Tuyết Anh trầm ngâm nói:

" Không ngờ đám này còn mang theo cả Tinh Quân Cảnh, tình báo của chúng ta quá kém, việc lớn như vậy mà cũng không biết được."

Tà Long không việc gì nói:

" Không sao cả, thám báo chúng ta tu vi cũng không cao làm sao có thể biết được. Biết được mới là có chuyện đây. Đám này đánh chủ ý lên Tà Kiếm vậy mà còn không dám tổng tiến công lại còn dùng hình thức thăm dò này. Có lẽ nên xuất ra Hộ Vệ Thánh Cấp của chúng ta rồi để cho chiến trường thêm tỳ nhiệt."

Đứng dậy Tà Long nhìn xuống mọi người ra lệnh:

" Truyền lệnh của ta tất cả thành viên quân đội có tu vị thấp hơn Bất Hủ Cảnh lập tức lui về phía sau làm hậu cần. Gia tăng quân đội phòng thủ ở Ác Ma Chi Thành -03, Dương Vân Ly sẽ lĩnh một trăm Hộ Vệ Thánh Cấp, 100 triệu Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp đến tiếp ứng không được chậm trễ."

"Rõ" --- Dương Vân Ly khom người lĩnh mệnh đi ra ngoài.

Tà Long lại tiếp tục ra lệnh.

" Mười chín người khác cũng mang theo 10 Hộ Vệ Thánh cấp cùng 5 triệu Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp tiếp ứng những nơi nguy hiểm. Còn lại tất cả mọi người theo ba người chúng ta ra bên ngoài cửa thành -01."

" Rõ ràng" --- Tất cả mọi người cùng lúc đứng dậy đồng thanh nói.

.....

Trên tường thành Ác Ma Chi Thành-03, cả bức tường thành bây giờ đã nhuộm đỏ một màu, người chết không biết bao nhiêu mà tính, may là xác chết đều bị Chiến Trường Đại Lục hấp thu sạch(cái này là Xuân Đức động tay chân) bằng không bây giờ xác chết bên dưới chân thành đã chồng chất thành núi rồi.

Mọi người ở bên trên tường thành thần tình mỗi một, ánh mắt đỏ chót. Một tên thiên tài doanh nhìn phương đông nghìn nghịt tu sĩ mà không khỏi than thở.

" Nơi chúng ta không được coi trọng, chỉ có một cánh quân của liên minh đồ ma vậy mà cũng khiến chúng ta chật vật như thế này không biết bên kia sẽ thảm liệt đến mức nào nữa."

" Còn sao nữa ắt hẳn là long trời lở đất, người chết như rạ rồi." --- Một tên khác ở bên cạnh nói.

Ngay lúc mọi người đang bàn luận thì có một người hô lớn:

" Dương Vân Ly đại nhân đến trợ chiến, người chịu trách nhiệm nơi đây nhanh ra gặp đại nhân."

Tất cả mọi người trong Ác Ma Chi Thành -03 lúc này đều nhìn về cánh cổng không gian nối liền giữa Ác Ma Thành-03 với Ác Ma Thành -01. Một cô gái cả người mặc diệp tinh chiến giáp tay cầm diệp tinh kiếm khí khái phi phàm. Theo phía sau nàng là 100 người mặc huyết sắc chiến y cả người sát khí lẫm thiên khiến cho những người ở đây hô hấp trì trệ.

Không những thế từ cổng không gian liên tiếp đi ra vô số đội ngũ chinh tề. Từng người khí thế kinh nhân, một màu huyết sắc chiến y khiến cho mọi người nhiệt huyết sôi trào.

Mọi người thấy cảnh tượng này liên tục nuốt nước miếng.

" Thật cường đại, thật kinh khủng, ta cảm thấy một người đi phía sau dùng một ngón tay cũng có thể giết chết chúng ta. Đây mới là quân đội chính thức của Ác Ma Điện sao? "

Người bên cạnh không ai nói gì, bọn hắn đang chăm chăm nhìn liên miên đội ngũ bước ra từ cổng không gian. Người người áo giáp chỉnh tề, cùng ngòi một loại ma lang. Huyết sắc kết hợp với hắc ám tạo nên một khí thế không gì đỡ nổi.

Mấy người được giao trách nhiệm phòng thủ Ác Ma Thành -03 nhanh chân chạy tới đây, vừa thấy đội ngũ đi theo phía sau Dương Vân Ly thì cả đám đứng ngây ở đó. Một người không biết là run sợ hay hưng phấn lắp bắp nói:

" Đại nhân có gì phân phó."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 418: Công Thành

Nhìn ba người đang cúi đầu đứng trước mặt mình, Dương Vân Ly phân phó:

" Tất cả quân binh không đạt tới Bất Hủ Cảnh lập tức lui lại phía sau bổ sung đội ngũ hậu cần. Binh sĩ trên các chốt phòng thủ chuyển giao quyền cho Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp. Làm nhanh đi chúng ta sắp bị ba cánh quân vây công."

" Rõ, đại nhân."--- ba người lập tức chạy đi thông báo tin tức khẩn yếu này.

Rất nhanh Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp dưới sự chỉ huy của Dương Vân Ly cùng 100 Hộ Vệ Thánh Cấp nhanh chóng thay thế binh sĩ ở trên thành. Cả Ác Ma Thành-03 như một quái vật khổng lồ sống lại. Cùng lúc đó các trận pháp cấm không cùng hạn chế cũng được phát động.

Phương xa ba cánh quân của liên minh diệt ma cũng bắt đầu hợp lại với nhau chuẩn bị hợp công Ác Ma Thành-03. Vô biên tu sĩ nhân tộc, yêu tu của yêu tộc hòa cùng một chỗ khiến cho một phiến chiến trường đại lục đen kịt một màu, khói bụi mù trời, trên cao từng đám mây do yêu khí tạo thành che kín ánh mặt trời khiến cho một phiến thiên không tối đen không ánh sáng.

Uy thế của mấy chục ức tu sĩ thành khiến cho người chưa từng nếm qua chiến tranh có thể quay đầu bỏ chạy ngay lập tức, đến cả người đã từng trải

qua cũng không khỏi tinh thần căng thẳng. Một phiến thiên địa đen kịt một màu đang nhanh chóng tiến tới gần Ác Ma Thành-03

8 ngàn dặm

5 ngàn dặm.

2 ngàn dặm.

Khi hai bên cách nhau 2000 dặm thì dừng lại. Vị trí này cũng là vị trí an toàn không lo bị công kích. Ở nơi Chiến Trường Đại Lục này phạm vi công kích tối đa của đại năng Tinh Quân Cảnh cũng chỉ là 1000 dặm mà thôi.

Bên phía liên minh diệt ma công kích Ác Ma Thành-03 lần này có tu sĩ nhân tộc, yêu tộc(cầu đầu nhân), tinh linh tộc. Ngày trước toàn nghe tinh tộc hiền lành thích sống bên trong rừng bây giờ mới biết các nàng giết người cũng là nhất lưu. Đa phần Ác Ma Điện binh lính chết đều do đám tinh tinh này bắn tên mà chết.

Đi trước trận hình một nhân tộc tu sĩ Tinh Quân Cảnh, một Cầu đầu nhân Tinh Quân Cảnh, một nam tinh linh Tinh Quân Cảnh. Nhìn tòa thành cách không quá xa phía trước tu sĩ nhân tộc nói:

" Các vị không biết lần này sẽ là ai làm quân tiên phong."

Nam tinh linh nói: " Tinh linh tộc chúng ta không thích hợp công thành, việc này nhường cho hai vị ở đây vậy? "

Bên cạnh hoàng giả Cầu Đầu Nhân lạnh lùng nói: " Chỉ là một tòa thành nho nhỏ mà thôi, việc này chỉ cần mình Cầu Đầu Nhân chúng ta là đủ."

" Ta biết thực lực của tộc Cầu Đầu Nhân cực cường nhưng Ác Ma Điện cũng không phải quả hồng mềm dễ bóp. Các đại nhân bên trên đã có lệnh

chúng ta phải chung sức làm việc nếu vì háo cường mà làm thất bại thì ai trong ba người chúng ta đều khó thoát khỏi tội chết." --- Tinh Quân Giả nhân tộc nói.

Hoàng giả Cầu Đầu Nhân nghe vậy gật đầu, việc này quả thực không thể qua loa. Hắn nghiêm túc nhìn hai người bên cạnh nói:

" Như vậy quân đội của Cầu Đầu Nhân chúng ta sẽ tiến lên trước phá thành, quân đội của hai vị theo phía sau yểm hộ."

" Ta không phản đối."

" Ta không ý kiến."

Ba người nhất trí phương án tấn công đầu vào đây xong. Hoàng giả Cầu Đầu Nhân cười hoàng kim soi đi lên phía trước rút kiếm qua hô lớn:

" Công thành bắt đầu. Thần thánh quân đội Cầu Đầu Nhân theo ta xông lên."

" Giết"

" Giết"

" Giết"

Hơn một tỷ quân đội Cầu Đầu Nhân hưởng ứng lời kêu gọi mỗi người đều cố hết sức la hét, khí thế như cầu vồng không gì có thể cản.

Ầm ầm..... ầm ầm

Tùng cổ máy chiến tranh cô ma đô xuất hiện, bọn nó hình thể như một con voi, to lớn như một ngọn núi cao ngàn mét đang di động, khắp cả người

được bao bọc bởi chất sừng nhìn giống dung nham đang bị nung đỏ cứng rắn vô cùng.

Theo phía sau hơn 20 triệu cỗ máy chiến tranh cô ma đô là từng binh lính Cầu Đầu Nhân được vũ trang đầy đủ, tu vi mỗi người cũng không thấp ít nhất cũng có tu vi sinh tử cảnh. Di chuyển bên trong quân đội là hàng vạn những cỗ máy công thành khủng bố.

Ở chiến trường nơi đây đa số mọi người có thể bay nhưng không ai dám bay, chỉ cần bay lên sẽ trở thành cái đích cho binh lính thủ thành phóng tiễn. Dù có là Tinh Quân Cảnh cũng phải chết.

Đứng bên trên tường thành Dương Vân Ly nhìn phương xa đang nhanh chóng tiếp cận nơi đây quân đội phe đối địch thì sắc mặt không đổi. Đợi quân địch đối phương đi vào phạm vi 1000 dặm thì mới lạnh lùng nói:

" Xạ kích"

Ngay sau đó liên miên tiếng nổ " ầm ầm " vang lên, từ trên tường thành hàng trăm triệu chiếc xe nổ làm bằng diệp tinh đồng thời xạ kích. Ngay lập tức đầy trời các mũi tên to lớn dùng tốc độ siêu máy trăm lần tốc độ âm thanh bay đi, mỗi mũi tên dài 10 mét đường kính 1 mét mang theo sức hủy diệt khủng bố đâm thẳng vào quân đội đối phương.

Uỳnh uỳnh

Phe quân đội đối phương ở phía trước hiện lên vô số tấm chắn năng lượng cản lại đại bộ phận tên nổ. Lực trùng kích mạnh mẽ khiến cho không biết bao nhiêu cỗ máy chiến tranh cô ma đô bay ngược về phía sau cả vài dặm tạo thành một cái đường máu, trên cái đường máu này đã có không biết bao nhiêu là binh lính bị đè chết.

Một số bộ phận tên nô vẫn vượt qua được phòng thủ tuyến đầu của đối phương, lao thẳng về phía sau như lưu tinh.

Ầm ầm... uỳnh uỳnh

Từng vụ nổ khiến cho đất đá bay loạn, tàn chi bay tứ tung. Cứ một mũi tên nô phát nổ thì chu vi một dặm không còn một ai.

Trên tường thành Dương Vân Ly thấy cảnh này đều phải hít vào liên tục khí lạnh, nàng tự lầm bầm:

" Vũ khí chiến tranh mà điện chủ chế tạo không ngờ kinh khủng tới vậy, Bất Diệt Cảnh cũng không chịu nổi một kích liền tan xác. Không biết ở chế độ liên hoàn thì sẽ mạnh mẽ tới nhường nào."

Trên tường thành đã phần đều là tử linh sinh vật nên ai nấy mặt lạnh như tiền không một tí cảm xúc, họ cứ như mấy tên người máy sống, lấp tên sau đó bắn rồi lại lấp tên lại bắn.

Chỉ có những người là kẻ bán mạng cho Ác Ma Điện thì ngoắc miệng ra tới mang tai, nhìn từng mũi tên phát ra uy lực kinh hồn như vậy khiến cả đám đứng đơ ra đó như người mất hồn, mất vía.

Có người vui thì phải có người buồn. Bên Ác Ma Điện vui như điên thì bên liên minh đồ ma thì buồn như chó cún, bị vũ khí mới của Ác Ma Điện đánh bất ngờ không có chuẩn bị thỏa đáng khiến cho nhân số bọn họ chết và bị thương thảm trọng.

Tâm xạ kích bên Ác Ma Điện xa hơn tâm phản kích của bọn họ nên bọn họ bây giờ chỉ bị động chịu đòn mà thôi. Cả đám liều chết tiến lên, chỉ có tiến lại gần bọn họ mới có hi vọng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 419: Chiến Trường Thảm Liệt

Thấy địch nhân tiến vào phạm vi 400 dặm, Dương Vân Ly hét lớn:

"Tập chung nhằm vào máy công thành của bọn họ, mở ra chế độ liên hoàn xạ kích."

Lời nói vừa dứt số lượng tên nổ lập tức phóng ra dày đặc hơn trước 3 lần. Tốc độ quá nhanh của tên nổ nên hình thành ảo giác một tia sáng bên trên tường thành chiếu xuống các cỗ máy công thành của đối phương. Ánh sáng đi đến nơi đâu thì nơi đó chỉ còn lại khói bụi cùng tàn chi.

Nhưng số lượng quân địch nhiều lắm, vài tỷ người chết đi cũng chưa đến 3/5 thì bọn họ đã áp sát được tới tường thành, ở cự ly gần thế này không thể dùng vũ khí có độ phá hoại lớn được, làm không khéo có khi lại hại mình lợi người.

Nhưng như vậy là đủ rồi, cùng một lúc hơn trăm triệu Bất Diệt Cảnh cao giai thu lại Diệu Tinh Pháo Nổ rút ra Diệu Tinh-Huyết Kiếm bay ra ngoài nghìn dặm. Cũng cùng lúc đó tất cả Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp đều chân nguyên ngoại phóng, một loại khí thể đè ép kinh khủng khiến cho kẻ có tu vi yếu hơn Bất Hủ Cảnh lập tức hóa thành sương máu.

Nhìn thấy quân đội Ác Ma Điện không tiếp tục thủ mà ra ngoài ứng chiến đám người liên minh thậm chí Ác Ma Điện đều là kẻ ngu, có lợi thế mà không biết tận dụng nhưng là suy nghĩ kia vừa hiện ra không sau mấy giây thì liền bị sợ hãi thay thế.

Bọn họ cảm nhận được cỗ khí tức máu tanh cùng uy áp rợn người đang từ đằng trước đánh úp lại, rồi bọn họ thấy xung quanh mình đồng bạn liên tiếp bị bạo thể mà chết, bọn họ nổ thành từng đoàn sương máu nhuộm đỏ cả một mảnh không gian trước cửa thành.

Ở vị trí chỉ huy ba tên dân quân nhìn thấy cảnh này thì lập tức quát:

" Lui binh, nhanh lui về phía sau, Bất Diệt Cảnh cao thủ cùng Tinh Quân Cảnh cường giả nhanh chóng kết trận hình phòng ngự lui lại."

Không cần bọn họ ra lệnh thì những người khác cũng biết đường mà lui lại, nhìn phơ thiên cái địa quân đội Ác Ma Điện có người mất đi ý chí chiến đấu tuyệt vọng ngửa mặt lên trời nói:

" Tất cả đều là cường giả Bất Diệt Cảnh cao giai, 100 vị Tinh Quân Cảnh cường giả quân đội như vậy còn làm sao đánh."

Bên cạnh hẳn cũng vô số người lần lượt mất đi ý chí chiến đấu đứng nơi đó bỏ vũ khí trên mặt đất, một bầu không khí tuyệt vọng nhanh chóng lan ra khắp chiến trường. Tất cả bọn họ đều đang nhắm mắt đợi cái chết.

Nhưng chờ mãi mà bọn họ vẫn không có cảm thấy cái gì, chỉ thấy liên miên chiến binh Ác Ma Điện như châu chấu lao qua bên người bọn họ như không nhìn thấy bọn họ vậy. Đang lúc bọn họ không hiểu là có chuyện gì xảy ra thì một âm thanh nữ nhân mang theo sự lạnh lẽo thấu xương vang lên:

" Người đầu hàng bỏ binh khí xuống, hai tay ôm đầu không giết, chống cự giết chết bất luận."

Vô số người đang đào tẩu trong vô vọng nghe được những lời nói này lại nhìn thấy mấy người buông vũ khí vẫn còn sống nơi kia lập tức nhao nhao đầu hàng. Đương nhiên vẫn có mấy tên bị đầu độc tư tưởng quá nặng

vẫn ngoan cố chống cự nhưng cái sự chống cự này cũng nhỏ yếu không đáng nhắc tới.

Tinh Quân Cảnh cường giả bị mấy trăm Bất Diệt Cảnh vây công không đến mấy hơi thở cũng bị làm thịt, cũng giết được vài chục Bất Diệt Cảnh nhưng cũng chẳng thấm vào đâu. Nếu ở bên ngoài bọn họ có thể tích huyết trọng sinh nhưng bên trong chiến trường này thì chết một lần liền ra đi.

Mới không bao lâu trước đám quân liên minh còn rút lui có trận hình nhưng bị những người đầu hàng làm rối loạn, trận hình bị phá ngay lập tức chiến binh Ác Ma Điện đánh cho không có lực hoàn thủ. Tuy nói lượng biến làm cho chất biến nhưng mà nếu chất đã siêu việt mà số lượng còn không ít thì đó chính là mang tính chất đè ép.

Từ trên tường thành nhìn xuống chỉ thấy một đợt thủy triều màu đỏ đi đến đâu thì quân đội đối địch hoặc là đầu hàng hoặc là chết. Không qua 3 canh giờ công cuộc đuổi giết đã kết thúc, chỉ có duy nhất nam tử tinh linh tộc nhờ vào bí pháp của mình chạy thoát một mạng còn hai kẻ đồng bạn của hắn bị vây công đến chết.

Nhìn từng nhóm từng nhóm tù binh bị bắt đi vào bên trong Ác Ma Thành-03, Dương Vân Ly lạnh nhạt phân phó người bên cạnh:

" Đưa tất cả đám tù nhân này vào trong phòng giam ma năng số 3 đi. Trước tiên để đám người này trả giá một ít"

Phòng giam ma năng số 3 là một cái giới bảo được Vô Địch bố trí trận pháp có thể rút cạn chân nguyên trong cơ thể người bị giam bên trong mà không ảnh hưởng đến tánh mạng bọn họ và cứ 5 ngày thì rút 3/10 máu của bọn họ một lần như vậy là có thể đảm bảo bọn họ sống trong tình trạng lay lắt, muốn sống không được mà muốn chết cũng không xong.

Người bên cạnh cung kính đáp:

" Rõ "

Nói xong hắn cũng nhân chân đi tới phân phó đám thuộc hạ của mình làm việc.

Sau trận chiến này Ác Ma Điện cũng thiệt hại không nhỏ, dưới dự liệu chết chống lại của đám liên minh đồ ma thì đã có 41 triệu Hộ Vệ Hoàng Kim cùng 9 tên Hộ Vệ Thánh Cấp bị chết đương trường. Hộ Vệ Hoàng Kim bị chết nhiều như vậy là bởi vì số lượng Tinh Quân Cảnh phe đối địch lên đến gần 200 người nên chỉ có 100 người bị kiếm chết còn lại 100 người thoả mái hành động.

Nếu không phải thuộc tính không sợ chết của Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp thì có khi đã bị giết sợ mà chạy. Một Tinh Quân Cảnh không sao nhưng 100 Tinh Quân Cảnh đến đường cùng khi liều chết thì lực bộc phát vô cùng kinh khủng, nếu không phải vì chân nguyên cạn kiệt thì tử vong của Ác Ma Điện còn lớn hơn nữa, có khi còn bị lật bàn.

Ác Ma Điện tuy tử vong không tí nhưng bên phía liên minh đồ ma còn thảm hại hơn nhiều, gần 3ty 7 người vậy mà chỉ có 1 người chạy thoát, còn lại gần 3 tỷ thì nằm xuống chiến trường chỉ có gần 800 triệu là còn sống bị biến thành tù binh. Trong 800 triệu này thì có 400 triệu hơn là tinh linh tộc, đám cầm cung bắn lén này thấy chạy không thoát thì nhao nhao đầu hàng.

Nữ tinh linh rất đẹp, da thịt thì trắng nõn nà, khuôn mặt mỹ lệ rất được đám binh sĩ ưa thích. Tình trạng bán nữ tinh linh với giá cao bên trong Ác Ma Thành vẫn thường được diễn ra thường xuyên, nghe thì có vẻ vô nhân đạo nhưng thực tế nó là như vậy.

Tinh linh tộc đúng là một món hàng cao cấp. Chỉ cần bị nô dịch thì vừa có thể làm hộ vệ cấp cao, vừa là nô lệ tình dục, nếu đi theo bên cạnh là một nữ bộc tinh linh thì kẻ sở hữu các nàng cũng rất được người ta kính ngưỡng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 420: Cuộc Chiến Đỉnh Cấp

Chiến trường ở nơi không được coi trọng như ở Ác Ma Chi Thành-03 đã thảm liệt tới như vậy rồi huống chi là ở hai thành khác, nhất là chủ thành 01.

Cuộc chiến ở Ác MA Chi Thành có thể nói là thảm thiết còn hơn trận chiến cách đây mấy chục năm nhiều. Ác Ma Điện lần này cũng phải đưa ra gần như tất cả lực lượng mới có thể ngăn cơn sóng dữ. Hơn 700 Hộ Vệ Thánh Cấp. Gần 800 triệu Hộ Vệ Hoàng Kim cùng gần 700 triệu chiến kỵ ma lang đều được đưa ra để chiến đấu.

Các loại vũ khí tân tiến mà Vô Địch chế tạo ra cũng liên tiếp được sử dụng, Diệu Tinh Nỏ Pháo, Diệu Tinh chiến giáp, còn có vài cỗ Đại Hình Chiến Xa được đưa ra để tàn sát kẻ thù. Nhờ vào mấy món đồ vật này mà quân đội Ác MA Điện có thể lấy nhân số ít ỏi chưa đến 3 tỷ chống lại kẻ thù có số lượng nhiều hơn bọn họ gấp mấy lần.

Một lần nữa lực lượng cường đại của Ác Ma Điện phô bày ra trước thế nhân khiến cho người người khiếp sợ. Không sợ hãi không được, một thế lực của nhân tộc vậy mà có lực lượng chống lại mấy đại chủng tộc. Kinh sợ người khác nhất chính là lực lượng cao đoan của Ác MA Điện, gần ngàn tên Hộ Vệ Thánh Cấp, mấy trăm triệu Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp số lượng này quả thực khiến người ta tim mật câu hàn.

Vì không ai ngờ Ác Ma Điện lại cường đại như vậy nên khi kế hoạch tiêu diệt Ác Ma Điện tiến hành hơn phân nửa thì mấy đại chủng tộc trong

lòng cũng nhỏ máu, đồng tộc của bọn họ chết lần này so với tổng thể chủng tộc thì không tính là nhiều nhưng đây tất cả là cường giả à. Cường giả như vậy mà cứ như rơm như rác bị chết đi, quả thực khiến người ta đau tim mà chết.

Nhưng lỡ đâm lao thì phải theo lao, bọn họ cũng đành cắn răng chịu đựng. 30 người có tu vi mạnh nhất dưới sự dẫn dắt của mấy tên Hằng Quân Cảnh tiến vào bên trong Ác Ma Chi Thành -01 thẳng đến nơi mà Tà Kiếm đang độ kiếp.

Vì món bảo vật kia mà bọn họ đánh đổi quá lớn nếu không chiếm được thì bọn tâm muốn chết đều có. Nhưng khi bọn họ thấy bảo vật trước mắt thì cả đám lại rơi vào một không gian ảm nấp cưỡng ép bọn họ tiến vào một thế giới vô sắc khác.

.....

Thế giới vô sắc.

Bên trong cái thế giới này đang có hai phe nhìn nhau tóe lửa. 30 người mạnh nhất tham gia đồ ma lần này nhìn thấy bộ xương màu xanh cao vạm trượng cùng một đầu Đại Ngục Thiên Long hình thù dữ dằn dài ngàn dặm đang bay trên cao thì không khỏi trợn tròn mắt mà nhìn.

" Chào mừng các người đã đến nơi này, nơi này chính là địa phương sau này chúng ta thường xuyên giao lưu và học hỏi lẫn nhau." --- Giọng của Tà Long từ bên trong đầu lâu của bộ xương cao vạm trượng vọng ra.

Bên phía liên minh Diệt Ma một ông lão nheo mắt lạnh lùng nói:

" Chỉ là một bộ xương cùng một con quái trùng mà thôi cũng dám trước mặt lão phu hò hét, ăn ta một chưởng"

" Âm Dương Trảo"

Cả người lão già bộc phát ra khí tức kinh khủng cùng lúc đánh ra một cái bàn tay hắc ám che trời, chính giữa lòng bàn tay có một con mắt to lớn, sâu bên trong con mắt có một đồ án âm dương khóa phát ra luồng ánh sáng âm dương khóa chặt lấy bộ xương cao vạn trượng kia.

Bùm bùm... bùm bùm... ầm ầm

Bàn tay cùng xương cốt gặp nhau không gian thoáng vụn vẹo một cái. Xung kích mạnh mẽ làm đám người bên liên minh thoáng lui lại phía sau vài chục mét. Nhưng khi bọn họ định thần lại thì nhìn thấy bộ xương cốt kia vẫn như lúc trước không một chút tổn hại nào cả.

" Phần khích, già rồi mà còn rất hiếu chiến. Để ta bồi người cùng chơi."

" Thiên địa kiếm, không gian tuyệt sát."

Theo tiếng hét như sấm của cự cốt không gian xung quanh đám người liên minh đồ ma bị khóa chặt, trên trời dưới đất vô số phi kiếm hình thành, vừa hình thành liền lấy tốc độ kinh nhân cùng năng lực chuyển biến dọa người công kích về phía đám người liên minh.

Một tên thấy tình thế không ổn hét lớn:

" Nhanh kết phòng ngự trận, cái này là lực lượng vũ trụ không gian không phải thứ một người có thể ngăn cản."

Mọi người nghe vậy thì thất kinh, cả đám nhao nhao lại gần nhau kết thành phòng ngự trận nhưng mà có 2 tên không may chạy đến không kịp bị hàng tỷ tỷ thanh kiếm gọt sạch chỉ còn lại bộ xương trắng hếu.

" Hắc hắc. Chơi vui, để mọi người cùng nếm thử bí pháp mới nhé."

" Thiên Âm Đại Pháp "

Khi đám người liên minh đang vất vả chống đỡ không gian phi kiếm thì lại liên tục có âm thanh bỏ qua phòng ngự hộ thể đánh thẳng vào linh hồn của bọn họ, khiến cho đám như người say rượu, chân tay bủn rủn.

Còn chưa trừ hết tác hại do âm thanh quái dị kia gây nên thì vô tận băng độc như lưu tinh đánh thẳng về phía bọn họ. Bị liên miên công kích khiến cho bọn họ không thể phản kích, thế cục như vậy thì sớm hay muộn bọn họ cũng thua, thực tế cay đắng nhưng lại có thể làm được việc gì....

.....

Hai năm sau.

Cuộc chiến giữa Ác Ma Điện cùng các thế lực lớn lấy kết quả lưỡng bại câu thương mà chấm dứt. Hai bên tử thương thảm trọng mười không còn một, vì một trận chiến này mà số cao thủ ở trung thiên giảm đi 1 thành. Trong hai năm này các thế lực ở tinh vực lân cận cũng muốn húp chút canh nhưng bị Ác Ma Điện cùng Liên Minh Đồ Ma hợp lực tiêu diệt sạch sẽ sau đó lại tiếp tục đánh nhau sống chết.

Liên Minh Đồ Ma rút lui Ác Ma Điện bế môn khôi phục sức sống. Khắp nơi ai cũng biết Ác Ma Điện nguyên khí đại thương nhưng cũng không có ai dám đụng tới con nhím này. Trừ khi bây giờ phải có một liên minh liên kết các thế lực khắp nơi mới có khả năng nhổ tận gốc Ác Ma Điện bằng không đi tới đó chỉ có chịu chết.

Người ta có bị trọng thương vẫn có mấy trăm Tinh Quân Cảnh, hơn trăm triệu Bất Diệt Cảnh cường giả cùng với trang bị mạnh mẽ không thể tưởng nổi. Còn mình đây có gì, một tông môn tứ cấp chỉ có lèo tèo vài Tinh Quân

Cảnh, Bất Diệt Cảnh cũng có mấy trăm người. Dám đi tới khiêu chiến Ác Ma Điện chỉ có con đường chết.

Sau trận chiến này Ma Long Đại Lục chính thức được khắp nơi các tinh vực trong trung thiên biết đến với cái tên " Mộ Phần Của Cường Giả".

Cường giả chết đi quá nhiều, nhân không gian của bọn họ, các vật phẩm mang theo đều lưu lại. Ác Ma Điện người thấy vật gì có giá trị lành lặn thì lượm lại, còn bị tổn hại thì mặc kệ bọn chúng trên chiến trường.

Vô số binh khí mạnh mẽ ở bên ngoài khó gặp một kiện đến nơi đây bị tùy tiện ném trên chiến trường, cũng có người tới đây nhặt nhóm vũ khí kia về nhưng những vũ khí nơi đây bị dính sát khí cùng oán niệm quá nồng khiến cho người tâm trí không kiên định lập tức bị điên.

Với đám binh khí gãy kia không hiểu vì sao lại sinh ra một chút bản năng tấn công người tới gần, tuy công kích không ra gì nhưng cũng khiến mấy tên tầm bảo sợ hết hồn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 421: Vô Đề 1

Lại gần một năm nữa đi qua. Ác Ma Điện đã sớm trở về cuộc sống như trước đây, hàng ngày cũng đi tuần tra xung quanh khu vực cá nhân, sau đó lại cử một ít người tới tranh đoạt vật phẩm bên trong Cơ Duyên Tháp. Người thì hàng ngày vẫn chết nhưng mà cũng không đáng kể gì, một ngày nhiều nhất lúc này cũng chỉ chết mấy trăm ngàn người mà thôi. Trong đó Ác Ma Điện luôn luôn chết ít nhất, còn mấy chủng tộc đối địch cùng phe liên minh đồ mà thì chia đều số người bị chết.

Nói thật bây giờ Ác Ma Điện đã giết ra cái hung danh rồi nên người người gặp phải Ác Ma Điện đều chạy được bao xa thì chạy. Bên ngoài đồn đại Ác Ma Điện người đều là kẻ giết người không chớp mắt, lạnh lùng, vô tình. Gặp phải người của Ác Ma Điện trên chiến trường chỉ có con đường chết.

Thực tế đây là mấy lời đồn của các chủng tộc khác cùng phe đối địch phát tán tin đồn thất thiệt mà ra. Còn thực chất ai cũng biết Ác Ma Điện không phải vậy nhưng bọn họ sợ các thế lực kia mà không dám lên tiếng. Mọi người cũng thâm nhủ biết trong lòng là được không cần nói ra.

.....

Năm hết tết đến, mặc dù cái thế giới này chẳng biết cái quái gì là tết cả, duy chỉ có Ác Ma Điện là tổ chức tết cho mọi người. Vì vậy mỗi khi kết đến tháng 9 mỗi 10 năm(10 năm tổ chức tết 1 lần, mỗi lần kéo dài vài tháng) thì Ác Ma Điện sẽ không tham gia tranh giành Cơ Duyên Tháp nữa,

tạm thời đình chiến cùng các thế lực. Những bên thế lực khác cũng vui lòng với chuyện này. Mất đi một đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ như Ác Ma Điện bọn họ còn mừng không kịp nữa là.

Nhưng vì đảm bảo cho mọi người không bị tập kích khi ăn tết thì siêu cấp sát trận cùng phòng hộ trận của mỗi thành trì được mở ra nếu kẻ nào liều mạng đến công kích thì trước tiên phải vượt qua cửa ải khó này đã, ngày trước liên minh mấy chủng tộc muốn phá hai cái đại trận này mà cũng cần một giờ nữa là, với thời gian như vậy là đủ rồi.

Cũng chỉ có thời gian này mà Ác Ma Điện thay đổi toàn bộ. Bầu trời một mảnh trong xanh, gió thổi hiu hiu, thực vật khắp nơi bên trong Ác Ma Thành cũng như hiểu được điều gì đó mà cũng biến đổi thành màu xanh nhu hòa không còn là màu đỏ kinh dị như trước kia nữa.

Các loại hoa thơm thi nhau nở hoa tạo thành thành một cảnh đẹp hiếm có, bầu trời xanh ngắt, gió thổi nhẹ nhàng mang theo hương hoa tự nhiên, cảm giác hơi lạnh lạnh. Một bầu không khí như vậy thì còn gì để nói.

Bên trên đường phố lúc này cũng có không biết bao nhiêu là hàng quán mọc lên. Nhất là Ác Ma Thành-02 nơi đây đang có mười mấy triệu người là thường dân được cải tạo thành Hộ Vệ Ác Ma cấp thấp sinh sống, bọn họ tuy giết người không kém nhưng bản chất của bọn họ là người dân bình thường đã ăn sâu vào trong tiềm thức rồi.

Nên cứ tới những ngày này thì mọi người ai nấy cũng vui vẻ, cười đùa cùng nhau không còn cái khuôn mặt lạnh tanh như trước nữa. Bọn họ cũng làm các loại bánh trái, đồ ăn các kiểu. Nói chung Xuân Đức bê luôn cái phong cách tết mà hẳn biết truyền lại cho con dân của hắn.

Thời gian này những người ngoại lai cũng có khả năng đi vào Ác Ma Thành -02 cùng 03. Duy chỉ có Chủ Thành là vẫn nghiêm cấm người ngoài

đi vào. Như vậy cũng là đủ rồi, 10 năm một lần mọi người lại hồi hả đi đến Ác Ma Thành tham quan. Trong những dịp như thế này các loại hình tỷ võ tranh tài, siêu cấp đại hình đấu giá hội... cái gì cũng có.

Năm này còn đặc biệt hơn nữa, không biết mấy người Tà Long, Tuyết Anh có phải hay không hết việc làm lại bắt đầu chiêu thu môn đồ. Thêm vào đó là thu nuôi trẻ mồ côi cùng người bình thường, cũng không biết có phải trẻ mồ côi thật hay là đám gia tộc ném con cháu mình ra ngoài giả làm mồ côi nữa mà số lượng trẻ mồ côi thu nhận được trong ngày đầu tiên đã lên tới cả tỷ đứa.

.....

Ác Ma Thành -03, Phế Tài Doanh.

Cái tên phế tài doanh là bọn họ tự đổi tên từ thiên tài doanh mà thành, chắc do nghe cái danh thiên tài nhột quá nên bọn đổi thành phế tài cho đỡ chột dạ. Thiên tài doanh ban đầu cũng có mấy chục vạn người nhưng qua đi một trận kinh chiến mấy năm trước trong số bọn họ đã chết một phần ba.

Cái này cũng không phải Ác Ma Điện không bảo vệ bọn họ tốt mà là cả đám muốn mạnh mẽ lên, không muốn nấp sau bóng lưng người khác nên cả đám đã tham gia chiến tranh. Chiến tranh là phải có người chết, thiên tài cũng là người cũng phải chết. Ai còn sống sót được thì lúc này đều đã là một chiến sĩ mạnh mẽ rồi nếu về Tông Môn của bọn họ thì hiếm ai là địch thủ, không nói đồng lứa mà cả trưởng bối của bọn họ cũng vậy.

Ở một căn phòng bình dị, Trần Vũ Thư cả người thanh y nhìn xinh đẹp tuyệt trần khiến mọi người đều phải ghé mắt mà nhìn. Bên cạnh nàng là 2 nam cùng 2 nữ. 2 nam kia chính là hai người bạn ở Thiên Long Học Viện, còn 2 nữ là bạn tốt của nàng ở Thiên Long Thành. Mọi người bây giờ đều mắt đi vẻ non nớt trước kia mà đều trầm ổn hơn rất nhiều.

Cái gì tự kiêu, cái gì mà thiên tài ở nơi đây đều bị chà đạp một cách không thương tiếc.

Nhìn mọi người Trần Vũ Thư mỉm cười nói ra:

" Người nhà của chúng ta sắp tới cửa thành đông, Ác Ma Thành-03, chúng ta cùng nhau ra đón bọn họ đi.

" Được, chúng ta cùng đi." --- Mấy người cùng nói ra.

Mấy người cùng nhau đi ra ngoài. Vừa đi không được bao xa thì bọn họ gặp được mười mấy người khác cũng có chung mục đích như bọn họ. Nếu là bình thường sẽ không thiếu được mấy lời khiêu khích nhưng bây giờ là thời gian đặc biệt nếu ai mà cố tình gây sự bị ma ảnh theo dõi được thì sẽ bị phạt rất thảm.

Chú Thích: Ma Ảnh là sinh vật không có thực thể, không có khả năng công kích nhưng có khả năng quan sát vô cùng tốt. Nó thực hiện nhiệm vụ giám sát động tĩnh khắp nơi sau đó báo về cho người nuôi chúng.

Nhưng bây giờ mọi người thái độ hữu hảo, chào hỏi lẫn nhau. Trần Vũ Thư nhìn một cô gái trong đám người hỏi:

" Mọi người cũng đi đón người thân của mình sao? "

Cô gái kia cũng ôn hòa trả lời:

" Đúng vậy, các người cũng vậy sao? Nếu không chúng ta cùng đi với nhau. "

" Cũng được, chúng ta đi thôi." Trần Vũ Thư nói.

Cứ như vậy đoàn thiếu niên thiên tài cùng nhau đi tới cổng thành đông, Ác Ma Thành số 3.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 422: Náo Loạn Trước Cửa Thành

Ác Ma Chi Thành-03. Cửa thành đông.

Nơi đây người ra vào đông như kiến leo mật, có thanh niên tài tuấn, có người tới để một lần được biết Ác Ma Thành là như thế nào, có người muốn tới đây thăm con cháu trong gia tộc gửi gắm nơi này. Mọi người đều mang theo tâm tình hào hứng khi tới.

Trong khi mọi người đang nghiêm túc xếp hàng để đi vào bên trong thành thì không rõ từ đâu tới một đám thanh thiếu niên cưỡi phi thuyền vương giả hạ xuống. Đi đầu là một thanh niên tầm 30, quần áo bảnh bao, khí chất công tử nhà giàu lộ rõ. Đi theo phía sau hắn là một đám cũng tầm tuổi hắn.

Nếu chuyện như vậy thì chẳng có gì đáng nói, mọi người lần lượt xếp hàng nộp lộ phí rồi đi vào ai cũng vui vẻ. Nhưng trên đời lắm người tự cho mình đặc quyền cao quý hơn người khác, ví dụ như đám thanh niên này, cả đám thần tình cao ngạo cứ như bỏ đời thiên hạ vậy. Mặt thì vênh lên như cái bánh khô ngang nhiên chen ngang không thềm xếp hàng.

Đương nhiên đa phần mọi người vẫn nhin cho qua chuyện dĩ hòa vi quý mà nhưng không phải ai cũng vậy. Một đại hán râu quay nón, thân thể to như con gấu có tu vi Bất Diệt Cảnh bị đám thanh niên này công nhiên không nhìn hắn, đẩy hắn ra khỏi hàng. Mọi người cũng tưởng đại hán này vòng ra phía sau tiếp tục xếp hàng như bao người khác nhưng không, hắn không nói không rằng một đao chém ra.

Phụt

Một cái đầu phóng lên cao, việc này khiến đám người xung quanh kinh ngạc. Đến cả đám thanh niên kia cũng kinh ngạc đến ngây người. Lấy lại tinh thần một đám thanh niên rít gào:

" Người muốn chết."

Cả đám không kiêng nể gì mà rút ra vũ khí cùng một lúc đánh về đại hán kia, kiếm quang bay khắp nơi phá hư hết khung cảnh đón xuân bên ngoài cổng thành. Mọi người xung quanh thì không ai kinh hoàng gì cả mà là chờ xem cuộc vui. Bọn hấn muốn xem là thằng đàn nào lại dám tới Ác Ma Điện gây sự và kết cục của mấy thằng ngu này.

Ác Ma Thành-03 là nơi mà mấy tên bán mạng cho Ác Ma Điện cai quản, Ác Ma tín đồ không có mấy người ở nơi này nên an ninh trật tự cũng thuộc dạng kém nhất.

Phát hiện có người ẩu đả ngoài cổng thành thủ vệ thành nhanh chóng đứng ra quát lớn:

" Nơi đây không phải các ngươi có thể gây sự. Mau dừng tay lại cho ta."

Mấy tên thanh niên cười lạnh xem thường tên thủ vệ, một kẻ bên trong đó cười gằn:

" Ác Ma Điện các ngươi cũng quản quá rộng chứ, ở ngoài cửa thành cũng dám quản. Các ngươi biết chúng ta là ai sao? Chúng ta đều là đệ tử nội môn của Vĩnh Hằng Tông, tam tinh tông môn các ngươi không chọc nổi."

Mọi người đang xem cuộc vui lúc này mới ồ lên, hóa ra đệ tử của siêu cấp đại thế lực. Ác Ma Điện lúc này phải làm sao? Nếu can thiệp phải

chăng lại đắc tội với một siêu cấp thế lực lớn. Một cái tam tinh tông môn có đại năng Hằng Quân Cảnh tọa trấn à.

Chú thích: Tông môn ở Trung Thiên chia làm thập tinh. Nhất Tinh mạnh nhất, thập tinh yếu nhất. Các mức tiêu chuẩn này chỉ là tính ở trung thiên mà không bao gồm cao thiên hay hạ thiên trong đó.

Rất nhiều người tâm lý nhìn xem diễn biến, tên thủ vệ lúc này thoáng có chút do dự, cái này là việc lớn à hẳn không dám tự mình quyết định.

Bị mấy chục người vây công đại hán kia toàn thân đầy máu sấp không chịu được nữa, nhìn thấy tình cảnh này tên thủ vệ có chút không đành lòng, hấn bám vào cơ quan bên trên tường để gọi viện binh nhưng hấn run tay thế nào không nhấn vào nút màu xanh mà lại nhấn vào nút màu đỏ.(nút màu xanh cấp độ nguy hiểm thấp yêu cầu một nhóm người trợ giúp, nút màu vàng toàn thành chuẩn bị, nút màu đỏ cấp cao nhất yêu cầu chi viện từ chủ thành."

Vèo vèo vèo vèo

Liên hoàn pháo hoa bị bắn lên trời cao, giữa thanh thiên hiện lên một chữ " Nạn " đỏ tươi như máu. Nhìn thấy chữ này mấy tên trông coi cửa thành ngây ra như phỗng sau đó cả đám như kiến bò trên chảo nóng, có người hét lên:

" Mẹ kiếp người làm cái gì vậy, người bị điên rồi à."

Tên thủ thành kia cũng là cà lăm nói:

" Đại ca đệ ẩn lăm."

Tên này vừa nói xong thì bên trong Ác Ma Chi Thành -03 liên miên độn quang bay ra, cả đám sát khí ngút trời dọa cho bên ngoài những người đến

đây sợ ngồi trên mặt đất. Một tên thành niên tay cầm trường thương đỏ chói, ánh mắt lạnh lẽo đao qua tất cả mọi người ở đây, khi hắn chú ý tới mấy chục người đang đánh nhau thì khẽ hừ lạnh một cái.

Mấy chục người kia lập tức thổ huyết bay ngược ra xa. Sau đó hắn lại chú ý đến mấy tên coi cửa thành trầm giọng hỏi:

" Kẻ địch nơi nào? "

10 tên thủ vệ bị hỏi vậy thì cả đám không dám nói gì chỉ có tên thủ vệ khi trước ấn lâm cơ quan run rẩy nói:

" Vong thương đại nhân, là... là... là tiểu nhân tay run ấn nhầm cơ quan." Nói xong khuôn mặt tên này ý như trái khổ qua, hắn vừa khóc vừa quỳ nơi đó.

Những người vừa mới đến đây nghe vậy thì thở phào một hơi, bọn họ còn tưởng rằng có địch nhân cường đại tập kích nhưng ngay sau đó bọn họ nét mặt âm trầm lại hỏi:

" Chuyện này rốt cuộc là sao? "

Tên thủ vệ không dám giấu diếm gì hắn tường thuật lại một lần cho mọi người nghe, có thể những người ở đây làm chứng nữa nên không ai nghi ngờ gì. Tên cầm trường thương màu đỏ lạnh giọng nói:

" Ngươi là người mới đến nên tha cho ngươi một lần, quay về doanh trại vào ma quật một tháng chuộc tội của ngươi. Việc nơi này để ta giải quyết."

Tên thủ vệ kia đập đầu tạ ơn:

" Tạ ơn thống lĩnh đại nhân." Sau đó hắn nhanh chóng đứng dậy đi chở về doanh trại.

Khi tên kia mới đi không qua vài hô hấp thì mọi người ở bên ngoài có thể thấy bên trong Ác Ma Thành-03 liên tục hiện ra 100 đạo quang môn sáng chói, ngay sau đó vô số khí tức cường đại lao ra bên ngoài, từng đội quân sát khí lẫm thiên hiện ra khiến cho mọi người ở đây hô hấp khó khăn.

" Dám đến xâm phạm Ác Ma Điện ta tất cả đều phải chết."

Người chưa tới mà âm thanh đã tới, âm thanh như sấm, trấn cho mọi người khí huyết cuộn cuộn, có người liên tục phun máu ra bên ngoài. Thanh niên cầm trường thương huyết sắc nghe được âm thanh này thì sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

Người này chính là sư tôn hấn Vong Hồn, là một vị tán tu Tinh Quân Cảnh trung kì gia nhập Ác Ma Điện từ 30 năm trước. Tính tình không lấy gì làm tốt, hấn biết lần này hấn gặp hạn rồi nếu là Dương Vân Ly phó điện chủ tới thì sẽ không có việc gì. Còn sư phụ hấn tới thì thôi rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 423: Chỉ Là Một Cái Tam Tinh Tông Môn

Rất nhanh một đại hán cao to bước đi ra, cả người hấn khí tức lừng lừng đến cực điểm, ánh mắt to như chuông đồng, kết hợp với bộ tóc màu vàng đỏ nhìn không khác gì con sư tử đang nổi giận.

Hấn vừa bước ra thì không khỏi nhíu mày vì hấn chẳng tìm thấy địch nhân ở đâu cả, chỉ toàn là đám tôm tép nhả nhép mà thôi. Rất nhanh hấn nhìn đến tên đồ đệ bất thành khí của mình.

" Phế vật đồ nhi của ta nơi đây là có chuyện gì? Địch nhân đâu? "

Vong thương nghe sư tôn mình gọi thì khước miệng không khỏi co giật, hấn từ nhỏ đã được xưng thiên tài vậy mà đến nơi đây hết phải vào phế vật doanh, đến bây giờ sư phụ cũng gọi hấn là phế vật. Trong lòng tuy có chút không vui nhưng hấn cũng không để ý lắm, dù sao cũng quen rồi.

Hấn tiến lại gần cung kính thưa:

" Sư tôn "

Đại hán kia hình như không thích màu mè nên nói:

" Chuyện gì nói nhanh, nam tử hán đại trượng phu cả ngày quỳ quỳ bái bái khác gì mấy tên khất cái. Nhanh, có chuyện gì thì nói."

Tên thanh niên một lần nữa khước miệng giật giật, cuối cùng hấn thuật lại sự việc lúc trước. Nghe xong mọi việc Vong Hồn đại hán tức sùi bọt mép,

hắn tức giận nói:

" Mẹ kiếp, đám tôn tử này. "

Nói xong hắn hùng hùng hổ hổ bay ra bên ngoài thành, nhìn thấy tình cảnh vô số búi hoa bị phá hư, khắp nơi là một mảnh bừa bộn thì đầu tiên đại hán ứa ra mồ hôi lạnh. Hắn biết số hoa này là Âm Ảnh Quân Vương(Vũ Y) tự tay trồng, tự tay bố trí nơi đây, chuyện này mà để bà cô nhỏ kia biết thì hắn coi như xui xẻo tám đời rồi.

Láo liên như thằng ăn trộm nhìn xung quanh xem có xuất hiện cái thân ảnh bé tí kia không. Khi không thấy hắn mới thở ra một hơi, sau đó hung dữ quát:

" Con mẹ nó. Bắt hết mấy tên cháu con rùa này lại cho ta. Ném vào trong nhà từ số 5."

Ngay sau đó một đám Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp đi lên bắt giữ mấy tên gây rối giải đi. Nhìn mấy tên chết tiệt bị kéo đi đại hán lại hét.

" Còn nhìn cái gì mà nhìn, nhanh chóng xếp hàng đi vào. Tên nào lộn xộn nữa trực tiếp giết chết hoặc ném bọn chúng vào địa lao số 3. Còn nữa mấy hoa viên kia các ngươi phải khôi phục như lúc ban đầu cho ta, không hoàn hảo như lúc ban đầu thì các ngươi tới số rồi. Được rồi mọi người rút."

Đến cũng nhanh đi cũng nhanh, không qua mấy hô hấp, cả một biển người gồm mấy chục triệu người cứ như vậy biến mất rồi, quang môn đóng lại mọi người cứ ngỡ như mơ.

.....

Mọi người rút lui nhưng tên đại hán có danh hiệu Vong Hồn kia không có rút lui mà là tiến đến Địa Lao số 5.

Đi cùng hắn là đệ tử hắn Vong Thương. Địa lao số 5 cũng là một không gian giới bảo, tù nhân ở nơi đây có thể tự do đi lại nhưng máu huyết liên tục bị rút đi không khôi phục kịp thời chỉ có con đường chết. Nên cả đám không dám hoạt động quá nhiều luôn luôn phải trong tình trạng bế quan khôi phục máu huyết.

Nơi đây được trông coi bởi hai phân thân của Xuân Đức cùng một đám Bất Diệt Cảnh hộ vệ, nói thật mọi người không có mấy ai dám bén mảng tới nơi này, đến cả mấy tên hộ vệ cũng không muốn ở nơi này, mặc dù bọn họ luôn nhìn thấy hai con rồng kia liên tục nằm ngủ không có chú ý tới bọn họ nhưng mỗi lần phải dẫn phạm nhân đi vào ánh mắt hai con rồng khe hé ra một chút ít loại tịch diệt khí tức tản ra cũng khiến bọn họ trái tim băng giá.

Hai sư đồ Vong Hồn cùng Vong Thương xuất ra ấn ký của mình sau đó được cho phép tiến vào bên trong địa lao số 5, khi đi qua hai con rồng bọn họ cũng không dám liếc nhìn một cái, bọn họ sợ nhìn một cái thì cái mạng cũng đi luôn.

Nhìn thấy mười mấy tên thanh niên bị dọa sợ ngồi trên mặt đất hai mắt vô hồn thì hai sư đồ không khỏi nhú mày. Gọi một người chuyên gia chăm sóc tù nhân lại Vong Hồn hỏi:

"Mấy tên này làm sao vậy anh bạn trẻ?"

Tên chuyên gia kia cười lạnh nói:

"Mấy tên này không biết phát cái gì điên suốt một đường kêu la tông môn bọn chúng sẽ không tha cho chúng ta, rồi đồ tông diệt môn cái gì đó, đi tới cửa vào rồi mà vẫn không ngừng kêu la. Tiếng kêu bọn chúng chắc khó nghe quá nên đánh thức hai vị thần thú ngoài kia, một vị thần thú bên trái hé mắt nhìn một cái thì cả đám câm miệng lại và thành bộ dạng này luôn." Tên

chuyên gia cười âm hiểm dùng chân đá đá nhẹ mấy cái vào mông mấy tên đang ngẩn người trên mặt đất.

Nghe xong chuyên gia âm hiểm nói chuyện, hai sư đồ lúc này mới hiểu chuyện gì xảy ra. Vong Hồn cũng bắt đầu cười âm hiểm:

" Tưởng tâm tinh tông môn là bá chủ thiên hạ à con, hắc hắc, mẹ kiếp may cho các ngươi bị thần thú đại nhân khiến cho ngu ngốc bằng không gặp phải ta thì các ngươi xác định rồi."

Đá cho mấy tên đang si ngốc ngồi dưới đất mấy cái Vong Hồn nói:

" Được rồi hai sư đồ chúng ta còn có việc, anh bạn ở đây tận hưởng đi nhé."

" Được, các ngươi đi đi." Chuyên gia âm hiểm cũng chào tạm biệt hai người.

.....

Cứ như vậy sau vụ náo động kia thì không còn tên điên nào dám tới quấy rối nữa. Còn cái tam tinh tông môn kia có đến trả thù cho đám nội môn hay hạch tâm đệ tử của bọn họ không thì cũng chẳng mấy người quan tâm tới làm gì. Đến thì đã có Ác Ma Điện tiếp đón cũng không có việc của bọn họ.

Lần này người tới Ác Ma Thành cùng với Trần Gia còn có Trương Gia cùng Hoàng Gia. Lúc này ở nơi căn phòng của Trần Vũ Thư đang có một đám đông người quen của Xuân Đức. Trong mấy người này còn có gia đình của hắn của hắn duy chỉ có ông ba là không có chắc ở nhà coi nhà rồi.

Nhìn xung quanh căn phòng của Trần Vũ Thư, Lam Vũ tán thưởng:

" Thật kì diệu, bên ngoài nhìn rất bé vậy mà bên trong lại lớn vô cùng, căn phòng của muội so với Trương Gia chúng ta cũng không nhỏ hơn là bao."

Trần Vũ Thư vui vẻ nói:

" Cái này là muội phải dùng chiến công đổi lấy một cái trận pháp không gian đấy. Hi hi. Tỷ thấy thế nào? "

" Ừ, trận pháp rất cao mình. Mà đúng rồi muội có thường xuyên gặp tam đệ của ta không? Còn có mấy tiểu nha đầu kia nữa." --- làm Vũ hỏi.

Trần Vũ Thư có chút thất lạc nói:

" Không có gặp được, muội không có tư cách đi qua bên Chủ Thành nên không gặp được bọn họ. Với thân phận của các nàng rất lớn ta muốn gặp một lần cũng khó như lên trời."

" Thân phận gì? " Lam vũ, Trương Thiên, Kiều Kiều cùng lúc hỏi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 424: Vô Đề 2

Trần Vũ Thư nói:

" Các nàng đều là cao tăng của Ác Ma Điện. Vũ Y ở nơi này được mọi người gọi là Âm Ảnh Quân Vương, Tiểu Thất là Xà Thần, Tiểu Lan là Hủy Diệt Quân Vương. Heo Con là Thiên Thần Ánh Sáng. Địa vị các nàng quả thực dọa người, hơn nữa các nàng quanh năm bế quan không đi ra ngoài nên muốn gặp nhau đã khó càng thêm khó."

Lời nói này của Trần Vũ Thư làm cho người của Trương Gia thất kinh. Ai mà biết được mấy tiểu cô nương nhỏ nhắn đáng yêu kia lại là cao tăng của Ác Ma Điện. Lúc này Kiêu Kiêu mới dõn dập hỏi:

" Vậy còn tam ca, tam ca thì sao? Còn Mộng Điệp tiền bối nữa? Bọn họ đều có thân phận gì? "

Trần Vũ Thư hơi lắc đầu nói:

" Tam ca của muội thì ta không biết, trong Ác Ma Điện này không có ai biết tam ca của muội cả. Còn về Mộng Điệp tiền bối thì ta biết, nàng chính là một trong tam đại cự đầu của Ác Ma Điện. Mọi người hay gọi nàng là Nữ Hoàng Hắc Ám."

Lần này thì không những Trương Gia bị dọa, mà mấy gia tộc khác cũng bị dọa một hồi. Bọn họ làm sao cũng không liên tưởng đến, một cô gái đẹp như tiên, khí chất tao nhã, dịu hiền lại là đại danh鼎鼎 Hắc Ám Nữ Hoàng. Hắc Ám Nữ Hoàng cái danh hiệu này tượng trưng cho sự chết chóc,

hủy diệt, bên ngoài nghe nói nàng chính là thống lĩnh tối cao của Ác Ma quân đoàn.

Kiều Kiêu nuốt mấy ngụm nước miếng, gian nan hỏi:

" Vũ Thư tử, tử có nhầm không vậy, ta thấy Mộng Điệp tiên bối thật hiền, còn dụ dàng nữa làm sao có thể là cái kia nữ sát thần chứ? "

Trần Vũ Thư lúc này lại nhẹ nhàng nhếch miệng cười một cái rất chi là gian, nàng nói:

" Lúc đầu ta cũng không tin đâu nhưng trận chiến mấy năm trước ta có duyên nhìn thấy Mộng Điệp tiên bối cũng mấy tiểu cô nương kia. Mộng Điệp tiên bối lúc đó cả người mặc huyết sắc chiến giáp, tay cầm hắc ám thần kiếm(Tà Kiếm) ngồi trên Ma Lang Vương uy thế bát phương, một kiếm chém ra hàng vạn kẻ chết ngay tại chỗ. Còn mấy tiểu cô nương kia bình thường thì nhìn có vẻ ngọc nhưng lúc càng nàng tiếp dẫn sức mạnh thì ai cũng là một cỗ máy giết chóc vô cùng kinh khủng, các nàng có thể nói là chiến lực vô song.

Đừng nhìn Ác Ma Thành -03 này cường giả như mây nếu gặp phải một trong 4 tiểu cô nương kia thôi thì đừng mong ai còn sống. "

" Lợi hại như vậy " một đám thanh thiếu niên đi theo trưởng bối nghe vậy thì lè lưỡi nói.

Một cô gái tên Hoàng Y cũng là bạn cùng phòng với Trần Vũ Thư nói:

" Mọi người còn chưa rõ bằng không sẽ không ngạc nhiên như vậy, Ác Ma Điện đều là một đám biến thái, khi nào mọi người qua Ác Ma Thành-02 sẽ thấy, một đứa bé 5-6 tuổi đã có tu vi Bất Hủ Cảnh rồi, cực kì khủng bố."

Cả đám tí nữa thì bị té nằm trên mặt đất, 6 tuổi cũng có tu vi Bất Hủ Cảnh, mẹ nó vậy bọn ta đúng là sống uổng trên đời rồi.

Đang lúc này ở bên ngoài có mấy tiếng gọi thanh thúy vang lên:

" Vũ Thư tử, tử có ở bên trong không? "

Mọi người nghe âm thanh này thì ần ần đoán được người tới, Trần Vũ Thư cũng nhân chân chạy ra mở cửa. Cửa mở ra bốn tiểu cô nương xinh như búp bê hiện ra trước mắt mọi người.

" Oa, thật nhiều người." --- Heo Con sợ hãi nói.

Đúng là vừa nhắc tới tào tháo, tào tháo liền tới. Trần Vũ Thư cười cười nói:

" Làm sao hôm nay lại có thời gian đến thăm tử à?" Trong lời nói của nàng có chút hờn dỗi.

Lúc này Vũ Y ôm lấy chân Vũ Thư kêu khóc tố khổ:

" Oa oa, tử không biết đâu, mấy người bọn muội bị hành hạ chết đi sống lại mới được đi ra ngoài đây. Kết thúc trận chiến kia bọn muội bị Tuyết Anh tử ném vào không gian huấn luyện ngày nào cũng phải đánh nhau với đám người ngũ long, ngày nào cũng bị hành hạ đến bầm dập te tua. Hu hu."

" Ngũ Long là ai mà lại dám đánh bọn muội." -- Kiều Kiều hỏi.

Lúc này tiểu Thất tức giận nói:

" Là năm tên ngu, năm tên đàn, năm tên chết tiệt. Nếu không phải không cho vận dụng sức mạnh tiếp dẫn thì muội đã đánh cho 5 tên kia lăn trên đất rồi. Hư hừ. Thù này muội nhớ, sau này mấy tên kia tới số rồi."

Đang ngồi uống rượu trong một cung điện xa hoa, năm anh em nhà long tự dung thấy sau lưng lạnh toát. Cả đám không khỏi hai mặt nhìn nhau.

" Lão đại ta cảm thấy dự cảm không lành." --- Lão tam nói.

Lão đại gật đầu nói:

" Để ta tới nhờ chiêm tinh sư tính cho chúng ta một quẻ.

" Đại ca anh minh" --- Mấy người còn lại gật đầu.

Bọn họ không biết có tính ra nguyên nhân thì cũng xác định rồi, Rắn Mập thù rất dai. Vạn năm sau chưa chắc đã quên.

Cảm nhận được sự thù hận sâu sắc của tiểu Thất những người trong phòng không khỏi rùng mình, trong lòng bọn họ thầm nhủ sau này chớ chọc bà cô nhỏ hung tàn này.

Heo Con lúc này lên tiếng nói rõ:

" Ngũ Long thuộc chi nhánh của Tà Long nhất tộc, năm người bọn họ đều là thuộc hạ của Tà Long đại thúc đó."

" Tà Long đại thúc là ai? " --- Kiêu Kiêu nổi lên lòng hiếu kì.

" Thì là tà Long đại thúc chứ còn là ai được nữa " --- Heo Con khó hiểu nhìn nàng.

Đứng bên cạnh Lan Lan cho Heo Con một cái bạch nhãn, nàng nói:

" Tà Long đại thúc chính là một trong ba người đứng đầu của Ác Ma Điện."

Ấy, mọi người hết biết nói gì, làm sao cứ hỏi lung ta lung tung lại liên quan đến một vị cự đầu của Ác Ma Điện đây.

" Chắc mọi người còn chưa quen Ác Ma Thành nên để bọn con dẫn đường cho, chúng ta qua bên thành phụ số 2 đi, bên đó náo nhiệt nhất." --- Lan Lan sôi nổi nói.

Mọi người không ai có ý kiến gì cả, bốn tiểu cô nương đứng cùng một chỗ kết ra một cái thuật pháp không gian cỡ nhỏ giúp mọi người na di đi qua bên Ác Ma Chi Thành -02.

Vừa vào Ác Ma Chi Thành-02 mọi người đã thật sự choáng ngợp trước cảnh đẹp chỉ có trong tiên cảnh, linh khí nồng đậm tới mức mắt thường có thể thấy được, trên bầu trời còn đang bay 2 con chim lớn là hóa thân từ hai mỏ đại hình linh thạch mà thành, thi thoảng lại rớt một đám linh thạch xuống mặt đất, cái này cũng coi như là tiền lì xì cho mọi người khi tới nơi này, ai nhanh tay thì được.

Những người tới đây đều có địa vị không kém nên cũng không ai vì một chút hạ phẩm, trung phẩm linh thạch mà đi tranh đoạt, cái này chỉ có đám trẻ con mới hào hứng đi tranh đoạt thôi.

Cảnh sắc như họa, non xanh nước biếc hữu tình, gió thổi lành lạnh, từng bông hoa tuyết nhỏ bé rơi xuống tạo nên một không gian an bình, vui vẻ.

Cảnh đẹp là vậy nhưng chính chủ nơi này thì không được nhìn thấy cảnh này, hẳn còn đang chờ dài cổ ở cái mộ địa của mấy tên xui xẻo kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 425: Nỗi Buồn Của Xuân Đức

Xuân Đức bây giờ đang nằm ngậm một ngọn cỏ, chân bắt chéo bên cạnh chẳng có ma nào, năm con dục xui xẻo kia giao dịch xong với hắn cũng đi rồi. 5 tên chỉ đưa ra được 4 món thần khí cấp thấp một món cao cấp vậy mà hắn phải tốn vô số tâm lực vô số giúp 5 tên kia chuyển thể trùng tu. Hắn bây giờ còn đang thấy tiếc đây.

Đường đường là năm vị Tinh Vương Cảnh vậy mà chỉ có bấy nhiêu tài phú đúng là mắt mặt đến nhà bà ngoại. May mà năm tên này lại đưa cho hắn 5 cái nhẫn nguyên tố bằng không hắn cũng không làm vụ giao dịch này rồi.

Có thêm năm cái nhẫn nguyên tố thần cấp này lực chiến hắn tăng vọt lên hẳn 10 triệu, 4 cái thần khí cấp thấp tăng lên mỗi cái 1 triệu, 1 cái cấp cao tăng lên 6 triệu, giờ đủ một bộ ngũ hành rồi chỉ cần kiếm thêm mấy cái băng, lôi, quang, âm, phong nữa là tuyệt vời.

Nói là nói vậy thôi chứ muốn kiếm một cái thần cấp nhẫn cũng không biết tới năm nào tháng nào, nghe mấy tên kia nói Cao Thiên trên kia thần khí cũng thuộc dạng đỉnh tiêm vũ khí rồi. Ngày trước hắn còn ảo tưởng lên tiên giới cướp lấy một ít tiên khí, tổ khí gì đó về làm đồ chơi kia.

Giờ hắn mới biết tiên khí chính là thần khí hấp thu cao thiên ý chí mà thành, hắn chỉ cần lên cao thiên thì cả người hắn đều thành tiên khí. Đúng là hổ cha.

Chẳng có việc gì làm hấn lại một lần nữa quan sát mấy cái nhân bên tay trái, 5 cái nhân có hoa văn khó hiểu nhưng nhìn cũng đẹp, bên trên mỗi cái nhân có một viên ngọc không biết làm từ chất liệu gì khi truyền năng lượng vào thì sáng long lanh còn không có năng lượng thì đen thui một màu.

  Nhẫn Nguyên Tố Thần Cấp Thuộc Tính - Kim

Cao giai vật phẩm quý hiếm. Tăng sát thương thuần bằng cách gia tăng thuộc tính Kim vào trong đòn đánh. Phụ trợ tăng phúc 10% đối với năng lượng Kim thuộc tính.

Sát thương gia tăng

7 triệu ~ 8 triệu

  Nhẫn Nguyên Tố Thần Cấp Thuộc Tính - Thủy

Cấp thấp vật phẩm quý hiếm. Tăng khả năng hồi phục bằng cách gia tăng thuộc tính Thủy vào trong phép thuật phụ trợ. Phụ trợ tăng phúc 13% đối với năng lượng Thủy thuộc tính.

Sát thương gia tăng phụ trợ

10 triệu ~ 21 triệu

  Nhẫn Nguyên Tố Thần Cấp Thuộc Tính - Thổ

Cấp thấp vật phẩm quý hiếm. Tăng phòng ngự bằng cách gia tăng thuộc tính Thổ vào trong phép thuật. Phụ trợ tăng phúc 3% đối với năng lượng Thổ thuộc tính.

Phòng ngự gia tăng

10 triệu ~ 12 triệu

  Nhẫn Nguyên Tố Thần Cấp Thuộc Tính - Hỏa

Cấp thấp vật phẩm quý hiếm. Tăng sát thương thuần bằng cách gia tăng thuộc tính Hỏa vào trong đòn đánh. Phụ trợ tăng phúc 5% đối với năng lượng Hỏa thuộc tính.

Sát thương gia tăng

3 triệu ~ 4 triệu

  Nhẫn Nguyên Tố Thần Cấp Thuộc Tính - Mộc

Cấp thấp vật phẩm quý hiếm. Tăng khả năng hồi phục bằng cách gia tăng thuộc tính Mộc vào trong phép thuật phụ trợ. Phụ trợ tăng phúc 34% đối với năng lượng Mộc thuộc tính.

Sát thương gia tăng phụ trợ

20 triệu ~ 25 triệu

Năm cái nhẫn cơ bản chỉ có vậy, không có gì đáng chú ý, không có kỹ năng đặc biệt gì. Hi vọng lên tiên khí đám thần khí này có thể thức tỉnh một chút, bằng không như thế này thì phí của trời quá.

Sầu đời quy về chán đời nhưng có vẫn còn hơn không. Dù sao cũng là thần khí, thần khí tuy có dỏm một chút nhưng chung quy vẫn hơn đám thánh khí.

Ngay lúc Xuân Đức muốn vào trong không gian vong linh chơi với đám Tử Linh Sinh Vật thì ở cửa ra vào của sinh tử bí cảnh lóe lên, 5 cái thân ảnh chật vật, cả người đều là huyết bò ra. Năm người này Xuân Đức biết 3, trong đó có đồ đệ của hắn Thiên Tuyết, con dục nhỏ Tử Uyên, cùng cô gái mạnh mẽ Huyền Tông Chủ, còn hai người còn lại thì hắn chịu.

Khi năm người chật vật chạy ra ngoài không lâu thì ở phía sau có một âm thanh lạnh lùng mang theo sự tà ác vang lên:

" Năm người các ngươi chạy đi đâu, ngoan ngoãn biến thành khô lồi của ta có phải tốt không. "

Còn chưa hết, tiếp theo sau đó không biết lại có một âm thanh già nua vang lên:

" Ta căm ghét nữ nhân xinh đẹp, để ta cắt đầu bọn chúng xuống gắn vào thân chó mới là hoàn mỹ nhất."

" Sao lại vậy được, như vậy quả là lãng phí mà. Cứ để cho tiêu dao công tử ta ném thử các nàng trước rồi các ngươi muốn làm gì thì làm" --- Lại không biết từ đâu mọc ra một thằng ngu phát ra cuồng ngôn.

Xuân Đức ngồi trên cao thì cười hắc hắc vì hắn thấy có một cô gái bên trong thể nội cô ta có một chiếc chuông màu đen,cô gái này đang nhanh chóng lén lút rời đi, cừu nhân đã gặp mặt Xuân Đức làm sao có thể để nàng ta rời đi.

Xuân Đức lặng yên biến mất sau đó xuất hiện trước người cô gái kia, dùng tay phải trực tiếp đâm xuyên qua cơ thể của nàng lôi ra chiếc chuông màu đen kia. Cô gái kia lập tức hét lên một tiếng thê lương.

" A a a. Tha mạng, đại nhân xin tha cho ta một mạng."

Tiếng hét thê lương khiến lòng người tê tái này lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người. Ngay cả năm người thiên tuyệt đang chạy bán sống bán chết cũng quay lại nhìn một cái, vừa nhìn thấy cảnh tượng phía sau thì bọn họ lập tức dừng lại thở ra một hơi, Thiên Tuyệt cùng Tu Uyển thì vui mừng không thôi. Có người kia ở đây bọn họ an toàn.

Xuân Đức nhìn cô gái đang kêu la thảm thiết trước mặt mà chẳng có cảm xúc gì cả, hắn muốn từ từ hấp thu sạch năng lượng sinh mệnh cùng sinh hồn trong cơ thể nàng. Nhìn khuôn mặt không có cảm tình của Xuân Đức cô gái trong đôi mắt ảm đạm đi rất nhiều, nàng biết hôm nay nàng không thoát khỏi cái chết rồi.

Nhưng đang lúc này Xuân Đức lại thu tay lại, kì quái nhìn nàng hỏi:

" Sao ngươi lại có một chút ít Ác Ma Thủ Hộ huyết mạch. Mà loại huyết mạch tuy chỉ còn một chút nhưng lại rất tinh thuần nữa, kì cục."

Xuân Đức buông tay ra cô gái lập tức quy xuống đất cả người như già thêm mấy chục tuổi. Không biết có phải nàng sợ quá hay không mà khi nghe Xuân Đức hỏi thì nàng kể tất tần tật sự việc liên quan tới một chút huyết mạch còn lại kia của nàng.

Những người ở xung quanh cũng không ai dám lên tiếng ngăn cản, bọn họ cũng chăm chú lắng nghe câu chuyện của nàng. Càng nghe bọn họ càng cảm thấy kinh ngạc, cuối cùng là kinh sợ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 426: Người Nhà

Nghe xong câu chuyện của cô gái Xuân Đức khoe miệng khẽ nhếch lên. Hần thấy máu chó tình tiết thi thoảng mấy chục năm lại xuất hiện một lần thì phải.

Cô gái này tên Mai Anh là thánh nữ của Ác Ma Điện trước kia, mấy chục năm trước nàng bị đuổi giết mù đường thế nào chạy vào thông đạo thời không liên kết hạ thiên với trung thiên, thân thể bị hủy sạch chỉ bảo tồn lại một ít thần hồn, may mắn gặp được cái trấn hồn chuông đen xì kia mới cứu vãn một mạng.

Mấy chục năm tu luyện nàng cùng cuối cùng cũng thành đại năng Bất Diệt Cảnh, nung nấu ý chí báo thù nên nàng ta quyết định đồ sát sinh linh ở cái tinh cầu này hấp thụ để gây dựng lại huyết mạch một lần nữa phá phong cấm trở về trung thiên.

Đen đũi thay kế hoạch chưa thành thì gặp Xuân Đức đánh trọng thương rồi chạy đến nơi này lẩn trốn nhưng cái may của nàng là Xuân Đức hôm nay không một giải quyết nhanh một phát đập hình thần câu diệt mà muốn hành hạ chết nàng nên mới phát huyết chút xíu không đáng kể huyết mạch ần nấp kia.

Xuân Đức bất đắc dĩ trả lại cái chuông màu đen kia cho nàng, còn phải trị thương cho nàng nữa. Nhìn thiếu niên đang trị thương cho mình còn trả lại trấn hồn chuông, Mai Anh ngẩn ra, nàng có ngây ngốc hỏi:

"Đại nhân không giết ta nữa sao."

Xuân Đức nhìn lên nàng nở một nụ cười ấm áp khác với cái biểu tình hàm sát trước kia rất nhiều, hần nhẹ giọng nói:

" Nha đầu làm tốt lắm ta thưởng thức ngươi. Ác Ma Điện nơi kia ngươi cũng không cần lo có ta rồi."

Nghe vậy cô gái càng thêm nghi hoặc nàng hỏi:

" Đại nhân người là? "

" Ta là Điện Chủ Ác Ma Điện. Tiểu nha đầu yên lặng một chút để ta trị thương, lúc này quá tay bên trong cơ thể người hư hại gần hết rồi." Xuân Đức nói.

Cô gái nghe vậy lúc đầu là kinh ngạc tới cực điểm, sau đó là mừng rỡ, cuối cùng là hai mắt đỏ lên khóc như mưa, nàng không có kêu rên chỉ có mỉm cười nhưng nàng cười mà nước mắt vẫn rơi, đây là nước mắt của sự hạnh phúc.

Ngay lúc Xuân Đức trị thương cho cô gái thì một mũi phi tiêu nhỏ bé nhanh như chớp phóng đến con mắt của hần. Xuân Đức cũng mặc kệ nhìn mũi phi tiêu kia bay tới đâm vào mắt.

Keng

Phi tiêu nhỏ bé kia đâm trúng con mắt Xuân Đức nhưng không có đâm xuyên vào trong được. Những người ở đây khi thấy phi tiêu dưới chân Xuân Đức bị cong ki thì không khỏi giật cả mình. Xuân Đức vẫn trị thương cho cô gái nhìn về phía bà lão.

Phốc

Bà lão phun huyết bay ngược ra phía sau, ông lão cùng người thanh niên tuần dật thấy vậy một màn thì thất kinh, hai người cùng lúc phóng về phía 5 người Thiên Tuyết muốn mang các nàng đi.

Xuân Đức cười lạnh lẽo cùng lúc đó hai người kia cũng rơi xuống đất bất tỉnh.

" Đem ba tên đó lại đây." Xuân Đức phân phó mấy người.

.....

Sau 3 canh giờ qua đi Xuân Đức mới thở ra một hơi đứng dậy lau mồ hôi trán nói:

" Cuối cùng cũng tốt, may mà lúc trước cũng không có nặng tay lắm bằng không thì nguy to."

Thiên Tuyết bên cạnh lườm hắc nói:

" Cái này sư tôn còn nói không nặng tay, Mai Anh tử không còn một nửa cái mạng rồi."

Cốp

Xuân Đức cho nha đầu này ngay một cái cốc vào đầu, trừng nàng nói:

" Nha đầu, phải tôn trọng sư tôn biết không, không những tôn trọng còn phải bao che nữa, sư tôn làm sai cũng là làm đúng hiểu chưa. Chưa xuất sư đã hướng bên ngoài rồi"

" Oa đau quá, Tuyết Nhi bị sư tôn đánh đần luôn rồi, bắt đền. " Thiên Tuyết bưng bít nơi bị đánh, rung rung nước mắt ăn vạ Xuân Đức.

Mấy người ở bên cạnh tròn tròn mắt, bọn họ còn không biết Thiên Tuyết lại có một mặt như vậy nữa cơ đấy. Xuân Đức mặc kệ tiêu đồ đệ của mình không thèm quan tâm nằng. Hắn chỉ vào ba tên đang nằm trên mặt đất hỏi:

"Mấy tên này là thế nào? Làm sao các người lại bị mấy tên này đuổi giết thế?"

Lúc này Thiên Tuyết ngưng ăn vạ, căm giận chỉ mấy người bên trên mặt đất nói:

"Ba tên này đều là người điên không bị thế nào phong ấn trấn áp bọn chúng bị phá nên thoát ra ngoài được. Tên thư sinh mặt trắng này chính là một tên ăn tạp, bên trong bí cảnh không biết mấy trăm cô gái bị hắn lăng nhục, sau khi lăng nhục xong thì lại đưa cho bà lão xấu xí này cấy ghép các bộ phận động vật lên cơ thể, không thì lại đưa cho ông lão này chế tạo thành khô lồi."

Xuân Đức nghe vậy thì mặt không biểu tình hấn ngồi xuống bên cạnh ông lão đang hôn mê, hắn lấy ra một con dao cùng triệu hồi ra một con ma lang còn bé.

Xoạt xoạt

Thủ pháp rất nhanh Xuân Đức bắt đầu dọc thịt từ cơ thể ông lão kia cho ma lang con ăn, ông lão này tu vi cũng rất cao Bất Diệt Cảnh thất trọng nên chất thịt rất được, ma lang rất thích thú khi được ăn.

Mọi người ở bên cạnh nhìn Xuân Đức lột thịt của ông lão cho chó ăn thì không khỏi ứa mồ hôi lạnh, răng va chạm với nhau lập cập.

Chắc do đau quá nên ông lão kia bất ngờ tỉnh lại hét lên:

"Người đang làm cái gì? Muốn chết."

Xuân Đức lạnh nhạt đưa lưỡi dao quét qua cái lưỡi của ông lão ngay lập tức bị cắt đứt đến tận gốc. Mặc dù là Bất Diệt Cảnh có thể tích huyết trọng sinh nhưng bị chất độc của Xuân Đức khắc chế bất diệt thân thể không có một tí tác dụng.

Lão giả mất đi lưỡi chỉ có thể phát ra âm thanh ú ớ. Cả người hắn bị không chế nên thân niệm cũng vô dụng. Rất nhanh Xuân Đức đã lột hết thịt trên người ông lão chỉ còn bộ xương dính máu lênh láng, vài túm cơ nối liền các khớp xương mà thôi.

Ở bên cạnh bà lão cùng tên thư sinh sợ hãi đến không thể sợ hãi thêm. Xuân Đức nhìn hai người cười nhạt một cái rồi tiếp tục thực hiện công việc của mình. Ông lão kia vẫn chưa chết hẳn vẫn dùng ánh mắt thâm độc nhìn Xuân Đức, bên trong ánh mắt ẩn chứa cừ hận không thể tả.

Phập phập

Lại thêm hai dao, hai dao này xuyên qua hai con mắt của ông lão rút ra khỏi hốc mắt của lão. Cùng lúc này Xuân Đức lấy ra một cái bình dung dịch ném bộ xương kia vào bên trong.

" Xong một tên, hi vọng tác phẩm khôi lỗi này của ta không quá tệ."

Tiến lại gần bà lão Xuân Đức cười hỏi:

" Sống cũng lâu rồi, già thì nhan sắc phai tàn làm gì mà cứ thích trả thù đời như vậy. hay tim bà quá đen để ta coi nào."

Phập

Bàn tay Xuân Đức cắm thẳng vào lồng ngực của bà lão móc ra một trái tim máu tươi đầm đìa, bà lão đau tới mức khuôn mặt vặn vẹo nhưng bị

không chế nên không phát ra bất kì âm thanh nào, chỉ có thể nhìn Xuân Đức đầy oán độc.

Xuân Đức lại mỉm cười, hẩn quan sát quả tim một chút sau đó cắn một miếng rồi nói:

" Trái tim cũng màu đỏ không phải màu đen. Hắc Hắc. Ăn vị cũng được không có độc."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 427: Vô Đề

Bên cạnh mấy cô gái thấy một màn này thì nôn khan. Hành vi của Xuân Đức quá ác tâm, bọn họ biết ba người này đáng chết nhưng cũng không cần hành hạ người tới như vậy chứ.

Xuân Đức hài hước nhìn bà lão sau đó ném bà ta cho con ma lang con, nói là ma lang con thôi chứ nó to như con trâu vậy nhỏ bé gì, chỉ là tuổi đời còn nhỏ thôi. Con ma lang này vui thích không thôi được chúa tể ban thưởng nó không vội nuốt chửng bà lão mà là ăn hết nội tạng sau đó đến tứ chi.

Đến tên cuối cùng Xuân Đức ánh mắt bỗng nhiên phát quang. Hắn nhìn chăm chăm vào tên thanh niên kia cười hắc hắc.

" Tu luyện ngũ hành công pháp, tốt à. Lực lượng ngũ hành trong cơ thể cũng không tệ."

Xuân Đức phát động năm chiếc nhẫn bên tay trái, năm luồng năng lượng cuốn lấy tên thanh niên kia. Mắt thường có thể nhìn thấy tên thanh niên kia nhanh chóng già yếu, năng lượng trong cơ thể suy kiệt, chẳng mấy chốc đã biến thành ông lão 90 rồi.

Xuân Đức cũng không phải loại nhân từ gì, hắn thấy tên kia gần chết rồi mà năng lượng bản nguyên cũng sạch nên tiện tay một chưởng đập xuống, tên kia ngay lập tức biến thành bãi máu thịt bầy nhầy.

Đến lúc này cả ba tên đuổi giết đệ tử hẳn đều bị chung kết. Thấy con Ma Lang kia ăn xong bà lão rồi thì Xuân Đức cũng thu nó vào, nhưng lúc hẳn định thu vào thì từ trong miệng con ma lang phun ra một cái nhẫn ẩn chứa phong thuộc tính mãnh liệt, nhặt chiếc nhẫn lên Xuân Đức quan sát một lúc thì ghét bỏ ném cho Mai Anh.

" Cho nha đầu nguoi đây, một kiện thánh khí phong hệ rác rưởi. Đáng lý ra ta phải xác định ở nơi này thì làm gì có đồ tốt."

Mai Anh tiếp nhận chiếc nhẫn thánh khí kia mà đứng ngây ra đó, phải biết đối với nàng một kiện thánh khí cũng là một bảo vật à. Nàng khom người cảm ơn:

" Tạ ơn Điện Chủ."

Mọi người ở bên cạnh thấy vậy cũng hâm mộ không thôi. Thánh khí là cái gì cái này là tượng trưng cho bảo vật trí cao rồi, ai mà không mong muốn sở hữu một kiện cơ chứ, vậy mà có nguoi xem như rác ném đi.

Nhìn về Thiên Tuyết, Xuân Đức hỏi:

" Có còn tên nào nữa không sư tôn giúp con heo ngọc nhà nguoi giải quyết một thể."

Thiên Tuyết lắc đầu nói:

" Không có, chỉ có ba người này thôi."

" Như vậy à, được rồi chúng ta về thôi. " --- Xuân Đức nói. Nhưng nhớ tới cái gì hẳn lại hỏi:

" Thế tiêu Uyển đã tìm thấy đệ đệ của mình chưa? "

Tư Uyển lúc này mới thưa:

" Đã gặp được, cảm tạ điện chủ rất nhiều." Nói xong nàng còn muốn giới thiệu đệ đệ của mình nữa nhưng bị Xuân Đức ngăn lại, hấn nói:

" Tìm được là tốt, chúng ta nhanh về thôi đến tết rồi."

Nghe câu đến tết rồi ba cô gái Ác Ma Điện đều không khỏi có chút xúc động. Bọn họ đa phần đều không còn người thân nên có chút mất mát.

" Đúng vậy, đến tết rồi chúng ta nên về nhà."--- Mai Anh có chút thỗn thức nói.

Thiên Tuyết cầm tay Huyền Tông Chủ nói:

" Huyền tử chúng ta phải về đây, tử ở lại mạnh khỏe nhé. Khi nào lên trung thiên thì nhớ tìm đến Ác Ma Điện của Ma Long Đại Lục nhé. Khi nào tử đến chỉ cần lộ ra cái ấn kí mà muội đưa cho tử là được."

Huyền Tông Chủ mỉm cười nói:

" Tử biết rồi, rất nhanh chúng ta sẽ gặp lại."

Mọi người nói lời tạm biệt nhau đôi ba câu thì chia tay. Xuân Đức mang theo mấy người cùng nhau na di đi ra ngoài không gian vũ trụ ở hạ thiên, theo đường củ rất nhanh hấn đã tìm thấy thông đạo nối liền hạ thiên với trung thiên.

Vừa đến nơi thì hấn không khỏi kinh ngạc, với vì nơi này đang có một đám người giao chiến với nhau, mà nhìn tình thế là có một đám muốn đi qua thông đạo, còn một đám muốn ngăn cản thông đạo.

Nói là một đám chứ thực ra số lượng cũng không phải ít cũng có vài chục vạn chứ không chơi. Một bên là nhân loại một bên là cái gì hấn cũng

không biết nữa. đám kia hình thể không cố định cả người khí tức hắc ám nồng nặc.

Cũng mặc kệ ai đánh nhau Xuân Đức đi thẳng vào không gian thông đạo, tên nào cản tên đó chết. Nhưng có lẽ hẳn đánh giá thấp tinh thần tử chiến của đám sinh linh hắc ám kia, một con sinh linh hắc ám hình một con quái thú độc nhãn gầm lên.

" Ngăn cản kẻ kia không cho bọn chúng đi ra."

" Giết"

" Giết "

Có mấy ngàn tên sinh linh quái dị quay đầu lại giết đến Xuân Đức, bên cạnh Xuân Đức, Mai Anh nói:

" Điện Chủ đây là Tà Linh tộc, bọn chúng rất giỏi linh hồn công kích."

Xuân Đức nghe vậy thì hỏi thăm:

" Bọn này nhiều không? Sao ta chưa gặp qua bao giờ? "

Thiên Tuyết đang ôm một cánh tay hẳn chu mỏ nói:

" Sư tôn đúng là, chuyện này Tuyết Nhi còn biết đây. Hì hì. Đám Tà Linh này ở trung thiên bị nhân tộc truy sát chạy như chó nhà có tang phải ở nhờ với ma tộc sống thoát một kiếp, nghe nói mấy trăm năm trước không có mấy ta linh tộc dám đi ra khỏi khu vực ma tộc tiến vào trong lãnh địa nhân tộc rồi."

Xuân Đức gật đầu như đã hiểu:

"Ừm, Tuyết Nhi thông minh. Đám tà linh này nhìn có vẻ rất thích hợp làm nguyên liệu chế tạo vũ khí phá hồn, sau này chắc phải tích cực săn giết mới được. Hôm nay có việc không chơi thời gian sau lại quay lại đây"

Tâm niệm động một cái, cả mấy vạn con tà linh bị Xuân Đức gom thành một khối ném vào bên trong Trấn Hồn Huyết Liên, hẳn cảm nhận được bông sen này đặc biệt ưa thích đám tà linh này.

Giải quyết xong đám tà linh, Xuân Đức lập tức chui vào thông đạo không gian triệt để biến mất không thấy gì nữa, để lại một đám người như gặp ma đứng ngẩn người nơi đó.

.....

Đi vào vũ trụ trung thiên, Xuân Đức lại cảm nhận được khí tức quen thuộc đã lâu. Nhìn xung quanh là không gian tối đen, xa xa là những giải ngân hà đang di chuyển với tốc độ không phải rất nhanh. Xuân Đức nhanh chóng tìm tới vị trí nơi Ác Ma Điện trong vô biên tinh không.

Không biết là tên tinh tặc nào đã lấy mất cái phi thuyền ngày trước hẳn để quên bên trên cái tinh cầu chết, làm cho bây giờ hẳn phải dựa vào bản thân du tẩu. Thật sự mà nói du tẩu bên trong tinh không nguy hiểm vô cùng.

Không may gặp phải mấy ngôi sao ăn thịt lẫn nhau rồi cùng nhau phát nổ, dính phải năng lượng từ vụ nổ kia cũng không dễ chịu gì cho cam. Rồi có mấy cái ngôi sao bé tí mà lực hút thì kinh hồn, tốc độ không nhanh bị nó hút vào thì xác định rồi.

Nên tốt nhất vẫn là đi nhờ hoặc đánh cướp một cái tàu vũ trụ nào đó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 428: Vô Đề 2

Đúng là đang buồn ngủ thì gặp chiếu manh, Xuân Đức từ cách rất xa thấy một cái tinh không chiến hạm đang bay với vận tốc bằng 1/3 của ánh sáng, tốc độ này đối với hắn chỉ là muỗi. Mang theo mấy người Thiên Tuyết, Xuân Đức quyết định đi nhờ.

Đáng lý ra là hắn tổng cổ mấy người bên cạnh hắn vào trong không gian vong linh rồi nhưng bên trong không gian vong linh giờ này đang bị Vô Địch cải tạo nên bất ổn vô cùng, vào đó chết lúc nào không biết nên hắn cũng không dám cho mấy người đi vào.

Vèo...

Cái chiến hạm kia lướt qua không gian chỉ để lại một cái đuôi ánh sáng thật dài là dài nhìn đẹp vô cùng. Khi cái chiến hạm kia đi qua thì Xuân Đức trực tiếp tiến vào bên trong chiến hạm.

Bên trong chiến hạm đang có 10 người tự dưng thấy đám người Xuân Đức xuất hiện ngay bên cạnh thì dọa cả đám nhảy lui sang hai bên. Xuân Đức thấy vậy thì cười nói:

" Đi nhờ một chút mọi người có phiền không? " Mặt thì mỉm cười mà sát ý thì lạnh lạnh khiến cho mười người bên trong cái chiến hạm này không thể không đồng ý.

Thấy cả đám nghe lời như vậy Xuân Đức cũng là tùy tiện kiếm một cái ghế ngồi xuống. Còn bọn Thiên Tuyết vẫn là một mặt mông bức đứng nơi

đó nhìn mấy người đứng xa xa. Tại mấy người Thiên Tuyết tu vi còn yếu nên không phát hiện ra được chiếc chiến hạm này tới gần, chiến hạm này cũng thuộc hàng xịn có thể tránh thoát thần thức của tu sĩ Tinh Quân Cảnh. Nên khi bọn họ tự nhiên xuất hiện bên trong này thì làm sao lại không kinh ngạc cho được.

Trong lúc mọi người đang cảnh giác nhìn nhau thì có một tiểu nam hài lại gần Xuân Đức dùng cặp mắt đen to tròn kinh ngạc nói:

" Đại ca ca, các người làm sao có thể đi vào trong này."

Xuân Đức cười nói:

" Là ca ca lén đi vào bên trong này đây, hắc hắc, lợi hại không. Bí kỹ ăn trộm nhất lưu của gia tộc đây, không nơi nào là không thể không đi vào được."

" Oa, lợi hại như vậy à. Đệ cũng vậy, đệ là lén trốn trong phi thuyền từ trước rồi mới không bị mọi người phát hiện. Hi hi. Đệ rất lợi hại đúng không? Mà đại ca đi đâu." --- Tiểu nam hài hỏi.

Xuân Đức xoa đầu tiểu nam hài:

" Đại ca tới Lam Tinh Vực, cứ theo lộ trình thế này thì cũng không có mấy ngày là đến à, được rồi ca ca có chút việc phải làm một chút, đệ cùng mọi người ở lại hòa thuận nhé."

Nói xong lời này Xuân Đức thân ảnh liền biến mất rồi. Tiểu nam hài không thấy Xuân Đức nữa thì kì quái nói:

" Vị đại ca này thiệt lợi hại, lại đi mất rồi."

.....

Bên trong không gian vong linh.

Xuân Đức cùng Vô Địch đang cố gắng vì tương lai tươi sáng, hai người đang chung tay truyền năng lượng vào một quả cầu màu lam, quả cầu này chính là cơ bản của không gian vong linh, chỉ cần đủ năng lượng thì quả cầu này sẽ tiến cấp.

Vừa truyền năng lượng gia cố vừa quan sát mỗi tầng, Xuân Đức nhìn thấy mỗi tầng bây giờ chỉ có mặt trăng cùng ngôi sao không có mặt trời nữa thì hẳn cầu nhàu nói:

" Đau bi quá ha. Nâng cấp thì cứ việc tại sao bây giờ mặt trời cũng không có mà toàn ban đêm vậy? "

Vô Địch cười khan nói:

" Lỡ tay dùng mất hai con mắt của thiên long rồi (ngày trước mặt trời làm từ con mắt của thiên long), sau này kiếm được cái mới thì bù lại sau, lo gì. "

Xuân Đức đau răng nói:

" Mi lại làm cái quái gì nữa vậy, nói rồi có gì gọi ta cứ âm thầm phá hoại thế ai biết mà lường." "

Vô Địch đánh trống lảng nói sang chuyện khác:

" Đúng rồi, mi có muốn hay không học phương pháp rút cạn năng lượng từ một ngôi sao bổ sung cho không gian vong linh, có nguồn năng lượng vô tận thì đám bắt tử sinh linh kia cũng hoạt động không cần dè dặt như vậy nữa." "

Ngày trước bất tử sinh vật tạo ra có tu vi mạnh nhưng cơ thể chúng ẩn chứa năng lượng không nhiều cho lắm, nên đánh ra một cái sát chiêu thì đi tong hết năng lượng mà không thể khôi phục năng lượng từ đan dược được nên cái này vẫn là điểm yếu của đám bất tử sinh vật kia.

Xuân Đức suy nghĩ một chút rồi nói:

" Học thì được thôi nhưng không gian chúng ta kết cấu yếu quá có chịu tải nổi nhiều năng lượng như vậy không? "

" Yên tâm đi, nếu không có cách anh nói chuyện này với chú làm cái gì. Mấy ngày sau không gian ba tầng nơi đây sẽ vững chắc hơn trước kia cả mấy chục lần, có mỗi điều áp lực cũng gia tăng nhiều, đám ma lang tầng dưới cũng cần chăm nom một chút không sẽ bị áp lực quá mạnh mà nát bét thân thể mà chết." --- Vô Địch nói.

Xuân Đức gật đầu:

" Sao cũng được, cũng chẳng vội vã làm gì, về Ác Ma Điện cái đã. Thời gian sau rồi tính tiếp. À mà đúng rồi ông bạn cái đường đi thông lên cao thiên ở nơi nào vậy, chứ trong cái vũ trụ bao la thế này có mà tìm đặng trời"

Vô Địch nghi hoặc hỏi:

" Cao thiên làm gì có đường đi thông lên, chỉ có ý chí thiên đạo mở ra cánh cửa thời không tiếp dẫn mới lên được. Mi tính lên cao thiên chơi à? "

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Chơi bởi cái gì, ta thấy ở trung thiên đã bao la vô tận thế này không biết cao thiên bộ dạng gì thôi. Mà có tên nào có khả năng đi hết trung thiên chưa? "

Vô Địch thoáng suy tư sau đó nói ra:

" Hình như là chưa á, có hạ thiên thì mấy tên thừa thời gian như Hư Không Hoàng cùng đồng bạn của hắn thời kì trước có thăm dò qua một lượt, ý ta là chỉ đi đến điểm tương đối thôi. Còn ở đâu là điểm cuối thì cũng bó tay rồi.

Theo ta suy đoán thì có ba cái vũ trụ kế sát nhau tượng trưng cho hạ thiên, trung thiên, cùng cao thiên. Mỗi cái chắc cũng có giới hạn nhưng không có ai đủ năng lực đi làm mấy việc đó, thường thường mỗi người sống trong một cái tinh vực (khoảng 100 hành tinh sống) là cũng đủ nhiều rồi."

Xuân Đức nhớ tới cái gì sau đó cau mày nói:

" Vậy mà ngày trước ta nghe nói, mấy tên đại năng có thể tìm người bên trong vũ trụ. Định mệnh."

Vô Địch nghe vậy thì xem thường nói:

" Tin đồn thất thiệt thôi, vũ trụ lớn như vậy, không biết bao nhiêu là thiên hà, mỗi thiên hà lại có bao nhiêu tỷ hành tinh sống cùng ngôi sao, muốn tìm một người bên trong vũ trụ chém gió à. Trừ khi biết phạm vi tên kia hoạt động trong cái tinh vực nào bằng không có tìm bằng niềm tin ấy. Nếu dễ tìm vậy thì ta cùng mi cũng không sống tới lúc này."

Xuân Đức gật đầu:

" Các phải về viết sách phổ cập cho đám nhỏ biết, bằng không đũa nào cũng ảo tưởng sức mạnh có thể tìm người bên trong vũ trụ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 429: Chém Gió

Vô Địch nghe vậy thì cười hắc hắc nói:

" May mà nhân tộc các ngươi sinh ra đã được di truyền trí nhớ về chữ viết, bằng không cả đám đi tu tiên thì mù chữ cả lũ. Đến lúc đó lượm được bí kíp lại không biết chữ mà đọc. Hắc hắc. Đúng rồi mi có nghe người ta đồn có người một quyền đánh nát ngôi sao không? "

Xuân Đức gật đầu: " Có nghe, giờ ta cũng làm được nhưng tùy ngôi sao. Đụng phải mấy cái đặc biệt coi chừng không biết ai nát."

Vô Địch cũng là cười dài nói:

" Ừ, mấy ngôi sao dỏm dỏm thôi, chúng ta tu tiên cũng dựa vào quy luật của vũ trụ mà tu. Hồi ta toàn thịnh mà đụng phải mấy ngôi sao đặc biệt cũng phải tránh xa, không nói tới nhiệt độ cao thái quá còn có lực hút vô cực, thời gian cùng không gian cũng bị vặn vẹo. Không nhanh chân chạy xa bị nó cuốn vào thì xác định. Ở đó mà một quyền đánh vỡ ngôi sao. Không biết thằng nào tự kỷ nghĩ ra."

" Có nhiều ngôi sao lực hút mạnh tới mức mà cơ thể như người bây giờ đi lên cũng ngay lập tức biến thành bãi thịt nát. Nói tóm lại là vũ trụ rộng lớn lắm không thiếu cái lạ, còn mấy tên ở nhà chém gió tự kỷ tự cho mình là cái gì hư không thần, hư không thánh, kiểm soát hư không, tất cả chỉ là lừa con nít thôi."

Xuân Đức nhìn ông bạn của mình trắng mắt nói:

" Chính mi ngày trước khoác lác như vậy mà nói ai, ngày trước ta mới đến thế giới này không biết gì bị mi lừa suốt. Đậ đen. Giờ thì ta biết cách về nhà rồi nhưng mà tuyệt vọng luôn. Trong cái vô tận vũ trụ thế này đi đâu tìm một cái có tên là hệ mặt trời. Mà nói thật chứ bây giờ còn không xác định được nơi kia là ở hạ thiên, trung thiên hay cao thiên nữa, nó mà ở một cái gấp khúc không gian nữa thì xong."

Vô Địch cười hắc hắc nói:

" Cái này thì ta thời kì toàn thịnh cũng chịu nữa là bây giờ, ngày trước nói như vậy để cho mi có thêm tí động lực để sống đó mà. Ai bảo ngày trước mi sầu đời như vậy, có mỗi cái mạng mà lúc nào cũng bắt cần. Thời kì đầu ở gần mi làm ta cũng ngày đêm không yên giấc chứ sung sướng gì đâu."

" Đậ đen lão, đúng rồi chúng ta có hay không chế tạo một cái siêu cấp chiến hạm. Sau này đi đánh cướp cũng tiện."--- Xuân Đức nêu ra chủ ý xấu của mình.

Vô Địch nhếch mép cười:

" Mi kiểm vật tư ta chế tạo cho, đảm bảo hàng xịn."

" Được, không thành vấn đề. Phải rồi mi có một cái làm ta khó hiểu, mấy cái cổng thông đạo kia là tự nhiên có sẵn hay là ai tạo nên mà lại có thể nối liền giữa các hành tinh sống với nhau được? " Xuân Đức hỏi thăm.

Vô Địch nói:

" Chắc do đám tu sĩ làm ra thôi, chứ tự nhiên làm gì có chuyện đó. Mỗi cái hành tinh có người sống đều rất bài xích ngoại vật huống gì là một hành tinh tu chân. Theo ta thấy khả năng lớn nhất chính là một cái nền văn minh tan rã tạo nên. Nền văn minh từ cấp 10 thì ít nhất cũng quản cả vạn hành

ting sống trong một cái thiên hà, mà đi lại khó khăn nên tạo cổng không gian đi cho nhanh thôi."

Ngay lúc hai người nói chuyện hào hứng thì Xuân Đức khước miệng co giật. Vô Địch thấy vậy hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

Xuân Đức nhếch mép nói:

" Trong tinh không vô tận thế này vậy mà cũng gặp giặc cướp mi nói có đen không, Thiên Tuyết cô bé kia mới cầu cứu ta. Đã vậy còn gặp nguyên một đám nhé, không phải một cái."

Vô Địch không cho là đúng nói:

" Đen gì mà đen đỏ thì có, ra bắt lấy đám kia mang về làm cái máy phát năng lượng cũng không tệ. Tàu thuyền của bọn chúng thì thu luôn đưa cho ta nghiên cứu một chút."

Xuân Đức đứng dậy phúi phúi tay nói:

" Để lúc đó xem tâm tình, thôi mi trong này tự làm đi, ta ra ngoài chút. Mà cũng đừng mong ta quay lại giúp đỡ khi nào mi làm xong thì ta quay lại, tạm biệt. Hắc hắc."

Nói xong Xuân Đức liền biến mất, để lại Vô Địch đang chờ Xuân Đức không có liêm sĩ. Đi ra khỏi không gian vong linh Xuân Đức một lần nữa xuất hiện bên trong phi thuyền. Máy người Thiên Tuyết thấy hắn xuất hiện khuôn mặt hiện lên vẻ nhẹ nhõm.

" Hay thiệt ha, hôm nay cũng không phải ngày âm binh khí *** tụ hình làm sao cô hồn đến một đám đông như vậy? 100 cái, 120 cái, 200 cái chiến

hạm. Cái này là đụng phải ổ cô hồn rồi."

Đang vây xung quanh cái chiến hạm mà Xuân Đức đang đứng có đủ 200 chiếc chiến hạm, đẳng cấp cũng không thấp hơn là mấy cũng thuộc loại vương cấp chiến hạm, thực ra hẳn cũng không hiểu lắm vương cấp chiến hạm là cái gì hẳn chỉ hiểu nôm na sức phòng thủ cùng năng lực chiến đấu của chiến hạm đó tương đương với một tên Bất Diệt Cảnh.

Vương Giả Cấp 1 tương đương với Bất Diệt Cảnh sơ kì.

Vương Giả Cấp 4 tương đương với Tinh Quân Cảnh sơ kì.

Vương Giả Cấp 7 tương đương với Hằng Quân Cảnh sơ kì.

Vương Giả Cấp 10 tương đương với Thần Quân Cảnh sơ kì.

Xuân Đức nói cho vui vậy thôi, hẳn cũng không muốn dây dưa cái gì, làm xong còn quay lại giúp Vô Địch tái tạo cùng tăng cấp một chút cho không gian vong linh. Vì cần phải bảo toàn tài sản sắp đến tay nên hẳn không dám mạnh tay.

Hắn xuyên qua phòng hộ kết giới của chiến hạm, dịch chuyển thẳng vào bên trong chiến hạm của địch, dùng niệm lực mạnh mẽ rò xét tất cả mọi nơi bên trong khoang chiến hạm. Xử lý tất cả những tên tinh không giặc cướp có trên chiến hạm. Trên một cái chiến hạm trung bình có từ 100 đến 200 tên tinh không giặc cướp được trang bị hoàn hảo.

Xuân Đức vừa vào bên trong thì phát ra một cái phép thuật dạng quần công thiêu đốt linh hồn đám tinh không giặc cướp, nhất kích đánh choáng toàn bộ địch nhân, Xuân Đức thu cả thuyền lẫn người vào cái không gian chứa rác của hắn.

1 chiếc... 3 chiếc...100 chiếc...197 chiếc

Khi Xuân Đức thu về 197 chiếc chiến hạm thì có ba chiếc còn lại dùng bước nhảy không gian bỏ chạy theo ba phương hướng khác nhau. Xuân Đức thấy thế thì cũng lười đuổi theo, biết đâu sau này có duyên lại gặp lại nhau thì sao.

Bên trong chiến hạm Thiên Tuyết cùng mọi người nhìn thấy bên ngoài các chiến hạm đang vây xung quanh lấy tốc độ sét đánh biến mất, khi bọn họ kịp nhận ra điều gì thì nơi đây đã trống không một mảnh.

Xuân Đức quay về chiến hạm nhìn hai người điều khiển chiến hạm nói:

" Dùng bước nhảy không gian đường dài đi, ta lúc này có chút việc nên không tiện xử lý mấy việc lật vật thế này."

Bỏ lại một câu hắt lại tiến vào không gian vong linh hiệp trợ tên phá hoại thâm lạng kia cải tạo lại không gian vong linh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 430: Vô Đề 2

Xuân Đức đi rồi để một đám người bên trong chiến hạm mộng bức nơi đó. Có người nói lên nghi hoặc:

" Cứ như vậy là xong rồi à, đám cướp tinh không kia đâu rồi? "

Mai Anh lúc này cũng là không dám chắc nói:

" Có ba cái chiến hạm chạy rồi, còn lại chắc bị Điện Chủ thu lại."

Sự việc xảy ra quá nhanh bọn họ chỉ thấy bóng ảnh của những chiếc chiến hạm kia lần lượt vỡ tan rồi biến, cuối cùng bọn họ thấy ba chiếc chiến hạm thực hiện bước nhảy không gian tiến về ba hướng khác nhau.

.....

Bên trong không gian vong linh.

Xuân Đức lại quay về ngồi xuống chỗ cũ. Vô Địch nhìn hấn nhếch mép cười:

" Nhanh, gọn, lẹ. Thủ pháp đánh cướp càng ngày càng thuần thục. Hắc hắc.

" Làm nhanh quay về giúp mi đây, không cảm ơn còn ngồi đó đá xoáy nhau. Cái không gian này sau khi biến đổi gia tăng thêm được nhiều không?
"--- Xuân Đức nói.

Vô Địch bí hiểm nói:

" Người đoán? "

Xuân Đức liếc xéo ông bạn của mình, ngày trước hắn thấy tên này cũng đạo mạo tử tế lắm, không hiểu mấy năm gần đây làm sao lại biến chất như vậy.

" Năng lượng thì mi nắm giữ, vật chất tái tạo cũng mi giữ, đoán bằng niềm tin à. Chắc tăng trưởng lên không tới triệu lần đâu nhờ. Ha ha."

Lần này đến Vô Địch trọn trừng mắt:

" Vào rừng mơ bắt con tướng bỏ đi. Thôi không nói chuyện chú trọng làm việc, nói chuyện với mi khiến ta hộc máu."

Xuân Đức cười hắc hắc mấy tiếng sau đó cũng chú trọng làm việc không cà lơ phất phơ nữa.

.....

Ác Ma Chi Thành-02

Trong khi Xuân Đức đang đắm đầu vào làm việc thì ở Ác Ma Chi Thành-02 đang náo nhiệt vô cùng. Tình cảnh vui xuân 10 năm một lần đang được tổ chức vô cùng hoành tráng. Người tới từ bên ngoài đi vào Ác Ma Thành-02 cùng 03 mỗi ngày lên tới hàng vạn người. Nếu không phải phí vào thành quá mắc cùng hạn chế tu vi thì không biết bao nhiêu người tới nơi đây.

Khu phía đông Ác Ma Chi Thành -02.

Nơi đây đang tụ tập gần như là 2/3 số người bên trong thành, nơi này tụ tập nhiều người như vậy bởi vì ở đây sắp diễn ra một cuộc thi dành cho mọi

người. Nếu là cuộc thi bình thường cũng thôi nhưng cuộc thi này không những có phần thưởng kinh người, ngoài ra người thắng cuộc còn được chính đích thân Điện Chủ chỉ điểm.

Xuân Đức may mà không ở đây, hấn mà ở đây biết được ai nghĩ ra rồi tổ chức cái trò chơi ba lớp này thì xác định với hấn. Hấn có một tiêu đề đề đã mệt gần chết, bây giờ mà còn chỉ dạy thêm một người nữa thì... Nhưng ai bảo hấn không ở đây để dẹp cái cuộc thi này đi nên cuộc thi vẫn được tổ chức.

Đúng giữa trưa, trên một cái khán đài cao vút, xung quanh là hàng triệu người, lúc này có một thiếu nữ đẹp như thiên tiên mặc hồng y, vóc dáng, dung mạo, khí chất không thể chê vào đâu được. Nàng vừa xuất hiện trên khán đài thì hầu hết mọi người đều chú ý lên nàng. Đợi cho mọi người yên lặng một chút, cô gái cầm một tờ giấy bằng tinh thủy phát ra ánh sáng như hòa vung ra.

Tờ giấy bằng tinh thủy kia nhanh chóng to lớn biến thành một tấm bia màu xanh cao 100 mét, rộng 10 mét. Nhìn xuống mọi người cô gái nở một nụ cười xinh đẹp nói:

" Xin chào tất cả mọi người, ta tên là Tiểu Y Tiên sẽ là hướng dẫn cuộc thi đấu lần này. Rất mong mọi người ủng hộ."

Phía dưới ngay lập tức sôi trào, đa phần nam nhân nhìn lên Tiểu Y Tiên trong mắt tràn ngập sự ngưỡng mộ cùng kinh diễm, còn tham lam cùng ham muốn thì bọn họ không dám lộ ra, vì bọn họ nhìn thấy ấn ký Thiên Sứ 2 cánh hoàng kim cầm song kiếm ở má bên trái nàng, cái ấn ký này chứng tỏ địa vị cùng quyền lực của nàng. Một bán bộ Tinh Quân Cảnh không ai muốn làm nàng tức giận.

Có người mới tới nơi này nhìn lên Tiểu Y Tiên không nhịn được than thở:

" Thật xinh đẹp cũng rất ôn nhu nếu như cô ấy là bạn lữ của ta thì tốt biết mấy, ta nguyện chết vì nàng."

Nói lời này là một thiếu niên 17 tuổi, hắn là đi theo trưởng bối tới nơi này, nghe được lời này bên cạnh trưởng bối hắn sắc mặt một bạch nhanh tay bịt miệng tên kia lại, trừng mắt nói:

" Ăn nói lung tung, ngươi là cái gì mà dám nói lời ngông cuồng như vậy. Đó là một vị đại năng bán bộ Tinh Quân Cảnh nếu chộc cho vị đại nhân kia không vui thì không ai cứu được ngươi. "

Mấy người bên cạnh thiếu niên cũng nhanh chân lùi xa tên họa tinh này một chút, tránh bị vị đại nhân trên kia hiểu lầm. Nhưng bọn họ lo quá rồi, Tiểu Y Tiên vốn là một cô nàng hiền lành nếu không phải bị bắt buộc nàng không mấy khi giết người. Đừng nói chỉ vì một lời vô tâm mà giết người, chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra.

Phía bên trên Tiểu Y Tiên đợi cho phía bên dưới yên lặng một ít nàng lại bắt đầu lên tiếng:

" Mọi người chú ý nghe, không nghe mất quyền lợi. Đầu tiên chúng ta nói về hình thức cuộc thi một chút."

Mọi người phía bên dưới lập tức yên lặng, chăm chú lắng nghe Tiểu Y Tiên. Đợi phía bên dưới lặng im không tiếng động Tiểu Y Tiên lại một lần nữa cất cao giọng nói ngọt ngào của nàng:

" Đầu tiên ta sẽ giải thích cho mọi người biết quy định mỗi giai đoạn và phần thưởng từng giai đoạn. Phần thưởng này lớn nha nên mọi người không được quá xúc động đâu đấy. hì hì.

Giai đoạn 1 có tên gọi là: Như Mộng, mọi người sẽ đi qua một cây cầu dài 100 mét bên trong chia làm 10 đoạn, trong mỗi đoạn có trận pháp không gian truyền tống, tổng cộng có 5 hướng truyền tống, may mắn bạn sẽ lên tầng cao hơn, không may thì rớt tầng. Không may nữa thì bị loại. hì hì.

Mỗi lần một người bước vào bên trong cửa truyền tống thì vị trí kết nối lại thay đổi một lần nên không có chuyện mọi người học hỏi từ kinh nghiệm người đi trước. Mà bên trong mỗi đoạn mọi người sẽ gặp phải huyền tượng, áp lực lúc cao lúc thấp và còn nhiều thứ thú vị khác đang chờ mọi người.

À đúng rồi có một điều quan trọng nữa là bên trong lúc thi đấu mọi người tùy ý đồ sát bất kì ai, bất kì người nào, bị chết sẽ bị loại nhưng sẽ không chính thức chết thật nên mọi người an tâm.

Còn về phần thưởng thì người qua cầu đầu tiên sẽ nhận được một bộ bí pháp công phòng nhất thể phù hợp với mọi cảnh giới không có xung đột với công pháp chủ tu của mọi người. Một bộ Huyết Sắc Chiến Y cùng 1 triệu Cự Phẩm Linh Thạch. Nên nhớ chỉ là người đầu tiên thôi người thứ 2 hay 3 4 5 gì thì chỉ nhận được một triệu Cự Phẩm Linh Thạch. Mọi người đã hiểu hết chưa có thắc mắc gì không? "

Lúc này có một ông lão tu vi cao thâm lớn tiếng hỏi:

" Thưa vị đại nhân này không biết có hạn chế gì với người tham gia không? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 431: Rụng Như Sung

Tiểu Y Tiên mỉm cười đáp lại:

" Không hạn chế, mọi người đều có thể tham gia nhưng vào trong kia tu vi mọi người sẽ bằng nhau đều ở cảnh giới Hóa Thần, với người thua cuộc thì xin để lại 1 /10 máu huyết bản thân. Còn người vượt qua thì không mất gì cả."

Mọi người nghe vậy thì ồn ào, bàn tán xôn xao. Có một thanh niên cường tráng nhìn có vẻ ngây ngô bấm tay tính toán:

" Thua chỉ mất một phần mười máu huyết chỉ cần khôi phục 1 ngày là hoàn lại. Nếu thắng cuộc được bí kíp, bảo vật hộ thân cùng linh thạch, cái này có lời à."

Lời này vừa ra mọi người bên cạnh hấn nhìn hấn với ánh mắt như nhìn thẳng khờ. Chuyện rõ như ban ngày vậy mà cũng tính toán, cơ bản là mọi người được lợi còn Ác Ma Điện là chịu bỏ vốn ra giúp vui cho dịp lễ hội này.

Thấy một lúc lâu bên dưới không có ý kiến, Tiểu Y Tiên cất cao giọng nói:

" Không ai có ý kiến gì nữa thì mọi người chuẩn bị thí luyện."

Đang lúc mọi người ngơ ngác chưa hiểu lời nói của Tiểu Y Tiên cho lắm thì không gian nơi đây bắt đầu biến đổi, xuất hiện trước mắt mọi người

không phải là cái khán đài khi trước nữa mà là một mảnh tiên cảnh có một cây cầu rộng lớn vắt ngang qua hai ngọn núi cao không thấy đỉnh. Bên dưới là một mảnh đại hải xanh biếc.

Cây cầu rất lớn cũng rất dài, dài cả vạn mét không có giống như trong lời Tiểu Y Tiên nói là 100 mét. Nhưng lúc này mọi người cũng không ai có ý kiến gì cả. 100 mét với 10000 mét trong lòng bọn họ cũng như nhau cả.

Rất nhanh thì có người bình tĩnh tiến lên cây cầu bị sương trắng bao phủ kia nhưng khi mọi người chăm chú người này bước lên thì một tiếng kêu sợ hãi vang lên cùng lúc đó người kia rơi thẳng xuống biển phía bên dưới.

" A a a a, bên trong có thật nhiều tiên nữ cầm kiếm."

Tên kia trong quá trình rơi xuống biển thì vẫn kịp kêu lên một tiếng, mọi người nghe vậy thì có chút sửng sốt. Bên trong có người ngăn cản mọi người tiến bước nhưng suy nghĩ một chút bọn họ lại cảm thấy bình thường. Thi đấu mà không có chương ngại mới là kì quặc đó.

Vì tránh trường hợp bị nhiều người vây công nên mọi người cùng nhau tiến vào, vừa vào bên trong thì cả đám sợ hết hồn, bên trong này cái làm gì phải một không gian nhỏ hẹp mà giống như một cái tiểu thế giới chu vi mấy vạn dặm, phía cuối chân trời là 5 cột sáng 5 màu đang sáng lên, ai cũng có thể nhìn thấy. Còn trước mặt bọn họ bây giờ là đầy trời tiên nữ cầm kiếm như kẻ vừa xui xẻo kia nói.

Nhưng các tiên nữ này chẳng dè dặt tí gì vừa thấy bọn họ đã công kích như mưa, tu vi các nàng cũng chỉ Hóa Thần sơ kì yếu hơn bọn họ, bọn họ là hóa thần đỉnh cao nhưng công kích các nàng bỏ qua phòng hộ dính một kiếm liền chết.

Nên mấy ngàn người vừa vào liền chết chín thành, vì vào trong này không có vũ khí nên bọn họ chỉ có đường chạy. Có người vừa chạy vừa hét.

" Đại tỷ à tha ta đi, ta mập vậy chạy sắp không nổi rồi. hu hu. giờ mà có tấm chắn hay cái gì tăng tốc độ nhanh hơn một tí thì tốt."

Tên này vừa nói xong thì hấn đụng phải một cái rương màu xanh bị lấp sau một phiến đá lớn, khi hấn đụng tay vào cái rương thì một âm thanh vang lên trong đầu hấn.

" Chúc mừng bạn sở hữu tấm chắn cấp thấp, giày tăng tốc cấp thấp phẩm chất màu trắng "

Tên béo kia thoáng sửng sốt một chút sau đó mừng như nhật được số gạo, nhanh tay lẹ mắt trang bị hai món vật phẩm mình mới nhật được thoáng chốc hấn cảm giác tốc độ mình tăng cao hơn trước rất nhiều.

Vèo một cái hấn lúc này cảm giác cơ thể nhẹ như yến, bỏ xa hai tiểu tiên nữ cầm kiếm truy phía sau những người phía khác thấy vậy thì cũng học theo tên kia tìm kiếm đồ phụ trợ nhưng chưa kịp tìm thì đã bị các tiểu tiên nữ làm thịt và bị loại.

Có tên thâm hơn, sắp chạm tới rương báu thì cái rương hết hạn biến mất. Nơi này áp lực rất cao nên chạy đi cũng rất tốn sức mà mấy tiểu tiên nữ kia hấn là pháp lực tạo thành nên không biết mệt là gì. Có người bị rượt mệt quá chạy không nổi ngồi bệt xuống đất chờ chết.

" Tiên nữ tử tử nhẹ nhàng một chút, ta sợ đau."

Tên này cũng thuận miệng thôi ái ngờ tiểu tiên nữ kia đúng thật cất kiếm đi, hôn nhẹ lên môi hấn một cái, tên kia còn chưa cảm nhận được cái gì thì đã bị truyền tống ra ngoài chỉ lưu lại một đoàn máu ở nơi hấn từng

ngồi, đoàn máu kia dung nạp vào thanh kiếm bên cạnh tiểu tiên nữ khiến nó trông mạnh hơn trước một chút xíu.

Ở bên ngoài nhìn cảnh tượng vui thích vô cùng, cảnh tượng từng đám người cùng nhau bước lên cầu rồi cả đám bị rớt xuống biển, cột nước phụt lên cao. Còn những người khác thì chỉ tay cười hô hô.

Một đám người vừa bị loại ngồi cạnh nhau tranh thủ thời gian khôi phục một bên đàm tiếu. Một thanh niên thiên tài doanh nhìn cô gái bên cạnh hỏi:

" Tuệ Băng cô gắng gượng được bao lâu? "

Cô gái bên cạnh có chút đỏ mặt nói:

" Được gần 1 phút, ta thấy một nơi rất an toàn muốn trốn vào ai ngờ kia chính là một bông hoa ăn thịt cứ như vậy bị truyền tống ra. Tức chết ta."

Một người bên cạnh cũng phụ họa:

" Bên trong kia nguy hiểm khắp nơi, các người nghĩ sao trên trời rớt xuống cục đá bị đụng phải ta liền bị trọng thương truyền tống ra ngoài. Mà cục đá kia cũng không lớn chỉ bằng bàn tay."

Lại có một người nữa nói:

" Phải nhặt được vật phẩm bên trong không gian nơi kia thì mới có thể thoát khỏi những cô gái cầm kiếm kia truy sát, hơn nữa phải cẩn thận các điểm truyền tống tự do, đang chạy bị truyền tống tới ngay giữa đám những tiểu tiên nữ kia thì rất thảm, ta bị như vậy một lần."

Mọi người lúc này cũng cảm nhận thấy sự khó khăn của cuộc thi này, nếu đây không phải là một cuộc thi vui vẻ mà là một cái cục sát trận thì chẳng còn mấy người có thể sống sót.

Lúc này có một người thanh niên lạnh lùng đứng dậy, hắn nói với mọi người:

" Chúng ta cùng nhau tiến lên thử thêm một lần, ta cũng không tin là không thể đi qua đoạn một."

" Được, cùng nhau đi." Cứ như vậy cả đám người thiên tài doanh lại cùng nhau tiến lên.

Ở một nơi khác ở quảng trường trung tâm đang chiếu quá trình những người tham gia trò chơi. Có những người bị loại vài lần liên tục thì hôm nay từ bỏ việc tham gia cuộc thi, đến nơi này xem kết quả cuộc thi cùng khôi phục máu huyết bản thân.

" Cũng đã 3 canh giờ qua đi vậy mà không một người tiếp cận đến điểm truyền tống, tất cả đều bị loại. Ngay cả những thiên tài tuyệt đỉnh cũng không được." --- Một trung niên nhân cười khổ không thôi. Hắn ngày hôm nay tham gia 5 lần liên tục đều bị loại, càng về sau hắn có kinh nghiệm nhiều hơn một chút nên sống dài thêm một đoạn nhưng mất máu quá nhiều nên kết quả cũng không khá hơn lần trước.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 432: Nhất Mộng Nhất Phiêu

Bên trong cây cầu thí luyện. Nơi này chính là một cái mộng cảnh siêu cấp, nơi mà mọi người cảm nhận được một cuộc sống ảo giống như thực, nó là ảo mà cũng là thực khiến cho người ta không thể phân biệt được mà đều cho rằng nó là thực. Một nơi mô phỏng theo ý tưởng của Tà Long. Kết hợp giữa thời gian cùng không gian càng khiến cho mọi thứ nơi đây biến giả thành thật.

Ở bên ngoài quảng trường mọi người cùng lúc đang chú ý đến một thiếu niên tên Tông Minh, kẻ này khá nổi danh nên mọi người đều biết hắn. Hắn đến Man Hoang Địa vực được thần chi chúc phúc khi bước vào qua mỗi đại cảnh giới.

Là một người bề ngoài nhìn khá hiền lành, khuôn mặt lúc nào cũng lạnh lùng nhưng khi hắn nở nụ cười ngây ngô thì lập tức phá hoại tất cả hình tượng lúc ban đầu. Trong khi mọi người phải chật vật chạy đông chạy tây để tránh thoát đám tiên nữ cầm kiếm truy sát thì tên này đang khoe khoang với một cô gái tùy tùng.

Bên ngoài quảng trường mọi người hận đến hàm răng ngứa ngứa, có người nhin không được ghen ghét nói:

" Tên này sao may mắn quá vậy, bị truy sát rút xuống vực không chết, còn tìm được một cái rương báu hoàng kim không có thủ hộ thú bên cạnh nữa chứ. Tức chết ta. Tức chết ta. Ngày trước ta cũng gặp được một cái rương hoàng kim vậy mà không kịp mở ra liền bị thủ hộ rương cắn chết."

Mấy người bên cạnh người này cũng chung lòng căm tức. Nói tóm lại là bọn họ căm ghét tên kia có được một tùy tùng có thực lực rất tốt, quan trọng là vô cùng xinh đẹp, mặc dù mọi người biết là giả nhưng trong lòng vẫn không nhịn được căm tức.

" Mọi người nhìn tên kia vừa đánh chết một con quái vật tinh anh lại nhận được rương báu hoàng kim nữa kia."

Lúc này có người thốt lên, lời này vừa ra kinh động tất cả những người xung quanh. Bọn họ đang chờ xem tên kia mở ra rương báu nhận được cái gì.

" Vận khí cứt chó."

" Bất công à. Ngày trước ta tốn chín trâu hai hổ đánh chết một con nhện tinh anh vậy mà cũng không có cái gì rớt. a a a a. Ta muốn khóc."

Lúc này quần chúng vây xem kích động không thôi. Vì từ lúc tổ chức đến giờ người mở được rương hoàng kim đếm trên đầu ngón tay. Bây giờ có người nhận được hai cái rương hỏi làm sao không khiến người ghen ghét.

Bên trong thế giới mộng huyễn tầng 1.

Tông Minh cùng tùy tùng của mình vừa hợp lực đánh chết được một con Ác Ma Lửa tinh anh có tu vi Hóa Thần hậu kỳ. Khi hắn thấy trên mặt đất rớt ra một cái rương hoàng kim +1 thì sửng sốt một hồi sau đó là mừng như điên.

Hắn cười ngây ngô cầm cái rương kia lên nhìn tùy tùng ở bên cạnh nói:

" Tiểu Nguyệt khen chủ nhân đi nào. Nàng nhìn xem đây là cái gì." Nói xong hắn nâng lên cái rương hoàng kim.

Cô gái xinh đẹp bên cạnh hắn(Cô gái này là chuẩn mực hoàn mỹ trong lòng người mở rương) nở một nụ cười làm say đắm lòng người, nàng dùng một giọng ngọt ngào nói:

" Chủ nhân là giỏi nhất. hi hi."

Nàng nói không nhiều nhưng một câu này khiến cho Tô Minh sung sướng không thôi. Không biết từ khi nào hắn muốn sống ở bên trong này luôn, vì có cô gái này nên hắn luôn cẩn thận sợ mất đi nàng, hắn không biết chết một lần vào lại có còn được thấy cô gái này nữa không.

Kiểm chế lại tâm tình bản thân hắn từ từ mở ra chiếc rương hoàng kim +1 kia. Hào quang màu vàng sáng lên rực rỡ một đồ vật nhanh chóng thành hình, ngay sau đó là một âm thanh vang lên trong đầu Tô Minh.

" Chúc mừng bạn nhận được Cung Hoa Hoàn Hảo cùng bí kíp Tam Trùng Tiên.

 〰️ 〰️ 〰️ Cung Hoa Hoàn Hảo 〰️ 〰️ 〰️

Người dùng yêu cầu giới tính: Nữ

Phẩm chất: Tím

Công dụng: Tăng lực sát thương thêm 5%

Yêu Cầu: Hóa Thân Trung Kì

 〰️ 〰️ 〰️ Tam Trùng Tiên Pháp 〰️ 〰️ 〰️

Người dùng yêu cầu giới tính: Không yêu cầu

Phẩm chất: Tím

Công dụng: Tăng lực sát thương thêm 1%, công kích bắn ra ba mũi tên.

Yêu Cầu: Hóa Thân Trung Kỳ

"

Tô Minh nhìn vật phẩm trên tay hai mắt hấn ánh lên sáng sao, cái cung hoa hấn tuy không dùng được nhưng tùy tùng hấn thì có. Hơn nữa còn có một bộ tiễn pháp vừa hay. Bên trong này hạn chế gần như toàn bộ nên tu vi Hóa Thân trong này ngoại trừ có thể nhảy cao hơn người thường một chút còn lại chẳng khác gì. Nên một bộ tiễn pháp quý báu vô cùng.

" Tiểu Nguyệt ta tặng nàng hai món đồ này, nàng thích không? " --- Tô Minh cười vui vẻ đưa hai món bảo vật đưa cho tiểu Nguyệt.

Cô gái lại nở nụ cười vui vẻ nói:

" Cảm ơn chủ nhân." Khi Tô Minh đưa hai món bảo vật đưa cho tiểu Nguyệt thì hai món bảo vật tự động hóa thành ánh sáng dung nhập vào cơ thể của nàng. Sau khi trang bị cây Cung Hoa cùng học xong bí pháp thì cả người tiểu nguyệt sáng lên, trên đầu của nàng hiện lên 4 chữ hoa lệ " Hộ Vệ Số 1 "

Cùng lúc đó trên bầu trời không gian mộng huyền tầng 1, xuất hiện mấy hàng chữ to đùng, cùng một âm thanh truyền đi khắp đi kèm với đó là hình ảnh Tô Minh cùng tùy tùng Tiểu Nguyệt.

" Chúc mừng người chơi Tô Minh nhận được Cung Hoa Hoàn Hảo, tiền kỹ bí pháp Tam Trùng Tiễn sau khi hạ gục Tinh Anh Quái Vật Ác Ma Lữ. Chiến lực tùy tùng đạt được hạng 1, nhận được ban thưởng 1 bộ đồ phẩm chất lam. "

Những người ở bên ngoài cùng những ai ở bên trong không gian mộng huyền thấy vậy một màn thì ngạc nhiên không thôi. Người người bàn tán sôi trào.

" Tên kia lại nhận được thêm bảo vật không phải chứ, mấy tuần trước không phải tên này vừa nhận được tùy tùng cấp A sao. Các người nhìn cái mặt hấn đáng kinh chưa? Ta chỉ muốn đấm cho hấn một cái." --- Một tên không cam lòng nói.

Chú thích: Không gian mộng huyền tốc độ chảy thời gian nhanh hơn bên ngoài mấy chục lần.

" Ta cũng thấy vậy."

" Ta cũng thế."

" Đi chúng ta đi tìm tên kia giết hấn, kiểu gì hấn cũng phải rớt ra một món đồ. Không biết chừng có khi lại rớt ra tấm thẻ tùy tùng." -- Một tên gia hỏa âm hiểm nói.

" Được, mọi người đi kiếm tên kia phiền phức, hừ ta cũng không tin 6 người chúng ta không làm gì được tên đó. " Một thanh niên cầm kiếm vẻ mặt thâm trầm nói.

Cũng không phải có duy nhất đội ngũ này có ý nghĩ như vậy mà vô số đội ngũ có ý tưởng như thế. Hàng loạt đội ngũ bắt đầu tìm kiếm người có tên Tô Minh kia.

Bây giờ tình thế trong không gian thế giới mộng huyền tầng 1 đã hình thành ổn định, mọi người biết cách chạy trốn các tiểu tiên nữ cầm kiếm truy sát, các nàng cũng chỉ hoạt động trong phạm vi 100 dặm mà thôi, chạy ra bên ngoài chính thức bước vào thế giới ganh đua chân chính. Vô số đoàn

đội được tạo nên, từ ban đầu chỉ là một cuộc thi nho nhỏ, bây giờ bọn họ chính thức sống trong một thế giới như ảo như thực đầy điều thú vị.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 433: Không Đơn Giản Chỉ Là Cuộc Thi

Nhìn hàng triệu tu sĩ đang điên cuồng tham gia cuộc thi mấy người đứng đầu Ác Ma Điện nở một nụ cười nham hiểm. Đại Bạch bên cạnh khâm phục nói:

" Tà Long làm sao ngươi lại nghĩ ra được cách hay như vậy. Như thế này chúng ta có nguồn máu huyết cùng linh hồn lực dồi dào, mà ngươi có định cho tên nào vượt qua mười tầng mộng huyền không thế? "

Tà Long cười hắc hắc nói:

" Làm sao có thể vượt qua được, duy ở tầng 1 bọn họ không có mấy ngàn năm đừng mong vượt qua. Nhưng cái này cũng không tính những người kia bị thiệt, bên trong kia tu vi vẫn tăng lên như bình thường, với những cơ duyên bên trong đó đều là thật mà. Cái này gọi là nuôi béo kiếm lời."

Tuyết Anh chỉ là liếc nhìn hai tên gia hỏa âm hiểm này một cái rồi tiếp tục uống trà đọc sách. Nàng cũng không có nhiều âm mưu quỷ quái như hai tên này nên nàng biết điều im lặng lắng nghe học hỏi.

" Như vậy chúng ta có nên gia tăng không gian để thu nạp thêm người khác đến không? " Đại Bạch hỏi.

Tà Long lắc đầu đáp:

" Như vậy là được rồi, bây giờ cũng đâu có mấy người. Chỉ có vài triệu người, chắc phải ra ngoài tuyên truyền mới được. Tốt nhất là cứ loại bỏ một đám chiếm được một ít cơ duyên cho bọn chúng ra bên ngoài truyền bá là nhanh nhất. Giới hạn một người bị chết 3 lần sẽ bị cấm tham gia trong 10 năm, Các người thấy sao? "

" Ta không ý kiến." --- Tuyết Anh nói.

Đại Bạch tính toán một chút sau đó nói ;

" Ta thấy kiểu này cũng được nhưng nơi tổ chức nên chuyển qua Ác Ma Thành-03 đi. Ác MA Thành-02 sau này chúng ta cần quy hoạch những cái khác. Với người ngoài liên tục vào Ác Ma Thành-02 sẽ khiến cho đám tin đồ không thoải mái. "

Tà Long gật đầu đáp:

" Người suy nghĩ chu đáo, mà đúng rồi đám ngu ngốc kia có dị động gì không? "

" Người nói đám liên minh diệt ma với các chủng tộc khác sao? " --- Đại Bạch nói.

Tà Long gật gù: " Không nói bọn chúng thì còn ai vào đây, nhìn bọn chúng thật ngứa mắt nếu không phải Củ Cải nói không cần giết tuyệt thì ta đã mang binh dọn dẹp từng tên một."

" Người vẫn tà tính như xưa, hắc hắc, chuyện này ta không nắm rõ ràng lắm, bấy lâu nay ta đang phải tổ chức sự kiện đón xuân mà, việc tình báo là của Tuyết Anh mà." Đại Bạch trả lời.

Tuyết Anh đặt quyển sách xuống sau đó lấy ra một cái mật thư đưa cho hai người. Hai người Tà Long cùng Đại Bạch nhìn qua một chút thì đều nở

một nụ cười lạnh. Đại Bạch nhìn Tà Long nói:

" Đám kia không dám đường đường chính chính đánh một trận mà lại chơi trò ám hại người ở chi nhánh của chúng ta. Việc này có cần phái người đi không? "

Tà Long uống một bát rượu màu đỏ cạn sạch sau đó lạnh lẽo nói:

" Không ngờ lại có thêm mấy cái Tam Tinh cùng Tam Tinh đỉnh phong tông môn nhúng tay vào. Bây giờ nhân thủ chúng ta ít quá, chỉ còn lại vài trăm triệu Bất Diệt Cảnh nếu phân tán ra cũng không làm được gì. Đợi Cửu Cải về rồi tính, bây giờ tạm thời co rút lại lực lượng bên ngoài về."

Đại Bạch ánh mắt cũng rất lạnh nói:

" Chỉ là đám tiểu hài tử vậy mà bọn chúng cũng nhẫn tâm giết hết. Giết người của chúng ta cũng đã đành vậy mà đến đám bọn nhỏ cũng không tha. Mỗi nơi cũng có gần vạn... đáng tiếc."

Tà Long cũng không nói gì thêm mà tiếp tục uống rượu. Một lúc lâu sau hẳn mới nói:

" Mạnh được yếu thua đây là pháp tắc của thiên địa rồi. Bọn chúng thấy Ác Ma Điện lúc này thực lực 10 không còn một nên muốn dần mất một chút đó mà, đáng tiếc thực lực của ta bây giờ không thể khôi phục đến toàn thịnh bằng không... thôi kệ nó đi."

Đại Bạch gật đầu, suy tư một chút hẳn nói ra ý kiến bản thân:

" Bây giờ chúng ta rút tất cả về hay là vẫn để tình trạng như vậy. Dù sao cũng liên quan tới vấn đề mặt mũi. Nếu rút về chẳng khác nào công bố Ác Ma Điện sợ bọn họ."

Tuyết Anh lúc này đặt sách xuống bàn sau đó lại ném ra một tờ giấy nói:

" Ta đã hạ lệnh triệu tập tất cả thành viên Ác Ma Điện từ các nơi trở về lấy danh nghĩa là về ăn tết. Danh dự cũng không có tổn hại, mà ở những nơi kia cũng an toàn đợi Củ Cải về thì chúng ta lại chiếm lại. Dù sao chúng ta luôn cần phải thay máu phải không? "

" Thế cái tờ giấy là gì? " Đại Bạch chỉ tờ giấy trên bàn hỏi.

" Thông tin tổn thất của chúng ta ở những các chi nhánh bị tập kích, hai người các người nhìn một chút sau đó quyết định đám kia xuất huyết như thế nào."

.....

Trong khi cao tầng Ác Ma Điện đang lên kế hoạch sau này thì sự kiện " Như Mộng" mà Ác Ma Điện tổ chức bắt đầu được lan sa, rất nhiều người mộ danh mà tới.

Trong lúc mọi người đang hào hứng bừng bừng tham gia cuộc thi thì hai thông báo khiến cho mọi người vui mừng khôn tả cùng buồn rầu không nói nên lời.

Thông báo 1: Như Mộng cuộc thi sẽ chuyển qua Ác Ma Thành -03 tất cả mọi người có tu vi Hóa Thần Hậu kì đều có thể tham gia, phí tham gia tăng từ 1 thành máu huyết bản thân lên 4 thành. Sau ba lần thất bại thì sau 1 năm không thể tham gia.

Thông báo 2: Tất cả những vật phẩm bên trong Như Mộng sự kiện đều là thật mọi người có thể mang ra ngoài nhưng nếu không phải vật phẩm Như Mộng sự kiện sẽ không thể mang vào bên trong, mang vào được cũng sẽ không thể sử dụng. Tất cả vật phẩm bên trong sự kiện đều sẽ có ấn kí là một bông sen màu đỏ cùng mã số vật phẩm. Thông báo sẽ áp dụng từ lúc

thông báo xuất hiện, người đang tiến hành cuộc thi sau khi ra ngoài mới phải áp dụng luật mới.

Xem xong thông báo có người không nhịn được phàn nàn:

" 4 thành máu huyết cũng không sao, đến 8 thành cũng được nhưng làm sao hết 3 lần thì một năm sau mới có thể tham gia. Như vậy bên trong kia không phải qua mấy chục năm rồi sao? Lúc chúng ta vào lại không phải thiệt thòi sao? "

Một ông lão già dặn phân tích nói:

" Chắc số lượng người tới càng ngày càng đông nên Ác Ma Điện phải hạn chế số lượng người tới tham gia bằng không sẽ quá tải mất, ta suy đoán sau này quy định người vào sẽ càng ngày càng khắt khe."

Bên cạnh một người khác nói thêm:

" Người nên biết đủ, người thấy ai chiếm được cơ duyên mà chỉ mất máu liền đạt được không? Ngày trước không phải vì một ít linh thạch mà đánh nhau sống chết sao, bây giờ người ta gần như cho không các người rồi thì đừng quá tham lam, yêu cầu này nọ. Ta thấy Ác Ma Điện đây là muốn tạo cho mọi người tăng cao thực lực thúc đẩy sự phát triển của tu chân giới."

" Phải, Trần ca nói có lý. hừ, lòng tham không đáy" --- Một kẻ khác phụ họa.

" Chỉ là Luyện Hư cảnh con kiến hôi cũng ý kiến này nọ." Một cô gái diễm lệ tu vi Sinh Tử Cảnh khinh miệt nói.

Người xung quanh nhao nhao phụ họa, nói tới tên tu sĩ Luyện Hư đỏ mặt đứng nơi đó. Bị chỉ trích nhiều như vậy nhưng hấn cũng không rời đi. Vì cơ

duyên cả đời bị chửi vài câu chẳng đáng là gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 434: Như Mộng

Chỉ sau hai tháng tết sự kiện Như Mộng thông qua những người chơi bị loại được truyền bá rộng rãi, nó giống như một hiệu ứng quả cầu tuyết vậy, càng lăn càng nhanh, càng lăn càng lớn. Vì vậy mà trong 2 tháng này bên cạnh mấy trăm tinh vực đã nghe được tin tức nóng sốt này. Tu vi Hóa Thần Cảnh đỉnh phong ở xa thì nhanh chóng bán hết mọi thứ để được đi tới Ma Long Đại Lục tìm đến Ác Ma Điện thử cơ duyên một lần.

Đến cả những thế lực đối địch cũng cho người đến nhìn xem một chút, ai ngờ đi xem một lần rồi cũng không thấy hồi âm trở lại luôn. Cái này cũng không phải là người Ác Ma Điện thủ tiêu mấy tên kia rồi mà là đám này sau khi bị loại ba lần thì không cam lòng dừng lại tại Ác Ma Thành chờ đợi một năm qua đi rồi vào tiếp.

Tính sơ sơ mỗi tinh cầu có người sống khoảng 100 tỷ nhân số thì bên trong đó có đến cả gần tỷ người có tu vi Hóa Thần Đỉnh phong rồi, cái này chỉ là tính bình quân mà thôi. Như vậy mấy ngàn tinh cầu có đường hầm thời không nối liền với Ma Long Đại thì số lượng người tìm đến Ác Ma Điện là cỡ nào khủng bố.

Từ một cuộc thi nho nhỏ biến thành một thế giới đông đúc vô cùng, cùng với đó là những vật phẩm bên trong thế giới mộng huyền được bán cái giá trên trời. Có người bỏ cả một gia tài chỉ để mua một bộ đồ có phẩm chất Lam bên trong thế giới mộng huyền.

Theo số lượng người gia nhập tham gia càng ngày càng nhiều, tầng một thế giới mộng huyền đã hình thành từng khu vực thành thị to lớn, có liên miên gia tộc cùng chung tay đi vào tạo thành một liên minh kiếm một nơi cắm dùi bên trong thế giới mộng huyền. Đa phần mấy khu thành thị này là do mấy cự đầu Ác Ma Điện tạo nên cho những người chơi trọng thương có thể về nghỉ ngơi. Bớt đi tình trạng bị đào thải như vậy mới phù hợp với lợi ích của Ác Ma Điện.

Những người tham dự không hề biết tốc độ thời gian tăng 20 lần nhưng bọn họ tu luyện chỉ tăng như bình thường, cái này không phải là thiên địa bên trong thế giới mộng huyền có vấn đề mà là do phần tăng trưởng vượt mức kia đã bị người Ác Ma Điện thông qua trận pháp tách khỏi bọn họ.

Còn khi bọn họ ra ngoài cảm thấy tu vi tăng đột biến chẳng qua là Ác Ma Điện đối với mấy tên thất bại trả lại cho bọn hắn 10% số lượng sinh mệnh cùng sinh hồn bóc lột được để an ủi cùng dụ đám này quay lại. Những người tham dự không biết Ác Ma Điện coi bọn họ là bà sữa mỗi ngày vắt kiệt nên bọn họ rất vui vẻ còn tưởng bản thân kiếm lời, Ác Ma Điện kiếm được chỗ tốt cũng vui vẻ, cả hai đều vui.

Thế giới mộng huyền bây giờ cũng tương đương với một thế giới ảo mà mọi người biết đến, có điều là nó chân thật hơn, có thể tu luyện, sinh sống như bình thường. Cũng vì thế giới mộng huyền mà tình hình ở Chiến Trường Đại Lục cũng bớt căng thẳng đi rất nhiều. Các phe lại có hiệp ước mới định ra một thời đại hòa bình.

.....

Bên trong thế giới mộng huyền tầng 1.

Tô Minh bây giờ đã không còn đơn độc như lúc ban đầu nữa mà là gia nhập vào một đội ngũ toàn gái là gái. Đội ngũ có 20 người hẳn là đoàn phó

cũng là người có thực lực mạnh nhất trong đoàn, có lẽ vì bản tính ngốc ngốc nên ở trong đoàn hẳn rất được mọi người ưa thích, có mỗi điều hẳn chỉ thích tùy tùng tiểu Nguyệt của hẳn mà thôi. Trong mắt hẳn tiểu Nguyệt luôn luôn là hoàn hảo nhất.

Đoàn trưởng đội ngũ này cũng là người quen của Xuân Đức. Nàng không ai khác chính là Trần Vũ Thư, còn đa phần các thành viên còn lại đều là thành viên của phé vật doanh(thiên tài doanh trước kia).

Lúc này mọi người đang ở một nơi trả nhiệm vụ bên trong thành chính dành cho tân thủ. Đi đến trước mặt một ông lão, Trần Vũ Thư nói:

" Đội ngũ Huyết Nguyệt muốn trả nhiệm vụ số 213 444 656."

Ông lão trên mặt biểu lộ hiền hòa, nở một nụ cười áp nói:

" Tốt lắm những chàng trai, cô gái của ta. Nhiệm vụ cần giao nạp 20 cây Tử Tinh Hoa, 10 viên đá sinh mệnh, 1 viên ngọc hỗn nguyên."

Giọng nói có lực ảnh hưởng đến tâm linh rất lớn, mọi người mặc dù đã nghe lời nói này cả vạn lần rồi nhưng lần nào cũng cảm thấy nhiệt huyết dâng trào. Cảm thấy như đứa bé được cha mẹ khen vậy. Ông lão này cũng không phải người thật mà là một con rối bằng năng lượng hình thành.

Trần Vũ Thư như hài tử muốn được khen thưởng lấy ra hết các vật phẩm cần tìm đưa cho ông lão trước mặt. Ông lão nâng lên cọng kính lão nhìn nhìn một chút vật phẩm sau đó lấy ra một cái gồm bạc cùng một túi tiền đặt trên bàn, chỉ những vật phẩm trên bàn ông lão lại ôn hòa nói:

" Đây là phần thưởng của các con, một chiếc rương bạch ngân cùng 1 vạn lượng bạc. Các con hãy nhận lấy, lần sau gặp mặt ta hi vọng sẽ thấy các con mạnh mẽ hơn."

" Cảm ơn." Trần Vũ Thư nói lời cảm ơn sau đó nhận vật phẩm ở bên trên bàn thu vào không gian tùy thân.

Đi ra ngoài cả nhóm vui mừng, một đám người kéo nhau tới một quán rượu. Bọn họ vừa vào bên trong quán rượu thì có một cô gái ăn mặc đã tính mười phần tiên tới chào hỏi:

" Oa, Vũ Thư tử, bọn tử cũng mới hoàn thành nhiệm vụ sao? "

Vũ Thư nhận biết cô gái này cười nói:

"Là Đông Mai à, bọn tử mới hoàn thành một nhiệm vụ cấp b trở về. Muội dạo này vẫn một mình sao? Có hay không gia nhập đội ngũ của tử." "

Đông Mai nghe vậy cười khúc khích, kéo Trần Vũ Thư tới bàn của mình. Hai người ngồi xuống Đông Mai đưa cho Vũ Thư một ly rượu nho, sau đó mới nói:

" Muội cũng đang muốn như vậy đây, đội ngũ của muội mới bị chết sạch rồi. Tử có thể cho muội vay ít bạc sửa đồ không? Muội có ra bên ngoài đổi hết linh thạch của bản thân ra bạc mà chỉ được có 700 bạc còn thiếu 300 nữa. Tử làm ơn cứu muội, ngày mai là có sự kiện rồi." Đông Mai dính lấy Vũ Thư như keo dính chuột dùng cặp mắt to tròn đáng thương nhìn nàng.

Vũ Thư dùng một ngón tay dí lên trán đông mai tức giận nói:

" Vòng vo mãi hóa ra là mượn tiền, con quỷ nhỏ nhà muội. May cho muội là tử mới nhận được bạc bằng không cũng không có cho muội mượn."

Đông Mai cười hì hì không thềm để ý, sau khi vay được tiền nàng liền tươi như hoa. Nàng đi theo Vũ Thư đến đội ngũ mới của nàng. Khi nàng nhìn thấy Tô Minh thì kì quái nói:

" Di, Làm sao lại mọc ra tên đầu đất này. "

Trần Vũ Thư cười nói giới thiệu:

" Đây là Tô Minh hẳn là thành viên mới của Huyết Nguyệt, chắc mọi người cũng hẳn phải biết người có tày tùm đang đứng số 1 trong bảng xếp hạng là ai chứ."

Đông Mai nghe vậy thì nhất thời mắt sáng lên không một chút dè dặt gì cả chạy lại bên cạnh Tô Minh dùng khủy tay huých huých hẳn nói:

" Vị đại gia này có cần hầu gái hay gì không? Ta nguyện bán thân cho ngài."

Tô Minh bị như vậy lập tức túng quẫn, hẳn liên tục xua tay, còn ngời cách xa Đông Mai ra như sợ nàng cưỡng hiếp hẳn tới nơi.

Mấy cô gái bên trong Huyết Nguyệt thấy tình cảnh này cười đau cả bụng. Tiếng cười của đám thiếu nữ cũng thu hút vô số ánh mắt từ bên ngoài nhìn vào. Nhìn vậy xung quanh đàn con gái là một tên nam nhân thì đã phần nam nhân nhìn thấy cảnh này đều ghen ghét khó ức chế, ước gì được thay thế cái tên tốt phước kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 435: Xuân Đức Trở Lại

Lại đi qua thêm một tháng, đúng ngày kết thúc thời gian đón tết thì Xuân Đức mang theo mấy người Thiên Tuyết, Mai Anh, Tư Uyên, em trai Tư Uyên cùng người tình của em trai Tư Uyên trở về Ác Ma Điện.

Bên trong một hoa viên ở Ác Ma Chi Thành-01, Xuân Đức đang cùng Tà Long, Đại Bạch, Tuyết Anh uống rượu nói chuyện.

" Làm sao khi người trở về lại nhìn có vẻ tàn tạ như vậy? Trên đường gặp được cái gì bất chắc sao? " --- Tuyết Anh nhếch miệng cười đều nói ra, lời nói thì có vẻ rất quan tâm mà cộng thêm cái vẻ mặt của nàng lúc này thì giống như là đang cười trên nỗi đau của người khác hơn.

Xuân Đức cũng không để ý lắm tới Tuyết Anh đang khiêu khích, hẳn biết quá rõ tính cách bà cô này rồi mà. Hắn kể lại vụ việc không may của mình.

" Từ lúc đi tới lúc trở về thì bình an nhưng từ lúc quay về thì gặp vận đen không thôi. Ta nói cho mấy người các người biết, lúc mới quay về bị mất phi thuyền phải đi nhờ một cái chiến hạm cấp thấp, sau đó mới không lâu thì gặp tinh không giặc cướp, ta giải quyết xong đám tinh không giặc cướp kia xong trở về giúp cho Vô Địch tái tạo lại không gian vong linh.

Đến đó còn không có việc gì đáng nói, đáng nói là lúc ta không có ở bên ngoài đám tiêu diệt kia cho chiến hạm thực hiện bước nhảy không gian, mà chẳng hiểu bọn chúng nhảy kiểu gì mà nhảy vào đúng vòng xoáy vũ trụ. Móa, tí chết."

Mọi người nghe vậy thì hào hứng, Tà Long hỏi:

" Làm sao các người thoát được, cuốn vào trong vòng xoáy vũ trụ mà không chết à."

Xuân Đức cắn một miếng thịt thật lớn như thể miếng thịt kia có thù với hắn vậy, liếc nhìn Tà Long một cái, Xuân Đức trừng hắn nói:

" Mẹ, ta chết rồi làm sao còn ngồi ở đây ăn thịt, chẳng lẽ hiện hồn về à. Nói thật lúc đó ta cũng hoảng, lực hút mạnh quá có mùi ta cũng không thoát khỏi cái vòng xoáy kia được, có một mình ta thì thoát bằng niềm tin. May mà nhờ có Vô Dịch tên kia hỗ trợ một ít, đánh đổi một ít thứ mới may mắn vượt qua kiếp nạn này. Nói thì dễ, nghĩ tới lúc đó mà tim ta bây giờ còn nhảy bịch bịch đây. Từ nay chừa không dám đi ra ngoài hư không nữa. Nguy hiểm kinh."

" Thế bên trong vòng xoáy Vũ Trụ có gì hay không? " --- Tuyết Anh tò mò hỏi.

Xuân Đức nói:

" Hay cái con khí khô, bên trong đó liên tục có một đám ngôi sao bị vòng xoáy cắn nát tạo nên các vụ nổ kinh hồn, ta bị trùng kích mấy chục lần liền bị trọng thương, xương cốt đứt vài căn. Nhưng mà vượt qua cái nơi có lực xoắn nát kia thì sẽ đi tới một cực khác của vòng xoáy, nơi kia thì phun vật chất ra bên ngoài. Vì vậy nên bây giờ ta mới có thể về tới nhà đây. Bằng không năm sau Ác Ma Điện có giỗ to rồi."

Xuân Đức nói lời hài hước khiến mọi người phì cười, bề ngoài bọn họ biểu hiện là vậy nhưng trong lòng bọn họ cũng đã coi nhau thành một cái gia đình nhỏ, thành viên trong gia đình gặp nạn làm sao những người còn lại có thể không lo, chẳng qua mỗi người tự hiểu mà thôi.

Cũng gần được trăm năm rồi, ở gần nhau trăm năm không có tình cảm giữa mọi người với nhau đó là không thể. Trừ khi kẻ nào đó dây thần kinh bị đứt hoặc bị chập mát.

Ăn uống nói chuyện được một lúc Xuân Đức mới hỏi:

" Thời gian ta đi có chuyện gì hot không? "

Lần này tới Đại Bạch lên tiếng:

" Có, có nhiều là đặng khác ấy chứ. Muốn nghe cái nào trước, tốt hay xấu."

Xuân Đức cụng ly với Tuyết Anh uống cạn sau đó nói:

" Tốt xấu gì đặng nào cũng nói, nói luôn ra đi."

Đại Bạch cũng cụng ly với Xuân Đức sau đó uống cạn rồi mới nói:

" Vậy thì chuyện xấu trước đi, thực lực của Ác Ma Điện giảm mạnh sau cái đợt chiến tranh mấy năm trước, bây giờ chỉ còn có gần 270 triệu Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp, 320 Hộ Vệ Thánh Cấp, cùng gần 100 triệu ma lang Quân Đoàn. Vì thực lực giảm mạnh nên có mấy thế lực đui mù thích chơi trò mờ ám với chúng ta.."

Xuân Đức ánh mắt bình tĩnh nói:

" Làm sao giảm mạnh nhân số như vậy, trận chiến mấy năm trước lớn vậy sao? Mà lão nói là thế lực nào, vẫn là đám liên minh Diệt Ma kia sao? "

Đại Bạch lại tiếp tục uống cạn một ly sau đó chậm chạp tiếp lời:

" Lớn, lớn hơn trận chiến lúc mi mới về cái đại lục này nhiều, lần này đám người kia muốn đến cướp đoạt Tà Kiếm cùng loại bỏ chúng ta nên các

chúng tộc đồng thời hành động muốn nhổ tận gốc chúng ta. Ta nhớ không lầm thì ngày trước số lượng người tham gia trận chiến kia quân số phải lên gần 20 tỷ tu sĩ, trong đó tu vi từ Bất hủ Cảnh trở lên cũng phải lớn hơn 8 tỷ. Trong khi Ác Ma Điện chúng ta có gần 3 tỷ, mi nghĩ xem lúc đó làm sao? "

Xuân Đức nghe vậy kinh ngạc ồ lên:

" Kinh dị vậy, vì một thanh thần binh mà khiến đám kia điên loạn như vậy. Nhưng mà theo ta thấy bọn chúng cũng không dốc sức liều mạng đi, nhân số các tộc làm sao có bấy nhiêu con tép vậy thôi."

Tuyết Anh bên cạnh rót rượu cho bản thân rồi rót cho ba người, nghe câu hỏi Xuân Đức nàng giải thích:

" Đương nhiên là không phải dễ dàng như vậy rồi nếu không phải chúng ta bắt được 30 tên đầu sỏ thì còn lâu mấy tên kia mới dừng lại. "

" Nói như vậy, mấy tên thích chọc phân ra mà ngữi lần này không phải đám liên minh kia sao? "--- Xuân Đức nói.

Tuyết Anh gật gù khen:

" Nhìn ngu ngu mà thông minh gồm, lần này tấn công chúng ta mà liên minh mấy tông môn tam tinh ở ngoại vực, đám người kia đang tích xúc lực lượng muốn một lần đập tan chúng ta nên chỉ tấn công chi nhánh mà không dám chính diện ứng chiến."

" Củ Cải mi còn nhiều tử linh sinh vật không? Nếu còn ít thì bọn ta đã chuẩn bị cho mi nguyên vật liệu đầy đủ rồi, đợi khi nào có thời gian thì tranh thủ chế tạo một chút."--- Tà Long xen vào một câu.

Xuân Đức nhếch miệng cười gian ác nói:

" Không lo, Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp còn gần 7 tỷ tên, Hộ Vệ thánh cấp thì hết rồi chưa kịp chế tạo, còn ma lang thì cũng vài tỷ lấy ra vẫn được. Được rồi chuyện không vui nói đủ, có chuyện gì vui nói đi."

Tà Long bí hiểm nói:

" Đợi khi nào xong bữa cơm thì cho mi đi xem một cái thú vị vô cùng."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 436: Ác Ma Thành

Sau khi cơm nước xong xuôi, Xuân Đức cũng không có vội đi xem cái niềm vui bất ngờ mà mấy người Tuyệt Anh nói. Hắn đầu tiên là đến thăm mấy nha đầu cùng người nhà của mình đang ở Ác Ma Thành -02.

Đi tới một ngôi nhà hai lầu ở trung tâm thành số 2, Xuân Đức cũng không có gõ cửa hay gì cả, cứ tự nhiên như vậy đi vào thôi. Vừa mở cửa đi vào bên trong liền thấy được thân ảnh tỷ hấn Lam Vũ đang dùng hai tay chống má ngẩn người, bên cạnh nàng là ngũ muội hấn Kiều Kiều.

Hắn cũng không có làm cho hai nàng phát giác mà vòng ra phía sau hai nàng, đang lúc hai nàng ta ngẩn ngơ thì hắn khẽ chạm tay sau lưng hai nàng cùng lúc đó hắn phát ra âm thanh u ám tăm tối nói:

" Bên dưới lạnh lắm, các người xuống cùng ở chung với ta đi."

Bị một bàn tay lạnh toát đụng chạm cơ thể, cùng lúc nghe được âm thanh như cô hồn dã quỷ, hai cô nàng lông tơ đều dựng thẳng, sau đó không hẹn mà hai cô nàng cùng nhảy dựng lên hét lớn:

" a a a a, có quỷ."

Vèo một cái hai nàng bay thẳng ra ngoài, đi ra một đoạn xa hai nàng mới dám quay đầu lại nhìn, vừa quay đầu nhìn lại thì đã thấy Xuân Đức đang ngồi nơi đó cười hắc hắc.

Hai nàng lúc đầu là ngẩn ra, sau đó là vui mừng, cuối cùng là tức giận. Cả hai nàng cùng một lúc xông lại quyền đấm cước đá Xuân Đức, vừa đánh vừa mắng.

" Đệ còn biết quay về, vừa quay không lẽ phép chào hỏi tử tử lại còn dám đùa giỡn nhị tử."

" Tam ca xấu, đánh chết huynh, làm muội đứng tim luôn."

Sau một hồi quyền đấm cước đá xong thì hai cô nàng này mới tha cho Xuân Đức, Xuân Đức ngồi dậy phủ bụi trên cơ thể sau đó cười hỏi:

" Mọi người đâu hết rồi, sao nơi này chỉ còn nhị tử cùng tiểu muội ở đây thôi? "

Kiều Kiều lúc này nằm dài trên bàn nói:

" Đều đi về nhà cả rồi, chỉ có vài người là đi vào thế giới mộng huyền thoại. Còn hai người bọn muội ở đây là do vài ngày nữa chính thức tiến nhập Ác Ma Điện? "

Xuân Đức khước miệng kéo kéo nói:

" Làm sao không ở Thiên Long Học Viện mà lại chạy tới cái nơi nguy hiểm này làm gì? Gia nhập Ác Ma Điện rất dễ bị thế lực khắp nơi ám sát."

Lam Vũ nghe vậy thì không vui trừng mắt nhìn Xuân Đức, nàng hình như có chút sinh khí nói:

" Có phải hay không hai người chúng ta gia nhập Ác Ma Điện sẽ khiến đệ mất mặt, có phải hay không đệ xem thường hai người chúng ta tu vi thấp? Có phải như vậy không? "

Ở bên cạnh Kiều Kiều cũng đang dùng ánh mắt đáng thương nhìn hắn, cứ như là hắn mới làm một việc tội lỗi nặng nề với nàng vậy. Xuân Đức lúc này cũng sợ hết hồn, hắn chỉ là muốn tốt cho các nàng thôi ai ngờ các nàng phản ứng kịch liệt như vậy, hắn vội vàng nói:

" Làm gì có chuyện đó, không có chuyện đó đâu. Chỉ là đệ lo cho sự an toàn của hai người cùng gia đình thôi nên mới nói như vậy. Đệ mà không gia nhập từ trước thì cũng đã không tham gia rồi, rất nguy hiểm đệ rất sợ chết à."

Lam Vũ lại trừng mắt với hắn, khuôn mặt xinh đẹp lúc tức giận càng thêm phần mỹ lệ, nàng nghiêm túc nói:

" Tam đệ, đệ nói như vậy là sao? Mộng Điệp tiên bối là sư tôn của đệ, mà tiên bối ấy là một trong mấy người đứng đầu Ác Ma Điện, đệ nói như vậy không sợ sư phụ của đệ đau lòng sao? "

Xuân Đức lập tức như ăn phải con ruồi, trong lòng hắn thầm nói: " Con cóc Tuyết Anh kia làm sư phụ ta thì có mà chó mặc váy, con cóc đó có đau long thì kệ nó liên quan gì bổn đại nhân này cơ chứ." Trong lòng tuy nghĩ là vậy nhưng bên ngoài hắn vẫn nhận lỗi.

" Tỷ nói đúng, là đệ sai, đúng rồi mấy nha đầu kia đâu rồi? " Hắn vội nói sang chuyện khác.

Kiều Kiều nãy giờ bên cạnh cười trộm, lúc này mới giả bộ nghiêm túc nói:

" Mấy muội ấy đều đi bé quan hết rồi, ai giống tam ca suốt ngày đi ra bên ngoài làm việc không chính đáng."

.....

Ở bên trong lầu đài quan sát, Tà Long cùng Đại Bạch đều đang ôm bụng bò lăn bò càng trên mặt đất, cười đến chảy cả nước mắt. Tà Long nín cười nói:

" Từ khi nào bà cô Tuyết Anh lại thành sư phụ của Củ Cải vậy? Bạch người nhìn xem, nhìn bộ dạng khúm núm của Củ Cải lúc này xem thật làm ta chết cười."

Đại Bạch lau nước mắt nói:

" Cũng phải công nhận đại nhân diễn kỹ thật xuất sắc nếu ta không hiểu đại nhân có khi cũng tin đây là thật cũng nên. Nhìn cái bộ dạng yếu đuối kia mà khiến ta cảm thấy xúc động quá chừng."

" Chúng ta có nên qua bên đó nhân làm sư thúc của Củ Cải không, dù sao chúng ta vai vế cũng ngang với Tuyết Anh. Nghe được Củ Cải gọi tiếng sư thúc lại mát lòng mát dạ." --- Tà Long nói ra chủ ý xấu của mình.

Đại Bạch lắc đầu:

" Không đại, đại nhân thù dai lắm nếu đại nhân mà đi hợp tác với bà cô kia thì chúng ta xem như xong rồi, ngày tháng sau này sẽ không có quả ngon để ăn.

Dường như nhớ tới một quá khứ bi thảm Tà Long không nhịn được lau lau mồ hôi trên trán, hấn nuốt nước miếng một cái sau đó nói:

" Lão Bạch người anh minh, ta xung động nhất thời tí nữa thì quên tên kia cũng không phải loại người lương thiện gì. Tí nữa lại đi vào vết xe đổ trước kia."

Đại Bạch nhếch miệng cười:

" Nhìn đại nhân đang túng quần kia, hắc hắc, cái vẻ mặt cầu xin kia là sao? Mà người có cảm thấy không cô bé Kiều Kiều kia hình như có ý gì đó với đại nhân, cái này có phải hay không là anh em có tình ý với nhau."

Tà Long cũng nổi lên tính bát quái, xem xét Kiều Kiều mấy lần khẽ vuốt râu nói:

" Cũng có sao đâu, dù sao Củ Cải cũng không cùng huyết thống với hai cô bé kia? "

" Nhưng là hai cô bé kia sắp dung hợp huyết mạch của đại nhân à" --- Đại Bạch lại nói.

Tà Long hai mắt phát ra ánh sáng mãnh liệt nói:

" Cứ kệ đi, chúng ta từ từ theo dõi diễn biến. Có khi lại biên thành sách phát cho mọi người đọc về câu chuyện tình đầy ngang trái giữa Điện Chủ Ác Ma Điện cùng cô em gái nuôi."

" Thôi dẹp cái ý tưởng ngu ngốc đó đi, mi chưa viết sách thì buổi tối sẽ có món rỗng nướng rồi. Ta đi qua bên bảo khổ phòng bên kia đang có chút việc, người ở đây quan sát nhé, nhớ là đừng có mà phá hoại cái gì đấy, nơi này tổn không ít tiền đâu." --- Đại Bạch nói xong thì thông qua một cánh cửa thông đạo biến mất, để lại Tà Long một mình.

Tà Long vắt chéo chân nói:

" Đi thì đi lẹ đi, nói nhiều ghê."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 437: Chúng Ta Lại Thuộc Về Nhau

Một tháng sau đó...

Xuân Đức sau khi trở về thì tranh thủ thăm mọi người một chút rồi nhanh chóng đi trị thương. Bên trong không gian vong linh tầng ba lúc này đã là 10 năm, tốc độ thời gian tầng ba bây giờ so với bên ngoài đã là 120 lần.

Xuân Đức cả người trần như nhộng lúc này hẳn đang tự phong ấn bản thân ở bên trong Hắc Âm Ma Thụ tu bổ thương thế, cả người hẳn lúc này đang bị bao trùm bởi những sợi tơ màu đen, thương thế lần này của hẳn không nói là rất nặng nhưng cũng không phải nhẹ. Kết hợp thân thể cường hẳn cùng sự tẩm bổ của Hắc Âm Ma Thụ vậy mà lúc này mới khôi phục phân nữa.

Tiếp tục đi qua 10 năm bên trong không gian vong linh...

Một ngày này Xuân Đức mở mắt ra, xung quanh hẳn những sợi khí thể màu đen lập tức phun trào, từ bên trong cơ thể phát ra từng tiếng gào rú thể lương khiến lòng người lạnh ngắt. Hít sâu một hơi hẳn thoát ra khỏi cơ thể của Hắc Âm Ma Thụ.

Ngay khi hẳn thoát khỏi Hắc Âm Ma Thụ thì những sợi khí thể màu đen kia từ trong cơ thể hẳn nhanh chóng dung nhập vào cánh bóng của hẳn, cái bóng của hẳn nhanh chóng cô đặc hơn rất nhiều. Sau một lúc thì cái bóng kia mở mắt ra, một đôi mắt đỏ như cục than bốc lên những điểm tinh quang màu đỏ yêu dị.

Một âm thanh trầm thấp mà chỉ có Xuân Đức có thể nghe thấy phát ra từ cái bóng ảnh của hắn.

" Chúng ta lại thuộc về nhau. Không ngờ ngươi thành công rồi."

Nếu người lần đầu nghe nói vậy thì sẽ miên man khó hiểu " Cái quái gì chúng ta lại thuộc về nhau. Một câu vô nghĩa, hình với bóng không thuộc về nhau chẳng lẽ thuộc về người khác à." Nhưng trên thực tế chuyện không đơn giản như vậy.

Cái bóng ảnh của Xuân Đức chính là một đoàn nguyên thủy tội ác do hắn tích xúc mà thành, dựa theo bí pháp của Vô Địch, Xuân Đức đã dung luyện bóng ảnh của mình với đoàn bốn nguyên hắc ám lực lượng này tạo nên một phân thân cực kì lợi hại.

Mọi người không mấy khi chú ý tới cái bóng nên không ai phát hiện cái bóng của hắn đã biến mất từ lúc trở về Ma Long Đại Lục. Xuân Đức đã thả bóng ảnh của mình ra bên ngoài cắn nuốt tất cả oán linh hay lực lượng tà ác sinh ra bên trên chiến trường, lúc đầu nó không có linh trí chỉ giống như một con người máy ngu ngốc nhưng không biết nó đạt được cơ duyên gì mà mở ra linh trí.

Lần này bị trọng thương trở về, bóng ảnh của hắn cũng cảm nhận được điều đó nên không biết từ nơi nào chạy quay về đây hỗ trợ hắn hồi phục thương thế. Nhìn bóng ảnh của mình ly thể đứng trước mặt mình nói chuyện Xuân Đức vẫn cảm thấy có chút kì quái.

" Thành công cái gì? Mà làm cách nào mi lại có linh trí rồi? Lại còn biết tìm đến ta giúp ta trị thương nữa"

Bóng Ảnh không có hình thể chỉ là một đoàn âm ảnh màu đen có hai con mắt đỏ chót phát ra âm thanh trầm thấp nói:

" Là chính người cho ta cơ hội mở ra linh trí, những luồng tà khí bên trong cơ thể người mang theo trí nhớ của vô số cường giả chết đi dung nạp vào ta khiến ta khai trí. Còn ta tìm tới nơi đây chính là bản năng, người bị thương ta không thể không trợ giúp, chúng ta là một thể người là chính còn ta là phụ."

Nghe vậy Xuân Đức nở nụ cười ngạc nhiên nói:

" Ô, các sợ linh hồn tà ác kia lại là chất bổ cho người sao? "

" Phải " --- Bóng Ảnh lại rít lên một tiếng trầm thấp.

Xuân Đức lại sờ cằm suy tư sau đó nói:

" Đã người có linh trí riêng thì cũng cần có cái tên à, ta là lão đại, người làm lão nhị có ý kiến gì không? "

" Không "

Xuân Đức lại hỏi:

" Lão nhị người bây giờ có thể đánh giết cường giả đẳng cấp nào? Có hạn chế gì không? "

Bóng Ảnh lão nhị nói:

" Có chiến lực mạnh hơn lão đại người một tầng, điểm yếu đó là lão đại yếu thì ta cũng yếu mà lão đại mạnh ta cũng mạnh, lão đại chết đi thì linh hồn của ta sẽ bị lão đại thay thế sau đó lão đại sẽ chính thức sống lại một lần nữa. Lão nhị ta chỉ có điểm yếu như vậy còn lại đều không có. Chỉ cần lão đại bất diệt thì ta cũng bất diệt. Nhưng một khi lão đại chết lấy ta làm tiền đề để sống lại thì rất khó một lần nữa ngưng tụ ra lão nhị ta"

Xuân Đức nghe vậy liên tục gật đầu, đợi bóng ảnh nói xong thì Xuân Đức mới nói:

" Đợi tí nữa xin Vô Địch một ít công pháp cho người tu luyện, lão nhị người thích loại công pháp nào? "

Bóng Ảnh quay về dung nạp biến thành bóng của Xuân Đức, một lúc lâu nó mới nói:

" Nãy giờ phải chọn lựa từ ngữ nên hơi lâu, thông cảm, lão nhị ta chính là một bản sao hoàn hảo của lão đại người nên lão đại người biết cái gì ta cũng vậy không cần học. Ngoại trừ không có khả năng suy nghĩ phức tạp cùng tình cảm ra thì ta hoàn toàn giống lão đại người."

" Ô, kinh dị vậy, đã lão nhị người luôn mạnh hơn ta một tầng thì cần mấy cái lực lượng linh hồn tà ác kia nữa? " Xuân Đức hỏi.

Bóng Ảnh không giấu diếm gì cả đáp lời:

" Chỉ cần càng nhiều lực lượng tà ác linh hồn cùng khí tức tử vong thì lão nhị ta sẽ càng ngày càng mạnh, lão đại tăng lên ta cũng tăng lên, ta tăng lên lão đại không có tăng lên nên sau này ta sẽ mạnh hơn lão đại rất nhiều. Nói đơn giản là như vậy."

Xuân Đức khòe miệng kéo kéo. Hắn nghe làm sao giống như bản thân đang bị cái bóng của mình xem thường đây. Nhớ tới điều gì Xuân Đức không nói chuyện với cái bóng ảnh của mình nữa mà đi tới chín cây cột Diêu Tinh, nơi lưu giữ sinh mệnh cùng sinh hồn tinh hoa của những tên xấu số.

Mở cửa đi vào bên trong Xuân Đức thấy một viên cầu màu xanh to lớn hơn lần trước gấp 5 cô đọng gấp 100 lần. Thấy cảnh này Xuân Đức không

nhìn được liếp mép một cái, nhiều như vậy tinh hoa sinh mệnh cùng sinh hồn. Căn nuốt hết một nấy không biết tăng bao nhiêu nữa.

Không nhìn được kích động, Xuân Đức xoa xoa tay nhưng sau đó hẳn lại đau lòng than thở:

" Không biết thôn phệ tất cả có tăng đẳng cấp sinh mệnh không nữa nhưng đáng tiếc bây giờ cũng không thể thôn phệ hết chỗ này. Còn phải chế tạo bất diệt sinh linh, giờ mới thấy cái nghề này hao tiền tốn của, mỗi lần chế tạo ra là tiêu tốn không biết bao nhiêu là tài nguyên cùng công sức."

Ngay lúc này bóng ảnh lão nhị của Xuân Đức truyền âm:

" Lão đại cái bí pháp kia cũng không nhất thiết cần tinh hoa sinh mệnh cùng sinh hồn nếu là tinh hoa hắc ám cũng được. "

Xuân Đức hai mắt phát quang, hẳn nhếch miệng cười:

" Được thế thì còn gì bằng, gì chứ tinh hoa hắc ám thì đây. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 438: Kế Hoạch Mới

Sau khi có quyết định của mình Xuân Đức cũng không vội mà hấp thu hết quả cầu tinh hoa sinh mệnh kia, lỡ may bóng ảnh dùng tinh hoa hắc ám thất bại thì còn có cái để bổ cứu. Chứ dùng hết đi đến lúc kia thì có mà khóc ra máu.

Đi ra bên ngoài, người đầu tiên hắn đi gặp là Tà Long, nói cho cùng bên trong Ác Ma Điện kẻ có chủ ý xấu nhiều nhất chính là Tà Long chứ không còn ai vào đây. Đi tới nơi tắm nắng của con rồng đàn Tà Long, Xuân Đức liền thấy một cái bản mặt đáng khinh đang nằm vắt chéo chân tận hưởng một ly rượu sâm. Xung quanh tên này là 6 cô gái mà hắn từng thu làm nô bộc.

Sáu cô gái nhìn thấy hắn thì sắc mặt một mảnh trắng xám như mất máu, Tà Long lúc này cũng cảm nhận đến Xuân Đức tới nơi đây, hắn mở mắt ra ngồi dậy cười nói:

" Củ Cải khỏe lại rồi à, ta cứ nghĩ năm sau lại có đám giỗ to."

Đưa cho mấy cô gái một ít linh thạch cực phẩm xem như phí đền bù tổn thất tinh thần, hắn ôn hòa nói:

" Các cô đi ra bên ngoài chơi đi, ta có chuyện muốn nói với chủ nhân các cô."

Mấy cô gái như được ban ân, nhận lấy linh thạch rồi như con thỏ nhỏ bị sợ nhanh chân đi ra ngoài, có một cô gái mặc áo tím không hiểu làm sao

ngã xuống nơi đó phải nhờ đồng bạn dìu đi mới được.

Đợi các nàng đi hết Xuân Đức mới nói:

"Mấy nàng có vẻ rất sợ ta."

Tà Long nhâm nhi ly rượu nói:

"Không sợ sao được, không nói ngày trước 6 người này đều sắp bị người giết chết may có bản đại gia ta nhân từ cứu các nàng. Còn bây giờ Cử Cải người càng thêm đáng sợ, mặc dù là như ta, một gã Tinh Quân Cảnh đỉnh phong mà luôn cảm thấy bất an nếu không phải biết người từ lâu thì ta cũng không dám ở gần."

Tự rót cho mình một ly rượu, Xuân Đức khẽ uống một ngụm sau đó cười nói:

"Đừng có mà phóng đại lên như vậy cha nội, cứ làm như ta là quái thú ăn thịt không nhả xương vậy. Đúng rồi ta có một người bạn đặc biệt muốn giới thiệu cho người xem."

"Ai?" Tà Long có phần hiếu kì.

Xuân Đức đặt ly rượu xuống nói:

"Lão nhị ra gặp người quen đi nào."

Xuân Đức vừa dứt lời thì cái bóng ảnh của hắn tách rời ra, huyền hóa thành một người có hình dạng na ná như Xuân Đức, ngồi kế bên hắn.

"Rất vui được làm quen với người, Long chim teo." Bóng Ảnh đưa tay ra thân thiện làm quen.

Tà Long nhìn mà muốn lòi con mắt, hấn căng mắt ra mà nhìn Bóng Ảnh, vô thức hấn cũng đưa một tay ra nắm tay với bóng ảnh nhưng một điều kinh dị xảy ra là hai bên lại có thể đụng chạm lẫn nhau.

Nhìn nơi hai bàn tay đang nắm lấy nhau Tà Long cảm nhận được một loại năng lượng tội ác đến vô cực, hấn vội rút tay về nhìn bóng ảnh hỏi:

" Ngươi là cái quái gì vậy? Làm sao kì cục thế."

Xuân Đức bên cạnh cười hắc hắc nói:

" Còn có thể là gì, bóng của ta đấy. Hắc hắc, lợi hại chưa nào. Ta gọi hấn là lão nhị, lão nhị có tư duy riêng biệt không hoàn toàn phụ thuộc vào ta."

Bóng Ảnh bên cạnh gật nhẹ đầu biểu hiện đồng ý với quan điểm của Xuân Đức. Tà Long nghe vậy thì càng khó tin nói:

" Lại còn có linh trí nữa, cái này mẹ nó quá không có thiên lý rồi. Đừng nói nó cũng có thực lực không kém gì ngươi nhé."

Xuân Đức bắt chéo chân ngựa đầu ra nhìn trời nói:

" Chú lại khinh thường em của anh đây quá rồi, bằng là bằng thế quái nào được nó còn hơn ta hấn một bậc. Mà sau này càng mạnh, ta mạnh thì nó càng mạnh, nó mạnh lên thì ta vẫn vậy. Móa ta cũng thấy bất công. Tà Long mi nói có phải không? "

Tà Long cũng là ngoắc miệng ra:

" Trâu bò vậy, mà mi làm sao tu luyện ra được vậy."

Bóng Ảnh lúc này trả lời ;

"Huyết mạch con giun của ngươi thì không thể tu luyện được, tu xong rồi cũng đi luôn. Chỉ có huyết mạch Ác Ma Thủ Hộ tinh thuần cùng công dụng cao mới có thể, mỏng hơn cũng được nhưng hiệu quả quá kém, chiến lực bóng ảnh chỉ bằng 50% là cực hạn, mà kiểu như đám hộ vệ tinh anh tu luyện ra cao nhất cũng đạt có 20% thì càng không đáng nhắc tới nếu là đám thấp nhất thì 10% là kết quả tốt nhất."

Tà Long nghe vậy thì có hơi chút thất vọng, lúc này hẳn mới nhớ tới Xuân Đức đến tìm hẳn có việc, hẳn không phải là khoe cái bóng ảnh này, mà còn có việc khác.

"Vậy thì thôi, dù sao ta cũng không cần tu luyện gì cả, cứ như thế này sống qua ngày sung sướng biết bao. Má Củ Cải mi tới đây có việc gì nữa không? Chẳng rẻ trời đẹp mi nhớ đến ta."

Xuân Đức liếc Tà Long xem thường nói:

"Nhớ ai chứ ta không bao giờ nhớ tới cái bản mặt của mi nhé, đến đây có việc cần mi giúp."

Xuân Đức bắt đầu giảng thuật kế hoạch của mình cho Tà Long nghe, càng nghe ánh mắt Tà Long cũng càng sáng lên. Cùng lúc đó ta long cũng nói niềm vui bất ngờ dành cho Xuân Đức. Hai bên vừa nói vừa cười hắc hắc âm hiểm, tiếng cười ma quái khiến đám côn trùng nhỏ trốn sạch không còn một mống.

Bên cạnh bóng ảnh thì cảm thấy nhàm chán, nó quay về bản thể của Xuân Đức giữ yên lặng. Suốt hai canh giờ cuối cùng hai người Tà Long cùng Xuân Đức đầu đứng dậy đi tới Ác Ma Chi Thành-03

.....

Ác Ma Chi Thanh-03

Nơi hạch tâm của không gian thế giới mộng huyền, thông qua hình ảnh đa chiều mà thần tinh tạo ra, hai người Xuân Đức cùng Tà Long có thể quan sát được toàn cảnh bên trong thế giới mộng huyền tầng 1.

Xuân Đức cũng nhìn qua các tầng khác nhưng các tầng khác không có một ai cả. Trầm tư một chút Xuân Đức nói với Tà Long.

" Mi bảo rút hết tà niệm của đám người này sao? Nhưng liệu làm như vậy có làm nơi đây đảo loạn không? Một thế giới toàn người tốt thì còn gì là thú vị."

Tà Long không có là như vậy, hấn nói:

" Nhân loại tà niệm sinh ra từ dục vọng, không riêng gì nhân loại các sinh linh có trí tuệ khác cũng vậy. Ai cũng có thất tình lục dục chỉ là ít hay nhiều mà thôi, ni cô xuất gia mà vẫn có người động tình lại bỏ tu hành đi lấy chồng nữa là. Huống gì một thế giới liên tục có tranh đấu tà niệm sẽ liên tục được sinh ra. Chỉ là muốn bố trí thêm một cái trận pháp hấp thu lực lượng này thì có chút tốn kém."

Xuân Đức suy tư một chút nói:

" Nếu vật liệu không đủ thì ban đầu cứ tạo một khu là được, rồi tung ra cái tin tức người tu luyện nơi kia sẽ tăng lên 1 thành, đảm bảo đám kia sẽ bầu lại đó như kiến, khu vực nhỏ để bọn chúng tranh giành lẫn nhau, có tranh giành thì tà niệm sẽ sinh ra. Hắc hắc, một vòng tuần hoàn mà. Sau này gom đủ thì làm thêm nhiều điểm tẩy lễ nữa."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 439: Quái Vật Hoàng Kim Cấp

" Tốt. Không hổ đệ nhất âm hiểm của Ác Ma Điện." Tà Long dơ ngón tay cái khen ngợi Xuân Đức.

Xuân Đức không thèm quan tâm tới ông bạn dờ hơi này, hắn đang quan sát cuộc sống bên trong cái thế giới hư hư thật thật kia.

Một thế giới rộng không tới 100 vạn dặm, chỉ duy nhất có một tòa chủ thành ở khu vực trung tâm, bên trong thành là khu vực an toàn của đám tu sĩ. Còn ở bên ngoài phạm vi 10 dặm đã là khu vực có vô số quái vật hoạt động. Nhìn từng đoàn nhóm nhận nhiệm vụ rồi nhao nhao cùng nhau đi ra ngoài thành đánh chết từng con quái vật nho nhỏ, lượm được một chút bạc lẻ hoặc một vài vật phẩm bình thường thì cả đám đều cười to. Xuân Đức thấy cảnh này cũng cười cười, ngày trước hắn đắm đầu vào game cũng vậy à.

Thấy cuộc sống mọi người có phần an bình quá Xuân Đức quyết định cho mọi người thêm niềm vui mới.

Thông qua một cái ma pháp thủy tinh, Xuân Đức chọn ở vùng phương bắc hoang vu tạo nên một con Hoàng Kim Nhện, một con Hoàng Kim Băng Giao, cuối cùng là một nữ quái MeDuSa. Ba con boss này được bố trí trong một cái hang động bí mật có rất nhiều cạm bẫy cùng quái vật mạnh mẽ.

Làm xong mấy thứ này Xuân Đức quyết định thông báo cho tất cả mọi người chơi một tin tức lớn.

.....

Cùng lúc đó trên bầu trời thế giới mộng huyền, một hàng chữ màu vàng lấp lánh cùng một âm thanh từ tính vang lên khắp nơi.

" Chú ý, chú ý. Quái vật hoàng kim cấp đã xuất hiện tại phương bắc khu vực rừng thưa, hạ gục quái vật có thể nhận được rương bạch kim."

Thông báo này vừa ra cả thế giới mộng huyền sôi trào lên như ong vỡ tổ, từ bên trong chủ thành những đội ngũ lớn được trang bị đầy đủ nhanh chóng cưỡi ngựa tiến về rừng thưa phương bắc. Còn ở những địa phương khác cũng lục đục kéo nhau cùng đi.

Trong mấy trăm triệu đội ngũ như vậy thì Xuân Đức nhận ra một người quen, nàng ta chính là Trần Vũ Thư. Cô nàng này bây giờ đang bị người truy sát thâm hiểm vô cùng, đuổi theo phía sau nàng là 3 người hắc y nhân. Thấy cảnh này hấn tấm tắc làm kỳ.

" Ê ông bạn, ta thấy bên trong cái thế giới này hình như nghề đạo tặc cùng sát thủ được rất nhiều người chọn lựa thì phải?"

Tà Long không biết là đang khắc cái gì không quay đầu lại mà nói:

" Hai nghề làm giàu nhanh nhất mà, 98,89% hành nghề này, ngày trước ta cũng thích xem cảnh cướp bóc lắm nhưng giờ chán rồi. Với bên trong giết người cũng không có chết thật nên mọi người cũng chém giết nhiệt tình, thấy ai không vừa mắt liền làm thịt. Chỉ có gia nhập mấy cái thế lực lớn thì mới có cơ hội tồn tại lâu hơn một tí thôi."

Xuân Đức gật đầu, hấn không làm phiền Tà Long nữa mà quay lại theo dõi cô gái nhỏ Trần Vũ Thư. Nhìn thấy ba tên hắc y kia đã sắp đuổi tới Trần Vũ Thư, Xuân Đức nổi lên ác tâm. Đội Vũ Thư chạy qua một cái dãy núi, Xuân Đức lập tức ở trên dãy núi huyền hóa ra từng đám sói lửa.

Bên trong thế giới mộng huyền tầng 1....

Trần Vũ Thư mới vừa chạy qua một cái dãy núi thì nghe phía sau liên miên sói chu, nàng quay lại thì thấy một đàn mấy chục con sói có bộ lông màu đỏ đang điên cuồng công kích ba người của hiệp hội sát thủ phía sau.

Hiệp hội sát thủ này là một liên minh sát thủ giết người kiếm tiền, vì không lo sinh tử, không lo ra ngoài bị ai truy sát nên cái liên minh này hoành hành cực kì bá đạo. Đụng người liền giết, đánh không lại thì đi gọi đồng bạn.

Ngày hôm qua đội ngũ Huyết Nguyệt của nàng bị 50 tên hắc y phục kích vì cũng không ai sợ ai nên thành viên trong đoàn đều dồn hết tài phú cho nàng còn bản thân thì xông lên đánh với địch nhân, đánh không lại liền tự bạo.

Tự bạo bên trong mộng huyền thế giới chính là một phương pháp hai bên cùng chết được mọi người thường xuyên sử dụng nhất.

Ở phía sau ba tên hắc y bị soi lửa điên cuồng tấn công thì có người gầm lên:

" Ông liều mạng với đám chúng mày."

Bùm

Như một quả bom bạo tạc, một tên hắc y tự bạo làm cái giá cho những tên còn lại sống qua một kiếp. Nhưng hai tên còn lại cũng không có tốt hơn là bao vẫn bị mười con sói cắn cho máu thịt be bét.

Nếu ở bên ngoài thì đám sói này bọn họ búng tay liền chết một đám nhưng bây giờ ở bên trong đây bọn họ cũng gần như người bình thường mà

thôi, đa phần đều phải nhờ trang bị bản thân. Trang bị bên trong này chính là đáng quý nhất sau đó mới đến các loại thuốc.

" Móa nó. Ta chém một nhát mà con chó này chỉ mất nửa máu, hai lần mới chết, mà bị nó cắn thì mỗi lần 1/10 huyết. Bị cắn 4 lần liền tử vong." --- Một tên hắc y cả kinh nói

Hai tên xoay lưng lại với nhau vừa dùng thuốc phục hồi sinh lực vừa chống cự đám sói điên cuồng cắn. Trần Vũ Thư thấy như vậy cũng không chạy đi nữa mà đứng lại đó đợi nhát trang bị của hai tên kia.

Hai tên cũng nhận ra mưu đồ của Trần Vũ Thư muốn ngư ông đắc lợi, hai người cùng lúc nhìn nhau một cái sau đó một người cắn răng lấy ra một tấm dịch chuyển phù sử dụng.

Vèo

Ánh sáng lóe lên hai tên hắc y cùng mười con sói lửa đã đến cách Trần Vũ Thư vài mét, Trần Vũ Thư thấy vậy thì thâm than không tốt, nàng muốn thúc ngựa bỏ chạy nhưng đã không kịp, hai tên hắc y kia nở một nụ cười nham hiểm cùng lúc không phòng ngự bầy sói nữa mà tấn công về phía Trần Vũ Thư.

" Cùng chết đi. Hắc hắc."

Nhưng đang lúc này một màn kì quái phát sinh, không biết từ đâu hiện ra hai con chó sói không lớn lắm nhảy lên một cái cắn trúng gấu quần của tên hắc y nhân lôi lão xuống, con sói người tuy nhỏ nhưng lực lớn vô cùng hai tên hắc y bị giật lại lập tức mặc được tiếp xúc với đất, hai người ngã xuống dưới chân Trần Vũ Thư.

Nhìn bộ dạng dang hai tay hai chân lúc này của hai tên hắc y khiến cho cô cười tới đau cả bụng, cùng lúc đó mười con sói khác chia nhau cắn hai

tên hắc này lòi về phía sau.

" Á, Súc sinh dám cắn tiểu huynh đệ của ta."

" Đám súc sinh này các ngươi chết không yên lành."

Bùm.. bùm. Hai tiếng nổ bình thường vang lên, tu sĩ tự bạo cũng tương tự bom bi vậy xương cốt gãy nát bay tứ tung đúng là một loại lợi khí ghê gớm. Bị hai người tự bạo mười hai con sói lập tức chết sạch. Đến lúc này ở nơi đây chỉ còn một mình Trần Vũ Thư là còn sống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 440: Khu Vực Boss Medusa

Xuân Đức thông qua ảnh pháp nhìn thấy biểu tình ngốc manh của cô nàng Trần Vũ Thư lúc này thì thấy thú vị vô cùng. Hắn có chút suy tư nếu như ngày trước hắn mà ở nhà lấy cô gái này làm vợ sẽ ra sao nhỉ, lắc lắc đầu Xuân Đức cảm thấy mình suy nghĩ quá nhiều, vợ con đều là gánh nặng, chơi bời tí thì được. Người phàm thì lấy vợ sinh con để sau này có chết còn có người thờ cúng, còn hắn lấy vợ sinh con chỉ tổ làm bọn họ sống trong nguy hiểm mà thôi. Một mình như vậy được rồi đừng kéo thêm người khác chịu khổ mới là chân lý.

" Có hay không vào bên trong kia chơi một chút, nhìn thế giới bên trong đó cũng rất thú vị à?" --- Xuân Đức tự nói với bản thân.

Đắn đo một chút hắn quyết định thôi, ở bên ngoài cũng được rồi vào bên trong chẳng lẽ lại đi một mình vậy cũng khác quái gì ngồi ở đây. Nếu không muốn đi một mình chỉ có thể làm bạn với Trần Vũ Thư mà cái con bé kia khi ở bên cạnh mình nhìn chẳng khác con cún nhỏ, cứ khi nào nhìn nàng thì nàng ta lập tức đỏ mặt cúi đầu xuống, chán đến chết.

Để lại trên mặt đất mấy món vật phẩm quý cho Trần Vũ Thư, Xuân Đức chú ý đến nơi mà mình bố trí sự kiện săn boss hoàng kim.

Vừa chú ý tới vị trí kia khoe miệng Xuân Đức liền nhếch lên, các đoàn đội lớn không ngờ vận dụng truyền tống trận định vị. Cơ bản bây giờ ở phương bắc, rừng thưa đã có mấy trăm đội ngũ lớn đến gần khu vực săn boss.

Vì để xem cận cảnh cho có hứng, Xuân Đức trực tiếp tiến nhập vào thế giới mộng huyền trên cao tầng mây quan sát mọi người phía bên dưới, hẳn lắng nghe mọi người nói chuyện, từng âm thanh khác nhau liên tục truyền vào tai hắn.

" Các người nhìn 2 siêu cấp chiến đội đã tới, Kim Long Đoàn cùng Hoa Hồng Đen đoàn, đoàn trưởng Hoa Hồng Đen thật đúng là một cô gái xinh đẹp hiếm có, còn đoàn trưởng Kim Long đoàn càng uy vũ." Vô số tính kinh hô, nịnh nọt khi có một cô gái yêu mị toàn thân màu đen cùng một thanh niên mặc kim bào.

Xuân Đức thấy cảnh này thì có chút nhớ lại, giống ngày xưa tương tự như hắn nhìn thấy mấy đứa bạn điên cuồng với thần tượng của bọn họ vậy. Thật lòng mà nói hai người đang được mọi người ca thán kia rất có khí chất cao quý, lạnh lùng. Ngày trước một thời hắn cũng muốn bản thân mình muốn có được loại khí chất như thế này, hắn cũng từng bắt trước theo người khác không ít.

Nhưng bây giờ thì thôi, đẹp đi, sống sao cũng là sống, miễn bản thân thấy vui là được. Còn miệng đời thiên hạ chẳng liên quan gì.

Một nam một nữ kia sánh vai mà đứng nhìn rất đẹp đôi, Xuân Đức cũng phải công nhận điều này. Sau khi hai người dò xét địa phương nơi đây một chút thì bắt đầu dẫn đầu đội ngũ tiến vào sâu bên trong rừng thưa.

Vô số đội ngũ phía sau cũng tiến vào nhưng vừa tiến vào rừng thưa lập tức trời đất khác biệt như thay đổi hoàn toàn một thế giới mới vậy, nơi đây âm u đen tối, bầu trời mưa rơi lất phất, ánh chớp liên tục đánh xuống mặt đất.

Khi bọn họ vừa bước vào bên trong thì một âm thanh cảnh báo vang lên bên trong tất cả mọi người ở nơi đây.

" Nguy hiểm cẩn thận, khu vực boss Medusa "

Thanh niên đoàn trưởng Kim Long đoàn cười nhạt nói:

" Thật là không thú vị, chỉ có một chút nguy hiểm đã cảnh báo trước rồi thì còn gì là phấn khích. Đáng lý ra phải không có cảnh báo thì cuộc vui này mới thêm kích thích." Lời nói của tên này cuồng ngạo vô cùng nhưng mọi người ở đây lại không có rằng như vậy mà liên tục phụ họa tên này.

" Đoàn trưởng nói phải."

"Đoàn trưởng thần võ."

Cô gái bên cạnh hắn vẫn lạnh lùng hơi cau mày nói:

" Cẩn thận chút, ta cảm thấy sẽ không dễ dàng như vậy đâu."

Tên thanh niên kia nói: " Hừ, cần gì phải nghiêm túc như vậy, ở trong tầng 1 này chỉ có 5 thủ hộ thú ở truyền tống là khiến ta kiêng kị còn không có cái gì khiến ta phải kiêng kị cả."

Xuân Đức trên tầng mấy đang theo dõi nghe vậy thì mắt tề quá trời, đầu đen đám nhóc này không biết khiêm tốn là cái gì cả nếu không phải Tà Long cùng mấy người khác không thêm để ý tới mấy con sâu bên trong này thì làm sao bọn họ thuận buồn xui gió như vậy.

Xuân Đức nhếch miệng cười Tà Ác nói:

" Thích khó thì có ngay thôi, để cho các người thêm ít kích thích."

Cùng lúc đó từ khu vực ngoại vi rừng thưa một tiếng rít bọn nhọn vang lên " Gào gào". Ngay sau đó là thông báo khẩn cấp:

" Quái vật Medusa bạo động, trong trạng thái cuồng bạo được tăng thêm khả năng hồi phục cấp cao cùng tăng cường giáp, mỗi 15 phút lượng giáp của ả sẽ tăng lên 1 thành. Các chiến sĩ hãy nhanh chân tiến lên tiêu diệt ả."

Tên thanh niên đoàn trưởng kia còn đang ba hoa khoác lác thì nhận được thông báo này, thông báo này chẳng khác gì chậu nước đá dội thẳng lên đầu hấn giữa trời đông. Cái gì mà mấy chiêu giết chết quái vật, giờ mà không nhanh chân tìm được quái vật thì tí nữa gãy ngựa cho nó.

" Mọi người theo sau ta, phía bên này. tiếng rít của con quái vật ở bên này." --- Tên thanh niên gầm lên xông về phía nơi quái vật MeDuSa cư ẩn.

Đoàn người nhanh chóng đi theo nhưng chưa được bao lâu thì " á á á á á" liên miên tiếng kêu không dứt, lúc mọi người chú ý tới phía bên dưới chân thì không khỏi nhảy lên như tinh tinh, có người hét lớn:

" Cha mẹ ơi, rắn đầu ra nhiều vậy. Á, rắn này biết hút máu."

Từng con rắn dài cả mét điên cuồng cắn vào người bên cạnh nó, con rắn tốc độ hút máu rất nhanh, có nhiều người chỉ bị 9-10 con rắn tụ tập cắn thì lập tức chết đi. Tốc độ nhân số giảm xuống có thể nhìn thấy được.

Không biết có người nào đó hét lớn:

" Nhanh đốt đuốc, đám rắn này sợ lửa "

Mọi người thần hồn, nát thần tính nhanh chóng lấy ra cây đuốc, ánh lửa vừa hiện vô biên rắn hút máu biến thành đốm sáng tan biến, cùng lúc đó ở một nơi hang động rộng lớn một tiếng rít gào vang lên, một âm thanh của nữ nhân mang theo sự dụ hoặc khó thể chống lại:

" Đám giết con ta, các ngươi đáng chết."

Vô số người nghe được âm thanh này thì không tự chủ được đưa kiếm tự đâm vào ngực chết ngay tại chỗ.

Cùng lúc đó một mỹ nhân xà tay cầm trường cung từ bên trong huyết động đi ra, ánh mắt của mỹ nhân xà lấp lánh ánh sao vô số người không kiềm được nhìn nàng, rồi bọn họ trầm luân bên trong ánh mắt đó biến thành từng pho tượng đá.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 441: Xuyên Tâm Tiễn

" Tiễn lên giết chết ả, đừng nhìn vào mắt ả."--- Thanh niên đoàn trưởng gầm lên. Hắn cũng cầm kiếm chém tới MeDuSa.

Nhưng MeDuSa đơn giản bắn cho tên này vài mũi tên, lập tức trên người hắn xuất hiện mấy cái lỗ máu, đang chạy tới thì cũng bị ngã sấp mặt. Khi tên thanh niên kia ngã xuống thì cũng có một mũi tên mang theo lực trùng kích ghê gớm bắn đâm xuyên qua cơ thể MeDuSa.

Một mũi tên này là " Xuyên Tâm Tiễn " do cô gái đoàn trưởng Hoa Hồng Đen. Cơ thể MeDuSa thủng một lỗ lớn nhưng đang nhanh chóng lành lại nhờ vô số con rắn nhỏ, không đợi vết thương lành cả MeDuSa cùng cô gái đoàn trưởng hoa hồng đen cùng lúc dương cung bắn đối phương.

Vút vút vút vút

Từng mũi tên hoa lệ mang theo tinh quang ánh sáng bay khắp không gian khiến người nhìn hoa cả mắt, phải một lúc sau thì cuộc giao phong mới tạm ngưng, MeDuSa thủng lỗ chỗ nhưng đang rất nhanh hồi phục, nòng tốc độ không tốt lắm nên luôn bị động chịu đòn.

Còn cô gái đoàn trưởng hoa hồng đen cũng chẳng khá hơn gì, nòng linh động có thừa những mũi tên được MeDuSa bắn ra gần như không thể né tránh vì thế trên người nàng cũng có mấy chục lỗ máu lớn nhỏ. May là nàng mang theo khá nhiều lọ máu nên mới không bị chết.

Những người xung quanh thấy MeDuSa bị thương thì cả đám ùa lên tấn công, kẻ vung dao người cầm kiếm tiến lên vì quá hăng máu nên có một số người quên mất không được nhìn vào mắt cô ả kiêu diễm trước mắt liền bị biến thành pho tượng.

MeDuSa rít lên nàng giương cung bắn ra 3 con rắn ánh sáng màu xanh, ba con rắn này nhanh chóng xuyên qua người này rồi lại xuyên qua người khác mang theo huyết khí của bọn họ, không có mấy hô hấp đã có một đám người ngã xuống.

Những con rắn trên đầu MeDuSa cũng dài ra cắn đến những tên nào dám tới gần, một tình cảnh máu tanh hiện ra. Mặc dù không chết thật nhưng cảm giác đau đớn không phải là giả, ai cũng không muốn bị vô số con rắn phân thấy ra.

Cứ một đám người ngã xuống lại một đám người lảo lộn, MeDuSa vẫn cứ bất động nơi đó bắn cung và bắn cung.

Ở bên trên Xuân Đức thấy cảnh này thì khoái trí không thôi, hấn suy nghĩ một chút vẫn là quyết định tăng lên phần thưởng khi tiêu diệt MeDuSa.

" Phần thưởng khi hạ gục MeDuSa quái vật được gấp đôi. Các boss ở phía sau gấp 3 cùng gấp 4 lần. Người kết liễu quái vật nhận được 1 rương hoàng kim. Trong quá trình làm trọng thương boss thì sẽ rớt ra vật phẩm bất kì."

Thông báo vừa ra thì tất cả mọi người đều đỏ mắt, cả đám đều như thiêu thân lao vào lửa xông vào chém giết boss, tình cảnh này cứ như bày kiến xâu xé cái đĩa mật vậy.

Tiếng kêu thê lương của con quái vật khiến cho một số ít đám nữ tu cũng cảm thấy không đành lòng. Nữ vương MeDuSa càng bị trọng thương nặng thì vật phẩm rơi ra càng nhiều, càng khiến cho đám tu sĩ điên cuồng. Không được bao lâu nữ quý của chúng ta cũng bị hạ gục, đầy trời vật phẩm bay loạn, trong những vật phẩm đó có hai cái bảo rương Bạch Tinh sáng lấp lánh khiến tất cả mọi người cùng chú ý nhìn lên.

Boss đã chết đến thời điểm tranh đoạt bảo vật, mới lúc này còn là chiến hữu kẻ vai sát cánh vậy mà lúc này quay sang công kích lẫn nhau.

Ở trên cao Xuân Đức thấy cảnh này thì trong lòng thoải mái, giờ hắn cũng biết cảm giác mấy thằng làm ra game là như thế nào rồi đấy, thích cho cái gì thì cho, trong mắt bọn họ chẳng đáng một đồng nhưng trong mắt người khác lại là vật báu vô giá. Lòng hư vinh khiến con người ta trở nên kì quặc.

Đang lúc hắn còn muốn thiết kế mấy cái cạm bẫy hại người thì một âm thanh quen thuộc của con ngọc Tuyết Anh truyền tới:

" Củ Cải có mấy người muốn gặp người bàn chuyện khẩn yếu."

Xuân Đức đang định hỏi lại là ai tìm đến hắn thì đã thấy con ngọc kia cắt đứt liên lạc rồi. Buồn bực Xuân Đức đi ra khỏi thế giới mộng ảo tầng 1 xuất hiện bên trong không gian hạch tâm ở Ác Ma Chi Thành-03.

Nhìn bên cạnh vẫn đang thấy Tà Long khắc trận thì Xuân Đức không làm phiền tới hắn mà đi lạng yên rồi đi. Quay về chủ điện ở Ác Ma Thành-01 nhìn thấy Tuyết Anh đang bình thản nơi đó uống trà cùng đọc sách thì không còn gì để nói.

Tiến lại gần Xuân Đức hỏi:

" Người ở đâu rồi."

Tuyết Anh đặt quyển sách xuống sau đó hỏi lại:

" Người hỏi là ai? "

Xuân Đức híp mắt liếc xéo con ngựa này một cái, nói lại lần nữa:

" Còn ai nữa, người muốn gặp ta chứ ai. Không phải con ngựa nhà người gọi ta về sao? "

Tuyết Anh bỗng đứng nở nụ cười:

" Đồ đệ ngoan dám hỗn với sư tôn như vậy sao? "

Xuân Đức dùng hai tay kéo khuôn mặt mỹ lệ của Tuyết Anh sang bên, nhào nặn một lúc cho tới khi nó đỏ chót lên mới chịu buông ra, tiện tay cho nàng một cái cốc:

" Sư với chả phụ, yên đi ta ăn luôn người chứ ở đó mà làm sư phụ. Thôi không đùa nữa đem ta đi gặp mấy tên kia."

Tuyết Anh xoa xoa hai má bị đau làm như không nghe thấy, lại bắt đầu cầm quyển sách lên đọc. Xuân Đức thấy con ngựa này lại bắt đầu chứng bệnh phát tác thì không khỏi vỗ trán, hẳn có chút hết biết phải làm sao, hẳn bèn hỏi:

" A Kờ người lại làm sao nữa? Hôm nay có ai chọc giận người sao? "

" Không có ai làm gì cả." --- Tuyết Anh nhẹ nhàng nói.

" Định mệnh, thế bây giờ con ngựa nhà mi thích sao? Có yêu cầu gì nhanh nói." --- Xuân Đức có chút đau răng nói ra.

Tuyết Anh vẫn bình tĩnh ngồi đó, khuôn mặt xinh đẹp bị Xuân Đức trà đạp vẫn còn đỏ chót, nàng nghe nói vậy thì khẽ liếc Xuân Đức một cái nói:

" Ta mỗi vai, lại xoa bóp vai cho ta. Với gọi sư tôn một cho ta nghe đi."

Xuân Đức liếc xéo nàng:

" Vào rừng mơ bắt con tưởng bỏ đi, sao mi không lại đấm bóp cho ta này, ta cũng mỗi đây. "

Cuối cùng không ai nhường ai, Tuyết Anh vẫn tiếp tục đọc sách còn Xuân Đức thì kiếm một nơi đẹp đẹp nằm ngủ. Hấn bị thương mới tỉnh lại nên nhu cầu ngủ vẫn là khá cao. Chỉ tội cho mấy người tới gặp Xuân Đức bị cho ăn mấy cân thịt lừa.

Bọn họ có 2 người, hai người này đang như con kiến bò trên chảo nóng đi loạn khắp nơi bên trong một khu tiểu viên ở Ác Ma Thành-01.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 442: Những Cuộc Tình Bất Hạnh

Buổi sáng ngày hôm sau....

Sau buổi ăn sáng cùng mọi người, Xuân Đức đi theo Tuyết Anh đến gặp hai người đi. Vì cũng không gò bó lễ quy gì cả nên Xuân Đức cũng không màu mè, tự thân đi đến nơi nơi hai người kia mà không phải giả vờ thần thần bí bí triệu kiến bọn họ.

Nhìn Tuyết Anh vẫn đang đọc sách, Xuân Đức có phần kì quái hỏi:

" Đang đọc cái gì đấy mà ngày nào cũng thấy đọc? "

" Những cuộc tình bất hạnh, người cũng muốn đọc sao? " Tuyết Anh nhìn hắn nghiêng đầu hỏi.

Xuân Đức nghe vậy thì sững sốt một chút sau đó lắc đầu:

" Tình cảm vốn là một chuyện bất hạnh, ta là một người hướng tới ánh sáng quang minh làm sao lại đi đọc mấy thứ u ám đó cho đời thêm sầu. Không đọc, mi một mình đọc đi. À phải rồi Thiên Tuyết đồ đệ ta đi đâu rồi, sao sáng nay không thấy? "

Tuyết Anh đáp:

" Dẫn người đi ra ngoài giao lưu với các thế lực phía dưới rồi. Mấy thế lực kia mong muốn chúng ta cử người xuống chỉ giáo đám đệ môn đồ của

các thế lực kia nên ta để cho Thiên Tuyết đi, đi theo nàng còn có Tư Uyển nữa."

Hai người vừa đi vừa nói chuyện rất nhanh đã đi đến một cái tiểu viện xinh đẹp, cái tiểu viện này vốn là ngày trước dùng để tiếp đón mấy người khách bên ngoài đến, nhưng Ác Ma Điện lâu lắm không có ai tới làm khách nên chuyển qua nuôi thú cảnh.

Khoảnh khắc hai người Xuân Đức vừa đến trước tiểu viện thì bọn họ cũng liền gặp hai vị khách hôm qua đến đang chuẩn bị bước ra ngoài. Mọi người nhìn nhau một chút, trong ánh mắt ngạc nhiên của hai bên, tất cả cùng nở một nụ cười.

" Hóa ra là Tuyết Anh đạo hữu tới, không nghênh tiếp từ xa, đúng là thất lễ, thất lễ." Tên nam nhân ôm quyền xin lỗi.

Xuân Đức bên cạnh nghe nhột nhột, làm sao hắn nghe ra tên này là chủ nhà mà không phải hắn vậy, lại còn không nghênh tiếp từ xa, xa cái đầu nhà người chứ xa. Tuy trong bụng thì thầm chửi tên này vô sĩ nhưng mặt ngoài Xuân Đức vẫn nở nụ cười nhạt nhẽo.

Lúc này cô gái còn lại cũng đánh giá xong Xuân Đức, nàng lên tiếng hỏi thăm:

" Không biết vị này là? "

Chưa đợi Xuân Đức trả lời thì Tuyết Anh đã lên tiếng:

" Các vị không định mời chúng ta vào trong sao? "

Hai người kia lúc này mới ý thức được mình có chút bất lịch sự, bốn người không nhanh không chậm, vừa đi vào trong vừa trò chuyện, nói là trò

chuyện thực tế mà nói hai người kia nói còn Xuân Đức cùng Tuyết Anh nghe.

Sau cái phần xã giao cùng tăng bốc lẫn nhau xong thì Xuân Đức đi thẳng vào vấn đề luôn:

" Không cần phải giải thích nhiều như vậy, các người cần gì ở Ác Ma Điện chúng ta? Đồng thời các người có thể nhượng ra được lợi ích gì? "

Đã nghe Tuyết Anh xác nhận Xuân Đức là điện chủ Ác Ma Điện nhưng hai người bọn họ trong lòng thì không cho là như vậy, Xuân Đức quá trẻ cùng với tính tình ngay thẳng như thế này nhất quyết không thể là một Điện chi chủ. Hắn chẳng qua chỉ là một con rối mà cao tầng Ác Ma Điện đẩy ra.

Người đàn ông lúc này nghiêm túc nói:

" Ngoại địch Ma tộc cùng Tà Linh tộc sau vạn năm một lần nữa xuất hiện, lần này hai người chúng ta đến nơi này là thuận theo ý chí của các đại nhân phía trên, chúng ta tới nơi này là truyền lệnh Hỏa Thần đại nhân yêu cầu Ác Ma Điện xuất động một nửa cường giả đi tới chiến trường biên giới. Còn về lợi ích thì bên trên không có nói, theo quan điểm của bản thân ta thì Tà Ma xâm lấn là mối hiểm họa chúng ai cũng có trách nhiệm bảo vệ vùng đất vốn có của chúng ta."

Xuân Đức vẫn bất động thanh sắc nhưng trong lòng thì chỉ muốn làm thọt mấy kẻ trước mắt này cùng cái tên Hỏa Thần chó má gì đó. Yêu cầu xuất lực, tưởng các người là ai.

Sau khi nghe xong tên kia ba hoa chích chòe tinh thần nhân tộc đủ loại, Xuân Đức mới nở nụ cười âm áp nói:

" Chuyện xuất lực chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, đây đúng là việc chung của tất cả nhân tộc. Như vậy không biết Hỏa Thần trong lời nói của các vị

đây là ai? "

Thấy Xuân Đức ngay cả Hỏa Thần là ai cũng không biết thì bên trong mắt hai tên sứ giả hiện lên vẻ coi thường nhưng rất nhanh ánh mắt kia được che giấu. Tên nam nhân lúc này khuôn mặt hiện lên vẻ sùng kính nói:

" Hỏa Thần đại nhân chính là một trong ba đại cường giả đương thời mạnh nhất, các hạ cũng mà một điện chi chủ vậy mà không biết việc này quả là có điều kì lạ."

Xuân Đức cũng không thêm để ý tới sự xem thường kia, hấn lại hỏi:

" Như vậy không biết Ác Ma Điện chúng ta cần xuất bao nhiêu lực thì mới được coi là một nửa. Chắc hẳn các vị phải biết Ác Ma Điện mới trải qua trận chiến sinh tồn 10 không tồn 1, lực lượng bây giờ chỉ đủ để cố thủ nơi đây không bị tiêu diệt."

Tên nam nhân hình như trước khi tới nơi này đã nghiên cứu rất rõ tình thế của Ác Ma Điện hiện giờ, hấn bắt đầu giả mù sa mưa nói:

" Ta biết tình cảnh khó khăn của Ác Ma Điện hiện tại nhưng Tà Ma ngoại vực mới là mối đe dọa lớn nhất, mọi người nên để xuống thù hận cá nhân để chung sức một lòng chống ngoại địch. Trước khi tới đây Hỏa Thần Đại Nhân đã nói Ác MA Điện gặp tình cảnh như lúc này là vì một kiện bảo vật, Điện Chủ chỉ cần đưa bảo vật này cho Hỏa Thần đại nhân bảo quản thì sẽ không vấn đề gì nữa phát sinh."

Lúc này cô gái sứ giả ở bên cũng phụ họa vào:

" Hỏa Thần đại nhân đã ra chỉ lệnh chỉ cần Ác Ma Điện cống hiến bảo vật vì sinh tồn của nhân tộc thì sau này Ác Ma Điện chính là một điện dưới Hỏa Thần Tông. Đại nhân nhà chúng ta sẽ đảm bảo cho Ác Ma Điện vạn năm không suy."

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng hiểu ra, hóa ra đám người này là đánh chủ ý đến Tà Kiếm, hẳn còn tưởng gì mà mấy tông môn này lại phái người tới đây, chắc hẳn là trước kia thăm dò lực lượng Ác Ma Điện mấy lần sau đó lại thấy Ác Ma Điện rút về thì nhân cơ hội lần này muốn thôn tính Ác MA Điện.

Trước đánh thăm dò sau lại dùng đại nghĩa chủng tộc uy bức, lợi, dụ. Bọn hắn muốn bức Ác Ma Điện vào hai con đường một là thuận theo, hai là bị bọn chúng trù mưu phản bội chủng tộc. Một cái dương mưu rất hay, tuy biết mà chẳng làm sao được cả.

Có điều bọn hắn chọn nhầm đối tượng, Xuân Đức cũng không mang trong mình cái gì đại nghĩa chủng tộc, càng không sợ những kẻ này. Nhưng là hiếm có trò vui để chơi, hắn thích nhìn xem những người tự cho mình là người thông minh này còn muốn nói gì nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 443: Chính Là Ý Đây

Xuân Đức càng nghe hai người nói thì nụ cười càng tươi, Tuyết Anh bên cạnh hắn thì không hề phản ứng gì, nàng chung quy mặt không biểu tình đọc sách, cứ như người vô hình.

Đặt ly trà xuống Xuân Đức cả người như thay đổi một người khác, một loại áp lực từ sinh vật đẳng cấp cao hơn uy áp xuống (Giống như con người bình thường không vũ khí đứng trước một con cạp vậy) khiến hai người kia lập tức cầm bát mà dừng lại, lời nói ra tới miệng cũng phải nuốt ngược lại, Xuân Đức không vui không buồn nói:

"Được rồi không cần phải nói nữa, ta nghe các ngươi nói này giờ cũng đã thấy chán. Ta chỉ hỏi các ngươi một câu cuối. Các ngươi bây giờ có còn muốn sống rời khỏi nơi đây không?"

Hai người kia như con gà con bị lạnh, lấp ba lấp bắp muốn mở miệng mà lại không thể phát ra âm thanh, hai người chỉ có thể gật đầu để biểu hiện suy nghĩ của mình.

Xuân Đức thỏa mãn gật đầu, hắn nhếch miệng cười tà ác nói:

"Về nói cho mấy tên không có não kia nếu muốn thì cứ tới, thần vật đang nơi đây muốn lấy thì cứ tự nhiên đến lấy, đừng làm mấy trò vô bổ này nữa. Còn cái gì mà Tà Ma xâm lấn các ngươi tự mình giải quyết cho tốt đi. Các ngươi có chết hết thì Ác Ma Điện của ta vẫn sống tốt lắm, đúng rồi nói cho mấy tên đó biết mỗi nợ lần trước còn chưa tính xong đâu. Được rồi

chỉ có mấy câu như vậy thôi các người đi nhanh đi không ta lại không nhịn được giữ một người ở lại."

Trước uy nhiếp của Xuân Đức thì hai người kia một lời ngoan thoại cũng không dám nói, cái này làm Xuân Đức có chút mất hứng, hắn còn tưởng được nghe ngoan thoại cơ đấy nếu một trong hai người phát ra một câu ngoan thoại thôi Xuân Đức liền có trò vui mới rồi.

Hai người này chạy được rất nhanh, mới không chú ý đã dùng xuyên không chiến hạm chạy mất tăm. Đợi hai người đi một lúc rồi thì Tà Long cùng Đại Bạch cũng xuất hiện.

Tà Long cười nói:

" Đám kia bị đánh như vậy vẫn còn không sợ lại dám đến uy hiếp chúng ta."

Xuân Đức cũng cười nói:

" Tấn công chúng ta đâu chỉ có nhân tộc mà còn mấy đại chủng tộc khác nữa mà, cao đoan của bọn chúng vẫn an bình nên bọn chúng chưa biết sợ, lại thấy chúng ta bấy lâu nay co vòi lại nên muốn lợi dụng lần này để thăm dò thái độ của chúng ta nếu được thì muốn chia cắt chúng ta. Có điều bọn chúng không biết chúng ta làm cách gì khiến cho một đám Hằng Quân Cảnh bốc hơi nên mới kiêu dè. Bằng không lúc này đã là trực tiếp tới đánh cướp rồi."

Đang lúc nói chuyện thì bỗng dưng Xuân Đức cảm thấy một trận hốt hoảng, thông qua tâm linh cảm ứng, hắn nhìn thấy ở một khu rừng rộng lớn có một con Địa Ngục Thiên Long còn nhỏ đang kêu gào bên một cái xác to lớn. Nhìn bộ xương cốt dài hàng vạn dặm kia Xuân Đức cảm nhận được một loại khí tức quen thuộc.

Cùng lúc đó một âm thanh như vượt thời không xuyên thẳng vào trong đầu hắn: " Cuối cùng con đường sinh mạng ta cũng đã được nhìn thấy đồng tộc duy nhất của mình, không ai có thể diệt tộc ta. Ta sắp không chịu được rồi nhờ anh bạn nhỏ chăm sóc con của ta." Nói xong thì âm thanh già nua kia cũng tan biến, cùng lúc đó một loạt tin tức mới là truyền vào đầu Xuân Đức.

Tin tức kia chỉ là một phần hỗn loạn mảnh ký ức. Nơi đó ám chỉ một khu vực không rõ ràng. Lấy lại bình tĩnh Xuân Đức có chút bực mình nói:

" Cho cái địa đồ như vậy thì trời tìm ra, mà cũng kì quái bà lão kia cứ như vậy tin tưởng ta."

Ở bên cạnh Tà Long, Tuyết Anh, Đại Bạch thấy hắn biểu hiện khác thường thì hiếu kì hỏi:

" Vừa nãy chuyện gì xảy ra."

" Vừa nãy có...." Hắn còn chưa nói xong thì Vô Địch tên kia tự nhiên hiện ra khiến hắn ngừng lại lời nói, vừa ra bên ngoài Vô Địch cũng liền hỏi:

" Mới lúc trước có chuyện gì phát sinh, ta cảm nhận được đại thuật sinh mệnh thời không. "

Xuân Đức chỉ cái ghế nói:

" Ngồi xuống cái đi, làm gì mà cứ chồm chồm lên vậy, chuyện đâu còn có đó mà."

Vô Địch nghe vậy thì cũng kéo một cái ghế ra ngồi xuống, sau đó cùng mọi người chăm chú nhìn Xuân Đức, đợi hắn kể chuyện lúc trước.

Xuân Đức nhìn mặt mấy người nôn nóng, hắn có chút buồn cười:

" Cũng chẳng có gì ghê gớm cả, thông qua huyết mạch tâm linh có một con Địa Ngục Thiên Long tìm đến ta nhờ ta chăm nom con của nó, rồi không biết làm cách gì nó lại gửi cho ta một đoạn ký ức hỗn loạn ẩn chứa đặc điểm của nơi nó tử vong. À phải rồi nó còn nói cái gì mà ta là động tộc duy nhất cả đời nó tìm thấy, còn cái gì mà trời không diệt được tộc ta. Vớ vẩn.

Nói chung cũng không cần quan tâm làm gì cho mệt. Chắc nó hiểu nhầm ta là đồng loại của nó mà thôi. Vớ lại ta cũng không biết cái đứa con của nó giờ ở nơi nào, đến lúc chạy tới nơi nó có bị ai bắt đi không nữa. "

Xuân Đức nói thì hơi hợt mà những người xung quanh nghe thì kinh sợ không thôi, trước khi chết mà có thể xuyên qua thời không tìm đến một đồng tộc lại còn truyền một phần ký ức nữa, cái này là phải cần pháp lực cỡ nào kinh người.

" Cái này chắc chắn là một cái cơ duyên lớn nhất mi từng gặp đấy, ta quên chưa nói cho mi biết muốn chuyển biến sinh mệnh thể cấp cao hơn cùng tự lớn mạnh bản thân thì chính người cần phải cắn nuốt đồng tộc. Mà đồng tộc kia càng mạnh lúc tấn cấp sinh mệnh thể cấp cao cơ hội thành công càng cao. Nhanh đưa ta xem những ký ức mảnh vỡ kia có lẽ ta biết nó ở đâu." --- Vô Địch nói.

Xuân Đức sau khi nghe xong thì biết mình có rắc rối lớn rồi. Hắn nhìn Vô Địch hỏi lại một lần:

" Ý của mi có phải hay không khi tới viên mãn sinh mệnh thể tầng 2 cấp cao đặc biệt thì cần cắn nuốt một đồng tộc có đẳng cấp cao hơn ta thì mới có thể tiến thăng đến tầng 3?"

Vô Địch gật đầu đáp:

" Chính là ý này. "

Nhìn thấy Vô Địch gạt đầu Xuân Đức liền cảm thấy đau bi rồi nếu như lời nói tang thương kia là thật thì hẳn có nguy cơ kẹt lại cảnh giới sinh mệnh thể đặc biệt tầng 2 đến cuối đời. Bên trong thiên địa rộng lớn biết tìm đâu ra cái xác con rồng kia.

Hít một hơi sâu hẳn lấy lại bình tĩnh, chuyện đâu còn có đó với hẳn cảm thấy như lúc này cũng đã mãn nguyện rồi, hẳn cũng không phải người không biết đủ, từ một tên thất nghiệp đi tới cơm ăn không lo còn có một thế giới riêng hẳn đã không còn gì phải hối hận. Còn việc về nhà hẳn ở thế giới kia tuy hẳn chưa từ bỏ nhưng cũng không mang hi vọng gì nhiều.

Tâm niệm vừa động một loạt ký ức mảnh vỡ hẳn nhận trước đó không lâu tự động nhân bản thành 4, hóa thành từng đoàn quang tuyến dung nạp vào bên trong đầu mỗi người. Ngay lập tức bốn người chăm chú nhìn xem cảnh tượng bên trong đoạn ký ức kia.

Đoạn ký ức có địa hình khu vực nơi kia, có trời cao đen kịt, cùng một con rồng nhỏ bé thể lương kêu gào, dụi dụi cái đầu nhỏ vào cơ thể mẹ nó. Tiếng kêu như vọng xuyên qua thời không, xuyên thấu linh hồn mỗi người mang theo sự bi thương vô hạn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 444: Rồng Nhỏ Bì Bì

Ngay đến cả Xuân Đức một người đối với việc không liên quan tới bản thân thì lạnh nhạt tới cực điểm, nói đúng ra là không bao giờ quan tâm ví như một nhà 5 người có một tên cuồng đồ đi vào giết chết 4 người để lại một cô gái lãng nhục nếu có việc đó xảy ra Xuân Đức cũng nhìn qua một cái rồi thôi. Bảo hấn cứu cô gái rồi an ủi nàng chuyện đó hẳn chỉ có trong mơ, nếu có chỉ có thể xuất hiện khả năng là Xuân Đức tiện tay đập chết cả hai.

Dù là người máu lạnh vô tình như hấn thế mà là nghe âm thanh non nớt kêu gào kia vài lần cũng cảm thấy bi thương, từ trong lòng Xuân Đức cảm thấy con thú nhỏ kia đang ra không nên bị như vậy.

Một canh giờ sau bên trong căn phòng 5 người vẫn giữ yên lặng. Đại Bạch cùng Tà Long không biết làm sao lại lâm vào trong bi thương vô hạn, hai tên này còn chảy cả nước mắt ra mới ghê. Duy chỉ có Vô Địch là nhăn chặt mày suy tư. Còn Tuyết Anh cùng Xuân Đức lúc này mặt lạnh như tiền, một người đọc sách uống trà, người còn lại thì uống trà nhìn trời.

Lại qua thêm 2 canh giờ...

Lúc này Vô Địch bất chợt lên tiếng:

" Nơi kia ta biết là ở đâu rồi nhưng cũng không chắc lắm. Nếu bây giờ hai người chúng ta cùng nhau thi triển một môn đại đạo thuật pháp thì lúc tìm kiếm có lẽ đơn giản đi rất nhiều."

Xuân Đức cũng đoán ra một đại đạo thuật kia là gì, hấn Vô Địch nhíu mày nói:

" Làm vậy có đáng không, lấy bốn nguyên làm cái giá thi pháp, ta thì chẳng nói làm gì nhưng mi vẫn đang quá trình suy yếu, vết thương lần trước hấn chưa lành đi, làm như vậy thương càng thêm thương, không có mấy vạn năm tu dưỡng đừng mong khôi phục."

Vô Địch nở một nụ cười vui vẻ, hấn đứng dậy vỗ vai Xuân Đức, trong đôi mắt hấn ánh lên sự thỏa mãn, hấn cười nói:

" Không nghiêm trọng như mi nói đâu, vài ngàn năm là cao, đối với ta chớp mắt liền qua. Được rồi ta biết mi lo cho ta nhưng cuộc sống mà có bỏ mới có được."

Xuân Đức cũng không nói gì thêm, hấn nhếch mép cười nói:

" Đó là người chọn à. Sau này cũng đừng trách ta. Hắc hắc."

Nói với nhau mấy câu hai người cùng lúc biến mất để lại ba người Tà Long, Tuyết Anh, Đại Bạch. Nhìn hai người rời đi Tà Long có chút buồn phiền nói:

" Làm sao ta cảm giác mình giống một phế vật vậy nhỉ, hai tên kia biểu hiện như vậy hấn là rất nghiêm trọng đi, bọn họ không muốn để chúng ta biết mà lo lắng."

Tuyết Anh lúc này cũng không có làm bộ lạnh lùng nữa, trên mặt nàng xuất hiện vẻ lo âu hiếm có. Cuối cùng nàng thở dài nói:

" Nhỏ yếu không phải là cái tội nhưng nhỏ yếu là gánh nặng. "

Ba người đồng thời lâm vào trầm tư nhưng bọn họ trầm tư không được bao lâu thì từng tiếng kinh hô bên ngoài khiến ba người nhú mày. Cùng lúc ba người xuất hiện ở một ngọn núi bên trong Ác Ma Thành-02 đồng thời nhìn lên bầu trời.

Lúc này đây ba luồng ánh sáng hắc quang từ ba tòa thành Ác Ma cùng một lúc phóng lên cao hội tụ lại một điểm, nơi hội tụ kia hình thành một trận pháp to lớn có quang mang hắc ám lập lòe. Ngay khi hoa văn ánh sáng đạt tới đại thịnh thì một con mắt xuất hiện.

Con mắt kia từ từ hé ra, một loại cảm giác ngọt ngào đến từ nơi sâu xa của vũ trụ phát ra khiến mọi người khắp nơi khi nhìn thấy con mắt kia đều bất giác trầm luân. Khi con mắt hoàn toàn mở ra thì một ánh sáng màu đỏ chiếu rọi khắp bầu trời, sau đó từ bên trong sâu con mắt hiện lên một đồ án ma quái, khi đồ án ma quái kia hình thành thì một đạo cột sáng tím xuyên vào thời không.

Hiện tượng này có thể ở rất xa thấy được những người thấy hiện tượng này thì thần trí hỗn loạn rồi mê man ngất đi, chỉ có người tu vi cực cao thì miễn cưỡng có thể quan sát.

Cùng lúc đó nơi mà có con rồng bé nhỏ không gian bỗng nhiên vạn vẹo, rồi từ bên trong nơi không gian vạn vẹo kia một luồng ánh sáng tím xé rách không gian mà ra. Con rồng nhỏ thấy cảnh này thì sợ hãi nép vào gần cái xác mẹ của nó, đôi mắt nó long lanh hiện lên sự kinh hoàng.

Nhưng rất nhanh nó không còn sợ hãi nữa mà hiếu kì vì ánh sáng tím kia từ từ biến thành một con rồng nhỏ tương tự như nó, chỉ là con rồng nhỏ kia béo hơn nó rất nhiều, cái bụng căng tròn, đôi cánh ngắn ngủn.

Còn rồng phì nộn kia chính là Xuân Đức, Xuân Đức quyết định lấy bản thể ra gặp người bạn mới. Vì thời gian trưởng thành của Địa Ngục Băng

Long hay Địa Ngục Thiên Long rất dài nên Xuân Đức qua gần 100 năm rồi mà cũng chẳng khác con rồng mới sinh là mấy.

Hình chiếu này có thể duy trì 20 phút nên Xuân Đức cũng không vội vàng gì mà quan sát xung quanh một chút sau đó dùng niệm lực giao lưu với con rồng nhỏ. Nhưng hắn còn chưa kịp dùng niệm lực thì con rồng bé tí kia mở miệng nói:

" Tiểu mập mập ngươi là ai à? Làm sao ta cảm thấy ngươi rất giống ta."

Xuân Đức âm thầm kinh ngạc, cái con rồng bé tí này nói được ngôn ngữ rồi. Hắn cười nói:

" Ta hả? Ta là người mạnh nhất, bất khả chiến bại. Với ta cũng không có mập tại ta chưa lớn thôi, lúc còn nhỏ ai cũng bị bằm một chút."

Con rồng nhỏ kia chạy lại chỗ Xuân Đức, dùng hai cái trảo nhỏ bé sờ sờ Xuân Đức nói:

" Béó ú rồi còn kêu không mập, ngươi nhìn ta nè, ta mới là xinh đẹp nhất. "

Xuân Đức coi thường nói:

" Xấu đùn, xấu mù mà đẹp cái nổi gì. Cả cơ thể toàn da với xương chẳng thấy tí thịt. Mà ngươi tên gì? "

Con rồng nhỏ kia có chút bất mãn nhìn Xuân Đức nhưng vẫn trả lời hắn:

" Ta tên bì bì, còn ngươi hắn là phì phì, ta đoán có đúng không? "

Xuân Đức lườm nó:

" Phì cái đầu ngươi, ta tên Xuân Đức. Chắc ngươi mới được sinh ra chưa bao lâu phải không nên mới ngu như vậy chứ? "

Con rồng nhỏ cũng không vì Xuân Đức nói nó ngu mà tức giận, nó gật đầu:

" Tới mới sinh chưa được 200 năm, mẹ ta cũng nói ta rất đàn nhưng mà ta cảm thấy ta không có đàn, ta thông minh lắm. Ủa mà sao cơ thể ngươi càng ngày càng nhạt đi vậy."

Xuân Đức lại lườm nó:

" Còn nói không đàn, đây là thân thông của ta tạo nên pháp lực sắp cạn hình chiếu sắp tan chứ sao nữa. Mẹ của ngươi có nhờ ta chăm sóc ngươi nhưng ta lại ở xa quá không thể đến đây được nên ngươi trước tiên phải ở nơi này đợi ta nghe chưa? Mà cái nơi quái này là nơi nào vào, u ám dễ sợ."

Con rồng nhỏ kia nghe vậy đôi mắt lại đăm lẹ, nó nức nở nói:

" Ta cũng không biết nơi này là nơi nào, mẹ của khi sinh ra ta không được bao lâu thì bị 3 con Trúc Cửu Âm đánh lén trọng thương, bà mang ta đi chạy trốn khắp nơi. Ngày hôm qua mẹ còn nói mẹ ngủ một lúc mẹ sẽ dậy nhưng ta biết mẹ không còn tỉnh lại nữa rồi."

Xuân Đức có chút đau lòng nhìn tiểu đồng bọn của mình, hấn an ủi nói:

" Được rồi đừng khóc nữa, ta sẽ để lại cho ngươi một ấn kí nho nhỏ sau này ta nhất định sẽ tìm được ngươi. Thời gian ta không còn dài lắm nên người phải đứng yên không được cử động để ta khắc ấn nghe không?"

Con rồng nhỏ bì bì gật đầu, Xuân Đức thấy vậy thì hài lòng, dùng một ánh mắt khích lệ nhìn nó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 445: Hỏa Thần Tông Lần Nữa Tới

Sau khi khắc ấn lên linh hồn Bì Bì xong thì Xuân Đức cũng đã mờ nhạt vô cùng. Nhìn tiểu Bì Bì, Xuân Đức nói:

" Sống cho tốt, không qua bao lâu ta sẽ tới."

Nói xong một câu thì hình ảnh Xuân Đức cũng tiêu tán giữa thiên địa, Xuân Đức tan biến để lại Bì Bì nơi đó khóc như mưa, một lúc lâu sau nó lại quay về nằm bên xác mẹ nó.

Bên trong không gian vong linh tầng 2...

Xuân Đức cùng Vô Địch thi pháp kết thúc thì cả hai cùng lúc cả người rạn nứt trực tiếp bất tỉnh nằm lăn ra bên trên tế đàn.

.....

Bên ngoại giới từ khi Xuân Đức cùng Vô Địch thi triển đại đạo thuật đã đi qua một tháng, hôm nay Ác Ma Điện lại đi tới 3 vị khách không mời mà đến.

Bên trong chủ điện.

Trên cao Tuyết Anh, Tà Long, Đại Bạch uy nghiêm ngồi nơi đó, hai bên là thiên tinh và đại sát, mỗi bên 36 người. Trong đại điện lúc này mây khói lượn lờ áp lực vô hình khiến người không thuộc về Ác Ma Điện cảm giác muốn tự sát.

" Mời "

Một âm thanh mang theo sự lạnh lẽo vang lên. Âm thanh này vừa vang lên thì cửa đại điện cũng được mở ra, khi cửa mở ra thì có ba người từ bên ngoài tiến vào bên trong chủ điện.

Một già hai trẻ, ba người này ăn mặc một thân đạo bào màu đỏ bên trên thêu những đám mây lửa. Ba người này cũng không có gì đặc biệt cả ngoài trừ ai nếu đều vênh mặt lên mà bước đi. Nhưng cái vẻ mặt kia vừa bước vào bên trong chủ điện lập tức biến mất, ông lão đi trước nhất vung tay lên tạo ra một cái hộ thể màn sáng giúp cho hai người trẻ tuổi phía sau không bị áp lực mà chết.

Ông lão kia sau khi giúp hai người trẻ tuổi phía sau hóa giải áp lực mới thở nhẹ một hơi nhưng ngay sau đó khuôn mặt lão âm trầm xuống. Hắn nhìn về phía trên cao ba người Đại Bạch, Tà Long, Tuyết Anh lạnh giọng chất vấn.

" Quý điện đây là ý gì? Chúng ta là thay Hỏa Thần Tông đến đây bái phỏng vậy mà nhận được sự tiếp đãi như vậy sao? Cái này chẳng lẽ là ý điện chủ các ngươi."

Dương Vân Ly vị trí số 12 bên Thiên Tinh đứng dậy quát:

" Câm miệng. Ngươi có tư cách gì mà đứng nơi đây kêu gào."

Dương Vân Ly (nam nhân bà) bây giờ cũng đã là một vị Tinh Quân Cảnh sơ kì. Dưới sự trợ giúp của Xuân Đức trong mấy chục năm gần gũi nàng đã đột phá thành công ngưỡng cửa mà không biết bao nhiêu người gục ngã.

Như hưởng ứng tiếng quát của nàng, cả chủ điện áp lực lại tăng lên một phần khiến cho ba người bên dưới cả người xương cốt phát ra tiếng xương

răng rắc.

Ông lão kia trong mắt tràn ngập lửa giận nhưng hắn biết bây giờ không phải lúc phát tác nếu bây giờ phát tác không chỉ hắn mà còn có hai vị đệ tử của Hỏa Thần đại nhân gặp nguy hiểm tính mạng. Hắn rất nhanh thì lấy lại bình tĩnh ôm quyền nói:

" Là chúng ta lỗi mẫn, xin quý điện bớt giận. Mong thu lại uy áp tránh cho hai vị đệ tử của Hỏa Thần đại nhân bị thương."

Dương Vân Ly nhìn ông lão nói:

" Uy áp cũng không phải chúng ta phát ra làm sao thu, nơi đây chính là lấy thực lực làm gốc nếu người có thực lực thì có thể tiếp tục tiến lên dãy ghề phía trước. Nếu không có thực lực thì đứng đó nói chuyện."

Ông lão nghe vậy thì nửa tin nửa ngờ, vì hắn cảm giác uy áp là từ những người này tán phát ra nhưng người ta nói không phải thì ông cũng chịu. Bất đắc dĩ vì bảo vệ hai người trẻ tuổi không bị uy áp ép thành thịt vụn hắn đành phải đứng nơi đó nói chuyện.

Nhìn ông lão vẫn đứng nguyên nơi đó Dương Vân Ly nheo mắt đang định nói gì thì lại bị Tuyết Anh truyền âm cản lại. Dương Vân Ly nhìn về phía trên cao một cái thấy Tuyết Anh gật đầu thì Dương Vân Ly ngồi xuống.

Lúc này ở trên cao Tà Long mới lạnh nhạt hỏi:

" Lần này các người đến lại có việc gì? "

Âm thanh của Tà Long lúc này lại quay về cái bản chất âm u, lạnh lẽo của hắn. Lời nói hắn vừa xuất bên trong chủ điện mây khói giống như đọng lại. Ba người phía dưới nghe vào tai thì cảm giác cả người cứng ngắc.

Ông lão kia tu vi cũng rất cao không kém so với Tà Long là mấy nhưng dưới áp lực của Tà Long ông lão lại giống như con gà con trước điều hâu sãn môi.

Ông lão tự trấn tĩnh bản thân sau đó nói:

" Lão hủ lần này tới đây là mang theo ý chí của Hỏa Thần Đại Nhân. Hỏa Thần đại nhân muốn mời Ác Ma Điện tham gia thi đấu nhân ma chi chiến. Còn hai người phía sau lão hủ đây chính là 2 trong 10 đệ tử ưu tú nhất của Hỏa Thần đại nhân, hai vị đệ tử này sẽ là người xét duyệt."

Tà Long nghe vậy thì lại cười nhạt:

" Các người đến mời chúng ta, còn chưa biết chúng ta có đồng ý hay không lại còn mang theo sãn người kiểm duyệt quả là chu đáo. Mà thôi nê mặt đại nhân nhà người chúng ta cũng phải mấy người xuất sắc đi cùng. Địa sát 24 mang theo vị này đi tới loạn đấu tràng."

" Rõ" Một tên đại hán hung ác đứng dậy, đi xuống phía dưới nhìn qua ba người, không một chút khách khí nói:

" Đi theo ta."

Bốn người vừa đi ra ngoài thì đại môn chủ điện lại một lần nữa đóng lại phát ra âm thanh âm âm. Khi cửa lớn chủ điện đóng lại bên trong Tà Long nhìn sang Tuyệt Anh hỏi:

" Hấn sao rồi? "

Tuyệt Anh mặt không biểu tình nói:

" Tốt hơn trước rất nhiều, hấn nói mọi người không phải lo cho hấn. Mà hấn có dặn dò đại nạn sắp tới những thế lực phụ thuộc chúng ta nên mang

họ về Ác Ma Thành -03."

" Có đại nạn gì? " --- Tà Long hỏi.

Tuyết Anh hơi nhú mào nói ra:

" Kinh biến trung thiên, theo như hấn nói thiên địa sắp biến đổi lớn, hàng trăm tinh vực ở lân cận sẽ sáp nhập lại với nhau tạo nên hủy diệt tính đối với sinh linh."

Bên trong chủ điện mọi người cũng nghe được lời nói của Tuyết Anh thì cả đám âm thầm cả kinh. Tuy không dám lớn tiếng nhưng mọi người vẫn truyền âm cho nhau.

" Thế hấn còn dặn dò gì nữa không? " Tà Long lại hỏi.

Tuyết Anh lắc đầu:

" Không có, hấn bảo mọi người cùng nghĩ cách vượt qua, thôi người với Đại Bạch tự quyết định ta đi lo cho đám trẻ nhỏ."

Nói xong thì nàng lập tức biến mất tích để lại Tà Long cùng Đại Bạch hai mặt nhìn nhau cười khỏ. Nhìn xuống phía dưới đại điện Tà Long nói:

" Chắc hấn mọi người cũng đã nghe được lời nói vừa rồi, mọi người hãy nêu lên suy nghĩ của mình. Chúng ta phải nhanh chóng chuẩn bị cho kinh biến trung thiên sắp tới."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 446: Đại Di Chuyển

Một tuần sau...

Bảy ngày qua đi từ Ác Ma Điện tổng bộ truyền xuống mệnh lệnh toàn bộ di chuyển. Tất cả thế lực ở phạm vi quản lý của Ác Ma Điện đồng loạt di chuyển hướng về tổng bộ nơi. Sự việc này làm công khai nên những thế lực khác đang rất kì quái vì sao Ác Ma Điện lại làm như vậy.

Nhưng vì bên trong Ác Ma Điện không thể cài cắm mật báo nên cũng không có tin tức gì lộ ra ngoài, còn những thế lực phía dưới cũng không biết là sao? Nhưng bọn họ đều phụ thuộc vào cây to Ác Ma Điện nên cũng không ai dám có ý kiến gì.

Thực chất mà nói, thế lực nương nhà Ác Ma Điện không có bao nhiêu, đa phần đều ở Ma Long Đại Lục nên việc di chuyển cũng không phải khó khăn gì lớn. Dựa siêu cấp truyền tống lâm thời được tạo nên mọi người nhanh chóng di chuyển đến Ác Ma Thành-03.

Trong cuộc đại di chuyển lần này cũng có Trương Gia cùng mấy gia tộc lớn khác ở Thiên Long thành, lần này bọn họ mang đi tất cả những thứ có thể mang được, tài sản tích súc mấy ngàn năm, con cháu trong gia tộc.

Lệnh di chuyển bất ngờ này khiến cho nhiều người có tuổi lo lắng nhưng đối với đám thanh thiếu niên nhiệt huyết thì lại là một sự kiện đầy hứng thú, bọn họ cũng mong một lần được tới Ác Ma Thành một lần nhưng không phải ai cũng có cơ may đến đó. Nhất là khi đám con cháu trong gia tộc từng

ghé thăm Ác Ma Thành một lần khi về tới gia tộc thì kể về nơi đó thần bí không thôi.

Bây giờ Ác Ma Thành được Đại bách, đại tông sư cấp trận pháp gia trì vô số trận pháp không gian, cấm chế nên bây giờ bên trong Ác Ma Thành đã thành một cái thế giới có sức chứa lên đến mấy chục tỷ người.

Rộng rãi là vậy nhưng tình cảnh hàng tỷ người đến đây cũng khiến cho người Ác Ma Điện một trận đau đầu nếu không nhanh sắp xếp chỗ ở cho những người kia thì không biết tình cảnh sẽ hỗn loạn đến mức nào.

May mắn là có thế giới mộng huyền những ai tu vi cao cao một chút tầm cỡ kim đan kì có thể chịu được áp lực bên trong thế giới mộng huyền thì đều được cho vào bên trong đó làm thường dân. Nhờ có cách này mà lượng người lập tức giảm 8 phần những người còn lại thường là một tí gia nhân cùng đám trẻ con.

Những người còn lại đều được đưa tới khu vực phía nam Ác Ma Thành-03 những người này đều được sắp xếp bên trong khu cách ly, đề phòng có mấy tên ưa sinh sự. Mới ngày đầu tiên tình cảnh hàng ngàn đứa trẻ tụ tập lại với nhau chơi đùa nhìn thấy mà thú vị không thôi.

Công cuộc di chuyển này nghe thì có vẻ nhẹ nhõm nhưng sau 1 năm vẫn còn chưa xong, mãi đến năm thứ hai mới kết thúc cuộc đại di chuyển. Khi Ác Ma Điện kết thúc cuộc đại di chuyển không lâu thì thiên địa bắt đầu biến đổi lớn.

.....

Hai năm sau....

Thiên địa biến đổi cực kì kinh người nếu là tu sĩ có thể lao ra ngoài hư không thì có thể thấy các tinh cầu đang nhanh chóng hợp lại với nhau thành

một thể.

Khi những tinh cầu hợp lại với nhau những thảm họa mang tính hủy diệt liên tục phát sinh, động đất, bão năng lượng... đều là những thiên tai mang tính chất hủy diệt đối với sinh linh. Đừng nói là người dân bình thường mà ngay cả đến tu sĩ cũng chết không ít.

Đứng trước sức mạnh thiên nhiên tất cả mọi sinh linh chỉ nhỏ bé không đáng kể tất cả đều bị chôn vùi hoặc hủy diệt. Khắp nơi chỉ là một mảnh hoang tàn cũng đổ nát, oán khí, linh hồn người chết đâu đâu cũng thấy.

Trong cơn đại kiếp này cũng không thiếu kẻ phát cuồng, trước khi chết thì bắt đầu tàn sát đồng loại làm thú vui.

Ở Ác Ma Thành đám cao tầng Ác Ma Điện đến ở vị trí cao nhất Ác Ma Tháp nhìn ra khắp thiên địa thì trên mặt mọi người đều không khởi động dung.

Phương viên hàng tỷ dặm bây giờ đã không còn một cái gì, nay đến cả cây cối cũng bị chôn vùi toàn bộ nếu không phải Ác Ma Điện ba thành trì đều là thánh khí còn có siêu cường phòng hộ thì cũng khó thoát một kiếp này.

" Tất cả đều tan biến rồi, không biết tình trạng này đến lúc nào mới kết thúc." Tuyết Anh thở dài một hơi.

Đại Bạch ở kế bên nói:

" Cũng không bao lâu nữa là sẽ chấm dứt, người ta nói vật cực tất phản, Ma Long Đại Lục này đã qua thời kì đại thịnh bắt đầu đến thời kì trầm luân."

" Những người bình thường cùng tu sĩ cấp, bọn họ còn đồ ăn dự trữ nhiều không? " Tuyết Anh hỏi.

Đại Bạch suy tư một chút nói:

" Vấn đề này cũng không cần lo, chết thì chắc chắn không chết được nhưng cuộc sống ắt hẳn sẽ khó khăn một ít. Những người đó bây giờ cũng tự mình sản xuất không bao lâu sau sẽ có thành quả."

Tà Long chợt nhớ tới cái gì đó, hẳn nói:

" Bên trong không gian của Củ Cải không phải còn rất nhiều thú hoang sao? Dem cho những người đó cũng được, có thể giúp bọn họ sống tốt hơn một chút."

Đại Bạch cười khỏ nói:

" Người bình thường ăn làm sao được mấy loại đồ ăn đó, đối với đám tu sĩ là bổ được nhưng với người dân bình thường là độc được, ăn vào liền nổ tan xác mà chết."

" Muốn ngưng tụ một tia đạo vận thật khỏ, ngày xưa ta chưa bao giờ để ý tới đám con kiến hôi kia vậy mà bây giờ phải nhờ sức của những kẻ từng bị ta xem thường đó ngưng tụ chút một đạo vận." --- Tà Long cười thê lương.

Tuyết Anh nói:

" Trước kia ngươi cũng đâu có bí kỹ tu luyện đạo vận nên đâu thấy tầm còn trọng của những người bình thường, cái gì có được cũng có mất không nên than trách nữa. Ngươi cũng không biết tầm quan trọng của đạo vận, tu sĩ càng như vậy. "

Tà Long thấy không có ý tứ nói tiếp hẳn chuyển qua chủ đề khác:

" Củ Cải lúc nào tính rời đi, hẳn có nói cho người biết không? "

Tuyết Anh lắc đầu, nàng đứng nơi đó ánh mắt nhìn nơi xa xăm nhẹ nhàng nói:

" Không có nhưng hẳn có nói trong 20 năm tới sẽ không rời đi. Vô Địch đại nhân còn chưa hoàn toàn hồi phục, đợi khi nào ngài ấy hồi phục toàn bộ thì lúc đó hẳn mới rời đi nên thời gian có thể kéo dài hơn. Người hỏi chuyện này là muốn đi theo sao? "

Tà Long đứng nơi đó không đáp lời. Mãi rất lâu sau hẳn mới nói:

" Không, ta thấy nơi đây mới là nhà của ta. Còn nơi kia đã không phải."

Lời nói của lão mang theo tang thương của năm tháng và sự cô đơn khó hiểu. Những người xung quanh chỉ lặng yên mà nghe không nói lời nào.

Đến cuối cùng mọi người chỉ lặng yên như vậy nhìn thiên địa biến đổi. Nhìn tận thế đến.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 447: Kỷ Nguyên Băng Hà. Thiên Địa Lại Một Lần Nữa Thay Đổi

10 năm sau kinh biến trung thiên.

Lấy Ma Long Đại Lục trở thành trung tâm hơn ba ngàn tinh cầu khác ở các tinh vực lân cận dung nạp lại một chỗ. Biến thành một cái thế giới to lớn đến khó miêu tả nhưng trên cái thế giới mới này sự sống đã không còn rất nhiều.

Đa phần mọi thứ đều đã bị tiêu diệt trong đợt kinh biến, bây giờ khắp thiên địa chỉ là một màu trắng, màu trắng của tuyết. Sau bao nhiêu năm kinh biến bây giờ cả một thế giới to lớn chìm trong băng tuyết vô tận.

Trong cái giá lạnh này thì cũng có vô số sinh vật được đản sinh ra. Rất nhiều sinh vật kì quái thích hợp sống ở môi trường siêu lạnh được mẹ thiên nhiên tạo nên, bọn nó có hình thể khác nhau từ những con vật nhỏ bé chỉ to bằng nắm tay đến những con vật to lớn cao hàng trăm mét, hàng ngàn mét có bộ lông thật dày để cơ thể giữ ấm.

Những sinh vật này nhanh chóng sinh sôi với tốc độ chóng mặt, không qua bao lâu bọn chúng đã là chủ nhân của phiến thiên địa băng giá này. Có lẽ vì sinh nở quá nhanh, thức ăn lại không phải quá nhiều dẫn tới bọn chúng tự ăn thịt lẫn nhau và săn tìm các sinh linh khác làm thức ăn.

Đến lúc này nhân loại hoặc các sinh linh khác còn sống sót trước kỷ băng hà đều là mục tiêu nhắm đến của những con quái vật mới xuất hiện.

Còn tu sĩ bây giờ cũng lâm vào hoàn cảnh khó khăn mới, quy tắc thiên địa thay đổi lớn. Ngày trước tu sĩ cao giai có thể không cần ăn uống mà vẫn sống tiếp nhưng bây giờ thì không. Tu sĩ càng cao giai thì càng cần thức ăn có ẩn chứa năng lượng to lớn bằng không bọn họ sẽ nhanh chóng suy yếu.

Cũng vì vậy mà nhu cầu lương thực bây giờ đều là vấn nạn của các thế lực lớn, cái gì mà tích cốc với ích cốc đan. Giờ ăn vào thì càng cảm thấy đói thêm, chỉ khi được ăn thịt linh thú hay các loại hạt, hoa quả từ thực vật cao cấp thì mới thỏa mãn được bọn họ.

Chung quy mà nói bọn họ bây giờ cũng chẳng khác gì phạm nhân cả, đều phải ăn, không ăn liền chết. Bọn họ hơn phạm nhân là ăn nhiều hơn và cao cấp hơn một ít. À ngoài ra còn sống dài hơn biết thi triển mấy phép thuật rẻ tiền.

.....

Ác Ma Thành.

Bố cục Ác Ma Thành bây giờ đã khác xưa, lấy chủ thành làm trung tâm, xung quanh chủ thành là ba thành phụ tạo thành hình tam giác đều. Bốn tòa thành trì hình thành một cái Tam Ma Trận thủ hộ tất cả mọi người bên trong những tòa thành không bị ảnh hưởng bởi thời tiết khắc nghiệt.

Xung quanh 4 tòa thành bây giờ cũng được bao quanh bởi một bức tường lửa cao 3 ngàn mét, dày ngàn mét. Gọi là bức tường lửa vì bức tường làm hoàn toàn từ một loại quặng đá lửa rắn chắc vô cùng hơn nữa những đá lửa này có thể phát nhiệt khiến không khí xung quanh Ác Ma Thành ấm áp hơn một chút.

Thời tiết bây giờ có thể nói là khắc nghiệt đến cực điểm, lạnh đến làm đông máu tu sĩ dưới kim đan kì, hoang thú mạnh mẽ ở khắp nơi, nếu bây

giờ một tên tu sĩ nguyên anh đi lạc vào nơi hoang vu nếu không có kỹ năng sống cùng cơ may thì một ngày là cực hạn.

Nhưng con người là sinh vật rất thông minh, bọn họ không có chống lại tự nhiên mà thuận theo nó mà sống, ví dụ như những con hoang thú kinh dị kia có thể dễ dàng ăn thịt một tu sĩ nguyên anh nhưng da lông cùng thịt của nó cũng là vật mà tu sĩ cần.

Da lông thì vừa làm áo giáp cùng áo ấm. Thịt thì dùng để ăn hoặc bán lấy linh thạch. Nhưng hoang thú dị chủng thường sống quần cư nên không dễ dàng gì có thể săn giết được bọn chúng. Cũng vì nguyên nhân này mà hôm nay Ác Ma Thành tổ chức đi săn tập thể.

Bây giờ bên ngoài Ác Ma Thành đang tập trung đúng 1000 đội ngũ, mỗi đội ngũ có hơn 1 vạn người. Lấy 1 vị Hộ Vệ Thánh Cấp dẫn đầu, 5000 Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp, mỗi người lại cưỡi một đầu Bất Diệt ma lang. Đi theo phía sau là một đội hình tu sĩ bình thường có nhiệm vụ vận chuyển con mồi.

Nếu ngày trước cũng không cần nhiều người vận chuyển như vậy, chỉ cần đem theo nhẫn không gian là được nhưng bây giờ thiên địa thay đổi, khi đi ra ngoài bên hoang dã tinh thần lực bị áp chế cực lớn chỉ có Tinh Quân Cảnh mới có thể miễn cưỡng mở ra nhẫn không gian nhưng làm như vậy cũng rất tốn lực. Chỉ có bên trong Ác Ma Thành nơi đó có trận pháp ngăn cách bên ngoài mọi người mới có thể dễ dàng vận dụng.

" Tiến lên." Âm thanh không lớn nhưng xuyên qua gió tuyết truyền thẳng vào tai mỗi người. Ngày hôm nay chỉ huy đội ngũ này chính là Mai Anh thánh nữ duy nhất bây giờ của Ác Ma Điện, đi bên cạnh nàng chính là hai người Thiên Tuyết cùng Tư Uyển.

Hơn một ngàn đội ngũ không có tách ra mà cùng nhau tiến về một phía, nơi kia có một quần thể hoang dã dị chủng.

Đi trước nhất Thiên Tuyết nhìn cảnh tượng xung quanh thì cảm thấy xa lạ không thôi. Nàng làm sao cũng không thể tưởng tượng được cảnh tượng sau hơn 10 năm lại như thế này, khắp nơi chỉ có tuyết cùng tuyết.

" Mai Anh tử, tử nói bây giờ có bao nhiêu người có thể vượt qua đại nạn này? "

Mai Anh trong một bộ áo giáp hắc sắc bên ngoài mặc một bộ áo lông nhìn rất dễ thương, nàng không có nhiều tâm sự như Thiên Tuyết, nàng nhẹ nhàng nói:

" Việc đó cũng không có liên quan gì đến chúng ta, chúng ta chỉ cần bảo vệ những gì mà Điện Chủ gây dựng nên là được. Còn những người khác thì họ có sống hay chết cũng không ảnh hưởng gì cả. "

Thiên Tuyết nghe vậy cũng không có cảm thấy Mai Anh vô tình, nàng thấy Mai Anh suy nghĩ như vậy mới đúng với tình hình hiện nay. Bây giờ Ác Ma Thành nhân số hàng tỷ người ai cũng cần ăn, cần uống. Bọn họ còn không tự lo được cho bản thân chứ còn ai có tâm trí lo cho người khác nữa.

" Tử nói đúng là ta quản quá rộng. Hi vọng mấy ngày này sẽ sẵn được nhiều một chút dị chủng sinh vật." --- Thiên Tuyết xoa đi nỗi lòng, nàng có chút hưng phấn chờ đợi thời gian tiếp theo.

Mai Anh ở một bên nghe vậy thì chỉ là nhẹ nhàng cười. Rất nhanh nàng đã nhận thấy một đàn sinh vật thân cao 30 mét nhìn rất giống loài rắn có điều bọn chúng lại cho thêm mấy cái đầu cùng lớp vảy bọn chúng bây giờ đã biến thành một bộ lông màu trắng dị hợm vô cùng.

Con nào con nấy hai mắt đỏ chót phát ra ánh sáng hồng như cục than trong lò vậy, ở bên trong gió tuyết bắt mắt vô cùng. Loại sinh vật này cũng không có thuật pháp gì cả mà chỉ đơn thuần là lực lượng thân thể, thân thể

bọn chúng rất mạnh, con nào mà cao tầm 30 mét dài 60 mét thì có sức mạnh ngang với một tên Bất Diệt Cảnh trung kì, sức khôi phục kinh người nếu như chiến đấu với nói 3 tên bất diệt cảnh trung kì cũng đừng mong làm nó bị thương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 448: Khai Trận

Cho đội ngũ dừng lại, Mai Anh triệu tập một ngàn tên Hộ Vệ Thánh Cấp cùng 2 tên cố vấn quân sự lại để bàn bạc cách tiêu diệt đám dị chủng rắn kia.

Lúc này đi đầu là Mai Anh cùng hai ông lão tóc bạc trắng thân hình gầy yếu nhưng ánh mắt vẫn sáng như ngôi sao phương nam. Nhìn về nơi kia có quần cư sinh vật hoang dã dị chủng Mai Ảnh lên tiếp hỏi:

" Hai vị tiên bói không biết có thể nói ra một chút cao kiến hay không? "

Một ông lão ở bên tay phải Mai Anh ho khan vài tiếng sau đó mới lấy ra một tấm bản đồ, ôn hòa nói:

" Thánh nữ người không cần phải nói như vậy, hai lão già chúng ta cũng chỉ còn một chút tác dụng như vậy mà thôi. Theo lão hủ thấy thì chỉ có một biện pháp tốt nhất để giết chết đám sinh vật dị chủng này là dùng diệu tinh pháo nổ. Theo như lão phu biết đám dị chủng này hoàn toàn miễn dịch với thuật pháp chỉ có sức mạnh vật lý mới có thể phá hủy lớp phòng vệ bên ngoài, tốc độ di chuyển cũng không nhanh đặc biệt bọn chúng linh trí không phải rất cao... Vì vậy chúng ta cần làm như thế này... tiếp theo đó là như vậy. "

Mai Anh nghe xong ông lão cũng không vội vàng quyết định mà nhìn ông lão còn lại hỏi:

" Một tiên bói có ý kiến gì không? "

Ông lão họ Mộc suy tư một chút lắc đầu:

" Lão Kim nói rất có đạo lý, ta cũng không có ý kiến nào tốt hơn."

Mai Anh gật đầu, nhìn quay lại những người phía sau phân phó:

" Mọi người theo kế hoạch triển khai, chúng ta sẽ phục kích ở thung lũng cách đây 100 dặm, 1000 người các người làm mồi dụ bọn chúng, đám dị chủng này đa phần không thể bay nhưng cũng phải cẩn thận những con thuộc vương giả của bọn chúng. Đám vương giả kia có thể bay trong thời gian ngắn."

Một ngàn Hộ Vệ Thánh Cấp phía sau nghe xong chỉ lệnh thì chỉ gật đầu một cái sau đó bắt đầu triển khai kế hoạch hành động.

Đội ngũ đi săn thú của Ác Ma Điện quyết định vòng qua đám dị chủng rắn đi tới cái thung lũng cách đây 100 dặm, bây giờ thân thức gần như vô dụng nên muốn khảo sát địa hình đều cần phải nhờ sức người.

Bên trong đội ngũ săn thú cứ phút một lại có người chạy về báo cáo tình huống do tham được, nhờ có đám nhân viên điều tra này mà mọi người mới có thể đề phòng những tình huống không ngờ tới.

Một ngàn đội ngũ, mỗi đội ngũ 1 vạn người có hơn, hơn 1 triệu tu sĩ nhẹ nhàng vòng qua đám dị chủng rắn mà không làm bọn chúng phát hiện ra. Mọi người đi tới một cái thung lũng băng tuyết nơi này chỉ có một lối đi vào, xung quanh đều là núi băng cao vút rất thích hợp cho phục kích con mồi.

Sau 1 tiếng bố trí trận pháp vây khốn lấy những dãy núi xung quanh làm cốt, cạm bẫy to lớn đã sẵn sàng chỉ chờ đám dị chủng kia nữa thôi.

Một ngàn Hộ Vệ Thánh Cấp đi tới địa bàn của đám dị chủng rắn, khi bọn họ đến khu vực đám rắn kia thì liền bị phát hiện, mấy con rắn cao 20 mét dài 40 mét ngẩng đầu nhìn bọn họ rít gào. Sau đó là một hiệu ứng dây chuyền những con dị chủng rắn ở gần đó cũng gào rú và đến cuối cùng là cả một đàn cả trăm ngàn cá thể cùng nhau rít gào, tiếng rít của đám dị thú này nghe như tiếng gió thổi ở các khe núi vậy.

Cũng không cần đám Hộ Vệ Thánh Cấp tấn công đám dị thú xà kia, từ bên trong đám dị thú nhanh chóng đi ra 4 con quái xà cao 60 mét dài 120 mét độ thô to của thân thể phải đặt tầm 5 mét, 4 con quái xà này cũng rít một tiếng sau đó cùng nhau lao về phía ngàn người, đi theo phía sau nó là một đám quái xà.

Vì để chọc giận diên đám quái xà, hơn ngàn người bỏ qua đám quái xà đang tấn công tới đây mà lựa chọn đi vào bên sâu bên trong bầy rắn, khi bọn họ thấy một cái tổ làm bằng xương cốt cùng da của đủ loại thú khác nhau thì không ngần ngại công kích.

Mỗi người đều toàn lực đánh ra một kích sau đó lập tức rút lui.

Bùm bùm... âm âm âm

Thiên đại bạo động, cái tổ bằng xương to lớn kia lập tức bị sập, đầy trời bụi tuyết bay loạn. Ngay sau đó là một con rắn siêu lớn có 3 cái đầu, như tia chớp phóng ra căn về phía đám hộ vệ thánh cấp, tốc độ con rắn quá nhanh cùng sức mạnh cũng kinh người không kém, chỉ là một kích liền tiêu diệt 20 tên Tinh Quân Cảnh sơ kì.

Đám Tinh Quân Cảnh này đều là bất tử sinh linh (Bất tử đây không phải không thể chết mà là khi không bị nhân tố có hại tác động bọn chúng có thể sống thọ cùng thiên địa) nên khi thấy có 20 người chậm phía sau bị cắn chết

bọn họ cũng không có bi thương hay đau lòng, cả đám đều theo kế hoạch vừa đánh trả vừa rút lui.

Nói là đánh trả cho nó hay, thực tế mà nói là đưa đồ ăn cho dị chủng rắn. Khi đám Hộ Vệ Thánh cấp chạy đi được một đoạn xa xa thì con quái xà vương kia mới lộ hết ra thân hình. Thân nó dài gần 2 ngàn mét, 3 cái đầu có màu sắc khác nhau, cái ở giữa màu đỏ còn hai cạnh bên cạnh có màu đen và xám đậm.

Con quái vật rắn đầu đàn này rít lên một âm thanh bén nhọn thì lập tức vô số dị chủng xà như thủy triều đuổi theo mấy tên Hộ Vệ Thánh Cấp, con rắn đầu đàn này phóng ra một cái lập tức vượt lên trước nhất đuổi theo.

Không qua bao lâu con rắn đầu đàn đã đuổi theo tới đám Hộ Vệ Thánh Cấp, thời gian cứ qua tầm 5 phút thì lại có vài người tử nạn, người chết thì cũng chết rồi đám hộ vệ thánh cấp mặt không biểu tình cứ từ từ dẫn dụ đám quái xà tiến đến cạn bẫy.

Do bị rắn đầu đàn quán lấy nên phải tầm 20 phút bọn họ mới đến được nơi bố trận, ở vị trí quan sát Mai Anh thấy cảnh hộ vệ thánh cấp thi thoảng lại bị con xà vương kia cắn chết nuốt xuống thì không khỏi kinh sợ.

Nhưng rất nhanh nàng lấy lại bình tĩnh, nhìn như thủy triều theo phía sau vô số dị thú xà nàng âm thầm nắm chặt bàn tay lại. Kế hoạch đã định tốt nếu bây giờ nàng vọng động cứu viện thì không những kế hoạch thất bại trong gang tấc mà còn uổng phí sinh mạng của mấy chục tên cường giả Tinh Quân Cảnh.

Nàng cũng biết một chút những Tinh Quân Cảnh kia không phải là nhân loại bình thường mà là do Điện Chủ tạo nên nhưng không nói nàng cũng biết cái giá tạo nên một cường giả Tinh Quân Cảnh quý trọng bao nhiêu.

Sau 5 phút gần như đàn dị thú đã vào trong vòng mai phục. Mai Anh lúc này hét lớn:

" Khai trận, bắn pháo vào con đầu đàn trước tiên tiêu diệt nó."

Ngay lập tức đại trận được mở ra, một cái siêu cấp kết giới màu đỏ bao trùm hết cái thung lũng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 449: Dị Thú Kinh Khủng

Khi kết giới mở ra thì còn hơn 800 tên hộ vệ thánh cấp cũng an toàn rút khỏi, trên người tên nào tên nấy vết thương chất chồng, có gần 1/3 người là bị mất một bộ phận cơ thể, mà không biết bên trong nước dãi con xà vương có ẩn chứa cái gì mà khiến cho vết thương của những người này không thể lành lại được.

Vèo vèo vèo

Không dứt mũi tên pháo được bắn ra(mũi tên kiểu như pháo lùn trong đế chế đây nói vậy anh em dễ tưởng tượng) đâm thẳng vào cơ thể, đầu, trong miệng của con xà vương nhưng ngoại trừ làm nó bay vài mảng lông lộ ra thịt ở bên dưới ra thì không có tác dụng gì cả.

Như bị chọc tức con dị thú vương kia điên cuồng gào rú cùng tấn công kết giới, tiếng gào rống của nó bị kết giới hạn chế mà vẫn có thể xuyên qua một chút phát ra bên ngoài, âm thanh này nghe như tiếng trẻ con bị ai đó bóp cổ vậy. Chối tai, thể lương vô cùng, tu vi cao không sao, tu vi thấp thì tai bị chảy máu đầu óc choáng váng.

" Thật mạnh mẽ, con thú này không biết là thuộc đẳng cấp nào. Nếu không có hạn chế kết giới thì chúng ta không phải đối thủ của nó rồi." Tử Uyên nhìn con dị thú xà vương nói.

Mộc lão ở bên cạnh thấy cảnh này thì mày nhăn tít lại, trầm giọng nói:

" Thánh nữ con dị thú này thực lực quá mạnh, chúng ta không thể xé mở phòng ngự của nó, ngài nhanh gửi tin xin trợ giúp từ Ác Ma Thành."

Mai Anh quả thực có chút không cam lòng, nàng lần đầu dẫn đội ra ngoài săn giết, vừa ra bên ngoài liền phải xin trợ giúp, cái này quả thật hơi mất mặt mũi nhưng suy nghĩ một chút nàng vẫn là xin trợ giúp. Tuy chỉ mới giao kích một chút nhưng nàng biết con dị thú rắn kia không phải những người ở đây có thể đối phó được.

Lấy ra một tấm ngọc màu đen to bằng hai bàn tay người lớn gộp lại, phủ khắp tấm ngọc là những hoa văn màu đỏ quý dị, Mai Anh nhỏ một giọt máu lên tấm ngọc kia, tấm ngọc lập tức sáng lên ánh sáng đỏ yêu dị, cùng lúc đó hình ảnh của Tà Long hình thành xuất hiện trước mắt mọi người.

Hình chiếu của Tà Long xuất hiện không có hỏi thăm Mai Anh cái gì mà nhìn trận chiến khu vực trung tâm, nơi mà đàn dị thú rắn đang bị vây khốn bởi kết giới, thấy con xà vương dị thú ba đầu kia đôi mắt Tà Long híp lại thành một đường kẻ. Sau một lúc hẩn quay lại nhìn Mai Anh nói:

" Cố gắng cầm chân nó, không cần tấn công nữa chỉ cần gia cường kết giới đợi người tới giúp, nghe rõ chưa? " Âm thanh của Tà Long rất bình thường nhưng lại mang theo ý chí khiến người phải tin phục.

Mai Anh cúi đầu cung kính nói:

" Đã rõ, Tà Long đại nhân."

Cùng lúc này hình ảnh Tà Long tán đi, tấm ngọc kia lại quay về hình dạng ảm đạm như lúc ban đầu. Thiên Tuyệt lúc này mới coi thường nói:

" Long thúc cả ngày làm bộ làm tịch, bớt giả bộ đi thì chết ai. Lúc nào cũng cái bộ mặt lạnh tanh như vậy vui lắm sao? "

Mai Anh ở bên cạnh cười cười:

" Nha đầu ngốc, trước mặt nhiều người như vậy mà ngươi không giữ một chút thể diện nào cho đại nhân sao? Không sợ lúc về bị đại nhân trừng phạt."

Thiên Tuyết bĩu môi nói:

" Long thúc cả ngày không tắm nắng thì cũng nằm ngủ. Với muội cũng không sợ thúc ấy."

Đang lúc hai người nói chuyện thì từ phía xa bay tới một cái thân ảnh khổng lồ, phương hướng kia là từ Ác Ma Điện. Rất nhanh trong tầm mắt mọi người xuất hiện một bộ xương cốt màu xanh to lớn mang theo khí thế chia cắt thiên địa, ngồi ở bên trong đầu bộ xương kia là một trong mấy đại cự đầu Ác Ma Điện, Đại Bạch.

Đại Bạch không có lại chào hỏi mọi người mà trực tiếp đi xuống gần nơi đang giam cầm con quái xà kia. Bộ xương cốt màu xanh thân cao vạm mét một tay cầm Tà Kiếm tay còn lại cầm cốt kiếm.

Song kiếm cùng chém xuống không gian lập tức băng liệt nhưng rất nhanh liền khép lại, trình độ không gian cứng rắn bây giờ đã viển siêu trước kia rất nhiều nên độ phá hư của Tà Kiếm cùng Cốt Kiếm cũng bị hạn chế.

Cùng lúc song kiếm bổ xuống thì kết giới cũng bị triệt tiêu, cảm nhận được nguy hiểm con rắn vương lập tức làm ra động tác né tránh, nó tuy nhanh nhưng vẫn bị chém xuống cùng lúc hai cái đầu.

Gào Gào gào

Cái đầu màu đỏ duy nhất còn lại gào rú thê lương nhưng dưới con mắt khó tin của mọi người hai đầu còn lại vừa bị chặt lập tức mọc lại, lần này

con rắn vương không tránh mà cắn tới bộ xương cốt.

Đại Bạch lại điều khiển cho khô cốt liên tục chém xuống con dị thú, lấy công làm thủ đây luôn là biện pháp tốt nhất.

Keng keng keng... phập phập.... phụt phụt

Hai bên giao thủ, liên miên bóng kiếm chém xuống, đầu con quái vật cũng tung bay tứ phía nhưng ngay lập tức lại mọc lại cứ như tôn ngộ ghê vậy. Có nhiều lần con quái vật dùng hàm răng ngạnh kháng công kích từ Tà Kiếm cùng Cốt Kiếm khiến cho phát ra những tiếng đing tai nhức óc.

Mọi người ở xung quanh xem mà tí nữa cắn đứt đầu lưỡi, chỉ thấy bộ xương cốt cùng con dị thú không có bay lượn tứ tung mà ở ngay tại chỗ đánh nhau. Nhất kiếm hạ xuống một cái đầu bị chặt đứt văng ra xa, bộ xương bị con rắn cắn một phát cũng phát ra tiếng kéo kẹt.

Hai bên như hai thằng điên không chết không thôi vậy. Thực tế mà nói thì Đại Bạch cũng không muốn tình cảnh như thế này làm gì nhưng ai bảo đám dị thú quái quỷ này lại có năng lực kháng pháp thuật gần như tuyệt đối đâu.

Chỉ là một con dị thú cấp thấp vậy mà bị pháp thuật của một tên Bất Diệt Cảnh đánh chúng cũng không hề hấn gì, còn tung tăng chạy đi.

Nhưng cái gì cũng có cực hạn, cuối cùng tốc độ tái sinh của con dị thú rắn càng ngày càng chậm, đến lúc cuối bị chém thành mấy chục khúc. Đám dị thú này linh trí cực thấp một khi đã gặp kẻ nó cho là địch nhân thì nhất định phải là người chết ta sống mới thôi.

Tiện thể làm luôn, Đại Bạch huy song kiếm hóa thành bóng mờ liên chục chém, không qua mấy chục hộ hấp sau tất cả đám dị thú bị chia làm

mấy khúc, tuy cũng có vài con thực lực không kém nhưng tốc độ tái sinh không như con đầu đàn nên rất nhanh liền treo.

Xử lý xong đám dị thú, Đại Bạch đi xuống gần nhìn đám thi thể. Hắc cau mày nói:

" Sinh mệnh thật cường hãn, đã thành dạng này còn không chết hẳn."

Mọi người lúc này cũng tiến lại gần nhìn thì không khỏi thất kinh, vô số huyết nhục đang ngọ nguậy như muốn sống lại nhìn kinh dị vô cùng.

Nhìn Mai Anh, Đại Bạch nói:

" Hôm nay nghĩ đi sẵn, đưa tất cả chiến lợi phẩm trở về."

Giao phó xong Đại Bạch lại trở về bộ xương, hai thanh cự kiếm bị bộ xương đeo sau lưng còn tay nó thì nắm lên mấy khúc thịt của con xà vương bay về Ác Ma Thành trước.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 450: Trọng Thương

Bên trong không gian vong linh.

Xuân Đức vẫn đang nằm yên trên chiếc giường được làm từ sinh mệnh tinh hoa, vết thương ngày trước tới bây giờ tạm thời vẫn chưa thể hồi phục hoàn toàn nhưng cũng không thành vấn đề.

Lần này trọng thương ai ngờ trong lúc phút cuối hấn lại ngộ ra thuật nguyên rửa. Lúc hấn ngộ ra một tia chính là lúc khắc ấn xong cho rồng con bì bì, mấy trăm năm này tuy hấn không thể di chuyển đi lại nhưng được cái tâm không phiền, vì chẳng có gì để suy nghĩ nhiều nên hấn quyết tâm tìm hiểu thuật nguyên rửa kia.

Ngày trước hấn cũng được Vô Địch dạy mà hấn làm biếng học quá nên thôi, bây giờ không có việc gì làm, tranh thủ học cho đỡ chán. Qua mấy trăm năm tìm hiểu nguyên rửa của hấn cũng đã có chút thành tựu, bây giờ chỉ cần hấn có mối liên hệ với mục tiêu thi triển nguyên rửa thuật thì ngay lập tức có thể hành hạ chết đối phương.

Trên thực tế nguyên rửa thuật không những có thể hại người còn có thể giúp người. Nhưng đa phần chẳng ai đi học giúp người cả vì hại người hao tổn đã lớn rồi, còn giúp người thì cái giá càng cao.

Xuân Đức chậm chạp mở mắt ra, nhìn thấy không gian vẫn như xưa thì không khỏi phiền não. Hấn bị thương nhẹ hơn Vô Địch rất nhiều, vậy mà đi qua hơn trăm năm trị liệu vẫn chỉ có thể nằm tại chỗ. Thở dài một hơi hấn lầm bầm:

" Bao giờ mới có thể khôi phục đây trời. Cái cảm giác cả người đau nhức khó chịu muốn treo. Lão nhị ngươi có đó không? "

Xuân Đức bỗng nhiên nhớ tới cái gì vội la lên, không để hẳn chờ lâu. Lão nhị bóng ảnh của hắn dần ngưng tụ trước mặt hắn.

" Lão đại ta ở đây, có việc gì sao? "

Xuân Đức nhìn bóng ảnh của mình, cảm nhận khí tức đối phương còn cường đại hơn một đoạn so với trước kia thì thật sâu kinh ngạc nói:

" Úc, ngươi thế quái nào mà lại mạnh hơn lần trước nữa rồi, ăn được cái gì à? "

Bóng ảnh âm u nói:

" Lão đại người ở đây nên không rõ tình huống ngoài kia, bên ngoài kinh biến đã qua, sinh linh chết đi nhiều đến 7-8 phần, oán khí, lệ khí các loại tiêu cực tinh hoa nhiều vô số kể, mấy năm này ta đi ra bên ngoài cắn nuốt nên tăng lên rất nhanh. Nhưng vì cắn nuốt quá nhiều nên bây giờ cần phải một thời gian tiêu hóa mới tốt."

Xuân Đức hơi kinh ngạc nói:

" Chết nhiều vậy à, như vậy thành kiếp nạn diệt thế rồi còn gì. Nơi của chúng ta có bị ảnh hưởng nhiều không? "

Bóng ảnh lắc đầu đáp:

" Nơi của chúng ta không bị sao cả, còn rất tốt là đằng khác. Phải rồi lão đại ở bên ngoài kia xuất hiện đám dị sinh vật rất kì quái. Bọn chúng có sinh mệnh cao kinh người, ta cũng thử cắn nuốt một ít thì cảm thấy sức khôi

phục tăng lên một phần nếu lão đại người cũng ăn một chút thì thương thể có khi sẽ tốt hơn rất nhiều."

Xuân Đức hai mắt phát sáng, nói thật bây giờ hắn cũng cảm thấy rất đói nghe vậy thì hắn bắt giặc nuốt nước miếng. Nhìn Bóng Ảnh hắn nói:

" Lão nhị người ra bên ngoài kiếm Thiên Tuyết cô bé kia, kêu nàng làm chuẩn bị cho ta một nồi cháo dị thú. Nếu mà có công hiệu khôi phục vết thương của ta thì tốt, ta cũng chán cái cảnh nằm yên một chỗ thế này rồi."

Bóng Ảnh gật đầu đáp:

" Lão đại đợi một chút, ta ra bên ngoài nói cho nàng."

Nói xong bóng ảnh liền rời đi nhưng khi hắn đang chuẩn bị biến mất thì Xuân Đức lại dặn dò thêm một câu:

" Thay ta chỉ dạy nàng một chút, với Ác Ma Điện có việc gì cần thì lão nhị người giúp đỡ một chút."

" Được rồi lão đại, ta biết". Bóng Ảnh biến mất chỉ để lại một câu như vậy.

.....

Rời khỏi không gian vong linh Bóng Ảnh trùm lên cơ thể một cái áo choàng màu đen đi tới chủ điện.

Đi tới chủ điện thấy cửa lớn đang khép kín. Bóng Anh không có mở cửa mà trực tiếp xuyên qua cánh cửa, xuyên qua luôn cả trận pháp xuất hiện bên trong chủ điện. Người ở bên trong chủ điện đột nhiên nhìn thấy có người xuyên qua cửa lớn đại điện thì không khỏi giật nảy mình.

Nhưng rất nhanh bọn họ bình tĩnh lại cả đám đứng dậy cung kính chào hỏi:

" Xin chào Bóng Ảnh đại nhân."

Không chú ý lắm đến mọi người chào hỏi, Bóng Ảnh nhìn bọn họ hỏi thăm:

" Máy người Tà Long đi đâu rồi? Bọn họ không có ở đây sao? "

Dương Vân Ly lúc này đại diện mọi người đứng ra nói:

" Thừa đại nhân, mấy vị đại nhân khác đã đi tới khu chế biến thực phẩm rồi, Đại Bạch tiên bối mới mang về một con dị thú vương xà. Mấy vị tiên bối tới đó chính là phân tích con xà vương này."

Bóng Ảnh gật đầu nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn tiểu cô nương người đã nói cho ta biết. Được rồi, mọi người tiếp tục đàm luận, ta có việc đi trước."

Nói xong thì Bóng Ảnh lại đi xuyên qua cửa đại điện biến mất không còn tăm tích. Hắn không biết khi hắn vừa đi khỏi thì 72 người bên trong chủ điện đồng thời thở ra một hơi, lau mồ hôi trán. Có một người nhìn không được nói:

" Vị đại nhân này mỗi lần gặp mặt là một lần khiến ta đau tim, cái cảm giác khó hiểu kia khiến ta chỉ muốn tự sát. Không biết vị đại nhân này tu luyện loại công pháp gì mà lại khiến cho người ta cảm thấy tuyệt vọng đến thế nữa."

Một người mỹ phụ xinh đẹp ở bên cũng là võ ngực liên tục, không biết có phải có ý hay không mà nàng cứ vỗ lên hai con thỏ mạp của nàng khiến

bọn nó nhảy lên. Nhưng mọi người ở đây cũng không mấy ai để ý tới cái hành động khêu gợi kia.

" May mà hằng ngày chúng ta không phải tiếp xúc nhiều với vị Bóng Ảnh đại nhân này, bằng không tất cả mọi người sẽ bị sợ hãi mà chết. Mà các người có nhận thấy không, vị bóng ảnh đại nhân này rất giống điện chủ nha. Cứ như anh em vậy."

Nghe nói vậy một cô gái đối diện mỹ phụ lập tức phủ nhận:

" Không thể nào, Điện Chủ bình thường rất ôn hòa, lại còn hay cười làm sao lại giống Bóng Ảnh đại nhân cả ngày âm trầm thế kia."

Bên trong chủ điện lập tức tiếng cãi cọ của hai cô gái vang lên không dứt, mọi người nhìn thấy cảnh này cũng không ai can ngăn cả, bọn họ đều biết hai nàng này đều thuộc dạng sư tử hà đông, ai dây vào liền kẻ đó không may.

Nghe nói trượng phu của hai nàng này cả ngày bị các nàng ăn hiếp đến nỗi buổi tối không dám về nhà nữa cơ mà. Đúng là lúc chọn vợ thì chọn người cho thật đẹp đến lúc rước về nhà nó biến thành bà hoàng còn mình làm nô lệ, đời không cái ngu nào bằng cái ngu chọn sai vợ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 451: Cô Gái Nhỏ Đi Theo Ta

Bóng Ảnh hẳn không biết mọi người nói gì về mình, mà có biết thì hẳn cũng không bao giờ quan tâm đến, tâm trí hẳn rất đơn giản, làm mọi việc vì bản thể, kẻ nào gây bất lợi cho bản thể thì tìm cách tiêu diệt. Còn cái gì tốt xấu, danh vọng, quyền lực hẳn không quan tâm. À có một việc hẳn quan tâm nữa là ăn uống, ăn mang lại cảm giác mê mê cho hẳn.

Rời đi chủ điện hẳn đến thẳng nơi chế biến thực phẩm của Ác Ma Thành, khu chế biến này không nằm ở bên trong bất kì thành trì nào mà là một khu vực riêng biệt ở gần tường thành xung quanh cả 4 tòa thành.

Nơi chế biến này cũng rất lớn, đủ để nơi chứa và làm thịt đám dị thú dài hàng vạn mét. Lướt qua tất cả như mây gió phiêu tán, Bóng Ảnh nhàng chóng tìm được đám người Tà Long. Khi thấy Bóng Ảnh xuất hiện thì mấy người Tà Long cũng rất ngạc nhiên, Tà Long lên tiếng hỏi thăm:

" Lão Bóng ngươi đi đâu vậy? "

Bóng Ảnh đi lại gần đứng cạnh mấy người, nhìn con dị chủng xà trước mắt đánh giá một chút sau đó mới trả lời Tà Long:

" Đi gọi cô bé Thiên Tuyết nấu cháo cho lão đại ấy mà. Con dị thú vương này các ngươi bắt ở đâu vậy? "

Mấy người nghe vậy thì có đôi chút ngạc nhiên, Tà Long nói:

" Bị lão Bạch bắt cách đây mấy trăm dặm, mà Củ Cải sao lại muốn ăn cháo? Hấn cũng phải ăn à. "

Bóng Ánh gật đầu đáp:

" Lão đại không cần ăn cũng được nhưng thịt đám dị chủng này sinh cơ rất nhiều, ăn vào có khả năng khôi phục vết thương. Ta đang định ra ngoài giết một vài con mang về nấu nhưng mọi người bắt được một con rồi thì đỡ mất công ta đi. Mà lão đại có dặn, mọi người có việc gì khó khăn thì ta cũng có thể giúp đỡ."

Tà Long cười cười:

" Thịt nó thật ngon vậy sao, nếu nó bổ dưỡng vậy thì nấu luôn một con này đi. Để cho mọi người cùng nếm thử một chút. Ngày trước cũng có bắt được một ít dị chủng nhưng phẩm chất bọn nó chắc hơi thấp nên người ở dưới cũng không báo lên trên bằng không ta sớm cho người đi săn đám này về nuôi nhốt rồi."

" Mọi người muốn làm sao thì làm, ta lấy quả tim của nó trước. Đúng rồi cô bé Thiên Tuyết kia ở đâu?" Bóng Ánh nói.

Tuyết Anh đáp:

" Ừm, người lấy đi, Thiên Tuyết đang ở bệnh xá, người đến đó là tìm được nàng."

Bóng Ánh không nói gì thêm, chỉ nhẹ gật đầu sau đó dùng tay moi ra trái tim to như đùng, quả tim lúc này vẫn đang còn sống vẫn nhảy lên bịch bịch. Lấy xong quả tim Bóng Ánh liền biến mất.

Đi tới bệnh xá Bóng Ánh liền thấy Thiên Tuyết đang khám bệnh cho rất nhiều bệnh nhân.

" Cô gái nhỏ đi theo ta." Bóng Ánh đứng nơi đó phát ra âm thanh như gần như xa, mọi người ở đây nghe được âm thanh này thì rùng mình liên tục.

Thiên Tuyết ngẩng đầu lên nhìn thấy Bóng ánh thì không do dự gì đứng dậy nói với một mỹ phụ bên cạnh:

" Nam tử, tử giúp muội nhé. Muội có chút việc."

Mỹ phụ dịu dàng cười:

" Được, muội có việc thì đi đi. Nhớ thường xuyên đến thăm tử."

Mọi người thấy Thiên Tuyết rời đi cũng không ai ngăn cản nhường ra một con đường cho nàng đi. Ai cũng biết Thiên Tuyết địa vị thế nào, nàng tới đây đã là một điều bất ngờ. Nếu có ai dám ngăn cản trừ khi là bị tâm thần rồi.

Chạy đến nơi Bóng Ánh, Thiên Tuyết mị mị con mắt cười nói:

" Ánh thúc, hi hi, có việc gì tìm ta sao? "

Bóng Ánh đáp:

" Có việc cần tìm, sư phụ người nhờ nha đầu người nấu cháo cho hắn, tay nghề của nha đầu người là tốt nhất trong Ác Ma Thành, sư tôn người nói như vậy."

Thiên Tuyết cười xinh đẹp:

" Hi hi, đó là điều đương nhiên mà."

Bóng Ánh rất kiêng lời, không trò chuyện nữa hắn mang Thiên Tuyết vào trong không gian vong linh tầng ba. Đưa cho nàng trái tim của con dị

thú xà vương. Còn bản thân hắn thì quay về tiếp tục hấp thu hết đám tinh hoa hắc ám.

Bóng Ánh rời đi Thiên Tuyết bắt đầu nấu ăn. Nhìn quả tim máu me trước mắt nàng hai mắt tỏ sáng. Đầu tiên cô nàng nhanh chóng dùng nước rửa sạch rồi mang đi luộc, không biết nàng bỏ những thứ gì vào luộc kèm trái tim to lớn, chỉ thấy nàng bỏ đủ loại lá, hạt, vào trong.

Cách nàng nấu cháo cũng không khác người bình thường cái gì, cũng chỉ là vo gạo, bỏ nước, bắc lên bếp mà nấu. Nếu mà cháo có ngon chắc là do nguyên liệu nấu ăn cao cấp hơn chứ tay nghề của nàng cũng thuộc hàng bình thường.

Vì bên trong không gian vong linh không còn ban ngày, chỉ có ban đêm nên ánh lửa trong đêm tối nhìn rất ấm áp.

Không qua lâu trái đã được sử lí xong, từ một trái tim to lớn vô cùng bây giờ biến nhỏ lại chỉ tầm cái chậu rửa mặt. Một mùi thịt phiêu đảng quyến rũ phiêu đảng trong không khí, phải công nhân thịt của loại dị thú này rất thơm, chỉ là xử lí sơ qua thôi cũng đã có mùi vị như vậy rồi.

Lấy ra một cái diệp tinh dao nhỏ, Thiên Tuyết nhanh chóng chia cắt trái tim thành nhiều miếng nhỏ vừa ăn. Nàng bỏ những mảnh trái tim cùng gia vị cùng đủ loại thực vật xào lên, ngay lập tức một mùi hương hơn khiến người ta rớt nước miếng bốc lên. Đến ngay cả Thiên Tuyết bên cạnh cũng không nhịn được bốc lên ăn vụng vài miếng.

Sau 1 giờ đồng hồ cuối cùng nồi cháo đã được hoàn tất. Nàng mang cả cái nồi đi tới nơi Xuân Đức dưỡng thương. Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, nàng nhìn thấy Xuân Đức vẫn nhắm mắt nơi đó thì rón rén đặt xoong cháo ở một góc. Lấy một cái tô lớn múc gần đầy.

Mang tô cháo tới bên cạnh giường Xuân Đức, nàng nhẹ gọi:

" Sư tôn "

Xuân Đức chậm rãi mở mắt ra, đôi mắt vẫn như xưa u ám mang theo sự chết chóc. Nhìn thấy Thiên Tuyết hẩn miễn cười cười một cái nói:

" Không uổng công sư phụ yêu thương ngươi."

Thiên Tuyết gật gù nàng mị mị con mắt nhìn Xuân Đức, cười hỏi:

" Sư tôn người có cảm thấy cơ thể khó chịu không, để Tuyết Nhi lau giùm nhé."

Xuân Đức trừng nàng:

" Bớt làm mấy trò dục kia đi, lớn rồi mà không đứng đắn gì cả. Sau này..."

Hắn còn chưa nói xong thì Thiên Tuyết đánh gãy, nàng chau môi nói:

" Làm gì hung dữ như vậy cơ chứ, đây là đệ tử phụng dưỡng sư phụ thiên kinh địa nghĩa, trước tiên ăn một chút cháo do Tuyết Nhi nấu xem tay nghề của đệ tử ra sao. hì hì. Rồi tí nữa lau người cũng được."

Nói xong nàng liền đặt đầu của sư phụ nàng tựa lên đùi nàng, nàng thổi nhẹ một hơi bắt đầu đút cháo.

Xuân Đức cảm thấy mình lúc này không giống làm sư phụ Thiên Tuyết, mà giống làm em của nàng hơn. Bỏ qua cái cảm giác quái dị kia Xuân Đức bắt đầu ăn cháo, vị cháo rất ngọt hơi béo, ăn vào cảm giác ấm người lên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 452: Buổi Tối Tuyệt Nhi Quay Lại

Rất nhanh Xuân Đức ăn hết một tô cháo lớn, Thiên Tuyệt đặt cái tô sang một bên nhìn hẩn mị mị hỏi:

" Sư phụ cảm thấy khỏe hơn chưa? Có muốn ăn thêm một chút nữa không?"

Xuân Đức lờm tiếu đồ đồ của mình nói:

" Cũng không phải cái gì tiên đan diệu dược làm sao có thể trong nháy mắt khôi phục được. Mà sao nha đầu nguoi con mắt cứ mị mị vậy nhìn không khác gì mấy tên lừa đảo cả."

Bị nói vậy Thiên Tuyệt càng cười tươi như hoa, trước kia nàng còn có chút sợ vị sư phụ này nhưng qua mấy chục năm sống ở Thiên Long Thành thì nàng không còn sợ nữa, trong lòng nàng cũng không rõ bây giờ coi thiếu niên trước mặt là sư phụ mình hay gì nữa.

Nàng cúi đầu sát xuống mặt sư phụ của nàng, nàng cười lộ ra một cái răng khểnh, ánh mắt rất có hồn nhưng nhìn sao cũng thấy không có ý tốt, nàng nhẹ nhàng nói:

" Sư phụ để đồ đồ thay quần áo cho người nhé."

Xuân Đức không thèm để ý tới nàng, hẩn nhắm mắt lại:

" Đừng nghịch nữa để sư phụ nằm nghỉ. Nếu còn nghịch nữa sư tôn lúc khỏe lại sẽ kiếm một người gã người ra ngoài đó."

Thiên Tuyết thấy biểu hiện của sư tôn nàng thì không có lo sợ mà càng vui vẻ hơn, nàng để cho Xuân Đức nằm xuống giường sau đó nói:

" Hi hi, sư tôn giận rồi à. Đừng giận nữa nha. Tuyết nhi nghe lời người, đi ra ngoài để cho sư tôn nghỉ ngơi."

Nàng đứng dậy chỉnh lại quần áo cho Xuân Đức một chút rồi đi ra ngoài, đi ra ngoài cửa chưa được mấy bước thì nàng lại quay lại ngó đầu vào bên trong nói:

" Buổi tối Tuyết Nhi quay lại. Hi hi."

.....

Đi ra ngoài không gian vắng linh tầng 3. Thiên Tuyết lúc này lại trở về biểu hiện bình thường, không lộ ra vui buồn, chỉ khi ở bên sư phụ của nàng thì nàng mới lộ ra biểu hiện như vậy mà thôi.

" Sư tôn thật là không thú vị, chỉ đùa một chút thôi mà cũng không cho. Đáng ghét."

Cứ nghĩ đến Xuân Đức là cảm xúc của nàng lại mất không chế một chút, trong lúc nàng đang chà đạp một đám cỏ dưới chân thì Kim Phụng Hoàng đi ngang qua. Nhìn thấy Thiên Tuyết thì Kim Phụng Hoàng nhanh chân đi lại hỏi:

" Ai làm tiêu Tuyết nhà chúng ta tức giận vậy, nói cho tỳ, tỳ sẽ giúp muội xử lý hẳn."

Nói xong nàng còn sấn lên một cánh tay áo như chuẩn bị đánh nhau, cái biểu hiện du côn của nàng chẳng hợp với bề ngoài của nàng chút nào, một cô gái mảnh mai, xinh đẹp, tóc dài ngang lưng.

Thiên Tuyết thấy Kim Phụng Hoàng thì nở nụ cười, nàng tổ khô:

" Là sư phụ bắt nạt muội, tỳ đi đánh sư phụ đi."

Kim Phụng Hoàng lập tức bỏ cánh tay áo mới sấn kia lên, lại giả trang hiền thực, nhẹ nhàng nói:

" Muội nói gì vậy ta đâu phải là người hờ tì là dùng nắm đấm. Thôi tỳ phải đi dạy đám nhỏ đây."

Nhìn thấy biểu tình thay đổi 180 độ của Kim Phụng Hoàng thì Thiên Tuyết cũng không phản ứng quá lớn. Nàng đã sớm biết rồi.

" Cho muội đi tới trường học ké với được không? Hi hi. "

Thiên Tuyết ôm một cánh tay của Kim Phụng Hoàng, Kim Phụng Hoàng lờm yêu nàng một cái rồi hai người đi tới trường học tổng hợp mà Xuân Đức lúc về thì lập nên.

Trường học này cũng không dạy nhiều môn, đa phần đều là kỹ năng sống và một chút đôi nhân xử thế mà thôi. Giáo dục lại cho đám nhỏ mấy thứ mà bọn chúng hay ảo tưởng ví như cái gì người không phạm ta, ta không phạm người vậy. Rất nhiều người đều có nguyên tắc như vậy nhưng trên thực tế thì lợi ích đủ lớn thì bất chấp, còn ai cứ cố tình giữ vững nguyên tắc thì những người đó cũng xanh mộ lâu rồi.

Trường học nằm ở trung tâm khu vực phía tây của Ác Ma Chi Thành-01. Trường học xây dựng rất đơn giản một khu để học tập, một khu để cho mọi người đo sức, còn một khu để tự ngược đãi bản thân (Khu luyện tập).

Lớp mà Kim Phụng Hoàng dạy cũng rất đông, có 300 học sinh tất cả, trong đó 200 nữ còn lại là nam. Những người này đa phần đều là Hộ Vệ Ác Ma Tinh Anh vừa giác tỉnh. Khi hai người Thiên Tuyết đến nơi thì bên trong phòng học đã ngồi đầy đủ 300 người phân làm 3 khu mỗi khu 100 người không thiếu một ai.

Lớp học rất yên tĩnh, vẻ mặt đám học sinh lạnh lùng như sát thủ chẳng giống đi học văn hóa chút nào mà giống đi thực tập giết người vậy. Khi hai người bước vào bên trong thì cả đám học sinh kia cùng lúc đứng dậy cúi đầu đặt một tay lên ngực phải hô lớn:

" Xin chào Kim Phụng Hoàng trưởng lão cùng thần nữ điện hạ."

" Ngồi xuống đi" ---Kim Phụng Hoàng nhẹ nhàng nói, sau đó cùng Thiên Tuyết tiến đến vị trí của bản thân.

Nhìn 300 người có nam có nữ, ai nấy thần tình nghiêm túc Kim Phụng Hoàng có chút đau đầu, đây cũng không phải lần đầu nàng đi dạy nhưng mỗi lần đụng phải đám tinh anh thức tỉnh thì cảm thấy bản thân mình như đang dạy một đám quái thai vậy. Bọn nó có quá nhiều câu hỏi khiến nàng muốn nổ não.

" Chúng ta bắt đầu học, hôm nay sẽ lần lượt người đặt ra câu hỏi, bắt đầu từ vị trí số 1. Người số 1 đặt câu hỏi, không có câu hỏi thì người kế tiếp."

Nàng vừa dứt lời thì ở vị trí số 1 là một trung niên mấy chục tuổi đứng dậy, dùng cái giọng ồm ồm nói:

" Kim trưởng lão ta muốn hỏi nếu như trong một đội ngũ đi làm nhiệm vụ, gần như tất cả mọi người đều chết mà ta lại còn sống. Nhưng xung quanh là địch nhân vậy ta phải làm gì? Trốn hay liều mạng "

Kim Phụng Hoàng đang định giải thích cho tên kia biết là phải liều mạng thì Thiên Tuyết lại đứng dậy thế chỗ Kim Phụng Hoàng nói:

" Câu hỏi rất hay, chọn làm kẻ nhất gan hay người có nghĩa khí. Đa số người máu nóng dồn lên đầu thì chọn nghĩa khí liều mạng với địch nhân nhưng ta nói cho các ngươi hiểu lúc đó tất nhiên là phải trốn. Trốn càng nhanh càng tốt, địch thì nhiều ngươi chỉ còn lại một vài người bạn liều mạng có ích gì, báo thù nói đơn giản vậy sao? Người chết rồi lấy gì báo thù. Nên nói cho cùng mạng sống quan trọng nhất, giữ mạng sau này rồi tìm kẻ báo thù sau."

Tên trung niên kia hơi nhú mày nói: " Không phải Ác Ma Điện chúng ta không sợ chết sao? Không sợ chết sao lại bỏ trốn."

Thiên Tuyết cảm thấy tên này đầu óc có chút ngu đần nhưng nàng vẫn kiên nhẫn giải thích: " Nói dài dòng khiến các ngươi khó hiểu rồi, nói ngắn gọn thế này. Các ngươi so sánh cái mạng của các ngươi sau này có lớn bằng lợi ích chết khi đó không, nếu còn sống mang lại giá trị lớn hơn thì trốn, nếu chết đi mang có lợi ích nhiều hơn thì liều mạng rõ chưa? "

" Đã rõ thưa thánh nữ" --- Người số 1 nói.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 453: Bên Trong Tử Vực

Đến người số 2 là một cô gái, ngoại hình dễ nhìn có một đôi mắt to tròn. Nàng đứng dậy hỏi:

" Xin thần nữ giải đáp câu hỏi, tại sao người ta phân chia ra làm chính và tà, Ác Ma Điện chúng ta thuộc bên nào? "

Tuyết Anh lần này không đứng dậy mà ngồi ở đó hỏi tương một chút sự phụ ngày trước có dạy bản thân, một lúc sau nàng mở miệng.

" Theo như Điện Chủ nói thì chính và tà là do mấy tên không có việc làm nghĩ ra và xây dựng nên. Chính đạo người xấu gần hết, tà đạo người tốt cũng không ít. Tùy vào góc độ nhìn nhận cá nhân thôi. Ví dụ như người thân của bạn bị người khác lấy tim đi mà chết thì bạn thấy kẻ lấy tim kia là ác nhân nhưng tên mà bạn cho là ác nhân kia lại lấy quả tim đó cứu sống con gái hẳn thì trong mắt con gái hẳn tên kia là một người cha tốt.

Điện chủ kết luận lại một câu đó là vạn sự tùy tâm mà làm, bạn cảm thấy nó đúng thì là nó đúng. Bạn cũng không cần vì ai khác chỉ vì bản thân bạn cùng người thân mà bạn yêu quý là được. Mặc thế gian có nói gì thì cuộc sống vẫn là bạn quyết định những kẻ khác có nói nhiều hơn nữa cũng chẳng khiến bạn chết được.

Còn bạn hỏi Ác Ma Điện chúng ta thuộc chính hay tà sao? Câu trả lời là vừa chính vừa tà."

Được Thiên Tuyết giải đáp người thứ 2 ngồi xuống, tự thân suy ngẫm lại. Sau đó liên tiếp mấy chục người đều được Kim Phụng Hoàng giải đáp tất cả, mãi tới khi có một thanh niên vị trí 101 nêu ra câu hỏi thì lại tới lượt Thiên Tuyết trả lời.

" Xin Kim Trưởng lão giải đáp. Tiên nhân là gì? Bọn họ ở đâu? Bọn họ có thật sự trường sinh bất tử sống thọ cùng trời đất không? Nơi chúng ta đang ở là nơi nào? "

Thiên Tuyết đứng dậy lờm thanh niên nói:

" Mỗi người một câu mà người tới bốn câu liền. Cái này có phải hay không khi dễ ta quá." "

Thanh niên kia có chút xấu hổ, hấn đứng cứng ngắc nơi đó nở nụ cười khờ khạo. Nhìn cái biểu hiện này là Thiên Tuyết biết thằng này đang giả ngu rồi đây, nàng cũng lười tính toán với tên này, suy tư một chút nàng nói:

" Theo như sư tôn của ta nói thì tiên nhân chính là một đám tu sĩ số tốt, lúc sinh ra ở vị trí có thiên địa linh khí cực nồng vì vậy con đường tu luyện thênh thang, tu vi tiến nhanh rồi bọn họ bước vào cảnh giới cao sống rất dài. Bản chất là vậy, đời sống tốt hơn, tu luyện nhanh hơn, sống dài hơn thì biến thành tiên nhân rồi. Còn bọn họ ở đâu sao? Ta nghe sư tôn nói là ở phía thiên địa khác với chúng ta còn vị trí cụ thể thì ta cũng không biết.

Câu hỏi thứ ba là bọn chúng có sống thọ cùng trời đất không à. Theo ta biết là không, ở bên trên tiên vực đám tu sĩ cứ 5000 năm một kiếp nạn, vạn năm một lần tai kiếp, trăm vạn năm một lần họa kiếp nên đa số ở trăm vạn năm chết cả rồi, không chết thì tu vi cũng không còn lại là bao.

Câu hỏi thứ tư, nơi chúng ta sống ở đâu. Xin được giải thích, nơi chúng ta ở vị trí trung thiên. Cái gì gọi là trung thiên thì giải thích đây. Ở một vũ

trụ khác gắn liền với chúng ta có nồng độ thiên địa linh khí cao hơn gọi là cao thiên bên trong cao thiên bao gồm tiên vực, ma vực, quỷ vực, yêu vực.

Trung thiên chúng ta cũng như vậy và hạ thiên cũng như thế có mỗi điều linh khí thấp hơn. Được rồi, hiểu chưa nào còn gì hỏi nữa không? "

" Còn, thưa thần nữ." Tên thanh niên kia lại lên tiếng hấn hỏi:

" Vậy bên trong chung thiên chúng ta ở vị trí nào."

Thiên Tuyệt đang định ngồi xuống thì bị tên kia hỏi tiếp, nàng không khỏi trừng mắt nhìn hấn:

" Ở trung thiên cũng có 3 vực chính gồm Ma Vực vị trí của đám ma tộc cùng tà linh tộc, Yêu Vực gồm đám tinh linh tộc, long tộc, cầu đầu nhân, còn chúng ta ở Tử vực, cái tên Tử Vực có từ trước rồi mà cũng không ai biết vì sao lại có tên như vậy nên đừng hỏi.

Bên trong Tử Vực có vô số thiên hà, nhiều tới nỗi không ai thềm đếm, bên trong mỗi thiên hà thì chia thành nhiều tinh vực, mỗi tinh vực là nhiều hành tinh sống ở gần nhau hình thành và Ác Ma Điện chúng ta đang nằm trong một cái hành tinh sống nào đó. Còn vị trí cụ thể đơi có bản đồ chi tiết tinh vực nhé."

Lời nói của nàng vừa ra làm mọi người sợ hãi không ít, bọn họ sống nơi đây chỉ là một cái hành tinh bên trong bao la của vũ trụ. Đề tài này hiển nhiên rất được nhiều người quan tâm, mọi người sôi nổi bàn tán, tạm thời quên mất đặt câu hỏi.

Nhưng rất nhanh người có quyền đặt câu hỏi tiếp theo được mọi người ủy thác đứng dậy hỏi:

" Không biết làm sao có thể đi lên cao thiên, làm sao đi xuống hạ thiên?
"

Câu hỏi này thì Kim Phụng Hoàng trả lời, nàng đứng dậy nói:

" Muốn đi lên cao thiên trước tiên tu vi phải đủ, Các ngươi ít nhất phải đặt Hằng Quân Cảnh thì mới có thể được thiên địa ở cao thiên tiếp đến, còn muốn hạ giới thì đi tìm một cái đường hầm thông đạo đi qua là được nhưng khi vào trong thì tu vi ngươi sẽ bị áp chế vô cùng thâm trọng, có người không thích ứng lập tức rối loạn mà chết."

" Cảm ơn Kim Trưởng lão"--- người vừa hỏi cảm ơn.

Kim Phụng Hoàng nói:

" Không có gì, người tiếp theo nêu câu hỏi."

Lần này là một cô gái thanh tú đứng dậy, nàng nhìn về phía Thiên Tuyệt hỏi:

" Thần nữ điện hạ không biết ngày trước người làm sao lại được nhận làm đồ đệ của điện chủ, người có thể tiết lộ một chút được không? "

Thiên Tuyệt ngẩn người, mọi người cũng ngạc nhiên nhưng rất nhanh thì cả đám hào hứng nhìn về phía Thiên Tuyệt.

Thiên Tuyệt đứng dậy mỉm cười nhìn về phía cô gái đặt câu hỏi nói:

" Cái này cũng chỉ là may mắn mà thôi, trước kia Ác Ma Điện chúng ta vừa thành lập thì không có người chỉ dạy về hệ phụ trợ, cả Ác Ma Điện chỉ duy nhất mình điện chủ, mà chính lúc đó ta lại là người thức tỉnh hệ phụ trợ nên được Điện Chủ chỉ dạy. Ban đầu Điện Chủ cũng không có nhận ta vị đệ

tử đáng thương này nhưng về sau rồi theo ta cố gắng cũng lên làm đệ tử kí danh của người."

Mọi người nghe vậy thì đều ngạc nhiên không thôi, hiển nhiên không ai ngờ Thiên Tuyết chỉ là đệ tử kí danh. Cô gái kia lại hỏi:

" Vậy Điện Chủ có bao nhiêu đệ tử đó là những ai? "

Thiên Tuyết nghe vậy thì nở một nụ cười âm áp, hình như nàng đang nhớ lại điều gì đó vui vẻ khiến cho lúc này nhìn nàng càng thêm xinh đẹp, khiến cho mọi người không khỏi mê đắm. Mai một lúc sau nàng mới nói:

" Điện Chủ chỉ có mình ta là đệ tử kí danh của người, không có đệ tử chính thức. Từ lúc ta đi theo người thì người chưa một lần thu đệ tử nào."

Mọi người lại ồ lên, Điện Chủ thần bí hiểm có ai biết rõ về người, lúc trước nghe Thiên Tuyết chỉ là đệ tử kí danh mọi người còn cho rằng nàng chỉ là hạng bét trong số đệ tử của điện chủ, mọi người còn đang tiếc thay cho nàng. Nhưng bây giờ nghe nàng nói Điện Chủ chỉ có một đệ tử kí danh là nàng thì không khỏi kinh ngạc.

Bình thường một người thường thu vài ba đệ tử chân truyền, cùng một đám đệ tử kí danh, sự quan tâm, sủng ái cũng tùy từng người. Không ai giống như Thiên Tuyết là một đệ tử kí danh như vậy, tính ra nàng cũng chẳng khác gì đệ tử chân truyền cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 454: Kim Trưởng Lão

Mãi tới buổi chiều thì lớp học mới thúc, khi lớp học kết thúc thì hai người Thiên Tuyệt cùng Kim Phụng Hoàng lại đi tới khu vực giao lưu của đám môn đồ.

Ác Ma Điện môn đồ giao lưu cùng nhau mà người mới lần đầu tới nhìn còn tưởng bọn họ có thâm cừ đại hận gì kia. Không có tiếng hét thảm chẳng qua vừa nhìn lên cũng khiến mọi người sợ hết hồn, ví dụ bây giờ trên đài cũng đang có một nam, một nữ.

Nam ánh mắt lạnh lẽo không mang theo một tia cảm tình ba động, nữ cũng vậy. Hai bên không có nói lời nào mà nhìn nhau, sau vài giây quan sát thì hai bên cùng một lúc rút kiếm công kích lẫn nhau. Không có nương tay, mỗi chiêu thức là đều là chiêu lấy mạng.

Bình thường nhiều người khi đánh nhau sẽ gầm rống, kêu gào tên võ học của mình thi triển nhưng Ác Ma Điện người thì lại không làm như vậy, bọn họ như là một cỗ máy giết chóc không có biểu tình ba động, bị mất cánh tay thì khẽ nhíu mày một cái rồi thôi.

Kỹ pháp Ác Ma Điện thiên về đơn giản, tốc độ, hiểm ác. Còn cái gì bí kỹ bí pháp muốn thi triển mà tốn thời gian thì không có mấy ai đi học những kẻ như vậy mà gặp phải cùng cấp Ác Ma Điện thì chỉ một đường treo sớm.

Phập

Ngay lúc này trên loạn đấu đài, hai người đang giao tranh kia cùng lúc xuất ra một chiêu giống nhau, cả hai cùng đâm kiếm ngay bụng đối phương, cả hai đều trào máu, ánh mắt hai bên như lưỡi dao sắc bén nhìn nhau sau đó cùng một lúc xoay kiếm, máu tươi vẩy ra.

Cả hai lùi về phía sau một đoạn sau đó lại tiếp tục dùng sát chiêu, cuối cùng thanh niên ngã xuống không dậy được nữa, trực tiếp ngất đi. Thiếu nữ thì vẫn có thể đứng vững lấy ra một lọ dung dịch màu đỏ nàng uống cạn, rất nhanh các vết thương trên cơ thể nàng khép lại.

Nhìn thanh niên bị thương nằm nơi đó nàng cũng lấy một lọ dung dịch chất lỏng màu đỏ tách miệng tên kia ra đổ vào, sau đó nàng cầm kiếm của thanh niên rồi cùng ôm hắn xuống đài.

Ở một nơi khác Thiên Tuyết cùng Kim Phượng Hoàng đều xem toàn bộ cuộc đấu. Hai người có chút suy tư, tiếp theo so đấu không phải là hai người nữa mà mấy chục người cùng lên.

Hai bên đủ nhân số liền lập tức triển khai tấn công, nhất công, nhất phong triển khai cực kì bài bản, nhìn từ bên ngoài không lộ một chút sơ hở. Nếu muốn công phá trận hình đồng nhất như vậy thì có hai biện pháp đó là thực lực đè ép hoặc dùng số lượng mài chết.

Dù sao sức lực con người có hạn, không ai có thể kéo dài mãi mãi, dù có mạnh tới đâu thì cũng có lúc suy yếu.

Nhưng đang lúc này Thiên Tuyết nheo mắt lại hắn thấy một tên thiếu niên không phải người của Ác Ma Điện đang đùa giỡn một nữ môn đồ, đi theo tên kia còn có mấy nam tử khác. Nhìn qua Kim Phượng Hoàng, Thiên Tuyết chỉ tay hỏi:

" Hoàng tử những kẻ kia là thế nào? Không phải người của Ác Ma Điện ta lại có thể đi vào nơi này? "

Nhìn theo hướng chỉ của Thiên Tuyết, Kim Phụng Hoàng cũng thấy được những người kia. Ánh mắt của nàng nheo lại nói:

" Tử cũng không biết nhưng theo tử thấy mấy tên kia chán sống rồi."

Truyền âm gọi đến một tên môn đồ, tên môn đồ kia mặt mày dữ tợn, ánh mắt sắc lạnh khi nhìn thấy Thiên Tuyết cùng Kim Phụng Hoàng thì cúi đầu chào:

"Xin chào Kim trưởng lão, thần nữ điện hạ."

Thiên Tuyết chỉ tay về phía mấy tên nam tử hoa phục kia, dịu dàng hỏi:

" Xin chào người, người có thấy mấy tên kia không? Bọn chúng là ai mà lại thích chết như vậy? Mà sao những cô gái kia lại không phản ứng mà cứ mặc kệ cho bọn chúng buông lời trêu chọc như vậy? "

Tên trung niên nhìn theo phía tay Thiên Tuyết tên trung niên thấy được mấy tên thanh niên đang thích chơi trội kia. Hắn cũng không nhận ra mấy người này nhưng đại khái đoán được thân phận bọn họ, quay lại nhìn Thiên Tuyết hắn nói:

" Những kẻ này ắt hẳn đến từ thành số 4, cứ 1 tháng lại có mấy người bên đó được chọn qua bên này giao lưu. Còn mấy nàng kia vì thấy những người này quá yêu nên cũng lười phản ứng, mà cũng vì mấy cô gái này không phản ứng nên mấy tên kia mới làm như vậy để thu được sự chú ý của mấy cô gái."

Thiên Tuyết nghe vậy thì hơi ngạc nhiên, nàng còn tưởng là cường hào ác bá ở đâu ra kia, hay con cháu cây quyền cây thế ai ngờ sự việc là như

vậy. Người ta qua giao lưu mà các người bơ người ta như vậy đúng thật là hơi quá đáng. Lấy ra 10 lọ nhỏ đựng chất lỏng mà hồng nhạ Thiên Tuyệt đưa cho đại hán nói:

" Phân chia cho 3 nàng kia mỗi người 3 lọ, người một lọ. Nói cho các nàng phản ứng mấy tên kia một chút. Dù sao người ta một tháng cũng qua một lần mà các người bơ người ta như vậy cũng hơi quá."

Tên trung niên nhìn thấy trong tay 10 lọ nhỏ dung dịch màu hồng thì ánh mắt sáng lên, tất cả là thuốc tăng cường tiềm năng, loại thuốc này bọn họ một tháng được phát một lọ, có thể hiểu trình độ quý hiếm.

Hơi cúi đầu chào hai người tên trung niên như gió tiến đến gần 3 cô gái, trước khi đến hẳn đã truyền âm cho ba nàng. Ba cô nàng đột nhiên mở mắt ra, sương khói màu xanh trong đôi mắt các nàng hiện ra dọa cho mấy tên thanh niên từ thành số 4 đi qua sợ hết hồn.

Ba nàng nhận được đồ mình cần từ đại hán xong thì quay lại chỗ cũ nhìn mấy người từ thành số 4 đi qua giao lưu. Bỗng nhiên ba cô nàng cả người khí chất thay đổi từ lạnh lùng như hàn băng vạn năm thì sau vài giây biến đổi thành ba cô gái thanh thuần đáng yêu nhìn mấy tên kia cười duyên nói:

" Các công tử đây hẳn là anh kiệt từ thành số 4 đi qua đây phải không. Lúc này mấy người chúng ta thất lễ mong mọi người không cần để bụng."

Mấy tên thiên tài từ thành số 4 đi qua thấy vậy thì ngẩn cả người đứng nơi đó như bị sét đánh, bọn họ có chút không kịp thích ứng với tình huống lúc này. Trước khi qua đây mấy vị sư huynh, sư tỷ ngày trước đã dặn trước qua bên này thì mấy người bọn họ sẽ không được ai để ý nhưng tình huống lúc này là thế nào à.

Người thanh niên anh kiệt dẫn đội lúc này cũng không ức chế được trái tim nháy bịch bịch, hấn miễn cưỡng nói:

" Sư tử khách khí, được mấy vị sư tử ưu ái đã là vinh hạnh của chúng ta, làm sao chúng ta dám trách các sư tử."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 455: Một Năm Sau

Thời gian bất giác lại đi qua một năm.

Thế giới vẫn chỉ có tuyết, gió lớn cùng dị chủng sinh vật hoành hành khắp nơi. Đa phần các chủng tộc sinh linh chỉ còn một phần đất mà sinh sống. Nhưng chỉ có những nơi có cường đại cường giả mới có thể thủ hộ tốt những người gia nhập.

Đám dị sinh vật kia không biết có bị phát điên gì hay không mà lại thi thoảng tụ lại cùng một chỗ tấn công mấy nơi sinh hoạt của nhân loại hoặc sinh linh không thuộc chủng tộc của bọn chúng. Khi công phá thành công thì sẽ là một cuộc tàn sát vô cùng triệt để, tất cả đều bị ăn sạch.

Cũng vì vậy mà rất nhiều thế lực nhỏ đi chuyển xác nhập vào các thế lực lớn để bảo vệ cái mạng nhỏ của bản thân.

.....

Một ngày này Xuân Đức cuối cùng có thể đi xuống giường, cảm thấy xương cốt kêu rắc rắc do quá lâu chưa hoạt động Xuân Đức than thở.

" Sống như người thực vật hơn trăm năm, mình cũng sắp biến tâm thần luôn."

Nhìn quanh căn phòng thấy một bàn đồ ăn vẫn còn hơi nóng bị người ăn đi một ít, hắn tiến lại ngồi ngồi vào ghế nhìn mấy món đồ ăn ở trên bàn, tiểu đồ đệ của hắn từ ngày hắn bị thương thì đều nấu ăn rồi ăn tại đây, bình

thường cô nàng kia đều rất gọn gàng nhưng hôm nay không biết vội vàng việc gì mà còn chưa ăn xong đã đi rồi.

Bàn ăn cũng rất bình thường, một tô canh, một ít thịt rang cùng một bát cơm nhỏ. Cầm lên bát cơm ăn đỡ kia Xuân Đức ăn cùng với thịt và canh ở trên bàn. Ăn vào một miếng hẳn cảm thấy đồ đệ của hẳn nấu ăn cũng rất ngon nhưng so với hẳn thì... chắc là tốt hơn hẳn nhiều.

Không qua mấy chục giây, bàn ăn đã sạch bách, ăn xong mà hẳn cảm thấy càng thêm đói. Không thể hiểu nổi con gái sao lại chỉ ăn một chút như vậy.

Đi ra lầu đài sinh mệnh nhìn lên trời đêm Xuân Đức hít một hơi dài. Nhớ tới mấy nha đầu đang bế quan hẳn có chút nhớ nhưng vội dịch chuyển đi tới tầng cao nhất của Lâu Đài Sinh Mệnh, nhìn xuyên qua hẳn thấy 4 nha đầu đang bông bênh ngồi trên một đài sen băng bên trong căn phòng, cả người phát ra ánh sáng sinh mệnh cường liệt khiến cho bên trong này hoa thảo tự động mọc lên bao trùm khắp căn phòng.

Mỗi nha đầu phát ra ánh sáng có màu khác nhau, giống như Heo Con thì màu xanh lục, Vũ Y thì màu đen, dưới ánh sáng của Heo Con thì thực vật màu xanh mọc lên như rừng, còn dưới ánh sáng của Vũ Y thì thực vật màu đen lan tràn.

Bốn người hình thành một vòng tròn quay mặt ra ngoài, trên người mỗi nha đầu đang dần dần ngưng thực một hình ảnh riêng, Heo Con phía sau lưng có một đôi cánh bướm phát ra quang mang màu tím chớp động, Vũ Y là song đao giao nhau, Lan Lan là ba quả cầu sét, còn tiểu Thất thì là một viên ngọc màu lam.

Khi mấy hình ảnh này ngưng thực thì sẽ trở thành bốn mạng vũ khí đầu tiên của mấy nàng. Những vũ khí này sẽ tăng sức mạnh dần theo chủ nhân

của nó. Mỉm cười Xuân Đức cảm thấy vui vẻ.

Không có làm phiền mấy nha đầu bé quan Xuân Đức nhẹ nhàng rời đi.

.....

Đi ra bên ngoài ngoại giới, dùng thần thức quét một vòng thì hẳn không khỏi kinh ngạc. Hẳn kinh ngạc vì bây giờ khác quá thay đổi quá nhiều, từ thiên đạ cho tới Ác Ma Thành khi xưa, còn hai điều hẳn ngạc nhiên nữa là ở Ác Ma Thành số 4 đang có bạo loạn, bên ngoài là vô số sinh vật mà hẳn không biết đang tấn công tường thành, ngoài ra còn có một đám cường giả đang âm thầm hạ độc thủ với người Ác Ma Điện.

Ở trên trời qua niệm lực quan sát hẳn có thể thấy ba người Tuyết Anh, Đại Bạch, Tà Long đang điều khiển khô cốt ma tôn con rối chiến đấu với 2 tên cường giả khác, hai tên này khí tức rất đặc biệt.

Suy nghĩ một chút hẳn liền biết hai người này là ai rồi, là đám từ tiên vực cùng yêu vực ở cao thiên đi xuống. Do thiên địa biến chuyển nên cái trận pháp tuyệt sát bố trí trước kia mới không đạt tới mục đích ban đầu.

P/s: Ý trí thiên địa của cao thiên có thể cho phép người ở cao thiên hạ xuống trung thiên nhưng bị áp chế, còn người ở trung thiên không thể lên cao thiên vì tu vi không có phép nếu muốn đi lên phải nhờ vào siêu cường giả bảo hộ.

Chú ý trận chiến của mấy người Tà Long, Xuân Đức có thể nghe được hai bên đối thoại mặc dù tiếng động va chạm rất mạnh.

" Ác ma điện các ngươi nếu quy phục Vạn Kiếm tông chúng ta, giao lên bộ xương cốt cùng thanh thần kiếm kia thì chúng ta có thể tha cho các ngươi mà sau này còn bảo hộ các ngươi mười vạn năm không ai dám xâm phạm." --- Tên nam tử đến từ tiên vực dùng giọng âm lãnh nói.

Đang đối kháng cùng đám người Tà Long, người còn lại là một nữ nhân lên tiếng:

" Chỉ cần các ngươi gia nhập vào Yêu Thần Điện chúng ta thì Yêu Thần Điện cũng đời đời bảo vệ các ngươi, bằng không hôm nay các ngươi không chết nhưng cơ nghiệp của các ngươi sẽ bị hủy diệt."

Xuân Đức nghe một chút đối thoại liền đoán được ra mấy người này tới vì Tà Kiếm rồi, còn việc khuyên hàng vì mấy người này cũng không làm gì được đám người Tà Long cả, còn đám dị vật bên dưới chắc là trùng hợp mà thôi.

Xuân Đức tự dung cảm thấy thú vị, làm kẻ đứng sau màn cũng rất vui. Hắn muốn cho mấy tên kia xem Ác Ma Điện trong phút chốc lật ngược tình thế, còn đám người ở thành số 4 thì cũng cần thanh lý một lần.

Vung tay lên vô số Hộ Vệ Thánh cấp xuất hiện những tên này là được nâng cấp từ đám bắt tử sinh vật trước kia, cả đám đều mặc hắc ám chiến giáp, trường mâu hắc ám. Khi có gần 1 tỷ Hắc Ám Hộ Vệ xuất hiện thì Xuân Đức truyền ý niệm cho bọn họ đi cứu trợ.

Tám phần đi tiếp viện trên tường thành, còn 2 phần đi tới Ác Ma Thánh Số 4 đàn áp phản loạn. Khi gần hơn một tỷ Hắc Ám Hộ Vệ thánh cấp xuất hiện thì tất cả mọi người đều cảm nhận được. Bọn họ quay lại thì rung động không thôi, một đám mây đen từ chủ thành bắt đầu di chuyển ra tường thành, khi lại gần bọn họ thấy những đám mây kia chính là không biết bao nhiêu chiến binh mặc hắc ám chiến giáp.

Có nhiều người không nhìn được kích động lớn tiếng hét:

" Viện binh từ chủ thành đến rồi, mọi người cố gắng chống cự. Giết chết hết đám súc sinh này"

Những người kích động này đa số là cường giả phụ thuộc Ác Ma Điện mà không phải thành viên chính thức Ác Ma Điện. Thành viên chính thức của Ác Ma Điện dù không có quân tiếp viện thì bọn họ vẫn liều mạng chiến đấu

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 456: Kéo Bè Kéo Đẳng Tới

Đang chiến đấu ở trên không trung cùng với đám người Tà Long, hai kẻ có tu vi Trung vị Hằng Quân Cảnh đến từ cao thiên thấy một màn như vậy thì không khỏi nhăn chặt lại mày lại. Tên nữ yêu tu làm bầm:

" Sao lại nhiều như vậy Tinh Quân Cảnh đỉnh phong cao thủ, bọn họ sản xuất cường giả à."

Tên nam nữ còn lại cũng là quan sát một chút rồi nhú mày nói:

" Khí huyết tràn đầy, linh hồn nguyên vẹn đích thị là người sống nguyên vẹn. Còn hắc khí xung quanh bọn họ hẳn là bí pháp tu luyện.

Trong khi hai người suy đoán đủ thứ thì phía bên dưới kia tình thế đã bắt đầu nghiêng về phía Ác Ma Điện, có sự gia nhập của vô số Hộ Vệ Thánh Cấp những nơi gặp nguy hiểm nhanh chóng bị bỏ cứu.

Đám dị chủng tuy số lượng thật sự kinh người nhưng số lượng vương cấp dị thú không có bao nhiêu nên dưới sự liều chết trọng thương của đám Hộ Vệ Thánh Cấp thì nhanh chóng bị kiếm hãm không thể tạo nên sự hủy diệt với tu sĩ cấp thấp.

Còn đám cường giả ngoại lai chuyên gia sử dụng ám chiêu hãm hại người Ác Ma Điện cũng được đặc biệt chiếu cố, dưới thần niệm phong tỏa của Xuân Đức đám con chuột kia chỉ có thể bị săn giết.

Truyền âm cho ba người Tuyết Anh, Xuân Đức vui vẻ nói:

" Chơi với hai đó tận hứng đi, còn lại để ta lo cho."

Đang ngồi ở bên trong cự cột ba người Tuyết Anh nghe được âm thanh quen thuộc thì vẻ mặt nhẹ nhõm, mặc dù thấy Hộ Vệ Thánh Cấp xuất hiện thì mọi người cũng đoán được Xuân Đức đã ra ngoài nhưng chưa rõ là hắn đã khỏe lại hẳn chưa.

Nhưng nghe được hắn truyền âm mọi người cảm an lòng hơn rất nhiều, ở lâu với hắn mọi người cũng biết tính của hắn, hắn nói như vậy thì lúc này hắn khôi phục lại rồi, hôm nay những kẻ đến đây uy hiếp chết chắc rồi.

Đang còn lo được lo mất, lúc này ba người Tà Long triệt để buông tay công kích hai người phía trước. Lập tức tiếng nổ âm âm truyền ra, từng giao động khủng bố từ trên trời khuếch tán ra xa.

Nhìn bầu trời trên cao truyền tới đỉnh tai nhức óc, Xuân Đức thản nhiên cười, hai người kia đơn độc một người chống lại thì không phải đối của ba người Tà Long, hai người thì miễn cưỡng có thể đối kháng.

Lại nhìn xa xa đám vương cấp dị chủng đang thỏa thích tàn sát Hộ Vệ Thánh Cấp, Xuân Đức nheo mắt lại sau đó nói nhỏ:

" Lão nhị đi làm thịt mấy con dị chủng vương giả kia đi. Bắt sống đám bọn chúng sau này chúng ta cùng mọi người nấu cháo ăn."

Bóng Ảnh từ từ hiện ra thân hình, khoác lên một cái áo choàng đen, nhìn về phương xa đang có 31 dị thú vương giả thì âm u cười:

" Được, lão đại yên tâm."

Nói xong thì thân hình hắn tiêu tán biến mất, Xuân Đức cũng không có nhìn xem Bóng Ảnh xử lý đám dị chủng vương giả kia mà đi tới Ác Ma Thành-04, nơi kia có chuyện làm hắn cảm thấy thú vị hơn. Không ngờ lại

có người lúc này làm loạn, mưa đờ đánh cấp thánh khí đỉnh cấp tạo nên Ác Ma Thành-04.

.....

Ác Ma Chi Thanh-04 là nơi tự trị của người dưới quyền Ác Ma Điện, nói đơn giản chính là nơi cấm dùi của mấy thế lực phụ thuộc. Vì vậy Ác Ma Thành -04 không có trận pháp cường đại hay gì cả, đám thế lực phụ thuộc thích làm gì ở nơi này thì tùy nhưng không ai ngờ lại có kẻ nhân lúc này mà mưu đoạt bảo vật Ác Ma Thành.

Đám phản loạn kia tuy đã phá hủy gần như tất cả truyền tống trận nhưng vẫn còn một chủ trận chưa bị phá.

Thông qua chủ trận, Xuân Đức mang theo 2 ức Hộ Vệ Thánh Cấp đi tới Ác Ma Thành-04 trấn áp kẻ phản loạn.

Ác Ma Thành-04 nơi quảng trường trung tâm, một trận pháp truyền tống bỗng dung ánh sáng phóng lên tận trời cao. Ở bên cạnh trận pháp lúc này là vô số tu sĩ cầm vũ khí chờ đợi người truyền tống đi, trong đám phản loạn này không ngờ còn có 3 tên Hằng Quân Cảnh sơ kì. Xuân Đức ở chủ thành cũng đã thông qua thần niệm biết được ba tên này tồn tại, theo hấn thấy thì ba tên này đều là người trung thiên, ắt hẳn là người của thế lực phụ thuộc Vạn Kiếm Tông.

Xuân Đức dẫn đầu đi ra đầu tiên khỏi truyền tống, hấn vừa bước ra ngoài thì đã có vô số công kích xe gió hướng hấn đánh tới.

Trong đó có ba người mặc quần áo bình thường khuôn mặt dữ tợn dùng vũ khí bản mệnh vũ khí tấn công hấn, ba người nhe răng cười. Một tên trung niên trong đó cười gằn nói:

" Tiểu tử chết đi"

Xuân Đức hai mắt màu xám lạnh lẽo nhìn vô số công kích tới gần, hắn cũng nhếch mép lên cười không phản kháng. Mặc kệ công kích đánh vào người.

Bùm bùm.. phụt phụt

Xuân Đức cả người bị đánh nát bấy máu thịt văng tứ tung khắp nơi những người kia không có né tránh máu thịt mà cứ mặc kệ bắn lên người những kẻ đó cười như điên. Nhưng rất nhanh tiếng cười bọn chúng yên bặt mà dừng lại.

Máu thịt của Xuân Đức văng lên tất cả mấy ngàn người xung quanh nơi truyền tống, nơi truyền tống này rất rộng có đến mấy chục vạn người vây quanh, máu thịt của Xuân Đức chỉ văng lên một nhóm nhỏ.

Nhưng một điều khiến người ta kinh hoàng đó là những ai bị máu thịt Xuân Đức bắn lên người thì nhanh chóng trương to lên, cả người giống như một quả bóng vậy. Giống như quả bóng không chịu nổi lực ép từ bên trong bỗng nhiên bạo tạc.

Bụp Bụp Bụp

Vô số bom người cùng nổ tạo nên một mảnh đỏ tươi hoa mỹ, máu thịt tung bay trên bầu trời. Rồi lại lặp lại tuần hoàn ác tính đó. Máu thịt dính lên ai người đó tan xác, rồi người ở gần không may dính phải rồi lại nổ.

Không qua mấy cái hô hấp mấy vạn người đã không còn một mống, quá trình miêu tả thì lâu chứ nó cũng giống như bạn chọc vỡ liên tiếp hai quả bóng bay vậy nhanh tới không kịp phản ứng. Những ai phản ứng kịp không bị máu thịt bắn lên thì cũng bị xương đâm chết, trong đó có ba tên Hằng Quân Cảnh.

Khi tiếng hét thảm cuối cùng kết thúc thì tất cả máu thịt xương cốt xung quanh truyền tống trận một lần nữa cấu thành Xuân Đức nguyên vẹn không tổn thương. Cảm nhận một chút Xuân Đức than thở:

" Đúng là một lũ không có chất dinh dưỡng dù ăn nhiều cũng không thể béo được."

Cùng lúc này từng đội ngũ Hộ Vệ Thánh Cấp 10 vạn người đi ra. Theo mệnh lệnh của Xuân Đức những hộ vệ này một nửa đi phủ thành chủ nơi kia tàn sát đám đang làm loạn, còn hấn thì mang theo một nửa đi tìm mấy con chuột to đang lẫn trốn.

Lúc này giết người Xuân Đức cũng để lại cho vài tên chạy thoát, cái này nhằm mục đích mua vui mà thôi. Để bọn chúng báo tin sau đó để cả đám chết trong tuyệt vọng. Như vậy tinh hoa hắc ám sinh ra cũng nhiều hơn một phần. Dù sao cũng chết để bọn chúng chết có ích một chút.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 457: Tiếp Theo

Phủ thành chủ, Ác Ma Thành-04.

Nơi này đã không còn chiến đấu nhưng ai dám phản kháng đều chết nằm trên mặt đất hết rồi, xung quanh nơi này được canh phòng nghiêm mật nước chảy không lợt, ngoài ra còn có một đám cao thủ Tinh Quân Cảnh đang ngồi trên nóc nhà phủ thành chủ nhìn về phương xa nơi có truyền tông trận trung tâm.

Những người này thần tình lạnh nhạt, dường như bọn họ không sợ Ác Ma Điện hoặc bọn họ đã biết Ác Ma Điện không rảnh tay đối phó với bọn họ vậy. Bên trong đám cao thủ này thể loại gì cũng có, già trẻ, nam nữ, đến cả hài đồng cũng có.

Ngay lúc bọn họ thần tình lạnh nhạt thì từ nơi xa xa có hai vệt đen vọt tới. Một ông lão hừ lạnh quát:

" Kẻ nào to gan, không biết nơi này không thể bay sao? "

Nhưng hai vệt đen kia bay càng nhanh, vừa bay vừa hét lớn:

" Ác Ma Điện mang người đến, ba vị sư tổ đã chết."

Lời nói kinh người, âm thanh của hai người rất lớn bên trong cái phủ thành chủ rộng lớn này từng nơi hẻo lánh đều có thể nghe được lời nói của bọn họ. Đến cả đám đang phá giải cấm chế bên trong Phủ Thành Chủ mưu

đồ khổng chế Ác Ma Thành-04 nghe được lời nói này cũng run lên tí nữa thì bị trận pháp bắn ngược.

Đám cao thủ đang đứng trên nóc nhà kia cũng là sắc mặt đại biến, ông lão mới vừa quát hai tên kia đợi hai tên này tới gần thì xách cổ một tên lên hỏi:

" Bọn họ tới bao nhiêu người, tu vi gì. Làm sao có khả năng ba vị sư tổ liền không có làm gì liền chết." Hai mắt ông lão đỏ chót giống như mấy thằng điên vậy.

Còn chưa kịp để tên kia nói chuyện thì đã thấy xa xa có đội ngũ to lớn đang tiến lại đây. Cùng lúc đó là tiếng hét thê lương vang lên khắp nơi, không những ở phủ thành chủ này phát ra tiếng hét mà bên trong cả Ác Ma Thành-04 liên miên phát ra tiếng hét thảm, tiếng kêu cứu, tiếng cầu xin tạo thành một khúc bi thương.

Một đám cao thủ đang lạnh nhạt nhìn thấy quân đội Ác Ma Điện che ngợp bầu trời đi tới thì không khỏi biến sắc. Một tên hét lớn:

" Mở ra phòng hộ trận pháp nhanh, nhanh lên cho ta."

Ai cũng không phải tên đàn, không cần tên đang phát điên kia quát thì mấy người bên dưới đã mở ra phòng hộ trận rồi, trận pháp bảy màu phát ra ánh sáng chói lòa. Khiến cho người ta cảm thấy nó vô cùng kì bí.

Đại trận mở lên đám cao thủ đang đứng trên nóc nhà lúc này mới thở ra một hơi nhưng khi bọn họ đủ gần để cảm nhận tu vi của đám quân đội Ác Ma Điện thì cả đám khuôn mặt lập tức trắng, một cảm giác tuyệt vọng lan tràn trong lòng bọn họ.

Tên đồng tử duy nhất bên trong đội ngũ này cắn răng nói ra:

" Tất cả đều là Tinh Quân Cảnh hậu kì trở lên, đừng nói là chúng ta đến 2 vị lão tổ bên trong cũng không phải quân đội kinh khủng như thế này. Nhanh đi thông báo hai vị lão tổ chuẩn bị rút lui."

Vừa lúc này có hai ông lão râu trắng dài tới ngực cùng lúc bay ra đứng trên nóc thành chủ phủ nhìn quân đội đông như kiến của Ác Ma Điện. Mọi người thấy hai ông lão này lập tức cung kính cúi chào.

Hai ông lão không để ý tới mấy người Tinh Quân Cảnh mà nhìn nhau cười thầm, một người nói:

" Ta không rõ làm sao ba lần bảy lượt thăm dò Ác Ma Điện vậy mà không ép ra thực lực chân chính của bọn họ, không ngờ mỗi lần chiến đấu với chúng ta chỉ là một đám tạp ngư cùng một ít quân chính quy. Bây giờ có lẽ mới chính thức là thực lực thật sự của bọn họ."

Ông lão còn lại cũng là cay đắng nói:

" Mỗi lần đều như vậy, bây giờ mấy đại nhân có tới cũng không kịp cứu chúng ta nữa rồi. "

Hai người này không phải bi quan mà là thực lực chênh lệch quá lớn, giống như một tên đại hán nằm trong một đám mấy ngàn người đàn bà vậy, dù có cường tráng tới đâu cũng bị ép chết khô.

Bỏ qua phủ thành chủ đám cá trong chậu, đến với tình huống khắp nơi của Ác Ma Thành-04. Theo như sưu hồn Xuân Đức biết đám phản loạn này thực chất chỉ là một đám tốt thí mạng mà thôi, không lật nổi bọt nước gì.

Còn mấy con cá lớn thì đang ở ngoài kia hết rồi. Hiểu thấu tình hình Xuân Đức có chút mất hứng, hẳn còn tưởng là âm mưu gì to lắm cơ, ví như bao loạn ở Ác Ma Chủ Thành chẳng hạn. Mấy trăm năm dưỡng thương

ngoại trừ học tập một chút phù chú thì Xuân Đức còn phát triển môn độc tâm thuật.

Mà gọi là đọc suy nghĩ của người khác có cho dễ hiểu, vì học được cái thuật pháp này mà thế giới của hắn vô cùng ồn ào, mọi người luôn luôn suy nghĩ, mà bọn họ nghĩ cái gì thì hắn đều biết điều này khiến cho hắn có cái vui cũng có cái buồn.

Vui vì môn thần thông này lại tiến thêm một bước hoặc là nhìn thấu bí mật của người ngạ, buồn vì hắn thấy mọi người ai cũng suy nghĩ tăm tối như hắn hết, chẳng có ai là người lương thiện. May mà hắn không tuân theo cái nguyên tắc " gặp người xấu liền giết" bằng không có khi hắn phải giết cả thành quá.

Thông qua suy nghĩ của những người nơi đây Xuân Đức kết luận ra một câu " Đòi không tin được bố con thằng nào cả." Giống như hắn thấy một tên thư sinh nho nhã, vẻ mặt hiền lành đang bảo vệ một đứa bé gái ấy vậy mà trong lòng tên kia đang muốn húp tí thịt của cô bé. Hoặc là giống như một đôi vợ chồng đang ôm lấy nhau tình cảm thắm thiết vậy mà trong lòng bọn họ đang mưu tính hi sinh người còn lại.

Cái quái gì mà nghĩa bạc vân thiên, cái gì là tình yêu, tình cảm ở lúc máu chột thế này cũng chẳng khác gì rẻ rách. Nhưng cũng phải công nhận vẫn có người giữ chữ tín, vẫn có vô số thằng ngu biết mình bị lừa mà vẫn cam tâm. Nhất là nữ tử thường xuyên bị đám nam nhân làm công cụ như vậy.

Xuân Đức không phải thánh nhân nên hắn cũng chẳng đi cứu vớt ai cả nhưng hắn là ác nhân nhìn thấy ai ghét hắn liền tàn sát. Còn cái gì cảm giác tội lỗi hắn đã mất đi từ lâu lắm rồi, ngày xưa hắn còn sợ có dục bám thân chứ bây giờ đến cả dục hắn cũng ăn.

Nói vậy mà đám tà tu ở bên trong Ác Ma Thành -04 có không ít, trong kí ức của đám tà tu này, hẳn có thấy hình ảnh đám này vây quét Ác Ma Vệ bắt về làm bảo vật luyện công. Nói đúng ra thì đám Hộ Vệ Hoàng Kim Cấp(đám tử linh sinh vật) dù sao cũng luyện chế từ tử vật nên đầu có không linh hoặc bằng dùng người sống luyện thành.

Nên dễ bị đám Tà tu này lừa gạt vào nơi vắng vẻ rồi vây công. Dưới chân hẳn lúc này là có vài trăm cái đầu đang lăn lung tung, đây là một ổ tà tu mà hẳn mới làm thọt xong.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 458: Tà Tông

Dẫn nhóm người của Tà Tông tiếp theo lại đây. Theo giọng của hắn thì lại có mấy chục người bị dẫn lên, lần này là một đám nữ tu sĩ nhìn cũng rất xinh đẹp nhưng các nàng ai cũng thiếu một vài bộ phận trên cơ thể cả, chắc là lúc nãy chống cự bị đám Hộ Vệ Thánh Cấp xin tí thịt trên người.

Nhìn mấy chục người tả tơi trước mặt mình, Xuân Đức có chút buồn chán hỏi:

" Rốt cuộc mấy tông môn các ngươi cho vào nơi này bao nhiêu người à, gọi ra một lần để ta giết cho rồi còn cứ cố gắng mà trốn gì cho mệt. Đằng chẳng phải chết."

Bịch bịch bịch

Vừa nói Xuân Đức vừa dùng tay chặt đầu, hắn vừa dứt lời thì đã có ba cái đầu thiếu nữ xinh đẹp lăn trên mặt đất, hai mắt tròn lớn chết không cam lòng những người xung quanh cùng mấy thiếu nữ còn lại thì cả người lạnh toát.

Bọn họ đều là gián điệp được đào tạo bài bản không sợ chết nhưng bị hành động máu tanh cùng cái biểu tình lạnh nhạt kia dọa sợ. Thường thường mọi người lúc giết chết người khác thì sẽ biểu hiện điên cuồng, lạnh nhạt nhằm che giấu một chút bản tính của họ.

Nhưng Xuân Đức thì khác hắn không còn cái cảm giác ăn năn hối hận một chút kia nữa rồi, giết người với hắn lúc này cũng giống như một việc

làm tiện tay mà thôi. Tuy nói có hơi chút phóng đại nhưng chắc cũng gần như vậy, người ta có câu làm nhiều quen tay, giết người nhiều thì cũng quen cảm giác.

Không thể không nói đám nữ nhân gián điệp này tinh thần vì tông môn rất cao, Xuân Đức nhìn thấy suy nghĩ của bọn họ, đám này tất cả đều nguyện chết vì tông môn. Cũng không cần nhiều lời hỏi vì sao các người lại phản loạn hay các câu đại loại như thế.

Con người mà, người ta thích làm sao thì chịu nếu mà cứ cố gắng tra tìm cho bằng được lý do thì chỉ có tự làm khổ bản thân. Nên cứ việc giết đi là tốt nhất, để cho bản thân là một người không có kẻ thù thì chỉ cần tiêu diệt hết đám kẻ thù kia đi là được.

Cuộc hành quyết vẫn tiếp tục, đầu người vẫn liên tục rơi, không riêng gì nơi của Xuân Đức mà ở những nơi khác cũng vậy. Máy thế lực phản động cài người vào bên trong Ác Ma Thành -04 này nhiều vô số kể, tính sơ sơ cũng gần 5% tổng dân số trong thành.

Mà biết rồi bên trong thành nhân số phải tính hàng tỷ vậy mà đám phản nghịch kia cài số nội gian, phản loạn vào tới gần 5%, mà hầu hết những tên này đều làm ở vị trí quan trọng nên lúc phản loạn thì những kẻ làm chủ nơi này trở tay không kịp chết không kịp phản kháng.

.....

Ở bên trong là như vậy bên ngoài thì càng thảm thiết hơn những trận chiến ngày hôm nay không lớn bằng hai lần trước kia có điều chất lượng thì hơn hẳn.

Cũng không biết từ khi nào mà ở trên bầu trời từ ba người Tà Long đánh với hai người cao thiên, bây giờ lại có thêm một ông lão mặc đạo bào tham

dự nữa. Trận chiến này ba người Tà Long bị yếu thế so với ba người ở cao thiên hạ xuống.

Trên người ba tên này đều mặc Tinh Thần Thánh Bào, bỏ qua áp chế của trung thiên tha hồ mà thi triển sở trường của bản thân. Khiến cho ba người Tà Long chật vật không ít. Nhưng khi bên cao thiên có người tham chiến thì ở bên dưới mọi người cũng chú ý tới một người mặc áo trùm đen xuất hiện.

Người này vừa xuất hiện thì dẫn tới náo động không nhỏ vì hắn dùng không tới một phút bắt sống một con vương giả bên trong đám dị chủng. Hắn đi tới nơi nào thân thể đám dị chủng tê liệt ngã xuống ngất đi.

Mấy chục con dị chủng vương không tới nữa giờ liền bị bắt sống, chờ bị nấu cháo. Nhưng khi Bóng Ảnh giải quyết xong đám vương giả dị chủng không có tiến lại giúp mấy người Tà Long mà đứng ở một bên lược trận cùng hấp thu tinh hoa hắc ám.

Nhưng mấy tên từ cao thiên xuống lại không có linh tình mà coi đây là một hành động xem thường bọn họ. Ông lão tay cầm một cây quạt màu đen cả mặt đỏ chót như ớt khi nhìn về phía Bóng Ảnh gầm lên giận dữ.

" Dám không nhìn lão phu, chết đi cho ta."

Từ trên cây quạt màu đen có một cái họa tiết đầu lâu màu xanh sáng lên, cùng lúc đó ở trước mặt ông lão hình thành cái đầu lâu màu xanh lao thẳng về phía Bóng Ảnh cắn đến.

Sau khi đánh ra cái đầu lâu này về mặt ông lão khinh khỉnh coi thường Bóng Ảnh, có lẽ vì già rồi lâu không ra ngoài nên hắn đánh giá Bóng Ảnh quá thấp, thuộc cái dạng không chịu nổi một kích vậy.

Trong khi mọi người không biết Bóng Ảnh sẽ làm sao ứng phó với cái đầu lâu kia thì thấy hắn há to miệng ra nuốt vào, thấy cảnh này mấy người

trên không sừng sốt nhưng còn không đợi bọn hần sừng sốt xong thì thấy Bóng Ảnh lại há miệng nhả ra một con búp bê màu xanh nhìn tương tự như lão già cầm quạt. Chỉ nghe Bóng Ảnh âm u lên tiếng:

" Cấm chú nguyên rửa rồi loạn"

Chỉ thấy trên con búp bê màu xanh kia bốc lên hắc khí ngùn ngụt, hai mắt nó nó mạnh mẽ mở ra phóng ra hai luồng ánh sáng tím mà quái. Cùng lúc đó ông lão tay cầm quạt kia xung quanh cả người cũng bốc lên hắc khí, hai mắt ánh lên những tia sáng tím quỷ dị.

Ánh mắt lạnh lẽo của ông lão nhìn về phía hai người cao thiên gầm thét:

" Tinh Mang Liên Kích ". Công kích như ánh sao đánh thẳng tới hai người cao thiên, uy lực không biết làm sao nhưng uy thế rất được.

Vừa thi triển xong một chiêu, ông lão cầm quạt lại cưỡng ép thi triển thêm một cái sát chiêu, chỉ nghe lão gầm lên:

" Ma Chi Huyết Chú " Chỉ thấy thân hình ông lão đỏ lên như con tôm luộc rồi vỡ tung, vô số sọc máu bao vây lấy hai người còn lại.

Trong lúc ông lão thi triển cấm thuật thì hai người kia cũng kịp lấy ra một ít phòng cụ để kháng cự, cùng thi triển một số bí pháp hộ thân, còn chạy thì không được rồi vì cái cấm chú cuối cùng của ông lão đã phong tỏa phạm vi của hai người rồi.

Cảm thấy bản thân không chống đỡ nổi một kích dùng sinh mệnh này của ông lão nữ tu yêu tộc ánh mắt oán độc nhìn Bóng Ảnh gằn giọng nói:

" Các ngươi dám giết độc lão, Đạo Thiên Tông sẽ không tha cho các ngươi, yêu tộc chúng ta cũng không tha cho các ngươi. Mỗi hận ngày hôm nay ta nhớ."

Nói xong ngoan thoạt cô ả liền bị công kích của ông già khi trước bao trùm, hai tiếng hét thảm cùng lúc vang lên, bầu trời bị nhuộm thành một mảnh huyết hải. Sương máu bốn phía, khi sương máu còn chưa tán hết thì từ bên trong biển sương máu bắn ra hai đạo vệt sáng bỏ chạy.

Hai đạo vệt sáng này chính là hồn thể của hai cô gái cùng người nam nhân đến từ cao thiên, hồn phách của bọn họ ản vào vũ khí bản mệnh tốc độ siêu nhanh, trong giây lát đã biến mất rồi.

Mây máu tán đi mấy người Tuyết Anh, Tà Long, Đại Bạch tới gần Bóng Anh, nhìn Bóng Anh, Tà Long hỏi:

" Làm sao không giữ lại hai người bọn họ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 459: Ngày Đen Tối

Bóng Ánh sau một lúc mới nói:

" Lão đại định nhờ thông đạo của đám cao thiên dùng một lát nên để hai tên kia chạy,ta đã để lại một chút truy tung vị trí rồi, bọn chúng không chạy thoát đâu."

Ba người lúc này mới hiểu ra, hóa ra là Xuân Đức có chủ ý riêng. Sau khi biết rồi thì mọi người lại chuyển sự quan tâm xuống chiến trường phía bên dưới, bên dưới bây giờ chiến đấu chỉ còn lẻ tẻ vài nơi còn lại đều đã kết thúc.

Cũng không hiểu làm sao đám đến từ cao thiên lại có thể dụ được nhiều dị thú đến vậy, nơi này có tổng cộng 34 đầu vương giả cấp dị chủng cũng tương đương với 34 cái quần thể lớn dị chủng, số lượng lên tới hàng trăm triệu con nếu Xuân Đức không đi ra thì chỉ có thể quay về mở ra phòng trận.

Địch nhân từ bên ngoài tới toàn diệt, dị thú cũng bị giết sạch. Ác Ma Điện tuy tổn thất không ít nhưng cũng đã quen rồi. Từ khi gây dựng lại Ác Ma Điện lần nào không phải chết hàng trăm triệu người nên lần này chết ít hơn trước kia rất nhiều nên cũng không gây ra chút xao động quá lớn.

Từ trên cao nhìn xuống chiến trường mấy ngàn dặm Tà Long ra lệnh:

" Tất cả mọi người lập tức hợp lực tiêu diệt đám dị chủng còn sót lại không để một con chạy thoát, những chiến sĩ hi sinh vì Ác Ma Điện hãy

đưa bọn họ về thân thụ an nghỉ. Còn xác của dị chủng thú vật thì ai giết được về phần người đó."

Những người còn sống sót sau trận chiến vừa qua nghe vậy thì có một nửa người phát ra tiếng hoan hô, còn việc người bên cạnh mình chết cũng không gây nên quá nhiều xúc động. Kinh biến trung thiên hơn 10 năm trước nếu không có Ác Ma Điện cứu trợ thì bọn họ đã chết từ lâu còn sống được tới lúc này sao. Nhưng nói cho cùng bọn họ vẫn là con người, đau thương một chút là không thể tránh khỏi.

Chiến tranh với đám dị chủng vừa kết thúc thì mọi người bắt đầu biểu lộ khác nhau, có người mừng như điên vì đồng bạn của mình còn sống, lại còn chiếm được chiến lợi phẩm không ít, có người thì lê lét cái thân hình tàn tạ đi tìm xác người thân, đồng bạn. Có người khóc, có người cười, có người bi thương nằm trên mặt tuyết đầy máu.

Nhưng người chết thì cũng chết rồi bi thương, đau buồn có để làm gì, người sống vẫn phải tiếp tục sống tiếp nên rất nhanh mọi người bắt đầu thu lại cảm xúc của tự thân. Bọn họ có trật tự phân ra đội ngũ thu dọn xác người chết, có đội ngũ thu dọn xác dị thú.

Nhưng ngay lúc này trên bầu trời của Ác Ma Thành-03 một chữ " Nạn " màu đỏ bắt mắt vô cùng hiện ra. Chữ này vừa hiện đại biểu Ác Ma Thành-03 có người uy hiếp cơ thạch của Thánh khí.

.....

Lại nói về Xuân Đức, trong mấy canh giờ này hắn đã giết gần hết đám phản động rồi, hắn mới vừa vươn vai ngáp một cái thì thấy tín hiệu cầu cứu đến từ Ác Ma Thành-03. Xuân Đức nhếch miệng lầm bầm:

" Hôm nay là ngày đồ sát sao mà chưa xong bên này bên kia lại xuất hiện. Thôi cũng tốt giết sạch một lần, sau này đỡ phải làm lần 2 cho mệt. Đạo này chắc khỏi cái gì tự trị với không tự trị, để đám này xẽnh ra một chút liền phản động."

Để lại 100 triệu Hộ Vệ Thánh Cấp cùng đặc khuyển (đám ma lang thuần hóa) săn lùng những con chuột còn lại, Xuân Đức mang theo số Hộ Vệ Thánh Cấp khác đi tới Ác Ma Chi Thành-03. Quang mang truyền tống lấp lóe mấy trăm lần thì Xuân Đức cùng tất cả Hộ Vệ Thánh Cấp liền biến mất.

Có người thấy quang mang truyền tống lấp lóe ánh sáng còn tưởng tất cả người của Ác Ma Điện đã rời đi, ai ngờ vừa ra khỏi cửa liền thấy ở trên bầu trời liên tục xoẹt qua vô số các vật đen làm những người này thật kinh vội rụt đầu lại.

Bên trong những người này cũng có không ít cao thủ của phe đối lập ẩn nấp tốt chưa bị phát hiện, dù sao Ác Ma Thành-04 rất lớn, nơi dung nhập gần 10 tỷ người làm sao có thể nhỏ cho được. Nhưng tình hình ngày hôm nay cũng làm cho những người này sợ đến già, dám cam đoan bọn họ chạy ra được lần này thì có cho tiên khí cũng không dám quay lại đây.

Ở một góc tối có một ông lão cảm tức nói:

" Đây là muốn tận diệt sao nếu lần này ta chạy thoát thì cái nơi rẻ rách này sẽ bị san bằng thành bình địa. Ác Ma Điện các ngươi chờ, chờ lão phụ chạy khỏi chính là ngày tàn của các ngươi."

Ông lão này mới vừa tức giận không kiềm chế được oán khí toát ra liền vị vô số Hộ Vệ Thánh Cấp cùng Vệ Khuyển khóa chặt. Mới một giây trước còn đang điên cuồng oán hận, một giây sau mặt lão không còn chút máu.

t r u y e n c v . c o m

Ngay sau đó " âm âm âm " liên minh công kích mang theo tính chất hủy diệt bao trùm phạm vi 100 mét xung quanh ông lão. Công kích qua đi ông lão bốc hơi khỏi nhân gian, còn lại chút máu thịt bị Vệ Khuyển ăn luôn.

Tình huống như vậy thi thoảng lại xuất hiện một lần, mỗi lần đại biểu có một con dọt không may ra đời.

.....

Ác Ma Chi Thành-03

Sau khi thông điệp cầu cứu phát đi thì chưa đến 30 cái hô hấp gần 30 vạn cái truyền tổng lớn nhỏ trong khắp Ác Ma Chi Thành-03 đồng loạt sáng lên, tiếp theo đó là từng đội quân hắc ám chiến giáp mang theo ngạt trời sát ý xuất hiện.

Xuân Đức mang theo người đứng trên quảng trường trung tâm Ác Ma Thành-03 nhìn thấy xung quanh là một mảnh hỗn loạn, có người kêu gào, có người điên cuồng chém giết kẻ xung quanh bất phân địch ta.

Cũng chẳng có cái gì gọi là khuyên can hòa giải, Xuân Đức truyền ý niệm ngay lập tức quân đội phía sau tiến lên đồ sát tất cả. Cái gì mà làm loạn với không làm loạn tất cả đều giết, giết cho đám người này sợ rồi mới tìm hiểu coi ai phải ai trái. Chứ bây giờ nghe ai cũng không được.

Gặp phải điên cuồng đồ sát đến từ Ác Ma Điện, đám tu sĩ phản loạn kia kinh hoàng, bọn họ không nghĩ tới Ác Ma Điện lại làm ra cái quyết định không khôn ngoan như vậy, làm như vậy tuy có thể giết chết bọn họ nhưng lại khiến lòng người bàng hoàng.

Không qua mấy hô hấp khắp quảng trường trung chỉ còn một lớp dày thi thể ngã xuống tạo nên. Xuân Đức lạnh nhạt đi qua mang theo quân đội tiến thẳng đến Phủ Thành Chủ. Hấn có nhớ nơi này là người của trương gia hấn cai quản thì phải.

Nói thật Xuân Đức không biết những người khác ra sao chứ mấy cái tư tưởng vì gia tộc hi sinh tất cả thì hấn không có, việc ngu ngốc như vậy thì quên đi. Nếu nói vì người thân của mình còn được chứ gia tộc chẳng có cũng thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 460: Giết Chết Bọn Chó Săn Của Ác Ma Điện

Xuân Đức mang người đi tới trước Phủ Thành Chủ, cách xa xa đã nghe được tiếng hô hào rất lớn.

" Giết chết bọn chó săn của Ác Ma Điện"

" Giết chết đám chó săn của Ác Ma Điện."

Bên trong đó Xuân Đức nghe ra có mấy tên dùng thuật pháp chân ngôn mê hoặc quần chúng, trong đó có một thiếu nữ xinh đẹp như hoa, giọng nói truyền cảm liên tục kêu gọi tất cả mọi người.

" Ác Ma Điện là một lũ không có nhân tính, bọn họ có năng lực săn giết dị chủng kiếm đủ lương thực vậy mà lại bỏ mặc chúng ta từ ra ngoài kiếm ăn, bọn chúng không phải là người." Lời nói của thiếu nữ nghe rất chuối những đám người xung quanh thì liên tục rít gào hưởng ứng.

Trong này còn có một ông lão tiên phong đạo cốt, tay cầm phát trần đứng trước mặt mọi người nói lớn:

" Ác Ma Điện ngày tàn sắp đến mọi người không cần sợ, các đại năng tiên giới sẽ chế ước đám dã man đó. Chúng ta bây giờ chỉ cần chiến được tạo thánh khí này đang lên ắt có trọng thưởng, tương lại không cần lo lắng."

" Phong thượng tổ sư nói đúng, nghe lời tiên tổ sư mới là chính đạo. Ác Ma Điện là tà giáo, chúng ta với bọn họ không đội trời chung." --- Lại có một tên ở bên dưới hát bè với ông lão.

Sau đó là liên tục tiếng kêu ủng hộ. Mấy chục vạn người tiếng hô vô cùng lớn, khiến cho một phần của Ác Ma Thành - 03 cũng nghe được tiếng kêu gào của bọn họ. Xuân Đức ở xa xa nghe vậy thì nhếch mép cười, hẳn có chút hiếu kì đám này lấy đâu ra tự tin Ác Ma Điện sắp bị chế tài rồi.

Lại còn cái gì Ác Ma Điện là tà đạo, mẹ đám chính đạo các ngươi đang tính cướp đồ vật của ta thì chính đạo lắm. Không biết tên óc vào nước sáng minh ra chính đạo nữa.

Nhìn mấy chục vạn người đang hưng phấn công kích phòng hộ phủ thành chủ Xuân Đức có chút không nở lòng cắt đứt giấc mộng tươi đẹp thành tiên, thành thánh của bọn họ. Nhưng dù sao đau sớm tốt hơn đau muộn, nên để bọn họ sáng mắt ra.

Truyền niệm lực đi ngay lập tức bên trong Ác Ma Thành số 3 vang lên tiếng gào hét vang vọng tận mây xanh, tiếng gào thét này làm cho mấy chục vạn người đứng trước phòng hộ của phủ thành chủ run lên.

Trong những người này có kẻ mờ mịt hỏi người bên cạnh:

" Chuyện gì đang xảy ra, làm sao ta cảm thấy lạnh như vậy."

Cùng một lúc mấy chục vạn người ngừng công kích nhìn bầu trời mây đen kéo đến, một loại khí thế sát phạt đè ép khiến những người ở đây run lập cập. Rất nhanh mây đen đã tới gần bọn họ, nói chính xác hơn là Hộ Vệ Thánh Cấp đã bao vây bọn họ lại.

t r u y e n c v . c o m

Nhận thấy tình thế không ổn có mấy tên định bỏ chạy nhưng chạy chưa được vài bước thì vài ba mũi giáo đâm xuyên đống đinh trên mặt đất. Xuân Đức hạ xuống nhìn ông lão mới vừa cử động tất cả mọi người chung sức

chung lòng vì ngày mai tươi sáng, đánh giá vài lượt ông lão Xuân Đức cười rộ lên.

" Ta nói thế nào lại có người dám đánh chủ ý lên đầu Ác Ma Điện chúng ta, hóa ra là người của cao thiên xuống. Hằng Quân Cảnh trung kì đỉnh giống như hai tên ngoài kia cùng với 1 tên ở thành số 4"

Ông lão lúc này vẫn trầm tĩnh như thường đối đầu với đội quan hàng triệu người nhưng lão vẫn cho rằng có thể chạy thoát. Hắn nheo mắt đánh giá Xuân Đức một cái sau đó thì cười âm hiểm nói:

" Nhìn địa vị của ngươi cũng không thấp, vậy lấy ngươi làm con tin đi."

Nói xong ông lão vung tay lên cuốn Xuân Đức lại gần, Xuân Đức cũng không có phản kháng mà mặc kệ ông lão cuốn mình lại gần, khi tới gần rồi thì hắn bất ngờ đâm ra một đâm. Trên cơ thể ông lão lóe lên ánh sáng tím bao trùm.

Nhưng ánh sáng tím kia cũng giống như tấm gương bị đập xuống mặt đường vậy, bị Xuân Đức đâm qua thì vỡ tan tành. Ông lão bị Xuân Đức đâm trúng thì trên người thủng một lỗ máu, cả người đập thẳng vào đại trận thủ hộ, đại trận rung rinh mấy lần.

Một quyền ấn chứa sức mạnh sinh mệnh của Xuân Đức đánh trúng ông lão, ông lão lập tức héo rút nhanh chóng chỉ còn bộ đạo bào đang mặc cùng một đám bụi màu xám.

t r u y e n c v . c o m

Lắc lắc cổ tay Xuân Đức cười nhạt nói:

" Đã có tuổi rồi mà vẫn còn đại lẫm, không nên khinh thường đám trẻ như ta vậy chứ. Giờ thì lên đường bình an nhé."

Người xung quanh thấy vậy một màn thì lập tức sợ tới mức đại tiểu tiện mất kiểm soát. Có người nhin không được sợ hãi hét lên chói tai sau đó đẩy tất cả những người trước mặt ra chạy thục mạng nhưng những kẻ này khi vừa chạy ra ngoài được một đoạn liền bị đóng đinh trên mặt đất.

Sau đó liên tục là những tiếng rít hét lên sợ hãi

" Đừng giết ta, tha ta."

" Chúng ta là bị ép buộc, không phải do ta."

" Tha, tha mạng đại nhân."

" Không, á."

Xuân Đức nghe được những tiếng hét này thì thú vị vô cùng. Cách đây mấy chục hô hấp thì hắn còn nghe những người này kêu gào giết hết người Ác Ma Điện mà bây giờ thì thế này đây, người Ác Ma Điện tới thì cả đám như con thỏ bị dọa sợ chạy tứ tán.

Đang lúc này hắn còn phát hiện một chuyện thú vị hơn nữa, cô gái xinh đẹp lúc trước cổ động mọi người phản động lúc này biến thành một cái xác chết trên đất, nhìn nơi cô gái giả chết nhìn rất giống, sinh mệnh cắt đứt, trên người lại có mấy lỗ máu trí mạng nữa.

Nếu không phải Xuân Đức tu vi vượt quá xa nàng thì liền không phát hiện được rồi. Nhưng còn chưa hết đang lúc hắn tính đi lại giết chết cô gái kia thì nàng ta ngay lập tức biến thành một cái trâm cài tóc chìm vào bên trong đất.

Ở giữa cái nơi hỗn loạn này có thể nói hành động của nàng không hề gây ra một chút chú ý nào nếu có người thấy thì cũng kệ. Nhưng số nàng ta

không may lại gặp phải Xuân Đức. Hắn tiến nhanh lại gần dùng niệm lực phong tỏa đường lui của cái trâm kia. Sau đó bắt nó.

Nhìn trong tay cái trâm cài tóc đang không ngừng lay động thì Xuân Đức cảm thấy rất kì quái, hắn xác định cô gái lúc trước có sinh mệnh cùng linh hồn mà bây giờ lại biến thành một món bảo vật. Nhìn qua nhìn lại vẫn thấy giống bảo vật. Xuân Đức tò mò nắm cây trâm bóp mạnh một cái.

" Á á á "

Xuân Đức vừa bóp mạnh một cái liền nghe tiếng rú thảm thiết, ngay sau đó cây trâm kia lại ảo hóa thành cô gái trước kia, bàn tay của Xuân Đức lúc này đang cắm sâu vào bên phải cái cổ trắng ngà của cô gái, máu tươi chảy dàn dụa nhìn mà thấy tội nghiệp cho cô gái.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 461: Huyết Liên Hoa Trấn Hồn

Cô gái sắc mặt đỏ tím, hai tay đang cầm lấy tay Xuân Đức muốn mạnh mẽ đẩy ra, ánh mắt của cô khi nhìn Xuân Đức tràn ngập sợ hãi cùng tuyệt vọng. Cô nàng muốn nói cái gì nhưng mới mở miệng thì máu lại trào ra khỏi miệng khiến cô ta chỉ phát ra những âm thanh ọc ọc.

Xuân Đức thông qua độc tâm thuật lướt qua một chút thì phát hiện cô gái này cũng không phải là đám tôm tép như hắn nghĩ, nàng ta đích thị có thân phận tạm được, con gái thứ 2 của môn chủ Vạn Kiếm Tông ở cao thiên.

Còn một điều khiến Xuân Đức cảm thấy hứng thú nữa là lúc này đây khi cô gái sắp chết thì nàng ta cũng không sợ hãi như bên ngoài biểu hiện, nàng ta chỉ là đang lo lắng khi nàng ta chết đi thì em trai của nàng sẽ không còn ai bên cạnh nữa bị người khác chèn ép, khi nhục.

Giết nàng Xuân Đức cũng chẳng được gì ngoài trừ bản tay một chút, không giết nàng thì có thể lên cao thiên một cách đơn giản rồi. Xuân Đức vẫn biểu hiện bình thản nhưng tay hắn không siết cô gái nữa mà buông ra. Hắn lạnh nhạt nói:

"Để lại cho ngươi một mạng nếu người giúp ta một chuyện thì sau này đường ai nấy đi không ai nợ ai."

Xuân Đức buông tay cô gái liên tục ho ra máu, sắc mặt trắng hồng. Nàng cũng không dám chạy, nàng thật sự sợ Xuân Đức rồi. Nàng tuy không sợ chết nhưng vẫn cần sống để làm tròn trách nhiệm của mình.

Nhìn về một hướng đang có 3 cô gái liều mạng chống cự, vết thương chồng chất, máu me khắp người Xuân Đức cười lạnh, hẳn biết ba người này đều là giả trang cả đấy, lúc này hẳn muốn giết con bé quái dị biến thành trâm cài tóc kia thì một trong ba cô gái trong nháy mắt động sát niệm với hắn.

Đừng nhìn các nàng thâm vô cùng, thực sự các vết thương kia chỉ là nguy trang, chỉ cần các nàng vận dụng sức khôi phục của thân thể thì các vết thương đó trong nháy mắt sẽ không còn.

Nhưng hắn vẫn có chút đắn đo có nên giết ba người này đi không hay là để cho ba người này chạy đi. Dù sao muốn giết ba người này cũng tốn một chút thời gian, với các nàng điên lên làm ra cái gì yêu thiêu thân thì khổ. Đang lúc hắn phân vân thì ánh mắt hắn lóe lên quang mang tà dị, hắn cười âm hiểm một cái rồi truyền âm cho ba cô gái kia.

" Không muốn con bé này chết thì biết điều một chút."

Âm thanh lạnh lẽo không mang theo chút cảm tình truyền thẳng vào trong đầu ba người, khiến cho ba nàng trong nháy mắt khựng lại. Trên mặt các nàng xuất hiện sự giãy giụa nhưng cuối cùng thì các nàng cũng ngoan ngoãn thả vũ khí xuống quỳ ở nơi đó.

Thấy các nàng ngoan như vậy Xuân Đức cũng không tiện trở mặt dù sao không có lợi ích thì không cần làm việc dư thừa. Những Hộ Vệ Thánh Cấp cũng nhận được mệnh lệnh của Xuân Đức không tấn công ba nàng kia.

Giải quyết hết mấy cái xương cứng, Xuân Đức lúc này mới quan sát toàn trường. Vì Hộ Vệ Thánh Cấp phân tán khắp bên trong Ác Ma Thành số 3 nên lực lượng rất mỏng, mà đám phản loạn không biết làm sao càng ngày tới càng nhiều.

Đám phản loạn này như thiêu thân lao vào lửa không sợ chết hẳn là bị không chế hết rồi. Xuân Đức lúc đầu còn muốn nán lại xem cuộc vui một chút nhưng bây giờ nhìn nhiều cũng chán hẳn quyết định dọn dẹp.

Tâm niệm điều động, từ bên trong Huyết Liên Hoa Trấn Hồn hàng tỷ tỷ con muỗi vô hình bay ra khỏi, đám muỗi này là tiến hóa từ hai chủng loại ban đầu. Đám muỗi này tạm thời chưa có tên bọn nó có khả năng gần như tàng hình, cắn nuốt gần như mọi vật, ngoài ra còn có khả năng sinh sản khủng bố.

Chỉ cần một con kí sinh vào một vật thể sống ví dụ như con người thì chưa tới 1s người kia sẽ thành một cái tổ ấp muỗi, bị vô số kí sinh bên trong ăn sạch rồi đám muỗi từ trong cơ thể đó lại một lần nữa tán phát đi tìm thức ăn mới.

Rất nhanh một cảnh tượng đẹp mắt được trình diễn những ai còn sống có thể thấy lấy trung tâm từ nơi Xuân Đức đứng tán ra xung quanh những cái xác chết, người phản loạn đang chống trả lấy mất thường có thể nhìn thấy bọn họ tan biến. Cảnh tượng này giống như bạn dùng một cục gôm từ từ tẩy đi một vết bút chì vậy.

Phương viên khắp Ác Ma Thanh số 3 những thứ mà Xuân Đức cho là không cần thiết thì hẳn sẽ cho bọn nó bốc hơi sạch. Rất nhanh những ai còn sống không còn nghe thấy tiếng đánh nhau, không còn nhìn thấy tình cảnh chém giết đẫm máu nữa, cuộc sống lại trở về với vốn có của nó.

May mà mọi người không thể nhìn thấy đám tay sai mà hẳn thả ra bằng không sẽ sợ chết khiếp, nếu có thể nhìn thấy thì mọi người sẽ thấy khắp cả Ác Ma Thành số -03 mọi nơi đều tràn ngập đám muỗi quái dị, bọn nó khát máu cuồng bạo nhìn thấy cái gì cũng muốn cắn nuốt, nhất là sinh linh có sự sống với bọn nó càng có sức hấp dẫn.

Bọn nó khi nhìn thấy sinh linh thì hai mắt sẽ đỏ lên phát ra tiếng rít khiến cho mọi người cảm thấy nhức đầu nếu không phải có Xuân Đức khổng chế thì đám này đã ăn sạch mọi thứ rồi. Bị Xuân Đức mệnh lệnh quay lại bọn nó không cam lòng nhìn thức ăn bên cạnh rít lên sau đó quay đầu đi.

Lúc thả ra số lượng của đám muỗi này đã nhiều vô số kể, lúc quay trở về số lượng còn nhiều gấp hàng triệu lần. May mắn bọn nó ở bên trong không gian Trấn Hồn Liên từ ăn thịt lẫn nhau, bằng không thì không biết kiếm đâu ra nhiều như vậy huyết nhục để nuôi bọn chúng.

Từ lúc ban đầu biến dị bọn chúng to như nắm tay nhưng lúc này qua thời gian tự thôn phệ lẫn nhau tiến hóa thì hình thể bọn nó chỉ còn bằng ngón tay cái người lớn, thân hình càng trong suốt khó có thể phát hiện.

Khi Xuân Đức vừa dọn dẹp sạch sẽ xong thì có một đám lớn người tiến vào Ác Ma Thành số 3 thông qua trận pháp truyền tống. Xuân Đức hơi nhướng mày lên, hấn thềm nghĩ chẳng lẽ lại có người muốn đánh chủ ý xấu.

Nhưng khi hấn thấy ai xuất hiện thì vui vẻ lên. Người đó chính là tiêu đồ đệ của hấn Thiên Tuyết. Rất nhanh thì Thiên Tuyết chạy lại chỗ của Xuân Đức cùng lúc đó phòng hộ trận pháp phủ thành chủ cũng được mở ra.

Ngay sau đó một cô gái ôm lấy hấn như keo dính:

" Tam ca người thật đẹp trai. Hi hi. Lúc này không nhìn rõ tam ca làm sao ra tay trừng trị ông lão xấu xa kia thật đáng tiếc."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 462: Dẹp Loạn

Xuân Đức nhìn xuống cô gái đang ôm lấy hắn như con gấu túi thì khí chất biến đổi, không còn cái gì mà lạnh lùng, tàn khốc cả. Hắn bây giờ nhìn rất hiền lành, cả người lẫn vật đều vô hại. Ánh mắt cũng nhu hòa, dùng hai tay lôi má của Kiều Kiều hắn cười nói:

" Lá gan cũng lớn lắm, không ai dám lại gần quan sát chỉ có con bé ngọc nhà người lại đi ra xem náo nhiệt. Mọi người đâu cả rồi ngọc? "

Kiều Kiều cười hì hì nói:

" Đều đang tạm lánh ở bên trong á, cố thủ hạch tâm trận pháp nơi đây. Đứng rồi tam ca, sao ta đi hỏi mọi người bên trong Ác Ma Điện đều không ai biết ca vậy? Nếu hôm nay không phải gặp tam ca nơi này người ta còn tưởng tam ca là giả mạo đây."

" Giả cái đầu người." Xuân Đức rất trực tiếp cốc một phát vào đầu của Kiều Kiều. Ai dè con bé này không những không sợ lại còn rũ đầu vào bên trong áo lông của hắn, hắn có chút bất đắc dĩ nói:

" Nào, đứng xuống bộ chân để làm cảnh à. Con ngọc nhà người tưởng bé bỏng lắm sao, nặng muốn chết, tam ca sắp gãy xương rồi."

Kiều Kiều như con mèo giẫm phải đuôi siết chặt Xuân Đức lần cuối sau đó mới không tình nguyện đứng xuống. Nàng phồng má nói:

" Người ta mới không ngốc cũng không có mặt. Người ta ở bên trong tinh anh đội ngũ còn được mọi người gọi là tiên tử đây. Hừ hừ."

Lúc này đây Thiên Tuyết cũng đã đi tới, vừa đến nơi liền thấy hai người Xuân Đức cùng Kiều Kiều đang đôi co thì không khỏi cười duyên hỏi:

" Làm sao, là ai bắt nạt Kiều Kiều để tỷ giúp muội đòi lại công đạo."
Đôi mắt của nàng mị mị thành hình nguyệt nha nhìn rất đáng yêu, kết hợp cùng với khuôn mặt đẹp và vóc người tốt khiến cho những kẻ xung quanh không khỏi trái tim đập mạnh.

Như tìm thấy tri kỷ của mình, Kiều Kiều ngay lập tức chạy lại bên cạnh Thiên Tuyết đứng sòng vai với nàng ta sau đó một mặt tức giận nhìn Xuân Đức nói:

" Là tam ca chê Kiều Kiều xấu, lại còn nói Kiều Kiều ngốc nữa."

Thiên Tuyết nghe vậy thì điệu bộ như gà mẹ bảo vệ gà con hung dữ nhìn Xuân Đức nói:

" Tiểu sư đệ người làm sao lại có thể nói Kiều Kiều như vậy? "

Chú Ý: Cái danh hào tiểu sư đệ này là có từ khi Xuân Đức trở về Thiên Long Thành, không biết Tuyết Anh làm cái trò dụt gì mà lại nói Thiên Tuyết là đại đệ tử của nàng còn Xuân Đức là đệ tử kí danh. Vì vậy cái danh hào tiểu sư đệ có từ lúc đó.

Xuân Đức lúc này cũng giả trang tiểu sư đệ như lúc ở Thiên Long Thành, hẩn khép nép về mặt nịnh nọt nói:

" Đâu có, làm gì có chuyện đó. Kiều Kiều nhà chúng ta thiên tư hơn người, thông minh tuyệt đỉnh, vẻ đẹp chim sa ca lặn, nghiêng nước bẻ bờ à

nhằm là nghiêng nước nghiêng thành. Chắc lúc này Kiều Kiều nghe nhằm thôi sư tử không cần tức giận."

Nhưng khi Xuân Đức nói xong câu đó thì hẳn truyền âm cho Thiên Tuyết:

"Nha đầu người lần này xác định hình phạt đi là vừa, dám tới đây dương oai."

Thiên Tuyết vẻ mặt không đổi nhìn Xuân Đức mỉ mỉ cười, nàng cũng không có sợ Xuân Đức đe dọa. Vuốt vuốt mấy sợi tóc nàng nói:

"Sư tôn có lệnh đưa tiểu sư đệ tới gặp. Người đang ở chủ điện đợi."

Nàng lại nhìn Kiều Kiều ôn nhu nói:

"Kiều Kiều cố gắng mạnh mẽ lên sau này sẽ không ai dám bắt nạt muội nữa. Bây giờ tỷ cùng tam ca của muội phải đi gặp sư tôn rồi, khi khác có thời gian sẽ cùng muội tâm sự nhiều hơn."

Kiều Kiều lúc này thu lại vẻ hờn giận lúc trước mà thay vào vẻ mặt không nở, nàng dùng ánh mắt đáng thương nhìn Thiên Tuyết hỏi:

"Không thể ở lại thêm một chút sao? Muội mới vừa gặp ca ca một chút."

Thiên Tuyết lắc đầu cung chiều nói:

"Lần sau đi, lần sau tỷ sẽ mang tam ca của muội tới. Nhớ tu luyện cho tốt."

Chào tạm biệt vài câu với cô em gái đáng yêu của mình thêm một lúc nữa thì Xuân Đức mới mang mấy tên tù nhân cùng Thiên Tuyết rời đi. Cùng lúc đó tất cả Thánh Cấp Hộ Vệ cũng rút khỏi Ác MA Thành số 3.

Xuân Đức rời đi không bao lâu thì người Trương Gia cũng đi ra bên ngoài này. Bọn họ lúc trước đang phải liều mình thủ vững trận tâm của hộ trận thành phủ chủ nên trong lúc nhất thời không thể đi ra ngoài. Mãi tới lúc này đây mới có thể đi ra.

Trương Thiên cùng Lam Vũ nhìn thấy Kiều Kiều đứng thất thần nơi đó thì không khỏi hỏi:

" Làm gì mà như người mất hồn vậy? Chẳng lẽ tình lang trong mộng của muội xuất hiện? "

Kiều Kiều khi nghe được âm thanh quen thuộc này thì mới hồi thần lại, nàng quay lại nở một nụ cười vui vẻ, dưới đây trời tuyết rơi nụ cười của nàng hiện lên vẻ ngây thơ trong sáng.

" Tam ca mới tới nhưng bị Thiên Tuyết tỷ tỷ mang đi rồi. Hai người ra chậm quá không gặp được huynh ấy. Phải rồi tam ca nói mấy hôm nữa sẽ tới đây mang chúng ta ra ngoài đi săn đấy."

Trương Thiên nghe vậy thì có hơi chút bất ngờ, hẳn không ngờ tam ca của hắn lại tới lúc này đây. Nhưng hắn nhớ tới cái gì đó vội hỏi:

" Phải rồi những người phản loạn kia đâu hết rồi, có phải hay không đều bị bắt mang đi."

Kiều Kiều lắc đầu đáp:

" Đều biến mất cả rồi. là như thế này nè.... kiểu như vậy đó."

Nàng liên tục khoa tay múa chân diễn tả lại tình cảnh lúc trước xảy ra. Ở bên cạnh người Trương Gia nghe kinh sợ không thôi. Nhưng bọn họ cũng chỉ cho đây là do một loại bí thuật nào đó của Ác Ma Điện mà không phải do Xuân Đức.

.....

Nói tới chính chủ, lúc này Xuân Đức không vội đi gặp Tuyết Anh mà xử lý tiêu đề đệ của hắn, bên trong không gian vong linh ở lâu đài sinh mệnh.

Xuân Đức đang treo thiên tuyết lên một cành cây bên dưới là một con cừu. Hắn đã phong bế tất cả tu vi của nàng thêm vào đó lại còn phóng đại cảm giác của nàng lên hàng vạn lần. Bởi một ít muối dưới lòng bàn chân Thiên Tuyết rồi để con cừu liếm muối.

" Hi hi hi. Oa. Tha mạng. hi hi hi. Su tôn lần sau Tuyết Nhu không dám nữa, Tuyết Nhi lấy nhân phẩm của su tôn mà thôi."

Thiên Tuyết lúc này cười đến chảy cả nước mắt, mỗi lần bị con cừu liếm dưới lòng bàn chân là nàng cảm thấy nhột vô cùng. Bị Xuân Đức phong cấm tu vi nàng ngoại trừ thân thể mạnh mẽ hơn người thường thì tất cả đều giống nữ tử phạm nhân mà thôi.

Xuân Đức lúc này ngồi cạnh đó không đếm xỉa tới lời kêu cứu của tiêu đề đệ, hắn lúc này đang bận tra khảo cô gái hắn mới bắt được lúc trước. Thi thoảng thì quay lại bôi một chút muối tinh chế dưới lòng bàn chân của cô nàng tinh quái kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 463: Ta Tên Bích Dao

Cô gái bị Xuân Đức bắt lúc trước bây giờ đang hiểu kì đánh giá hẳn cùng đồ đệ của hắn. Nàng ta bây giờ cảm thấy Xuân Đức cũng không đáng sợ cho lắm, nhất là cô gái đang bị treo trên cây kia đối đãi rất tốt với nàng. Không có coi nàng là tù binh mà đối đãi nàng có thể cảm nhận được.

Nhìn cô gái đang ngồi trước mặt Xuân Đức rót cho nàng một ít rượu nho, sau đó mới nói:

" Chúng ta bây giờ có thể nói chuyện nghiêm túc được chứ?"

Cô gái nhẹ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng nói:

" Được "

Xuân Đức tự rót cho mình một ly rượu nho, uống một ngụm nhỏ. Cảm giác thư thái lan khắp người, hắn nhìn trời đêm nói:

" Trước tiên cô tên là gì? Vì sao lại tới nơi này? "

Cô gái cũng uống một chút sau đó cảm nhận, mãi một lúc sau nàng mới đáp lại:

" Ta tên Bích Dao, ta đến nơi này là tiếp nhận nhiệm vụ tông môn, hiệp trợ thế lực phụ thuộc của Vạn Kiếm Tông ở trung thiên giải quyết nan đề. Ta cũng nói tên rồi vậy người thì sao? Người hẳn là thiên tài của Ác Ma Điện phải không? Nhìn tuổi của người cũng không lớn lắm."

Xuân Đức cười ôn hòa, gió thổi làm tóc hắn bay theo gió nhìn không khác gì một tên thư sinh. Xoay xoay cái ly trên tay, Xuân Đức vui vẻ nói:

" Tông môn của các ngươi không phải cũng quá chú ý đến trung thiên này chứ, không những tông môn của cô mà ngay cả yêu tộc cùng quý vực cùng tới. Mà vừa xuống trung thiên thì liền nhằm vào Ác Ma Điện của ta.

À mà quên nói cho cô biết ta chính là Điện Chủ của Ác Ma Điện, ta tên Trương Xuân Đức."

Cô gái kinh ngạc bật thốt lên:

" Không thể nào, ngươi lại là điện chủ của Ác MA Điện, chính là người thần bí nhất mà không ai có thể tìm hiểu một chút thông tin."

Xuân Đức nhếch mép cười hỏi:

" Nghe giọng nói của cô thì ta hình như có vẻ rất nổi tiếng thì phải. "

Bích Dao có vẻ sùng bái nói:

" Ngươi không biết đâu ngươi ở trên cao thiên cũng rất có danh khí, nhất là ở Yêu Tộc cùng Nhân Tộc, bọn họ gọi ngươi là Ác Ma Chi Chủ, bọn họ đồn đãi rằng ngươi là một tên cái thể ma đầu vì dục vọng giết chóc mà không ngừng tàn sát các hành tinh sinh mệnh.

Nghe nói những ai chọc phải ngươi đều bị ngươi giết sạch, không chỉ giết tên kia mà ngay cả người nhà, bạn bè, đến cả người hơi chút liên quan cũng không tha, ngươi chính là công địch của tất cả mọi người.

Ta lúc đầu cũng không chú ý lắm vì theo ta nghĩ thì ở trung thiên ngươi có mạnh thì cũng tới đỉnh phong của sơ kì Hằng Quân Cảnh mà thôi, đụng phải ta thì...."

Cô còn chưa nói xong liền bị Xuân Đức cắt ngang.

"Được rồi, toàn tin đồn thất thiệt mà thôi. Ta quanh năm bề quan làm gì có chuyện như vậy. Lần này ta là muốn nhờ cô mang ta đi lên cao thiên. Ta cần đi tìm một người bạn ở Táng Thần Tinh."

Bích Dao nghe vậy thì lúc đầu là ngần người ra, nàng nhìn Xuân Đức chằm chằm như gặp yêu quái. Lúc sau nghĩ tới cái gì thì nàng lại càng kinh sợ không thôi. Nàng nuốt nước miếng nói:

"Táng Thần Tinh người làm sao lại biết nơi đó. Mà bạn của người làm sao lại có thể đi vào bên trong được?"

"Cái đó thì cô bé không cần quan tâm rồi. Chỉ cần cô giúp ta lên cao thiên thì hai ta coi như hòa nhau."-- Xuân Đức nói.

Bích Dao suy tư một chút rồi gật đầu, nàng biết nhìn như lúc này hai người bình đẳng nói chuyện với nhau nhưng thực tế một khi nàng không giúp thì cái mạng nhỏ của nàng cũng xác định rồi. Người trước mắt này cũng không phải cái hạng người lương thiện gì.

Cứ như vậy sau khi đạt thành mục đích, Xuân Đức cùng cô gái ở đối diện ngồi lặng yên không nói tiếng nào nữa cả. Nơi đây chỉ còn lại tiếng cười như chuông ngân thanh thúy của Thiên Tuyết mà thôi.

Được một lúc thì Xuân Đức đứng dậy đi tới gần nơi Thiên Tuyết đang bị treo, nhìn cô nàng bây giờ đang vừa khóc vừa cười hẳn cảm thấy thú vị, không ngờ hành hạ người khác cũng là một thú vui tao nhã hiếm có.

Thấy Xuân Đức quay lại nhìn mình, Thiên Tuyết dùng đôi mắt đáng thương nhìn Xuân Đức, hai mắt ngân lệ:

" Sư tôn, người ta biết sai rồi mà. Hu hu. Tuyết Nhi là con heo, Tuyết Nhi rất ngoan."

Xuân Đức không có bị biểu lộ đáng thương nàng mê hoặc, tuy miệng cô bé này thì liên tục xin tha nhưng trong lòng nàng thì không có nghĩ như vậy. Trong lòng nàng lúc này đang có một đồng ý nghĩ tinh quái.

Nhếch mép cười, Xuân Đức lại lấy một ít muối bôi dưới lòng bàn chân nàng. Ngay lập tức Thiên Tuyết bị con cừu làm nhột cười liên tục, nàng lại bắt đầu xin hứa, xin tha đủ loại, bộ dạng cực kì đáng thương khiến mọi người đồng cảm.

.....

Qua đi nguyên một ngày bên trong không gian vong linh, Xuân Đức lúc này mới chịu tha cho Thiên Tuyết.

Được thả ra Thiên Tuyết như người không xương nằm trên mặt đất sống chết không chịu ngồi dậy, nàng nhắm mắt làm biểu hiện sắp ra đi tới nơi rồi. Xuân Đức ngồi bên cạnh dùng ngón tay chọt chọt má của nàng nói:

" Đừng có mà làm bộ, sư phụ biết nha đầu ngươi đang nghĩ gì đấy. Mau đứng dậy."

Thiên Tuyết từ từ mở mắt ra, nàng yếu ớt nói:

" Tuyết Nhi sắp không sống được nữa rồi, sư tôn thật tàn nhẫn."

" Không đứng dậy phải không nào? Vậy thì cứ nằm ở đó đi sư tôn ra ngoài đi săn thú." --- Nói xong Xuân Đức quay người rời đi. Thiên Tuyết thấy Xuân Đức bỏ đi thật thì không biết lấy đâu ra sức lực ôm lấy cổ hần từ phía sau cả người dán vào lưng Xuân Đức.

" Oa, sao người nỡ bỏ Tuyết Nhi lại nơi này cô đơn một mình chứ, thật không biết thương hoa tiếc ngọc là gì cả."

Xuân Đức không có quan tâm tới lời nói của Thiên Tuyết mà nhìn Bích Dao nói:

" Chúng ta đi."

Nói xong hắn ném ra một cái truyền tống định tuyến, truyền tống sáng lên sau mấy giây thì hắn đã xuất hiện ở Chủ Điện.

Chủ điện lúc này chỉ có bốn người Tuyết Anh, Tà Long, Bóng Ảnh, Đại Bạch đang ngồi đàm luận cùng nhau. Thấy Xuân Đức xuất hiện thì Tà Long hỏi:

" Làm cái gì mà giờ mới đến vậy? Chẳng lẽ vết thương lại tái phát."

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Không có, chỉ là một chút việc nhỏ thôi để mọi người chờ lâu." Vỗ vỗ sau lưng Thiên Tuyết hắn ôn hòa nói:

" Tiểu Tuyết mang Bích Dao đi gặp những người đi theo nàng đi. Sư tôn có việc cần thảo luận với mọi người."

Thiên Tuyết đang dán trên lưng Xuân Đức nghe vậy thì có chút không tình nguyện, nàng khẽ siết nhẹ cánh tay ôm hắn chặt hơn một chút sau đó mới không tình nguyện đứng xuống, vì cũng là người quen cả nên nàng cũng không cần cái gì quý lạ mà vẫy tay chào mấy người Tà Long một cái xong rồi dẫn Bích Dao rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 464: Sư Tôn Đối Với Ta Rất Tốt

Đi ra ngoài chủ điện Bích Dao nhìn Thiên Tuyết nói:

" Tên đó hình như đối đãi với cô rất không tệ. "

Thiên Tuyết lúc này lại trở về vẻ đẹp lạnh lùng của nàng, nàng nghe vậy thì nhàn nhạt đáp:

" Sư tôn đối với ta rất tốt. Sư tôn chính là cha mẹ thứ hai của ta. "

Thấy thái độ của Thiên Tuyết thay đổi gần như 180 độ thì Bích Dao có chút ngạc nhiên nhưng nàng có thể hiểu được, có nhiều người chỉ bộc lộ bản tính thật sự của mình trước những người thân nhất của bọn họ còn ngoài ra họ sẽ dùng mặt nạ để gặp người.

Trên đường đi, lúc bắt đầu hai người chỉ nói với nhau vài câu sau đó cả quãng đường không ai nói thêm lời nào khác, mỗi người đang có suy nghĩ riêng của mình. Rất nhanh Thiên Tuyết đang mang Bích Dao tới một tiểu viện nhỏ nơi giam lỏng ba người có quan hệ với nàng.

Lúc đến nơi thì thấy ba đạo cô kia đang như kiến bò trên chảo nóng, vòng đi vòng lại bên trong tiểu viện. Nhìn cảnh này Thiên Tuyết mỉm cười nói:

" Vẫn có người đang rất quan tâm tới cô, được rồi ta phải về đây nếu có chuyện gì thì có thể yêu cầu với thủ vệ bên ngoài nhé. Cô vào trong đi không mấy người bọn họ lo lắng."

Bích Dao gật đầu:

" Cảm ơn đã đưa ta tới đây. Sau này mong chúng ta sẽ là bạn tốt."

Thiên Tuyết gật đầu rồi xoay người rời đi để nơi đó Bích Dao trong lòng rối loạn, nàng bây giờ suy nghĩ đủ loại, có yêu, có ghét nói chung là hỗn tạp. Nàng thở dài một hơi thì bước vào bên trong cấm chế của tiểu viện.

Khi nàng vừa bước vào thì ba đạo cô kia liền nhận ra, một đạo cô nhìn có vẻ lớn tuổi nhất nhìn Bích Dao hỏi:

" Tiểu thư người có làm sao không? "

" Đúng rồi bọn họ có làm gì tiểu thư hay không? "-- Hai người còn lại cũng hỏi thăm.

Bích Dao lắc đầu đáp:

" Không có, thôi ta phải đi nghỉ một chút, ta cảm thấy hơi mệt."

Nói xong nàng liền rời đi tiến tới một căn phòng phía bên trái. Ba đạo cô nhìn nhau một cái thì đều thấy sự nghi hoặc trong mắt đối phương.

.....

Chủ Điện, Ác Ma Thành số 1.

Lúc này Tuyết Anh đang hỏi Xuân Đức:

" Người khi nào thì muốn đi cao thiên? Có chuyện gì cản dận sao? "

Xuân Đức ngồi ở một bên nhìn mọi người sau đó mới cười nói:

" Làm gì mà cả đám mặt ủ mày chau vậy, ta đi cao thiên một chuyến có phải không về nữa đâu mà cứ như đưa đám. Cũng không phải đến mai liền đi, ta còn ở đây dài dài mà. Vậy dạo này có chuyện gì mà khiến mọi người nhìn có vẻ mệt mỏi thế thế."

Tuyết Anh không vui nhìn hẳn nói:

" Hừ người nằm không thì sướng rồi, người cứ thử lo cho mấy chục tỷ người cái ăn cái uống đi xem, rồi mới biết. "

Xuân Đức thì liếc xéo lại Tuyết Anh nói:

" Đó là ta bị thương mới phải nằm dưỡng thương không phải nằm không, đồ con heo. Ngày trước lúc không có mấy người các người ta vẫn lo được đó thôi, bây giờ có tí đã kêu rồi. Ta nuôi các người béo trắng như vậy để làm gì."

" Nhưng đó là ngày trước, bây giờ không phải. Với ai mượn người bị thương làm gì, đó tất cả là do người tự tạo nghiệt mà ra." Tuyết Anh cũng không vừa đôi co lại.

Cuối cùng hai người không ai chịu ai bắt đầu dùng vũ lực giải quyết vấn đề nhưng nói cho cùng Tuyết Anh vẫn yếu hơn Xuân Đức nhiều nếu không phải chỉ là vui đùa nho nhỏ thì Tuyết Anh chưa chạm tới Xuân Đức đã treo, chứ đừng nói là đánh tay đôi.

Mãi một lúc lâu sau thì Đại Bạch cùng Tà Long mới tách hai người ra, lúc hai người tách ra thì quần áo xốc xếch trên người chỗ nào cũng có vết răng, vết cào.

Nhìn hai người Tà Long thật sự bất đắc dĩ nói:

" Hai người các người có thể hay không nhường nhịn nhau một chút, đừng có hờ tít là đánh nhau như vậy được không."

" Tại con bé ngốc này cứ làm ta sôi máu lên đấy chứ " --- Xuân Đức xoa xoa mấy vết thương nói.

Tuyết Anh nghe vậy thì tức giận trừng mắt với Xuân Đức, thấy hắn làm lơ không chú ý thì nàng tức giận quay sang một bên. Mấy người xung quanh thấy cảnh này thì nhếch mép, cảm thấy đau răng.

Vui đùa qua đi, Xuân Đức nghiêm túc nói:

" Được rồi chúng ta không đùa nữa, nói chuyện nghiêm túc. Ác Ma Điện bây giờ có phải hay không đang gặp về vấn đề lương thực cho tín đồ cùng người khác? "

Tà Long gật đầu:

" Đúng là như vậy, thiên đại biến đổi. Hấp thu thiên địa linh khí bây giờ đã không đủ cung cấp năng lượng cho mọi người mà cần phải dùng các nguồn thức ăn trực tiếp giàu năng lượng. Mà bây giờ quan trọng là không có nguồn giống nếu có chỉ là cấp thấp mà thôi. Trông ra chỉ đủ cung cấp nhu cầu của người bình thường. "

Xuân Đức nghe vậy cảm thấy hứng thú hỏi:

" Như vậy đám linh thảo giờ chắc dùng để nấu canh phải không, hắc hắc. Giờ ta cảm thấy tu sĩ chính là một đám tham ăn."

Đại Bạch ở bên cạnh nói:

" Đại nhân nói không sai, tu sĩ chính là những kẻ tham ăn. Bọn họ nếu không có nguồn thức ăn có năng lượng lớn thì có ăn nhiều mấy vẫn thấy

đói. "

" Thế những linh thạch kia bây giờ dùng để làm gì? " --- Xuân Đức nhìn Đại Bạch tiếp tục hỏi.

Đại Bạch đáp:

" Vẫn chỉ là để phụ trợ tu luyện mà thôi. Giá trị của linh thạch vẫn rất lớn nhưng không thể thay thế đồ ăn. Nói nôm na linh thạch là một loại thuốc bổ nhưng chúng ta không thể ăn thuốc bổ mà sống, chúng ta chỉ có thể ăn thức ăn để duy trì sự sống.

Nghe thêm mấy người Tà Long cùng Tuyết bổ sung hẳn cũng biết tình cảnh thiếu thốn của Ác Ma Điện lúc này đây. Sau khi đã biết vấn đề ở đâu thì mọi người tập trung vào giải quyết vấn đề đó. Tóm lại vấn đề có hai cái chính đó là " Thiếu lương thực cùng thực phẩm hàng ngày. Trong đó vấn đề nguồn giống cùng đám vật nuôi là chính."

Một hồi lâu suy tư Xuân Đức mới nói:

" Vấn đề lương thực hẳn phải đợi Vô Dịch tỉnh lại thì mới có cách. Còn vật nuôi lấy thịt thì đám dị chủng kia sẽ là một lựa chọn không tồi. Nếu sử dụng thuật con rối lên người đám dị chủng kia hẳn không thành vấn đề. Các ngươi thấy như vậy được không? "

Mọi người suy tư một chút sau đó cùng gật đầu, dù sao cũng không còn cách nào khả thi hơn. Với mọi người tin rằng với thuật chế tạo con rối sống của Xuân Đức sẽ làm được việc như vậy. Thấy mọi người không ai có ý kiến gì thì Xuân Đức nói:

" Gọi đến cho ta mấy người am hiểu dị chủng sinh vật, tí nữa ta liền ra ngoài thử một chút xem thế nào. Mọi người thì đi dọn dẹp mấy con chuột còn sót lại ở mấy thành đi. "

" Người cần bao nhiêu người? " --- Tuyết Anh hỏi.

" Vài người có hiểu biết rộng về dị chủng, thêm mấy người am hiểu địa hình là được. Nhiều quá cũng không có tác dụng gì quá lớn." --- Xuân Đức đáp.

Tuyết Anh gật đầu nói:

" Được rồi, đề ta đi chuẩn bị giúp người."

Cứ như vậy mọi người đều có việc riêng đi làm. Tuyết Anh thì đi chuẩn bị cho Xuân Đức lên đường, Tà Long đi lùng đám phản loạn còn sót lại, Đại Bạch thì đi lo mấy chuyện khác. Còn Xuân Đức thì tranh thủ thời gian khôi phục thương thế, vết thương đao cắn rất nặng không phải một sớm một chiều là khỏi được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 465: Đi Bắt Vật Nuôi

Sáng sớm ngày hôm sau.

Trước mặt Xuân Đức lúc này đứng 3 ông lão cùng một trung niên. Mỗi người nhìn rất bình thường nhưng bọn họ đều là người có học thức sâu ở lĩnh vực riêng của mình, ba ông lão đều là người nghiên cứu về dị chủng sinh linh, còn trung niên nhân đại hán chính là một tên thợ săn tài tình có kinh nghiệm về địa hình rất nhiều nơi.

Nhìn 4 người trước mắt Xuân Đức lên tiếng:

" Chắc mọi người cũng biết ta là ai rồi nên không cần giới thiệu nữa. Bây giờ chúng ta lên đường rồi làm quen sau. Mọi người đã chuẩn bị tốt chưa, còn thiếu gì hay có yêu cầu gì thì cứ nói đi ta sẽ giúp."

Nghe vậy bốn người cung kính nói:

" Bọn thuộc hạ đều đã chuẩn bị tốt mọi thứ rồi nên không có việc gì phải làm phiền Điện Chủ cả. Cảm ơn Điện Chủ đã quan tâm."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Vậy thì được rồi, đã mọi người không có khác nữa thì chúng ta lên đường."

Nói xong Xuân Đức triệu hồi ra tiểu Bư. Tiểu Bư lúc này đã là Hằng Quân Cảnh sơ kì, dưới sự trợ giúp liên tục của Xuân Đức nó thành công

bước một chân vào Hàng Quân Cảnh. Tiểu Bư vừa được triệu hồi ra thì cúi đầu cung kính chào Xuân Đức.

Không có nhiều lời Xuân Đức cuốn theo mọi người cùng ngồi lên Tiểu Bư rồi thông qua không gian truyền tống đi tới một nơi ở khu vực hoang dã cách Ác Ma Thành gần 300 dặm. Sau đó lại tiếp tục chạy về phía đông.

Trên đường đi mọi người cũng đã làm quen với nhau, bốn người bên cạnh Xuân Đức đều xuất phát từ trong một gia tộc thợ săn bình thường. Ngày trước gia nhập Ác Ma Điện bây giờ bọn họ đang sinh sống ở thành số 2. Ba ông lão thuộc khoa nghiên cứu dị chủng động vật, thực vật. Còn trung niên là ở đội dò đường.

Ba ông lão tên mỗi người chỉ có một chữ, ông lão lớn nhất tên Phùng, ông lão thứ 2 tên Nguyên, ông lão thứ 3 tên Cát. Còn trung niên nhân tên A Nậm.

" A Nậm cách đây bao xa thì dị sinh vật hoạt động mạnh có bày đàn lớn." --- Trên đường đi Xuân Đức hỏi.

A Nậm đáp:

" Thừa Điện Chủ cách đây gần 500 dặm là khu vực của dị sinh vật hoạt động, nơi đó chính là cấm khu đối với Ác Ma Điện chúng ta. Thuộc hạ cũng chỉ ở khu vực ngoại vi xem xét nên ở sâu bên trong nữa thì thuộc hạ không rõ."

Xuân Đức gật đầu sau đó lại hỏi:

" Thế bên trong có điểm gì cần chú ý không? "

Lúc này Cát lão lên tiếng:

" Điện Chủ bên trong nơi đó cần đề phòng các loại thực vật có màu lam nhưng cây thực vật có màu lam thường mang theo độc tính cực mạnh. ngay đến cả Tinh Quân Cảnh cần chạm vào liền tan thành sương khói. Vì không có cách nào nghiên cứu nên chưa thể xác định được độ mạnh của những chất độc đó tới mức độ nào. Cái thứ hai là bên trong khu vực này thì thoáng xuất hiện hoàng giả cấp dị chủng. Bọn chúng gần như bất tử không cách nào giết chết."

Được nghe giải thích tận tình từ bốn người xung quanh Xuân Đức càng phát ra hứng thú với đám dị sinh vật. Thời gian trôi qua rất nhanh bất tri bất giác mọi người đã đi tới khu vực bên ngoài của cấm khu dị sinh vật.

Còn chưa thâm nhập vào sâu bên trong thì Xuân Đức đã thấy cách xa 25 dặm có một quần cư dị thú. Đám dị thú này có lẽ nên gọi là thỏ biến dị đi vì mấy con dị thú này có đại bộ phận giống con thỏ. Bọn chúng khác với thỏ bình thường ở chỗ thân hình to lớn con bé nhất cũng cao 5-6 mét, còn con to nhất thì nhìn y ngọn núi nhỏ cao mấy trăm mét, hai mắt của bọn nó trắng dã một màu, không có tai mà lại có hai cái sừng uốn cong, răng thì cả hàm nhọn hoắt mọc lởm chởm, còn cái đuôi thì dài ngoàng. Còn bộ lông thì đỏ rực như lửa.

Cách xa xa cũng cảm thấy đám sinh vật này tàn bạo khát máu, bọn chúng lúc này đang nhai cốt kết những khúc xương to lớn của một loài khác. Một khúc xương to như cái cột nhà vậy mà bị đám này cắn nát tươm thành từng miếng nhỏ.

" Đám này là loại gì vậy, có đặc điểm gì nổi bật không? " --- Xuân Đức hỏi.

Một ông lão đáp:

" Đám dị thú này được mọi người gọi chung là Khát Máu Thỏ. Bọn nó cực kì điên cuồng, bất kể kẻ thù thế nào bọn nó đều xông lên cắn xé, lý tính bọn nó rất ít nên có khi thường diệt đàn nhưng bọn nó lại có khả năng sinh sản kinh hoàng, chỉ cần đủ thức ăn bọn nó có thể tự tách bản thể thành nhiều nhân bản khác nhau. Với tốc độ trưởng thành của loài này cũng rất kinh người, ngày trước có người quan sát được, khi điều kiện sung túc thức ăn thì một đàn 100 trăm con sau 7 ngày thì biến thành một đàn hàng vạn con."

Xuân Đức nghe thế không khỏi âm thầm lú lỏi, đám này sinh sản còn hơn cả mấy con mấn đẻ nhất mà hắn biết. Nhưng trong lòng hắn thì đã có quyết định không chế đám thỏ này làm vật cung cấp thịt nếu như thịt bọn chúng có khả năng ăn được

" Loại Khát Máu Thỏ này thường ăn cái gì? Thịt ăn có được không? "
Xuân Đức hỏi.

" Có thừa đại nhân, chất thịt đám dị chủng này rất tốt. Nhưng vì trên người bọn chúng bám mấy loại ký sinh nên khi vật chủ chết thì đám ký sinh kia cũng chết, bọn chúng chết đi thì thịt thỏ không ăn được nữa vì bị thối rữa. Vì thế mà số lượng loại thỏ này mới nhiều tới vậy. Nếu bọn nó không đi chọc ai thì cũng không có ai tới nơi ở của bọn nó làm gì." --- Một ông lão khác nói.

Xuân Đức ánh mắt lóe lên truyền âm cho bóng ảnh tóm về một con thỏ để hắn xem cái loại kí sinh kia là gì. Bóng Ảnh được lệnh thì nhanh chóng rời đi, không qua vài s thì một con thỏ tầm trung cao 12 mét xuất hiện trước mắt mọi người.

Còn thỏ này bây giờ đã bị Bóng Ảnh bẻ hết răng, xương cốt đập nát, gân mạch đứt hết, đến cả thanh quản cũng bẻ khiến cho nó giống như đồng thịt mà thôi. Nó chỉ có thể dùng ánh mắt khát máu trừng mọi người.

Xuân Đức dùng niệm lực quét một lượt xung quanh con thỏ (Tu vi cao thì dùng niệm lực vẫn được) rất nhanh hẳn đã tìm thấy đám kí sinh kia. Đám kí sinh này ở bên trong bộ lông trắng tinh của đám thỏ hút máu, bọn nó giống mấy con rắn vậy, con nào con nấy dài cả mét không có vảy mà toàn da cùng một túi máu.

Mắt mũi không có chỉ có mỗi cái miệng đầy răng đang cắm vào người con thỏ dị loại hút máu, cùng với hút máu bọn nó còn tiết vào trong cơ thể con thỏ một loại chất dịch màu lam khiến cho con thỏ trở nên điên cuồng.

Bắt ra một con kí sinh dài cả mét to như cổ tay kia ném ra ngoài trời băng tuyết, chỉ thấy con kí sinh ghê tởm kia vùng vẫy liên tục, cái bụng chứa đầy máu của nó nhanh chóng bị tiêu hóa, sau đó cả con kí sinh biến thành chất lỏng màu vàng. Ở trên mặt băng chất lỏng màu vàng này nhanh chóng ăn mòn mặt băng thành một cái洞 lớn mười mấy mét.

Mấy người ở bên thấy vậy thì cảm thấy lạnh sống lưng. chất dịch màu vàng kia ăn mòn quá lợi hại, phải biết mặt băng bên dưới ngay cả Tinh Quân Cảnh cố hết sức đánh một quyền cũng tạo thành cái hố chu vi một mét là cùng, vậy mà một con kí sinh lúc chết đi lại bá đạo như vậy.

Xuân Đức lấy ra một cái bình lớn bằng diệu tinh cấp 2 trong suốt ném vào bên trong đó mấy chục con kí sinh. Một cảnh làm Xuân Đức cùng những người khác kinh ngạc đó là mấy con ký sinh cũng không có chết nhanh như lúc ban đầu mà bọn chúng tự thôn phệ lẫn nhau sau đó cho ra đời một con kí sinh cả người toàn lông màu xanh.

Con kí sinh này sau khi tiêu hóa xong hết máu trong cơ thể thì bắt đầu tiêu hóa cơ nhục, mãi sau mấy phút thì nó mới chết đi tạo thành một ít chất dịch màu xanh lam, chất dịch màu xanh lam này ở bên trong bình diệu tinh cấp 2 thì đang từng chút một ăn mòn cái bình.

Chú thích: Diệu tinh một loại vật chất kết hợp có độ bền rất cao, diệu tinh cấp 1 có thể so sánh với thánh khí cấp bảo vật.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 466: Niềm Vui Bình Di

Nhìn 4 người bên cạnh mình Xuân Đức nói: " Mọi người đi theo ta."

Bốn người đồng thời gạt đầu đi theo Xuân Đức, Xuân Đức cùng với Bóng Ảnh kết hợp với nhau tạo nên một cái không gian cầm cố, sau đó cả hai cùng phát ra lực lượng uy áp thực chất lên gần 2 vạn con Khát Máu Thỏ.

Một sức mạnh vô hình tràn ra khiến cho đám thỏ nằm rạp trên mặt đất không thể nhúc nhích. Bị trấn áp mà đám thỏ này vẫn dùng ánh mắt hung tợn nhìn mọi người, trong cổ họng liên tục có tiếng gào rú nhưng không thể phát ra được.

Lấy ra một cái bình bằng Diệu Tinh cấp 3. Cái bình này cũng là cái duy nhất mà Xuân Đức tạo nên. Cái bình cực lớn với cân nặng vô cùng kinh khủng, phải bốn người bên cạnh hẳn mới có thể khiêng nổi.

Phải biết bọn họ có tu vi không thấp đều là Bất Hủ Cảnh đỉnh phong cả vậy mà phải cố hết sức để khiêng cái bình. Xuân Đức đi tới một đám thỏ trưởng thành sau đó không chế niệm lực thành vô số bàn tay tóm lấy những con kí sinh kia ném vào bên trong cái bình bên cạnh hẳn.

Trung bình một con thỏ trưởng thành phải có đến gần 200 con kí sinh như vậy, con nào con nấy dài lê thê. Những con thỏ mà bị tách ra khỏi kí sinh thì ngay lập tức rú thảm một tiếng rồi bị hôn mê đi.

Đám kí sinh bên trong bình có thể nói là loại sinh vật có tốc độ tiến hóa nhanh chóng nhất mà Xuân Đức từng nhìn thấy, chỉ cần cắn nuốt đồng loại thì sẽ nhanh chóng biến đổi, màu của những con cắn nuốt được đồng loại thì càng trở nên xanh hơn và cứng rắn hơn.

Cơ thể bọn nó thì màu xanh lam còn những cái lông tơ thì màu xanh lục nhìn không khác gì một con sâu lông cả. Có khác chỉ là bọn nó kinh dị hơn nhiều, cái mồm hình tròn tất cả đều là răng nhọn hoắt. Càng cắn nuốt nhiều đồng loại thì từ trong cái mồm kia còn mọc ra một cái lưỡi màu tím than nữa.

Giờ Xuân Đức mới hiểu ra vì sao trên một con thỏ lớn như vậy chỉ có mấy trăm con kí sinh kia, hóa ra đám này tự ăn thịt lẫn nhau nên xung quanh phạm vi khu vực của nó không có kẻ nào tới gần, có kẻ nào xâm lấn thì một là nó chết hai là kẻ thù của nó treo. Không tồn tại trường hợp cộng đồng trung sống.

Sau nữa giờ Xuân Đức đã bắt hết đám kí sinh bỏ vào trong cái bình, bây giờ hẳn cùng mấy người khác đang ngồi ở bên cạnh xem biến hóa.

Từ vô số kí sinh cắn nuốt lẫn nhau hình thành nên các con ký sinh đặc biệt hơn đồng bạn, từ sức mạnh cho đến sự khôn khéo. Xuân Đức có thể cảm nhận thấy những con ký sinh này đang từ từ mở ra linh trí.

Sau 2 giờ đấu tranh giữa mấy vạn con ký sinh thì bây giờ trong bình chỉ có một con ký sinh dài nửa mét thân hình nhìn như con giun, cả người nó toàn là miệng, dọc theo cái thân hình nửa mét tổng cộng có 15 cái miệng, Xuân Đức chính mắt nhìn thấy mười mấy cái miệng kia có thể nhai nuốt ăn uống như bình thường.

Con vật bên trong dài nửa mét, cả người màu xanh lam, nó lúc này đã không có lông. Sau khi ăn hết đồng loại thì nó khép lại mười bốn cái miệng

ở trên thân chỉ để lại một cái duy nhất mà thôi. Nó cũng không có chết đi vì thiếu vật chủ, giờ đây không có vật chủ nó vẫn sống khỏe mạnh như thường.

" Thật kinh khủng, loại sinh vật này..."

Mấy người on bên cạnh kinh thán sự đáng sợ của loại kí sinh này. Xuân Đức nâng lên một con thỏ còn nhỏ, thân thể nó cao 5-6 mét, tầm cỡ này nặng cũng mười mấy tấn ném vào bên trong cái bình nhìn xem phản ứng của con kí sinh màu xanh kia làm sao.

Ngay khi con thỏ vào bên trong cái bình, con kí sinh như người thấy thức ăn của mình nhanh chóng lao lại con thỏ, cái miệng lớn gặm sâu vào bên trong cơ thể con thỏ sau đó cả người con kí sinh chui vào bên trong.

Xuân Đức cùng mấy người ở bên cạnh vừa xem vừa nuốt nước miếng vì tình cảnh phía sau làm mọi người kinh sợ không thôi, sau không tới mấy giây thì con thỏ nhanh chóng hóa thành một bãi máu loãng, ngay cả lông và xương cũng bị huyết hóa. Con kí sinh kia không có vôi ăn hết chỗ máu kia mà đắm mình trong bể máu xung quanh nó, mãi một lúc lâu sau thì mười mấy cái miệng mở ra cùng cắn nuốt. Không qua mấy hô hấp cả bể máu đã cạn sạch.

Cắn nuốt xong thì con kí sinh kia cũng không có biến hóa gì mà nằm yên nơi đó, như ăn no rồi phải đi ngủ vậy.

" Hình như nó ngủ rồi. " A Nậm nói.

Xuân Đức gật đầu nói:

" Ăn no ngủ rồi. Đợi ta xem đám thỏ mất loại kí sinh này rồi có sống được không. Nếu không sống được nữa thì loại bỏ ra khỏi kế hoạch nuôi nhốt.

Dem ra một cái giới bảo, giới bảo này cũng rất lớn. Bên trong phạm vi cũng có mấy triệu dặm vuông, cây cối xanh tươi động vật nhỏ đâu đâu cũng có. Dùng niệm lực bao quanh Xuân Đức đem tất cả đám dị chủng thả đưa vào bên trong giới bảo.

Vừa vào bên trong giới bảo thì đám dị chủng này liền tỉnh lại, bọn nó ngơ ngác nhìn xung quanh một chút sau đó bắt đầu điên cuồng gặm nhấm cây xanh xung quanh, từ đại thụ cho đến hoa cỏ, cái gì bọn nó cũng ăn, ăn triệt để sạch chỉ còn lại nền đất.

Sau đó bọn chúng lại bắt đầu sinh sản, cái chu kì con nhỏ -> trưởng thành -> sinh con không tới 7 ngày. Miễn sao có đủ thức ăn cho bọn nó là được. So sánh một chút với khi còn có kí sinh thì tốc độ trưởng thành của dị thú thả giảm mạnh.

Nhưng bù lại con nào con nấy béo tròn, thịt không là thịt. Không có cái hiện tượng cả người toàn da với xương như trước kia. Hơn 1 tuần sau đàn thả từ 2 vạn con bây giờ đã có gần 3 vạn con. Thấy có hi vọng Xuân Đức quyết định bắt nhiều thêm một ít thả về nuôi.

Nhìn qua A Nậm, Xuân Đức hỏi:

" Có biết nơi nào có đám dị thú thả này nữa không? Dẫn ta đi đến đó."

A Nậm gật đầu đáp:

" Có thưa Điện Chủ, cách nơi này 3 ngàn dặm đi sâu vào trong có rất nhiều Khát Máu Thỏ, nơi đó có 12 con vương thú Khát Máu Thỏ, còn thú hoàng thả có hay không thì thuộc hạ không rõ lắm."

" Có hay không cũng không sao, có thì bắt nó luôn. Được rồi đi thôi." Xuân Đức dẫn đầu ngồi trên Tiểu Bư sau đó mấy người cùng nhau nhảy lên trên tiếp tục đi sâu vào bên trong.

Quãng đường đi này cũng gặp một ít quần thể dị thú nhỏ lẻ, tiện tay Xuân Đức cũng thu thập luôn. Trên đường đi hắn còn gặp vài loại thực vật có tính hủ thực cao, vì muốn nhìn xem con kí sinh tiến hóa kia có đặc tính gì nên có cái gì lạ lạ thì Xuân Đức đều ném vào cho nó ăn thử.

Kết quả không ngờ, con kí sinh kia không chết mà còn ăn tuốt các loại độc tố kia. Đến buổi chiều tối ngày hôm đó, cuối cùng Xuân Đức cũng gặp phải mấy bầy đàn thị thú thỏ, số lượng không ít, lên tới hàng triệu con. Xuân Đức phải mất một phen công phu để trấn áp hết đám thỏ đó.

Cùng với đó hắn phát hiện một điều ở những con thỏ vương giả thì số lượng kí sinh càng ít hơn nhiều nhưng mức tiến hóa lại rất cao, hắn còn tóm được 12 con có đẳng cấp tương tự như con kí sinh mà hắn tạo ra lúc trước.

Cũng như lần trước hắn bỏ tất cả vào bên trong bình cho bọn nó cắn nuốt lẫn nhau, và kết quả là....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 467: Cưng Lâu Rồi Chưa Có Giết Người

Kết quả là một đột biến mới trong giới dị chủng đã phát sinh, không ai có thể tưởng tượng được một con quái vật nuốt máu thịt sinh linh sau khi tiến hóa thì biến thành một con bướm màu xanh lam xinh đẹp cả.

Quá trình tiến hóa này mất 3 ngày, từ lúc con quái vật sun dài kia có 30 cái miệng tạo kén sau đó biến thành bướm. Một con bướm to có sải cánh hai mét, cả người nó màu xanh lam hơi trong suốt nhìn giống pha lê xanh, cánh của nó thì cũng có màu xanh nhưng lại có một lớp hào quang màu đỏ bao xung quanh.

Khi tiến hóa thành bướm thì nó chính thức mở ra linh trí, linh trí tuy rất thấp nhưng cũng có thể miễn cưỡng hiểu được ý tứ của chủ nhân. Bình thường bướm bướm thì có vòi hút nhưng con bướm này thì có nguyên một mồm răng, toàn răng là răng nó bình thường không nhe ra thì thôi, vừa nhe ra khiến người ta sợ đái ra quần.

Vì con bướm này rất ngu không thể tự do điều khiển chất độc nên bây giờ mặc dù bị Xuân Đức không chế nhưng nó vẫn phóng chất độc vừa bãi, đi tới đâu mặt băng bị độc phẫn trên cơ thể nó ăn mòn thủng lỗ chỗ.

Nhìn con bướm đang bay xa xa, Xuân Đức hỏi:

" Mọi người thấy nên lấy tên con bướm này là gì? Gọi là Ma Điện được không? "

" Vâng, Điện chủ anh mình" --- Bốn người cùng lúc đáp.

Xuân Đức đang vui vẻ nên cũng không để ý tới việc mấy người lấp liếm cho qua chuyện, hắn đang chuyên chú dạy cho con Ma Điệp kia. Nhưng có lẽ con Ma Điệp này thiếu i ốt nên siêu đàn, bảo nó bay nhanh thì nó bay chậm lại, gọi nó phóng độc thì nó bay vòng tròn, đàn hết mức.

.....

Mấy ngày tiếp theo Xuân Đức vẫn tiếp tục đi săn bắt dị thú thỏ đôi khi cũng bắt các chủng loại khác nhưng ngoại trừ dị thú thỏ kia ra thì không tìm thấy kí sinh nào khác trên đám dị thú cả. Cũng không phải là hoàn toàn không có nhưng số lượng quá ít.

Được cung cấp kí sinh ăn liên tục con đàn bướm kia phát triển cực nhanh, màu sắc bây giờ có nó càng thêm bắt mắt. Nhưng phải công nhận nó ăn thiệt nhiều là nhiều, bao nhiêu cũng không đủ cho nó ăn.

Nhưng chung quy cái gì bỏ công ra cũng đều có thể thu lại một ít thành quả gì đó, sau một thời gian sống cùng nhau tính ỷ lại của con đàn bướm đối với Xuân Đức đã gần như là cực hạn, bây giờ hắn đã giải phong cấm chế nhưng nó cũng bám theo Xuân Đức cho bằng được, có đuổi cũng không đi.

Với Xuân Đức còn phát hiện thêm một sức mạnh tiềm tàng của con đàn bướm đó chính là mộng thuật, loại mộng thuật này đến cả hắn trong lúc vô tình bị trúng phải cũng phải mất một thời gian mới có thể đi ra, mà cái này chỉ là vô tình thôi chứ không phải con đàn bướm có ý phóng xuất lực lượng mộng thuật.

Đang lúc Xuân Đức tập trung chú ý chỉ dạy đàn bướm thì A Nậm ở bên cạnh nói:

" Điện Chủ phía trước có mấy người cản đường chúng ta, hình như đám người này không có ý tốt."

Xuân Đức nghe vậy thì bảo đàn bướm: " A Ngốc biến nhỏ lại chút, tí nữa có việc cho người làm, làm tốt có ăn ngon."

Có vẻ con bướm kia sau thời gian tiếp xúc với Xuân Đức nó cũng hiểu được một ít, sau khi nghe Xuân Đức nói thì nó biến nhỏ lại thành hai bàn tay, bay xung quanh mọi người. Xuân Đức nhìn mấy người đang trấn ngang con đường đi phía trước thì mỉm cười nói:

" Ta thích nhất là dạng này. Cũng lâu rồi chưa có giết người."

Mấy người ở cạnh hẳn cảm nhận được từ Xuân Đức một loại khát máu cuồng bạo thì không khỏi run một cái nhưng bọn họ cũng không có vì đó mà sợ hãi. Đây mới là bản tính của thành viên Ác Ma Điện, nếu không chọc tới thì thôi, đã thích gây sự thì để mạng lại.

Xuân Đức cùng 4 người tiến về phía trước đi lại gần hơn với mục tiêu, hẳn còn đang tính xem nên làm thịt những người này thế nào thì thấy một già hai trẻ kia đã đi lên cung kính cúi chào:

" Kính chào 5 vị đại nhân, chúng tiểu nhân thuộc đội ngũ hái thuốc phụ cận không may bị một đàn dị thú tấn công, chỉ có 3 người tiểu nhân là may mắn chạy thoát còn lại mọi người đang bị nhốt trong một cái hang sâu bị dị thú bao vây không thể thoát ra, mong các vị đại nhân ra tay cứu giúp."

Ông lão biểu hiện rất cung kính, với Xuân Đức biết độc tâm thuật nên dễ dàng biết được ông lão này có nói ba láp hay không, nhìn ba người máu me tùm lum nhưng bị cái giá rét đông lại thành từng khối trông thê thảm vô cùng.

Ông lão trông còn tốt chút, chứ hai người trẻ tuổi bên cạnh thì nhìn bộ dạng này nếu không về cứu trị thì trong vòng nửa tháng liền treo.

" Mọi người xuống giúp đỡ bọn họ một chút, trị liệu vết thương xong rồi chúng ta đi cứu mấy người còn lại." --- Xuân Đức nói.

Bốn người bên cạnh không nói thêm lời nào mà nhanh nhẹn nhảy xuống Tiểu Bư, giúp mấy người trước mắt băng bó vết thương cùng trị liệu cho bọn họ. Vết thương bọn họ rất nặng nên lúc trước vì sao lại thấy cảnh ba người dựa vào nhau trấn giữa đường.

Được sự giúp đỡ của mấy người A Nậm ba người kia tốt hơn rất nhiều. Vết thương được xử lý, cái bụng mấy ngày trông không cũng được lấp đầy, dưới cơn mệt mỏi tốt độ ba người liền ngủ mất nói chính xác một chút là bất tỉnh. Nhìn thấy ba người nhắm mắt thì A Nậm cùng ba lão giả bất mãn, định đánh thức họ dậy để hỏi cho rõ vì những người này còn chưa nói nơi những người khác gặp nạn.

Nhìn thấy vậy, Xuân Đức ngồi ở trên nói:

" Không cần thiết, ta biết nơi đó ở đâu. Mang mấy người đó lên đây đi, chúng ta đi tới nơi kia."

Bốn người A Nậm nghe vậy thì không cúi đầu một cái đối với Xuân Đức sau đó sóc mấy người đang mê man nhảy lên trên Tiểu Bư. Bọn họ cũng không thắc mắc cái gì, không có hỏi vì sao Xuân Đức lại biết. Trong lòng bọn họ Xuân Đức là đáng tôn cao không gì không làm được.

Nhìn từ bên ngoài mọi người cảm thấy Xuân Đức hảo tâm, là người tốt nghe người gặp nạn liền tới cứu giúp nhưng thực tế thì không phải vậy, hẳn mới chẳng thèm quan tâm đến mấy người xa lạ chết đây này nhưng vì nơi kia có chút đặc biệt. Trong trí nhớ của ông lão Xuân Đức nhìn thấy trong

một đàn dị thú kia có những con bướm cũng giống như A Ngốc vậy, có điều màu của bọn chúng nhạt hơn mà thôi.

Xuân Đức có thể cảm nhận được nếu có A Ngốc ăn sạch đám kia thì nó có khi lại tiến thêm một bước không chừng, mà nếu có không phải cũng không sao, tiện thể đi làm người tốt cũng được.

Tiểu Bư bắt hết tốc độ lên giống như một tia sáng chạy vòng qua những khe sâu, vách núi. Còn vì sao không phi hành cho nhanh vì ở phía trên nơi này không hiểu vì sao phi hành cực kì tốn sức. Có chạy ở dưới cả ngày cũng không bằng phi hành trên không một phút, điều này là do mấy hôm trước Xuân Đức rút kinh nghiệm được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 468: Cầu Ông Bà Phù Hộ Cho Con Gặp May

Không qua nửa giờ Tiểu Bư đã mang mọi người chạy đến nơi những người hái thuốc gặp nạn. Nơi này là một vùng băng nguyên, bên trên cái băng nguyên này vô số loại thực vật kì lạ, chúng nó cắm rễ rồi sống ở trên mặt băng, cũng không rõ vì sao bọn chúng lại có thể sống được một cách kì diệu đến vậy.

Nơi này chỉ có vài cái hang động băng nên Xuân Đức rất nhanh liền tìm được những người hái thuốc. Cách Xuân Đức khoảng 2 dặm có một cái hang động băng ở bên ngoài đang bị một đàn bướm đủ loại màu sắc vây quanh, bên dưới còn có một đám cự tích to lớn nữa. Mấy con cự tích dài hàng trăm mét kia rất đờ đẫn, trên lưng bọn nó có vô số loại biến dị bướm bướm hút máu.

Dường như phát hiện được đồ ăn ngon, đám cự tích cùng đám bướm kia tiến thẳng đến nơi Xuân Đức đang đứng. Ở bên cạnh Xuân Đức, A Ngọc thấy vậy một màn thì mắt sáng lên, nó hưng phấn há cái mồm toàn răng ra.

Một loại mùi thối kinh hoàng tán phát ra, Xuân Đức cùng mấy người bên cạnh không kịp đề phòng hít phải một chút liền liên tục nôn khan, nôn luôn ra cả tim gan phèo phổi. Xuân Đức thể mùi thối kia so với hàm cầu hạn năm thì cái hàm cầu vạn năm kia vẫn còn thơm chán.

Còn chưa xong, khi mọi người đang nôn thốc nôn tháo thì cảm thấy sinh cơ bị bào mòn đi rất nhanh, Xuân Đức cũng cảm nhận được việc này. Hẳn

nhanh chóng khu trừ khí ô uế kia đi ra khỏi thân thể, hấn cũng giúp mọi người nữa.

" Đã thôi rồi còn có kịch độc thuộc tính. Đúng là không gì hơn cái này."
--- Xuân Đức cảm khái.

Khi hấn nhìn lại A Ngọc thì đã thấy nó đang tung hoành giữa đàn quái thú rồi, không cần hấn gợi ý A Ngọc lần này dựa theo bản năng phóng xuất lực lượng vốn có của nó, từ trên cái cơ thể bé nhỏ kia phát ra một loại ánh sáng mờ lung mờ ảo, ánh sáng có hồng kèm theo màu xanh nhạt chiếu xạ đến nơi đâu thì nơi đó tất cả đều phân rã toàn bộ.

Một phần ba số lượng bướm đang bay bị dính ánh sáng từ A Ngọc lập tức hóa thành những sợi khí màu xanh lam những sợi khí màu xanh kia như có sinh mệnh bỏ chạy khắp nơi nhưng bị A Ngọc rít lên một tiếng liên tục động bay lại dung nhập vào cơ thể nó.

Còn chưa thỏa mãn khẩu vị A Ngọc bắt đầu cuộc đồ sát đẫm máu của mình, nó liên tục rít lên vài tiếng nhưng âm thanh này không khó nghe mà nó khiến cho người ta mù mị đầu óc. Đây là thuộc lực lượng mờ ảo, sau vài tiếng rít chỉ thấy đám dị thú xung quanh nó gục sạch, đám bướm đang bay rụng như sung trên mặt đất.

Tiếp sau đó Ác Ngọc bắt đầu ăn, từng con cự tích dị chủng dài hàng trăm mét bề ngang cũng cả vài chục mét bị nó sinh sinh gặm hết. Tốc độ ăn của A Ngọc có thể nói vô địch thiên hạ, nói nó vô địch vì Xuân Đức chưa thấy ai ăn nhiều hơn nó cả.

A Ngọc thân hình lúc này cũng vài chục mét, cái mồm nó mở hết cỡ ra cũng có gần 10 mét, trong cái miệng gớm ghiếc kia có vô số xúc tua màu đỏ trôi ra, trên những cái xúc tua là những cái miệng toàn răng là răng, nhìn thôi cũng thấy kinh dị vô cùng.

Rắc rắc.. rộp rộp.. ực ực

Tiếng xương bị gặm nát tan, tiếng nuốt ừng ực nghe mà khiến người ta tê cả răng. Ăn càng nhiều thì hoa văn hắc ám trên cả cơ thể của A Ngốc càng rõ ràng hơn. Có những họa tiết nhỏ bắt đầu phát sáng những ánh sáng màu đỏ vô cùng yêu dị.

Qua đi hơn một giờ đồng hồ thì gần 1000 con cự tích cùng vô vàn dị chủng bướm đã bị A Ngốc một mình chén sạch, trên mặt tuyết cũng không còn một chút máu dính lại, còn chút gì đều bị A Ngốc liếm sạch.

Hú dài một tiếng A Ngốc khép cánh lại, một cái kén làm từ băng tuyết hình thành. Xuân Đức thấy cảnh này cũng chật lưỡi không thôi, cứ ăn vào là tiến hóa đúng là kinh dị. Cứ theo đà này có khi nó ăn cả trung thiên cũng nên.

Xuân Đức mới có suy nghĩ như vậy thì một loại khí tức diệt thế phát ra từ cái kén băng của A Ngốc phát ra, loại khí tức phá diệt kia cũng khiến cho Xuân Đức bản năng e ngại không thôi nhưng e ngại chỉ là phần nhỏ còn đa số là hưng phấn, một con dị loại do chính tay hắn chế tạo đi ra sắp bước ra một bước tiến hóa quan trọng. Xuân Đức lầm bầm:

" Cầu ông bà phù hộ cho con gặp may, đừng để cho thứ con tâm huyết cả tháng này biến thành cát bụi à."

Xuân Đức sợ nhất chính là những lúc máu chột thế này, vì lúc này đều phải phụ thuộc vào may mắn.

Có lẽ ông bà cha mẹ phương xa của Xuân Đức nghe được lời hắn cầu nguyện nên đã phù hộ hắn, A Ngốc sau 10 phút tạo kén tiến hóa thì từ bên trong chiếc kén kia điên cuồng hấp thu năng lượng thiên địa, bắt đầu chỉ tạo

ra từng cơn gió nhẹ nhưng qua mấy cái hô hấp thì cả không gian liền bị quấy động.

Gió lốc hình thành, bầu trời đang sáng cũng đen kịt lại, từng dòng năng lượng thiên địa nơi đây bị chiếc kén băng to lớn kia cản nuốt. Từ bầu trời từng đợt sấm sét âm vang, vô số dị tượng hình thành. Từ trong đám mây đen có thể thấy được vô số khuôn mặt dữ tợn nhìn chăm chăm vào cái kén phía dưới.

Xuân Đức cũng không biết dị tượng kia đại biểu cái gì nhưng theo hấn đoán cũng không có chuyện gì tốt lành cả, đợi tí nữa mà có gì bất chắc thì hấn giúp A Ngọc đập tan mọi phiền phức. A Ngọc dù sao cũng là tác phẩm nghiên cứu của hấn tạo nên, thân là một chủ nhân phải có nghĩa vụ bảo vệ thành quả của mình.

" Gọi mấy người hái thuốc đang ở sâu bên trong cái hang kia ra đi, bằng không tí nữa cái hang bị sập thì hết cứu." Xuân Đức nói.

Bốn người A Nậm lập tức vâng lệnh đi làm, rất nhanh mấy người đi vào động băng kia. Vừa vào liền không qua bao lâu lại trở ra, trên vai mỗi người đều vác hai kẻ bị thương nặng. Theo phía sau là đội ngũ hái thuốc gần trăm người.

Nhìn mọi người ở bên dưới Xuân Đức nhảy xuống nói:

" Mọi người đi cùng Tiểu Bư, nó sẽ bảo vệ tốt mọi người, thấy mọi người bị thương cũng không nhẹ nên cho phép tất cả cùng ngồi trên tiểu bư di chuyển, nơi này mọi người không thể dừng lại được. Tìm nơi nào đó trú ẩn cách đây xa xa một chút rõ chưa."

Bốn người A Nậm cung kính gật đầu nói:

" Rõ ràng."

Cung kính chào Xuân Đức một cái sau đó mấy người A Nậm nhìn mọi người phía sau nói:

" Nhanh. Mọi người cùng ngồi lên lang vương đại nhân, đại nhân sẽ bảo vệ chúng ta."

Nói xong hắn làm gương mang theo mấy người bị thương nặng bay lên lưng của Tiểu Bư những người phía sau thấy vậy cũng học làm theo. Đợi mọi người đứng vững thì Tiểu Bư nhìn Xuân Đức gằm nhẹ một cái rồi lao đi vun vút trong gió tuyết.

Cùng lúc Tiểu Bư mang người rời đi thì thiên địa bắt đầu run run, tiếng sấm đì đùng nhưng kì quái là gió to sấm lớn mà chẳng thấy sét đâu cả. Đang lúc Xuân Đức nghi hoặc thì từ vị trí cái kén hình thành một cái phễu gió lốc nổi liền giữa bầu trời và cái kén. Nhìn rất đẹp

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 469: Sinh Vật Hùng Mạnh

Ngay tại lúc vòng xoáy gió lốc màu đen nổi liền giữa cái kén cùng bầu trời thì liên miên bất tận các tia chớp màu đỏ mang theo khí tức tịch diệt đánh xuống nhưng những tia chớp này đều bị lực lượng của vòng xoáy gió lốc màu đen hút vào khiến cho cơn gió lốc có sét màu đỏ hiện ra xung quanh.

Cái hiện tượng này cứ như vậy kéo dài đến 2 canh giờ sau. Bất chợt bầu trời trong sáng như gương, gió lốc biến mất, mây đen biến mất, tất cả đều biến mất như chưa bao giờ tồn tại. Nhưng không lâu sau giữa bầu trời trong sáng hiện ra một bức tranh " Thi Sơn Huyết Hải Đồ ".

Một bức tranh to lớn nhìn như một cảnh chân thực sống động, bên trong bức tranh chỉ thấy khắp nơi là thi thể cùng máu tươi, không gian thì mờ mịt u ám, mọi người có thể nghe được âm thanh bi thương gào rú một cách thể lương.

Bức tranh tồn tại gần 3 phút thì biến mất, sau đó trên khung trời lại hiện ra một cái mặt trời màu đỏ, màu trời màu đỏ kia rất sáng, sáng tới khiến người ta mù mắt nhưng nó lại nhanh chóng biến đổi thành lạnh lẽo. Hai thái cực liên tục thay đổi giữa mặt trời màu đỏ cùng một mặt trời màu xanh cuối cùng cả hai cùng dung hợp trong đó có xanh, trong nóng có lạnh. Một loại cảm giác khó nói thành lời lúc này hiện ra trong lòng những người đang nhìn xem dị tượng.

Ầm ầm

Bầu trời nổ vang một tiếng kinh thiên, khắp nơi cảm thấy đất dưới chân rung lắc như có động đất. Cùng lúc đó mới vừa vài giây trước bầu trời còn sáng trong mà lúc này đây đã tối đen như đêm ba mươi vậy, dơ tay không thấy 5 ngón.

Ngay sau đó từ nơi Xuân Đức quan sát thấy bầu trời hé ra, như có một con mắt mở ra một cột sáng đỏ xanh hỗn loạn hạ xuống ngay trên cái kén của A Ngọc, từ bên trong cột sáng có vô số tinh quang phiêu tán dung nạp vào bên trong cái kén bằng tuyết.

Cái kén nhanh chóng biến đổi, từ lúc ban đầu là tuyết bên ngoài nhưng khi ánh sáng bao trùm thì biến thành một loại tinh thạch hai màu xanh đỏ lưu chuyển nhìn rất bắt mắt.

Khi ánh sáng hai màu hạ xuống đạt tới cường độ mạnh nhất thì từ bên trong cái kén to lớn phát ra một tiếng rít bén nhọn, tiếng rít xuyên phá thò không khiến cho Xuân Đức ở gần cũng bị chảy máu tai.

Rắc rắc... xoảng xoảng

Cái kén bị thúc đẩy từ bên trong thì như chiếc gương bị một cục đá đập phải, đầu tiên là rạn nứt sau đó vỡ tan tành thành từng mảnh rơi trên mặt băng. Sau đó một con sinh vật bay lên cao bay dọc theo luồng ánh sáng.

Nhưng khi Xuân Đức nhìn rõ con sinh vật kia thì tí nữa phì cười, nói thật hẳn đã tưởng tượng ra vô vàn hình ảnh ghê tởm sau khi A Ngọc tiến hóa, ví như cả người toàn mụn nhọt, long mồm lỗ móng này hay đại loại kiểu nhót nhót tởm tởm ấy.

Nhưng hình ảnh bây giờ quá trái ngược với những gì hẳn tưởng tượng, một con sinh vật nhìn giống như con thạch sùng vậy nhưng con thạch sùng bé tí còn con này to hơn rất nhiều, nó to tầm con heo 60 cân, cái đầu có hai

cái sừng nhỏ màu xanh, đôi mắt như hai viên bảo thạch sáng lấp lánh, trên lưng có 3 đôi cánh màu xanh dọc theo, cùng một cái đuôi rất dài.

Nếu như không phải nó quá béo thì hẳn là một con vật xinh đẹp nhưng vì bộ dạng phì nộn của nó mà phá vỡ mất hết cả nhan sắc. Nhưng chung quy béo tí vẫn còn hơn mấy bộ dáng kinh dị khác.

A Ngốc vẫn tiếp tục bay lên cao như muốn lấy được cái gì đó nhưng hình như nó đã mệt không thể tiếp tục được lâu, chỉ thấy nó càng bay lên cao càng chậm chạp, mấy đôi cánh nhỏ ở trên lưng vẫy loạn mà không thấy tiến lên thêm được nhiều.

Thông qua ần kí còn để lại bên trong A Ngốc, Xuân Đức có thể thông qua mắt của nó nhìn thấy vật nó ham muốn, đó là một con mắt màu đen phát ra năng lượng tôi đang bị luồng ánh sáng hai màu mài mòn, theo như Xuân Đức thấy hẳn là khi con mắt màu đen kia tiêu tán thì cột ánh sáng cũng mất.

Nhận thấy con vật thí nghiệm của mình có quyết tâm không đạt được không bỏ thì Xuân Đức cũng giúp nó một chút. Thông qua ần kí Xuân Đức dùng bí pháp Giá Công truyền cho A Ngốc năng lượng của hắn. Chỉ thấy cơ thể A Ngốc đang phát ra quang mang xanh đỏ đan xen thì có một quang mang màu đen xen vào, từ từ quang mang màu đen bao trùm A Ngốc.

A Ngốc rít lên vài tiếng sau đó lấy tốc độ con rùa từ từ bay lên cao, dần dần nó cũng tiếp cận được con mắt màu đen kia. Như có sự tương thông lẫn nhau khi A Ngốc tới gần thì con mắt màu đen kia cũng run lên, đợi khi A Ngốc tóm được con mắt màu đen thì con mắt màu đen tự động dung hợp thành con mắt thứ 3 của nó.

Con mắt màu đen biến mất theo sau quang mang cũng liền biến mất, thiên địa lại quay lại như lúc bình thường, gió tuyết thổi ào ào, bầu trời mờ

mặt. Còn A Ngọc thì sau khi đạt được con mắt cũng rút cái bịch từ trên trời xuống mặt băng.

Cơ thể nó đập phải mặt băng thì phát ra tiếng bịch bịch liên tục, vì nó nảy lên rồi đập xuống tiếp nhìn cứ như quả bóng thịch vậy vô cùng thú vị. Đợi khi quả bóng thịch kia không nảy nữa thì Xuân Đức mới luyên tiết đi lại gần xách cái đuôi của A Ngọc rời đi.

Lúc xách A Ngọc lên thì Xuân Đức tí nữa ngã sấp mặt. Nhìn A Ngọc như con heo vài chục cân vậy thôi chứ nặng kinh khủng, nặng tới mức mà hấn tí nữa chuột tay. Nhưng hấn lại nhìn mặt băng cảm thấy kì quái, nặng như vậy mà đập vào băng lại nảy lên, đáng lý phải thủng thành một cái lỗ chứ.

Xuân Đức cũng không có rời đi ngay mà nhìn xung quanh xem có cái gì dùng được không, có khi lại có bảo vật nào đó chẳng hạn nhưng mặc cho hấn tìm đũa mắt cũng không thấy gì ngoài tuyết cùng đám thực vật bị tàn phá.

Xuân Đức cũng ôm tâm lý may mắn mà thôi, hấn cũng không nghĩ sẽ tìm được cái gì cả. Xách A Ngọc rời đi nơi này, Xuân Đức không nhanh không chậm vừa đi vừa ngắm cảnh xung quanh. Khi hấn nhàn nhã ngắm cảnh thì đang có mấy đạo thân ảnh dùng tốc độ tia chớp chạy tới nơi này.

Nhìn núi băng, nhìn con đường tuyết rơi, nhìn những thực vật cao lớn Xuân Đức cảm thấy những thứ này thật đẹp, vậy mà ngày trước hấn có cơ hội nhìn xem cảnh vật như vậy mà hấn không nhìn, cứ nằm co rúc trong chăn chơi game.

" Thật buồn trước kia sống có mấy chục năm mà ngày nào cũng lo tiền nong, mỗi ngày sống dài như mười năm. Cuộc sống thật tình sao lại cứ phải

khổ như vậy. Nếu như có một cuộc sống an bình, không phải lo tiền bạc thì tốt rồi. "---- Xuân Đức bỗng nhiên nhớ lại ngày xưa cảm khái vài câu.

Sau một lúc ngắm cảnh chán rồi Xuân Đức bắt đầu tăng nhanh tốc độ di chuyển, hẳn không có đi đường vòng mà trực tiếp đập nát mọi thứ trước mắt, san thành bình địa mà đi. Cảm giác phá hoại rất chi là thoải mái.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 470: Khách Thập Phương Tới

Một thời gian qua đi, sau khi đã vui vẻ xong thì Xuân Đức lại chính quy nghiêm chỉnh đi đường, nói thật lúc này hẳn cảm thấy hơi buồn phiền vì phải mang A Ngọc bên cạnh, nó không to nhưng mà rất nặng, mang nó theo thấy vướng tay chân cực kì.

Muốn chuyển nó vào bên trong không gian vong linh thì nó lại kháng niệm lực, không tài gì chuyển vào bên trong được, thành ra Xuân Đức cứ phải mang nó theo. Thở dài, Xuân Đức buồn chán đặt A Ngọc xuống mặt băng còn mình thì ngồi trên, cái cảm giác mềm mềm dễ chịu hẳn. Hẳn nhìn xung quanh một chút sau đó lại ngẩn người nhìn bầu trời, mặc dù bầu trời này chỉ có gió và những bông tuyết mà thôi.

Đang lúc Xuân Đức ngẩn ngơ thì có hai độn quang dừng trước mặt hẳn, Xuân Đức ngó đầu nhìn lại thì thấy hai người mặc áo bào màu đen, khí tức lạnh lẽo còn hơn cả băng giá nơi đây. Còn chưa kịp chào hỏi gì thì một tên đã nói:

" Lão thất sư hồn tiêu tử này."

Xuân Đức nghe như vậy thì trong lòng chửi má nó, ngày trước thấy trước khi đánh nhau còn chào hỏi, bây giờ làm sao chưa nói chuyện với nhau câu nào đã định sư hồn rồi, có cần ác liệt như vậy không?

Xuân Đức hét lớn:

" Hai vị đại ca này chờ một chút, có gì từ từ nói, làm gì đã suu hồn nhau rồi. Các đại ca có gì muốn hỏi tiểu đệ xin khai hết."

Tên áo bào đen đang đi lại gần Xuân Đức thì ngừng lại một chút sau khinh thường nói:

" Tiểu côn trùng như ngươi cũng dám gọi ta là đại ca. Ngoan ngoãn ta sẽ cho ngươi chết ít thống khổ."

Xuân Đức nghe vậy thì bề ngoài tỏ ra sợ run, bộ dạng yếu nhược đến đáng thương. Còn trong lòng hấn lúc này thì chửi " Định mệnh hai con tạp ngư này, tí nữa ông làm thịt cả bọn."

Đang lúc Xuân Đức biểu lộ sợ run tim, mắt mật thì có một thanh kiếm từ phía bên phải phóng tới cắm ngay trước mặt hấn, sau đó giọng của một nữ nhân vang lên.

" Tiểu hắc người lại dám cướp con mồi của bản cô nương sao? Vị thiếu hiệp này ta nhận rồi."

Xuân Đức ngó qua một bên thì thấy một cô ả dáng người nóng bỏng, trời lạnh vậy mà mặc hở lưng lung lung như dân cái bang, đã thế mặt còn che tấm lụa. Nhìn vào như bệnh nhân tâm thần vậy. Cái này là theo thẩm mỹ của Xuân Đức thôi còn 99% còn lại nhìn cô ả này hấn là xinh đẹp tuyệt vời.

Thấy mình bị ngăn cản áo bào đen nam tử quay đầu sang nhìn lại cô gái mặc áo lông đang bước tới đây, ánh mắt hấn khi thấy cô gái kia thì nheo lại, Xuân Đức nhìn ra tên này rất sợ cô ả. Nhưng đang lúc này lại có vài vệt sáng bắn tới nơi này.

Gia nhập đám tạp ngư có thể 3 ông lão, một tên thanh niên cùng một cô gái mặc đạo bào màu trắng, tất cả đều có tu vi không tệ, cả đám gộp lại Xuân Đức đập một phát liền chết sạch. Xuân Đức quan sát đám người này

cảm thấy kì quái không ngừng, ai đến nơi này cũng làm ra vẻ cao thâm mặt chắc, cứ như tiên nhân hạ phàm vậy, tên thì vuốt râu, kẻ thì vung vẩy cái quạt giấy giữa trời đông, y hệt đám ngáo đá.

Một ông lão mặc đạo bào màu xanh vuốt chòm râu dê của lão nhìn những người khác cười nói:

" Các vị đạo hữu tới cũng thật là nhanh, còn nhanh hơn cả lão phu, không biết các vị tụ tập nơi này đã có được manh mối gì chưa? "

Cô gái vừa ra tay ngăn cản tên áo bào màu đen lúc này tiến lại gần Xuân Đức cười nói:

" Muốn manh mối gì phải hỏi vị công tử này rồi."

Tên thanh niên đang đứng đưa quạt nhìn Xuân Đức đánh giá một phen rồi mới nói:

" Người này hẳn là thuộc về thế lực Ác Ma Điện các người tốt nhất xử lý cho tốt bằng không thì sau này sẽ có phiền phức không ngừng."

Tên áo bào đen khi trước tính suu hồn Xuân Đức lúc này nghe vậy thì cười lạnh nói:

" Một tên vô danh tiểu tốt mà thôi, có chết đi thì đã sao, Ác Ma Điện nếu biết cũng không có vì hắn mà kiếm chúng ta trả thù. Chúng ta giết người Ác Ma Điện còn thiếu sao. Hừ hừ."

Xuân Đức muốn giả bộ một chút chơi vui mà cảm thấy tên mặc đồ đen nói vậy thì hẳn thấy nhột nhột trong người, giờ hắn mới biết ở bên ngoài vẫn có những kẻ không sợ Ác Ma Điện, lúc này về hắn quyết định đi thanh tràng một loạt, để cho đám tạp ngư biết sợ là gì.

Thấy tên mặc áo bào đen tiến lên chuẩn bị suu hồn Xuân Đức thì lại có người tới tiếp khiến cho hành động tên này dừng lại, Xuân Đức thấy vậy âm thầm buồn bực hẳn đang muốn tên mặc áo bào đen này lạc vào bên trong không gian mộng ảo của riêng hẳn ném thử một chút cái gì mới gọi là niềm vui bất tận vậy mà cứ bị người phá.

Lần này người đến có ba nữ nhân đến từ Lạc Hà Tiên Cốc, nói thiệt tình Xuân Đức cũng chẳng biết cái tiên cốc theo trong miệng những người này là gì, hẳn thấy đám người xung quanh vô cùng ngạc nhiên cùng e dè, còn e sợ hơn cả đối với Ác Ma Điện.

Từ sau khi ba cô gái này tới thì cả đám bắt đầu truyền âm không cho người ngoài nghe, Xuân Đức cũng lười tọc mạch những người này suy nghĩ gì. Hẳn cứ ngồi bên trên A Ngốc nơi đó nhìn trời, hẳn bây giờ đang đợi có tên nào khác mò đến không nếu tới thì tóm luôn một lần mang về chiên giòn, còn không tới thì may tên đó gặp may.

Bỗng nhiên một trong ba cô gái tới từ Lạc Hà Tiên Cốc tới bên cạnh Xuân Đức lôi kéo tay hẳn nói:

" Đi cùng chúng ta, hừ, tiểu tử ngươi may mắn đó gặp phải chúng ta bằng không cái mạng nhỏ của ngươi không còn rồi."

Xuân Đức có chút bất ngờ, còn tưởng đám người này phân chia hẳn xong rồi kia, ai dè đám người tới từ Lạc Hà Tiên Cốc này lại muốn cứu hẳn, nói chính xác là bọn họ tiền tay cứu giúp mà thôi. Xuân Đức nhếch miệng cười ngây ngô một cái sau đó xách A Ngốc đi theo cô gái.

Cô gái thấy Xuân Đức xách A Ngốc đi theo thì hiếu kì hỏi:

" Bạn của ngươi sao? Nó bị làm sao vậy? "

Xuân Đức giả bộ khờ khạo gãi đầu một cái khen:

" Cô thật thông minh vừa nhìn liền biết nó là bạn của ta, nó tên A Ngọc, lúc trước nó ăn phải chút thực vật kì quái nên ngủ mất rồi."

Cô gái kia chu mỏ, bộ dạng rất đáng yêu quay đầu lại nhìn Xuân Đức nói:

" Bạn của người tên A Ngọc chắc người tên A Khờ phải không?"

Xuân Đức gật đầu liên tục như gà mổ thóc. Nhưng bất giác hắn hỏi:

" Chúng ta bây giờ đi đâu, ta còn phải về giao nộp băng linh thảo hay mọi người cứ đi đi ta phải quay về đây. Nếu về muộn thì tháng sau sẽ bị giảm bớt 5 cân thịt."

Cô gái nhỏ quay lại trừng mắt hắn tức giận nói:

" Đồ đàn, nếu người bây giờ đi về thì sẽ bị những người kia giết chết. Sao ai lại có thể sinh ra đồ ngốc như người vậy cơ chứ."

Xuân Đức tiếp tục giả trang ngây thơ vô số tội nói:

" Nhưng ta có làm gì đâu mà bọn họ muốn giết ta, ta chỉ ngắt lấy 5 cây băng linh thảo mà thôi những người khác cũng làm vậy mà. Nếu bọn họ muốn Băng Linh Thảo ta cũng có thể cho bọn họ một cây."

(Một câu hỏi ngu: Nếu như bạn đang sống trong một xã hội đầy bon chen và thù hận dù bạn có muốn tránh cũng không được nếu muốn có một cuộc sống yên bình thì phải làm sao? Vấn đề chưa có lời giải. tg quá gà.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 471: A Nậm

Cô gái nghe vậy thì tí nữa phun máu ba lít, nàng quay hung dữ nhìn Xuân Đức nói:

" Bọn họ đều là cao thủ chẳng lẽ lại đi cướp một cây thảo dược của người, cái bọn họ muốn chính là tin tức mà người biết."

Xuân Đức bủ môi xem thường nói:

" Cao thủ gì mà không có phong phạm gì cả, người thì mặc quần áo thiếu vải, kẻ thì phải mặc bộ quần áo cũ đúng là tội nghiệp. Ít ra cũng phải như ta này tuy không tính giàu có nhưng quần áo đẹp hàng năm vẫn có vài bộ. Theo ta thấy quần áo của các người còn không đẹp bằng quân binh bên trong thành nữa."

Mọi người nghe vậy thì khước miệng co giật từng trận, cái gì mà quần áo thiếu vải, cái gì mà quần áo cũ đây là bảo vật hộ thân có được hay không, từ một bảo vật quý giá vô cùng đi qua miệng tên này lại trở thành rác rưởi không đáng một xu.

Thiếu nữ nghe vậy thì dơ tay lên hăm dọa Xuân Đức, nàng trừng mắt nói:

" Đồ ngốc người biết cái gì chứ, im miệng lại cho bản cô nương, bằng không bản cô nương khâu miệng thối của tiểu tử người lại."

Xuân Đức vội cúi đầu xuống làm bộ dạng sợ hãi nhưng vẫn lầm bầm một câu:

" Tính cách như bà chằn, đảm bảo cả đời không ai thềm rước."

Thiếu nữ như bị giẫm phải cái đuôi mèo, nàng tức xì khói, lần này nàng ta không hăm dọa Xuân Đức nữa mà trực tiếp động thủ.

Bịch bịch bịch

Xuân Đức cùng A Ngọc bị thiếu nữ quyền đấm cước đá lăn không biết bao nhiêu vòng trên mặt băng. Vì giả bộ cho giống nên Xuân Đức cũng là thảm thiết kêu lên cho có lệ chứ thực ra cú đá của cô nàng ta chưa đủ gãy ngửa hẳn nữa. Sau một lúc cô nàng cũng hết giận, nàng ta túm cổ áo hẳn lôi đi, còn Xuân Đức lại nắm đuôi của A Ngọc lôi đi. Bộ dáng ba người lúc này nhìn tức cười không thôi.

Những người khác thấy cảnh này triệt để bó tay rồi, nhìn biểu hiện của Xuân Đức hiện nay thì hẳn biết được tin tức gì mới là chuyện lạ đấy nhưng vẫn có người còn mang nghi ngờ vẫn thi thoảng quan sát hẳn một chút.

Mười hai người không tính A Ngọc cứ như vậy đi sâu vào bên trong cấm khu, khi đi qua nơi mà Xuân Đức tàn phá lúc trước thì đám người kia không khỏi trợn tròn mắt lên mà nhìn, cô gái nhỏ bên cạnh Xuân Đức cũng như vậy nàng lầm bầm nói:

" Không biết là ai hay cái gì lại có sức mạnh kinh khủng như vậy, có thể san mọi thứ thành bình địa. Nếu như ta có một phần sức mạnh kia thì tốt rồi."

Từ trong đôi mắt của nàng ánh lên sự khao khát mãnh liệt, nàng đích xác là một cô gái có cái tâm của cường giả. Xuân Đức đi theo đám người thấy

biểu hiện của đám người này thì xem thường, trong lòng khinh bỉ " Một đám hoang tưởng bây giờ gặp thực tế nghiệt ngã chưa con."

Sau một lúc ngỡ ngàng, ngỡ ngàng tới bàng hoàng thì đám người này lại quay lại chọn đi vòng qua khu vực Xuân Đức phá hoại khi trước, Xuân Đức đi theo mà cảm thấy tức cười không thôi. Đang đi trên đường Xuân Đức nhớ đến đám người A Nậm thì dùng không gian cảm giác liên hệ với bọn họ.

" A Nậm nghe cho rõ đây, ta bây giờ có việc cần làm, ngươi cùng mọi người và Tiểu Bư đi về trước. Nói cho Tiểu Bư mang cái giới bảo kia đưa cho Tà Long hay Đại Bạch cũng được."

Cách xa hơn mấy ngàn dặm, đám người A Nậm đang ngồi lặng yên trên lưng sói đơi Xuân Đức quay trở lại. Đang lúc này A Nậm mạnh mẽ mở mắt ra đứng dậy nhìn mọi người phía sau nói lớn:

" Đại nhân có lệnh mọi người đi theo Ma Lang vương tiền bối trở về Ác Ma Thành trước, đại nhân bây giờ đang có việc lớn quần thân nên tạm thời không phân thân ra được." Sau đó hấn cung kính nói với Tiểu Bư:

" Thưa Ma Lang Vương tiền bối, đại nhân có dặn ta bảo người khi về Ác Ma Thành thì mang vật kia giao cho Tà Long đại nhân hoặc Đại Bạch đại nhân đều được."

Tiểu Bư đang nằm lim dim mắt nghe thế thì đứng dậy nói (Sau một thời gian học tập đám ma lang đã quen với ngôn ngữ nhân loại nơi đây):

" Đã chủ nhân nói vậy thì chúng ta về trước, đám tiểu bối các người chú ý ngồi cho chắc bằng không lại bị rút xuống như lần trước, làm ta phải quay lại tìm kiếm."

Mọi người nghe vậy thì có một đám người đỏ mặt cúi đầu xuống, hiển nhiên mấy người này là lần trước bị rớt xuống. Nhưng bọn họ cũng không dám oán trách cái gì, có oán thì oán làm sao bản thân có yếu. Bị gió thổi bay.

Mọi người cũng không dám lơ là nghe Tiểu Bư nói vậy thì cả đám xếp thành một hàng dọc nối liền nhau ngồi trên lưng tiểu Bư, đợi cho mọi người ổn định Tiểu Bư lại một lần nữa lấy tốc độ nhanh như tia chớp chạy đi, mấy người ở trên lưng nó ngay lập tức cảm nhận được áp lực gió cực lớn thổi vào người. Cả đám phải áp sát mình xuống lưng Tiểu Bư để cho áp lực giảm còn nhỏ nhất.

Phân phó xong cho đám người A Nậm, Xuân Đức vui vẻ đi theo sau ba cô gái Lạc Hà Tiên Cốc. Vừa đi hấn vừa lấy ra một điều thuốc làm từ thảo dược hút hít, cũng không rõ là ai phối chế thảo dược hợp lý vậy hít vào một hơi cảm thấy tinh thần thoải mái hẳn, vui vẻ hấn huyết sao theo giai điệu bài hát hấn quen thuộc, bài cháu lên ba.

Hình như con bé nhỏ nhất trong ba người Lạc Hà Tiên Cốc nhìn Xuân Đức không vừa mắt nên khi thấy điệu bộ của hấn thì quay đầu lại không nói một lời hành hung hấn sau đó cướp lấy điều thuốc làm từ thảo dược quý giá của hấn đi, đánh xong hấn cô nàng này còn nghĩa chính ngôn từ nói:

" Làm ồn ào ảnh hưởng đến mọi người, còn cái này ta tịch thu."

Xuân Đức trong lòng thầm mắng " Con khùng, con điên, còn manh manh" nhưng ở mặt ngoài hấn vẫn giả bộ đáng thương như thường, con nhóc đó thấy biểu hiện của Xuân Đức như vậy thì rất là hài lòng, vênh cái mặt lên chạy theo hai người đi phía trước.

Thấy thiếu nữ quay lại một trong hai cô gái đi phía trước kì quái hỏi:

" Lê Băng muội tự dung đánh hấn làm gì lại còn cướp đồ của hấn nữa."

Thiếu nữ vừa đánh Xuân Đức tên gọi Lê Băng, bị sư tử hỏi vậy thì Lê Băng có chút sinh khí nói:

" Ta tên ngốc đó cứ chọc tức muội, dám nói muội không có ai rước. Hừ hừ. Không đánh chết đồ đàn đó là may mắn cho hấn rồi."

Vị sư tử kia thấy tiểu sư muội tức giận như vậy thì chỉ mỉm cười, nàng biết tính cách của vị tiểu sư muội này vô cùng thiện lương, bề ngoài có hơi chua ngoa một chút nhưng chung quy vẫn rất được mọi người yêu mến. Ở Lạc Hà Tiên Cốc cũng có rất nhiều nam nhân muốn nói chuyện với vị tiểu sư muội này nhưng đều bị cự tuyệt nếu để đám nam nhân biết có một ngày vị tiểu tiên nữ trong lòng bọn họ cũng có lúc giống như cọp cái thì không biết có cảm tưởng gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 472: Lệ Băng

Sau hai ngày đi sâu vào bên trong cấm khu sinh linh, đám người cuối cùng cũng dừng lại trước một cái khe hở chỉ vừa người đi qua, Xuân Đức vẫn theo những người này bước xuyên qua khe hở, đi vào sâu bên trong thì lại khác hẳn, nơi này có một không gian rộng rãi ngăn cách hoàn toàn với thế giới băng giá bên ngoài.

Ở đây có một cái cửa thông đạo, không biết cửa không gian này dẫn tới nơi nào. Không kịp để cho hắn giả bộ phản kháng thì cô gái tên Lệ Băng kia đã kéo tay hắn lôi vào bên trong cửa thông đạo không gian.

Vào một cái mọi người lại xuất hiện ở một địa phương khác, nơi này không có băng tuyết mà chỉ có khói lửa khắp nơi. Vừa đi vào thì hắn cảm thấy như có như không mùi máu tươi quen thuộc ở nơi đây.

Thấy cảnh này thì mấy người bên cạnh Xuân Đức sắc mặt âm trầm xuống, ông lão đạo bào màu xanh gần giọng nói:

" Không ngờ lại có người tìm được thông đạo khác đi vào nơi này, chết tiệt. Kẻ nào dám cướp thánh vật của lão phu, lão phu liền giết cửu tộc kẻ đó. "

Lệ Băng bên cạnh Xuân Đức nhìn hắn nói:

" Vào đây rồi mà lại có người đến trước, người cũng mất đi tác dụng, bọn họ không còn ai muốn lấy mạng người nữa đâu. Người tìm nơi nào trốn

đi. Ta cùng hai vị sư tử phải đi làm đại sự, đợi lúc chúng ta quay lại sẽ mang người rời đi."

Xuân Đức không có nhiều lời mà chỉ nhẹ gật đầu rồi nhanh chóng bỏ chạy tìm nơi trú ẩn an toàn, mấy khác thấy hắn chạy đi xa cũng chỉ liếc một cái rồi bỏ qua, đối với bọn họ lúc này Xuân Đức đã không còn một chút giá trị con kiến hôi.

" Đã có người đến trước thì chúng ta tạm thời liên thủ, bảo vật tới tay thì dựa vào thực lực chia phần, các vị cảm thấy sao " -- Người thanh niên cầm quạt nói.

" Phong lưu công tử đã nói vậy thì nữ nhân yếu đuối như ta đây cũng không ý kiến." -- Lên tiếng là cô gái mặc áo lông, mặt che mạng.

Những người khác đều gật đầu, sau đó cả đám cấp tốc lướt đi xa. Xuân Đức nơi xa thấy cảnh này thì không tiếp tục đi tìm nơi trốn nữa, hắn có chút cảm khái nói:

" Ác Ma Điện sau này phải đào tạo nội gian mới được, một nơi tốt đẹp thế này mà không ai biết, đã thế còn trong phạm vi quản lý nữa chứ. Mà không biết nơi này là nơi nào nữa."

Bóng Ảnh lúc này hiện ra nói:

" Lão đại ta cảm thấy đi về hướng ngược lại với những người kia mới là đúng đắn, nơi đó ta cảm nhận được một món đồ vô cùng tà ác cùng với hắc ám lực lượng gần như vô hạn."

Xuân Đức nghe vậy thì hơi dăm chiêu sau đó nói:

" Được, thích liền đi dù sao chúng ta cũng không biết nơi này phân bố thế nào."

Nói xong Xuân Đức liền bay lên vọt thẳng tới phương hướng mà Bóng Ảnh nói, nơi này áp chế đối với Xuân Đức đã không phải rất lớn, không có giống như ở Ma Long Đại Lục bị áp chế đến 6 phần rồi.

A Ngọc lúc này cũng tỉnh lại, sau mấy ngày hôn mê thì nó cuối cùng cũng mở mắt ra, đôi mắt ngây thơ cùng bộ dạng phì nộn của nó trông tức cười đến cực điểm. Nhưng sau một lúc nó bắt đầu hiểu động lên rất nhiều, Xuân Đức thì chạy thẳng còn A Ngọc thì bay vòng vòng quanh hắn.

Không qua bao lâu Xuân Đức đầu tiên gặp được những vị khách ở nơi này, có 6 người tất cả đều là nam nhân, tất cả đều mặc trường bào màu tím có thêu một con cóc ở trên cánh tay. ánh mắt 6 người này nhìn Xuân Đức thì hiện lên tia hung ác.

Mấy ngày nay Xuân Đức chơi cũng đủ, bây giờ hắn cũng không thích cái gì giả trang làm người yếu nữa. Nhìn mấy tên kia đã thấy không vừa mắt, không vừa mắt liền giết cần gì có lý do khác. Truyền ý niệm cho A Ngọc đang bay vòng vòng xung quanh, A Ngọc ngay lập tức ánh mắt xanh lam phát ra ánh sáng nhu hòa.

Không có báo trước, A Ngọc biến lớn lên, nhanh như ánh sáng nó tấp một phát về phía 6 người này, 6 người này còn chưa kịp phản ứng gì thì nữa người trên đã bị A Ngọc nhai ngấu nghiến rồi nuốt xuống, nửa người dưới còn chưa kịp phun máu liền bị A Ngọc tấp tới lần thứ 2, cứ như vậy trong giây lát ngắn ngủi 6 người đã bốc hơi khỏi nhân gian như chưa từng xuất hiện.

Xử lý xong mấy con cá tạp, A Ngọc lại một lần nữa biến nhỏ đi. Xuân Đức không có quan tâm lắm đến mấy tên vừa chết, hắn vẫn nhanh chóng tiến về phía trước, vì không quen thuộc địa hình nên hắn không dám thuận di hay dịch chuyển, lỡ may đâm đầu vào cái cạm bẫy không ra được thì lỗ vốn. Chết còn may sợ nhất cái kiêu bị vây không ra ngoài được.

Đi trên đường này Xuân Đức cũng gặp thêm vài đợt tôm nhỏ bò tới, Xuân Đức ai tới cũng không cự tuyệt, tất cả đều giao cho A Ngốc giết sạch làm đồ ăn. Từ lúc ban đầu chỉ có 5-6 người, đến sau này mấy trăm người rồi cả ngàn người.

Nhưng có nhiều hơn mà sức mạnh không đủ cũng chỉ có vậy, càng nhiều thì A Ngốc ăn càng nó, có lẽ thịt tu sĩ tốt hơn so với đám côn trùng dã thú nên A Ngốc đặc biệt thích thịt tu sĩ, mà nó ăn càng nhiều tu sĩ thì linh trí nó nhanh chóng tăng cường lên.

Đúng là tạo hóa sinh ra nó à nhằm là Xuân Đức chế tạo ra nó, nó là niềm tự hào của Xuân Đức. Xuân Đức đang định để cho Huyết Ma chia ra 2/3 bản thể dung nhập vào bên trong A Ngốc, không biết sau khi dung nhập sẽ có kết quả gì nữa, hấn háo hức à.

Nhưng bây giờ vẫn chưa thể dung nhập vì Huyết Ma đang phải tự chia tách bản thể cần có thời gian.

Rất nhanh Xuân Đức đã đến khu vực mà Bóng Ảnh nói, nơi này huyết chi khí nồng nặc tới cực điểm, oán niệm chất chổng giống như mấy trăm vạn năm không tiêu tán vậy, trên mặt đất thì thi cốt khắp nơi, có những bộ xương phát ra khí tức hùng mạnh nếu như đám này còn sống thì Xuân Đức cũng có nước né qua một bên.

Nhưng đó là nếu như thôi, chứ bây giờ cả đám chỉ còn lại xương với da mốc rồi. Vừa bước vào bên trong cái nơi huyết sát chi địa này Xuân Đức liền gặp vô số âm hồn, đã dụt nhào tới, bọn này linh trí không có chỉ có bản ăn hấp thực sinh linh mà thôi.

" Nhiều thế cơ à, chắc ngày trước nơi này cũng không ít kẻ xui xẻo chết đi à, cũng gần cả tháng rồi Huyết Liên Trấn Hồn chưa được tâm bồ, nào nào nhưng thú cưng của ta đi ra kiếm miếng ăn nào."

Thú cưng là chỉ đám muối biển dị mà Xuân Đức nuôi, chắc lâu dần cũng quen hẳn không còn ghét muối như xưa nữa, do cả tháng này không có cái gì bỏ vào miệng nên đám muối đành phải tự tàn sát lẫn nhau kiếm cái bỏ vào miệng nên số lượng bây giờ cũng chỉ còn gần 100 triệu.

Vì phải chia phần cho Bóng Ảnh nên đám biển dị muối chỉ có thể cắn nuốt đám cô hồn còn huyết sát chi khí thì là phần của Bóng Ảnh, còn Xuân Đức và A Ngọc thì nhịn. Nhưng sau một lúc thì A Ngọc bắt đầu gặm xương còn Xuân Đức thì đi nhặt xương. Kết quả ai cũng có việc để làm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 473: Ta Chính Là Phá Của Mà

Bên trong khu vực huyết sát chi địa này đâu đâu cũng là hồn phách cùng oán khí nhiều không thể ta, càng đi sâu vào bên trong thì càng nồng đậm, xâm nhập vào mười ngàn dặm thì mức độ nồng đậm tăng lên một tầng cao mới.

" Thật nồng đậm oán khí, cái loại oán khí nồng đậm thế này thì Bất Diệt Cảnh vừa vào liền chết, chà chà không biết là tên nào chết không cam lòng mà tạo nên oán khí nhiều thế này. Úc, lại có âm hồn có linh trí nữa, hắc, đi lung tung vớ phải báu vật rồi."

Xuân Đức nhếch mép cười tà ác sau đó hấn cho phép mọi người ăn thả cửa, cái gì mà âm hồn, dứt hồn, oán khí các loại cứ thoải mái mà hấp thu, được sự cho phép đám muỗi biến dị điên cuồng lên, bọn nó ngay tại chỗ cắn nuốt tất cả từ sát khí, oán niệm, hung linh, đến cả xương cốt cũng không tha. Giống như một cái máy hút bụi vậy cả cái không gian màu đỏ đậm này, lấy trung tâm là Xuân Đức nhanh chóng hấp thu bốn phía.

Lúc mới đầu chỉ là phạm vi nhỏ mấy chục mét sau đó lớn dần thành hàng chục dặm, tiếp theo đó là cả mấy ngàn dặm, cuối cùng là gần 10 vạn dặm bao phủ gần hết nơi đây, ở xa xa cũng có thể thấy bầu trời bên trên nơi này đang nhanh chóng vụn vụn.

Còn những hung linh ở bên trong nơi này thì điên cuồng gào rú, hưởng ứng đám bọn nó từ bên trong thật sâu nơi này cũng có vài tiếng rống kinh nhân vang vọng khắp nơi...

Đang thu gom mấy bộ xương tốt ở bên dưới nghe được mấy tiếng rống này Xuân Đức cũng hơi nhú mày lại, hẳn cảm giác những thứ vừa rống lên vừa rồi mạnh hơn hẳn không ít. Nhưng hẳn cũng không có e sợ, đánh không lại thì chạy, chạy là nghề của hẳn rồi. Mọi người thường thấy hẳn một mình quyết chiến với các tồn tại lớn mạnh nhưng bọn họ không biết bản lĩnh chạy trốn mới là điểm mạnh nhất của Xuân Đức.

Xuân Đức có thể bình tĩnh là nhờ vào tự thân nhưng những kẻ tới đây làm gì có mấy người có khả năng đối đầu với các tồn tại vừa rồi nên bây giờ ở trong cái tiểu thế giới phong bế này, những kẻ khác đang sợ run tim.

Nhất là những kẻ nào ở gần khu vực huyết sát thì các sợ hãi đến nằm trên mặt đất ôm đầu, Xuân Đức có thể không để ý tới ý chí bên trong tiếng rống khi này nhưng những người khác thì không làm như vậy được, bọn họ có thân thể yếu hơn hẳn, tinh thần cũng vậy bị ý chí kia ảnh hưởng đến bọn họ tuy không chết nhưng cách ngày tàn cũng không có mấy.

" Lão đại ta đã tới giới hạn không thể tiếp tục cắn nuốt hắc ám lực lượng nơi này. Cần phải có một thời gian tiêu hóa mới được." Sau một tiếng liên tục cắn nuốt thì Bóng Anh đã dừng cuộc chơi. Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu đáp:

" Cứ an tâm tiêu hóa có lão đại ta ở đây."

Nhưng cái từ an tâm vừa thốt ra khỏi miệng thì Xuân Đức theo cảm tính lệch đầu nghiêng sang bên phải, cùng lúc đó một vệt sáng đỏ xoẹt qua má trái của hẳn cắt ra một rãnh máu thật sâu, vết thương chảy ra máu xanh tí tách không tài nào lành lại được. Nếu không phải Xuân Đức kịp thời né thì lúc này hẳn không bị thương nặng mới lạ.

Mãi sau khi ánh sáng xoẹt qua một lúc thì tiếng xé gió mới truyền đến, thè lưỡi ra liếm máu chảy qua mép Xuân Đức ánh mắt trở nên băng lạnh hết

sức, cả người bốc lên tà khí ngùn ngụt.

" Một cái nhẫn vậy mà có thể làm bị thương bản thể ta, hay, ta thích cái nơi này rồi đây. Mẹ kiếp mới làm bị thương ta xong lại tính ần dẩu."

Xuân Đức nhếch miệng cười vô cùng tà ác, hắn đã thấy vật làm bị thương mình chính là một cái nhẫn có đồ án một con mắt chính giữa, khí linh của cái nhẫn này cũng thông minh không kém thấy tập kích bất ngờ vậy mà chỉ làm Xuân Đức bị thương nhẹ thì lập tức muốn ần dẩu đi.

Xuân Đức kêu gọi các tiểu khí linh của mình cùng bóng ảnh tự thân gia trì lên, một lực lượng khủng bố mà hắn chưa từng cảm nhận đến xuất hiện. Ánh mắt hắn phóng ra một đạo ánh sáng màu xám hóa thành một sợi dây thật dài phóng thẳng tới chiếc nhẫn.

Cùng lúc đó Xuân Đức cũng vọt đến cái nhẫn bằng tốc độ gấp mấy chục lần chiếc nhẫn kia tập kích hắn, bị ánh sáng xám dây dưa khiến cho nó không thể ần thân, Xuân Đức đến ngay sau đó dùng bàn tay đã hiển hóa ra Hỗn Động Tà Khí Mộng Mị Ma Trảo chụp đến.

Rốp

Một phát chụp trực tiếp giết chết cái khí linh kia luôn, tinh hoa của nó thì bị những tiểu khí linh trong cơ thể Xuân Đức đồng hóa hấp thụ, còn cái nhẫn do dùng lực quá mạnh cũng vỡ ra thành hai nửa. Nhìn trong bàn tay hai nửa chiếc nhẫn Xuân Đức rất muốn khóc.

Dựa theo phẩm chất chiếc nhẫn này ít ra cũng là một món thần khí cấp thấp, mà thần khí dạng nhẫn hoặc dây chuyền rất hiếm bắt gặp. Chế tác bọn nó cực kì tốn công sức. Sau này ôn dưỡng thì càng khó khăn gấp bội.

" Ta chính là phá của mà, một cái nhẫn như vậy liền bị ta chụp nát rồi. Một cái nhẫn ám hệ, phẩm cấp thần cứ như vậy bị hủy. Trời ạ."

Không có ai đáp lại lời của Xuân Đức, mọi người đều biết hẳn bây giờ đang tiếc của đến đứt từng khúc ruột rồi nếu lỡ an ủi thì hẳn sẽ dây dưa không thôi cái vấn đề này.

Xuân Đức có phần không cam lòng cũng có phần mong đợi nên hẳn quyết tâm đi tầm bảo, mặc dù hẳn không có mấy lần tìm được đồ tốt. Mục tiêu của hẳn là nơi phát ra những tiếng rít khi trước.

Vì đề phòng lại có cái gì tập kích bất ngờ bị thương oan uổng nên hẳn cứ mặc cho Bóng Ảnh hiển hóa thành áo giáp bảo vệ. Đi thật sâu vào bên trong, cuối cùng hẳn cũng thấy một cái kiến trúc đồ nát, bị tàn phá quá nặng nên Xuân Đức cũng chịu không biết nơi này vốn là cái gì nữa.

Hẳn chỉ cảm thấy một cỗ tang thương do năm tháng hình thành đập vào mặt, trước cửa đi vào có mấy bộ xương thú bị xích ở chân, bọn nó chết từ lâu rồi nhưng khí tức phát ra vẫn rất mạnh mẽ, Xuân Đức cũng không có e ngại cái gì cả, hẳn lấy đi tất cả những gì có giá trị, nào là xương cốt, xích sắt, sàn nhà mọi thứ đều lấy.

Vì đề phòng bên trong có bẫy nên Xuân Đức cho phân thân của mình đi vào, cái phân thân này không phải giống phân thân ở Ác MA Điện, mà là lấy xương cốt tàn dư từ mỗi lần tiến hóa làm thành một con tử linh sinh vật.

Phía trước còn có một đám bắt tử sinh vật dò đường nữa, cứ như vậy rờn rã một trăm người tiến vào bên trong, mới vừa bước qua cửa thì có gần một nửa người chết lí do vì có một đạo quang mang dùng tốc độ nhanh kinh hoàng chém ngang, người phía sau cúi đầu kịp không thì treo rồi.

Nói là chết cho vui thôi chứ đám bắt tử sinh vật này nếu không phải chúng yếu hại thì còn lâu mới chết, chỉ thấy mấy chục người vừa bị phân thân thì nhanh chóng lượm lặt bộ phận trên mặt đất ghép lại, không qua mấy hô hấp lại hoàn hảo như lúc ban đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 474: Thiên Canh Trận Pháp

Những viên bạch bên dưới hay bên cạnh tường đều có thể là một cơ quan bí mật, có cái còn dùng được có cái thì không, vì như phân thân của Xuân Đức lấy mấy cái đèn treo tường thì có vô số mũi tên thò ra định bắn chết những kẻ dám xâm phạm nhưng có lẽ cơ quan quá cũ nên xảy ra chút vấn đề, tên không có bắn mà rơi tự do xuống.

Nhưng vẫn nhiều cái bẫy vẫn còn hoạt động tốt, ví dụ như khói độc, ảo giác. Trong này không sợ nhất chính là mấy cái bẫy chứa yêu thú cùng độc trùng vì bên trong mấy con vật kia chết dục xương hết rồi.

Sau cả mấy tiếng nổ phá hủy hết đám cơ quan trong cái nơi khi ho cò gáy này thì phân thân của Xuân Đức cũng tìm đến nơi có thứ giá trị, cũng không rõ nơi này trước kia gọi là cái gì chỉ thấy nơi này được xây dựng theo kiểu cách phong cấm, xung quanh có 6 thanh kiếm có sắc thái khác nhau được nối liền để giam cầm một con sinh vật hình người lông đỏ ở chính giữa.

Con sinh vật lông đỏ kia cả người chỉ còn da cùng xương, bị một cái thành kiếm đen thui đóng đinh trên đầu, xuyên qua cái đầu đâm vào bên trong mặt đất, bên cạnh con sinh vật lông đỏ kia còn có một con muỗi to tướng bị mấy sợi xích sắt khóa cổ lại, con muỗi thì thoảng lại chích con sinh vật lông đỏ kia một cái vào chính trái tim.

Phân thân cùng đám bắt tử sinh vật tới đây cũng không có gặp cái gì ngăn cản cả, bọn họ cứ tự nhiên như vậy mà đi tới xung quanh mấy thanh

kiếm nhưng khi đi tới khu vực trung tâm cách con quái vật lông đỏ kia 100 mét thì từ thanh kiếm màu đen đang ghim trên đầu con quái vật lông đỏ lóe lên những đạo hắc sắc quang kiếm.

Quang kiếm qua đi 12 tên bất tử sinh vật vừa bước chân vào bên trong phạm vi 100 mét liền bị tận diệt, trong đó có 11 tên bị hắc sắc quang mang tiêu diệt còn một tên thì bị con quái vật lông đỏ kia hấp thụ.

Chỉ thấy từ cái bàn tay khô đét chỉ có da cùng xương kia mở ra một cái miệng, bàn tay kia bỗng nhiên phóng đại dẫn tới cái miệng cũng to ra lộ ra một cái miệng toàn dịch nhờn xanh biếc, một tên bất tử sinh linh bị cái miệng kia nuốt gọn thì không qua một cái hô hấp liền bị tan biến,

Cắn nuốt được một tên bất tử sinh linh con quái vật hình như có sức mạnh hơn một chút, nó rít lên một tiếng khó nghe, đáp lại nó là đồng loạt bảy thanh kiếm cũng ong ong tác hưởng.

Xuân Đức ở bên ngoài thông qua phân thân thấy cảnh này thì cũng âm thầm đề phòng, hấn cảm nhận thấy dù là cái con quái vật lông đỏ kia hay là mấy thanh kiếm nơi đó cũng không phải cái thứ đồ gì tốt lành.

Đường đi đã được dọn dẹp sạch Xuân Đức đảm bảo đã không còn cái gì nguy hiểm nữa hấn liền đi vào bên trong nơi đang giam cầm con quái vật lông đỏ kia.

Rất nhanh hấn liền vào bên trong nhìn bay 7 thanh kiếm cùng con quái vật lông đỏ Xuân Đức cảm thấy không biết làm sao, hấn nhìn kiểu bố trí này ắt hẳn là trận pháp hay đại loại như thế nhưng mà hấn lại không biết cách phá giải. Bây giờ bỏ đi thì đau lòng mà ở lại thì không biết làm gì.

Công kích loạn xạ thì coi chừng bị nơi này phản kích thì khổ. Bất đắc dĩ hấn phải nhờ tới Vô Dịch, tên kia bị thương rất nặng bây giờ còn chưa khỏi

hắn nhưng mà đi ra tư vấn một chút vẫn là không sao?

Truyền ý niệm cho Vô Địch, rất nhanh Vô Địch liền xuất hiện trước mặt hắn. Không đợi hắn hỏi thì Vô Địch đã nói:

" Thiên canh trận pháp, số ông bạn hên đấy, thời kì của ta loại trận pháp này cũng không mấy khi thấy, đáng tiếc cái này chỉ là tàn trận mà thôi, chỉ còn tâm trận những thứ phụ trợ đều bị hủy diệt theo thời gian."

Xuân Đức nghe vậy thì có chút hi vọng hắn hỏi:

" Mi nhìn xem con thú lông đỏ hình người kia là cái quái gì vậy, nhìn tởm thấy bà. Mà mấy cái thanh kiếm này có thu về được không? "

Vô Địch gật đầu nói:

" Có thể lấy đi được nhưng phải mất rất không ít thời gian, còn con quái vật kia ta cũng không biết nó là dạng gì nhưng theo ta thấy lông đỏ trên người nó chính là do thanh kiếm màu đen đang cắm trên cơ thể nó tác động hình thành."

" Ô, mi mà cũng có cái không biết à, cứ tưởng cứ sống lâu như vậy cái gì cũng phải biết chứ nhất là mấy con cổ xưa thế này. Mà thôi kệ nó, nói cho ta cách lấy mấy thanh kiếm này đi."- Xuân Đức nói.

Vô Địch chỉ mấy thanh kiếm xung quanh nói:

" Trước tiên phải thu phục cùng lúc sáu thanh kiếm này, sau đó là đối phó với con quái lông đỏ hoặc thanh kiếm còn lại tùy mi. Việc này ta không giúp được gì cả, thôi ta về đây vết thương không ức chế được quá lâu."

" Ừm về nghỉ ngơi đi. Việc còn cứ để ta." Xuân Đức còn chưa kịp thôi phòng bản thân xong thì Vô Địch đã biến mất. Thở dài, Xuân Đức hỏi Bóng

Ảnh:

" Lão nhị người nói hai chúng ta cùng lúc có khả năng thu phục 6 thanh kiếm rỉ sét này không? Làm sao ta cảm thấy dính vào việc này không hay tí nào? "

Bóng Ảnh hiện ra đứng bên cạnh Xuân Đức, nhìn qua mấy lần 6 thanh kiếm trước mắt, lại thêm một lúc suy tư hẩn mới nói:

" Một mình ta liền có thể, lão đại chỉ cần đối phó thanh kiếm còn lại, ta sau khi thu phục xong 6 thanh kiếm kia thì sẽ đối phó với con quái vật lông đỏ. "

" Có được không vậy, mà thôi chứ liệu một lần đọi ta đi bày một ít trận pháp thủ hộ, tí nữa có bất chắc gì thì chuồn gấp. Dù sao có mấy thanh kiếm này cũng được mà không có cũng chẳng sao. " Xuân Đức hỏi chút lo lắng nhưng sau đó thì nói vậy. Cuối cùng hẩn cùng Bóng Ảnh nhanh chóng thiết kế mấy cái đường hầm thời không, có nguy hiểm gì liền chạy.

Sau mấy canh giờ cuối cùng đã xong phần rút lui, bây giờ đến phần chính. Không cần Xuân Đức nói cái gì thì Bóng Ảnh đã bắt đầu thi pháp, từ bên trong bản thể của bóng ảnh bắt đầu vắn vẹo đi ra một đoàn bóng đen, bóng đen kia nhanh chóng thành hình biến thành một bản sao của bóng ảnh, duy chỉ có thực lực là thấp hơn so với bản thể một chút ngoài ra tất cả đều giống.

Cứ như vậy trong vòng mấy phút năm cái phân thân được tạo ra, sau đó 6 Bóng Ảnh cùng lúc triển khai đi tới gần 6 thanh kiếm, cả 6 bóng ảnh nhất nhất đưa tay cầm vào chuỗi kiếm.

Xuân Đức chỉ nhìn thấy 6 thanh kiếm kia phát ra quang mang chói lòa chống đối lại hắc ám vân vụ từ cơ thể Bóng Ảnh phun ra. Xuân Đức cũng

không có nhàn rồi, hấn bắt đầu tích sức lực lượng, trên cơ bản hấn đã biến hóa về bản thể 1/3 rồi, chỉ giữ lại một ít hình dạng nhân loại mà thôi. Nếu không phải bên trong này quá chật hẹp thì hấn cũng biến về bản thể từ lâu, dù sao bản thể hấn mới có khả năng chịu tải sức mạnh lớn nhất của hấn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 475: Quái Vật Lông Đỏ

Từng giờ, từng phút đi qua.

Sáu thanh kiếm kia chống cự sức mạnh của Bóng Ảnh càng ngày càng yếu. Ánh sáng trên mấy thanh kiếm càng ngày càng bị lu mờ.

Rắc rắc

Sợi dây liên kết giữa sáu thanh kiếm cùng thanh kiếm thứ bảy ngay giây phút bóng ảnh không chế được sáu thanh kiếm thì đồng loạt đứt rời. Cùng lúc đó thanh kiếm thứ bảy phóng ra hắc mang đại thịnh đánh thẳng tới chân thân của Bóng Ảnh.

Chuẩn bị đã lâu Xuân Đức lập tức ra tay ngăn cản lại thanh kiếm thứ 7, không có tiếng động kinh thiên gì cả, lực lượng của Xuân Đức cùng thanh kiếm thứ 7 va chạm nhau liền biến mất. Nhưng nhìn như ôn hòa thực tế con bà nó chứ âm hiểm đến cực độ.

Trong những quang mang hắc ám kia ẩn chứa không biết bao nhiêu là nguyên rửa, may mà Xuân Đức có học nguyên rửa thuật bằng không chết kiểu gì cũng không biết, từ trong cái hắc mang kiếm quang kia Xuân Đức cảm nhận được mấy loại quen thuộc, suy yếu, tàn phá, mù, xiềng xích.... toàn những cấm chú âm hiểm, một khi đã trúng thì muốn chết cũng khó.

Vì phải chia ra đến 8 phần để chống lại nguyên rửa nên mỗi lần va chạm Xuân Đức liền bị thương một chút, một ít đó qua vài giây đã thành một vết

thương lớn, nói cho cũng không về bản thể Xuân Đức yếu đi rất nhiều, bây giờ hẳn phát huy chưa tới 6 phần sức mạnh tự thân.

Đang lúc hẳn chuyên tâm đối phó với thanh kiếm thứ 7 thì hẳn bất giác cảm thấy nguy hiểm, hẳn vẫn là làm ra động tác né đầu như lần trước nhưng lần này hẳn không có được may mắn như vậy. Xuân Đức chỉ cảm thấy có một bàn tay vô hình cào qua mặt hẳn, dù hẳn đã né được nhưng một nữa bên đầu của hẳn đã bị bàn tay kia cắt đi ra.

Máu tươi tung tóe, óc màu trắng, tóc mà trắng quện lại với nhau sền sệt. Ngay sau đó Xuân Đức bị liên tiếp kiếm quang xẹt qua, cuối cùng cả thanh kiếm số 7 rút ra khỏi đầu con quái vật lông đỏ phát ra hắc mang đại thịnh liên tiếp chém Xuân Đức những vết chém này cắt hẳn thành hàng vạn miếng thịt bay lả tả. Hình ảnh sau cùng hẳn nhìn thấy là con quái vật lông đỏ kia sau khi cắn nuốt một phần của hẳn thì vùng thoát ra khỏi con muỗi to lớn đang hút máu nó.

Nó vừa vùng thoát ra liền dùng một cái cấm chú giam cầm lại hẳn kiếm cùng con muỗi ở bên cạnh lại, cái cấm chú kia lấy cái giá là một cánh tay phải của nó thì triển ra,. Sau khi phong cấm xong thanh kiếm số 7 cùng con muỗi thì nó bắt đầu thay đổi một cách chóng mặt.

Từ một bộ hài cốt da bọc xương trong nháy mắt biến thành có da có thịt. Bộ lông đỏ của nó cũng bắt đầu tiêu biến, cuối cùng nó biến thành một cô ả có bộ dạng xinh đẹp, thân hình yêu kiều, tóc đen, mắt to.

Cô ả sau khi thoát khốn hoàn thiện lại bản thân thì nhìn qua đồng thị vụn của Xuân Đức than thở nói:

" Đang ra bồn cung cũng không định giết ngươi nhưng tình thế bắt ta phải làm vậy, dẫu hiến sinh mạng của ngươi cho bồn cung đó cũng là điều vịnh hạnh cho ngươi rồi. "

Nàng lại nhìn qua Bóng Ảnh, thấy Bóng Ảnh đang dùng ánh mắt lạnh lẽo đầy sát khí nhìn nàng thì nàng yêu kiều nói:

" Bí pháp ảnh thuật rất không tồi đáng tiếc bản thể mất đi thì người cũng không thể làm gì được bốn cung cả, người cũng không bao lâu nữa cũng liền tan biến theo chủ nhân của người. Nếu người cùng bản thể phối hợp thì có khả năng uy hiếp được ta nhưng bây giờ thì...."

Cô nàng này còn chưa nói xong thì ánh mắt co rụt lại bởi vì nàng thấy Xuân Đức lúc trước thần thể tan vỡ, thần hồn tiêu tán lúc này đang dùng tốc độ kinh người gây dựng trở lại. Còn không kịp đợi nàng làm ra quyết định thì Xuân Đức một lần nữa hiện ra trước mắt nàng.

Nhưng Xuân Đức lần này lại thấp đi so với trước kia rất nhiều, đây là một loại di chứng sau khi bị động sử dụng kỹ năng trọng sinh. Thân thể của hắn ở trạng thái nhân tộc định hình mức cao nhất chỉ là thanh niên hơn 20 tuổi một ít, sau mỗi lần trọng sinh thì cái kia hắn liền biến thành thiếu niên mười 15 tuổi sau này rất khó khôi phục trở về.

Xuân Đức ánh mắt không có tức giận hay phẫn nộ, hắn cứ bình tĩnh lặng yên ở nơi đó nhìn con quái vật lông đỏ bây giờ đã trở thành mỹ nữ đang đứng trước mặt mình.

Nhưng sự bình tĩnh này làm cho cô gái lạnh run lên những kẻ trước đây nàng gặp không có ai giống thiếu niên này cả. Nàng còn đang định nói cái gì thì chỉ thấy thiếu niên cùng Bóng Ảnh của hắn dùng siêu tốc đánh tới.

Ầm ầm.. ùng ùng.. rắc

Ầm thanh đánh nhau đình tai nhức óc, quyền quyền thấu thịt, máu tươi phun ra như pháo hoa, xương cốt gãy nát.

Xuân Đức cùng Bóng Ảnh kết hợp đánh cho cho cô gái chỉ có thể kháng đòn mà không thể phản kích, nàng ta ở thời kì toàn thịnh có thể rất mạnh nhưng lúc này nàng ta mới vớt về một cái mạng nên cũng không phải lợi hại gì nhiều.

Đôi khi cô gái cũng phản đòn, Xuân Đức có cái né được có cái không, cái không né được thì hắn trực tiếp thừa nhận miễn sao không chúng yếu hại là được. Trận đấu của hắn không có thuật pháp hoa mỹ mà chẳng qua là dùng sức mà đánh.

Tùng cú đâm khiến cho cô gái thịt cánh tay bay tán loạn lộ ra xương trắng hếu, Xuân Đức cũng không vì đó mà thương hoa tiếc ngọc cái quái gì hết, tâm niệm hắn lúc này chỉ có một, giết chết địch nhân trước mắt.

Bị dồn ép đến không có lực phản kháng, cô gái cũng phát hung ác, nàng lấy cái giá là cánh tay còn lại tan nát biến thành một cái cốt lao giam cầm Xuân Đức cùng Bóng Ảnh trong giây lát. Lùi ra được một khoảng cách an toàn thì cô ả tiếp tục hiến tế hai chân.

Trong nháy mắt 3 cái cốt thương bắn thẳng tới Xuân Đức vì không gian quá hẹp nên Bóng Ảnh chỉ có thể đón đỡ hai cây còn Xuân Đức bị nguyên một cây xuyên qua đầu nhưng đầu của hắn cũng không phải cái gì yếu hại nên hắn vẫn có thể dùng tay rút cốt thương. Nhưng khi hắn định rút cốt thương thì có lực lượng ăn mòn khiến hắn đau đầu tới cực điểm. Không nhận được hắn gào lên thế lương.

Bóng Ảnh bên cạnh cũng vậy, không biết cốt thương là thứ gì mà lại có lực lượng ăn mòn đến đáng sợ, khiến cho hai người không có lực phản kháng, đứng ở nơi xa cô ả đã mất đi hai tay hai chân đang cười to:

" Chỉ là đám sâu kiến các người vậy mà làm cho bốn cung hao tổn thân cốt để đối phó, các người chết không hết tội."

Nhìn cô ả đang cười lớn, Xuân Đức cũng nhếch miệng cười tà. Cô ả nhíu mày không hiểu vì sao Xuân Đức còn có thể cười được, chính lúc nàng ta khó hiểu thì một đạo ánh sáng xanh đỏ đan xen bắn trúng đầu của nàng.

Ngay lập tức nàng ta ngã xuống đất bất tỉnh, cốt lao cùng cốt thương không có chủ nhân khống chế liền tự động tiêu tán. Kẻ đánh lén cô ả chính là A Ngốc, Xuân Đức trước lúc giao tranh đã xác định kẻ này cực kì khó chơi bằng không hẳn cũng không có giầu A Ngốc đi làm đòn kết liễu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 476: Tàn Nhẫn

Một canh giờ sau bên trong không gian vong linh tầng 3....

" A a a a... Súc sinh người chết không an lành, a a cầu người tha cho ta đi."

Giọng cầu xin này phát ra từ miệng cô gái cứ luôn tự gọi mình là bồn cung. Nàng ta lúc này đang bị Xuân Đức dùng bốn cái móc xích xuyên qua thân thể cố định lại một chỗ. Còn hấn thì lúc này đang cầm một con dao găm, bên cạnh hấn là một cái bếp nướng thịt. Cùng một cái nồi nước sôi.

Từ trên thân thể của nàng ta Xuân Đức dùng dao cắt từng miếng thịt lớn xuống rồi nướng trên bếp, còn máu tươi từ thân thể nàng ta thì chảy vào cái nồi nước sôi. Trước vẻ mặt cầu xin của cô ả, Xuân Đức vẻ mặt như thường không một chút cảm xúc gì cả.

Nướng thịt thêm gia vị rồi sau đó thưởng thức. Ngày xưa hấn còn để ý cái gì mà không ăn thịt đồng loại, cái gì mà luân thường đạo lý, bây giờ hấn chỉ còn lại tình thân ngoài ra cái gì đối với hấn cũng chẳng quan trọng. Ở nơi ăn thịt lẫn nhau này có gì mà không thể làm, không làm liền treo.

Cảm thấy cắt từng miếng quá lâu, Xuân Đức bắt đầu nướng cả cô gái lên, hấn chỉ để cho nàng ta mỗi cái đầu còn nguyên vẹn không hao tổn gì, để cho con mụ độc ác này kêu khóc, mà không phải độc ác chỉ là lập trường khác nhau thôi nếu là hấn thì hấn cũng làm như vậy, mình sống là được ai chết mặc ai nên không thể nói là độc ác. Chỉ có thể nói cô ả chọn nhầm đối tượng, bị thua và đây là cái kết của nàng.

Cầu xin được tha thứ cũng không được nàng ta bắt đầu dùng đôi mắt oán độc nhìn Xuân Đức, nàng ta nói:

"Nhân quả tuần hoàn kết cục của người sau này cũng không khá hơn đâu, ta nguyện rửa tất cả những người liên quan với người đều chết không an liêm, vạn kiếp không được siêu sinh."

Xuân Đức cắt miếng thịt nướng trên người nàng xuống cho vào miệng ăn nhai rồi bình thản nói:

" Nhà ta còn mỗi mình ta đây này, chết là hết chứ làm gì đâu. Lúc nào ta chết liền tự bạo tất cả khỏi phải đi vào cái gì luân hồi, sống vậy đủ rồi sống tiếp chi cho mệt. Mà ngươi cũng đừng dùng ánh mắt đó nhìn ta, ta không thích."

Cô gái hiển nhiên là vẫn dùng cặp mắt oán độc nhìn Xuân Đức tiếp, nàng không có khả năng nghe lời của Xuân Đức, nàng cay nghiệt nói:

" Hóa ra tiểu súc sinh nhà ngươi chỉ còn một mình sống trên đời, loại tạp chủng ngươi thì làm sao có người thân được."

Xuân Đức lại nhếch mép cười, một dao đâm xuống, đâm xuyên qua mắt cô gái, hấn rút ra cả con ngươi cùng lồi ra theo, trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia bây giờ đã thiếu đi một bên mắt, một cái hố sâu đỏ lòm hình thành.

Nướng con mắt kia trên bếp than đỏ cho tới khi nó bốc mùi thơm thì Xuân Đức mới cho vào miệng ăn, uống thêm một chút rượu, Xuân Đức mới vui vẻ nói:

" Cảm giác rất không tệ, vị rất ngọt. Mà ngươi thích mắng chửi thì cứ chửi cho sướng miệng đi dù sao đây cũng là đặc ân của ta dành cho ngươi trước khi chết."

Cô gái cười lạnh kết hợp với khuôn mặt thiếu một mắt nhìn cực kì khủng bố, nàng nhe cái miệng dính máu của mình ra nói:

" Người tưởng có thể giết được ta sao, nếu ta dễ chết như vậy thì những kẻ thù của ta trước kia đã không phong ấn ta mà đã giết ta từ lâu rồi."

Xuân Đức khéo léo cắt ra trái tim của nàng bỏ vào miệng cắn một miếng nhìn nàng thú vị cười nói:

" Thực tình không chết cũng là cái tốt, vị thịt trên người của người rất không sai nếu người không chết thì ta sẽ lấy người làm thức ăn dự trữ lâu dài. Hắc hắc, tuy không giết được người nhưng ta lại có cách cho người tái tạo lại thân thể đấy, tái tạo xong ta lại cắt xuống mà ăn. Người thấy như vậy có tuyệt vời không, một cái máy bán thịt dùng không cạn."

Hú hú hú

Xuân Đức hú lên mấy tiếng của sói, rất nhanh nơi hắc đang ngồi xuất hiện 25 tên nam tử lực lưỡng, mỗi tên đều ánh mắt hung ác. Khi thấy Xuân Đức cả đám quỳ gối hành lễ:

" Chủ nhân."

Hai mươi lăm tên này chính là 25 đầu Ma Lang Vương trước kia Xuân Đức thu phục được, bọn nó đã hóa hình cả rồi, nhìn bọn nó Xuân Đức chỉ khúc thịt nướng trên bếp nói:

" Đứng dậy đi mấy thằng nhóc, hôm nay ta đến mang cho các người thử chút vị thịt thần linh là thế nào, thấy cô nàng xinh đẹp này không? Cô ta chính mình nói là một vị thần đấy, giết không chết nhưng thịt cô ta ăn rất ngon. Các người cứ làm theo phương pháp của ta, khi nào ăn hết thịt thì tiếp tục thúc đẩy khiến cô ta tái tạo thân thể. Ta có việc phải ra ngoài các người từ từ ở lại tận hưởng đi"

Nói xong Xuân Đức liền cầm theo trái tim của cô gái liền rời đi để lại đám Lang Vương hai mắt phát ra lục quang, bọn nó nhìn chăm chăm cô gái chảy nước miếng. Cô gái kia thấy mình lại có ngày bị đám dã lang ăn thịt gặm lên hết:

" Đám súc sinh các ngươi cũng dám ăn thịt bôn cung. Các ngươi có tin bôn cung một bàn tay liền đập chết hết cả đám các ngươi."

Một con lang vương cười lạnh nói:

" Các ngươi xem ả ta, bị chủ nhân bắt lại làm thịt nướng còn ở đó uy hiếp chúng ta. Đừng nói ngươi lúc này thực lực không có, dù cho người pháp lực thông thiên thì đã sao? Cùng lắm là chết mà thôi, ha ha."

" Nhiều lời với ả làm gì, ăn thịt ả. Hừ hừ. " Một con lang vương khác không nhịn được nói.

Nhưng lang vương còn lại đều gật đầu đồng ý, vậy là sau đó cô ả bị mấy chục con lang vương nhấm nuốt từng tí thịt một, ăn xong một lượt bọn nó lại dùng phương pháp thúc đẩy tái tạo của Xuân Đức giúp cho cô ả lại biến thành một mỹ nhân hoàn hảo.

Nhưng mỹ nhân xinh đẹp là vậy lại một lần nữa lên lò nướng làm món ăn, cái quá trình đó lặp đi lặp lại liên tục, khi đám lang vương đã nó thì bọn chúng bắt đầu cho đám thuộc hạ ăn mỹ vị.

.....

Đi ra ngoài Xuân Đức liền gặp A Ngọc đang nhâm nhi con muỗi to lớn bị xích kia, A Ngọc không có vội vàng ăn sạch con muỗi to như cái ô tô con kia mà ăn lần lượt từng cái chân của nó sau đó là tới cánh của nó, sau đó là tới cái vòi.

Điều bộ của nó lúc này rất chi là sung sướng, dường như nó đang rất thỏa mãn với cuộc sống hiện tại vậy. Bỏ qua A Ngọc, Xuân Đức nhận lấy 7 thanh tiểu kiếm bằng ngón tay từ Bóng Ảnh đưa cho, bảy thanh tiểu kiếm này đều bị Bóng Ảnh dùng bị pháp cấm nuốt sạch khí linh bên trong nên lúc này muốn phát huy tác dụng cao nhất mấy thanh tiểu kiếm này cần mấy khi linh của Xuân Đức giúp đỡ.

Vì mới chết đi mất một mạng, mà khả năng trọng sinh vẫn cần 5 năm nữa mới khôi phục nên Xuân Đức mang A Ngọc vào bên trong không gian vong linh tầng 1, lần này A Ngọc rất nghe lời không có chống cự lại Xuân Đức.

" Thôi vì an toàn đành đợi cho năng lực trong sinh khôi phục lại vậy."

+Tăng xuyên giáp 70%

+Không huyết

Lấy lôi làm dẫn lấy hồn làm phụ, tế luyện vạn năm hình thành.

+ Tăng lực công kích 250%

+Tăng xuyên giáp 75%

+Không hồn

Lấy lôi làm dẫn lấy niệm làm phụ, tế luyện vạn năm hình thành.

+ Tăng lực công kích 300%

+Tăng xuyên giáp 75%

+ Tăng độc tố 30 %

+ Giúp chủ nhân tăng khả năng kiểm soát với kiếm

Lấy lôi làm dẫn lấy tâm phụ trợ, tế luyện vạn năm hình thành.

+ Tăng lực công kích 400%

+Tăng xuyên giáp 80%

+ Tăng tốc độ 40%

+ Kỹ năng: Vạn hoa nhất thất.

Lấy lời làm dẫn lấy tứ khí hình thành, tế luyện vạn năm hình thành.

+ Tăng lực công kích 500%

+Tăng xuyên giáp 100%

+ Tăng bạo thương 100%

+ Tăng tốc độ 100%

+ Kỹ năng duy nhất: Kiếm mang hủy diệt.

Nhìn kỹ thì 7 thanh kiếm này thì cũng không có gì quá đặc biệt ngoại trừ lực tăng phúc vô cùng bá đạo mà thôi. Bình thường thần khí cũng không có tăng phúc lực công kích lớn như vậy, chỉ có những thần khí đặc biệt được bồi dưỡng thì mới có thể mạnh mẽ bằng những thanh kiếm này.

Truyền thần niệm cho Vô Địch:

" Ông bạn ra ngoài này chút, có việc cần nhờ."

Rất nhanh Vô Địch liền xuất hiện trước mặt Xuân Đức nhưng không phải chân thân mà là một cái bản sao,nhìn Xuân Đức bản sao Vô Địch hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

Xuân Đức chỉ mấy thanh tiểu kiếm cùng lúc hất lấy ra Huyết Liên Trần Hồn, sau đó hất nói:

" Có thể bố trí một cái một cái sát trận từ những thứ này không? Nếu được thì dạy ta."

Vô Địch quan sát những thứ Xuân Đức đưa ra một lúc sau gật đầu nói:

" Cái này đơn giản thôi, để ta giúp lão làm cho. "

Xuân Đức nhìn Vô Địch nhú mày hỏi:

" Có được không vậy? Mi còn đang bị thương mà. Nếu không cứ dạy ta, để ta tự làm."

Vô Địch cười nói:

" Không có vấn đề, cái này không tiêu hao bao nhiêu cả. Với làm cái này cần độ chính xác cao, ta có dạy thì mi cũng làm không thể hoàn hảo như ta được. Chắc cũng mất 1-2 năm mới xong."

Xuân Đức nghe vậy thì không cản nữa, hấn gật đầu nói:

" Vậy nhờ lão, ta cũng phải trị thương đây lần này không ngờ lại bị người giết. Hao tổn mất hơn phân nữa năng lượng, cũng phải vài năm mới bổ sung về được."

Hai người trò chuyện với nhau thêm vài câu rồi ai làm việc người đó, Xuân Đức bắt đầu trầm miên trong việc phục hồi lại.

.....

Thời gian thấm thoát đi qua đã 12 năm, bên ngoài giờ bây giờ cũng đã đi qua một tháng. Xuân Đức một ngày này đứng dậy chuẩn bị đi ra ngoài, tìm xem bên trong cái nơi kia còn thứ gì nữa không.

Lúc hấn sắp rời đi thì Vô Địch cũng đưa lại cho hấn Trấn Hồn Huyết Liên, cũng không phải năng lực Vô Địch có hạn khiến thời gian chế tạo sát trận kéo dài mà là hấn muốn chế tạo cho Xuân Đức một cái bảo vật trấn hồn hoàn hảo nhất.

Trấn Hồn Huyết Liên bây giờ ngoại hiệu quả tăng phúc phòng ngự hồn phách nó lúc này còn có một cái sát chiêu tấn công hồn phách. Cái sát chiêu này không có lập tức tiêu diệt địch thủ mà làm giảm phòng ngự cùng suy yếu hồn phách địch nhân 70% đối với mọi cấp độ.

Còn sát chiêu thực chất chính là 7 thanh Kiếp Kiếm tạo nên thiên canh kiếm trận, vừa có hiệu quả vây khốn, không huyết, không hồn, cùng diệt sát. Vì chưa thử uy lực nên cũng không biết nó mạnh mẽ tới mức nào nhưng hấn tin đồ vật Vô Địch làm ra thì hấn không có cái nào tầm thường.

Đi tới nơi A Ngốc đang ngủ Xuân Đức gọi nó:

" A Ngốc đi ra ngoài chơi"

A Ngốc đang lim dim ngủ ngon nghe Xuân Đức gọi thì bừng tỉnh bay tới bên cạnh hấn, A Ngốc bây giờ vẫn béo ú như trước nhưng thân hình nó bây giờ đã thu nhỏ rất nhiều nhìn giống như một con heo nhỏ vậy, cả người nhìn nhìn một tác phẩm bảo thạch màu xanh lam đẹp mắt vô cùng.

Đợi A Ngốc nằm trên vai hấn thì hấn mới đi ra bên ngoài. Vừa ra bên ngoài hấn không khỏi nhíu mày một cái vì nơi hấn đang đứng bây giờ có hai phe thế lực đang ở đây, hấn nhíu mày vì không phải thực lực của mấy người này mạnh bao nhiêu mà là những tên này không bị đám biến dị muỗi của hấn tấn công. Giống như đám muỗi kia không nhìn thấy vậy.

Nhìn 17 người đang ở này Xuân Đức dùng niệm lực điều khiển đám dị biến muỗi công kích, đám muỗi tuy không thấy những Xuân Đức thì nhìn

thấy, đám muối tuy có chút mờ mịt nhưng vẫn tấn công vào nơi Xuân Đức chỉ định nhưng khi có một con cảm thấy mùi thịt thì những con khác cũng nhanh chóng phóng tới.

Không có tiếng hét thảm hay chỉ thấy 17 người từ từ biến mất, duy chỉ có Xuân Đức mới nhìn thấy những người này bị đám muối chui vào người sau đó đẻ trứng bên trong cuối cùng những cái trứng kia nở ra cắn nuốt tất cả.

Quá trình rất nhanh nên chỉ thấy những người kia đột nhiên tan biến mất. Tán phát ra thân niệm Xuân Đức liền cảm thấy phương viên mấy chục vạn dặm nơi này đều bị đám muối biến dị chiếm cứ, số lượng bọn nó quá nhiều khiến cho Xuân Đức cũng cảm thấy khó lòng điều khiển tất cả.

Vì đảm bảo, hắn bắt đầu triệu hồi tất cả biến dị muối quay về. Rất nhanh vô số muối biến dị quay về Trần Hồn Huyết Liên không gian. bên trong không gian trần hồn huyết liên có huyết sát khí cực mạnh, càng có hiệu quả thúc đẩy đám hắc ám sinh vật này biến dị.

Xuân Đức quan sát thấy đám biến dị muối chỉ vừa vào bên trong liền bắt đầu điên cuồng ăn thịt lẫn nhau. Bên trong Huyết Liên số lượng chỉ đủ cho 100 triệu cá thể sinh tồn cùng phát triển nên vượt qua số lượng này tự động thúc đẩy cắn nuốt lẫn nhau để tiến cấp, khi nào đến 100 triệu cá thể còn lại thì mới ngưng lại.

Đám biến dị muối quá phân tán cần chờ một thời gian để quay trở lại nên Xuân Đức còn ngồi yên trên một tảng đá bên trong khu phế tích này. Cùng lúc đó hắn quan sát những nơi xung quanh. Qua đi một tháng nơi này đã có rất nhiều người đi tới tầm bảo, thực lực đám người này Xuân Đức cũng không rõ ràng lắm nhưng hắn cảm thấy mình có thể đơn giản làm thịt mấy kẻ này.

Bọn họ tới nơi đây hẳn là tìm bảo vật đi, Xuân Đức cũng không biết vì lí do gì mà những bảo vật nơi này đã có linh tính khá cao nhưng lại không thể rời đi mà luôn quanh quẩn nơi này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 478: Hai Bên Giao Dịch Đạt Thành

Xuân Đức đang ngồi trên tảng đá suy nghĩ viễn vông thì lại có người tìm đến nơi này. Lần này là 4 người, hai nam hai nữ hẳn là tình nhân của nhau. Xuân Đức thấy 4 người thì, bốn người cũng thấy Xuân Đức. Bọn họ rất kinh ngạc khi thấy một thiếu niên còn rất nhỏ tuổi đơn độc đi bên trong nơi man hoang chi địa này.

Xuân Đức cũng chỉ là nhìn qua bọn họ một cái mà thôi không có ý định hạ sát thủ, lúc trước hắn giết 17 người kia đơn giản chỉ vì thử nghiệm xem suy đoán của mình có chính xác không mà thôi, bây giờ hắn biết đáp án nên cũng không có cần giết người kiểm nghiệm nữa.

Có một tên nam nhân mũi ưng, ánh mắt nhỏ hẹp quan sát nơi này một lúc sau đó nói với đồng bạn bên cạnh:

" Nơi này trước đây không lâu hẳn là có bảo vật nhưng là có người nhanh chân đến trước lấy đi rồi. Các người nhìn những nơi kia rất giống vị trí cấm thanh kiếm, nơi đó còn lưu lại một ít khí tức cường liệt, theo ta đoán nơi này có bảo kiếm cấp cao."

Ba người còn lại nghe vậy thì cũng phải khâm phục ánh mắt cao siêu của tên nam tử mũi ưng này, có bảo vật bọn họ rất nhanh liền liên tưởng đến cái gì đó, tiếp theo bọn họ đều đưa ánh mắt nhìn về phía Xuân Đức, ánh mắt của bọn họ có tham lam cùng sát cơ.

Xuân Đức đang suy tư thì cảm nhận được sát ý từ bốn người mới đi vào thì quay lại nhìn, hắn thấy bốn người này đều không có ý tốt nhìn hắn, bên

trong ánh mắt của bọn họ chỉ có một mảnh lạnh lẽo.

Xuân Đức thấy vậy thì cũng không cần đọc tâm bọn họ làm gì cho mệt, nâng tay lên một cốt mâu hiện ra.

Vèo.. phập

Cốt mâu xuyên qua thân thể của tên nam tử mũi ưng, đóng đinh hẳn lên trên tường đằng sau, tên kia giật giật hai cái thì ngheo đầu toi mạng. Xuân Đức thấy vậy thì hờ hững nói:

"Mấy con tạp ngr các người bây giờ muốn chết thế nào? Ta tâm tình bây giờ cũng tốt có thể chiều lòng các người."

Ba người kia đang tiến lên còn chưa kịp phản ứng gì thì một người đã chết, lúc bọn họ kịp phản ứng, đối diện với con mắt màu xám vô tình kia thì trái tim bọn họ rơi xuống đáy vực. Cả đám hai chân run run không tự chủ. Bọn họ muốn nói cái gì nhưng nhìn Xuân Đức ánh mắt kia thì cả đám không thốt lên được lời nào nữa.

Xuân Đức thấy mấy người này rất không thú vị, cũng không thêm nhiều lời hẳn nhàm chán vung tay lên, lại có một cái cốt mâu dài 3 mét hiện ra như tia sáng bắn trúng ba người.

Phập phập phập

Ba người như những viên kẹo hồ lô bị cốt mâu xuyên qua rồi cũng như tên lúc trước đóng đinh trên bức tường, cả đám sinh cơ bị cốt mâu rút sạch nhanh chóng khô đét chết đi.

Vừa lúc ba người bị Xuân Đức giết thì lại có một tên mò vào trong này. Tên này thấy Xuân Đức nhìn lại thì lập tức quỳ sát trên mặt đất la lên:

" Đại nhân đừng giết ta, đừng giết ta, ngài đại nhân có đại lượng xin tha cho tiểu nhân một mạng. Tiểu nhân có một bí mật lớn chưa nói với người nào, chỉ cần đại nhân tha cho tiểu nhân một mạng, tiểu nhân sẽ đem tất cả những gì mình biết nói cho đại nhân. "

Xuân Đức nhìn tên thanh niên có diện mạo bình thường đang quỳ trên mặt đất bất giác cười, hẳn nhớ hình như rất lâu rồi hẳn cũng quỳ như vậy, lần đó là bị Khô Cốt Ma Tôn lừa vào tròng. Hẳn thấy quỳ thì quỳ thôi chứ cái gì mà nam nhân dưới gối có hoàng kim, không quỳ lạy ai. Định mệnh nó chứ gặp phải tồn tại khó trêu vào nếu quỳ xuống mà sống được thì cứ làm thôi. Theo hẳn thấy còn có cái mạng mới còn tất cả, si diện thì làm cái gì đâu.

Nhưng hẳn đang định lên tiếng khước miệng khẽ nhếch, sau khi nhìn rõ thì làm quái gì phải là nam nhân mà chính là một cô gái, cô gái này dùng dị dung thuật mà thôi, cô nàng này có khuôn mặt rất đẹp nhưng không biết vì sao lại bị hủy một bên rồi, Xuân Đức thử thăm dò nội tâm cô gái, hẳn chỉ nghe được mỗi câu.

" Ta phải sống, sống để báo thù. Ta không thể chết được."

Câu nói này giống như là chú niệm bên trong lòng cô gái này vậy, liên tục bị cô gái khắc sâu. Không có bóc trần cô gái kia Xuân Đức bình thản nói:

" Người đi lại đây, nói cho t biết có bí mật gì? "

Cô gái giả trang kia lúc này mới dám đứng dậy nàng lúc đứng dậy cũng không dám nhìn thẳng Xuân Đức sợ đắc tội với hẳn. Nàng từ từ đi lại gần Xuân Đức nhưng khi nàng đi tới trong phạm vi 3 mét thì bất giác có một con thú mập mập chui vào bên trong ngực cô lấy đi ra một vật mà cô luôn

bảo lưu, cô quá sợ hãi quên mất lúc này cô đang phải đối mặt với ai. Cô hét lên:

" Trả lại đây cho ta."

Xuân Đức đang ngồi gần đó cũng ngạc nhiên không kém, không ngờ A Ngọc lại đánh hơi thấy cả bảo vật nữa. Tốc độ của cô gái còn lâu mới so được với A Ngọc, chỉ trong nháy mắt A Ngọc lại trốn về bên cạnh Xuân Đức trong miệng đang cắn một cái cục đá hay cái gì đại loại như vậy, nó tròn tròn màu đen.

Khi A Ngọc đã nuốt xuống phân nữa thì Xuân Đức tóm lấy cái đuôi của nó dốc ngược lên, Xuân Đức nhìn nó đe dọa:

" Ăn rồi cũng phải nhả ra, không nhả ra tí nữa làm thịt người."

A Ngọc hình như biết Xuân Đức chỉ đe dọa không làm gì nó nên nó lập tức giả chết, cái chiêu giả chết này chính là tinh linh của Hắc Âm Ma Thụ truyền cho nó. Xuân Đức thấy A Ngọc lại dùng chiêu này thì biết nó quyết tâm chiếm được rồi.

Nhào nặn một hồi mà A Ngọc vẫn cứ nằm trơ Xuân Đức cảm thấy hơi buồn phiền, nhìn thấy thiếu niên à không là cô gái giả trang lo lắng tới hai mắt đỏ hồng thì hắn nghĩ ra một biện pháp. Nắm đuôi A Ngọc ném cho cô gái nói:

" Nó là của người, thích dùng biện pháp gì cũng được."

Cô gái tiếp nhận A Ngọc thì có chút sững người nhưng lên nhanh nàng liền dùng đủ mọi loại thủ đoạn hạ lưu để lấy lại thứ nàng đã mất. Nhưng đáng tiếc A Ngọc giống như đã chết không có phản ứng nàng. Hết cách nàng chuyển qua dụ dỗ, xoa xoa cái bụng tròn vo của A Ngọc nàng ta nói:

" Đồ vật kia là mẹ ta trước khi mất để lại cho ta nếu người muốn thứ tương tự như vậy ta có rất nhiều. Người xem ta còn 3 cái khác cũng gần như vậy chỉ là chất lượng có kém hơn một chút, đợi khi nào ta lại tìm cho người thêm được không? "

Nàng cũng không phải nói dối, cái thứ mà A Ngọc vừa nuốt chính là một viên Nguyên Tinh Châu, một loại bảo vật ẩn chứa nguyên địa linh khí tinh thuần hơn linh thạch mà có thể tìm được bên trong nơi này.

A Ngọc bây giờ thông minh hơn trước kia nhiều, nó nghe vậy thì liền mở ra đôi con ngươi bảo thạch nhìn cô gái. Cô gái thấy vậy liền móc ra ba viên Nguyên Tinh Châu đưa cho A Ngọc. A Ngọc cũng vui vẻ nôn cái viên Nguyên Tinh Châu kia ra trả lại cho cô gái, theo nó thấy lần này nó kiếm lời rồi.

Hai bên giao dịch đạt thành, A Ngọc đặc ý bay về bên cạnh Xuân Đức dương dương tự đắc nhìn vô cùng tức cười. Nó nằm trên vai Xuân Đức ngủ khò khò.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 479: Huyết Liên Trấn Hồn

Cũng phải hai canh giờ sau thì tất cả đàn muỗi biến dị của Xuân Đức quay về Huyết Liên Trấn Hồn. Khi con muỗi cuối cùng trở về cũng là lúc Xuân Đức đứng dậy, nhìn cô gái đang đứng bên cạnh suy nghĩ lung ta lung tung hấn nói:

" Chúng ta đi thôi, người đi trước dẫn đường."

Cô gái nghe vậy thì cúi đầu nói:

" Vâng, đại nhân."

Hai người không nhanh không chậm đi ra khỏi cái nơi phong cầm con sinh vật lông đỏ trước kia, ở bên ngoài bây giờ đã thay đổi khá nhiều, huyết sát chi khí bị đám tiêu đệ muỗi cùng Bóng Ảnh thôn phệ đi không ít khiến cho nơi này bớt nguy hiểm đi nhiều, nhất là đám quỷ hồn, hung linh càng triệt để biến mất không còn một mống.

Cũng không biết từ khi nào nơi này đã bị vô số thực vật cao lớn bao phủ những thực vật này không có màu xanh như thực vật bình thường mà tất cả đều có màu đỏ yêu dị tới cực điểm. Khi hai người đi ra bên ngoài thì cũng có 3 người tình cờ thấy bọn họ.

Xuân Đức còn đang chuẩn bị giết người thì từ phía ba người kia có một cô gái mặc áo đỏ nhìn rất nhỏ tuổi chạy tới, vừa chạy vừa gọi:

" Tiểu My tỷ tỷ."

Xuân Đức ở phía sau cũng không có ngạc nhiên khi có người gọi thiếu niên trước mắt là tiểu My, vì hắn biết trước rồi. Đợi khi cô bé kia chạy đến gần thì lập tức ôm lấy cô gái có tên tiểu My khóc rờn.

" Mọii cuối cùng cũng tìm thấy tử rồi. Hu hu."

Thấy hai người ôm nhau tình cảm thắm thiết mà éo biết còn kẻ đang rình cách đó không xa. Ba tên nam nhân mặc hắc bào cách nơi đây vài dặm đang dùng ánh mắt âm độc nhìn về phía hai cô nàng.

" Anh Chiêu không cần sợ đã có tử đây. Làm sao mọii lại đi tới nơi nguy hiểm thế này. Ông bà ngoại đâu? "

Cô bé áo đỏ lau nước mắt nói:

" Mọi người vẫn đang ở nhà là mọii trốn bọn họ đi tìm tử, ta mới không tin tử người chết đây. Bọn họ nói tử bị người nhà họ Trần giết rồi."

" Không sao, không sao, Anh Chiêu ngoan đừng khóc, không phải tử vẫn còn sống tốt đấy sao. Hai người kia là ai mà lại đi cùng mọii vậy." Dĩ nhiên Phạm Tiểu My cũng không biết hai người đi cùng tiểu mọii của nàng là ai. Còn không đợi cô bé trả lời thì Xuân Đức phía sau nói:

" Địch nhân của ngươi, ngoài ra cách 7 dặm còn có 3 tên nữa. Người muốn giết ngươi cũng không ít."

Xuân Đức vừa dứt lời thì hai người đi cùng cô bé tới nơi này cùng ba tên hắc y ngay lập tức tạo thành vòng tròn bao vây lấy cả 3 người, tính cả Xuân Đức trong đó.

Những người này sau khi bao kín đường lui của ba người thì lộ ra vẻ mặt đê tiện, một tên hắc y ánh mắt trêu tức nhìn Xuân Đức nói:

" Con kiến hôi như người vậy mà có thể phát hiện được lão phu quả là anh hùng xuất thiếu niên nhưng hôm nay đáng tiếc tiểu tử người phải nằm lại nơi này rồi."

Cô bé áo đỏ đang nép vào trong lòng tử tử mình không thể tin được nhìn hai người đã đồng hành cùng nàng suốt quãng đường, nàng lắp bắp nói:

" Lam tử, Thiên ca hai người làm sao vậy, tại sao lại muốn giết tử tử của ta."

Người thanh niên tuấn tú lịch sự được gọi là thiên ca lúc này trên mặt hiện lên vẻ dữ tợn nói:

" Làm sao có thể giết các người dễ như vậy được, tử của người biết bảo tàng ở nơi nào chúng ta còn..."

Còn chưa nói hết thì

phập phập phập phập phập

Liên tiếp năm âm thanh vang lên, 5 người đang vây xung quanh bị Xuân Đức chém cho mỗi tên một kiếm vì cái tội đã ngu còn thích đánh đu với đời. Không biết cái bảo tàng kia có cái cọng lông gì không nhưng dù sao hấn bây giờ mới là chính chủ, dám cướp thức ăn trước mặt hấn mấy tên này chán sống hết rồi.

Xuân Đức cũng là tiện tay chém kiếm mà thôi nên 5 tên chết khác nhau, tên thì bị gọt mất cái đầu, tên thì bị cắt làm hai, ba tên còn lại thì bị chém đôi chéo người. Nhất kiếm đoạn hồn, vừa bị chém phải thì hồn phách cũng tan vô cùng bá đạo.

" Đi thôi, tiếp tục dẫn đường." Xuân Đức bình tĩnh nói như chưa có việc gì.

Phạm Tiểu My nhìn tàn chi thân thể cùng máu tươi lênh láng trên mặt đất không nhìn được run run một hồi, lúc trước nàng có thấy Xuân Đức vẩy tay liền có người chết đã biết hẳn rất mạnh nhưng lúc này đây mới cảm nhận rõ ràng, gia tộc đối địch cử ra người truy sát nàng đứng trước mặt người này lực phản kháng cũng không có, chết thế nào cũng không biết. Nhìn biểu hiện còn đang cười nham hiểm đọng trên mặt những cái xác này là hiểu rồi.

Cô bé tên Anh Chiêu có phần kinh hãi khi thấy Xuân Đức nhưng có lẽ vì cô bé nghĩ Xuân Đức là bạn của chị gái mình nên lá gan cũng lớn hơn, dùng ánh mắt cảm kích nhìn về phía hắn nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn đại ca giúp đỡ."

Tiểu My nghe lời nói của muội muội mà cả người cứng ngắc, phải biết kẻ đứng sau nàng là một tên giết người không cần lý do thích liền giết (theo suy nghĩ của nàng là như vậy) nếu tiểu muội của mình mà chọc hắn tức giận thì...

Đang lúc nàng chuẩn bị đập đầu tạ lỗi thì Xuân Đức phía sau nở một nụ cười ôn hòa nói:

" Tiểu cô nương rất ngoan."

Cô bé thấy Xuân Đức ôn hòa như vậy nên cảm thấy dễ gần hơn, cô bé thoát ra khỏi vòng tay tử tử chạy tới bên cạnh Xuân Đức chỉ tay về phía A Ngốc hỏi:

" Đại ca, đây là con gì thế làm sao nó lại mập như vậy."

Có lẽ ở thế giới này cô bé Anh Chiêu này cũng đã quen với cảnh chém giết nên ở bên cạnh có 5 cái xác mà cô bé không có bị dọa sợ, sắc mặt chỉ

có hơi trắng một chút. Cơn cô gái Phạm Tiểu My lúc này thì âm thầm lau mồ hôi lạnh trên trán, nàng bị tiểu muội của mình lớn gan dọa sợ.

Xuân Đức thường không có thiện cảm với người lớn nhưng với trẻ con hẳn rất có thiện cảm. Xoa đầu cô bé Anh Chiêu một cái, Xuân Đức rất không có lương tâm tóm cái đuôi A Ngọc xách nó lên đưa cho Anh Chiêu.

" Đại ca cũng không biết nó là gì nữa, thấy nó dễ thương nên mang về nuôi. Bé mà thích thì nhận lấy mà chơi."

A Ngọc mở đôi mắt thật to, đáng thương nhìn Xuân Đức, nó như đang muốn hỏi " Người đồ không có lương tâm này, người có phải chủ nhân của ta không? "

Anh Chiêu thấy A Ngọc béo ú phì nộn thì vô cùng thích thú, cô bé xoa xoa nắn nắn A Ngọc, vuốt ve cái bụng tròn vo của nó. A Ngọc lúc đầu còn phản kháng nhưng sau một lúc nó bắt đầu hưởng thụ cảm giác được người âu yếm. Cuối cùng nó nằm ngủ ngon lành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 480: Đường Dài Lê Thê

Xuân Đức nhìn 5 cái xác sau đó ngồi xuống tìm xem trên người bọn hắn có gì giá trị không nhưng ngoại trừ bên trong nhẫn không gian có mấy thứ rác chưa qua tái chế cùng vài món vũ khí, áo giáp tầm thường thì không có cái gì khác nữa. Xuân Đức xem qua một lượt thấy không có gì có thể lấy thì hắn ném hết cho cô nàng Tiểu My, dù sao hắn không dùng nhưng người khác cần.

Trong mắt hắn là rác nhưng trong mắt người khác đó là chân bảo. Cô nàng kia tính cách cũng rất nam nhân không có cái gì mà e lệ cảm ơn, nàng chỉ gật đầu xem như là. Nhưng Xuân Đức có thể thấy được trong nội tâm nàng vui mừng khôn cùng.

" Thôi tiếp tục lên đường nào, đám tạp ngư này không có gì cả. Không hiểu sao một tu sĩ có tu vi như vậy mà sống khổ đến thương cảm đến thế, đến cả một món vũ khí ra hồn cũng không có, dùng toàn hàng bán ven đường."

Hai tỷ muội nhà họ Phạm nghe vậy thì không còn gì để nói. Bọn họ cũng là lần đầu tiên thấy một người như Xuân Đức vật, bảo vật mà nhiều người tranh bán sống bán chết vậy mà trong mắt hắn giống y hệt thứ đồ bỏ đi.

Tiểu My lúc này nàng lại có chút lo lắng về cái bảo tàng kia, mong là cái bảo tàng kia có thứ gì tốt một chút khiến cho Xuân Đức động tâm bằng không cái mạng nhỏ của nàng cùng tiểu muội có thể xong rồi.

Ba người lại tiếp tục lên đường, trên đường thì Xuân Đức nhìn nhả ngắm cảnh, Tiểu My thì lo lắng về cái bảo tàng mà mình không tiếc mạng sống bảo vệ, riêng có Anh Chiêu thì đang đùa nghịch cùng A Ngọc.

Trời rất nhanh về chập tối, bầu trời tắt nắng những cơn gió lạnh bắt đầu thổi ào ào. Trời chỉ mới hơi tối một chút mà đã khác xa so với ban ngày rồi. Đi trong cánh rừng rậm rạp toàn đại thụ màu đỏ với bên dưới chân thì thoảng lại có vài bộ xương từ lâu hoặc vài bộ thi thể mới chết khiến cho nơi này chẳng khác gì mấy khu rừng ma quái trong phim kinh dị cả.

Trời tối cũng là lúc mọi người bắt đầu ăn cơm tối, trước kia thì không thể nhưng bây giờ đã khác, Xuân Đức cùng hai người Tiểu My cùng Anh Chiêu cũng phải như vậy. Vì khắp nơi là đại thụ nên cũng không có nơi nào đặc biệt tốt để làm chỗ dừng chân nên Xuân Đức tuyên đại một nơi làm chỗ nghỉ ngơi.

Xuân Đức cầm kiếm chặt tất cả đại thụ xung quanh phạm vi 200 mét sau đó dùng gỗ từ những cây đó nhanh chóng làm thành một ngôi nhà nhỏ. Cũng không vội vàng đi tìm cái gì kho báu nên Xuân Đức quyết định đêm này ở lại nơi này.

Khi hẳn làm xong căn nhà nhỏ đi tới bên cạnh Anh Chiêu đang nấu nướng, nhìn vào bên trong cái nồi đang trôi nổi mấy miếng thịt to bằng bàn tay thì Xuân Đức hỏi:

" Bé con thường ăn thứ này sao? "

Cô bé Anh Chiêu gật đầu, nàng cũng không có rời mắt khỏi ba miếng thịt. Cô bé đáp:

" Lâu lắm rồi muội mới được ăn thịt đấy, ca ca không biết đâu ở nơi muội sống chỉ có những người có khả năng săn giết dị thú mới được ăn thịt.

Còn những người như muội cùng tỷ tỷ thì đến cuối tháng mới được phân cho một miếng như thế này. Hôm nay có đại ca nên muội mới đem bọ nó ra nấu đây. Hi hi."

Cô bé cười rất trong sáng, nàng cười rất vui vẻ, vui vì chút nữa nàng sẽ được ăn thịt. Một niềm vui nho nhỏ. Có thể đòi người tuy dài nhưng có được mấy khi hạnh phúc cùng vui vẻ. Càng nhận thức nhiều thì thấy cuộc đời này càng thêm đen tối.

Xuân Đức cũng cười, xoa xoa đầu cô bé hấn thần bí nói:

" Bé con thích ăn thịt tươi không? Ăn thịt tươi ngon ngọt hơn nhiều, không có dai như rẻ rách như mấy miếng thịt khô này đâu, nếu mà cho thêm chút gia vị nữa thì càng ngon tuyệt."

Anh Chiêu lập tức đôi mắt phát ra ánh sao nhỏ, nàng liên tục gật đầu:

" Có, muội thích ăn thịt tươi, ăn thịt khô cũng ngon nhưng không ngon bằng thịt tươi. "

Xuân Đức đứng dậy nói:

" Đi, đi theo đại ca, đại ca làm một nơi nướng thịt, hôm nay chúng ta ăn thịt nướng. Mà phải rồi tỷ của muội đâu? "

Anh Chiêu đi theo Xuân Đức phía sau nghe hỏi vậy thì đáp:

" Tỷ ấy đi làm một chút đồ ăn kèm rồi. Vì hết gạo nên bọ muội thường ăn thêm rất nhiều rau. Tuy không ngon lắm nhưng nó bọ. Ngày trước muội cũng không có hay bị đói như bây giờ đâu nhưng không biết vì sao dần dần muội ăn thiệt nhiều. Một ngày không ăn chắc muội đói chết mất."

" Nói cho bé con biết đại ca đồ ăn có rất nhiều, nhìn nè."

Xuân Đức lôi ra một con biễn dị thỏ, vì chất thịt của đám thỏ này khá ngon, vừa dai vừa ngọt lại nhiều linh khí nên hẳn có giữ lại một ít để nuôi. Mà không phải hẳn nuôi chính xác là đám ma lang nuôi, bọn chúng bây giờ đang chặn thả đám thỏ này để có cái ăn hàng ngày.

Con thỏ hẳn mang ra cũng không phải rất to, là một con thỏ nhỏ mới sinh ra không được bao lâu, con thỏ này cũng tầm vài tạ thịt. Mới vừa được đem ra con thỏ này liền nghe răng táp đến Xuân Đức, đó là bản năng của nó rồi.

Xuân Đức ánh mắt lóe lên con thỏ lập tức giật giật vài cái liền treo, thân hồn của nó rất yếu bị Xuân Đức đánh một đòn liền chết. Vỗ vỗ con thỏ bên cạnh Xuân Đức vẻ mặt tự đắc nói:

" Bé con thấy sao? Đồ ăn buổi tối của chúng ta là nó."

Anh Chiêu nghe vậy thì hoan hô nhảy cẫng lên:

" Hoan hô, hôm nay có thể ăn no rồi."

Xuân Đức thấy vậy thì càng thêm tự đắc khoe khoang nói:

" Nói cho bé con biết, đại ca nướng thịt rất có nghề đấy nhé. Đảm bảo ngon hết sảy luôn."

Vì đáp lại lòng mong đợi của Anh Chiêu, Xuân Đức nhanh chóng làm thịt con thỏ mập kia, trời sinh mấy con thỏ này đúng là thức ăn ngon, lột lông, lột da đi còn lại thịt không là thịt. Dùng sinh mệnh nước suối làm sạch con thỏ một chút sau đó phân nội tạng thì bỏ vào một cái nồi lớn nấu cháo.

Còn phần thịt thỏ nguyên con kia thì bị Xuân Đức lấy một thân cây cỡ vừa xuyên qua nướng. Ánh sáng hồng phát ra từ đồng than khiến người ta cảm thấy ấm áp hơn nhiều trong trời đêm giá lạnh, vì muốn nướng con thỏ cho ngon nên Xuân Đức không có dùng lửa đốt mà dùng than, mỡ từ con thỏ quay rơi tí tách trên trên đồng than bên dưới phát ra tiếng

Xèo xèo

Quét thêm một ít đồ gia vị bên ngoài, nướng thêm một chút mùi vị con thỏ lúc này đã vô cùng hấp dẫn. Bé con Anh Chiêu ngồi bên cạnh chây cả nước miếng. Xuân Đức nhìn cô bé con thèm ăn đến tội, hẳn quay qua nồi cháo vớt ra quả tim cho cô bé.

" Bé con ăn đi, thịt phải một lúc nữa mới được. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 481: Chỉ Đơn Giản Như Vậy Thôi

Anh Chiêu nhìn một phần tư quả tim đã được luộc chín mà Xuân Đức đưa cho, nàng nuốt nước miếng một cái sau đó cầm lấy bắt đầu nhâm nhi. Chắc cô bé sợ ăn nhanh quá thì không cảm nhận được vị đồ ăn.

Cách đó không quá xa, Tiểu My thu hết những gì phía trước vào mắt, trong lòng nàng hiện lên một ít tâm sự, nàng nhớ tới ca ca của nàng, trước kia hai anh em cũng rất tốt với nhau nhưng sau này vì quyền lực mà ca ca nàng nữ lừa nàng đưa cho một tên nội môn đệ tử Bích Ba Tông.

Trước kia nàng rất hận ca ca của nàng nhưng bây giờ thì không, ai cũng có con đường riêng của mình, ai cũng có sự lựa chọn riêng của bản thân. Sống không vì mình trời chu đất diệt.

Xuân Đức đang nướng thịt không biết ở phía mình có một người đang lung tung suy tư, mà có biết hẳn cũng mặc kệ chẳng liên quan gì tới hẳn, hẳn rất có thiên cảm với cô bé Anh Chiêu là không sai nhưng không có nghĩa hẳn cũng có thiên cảm với tỷ của nàng.

Thời gian bất giác một tiếng trôi qua, bữa ăn thịnh soạn cuối cùng đã xong.

Xuân Đức mang con thỏ quay vài tạ đi trước, theo sau là Anh Chiêu bụng nòi cháo còn to hơn cả nàng, cuối cùng là Tiểu My nàng đang bụng một ít chén dưa cùng một đồng rau.

Đi vào trong căn nhà nhỏ Xuân Đức mới dựng lên, bên trong tối thui một màu. Xuân Đức mang ra mấy chục viên Nguyệt thạch, gọi nó vậy vì Xuân Đức cũng không biết tên chỉ thấy nó phát ra ánh sáng như ánh trăng nên gọi vậy.

Có mấy chục viên nguyệt thạch chiếu sáng, cả căn phòng sáng lên có thể nhìn rõ mọi vật xung quanh. Nơi này rất đơn sơ, không có thứ gì cả ngoài mấy tấm nệm.

Mọi người đều đặt đồ ăn chuẩn bị xuống, Xuân Đức cầm dao găm cắt nhỏ con thỏ quay ra thành từng miếng bằng bàn tay, riêng bốn cái chân thì chia đều, hai cái chân sau cho A Chiêu cùng Tiểu My mỗi người một cái, Xuân Đức phần 2 cái còn lại.

Lấy thêm một chút nước chấm, sau đó múc cho mỗi người một tô cháo thật lớn. Trời thì lạnh mà có cháo nóng để ăn thì còn gì bằng.

"Được rồi, mọi người cùng ăn đi nào, ta mất công cả buổi đây nhớ ăn nhiều vào"

Dường như chỉ đợi Xuân Đức nói câu này Anh Chiêu cô bé liền ôm lấy cái đùi thỏ gặm ngấu nghiến. Xuân Đức thấy vậy chỉ cười cười sau đó cũng bắt đầu ăn. Con thỏ này vẫn còn non nên xương còn mềm lắm, có thể ăn được, cảm giác rất ngon.

Bỗng nhiên gió ngừng thổi từng tiếng lộp bộp rơi trên mái nhà, Xuân Đức nhìn ra ngoài trời thì thấy mưa rồi. Cảnh trời đêm, mưa ngâu, không khí lạnh lạnh khiến cho nơi đây hiu quạnh tới cực điểm.

Giữa lúc hấn đang nhìn trời suy tư chuyện quá khứ thì Anh Chiêu ngẩng đầu lên nhìn Xuân Đức hỏi:

"Ca ca người tên là gì? Đại ca hấn tới từ một thế lực rất lớn."

Suy tư của Xuân Đức bị Anh Chiêu đánh gãy hẳn cũng không có tức giận mà nói:

" Bé con có thể gọi ca là Xuân Đức, ca tới từ thế lực Ác Ma Điện khi trước có người mang ca đi qua một thông đạo không gian tới nơi này nhưng bây giờ ca cùng bọn họ tách ra. Mọi người có biết nơi này là ở đâu không."

Nghe tới ba từ Ác Ma Điện cả Tiểu My cùng Anh Chiêu đều vô cùng kinh ngạc, hiển nhiên các nàng cũng có nghe tới tên của nó. Lần này Tiểu My thay Anh Chiêu trả lời Xuân Đức.

" Nơi này là một di chỉ bị người phát hiện khá lâu tên gọi là Huyết Thần Tinh, đại ca nói Ác Ma Điện cho phải thế lực ở Ma Long Đại Lục không? "

Tiểu My sau một thời gian ở cùng với Xuân Đức cũng bắt đầu gọi hắn là đại ca, mặc dù tuổi của nàng phải hơn Xuân Đức vài lần cũng không chùng. Nhưng tu sĩ chỉ luận thực lực không ai luận tuổi tác cả.

Xuân Đức gật đầu, hắn uống một chút sau đó nói:

" Phải, chính là nó. Ác Ma Điện cách nơi này xa không? "

Tiểu My đáp:

" Cũng không phải rất xa, nơi này là Hỏa Thần Tinh nếu dùng tốc độ của một vị đại năng Tinh Quân Cảnh sơ kì thì cần 10 năm liền có thể tới rồi."

Xuân Đức nghe vậy thì lặng yên không hỏi gì thêm nữa, hắn nghĩ tới Hỏa Thần Tông cái tông môn này hình như có liên quan đến Vạn Kiếm Tông ở cao thiên thì phải, nếu đã tới thì cũng nên tới gặp mặt một lần tên Hỏa Thần kia.

Thấy Xuân Đức lại suy tư lần này Anh Chiêu cũng không có làm phiền hắn nữa mà tập chung vào ăn thịt của mình, Tiểu My cũng vậy nàng cũng quen với bộ dạng này của hắn rồi, lúc mới gặp thì hắn cũng ngồi ngẩn ngơ trên tảng đá vài canh giờ.

Đang lúc mọi người đang thưởng thức món ăn thì từ sâu bên trong rừng cây vọng ra mấy tiếng rít gào thê lương. Nhìn thấy vẻ mặt của Tiểu My biến đổi Xuân Đức hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

" Là đám Dạ Nhân, bọn nó mỗi khi trời tối thì bắt đầu ra bên ngoài. Thực lực mỗi tên rất mạnh đều ở đẳng cấp Bất Diệt cường giả, với có địa lợi nơi này bọn nó gần như là bất tử." --- Tiểu My hiện lên một chút lo lắng.

Xuân Đức nghe vậy thì tiếp tục ăn, hắn vừa ăn vừa nói:

" Kệ bọn nó đi nếu tới thì làm thịt vài con ăn thử. Úc, lại có mấy con chuột mò đến nơi này, sẽ không phải đuổi giết nha đầu người nữa chứ."

Xuân Đức tán phát ra niệm lực thì ngay lập tức thấy được có mấy tên mặc áo bào màu đỏ đang như u linh chạy lại nơi Xuân Đức đang ở, phía sau đám người này là một đàn 14 lang nhân đuổi theo, bên trong đám lang nhân có vài con có màu lông bạc hẳn là một loại tiên hóa vượt trội.

Nhìn kiểu này là bọn họ muốn lấy đám người Xuân Đức làm vật thế mạng đây mà. Tiểu My nghe vậy thì khẩn trương hẳn lên nàng nhìn qua cửa sổ thì lò mờ thấy từ phương xa đang có mấy đạo thân ảnh chạy như điên lại đây. Nàng không biết những người này nhưng nhận ra đạo bào bọn họ đang mặc trên người.

Trong đám người này có ba tên đệ tử hạch tâm của Hỏa Thần Môn trong ba người này có một người có thể là người quen của nàng nhưng nàng

không dám chắc, còn những người khác đều là nội môn đệ tử.

Thấy vẻ mặt của nàng biến hóa không ngừng Xuân Đức vui đùa hỏi:

" Có phải cừu nhân tìm đến cửa không? Nha đầu người đúng là ngôi sao tai họa à, vừa gặp ta liền có người đuổi giết tìm tới, chưa tới nữa ngày sau lại có đợt thứ hai. Nhưng phải công nhận nha đầu người rất có giá trị đấy."

Tiểu My lập tức phủ nhận nói:

" Không có, bọn họ không phải người đuổi giết ta á, bọn họ đều là đệ tử của Hỏa Thần Tông. Ta chỉ biết có 1 người trong số bọn họ mà thôi. Phía sau bọn họ là Ngân Lang Nhân thực lực rất mạnh chúng ta có nên chạy trốn không? "

Xuân Đức thấy cô nàng biết rồi còn hỏi thì không khỏi lườm nàng ta một cái, nếu mà muốn chạy chẳng lẽ còn ngồi nơi đây chờ chết sao. Hắn cũng không phải heo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 482: Chỉ Là Mấy Con Chuột Mò Tới Mà Thôi

Xuân Đức nhìn qua thì thấy Anh Chiêu đã ngừng ăn trên mặt lộ ra sự lo lắng hiềm có, hắn cầm cái bát của cô bé múc một tô cháo thật đầy cho nàng nói:

" Bé con không cần lo, cứ tiếp tục ăn đi. Chỉ là mấy con chuột mò tới mà thôi."

Anh Chiêu gật đầu tiếp tục ăn nhưng Xuân Đức làm sao không biết cô bé vẫn đang còn lo lắng.

.....

Cách nơi của Xuân Đức xa xa đang có 7 người phi tốc chạy như bay bên trong cánh rừng rậm, mục tiêu của bọn họ cũng không như Xuân Đức dự tính, muốn kéo Xuân Đức xuống nước làm vật thế mạng để bọn họ tăng cơ hội chạy trốn. Mà mấy người bọn họ nghĩ tới rằng nếu có ai dám ngang nhiên lập nhà giữa rừng thế này thì hiển nhiên bọn họ không sợ đang Lang Nhân đằng sau rồi. Bọn họ muốn được tương trợ thoát khỏi đám lang nhân đằng sau.

Một trong ba tên hạch tâm đệ tử nói:

" Nhanh, tới nơi phía trước chúng ta hẳn có thể được cứu. Mọi người cố gắng lên."

Một cô gái đang vừa lui nhanh vừa công kích làm chậm lại bước chân đám làm lang yêu không khỏi than thở:

" Vận khí của mấy người chúng ta quả thật không thể nào tốt, vừa đụng độ chính là một Kim lang nhân cùng 3 Ngân lang nhân, may mà có sư tôn dẫn đi Kim Lang bằng không chúng ta hôm nay khó thoát được một kiếp."

Những người khác lặng yên không nói cái gì, bọn họ không phải không muốn nói mà là bọn họ đều dồn hết tâm lực vào việc chạy rồi. Cách đủ xa một tên trong đám người kêu lớn.

" Tiên bối ở phía trước xin cứu giúp mấy người vãn bối, mấy người vãn bối là đệ tử Hỏa Thần Tông. Sau này khi trở về tông môn sẽ hiếu kính tiên bối."

Âm thanh truyền đi rất xa, truyền thẳng tới bên trong căn nhà nhỏ của mấy người Xuân Đức. Ở bên trong căn nhà nhỏ Xuân Đức còn đang định xiên cho mấy tên kia vài phát thì nghe được âm thanh kêu cứu. Sắc mặt hắn có chút quái dị nói:

" Có lẽ lòng ta quá đen nên nghĩ ai cũng xấu xa cả. Bọn họ cũng chỉ là muốn nhờ cứu giúp thôi mà. Có lẽ họ thấy chúng ta lập nhà giữa rừng nên cho rằng như thế."

Vừa nghĩ vừa trả lời Xuân Đức rất nhanh tìm được đáp án, chung quy lại là tâm hồn hắn bây giờ đen như mực rồi nên suy nghĩ tới cái gì cũng là tình huống tiêu cực cả. Nhìn lên Tiểu My, Xuân Đức nhẹ giọng nói:

" Cô ra giúp mấy người kia một chút đi, bằng không bọn họ treo rồi."

Tiểu My nghe vậy thì ngạc nhiên chỉ tay vào mũi mình hỏi lại:

" Làm sao lại là ta đi, ta đi không phải đưa đồ ăn sao cho đám yêu nhân kia sao? "

Xuân Đức liếc xéo nàng bảo:

" Ngốc, ta ở đây chẳng lẽ nha đầu ngươi còn có thể chết được. Đi ra trấn trụ đám người kia một chút bằng không tí nữa bọn hấn lại thể hiện cái gì ngạo khí bản thân, làm ta bực lên lại giết cả đám, mà bên trong đó có người quen của nha đầu ngươi nên ta cũng không muốn có tình huống như vậy. A Ngốc đâu rồi bò ra đây có việc làm xong rồi ăn."

Xuân Đức giải thích một chút cho Tiểu My hiểu sau đó gọi A Ngốc đang ở một nơi nào đó ăn mảnh. Rất nhanh A Ngốc vác cái bụng tròn vo đi tới dùng ánh mắt to tròn nhìn Xuân Đức, nó nghẹo đầu nhìn hấn như đang hỏi vì sao lại phá đám ta trong lúc vui vẻ.

Nhìn về Tiểu My, Xuân Đức nói:

" Mang A Ngốc đi cùng. Yên tâm đi không có việc gì đâu, đi nhanh lên còn về ăn cơm."

Xuân Đức đã nói tới vậy thì Tiểu My cũng đã hiểu, nàng đứng dậy đi ra ngoài trời mưa to gió lạnh, A Ngốc nằm trên vai của nàng, cả người nó phát ra một hào quang 2 màu xanh đỏ bao bọc lấy Tiểu My.

Cảm nhận có một vòng phòng hộ vô kiên bất tồi xung quanh cơ thể thì Tiểu My vô cùng kinh ngạc, nàng còn chưa biết con vật béo ú này lại có năng lực như vậy, còn chưa đợi đợi nàng hết kinh ngạc thì bên trong cơ thể nàng bỗng nhiên có một lực lượng mạnh mẽ dung nhập cùng với nàng cùng lúc đó một thuật pháp truyền thẳng vào tâm trí của nàng.

Nhắm mắt cảm nhận một chút nàng liền vui mừng vô cùng, nàng cảm nhận thấy môn thuật pháp này vô cùng mạnh mẽ, thử vận chuyển thuật

pháp Ngay lập tức phía sau lưng nàng hiện ra một đôi cánh hồ điệp màu xanh lam đang phát qua, khẽ động một cái.

Vèo

Nàng đã lướt đi rất xa, chỉ trong một cái chớp mắt nàng đã ở không xa bảy người đang chạy lại nơi này. Ở trên cao đứng trong mưa gió bão bùng nàng quát lạnh một tiếng:

" Dừng lại bằng không chết. "

Lời này vừa ra đến cả Tiểu My cũng không nhịn được ngạc nhiên vì lúc trước đó nàng cũng không định nói câu này, suy nghĩ một chút nàng liền biết là ai đã ảnh hưởng nàng rồi. Âm thanh của nàng kết hợp với lực lượng của A Ngốc hình thành sóng xung kích, đi tới nơi nào mọi thứ đều bị đánh tan tác, ngay cả mấy người đang lao về nơi này đều bị bắn ngược lại như điều đứt dây vậy.

Đám lang nhân phía sau xa hơn nên chỉ bị lăn lộn vài vòng nhưng khi bọn nó đứng dậy thì sợ hãi nhìn về phía người đang đứng ở trên cao. Bọn nó linh trí rất cao, chỉ dùng một lời nói mà có thể trấn trụ tất cả bọn hắn thì đẳng cấp người này cao hơn bọn hắn không phải một đoạn.

Sau khi quát lạnh xong một câu thì Tiểu My lạnh lẽo nhìn đáng lang nhân phía xa nói:

" Quấy rầy bọn tọa dùng cơm các người đám lăm lông này đều làm thức ăn cho ta tối này đi."

Lời nói cùng hành động của nàng lúc này đều bị Xuân Đức bên trong phòng ảnh hưởng nên mới nói ra những lời như vậy bằng không với tâm tính của Tiểu My thì nàng sẽ không nói ra mấy câu khát máu như vậy.

Chỉ thấy Tiểu My đưa tay phải lên cao, không khí xung quanh lập tức bạo động, ngay sau đó mấy chục cây cốt mâu hình thành, cốt mâu dài ba mét có hoa văn màu đỏ sáng lập lòe mang lại cảm giác như ngày tận thế.

Trong lúc Tiểu My thi pháp thì đám lang nhân kia đã sợ mất mật bỏ chạy tán loạn, Tiểu My chỉ đứng nơi đó lạnh lẽo mà nhìn đợi khi cốt mâu hình thành thì nàng phát tay một cái, mấy chục cốt mâu như mấy chục đường sáng huyết sắc bắn thẳng tới mấy chục tên lang nhân.

phập... phập...phập

Không có tiếng hét thảm chỉ nghe tiếng vật nhọn xuyên thấu thịt, đám lang nhân kia bị chúng một mâu liền chết không kịp ngáp, cả người tan thành mây khói màu đỏ bay về cơ thể A Ngọc. Bảy người ở bên dưới thấy cảnh này thì tim bất giác đập nhanh hơn mấy lần, bọn họ nhìn vị tiên bối trên cao kia với ánh mắt đầy kính sợ.

Nhưng bên trong đám người có một thanh niên cứ ngo ngoe nhìn người ở trên cao kia không cách nào tưởng tượng nổi, khuôn mặt quen thuộc tuy đã bị tàn phá một bên nhưng vẫn xinh đẹp vô cùng, thân thể nhỏ yếu kia đã khắc sâu vào lòng hắn, cách đây không lâu hắn vừa nghe tin nàng đã bị người ám hại nhưng lúc này nàng lại xuất hiện nơi đây.

Hắn không tự chủ được lầm bầm: " Tiểu My ta liền biết muội không cứ như vậy chết đi." Âm thanh của hắn rất nhỏ, hắn không muốn cho ai biết việc liên quan giữa hắn cùng cô gái đang đứng như thiên thần giữa thiên không kia.

Ở trên cao như được hoàn hồn lúc này Tiểu My mới thanh tỉnh lại, có thể khống chế được cơ thể của mình, nàng nhìn thật xa những cốt mâu cắm trên mặt đất còn chưa tiêu tán mà trong lòng vẫn còn rung động không thôi, tuy không phải tự thân nàng có thể thôi động thuật pháp đáng sợ kia nhưng

cách thi triển thuật pháp đó nàng cũng đã được học, chỉ cần có thực lực là nàng có thể thi triển ra. Hít sâu một hơi nàng nhìn 7 người bên dưới ôn hòa nói:

" Đi theo ta vào nhà."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 483: Huệ Ngạn Đại Ca

Bảy người nghe vậy thì cúi đầu tạ ơn sau đó đi theo Tiểu My nhưng khi bọn họ vừa ngẩng đầu lên thì đã thấy Tiểu My biến mất, sau một cái chớp mắt đã thấy nàng ở trước cửa căn nhà nhỏ, đang bước vào bên trong.

Mấy người trong lòng kinh sợ không thôi, cái tốc độ này ngay cả sư tôn bọn họ cũng không bằng. Bảy người không dám chậm trễ đều nhanh chân bay lại căn nhà nhỏ kia. Khi bọn họ tới gần thì ngửi thấy mùi thịt nướng vô cùng hấp dẫn, giữa cái trời đêm này cùng với cái bụng trống không mà có đồ ăn thì còn gì hấp dẫn hơn.

Mấy người cũng không có tự tiện đi vào mà cả đám đều xin phép rồi mới đi vào bên trong. Nhưng khi đi vào bên trong bọn họ kinh ngạc không thôi, trong căn phòng cũng không phải mấy vị lớn tuổi đang ngồi mà chỉ có ba người trẻ tuổi đang cùng nhau ăn thịt. Người lớn tuổi nhất còn nhỏ tuổi hơn cả bọn họ, còn hai người còn lại thì càng không phải nói tới, một người bộ dạng thiếu niên còn một cô bé độ 8 đến 9 tuổi.

Đang lúc mọi người ngẩn ngơ thì cô bé Anh Chiêu như phát hiện người quen kinh ngạc la lên.

" Là Huệ Ngạn đại ca, Huệ Ngạn đại ca cũng tới. Sao ca lại ở đây?"

Huệ Ngạn là một thanh niên có vẻ ngoài rất mạnh mẽ, cả người cơ bắp cuộn cuộn, ánh mắt sắc bén, gương mặt góc cạnh. Khí chất trầm ổn, mọi người xung quanh nghe cô bé nói thì biết cô bé cùng Huệ Ngạn có quan hệ không cạn.

Huệ Ngạn thấy Anh Chiêu nhận ra mình thì hấn cũng nở một nụ cười vui vẻ nhưng trên mặt hấn có vài thương dài nên lúc hấn cười lên nhìn hơi dữ tợn. Nhìn Anh Chiêu cùng Tiểu My hấn nói:

" Không ngờ nhà ta Anh Chiêu cũng ở đây, Tiểu My muội đã lâu không gặp."

Hấn vốn dĩ cũng không muốn bộc lộ việc quen biết với Tiểu My nhưng nơi này có Anh Chiêu ở, hấn không muốn lộ ra cũng không được. Đã vậy còn không bằng công khai ra.

Tiểu My nghe Huệ Ngạn chào hỏi thì không nhịn được run lên một cái, Huệ Ngạn là người duy nhất luôn ủng hộ nàng trong mọi việc, nàng cũng biết việc này, nàng còn biết Huệ Ngạn rất thích nàng nhưng vì không muốn liên lụy đến người mình thương nàng đành rời xa hấn. Không ngờ chỉ chưa tới vài năm đệ tử ngoại môn trước kia bây giờ cũng đã là hạch tâm đệ tử của Hỏa Thần Tông.

Lấy lại bình tĩnh nàng nở một cười dịu dàng quay lại cười nói:

" Huệ Ngạn đại ca rất vui khi được nhìn thấy người. Mọi người cùng ngồi xuống đi dù sao ta cũng từng là đệ tử của Hỏa Thần Tông nên cũng coi là người quen."

Những người khác nghe vậy thì trong lòng thầm hiểu ra vì sao người ta lại có thái độ như vậy rồi, bọn họ có nghe ra bên trong lời nói của vị tiên bối trước mắt, đã từng là đệ tử của Hỏa Thần Tông mà không phải đang là. Có nghĩa vị tiên bối này đã ly khai Hỏa Thần Tông rồi.

Xuân Đức thấy đám người này cứ khách sáo với nhau thì trong lòng xem thường, theo hấn thấy làm gì mà cứ úp úp mở mở vậy, đã thích nhau

thì cứ nói thẳng ra một câu lại còn e lệ nữa, chẳng lẽ con gái thì cứ phải để con trai tỏ tình trước sao.

Nhưng dù sao cũng không phải là việc của hắn nên hắn không mấy quan tâm, vừa ăn vừa uống đôi khi thì dứt cho A Ngọc một miếng, cuộc sống hạnh phúc đơn giản là vậy chỉ là xem ai có thể hưởng thụ mà thôi.

Thời gian sau một lúc trôi qua nhưng người này bắt đầu dung nhập vào thế giới của mấy người Xuân Đức, bọn hắn không còn câu nệ như lúc mới vào nữa. Cả đám bắt đầu liên tha liên thuyền chém gió mù trời. Bảy tên này được cái thật thà, không có bệnh thích tự sướng như đám tông môn đệ tử bình thường.

Sau khi bọn họ làm quen được với hai chị em nhà họ Phạm thì lúc này mới có người chú ý tới Xuân Đức đang ngồi tự rót tự uống. Một cô gái thoát nhìn tuổi cũng tương tự với Tiểu My nhìn qua Xuân Đức hỏi:

" Vị tiểu đệ này tại sao lại yên lặng như vậy? Sao không cùng mọi người nói chuyện? "

Tiểu My đang cùng mọi người nói chuyện vui vẻ bỗng thấy cô gái tên Thanh Thanh tiến lại bên cạnh Xuân Đức bắt chuyện thì không khỏi thầm than không tốt. Xuân Đức là người vui buồn thất thường nàng qua một thời gian ở gần có thể hiểu một phần nào với nàng biết tên này đặc biệt không có hảo cảm với nữ nhân, nếu hắn vui làm phiền hắn thì không sao nhưng ai biết được lúc nào là hắn vui.

" Thanh Thanh đừng có làm phiền đại ca uống rượu mau lại đây." Tiểu My nói, trong giọng nói mang theo một chút lo lắng.

Cô gái tên Thanh Thanh kia nhìn thấy biểu hiện không tự nhiên cùng giọng nói mang theo lo lắng của Tiểu My thì rất biết điều quay về nơi mọi

người ăn uống, để cho Xuân Đức nơi đó cùng A Ngọc ở nơi đó uống rượu.

Tiểu My biết bộ mặt ác ma giết người không chớp mắt của Xuân Đức nên rất kiêng dè nhưng Anh Chiêu thì không, nàng chỉ biết Xuân Đức rất ôn hòa, luôn đối tốt với nàng dù thời gian rất ngắn nên nàng không có sợ Xuân Đức.

Anh Chiêu nghiêng đầu mạnh mẽ hỏi:

" Xuân Đức ca ca, sao ca lại ra nơi đó ngồi mà lúc nào cũng nhìn ra ngoài vậy, ở bên ngoài có cái gì hay sao? "

Xuân Đức nở một cười hiền hòa nói:

" Không có gì, trời mưa rất lớn ngày mai ắt hẳn là một ngày tốt đẹp. Mọi người cứ tự nhiên ăn uống đi không cần để ý tới người lập dị như ta. "

Nói xong hắn nâng ly hướng mọi người mời một chén rồi tự mình uống sạch, xem như là đáp lễ với những người nơi đây. Mọi người đều cảm thấy thiện ý từ hành động của Xuân Đức nên cũng nhao nhao nâng ly hướng về phía hắn đáp lễ.

.....

Một đêm an bình đi qua, một ngày mới lại bắt đầu.

Sáng sớm ngày hôm sau mọi người chia tay nhau đường ai nấy đi. Dù sao mấy người Xuân Đức là đến tìm bảo vật mang theo mấy người kia để có người chia phần nữa sao, điều đó là không bao giờ có thể xảy ra, trừ khi Xuân Đức đầu vào nước rồi.

Nhưng một điều ngoài ý muốn đó là tên thanh niên Huệ Ngạn vẫn đi theo tách khỏi đám đệ tử Hỏa Thần Tông, với việc này Xuân Đức cũng

không phản ứng quá lớn, dù sao tên này cũng là tình nhân của Tiểu My, điều quan trọng hơn là khi thấy bảo vật quan trọng nếu tên này có nổi lên lòng tranh đoạt cùng hắn thì chỉ cần làm thịt là xong, dù sao một tên chưa tới Tinh Quân Cảnh thì cũng không gây uy hiếp gì được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 484: Một Ngày An Bình

Sáng sớm ban mai, mặt trời vừa lên cao, bầu trời bị những đám mây đỏ bao phủ bị ánh sáng mặt trời chiếu qua thì phát ra những ánh tia sáng cam nhạt nhìn rất đẹp. Qua trận mưa đêm qua bầu không khí cũng trong sạch hơn rất nhiều không còn phiêu lãng mùi máu tươi gay mũi nữa.

Đang đi trên đường Xuân Đức cảm thấy có chút kì quái quay đầu lại hỏi:

" Có chuyện gì vậy? Làm sao mấy người các người nhìn ta với ánh mắt kì quái thế? "

Tiểu My rụt rè nói:

" Đại ca, người đây là đang đi đâu? "

Xuân Đáp ngay:

" Thì đi tìm bảo vật mà nha đầu người nói chứ còn đi đâu nữa."

Tiểu My càng kì quái hỏi:

" Vậy đại ca người biết đường sao? "

Xuân Đức lắc đầu đáp:

" Không biết, làm sao mà biết được. "

Tiểu My dường như hiểu cái gì đó, nàng càng rụt rè nói:

" Đại ca không biết đường vậy làm sao lại chọn hướng này đi, đường đi tới nơi kia ở hướng ngược lại mà. Có phải hay không đại ca nhầm cái gì rồi? "

Xuân Đức vỗ cái ót, sáng sớm không khí trong lành làm hấn thư sướng quá quên luôn mất việc mình không biết đường, hấn cười khan nói:

" Quên mất, thôi nha đầu ngươi dẫn đường đi. Ha ha."

Anh Chiêu nhìn hấn không nể mặt mũi hấn nói:

" Xuân Đức ca ca thật đàn."

Nàng vừa nói Xuân Đức đàn xong thì Xuân Đức đã xuất hiện ở bên cạnh nàng cười vô cùng tà ác " cốp " một cái cốc lên đầu Anh Chiêu, Anh Chiêu lập tức bung bít lấy cái đầu nhỏ kêu oa oa. Xuân Đức quay mặt làm ngo nói:

" Đáng đánh, dám nói đại ca ngốc à."

Huệ Ngạn cùng Tiểu My thấy vậy thì không biết nói gì, bọn họ cũng giống Anh Chiêu thấy Xuân Đức thật đàn nhưng bọn họ chỉ dám thầm nghĩ trong lòng mà không dám nói ra. Sợ nói ra thì sẽ không đơn giản bị ăn một cái cốc đầu đâu, có ít cũng là bò đi không được.

Vậy là sau khi hoán đổi vị trí dẫn đường, Xuân Đức cùng A Ngốc đi theo sau ba người. Đáng lý là còn có cô bé Anh Chiêu đi cùng với hấn nhưng tiểu nha đầu bây giờ đang hờn rồi, không muốn chơi với Xuân Đức nữa, tiểu nha đầu đã tuyệt giao với hấn được một lúc.

Cô bé ngồi trên vai Huệ Ngạn thì thoảng quay đây lại nhìn Xuân Đức hừ một cái, biểu lộ ta đang rất tức giận. Xuân Đức thấy vậy thì cũng chỉ nở một nụ cười trêu tức, mỗi lần cô bé quay đầu lại nhìn hấn thì hấn lại đem ra một

chút đồ ăn vặt, cô bé rất muốn ăn nhưng vì với tuyệt giao với Xuân Đức nên cô bé lại làm bộ không cần.

Cảm thấy đi bộ mỗi chân Xuân Đức mang ra một con ma lang cấp thấp thay thế đi bộ. Ngồi trên ma lang Xuân Đức ăn liên tục, nào bánh, nào kẹo, mấy thứ cay cay xốp xốp mà con nít hay thích hẳn cũng mang ra nhấm nuốt.

Cô bé Anh Chiêu ở trên vai Huệ Ngạn ngửi thấy mùi đồ ăn thơm ngon thì cái mũi nhỏ khẽ hít hà. Cô bé trong lòng đang rất xoắn xuyết không biết có nên làm lành với Xuân Đức ca ca hay không nếu mà bản thân đi làm lành trước như vậy rất mất mặt nhưng đồ ăn ngon quá.

Cô bé đang suy tính đồ ăn hơn hay là thể diện hơn, tính toán một chút cô bé cho ra quyết định, đồ ăn hơn mặt mũi không cần cũng được.

" Huệ Ngạn ca ca để muội xuống."

Huệ Ngạn nghe vậy thì để cô bé xuống đất, nghi hoặc hỏi:

" Làm sao vậy Anh Chiêu, muội có chỗ nào không khỏe sao? "

Anh Chiếu lắc đầu nói:

" Không có, muội khỏe lắm, muội muốn lại chơi với Xuân Đức ca ca. "

Hai người Huệ Ngạn cùng Tiểu My nghe vậy thì bốn mắt nhìn nhau sau đó cười vui vẻ, hai người biết Anh Chiêu đây là không nhịn được sự dụ dỗ của đồ ăn muốn đi làm lành với Xuân Đức đây mà.

Cô bé nhanh chân chạy lại dưới chân ma lang nhìn lên Xuân Đức, nàng dùng đôi mắt to tròn đen láy đáng thương nhìn Xuân Đức không nói lời

nào. Xuân Đức thấy vậy cũng không có làm khó cô bé, hấn vung tay nhẹ một cái Anh Chiêu liền ngồi ở bên cạnh Xuân Đức.

Xuân Đức đưa tất cả đồ ăn vặt cho cô bé, Anh Chiêu tiếp nhận lấy đồ ăn vặt thì hai mắt híp lại cười vui vẻ, nàng nhanh chóng ăn mấy thứ bánh kẹo Xuân Đức đưa cho, Cảm giác rất ngọt và ngon khiến cô bé vui thích không ngừng.

Còn Xuân Đức thì nằm dài trên lưng ma lang ngửa mặt nhìn bầu trời, cảm nhận gió sớm thổi qua. Nhìn những ngư trùng điều thú bay loạn bên trong khu rừng rậm, A Ngọc cũng vậy nó cũng nằm ngửa ra, phơi ra cái bụng tròn vo của nó, thi thoảng nó lại rên lên một tiếng vì thoải mái.

Anh Chiêu ở bên cạnh nhìn thấy vậy cũng nằm xuống nhìn lên trời, nàng hỏi:

" Xuân Đức ca ca, ca đang nhìn gì mà vui vẻ vậy? "

Xuân Đức nâng tay lên một con chim nhỏ nhanh chóng bay lại đầu lên tay hấn, nhìn con chim nhỏ Xuân Đức chậm rãi nói:

" Nhìn những thứ xung quanh, bé con không thấy hôm nay thời tiết rất tốt sao. Rất thích hợp cho ngắm cảnh. "

Cùng lúc khi Xuân Đức nói thì từ chiếc nhẫn ở ngón áp út phát ra quang mang màu xanh lục dịu nhẹ, ánh sáng màu xanh như có sinh mệnh bao trùm lấy lấy khắp cả người ma lang cùng mấy người Xuân Đức bên trong.

Ma lang ở bên dưới như cảm nhận được một luồng sức sống vô cùng vô tận, nó dừng lại hú dài vài tiếng sau đó mới tiếp tục rời đi, bước chân của nó đi tới đâu thì thực vật nơi nó mọc ra tua tủa. Sau khi nó đi qua thì phía sau đã trải dài một mảnh hoa cỏ.

Bên bên bãi hoa cỏ kia lại có vô số sinh vật nhỏ đang bay qua bay lại nhìn an bình vô cùng. Nơi nào bọn người Xuân Đức đi qua thì tất những sinh linh ở gần nhao nhao đi ra khỏi nơi ẩn trốn đi theo bọn họ.

Không qua bao lâu ở trên trời toàn là chim chóc, bên dưới là hung thú như thuận đi theo mấy người.

Nhìn cảnh tượng này Xuân Đức cười cười, đôi khi cuộc sống có những niềm vui thật đơn giản. Anh Chiêu bên cạnh thì quơ tay lung tung muốn bắt được một con chim màu màu vàng mà nàng thích nhưng con chim bé nhỏ kia rất tinh ranh, tốc độ rất nhanh nên lần nào cũng tránh khỏi đôi bàn tay nhỏ của Anh Chiêu.

Cái dị tượng vô số động vật nhỏ tụ tập lại cùng một chỗ như thế này cũng khiến mọi người chú ý một chút nhưng khi bọn họ thấy Huệ Ngạn mặc đạo bào Hỏa Thần Tông tinh anh đệ tử thì đều không hện mà cùng lui ra xa xa, không ai dám trêu vào.

Tuy nhiên vẫn có một vài trường hợp ngoại lệ, nhất là thế lực đối địch với Hỏa Thần Tông, Băng Cung. Tuy nhiên những kẻ này cũng không có manh động mà đi theo quan sát đám người Huệ Ngạn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 485: Mộ Phần Cường Giả

Thời gian trôi qua đi thật nhanh nhóng một cái đã đến chiều tối rồi, bầu trời lại bắt đầu mưa tầm tã, khiến cho người ta buồn thối ruột.

" Ôi, chán cái thời tiết này, chưa gì lại mưa nữa rồi."

Xuân Đức ngồi trên ma lang thở dài thườn thượt, hắn có chút không biết phải làm gì cho đỡ chán nữa đây. Buồn muốn chết, chả lẽ lại đi giết người cho đỡ buồn. Nhưng mà nghĩ tới không ai làm gì mình tự nhiên ra giết người ta khác quái gì thẳng tâm thần, nghĩ vậy nên Xuân Đức liền loại bỏ cái suy nghĩ giết người giải sầu.

Đi phía trước Tiểu My nghe Xuân Đức than thở vậy thì nói:

" Đến nơi rồi ngay ở phía trước. Chúng ta bây giờ liền tiến vào sao? "

Xuân Đức nghe nói đã tới bảo tàng, hắn cũng không có cái gì kích động cả. Hắn buồn chán nói:

" Không vào chứ giờ biết đi đâu, vào xem bên trong có cái gì đồng nát sắt vụn không? "

Huệ Ngạn cùng Tiểu My nghe vậy thì khước miệng co giật vài lần, theo bọn họ thấy Xuân Đức không phải đi tìm bảo vật mà cảm giác giống như hắn phải đi lao động khổ sai vậy.

Men theo một lối mòn đi tới một cái hang động không lớn lắm, Tiểu My bắt đầu phá giải những cấm chế ẩn giấu mà nàng bố trí ra trước kia, sau một lúc cấm chế được giải khai một cái cửa đá hiện ra, bên trên ghi bốn chữ to đùng: " Tử Trạch Bảo Tàng".

Xuân Đức quan sát cánh cửa đá rồi mới nghi ngờ nói:

" Ta nhìn sao giống cái mộ địa chứ làm gì giống cái bảo tàng, có hay không lại có con dục xui xẻo nào ở bên trong chờ có người tới đoạt xá đây. Mà thôi, đi vào lượm mấy bộ xương về làm vật trang trí nào."

Xoẹt.. âm âm

Cầm lên Thất Kiếp Kiếm chém một đường cơ bản, cả cánh cửa nơi đó giống như dao cắt đậu hủ bị cắt làm 2, âm âm sụp đổ. Cánh cửa vừa sụp xuống tử khí từ bên trong sâu phun ra ngoài phả thẳng vào mặt mọi người. Kèm theo đó là vô số tro bụi lắng đọng không biết qua bao nhiêu năm.

Đợi khói bụi qua đi mọi người mới nhìn rõ bên trong là cái quái gì, bên trong chỉ có mỗi cái đường hầm dài ngoằng nhìn không thấy đường cuối.

Xuân Đức bước chân đi vào bên trong nhưng hấn đi được một đoạn thì thấy mấy người khác vẫn đứng ngoài cửa động thì không khỏi kì quái hỏi:

" Còn không đi vào đứng nơi đó làm quái gì vậy? "

Tiểu My có chút ngốc, nàng chỉ vào mặt bản thân hỏi lại:

" Chúng ta cũng có thể đi vào? "

Xuân Đức liếc mắt xem cô gái này dùng ánh như xem đồ ngốc vậy, hấn nói:

" Không vào thì ở lại đó đi, ta đi vào trước."

Tiểu My cùng Huệ Ngạn nhìn nhau một cái, bọn họ thấy Xuân Đức biểu hiện không giống nói đùa, bọn họ quyết định thật nhanh, cả hai cùng mang theo Anh Chiêu đi vào bên trong. Rất nhanh bọn họ đã thấy Xuân Đức đứng trước một lối rẽ.

Thấy ba người tới gần Xuân Đức hảo tâm nói:

" Nơi này không an toàn cho lắm, mấy người các người đi theo sau ta. Trong này không chỉ có mấy người chúng ta còn có những kẻ khác nữa, theo ta nghĩ nơi này hẳn là còn những cửa vào khác nữa."

Tiểu My cùng Huệ Ngạn nghe vậy thì hoảng sợ không thôi, nơi này lại còn có những người khác, trong nháy mắt hai người làm ra quyết định đó là đi theo Xuân Đức. Nhưng lúc này Tiểu My nhìn Anh Chiêu trong đôi mắt có sự quan tâm cùng lo lắng.

Xuân Đức bên cạnh thấy vậy thì nói:

" Yên tâm đi có ta ở đây không có vấn đề gì nếu mà có vấn đề gì thì khi đó chúng ta cùng nhau chôn chung một mộ."

Nghe thế Tiểu My đôi mắt ánh lên một tia cảm kích, Xuân Đức không có để ý tới sự cảm kích của nàng mà kéo đuôi A Ngọc ném sang bên Anh Chiêu.

" Bảo vệ cô bé cho tốt, không tốt ta làm thịt người."

A Ngọc bị Anh Chiêu ôm lấy liền nằm ngủ ngon lành, nó chẳng thèm để ý đến lời nói đe dọa của Xuân Đức. Sau khi mọi người đã có quyết định thì bốn người lấy Xuân Đức làm đầu chọn phía bên trái đi vào.

Đi qua một cái quang môn màu tím bọn họ đến một nơi toàn là đất đá bên dưới là dung nham nóng bỏng. Nơi đây ngoại trừ những trụ đá cao 2

mét xuất hiện ở khắp mọi nơi ra thì chỉ còn lại dung nham đang sôi ùng ục, à còn có một con đường duy nhất thông qua cái biển lửa này nữa.

Khi Xuân Đức dẫn đầu vừa bước lên con đường duy nhất kia thì hắn tiện tay vỗ ra một cái, đập sập một trụ đá ở bên cạnh dọa ba người phía sau nhảy dựng lên. Nhưng khi bọn họ nhìn kỹ thì thấy cái trụ đá kia còn ẩn dấu một người bị một đập của Xuân Đức bay đầu chết không kịp ngáp.

Huệ Ngạn thông qua Tiểu My đã biết thực lực của Xuân Đức cùng tiểu thú của hắn vô cùng khủng bố nhưng chưa lần nào thấy nên có phần không tin nhưng lúc này khi hắn còn chưa phát hiện ra cái gì thì địch nhân đã bị Xuân Đức tiện tay giết chết.

Nhưng hi Huệ Ngạn còn đang kinh sợ thì có vài cái bóng đen khác từ một vài trụ đá mọc ra một tấm truyền tin phù thả đi, tuy không biết những người này là ai nhưng Huệ Ngạn dám chắc một điều nếu để bọn họ truyền tin đi thì sẽ có rắc rối không dừng kéo tới.

Đang lúc Huệ Ngạn rút kiếm thì chỉ thấy những truyền tin phù kia bỗng dung nổ tan biến thành một đám hỏa tinh, còn những kẻ đang ẩn nấp xung quanh thì tự động bạo thể mà chết. Động tác rút kiếm của hắn cứng ngắc nơi đó y người con rồi vậy.

Sau một lúc hắn mới hít một hơi thật sâu thu hồi kiếm lại mang hai người Tiểu My cùng Anh Chiêu đuổi theo Xuân Đức ở phía trước. Giờ hắn tin chắc chỉ cần đi theo Xuân Đức thì không gì có thể ngăn cản bước chân của bọn họ.

Cái địa ngục dung nham này quả là rộng lớn, đi đã lâu rồi mà vẫn chưa hết. Bên trong dung nham đôi khi có vài con sinh vật lao ra tấn công mọi người nhưng đều bị A Ngốc ăn sạch. Một đường thuận lợi vượt qua. Mọi

người tiếp tục đi đến một nơi u ám vô cùng, một cái thung lũng chỉ thấy toàn sương mù màu đen.

Nhìn nơi trước mắt Xuân Đức nói:

" Lão nhị ngươi cảm thấy nơi này thế nào, có thích hợp khẩu vị của ngươi không? "

Ba người bên cạnh nghi hoặc không hiểu là Xuân Đức đang nói chuyện với ai, Anh Chiêu tò mò hỏi:

" Xuân Đức ca ca, ca đang nói chuyện với ai vậy? "

Cô bé vừa hỏi xong thì Bóng Ảnh đột nhiên mờ mờ hiện ra trước mặt mọi người, sau mấy cái hô hấp thì một người mặc áo choàng màu đen khí tức âm trầm xuất hiện. Bóng Ảnh vừa hiện ra thì cái khí tức lạnh thấu xương kia tác động tới mấy người bên cạnh, dọa cho bọn họ sợ lùi ra phía sau liên tục.

A Ngọc thấy Anh Chiêu không chịu nổi một chút khí tức tán dật của Bóng Ảnh thì nó nhanh chóng tạo ra một cái ánh sáng phòng ngự bao trùm cô bé. Đến lúc này thì sắc mặt Anh Chiêu mới tốt lên.

Bóng Ảnh nhìn phía mấy người phía sau nói lời xin lỗi:

" Xin lỗi mấy người bạn nhỏ, khi ta ở thực thể thì có một ít khí tức tán dật không thể nào kiểm soát."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 486: Mộ Phần Cường Giả(1)

Bóng Ảnh nói lời xin lỗi mà với cái giọng nói băng lạnh như hàn băng vạn năm khiến cho ba người phía sau sắc mặt trắng bệch. Xuân Đức thấy tên này còn định nói cái gì thì ngăn lại:

" Lão nhị đừng có cố gắng giải thích làm gì cho mệt, với cái giọng như vậy thì dọa mọi người thì có. Thôi vào vấn đề chính, thấy cái thung lũng phía dưới kia sao? "

Bóng Ảnh khi dung nhập với Xuân Đức thì cũng không khác gì vật vô tri, chỉ khi hấn tách ra khỏi Xuân Đức thì mới có thể quan sát cùng suy nghĩ, đây cũng là điểm yếu của hấn cần được bù đắp. Sau khi nhìn một lúc thì Bóng Ảnh nói:

" Tinh hoa hắc ám đậm đặc vô cùng, nơi này hấn là một nơi chôn cất tập thể cường giả. Ta còn cảm thấy có vài món bảo vật có năng lượng hắc ám rất tinh khiết nữa nếu lấy được tới tay thì năng lực của ta cũng nâng lên tầm cao mới. Đi về phía đông nam nơi ấy chính là cửa vào của hầm mộ bên dưới. Bên phải bước thứ 3 có một cái cơ quan đụng vào cửa liền mở."

Xuân Đức híp mắt lại, ánh mắt hấn trở nên sắc bén:

" Chúng ta bị phát hiện rồi, đám này đánh hơi nhanh thật, có lẽ giết mấy con cá tập trên kia khiến những tên này truy đến."

Bóng Ảnh lạnh nhạt nói:

" Lão đại có cần ta đi dọn đường không? "

Xuân Đức lắc đầu đáp:

" Đến liền giết, lão nhị người quay về đi. Biết đường vào đỡ mất công mò."

Bóng Ảnh không nói gì thêm liền như vậy tiêu tán, ngay khi bóng ảnh tiêu tán thì ba người phía sau cũng đồng loạt thở ra một hơi. Anh Chiêu vô cùng khoa trương liên tục vỗ ngực, cô bé vừa vỗ ngực vừa hô:

" Hù chết bảo bảo rồi, đại thúc lúc nãy thật quá đáng sợ mà."

Xuân Đức nhìn sang ôn hòa cười bảo:

" Nha đầu khéo làm trò. Lão nhị đâu có đáng sợ như vậy chứ, chỉ là bí pháp hấn tu luyện có hơi lạnh lẽo một chút thôi, với cái giọng nói bầm sinh hơi cứng ngắt một chút. Ngoài ra hấn rất tốt."

Xuân Đức hết lòng ca ngợi Bóng Ảnh đơn giản vì Bóng Ảnh chính là bản sao của hấn mà, khen bản sao của mình khác gì khen bản thân đâu nên cứ nhiệt tình mà tâng bốc đi.

Khi nghe Xuân Đức vị áo bào màu đen kia có hơi chút lạnh lẽo thì Huệ Ngạn cùng Tiểu My khước mắt giật giật mấy lần, nhìn xuống trên cơ thể bọn họ đang có một lớp băng mỏng bám lấy còn bên dưới chân lúc này đã có lớp băng tuyết dày mấy chục cm rồi, cái này mà còn gọi là chút lạnh thì thế nào mới là lạnh nữa.

Còn cái gì mà giọng nói hơi cứng ngắt, người kia giọng nói đầu phải cứng ngắt mà là như sắt thép va chạm chói tai tới cực điểm.

Tuy có lòng muốn phản bác lại lời Xuân Đức nói nhưng bọn họ lại không dám, không nói tới bây giờ còn phải nhờ vào Xuân Đức bảo hộ mà lúc bình thường có cho tiền bọn họ cũng không dám.

Sau một hồi quan sát địa thế Xuân Đức mang theo mấy người đi xuống phía dưới, vừa đi xuống phía dưới mọi người đã cảm nhận được mùi hôi thối từ cái đám sinh lầy dưới chân. Nơi đây toàn sương mù màu đen kết hợp với khắp nơi là đầm lầy cùng những cây cối đen thui chỉ có cành cây mà không có lá, nhìn chẳng khác gì mấy cánh rừng ma trong phim ma vậy.

Ong ong.. vù vù..vù vù

Còn chưa tìm được chỗ đứng tốt thì không biết từ nơi nào lao ra một đám độc trùng có cánh, con nào con nấy đen thui một màu hai mắt đỏ chót, mỗi con tuy không lớn lắm chỉ bằng ngón tay cái thôi nhưng số lượng nhiều vô cùng, đen kịt như một đám mây vậy.

Ba người bên cạnh Xuân Đức khi thấy loại sinh vật này thì cùng nhau hét lớn " Độc huyết trùng." Nay tới cả cô bé Anh Chiêu cũng biết tới loại độc vật này hẳn nó rất nổi tiếng. Tiếng hét của ba người làm Xuân Đức đang suy tư kế hoạch bị đánh gãy khiến hắn bất mãn, quay đầu lại nhìn ba người tức giận nói:

" Làm cái gì mà hét ầm lên vậy, có ai cưỡng gian các người sao? Chỉ là mấy con sâu bọ thôi mà có cần kinh hãi vậy không? "

Xuân Đức đứng là miệng tiện hắn vừa khinh thị đám Độc Huyết Trùng kia xong thì từ bên trong đám côn trùng kia bay ra 1200 con côn trùng to bằng nắm tay có cả người có màu kim loại màu đen óng ánh nhìn rất bắt mắt, quan trọng hơn là khí tức của bọn nó. Khí tức không thua kém gì một tên Hằng Quân Cảnh sơ - trung kì.

Còn chưa hết, sau đám hắc kim trùng này còn có một con to bằng bàn tay cả người giống như một viên pha lê tím đúc thành, đôi mắt nó màu đen phát ra hắc quang kinh người, con này còn có một cái đuôi thật dài nhìn kinh dị vô cùng.

Két két...két két

Ánh mắt của đám côn trùng nhìn mấy người Xuân Đức trong khi đó trong miệng bọn chúng đang liên tục đóng mở, khiến cho hai cái răng to đùng va chạm nhau phát ra âm thanh đau cả đầu.

Xuân Đức khi thấy cảnh này cũng nhin không được nuốt nước miếng:

" Không đùa chứ, một cái con bọ thôi mà cũng có đẳng cấp ngang tầm Thiên Quân Cảnh."

Xuân Đức thì kinh ngạc còn ba người phía sau hắn lúc này sắc mặt trắng bệch, cắt không ra giọt máu. Ánh mắt ba người có sợ hãi cũng có tuyệt vọng nhưng tận sâu bên trong lại có một chút ngọn lửa hi vọng, bọn họ đều nhìn về phía Xuân Đức, Xuân Đức lúc này chính là niềm hi vọng cuối cùng của bọn họ.

" Lui ra phía sau đi, các người theo đường khác tiến vào trong trước ta giải quyết đám này sẽ theo sau. Mang theo A Ngọc hắn không có việc gì. Các người ở lại đây cũng chỉ là đưa đồ ăn không giúp được việc gì. " Xuân Đức rất bình tĩnh nói, gặp nguy hiểm thì Xuân Đức đặc biệt lãnh tĩnh, biết mấy người bọn họ ở đây cũng không có tác dụng gì ngoài đưa đồ ăn cho đám con trùng mà thôi.

Ba người nghe vậy thì họ có chút do dự không biết là nên đi hay bỏ nhưng cuối cùng bọn họ vẫn chọn quay người rời đi, Xuân Đức nói không

sai ở nơi này với tu vi bọn họ ngoại trừ đưa đồ ăn thì không có tác dụng gì cả.

Lúc đã đi xa được một đoạn thì có tiếng Anh Chiêu truyền quay lại:

" Xuân Đức ca ca, ca nhất định phải quay lại đây."

Xuân Đức đang đối mặt với đám côn trùng nghe vậy thì có chút động viên trong lòng, hẳn thấy cuộc sống luôn luôn có một chút ánh sáng.

Vù vù...vù vù.

Như cuồng phong thổi đến, đám trùng độc kia lao tới thẳng Xuân Đức nhằm cắn nuốt hẳn. Xuân Đức thấy vậy thì điều động đám tiểu đệ biến dị muỗi đi ra chiến đấu, từ bên trong Huyết Liên Trấn Hồn vô số biến dị muỗi đồng loạt lao ra, dưới mệnh lệnh của Xuân Đức bọn nó trực tiếp tấn công về phía đám " Độc Huyết Trùng."

Phải nói bản năng côn trùng tự nhiên rất nhạy cảm, khi Xuân Đức vờ thả đám biến dị muỗi ra thì đám Độc Huyết Trùng kia ngay lập tức dừng lại giữa không trung, cùng lúc đó đám Độc Huyết Trùng tạo thành những quả cầu côn trùng xoay tròn.

" Hình như bọn này có thể nhìn thấy đám muỗi của ta. Lại còn biết bày chiến trận nữa đúng là không phải dạng vừa đâu." Xuân Đức vuốt cằm nói, bộ dạng hẳn lúc này nhìn khá giống ông cụ non.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 487: Trận Chiến Côn Trùng

Xuân Đức nổi lên hứng thú bắt đầu chỉ huy đám binh lính của mình, đám muỗi biến dị của hắn cũng không có lập tức xông là dừng lại bố trí trận hình, nhưng tất cả đều là quân cận chiến Xuân Đức cảm thấy không biết bố trí thế nào nữa.

Cuối cùng hắn học theo đám côn trùng kia cũng tạo thành đội ngũ hình cầu quay tròn rồi cho bọn chúng xông lên tấn công, trước khi xông lên Xuân Đức có chơi chút ăn gian buff cho đám binh lính nhà mình thêm chút lực công kích(Kim thuộc tính), Phòng thủ (Thổ thuộc tính), Trị liệu (Mộc thuộc tính), còn hai chiếc nhẫn cùng hỏa và thủy thì Xuân Đức chưa vội dùng nếu bên mình mà yếu thế thì buff thêm.

Từng quả cầu côn trùng va chạm lẫn nhau nhưng không có vỡ ra thành từng đám côn trùng mà xem kẻ vào nhau, bên trong những quả cầu như vậy thì đang trình diễn một màn đánh nhau thảm liệt, hai bên cố sức cắn nhau(Đám muỗi biến dị không có vòi hút mà có nguyên một hàm răng to tướng).

Rụng như sung là cảnh tượng lúc này đang xảy ra. Khi hai bên lao vào nhau thì có vô số côn trùng bị chết rớt xuống bên dưới. Những tiếng két két vang rền một mảnh không gian khiến cho người nghe cảm giác tê rãng.

Do có số lượng áp đảo cùng Xuân Đức ăn gian nên đội quân côn trùng của Xuân Đức lúc này đang giành thế thượng phong, đánh cho đám quân định chết thương thảm trọng. Xuân Đức ở một bên thấy cảnh này thì vui

sướng không thôi, liên tục chỉ huy một đám lớn quân lính đi úp sọt mấy đội Huyết Độc Trùng đi lễ.

Do có khả năng sinh sản bá đạo nên khí giết chết được con Huyết Độc Trùng nào thì liền sẽ có một đám muỗi biến dị sinh ra vì thế lượng bên Xuân Đức càng ngày càng tăng. Nhưng mà đám mới sinh ra sức chiến đấu quá ư là phé vật bị một con Huyết Độc Trùng giết cho thất linh bát lạc.

Nhưng dù gì có còn hơn không, nhờ có đám phé vật gia nhập làm pháo hôi mà triệt để khiến cho đám Độc Huyết Trùng không ngóc đầu lên được. Đang lúc Xuân Đức cười lên ha hả thì cảm nhận thấy lực lượng linh hồn đánh vào mình, bên trong Huyết Liên Trấn Hồn rung lên từng trận.

" Đánh lén, tập thể đánh lén. Đám côn trùng này sao linh trí cao quá vậy.
" Xuân Đức âm thầm kinh dị nếu không phải có trấn hồn bảo vật thì lúc này đây hẳn không trọng thương thì cũng ói máu mấy lần.

Còn chưa đề cho hẳn phản kích thì đám Huyết Độc Trùng có màu kim loại đen cùng con Huyết Độc Trùng chúa đã dùng tốc độ như ánh sáng lao tới hẳn mà đốt mà cắn.

Phản kích không kịp Xuân Đức chỉ có thể gia trì một cái lồng phòng ngự xung quanh cơ thể, đám Huyết Độc Trùng đánh vào nhưng lại bị lồng phòng ngự đánh bật ra, có điều lực xung kích mà đám Huyết Độc Trùng này quá ư là mạnh mẽ khiến cho cái lồng phòng ngự nhanh chóng tan vỡ.

Phập phập

Ngay sau khi phòng ngự bị phá thì Xuân đức liền bị chích cùng bị cắn cho vài phát, cùng lúc đó hẳn cũng triển khai ra Thiên Canh Kiếm Trận hoàn tất.

Ong ong ong

Lấy Huyết Liên Trần Hồn làm chủ, bảy thanh kiếm làm phụ bao vây gần như toàn bộ đám Huyết Độc Trùng vào bên trong. Huyết Liên xoay tròn ở giữa liên tục phóng thích ra độc hương khiến cho đám độc trùng mê mẩn, còn bảy thanh kiếm bay xung quanh Huyết Liên thì liên tục phát ra kiếm quang trăm tới.

Xuân Đức an toàn thoát khỏi đám độc trùng thì nhanh chóng chặt đứt cánh tay bị mấy con côn trùng kia cắn, cánh tay trái của hắn vừa li thể không có sức mạnh đối kháng độc tính nữa thì nhanh chóng bị tan rã thành một bãi máu tanh tươi.

Nhìn cánh tay đã biến thành bãi máu bên trên mặt hồ thì Xuân Đức không khỏi than thở:

" Độc tính còn mạnh hơn cả của ta nữa, đúng là đám côn trùng tuy nhỏ nhưng sức sát thương thì không thể coi thường được."

Sau khi xử lý vết thương xong hắn bắt đầu chuyên tâm khống chế kiếm trận, kiếm trận sát thương rất lớn đối với đám Huyết Độc Trùng cấp thấp nhưng với đám hắc kim thì bắt đầu có hạn chế rất lớn, không nói kiếm quang chém vào bọn nó như dùng con dao chém lên viên bi sắt chẳng có mấy tác dụng.

Mà điều quan trọng ở đây là đám này hầu như không có nhược điểm, chém rụng đầu cũng không có chết, đám hắc kim trùng đã vậy thì đừng nói đến con Huyết Độc Trùng chúa. Kiếm quang chém lên người nó như muỗi đốt in ố(inox) vậy không xi nhê gì luôn.

Xuân Đức còn tương trận pháp có vấn đề thử ném vào bên trong một món thành khí thì bị vô vàn kiếm quang chém tan tành chỉ còn bụi phấn bay la tả. Bây giờ Xuân Đức ngoại trừ có thể vây khốn nó lại thì không thể làm gì khác.

" Một con côn trùng thôi mà cũng khó chơi quá vậy." Xuân Đức đang điều khiển trận pháp thì nhú mày lầm bầm.

Truyền thần niệm cho Bóng Ảnh:

" Lão nhị có việc cần nhờ giúp đỡ."

Ngay lập tức Bóng Ảnh mờ mờ hiện ra. Vừa hiện ra hẳn không cần Xuân Đức nói cũng đã biết mình phải làm gì rồi. Chỉ thấy Bóng Ảnh ngồi xuống kế bên trận pháp sau đó niệm một đoạn chú âm.

" Lấy thân ta làm dẫn mọi vật quy về hắc ám vĩnh hằng."

Theo chú âm này vừa ra thân thể Bóng Ảnh nhanh chóng biến thành từng đoàn khói đen bay vào bên trong trận pháp, khói đen bay thẳng vào bên trong người của con Huyết Độc chúa, ngay lập tức con Huyết Độc chúa kia rít lên từng âm thanh bén nhọn.

Nó như bị điên bay loạn khắp nơi gặp cái gì ngăn trước mắt nó liền giết chết tất cả, đến cả mấy con Huyết Độc hắc kim cũng bị nó cắn đứt rồi nuốt gọn. Xuân Đức nhìn hai cái răng to như bờ cào của nó mà ớn lạnh cả người.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, thoáng cái đã hai canh giờ qua đi. Thân thể Bóng Ảnh lúc này chỉ còn một phần rất nhỏ nhưng phần còn lại này vẫn rất nhanh tan biến bốc thành khói đen chui vào bên trong con Huyết Độc Chúa.

Trời không phụ lòng người, khi Bóng Ảnh chỉ còn một tí thì còn Huyết Độc Chúa bên trong kia cũng ngưng bay loạn, hai mắt nó vô thần đứng nơi đó. Xung quanh nó lúc này đã không còn bất cứ cái gì, Huyết Độc Trùng hay muội biến dị của Xuân Đức đều bị một mình nó ăn sạch không còn một mống. Xuân Đức có chút tiếc của, đám muỗi kia là công sức hẳn chần nuôi bấy lâu nay vậy mà cứ như vậy không còn, hẳn tí nữa thì chảy nước mắt.

Bóng Ảnh thân thể mờ nhạt nhìn Xuân Đức nói:

" Cuối cùng cũng xong rồi lão đại, thân xác nó bị ta chiếm được rồi, lão đại cũng có thể tự do điều khiển nó. Ta phải quay về đây năng lượng sắp cạn rồi, không nhanh liền tiêu tán."

Chỉ nói xong câu đó Bóng Ảnh liền biến thành cái bóng của Xuân Đức, lúc này nếu có người nhìn sẽ phát hiện cái bóng của Xuân Đức mờ nhạt dần.

Sức sống: Bền bỉ.

Sức mạnh: Siêu cường.

Né tránh: 87%

Chống suy yếu: 12%.

Chống định thân: 12%

Chống hôn mê: 19%

Chống choáng: 67%

Chống mê hoặc: 13%

Năng lực thần thông:

Độc sát cấp 10(max 100): Khiến cho địch nhân xuất huyết liên tục. Hôn mê sâu.

Địa Phược cấp 1(max 100): Khiến địch nhân 5s bất động, bỏ qua kháng tính hồi 300s.

Thương ngân cấp 2 (max 100): Khiến địch nhân nhận thêm 10% công kích

Hấp Huyết cấp 3(max 100): Hấp thu khí huyết địch nhân 3% trong đòn đánh.

Thôn Phệ: Cắn nuốt địch nhân lớn mạnh bản thân.

Động Sát: Tăng công kích của chủ nhân cùng chiến sủng.

Diệt Hồn: Công kích linh hồn.

Quan sát xong thì Xuân Đức cũng phải nhìn lại mấy lần cái con Huyết Độc Vương này. Nhìn bản bản vậy mà cũng mạnh đấy chứ, Xuân Đức nhếch mép nói:

" May cho chú mi là chú mi cũng khá bằng không anh làm thịt chú mi luôn, thôi thì đã nhập bọn với anh thì cũng cho chú mi một cái tên. Trước đó đã có A Ngọc thì bây giờ gọi là A Khờ đi, rất hợp bộ. Sau này kiếm thêm mấy con nữa gọi là A Khùng, A Mạnh nữa. Hắc hắc."

A Khờ bay bên cạnh nghiêng nghiêng cái đầu, dĩ nhiên nó không hiểu Xuân Đức vì sao mà cười. Xuân Đức cũng đâu cần nó hiểu, mình hấn hiểu là được rồi.

Mới xuống nơi này mà đã gặp phải tồn tại khó chơi như vậy nên Xuân Đức quyết định chọn con đường khác, dựa vào mùi mà A Ngọc để lại, Xuân Đức nhanh chóng lần theo.

Đi theo con đường mà A Ngọc để lại dấu vết thì Xuân Đức thấy được vết tích đánh nhau, cùng vài bộ thi thể không đầu. Nhìn mấy bộ thi thể không đầu kia Xuân Đức cảm thấy rất quen, quen ở đây chính là khí tức đấy, khí tức tu ra cùng một loại công pháp.

" Đường này đi lắm kẻ cản đường thật. Đã 2 canh giờ đi qua thì mấy người đó hấn đi vào bên trong rồi." --- Xuân Đức đứng dậy đá cái kia không đầu kia sang một bên rồi tiếp tục chạy đi.

Vòng vèo khắp nơi cuối cùng Xuân Đức cũng vượt qua cái đầm lầy mắ dịch đi tới cửa vào. Đi trên đường tới đây hấn gặp không ít đám sinh vật mạnh mẽ tập kích có vài con hấn đánh lại còn có vài con thì không, hấn bỏ chạy. Khi bỏ chạy thì hấn phát hiện đám sinh vật kia chỉ ra tới một khoảng cách nhất định thì không đuổi theo nữa, bằng không bây giờ hấn đã không ở đây.

Quyết tâm thu phục một đám sủng vật của hắn thất bại từ bên trong trứng nước, nhìn thấy cửa vào Xuân Đức làm đúng như lời Bóng Ảnh từng nói.

Két két

Cánh cửa mở ra, một cái quang môn truyền tống xuất hiện, Xuân Đức cũng không có nán lại mà bước đi vào. Quang môn lập lóe vài cái Xuân Đức biến mất, cửa đá bên ngoài lại từ từ âm âm đóng lại như chưa từng mở ra.

Xuất hiện một lần nữa...

Xuân Đức xuất hiện ở bên trong một nơi khô ráo nhưng lạnh lẽo, ngửi ngửi một chút Xuân Đức liền phát hiện mùi của A Ngọc đi về hướng phía bên trái.

" Vèo "

Như tia chớp Xuân Đức chạy đi hướng phía bên trái, đi không qua bao lâu Xuân Đức liền nghe được tiếng động rất lớn phát ra từ phía trước. Bên trong tiếng động có một đồng tạp âm khác nhau nên hắn cũng khó lòng phân biệt được.

Theo Xuân Đức thấy cứ đi tới phía trước nhìn là biết mà cần gì phải dẫn đo nhiều. Không qua mấy cái hô hấp Xuân Đức đã tới nơi giao tranh. Nhưng đang đánh nhau không phải là mấy người Huệ Ngạn mà là hai lão đầu ăn no rục mở làm ra.

Còn dấu vết bọn Huệ Ngạn còn lại men theo lối đi phía sau mấy đám người nơi đây mất đi. Nơi đây đang đứng phân biệt 4 cái thế lực, trong đó Xuân Đức chỉ biết mỗi thế lực của Hỏa Thần Tông. Hảo thần tông nơi này

có 5 người, 2 lão đầu cùng 1 trung niên cùng 2 mỹ phụ. Bọn họ bây giờ đang hào hứng đánh giá trận chiến trước mắt.

Cách đó không xa còn ba nhóm người mặc quần áo khác nhau tiêu chí trên đạo bào cũng khác nhau, mỗi nhóm có từ 4-5 người. Xuân Đức đang đứng một nơi bí mật còn đang do dự có nên đi ra ngoài giết đám người này rồi đi vào trong hay là tự mình lên đi vào.

Dự một chút hẳn quyết định lên đi vào, giết người xong rồi mấy cái thế lực này lại nháo trò lên thì mệt, cứ âm thầm phát tài là được.

Rất nhanh hẳn liền nhìn thấy cơ hội đi vào, ngay lúc này ở bên phía Hỏa Thần Tông có một vị lão đầu quần áo te tua mang theo ba người thanh niên đi tới, lão đầu này nhìn xung quanh mọi người khẽ gật đầu một cái rồi mở ra một cái cánh cửa(Công nhận trong này lắm cửa).

Xuân Đức cũng nhân cơ hội này lên đi vào cùng với ba người kia, có lẽ Xuân Đức có thiên sinh làm nghề ăn trộm nên kỹ năng tiềm hành của hẳn bây giờ đã tới tình trạng tàng hình rồi. Không gây cho một ai chú ý.

.....

Khi Xuân Đức một lần nữa xuất hiện thì cảnh sắc đã hoàn toàn thay đổi. Bầu trời trong xanh lại còn có nắng chiếu xuống, bên dưới là thảm thực vật dày đặc xanh um tùm, chim bay, cá nhảy không khác gì một cảnh thế ngoại đào nguyên. Làm gì giống nơi chôn cất người chết ngu lờ Bóng Ảnh nói.

" Non xanh nước biếc, sông núi hữu tình như thế này mà định mệnh tên Bóng kia chém gió nơi này là mộ địa."

Xuân Đức thâm chửi lão nhị một câu, sau đó hẳn hít một hơi thật sâu bắt đầu cảm nhận xem A Ngốc đi nơi nào, khổ nổi vào trong này rồi thì cả mùi

vị lẫn cảm nhận của Xuân Đức cùng A Ngọc như bị thiên địa cắt đứt, không làm sao liên hệ được.

" Mất công truy tới đây bảo vật thì chưa thấy đâu mà toàn gặp chuyện không may. A a a a a a a."

Xuân Đức thét lên một tràng dài cho đỡ buồn phiền, hét xong hấn bắt đầu mò đường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 489: Đệ Tử Tiêu Dao Tông

Quá nhàm chán dẫn tới buồn bực, vì buồn bực nên Xuân Đức lại mang A Kờ ra tiêu khiển, vò nó làm thành một quả cầu sau đó ném đi thật xa rồi lại lệnh cho nó quay lại, đôi khi thì dùng nó làm vũ khí ném chết mấy con yêu thú dọc đường.

Dọc đường đi đều chỉ là một chút yêu thú đẳng cấp không cao, đều tầm Bất Hủ Cảnh, đôi khi thì gặp vài con Bất Diệt Cảnh nhưng số lượng không nhiều.

Đường đi một mảnh vắng lặng chẳng thấy ai, Xuân Đức dừng chân ở một bãi cỏ ven một bờ suối. Nhìn đám yêu ngư đang từng đàn bơi bên trong dòng suối thì Xuân Đức nổi lên hứng thú bắt cá. Ngồi trên bờ suối Xuân Đức cầm một cây lao nhìn từng đàn cá bơi qua, hấn đang chờ xem có con nào bự nhất bơi qua thì tóm.

Trong này thần thức bị hạn chế nghiêm trọng nếu mạnh mẽ dùng thì tiêu hao rất lớn nên Xuân Đức cũng không có vận dụng thần thức. Mà chỉ dùng mắt quan sát đám cá bên dưới, sau khi đợi tầm 30 phút thì cuối cùng cũng có một con vừa ý Xuân Đức bơi qua.

Phập.

Ngọn lao vọt ra khỏi tay Xuân Đức như một tia sáng bắn thẳng xuống dòng suối. một con yêu ngư to lớn dài cả mười mấy mét vừa lò đầu ra khỏi nơi ẩn nấp liền bị Xuân Đức nhắm chuẩn. Mũi lao tốc độ cực nhanh khiến

cho mặt nước còn chưa hình thành hiện tượng thì đã xuyên qua đầu con yêu ngư đóng đinh nó giữa dòng suối.

Mũi lao mang theo một ít độc tố nên con yêu ngư chỉ cựa quậy mấy cái liền yên tĩnh. Đến lúc này mặt nước mới như bị xé ra một lỗ thủng nhìn thấy cả đáy suối. Vô số tôm cá nhỏ bị hất bay lên cả bãi cỏ bên cạnh.

Rút mũi lao ra khỏi mặt nước, đi theo mũi là là con cá bự tổ chẳng. Con cá này đẳng cấp vậy mà cũng thuộc Tinh Quân Cảnh trung kì, lớp vảy cả người nó sáng lên ánh sáng bạc nhìn rất đẹp. Xuân Đức ngay tại chỗ làm vảy con cá, cao sạch, bỏ hết các thứ lung tung như ruột, vây, ria.

Mấy thứ này tuy là đồ Xuân Đức bỏ đi nhưng lại rất được đám yêu ngư bên trong dòng suối ưa thích, Xuân Đức vừa vớt hết ruột của con quái ngư xuống dòng suối thì liền bị một đám cá bên dưới tranh nhau ăn, bọn nó quần nhau khiến cho bọt nước văng bốn phía.

Xuân Đức cảm khái:

" Ngày xưa mình cũng giống đám tạp ngư này luôn phải ăn đồ thừa của người khác, đã vậy còn phải cảm ơn, luôn luôn ước ao biến thành người mạnh. Giờ mạnh rồi, cảm giác làm người bề trên thấy cũng bình thường à."

Cắt lấy phần thịt ngon nhất cùng buồng trứng cá, thêm phần não của nó, phần còn lại Xuân Đức vớt hết xuống dòng suối. Mang nguyên liệu nấu ăn đến một địa điểm đã chọn trước Xuân Đức bắt đầu nấu nướng.

Đạo này hẳn bắt đầu học nấu ăn để tăng thêm hương vị của cuộc sống, lấy ra một đồng hương liệu phụ gia Xuân Đức bắt đầu ướp cá. Trong quá trình ướp cá Xuân Đức đi tới vài nơi khác nhau để kiếm thêm ít rau thơm.

Từ xa xa Xuân Đức đã nhìn thấy một gốc " Phụ tùy thảo." Nhanh chân đi lại Xuân Đức nhổ lên luôn cả gốc, dọc theo đường đi Xuân Đức còn tìm

thấy " Hoa Tán Phi ", " Ngâm Tuyết Sương ", " Tau Chú."

Chỉ là đi qua vài ngọn núi mà Xuân Đức tìm được gần hết đồ để nấu " Bún Cá", đi tới một nơi có dòng nước nhỏ chảy qua Xuân Đức tìm thấy một loại rau có lá rất mềm, ăn lại giòn nếu ăn kèm với cá thì ngon tuyệt, ở nơi đây mọi người gọi loại cây này là " Xà Răm."

Ngồi xồm xuống Xuân Đức ngắt lấy từng lá của cây xà răm, chỉ trong một lúc Xuân Đức đã ngắt được một đồng lớn. Bỏ tất cả hoa hoa thảo thảo vào bên trong túi đặc chế Xuân Đức mang về nơi nấu ăn.

Vừa đi hẩn vừa huyết sáo nhìn có vẻ rất yêu đời. Một đường phi hành hẩn nhanh chóng về nơi mình chuẩn bị nấu ăn.

Về đến nơi hẩn để đảm rau cỏ qua một bên chạy lại mở nắp nồi ra nhìn xem thịt cá đã ngấm gia vị đủ chưa? Hít hít hẩn cảm thấy thịt cá hình như còn thiếu cái gì đó, lấy ra một quyển sách nhỏ Xuân Đức nhìn lại một lượt thì hẩn biết mình thiếu cái gì rồi.

Thiếu một ít rượu ngon cùng ướp với thịt cá, lấy ra một bình rượu ngon Xuân Đức rưới vừa đủ lên trên cá sau đó đậy nắp nồi lại.

Chuẩn bị bếp, đổ dầu vào chảo bỏ thêm một ít tinh muối, cùng một chút dược thảo tạo màu cùng mùi. Ngay lập tức hương thơm bay lên. Đợi dầu sôi lên Xuân Đức bắt đầu cho cá vào.

Xèo xèo xèo... bụp

Cuộc đời không như mơ, vừa bỏ cá vào thì dầu bắn lên như pháo bông, may mà hẩn tu vi thâm hậu bằng không thì phải lấy cái gì che chắn nếu không bỏng sấp mặt. Thêm một cái may nữa là thịt quái ngư bằng không với khả năng chiên cá của hẩn thì cá cháy thành than.

Vừa nhìn hướng dẫn vừa chiêm, Xuân Đức cảm khái:

" Muốn có cái ăn bỏ vào miệng thôi cũng khó, ngày trước biết mỗi nấu mì tôm với chiên trứng. Nếu mà chịu khó học thêm vài món nữa bây giờ có phải đời đẹp như mơ không? "

Trong khi Xuân Đức đang chiêm cá thì phía bên dưới hạ lưu con suối trước đây hẳn vớt xác cá, dọc theo bờ suối đang có mấy người thanh niên cùng vài cô gái, trai thì tuấn tú lịch sự, phiêu dật xuất trần, nữ thì xinh đẹp mỹ lệ.

Ở tu chân giới trai xinh gái đẹp nhiều như rau cải nên cũng không có gì lạ, trong khi mấy người này đang dọc theo con suối thì bỗng nhiên thấy cả con suối đỏ tươi một màu. Hiện tượng lạ này ngay lập tức khiến mấy người này chú ý.

Một người thanh niên tay cầm quạt xếp ánh mắt nhìn dòng suối khẽ nhướng lên. Có một cô gái mặc áo tím bên cạnh thấy vậy liền hỏi:

" Sao vậy Vô Song sư huynh? "

Nàng vừa hỏi xong thì ở thượng nguồn một cái xác quái ngư to lớn trôi theo dòng nước, theo phía sau là vô số yêu ngư nhỏ đang tranh giành. Một tên thanh niên nhanh tay dùng một sợi roi quấn cái xác lên bờ.

Mấy người xúm lại nhìn xem cái xác của con quái ngư, khi đã nhìn rõ thì cả đám kinh hãi không thôi, bọn họ nhận ra đây là một cái xác của một con thủy quái có tu vi Tinh Quân Cảnh trung hoặc hậu kỳ mới bị người giết chết, mà người này rất có khả năng ở phía trước bọn họ.

Một người chỉ vào phần đầu của con quái ngư bị xuyên thủng một lỗ nói:

" Có thể đây chính là vết thương chí mạng khiến con Hải Trạch Kinh này bị mất mạng. Không biết là ai lại có thể giết chết được Hải Trạch Kinh chỉ bằng một đòn."

Một cô gái mặc áo dài màu xanh lam nói:

" Có phải hay không là Vô Tình công tử của Băng Cung. "

Người thanh niên có tên Vô Song lắc đầu đáp:

" Không thể nào, tên kia tu vi cũng mới là Bất Diệt Cảnh đỉnh tiêm nhưng muốn vượt cấp giết Hải Trạch Kinh có tu vi là Tinh Quân Cảnh trung kì hoặc mạnh hơn thì không thể nào, tôi đa cũng chỉ là Tinh Quân Cảnh sơ kì mà thôi. "

Người thanh niên kéo cái xác của con quái ngư lên nói:

" Mặc kệ là ai nhưng cái xác này là của chúng ta, bộ xương của nó vẫn còn nguyên vẹn nếu luyện thành cao đoan vũ khí cũng không tệ, tất cả mọi người đều có phần, ta chỉ lấy 6 cái xương bên trên sống lưng của nó, còn lại mọi người tự chia đi."

Những người khác đều không có ý kiến gì, ở bên ngoài xác của một yêu thú Tinh Quân Cảnh trung kì cũng là một báu vật không nhỏ.(Ở Ác Ma Điện là một nơi giàu có nên mọi người làm tướng khắp nơi đều vậy nhưng ngược lại tu chân giới người nghèo rất nhiều, đặc biệt là tu sĩ bọn họ phải tốn rất nhiều tiền tài để mua vũ khí, áo giáp, đan dược nên vấn đề tiền bạc luôn là vấn đề nhức nhối của bọn họ.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 490: Đệ Tử Tiêu Dao Tông(1)

Sau khi chia nhau xong chiến lợi phẩm thì nhóm môn đồ Tiêu Dao Tông tiếp tục dọc theo bờ suối đi lên thượng nguồn. Càng đi dọc theo bờ suối ngược dòng thì bọn họ càng thấy nhiều những miếng vẩy cá bạc nằm lẳng đọng ở bên dưới lòng suối, bọn nó bị mắc kẹt bên trong những khe đá. Và những miếng vẩy đó hiển nhiên lại trở thành chiến lợi phẩm của bọn họ.

Thời gian từ từ trôi qua, một ngày dần qua đi lại sắp tới buổi tối. Buổi chiều tà(chập choạng tối), thời gian này có thể nói là đẹp nhất trong ngày đối với Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này cũng đã nấu xong mọi thứ rồi. Hắn bây giờ có một nồi nước súp, thêm vào đó là một chảo đầy thịt cá vàng thơm cùng trứng cá béo ngậy. Còn có một ít rau ăn kèm nữa. Mặc dù tay nghề của hắn chẳng ra làm sao nhưng đối với hắn lúc này đã là một thành quả to lớn.

Chế biến một ít nước chấm chua cay, sau đó lấy ra một bình rượu. Xuân Đức bắt đầu ngồi bên đống lửa đang cháy bập bùng thưởng thức thành quả của cả một buổi của mình. Lấy dao nhỏ cắt một miếng thịt vừa ăn rồi chấm với nước chua cay.

Bỏ vào miệng nhai, cái cảm giác dai dai ngọt ngọt của thịt cá cùng vị hơi chua chua cay cay của nước chấm khiến hắn thỏa mãn, không kiềm lại được sự sung sướng khi ăn, hắn bắt đầu quán thịt cá cùng rau sống rồi chấm ăn. Thi thoảng làm hớp rượu mạnh quả là tuyệt không còn gì bằng.

Sau một lúc hấn cũng đã cảm thấy lưng lũng bụng, hấn nằm dài trên mặt cỏ nhìn lên bầu trời, cảm nhận gió mang theo hương hoa cỏ thổi qua. Uống một ngụm rượu lớn xong hấn nhin không được nhếch môi cười nói:

" Cuộc sống như thế này mới là sống chứ. Không có áp lực, phiêu diêu tự tại. Vạn sự tùy tâm. Ha ha ha ha "

Âm thanh cười vang của hấn truyền đi xa xa dọa cho đám chim chóc bay tán loạn. Ở bên cạnh Xuân Đức lúc này A Ngờ cũng đang học hấn uống rượu cùng ăn thịt, nó tữ lượng không được chỉ mới uống một bình rượu đặc chế do Xuân Đức chế ra thì liền bay loạn xung quanh phát ra những tiếng kêu không có ý nghĩa.

Xuân Đức cũng mặc kệ nó, hấn gồi tay ra đầu rồi đốt một điếu thuốc hút, suy nghĩ đủ chuyện trên đời. Hấn có một vài câu hỏi mà bấy lâu nay hấn suy nghĩ hoài vẫn không tìm ra đáp án, đó là: " vì duyên có gì hấn lại được sinh ra trên cuộc đời này? Được sinh ra có phải là tự nhiên hay có chủ đích? Vì sao bản thân dù mạnh tới đâu vẫn phải tuân theo thiên địa mà sinh tồn? Cái gì sinh ra vũ trụ này? Vũ trụ này bắt nguồn từ cái gì? Vũ trụ có phải hay chẳng có rất nhiều? "

Quá nhiều câu hỏi vì sao khiến cho hấn mờ mịt, đến cả hỏi Vô Địch mà tên kia cũng nói không biết như vậy muốn trả lời hết những câu hỏi đó thì phải làm cái gì.

Ngay lúc hấn đang suy tư thì cảm nhận có người từ rất xa đang đi lại nơi này. Nhìn lướt qua mấy người kia một cái rồi hấn không để ý nữa, dù sao không thù không oán cũng không có mấy thằng động kinh nào tự nhiên đi công kích hấn.

Đám người xa xa đang hướng lại đây chính là đám môn đồ của Tiểu Dao Tông, bọn họ dọc theo con suối mà tới nơi này.

Cách xa xa mấy người Tiêu Dao Tông cũng thấy đồng lửa đang cháy bốc cao chiếu sáng cả một vùng kia. Có người nhìn không được hiểu kì hỏi người bên cạnh.

" Vì sao chúng ta không dừng lại đốt lửa ăn uống, ăn no xong rồi mới tiếp tục lên đường, như vậy không phải tốt hơn rất nhiều sao? "

Người bên cạnh nhìn hẳn nói:

" Không phải lúc ở tông môn sư phụ ngươi đã đưa một quyển sách nhỏ cho ngươi rồi sao? Bên trong có gì mấy điều cần lưu ý khi vào nơi này đây, chẳng lẽ ngươi không xem à? "

Người kia gãi đầu hơi ngượng ngùng nói:

" Mấy ngày trước ta cùng với Tiểu Mai về nhà nàng nên còn chưa có xem, thế bên trong viết gì vậy? "

Tên kia nghe vậy thì cười hắc hắc, vỗ vai tên đồng bạn nói:

" Ta hiểu mà, hiểu mà. Lão Mã ngươi có việc hệ trọng quán thân không xem cũng phải nếu là ta thì ta cũng không có thời gian xem. Dù sao chúng ta vào đây cũng không phải một mình. Được rồi nói cho lão Mã ngươi nghe một chút mấy cái lưu ý bên trong này.

Đầu tiên đó là trong 10 ngày đầu đi vào không thể loạn chạy, nên tìm nơi cao và rộng rãi để kịp ứng phó với biến đổi địa hình sau 10 ngày.

Cái thứ hai đó là không được đốt lửa hoặc cái gì tương tự nhằm bảo vệ cái mạng nhỏ, buổi tối âm hồn nơi này rất nhiều với bọn nó thực lực cũng không yếu, một ít thì có thể đối phó được nhưng nếu ngươi đốt lửa thu hút một đám âm hồn thì chỉ có con đường chết. Trừ khi thực lực của người đủ mạnh thì cũng không cần cố kị mấy điều này.

Điều thứ ba chính là gặp đệ tử Huyết Nguyệt Giáo nếu có khả năng liền giết chết, một tên cũng không để lại. Úc, mùi gì thơm quá vậy, hít hà, lại còn có mùi rượu nữa, hít hà hít hà. "

Người này còn chưa nói xong đã ngửi thấy mùi đồ ăn cùng mùi rượu, cái mũi hần như mũi chó đánh hơi liên tục, hần quên luôn việc giải thích cho tên đồng bạn.

Những người khác cũng ngửi thấy mùi hương này, bụng cả đám đang trống không hít thêm mùi đồ ăn vào liền sôi ục ục. Mấy người nữ đệ tử mặc cỡ đồ cả mặt. Mấy cô nàng then quá thành giận quát mấy tên đang dùng ánh mắt tò mò nhìn mình.

" Nhìn cái gì mà nhìn, là tại mấy tên vô dụng các ngươi bỏ đói chúng ta đấy. Hừ. Lần này về tông môn biết tay chúng ta."

Mấy tên thanh niên bị quát vậy nhưng cũng chỉ là gãi đầu, khuôn mặt thì vẫn cười ngây ngô, nhìn cứ y một tên ngốc vậy.

Nhưng đang lúc mọi người cười đùa cùng nhau thì một âm thanh vù vù bay tới, khi bọn họ nhìn thấy là vật gì thì cả đám sắc mặt không còn chút máu. Một cô gái lấp bắp nhìn lên trên đầu đang bay đồ vật nói:

" Độc Huyết Hoàng, một con Độc Huyết Hoàng điều này không thể nào, làm sao bên trong Cổ Ma Địa lại xuất hiện một con Độc Huyết Hoàng."

Những người khác không có ai đáp lời nàng mà đang chăm chăm nhìn vào A Khờ bên trên, bọn họ biết với tu vi của bọn họ thì có cả một ngàn cũng không địch nổi lại với Độc Huyết Hoàng, ngay lúc bọn họ cho rằng mình chết chắc rồi thì Độc Huyết Hoàng lại bay đi mất, tốc độ nó không nhanh, trong khi bay thì liên tục kêu gào.

Khi A Khờ bay đi được một lúc thì có người mới hoàn hồn lại lắp bắp nói:

" Cứ như vậy đi rồi, không phải mấy vị tiền bối trong tông môn nói Độc Huyết Trùng vô cùng tàn bạo sao? "

Lúc này có một người khác nhú mày nói ra:

" Có lẽ không phải Độc Huyết Hoàng, có khi lúc này chỉ là một con Mộng Ma."

Ngay lúc mọi người nghi ngờ thì Ngạo Vô Song nói:

" Đừng nhiều lời, rời đi nơi này nhanh lên." .

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 491: Linh Hồn Trương Tam Thiếu Gia

Đám môn đồ của Tiêu Dao Tông rất nhanh liền đi tới nơi Xuân Đức đang nằm. Nhìn xung quanh là mấy nồi thức ăn lớn đang được hâm nóng bốc lên mùi hương nghi ngút, lại nhìn thiếu niên đang nằm trên thảm cỏ. Mọi người cảm thấy có chút hoang đường, mọi người làm sao cũng không thể liên tưởng một thiếu niên tuổi còn nhỏ lại có năng lực diệt sát một yêu thú đẳng cấp Tinh Quân Cảnh tồn tại.

Khi mọi người đi tới phạm vi 10 mét gần Xuân Đức thì hắn cũng ngồi dậy. Hắn bây giờ đang rất mê mông lung(Không có thanh trừ rượu đặc chế ra khỏi cơ thể nên bây giờ hắn đang say), ánh mắt trong sáng, có phần mờ mịt nhìn những người đang đi lại gần, dụi dụi con mắt nhưng hắn cũng không nhớ ra mình có những người bạn như thế này.

" Xin chào mọi người." Giọng nói non nớt mang theo men say khiến cho mấy tên đệ tử Tiêu Dao Tông nghe vào thì cảm thấy kì quái vô cùng.

Đi đầu là Ngạo Vô Song hắn đánh giá Xuân Đức một lượt, kết hợp hành động cùng lời nói hắn cho ra một kết luận " Thái điều." Nhưng càng là người mới thì càng tốt, dễ dàng lợi dụng làm việc cho ta suy nghĩ như vậy nên hắn tiến lên thêm vài bước lại gần hơn với Xuân Đức, nở một cười ôn hòa nhất có thể, sau đó nói:

" Xin chào vị tiểu huynh đệ, ta là Ngạo Vô Song của Tiêu Dao Tông, không biết tiểu huynh đệ tên là gì? "

Xuân Đức nghiêng đầu đánh giá Ngạo Vô Song một cái sau đó mới nói:

" Theo ta thấy vị đại ca này hẳn hơi có một chút tiểu nhân nhưng ngược lại cũng là một người có nghĩa khí, hi. Ta nhìn người rất chuẩn nha, đại ca không cần phản bác. À phải rồi đại ca hỏi tên của ta sao? Tên của ta, tên của ta, tên ta là gì nhỉ.

Xuân Đức trong lúc nhất thời nghĩ không ra, hẳn lại nằm xuống thắm cỏ uống thêm mấy ngụm rượu lớn. Những người khác thì hai mặt nhìn nhau, có vài người thì nhìn lên Ngạo Vô Song cười trộm không ngừng, nhất là cô gái bên cạnh hẳn liếc mắt nhìn hẳn, che miệng cười duyên không ngừng.

Ngạo Vô Song thấy vậy nhưng bên ngoài cũng không có phản ứng gì mà vẫn giữ phong độ, ngược lại bên trong thì đang thắm máng Xuân Đức máu chó đầy đầu, dám nói lão tử tiểu nhân, sau này thu tên này dưới trướng nhất định phải hảo hảo chăm sóc một phen.

Như phát hiện ra tâm đại lục mới, Xuân Đức ngồi bật dậy nói:

" Ta nhớ rồi, nhớ tên mình là gì rồi, ở nhà mọi người thường gọi ta là, là gì nhờ lại quên rồi, à đúng rồi tỷ tỷ Lam Vũ gọi ta là con heo mập, lão tử gọi là tam ca, Kiều Kiều thì gọi ta là con sâu mập, có tới ba cái tên như vậy mọi người có thể chọn một cái gọi ta."

Mấy cô gái nghe vậy thì phì cười, đến cả Ngạo Vô Song đang nghiêm túc khoe miệng cũng có giật mấy lần. Một cô gái có phần nhu mì, cả người mặc áo bào màu trắng bên hông đeo bội kiếm, khuôn mặt xinh đẹp có phần giống Lam Vũ nàng đi tới gần Xuân Đức ngồi xuống hỏi:

" Tiểu đệ đệ làm sao lại ở đây một mình? Sao không có cùng đi với đệ sao? "

Xuân Đức gãi gãi đầu nhớ lại nói:

" Không có à, ta đi tìm A Ngọc nên mới đi vào đây nhưng mà vẫn tìm chưa thấy, mà đúng rồi A Khờ đi đâu rồi. Úc chắc nó bỏ đi chơi mất rồi."

Đám đệ tử Tiêu Dao Tông lần này thì cười bò ra, bọn họ nghe thấy tên này đi tìm sủng vật mà còn chưa tìm được lại đi đâu thêm mất một con, mà buồn cười nhất chính là cái tên A Ngọc, A Khờ.

Cô gái kia cũng mỉm cười dịu dàng nói:

" Bọn tử đệ đều là người của Tiêu Dao Tông, tiểu đệ đệ là người của tông môn nào? "

Xuân Đức mờ mịt lắc đầu nhưng sau đó lại làm vẻ thần bí nói:

" Ta nói cho tử biết, tử không được nói với ai đâu đấy."

Cô gái gật đầu hứng thì nghe Xuân Đức kể tiếp. Lúc này Xuân Đức mới dương dương tự đắc nói:

" Khả khả là đệ lên đi vào đây đây, đáng lý ra đệ không vào nơi này làm gì bất đắc dĩ mới phải vào thôi á, ai bảo A Ngọc đi theo mấy người Huệ Ngạn chứ. Mà tử hỏi tông môn của đệ hả, nghĩ xem nào.... hình như là chưa gia nhập á."

Cô gái tiếp tục hỏi:

" Huệ Ngạn có phải đệ tử hạch tâm Hỏa Thần Tông phải không? Mà làm sao đệ có thể lên vào được. "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Là nhân lúc một ông lão mở cửa dẫn người vào, tiểu đệ lên đi tới phía sau đánh ngất một tên đệ tử rồi giả trang hấn đi vào. Còn Huệ Ngạn sao, hình như là vậy á, nghe con bé Tiểu My nói vậy không biết có nhớ đúng

không nữa, ai da đầu với óc cứ mù mù cả lên, thôi uống một chút cho tỉnh táo."

Nói xong hắn liền tu liền một hơi, không mấy chốc cái hồ lô rượu cạn sạch hẳn quang luôn.

" Thoải mái quá đi mất cảm giác như sống trên trời vậy. Úc, phải rồi, mọi người đã ăn gì chưa, chưa ăn thì cùng ngồi xuống ăn đi. Hôm nay đệ đang tập nấu ăn, mọi người phải cùng nếm thử à."

Hắn liêu xiêu đi lại bên bếp, lấy ra một cái tô lớn múc một bát bún cá đang còn nóng đưa tới cho cô gái vừa nói chuyện với hắn.

" Tỷ tỷ xinh đẹp cầm lấy, đây là đệ mời tỷ đó, mà phải rồi tỷ tên là gì? Nhà ở đâu? Có hay không thu nam đệ tử khi khi, đệ đang tìm sư phụ đây, mà chưa tìm được ai cả."

Cô gái nhìn Xuân Đức đầy sự vui vẻ, đôi mắt như thu thủy khiến người ta cảm thấy bình an, nàng khẽ dùng tay vuốt mấy sợi tóc đang bay tán loạn trước mặt Xuân Đức, nhìn cái bộ dạng ngây thơ chưa hiểu sự đời của Xuân Đức cô gái càng thêm hảo cảm. Nàng tiếp nhận lấy bát bún cá đang còn nóng dịu dàng nói:

" Tỷ tên Ngọc Diệp, Tiêu Dao Tông chính là nhà của tỷ, còn việc thu nam đệ tử sao. Hì hì. Cũng được nếu đệ đệ muốn nhận tỷ làm sư phụ cũng được tỷ không không có ý kiến gì. "

Xuân Đức ngồi ôm đầu gối trước mặt Ngọc Diệp, đánh giá nàng một chút nói:

"Khuôn mặt xinh đẹp, giọng nói nhỏ nhẹ, ánh mắt ôn nhu, tính cách cũng tạm được. Đủ tư cách làm sư phụ của đệ nhưng mà đệ bái tỷ làm sư phụ thì tỷ cũng phải có quà gặp mặt chứ, quà đâu?"

Hai người đối thoại vui vẻ bỏ qua tất cả những người xung quanh. Những người còn lại thì hai mặt nhìn nhau, bọn họ làm sao thấy Ngọc Diệp sư tử hôm nay rất giống một tiểu yêu tinh chuyên đi lừa gạt vậy. Bọn họ chưa lần nào thấy một mặt này của Ngọc Diệp sư tử như vậy.

Nhưng lúc này có người nhin không được đói bụng đã lại mấy nồi thức ăn đang bốc lên hương thơm quyến rũ, ăn vào một miếng tên kia không nhin được nói:

" Thật ngon, thật ngon, cái này cũng ngon."

Tên này lúc đầu chỉ là muốn ném thử một miếng nhưng ngay sau đó liền như con heo bỏ đói lâu ngày dùng tay liên tục bốc nhét vào miệng nhai nuốt, thấy biểu hiện của tên này những người khác nhanh chân đi lại ném thử.

Vừa ném thử cả đám mắt đều sáng lên, không ai nói thêm một lời dùng tốc độ nhanh nhất ăn. Đang lúc mọi người cao hứng thì cái nồi thịt cùng nồi súp biến mất, đến cả rau cũng không còn. Những thứ đó đều được đưa tới trước mặt Ngọc Diệp. Xuân Đức nghĩa chính ngôn từ nói:

" Phần này là ta hiếu kính Ngọc Diệp sư tử rồi, các ngươi chịu khó nhin đi."

Mọi người nghe vậy thì thầ mắg " Quân trời đánh."

[T/G: Thế giới ảo tưởng luôn luôn đẹp, ước gì được như vậy.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 492: Linh Hồn Trương Tam Thiếu Gia-1

Ngay lập tức có 3 cô gái đi tới bên cạnh Ngọc Diệp ánh mắt đáng thương nhìn nàng, ánh mắt kia như đang muốn nói " Cho ta ăn bằng không ta với người tuyệt giao."

Ngọc Diệp thấy vậy thì chỉ mỉm cười không có đáp ứng cũng không cự tuyệt, nàng ngồi ở nơi đó ăn thức ăn mà Xuân Đức đưa cho. Nàng ăn rất phần nữa thì ngẩng đầu lên hỏi Xuân Đức:

" Tiểu đệ đệ bên trong này đệ bỏ những gì vậy? Làm sao ta cảm thấy có cả vị Bách Dương Hoa."

Xuân Đức lúc này lại bắt đầu uống rượu, nghe vậy thì nói:

" Đệ cũng không rõ lắm nữa, bên trong hình như có vài trăm cây thánh dược và vài loại dược thảo tạo vị mà đệ tìm thấy, tìm dễ lắm ở đây không xa đâu cứ vào mấy cái hang yêu thú mà tìm, có rất nhiều, còn Bách Dương Hoa có vài cây mấy ngàn năm đệ tìm được bỏ cũng vào nồi súp luôn. Nước súp ăn cũng không tệ chứ tỳ? "

Ngọc Diệp đang cầm bát bún cá tí nữa thì không giữ vững rớt xuống đất, đám người bên cạnh nghe vậy thì hai mắt lập tức phát quang nhìn chằm chằm vào cái nồi cá chiên vàng ươm cùng nồi nước súp đang sôi kia.

Bọn họ nghĩ lại vì sao lúc trước ăn vào cảm thấy cơ thể lại thoải mái đến vậy, hóa ra bên trong này toàn là đồ đại bổ. Lúc này Ngạo Vô Song đi tới ngồi bên cạnh Xuân Đức hỏi:

" Lão đệ ngươi đây là đang uống rượu gì? "

Xuân Đức nâng lên cái hồ lô rượu lắc lắc mấy cái nói:

" Cũng không biết rõ nữa, cái này là bà chằn Tuyết Anh làm đưa cho ta đấy, bà chằn đó tuy bình thường hay chống đối ta nhưng lại hay tặng quà cho ta. Nói chúng đối với ta rất tốt. Hắc hắc. Tự đừng nhớ bà chằn đó ghê."

Ngạo Vô Song nghe thế thì nói:

" Có thể cho đại ca ta uống một chút được không? "

Xuân Đức gật đầu đưa bình rượu cho Ngạo Vô Song nhưng hắn còn nhắc nhở:

" Rượu hơi nhạt nên uống nhiều một lúc mới thấy sướng."

Ngạo Vô Song mở nắp rượu ra ngửi thì chỉ thấy một hương thơm hoa quả rất tự nhiên, hắn thử uống một ngụm, rượu vừa qua cổ hắn xuống bụng thì hắn lập tức thấy không ổn, một cỗ năng lượng từ bên trong cơ thể hắn bạo tạc mà ra, hắn không có chỗ để rượu kia ra mà gắng ép luyện hóa.

Mọi người xung quanh chỉ thấy cả người hắn sáng lên thiên địa linh khí bên ngoài bạo động một mảnh, sau một lúc thì thất khiếu chảy máu, Xuân Đức bên cạnh thấy vậy thì lấy lại cái hồ lô uống liên tục nữa bình sau đó than:

" Vị đại ca này hắn ở nhà bị vợ giữ quá không cho ra ngoài uống rượu nên chỉ một ngụm liền không được, thôi cũng không sao, không uống được càng tốt dù sao rượu thế này cũng không nhiều."

Xuân Đức nói lời châm chọc nhưng Ngạo Vô Song lúc này không có thời gian để ý, hắn vận chuyển hết chân nguyên cơ thể áp chế lấy ngụm

rượu kia không cho nó tán phát ra năng lượng nữa, trong lòng hẳn thâm cảm rằng nói " Lần này mất mặt, mất mặt lớn, chỉ uống một ngụm liền không chịu được."

Ngọc Diệp nhìn Xuân Đức hỏi:

" Tên kia sẽ không sao chứ? "

Xuân Đức ngồi xuống ăn một miếng thịt cá sau đó lại uống vài ngụm, một lúc sau hẳn mới nói:

" Không chết được, bị chảy tí máu hoặc sưng lắm là phế tu vi thôi mà có gì đáng sợ đâu."

Mấy người bên cạnh nghe vậy thì trên trán đầy hắc tuyến, phế tu vi còn không nặng vậy cái gì mới là nặng đây. Chắc phải bạo thể hình thần câu diệt thì chắc mới là nặng quá. Nhưng bọn họ quan sát thấy Ngạo Vô Song không có chuyển biến xấu nữa mà sắc mặt bắt đầu tốt lên, cuối cùng là sắc mặt như thường đứng dậy.

Hắn đứng dậy chấp tay nói với Xuân Đức:

" Cảm ơn lão đệ đã giúp ta một đại ân, sau này nhất định sẽ có ngày báo đáp."

Lời cảm ơn chân thành của Ngạo Vô Song, Xuân Đức không có nghe được, hẳn lúc này đang ngủ thiếp đi rồi, xung quanh Xuân Đức lúc này đang có một cái kết giới màu đỏ phao phủ, trên người hẳn không biết từ khi nào xuất hiện một con cáo 3 đuôi có bộ lông màu đỏ như máu.

" Sư huynh tên kia ngủ rồi. Mà lúc này sư huynh uống rượu kia có tác dụng gì vậy. "

Ngạo Vô Song lắc đầu nói:

" Không nên hỏi nhiều, rượu kia không phải chúng ta có thể hưởng nếu ta không dựa vào lực lượng của lão tổ ban cho thì không cách nào áp chế thứ rượu đó."

Mọi người nghe vậy kinh hãi, thứ rượu mà chỉ có lực lượng của lão tổ mới có thể áp chế như vậy Xuân Đức không phải là.... Như đoán được mọi người suy nghĩ gì Ngạo Vô Song lại nói:

" Có thể vị Xuân Đức lão đệ này là thân thể đặc thù nên mới có khả năng như vậy."

Mọi người nghe vậy thì mới thở phào một hơi nếu như nói Xuân Đức có tu vi ngang với lão tổ bọn họ thì bọn họ quả thực muốn điên mất rồi.

Sau một hồi xôn xao thì mọi người lại có chủ đề khác để nói đó chính là đồ ăn, sau khi chính chủ ngũ thiếp đi thì mọi người bắt đầu ăn uống thả cửa, Ngọc Diệp cũng không phải kẻ ham ăn tới nỗi không cho mọi người ăn nên ai muốn ăn thì cứ tự nhiên, dù sao Xuân Đức cũng cho nàng rồi nàng cũng có một chút quyền quyết định, ai được ăn nhiều, ai ăn ít và dĩ nhiên mấy cô gái được ưu tiên rồi.

Trong lúc mọi người đang ăn thì một cô gái mặc áo lam kì quái nói:

" Làm sao nơi đây không có xuất hiện con hung linh nào nhỉ, mấy vị sư tôn nói nơi này về đêm thì sẽ có rất nhiều hung linh du dương mà. Bây giờ trời cũng đã tối được vài tiếng rồi mà chúng ta còn ở bên đồng lửa nữa."

Cô gái nói ra vấn đề này thì mọi người đồng loạt cảm thấy kì quái nhưng ngay lúc này trên bầu trời phương xa vọng tới vài tiếng yếu cầm gào rú.

Ngạo Vô Song nhìn lên trời nheo mắt lại nói:

" Mấy con ruồi tới rồi, đám đàng chết này hôm nay sẽ để bọn chúng nằm tại nơi đây."

Ngọc Diệp nhìn về nơi xa xa ánh mắt cũng hiện lên sự lạnh lẽo, nàng biết những kẻ đến là ai, đám người này không ai khác chính là môn đồ của Huyết Nguyệt Giáo, đám tà tông này luôn sẵn giết người bên Tiêu Dao Tông và ngược lại. Hiện thời hai tông môn đã là thế bất lưỡng lập, trừ cao tầng là không tham gia cuộc chiến tranh này còn lại đều tham gia.

" Nhân số 27 tên, có 12 con Huyết Ứng, bên ta chỉ 9 người không thể nào lưu tất cả bọn chúng lại được, không bằng tập trung đánh chết người mạnh nhất của bọn chúng." Ngọc Diệp nói ra.

Những người khác đều gật đầu không có ý kiến nhưng lúc này thì có một người chỉ về Xuân Đức nói:

" Hấn thì phải làm sao đây, lỡ may trong lúc chiến đấu hấn bị ai đánh lén thì sao? "

Ngạo Vô Song cười nói:

" Cứ để tên ngu nào tới đánh lén đi, ta cam đoan tên đó chết sẽ rất khó coi, nếu các người không tin thì cứ thử bộc lộ địch ý với hấn đi, nên nhớ chỉ là địch ý mà không phải sát ý nếu là sát thì các người sẽ chết ngay và luôn."

Mọi người nghe vậy thì không tin, có người bắt đầu thử nghiệm nhưng ai vừa thử nghiệm bộc lộ ra một chút địch ý với Xuân Đức thì liền cảm thấy một cặp mắt lạnh lẽo như nhìn qua thời không theo dõi bọn hấn, bị đôi mắt kia chú ý bọn hấn không dám quay đầu qua nhìn, mà chỉ ngồi nơi đó run lập cập,

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 493: Linh Hồn Chia Làm 2

Bên ngoài diễn ra việc gì thì Xuân Đức không biết nhưng bên trong thế giới linh hồn của hắn lúc này đang xảy ra một việc kì quái.

Trong thế giới linh hồn của hắn lúc này tồn tại đến 2 Xuân Đức, một Xuân Đức ôn hòa, thân thiện, trên mặt lúc nào cũng có nụ cười ngốc ngốc còn một người khác cũng là hắn trên mặt cũng cười đùa vui vẻ nhưng ai cũng có thể cảm nhận được khí thế lạnh lẽ, sát ý ngút trời đang ẩn sâu bên trong người của hắn.

Thực chất đây là một loại di chứng mà bí pháp tạo phân thân Bóng Ảnh gây nên Linh Hồn Phân Liệt, có điều linh hồn của Xuân Đức có đôi chút đặc biệt, linh hồn hắn ngày trước đã dung nhập thêm một cái linh hồn khác chính là Trương Đức của Trương Gia, tên thiên tài xui xẻo nằm giường 20 năm.

Mặc dù dung nhập với nhau nhưng Xuân Đức cũng không có lựa chọn cắn nuốt linh hồn của tên kia mà chờ một ngày có khả năng một lần nữa chia cắt linh hồn ra làm hai, rồi phục sinh tên kia. Đi mòn dép tìm không thấy biện pháp không ngờ vô tình lúc tạo ra Bóng Ảnh lại đạt thành kết quả.

Cũng vừa lúc trước uống thêm ít rượu đặc chế của Tuyết Anh khiến cho linh hồn hắn thúc đẩy then chốt khiến chia tách làm 2 phần.

Bên trong thế giới linh hồn, ngôi nhà của các khí linh....

Xuân Đức đang ôm mấy tiểu khí linh nhìn Trương Đức đối diện nói:

" Cảm nhận thế giới bên ngoài sau quãng thời gian dài trầm miên cảm thấy thế nào? Mà chúng ta cũng nên quy định tên gọi một chút sau này cho dễ bề nói chuyện, lúc ta chết đi thì cũng đã hơn 20 gần 30 rồi nên suy ra ta lớn hơn người một chút vì vậy ta sẽ làm lão đại của người, có ý kiến gì không? "

Trương Đức hình dạng thiếu niên nương nương khàng nhìn giống như con gái, y hết cái thân thể ban đầu của hắn (Cái thân thể mà lúc ban đầu Xuân Đức tới dị giới đoạt xá), lúc này hắn vui vẻ gật đầu:

" Không sao cả, dù sao ta cũng nhỏ hơn làm lão nhị cũng tốt. Lúc nãy ở bên ngoài có nhìn một chút cảm thấy rất thỏa mãn, tự mình trải nghiệm vẫn là tốt nhất nhưng cái thân thể này của đại ca mạnh quá ta chỉ có thể duy trì được gần một tiếng thì không chịu nổi. Đáng tiếc à. "

Xuân Đức bình thản nhìn hắn nói:

" Có gì đâu mà đáng tiếc, đợi một thời gian sau đại ca ta nhờ ông bạn Vô Địch làm lại cơ thể cho thẳng em, mà chú em thích vẫn là huyết mạch vốn có từ mẹ nuôi cùng cha nuôi hay là huyết mạch của đại ca."

Trương Đức nghe vậy thì vui mừng ra mặt, hắn dung nhập với linh hồn của Xuân Đức nên rất nhiều chuyện hắn biết được, hắn cũng biết huyết mạch của Xuân Đức không chỉ một loại, cái nào cái nấy đều khủng bố dị thường, suy tư một chút hắn nói:

" Vậy đại ca giúp ta dung nhập một nửa huyết mạch cả mẫu thân cùng phụ thân cùng với Địa Ngục Thiên Long của đại ca nhé. Đệ cũng muốn sau này làm cường giả lợi hại như đại ca vậy."

Xuân Đức đang đùa nghịch với mấy khí linh nghe vậy thì khoát khoát tay nói:

" Giác mơ là tốt nhưng mơ như vậy có hơi xa vời rồi, tính cách của chú em anh lại không biết sao, giết người cũng không dám giết lấy đâu ra làm cường giả cho được, nhớ ngày trước vừa dung nhập với chú em lúc ta cầm kiếm giết người thì cảm nhận chú em kháng cự mãnh liệt, tí nữa là khiến ta treo rồi."

Trương Đức nghe vậy thì ngưng ngưng gãi đầu nói:

" Đó đâu phải lỗi do đệ, tại trước đây đệ chưa lần nào giết người nên vậy thôi mà, thời gian dài ở bên cạnh đại ca trảng cảnh gì mà không thấy, đệ bây giờ rất có lòng tin à."

Xuân Đức nhếch mép cười nói:

" Có lòng tin thì ta cho đệ mượn thân thể của ta ra ngoài chém giết một ít đấy, luyện trước cho quen, cũng vừa lúc đi ra cứu giúp vị tỷ tỷ Ngọc Diệp của đệ đi. Hắc hắc. Đại ca ta thấy cô nàng đó rất không tệ."

Cảm nhận thấy nụ cười Xuân Đức có phần tà ác Trương Đức liền biết đại ca mình suy nghĩ gì rồi, hấn liền phủ nhận nói:

" Không có chuyện đó đâu, đại ca đừng có đoán mò."

Xuân Đức thấy thằng cu này chưa gì đã phản bác thì cho hấn một cước nói:

" Gái xinh thằng nào không thích, thích thì thích thôi có gì mà phải phủ nhận. Chú em là người tốt sau này con bé Ngọc Diệp lấy được chú em đó là phước chín đời rồi. "

Trương Đức bị đá lăn vài vòng nhưng hấn cũng không có tức giận hay gì mà ngồi dậy kì quái nhìn Xuân Đức hỏi:

" Mà đại ca sao người không lấy vợ đi à nha. Cứ vậy sống một mình không cô đơn sao? "

Nghe vậy Xuân Đức nhếch mép nói:

" Quan điểm của anh khác chú em, anh không tin đàn bà cũng không thích sống chung với một người đàn bà cả đời, nếu chỉ là quan hệ tình dục một chút vui đùa thì được. Chú em cứ có vợ đi liền biết ấy mà. Mà thôi đi ra ngoài giúp đỡ nàng dâu tương lai đi."

Trương Đức cũng hiểu một phần tính cách của Xuân Đức nên hấn mỉm cười không nói thêm gì nữa, gật đầu rồi sau đó biến mất.

.....

Ở bên ngoài.

Bên ngoài đang đánh nhau lớn, hai phe nhân số cách xa nhau nhưng thực lực lại sà sà nhau. bên phe Huyết Nguyệt Tông có phòng cụ cường đại khiến cho bên phe Tiêu Dao Tông công kích không mang lại tác dụng quá lớn.

Thân thể Xuân Đức mới được Trương Đức khống chế, đang nằm yên thì hai mắt giật giật vài cái rồi mở ra, vừa ngồi dậy hấn đã nói:

" Cái thân thể này của đại ca quá kinh khủng, cường độ linh hồn của ta lúc này đã ngang bằng với một Hằng Quân Cảnh sơ kì vậy mà chèo chống không nổi, như thế này nhiều nhất cũng chỉ có thể duy trì một tiếng."

Đang lúc này thì âm thanh của Xuân Đức truyền vào linh hồn Trương Đức:

" Không cần lo lắng, chú em cứ việc vui đùa còn linh hồn suy kiệt có đại ca ta trong này lo cho. Đảm bảo cho chú em nhảy nhót ít nhất cũng bốn năm ngày. Hồng Hồng cùng với A Khờ sẽ bảo vệ đệ nên cứ thoải mái đi."

Trương Đức nghe vậy thì vui vẻ. " Cảm ơn đại ca."

Hắn đứng dậy vận động một chút, xương cốt kêu rắc rắc vài tiếng Trương Đức nhìn lên trời cao nơi đang có cuộc giao tranh, hắn cảm khái:

" Nếu ta có thực lực như hiện giờ thì trước kia cũng không bị những tên đó bắt đi lại còn hạ nguyên rửa khiến ta từ một thiên tài trở thành một phế nhân. Nhưng đúng là trong cái rủi có cái may, hơn trăm năm sau ta bây giờ cũng là một cường giả à."

Hồng Hồng ở trên vai nghe vậy thì không nhịn được đã kích nói:

" Cái gì mà cường giả chứ nếu không phải có pa pa thì ngươi treo lâu rồi, còn với cái linh hồn yếu đuối của ngươi thì ta thổi một hơi cũng tán."

Hồng Hồng rất ngạo kiêu nói bên tai Trương Đức, Trương Đức nghe thế thì chỉ cười khan, hắn không phủ định lời nói của Hồng Hồng, quả thực Hồng Hồng bây giờ có năng lực phun một hơi liền chết hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 494: Ra Tay Tương Trợ

Trương Đức bay lên cao tiến tới bên cạnh Ngọc Diệp nói:

" Đẻ đẻ giúp tử đối phó với những người này."

Đám người Tiêu Dao Tông thấy Trương Đức bay lên trợ chiến thì vui mừng, Ngạo Vô Song liền nói:

" Cảm ơn lão đẻ đã ra tay tương trợ, sau này Ngạo Vô Song ta về tông môn nhất định sẽ nói cho sư tôn biết việc này."

Trương Đức cười nói:

" Không có gì, không có gì. Nên làm nên làm."

Nói xong hắn tính rút kiếm ra xông lên thì tìm mãi không thấy nhẫn không gian đâu, hắn sờ soạng trên người một hồi vẫn không tìm thấy cái gì làm vũ khí, những người ở đây thấy vậy thì kì quái không thôi, đến cả mấy người Huyết Nguyệt Tông cũng nhìn qua.

Ngọc Diệp thấy Trương Đức như đang muốn tìm gì thì hỏi:

" Tiểu đẻ làm sao? Đẻ đang tìm gì à? "

Trương Đức nở nụ cười ngây ngô, hắn gái đầu nói:

" Đẻ tìm kiếm à, mà không biết đại ca để nơi nào rồi."

Mọi người nghe xong thì tí nữa té dập mặt, đám người bên Huyết Nguyệt Tông thì cười to. Hồng Hồng đang ở trên vai Trương Đức nghe vậy thì khinh bỉ nói:

" Với đám côn trùng thế này mà cũng phải cần dùng kiếm, đồ yếu đuối."

Trương Đức rất hồn nhiên nói:

" Không có kiếm làm sao đánh, bọn họ đều dùng kiếm mà."

Hồng Hồng còn đang muốn nói cái gì thì trong tay Trương Đức bỗng nhiên xuất hiện một thanh kiếm dài gần 2 mét, toàn thân bốc lên khí vụ màu đen còn có tia chớp xung quanh, bên đám khí vụ đó liên tục phát ra tiếng kêu thê lương như xé lòng người ra. Dọc thanh kiếm có bảy viên ngọc màu xanh đang xoay tròn cực tốc phát ra ánh sáng xanh lục leo lét.

Kiếm vừa hiện, bầu trời đêm đầy sao bỗng nhiên đen kịt lại sấm chớp ầm ầm, gió lốc nổi lên bốn phía cuốn theo cây cỏ, đất bụi đầy trời, áp lực từ thanh kiếm khiến cho đám người Tiêu Dao Tông lẫn Huyết Nguyệt Tông sắc mặt trắng bệch.

Khi bọn họ nhìn vào thanh kiếm thì như có một loại lực lượng vô hình lôi kéo linh hồn bọn họ nếu không phải Trương Đức không biết dùng Thất Kiếp Kiếm thì không cần ra tay thì những người nơi đây hẳn muốn giết chỉ cần một ý niệm.

Nhìn thanh kiếm trong tay, Trương Đức cảm nhận được sự cường hãn trực tiếp của thanh kiếm thì không khỏi rung động, ngày trước hẳn chỉ có nhìn thấy thông qua Xuân Đức mà không thể trực tiếp cảm nhận được.

Nâng thanh kiếm lên Trương Đức học theo Xuân Đức nói lớn:

" Một mình một kiếm cân cả thiên hạ."

Cùng lúc đó hấn tùy tiện chém xuống một kiếm thẳng đến đám người Huyết Nguyệt Tông, một đạo kiếm quang đen kịt dài cả ngàn dặm như tia chớp chém xuống, thiên địa cũng vì vậy mà chia hai, như tiếp sức thêm cho Thất Kiếp Kiếm từ trên bầu trời liên tục có sét đánh xuống dung nhập vào đạo kiếm quang kia.

Một kiếm tùy ý nhưng dẫn theo thiên địa đại thế nghiền ép, đừng nói chỉ là mấy tên Bất Diệt Cảnh con kiến hôi ngay đến cả Hằng Quân Cảnh sơ kì mà bị một kiếm này chém xuống thì cũng hài cốt không tồn, một kiếm này bên trong lực lượng có 8 thành đều từ Thất Kiếp Kiếm, một thành đến từ thiên địa cộng minh, một thành còn lại mới là Trương Đức, thực chất Trương Đức chỉ là đánh đám giả bộ một chút mà thôi.

Một kiếm bổ xuống đại địa chôn vùi, hai mươi mấy người Huyết Nguyệt Tông lập tức bốc hơi khỏi nhân gian. Nhưng Trương Đức cũng không dễ chịu, mặc dù là đánh đám giả bộ nhưng với thần hồn chỉ có Hằng Quân Cảnh sơ kì thôi động Thất Kiếp Kiếm cũng là tiêu hao vô cùng lớn.

Hấn bỗng nhiên cảm thấy một trận đầu đau như búa bổ, lập tức rớt từ không trung xuống. Bên cạnh Hồng Hồng nhìn cái biểu hiện yếu đuối của hấn thì xem thường không thôi.

" Cái tội thích làm màu bây giờ thì thấy hậu quả chưa, đã ngu còn thích đánh đu với đời. Vì đây là thân thể của pa pa bằng không ta mới mặc kệ ngươi."

Nói xong Hồng Hồng rất không tình nguyện dùng thần lực giữ lại Trương Đức trên không, không cho hấn bị rớt xuống đất xấu mặt, còn Thất Kiếp Kiếm thì đã hóa thành đầy trời hắc quang tiêu tán rồi. Thực ra thanh kiếm Trương Đức vừa cầm không phải bản thể của Thất Kiếp Kiếm mà chỉ là một bản sao gần như tương tự mà thôi.

Nhờ có Hồng Hồng, Trương Đức an toàn tiếp đất, mặc dù sắc mặt hắn có phần tái nhợt nhưng hắn cảm thấy kích động không thôi, hắn lần đầu tiên cảm nhận được sức mạnh diệt thế kinh khủng như vậy. Vung tay lên tùy tiện một kiếm liên giông như chia đôi thiên địa. Quả thực phần kích vô cùng.

Hắn không nhịn được cười lớn:

" Ha ha ha ha. Ha ha ha ha. Không ngờ ta một tên vô danh tiểu tốt cũng có lúc không chế được lực lượng như vậy."

Hồng Hồng ở bên cạnh hình như rất không ưa Trương Đức nên nó liên tục đã kích nói:

" Đó là nhất thời mà thôi có gì phải tự hào hừ hừ, biết điều thì nhanh trả lại thân xác cho pa pa. Ta nhìn ngươi rất không vừa mắt."

Trương Đức làm như không nghe thấy, hắn thông qua Xuân Đức biết được đôi chút tính cách mấy khí linh, ví dụ như Hồng Hồng chua ngoa, đánh đá, rất thích bắt nạt Phong Phong nhưng thực tế rất tốt bụng.

Bỏ qua Hồng Hồng, Trương Đức đi tới bên cạnh Ngọc Diệp hỏi thăm:

" Ngọc Diệp tỷ, tỷ có bị làm sao không? "

Hắn thần tình sáng lạn, khuôn mặt anh tuấn, lại thêm một chút tà khí mà Xuân Đức sót lại khiến cho hắn càng có mị lực hơn, Ngọc Diệp lúc này nhìn hắn ánh mắt không giống như lúc trước, lúc trước nàng có rất có hảo cảm đối với Trương Đức nhưng lúc này nàng thật sự đã động chân tình.

Bề ngoài còn rất trẻ, anh tuấn tiêu sái lại còn có một chút tà khí, tính cách ngốc ngốc rất đáng yêu. Hơn nữa thực lực đã mạnh mẽ đến mức thái quá nếu như gả cho hắn..... A a a ngươi đang suy nghĩ gì vậy. Ngọc Diệp

thấy ánh mắt trong suốt của Trương Đức nhìn bản thân thì không nhịn được nghĩ lung tung.

Những người khác xung quanh thì thần tình khác nhau, mấy cô gái thì đôi mắt hiện lên ánh sao nhỏ nhìn Trương Đức, bọn họ cảm thấy Trương Đức lúc này đặc biệt đẹp trai. Còn đám nam nhân thì vừa kinh, vừa sợ trước thực lực của Trương Đức nhưng trong đó vẫn có một ít vị chua.

Ngọc Diệp sau khi hồi thần thì nở một nụ cười quyến rũ động lòng người, nàng nắm tay Trương Đức mượn lực đứng dậy nàng ánh mắt nhu hòa nhìn hắn nói:

" Đệ quả thực chân nhân không lộ tướng, tử tử cam bái hạ phong. Hi hi."

Nàng dùng tay phải vuốt ve khuôn mặt còn non nớt của Trương Đức, ánh mắt mang theo một ít tình ý. Ai cũng biết anh hùng thích mỹ nữ, còn mỹ nữ cũng thích anh hùng. Thấy Trương Đức như vậy thì mấy cô gái không động tâm.

Bị người mình yêu thầm vuốt ve mặt, Trương Đức khuôn mặt đỏ lên cuối đầu xuống. Ngọc Diệp thấy biểu lộ này thì trong mắt hiện lên sự giáo hoạt, nàng nhân cơ hội này nói:

" Đệ có muốn tử cùng mọi người giúp đệ đi tìm A Ngọc của đệ không? Nếu có thì chúng ta cùng đi. "

Trương Đức còn đang mụ mị đầu óc, hắn gật đầu liên tục. Ở bên trong thế giới linh hồn Xuân Đức thấy cảnh này thì nhếch miệng cười, hắn chuẩn bị lại được xem phim tình cảm miễn phí rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 495: Địa Thế Thay Đổi

Hôm nay một ngày không giống như những ngày khác, theo lời đám người Ngọc Diệp thì ngày hôm nay có biến động rất lớn về đại địa, Cổ Địa vào khi đó cũng chính thức mở ra vừa là cơ duyên cũng là nguy hiểm sinh tử đối với tất cả mọi người.

Theo như biết được thì lần vào bên trong này cũng không phải rất nhiều người, mấy chục thế lực lớn nhỏ cũng chưa tới ba ngàn người tiến vào đây. Khi Cổ Địa chính thức mở ra thì không ai có thể đi vào bên trong này nữa, chỉ khi nào cổ địa một lần nữa chìm vào bên trong lòng đất thì mới có thể đi ra.

Theo kinh nghiệm mà những người đi trước để lại thì những kẻ đi vào tìm truyền thừa như bọn họ trong vòng mười ngày phải di chuyển tới hai đầu cực Bắc và Nam của cổ địa, nơi đó chính là khu an toàn cũng là nơi tiến vào bên trong cổ địa.

Nam Khu...

Nơi này có hơn ngàn người, chia làm mấy thế lực lớn nhỏ, bốn thế lực lớn chính đó là Hỏa Thần Tông, Bắc Cung, Tiêu Dao Tông cùng Huyết Nguyệt Tông. Còn nhiều vô số kẻ nhưng thế lực khác.

Trương Đức lúc này cũng đang ở bên trong đội ngũ của Tiêu Dao Tông, ở nơi này hẳn khá được các cô gái yêu ái vì cái vẻ ngây thơ khù khờ của hắn, với hắn nấu ăn cũng rất ngon.(Trương Đức nấu ăn ngon hơn Xuân

Đức nhiều, Xuân Đức cái gì cũng mạnh nhưng so về nấu ăn thì hẳn có xách dép cho Trương Đức cũng không kịp.)

Những người khác cũng khá thân thiện với Trương Đức không có một ai ghét hẳn hay có ác ý cả, tóm lại nhân sinh của hẳn rất không sai, đi tới đâu cũng được mọi người yêu mến, do đám người Ngạo Vô Song không có nói cho những người khác biết thực lực của Xuân Đức nên ai cũng cho rằng hẳn rất yếu thế là cuối cùng hẳn lại có mấy vị đại tỳ bảo hộ, bên trong đó hiển nhiên là có Ngọc Điệp đại tỳ rồi.

Ngọc Điệp đại tỳ này trong lòng thì không lo an nguy của Trương Đức nhưng nàng sợ mấy con tiểu hồ ly sư muội của nàng bắt mất tình nhân nhỏ bé của nàng đi, theo nàng thấy Trương Đức rất đàn, dễ dàng bị lừa gạt. Nên cần có nàng ở bên cạnh bảo hộ.

Mấy cô gái khác của Tiêu Dao Tông thấy vậy thì bên ngoài không nói gì nhưng trong lòng thì đang thầm mắng Ngọc Điệp vô sĩ, trâu già mà còn thích gặm cỏ non. Tuy không có trước mặt chống đối Ngọc Điệp nhưng đám nữ nhân cũng không có buông tha cho cơ hội, hờ ra một cái là xán ngay lại bên người Trương Đức lôi kéo hẳn đi nói chuyện.

Ở một bên khác đám nam nhân nhìn thấy vậy mà hâm mộ không thôi. Có một thành niên tuổi bên ngoài tầm 23 (Tuổi phỏng đoán theo dung mạo, còn tuổi thật thì có trời mới biết) khoảng chừng hỏi Ngạo Vô Song.

" Vô Song sư huynh, huynh tìm đâu ra Trương Đức sư đệ vậy? Tên này về đây thì đám mỹ nữ đều theo tên kia hết rồi. Huynh nói có phải hay không là huynh cố ý mang hẳn về phá đại sự của bọn đệ."

Ngạo Vô Song thần tình vui vẻ, ánh như sao sáng nhìn qua tên sư đệ đang than thở liên tục, vỗ vai tên sư đệ Ngạo Vô Song thở dài nói:

"Mấy người các người cũng thấy, Trương Đức sư đệ còn nhỏ tuổi, tính cách thì ngây thơ, lại biết nấu ăn ngon, mấy cô nàng kia không tranh thủ bắt lấy mới là lạ đó. Thế mấy người các người thử nghĩ thu về một tình nhân như Trương sư đệ tốt hơn hay các người tốt hơn, người ta vừa dễ bảo nói gì nghe nấy ai như các người một đám cây kim so với cọng râu cứng."

Một tên thiếu niên anh tuấn bên cạnh không phục nói:

"Nhưng mà Trương sư đệ tu vi không được à."

Ngạo Vô Song vẫn bình thản nói:

"Ta nói tiểu Khôn, sau này nếu đệ là cường giả rồi thì có cần yêu cầu cô gái mà đệ thích của đệ có tu vi cao sao? Đệ thích là được phải không nào. Mấy nàng cũng vậy thôi, tu vi, thiên phú các nàng sau này ai không là cường giả một phương nên các miễn các nàng có hảo cảm với ai thì người đó may mắn. Cuộc sống đôi khi bất công như vậy đệ nên tập làm quen."

Thiếu niên kia nghe vậy thì tí nữa rơi lệ đầy mặt, nói tóm lại là cuộc đời bất công với hắn mà không phải lỗi do hắn.

Đúng giữa trưa thiên địa đột nhiên biến đổi lớn, bầu trời đột nhiên thay đổi, từ đang có ánh nắng chiếu sáng muôn nơi thì bỗng âm u ảm đạm trong phút chốc bắt đầu có mưa phùn, sương khói âm tử khí từ bên trong mặt đất bốc lên bao phủ tất cả mọi người vào trong.

Cùng lúc đó mặt đất bọn họ đang đứng lúc này giống khối băng để trên một cục sắt vậy, nó bị tan ra sau đó chảy xuống tạo thành đầm lầy rộng lớn, vô số loài sinh vật như được phục sinh bay ra từ bốn phía và cũng ngay lúc này một xoáy màu xanh xuất hiện trên đầm lầy, cột sáng từ vòng xoáy chiếu thẳng lên trời cao như nối liền hai thế giới với nhau.

Trương Đức đang ở bên cạnh Ngọc Diệp thấy cảnh này thì hấn hơi run run, ngày trước hấn đã từng thấy qua nhiều cảnh tượng hoành tráng hơn nhiều nhưng chưa lần nào tự thân cảm nhận, lần này chính thức được cảm nhận hấn không sợ hãi mới là lạ.

Ngọc Diệp ở bên cạnh thấy vậy thì nắm lấy tay hấn ôn nhu nói:

" Có phải hay không rất đáng sợ, lần đầu tiên tử tới đây cũng giống như đệ vậy. Nhưng mà đệ yên tâm, đi theo tử sẽ không có việc gì."

Trương Đức còn chưa kịp gật đầu thì lại có một thiếu nữ khác nắm bàn tay còn lại của hấn nói:

" Ta cũng mới vào lần đầu nên hơi sợ, ta cùng ngươi đi cho an toàn."

Thiếu nữ này vừa dứt câu thì bên cạnh mấy thiếu nữ khác cùng đồng thanh nói:

" Bọn tử cũng mới lần đầu đi vào nên cũng cảm thấy rất sợ, Trương sư đệ, đệ sẽ không cự tuyệt bọn tử chứ."

Mấy cô nàng này dùng ánh mắt đáng thương nhìn Trương Đức, Trương Đức ngay lập tức gật đầu. Hấn vừa gật đầu thì cảm thấy bên hông hấn bị hai bàn tay véo mạnh, hấn cảm giác được một trận đau điếng, hấn dùng ánh mắt đáng thương nhìn một lớn một nhỏ mỹ nữ bên cạnh. Hai cô nàng đều hừ một cái không nói gì quay mặt đi nơi khác.

Được Trương Đức cho phép mấy cô gái bên cạnh lập tức tiến lại gần bao xung quanh lấy hấn dùng ánh mắt cảnh cáo mấy cô gái khác đang có ý định tiến lên, cái này nhìn giống gà mẹ bảo hộ gà con ấy chứ đâu giống cánh chim nhỏ bé tìm nơi nương tựa.

Đám nam nhân xung quanh thấy cảnh này thì có xung động lên cho Trương Đức một đạp biến ra ngoài rồi chính mình thay thế vào vị trí kia, cảm giác có một đám mỹ nữ bên cạnh sung sướng làm sao.

" Sư tử, tên ngọc kia nấu ăn rất ngon chúng ta có hay không qua bên đó gia nhập tổ đội với bọn họ." Một thiếu nữ bên Băng Cung nói với sư tử bên cạnh.

Đám nam nhân Băng Cung lập tức đứng ra ngăn cản, một tên thiếu niên anh tuấn nói:

" Tiểu Vi sư muội làm sao có thể nói lời như vậy, chúng ta Băng Cung tông môn đồng lòng, bọn huynh làm sao có thể để muội qua bên đó lâm vào nguy hiểm."

" Đúng, sư muội không được qua bên kia, bên kia thực lực không ra sao nên mạo hiểm? "

Cô gái tên tiểu Vi kia không cho là đúng nói:

" Nhưng còn có mấy vị sư tử đi cùng mà, đâu phải một mình ta."

Đang lúc mọi người còn đang tranh luận thì nhóm người Tiêu Dao Tông đã bước vào bên trong cột sáng và biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 496: Tử Vong Chiêu Trạch

Tử Vong Chiêu Trạch, khu vực ngoại vi.

Nơi đây tử khí dày đặc, đầm lầy bốn phía rất ít có khu vực đất bằng phẳng. Ánh sáng lóe lên, một đội ngũ có 6 người 1 thú hiện ra. Sáu người này chính là đám người Trương Đức, do Ngọc Diệp có phương pháp đặc biệt nên bọn họ không có bị lực truyền tống tách ra.

Cô gái nhỏ nhất trong nhóm tên Kim Chi là con gái của Đại Trưởng Lão trong tông, ba cô gái còn lại tuổi cũng ngang bằng với Ngọc Diệp, một cô gái tính tình hoạt bát hay cười tên Phần Hương, một cô khác tuy ít nói nhưng lúc nào cũng mỉm cười dịu dàng tên Ngọc Hà, còn cô gái còn lại tính cách bất quá rất thích chọc ghẹo Trương Đức tên Hồng Yên.

Mấy cô nàng này bề ngoài cũng rất xinh đẹp trong mắt đa số mọi người là như vậy nếu được một trong các nàng để ý tới thì đã là phúc phận mấy đời.

Nhìn không gian nơi đây Hồng Yên bịt mũi nói: " Thôi quá, không biết bên dưới cái đầm lầy này đến cùng là cái gì mà lại có mùi ghê tởm đến vậy."

Ngọc Diệp thì bình tĩnh hơn mọi người nhiều, nàng quan sát xung quanh trong chốc lát rồi nói:

" Bên trong này thời gian rất khác so với bên ngoài, theo kinh nghiệm của ta thì trời đã sắp tối rồi còn 1 canh giờ nữa, chúng ta phải nhanh chóng

tìm nơi an toàn bằng không buổi tối rất có khả năng bị Thiết Giáp Cự Ngạc cùng Yêu Chú Hùng Hậu bên trong đầm lầy đi ra tấn công, trở tay không kịp. Mọi người theo ta."

Mọi người không ai có ý kiến gì thêm đều chạy nhanh theo Ngọc Diệp, sau khi băng qua mấy cái đầm lầy rộng lớn thì bọn họ cuối cùng cũng nhìn thấy một nơi có thể dừng chân lại. Bên trong cỏ địa tu sĩ bị áp chế mạnh, đối với tu sĩ dưới Tinh Quân Cảnh thì không tài nào phản kháng. Còn đối với Trương Đức thì có cũng như không vì hắn cũng không thể nào phát huy ra sức mạnh thật sự của bộ thân thể này được, duy trì hoạt động đã là miễn cưỡng với linh hồn của hắn.

Nhìn nơi này Ngọc Hà nói:

" Chúng ta sẽ ở lại đêm nay ở nơi này sao? Làm sao mọi người cảm thấy rất không an toàn à."

Ngọc Diệp gật đầu nói:

" Bên trong nơi đây không có nơi nào là an toàn cả, chỉ có nơi cực độ nguy hiểm cùng nơi nguy hiểm mà thôi, đêm nay chúng ta chắc chắn phải chiến đấu với đám sinh linh nơi đây mọi người bố trí một ít pháp trận phòng hộ đi, cũng không nên lo lắng đám Thiết Giáp Cự Ngạc cùng Hùng Chú Hùng Hậu nơi này cũng không phải rất mạnh, cấp độ chỉ tương đương với Bất Diệt Cảnh trung kì và sơ kì mà thôi, chỉ cần lưu ý chất độc của bọn chúng là được."

Mọi người nghe vậy thì cũng không ai nói thêm gì mà tản ra bắt đầu bố trí một ít phòng thủ, duy chỉ có Trương Đức là đứng yên nơi đó, hắn có chút tay chân lóng ngóng không biết làm sao, hắn nhìn Ngọc Diệp hỏi:

" Ngọc Diệp tử, ta phải làm gì? "

Ngọc Diệp nhìn hấn cười vui vẻ nói:

" Không phải làm gì cả, đệ ở đây cùng với tỷ là được rồi."

Trương Đức nghi hoặc nói:

" Sao chúng ta không đi giúp mọi người, như vậy không phải làm sẽ nhanh hơn sao? "

Ngọc Diệp có chút bó tay với tên ngốc này rồi, khó khăn lắm mới đuổi đi được mấy con tiểu hồ ly kia đi mà tên này không biết ý chút gì. Nhưng thôi ai bảo nàng thích đồ ngốc này làm gì. Ngọc Diệp nói:

" Thôi thôi nếu như đệ không muốn ngồi một chỗ thì hãy đi làm đồ ăn tối nay đi. Ta sẽ phụ đệ, mọi người làm xong thì về cũng có cái ăn."

Trương Đức nghe Ngọc Diệp muốn phụ mình nấu ăn thì nhìn nàng từ trên xuống dưới mấy lần, dùng ánh mắt không thể tin được nhìn nàng. Ngọc Diệp bị nhìn đến xấu hổ, nàng gất lên:

" Nhìn đủ chưa, tỷ phụ giúp đệ nấu ăn thì có gì đáng ngạc nhiên lắm sao? "

Trương Thiên rất thật thà đáp:

" Có, đệ quan sát tỷ nhiều lần rồi, đệ nắm chắc 100% tỷ chưa bao giờ làm đồ ăn, đệ sợ để tỷ xuống bếp thì mọi người tí nữa không có gì ăn nữa. Thôi tỷ cứ đứng bên cạnh để mình đệ làm cho."

Ngọc Diệp bị nói tới mặt đỏ lên, mặt nàng đỏ lên không khác gì quả táo chín nhìn vào chỉ muốn cắn một miếng. Nàng hung dữ nhìn Trương Đức gất:

" Hừ, dám coi thường tỷ sao, đệ cứ để đó tỷ hôm nay sẽ cho đệ biết tài nghệ nấu ăn của tỷ.

Nói xong nàng từ chỗ Trương Đức lấy đi dụng cụ nấu ăn cùng nguyên liệu nấu ăn buổi tối. Vì thấy Ngọc Diệp đang tức giận nên Trương Đức không dám lại gần chỉ dẫn nàng nấu ăn. Hắn ngồi xếp bằng giả bộ tu luyện, thực chất là vào bên trong thế giới linh hồn nói chuyện với đại ca hắn.

.....

Bên trong thế giới linh hồn.

Xuân Đức vẫn ngồi nơi đó chơi với đám khí linh bay loạn xung quanh, hắn như không biết mệt cùng chán, trên mặt hắn luôn nở một nụ cười vô cùng ôn hòa. Trương Đức ngồi xuống trước mặt Xuân Đức nói:

" Đại ca, đại ca có thể ngay bây giờ tạo cho đệ một bộ thân thể không, bộ thân thể này của đại ca quả thực quá kinh khủng, mới vài ngày mà linh hồn đệ muốn tan luôn vậy. "

Xuân Đức đang chột chột mà của Phong Phong nghe vậy thì ngẩng đầu lên cười nói:

" Quả thực không còn tài liệu thích hợp để tạo thân thể cho đệ, tài liệu bây giờ nếu tạo thân thể thì bộ thân thể kia phát triển không cao, cao nhất chỉ có thể phát triển tới Thần Vương Cảnh là cực hạn. "

Nghe Xuân Đức nói mà Trương Đức nuốt nước miếng, đi theo Xuân Đức hắn cũng biết Thần Vương Cảnh là cái gì, vì biết nên hắn mới kính sợ. Từ trước tới nay ước mơ của hắn không có gì to lớn, trước kia còn đang là thiên tài thì hắn chỉ mong mình sau này trở thành Hóa Thần Cảnh là thỏa mãn rồi, giờ nghe Xuân Đức nói hắn có thể tiến lên tới cái cảnh giới kia thì không kinh hãi mới làm lạ.

Trương Đức ngay lập tức gật đầu nói:

" Như vậy là quá tốt rồi đại ca, một thân thể có thể đạp bước vào đến Thần Vương Cảnh cái kia đệ đã cực kì thỏa mãn rồi. Đệ ban đầu chỉ muốn đạt tới cảnh giới tương tự với thân hồn của đệ bây giờ mà thôi. Được như vậy đệ đã không có gì nuối tiếc."

Xuân Đức nhìn Trương Đức thật sâu sau đó cười nói:

" Chú em thật giống đại ca trước kia, hắc hắc. Thôi được rồi nếu đệ đã muốn vậy thì để đại ca giúp đệ nhưng đại ca phải nói trước cái thân thể kia phải bắt đầu tu luyện từ đầu đó, tuy hơi tốn thời gian một chút khoảng vài chục năm để đạt tới cảnh giới thân hồn của đệ lúc này nhưng được cái nó có thể dung hợp hoàn mỹ với thân hồn của đệ. Vậy chú em khi nào cần?"

Trương Đức nghĩ tới việc gì đó lo lắng nói:

" Việc dung nhập linh hồn cần nhiều thời gian không ca? "

Xuân Đức tính toán một chút nói:

" Nhanh thì tức khắc mà chậm thì vài ngày. Có việc gì sao? "

Trương Đức lắc đầu đáp:

" Không có, vậy ca chuẩn bị giúp đệ đi."

Xuân Đức gật đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 497: Ngọc Diệp Xuống Bếp Và Cái Kết

Tử Vong Chiếu Trạch trời đã tối. Lúc này đám người Trương Đức đang vây quanh mấy món ăn mà Ngọc Diệp làm ra.

Duy chỉ có Trương Đức nếm thử lần lượt các món ăn của Ngọc Diệp rồi cho lời nhận xét, còn các cô gái khác thì không ai dám thử, vì trước mặt bọn họ đâu phải cái gì thức ăn, canh thì nhìn giống thuốc độc nhiều màu, thịt nướng đã biến thành than nhìn không rõ phần nào là thịt những món khác cũng tương tự.

Nhưng thấy Trương Đức liên tục ăn những món mà Ngọc Diệp làm miệng khen ngon không ngớt, đôi khi thì nói hơi mẶn hoặc là bỏ thiếu cái gì.

Mấy cô gái nhẹ dạ cả tin cũng thử gắp lên một miếng thịt chiên cho vào miệng nhai, lập tức sắc mặt năm cô nàng xanh lét, bọn họ cảm thấy một cục than có chứa ốt bột dính xung quanh cổ họng khiến bọn họ tí nữa thì thở không thông.

Khục khục... khục khục

Liên tục tiếng ho khan, mấy cô gái lấy cả bình nước ra uống ừng ực. Kim Chi thè lưỡi ra mà hô hấp, mọi người đều thấy lưỡi của cô bé đỏ chót lên, Kim Chi nhin không được bức xúc nhìn Ngọc Diệp nói:

" Ngọc Diệp tử, tử muốn ám sát muội sao. Làm sao lại có thể vừa mẶn lại cay như vậy. Khó ăn, khó ăn chết đi được. Phải rồi Trương sư đệ mau

ngừng ăn."

Mấy cô gái cũng kịp phản ứng nhanh chân chạy lại bên Trương Đức ngăn cản hắn không cho hắn ném thử đồ ăn của Ngọc Diệp làm nữa. Nhưng lúc bọn họ tới bên cạnh hắn thì Trương Đức bỗng nhiên như sợi bún ngã lăn ra.

" Trời ạ, xảy ra án mạng rồi." mấy cô gái la lên hoảng hồn. Ngọc Diệp cũng kinh sợ chạy lại gần nhưng lúc này Trương Đức mở mắt ra nở một nụ cười nhẹ nói:

" Xin lỗi làm mọi người lo lắng, là đại ca để lại năng lượng thần hồn để dùng hết rồi không thể duy trì hoạt động thân thể này nữa rồi."

Mọi người nghe vậy thì như loạt vào sương mù, Ngọc Diệp phản ứng nhanh nhất nàng hỏi:

" Ý đệ nói thân thể này không phải của đệ mà là của người khác? "

Trương Đức gật nhẹ đầu đáp:

" Là của ca ca đệ, ca ca cho đệ mượn để nhìn cuộc sống bên ngoài. Nhưng đệ sắp có thân thể khác rồi, thân thể kia mới là thân thể của đệ."

Mấy cô gái nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, bọn họ khó có thể tin sự tình đang xảy ra. Đang lúc này đột nhiên một bộ thân thể trống trơn không có quần áo xuất hiện trước mặt mọi người, bộ thân thể kia nhìn hoàn mỹ vô khuyết, từng góc cạnh như được đẽo gọt mà ra.

Thấy được bộ thân thể này Trương Đức liền mừng rỡ nói:

" Kia là thân thể của đệ."

Năm cô gái đều nhìn sang bộ thân thể đôi diện, sắc mặt năm người trong nháy mắt đỏ lên nhưng cũng không có quay mặt đi mà chăm chú nhìn từng chi tiết một. Cũng lúc này linh hồn của Trương Đức thoát ra ngoài bay vào trong cơ thể mới kia. Thân thể kia run một cái rồi yên tĩnh lại nhưng sau một lát có vô số ánh sáng ôn hòa từ thân thể tán phát ra, chiếu sáng khắp khu vực mấy chục mét.

" Đẹp quá." Mấy cô gái không hẹn mà cùng nói lên.

Bỗng nhiên bộ thân thể đang ở trong tay của Kim Chi run lên nhẹ nhẹ, nàng giật mình theo bản năng thả ra thân thể của Xuân Đức ra. Mấy cô gái bên cạnh cũng phát giác được cái gì không đúng nhưng sau đó lại không có gì phát sinh nữa cả.

Sau một lúc mọi người lại bắt đầu chú ý lên sự biến đổi của Trương Đức, trên người Trương Đức liên tục xuất hiện những ấn kí cùng hoa văn đặc biệt lóe lên một cái rồi ẩn nấp đi. Nhưng dị tượng lại khiến cho 5 cô gái kinh hãi không thôi.

Chỉ thấy thiên địa bỗng nhiên cộng minh với hoa văn trên người Trương Đức, hình thành một đồ án Thiên Long to lớn, Thiên Long từ bên trong cơ thể Trương Đức lao ra cắn nuốt tất cả thiên địa linh khí xung quanh phương viên mấy vạn dặm không còn một mảnh, sau đó thiên long lại quay về thân thể của Trương Đức, chính lúc này từ bên trong cơ thể Trương Đức phóng xuất ra vô biên ánh sáng thánh quang.

Thánh quang đi tới đâu hắc ám lùi xa, phạm vi vạn dặm xung quanh bỗng nhiên bừng sáng như chưa từng được sáng. Dị tượng này kéo dài nguyên một canh giờ mới bắt đầu có dấu hiệu dừng lại.

.....

Một canh giờ sau Trương Đức trong mơ màng tỉnh lại, hắn vừa mở mắt ra thì thấy năm cô gái đang hiếu kì đánh giá hắn như thấy sinh vật lạ vậy, Trương Đức lập tức sợ hãi nói:

" Các tỷ làm gì vậy, đừng có dùng tay sờ người đệ như vậy."

Hồng Yên nheo mắt nói:

" Không làm vậy thì làm sao mặc quần áo cho đệ được, nào năm yên nào tỷ chưa bao giờ được đụng vào cơ thể nam nhân."

Mấy cô nàng khác nhao nhao phụ họa duy chỉ có Ngọc Diệp là không có, nàng tức giận cho mỗi nàng một cái cốc đầu nói:

" Máy người các người làm gì vậy, Trương sư đệ mới tỉnh lại còn đang suy yếu đừng có làm rộn."

Mấy cô gái khác tuy không tình nguyện nhưng vẫn thu tay lại. Trương Đức được buông tha lập tức nhớ tới đại ca. Hắn vội hỏi:

" Đại ca đâu rồi? Bộ thân xác trước kia của đệ ấy, ở đâu rồi."

Ngọc Diệp nói:

" Đừng có kích động, đang ở một căn phòng khác, để ta dẫn đệ sang bên đó."

Cứ như vậy 6 người cùng đi sang căn phòng nơi mà Xuân Đức đang nằm. Trương Đức thấy đại ca vẫn nằm yên không có động tĩnh thì cau mày nói:

" Đại ca làm sao vẫn chưa tỉnh lại, chẳng lẽ lúc này thi pháp khiến đại ca bị thương rồi."

Trương Đức vừa dứt lời xong thì dị biến phát sinh, cơ thể đang nằm trên giường kia bắt đầu cử động, các ngón tay cùng mi mắt khẽ giật, mái tóc màu đen tuyền dài ngang lưng lúc này cũng bắt đầu biến thành trắng xóa.

Từ trên người cái cơ thể kia mọi người cảm nhận được một loại lực lượng khiến người ta hít thở không thông, trái tim tất cả mọi người siết chặt lại, đang lúc mọi người căng thẳng thì người nằm trên giường kia mở mắt ra.

Một đôi con ngươi màu xám lạnh lẽo vô tình, khi cặp mắt kia khẽ đảo qua mọi người thì năm cô gái lập tức cả người run lập cập ngã xuống sàn, Trương Đức cũng cảm giác như thế nhưng hắn biết đại ca đây là không thể không chế sức mạnh nên mới vậy, hắn tin đại ca sẽ không bao giờ hại hắn. Hắn cô gắng chống cự lại sự sợ hãi bốc lên trong lòng.

Rất nhanh cái cảm giác như luân hồi mấy trăm kiếp kia biến mất, mọi thứ trở lại như bình thường. Xuân Đức ngồi dậy nói:

" Lần đầu gặp mặt mọi người, xin chào mọi người. Cơ thể lâu không dùng nên có chút không quen mọi người không cần sợ hãi. Lão nhị khá lắm còn tỉnh trước cả đại ca. Cảm giác thế nào, tốt không? "

Trương Đức gật đầu nói:

" Cảm ơn đại ca, đệ thấy tốt lắm."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 498: Vô Đê

Xuân Đức ngồi dậy, lấy ra một cái nhẫn không gian đưa cho Trương Đức nói:

" Lão Đại ta cũng không có gì nhiều để cho đệ, bên trong chỉ có vài thứ lung tung. Sau này nếu có thứ tốt hơn sẽ không thiếu phần đệ. Hắc hắc, thôi đại ca cần đi trị thương cái đã, linh hồn của đệ rời đi khiến ta có chút suy yếu. "

Nói xong thì Xuân Đức biến mất không còn hình dáng chỉ để lại Trương Đức cùng mấy cô gái đang nhìn về cái nhẫn không gian trên ngón áp út của Trương Đức không rời mắt. Chiếc nhẫn không gian này vừa nhìn là đã biết nó bất phàm.

Chiếc nhẫn màu thạch bích bên trên có một viên đá màu đỏ phát ra tia điện nhỏ, Hồng Yên cùng Kim Chi cái tính tò mò lại nổi lên, hai nàng giật giật góc áo của Trương Đức nói:

" Trương sư đệ bên trong có những gì có thể cho chúng ta nhìn một cái được không? "

Ngọc Diệp ở bên cạnh liền cho hai cô nàng hai cái cốc đầu vì cái tội tọc mạch đồ của người khác, nàng răn dạy:

" Đó là bí mật của Trương sư đệ các ngươi tò mò cái gì."

Hai cô nàng Hồng Yên cùng Kim Chi dùng ánh mắt ai oán nhìn về Ngọc Diệp, sau đó các nàng lại dùng ánh mắt đáng thương tới cực điểm nhìn về Trương Đức như đang muốn nói: " Người mà không cho bọn ta sẽ không để ý tới người nữa."

Trương Đức cảm nhận được có một luồng sức mạnh ẩn dấu bên trong chiếc nhẫn liên tục ôn dưỡng cơ thể hắn, loại lực lượng này rất ôn hòa nên hắn có chút phê, đến lúc hắn hồi thần lại nhìn thấy ánh mắt của hai cô gái cùng Ngọc Diệp thì cười nhẹ một cái nói:

" Được rồi mọi người thích xem thì xem thôi. Đại ca nói đây là mấy đồ lung tung ắt hẳn cũng không có gì quan trọng, cũng không cần giấu giếm ai cả."

Nụ cười ôn hòa có phần tiêu sái, giọng nói như thấm vào lòng người khiến cho mấy cô gái không kiềm được trái tim đập nhanh mấy lần, khuôn mặt cũng đỏ lên.

Trương Đức có lẽ rất lâu rồi không dùng nhẫn không gian nên hắn có phần tay chân luống cuống. Sau một lúc hắn mới quen thuộc với cách dùng chiếc nhẫn mà Xuân Đức đưa cho, tâm niệm vừa động Trương Đức lầm bầm: " Đi ra nào."

Theo câu nói của Trương Đức trong phòng bỗng nhiên xuất hiện tinh quang màu lam, cùng lúc đó có 7 cô gái mặc áo bào màu xanh lam, đeo mặt nạ quỷ dữ quỳ xuống một chân ở trước mặt Trương Đức hô:

" Tham kiến chủ nhân."

Âm thanh của bảy người lạnh lẽo vô tình như thanh kiếm của các nàng đang đeo bên hông vậy. Tuy các nàng không có bộc phát khí thế nhưng mọi

người ai cũng cảm nhận được một sức mạnh hủy diệt ẩn sâu bên trong cơ thể của các nàng.

Trương Đức đang không lại gọi ra bảy cô gái mà bảy người này đều gọi hắn là chủ nhân thì không khỏi sửng sốt hỏi:

" Các vị tỷ tỷ này có nhầm lẫn ở đây không? Ta từ khi nào đã trở thành chủ nhân của mấy vị tỷ tỷ rồi."

Không có ai đáp lời hắn, bảy cô gái đeo mặt nạ kia vẫn cứ quỳ như vậy trước mặt hắn, giống như không có lệnh của hắn thì các nàng sẽ không đứng dậy vậy. Mấy người Ngọc Diệp thấy cảnh tượng này thì khó mà tin nói:

" Nhân không gian có thể chứa vật sống."

Nhưng sau giây phút kinh ngạc, Ngọc Diệp quay qua Trương Đức nói:

" Có lẽ đây là Hộ Vệ mà đại ca của đệ chuẩn bị cho đệ đấy, nhanh bảo các nàng đứng dậy đi, cứ để các nàng quỳ mãi như vậy cũng không tốt."

Kim Chi phụ họa: " Phải phải nhanh bảo mấy nàng đứng dậy đi, mà Trương sư đệ người thử ra lệnh cho các nàng tháo mặt nạ ra đi, tỷ tỷ ta muốn xem dung mạo bọn họ thế nào mà phải đeo mặt nạ."

Trương Đức gật đầu, nhìn về bảy cô gái đang quỳ trước mặt hắn nói: " Các vị tỷ tỷ xin mời đứng dậy. Làm phiền mọi người tháo mặt nạ ra."

Bảy cô gái vẫn không nói một lời đứng dậy gỡ mặt nạ xuống, ngay lập tức bảy khuôn mặt như vẽ hiện ra trước mắt mọi người, khuôn mặt thanh tú không một khuyết điểm nhỏ, ánh mắt to tròn có thần, môi mỏng, sống mũi cao, lông mày lá liễu, bảy người đều đạt tiêu chí của đại mỹ nhân.

Nếu mang so sánh với đám người Ngọc Diệp thì mấy người Ngọc Diệp có xách dép chạy theo cũng không kịp. Bảy cô gái này đều là tử linh sinh vật Tinh Quân Cảnh được Xuân Đức tôn công tạo thành, có thể nói là tác phẩm tốn nhiều công sức nhất mà hắn từng làm. Các nàng đều có tư duy, có không gian phát triển, nhìn chung ngoại trừ tính cách khá lạnh, không có cha mẹ sinh ra

, các phần còn lại của các nàng đều rất giống nhân tộc,

Đeo lại mặt nạ, một cô gái đứng trước nhất trong bảy cô gái lại hỏi:

" Chủ nhân tôn kính, ngài còn có phân phó gì nữa sao? "

Trương Đức vẫn đang còn choáng ngợp trước nhan sắc của mấy nàng, bị hỏi vậy thì theo phản xạ lắc đầu nhưng ngay sau đó hắn lại hỏi:

" Mọi người tên là gì? Làm sao lại gọi ta là chủ nhân? "

Cô gái kia tiếp tục cung kính nói:

" Thừa chủ nhân tôn kính, người có thể gọi chúng ta là thất kiếm, thuộc hạ tên Kiếm Nhất, các nàng lần lượt là Kiếm Nhị, Kiếm Tam, Kiếm Tứ, Kiếm Ngũ, Kiếm Lục, Kiếm Thất. Bọn thuộc hạ sinh ra là để bảo vệ chủ nhân, sinh mệnh này chỉ tồn tại khi chủ nhân tồn tại, chủ nhân chết mấy người chúng ta sống cũng không còn ý nghĩa."

Giọng nói của nàng không ôn nhu mà lạnh lẽo nhưng ai cũng có thể nghe ra được ý chí không thể thay đổi của các nàng, bọn họ thật sự tin rằng nếu Trương Đức ra lệnh cho mấy nàng chết thì các nàng hẳn tự sát ngay tại chỗ.

Trương Đức động dung, hắn không tin được đại ca lại có thể tìm được bảy cô gái vì hắn mà cống hiến sinh mệnh.(Linh Hồn của Trương Đức ở

bên trong linh hồn của Xuân Đức ngủ say, lúc mê lúc tỉnh nên có nhiều việc không biết, với Xuân Đức là người có quyền khống chế toàn bộ nên việc gì Xuân Đức muốn cho Trương Đức biết thì hẳn mới có thể biết, bằng không thì Trương Đức cũng không biết được, cũng giống lúc này Trương Đức không biết Xuân Đức có khả năng tạo vong linh y hệt người sống nên nhầm rằng Xuân Đức đi đâu bắt về mấy cô nương lương thiện đầu độc tư tưởng biến thành hộ vệ của hắn.)

Trương Đức động dung thì mấy người khác cũng không ngoại lệ. Mấy nàng hai mặt nhìn nhau, trong ánh mắt đều thấy được vẻ kinh sợ. Trong lòng mỗi người đều suy nghĩ là đại ca của Trương sư đệ đã làm gì mà lại khiến cho mấy cô gái này khăng khăng một mực. Nhìn qua cũng không giống bị hạ cấm chế hay gì khác à.

Vì không có việc gì nên Thất Kiếm lui qua một bên, ở bên ngoài phòng tu luyện tử khí. Ở bên trong phòng bầu không khí có phần không đúng lắm, mấy cô gái đều nhìn Trương Đức với ánh mắt dò xét, một vị chua chua xuất hiện mà đến cả tên ngọc như Trương Đức cũng cảm nhận được.

Hắn gãi sau ót, nhìn mấy cô gái cười nói:

" Các vị tỷ tỷ đừng nhìn ta như thế, ta thật ngại à."

Mấy cô gái không hẹn mà trừng mắt nhìn hắn, tay thì bóp lấy một chút thịt non mềm bên eo của hắn véo, Trương Đức nhịn không được đau hét lên mấy tiếng thê lương, hắn nước mắt rung rung đáng thương nhìn mấy nàng, hắn không hiểu vì sao mình bị véo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 499: Buổi Tối Không Yên Bình

Thấy bộ dạng vô tội cùng đáng thương của Trương Đức mấy cô nàng cũng là lòng mềm nhũn không nỡ trừng phạt hẳn nữa. Kim Chi bên cạnh bắt đầu dùng tay nhỏ xoa xoa mấy nơi mà Trương Đức bị véo nói:

" Có đau lắm không? "

Trương Đức thật thà gật đầu đáp:

" Đau chết đi được, đệ bây giờ không có tu vi nên cảm thấy đau lắm."

Mấy cô gái lúc này mới nhớ Trương Đức bây giờ không có tu vi, mà lúc này các nàng còn đang trong cơn ghen nên có hơi quá tay, rất nhanh mấy cô nàng liền xin lỗi hẳn, lại còn xoa bóp lại cho hẳn nữa.

Ngọc Diệp ôn nhu nói:

" Trương sư đệ bên trong nhẫn còn gì nữa đều lấy ra đi. Hừ hừ. Tỷ xem bên trong có hay không còn cất giấu mấy đại mỹ nhân nữa."

Trương Đức cười khan xua tay liên tục nói:

" Không có, không có, đệ thề đấy. Không tin tỷ nhìn này."

Nói xong hẳn mang tất cả những thứ gì ở bên trong không gian nhẫn đều đổ đi ra, ào một cái, một đồng lớn đồ vật xuất hiện.

Bên trong có một bộ trường bào bên ngoài, một bộ áo giáp đủ mọi phụ kiện, cùng một thanh kiếm đều phát ra ánh sáng màu bạc nhìn vô cùng bắt mắt, ở bên trên bộ trường bào còn đặt mấy quyển bí kíp đang phát ra quang mang màu vàng. ngoài những cái này còn có một đôi cánh bằng xương cốt màu xanh.

Ở bên cạnh một đồng lớn là một núi nhỏ linh thạch cực phẩm tinh chế(Ác Ma Điện đã tìm ra biện pháp tinh chế linh thạch khiến cho linh thạch súc tích thiên địa linh khí hơn vạn lần.)

Mấy cô gái cũng không có ngại gì mà cùng nhau ngồi xuống dò xét những thứ trên mặt đất, nâng lên bộ áo giáp cùng thanh kiếm mấy nàng nhìn vài lần nhưng cũng không biết những thứ bảo vật này có đẳng cấp gì.

Kim Chi rút ra bội kiếm tùy thân nói:

" Mọi người tránh ra để muội thử xem áo giáp này có hay không là bảo vật tốt."

Mọi người lui ra để Kim Chi tiến lên thử kiếm, Kim Chi cũng không có thi triển cái gì cao minh mà cứ như thế chém ra một kiếm nhưng khi thanh kiếm chém lên áo giáp lại không vang lên tiếng vang mà trực tiếp hòa tan thanh kiếm cắn nuốt nó, biến nó thành một bộ phận của áo giáp.

Mấy cô gái thấy cảnh này thì con mắt muốn rớt ra ngoài luôn, đây là cái gì áo giáp à, áo giáp mà có khả năng thôn phệ tự lớn mạnh bản thân. Mấy nàng lại nhìn qua mấy phụ kiện khác của bộ áo giáp, mang theo tâm tư muốn thử xem có phải cái bảo vật này muốn nghịch thiên rồi hay không, các nàng liên tục lấy kiếm ra chém lên và kết quả cũng đều như vậy.

Ngọc Diệp không khỏi hít vào vài ngụm khí lạnh nói:

" Bảo vật không có ai thúc dục chỉ tự thân phòng ngự vậy mà chúng ta không thể làm gì được nó. Cái này đến cùng là bảo vật đẳng cấp gì đây. Phải rồi Trương sư đệ, đệ nhanh mặc lên cho bọn tỳ nhìn xem."

Mấy cô gái khác cũng đứng dậy lôi kéo Trương Đức tới:

" Trương sư đệ nhanh mặc lên đi. Để bọn tỳ giúp đệ mặc lên cho."

Nói xong mấy cô nàng định ngay tại chỗ lột đồ Trương Đức ra, khiến cho hắn quá sợ hãi, hắn vội lù ra nói:

" Không cần, không cần, không cần đâu. Cái này đệ tự làm được."

Nói xong hắn sợ mấy nàng muốn động thủ tiếp thì nhanh tay vẽ ra một đồ án ma thuật bên trên có một ấn kí thiên sứ 8 cánh, khi cái ấn kí thiên sứ 8 cánh mở mắt thì tất cả những vật phẩm bên dưới tự động hóa thành ánh sáng mặc lên người hắn.

Không qua mấy hô hấp Trương Đức đã thay đổi một thân trang bị, cả người hắn khoác lên một bộ quần áo màu bạc, phát ra ánh sáng nhu hòa như ánh trăng nhìn giống trích tiên giáng thế vậy nhưng đó nếu như không có đôi cánh bằng xương phía sau, có thêm đôi cánh bằng xương rộng lớn phía sau phát ra ánh sáng xanh lè thì nhìn hắn chẳng khác gì yêu ma hàng thế.

Cùng lúc hắn mặc lên bộ quần áo kia thì từ bên trong đồng linh thạch cực phẩm tinh chế bay ra một con Hắc Tu La Điều, nó bay vòng vòng sau đó đậu lên cánh tay trái của Trương Đức khi con Hắc Tu La Điều này đậu lên tay trái Trương Đức thì như có sự cộng minh giữa bộ quần áo và nó.

Cả người Trương Đức sáng lên, một cột sáng màu xanh nhu hòa phóng thẳng lên cao, Trương Đức đắm chìm bên trong cột sáng nhìn yêu dị tới cực điểm. Trương Đức thét dài một tiếng.

A a a a a

Âm thanh như gió lốc cuốn bay mọi thứ xung quanh hắt ra xa, ngay cả căn nhà hắt đang đứng cũng lập tức bị xé nát bay về bốn phía. Âm thanh truyền đi khắp nơi khiến cho đám sinh linh nơi đây khựng lại bước tiến.

Lần trước dị tượng mọi người còn đang tìm nơi xuất thế bảo vật nhưng ngại vì đêm tối ở chỗ địa quá nguy hiểm nên không ai dám đi tìm kiếm nhưng khi nghe được tiếng kêu của Trương Đức thì bọn họ dám chắc có người đã tìm được cái gì đó nên có một vài tên gan mập không ngại nguy hiểm mà làm liều. Người ta đã nói chỉ cần có một thằng ngu đi đầu thì sẽ có một đám không sợ chết đi theo.

Thực tế từ lần dị tượng đầu tiên cũng đã có người tiến đến tâm bảo nhưng vì ánh sáng kia quá tàn mác nên rất khó xác định nơi nào là bắt nguồn nhưng lần này thì khác, ngoại trừ tiếng kêu của Trương Đức ra thì còn cột ánh sáng có thấy rõ từ phương xa.

Cùng lúc Trương Đức đang tận hưởng cảm giác sung sướng thì có một đội ngũ 3 người cách đám người Trương Đức không xa, trong ba người này thì có Ngạo Vô Song là người quen còn hai người còn lại rất lạ mặt.

Nghe được âm thanh phát tiết của Trương Đức, Ngạo Vô Song bất giác nở nụ cười, nhìn qua hai người bạn bên cạnh nói:

" Có lẽ ta tìm thấy đồng môn rồi, hai người có muốn cùng ta tới nơi đồng môn của ta không? "

Hai người này tu vi thấp hơn Ngạo Vô Song rất nhiều nhưng lại rất có kinh nghiệm ở những nơi như thế này nên khi ba người gặp nhau thì liền tập hợp cùng nhau làm một đội ngũ nho nhỏ. Một cô gái dung mạo bình thường gật đầu đáp:

" Nếu Ngạo huynh đã có quyết định thì chúng ta cùng đi theo huynh."

Người còn lại cũng là gậy đầu hiển nhiên là không có ý kiến gì khác. Như vậy ba người liền nhắm thẳng tới cột sáng kia mà tiến tới. Trên đường đi bọn họ gặp khá nhiều nguy hiểm nhưng nhờ có cô gái duy nhất trong đội biết cách né tránh đám sinh vật đầm lầy nơi đây mà nguy hiểm giảm đi phân nửa.

Khi bọn họ chạy đến nơi đám có đám người Ngọc Diệp thì không biết từ nơi đâu hiện ra mấy cái bóng trắng vây bọn họ vào bên trong, sát khí lạnh lẽo khóa chặt ba người. Ngạo Vô Song đang định giải thích cái gì thì có một âm thanh vội vàng la lên.

" Thất Kiếm tở đừng có làm thương bọn họ. nhanh thu kiếm lại."

Theo thanh âm kia vang lên, bảy thanh kiếm đang chỉ thẳng vào nơi hiểm yếu của mỗi người không biết lúc nào đã biến mất, bảy cái bóng trắng cũng mờ nhạt dần rồi biến mất.

Ba người Ngạo Vô Song lúc này mới dùng tay lau mồ trên đầu, Ngạo Vô Song trầm than:

" Nguy hiểm thật."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 500: Buổi Tối Không Yên Bình(1)

Cùng lúc này có 6 thân ảnh đi lại phía bọn họ, đi đầu là một thiếu niên cả người phát ra ánh sáng nhu hòa như ánh trăng, theo phía sau là năm cô gái, 5 cô gái phía sau thì Ngạo Vô Song không còn xa lạ gì đều là tông môn đệ tử, còn thiếu niên đi đầu thì hẳn cảm giác rất quen thuộc nhưng lại không rõ là ai.

" Ngạo đại ca, vậy mà lại gặp được huynh ở nơi này." Thiếu niên tiến lại gần nở một nụ cười ôn hòa chào đón ba người.

Ngạo Vô Song nhìn thiếu niên trước cảm giác vừa quen vừa lạ, hẳn hỏi:

" Vị huynh đệ này chúng ta đã từng gặp nhau sao? "

Trương Đức cười nói:

" Ha ha. Đệ là Trương Đức đây, mới đổi một bộ thân thể mới. Thôi mọi người cùng vào trong kia rồi nói, nghe Ngọc Tỷ nói nếu ở gần đây có thể dẫn tới rất nhiều sinh linh đắm lầy tử vong này."

Mọi người gật đầu sau đó cùng nhau đi vào, trên đường vừa đi vừa nói chuyện. Ngạo Vô Song sau khi biết hết mọi chuyện thì vô cùng kinh ngạc, không ngờ Trương Đức lại là một cái linh hồn dùng thân thể của ca ca mà sống.

Đi vào căn nhà mới (nhà cũ nát rồi có nhà mới ngay) Ngạo Vô Song giới thiệu hai người bạn đi cùng mình:

" Ta giới thiệu một chút hai người bạn đi cùng ta, cô gái này tên U Lâm là một địa hành giả, còn chàng trai này tên Vân Thiên cũng là một địa hành giả. Mọi người cùng nhau làm quen đi sau này chúng ta còn cùng nhau hợp tác."

Mọi người cũng rất vui vẻ làm quen và nói chuyện cùng với nhau, đến lúc U Lâm nhìn về phía Trương Đức thì hiểu kì nói:

" Quần áo của đạo hữu rất đặc biệt à, nó làm từ chất liệu gì làm sao ta chưa từng nhìn thấy. "

Trương Đức nghe vậy thì cười ngây ngô nói:

" Xin lỗi, ta cũng không biết nữa, đại ca cho ta mà đại ca chưa nói cho ta biết nó được làm từ cái gì cơ nên ta không biết."

Nghĩ tới việc việc Ngạo Vô Song hỏi:

" Trương sư đệ, đại ca của đệ đi đâu rồi sao ta không thấy? "

Trương Đức đáp:

" Đại cơ bị thương nên phải đi trị thương rồi. Nhưng đại ca rất mạnh nên chắc rất nhanh sẽ khỏi hẳn thôi. "

" Ô, như vậy sao." --- Ngạo Vô Song ngạc nhiên.

Đang lúc này ở bên cạnh Hồng Yên sắc mặt thoáng thay đổi nhưng sau đó lại nở một nụ cười âm hiểm nói:

" Đám Hung Chú Hùng Hậu kia tới rồi, có tới 6 con. Nhưng chúng ta không cần ra tay có mấy tên không may giúp chúng ta rồi."

Hiển nhiên là Hồng Yên thông qua trận pháp bảo động bố trí cách đây mấy chục dặm mà phát hiện ra có kẻ xâm nhập. Mấy người Ngọc Diệp, Phần Hương, Kim Chi, Ngọc Hà cũng phát hiện được tình huống này, bọn họ cũng chỉ là mỉm cười.

Đúng lúc này Trương Đức hỏi:

" Mọi người có đói không, để ta xuống bếp nấu cho mọi người một chút đồ ăn nhé."

Kim Chi nghe vậy thì nước mắt lưng tròng ôm lấy từ phía sau Trương Đức nói:

" Trương sư đệ đúng là tốt nhất, sư tỷ đói muốn chết, tất cả là do Ngọc Diệp sư tỷ làm mọi người không có cơm tối để ăn."

Vỗ vỗ đầu Kim Chi, Trương Đức an ủi nói:

" Được rồi đừng có ôm đệ chặt vậy, đệ sắp không thở nổi rồi. Tỷ đứng xuống để đệ làm cho mấy người bọn tỷ chút gì đó."

" Không muốn, tỷ đói quá không đi nổi rồi, đệ phải công tỷ."--- Kim Chi như keo dán kiên quyết bắt Trương Đức phải công nàng.

Nhưng mấy cô gái bên cạnh làm sao có thể để cho nàng thực hiện được mưu đồ không trong sáng của nàng, bốn cô gái nhanh chân đi lên không có nhiều lời bắt lấy tứ chi của Kim Chi tách ra khỏi cơ thể Trương Đức.

Trương Đức nở một nụ cười ôn hòa, rồi đi xuống bếp. Hắn vừa đi thì năm cô gái khác cũng theo xuống, đến cả U Lam thấy mọi người đi hết thì cũng theo phía sau, cuối cùng bên trên này chỉ còn mỗi hai người Ngạo Vô Song cùng Vân Thiên. Vân Thiên nhìn Vô Song nói:

" Vị sư đệ này của Ngạo huynh đúng là khắc tinh của nữ nhân, không làm gì đúng nơi đó thôi nữ nhân cũng chạy theo như vịt, sau này nếu có đi đâu tốt nhất không mang theo tên đó đi."

Ngạo Vô Song gật đầu cười đáp:

" Ta cũng nghĩ như đệ, ha ha, thôi chúng ta cũng đi xuống hưởng lộc nào, Trương sư đệ nấu ăn rất ngon, món ăn của đệ ấy tác dụng cũng không khác gì đan dược cao giai là mấy."

Nói xong thì Ngạo Vô Song cũng nhanh chân đi xuống bếp, Vân Thiên đi theo phía sau lầm bầm nói: " Có thần kì vậy sao? "

.....

Khi đám người Ngạo Vô Song đang ngồi trực ăn thì ở cách đó mấy chục dặm đang có mười mấy người vô cùng chật vật, cả người vết thương không ít, vết nào vết nấy sâu thấy tận xương. Những người này đang bị 6 con Hung Chú vây công.

Sáu con Hung Chú thân cao ba mét nhìn na ná giống con bọ ngựa, cả người đen xì xì, nó có ba cái lưỡi liên tục phóng ra quét đến mấy người gần nhất, ai bị trúng một đòn thì xác định gặp hạn. Một tên tu vi ngang tâm với Ngạo Vô Song không nhịn được bạo tục nói:

" Khốn kiếp sao nơi này lại có tên sáu con hung chú, chẳng lẽ nơi này có bảo vật gì chăng. Mọi người vừa đánh vừa lui vào bên trong nơi này có người tại, ta thấy trận pháp bọn họ để lại. Hừ, chúng ta bị như vậy thì bọn họ cũng có một phần trách nhiệm gánh vác."

Những người bên cạnh đồng loạt hưởng ứng: " Phải, Tề đại sư huynh nói đúng, mọi người vừa đánh vừa lui vào bên trong."

Rất nhanh mười mấy người này vừa đánh vừa rút lui nhưng do đám Hung Chú vây xung quanh nên tốc độ lùi lại của bọn họ rất chậm. Trong khi bọn họ còn gian nan rút lui lại vào bên trong thì đám người Ngạo Vô Song bây giờ đang được ăn một bữa no nê rồi.

Lúc ban đầu Trương Đức chỉ muốn nấu một ít cho mọi người ăn đêm nhưng đám người này chính là mấy con heo trọng sinh nên ăn nguyên một nồi lớn lẩu rồi mà vẫn còn muốn ăn tiếp. Nhìn một đám người đang ăn như rông kia Trương Đức nhếch miệng.

Nguyên liệu nấu ăn rất cao cấp ẩn chứa thiên địa linh khí cực lớn vậy mà chỉ có 8 người đã ăn gần một tạ thịt, cả đám bây giờ đều thở ra cả linh khí rồi vậy mà vẫn không chịu dừng lại việc ăn uống, Trương Đức sợ đám này tham ăn quá dẫn tới bạo thể mà chết thì khổ.

Hắn ở bên cạnh Ngọc Diệp nhỏ nhẹ nói:

" Ngọc Diệp tử tử không nên ăn quá nhiều không tốt đâu, nếu muốn ngày mai đệ lại làm tiếp cho mọi người ăn mà."

Ngọc Diệp nghe vậy thì khẽ xoa bụng một cái nói:

" Đệ không nói thì tử cũng không ăn được nữa rồi, híc, no quá. Híc."

Ngọc Diệp cứ nói được mấy câu thì lại nắc lên một cái nhìn đến tội, sau khi Ngọc Diệp ngừng lại thì mấy cô gái khác cũng ngừng lại riêng chỉ có Ngạo Vô Song cùng Vân Thiên là vẫn chén chú chén anh, vừa ăn vừa uống tới quên cả trời đất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 501: Vô Đê

Ầm ầm.... rầm rầm... ùng ùng.

Trong trời đêm mù mịt của Tử Vong Chiếu Trạch những tiếng đánh nhau của đám người đến nơi đây tầm bảo cùng với Thiết Giáp Cự Ngạc và Hung Chú vang lên như khúc nhạc tử vong. Có đánh nhau thì đương nhiên có thương vong nhưng ai không may nằm xuống thì làm mồi ngon cho đám hung linh ở đầm lầy này, không biết có phải hôm nay bọn quái vật nơi đây tu tập lễ hội hay không mà bọn chúng kéo nơi đây hàng đàn.

Mùi máu tươi cùng những tiếng la hét càng làm kích thích hung tính của đám sinh vật đầm lầy nơi này, bọn nó dường như lâm vào trạng thái chán sống(điên cuồng) chỉ cần bọn nó cho rằng ai hoặc cái gì là kẻ địch thì đều bị cắn nát rồi nuốt xuống.

Người đi tới nơi này cũng không phải là ít, có gần hai trăm người. Bọn họ vừa tới nơi đây liền bị cuốn vào cuộc chiến với đám hung thú đầm lầy nơi đây. Tuy đám hung thú ở đầm lầy tu vi không ra làm sao đa phần đều là Bất Diệt Cảnh sơ kì nhưng dựa vào sinh mệnh cùng sức khôi phục kinh nhân khiến cho đám môn đồ đi vào nơi này chật vật không thôi.

Một con Thiết Giáp Cự Ngạc(Cá sấu) chỉ dựa vào bộ lân phiến đen thui của mình mà có thể ngạnh kháng gần như tất cả công kích dưới Tinh Quân Cảnh trừ một vài công kích đặc biệt ra. Phòng thủ đã vậy rồi nhưng quan trọng là lực tấn công của nó cũng không có thấp, một phát cắn thì đến cả kẻ

địch hơn nó một vài tiêu cảnh giới cũng phải đứt làm 2, một cái xoay mình quạt đuôi cũng làm cho kẻ địch khó lòng phòng bị.

Còn đám Hung Chú Hùng Hậu thì càng ghê gớm hơn tiếng hét của bọn nó mang theo lực lượng mê hoặc cực cao, tên nào không may chúng chiêu thì chờ đợi bị làm thịt đi. Cách nơi chiến trường không xa đám người Trương Đức, Ngọc Diệp, Ngạo Vô Sóng cùng những người khác đang lặng yên quan sát. Bọn họ cũng không có đi ra giúp đỡ ai cả, làm như vậy lúc này không khôn ngoan tí nào, rất có thể sẽ trở thành công địch của mọi người vì những người này cho rằng bọn họ đã chiếm được bảo vật.

Ở bên trong những người tới đây cũng có vài người nổi bật, một là cô gái cầm băng thương nhất thương đâm ra liền có một con hung thú không may bị thương hoặc bị đánh văng ra xa, người này nghe Ngọc Diệp nói nàng tên Băng Nữ là nhị đệ tử của Băng Cung.

Tiếp theo là song bào thai của Huyết Nguyệt Tông, hai người này một dùng thương, một dùng cung, cả hai kết hợp rất hòa mỹ một người kiềm hãm hung thú, người còn lại thì một thì kết liễu hung thú. bọn họ mỗi khi giết được con mồi thì liền mọi tim cùng mắt ra nuốt sống, hai người này cực độ hung tàn nếu như có ai dám bén mảng tới phạm vi hai người bọn họ thì đều nhận phải công kích, bất kể là đồng môn hay không đồng môn, đến gần liền gặp nạn.

Cuối cùng là một người thanh niên mặc áo bào trắng, tay cầm quạt tuy đang chiến đấu và vẫn phiêu dật xuất trần, ở phía sau hắn đang có mấy cô gái hỗ trợ hắn cũng vừa hô to gọi nhỏ. Cái gì mà Đệ Nhất Công Tử, nghe mà nhức cả bì.

Ngoài bốn người này ra thì những người còn lại đều sàn sàn nhau cả nhưng nói cho cùng bọn họ vẫn là anh kiệt, là trụ cột của mỗi tông môn, một người ngã xuống nơi đây thì tông môn bọn họ sẽ chảy máu mắt.

Trương Đức nhìn cảnh chém giết thế này thì vẫn thấy xúc động, hẳn lần đầu có thể cảm nhận được bầu không khí kịch liệt đến vậy. Nhớ lại ngày trước hẳn thấy đại ca hẳn một mình một kiếm chém giết khắp đại địa, nơi đi qua chỉ còn lại tàn thi cùng máu tươi phun ra bốn phía là cỡ nào kinh khủng, so với tình cảnh lúc này thì rung động hơn không biết là bao nhiêu lần nhưng đáng tiêng trước kia hẳn không có cảm nhận được bầu không khí sát phạt đó.

Nhìn qua Ngọc Diệp, Trương Đức kéo tay áo nàng hỏi nhỏ:

" Diệp tỷ làm sao lại không thấy người của Tiêu Dao Tông? "

Ngọc Diệp lắc đầu đáp:

" Tỷ cũng không biết, có thể bọn họ bị phân tán quá xa hoặc không muốn tranh vùng nước đục này. "

Ngạo Vô Song cũng nói:

" Mỗi lần tranh giành bảo vật thì người nằm xuống có rất nhiều nên có nhiều người chỉ muốn vào bên trong đi tìm một ít linh thảo mà không phải là tranh sống tranh chết tìm bảo vật. Theo ta nhận thấy lần mở cửa Cổ Địa này có nhiều người đi vào hơn dự tính, ít ra cũng phải gấp 2 lần năm người, lần này muốn tranh giành bảo vật ắt sẽ không thiếu ác chiến."

Nhớ đến lời dặn dò của đại ca, Trương Đức hỏi mọi người:

" Mọi người có ai biết bảo vật thần cấp hắc ám hệ bên trong nơi này ở chỗ nào không, ta nghe đại ca nói bên trong này có ít nhất 3 kiện."

Phân Hương lờm yêu hẳn một cái nói:

" Nếu ai biết thì đã một mình đi tìm rồi còn ở đây nói ra cho đệ biết sao, đồ ngốc."

Trương Đức nghe vậy thì cười ngây ngô những người khác cũng đã biết tính của con hàng này rồi nên cũng không lấy làm lạ khi hắn đôi khi hỏi vài câu ngu người có học vấn. Đang tại lúc mọi người đứng trên cao quan chiến thì mặt đất rung mạnh, một cái hố lớn xuất hiện, ngay sau đó một tiếng kêu chói tai vang lên.

Nghe được âm thanh này thì không riêng gì những người đang chiến đấu đằng kia mà ngay cả mấy người Ngọc Diệp cũng biến sắc mặt. Ngọc Hà nhìn cái hố sâu kia nói:

" Là một con Tam Đầu Trùng trưởng thành, đẳng cấp ít nhất cũng phải Tinh Quân Cảnh sơ kì đỉnh phong rồi."

Kim Chi là lần đầu đi tới nơi này nên nghe vậy thì sợ hãi nói:

" Chúng ta nhanh bỏ chạy đi. Chạy nhanh đi, quái vật Tinh Quân Cảnh không phải là mấy người chúng ta có thể đối phó được."

U Lam bên cạnh lắc đầu nói:

" Không chạy được chúng ta bị nó xác định là con mồi rồi, bỏ chạy chỉ là chết càng nhanh hơn mà thôi, muốn sống chỉ có đánh một trận."

Thấy con quái vật phải lên rồi nhưng không biết làm sao còn chưa bò ra, Trương Đức nhớ tới bảo bối mà đại ca cho mình, lấy ra một quả quả cầu màu đen xì ấn một cái nút rồi nhanh tay ném vào bên trong cái hố sâu, vừa ném xong hắn liền kéo Kim Chi bên cạnh chạy vội còn không quên la lớn.

" Chạy nhanh lên 5 giây sau vật kia sẽ phát nổ đấy."

Mọi người cũng không biết Trương Đức ném vật kia là vật gì nhưng bọn họ thấy biểu hiện của Trương Đức thì biết là hẳn không nói đùa, cả đám dốc sức bú mẹ ra mà chạy nhưng vị địa hình cùng hạn chế nơi đây nên mọi người vừa chạy ra được vài dặm thì

Uỳnh.. ầm ầm... ầm ầm

Nghe được tiếng nổ Trương Đức liền hét lên: " Mọi người nằm xuống."

Khi bọn họ vừa nằm xuống thì cảm thấy có vô số vật sắc nhọn lao qua bên đầu khiến cả đám lông tơ dựng đứng, tiếp sau đó bọn họ cảm thấy đại địa rung lắc mãnh liệt và hàng tấn đất đá phủ trùm lên cả đám người.

Đợi đi qua vài phút khi mọi thứ đã yên tĩnh lại bọn họ mới dám mò dậy, cả đây đây người là đất cát, có vài người bị thương nhẹ, bọn họ bị cái gì đó cắt dọc theo cơ thể, may mà vết thương không sâu lắm chỉ có một cm.

Nhìn lại nơi xảy ra vụ nổ cả đám lú lủi, đất đá nơi này đặc biệt cứng rắn vậy mà cũng bị tạc cho tan nát, nhất là phạm vi một dặm quanh nơi phát nổ đã biến thành một cái hố lớn, trên cái hố lúc này đang còn 2/3 cơ thể con Tam Đầu Trùng đang ngoe nguẩy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 502: Vô Đề

Ngay lúc mọi người còn đang giật mình trước vụ nổ mà Trương Đức tạo ra cách đây không lâu thì mấy người bị thương bỗng nhiên phun máu, nhổ ra toàn máu màu xanh. U Lam hoảng hồn lên nói:

" Làm sao lại chúng độc được."

Ngọc Diệp ánh mắt nhanh nhạy lướt qua liền phát hiện ra nguyên nhân chúng độc, nàng nói:

" Là từ miệng vết thương, độc này không phải của Tam Đầu Trùng mà là chất độc khác."

Nàng nhìn về phía Trương Đức hỏi:

" Độc này sẽ không phải là từ bên trong cái thứ đệ vừa cho nổ chứ."

Trương Đức không có đáp lời Ngọc Diệp mà nhanh chóng đi tìm thuốc giải độc, rất nhanh hẳn tìm thấy mấy lọ nước màu đỏ đựng trong một cái ống thủy tinh bằng ngón tay út, hẳn liền đưa cho mỗi người bị thương một lọ nói:

" Uống nó vào nhanh lên."

Việc liên quan tới cái mạng nhỏ nên những người kia hành động rất tích cực, ba người đồng loạt nhét cả ống thủy tinh vào trong miệng nhai rồi nuốt xuống, bọn họ vội quá không kịp uống từng chút một, bọn họ bây giờ đang

cảm thấy cả cơ thể sinh mệnh đang nhanh chóng héo rút nếu không nhanh thì mấy giây nữa bọn họ sẽ thành cái xác khô.

Vân Thiên, Phần Hương cùng Ngọc Hà là ba tên không may mắn đó, sau khi uống xong thì ba người sắc mặt tốt hơn rất nhiều, ngay sau đó một luồng sinh mệnh cực lớn tán phát ra giúp cơ thể bọn họ đang hoại tử nhanh chóng phục hồi.

Sau một lúc ba người mới mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì Phần Hương đã nhào tới Trương Đức mà cào cấu, nàng tức giận nói:

" Tỷ tỷ bình thường đối tốt với tiểu tử nguoi là vậy thế mà tiểu tử nguoi lại dám mưu hại tỷ tỷ, tiểu tử nguoi nói sau này phải đền bù cho ta như thế nào? "

Trương Đức bị cào cấu, bị cắn, bị đánh cũng không dám phản kháng, hấn yếu đuối nói:

" Đệ thực sự xin lỗi, thực sự đệ cũng không biết nó nguy hiểm đến như vậy, đại ca nói cái món đồ chơi này nổ như pháo bông vậy với có thêm một chút kịch độc thôi. Còn về phần đền bù tỷ thấy trên người đệ có món gì đáng giá thì lấy đi. Hay tỷ lấy linh thạch cực phẩm? "

Ngồi trên người Trương Đức, Phần Hương nhìn biểu hiện của hấn mà lòng cười thâm không thôi, nàng cũng phải công nhận tiểu tử này rất ngốc, chỉ cần diễn tốt một chút hay ra vẻ tức giận là có thể lừa được hấn. Nhưng nàng thích mấy tên ngốc như vậy.

Vẫn làm biểu lộ hung dữ Phần Hương nhìn Trương Đức nói:

" Hừ, lần này tha cho tiểu tử nguoi một lần."

Trương Đức được tha tội cảm ơn nói: " Dạ phải, cảm ơn Phần Hương tử."

Mọi người thấy vậy một màn thì không biết nói gì rồi, bọn họ còn chưa thấy ai đàn như Trương Đức cả, rõ ràng là Phần Hương đang diễn trò mà tên này còn tưởng là thật.

Ngạo Vô Song đi lại vỗ vai Trương Đức nói:

" Trương sư đệ, lần sau đệ muốn làm cái gì thì thông báo trước mới mọi người một chút nhé. Nhưng dù sao vẫn phải cảm ơn sư đệ vì có sư đệ mà mấy người chúng ta không cần phải khổ chiến một phen."

Ngạo Vô Song đã dụ dỗ thành công Trương Đức gia nhập Tiêu Dao Tông, chỉ cần ra ngoài hấn lập tức tiến cử Trương Đức vào tông môn, hấn tin chắc với Thiên Phú của Trương Đức thì không tông môn nào không muốn nhận. Nhưng hấn còn có một chút lo lắng là nên cho Trương Đức bái ai làm sư tôn, vì bên trong Tiêu Dao Tông các tiền bối rất nhiều nhưng lại hay đi đây đi đó mặc kệ đệ tử tự mình tu luyện, chỉ khi nào quan trọng mới về chỉ dạy một chút. Mà với tính cách của Trương Đức để một mình hấn tu luyện thì xác định trước kết quả được rồi.

Bên cạnh Kim Chi cũng nhẹ giọng nói:

" Ngạo sư huynh nói đúng, tiểu tử gốc nhà ngươi bây giờ còn có cái gì ám chiêu thì nói rõ ra để mọi người còn đề phòng."

Nếu là tu sĩ bình thường sẽ không ai bộc lộ ra át chủ bài của mình nhưng Trương Đức thì khác, át chủ bài hấn của hấn có rất nhiều mà quan trọng nhất chính là chiếc giới chỉ trên tay, bên trong viên ngọc của chiếc nhẫn ẩn chứa một đạo hình chiếu của Xuân Đức chỉ cần có đủ năng lượng thì không lo. Còn những vật khác chỉ là mấy thứ tạp nham theo đại ca hấn nói là vậy.

Trương Đức bắt đầu biểu lộ sự thật thà của hắn, từ bên trong nhân không gian hắn lấy ra ba quả bom khác nhau(Bom dạng hình tròn), một quả màu trắng phát ra khí lạnh thấu xương, một quả màu đỏ, một quả màu tím. Hắn chỉ từng quả bom giải thích ;

" Qua màu trắng này khi kích hoạt có thể đóng băng tất cả địch nhân Tinh Quân Cảnh trong phạm vi ảnh hưởng, cái này đại ca nói là dùng để vui chơi với đám có lực phong thủ cao, còn quả màu đỏ này thì có thể phân giải tất cả mọi vật bên trong phạm vi ảnh hưởng, quả cầu màu tím là khói độc. Còn quả cầu màu đen khi này là loại bắt nhập lưu dùng để ném cho vui tác dụng không rõ ràng lắm, bên trong có đến mấy chục loại, đại ca nói cứ cầm lấy và ném đi là được. Hết rồi, đệ chỉ còn mấy thứ này thôi."

Mọi người thần tình quái dị khác nhau, nhìn về Trương Đức ẩn chứa một loại gì đó hiếu kì, Vân Thiên nhìn Trương Đức nói:

" Trương Đức lão đệ, lão đệ có một đại ca thật trâu. Ta cũng rất mong nhìn thấy đại ca của lão đệ."

Kim Chi nghe Vệ Thiên muốn gặp đại ca của tên ngốc thì nhin không được rùng mình mấy cái, nghĩ về cái tình cảnh khi trước nàng chỉ muốn co giò bỏ chạy đi thật xa. Nàng còn nhớ như in cái, khí chất kia, cái ánh mắt đó, cái cảm giác như vạn kiếp luân hồi khiến nàng ớn lạnh.

Mấy người Ngọc Diệp, Phần Hương, Ngọc Hà, Hồng Yên cũng có biểu hiện tương tự gần như nhau, thân thể bọn họ không tự chủ được mà run. Đám người Ngạo Vô Song lập tức nhận ra sức khác lạ của mọi người, Ngạo Vô Song hỏi Ngọc Diệp:

" Đại ca của Trương sư đệ có vấn đề gì sao? "

Ngọc Diệp lắc đầu nguầy nguậy y như cá trống nói:

" Không có, không có, chỉ là có đôi chút đáng sợ mà thôi."

U Lam bên cạnh nổi lên tính tò mò hỏi:

" Làm sao đáng sợ, chẳng lẽ người kia có 2 đầu, 6 con mắt, tám tay, chín chân."

Phân Hương nhìn u Lam lắc đầu nói:

" Không phải, tất cả đều không phải, người cứ gặp một lần liền biết, được rồi chúng ta không bàn việc đại ca của tên ngốc nữa, chúng ta lại xem con Tam Đầu Trùng thế nào rồi đi, tìm xem có thu hoạch được gì không."

Nói xong nàng liền nhanh chân chạy lại nơi con Tam Đầu Trùng mất mạng, mọi người ở sau thấy vậy cũng đuổi theo, ai cũng không hỏi vấn đề đại ca của Trương Đức nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 503: Vô Đề

Đang khi mọi người chạy về nơi con Tam Đầu Trùng thiệt mạng thì đã có bốn cái thân ảnh tới bên xác chết con Tam Đầu Trùng trước tiên và người tới nhanh nhất cũng là người nhanh nhất lấy đi hạch tâm của con Tam Đầu Trùng.

" Vật này đã là của ta rồi, các ngươi không có ý kiến gì chứ? " --- Kẻ lấy được hạch tâm của Tam Đầu Trùng chính là cái tên có cái danh hiệu Đệ Nhất Công Tử, không biết cái danh hiệu này là ai đặt cho hắn, hay là hắn tự sướng nghĩ ra gọi cho sướng cái miệng.

Ba người còn lại chỉ hừ lạnh một cái rồi tiến lên đánh nhau tiến hành cướp đoạt những người này cũng không coi đám người Ngạo Vô Song ra gì, với thực lực của bọn họ cùng địa vị thì tin rằng không có ai dám làm hại đến tính mạng bọn họ vì thế bọn họ cũng tin chắc rằng mấy người Ngạo Vô Song mặc dù có đòn sát thủ tiêu diệt Tinh Quân Cảnh nhưng cũng không dám sử dụng.

Thấy có bốn người đang tranh đoạt hạch tâm của Tam Đầu Trùng thì mấy người bên phía Ngạo Vô Song sắc mặt khó coi lên, Kim Chi nhìn Ngạo Vô Song nói:

" Ngạo đại ca có muốn hay không cùng động thủ, đám người này khinh người quá mức lại dám tới tranh đoạt đồ vật của chúng ta."

Mấy người khác cũng thần tình giận dữ muốn xông lên đoạt lại đồ vật về, Ngọc Diệp lúc này nói:

" Không nên vì chút vật nhỏ mà đôi đầu với ba thế lực lớn khác, mặc kệ bọn họ đánh nhau đi."

Phân Hương không cam lòng nói:

" Nhưng đó là Trương sư đệ vất vả lắm mới đánh chết được Tam Đầu Trùng mà có được à, chẳng lẽ lại cứ như vậy nhường cho bọn hắn."

Ngạo Vô Song lắc đầu nói:

" Chúng ta đôi đầu với bốn người bọn họ không có phần thắng, bốn người bọn họ đều là thiên tài trong thiên tài đều đã đạt tới Bán Bộ Tinh Quân Cảnh, chúng ta tuy nhiều người nhưng...."

Hắn còn chưa nói hết câu thì đã thấy Trương Đức ném liên tiếp ba quả cầu đen về phía mấy người đang tranh giành kia, Trương Đức có thể nói là luôn nghe lời Xuân Đức chỉ bảo, đánh không lại thì cứ ném hỏa dược về đám mấy kẻ đáng ghét kia tuy không khiến bọn họ vong mạng nhưng cũng khiến cho cả đám ăn quả đắng.

Ba quả cầu màu đen lần này to bằng nắm tay, tốc độ bay cực nhanh chỉ không tới hai cái hô hấp liền đến phía trên cao nơi đám người đang chiến đấu. Bốn người phía trên lập tức cảm thấy nguy hiểm cực độ.

Băng Nữ của Băng Cung là phản ứng nhanh nhất nàng ta nhanh chóng lấy ra mấy tấm hộ thân phù mà sư tôn nàng ban cho dán lên người, vì đảm bảo nàng còn lấy ra một kiện bảo vật hình khiên che phía trước.

Ba người còn lại cũng phản ứng không kém, đợi tới khi ba quả bom mini phát nổ thì bốn người đã được bảo vệ tới tận răng.

Bùm.....bùm....bùm

Ba tiếng nổ đing tai vang lên, cùng lúc đó trên bầu trời đêm xoẹt qua bốn thân ảnh, cả bốn người bị nổ bay như đạn pháo, vừa bay vừa liên tục thổ huyết.

Không lâu sau đó bốn tiếng rớt vào bên trong đầm lầy vang lên cùng với tiếng kinh hô và hét thảm, đợi một lúc lâu đi qua đám người Trương Đức mới đứng dậy, tất cả mọi người đều nhìn về phía Trương Đức với ánh mắt kinh ngạc không thôi, bình thường tên này nhìn ngốc ngốc vậy mà lúc ra tay lại ác như vậy. Bốn người kia ăn liên tục ăn ba quả bom kia thì không chết cũng phải bị thương.

Trương Đức thấy ánh mắt mọi người thì cười gượng nói:

" Có chuyện gì sao? "

Ngọc Diệp ở bên cạnh nhìn hấn nói:

" Đệ có biết mấy người bọn họ có thân phận gì sao? Nếu đệ giết bọn họ thì đệ sẽ gặp phải vô tận truy sát."

Trương Đức nghe vậy cũng không có vẻ mặt hoảng sợ như mọi người dự kiến mà hấn rất bình tĩnh nói:

" Đệ mới không sợ bọn họ truy sát đây, cùng lắm là đệ quay về Ác Ma Thành cùng với gia đình không đi ra ngoài nữa ai có thể làm gì được đệ nào. Đợi khi nào đệ tu luyện tới cảnh giới cao hơn thì lại ra ngoài."

Ác Ma Thành, ba từ này vừa ra mấy người xung quanh lập tức đánh hơi thấy điều gì đó, Ngạo Vô Song liền hỏi:

" Ác Ma Thành mà đệ nói có phải hay không là thuộc về Ác Ma Điện ở Ma Long Đại Lục? Chẳng lẽ đệ có liên quan gì tới nơi đó."

Trương Đức gật đầu nói:

" Phải, Gia tộc đệ ở Ác Ma Thành số 3, cũng chính là gia tộc cai quản nơi đó, nhị tử cùng ngũ muội của ta đều là thành viên của Ác Ma Điện tinh anh. Tất cả gia tộc của đệ đều trực thuộc nhánh phụ số 1 chi số 7 của Ác Ma Điện, được Ác Ma Điện bảo vệ."

Ngọc Diệp vội hỏi:

" Vậy đệ đã gia nhập Ác Ma Điện rồi sao? "

Trương Đức lắc đầu đáp:

" Không có, rất khó để gia nhập làm thành viên chính thức, gia tộc đệ chỉ là phụ thuộc thôi nên cũng không có quyền đưa con cháu vào bên trong Ác Ma Điện. Mà tư chất của đệ không tốt lắm nên không có tư cách gia nhập. "

Cái này là Trương Đức thuận tủy chém gió, hắn biết đại ca hắn là ai chính là đại danh đỉnh đỉnh Cái Thế Ma Đầu Điện Chủ Ác MA Điện, như vậy muốn đưa hắn vào bên trong Ác Ma Điện thì không có gì là khó khăn nhưng hắn biết đại ca hắn không muốn vậy, hắn cũng không rõ lý do nhưng hắn tin là muốn tốt cho hắn cùng gia tộc,

Trong một lát mọi người có chút không thể tiếp thu quá nhiều thông tin, từ việc Trương Đức xoay mình biến thành gia tộc đệ nhất bên trong Ác Ma Thành số 3, việc thứ hai đó là tư chất của Trương Đức vô cùng khủng bố vậy mà lại không thể đạt được danh ngạch tiến vào bên trong Ác Ma Điện.

Mọi người chỉ là nghe trưởng bối nói về Ác Ma Điện thôi, còn thực tế thì không ai rõ Ác Ma Điện như thế nào nên khi biết Trương Đức sinh sống ở Ác Ma Thành thì vô cùng hào hứng quên luôn cả việc lúc trước.

Cả đám người lại đi tìm một nơi sạch đẹp làm trại lớn, vừa ngồi xuống còn chưa nóng mông thì Kim Chi đã lôi kéo Trương Đức hỏi:

" Tên ngọc ngươi nói xem ở Ác Ma Thành ra sao, có đẹp không? Trận chiến ngày trước ngươi có thấy không? Ngươi có biết... ư ư."

Trương Đức nhanh tay bịt miệng nàng lại không cho nàng hỏi thêm nữa, hấn nhìn Kim Chi nhẹ giọng nói:

" Sư tử, tử có thể hay không hỏi từng vấn đề một, hỏi nhiều như vậy để làm sao trả lời hết được."

Kim Chi bị Trương Đức bịt miệng thì khuôn mặt đỏ lên, nàng gật đầu liên tục. Mấy người xung quanh thấy vậy thì nở một nụ cười. Ngọc Diệp lúc này hỏi:

" Vậy để nói xem cường giả của Ác Ma Điện có nhiều không? Có bao nhiêu? "

Trương Đức suy tư một chút nhưng sau đó hấn gãi đầu hỏi:

" Ngọc Diệp tử, tử hỏi mông lung quá, cường giả trong lời nói của tử là thuộc về đẳng cấp gì? Là Tinh Quân Cảnh, Hắc Quân Cảnh hay Thiên Quân Cảnh hay cao hơn."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 504: Cả Đám Ngoắc Miệng Ra

Mấy người xung quanh đang chăm chú lắng nghe, nghe Trương Đức hỏi một câu làm cả đám ngẩn ngơ, vì ở trong trung thiên tu vi ở các Tông Môn từ Tứ Phẩm trở lên thì đều lấy Bất Hủ Cảnh làm cường giả, điều này gần như ai cũng biết không lí gì Trương Đức không biết, trừ khi ở Ác Ma Điện đẳng cấp phân chia khác.

Ngạo Vô Song nói:

" Ở nơi của sư đệ Bất Hủ Cảnh cường giả có bao nhiêu? "

Câu hỏi rõ ràng, lần này Trương Đức không có mộng lung như lần trước nữa, hần đáp ;

" Tu vi Bất Hủ Cảnh sao? Nói thật là nhiều vô số kể, cũng không có ai đi thống kê bọn họ làm gì những người bán hàng ven đường cũng có tu vi như vậy rồi. Nếu Ngạo hỏi về đám cảnh khuyến có tu vi Bất Hủ Cảnh thì đệ biết đấy, bọn nó bây giờ đang có gần 400 triệu con phân bố đồng đều tại cả bốn thành. "

Mọi người nghe thì thần tình kích động, có người lại kinh ngạc, có người lại lè lưỡi. Tông môn bọn họ tổng nhân số không bằng người ta nuôi chó canh nhà, quả thực hết biết. Phần Hương nháy nháy mắt hỏi:

" Như vậy cường giả Bất Diệt Cảnh hần là có thống kê chứ? "

Trương Đức gật đầu, hần nói:

" Có thống kê nhưng cũng rất đại khái mà thôi, đệ nghe nói tầm đâu cũng có vài tỷ. Nếu hai lần đại chiến kia không chết đi đại lượng cường giả thì còn nhiều nữa."

Phụt phụt phụt

Mấy cô gái đang uống nước trà thì phun hết ra ngoài, bọn họ nghe số lượng mà không thể tin vào tai mình. Bọn họ cứ cảm giác như đang mơ một giấc mơ hoang đường. Kim Chi rất không tin phản bác nói:

" Ta nghe nói Ác MA Điện phạm vi nơi xây dựng bốn thành trì cũng không phải rất lớn trong phạm vi hai vạn dặm mà thôi, làm sao có thể chứa nhiều người tới như vậy, đồ ngốc người có phải hay không lừa bọn ta."

Trương Đức nhìn nàng quả quyết nói:

" Ta mới không nói dối, mà ta cũng không có ngọc mà là Kim Chi tỷ dẫn, tỷ không biết có trận pháp thời không sao? Ở Ác Ma Điện có một vị Đại Bạch tiên bối là chuyên gia về trận pháp cùng cấm chế, ở bốn tòa thành đều được gia trì vô số trận pháp không gian, khiến cho bốn tòa thành trì bây giờ không khác gì bốn cái thế giới cực lớn cả."

Mọi người lập tức yên lặng, Trương Đức nói vô cùng có lý với hắn cũng không có lý do gì cần lừa gạt mọi người cả. Rất nhanh mọi người lại quay về chủ đề cường giả.

Ngọc Diệp lại hỏi:

" Vậy số lượng những cường giả khác thì sao? Mà nghe nói ở nơi đó khắp nơi đều bị bao phủ bởi băng tuyết đúng không? "

Trương Đức lại gật đầu, hắn kể:

" Nói thật số lượng cường giả rất nhiều, đệ không cách nào biết rõ được nếu như tử có tới chơi Ác Ma Điện thì sẽ thấy trên đường Tinh Quân Cảnh hay đất cho đi tuần hoặc ở tường thành cũng có thể thấy được bọn họ, ở Ác Ma Điện bọn họ gọi là Hộ vệ Thánh cấp, còn cao hơn có Hộ Vệ Thần Cấp nhưng số lượng cũng ít hơn rất nhiều chỉ khoảng ngàn người thì phải, còn về chiến lực cao đoan phía trên thì đệ không rõ.

Ở Ma Long Đại Lục bây giờ khắp nơi là băng tuyết cùng dị chủng sinh linh hoành hành nếu không phải có Ác Ma Điện cường đại thì nhân tộc nơi đó bị tiêu diệt lâu rồi. Bọn tử không biết đâu mỗi lần bọn dị chủng sinh linh đi săn mỗi thì bọn chúng liền tập hợp mấy bày đàn đi săn quân số phải lên tới hàng trăm triệu nên ở Ác Ma Thành không lúc nào ngớt chiến tranh."

Mọi người càng nghe Xuân Đức kể thì càng cảm thấy mới lạ, kinh hãi nhưng lại vô cùng hào hứng, bọn họ chưa bao giờ được thấy đại chiến hàng trăm, hàng tỷ người. Bọn họ thấy trận chiến lớn nhất cũng chỉ hai ba ngàn người hoặc vài vạn người, so với hàng trăm triệu, hàng tỷ thì quả thực không đáng nhắc tới.

Mọi người liên tục đặt câu hỏi, hết câu hỏi này lại tới câu hỏi khác. Trương Đức cũng là tận tình nói rõ cho mọi người hiểu, thời gian cứ như vậy bất giác trôi qua. Rất nhanh thì một ngày mới lại bắt đầu, nói là ngày mới chứ ở nơi Cổ Địa này ban ngày thì vẫn rất âm u nhìn cũng không khác ban đêm là mấy chỉ sáng hơn một ít, quan trọng là đám sinh linh hắc ám đều lui vào bên trong đầm lầy hết rồi.

Ngày hôm nay mới là ngày đầu tiên chính thức có những trận đoạt bảo vật khiến người ta chờ mong. Nhóm người Trương Đức cũng đi tới nơi định trước của Tiêu Dao Tông. Vượt qua cái đầm lầy hôi hám mọi người đi vào tầng 1 của Mộ Địa Hoàng Giả.

Nhóm người Trương Đức vừa đi vào bên trong Mộ Địa tầng 1 thì liền cảm thấy không đúng lắm, ánh mắt của những kẻ ven đường nhìn bọn họ rất quái lạ, bọn họ còn thấy có vài người lén rời đi. Ngạo Vô Song biết là có chuyện gì đó không hay nên tóm cổ một tên tu sĩ gần nhất lại hỏi ;

" Đã xảy ra chuyện gì? Tại sao bọn người lại dùng ánh mắt như thế nhìn chúng ta? "

Tên không may kia nhìn thấy thần tình hung ác của Ngạo Vô Song thì khẽ run lên hấn lấp bấp nói:

" Là có người đang tìm các ngươi? "

Tên kia đáp: " Là mấy người Đệ Nhất Công tử, Băng Nữ cùng song Hùng huynh đệ, bọn họ đang treo giải các vị đại nhân nếu ai biết các vị ở đâu báo cho bọn họ biết thì sẽ được bọn họ bảo hộ bên trong nơi này. Tiêu nhân chỉ biết có vậy, không biết thêm gì nữa cả, mong vị đại nhân này tha cho."

Biết được nguyên do Ngạo Vô Song liền thả tên kia đi không có làm khó hấn nữa, mấy người xung quanh cũng nghe được tên kia vừa nói, mọi người liền liên tưởng đến chuyện buổi tối hôm qua, khi mấy tên kia bị Trương Đức cho ăn mấy quả bom nhỏ.

Biết sự việc ra làm sao mọi người cũng không có lo lắng gì nữa cả, dù sao ba tên kia muốn tới thì cứ việc, cùng lắm là đánh một trận, dù sao tối qua cũng đắc tội rồi, có đắc tội thêm vài lần nữa cũng không sao.

Nhìn Trương Đức cùng mọi người, Ngạo Vô Song cười nói:

" Thôi chúng ta nên đi vào bên trong thôi, còn mấy người kia kệ bọn hấn, đến thì chúng ta cứ chiến một trận là được."

Mọi người gạt đầu rồi sau đó lại tiếp tục cất bước đi trên con đường đầy u ám, dọc theo đường đều là vô số xương cốt của đủ mọi loại sinh linh, có cái là của nhân tộc, long tộc, tinh linh tộc không biết đã chết ở nơi này bao nhiêu năm rồi mà vẫn còn giữ lại khí tức mạnh mẽ vô cùng.

Càng đi vào sâu thì âm khí càng nặng, Có nhiều tu sĩ vì bị âm khí xâm nhập mà sắc mặt trắng xám, cả người sinh mệnh từ từ trôi qua. May mắn cho đám người Ngạo Vô Song là có Trương Đức thân thể tên này như một cái máy hút bụi, không cần vận chuyển công pháp gì cũng tự động hấp thu hết âm khí trong khu vực ba mét nên việc tiến lên của mọi người dễ dàng hơn rất nhiều.

Tiến vào bên trong vòng trong của tầng 1 Mộ Địa âm khí nhiều tới mức mà tầm nhìn chỉ hạn chế còn mấy trăm mét, nơi này nếu bị ai phục kích thì khó lòng phòng bị.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 505: Âm Thi, Âm Châu

Cổ Địa tầng 1, khu vực ranh giới giữa bên ngoài và trung tâm.

Vừa tiến vào nơi này thì mức độ tăng hơn hẳn một bậc so với bên ngoài, vừa cảm nhận thấy tình trạng này thì Ngọc Diệp liền nhắc nhở mọi người một chút:

" Năm này hình như cổ địa có biến đổi lớn mọi người cẩn thận một chút."

Vèo vèo vèo vèo

Ngọc Diệp vừa mới nói cẩn thận xong thì một đám mũi tên đã lao tới như sao băng những mũi tên mang theo tia sáng màu xanh lè vọt tới mọi người, cả đám ngay lập tức lấy ra phòng cụ để bảo vệ, Ngạo Vô Song, Ngọc Diệp, Vân Thiên, U lam lấy ra bốn tấm chắn, bốn người tạo thành một vòng tròn vây những người khác vào bên trong để dễ bề thủ hộ.

Xèo xèo...xèo xèo

Mũi tên khi bắn lên tấm chắn thì lập tức tiêu tán thành ánh sáng màu xanh rơi vãi trên mặt đất, còn cái khiên thì bị đám ánh sáng màu xanh kia ăn mòn một ít. Mọi người có thể nhìn thấy từ bên trong âm vụ dày đặc kia đang có mấy chục cặp mắt sáng xanh lè đang nhìn về phía này.

Thấy cảnh này thì Ngọc Diệp nhíu mày nói:

" Làm sao ở tầng một lại gặp phải máy thứ này rồi, bọn nó không phải ở tầng thứ 2 sao. Mọi người ai có công kích từ xa thì nhanh thi triển, nếu để đám cốt binh này tu tập thêm thì rất khó đối phó. "

Mọi người nghe vậy thì đồng loạt công kích viễn trình về phía đám cốt binh, kiếm quang, thuật pháp cùng cốt tiễn đan xen lẫn nhau phát ra những tiếng động âm âm, công kích của đám người Trương Đức tuy nhiều nhưng bị âm khí nơi đây suy yếu rất nhiều lúc đến nơi thì chỉ đủ gãi ngứa cho đám khô binh kia.

Nhìn thấy như vậy thì Ngạo Vô Song quát:

" Mọi người chuẩn bị cận thân chiến đấu."

Nhưng lúc này Trương Đức lại nói:

" Ngạo ca, bọn huynh cố gắng phòng ngự để cho đám người xương này ăn bom, như vậy để thấy còn an toàn hơn là đi lên đánh giáp lá cà với bọn chúng. Yên tâm lần này để biết cách không chế rồi."

Ngạo Vô Song cùng mọi người nửa tin nửa ngờ nhưng vẫn là gật đầu đồng ý, Trương Đức không do dự gì nhiều lấy ra một quả bom màu đen ném đến nơi cốt binh đông nhất.

Khi thấy quả bom bay về phía bên trái thì tất cả khiên chắn đều được điều sang bên trái phong thủ, còn mấy mũi tên khác bắn tới thì mọi người phải tự mình giải quyết cho tốt.

Uỳnh

Một cột lửa màu trắng bốc lên cao mấy chục mét, khí lãng thổi ra bốn phía xung quanh, ngay khi quả bom nổ thì đám người Ngạo Vô Song đang che chắn phía trước cảm giác như ai đó đập cả cái ngọn núi vào người. Mấy

người không tự chủ được hét thảm một tiếng rồi bay người về phía sau, những người cầm khiên còn như vậy thì những người khác cũng không có khâm khá hơn là bao, cả đám đều như điều đứt dây bay đi.

Bịch bịch bịch bịch

Như mấy cái bao cát cả đám bị ném bay ra xa rồi rớt xuống đất, cả đám đau đến như răng há lợi cắn xương sườn không ai nói được cả gì, miệng người nào người nấy đều đang rên rỉ vì đau. Cái cảm giác đau này rất quái lạ nó bỏ qua mọi phòng ngự của thân thể đánh thẳng vào thần kinh, một cái cảm thốn đến tận rốn. Tuy không ai bị thương nặng gì cả nhưng lại cảm giác như bị ai đó liên tục dùng búa chày tứ chi ra vậy, có vài người không nhìn được khóc thét lên nhưng nước mắt ào ào chảy ra.

Duy chỉ có Trương Đức là không sao cả, hẳn rất may mắn vì có diệu tinh chiến giáp bảo vệ. Nên khi mọi người còn đang rên rỉ thì hắn đã đứng dậy tấn công 3 con cốt binh còn lại, tu vi hắn sau một ngày tu luyện đã tăng lên đến Kim Đan sơ kì, mặc dù hắn có thể chắt âm thuộc tính nghịch thiên, lại có bảo địa tu luyện nhưng mà cái gì cũng cần có thời gian, nên sau một ngày hắn cũng chỉ lên tới Kim Đan.

Nhưng lúc này hắn nhận thấy mũi tên của mấy con cốt binh không thể phá phòng ngự của hắn nên hắn lúc này mới dám tiến lên đánh chính diện với ba con cốt binh nếu như hắn biết bộ áo trên người hắn đang mặc lúc này có thể ngăn sinh công kích Tinh Quân Cảnh trung kì đánh liên tục không vấn đề gì thì hắn đã không còn lo lắng như lúc này rồi.

Tu vi có hạn nên Trương Đức chỉ có thể cầm một thanh kiếm phẩm chất pháp bảo mà chiến đấu (Bộ quân áo kia yêu cầu đơn giản hơn có thể chủ động kích hoạt bảo vệ chủ nhân, còn kiếm mà không có gì thôi động thì không khác gì thanh sắt cả.)

Trương Đức cũng giống như đại đa số tu sĩ nơi đây, trước khi đánh cũng phải hét lên một tiếng làm tăng khí thế bản thân.

" Nhận lấy cái chết a a a a."

Trương Đức cầm kiếm xông lên chém mạnh vào một con cốt binh cầm cung, ba con cốt binh thấy vậy thì cái miệng há ra khép lại vài cái rồi thay đổi từ cung tên chuyển qua cốt dao, cốt dao dài 30 cm lấp lánh hoa văn màu đỏ.

Keng keng keng keng

Hai bên liên tục tấn công đối phương mà không phòng thủ gì hết, Trương Đức thì tự tin phong thủ bản thân nên không phòng ngự còn ba con cốt binh thì linh trí không cao nên cũng không biết phòng ngự là cái gì.

Một Kiếm của Trương Đức chém xuống hoa lệ cực kì, hào quang chớp lóe ánh sáng hiện lên bốn phía nhưng mà lúc va chạm với cốt binh thì chỉ như muối đốt inox, chỉ nhìn thấy một vết rạch nhỏ bên trên bộ xương, mà vết rạch kia còn đang từ từ khép lại nữa.

Còn ba con cốt binh chém lên Trương Đức cũng vậy, cốt binh bị mẻ, Trương Đức không có việc gì.

Thấy cảnh này Trương Đức nổi lên lòng hiếu thắng, hấn có phần không cam lòng khi cái gì cũng phải nhờ đại ca, hấn quyết định phải giết ba con cốt binh này. Cứ như vậy hai bên điên cuồng chém nhau, cái cảnh mà ba con cốt binh vây xung quanh Trương Đức liên tục chém xuống mà không làm gì được hấn cùng với cảnh Trương Đức đang nỗ lực để chém đứt cái xương cổ của con cốt binh nhìn buồn cười vô cùng.

Âm thanh keng keng liên tục quanh quẩn bên trong không gian nơi đây, sau một lúc đám người Ngọc Diệp cũng thoát khỏi cơn đau xé lòng mà ngồi

dậy, khi ngồi dậy thì liền thấy được cảnh Trương Đức đang một mình càn ba con cốt binh, cả đám người thấy vậy thì khóe miệng kéo kéo.

Kim Chi không nhịn được đưa tay ôm trán nói:

" Tên ngốc kia hết thuốc chữa rồi, muội cũng đến bó tay với hắn."

Mọi người cũng dùng ánh mắt đồng tình về phía Trương Đức đang anh dũng chém quái. Đang lúc mọi người còn đồng tình với Trương Đức thì Trương Đức cuối cùng cũng chém đứt đầu được một con cốt binh.

Con cốt binh kia vừa chết đi thì có một Âm Châu bay ra rơi vào trong tay Trương Đức, Trương Đức cũng không biết vật đó là cái gì nên cũng bỏ vào nhẫn không gian sau đó quay sang chiến với hai con cốt binh còn lại, lúc hắn hạ một kiếm xuống thì kinh ngạc không thôi vì hắn cảm thấy con cốt binh này yếu hơn so với con cốt binh hắn mới giết, một kiếm xuống thì có thể thấy một vết kiếm thật sâu, được gần nửa cm.

Như bị cái gì kích thích Trương Đức liên tục vung kiếm chém xuống, rất nhất con thứ 2 cốt binh chết đi, rồi đến con thứ ba. Giải quyết xong ba con hắn cũng ngồi xuống nền đất mà thở hồng hộc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 506: Thực Nhân Hoa

Vừa ngồi xuống còn chưa nóng mông thì không biết từ nơi nào thò ra mấy chục sợi xúc tua thực vật màu xanh quấn lấy tay chân hắn, Trương Đức không kịp đề phòng lập tức la hoảng:

" Cái đụt gì vậy trời, a a a, thả ta xuống."

Có lẽ là bộ áo giáp đồng tình với chủ nhân nhỏ bé của nó nên khi mấy cái dây leo kia quấn quanh Trương Đức thì bộ áo giáp phát ra ánh sáng đại thịnh thiếu đốt mấy cây dây leo kia, đám dây bị thiêu đốt nhanh chóng khô héo lại.

Bịch

Không kịp chuẩn bị Trương Đức ngay lập tức được hôn thân thiết cùng với đất mẹ. Nhưng hắn còn chưa kịp lại làm gì thì lại bị dây leo quấn quanh nhấc lên nhưng không lâu sau đó bộ áo giáp lại phát uy và Trương Đức được cứu thoát, rồi lại rớt cái bịch trên mặt đất, mãi đến lần thứ 5 thì đám người Ngạo Vô Song mới chạy lại cứu hắn thoát một kiếp.

Cũng không hiểu vì sao bộ giáp của Trương Đức mặc rất có linh tính, nếu như công kích vượt qua sức chịu đựng của hắn thì bảo giáp sẽ bảo vệ hắn, con nếu như công kích chỉ làm trầy da, tróc thịt thì nó mặc kệ.

Vì vậy Trương Đức lúc này tê thảm không thôi, cả người đau nhức, khắp nơi là vết bầm tím cứ như hắn vừa trải qua một vụ tra tấn vậy.

Cả nhóm người vận hết sức bú mẹ mà chạy về phương hướng ngược lại, chạy được một lúc lâu cảm thấy mấy sợi dây leo kia không bám theo nữa thì mới thả chậm tốc độ lại. Sau khi mọi người đi tới một nơi tương đối thoáng đãng thì cả đội dừng lại nhìn nhau mà cười. Ở nơi này không chỉ có mỗi nhóm của bọn họ mà còn một vài đội ngũ khác.

" Cả thân xác đệ lúc này như muốn rơi ra từng bộ phận rồi, mệt quá còn đói nữa." --- Trương Đức tìm đến một cái tảng đá lớn ngồi lên, mới vừa ngồi xuống hẳn liền than thở.

Kim Chi ở bên cạnh hẳn thì không khỏi lườm hẳn một cái, sau đó tức giận nói:

" Tên ngốc không phải người nói có thể nắm chắc không chế mấy quả bom kia sao? Người chết thật tốt, làm cho tất cả mọi người được một trận tra tấn linh hồn."

Nói tới đây, cảm xúc quần chúng sôi trào, bên trong đội ngũ có bao nhiêu cô gái thì tất cả bọn họ đều nhìn về phía Trương Đức với ánh mắt vô cùng ai oán, như mới bị hắn khi dễ vậy. Trương Đức thấy vậy thì theo bản năng nhảy lên tảng đá, sau đó nhìn mấy người đề phòng nói:

" Mấy người bọn tử muốn làm gì, đề nói cho bọn tử biết, đệ...."

Còn chưa nói xong thì tảng đá bên dưới chân hắn sụt xuống phân nửa chỉ nghe " cạch " một cái, cả tảng đá rơi vào bên trong lòng đất để lại một cái hang sâu hun hút, tối đen như mực, từ bên trong vọng ra đủ loại tiếng kêu ghê rợn.

Trương Đức may mà phản ứng kịp thời nên đã kịp thời nhảy ra khỏi tảng đá, lúc này tất cả mọi người đều nhìn vào cái hang sâu bên, bỗng nhiên trong tầm mắt mọi người thấy có một bộ thi thể đã bị hoại tử gần hết, trên

bộ thi thể kia sinh trưởng vô số loại giò bọ, bọn chúng bò khắp nơi, mỗi khi bộ thi thể kia há mồm ra thì có một đoàn chất lỏng sền sệt màu đen phun ra, bên trong còn kèm theo vô số con giò to tròn bò lúc nhúc.

Đã vậy những con ở phía sau lại cuối xuống ăn lại cái đồng chất lỏng màu đen kia lại. Trương Đức nhìn đám thi thể bên dưới đang từ từ mò lên mà không kiếm được nôn ra ra liên tục, hẳn còn chưa nhìn thấy cái gì ghê tởm như vậy, cứ như bạn nôn ra túi bóng rồi lại cầm ống hút sùn sục lại vậy.

" Con bà nó, đám âm thi này mặc dù đã nhìn qua vài lần rồi nhưng lần nào cũng cảm thấy mắc ói."--- Vân Thiên cũng không kiếm được che miệng lại tí nữa thì cũng nôn theo Trương Đức.

Hầu như là theo bản năng, Trương Đức liên tục ném 5 quả bom tự chế xuống phía dưới lòng đất nơi có đám Âm Thi đang bò lên. Mọi người thấy vậy thì nhanh chóng tóm cổ Trương Đức rồi chạy đi ra thật xa, sau vài lần có kinh nghiệm với loại bom tự chế này cả đám không bao giờ muốn dính phải dù chỉ một ít.

Vừa chạy đi không được bao xa thì " Đùng đùng... đùng đùng đùng.." liên tiếp tiếng nổ to lớn truyền tới từ lòng đất phía bên dưới, khiến mặt đất cũng phải rung lắc mãnh liệt, dọa cho mấy đội ngũ nơi đó sợ tè ra quần.

Cùng lúc đó thông qua cái đường hầm thông với bên dưới một cột chất lỏng cùng với tàn chi của đám Âm Thi phụt lên cao mấy chục mét, bắn ra bốn phía mấy đội ngũ xung quanh đó đều bị dính chiêu.

Vô số chất lỏng đen đen nhầy nhầy cùng với vô số con giò to như ngón út ngọ nguậy phát ra mùi hôi thối kinh tâm bay thẳng lên người mấy tên không may, có nhiều tên còn được cả cột nước kia tắm luôn.

Còn có mấy tên do quá hoảng sợ kinh hô lên liền có một đồng giò rơi mà mồm, cũng không biết cái cảm giác ngoạ nguậy trong miệng ấy có thú vị hay không.

Ở nơi xa đám người Ngạo Vô Song nhìn thấy một màn này thì âm thầm may mắn mình chạy nhanh bằng không cũng như đám người kia thì thôi rồi, đám Âm Linh kia rất yếu nhưng mức độ ghê tởm của bọn chúng mang lại cho người ta thì không phải dạng vừa đâu, nhất là chất nhớt nhớt đen đen trong người bọn nó, bị dính phải thì rất khó tẩy đi hết mùi.

Trong khi đám người đang vui mừng vì thoát nạn thì Trương Đức lại nhìn thấy một vật kì quái ở dưới một cái cây bị khô.

" Mọi người nhìn xem cái này là cái gì mà lại có linh khí mạnh như vậy có hay không bảo vật."

Mọi người nghe được Trương Đức nói thì quay đầu lại nhìn, lúc bọn họ thấy rõ là cái gì thì lập tức hô lớn:

" Không cần đụng vào cái đó."

Nhưng đã muốn, Trương Đức đã tóm được cái tượng màu đen kia. Cũng khi hắn lấy được cái tượng màu đen thì cả cái tượng tan biến thành vô số hắc quang bao phủ phạm vi 30 mét xung quanh. Bao trùm tất cả mọi người vào trong.

Trương Đức chỉ cảm thấy một trận đau đầu sau đó tất cả mọi người được truyền tống đến một cái quảng trường rộng lớn, âm hỏa nổi lên bốn phía. Ngay khi bọn họ xuất hiện thì có một âm thanh già nua mang theo vài phần âm lãnh vang lên.

" Chúc mừng các ngươi đã đi vào trò chơi có thưởng của ta. Quy tắc rất đơn giản, vượt qua 18 lượt thử thách, qua thì sống lại còn có bảo vật mang

về, chết thì hết, chết một người thì độ khó tăng lên một phần. Hắc hắc.
Chúc các người chơi vui vẻ, trò chơi mang tên quảng trường tử vong. Khắc
khắc."

Nghe được âm thanh này thì như phản xạ bản năng Trương Đức nói:

" Rồi, lại một tên tu luyện quá hóa cuồng, vô công rồi nghề không có
việc gì làm bày ra mấy cái trò xàm xí."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 507: Tiểu Tử Thối

Trương Đức vừa nói xong thì cái âm thanh kia lại vang lên mang theo mấy dọa nạt:

" Tiểu tử thối, tiểu tử nhà ngươi tưởng lão phu đã chết rồi sao mà lại dám nói xấu ta phía sau lưng. Đã vậy ta sẽ đặc biệt ưu tiên cho tiểu tử ngươi tham gia trò chơi trước."

Âm thanh này vừa vang lên thì dọa cho Trương Đức nhảy dựng lên, hấn nhanh chóng nấp phía sau Ngạo Vô Song hai mắt đảo quanh nhìn mọi nơi nhưng không thấy ông lão kia ở đâu. Sau một lúc hấn mới nói lớn:

" Lão đầu đất, có giỏi thì hiện thân ra đánh tay đôi với ta, chỉ biết ở trong bóng tối dùng âm chiêu, dọa nạt người khác."

Mọi người bên cạnh nghe Trương Đức liên tục hò hét cùng với tồn tại vương giả thì không khỏi sợ hãi thay hấn những tồn tại ở nơi đây đừng nói là là bọn hấn, đến ngay cả lão tổ đến đây cũng chỉ có thể ngoan ngoãn cúp đuôi làm chó nhỏ.

Cầu được ước thấy, Trương Đức vừa dứt lời thì ngay ở bên cạnh đám người xuất hiện một ông lão cường tráng cả người cứ như con gấu, ánh mắt lẫm lẫm, khí tức tán dạt ra khiến cả đám tim đập chân run. Trương Đức cảm thấy một cỗ đại thế đè ép đến không thở nổi, khi hấn gần như không chịu nổi áp lực từ ông lão thì bộ Diệu Tinh Chiến Giáp sáng lên mạnh mẽ, tạo thành một cái lồng phòng ngự bảo vệ lấy Trương Đức.

Cùng lúc đó diệp tinh Chiến Kiếm đang nằm bên trong nhẫn không gian cũng như cảm nhận tới Trương Đức nguy hiểm tự chủ bay ra khỏi nhẫn không gian biến hóa thành một nhân loại không có mặt tấn công về phía ông lão. Đến ngay cả thú sủng Tu La Điều cũng đi ra hỗ trợ.

Tu La Điều rít lên một âm thanh chói tai, sau đó nó đập cánh tạo thành vô số tia đỏ bắn thẳng vào ông lão.

Ông lão là một tồn tại mạnh nhất ở cái nơi Cổ Địa này có tu vi sâu không lường được, cộng với địa thế sẵn có nên khi bị bất ngờ tập kích lão cũng không có hoảng loạn, mà là nở một nụ cười tràn đầy hứng thú.

Ông lão như con gấu lớn đập một phát về thẳng Vô Diện Nhân Diệp Tinh Kiếm, " Keng " một tiếng thật lớn vang lên như hai thành thép va chạm nhau, Vô Diện Nhân bị ăn một đòn của ông lão thì liền như đạn pháo bay thẳng vào vách động bên cạnh tạo ra một cái hố sâu.

Vừa giải quyết xong vô diện nhân thì công kích của Tu La Điều cũng đã đến, ông lão lại đâm ra một quyền lập tức các sọc tơ máu tán loạn biến mất nhưng sắc mặt ông lão lại biến đổi vì ông lão nhìn bàn tay mình đang có vài giọt máu chảy ra.

" Không tệ, thần thông ám chú. " Nhìn về phía Tu La Điều ông lão vươn tay ra rồi nắm chặt như có bàn tay vô hình ngay lập tức bắt lấy Tu La Điều, Tu La Điều đập cánh giẫy giụa muốn thoát nhưng vô dụng, nó bị ông lão tóm lại rồi xách như con gà.

Nhìn về phía Trương Đức ông lão nói:

" Tiểu tử rất không tệ chỉ có tu vi.... ấy sao mới có kim đan kỳ thôi." Lúc này ông lão mới nhìn kỹ Trương Đức, ông đang định khen hắn một chút

thiên tài xuất thiếu niên nhưng mà với tu vi Kim Đan kỳ thì không thể nào phù hợp với câu nói kia rồi.

Trương Đức đang trong sự kinh ngạc trước sức mạnh của ông lão trước mặt nghe vậy thì hồi thần lại, hấn gãi gãi đầu nói:

" Tiên bối, lúc trước vẫn bối lỡ miệng người không nên để ý à. Ha ha. "

Nhìn cái biểu hiện gãi gãi ót của Trương Đức ông lão lúc này có cái nhìn khác về tên này, người thiếu niên trước mắt này không phải là nông cuồng, tự đại mà là một thằng ngốc không biết sợ là cái gì. Ông lão có thể nhìn ra Trương Đức trong mắt sự ngờ nghệch, lại cảm nhận một ông lão liền thấy Trương Đức khí tức không có một chút sát khí chứng tỏ còn chưa một lần giết người.

Một người lấy âm khí tu luyện mà không có sát khí, không có giết người, ông lão cũng phải khâm phục khả năng tu luyện của Trương Đức, thực tế muốn luyện hóa âm khí thì cần có sát khí phụ trợ, không có sát khí phụ trợ thì có tu đến mười kiếp cũng vậy thôi nhưng cái gì cũng có vài trường hợp đặc biệt như Trương Đức.

Ông lão lúc này nghiêm nét mặt lại, cả người có một sự uy nghiêm đáng sợ nhìn Trương Đức nói:

" Tiểu tử ngươi không sợ ta ở nơi này giết chết ngươi sao? "

Khí thế bức người, uy thế vô hình khiến cho cả đám người Ngọc Diệp sắc mặt sợ hãi không thôi, cả đám như mấy con gà nhỏ ở dưới móng vuốt của diều hâu vậy. Bọn họ lúc này không ai có dũng khí dám nhìn lên ông lão.

Trương Đức cũng sợ hãi, hấn cũng không phải là Xuân Đức mà không sợ nhưng cái nỗi sợ kia nhanh chóng bị áp chế. Hấn nghĩ tới Xuân Đức đã

từng nói: " Lão đệ à, sau này đi ra ngoài cũng không cần sợ bố con thằng nào cả, chết thì đã có đại ca lo cho, đại ca đã lưu trữ một phần thần hồn của đệ cùng mọi người trong nhà, nếu ai không may gặp chuyện thì vẫn có thể lần nữa sống lại chỉ mất công tu luyện lại mà thôi."

Trương Đức ở bên trong sự bảo vệ của Diệu Tinh Áo Giáp nhìn lên ông lão, khuôn mặt có phần non nớt nhưng trên mặt lại không có sự hoảng sợ nào cả. Hắn rất thành thật nói ra.

" Ai mà không sợ chết trừ mấy người chán sống ra. Nhưng mà ta cũng không sợ lão đầu nhà ngươi ra tay dù sao ở nơi này ta có chết thì không bao lâu sau ta cũng sẽ sống lại mà thôi, chỉ là mất công tu luyện lại một lần nữa. Đại ca ta đã nói, đã có cách bảo tồn cái mạng thì địch cần sợ bố con thằng nào hết, thích liên cứ đánh, chúng ta khô máu đến cùng."

Ông lão có phần kinh ngạc trước thái độ của Trương Đức, ông nhìn qua mấy mươi mấy người bạn bên cạnh hắn rồi lại chuyển qua nhìn hắn nói:

" Ngươi không sợ ta giết chết những người bạn của ngươi sao? Nhìn các ngươi cũng rất thân thiết, vậy ta sẽ rút hồn luyện phách bọn họ rồi từ từ tra tấn, tiểu tử ngươi bỏ được sao, nở nhìn mấy người bọn họ chịu hành hạ vô tận năm tháng sao. "

Trương Đức hiện lên vẻ do dự nhưng sau đó hắn nói:

" Trước lúc ta chết thì ta sẽ giết chết tất cả bọn họ, hình thần đều diệt. Tuy có hơi nhẫn tâm một chút nhưng dù sao vẫn còn hơn là bị lão đầu ngươi hành hạ."

Nhưng vì sợ mấy người Ngọc Diệp thương tâm nên hắn vội truyền âm nói cho mấy người bọn họ biết " Đệ có cách cho mọi người giữ lại một mạng, không cần lo lắng. Mọi người cũng đừng có giận nhé biết đâu lại lừa

được ông lão kia. Đệ nhìn ông lão kia tu luyện quá nhiều đầu óc cũng không bình thường, rất có thể bị đần, có lẽ rất dễ gạt."

Trương Đức vừa truyền âm xong cho mọi người thì

" Ha ha ha "

không biết từ lúc nào ở bên trái vách động có một cô gái xinh đẹp như yêu ma, cả người mặc hắc y đang ông bụng mà cười, nàng lúc này một tay chỉ ông lão, một tay ôm bụng, phát ra tiếng cười thanh thúy như chuông bạc, nàng cười đến nỗi nước mắt cũng trào cả ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 508: Thiên Âm Tông

Sắc mặt mọi người ở đây thì quái lạ nhìn Trương Đức, riêng ông lão thì sắc mặt lúc trắng lúc xanh, với tu vi như lão hiền nhiên là có thể nghe Trương Đức truyền âm nói cái gì. Hắn không ngờ tiểu tử đàn này lại còn dám nói xấu lão.

Trương Đức không quan tâm đến ánh mắt khác lạ của mọi người, hắn đang chú ý tới thiếu nữ kia, hắn nhìn nàng có chút thương hại nói ra:

" Thôi lại một người mắc bệnh nan y nữa rồi, đáng thương cho một vị đại tỷ xinh đẹp, chắc do ở bên trong nơi u ám lâu quá không tiếp xúc với thế giới bên ngoài nên đầu óc xảy ra vấn đề. "

Ánh mắt hắn trong suốt vô tà, bên trong hiện lên sự đồng cảm nhìn thiếu nữ khiến cho thiếu nữ đang cười thì cứng ngắc nguyên tại chỗ. Mọi người xung quanh thì yên lặng như chết, sau giây phút yên lặng thì ông lão kia bắt đầu cười lớn, ông lão nhìn thiếu nữ nói:

" Ma Yêu ngươi vừa cười cái gì à, người nghe thấy sao, có nghe tiểu tử kia nói gì sao? Ha ha. Đầu óc có vấn đề, ha ha, tiểu tử kia nói rất đúng, ngươi cái lão yêu bà này đã bao nhiêu tuổi rồi mà cứ thích giả trang thiếu nữ, không phải bị bệnh là gì. ha ha."

Àm àm... àm àm

Đang đang cười nắc nẻ, ông lão chưa kịp phản ứng liền bị thiếu nữ cho ăn song cước vào bụng bay thẳng vào vách tường, cái vách tường bây giờ

lại có thêm một cái hồ hình người nữa.

Thiếu nữ như một làn gió, vươn ra tay ngọc xuyên qua cái phòng hộ của Diệu Tinh Chiến Y tạo ra, phòng hộ như tờ giấy mỏng bị bàn tay kia xuyên qua. Bàn tay ngọc xách lấy một bên tai của Trương Đức. Ánh mắt của nàng vô cùng bất thiện nhìn Trương Đức, nàng nhìn thẳng vào mắt hắn hỏi:

" Tiểu tử mới vừa nói cái gì? Nói lại lần nữa cho tở nghe xem nào."

Trương Đức khuôn mặt méo xệch, hắn cảm giác đau điếng từ vành tai truyền tới như bị cắt mất vậy, lần đầu tiên hắn có cảm giác đau như vậy, nhìn thiếu nữ trước mắt hắn có phần nhút nhát nói:

" Không nói, chưa nói gì hết, tở nghe nhầm. Ha ha. ha ha."

Thiếu nữ nhướn mày hỏi:

" Làm sao lúc nãy ta nghe tiểu tử ngươi nói lão Tinh Tinh là đầu đất mà. Bây giờ lại nói là không phải, có phải hay không muốn lừa gạt đại tở ta."

Trương Đức như bùng tỉnh đại ngộ, ngay lập tức hắn biểu hiện ra một mặt nịnh nọt nói:

" Phải phải, là đệ có nói như vậy, ông lão kia chính là đầu đất, là đồ đàn, là đồ đầu to óc bằng trái nho, là đồ con heo, là đồ côn trùng kí sinh."

Trương Đức vận dụng tất cả ngôn ngữ mắng chửi người bình sinh mà hắn biết ra mà nhục mà ông lão khi nãy những khổ hắn không mấy khi chửi người nên vốn từ có hơi ít nên sau vài câu thì tịt ngòi. Nhưng như vậy cũng đã đủ rồi, thiếu nữ nhìn Trương Đức ánh mắt rất có vẻ thương thức, nàng buông tai hắn ra sau đó xách cổ hắn mang đi.

Nàng vung tay một cái đấm người Ngạo Vô Song liền lập tức biến mất khỏi nơi đây xuất hiện bên ngoài, Trương Đức còn chưa kịp phản ứng lại thì liền bị mang đi xa.

Sau một hồi hoa mắt chóng mặt thì Trương Đức cùng thiếu nữ đã xuất hiện ở một khu kiến trúc đồ sộ, lầu đài san sát, phía bên ngoài thì có hoa cỏ tươi tốt, còn một điều đặc biệt nữa là nơi đây không có âm khí dày đặc. Trương Đức rất nghi hoặc hỏi:

" Đây là đâu à? Chúng ta tới nơi này làm gì? "

Bốp

Một cái bàn tay lên đầu Trương Đức, thiếu nữ trừng mắt với hắn mà nói:

" Sau này phải gọi sư phụ nghe chưa, còn dám xưng ngang hàng với ta thì liệu hồn. Nơi này là chính là thượng cổ tông phái Thiên Âm Tông, người sau này sẽ theo ta tu hành."

Trương thiếu gia nhà chúng ta ánh mắt ngơ ngác nhìn bốn phía sau đó mờ mịt nhìn về thiếu nữ, hiển nhiên là hắn chẳng hiểu cái gì là thượng cổ tông môn, cái gì mà Thiên Âm Tông cả. Ánh mắt hắn nghi ngờ hỏi:

" Ta có bái tử làm sư phụ khi nào mà phải gọi tử là sư phụ chứ, còn cái gì là thượng cổ tông môn, nghe có vẻ giống như một tông môn không đáng tiền vậy. Đồ cổ thường là đồ cũ, mà đồ cũ thì không có mấy tác dụng, không có mấy tác dụng chính là đồ rẻ tiền, tử thấy ta có thông minh không."

Bốp

Trương thiếu gia lại ăn một bàn tay vào đầu, thiếu nữ trừng mắt nhìn hắn, nàng bây giờ nhìn giống y hệt một con cọp cái vậy. Nàng đưa tay sờ đầu mình, nàng cảm thấy nói chuyện đôi ba câu với vị tiểu đồ đệ này mà cứ

giống như nhận cục hình vậy. Xoa xoa hai huyệt thái dương nàng liền nói lớn tiếng:

" Gọi Hương Hương tới đây cho ta. "

Rất nhanh một cô gái tuổi tác nhìn tương tự giống thiếu nữ, cả người hồng y, phong thái nhẹ nhàng đi tới trước mặt thiếu nữ khom người cung kính hỏi:

" Sư tôn người có gì cản dận? "

Thiếu nữ nhìn cô gái Hương Hương đang cung kính cúi đầu trước mặt nói:

" Không cần đa lễ, ta mới nhận một vị đệ tử nha đầu người nói rõ cho hẳn biết một chút quy tắc nơi đây cùng tông môn, à phải rồi nha đầu người nhớ theo dõi và chăm sóc hẳn một chút ta sợ hẳn đi lạc vào mấy cái cấm địa gần đây. Ta giờ có việc hai người các người từ từ nói chuyện."

Giống như ném đi được một cục nợ thiếu nữ nhanh chóng bỏ trốn mất dạng chỉ để lại nơi đó Hương Hương cùng Trương Đức hai người mắt lớn chùng mắt nhỏ nhìn nhau. Hương Hương cẩn thận quan sát thiếu niên trước mắt, nàng có chút hiếu kì với vị sư đệ này, nàng còn chưa từng thấy sư tôn quan tâm tới ai như vậy mặc dù là nàng.

Vừa nhìn nàng liền có hảo cảm với thiếu niên trước mắt, thiếu niên vẻ mặt rất ngây thơ nhìn có chút ngốc, lại còn nghiêng nghiêng cái đầu đánh giá nàng với cái vẻ mặt nghiêm túc vừa xem liền thấy tức cười. Hương Hương nở một nụ cười dịu dàng hỏi:

" Vị sư đệ này tên là gì? Làm sao đệ lại cùng với sư phụ tới nơi này."

Trương thiếu gia như phát hiện ra tân đại lục mới, hẳn giật mình nói:

" A, cuối cùng cũng có người bình thường không gặp vấn đề về đầu óc rồi, ta là bị một ông lão Tinh Tinh gài bẫy sau đó là bị đại tỷ đầu óc không bình thường khi này bắt tới đây. Tỷ là người duy nhất ta thấy bình...."

Bốp.. âm âm

Trương thiếu gia còn chưa nói hết câu thì từ trên trời thò ra một cái bàn tay trắng như ngọc tát thẳng vào má trái hắn, khiến cho hắn tung bay trên không trung vài vòng sau đó đâm sầm vào vách tường.

Một âm thanh mang theo ý cảnh cáo vang lên:

" Dám ở phía sau nói xấu sư tôn, tiểu tử ngươi có phải hay không ngứa da muốn bị ăn đòn, Hương Hương ta cho phép ngươi cứ khi nào tiểu tử này bắt đầu xàm ngôn thì cứ đánh cho ta."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 509: Cuộc Sống Tông Môn

Hương Hương đứng nơi đó sừng sốt sau đó cúi đầu lĩnh mệnh, đợi khi âm thanh kia biến mất thì nàng nhanh chóng tìm về vị tiểu sư đệ của nàng, sau một hồi bới móc gạch đá nàng đã thấy được trương thiếu gia. Nhìn một bên má sưng phù của trương thiếu gia thì Hương Hương nén cười mà ôn nhu hỏi thăm:

" Sư đệ có bị sao không? Để sư tỷ xem vết thương cho đệ."

Trương thiếu gia nước mắt lưng tròng nhìn vị Hương Hương sư tỷ, hẳn như thấy tri kỷ nói:

" Cảm ơn Hương Hương tỷ, tỷ cùng với vị tỷ tỷ mặc đồ đen kia đều xinh đẹp như nhau nhưng vị tỷ tỷ kia đầu óc.... ừ ừ."

Trương thiếu gia đang còn muốn nói cái gì nữa thì liền bị Hương Hương nhanh tay bịt miệng lại, nàng nhìn trương tam thiếu ánh mắt cảnh cáo. Trương tam thiếu(dùng biệt danh cho dễ phân biệt) như đã hiểu ra cảm kích nhìn Hương Hương.

Sau một hồi nói chuyện với nhau Hương Hương cũng gần như hiểu rõ mọi chuyện, nàng cũng giải thích cho Trương Tam Thiếu biết nơi này là nơi nào, có gì đặc biệt, qua lời kể của Hương Hương thì Trương Tam Thiếu biết nơi này chính là một cái hang ổ của những lão bất tử cực trâu bò.

Theo Hương Hương nói thì Thiên Âm Tông có 3 vị Lão Tổ Đều là cường giả sắp tiến vào Tinh Vương Cảnh, nghe là sắp tiến vào còn lúc nào

có thể tiến vào thì không rõ rồi, ngoài ra còn có 8 vị phong chủ cùng một vị tông chủ, tất cả đều là lão quái Thần Quân Cảnh sơ kì hoặc trung kì, không có hậu kì.

Sư tôn của Hương Hương cũng chính là vị tỷ tỷ đầu óc không bình thường trong lời Tam Thiếu đó chính là một trong 8 vị phong chủ, Ma Âm Phong, nàng có tên thật là Phù Dung còn người khác đều gọi nàng là Ma Yêu. Ngoài hương hương là đệ tử chính thức ra còn có 2 vị nữ đệ tử kí danh khác cùng với hằng hà vô số người đợi xét duyệt.

Ở bên trong Thiên Âm Tông thì Ma Yêu Phong Chủ địa vị cũng rất cao, ngoại trừ thực lực cường đại ra thì nàng có tính cách khá âm binh nên không ai muốn dây vào nàng, ai thấy nàng chỉ cười làm lạnh sau đó chạy mất dạng. Duy chỉ có vị Tinh Tinh ông lão kia là có gan đùa cùng nàng, lý do hai người họ là anh em ruột.

Hắn còn hiểu rõ thêm một cái chân tướng nữa là Cổ Địa mở cửa, cổ địa mở cửa thực tế chỉ là nguy trang còn thực chất chính là một lần chiêu thu đệ tử của Thiên Âm Tông tổ chức trăm năm một lần, việc này nghe nói chỉ có đám cao tầng các thế lực lớn mới biết rõ.

Số lượng đệ tử Thiên Âm Tông cũng không nhiều lắm, chỉ khoảng 3-4 triệu người mà thôi nhưng được cái thực lực cùng sức hiệu triệu mỗi người vô cùng lớn, phía sau mỗi đệ tử cũng là một thế lực to đùng.

Đi trên đường thì Trương thiếu gia gặp vô số đệ tử nhưng mỗi khi hắn định lên tiếng làm quen thì đám đệ tử kia đã cúi đầu xuống cả rồi, bọn này hễ khi thấy Hương Hương đều nhanh chóng né qua một bên cúi đầu làm hắn buồn bực vô cùng. Trương thiếu gia thấy vậy thì đánh giá Hương Hương sư tỷ của hắn mấy, sau một lúc hắn mới kì quái hỏi:

" Hương Hương tử, ta thấy tử cũng rất hiền lành, bên ngoài cũng rất đẹp làm sao ai cũng sợ tử như sợ cọp vậy? "

Hương Hương nghe vậy thì thoáng sửng sốt một chút nhưng sau đó nàng lại cười xinh đẹp, nàng xoa đầu Trương tam thiếu nói:

" Sư đệ ngọc, nãy giờ sư đệ xoắn suyết hóa ra là việc này à. Địa vị của tử cùng đệ trong tông môn bây giờ không thấp những người kia thấy tất nhiên phải hành lễ rồi."

Trương tam thiếu vỗ đùi cái đét nói:

" À, đệ biết rồi, cái này cũng giống như ở thế lực người làm quan cùng bình dân vậy, đệ giờ cũng giống như một vị quan lớn còn mấy người kia chính là đám dân đen, như vậy có nên hay không cậy quyền một chút đi ra bắt nạt mấy người kia, ngày nhỏ đệ toàn bị bắt nạt chưa được bắt nạt ai lần nào, không biết cái cảm giác kia thế nào. "

Nghe được mấy câu tâm huyết của Trương tam thiếu thì Hương Hương cũng hiểu được phần nào nỗi lòng của sư phụ nàng rồi, cảm giác như đang nói chuyện với một tên bị bệnh hoang tưởng vậy.

Hương Hương trừng mắt nhìn Trương tam thiếu, nàng lúc này cũng không còn giữ bộ dạng hiền lành như mới đây nữa, nàng không biết từ đâu lòi ra một cái thước dài, nàng nhìn Trương Đức nói:

" Sư phụ đã giao cho ta quản lý sư đệ vì vậy sư đệ bây giờ tuyệt đối phải nghe lời của sư tử nghe chưa? "

Trương tam thiếu như học trò ngoan ngay lập tức gật đầu, Hương Hương thấy vậy cũng thỏa mãn nói tiếp.

" Như vậy tốt nhất bằng không sư tử sẽ không khách khí với sư đệ đâu đấy, được rồi cái đó chỉ là điều thứ nhất, tiếp theo là hằng ngày sư đệ nhất định phải cùng ta tu luyện ít nhất 12 tiếng, khi sư tử ra ngoài có chuyện thì sư đệ không được rời đi nơi này phải ở lại đây tu luyện, cấm có chạy lung tung. Còn bây giờ thì theo sư tử đi làm lệnh bài thân phận chân truyền đệ tử."

Sau một hồi giới thiệu đủ thứ, từ tông môn cho tới sư phụ, nơi ở, quy tắc tông môn, lần gia quy. Và lúc này đây là lại đi làm lệnh bài, có thể nói ngày hôm nay đúng là một ngày tất bật của Trương tam thiếu.

Chưa đi được bao xa thì Trương thiếu gia của chúng ta dừng lại không đi tiếp nữa, Hương Hương tự dưng thấy hắn dừng lại thì không khỏi kì quái hỏi:

" Làm sao vậy? "

Trương tam thiếu xoa xoa bụng thật thà đáp:

" Đói quá, lệnh bài mai rồi làm được không sư tử, chúng ta về nhà ăn cơm đi."

Nhìn cái bộ dạng như đứa em làm nũng kia của Trương thiếu gia, Hương Hương có chút mũi lòng nhưng nàng chợt nghĩ đến " nếu không làm cứng thì có lẽ sẽ làm hư Trương Đức " vì thế nàng quyết định sẽ đi làm lệnh bài trước sau đó mới về ăn cơm.

Kéo tay Trương Đức vừa đi Hương Hương vừa nói:

" Làm lệnh bài rất nhanh, làm xong chúng ta có thể về ăn cơm."

Trương thiếu gia không thể làm gì hơn nên đành phải đi theo. Rất nhanh hai người liền đã tới nơi cần đến, vừa tới nơi thì Trương thiếu gia đã thấy

được người quen, người này không ai khác chính là ca ca của Ma Âm phong chủ " Lộ Sơn Vương."

Trương tam thiếu cứ tự nhiên như ruồi hà nội, trước con mắt kinh ngạc của tất cả những người nơi đây, trương tam thiếu đi lại phía sau Lộ Sơn Vương đang ngồi ngắm một thanh kiếm. Vỗ vỗ vai Lộ Sơn Vương, Trương Đức hỏi:

" Lão bá người lại bị sao nữa rồi, có phải hay không bị vị tử tử kia đánh cho đần luôn rồi không? "

Người xung quanh nghe được lời nói này thì nhanh chân chạy ra xa xa quan sát, đến cả Hương Hương cũng vậy. Mọi người đều biết người đang ngồi một mình ngắm kiếm kia là ai, một trong tam đại kẻ điên của Thiên Âm Tông, Lộ Sơn Vương.

Bị người đánh vỡ suy tư Lộ Sơn Vương đang tính bộc phát, muốn quay lại đập cho cái tên không có mắt một trận thì nhìn thấy gương mặt quen thuộc của trương tam thiếu, vẻ giận dữ biến mất thay vào đó là vẻ mặt vui mừng, ông lão nhìn Trương Đức cười mắng:

" Tiểu tử nhà ngươi sao lại chạy lung tung tới nơi đây rồi, ta thấy tiểu muội ta mang tiểu tử ngươi về Ma Âm Phong rồi cơ mà."

Trương tam thiếu kéo một cái ghế ngồi bên cạnh Lộ Sơn Vương, sau đó lấy một cái miếng thịt lớn đang ở trên bàn ăn, vừa ăn hẩn vừa nói:

" Lão bá người cũng thật là có thịt không ăn lại đi ngắm kiếm làm gì, ta tới đây là đi làm lệnh bài gì đó, phải rồi người nhìn thanh kiếm của ta làm gì vậy, ta thấy nó cũng bình thường à, mặc dù rất lợi hại nhưng không có đẹp mắt."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 510: Hương Hương

Người xung quanh nghe hai người đối thoại tuy chỉ vài câu nhưng cũng làm cả đám giật mình không thôi, cả đám đều nhìn về phía Trương tam thiếu, bọn họ tuy không biết người này là ai nhưng có thể ngồi xuống nói chuyện tự nhiên như hai lão bằng hữu vậy ắt hẳn không phải dạng người bình thường.

Đến ngay cả Hương Hương cũng sững sốt một chút, nàng không nghĩ sự tình lại thành ra như thế này, nàng còn đang tính toán đợi cho Trương tam thiếu bị ăn đòn một trận thì nàng đứng ra ngăn cản để tranh thủ hảo cảm của vị sư đệ này, nàng là một cô gái thông minh nàng biết sư đệ của nàng nhìn rất bình thường nhưng thực tế lại không phải như vậy. Được một vị phong chủ chọn trúng thì làm sao có thể bình thường được.

Trương Đức còn đang hào hứng ăn thịt thì Lộ Sơn Vương đã nhanh như chớp làm cho đĩa thịt biến mất, Lộ Sơn Vương nhìn biểu tình mát mát của Trương tam thiếu khi không còn thịt thì cười nói:

"Tiểu tử thịt không tệ đi, chỉ cần tiểu tử người trả lời lão phu vài vấn đề thì lão phu sẽ bao người ăn thịt cả đời."

Trương tam thiếu nhìn Lộ Sơn Vương một hồi sau đó với phọt ra được hai từ:

"Không cần. Ta đang đói bụng bằng không ta mới không thèm ăn thứ thịt không ra thịt này. Thôi lão bá cứ ngồi ở đây mà ngắm kiếm đi, ta cho

lão bá mượn mấy ngày mà nhìn đây, nhìn xong nhớ đem trả đó, thứ này rất đáng tiền."

Nói xong hắn liền phủi mông đứng dậy đi về phía Hương Hương nhưng hắn chưa bước được vài bước thì đã bị Lộ Sơn Vương tóm cổ lại hỏi:

" Muốn đi cũng được nhưng phải trả lời ta đã, thanh kiếm này là làm sao chế tạo thành, nó tên gọi là gì, tiểu tử ngươi biết sao? "

Nghiêng đầu qua Trương Đức nói:

" Chế tạo thì ta không có biết à, nghe đại ca nói là phải dùng sinh mệnh năng lượng tinh hoa, với hắc ám tinh hoa cùng rất nhiều loại thần kim chế tạo mà thành. Còn thực tế thế nào thì không biết rõ ràng lắm, với thứ lão bá đang cầm là bán thành phẩm theo đại ca nói loại công nghệ chế tạo này còn chưa được hoàn thiện. Còn tên của thanh kiếm này là Vô Diện Kiếm, cái này là ta đặt cho nó. Ta trả lời xong rồi cũng coi như trả nợ ăn miếng thịt lúc trước, lão bá thả ta ra đi."

Lộ Sơn Vương nghe vậy thì lại hỏi: " Đại ca của tiểu tử ngươi là ai? "

Trương tam thiếu nhìn Lộ Sơn Vương thiếu kiên nhẫn nói: " Thì là đại ca chứ còn là ai nữa, nói ra thì lão bá cũng đâu có biết, hỏi làm gì cho mệt. Được rồi buông tay, không buông tay ta liền động thủ à."

Lộ Sơn Vương trừng mắt hổ lên, cho ngay Trương tam thiếu một cái đập vào đầu, ông lão hung dữ nói:

" Tiểu tử thôi không biết tôn ti là cái gì cả, lại dám muốn ra tay với lão phu. Nể tình tiểu tử ngươi vừa trả lời ta nên tha cho người lần này. Cút đi khi khác ta đến tìm tiểu tử ngươi."

Lộ Sơn Vương đá một cước vào mông Trương Đức khiến hắn bay thẳng tới nơi Hương Hương đang đứng.

Bịch

Trương Đức tiếp đất bằng mặt, cả người trượt dài vừa khi đến dưới chân Hương Hương thì dừng lại. Hương Hương nhìn tiểu sư đệ lại bị đánh thì vừa có chút tức cười, vừa có chút không đành lòng.

Nàng ngồi xuống nâng hắn lên sau đó chau chuốt lại một lượt cho hắn rồi ôn nhu nói:

" Đi làm thân phận lệnh bài xong rồi chúng ta về ăn cơm."

Trương tam thiếu đứng ở nơi đấy xoa xoa mấy nơi bị đau, sau đó mới gật gật đầu đi theo phía sau Hương Hương đi vào bên trong nơi làm thân phận lệnh bài, nơi làm thân phận lệnh bài có ba nơi tiếp nhận, nhưng theo Trương Đức quan sát thấy thì chỉ có một chỗ là còn hoạt động còn hai bên còn lại thì không ai hỏi tới.

Hương Hương dẫn hắn tới nơi có một bà lão đang đọc sách, bà lão đọc sách rất chăm chú giống như bà không thuộc về cái thế giới này luôn vậy. Nghi Hương Hương đi tới trước mặt bà lão thì nàng hơi cúi đầu lễ phép nói:

" Thưa Huyền Nguyệt bà bà, nhờ bà bà giúp tiểu Hương làm thân phận lệnh bài cho vị tiểu sư đệ mới được sư tôn nhận làm đệ tử chân truyền."

Bà lão từ từ đóng quyển sách dày cả gang tay kia lại để nó sang một bên, ngược mắt nhìn lên Hương Hương sau đó lại chuyển qua nhìn Trương Đức một chút. Bà lão hiền hòa nói:

" Là tiểu nha đầu Hương Hương đó à, còn vị này hắn là đệ tử mới của Phù Dung đi."

Hương Hương lúc này ngẩng đầu lên cười dịu dàng gật đầu đáp:

" Vâng, bà bà."

Bà lão đánh giá Trương tam thiếu một lúc bỗng nhiên kì quái hỏi:

" Tiểu tử này được Phù Dung từ nơi nào dẫn về làm sao chỉ mới có Kim Đan kì? Mà những vết thương trên người hắn là ai gây ra vậy? "

Hương Hương cười khỏ nói:

" Vị tiểu sư đệ này có đôi chút thật thà không giữ miệng nên mới vừa bị sư tôn cùng Sơn Vương tiên bồi dạy bảo một chút." Hương Hương đem chuyện nàng biết cùng nhìn thấy kể lại hết cho bà lão nghe, bà lão càng nghe thì nét mặt già nua càng giãn ra, đến cười cùng thì bà lão cũng phải cười lên.

Bà nhìn về phía Trương Đức với ánh mắt ôn hòa, nhìn hắn bà lão nói:

" Tiểu tử lại đây cùng Hương Hương ngồi xuống, già đây muốn hỏi vài câu."

Trương tam thiếu cũng không có e dè hay sợ hãi gì mà tự nhiên kéo một cái ghế ngồi xuống bên cạnh gần nơi bà lão đang ngồi, hắn cảm thấy bà lão này có lẽ là người bình thường nhất mà hắn gặp, ở trên người bà lão hắn tìm thấy sự quen thuộc, cảm giác giác giống hệt bà ngoại hắn trong kí ức lúc còn nhỏ. Hắn lặng yên ngồi ở nơi đó chờ đợi bà lão hỏi tiếp.

Bà lão nhìn Trương Đức hỏi:

" Cậu bé năm này bao nhiêu tuổi rồi? "

Trương tam thiếu nghe vậy thì theo thói quen gật đầu sau đó mới nói:

" Cái này hơi khó nói à, vì cháu cũng không biết tính như thế nào nữa, linh hồn cháu tính ra thì năm nay đã hơn một trăm tuổi nhưng mà thân thể thì vừa mới có được ngày hôm kia."

Bà lão hiển nhiên cũng đã nhìn ra được điểm này nên cũng không ngạc nhiên gì, bà cũng đã phát hiện ra linh hồn của Trương tam thiếu cực kì cường đại, cường đại đến thái quá so với đồng cấp. Bà lại hỏi:

" Có phải hay không linh hồn của cháu gặp được cơ duyên gì khiến cho linh hồn phát triển mạnh trong trăm năm này? Còn nữa cái cơ thể của cháu hiện giờ là ai đưa cho."

Trương Đức có chút khó giải thích hẳn nói thế này:

" Cái này giải thích rất khó, cháu nói đơn giản thế này bà nghe chỗ nào không hiểu thì hỏi lại nhé. Chuyện là trước kia lâu lắm rồi, hồi đó cháu còn đang nhỏ bị người hạ nguyên rửa một thời gian sau thì bị hôn mê không thể dậy được sống một kiếp người thực vật.

Nhưng vào một ngày thì có một linh hồn khác du nhập vào cơ thể cháu, người đó cũng chính là đại ca cháu bây giờ. Khi đại ca chiếm đoạt thân xác cháu lúc đó thì cũng phát hiện ra linh hồn bị nguyên rửa sắp tiêu tán của cháu, đại ca lúc đó đã tạo ra một cái phong ấn rồi dùng linh hồn ôn dưỡng cháu suốt hơn trăm năm.

Đến khi cháu một lần nữa thức tỉnh thì đại ca dùng bí pháp chém đôi linh hồn ra và tặng cho cháu cơ thể này đây. Cuối cùng sau hơn trăm năm thì cháu lại một lần nữa được sống lại."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 511: Trương Đức

Nghe câu chuyện của Trương Đức, bà lão cùng Hương Hương cũng cảm thấy kinh hãi, vì một người lấy linh hồn ôn dưỡng sau trăm năm sau đó lại lấy bí pháp tự thương chia đôi linh hồn, việc như vậy hiếm có cường giả nào đi làm, theo lời nói của Trương tam thiếu thì bà lão cũng có thể phán đoán ra một ít về người đại ca kia của hắn.

Bà lão gật gật đầu nói:

" Nhân họa đắc phúc, cháu có phúc lớn gặp được một vị đại ca tốt. Bộ thân thể có thể chất Cực Âm Thần Thể này hẳn cũng tốn không ít tâm tư cùng tinh lực của đại ca cháu. Thôi cố gắng tu luyện đi để không phụ lòng đại ca cháu, khi nào cháu gặp đại ca thì gọi hắn tới nơi này một chuyện. Được rồi để ta làm cho cháu một cái thân phận lệnh bài."

Bà lão đứng dậy quay người đi vào bên trong gian nhà lớn, sau một lúc thì bà lão mang ra một cái lệnh bài màu đen phát ra ô quang đưa cho Trương Đức dặn:

" Cầm lấy đi nhớ bảo quản cẩn thận, đừng có làm mất, tấm lệnh bài này nếu đeo bên ngoài thì có thể gia tăng thêm 3 phần tốc độ tu luyện."

Trương Đức gật đầu nói lời cảm ơn:

" Cháu cảm ơn bà bà."

Cứ như vậy mọi sự tốt đẹp, sau khi nán lại một lúc lâu thì Trương tam thiếu mới luyến tiếc chào tạm biệt bà lão ra về, trước khi về bà lão còn đưa cho hắn một tấm lệnh bài khác nữa dặn hắn khi nào có thời gian thì tới nơi này nói chuyện với bà.

Về tới nơi ở của Hương Hương thì trời cũng đã tối rồi, khắp mọi nơi trong tông môn bắt đầu lên đèn những ánh sáng nhu hòa như ánh trăng chiếu khắp mọi nơi, Thiên Âm Tông buổi tối phá lệ xinh đẹp.

Vừa về tới nơi ở mới thì Trương tam thiếu đã bắt đầu lấy ra dụng cụ nấu ăn chuẩn bị vào bếp, trước con mắt kinh ngạc của Hương Hương, Trương Đức nhanh chóng làm đủ mọi việc lật vật cho đến việc chính vô cùng nhuần nhuyễn. Không bao lâu thì từ dưới bếp một mùi hương thơm khó tả bay ra khiến người hít phải lập tức chảy nước miếng ròn ròn.

.....

Trong khi Trương Đức còn đang tất bật với cuộc sống mới thì Xuân Đức lúc này đang gặp phải vài vấn đề.

Không gian vong linh tầng 3, bên dưới Hắc Âm Ma Trụ.

Xuân Đức lúc này đang phải trị liệu thần hồn, thần hồn của hắn sau khi hoàn toàn chia tách với Trương tam thiếu(Trương Đức) thì bị thương khá nặng, nhưng sau vài tháng ở bên trong không gian vong linh được Hắc Âm Ma Trụ trị liệu thì cũng đã tốt hơn rất nhiều.

Nhưng cái gì cũng có mặt xấu và mặt tốt của nó, vì chia tách thần hồn khiến Xuân Đức suy yếu so với lúc chưa chia tách rất nhiều nhưng bù lại thần hồn của hắn đã không còn phải nuôi một con ký sinh nữa, con ký sinh ở đây chính là thần hồn của lão tam, trước kia Xuân Đức vừa phát triển bản

thân lại vừa phải nuôi dưỡng tên kia khiến cho tốc độ phát triển hồn phách kéo lại một cách chậm chạp.

Bây giờ đã vứt bỏ khối u ác tính kia đi thì thần hồn của hắn lấy tốc độ hơn trước kia cả trăm lần khôi phục và phát triển. Nói tới cũng may mắn, lúc trước bắt được con quái vật lông đỏ kia bây giờ lại có tác dụng lớn, nhờ có ả ta mà Xuân Đức có một cái linh hồn mạnh mẽ làm thức ăn, thực tế thì Xuân Đức có cách tận diệt ả ta nhưng hắn không thích làm như vậy.

Thù hận đã kết nếu không vắt kiệt tác dụng của ả ta thì hắn cảm thấy có lỗi với bản thân quá. Với cái tốc độ khôi phục thần tốc như thế này thì không bao lâu nữa hắn sẽ khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, có khi còn sẽ tiến nhanh.

Trước kia hắn từ bỏ tu pháp chuyển qua cần chiến cũng là vì thần hồn của hắn không theo kịp với sự phát triển của thân thể, nói đơn giản cho dễ hiểu là thể này, bạn càng mạnh mẽ thì thuật pháp của bạn càng mạnh mà để phóng thích ra cái thuật pháp kia bạn cũng cần phải trả một cái giá tương đương, cái giá ở đây chính là năng lượng tự thân cùng sức mạnh linh hồn kết hợp.

Sức mạnh linh hồn mỗi người đều có một mức độ nếu đến giới hạn rồi thì chỉ có thể nghỉ ngơi. so với tu pháp thì đánh cận chiến tiêu tốn cực ít về linh hồn, có thể nói hầu như là bằng không trừ mấy cái thuật phụ trợ ra.

Sau này linh hồn hắn cường đại rồi có thể vừa làm chiến sĩ vừa làm pháp sư thì không biết bao nhiêu địch nhân của hắn phải khóc bằng tiếng máu.

.....

Thiên Âm Tông, Ma Âm Phong.

Lúc này đây Trương tam thiếu cùng với Hương Hương đang dùng bữa tối, cùng ăn với bọn họ còn có hai vị khách không mời mà tới. Hai vị khách không mời chính đôi huynh muội Lộ Sơn Vương cùng Lộ Phù Dung.

Do có sự tham gia của Lộ Sơn Vương mà Trương tam thiếu phải làm thêm mấy phần cơm khác nữa. Mặc dù đã như vậy rồi nhưng cũng không thấm vào đâu, sau một hồi càn quét 20 phần cơm đã bị Lộ Sơn Vương ăn sạch không còn một chút gì, đến cả xương cũng không nhả ra.

Tính cách Lộ Sơn Vương trái ngược với tiểu muội của lão, Lộ Phù Dung thì thích trẻ tuổi còn Lộ Sơn Vương lại cứ thích đóng vai ông lão nhưng lúc này đây Lộ Sơn Vương trở về nguyên hình là một đại hán cao to vạm vỡ, mày rậm mắt hổ, cả người toát ra khí tức buh hãn.

Sau khi uống xong bầu rượu thứ 20 thì Lộ Sơn Vương nhìn Trương tam thiếu hỏi:

" Tiểu tử còn rượu với thịt sao? Còn thì mau mang ra đây. "

Trương Đức nhìn Lộ Sơn Vương hỏi:

" Đại thúc người còn có thể ăn được nữa sao? Đại thúc đã ăn 20 phần cơm rồi đấy bây giờ lại còn muốn ăn tiếp, không sợ no quá bể bụng à."

Lộ Sơn Vương dốc một giọt rượu cuối cùng vào trong miệng sau đó vút luôn cái bình hồ lô qua một bên góc tường, hấn nhìn về Trương Đức nói:

" Không sao, ta trời sinh thần lực nên lượng cơm cũng rất lớn, bấy nhiêu đó ăn thua gì? Thôi khỏi dài dòng mang đồ ăn ra đây."

Trương Đức nhin không được quay qua hỏi Lộ Phù Dung:

" Phù Dung tử, tử có chắc hai người là anh em ruột không? tại sao khác nhau như vậy? Ta thắc mắc ngày nhỏ làm sao phụ mẫu của Vương đại thúc có thể nuôi sống cái thùng com kia."

Bốp

Một cái đập lên đầu không thương tiếc, Lộ Phù Dung trừng mắt nhìn hắn nói:

" Gọi sư tôn, không có lớn nhỏ gì hết. Nhanh lấy thêm đồ ăn ra đây đừng có ở đó mà nói nhảm."

Hương Hương ở bên cạnh thấy tiểu sư đệ lại bị đánh thì âm thầm cười trộm trong lòng nhưng ngoài mặt vẫn là an ủi hắn, nàng quả thực rất có hảo cảm với vị tiểu sư đệ này, ngoan, hiền, dễ bảo, lại còn biết làm đồ ăn ngon.

Trương tam thiếu biết điều không nói thêm gì nữa mà đi làm thêm đồ ăn cho mấy thùng com này. Hắn lần này không có làm một ít như mấy lần trước nữa mà lôi nguyên cả một con dị thú khát máu thỏ ra nướng.

Cũng không rõ là Xuân Đức ở bên trong nuôi dưỡng đám thỏ này thế nào mà hình thể tuy thu nhỏ lại nhưng cân nặng thì tăng lên gấp vài lần, lôi ra một con thỏ to đùng đã bị đánh hôn mê từ trước ra, Trương tam thiếu bắt đầu hành nghề.

Rất nhanh thì đã có thỏ quay nguyên con.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 512: Ngày Tuyển Nhận Đệ Tử Của Thiên Âm Tông

Thời gian thấm thoát trôi qua một tháng, một tháng này Trương tam thiếu cũng đã thích nghi được với hoàn cảnh sống mới của Thiên Âm Tông, hàng ngày hắn có hai việc chính đó là tới Quý Cốc hấp thu âm khí 3 canh giờ và sau đó lại đi về làm cơm. Từ ngày ăn trực hôm đầu tiên đến nay Lộ Sơn Vương cùng Lộ Phù Dung ngày nào cũng tới ăn, ngày ba bữa không thiếu bữa nào, Lộ Sơn Vương còn mặt dày định cư luôn ngay tại Ma Âm Phong để ăn trực.

Ở trong tông môn hắn cũng có vài người quen, nguyên do vì ở Ma Âm Phong toàn nữ đệ tử nên hắn biết cũng toàn là nữ đệ tử không có ai là nam nhân, đáng lý là có một tên nhưng tên kia biết có phải thấy hắn tu vi quá thấp kinh thường cùng hắn kết bạn, lại còn khinh miệt hắn một trận nữa, hắn cũng không có để trong lòng việc đó nhưng một thời gian sau hắn có dịp đi qua nơi ở của tên nam đệ tử kia, tìm hắn có chút việc thì mọi người nói hắn đã không biết đi đâu từ một tháng trước.

Cũng không biết có phải cùng ở chung với linh hồn của Xuân Đức thời gian dài bị lây nhiễm không mà Trương thiếu gia của chúng ta cũng rất thích trẻ nhỏ, hắn thường làm đồ ăn vặt cho đám nhỏ, ban đầu chỉ có một hai đứa bé theo hắn xin đồ ăn vặt nhưng sau một tháng thì đi theo phía sau hắn luôn có mấy chục đứa bé.

Cha mẹ những đứa bé này thấy con cái của mình không chịu tu luyện mà cứ suốt ngày đi theo Trương Đức thì có chút buồn phiền nhưng khi biết

Trương Đức là đệ tử chân truyền của Ma Âm Phong Chủ thì những thứ buồn phiền kia đều bị quét sạch.

Đối với bọn họ cái danh hiệu đệ tử chân truyền của một vị phong chủ là một cái gì đó thần thánh, cao cao không thể chạm tới. Cứ như vậy thời gian trôi qua nhờ đám trẻ con mà mọi người cũng biết tài nghệ nấu ăn của Trương tam thiếu, có người được ném thử là không thể quên được.

.....

Sáng ngày hôm nay khi hắn đang làm vệ sinh cá nhân thì sư tỷ hắn Hương Hương đi vào nói:

" Tiểu sư đệ sáng ngày hôm nay sư đệ không cần phải tới Quỷ Cốc luyện công nữa, hôm nay đi với sư tỷ cùng với sư tôn tới nơi tuyển chọn đệ tử. "

Trương Đức có vẻ còn chưa hết buồn ngủ hắn ngáp dài một cái, sau đó quay lại giường nằm kéo chăn lên tiếp tục ngủ, trước khi ngủ hắn còn dùng ánh mắt mộng lung nhìn Hương Hương nói:

" Hai người đi đi, đệ không muốn đi đâu, nếu không phải tu luyện thì đệ muốn ở nhà ngủ thêm chút nữa." Nói xong hắn kéo chăn lên tiếp tục trầm mê vào giấc mộng đẹp.

Hương Hương nhìn thấy vậy thì cười cười, nàng đã biết trước sư đệ của nàng cũng nói vậy mà, qua một tháng ở chung thì nàng còn lạ gì vị sư đệ này nữa. Không nói thêm một lời nàng lại gần lật tung chăn của Trương Đức ném qua một bên sau đó tóm lấy cổ áo hắn lôi đi, mặc kệ hắn có đồng ý hay không.

Khi đi ra bên ngoài thì đã có hai nữ đệ tử đang đứng chờ, các nàng diện mạo xinh đẹp, ánh mắt có thần, khi hai nàng thấy Hương Hương đang lôi Trương Đức từ căn phòng ra thì không khỏi che miệng cười duyên.

" Nguyệt tử, tử nói xem Trương sư huynh tí nữa có bị sư tôn đánh không? "

Cô gái bên cạnh để một ngón tay lên môi làm ra vẻ suy tư, sau một lúc nàng ta nói:

" Có đến tám phần sẽ bị ăn đòn rồi. Lần nào ta thấy sư tôn ở cùng với Trương sư huynh thì Trương sư huynh đều bị đánh cả. Hi hi."

Rất nhanh Hương Hương đã đem Trương Đức tiến tới nơi hai nàng kia đang đứng chờ. Đánh mắt qua một cái Hương Hương ra hiệu cho hai người đi thôi.

Bốn người nhanh chóng đi lên một cái phi thuyền bay đi. Ở trên thuyền Trương tam thiếu lúc này cũng đã tỉnh ngủ rồi, mặc dù đã tỉnh ngủ rồi nhưng hắn cũng không có đứng bên ngoài ngắm cảnh mà nằm bên trong, hắn có một nguyên tắc đó là có thể ngồi thì không đứng, có thể nằm thì không bao giờ ngồi.

Nhưng khi lúc hắn đang làm biếng thì một âm thanh truyền thẳng vào trong đầu hắn:

" Lão tam đạo này sao rồi? Những ngày này có chuyện gì không? "

Nghe được âm thanh quen thuộc này Trương tam thiếu hiện lên vẻ kích động, hắn kích động kể lại mọi chuyện đã xảy ra trong thời gian mấy tháng gần đây, từ việc luyện công tới Thiên Âm Tông, nói chung hắn biết gì liền dốc sức kể cho Xuân Đức nghe.

Xuân Đức sau khi nghe xong thì lâm vào trong trầm tư ngẩn ngui, hắn cũng có chút bất ngờ khi bên trong trung thiên lại còn có một thế lực hùng mạnh như vậy nhưng hắn rất nhanh thì nở nụ cười, hùng mạnh thì làm sao? Chẳng lẽ tông môn nào cũng muốn đối đầu với Ác Ma Điện sao, Xuân Đức

đang tính toán có lẽ nên kiếm một đồng minh đáng tin cậy cho Ác Ma Điện rồi.

" Tam đệ tí nữa đệ cho đại ca mượn thân thể một chút, đại ca phải đi tìm A Ngốc cùng A Khờ, đại ca cảm nhận thấy hai đứa nó cách đây không phải rất xa."

Trương tam thiếu không có do dự liền đáp lại:

" Vâng đại ca, đệ đang đi tới nơi thu nhận đệ tử nên có lẽ sẽ thấy thú sùng của đại ca ở nơi đó. "

Hai người trò chuyện với nhau thêm một lúc thì phải dừng lại vì Lộ Phù Dung đã tới. Trước khi nàng tới thì Xuân Đức đã phát hiện trước nói cho lão tam làm ra ứng phó. Trương tam thiếu nhanh chóng đi ra bên ngoài đứng bên cạnh Hương Hương sư tỷ. Mấy cô gái đang bên ngoài tự dung thấy Trương Đức đi ra đứng nơi đó vẻ mặt nghiêm túc thì cảm thấy kì quái.

Nhưng rất nhanh bọn họ liền thấy sư tôn Lộ Phù Dung xuất hiện, khi Lộ Phù Dung xuất hiện liền nhìn về phía Trương tam thiếu, nàng đi vòng qua vòng lại xung quanh hắn mấy lượt, sau đó lại còn lấy tay sờ trán hắn hỏi:

" Tiểu tử ngốc làm sao hôm nay lại đứng ngoài này, không lẽ là bị mắc bệnh gì rồi, đáng lý ra lúc này tiểu tử ngươi phải quần chăn nằm trên giường chứ."

Trương Đức xoa xoa tay nói:

" Là đồ đệ đứng đây từ lâu để chào đón sư phụ đó mà. ha ha."

Bốp

Lại một bàn tay lên đầu Trương Đức, Lộ Phù Dung lườm hắn nói:

" Đã không biết nói dối thì im miệng lại, vừa nói liền thấy hai chữ dối trá to đùng ở trên mặt."

Mấy cô gái bên cạnh che miệng lại cười duyên, các nàng không hiểu vì sao hề thấy Trương tam thiếu bị ăn đòn thì cảm thấy rất vui vẻ, nhìn cái vẻ mặt biểu lộ oan ức cùng đáng thương kia thật thú vị.

Kiểu gì cũng bị ăn đòn rồi Trương Đức không thèm giả bộ nữa, hắn kiếm một cái ghế ngồi xuống ăn đồ ăn vặt mà hắn chuẩn bị. Đồ ăn vừa ra hương vị theo gió phiêu tán khiến người ta thèm thuồng, mấy cô gái trên thuyền cũng muốn lại cùng ăn với hắn nhưng ngại mặt mũi nên không dám. Bọn họ đôi khi cũng cảm thấy làm đồ ngốc thật tốt, không cần để ý tới người khác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 513: Có Người Muốn Ăn Đòn

Phi thuyền thực hiện bước nhảy không gian nên rất nhanh đã tới nơi định trước, nơi bọn họ tới là một cái quảng trường không phải rất lớn, nơi này đang có khoảng mấy ngàn người đứng đó. Phi thuyền hạ xuống mấy người Lộ Phù Dung, Hương Hương, Trương Đức cùng hai vị kí danh đệ tử bước xuống.

Trương tam thiếu vừa bước xuống thì cảm thấy có vô số ánh mắt đang đánh giá hắn, hắn vi diệu phát hiện có vài người mang theo địch ý mãnh liệt nhìn hắn. Trong nội tâm hắn cảm thấy khó hiểu, mà cái gì đã không hiểu thì cho nó qua đi.

Đi theo Lộ Phù Dung tiên tới chào hỏi đám trưởng bối, ngoại trừ Lộ Sơn Vương là hắn có chào hỏi đôi ba câu, còn lại những người khác hắn đều chỉ nhìn một cái, thi lễ một cái sau đó đứng một bên giữ yên lặng.

Mãi sau một lúc cái công cuộc chào hỏi mới chấm dứt, nhóm người bọn họ tiến về nơi có trước của Ma Âm Phong.

Sau đó không nói ai cũng biết chính là đề cái màn mấy tên trưởng lão tuyên truyền, đầu độc tư tưởng của đám đệ tử bên dưới đối với tông môn. Bài diễn thuyết nghe hay lắm rất có khí thế, cái gì mà cùng vinh cùng nhục, vì mái nhà chung, cái gì là niềm vinh dự lớn nhất của đời người được lão giả bên dưới nói đến như một chân lý vậy.

Hắn khác, mấy tên đệ tử dưới kia lại khác những người phía bên dưới sau khi nghe xong ông lão nói xong thì cả đám thần tình kích động, cứ như

là nhật được mười ngàn vậy.

Sau cái bài diễn thuyết được chuẩn bị công phu thì lại tới mấy cái màn đánh nhau, thực sự mà nói trước kia hấn cũng thích được so tài cùng người khác lắm nhưng từ khi đi theo đại ca thì hấn thấy sống an bình lặng lẽ phát triển là được rồi, còn cái gì mà ngộ trong sinh tử chính là chém gió, chết đến nơi còn nghĩ được cái gì nữa, sau này có thoát một mạng cũng không nhớ gì sạch, giữa lúc sinh tử đó chính là bản năng.

Giống như quả một mũi tên tên bắn đến đầu của bạn, bạn vô thức nghiêng đầu né được thì thử hỏi bạn có ngộ ra được cái gì trong đó. Nhưng cái gì cũng có ngoại lệ, có lẽ có người ở lúc như vậy ngộ ra điều gì cũng nên nhưng người đó không phải là hấn.

Mà cũng phải nói tu vi hấn không cao lắm nên khi nhìn xuống phía dưới lôi đài chỉ thấy hai bên lao vào nhau sau đó tách ra, rồi cả hai lại gọi tên chiêu thức của mình vừa sử dụng, sau đó cả hai cùng lúc tung bốc đối phương. Nói thì nhiều mà đánh đấm không được bao nhiêu.

Theo như hấn thấy giống đại ca là tốt nhất, cứ yên lặng âm thầm không nói gì, thi thoảng thì âm đối phương một lần đó mới là vương đạo.

Sau khi nhìn qua mấy chục trận thì hấn bắt đầu ngáp dài, ngáp ngắn. Vì chống buồn ngủ hấn bắt đầu lại lôi đồ ăn vặt ra ăn nhưng lần này hấn vừa lôi ra thì đã bị một bàn tay chop lấy đi mấy. Nhìn qua bên cạnh thì không biết lúc này Lộ Sơn Vương đã ở bên cạnh.

" Tiểu tử làm sao có vẻ chán nản vậy? "

Trương Đức lấy ra một gói đồ ăn vặt khác cùng một hồ lô rượu đưa thêm cho đại thúc ăn trực, sau đó hấn lại lấy một bịch đồ ăn vặt khác ra. Nhâm nhi một chút đồ ăn tự làm, cuối cùng hấn mới nói:

" Ta không hiểu vì đại tỷ tỷ lại muốn ta tới nơi này nữa, chán đến quy thiên luôn. Cả ngày đánh nhau bọn họ không tìm được cách nào tiêu khiển sao, mà đại thúc người nhìn những người này đánh nhau thì không đánh mà chủ yếu là tăng bốc lẫn nhau, không tăng bốc lẫn nhau thì lại khoe khoang cái chiêu thức mới dùng. "

Lộ Sơn Vương nốc một ngụm rượu lớn cười hỏi:

" Thế tiêu tử người có trò gì chơi vui hơn sao? Nếu có nói ta nghe thử. "

Trương Đức lắc đầu nói:

" Không có, chỉ là cảm thấy buồn chán thôi. "

Nhưng đang lúc này ở bên trong không gian vong linh Xuân Đức thông qua cảm nhận của Trương tam thiếu đã cảm nhận được A Ngọc cùng A Khờ. Xuân Đức truyền âm cho Trương tam thiếu nói:

" Lão tam ta mượn thân xác đệ một chút."

Ngay sau đó Xuân Đức tiến hành di hồn qua bên thân thể Trương Tam Thiếu, ở bên cạnh Lộ Sơn Vương cảm thấy Trương tam thiếu có gì đó không đúng nhưng lại không nói được là không đúng ở nơi nào. Bỗng nhiên hắn cảm thấy một loại sợ hãi không tên đến từ thiếu niên bên cạnh mình, không những hắn mà bốn cô gái cạnh đó cũng cảm nhận thấy điều gì đó.

Ánh mắt bọn họ đều đổ dồn lên người Trương Đức(đã bị Xuân Đức mượn xác), Xuân Đức sau khi mượn thân thể xong thì đứng dậy nhìn mọi người nói:

" Ta đi đây một chút, mọi người ở lại xem đấu võ vui vẻ nhé."

Lộ Sơn Vương vội giữ lại hắn hỏi:

" Tiểu tử giờ này còn muốn đi đâu."

Xuân Đức đáp:

" Đi đón sủng vật, lúc vào đây ta có hai người bạn là A Ngọc và A Khờ nhưng đều bị đi lạc hết, lúc này đây lại cảm nhận được khí tức của bọn nó nên đi tìm. Đại thúc có muốn đi cùng không? "

Mọi người nghe thế thì khỏi biết nói gì, thấy tên này tự nhiên mặt mày nghiêm túc lại còn tưởng làm việc gì quan trọng lắm, hóa ra là đi tìm lại mấy con thú cưng.

" Thôi một mình tiểu tử ngươi đi đi, dù sao ta cũng là phong chủ không thể đang lúc này bỏ đi được, còn ngươi có cũng được không có cũng được. " --- Lộ Sơn Vương nói.

Lộ Phù Dung cũng nói:

" Đi nhanh về nhanh, cuối ngày thì phải có mặt tại đây biết chưa? Ta để cho tiểu Nguyệt đi cùng tiểu tử ngọc nhà ngươi bằng không lúc tìm được thú sủng lại lạc đường không biết đường quay về."

Xuân Đức vẻ mặt kì kì, hấn cảm thấy tam đệ của hấn rất được mọi người quan tâm à, hấn cười cười gật đầu sau đó thì cũng Hàn Nguyệt đi về phía tây nam đi tìm.

Khi đi được một lúc lâu thì Xuân Đức càng cảm thấy khí tức của A Ngọc ở gần hơn nhưng mà theo cảm giác của hấn thì hấn cảm thấy khí tức của nó đang rất suy yếu có lẽ gặp trong thương. Đi ở bên cạnh hấn Hàn Nguyệt hiếu kì hỏi:

" Trương sư huynh thú sủng của huynh là loại linh thú nào? "

Xuân Đức nhún vai nói:

" Cũng không rõ nữa chỉ biết là nó rất béo thôi, cả người nó ngắn được một khúc mà toàn thịt nhìn rất tức cười."

Hàn Nguyệt cười cười:

" Hi hi. Nhìn bộ dạng của huynh thì rất lo lắng cho nó phải không? Hay là vậy đi để ta mang theo huynh, còn huynh chỉ phương hướng chúng ta đi cho nhanh."

Xuân Đức nghe thế thì thoáng ngạc nhiên nhưng suy nghĩ một chút hẳn thấy vậy cũng tốt, dù sao thân thể lão tam tu vi thấp quá hẳn mà truyền lực lượng quá nhiều vào sẽ dẫn tới bạo thể mà chết. Hắn gật gật đầu đồng ý, còn không đợi hẳn nói lời khách sáo thì đã bị Hàn Nguyệt ôm bay đi, tốc độ tăng nhanh không biết bao nhiêu lần.

Theo phương hướng Xuân Đức chỉ thì hai người đi tới khu vực của ngoại môn đệ tử, khu vực ngoại môn đệ tử không nằm bên trong chín ngọn chủ phong mà là ở một nơi riêng biệt, đệ tử Thiên Âm Tông ngoại môn có rất nhiều, ít cũng có vài triệu tên.

Thiên Âm Tông mặc dù rất rộng lớn nhưng cũng giống Ác Ma Thành ở cự ly hơi xa một chút thì liền có công dịch chuyên. Nên rất nhanh hai người liền đến gần nơi mục tiêu.

Dừng trước một ngọn núi bình thường bên trên có một dãy nhà liên tiếp hình thành một quần thể kiến trúc có bề ngoài cổ kính. Hai người đi tới không có che giấu gì quang minh chính đại mà đi vào. Khi bọn họ vừa tới gần thì không biết chạy đâu ra gần 20 người thanh niên cầm kiếm thần tình băng lãnh chặn đường.

Nhưng khi bọn hắn nhận ra quần áo đang mặc trên người Hàn Nguyệt cùng Xuân Đức thì cả đám liền co vùi lại, một tên tiến lên nịnh nọt hỏi:

" Hai vị sư huynh, sư tỷ không biết tới nơi này là có điều gì sai sử."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 514: Có Người Muốn Ăn Đòn(1)

Hàn Nguyệt biểu tình lạnh lùng nói:

" Mở cửa."

Mới còn cười cười nói nói trước đây không lâu mà bây giờ đã thay đổi 180 độ rồi, Xuân Đức phải cảm công nhận đám nữ nhân có công phu đổi mặt đúng là nhất lưu.

Tên đệ tử kia nghe vậy thì có phần khó xử nói:

" Nhưng mà Hàn trưởng lão đã dặn dò nơi đây đang giam giữ phạm nhân quan trọng không để một ai tiến vào bên trong, với lại sư đệ cũng không có biện pháp mở ra nơi này."

Xuân Đức đứng bên cạnh võ vai hấn nói:

" Việc mở cửa tiểu tử ngươi không cần lo, ta có nghề rồi."

Xuân Đức việc quen dễ làm, hấn nhanh chóng đi tới trước cánh cửa bằng huyền thiết to lớn kia, hấn lôi ra mấy cái bao lớn nhỏ, đổ một đồng bom ra rồi chôn ngay phía dưới cánh cửa. Hàn Nguyệt cùng mấy tên ngoại môn thấy vậy thì khó hiểu.

Đang làm bọn họ khó hiểu thì chỉ thấy Xuân Đức ném lại một tấm hỏa phù rồi co giò chạy đi, Xuân Đức vừa chạy đi vừa la lên:

" Chạy nhanh."

Hàn Nguyệt mặc dù không biết là Xuân Đức làm trò dục gì nhưng nàng vẫn là tin tưởng hẳn, khi nghe được âm thanh của hẳn liền ôm hẳn bỏ chạy ra xa. mấy chục tên đệ tử khác cũng học theo chạy đi. Khi bọn họ vừa chạy ra một khoảng cách xa thì

Đùng ùng ùng.... ùng ùng

Liên tiếp những âm thanh nổ to mãnh liệt vang vọng, một cột lửa cao mấy dặm bốc lên, cả một bộ phận khu vực ngoại môn đều cảm thấy địa chấn mãnh liệt. Đám người Xuân Đức mặc dù đã chạy ra xa nhưng vẫn bị khí lãng thổi cho lảo đảo.

Sau khi định thần lại mấy tên ngoại môn lúc này vuốt mồ hôi lạnh trên trán, bọn họ có thể tưởng tượng nếu lúc này bản thân không chạy nhanh thì sẽ có kết cục như thế nào. Lau mồ hôi trên trán bọn hẳn có phần sợ hãi nhìn thiếu niên đang bị cô gái ôm trong lòng.

Nhìn lại cánh cửa nơi mới vừa bị tạc bom, bây giờ cấm chế toàn bộ đã biến mất, đến cả cánh cửa cũng bị tạc tan tành. Xuân Đức cười nói:

" Được rồi có thể đi vào rồi đây. Rất nhanh phải không nào. Hắc hắc."

Hàn Nguyệt bên cạnh hẳn không khỏi lờm hẳn một cái, nàng đang oán thầm hẳn không có nói trước dọa cho nàng một hồi. Có lẽ do động tĩnh quá lớn nên đã kinh động tới mấy tên chấp sự cùng trưởng lão ngoại môn. Rất nhiều đạo độn quang nhanh chóng tiếp cận tới nơi này. người còn chưa tới mà đã có người hét lớn:

" Tạc tử nơi nào dám cả gan đến nơi đây làm loạn."

Nghe được câu này thì Xuân Đức về mặt quái dị nhìn qua Hàn Nguyệt hỏi:

" Câu nói này làm sao ta nghe quen quen, hình như cái này ở bên ngoài cũng được mọi người dùng rất nhiều thì phải. "

Hàn Nguyệt cười hỏi:

" Cái đó sư muội không biết, sư huynh hay làm việc gì mờ ám nên mới hay nghe thôi phải không?"

Hàn Nguyệt không có ý tốt nhìn Xuân Đức, nàng đôi mắt híp lại cười lên nhìn rất gian xảo, nhìn giống một con hồ ly vậy.

Khi mấy đạo độn quang lại gần thì xuất hiện một ông lão mặc áo bào xám tro, Xuân Đức vừa nhìn thấy lão già này thì hai mắt đã bắn ra một loạt sát khí, bởi vì hắn thấy bên trong một thanh kiếm bên hông ông lão đang giam nhốt mấy cái linh hồn, trong đó có người hắn quen đó chính là cô bé Anh Chiêu, Huệ Ngạn cùng tiểu My. Ngoài bọn họ ra bên trong còn có vô số linh hồn khác nữa.

Cảm nhận sát ý từ Xuân Đức, Hàn Nguyệt ở bên cạnh kinh ngạc. Nàng chưa bao giờ nhìn thấy Xuân Đức có sát ý với người nào mạnh tới vậy. Đang lúc nàng kinh ngạc thì một tiếng hét thê lương vang lên

" A a a a "

Khi nàng nhìn quay lại thì đã thấy lão già mặc áo bào xám kia đã bị Trương tam thiếu(đang bị Xuân Đức mượn xác) một tay đâm xuyên lồng ngực, tay còn lại thì nắm lấy thanh vũ khí ở bên hông ông lão, nàng nhìn thấy vị Trương sư huynh kia cả người tán dật ra sát khí lạnh thấu xương, mấy tên ngoại môn bị sát khí kia lan tới liền bất tỉnh rơi xuống đất.

Xuân Đức ánh mắt bình thản không một chút ba động nhìn ông lão hỏi:

" Tiêu muội của ta mà ngươi cũng dám giết bắt lấy linh hồn luyện kiếm, ta chỉ muốn hỏi một câu: Bây giờ ngươi thích chết kiểu như thế nào? "

Sự việc quá đột nhiên, ông lão áo bào kia từ kinh ngạc đến hoảng sợ, từ sợ hãi đến oán hận. Ánh mắt hắn lóe lên sự thù hận mãnh liệt, hắn gằn giọng nói:

" Tiêu tử ngươi dám."

Phụt phụt phụt phụt

Bốn âm thanh vang lên liên tiếp, Xuân Đức trực tiếp giật đứt tứ chi của lão giả, tay còn lại khẽ bóp, một tiếng rắc rắc vang lên, bản mệnh vũ khí của lão giả trực tiếp nát tan, bên trong vô số linh hồn vọt ra, Xuân Đức đưa tay ra tóm lại linh hồn ba người Anh Chiêu.

Không thềm hành hạ con kiến hôi nữa, Xuân Đức trực tiếp sưu ý, sưu ý là một biện pháp độc triệt để ký ức của một người, kể cả ký ức đã được ẩn sâu nhưng hậu quả là người bị sưu ý sau khi bị sưu ý xong liền chết.

Chỉ thấy ông lão trong tay Xuân Đức phần thân thể còn lại co giật mấy cái, mắt trợn trắng, miệng sùi bọt mép sau đó thì treo. Tiện tay ném đi cái xác ông lão xuống đất, Xuân Đức âm thanh lạnh lùng vang lên truyền đi tứ phương.

" Hàn Nguyên Thái là tên nào? Nhanh đi ra đừng để ta tới giết cả nhà ngươi. "

Mấy người vừa tới nơi thấy cảnh này thì ngẩn người, cả đám nhanh chóng dừng lại không ai dám tiến lên, bọn họ nhìn cái xác của tên trưởng lão ngoại môn Hàn Thiên đang ở bên dưới đất lại nhìn sau đó lại nhìn thiếu niên đang tỏa ra sát ý ngập trời mà lòng sợ hãi.

Âm thanh của Xuân Đức như ma âm xuyên qua thời không truyền vào tai tất cả mọi người trong khu vực ngoại môn này. Làm mọi người trong lòng lạnh lẽo, trái tim cũng như ngừng đập lại. Bọn họ cảm thấy một sự sợ hãi khó nói thành lời.

Hàn Nguyệt ở bên cạnh hắn lúc này mới bình tĩnh lại, nàng qua lời nói cũng đã hiểu nguyên do vì sao Trương sư huynh lại tức giận như vậy, nàng nhìn ba cái linh hồn đang du đãng bên cạnh Xuân Đức, nhìn thấy có một cái linh hồn cô bé.

Linh hồn cô bé kia mặc dù đã mất hết kí ức chỉ còn lại bản năng nhưng khi thấy Xuân Đức thì luôn quần quýt lấy hắn, giống như một cô em gái thấy được anh trai vậy. Người ta thường nói những người hiền lành rất hiếm khi tức giận nhưng một khi bọn họ đã tức giận thì lúc đó có chuyện lớn rồi.

Khi nàng nhìn lên khuôn mặt quen thuộc kia thì cảm thấy một sự ngưỡng vọng, nàng thấy vị sư huynh dịu dàng có phần ngốc lúc này thật là cao lớn, rất có bá khí.

Từ phương xa có mùi mấy đạo độn quang màu xám lấy tốc độ cực nhanh bay đến đây, đứng ở nơi Xuân Đức cũng có thể cảm nhận được sát ý từ bên trong đạo độn quang kia phát ra. Xuân Đức nhìn qua Hàn Nguyệt nói:

" Tiểu Nguyệt sư muội, sư muội tránh đi một lúc ta có việc phải làm."

Giọng nói của hắn mang theo ý chí không thể kháng cự, Hàn Nguyệt khi nghe vào tai thì không tự chủ được nghe lời dật đầu sau đó lui ra xa xa.

Nhìn thấy nàng rời đi xa, Xuân Đức thu lại thần hồn bên trong người Trương tam thiếu, sau đó trong một chớp mắt hắn thu thân thể của lão tam

vào trong còn hấn thì xuất hiện bên ngoài. Hấn cảm thấy không nên làm
bản tay lão tam những việc thế này hấn nên tự làm thì hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 515: Sự Khát Máu

Mười mấy độn quang rất nhanh thì xuất hiện trước mặt Xuân Đức trong phạm vi mấy trăm mét, đi đầu là một ông lão thần tình hàm sát, ánh mắt mang theo sát ý nhìn Xuân Đức không một chút che giấu. Theo phía sau là mười mấy tên trưởng lão ngoại môn khác.

Ông lão nhìn Xuân Đức lạnh lẽo nói:

" Lão phu chính là Hàn Nguyên Thái, tiêu tạp chủng người có...."

Phập phập phập phập.. phụt.. phụt

Xuân Đức cảm thấy trong cơ thể mình sát ý đang trào dâng một cách rất vi diệu khiến hắn cảm thấy phải giết vài người mới có thể thoải mái được, vì vậy hắn lười nghe nói nhảm, nếu đối phương tự nhận là Hàn Nguyên Thái liền tốt, mặc dù hắn biết Hàn Nguyên Thái là người khác.

Dùng tay làm vũ khí Xuân Đức chém mỗi tên vài phát, ngay lập tức mười mấy cái đầu bay lên cao, máu tươi phun trào, tiện tay Xuân Đức lại cho thêm vài đường cơ bản, mấy cái xác lập tức chia thành mấy phần, máu thịt, xương cốt, phân, nước tiểu, quần áo rách bay đầy trời.

Làm xong việc này hắn lại nhìn về một hướng nói:

" Nào đi ra đây con chuột nhỏ cứ nấp ở nơi đó ý tứ sao? "

Xuân Đức vừa dứt lời thì từ một nơi bí mật ở khoảng cách khá xa có một đạo bóng đen bỏ chạy về phương xa.

" Hừ, lại chạy à, chạy vào vào mắt con à, lại đây nào con chuột nhỏ."

Xuân Đức thò tay vào trong hư không một cái sau đó rút ra và lúc này trên tay hắn đang nắm một thiếu niên thân tình sợ hãi, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt tên này hoảng loạn vô cùng, nhìn tên này Xuân Đức cười hỏi:

" Muốn sống sao? "

Thiếu niên kia như vớ được cọng cỏ cứu mạng nên liều mạng gật đầu, Xuân Đức thấy thế thì vỗ mặt tên kia mấy cái nói:

" Vậy mới ngoan. Đứng ở đây chờ ta,à mà cũng tùy nếu mà thích chạy cũng được đó là quyết định của ngươi."

Nói xong Xuân Đức quay người bay vào trong cái khu kiến trúc nhìn tầm thường nhưng lại là một cái tù giam đặc biệt, hắn cũng không có lo cái tên mới bị hắn bắt chạy mất, trên người tên kia hắn đã lưu lại một ít tay chân, cam đoan tên kia có chạy lên cao thiên cũng không thoát (chém gió thôi năng lực lúc này của hắn còn lâu mới tới mức độ khủng bố vậy.)

Bước qua cánh cửa bên ngoài Xuân Đức đi vào một cái thế giới toàn là băng điêu, lạnh tới thấu xương, nơi này chia làm 20 dãy nhà giam, mỗi dãy đều có giới thiệu rõ tội danh bị bắt vào. Nhưng đại khái đều là vi phạm nội quy tông môn, còn những người trong này có vi phạm thật hay không thì không, hay là bị ai hãm hại thì không biết rồi.

Xuân Đức như một cái u ảnh lướt qua tất cả các phòng giam, hắn thấy bên trong mỗi phòng giam có ít nhất 20 tên phạm nhân, cả người trần trụi bị các móc câu xuyên qua thân thể cố định tại một nơi, nam nữ gì cũng vậy cả những người này biểu tình đờ đẫn như đã chết.

Có lẽ cái Thiên Âm Tông này đã lâu lắm rồi không có nội loạn nên tình trạng canh giữ nhà giam ở đây có thể nói là như cút nhưng mà cũng phải công nhận đám tu sĩ này độc thật đấy, đã bắt nhốt người ta lại còn hành hạ thế này đúng là cầm thú, ít ra hẳn còn cho phạm nhân chạy lung tung.

Rất nhanh hẳn đã lướt tới một thông đạo, đi xuyên qua thông đạo hẳn bước vào bên trong một căn phòng. Bên trong căn phòng này đang có hai người một nam, một nữ cùng với A Ngọc đang hôn mê.

Hai người này đang thông qua một cái pháp trận rút ma nguyên từ bên trong A Ngọc ra, A Ngọc cũng không biết là bị cái gì đả thương mà nó khí tức suy yếu quá trời, so với lúc nó toàn thịnh không được một phần.

Khi hẳn đi vào thì hai người kia cũng không có biết mà đang chăm chú điều khiển trận pháp hấp thu ma nguyên, vẻ mặt của hai người lúc này rất hưởng thụ, nét mặt tươi cười cả người sung sướng, hưng phấn đến run rẩy.

A Ngọc hình như cảm nhận được cái gì đó nó cố gắng mở mắt ra, khi nó nhìn thấy Xuân Đức đang đứng cách đó không xa thì hai mắt hiện lên những quang mang kì lạ. Xuân Đức nhìn nó nhếch mép cười sau đó khẽ vươn tay ra bóp lấy cổ của một nam, một nữ kia.

Phụt phụt

Hai âm thanh vang lên, hai người kia bị Xuân Đức bóp đứt cổ luôn, mắt của bọn trọn lồi ra, miệng há lớn cái lưỡi lè dài ra ngoài nhìn thấy mà hài hước. Xuân Đức bồi thêm một cước cái trận pháp đang giam cầm A Ngọc liền bạo toái.

A Ngọc vừa được tự do liền ngay lập tức vồ lấy hai cái thi thể ăn ngấu nghiến, thân thể đầy vết thương của nó cũng lấy mất thương mà đang khôi phục lại, tại nó chắc bị suy yếu quá nên tốc độ ăn cũng chậm bằng không

giống như trước kia thì hai cái xác này chỉ ngoạm một cái liền xương cũng không còn.

Đợi một lúc cho A Ngốc ăn xong, Xuân Đức bồng nó lên lấy ra một quả cầu sinh nguyên xanh biếc nhét vào trong miệng nó, A Ngốc lập tức phê pha hai mắt nó lim dim như đang hưởng thụ, sau khi sinh mệnh năng lượng khổng lồ phân tán trị liệu gần hết thương thế thì A Ngốc lập tức mở mắt nhìn Xuân Đức, bên trong ánh mắt kia hiện rõ sự ỷ lại vô hạn.

Nó bắt đầu dùng niệm lực cầu thông cùng Xuân Đức, kể hết mọi sự việc mà nó gặp phải thời gian mấy tháng này. Xuân Đức nghe xong thì cũng phải công nhận A Ngốc xui tận mạng, sau khi chia tay với Xuân Đức không lâu thì nó lại gặp phải một con Bọ Cạp Tử Thần, phí 9 trâu hai hổ mới giết chết được.

Vừa đánh chết xong được con Bò Cạp kia đám người Huệ Ngạn lại đi thẳng vào một cái tử cục, bên trong có ba con vương trùng, A Ngốc liều mạng mới ngăn cản được cho ba người kia chạy thoát một mạng, nhưng nó thì không may mắn như vậy bị ba con vương trùng kia đã thương nặng cuối cùng lại rơi vào tay đám ngoại người Thiên Âm Tông.

Rơi vào tay đám người Thiên Âm Tông thì nó còn khổ hơn nhiều, không có sức chống lại bị đám người kia luyện hóa, hấp thu năng lượng bản nguyên bên trong. May mà Xuân Đức đến kịp bằng không vài tháng nữa thì nó cũng về với cát bụi.

Vuốt ve thân thể A Ngốc một chút rồi lại cho nó thêm một quả cầu sinh mệnh nữa cũng xem như là an ủi tổn thương tinh thần của nó. Đặt A Ngốc lên vai phải của mình sau đó hần liền rời đi nơi đây.

Hần vừa đi ra bên ngoài thì đã thấy một đám đông đang đứng trước mặt hắn, hắn quan sát một chút thì thấy đám người này thần tình mỗi người

khác nhau, có người bình thản như muốn đến xem cuộc vui, có người lại âm trầm như muốn chảy ra nước. Lại có người đang tĩnh tâm tham ngộ cái gì đó không quan tâm đến hẳn.

Hắn nhìn về phía tên thanh niên bị lúc trước hắn dọa sợ tí nữa tè ra quần, tên này bây giờ đang đứng phía sau một trung niên đại hán, vẻ sợ hãi trước đây đã biến mất không còn thấy đâu nữa mà thay vào đó là thần tình cao ngạo, nói cao sang thì là chảnh chó đấy.

Bắt gặp ánh mắt Xuân Đức quét lại đây, người thanh niên kia có chút sợ hãi nhưng rất nhanh thì kiềm chế sợ hãi lại, lạnh giọng quát:

"Tiểu tử ngươi nhìn cái gì mà nhìn, dù ngươi có là nội môn đệ tử thì hôm nay cũng chết chắc rồi, dám tàn sát trưởng lão ngoại môn."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 516: Có Người Đi Tới Ngăn Cản

Úc, Xuân Đức có phần ngạc nhiên khi thấy con cá tạp mà trước đây không lâu vẫn còn sợ tí nữa thì khóc bây giờ lại có can đảm lớn tiếng quát hấn. Ngay lúc hấn đang muốn có nên giải quyết tên này không thì có một ông lão lớn tuổi găm lên:

" Dám tàn sát người cùng tông vô cơ dù người có là đệ tử tinh anh cũng phải chết, loại súc sinh không bằng heo chó như người đang lý không nên sống ở trên đời này."

Âm thanh to, rõ truyền đi bát phương, âm thanh lớn đến nỗi chấn động khiến cho người ở gần lui ngược ra sau một đoạn dài.

Xuân Đức là loại người gì, một ma đầu cái thế giết người như ngóe, hấn làm quái gì quan tâm đến đồng môn, đồng tông hay đồng tộc, dám làm hấn bực lên thì liền giết sạch, một phương pháp để không có kẻ thù là tiêu diệt hết bọn chúng là được, nhỏ cỏ tận gốc dù là một sợi ý niệm cũng không tha.

Nếu kẻ địch mạnh hơn thì dùng âm chiêu, nếu có thể giết được thì liền giết không cần dài dòng. Còn giống như ông lão mới vừa chửi hấn là súc sinh thì hấn muốn ngay lập tức bóp chết.

Bóp

Nghĩ liền làm, một phát nát tươm, một tên Bất Hủ Cảnh với hấn lúc này chỉ là muối mà thôi. Xuân Đức một chương đập cho ông lão nát đầu xong

thì lạnh lẽo nhìn những người phía sau. Nhưng rất nhanh thì hắn có quyết định, giết sạch hết là được cùng lắm thì mang lão tam rời đi nơi đây.

" Thôi các người cũng đi chết đi cho đẹp trời."

Xuân Đức nâng tay lên đập xuống hời hợt như đập ruồi vậy. Nhưng lúc này lại có một âm thanh gấp gấp hô lớn.

" Tiểu sư đệ nhanh dừng tay không được hạ sát thủ với bọn họ."

Xuân Đức nhận ra âm thanh này, chủ nhân âm thanh này chính là sư tỷ của lão tam. Nghĩ tới sau này lão tam còn ở đây học tập, tu luyện nữa nên hắn đành thu tay lại, chưởng pháp tan biến nhưng pháp lực tàn dư thì vẫn còn một chút, một chút pháp lực tàn dư ấy cũng chỉ làm đám người kia phun ra ít nội tạng mà thôi không có đi gặp ông bà dưới suối vàng.

Vì tránh để lộ cái gì nên hắn cho thành đệ đi ra, hai người thân thể giống nhau đến 90% trừ ánh mắt cùng màu tóc. Nhưng hắn cũng đã chuẩn bị lí do cho việc này rồi.

Hương Hương chạy tới nhìn một đám người đang ở bên dưới co quắp liên tục phun ra nội tạng thì không khỏi thở dài. Nàng nhìn Trương Đức (mới được Xuân Đức mang ra đôi phó) nhẹ nhàng nói:

" Sư tỷ biết sư đệ tình huống lúc này những Tông Môn có Tông quy không thể giết chóc bừa bãi vậy được. Còn về chuyện của tiểu muội thì sư phụ đã đồng ý giúp đỡ cứu sống nàng. Được rồi theo tỷ đi về, chuyện nơi đây sẽ có người khác lo."

Trương Đức nghe vậy thì có phần bất mãn, cái gì mà Tông quy chứ, hắn thấy đại ca hắn làm như vậy mới đúng nhưng nghe lời đại ca hắn vẫn gật đầu đi theo Hương Hương trở về. Xuân Đức ở bên trong không gian vong linh dùng linh hồn tiếp dẫn ở bên trong đầu Trương Đức nói chuyện.

" Đệ không cần lo gì cả mọi việc đã có đại ca, nơi này không giống như ở Ác Ma Điện do mình ca làm chủ, nơi này là một đám ô hợp kết hợp giữa rất nhiều thế lực nên có nhiều chuyện không thể theo ý muốn. Tí nữa kiểu gì mấy người kia cũng bắt bẻ đệ vài chuyện tới lúc đó đệ chỉ cần nhường lại thân xác cho ca là được."

Trương Đức nghe vậy thì dùng linh hồn truyền âm lại:

" Vâng đại ca. Mà đại ca không tìm A Khờ nữa sao? "

Xuân Đức nói:

" Đại ca cảm ứng được A Khờ rồi nó còn cách nơi đây khá xa nhưng trên đường đi chúng ta sẽ gặp nó, mà làm sao đệ cứ u sầu mãi vậy, vui vẻ lên, đời người có lắm bi ai nói không chừng sau này đại ca của đệ cũng bị ai đó giết chết. Người chết thì cũng chết rồi, người còn sống thì cứ tiếp tục sống thôi."

Trương Đức nghe vậy thì lập tức nói:

" Không thể nào, đại ca là vô địch làm sao có người có thể giết đại ca được."

Xuân Đức nghe thế thì cười đáp:

" Đòi mà biết đâu được. Nhưng đại ca cũng không mong ngày đó phát sinh."

Một đường đi lặng lẽ, Trương tam thiếu cùng Hương Hương không ai nói chuyện với ai cả. Cũng không phải là không ai nói chuyện với ai mà là do Trương tam thiếu cảm thấy không vui nên không muốn nói chuyện, dẫn tới không ai nói chuyện với ai.

Chuyện xảy ra ở ngoại môn thì mấy vị phong chủ cũng chú ý, thực tế mà nói bọn họ cũng không quan tâm tới vài ba ngoại môn trưởng lão chết đi mà bọn họ muốn xem người mà Ma Âm Phong chủ chọn lựa thế nào.

Cũng giống như ở tông môn lớn khác thì Thiên Âm Tông cũng có một đại trận hộ tông, thông qua cái đại trận hộ tông này bọn họ có thể nắm bắt được mọi việc trong tông nếu cần. Nhưng mà hiển nhiên cái đại trận này cũng có mức độ, với đẳng cấp của Xuân Đức thì dễ dàng lừa được nó, đến ngay cả người ở gần cũng lừa được hưởng gì cái đại trận.

Vì thế bọn họ không thể phát hiện được hãn cùng lão tam đôi xác mà chỉ thấy lão tam màu tóc, mắt cùng khí chất biến đổi mà thôi.

Tám vị phong chủ cùng một vị tông chủ đang thông qua hộ tông chiếu xem lại những cảnh Xuân Đức ra tay thì khó lòng mà tin được, nhất là lúc Hương Hương tới, Trương Đức lại ra ngoài đổi lại cho Xuân Đức, bọn họ nhìn mà muốn lòi con mắt ra ngoài, bọn họ khó có thể tin là một người đang sát khí lẫm liệt giết người như ngóe trong nháy mắt lại nhu nhu thuận thuận như một đứa bé đi theo sau lưng sư tỷ, mà cái vẻ mặt hờn dỗi của Trương tam thiếu lúc này càng làm cho những vị phong chủ nơi đây bó tay.

Ngồi vị trí lúc trước Lộ Sơn Vương nhìn muội muội của mình nói:

" Muội có mắt nhìn người tốt hơn ta, không ngờ tiểu tử ngốc kia bình thường lúc nào cũng ngây ngô, ta nhớ ngày trước hãn còn bị người khinh bỉ, xem thường vậy mà cũng không có tức giận chỉ là cười cười rồi đi về, ta lúc đó còn nghĩ tiểu tử đó đúng là đồ hèn yếu, vô dụng. Vậy mà lúc tức giận lên thì... chà chà nói sao nhỉ. Một khi tức giận thì máu chảy thành sông. Muội là sư phụ tiểu tử đó có biết tiểu tử kia dùng bí pháp gì không? "

Lộ Phù Dung lắc đầu nói:

" Không biết, ta cũng không phải con giun trong bụng hấn làm sao biết được, bình thường tiểu tử kia ngoại trừ luyện công một chút ra thì cả ngày chơi với đám tiểu hài tử mà. Đừng nói là bí pháp khi nãy mà đến cả cầm kiếm ta cũng chưa thấy nữa là."

Lộ Sơn Vương uống một ngụm rượu lớn cười nói:

" Mặc kệ hấn dùng bí pháp gì dù sao hấn vẫn là đệ tử của muội, ta nghĩ đời phong chủ tiếp theo muội cũng không cần lo nữa rồi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 517: Đệ Tử Chân Truyền Đều La Dê Béo

Trời gần về chiều thì Trương tam thiếu cùng đi theo sư tử Hương Hương của hắn cũng về tới nơi tuyển chọn đệ tử, trên đường đi thì hắn cũng đã gặp được A Khờ và mang nó vào bên trong không gian vong linh, A Khờ thì tốt hơn A Ngọc rất nhiều, nó tuy cũng bị thương nhưng cũng không nghiêm trọng lắm. Ngược lại đẳng cấp của nó còn tiến thêm một đoạn, có lẽ là nó ăn được cái gì đại bổ.

Khi Trương tam thiếu ngồi lại chỗ của mình thì Lộ Sơn Vương liền vỗ vai hắn nói:

" Tiểu tử khá lắm, biểu hiện rất không tệ."

Trương tam thiếu gãi đầu cười ngây ngô, mấy việc kia là đại ca hắn làm mà đâu phải hắn làm đâu mà tệ với chả không tệ. Nhưng lúc này đây hắn cũng là bất đắc dĩ gặt đầu cho qua. Thấy hắn lại quay về bình thường thì Lộ Sơn Vương có chút tiếc nuối nói:

" Đáng tiếc, đáng tiếc, giá như tiểu tử ngươi luôn giữ bộ dạng kia thì tốt, lúc tiểu tử ngươi ở bộ dạng đó rất hợp khẩu vị với ta. Mà cái bí pháp lúc trước ngươi thi triển tên là gì? "

Trương tam thiếu được Xuân Đức truyền âm nói:

" Gọi là Vô Tình đạo tâm, một khi thi triển chỉ còn có lạnh lùng và tàn nhẫn."

Lộ Sơn Vương nghe vậy thì trầm ngâm hỏi tiếp:

" Cái này là người tự ngộ ra sao? "

Trương tam thiếu gật đầu nói:

" Là ta tự ngộ ra, người hữu tình thì luôn có lúc mềm lòng, hèn yếu, đôi khi không thể ra tay dứt khoát được nhưng một khi đã vô tình thì không còn nhiều ràng buộc như vậy nữa. Thực ra mà nói " vô tình đạo tâm" kia vẫn chưa hoàn thiện, bằng không sao lúc sư tử hô ta dừng lại thì liền dừng lại."

Lộ Sơn Vương nhếch miệng cười nói:

" Khá lắm tiểu tử, có thể ngộ ra vô tình đạo trong khi lại nắm giữ hữu tình đạo thiên tư của tiểu tử ngươi có thể nói là tuyệt đỉnh, tu sĩ bình thường sẽ chọn một con đường mà bọn họ đi có người đi là vô tình, còn có người lại chọn hữu tình nhưng chưa một ai cùng lúc có thể bước đi trên hai con đường cả, con đường của tiểu tử ngươi đi tuy rất gian nan nhưng lúc đại thành cũng chính là lúc ngươi trở thành một vị bá chủ thật sự. "

Ở bên cạnh mấy người Hương Hương cùng hai cô nàng Hàn Nguyệt, tiểu Mai nghe vậy thì trong lòng rất sùng bái Trương tam thiếu, bọn họ cũng rất hi vọng Trương tam thiếu sau này sẽ trở thành một bá chủ thực sự như vậy không chỉ Ma Âm Phong được nhờ mà các nàng cũng được nhờ.

Lời nói của Lộ Sơn Vương đưa tới phản ứng của mọi người khác nhau, có người suy tư có người lại chỉ là cười nhạt, nhất là đám hậu bối thì càng không phục. Bọn họ cho rằng Trương tam thiếu cùng lắm chỉ là dựa vào một chút bảo vật mà Ma Âm phong chủ ban cho để chiến thắng mấy tên ngoại môn trưởng lão, bọn họ cũng không tin rằng có người nào vượt qua mấy đại cảnh giới vượt cấp giết địch, đó là điều không thể nào.

Tóm lại mà nói thì là đời mà, có người thế này người thế nọ, có phải ai cũng giống ai đâu nên phản ứng của mọi người không giống nhau cũng là bình thường nhưng có một điều phải khẳng định Trương tam thiếu đích xác là một thiên tài, một thiên tài rất chói mắt, tuy mọi người không biết hẳn dùng cách gì có thể đánh bại mấy tên trưởng lão ngoại môn nhưng hẳn đã làm được vậy thì hẳn đã có thực lực khiêu chiến tới cảnh giới đó rồi. Một việc mà cả khối thiên tài khác không thể nào làm được.

Trong một thế lực thì không thể nào thiếu được chuyện tranh giành lợi ích, mà chỉ cần có mâu thuẫn về lợi ích thì ắt sẽ sinh ra thù địch. Cao tăng Thiên Âm Tông cũng vậy, cũng chia thành mấy phe cánh khác nhau và khi phe cánh đối địch với Ma Âm Tông nhìn thấy Trương tam thiếu thì không lấy gì làm thân thiện rồi, nhất là đám hậu bối phía sau, cả đám đều sắc mặt bất thiện thì thoảng liếc nhìn Trương tam thiếu một cái.

Trương tam thiếu cũng cảm nhận được mấy cái ánh mắt không thân thiện kia, hẳn nghi hoặc nhỏ giọng hỏi Lộ Sơn Vương:

" Đại thúc, thúc có cảm thấy mấy người kia thì thoảng lại nhìn về phía bên này không? Ta làm sao cảm nhận được mấy người đó rất ghét chúng ta thì phải. Mới đầu tới đây cũng đã thấy bọn họ như vậy rồi."

Lộ Sơn Vương nghe vậy thì chỉ cười mà không nói gì, bên cạnh hẳn Hàn Nguyệt nhỏ giọng nói bên tai Trương tam thiếu:

" Mấy người bọn họ là thuộc mấy thế lực đối đầu với Ma Âm Phong chúng ta, trước kia sư muội đã nói một lần sư huynh không nhớ sao? "

Trương tam thiếu lắc đầu đáp:

" Ngày hôm qua ta ăn gì còn quên nữa là, huống gì sư muội nói chuyện đó cách đây đã lâu lắm rồi, cả một tháng rồi cũng nên như vậy thì làm sao

sư huynh nhớ được chứ."

Hàn Nguyệt không khỏi lờm hẩn một cái tức giận nói:

" Sư huynh là đồ con heo ngọc, việc như vậy cũng quên được. Để tiểu nguyệt giảng cho sư huynh một lần nữa, lần sau mà quên thì đừng có tìm tiểu Nguyệt đây."

Vậy là hàn Nguyệt bắt đầu làm cô giáo giảng cho Trương tam thiếu cái gì là thế lực đối địch, thế lực đối địch gồm những ai, bọn họ thường dùng những chiêu trò gì để làm thấp đối phương nói chính xác là làm nhục đối phương.

Trương tam thiếu nghe xong mà cũng âm thầm chặt lưỡi, hẩn không ngờ bên trong Thiên Âm Tông nhìn như an bình lại lắm mâu thuẫn nội bộ tới vậy, theo Hàn Nguyệt nói thì chỉ khi có nguy cơ sinh tử của tông môn thì cả đám này mới đồng tâm nhất chí, còn bình thường thì tranh đấu không dứt, không những mấy tên cao tầng mà ngay cả đám đệ tử cũng vậy.

Kết bè kết cánh lại đối phó lẫn nhau, được cái mấy tên này chỉ chọn hình thức khiêu chiến là chính, không mấy khi dùng âm chiêu để hại địch thủ, dù sao phía sau mỗi người đều có thế lực dây mơ rễ má liên kết với nhau, làm sạch sẽ thì không sao, nếu làm mà còn để lại tí mùi thì thế diện mất hết, mà đám tu sĩ này cần mặt không cần mạng, có thể nghĩ mặt mũi của bọn hẩn quan trọng cỡ nào.

Cuối cùng cái gì đến cũng phải đến, để làm cho hào quang của Trương Đức lu mờ thì ở bên phía đối địch đã cho vài tên đệ tử ra khiêu chiến. Bọn họ không nói thẳng đây là khiêu chiến mà là trao đổi chiêu thức cho nó hoa mỹ.

Nếu việc này xảy ra trước đó thì Lộ Phù Dung sẽ từ chối giùm hấn nhưng lúc này đây nàng lại mặc kệ, dù nàng không có nói cái gì nhưng là Trương tam thiếu biết nàng đang rất hi vọng mình có thể giúp nàng đánh mặt mấy kẻ khác.

Nói thực ra thì hấn cũng chẳng muốn đánh nhau làm gì cho mệt nhưng thôi, sống cùng nhà phải biết hi sinh vì người khác một chút, huống gì người này lại là một người quan trọng với hấn. Hơn nữa đối phương cũng đã chỉ đích danh hấn rồi nếu không lại lại bị khinh miệt một trận, dù hấn không cảm thấy sao nhưng không bị chung quy vẫn tốt hơn.

Khi hấn lên lôi đài cũng không có ra mắt hoa lệ cái gì mà là lững thững bước lên lôi, nhìn bộ dạng của hấn thì ai cũng nhận ra hấn chẳng muốn tham gia cái gọi là trao đổi chiêu thức này tí nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 518: Đệ Tử Chân Truyền Đều La Dê Béo-1

Bên trên sàn đấu.

Sàn đấu rất lớn, có trận pháp gia cố không gian, nơi rộng không gian cùng đủ loại cấm chế khác. Đối diện với Trương tam thiếu lúc này là một thanh niên nhìn còn rất trẻ có tu vi đại khái ở Bất Hủ Cảnh viên mãn. Ở độ tuổi còn trẻ như vậy đã có tu vi mạnh như vậy đã là điều đáng khen ngợi.

Thanh niên nhìn Trương Đức vẻ mặt thì ôn hòa mà trong mắt thì không che giấu xem thường cùng khinh miệt.

" Trước khi bắt đầu thì sư huynh cần nhắc nhở sư đệ một số chuyện, thứ nhất sư đệ có thể dùng bất cứ chiêu số gì mà đệ biết, tất cả loại bảo vật đều có thể sử dụng nếu sư đệ có đủ tu vi mà thúc dục. Thứ hai nếu người nào thua trận thì sẽ phải bồi thường một kiện bảo vật đang có trên người do người thắng lựa chọn, đây cũng là quy định từ trước đến nay của Thiên Âm Tông chúng ta rồi, sư đệ không có ý kiến gì chứ? "

Trương Đức nhìn tên thanh niên đang cười trước mắt mà chỉ muốn đâm vào miệng hắn một cái cho rơi hết răng, cái giọng nói mang theo sư khinh miệt khiến người ta căm ghét nhất là cái câu " có đủ tu vi để thúc dục" ý tên này nói là hẳn dù có bảo vật mạnh mẽ tới đâu mà không có tu vi thì đều là rác, ý nghĩa còn lại không cần nói cũng hiểu.

Trương Đức nhếch miệng nói:

" Thích chơi thì chơi lớn một chút như thế này nhé sư huynh, lấy hết thân gia của bản thân ra đánh cuộc, ai thắng trận thì có quyền lấy hết tài sản của đối phương."

Lời này vừa ra đám cao tầng đang quan sát lập tức ngạc nhiên sau đó thì đều mỉm cười. Tên thanh niên đang trên sàn đấu không một chút do dự gạt đầu, hẳn tự tin có thể dễ dàng chiến thắng Trương Đức.

Thấy thanh niên gạt đầu thì Trương Đức nói:

" Vậy thì bắt đầu đi."

Vừa dứt lời thì Trương Đức ném ra một đồng bom sau đó lui ngược về phía sau, tên thanh niên kia thấy mấy quả bom màu đen kia thì sợ hết hồn, hẳn cũng bay ngược về phía sau

uỳnh... âm âm

Một tiếng nổ kịch liệt vang lên, hai người Trương Đức cùng thanh niên đồng thời bị sóng xung kích thổi bay rơi trên mặt đất lăn không biết bao nhiêu vào.

Vừa mới vào trận đấu mà bầu không khí kịch tính đã được khởi động, ở phía bên dưới đám mới nhập môn thấy một màn này thì kinh hô liên tục, còn ở phía trên mấy tên cao tầng thì sắc mặt bất biến.

Trương Đức được Diệu Tinh Chiến Y bảo vệ nên không sao cả, hẳn nhanh chóng đứng dậy cầm những quả bom mini to bằng nắm tay ném về phía thanh niên. Đây là chiến thuật chơi ăn gian mà Xuân Đức mới dạy cho hắn, dùng bom ném cho tên kia rút đài thì thôi.

Một quả bom mini thế này uy lực sát thương rất kém, do Xuân Đức mới vừa nghiên cứu tình hình hiện tại chế tạo ra, loại bom này sát thương không

lớn nhưng lại tạo ra sóng xung kích có lực đẩy rất lớn lại thêm hiệu quả tê liệt khiến cho người bị dính một quả ở gần thì có thể bị thổi bay rất xa.

Bùm bùm bùm bùm bùm bùm

Thanh niên kia còn chưa kịp ngóc đầu lên thì liên tục bị mini bom nổ trúng bắn vang ra xa, dù cho có có bảo y cũng vậy. Do Trương tam thiếu kỹ năng ném bom quá cùi nên đôi khi ném quá lố khiến cho tên kia sắp văng ra khỏi sàn đấu thì lại bay ngược trở về. Để bổ cứu hấn Trương Đức lại ném vài quả ở bên này để đẩy tên kia ra khỏi sàn đấu nhưng do áp lực hai bên ép lại, cùng với mặt sàn cứng rắn vô cùng nên tên thanh niên kia lại bị thổi bay lên không trung.

Ở phía bên dưới, trong đám người mới nhập môn cũng có vài người quen của Trương Đức, bọn họ là mấy người Ngạo Vô Song, lúc mới đầu gặp lại Trương Đức bọn họ có phần kinh ngạc nhưng sau đó thì không dám chắc thiếu niên kia có phải Trương Đức không.

Nhưng bây giờ bọn họ dám chắc 200% người trên kia chính là Trương Đức, cái kiểu chiến đấu không giống ai kia đích xác là của tên ngốc biết nấu ăn ngon.

Phản Hương nhìn phía trên sàn đấu Trương Đức mỉm cười nói:

" Ta biết ngay đệ ấy sẽ không sao mà. Thấy được đệ ấy thật tốt."

Ngọc Diệp ở bên cạnh thì không vui nói:

" Đâu chỉ không sao, tên này còn rất sung sướng nữa là đằng khác, không thấy lúc trước bên cạnh hấn luôn có mấy cô gái nói chuyện sao? "

Mọi người nghe thấy vị chua chua trong giọng nói của Ngọc Diệp nên không ai dám nói gì nữa, bọn họ chỉ dám âm thầm cười trộm, riêng Vân

Thiên thì cảm khái nói:

" Tên kia thật có số đào hoa."

Ở phía bên trên mấy lão quái, Lộ Sơn Vương cười hắc hắc nói:

" Tiểu tử kia có rất nhiều thứ li kì cổ quái à, lần này có trò hay để xem rồi."

Ở bên cạnh đó Lộ Phù Dung cũng cười, nàng gật gật đầu nói:

" Nếu tiểu tử ngốc kia hôm này có thể thắng thì khi về sẽ tặng cho hắn món quà lớn."

.....

Ở trên sàn đấu lúc này Trương Đức đang rất vui vẻ, có đại ca phía sau ủng hộ hắn chỉ cần đứng nơi đó và ném. Ném cho đối thủ tối tăm mặt mày, không có lực hoàn thủ. Dù thắng kiểu này có đôi chút không vinh quang nhưng mà cần gì vinh quang, miễn có lợi ích thực tế là được rồi. Hắn cũng không thích có tiếng mà không có miếng.

Sau 10 phút hành hạ đối phương Trương Đức quyết định tha cho tên kia

Bùm

Lại một tiếng nổ vang lên nhưng lần này có khác mấy lần trước, lần này ngoài tạo ra sóng xung kích ra thì còn có một đợt pháo hoa nổ tung nhìn rất đẹp mắt, tên thanh niên kia bay sát ra mép sàn đấu lăn thêm vài vòng thì rớt cái bịch xuống đất.

Trương Đức nhanh chân chạy lại nhìn tên thanh niên kia, tên này bây giờ còn làm gì vẻ kiêu ngạo nào đang co giật liên hồi, hai mắt trắng dã, miệng thì sùi bọt mép. Ngất thì ngất, đừng nói là sùi bọt mép đến cả sùi bọt

máu cũng vậy thôi, Trương Đức bắt đầu hành vi ăn cướp trắng trợn của mình.

Hắn lột sạch tất cả những gì trên người mà tên kia đang mặc, từ nhẫn không gian, bảo vật cho tới bộ quần áo đang mặc, đến cả cái dây cột tóc phía sau hắn cũng không tha. Cuối cùng không biết hắn lấy đâu ra mấy tàu lá đặt lên người tên thanh niên che lại mấy bộ vị mẫn cảm.

Làm xong mọi thứ dưới con mắt kinh ngạc cùng không thể tin được của mọi người, Trương Đức lần nữa nhảy lên sàn đấu hô lớn.

" Có ai muốn lên khiêu chiến tiếp không ạ, khiêu chiến thắng sẽ nhận được tài sản của vị sư huynh vừa rồi, khiêu chiến thất bại thì luật như lúc trước, mọi người mau mau khiêu chiến cơ hội làm giàu chỉ có một. Mọi người xem thân gia của vị sư huynh kia vô cùng to lớn, một bộ song kiếm thánh cấp sơ giai (thánh cấp bậc 1), một bộ chiến y cùng bao tay cũng tương tự, ngoài ra thảo dược còn có rất nhiều linh thạch cực phẩm cũng vậy. Thêm vào đó là một bộ quần áo đệ tử chân truyền đông ấm hè mát lại không dính bụi, mang đậm bản sắc Thiên Âm Tông chúng ta.

Phần thưởng rất lớn mọi người còn chờ đợi gì nữa nhanh lên khiêu chiến để có cơ hội sở hữu khối tài sản kếp xù này."

Trương Đức vừa thuyết trình xong thì đừng nói là đám đệ tử mà ngay cả mấy tên phong chủ cùng tông chủ sắc mặt cũng quái dị lên. Bọn họ làm sao cảm thấy không cho tên này đi kinh thương thì quả là phí một nhân tài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 519: Kiểm Phong Đệ Tử

" Ta khiêu chiến ngươi." Sau một lúc thì có một người thanh niên biểu tình lạnh lùng bay lên sàn đấu nhìn Trương Đức nói.

Trương Đức quay lại nhìn người thanh niên mỉm cười ôn hòa hỏi:

" Xin hỏi vị sư huynh đây đại danh là gì? Thuộc ngọn chủ phong nào? Đệ tử của vị tiền bối nào? Gia tộc sư huynh có phải đại tộc hay tiểu tộc? "

Bị Trương tam thiếu hỏi một chàng thanh niên có phần khó chịu cau mày hỏi:

" Ngươi hỏi nhiều như vậy làm gì? "

Trương Tam Thiếu gãi đầu ngây ngô cười nói:

" Là đệ tử nữa biết đường làm việc ấy mà, hỏi đại danh sư huynh là để sau này không bóc lột sư huynh nữa, hỏi sư phụ huynh là để sau này đệ nhìn thấy thì đi đường vòng tránh cho bị sư phụ huynh ăn hiếp, còn hỏi gia tộc huynh có giàu có không vì tí nữa huynh bị thua thì sư đệ có thể xem xét để lại cho sư huynh một ít đồ vật tùy thân nếu gia tộc huynh khó khăn."

Nghe xong Trương Đức nói sắc mặt tên thanh niên kia đen lại, trên trán hấn bốc khói đen. Còn đám môn đồ phía bên dưới thì ôm bụng mà cười, cười đến rơi lệ. Phía bên trên mấy người Hương Hương, Hàn Nguyệt cũng là cười đến khuôn mặt đỏ bừng.

Lộ Sơn Vương thì vỗ đùi cái đét nhìn về phía một trung niên áo bào trắng cách đó không xa nói:

" Thấy thế nào, ta nói rồi tên này rất thành thực mà. Ha ha. Tí nữa đệ tử của người mà thua thì ta nhất định sẽ nói với hãn đại danh của người, để hãn sau này thấy người thì né xa xa ra."

Trung niên áo bào trắng khẽ hừ lạnh một cái nói:

" Hừ, ăn nói ngông cuồng, chỉ bằng tiểu tử đó mà có thể đánh thắng được Tề Hạo sao? "

Lộ Sơn Vương nhếch mép nói:

" Câu này cách đây không lâu ta cũng nghe được thì phải."

Trung niên áo trắng nghe vậy thì á khẩu không nói được gì. Lúc này có một cô gái tuổi còn nhỏ ở phía sau một bà lão, bà lão này chính là người đang làm lệnh bài thân phận cho Trương Tam Thiểu, hai người lúc này đang ở một nơi vô cùng đặc biệt, sự hiện diện của hai bà cháu nơi đây không có ai biết, thiếu nữ ở bên cạnh nhỏ giọng nói với bà lão.

" Bà bà, Bà bà nói tên ngốc kia sẽ thắng chứ? Có hay không giúp hãn một tay, dù sao hãn làm đồ ăn cũng rất ngon, nếu bị thương rồi không làm được đồ ăn cho tiểu Trúc thì biết làm sao."

Bà lão xoa đầu cô gái nói:

" Tiểu tử ngốc kia có rất nhiều bí mật, đừng nói là mấy tên hậu bối đến tên trưởng lão nếu không cẩn thận sẽ ăn thiệt thòi trên tay hãn."

Nhưng cô gái vẫn không chịu, nàng nói:

"Cháu mới không tin tên khờ kia lại có bốn phận lớn đến vậy, bà bà giúp tên ngốc kia đi."

Bà lão bắt đắ dĩ gậ đầu:

"Được rồi, nếu tí nữa hấn gặp nguy hiểm bà bà sẽ ra tay, cháu cũng đừng có lắ nữa bộ xương già này không chịu nổi cháu dẫn vật đâu."

Trong khi hai bà cháu còn đang nói đùa với nhau thì trận chiến phía bên trên sàn đấu đã bắt đầu, điều làm mọi người ngạc nhiên là lần này Trương tam thiếu không có dùng bảo vật ly kì cổ quái gì đối phó địch nhân mà dùng đích tự thân lực lượng chiến đấu với đối phương.

Mọi người ở bên dưới có thể nhận ra thực lực của Trương tam thiếu thấp hơn đối thủ rất nhiều nhưng nhờ có bảo vật trên thân thể thì có lực lượng bằng 8 phần đối phương.

Tề Hạo là nhân vật có số có má trong giới đệ tử chân truyền nên lúc này đây mọi người cũng không ngạc nhiên khi hấn liên tục thi triển ra những chiêu thức khủng bố của Kiếm Phong, chiêu thức của tề hạo thiên về tốc độ hơn là lực lượng.

Còn về phần Trương tam thiếu thì mọi người nhìn thấy hấn rất là miễn cưỡng khi đỡ đòn đánh của Tề Hạo, có nhiều lần trái tim mọi người tí nữa nhảy ra ngoài vì lo cho Trương Tam Thiếu ở bên trên. Từ lúc bắt đầu tới giờ đã có không dưới 20 lần Trương Tam Thiếu tí nữa bỏ mạng dưới kiếm Tề Hạo nhưng kì quái là đến những lúc như vậy thì Trương Tam Thiếu lại làm ra nhiều hành động quá sức tưởng tượng của mọi người.

Mọi người không thể chấp nhận được chính là cơ thể của Trương Tam Thiếu cùng áo giáp của hấn, tất cả mọi người ở đây đều thấy rõ khi Tề Hạo đâm kiếm qua người Trương Đức thì cơ thể của Trương Đức hình thành

một cái lỗ sẵn chỉ chờ kiếm của Tề Hạo đâm qua, do có quần áo che lấp nên chỉ khi đâm kiếm qua mọi người mới phát hiện được. Đến khi Trương Đức rút lui ra vùng an toàn thì cơ thể hắn lại phục hồi như cũ, vô cùng dị.

Đừng nói là đệ tử phía dưới ngay đến cả mấy lão hồ ly phía trên thấy vậy một màn cũng nhăn mày lại, dĩ nhiên bọn họ chưa từng thấy trường hợp như vậy trước đây.

Cái tình hình Trương Tam Thiểu bị Tề Hạo đè ra đánh nhưng lại khiến cho Tề Hạo tí nữa thì tức phun máu này kéo dài hơn một tiếng. Cuối cùng sau một lần dồn toàn lực của Tề Hạo thì hai người đều lui về phía sau.

Lúc đầu Tề Hạo còn muốn cận chiến để cho Trương Tam Thiểu không lập lại chiêu kia nhưng hắn không có ngờ Trương Tam Thiểu khó chơi đến vậy, từ đầu đến giờ hắn đã đâm qua người tên kia 96 kiếm vậy mà không kiếm nào chúng thân thể, tất cả đều không công mà về. Thành quả duy nhất của hắn lúc này là làm rách được quần áo của đối phương. Nhìn Trương Đức hắn nói:

" Trận này không ai làm gì được ai, chúng ta hòa."

Trương Tam Thiểu bên kia cả người tả tay nghe lời này thì cười nhạt nói:

" Tề hạo sư huynh, sư huynh nói lời này có phải hay không quá sớm rồi, sư huynh này giờ áp sát ta khiến ta không có cơ hội phản kích nhưng đã cho ta cơ hội thì sư huynh cũng thử ném một chút bản lĩnh bản cung của ta."

Hắn vừa nói nhưng hành động cũng không chậm, hầu như hắn vừa dứt lời thì đã có một mũi tên gào thét mà đi, mọi người lúc này mới thấy trên tay của Trương Tam Thiểu không biết khi nào đã xuất hiện một cây trường cung trong suốt như thủy tinh, phát ra từng trận quang mang dịu nhẹ, ở bên trong trời đêm này thì càng thêm bắt mắt.

Mũi tên bắn ra đang đi trên đường thì bỗng tách làm ba phóng thẳng tới Tề Hạo, Tề Hạo cảm nhận được một sự uy hiếp nhẹ đến từ ba mũi tên hẳn dùng kiếm nghênh tiếp.

keng keng

Hai âm thanh vang lên, Tề Hạo dùng hai kiếm chém đứt hai mũi tên của Trương Tam Thiếu, mũi tên thứ ba thì hẳn né được nhưng khi ai cũng cho rằng đợt công kích của Trương Tam Thiếu thất bại thì mũi tên thứ ba bỗng nhiên nổ tung hóa thành một cái người tuyết đâm ra một kiếm rồi tan biến.

Sự việc quá đột nhiên, Tề Hạo cũng bất ngờ không kịp đề phòng bị ăn ngay một kiếm vào sau lưng, nhưng nhát kiếm kia chỉ đâm vào một đoạn da thịt của Tề Mạo mà thôi nhưng sắc mặt của Tề Hạo thì trong nháy mắt trắng bệch.

Hắn cảm thấy đầu óc bắt đầu mơ hồ sau đó thì hẳn không biết gì nữa. Cùng lúc đó mọi người chỉ thấy Tề Hạo bị đâm một cái liền quy xuống sàn đấu.

Ngay lập tức có một tên Dược Y nhanh chóng lên xem Tề Hạo thế nào, hắn xem xét một chút liền nhìn mấy người bên trên nói: " Bị thương ngoài da nhưng chúng thuốc mê quá nặng cần phải ngủ ít nhất một tháng."

Nói xong thì Dược Y liền muốn mang Tề Hạo đi Trương Đức thấy vậy thì tiến lại gần ngăn lại nói:

" Lão bá cứ từ từ việc đâu còn có đó, ta còn chưa làm xong việc của mình mà."

Xoạt xoạt xoạt.

Chỉ qua vài cái hô hấp Tề Hạo đang trên tay của Dược Y liền biến thành con nhộng, vì để giữ thể diện cho tên này nên sau khi lột sạch thì hẳn trả lại một bộ quần áo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 520: Tề Hạo

Sau khi Tề Hạo cũng nổi gót theo vị sư đệ của hắn thì cũng có một vài tên tài cao gan lớn muốn lên sàn đấu lấy về mặt mũi cho Sơn Phong của bọn họ nhưng rồi lịch sử vẫn lặp lại, tất cả bọn họ đều bại dưới âm chiêu của Trương Tam Thiếu.

Trong suốt cả một quá trình khiêu chiến mọi người chỉ nhìn thấy Trương Đức nghiêm túc duy nhất một trận với Tề Hạo còn các trận còn lại thì đều dùng các thủ đoạn khác nhau để chiến thắng, nào à ám khí, chất độc, trận bàn, triệu hồi dị sinh vật... vân vân và mây mây. Đối thủ của hắn có thể nói là khóc ra máu, nhận thua thì không cam lòng mà đánh thì không lại.

Thảm nhất phải nói tới hai vị cô gái đệ tử của Cẩm Phong, không những bị lấy hết thân gia lại còn thiếu nợ phải ký giấy bán thân trả nợ, sau ngày hôm nay hai nữ đó phải tới nơi ở của Hương Hương làm tạp vụ. Khi nào trả hết hết nợ mới có thể được thả tự do.

Việc đánh cuộc này là dưới sự chứng kiến có mọi người, nên bọn họ có mười vạn lần không muốn cũng phải thực hiện.

Sau bảy trận khiêu chiến liên tiếp thất bại thì ba sơn phong là Kiếm Phong, Dao Phong và Cẩm Phong đều không còn ai đủ tiêu chuẩn lên sàn nữa nên khiêu chiến chấm dứt, cũng nhờ một lần này mà cái danh hiệu Đệ Nhất Âm Hiểm của Trương tam thiếu đều được mọi người biết đến, mọi người truyền tai nhau rằng không nên chọc vào Đệ Nhất Âm Hiểm, tên kia

sẽ khiến cho người sống cả đời mang theo bóng ma tâm lý, tiền mất đến cả bản thân của phải đem đi gán nợ.

Vì lần này Trương Tam Thiểu chiến thắng khiến Lộ Phù Dung vui vẻ nên nàng đặc biệt chiêu thu 30 tên đệ tử, trong những người này có đám người Ngạo Vô Song, bọn họ chính thức trở thành tinh anh đệ tử được sống ở trên Ma Âm Sơn, được đãi ngộ cao hơn những người khác rất nhiều.

.....

Trên phi thuyền của Ma Âm Phong.

Thời gian bây giờ cũng đã gần giữa đêm, trăng treo trên cao phát ra ánh sáng nhu hòa khiến lòng người thư thái, gió mát mang theo hương hoa thổi qua càng khiến mọi người dễ chịu hơn nữa.

Lúc này đây Trương Đức đang li xì cho người mới, hôm nay hắn thắng liền tiếp bảy trận lấy được tất cả thân gia của đám dê béo kia. Cầm trong tay 30 cái túi trữ vật hắn đưa cho từng đệ tử một, sau khi hắn phát xong tất cả thì hắn mới nói:

" Chào mừng mọi người đến với đại gia đình Ma Âm Phong, đây là phần quà gặp mặt dành cho mọi người, bên trong có 100 linh thạch cực phẩm, hoàn mỹ đại hoàn đan 1000 viên, hoàn mỹ quy thần tán 1000 viên, ngộ đạo kì châu 1 viên và một chút bảo vật gọi là. Mong cho mọi người sau này tiến nhanh trên con đường tu đạo, sớm ngày thành thần."

Ba mươi người cúi người nói lời cảm tạ: " Cảm ơn Trương sư huynh đã ban thưởng."

Trương tam thiểu gật đầu nói: " Không có gì mọi người đều là người nhà cả không cần khách khí vậy, ngày mai mọi người tới gặp Hương Hương sư tỷ, sư tỷ sẽ mang mọi người đi nhận một sư phụ phù hợp. Mọi người cũng

đừng buồn vì không được phong chủ thu nhận làm đệ tử, thực tế mọi người nếu được nhận thì cũng giống như không, phong chủ thường ngày đều đi đâu biệt tăm không thấy mặt, muốn hỏi cái gì cũng không được, ta lỡ bước vào còn đường lầm lỗi rồi các ngươi không nên..."

Bốp

Trương Đức diễn thuyết hăng quá nên quên mất chính chủ còn ở bên cạnh, hấn liền bị Lộ Phù Dung đập cho một trận vì cái tội dám nói xấu sư tôn, nàng xách tai của hấn trừng mắt nói:

" Tiểu tử nói lại một lần nữa cho ta nghe. "

Trương Đức biết mình lỡ miệng nên vẻ mặt mếu mếu cầu xin nói:

" Sư tôn đau đau, người buông tay đi sắp kéo đứt tai đệ tử rồi, híc híc, lúc trước đệ tử lỡ miệng lần sau cam đoan không dám nữa. Hàng ngày nhất định sẽ làm thật nhiều đồ ăn ngon phụng dưỡng sư tôn."

Lúc này Lộ Phù Dung ánh mắt mới híp lại, nàng nguy hiểm nói:

" Ta nhớ không lầm thì lần này là lần thứ 12 tiểu tử ngươi hứa như vậy rồi thì phải, sư tôn cũng là người rộng lượng không chấp nhặt với tiểu tử ngươi nhưng mà cái gì cũng phải có giới hạn, lần này thì không thể tha được, phải phạt cho tiểu tử ngươi nhớ lần sau không dám vi phạm nữa. Hương Hương..."

Trương tam thiếu nhận thấy không ổn lập tức la lên:

" Sư tôn đợi, đợi một chút, đệ tử có cái này muốn dâng lên."

Lộ Phù Dung ánh mắt lóe lên nói:

" Cái gì đưa ra nếu thuận mắt thì sư tôn tha cho lần này."

Trương Tam Thiệu lấy ra từ không gian nhẫn của mình một cái lắc tay, lắc tay chế tác rất tinh xảo, ở trên lắc tay có ba viên ngọc màu sắc khác nhau. Hắn đưa cho Lộ Phù Dung nói:

" Sư tôn, món đồ này tên là Diễm Nguyệt Huyền Bảo Huy, tác dụng rất nhiều từ an thần, tĩnh khí, diệt trừ ma niệm còn có thể tăng độ ma mi, rất thích hợp với nữ tử, sư phụ xem thể này đã được chưa? "

Lộ Phù Dung cầm lên cái lắc tay kia cảm nhận một chút thì ánh mắt không khỏi rực sáng, nàng có thể cảm nhận được một loại lực lượng pháp pháp đang từ chiếc lắc tay truyền vào cơ thể bảo vệ bản tâm, tịnh hóa đi từng chút một nhưng ác niệm sinh ra.

Nhìn vẻ mặt của Lộ Phù Dung, Trương Đức hỏi dò:

" Sư phụ thấy sao? "

Lộ Phù Dung đeo cái lắc vào tay sau đó nhìn Trương Đức, hai mắt cô nàng này híp thành hình nguyệt nha nói:

" Không hổ là đệ tử của ta, có đồ tốt lại dám không dâng lên mà giấu đi, nói cho ta là ai cho người lá gan mập như vậy? "

Như thế là Trương Đức hiển lên vật quý không những không được khen thưởng mà còn bị sư phụ hấn hành hạ thêm một trận, sau một lúc thì mấy người Hương Hương mới cầu tình giúp hấn thì hấn mới được tha.

Những người mới gia nhập vào Ma Âm Phong thấy vậy một màn thì đều nở nụ cười, bọn họ có ngốc cũng nhìn ra đây chỉ là Phong Chủ vui đùa một chút, thực ra người đang rất vui vẻ.

Phi thuyền rất nhanh thì đã trở về Ma Âm Phong, Ma Âm Phong thực chất không phải một ngọn núi mà là gồm 10 ngọn núi lớn được thần thông

dịch chuyển lại gần, ngọn núi ở chính giữa chính là nơi mà Phong Chủ cùng các cao tăng của Ma Âm Phong ở lại cùng đệ tử chân truyền của những người này.

Chín ngọn núi xung quanh là phân cho đám trưởng lão cấp bậc thấp hơn(đám chấp sự) cùng các đệ tử hạch tâm, ai có thực lực càng mạnh thì càng ở phía trên cao, ngoài ra còn có 8 ngọn núi nhỏ hơn nằm xen kẽ giữa các ngọn núi lớn nơi đó dành cho những người làm công việc tạp vụ cùng gia đình của bọn họ.

Một tông môn lớn như vậy không thể không có người làm công việc lật vật vì vậy những tu sĩ tu vi không cao sẽ đảm nhận chức vụ này. Bọn họ là những người vất vả nhưng đãi ngộ cùng địa vị thì không ra sao cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 521: Sư Đệ Có Cần Giúp Đỡ Không?

Sau khi tất cả mọi việc đầu vào đó thì Lộ Sơn Vương kéo Trương Đức đi uống rượu, nói kéo đi uống rượu cho nó hoành tráng còn thực tế chính là đại thúc ăn trực muốn được ăn đồ ăn do Trương Đức làm, theo phía sau hai người còn có Lô Phù Dung, Hương Hương đặc biệt hôm nay còn có Hàn Nguyệt cùng tiểu Mai.

" Sư đệ có cần giúp đỡ không? "

Hương Hương nhìn Trương Tam Thiếu đang như gió lốc làm việc thì không khỏi cảm thấy áy náy. Dù sao đường đường là một đại cô nương lại ngồi chờ một thiếu niên làm cho sẵn ăn nghĩ sao cũng cảm thấy kì kì.

Nhưng mà lòng tốt của nàng lại không được ai đó lĩnh tình, Trương Đức không thèm ngoái đầu lại nói:

" Sư tỷ đừng đụng vào kéo lại phá hư món ăn do sư đệ chuẩn bị này giờ. Sư tỷ cứ ngồi chơi với hai vị sư muội đi, rồi tí nữa bung đồ ăn lên là được."

Hương Hương sắc mặt biến đổi, bất giác nghĩ tới cái gì thì không khỏi đỏ lên, nàng ở phía sau Trương Đức hung dữ nhìn hấn, dứ dứ nắm đấm.

Rất nhanh sau một lúc thì những món ăn đầu tiên của Trương Đức làm đã xong, mùi hương bay ra bốn phía khiến mọi người liên tục nuốt nước miếng. Lại chờ thêm một lúc Trương Tam Thiếu đã làm xong đồ ăn.

Sau đó bốn người mang đồ ăn vừa làm xong mang lên, lên trên nhà thì đã thấy Lộ Sơn Vương cùng Lộ Phù Dung đang nói chuyện gì đó với nhau.

Trương Tam Thiểu cùng với Hương Hương đã rất quen với hai người này rồi nên cũng không có câu nệ nhiều nhưng hai cô gái Hàn Nguyệt cùng Tiểu Mai thì vẫn còn e ngại không thôi, hai nàng cứ như chim sợ cành cong, đi đứng nhẹ nhàng, ăn nói khép nép.

Sau khi bày ra một bàn ăn lớn, Trương Đức vừa ngồi xuống thì Lộ Sơn Vương nhìn Trương Tam Thiểu hỏi:

" Nghe nói tiểu tử ngươi muốn về nhà một thời gian phải không? "

Trương Đức gật gật đầu sau khi lấy cơm vào bát đưa cho từng người thì mới nói:

" Đúng vậy, đi lâu lâu rất nhớ mọi người ở nhà."

Như là nhớ đến cái gì Lộ Phù Dung đang chuẩn bị ăn thì dừng lại hỏi:

" Quên mất một việc, tiểu tử ngươi là người ở đâu? Xuất phát từ thế lực nào? "

Trương Tam Thiểu không còn gì để nói, hắn có một vị sư phụ quả là quan tâm đệ tử chân truyền của mình, may là nàng còn biết tên hắn bằng không thì thôi hắn về nhà chơi với để cho rồi. Lúc này ngay cả mấy cô gái bên cạnh cùng với Lộ Sơn Vương cũng nổi lên hứng thú muốn biết xuất thân của hắn.

Trương Tam Thiểu vừa nhai nhồm nhồm thịt trong miệng vừa ú ớ nói:

" Ma Long Đại Lục, Ác Ma Điện. "

Lộ Sơn Vương lầm bầm nói:

" Ma Long Đại Lục, Ác Ma Điện hai cái tên này sao nghe rất quen tai nhỉ, hình như lúc ta gặp mấy tên tông chủ bên ngoài có nghe đến cái thể lực này. À ta nhớ ra rồi, trong báo cáo lần này thì ta có thấy tư liệu của thể lực này.

Ban đầu chỉ là một cái thể lực bất nhập lưu, gần 100 trước hình như bị mấy trăm thể lực khác nhau hợp lực vây công rồi bị diệt môn nhưng sau này Điện Chủ của thể lực này trở về lại gây dựng lại nhưng mà vẫn thuộc hàng bất nhập lưu, có phải vậy không tiểu tử."

Trương Tam Thiệu ngừng ăn nghiêm túc nói:

" Ác Ma Điện không phải cái gì bất nhập lưu, nói ra sợ đã kích đại thúc ngươi. Chứ thực tế bây giờ ngay cả Thiên Âm Tông dốc toàn lực chắc gì đã ăn được, hình như mấy tháng trước cũng có một đám tự xưng bản thân đến từ Vạn Kiếm Tông, Yêu Vực người còn có một tên ở Quỷ Vực tới làm loạn cũng cho rằng Ác Ma Điện là bất nhập lưu không nổi bọt sóng gì, cuối cùng cả đám cuối cùng chạy như chó nhà có tang."

Mấy câu này là Xuân Đức ở bên trong bày cho Trương Tam Thiệu nói, chứ Trương Tam không biết là có việc như vậy, hẳn biết Ác Ma Điện gặp người xâm lấn cùng nội loạn nhưng không rõ là thể lực nào.

Mấy người Lộ Sơn Vương, Lộ Phù Dung nghe thế thì đều không cho là thật, mặc dù không nói ra nhưng khuôn mặt bọn họ đã biểu lộ tất cả. Bọn họ đã vậy thì mấy người Hương Hương càng không thể nào tin, mấy nàng đã bị tẩy não hết rồi, bọn họ luôn cho rằng Thiên Âm Tông là đứng đầu.

Trương Tam Thiệu thấy vậy thì cũng không có giận mà nói:

" Không tin nếu ta chứng minh được thì mọi người mất ta cái gì."

Lộ Sơn Vương nghe thế thì nói ngay:

" Một kiện thần khí tàn khuyết nhưng mức độ hư hao không lớn, chỉ cần tiểu tử người làm cho ta tin thì một kiện thần khí kia ta cho người."

Trương Tam Thiếu lại nhìn qua sư phụ của mình cười cười, hấn nói:

" Vậy sư tôn thì sao, có muốn đánh cuộc không? "

Bốp

Trương Tam Thiếu liền ăn một cái đập vào đầu, Lộ Phù Dung trừng hấn nói:

" Bớt xàm ngôn nếu tiểu tử người chứng minh được thì ta cho người hấn một kiện thần khí."

Nói xong nàng lấy từ trong cơ thể ra một thanh tiểu kiếm, nhìn thanh tiểu kiếm Lộ Phù Dung ngữ khí nhỏ nhẹ hơn rất nhiều nói:

" Cây đoạn hồn này chính là do ngoại công của ta cho ta, cũng vì nó mà cả gia tộc ta gặp đại nạn. Bị người đuổi giết tứ phương. Mãi sau khi ta tiến vào Thiên Âm Tông thì mới được an toàn, nó đã theo ta rất rất lâu rồi. Tuy bây giờ linh tính nó đã mất đi rất nhiều nhưng chỉ cần người tìm được Bồ Thiên Tinh thì nó sẽ được chữa lành."

Mọi người nhìn vào cây tiểu kiếm kia mà con mắt cảm thấy đau nhói, linh hồn cũng giống như bị ai cứa nhỏ ra vậy, bọn họ chỉ nhìn một cái rồi không dám nhìn nữa, sợ nhìn nhiều một tí thì không biết linh hồn có bị xóa bỏ không nữa.

Ở bên trong không gian vong linh Xuân Đức thông qua lão tam nhìn thấy thanh tiểu kiếm kia thì mắt cũng phát quang, cây tiểu kiếm này linh tính mất đi rất nhiều những đối với hấn tu bỏ lại thì cũng không cần trăm năm sẽ khôi phục như lúc ban đầu.

Hắn cũng thâm than Thiên Âm Tông giàu có, mỗi vị phong chủ vị nào cũng có vài món thần khí, đúng là tông môn trường tồn từ thời kì thượng cổ tới nay có khác, giàu tới chảy cả mở ra. Hắn bây giờ đang tính toán có nên đi làm đạo tặc một phen hay không, dù sao tài năng đạo tặc của hắn không thể để lu mờ được à.

Nhưng dù sao việc đi ăn trộm đồ của người khác cũng không phải là việc tốt đẹp gì, thành công còn đỡ nếu mà không may bị người bắt được thì chỉ có một cái kết cục. Vì vậy hắn cần lên kế hoạch chi tiết cho việc này.

Bỏ qua việc kia, hắn bây giờ cần chỉ dẫn cho lão tam làm sao để cho hai tên gốc lấm tiền chịu khó nôn ra chút vật chân quý.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 522: Lộ Phù Dung

Ở bên ngoài.

Trương Tam Thiệu nhìn về phía Lộ Sơn Vương nói:

"Đại thúc ngươi sẽ không phải trên người chỉ có mỗi cái tàn phẩm thần khí chứ, nghe giang hồ đồn đại Thiên Âm Tông thần khí vút thành đồng, ai tu vi cao một chút thì tùy tiện đi vào nhặt vài bộ phải không?"

Lộ Sơn Vương nghe vậy thì tròng lớn mắt hổ nói:

"Tiểu tử ngươi nghe tên nào nói, để ta xé miệng tên đó ra. Ngươi biết thần khí là thế nào không? Nó là báu vật gần như vô giá không những cần có bàn tay luyện khí sư mà còn cần phải có thiên địa cho phép. Cả Thiên Âm Tông chúng ta suốt cả dòng lịch sử dài dằng dặc thì thần khí cũng chưa tới 20 kiện, trong đó có gần 1 nửa theo thời gian đã dần mất đi linh tính. Hừ đã ngươi không muốn thì ta thu về du sao tí nữa ta vẫn đi cùng ngươi."

Trương Tam Thiệu lập tức vẻ mặt nịnh nọt nói:

"Không có, không có, tiểu bối làm sao dám chê, dù sao có còn hơn không chân muỗi cũng là thị mà. Được rồi đã sư tôn cùng với Vương đại thúc bày tỏ thành ý thì vẫn bối như ta đây cũng nên cho mọi người thấy sức mạnh một phần của Ác Ma Điện. Sư Tôn người có giới bảo không? Chúng ta tiến vào giới bảo cho chắc, ở bên ngoài dễ bị người khác chú ý."

Lộ Phù Dung gật đầu xuất ra một cái giới bảo rồi cuốn tất cả mọi người vào bên trong, bên trong cái giới bảo này không có gì khác ngoài cát và cát. Trương Tam Thiểu nhìn ngó xung quanh lại nhìn về phía ba người Hương Hương hỏi:

" Hương Hương sư tỷ, bọn tỷ cũng không có biểu hiện một chút thành ý đã muốn xem rồi sao? "

Hương Hương tức giận nói:

" Ta có tâm thân này thôi sư đệ có lấy không ta cho."

" Đúng, nếu Trương sư huynh muốn cũng có thể nhận ta cùng Hàn Nguyệt tỷ làm thiếp thất." --- Tiểu Mai nói.

Trương Tam Thiểu nhún vai nói:

" Đệ đâu có ngốc mà rước mấy người bọn tỷ về, lấy về có mà tàn một đời nam nhi sao."

Ba người bọn Hương Hương tức xì khói, tí nữa thì bạo tẩu, bọn họ làm so cảm thấy hôm nay vị Trương sư đệ này rất khác thường ngày.

Thấy mấy đứa nhóc này lại chuẩn bị náo trò thì Lộ Phù Dung nói:

" Mấy đứa yên lặng, ai còn cố tình gây sự thì sau khi ra khỏi nơi này kẻ đó có nhiều thứ để làm đấy. "

Bốn người ngay lập tức yên lặng lại. Lúc này Trương Đức cũng nghiêm túc lên nhìn mọi người nói:

" Thôi không giỡn nữa, sư tôn, Vương đại thúc nhớ bảo vệ mấy người bọn Hương Hương tỷ."

Nói xong hắn phi hành ra xa thật xa. Cuối cùng khi hắn biến thành một chấm nhỏ thì mới dừng lại, cùng lúc đó Bóng Ảnh được Xuân Đức cho ra ngoài để cùng với lão tam diễn trò. Dù sao Bóng Ảnh thực lực luôn mạnh hơn hắn một bậc(20%).

" Lão tam đệ cũng phải cẩn thận một chút tà ý của Bóng Ảnh, tuy Bóng Ảnh sẽ không nhằm vào đệ nhưng lực ảnh hưởng của tà ý kia rất mạnh không thể coi thường, đại ca cũng sẽ bảo vệ đệ, đệ chỉ cần thủ chặt tâm thần sẽ không có việc gì." --- Xuân Đức dặn dò lão tam một câu.

Trương Tam Thiếu nghe đại ca căn dặn thì không dám một chút đại ý. Rất nhanh sau khi Xuân Đức đã giúp cho lão tam phòng bị đến tận răng thì hắn ra hiệu cho Bóng Ảnh dọa đám người kia.

Ngay lúc Xuân Đức ra hiệu thì Bóng Ảnh động, hắn từ từ mở ra phong cấm khí tức của bản thân, ngay lập tức một sức mạnh siêu việt thiên địa nơi đây sinh ra khiến cho cả cái giới bảo trong nháy mắt bất ổn, có hiện tượng muốn sụp đổ. Bầu trời phía bên trên bắt đầu rạn nứt, quay cuồng, lấy trung tâm từ nơi Trương Tam Thiếu một cơn bão hình thành từ tà ý của Bóng Ảnh thổi quét mà ra.

Cách thật xa hai người Lộ Phù Dung cùng Lộ Sơn Vương cảm nhận được hơi thở cùng khí tức kia thì run lập cập, bọn họ sợ hãi nhìn cơn bão màu đen đang tới gần mà cảm thấy bất lực, đứng trước lực lượng này bọn họ cảm thấy bản thân thật nhỏ bé, nhỏ bé đến như là một con côn trùng dễ dàng bị người ta giết chết.

Hai người bọn họ đã vậy thì đừng nói tới ba cô gái phía sau, trong nháy mắt kia ba cô nàng lập tức thổ huyết bất tỉnh, may mà nhờ có hai người Lộ Sơn Vương cùng Lộ Phù Dung bảo vệ mới không có xảy ra vấn đề.

Trong cơn hoảng loạn không ngờ Lộ Sơn Vương lại đi ra khỏi cái cảm khác kia trước tiên, hấn vừa thoát khỏi cái cảm giác kia thì vội hét lớn:

" Dừng lại, nhanh nơi đây sắp không chịu nổi."

Không cần hấn nhắc Xuân Đức cũng đã cảm nhận được việc này rồi, Bóng Ảnh đã thu hồi từ lâu chẳng qua là giống như hiệu ứng quả cầu tuyết càng lăn càng lớn, Bóng Ảnh cũng vừa làm một điều tương tự vậy.

Quả như Xuân Đức dự kiến sau chưa đầy bốn cái hô hấp thì cả cái giới bảo vỡ tan tành, hấn cùng Bóng Ảnh nhanh chóng bảo vệ lấy lão tam khỏi không gian chi lực giết chết. Đám người Lộ Sơn Vương thì nhanh chân ra ngoài, vừa ra ngoài bọn họ liền khởi động một đồng trận pháp thủ hộ sơn phong.

Ngay khi bọn họ vừa khởi động hoàn tất thì

Uỳnh uỳnh uỳnh uỳnh

Cả cái giới bảo vỡ tan thành phần vụn hình thành một quả cầu năng lượng cực đại ném lại rồi nổ tung, giải phóng ra vô biên năng lượng. Lực trùng kích mạnh tới nỗi dưới sự bảo vệ của trận pháp mà cả ngọn Ma Âm Phong lập tức biến mất 1/5 phía bên trên, sóng năng lượng khuếch tán ra bốn phương tám hướng hình thành một trận bão năng lượng.

May mắn vụ nổ này lại ở nơi cao nhất ở ngọn Ma Âm Phong nên mấy ngọn sơn phong lân cận chỉ bị tác động không lớn lắm, nó cũng giống như một cơn bão vậy ở tâm thì yên bình mà ở bên ngoài thì thổi rồi.

Vừa ra ngoài Xuân Đức thấy cảnh này thậm kê xui xẻo, hấn đành phải cùng Bóng Ảnh lập một cái kết giới ép thẳng luồng năng lượng kia phóng lên cao. Rất may hấn ra tay kịp thời bằng không thì cái Ma Âm Phong này ngày mai tha hồ đem đệ tử đi chôn tập thể.

Làm xong việc này hắn nhanh chóng lui về trong không gian vong linh, hắn đã cảm thấy vô số thần thức của đám lão quái đang quét về nơi đây. Trong đó còn có 1 đạo làm hắn cảm thấy không nên dây vào.

Trương Tam Thiểu đến lúc Xuân Đức rời đi mới hoàn hồn, hắn có chút phát run. Nhìn tình cảnh xung quanh hắn cảm thấy chân tay mềm nhũn. Hít một hơi thật sâu đè lại tâm tình của mình, Trương Tam Thiểu nhanh chóng chạy đi tìm sư tôn cùng bốn người khác.

Dựa theo Xuân Đức chỉ dẫn Trương Tam Thiểu rất nhanh tìm đến năm người, sư tỷ Hương Hương cùng hàn Nguyệt và Tiểu Mai thì đã hôn mê từ lâu. Sư tôn của hắn thì liên tục ho ra máu, duy có Lộ Sơn Vương là đang điều tức trị thương.

Mang ra vài ống thủy tinh bên trong có đựng dung dịch màu đỏ, Trương Tam Thiểu tách miệng của từng người ra đổ vào bên trong. Đây là một loại dung dịch bí chế kết hợp giữa sinh mệnh chi tuyến cùng tinh hóa năng lượng sinh mệnh, thêm vào bên trong còn có kết tinh của Huyết Ma nên công dụng trị liệu rất mạnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 523: Hai Người Không Sao Chứ?

Không lâu sau đó thương thế của hai người Lộ Sơn Vương cùng Lộ Phù Dung đã khôi phục tương đối khá, nhìn hai người Trương Tam Thiệu có phần xin lỗi nói:

" Sư tôn, Vương thúc xin lỗi. Hai người không sao chứ? "

Hai người không có trả lời ngay mà nhìn lên trên đỉnh Ma Âm Phong, nơi đó bây giờ đã không còn một cái gì cả, ngọn núi đã bị nổ tan thành bụi ròi. Hai người đều phải hít mộ hơi khí lạnh, nhớ đến cảm giác cách đây không lâu bọn họ vẫn còn kinh hãi.

Nhìn Trương Tam Thiệu, Lộ Sơn Vương nói:

" Tiểu tử lần sau nói rõ ràng một chút, tí nữa cái mạng già này cũng không còn rồi."

Lộ Phù Dung bên cạnh thì xoa tay nói:

" Chuyện đó ngày mai nó chuyện, đồ đệ ngươi nhanh đưa các nàng đi nghỉ ngơi, ngày mai chúng ta lại nói chuyện với nhau. Đại ca chúng ta ra nói chuyện với mấy tên kia, cũng phải cho họ một câu trả lời bằng không đám ruồi nhặng này sẽ không đi."

Trương thiếu gia gật đầu đáp:

" Đã biết sư tôn, vậy mai chúng ta gặp mặt."

Nói xong thì hắn lấy một cái tấm thảm ra đặt ba cô gái lên rồi phi về một hướng, hắn biết giờ có ở lại thì cũng chẳng giải quyết được gì nên lựa chọn rời đi cho đẹp trời.

Ngọn Ma Âm Phong rất lớn nên bay được xa xa thì Trương Đức tìm một nơi tươi đẹp làm nơi dừng chân, nhà cửa gì cũng không phải xây hắn xin Xuân Đức một cái bảo vật chỉ cần tìm vị trí thích hợp ném ra là có một ngôi nhà để ở.

Kiểm một căn phòng rồi hắn mang ba cô nàng đặt lên giường sau đó đi qua một căn phòng khác nằm ngủ.

.....

Sáng ngày hôm sau.

Sáng ngày hôm sau là một ngày mưa tầm tã, trời đất tối tăm, từng cơn gió lạnh thổi vào người khiến lòng người tê tái. Cảm các giác ẩm ẩm lạnh lạnh khiến cho không ai muốn ra ngoài mà chỉ muốn ở bên trong phòng tu luyện.

Mới buổi sáng ra Trương Tam Thiểu đã tắt bật hắn đang làm đồ ăn sáng, ăn xong thì hắn còn muốn đi luyện công ba canh giờ. Vì hôm nay có thêm hai cô gái nữa nên đồ ăn hắn nấu cũng nhiều hơn mọi khi.

Sau khi hắn làm xong thì gọi ba người ra ăn cơm, ba cô gái lúc này cũng ngưng việc tu luyện ra ngoài ăn sáng. Vừa ngồi vào bàn thì Hương Hương hỏi:

" Hai người sư tôn cùng Lộ Sơn Vương không có tới sao? "

Trương Tam Thiểu lấy cơm cho ba người, hắn lắc đầu nói:

" Cũng không có biết nữa, chắc hai người bọn họ bận việc gì rồi."

Sau khi ba người Hương Hương tỉnh dậy thì cũng có hỏi một chút việc đêm qua, Trương Đức cũng có nói một qua loa một chút vì vậy ba nàng cũng không có làm rộn lên, nếu Hương Hương sư tử mà biết căn phòng yêu quý cùng ba con nhỏ mà nàng nuôi từ nhỏ của tử ấy đêm qua do hấn mà đã biến mất thì hấn tới số rồi.

Mặc dù biết việc này không giấu được lâu nhưng giấu được ngày nào hay ngày đấy, đừng nhìn Hương Hương sư tử hiền lành đến lúc nàng mà giận lên thì không khác gì một con cọp cái cả.

Nhưng đang lúc này thì có hai người từ cửa đi vào, hai người này không ai khác chính là Lộ Sơn Vương cùng Lộ Phù Dung, bốn người ngay lập tức đứng dậy chào đón. Vừa gặp Lộ Phù Dung thì Hương Hương cùng hai cô gái khác đã hỏi thăm sức khỏe nàng:

" Sư tôn, người không có bị làm sao chứ? Mà ở đỉnh Ma Âm Phong có việc gì sao, tại sao chúng ta không ở nơi đó nữa?"

Lộ Phù Dung nở nụ cười hiền hòa nói:

" Hải tử ngoan của ta sư tôn không sao cả. Còn về phần tại sao chúng ta không ở đỉnh Ma Âm Phong nữa phải hỏi sư đệ các con. Mọi việc đều do sư đệ ngoan của các con làm ra cả đấy."

Nói xong Lộ Phù Dung không khỏi trừng mắt nhìn Trương Tam Thiểu, nhưng lúc nàng nhìn lại thì đã thấy Trương Đức đang ăn uống nói chuyện cùng với Lộ Sơn Vương, hấn làm lơ như không nghe thấy gì.

Hương Hương đi lại gần mị mị con mắt nhìn hấn hỏi:

" Sư tôn nói.... "

Nàng còn chưa nói xong thì Trương Đức đã quay lại để vào trong tay nàng một viên thuốc màu đỏ, hấn nói:

" Sư tử người uống viên thuốc này đi rồi ra sẽ nói cho sư tử biết."

Hương Hương nghi hoặc nhìn viên thuốc sau đó nuốt xuống, nuốt xong nàng nhìn Trương Đức. Trương Đức lúc này mới nghiêm túc nói:

" Sư tử cùng hai vị sư muội bây giờ hãy đi lên nhìn xem phía bên trên, uống viên thuốc này xong là có thể quan sát được kì cảnh phía bên trên, phải rời hai vị sư muội cũng lại đây mỗi người uống một viên."

Hàn Nguyệt cùng Tiểu Mai cũng không rõ ràng lắm nhưng là vẫn tin tưởng sư huynh, hai người tiến lại nhận và nuốt viên thuốc kia sau đó cùng với Hương Hương rời đi khỏi căn nhà nhỏ. Khi ba người rời đi thì rời thì Lộ Sơn Vương mới kì quái hỏi:

" Tiểu tử ngươi cho mấy nha đầu kia uống cái gì vậy? "

Trương Tam Thiếu cười cười nói:

" Một loại thuốc khiến người ta ức chế cảm giác, dù người kia có tức giận tới đâu cũng không thể nào phát tiết được. Dễ hiểu hơn là nó sẽ khiến cho mấy người sư tử bị cầm một thời gian dài, khi nhìn thấy ta thì không thể nào tức giận được. Đúng rồi Thần Khí của đại thúc đâu đưa cho ta, tí nữa quên."

Lộ Sơn Vương cũng cười, hấn lấy ra một cái Quyển Sách dài 1 mét rộng 40 phân, dày 50 phân đặt ở trên bàn. Nhìn Trương Đức hấn nói:

" Đây là cho tiểu tử ngươi nếu tiểu tử ngươi có thể bù đắp lại cho kiện thần khí này thì đến lúc đó nhớ cho ta xem công dụng thực sự của quyển sách này."

Lúc này đây Lộ Phù Dung cũng đi tới lấy ra thanh kiếm kiếm ngày hôm qua đưa cho hắn, nàng ngồi bên cạnh hắn bình thản nói:

" Còn đây là của sư tôn đưa cho người, được rồi vật cũng đã cho người rồi, bây giờ thì nói cho sư tôn biết Ác Ma Điện người đại diện ở đâu? Gọi hắn ra gặp sư tôn, sư tôn có chuyện muốn nói với người đó."

Trương Đức gật đầu, hắn cũng không có bất ngờ gì vì trong kế hoạch lần này hắn cũng biến đôi chút, không đợi hắn câu thông thì Xuân Đức đã nói:

" Lão tam cho đại ca mượn xác chút. "

Cùng lúc đó một phần linh hồn của Xuân Đức thay quyền không chế thân thể của lão tam, hai người Lộ Phù Dung cùng Lộ Sơn Vương thấy Trương Đức lần nữa mở mắt ra thì trong lòng tự dung cảm thấy một cỗ lạnh lẽo không tên bay lên đầu.

Xuân Đức nhìn hai người thân thiện nở một nụ cười sau đó chấp tay nói:

" Rất vui gặp được hai vị, do thân thể đang ở nơi khác nên chỉ đành mượn nhờ thân thể lão tam đến nói chuyện, mong hai vị không lấy làm phiền."

Lộ Sơn Vương cũng đáp lễ lại, hắn hỏi:

" Không biết các hạ tên gọi là gì? Các hạ cùng tiểu tử này hắn là có quan hệ."

Xuân Đức cười nói:

" Ta là đại ca hắn, các vị hắn là có nghe tiểu tử kia nói về ta đi."

Hai người nghe vậy thì âm thầm kinh ngạc, người tới đây hóa ra lại là đại ca của Trương Đức. Tuy bây giờ bọn họ không thấy chân nhưng qua lời

nói cùng khí tức linh hồn người này tán phát ra thì bọn họ cảm thấy đây cũng không phải hạng người lương thiện gì, cần phải đề phòng.

Xuân Đức hiển nhiên thông qua độc tâm thuật cũng biết được tâm tư của hai người này, trong lòng hắn thì đang chửi hai tên này đúng là loại bại nã, bọn họ không thấy hắn đang tươi cười rất thân thiện sao. Định mệnh cuộc đời.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 524: Tìm Kiếm Minh Hữu

Sau khi nói chuyện một chút với nhau thì Xuân Đức được hai người dẫn tới chủ phong, nơi đó có tông chủ thiên âm tông cùng ba người mạnh nhất Thiên Âm Tông nhưng mà theo Xuân Đức đoán thì ba tên kia sẽ không ra mặt vì mấy tên này mắt cao hơn đầu rồi đầu có đặt ai vào trong mắt.

Rời đi Ma Âm Phong sau khi thông qua bốn cái truyền tông môn thì Xuân Đức đã tới chủ phong, nơi này hoàn cảnh cũng rất tốt, có hoa có cỏ, có suối chảy róc rách, đi một đoạn đường thật dài thì chỉ có thể nhìn thấy một vài kiến trúc đơn lẻ mà thôi.

Đôi khi cũng gặp một vài đệ tử những đệ tử này khi nhìn thấy ba người Xuân Đức đều cúi chào thật sâu, cúi chào đây là cũng không phải cúi chào Xuân Đức mà là cúi chào với hai vị Phong Chủ Lộ Sơn Vương cùng Lộ Phù Dung.

Dưới sự dẫn đường của hai người thì Xuân Đức tới trước một ngôi nhà đơn sơ, nói là đơn sơ là còn nhẹ nếu không muốn nói là tồi tàn rách nát, căn nhà được làm bằng trúc nhưng mà cái mái nhà đã thủng khắp nơi, xung quanh căn nhà thì đều là lá trúc khô rơi trên đất, nhìn sơ nơi này thì chẳng khác gì nơi bỏ hoang của mấy nhà ở vùng nông thôn cả.

Một âm thanh có phần già nua vang lên:

" Mời đạo hữu vào trong."

Xuân Đức đi vào trong còn hai anh em nhà họ Lộ thì rời đi, vào bên trong thì cũng không khác gì như ở ngoài cả, gió thổi vù vù, thổi qua những ống trúc tạo nên những tiếng rít thê lương, kết hợp với bầu trời âm u đang mưa lất phất thì nghe chẳng khác gì tiếng oan hồn đòi mạng cả.

Bước vào một căn phòng nhỏ nơi đó ngồi bốn người, một trung niên, hai ông lão cùng một bà lão, bà lão thì Xuân Đức có biết chính là người đã làm lệnh bài cho lão tam hấn.

Sau khi đôi ba câu làm quen thì mọi người bắt đầu bàn về việc chính. Xuân Đức là người đầu tiên lên tiếng:

" Mọi người đều biết mục đích của tại hạ tới nơi này là gì rồi phải không nào? Như vậy thì tại hạ cũng không lòng vòng nữa, theo ta điều tra được thì đứng sau điều động mấy thế lực tam phẩm tiến đánh Ác Ma Điện hẳn là do chư vị thúc đẩy đi. Tại hạ không hiểu vì sao Thiên Âm Tông lại làm ra hành động như vậy?"

Ông lão tên Vương Thông nói:

" Cái này không phải là do cao tăng Thiên Âm Tông quyết định mà là do phía bên dưới tự ý làm ra. Nếu như các hạ muốn thì chúng ta có thể giao ra mấy người đó."

Xuân Đức khoát tay, thờ dài nói:

" Thôi, chỉ là vài ba con cá tạp mà thôi cứ kệ bọn chúng, đừng để bọn nó quậy quá là được. Đây là hiệp ước của chúng ta nếu các vị có gì không đồng ý thì cứ nói."

Xuân Đức đưa ra một tấm thần ma khế ước lên trên cái bàn uống trà, khi Xuân Đức vừa lấy ra thần ma khế ước thì ánh mắt của bốn người co rút lại, trong ánh mắt bọn họ không giấu được sự kinh sợ.

Bà lão bàn tay có phần run run cầm lên tấm khế ước, nhìn những chữ được viết bằng máu đang tỏa ra huyết quang kia bà đọc lên cho mấy người khác cùng nghe, tiện thể phân tích xem Xuân Đức có gian dối gì ở trong đó không.

Đại khái khế ước nói về vài vấn đề chính như. Xuân Đức cung cấp phương pháp cùng một số điều kiện để ba người kia có thêm một phần cơ hội bước một chân vào Tinh Vương Cảnh, trong phần này Xuân Đức cũng đã nói ra một nửa còn giữ lại một nửa cách tấn thăng Tinh Vương Cảnh. Đổi lại với điều đó chính là một vài kiện thần khí số lượng thì tùy tâm nhưng để thỏa mãn người có tâm đen như Xuân Đức thì mấy người kia không có tiếc đến đứt ruột cũng là may rồi.

Ngoài ra còn có một cái hiệp ước minh hữu, cái hiệp ước kết minh này cũng rất đơn giản mà thôi. Chỉ cần Thiên Âm Tông không nhúng tay vào việc của Ác Ma Điện, hiệp trợ Ác Ma Điện lúc có nguy cơ diệt môn là được thêm vào đó là không cho các thế lực kia liều cá chết lưới rách, đánh nhau liên miên để luyện binh cũng tốt nhưng liều người sống ta chết thì không nên.

Nghe xong bà lão đọc hai người còn lại ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời như ngôi sao phương nam, Xuân Đức đưa ra điều kiện đúng là giải chúng chỗ ngựa những lão bất tử này bây giờ tâm nguyện lớn nhất là gì, chính là bước vào Tinh Vương Cảnh, nhưng mà nói thì dễ làm thì khó, nói tiến vào Tinh Vương Cảnh chỉ cần đột phá là xong nhưng có mấy người biết lúc để chuẩn bị tiến vào Tinh Vương Cảnh thì cần những gì.

Trước tiên tu vi phải đủ, có thiên thời, địa lợi, quan trọng nhất là có phương pháp tấn thăng, đột phá đâu phải cái gì chuyện đùa, thất bại liền treo nên đôi khi có người không dám đột phá cũng vì vậy, họ thỏa mãn với điều kiện hiện tại, trừ khi thọ nguyên sắp tận.

Xuân Đức có thể thấy sự vui mừng trong mắt họ nhưng lại xen lẫn vài phần hoài nghi, hiển nhiên bọn họ chưa tin tưởng hẳn, để làm bọn họ tin tưởng thì cần phải có vốn, giống như bạn tuyên truyền tư tưởng làm giàu không khó trong khi bạn đang nghèo rớt mồng tơi thì ai tin.

Nhìn mấy người Xuân Đức lại nói:

" Thấy các vị còn có phần ngờ vực nên tại hạ đã thông tri cho một trong hai vị cao thủ của Ác Ma Điện. Rất nhanh vị kia sẽ tới đây."

Mấy người nghe vậy thì động dung, một vị tiền bối Tinh Vương Cảnh sẽ đích thân tới đây, bọn họ tự dung cảm thấy có phần hổ thẹn vì suy bụng ta ra bụng người.

Ngay lúc bọn họ còn đang suy nghĩ xem vị tiền bối kia là người như thế nào thì trước mặt bọn họ dần dần ngưng thực lại một người toàn thân áo bào màu đen, nhìn người áo bào đen kia thì một loại sợ hãi từ bản năng khiến cả ba người không khống chế được bản thân mà bay vụt ra ngoài cách xa kẻ trước mắt ra. Duy chỉ có vị tông chủ đáng mến là run lập cập vẫn còn ngồi nơi đó.

Xuân Đức nhìn ba cái động do ba người tạo thành mà cảm thấy sửng sốt, hẳn nhìn vị Tông Chủ Thiên Âm Tông một cái sau đó lại ba tên nữa bước Tinh Vương kia thêm vài lần, lúc này hẳn mới hỏi:

" Ba vị làm gì mà phản ứng mãnh liệt vậy, xem ra các vị can đảm còn thua so với vị Tông Chủ đương nhiệm hiện nay. Đúng là sóng sau đè sóng trước, có tuổi rồi không bằng được lớp trẻ hiện nay."

Tông Chủ Thiên Âm Tông nghe vậy thì mặt méo méo, trong lòng hẳn bây giờ đang gào thét, can đảm cái đầu người chứ can đảm, chẳng qua là ta làm sao cũng không đứng dậy được thôi. Tuy trong bụng đang chửi Xuân

Đức nhưng hắn vẫn cố gắng nở một nụ cười, một nụ cười méo xệch nhìn thấy mà buồn cười nhưng khi hắn nhìn về Bóng Ảnh thì không nhìn được nuốt vài ngụm nước miếng.

Bóng Ảnh tuy chỉ đứng đó không có phát ra khí tức gì cả đối với người tu vi thấp thì họ cảm nhận chỉ là người bình thường mà thôi nhưng người có tu vi cao thì khác, bọn họ cảm nhận được sự khủng bố đang ẩn sâu bên trong cơ thể kia, bốn người ở đây trong tâm ai cũng chắc chắn nếu vị hắc ý nhân này ra tay thì trừ khi mở ra sát trận của tông môn mới có sinh lộ bằng không thì có thần khí cũng phải chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 525: Giao Dịch

Sau giây phút thần hồn nát thần tính thì ba người kia mới lấy lại bình tĩnh, Xuân Đức cùng bóng ảnh ngồi uống trà hài hước nhìn ba ông bà lão đang đứng ngoài trời mưa, đôi khi hắn thấy cuộc đời thật lắm cái thú vị, mặc dù chẳng ai thấy thú vị ngoài hắn.

Ngồi lại bàn ba người trên mặt già cũng hiện lên một chút ngượng ngùng, vị lão tổ thứ hai của Thiên Âm Tông chấp tay nói:

" Để tiền bối chê cười, không biết tôn tính đại danh của tiền bối là gì? "

Xuân Đức bên cạnh dương dương đắc ý vỗ vai Bóng Ảnh nhìn mấy người nói:

" Hắn là lão nhị ta là lão đại của hắn, tên hắn không có mọi người cứ gọi hắn tạm là Vô Ảnh đi, tên này bảm sinh kiếm lời nên chẳng mấy khi nói chuyện, với âm thanh của hắn có phần khó nghe nên ta khuyên hắn nên giữ im lặng nơi đông người. Nhưng mà mọi người muốn nghe thì cũng có thể."

Ba người nghe thế thì âm thầm chấn kinh một trận, người nói chuyện với bọn họ nãy giờ không ngờ lại có địa vị còn siêu nhiên hơn cả một vị cường giả Tinh Vương Cảnh. Bà lão nhìn hai người Xuân Đức cùng Bóng Ảnh nói:

" Được nghe tiền bối nói chuyện thì còn gì vinh hạnh bằng."

Xuân Đức nghe thế thì đánh mắt qua bên Bóng Ảnh, Bóng Ảnh gật đầu ngẩng mặt lên nhìn mọi người, khi mọi người chú ý tới khuôn mặt của Bóng Ảnh thì cả đám đều lạnh tóc gáy, bọn họ nào có thấy khuôn mặt nào, nếu có chỉ là hai con mắt xanh lè lè bập bùng như một ngọn lửa trước gió vậy cùng một cái miệng đỏ chót. Phần còn lại chỉ là hắc khí màu đen.

Bóng Ảnh nhìn mấy người cất tiếng nói:

" Nửa bộ trên phương pháp tấn thăng thành Tinh Vương Cảnh cùng 3 phần cảm ngộ giới lực vi diện, phần còn lại đợi các người gom đủ số lượng lượng mà lão đại yêu cầu thì ta sẽ đưa."

Âm thanh của Bóng Ảnh mỗi ngày mỗi khác, lần này không còn khó nghe như hai thanh sắt va chạm nữa mà giống như tiếng nói của hàng vạn cô hồn vọng từ khắp các mộ địa vang lên cùng lúc, Xuân Đức ở bên cạnh nghe mà cũng nhin không được sờn cả tóc gáy.

Hắn đã thế thì đừng nói mấy người khác, cả bốn người trong nháy mắt lông tơ dựng ngược, bọn họ có xung động quay lại bỏ chạy ngay lập tức, từ bên trong lời nói kia bọn họ dường như có thể nhìn thấy nữa cuộc đời bi thảm, thê lương phần sau của bọn họ, một khi đã sợ thì có muốn ngăn cũng không được, tay đang cầm chén trà của bốn người lập tức run run.

Bây giờ thì bọn họ biết làm sao Xuân Đức lại nói giọng của vị tiền bối hắc y này không dễ nghe, cái này giống như là bùa đòi mạng người chứ làm gì giống nói chuyện bình thường với nhau. Không biết qua bao nhiêu năm rồi, trái tim của bọn họ chưa lần nào chịu kích thích như vậy bọn họ e rằng cứ liên tục vài lần thế này thì....

Mặc kệ mấy người nghĩ gì Bóng Ảnh vẫn lấy ra một quyển sách có ghi lại một nửa phương pháp tấn thăng Tinh Vương Cảnh, cùng 3 phần cảm

ngộ giới lực vị diện, để đồ nơi đó hẳn liếc nhìn mấy người một cái sau đó nói:

" Tạm biệt, sau các ngươi có rảnh thì tới Ác Ma Thành chơi."

Chào tạm biệt xong thì Bóng Ảnh cũng dần dần mờ nhạt biến mất giữa thiên địa quay về bên trong không gian vong linh. Không gian vong linh năng lực ẩn nấp cực mạnh nên không có một ai ở nơi này có thể phát hiện.

Đợi một lúc lâu sau mấy vị lão tổ cùng Tông chủ của Thiên Âm Tâm mới dời ánh mắt khỏi vị trí biến mất của Bóng Ảnh, sau đó dùng vạt áo lau mồ hôi trên trán đi. Nhưng tiếp theo bọn họ dùng ánh mắt sáng rực nhìn bốn thứ vật phẩm không một chút bắt mắt đang nằm trên bàn.

Ba người khẽ vuốt ve(tên tông chủ kia thuộc hàng hậu bối nên ở bên cạnh nhìn) quyển sách cổ, bọn họ đang định mở ra thì Xuân Đức vội ngăn lại nói:

" Các vị bình tĩnh đừng mở vội, các vị phải biết một khi mở ra thì những trí thức bên trong sẽ nhanh chóng tiêu tán quyển sách cũng nhanh chóng biến mất, ta khuyên các vị nên tìm vị trí thích hợp mà xem để có thể lấy được lợi ích lớn nhất."

Ba người lúc này mới chợt nghĩ tới điều đó, lúc trước bọn họ quá kích động nên quên mất việc này. Ba người chấp tay nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn tiền bối đã nhắc nhở."

Bọn họ lúc này đã xưng hô Xuân Đức thành tiền bối thay vì đạo hữu, nguyên nhân chính là do Xuân Đức có địa vị cao hơn cả vị Tinh Vương Cảnh hắc y lúc trước. Xuân Đức xua xua tay nói:

" Không cần khách khí, có đi có lại cả thôi, ta cũng không mọi người ăn thiệt thòi làm gì. Được rồi, thành ý ta cũng đã xuất các vị có cảm thấy thỏa mãn chưa? Nếu như có vấn đề gì thì có thể nói ra."

Ba người không cần suy nghĩ mà đáp:

" Đã thỏa mãn, vô cùng thỏa mãn. Tiền bối quá lời rồi, tuy không biết sau này ra sao nhưng có tiền bối chỉ dẫn thì mấy người chúng ta cũng bớt đi không biết bao nhiêu thời gian tu hành. Nếu sau này có một ai có thể bước vào Tinh Vương Cảnh thì nhất định sẽ...."

Người này còn chưa nói hết thì Xuân Đức cắt lời nói:

" Thề thốt cam đoan làm gì cho mệt, chuyện sau này thì sau này tính, hành động luôn tốt hơn nói bằng miệng. Đã mọi người không ý kiến gì thì lập khế ước thần ma đi. Nếu có thể thì bây giờ đưa cho ta chọn một ít binh khí thuận tay."

Mấy người lại gật đầu nhanh chóng bức ra tinh huyết làm dẫn mà ký kết khế ước. Sau khi bốn người cùng in lên tinh ấn của bản thân thì ba vị lão tổ kia lập tức xin cáo từ tìm nơi tìm hiểu bí pháp tấn thăng Tinh Vương Cảnh. Còn vị Tông Chủ kia thì làm người dẫn đường cho Xuân Đức.

Sau khi rời đi ngôi nhà làm bằng trúc thì Xuân Đức được mang đi thăng tới bảo khố Thiên Âm Tông, Vừa đi hai người vừa nói chuyện với nhau cũng rất vui vẻ, đôi khi Xuân Đức cũng chỉ điểm tu luyện cho vị Tông Chủ này, thực ra thì hắn không biết nhưng may mà có Vô Địch biết bằng không thì hắn muối mặt rồi.

Đa số tất cả mọi người đều đi con đường pháp tu vì pháp tu tấn thăng càng nhanh càng dễ dàng hơn nhiều so với thể tu, Xuân Đức thì chọn con đường thể tu, con đường này gian nan hơn nhưng một khi đã mạnh thì

pháp tu đồng cấp hoặc cao cấp hơn hẳn một chút thì chỉ có ngậm tăm vậy. (Thực tế ban đầu hẳn cũng tu pháp nhưng sau này gặp biến đổi nên theo con đường này.)

Nhưng lúc bọn họ đang xuống núi thì có một tên nam đệ tử đi nhanh lại gần hai người cúi đầu cung kính thưa:

" Thưa tông chủ có người của Luyện Hồn Tông tới, Đại Trưởng Lão nói người nhanh tới."

Thiên Thừa Phong(Tông Chủ Thiên Âm Tông) nhìn người mới đến bình thản hỏi:

" Đám kia đến những người nào? "

Tên nam đệ tử kia nói:

" Thưa tông chủ bên Luyện Hồn Tông đến 100 người trong đó có Tông Chủ cùng hai thiên tài vạn năm khó gặp của Luyện Hồn Tông."

Thiên Thừa Phong phát phát tay nói:

" Đi đi, ra nói cho bọn hắn biết ta có việc bận không thể ra."

Tên nam đệ tử kia cũng không dám nói gì nhiều, mà là cung kính cúi chào một cái sau đó đạp mây mà đi. Nếu bình thường nếu Tông Chủ Luyện Hồn Tông tới thì Tông Chủ Thiên Âm Tông ra đón tiếp mới là phải đạo nhưng hôm nay Thiên Âm Tông có tôn đại thần ở đây nên Thiên Thừa Phong cũng mặc kệ đám người Luyện Hồn Tông.

Thiên Thừa Phong cười bồi nhìn Xuân Đức nói:

" Để tiên bối chê cười."

Xuân Đức lắc đầu đáp:

" Không có gì, mà cái Luyện Hồn Tông này là thế lực ở nơi nào? Nghe tên có vẻ rất bá khí đấy. "

Thiên Thừa Phong nghe hỏi vậy thì đáp:

" Bọn họ là thế lực được hợp thành từ 6 cái thế lực tam tinh tu hồn đạo ở vùng giáp ranh với Quỷ Vực, thực lực so với Thiên Âm Tông cũng không kém hơn là bao, bọn họ cũng có 3 vị lão tổ tu vi nữa bước Tinh Vương Cảnh nhưng trong đó có một vị thọ nguyên sắp hết. Do đều là thế lực Nhị tinh nên giữa Thiên Âm Tông và bọn họ cũng có chút quan hệ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 526: Bảo Khố Của Thiên Âm Tông

Không biết sau biến động trung thiên thì thế nào nhưng trước khi diễn ra biến động trung thiên thì trung thiên chia làm bốn vực chính, Yêu Vực, Quỷ Vực, Ma Vực địa vực còn lại chính là của nhân loại, mỗi vực như vậy thì có vài thế lực đứng đầu, đa phần đều là nhị tinh thế lực, còn nhất tinh thì không có một cái nào khác.

Đa phần tu sĩ khi tới Hằng Quân Cảnh đều lựa chọn tới tiếp dẫn đài, từ nơi đó đột phá ranh giới giữa hai cái vũ trụ, từ trung thiên tiến vào cao thiên tìm kiếm một cơ duyên mới. Nhưng vẫn còn rất nhiều người đến tu vi như vậy nhưng cũng không có phi thăng mà vẫn ở lại trung thiên tiếp tục tu luyện. Mỗi người bọn họ đều có lý do riêng của bản thân.

Sau khi hai người gặp vị đệ tử kia xong thì không có ai tới làm phiền nữa, rất nhanh hai người đã đi đến bảo khố của Thiên Âm Tông.

Nơi đây cũng tồi tàn chẳng khác gì mấy cái khu bỏ hoang, rêu xanh, cây cỏ mọc tứ phía nhưng được cái cấm chế chi chít, ở bên ngoài thì có một vài ông lão canh cửa, khi thấy hai người tới thì một ông lão đứng dậy chấp tay nói với Thiên Thừa Phong.

" Tông chủ mời người giao ra lệnh bài, đây là quy củ."

Thiên Thừa Phòng nghe vậy cũng không có tức giận gì, hẩn lấy ra bốn cái lệnh bài đưa cho ông lão, bốn cái lệnh bài này một cái là của hẩn, ba cái

còn lại chính là của ba vị lão tổ. Ông lão xem xét kĩ lưỡng thì gạt đầu ra hiệu mời đi vào bên trong.

Khi Thiên Thừa Phong đang định dùng mấy cái lệnh bài mở ra cấm chế nơi đây thì, Xuân Đức đã kéo hắn đi xuyên qua vô số cấm chế, chỉ thấy thân ảnh hai người lướt qua liền tiến vào bên trong, Xuân Đức nghiêng đầu qua thì thấy Thiên Thừa Phong đang dùng ánh mắt kinh sợ nhìn hắn thì nói:

" Không có gì ngạc nhiên cả, bản thể ta có thiên phú thần thông có thể dung hòa cấm chế nên không cần e sợ cấm chế, chỉ khi cấm chế kia đẳng cấp cao hơn ta quá nhiều mà thôi nhưng theo ta thấy sau lần này thì các ngươi nên mua vài cái sát trận cao cấp một chút, nơi quan trọng thế này mà toàn dùng ba cái đồ kém chất lượng. "

Thiên Thừa Phong giật giật khóe miệng, làm sao hắn nghe thấy vị tiên bối này đang chê bai Thiên Âm Tông lạc hậu vậy. Hắn nhìn Xuân Đức hỏi:

" Không biết tiên bối có bộ sát trận cao cấp nào không? "

Xuân Đức gật gật đầu nói:

" Có thì có đấy nhưng đợi khi nào mấy vị lão tổ của ngươi đi ra thì hãy cùng bọn họ thương thảo một chút là có nên mua hay không vì ta thấy Thiên Âm Tông cũng không khá giả gì cho lắm. Mà thôi không nói chuyện đó nữa, chuyện đó sau hẵng nói, thần khí tông môn các ngươi để chỗ nào rồi."

Thiên Thừa Phong nghe vậy thì miệng lại co giật thêm vài lần: " Quả như hần đoán vị tiên bối này đang chê Thiên Âm Tông nghèo nhưng dù sao hần cũng không làm gì được đối phương, đánh thì không lại mắng thì không dám nên chỉ đành cười trừ."

Theo chân Thiên Thừa Phong, sau khi mở ra không biết bao nhiêu là cái cơ quan cùng cấm chế thì Xuân Đức cũng đã thấy được một món thần khí đầu tiên, món thần khí này là một thanh kiếm linh tính rất đầy đủ nhưng so với Nhất Kiếp Kiếm còn thua xa.

Nhìn thanh kiếm một lúc Xuân Đức lắc đầu nói:

" Đúng là thần khí nhưng mà chất lượng không được tốt cho lắm, chúng ta qua nơi khác nhìn xem."

Thiên Thừa Phong còn đang chuẩn bị ba hoa chích chòe một phen nghe thế thì há hốc mồm ra, nói thật hấn lúc này có chút sốc, hấn lần đầu tiên thấy có người nói thần khí phẩm chất không được tốt. Nhìn Xuân Đức hấn cả gan hỏi một câu:

" Tiền bối, thanh kiếm này tại sao lại không được tốt lắm? Phải biết nó là thần khí à."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Đích xác nó là thần khí có công hiệu tự lạnh, lực công kích cũng mạnh nhưng mà ta đã có cái tốt hơn rồi nên không muốn."

Thiên Thừa Phong nghe vậy thì gật đầu không hỏi gì thêm nữa mà dẫn Xuân Đức băng qua bao nhiêu cấm chế đi tới một cái thủy động ở bên dưới bảo khố.

Bên dưới này có ánh sáng xanh lam, mờ ảo như ánh trăng. Nơi đây có mười hai cây cột phía bên trên mỗi cây cột có phù văn lấp lóe, mười hai cây cột đá đang phát ra vô số sợi tia vàng nhạt bắn vào trung tâm của mười hai cây cột đá.

Ở phía trung tâm Xuân Đức thấy có một con cóc à nhâm con ếch, vì con này có màu xanh lại còn không có mụn nhọt khắp người. Bốn chân bị cố định bằng 4 sợi dây xích to tướng, trên đầu thì bị một quả cầu năng lượng màu vàng, áp chế cho nó không ngóc đầu lên nổi. Ở bên trên quả cầu năng lượng màu vàng lại có 9 con ếch nhỏ cả người được bao bọc với những tia sét tím. Chín con ếch nhỏ này cũng không biết bị lực lượng gì mà đều bất động.

Thiên Thừa Phong chỉ về phía giữa thủy đàm nói:

" Tiên bối thấy con vật kia chứ, nó chính là Tử Kiếp Lô Oa(một con ếch điện nghe chuối chuối nên lấy cái tên kia nghe cho sang chảnh),trước kia có hai vị lão tổ tìm được một cái vòng tay trong một cái quan tài bằng ở vùng Tuyệt Vực, khi trở về tông môn tìm tòi thì phóng xuất ra con nghiệt chủng này, vì nó mà phân nữa Thiên Âm Tông bị hủy, may mà hai vị lão tổ kia dùng tính mạng hiến tế phong ấn nó nơi đây."

Xuân Đức lập tức hiểu ra, Thiên Âm Tông đây mà muốn nhờ tay hấn mang đi cái đại họa này, theo hấn quan sát thì phong ấn này cũng chỉ vài ngàn năm nữa thì cũng biến mất, tới lúc đó thì Thiên Âm Tông lại có một trận họa kiếp. Mặc dù con Tử Kiếp Lô Oa này rất mạnh nhưng mà không chế không được thì cũng vô dụng, chẳng bằng đưa cho Xuân Đức vừa trả nợ, vừa đánh sâu quan hệ.

Nhìn Thiên Thừa Phong, Xuân Đức nói:

" Đưa cái vòng tay kia ta xem một chút như thế nào mà?"

Thiên Thừa Phong lập tức lấy ra một cái vòng tay làm bằng xương thú, nhìn có vẻ cổ xưa ngoài ra không có gì bất mắt. Xuân Đức cầm lấy vòng tay xem qua một lượt thì cũng biết cái này là cái gì rồi, cái này chẳng có tác

dụng quái gì khác ngoài chứa con ếch bự kia cùng bổ sung năng lượng nhanh cho nó cả.

Ném lại cái vòng tay cho Thiên Thừa Phong, Xuân Đức nói:

" Cái vòng đó là để nuôi dưỡng thú sủng cấp cao người cứ cầm lấy mà dùng, có bốn năm cái cấm chế trên đó đều bị ta xóa đi rồi không cần lo bị nó đánh cắp linh lực."

Thiên Thừa Phong tiếp nhận cái vòng tay, hẩn nhắm mắt dùng thần niệm dò xét, sau đó hẩn vui mừng quá đỗi, vì bên trong cái vòng tay kia có một số thứ mà hẩn cần, đôi khi rác của người này lại là bảo tàng của người khác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 527: Đã Khó Thu Phục Vậ Thì Cứ Giết Chết Sau Đó Luyện Con Rối

Trả lại cái lắc cho Thiên Thừa Phong, Xuân Đức bay xuống cái thủy đàm kia. Thấy hấn xuống con ếch bự kia lập tức dùng ánh mắt hung dữ nhìn hấn. Xuân Đức thấy nó hung dữ nhìn mình thì hấn liền ném hai thanh Kiếm Kiếm vào thẳng con mắt của nó.

Ngũ Kiếm Kiếm cùng Tam Kiếm Kiếm phân biệt đâm thẳng vào trong mắt của con ếch, đau đớn kịch liệt khiến nó phản ứng dữ dội. Một tiếng kêu trầm thấp phát ra từ bên trong bụng con ếch.

Vì tiện cho hành sự nên Xuân Đức nói cho Thiên Thừa Phong ra ngoài đợi hấn, thiên thừa phong không có phản đối, hấn ngay lập tức đi ra ngoài, đứng trước cửa ra vào của hàn đàm, thủ hộ ở nơi đó tránh có người đi vào quấy rầy Xuân Đức thu phục còn yêu vật kia.

Trước lúc hấn đi ta còn không quên nhìn thêm vài lần hai thanh Kiếm Kiếm, hấn nhớ ngày trước dùng thần khí mà chỉ tạo một vết thương rất nhỏ cho con ếch này vậy mà hôm nay Xuân Đức hơi hợt ném kiếm ra liền đâm rách mi mắt của con ếch đâm xuyên vào bên trong mắt nó.

Đợi Thiên Thừa Phong ra ngoài bản tôn của cùng Bóng Ảnh lập tức đi ra bên ngoài không gian vong linh xuất hiện bên trong thủy đàm. Triệu hồi ra A Ngọc cùng A Khờ, hai đứa này vừa thấy hấn liền quán quyết lấy nhưng khi bọn nó nhìn thấy con ếch bự to như tòa núi đang ở giữa thủy đàm thì rít lên những âm thanh hung phấn.

Xuân Đức nhìn con ếch lớn đang bị phong ấn kia cười lạnh nói:

" Dã tính mười phần không chịu thuận phục, hắc hắc, để cho A Ngọc cùng A Khò cắn nuốt thì có khi còn tốt hơn việc tốn thời gian thu phục, thân thể thì làm con rồi cũng tiện. Lão nhị giúp ta một tay."

Bóng Ảnh bên cạnh nói:

" Yên tâm lão đại."

Vừa nói xong thì Bóng Ảnh biến hóa thành một đám sương màu đen xâm nhập vào bên trong pháp trận tự biến bản thân thành một loại lực lượng phong ấn kết hợp với lực lượng vốn có, ngay lập tức phong ấn này đã tăng sức mạnh lên không biết bao nhiêu lần.

Ở một bên Xuân Đức cũng ngồi xuống triệu hồi ra Thiên Xích Bích Huyết Bia, cái chiêu thức quen thuộc của hắn nhưng đành phải từ bỏ vì lý do linh hồn hạn chế, bây giờ linh hồn cũng đã bành trướng không cần lo lắng nữa vì thế em nó lại được lên sàn.

Một cái bia đá cao 10 mét rộng 5 mét dày 2 mét xuất hiện, bia đá đỏ tươi như máu, phát ra ánh sáng yêu dị tới cực điểm, từ bia đá có vô số móc lao màu đỏ bắn ra, mỗi móc lao được nối liền với bia đá bằng một sợi xích màu đen.

Phập Phập Phập Phập Phập.

Như mưa rào lao móc cắm xuống thân thể con Tử Kiếp Lô Oa khiến cho nó kêu lên rung trời, bị kích thích quá mạnh khiến cho thân thể có nó trong nháy mắt thoát ra khỏi phong ấn nhưng ngay sau đó liền bị phong ấn lại.

Âm thanh của nó như tiếng sấm ở gần khiến cho cả không gian nơi đây rung lắc mãnh liệt, đất đá rơi xuống la tả, rơi vào bên trong mặt nước phát ra những tiếng bùm bùm.

Nhìn qua Trương Đức, Xuân Đức nâng tay chỉ một cái liền có một cái lồng phòng ngự hiện ra, bảo vệ lão tam. Cùng lúc đó ở bên ngoài đang canh gác Thiên Thừa Phong nhảy dựng lên, hắn nghe thấy âm thanh kêu thảm của Tử Kiếp Lô Oa, hắn rất muốn vào bên trong xem là có việc gì nhưng lại không dám làm trái ý Xuân Đức.

Đúng lúc này thì từ bên trong có một âm thanh vang lên:

" Thiên Thừa Phong đạo hữu xin mời vào đây hỗ trợ ta một tay."

Thừa Thiên Phong nghe vậy thì không có ngần ngại mà nhanh chân đi vào bên trong, vào bên trong thì hắn liền sững người, vì bên trong này lại có thêm một hai người. Cảm nhận được khí tức khủng bố từ hai người hắn không dám dò xét nữa mà tiến lại gần Xuân Đức chờ đợi sai bảo.

Xuân Đức ném ra hai cái đài sen, kết hợp với đài sen hắn đang ngồi thì tạo thành Tam Tiên Pháp Trận. Xuân Đức niệm một câu thì Thiên Thừa Phong lập tức xuất hiện ở mộ trong hai cái đài sen, cái đài sen còn lại là do bóng ảnh chủ trì.

Ngay sau đó từ ba đài sen phóng lên một luồng ánh sáng xuyên phá hư không, luồng ánh sáng này trực tiếp xuyên qua trần đá phía bên trên, ánh sáng từ Bóng Ánh mà màu đen như mực, bên Thiên Thừa Phong là màu xanh cùng Xuân Đức là màu đỏ.

Từ bên trong cột sáng kia vô số tinh điểm tách ra dung nhập vào Thiên Xích Bích Huyết Bia, ngay lập tức Thiên Xích Bích Huyết Bia liền phát ra

hào quang đại thịnh, lại có thêm vô số các móc lao đâm xuống con ếch bên dưới nhưng móc lao này nhỏ hơn lúc trước nhưng lại có uy lực mạnh hơn.

Mỗi khi móc lao đâm vào trong cơ thể con ếch thì nó liền rú lên thể lương, cùng lúc đó năng lượng tinh hoa sinh mệnh cùng hấp ám theo những sợi xích truyền về tấm bia đá, sau đó tất cả mọi năng lượng kia đều truyền vào hai bức tranh ở mặt trước tấm bia.

Hai bức tranh này chính là A Ngọc, cùng A Khờ sau khi dung nhập cùng tấm bia. Phải nói con ếch kia sinh mệnh cực cường sau 1 tiếng mà nó vẫn còn điên cuồng giãy dụa. bình thường một tên Thân Quân Cảnh bị hấp nguyên như thế này chưa đến 20 phút liền treo, vậy mà con ếch này chịu một tiếng không có vấn đề.

Bồn tiếng sau con ếch đã bớt phản kháng, Xuân Đức lúc này cũng giải tán Tam Tiên Pháp Trận vì Thiên Thừa Phong yếu quá, mới có mấy tiếng mà sắc mặt đã cắt không ra máu, cả người run như cày sậy, nhìn đến tội.

Hắn vừa được tha thì liền ngồi xếp bằng ở bên cạnh khôi phục. Xuân Đức vẫn tiếp tục chiến đấu với con ếch lớn, do mất đi Tam Tiên Trận phụ trợ nên tốc độ rút đi bản nguyên của nó cũng chậm lại rất nhiều. Nhưng dù gì nó cũng hết sức phản kháng rồi nên chịu khó tốn thời gian tí thì vẫn giải quyết nó được như thường.

Dị tượng ở bảo khố khiến cho rất nhiều người chú ý, mấy tên cao tầng nhanh chóng đi tới nơi này xem có việc gì. Khi họ biết là tông chủ đang ở trong thì liền rời đi, việc của tông chủ bọn họ không nên xen vào thì hơn.

Qua đi thêm 3 ngày.

Sau ba ngày thì cái con ếch chết tiệt kia cũng bị rút cạn bốn nguyên mà chết, đến chín đạo bốn nguyên kiếp lực cũng bị lấy đi. Trong ba ngày này Thiên Thừa Phong cũng có 3 lần giúp Xuân Đức một tay.

Nhưng tên này thực lực có phần bạc nhược nên thời gian không trận càng ngày càng ngắn, hôm đầu tiên được bốn giờ, hôm sau thì được 2 giờ, hai hôm sau mỗi lần chưa đến 30 phút. Nói thật giải quyết xong con ếch kia cũng khiến cho Xuân Đức tí nữa mệt chết, sau khi xong việc hắn liền thu gom chiến lợi phẩm quay về không gian vong linh nghỉ ngơi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 528: Đôi Khi Luôn Có Người Nhìn Chúng Ta Chướng Mắt Mà Không Cần Lý Do

Ngày hôm sau. Bên dưới bảo khố Thiên Âm Tông nơi có Bích Thủy Hàn Đàm.

Lúc này ở phía dưới chỉ còn có Trương Tam Thiệu(Vẫn đang bị linh hồn Xuân Đức khống chế) cùng vị Tông chủ Thiên Thừa Phong kia. Sau một ngày, cuối cùng Thiên Thừa Phong cũng khôi phục được thất thất bát bát hẳn đứng dậy nhìn Xuân Đức cười khổ nói:

" Lại để tiền bối chê cười rồi."

Xuân Đức cười lắc đầu nói:

" Không có gì đáng chê cười cả, tu vi không đủ thì đó là điều tất nhiên mà, tông chủ còn trẻ rất nhanh thì sẽ vượt qua tu vi đám lão già chúng ta(Xuân Đức chém gió, tuổi của hắn còn không đáng làm chắt người ta nhưng ai bảo tu vi hắn cao hơn ha ha). Thôi chúng ta nên đi ra ngoài, ta đoán đám người ngoài kia bây giờ đã như lửa đốt mông, suy đoán lung tung đủ điều rồi."

Thiên Thừa Phong nghe vậy thì hỏi có chút băn khoăn hỏi:

" Tiền bối không đi xem mấy món thần khí khác sao? "

Xuân Đức xua tay nói:

" Không cần đi nữa, lần này có thu hoạch lớn vậy rồi nếu lấy nhiều thêm chẳng quá tham lam. Ha ha. Thực ra ta là người rất tham lam nên Thiên Âm Tông có món thần khí nhân nào có phẩm chất thần khí thì đưa cho ta, ta cũng sẽ không từ chối."

Thiên Thừa Phong nghe thế thì nhếch mép sau đó gật đầu, sau đó hai người cùng nhau đi ra bên ngoài. Ra bên ngoài thì đã thấy mấy lão giả giữ cửa đang nôn nóng đứng đó. Khi nhìn thấy Thiên Thừa Phong thì mấy người kia liền hỏi thăm mấy chuyện hôm trước, có điều Thiên Thừa Phong cũng không nói gì thêm mà là nói qua loa cho qua chuyện.

Xong việc nơi đây thì Xuân Đức cũng gửi lại nữa bộ dưới của phương pháp tấn thăng thành Tinh Vương Cảnh cho Thiên Thừa Phong mang về cho mấy lão bất tử. Có điều Thiên Thừa Phong lại mời hẳn đến nơi tiếp khách của Thiên Âm Tông để nhìn mấy người Luyện Hồn Tông.

Xuân Đức cũng có phần hứng thú với đám dùng hồn phách làm vũ khí này nên cũng đồng ý đi theo. Còn về phần nữa quyền bí tịch phía sau thì sau khi Thiên Thừa Phong truyền tin cho ba vị lão tổ thì không cần hẳn chạy về ba người kia đã đi tới tận nơi.

Gặp nhau thì không thể thiếu được đàm luận chút việc rồi, từ chuyện xảy ra mấy ngày hôm nay cho tới việc tu luyện, mọi người cũng mang ra trao đổi một phen. Sau khi ba vị lão tổ Thiên Âm Tông biết Xuân Đức đã giúp Thiên Âm Tông giải quyết được một mối họa thì lại có tặng vật đưa ra. Biết Xuân Đức cần nhân thần khí nên có một ông lão đã bỏ thứ yêu quý mà đưa cho hẳn.

Có qua có lại cho toại lòng nhau nên Xuân Đức cũng mang ra vài ống thủy tinh nhỏ đựng một loại dung dịch khiến tinh thần người ta ở mức độ linh mãnh cao đưa cho mấy người kia. Sau đó mọi người lại nói chuyện với nhau thêm một lúc rồi chia tay trong vui vẻ.

Ba người thì gấp rút đi về tiếp tục cảm nhận lực vị diện, cùng tham khảo phương pháp tấn thanh Tinh Vương Cảnh. Đương nhiên cũng không thể bỏ qua cho vị tông chủ đang làm công việc dẫn đường cho Xuân Đức rồi, hắn cũng mang ra một ít tiêu hao phẩm đưa cho vị tông chủ này coi như là làm quà. Cũng không có gì nhiều, vài tấm phiến thiên thánh phù cùng một tấm phi thiên thần phù mà thôi.

Xuân Đức không coi là gì vì hắn chế tạo ra được nhưng vị tông chủ kia thì coi như là chân bảo giữ mệnh. Có mấy tấm phù này thì lúc nguy nan có thể giữ lại một mạng.

Trên đường đi tới nơi đón tiếp đám người Luyện Hồn Tông thì Xuân Đức lại vô tình gặp được sư phụ cùng sử tử của tam đệ hắn, đương nhiên đã thấy nhau thì phải chào hỏi rồi.

Lộ Phù Dung nhìn Xuân Đức cùng Thiên Thừa Phong hơi nghiêng người chào:

" Tiên bối, tông chủ cũng đang đi tới Ngọc hư Phong sao? "

Hương Hương lúc nhìn thấy vị sư đệ của mình thì có chút bối rối nhưng có lẽ nàng đã được sư phụ nàng báo cho biết nên cũng không có xoắn suyết gì nhiều. Nàng cũng khom người cúi chào.

Thiên Thừa Phong nói:

" Người một nhà không cần đa lễ, đang tiền đường thì chúng ta cùng đi."

Thiên Thừa Phong hôm nay đang rất vui vẻ nên lời nói cũng không có cứng nhắc như mọi người, đừng nói là hắn nếu là người khác tự dừng lại tìm được con đường đi sau này, phiền muộn biến mất lại còn được thêm vài món bảo vật bảo mệnh thì không mừng mới lạ.

Sau đó bốn người cùng nhau mà đi, đi trên đường Thiên Thừa Phòng liên tục nói chuyện, giới thiệu cho Xuân Đức đủ thứ, còn về phần Lộ Phù Dung cùng Hương Hương thì im như thóc, Xuân Đức thấy vậy thì nhìn Lộ Phù Dung cười nói:

" Làm sao cứ im lặng mãi vậy sư phụ của lão tam, có tâm sự gì sao? "

Lộ Phù Dung có hơi giật mình nhưng nàng làm như không có gì nói:

" Không có, cảm ơn tiên bối đã quan tâm, ba bị lão tổ đã căn dặn không nên làm phiền tiên bối."

Xuân Đức nhìn Thiên Thừa Phòng hỏi:

" Lại còn có chuyện như thế nữa à? "

Thiên Thừa Phong lắc đầu đáp:

" Vãn bối cũng không biết, vãn bối cùng tiên bối cùng tiến vào nơi kia mà."

Xuân Đức gật đầu sau đó vỗ vai Thiên Thừa Phong cười nói:

" Thôi ta có chút việc quan trọng phải làm gấp khi khác có cơ hội sẽ chỉ giáo tiểu tử ngươi nhiều hơn. Tam đệ ta ở tông môn các ngươi nhớ chú ý hẩn giúp ta một chút, có đôi khi ta bận việc quá cũng không có để ý hẩn được."

Thiên Thừa Phong nghe vậy thì chấp tay nói:

" Tiên bối quá lời, việc Trương sư điệt vãn bối sẽ chú ý."

Xuân Đức không có nói gì thêm mà rút về thân hồn của mình, Trương Tam Thiếu lập tức từ thế giới linh hồn của Xuân Đức trở về với thân thể.

Trương Tam Thiếu vừa mở mắt ra liền thấy ba người đang chăm chú nhìn hắn thì không khỏi theo bản năng nhảy lùi lại phía sau, cảnh giác hỏi:

" Có việc gì sao? Tông Chủ, Sư Tôn, Hương Hương sư tỷ ba người làm gì mà nhìn ta chăm chú vậy? "

Tuy vẫn là người trước mắt nhưng Tông chủ Thiên Thừa Phong cùng Phong Chủ Lộ Phù Dung đều có thể cảm thấy sự khác biệt một trời một vực, người trước kia tuy cười nói nhưng luôn gây cho người ta cảm giác tim muốn ngừng đập, còn thiếu niên trước mắt này lại mang lại cho người ta cảm giác thanh thoát, thoải mái.

Lộ Phù Dung khẽ thở ra một hơi nói:

" Vẫn là đồ nhi của ta tốt, vị tiền bối kia khiến ta cảm thấy quá áp lực."

Thiên Thừa Phong khẽ gật đầu, hắn không có phủ nhận điều mà Lộ Phù Dung nói, ngày đầu tiên đi gần với Xuân Đức hắn còn luôn có xung động muốn quay người chạy đi xa kia.

Hương Hương cũng giống như hai người khác, khi Trương Tam Thiếu trở về thì trong lòng nàng cái cảm giác như có thanh kiếm đang gác trên cổ kia cũng biến mất nhưng khi nàng nhìn về phía Trương Tam Thiếu thì ánh mắt hiện lên một sự tức giận, nàng tiến lại gần nhéo lỗ tai hắn nói:

" Sư đệ tốt, sư đệ có biết mấy ngày hôm nay sư tỷ rất nhớ đệ không? "

Trương Tam Thiếu lập tức nhớ tới điều gì, khuôn mặt hắn biến thành khổ qua nói:

" Sư tỷ tha mạng, sư đệ lần sau không dám nữa, đệ thề đấy."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 529: Đôi Khi Luôn Có Người Nhìn Chúng Ta Chướng Mắt Mà Không Cần Lý Do-1

Bốn người tốc độ rất nhanh không qua bao lâu thì đã đi tới Ngọc Sơn Phong.

Ngọc Sơn Phong

Nơi đây đang tụ tập rất nhiều đệ tử của Thiên Âm Tông cùng một ít đệ tử Luyện Hồn Tông, tất cả đều là đệ tử hạch tâm nổi bật của tông môn. Ngoài ra còn có đám cao tăng của Thiên Âm Tông nữa.

Ở vị trí cao thì là nơi mà mấy vị Phong Chủ cùng đệ tử chân truyền của bọn họ, ngồi ngang hàng với bọn họ là Tông chủ Luyện Hồn Tông cùng mấy vị trưởng lão khác. Đứng sau Tông chủ Luyện Hồn Tông có một nam, một nữ. Nam thì độ tuổi thanh niên, tướng mạo bất phàm, ánh mắt rất có thần, trên mặt lúc nào cũng treo một nụ cười nho nhã. Nữ tử thì dáng người thướt tha, ánh mắt to tròn, khuôn mặt như vẽ ra, nhìn rất động lòng người. Một nam một nữ kia chính là thiên tài vạn năm gì đó của Luyện Hồn Tông.

Khi mấy người sắp tới nơi thì Trương Tam Thiếu với bản tính không thích bị mọi người để ý nên đã cùng Hương Hương ở lại phía sau, để cho Thiên Thừa Phong Tông Chủ cùng Lộ Phù Dung Phong chủ Ma Âm Phong đi chào hỏi cùng mọi người.

Việc này Thiên Thừa Phong cùng Lộ Phù Dung cũng không có ý kiến gì cả, dù sao với địa vị của Trương Tam Thiểu hiện nay thì một cái yêu cầu không tính là yêu cầu kia thì chẳng đáng là gì. Sau khi Lộ Phù Dung dặn dò vài câu xong thì Trương Đức cùng với Hương Hương đi xuống lẫn vào dòng người phía bên dưới.

Đang đi trong dòng người Trương Tam Thiểu hỏi:

" Sư tử, mấy người sư muội đâu rồi? Bọn họ không tới nơi này sao? "

Hương Hương đáp:

" Mấy người bọn sư muội đã ở trên Ngọc Sơn Phong từ mấy ngày trước rồi. Sư tử cùng sư phụ có chút việc nên phải quay về Ma Âm Phong. "

Trương Tam Thiểu lại hỏi:

" Mà Luyện Hồn Tông đến tông môn chúng ta làm gì vậy sư tử? "

Hương Hương kì quái nhìn hẳn hỏi:

" Sư đệ đi theo Tông Chủ không có nghe người nói sao? Mà mấy ngày này ở bên trong bảo khố có việc gì vậy nói cho sư tử nghe đi."

Hương Hương lúc này hoạt bát hẳn lên thể hiện tính bất quá của nàng, nàng dùng đôi mắt dễ thương nhìn Trương Tam Thiểu, Trương Đức thấy vậy liền bị đánh bại nói:

" Cái này sư đệ cho nói cho mình sư tử biết, sư tử không được nói chuyện này với ai đâu đấy. À có thể nói với Vương đại thúc cùng sư tôn."

Hương Hương liên tục gạt đầu, nàng kéo tay Trương Tam Thiếu vào bên trong một cái đình viện nghỉ mát. Ngọc Sơn Phong có rất nhiều đình viện như thế này, vì nơi đây thường xuyên tiếp khách từ bên ngoài tới nên xây dựng nhiều các đình viện như vậy để tiện cho khách dừng chân.

Đình viện này rất rộng nhưng chỉ có vài người đang chờ đồng bạn dừng chân bên trong mà thôi. Đi vào bên trong Hương Hương cùng Trương Tam Thiếu ngồi xuống một cái bàn đá, bọn họ vừa vào trong thì liền thu hút ánh mắt của những người khác nhưng khi họ thấy phục sức của Hương Hương thì cúi đầu chấp tay chào một cái sau đó rời đi.

Sau khi những người kia rời đi thì Trương Tam Thiếu ngây thơ bắt đầu tường thuật những gì mà mình nhìn thấy mấy ngày này, thấy cảnh tượng hoành tráng cỡ nào, con Tử Kiếp Lô Oa kia là cỡ nào mạnh mẽ, hẳn cũng không thêm mắm thêm muối vào chỉ kể lại như lúc diễn ra.

Dù không có thêm mắm thêm muối nhưng vẫn làm cho Hương Hương kinh hô liên tục, nhưng sau một lúc lâu mà Hương Hương không nghe Trương Tam Thiếu kể về phép thuật thần thông của mấy người khi chiến đấu thì hơi bất mãn nói:

" Sư đệ nói này giờ sao sư tỷ không nghe thấy sư đệ nói về pháp thuật mà mấy vị tiền bối thi triển, có phải hay không sư đệ lại đang tính lừa gạt sư tỷ cái gì? "

Trương Đức xua tay nói:

" Không phải đâu, thật sự là sư đệ không có lừa gạt sư tỷ mà. Tại pháp thuật kia quá kinh khủng sư đệ không mở mắt ra được nên không biết miêu tả làm sao hết, chỉ có lúc ban đầu đại ca thi triển thì sư đệ có ghi lại được một đoạn ngắn nhưng lại không thể nào quan sát."

Trương Tam Thiếu lấy ra một cái miếng ngọc màu đen đưa cho Hương Hương, Hương Hương tiếp nhận cầm lấy miếng ngọc màu đen to bằng bàn tay kia, nàng dùng thần niệm vào bên trong quan sát.

Nhưng sau chưa tới hai hô hấp nàng lập tức liền hét thảm một cái bay ngược ra phía sau, khước miệng chảy ra một chút máu tươi, sắc mặt nàng trong nháy mắt trắng bệch không còn chút máu. Trương Tam Thiếu vội vàng chạy lại nâng nàng lên hỏi:

" Sư tử, sư tử, sư tử có sao không? Tử uống thứ nước này rất nhanh sẽ tốt."

Hắn lấy ra dung dịch trị thương bí chế của Ác Ma Điện đổ vào bên trong miệng của Hương Hương, Hương Hương chỉ cảm thấy cả người trong nháy mắt ở bên một cánh rừng toàn màu xanh nhưng chiếc là kia xoay xung quanh nàng...

Nhưng rất nhanh thì cảm giác thoải mái kia cũng biến mất lúc nàng mở mắt ra, kiểm tra thân thể thì thấy mọi vết thương đã lành rồi, nàng không khỏi kinh ngạc nhìn cái ống thủy tinh đựng dung dịch màu xanh vẫn còn 2/3 kia. Nàng nhanh tay cướp lấy sau đó thu vào bên trong nhẫn không gian, nàng nhìn Trương Tam Thiếu nói:

" Cái này là sư đệ dùng bồi thường cho sư tử được chứ? Sư đệ có ý kiến gì không? "

Trương Tam Thiếu cười cười, hắn thừa biết mình có ý kiến cũng bằng thừa, với loại thuốc trị liệu này ca ca cho hắn cả một rương lớn có đến hơn 1 vạn ống nên cũng không tiếc vài ống, hắn lấy thêm 10 ống đưa cho Hương Hương nói:

" Cho sư tử này."

Hương Hương có đôi chút ngại ngùng nhưng suy nghĩ một chút nàng vẫn nhận, đang lúc hai người còn trong tư thế mập mờ thì có một giọng nữ vang lên:

" Đây không phải Hương Hương tiên tử của Ma Âm Phong sao? làm sao lại thích chơi trò tình cảm với...."

Nhưng khi nàng nhìn thấy khuôn mặt của Trương Tam Thiếu thì ngay lập tức nuốt lời còn chưa nói ra ngược vào trong. Nàng nhìn về phía Trương Tam Thiếu có phần sợ hãi.

Nghe được âm thanh truyền tới Hương Hương lúc này cũng không có ngay lập tức đứng dậy mà nàng từ từ đứng dậy thoát khỏi cánh tay của Trương Tam Thiếu đang ôm nàng, nói thật nàng có chút lưu luyến cảm giác đó.

Hai người tách ra nhìn về phía cô gái ăn mặc có phần bại lộ kia, cô gái này nói là ăn mặc thiếu vải nhưng chỗ cần che đều che hết những phần nàng lộ ra khiến người ta muốn phun máu mũi. Tóc dài như thác nước, thân người khỏa chē vào đâu, ngực trần công mông phòng thủ, cái miệng nhỏ nhắn, đôi mắt hút hồn, nàng nhìn khác gì một yêu nữ cả(Nữ yêu tinh xinh đẹp.)

Hương Hương nhìn nàng kia lạnh nhạt nói ra:

" Thiên Hoa Tông các ngươi tới rồi sao, không biết trong 100 năm này bên trong Thiên Hoa Tông có thiên tài nào xuất hiện không? Nếu không có thì lần này các ngươi lại xếp cuối nữa rồi, gần ngàn năm này Thiên Hoa Tông các ngươi luôn là đệ nhất đếm ngược làm cho ta cũng cảm thấy cao hứng."

Trương Tam Thiệu có ngốc lúc này cũng nghĩ thấy mùi vị thuốc nổ rồi, hẳn cảm thấy không lành khi ở đây, hẳn đang muốn lui lại tránh xa chốn thị phi này thì lại không biết có một thằng cô hồn nào lại lớn tiếng gọi hắn lại.

" Người là kẻ nào mà lại dám chạm tay vào nàng ấy, ngươi muốn chết sao? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 530: Người Theo Đuổi Của Hương Hương

Người mới phát ngôn là một người có diện mạo đẹp trai, khoác trên người một bộ áo lông, đôi mắt hấn nhìn rất tà khí. Nhưng phải công nhận tên này may mắn, hấn nói câu đó với Trương Tam Thiếu thì còn mạng nếu mà lúc Xuân Đức còn đang nắm giữ thân thể thì tên kia chết thể nào cũng không biết.

Trương Tam Thiếu lúc này thì cảm thấy một trận buồn bực, tự dung lại nháy ra một thằng hâm. Hấn thấy mấy tên được gọi là thiên tài này tu luyện nhiều quá đầu óc chứa toàn cứt à không toàn nước, nói toàn cứt thì khó nghe quá, lại còn thiếu văn hóa.

Nhìn thanh niên đang có sắc mặt bất thiện nhìn mình, Trương Tam Thiếu nhíu mày nói:

" Sáng nay đã uống thuốc chưa, làm sao lại đi ra ngoài sủa loạn rồi. Nàng là sư tỷ của ta hằng ngày ăn cùng nhau, ngủ cùng giường còn chẳng sao, chỉ là ôm sư tỷ một chút thì có gì là to tát. Người cái tên có bệnh tâm thần này đã không biết gì lại còn cứ tưởng sư tỷ ta là của người vậy. Mà cho hỏi chân thành một câu ai là người đang nuôi người thế, để ta thông báo một câu còn nhanh đến đây mà xích người về cho uống thuốc."

Trong nháy mắt mấy người cứng đờ tại chỗ, đến cả Hương Hương cũng hai mắt tròn to nhìn tiểu sư đệ của mình, còn thiếu niên kia trong nháy mắt sắc mặt đen như đất nồi, hai mắt hấn bắn ra những tia điên cuồng như mắc bệnh dại, hấn rít lên một tiếng:

" Dám chửi ta người chán sống rồi sao, vậy để ta tiễn người đi một đoạn."

Nhanh như chớp giạt tên này thuận di cự ly ngắn đến trước mặt Trương Tam Thiểu đánh ra một quyền, tốc độ tên này rất nhanh nên khi Hương Hương bên cạnh còn chưa phản ứng kịp thì tên này đã đánh lên người Trương Tam Thiểu.

Nhưng tên này số không may rồi, Trương Tam Thiểu tu vi yếu nhược thật nhưng mà bảo vật thì trang bị đến cọng lông cũng có, tên kia một quyền đánh lên ngực của Trương Tam Thiểu, Trương Tam Thiểu bất động từ trong người hắn có một luồng sáng bạc ánh lên bắn ngược lực đạo của một quyền kia.

Chỉ thấy tên thanh niên kia đâm ra một quyền lên người Trương Tam Thiểu sau đó chỉ nghe " rắc " một tiếng tên kia bay ngược về phía sau, vừa bay ngược lại vừa phun cả máu lẫn mảnh vỡ nội tạng ra ngoài, tạo thành một đường vòng cung bằng máu rất đẹp.

Bích

Như cái bao cát bị ném xuống đất, tên kia rớt trên mặt đất sau đó lăn thẳng một đường xuống núi, may mà trên đường có nhiều chướng ngại vật nên hắn may mắn dừng lại được. Đám người xung quanh gần đó thấy đánh nhau thì không tán ra mà xúm lại xem.

Trương Tam Thiểu sau một thời gian đi theo Xuân Đức cũng học được một chút hắc tâm, nhìn thiếu niên kia đang chật vật bò dậy hắn liền ném ra cùng lúc 3 trái bom hơi cay.

Bùm Bùm Bùm

ba quả bom cùng lúc nổ tung, một màu đỏ bắn tứ tán khắp nơi nhưng tên nào không may dính phải thì liền không kiểm được rơi lệ, hai mắt đầm nước mắt, chúng đòn nặng nhất phải kể đến thanh niên kia, bị ăn ba quả bom hơi cay đặc chế vào mặt.

Bên trong quả bom này còn có ý cảnh tang thương cùng hối hận nên ai bị chúng chiêu liền bắt đầu nói ra tội lỗi của bản thân, một mảnh gào khóc thảm thiết nhìn thôi cũng thấy thú vị.

Công nhận ai cũng có tội lỗi của bản thân, nhiều tên nhìn bên ngoài mạo đường hoàng mà trong lòng thì một bụng ý xấu.

Nhưng đa phần đều là vì lợi ích mà làm hại lẫn nhau, cũng có vài trường hợp đặc biệt thích âm người khác làm trò vui. Nhất là khi nghe tên thanh niên kia kể ra tội lỗi thì Trương Tam Thiểu cũng cảm thấy một trận lạnh gáy.

Tên kia khi 6 tuổi đã mưu hại đệ đệ cùng cha khác mẹ của hắn, 9 tuổi đã lén hạ đầu cha hắn để lấy một món bảo vật, 20 tuổi vì đạt được mục đích muốn vào trong Nhất Dương Tông tên này không tiếc hạ sát vị ân nhân đã giúp hắn từ lúc còn trẻ, vào bên trong Nhất Dương Tông tên này vì nịnh nọt còn không tiếc tặng vị hôn thê cho người khác chơi, còn mấy kiểu giết người, tra tấn thì nhiều vô số kể.

Nhưng khi tên này đang kể tới đoạn hay thì có một bóng đen xuất hiện phía sau hắn đánh một cái vào sau gáy khiến tên này ngất đi mất nhưng mà ngất rồi mà tên này vẫn trong vô thức kể ra tội lỗi của bản thân, người kia thấy thế thì khóa huyết tên này lại cho hắn bị câm tạm thời, mất đi khả năng nói chuyện.

Đến lúc này thì Trương Tam Thiểu cùng nhìn rõ bóng đen kia là ai, người này là một trung niên có sắc mặt âm lãnh, ánh mắt hắn với tên thanh

niên kia có mấy phần giống nhau, nhìn cũng điên điên như nhau.

Trung niên kia quay về phía bên này chấp tay nói:

" Để cho mọi người chê cười là ta dạy đồ đệ không nghiêm. Không biết vị nào vừa làm ra tình cảnh này."

Trương Tam Thiếu nhìn trung niên sắc mặt có phần khó coi nói:

" Người lại có ý niệm muốn giết ta cho hả giận, đúng là sư phụ nào thì dạy ra đồ đệ như vậy. Người cũng không cần bảo ta cái gì ăn nói ngông cuồng nếu người dám thề với thiên đạo là được."

Trung niên kia có phần ngạc nhiên nhìn Trương tam thiếu, hẳn quả thật có phần sát ý với tiểu bối này nhưng nơi này là ở Thiên Âm Tông không có tiện phát tác, hẳn chỉ hừ lạnh một cái sau đó mang tên thanh niên kia rời đi.

Đợi hai người rời đi xa thì Hương Hương quay lại nhìn Trương Tam Thiếu hỏi:

" Sư đệ làm sao biết người kia có sát niệm với sư đệ? "

Trương Tam Thiếu nói:

" Đây là một môn Linh Tâm Chi Thuật, bất kì có có ý niệm xấu với sư đệ thì sư đệ đều có thể mơ hồ cảm nhận được, tu luyện càng cao thì có thể đọc một phần sát niệm kia. Người trung niên mới rời đi vừa rời có sát niệm rất mạnh với sư đệ nên...."

Hắn còn chưa nói xong thì Lộ Sơn Vương không biết lúc nào ở phía sau hắn nói:

" Không cần để ý, tên kia sau khi rời khỏi Thiên Âm Tông sẽ có người trừ khử, nếu thiên âm tông có một chút việc như vậy cũng không làm tốt thì

sao nhận hậu lễ của đại ca ngươi."

Trương Tam Thiệu nghe được âm thanh quen thuộc thì chỉ hơi giật mình một cái quay đầu lại nói:

"Đại thúc không cần lén lút như vậy chứ, ta bị đau tim à. Làm sao đại thúc ngươi lại tới nơi này?"

Lộ Sơn Vương cười nói:

"Tiểu tử ngươi nào trò như vậy ta xuống xem nào nhiệt, trên kia có đám lão bất tử rồi, ta không có hứng thú. Hắc hắc. Tiểu tử ngươi làm sao mà để cho đám này đến chuyện đại đàm lúc nhỏ cũng nói ra vậy."

Trương Đức lúc này cũng cười đắc ý, hắn lấy ra một quả bom nhỏ đưa cho Lộ Sơn Vương nói:

"Nhờ nó đấy, bên trong có hơi cay đặc chế cùng với ý cảnh tang thương cùng hồi hận mà đại ca ta dung nhập vào, ai bị dính chiêu thì liền bị như những người kia, trò này rất vui ta đây cũng là mới thử lần đầu."

Lộ Sơn Vương nghe thế thì hai mắt tỏa sáng, hắn hai mắt tỏa sáng không phải vì vui hay không vui mà trong vật này có chứa ý cảnh của vị tiên bối kia nếu tìm hiểu được thì rất có thể tiến thêm một bước trên con đường tu luyện.

Nghĩ tới đây hắn lại cảm thấy đau lòng khi tên tiểu tử trước mắt này lại đem vật báu như vậy ném vào đám rẻ rách.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 531: Ngũ Đại Thế Lực Đỉnh Tiêm Nhân Tộc Ở Trung Thiên

[Chú ý: Năm đại thế lực ở đây là chỉ những thế lực lộ diện không tính những thế lực ẩn trong các bí cảnh hay chưa được người đời biết đến. Thế giới rất lớn có nhiều thế lực bên ngoài nhìn bình thường giống như Ác Ma Điện nhưng bên trong lại là siêu cấp thế lực.]

Sau khi Lộ Sơn Vương xuất hiện thì mấy việc náo loạn của Trương Tam Thiểu cũng nhanh được giải quyết, tiếp theo hắn cùng Hương Hương đi theo Lộ Sơn Vương. Ở trên đường đi Lộ Sơn Vương cũng có nói qua sự kiện lớn lần này một ít.

Đến hẹn lại lên cứ mỗi khi một trăm năm thì mấy tông môn lại tổ chức một cuộc thi tâm cỡ(kiểu cũng giống như đại hội thể thao quốc tế ở địa cầu cứ mấy năm lại tổ chức một lần thôi ấy mà, chỉ có điều là tiền thưởng lớn hơn với phương pháp có chút khác nhau còn bản chất là vậy cả.). Tham gia mỗi lần như vậy thì đều có các thế lực đỉnh tiêm tham gia, không chỉ có nhân tộc mà yêu tộc cũng góp phần, còn về quỷ tộc cùng ma tộc thì không cùng đường nên không tổ qua góp vui.

Đối với quỷ tộc cùng ma tộc thì đại hội hàng năm vẫn có nhưng đó là ở chiến trường kia, ở đó chính là đại hội máu tươi vô cùng phần khích.

Nhân tộc góp mặt của 5 cái tông môn, cái thứ nhất chính là Thiên Âm Tông, thứ hai là Luyện Hồn Tông, tiếp theo là Thiên Hoa Tông, Nhất Dương Tông cùng Thái Cực Tông. Bên phía yêu tộc thì cũng có bốn thế lực

lực, cái thứ nhất chính là Long Thần Điện, mấy cái sau phân biệt là Chu Tước Thần Điện, Huyền Vũ Thần Điện, Bạch Hổ Thần Điện.

Vì vị trí địa lý xa xôi nên đợi các tông môn này tới đông đủ thì còn khá lâu, tầm khoảng một tháng nữa thì họa may mới đến đông đủ, một khi đến đông đủ thì bắt đầu chiến thôi, à nhầm là thi đấu thôi.

Phần thưởng nghe nói cũng rất nhiều, nhất là mấy tên đứng đầu thì càng được thưởng tiền hậu hĩnh. Ngẫm cũng đúng thôi, cả 9 cái thế lực mà không lấy ra được phần thưởng đáng tiền thì đâm đầu vào gói chết cả lũ đi.

Trương Tam Thiếu nghe thì vẫn nghe nhưng hắn không chẳng có chút hào hứng nào cả, ở với Xuân Đức lâu lâu nhuệ khí tuổi trẻ của hắn chẳng còn chút gì, hắn thích kiểu an an ổn ổn như đại ca hắn vậy, sống một đời thoải mái, cần gì phải bon chen với người.

Người ta bon chen vì người ta không có nếu mình đã có rồi thì cũng không cần tham nên để cho người khác. Sống trên đời cần biết đủ nếu đã muốn tham thì tham lớn một lần, ví dụ như trộm bảo khố của Thiên Âm Tông đó.

Bên trong không gian vong linh.

Xuân Đức bây giờ đang ngồi ăn thịt thỏ nướng nhìn A Khờ cùng A Ngọc biến hóa, hai con sủng vật mới nuôi này của Xuân Đức được hắn dốc sức bồi dưỡng nên phát triển rất nhanh, không giống tu sĩ đám động vật đầu óc kém thông minh này vừa sinh ra đã được thiên địa ưu ái, chỉ cần tích xúc đủ liền tiến hóa lên một trạng thái mới hùng mạnh hơn, chẳng cần gặp phải cái quỷ gì ngăn cản từ thiên địa cả. Bọn nó vừa tấn thăng liền sẽ có phúc lành rơi xuống.

Xuân Đức ngồi ở nơi đó cũng cảm nhận được khí tức đang dần tăng trưởng của hai tên tiểu đồng bọn. Xuân Đức nghe Vô Địch nói thì để hai con vật nhỏ này tiến hóa hoàn tất ít nhất cũng phải 3 năm hoặc dài hơn.

Xuân Đức cũng không có vội vàng gì, hắn cũng rất bình tĩnh ngồi nơi đó. Hắn bây giờ cũng có vài công việc cần phải làm, một là ăn cho sượng tận hưởng cuộc sống, thứ hai là đi chế tạo một con rối bá đạo, thứ ba chính là tu pháp.

Bây giờ tu pháp hắn cũng không định học lan man như trước kia nữa mà chỉ học một bộ liên hoàn chiêu thức là đủ, riêng nếu là bị động thì cứ việc học, hắn cũng không chê nhiều.

Vừa ngồi gặm thịt nướng, buồn buồn hắn mang ra hai cái nhẫn có phẩm chất thần khí nhìn một chút, ngày trước hắn lấy được 5 cái nhẫn ngũ hành, bây giờ lại thêm quang ám nữa vậy chỉ còn thiếu mấy hệ phong, lôi,độc, nói thật nếu được đổi thì hắn thà đổi 9 cái nhẫn này lấy một cái nhẫn mang thuộc tính độc tố. Ngoại trừ tu thân thể hắn còn tu độc hệ, nếu có thần khí độc hệ thì phê biết mấy.

Nhờ hệ thống phụ trợ giám định Xuân Đức rất nhanh đã biết được hai cái nhẫn này có tác dụng gì.

 〰️ 〰️ 〰️ Lưu Quang Giới 〰️ 〰️ 〰️

Chủ Nhân: Xuân Đức.

Đẳng Cấp: 4.

Phẩm Chất: Thần Khí.

Tinh Lực Tối Đa: 2323.567.345.

Độ trưởng thành hiện tại: 769.

Độ trưởng thành huyết luyện: 3% tự thân hồi phục năng lượng.

Phụ trợ quang hệ: 30%

Hỗ trợ công kích: 3%

Hỗ trợ phòng ngự: 5%.

Chống choáng: 3%.

Chống suy yếu: 5%.

Chống định thân: 5%.

Chống mê hoặc: 5%

Chống hôn mê: 15%

(Thêm kỹ năng: Vạn Hoa Nhất Thất)

Vạn Hoa Nhất Thất.

(Đặc biệt kỹ năng khi mang trên người Lưu Quang Giới)

Hiệu quả sử dụng: Tự hồi phục bản thân sinh mệnh cho bản thân có thể gia tăng sinh mệnh giới hạn 10%. Có thể loại bỏ những vết thương có hại ở bên trên cơ thể.

Sau 1 giây giải phóng.

Thời gian hồi: 5s.

Chủ Nhân: Xuân Đức.

Đẳng Cấp: 5.

Phẩm Chất: Thần Khí.

Tinh Lực Tối Đa: 2323.567.345.

Độ trưởng thành hiện tại: 1769.

Độ trưởng thành huyết luyện: 9% tự thân hồi phục năng lượng.

Phụ trợ âm hệ: 50%.

Hỗ trợ công kích: 13%

Hỗ trợ phòng ngự: 15%.

Chống choáng: 13%.

Chống suy yếu: 15%.

Chống định thân: 15%.

Chống mê hoặc: 15%

Chống hôn mê: 25%

(Thêm kỹ năng: Âm Linh Kiêu Dạ)

Âm Linh Kiêu Dạ

(Năng lực tự có khi mang trên người Lăng Âm Giới)

Sinh ra đồng thời 6 ám linh để bảo vệ bản thân cùng phản kích kẻ địch, mỗi ám linh có năng lực 8 phần chủ nhân sở hữu nhân.

Thời gian duy trì ám linh: 80 giây.

Thời gian làm lạnh năng lực: 180 giây.

Xuân Đức xem xong thì gật gật đầu, hắn thấy hai cái nhân này chỉ là cấp 4 cùng cấp 5 thôi nhưng vẫn rất được, thảo nào lúc Lão Tổ Thiên Âm Tông đưa cho hắn thì trên nét mặt già kia cũng nhin không được giật giật hai cái vì sót của.

Xuân Đức đeo hai cái nhẫn vào lại ngón tay út cùng áp út của bàn tay phải, do lần đầu thì triển nên hắn cũng cần tốn một vài giây để thi triển năng lực.

Đầu tiên hắn thi triển kỹ năng Vạn Hoa Nhất Thất, chỉ thấy cả người hắn thoát ra vô số luồng gió nhẹ quay tròn cùng lúc đó xung quanh hắn dần dần hình thành vô số bông hoa đủ loại màu sắc, mấy bông hoa này đều là từ linh lực cấu tạo mà thành,

Xuân Đức chỉ cảm thấy một loại mát mẻ như gió bao trùm thân xác hắn, thoải mái vô cùng. Có điều hắn nhận thấy một khi thi triển kỹ năng này thì nó đốt năng lượng bên trong cực kì khủng bố, cứ 5 giây thì sẽ mất tầm 1% năng lượng. Cực kì hao tổn, thí nghiệm một lúc thì hắn dừng lại.

Năng lực thứ hai thì có phần đơn giản cùng rất dễ dùng, chỉ cần tốn 10% năng lượng hiện tại thì sẽ gọi 6 con tinh linh bằng bàn tay bay xung quanh hắn, mỗi con tinh linh này cả người tia sét cùng hắc khí bao trùm, đôi mắt thì đỏ lòe lòe.

Nhưng mấy con ám linh này sẽ không tấn công bất kì vật gì trừ khi có kẻ bất lợi đối với hắn. Chỉ cần một cục đá mà bay tới đầu hắn thì sẽ ngay

lập tức gặp công kích của 6 ám linh. Công kích của mấy ám linh này rất khủng bố. Tốc độ nhanh, lực lượng cũng lớn, có mỗi tội thời gian tồn tại hơi ngắn.

Vì cái nhẫn này là ám hệ nên Xuân Đức không có dùng mà đưa cho Bóng Ảnh dùng, có cái nhẫn này thì Bóng Ảnh mạnh lên không biết bao nhiêu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 532: Chế Tạo Cự Thú

Thời gian bên trong không gian vong linh đã trôi đi qua được gần hai năm. Xuân Đức lúc này đang tất bật với việc chế tạo một con cự thú " Tuyết Báo ", Xuân Đức rất thích loại thú này, nó là yêu thú to lớn hay sinh sống ở vùng lạnh giá, nó to lớn là vậy thế mà đi trên tuyết không bao giờ có vết chân, khả năng ẩn hình của nó cứ phải gọi là bậc thầy.

Trong gần hai năm này hắn đã dùng tất cả nguyên liệu còn sót lại ở tầng hai để tạo nên con Tuyết Báo này, hắn chế tạo con tuyết báo này phải gọi là cẩn thận đến từng chi tiết một, từ xương cốt cho đến da lông, rồi hồn phách.

Vì muốn biến con tuyết báo này thành một cỗ máy chiến tranh thực sự Xuân Đức không tiếc cái giá lớn là phân giải 91 kiện thánh khí đỉnh cấp để đúc xương cốt cho con báo này, bên trong con tuyết báo hắn còn làm thêm một cái không gian giới nhỏ chứa 12 đầu hóa linh mạch dùng để cấp năng lượng lúc cần thiết.

Còn chưa kể là diệu tinh cấp 3 phải tiêu tốn, da cùng lông bên ngoài đều là diệu tinh cấp 3 tạo thành, có thể nói là xa xỉ tới cực điểm. Hàm răng cùng móng vuốt chính là hai kiện thần khí cấp 3 cùng một phần nhỏ của Mộng Mị Ma Trảo của hắn làm thành, vì việc này mà khí linh Mộng Ma vẫn còn giận hắn.

Còn về phần máu thịt cùng cơ nhục chính là kết tinh của huyết hải mà hình thành, có thể nói là Xuân Đức cũng dốc cạn sạch tất cả tài phú của mình để làm ra con tuyết báo này rồi.

Thời gian thấm thoát thoi đưa thời gian lại đi qua một năm.

Ngày hôm nay Xuân Đức cũng chính thức hoàn thành tác phẩm đặc biệt của mình. Một con tuyết báo dài 10 mét cao tầm 4 mét, thân thể hoàn mỹ, bộ lông trắng như tuyết. nhìn vô cùng đẹp mắt. Xuân Đức cũng tạm thời chưa biết thực lực của nó tới đâu nên chuẩn bị tí nữa cho làm thí nghiệm.

Hồn phách con tuyết báo này không ngoài cái gì khác chính là được hình thành một bản sao của Bóng Ảnh, vì để thích hợp hơn với Tuyết Báo nên cái bản sao kia phải tẩy trắng và học lại từ đầu cho giống một con tuyết báo.

Lại đi qua thêm năm ngày nữa. Quá trình đào tạo con tuyết báo đã hoàn tất, Xuân Đức đã truyền thụ cho nó 5 kỹ năng, cái thứ nhất gào rống ẩn chứa âm ba công kích, diệt hồn thuật lấy con mắt để thi triển ẩn chứa linh hồn công kích, ba kỹ năng còn lại đều là công kích vật lý.

Gọi ra 5 con tử linh sinh vật đẳng cấp Tinh Quân Cảnh hậu kì, hẳn điều khiển tuyết báo tấn công.

Rống rống rống

Con tuyết báo hét lên vài tiếng đinh tai nhức óc, 5 con tử linh sinh vật kia lập tức nổ tan xác. Thấy thế thì Xuân Đức hơi nhú mày vì hẳn không tìm được cái gì cho tuyết báo kiểm tra sức mạnh. Nghĩ tới điều gì Xuân Đức linh quang chợt lóe gọi:

" Lão nhị người ra kia đứng cho tuyết báo công kích đi."

Bóng Ảnh từ từ hiện ra, đợi khi hẳn chuẩn bị xong thì Xuân Đức mệnh lệnh cho nó tiến lên quần ẩu với Bóng Ảnh, Bóng Ảnh không có tự thân

động thủ mà triệu hồi ra 6 con ám linh thủ hộ, 6 con ám linh vừa hình thành liền ngay lập tức tấn công tuyệt báo.

Bùm bùm bùm bùm

Ba con ám linh lên trước bị tuyệt báo cắn chết một con, hai con còn lại thì bị nó dùng hai trảo cào nát, ba con ám linh khác đánh lên người nó nhưng chỉ là đẩy lùi nó mà thôi. Xuân Đức thấy thế thì vỗ tay bôm bốp.

Bóng Ảnh lúc này cũng động hấn công kích thẳng tới tuyệt báo, hai bên ngay lập tức va chạm nhau khiến cho mặt đất nứt ra, ngọn núi sụp đổ, Xuân Đức thấy vậy thì la lên:

" Định mệnh, dừng lại ngay hủy không gian của ta bây giờ. Đâu đen, dừng ngay."

Bóng Ảnh cùng tuyệt báo lập tức tách ra khỏi nhau, bọn họ vừa dừng đánh nhau thì mặt đất cũng ngay lập tức khép lại, mọi vật lại giống như lúc chưa xảy ra chiến đấu.

Xuân Đức thở phào một hơi nói:

" Không gian nơi đây vẫn còn rất yếu sau này cần tu bổ thêm, thôi được rồi cứ tạm như vậy đã, khi nào đi ra ngoài giết người cướp của thì tính sau. Mà đúng rồi lão nhị nơi âm khí chi địa kia tìm thấy vật đó chưa? "

Bóng Ảnh đứng bên cạnh Xuân Đức nói:

" Còn chưa có, phía dưới lực bài xích rất mạnh, ta cũng không thể xuống quá sâu được."

Xuân Đức hơi cau mày hỏi:

" Có cần ta giúp đỡ không, cùng lắm chúng ta phá thẳng một đường xuống đó, mượn nhờ lực lượng của Hắc Âm Ma Thụ có lẽ sẽ nhanh hơn nhiều đấy."

Bóng Ảnh suy tư một chút gật đầu nói:

" Lão đại nói rất có lý, chỉ cần Hắc Âm Ma Thụ giúp một tay thì âm hàn chi lực nơi đó sẽ không thành vấn đề nữa."

Xuân Đức vỗ vai bóng ảnh nói:

" Không cần vội, đợi lúc nào nơi kia phun trào âm khí giảm đi thì tiến hành, không tội gì cứ phải lao đầu vào tằm thép. Thôi ta đi xem A Ngọc cùng A Khờ phát, lão nhị người quay về nghĩ ngơi thôi."

Tầng ba không gian vong linh.

Xuân Đức vừa xuất hiện ở tầng ba không gian vong linh thì không khỏi ngạc nhiên, hắn thấy A Ngọc cùng A Khờ đang gặm cái kén của bọn chúng ăn ngẫu nhiên. Xuân Đức lầm bầm:

" Sao lần này tiến hóa mà chẳng có dị tượng gì cả vậy ta."

Suy nghĩ một chút hắn liền vỗ tay cái bốp sau đó mới tự khinh bỉ mình một phen.

" Móa quên mất tiêu, Không gian vong linh độc lập với thiên địa ở bên trong này thì làm quái gì có chuyện dị tượng gì xảy ra. Đành phải mang hai tên này ra ngoài thôi."

Nhưng trước tiên ra ngoài Xuân Đức cũng quan sát bọn nó một phen. Hắn quan sát A Khờ thôi vì A Ngọc số liệu toàn diện???

Thương ngân cấp 9 (max 100): Khiến địch nhân nhận thêm 20% công kích

Hấp Huyết cấp 9(max 100): Hấp thu khí huyết địch nhân 13% trong đòn đánh.

Thôn Phệ: Cắn nuốt địch nhân lớn mạnh bản thân.

Động Sát: Tăng công kích của chủ nhân cùng chiến sủng.

Diệt Hồn (Tam Linh Long): Tam trọng công kích linh hồn.

Màu sắc A Khờ lúc này có phần khác xưa, không những màu sắc mà hình thể cũng vậy. Nó lớn hơn một vòng, thân thể nó trong suốt như thủy tinh nguyên chất, bên ngoài thì có một luồng năng lượng màu xanh nhìn giống một ngọn lửa đang bốc cháy vậy, thi thoảng lại có tia điện lóe lên. Bây giờ nhìn nó không còn xấu xấu bản như trước nữa.

Còn A Ngọc thì không thay đổi bao nhiêu, mỗi điều màu sắc nó đậm hơn, bên ngoài bao trùm bởi vô số tia sét nhỏ. Nếu nói nó có gì khác biệt lớn nhất chính là nó bây giờ đã béo ú, béo gấp rưỡi trước kia, nhìn thú vị cực, sờ chắc sẽ rất mềm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 533: Thiên Thừa Phong

Trong thời gian đợi cho A Ngọc cùng A Khờ gặm cái kén bự tổ chàng của bọn nó thì Xuân Đức liên hệ với thằng đệ. Ngay lập tức hắn đã liên hệ được với lão tam.

" Đang làm gì đấy lão tam, thời gian gần đây có gì hot không? "

Bên ngoài thời gian đang là gần nửa đêm.

Đang cùng ngồi với sư tôn cùng với đám cao tăng của Thiên Âm Tông, Trương Tam Thiếu bỗng nhiên nghe được truyền âm của đại ca thì không khỏi giật mình một cái, hành động của hắn rất chỉ là trong nháy mắt nhưng cái giật mình này làm sao qua được ánh mắt của Thiên Thừa Phong cùng Lộ Phù Dung bên cạnh.

Không đợi Lộ Phù Dung hỏi thì Thiên Thừa Phong đã lên tiếng hỏi:

" Làm sao vậy? "

Trương Tam Thiếu nhìn hai người cười nói:

" Là đại ca hỏi thăm vấn đề ấy mà, tại có đôi chút bất ngờ nên có chút giật mình. "

Thiên Thừa Phong nghe thế thì trong lòng hơi máy động, hắn vội hỏi:

" Không biết vị đại ca kia của sư đệ có thể tới đây không? "

Thời gian không lâu trước đây Trương Tam Thiếu của chúng ta bị ba vị lão tổ nhận là đệ tử, việc này tạm thời chỉ có cao tăng biết mà thôi, dự tính sau khi đại hội xong thì mới tổ chức buổi lễ nhận đệ tử, vì thế mà Thiên Thừa Phong biến thành sư huynh của Trương Tam Thiếu.

Nhưng do Trương Tam Thiếu vẫn quen ở với Lộ Phù Dung hơn nên hẳn cũng không có rời đi mà vẫn ở Ma Âm Phong.

Nghe câu hỏi của Thiên Thừa Phong, Trương Tam Thiếu gật đầu đáp:

" Có thể, chân thân đại ca ngay bây giờ có thể tới đây. "

Thiên Thừa Phong nghe thế thì cười nói:

" Vậy xin nhờ sư đệ mời tiên bối tới nơi này một chuyến nếu có thể mời thêm bị Bóng Ảnh tiên bối tới đây thì không còn gì tốt hơn."

Trương Tam Thiếu lắc đầu nói:

" Bóng Ảnh đại ca suốt ngày vùi đầu vào tu luyện, chắc chắn sẽ không đến, mà có đến thì sẽ làm mọi người chạy mất, tốt nhất không nên mời."

Thiên Thừa Phong nghe thế thì gật đầu, lúc trước hẳn quên mất vị Bóng Ảnh kia là người như thế nào. Chỉ cần có vị tiên bối kia đến đây thì sẽ không cần lo lắng có kẻ làm chuyện gì mờ ám.

Vì để che mắt mọi người nên Xuân Đức bày cho Trương Tam Thiếu thiết kế một cái truyền tống trận, rất nhanh một cái truyền tống đơn hướng đã được hình thành. Trương Tam Thiếu đứng ra xa bắt một cái ấn pháp bất quy tắc.

Cả tòa pháp trận ngay lập tức sáng lên, một cột ánh sáng nhu hòa chiếu thẳng lên màn trời đêm, hiện tượng từ vị trí của Thiên Âm Tông ngay lập tức khiến mấy thể lực khác chú ý, ngay lập tức mấy lão quái bay lại xem có chuyện gì.

Thiên Thừa Phong đang nhìn chăm chú vào cột sáng kia thì bỗng nhiên từ bên trong cột sáng phóng ra một luồng khí tức khủng bố, máu tanh ngập trời. Ngay sau đó mấy người Thiên Âm Tông lập tức sắc mặt trắng bệch vì bọn họ thấy một con " Độc Huyết Trùng Hoàng" hiện ra.

Nhưng khi sắc mặt bọn họ trắng bệch thì lại có một con thú khác đi ra, thân hình con thú không dài lắm nhưng được cái béo ú, phì nộn, cặp mắt to tròn rất đáng yêu. Đáng yêu thì đáng yêu nhưng khí tức nguy hiểm từ cơ thể nó toát ra thì không có đáng yêu chút nào cả.

Nhưng khi hai con thú này vừa ra thì bầu trời đêm ở Thiên Âm Tông bỗng nhiên tách ra vô số ánh sáng nhu hòa như từ thiên đường rớt xuống khắp nơi nhưng nơi mà ánh sáng kia rơi xuống lập tức thực vật tươi tốt, sinh vật thì mê mê tận hưởng, tốc độ phát triển của bọn chúng lấy mắt thường có thể nhìn ra.

Phạm vi của ánh sáng thiên đường kia rất rộng lớn bao trùm ra cả phía ngoài của Thiên Âm Tông, vì thêm trong phạm vi Thiên Âm Tông mọi sinh linh đều được hưởng lợi nhưng cái đó chỉ là tí râu ria mà thôi, còn chính chủ là A Ngọc cùng A Khờ thì mới là đặc biệt được thượng thiên ban thưởng.

Chỉ thấy từ bên trong cột sáng kia vô số phù văn lập lóe bay vào bên trong cơ thể hai con vật, khí tức bọn nó từng giây từng phút càng cường đại hơn.

Trong ánh sáng như hòa kia mọi người bất giác đắm chìm trong giấc ngủ bình an, chỉ có vài người có thể giữ được tỉnh táo trong trường hợp này. Nhưng mấy người này cũng như hóa đá bọn họ chỉ ngậy ngốc nhìn lên bầu trời, rồi từ bên trong con người hai hàng lệ chảy ra.

Cùng lúc này có một âm thanh truyền vào bên trong tai những người đang còn tỉnh táo.

" Ta có chút việc nên không thể đến, cái này chính là đại lễ mừng cho đại hội cửu tông thành công, cảm nhận được cái gì, được bao nhiêu là bổng lộc của từng người."

Thực tế Xuân Đức cũng không có lòng tốt như vậy đâu nhưng mà thiên địa chúc phúc nếu để thời gian quá lâu thì sẽ biến mất nên hẳn mới cho A Ngốc cùng A Khờ nhận thiên địa chúc phúc tại đây bằng không hẳn đã mang về Ác Ma Điện rồi.

Thiên địa chúc phúc kéo dài không lâu chỉ khoảng thời gian 10 phút nhưng như vậy cũng đã là rất dài đối với nhận thức của mọi người rồi, có nhiều người cả đời còn chưa biết cái gì gọi là thiên địa chúc phúc nữa là.

Thiên địa chúc phúc kết thúc thì A Khờ cùng A Ngốc cũng biến mất không còn tăm hơi, một lúc lâu sau ở đây vẫn còn rất nhiều người ngẩn ngơ không kịp hồi thần lại, có người lại mơ mơ màng màng không biết là chuyện gì xảy ra.

Sau một lúc lâu cả Thiên Âm Tông như dậy sóng, tiếng bàn tán, nói chuyện của mọi người nổi lên bốn phía, có người thì hét lớn vì đã đột phá được cảnh giới, có kẻ thì lại khóc thét lên. Nhưng đó là thần tình những người không hiểu chuyện còn những người hiểu chuyện thì sắc mặt cứng đờ như người mất hồn.

Thiên địa chúc phúc, cửu tinh hợp nhất điều đó chứng tỏ có một vị cường giả đột phá vào Tinh Vương Cảnh hơn nữa lại còn là cực cảnh của Tinh Vương Cảnh.

Bên trong gian phòng mới vừa đặt truyền tống lúc trước liên tục có bóng người xuất hiện, bọn họ tất cả đều là lão tổ của các thế lực, Thiên Âm Tông ba vị cùng xuất hiện những thế lực khác đều xuất hiện một vị.

Khi xuất hiện bọn họ đều nhìn vào nơi truyền tống có hình đài hoa sen đang từ từ tan biến kia. Có người y như đứa trẻ tiến lại gần nơi truyền tống hít lấy hít để khí tức còn sót lại kia.

Một vị Lão Tổ Thiên Âm Tông nhìn Thiên Thừa Phong hỏi:

" Là vị tiên bối nào nhận thiên địa chúc phúc nơi đây."

Thiên Thừa Phong lắc đầu đáp:

" Không phải là con người thừa sư tôn, ta chỉ biết một con trong đó là Độc Huyết Trùng Hoàng, con còn lại thì ta không biết."

Bên cạnh Trương Tam Thiếu xen lời nói:

" Là hai con ma sủng của Bóng Ảnh đại ca. Không ngờ bọn nó cũng đã tấn cấp rồi.(Trương Tam Thiếu nghe truyền âm của Xuân Đức sau đó chém gió.)

Lời nói của hắn dùng đặc môn kết nối linh hồn nên chỉ có mấy người lão tổ cùng Thiên Thừa Phong cùng Lộ Phù Dung có thể nghe được

Mấy người này sắc mặt biến đổi mấy lượt, sau một lúc Thiên Thừa Phong chấp tay nói:

" Sư đệ chuyển lời của Thiên Âm Tông cảm ơn đại ca người, sau này nhất định sẽ không quên ân đức này."

Việc này sau đó bị mấy vị lão tổ của Thiên Âm Tông lấp liếm cho qua chuyện, mấy lão quái khác tuy rất tò mò về vị đại năng kia nhưng cũng không làm gì được. Bọn họ đều âm thầm điều tra, chỉ cần tìm được vị tiền bối kia bọn họ dù có táng gia bại sản cũng phải cầu người chỉ dẫn một con đường bước vào Tinh Vương Cảnh giới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 534: Đại Hội 100 Năm Một Lần

Thời gian bên ngoài lại thấm thoát đi qua thêm một tháng.

Trong mấy tháng này các đại thế lực đã tới hoàn toàn đông đủ, bây giờ Thiên Âm Tông náo nhiệt hơn trước rất nhiều, vì là đại hội lớn nên ngoại môn đệ tử cũng được cho vào xem để mở mang kiến thức.

Số lượng đệ tử của các thế lực lớn khác tới nơi này cũng không phải là ít, đội ngũ đến trước Thiên Âm Tông thì chỉ là vài chục cho đến vài trăm người nhưng đội ngũ chính thức phía sau lên tới hàng vạn.

Nhân số quá đông, thiên tài quá nhiều nên tạo ra cảnh tượng như vậy. Với lần này thì đấu thì có rất nhiều hạng mục nên cũng góp phần tạo nên cảnh tượng náo nhiệt như thế, mỗi cấp độ đều là một hạng mục thi đấu riêng. Từ tiên thiên cho đến Hằng Quân Cảnh, mỗi cấp bậc sẽ có nơi thi đấu khác nhau và cũng có phần thưởng khác nhau. Tiên thiên ít nhất, còn Hằng Quân Cảnh là cao nhất.

Nhưng cái chính là danh tiếng, dù là nếu ở hạng mục Tiên Thiên cảnh đoạt giải nhất thì tên kia cũng nở mày nở mặt rồi. Sau đó con đường tương lai của người kia cũng rộng mở hơn rất nhiều.

Người quá đông nên thị phi cũng nhiều, đánh nhau là điều không thể thiếu, mà chiến đấu sinh tử cũng không ít, từ lúc bắt đầu tới nay cũng đã không dưới 300 trận sinh tử chiến rồi. Thiên Âm Tông đối với việc này

cũng không quan tâm lắm nhưng tông môn khác cũng vậy, bọn họ cho phép đệ tử khiêu chiến sinh tử. Nhưng mà nếu tên nào sai âm chiêu giết người thì có chuyện rồi, bị mấy lão quái tóm được thì muốn chết cũng khó.

Thời điểm này mỗi 100 năm thì cũng có rất nhiều tên tu sĩ mang chân bảo ra bán kiếm lời, ở Thiên Âm Tông có nguyên một nơi để cho đám tu sĩ này trao đổi vật phẩm. Ở nơi như thế này thì người lúc nào cũng đông nườm nượp.

Tiếng rao bán, tiếng tranh chấp, tiếng hò hét cãi vã nổi lên bốn phía. Duy chỉ không có tiếng đánh nhau thôi. Nơi này có nguyên một vị Phong Chủ tọa trấn nên không có tên đàn nào dám làm liều gây sự ở đây.

Trương Tam Thiểu lúc này cũng đang ở nơi trung tâm mua bán vũ khí lớn nhất và duy nhất của Thiên Âm Tông này. Đi cùng hắn còn có sư tỷ hắn Hương Hương cùng hai vị sư muội Hàn Nguyệt cùng Tiểu Mai.

Trương Tam Thiểu cũng không phải là tự nguyện gì mà là bị ba cô nàng kia kéo đi, khi hắn còn đang đắp chăn nằm ngủ thì bị Hàn Nguyệt chọc phá cho không thể ngủ yên. Hắn lúc này ý cái bánh bèo ừ rử đi phía sau, thần tình uể oải tới cực điểm.

Dạo này hắn đang cùng đại ca hắn rèn luyện khả năng chiến đấu, cứ mỗi đêm thì hắn đều bị đại ca hắn kéo vào không gian vong linh rồi mang vào bên trong huấn luyện tràng đặc chế, cái huấn luyện tràng kia có thể nói là kinh dị tới cực điểm, mọi cảm giác đều giống như thật, ngay đến cả cảm giác chết đi cũng vậy, đêm hôm qua hắn vừa chết gần ba vạn lần, đại ca hắn khá hơn chỉ chết hơn vạn lần. Vì thế mà mỗi buổi sáng thì tinh thần hắn mệt mỏi vô cùng.

Phương pháp rèn luyện cũng rất đơn giản, hai anh em kết thành đội ngũ ở bên trong chém giết quái vật. Nhưng mà với cái số lượng giết mãi không hết thì rất nhanh sẽ khiến cho tinh thần đi tới cực hạn, bạn cứ tưởng tượng đang đi làm mà không biết ngày nào mới có thể nhận lương trong khi đó bạn đang phải ăn mì tôm, cái cảm giác đó cũng tương tự như vậy đấy, rất chi là vô vọng.

Ở giữa biển người thế này thì bốn người Trương Tam Thiểu như mấy con kiến vậy nhưng mà nhờ có ba cô nàng đi trước nên thành ra bốn con kiến này lại được rất nhiều mọi người chú ý tới. Nói về phần tư sắc thì thì ba người Hương Hương, Hàn Nguyệt, Tiểu Mai chính mỹ nhân chân chính, nhìn vào là chỉ muốn được ở cùng các nàng trên giường cả đời.

Các nàng đi tới gian hàng nào thì cũng được chủ gian hàng đón tiếp nồng nhiệt, chỉ thiếu lột xuống quần áo lau giầy cho các nàng. Còn Trương Tam Thiểu hiển nhiên không được mọi người để mắt tới nếu mà trên người hắn không mặc bộ quần áo của Thiên Âm Tông mọi người còn cho rằng hắn là một tên tạp dịch cũng nên.

Trương Tam Thiểu không có đi lại quá gần với ba vị sư tỷ, sư muội mà đi cách xa xa để tránh lôi kéo thù địch, tự sát nhẹ cho mình mấy cái Trương Tam Thiểu lấy lại tinh thần, hắn nhìn về phía những gian hàng đang bày bán xung quanh, đa phần đều là vũ khí, bảo giáp các loại.

Trương Tam Thiểu nhìn đến một cửa hàng của một tu sĩ Thiên Hoa Tông, trên cửa hàng đang bày bán vô số tượng gỗ hung thú khác nhau, người điêu khắc này tay nghề rất cao, làm giống như thật lại còn rất có hồn, tu vi thấp chút thì cảm thấy mấy con hung thú này như có sự sống vậy.

Chủ sạp hàng là một cậu bé khá mập, tu vi cũng không cao gì cho cam, mới đạt tới Nguyên Anh kì, ở nơi thiên tài tụ tập nhiều như kiến thế này thì

Nguyên Anh quả thực không đáng nhắc tới nhưng mà ở vùng xa xôi một chút thì nguyên anh cũng là đại năng cao cao tại thượng rồi.

Nhìn cậu bé Trương Tam Thiểu hỏi:

" Những thứ này bán sao vậy cậu bé? "

Thằng bé kia thấy có khách tới lập tức chạy lại, nhìn Trương Tam Thiểu từ trên xuống dưới mấy lần sau mới nói:

" Đại ca người thích cái nào cứ lấy, mỗi cái giá 100 linh thạch trung phẩm."

(Sống ở đỉnh cấp quen rồi giờ thì thấy tu sĩ ở các tông môn rồi chứ, chắt góp từng tí linh thạch một.)

Trương Tam Thiểu cũng không có vội mua mà bắt đầu chọn lựa, sau một lúc hẳn liền mua 6 cái tượng gỗ, tất cả đều là tượng của tuyết báo, hẳn được nhìn thấy con tuyết báo kia của đại ca hai lần, vừa nhìn thấy hẳn liền không quên được nên hẳn định mua mấy cái tượng gỗ về ngắm cho đỡ nhớ.

Đang lúc hẳn đang định trả tiền thì có một âm thanh phía sau vang lên:

" Thứ này bốn tiểu thư muốn. "

Trương Đức Không nói một lời quay lại đưa cho nàng 6 con tuyết báo bằng gỗ rồi quay đi như chưa hề có việc gì xảy ra. Đại ca hẳn đã căn dặn hẳn là ra ngoài mà cứ gặp loại người mắc bệnh nan y như nữ nhân vừa rồi thì tốt nhất là tránh xa, không nên đôi co làm gì cho mệt, đám người đó thường là bọn đầu óc tú đậu đôi co với bọn hẳn thì bản thân sẽ bị bọn hẳn kéo xuống trình độ ngu ngang tầm và bị những kẻ đó đánh bại bằng trình độ ngu lâu năm.

Thiếu nữ bị Trương Tam Thiêu đưa cho 6 con tuyết báo lúc này đang ngẩn người, nàng nhìn 6 con tuyết báo bằng gỗ trong ngực mà có chút ngẩn người, nhìn nhìn mấy con tuyết báo lại nhìn nhìn thấy niên đang nhanh chân bước đi thật nhanh như đang thấy dụt thì không khỏi la lên.

" Này này, tên mặc áo bào trắng kia người đưa cho ta mấy con tuyết báo này làm gì."

Nàng không la lên thì thôi, vừa là lên thì có nguyên một đám người đang mặc áo bào trắng quay lại nhìn nàng, rất nhanh thì đã có một đám chân chó chạy tới hưởng ứng lời kêu gọi. Còn trương Tam Thiêu nhà ta thì đã biến đi đâu mất hút rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 535: Đại Hội 100 Năm Một Lần (1)

" Vị tỷ tỷ này có mua không vậy? Nếu mua thì trả tiền đi chứ." Ông chủ nhỏ của sạp hàng lúc này rất không vui, hẳn thấy thiếu niên kia đã lấy ra linh thạch định mua rồi vậy mà cô gái trước mắt lại phá đám việc làm ăn của hắn, không tức mới là lạ đấy.

Không đợi cô gái lên tiếng thì đã có một thanh niên áo trắng đang vây xung quanh cô gái kia nghe thế thì vội móc ra một túi nhỏ linh thạch nhỏ đưa cho cậu bé nói:

" Tiểu tử đây là cho người, hừ, chỉ là mấy bức tượng gỗ thôi mà."

Thằng bé mở túi trữ vật ra nhìn thì trực tiếp ném thẳng vào mặt tên kia nói:

" Người là cho ăn mày đâu, mấy trăm khối hạ phẩm linh thạch cũng không ngại mang ra cho mất mặt, có tiền thì mua không thì cút."

Tên thanh niên kia nét mặt đỏ lên, nhìn thằng bé với ánh mắt bất thiện nhưng lúc này từ phía sau cửa hàng cậu bé đi ra một đại hán đi ra nhìn về phía thiếu niên kia. Thiếu niên lập tức co vùi, vẻ mặt hồi lỗi sau đó thì liền lui đi mất.

Lúc này đây lại có vài người khinh bỉ nhìn theo nơi biến mất của tên kia, khi thấy tên kia biến mất hoàn toàn ẩn vào trong dòng người thì mới thôi, sau tên kia thì cũng có một đám người lên tranh trả liền giùm cô gái nhưng

cô gái lần này không có nhận mà là cự tuyệt, nàng tiến lại gần nhìn đứa bé hỏi:

" Cái này tử mua, hết bao nhiêu tiền."

Đứa bé rất chảnh nói:

" 600 linh thạch trung phẩm, đưa tiền xong liền rời đi."

nghe vậy thì đám hộ hoa sứ giả xung quanh không khỏi trợn trừng mắt nhìn thẳng bé, có tên dùng biểu lộ hung ác nhìn đứa bé, lại đặc biệt có vài tên dùng thân phận của bản thân mang ra dọa nạt.

Ngay lúc này lại không biết từ đâu lại đi tới một tên công tử ca anh tuấn tiêu sái vô cùng, tay cầm quạt xếp phe phẩy nhìn rất lãng tử, theo phía sau tên này còn có bốn tên chân chạy. Nhìn ký hiệu trên áo thì đều là người của Nhất Dương tông.

Thấy thanh niên này đi tới đám ruồi đang bu xung quanh cô gái lập tức né ra xa, khi thanh niên lại gần thì cười nói:

" Nguyệt Như tiên tử chúng ta lại gặp mặt quả là hữu duyên."

Thiếu nữ chỉ là khẽ cười nhạt một cái rồi không nói gì thêm, nàng lấy ra linh thạch đưa cho đứa bé, đứa bé nhận được linh thạch rồi thì liền quay vào bên trong cửa hàng. Lúc này thiếu niên mới nhã nhặn nói tiếp:

" Không biết Hàn mỗ ta đây có thể hay không đi dạo cùng tiên tử."

Cô gái cũng không có từ chối mà gật nhẹ đầu, sau đó hai người rời đi, phía sau là một đám đi theo cam nguyện làm tùy tùng.

Về phần của Trương Tam Thiếu sau khi tránh thoát cái của nợ kia thì lại gặp phải rắc rối khác, cũng không biết là tên nào thất đức ăn cắp đồ của một cô gái, mà không may là diện mạo tên kia hình như hơi giống hắn nên chính chủ sau thời gian không lâu thì tìm đến.

May nhờ ba người Hương Hương làm chứng cùng cho cô gái kia một ít mới yên chuyện, Trương Tam Thiếu thấy ngày hôm nay không phải là ngày may mắn của hắn, hắn muốn đi về nằm ngủ cho lành. Nhưng mà mấy cô gái lại kéo hắn đi xem dị bảo(loại bảo vật chưa xác định được cụ thể tất cả công hiệu.)

Đi vào trong một cái cửa hàng rộng lớn vô cùng, khắp nơi đang bày bán đủ kiểu dị bảo, nơi đây cũng thu hút rất nhiều người nhưng chắc là do giá tiền để bước vào trong khá cao nên cũng có nhiều người lại lựa chọn rời đi mà không đi vào..

Trương Tam Thiếu lịch duyệt cũng không nhiều nhận gì nên cũng chẳng biết các bảo vật bên trong này là gì chứ đừng nói tới tác dụng cùng lai lịch của bọn chúng. Ở nơi này cũng có vài người giám định sư nhưng Trương Tam Thiếu nhìn kiểu gì cũng thấy mấy người này giống như đang lừa gạt.

" Sư tử mấy tên thần côn này từ đâu tới vậy? " --- Trương Tam Thiếu nhìn vào mấy ông lão đang vuốt râu làm vẻ cao nhân, rồi sau đó lại tăng bốc cái dị bảo đang giám định.

Hàn Nguyệt ở bên cạnh nháy nháy mắt hỏi:

" Làm sao sư huynh biết là mấy người kia đang lừa gạt."

Trương Tam Thiếu chỉ về phía cái khiên mà ông lão đang khoe khoang kia nói:

" Thì thấy tận mắt mà, ông lão kia nói tám khiên kia có từ thượng cổ không có cái gì có thể phá nó, vậy vì sao tám khiên lại bị hư hại mất một miếng to như bàn tay thế kia, chuyện rõ như ban ngày thế mà những người này cũng gật đầu như đúng rồi."

Ba cô gái nghe vậy thì cũng thấy có lý quá chứ những người xung quanh cũng có người nghe được cũng thấy Trương Tam Thiểu nói rất đúng. Một vị thiếu nữ cách không xa nhìn ông lão lớn tiếng hỏi:

" Đại sư, người nói nó không có gì có thể phá vỡ tại sao nó lại bị mất một miếng thế kia? Lại còn nói nó là thượng cổ kì bảo có phải hay không thôi phỏng à."

Ông lão kia trừng thiếu nữ một cái nói:

" Nha đầu dám nghi ngờ ánh mắt của lão phu sao? "

Vừa nói thì ông lão vừa thể hiện ra tu vi của bản thân, hấn rất tức giận nhìn thiếu nữ giống như thiếu nữ nói như vậy là xúc phạm tới cả tổ tiên nhà lão vậy. Lời hấn nói ra mới là chân ngôn còn người khác nói chính là xúc phạm lão.

Ông lão này tu vi cũng rất cao dọa tới cho thiếu nữ kia run lấy bầy, ông lão vừa có tu vi cao lại có địa vị lớn, một vị tông sư cấp giám định thường được rất nhiều người trọng vọng. Những người bên cạnh tuy thấy cô gái nói có lý nhưng không ai dám nói gì, họ sợ dính vào rắc rối. Luật lệ ở nơi này cấm đánh nhau hay giết người nhưng mà với địa vị của ông lão nếu giết một đệ tử không có nhiều địa vị trong tông môn thì cũng không ai có ý kiến gì.

Nhưng lúc này không biết từ đâu Lộ Sơn Vương hiện ra cho ông lão kia một cái đập thẳng mặt, cả một cái bàn chân to in lên mặt, lực đạo cú đập này không nhẹ hàm răng ông lão trong nháy mắt biến mất một nữa. Mọi

người phía xung quanh kinh hô một cái liên tục né ra, sau đó cả đám chết lặng không dám nói chỉ nhìn ông lão kia vừa ăn một đạp lại bị ăn liên tục mấy chục cái vả vào miệng. Tiếng chửi bới của Lộ Sơn Vương giữa một mảnh vắng lặng thế này không khác gì tiếng sấm.

" Lão thất phu từ đâu tới cũng dám ở Thiên Âm Tông dương oai, kẻ nguời nói đúng thì thôi, đàng này đã sai lại còn ngoan cố. Lão tử không tát vỡ cái mồm thối của lão già nguời thì ta không phải Lộ Sơn Vương. Cái phá tằm khiên dám nói thành chí bảo, bộ ta có đui cũng phải thấy mờ mờ nhá. Cho đám các gian thương các nguời vào đây buôn bán không phải để các nguời đi lừa gạt."

Bộp... Binh.... Chát

Giai điệu nhịp nhàng vang lên, răng cùng máu bắn ra như pháo bông, khuôn mặt tiên phong đạo cốt của lão già kia trong nháy mắt đã biến mất thay vào đó là một cái đầu heo bị đánh bầm dập te tua xơ mướp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 536: Đại Hội 100 Năm Một Lần (2)

Rất nhanh chủ cửa hàng là một vị mỹ phụ nhanh chóng đi ra cầu tình giúp ông lão kia, chỉ thấy nàng quỳ xuống khóc nức nở nói:

" Mong đại nhân tha cho Tôn Đại Sư, chúng ta sẽ rời khỏi nơi đây mong đại nhân khai ân. Mong đại nhân tha cho một con đường sống."

Lộ Sơn Vương đôi mắt hổ quét qua thiếu phụ đã quỳ dưới chân cầu xin kia, thiếu mỹ ngay lập tức cảm thấy một loại sợ hãi không tên, nàng bất giác ngậm miệng lại không dám hó hé một thêm một câu.

Lộ Sơn Vương cũng lười cùng mấy người này làm khó, hất ném ông lão đã không còn hình người kia về phía thiếu phụ nói:

" Làm ăn thì thành tín một chút bớt gạt người, lần sau ta mà phát hiện nữa thì các người khỏi cần rời đi. Lần này tạm bỏ qua cho các người."

Thiếu phụ cùng lão giả kia nghe thế thì liên tục dập đầu tạ ơn, ông lão giả bị đánh không ra hình người vậy mà vẫn phải la lét quỳ bái. Ánh mắt ông lão chỉ có sợ hãi cùng sợ hãi. Cái này chứng tỏ một mặt kẻ có năm đấm lớn luôn có lý, người yếu thế dù bị khi dễ thì vẫn phải ngậm bồ hòn làm ngọt.

Nhìn quét qua tất cả mọi người Lộ Sơn Vương trầm giọng nói:

" Trong đám các người cũng có vài kẻ không sợ chết, đừng có để ta tìm ra bằng không đừng nói là các người đến cả gia tộc các người cũng khó

thoát. Đã đến Thiên Âm Tông rồi thì nên biết điều thu liễm lại. "

Giọng nói của Lộ Sơn Vương âm âm như sấm nổ vang vọng khắp cả khu hội giao dịch, trong giờ phút này mọi người không tự chủ đường ngưng lại lắng nghe. Cả người không tự chủ run lên một trận.

Trong lúc mọi người đang còn ngơ ngác chưa kịp hồi thần lại thì Lộ Sơn Vương đã như ma ảnh rời khỏi nơi đây, lúc hấn rời đi còn mang theo Trương Tam Thiếu, ba người Hương Hương, Hàn Nguyệt, Tiểu Mai.

Đi tới một cái đại điện to lớn thì Lộ Sơn Vương thả bốn người xuống, Trương Tam Thiếu nghi hoặc hỏi:

" Đại thúc người mang bọn ta tới nơi này làm cái gì? "

Lộ Sơn Vương trừng mắt nhìn hấn tức giận nói:

" Còn không phải vì tiểu tử ngươi. Không vì ngươi thì lão tử cũng không phải chạy đông chạy tây thế này mà đang ở nhà có mỹ nữ bồi uống rượu rồi. Nhanh đi vào trong đi, bên trong các vị lão tổ đang chờ, yêu cầu của tiểu tử ngươi đã được chấp thuận."

Nói xong thì Lộ Sơn Vương liền bỏ đi, ba cô gái mờ mịt nhìn lẫn nhau sau đó các nàng đồng thời nhìn về phía Trương Tam Thiếu. Trương Tam Thiếu cố nhớ lại mình hồi nào yêu cầu cái gì. Lúc sau hấn liền nhớ đến cách đây không lâu hấn có yêu cầu một chuyện nhỏ với ba vị lão tổ nhưng mà là yêu cầu gì thì không nhớ rõ lắm, chỉ biết hôm nay phải mang mấy vị sư tử sư muội tới gặp mấy vị lão tổ, vậy mà đêm qua bị ăn hành nhiều quá nên sáng nay quên mất.

Ngay lúc này một âm thanh ôn hòa vang lên:

" Còn ở ngoài đó làm gì nhanh vào bên trong còn bắt chúng ta phải ra mời nữa sao? "

Trương Tam Thiệu nghe vậy thì liền không nghĩ nữa mà đi vào bên trong những khổ nổi hẳn vừa bước ra một bước liền bị sư phụ hẳn Lộ Phù Dung cho một cái cốc vào trán sau đó néo tai lôi vào. Ba cô gái phía sau muốn cười nhưng lại e sợ ba vị lão tổ ở nơi này nên không có dám cười.

Tiến vào bên trong một căn phòng làm hoàn toàn từ linh thạch cực phẩm bọn họ liền thấy mấy vị lão tổ đang ngồi nói chuyện với nhau nơi đó. Nhìn ba người lúc này chẳng khác gì mấy vị lão nhân bình thường nhưng mấy người Hương Hương, Lộ Phù Dung vừa tiến vào thì cúi đầu xuống không dám nhìn lên.

Thấy 5 người đi vào một ông lão vẽ mặt hồng hào, tinh thần thoải mái cười nói:

" Không cần quá câu nệ như vậy, tiểu tử này đã thỉnh cầu chúng ta thì chúng ta cũng nên giúp thành toàn cho hắn."

Trương Tam Thiệu lúc này đã được Lộ Phù Dung tha cho, dùng tay xoa xoa cái tai còn đang đỏ chót nhìn lên mấy vị lão tổ có chút bối rối hỏi:

" Ba vị sư tôn đệ tử đã thỉnh cầu ba vị sư tôn gì vậy ạ, đệ tử quên mất rồi? "

Ba ông bà lão trừng mắt nhìn hắn, bà lão cười mắng:

" Tiểu tử ngươi đúng thật là, chuyện như vậy mà còn có thể quên. Chính miệng tiểu tử ngươi cầu ba người chúng ta khi nào có thời gian rảnh thì truyền thụ một ít pháp thuật thần thông cho mấy nha đầu này. Giờ thì nhớ được chưa, làm sao tiểu tử ngươi không học theo đại ca của ngươi một chút."

Lúc này mấy người Lộ Phù Dung cùng mấy người Hương Hương mới hiểu vì sao lại được ba vị lão tổ triệu kiến, hóa ra là nhờ Trương Tam Thiếu cầu ba vị lão tổ, trong lòng các nàng cảm thấy có chút ngọt.

Trương Tam Thiếu lại gãi đầu chát phác cười nói:

" Đệ tử nếu mà học được theo đại ca thì đâu có bái ba người làm sư phụ đâu này... úc "

Trương Tam Thiếu đang nói chợt nhớ tới điều gì hấn vội dừng lại len lén nhìn ba người, quả nhìn ba người đang trừng mắt nhìn hấn. Nhưng lúc hấn đang định lên tiếng xin lỗi thì một ông lão cười lên ha hả.

" Xuân Đức đạo hữu nói không ngoa, tiểu tử ngươi quả thực chính là đầu đất nghĩ gì nói nấy, quá mức thật thà, sau này chúng ta phải sửa lại cái tính này cho người bằng không thì sớm ăn thiệt thòi. "

Hai người còn lại cũng là mỉm cười, bọn họ cũng không có trách cứ gì cả, thực ra từ lúc nghe Xuân Đức nhờ cậy trông nom đệ đệ của hấn thì mọi người đã âm thầm điều tra tường tận về Trương Tam Thiếu và hiển nhiên tính cách của hấn mọi người cũng đã nắm rõ môn một.

Trương Tam Thiếu nghe thế thì cũng gãi đầu cười trừ, hấn cảm thấy mình nói đôi khi cũng rất trí lý đấy chứ. Còn mấy người Hương Hương bên cạnh thì âm thầm lau mồ lạnh giúp hấn, bọn họ chưa bao giờ nghĩ rằng lại có người dám chê bai ba vị lão tổ trước mặt, đã vậy lại còn không có bị trừng phạt gì cả.

Ba vị lão tổ đánh giá qua Trương Tam Thiếu thêm vài lượt, sau đó lại nhìn về phía bốn người Lộ Phù Dung, sau một lúc thì một người thở dài nói:

" Đáng tiếc, quả thực đáng tiếc, mấy đệ tử của tiểu Lộ rất tốt, linh căn chỉ thiếu một chút là thuộc tuyệt phẩm linh căn. Ba người đều có Phong Linh thể chất nhưng lại không hoàn mỹ, bây giờ muốn tăng lên quả là khó như lên trời."

Mấy cô gái hiển nhiên cũng biết việc này nên trên mặt có thoáng qua sự thất vọng nhưng mà sự thất vọng kia cũng không tồn tại quá lâu. Ở bên cạnh đang cười ngây ngô nãy giờ Trương Tam Thiếu lúc này lại lên tiếng:

" Mấy vị sư tôn có thể cho đệ tử hỏi một việc được không? "

Bà lão quay qua nhìn Trương Tam Thiếu rồi nhìn mọi người nói:

" Được rồi, ngồi xuống rồi muốn hỏi cái gì thì hỏi, mấy nha đầu các ngươi cũng ngồi đi."

Năm người nghe vậy thì đều ngồi xuống, sau khi thấy mọi người ngồi xuống thì bà lão mới nhìn Trương Tam Thiếu nói:

" Tiểu tử ngọc có chuyện gì muốn hỏi thì hỏi đi."

Trương Tam Thiếu thói quen gãi ót mấy cái sau đó hỏi rụt rè hỏi:

" Tam sư tôn ta nghe nói linh căn cùng thể chất quyết định rất nhiều đến việc tu luyện sau này phải không ạ, vậy sư tôn thấy thể chất của ta có tốt không? "

Bà lão không khỏi kì quái nhìn hẳn hỏi:

" Đại ca của tiểu tử không có nói qua sao? "

Trương Tam Thiếu lắc đầu đáp:

" Dạ, có nói qua mà quên mất rồi, đệ tử bây giờ đang tu luyện diệt sinh đạo nên thường quên mất rất nhiều chuyện, đợi khi nào diệt sinh chi đạo tiến vào nhập môn thì tình trạng này mới biến mất."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 537: Phá Thiên Cảnh Sơ Kỳ

Ba vị lão tổ cùng lúc nhướng mày lên, một ông lão mặc đạo bào màu xanh ánh mắt bỗng nhiên phóng ra hai đạo quang mang màu lam quét nhìn Trương Tam Thiểu nhưng sau một lúc thì hấn lại nhắm chặt lông mày lại. Nhìn Trương Tam Thiểu lão giả nghi hoặc nói:

" Làm sao vì sư không cảm nhận được sát khí trên người của con, người tu luyện diệt sinh đạo thường sát khí rất nồng. "

Trương Tam Thiểu đáp:

" Đệ tử còn có học một môn " Phân hồn thiên công ". Nó giúp đệ tử có thể học diệt sinh đạo mà không mất đi bản tâm, vì có môn công pháp này mà sư tôn không thể nhìn ra sát khí của đệ tử là vậy. Để đệ tử cho mọi người nhìn thấy thành quả của đệ tử."

Trương Tam Thiểu hai mắt nhắm lại cả người hấn bắt đầu biến hóa kịch liệt, thân thể từ một thiếu niên có phần gầy yếu cùng nhu nhược lúc này bắt đầu bành trướng, cơ bắp cuồn cuộn, khí chất cũng thay đổi mãnh liệt, từ một sinh vật vô hại bỗng nhiên qua vài hô hấp liền biến thành viễn cổ hung thú.

Sát khí dày đặc tỏa ra khắp căn phòng, cả căn phòng bỗng chốc bị nhuộm đỏ. Cùng lúc đó tu vi của hấn cũng ngạnh sinh tăng lên nguyên một đại cảnh giới từ Liệt Hải Cảnh hậu kỳ tấn thăng đến Phá Thiên Cảnh sơ kỳ.

Mấy cô gái bên cạnh thì kinh hô một tiếng, còn ba vị lão tổ thì cùng lúc vuốt cằm suy tư. Ông lão họ Vương nhìn Trương Tam Thiểu rất kì quái nói:

" Sát khí làm sao lại tinh thuần như vậy, đã tinh thuần thì không nói bên trong lại còn không mang theo một ít ác niệm nào. Quả là kì quái."

Lão giả áo xám cười nói:

" Đại ca có gì mà ngạc nhiên, sát khí này tích tụ không phải do giết người mà sinh nên không có ác niệm quán thân. Theo đệ thấy thì sát khí này hình thành được là do nhờ ảo tượng mà sinh ra. Tiểu tử nói một chút cho nhị sư tôn biết làm sao tiểu tử ngươi lại có sát khí như vậy? "

Trương Tam Thiểu giọng hơi khàn khàn nói:

" Là đại ca mang ta vào mộng cảnh, đệ tử đi theo đại ca chém giết ma long bên trong mộng cảnh kia. "

Ba người gật đầu không có vẻ gì ngạc nhiên như đã biết từ trước, đại sư phụ nhìn Trương Tam Thiểu nói:

" Trong ba người sư tôn thì chỉ có tam sư phụ là đi con đường giống như con, sau này tam sư phụ sẽ là người hướng dẫn con, còn ta cùng với nhị sư phụ thì hẳn chỉ có thể ở bên cạnh quan sát. "

Lão giả họ Vương nói cũng không phải là tự hạ thấp bản thân mà là thực sự nên biết Trương Tam Thiểu còn có đại ca hẳn nữa, sự chỉ dạy của một Tinh Vương Cảnh không cần nói cũng biết nó giúp ích như thế nào. Ngoại trừ tam sư phụ là người đồng đạo đi chung một con đường, tu luyện đã rất lâu có những cảm ngộ nhất định giúp cho Trương Tam Thiểu thông hiểu đại đạo mình đang đi thì cũng không giúp ích thêm được gì khác.

Bảo vật thì Trương Tam Thiểu vốn đã quá nhiều, tài nguyên tu luyện thì cần là có. Hầu như là đầy đủ mọi thứ. Bọn họ nhận vị đệ tử này chẳng qua là kéo gần khoảng cách, đánh sâu mối quan hệ cùng với Xuân Đức mà thôi. Nhưng cái gì cũng cần cái khởi đầu biết đâu sau này sẽ khác. Tình cảm là một thứ rất vi diệu nó có thể theo thời gian bị mài mòn cũng có thể theo thời gian được bồi đắp lên.

Quay về với Xuân Đức, lúc này đây Xuân Đức đang cùng Bóng Ảnh xâm nhập nơi được Thiên Âm Tông gọi là quỷ cốc.

Nơi này không những âm khí um tùm mà còn rất nhiều loại khí tức khác nữa, bên ngoài là âm khí đi sâu xuống phía dưới là sát khí, tử khí, rồi còn có cả ma khí, độc khí. Dọc đường đi xuống hai bên vách đá có thể dễ dàng thấy xương cốt đang nằm bên trong vách. Mà càng xuống sâu thì tác động của những loại khí tức càng mãnh liệt.

" Thế quái nào mấy loại tiêu cực khí tức nhiều thế này mà lại không tràn ra bên ngoài nhờ, đáng lí ra không có cấm chế nào thì bọn nó phải bao trùm khắp khu vực bên ngoài chứ, đằng này nó lại chỉ quanh quẩn bên trong nơi đây." --- Xuân Đức có phần nghi hoặc lầm bầm.

Bóng Ảnh không có trả lời mà chỉ tay về phía bên phải nói:

" Lão đại bên kia có một cái vòng xoáy thời gian, nơi đó lắng đọng các loại khí tức này rất nhiều nếu hạ thủ thì chúng ta nên hạ thủ từ nơi đó."

Chú thích: Vòng xoáy thời gian là một vùng không gian có thể làm chậm tốc độ thời gian hoặc tăng tốc độ, trường hợp ở đây là làm chậm tốc độ những khí vụ đi vào nơi đó thì không thể thoát ra nên lắng đọng lại với mật độ dày đặc.

Xuân Đức nhìn về nơi mà Bóng Ảnh chỉ quả nhiên thấy một cái vòng xoáy rất lớn, cái vòng xoáy này hầu như đã giữ lại gần 80% số lượng vụ khí thoát ra, liên tục có vụ khí bị hút vào rồi lại liên tục có vụ khí bị thổi ngược lại khiến cho khu vực sâu bên trong vụ khí dày đặc đến mức độ kinh người.

" Chịu khó bố trí một ít kết giới đi lão nhị, đại ca ta vào bên trong xem Hắc Âm Ma Thụ đã di chuyển xuống tầng 2 xong chưa? " --- Xuân Đức nói xong lóe lên liền biến mất.

Xuân Đức rời đi thì Bóng Ảnh cũng bắt đầu bố trí mấy cái kết giới bao phủ nơi này đề phòng lại có người đến quấy rối, bình thường thì không sao nhưng bây giờ là cái đại hội gì đó trăm năm một lần ngư xà hổ tạp không biết đường đâu mà lường.

Bên trong không gian vong linh tầng 2.

Lúc này ở trong khu vực biến máu đã cạn xuất hiện một cây Hắc Âm Ma Thụ cao chọc trời, tán lá nó phủ một phần ba bầu trời của tầng 2 vong linh không gian.

Khi Xuân Đức xuất hiện nơi đây thì thụ linh của Hắc Âm Ma Thụ liền hiện ra. Xuân Đức nhìn nó hỏi:

" Chuẩn bị tốt chưa nếu được chúng ta ra ngoài bắt đầu."

Thụ linh của Hắc Âm Ma Thụ chớp chớp đôi mắt to rồi khẽ gật đầu, Xuân Đức khẽ véo nhẹ cái má của nó một cái rồi ngay lập tức rời đi.

Một lần nữa hắn xuất hiện thì đã ở bên ngoài. Gật đầu với Bóng Ảnh một cái sau đó hai người cùng thi triển ra một thuật cấm, ngay sau đó một

cổng không gian hình thành nối liền giữa không gian vong linh tầng 2 cùng nơi này.

Những vụ khí kia như có linh tính ngay lập tức né ra xa cái cổng không gian nhưng từ lúc này từ bên trong cổng không gian tuôn ra vô số sợi dây leo nhỏ như ngón tay út bắn vào trong vòng xoáy không gian, điên cuồng thôn phệ vụ khí ẩn chứa bên trong.

Đứng ở bên cạnh, Xuân Đức cùng Bóng Ảnh có thể nghe được vô số tiếng kêu gào từ phía sâu bên trong những tiếng gào rú này y hệt tiếng mấy con dã thú bị thương ở nơi hoang vắng xen lẫn với đó là những tiếng cười trầm thấp.

Xuân Đức nhin không được nói:

" Nơi này sẽ không phải là địa phương nào phong ẩn một con hung vật nào đó chứ, nhớ lần trước con quái vật lông đỏ vẫn còn làm ta lạnh gáy đây."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 538: Đi Sâu Vào Bên Trong Thế Giới Bị Lãng Quên Dưới Lòng Đất

Ba ngày sau, bên trong quỹ cốc.

Âm vụ sau ba ngày cũng không có hiện tượng suy giảm gì cả, vẫn cứ cuộn cuộn như những đám mây lúc trời sắp mưa, việc này Xuân Đức có vội cũng không làm gì được dù sao Hắc Âm Ma Thụ vẫn đang làm việc hết công suất của nó. Lấy tầng 2 không gian vong linh làm nơi chứa nên lúc này khắp cả không gian vong linh đều đã bị bao trùm bởi âm vụ kia.

Trong những ngày này cũng có vài rất nhiều người từng ghé qua quỹ cốc nơi đây nhưng đại bộ phận đều là đứng ở bên ngoài quan sát một chút rồi rời đi nhưng cũng có mấy kẻ thích tìm kích thích lại tiến vào sâu bên trong. Xuân Đức thấy có kẻ nào tới thì liền giết khỏi cần nói nhiều, dù sao nơi đây cũng là Thiên Âm Tông không nên làm chuyện lộ ra sẽ mất lòng nhau.

Tuy hẳn bây giờ không ngăn bố con nhà ai cả nhưng nếu không cần phải đánh nhau thì tốt nhất nên tránh(Vì sao lại nên tránh, vì đơn giản là cái lợi không đủ.)

Ngày thứ 10.

Đến ngày thứ mười thì Xuân Đức lần đầu tiên gặp phải sinh vật sống trong âm vụ kia. Bọn nó không có thật thể nhìn giống huyết ma 70% nhưng một khi công kích thì lại có thể ngưng thực ra đôi bàn tay sắc như dao cạo.

Hỏi Vô Địch thì hẳn nói đây là Quỷ Linh cấp thấp, loại này thường xuất hiện ở quỷ vực. Thực lực của đám quỷ linh này cũng rất thấp chỉ tương đương với Nguyên Anh kì, dù có gãi ngứa cho hẳn cũng không đủ.

Nhưng Xuân Đức phát hiện một điều, đám Quỷ Linh này chính là lương thực nuôi Huyết Ma rất tốt, Huyết Ma cũng rất thích loại thức ăn này. Theo hẳn quan sát thì Huyết Ma thôn phệ chưa tới một vạn con quỷ hồn này thì mức độ phát triển đã tăng lên trên một thành.

Thời gian thấm thoát lại đi qua một tháng.

Một ngày này rốt cuộc cái âm vụ dày đặc kia cũng đã mỏng đi rất nhiều và có thể đi sâu xuống. Xuân Đức ngưng lại việc hấp thu âm vụ cùng với Bóng Ảnh đi xuống sâu phía dưới. Giống như vượt qua được một cái vách ngăn vô hình, sau khi đi qua nơi âm vụ kia thì Xuân Đức rớt thẳng xuống phía sâu vạn mét.

Phía bên dưới này lực hút rất lớn cùng với không gian không lấy gì làm rộng rãi nên khó có thể phi hành được, đập vào mắt Xuân Đức lúc này là một cái đường hầm tối đen như mực chia ra 3 cái nhánh phụ. Xuân Đức cũng chọn đại một cái nhánh phụ rồi tiến lên phía trước, hai đường còn lại hẳn cho hai con tử linh sinh vật đi khám phá.

Xuân Đức càng đi thì càng cảm thấy áp lực cực lớn đè lên người, hẳn cảm thấy đường hầm này ăn càng sâu xuống bên dưới. Vì đảm bảo Xuân Đức mang ra mấy con tử linh vật cho bọn nó đi trước mò đường. Không giống như ở trên kia âm vụ mịt mờ, ở bên dưới này cái gì cũng không có đến cả một tiếng vang nhỏ nhỏ của côn trùng cũng không.

Cứ đi được một lúc thì con đường này lại phân ra thành nhiều nhánh nhỏ, đi xa thêm gần mấy vạn mét thì con đường đã tẻ ra 101 nhánh đường, Xuân Đức vẫn chọn đường đi chính giữa mà đi, hắn cũng không có biết phía bên dưới này có cái quỷ gì nên trong lòng lúc này cũng có hơi hồi hộp.

Không biết đi qua bao lâu thì Xuân Đức đã đi tới cuối cùng một cái thông đạo, Phía trước chẳng có gì cả, nói chính xác là đường cụt. Trên đường đi cũng không có gặp nguy hiểm gì, tất cả các tử linh sinh vật mà hắn lấy ra dò đường tất cả đều bình yên.

Thông qua ấn kí lưu trong đầu mấy con tử linh sinh vật Xuân Đức có thể quan sát được hết hoàn cảnh xung quanh từng tên một. Rất nhanh Xuân Đức tìm thấy vị trí của đường chính bên trái, đi thông với nhánh phụ thứ 32 cùng 64 có một cái cửa ánh sáng.

Theo trí nhớ của con tử linh sinh vật kia Xuân Đức nhanh chóng đi ngược lại tìm đường chạy sang bên đó. Trong này còn có 9 vị trí tương tự như vậy, Xuân Đức chọn đường gần mình nhất mà qua.

Thật tình mà nói cái cảm giác đi trong một nơi chật hẹp mà mọi thứ xung quanh đều tối thui khiến hắn cảm thấy khó chịu, nhất là nơi này yên tĩnh đến rợn người, kể ra có quái vật, ma thú, yêu thú gì cũng được, như vậy còn tốt hơn nhiều.

Không qua mấy phút hắn đã tới trước cánh cửa ánh sáng đỏ kia. Khi hắn vừa đi qua thì cái hang nối liền đến đây liền biến mất, Xuân Đức thấy vậy thì nhướng mày lên, có điều hắn vẫn cảm thấy sự tồn tại của những tử linh sinh vật khác.

Nhìn vào cánh cửa ánh sáng trước mặt Xuân Đức ra lệnh cho con tử linh sinh vật bước vào. Con tử linh sinh vật kia ngay lập tức làm theo bước vào,

nó xuyên qua cánh cửa một cách dễ dàng nhưng lúc Xuân Đức ra lệnh cho nó quay lại thì nó không cách nào xuyên qua được.

Lại cho thêm cái kẻ chết thể thử dò xét cánh cửa thấy không việc gì Xuân Đức mới bước vào bên trong, vừa bước vào bên trong thì cánh cửa ánh sáng đỏ kia cũng tan biến lộ ra một bức tường bằng tinh thạch màu xanh đậm.

Không gian nơi đây rất lớn, nó chẳng khác gì một cái đấu trường cỡ đại cả. Xuân Đức nhìn chung quanh thì thấy có một vài bộ giáp tàn tạ cùng mấy bộ xương trắng hếu. Chính giữa cái đấu trường này có một phiến đá hình thoi dài 1 mét đang sáng lấp lánh bên cạnh nó còn có 5 cục đá hình tròn xoay xung quanh. Cũng kệ nó là cái gì Xuân Đức đều thu về bên trong không gian vong linh, có thời gian thì nghiên cứu thêm.

Nhìn ngang ngó dọc thấy cũng không có gì khác lạ Xuân Đức liền triệu hồi ra từng đàn tử linh sinh vật chạy đi tứ phương tìm tòi từng góc ngách một. Còn về phần Xuân Đức thì nhìn xem thứ gì tạo nên cái nền lát màu xanh bên dưới, lấy ra Thất Kiếp Kiếp, Xuân Đức đâm mạnh xuống phía nền.

Keng

Một tiếng vang đinh tai vang lên, đập vào vách tường xung quanh rồi dội lại. Trong nháy mắt khắp cả nơi đây tiếng vang cứ truyền đi rồi vọng lại. Nhìn sàn nhà phía bên dưới không một chút tổn hại Xuân Đức vô cùng kinh ngạc, hẳn không ngờ cái thứ tinh thạch màu xanh xanh mình đang giẫm lên vậy mà cứng đến độ Thất Kiếp Kiếp đâm không thấu.

Hắn cũng đã quan sát, không có bất kì trận pháp, cấm chế hay đại loại như vậy ngăn cản Thất kiếp Kiếp mà chính là tự thân khối tinh thạch này. Hai mắt hắn lóe sáng nếu thứ này có thể tái chế thì tốt, nghĩ liền làm hắn

ngay lập tức hiện ra bản thể sau đó tìm một nơi tinh thạch có màu nhạt hơn, hấn nghĩ màu nhạt hơn thì tinh thạch hấn bớt rắn chắc hơn.

Ầm ầm....Rắc rắc rắc

Xuân Đức đập xuống một trảo lập tức móng vuốt to lớn đâm sâu vào phía bên trong lớp tinh thạch, vô số vết nứt truyền ra nhưng ngay sau đó hấn há hốc miệng ra vì hấn thấy nơi mà hấn vừa trảo xuyên qua lúc này biến thành thể lỏng sau đó nhanh chóng đông đặc lại, lại hoàn mỹ như lúc ban đầu không một tí vết, đã thế lại còn đông lại luôn cả móng vuốt của hấn.

Xuân Đức nhin không được mắng một câu:

" Sao mà tà môn quá vậy trời."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 539: Thế Giới Bị Chôn Vùi

Gặp việc khó hấn liền gọi Bóng Ánh ra trợ trận cùng Vô Địch ra cố vấn. Sau khi Vô Địch đi ra thì Xuân Đức liền làm lại động tác lúc trước cho hai người nhìn, khi hai người thấy cảnh tượng đó cũng vô cùng kinh ngạc, Xuân Đức lấy ra một miếng tinh thạch ở bên dưới để quan sát bọn, sau đó họ ngồi xuống cùng nhau tìm tòi cái thứ này là cái quý gì.

Nếu mà tách ra thì những thứ tinh thạch này sẽ ngay lập tức cứng lại, nếu mà chỉ bị rạn nứt thì nó lại biến thành thể lỏng rồi liền lại vết nứt rồi mới cứng lại, nếu mà bỏ một miếng tinh thạch nhỏ lên trên một khối tinh thạch lớn hơn thì khối tinh thạch nhỏ liền bị đồng hóa thành một bộ phận của khối tinh thạch lớn.

Quan sát một hồi lâu Xuân Đức nhìn về phía Vô Địch hỏi:

" Không biết cái thứ này là gì luôn sao? "

Vô Địch lắc đầu đáp:

" Không biết chưa từng gặp qua. Ta cũng đâu phải vạn năng mà cái gì cũng biết."

Xuân Đức gật đầu:

" Ồ, không biết thì giờ biết rồi đó có gì đâu. Lão đem một chút vào bên trong nghiên cứu đi, ta đi lấy hết tinh thạch ở nơi đây, loại vật liệu này ứng dụng khá tốt vào việc chế tạo vũ khí cùng áo giáp đấy. "

Vô Dịch gạt đầu, hấn cũng khá là hứng thú với vật chất mới mà Xuân Đức vừa tìm được, hấn cầm đi một ít mẫu vật nghiên cứu rồi biến mất. Xuân Đức cùng với Bóng Ảnh và Tuyết Báo sau đó hi hục đào bới những loại tinh thạch này có kháng tính gần như là tuyệt đối với pháp lực.

Ầm ầm...ầm ầm..

Một người, một ảnh, một con tuyết báo phải liên hợp cùng nhau mới có thể bóc ra từng mảng tinh thạch dày hàng mét ra được, chỉ cần tách một mảng lớn ra thì tinh thạch này sẽ ngay lập tức đông cứng. Xuân Đức cũng ngay lập tức thu vào bên trong không gian vong linh tầng 2. Ở bên trong không gian vong linh tầng 2 những khối tinh thạch xanh này được giữ cách biệt với nhau, bằng không sau này lại một lần nữa mất công đập ra thì khổ.

Thấy ba người có vẻ hơi đuối nên Xuân Đức còn huy động thêm A Ngốc cùng A Khờ, đừng nhìn hai đứa tụi nó bé bé xinh xinh thế nhưng bàn về lực lượng cũng không kém gì ai cả, sau lần thiên địa chúc phúc bọn nó đều có tu vi Tinh Vương Cảnh sơ kì, còn cao hơn cả chủ nhân của bọn nó nữa, Xuân Đức lúc này mới có 93 triệu lực chiến đấu như vậy thì ngang tầm với tu sĩ Thần Quân Cảnh sơ kì mà thôi.

Sau khi có thêm A Ngốc cùng A Khờ tham gia, tốc độ khai thác nhanh lên đáng kể, nhất là A Ngốc nói về phần man lực Xuân Đức có xách dẹp cũng không bằng nó, nó biến lớn lên như tòa núi nhỏ sau đó quật đuôi một cái, ngay lập tức tinh thạch xanh phía bên dưới lập tức nát thành nhiều mảnh, nhờ cơ hội này Xuân Đức nhanh tay thu lấy.

Khoảng tầm 5 canh giờ sau.

Cả cái đấu trường diện tích khoảng mấy chục ha này đã bị Xuân Đức đào hết không còn sót lại thứ gì, khắp nơi bây giờ chỉ lại nền đất cùng với các trận pháp gia cố phía dưới, vì nghi ngờ ở dưới có cất giấu bảo tàng nên

Xuân Đức cũng phá hủy tất cả cấm chế trận pháp nơi đây sau đó đào sâu xuống nhưng đáng tiếc chẳng thấy gì cả.

Khi những trận pháp nơi đây bị phá thì cái cánh cửa ánh sáng cũng đường hầm lúc trước cũng lộ ra, thực tế thì cánh cửa vẫn luôn ở đó nhưng chẳng qua là bị che giấu đi mà thôi.

Trong lúc Xuân Đức đang đào móc khắp nơi thì đám tử linh sinh vật cũng có con tìm thấy một vài nơi thú vị. Xuân Đức ngồi trên lưng tuyết báo men theo con đường mà tử linh sinh vật đi lúc trước đi vào sâu bên trong một nơi đi thông với đấu trường.

Không đến 10 phút hẳn đã đi tới một nơi cũng rộng lớn không kém cái đấu trường lúc trước, nơi này có những chiếc lồng bằng ánh sáng đỏ bên trong không thấy ai cả, chỉ thấy một ít xương cùng một vài thứ vật dụng kì quái.

Bên trong nơi này bầu không khí có phần âm u cùng nặng nề, vừa bước đi Xuân Đức cũng có thể nghe thấy những tiếng gào khóc như có như không, có lẽ nơi này trước kia đã hành quyết rất nhiều người nên đã bị ám rồi.

Nhìn mấy cái lồng giam có các then bằng ánh sáng đỏ, Xuân Đức sai một con tử linh sinh vật lên kiểm tra thử, con tử linh sinh vật kia vừa chạm tay vào thì chỉ thấy khói đen bốc lên, cánh tay của con tử linh sinh vật biến mất. Cục tinh thạch màu đỏ bên trên lồng giam sáng nhấp nháy mấy cái rồi thôi.

Nhìn mấy cục tinh thạch màu đỏ ở bên trên mỗi cái lồng giam Xuân Đức không có do dự gì mà sai một tên tử linh sinh vật rút ra. Tinh thạch kia rất dễ dàng bị rút ra, khi tinh thạch đỏ kia bị rút ra thì lồng ánh sáng kia cũng biến mất, bên trên mặt đất chỉ còn lại một cái lồng bằng bàn tay.

Cũng không có tìm tòi quá nhiều, Xuân Đức thấy cái gì lấy được đều lấy. Nơi này tổng cộng có hơn 3 vạn cái lồng giam tương tự nhưng lại có đến gần 12 vạn viên tinh thạch đỏ, bởi vì số lượng tinh thạch trên mỗi cái lồng được khảm là khác nhau, lồng giảm ít nhất được khảm 1 viên, nhiều nhất 25 viên.

Bên trong này xương cốt lưu lại cũng khá nhiều, chất lượng cũng cực tốt, dù thời gian đã đi qua rất lâu rồi nhưng mà gần như không có hao tổn gì. Bên trong này có 9 cái thông đạo nối liền với 9 nơi được bố trí cấm chế dày đặc.

Phải công nhận sức mạnh của thời gian quả là ghê gớm nhưng cấm chế khủng bố như thế kia vậy mà lúc này đã tàn tạ lắm rồi, nó không phải là bị hư mà là đã hết năng lượng duy trì. Chọn đại một cái thông đạo, Xuân Đức bắt đầu phá hủy những thứ ngăn cản.

1 giờ sau.

Bên trong cũng không có gì ngoại trừ một bộ xương to lớn, Xuân Đức nhìn thấy bộ xương này thì không khỏi kinh ngạc, vì khí tức quen thuộc của nó. Nếu như hắn đoán không lầm thì cái bộ xương này hẳn là một con Địa Ngục Thiên Long còn bé.

Cũng chẳng có chút bi thương gì, ai bảo số nó không tốt, chết thì cũng trách ai bây giờ trách mình thôi. Xuân Đức thu lại bộ xương đi qua thông đạo kế tiếp.

Tương tự như vậy các thông đạo tiếp theo bên trong chỉ còn lại xương cốt mà thôi, không một cái ngoại lệ. Mang đi tất cả Xuân Đức tiến về một nơi khác.

Nơi này tất cả các loại cạm bẫy đều đã hết hạn sử dụng, hầu như không còn cái nào hoạt động được. Có lẽ thời gian quá dài nên thành ra như vậy cũng nên. Nhưng mà Xuân Đức cảm thấy kì quái đó chính là tại sao phía bên trên lại có người bố trí một đồng thứ lung tung để tạo ra mấy loại khí tức quý dị kia ngăn cản người đi xuống, theo hắn thấy bên dưới này hẳn là có cái gì đáng giá chứ. Vậy mà tìm mãi chẳng thấy gì cho ra hồn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 540: Sinh Vật Cổ Đại

Ngược hướng thông đạo Xuân Đức lại tìm đến một cánh cửa ánh sáng màu xanh, tuy biết cái cánh cửa này có 9 phần là không có nguy hiểm gì nhưng hắn vẫn cho kẻ chết thể đi vào kiểm tra, thấy không việc gì mới vào bên trong.

Vừa đi vào bên trong hắn liền nhìn không được bọt mũi lại, nơi đây là một cái vùng đất đen thui, phía dưới chân có dòng nước đen lênh láng bốc mùi xác thối. Nơi này rộng không biết bao nhiêu phóng tầm mắt ra xa không có điểm cuối.

" Tởm vậy, cái nơi chó má gì thể này. Con bà nó."

Xuân Đức tính quay lại thì đã thấy cái cổng ánh sáng kia đã ẩn đi mất, cảm nhận mãi cũng không thấy, chót lờ lẫm hắn liền phải tiếp tục tiến lên. Lúc trước khi hắn cho con sinh vật kia vào dò xét thấy nơi đây toàn là đồng cỏ xanh tươi, thể bất nào lúc hắn đi vào lại thành ra thể này.

Sau khi đi được 30 phút Xuân Đức tìm đến được một cái rừng cây thoát ra khỏi cái nơi thối hoắc kia. Vừa đi vào bên trong khu rừng thưa này Xuân Đức liền bị vô số loài độc trùng tấn công, hắn cũng không biết tên bọn này ra gì, chỉ thấy bọn nó to như ngón tay cái không có chân mà lại có cánh, có cái vòi dài ngang với thân thể.

Xuân Đức ngay lập tức phun ra hơi độc màu xanh, hơi độc lan ra tới đâu đám độc trùng, sâu bọ kia chết sạch, cả một mảnh rừng cũng bị ăn mòn thành một nơi trống không. Giải quyết xong đám độc trùng kia Xuân Đức

nhanh chóng tiềm hành chạy đi, tốc độ hấn nhanh như u linh, thân ảnh hấn thoát biến thoát hiện trong khu rừng, thi thoảng hấn lại bay lên cao để quan sát địa thế, bằng không ở trong rừng rất dễ đi lạc.

Sinh vật trong khu rừng này có rất nhiều loại nhưng tất cả đều chỉ là hoang thú, linh trí không cao. Xuân Đức cũng có giết thử vài con để ăn nhưng thịt bọn nó vừa hôi lại có độc nên hấn liền ném đi. Thực ra độc chỉ là một ít quan trọng là mùi vị nó không ngon.

Vài ngày sau.

Sau mấy ngày Xuân Đức vẫn di chuyển bất định bên trong khu rừng chưa tìm thấy đường đi ra ngoài. Nơi này khắp nơi đều là nguy hiểm rình rập, có vài thứ mà đến cả Xuân Đức cũng phải dè chừng, tuy không có nguy hiểm đến tính mạng nhưng mức độ khó chịu thì khỏi phải bàn.

Hấn thấy may mắn khi mình vẫn có một thế giới riêng, có đồ ăn thức uống cần thiết, có không khí sạch để thở, chứ ở cái nơi cút chim cũng không có này mà nói để sinh tồn thì thà chết luôn cho nó đẹp trời.

Ngay lúc hấn đang buồn chán nhìn trời thì cách hấn hơn một dặm có một cánh cổng thông đạo mở ra, hấn đang định chạy lại nơi đó tìm đường thoát đi nơi này thì hấn thấy có một đám người thông qua cổng truyền tống kia đi vào nơi này.

Những người này đa phần đều là người trẻ tuổi cả, chỉ có 3 người là trung niên. Xuân Đức cũng không rõ mấy người này là ai, phục sức của bọn họ hấn chưa từng thấy qua. Tiến vào trạng thái tàng hình hấn vẫn ngồi nơi đó gặm thịt, chăm chú lắng nghe những gì bọn họ đang nói chuyện với nhau.

" Chúng ta không phải được truyền tống tới Cổ Trấn Thành sao? Làm sao lại ở vùng man hoang chi địa thế này? " --- Một cô gái bộ dáng nhìn cũng được, nằng nhìn xung quanh một cái rồi phàn nàn.

Ngay lập tức có người nhẹ giọng nói:

" Tam sư tỷ có lẽ là do truyền tống môn có chút sai lầm nên mới dịch chuyển chúng ta lệch đi so với vị trí ban đầu. Có ba vị trưởng lão cùng với đại sư huynh ở đây thì vùng man hoang này nếu đi cẩn thận sẽ không xuất hiện điều gì bất chắc."

Lúc này có một thanh niên tuấn tú, ôn hòa nhìn cô gái nói:

" Đừng làm rộn nữa, chúng ta nhanh rời đi nơi này đến nơi cứ điếm của vương triều của chúng ta.

Cô gái kia thấy thanh niên nhìn lại lập tức nhu thuận như con mèo nhỏ, khẽ gật đầu rồi không nói thêm gì nữa.

Sau khi nhìn xung quanh nơi đây ba trung niên kia quay lại nhìn nhau một cái, sau đó một người nhìn mấy thanh niên, mỹ nữ phía sau trầm giọng nói:

" Đi theo sát đội ngũ, không được phi hành trên cao. "

Tất cả đều nhẹ gật đầu, không ai nói thêm điều gì, mười mấy người nhanh chóng đi theo ba người trung niên. Xuân Đức thấy bọn họ di chuyển cũng đứng dậy không nhanh không chậm đi theo phía sau.

Xuân Đức ở phía sau thấy trong ba người trung niên một người mặc bộ giáp đen lấy ra một con ếch, trung niên kia nhìn con ếch một cái sau đó mới quyết định hướng đi. Những người này kinh nghiệm đi rừng rất cao, bọn họ có thể biết trước né đám hoang thú nơi đây.

Trên đường đi bọn họ có không may mắn lắm mới đụng phải một con hoang thú cự tích long. Ba người trung niên liên thủ không qua bao lâu thì con cự tích long kia cũng teo mạng, bọn họ thu hết cả con cự tích long kia mang đi không bỏ lại một chút gì, Xuân Đức thấy đám người trẻ tuổi đi theo phía sau vô cùng hưng phấn như là bọn họ kiếm được món hời lớn vậy đó.

Sau khi đi một ngày một đêm đi theo những người này Xuân Đức cũng thoát ra khỏi cánh rừng thưa, vừa thoát ra khỏi cánh rừng thưa thì hắn thấy một biển cát mênh mông vô bờ bến, cát xám trắng bầu trời mây đen vần vũ, gió thổi ào ào. Một cảm giác chẳng lấy gì làm thoải mái.

Vừa đi ra khỏi cánh rừng thì mười mấy người đội ngũ phía trước liền dừng lại nghỉ ngơi cùng ăn uống. Xuân Đức cũng dừng lại chờ mấy người kia đi tiếp đến cái thành hay thị trấn gần nhất. Vừa lúc mấy người này dừng lại thì từ một phương hướng khác có một đoàn người đang cười hoang thú phóng nhanh qua đây.

Nhận thấy điều bất thường ba tên trung niên khẽ nhướng mày nhìn về phía nơi xa xa nhưng sau khi nhìn qua một cái thì ba người không thèm liếc thêm cái nào nữa, mấy thiếu niên nam nữ bên cạnh cũng là như vậy.

Không qua bao lâu hai đám người đã gặp nhau, bên này một trong ba người trung niên nhân lạnh lùng nhìn đám người mới đến quát:

" Cút. "

Âm thanh như sấm nổ chấn đến gió thổi ngược lại, cát bay mù mịt. Nhưng cùng lúc này Xuân Đức thấy ở bên trong rừng cây lại có dị động, bên trong đang có 41 tên áo bào tơi, trên mặt toàn là vết sẹo, ánh mắt hung ác nhìn về phía mười mấy người bên ngoài. bọn họ nhanh chóng áp sát mục tiêu.

Xuân Đức đứng nơi đó ở trạng thái tàng hình(một loại năng lực che giấu có thể bị phát hiện) nhìn một tên hắc y nhân cứ bò qua mà cảm thấy buồn cười nếu lúc này hắn mà hạ thủ thì tên này chết không kịp ngáp.

Nhưng Xuân Đức đâu có ngốc mà làm điều đó, hắn còn đang chờ mong màn kịch tiếp theo. Cũng không để hắn chờ lâu, rất nhanh những người này liền động thủ rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 541: Tập Sát

Mấy chục tên sẵn thực như u linh lao ra bên ngoài, mục tiêu của bọn hắn không rõ ràng lắm, Xuân Đức chỉ thấy bọn chúng lao ra liền ném ra ngoài một số thứ kì quái những thứ kia nổ tung hóa thành một loại khói màu đen.

Bị tập kích bất ngờ mười mấy người phía trước lập tức tay chân luống cuống, đám tuổi trẻ la lên thất thanh, duy chỉ có ba tên trung niên là vẫn không một chút hoang mang.

Đám người tập kích không có là hết trợ uy cái gì mà chỉ lạnh lùng nhìn những người phía trước rồi xông lên cận thân chém giết, đao thật, thương thật vừa ra lập tức liền có người không thấy được ánh mặt trời ngày mai.

Dưới sự bảo vệ của ba tên trung niên nhưng bên đó vẫn có 2 người không kịp đề phòng bị đâm trọng thương nằm đó, mất đi hoàn toàn khả năng chiến đấu. Nhưng tên hắc y cũng chẳng khác gì, bên bọn họ cũng có 6 người bị gọt mất nửa cái đầu nằm trên mặt đất co giật liên hồi.

Bọn họ lúc chiến đấu không có ai nói lời gì, mà chỉ lạnh lùng nhìn nhau sau đó tìm sơ hở mà giết đối phương, còn cái gì nói chuyện, hỏi tính danh đối phương tuyệt nhiên không có. Sau khi đã vây lại mười mấy người vào trong vòng vây, đám người tập kích cũng không có nhanh chóng tấn công mà xoay vòng tròn xung quanh như đang chờ đợi điều gì đó.

Quả nhiên Xuân Đức đoán không trật đi đâu cả, từ bên dưới mặt cát đột nhiên rung động mạnh ba con "Cuồng Sư Cự Yêu" to như ba ngọn núi nhỏ trôi lên, vừa trôi lên bọn nó liền rống một tiếng rung trời.

Gào.. Gào... Gào

Thân thể to lớn, móng vuốt sắc bén, chạy bằng hai chân tốc độ cực nhanh lao về phía mười mấy người kia, trong lúc này Xuân Đức thấy sắc mặt ba tên trung niên hiện lên một vẻ sợ hãi, bọn họ nhìn nhau một cái sau đó cùng một lúc thi triển một môn thần thông mang theo một tên hậu bối bỏ chạy.

Ba người chọn một hướng phá vòng vây, một tên trung niên không màng sống chết lao thẳng về phía đám hắc y mà chặt chém, chỉ công không thủ nên lực tấn công của tên này rất khủng bố, một đao bổ xuống liền chém đứt đôi ba tên hắc y, đẩy lùi một con Cuồng Sư Cự Yêu ra xa xa. Cùng lúc đó thì tên trung niên cũng bị những tên hắc y bên cạnh đâm cho thủng lỗ chỗ.

Vũ khí xuyên thấu qua thân thể chết không kịp ngáp, đôi mắt hấn nhanh chóng mất đi thần thái rồi ngheo đầu chết toi. Nhưng cũng nhờ cái chết này mà hai tên trung niên khác bắt lấy cơ hội đào tẩu, hai người mang theo ba hậu bối liều mạng mà bỏ chạy. Đương nhiên là đám người tập kích cũng không dễ dàng tha cho 5 người kia mà cũng đuổi theo không buông.

Nơi đây còn 12 kẻ tập kích cùng 7 người trẻ tuổi, 5 nam hai nữ. Những người này lúc này sắc mặt trắng bệch, hàm răng run lập cập, ánh mắt sợ hãi nhìn mười hai tên áo bào toi trước mắt.

Những kẻ tới đây tập kích lạnh lùng nhìn bảy người, ánh mắt của mấy tên này hiện lên sự hứng thú đánh giá bảy người, sau đó những kẻ này ánh mắt trao đổi với nhau một cái rồi cùng lúc tiến lên.

Phập phập phập

Bảy người kia như những con gà con yếu đuối bị một kiếm đâm xuyên qua thân thể liền gục xuống. Tiếp theo đó là một màn mà khiến cho Xuân

Đức đang cắn thịt nướng cách không xa cũng phải nhếch mép lên.

Chỉ thấy đám người kia thuận thực chặt tay chân của bảy người, nam nữ gì cũng chặt hết, bị đau đớn quá mức khiến bảy người kia hét lên thê lương. Những tiếng thét như xé rách gan rách phổi.

Tiếp theo mấy tên hắc y nhân này chôn phân nữa cơ thể còn lại của mấy người này xuống cát chỉ để lòi cái đầu nhô lên cao, sau đó Xuân Đức nhìn thấy mấy tên này dùng tay bứt hết tóc trên đầu mấy người này đi, dùng sống dao đập một phát.

Phần trên của hộp sọ lập tức bay ra ngoài lộ ra phần nào trắng trắng hồng hồng bên trong, mấy người thiếu niên kia lúc này cũng không có chết hẳn bọn họ cảm thấy đau đớn kinh khủng ập đến lại lập tức hét thê lương.

A a a a a a a a.

A a a a a.

Nhưng mà mấy người này vừa la thét lên liền bị mấy tên hắc y nhân rạch nát hai bên miệng ra, cắt đứt nguyên cả cái lưỡi, nhìn cái lưỡi còn đang ngoạ nguậy mấy tên hắc y cười lớn cho vào miệng nhai nhoàm nhoàm.

Tiếp theo tới màn ăn óc người, thấy mấy tên kia rắc lên bên trên một ít gia vị gì đó, rồi dùng dao chia bộ não thành từng miếng vừa ăn rồi cho vào miệng. Vừa ăn bọn họ vừa nói cười với nhau bằng một thứ tiếng kì quái mà hẳn không biết.

Phía bên dưới bảy người kia ánh mắt tan rã, nhất là hai cô gái có dung mạo khá xinh đẹp, lúc này bị cắt mất cái lưỡi đào ra hai con mắt, phía bên dưới bị mổ ra, tim gan gì cũng bị moi hết ra ăn chung với não của các nàng.

Còn về phần Nguyên Anh, Nguyên Thần gì đó cũng bị mấy người kia chia nhau cắn ăn hết rồi. Xuân Đức nhìn tàn chi trên mặt đất, nhìn mấy người thanh niên, mỹ nữ lúc trước bây giờ đã thành đồ ăn, hẳn cảm thấy nhân sinh chỉ đến như thế là cùng. Cách đây không lâu hẳn còn nghe được ước mơ của mấy người này vậy mà bây giờ bọn họ đã trở thành đồ ăn cho kẻ khác.

Cũng phải công nhận đám người tập kích này rất sành ăn, chỉ ăn mấy bộ phận như óc, tim, gan cùng uống máu mà thôi, nhìn cái đầu bị quấy nát tươm thêm máu tươi cùng mấy thứ nội tạng hẳn lại nhớ đến món tiết canh cũng na ná như vậy.

Xuân Đức cũng hiếu kì đi lại gần nhìn xem cho rõ cái món ăn mới lạ kia nó như thế nào nhưng khi hẳn nhìn thấy thấy mọi thứ trắng trắng, hồng hồng sệt sệt quện vào với nhau, thi thoảng lại có hai con người to trời lên do tên kia đang quấy đều thì không khỏi mất hứng.

Hắn ngồi xuống bên cạnh hỏi một tên:

" Ăn thế nào? Cảm giác ngon không? "

Mười hai tên đang cười phớ lớ thấy Xuân Đức tự nhiên hiện ra ngồi bên cạnh thì không khỏi thất kinh, ngay sau đó cả đám nhảy dựng lên lấy đao ra nhưng khi bọn hắn nhảy lên cao thì thân thể của bọn họ quỷ dị tách rời ra từng bộ phận một rơi xuống nền cát.

Duy chỉ có một tên mà Xuân Đức hỏi vẫn còn đang duy trì tình trạng dùng con dao đưa con mắt vào bên trong miệng. Xuân Đức cũng cười nhìn hẳn sau đó bắt đầu dò sét linh hồn của hẳn nhưng mà vừa dò xét được một chút thì linh hồn tên này liền tan biến, cái đầu của hẳn cũng nổ tan như quả dưa hấu vỡ.

Xuân Đức có chút cụt hứng vì chẳng biết được cái gì. Gọi ra A Khờ cho nó ăn hết mấy đồng thức ăn ở trên mặt đất, còn hấn thì suu tầm trên cơ thể mấy kẻ này xem có gì không. Sau một lúc, ngoại trừ vài thứ đồng nát sắt vụn ra thì chẳng còn gì cả. Ở trên người bảy tên thiếu niên thì có vài cái lộnh bài thân phận cùng một tấm bản đồ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 542: Lăn Theo Dấu Vết

Sau khi A Khờ ăn xong hết bữa tiệc của nó thì Xuân Đức lại bắt đầu lên đường, hắn có trong tay bản đồ mà chẳng hiểu cái bản đồ này dùng kiểu gì nữa, thấy trên đó vẽ vài ba con sông, mấy cánh rừng thì có trời mới biết là đang ở đâu.

Hắn nhanh chóng lăn theo phương hướng mà mấy người kia bỏ chạy Xuân Đức nhanh chóng đuổi theo, hắn âm thầm cảm thấy có chút hối hận, lúc trước có biết tóm lấy một tên nam nữ thiếu niên kia rồi sưu hồn có phải là đời đẹp không, hắn không được thăm than.

" Vì một phút đam mê mà bây giờ mất công thế này đây, đúng là đời có nhiều cái ngu không có cái ngu nào giống cái ngu nào cả."

Mà hắn cũng âm thầm hận cái tên nào lại reo cầm hồn lên mấy tên hắc y kia, làm hắn sưu hồn không có được.

Gió cát thổi mù trời, liên tục có đám hoang thú từ đâu mò ra cản đường, Xuân Đức tiện tay liền giết sạch rồi thu vào bên trong làm phân bón cây, mặc dù thời tiết không tốt cho lắm nhưng Xuân Đức vẫn có thể chính xác lăn theo mấy người kia.

Không qua bao lâu hắn lại thấy một cái xác của một cô gái đang bị cát chôn vùi dần dần, cô gái này thì còn lại nửa phần trên, nửa còn lại không biết bị cái gì cắn mất rồi. Tiếp tục đuổi theo.

Thêm hai giờ đuổi theo Xuân Đức liền thấy mấy trăm người đang sống mái với nhau, tiếng gào rú, tiếng kêu thảm át cả tiếng gió đang thổi trên cái nơi hoang mạc này. Xuân Đức lần này không có nhã hứng xem như lần trước nữa, hấn nhanh trong gia nhập chiến đấu, hấn vô thanh vô tức bắt đi hai bên 4 người, đi tới một nơi khuất sau cồn cát hấn bắt đầu lục soát linh hồn mấy người này nhưng định mệnh nó nữa, mấy tên này đều bị gieo cắm chế cả, hấn muốn lục soát tên nào thì tên đó đầu liền nổ tung như pháo bông.

Xuân Đức có chút phát bực, hấn nhìn về phía mấy trăm người thét lớn một câu.

" CMM "

Âm thanh mang theo tịch diệt khí tức quét qua mấy trăm người kia, ngay lập tức mấy trăm người máu thịt tan biến đến cả linh hồn cũng tan nát, hấn chỉ để lại một người sống, người này chính là cái con bé lúc vừa truyền tống tới nơi đây thì cầu nhau, hấn thấy những người bên cạnh con bé này chết sạch rồi mà con bé này vẫn bình yên chứng tỏ nó có số may tề thiên hoặc có địa vị quan trọng nên được người khác liềm mạng cứu giúp.

Búng tay một cái cả bãi chiến trường biến mất không còn sót lại cái gì ngoài cô gái, Xuân Đức ánh mắt bình thản nhìn nàng hỏi:

" Đừng có run, nói cho ta biết vài vấn đề thì ta sẽ cho cô một con đường sống."

Cô nàng nhìn thấy Xuân Đức tiến lại thì trực tiếp bất tỉnh nhân sự, Xuân Đức thấy thế thì âm thầm buồn bực, định sưu hồn nàng nhưng mà lại ngại có cấm chế gì đó thì lại phiền, vậy là hấn đành phải đợi cô nàng tỉnh lại, không biết cô gái này chịu cái gì đã kích mà hấn làm cách nào gọi dậy cũng không tỉnh.

Ngửa mặt nhìn trời một cái Xuân Đức cảm thấy ngày hôm nay đúng sao mà đen, đen y cái bầu trời lúc này. Hắn khẽ vung tay lên thu cô gái đưa vào bên trong không gian vong linh nhưng mà từ bên trong không gian vong linh xuất hiện ý chí cự tuyệt, bài xích cô gái này không cho nàng tiến vào.

Xuân Đức một lần nữa chỉ muốn chửi má nó, hắn cũng không biết là có chuyện gì xảy ra nữa. Bất đắc dĩ hắn đành phải ở bên ngoài này, Tìm nơi hợp lý tránh cát bay Xuân Đức mang ra một cái bảo vật ném ra, rất nhanh bảo vật thành hình biến thành một ngôi nhà nhỏ. Mang cô gái kia vào trong, tùy tiện ném nàng qua một bên, Xuân Đức bắt đầu lấy rượu ra uống giải sầu.

Thời gian cứ vậy chậm rãi trôi qua. Xuân Đức cũng không uống rượu nữa mà bắt đầu thiết kế bộ kỹ năng của bản thân cho mình sau này dùng. Hắn lúc này cũng có đủ khả năng dung hợp tinh túy của những môn bí kỹ mà hắn đang từng học.

Đầu tiên hắn tiến đến chính là công kích nếu tấn công mà không được thì mấy phương diện còn lại có tốt đến đâu cũng phế, nói về từ ngày hắn chuyển sang chiến thì hắn toàn đánh chạy, tất cả đều phụ thuộc vào trang bị khủng bố mà đè ép kẻ địch.

Từ ngày hắn xuất đạo đến nay không phải là không gặp địch thủ mạnh hơn hắn mà là khi hắn vừa thấy liền trốn biệt tích. Còn cái quái gì mà đạo tâm bất ổn hắn chẳng cảm thấy, theo hắn thấy tránh nặng tìm nhẹ mới là thuận theo tự nhiên, còn cứ khur khur cố chấp biết đánh không lại còn muốn liều mạng thì cách ngày xuống mồ không xa rồi.

Nếu đã là chiêu thức tấn công thì đầu tiên là lực công kích, tốc độ, độ khổng chế (khổng chế ở đây chính là mấy cái hiệu ứng, làm choáng kẻ địch, mê hoặc kẻ địch, suy yếu kẻ địch, trời, vân vân và mây mây.)

Về công kích thì đã không có vấn đề, sức mạnh bản thể vốn có, thêm vào đó là hỗn độn ma khí giúp khuếch đại lực công kích. Nhưng lòng tham vốn không bao giờ đủ, đã mạnh càng muốn mạnh hơn, Xuân Đức bắt đầu lục lại kho tàng tri thức mà Vô Địch di chiếu lại cho hắn.

Rất nhanh trong vô vàn các điển tịch bí kíp hắn đã tìm được một môn có tên " Đoạn Tam Kiếp Thiên Địa Tuyệt".

Giới thiệu của của cái bí kíp kia thế này: " Tam sinh mậu tôn, Diệt sinh du hồn,hận diêm la đoạn vọng tiền thế kim sinh, âm dương đảo loạn, ngũ hành nghịch chuyển,lục hợp bát hoang tịch diệt,thiên địa tuyệt diệt, vạn tượng hạnh minh."

Cũng không nên đề phần trên mê hoặc, cốt yếu chỉ có mấy chữ thế này: "Khi nhập môn thì trong một đoàn đánh có có thể bộc phát 8 lần lực đạo công kích địch nhân cùng một lượt ra đòn liên tiếp. Khi tới thuần thực thì có thể bộc phát 16 lần cùng hai lượt ra đòn liên tiếp, khi tới cảnh giới cao nhất(cái này nên gọi là lưu hỏa thuần thanh thì phải.) thì có thể bộc phát ra 32 lần lực đạo cùng ba lượt ra đòn liên tiếp(tam trọng quyền)

Lúc xưa hắn cũng đã muốn học môn tuyệt kỹ này nhưng mà thân thể không cho phép nếu trước kia chưa đạt được thân thể như bây giờ chỉ cần đâm ra một quyền thì địch nhân không chết mà hắn đã đứt hết gân mạch cùng năng lượng chảy ngược mà chết.

Bây giờ thì cũng miễn cưỡng có thể học. Hắn học võ công rất đơn giản chỉ cần cho phân thân vào bên trong không gian đặc biệt học lập và rèn

luyện, sau khi học xong thì chỉ cần cần nuốt phân thân là xong, vừa nhanh lại hiệu quả.

Ngày trước mấy cái pháp thuật còn có thể quán đỉnh được bây giờ toàn đồ cấp cao, quán đỉnh tốn cái giá cũng không nhỏ nên hắn cũng không dùng phương pháp đó, đâm ra thằng bạn Vô Địch của hắn nhàn hắn.

Lựa chọn xong một môn chủ công giao cho phân thân học tập hắn bắt đầu lựa chọn phụ chợ. Quan trọng là sau này dung hợp có thành hay không, còn lúc này cũng chỉ mới là bắt đầu mà thôi, đường còn dài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 543: Thiên Yêu Thánh Thành

Đang khi hắn muốn tìm môn bí pháp phụ trợ thì hắn cảm nhận thấy cô gái lúc trước ngất đi bây giờ đã tỉnh lại, đang dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn hắn. Nàng ta vừa tỉnh lại thì liền co rúm vào bên trong một góc tường. Xuân Đức không có tìm bí pháp phụ trợ nữa mà mở mắt ra nhìn về phía cô gái, đôi mắt rất bình thản nhìn nàng ta. Khẽ ngoắc một ngón tay cô gái đã ngồi trước mặt mặt hắn, ánh mắt nàng ta hoảng loạn. Xuân Đức nghi ngờ nếu cứ để nàng ta như vậy không biết cô nàng có điên hay không nữa.

Từ trong mắt hắn bắn ra một tia ánh sáng xanh bay vào trong đầu cô gái, cô gái đang trong cơn hoảng loạn nhanh chóng bình tĩnh lại cảm xúc. Nhìn nàng Xuân Đức ôn hòa hỏi:

" Không cần sợ hãi, chỉ cần nha đầu ngươi trả lời vài câu hỏi của ta thì có thể sống không những có thể sống ta còn có thể dạy người một pháp môn cực kì lợi hại."

Cô gái lúc này tâm tình đã bình tĩnh nhưng khi nhìn Xuân Đức một cái nàng liền cúi gằm mặt xuống, nàng yếu ớt nói:

" Tiên... tiên bối có việc gì muốn hỏi vấn bối, vấn bối nhất định sẽ nói hết những gì mình biết."

Xuân Đức bình thản hỏi:

" Nơi này là nơi nào? Có những cách gì rời đi nơi này không? "

Cô gái nghe vậy thì có chút sững sốt nhưng rất nhanh nàng liền trả lời:

" Thừa tiền bồi nơi này là Cổ Yêu Chi Địa, muốn rời đi nơi này phải có đủ 1 triệu yêu linh chi thạch, mang yêu linh chi thạch đi tới yêu linh tế đàn ở đế đô nộp lên là có thể rời đi nơi này. Yêu linh chi thạch là vật dụng mà tu sĩ tu luyện yêu linh lực cần để tu luyện, phẩm chất cũng phân chia giống như linh thạch bên ngoài..."

Không cần Xuân Đức hỏi thêm thì cô gái đã nói hết những gì mà nàng biết cho hắn nghe, nghe xong Xuân Đức cũng đại khái hiểu ra nơi này là nơi nào. Nơi Cổ yêu Chi Địa này rất rộng lớn, chia làm 5 khu vực chính, khu vực trung tâm cũng là nơi có cái vương triều mạnh nhất cai quản, tu sĩ ở đây tu luyện yêu lực, còn về sâu xa hơn thì hắn cũng lười đi hỏi thăm.

Nhìn cô gái Xuân Đức nói:

" Có yêu linh chi thạch không mang ra cho ta nhìn xem nó là vật gì? "

Cô gái nhanh chóng lấy ra một viên đá hình thoi phát ra hàn khí mãnh liệt đưa cho Xuân Đức, Xuân Đức cầm lên viên đá cô gái đưa cho, hắn thử hấp thu một chút thì hai mắt sáng lên, hắn nhắm mắt lại cảm nhận một loại lực lượng quen thuộc truyền vào trong cơ thể hắn ngay lập tức làm hắn thoải mái vô cùng, năng lượng như viên yêu linh thạch giống tới 60% năng lượng trong cơ thể hắn, năng lượng bên trong cơ thể hắn chính là linh khí bị chuyển đổi mà hình thành, rất tốn thời gian gian.

Tuy là hắn cố gắng hấp thu một chút nhưng mà viên yêu linh thạch kia ngay lập tức biến thành phần vụn mất rồi. Mở mắt ra hắn nắm cho cô gái một quyển sách nhỏ, nói với cô gái:

" Đây là phần thưởng ta đã hứa, bây giờ nha đầu ngươi có thể rời đi nếu muốn ở lại đây ngày mai cùng ta tiến tới Thiên Yêu Thành cũng được. Đi

hay ở lại tùy nha đầu người."

Nói xong Xuân Đức liền không để ý tới cô nàng nữa mà bắt đầu tìm bí kỹ chuẩn bị cho hợp công (Chiêu thức tổng hợp) sau này của hắn. Cô gái trong lúc nhất thời có phần xoắn suyết nàng không biết là nên đi hay ở lại tốt hơn. Nàng vừa muốn ở lại vừa muốn rời đi, muốn rời đi vì nàng cảm thấy sợ hãi khi nhìn thấy Xuân Đức, muốn ở lại vì lý trí nói cho nàng biết khi ở lại đây thì nàng mới được an toàn.

Cẩn cẩn rằng ngà mấy lần nàng quyết định ở lại, nàng cầm lấy quyển sách nhỏ bước vào bên trong góc nhà ngồi xem quyển sách Xuân Đức vừa đưa cho. Nàng vừa đọc thì vừa cảm thấy kinh ngạc, sau đó là kinh hãi cuối cùng là cuồng hỷ. Ánh mắt của nàng lúc này nhìn về phía Xuân Đức đã khác hẳn lúc trước, ánh mắt nàng hiện lên vẻ sùng bái cùng biết ơn.

Sau khi nhìn Xuân Đức một lúc lâu thì bắt đầu tu luyện cuốn tuyệt kỹ " Diệt Thế Tư Thái".

Diệt Thế Tư Thái tuyệt kỹ của người tu ma, không tu ma cũng có thể sử dụng. Tiểu ngạo thiên nhân gian duy ta độc hành, tung hành bát phương, tà nhi thần diệt thành đạo. Đó là mấy câu của trích dẫn của người sáng tạo ra tuyệt kỹ này.

Tuyệt kỹ tăng phúc cho bản thân, cao nhất 3 thành(30%) đánh đổi bằng sinh mệnh của bản thân. Thi triển đi ra tiêu hao 10 năm thọ mệnh, duy trì một giây tiêu hao 1 năm thọ mệnh. Tuy bí pháp này hơi có tính tiêu cực nhưng không thể không nói nó chính là một bí pháp cực kì tuyệt vời dùng bảo mệnh.

Xuân Đức đưa cho nàng thực ra chỉ là 1 quyển trong 9 quyển mà thôi, càng quyển phía sau thì càng bá hơn nhiều nhưng mà hắn chưa bao giờ thi

triển ra cả, vì hấn làm gì có đánh nhau với kẻ nào mạnh tới nỗi ép cho hấn phải sử dụng tuyệt kỹ kia.

Thời gian chậm rãi trôi đi...

Xuân Đức đã tìm được một số tuyệt kỹ có thể dung hợp vào đoàn đánh mà không gây xung đột. Cái thứ nhất hấn chọn lựa chính là Hấp Huyết, nghe tên liền hiểu tác dụng của tuyệt kỹ này.

 Hấp Huyết- Hấp Ma

Hấp thu một phần huyết khí cùng năng lượng của địch nhân chuyển hóa thành huyết khí cùng năng lượng cho bản thân sử dụng. Có khả năng khiến địch nhân gặp phải trạng thái xuất huyết cùng cảm ma trong một thời gian ngắn. Năng lực tăng dần theo mức độ thuần thục của người thi triển.

Khi đã chọn được tuyệt kỹ ưng ý hấn liền lệnh cho phân thân đi học tập, do năng lực tạo phân thân hấn mới đạt tới cấp cao chỉ tạo nhiều nhất 4 phân thân, mà mất hai cái ở Ác Ma Điện rồi nên hấn không thể cùng lúc học được nhiều một lúc tuyệt kỹ.

Thời gian còn lại hấn tiếp tục nghiên cứu các tuyệt kỹ khác, cuộc sống là một quá trình học tập. Học càng nhiều thì càng cảm thấy mình thiếu sót(nói thẳng ra là ngu.). Sau khi chán việc tìm hiểu các tuyệt kỹ thì hấn bắt đầu nghiên cứu nghệ thuật giết người. Giết người đã không phải chỉ là việc thỏa mãn dục vọng của bản thân mà là môn nghệ thuật rất uyên thâm.(Nếu muốn biết thêm các bạn có thể tìm hiểu ở quyển sách Một hành Trình Tư Duy-Phạm Huy Đường.)

Thời gian rất nhanh lại tới sáng, bầu trời vẫn âm u như bình thường nhưng thời tiết có phần tốt hơn hôm qua rất nhiều những cơn bão cát đã

dừng lại. Bây giờ chỉ còn những cơn gió nhẹ thổi hiu hiu mà thôi.

Nhìn cô gái vẫn còn đang đắm chìm trong tu luyện, Xuân Đức gọi:

" Trời sáng rồi, chúng ta nên lên đường thôi."

Ngay lập tức cô gái kia mở mắt ra, nàng có chút mờ mịt nhìn về phía Xuân Đức đang đứng trước cửa nhưng rất nhanh nàng liền tỉnh táo lại, nàng đứng dậy cúi đầu nói.

" Vâng thưa tiên bối."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 544: Hung Chú Sa Vương

Xuân Đức đi lượn một vòng ngay sau đó hắn quay về, khi quay về hắn mang theo một con " Hung Chú Sa Vương", con sa vương này đã bị hắn trồng vào bên trong đầu một cái ấn không hồn thuật. Bây giờ nó hoàn toàn nghe theo lời hắn như một con chó nhỏ.

Thân thể con Hung Chú Sa Vương rất lớn, dài vài chục mét, nhìn giống y hệt mấy con thần lằn có điều nó to lớn hơn thôi, với trên người được bao phủ bởi một lớp vảy đen xì cùng vô số gai nhọn mọc ra tua tủa cứng như thánh khí. Ngồi trên đầu con sa vương Xuân Đức ngoắc tay đối với cô gái kia.

Cô gái kia có phần sợ hãi khi nhìn thấy Hung Chú Sa Vương, khi cô nàng tiến lại gần bị con Hung Chú Sa Vương quay qua nhìn một cái nàng liền ngã ngồi trên mặt cát, Xuân Đức ngồi bên trên có chút bất đắc dĩ nhìn nàng, vẫy tay một cái cô nàng liền bay lên ngồi cách hắn một đoạn.

" Tiến lên nào tiểu Sa."--- Xuân Đức vút cho nó ăn một tảng thịt nướng gọi là khích lệ. Hung Chú Sa Vương vừa nhấm nuốt tảng thịt nướng mỹ vị vừa phấn khích chạy như bay. Linh trí của nó giống y đứa bé bốn năm tuổi rất dễ lừa gạt, chỉ cần thi triển một ít tiểu thủ đoạn là dễ dàng lừa được tình cảm của nó.

Địa điểm đi tới tiếp theo của Xuân Đức chính là Thiên Yêu Thánh Thành, tới nơi đó hắn muốn mua một tấm bản đồ rồi cướp bóc một phen nếu có thể, dù sao theo lời nói của cô gái kia thì nơi đó có rất nhiều cường

giả nên cũng cần thận trọng một ít.(Chưa biết thực hư cường giả kia mạnh như thế nào, đám kia tu luyện yêu lực nên nvc tạm thời chưa thể xác định được.)

Một đường thẳng tiến, Xuân Đức trên đường cũng có gặp vô số đội ngũ kiếm ăn ven đường(Đám giặc cướp) cùng vài thương đội cỡ lớn. Chúng kiến vô số trận chém giết đẫm máu, phải công nhận ở nơi này nghề nghiệp đạo tặc được rất nhiều người yêu thích, hẳn thấy cả đứa nhóc 9-10 tuổi cũng cầm dao xông pha giang hồ rồi.

Những chuyện này chung quy không có liên quan gì đến hẳn nên hẳn cứ bình thản mà đi qua, có điều khi hẳn đi qua thì cả đám giặc cướp lần thương đội đều chạy sạch, lí do vì con Hung Chú Sa Vương khủng bố quá, dọa cho những người kia té cả bần vàng ra quần. Cũng vì mọi người chạy cả nên hẳn phát huy tinh thần nhất được của rơi đồng thời bỏ túi, thu sạch đám hàng hóa kia vào trong không gian vong linh, tuy không biết để làm gì nhưng lỡ may lại có lúc dùng thì sao.

Đám giặc cỏ đi cướp thương đội, Xuân Đức lại nhặt của rơi từ đám giặc cướp, đúng là công việc nhẹ nhàng.

Xuân Đức cười hắc hắc, hẳn cảm thấy đi bắt nạt mấy người yếu thật vui vẻ, nhìn hẳn bây giờ rất chi là tà ác. Đang lúc hẳn tính phóng qua một cái đội ngũ hơn ngàn ngàn người tính dọa cho mấy người kia một trận, thì từ bên trong đội ngũ đi ra năm người, mỗi người sát khí lẫm thiên. Nhìn Xuân Đức đang cười Hung Chú Sa Vương tới đây một trong năm người vẻ mặt có phần hưng phấn nói với người bên cạnh.

" Đúng là một con Sa Vương thú, chỉ cần mang con Sa Vương thú này về cho yêu tướng đại nhân thì ắt có trọng thưởng."

Một tên trung niên mũi ung, ánh mắt híp híp ở trong một chiếc xe, phía dưới hắn là vài ba cô gái trẻ tuổi có dung mạo rất được, cả người không một mảnh vải đang nằm co giật liên tục, tên trung niên nhìn qua khe cửa sổ, hắn không có chú ý Sa Vương thú mà lại nhìn chăm chăm vào cô gái ở bên cạnh Xuân Đức chảy nước miếng, hắn cười khà khà nói:

" Ta chỉ muốn cô gái kia, còn về cái khác ta không quan tâm."

Một đại hán bên cạnh nghe vậy cũng chú ý lên người cô gái bên cạnh Xuân Đức nhin không được nói:

" Tiểu nương tử kia quả thật xinh đẹp, da trắng, má hồng thân hình cân đối, nhất là bộ ngực thật không nhỏ, chà chà. Tiểu tử bên cạnh nàng ta quả là có phúc. Nhị ca người nếu lúc nào chơi chán nàng nhớ cho tiểu đệ hưởng thụ một chút."

Tên gia hỏa nhìn nham hiểm được gọi là lão nhị kia cũng cười lên nói:

" Cần gì chứ, chúng ta là huynh đệ mà nếu thích thì hai chúng ta có thể cùng lúc chơi nàng mà."

Hai người đồng thời cười lớn một tiếng sau đó rời khỏi xe phóng thẳng về phía Xuân Đức, Xuân Đức ở cách xa xa cũng đã thấy hai người đang bay tới gần. Khi hai người này tới gần thì liền quát lớn:

" Tiểu tử tặng nàng cho hai chúng ta, bọn ta có thể tha cho ngươi một mạng."

Xuân Đức chớp chớp con mắt nhìn hai tên gia hỏa mới chạy tới, sau đó lại nhìn qua cô gái bên cạnh đánh giá một chút. Hắn chẳng khách khí cái gì mà chửi thẳng mặt.

" Cút sốt éo đâu mà đãi chó đại, cút."

Hai tên kia sừng sốt một hồi sau đó tức giận gầm lên:

"Tiểu súc sinh, con mẹ mày muốn đi đầu thai sớm phải không? Lão tử tiền tiểu súc sinh ngươi một đoạn."

Sau đó cả hai rút ra vũ khí lao xuống phía Xuân Đức chém mạnh, một đạo quang kiếm sắc lẹm chém về về phía đầu của Xuân Đức. Xuân Đức đang định ra tay thì đã thấy cô gái ngồi bên cạnh hắn xuất ra một cái roi màu đỏ, quật thẳng vào mặt hai tên kia. Hai tên kia đang lúc khí thế như bài sơn đảo hải bị một roi kia quật đến lập tức tan biến, cả hai thất kinh vì cảm nhận được một sự nguy hiểm từ cây roi kia.

Tên trung niên có khuôn mặt âm hiểm thu kiếm về đón đỡ cây roi của thiếu nữ, còn một người khác vẫn công kích về phía Xuân Đức. Cây roi của thiếu nữ không khác gì một con độc xà vòng qua thanh kiếm đánh thẳng lên ngực tên trung niên âm hiểm.

Keng

Chỉ nghe một âm thanh lạnh lạnh vang lên, tên trung niên sắc mặt âm hiểm kia lập tức bay ngược ra sau, trong miệng phun ra một đồng thứ linh tinh. (Theo mình nghiên cứu để cho một người phun máu ra rất khó, đa phần đều phun ra từ những gì bên dưới cái dạ dày ra, từ nước cho tới thức ăn, chứ tuyệt nhiên không mấy khi có máu.)

Còn về người còn lại thì lúc đang bay bên trong không trung, lúc tên kia sắp chém tới Xuân Đức thì Hung Chú Sa Vương dùng cái đuôi quật cho phát bay ngược lại, chỉ trong vài cái hô hấp hai tên gia hỏa kia kẻ thì ngấp ngoáy, người thì trọng thương.

Nhưng vào lúc này thì lại có 5 đạo công kích bằng phi kiếm đánh tới nơi này cùng với đó thì hơn ngàn người đội ngũ phía trước đồng loạt lấy ra vũ

khí kết thành trận hình mà công về phía này. Xuân Đức thấy vậy thì lại cười hắc hắc.

Không ai biết hẳn làm cách gì, chỉ thấy ánh mắt Xuân Đức lóe lên hai lần, ngay sau đó đội ngũ hơn ngàn người kia bắt đầu truyền ra tiếng kêu la thảm thiết. Những người mới là đồng bạn cách đây mấy hô hấp lúc này lại điên cuồng dùng kiếm chém người bên cạnh. Một cảnh hỗn loạn sinh ra.

5 tên đang dùng phi kiếm công kích Xuân Đức cũng vì thế mà hoãn lại thế tiến công, bọn họ nhìn lại thì không khỏi thất kinh, bọn họ thấy những huynh đệ đi theo mình bao nhiêu năm nay bỗng nhiên lại quay ra chém giết lẫn nhau.

Nhưng rất nhanh sắc mặt bọn họ âm trầm, quay về phía Xuân Đức hét:

" Súc sinh, hôm nay chúng ta sẽ giết chết ngươi (chưa nghĩ ra được câu nào hay hơn. ai có thì xin được chỉ dẫn)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 545: Biến Dịch Cương Thi(Thây Ma)

Xuân Đức chỉ về phía sau bọn họ nói:

" Nhìn về phía sau có người tới rủ các người đi chơi kìa."

Năm người kia nở một nụ cười lạnh, bọn họ không có quay lại mà tiếp tục hợp kích tấn công Xuân Đức nhưng khi bọn họ nâng kiếm lên chuẩn bị thi triển kiếm chiêu thì từ phía sau mấy tiếng xé gió vang lên, 5 người ngoái đầu lại nhìn thì không khỏi thất kinh.

Bọn họ thấy 6-7 cô gái lúc trước bị bọn họ lãng nhục nửa sống nửa chết lúc này đây biến thành hình thù dữ tợn lao về phía bọn họ, khuôn mặt của các nàng bây giờ đều xanh lè, hai mắt đầy những tia lam quang, răng nanh nhọn hoắt cái lưỡi thì lè ra, bàn tay đỏ loét có những móng vuốt sắc nhọn dài cả mấy chuc phân.

Đôi mắt kia khi nhìn về phía bọn họ mang theo ngạt trời oán hận, nơi các nàng đi qua những ai cản đường đều bị các nàng cào cho một phát, một phát rơi trên người lập tức máu thịt chia lìa thân thể biến thành nhiều lát.

Trong miệng các nàng chỉ liên tục nói:

Chết! Chết! Chết!

Mấy cô nàng này di chuyển rất nhanh, sau vài cái hô hấp liền tới gần 5 người kia, 5 người kia có phần kinh hãi nhưng sau đó hiện lên vẻ hung hãn. một tên đại hán quát lớn.

" Mấy con tiện nhân đi chết cho lão tử."

Một kiếm nhanh như điện chém xuống, một con cương thi lập tức bay đầu nhưng mà con cương thi cũng không có chết, nhân lúc đại hán kia thất thần bàn tay của con cương thi cụt đầu đã đâm sâu vào bên trong da thịt tên đại hán, bàn tay với những móng tay sắc bén dễ dàng cắt đứt, đâm xuyên nội giáp của tên đại hán kia.

Chỉ thấy tên đại hán cơ mặt co giật từ từ nhìn xuống bàn tay đang đâm vào cơ thể, sắc mặt hần dần xanh lét mọc ra từng đám lông tơ, không qua bao lâu một con quái vật toàn lông đã hiện ra, ánh mắt của nó dần dần mất đi lí tính mà thay vào đó là sự khát máu.

Gào

Đại hán kia lúc này rống lên một tiếng, nhào về phía đồng bạn bên cạnh, cùng lúc này mấy con cương thi khác cũng nhào lên, con cương thi bị đứt đầu thì nhặt cái đầu lên lắp lại dùng tiếp.

Khi mấy con cương thi nhào lại mấy tên kia nâng kiếm lên liền chém nhưng lúc bọn họ nâng kiếm lên định chém thì thân thể bọn họ bỗng nhiên cảm thấy cứng ngắc không tài nào cử động được, trước ánh mắt kinh hãi của mấy người mấy con nữ thi đã nhào lại cắn xé, hút máu bọn họ.

Hàm răng dài sắc nhọn cắn một miếng thịt lớn ở cổ mấy tên kia sau đó tận hưởng máu tươi vọt thẳng vào miệng, thân thể mấy con cương thi run lên vì hưng phấn, bọn nó nhanh chóng biến đổi, bên ngoài cơ thể từng con bắt đầu sinh ra vụ khí màu đỏ yêu diễm.

Đến khi mấy cái xác khô đét thì mấy con nữ thi mấy con nữ cương thi mới buông ra, bọn nó ánh mắt hung ác nhìn về phía Xuân Đức há ra cái mồm đầy máu tươi cùng thịt vụn, Xuân Đức nhướng mày một đạo ánh mắt

ấn chứa nguyên rủa chi lực chiếu vào mấy con nữ cương thi, mấy con nữ cương thi lập tức kêu rú thê lương, hai bàn tay không tự chủ cào mặt, bộ mặt bọn nó nhanh chóng rách tả tơi.

Xuân Đức lúc này nhìn về một hướng, hấn nhếch miệng cười lạnh nhìn hai đạo thân ảnh đang len lén bỏ chạy, hai người kia chính là hai tên gia hỏa đến gây sự trước nhất. Tạm tha cho mấy con nữ cương thi Xuân Đức ra lệnh cho bọn nó tiến lên làm thịt hai tên đang chạy kia.

Không qua bao lâu hai tiếng kêu thảm đã vang lên, hai tên kia bị thương không nhẹ thì làm sao có thể chạy thoát khỏi một đám cương thi biến dị. Xuân Đức lúc này nổi lên một cái ý niệm có phần điên rồ.

Ngày hôm qua sau khi tìm hiểu vô số bí tịch của cả tiên lẫn ma, hấn có thấy một phương pháp nuôi dưỡng ra Ma Linh cường đại vô cùng. Thu thập đủ loại mọi oan hồn, hung linh các kiểu nuôi dưỡng trong một thế giới quan trọng là không được cho bọn nó cắn nuốt lẫn nhau. Sau đó thi triển ra dung hồn quyết để cho bọn nó dung hợp thành một thể(có thể ngưng tụ thần hung khí, áo giáp, tùy tâm sở dục), số lượng linh hồn càng nhiều, chất lượng càng tốt thì vật hợp thành càng mạnh.

Nói tới lại đụng chạm đến nỗi đau trước kia, vì thu phục A Khờ mà đàn muỗi của hấn đã bị tiêu diệt không còn một mống, tổn bao nhiêu là công sức đều đổ xuống sông xuống biển. Bây giờ trần hồn huyết liên đang bỏ không mọc meo. Cũng vừa lúc dùng nó làm nơi nuôi dưỡng hồn phách.

Vì thấy cái ý nghĩ nuôi linh hồn kia rất khả thi nên hấn quyết định làm một chút việc xấu. Vung tay lên hấn lập tức có hơn một ngàn cái điểm sáng trong lòng bàn tay những điểm sáng này chính là linh hồn của mấy người hấn vừa giết (Hồn phách đám tu sĩ rất mạnh thường không bị tiêu tán.), đánh lên mỗi cái linh hồn một cái cấm chú sau đó mang tất cả vào trong trần hồn huyết liên nuôi dưỡng.

Làm xong mọi thứ Xuân Đức an bài cho đám cương đi tìm đồ ăn, chỉ tìm tu sĩ không tìm người thường, Xuân Đức cũng không có đau bi mà đi giết người bình thường làm cái gì cho mệt, linh hồn bọn họ quá yếu tác dụng không lớn, huyết nhục thì cả ngàn người không bằng một tên tiên thiên, một đám chẳng có tí chất dinh dưỡng gì.

Vì để tăng lên tốc độ thu thập hồn phách Xuân Đức còn xuất ra vô số tử linh sinh vật mà hắn tạo thành, đây cũng là nhóm cuối rồi vì bên trong tài liệu đã dùng hết chế tạo tuyệt báo. Sau khi đã an bài hoàn tất khi hắn quay lại nhìn cô gái thì đã thấy cô ta dặt dẹo bị ngắt đi từ lúc nào rồi.

Xuân Đức cũng phải công nhận con bé này yếu bóng vía quá, tu sĩ gì mà hai ngày ngắt đi hai lần. Kiểu này thì ở nhà chăm con đi là vừa. Bỏ qua cô nàng nhát gan, Xuân Đức tiếp tục chạy hướng về phía Thiên Yêu Thành.

Một ngày rất nhanh thì qua đi, bây giờ trời đã về đêm. Vừa lúc trời tối thì Xuân Đức đã tìm thấy một cái trấn nhỏ, Xuân Đức giấu đi Hung Chú Sa Vương rồi để cô gái kia lên vai nghênh ngang đi vào bên trong trấn. Ném cho một tên du thủ du thực một viên yêu linh thạch, tên kia lập tức mang Xuân Đức đi tìm một cái khách điểm lớn nhất trấn này.

" Đại nhân đây là khách điểm sang trọng nhất trấn này." --- Tên du thủ du thực kia chỉ vào một ngôi nhà ba tầng phong cách cổ xưa giới thiệu cho Xuân Đức biết, nơi này có cái tên Hạnh Hoa lúc đầu mới nhìn hắn còn tưởng Hành Hoa.

Trước cửa ngôi nhà treo đèn màu đỏ, khách ra vào cũng không ít, Xuân Đức cũng bước vào bên trong. Không cần hắn nói cái gì thì tên được hắn ném cho viên yêu linh đã tiến lên nói với người chủ quản nơi đây.

" Ông chủ nhanh cho một phòng thượng hạng cho vị đại gia này, nếu làm tốt sẽ không thiếu tiền."

Tên này trong lúc nói chuyện còn nháy mắt với ông chủ béo y con lon kia, hai người có hành động mờ ám với nhau Xuân Đức cũng không có để tâm, dù sao thì con kiến thích bóp lúc nào thì chết lúc đó.

Ông chủ mặc áo bào hoa lệ kia đi ra hơi chấp tay cười với Xuân Đức hỏi:

" Không biết vị thiếu gia này ngoại trừ trọ lại đêm này còn có yêu cầu gì khác không? "

Xuân Đức phát tay nói:

" Có món ngon rượu ngon gì thì mang hết lên cho ta. Được rồi cũng đừng có dài dòng nữa nhanh chuẩn bị phòng cho bốn thiếu gia."

Nói ra từ bốn thiếu gia Xuân Đức có chút ngượng mồm, bình thường hẳn toàn nói bố mày, giờ nói văn minh quá khiến hẳn hơi ngượng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 546: Xuân Đức

Lão mập kia nghe vậy cũng không có tức giận mà còn gật đầu lia lịa quát đám hạ nhân đi chuẩn bị đồ ăn cùng phòng cho hắn. Ở nơi đây cũng có khá đông tu sĩ, khi bọn họ nhìn thấy cô gái mà Xuân Đức đang vác trên vai thì lộ ra vẻ mặt hâm mộ cùng một phần tham lam.

Rất nhanh phòng của hắn đã được chuẩn bị chu tất, một căn phòng rộng rãi, có phòng ngủ, phòng ăn cùng nơi ngắm cảnh. Xuân Đức đi vào phòng ném cô gái kia lên giường sau đó đi ra phòng khách chuẩn bị ăn đặc sản nơi đây. Không qua bao lâu từng đĩa thịt, nồi canh thơm phức đã được mang lên.

Sau khi mấy người hầu bàn dọn đồ ăn cùng rượu lên bàn thì Xuân Đức liền xua bọn họ đi, mấy cái đồ ăn này nhìn thì bình thường nhưng thực tế đều có độc cả đấy, tuy Xuân Đức không biết đám người kia bỏ độc từ khi nào nhưng mà hắn có thể cảm giác được. Nhưng mà chút độc này với hắn cũng giống y gia vị thôi chẳng có gì đặc biệt, trước kia để luyện độc huyết trong thân thể thẳng bạn vô lương tâm của hắn ngày nào cũng ép hắn uống vài loại kịch độc.

Xuân Đức nhanh chóng nếm thử các món ăn, thịt thì non mềm ăn có vị ngọt, canh thì rất đậm vị. Còn rượu thì như nước cất đóng trai chẳng cảm thấy mùi vị gì cả.

Ở phía dưới khách điếm, ở bên trong một căn phòng tối đen lão bản nơi đây đang nhìn vào một cái gương, trong gương chính là hình ảnh Xuân Đức

đang ăn thịt, uống rượu. Nơi đây còn có vài tên nam tử khác bọn họ nhìn thấy cảnh Xuân Đức đang ăn thì cười lên dữ tợn. Lúc này một người lên tiếng nói.

" Nữ tử kia thiếu gia nhà ta chọn chúng tí nữa người sai người mang đến, còn tiểu tử kia để bọn ta giải quyết."

Lão bản khách điểm nét mặt đều giả cười:

" Chúng ta làm đã không biết bao nhiêu lần, việc này còn cần các người nhắc sao!"

Mấy người trong phòng cùng lúc cười rộ lên.

Xuân Đức sau khi uống xong một đồng nước cất(rượu nhạt quá mà) thì cảm thấy có chút không đúng, tự dưng hấn lúc này lại nổi lên ham muốn với nữ nhân. Suy nghĩ một chút hấn liền hiểu trong rượu là bỏ cái gì rồi, hóa ra là thuốc kích dục(xuân dục).

Về cái vấn đề tình dục này thì hấn cũng không phải là thái giám nên cũng giống như người bình thường thôi, đối với hấn thì nhu cầu sinh lý cần giải quyết thì cứ giải quyết thôi, vừa thoải mái vừa khỏe người, còn chung tình thì dẹp đi. Cái gì mà quan hệ lần đầu thì phải có trách nhiệm với người đó, không có chuyện đó đâu.

Mấy cô gái ở Ác Ma Điện hấn cũng từng qua đêm vui vẻ vài lần, ngày mai vẫn như bình thường. Dù sao hai bên đều thoải mái chẳng mất cái gì.

Ngay lúc hấn đang nghĩ tới mấy người Tuyết Anh thì cô gái bị hấn mang tới đây đi ra khỏi phòng, vừa ra ngoài thấy hấn đang ăn uống thì cúi đầu chào.

" Tiên bồi."

Xuân Đức nhìn cô nàng bỗng nhiên hỏi ra một câu kinh người khiến cô gái sững sốt đứng nơi đó.

" Lên giường ngủ với ta tối nay, ta dạy thêm cho cô một môn tuyệt học bảo mệnh. Xong việc không ai nợ ai. Cô thấy sao? "

Cô gái hai má hồng hồng, nàng tròn tròn con mắt mà nhìn Xuân Đức không tin vào lỗ tai mình những gì vừa nghe. Nàng có chút do dự, hai bàn tay vẫn về mép áo. Sau một lúc nàng nhẹ giọng nói:

" Vãn bồi đồng ý."

Xuân Đức cũng không biểu cảm gì quá lớn nói:

" Lại ăn chút đi, bên trong này có độc nhưng bị ta hấp thu đi hết rồi, ăn sẽ không có việc gì."

Cô gái cũng không có phản đối, nàng lấy một cái ghế rồi ngồi đối diện cùng ăn với hắn. Nhưng lúc này đây nàng ăn thật ít mà suy nghĩ lung tung thì nhiều, hai má nàng càng ngày càng đỏ lên, trái tim cũng nhảy bịch bịch.

Xuân Đức thấy thế thì kì quái hỏi:

" Lớn vậy rồi mà chưa làm việc đó lần nào sao? "

Cô gái khuôn mặt càng đỏ lên, gật đầu liên tục. Xuân Đức thấy thì nói tiếp:

" Cũng không có gì phải ngại, sinh lý bình thường mà thôi. Thôi ta ăn no rồi ngươi ngồi ăn một mình đi."

Nói xong Xuân Đức liền đứng dậy đi vào phòng trong, cô gái kia thấy thế thì cũng liền đứng dậy không có ăn nữa, nàng bước đi theo Xuân Đức đức vào bên trong.

Xuân Đức thấy vậy thì hỏi:

" Sao không ăn nữa, không cần phải nôn nóng vậy chứ? "

Cô gái mặt lúc này y hệt quả táo chín, nàng cứ cúi mặt đi theo phía sau hẳn không nói lời nào. Vào bên trong phòng rồi Xuân Đức ném quần áo qua một bên rồi tiện thể thay đồ luôn cho cô gái(Công việc phía sau anh em nào cũng biết không nên miêu tả sâu)

Trong khi Xuân Đức đang hú hí với một em gái trong phòng thì ở bên ngoài ở ngoài cửa phòng lão bản mập mập mang theo mấy người hầu tiến đến gõ cửa, hẳn hô lên cho có lệ nói:

" Công tử nghe nói ngài gọi thêm đồ ăn, ta đã mang lên rồi đây."

Nói xong chờ đợi một lúc lâu sau hẳn không thấy có ai trả lời thì liền liếc mắt nhìn mấy tên người hầu sau lưng, mấy kẻ này đều là tu sĩ nhận được ám chỉ của lão mập thì liền hung hãn xông lên đập cửa mà vào.

Bịch...bịch...bịch

Nhưng khi cửa vừa được mở ra thì 7-8 cái xác hắc y nhân rơi xuống ngay dưới chân bọn họ, mấy người này trong nháy mắt sắc mặt cứng lại, lão bản mập mập kia ngay lập tức nhận ra mấy người áo đen này hẳn không nói một lời quay người chạy xuống lầu phía dưới, mấy tên người hầu phía sau hấp tấp ôm mấy cái xác chạy theo.

Xuân Đức đang ở phòng trong chơi trò chơi xác thịt cũng biết việc này nhưng hẳn chỉ cười nhạt một cái rồi không để ý tới mấy người ông chủ

khách điếm kia nữa.

Ông chủ khách điếm kia đi theo một lối bí mật để không có ai phát hiện, hắn rất nhanh thì đi tới một căn nhà hoa lệ, bên ngoài còn có mấy chục tên thị vệ, vì đều là người quen nên mấy tên thị vệ kia cũng không có cản lão mập.

Khi ông chủ khách điếm thấy một thiếu niên độ tuổi 30 thì lập tức quỳ xuống dập đầu nói:

" Đại thiếu gia việc lớn không tốt, người mà thiếu gia sai đi bắt tiêu tử kia đều đã bị giết sạch."

Thanh niên kia đang uống rượu, bên cạnh thì có thị nữ hầu hạ nghe vậy thì lông mày nhướng lên. Tuy hắn không có nói ra nhưng ai cũng thấy lúc này hắn đang rất giận. Hắn trầm giọng nói:

" Mang theo người của tứ đường đi đem xác tên kia về đây cho ta, ở cái lăng thạch trấn này lại có kẻ dám chống lại ta. Hừ, muốn chết."

Lão béo kia nghe vậy thì dập đầu mấy cái rồi vâng vâng dạ dạ rồi đi. Đợi khi lão béo rời đi thì lúc này thanh niên cũng đứng dậy, hắn nhìn vào khoảng không nói:

" Tam Ma đi thôi, ta muốn xem là tên nào lớn gan đến vậy."

Nói xong hắn bước ra bên ngoài, mấy thị nữ còn ở trong phòng lập tức quỳ xuống, theo phía sau thanh niên là một cái bóng đen như ẩn như hiện nhìn rất quý dị. Nói tới tên thanh niên này lai lịch cũng không nhỏ, hắn là cái gì thiên tài đỉnh cao trong cái lăng thạch trấn này, nhờ vào cái lưỡi không xương mà được làm tùy tùng của một tên thái tử vương triều.

Chủ nhân có địa vị cao thì chó săn cũng hồng hách thêm một đoạn, tên thanh niên này trong thời gian về nơi đây thì hoành hành không kiêng dè ai cả, có thái tử sau lưng không ai dám ý kiến gì, với thế lực gia tộc của hắn ở nơi đây cũng là lớn nhất nên càng không ai dám có ý kiến.

Thấy cô gái nào vừa mắt thì hắn liền thu về làm đỉnh lô, nếu cô gái kia làm hắn yêu thích thì có thể cho làm nha hoàn hầu hạ. Tóm lại hắn là vương nơi này, muốn gì được đó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 547: Ta Giết Người Chưa Bao Giờ Cần Lý Do

Nơi ở của Xuân Đức. Bên trong căn phòng mờ sáng.

Xuân Đức lúc này sau khi đã thỏa mãn nhu cầu sinh lý thì mặc vào cái quần ngồi ở trên một cái ghế tựa, đốt một điếu thuốc nhìn ra cảnh trời đêm bên ngoài thông qua ô cửa sổ. Còn cô gái lúc này thì đã mặc lại quần áo hoàn tất đang cuộn mình trong chăn nằm ngủ, lúc cô nàng đi ngủ thì trên mặt rất an bình, không còn vẻ bối rối cùng bất an như ngày hôm qua nữa.

Đang lúc Xuân Đức trầm tư suy nghĩ về tương lai sau này thì từ phía dưới lầu vang lên mấy tiếng quát tháo.

" Tất cả rút ra ngoài, nơi đây Tôn thiếu gia bao toàn bộ."

Những người đang ở dưới lầu ngay lập tức ngưng uống rượu chen nhau chạy ra ngoài nhưng bọn họ không có chạy đi quá xa, bọn họ đứng bên lề đường nhìn vào trong khách điếm đàm luận.

" Các người nói xem là kẻ nào lại làm cho Tôn thiếu cho nhiều người tới như vậy."--- Một tên say ngất ngư nói.

" Ai mà biết được, chắc là người ngoài tới đui mù chọc vào Tôn Thiếu"-
- Một tên khác đáp lời.

Ngay sau đó thì lại có người phán đoán:

" Lúc nãy chúng ta đang uống rượu thì có một tiểu tử mang theo một cô gái dung mạo cực kì xinh đẹp, chắc là Tôn thiếu chấm chúng nàng ta nên đến đây cướp người."

Bên cạnh một thiếu niên cắt lời người vừa nói:

" Tôn thiếu tới rồi, cầm miệng lại bằng không lại rước họa vào thân."

Mọi người xung quanh nghe vậy thì cả đám ngay lập tức trầm mặc không còn ai lên tiếng nữa cả, bọn họ đều đưa ánh mắt nhìn về một phương hướng, nơi kia có một thanh niên tuấn dật phi phàm, tay cầm quạt ngọc, đi theo bên cạnh còn có mấy cao thủ của Tôn Gia.

Khi tên này đi tới phía bên dưới khách lầu thì có một tên đại hán vẻ mặt nịnh nọt nói:

" Chủ nhân tên kia cùng cô gái nọ vẫn đang ở nơi này, không biết bọn thuộc hạ nên làm thế nào? "

Tên thanh niên vẻ mặt lãnh đạm nhưng lại gần giọng nói:

" Trói cái tên không biết sống chết kia mang xuống đây cho ta, để ta nhìn xem là tên nào ăn gan hùm mật báo dám tới địa bàn của ta không lại không cho ta mặt mũi. Còn về phần cô gái kia thì đừng làm tổn thương nàng."

Tên đại hán kia vẻ mặt càng thêm bỉ ổi nói:

" Có cần trói nàng đem lên giường thiếu gia luôn không? "

Nhưng khi tên này đang cười nói lấy lòng thì ở đầu trần vang lên từng hồi tiếng kêu

" A a a a a a... Cứu...Cứu ta... Có ai cứu ta."

" Quái vật cút ngay...A a a...A a a."

" Mọi người chạy nhanh lên quái vật đến, thật nhiều quái vật."

Ở khách điểm này cũng có thể thấy từ phía đầu trần một dòng người đổ về phía này những người này tất cả đều là tu sĩ, đẳng cấp khác nhau nhưng không có một ai là người bình thường.

Thiếu gia nhà họ Tôn kia như có mảy lên quát một tên thuộc hạ:

" Còn đứng đực ra đó làm gì, nhanh đi xem là có chuyện gì xảy ra."

Tên kia vâng vâng dạ dạ rồi chạy đi. Không qua bao lâu hắn lại chạy trở về, vừa chạy trở về hắn liền hoảng sợ kêu gào:

" Nhanh chạy thiếu gia, chạy nhanh lên, phía đầu trần đang có vô số quái vật đánh tới đây."

Nhưng khi hắn còn đang muốn nói tiếp thì hắn cảm thấy một bàn tay xuyên qua ngực hắn, móc ra nguyên thân cho vào miệng nhai nuốt, khi đám người Tôn thiếu gia kia nhìn rõ diện mạo của kẻ vừa giết tên chân chạy kia thì không khỏi đá ra quần.

Một khuôn mặt nữ nhân rách nát, ánh mắt xanh lam phát quang nhìn mà thấy ghê rợn, hàm răng dính máu cùng thịt vụn càng làm người ta thêm kinh hãi. Không có bất kì do dự Tôn Húc(Tôn Thiếu Gia) liền quay đầu dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy, hắn cảm thấy con quái vật kia không phải là người như hắn có thể đối phó.

Thấy Tôn Húc bỏ chạy thì đám chân chó của hắn cũng bám theo, sau đó là đến đám khách nhân, lúc này đây chẳng ai còn nhớ đến Xuân Đức cả.

Xuân Đức lúc này cũng đang quan sát cảnh tượng phía bên dưới, đám cương thi biến dị này chính là hấn gọi tới nơi đây, phải nói tốc độ lây nhiễm bệnh độc vô cùng nhanh, chưa tới một ngày mà khắp khu vực gần vạn dặm quanh nơi đây tu sĩ chỉ đã còn lại mấy người, với cái kiểu càng đánh càng nhiều thế này thì chẳng mấy chốc Xuân Đức sẽ có một đoàn quân khổng lồ đi thu hoạch hồn phách.

Cái thị trấn Xuân Đức dừng chân phương viên chưa tới 600 dặm, xung quanh thị trấn lúc này đã có vô số biến dị cương thi vây quanh, trong đám cương thi có người còn có cả thú nữa nhưng đa phần đều là hoang thú người chỉ chiếm một bộ phận không lớn. Vì nơi ngoại vi này thì người ít mà hoang thú thì nhiều.

Nhìn đàn đàn lũ lũ cương thi lao vào cắn xé đám tu sĩ Xuân Đức nở một nụ cười vui vẻ. Trong cái thế giới này nhân mạng nó rẻ mạt vậy đó, chẳng đáng mấy đồng. Có điều người tu chân sống quá dài nên số lượng càng ngày càng nhiều, không giết bớt đi chắc hết chỗ ở luôn.

Có lẽ tiếng ồn từ bên ngoài khá lớn nên cô gái đang ngủ trên giường liền mở mắt ra, khi nàng nhìn thấy Xuân Đức đang hút thuốc ngồi bên cửa sổ thì lặng yên quay qua nhìn lên hấn. Nhưng lúc này Xuân Đức không có quay đầu lại vẫn nhìn bên ngoài nói:

" Ngủ đi mai chúng ta còn phải lên đường nữa, bên ngoài chỉ là một chút tiểu đả tiểu nháo mà thôi không cần quan tâm."

Cô gái kia khẽ chớp chớp đôi mắt nói:

" Vâng tiền bối."

Nói xong nàng liền nhắm mắt lại nhưng nàng cũng không có ngủ, mà hồi tưởng lung tung về hình ảnh không lâu trước đây.

Xuân Đức cũng không có để ý tới nàng, hấn lúc này đang nhìn bầu trời xa xa đang có vô số đạo độn quang vọt thẳng về phía chân trời, đa phần những độn quang này không bay đi được quá xa thì đã bị vô số cương thi có cánh tóm được xé ra vô số mảnh.

Nhưng cũng có vài tên dựa vào bảo vật mà chạy thoát được một mạng, trong đó có cái tên Tôn Húc kia. Xuân Đức vẫn thản nhiên cười nhìn tên kia đang bỏ chạy, hấn đã để lại một cái linh hồn truy tung trên người tên kia, hấn muốn đùa giỡn một chút cho vui với tên kia. một trò chơi đuổi bắt hấp dẫn mà bên nào thua thì liền đồng nghĩa với cái chết.

Không qua bao lâu bên trong thị trấn này bầu không khí lại quay về trầm lặng, không còn tiếng kêu khóc, cầu xin hay là oán giận nữa, mọi thứ đã quay về với sự yên tĩnh vốn có của nó. Tất cả mọi tu sĩ có tu vi tầm tạm một chút thì đều bị hút cạn máu biến thành một con cương thi gia nhập vào đội quân của Xuân Đức. Khắp thị trấn lúc này chỉ còn lại một mảnh hoang tàn đổ nát.

Nhưng rồi cái gì cũng có mặt tốt và mặt trái của nó. Có người đau thương lại có người cười lớn, sau khi đám cương thi tất cả đều lui đi xa tìm thức ăn mới thì những người dân bình thường hay đám tu sĩ tu vi thấp kém bắt đầu cười điên cuồng vì đã sống sót sau tai nạn. Nhưng đa phần bọn họ cười vì đại thù đã được báo, bình thường đám tu sĩ cấp thấp như bọn họ luôn bị những người như chân chó của Tôn Húc ngược đãi nhưng bây giờ bọn họ đã không còn ai áp chế nữa rồi.

Cháy nhà ra hôi của một câu thành ngữ rất hay, sau khi tôn gia suy sụp thì đám tu sĩ cấp thấp còn sót lại ở bên ngoài ngay lập tức liên hợp với nhau đánh chiếm Tôn Gia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 548: Ta Giết Người Chưa Bao Giờ Cần Lý Do (2)

Sáng ngày hôm sau.

Xuân Đức cùng Lam Nhã đi xuống phía dưới lầu, bây giờ nơi đây vắng hoe vắng hắt không có như tôi qua đông vui náo nhiệt, hôm nay lão bản của nơi này cũng đổi một người khác không phải cái tên béo như con heo đêm qua. Tên này vóc người gầy yếu, quần áo xộc xệch, nằm ở trên một cái ghế ngủ mà chảy cả nước miếng ra.

Nghe được tiếng động hẳn liền mở mắt ra. Vừa mở mắt ra liền nhìn thấy Xuân Đức cùng Lam Nhã đi xuống, tên này không có lau đi cái khòe miệng đang chảy nước miếng mà nhìn chằm chằm về Lam Nhã bên cạnh Xuân Đức.

Ánh mắt tên này hiện lên vẻ dâm tà không có che giấu, Xuân Đức đang còn định trả tiền thấy vậy thì cũng lười nói nhiều thêm mà đi lướt qua, hẳn vừa đi qua thì tên lão bản kia cũng như sợi bún ngã xuống rồi dần dần tiêu tán, chỉ để lại một bộ quần áo nơi đó.

Đang lúc này thì từ phía bên ngoài đi vào 4 người, tất cả đều là mấy tên tu sĩ cấp thấp, đi theo bốn người này thì còn có vài cô gái dung mạo không tệ, khi hai bên gặp nhau thì tình cảnh mới đây không lâu lại tái hiện.

Bước qua mấy cái xác hẳn đi ra bên ngoài đường. Ngoài đường xá lúc này là một mảnh hỗn loạn không chịu nổi, tiếng kêu la của phụ nữ khắp nơi tiếng chửi rửa vọng từ xa xa. Trong quá trình trật tự mới hình thành thì việc cướp, bắt, giết, hiếp xảy ra là điều bình thường.

Những cảnh tượng nữ nhân có tư sắc bị 5-6 tên đại hán cường bạo liếc mắt một cái liền có thể thấy. Cô gái đi phía sau hấn nhìn cảnh tượng này thì trong mắt của nàng hiện lên vẻ thương xót, đi trên đường nàng ta thường xuyên ra tay cứu vớt mấy cô gái kia.

Có điều lòng tốt của nàng ta không được báo đáp mà còn bị mấy cô gái kia bán đứng, quay về nói cho mấy tên đầu xỏ nơi đây.

Xuân Đức nhìn một đám tráng hán, mặt mày dữ tợn đang cười trên lưng hoang thú nhìn hấn cười lạnh thì không khỏi buồn phiền, hấn thấy ngày hôm qua tốt nhất nên giết hết luôn đi cho rồi, đám này quả thật khiến người ta cảm thấy khó chịu.

Nhìn về cô gái bên cạnh, hấn hơi mất kiên nhẫn nói:

" Bớt làm mấy chuyện thừa thãi kia đi."

Lam Nhã nghe vậy thì trong lòng run lên, nàng vội cúi đầu nói lời xin lỗi:

" Xin lỗi tiên bối, việc này vẫn bối gây ra vẫn bối sẽ tự giải quyết."

Xuân Đức cũng không quá để ý việc này, hấn gật gật đầu rồi tiếp tục tản bộ. Nhìn bóng lưng Xuân Đức rời đi, Lam Nhã ánh mắt hiện lên sự kiên quyết nàng nhìn về phía mấy chục người cách đó không xa. Rồi lại nhìn về phía hai nữ cô gái mà nàng vừa cứu ra, lúc này hai cô gái kia khi bắt gặp ánh mắt của nàng thì cúi mặt xuống không dám đối diện.

Lúc này người cầm đầu nói với mấy tên ở bên cạnh:

" Đi giết tiểu tử kia cho ta, cô gái này ta muốn."

Mấy tên ở bên cạnh lưu luyện rời đi ánh mắt trên người Lam Nhã, trước khi thu lại hoàn toàn mấy tên này còn nhe răng cười đầy tham lam. Lam Nhã lúc này hình như cũng rất tức giận, chỉ thấy nàng ta lấy ra cây roi ngày hôm qua hung hăng quật về phía đám người trước mặt.

Ngay lập tức đầy trời hư ảnh bóng roi đánh tới những người nơi đây, mấy tên kia còn đang nhe răng cười nhưng khi nhìn thấy đầy trời hư ảnh thì sắc mặt trong nháy mắt cắt không ra giọt máu. Tên đại thủ lĩnh thấy công kích của Lam Nhã đánh tới thì thất kinh vội vàng lấy ra một cái tiểu khiên ném ra, tấm khiên kia nhanh chóng lớn lên biến thành một tấm khiên màu đen to lớn.

Nhưng mà khi bóng roi kia đánh tới thì tấm khiên giống như tấm kính bị bóng roi quật trúng liền vỡ tan tành, cùng lúc đó liên tiếp tiếng kêu thảm gần như đồng thời vang lên.

A a a a a a a a a.

Lần này Lam Nhã ra tay không có một chút lưu tình, mấy chục người trong nháy mắt biến thành mấy chục cái xác nằm trên mặt đất, ngay cả hai cô gái kia nàng cũng giết chết, mỗi người đều bị một roi quật nát trái tim. Không ai có thể phản kháng.

Làm xong việc này nàng nhanh chân chạy theo hướng Xuân Đức rời đi, khi ra ngoài thị trấn thì đã thấy Xuân Đức đang ngồi bên trên đầu của Hung Chú Sa Vương. Nàng dùng tốc độ nhanh nhất chạy lại rồi ngồi ở phía sau Xuân Đức cách hẳn một đoạn khá xa. Khi nàng ngồi ổn định rồi thì Hung Chú Sa Vương ngay lập tức chạy đi.

Sau một lúc lâu, khi hai người đang yên lặng ngồi trên Hung Chú Sa Vương thì Xuân Đức đột nhiên hỏi nàng:

" Ở Di Hoa đế quốc tiêu cô nương có địa vị gì? Mà cái Di Hoa đế quốc kia có liên hệ với Di Hoa cung ở bên ngoài? "

Lam Nhã ngay lực tức đáp:

" Di hoa cung ở bên ngoài là một chi nhánh phụ thuộc vào Di Hoa đế quốc, vẫn bồi ở bên ngoài là con gái của một vị trưởng lão còn ở Di Hoa đế quốc thì không tính là gì, phải qua một đợt kiểm tra tư chất thì mới có thể biết được."

Xuân Đức nghe thế thì khá kinh ngạc, ở bên ngoài kia Di Hoa Cung là một thế lực tam tinh vậy mà chỉ là một nhánh phụ thuộc, vậy cái Di Hoa đế quốc kia ít nhất cũng phải Tam Tinh cực hạn hoặc có khi là nhị tinh trở lên.

Đã vậy nó chẳng qua cũng là một trong nhiều đế quốc ở nơi đây, Xuân Đức có chút tò mò, không biết nơi này có thứ gì mà lại khiến cho đám tu sĩ ở nơi này phát triển nhanh đến vậy. Suy tư một chút hấn lại tiếp tục hỏi:

" Muốn từ ngoài vào trong này thì cần phải trả giá cái gì? "

Lam Nhã đáp:

" Cũng không cần trả giá gì cả, chỉ cần là người của các thế lực phụ thuộc thì đều có danh ngạch đi vào bên trong này, cứ 10 năm một lần các thế lực thông qua một cái truyền tống môn đưa người vào bên trong."

Xuân Đức gật gật đầu rồi không hỏi thêm gì nữa. Tư duy hấn đạo này có phần không được tốt nên hấn có hơi trì độn trong việc liên kết các mắt xích với nhau, nguyên nhân của việc này là do hấn đang học hai môn tuyệt kỹ, để đẩy nhanh tốc độ hấn đã dùng hơn 9 phần thần hồn rồi.

Mấy ngày hôm sau Xuân Đức cũng không có dừng lại nghỉ ngơi mà vẫn tiếp tục đi về hướng Thiên Yêu Thánh Thành, do gặp được thời tiết tốt nên việc đi cả ngày lẫn đêm cũng không gặp cái gì trắc trở.

Trong mấy ngày này, đám tang thi đã lan ra một phạm vi vô cùng lớn, trừ mấy nơi có đám hoang thú cực kì mạnh mẽ ra thì nơi nào cũng có mặt bọn chúng. Xuân Đức bây giờ không những thu hoạch linh hồn cực kì phong phú mà đến cả tài sản cướp được cũng đã chất thành núi. Đi qua nơi nào đám tang thi đều dọn tất cả mọi thứ liên quan đến tu sĩ đi sạch, đến cả mấy thứ bảo vật chỉ đang bán đồng nát cũng bị mang đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 549: Vào Thành

Qua vài ngày không ngừng chạy đi rút cuộc Xuân Đức cũng đã có thể nhìn thấy mặt mũi cái thành trì kia ra làm sao, một ngôi thành có tường thành đều là thực vật dây leo quấn lại với nhau hình thành, liếc mắt liền có thể thấy trên những cây dây leo này đang có vô số xác của nhiều loại hoang thú to nhỏ khác nhau nhưng đa phần trong số đó đều là bọn có linh trí thấp.

Cái thành này không hổ là Vương Thành có khác, lớn đến không nhìn thấy biên giới. Tuy chưa nhìn thấy bên trong thế nào nhưng ở bên ngoài cũng đã cảm nhận được một cỗ đại thế to lớn ập vào mặt.

Bên trên tường thành có rất nhiều binh sĩ tay cầm trường thương, lưng đeo trường cung nhìn rất hoành tráng, bên dưới cổng thành lúc này đang có tấp nập người ra người vào, tất cả mọi người nơi đây đều là tu sĩ không có một ai là người bình thường, Xuân Đức thấy vậy thì ánh mắt lóe sáng.

Vì tránh cho có người chú ý Xuân Đức mang con Hung Chú Sa Vương thả vào bên trong không gian vong linh tầng 1 chơi với đám A Ngọc, A Khò, mong là nó chịu nổi nhiệt.

Xuân Đức tùy tiện lấy ra một cái lệnh bài thân phận của một con dục xui xẻo bị chét cách đây mấy ngày(Đám đệ tử Di Hoa Cung). Hắn bây giờ sắm vai là đồng môn sư huynh của cô nàng Lam Nhã. Khi bọn hắn vừa bước tới cửa thành thì đã có hai người mỹ phụ đứng ra chặn lại, một người mỹ phụ áo xanh vung tay lên cuốn bọn họ rời đi nơi đây mà không nói lời nào.

Đám binh lính đang canh giữ ở nơi đây thấy như vậy cũng không có ngăn lại mà chỉ hơi cúi đầu về phía hai mỹ phụ sau đó thì tiếp tục làm công việc của mình.

Xuân Đức cùng Lam Nhã bị hai vị mỹ phụ kia mang tới một cái trúc viên, đến nơi đây hai nàng không nói lời nào mà lẳng lặng đi vào trong một căn nhà làm bằng trúc. Thấy vậy Xuân Đức cũng bước theo vào, Xuân Đức đi thì Lam Nhã cũng đi theo.

Khi vào tới bên trong thì hai mỹ phụ cung kính chào một bà lão, bà lão này tóc trắng xóa, ánh mắt đã có chút vẩn đục, thân thể gầy yếu không chịu nổi, nhìn giống như bất cứ lúc nào cũng bước vào bên trong quan tài. Bà lão nhìn qua hai người Xuân Đức cùng Lam Nhã hỏi:

" Kể cho ta nghe đã xảy ra chuyện gì? "

Xuân Đức nghe vậy thì liền tiến lên một bước hơi cúi người, sau đó kể chi li cẩn thận từng chi tiết một, hấn kể rất sinh động, bi thương vô cùng, hấn nói về tình cảnh thảm thiết khi bị người đuổi giết, rồi từng người đồng môn huynh đệ chết đi, sau đó hấn phải mang theo Lam Nhã chạy đông chạy tây chạy trốn mấy ngày đây, kết hợp bộ dạng ăn mặc xộc xệch, khuôn mặt lấm lem thì đến ngay cả Lam Nhã bên cạnh còn tưởng rằng hấn chính là đại sư huynh của nàng thật cơ đấy.

Giờ nàng biết vì sao tên này trước khi vào thành thì bắt đầu thay quần áo, giả trang thành bộ dạng này rồi. Hai người mỹ phụ ở bên cạnh nghe Xuân Đức kể mà nước mắt ướt át, còn bà lão đang ngồi nghe vậy thì sát khí dạt dào. Bà lão hừ lạnh một cái tức giận nói:

" Không ngờ lần này đám Luyện Huyết Ma Giáo kia lại trắng trợn đuổi giết người của Đại Di Hoa Cung."

Nhưng sau đó bà lại dùng một giọng ôn hòa nhìn hai người mỹ phụ nói:

" Được rồi, Thanh Loan, Thanh Nguyệt mang hai đứa trẻ đi đôi một bộ đồ, an bài chỗ nghỉ cho bọn nó. Để cho bọn nó nghỉ ngơi vài ngày rồi hãy mang đi kiểm tra tư chất."

" Vâng. Su tôn."--- Hai người mỹ phụ cung kính khom người một cái, sau đó mới mang Xuân Đức cùng Lam Nhã rời đi. Hai người bọn họ vừa rời đi thì một ông lão mặc đạo bào màu xanh hiện ra, ngồi đối diện với bà lão, ông lão sau khi uống chén trà đặt trên bàn xong thì mới nói:

" Hơn hai trăm người đi cứu viện không còn một cái có thể trở về, mà chỉ bằng hai tên tiểu bối kia lại có thể bình an đi tới nơi đây có phải hay không có phần dụ dị."

Bà lão không có ngẩng đầu lên, bà trầm ngâm một lúc lâu mới trầm giọng nói:

" Người cho rằng chỉ bằng hai hậu bối tu vi thấp kém có thể lừa gạt được ta hay sao? Chẳng lẽ ta bằng tuổi này rồi còn không nhận biết đâu là lời nói thật đâu là gian dối, mà việc này cũng không tới các ngươi phải quan tâm."

Ông lão kia vẻ mặt cũng không có bất kì biến hóa gì, hần lạnh nhạt nói:

" Đây là trách nhiệm của ta. Nếu nơi này đã không hoan nghênh thì ta cũng nên rời đi."

Nói xong ông lão kia lại một lần nữa tan biến.

Sau khi đi theo hai người mỹ phụ Thanh Loan cùng Thanh Nguyệt đến một ngọn trúc phong lân cận, đi vào một căn nhà làm bằng trúc khác, Xuân Đức quan sát xung quanh phạm vi nơi đây. Ở trên cái ngọn núi này còn có rất nhiều ngôi nhà bằng trúc tương tự như vậy, bên trong còn có người đang tu luyện.

Thanh Loan thấy Xuân Đức cứ y hệt con khi hết ngó cái này lại nhìn cái khác, đôi khi còn không nghe nàng giảng giải cứ ngơ ngác nhìn xung quanh. Nàng lúc này có phần tức giận, nàng cốc cho hắn một phát vào đầu sau đó trừng hắn nói.

" Tiểu tử thôi nhà ngươi cầm tinh con khỉ sao, ngồi yên cho ta."

Xuân Đức bị ăn đòn lập bé ngoan, ngồi yên lắng nghe. Bộ dạng Xuân Đức lúc này vẫn còn chưa khôi phục sau khi sử dụng phục sinh thuật, nhìn hắn có phần non nớt, hắn làm bộ dạng nghiêm túc lắng nghe thì không khỏi khiến cho hai mỹ phụ bật cười.

Thanh Nguyệt ở bên cạnh xoa xoa nơi Xuân Đức vừa bị ăn đòn, dịu dàng nói:

" Tiểu hài tử có đôi chút hiếu động cũng là bình thường, sau này nơi đây chính là nhà của con. Sẽ không có ai dám tới làm hại mấy đứa nữa."

Xuân Đức một bộ bé ngoan gật đầu. Lam Nhã bên cạnh thì tròn tròn mắt mà nhìn, nói thật từ lúc Xuân Đức sắp vào thành thì nàng đã tí nữa không nhận ra hắn nữa rồi, nàng cứ như là đang mơ vậy, nàng chỉ thấy Xuân Đức cả người khí chất thay đổi đến 180 độ, từ một thân khí tức lạnh lẽo khiến người ta tránh xa, bỗng nhiên biến thành một thiếu niên ngây thơ, bộ dạng ngốc manh, cả người phát ra một loại khí tức như gió xuân, ôn hòa dễ chịu, khiến cho người tiếp xúc với hắn rất có thiện cảm.

Thanh Loan thấy Xuân Đức một bộ hài tử ngoan thì rất vừa lòng, cung chiều bóp má hấn một cái nói:

" Sau này ở nơi này phải ngoan, hằng ngày phải siêng năng tu luyện không được lười biếng nghe chưa? Còn nữa, ở nơi này nếu các người bị khi dễ thì tìm tới ta, ta bảo đảm cho hai đứa. "

Xuân Đức ánh mắt ngây thơ nhìn Thanh Loan cùng Thanh Nguyệt, hấn nói:

" Cảm ơn Thanh Loan sư thúc, cảm ơn Thanh nguyệt sư thúc."

Thanh Nguyệt cười ôn nhu nói:

" Thôi được rồi, hai đứa mấy ngày bên ba đã rất mệt nên đi nghỉ ngơi cho tốt, ba ngày sau sư thúc mang các người đi kiểm tra tư chất."

" Vâng. Sư thúc." --- Hai người Xuân Đức cùng Lam Nhã cùng nói.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 550: Tưởng Anh Dễ Bắt Nạt À

Sau khi hai người Thanh Loan cùng Thanh Nguyệt rời đi, Xuân Đức cùng Lam Nhã đã đổi lại một thân quần áo mới sạch đẹp. Khí chất Xuân Đức vẫn thế, vẫn là thiếu niên mười mấy chưa hiểu sự đời(Già rồi thích giả nai.)

Sau khi hai người dùng cơm xong thì Xuân Đức liền nằm dài trên giường còn Lam Nhã thì đi luyện công. Nàng đang học tập một bộ kiếm pháp có tên Hàn Sương Băng Kiếm, một kiếm xuất ra băng thiên vạn lý, à nhằm đóng băng ba mét quanh thân, còn để đóng băng khu vực vạn mét chắc đợi tới già.

Nàng ta tu luyện rất khắc khổ, từ giữa trưa cho tới tối mịt vẫn luyện, hẳn nhìn nàng múa kiếm mà ngủ từ lúc nào không biết, lúc hẳn tỉnh dậy vẫn thấy nàng luyện kiếm. Hắn ngồi dậy vươn vai, ngáp dài một cái nói:

" Tu luyện là việc cả đời, hôm nay không luyện thì hôm khác luyện có sao đâu mà. Đi dọn cơm cho ta ăn đi đói rồi."

Lam Nhã đang luyện kiếm nghe vậy thì liền dừng lại, thu kiếm vào bao sau đó nói:

" Sư huynh đợi chút, để sư muội đi làm cơm."

Nhưng đang lúc này thì có một âm thanh mang theo vài phần tức giận nói:

" Tiểu Nhã ta mang cơm của con tới rồi, còn tiểu tử này thì không cần ăn."

Một thân ảnh động lòng người từ một nơi cách đó không xa hiện ra, nhìn về phía Lam Nhã đầy triu mến nhưng khi nhìn về phía Xuân Đức thì đầy hung dữ. Sau khi đưa hai hộp cơm xinh đẹp cho Lam Nhã thì nàng tiến nhanh lại chỗ giường Xuân Đức, một tay nhéo tai hấn miệng thì tức giận nói:

" Tiểu tử thôi nhà ngươi hồi sáng còn vừa thề thốt sẽ siêng năng tu luyện vậy mà ta vừa rời đi thì liền lười biếng nằm ngủ, đã vậy còn cậy mình là sư huynh sai tiểu Nhã đi làm cơm. Nói xem sư thúc nên xử lý người như thế nào? "

Xuân Đức vẻ mặt ủ rũ nói:

" Sư thúc, đệ tử vẫn còn một chút bị thương, nghĩ hết hôm nay liền khỏe, mai ta nhất định sẽ siêng năng tu luyện."

Thanh Loan nghe vậy thì nhướn mày sau đó không những không buông tay còn nhéo tai hấn mạnh hơn, nàng nhìn về phía Lam Nhã nói:

" Tiểu nhã hai phần cơm đó là của con, hôm nay không cho tiểu tử này ăn, cũng không cho nha đầu ngươi làm cơm cho hấn. Nếu hấn dám bắt nạt ngươi thì cứ nói với sư thúc, nghe chưa? "

Lam Nhã đứng ở nơi đó theo bản năng lắc đầu nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Thanh Loan lại gật đầu. Đang lúc Thanh Loan còn muốn giáo huấn Xuân Đức thêm một trận thì nàng đột nhiên buông tay ra nói.

" Có sự vụ quan trọng cần sư thúc giải quyết, tối nay các người không ai được đi ra ngoài trúc sơn này nghe chưa? "

" Vâng. Su thức." Hai người đồng thanh đáp lời.

Sau khi Thanh Loan rời đi thì Xuân Đức liền ngoắc ngoắc ngón tay hướng Lam Nhã nói:

" Mang cơm lại đây cho sư huynh nào."

Lam Nhã tất nhiên là không dám cãi lời Xuân Đức rồi, nàng ngoan ngoãn đi lại bên cạnh hấn ngồi xuống, bàn tay khéo léo mở ra hai hộp cơm. Một mùi hương lập tức tỏa ra ngào ngạt. Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Thật thơm, sáng khác, tối khác. Đúng là mỹ vị à. Thôi ăn đi nào, ăn nhanh không nguội."

Ở một nơi khác Thanh Nguyệt cùng bà lão đang quan sát nơi ở của Xuân Đức, khi hai người thấy tình cảnh trong căn nhà nhỏ thì không khỏi lắc đầu. Thanh Nguyệt có phần buồn cười nói:

" Nha đầu tiểu nhã kia quá thiện lương rồi, tu vi rõ ràng cao hơn tiểu tử kia vậy mà lại rất nghe lời tiểu tử kia. Hấn nói gì liền nghe."

Bà lão bên cạnh gật nhẹ đầu sau đó quay người rời đi. Thanh Nguyệt thấy vậy thì cũng đi theo. Nhưng trước lúc rời đi nàng còn nhìn hai người Xuân Đức cùng Lam Nhã đang ăn cơm thêm một chút, khéo môi nàng bắt giác nhếch lên.

Lại một ngày mới bắt đầu, khi ánh nắng đã chiếu đến mông thì Xuân Đức vẫn còn đang nằm lì trên cái giường trúc chưa chịu dậy, còn Lam Nhã đã ở bên ngoài luyện kiếm pháp từ lâu. Dưới ánh nắng cô nàng này khuôn mặt đỏ ửng nhìn rất chi thú vị.

Đang lúc này đây thì một âm thanh vãn nhã vang lên.

"Ồ, sư muội luyện kiếm thật chăm chỉ, không biết sư huynh có quấy rầy muội tu luyện không?"

Người vừa nói chính là một tên thanh niên tuổi đôi mươi, ánh mắt sáng, khuôn mặt tuấn tú, một thân y phục màu trắng khiến hắn có phần phiêu dật.

Lam Nhã lúc này đây liền dừng luyện tập, nàng nhìn thanh niên có phần không thích nói ra:

"Trần sư huynh, sư muội đã nói là không muốn đi qua bên Tử Trúc Lâm của huynh tu luyện rồi mà. Nếu không còn việc gì khác mong Trần sư huynh rời đi, sư muội còn phải tiếp tục tu luyện."

Vị Trần sư huynh kia có lẽ đã luyện thành bí kỹ "không cần mắt", hắn không có tỏ vẻ không vui mà nói:

"Sư muội hãy cứ tiếp tục luyện tập, sư huynh sẽ không có quấy rầy đến sư muội. Sư huynh chỉ lặng yên đứng ở nơi đây quan sát nếu sư muội tập luyện có điểm gì sai sót thì sư huynh có thể trợ giúp."

Xuân Đức ở trong nhà nghe vậy thì ngáp dài một cái chẳng thèm để ý nữa, hắn bây giờ còn đang phải dùng thần thức khống chế đàn tang thi của mình đây, hơi đâu mà quan tâm đến mấy chiêu trò tán gái của mấy tên công tử ca.

Nghe được âm thanh ngáp dài của Xuân Đức, vị Trần sư huynh kia kinh ngạc nhìn vào bên trong căn nhà trúc, khi hắn thấy được Xuân Đức đang nằm trên cái giường trúc kia thì không khỏi kinh ngạc. Hắn quay lại nhìn Lam Nhã giọng chất vấn:

"Hắn là ai? Tại sao lại ở nơi đây?"

Lam Nhã nghe vậy thì nhăn mày lại nói:

" Đó là sư huynh của ta, làm sao? Trần sư huynh có ý kiến gì? "

Tên Trần sư huynh kia biết mình lúc trước có chút nóng vội, hấn ngay lập tức lại đeo cái mặt nạ giả dối lên mặt, cười ôn hòa nói:

" Là sư huynh đường đột, không biết vị sư đệ kia tên là gì, tại sao lại không dậy tu luyện cùng sư muội mà lại nằm ngủ thế kia. Nếu bây giờ không cố gắng thì về sau sẽ không có tương lai, thiên tài cũng chỉ có thể biến thành gỗ mục."

Tên này thực chất là đang chửi xéo Xuân Đức bất tài vô dụng, sau này cũng chỉ là khúc gỗ mục chẳng có tương lai gì.

Ngay lúc tên này đang ba hoa chích chòe thì từ phía trên bầu trời có một âm thanh hét lớn:

" Nhanh tránh ra, nhanh."

Khi hai người Trần sư huynh cùng Lam Nhã nhìn lên bầu trời chỉ thấy một đạo độn quang màu vàng lóe lên bay thẳng về phía này. Khi nhìn ra đạo độn quang kia là gì thì hai người không khỏi thất kinh, nhưng tốc độ độn quang kia quá nhanh hai người vừa làm ra động tác né tránh thì đạo độn quang kia đang xoẹt qua.

A a a a a a a a.

Ngay sau đó là một tiếng hét thảm vang lên. Nhìn lại thì thấy Trần sư huynh lúc này cánh tay phải đã bị đứt lìa. Máu tươi bắn tứ tung trên mặt đất. Dù hấn có làm cách nào cầm máu cũng không thể cầm được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 551: Ngày Đi Kiểm Tra Tư Chất

Nhưng mà khi mọi người còn đang ngỡ ngàng thì không biết từ đâu lại bay đến một đàn hạc, bọn nó bay qua trên đầu mấy người Lam Nhã nhưng ngay lúc bọn nó vừa bay qua thì một cơn mưa phân chim rơi thẳng xuống phía dưới, Lam Nhã thấy thế thì kinh hô một tiếng liền chạy vào bên trong nhà trúc, còn vị Trần sư huynh kia thì không may rồi, hắn vừa bị đứt một tay còn không thể cầm máu, tâm trí đang bấn loạn làm thế nào có thể né tránh phân chim. Vì vậy không qua mấy hô hấp sau cả người vị sư huynh này bốc lên mùi hôi kinh khủng.

Đến cả chủ nhân phi kiếm đi lạc lúc trước đang định lại gần giúp đỡ mà ngửi thấy mùi này cũng liền đứng xa xa mà nhìn, ai bảo hắn mắc bệnh thích sạch sẽ cơ chứ. Lúc này đây từ các căn nhà trúc lục tục có người ló đầu ra nhìn nhưng khi bọn họ thấy một người phân Trần sư huynh thì không khỏi ngây người.

Ngay lúc này đây vị Thanh Loan sư thúc lại xuất hiện như một vị thần, nàng vừa tiến tới nơi nhà trúc của Xuân Đức cùng Lam Nhã nhìn thấy tình cảnh trước mắt không khỏi muốn cười mà không cười được, nàng vung tay lên một dòng nước hiện ra bao trùm lấy vị Trần sư huynh kia, lúc dòng nước tán đi thì vị Trần sư huynh kia lại một lần nữa đẹp trai lai láng, có điều trên mặt của hắn bây giờ lúc thì trắng lúc thì xanh.

Hắn nhìn về phía Thanh Loan mỹ phụ cúi đầu cảm tạ sau đó liền lấy tốc độ nhanh nhất chạy xuống ngọn núi này. Sau khi tên này đi mất thì Thanh Loan mới trầm giọng hỏi:

" Là ai bày ra trò này? "

Lúc này thanh niên đang đứng phía xa xa kia bay đến trước mặt Thanh Loan quỳ xuống xin lỗi:

" Sự thúc việc này không phải là do ta cố ý làm ra à, chẳng qua là không may trong khi thi triển pháp kiếm bị mất không chế khiến làm bị thương vị sư đệ kia, còn phân chim chính là do đám tiên hạc của Hạc Ông bay qua gây nên."

Thanh Loan nghe vậy thì nửa tin nửa ngờ mãi sau khi gọi mấy vị đệ tử khác lại hỏi một phen thì mới tin đây là sự thật, nàng thầm than vị đệ tử kia cũng quá không may rồi. Lúc sau, nàng phạt nhẹ tên đệ tử không chế phi kiếm bừa bãi kia mười viên yêu linh thạch thượng phẩm rồi tha đi, tên kia tuy đau lòng nhưng cũng không dám nói gì. Hắn giao yêu linh thạch xong liền nhanh chân chạy mất.

Lại nói về cái tên Trần sư huynh kia, người này cũng là một nội môn người. Cũng có quan hệ rất tốt với nhiều sư huynh có thể lực bên trong Đại Di Hoa Cung. Hôm nay hắn bị mất mặt như vậy đương nhiên là ghi hận kẻ làm mình tình trạng bi thảm như thế này, không những thế hắn còn hận luôn cả Xuân Đức đang nằm bên trên giường, mặc dù hắn chẳng làm gì.

Có điều hắn không biết, hắn hận Xuân Đức là chính xác 100% đấy, cái vụ kiếm lệch đường, chim ị lên đầu thì làm quái gì trùng hợp như vậy, tất cả đều là do Xuân Đức cảm thấy tên này lãi nhãi miết thấy ghét nên chơi cho cho hắn một vỏ. Đạo này Xuân Đức đang ăn chay tu tâm nên bớt sát sinh(Chém gió tí).

Sau khi giải quyết vụ lộn xộn xong thì Thanh Loan liền đi vào bên trong căn nhà nhỏ của Xuân Đức cùng Lam Nhã, vừa đi vào nàng liền thấy Xuân

Đức đang nằm ôm chần trên giường, cơn giận không tên lại bốc lên, nàng hung hăng trừng Lam Nhã một cái.

Lam Nhã cảm thấy mình rất vô tội, nàng liên tục lắc đầu, thấy vậy Thanh Loan liền hết nói nổi rồi. Nàng ngồi xuống bên cạnh Xuân Đức lật người hấn lại cho hấn nằm ngửa ra nhưng khi nàng thấy bộ dạng của Xuân Đức thì chỉ muốn phì cười.

Nàng nhìn Xuân Đức khuôn mặt hơi chút phì phì, bây giờ lại làm bộ dạng ỉu xiu thì không khỏi tức cười, nhưng nàng nén cười giả vờ tức giận hỏi:

" Làm sao? Tiểu tử thôi nhà ngươi không phải nói ngay hôm nay sẽ chăm chỉ luyện công sao, bây giờ đã là mấy giờ rồi mà còn ôm chần nằm trên giường."

Xuân Đức đáng thương nhìn nàng, yếu ớt nói:

" Đói, không có sức tu luyện."

Thanh Loan dí ngón tay lên trán hấn mắng yêu:

" Con quỷ nhỏ đừng tưởng rằng sư thúc không biết hôm qua tiểu tử ngươi ăn cơm ta mang đến. Hừ hừ. Có phải hay không ngửa người muốn bị ăn đòn."

Xuân Đức vội bắt lấy tay nàng nói:

" Sư thúc, có chút xíu vậy ăn làm sao no bụng, hic hic, ta còn đang tuổi ăn tuổi lớn mà, người nữ nào đối xử nhẫn tâm với ta như vậy? "

Nhìn bộ dạng này của Xuân Đức, Lam Nhã bên cạnh nhìn không được quay mặt đi chỗ khác, nàng cảm thấy thiên địa đang đảo loạn, nàng nhìn

người thiếu niên kia làm sao cũng không thể liên tưởng đến người chỉ cần hét lên một tiếng liền khiến cho vô số cao thủ trong mắt nàng biến thành bọt máu tiêu tán.

Nàng tự vỗ vào má, tự lẩm bẩm " Không được để bị mê hoặc, không được bị mê hoặc." Nàng quá nhập tâm đến nỗi Thanh Loan đứng trước mặt nàng dùng một tay sờ trán nàng thì nàng mới phát hiện ra.

Thanh Loan mỹ phụ nhìn nàng với ánh mắt dò xét:

" Làm sao vậy tiểu Nhã, sẽ không phải bị bệnh rồi chứ."

Lam Nhã lúc này mới phản ứng lại, nàng lắc đầu đáp:

" Không có, không có, chỉ là tiểu Nhã suy nghĩ một chút việc lung tung mà thôi. Su thức không cần lo lắng."

Thanh Loan cũng chỉ là khẽ gật đầu sau đó nói.

" Ta tới đây là nhắc nhở hai người các ngươi ngày mai theo đồng môn sư huynh muội đi tới kiểm trắc đài. Chỉ cần có thành tích tốt thì sẽ được tông môn không tiếc tài nguyên bồi dưỡng. Bây giờ thì hai người các ngươi theo ta đi thăm một chút các nơi trong tông môn."

[Chú Ý: Để mọi người đại khái hiểu về nơi mà nhân vật chính đang dừng chân thì mình tóm tắt sơ lược thế này.

Thế giới này có tên là Vùng Đất Bị Lãng Quên. Vùng đất bị lãng quên chia làm 5 cái lục địa, 4 cái bên ngoài, một cái trung tâm, lục địa ở trung tâm có thực lực vượt trội so các lục địa lân cận.

Thế lực phân bố: Ở mỗi lục địa gồm nhiều đế quốc ngoại trừ lục địa trung tâm, nơi đó chỉ có duy nhất một thế lực nắm giữ. Mỗi một cái vương

triều đế quốc đứng phía sau đều là một hoặc nhiều tông môn liên hợp cùng với nhau.

Đại Di Hoa Cung là một thế lực tông môn mạnh mẽ nằm ở phần lục địa bên ngoài của Vùng Đất Bị Quên Lãng, trong một mảnh lục địa đó còn có một vài thế lực tương đương cùng vô số thế lực nhỏ hơn phụ thuộc vào.

Ở nơi này tu sĩ tu luyện một loại năng lượng được gọi là yêu lực, có cùng bản chất với đám yêu tu. Vì vậy mà hóa rồng hóa rắn là chuyện bình thường ở huyện.]

Nhoáng một cái lại hết ngày, thời gian trôi nhanh như gió chó đuổi không kịp. Buổi tối Xuân Đức lột cái thân tàn ma dại của mình lên giường, hấn hôm nay quả thực mệt muốn chết, vừa phải điều khiển vô vàn tang thi đi công thành, vừa phải đi lượn cùng vị sư thúc nhiệt tình kia. Khiến hấn muốn treo luôn.

Duy có mỗi Lam Nhã là vẫn như bình thường, vừa về thì liền luyện kiếm, nằng cứ như bị nhập ma rồi vậy, không tu luyện là không sống yên.

Nhưng Xuân Đức cũng không có chú ý nhiều, hấn nhìn thoáng qua một chút sau đó liền nhắm mắt lại chuyên tâm điều khiển đám tang thi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 552: Ngày Đi Kiểm Tra Tư Chất (2)

Cách xa nơi đây không rõ bao nhiêu vạn dặm, Xuân Đức thông qua ấn kí nô bộc đang điều khiển hàng triệu con tang thi tấn công một tòa thành trì. Tòa thành trì này chính là tòa thành duy nhất có tu sĩ còn sót lại trong phạm vi vạn dặm xung quanh. Lúc này đây trên tường thành đang tụ tập vô số tu sĩ ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía đám tang thi đông như quân nguyên đang từ từ áp sát lại gần.

Ở bên trong đàn tang thi này có 3 con nữ quỷ rất nổi bật, chỉ cần nhìn vào liền thấy bọn nó đã tiến hóa hơn đồng bọn bên cạnh rất nhiều, thân thể bọn nó không có bị rách nát mà là trắng nõn nà, xinh đẹp vô cùng, nếu không phải đôi mắt xanh lè, bàn tay đầy những móng vuốt sắc nhọn còn tưởng bọn nó là nhân tộc bình thường. Xung quanh cơ thể bọn nó có một lớp sương mù màu đỏ vô cùng yêu diễm, chỉ thấy mấy con tang thi ở bên cạnh khi đụng phải sương đỏ kia lập tức tan thành sương máu dung nhập vào bên trong.

Đứng bên trên tường thành nhìn xuống phía bên dưới có không ít tu sĩ sắc mặt trắng bệch, trong số bọn họ có người đã từng giao tranh với tang thi, một sinh vật khó chơi tới cực điểm, nếu không phá nát toàn bộ con tang thi đừng mong giết được nó, mà có giết được nó thì con bên cạnh sẽ nhanh chóng hấp thụ phần thịt nát mà tiến hóa nhanh hơn. Hơn nữa khi tang thi tấn công thường thì nhân số của bọn nó càng ngày càng tăng chứ không có giảm đi.

Lúc này có một lão binh nhìn xuống mà thở dài:

" Hôm nay chúng ta khó thoát một kiếp nhưng ít ra thì đa phần người nhà chúng ta sẽ không sao? Đám quái vật này chỉ muốn hút máu tu sĩ chúng ta còn người bình thường chúng nó không có để ý tới. Chúng ta đám lão già này có chút cũng không tiếc chỉ tiếc cho đám trẻ các ngươi."

Những người khác đều trầm lặng không ai đáp lời, bầu không khí có vẻ vô cùng khẩn trương cùng căng thẳng. Ngay lúc này đây hàng loạt con quái vật có thân thể nhân loại nhưng lại có đuôi bọ cạp(Liệt nhân giả), bọn nó vừa xuất hiện liền lấy tốc độ kinh người phi lại bờ tường rồi trèo lên.

Đám tu sĩ phía trên thấy thế thì liên tục hét lớn:

" Công kích, công kích đám quái vật này, đừng để bọn nó trèo lên."

Nhưng còn chưa nói xong thì thấy từ bên phía tang thi có hàng loạt tang thi có cánh như châu chấu vọt về hướng tường thành, chưa hết từ bên trong đám tang thi còn có từng con tang thi to như tòa nhà 2 tầng, thân thể như con tinh tinh, bên ngoài mọc đầy gai nhọn (Tang thi chiến sĩ cấp 2) nắm lên những con tang thi màu đen có thân hình nhỏ bé nhưng lại có móng vuốt rất dài (Tang thi thích khách cấp 2) ném về phía tường thành.

Vèo vèo....vèo vèo...vèo vèo

Từng quả cầu màu đen bị ném lên trên phía tường thành như đạn pháo, khi đến tường thành thì lập tức duỗi cơ thể của mình ra dùng mấy cái móng vuốt như lưỡi hái tử thần chém thẳng vào về phía đám tu sĩ.

A a a a a a a a a a a a.

A a a a a a a a a a.

Ngay lập tức vô tận tiếng kêu la thảm thiết vang lên, cùng lúc đó bên đám tu sĩ cũng liên tục hóa thú chiến đấu, một khi hóa thú mọi mặt năng lực

của bọn họ đều được tăng lên một mảng lớn.

Từ phía dưới nhìn lên chỉ thấy vô số tang thi vừa lên tới trên tường thành liền lập tức bị đám tu sĩ chém thành từng mảnh vụn, xương cốt, nội tạng bay tung tóe, ngay lúc này ba con nữ quý(Tang thi vương) rú lên liên hồi.

Tiếng gào rú đỉnh tai nhức óc khiến cho đám tu sĩ phía bên trên tường thành một trận đầu vầng mắt hoa, cùng lúc đó thủy triều tang thi xông lên, bọn nó biến thành tang thi nên đã mất đi năng lực phi hành nên chỉ đành phải chạy bộ(Năng lực của Xuân Đức lúc ban đầu còn hạn chế sau này sẽ nâng cao.)

Theo chỉ lệnh của ba con nữ quý đám tang thi đi trước nằm xuống để đám tang thi phía sau trèo lên, cứ lần lượt như vậy cho đến khi có một con đường chạy thẳng lên tường thành, ở những nơi hiểm yếu như thế thường thì tang thi bị chết rất nhiều do công kích thuật pháp của đám tu sĩ, hay là do trọng lượng hàng vạn con tang thi phía trên đè xuống khiến bọn nó bạo thể mà chết.

Lúc này phía trên tường thành một trung niên quát lớn:

" Mở ra trận pháp."

Ngay lập tức cả tường thành hóa thành một bức tường lửa màu xanh cháy ngàn ngút, đám tang thi ở gần lập tức hóa thành tro nhưng mà tang thi nhiều lắm, bọn nó lại không biết sợ chết là cái gì, hết con này tới con khác liều mạng xông lên công kích một cái vào trận pháp. tuy sức lực nhỏ bé không đáng kể nhưng cả vài triệu con thì rất khả thi.

Không qua mấy chục cái hô hấp, trận pháp hỏa tường kia nhanh chóng yếu dần cuối cùng là tắt ngóm. Nhưng theo phía sau hỏa tường là Lôi điện

cùng Băng phong. Thêm vào đó còn có ba ông lão cường hãn vô cùng.

Ba ông già này thân thể cứng như kim cương, Tang thi bình thường đánh vào người thì cũng giống muối đốt inox chỉ có tang thi chiến binh cấp 2 là có thể phá vỡ phòng ngự của mấy ông lão nhưng khổ nỗi bọn nó tốc độ lại quá chậm. Còn về phần đám tang thi thích khách tốc độ có thừa nhưng lực lượng lại không đủ.

Thấy tình thế bỗng nhiên biến chuyển lớn, ba con nữ quý rít gào một tiếng bén nhọn sau đó như ba đạo ánh sáng màu đỏ phóng tới ba lão già.

Keng Keng Keng

Ba ông lão kia cũng không có dám dùng thân thể chống lại ba nữ quý mà phải lấy ra vũ khí, móng vuốt cùng vũ khí va chạm sinh ra tiếng nổ kịch liệt, ba ông lão bị lực đạo mạnh mẽ trấn cho bay ngược về phía trong thành trì, ba con nữ quý thấy thế liền dùng tốc độ quý dị đuổi theo, thân thể bọn nó hư hư thực thực rất khó phân biệt.

Ba con nữ quý trên đường đuổi theo ba ông lão kia đụng phải đám tu sĩ thì các nàng chỉ cần dùng cái đuôi phía sau đâm nhẹ một cái liền có người nằm xuống những người kia nằm xuống không qua mấy giây thì liền đứng dậy hai mắt xanh lè lè hung ác tấn công về phía người bên cạnh.

Do có ba con nữ quý làm loạn trận hình cùng phá hư trận pháp băng hệ bên trên tường thành, ngay lập tức đại lượng tang thi nhào lên tường thành, nhảy vào bên trong thành đồ sát tất cả những tu sĩ mà bọn nó gặp phải.

Thấy tình thế đã định Xuân Đức không còn chỉ huy nữa, hấn huy động tất cả những tang thi trong phạm vi vạn dặm chạy tới hiệp trợ cùng vây công đám tu sĩ, đề phòng mấy tên này đào tẩu. An bài xong thì hấn nhắm

mắt lại nghỉ ngơi, đợi có thời gian đi ra bên ngoài mang những hòn phách kia về nuôi dưỡng. Vậy là viên mãn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 553: Ngày Đi Kiểm Tra Tư Chất (3)

Ngày hôm sau.

Xuân Đức đang ngủ ngon thì một âm thanh nhẹ nhàng vang lên bên tai hắn.

" Sư huynh dậy thôi, mấy vị sư thúc đang đợi chúng ta."

Xuân Đức có đôi phần lười biếng mở mắt ra nhìn cô gái đang gọi mình, hắn ngòì dậy ngáp dài một cái sau đó nói:

" Được rồi, đợi một chút để đi đánh răng rửa mặt, à mà có đồ ăn sáng không? "

Lam Nhã ngược ngùng nói:

" Lúc trước thì có những đã bị sư thúc thu lại rồi."

Xuân Đức không có nói gì thêm mà làu bàu:

" Bà thím khó tính, đến cả cơm sáng cũng không cho ta ăn, tính cách như vậy thảo nào đến giờ vẫn không có ai nguyện làm đạo lữ. Hừ hừ. Đáng đời, làm sử nữ cả đời."

[Chú ý: Khi nhân vật chính tạm thời phong ấn lại cái bản chất tà ác của bản thân thì hình thành nhân cách như hiện tại. Phong ấn có thể tùy thời

được giải phong.]

Xuân Đức chỉ là nói rất nhỏ nhưng mà có hai người hữu tâm lại nghe được những lời này, ở một nơi tụ tập đám đệ tử chuẩn bị đi kiểm tra tư chất, Thanh Loan về mặt lúc này tối sầm, ánh mắt nàng như đang bốc lửa rùng rục nhìn về phía căn nhà của Xuân Đức, nàng cắn cắn răng, hận hận nói:

" Hừ, tiểu tử thói dám nói xấu ta, đợi khi nào kết thúc kiểm tra nhất định phải giáo huấn tiểu tử thói người một trận."

Lúc này ở bên cạnh nàng, nhìn sắc mặt của nàng như vậy thì kì quái nói thầm với Thanh Nguyệt.

" Thanh Nguyệt sư thúc, Thanh Loan sư thúc làm sao vậy, về mặt của sư thúc hình như rất đáng sợ à."

Thanh Nguyệt ánh mắt cung chiêu nhìn cô gái nói:

" Nha đầu ngốc, không nên nhiều chuyện, Thanh Loan sư thúc là bị người ta mắng nên mới như vậy."

Đang lúc này đây thì thấy một nam, một nữ đi tới nơi này, mọi người ở đây hầu như đều biết nhau, đến cả Lam Nhã cũng có một vài người bạn, riêng Xuân Đức thì giống như người ngoài hành tinh chẳng biết ai với ai cả. Do mấy ngày này hắn bận việc khác nên chưa kịp đi làm quen với đám hàng xóm kế bên.

Vừa tới nơi thì Thanh Loan mỹ phụ đã nở một nụ cười thật xinh đẹp đón chào hắn, có điều Xuân Đức thấy làm sao nụ cười này cũng không có ý tốt.

" Mọi người đã đến đông đủ chúng ta xuất phát thôi." --- Đây là giọng của Thanh Nguyệt sư thúc.

Cứ như vậy tất cả mọi người đều bước lên một cái bảo vật phi hành rời đi. Đi trên đường này Xuân Đức cũng biết được mấy người cùng đi với mình là những người nào, tất cả 37 người này đều là thiên tài được các thế lực chi nhánh của Đại Di Hoa Cung đưa vào trong này. Bọn họ vừa gia nhập vào Đại Di Hoa Cung liền đã có thân phận nội môn đệ tử, nếu kiểm tra tư chất đạt thì vẫn có thể ở lại nơi trúc phong kia tu luyện. Còn không đạt liền phải rời đi nơi khác.

Thông qua mối quan hệ của của Lam Nhã, Xuân Đức cũng làm quen được với mấy cô bạn mới. Có điều mấy con tiểu hồ ly này đều muốn hắn gọi các nàng là sư tỷ nên hắn không thêm nói chuyện nữa. Hắn quay qua nói chuyện với vị sư thúc Thanh Nguyệt, chỉ một chốc lát sau mấy cô nàng này liền gọi hắn là sư huynh, sau đó lôi hắn qua một bên nói chuyện. Đôi khi người với người vừa nhìn nhau đã có hảo cảm(cảm tình tốt) nên rất nhanh Xuân Đức đã hòa mình cùng với mọi người. Vì có hai vị sư thúc hiền như cô tám nên mọi người cười vui vẻ không kiêng dè gì, như vậy cũng là phần nào giảm bớt căng thẳng trước lúc kiểm tra.

Khi đi được tới nửa đường thì nhóm người của Xuân Đức cũng đã gặp được vài chục nhóm người khác nhau cùng cho chúng mục đích với bọn họ, có điều mấy chục nhóm người này tên nào tên nấy mặt cứ vênh lên trời, cứ giống như bọn hắn là nhất không có để ai vào mắt, nếu không phải mặt vênh như cái bánh khô thì là giả trang âm trầm, lạnh lùng. Cứ như ai đó thiếu bọn họ cả tỷ Obama vậy.

Nhìn lại một đám con hàng bay qua, dùng ánh mắt xem thường nhìn bọn họ, Xuân Đức nhin không được phải thốt lên.

" Đi nữa ngày đàng gặp toàn hàng thần kinh."

Mấy người xung quanh cũng không hiểu câu nói của Xuân Đức cho lắm nhưng bọn họ nghe thấy vui tai nên đều cười lên. Lúc này có một cô gái ở

bên cạnh nói:

" Những người kia đều là kinh địch của chúng ta vòng ba, mọi người nên cẩn thận bọn họ ra tay rất nặng, mấy lần trước đều có rất nhiều đệ tử của Tĩnh Trúc Hiên bị đánh chết hoặc gần như tàn phế. "

Xuân Đức nghe thế thì có phần kinh ngạc hỏi:

" Kiểm tra tư chất cùng cạo xát chút thôi làm gì mà ghê gớm vậy, chẳng lẽ vòng ba muốn sinh tử chiến sao? "

Lam Nhã bên cạnh giải thích:

" Còn hơn cả sinh tử chiến nữa, vì lần kiểm tra tư chất lần thực chiến này vừa là kiểm tra tư chất vừa là phân phối tài nguyên. Số lượng tài nguyên có hạn nên càng ít người thì phân chia được càng nhiều nên bọn họ sẵn sàng hạ sát thủ, có điều tông môn ban cho mỗi người một Mệnh Phù khi ở trong khu thí luyện bị giết thì sẽ được truyền tống đi ra, chỉ có những người khi đi ra rồi lại quay vào tiếp tục thí luyện thì mới bị chết.

Nhưng đa phần đám đệ tử đều có ngạo khí của mình, bị loại bọn hấn không cam lòng mà vẫn tiếp tục đi vào bên trong nên mới như vậy. Sư muội nghe nói trước đây thì mọi người cũng không có hạ nặng tay như vậy cùng lắm là đánh bị thương không dậy được thôi nhưng sau này không biết vì sao lại có chuyện như vậy."

Xuân Đức nghe thế thì nhún vai nói:

" Cái mạng nhỏ quan trọng nếu ta có không may bị loại thì sẽ không vào lại đâu, ngu gì."

Mọi người xung quanh nghe vậy thì chỉ biết im lặng mà nhìn Xuân Đức, bọn họ thấy Xuân Đức chính là điển hình của nhát gan sợ chuyện, có điều

cũng không ai dám coi thường hắn cả, mọi người cũng có nghe nói hắn mang theo sư muội Lam Nhã chạy trốn thoát khỏi truy sát của đám tu sĩ Luyện Huyết Ma Giáo thì bản lĩnh chạy trốn đúng là nhất lưu. Còn mạng là còn tất cả điều này Xuân Đức nói rất đúng không có ai phản bác cả.

Rất nhanh thì nhóm mấy chục người của Xuân Đức đã tới một cái tiểu thế giới, bên trong này đã có một đồng người đang đứng nghiêm túc nơi đó. Số lượng cũng có cả vài vạn chứ không ít, nhóm người của Xuân Đức trôi dạt ở một góc nào đó. Khi tới nơi này thì hai người Thanh Loan, Thanh Nguyệt cùng một cô gái tên Thùy Anh đã chia tay bọn họ mà quay về Tỉnh Trúc Viên.

Cũng giống như các tông môn khác thì cái mục đầu tiên chính là kiểm tra tư chất từng người, sẽ có người chuyên làm việc này đi đến kiểm tra từng người một, ở bên cạnh hắn Lam Nhã đang nắm góc áo, không cần nói thì cũng nhìn thấy trên mặt nàng hai chữ lo lắng to đùng.

Xuân Đức truyền âm cho cô nàng hỏi:

"Nha đầu có muốn hay không làm người nổi bật. Ta sẽ giúp người, đổi lại về sau nha đầu người làm chân chạy đi thu thập tin tức cho ta."

Lam Nhã đang lo lắng bỗng nhiên nghe được âm thanh của Xuân Đức thì sửng sốt một chút sau đó không do dự gì mà đồng ý ngay. Thực tế mà nói thì từ khi nàng đi theo Xuân Đức thì nàng cũng không khác gì một nha hoàn cả, từ việc nấu cơm, giặt đồ, hầu hạ Xuân Đức từng chút một. Bây giờ thêm một việc nữa cũng chẳng đáng là gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 554: Tư Chất Hiếm Có

[Chú Ý: Tư chất phân chia làm mấy đẳng cấp sau đây.

Linh căn có năm loại, cùng năm loại thuộc tính thiên địa linh khí kết hợp lại, theo thứ tự là kim linh căn, mộc linh căn, Thủy linh căn, Hỏa Linh Căn cùng thổ linh căn.

Chỉ có được một chủng nào đó linh căn người, xưng là Đơn Linh Căn, dựa vào này loại suy, còn có Song Linh Căn, Tam Linh Căn, Tứ Linh Căn, Ngũ Linh Căn.

Không phải cứ đơn linh căn là tốt mà còn phụ thuộc vào độ tương thích của linh căn đó. Lấy ví dụ như.

Độ tương thích nhỏ hơn 14%: Về nhà làm ruộng.(Kém)

Độ tương thích từ 15%-30%: Tu luyện cả đời cũng không bằng gặp cơ duyên một lần tốt nhất nên đi tầm bảo.(Bình Thường)

Độ tương thích từ 31%-60%: Chịu khó tu luyện sau này không thành thiên tài cũng thành thi hài.(Tốt)

Độ tương thích từ 61%-90%: Làm chơi ăn thật.(Hiếm)

Độ tương thích từ 91%-99%: Không làm vẫn có ăn, tu vi ngày đi vạn dặm.(Tuyệt Đỉnh)

Độ tương thích = 100%: Không cần tu luyện cũng thành tu sĩ, năm không cũng tăng tiến tu vi(Hoàn Hảo).]

Rất nhanh đã có một tên chấp sự đi về phía bọn người Xuân Đức, tên này là một nam tử, vẻ mặt y cương thi không hề có cảm xúc. Trên tay hắn lúc này đang cầm Thiên Linh Ngọc để kiểm tra. Thiên linh ngọc có hình dạng cầu, khi kiểm tra tư chất thì nó sẽ sáng lên, người có nhiều linh căn thì sẽ càng nhiều màu sắc hiện lên, độ tương thích càng lớn thì ánh sáng càng mãnh liệt.

Tên này nhìn mọi người một cái rồi gọi.

" Thái Bình Dương tiến tới."

Ngay sau đó một thanh niên lưng hùm vai gấu bước ra, nhìn hắn có vẻ rất tự tin với tư chất của bản thân. Hắn sờ tay lên Thiên Linh Ngọc ngay lập tức thiên linh ngọc hiện lên ánh sáng 3 mà, màu vàng sáng chói nhất.

Mọi người ở bên cạnh thấy vậy thì trầm trồ khen ngợi không thôi.

" Không ngờ là tam linh căn, kim thuộc tính độ tương thích đạt tới 72% quả là có thiên phú hiếm có.)

Tên chấp sự mặt cương thi lúc này mặt mày cũng dần ra nói:

" Rất tốt, thiên phú thuộc dạng hiếm có. Đi về phía dãy số 3 đằng kia."

Tên thanh niên Thái Bình Dương nghe vậy thì mừng như điên, hắn quay lại cười với mọi người rồi nhanh chân chạy về nơi chỉ điểm trước đó. Cũng vào lúc này đây liên tục có tiếng kinh hô.

" Trời ạ, là song linh căn mà lại là tuyệt đỉnh tư chất, không hổ là Thiên Uy công tử."

Ngay ở một nơi khác lại có một đám đông kinh hô:

" Trời ạ, tam linh căn tất cả đều là tuyệt đỉnh linh căn, Loan Nguyệt tiên tử không hổ là thiên tài nổi bật nhất trong nhóm người chúng ta."

Bầu không khí trong cái tiểu thế giới này trong lúc nhất thời náo nhiệt hẳn lên, vì có sự xuất hiện của mấy tên thiên tài tuyệt đỉnh khiến cho đa phần đám môn nhân đều hào hứng hẳn lên, tư chất cùng linh căn đều có thể được tăng dần trong quá trình tu luyện nhưng đến một mức độ nào đó sẽ định hình. Nếu là ở phẩm chất hiếm thì giới hạn cũng chỉ là đỉnh phong của phẩm chất hiếm mà thôi.

Có điều đòi sinh ra cũng không phải ai đều là thiên tài nên rất nhanh một đồng đệ tử tư chất chỉ thuộc dạng tốt đi qua một bên ử rồi không thôi, có người chỉ thiếu một chút liền đạt tư chất hiếm thì khóc như mưa. có người vừa đủ đạt tới hiếm thì lại cười phớ lớ.

Rất nhanh đã đến phần kiểm tra của Lam Nhã, nàng đi lên bàn tay có chút run run đặt lên Thiên Linh Ngọc. Nhưng rất nhanh ánh mắt nàng trở nên ngốc trệ. Nàng chỉ thấy Thiên Linh Ngọc sáng lên một ánh sáng màu xanh, lúc đầu chỉ là lờ mờ, về sau thì càng ngày càng sáng, sáng tới độ nó chiếu sáng cả một góc tiểu thế giới.

Dị tượng này ngay lập tức bị mấy lão quái đang ở phía bên trên chú ý tới, trong đó có một cô gái dung mạo như tuyệt thế ngay lập tức rời khỏi chỗ ngồi bay thẳng tới nơi đang phát ra quang mang màu xanh kia, theo sát ngay nàng cũng là một cô gái khác có dung nhan không kém nhưng lại tỏa ra một khí tức yêu mị(đám tu sĩ dung nhan thường trẻ trung xinh đẹp, trừ

một vài tên thích phong cách khác, do quá nhiều người xinh đẹp nên khi so sánh hai cô gái với nhau thì cần so về khí chất mỗi người.)

Ở phía dưới này, mọi người Tĩnh Trúc Lâm thấy vậy thì liền tròn xoe mắt mà nhìn, đến cả tên chấp sự mặt cương thì lúc này cũng không kiềm được mà động dung, hấn nhìn lên Lam Nhã mấy lần, làm sao cũng không thể nghĩ rằng một thiên tài tuyệt thế lại chỉ là một cô gái đến từ thế lực chi nhánh như vậy.

Xuân Đức đứng phía sau Lam Nhã nói:

" Thất thần cái gì, nhanh né qua để sư huynh kiểm tra cho xong rồi về nào."

Lam Nhã nghe được âm thanh của Xuân Đức thì ngay lập tức hồi thần, nàng nhu thuận đứng qua một bên để Xuân Đức đi lên kiểm tra. Tên chấp sự thấy vậy thì nhướn mày lên, phải biết rằng tư chất của Lam Nhã là hoàn mỹ sau này ắt được trọng điểm bồi dưỡng. Nhưng hấn cũng không có nói gì mà chờ cho Xuân Đức kiểm tra tư chất.

Xuân Đức cũng đặt tay lên Thiên Linh Ngọc, ngay lập tức một hào quang màu xanh cũng giống như Lam Nhã sáng lên, càng lúc càng sáng. Xuân Đức thấy cái món bảo bối này chơi vui, chỉ cần rót một ít mộc thuộc tính vào thì có thể phát sáng, hấn muốn xem cái Thiên Linh Ngọc có thể sáng tới mức độ nào. Nếu mà vừa ý sau này hấn liền thu gom một ít về làm đèn đường.

Nghĩ vậy Xuân Đức lại rót thêm một chút năng lượng mộc thuộc tính nhưng mà không có cảnh tượng hoành tráng như hấn nghĩ.

Bụp... loảng xoảng,

Quả cầu Thiên Linh Ngọc vỡ thành vô số mảnh rơi trên mặt đất, cả đám đệ tử đến Từ Tĩnh Trúc Lâm ngậy ngốc, tên chấp sự cũng ngậy ngốc, đến cả hai cô gái mới tới cũng đứng ngậy ra như phỗng, Xuân Đức nhìn từng mảnh Thiên Linh Ngọc rơi trên mặt đất sau đó nhìn tên chấp sự hỏi:

" Đại ca mặt lạnh, cái này hình như là đồ kém chất lượng đựng vào liền hư, không phải do lỗi của ta đâu, vì vậy ta không phải đền tiền phải không nào? "

Tên chấp sự bị hỏi mà cái mặt cứ đần thối ra không nói một lời nào, cứ nhìn chằm chằm vào hắn như vừa nhìn thấy một con sinh vật ngoài hành tinh vậy. Xuân Đức hình như cảm thấy mình vừa làm chuyện không nên làm rồi, cái quả cầu kia hình như là chí bảo của Đại Di Hoa Cung thì phải, bây giờ đang có mười mấy đạo thần thức nhìn về phía này, chú ý lên quả cầu bị vỡ kia, hắn cảm thấy tốt nhất không nên ở nơi này.

Nhưng khi hắn đang lúi lại định chuồn đi nơi này thì bị một bàn tay mềm mại giữ lại, một âm thanh mang theo sự thú vị hỏi:

" Người định chạy đi đâu? "

Xuân Đức lấy tay cầm tay của nàng ta ném qua một bên, trừng mắt với cô gái nói:

" Còn làm gì, nhanh rời đi nơi này bằng không tí nữa tên kia sẽ bắt đền ra làm vỡ Thiên linh Ngọc, người không có việc gì thì tránh ra nào."

[Tác hại của việc phong ấn cái tội tà ác cùng việc dùng gần như tất cả thần hồn vào việc học tập kỹ năng, nhân vật chính đã biến thành một đứa trẻ thuần khiết, ẩn sau vẻ thuần khiết chính là một con quỷ khát máu, chờ đợi sự tàn ác của nhân vật chính lần nữa bộc phát.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 555: Ưu Đãi

Cô gái có dung mạo tuyệt đẹp kia nhìn Xuân Đức với ánh mắt khác lạ, nàng đầu tiên nhìn thấy một tiểu bối không có sợ nàng cùng kinh diễm trước vẻ đẹp của nàng, nàng nhìn vào ánh mắt thiếu niên này thấy một mảnh trong sáng không một tia tạp niệm.

Nàng bỗng nhiên nở một nụ cười bí hiểm, nàng nhỏ giọng nói:

"Biết vậy là tốt, dám phá hoại đồ của Đại Di Hoa Cung chúng ta lại còn dám chạy, tiểu tử thôi theo bản cung đi lãnh phạt."

Nói xong nàng định mang Xuân Đức rời đi, Xuân Đức lúc này phản bác nói:

"Không phải ta làm thật mà, là do sự muội của ta nghịch nó vị hư, đến lượt ta mới thành ra như vậy."

Sự muội người, cô gái lúc này nhìn theo tay chỉ của Xuân Đức nhìn thấy Lam Nhã, lúc này nàng mới nhớ đến còn có một người tư chất mộc thuộc tính hoàn hảo nữa. Nàng lúc này lại nở một nụ cười vung tay lên cả ba trong nháy mắt biến mất không còn bóng dáng.

Lúc này một cô gái mặc bộ áo lông màu phấn hồng bay tới, thấy ba người biến mất lập tức hừ lạnh nói:

"Hạ Băng người cũng không quá tham lam, hai đệ tử tư chất hoàn hảo người muốn độc chiếm một mình, làm gì có cái lý đó."

Nói xong nàng cũng lập tức biến mất, sau khi nàng ta biến mất lại có thêm một ông lão đi tới, vẻ mặt ông lão cũng như quả mướp đắng, lão cũng cắn răng đuổi theo.

Mấy người rời đi để lại một đám chấp sự cùng đệ tử ngu ngơ tại chỗ, bọn họ bây giờ vẫn còn đang trong tình trạng mơ màng chưa rõ chuyện gì xảy ra.

Xuân Đức cùng Lam Nhã sau một trận đầu vầng mắt hoa thì xuất hiện ở một nơi toàn đại thụ chọc trời, bên dưới là nền cỏ xanh um tùm có đủ loại động vật nhỏ đang chạy nhảy, nơi này không khác gì tiên cảnh, chỉ thiếu tí sương khói nữa nữa là giống y như.

Lúc này đây cô gái xinh đẹp kia nhìn hai người nghiêm túc hỏi:

" Các ngươi có nguyện bái ta là thầy không? "

Xuân Đức hỏi:

" Vì sao phải bái tiên bối làm thầy? Bái người làm thầy thì được cái gì sao? "

Cô gái nghe thế thì nhướn mày, nàng trầm giọng hỏi:

" Tiểu tử ngươi không biết ta là ai? "

Xuân Đức nhún vai nói:

" Biết chết liền, cả cái Đại Hoa Di Cung lớn thế này, nhân số không biết bao nhiêu mà tính thì làm sao có thể biết được tiên bối là ai cơ chứ, vậy thì tiên bối là ai vậy? "

Xuân Đức không biết nhưng bên cạnh Lam Nhã thì biết cô gái đang đứng trước mắt này là ai, nàng rất muốn nhắc nhở Xuân Đức nhưng lại sợ hấn giận. Thành ra bây giờ nàng y hết con kiến bò trong chảo làm sao cũng không xong.

Cô gái kia nghe vậy thì kì quái hỏi:

" Không phải lúc tiểu tử ngươi đến đây thì đã có người giới thiệu cho người về Đại Di Hoa Cung rồi sao? Chẳng lẽ người của Tỉnh Trúc Lâm lại không giới thiệu ta? "

Xuân Đức tùy ý ngồi xuống bãi cỏ nói:

" Có nói qua mà lúc đó ta đói quá, trong đầu toàn nghĩ tới đồ ăn nên không có nghe được lời nói của hai vị sư thúc Thanh Loan cùng Thanh Nguyệt. Mà thôi không cần hỏi nhiều như vậy, chỉ cần tiền bồi cho ta ăn no ngày ba bữa, không cho ai bắt nạt ta thì ta sẽ bái tiền bồi làm sư phụ."

Cô cái khẽ mỉm cười, nàng gật đầu nói:

" Chỉ cần ngươi nghe lời, chịu tu luyện, không gây rối thì muốn gì ta cũng cho."

Xuân Đức cũng gật đầu đáp ứng, hấn đưa tay ra xin:

" Vậy sư tôn cho đệ tử mượn vài kiện thần khí đi khoe với mọi người đi. À đúng rồi, tiền bồi đã thu ta làm đồ đệ thì sư muội ta cũng được thu chứ."

Cô gái lờm hấn nói: " Thần khí có phải là rau cải trắng đâu mà cho tiểu tử ngươi mượn vài kiện, ngay cả sư tôn cũng chỉ có một kiện. "

Nàng nhìn qua Lam Nhã hỏi:

" Tiểu cô nương có nguyện ý bái ta làm thầy không? "

Lam Nhã nhìn về phía Xuân Đức thấy hắn đồng ý thì nàng cũng gật đầu đáp:

" Tiểu Nhã nguyện ý. Tiểu Nhã xin ra mắt sư tôn."

Nói xong nàng liền quỳ xuống dập đầu. Xuân Đức thì không có dập đầu mà lấy ra một cái Huyết Hồn khế ước. Hắn dùng máu viết lên tờ giấy kia mấy dòng chữ rồi đưa cho cô gái trước mắt, cô gái khi thấy Xuân Đức lấy ra Huyết Hồn khế ước thì có phần động dung, nàng có thể cảm nhận được một loại cổ lão khí tức từ trên tờ giấy kia.

Nàng tiếp nhận lấy tờ giấy khế đọc lên: " Lấy máu huyết cùng linh hồn làm dẫn, thiên địa làm chứng thề suốt đời không bao giờ làm hại đối phương. Không thể tiết lộ bí mật hoặc dò hỏi bí mật của đối phương. Luôn phải giúp đỡ đối phương nếu có thể. Nếu người nào làm trái hình thề đều diệt."

Nàng rất có thâm ý liếc nhìn Xuân Đức một cái, nàng là lần đầu tiên thấy thu đồ đệ còn có kiểu khế ước thế này nhưng mà nàng cũng không ngại mấy việc nhỏ nhặt này, nàng cũng lấy máu mình làm chứng viết lên tên của bản thân.

Sau đó nàng nhìn về phía Lam Nhã, Lam Nhã rất tự giác, sau khi Hạ Băng để lại ấn ký xong thì nàng tiến lên nhận lấy tờ giấy, cũng dùng máu viết lên tên của bản thân. Sau đó nàng đưa tờ giấy về cho Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này thần tình nghiêm túc. Hắn nhắm mắt lại khế niệm một cái lập tức tờ giấy khế ước kia huyết quang đại thịnh, huyết quang kia biến thành một luồng ánh sáng chiếu thẳng lên bầu trời, trong nháy mắt mây đen che phủ bầu trời.

Ầm ầm... ầm ầm

Tiếng sấm rền vang, một tia sét đánh thẳng lên trên tờ khế ước, tờ khế ước kia trong nháy mắt hóa thành hai đóa huyết liên cùng một con ác ác quý. Con ác quý biến mất ở mi tâm Xuân Đức còn hai đóa huyết liên thì phân biệt bay vào trong mi tâm của Hạ Băng cùng Lam Nhã.

Khi Huyết Liên vừa nhập vào mi tâm thì Hạ Băng khẽ run lên một cái, nàng hoảng sợ nhìn về phía thiếu niên trước mặt, nhưng sau đó sắc mặt nàng trầm lại ánh mắt nàng lạnh băng nhìn hấn hỏi:

" Người là ai? Vậy mà lại dùng thứ tà môn này muốn khống chế linh hồn của ta. "

Nhưng lúc này khuôn mặt thiếu niên kia cũng nhăn mày, sắc mặt hấn hơi chút nhăn nhó. Ánh mắt hấn nhanh chóng mờ mịt rồi từ từ nhắm lại nhưng ngay sau đó một loại khí tức tịch diệt làm người ta run sợ lan tràn ra. Khi thiếu niên kia một lần nữa mở mắt ra thì đã hoàn toàn biến thành một con người khác, đôi mắt màu xám không một tia cảm tình đảo qua hai nữ nhân.

Trong nháy mắt cả Hạ Băng cùng Lam Nhã trái tim đều bóp chặt lại. Nhìn về phía Lam Nhã, Xuân Đức bình thản nói:

" Mấy ngày này tiểu nha đầu ngươi làm rất tốt, rất đáng để khích lệ." Nói xong hấn liền ném cho Lan Nhã kia một kiện thánh khí cấp thấp.

Sau đó hấn nhìn về phía Hạ Băng nói:

" Hai ngày nữa lấy lí do mang ta đi bên ngoài lịch luyện, mang ta đến một đỉnh núi cách nơi đây 871 ngàn dặm. Trăm sự nhờ cậy vào người đây sư tôn yêu dấu của ta."

Nói xong Xuân Đức lại một lần nữa phân tán thần hồn ra để nghiên cứu dung hợp tuyệt kỹ. Lúc đầu hấn cũng không phải là muốn làm như thế này nhưng ai bảo sư phụ hiện tại của hấn lại có một kiện ngự thần khí phòng

hộ linh hồn, khiến hấn đặt cấm chế thất bại. Nếu đã âm thầm làm không được thì dùng thực lực nghiền ép. Dù sao nàng cũng đã trúng ám chiêu, thêm tí sức thì liền xong việc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 556: Không Phải Ta Làm Thật Mà

Cô gái có dung mạo tuyệt đẹp kia nhìn Xuân Đức với ánh mắt khác lạ, nàng đầu tiên nhìn thấy một tiểu bối không có sợ nàng cùng kinh diễm trước vẻ đẹp của nàng, nàng nhìn vào ánh mắt thiếu niên này thấy một mảnh trong sáng không một tia tạp niệm.

Nàng bỗng nhiên nở một nụ cười bí hiểm, nàng nhỏ giọng nói:

"Biết vậy là tốt, dám phá hoại đồ của Đại Di Hoa Cung chúng ta lại còn dám chạy, tiểu tử thôi theo bản cung đi lãnh phạt."

Nói xong nàng định mang Xuân Đức rời đi, Xuân Đức lúc này phản bác nói:

"Không phải ta làm thật mà, là do sự muội của ta nghịch nó vị hư, đến lượt ta mới thành ra như vậy."

Sự muội người, cô gái lúc này nhìn theo tay chỉ của Xuân Đức nhìn thấy Lam Nhã, lúc này nàng mới nhớ đến còn có một người tư chất mộc thuộc tính hoàn hảo nữa. Nàng lúc này lại nở một nụ cười vung tay lên cả ba trong nháy mắt biến mất không còn bóng dáng.

Lúc này một cô gái mặc bộ áo lông màu phấn hồng bay tới, thấy ba người biến mất lập tức hừ lạnh nói:

"Hạ Băng người cũng không quá tham lam, hai đệ tử tư chất hoàn hảo người muốn độc chiếm một mình, làm gì có cái lý đó."

Nói xong nàng cũng lập tức biến mất, sau khi nàng ta biến mất lại có thêm một ông lão đi tới, vẻ mặt ông lão cũng như quả mướp đắng, lão cũng cắn răng đuổi theo.

Mấy người rời đi để lại một đám chấp sự cùng đệ tử ngu ngơ tại chỗ, bọn họ bây giờ vẫn còn đang trong tình trạng mơ màng chưa rõ chuyện gì xảy ra.

Xuân Đức cùng Lam Nhã sau một trận đầu vầng mắt hoa thì xuất hiện ở một nơi toàn đại thụ chọc trời, bên dưới là nền cỏ xanh um tùm có đủ loại động vật nhỏ đang chạy nhảy, nơi này không khác gì tiên cảnh, chỉ thiếu tí sương khói nữa nữa là giống y như.

Lúc này đây cô gái xinh đẹp kia nhìn hai người nghiêm túc hỏi:

" Các người có nguyện bái ta là thầy không? "

Xuân Đức hỏi:

" Vì sao phải bái tiên bối làm thầy? Bái người làm thầy thì được cái gì sao? "

Cô gái nghe thế thì nhướn mày, nàng trầm giọng hỏi:

" Tiểu tử ngươi không biết ta là ai? "

Xuân Đức nhún vai nói:

" Biết chết liền, cả cái Đại Hoa Di Cung lớn thế này, nhân số không biết bao nhiêu mà tính thì làm sao có thể biết được tiên bối là ai cơ chứ, vậy thì tiên bối là ai vậy? "

Xuân Đức không biết nhưng bên cạnh Lam Nhã thì biết cô gái đang đứng trước mắt này là ai, nàng rất muốn nhắc nhở Xuân Đức nhưng lại sợ hấn giận. Thành ra bây giờ nàng y hết con kiến bò trong chảo làm sao cũng không xong.

Cô gái kia nghe vậy thì kì quái hỏi:

" Không phải lúc tiểu tử ngươi đến đây thì đã có người giới thiệu cho người về Đại Di Hoa Cung rồi sao? Chẳng lẽ người của Tỉnh Trúc Lâm lại không giới thiệu ta? "

Xuân Đức tùy ý ngồi xuống bãi cỏ nói:

" Có nói qua mà lúc đó ta đói quá, trong đầu toàn nghĩ tới đồ ăn nên không có nghe được lời nói của hai vị sư thúc Thanh Loan cùng Thanh Nguyệt. Mà thôi không cần hỏi nhiều như vậy, chỉ cần tiền bồi cho ta ăn no ngày ba bữa, không cho ai bắt nạt ta thì ta sẽ bái tiền bồi làm sư phụ."

Cô cái khẽ mỉm cười, nàng gật đầu nói:

" Chỉ cần ngươi nghe lời, chịu tu luyện, không gây rối thì muốn gì ta cũng cho."

Xuân Đức cũng gật đầu đáp ứng, hấn đưa tay ra xin:

" Vậy sư tôn cho đệ tử mượn vài kiện thần khí đi khoe với mọi người đi. À đúng rồi, tiền bồi đã thu ta làm đồ đệ thì sư muội ta cũng được thu chứ."

Cô gái lờm hấn nói: " Thần khí có phải là rau cải trắng đâu mà cho tiểu tử ngươi mượn vài kiện, ngay cả sư tôn cũng chỉ có một kiện. "

Nàng nhìn qua Lam Nhã hỏi:

" Tiểu cô nương có nguyện ý bái ta làm thầy không? "

Lam Nhã nhìn về phía Xuân Đức thấy hắn đồng ý thì nàng cũng gật đầu đáp:

" Tiểu Nhã nguyện ý. Tiểu Nhã xin ra mắt sư tôn."

Nói xong nàng liền quỳ xuống dập đầu. Xuân Đức thì không có dập đầu mà lấy ra một cái Huyết Hồn khế ước. Hắn dùng máu viết lên tờ giấy kia mấy dòng chữ rồi đưa cho cô gái trước mắt, cô gái khi thấy Xuân Đức lấy ra Huyết Hồn khế ước thì có phần động dung, nàng có thể cảm nhận được một loại cổ lão khí tức từ trên tờ giấy kia.

Nàng tiếp nhận lấy tờ giấy khế đọc lên: " Lấy máu huyết cùng linh hồn làm dẫn, thiên địa làm chứng thề suốt đời không bao giờ làm hại đối phương. Không thể tiết lộ bí mật hoặc dò hỏi bí mật của đối phương. Luôn phải giúp đỡ đối phương nếu có thể. Nếu người nào làm trái hình thề đều diệt."

Nàng rất có thâm ý liếc nhìn Xuân Đức một cái, nàng là lần đầu tiên thấy thu đồ đệ còn có kiểu khế ước thế này nhưng mà nàng cũng không ngại mấy việc nhỏ nhặt này, nàng cũng lấy máu mình làm chứng viết lên tên của bản thân.

Sau đó nàng nhìn về phía Lam Nhã, Lam Nhã rất tự giác, sau khi Hạ Băng để lại ấn ký xong thì nàng tiến lên nhận lấy tờ giấy, cũng dùng máu viết lên tên của bản thân. Sau đó nàng đưa tờ giấy về cho Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này thần tình nghiêm túc. Hắn nhắm mắt lại khế niệm một cái lập tức tờ giấy khế ước kia huyết quang đại thịnh, huyết quang kia biến thành một luồng ánh sáng chiếu thẳng lên bầu trời, trong nháy mắt mây đen che phủ bầu trời.

Àm âm... âm âm

Tiếng sấm rền vang, một tia sét đánh thẳng lên trên tờ khế ước, tờ khế ước kia trong nháy mắt hóa thành hai đóa huyết liên cùng một con ác ác quý. Con ác quý biến mất ở mi tâm Xuân Đức còn hai đóa huyết liên thì phân biệt bay vào trong mi tâm của Hạ Băng cùng Lam Nhã.

Khi Huyết Liên vừa nhập vào mi tâm thì Hạ Băng khẽ run lên một cái, nàng hoảng sợ nhìn về phía thiếu niên trước mặt, nhưng sau đó sắc mặt nàng trầm lại ánh mắt nàng lạnh băng nhìn hấn hỏi:

" Ngươi là ai? Vậy mà lại dùng thứ tà môn này muốn khống chế linh hồn của ta. "

Nhưng lúc này khuôn mặt thiếu niên kia cũng nhăn mày, sắc mặt hấn hơi chút nhăn nhó. Ánh mắt hấn nhanh chóng mờ mịt rồi từ từ nhắm lại nhưng ngay sau đó một loại khí tức tịch diệt làm người ta run sợ lan tràn ra. Khi thiếu niên kia một lần nữa mở mắt ra thì đã hoàn toàn biến thành một con người khác, đôi mắt màu xám không một tia cảm tình đảo qua hai nữ nhân.

Trong nháy mắt cả Hạ Băng cùng Lam Nhã trái tim đều bóp chặt lại. Nhìn về phía Lam Nhã, Xuân Đức bình thản nói:

" Mấy ngày này tiểu nha đầu ngươi làm rất tốt, rất đáng để khích lệ." Nói xong hấn liền ném cho Lan Nhã kia một kiện thánh khí cấp thấp.

Sau đó hấn nhìn về phía Hạ Băng nói:

" Hai ngày nữa lấy lí do mang ta đi bên ngoài lịch luyện, mang ta đến một đỉnh núi cách nơi đây 871 ngàn dặm. Trăm sự nhờ cậy vào người đây sư tôn yêu dấu của ta."

Nói xong Xuân Đức lại một lần nữa phân tán thần hồn ra để nghiên cứu dung hợp tuyệt kỹ. Lúc đầu hấn cũng không phải là muốn làm như thế này nhưng ai bảo sư phụ hiện tại của hấn lại có một kiện ngụy thần khí phòng

hộ linh hồn, khiến hấn đặt cấm chế thất bại. Nếu đã âm thầm làm không được thì dùng thực lực nghiền ép. Dù sao nàng cũng đã trúng ám chiêu, thêm tí sức thì liền xong việc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 557: Bước Đầu Của Tuyệt Kỹ Hình Thành

Không gian vong linh tầng 1. Không gian học tập(Nếu bạn nào quên thì nó xuất hiện ở trong 70 chương đầu tiên, một không gian có thể tự do điều khiển tốc độ thời gian, độ cong thời gian lớn nhất 1 giây so với vạn năm hoặc ngàn năm so với 1 giây theo chiều ngược lại. Nhưng do hạn chế về sinh mệnh nên Xuân Đức thường không chế ở phạm vi 1 phút bằng với 100 năm)

Một thế giới chỉ có toàn màu trắng, bây giờ đại bộ phận linh hồn của Xuân Đức đang ở nơi đây. Hắn mới vừa cắn nuốt hết hai bản sao linh hồn, bây giờ hắn đang xem tuyệt kỹ mà hai bản sao học tập có xung đột với nhau hay không?

100 năm qua đi.

Sau khi xem xét thật cẩn thận thì hắn đưa ra kết luận có thể dung hợp cùng nhau nhưng độ tương thích không phải rất cao. Nhưng hắn vẫn quyết định dung hợp nếu thành công hắn sẽ đặt bước đầu tiên trên con đường võ học của bản thân. Bên trong linh hồn hắn lúc này có hai cái phù văn, hai phù văn này chính là tinh túy trong thời gian cực dài mà ngưng tụ lại khi hai phân thân hoàn thành hai bộ tuyệt kỹ kia.

Xuân Đức bắt đầu từ từ cho hai phù văn tiến lại gần nhưng khi vừa tiến lại với nhau thì hai phù văn sáng lên mãnh liệt, bọn nó phát ra một loại lực lượng đẩy lui đối phương ra xa, giống ý hết hai cục nam châm đẩy nhau vậy.

Xuân Đức cũng đã lường trước được việc này nên hắn cũng không có ngạc nhiên, hắn dùng linh hồn cường đại của mình cưỡng ép hai phù văn lại gần, khi hai phù văn lại gần thì bọn chúng bắt đầu từ từ dung hợp nhưng cũng có một tí phù văn bị hao tổn, phù văn càng hao tổn nhiều thì tuyệt kỹ khi dung hợp càng kém.

3000 năm sau.

Phù văn dung hợp chưa tới một nữa.

10000 năm sau.

Phù văn sắp dung hợp hoàn tất nhưng linh hồn của Xuân Đức cũng hao tổn rất lớn.

5 vạn năm sau.

Một phù văn mới hoàn toàn được sinh ra. Một phù văn ấn kí màu đỏ in bên trong linh hồn của hắn. Sau khi phù văn hợp thành thì linh hồn của hắn cũng lâm vào trạng thái ngủ say. Tiêu hao quá lớn cần phải bù đắp. Linh hồn hắn tự động được Hắc Ám Ma Thụ đưa vào bên trong ôn dưỡng.

Ở ngoài giới, do linh hồn bị tiêu hao quá lớn khiến cho thân thể hắn ở bên ngoài cũng bị ảnh hưởng. Thân thể hắn đang nằm trên giường lấy mất thường cũng có thể thấy đang bị héo rút đi không ít. Điều này biểu hiện hắn đang rơi vào trạng thái suy yếu. Có điều Xuân Đức cũng không lo vấn đề an toàn của bản thân, hắn vẫn còn Bóng Ảnh ở bên cạnh cùng vị sư phụ hồ Hạ Băng kia, nếu hắn gặp nguy hiểm thì nàng kia nhất định sẽ ra tay.

Sáng ngày hôm sau, khi những tia nắng ban mai chiếu xuyên qua những khe ô cửa sổ thì có một cô gái nhẹ nhàng bung một chậu nước rửa mặt cùng

đồ ăn sáng vào phòng cho Xuân Đức, người này chính là Lam Nhã, nàng lại gần nhẹ giọng gọi:

" Sư huynh người tỉnh chưa? Sư muội mang nước rửa mặt đến đây rồi, còn có đồ ăn nữa."

Lúc này Xuân Đức ở trên giường thần sắc mệt mỏi đến cực điểm, ánh mắt thâm đen khuôn mặt trắng bệch như một con cương thi vậy. Hắn quay lại nhìn Lam Nhã nói:

" Sư muội cứ để nơi đó rồi ra ngoài đi, sư huynh muốn nghỉ ngơi."

Lam Nhã thấy hắn chỉ sau một đêm mà gầy đi phân nửa, ánh mắt đờ đẫn thì không khỏi hoảng hồn, nàng rất muốn tiến lên hỏi hắn bị làm sao nhưng lại không dám, nàng sợ làm hắn tức giận, nàng khẽ gật đầu rồi đi ra ngoài, khẽ khép cửa lại.

Lam Nhã vừa đi ra thì Xuân Đức liền nằm xuống ngủ tiếp, hắn bây giờ cảm thấy cực độ mệt mỏi, chỉ muốn ngủ và ngủ.

Ở bên ngoài sau khi thấy Lam Nhã đi ra thần sắc có chút không đúng thì Hạ Băng ngồi ở trên một cái ghế hỏi:

" Làm sao vậy? Tên kia nói gì với con làm sao sắc mặt lại hốt hoảng như vậy? "

Lam Nhã có chút lo lắng nói:

" Sư huynh không biết làm sao lại gầy đi rất nhiều, mà thần sắc rất tiêu tụy."

Hạ Băng nghe vậy thì cười lạnh, nàng nói:

" Gieo nhân nào gặt quả ấy thôi, hấn làm quá nhiều việc ác nên bị trời đày. Hừ. Con còn thương xót hấn làm gì? "

Cả buổi tối hôm qua hai thầy trò đã nói chuyện với nhau rất nhiều nên Hạ Băng cũng đã có một chút nhận thức về Xuân Đức, nàng thấy hấn là một loại âm hiểm xảo trá, đê tiện, bỉ ổi vô liêm sỉ. Đã vậy còn là một ma đầu giết người như ngóe. Theo nàng thấy người như vậy không có bị trời đánh chết đã là nhẹ. Nói đúng ra là nàng cực độ có phản cảm với Xuân Đức.

Lam Nhã cũng không rõ tâm tư của sư tôn, nàng có chút do dự hỏi:

" Như vậy sư phụ nếu không sư phụ vào xem sư huynh một chút xem thế nào, biết đâu người lại có thể giúp sư huynh một chút nhanh khỏe lại."

Hạ Băng nghe vậy thì tròn tròn mắt nói:

" Hừ. Sư tôn có chết cũng không giúp hấn, tốt nhất hấn nên chết đi. Phụt."

Nàng ta vừa nói ra lời ác độc cùng với thâm tâm nàng cũng vừa có suy nghĩ như thế lập tức ấn ký huyết liên trên trán nàng sáng lên, cùng lúc khi huyết liên sáng lên thì một cơn đau thấu linh hồn khiến nàng lập tức ói máu ra phè phè, quy ngay xuống mặt đất, không đứng dậy nổi.

Cả người nàng co lại như con tôm luộc, khuôn mặt lúc trắng lúc đỏ, co giật liên hồi, mỗi lần co giật nàng đều phun ra một ngụm máu, máu tươi dính trên áo, nhìn nàng lúc này vô cùng thê thảm.

Ngay sau đó một âm thanh lạnh lẽo thấu xương vang lên:

" Nên thu lại mấy tâm tư kia của ngươi, bằng không thì không chỉ là một chút nho nhỏ trừng phạt như vậy. Nếu không muốn bị hành hạ thì nhanh

vào đây giúp ta trị thương."

Sau khi linh hồn được Hắc Âm Ma Thụ điều dưỡng thì Xuân Đức liền không bao lâu thì tỉnh lại. Hắn vừa quay về thân thể kiểm tra thì liền cảm nhận được sát ý từ Hạ Băng, đây là sát ý thực sự nếu không phải nàng ta còn đang bị khống chế thì đã xuống tay với hắn từ lâu. Xuân Đức cũng không phải loại thương hoa tiếc ngọc cái gì, chướng mắt liền đập nát.

Hạ Băng được Lam Nhã đỡ dậy, ánh mắt nàng hiện lên sự sợ hãi khi nhìn về phía căn phòng của Xuân Đức, nàng nhớ lại tình cảnh vừa rồi, nàng vừa rồi giống như là đi qua một vòng luân hồi từ lúc còn bé cho đến lúc chết đi, ở trong thế giới kia nàng bị chính người thân yêu nhất của bản thân liên tục dùng ánh mắt trào phúng nhìn nàng, rồi lạnh lùng cầm kiếm đâm vào trái tim nàng cho tới khi nàng tắt thở. Cái cảm giác kia quả thực khiến người ta sống không bằng chết.

Nó lặp lại liên tục, mãi khi đạo tâm nàng sắp tan, thân hồn sắp diệt thì giấc mộng luân hồi kia mới biến mất.

Vừa đi vào bên trong phòng thì một loại lạnh lẽo khiến cho cơ thể run lên từng trận, lạnh ở đây không phải khí lạnh gây nên mà là do sát lục chi ý ảnh hưởng tạo thành. Khi hai người bước vào trong thì Xuân Đức mở mắt ra, một đôi mắt màu xám lạnh lẽo vô tình nhìn Hạ Băng.

Dưới cái ánh mắt này Hạ Băng trực tiếp quỳ xuống, nàng có cảm giác như đang đối diện với một con ác quỷ khát máu, nàng bây giờ tin rằng nếu nàng có thái độ như ngày hôm qua thì một lúc sau nàng cũng sẽ biến thành một bộ thi thể.

Hạ Băng dập đầu lạy bấp cầu xin:

" Chủ nhân xin người bớt giận, thuộc hạ lần sau không dám nữa, xin chủ nhân tha cho."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 558: Trị Thương

Xuân Đức thần tình vẫn như vậy, hắn nhìn qua Lam Nhã nói:

"Tiểu nha đầu cầm lấy thứ này đi ra ngoài kia canh giữ, nếu ai có đến hỏi thì nói hai người chúng ta đang tu luyện bí pháp không thể rời đi, nếu người kia cứ khăng khăng muốn vào thì liền diệt kẻ đó cho ta."

Xuân Đức ném Thất Kiếp Kiếm qua cho Lam Nhã, thực ra với thực lực của Lam Nhã thì không thể tới gần thanh kiếm chứ đừng nói là sử dụng nhưng mà bao bọc Thất Kiếp Kiếm là Bóng Ảnh nên Lam Nhã có thể vô tư không chế.

Đối với Lam Nhã, Xuân Đức thấy được tiềm năng giết chóc của nàng, chỉ cần mài đi cái tính cách nhút nhát kia thì nàng sẽ là một kẻ giết người siêu hạng. Ở nơi này Xuân Đức không có căn cơ nên hắn quyết định hao tâm tốn sức bồi dưỡng tay chân.

Lam Nhã rất nghe lời nàng cầm lên Thất Kiếp Kiếm không nói một lời đi ra ngoài, nàng biết đây mới là con người thực sự của Xuân Đức, nàng đã quen với hắn như thế này, tuy có đôi chút sợ hãi nhưng lại cảm thấy một sự phấn khích đến kì lạ, mà tới chính nàng cũng không hiểu vì sao.

Sau khi Lam Nhã đi ra Xuân Đức đảo mắt qua nhìn Hạ Băng nói:

"Tiến lại giúp ta trị thương, cứ theo bí pháp của ta mà làm."

Hạ Băng run run đứng dậy, nàng tiến lại gần đứng trước mặt Xuân Đức. Chờ đợi hần truyền cho bí pháp. Xuân Đức hai mắt lóe sáng, một tia âm u bay vào bên trong mi tâm của Hạ Băng, Hạ Băng cũng không dám né tránh mà cứ để cho tia u quang kia bay vào mi tâm, ngay sau đó một luồng thông tin cực lớn tràn vào linh hồn nàng, nàng bắt đầu ghi nhớ từng chút một những thông tin kia. Nhưng càng về sau sắc mặt nàng càng trắng, vì bí pháp của Xuân Đức quá mức tà ác.

Nói chính xác là nàng phải dùng linh hồn nàng bồi bổ cho linh hồn Xuân Đức, sau lần này thì nàng ắt sẽ bị trọng thương không thể nghi ngờ. Nhưng nếu nàng dám nói không thì đừng nói là linh hồn mà ngay cả mạng cũng không còn.

Cắn răng ngà nàng ngồi xuống bắt đầu dựa theo bí pháp Xuân Đức đưa cho mà làm theo, bí pháp vừa vận chuyển một cơn đau đớn khiến nàng khó có thể nhin được ập đến, nàng mặc dù đã cắn răng nhưng vẫn rên lên một tiếng nho nhỏ.

Thần Hồn của nàng trong nháy mắt tan ra một phần ba biến thành năng lượng tràn qua linh hồn Xuân Đức. Xuân Đức trong nháy mắt cảm thấy bản thân dễ chịu hơn hẳn, do có Hạ Băng tình nguyện nên năng lượng linh hồn kia rất dễ hấp thụ vừa vào liền bị hần cắn nuốt không còn một mảnh.

Sau một thời gian sắc mặt của Hạ Băng càng ngày càng kém, cả người của nàng bắt đầu run lên từng hồi, hai dòng huyết lệ từ mắt bắt đầu chảy xuôi, ánh mắt của nàng bắt đầu vẫn đục. Xuân Đức ở bên cạnh cảm thấy Hạ Băng như vậy thì khế cau mày, hần cũng không muốn giết cô nàng này, dù sao nàng ta vẫn còn tác dụng.

Xuân Đức điểm nhẹ một cái vào mi tâm Hạ Băng giúp cô ta cắt đứt thi triển bí thuật, ngay lập tức Hạ Băng nằm lãn ra giường bất tỉnh. Xuân Đức tiện tay kéo cho nàng cái chăn rồi đứng dậy đi ra ngoài phòng.

Nhờ có Hạ Băng mà hao tổn linh hồn của hắn được bù đắp phần nữa, công nhận việc khiến người ta tự dâng lên linh hồn với việc tự mình cắn nuốt cách xa một trời một vực. Nếu như hắn cưỡng chế cắn nuốt linh hồn của Hạ Băng thì thương thế chưa chắc đã khôi phục được nữa thành, trong khi có Hạ Băng tự dâng hiến thì đã khôi phục trên năm thành, như vậy thôi cũng đủ thấy được chênh lệch.

Hắn đi ra ngoài nhìn Lam Nhã đang nghiêm túc đứng canh cửa thì hài lòng gật đầu nói:

" Thấy biểu hiện của nha đầu ngươi rất không tệ, siêng năng, chịu khó, chịu khổ được, lại rất trung tâm. Đợi thêm một thời gian nữa nếu ngươi có thể làm ta hài lòng thì ta có thể thu ngươi làm một tùy tùng."

Lam Nhã nghe vậy thì cúi đầu cảm ơn:

" Cảm ơn tiên bối đã khen."

Xuân Đức như cười như không hỏi:

" Tại sao không gọi ta là sư huynh nữa? "

Lam Nhã giật mình nàng vẫn cúi đầu nói:

" Vãn bối không dám, lúc kia là...là.."

Nàng là là mãi mà không nói ra được cái lý do hoàn chỉnh, Xuân Đức cũng không có làm khó nàng mà nói:

" Xung hô mà thôi cũng không cần phải câu nệ như vậy làm gì. Vẫn cứ gọi như mấy ngày trước đi, hôm nay có phải tham gia cái gì kiểm tra tư chất nữa không? "

Lam Nhã nghe vậy thì thở nhẹ ra một hơi, nàng còn tưởng Xuân Đức muốn trách tội kia, dù sao ở tu chân giới loạn bối phận rất kiêng kị, thực lực không bằng người mà dám xưng hô ngang hàng thì cái đó gọi là sỉ nhục đối phương.(Mặc dù Xuân Đức cũng chẳng biết vì sao lại cho là sỉ nhục nữa.)

" Thưa Sư... Tiên bối hôm nay vẫn phải đi kiểm tra tư chất nhưng vì tiên bối trị thương nên không đi nữa. Với lại bây giờ có muốn đi cũng không đi được vì vẫn bối cũng không biết cách đi tới nơi kia."

Nàng đang muốn gọi là sư huynh nhưng cảm thấy như vậy có chút không thích hợp nên vẫn gọi là tiên bối cho phải phép. Nói xong nàng tiến lên đưa lại Thất Kiếp Kiếm cho Xuân Đức.

Xuân Đức cầm lấy Thất Kiếp Kiếm rồi thu nó về bên trong Huyết Liên Trấn Hồn. Hắn nhìn về một phương hướng nói:

" Ô, không ngờ lại có người tới đây. Người này cũng may đấy nếu hắn đến sớm chút nữa thì đã thành thuốc bổ cho ta dùng rồi."

Xuân Đức ngay lập tức thu liễm lại bản thân, bây giờ linh hồn hắn không phải chia ra để học tuyệt kỹ nữa nên có thể dùng để che giấu cùng đánh lừa trực giác của đám tu sĩ này. Không cần phải phong ấn như hôm qua nữa.

Rất nhanh thì đạo độn quang kia đã vọt thẳng tới đây. Xuất hiện trước mắt hai người là một trung niên nam tử, dáng người khôi ngô nhưng lại có cặp mắt híp nhìn khá âm hiểm. Xuân Đức cùng Lam Nhã tiến lên một bước chấp tay chào:

" Chào tiên bối."

Trung niên nam tử này cũng không có để ý hai người mà dùng thần thức quét nơi đây một vòng, có điều hắn lại không phát hiện ra Hạ Băng ở đâu,

hắn nghiêm mặt trầm giọng hỏi:

" Sư tôn của hai người các người đâu, làm sao không thấy nàng."

Xuân Đức bình thản đáp lời:

" Sư tôn đang tu luyện, sư tôn mới vừa cảm ngộ được một tia thiên ý nên đã bế quan từ hôm qua, sư tôn có nói khi nào thông hiểu thì mới kết thúc bế quan, mong tiền bối thông cảm.

Trung niên nhân kia nghe vậy thì ánh mắt lóe lên một tia kì dị, hắn nhìn hai người nói:

" Đã như vậy thì không cần làm phiền nàng, được rồi nói về chuyện của hai hậu bối các người, nghe nói các người đã bái Hạ Tuyết trưởng lão làm sư tôn? "

Hai người gật đầu không có phủ nhận, tên trung niên kia nói tiếp:

" Nếu đã như vậy thì ta cũng không làm khó các người, bây giờ các người theo ta đi tới Hủ Độc Lâm để tiến hành kiểm tra lần 3."

Hai người Xuân Đức cùng Lam Nhã lại gật đầu nói:

" Vâng thưa tiền bối."

Sau đó ba người hóa thành một đạo bóng mờ biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 559: Nơi Nào Có Người Nơi Đó Có Giang Hồ

Một đường bay đi tên trung niên kia cũng không có giảng giải gì cho hai người Xuân Đức biết về việc thì luyện phải làm như thế nào, cách thức ra sao. Hắn mang hai người bọn họ đến cái tiểu thế giới trước kia sau đó đưa hai người vào trong rồi rời đi.

Xuan Đức hơi nhú mày nhìn về phía Lam Nhã hỏi:

" Sư muội người biết cái thí luyện chết tiệt này là làm cái gì không? "

Lam Nhã đáp:

" Mỗi người tìm được ba cái tín vật mà tông môn giấu ở nơi đây và sống sót tới hết 3 tháng thì hoàn thành. Nếu số tín vật có được nhiều hơn 3 thì sẽ lấy số dư nhân với một ngàn điểm công hiến môn phái. "

Xuan Đức lại hỏi tiếp:

" Thế cái phù bảo mệnh đâu? "

Lam Nhã lắc đầu đáp:

" Không biết."

Xuan Đức nghe vậy thì cảm thấy có mùi âm mưu. Tên trung niên kia hoặc thế lực của hắn hình như là muốn cho hắn nằm lại trong này rồi. Xuân Đức nhìn về 6 hướng của tiểu thế giới thì thấy trận pháp theo dõi nơi đây đã

bị một trận pháp ảo trận khác chồng lên, không nói cũng biết là có người động tay chân. Nơi thông đạo ra vào tiểu thế giới này cũng đã bị đóng kín.

Xuân Đức nhếch mép cười nói:

" Xem ra cái Đại Hoa Di Cung này cũng không thiếu người thú vị à. Lúc trước còn nghi hoặc vì sao luôn có cảm giác như tên đại hán kia không có ý tốt, hóa ra là thế này đây. Thôi đi nào sư muội, để ta nhìn xem là bọn họ chuẩn bị cho chúng ta món quà như thế nào? "

Lam Nhã sắc mặt hơi có chút lo lắng nhưng khi nàng nhìn lên Xuân Đức thì nàng không còn sợ hãi nữa, Nàng tin có Xuân Đức nơi đây thì tính mạng của nàng có thể được đảm bảo, và lúc này đây nàng cũng muốn chứng minh cho Xuân Đức biết nàng không phải một bình hoa. Nàng có thể làm tốt hơn cả Xuân Đức mong đợi, trước kia nàng quá được cha mẹ bao bọc nên không hiểu sự đời nhưng qua một thời gian tới nơi này nàng đã thay đổi rất nhiều.

Quả đúng như Xuân Đức dự đoán, không sai tí nào cả. Khi mới đi qua hai người thì hẳn đã gặp những người bạn đầu tiên.

Đám người này nhìn không giống như là đệ tử vào thí luyện mà giống như một đám sát thủ hơn nhiều, cả người mặc áo bào màu đen, cả người là sát khí lạnh lẽo đến làm người ta khó chịu. Chín người, chín điệu bộ khác nhau nhìn về phía hai người Xuân Đức.

Tên thì cười lạnh, kẻ thì không quan tâm lắm, người thì lại hiện lên dâm quang nhìn về phía Lam Nhã bỏ qua Xuân Đức, lại có kẻ liếm con dao nhìn về Xuân Đức cười cười.

Một người ngồi ở trên một phiến đá nhìn trong tay bức tranh sau đó nói:

" Là hai kẻ này, giết đi chúng ta còn có 98 mục tiêu khác nữa."

Nghe vậy một một tên hắc Y đang cười lạnh từ từ tiến lại gần hai người Xuân Đức cùng với Lam Nhã, trên mặt hắn vẫn treo nụ cười khinh miệt, hắn vừa đi vừa nói:

" Đáng tiếc cho hai thiên tài xuất chúng, có điều các ngươi chọn sai nơi đầu nhập, đáng lý ra các ngươi không nên gia nhập Đại Hoa Di Cung. Hắn các ngươi lúc này đang cảm thấy rất run sợ đi, hắc hắc, sẽ không lâu ta sẽ phế tất cả tu vi của các ngươi cùng kinh mạch sau đó mới giết các ngươi. Nghĩ thôi đã cảm thấy kích thích rồi."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Ừ, kích thích lắm "

Nói xong thì hắn nâng tay lên nắm lại một cái, lập tức tiếng xương cốt kêu " rắc rắc" liên tục phát ra, khi tên kia đã định kêu lên thì Xuân Đức đã giật đứt cái lưỡi của hắn. Sau đó tùy tùy tiện tiện ném qua bên cạnh cho Lam Nhã nói:

" Lột sạch từng chủ mạch của tên này ra sư muội, nhớ làm cẩn thận một chút đừng để hắn chết."

Lam Nhã tay hơi run run, ánh mắt có phần nhút nhát nhưng sau đó nó được thay bằng sự kiên định, nàng lấy ra thanh dao găm thánh khí mà Xuân Đức vừa đưa cho nàng hôm qua, bắt đầu ngồi xuống tìm tòi, tỉ mỉ lấy ra từng chủ mạch một của tên hắc y nam tử gầy gò.

Lúc này đây chín người chỉ còn lại tám người, tám người kia không nói một lời mà xoay người rời đi biến mất bên trong khu rừng. Xuân Đức than thở:

" Tưởng gặp ai cao siêu lắm kia còn đang định thử nghiệm tuyệt kỹ mới hợp thành, ai ngờ đều là mấy thằng ma cà bông, lông còn chưa mọc hết đã học đòi đi làm sát thủ."

Lâu lâu chưa có tự tay giết người Xuân Đức cảm thấy có chút đáng tiếc nếu cứ giết mấy con chuột nhỏ kia như vậy, hẳn muốn chơi với bọn họ thêm một thời gian đến khi tìm được con mồi khác. Vung tay lên 8 thanh cốt mâu hư không hình thành, vẫy tay một cái 8 thanh cốt mâu hóa thành ánh sáng xuyên qua cánh rừng, tàn phá tất cả những gì trên đường đi của nó, cây cối bị cắt ngang, núi đá bị đâm xuyên qua.

Tám tên kia đang chạy trốn cảm nhận được một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt thì không khỏi thất kinh, giống như là diễn xiếc cả tám người đồng loạt lấy ra mấy kiện phòng ngự bảo vật ném về phía sau rồi cùng một lúc nhảy lên cao né qua bên trái.

Xuân Đức đang quan sát cung phai trầm trồ khen ngợi một câu ;

" Wow thật đồng đều à. Thử nhảy thêm vài lần nữa xem có đều như vậy nữa không mà."

Vừa dứt lời thì lại có thêm 3 đợt công kích nữa lão đi, tám người kia vừa ứng phó xong với đợt đầu tiên chưa kịp thở ra thì lại nhìn thấy mấy đạo quang mang đánh tới. Bọn họ cả đám trong lòng kêu khổ, bọn họ đây là trêu chọc phải ai à. Làm gì có đệ tử nào mới nhập môn mà lại có thực lực niết một cái liền chết một tên Hằng Quân Cảnh.

Không làm cho Xuân Đức thất vọng, tám người này rất bài bản đều lấy ra bảo mệnh bảo vật chống trời thêm một kích, kích thứ hai của Xuân Đức liền đánh tan hộ thuẫn của bọn họ, cả đám cùng một lúc thổ huyết bay ngược, kích thứ ba lập tức đóng đinh cả 8 tên lên một cái cây gần đó.

Xuân Đức muốn vui đùa thêm chút nhưng mấy tên này có phần hơi yếu nên chỉ qua đi 4 lần đòn giã công kích liền treo cả lũ. Tám người kia vừa chết thì tám cái linh hồn bay ra, lập tức bị Xuân Đức tóm lại mang về bỏ vào bên trong Huyết Hồn Trấn Liên, ở nơi đó sẽ có một cuộc sống tươi đẹp đang chờ họ.

Sau khi Xuân Đức giết xong mấy người kia thì Lam Nhã cũng đã làm xong, lấy hết chủ mạch của tên hắc y nam tử ra, Xuân Đức nhìn lại chỉ thấy tên kia lúc này đang bị Lam Nhã rạch tả tơi nhìn không khác gì người rơm.

Xuân Đức gật đầu nói:

" Mọi tim hẳn ra rồi ăn sống."

Lam Nhã nghe vậy thì cơ thể kịch chấn một cái, cả người nàng run lên dữ dội, nàng cắn răng dùng tay móc tim của tên kia ra rồi đưa vào trong miệng nhưng mà khi ngửi thấy mùi máu tươi cùng tiếng trái tim đang nhảy bịch bịch thì nàng làm sao cũng không dám cắn. Nước mắt nàng không hiểu vì sao lại chảy ra.

Xuân Đức thấy thế thì cũng không có cái giận mà đoạt lấy trái tim con đang vậy máu trên tay nàng cắn một miếng, nhai rồi nuốt xuống, sau đó mới nhìn nàng bình thản nói:

" Chúng ta không giết họ thì người chết là chúng ta, có lẽ nha đầu người còn chưa biết các bạn của nó chết như thế nào. Xem đi rồi cảm nhận một chút sự tàn nhẫn ở thế giới này."

Xuân Đức mô phỏng theo trí nhớ khắc vào một viên thủy tinh kí ức đưa cho Lam Nhã, sau đó nhìn xuống tên áo đen hắc y nhân, tên này còn chưa chết hẳn đang dùng ánh mắt oán độc nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức cắn thêm một miếng tim sau đó co chân đạp một cái vào đầu tên kia, đầu tên kia như quả dưa hấu bể toa toét bắn ra xung quanh, bắn lên cả người Lam Nhã nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 560: Người Của Luyện Huyết Ma Giáo

Nhưng cô nàng Lam Nhã này cũng không có để ý mấy thứ trắng trắng hồng hồng đó, nàng lúc này sắc mặt trắng bệch, sau đó nàng trực tiếp vút viên thủy tinh ký ức đi ngồi xổm xuống một bên liên tục nôn, Xuân Đức không có hứng thú nhìn nàng nôn, hẳn đi tìm trên người mấy tên này xem có cái gì đáng giá không.

Do mấy tên kia lúc chạy trốn chạy đi cũng được khá là xa nên Xuân Đức cũng phải mất công chạy một phen (thực ra rãnh rồi sinh nông nổi nên mới làm trò vô ích như vậy chứ thực ra hẳn có thể cách không lấy vật mà). Kiểm kê một phen ngoại trừ mấy quyển sách củ như giấy vệ sinh ra thì chỉ còn một ít yêu linh thạch, cũng chỉ có mấy chục ức. Thêm vào đó là mấy thanh đồng nát sắt vụn bán không ai mua cho không ai lấy.

À trên người mấy tên này còn có lệnh bài của Luyện Huyết Ma Giáo, bên trong lệnh bài còn có một đạo huyết khí cực nồng, Xuân Đức cắn nuốt đạo huyết khí kia cảm thấy thân thể thoải mái vô cùng. Đấy, cả gia sản bọn chúng chỉ có vậy thôi, chẳng có tí chất dinh dưỡng gì.

Ngồi trên một tảng đá lớn Xuân Đức chống cằm ngáp dài một cái, nhìn 8 cái xác dưới chân hẳn không biết có nên hay không thiết kế mấy con tang thi đi hù mấy bọn nhỏ. Nói đến tang thi đàn tang thi của hẳn bây giờ đang phải ần nấp, do có mấy cái thể lực phái ra đại lượng cao thủ vây sát, thông qua cảm nhận linh hồn thì đàn tang thi của hẳn lúc này còn chưa tới 20 ức con, trong đó đám cấp thấp chiếm đại đa số.

Chỉ một đêm thôi mà biến đổi lớn vậy đó, thế mà cứ nói đời tu sĩ 100 năm nhắm mắt cái đi qua. Mẹ, toàn chém gió.

Đang lúc suy hấn suy tư thì có một tên thiếu niên đang rón rén tiến lại phía này quan sát. Xuân Đức cũng lười đi phản ứng con kiến nhỏ, ít ra phải kiến càng mới được hấn để ý.

Xuân Đức nhìn tám cô thi thể một cỗ không đầu, hấn phun ra một làn độc khí bao trùm cả bọn vào trong, sau đó từ bên trong không gian vong linh tầng 3 triệu ra một con ngựa cũng ném vào bên trong màn độc vụ.

Không qua mấy chục hô hấp tán đi, 8 con độc thi cùng một con kỵ sĩ không đầu được sinh ra. Khí thể của bọn nó thể hiện ra còn mạnh hơn cả lúc chúng nó chưa chết. Quần áo đen tả tơi, đôi mắt xanh lục, cái đầu chỉ còn mỗi xương nhìn mà phê.

A a a a a a a.

Xuân Đức cũng không có làm gì nhưng cái tên đang rón rén tới nơi này nhìn lên bỗng nhiên kêu lên kinh hãi sau đó điên cuồng chạy ngược lại, tên kia rất có tiềm năng về khả năng chạy, bị vấp vào một cục đá ngã sấp mặt vậy mà sau khi lăn vài vòng thì thuận đà bật dậy chạy tiếp. Xuân Đức hiểu kì vì sao tên này lại không có phi hành mà chạy dưới đất làm gì cho khổ thân ra.

Xuân Đức ra lệnh cho kỵ sĩ không đầu đuổi theo tên đang chạy kia, chỉ đuổi theo phía sau mà nhìn cũng không có ý định chọc cho tên kia mấy lỗ máu. Tên tang thi kỵ sĩ được lệnh giật dây cương một cái con ngựa phía dưới hí dài rồi lao đi bên trong cánh rừng.

Ngay lúc này thì Lam Nhã mang theo khuôn mặt còn đang trắng xám đi tới. Xuân Đức nhìn nàng hỏi:

" Nôn xong rồi à? Đói không? Muốn ăn không? "

Lam Nhã gật đầu đáp:

" Dạ."

Xuân Đức không biết lấy từ đâu ra một cái đầu người bị cắt mất đỉnh đầu, bên trong là não cùng nội tạng bị quấy như bột đưa cho Lam Nhã. Lam Nhã vừa thấy thì ngay lập tức bụm miệng quay mặt đi chạy về một góc cây bắt đầu nôn khan.

Xuân Đức cười hắc hắc, cái đầu người trên tay hắn ngay lập tức biến về trạng thái ban đầu chính là một cái chậu nhỏ đựng sữa thú. Lúc trước chỉ là một chút ảo thuật hù cô nàng chơi thôi. Sau một lúc nôn xong vừa xoay người lại thì thấy Xuân Đức đang húp thứ màu trắng bên trong cái đầu chùn chụt, bụng dạ nàng lại bắt đầu cồn cào, nàng lại quay lại tiếp tục nôn.

[Cô gái số khổ]

Sau khi Xuân Đức thấy cô nàng kia nôn xong thì ngồi ôm gối khóc tu tu thì hắn mới không tiếp tục dọa nàng nữa, có lẽ hôm nay cho nàng chút kinh nghiệm vậy là đủ rồi, nhiều quá có khi lại phản tác dụng.

Triệu hồi ra một con ma lang, Xuân Đức cùng Lam Nhã ngồi lên trên nó rồi thong dong đi dạo bên trong khu rừng, Lam Nhã thì đang gặm một cái đùi nướng ngẫu nhiên còn Xuân Đức thì ngêu ngao hát bài " Thiên hạ này là của bố mày".

Nửa tháng sau.

Sau những ngày tháng dạy dỗ cho tùy tùng mới thu nạp Lam Nhã, cô nàng này bây giờ cũng gọi là có tiến bộ lớn, nàng bây giờ bắt đầu dám uống máu tươi, dám ăn tim sống, dám giết người không nháy mắt rồi.

Trong nửa tháng này đã có gần 60 người bị nàng giết nhưng một điều kì quái là nàng giết người mà lại không có tích tụ sát khí. Rất không hợp thói thường, nhìn nàng lúc nào cũng yếu đuối nhu mì cả. Giống y hệt một cô gái yếu đuối dễ ức hiếp.

Đang ngồi trên Ma Lang, Xuân Đức bỗng nhiên hỏi Lam Nhã:

" Làm sao mà tìm được mấy thứ tín vật gì đó vậy? Không có địa điểm cụ thể nào sao? "

Lam Nhã đang lau cây dao găm trong tay nghe vậy thì đáp:

" Chủ nhân, việc này thuộc hạ cũng không biết rõ ràng lắm, chỉ biết càng đi vào khu vực trung tâm thì càng dễ tìm thấy, tìm mấy vật kia đều phải dựa vào vận khí. Hoặc là có đoàn đội lớn tìm kiếm."

Trong mười lăm ngày này Lam Nhã đã chuyển qua gọi Xuân Đức làm chủ nhân, Xuân Đức cũng mặc kệ nàng, nàng thích gọi sao thì cũng được cả. Nhưng nghe một cô gái gọi mình là chủ nhân thì có cảm giác rất thú vị. Đôi khi hẳn cũng nghĩ có nên chơi trò chủ nhân cùng nô bộc không? Có điều cái ý tưởng kia ngay lập tức bị hẳn gạt bỏ.

Gào Gào Gào

Đang đi tới một núi đá thì cả cái núi đá kia đột nhiên đứng dậy biến thành người khổng lồ, Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì có phần kinh ngạc vì theo hẳn nhớ không lầm thì từ nhỏ đến giờ hẳn chưa thấy người đá lần nào thì phải.

Cùng lúc này đây Xuân Đức mới chú ý bốn phía xung quanh bị bao trùm bởi một cái kết giới cùng một cái trận pháp phòng ngự phù vân màu vang lấp lóe, đứng ở bên ngoài có gần 100 người, nam có, nữ có. Tất cả đều đang dùng ánh mắt xem trò đùa nhìn về phía Xuân Đức cùng Lam Nhã.

Lại nhìn nhìn vào con người đá Xuân Đức phát hiện ra nó cũng không phải to lớn như vậy mà chỉ có một con người đá 1 mét ở bên trong, còn ở bên ngoài là do sức mạnh trận pháp nơi đây hình thành.

Sau khi người đá rống lên vài tiếng kinh thiên thì nó liền đâm về Xuân Đức một quyền, quyền chưa tới mà đã nghe tiếng gió rít ghê người. Xuân Đức không có ra tay mà từ bên trong miệng của Ma Lang bò ra một con tang thi, con tang thi kia rít gào nhào về phía năm đám người đá.

Đùng

Một âm thanh nặng nề vang lên, cánh tay người đá trong phút chốc biến thành đầy trời đá vụn bay tứ tung, còn con người đá thì bay thẳng ra ngoài đụng lên kết giới, khiến cho cả cái kết giới run lên bần bật.

Đám người đang xem ở bên ngoài thấy cảnh này thì thất kinh, mấy tên đang duy trì kết giới cùng trận pháp thì lập tức phun ra máu ngất đi tại chỗ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 561: Luyện Huyết Ma Giáo

Ngay sau đó những tên kia liền bị một đạo ánh sáng truyền tống đi mất, chỉ để lại nơi bọn họ trước khi biến mất một vài thứ đồ vật linh tinh. Xuân Đức nhìn thấy mấy người xung quanh ánh mắt sáng rực nhìn mấy vật kia nhưng lại có một âm thanh lạnh lùng vang lên ngăn chặn lại tâm tư của những người này.

" Nhanh vào vị trí, đội 2 nhanh vào chủ trì trận pháp, đội ba phụ trợ đội hai dùng huyền thuật công kích hai người kia, chỉ cần chúng ta hạ được hai người kia thì con sinh vật kia cũng không đáng lo."

Nghe thế những người ở bên ngoài nghiêm túc nghe lời của tên thiếu niên kia không dám lộn xộn, rất nhanh đã có 32 người tiến vào chủ trì trận pháp cùng kết giới. Cùng lúc Xuân Đức ở bên trong liền cảm thấy có một đợt áp lực lớn hơn trước rất nhiều kiểm chế hẳn, áp lực này hầu như có thể so mới một tên Bất Diệt Cảnh hậu kì gây ra.

Xuân Đức nói với Lam Nhã bên cạnh:

" Đại Di Hoa Cung đệ tử cũng không phải mấy người Luyện Huyết Ma Giáo kia, tí nữa một mình sư muội sẽ tác chiến, còn ta thì sẽ ở bên cạnh lược trận giúp sư muội. Nếu như mà sư muội có thể thu phục được những người này thì ta sẽ cho sư muội thêm một món quà nho nhỏ."

Xuân Đức vừa dứt lời thì trận pháp cùng kết giới đều bị con tang thi kia một quyền đánh tan, mấy chục người đang trong các máu chốt của trận bị

phá liền bị thương nặng. Không còn gì vây khốn thì Lam Nhã liền có thể thấy được người ở bên ngoài.

Lúc này đây những người kia đều đang dùng ánh mắt kinh nghi về phía con tang thi, bởi vì nó lúc này đây đang gặm xuống từng khối của con người đá. Con người đá bị đánh về nguyên hình trở thành một thạch linh cao trên mét, nó bị con tang thi gặm ăn thì điên cuồng vùng vẫy kêu gào thê lương. Có điều thực lực của con tang thi mạnh hơn nó nhiều, nó có làm cái gì cũng là vô dụng.

Không biết ai la lên.

" Chạy, mọi người chạy nhanh, mấy người này chúng ta không thể đối phó được."

Nói xong hắn liền hóa thành một đạo độn quang chuẩn bị rời đi. Có điều lúc hắn vừa nói dứt câu thì Lam Nhã đã như u linh tới ngay sau tên này cho hắn một dao chí mạng, ngay lập tức tên kia bị bạch quang bao trùm rồi truyền tống ra ngoài.

Lam Nhã bình thần nhìn những người xung quanh một cái hỏi:

" Còn có ai muốn chạy không? Người nào tự tin bản thân có thể chạy thoát thì cứ việc bỏ chạy."

Còn lại mấy chục người nơi đây không ai dám hành động thiếu suy nghĩ cả, tuy bọn họ cũng không có thực sự chết đi nhưng mà những thứ bọn họ tân tân khổ khổ kiếm trong gần tháng này sẽ không công làm mai mối cho người khác. Mặc dù những thứ đó đều là bọn họ đánh cướp được từ những tên đệ tử khác.

Tên thanh niên tuấn mạo phi phàm là người cầm đầu đám người nơi đây lúc này sắc mặt như thường tiến lên một bước ôm quyền nói:

" Xin hỏi cô nương đây quý danh là gì? Ta là Tam Thanh con trai của Tam Tôn trưởng lão nếu như cô nương cùng người bạn đồng hành của mình gia nhập đội ngũ chúng tôi, giao ra đầu yêu vật kia thì mọi chuyện sẽ bỏ qua, khi ra bên ngoài ta cũng sẽ ở trước mặt cha ta nói tốt cho hai người một chút, đảm bảo cuộc sống sau này dễ chịu một ít.

Nếu các người ra tay lúc này nhất thời phong quang nhưng ra ngoài thì hắc hắc. Hậu quả khôn lường à. Phải biết hai người các người có giết chúng ta trong này thì bọn ta cũng không có chết đi nhưng ra ngoài kia thì ha ha ha. Hai người các người nên suy nghĩ cho kỹ. "

Tên này bình thản nói chuyện nhưng bên trong thực chất là uy hiếp trắng trợn, vừa muốn hai người Xuân Đức, Lam Nhã gia nhập đội ngũ này làm tay sai cho hắn còn phải dâng lên tang thi để làm bồi thường.

Đám đệ tử xung quanh lúc này mới định thần lại, bọn họ từ từ đi về phía sau Tam Thanh đứng phía sau hắn, dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Lam Nhã. Bọn họ tin rằng Lam Nhã dù gan lớn bằng trời cũng không dám đụng tới một vị con trai của trưởng lão nội môn Đại Di Hoa Cung. Một cái thế lực to lớn như thế mà cả Tông môn cũng chỉ có 200 người là trưởng lão nội môn thì biết địa vị của trưởng lão nội môn lớn thế nào.

Thấy sau một lúc mà Lam Nhã không có trả lời cũng không có tấn công thì Tam Thiên được voi bắt đầu muốn hai bà trung, lúc này đây hắn thay đổi một bộ mặt, hắn cho rằng Lam Nhã không có chỗ dựa lớn nên đã có quyết định khác.

Hắn cười có vẻ đê tiện nói:

" Ta đổi ý rồi, bây giờ hai người các người không chỉ phải giao nộp lên tất cả bảo vật tìm được mà cô còn phải hầu hạ ta ba đêm. Nếu như cô hầu

hạ ta tốt thì mọi chuyện mới coi như bỏ qua. Sau này nếu cô nghe lời thì ta sẽ cho cô một ít ngon ngọt để nếm thử."

Nói xong hắn không kiêng dè gì mà đánh giá từ trên xuống dưới Lam Nhã, ngực cao, mặt đẹp, thân hình khúc nào ra khúc đấy, chân dài, hông lớn, chỉ nghĩ đến lúc được Lam Nhã phục vụ ở trên giường thôi mà Tam Thanh đã cảm thấy nóng cả người.

Mấy người xung quanh cũng không có gì ngạc nhiên, bọn họ đã biết bản tính của người này từ trước, trong gần tháng này tất cả những cô gái bên trong đội ngũ đều bị hắn ngủ qua. Máy cô gái kia tuy không phải rất nguyện ý nhưng vì tương lai sau này nên bọn họ đành làm như vậy. Sống ở thế giới đầy nguy hiểm này nếu như không chổ dựa thì những cô gái như bọn họ sớm hay muộn cũng là đồ chơi của người khác trừ khi bọn họ có sức mạnh siêu việt.

Lúc này đây một tên nam tử trẻ tuổi vẻ mặt nịnh hót đi tới bên cạnh Tam Thanh nhìn về phía Lam Nhã hét lớn:

" Còn không qua đây hầu hạ cho tốt Tam Thanh công tử. Hai người các ngươi đều bị điếc sao mà không nghe thấy Tam Thanh công tử nói gì."

Lúc này đây tên này trên mặt chỉ toàn vẻ cao ngạo làm gì có bộ dạng sợ chết như lúc trước nữa. Nhưng đang lúc này mấy chục người cảm thấy một bàn tay vô hình đưa vào bên trong đầu của bọn họ móc ra một ấn phù văn lóng lánh, bọn họ nhìn thấy phù văn lóng lánh kia bị tách ra khỏi thần hồn thì kinh hãi không thôi.

Tam Thanh nhìn 3 đạo phù văn bảo mệnh mà cha mình mất bao nhiêu là công sức chuẩn bị cho hắn lúc này đây không hiểu vì sao lại thoát ly thần hồn của hắn thì kinh hãi hét lớn.

" Không thể nào, tại sao lại có chuyện như vậy."

Đáp lại hắn là một âm thanh mang theo vẻ trào phúng, Xuân Đức vung tay lên mang tất cả phù văn kia đánh vào bên trong con Ma Lang, sau đó nhìn đám người cười nói:

" Phải công nhận Đại Di Hoa Cung cũng có người tài, không ngờ lại có thể đánh sâu phù văn vào linh hồn từng người, ta cũng phải mất một lúc mới có thể phá giải. À phải rồi, sư muội lên tặng cho mỗi người một dao làm quà đi, nhất là vị công tử kia sư huynh muốn một chân một tay của hắn."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 562: Ta Cho Phép Người Ăn Từng Đứa Một

Xuân Đức vừa dứt lời thì Lam Nhã liền động, thực lực ngang nhau nhưng mà mấy người kia lại không có trang bị tận răng như nàng nên trong nháy mắt mấy chục người không ai có thể né tránh bị nàng cắt một dao.

A a a a a a a.

a a a a a a a.

Ngay lập tức một trận tiếng kêu thét mấy chục người đồng loạt vang lên. Tất cả đều mất nửa cái chân, tàn chi rơi khắp nơi trên mặt đất, máu tươi chảy rờn rờn, riêng tên Tam Thanh gì đó thì bị nàng tóm tóc lôi về bên người Xuân Đức.

Vút tên này xuống đất nàng liền cho hắn một đạp vào miệng, cả hàm răng của tên kia trong nháy mắt đi 2 phần ba. Nhìn tên này Lam Nhã chán ghét vô cùng, con chó này không ngờ lại còn muốn lên giường với nàng. Nhìn lên Xuân Đức nàng hỏi:

" Sư huynh nói phải làm sao? Chỉ một tay một chân có phải hay không quá nhẹ nhàng cho hắn rồi."

Xuân Đức gật gật đầu nói:

" Sư muội sao có thể nhẫn tâm như vậy, dù sao người ta cũng là con trai của trưởng lão nội môn à nha, tốt nhất chúng ta nên nướng hắn lên ăn xem là vị thịt của hắn khác với thịt yêu thú ở chỗ nào."

Lời này vừa ra đừng nói là Tam Thanh, ngay tới cả mấy chục người khác trong lòng cũng là một mảnh mát lạnh, bọn họ bây giờ đã biết cái gì là ngoan nhân. Ngay lập tức cả đám bỏ qua đau đớn quỳ xuống về hai người Xuân Đức cùng Lam Nhã cầu xin:

" Đại nhân, cầu xin tha cho chúng ta, chúng ta đầu óc bị chó tha đi rồi nên mới bị con súc sinh Tam Thanh mê hoặc, đại nhân ngài tha cho chúng ta lần này chúng ta sẽ dùng đạo tâm phát thệ không nói ra việc này, nguyện làm chó cho đại nhân cả đời. "

Tên Tam Thanh đang bị Lam Nhã đạp chân vào miệng cũng ú ớ như muốn cầu xin nhưng hắn không làm sao nói ra lời được. Lúc này đây ở phía dưới đứng quần mấy người này đã ướt một mảnh, hiển nhiên là bị sợ đến nỗi đại tiểu tiện mất kiểm soát.

Xuân Đức nghe mấy người kia cầu xin thì dùng dùng tức giận mắng:

" Các người đây là sĩ nhục đồng bạn của ta sao? Thứ óc cứng của các người mà cũng dám nói là bị chó tha đi có phải hay không quá đề cao bản thân. "

Vỗ vỗ con Ma Lang bên cạnh Xuân Đức nói:

" Đám kia dám sĩ nhục người, ta cho phép người ăn từng đũa một. Đi đi."

Ma Lang được Xuân Đức cho phép hưng phấn gào rú một tiếng rồi như tia chớp lao về phía mấy người đang cầu xin kia, mấy người kia trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, có người quá kinh sợ mà ngất đi, có người lại lê cái thân xác tàn phá bỏ chạy. Nhưng mà bọn họ chạy sao nhanh bằng một con Ma Lang Tinh Quân Cảnh chính hiệu, hơn nữa bên trong nó còn có 6 cỗ Tang Thi - Hằng Quân Cảnh đỉnh phong đây.

Rất nhanh từng tiếng kêu " a a a" liên tiếp vang lên, Ma Lang một tấp liền cắn đứt đầu một tên dám chạy trốn, không qua vài hô hấp mấy chục người liền biến thành mấy chục cỗ thi thể không đầu phân tán trên mặt đất, mất đi cái hộ mệnh phù văn kia thì những người này chết liền xong.

Xuân Đức cũng không có nhìn Ma Lang tàn sát đám người mà nhìn Tam Thanh ở dưới chân, lúc này khi tách phù văn thì Xuân Đức có nhìn qua một ít chuyện tên này hay làm. Đừng nhìn hấn về mặt anh tuấn rạng ngời nhưng bên trong âm u không chịu nổi, tên này rất thích chơi gái, từ nữ đồng cho tới trung niên, bất kể chủng tộc hấn đều có thể hạ thủ. Tên này thích vừa quan hệ vừa cắn chết đối phương để tăng thêm kích tình.

Mấy cô gái bên trong đoàn đội vừa rời có ngủ qua với hấn không bị chết cũng không phải phải vì hấn nhân từ mà là ở trong này gái thiếu nên tên này muốn tiết kiệm một phen, đợi tới khi nào có nhiều nữ nhân thì hấn mới chơi trò kích thích kia.

Xuân Đức nhìn Tam Thanh nói:

" Đúng là thế giới lớn loại người gì cũng có, anh bạn đúng là một tên biến thái có bằng cấp. Ta cũng muốn biết lúc anh bạn chơi chết chị gái cùng em gái xong thì có cảm giác như thế nào, máu bọn họ có mùi gì? Ngon không? "

Tam Thanh nghe vậy thì ánh mắt hiện lên sự kinh hãi nhưng ngay sau đó lại hiện lên sự điên cuồng, thác loạn, hấn dùng ánh mắt oán độc tới cực điểm nhìn về phía hai người Xuân Đức cùng Lam Nhã.

Xuân Đức nói với Lam Nhã bỏ chân ra thì tên này ngay lập tức gằn giọng nói:

" Các người giết ta thì cha ta cũng sẽ biết, đến lúc ra ngoài các người cũng khó thoát một kiếp, bây giờ biết điều thì thả ta rồi đi ta sẽ bỏ qua cho các người việc này."

Bóp

Xuân Đức chẳng khách khí làm gì liền cho tên này một cước vào mặt, khiến cho tên kia bay lộn mấy chục vòng rồi đập đầu vào một tảng đá, thế giới hắc ám hẳn chứng kiến nhiều rồi nên làm quái gì có chuyện tin vào mấy lời ma quỷ kia.

" Chuẩn bị giá nướng đi sư muội, sư huynh muốn xem tên này tim là đen hay đỏ" --- Xuân Đức vừa đi về phía Tam Thanh vừa nói với Lam Nhã.

Lam Nhã lúc này đây cũng vừa mới xem xong một phần ba chiến tích của Tam Thanh, sắc mặt nàng khó coi tới cực điểm, trong trí nhớ của tên kia mà Xuân Đức đưa cho nàng xem, nàng nhìn thấy tên kia xây nguyên một cái băng lao, chặt hết tay chân các cô gái dám không cho hấn mặt mũi đặt trong băng lao làm vật trang trí, mấy cô gái kia chỉ có thể sống một cuộc sống không bằng con chó.

Nàng cũng không có kiên trì xem hết mà bóp nát viên thủy tinh ký ức rồi nhanh chóng nhón lửa, chuẩn bị giá nướng. Trong thời gian này đi theo Xuân Đức nàng cũng không là gì với mấy món thịt người thế này rồi, hầu như bất kể địch nhân nào của Xuân Đức bị hấn bắt được thì đều bị móc tim hoặc nướng lên. Lúc đầu nàng cực độ phản cảm với cách làm của Xuân Đức nhưng sau khi biết đây là một loại bí pháp tu luyện hắc ám hệ mà Xuân Đức đang học thì nàng cũng không phản đối.

Và chính nàng cũng tu luyện bí pháp kia nên bây giờ nàng cũng tham gia vào những việc mà người bình thường cho rằng không bằng loài cầm

thú này. Vì mạnh mẽ sống sót không bị người trà đạp thì cái giá bị người người gọi là ma đầu cũng đâu có gì.

Theo tư tưởng của Xuân Đức truyền thụ cho nàng thì nàng nhìn thế giới bây giờ chính là một địa ngục tăm tối, người dân bình thường chính là súc sinh, heo chó cũng không bằng thường xuyên bị đám tu sĩ với tu đạo luyện hồn, triu phách.

Tu sĩ cấp thấp cũng không khá hơn, bị tu sĩ tâm trung không chế, chuyên đi làm pháo hôi chết một cách vô ích.

Chỉ có thượng vị giả mới có cuộc sống tốt đẹp. Bọn họ có sức mạnh khiến cho địch nhân không dám loạn động. Thường nghe mọi người nói " Sống khổ quá thì chết đi cho rồi " nhưng có mấy ai đủ can đảm tự vẫn đâu, nếu đã không muốn chết thì phải sống thật nhẫn tâm đè lên kẻ khác mà sống.

[Mọi người hay nói phải có tấm lòng bao dung bác ái nhưng nếu không phải việc của mình thì thẳng ngu nào xen vào. Nếu như có một cô gái bị hiếp dâm đến chết nếu không phải người thân của bạn thì chẳng thẳng ngu nào vì cô gái kia mà đi tìm công đạo cho nàng cả. Mọi giá trị đạo đức chỉ có hiệu lực khi có bàn tay trưởng khổng giả bảo trùm.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 563: Người Phải Chết

Sau khi chuẩn bị xong thì Xuân Đức bắt đầu đánh liên miên các phù văn lên người tên Tam Thanh, để cho một thân tinh hoa hắc ám cùng sinh mệnh lực lượng của hắn dồn về trái tim. Cuối cùng là cho tên kia lên giá nướng, Xuân Đức chút nữa lấy trái tim hắn còn phần cơ thể là của con Ma Lang đang thềm nhỏ nướng miếng ở bên cạnh.

Sau một giờ, mùi thịt nướng đã phiêu đẳng khắp cả một vùng không gian xung quanh, còn tên Tam Thánh gì đây lúc này đã chết không nhắm mắt, Xuân Đức cũng không có vuốt mắt cho hắn mà cứ để như vậy. Cơ thể tên này đã bị nướng chín chỉ có mỗi phần đầu là vẫn giữ được bộ dạng lúc ban đầu

Đợi thêm một lúc nữa khi thịt đã được, Xuân Đức đánh thêm một đạo hấp nguyên cấm phù vào trái tim tên này. Rất nhanh trái tim đỏ lên như một cục than củi đỏ chót. Lam Nhã thuận thực dùng dao găm rạch ngực tên kia móc ra trái tim đang phát ra hồng quang kia.

Đúng lúc này đây không biết làm sao lại cho 3 người ngừng phi hành hạ xuống nơi đây. [Thần thức không phải lúc nào cũng tản mát ra xung quanh vì tổn năng lượng rất lớn, vì thế không phải lúc cần thiết thì Xuân Đức cũng không có phóng ra thần thức. Nên đôi khi thường có mấy vị khách bất ngờ xuất hiện.]

Ba người có một nữ hai nam, nữ nhân xinh đẹp thanh cao, hai nam nhân một cường tráng, oai hùng, một là thư sinh văn nhã, cả ba đều có tướng

mạo thập phần xuất chúng. Bọn họ nhìn thấy khói cùng ngửi thấy mùi thịt nướng nên mới dừng lại nơi đây. Nhưng khi bọn họ nhìn rõ là cái gì đang phát ra mùi thịt nướng thì cả đám sắc mặt âm trầm, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía hai người Xuân Đức cùng Lam Nhã.

Thanh niên văn nhã cau mày nhìn cái xác bên trên giàn nướng, nhìn về phía hai người Xuân Đức lớn tiếng quát:

" Các ngươi có biết đây làm gì sao? Hành vi của các ngươi nếu bị các vị trưởng lão biết rõ thì chỉ có con đường chết, không những tàn sát đồng môn lại còn có những hành vi thương thiên hại lý thế này... ừ"

Xuân Đức móc xuống hai con mắt của tên Tam Thanh ném thẳng vào miệng của tên kia, hai con ngươi mang theo một mớ dây thần kinh còn vương máu tươi chui vào bên trong miệng tên kia, sau đó tuột thẳng xuống dạ dày.

Xuân Đức tỉnh bơ nói:

" Ít ra hai người chúng ta còn ăn thịt chín, ngươi không ngờ lại nuốt sống luôn, quả là người trong nghề, sành ăn thấy sợ."

Xuân Đức nhận lấy một nửa trái tim cho vào trong miệng ăn nhìn tên thư sinh văn nhã kia đang cất lực nôn ra hai con mắt của tên Tam Thanh nhưng mà làm sao có thể nôn ra được trong khi Xuân Đức còn không chết hai con mắt kia.

Hắn cười hắc hắc nhìn tên thư sinh văn nhã sắc mặt trắng nhợt đang điên cuồng đâm vào bụng muốn nôn vật kia ra, có điều vật kia thì không ra mà hắn thì nôn cả máu ra rồi.

Cô gái cùng thanh niên cường tráng nhìn thấy cảnh này thì lạnh lẽo nhìn Xuân Đức sát ý không một chút che giấu, cô gái đi về phía bên người tên

thư sinh văn nhã nói:

" Thứ kia bị tên kia đụng tay chân không thể nôn ra được đâu Cát Văn. "

Thanh niên Cát Văn hai mắt đỏ đậm nhìn về phía Xuân Đức gào lên:

" Người phải chết."

Hắn còn chưa nói xong thì một cái lưỡi người tươi sống bị Xuân Đức đưa vào trong miệng tên kia, tên kia trong nháy mắt ngậm miệng lại, hẳn lúc này như bị điên sau khi nhổ ra cái lưỡi kia thì liền rút ra trường kiếm xông về phía Xuân Đức.

Xuân Đức cười cười, điều khiển cho hai con mắt trong bụng tên kia chạy ngược lên miệng, tên kia trong nháy mắt cảm thấy hai thứ tròn tròn như viên bi lớn trong miệng đảo quanh liên há mồm muốn phun ra, khi hẳn vừa há mồm thì Xuân Đức ném ngay một miếng thịt vào miệng hắn, tên kia không kịp né bị cả miếng thịt lớn chui thẳng xuống bụng cùng với hai con mắt.

" Ha ha, ngon không lại thêm một miếng nhé, nào há miệng cưng."

Xuân Đức cười tà ác lại khiến cho tên Cát Văn kia há miệng ra, Xuân Đức liên tục ném mấy miếng thịt vào miệng tên kia rồi giúp hắn nuốt xuống.

A a a a a a a a a a a a.

A a a a a a a.

" Ta phải giết người, giết..."

Cứ mỗi lần tên kia rít gào thì Xuân Đức lại ném vào miệng cho tên kia một miếng thịt, trong nháy mắt bụng tên kia đã to ra một vòng.

Đang lúc Xuân Đức chơi vui thì tên thanh niên cường tráng bất ngờ tập kích ở phía sau hắn, một đường đao sắc bén vô cùng, nếu như có thực lực trên tên này chỉ một chút thì nhất định sẽ bị chém bay đầu.

Xuân Đức cũng không thềm nhìn lại mà lấy xương cánh tay mới bị lóc hết thịt ném ra phía sau.

Cheng

Đại đao chém một cái chia đôi xương tay ra nhưng mà dụ dị thay sau khi xương bị chặt làm hai thì hai nửa kia dùng tốc độ thuận di đâm vào trong hai mắt của tên thanh niên cường tráng. Còn về thanh đao đang chém xuống, Xuân Đức tùy ý nắm lại sau đó đâm luôn vào bụng tên thanh niên cường tráng.

Tên thanh niên cường tráng kia cũng không có kêu lên mà lùì nhanh về phía sau, tới lúc này cơn đau mới kịp truyền tới đại não tên này, ngay lập tức một tiếng kêu thảm giống như heo bị chọc tiết vang lên.

Giao thủ không qua mấy chiêu Xuân Đức đã đùa cho một tên tinh thần thác loạn còn một tên thì đun mắt. Bây giờ hoàn hảo chỉ có mỗi cô gái kia, cô nàng kia sắc mặt ngưng trọng nhìn Xuân Đức, nàng ta cũng không có chạy trốn mà nhìn hắn chằm chằm.

Xuân Đức cũng không có ra tay nữa mà cười cười đánh giá nàng, sau một lúc nàng ta mới hít một hơi thật sâu gần giọng nói:

" Người không sợ hành vi của mình bị các vị trưởng lão biết sao? "

Xuân Đức vẫn cười, vung tay lên ba đạo hộ phù từ bên trong đầu ba người bay ra ngoài, Xuân Đức lúc này mới nhìn nàng nói:

" Chết liền xong à, có gì đâu phải sợ chứ. Cái tên trên cái giá nướng này lúc trước cũng kêu ngạo lắm, muốn ngủ với sư muội ta cơ bây giờ thì hẳn đã thành thịt nướng, không biết trước khi chết thì cô muốn biến thành thức ăn hay là cái gì? Nói cho ta nghe một chút nếu thuận tai thì có thể thành toàn cho cô."

Cô gái lúc này cùng hai người khác sắc mặt trắng như cục bột không có một tí huyết sắc, nàng run giọng nói:

" Làm sao ngươi lại có thể lấy ra hộ phù của Danh Phù trưởng lão."

Xuân Đức cắn một miếng tim, một tay chống cằm vừa nhai vừa nói:

" Cũng không biết nữa, nghiên cứu một chút thì có thể phá giải thôi, dễ lắm à có gì đáng ngạc nhiên đâu, mà ta đang muốn hỏi cô là chọn làm đồ ăn hay gì khác. Quyết định nhanh lên để ta giết mấy người luôn một thể rồi còn phải lên đường nữa."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 564: Ngọc Dung

Cô gái bị Xuân Đức hỏi sắc mặt tái nhợt, Xuân Đức không cần đọc suy nghĩ của nàng cũng biết nàng lúc này đây đang tìm cách giữ lại một cái mạng của bản thân. Nàng ta do dự một lúc rồi mới cắn răng nói:

" Ta nguyện dùng một bí mật to lớn để đổi lấy mạng của ta cùng hai người bạn, không biết như vậy có được không? Bí mật này chỉ mình ta biết nếu người muốn dùng sức mạnh khổng chế rồi suu hồn thì ta sẽ tự bạo hồn phách. "

Xuân Đức vẫn tiếp tục bình thản gặm tim nhìn nàng nói:

" Không nói liền chết, nói ra thì mấy người các người có cơ hội sống. Cô tự lựa chọn đi."

Xuân Đức cũng không có nhiều để ý đến cái bí mật gì đó nhưng mà trong lúc bị nhốt bên trong này thì tiện thể nghe một chút. Biết đâu lại có gì hay ho.

Cô gái không ngờ Xuân Đức phản ứng như vậy, nàng còn định dùng bí mật kia để giao dịch với Xuân Đức sau khi an toàn rồi đi thì nàng có nhiều biện pháp để giết chết Xuân Đức nhưng đến bước này nàng cũng đành phải đánh cược bằng không tính mạng ba người bọn nàng liền không còn.

Có điều làm như vậy nàng không cam lòng, nàng vẫn kiên trì nói:

" Nhưng ta nói ra nếu người không giữ lời thì sao? "

Xuân Đức liếc nhìn nàng một cái không có nói gì mà triệu hồi ra một thanh cốt mâu, Xuân Đức vẫy tay một cái cốt mâu như tia sáng xuyên qua đầu tên thư sinh văn nhã, đóng đinh hẳn lên một cái cây cổ thụ phía sau, tên kia bị diệt hồn cốt mâu bắn trúng lập tức vong mạng.

Làm xong Xuân Đức lại nhìn về phía cô gái, hẳn phải cho nàng biết nàng bây giờ không có tư cách bàn cái gì điều kiện với hắn. Nếu không nói làm hắn bực lên thì liền tiễn nàng cùng bạn của nàng lên nóc tủ ăn hoa quả.

Thấy hành động của Xuân Đức, trong lòng cô gái một mảnh lạnh lẽo, nàng không có ngờ đến Xuân Đức lại tàn nhẫn đến vậy chỉ hơi nói nhiều thêm một câu thì đã giết người. Nàng lúc này nhanh miệng nói ra:

" Ta nói, ta nói, là ở cách nơi đây 700 dặm có 3 đầu thôn thiên thú còn nhỏ, nếu có thể ăn thịt bọn nó thì có khả năng trong nháy mắt lĩnh ngộ được một môn bí pháp đến cảnh giới Tông sư cấp."

Xuân Đức nghe xong thì nuốt luôn phần trái tim còn lại nhìn qua Lam Nhã nói:

" Giết hai người này đi sư muội, làm nhanh chúng ta còn lên đường."

Cô gái kia nghe vậy thì kinh hoàng la lên, nàng lớn tiếng nói:

" Không phải ngươi vừa nói nếu ta cho ngươi biết bí mật thì sẽ không giết ta sao, ngươi nói không giữ lời."

Ở bên cạnh Lam Nhã cũng nhìn qua Xuân Đức, nàng muốn Xuân Đức xác nhận thêm một lần nữa là có giết hay không. Xuân Đức thấy vậy thì chẳng quan tâm nói:

" Ta nói thế bao giờ, với lại ta mà nói thế thì đã sao, giết một người như cô chẳng lẽ lại có kẻ nào làm gì ta. Nhưng thôi nếu cô đã muốn sống như

vậy thì ngoan ngoãn lại đây để ta lặt ấn linh hồn cô, sau này ta sẽ cho cô đi tẩm cho đàn chó sói của ta."

Cô gái tuy một vạ lần không nguyện ý nhưng mà vẫn phải khuất nhục đi lại bên cạnh Xuân Đức, để cho hắn khắc vào bên trong linh hồn nàng một cái ấn kí. Ấn kí vừa xong nàng liền cảm thấy mình giống như không phải là chủ nhân của bộ thân thể này nữa rồi.

Còn tên thanh niên cường tráng thì Xuân Đức cũng lười không chế làm gì, bị Lam Nhã đi lên đâm cho vài nhát chết thẳng cẳng nằm trên mặt đất, bị Ma Lang cắn mấy miếng liền xuống bụng. Còn tên văn nhã thư sinh cũng không thoát cũng bị Ma Lang ăn sạch. Cứ như vậy là lại có vài người biến mất khỏi nhân gian.

Cô gái kia thấy hành vi tàn bạo vô nhân đạo của Xuân Đức cùng Lam Nhã cũng không dám có ý kiến gì, nàng chỉ đứng một bên cúi đầu trầm mặc, cũng không rõ nàng đang nghĩ việc gì.

Xuân Đức cũng không thèm cần biết nàng đang nghĩ cái khi gió gì, hắn bắt nàng đi trước dẫn đường nếu dám ba xạo với hắn thì hắn cũng không ngại cho nàng đi gặp đồng bạn của nàng.

Khi trời về lúc sẫm tối.

Rất nhanh Xuân Đức cùng Lam Nhã ngồi Ma Lang đi theo phía sau của cô gái kia đã tới khu vực của mấy con thôn thiên thú, nơi này là một cái hồ rộng lớn đến cả mấy ngàn dặm vuông, trên mặt hồ có vô số hòn đảo đang di động, bên dưới mấy hòn đảo này là từng con rùa biển to như cái nhà ba tầng.

Nước trong hồ nước rất trong có thể nhìn thấy mấy loại quái như bên dưới đang bơi lội nhưng có điều nước rất sâu nên cũng không thể nhìn xuống dưới đáy bên dưới, bên ven hồ là vô số loại thực vật mọc lên xanh um tùm, tiếng kêu của động vật nhỏ ở bên trong những khóm cây ở ven hồ vang lên như một bản nhạc, ở nơi đây cũng có không ít người đang đánh bắt cá trong hồ.

Xuân Đức bình thản nhìn cô gái hỏi:

" Bí mật của cô quả là tuyệt mật, không ngờ có mấy trăm người biết được, bộ cô tưởng chơi trò này rất vui sao? "

Cô gái cả người run lên, ánh mắt nàng hiện ra sự sợ hãi không cách nào che giấu. Nàng quỳ xuống đất hướng về Xuân Đức dập đầu nói:

" Không phải là tôi muốn lừa anh, tôi nói mọi thứ đều là sự thật. Không tin anh có thể sưu hồn tôi."

Tiếng cầu xin, cùng với tiếng khóc bi thương của cô nàng không nhỏ nên khiến cho đám người cách đó không xa chú ý về phía này. Trong đó không ngờ có người quen của cô gái này nhận ra nàng, người kia kinh hô lên.

" Là Ngọc Dung, thiên tài thứ 3 của Thanh Liên Hoa, làm sao nàng lại đang quỳ lạy hai người kia, hai người kia là ai? "

Nghe được tên này nói lại có một số tên nhận ra được cô gái bị Xuân Đức bắt làm nô lệ. Trong đó không biết từ đâu nhảy là 8 người thanh niên muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân. Một tên tay cầm ngọc phiến, ánh mắt sắc bén nhìn về phía hai người Xuân Đức quát lớn.

" Súc sinh nguoi đã làm gì đối với Ngọc Dung sư muội."

Một tên trẻ tuổi khác ở phía sau tên này càng trực tiếp, lấy ra một thanh trường thương đâm về phía Xuân Đức với sát ý ngập trời.

Cô gái lúc này đang quỳ trên mặt đất nghe được âm thanh quen thuộc kia thì lo lắng quay đầu lại hét lên.

" Nhanh dừng tay, đừng có lại đây."

Nàng vừa nói xong thì Lam Nhã đã như u linh xoẹt qua tên đang cầm thương lao lại nơi này, một cái đầu bay lên cao cao ngay sau đó một phù văn bị hút từ bên trong linh hồn của tên kia ra dung nhập vào thanh dao găm.

Cái xác mất đi sự sống chạy đi thêm một đoạn dài liền ngã sấp trên mặt cỏ lê đi một đường dài đến phía ngay bên cạnh cô gái, Ma Lang há cái miệng lớn ngoạm một cái, tên kia ngay lập tức biến thành bữa tối cho Ma Lang.

Tên thanh niên tay cầm quạt phiến thấy Lam Nhã vừa giết xong người liền tấn công về phía bên này thì hiện lên sự kiêng kị, hấn vung chiếc quạt kia một cái vô số độc trâm như hạt mưa bắn về phía Lam Nhã.

Lam Nhã bị ép cho phải lui lại, song phương đều thôi lui mấy chục thước. Tên thanh niên sấp mặt trầm trọng nhìn về phía Lam Nhã, hấn cảm thấy thực lực cô gái này không yếu hơn hấn là bao nếu chiến đấu thì trong mấy người bọn họ thì chỉ hấn có thể còn sống.

Lại nhìn cái đầu của vị sư đệ đang lăn trên mặt cỏ hấn càng thêm kiêng kị, vũ khí đang cầm trên tay cô gái kia có thể phá hủy phù văn bảo mệnh. Hấn trầm giọng hỏi:

" Không biết hai vị đạo hữu là người nào, Thanh Liên Hoa Phong chúng ta đã làm gì đắc tội với hai vị mà lại xuống tay nặng như vậy? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 565: Bản Tính Tà Ác

Xuân Đức ngồi trên Ma Lang không có trả lời tên thanh niên kia mà lạnh nhạt hỏi mấy người:

" Giờ muốn sống hay là muốn đi đầu thai? "

Lời nói của Xuân Đức cũng không có ý kinh miệt hay gì cả chỉ là một câu nói bình thản nhưng nghe vào tai trong 7 người kia thì khác hẳn nói giống như là một loại sỉ nhục đối với bọn họ. Lại có một tên xúc động gầm lên:

" Ngông cuồng, tự đại, xem ta cắt cái đầu súc sinh ngươi."

Xuân Đức nâng tay ngưng ra một cái bàn tay lớn, tát một cái lập tức tên kia cả người xương cốt đập nát phân nửa bay vào bên trong hồ, vừa vòng trong hồ tên kia liền bị cá trong hồ ăn không còn một mẫu xương. Tiếng kêu thảm ngắn ngủi biến mất. Mặt hồ cũng trở về lúc ban đầu.

Những người đang xem trò vui xung quanh trong nháy mắt cứng đờ, bọn họ ngay lập tức quay đầu bỏ chạy. Xuân Đức ngồi trên Ma Lang lạnh lẽo nói ra:

" Tên nào dám chạy thêm 1 bước thì đi nuôi cá."

Tình cảnh mấy trăm người đang điên cuồng không có ai nghe lời Xuân Đức cả, Xuân Đức nhạt nhẽo cười, bàn tay hắn hiện lên Hỗn Độn Ma Khí -- Mộng Mị Ma Trảo hắn cách không đánh ra một chiêu (sử dụng tuyệt kỹ

mới học tập). Ngay lập tức 3 cái móng vuốt hư ảnh hình thành đánh về đám người đang bỏ chạy.

Ầm ầm... ầm ầm

Như thiên địa áp xuống, trong nháy mắt một phần ba những kẻ đang chạy bị chôn vùi, một cái vực thẳm dài không biết bao nhiêu được hình thành trước con mắt ngỡ ngàng của mọi người. Cùng lúc đó mấy trăm đạo tia sáng đỏ và xanh bay về bên trong cơ thể Xuân Đức. Xuân Đức cảm nhận một chút ánh mắt sáng ngời. Hắn tự lầm bầm:

" Hiệu quả khá tốt, mới vừa dung hợp mà đã có khả năng hấp thu 30% sinh mệnh cùng năng lượng."

Hắn cũng chỉ thử một chút sức mạnh của tuyệt kỹ vừa dung hợp xem hiệu quả hấp huyết cùng hấp ma thể nào, không ngờ lại có hiệu quả không ngờ nếu cô gái nói ăn cái con Thôn Thiên Thú gì đó có thể lĩnh ngộ cảnh giới bí pháp này lên Tông Sư thì quá tuyệt vời. Phải biết hai phân thân của hắn tồn không biết bao nhiêu là thời gian mới lên cảnh giới Nhất Đại Tông Sư. Bí kỹ càng mạnh tu luyện cho đến thượng thừa là khó vô cùng.

Lúc này đây sau một lúc lâu mặt đất vẫn ầm ầm rung động những người còn sống lúc này không có tên nào dám chạy trốn nữa tất cả đều ngồi trên mặt đất mà kinh sợ nhìn cái vực thẳm trước mắt, nhất là mấy tên đang ở sát mép vực thẳm thì đáy quần đã rút cả bùn vàng ra ngoài.

" Đến đây." Xuân Đức lời ít ý nhiều.

Mấy trăm người còn sống lúc này đây không có tên nào dám ngược với lời nói của hắn, tất cả đều nhanh chân chạy lại nơi đây. Còn 6 người của Thanh Liên Hoa Phong lúc này đã quỳ sát trên mặt đất, cả đám đều quỳ ở đó run như chú chim non bị sợ.

Không qua bao lâu mấy trăm người đã tụ tập lại nơi mà 6 tên đệ tử Thanh Liên Hoa Phong đang quỳ, cả đám đều quỳ xuống. Quỳ xuống trước mặt cường giả hình như là phong tục của mọi thế giới rồi, từ xưa đến nay và tới sau này cũng vậy.

Nhìn mấy trăm người Xuân Đức lạnh nhạt nói:

" Bên trong hồ có ba con Thôn Thiên Ngư các ngươi hẳn là biết đi. Bây giờ các ngươi có hai lựa chọn, một là làm môi cho cá, hai là đi bắt con mấy con thôn thiên ngư kia cho ta."

Lời này vừa nói ra một cô gái kinh sợ ngẩng đầu lên nhìn Xuân Đức nói:

" Không thể nào chúng..."

Phập

Nàng ta còn chưa nói xong liền đã bị Lam Nhã đâm chết những người xung quanh đang định nói cái gì thì vội câm miệng lại. Lúc này đây cả đám trầm mặc, sau một lúc lâu cô gái bị Xuân Đức nô lệ đứng dậy nói:

" Chủ nhân để tôi dẫn mọi người đi săn Thôn Thiên Ngư."

Đợi cho Xuân Đức gật đầu thì nàng mới quay lại nói với mọi người:

" Từ này tôi sẽ là đội trưởng của mọi người. Tất cả mọi người hay theo ta đi săn bắt thôn thiên ngư. Tất cả mọi người phải nghe theo tôi chỉ huy."

Nghe được Ngọc Dung nói thì lập tức có người không vui nói:

" Ngọc Dung cô mặc dù là thiên tài của Thanh Liên Hoa Phong nhưng có tư cách gì làm chỉ huy chúng tôi. Nếu có làm thì phải để Thanh Ngọc sư huynh làm."

Xuân Đức đang ngồi trên Ma Lang nhướng mày nhìn qua Lam Nhã một cái. Lam Nhã hiểu ý lập tức dùng tốc độ nhanh nhất giết tên đang nói kia, chỉ nghe " phụt " một cái, mọi người đã thấy đầu của tên kia bay lên cao, chết không nhắm mắt.

[Xuân Đức đã thu hết các hộ mệnh phù của những người này, giết kẻ nào thì kẻ đó liền chết, hết đường trọng sinh ở bên ngoài.]

" Nàng là nô bộc của ta. Mấy con kiến hôi các người cũng dám có ý kiến sao. Nếu không muốn chết thì nghe lời nàng nếu ai cảm thấy sống đủ rồi thì cứ nói cho ta nghe một câu."

Hiện trường lại một mảnh tĩnh mịch, không còn ai dám phản đối gì cả. Tất cả đều câm như hến. Sau đó cô gái tên Ngọc Dung thuận lợi tiếp thu đoàn đội mấy trăm người này, dưới dâm uy của Xuân Đức không tên nào dám không nghe theo.

Vì trời đã tối nên Xuân Đức cho mấy người này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai bắt đầu săn thú. Thấy biểu hiện của nô bộc Ngọc Dung cũng không tệ nên Xuân Đức quyết định cho cô ta thêm một chút ban thưởng. Xuân Đức nhận thấy cô gái này rất xuất sắc, công việc tổ chức động viên đều rất khá, hợp cách tiêu chuẩn làm một tay chân.

Nơi hạ trại của Xuân Đức cách xa đám đệ tử Đại Di Hoa Cung nên sau khi hấn dùng niệm lực truyền âm thì sau một lúc Ngọc Dung mới tới trước cửa trại của Xuân Đức. Nhận thấy nô bộc của mình đã tới Xuân Đức nói:

" Vào đi."

Cô gái kia bước vào bên trong, nàng đứng bên cạnh cúi đầu không dám nhìn hấn. Xuân Đức lấy ra một cái nhẫn không gian đưa cho cô nàng sau đó nói:

" Biểu hiện rất tốt, nếu nghe lời thì sau này sẽ có nhiều hơn. Bây giờ thì quay về đi."

Cô gái kia cũng không có nhìn xem bên trong có gì mà vội cung kính nói:

" Tạ ơn chủ nhân đã ban thưởng, tiểu nô xin cáo lui."

Nói xong nàng liền nhanh chân lui ra ngoài sau đó thì như mà đuổi phi hành thật nhanh chạy về nơi mọi người đang hạ trại. Nàng vừa về tới nơi thì liền đi vào bên trong trại của bản thân sau đó kích hoạt mấy cái kết giới ngăn chặn thần niệm người bên ngoài, dù có không ngăn chặn được thì nàng cũng có thể sớm phát hiện ra.

Nàng để tay lên trái tim, ấn nó xuống cho nó không đập loạn nữa, nàng nghi ngờ nếu tiếp xúc với người kia nhiều thì nàng có hay không bị loạn nhịp tim mà chết. Sau một lúc lâu nàng mới bình tĩnh lại được, sau đó nàng nhìn chiếc nhẫn không gian mà Xuân Đức đưa cho. Sau một lúc đắn đo thì nàng cũng nhịn không được tò mò mà xem bên trong có gì.

[T/G: Chắc sẽ có đoạn văn sai chính tả mong các bạn thông cảm. Mình viết giải trí một lúc xong đi ngủ đây. Chúc các bạn một buổi tối tốt lành.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 566: Ác Bá

Vừa nhìn xem bên trong là cái gì thì trái tim nàng một lần nữa lại đập nhanh lên không biết mấy lần, chỉ thấy bên trong nhẵn không gian có nguyên một bộ đồ cho nữ nhân, nhìn vô cùng xinh đẹp, quan trọng hơn là phẩm chất của nó. Phẩm chất của bộ đồ này không ngờ tất cả đều là thánh khí sơ giai(Thánh khí cấp 1 + 5), bên cạnh đó là một thanh Thủy Hàn Kiếm cùng chung phẩm chất với bộ quần áo.

[Sau kinh biến trung thiên đa phần di sản thời kì trước đó đều bị biến mất, trong đó cũng có những trang bị hiếm bị pháp tắc thiên địa mất đi đại bộ phận linh tính cùng hư hao khó có thể bù đắp, khiến cho trung thiên bây giờ những loại pháp khí, pháp bảo cũng là những trang bị xa xỉ mà rất nhiều những tu sĩ tầm trung mơ ước.]

Ngọc Dung sau khi vừa bình phục lại tâm tình kích động của bản thân thì nàng lại bị sự vui mừng ảnh hưởng không tự chủ được nhảy lên tung tung. Thật lâu sau khi vui mừng bình lắng thì nàng ngay lập tức chú ý xung quanh xem có kẻ nào tới nơi ở của nàng không. Thấy không có ai để ý đến dị động bên này thì nàng nhanh chóng khắc linh hồn lên từng kiện trang bị.

Do mấy món thánh khí này có khí linh cực kì ủng hộ Ngọc Dung nên nàng ta nhanh chóng đã hạ xong ấn kí linh hồn. Ngay sau khi vừa đánh lạc ấn xong thì nàng ngay lập tức mặc lên trên người. Dùng thần thức quan sát, nàng cảm thấy vô cùng mỹ mãn, bộ thánh khí này không những có công dụng đặc thù mà còn thập phần hợp hợp với nàng. Nàng có vóc người không tệ kết hợp với bộ thánh khí thì không khác gì một băng tiên tử cả.

Vì bộ đồ này mà oán khí tích tụ với Xuân Đức từ lúc gặp mặt tới giờ đã tiêu tan hơn phân nửa, nhưng trong lòng nàng lúc này đang có vô số nghi hoặc, nàng lầm bầm nói:

" Người kia là ai mà lại có thể tùy tiện đưa cho người khác một bộ thánh khí sơ giai, hấn đi vào bên trong thí luyện này để làm gì? Mà thôi việc đó cũng không phải là việc ta có thể biết, nói không chừng sẽ bị nguy hiểm tới cái mạng nhỏ."

Buổi tối ở nơi này cũng không có an toàn nên trong khi đại bộ phận người đã đi ngủ nhưng cũng có 10 người phải đề cao tinh thần chú ý động tĩnh xung quanh.

Nhưng đêm nay có lẽ là đám sinh vật nơi đây thương tình cho đám người Xuân Đức nên bọn chúng không có tấn công. Một đêm cứ yên bình như vậy qua đi.

Ngày mai, khi mặt trời vừa ló rạng những giọt sương sớm còn đang đọng lại chưa kịp tan đi thì ở nơi Xuân Đức ở lại, một bầu không khí bận rộn bắt đầu. Mấy trăm người một lần nữa thương nghị rồi bắt tay vào thi triển kế hoạch bắt thôn thiên ngư.

Trong lúc những người kia đang bận rộn tối tăm mặt mày thì Xuân Đức lúc này mới lười biếng chui ra khỏi cái chăn mềm mại, hít một hơi thật sâu cảm nhận bầu không khí trong lành, mát mẻ này Xuân Đức cảm thấy trong người khoan khoái vô cùng.

Có lẽ hôm nay đẹp trời nên tâm tình Xuân Đức cũng rất tốt, hấn cho gọi nô bộc của mình tới. Rất nhanh Ngọc Dung đã chạy tới đây, vừa nhìn thấy hấn thì nàng liền cung kính hỏi:

" Chủ nhân có gì phân phó? "

Xuân Đức lắc lắc cái đầu nói:

" Mọi vãi quá ra đấm vai cho ta."

Ngọc Dung cũng không dám trái lời nàng nhanh chóng đi ra phía sau hấn dùng bàn tay mềm mại nắn bóp cho hấn, thủ pháp đấm bóp của cô nàng này cũng rất không tệ hấn cảm thấy thoải mái vô cùng. Ngay sau đó hấn lại quay về bên trong cái trại nằm dài bên trên tấm chăn lông, Ngọc Dung cũng chui vào bên trong ngồi ở bên cạnh đấm lưng cho hấn.

Vừa tận hưởng nô bộc xinh đẹp phụ thị, vừa ngủ nướng, Xuân Đức cảm thấy thật tuyệt vời. Được một lúc thì hấn hỏi:

" Món quà ta tặng cho cô, cô cảm thấy thế nào? "

Ngọc Dung dịu dàng đáp:

" Rất hợp với tiêu nô, cảm ơn chủ nhân đã ban thưởng."

Xuân Đức khẽ ừ một tiếng rồi lật người lại nhìn lên nàng nói:

" Thích là tốt rồi, đó chỉ là một ít quà nhỏ nếu như cô có thể biểu hiện ra năng lực của bản thân thì sau này ta sẽ giúp cô trong khi đột phá đại cảnh giới. Cô đi qua gọi sư muội của ta qua đây đi, nàng ấy chắc đang luyện kiếm ở trại kế bên."

[Trại ở đây không phải loại dã ngoại nhỏ bé mà giống như một căn nhà cấp 4 vậy.]

" Vâng, chủ nhân." Ngọc Dung ứng một tiếng sau đó rời đi.

Không qua bao lâu thì Lam Nhã đã theo Ngọc Dung bước vào bên trong trại của Xuân Đức, nhìn Lam Nhã cả người khí huyết chảy nhanh, khuôn mặt đỏ bừng thì Xuân Đức liền biết là cô nàng này đang mãi mê tập luyện.

Xuân Đức nhìn nàng hỏi:

" Luyện đến kỹ năng tầng mấy rồi."

Lam Nhã có phần hung phấn nói:

" Thưa...."

Nhưng đang lúc nàng định khoe thành tích với Xuân Đức thì ở bên ngoài vang lên âm thanh quát tháo.

" Mấy tên rác rưởi các ngươi lập tức cút khỏi nơi đây bằng không thì đừng trách bọn ta ra tay độc ác."

Âm thanh này nghe vô cùng chói tai, đến cả Xuân Đức nghe được cũng có mấy phần bội phục cách nói diễn cảm của tên kia, nếu ở hiện đại tên này không đi đóng phim thì phí. Sau khi khước miệng giật giật mấy cái hấn liền đưa cho nô bộc Ngọc Dung cùng Lam Nhã mỗi người một khẩu súng ma năng do hấn tự chế.

[Súng ma năng lấy ý tưởng từ súng laser nhưng thay vì dùng tia laser gây sát thương thì súng hấn lại lấy năng lượng tu luyện được làm đạn, súng dùng diệu tinh cấp 3 làm thành, có thể chịu tải năng lượng bên trong cơ thể hấn áp súc vào, một khi bắn ra thì sức mạnh cũng không khác gì một cường giả Tinh Quân Cảnh hậu kì xuất chiêu. Rãnh rồi nên hấn tự mình làm ra.]

Ngọc Dung cầm lấy khẩu súng ma năng thì khuôn mặt hiện lên sự nghi hoặc, Xuân Đức chỉ cho nàng cách sử dụng sau đó nói:

" Đi ra bên ngoài xử lý mấy người kia, bắt bọn chúng làm mỗi câu cá cho ta. Lam Nhã cũng đi theo, tên nào không nghe lời thì cứ việc xử bắn."

Lam Nhã cùng Ngọc Dung hơi cúi đầu nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn sư huynh."

" Cảm ơn chủ nhân ban thưởng."

Nói xong hai người liền đi ra ngoài. Sau khi hai người rời đi thì Xuân Đức cũng biến mất để lại cái trại trống không, hắn vừa nhận được tin tức của Vô Địch, bốn tiểu nha đầu kia đã bắt đầu thuê biến giai đoạn cuối chuẩn bị thức tỉnh.

Rời đi nơi ở của Xuân Đức hai cô nàng Lam Nhã cùng Ngọc Dung ngay lập tức chạy tới nơi có người gây sự. Chú ý một chút bọn họ nhìn thấy đang có 32 người đến từ một phong đang đe dọa người nơi đây.

Lam Nhã rất hào hứng với món vũ khí mà Xuân Đức đưa cho, nàng học theo Xuân Đức chỉ dẫn, giữ chặt súng, ngắm bắn và bóp cò.

Xoẹt xoẹt xoẹt

Ngay lập tức một đạo tia sáng màu đỏ xung quanh còn có chớp giật phóng ra khỏi nòng súng ma năng bắn thẳng về mấy tên đang gây sự kia.

Tốc độ của tia sáng đỏ rất nhanh, khi nó bắn tới những người kia còn chưa kịp làm ra phản ứng gì.

Bùm bùm bùm bùm.. ầm ầm

Một trận đại địa rung chuyển, đất cát bay lên cao, chỉ một lần đầu tiên ngay lập tức có 6 người bỏ mạng bị truyền tống ra ngoài để lại nhân không gian nơi đây. Nhìn đám người kia Lam Nhã lạnh lùng quát.

" Tên nào đến đây gây sự chán sống rồi sao? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 567: Hung Ngư

Tiếng quát của Lam Nhã vừa vang lên thì những người đến gây sự thì không quỳ mà những tên hôm qua biết chuyện lại quỳ rạp xuống cầu xin tha thứ. Bọn họ không biết kẻ khát máu trong kia có vì chuyện này mà tức giận không, nếu người kia tức giận thì bọn họ khó giữ lại một cái mạng, bọn họ ai cũng là thiên tài, bọn họ cũng không muốn vừa tiến nhập Đại Di Hoa Cung liền chết đi.

Mấy người kia vừa dập đầu vừa la lên:

" Sứ giả đại nhân việc này không phải là do chúng ta, là do mấy người này đến đây gây loạn làm ảnh hưởng đến ngài."

" Đúng vậy đại nhân, tất cả đều là do những kẻ này muốn tới nơi đây độc chiếm vùng hồ này."

Mấy tên kia ăn nói lộn xộn nhưng đều có mục đích đó là đổ hết mọi tội lỗi lên những kẻ mới tới. Lam Nhã cùng Ngọc Dung rất nhanh thì đi lại đây, hai nàng nhìn 26 người còn lại đang chật vật đứng cùng nhau đề phòng nhìn hai nàng. Ánh mắt của những người này có phần hoảng sợ nhưng đa phần là thù hận.

Ngọc Dung mang ra một cái bảo vật hình cầu thúc dục nó, viên cầu kia nhanh chóng sáng lên nàng bậm quyết nói lớn:

" Thu."

Theo tiếng nói của nàng mấy chục hộ mệnh phù của 26 người kia liền bị rút mất, khi nhìn thấy những đạo phù văn kia bị Ngọc Dung thu đi thì đám người này ngay lập tức hoảng sợ lên, lúc này có hộ phù nên bọn họ mới dám can rở, bây giờ không có một khi chết tại nơi này thì liền đi đòi nhà ma.

Dùng súng ma năng chỉ vào đám người, Lam Nhã quát:

" Giao nộp tất cả những vật phẩm mà các ngươi thu được bằng không ta liền giết các ngươi. "

Trong đám người có một tên nam tử cười lạnh nói:

" Con kỹ nữ, người tưởng người là thứ gì lại muốn bảo vật trên người chúng ta, tưởng rằng có thể dùng bảo vật thu đi phù văn của chúng ta thì ngươi muốn làm gì thì làm sao nên nhớ các trưởng lão cũng đang xem xét tình huống nơi đây nếu ngươi dám hạ sát thủ thì lúc ra ngoài không chỉ có ngươi còn có cái thể lực xuất thân của ngươi cũng phải chôn cùng. "

Lời nói tên này vừa ra thì người bên cạnh liền gào lên:

" Đúng vậy con tiện tỳ người nhanh chóng quỳ xuống xin lỗi chúng ta, biết bọn ta là người nào không? "

" Quỳ xuống."

Lam Nhã còn định làm theo Xuân Đức là lấy mấy tên này làm mỗi câu cá nhưng mà nàng nghe mấy tên này nói thì cảm thấy chướng tai gai mắt quá.

Xoet xoet xoet

Liên miên đạo tia sáng đỏ phóng ra, xuyên thẳng qua 26 tên đang kêu gào, mấy người này ngay lập tức cả người biến thành cái sàng, còn tia sáng đỏ thì tiếp tục bắn thẳng vào trong hồ khiến cho cả cái hồ lớn dậy sóng.

Trong giây lát tất cả những người đang kêu gào đều gục trên mặt đất không còn một ai sống sót, trước khi chết bọn họ còn không biết là chuyện gì đang xảy ra. Ánh mắt bọn họ mang theo sự mê man rồi chết đi.

Những người đang quỳ trên mặt cỏ thấy cảnh này thì lạnh run một cái không ai dám hó hé cái gì, bọn họ nhìn khẩu súng ma năng trên tay Lam Nhã mà trong lòng phát lạnh. Mấy chục đệ tử tinh anh cứ như vậy bị tiêu diệt toàn bộ không một lời chằng trối.

[Vào nơi này không chỉ có đám thiên tài từ thế lực bên ngoài mà còn có cả đám con cháu của mấy tên trưởng lão có chức quyền bên trong Đại Đi Hoa Cung, bọn kia hoành hành ngang ngược từ lâu, từ xưa đến nay không có mấy lần đệ tử từ bên ngoài tới dám ra tay với bọn họ nên mấy tên kia mới không kiêng nể gì như vậy.]

" Còn quỳ ở nơi đó làm gì, nhanh đứng dậy mang đám thi thể này đi câu thôn thiên ngư. Tên nào còn cứ chậm chạp không chịu làm việc thì cũng đi làm mồi câu cá."

Bị Lam Nhã quát mấy tên đang quỳ trên mặt đất nhanh chóng đứng dậy đi làm việc, mấy chục người tìm vật phẩm trên người mấy tên vừa bị bắn chết kia còn những người khác chạy đi bố trí bẫy rập.

Rất nhanh có người đã đem tất cả giới chỉ, bảo vật tìm thấy trên người mấy tên kia đưa cho Lam Nhã. Lam Nhã nhìn cũng không nhìn, tất cả đều gói lại một cái bao, mấy món bảo vật thì cho hết vào một cái giới chỉ khác.

[Nhân không gian không thể bỏ vào bên trong nhau, trừ khi đạt tới phẩm chất thần khí.]

Quay qua nhìn Ngọc Dung, Lam Nha nói:

" Sau nếu thấy tên nào tới quấy rối thì liền làm như lúc nãy, thu về hộ mệnh phù văn sau đó giết chết, nếu là người của Tĩnh Trúc Lâm thì nói bọn họ rời đi, còn người của thế lực khác nếu không thuận phục liền giết."

Ngọc Dung cúi đầu đáp:

" Vâng, sứ giả đại nhân."

Thu dọn xong đám gây rối, Lam Nhã phân phó xong cho Ngọc Dung thì tiến lại nơi đặt bẫy nhìn xem mấy tên kia đã làm được gì.

Tại một khu vực bằng phẳng bên bờ hồ, nơi mà mấy trăm người đang tất bật bố trí trận pháp. Nơi này đã được dọn dẹp sạch sẽ không còn một gốc cây ngọn cỏ nào. Khi Lam Nhã vừa đến nơi thì những người này cũng bắt đầu câu cá.

Bọn họ vớt xuống hồ vài cái xác sau đó chờ đợi, rất nhanh mặt nước hồ đang yên tĩnh bỗng nhiên dậy sóng, ngay lập tức đám người kia liền kéo mấy cái xác lên bờ, khi vừa kéo mấy cái xác lên bờ thì từ bên trong hồ nhảy ra đại lượng Hắc Ngư.

Bọn nó có hình thể to như một cái ô tô con, đôi mắt màu xanh, da màu đen, hàm răng nhìn như răng người.

Vừa vọt ra khỏi hồ sâu bọn nó liền điên cuồng đuổi theo mấy cái xác, không qua bao lâu gần 500 con hắc ngư đã đi ra khỏi hồ tiến vào bên trong

trận pháp mà mọi người bố trí từ trước.

" Mở trận vây khốn bọn nó. Đội tầm xa tự do công kích"

Một tên chỉ huy quát lên, ngay lập tức một trận pháp rộng lớn sáng lên bao vây lấy đàn hắc ngư, gần 200 người thuộc những người tu pháp bắt đầu sử dụng pháp kỹ, băng truy, hỏa cầu, đao phong, cầu sét các thứ liên miên bắn về phía con hắc ngư.

bùm bùm bùm

Dưới công kích như mưa của đám tu sĩ, mấy trăm con hắc ngư nhanh chóng bị tiêu diệt hơn phân nửa nhưng con còn lại thì điên cuồng trận pháp xung quanh, bọn nó phun ra từng đạo thủy tiễn ăn mọi trận pháp.

Có điều bọn nó sức mạnh không đủ nên không có phá được phòng ngự của trận pháp, bị đám tu sĩ bên ngoài vây công tới chết. Khi mấy trăm con hắc ngư vừa chết thì những người kia phân chia làm hai đội ngũ, một đội tiếp tục đi câu cá, một đội khác nhanh chóng thu về đám hắc ngư trên mặt đất. Dù sao mỗi con hắc ngư là một món tài phú không nhỏ.

Tất cả mọi thứ trên người của nó đều là bảo vật, luyện đan, luyện khí, thức ăn đều có. Hơn nữa nếu như săn đủ quái thú thể này nộp lên trên thì cũng không cần phải đi tìm tín vật mà tông môn giấu bên trong nơi này.

Ngày hôm qua mỗi đội ngũ chỉ có 5-8 người nên không ai dám săn bắt loại hắc ngư kinh khủng này, chỉ có hôm nay tụ tập mấy trăm người thì mới có thể làm ra trận thế lớn như vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 568: Hung Ngư (2)

Nhìn đám người đang hào hứng săn cá, Lam Nhã lạnh lùng nói:

" Thời gian cho các người là một tháng, trong vòng hai tháng mà không bắt được một con Thôn Thiên Ngư nào thì tất cả các người đều xuống làm mồi cho cá nhưng mà nếu các người bắt được Thôn Thiên Ngư dâng lên thì tất cả những thứ khác đều thuộc phần của các người. Trong quá trình ta cũng sẽ giúp các người một tay."

Những người khác nghe vậy thì trên mặt thoáng hiện qua sự sợ hãi nhưng sau đó lại hiện lên sự tin tưởng, bọn họ tin rằng trong vòng hai tháng nhất định sẽ bắt được ít nhất một con thôn thiên ngư.

Việc làm như vậy cứ lặp đi lặp lại cho tới khi tất cả mọi người đều kiệt sức, khi đến trời tối tất cả đều đã thở không ra hơi rồi. Nhưng sau khi được ăn uống no đủ cùng nghỉ ngơi hai giờ thì những người này lại tiếp tục.

Buổi tối nơi đây đen kịt một màu, không có ánh trăng hay sao gì cả, chỉ có gió lạnh thổi qua ào ào, may mà tu sĩ thị lực viễn siêu người thường nên vẫn có thể miễn cưỡng nhìn xa mấy chục mét. Còn về dùng thần thức quan sát thì tiêu hao tinh thần quá lớn nên không mấy người sử dụng, nếu tinh thần lực tiêu hao quá độ sẽ dẫn tới không thể nào thi pháp được.

Nhưng rất may bọn họ luôn có những ngọn đèn thấp sáng, những ngọn đèn này làm từ vô số tinh thạch của thú phát sáng vào buổi tối dùng rất tốt. Ánh sáng vừa xuất hiện thì liền thu hút vô số động vật trong hồ tụ tập lại đây.

Mặt nước bên trong hồ nổi lên từng cơn sóng lớn, mọi người tất cả đều nhưng thần nhìn vào bên trong hồ, bọn họ muốn nhìn xem lần này là thứ gì xuất hiện.

Rất nhanh một con thủy quái đã bò ra khỏi bờ hồ, một con quái vật to như một cái ô tô tải lao ra khỏi mặt nước tiến thẳng về nơi ngọn đèn đang phát sáng. Những người khác khi vừa thấy con quái vật to lớn này thì kinh sợ không thôi. Một người nhịn không được nói.

" Làm sao lại có một con Kim Ngư lớn đến vậy. Không phải nói loài Kim Ngư lớn nhất chỉ bằng mấy con hắc ngư chúng ta bắt được lúc ban ngày sao."

Nhưng mà chưa hết, khi con Kim ngư kia lao lên thì 7 con tôm siêu lớn bò lên bờ, bọn nó to cũng không khác gì con kim ngư, theo phía sau mấy con tôm là một con Thanh Lân Giao. Ban ngày do cũng đối phó với 1-2 con như thế này nên mọi người cũng không quá lo lắng mà là ngồi yên đợi mấy con thú ngu ngốc kia chui vào bên trong trận pháp.

Đợi khi những con vật hung hãn kia lọt vào bên trong trận pháp, mấy trăm người đồng thời truyền lực lượng vào bên trong trận, một trận pháp rộng lớn bao trùm mấy con thủy quái vào trong. Vô số phù văn hình thành dây xích bắt lấy đám thủy quái kia khiến bọn nó khó thể di chuyển.

Lúc này đây Lam Nhã cùng Ngọc Dung lấy súng ma năng bắn thẳng vào đầu mấy con thủy quái kia.

Roẹt roẹt

Hai đạo tia sáng đỏ bắn thẳng vào một điểm bên trên đầu con Kim Ngư, con Kim Ngư điên cuồng giẫy dụa, do bị đau nên nó liên tục phóng ra bốn nguyên lực lượng, từng đạo dòng nước màu kim bắn lung tung xung quanh,

có cái thì bắn lên trận pháp khiến cho trận pháp rung lắc mãnh liệt, có cái thì lại bắn lên người đám tôm cùng con Thanh Lân Giao phía sau.

Con tôm siêu lớn kia bị ăn một phát thủy tiễn vào người thì nơi kia liền thủng một lỗ lớn, đại lượng chất dịch màu trắng chảy ra. Con tôm cũng kêu lên một tiếng bèn nhọn sau đó hung hãn lao về phía con Kim Ngư. Những con bên cạnh cũng là như vậy

Nhận thấy hai con này có xu hướng đánh nhau nên mọi người liền không có hạn chế hoạt động của bọn nó nữa mà thả ra cho bọn nó tự giết lẫn nhau, do không phải kiểm chế 7 con tôm cùng một con Kim Ngư nữa nên là toàn bộ sức mạnh của trận pháp đều dồn lên con Thanh Lân Giao.

Con Thanh Lân Giao bị cầm cố thì điên cuồng há mồm phun ra từng quả cầu màu xanh, quả cầu màu xanh kia bắn chúng nơi đâu thì nơi đó liền bị ăn mòn thành một cái hố to.

" Thật lợi hại, nếu như chúng ta bị dính phải chất độc kia thì xương cốt vô tồn." Nhiều người thấy cảnh này thì liên tục hít vào khí lạnh.

Lam Nhã cùng Ngọc Dung lúc này cũng bắt đầu công kích con Thanh Lân Giao, hai luồng tia sáng màu đỏ phóng thẳng vào mắt của nó. con Thanh Lân Giao này cũng không phải đồ ngu, nó cảm nhận được nguy hiểm liền nhắm mắt lại.

Hai đạo ma năng bắn lên mí mắt con Thanh Lân Giao khiến cho nó đau đớn vô cùng, gằm rú liên tục. Từ trong miệng nó lại phun ra hai đạo độc khí nghênh tiếp hai đạo ánh sáng đỏ. Khi hai bên va chạm vào nhau thì tự triệt tiêu lẫn nhau, hai đạo độc khí kia thì biến thành khói trắng bay lên cao cùng tán phát ra xung quanh.

Nhưng mà bốn nguyên lực lượng của nó cũng có hạn với cần phải có thời gian khôi phục nên sau khi độc khí vừa tán, hai mắt của nó liền bị ma năng bắn cho đun mù.

Rít... rít...rít

Mắt vừa bị bắn nổ, con Thanh Lâm Giao điên cuồng giẫy dụa, thấy thế thì Ngọc Dung ngay lập tức ra lệnh thả cho nó di chuyển bên trong trận pháp.

Đau đớn vô cùng khiến cho Thanh Lâm Giao điên cuồng, nó ngay lập tức bỏ lại đám tôm há cái miệng lớn đầy răng cắn xuống.

Rốp

Giáp xác của con tôm cứng rắn là vậy mà cũng bị con Thanh lân Xà cắn phát nát tươm, cắn xong một con thì nó liền quang con tôm kia bay xa, con tôm bị đập vào vách trận pháp rớt xuống chết ngay lập tức.

Giải quyết xong một con tôm thì nó bắt đầu tấn công những con còn lại một cách điên cuồng. Rất nhanh lại có vài con tôm xấu số liền đã chết, sau đó mấy con tôm còn lại cùng con kim ngư liền nhào lại đánh nhau với con Thanh Lâm Giao.

Lân giáp của Thanh Lâm Giao rất cứng nhưng mà cũng không thể ngăn được các vết cắn trí mạng cùng những cái kẹp kinh hoàng. Từng miếng thịt to lớn cùng với vẩy bị cắt rớt mất, máu tươi chảy đầm đìa.

Phải sau hơn 20 phút thì trận chiến kia mới kết thúc, kết cục cả mấy con thủy quái đều nằm thoi thóp trên mặt đất, để thêm phần an toàn Lam Nhã cùng Ngọc Lam đều đục trên đầu bọn nó mấy cái lỗ máu to tướng. Đợi tới khi bọn nó không có cử động nữa thì mới dừng tay.

Làm xong tất cả mấy người cũng thở ra một hơi, bọn họ cũng không dám bật đèn nữa sợ dẫn dụ đám quái vật bên dưới hồ lên trên. Lúc này vì vậy khôn mấy con quái vật kia mà đã có mấy chục người bị kiệt sức mà ngất đi những người còn lại thì sắc mặt trắng xám.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 569: Phạm Nhiều Người Tức Giận

Quay về thời gian lúc sáng.

Ở bên ngoài tiểu thế giới, nơi mà các trưởng lão nội môn của Đại Di Hoa Cung đang nhìn xem cuộc thử thách của kì kiểm tra tư chất, bên trong những người này cũng có sư phụ của Xuân Đức, Hạ Băng, nàng ta lúc này đã hồi phục gần như hoàn toàn. Không còn dấu hiệu suy yếu như lúc trước nữa.

Đám trưởng lão này không biết thứ bọn họ đang xem chỉ là giả tượng do có người động tay chân bày ảo trận che mắt. Bọn họ đang bàn tán về mấy người đệ tử ung ý của bọn họ.

Ngay lúc này ở nơi truyền tống liên tục lóe sáng một tên đệ tử canh giữ hồn bài nhanh chân chạy tới quỳ xuống run run nói:

" Các vị trưởng lão việc lớn không tốt, hồn bài của Tôn công tử, Trùng Khánh công tử, Định Nhan tiểu thư, Trần tiểu thư cùng với Lăng công tử ở thời điểm cách đây không lâu bị toái."

Lời này vừa nói ra lập tức có sáu tên trưởng lão như bị sét đánh, một nam nữ trung niên anh tuấn dị thường nhìn khá giống Tôn Thanh tiến lên nắm chặt tên đệ tử canh giữ hồn bài gần từng chữ hỏi:

" Chuyện phát sinh từ lúc nào? "

Tên đệ tử kia lạnh run nói:

" Thừa Tôn trưởng lão mới cách đây nửa canh giờ. "

Tên Tôn trưởng lão kia không tin vào sự thật vừa nghe, hấn lại gấn cái bảo vật giúp những người ở đây quan sát bên trong tiểu thế giới, hấn nhìn hành động của con hấn trên cái bảo vật, một lúc sau hấn gằm lên giận dữ, hai mắt sung huyết một chương đập nát cái bảo vật đang chiếu hình ảnh bên trong tiểu thế giới.

" Là giả, cái này là giả, tất cả chúng ta bị mắc lừa, thứ vớ vẩn này đã bị người động tay chân. Nhanh, mở cửa tiểu thế giới cho ta cho đi vào tim con của ta."

Không chỉ có mỗi tên trung niên này mà còn có 5 người khác nữa cũng gằm lên giận dữ lớn tiếng quát.

" Nhanh mở cửa..."

Những tên trưởng lão khác ở đây thấy 6 người kích động như vậy thì cũng không nói gì, bọn họ lúc này cũng lo lắng cho truyền nhân của họ không thôi, rất nhanh truyền tông môn đi tới tiểu thế giới kia mở ra. 17 tên trưởng lão có đệ tử ở bên trong đồng loạt đi vào, trong những người này cũng có Hạ Băng.

Từ lần bị Xuân Đức tí nữa giết chết đến giờ thì nàng cực độ sợ hãi với hấn nhưng nàng cũng biết vận mệnh của bản thân đã không phải do mình quyết định. Nàng quyết định thể hiện giá trị của bản thân để cho sau này có thể sống dễ thở hơn một chút.

Khi nàng vừa bước vào bên trong thì một ánh mắt âm lãnh nhìn theo nàng, ánh mắt này là của người mà ngày trước đến mang Xuân Đức cùng Lam Nhã đi vào bên trong tiểu thế giới, thả vào Hủ Độc Lâm.

Đợi một lúc hấn cũng đi theo mấy người vào bên trong tiểu thế giới, biểu hiện của hấn nếu là bình thường thì sẽ có người để ý nhưng bây giờ có chuyện nghiêm trọng diễn ra thì ai cũng nghĩ là hấn đang tức giận mà thôi.

Mấy người này vừa đi vào bên trong liền triển khai thần thức tìm kiếm nhưng vì nơi này vì thiết kế đặc thù nên khi vận dụng thần thức rất tiêu hao năng lượng tinh thần, còn chưa tra xét được một nửa thì cả đám phải thu lại thần thức vì tiêu hao quá lớn.

Mười mấy người nhìn nhau một cái sau đó chia nhau ra, mỗi người một phương hướng bay đi. Hạ Băng cũng lần theo ấn kí huyết liên mà bay thẳng về hướng Lam Nhã.

Những trưởng lão Đại Di Hoa Cung này vừa vào bên trong thì ngay lập tức đã bị người của Luyện Hồn Ma Giáo phát hiện.

Ở một nơi cách khá xa cửa vào của tiểu thế giới đang có 7 người tụ tập cùng với nhau trong một hang núi, xung quanh những người này là một vài đồng xác của nữ đệ tử Đại Di Hoa Cung, những cô gái kia quần áo tả tơi, cơ thể bị vô số vết thương, thân thể bị rút cạn máu huyết chỉ còn lại da cùng xương nhìn vô cùng thê thảm.

Một trung niên sắc mặt âm trầm hỏi:

" Đám lão đầu kia đã phát hiện ra chúng ta ở trong này rồi, bây giờ chúng ta có nên rút lui hay không? "

Lúc này có một tên thanh niên tay đang ôm một mỹ nữ, mỹ nữ kia hai mắt vô thần, nhìn nàng lúc này chẳng khác gì một cái xác không hồn, hấn cười nói:

" Tại sao phải rút lui, chúng ta đợi chính là lúc này. Chỉ cần tập hợp mọi người cùng hai vị pháp vương thì mười mấy tên kia sẽ không có tên nào

chạy thoát. Máu của bọn chúng mới là chất dinh dưỡng tuyệt vời nhất đối với chúng ta. Lần này phải cho đám người Đại Di Hoa Cung kia trả một giá đau đớn."

Nói xong thì hắn cầm tay vào lồng ngực thiếu nữ, thiếu nữ kia nhanh chóng héo rút thành một cái xác khô, tên kia tiện tay vứt nòng vào cái đồng xác bên cạnh.

Lúc này một bà lão khàn khàn nói:

"Được, lão thân thấy phương pháp của Quỷ Thư Sinh nói rất hay, cũng nên cho đám con kiến kia biết tội nghiệt của bọn chúng. Dám phạm tới thánh giáo chúng ta."

Không gian vong linh tầng 1.

Xuân Đức không biết vì hắn cùng Lam Nhã mà một đám cao tầng Đại Di Hoa Cung tức sùi bọt mép. Hắn lúc này đang nhìn xem thời khắc thúế biến cuối cùng của bốn tiểu nha đầu.

Bốn tiểu cô nương lúc này đã biến đổi rất nhiều, trong quá trình ngưng luyện bản mệnh vũ khí tự thân thì vẻ bên ngoài của các nàng đã thay đổi một cách nghiêng trời lệch đất. Từ mấy tiểu cô nương bé bỏng đáng yêu bây giờ đã biến thành thiếu nữ đôi mươi cả rồi, chiều cao mét bảy có hơn, thân hình hoàn mỹ, khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc dài, sun mượt.

Có điều Xuân Đức làm sao cũng cảm thấy giống mất đi cái gì đó, tự dung hắn có chút hoài niệm về ngày xưa có mấy tiểu nha đầu đi theo phía sau giống một cái đuôi. Nhưng suy nghĩ đến cùng thì ai chẳng có lúc phải lớn lên, cái gì tới cũng phải tới mà thôi.

Thời gian thấm thoát đi qua thêm một tháng.

Xuân Đức vẫn hàng ngày quan sát mấy cô nàng này, bây giờ là giai đoạn quan trọng nếu có xảy ra vấn đề gì hẳn liền phải nhanh chóng bổ cứu.

Cái gì tới cũng phải tới, thời điểm ngưng thực cuối cùng cũng đến. Chỉ thấy cả không gian vong linh tầng 1 tràn ngập hào quang bốn màu, xanh, đen, đỏ, vàng. Trên cơ thể bốn người Vũ Y, Lan Lan, Tiểu Thất cùng Heo Con có một bộ chiến y từ hư ảo bắt đầu ngưng thực nhưng khi tới gần đạt tới trình độ chuyển hư thành thực thì nó liền tan biến thành hào quang.

Xuân Đức thấy cảnh này thì có hơi nhăn mày lại, hẳn thấy mấy con bé này tham lam quá, người ta ngưng thực thì chỉ một thứ ví dụ như vũ khí, áo giáp, vũ dục các loại nhưng đằng này bốn con bé lại muốn ngưng thực nguyên bộ.

Không biết cái bản tính tham lam này là học từ ai nữa, người trung thực như hẳn đây ngày trước hẳn ngưng thực cũng chỉ muốn ngưng thực hai bộ mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 570: Ngực Của Lan Lan Thật Lớn

Bất đắc dĩ thở dài, Xuân Đức không biết làm gì hơn đành phải giúp mấy thối nha đầu. Niệm lực xuất ra từ bên trong cơ thể Xuân Đức đạo ngộ như sông lớn tuôn ra dung nhập vào bên trong bốn con bé tham lam.

Nhờ có đạo ngộ như biển rộng của Xuân Đức, bốn cô gái trong quá trình ngưng thực bản mệnh bảo vật nhanh chóng hơn không biết bao nhiêu lần, khi tới thời gian cuối cùng thì bộ chiến y cùng vũ khí của các nàng cũng không tan biến như lần trước nữa mà phát ra quang mang sáng rọi.

Quang mang càng ngày càng sáng cho tới khi đạt cực hạn, tất cả bản mệnh bảo vật đồng loạt rực sáng một lần sau đó vụt tắt ẩn vào bên trong cơ thể mấy cô nàng.

Thời gian tuy không phải rất lâu nhưng đối với Xuân Đức thì quả là vạn năm ở bên trong địa ngục, đạo ngộ của hắn bị mất đi 2/3. Kế hoạch tham ngộ một bước nâng cao năng lực đặc thù của sinh mệnh thể đặc biệt cấp 2 của hắn chết từ trong trứng nước. Tự dung hắn cảm thấy mình có quyết định ngu nhất trong ngày.

Sau khi bản mệnh bảo vật hình thành dung nhập vào bên trong cơ thể thì quang mang bên trong không gian vong linh tầng 1 cũng tán đi sạch. Bốn cô nàng lần lượt mở mắt ra, bốn người dùng ánh mắt vui sướng nhìn Xuân Đức.

Ngay sau đó bốn con nhộng kia nhào lên người Xuân Đức mà ôm lấy hắn, mấy con bé cười hì hì nói:

" Cảm ơn ca ca nha, hì hì, bọn muội biết làm sao huynh cũng sẽ giúp mà."

" Đại ca thật tốt."

Xuân Đức bị mấy con bé ôm tới ngạt thở, hấn khó khăn nói:

" Đi xuống, bọn muội tính giết đại ca phải không? Đừng có một siết chặt như vậy. Nhanh mặc đồ vào."

Lúc này đây bốn cô gái mới ý thức được là trên người mình chẳng có tí quần áo nào, có điều mấy nàng cũng không có ngại ngùng gì cả, đã thế lại còn ngó trên ngó dưới cơ thể của mình, một lúc sau ngạc nhiên nói:

" Cơ thể lớn lên rồi này. Ui, ngực của Lan Lan thật lớn."

" Ô, da của Vũ Y nhìn giống da em bé quá, thật mềm."

" Còn cơ thể Heo Con có mùi hương thơm quá, muốn cắn một miếng quá."

" Oa, tất cả chúng ta đều lớn rồi."

Xuân Đức nhìn bốn con bé tự nhiên khoe hàng trước mặt hấn, xem như hấn không tồn tại thì cho mỗi đứa một cái cốc vào đầu mắng.

" Mặc đồ vào, cứ để trần như nhộng vậy à."

Bốn cô nàng ngay lập tức triệu hồi ra bảo vật bản mệnh của mình, trên cơ thể các nàng ngay lập tức xuất hiện bộ đồ ngưng luyện cách đây không lâu. Lúc này đây Vũ Y chạy lại đứng trước mặt Xuân Đức xoay một vòng nói:

" Đại ca thấy có đẹp không? "

Xuân Đức gật đầu cho qua chuyện. Vũ Y thấy thế thì phùng má nhưng đột nhiên nàng phát hiện ra điều gì đó cực kì thú vị, nàng đứng sát lại gần Xuân Đức so sánh giữa hai người, sau đó nàng la lên:

" Oa, Y Nhi còn cao hơn ca ca một chút nè."

Nghe thấy tiếng kêu kinh ngạc của Vũ Y thì mấy cô nàng còn lại cũng đi tới bên cạnh Xuân Đức bắt đầu so sánh. Xuân Đức cảm thấy buồn bực vô cùng, hẳn như thế này cũng vì lần trọng sinh lần trước chưa kịp khôi phục, bây giờ bị mấy con bé này lấy ra làm trò đùa.

Cốp cốp cốp cốp

Xuân Đức tặng cho mấy nha đầu chết tiệt này mỗi người một cái cốc, hẳn trừng mắt nhìn mấy nàng. Bốn cô nàng ngay lập tức rụt đầu lại giả trang bảo bảo ngoan. Lúc này đây Xuân Đức mới hỏi:

" Được rồi, từng đứa khai báo tu vi hiện tại, có hay không đạt tới yêu cầu của đại ca lúc trước. "

Lan Lan nói:

" Muội nữa bước Tinh Vương Cảnh chỉ cần độ kiếp thành công liền trực tiếp tấn thăng thành Tinh Vương Cảnh."

Heo Con tiếp lời:

" Muội mới là Thần Quân Cảnh trung kì "

Vu Y nói:

" Muội giống Lan Lan."

Tiểu Thất có phần buồn bã nói:

" Còn muội mới chỉ có Hằng Quân Cảnh đỉnh phong, đợi sau khi một lần nữa lột xác thì muội mới có thể tiến giai."

Nghe bốn cô nàng khai báo mà Xuân Đức trợn tròn mắt, hẳn có chút không tin nói:

" Không thể nào, ca ca bây giờ chiến lực cũng chỉ tương đương với Thần Quân Cảnh sơ kì thôi, làm sao mấy nha đầu bọn muội lại tấn thăng nhanh như vậy được."

Vũ Y lúc này giả trang thâm trầm đi lên vỗ vai Xuân Đức, nàng nhìn hẳn đầy đồng cảm nói:

" Ca ca người đừng buồn, ai rồi cũng có tuổi, ca ca cũng đã già. Thôi thì để sau này bọn muội bảo vệ ca ca."

Mấy cô gái còn lại cũng gật đầu tỏ lòng tiếc thương sâu sắc đối với Xuân Đức. Xuân Đức nhìn mấy con bé này giả trang tiếc thương cho hẳn thì không khỏi buồn cười, quay qua nhìn Vũ Y còn đang vỗ vai an ủi hẳn thì hẳn không tiếc thương dùng hai tay lôi má nàng sau đó giày vò một trận, sau một lúc hai má của Vũ Y đã đỏ lên như quả cà chua.

Lờm bốn con bé tinh quái Xuân Đức nói:

" Nói vớ vẩn gì đó, ca ca mới bao nhiêu mà mấy con bé bọn muội nói ca già. Thôi không nói về vấn đề này nữa."

Vũ Y nhanh miệng xem một câu:

" Đúng đúng, kéo lại đụng chạm nổi đau của đại ca."

Xuân Đức quay lại sau đó lại giày vò hai má của nàng thêm một trận.

“ Oa, ca ca xấu, buông tay, cắn chết ca ca “

Vũ Y bị đau nằng như con tiểu hổ nhào lại cắn Xuân Đức, có điều bị Xuân Đức bắt được giữ lại cái khuôn mặt kia, sau khi bắt được khuôn mặt xinh đẹp kia Xuân Đức tiếp tục xoa nắn mãi cho tới khi Vũ Y dùng đôi mắt đáng thương cầu xin thì hắn mới tha cho nàng. Mấy cô gái còn lại ở một bên làm bộ nghiêm túc.

Xuân Đức sau khi tha cho Vũ Y thì nói tiếp:

" E hèm, đáng lý ra là nên tổ chức tiệc ăn mừng cho bọn muội nhưng mà bây giờ chúng ta đang tha hương đất khách quê người nên thôi. Đợi khi nào về Ác Ma Điện sẽ tổ chức lớn một lần. Trước mắt nên lên kế hoạch giúp cho Lan Lan cùng Vũ Y độ kiếp cho xong. À còn phải cho tiểu Thất lột xác nữa chứ. Đúng rồi để ta giới thiệu hai đồng bọn mới của ca."

Xuân Đức nhìn về dưới cây hai con vật đang nằm ngủ o o la lên:

" A Ngọc, A Khờ lại đây, nhanh."

Nghe được tiếng gọi của Xuân Đức, A Ngọc lẫn A Khờ nhìn hắn một cái sau đó lăn ra ngủ tiếp. Xuân Đức thấy thế thì mặt đen lại, hai con sủng vật này của hắn rất hay nhờn với hắn, trừ khi có việc gì quan trọng bằng không bọn nó không có nghe lời hắn mà toàn nằm ngủ nướng.

Cách không một trảo Xuân Đức liền chộp A Ngọc và A Khờ đến trước mặt, có điều hai con sủng vật này vẫn ôm nhau mà ngủ cho được. Xuân Đức nâng nâng A Ngọc cùng A khờ trước mặt mấy cô gái nói.

" Cái con béo ú, phì nộn này là A Ngọc, còn cái con nhỏ hơn chính là A Khờ."

Mấy cô gái nhìn thấy A Ngọc một bộ đáng yêu thì nhìn không được tò mò tiến lên nắn bóp nó, có điều vừa đụng vào nó thì A Ngọc hai mắt bắn ra hung quang hung dữ nhìn mấy cô nàng, dọa cho bốn người nhảy lui ra sau.

Đối với Xuân Đức muốn giày vò nó ra sao cũng được nhưng người khác thì cấm đụng vào.

Xuân Đức thấy thế thì không khách khí một chút nào, đá bốp một cái cho nó bay lên không trung, Xuân Đức mắng:

" Muốn làm phản à, đây là mấy đứa em của ta, lần sau có muốn hù mấy con bé kia thì nhớ nghe răng ra rõ chưa. Đần."

Lan Lan tròn tròn mắt nhìn Xuân Đức không nói lời nào, Vũ Y cũng yên lặng, hai người tiểu Thất cùng Heo Con thì tức giận lấy giầy ném hấn.

[T/G: Ân tình bạc bẽo nuôi tôi lớn

Sóng gió cuộc đời dạy tôi khôn

Không khóc dù gặp bao cay đắng.

Bất chấp đau thương vẫn lạnh lùng. => Thấy hay hay.

Chúc mọi người buổi tối tốt lành. Ngày mai đúng hẹn đăng chương.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 571: Tứ Tuyệt

Sau một hồi nháo trò với nhau, cười đùa vui vẻ suốt một buổi thì mọi người mới dừng lại, Xuân Đức sơ lược nói cho mấy nha đầu kia tình hình từ khi mấy nhóc bé quan. Mấy nha đầu kinh hô không thôi, bốn con vịt có vô vàn câu hỏi, hỏi tới nổi mà Xuân Đức phải đánh trống lảng chuyển qua chủ đề khác.

Cuối cùng Xuân Đức đi chuẩn bị đồ ăn làm một buổi tiệc nhỏ chúc mừng mấy nha đầu chết tiệt kia. Cũng không qua bao lâu thì một buổi tiệc đơn giản đã chuẩn bị xong, một ít rượu, trái cây cùng thịt nướng.

Lúc này đây 5 người cùng nhau ngồi ăn bên đống lửa, Xuân Đức lúc này mới hỏi:

" Thế bọn muội có thức tỉnh năng lực thần thông đặc biệt nào không? "

Vũ Y đang hăng hái gặm thịt nghe vậy thì ngẩng đầu lên nhìn Xuân Đức nói:

" Đương nhiên là có rồi, mà không phải chỉ có một hoặc hai thần thông đâu nha. Y nhi cùng Lan Lan đều thức tỉnh 3 năng lực đặc biệt cùng 4 thần thông bình thường. Heo Con ít nhất chỉ có 2 năng lực đặc biệt cùng 1 thần thông, Tiểu Thất nhiều nhất 4 năng lực cùng 6 thần thông. Ca ca thấy lợi hại không? Hi hi."

Mấy cô gái nghe thế cũng là ngẩng cao đầu một bộ ngạo kiều. Xuân Đức lúc này muốn lau nước mắt lắm rồi, hấn ba lần thuốc biến vậy mà không

bằng mấy con bé này thuê biến một lần. Hấn nuốt nước mắt vào trong hỏi:

" Thử nói nghe một chút năng lực của từng người đi xem nào? "

Heo Con lúc này lanh chanh nói trước:

" Để muội nói, để muội nói trước. Muội bây giờ có một năng lực triệu hồi thực vật cùng động vật, muội có thể triệu hồi một cây Túy Phù Dung cùng 5 con Long Nham Hồ.

Túy Phù Dung có thể bắt giữ địch nhân, mê hoặc địch nhân cùng trị liệu cho mọi người. Còn Long Nham Hồ sức mạnh rất lớn nha, nó mạnh hơn muội 3 thành. Một khi đã triệu hoán thì bọn nó sẽ tồn tại mãi cho tới khi muội tán đi hoặc bị người giết chết.

Còn một năng lực thần thông chính là ẩn thân. Người có linh hồn lực không cao hơn muội một đại cảnh giới hoặc không có dụng cụ đặc thù thì không thể phát hiện."

Vừa nói Heo Con vừa đứng dậy bắt đầu thi pháp, ngay lập tức vô số ánh sáng giữa thiên địa hình thành một cây thực vật có hoa to lớn bao trùm phương viên mấy chục dặm xuất hiện, bên cạnh đó còn có thêm 5 con quái vật cả người đều là gai nhọn, mắt nó như hai cái đèn pha màu đỏ, bộ hàm răng có thể nói là kinh dị nhất mà Xuân Đức từng thấy.

Cây thực vật to lớn xanh biếc kia khẽ run lên vô số tinh quang hình thành bao trùm phương thiên cả mấy trăm dặm, khi tinh quang kia bám lên người thì Xuân Đức cảm nhận được một loại lực lượng cường hóa không ngừng bồi dưỡng thân thể hấn, cực hạn của loại cường hóa này tăng lên 2 thành.

" Bốp bốp. Heo Con thật lợi hại."

Mấy cô gái bên cạnh ngay lập tức vỗ tay khen ngợi bé Heo. Heo Con lúc này cũng rất đắc ý, nàng nhìn về phía Xuân Đức nói:

" Đố ca ca biết muội ở đâu." Nói xong nàng ngay lập tức tiến hành tàng hình. Xuân Đức thấy vậy thì nhếch miệng cười, hẳn có một bảo vật ngọc ánh sáng giúp có tầm nhìn chân thực nên có thể dễ dàng nhìn thấy Heo Con, Xuân Đức nhìn thấy cô bé này đang vòng ra sau lưng hẳn muốn hù hấn.

Khẽ nắm, Xuân Đức ngay lập tức bắt được bên tai của Heo Con, hẳn cười cười:

" Còn non lắm bé à, lại còn muốn hù ca ca, không có cửa đâu."

Heo Con bị nắm tai theo bản năng liền cắn vào tay Xuân Đức, không biết răng của nha đầu này làm từ cái gì, một cắn liền cắn cho Xuân Đức chảy máu. Xuân Đức nhin không được buông tay ra.

" Muội là cậu à, làm sao răng lại sắc như vậy."

Heo Con lè lưỡi nói:

" Ai bảo ca ca làm muội không vui, đáng bị cắn, sau này muội có ân thân ca ca có thấy cũng phải làm bộ không thấy nghe chưa, hừ hừ."

Xuân Đức cho nàng ngay một cái đập vào đầu nói:

" Còn dám trả treo với ca ca này."

Heo Con bị ăn đòn nhanh chóng chạy về bên cạnh mấy người Vũ Y tổ cáo.

" Đại ca lại khi dễ ta, mọi người xông lên đòi lại công đạo cho ta."

Ba cô gái còn lại không nói một lời liền nhào lên Xuân Đức mà đánh hấn, các nàng đánh thì ít mà bôi dầu mỡ lên người hấn thì nhiều. Mãi một lúc lâu sau cả 5 người đều ngừng lại nằm trên bãi cỏ nhìn lên trời. Xuân Đức lúc này mới cảm khái một câu.

"Mấy người bọn muội cũng đã lớn rồi cũng không cần đại ca bảo vệ nữa, thời gian trôi qua thật nhanh."

Lan Lan ở bên cạnh nói:

"Bây giờ bọn muội cũng có thể giúp ca ca một tay rồi, không giống như ngày trước lúc nào cũng cần ca ca bao bọc."

Vũ Y cũng phụ họa theo:

"Lan Lan nói không sai, bây giờ ai dám bắt kính với ca ca muội sẽ xử lý hấn."

Hai cô gái còn lại cũng là như vậy. Đừng nhìn bốn người xinh đẹp lại có phần ngây thơ thực chất cả bốn người không ai là kẻ lương thiện gì, ngoại trừ Heo Con thì ba người còn lại đều là kẻ giết người không ghê tay, Tiểu Thất chính là một con viển cổ hung thú chân thực bản tính giết chóc của nàng là mạnh nhất, sau đó là Vũ Y một sát thủ số một, Lan Lan thì kém hơn một chút nàng không mấy khi giết người nhưng một khi giết người đó chính là đại đồ sát.

Xuân Đức nở một nụ cười thỏa mãn nói:

"Nhân sinh tới vậy cũng là đủ mãn nguyện rồi, còn cần gì hơn nữa. Ha ha ha. Thôi Heo Con đã nói năng lực của bản thân rồi vậy con ba đưa thì thế nào, Vũ Y kể một chút đi cho đại ca nghe một chút nào."

Vũ Y lúc này nghiêng đầu qua nhìn Xuân Đức nói:

" Ca ca muốn nghe à. Hì hì. Không nói cho ca ca biết."

Xuân Đức trừng nàg một cái sau đó quay qua bên Lan Lan chuẩn bị lên tiếng hỏi, lúc này đây Vũ Y nói:

" Đáng ghét, người ta còn chưa nói mà. Hừ hừ. Ca ca thối lúc nào cũng như vậy."

Xuân Đức nhếch mép cười, dùng tay búng nhẹ lên trán Vũ Y nói:

" Còn non và xanh lắm bé à. Hắc hắc."

Mấy cô gái cũng cười, riêng Vũ Y thì chu mỏ ra. Nàng đấm cho Xuân Đức một cái một nói:

" Muội tất cả năng lực thức tỉnh đều thiên về ám sát, năng lực ẩn thân cực mạnh, di hình hoán ảnh, tạo thân thân, hắc ám ma lực, nhất kích trí mạng, năng lực di chuyển cùng với sức mạnh tăng cường."

Tốc độ cùng sức mạnh của muội khi bước vào Tinh Vương Canh thì sẽ cao hơn những người khác vài phần, với lúc huynh truyền cho bọn muội đạo ngộ tất cả bọn muội đều lĩnh ngộ được luân hồi đại đạo, có thể nghịch chuyển thời gian về trong vòng 10 giây trước kia."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 572: Tứ Tuyệt(1)

Xuân Đức nghe thế thì xoa đầu nàng một cái nói:

" Vũ Y thật giỏi. "

Vũ Y nghe vậy thì ôm lấy hấn cười hì hì không nói gì. Còn về phần hai người Lan Lan cùng Tiểu Thất thì Lan Lan cũng gần giống như Heo Con, nàng có năng lực khống chế hỏa nguyên tố cùng thủy nguyên tố, giúp mọi người có thể gia tăng lực công kích cùng phòng ngự nếu là địch nhân có đẳng cấp bằng nàng thì xem như xác định trước cái chết.

Tiểu Thất mới là người làm Xuân Đức kinh ngạc nhất, nàng tu vi thấp nhất trong bốn người nhưng lại có thực lực mạnh nhất trong 4 người, một khi nàng trở về bản thể thì ba người còn lại có hợp công cũng phải một một thời gian mới có thể khuất phục nàng, nếu như thêm một lần lột xác thì nàng gần như không có mấy ai có thể làm gì được nàng nếu cùng cảnh giới.

Năng lực của tiểu Thất rất kinh khủng, tất cả năng lực của nàng đều thiên về sinh tồn, năng lực phòng ngự cùng sinh mệnh phục hồi có thể nói là biến thái của biến thái, nếu nàng cùng Heo Con ở một chỗ thì Vũ Y cùng Lan Lan có đánh cả ngày cũng không tổn thương được nàng.

Còn về lực tấn công cũng không phải dạng vừa, Xuân Đức lúc này mà bị ăn một đòn toàn lực của nàng thì ít ra cũng phải bị thương nhẹ.

Nếu cả bốn nha đầu kia chuẩn bị đầy đủ cùng lên thì Xuân Đức cũng bị đánh cho nằm sấp vô lực phản kháng.(Nvc thật thâm hiểm).

Bên trong không gian vong linh thời gian từ từ trôi qua, Xuân Đức cùng bốn cô nàng hàng ngày cùng nhau luyện công, đi trồng trọt, đi chăm sóc đám dị thú. Tối về thì ăn cơm rồi ra bên ngoài giữa cánh đồng hoa nằm xuống tận hưởng thiên nhiên tuyệt vời, nói chuyện với nhau cả đêm.

Một khi đã có người hợp tính tình thì có rất nhiều chủ đề nói chuyện với nhau, nói hoài không hết chỉ hận thời gian có quá ít mà nói chuyện cùng nhau.

Thời gian từng ngày trôi qua, mãi tới khi Xuân Đức nhận được một nô bộc của hắn đang kêu cứu hắn, nô bộc kia cũng không biết cách kêu cứu mà là Xuân Đức cảm nhận qua ấn ký linh hồn của người đó.

Xuân Đức lúc này mới lưu luyện rời đi ra bên ngoài, bốn người Vũ Y thấy hắn rời đi thì lại bắt đầu bế quan tham ngộ những năng lực mới kia. Còn về phần độ kiếp thì Xuân Đức nói lúc nào chọn được nơi thích hợp thì sẽ đưa các nàng ra. Vì thế hai người Lan Lan cùng Vũ Y cũng không quá vội vàng. Bọn họ tranh thủ thời gian này đánh vững chắc căn cơ thêm.

Xuân Đức đi ra khỏi không gian vong linh, hiện thân ở bên ngoài.

Hắn vừa hiện thân thì đưa tới không ít ánh mắt chú ý tại nơi đây. Lúc này đây có một tên trung niên quát:

" Đây là nơi chấp pháp làm việc, người không có phận sự tự tiện đi vào lập tức giết chết."

Tên trung niên vừa quát lên thì đã có hai tên mặc đồ chấp pháp của Đại Di Hoa Cung hùng hùng hổ hổ đi lên, tay lăm lăm thanh kiếm muốn giết hắn. Trên mặt hai người này hiện ra một tia cười lạnh.

Xuân Đức nhìn hai người Lam Nhã cùng Ngọc Dung vết thương đầy người đang bị trói nơi kia thì không khỏi kinh ngạc, bản thân mình mới đi thời gian không lâu vậy mà hai con bé này lại thê thảm như vậy. Ở đây còn có mấy trăm người lần lượt đang đứng một bên kinh sợ nhìn Xuân Đức, có người khi thấy Xuân Đức lập tức ngồi bệt trên mặt đất run rẩy.

Nhìn hai tên chấp cầm kiếm đi lại gần, Xuân Đức nhìn qua một cái, hai tên này lập tức tứ chi chia lìa, rơi rớt trên mặt đất. Xuân Đức bước ra một bước, đi sát tới bên cạnh tên trung niên đạp cho hắn một cước vào mặt nói:

"Thứ cặn bã ở đâu ra cũng học đòi giết ta. Con trùng nhỏ mà lại có lá gan à."

Bị Xuân Đức đạp một cước tên kia trung niên khuôn mặt lập tức biến hình, cả khuôn mặt lõm vào, máu tươi chảy giàn dụa. Cả đầu bị đạp vào sâu bên trong mặt đất phát ra những tiếng tê tâm liệt phế. Cảm thấy nhức đầu Xuân Đức liền bồi thêm một cước vào ngực, một cái lỗ máu bằng bàn chân xuyên qua cơ thể tên này trực tiếp khiến hắn bỏ mạng.

"Lại còn kêu. Hết kêu."

Liếc mắt qua mấy chục tên mặc đồ chấp pháp cùng 4 người mà Xuân Đức không biết, hắn nhíu mày hỏi:

"Đám tạp nru các người từ đâu mò tới nơi này."

Lúc này Ngọc Dung bên cạnh nói:

"Chủ nhân, bọn họ là người của chấp pháp điện, do bốn người kia mật báo đi tới nơi này cướp đoạt đi thôn thiên nru."

Xuân Đức nhìn qua dây trói bằng gân giao long trên người hai nàng lập tức chia lìa, hắn lấy ra hai ống thủy tinh màu đỏ đưa cho hai người nói:

" Uống đi, thuốc trị thương đây. Uống xong rồi từ từ nói."

Hai cô gái nghe vậy thì không do dự uống thứ nước màu đỏ kia, ngay lập tức trên người các nàng bạch quang bao trùm, ba giây sau bạch quang tán đi hai nàng lại hoàn mỹ như lúc ban đầu. Những người xung quanh thấy cảnh này thì kinh sợ không thôi. Đúng lúc này có một tên nam tử trong đám bắt cá quỳ xuống nói:

" Đại nhân tha cho tiểu nhân một mạng, là mấy người này đe dọa bắt bọn tiểu nhân làm chứng vu oan sứ giả cùng Ngọc Dung cô nương, việc này không có liên quan tới tiểu nhân."

Xuân Đức ánh mắt như thường nhìn qua tên kia nói: " Câm "

Tên kia đang rên khóc thê lương nghe được âm thanh của Xuân Đức lập tức câm bặt không dám kêu la nữa, đến cả nước mắt cũng phải nuốt ngược vào trong. Xuân Đức lúc này nhìn Lam Nhã hỏi:

" Sư muội chỉ cho ta biết là đứa nào, con nào, thằng nào dám hành hạ hai người bọn sư muội như vậy? "

Lam Nhã ánh mắt vẫn như thường đứng bên cạnh Xuân Đức, nàng lạnh lùng nhìn những tên chấp pháp kia nói:

" Là bọn họ, còn có bốn người kia nữa."

Xuân Đức nhìn qua một đám chấp pháp cùng bốn người kia, trong bốn người có một cô gái la lớn:

" Người muốn làm gì? Ta nói cho người biết ta là con gái của trưởng lão Hà Duyên Khánh. Nếu người...."

Nàng còn chưa nói xong thì cả cơ thể nàng sụp đổ biến thành một đồng thịt vụn rơi trên mặt đất. Những người xung quanh lập tức run lên cầm cập. Xuân Đức nhìn mấy trăm người khác hỏi:

" Là kẻ nào đứng ra chỉ điểm, làm loạn."

Xuân Đức vừa dứt lời thì đã có hơn 40 người bị những người khác bắt lại đẩy lên phía trước, Xuân Đức quay qua Ngọc Dung, Ngọc Dung lập tức hiểu ý gật đầu. Nàng đứng ra lớn tiếng nói.

" Tất cả đi làm giàn nướng, hôm nay chủ nhân muốn nướng tất cả những tên này lên làm bữa sáng."

Những người còn đang đứng nghe vậy thì chân đều nhũn ra, bọn họ ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Xuân Đức, sau đó cả đám như bị ma đuổi cấp tốc chạy đi kiếm củi cùng làm giá nướng. Xuân Đức khẽ vung tay lên, lập tức mấy chục tên chấp pháp cùng ba tên chỉ điểm gục xuống đất không dậy nổi.

Xuân Đức ngồi trên một tảng đá lớn hỏi Lam Nhã:

" Thôn Thiên Ngư đâu rồi, bị tên nào lấy đi? "

Lam Nhã đáp:

" Là thiếu môn chủ thừa sư huynh."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Thôi được rồi chút nữa đi làm thịt hắn, tí nữa xong việc nơi này thì sư muội giải quyết tất cả đi."

Lam Nhã đáp:

" Vâng nhưng mà không biết sư huynh muốn giết sạch hay là chỉ xóa đi ký ức, dù sao mấy tên đó cũng đã giúp sư huynh bắt cá."

Xuân Đức vuốt cằm nói:

" Thôi thì cái thứ hai đi dù sao giết chết bọn họ cũng chẳng có tác dụng gì."

Rất nhanh những người kia đã làm xong giá nướng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 573: Việc Làm Quen Tay

Việc làm quen tay, Xuân Đức đánh ra phù chú giúp cho một thân tinh hoa của những người kia quay về trái tim, sau đó theo lệnh của Xuân Đức đưa hết mấy chục người lên giá nướng, cái gì là mỹ nữ xinh đẹp, cái gì mà chấp pháp đội, cái gì mà thanh niên thiên tài, tất cả đều biến thành thịt nướng.

Những người còn sống nơi đây thấy mấy chục người bị nướng thì cả đám trong lòng một mảnh băng hàn, bọn họ cảm thấy may mắn lúc trước không có đứng ra tót cáo hai người Lam Nhã cùng Ngọc Dung bằng không lúc này bọn họ cũng là một thành viên bên trong những người đang bị nướng kia.

Từng tiếng kêu rên thống khổ, từng ánh mắt tuyệt vọng làm cho lòng mỗi người nơi đây có phần thương cảm trừ Xuân Đức ra. Hắn chỉ lặng yên ngồi nơi đó nhìn màn dã man này, ai bảo mấy tên kia đã không có thực lực lại còn chọc tới hắn, đã không có thực lực thì cứ cụp đuôi làm người có phải tốt hơn không. Cái tội đã ngu còn thích đánh đu với đời là vậy, đôi khi hậu trường phía sau cũng không có tác dụng gì.

Không qua bao lâu những người kia đã bị nướng chín, Xuân Đức hạ lệnh hạ giá nướng xuống, Lam Nhã đi lên dùng một thanh thánh khí dao găm khác mà Xuân Đức đưa cho mổ tim từng người ra (thanh dao găm trước của nàng đã bị người đoạt mất, không có thực lực liền bị người chèn ép như vậy.)

Từng quả tim to bằng nắm tay phát ra hồng quang rực rỡ, xung quanh lại còn có khí đen lưu chuyển bị Lam Nhã lần lượt móc ra rồi bỏ vào bên trong nhẫn không gian. Không bao lâu nàng liền xong việc. Xuân Đức gọi ra Hung Chú Sa Vương.

" Thức ăn nướng cho ngươi."

Xuân Đức vỗ vỗ đầu của nó, Hung Chú Sa Vương ngay lập tức gào lên một tiếng ròi như chiếc xe tăng lao lên. Không qua 5 cái hô hấp mấy chục người bị nó ăn sạch không còn tí da mồi. Xuân Đức vung tay lên mấy trăm người kia lập tức ngã xuống dưới đất.

Ngồi lên Hung Chú Sa Vương, Xuân Đức nói:

" Ngồi lên đây, chúng ta đi thôi."

Xuân Đức xóa kí ức những người kia giúp Lam Nhã, hẳn nghĩ dù sao cũng cần vung tay một cái cũng chẳng tốn sức bao nhiêu.

Khi Xuân Đức vừa giết hết một đám chấp pháp thì ở bên ngoài Đại Di Hoa Cung lại được một trận náo động những người chấp pháp kia cũng không phải hạng nhân vật tôm tép mà là những người tài năng rất được tông môn xem trọng, thoáng một cái chết đi một đồng như vậy hỏi sao không lo lắng.

Mà bên cạnh đó còn có mấy cục cung của mấy tên trưởng lão cũng bị nát điều này khiến cho Đại Di Hoa Cung gà bay chó chạy. Ngay lập tức đại lượng chấp pháp giả vào bên trong tiểu thế giới kia. Còn có rất nhiều tinh anh đi vào cũng không biết là Đại Di Hoa Cung nghĩ gì mà lại cho đám đệ tử vào bên trong, trong khi bên trong có người của Luyện Huyết Ma Giáo.

Ba người Xuân Đức ngồi bên trên Hung Chú Sa Vương nhàn nhã lần theo dấu vết mà tên thiếu tông chủ của Đại Di Hoa Cung để lại. Xuân Đức nghe nói bên trong này đang rất loạn, có đám người Luyện Huyết Ma Giáo bên trong nên vị thiếu tông chủ kia dẫn người theo vào bên trong lập công.

Ngồi trên Hung Chú Sa Vương, Xuân Đức vừa gặm tim ăn vừa nhìn xung quanh. Khi đi tới một con sông thì Ngọc Dung lại gặp người quen. À không phải nói là gặp cừu nhân mới đúng. Vừa gặp người kia nàng ta hai mắt đã đỏ hồng muốn giết người. Xuân Đức thấy vậy hỏi:

" Tên kia đắc tội với ngươi sao? "

Ngọc Dung kiềm chế lại sát ý, dùng giọng nhẹ nhàng nhất có thể nói:

" Vâng chủ nhân, tên kia chính kẻ đã hại tiểu nô mất đi võ hồn. Tiểu nô sinh ra đã có một trong 10 đại võ hồn mạnh nhất, vô thượng kiếm hồn nếu tu luyện kiếm đạo sau này ắt thành cường giả nhưng tên kia lại liên hợp với cha hắn cùng với người trong gia tộc cưỡng ép rút võ hồn của tiểu nô ra, nếu không phải tư chất của tiểu nô tạm được thì bây giờ có lẽ tiểu nô đã bị những người này hại chết. "

Xuân Đức nghe vậy thì ồ lên nói:

" Gia tộc các ngươi cũng loạn quá chứ, thế chẳng cha của người đâu, hắn không có tí quyền lực nào trong gia tộc sao? "

Nói đến cha, Ngọc Dung càng thêm tức giận nói:

" Tên kia chính là một con súc sinh, hắn chính là kẻ đi thông báo với tên kia. Sau này còn liên tục muốn mang tiểu nô đi làm vật trao đổi."

Xuân Đức khòe miệng kéo kéo:

" Số phận của người cũng thật bi thảm à, người nói thế tự dung ta cảm thấy mình quá ác mà, lại còn không chế linh hồn của người nữa nhưng thôi dù sao số phận của người cũng khổ rồi, rơi vào tay ta khổ thêm chút nữa cũng có sao đâu. Phải không nô bộc bé nhỏ của ta."

Ngọc Dung nghe vậy thì không biết nói gì luôn, nhìn thiếu niên trước mắt mà trong lòng ngũ vị tạp trần. Trong thời gian gần đây nàng nhờ vào sự thông minh của bản thân nàng đã lấy được sự tín nhiệm của Lam Nhã cũng hiểu một phần về Xuân Đức.

Nàng biết bên trong tông môn có một vị trưởng lão đã bị Xuân Đức khống chế, sau khi biết việc này thì nàng thấy làm nô bộc cho Xuân Đức cũng không tệ lắm, ít ra hẳn có thể cho nàng những thứ mà không ai có thể cho nàng.

Cừu nhân của Ngọc Dung cũng nhận ra nàng, tên kia mang theo hai nữ tử cùng một đám tiểu đệ bay tới trước mặt ba người Xuân Đức, khi tên kia trên mặt vừa xuất hiện nụ cười lạnh thì ngoại trừ hẳn tất cả những người bên cạnh hẳn đồng loạt cả người chia hai, máu tươi văng tung tóe chết đi.

Xuân Đức ngoắc tay một cái tên kia liền nằm trong bàn tay của hắn. Hấp phân nữa tinh hoa trong cơ thể tên này rồi Xuân Đức ném qua bên cạnh Ngọc Dung.

" Thích làm gì cũng được, hẳn là của cô, nếu như cô không có biện pháp nào hành hạ thì ta có thể gợi ý cho cô một chút. Ví dụ như chặt hết khớp xương của hắn, hay nuôi hắn làm đỉnh lô cần thì rút tu vi của hắn cho bản thân dùng, vừa có lợi lại vừa có cảm giác trả được thù. Hoặc là luyện hắn làm con rối dùng cũng được, hay băm nhỏ hắn ra làm món thịt xào cho ngọt."

Còn đang ngu ngơ tên cừu nhân của Ngọc Dung lúc này nghe thế thì cả người run lên từng cơn như bị sốt rét, hấn không dám tin những gì vừa phát sinh. Hấn cảm thấy đây là một cơ ác mộng kinh hãi nhất trong đời hấn.

Lúc này Ngọc Dung nói:

" Chủ nhân có thể giúp tiểu nô lấy lại Vô Thượng Kiếm Hồn không, tiểu nô cầu xin chủ nhân."

Xuân Đức vẻ mặt khó xử nói:

" Nhưng ta làm gì biết nó thế nào mà giúp người, người có phương pháp thì nói cho ta bằng không cũng hết cách à."

Ngọc Dung nghe vậy thì ánh mắt sáng lên nói:

" Vâng, cảm ơn chủ nhân, chủ nhân người chỉ cần làm như vậy.. như vậy là được."

" Được" --- Xuân Đức ứng một tiếng rồi làm theo lời của Ngọc Dung.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 574: Võ Hồn

Quá trình rút ra võ hồn khiến cho người bị rút rất thống khổ chỉ thấy trên mặt của tên nam tử kia lúc này vằn vẹo không ra hình dạng gì cả.

[Võ hồn thực chất chỉ là một dạng thức tinh tự nhiên hoặc có chủ ý của linh hồn, đây là một loại phân nhánh của tu luyện linh hồn. Võ hồn có đa dạng chủng loại, ví dụ như kiếm, khiên, dung nham, lá cây... Vô vàn loại, bên trong tự nhiên có gì thì võ hồn cũng có từng bấy nhiêu chủng loại, nếu một người có võ hồn là một con sói thì sau khi dung nhập võ hồn sẽ nhận được sự tăng phúc của loài sói, độ tăng phúc phụ thuộc vào độ mạnh yếu của võ hồn. Phương pháp tu luyện rất nhiều nhưng con đường nào cũng dẫn tới việc đề cao sức mạnh của bản thân.]

Đang lúc Xuân Đức tác hồn vặn võ hồn của tên kia ra thì có một đạo linh hồn của cường giả Thiên Quân Cảnh gào thét mà ra, đánh tới Xuân Đức. Nhưng mà đạo linh hồn kia còn chưa nổi lên bọt nước gì thì đã bị hắc ám giới chỉ trên ngón tay Xuân Đức cắn nuốt không còn một mống(Chỉ khi nào cắn tới Bóng Ảnh thì Xuân Đức mới đưa hắc ám giới chỉ cho hấn, còn không thì hấn vẫn sử dụng,)

" Úc, còn có một lão giả ẩn chứa bên trong linh hồn tên này, khá đây chứ."

Xuân Đức tách xong hồn ẩn hình kiếm trên linh hồn tên kia xong thì lấy ra một cái linh hồn vừa bị hấn tóm được. Nhìn cái linh hồn Xuân Đức cười hắc hắc.

Bên cạnh Ngọc Dung thấy cái linh hồn này thì kinh sợ nói:

" Đây là phân hồn của lão tổ thứ 3 Ngọc Gia, không ngờ hẳn lại được mấy vị lão tổ ủng hộ."

Ngọc Dung nắm tay siết chặt, nàng giờ đã biết vì sao mẹ của nàng đi cầu xin không những không được gì lại còn bị giam lại, hóa ra những việc này đều có bóng dáng ba vị lão tổ phía sau.

Bên cạnh Lam Nhã nói:

" Trước sư huynh thì lão tổ Ngọc Gia cũng là con kiến mà thôi, nếu như cô có bí mật gì quan trọng có thể nói cho sư huynh biết, nếu có đủ giá trị thì sư huynh có thể giúp cô làm một việc."

Ngọc Dung nghe thế thì ánh mắt sáng lên, nàng mong đợi nhìn về phía Xuân Đức. Xuân Đức không có phản ứng gì nhiều chỉ khẽ gật đầu một cái(Lợi ích luôn cần có thứ đánh đổi, không ai cho không ai cái gì. Xuân Đức cũng không thể sưu hồn nàng vì một khi sưu hồn thì nàng ta liền tự bạo hồn phách. Đất yêu linh chi địa này bí pháp tự bạo hồn phách rất nhiều.)

Ngọc Dung thấy Xuân Đức khẽ gật đầu thì hỏi lại:

" Như vậy nếu như tiểu nô nói cho chủ nhân biết nơi phong ấn một kiện bí bảo rất có khả năng là một kiện thần khí thì chủ nhân có thể giúp tiểu nô thực hiện một yêu cầu không? "

Xuân Đức vẫn bất động thanh sắc, hẳn đang nghiên cứu võ hồn, nghe Ngọc Dung hỏi thì hẳn khẽ gật đầu một cái, sau mới hỏi:

" Yêu cầu gì? "

Ngọc Dung nói:

" Cứu mẹ của tiểu nô thoát khỏi Ngọc gia, nếu như chủ nhân cứu được mẹ tiểu nô thì tiểu nô sẽ toàn tâm toàn ý phục thị chủ nhân."

Xuân Đức lại khẽ gật đầu nói:

" Việc đó đợi khi nào ra ngoài rồi tính sau. Nói cho ta biết làm cách gì để dung hợp võ hồn."

Ngọc Dung nói:

" Chỉ cần để cho linh hồn cắn nuốt nó là được nhưng mà nếu không có cùng huyết mạch rất dễ thất bại."

Xuân Đức đưa cái võ hồn kia cho Ngọc Dung nói:

" Chăm lấy. Nếu sau này cô phát huy được tác dụng lớn thì nhất định sẽ có ban thưởng cho cô. Được rồi chúng ta nên đi tiếp, tìm cái tên mắc dịch thiếu môn chủ kia. Lấy đi Thôn Thiên Ngư của ta tên đó chán sống rồi."

Ở Ngọc gia, bên trong một căn nhà tổ, một ông lão gầy gò ốm yếu đang khoanh chân ngồi tu luyện bỗng nhiên mở thật to đôi mắt không thể tin được nói:

" Phần hồn ta kí thác trong linh hồn Tranh nhi không ngờ đã mất đi liên hệ, việc này là thế nào? Đại di hoa cung lại xảy ra chuyện gì? "

Lâm bầm vài câu ông lão tự mình đứng lên sau đó biến mất. Lúc ông lão xuất hiện thì đã ở một căn phòng tối đen như mực, nơi đây đang có hai ông lão khác đang đàm luận chuyện lớn đang phát sinh hiện tại, thấy có một người nữa xuất hiện bên trong phòng thì ông lão nhìn có vẻ lớn tuổi nhất nói:

" Tam đệ làm sao lại tới nơi đây, đã xảy ra chuyện gì rồi? "

Tam tổ ngồi xuống ngưng trọng nói:

" Đạo phân hồn của đệ để trên người Tranh Nhi bị người hủy đi rồi, đệ sợ bên trong Đại Di Hoa Cung có đại biến, đệ muốn tới đây nói cho hai vị đại ca một tiếng đệ sắp đi tới Đại Di Hoa Cung."

Hai ông lão bên trong phòng yên lặng một lúc lâu, sau rất lâu một người mới nói:

" Căn thận Đại Di Hoa Cung mấy ngày này rất không bình yên. Mang theo thứ kia đi cùng."

Tam Tổ gật đầu nói:

" Đệ rõ ràng."

Nói xong thì hần một lần nữa biến mất khỏi căn phòng nơi đây.

Quay về với Xuân Đức.

Lúc này đây hần không có tìm được tên thiếu tông chủ kia mà lại gặp được vị sư phụ hờ kia. Lúc này đây nàng đang bị ba người vây công bên trong một cái thung lũng, trong ba người vây công Hạ Băng, Xuân Đức nhận biết một người, người kia chính là kẻ đã đưa hần tới nơi đây. Hai người còn lại thì hần không biết.

Khi ba người cùng Hung Chú Sa Vương bước vào bên trong trận pháp thì khiến cho 4 người ở bên trong ngẩn người ra một lúc lâu. Xuân Đức nhìn về phía Hạ Băng vẫy tay cười nói:

" Sư tôn có đánh nhau vui vậy mà không gọi đệ tử tham gia là sao? Làm đệ tử ở bên ngoài tìm người lâu muốn chết. Úc, mà sư tôn đang chiến đấu với loại động vật quý hiếm nào đây, bên ngoài giống con người nhưng không biết thực tế là loại động vật nào, nhìn tai trên đầu ba vị nhìn hẳn là có liên quan đến chó đi. Xin hỏi ba vị là loại chó nào thế, chó gì mà lại đi cắn lên tập thể thế này? "

Ba tên cường giả bên trên sắc mặt khó coi, bọn họ không ngờ lại có hậu bối đi vào bên trong này được lại còn dám xúc phạm bọn họ. Một nữ nhân tầm độ 30 ăn mặc bại lộ, mặc mà cũng chẳng khác quái gì không mặc có mấy phần cần che thì đều lộ ra hết rồi, khuôn mặt thì đầy mun cóc, nhâm tàn nhang, cái môi không biết dùng thứ quý gì bôi lên mà thâm đen như đản cho.

Nàng ta nhìn về phía Hạ Băng cười gằn nói:

" Nghe nói người vừa thu nhận hai đồ đệ hẳn là mấy tiểu tạp chủng này đi. Miệng của đệ tử người cũng tiện như miệng của người vậy, con tiện nhân Hạ Băng. Để ta xé từng bộ phận đệ tử thân yêu của người xem người còn có thể giữ được cái bản mặt đó nữa không."

Nói xong ả đàn bà kia lao về phía Xuân Đức, tốc độ của cô ả rất nhanh, nàng ta cứ như vậy chộp tới mà chẳng hề phòng bị cái gì cả. Xuân Đức nhìn thấy vậy thì cũng giả trang một bộ sợ hãi la lớn:

" Sư tôn cứu ta, cứu ta, cứu ta sư tôn."

Miệng hẳn thì la làng như vậy nhưng tay hẳn lúc này đang nắm lấy cái cổ non mềm của cô ả kia. Cô ả kia ở trong tay Xuân Đức giống như một con gà con vô lực phản kháng, cái gì mà bảo vật, cái gì mà chân nguyên hộ thể, một bóp liền nát, hai tên đồng bạn của cô ả thấy vậy thì ánh mắt co vào. Không dám tin vào cảnh tượng trước mắt.

Mọi người cảnh giới cao nên đều có thể thấy một thân tinh nguyên của người đàn bà kia nhanh chóng tụ tập về trái tim, cả người nàng trong nháy mắt héo rút lại chỉ còn xương cùng da mồi, duy chỉ có trái tim là đỏ tươi hơn bao giờ hết.

Xuân Đức móc ra trái tim, đưa nó lên mũi hít hà mấy hơi rồi cẩn thận cất đi, sau khi cất đi trái tim kia thì hắn ghét bỏ nhìn bộ thi thể đã khô đét đang nằm, hắn ném cái xác qua một bên nói:

" Khi còn sống đã xấu lúc chết đi nhìn càng ghê tởm."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 575: Các Người Đều Là Thiên Tài Ta Không Phải Thỏa Mãn Chưa?

Thấy tình thế không ổn hai tên còn lại lập tức hủy bỏ trận pháp cưỡng đường mà chạy, nhìn hai viên thuốc bỏ có giò chạy Xuân Đức liếm môi một cười cười tà. Vung tay lên 6 đạo cốt mâu hiện ra, vẫy tay một cái 6 cốt mâu lao đi như ánh sáng phân chia bắn về hai người đang bỏ chạy kia.

[Có tốc độ ánh sáng vậy có tốc độ bóng tối không nhỉ.]

Hai người đang cực tốc bỏ chạy thì cảm nhận được uy hiếp chí mạng lao tới từ phía sau, hai người này cũng một lúc lấy ra bảo mệnh đồ vật, 5-6 kiện phòng ngự bảo vật được mang ra, được hai người kia rót đầy linh lực thì phát ra quang mang sáng chói.

Phập phập phập

Có điều bảo vật thì nhiều mà chất lượng thì chẳng ra làm sao, bị cốt mâu bắn xuyên qua như đâm qua một cánh cửa gỗ ép vậy, đây trời đều là mảnh vỡ của bảo vật. Một kẻ thuộc Luyện Huyết Hồn giáo bị hai mâu đâm chết tươi bên trên không trung.

Duy chỉ có tên trung niên thuộc Đại Di Hoa Cung là còn ngắc ngoải, không ngờ tên này không biết thì triển cái gì vậy mà có thể ngăn cản liên tục ba cốt mâu, hấn lúc này chỉ bị dặt dẹo mà không có chết, tên đó từ bên trên không trung đâm mạnh xuống đất tạo ra một cái hố to hình người, đất cát bay tứ tung. Chân động tới mặt đất run lên vài lần.

Thế mà không qua mấy hô hấp tên này tiếp tục vọt ra bên ngoài chạy đi. Vừa chạy đi hấn vừa gọi lớn:

" Nơi đây có phản đồ tông môn nhanh tới...A a a "

Phập phập

Lại thêm hai cái cốt mâu xuyên thẳng qua chân hấn đóng đinh hấn tại một chỗ, hấn hét thảm một tiếng, từ xa xa nghe âm thanh của Xuân Đức vọng tới:

" Sư thúc để ta tới cứu ngươi, đúng rồi phản đồ, phản đồ nơi nào nhanh ra đây chịu lấy cái chết. "

Xuân Đức như u linh đến bên cạnh hấn cười nói:

" Từ lần trước gặp mặt còn không biết sư thúc tên là gì? Mà thôi để ta trực tiếp tìm kiếm."

Nói xong Xuân Đức trực tiếp sư hồn tên này, đúng như Xuân Đức dự đoán những kẻ có tu vi cao thì bên trong thân hồn sẽ không có cấm chế nhưng hấn chưa đọc được bao nhiêu tin tức thì tên kia đã cưỡng ép hủy hết ký ức của linh hồn.

Xuân Đức ánh mắt lạnh hơn nhìn trên trung niên nam tử này, tiếp sau đó vẫn là màn màn như bình thường, một quả tim mang theo cả đời tu luyện của tên này.

[Tâm Ma Chung: một loại công pháp tà ác mà Xuân Đức chặt lọc ra từ nhiều bộ tà công khác nhau sáng chế ra hình thành, có thể tu tập hết một thân tu vi, tinh hoa sinh mệnh... về một bộ phận. Xuân Đức thường lựa chọn là trái tim hoặc con mắt, sau khi cắn nuốt có thể gia tăng cường độ thân thể cùng thân hồn, nếu bị thương thì có thể cực tốc khôi phục. Do bí

pháp lúc đầu với dung hợp nên còn cần phải ăn phù vãn nhưng sau khi quen thuộc thì không cần nữa, tốc độ thi pháp cũng tăng lên một tầng.]

Lấy đi nhân đưng đồ cùng các món bảo vật trên người tên này Xuân Đức liền đi tới tên môn đồ Luyện Huyết Thần Giáo. Tên này đã nằm sấp trên mặt đất, thở ra thì ít mà hít vào thì nhiều cách cái chết đã không bao lâu(Cái này là ngoài ý muốn lúc trước thấy hắn đã chết mà lúc lại gần thì vẫn còn thoi thóp). Xuân Đức sợ tên này chết đi nên cho hắn một ít thuốc để hắn bùng nổ sinh mệnh rồi mới bắt đầu Tâm Ma Chủng.

Không có mấy hô hấp tên kia rít lên một tiếng thê lương rồi trực tiếp đi đòi nhà ma, cả người chỉ còn một bộ xương khô đét. Đạp đạp cho bộ xương nát ra, Xuân Đức lấy bộ giáp trên người mà tên này, lật qua lật lại nhìn một chút Xuân Đức gật đầu nói:

" Đồ tốt. Đám người này tên nào cũng là dê mập cả."

Thu dọn xong đồ đạc Xuân Đức lúc này mới quay về bên trên Hung Chú Sa Vương, lúc này Hạ Băng cũng đã ngồi trên này, Xuân Đức nhìn nàng hỏi:

" Có sao không? "

Ha Băng ánh mắt có phần phức tạp nàng không dám nhìn Xuân Đức mà vẫn cúi đầu nhẹ giọng nói:

" Chỉ bị thương nhẹ một chút."

Xuân Đức đưa cho nàng trái tim của tên trung niên nhân Đại Di Hoa Cung nói:

" Ăn nó vào rất nhanh sẽ khôi phục."

Hạ Băng nhận lấy trái tim đang phát ra hồng quang kia thì cả người nhin không được run run, nàng cũng là lần đầu tiên làm việc như thế này, người nàng giết vô số nhưng mà việc ăn tim kẻ thù thế này thì chưa lần nào. Nhắm mắt khẽ cắn một miếng nhỏ.

Nhưng ngay sau đó hai mắt nàng trừng lớn, tiếp theo nàng cắn ngẫu nghiêng trái tim kia. Trong lúc nàng ăn thì cơ thể các vết thương nhanh chóng lành lại, khí tức của nàng cũng có một chút thay đổi, mạnh hơn một ít.

Bốn người ngồi bên trên Hung Chú Sa Vương đi về phương bắc, nơi mà đám người Luyện Huyết Ma Giáo đang cùng Đại Di Hoa Cung trao đổi kinh nghiệm giết người. Xuân Đức cũng không muốn đến tranh vào cái vũng nước đục kia làm gì nhưng có điều nô bộc Hạ Băng của hắn lại là trưởng lão của Đại Di Hoa Cung.

Sau khi so sánh thiệt hơn thì Xuân Đức vẫn quyết định tiến tới nơi đó. Nghe Hạ Băng nói lần này Đại Di Hoa Cung cùng với Luyện Huyết Ma Giáo quyết một trận sống mái với nhau. Ở bên trong cái tiểu thế giới này Luyện Huyết Ma Giáo cũng có một công truyền tống cỡ lớn nên số lượng môn đồ chiến đấu cũng không ít so với Đại Di Hoa Cung. Có trời mới biết được là nơi thí luyện của Đại Di Hoa Cung đã bị thế lực đối địch âm thầm khống chế từ lâu, một ít những đệ tử có tiềm chất không bị giết đi thì cũng bị chiêu nạp qua bên đó.

Xuân Đức nhìn qua ba cô gái nói:

" Sắp tới địa phương kia rất phức tạp nên các ngươi không thể gọi loạn ta là chủ nhân, ba người các ngươi có thể gọi ta là Củ Cải, đây là biệt danh

của ta hoặc là sư huynh đều được, Hạ Băng trên danh nghĩa vẫn là sư phụ của chúng ta. Rõ chưa? "

Hạ Băng khẽ gật đầu, còn Lam Nhã cùng Ngọc Dung thì lớn tiếng nói:

" Vâng, Cử Cải Sư Huynh."

Xuân Đức khóe miệng kéo kéo nói:

" Chỉ gọi một cái thôi, gọi cả hai nghe kì cục quá. Đúng rồi sư phụ tông môn chúng ta là đẳng cấp gì, thế lực nhị phẩm đỉnh phong phải không? "

Hạ Băng lắc đầu nói:

" Không phải, thế lực chúng ta còn lâu mới đạt tới mức độ nhị phẩm, chứ đừng nói là nhị phẩm đỉnh phong. Người mạnh nhất tông môn cũng chỉ là Thần Quân Cảnh hậu kì mà thôi. Chẳng qua chúng ta phụ thuộc vào một thế lực nhị phẩm đỉnh phong tên là Tử Tiêu Tông, được Tử Tiêu Tông hỗ trợ nên miễn cưỡng có thể tính là thế lực nhị phẩm."

Xuân Đức có điều suy tư, nếu đã cái thế lực này không phải thế lực nhị phẩm thì có thể thâm thám không một người biết. Nhưng trước tiên đi làm thịt tên thiếu tông chủ kia đoạt lại thôn thiên ngư đã rồi tính sau, tính trước dễ bước không qua lắm.

Dù sao mục tiêu trước mắt của hắn vẫn là hoàn thiện cùng nâng cao tuyệt kỹ của bản thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 576: Các Người Đều Là Thiên Tài Ta Không Phải Thỏa Mãn Chưa? (1)

Tốc độ của mọi người rất chậm chạp nhìn giống như là du sơn ngoạn thủy hơn là đi chiến đấu, trên đường đi Xuân Đức lại bóc lột Hạ Băng thêm một lần khiến cho linh hồn của nàng ta rút đi 2/3. Dù sao nàng ta bây giờ cũng là nô bộc của hắn lại còn rất ngoan nên hắn cũng không có ép chết nàng mà chỉ vừa đủ sau đó lại ban cho nàng tâm chủng cho nàng ăn trị liệu.

Mặc dù thương thể đã định nhưng mà không thể ngay lập tức khôi phục, Hạ Băng bị vây vào tình trạng suy yếu, đây cũng à cái cơ khi nàng gia nhập chiến trường thì đánh ở tuyến sau không phải đâm đầu vào nơi có địch nhân mạnh nhất. Có khi nàng còn lại được lưu lại ở doanh đội cũng nên, nàng là tông môn chiến lược cao tầng nếu chết đi thì Đại Di Hoa Cung tổn thất thật lớn.

Trên đường đi Xuân Đức cũng không có cùng mọi người nói chuyện nhiều mà lặng yên ngồi chế tạo một ít thứ bảo vật. Những người khác thì cũng không làm phiền hắn mà tập trung tu luyện.

Thời gian từ từ trôi qua, thoáng cái đã tới trời tối. Lúc này đây Xuân Đức bỗng nhiên lên tiếng nói:

" Ba chiếc nhẫn này cho các ngươi, dù sao nô bộc của ta cũng chỉ có ba người các ngươi nên cũng không thể bạc đãi được. Bên trong mỗi một cái nhẫn này có chứa một huyễn thân của ta, có thể công kích 10 lần đòn đánh thường hoặc ba lần thân thông thì sẽ tiêu tán, các ngươi khi nào gặp tình

trạng nguy hiểm tới tính mạng thì hãy dùng, ché tạo mấy thứ này rất tốn thời gian."

[Huyền thân: Phân thân ảo ảnh sau một thời gian sẽ tan biến, dùng phương pháp đặc thù thì có thể lưu giữ lại được.]

Ba cô gái đồng loạt cúi người nói:

" Cảm ơn chủ nhân, nguyện ra sức vì người."

Xuân Đức cũng không có biểu lộ cái gì mà chỉ là gật đầu một cái sau đó nằm ngủ. Hấn không có khiếu thích xếp bằng, rất không thoải mái nhưng nhiều người vì mặt mũi nên vẫn hay ngồi. Nhìn Xuân Đức đã nhắm mắt lại ba cô gái mới rời khỏi người hấn mà di chuyển lên chiếc nhẫn trong tay mình.

Ba cô gái nhìn một lúc lâu ánh mắt đều không rời mà vẫn nhìn vào chiếc giới chỉ có viên ngọc màu đen bên trên đang phát ra khí tức hắc ám, các nàng biết đây chính là bảo vật có tiền cũng không mua nổi. Tâm tư của các nàng có phần rối loạn, dù sao bọn họ đi theo Xuân Đức đa phần đều là ép buộc ngoại trừ Lam Nhã ra, hai người còn lại đều là Xuân Đức dùng sức mạnh ép bức.

Tuy không dám phản kháng nhưng trong sâu các nàng đều tròn vào một mầm móng nổi dậy nếu mà Xuân Đức bị làm sao thì các nàng sẽ cắn hấn một cái nhưng khi thấy Xuân Đức quan tâm tới tính mệnh của các nàng thì hạt giống kia tan biến mất một phần.

[Nhân tính là một thứ rất khó hiểu, đôi khi có người tốt với bạn cả đời thì bạn chẳng biết ơn nhưng nếu như mà một người ở trên bạn đối xử hà khắc với bạn bỗng nhiên người đó lại giúp bạn hay quan tâm bạn thì bạn sẽ cảm thấy rất khác.]

Ngay lúc này từ một hướng ngược lại đang có mười mấy người chạy tới nơi này, ở phía sau bọn họ bị 3 người đuổi giết. Âm thanh cười lớn từ phía ba người truy sát đằng xa vang lên:

" Ha ha, Các nàng chạy đi đâu, để mấy đại gia chúng ta hưởng dụng một đêm thì sẽ tha cho các nàng, chỉ cần mấy nàng nghe lời thì bọn ta còn có thể cho mấy nàng rời đi bằng không thì sẽ như mấy tỷ muội khác của các nàng còn đang ở bên trong động phủ của chúng ta lẫn lộn."

Bị âm thanh cười điên cuồng kia hấp dẫn ba người Hạ Băng, Ngọc Dung, Lam Nhã đều nhìn về phía xa. Trời đã mờ mờ tối chỉ thấy mười mấy đạo thân ảnh đang lao nhanh về phía này. Rất nhanh đội ngũ của Xuân Đức đã đối mặt với đội ngũ mười mấy người kia, có điều đội ngũ mười mấy người toàn là nữ nhân duy chỉ có một nam nhân kia không phải là người của Đại Di Hoa Cung mà là người của Luyện Huyết Ma Giáo.

Nhìn thấy đội ngũ của Luyện Huyết Ma Giáo dừng lại ba người từ phương xa lớn tiếng nói:

" Bằng hữu không nên để cho đám tà giáo kia chạy đi, chỉ cần huynh đệ giúp đỡ thì đám nữ nhân này chúng ta sẽ phân cho huynh đệ một nữa. "

Xuân Đức có lẽ bị tiếng kêu hét om sòm kia nên tỉnh dậy, nhìn tình cảnh trước mắt cùng nghe được ám dụ trong lời nói thì Xuân Đức cười hỏi Ngọc Dung:

" Ngọc Dung ta làm sao thấy Đại Di Hoa Cung mới giống tà giáo à, nghe ngụ ý trong lời mấy tên kia thì ba người bọn hắn đã chơi không ít đệ tử Luyện Huyết Ma Giáo à. Quả là điên cuồng. Mà ba người bọn họ cũng thật uy phong, truy đuổi theo mười mấy nữ nhân bị trọng thương, đã thế lại còn không ai dám quay lại phản kháng. À đúng rồi bên trong tông môn có hay không bí kiếp hợp hoan."

Ngọc Dung là một thiếu nữ có phần già đời nhưng khi bị Xuân Đức nói tới vấn đề tế nhị thì nàng ta đỏ mặt, Xuân Đức thấy cảnh này thì không biết là nàng đang giả nai hay là thật nữa. Ngọc Dung đáp lời:

" Tông môn quả thực có bí kíp hợp hoan, ba người kia cũng hẳn là tu luyện loại phương pháp kia."

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

" Thảo nào vừa thấy nữ nhân thì liền điên cuồng như vậy. Mà thôi việc này tùy các người giải quyết ta tiếp tục tham ngộ. "

" Vâng. sư huynh"-- Ngọc Dung ôn nhu nói.

Rất nhanh ba người kia đã đuổi lại tới đây nhưng khi bọn họ nhìn thấy ai đang ở phía trước thì không khỏi run lên một cái, bọn họ bây giờ biết làm sao người kia không cần ra tay mà cũng khiến cho đám Luyện Huyết môn đồ này không dám bỏ chạy. Một vị nội môn trưởng lão bên trong tốp mười Băng Tiên Tử.

Ba người ngay lập tức thu lại vẻ mặt dâm dê tiện kia lại mà thay vào đó là vẻ mặt chính khí凛 nhiên cúi đầu lớn tiếng chào:

" Kính chào Hạ trưởng lão."

Hạ Băng lúc này đã quay lại vẻ mặt lạnh lùng mọi khi, ánh mắt nàng lạnh lẽo nhìn qua ba tên đệ tử kia, nàng cực độ phản cảm với đám nam nhân tu luyện loại song tu công pháp. Ba tên đệ tử kia cảm nhận được ánh mắt lạnh lẽo cùng một tia sát ý nhàn nhạt trong mắt của Hạ Băng thì run lên từng trận, trong tông môn ai cũng biết Băng Tiên Tử đặc biệt chán ghét người tu luyện song tu công pháp, nếu làm nàng không vui rất có thể bị nàng giết chết.

Áp lực vô hình quá lớn khiến cho ba người quỳ xuống, không riêng gì bọn họ mà cả mấy người Luyện Huyết Ma Giáo cũng quỳ trên mặt đất run lập cập.

Trời đêm ánh trăng mờ mờ.

Sau một lúc thì nàng mới mở miệng nói:

" Mang mấy người kia bắt lại rồi đi theo ta nếu ba người các ngươi dám có hành động gì thì ta sẽ trực tiếp cho các ngươi biến thành vong hồn nơi đây."

Ba tên đệ tử kia sắp tới cực hạn lúc này được ân xá thì liên tục nói:

" Dạ dạ dạ. Mấy người tiểu bối hiểu rõ."

Nói xong ba người nhanh chóng đi lên bắt lại mấy tên đệ tử Luyện Huyết Ma Giáo. Mấy người kia cũng không có dám phản kháng gì mà để cho ba người kia trói lại.

Hạ Băng cũng không có hạ lệnh giết người vì nàng biết việc chiến đấu của Đại Di Hoa Cung cùng với Luyện Huyết Ma Giáo không thể nào kết thúc, trừ khi hai thế lực phía sau của Luyện Huyết Ma Giáo cùng Đại Di Hoa Cung sống chết với nhau. Phía sau Luyện Huyết Ma Giáo chính là một tông môn cũng không kém gì thế lực đứng phía sau Đại Di Hoa Cung tên là Thông Thiên Giáo.

Một khi hai thế lực lớn này sống chết với nhau thì sẽ không biết bao nhiêu là người chết, có điều nếu chuyện đó xảy ra thì Xuân Đức ắt hẳn là người chạy đến đầu tiên kiếm lời.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 577: Hai Thế Lực Đại Chiến! Ngự Ông Đặc Lợi

Hai ngày sau.

Với tốc độ con rùa thì sau hai ngày đội hình mấy trăm người của Hạ Băng dẫn đầu cũng đi tới nơi tiền tuyến. Mấy trăm người này đều đại đa số là đệ tử của Luyện Huyết Ma Giáo bị nàng bắt được mang về làm chiến lợi phẩm.

Sau khi tới nơi này thì Hạ Băng tách ra khỏi mọi người, còn ba người Xuân Đức được đưa tới một nơi gọi tạm là doanh trại, nơi đây đang tụ tập đại đa số đệ tử Đại Di Hoa Cung. Người ra vào nơi này tấp nập, có người đi theo đội ngũ nhận nhiệm vụ để kiếm thêm công huân. Có người lại tới đòi thưởng. Trên mặt những người này đã sắc thái, có vui có buồn, có lạnh lùng khát máu, có âm hiểm khó đoán.

[Chỉ khi nào hai bên giao tranh thì tất cả mọi người mới phải đi chiến đấu, còn bây giờ thì chọn nhiệm vụ tự do mà kiếm công huân.]

Do Xuân Đức cùng hai người Ngọc Dung cùng Lam Nhã đều có thân phận đệ tử chân truyền đệ tử có địa vị cực cao nên khi ba người vừa bước vào nơi này thì đã có một đám đông tới xin gia nhập dưới trướng. Việc này Xuân Đức không quản mà để cho hai người Ngọc Dung cùng Lam Nhã lo.

Xuân Đức vừa tới đây thì liền đi nghe ngóng tin tức cái tên thiếu tông chủ kia. Không ngờ con hàng này lại ra ngoài chiến trường rồi, vì thế Xuân Đức cũng cấp tốc tụ tập thủ hạ để rời đi nơi này.

Sau một giờ chiêu mộ thì đội ngũ của Xuân Đức đã lên tới 500 người, đã đủ người rồi nên hai người Ngọc Dung cùng Lam Nhã cũng không chiêu mộ thêm. Đứng trước một đồng nội môn đệ tử, tinh anh đệ tử Xuân Đức bình đạm nói:

" Mọi người đã bán mạng cho ta thì cũng không để cho mọi người chịu thiệt, nơi đây ta có 5000 viên ngự chế đại hoàn đan cùng với 5000 viên ngự chế quy thần tán. Chia đều cho từng người. Thêm vào đó mỗi người còn nhận thêm một tấm quy băng tinh phách."

Xuân Đức vung tay lên 20 viên đan dược cấp cao chân quý cùng một tấm hộ phù tăng phòng ngự quý giá bay vào trong tay mỗi người. Cả đám người phía bên dưới nhất thời cứng đờ ra nhìn những đồ vật trên tay rồi lại nhìn lên trên Xuân Đức.

Bọn họ có chút như nằm mộng vậy, phải biết để đổi được một viên hoàn mỹ đại hoàn đan thôi cũng tốn không biết bao nhiêu là công huân vậy mà Xuân Đức vừa ra liền cho bọn họ đan dược cấp cao lại cho những 20 viên, làm sao không làm bọn họ khiếp sợ cho được. Kinh ngạc nhất chính là một tấm quy băng tinh phách, loại hộ phù này giá cả đắt đến không hợp thói thường.

Sau một lúc thì mới có người đầu tiên hoàn hồn vội hô lớn: " Mọi người nhanh cảm ơn sư huynh."

Rất nhanh mấy trăm người đều thanh tỉnh lại nén vui mừng hô to: " Cảm ơn sư huynh, nguyện công hiến cho sư huynh."

Đám đệ tử khác đang chú ý tới bên này thì cảm thấy ghen ghét vô cùng, phải biết bọn họ đánh sống đánh chết mới để giành mua được một viên đan dược, đằng này những người kia mới gia nhập còn chưa làm gì đã nhận được đãi ngộ như vậy.

Có một tên mặc tinh anh đệ tử, thân hình như con gấu xám tiến tới gần đội ngũ của Xuân Đức hỏi:

" Sư huynh không biết có thể nhận thêm người không, ta rất biết đánh nhau, mấy ngày này đã giết được hơn 100 tên đệ tử Luyện Huyết Ma Giáo."

Xuân Đức thấy có người xin vào thì cũng nhẹ gật đầu sau đó nhìn đám đông nói:

" Được rồi, muốn gia nhập thì thực lực cao một chút, ta cũng không muốn các người đi ra ngoài kia chỉ có thể làm pháo hôi. Ta cũng không phải khinh thường các người những nơi ta đến là khu vực nguy hiểm không có thực lực nhất định thì rất dễ vong mạng, đan dược tuy tốt nhưng vẫn cần mạng dùng mới được."

Lời nói của Xuân Đức đầy sự quan tâm cùng chân thành khiến cho những người đang kích động nơi đây lặng xuống, bọn họ nghe vậy thì cũng cảm thấy Xuân Đức nói rất đúng. Có điều những thứ Xuân Đức mang ra đãi người dưới trướng quả là mê người, không mấy ai có thể thoát khỏi cảm dỗ.

Cứ như vậy một lúc sau đội ngũ từ 500 đã lên tới 6000 người. Bên trong cao thủ cũng có không ít. Một đội ngũ rầm rộ đi ra chiến trường phía tây nam. Nơi đó là địa phận của bọn họ. Tu vi địch nhân nơi đó giao động từ Bất Hủ Cảnh sơ kì cho đến Tinh Quân Cảnh sơ kì.

Nhưng không hiểu làm sao Xuân Đức lại bị người khác chán ghét, khi đội ngũ đang rời đi thì có một tên thanh niên tuấn tú bất phàm mang theo đội ngũ ngàn người ngăn lại đội ngũ của Xuân Đức.

Tên thanh niên kia nhìn Xuân Đức đầy kinh miệt, hấn lạnh lùng nói:

" Chiến công của tông môn không phải là thứ như loại người hèn yếu như người có thể nắm giữ, vận dụng tài lực gia tộc để nhờ người bảo hộ thì

cả đời cũng không thành cường giả."

Bên cạnh hẳn một cô gái cũng khinh bỉ nói:

" Bùn nhão không dính lên được tường, sư phụ kiêu gì thì có đệ tử như vậy."

Xuân Đức nhăn mày lại nhìn qua bên Lam Nhã nói:

" Xin bọn chúng một cánh tay, còn nhiều lời giết luôn."

Lãm Nha không một chút cố kỵ nơi đây là quân doanh trực tiếp động thủ, nàng sau khi được Xuân Đức bồi dưỡng tu vi từng giờ tăng tiến, trong mấy tháng ngắn ngủi đã có cảnh giới Bất Diệt Cảnh hậu kỳ, mặc thêm thánh cấp cao giai trang bị đến cảnh Tinh Quân Cảnh hậu kỳ nhìn thấy nàng cũng phải chạy. Đối phó với hai con rệp Bất Diệt Cảnh trung kỳ một đập liền chết.

Chỉ nghe " A A " hai tiếng vang lên, lúc mọi người nhìn lại thì đã thấy tên thiếu niên cùng cô gái kia lúc này đã bị cắt đoạn cánh tay phải, hai người kia sắc mặt nhăn nhó vì đau đớn, nhiều hơn là kinh sợ khi nhìn về phía Lam Nhã.

Hai người này cũng không dám thả ra ngoạn thoại gì mà dẫn đội ngũ của mình tránh ra một con đường cho đội ngũ Xuân Đức đi. Có nhiều người xung quanh cũng âm thầm kinh hãi Xuân Đức to gan, dám không nhìn môn quy mà động thủ nơi quân doanh.

Sau khi đi được xa nơi đóng quân của Đại Di Hoa Cung một cô gái bình thường nhưng trên người sát khí rất nặng nhìn Xuân Đức hỏi:

" Sư huynh có muốn hay không đợi tên kia lần nữa ra bên ngoài thì giết chết, chỉ cần sư huynh ra lệnh bọn ta sẽ giúp sư huynh giải quyết con côn

trùng kia."

Xuân Đức ôn hòa nói:

" Cảm ơn sư muội quan tâm, việc này sư huynh đã có đối sách."

Xuân Đức chém gió thôi, hấn thì có đối sách gì. Chẳng qua là làm màu một chút. Cô gái kia cũng khẽ gật đầu nàng không nói gì thêm nữa. Đội ngũ mọi người cũng không ai bàn luận về việc này nữa sợ làm cho ông chủ lớn của bọn họ không vui.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 578: Quân Đoàn Ma Dục

Chiến trường tây nam.

Qua hơn một ngày di chuyển không ngừng đội ngũ của Xuân Đức đã tới nơi đây, sau khi mỗi người được nhận một cái lệnh bài có công năng ghi chiến công thì lập tức được cho ra chiến trường.

Ở nơi chiến trường ngoại trừ mấy tên có tinh thần thép ra thì không ai đi một mình cả, vì đi một mình dễ dẫn tới tinh thần thác loạn do bầu không khí nơi đây gây ra, một nơi chỉ toàn máu tanh cùng tiếng la giết thảm thiết.

Một đội ngũ lớn như đội ngũ của Xuân Đức vừa xuất hiện thì đưa tới vô số sự chú ý của phe ta cùng phe địch, không cần Xuân Đức đi tìm đã có một đám địch nhân mò đến tận nơi. Một đội ngũ ngàn người, trên những người kia sát khí lẫm lẫm.

Xuân Đức đảm nhận vai trò hỗ trợ ngay lập tức thi triển mấy kỹ năng giúp đồng đội tăng phúc. Mấy năng lực tăng phúc này của hắn tuy mới học nhưng nhờ có thực lực siêu việt nên khi thi triển cũng tạo ra hiệu quả ghê gớm.

Trong nháy mắt những người ở đây đạt được tăng phúc gấp đôi về mọi mặt. Xuân Đức nhìn mọi người nói:

" Hiệu quả tăng phúc cùng trị liệu chỉ trong phạm vi 50 dặm, ai đi ra ngoài thì sẽ mất, mọi người chú ý không để cách đội ngũ quá xa."

Mọi người cảm nhận luồng thánh quang đang bao trùm mọi người thì hưng phấn hô:

" Vâng, đội trưởng."

[Thay đổi cách gọi khi gia nhập chiến trường.]

Ngay lập tức đội ngũ của Xuân Đức triển khai thế tấn công về phía đội ngũ hai ngàn người đang đánh tới đây, trong nháy mắt đội ngũ của Xuân Đức theo trận hình mũi tên xông vào bên trong đội ngũ hai ngàn người kia.

Ngay lập tức tiếng binh khí va chạm, tiếng kêu rên thảm thiết vang lên, đội ngũ địch nhân hai ngàn người kia trong nháy mắt bị xé tan, đội ngũ Xuân Đức trong chớp mắt biến trận, phân chia làm hai bực đánh đăm tàn dư. Không quá 30 cái hô hấp, 2000 địch nhân đã chết gần hết chạy được vài người. Xuân Đức ở phía sau đội ngũ bắt đầu thu thập hồn phách bên trên chiến trường, ở bên cạnh hắn thì Ngọc Dung cùng Lam Nhã giả trang là hộ vệ thiếp thân của hắn.

Sau khi tiêu diệt xong đội ngũ hai ngàn người cùng 3 đội ngũ khác nhỏ hơn thì các đội ngũ địch nhân còn lại lập tức rút lui. Chạy đến được rất nhanh. Sau khi chém giết xong đội ngũ Xuân Đức bị trọng thương mấy trăm người không có người chết những người bị trọng thương ở bên dưới thánh quang nhanh chóng lành lại, tay chân cụt gì cũng nhanh chóng mọc lại. Có người nhịn không được nói:

" Đội trưởng năng lực thật mạnh, nếu như ở chiến trường lớn cũng phát huy được rất nhiều tác dụng. Ta vẫn không thể tin được là ta lại có lúc mạnh như vậy."

Một người bên cạnh khinh bỉ nói:

" Người cho là mọi người ai cũng ngộ như người sao. còn ở đó mà cảm thán cái gì nhanh cảm ngộ lực lượng sau này khi tiến cấp thì không cần phải lo lắng rồi."

Xuân Đức phóng ra thánh quang tiêu hao không bao nhiêu nên hắn vẫn liên tục phóng xuất không ngừng nghỉ, làm như vậy cũng dễ che giấu việc thu thần linh hồn cùng huyết sát chi khí bên trên chiến trường.

Phó đội Lữ Nhạc lúc này quát lớn:

" Không phải lúc nghỉ ngơi, các người muốn đội trưởng mệt chết sao mà còn ở nơi đó cảm ngộ, nhanh chóng đi tìm địch nhân tiêu diệt, hôm nay phải tiêu diệt 5 vạn địch nhân."

" Tiêu diệt hết đám luyện huyết tà giáo, giết giết giết" --- Mấy ngàn người cùng hét lên ôm thanh to rõ, át cả tiếng chém giết một phương bên trong chiến trường.

Ngay sau đó đội ngũ của Xuân Đức lấy tốc độ như gió lốc thổi qua bên trên chiến trường, đi tới đâu địch nhân tan tác đến đó, vì lười phải tuyển thêm thành viên nên Xuân Đức cố ý tương trợ đám tiểu đệ này, khi nào sắp chết hắn sẽ cứu mấy tên này một mạng (Người là do Ngọc Dung cùng Lam Nhã cứu nhưng Xuân Đức được tiếng).

Cả đám bây giờ không khác gì mấy con ma lang khát máu, cả người sát khí tích tụ lại không ít, đã có xu thế hình thành khí vụ.

[Tham gia bên trong chiến trường không những có đệ tử tông môn mà còn có thể lực phụ thuộc bọn họ nên số lượng người nhiều đã man.]

Sau khi đã giết địch nhân gần 9 vạn thì bắt đầu có đội ngũ cao thủ phe đối địch ra tay. Một đội ngũ ngàn người tất cả đều có tu vi Bất Diệt Cảnh trung kì trở lên, còn có hai tên Tinh Quân Cảnh sơ kì làm đầu lĩnh.

Vừa gặp nhau hai bên đã điên cuồng gào thét.

" Giết! Giết! Giết hết bọn chúng."

Có điều lần này mục tiêu của đám người kia lại là Xuân Đức, đại lượng cao thủ kiếm giữ những người khác, có hơn 300 người lao về phía Xuân Đức. Thấy tình cảnh nhưng vậy có người là lớn:

" Nhanh bảo vệ đội trưởng."

Nhưng mọi người đều bị kiềm chế không cách nào quay về bảo vệ Xuân Đức, bên cạnh chỉ có hai người Ngọc Dung, Lam Nhã thêm cô gái tràn ngập sát ý Tuyệt Duyệt.

Nhìn mấy trăm người đang lao về phía này, Ngọc Dung khẽ liếc nhìn qua Xuân Đức một cái, trong lòng nàng không khỏi cảm khái cho mấy người kia số phận bi thương, có ai ngờ rằng thiếu niên có phần non nớt này chính là một đại ma đầu phát tay một cái thì cường giả Thần Quân Cảnh cũng phải chết. Huống gì bây giờ là đám tiểu đệ, nàng sợ rằng để Xuân Đức đi ra ngoài cho những người kia chém thì cũng không việc gì cả, ngược lại những người kia bị lực phản chấn mà chết.

Có điều đang diễn kịch vui thì nàng vẫn phải đi lên làm bộ một chút, nàng dùng giọng cương liệt nói:

" Sư huynh yên tâm có sư muội ở đây không ai có thể làm hại sư huynh trừ khi sư muội chết."

Bên cạnh Lam Nhã cũng học theo nói:

" Kẻ nào muốn làm hai sư huynh thì phải bước qua xác sư muội."

Xuân Đức đang ngồi thu thập hồn phách nghe vậy thì khóe miệng co giật mấy cái. Hắn thầm nghĩ ta có yếu đuối như vậy sao.

Tuyệt Duyệt nhìn qua ba người Xuân Đức thì cảm thấy nghi hoặc vô cùng, vì sao hai cô gái có thực lực mạnh vô cùng lại nguyện ý hi sinh cho một nam nhân như vậy. Theo nàng thấy Xuân Đức mặc dù lợi hại nhưng mà lại thiếu đi cái mạnh mẽ của nam nhân, nam nhân mà lại để cho nữ nhân bảo vệ. Nhục.

Giữa lúc hai người Ngọc Dung cùng Lam Nhã thề thốt thì Xuân Đức cũng bắt đầu chém gió. Hắn nâng tay lên nói lớn:

" Ánh sáng tới từ thiên đàng hay ban cho chúng con thánh kiếm để tiêu diệt kẻ thù."

Ứng với lời nói của Xuân Đức ngay sau đó thanh kiếm trên tay mỗi người được vô số tinh quang bao bọc, còn hơn cả Xuân Đức cầu nguyện nữa là trên người bọn họ cũng có một bộ chiến giáp thánh quang. (Thi triển thừa thuật pháp, đọc thiếu điển thuyết.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 579: Quân Đoàn Ma Dục(1)

Trong nháy mắt này vũ khí của tất cả những người kia đã sắc bén lên một trình độ kinh người, một chém liền chặt đứt vũ khí đối phương, chặt đứt dễ dàng như chặt vào nước vậy. Liên miên âm thanh vang lên.

Phụt phụt phụt phụt

Từng cái đầu người bay lên cao cao, rất nhiều địch nhân bị chém thành từng khối rơi xuống đất, cả ai bên đều ngỡ ngàng nhưng không qua mấy hô hấp thì bên phía Xuân Đức cười lên như điên rồi bứt ra điên cuồng quay về vây công đám cao thủ còn lại.

Nhìn thấy chỉ trong nháy mắt chiến cuộc thay đổi thì bên phía đối phương biết đại sự không tốt liền lớn tiếng gào thét:

" Rút lui, nhanh rút lui."

Có điều hấn không nói được nhiều liền bị Lam Nhã dùng tốc độ siêu việt người ở đây đến phía sau đâm một phát chí mạng chết không kịp ngáp những cao thủ còn lại thì bị Ngọc Dung tàn sát hàng loạt, đến lúc mọi người kịp phản ứng lại thì đã có 67 tên nằm xuống.

Hai tên đầu lĩnh của thế lực đối địch gầm lên sau đó bộc phát ra Tinh Quân Cảnh sơ kì khí thế đè ép mọi người nhưng cũng giống như tên vừa la làng kia, chỉ nghe hai âm thanh

Phập phập

Hai tên này lập tức bị hai người Ngọc Dung cùng Lam Nhã xử lý, một nhát xuyên tim sức sống bị phệ huyết đao găm hút sạch.

Thủ lĩnh chết trận hình bên kia đại loạn, tới lúc này mấy tên tàn binh mới điên cuồng bỏ chạy, do đám này không tiếc thọ mệnh nên thi triển ra bí pháp chạy được rất nhanh. Ba người Lam Nhã, Tuyệt Duyệt cùng Ngọc Lam giết không hết để chạy 2 tên.

Rất nhiều đội ngũ địch nhân xung quanh đang định cắn một miếng thấy như thế một màn thì cấp tốc chạy xa xa, trong 3 cái hô hấp trong tầm mắt mọi người đã không còn địch nhân. Cả đội ngũ trong nháy mắt đứng ngây ra như phỗng, bọn họ lần đầu tiên gặp được tình huống như vậy.

Lúc sau đôi ngũ cũng có tiến lên xông phá chiến đấu có điều địch nhân vừa thấy bọn họ thì đã không tiếc bỏ lại một ít kẻ chết thay bỏ chạy mất dạng. Đi thêm một canh giờ vẫn tìm không có một ai dám đánh với bọn họ một trận thì Lữ Nhạc mới hỏi Xuân Đức.

"Đội trưởng bây giờ chúng ta làm sao? Có hay không muốn đánh đến trước cửa doanh trại địch."

Xuân Đức mở mắt ra ôn hòa nói:

"Không. Chúng ta rút, hôm nay như vậy đủ rồi, ta cũng đã mệt."

Nói xong hấn thu về thánh quang, trong nháy mắt mọi người cảm thấy một trận mát mát, bọn họ cảm thấy mình không còn cường đại như lúc trước nữa, bọn họ có chút lưu luyến cái cảm giác kia. Hơn nữa bọn họ còn cảm thấy một trận mệt mỏi vô cùng do tiêu hao thể lực cường độ cao.

Cứ như vậy đội ngũ Xuân Đức từ sâu bên trong chiến trường rút đi về, địch nhân đều bị dọa chạy nên bọn họ cứ như chốn không người mà từ từ đi về nơi đóng quân ở tây nam Đại Di Hoa Cung.

Không qua bao lâu bọn họ đã quay về căn cứ, vừa vào bên trong Tây Nam Thành thì đã có một đám lớn tu sĩ xin được gia nhập. Xuân Đức bận việc khác nên việc này do hai nô bộc của hắn lo.

Khi đi tới bia ghi chép thành tích thì đội ngũ của Xuân Đức ngày hôm nay liền đứng thứ nhất với tổng số công huân lên tới hơn một triệu, đội ngũ thứ hai chỉ mới có chưa tới 800 ngàn. Vì để ăn mừng chiến thắng ngày đầu tiên Xuân Đức quyết định mời cả đội ngũ một bữa ăn linh đình, ở bên trong Tây Nam Thành này chỉ cần có chiến công thì thứ gì ở bên trong thành đều đổi được.

Vì số lượng người quá đông nên Xuân Đức thuê luôn một cái trang viên diện tích vài chục mẫu cho mọi người cùng ở, cùng ăn.

Ngọc Dung phân phó người dưới:

" Nhanh bảo mọi người chuẩn bị đi, đêm nay chúng ta mở tiệc nơi đây, phân phó thêm vài người đến các tửu lầu bên trong thành mua hết đồ ăn về đây cho ta."

" Vâng." --- Người kia ứng một tiếng rồi rời đi ngay.

Đội ngũ của Xuân Đức tuy đã mệt mỏi nhưng ai cũng hưng phấn bùng bùng đi chuẩn bị ăn tiệc tối, việc này mấy lão già bên trong Tây Nam Thành cũng không có nghiêm cấm, ăn mừng chiến thắng là điều bình thường, miễn không sinh sự là được.

Đi tới một tửu lầu sang trọng bên trong thành, một thành viên của chiến đoàn Xuân Đức nói:

" Lão bản cho ta đặt 2000 suất ăn mang tới Hoa Man trang viên. Ta là người của " Thua liền chạy chiến đội."

Nếu là lúc đầu mọi người ở bên trong tử lâu sẽ phá lên cười vì cái tên chiến đoàn này nhưng bây giờ không có, bọn họ dùng ánh mắt sùng bái nhìn tên đội viên này, tên kia cảm nhận được ánh mắt của mọi người rất là hưởng thụ đây là lần đầu tiên hẳn được nhiều người chú ý đến vậy.

Lão bản nhìn hẳn cũng thuận mắt hơn rất nhiều nói:

" Khá lắm tiểu tử, hôm nay lão bản ta cũng vì các người chiến thắng mà giảm phân nửa giá cho các người. Tiểu tử người về trước rất nhanh sẽ có người mang sang, nhớ dành cho ta một chỗ ngồi đấy."

[Lão bản nơi đây cũng không phải là người ngoài đi vào mà là trưởng lão bên ngoài của Đại Di Hoa Cung địa vị cũng rất cao]

Tên đội viên kia gật đầu cười nói:

" Tốt, vậy tiểu bối xin về trước chuẩn bị."

Hắn nhìn qua mọi người đang ngồi nơi đây nói:

" Mọi người nếu ai có hứng thì tối này qua bên chúng ta làm một chén. "

Những người ở nơi đây nghe vậy thì đều đứng dậy vỗ tay cười nói:

" Vậy thì làm phiền rồi."

Ở bên trong một căn phòng đang ngồi mấy ông lão, người nào cũng có khí tức mạnh mẽ cường hãn vô cùng. Một ông lão mặc đạo bào màu xanh, mái tóc đã hoa râm, khẽ vuốt râu cười nói:

" Không tệ, rất không tệ. Chỉ có 6 ngàn người vậy mà có thể tiêu diệt gần 10 vạn địch nhân, không một người chết đi quả là kinh người. Nhất là

thiếu niên kia, hẳn chính là hạch tâm của đội ngũ mấy ngàn người kia, chỉ cần có hẳn đội ngũ 6 ngàn người sẽ giống như một thanh gươm nhọn không gì không phá. Không biết các ngươi có ai biết thiếu niên kia tên gì sao? "

Một ông lão khác mặc đạo bào màu xám nói:

" Hình như là đệ tử chân truyền của Hạ Băng nha đầu mới thu."

" Ô. Như vậy sao, vậy thì Hạ Băng nha đầu nhật được bảo rồi." --- Ông lão còn lại lên tiếng.

Ông lão lúc ban đầu nói:

" Không biết các ngươi nghĩ có nên tưởng thưởng cho đám nhóc kia một ít chỗ tốt khích lệ bọn nó không? "

Hai người còn lại gật đầu nói:

" Là nên thưởng, đêm nay đến nơi tổ chức tiệc kia vừa tiện ban thưởng. Để cho những người khác biết Đại Di Hoa Cung chúng ta không bao giờ bạc đãi người có công."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 580: Hắc Âm Ma Thụ Tiến Hóa

Bên trong không gian vong linh tầng 2.

Nơi đây từ khi có Hắc Âm Ma Thụ di chuyển xuống thì ngoại trừ mấy thoi thực vật cùng động vật nhỏ ra đã không còn bất cứ cái gì, tất cả những sinh vật hay vật chất có thể cung cấp năng lượng cho Mẫu Thụ (Hắc Âm Ma Thụ) đều bị nó cắn nuốt không còn.

Có điều Mẫu Thụ lúc này đây đã không còn xanh tươi như trước mà tất cả những lá cây của nó đều bị rơi rụng xuống mặt đất, lộ ra cành cây trơ trọi, kích thước của nó cũng đã thu lại rất nhiều, phạm vi tán cây chỉ còn 1 vạt dậm. Có điều nó cũng không phải đi tới cuối cùng của con đường sinh mạng mà là chuẩn bị chào đón một thời khi mới.

Xuân Đức lúc này đây cũng vì nó mà không có cùng với những người kia ăn tiệc tối, hắn đang chăm sóc cho Hắc Âm Ma Thụ bên cạnh hắn lúc này còn đang có Heo Con, cô nàng này chính là chuyên gia về chăm sóc cây, sau khi cắn nuốt không biết bao nhiêu là chất dinh dưỡng (Thi thể, máu, các loại quặng, năng lượng sinh mệnh..) thì nó lần đầu tiên sau nhiều năm thuế biến.

Cách đây không lâu ở không gian vong linh tầng 2 những loại âm khí có thật nhiều nhưng bây giờ cũng đều bị Hắc Âm Ma Thụ hấp thu sạch sẽ, không khí nơi này còn trong lành hơn cả bên trên tầng 1 nữa.

Xuân Đức nhìn thụ linh của Mẫu Thụ hỏi:

" Nói như vậy là có thể giúp cho Heo Con một lần nữa sinh ra, bước lên con đường mới mà không phải chỉ là một cự nhân thâm tình bình thường."

Thụ linh nghiêm túc gật đầu nói:

" Vâng chủ nhân, chỉ cần cô ấy hòa mình vào cùng với mẫu thụ tiêu tán hết đi đạo hạnh hiện tại thì không bao lâu sau cô ấy sẽ nhận được càng nhiều, mẫu thụ sẽ sinh ra cô ấy một lần nữa với thân thể hoàn mỹ nhất, tất cả những năng lực bây giờ cũng sẽ có mất đi mà chỉ càng mạnh mẽ hơn."

Xuân Đức vẫn còn lo lắng nói:

" Có nguy cơ thất bại không? Mà năng lượng dự trữ của mẫu thụ còn nhiều không hay để ta ra ngoài giết một ít con mồi cho người cắn nuốt."

Thụ linh khuôn mặt bé nhỏ hiện lên một nụ cười rất nhân tính, nó nói:

" Chủ nhân người không cần lo lắng, qua thời gian dài xúc tích lần này mẫu thụ không những đột phá nhất cấp mà là tam cấp, theo như lời Vô Địch đại nhân thì lần này thuế biến vô cùng an toàn không có nguy hiểm gì. Vì vậy việc của cô ấy cũng không có khả năng thất bại."

Nhìn qua bên cạnh Heo Con, Xuân Đức rất nghiêm túc hỏi:

" Bé con, muội có muốn làm như vậy không? Nếu không thì ca ca cũng không có ép muội. Dù sao quyết định vẫn là do muội lựa chọn."

Heo Con không chút do dự nói:

" Muội muốn một lần nữa được sinh ra nếu có mẫu thụ thì muội sau này sẽ là người mạnh nhất, sẽ đánh cho ca ca bầm dập. Hi hi."

Xuân Đức mặt đen lại, con bé chết tiệt này hẳn thì nghiêm túc mà nàng còn giỡn, cho nha đầu kia một cái cốc, Xuân Đức nói:

" Sau này mọi người có mẫu thụ trợ giúp cũng vậy thôi, sẽ luôn là bại tướng dưới tay ca ca."

Heo Con chu mỏ không phục nói:

" Còn lâu."

Sau một lúc trêu chọc nhau thì hai người mới dừng lại, lúc này đây ba cô nàng kia cũng đã biết chuyện và tới đây chúc phúc cho Heo Con. Sau khi đã chuẩn bị tất cả mọi thứ từ việc nhỏ nhất nhất đến việc lớn nhất thì việc thuế biến mới được diễn ra.

Heo Con lúc này ngồi ở bên cạnh gốc của mẫu thụ, cơ thể nàng hóa thành từng luồng bạch sắc dung nhập vào bên trong mẫu thụ, cùng lúc mẫu thụ cũng rung động mãnh liệt lớp vỏ cây khô nứt lộ ra một lớp vỏ cây tươi mới bên dưới đầy sức sống. Cả mẫu thụ bao trùm bởi ánh sáng hai loại ánh sáng, từng điểm tinh quang rơi rụng trên mặt đất.

Phạm vi Mẫu Thụ bao trùm những loại thực khác cũng lay động theo nhịp điệu như đang đón chào một vị vương giả sắp được sinh ra. Rất nhanh cơ thể của Heo Con đã phân ra thành tất cả bạch quang tiến vào bên trong Mẫu Thụ lúc nàng tiêu tán hết thân thể thì một cái hư ảnh hiện ra nhìn mọi người vẫy tay chào. Cái hư ảnh kia chính là Heo Con, trong miệng của nàng còn nói cái gì đó nhưng không ai nghe rõ chỉ biết là nàng đang an ủi mọi người đừng lo lắng. Mãi sau một lúc thì cái hư ảnh kia cũng biến mất.

Sau khi Heo Con tất cả đều dung nhập bên trong mẫu thụ thì cả mặt đất lúc này chấn động mãnh liệt, cả cây đại thụ bao trùm huyết hải lúc này lấy tốc độ kinh người sinh trưởng ra. Từng cành cây non đâm ra tua tủa kéo dài sau đó lại già đi nhanh chóng, sau đó lại sinh ra, quá trình cứ liên tục lặp đi lặp lại.

Rất nhanh cành cây đã bao phủ phạm vi

5 vạn dặm.

Khi đạt tới phạm vi 5 vạn dặm thì nó không tiếp tục sinh trưởng nữa nhưng chưa được bao lâu thì một cỗ sinh mệnh kinh người phóng ra bắt đầu thúc đẩy Mẫu Thụ tiếp tục sinh trưởng.

6 vạn dặm

7 vạn dặm

8 vạn dặm

Khi đạt tới 8 vạn dặm nó một lần nữa dừng lại, vô tận các rễ cây sinh ra từ trên các cành cây phía dưới mọc thật dài đâm thẳng xuống phía bên dưới đất, khi đâm xuống bên dưới đất những rễ cây kia nhanh chóng biến lớn chống đỡ những tán cây to lớn. Quá trình này diễn ra rất nhanh.

Sau khi từ Mẫu Thụ đã vững chắc thì đồng loạt tất cả vỏ cây của Mẫu Thụ đồng loạt tách ra rơi xuống bên trên mặt đất, lộ ra một thân cây trong sáng như ngọc, có quang huy lưu chuyển xung quanh, cùng lúc đó mấy người Xuân Đức cũng có thể trông thông một cô gái đang nằm yên giữa mẫu thụ. Cô gái kia chính là Heo Con có điều lúc này nàng đang ngủ say.

" Thật kì diệu, tạo hóa đúng là kì diệu" --- Xuân Đức nhìn thấy cảnh này cũng nhin không được than thở một tiếng.

Mấy cô gái bên cạnh hắn cũng đồng loạt gật đầu, hai mắt không chớp nhìn Heo Con đang lặng yên ngủ bên trong Mẫu Thụ.

Sau khi lột hết lớp vỏ thì Mẫu Thụ lại một lần nữa phát sinh dị biến, trên khắp tất cả thân cây đều xuất hiện chi chít phù văn đủ loại, từ loại Xuân

Đức có thể hiểu ra đến loại Xuân Đức chưa từng nhìn thấy.

Những phù văn kia hiện ra, dung hợp sau đó lại vỡ tan biến mất, một lúc lâu sau lại hiện ra mãi cho đến khi tất cả những phù văn kia biến thành hắc sắc thì mới dừng lại. Lại chờ thêm một thời gian thì những phù văn kia lại ẩn đi.

Tiếp sau đó Mẫu Thụ lại một lần nữa điên cuồng sinh trưởng. Lần này sinh trưởng có thể nói là kinh tâm động phách, qua hai lần tiến triển thì nó mới đạt tới phạm vi 8 vạn dặm vậy mà không ngờ lần thứ ba một lần tiến triển đạt tới phạm vi bao trùm 120 vạn dặm. Bao phủ toàn bộ vùng trung tâm không gian vong linh tầng 2.

Diễn tả thì nhanh chứ thực tế đứng nhìn Mẫu Thụ phát triển cũng không có nhanh như vậy, thời gian đã trôi qua đi khá nhiều, mất hơn nửa tháng nếu như hấn nhớ không lầm.

[Sau lần thí nghiệm lực lượng giữa con tuyệt báo cùng Bóng Anh, Xuân Đức cảm thấy không gian cần được cô nên hấn đã không tiếc tiêu hao một lượng lớn năng lượng gia tăng diện tích không gian vong linh lên. Bây giờ tầng 1 đã có diện tích 200 vạn dặm, tầng 2 là 500 vạn dặm, tầng 3 là một ngàn vạn dặm. Tốc độ bề cong thời gian của tầng 1 là 300 lần, tầng 2 là 200 lần, tầng 1 là 100 lần.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 581: Hắc Âm Ma Thụ Tiến Hóa 2

Sau khi tán cây của mẫu thụ không có phát triển nữa thì lá của nó bắt đầu mọc ra, tốc độ mọc ra của lá cây có thể nói là nháy mắt một cái xanh um.

[Bên trong không gian vong linh bây giờ đã không còn mặt trăng, mặt trời do ngày trước Vô Địch cần nguyên liệu nên dùng đi mất. Mà bây giờ Xuân Đức nhìn thấy lá cây xanh um vì mỗi chiếc lá cây phát ra ánh sáng xanh ngọc bích dịu nhẹ.]

Từ bên trên những cành cây nhanh chóng mọc ra vô số những quả to bằng quả dưa rồi rụng xuống bên dưới như sung, những trái cây to như quả dưa kia vừa chạm xuống đất thì lập tức cắm rễ xuống đất, cả quả trái cây vỡ tung ra bên trong có một cái cây hoa ăn thịt bé nhỏ hiện ra. Nhưng cái cây hoa ăn thịt kia lớn nhanh như thổi không qua mấy phút nó đã to như một cái nhà hai tầng.

Loại cây ăn thịt này có hoa màu phấn hồng phát ra ánh sáng rất đẹp, xung quanh cây hoa ăn thịt này có vô vàn các loại dây leo trắng kiện có gai. Từ những cây hoa này phát ra mùi hương dịu nhẹ khiến người ta thoải mái.

[Thoải mái với người nhà, còn với địch nhân thì sẽ là độc dược chí mạng.]

Thoáng chốc cả không gian vong linh tầng 2 như bừng sáng, màu xanh lục huyền ảo cùng màu hồng xinh đẹp quả là giống như thiên đường. Mấy cô gái bên cạnh hẳn liên tục kinh hô không thể tin được, thật vi diệu đủ loại.

Đang lúc Xuân Đức còn đang ngây ngốc nhìn cảnh tượng xung quanh thì thụ linh của Mẫu Thụ xuất hiện trước mắt hắn, nhìn thụ linh Xuân Đức dùng ngón tay thọt thọt má của nó hỏi:

" Làm sao mẫu thụ lớn lên mà người vẫn bé tí thế này, ta còn nghĩ người từ nắm tay ít ra cũng phải lớn thành trái bóng chứ."

Thụ linh ngốc manh gãi đầu nó không biết trả lời câu hỏi kia làm sao cả. Xuân Đức thấy vậy thì hỏi nhanh:

" Lần này sao rồi? Tấn thăng mấy cấp? Có cái gì năng lực bá bá không?"

Thoáng bị hỏi nhiều như vậy thụ linh sau một lúc sắp xếp ngôn từ mới nói:

" Thừa chủ nhân lần này Mẫu Thụ đã đạt tới cấp ba, bây giờ ngoại trừ khả năng giúp người cảm nhận đạo tâm, đạo vận, cùng nhiều loại đại đạo khác thì còn có những năng lực của bé Heo, không những vậy bây giờ Mẫu Thụ có thể sinh ra thụ tinh(yêu cây) chiến đấu hoặc có thể sinh ra sinh mệnh thể cao cấp có trí tuệ cao."

Xuân Đức nghe có thể sinh ra sinh mệnh thể cao cấp thì chỉ bản thân hỏi:

" Mẫu thụ có thể sinh ra sinh mệnh thể như ta sao? "

Thụ linh có phần ngượng ngừng đáp:

" Không thể, sinh mệnh cấp cao ở đây là chỉ sinh vậy giống như nhân loại, yêu tộc có tư chất vượt trội hơn so với đồng tộc. Còn những sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt bị thiên địa giới hạn như chủ nhân thì không thể nào sinh ra."

Xuân Đức nghe thế thì có phần thất vọng, hắn còn tưởng một bước lên trời rồi cơ, lên hắn sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt mười tầng thì ngon, một phát lên làm bá chủ thiên hạ. Ai đụng vào liền xử thẳng đó, đi tìm mấy thẳng ngày trước đánh ông bạn Vô Địch tàn phế xử sạch. Giết tất cả mang về làm phân bón cây.

Suy nghĩ một chút Xuân Đức nói:

" Thử sinh ra một con thụ tinh chiến sĩ cấp thấp xem nào."

Thụ tinh gật đầu, rất nhanh một trái cây lớn có chiều cao 50 phân được sinh ra rồi rơi xuống đất, từ bên trong sinh ra một cái cây toàn gai là gai, có hai cánh tay là từ cành cây, bộ rễ tiêu biến biến thành hai chân, cả người được bao phủ bởi áo giáp vỏ cây vô cùng cứng rắn. Con thụ tinh chiến sĩ kia chạy rất nhanh, thêm vào đó nó còn có bốn nguyên nữa cực kì bá.

Sức mạnh của thụ tinh chiến sĩ cấp thấp nhất này ngang tầm Bất Diệt Cảnh sơ kì nhưng mà có Tinh Quân Cảnh nào xem thường bị nó làm bị thương thì liền toi mạng biến thành thụ tinh như nó.

[Khả năng đồng hóa địch nhân: Lây nhiễm bốn nguyên lực lượng cho địch nhân khiến cho địch nhân cũng biến thành thụ tinh chiến sĩ. Năng lực phụ thuộc vào Mẫu Thụ.]

Ở bên cạnh mấy cô gái mắt đẹp chăm chăm nhìn vào thụ tinh chiến sĩ, hai mắt bắn ra hào quang nóng rực. Xuân Đức thấy thế thì nghi hoặc hỏi:

" Mấy con bé các ngươi làm gì mà nhìn nó ghê vậy? "

Vũ Y hoạt bát cười cười nói:

" Ca ca có thể bảo Mẫu Thụ sinh ra một con thụ tinh chiến sĩ ngang sức với bọn muội để hằng ngày luyện tập không? Mấy tỷ muội với nhau ra

tay không có thoải mái à."

Xuân Đức hỏi thu linh:

" Có thể không? "

Thu linh lắc đầu nói:

" Không thể chủ nhân, dinh dưỡng không đủ để sinh ra chiến sĩ thụ tinh mạnh mẽ như vậy, mọi năng lượng đã được dùng để bồi bổ cho cô gái kia rồi."

Xuân Đức còn đang định nói cái gì thì sắc mặt hắn trong nháy mắt hiện lên sự kì quái, hắn mới vừa nhận được tín hiệu nguy hiểm đến tính mạng tới từ nô bộ của hắn. Xuân Đức bảo mấy đứa em ở đó chơi hắn đi ra ngoài có chút việc.

Xuân Đức một lần nữa xuất hiện ở bên ngoài, bây giờ cũng đang là buổi tối. Hắn đẩy cửa đi ra khỏi phòng của mình thì thấy một cảnh hỗn loạn bên trong trang viên, đội viên của hắn đã chết gần hết chỉ còn lại hai mấy người đang cùng Lam Nhã và Ngọc Dung thủ ở trước cửa. Trên người các nàng vết thương chồng chất, đối thủ của các nàng là mấy chục lão già, đứng sau mấy lão già này là một thiếu niên anh tuấn có phần âm hiểm.

Xuân Đức mở cửa đi ra thì ngay lập tức khiến cho mọi người nơi đây chú ý. Không để ý tới ánh mắt người ở đây Xuân Đức mặt không biểu tình nhìn Ngọc Dung hỏi:

" Không phải là đang ăn tiệc à, làm sao lại thành thế này? "

Ngọc Dung còn chưa nói thì đã có một âm thanh tràn ngập oán độc vang lên:

" Thiếu môn chủ chính là hắc, hắc là người lúc trước hạ sát thủ với hai người chúng ta, may mà chúng ta chạy nhanh chạy thoát một kiếp bằng không lúc này đây cũng đã là vong hồn dưới kiếm cho mấy tên phản đồ này."

Xuân Đức quay đầu nhìn lại thì thấy hai cái khuôn mặt không quen thuộc lắm, có điều nghe giọng nói thì hắc nhớ đến con cá tạp không bao lâu trước đây mới xin cánh tay. Nghe hắc gọi tên thanh niên âm hiểm kia là thiếu môn chủ ánh mắt Xuân Đức không nhịn được hiện lên sự vui vẻ, tìm đũa mắt không có thấy, ai ngờ ở một nơi lại có thằng ngu tự tìm đến cửa.

Cái tên được gọi là thiếu môn chủ gì đó nghe thấy thủ hạ mình nói thì quát lớn:

" To gan, còn không nhanh quỳ xuống nhận lỗi, dám mưu hại đồng môn người biết là tội gì không? Nếu như buông vũ khí xuống thì ta còn có thể nhân từ tha cho các ngươi một mạng, bằng không thì tự gánh lấy hậu quả."

Miệng thì nói vậy chứ thực tế tên này đang đề phòng huyễn thân mà Xuân Đức để lại cho hai người Lam Nhã cùng Ngọc Dung, hai nàng khi trước đã liên tục thi triển mấy lần giết chết một đám Thiên Quân Cảnh bên trong Tây Nam Thành, tuy là lấy dao mổ trâu cắt tiết gà nhưng mà cũng đành phải dùng, vì không dùng các nàng liền chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 582: Ta Lại Còn Sợ Đại Di Hoa Cung Lắm Cơ

Ở bên cạnh tên này một đám tay chân cũng phụ họa theo:

" Thiếu môn chủ là người nhân đức, còn không nhanh buông vũ khí đầu hàng, còn định ngoan cố chống lại đến khi nào."

Xuân Đức hài hước nhìn mấy người hỏi:

" Các người có tìm lý do gì cho nó hợp lý một chút chứ, đừng có làm ta mắc ị như vậy. Ba cái thứ rác thải không qua tái chế này mà bảo ta đi mưu hại bọn chúng có hay không đầu óc các người đều là cứt hay não đều bị chó gặm đi rồi. Nếu còn thì phải nghĩ xem cái loại mặt hàng bỏ đi kia thì có thứ gì để ta mưu đồ giết người đoạt bảo."

[Nhân vật chính đạo này sâu đời muốn xem xiếc nên không có vội giết người như trước kia. Dù sao cũng chết thôi thì tạo phúc tích đức cho con cháu để bọn chúng hít thêm mấy hơi thở.]

" Nói nói, tiểu cầu nói cho đại gia biết thích cái gì đại gia cho, đừng có kéo cả bày đến cản như vậy."

Mấy người đối diện sắc mặt trướng đến hồng, mấy tên lão già có ngu cũng biết là Xuân Đức chẳng đi cướp hay đoạt cái gì của tên thuộc hạ đứng phía sau thiếu môn chủ. Nhưng vì mặt mũi vẫn có người quát lớn:

" Trinh Bân thiếu gia bảo người đã cướp đi 1 viên tinh thạch thái cổ hoang thú cấp 3 của hắn còn không mau nhận tội."

Xuân Đức lấy ra một cái ghế vừa ngồi xuống nghe vậy thì vén lên chân của Lam Nhã lấy ra một cái vòng chân ném cho đám người trước mặt nói:

" Cho các người đây, trong cái vòng đó có tinh hạch của thái cổ hoang thú từ cấp 1 cho đến cấp 7, sướng chưa, đem về mà làm của hồi môn."

Nhìn cái lắc chân người mới vừa lên tiếng cảm thấy khuôn mặt nóng lên, hẳn có chút không thể nào tin rằng Xuân Đức lại lấy tinh hạch của thái cổ hoang thú đi làm lắc chân, có điều hẳn vẫn chày cối quát lớn:

" Tiểu tử ăn nói ngông cuồng, không những nhục mạ trưởng lão trong môn phái lại còn ăn trộm đồ vật của ta,biết tội gì sao? "

Xuân Đức vẫn giữ vẻ mặt mỉm cười nhưng trong nháy mắt thay đổi hẳn ném ra một chiếc dép quát.

" Biết cmm, nghèo không có quần mà mặc lại còn làm cao."

Có điều Xuân Đức dùng lực hơi lớn nên chiếc dép của Xuân Đức phi chúng mặt tên kia thì đầu hẳn liền bẻ ra nằm trên mặt đất, thấy vậy một màn chưa ai kinh hô thì Xuân Đức đã kinh hô một tiếng.

" Yếu vậy, có vậy cũng chết rồi à."

Mọi người cũng trừng mắt, há hốc mồm ra không cách nào tin được Xuân Đức ném ra một dép liền giết chết một tên trưởng lão lâm thời. Một người run giọng nói:

" Lý.. Lý trưởng lão thật chết rồi, bị một chiếc dép ném chết."

Trong nháy mắt những người ở đây sắc mặt trắng bệch, một vị Hằng Quân Cảnh cứ như vậy yếu đuối không chịu nổi bị một chiếc dép ném vào mặt liền chết.

Tên thiếu môn chủ Đại Di Hoa Cung trong mắt hiện lên một tia kinh sợ nhưng ngay sau đó hấn gầm lên:

" Dám mưu hại nội môn trưởng lão tội đáng chết, ta đại biểu cho chấp pháp Đại Di Hoa Cung phán những người này là phản đồ tông môn, ai cũng có quyền chu diệt. "

Những người bên cạnh cũng tinh thần chính nghĩa lên cao đồng loạt hô to:

" Giết phản đồ, giết phản đồ, giết phản đồ."

Sau màn trình bày đầy tâm huyết vị thiếu môn chủ kia nhìn qua mấy lão giả nói:

" Xin nhờ các vị tiền bối ra tay trấn áp phản đồ."

Mấy ông lão kia cũng thở dài, quyền uy của tông chủ bên trong Đại Di Hoa Cung là to lớn không thể tả, đến cả mấy vị thái thượng trưởng lão cũng phải nghe theo. Vì thế con của hấn làm ra chuyện gì cũng không ai có thể phản kháng.

Mấy người này mặc dù kiêng kỵ hai người Lam Nhã cùng Ngọc Dung nhưng dưới bức ép vẫn phải rút kiếm xông lên. Xuân Đức thấy thế thì la lên:

" Tiểu lý phi đao éo bằng tao phi dệp. Tiếp chiêu."

Vèo bốp, vèo vèo vèo... bốp bốp

Chỉ thấy hai bàn tay Xuân Đức như ảo ảnh ném ra thứ gì, ngay sau đó liền thấy mấy tên trưởng lão đầu như dưa hấu bể nát rơi xuống bên dưới sân, chết đến thê thảm.

Xuân Đức đứng dậy vươn vai một cái trước sự kinh ngạc của mọi người hẳn nói:

" Đang muốn một lần giết chết tất cả các ngươi nhưng mà thôi, bây giờ chúng ta cùng nhau vui chơi chút nhé. Chuyên mục đồ thành bắt đầu."

Xuân Đức vỗ tay một cái, một cái siêu cấp kết giới được tạo từ vô số cành cây hiện ra từ hư không bao trùm khắp tây nam thành(cành cây của Mẫu Thụ). Trên những cành cây kia rơi xuống vô số quả to nhỏ bất đồng hóa thành hằng hà vô số thụ tinh chiến sĩ nhưng thụ tinh chiến sĩ này vừa xuất hiện thì liền điên cuồng công kích người bên trong thành.

Trong nháy mắt tiếng kêu lên thảm thiết vang lên khắp bên trong thành, cả một tòa thành trong nháy mắt biến thành tu la tràng. Khắp nơi trên đường phố máu tươi chảy dàn rụa, tay, chân, ruột, nội tạng.

Mấy ngàn người bên trong trang viên của Xuân Đức cũng gặp thụ quái tấn công, vô số thụ tinh chiến sĩ như ác ma vung vẩy hai cánh tay đánh về đám tu sĩ, tên nào bị đánh trúng thì máu thịt bay tán loạn, tên nào may mắn bị xước da thì lại nhanh chóng biến thành nhân yêu.

Ngay lúc này có ba ông lão bay trên bầu trời đứng cách nơi Xuân Đức không xa, một ông lão mặc áo lam trầm giọng nói:

" Nên thu tay lại việc này đến đây thôi. Bằng không lúc tông chủ trách tội xuống thì.."

Phập

Ông lão còn đang nói thì một cốt mâu xuyên thẳng qua thân thể bắn bay ra xa xa. Xuân Đức hời hợt nói:

" Lại còn muốn hù dọa ta, ta lại còn sợ tông môn các ngươi lắm cơ."

Nhìn hai ông lão còn lại Xuân Đức hỏi:

" Hai vị có muốn trải nghiệm cảm giác sinh tử không? "

Hai ông lão còn lại nghe thế thì sắc mặt thập phần khó coi nhưng sau một lúc thì hai người bọn họ nói:

" Người muốn thế nào mới đồng ý tha cho hai người chúng ta."

Xuân Đức đang ăn đùi dị thú nướng nói:

" Đi chặt đầu vị tiên bối đáng kính khi nãy về cho ta, rồi đi nhìn xem bên trong thành cho tên nào làm bị thương thụ quái của ta không, tên nào làm bị thương liền giết hẳn, tên nào không làm bị thương thì đánh tàn phế cho thụ quái của ta giết."

Xuân Đức còn chưa nói xong thì hai ông lão đã nói:

" Không thể nào, người đòi điều kiện."

Xuân Đức cũng lười nhiều lời hẳn còn đang bận ăn. Cũng không thấy hẳn ra tay cả ba ông lão cùng lúc chia năm xẻ 7 hóa thành đầy trời thịt vụn, ngay sau đó từ thi thể ba ông lão bay ra hai đạo năng lượng một đỏ một xanh bay về trong cơ thể Xuân Đức.

Lúc này đây những người bên cạnh trừ Lam Nhã cùng Ngọc Dung ra ai cũng chân tay mềm nhũn, sợ hãi đến sắc mặt trắng bệch.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 583: Tang Thi, Thụ Tinh. Thịnh Yến Bắt Đầu

Cái tên thiếu môn chủ gì đó được Xuân Đức cho nguyên một đám thụ tinh trung cấp có 4 tay thân cao 4 mét chiều cổ, trên người tên này pháp bảo phòng thân nhiều vô số kể có điều tu vi hẳn cũng bình thường nên Xuân Đức muốn làm thịt hẳn thịt đập liền chết. Có điều nhìn hẳn vùng vẫy, khóc sụt mướt cầu xin tha thứ thì Xuân Đức cảm thấy vui phết.

Tên này đây không còn cái bộ dạng cao cao tại thượng như lúc trước mà bây giờ đã sợ đái ra quần rồi. Bên người hẳn có mấy tên cao thủ bảo hộ nhưng cũng chỉ có thể gian nan đứng một chỗ phòng ngự không tài nào chạy đi ra chỗ khác.

Xuân Đức nhìn qua Lam Nhã cùng Ngọc Dung nói:

" Ở trên cao ngồi ăn nhìn xem toàn thành bây giờ thú vị đến mức nào."

Xuân Đức mang theo một bàn yến tiệc bay lên trên cao, từ bên trên cành cây đang bao phủ khắp tây nam thành biến ra một nhánh cây hóa thành bàn ăn cùng ghế cho hẳn ngồi. Khi Xuân Đức ngồi lên thì có thể quan sát được toàn bộ tây nam thành.

Tây nam thành cũng không lớn gì, cũng chỉ khoảng mấy ngàn dặm vuông, số người ở nơi đây cũng chỉ có vài triệu người. Nhưng sau buổi tối hôm nay chắc cũng chỉ còn đất và cát. Ở nhiều nơi lúc này vẫn đang có nhiều đội ngũ của đám con cháu trong tông đang dùng đủ loại kì dị bảo vật đau khổ chống đỡ.

Nói ra cũng có phần tàn nhẫn, người đắc tội với Xuân Đức cũng không có mấy người, đáng lý ra Xuân Đức chỉ nên giết mấy người đắc tội với hắn thôi. Có điều Xuân Đức bây giờ đã khác xưa, có chết nhiều người hơn nữa hắn cũng chẳng tiếc thương, ai chết mặc ai miễn không phải người của hắn là được.

Xuân Đức nhìn tình cảnh phía dưới bỗng nhiên nhớ tới cái gì. Tí nữa thì hắn quên thôn thiên ngư của hắn. Nhảy xuống phía dưới, Xuân Đức nâng tay lên chém mấy lần bên cạnh mấy tên đang bảo vệ tên thiếu môn chủ kia lập tức chết nhăn răng.

Xuân Đức nhìn tên nam tử anh tuấn trước mặt chém của hắn một bên chân sau đó hỏi:

" Thôn thiên ngư ngươi đã ăn chưa? "

Tên nam tử kia ánh mắt sợ hãi không cách nào che giấu, mặc dù hắn bị chặt chân nhưng lại không dám kêu, hắn không do dự mà đưa ra hai con thôn thiên cho Xuân Đức, nhìn thấy chỉ còn hai con thôn thiên ngư Xuân Đức đập cho tên kia một pháp, đầu lâu nát bét dịch óc bay tứ tung.

" Đồ vật của ta cũng dám ăn. May mà ngươi mới ăn một con bằng không ta liền hành hạ ngươi đến khi nào thần hình đều tự hủy."

Lúc này Ngọc Dung đi tới bên cạnh Xuân Đức cẩn thận hỏi:

" Chủ nhân vậy còn mười mấy người kia nên làm sao? "

Mười mấy người kia chính là mười mấy tên đã không có phản bội Xuân Đức mà vẫn cùng hai người Ngọc Dung cùng Lam Nhã thủ ở trước cửa. Xuân Đức nhìn lại phía những người đó thì cả đám đều nom nớp lo sợ rút lui mấy bước về phía sau.

Nhìn Ngọc Dung hẳn ném cho nàng cái giới chỉ của tên thiếu môn chủ kia rồi nói:

" Cho bọn họ đi theo làm cho tươm tất một chút, mang ra một ít thành ý."

Ngọc Dung hiểu ý gật đầu nói:

" Vâng, Chủ nhân."

Sau khi Ngọc Dung rời đi thì Lam Nhã đi lên hỏi:

" Chúng ta nên làm gì tiếp theo sư huynh."

Xuân Đức đưa cho nàng một cái đũa nướng đang ăn dở nói:

" Cầm lấy ăn đi, chúng ta đi tới phủ thành chủ nhìn xem có gì không."

Sau đó hai người bước ra ngoài trang viên đi về phía phủ thành chủ, nơi đây chỉ còn lại mười mấy người cùng vô số tàn chi khắp nơi, lúc này có mấy người nhìn không được ngồi xuống thở dốc, một người vừa liều mạng hô hấp vừa nói:

" Quá đáng sợ, đội trưởng thật quá kinh khủng, lúc nãy nhìn ra một cái tí nữa khiến ta sợ chết đứng."

Một cô gái ngồi ở bên cạnh cũng nói theo:

" Ta cũng chưa từng nhìn thấy ai lại kinh khủng như vậy."

Một người khác nhìn lên Ngọc Dung mang theo ý thăm dò nói:

" Ngọc Dung tỷ, không biết đội trưởng muốn xử lý chúng ta như thế nào."

Ngọc Dung mỉm cười dịu dàng, nàng cười lên xinh đẹp như bông hoa mới nở. Nàng nhìn mọi người dùng giọng ôn nhu nói:

" Mọi người không cần phải sợ, chỉ cần mọi người cũng như ta giao ra linh thần để ta để lại ấn ký sau này đi theo chủ nhân là được. Chủ nhân chính là một vị cường giả cái thể được đi theo người thì cuộc đời này mọi người có thể đạt tới độ cao không thể tưởng tượng. Với chỉ cần mọi người đóng góp đủ lớn thì có thể mời người ra tay giúp đỡ. Ta tin rằng cừu nhân của mọi người đứng trước mắt chủ nhân cũng không đáng nhắc tới."

Mọi người trong nháy mắt lâm vào trầm tư, việc làm chó cho người khác không phải ai cũng muốn. Nhưng suy cho cùng làm cầu đi theo phía sau một con cạp vẫn tốt hơn là bán mạng cho đám dã lang khác. Với điều quan trọng nhất chính là không đồng ý liền chết. Rất nhanh tất cả mọi người đều gật đầu đồng ý.

Xuân Đức đi tới thành chủ phủ thì nơi đây vẫn đang còn rất nhiều người điên cuồng chém giết với quái thú, có điều nhìn những người này chiến đấu Xuân Đức có thể nhận thấy sự tuyệt vọng trong mắt từng người.

Đi theo sự chỉ dẫn của thụ tinh chiến sĩ Xuân Đức rất nhanh liền đi tới một nơi có cánh cửa bằng đá ngăn lại. Cũng không rõ đá này thuộc phẩm chất gì mà thụ tinh chiến sĩ cấp 2 có 4 tay đánh lên cũng chỉ để lại vết ngón.

Mang ra Ngũ Kiếp Kiếm, Xuân Đức chém mạnh một cái.

keng

Một tiếng kêu đinh tai vang lên, Xuân Đức chém mạnh một cái thì cái tảng đá phía trước xuất hiện một vết kiếm sâu nửa mét. Cát đi Ngũ Kiếp

Kiểm trên bàn ta Xuân Đức hiện ra Hồn Độn Ma Khí-Mộng Mi Ma Trảo, lần này hẳn vận dụng XD-Tuyệt kỹ công kích.

Rầm.. âm âm

Với 8 lần lực bộc phát cả cách cửa như là gõ ép một trảo liền nát. Lộ ra bên trong là một cái thông đạo nối liền với một cái kho, ở trong này còn có 3 nữ nhân cùng 5 nam nhân. 3 nữ nhân kia kia có khuôn mặt xinh đẹp, thân hình cân đối bây giờ đang lỏa thể bị 5 nam nhân kia điên cuồng chà đạp.

Thấy Xuân Đức đi vào 5 tên nam nhân kia ánh mắt điên cuồng cầm lên vũ khí chém về phía Xuân Đức, Xuân Đức cũng không có dừng lại mà đi qua 5 người, vừa đi vừa tiện tay chém đôi mấy tên kia. Lúc đi qua ba nữ nhân trần như nhộng đang nằm rên rĩ trên mặt đất hẳn, rút ra thanh kiếm của Lam Nhã cho ba nàng mỗi người một kiếm vào tìm, giúp các nàng ra đi vui vẻ.

Đi vào gian nhà kho đập vào mắt chính là mấy núi yêu linh, bảo vật đủ kiêu. Khi vừa vào bên trong Xuân Đức đang cầm kiếm của Lam Nhã đâm lên trên một cái, sau đó buông kiếm ra. Sau khi hẳn đi qua cửa một lúc thì có một cái xác từ bên trên rớt xuống cái " bịch."

[Đánh lén không chuyên nghiệp và cái kết.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 584: Tang Thi, Thụ Tinh. Thịnh Yên Bắt Đầu (2)

Chưa bao giờ nhìn thấy nhiều như vậy tài vật Lam Nhã ở phía sau cảm thấy hoa cả mắt nếu không phải có Xuân Đức đang đứng phía trước thì nàng đã nhào lên rồi ôm lấy những bảo vật kia. Xuân Đức thì khác chỉ bấy nhiêu đây còn chưa thể làm hấn động tâm chứ đừng nói gì là phát cuồng lên.

Bên trong này yêu linh thạch trung cấp cùng cao cấp thì dồn lại thành từng núi nhỏ, chỉ có tuyệt phẩm là được để vào bên trong rương. Nơi này có gần 300 rương đựng tuyệt phẩm yêu linh, mỗi rương có 100 viên. Ngoài ra có rất nhiều loại binh khí cùng áo giáp phẩm chất tầm thường.

Vung tay lên một cái lỗ hồng không gian xuất hiện nó như một cái máy hút bụi, hút tất cả vào bên trong không gian vong linh tầng 1. Không qua mấy hô hấp thì cả một cái bảo khố trống trơn không còn một cái gì. Sau khi hút xong tất cả vào trong thì cái lỗ hồng không gian kia cũng biến mất.

Nhưng Xuân Đức cũng không có rời đi ngay mà là tìm kiếm xem nơi đây có còn cái gì không. Sau một lúc xác định nơi này không còn gì thì hấn mới rời đi. Khi đi ra ngoài thì hấn cũng thu mấy cái xác dọc đường vào trong làm phân bón cho mẫu thụ.

Đi tới một ngôi tháp cao bên trong Tây Nam Thành, Xuân Đức liền ngồi xuống đó bắt đầu dùng niệm lực thao túng tất cả những linh hồn đang tán loạn khắp nơi bên trong thành quay về Huyết Liên Trấn Hồn.

Dưới sự dẫn dắt của niệm lực cường đại tất cả những hồn phách đang du đãng bên trong Tây Nam Thành điên cuồng bay về một nơi hình thành biển linh hồn. Do tất cả những người chết đi đều là tu sĩ nên linh hồn của bọn hắn đều rất cường đại, đa phần đều giữ được kí ức cùng ý thức lúc còn sống.

Nhưng khi bọn họ đi tới phạm vi bên trong 100 mét xung quanh Xuân Đức thì đều rất nghe ròi, có thứ tự bay vào bên trong Huyết Liên Trấn Hồn.

Thời gian từ từ trôi qua.

1 canh giờ.

2 canh giờ.

3 canh giờ. Sau khi trải qua 6 tiếng thì cuộc đại đồ sát bên trong Tây Nam Thành mới kết thúc, tất cả những phần tử ngoan cố chống cự đều đã vong mạng. Xuân Đức cũng thu được đại lượng hồn phách, trong ngày hôm nay hắn thu về tổng cộng gần 5 triệu hồn phách tu sĩ. Trong đó có ba chủ hồn Thần Quân Cảnh sơ kì.

" Để ta thử xem coi là bây giờ có thể ngưng ra hồn phách mạnh tới mức nào. Ngưng"

Xuân Đức hô lên một tiếng ngay sau đó bên trong Huyết Liên Trấn Hồn hàng triệu hồn phách bắt đầu lấy ba chủ hồn làm đích mà dung nhập vào bên trong, trong nháy mắt khí thế của ba chủ hồn ngày càng tăng cao.

Thần Quân Cảnh nhị trọng.

Thần Quân Cảnh nhị trọng đỉnh phong.

Thần Quân Cảnh tam trọng sơ kì.

Thần Quân Cảnh tam trọng đỉnh phong.

Khi khí thể ba chủ hồn kéo lên Thần Quân Cảnh sơ kì đỉnh phong thì dừng lại không tài nào bước qua một bước tiến vào Thần Quân Cảnh trung kì. Ở bên trong Huyết Liên Trấn Hồn lúc này ngoại trừ ba chủ hồn đạt tới cảnh giới Thần Quân Cảnh tam trọng đỉnh phong ra thì vẫn còn hơn 1 triệu linh hồn cấp bậc khác nhau.

Có điều bây giờ ba chủ hồn kia cũng không thể gồm thâu các hồn phách khác nữa. Ba chủ hồn cũng giống như một quả bóng bay vậy, bây giờ đã là trạng thái lớn nhất rồi nếu tiếp tục thêm vào sẽ nổ cái búp.

Xuân Đức tuy có hơi thất vọng nhưng cũng không có gì, không một cái bí pháp nào mà lại không có hạn chế nếu không có hạn chế thì mấy tên ma đầu trước kia đã là bá chủ từ lâu rồi. Thở dài, Xuân Đức ngồi dậy, hần nhảy ra ngoài tháp cao đi tới quảng trường nơi mà đám thụ tinh chiến sĩ gom về vật phẩm các loại.

Thấy Xuân Đức đứng dậy rời đi thì Lam Nhã cũng bay theo phía sau hần. Không qua mấy chục hô hấp thì hai người đã đứng trước quảng trường Tây Nam Thành, nơi đây đã bị đám thụ tinh chiến sĩ mang về vật phẩm lấp kín.

Từ vũ khí, áo giáp, yêu linh thạch... riêng nhẫn không gian cũng thành một đồng lớn. Nhưng số lượng cũng không có ngừng ở đây mà đang không ngừng tăng lên do đang có hàng vạn thụ tinh chiến sĩ đang không ngừng mang về các vật phẩm.

Quét qua niệm lực thấy trên đường phố đâu đâu cũng là máu tươi, nội tạng, tàn chi Xuân Đức hơi nhăn mày lại nhưng sau đó hần liền dẫn ra. Truyền ý niệm cho Mẫu Thụ:

" Dọn dẹp sạch sẽ tất cả những gì còn sót lại chúng ta nên rời đi nơi đây."

Được Xuân Đức truyền ý niệm từ những cành cây đang bao trùm toàn bộ Tây Nam Thành mọc ra vô số rễ cây những rễ cây này như có ý thức, bọn nó tìm đến những bộ phận còn lại của những người đã chết há miệng ra và cắn. Không phải là hút chất dinh dưỡng mà là cắn nuốt, ở phía trước nhất mỗi sợi rễ cây đều có một cái đầu to một mét há cái miệng toàn răng là răng cùng với dịch nhờn màu xanh ra ăn hết mọi thứ.

Công việc làm sạch Tây Nam Thành này phải mất đến 20 phút mới hoàn thành. Bây giờ cả tòa thành trì đã không thấy một chút dấu hiệu sự sống nào khác ngoại trừ mười mấy người Xuân Đức. Thỏa mãn gật đầu một cái Xuân Đức nhìn qua những người khác nói:

" Đi thôi, thiếu môn chủ Đại Di Hoa Cung chết, lão ba của hắn nhất định sẽ điên cuồng. Khi kết giới vừa biến mất thì không bao lâu người của Đại Di Hoa Cung sẽ biết nơi đây có chuyện."

Triệu hồi ra Hung Chú Sa Vương mười mấy người Xuân Đức đi ra khỏi thành từ một nơi bí mật, cả đội ngũ lại một lần nữa lang thang trên chiến trường. Khi bọn họ rời đi thì kết giới của Mẫu Thụ cũng triệt tiêu.

Cùng lúc kết giới của Mẫu Thụ triệt tiêu thì bên trong nơi đặt hồn đăng của Đại Di Hoa Cung vô số hồn đăng cùng một lúc dập tắt. Việc này khiến cho một đám đệ tử trông coi thất kinh. Ngay lập tức có người lật đật chạy đi báo cáo.

Ở chủ phong nơi mà đám cao tầng của Đại Di Hoa Cung đang thương thảo đối sách để đối phó với Luyện Huyết Ma Giáo. Nơi đây lúc này đang

có 25 người tất cả, chính giữa ngồi một nam tử cả người tỏa ra khí thế thượng vị giả. Khi hắn nhìn tới người nào thì người đó không dám ngẩng đầu lên. Người này chính là Tông chủ Đại Di Hoa Cung Trịnh Cương.

Hắn nhàn nhạt hỏi:

" Bên cao tầng của Luyện Huyết Ma Giao đã đồng ý ngưng chiến, bên chúng ta cũng chỉ cần bồi thường cho bọn họ ba mỏ yêu thạch cỡ lớn mà thôi. Ta cũng đã đồng ý với điều kiện bọn họ, mọi người sẽ không có ý kiến gì chứ? "

Những người ở đây nghe thế thì biến sắc. bọn họ biết vị tông chủ này là kẻ tham lam, tư tâm lại còn sợ phiền phức nhưng khổ nỗi hết lần này tới lần khác tên này lại biết luôn cúi rất được lòng một vị lão tổ của thế lực bên trên Đại Di Hoa Cung.

Phía bên dưới một tên trưởng lão cắn răng nói:

" Nhưng thưa tông chủ, đệ tử tông môn chúng ta chết nhiều như vậy chẳng lẽ chết vô ích. Với tình thế bây giờ chúng ta cũng không có chân chính giao chiến qua lần nào tại sao phải đầu hàng đám ma giáo kia? "

Thấy có người dám phản đối mình Trịnh Cương nét mặt xa xăm lại, hắn quát lớn:

" Chiến trưởng lão ngươi đây là đang nghi ngờ quyết sách của ta? "

Âm thanh băng lãnh, mang theo sát cơ nhàn nhạt. Vị Chiến trưởng lão kia cảm nhận được sự bất thiện trong lời nói của Trịnh Cương thì không dám phản bác thêm mà nói lời xin lỗi.

" Không dám. Tông chủ anh minh thần võ làm sao ta dám nghi ngờ. "

Trịnh Cương hừ lạnh một tiếng nói:

" Ý ta đã quyết cứ thế mà làm. Chúng ta nên vì đại cục không nên vì cái chết của vài đệ tử. Được rồi hội nghị đến đây là kết thúc, mọi người ai về nhà nấy đi."

Nhưng đang lúc mọi người đứng dậy định rời đi thì từ bên ngoài vọt vào một tên đệ tử.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 585: Tông Chủ Đại Di Hoa Cung

Thấy có một tên đệ tử hót ha hót hải chạy vào thì Trịnh Cương nhíu mày quát:

" Có chuyện gì thì từ từ nói, bộ dáng như vậy thì còn gì là mặt mũi của Đại Di Hoa Cung chúng ta."

Tên đệ tử trông coi lệnh bài kia run lập cập quỳ xuống nói:

" Có.. có chuyện... chuyện lớn không tốt. Hòn đấng của thiếu tông chủ cùng...cùng với rất nhiều vị trưởng lão cùng tinh anh đệ tử đồng loạt bị dập tắt."

Nghe tới hòn đấng của con trai mình bị dập tắt thì Trịnh Cương thoáng cái đứng dậy quát lớn.

" Chuyện xảy ra từ lúc nào? "

Tên đệ tử kia đứng trước uy thế của Trịnh Cương thì lắp bắp mở miệng:

" Đã... Đã được một giờ."

Trịnh Cương thoáng cái tức giận quá mức đập cho tên đệ tử kia một chưởng hét:

" Đã qua một giờ mà người lúc này mới chạy lại đây bẩm báo, sao người không đi chết luôn đi."

Tên đệ tử kia bị đánh một chưởng thì phun máu phè phè, hấn gian nan nói:

" Là là hộ vệ bên ngoài nhất quyết không cho đệ tử vào. Bọn họ nói tông chủ cùng các vị trưởng lão đang họp không thể bắt kì ai làm phiền."

Trình Cương sắc mặt xám đen khó xem tới cực điểm. Hấn gầm lên giận dữ hét:

" Âm nhĩ giết sạch đám súc sinh bên ngoài cho ta. Âm nhất nói cho ta biết con ta đi nơi nào? "

Ngay lập tức ở bên ngoài vang lên từng tiếng hét thảm nhưng rất nhanh đã im bật. Ở phía sau lưng Trình Cương lúc này hiện ra một tên nam tử thân mặc hắc y cung kính nói:

" Công tử đi tây nam chiến trường thừa chủ nhân."

Trình Cương nghe vậy thì sắc mặt càng thêm âm trầm. Hấn suy nghĩ một chút rồi nhìn mấy tên trưởng lão nói:

"Các vị đi cùng ta."

Nói xong hấn liền dẫn đầu đi ra bên ngoài, đám trưởng lão phía sau đi theo nhưng không nói gì, có điều trên mặt mỗi người thì thoáng lại xuất hiện nụ cười lạnh. Bọn họ trong lòng lúc này thầm khen hay, không biết là tên nào lại giết đi cái bao cỏ kia. Nếu biết thì bọn họ phải nhất định mang đại lễ tới biếu.

Sau khi thông qua vài lần truyền tống trận thì đám người này đã đi tới gần Tây Nam Thành. Do tất cả truyền tống bên trong Tây Nam Thành đều bị Xuân Đức phá hủy rồi nên không có ai có thể trực tiếp dịch chuyển đi tới bên trong thành.

Khi đám người đi vào bên trong thành thì không khỏi ngẩn ngơ. Bên trong thành không có lấy một bóng người khắp nơi là kiến trúc bị tàn phá, bên trên những con đường bị gió thổi mạnh bốc lên con bụi mịn mờ. Nơi này nhìn không khác gì một tòa thành cổ hoang vắng mấy trăm năm chưa từng có người sống.

" Nơi đây là tây nam thanh của chúng ta thật sao? " --- Có người không tin vào mắt mình những gì đang nhìn thấy nên hỏi ra một câu như vậy.

Những người khác cũng là như vậy. Sau giây phút ngỡ ngàng Trịnh Cương bắt đầu tìm kiếm khí tức còn sót lại của con trai mình. Rất nhanh hắn đã cảm thấy được một tia liên hệ mờ nhạt ở nơi đây, hắn đi theo tia liên hệ mờ nhạt kia, đi tới trang viên trước đây của Xuân Đức dừng chân. Hắn ngồi xuống nhặt lên một cái răng bị rơi bên trong một cái khe nứt.

Cầm cái răng kia lên nhìn Trịnh Cương bắt một cái pháp quyết sau cái răng kia vỡ nát ra hóa thành một đoạn hình ảnh trước khi chết của con hắn, có điều bên trong hình ảnh này không có bóng dáng của Mẫu thụ, không có thụ tinh chiến sĩ chém giết khắp nơi mà chỉ có vô số đệ tử cùng trưởng lão của Luyện Huyết Ma Giáo đang cười điên cuồng giết chóc khắp nơi, bao quanh khắp Tây Nam Thành là một cái kết giới ma quái.

Con trai của hắn trước khi chết thì bị vô số đệ tử Luyện Huyết Ma Giáo phanh thây, chết không nhắm mắt đến lúc chết đi rồi còn bị một con quái vật ăn mất chỉ để lại một cái răng rơi vào bên trong khe tường.

Đến đây thì hình ảnh cũng tiêu tán. Xem xong tất cả Trịnh Cương sắc mặt vắn vẹo hắn gầm lên một tiếng kinh thiên, ngay cả Xuân Đức ở bên trên chiến trường xa xa cũng có thể nghe thấy.

Xuân Đức lúc này đang ngồi bên trên Hung Chú Sa Vương nhân nhả nấu canh cá, nghe được tiếng rống đầy tức giận phát ra từ Tây Nam Thanh

thì thì hẳn nhàn nhạt cười:

" Chắc là mới xem được di vật của thằng con quý tử đi, hắc hắc. Đến mai nên đi chủ chiến trường. "

Ở tây nam thành, Trinh Cương nhìn qua đám trưởng lão gần giọng nói:

" Tôn trưởng lão, Điền trưởng lão đi về tập trung môn hạ đệ tử."

Hai người trung niên bước ra chấp tay nói:

" Rõ, thưa tông chủ."

Nhìn những người còn lại hẳn nói:

"Những người còn lại theo ta, ta muốn đêm nay Luyện Huyết Ma Giáo máu chảy thành sông, thân chất thành núi."

Tất cả mọi người đều cung kính đáp:

" Rõ, tông chủ."

Nói xong thì Trinh Cương dẫn đám trưởng lão bay thẳng tới cứ điểm gần nhất của Luyện Huyết Tà Giáo. Lúc bọn họ bay ngang qua chiến trường cũng nhìn thấy mười mấy người Xuân Đức đang ngồi trên Hung Chú Sa Vương nhàn nhã đi trên chiến trường. Có điều bọn họ cũng chỉ là nhìn qua mà thôi, không quá chú ý tới mấy tiểu bối chỉ có tu vi nhỏ yếu. Đối với bọn họ mấy tiểu bối chỉ có tu vi chưa tới Tinh Quân Cảnh thì cũng không khác gì đồng phân ven đường cả.

Tốc độ của 23 người này rất nhanh, thoáng một cái đã không thấy đâu rồi. Xuân Đức nhìn về phương xa nơi mấy chục đạo độn quang biến mất thì nói:

" Các người có muốn hay không đi xem một chút."

Lam Nhã bên cạnh tò mò hỏi:

" Sư huynh những người vừa bay qua đây là ai? Mà sư huynh nói xem cái gì? "

Xuân Đức chỉ về phương xa nói:

" Đi xem đám người Đại Di Hoa Cung tàn sát cứ điếm nơi đây, mấy người vừa bay qua đây hẳn đều là trưởng lão nội môn, trong đó còn có tông chủ của Đại Di Hoa Cung nữa."

Mọi người nghe vậy thì cũng không lấy gì làm ngạc nhiên vì trước kia Xuân Đức cũng đã dự đoán trước và cũng từng đã nói qua cho mọi người.

Sau khi có quyết định Xuân Đức liền dẫn mọi người chạy về phương xa. Trên đường đi thi thoảng còn có gặp một vài đội ngũ đang nhận nhiệm vụ ở bên ngoài làm việc. Đôi khi còn gặp mấy con quỷ vật sinh ra trên chiến trường nhưng thực lực của mấy thứ đó rất yếu chỉ có thể gây nguy hại đến đám người có tu vi dưới Bất Hủ Cảnh, ngoại trừ mấy thứ đó ra thì không có nguy hiểm nào nữa cả.

Một đường thẳng tiến, không qua bao lâu bọn họ đã nghe được tiếng nổ âm âm từ phương xa truyền tới. Tiếng nổ kia ắt hẳn là do đám người Đại Di Hoa Cung đang công phá hộ thành đại trận. Nhưng hẳn cái hộ thành đại trận kia quá kém chất lượng nên chỉ không tới mấy hô hấp liền sập.

Sau khi hộ thành bị phá thì tiếp theo chính là một trận đại đồ sát máu tanh diễn ra, chỉ nghe từng hồi tiếng kêu la, tiếng chửi mắng, tiếng cầu xin vang vọng khắp bốn phương tám hướng. Xuân Đức đi tới một vị trí đẹp thì không đi nữa mà đứng nơi đó bắt đầu quan sát diễn biến bên trong thành.

[T/G: Cảm ơn đóng góp ý kiến của mọi người, có điều năng lực tác có hạn. Nên muốn thay đổi ngày một ngày hai là không thể nào. Nói thực ra là mình cũng không có suy nghĩ quá nhiều như vậy, mình chỉ tưởng tượng ra sao thì liền viết như vậy, kiểu giống như ở trong mộng ấy mà thấy cái gì thì diễn tả cái đó ra thôi. Có điều mộng thì đẹp mà ngôn ngữ có hạn nên...à mà thôi nói ra lại cảm thấy đau lòng cho một thằng học IT đi viết truyện.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 586: Lão Đồng Bọn Khôi Phục

Với sức mạnh bản thân nghiền ép, 22 tên trưởng lão cùng Tông chủ Đại Di Hoa Cung đánh đầu thắng đó, dù bên Luyện Huyết Ma Giáo có tụ tập lại bao nhiêu người thì chỉ cần bọn họ chỉ cần đánh ra vài đòn thì những người kia ngay lập tức tan tác, người thì chết kẻ thì trọng thương.

Tông chủ đại di hoa cũng như con sư tử bị thương hấn điên cuồng tàn sát bất cứ đệ tử Luyện Huyết Ma Giáo nào mà hấn gặp được. Từng đám kiến trúc bị hấn hủy sạch, vô số đệ tử Luyện Huyết Ma Giáo bị chôn vùi mà chết. Chẳng mấy chốc mùi máu tươi đã sộc lên tận trời.

Có điều hấn không có dừng chân ở nơi đây quá lâu, sau khi đã giết hết chiến lực cao giai ở nơi đây thì hấn liền mang theo hầu hết trưởng lão đi vào truyền tông môn đuổi theo đám tàn dư Luyện Huyết Ma Giáo, nơi này chỉ để lại 2 tên trưởng lão khác để giải quyết nốt phần còn lại.

Xuân Đức nhìn qua những người khác nói:

" Ta cho mọi người 5 vạn thụ tinh chiến sĩ cấp hai, mọi người dẫn bọn chúng tiêu diệt hết những kẻ chạy trốn cho ta."

Xuân Đức vung tay lên không gian chia ra, 5 vạn thụ tinh chiến sĩ cấp hai đi ra. Mọi người cúi đầu cung kính nói:

" Vâng, chủ nhân."

Sau khi mọi người mang thụ tinh chiến sĩ đi săn giết người chạy trốn thì Xuân Đức tự mình đi vào bên trong thành. Việc đầu tiên hắn làm là hủy đi cái truyền tống trận kia. Một kiếm chém xuống truyền tống trận lập tức bị hủy.

Sau khi hủy truyền tống trận kia đi thì hắn không nhanh không chậm bước đi trên con đường đầy máu cùng vô số thi thể không toàn vẹn này. Nhìn những gương mặt chết rồi mà vẫn còn mang theo sự oán hận không tan kia hắn có chút thờ dài.

" Một thế giới không có ai ước thúc muốn làm gì thì làm, đạo đức không đáng một đồng. Thử hỏi còn có ai tiếc thương những kẻ chết đi như thế này?"

Nhưng ngay sau đó hắn liền nhếch miệng cười. Hắn trầm nghĩ.

" Bản thân mình không có Vô Địch trợ giúp thì cũng chết từ lâu rồi, ở cái thế giới tu chân hắc ám này muốn sống phải có thực lực cùng thể lực, thực càng mạnh thể lực càng to lớn thì mới có thể dễ dàng sống sót. Mà thời sống ngày nào hay ngày đó, đời ai nói trước được cái gì."

Đi trên con đường này hắn cũng gặp rất nhiều đệ tử Luyện Huyết Ma Giáo còn sống, thành trì thì rộng lớn mà hai tên trưởng lão kia lại đang bận đi thu gom bảo vật nơi đây nên rất nhiều đệ tử còn sống.

Những người này đại bộ phận thì chạy đi, có người lại thu gom vật phẩm từ đồng môn đã chết, có kẻ thì lại điên cuồng cưỡng gian những nữ nhân không phân là còn sống hay chết. Nói chung một khi trật tự bị phá vỡ thì con người ta sẽ thỏa thích giải phóng hắc ám bên trong bản thân.

Khi hắn đi tới nơi quan trọng nhất của thành trì thì thấy một màn đáng kinh ngạc, hắn thấy hai tên trưởng lão của Đại Di Hoa Cung đang chơi trò

một long hí mười mấy phượng. Chỉ thấy bên trong phòng đang có một đám nữ nhân rất có tư sắc cả người trần như nhộng vây quanh hai tên trưởng lão kia.

Xuân Đức cũng không có làm phiền đến mấy người bọn họ mà cứ để bọn họ tận hưởng lạc thú cuối đời đi.

Lặp lại một lần giống tây nam thành, có điều lần này khác hơn một chút, lần trước dùng thụ tinh chiến sĩ đồ sát cả thành như giờ đây lại dùng khói độc, từ những cành cây của Mẫu Thụ phun ra liên miên độc khí không mùi không vị, không qua mấy hô hấp độc khí đã bao trùm tất cả nơi đây, lấy đi sinh mệnh của tất cả mọi người đang còn sống.

Xuân Đức sau khi vờ vét tất cả những gì đang có bên trong thành thì liền rời đi nơi đây. Hắn bây giờ đang mong muốn tới ngày mai.

Thông qua niệm lực truyền tin rút lui thì đội ngũ mười mấy người cùng đội quân thụ tinh nhanh chóng tụ tập lại cùng một chỗ đến gặp Xuân Đức. Khi mọi người gặp nhau thì Xuân Đức vung tay lên thu tất cả thụ tinh cùng chiến lợi vào bên trong không gian vong linh tầng 2. Tiếp theo đó hắn mở một cánh cửa không gian nối liền với một vị trí gần chiến trường chính.

" Đi vào trong."

Mọi người nghe Xuân Đức nói thì không ai có một chút do dự liền bước vào cánh cửa không gian, đợi mọi người bước vào trong thì Xuân Đức mới bước vào trong, xóa sạch mọi dấu vết rồi mới đóng lại cửa không gian.

Một lần nữa xuất hiện thì mọi người đã đứng trên một đỉnh núi cao vút ẩn sâu bên trong tầng mây. Nhìn qua mọi người Xuân Đức lại nói:

" Mọi người tạm thời ở nơi đây một đêm, sáng ngày mai nếu ta còn chưa xuất hiện thì chỉ cần nghe theo Ngọc Dung cùng Lam Nhã phân phó làm việc là được. "

" Vâng, chủ nhân" --- Tất cả mọi người cúi người nói.

Dặn dò xong Xuân Đức liền tiến nhập vào bên trong không gian vong linh, hắn muốn kiểm kê một chút tài sản hôm nay lấy được, cùng với hưởng dụng mấy con thôn thiên ngư.

Có điều hắn vừa vào bên trong thì đã gặp cái bản mặt đáng ăn đòn của Vô Địch, tên này không ngờ đang bắt đầu dùng năng lực của hắn hấp thu chuyển đổi những thứ mà Xuân Đức kiếm được sang một dạng năng lượng khác.

" Làm sao không tiếp tục dưỡng thương nữa? "

Vô Địch mang theo nụ cười nói:

" Cái này phải cảm ơn Heo Con rồi, nhờ cô bé kia mà ta có thể khôi phục nhanh như vậy đấy. Hắc hắc. Mà hôm nay mi mới đi đánh cướp ở đâu vậy? "

Xuân Đức ngồi xuống một bên nói:

" Chỉ là mượn chút đồ của một đám tiểu thế lực mà thôi. Lão bị trọng thương nên ta cũng không có dám làm quá mức. Đã lão khôi phục thì cũng không cần lo lắng nữa, hay hai chúng ta ra bên ngoài triển khai cướp bóc quy mô đi."

Vô Địch gật đầu nói:

" Không có vấn đề, lần này bị thương bốn nguyên tuy đã khôi phục lại hơn 9 thành nhưng vẫn cần rất nhiều tài nguyên để bù đắp. Vậy khi nào triển khai? "

Xuân Đức suy tư một chút nói:

" Giúp ta luyện hóa hai con thôn thiên ngư đã rồi hãy ra ngoài đánh cướp. "

Xuân Đức mang ra nồi canh cá mà hắn mới nấu lúc trước. Vô Địch nhìn vào nồi canh cá thì nhíu mày nói:

" Thứ này đối với mi không có tác dụng đâu, ăn vào chỉ giúp no bụng còn việc tăng lên cảnh giới lĩnh ngộ công pháp thì không có."

Xuân Đức nghe thế thì khó hiểu hỏi:

" Vì Sao? "

Vô Địch nói:

" Huyết mạch không thuần, phẩm chất trung đẳng nên tác dụng không lớn. Theo ta thấy thì mi tốt nhất nên tự mình tìm hiểu cho chắc."

Xuân Đức nghe vậy thì lập tức buồn như chó cún, hắn có chút bất lực nói:

" Tham ngộ tốn thời gian thấy bà luôn. Ta cả ngày bươn chải kiếm cơm cho hai đứa sống qua ngày thì thời gian đâu mà học. Với tư chất của ta thì người cũng biết rồi càng học thì càng ngu.."

Hắn còn chưa kể lể xong thì đã bị Vô Địch đập cho một phát lăn quay ra mặt cỏ. Vô Địch mắng:

" Bớt than vãn, lười chấy thây thì có, tư chất của mi không được thì tư chất của ai được... bla bla bla."

Vô Địch như một bà chằn lửa liên phun ra ngôn ngữ thô thiển. Tên này chửi nhau cũng rất có bài bản, chửi khiến cho người ta không xen vào một câu nào được lại còn rất có văn nữa.

1 giờ sau.

Lúc này đây Vô Địch mới ngừng chửi mắng Xuân Đức, Xuân Đức lúc này đây cũng đầu vầng mắt hoa. Hắn bây giờ mới biết Vô Địch miệng lợi hại tới mức nào, nếu cho tên này đi đòi nợ thuê thì không gì hợp hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 587: Một Trường Hạo Kiếp Bắt Đầu

Sau khi thương lượng một chút phương án đánh cướp thì Xuân Đức cùng Vô Địch bắt đầu hành động.

[Vì phục vụ mục đích nuôi hồn nên cướp bóc lần này chú định sẽ là một cuộc đại đồ sát.]

Xuân Đức cùng Vô Địch lóe lên một cái đã xuất hiện ở bên ngoài. Những người ở bên ngoài đang ngồi tu luyện bỗng nhiên cảm nhận được thứ gì liền mở mắt ra. Khi thấy Xuân Đức cùng với bên cạnh là Vô Địch thì bọn họ thoáng chút sửng sốt nhưng ngay sau đó liền đứng dậy cung kính chào:

" Chủ nhân."

Xuân Đức nhìn qua bọn họ gật đầu một cái, liếc nhìn qua Vô Địch hẳn lên tiếng:

" Mấy người này tuy thực lực chẳng ra sao nhưng được cái tận tâm, lão giúp mấy đứa nó một chút rồi chúng ta cùng đi."

Vô Địch khẽ gật đầu hẳn nâng lên bàn tay, mười mấy đạo năng lượng bắn thẳng vào bên trong những người này. Mười mấy người trong nháy mắt run lên, thất khiếu chảy máu thống khổ vô cùng. Nhưng lúc này đây tu vi

của từng người lấy tốc độ bão táp tăng cao. Một mạch từ bất diệt cảnh kéo lên đến Hằng Quân Cảnh hậu kì.

Sau một lúc mười mấy người đồng loạt quỳ xuống hướng về hai người Vô Địch cùng Xuân Đức quỳ bái:

" Cảm tạ chủ nhân đã ban thưởng."

Mười mấy người lúc này cảm thấy sự tình phát sinh cách đây không lâu giống như một giấc mơ. Bọn họ chỉ cảm thấy một trận đau đớn khó tả nhưng lại không thể kêu la thành tiếng, sau khi thức tỉnh thì thấy thu vi của mình đã đến một tình cảnh khủng bố rồi. Lúc này đây bọn họ nhìn về Xuân Đức cùng Vô Địch với ánh mắt sùng kính mãnh liệt.

Xuân Đức cũng chỉ là gật đầu một cái sau đó trực tiếp dịch chuyển tới đại doanh của Đại Di Hoa Cung. Vô Địch phía sau mang theo mọi người đi theo hần. Đi tới đại doanh Xuân Đức chủ yếu là muốn tìm đến nô bộc của mình Hạ Băng. Hần cần có một người hiểu biết về thế giới này.

Khi hần vừa đến nơi đây thì trực tiếp triển khai đồ sát hàng loạt, bất cứ người nào cản đường hần liền biến kẻ đó thành tang thi. Hồn phách thì thu về Huyết Liên Trấn Hồn làm vật tư. Xuân Đức bây giờ có Vô Địch làm hậu trường không cần cố kỵ gì nữa.

Từng luồng độc khí lấy Xuân Đức làm trung tâm tản mát ra xung quanh, bất kì người nào chúng phải thì ngay lập tức mất mạng biến thành độc thi(một loại biến dị của tang thi), động tác của hần quá phô trương ngay lập tức khiến cho đám trưởng lão Đại Di Hoa Cung chú ý, từng đạo thân ảnh bay vút mà ra.

Rất nhanh đã có hơn 50 tên trưởng lão xuất hiện trước mặt hần, trong đó còn có Hạ Băng. Xuân Đức không có nhiều lời trực tiếp hạ lệnh cho Bóng

Ảnh, A Ngọc, A Khờ tiêu diệt những người này. Chỉ như làn gió lướt qua hơn 50 tên trưởng lão Đại Di Hoa Cung ngoại trừ Hạ Băng ra tất cả đều đã chết, thân thể không sao nhưng hồn phách đã bị mang đi.

" Hạ Băng dẫn đường."

Tuy Xuân Đức nói một câu không đầu không đuôi nhưng Hạ Băng vẫn hiểu ý, nàng khẽ gật đầu một cái sau đó đi trước dẫn đường.

Đứng trước sức mạnh nghiền ép tất cả phòng ngự gì đều không thể ngăn cản, không đầy mấy phút tất cả cứ điểm có trưởng lão nội môn tọa trấn đã bị tiêu diệt sạch sẽ, 8 thành đệ tử biến thành tang thi biến dị sau đó lại điên cuồng tấn công những người khác.

" Đi qua bên Luyện Huyết Ma Giáo."

Xuân Đức tiếp tục ra lệnh cho Hạ Băng. Hạ Băng không do dự mà tiếp tục dẫn đường. Cứ điểm của Luyện Huyết tà giáo cũng không phải rất xa, chỉ qua hai lần xác định vị trí sau đó dịch chuyển liền tới.

Cũng giống như ở bên Đại Di Hoa Cung, Xuân Đức tiếp tục thực thi chính sách đánh nhanh thắng nhanh. Vừa đến chính là lôi đình công kích, thần niệm tán phát ra truy tìm tất cả những kẻ có tu vi từ Hằng Quân Cảnh trở lên tiêu diệt.

Có sự giúp đỡ của Tuyết Báo, A Ngọc, A Khờ, Bóng Ảnh bốn đại Tinh Vương Cảnh mọi thứ thật đơn giản, giải quyết nhanh đến nỗi mà Hạ Băng chỉ có đi đường cũng cảm thấy mệt. Lướt qua cái là xong người bên trong còn không biết mình chết như thế nào.

Khi bọn họ tiêu diệt đến cứ điểm cuối cùng ở vị trí cửa ra vào của tiểu thế giới thì thấy hai đội binh mã đang giăng co ở nơi đây. Nhìn kỹ một chút Xuân Đức liền phát hiện người quen, mấy người này chính là Tông chủ

cùng đám trưởng lão của Đại Di Hoa Cung còn người chiến đấu với bọn họ không ai khác chính là chủ lực của Luyện Huyết Ma Giáo.

" Bắt lại mấy kẻ có chiến lực cao còn đâu thì giết hết đi."

Xuân Đức bình thản ra lệnh, có điều mấy người bên cạnh hắn lại run lên từng trận. Chưa đầy 5 cái hô hấp thì trước mặt Xuân Đức đã xuất hiện thêm 8 người, đến lúc này đây ở phía xa xa những kẻ khác mới bắt đầu rơi xuống đất.

Xuân Đức nhìn qua Vô Địch nói:

" Món này mi chuyên nghiệp hơn ta nhiều, làm giúp đi. Cận thận bên trong linh hồn đám này có ẩn kí tự bạo."

Vô Địch gật đầu nói:

" Yên tâm, không thành vấn đề."

Tám người đang quỳ bên dưới hoảng sợ nhìn mấy người trước mặt, nhất là Trịnh Cương khi thấy Xuân Đức thì như gặp đụt, hắn há thật to miệng muốn la lên cái gì nhưng không thể nói được. Hắn cứ ớ ớ suốt một lúc lâu.

Thủ đoạn sư hồn của Vô Địch cực kì kinh dị, bàn tay của lão ta bỗng nhiên mọc thêm ba ngón nữa, tám ngón tay kéo dài đâm vào trong đầu tám người đang quỳ phía bên dưới cùng một lúc. Một lúc lâu sau hắn rút tay về 8 người kia cũng ngã xuống đất.

Xuân Đức hỏi:

" Làm sao, có tìm được cái gì hữu ích không? "

Vô Địch cười nói:

" Ta đã ra tay làm sao lại không thành công cho được. Ta đã nắm giữ mọi thứ rồi chúng ta nên đi ra ngoài thôi, lần này người đi theo ta."

Xuân Đức khẽ gạt đầu quay qua Lam Nhã điểm một cái vào trán nàng, sau đó thu lại. Hắn dặn dò:

" Nơi đây giao cho cô. Nên nhớ thực lực bây giờ của cô nhiều nhất chỉ có thể không chế được 1000 đầu tang thi cao cấp như mấy tên này. Nhiều hơn sẽ dẫn tới phản phệ người thi pháp mà bị thương. Thu gom tất cả những vật phẩm trong này, sau đó đi ra bên ngoài bên ngoài thu dọn nghe chưa? "

Lam Nhã gạt đầu đáp: " Vâng."

" Những người khác theo ta."--- Xuân Đức nhìn qua những người khác nói.

Ngay sau đó mọi người thoát đi cái tiểu thế giới này. Vừa ra bên ngoài Xuân Đức liền ra lệnh cho đám tang thi còn sót lại của mình bắt đầu hành động.

Từ những nơi rừng sâu núi thẳm, đầm lầy các kiểu vô số tang thi bấy lâu nay nằm yên bất động giờ này động. Hơn 20 ức tang thi tiến hóa cùng chưa tiến hóa như một dòng lũ quét qua các nơi những nơi bọn nó đi qua không còn một tên tu sĩ nào cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 588: Một Trường Hạo Kiếp Bắt Đầu-1

Đi ra bên ngoài tiểu thế giới. Theo chân Vô Địch dẫn tới các thế lực tu chân cỡ lớn, Xuân Đức nhanh chóng gieo rắc cái chết đen lên khắp mảnh đại lục bên này. Ngoại trừ người bình thường ra hẳn là tu sĩ thì không thoát một kiếp, kể cả những kẻ vừa bắt đầu tu luyện.

Buổi sáng ngày hôm sau.

Lúc này đây Xuân Đức cùng Vô Địch đang ngồi ăn điểm tâm. Xuân Đức bây giờ vẻ mặt vẫn còn mang theo vẻ tái nhợt, đêm qua theo Vô Địch đi tới hơn một trăm thế lực ngang tầm cỡ hoặc hơn Đại Di Hoa Cung hẳn sử dụng bốn nguyên lực lượng để gieo rắc bệnh độc lên khắp các thế lực lớn kia khiến cho nguyên khí hao tổn trầm trọng. Nếu không nghỉ ngơi một thời gian thì không thể dùng bừa bãi như lần này được.

Đang ăn bỗng nhiên Xuân Đức hỏi:

" Tối hôm qua chúng ta đi nhiều nơi như vậy đã sắp hết cái Lục Địa phương bắc này chưa? "

Vô Địch cười nói:

" Theo như thông tin mà ta lấy từ mấy tên kia thì chúng ta đi mới được 1/2 lãnh thổ của lục địa phía bắc này thôi. Nếu mi muốn đi nữa thì chúng ta lại lên đường. Không lại nói ta không cho mi đi. "

Xuân Đức trừng mắt nhìn ông bạn già, hấn bức xúc nói:

" Mi bảo giúp anh em vậy mà mi toàn dẫn đường còn đâu để ta giải quyết sạch. Mi phé vc ra."

Vô Địch rất chi vô sĩ nói:

" Thì ta đang bị thương mà nếu không thì ta đâu có để đồng bạn của mình mệt giống chó chết như vậy. Hắc hắc."

Xuân Đức nghe thế thì liền cầm cái đũa nướng đang gặm ném thẳng mặt thẳng bạn khôn nạn. Vô Địch nhẹ nhàng bắt được ăn luôn còn không ngừng cười hắc hắc. Đúng lúc này có một cô gái đi vào bên trong. Nàng cúi gằm mặt xuống đất không dám nhìn hai người một cái, dùng giọng run rẩy nói:

" Thưa... thưa hai vị chủ nhân những thứ kia đã được đưa tới, mong... mong chủ nhân ra ngoài xem xét."

Vô Địch vẫn tươi cười như thường nhìn cô gái nói:

" Cô ra ngoài trước đi, chúng ta sẽ ra sau."

" Vâng. Chủ nhân." --- Cô gái cung kính nói sau đó lui ra ngoài.

[Nơi Xuân Đức dừng chân chính là một cái thế lực Nhị Phẩm đỉnh phong, phía bên dưới nó gồm hơn 100 thế lực nhị phẩm khác phụ thuộc vào. Nơi đây cũng là trung tâm của các thế lực kia, ở đây có các truyền tống trận cỡ lớn đi thông với những thế lực khác nên Xuân Đức chọn nơi này để dễ bề chuyển tới tài nguyên.]

Sau khi cô gái đi ra ngoài Vô Địch mới nhìn Xuân Đức hỏi:

" Có đi ra ngoài nhìn một chút không? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Đi chứ sao không đi. Đây là lần đầu tiên ta làm một vụ cướp bóc lớn đến vậy, phải đi xem một chút chứ."

Hai người đứng dậy đi ra ngoài. Xuân Đức còn không quên mang theo một cái đùi dẹt nướng ăn dần. Tông môn nơi đây cũng đã không còn mấy người sống trừ cô gái lúc trước thì cũng còn có 10 người khác. Những người này đều là đầu bếp cùng vài nha hoàn. Còn đâu tất cả từ trên xuống dưới đều đã bị Xuân Đức cùng đồng bọn tiêu diệt hoặc biến thành tang thi sạch sẽ. Với kiểu đánh lén chớp nhoáng khiến cho một thế lực to lớn cũng không kịp trở tay.

Đi tới một cái cực đại quảng trường nơi mà đi thông với tất cả thế lực phụ thuộc của tông môn này, hai người Xuân Đức cùng Vô Địch nhìn thấy từng núi nhỏ giới bảo. Dùng niệm lực quan sát qua một cái Xuân Đức liền phát hiện bên trong đã chất đầy tài nguyên, từ yêu linh thạch, vũ khí, các kì trân dị bảo, đến cả Thần Khí cũng có mấy trăm món.

Vô Địch vuốt cằm nói:

" Thu hoạch không tệ lắm. Với số đồ này chúng ta có thể làm được nhiều việc hơn."

Xuân Đức cùng gật đầu nói:

" Cũng tạm tạm, có điều nếu không nhanh chóng làm thật những thế lực khác để bọn chúng mò ra manh mối gì thì sẽ rất phiền toái, tới lúc đó xuống tay sẽ không dễ dàng nữa. "

Vô Địch vẻ mặt kì quái nói:

" Mi sợ à? "

Xuân Đức gật đầu nói:

"Ừ, sợ bọn chúng tiêu hao hay phá hủy hết tài nguyên thì công toi. Mi nghĩ có nên sau khi thu gom hết tài nguyên nơi đây xong thì lập tức triệu tập thi đàn tấn công thế lực lớn khác không? "

Vô Địch trầm ngâm nói:

" Theo ta được biết thì bao quanh bởi cái lục địa khác nhau là tầng bình chướng, muốn đi qua các lục địa khác chỉ có một con đường kia. Nơi đó bây giờ đã có ảnh phân thân của mi trấn giữ vậy thì trung quy những thế lực bên trong lục địa phía bắc này đã nằm trong tay chúng ta. Đợi mi khỏi hẳn rồi thì điều khiển thi đàn công kích những thế lực khác. Với lực lượng tuyệt đối ta tin không có kẻ nào có thể cản lại bước chân của mi."

Xuân Đức nghe vậy thì cũng cười cười, sau đó mới nói:

" Nhưng dù sao ảnh phân thân của ta nơi đó cũng chỉ có một, theo mi nghĩ có nên điều thêm đại bộ đội tinh nhuệ tới nơi đó đóng giữ không? "

Vô Địch lắc đầu nói:

" Không cần thiết như vậy. Chưa bước vào Tinh Vương Cảnh kẻ ở phía dưới chỉ là con kiến, miết một bàn tay liền có thể giết chết không biết bao nhiêu mà tính. Giống như hôm qua đây, cũng có không ít thế lực chống cự nhưng mà đứng trước mấy đại tinh vương cạnh bọn họ làm gì có sức phản kháng đâu, không nơi nào qua 1 phút."

Xuân Đức gật đầu không có phản đối, hôm qua hẳn cũng đã kiểm nghiệm ra sức chiến đấu thực sự của một Tinh Vương Cảnh cường giả, một thế lực nhị tinh ở trung thiên này nếu đối đầu với một Tinh Vương Cảnh hầu như là không thể phòng ngự được 1 phút, như vậy là biết tinh vương cảnh mạnh mẽ tới mức nào rồi.

Có ai ngờ rằng chỉ trong một đêm, một nửa thế lực ở lục địa phương bắc liền đổi chủ.

Phong Đô Quốc. Một thế lực nhị tinh đỉnh phong ở lục địa phương bắc. Bên trong một cung điện nguy nga tráng lệ làm từ yêu linh thạch, nơi đây đang tụ tập cao tầng của thế lực này bọn họ đang lắng nghe thám báo kể lại được những gì điều tra.

Ở bên dưới một tên kim giáp chiến sĩ nói:

" Theo tin tình báo lấy được, tất cả thế lực giáp với chúng ta trong vòng một đêm đã biến thành sinh vật quái lạ. Những người bị biến thành quái vật chỉ có tu sĩ còn người thường thì không có bị biến thành, với đám quái vật này chỉ muốn ăn thịt tu sĩ. Đây là hình ảnh chụp được từ người chúng ta phái ra."

Ngay sau đó một màn hình bằng thạch anh hiện ra, mặt hình sáng lên hiện ra một góc nào đó của một thế lực lân cận. Bên trong chỉ thấy tang thi như biển đang điên cuồng lùng bắt tu sĩ từ thấp đến cao, kẻ nào bị bắt được đều bị hút cho cạn sạch máu. Nhưng không bao lâu cái xác kia sẽ nhanh chóng đứng lên biến thành một con quái vật.

Đôi khi cũng thấy có người liều mạng phản kháng chiến đấu cùng quái vật, có điều một con quái vật cấp thấp nhất cũng rất mạnh, chỉ thấy tu sĩ kia hao tổn gần hết át chủ bài mới đánh nát được một con quái vật.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 589: Một Trường Hạo Kiếp Bắt Đầu-2

Sau khi xem xong tất cả những người bên trong cung điện đều trầm mặc, bọn họ nhìn thấy một biển quái vật, đâu đâu cũng có quái vật đáng sợ. Chỉ cần quái vật trao tổn thương thì những người kia rất nhanh cũng sẽ biến thành quái vật. Đã vậy quái vật kia lại còn có thể sinh sản, khi ăn no đủ bọn nó có thể tự phân đôi ra.

Ở bên trên chủ vị một trung niên nhân nam tử, tướng mạo thư sinh nhìn qua mọi người nói ra:

" Không biết các vị có ý kiến gì không? "

Một đại hán lưng hùm vai gấu, cả người toát ra khí tức buu hãn nói:

" Đem cao thủ đi tiêu diệt sạch kia, bằng không để bọn chúng vượt qua biên giới của Tử Tiêu Tông cùng chúng ta đó chính là một trường hạo kiếp đối với tu sĩ cấp thấp."

Lúc này đây một ông lão mặc áo xanh lên tiếng:

" Tiết huynh bình tĩnh, việc đâu còn có đó. Trước tiên chúng ta nên liên lạc với người Tử Tiêu Tông đã, nhìn xem người của Tử Tiêu Tông phản ứng như thế nào."

Những người khác cũng nhao nhao gật đầu với ý kiến của ông lão. Ngồi ở bên trên chủ vị trung niên nam tử kia lúc này mới mở miệng nói chuyện.

" Đã mọi người đồng ý với ý kiến của Đoan Mộc trưởng lão thì chúng ta sẽ phái ra một vị thánh nữ cùng một vị thành tử đi qua Tử Tiêu Tông thăm dò ý tứ của bọn họ. Còn đám quái vật ở khu vực biên giới của chúng ta sẽ do Tiết trưởng lão mang người đi phụ trách dọn dẹp. Vì tránh cho Tiết trưởng lão chiến đấu quá mức nhiệt huyết mà dẫn thân vào nguy hiểm thì ta phải Mai Hoa trưởng lão đi theo phụ tá. Mọi người có ý kiến gì không? "

Mọi người ở phía bên dưới không có nói gì mà đều dùng ánh mắt đồng cảm nhìn vị kia Tiết trưởng lão sau đó lại nhìn về một vị thiếu nữ cả người mặc bạch y đang như tiên tử thưởng thức trà bên cạnh Tiết trưởng lão.

Mãi sau một lúc lâu mọi người mới đáp:

" Không có."

Trung niên nhân kia gật nhẹ đầu nói:

" Vậy mọi người đi làm việc của mình đi. Tiết trưởng lão cùng Mai Hoa trưởng lão lưu lại."

Ngay sau đó mọi người lục tục rời đi chỉ để lại ba người ở bên trong cung điện to lớn này. Đợi tất cả mọi người đều rời đi thì trung niên nhân ngồi bên trên lúc này sắc mặt mới trầm xuống, nhìn hai người bên dưới hần nói:

" Lão Tứ, Thất Muội lần này đi ra ngoài hai người không chỉ có tiêu diệt đám quái vật kia mà phải tìm hiểu ra nguồn gốc của bọn chúng rõ chưa. Ngày trước ta có nhận được tin tình báo đám quái vật kia chỉ mới xuất hiện ở một vài thế lực sau đó đều bị tiêu diệt, vậy mà lúc này lại xuất hiện nơi đây. Điều này chắc chắn có vấn đề."

Trung niên đại hán kia lúc này không cho là đúng nói:

" Đại ca làm gì mà lo lắng như vậy, đám quái vật kia đối với tu sĩ cấp thấp thì còn có uy hiếp chỉ cần phái ra đại lượng cao thủ thì dễ dàng tiêu diệt đám kia thôi. Để đệ mang theo đám thủ hạ chỉ cần 3 ngày liền có thể càn quét tất cả đám quái vật kia."

Cô gái đang thư thư phục phục uống trà nãy giờ lúc này mới lên tiếng, nàng nhìn đại hán quát:

" Huynh là đồ con heo à, nếu mà đơn giản vậy thì đám Tử Tiêu Tông đã tiêu diệt hết đám bọn chúng từ lâu. Như vậy đâu còn có việc của chúng ta."

Trung niên nhân bên trên thấy hai người lại có xu hướng bắt đầu mắng chửi nhau thì cảm thấy đau đầu hẳn có chút bất đắc dĩ nói:

" Hai vợ chồng các ngươi có thể nhường nhịn nhau một chút được không, Thất Muội, muội cũng không nên lúc nào cũng hung dữ như vậy, lão tứ là người thật thà muội phải hiểu chứ."

Trong lúc ba người đang nói chuyện với nhau thì đã có một đội ngũ có nhân số 20 người rời đi Phong Đô Quốc thẳng tiến tới Tử Tiêu Tông. Những người này đều đứng trên một cái phi thuyền không gian cỡ lớn, đứng đầu chính là một nam, một nữ, hai người này chính là thánh tử cùng thánh nữ của Phong Đô Quốc tên là Hàn Sương cùng Nhạc Trọng. Theo phía sau bọn họ là thiên tài của Phong Đô Sứ cùng một vài hộ vệ thực lực mạnh mẽ.

Vừa vượt qua biên giới của hai quốc gia, nhìn khắp nơi đều là quái vật tên thánh tử Nhạc Trọng kia khịt mũi coi thường nói:

" Đám người Tử Tiêu Tông cũng thật vô năng, chỉ là đám quái vật cấp thấp thế này mà cũng không giải quyết được để bọn nó hoành hành khắp nơi. "

Mấy kẻ đi theo phía sau hắn ngay lập tức a dua nịnh hot. Một tên ở bên cạnh hắn về mặt nịnh nọt nói:

" Đúng vậy, nếu như là ở Phong Đô Quốc ta chỉ cần thánh tử ra tay thì ngày hôm sau lũ quái vật này sẽ không còn một con."

Một người khác tiếp lời:

" Không cần đích thân thánh tử ra tay chỉ cần mấy người chúng ta là có thể dọn dẹp mấy thứ rác rưởi bên dưới rồi."

" Phải. Chỉ cần mấy người chúng ta, đâu cần phải thánh tử tự mình ra tay." --- Những kẻ khác cũng là ồn ào phụ họa theo.

Bên cạnh có một vài cô gái cũng là đi qua nịnh nọt tên thánh tử này. Duy chỉ thánh nữ cùng 3 người bên cạnh nàng là không nói một lời. Lòng mày của nàng đang nhăn chặt lại không biết là đang suy nghĩ điều gì.

[Chủ lực của thi đàn đã bị Xuân Đức điều khiển ẩn nấp đi hoặc là đi làm việc khác nên những tên này gặp đều là tang thi cấp thấp. Với những tang thi biến dị(thi độc) không phải đời đầu tiến hóa từ đám tu sĩ cấp thấp như tiên thiên hay kim đan gì đó nên thực lực cũng không có cao đến đâu. Với chiến lược thế này hắn có thể đánh lừa những người tới đây quan sát một thời gian.]

Phi thuyền thời không của Phong Đô Quốc thực hiện bước nhảy không gian rất nhanh đã đi tới địa phận bên ngoài của Tử Tiểu Tông. Có điều khi bọn họ nhìn xuống chỉ là một mảnh tiêu điều không có người sống.

Thấy cảnh này thì những người bên trong phi thuyền sắc mặt đều hiện lên vẻ bất an. Lúc này đây có một tên hộ vệ tu vi cao nhất trong đội ngũ tiến lên bên cạnh tên thánh tử nói thầm cái gì sau đó tên thánh tử lập tức ra lệnh

cho người điều khiển phi thuyền đi tiến về một hướng khác. Phương hướng này chính là nơi tụ tập truyền tông môn của Tử Tiêu Tông.

Đi không được bao lâu thì có người đã phát hiện ra cái gì không đúng vội chỉ về phía xa xa nói:

" Mọi người nhìn kia, trời ạ. Đây là chuyện gì xảy ra, thiên tài địa bảo bị tùy tiện vớt trên mặt đất. Mấy dãy núi kia là gì, ách tất cả đều là yêu linh thạch cực phẩm. Tử Tiêu Tông đây là muốn làm gì? "

Những người trên thuyền lúc này cũng đã chú ý đến dị tượng phía trước. Ánh mắt nhiều người lúc này cũng đã nóng rực, hiện lên sự tham lam mãnh liệt. Bọn họ tuy bên trong tông môn địa vị không thấp tài nguyên được cung cấp cho cũng có rất nhiều nhưng mức tiêu hao của bọn họ cũng càng kinh khủng, tài nguyên một bọn họ được tông môn cung cấp không tài nào thỏa mãn được nhu cầu của bọn họ.

Có điều đang lúc bọn họ sắp không kiềm chế được được sự tham lam của mình mà động thủ thì cảm nhận được sự lạnh lẽo thấu cốt tủy, một cảm giác sợ hãi khiến lông tơ của bọn họ dựng đứng. Theo cảm giác bọn họ nhìn về một nơi cao cao bên trên một đỉnh núi, nơi đó có hai đạo thân ảnh đang tại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 590: Một Trường Hạo Kiếp Bất Đầu-3

Hai thân ảnh kia rõ ràng là hai thiếu niên nhưng mà khí tức từ trên người hai thiếu niên kia khiến cho mấy chục người nơi đây hít thở khó khăn, cứ như đang có thứ gì bóp lấy cổ của bọn vậy. Phi thuyền của bọn họ lập tức lại bên trên không trung cách xa xa không dám tiến thêm một bước.

Hai người đang đứng trên đỉnh núi kia chính là Xuân Đức cùng Vô Địch, bọn họ đã biết có người đi vào đây nhưng không có ngăn cản, Vô Địch muốn nhìn xem người tới là ai hẳn muốn tìm hiểu một chút thông tin về những thế lực khác.

Chỉ thấy Vô Địch đang đứng trên đỉnh núi vươn tay ra bóp một cái, lập tức cả cái phi thuyền kia trong nháy mắt vặn vẹo rồi nổ tung. Những tiếng kêu thất thanh từ bên trong vọng ra, ngay sau đó mười mấy thân ảnh bay ra khỏi cái phi thuyền đang bốc cháy kia. Vô Địch lại vươn tay ra bắt lại, mười mấy người kia giống hệt mấy con gà con không sức phản kháng bị Vô Địch bắt lại mang đến trước mặt.

" Hai người các ngươi là ai, muốn làm gì? Ta là thánh tử của Phong Đô Quốc."

Nhìn tên thanh niên tuấn mỹ đang kêu gào, Vô Địch vẫn giữ vẻ mặt lạnh như băng nắm lấy đầu tiên kia bắt đầu sưu hồn, tên thanh niên tuấn mỹ kia ngay lập tức giật giật hai cái thì duỗi thẳng thân thể ra, lúc này đây hẳn đã chết.

Sắc mặt của Vô Địch âm u, hắn ném tên này qua một bên sau đó bắt lấy 7-8 người trực tiếp suu hồn. Nhưng mà mấy người kia cũng vậy, hắn chỉ vừa bắt đầu suu hồn thì lập tức chết đi, linh hồn cũng tan biến.

Thấy sắc mặt của Vô Địch âm u không ánh sáng, Xuân Đức hỏi:

" Làm sao vậy? Có gì khó giải quyết sao? "

Vô Địch gật đầu nói:

" Mấy tên này bị người đặt cấm chế trong linh hồn khê động tiền tự bạo mất. Mà cái cấm chế kia cũng cực kì mẫn cảm vừa thấy thân niệm của ta thì liền kích hoạt tự hủy. Làm ta chỉ có thể đọc được 7 thành kí ức."

Xuân Đức nhìn qua Vô Địch nói:

" Thôi việc này để ta đi, lâu lắm ta chưa tra tấn người. Mà cũng tại mi nôn nóng quá giết chết mất thằng nhát gan kia, để hắn lại bây giờ có phải hỏi thăm dễ dàng hơn không! "

Nở một nụ cười hắn nhìn qua mấy người còn lại hỏi:

" Có ai tự nguyện nói một chút về bản thân không? "

Những người này vừa tới đã bị cử động của Vô Địch dọa cho đá ra quần, Xuân Đức vừa hỏi thì cả đám lại một lần nữa theo bản năng nép vào cùng một chỗ. Tên nào tên nấy dùng ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Xuân Đức mà không dám nói lời nào. Xuân Đức cũng hiểu tình trạng của những người này bị uy hiếp đến tính mạng thì hiếm có ai giữ được bình tĩnh đến hắn cũng vậy, đây là bản năng của con người mà thôi.

Cảm thấy không thú vị Xuân Đức nhìn qua một phương hướng nói:

" Cô mang những người này đi, làm cho tốt một chút bằng không tôi sẽ bỏ cô vào nấu cháo đấy."

Ngay sau đó có một cô gái tú lệ bước ra từ trong bóng tối, nàng ta chính là một trong ba nha hoàn mà Xuân Đức để lại. Cô gái bước ra thì lễ với Xuân Đức sau đó mang theo những người kia rời đi nơi này.

Sau khi những người đó rời đi Xuân Đức lại bắt đầu chú tâm không chế vô tận tang thi chuyển vật tư. Đám tang thi này rất ngu chỉ có giết chóc thì bọn nó làm tốt, còn bảo bọn nó làm việc thì không ôn cho lắm. Bảo bọn nó khiêng cái thùng thì bọn nó chỉ biết khiêng cái thùng rồi đứng ngây ngốc ở đó.

Ở những thế lực bị hấn công phá cũng để lại một tí người sống giúp hấn điều khiển thi đàn làm việc có điều mấy tên kia tinh lực có hạn sau một thời gian dài điều khiển tinh thần lực những tên kia đã tới cực hạn nếu còn tiếp tục nữa thì có nguy cơ chết đi. Vì vậy công việc nặng nhọc này lại giao vào tay của hấn, còn Vô Địch thì vẫn lấy cái cơ bị thương chưa lành mà trốn việc.

Thời gian thấm thoát đã qua một tuần.

Giữa trưa ngày thứ bảy thì số lượng vật tư chuyển đến nơi đây mới hoàn tất. Xuân Đức lần này đã vét sạch tất cả tài nguyên của 131 thế lực phụ thuộc của Tử Tiêu Tông. Thu được vô số kiện vũ khí phẩm chất cao, áo giáp các loại nhiều không đếm hết, bí điển thư tịch các loại chất thành núi, yêu linh thạch chỉ tính riêng cực phẩm đã có mấy chục ngọn núi lớn. Dược thảo cao cấp, thú nuôi quý hiếm thu được trồng ở không gian vong linh tầng 2 cũng sắp kín.

[Không gian vong linh tầng 2 bây giờ đã có Mẫu Thụ làm hạch tâm nên Xuân Đức tính chuyển nơi chế tạo tử linh sinh vật xuống tầng 3. Tầng 2 để nuôi thú quý hiếm cùng dực tài đỉnh cấp.]

Nhiều tài nguyên là vậy có thể dùng từ đếm không hết vậy mà sau khi thông qua Vô Địch chuyển hóa thành năng lượng mới, chỉ đạt có 9 điểm năng lượng cấp cao. 12 vạn điểm năng lượng trung cấp, còn về năng lượng cấp thấp thì không nhớ rõ nữa.

Năng lượng cấp cao rất quý giá nên không mấy khi dùng, thường hay dùng khi Xuân Đức muốn tiến hóa bảo vật hoặc để chạy trốn, đôi khi dùng để khởi động vũ khí bí mật tiêu diệt địch nhân. Còn năng lượng bậc trung cùng bậc thấp thì dùng để duy trì sự hoạt động của không gian vong linh là chính.

[Phân cấp năng lượng: Gồm 3 phẩm chất, cấp thấp, trung cấp, cao cấp. Chỉ có thể chuyển hóa từ cao cấp xuống trung cấp cùng cấp thấp. Không có thể dung luyện chất lọc năng lượng cấp thấp biến thành trung cấp hay cao cấp.]

Sau khi chuyển hóa năng lượng xong thì Xuân Đức chỉ còn lại một số lớn đồng nát sắt vụn mà thôi(những thanh bán thần cấp vũ khí, cùng một số thần phẩm vũ khí thuộc tính kém), hấn tính mang những thứ này đi gia cố cho Tuyết Báo con rối của hấn.

Bên trong một cung điện ở Tử Tiêu Tông. Ngồi trên cao là Xuân Đức cùng Vô Địch, ở phía bên dưới 501 người, tất cả đều là nô bộc của Vô Địch, tất cả bọn họ đang quỳ nơi đó hít thở mạnh cũng không dám.

Sau khi đã thu gom tất cả tài nguyên vốn có của những thế lực chiếm được Xuân Đức bắt đầu triệu tập đám nô bộc phía bên dưới chuẩn bị bắt đầu một cuộc đại xâm lược. Sau khi nếm được quả ngon Xuân Đức hướng tới chính là tài nguyên của cả cái thế giới này. Có điều ăn cũng phải từng miếng không thể thoáng chốc nuốt trôi khối bánh lớn như vậy được.

Sau khi chiếm được nơi đây thì hắn cũng đã cho một phân thân đi ra bên ngoài đi về Ác Ma Điện triệu tập chiến tướng có kinh nghiệm đánh trận tới nơi đây. Hắn dù sao cũng không phải là một tướng lãnh hợp cách, hắn chỉ biết dùng thực lực mạnh mẽ nghiền áp qua mà thôi.

Nhìn xuống những người bên dưới Xuân Đức phát ra mệnh lệnh.

" Tất cả các người lấy Hạ Băng làm chủ, phải hoàn toàn nghe lệnh của nàng. Mang theo thi đàn lớn nhất có thể đánh chiếm các thế lực ở lân cận, chỉ cần lưu người bình thường sống là được, tu sĩ giết hết cho ta, sau khi đánh hạ một thế lực thì nhanh chóng đưa tài nguyên của thế lực đó về nơi đây. Rõ chưa? "

Mấy trăm người phía bên dưới đồng thời hô lớn:

" Đã rõ thưa chúa tể."

Sau đó những người này lĩnh mệnh đi ra bên ngoài làm việc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 591: Cuồng Tín Đồ-1

Xuân Đức thổi ra một hơi, một luồng thanh sắc khói sương lan tràn bao trùm khắp những thi thể nơi đây. Không quá ba cái hô hấp thì tất cả những thi thể đã biến thành cát bụi chỉ để lại vô số điểm ánh sáng màu xanh cùng một vũng máu lớn. Vung tay lên Xuân Đức liền thu vũng máu cùng những điểm sáng màu xanh kia.

Xuân Đức lúc này đi tới một nơi gọi là hóa long trì của Tử Tiêu Tông, nơi đây có một cái hồ nước trong xanh phát ra thanh hương nhàn nhạt, nếu ngâm mình bên trong thì sẽ giúp thoát thai hoá cốt, tu luyện tăng nhanh. Còn việc hóa thành rồng chắc không có đâu nếu biến thành thần lằn thì còn có một ít khả năng.

Khi hắn tới nơi đây thì Lão Đức Khoa đã mang đến nơi này hơn ba vạn nữ tín đồ cùng 2 vạn nam tín đồ, tuổi của bọn họ còn rất trẻ đều tầm từ 14-28 tuổi. Những người này tất cả đều là kẻ không có linh căn tu luyện, là phế vật sống ở bên dưới tầng đáy của xã hội, bị những tu sĩ hoặc ông chủ của bọn họ hà hiếp. Máy vạn nữ nhân ở đây nếu ai có tư sắc chút đều đã là đồ chơi của nam nhân vài lần. Nói tóm lại số phận của những người ở đây khổ như một con chó, bọn họ có khát khao nắm giữ sức mạnh.

Xuân Đức ra sân cũng rất màu mè, khi hắn xuất hiện thì không gian đột nhiên tối đen, khí lạnh thổi qua vù vù. Từng luồng cảm giác sợ hãi hiện lên trong lòng từng người. Hắn ngồi trên vương tọa ác ma, hắn mặc áo choàng đen mái tóc màu trắng, ánh mắt màu xám kết hợp với hoàn cảnh xung quanh khiến cho hắn thập phần yêu dị.

Nhìn thấy hấn xuất hiện, Lộ Đức Khoa dẫn đầu những người nơi đây quỳ xuống sùng kính kêu lên:

" Hắc ám chúa tể duy ngã độc tôn."

Theo sau hấn là năm vạn người cũng quỳ xuống hô lớn:

" Hắc ám chúa tể duy ngã độc tôn."

Xuân Đức lúc này đây dùng giọng âm trầm nói (Tiết mục giả trang thần côn.):

" Các ngươi những sinh linh nhỏ yếu bị thiên địa ruồng bỏ, bị tất cả xem thường, ta muốn biết các ngươi có khao khát có được lực lượng không? "

Lỗ Đức Khoa lại dẫn đầu nói:

" Xin chúa tể cứu vớt những sinh nhỏ yếu như chúng con, xin người hãy ban cho chúng con sức mạnh vô địch, chúng con thề sẽ dâng hiến tất cả cho người."

" Thề dâng hiến tất cả cho người." Tất cả mọi người lại thành kính quỳ bái đồng thanh nói.

Xuân Đức đứng dậy lớn tiếng nói:

" Nếu thần chi không tiếp nhận các ngươi thì hãy tới hắc ám sa đọa, chỉ có hắc ám mới là vĩnh hằng. Những đứa con của ta, ta sẽ ban cho các con sức mạnh vô song, thân thể bất hủ. Hãy tiếp nhận lấy chúng nó thuộc về các con."

Sau khi sử dụng chân ngôn thuật mê hoặc lòng người Xuân Đức vung tay lên vô số tinh quang hắc ám(Một loại dược tề có thể thay đổi một sinh

vật giúp bọn nó thay đổi gen tiến hóa nhanh chóng, một thành tựu khoa học kỹ thuật mà Vô Địch dày công nghiên cứu. Lần đầu tiên thử nghiệm.)

Tinh quang hắc ám bao trùm tất cả mấy vạn người nơi đây, chỉ thấy những tinh quang kia dung nhập vào bên trong cơ thể mỗi người thì những người kia tru lên thống khổ những tiếng kêu thê lương như tiếng giết heo vang lên.

Cơ thể bọn họ bắt đầu biến hóa kinh người nhưng nam nhân ở đây thì cả người cơ thịt bắt đầu nổi lên cuộn cuộn, phá rách tan áo quần, thân hình cao lớn thêm một đoạn, ánh mắt đỏ rực cực kì khát máu cùng hung tàn. Nữ nhân thì lại thay đổi khác xa, mấy cô nàng kia trở nên cực kì xinh đẹp diễm lệ, thân hình nóng bỏng khúc nào ra khúc nấy, móng tay của nàng nàng biến thành vuốt sắc bén.

Phía sau bọn họ sinh ra một đôi cánh hắc ám, từ bên trong đôi cánh kia có thể cảm nhận được một loại năng lượng cực kì tà ác. Nhìn tràng cảnh trước mắt Xuân Đức cũng không nhịn được kích động vỗ tay lên đùi cái đét.

Hắn không ngờ lão hệ nghiên cứu ra được tề lại khủng bố tới vậy, có thể thay đổi thể chất người bình thường trong nháy mắt biến thành một cao thủ Bất Diệt Cảnh sơ kì. Đã thế lại còn khiến cho con người ta càng trở nên hoàn mỹ hơn, bên trong đám nữ nhân lúc trước nhìn không ra mấy người có chút nhan sắc vậy mà bây giờ ai ai cũng là mỹ nữ tuyệt sắc, khuôn mặt xinh đẹp, thân hình đầy đà.

Còn đám nam nhân lúc trước thì đại đa số đều gầy như que củi bây giờ đã vai u thịt bắp, khuôn mặt anh tuấn góc cạnh rõ ràng, nữ nhân nào nhìn vào thì người đó mê.

Biến hóa của những người này không lâu sau thì dừng lại, khi tiến hóa kết thúc thì tất cả 5 vạn người đồng thời hướng về Xuân Đức quỳ bái:

" Cảm ơn hắc ám chúa tể đã ban cho chúng con sức mạnh, nguyện dâng hiến tất cả vì người."

Xuân Đức cao cao tại thượng ở bên trong bóng tối vô tận phát ra âm thanh.

" Các con hãy đi cứu vớt những sinh linh nhỏ yếu kia đi. Bọn họ sau này sẽ là một thành viên của chúng ta."

" Vâng. Thưa đáng tối cao."--- Mấy vạn người đồng thanh nói sau đó thì như những bóng ma biến mất khỏi nơi đây, Xuân Đức cũng không cần dạy cho những người kia làm cái gì, tất cả đều có trong trí thức truyền thừa của hắc ám dược tề sơ cấp.

Sau khi cho đám cuồng tín đồ đi làm việc Xuân Đức lại tiến vào bên trong không gian vong linh bắt đầu gia cố cho con Tuyết Báo.

Không gian vong linh tầng 2.

Trước khi đi làm việc hắc có ghé qua nhìn mấy đứa em tu luyện thể nào tiện thể nhìn xem bây giờ Heo Con đã sắp khôi phục chưa.

Mấy người Vũ Y, Lan Lan cùng Tiểu Thất lúc này đây vẫn đang ngồi bên trên Mẫu Thụ tu luyện, các nàng muốn đánh chắc căn cơ để chuẩn bị cho giai đoạn quan trọng sắp tới, hai người Vũ Y cùng Lan Lan thì độ kiếp còn Tiểu Thất thì lột xác lần thứ 5.

Sau khi đã nhìn qua mấy đũa em Xuân Đức bắt đầu đi xuống không gian vong linh tầng 3.

Không gian vong linh tầng 3.

Hắn đã di chuyển tế đàn xuống nơi này. Ở nơi đây hắn còn có một tù binh quan trọng giết không chết(thực ra là không muốn giết mà thôi.) quái vật lông đỏ bây giờ đã biến thành cô gái xinh đẹp lạnh lùng.

Nàng ta bây giờ như một cái máy cung cấp máu cùng xương cốt chất lượng cao, sức khôi phục của nàng rất kinh khủng chỉ cần đợi lúc nàng hấp hối thì truyền cho nàng một ít sinh mệnh lực thì nàng ta sẽ nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu. Ngay sau đó lại có thể rút máu từ bên trong của nàng ta được rồi.

Trước kia nàng ta mỗi lần thấy hắn thì sẽ còn mắng chửi, dùng ánh mắt thù hận nhìn hắn. Có điều mấy năm này nàng đã không còn khí thế hùng hồn như trước nữa, ánh mắt nàng đờ đẫn vô thần không có một tí sức sống bị 4 cái móc xích xuyên qua thân thể treo trên cao. Máu tươi liên tục chảy ra từ một cái lỗ trên ngực nàng. Xuân Đức nhìn thấy nàng thì cũng không nổi lên bất kì cái gì tâm tư thương xót, mỗi khi thấy nàng hắn còn không quên đâm cho nàng một nhát.

Nhớ năm đó hắn bị nữ nhân này lợi dụng làm bia đỡ đạn chết đi một lần, nếu không phải hắn có mạng thứ hai thì lúc này đã sớm lên nóc tủ ăn hoa quả rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 592: Đến Chiến Trường

Đi tới bên cạnh tế đàn Xuân Đức đem ra mấy chục kiện bán thần khí cùng 7 kiện thần khí, đáng lý là còn nhiều hơn thế này có điều bị Vô Địch biển thủ công quỹ lấy đi mất. Thành ra chỉ còn lại chút thế này.

Xuân Đức khởi động tế đàn sau đó ném tất cả những kiện thần khí cùng bán thần khí này vào bên trong phân giải. Thời gian phân giải của những vũ khí này vẫn cần tốn một ít thời gian. Do khí linh trong những thanh vũ khí bán thần khí cùng thần khí này đều bị mấy khí linh của hắc căn nuốt sạch bằng không thì thời gian phân giải đám binh khí này còn dài nữa.

Thời gian từng ngày trôi qua.

1 ngày đi qua.

Lại qua một tháng.

Tiếp thêm 1 năm.

Mãi sau khi được một năm, hai tháng, lẽ ba ngày thì quá trình phân giải mới hoàn tất. Giữa tế đàn lúc này đang trôi nổi một quả cầu chất lỏng phát ra ánh sáng nhiều màu sắc. Để thêm phần hoàn hảo Xuân Đức còn xin một ít bộ phận nhỏ của Mộng Mị Ma Trảo, cùng cốt giáp hòa vào. Vì hành động này của hắc căn mà hai khí linh tiểu Mị cùng tiểu Cốt tuyệt giao với hắc căn.

Mang thứ chất lỏng óng ánh này Xuân Đức bắt đầu bỏ vào bên trong những khuôn đúc từ trước. Sau khi đổ đầy sáu cái khuôn đúc thì hắc căn rút

máu của bản thân ra dung nhập vào bên trong những khay đúc sau đó đưa bọn nó vào bên trong biển máu tế luyện.

Vừa mang sáu khiên đúc vào bên trong biển máu ngay lập tức biển máu bị điên cuồng hấp thu. Chỉ thấy trên biển máu hình thành 6 cái vòng xoáy, mực máu huyết bên trong nhanh chóng giảm dần.

Nhìn cảnh này Xuân Đức thảm than phiền phức cứ theo đà này thì không đến 20 máu huyết nơi đây sẽ cạn, mà huyết luyện yêu cầu đủ 1 tháng, huyết luyện không đủ, sau khi thần khí hình thành phẩm chất sẽ kém đi một ít. Không đủ máu huyết bây giờ cũng chỉ còn cách đi săn giết tu sĩ cùng hoang thú thôi chứ làm sao được.

Lóe một cái Xuân Đức đi ra bên ngoài. Sau đó theo truyền tống đi tới nơi đám nô bộc đang chiến đấu với các thể lực lớn khác.

Quang mang lấp lóe một hồi Xuân Đức đã xuất hiện tại một tòa thành thị rộng lớn. Xung quanh nơi đây đã không thấy một mống tu sĩ chỉ còn lại bình dân bách tính. Nhìn thần thái bọn họ cũng không có sợ hãi gì mà trên mặt càng hiện nét vui mừng.

Cảm nhận ấn ký bên trong đầu nô bộc Hạ Băng, Xuân Đức một lần nữa na di. Lần này hẳn xuất hiện chính là bên trên một đỉnh núi cao, bên dưới là đồng bằng vô tận, xa xa là một tòa thành trì dài giống như vô hạn.

Nơi đang có 20 người đang bàn bạc kế sách đánh chiếm thành trì trước mắt. Thấy Xuân Đức xuất hiện hai mươi người này đồng loạt quỳ xuống chào:

" Xin chào chủ nhân."

Xuân Đức nhìn qua mấy người này không thấy Hạ Băng thì cau mày nói:

" Hạ Băng đâu? Chết rồi à? "

[Ấn ký huyết liên chỉ có thể cảm nhận đại khái của nô bộc không thể xác định vị trí chính xác. Khi đến nơi thì nvc lười dùng niệm lực dò xét mà trực tiếp hỏi đám người.]

Một nữ nhân đáp:

" Hạ Băng tiểu thư đang bị thương nên bây giờ đang ở một nơi khác dưỡng thương."

Xuân Đức nhìn nàng nói:

" Đứng dậy dẫn đường."

Nữ nhân kia ứng một tiếng sau đó đứng dậy dẫn đường, sau một lúc đi vòng vèo hẳn đã tới nơi mà Hạ Băng trị thương.

Nhìn Hạ Băng trên giường nằm yên bất động, đã bị hôn mê sâu, vết thương một đống, cả cơ thể không mấy nơi lành lặn. Xuân Đức tiến lại gần lột sạch quần áo trên người nàng ra sau đó mang một ít dược vật trị thương bôi lên cho nàng ta. Rồi đổ một ống dược tề nhỏ vào miệng nàng ta cho nàng uống xuống, tiếp đó kéo chăn lại rồi đi ra ngoài.

Đi ra bên ngoài Xuân Đức trực tiếp sưu hôn cô gái dẫn đường cho mình, cô gái kia hiện lên kinh hãi nhưng không dám phản kháng cứ để mặc cho Xuân Đức sưu hôn. Sau một lúc Xuân Đức đã biết được những gì mình cần biết, hóa ra những người này bị cao thủ đánh lén chết thương thảm trọng, mấy trăm người chỉ còn lại hơn trăm người. Ngọc Dung cùng Lam Nhã cũng đã chết trận.

Đưa cho cô gái một đống đan dược cùng phù lục trân quý sau đó hẳn dặn dò:

" Phần thưởng của các người, phân ra cho những người khác nữa. Việc còn lại để ta lo, các người không cần quan tâm."

Cô gái kia nhận lấy nhẫn không gian cúi đầu cảm tạ:

" Cảm tạ chủ nhân ban thưởng."

Xuân Đức không có tốn thời gian với nàng mà là đi thẳng tới nơi có địa thế thuận lợi nhất bắt đầu triệu tập tang thi. Do đám người kinh tinh thần lực có hạn điều khiển tang thi hạn chế nên không gây được quá nhiều sức ép với phe đối địch nhưng Xuân Đức thì khác, một khi hấn triệu tập sẽ là từng biển thi đàn tấn công.

Hư không thoáng hiện từng con tang thi cao cấp bắt đầu hiện ra, cầm đầu chính là mấy nữ tang thi đầu tiên của Xuân Đức, bây giờ các nàng đã tiến hóa đến cấp 5 chiến lực cực kì khủng bố. Pháp thuật thần thông các nàng bây giờ cũng có không ít.

Chỉ thấy mấy nàng kết thành hình lục giác, từ bên trong miệng các nàng vang lên những ma âm huyền bí, ngay sau đó một cái siêu cấp truyền tống trận phạm vi mấy trăm dặm hiện ra, vô số tang thi như dòng nước đi ra.

[Mấy tang thi cấp 5 đã có trí tuệ sơ cấp ngoại trừ Xuân Đức thì không ai có thể điều khiển.]

Những nô bộc còn sống thấy một màn này thì kinh hãi không thôi, bọn họ nhìn thấy vô số tang thi tiến hóa đi ra, có tang thi chiến sĩ to như tòa núi lớn, có tang thi thích khác nhanh nhẹn vô cùng, có thôn phệ giả nhìn như những con quái vật đầy xúc tu ghê tởm, có nhưng còn thú liệt giả tú chi dài ngoàng, cả người mọc gai góc.

Chỉ nhìn thấy số lượng tang thi thôi cũng khiến cho lòng người bàng hoàng run sợ chứ đừng nói đánh nhau. Một nô bộc nhìn cảnh này than thở:

" Chúng ta nếu có thể điều khiển một phần vạn thi đàn thì đâu đến nỗi bị đánh lui ra ngoài."

Một người khác nói:

" Lần này những tên kia chết chắc rồi. Chúng ta đi qua xem đi."

" Đi " những người khác đều nhao nhao đồng ý.

Bên trong thành trì lúc này đây cũng đã có người phát hiện dị tượng thì đàn biến động. Ngay lập tức có binh sĩ chạy vào bên trong thành vừa đi vừa hô lớn:

" Quái vật công thành. Mọi người chuẩn bị chiến đấu. "

" Quái vật công thành. Mọi người chuẩn bị chiến đấu. "

" Quái vật công thành. Mọi người chuẩn bị chiến đấu. "

Đang ngồi bên trong một căn phòng xa hoa hai nam tử đang nói chuyện với nhau, bên cạnh họ là một đám mỹ nữ có lớn có nhỏ đang khóa thân phục vụ hai người. Nằm ở trên mặt đất còn có mấy cô gái khác, cả người bầm tím, dịch thể màu trắng không ngừng chảy ra từ phía bên dưới.

" Nam Kha huynh lần này may mà có huynh thì mới có thể đẩy lùi được đám quái vật kia. Ha ha. Ân tình này Đẳng mỗ nhớ mãi không quên."

Một tên thanh niên diện mạo bình thường cười nói:

" Ha ha, Đẳng huynh khách khí, khách khí. Mấy nữ nhân mà huynh cấp cho ta cũng rất làm ta thỏa mãn, bằng không huynh lại gọi thêm vài người nữa vào."

Nam tử còn lại cũng cười dâm nói:

" Huynh đệ quả lai dẽo dai, đã mười người rồi mà vẫn chưa làm cho huynh đệ thỏa mãn, thôi được rồi để ta gọi thêm mấy mỹ nhân nữa vào hầu hạ huynh đệ."

Nhưng đang lúc này thì tiếng chuông báo động vang lên khắp cả thành thị này. Cùng lúc đó một tên hộ vệ chạy thẳng vào trong nói lớn:

" Việc lớn không tốt, việc lớn không tốt. Quái vật tới công thành."

Nam Kha nghe vậy thì sắc mặt vẫn lãnh đạm vừa hưởng dụng nự nhân bên dưới vừa nói:

" Chỉ là mấy con quái vật cấp thấp mà thôi, Lần trước bị ta đánh chết thủ lĩnh liền tan tác, chắc lần này lại có con thủ lĩnh mới xuất hiện, đợi ta hưởng dụng mấy cô nàng này xong thì sẽ đi ra."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 593: Cối Xay Thịt

Ở bên cạnh tên nam tử còn lại cũng không có gì lo lắng nói:

" Đi ra ngoài đi. Bảo mấy tên phé vật kia giữ vững một canh giờ."

Tên binh sĩ định nói gì đó nhưng mà thấy nét mặt không vui của thành chủ lập tức cáo lui rồi đi ra ngoài. Sau khi tên binh sĩ kia đi ra ngoài lại có mười mấy mỹ nữ đi vào bên trong, ngay sau đó bên trong truyền ra những tiếng rên, tiếng gào hét hưng phấn của nam nhân.

Trái với cảnh dâm ô truy lạc bên trong phòng phủ thành chủ, ở bên ngoài này tình hình đã căng thẳng tới cực điểm những tu sĩ ở bên trên tường thành nhìn vô tận thi hải đang rất nhanh tiến lại nơi đây thì cả người không kìm được toát mồ hôi lạnh cả người.

" Số lượng quái vật lần này hình như.. hình như có chút hơi nhiều thì phải."

" Ta cũng cảm thấy vậy."

Mọi người vừa nuốt nước miếng vừa nói. Đột nhiên có nhiều la lớn: " các ngươi xem kia là loại quái vật gì? "

Mọi người theo tay tên kia chỉ lại thì thấy phía cuối chân trời từng con quái vật to như ngọn núi cao, cả người gai xương lờm chờm, đang chạy tới đây, mỗi bước chân của nó làm đại địa rung lắc. Con quái vật cao như ngọn núi 2 ngàn mét kia chính là một con tang thi chiến binh cấp 6 vừa được

Xuân Đức thúc đẩy tiến hóa làm vật cưỡi. Nó không những có thể cận chiến mà còn có thể công kích từ xa vô cùng tinh chuẩn.

Chiến binh tang thi cấp 6 da dày thịt béo, Thần Quân Cảnh nếu không hủy đi được hạch tâm của nó thì đừng mong giết chết được nó. Có điều chiến binh tang thi cấp 6 di chuyển chậm chạp chỉ có thể đảm nhận vị trí bao thịt.

Binh lính trên tường thành thấy cảnh này thì cả đám đều hít lấy hít để, bọn họ có thể cảm nhận được sự đáng sợ của con quái vật kia.

Ngay lúc này có người quát lớn:

" Mọi người đi theo ta ra ngoài thành giết chết quái vật thủ lĩnh."

Ngay sau đó một đội ngũ 10 vạn tên cưỡi bạch long đi ra ngoài thành lao thẳng về con tang thi chiến sĩ cấp 6. Xuân Đức ngồi trong đầu con tang thi chiến binh cấp 6 thấy vậy một màn thì có phần ngạc nhiên nhưng sau đó thì cười lạnh

Mở ra chúc phúc lĩnh vực, lấy trung tâm là con chiến binh tang thi cấp 6 một màn ánh sáng hắc ám bao phủ lên người từng con tang thi, trong nháy mắt bọn nó điên cuồng cùng mạnh mẽ lên không biết bao nhiêu, vô tận tang thi cấp thấp nhào qua mười vạn người kia.

[Xuân Đức muốn cho đám tang thi chết bết chuẩn bị làm phân bón cây.]

Tuy tang thi cấp thấp bị một tên long kỵ sĩ quét qua một thương liền cho một mảnh chết thảm nhưng mà số lượng bọn nó nhiều lắm, một tu chân quốc cấp 2 số lượng tu sĩ tính hàng tỷ, vậy mà Xuân Đức tiêu diệt hơn trăm tu chân quốc cấp 2 để lại hơn 500 tu sĩ còn sống thì biết số lượng tang thi nhiều đến mức nào, chưa kể còn có hoang thú khắp nơi nữa.

Vì để cho bọn nó chết có ích một chút Xuân Đức liền mang bọn nó ra làm pháo hôi. Bị vô tận tang thi cấp thấp bao phủ đám Long ky sĩ trong nháy mắt không cách nào tiến lên được mà bị bao vây giữa đàn tang thi. Tang thi là từ tu sĩ tiến hóa mà thành bọn nó cũng có khả năng bay lượn, với bọn nó có thể lực vô hạn không cảm thấy mệt mỏi.

Bên trên tường thành đám binh sĩ nhìn thấy Long Ky Sĩ một đường giết vào trong bày tang thi thì vui mừng hoan hô cổ vũ nhưng khi thấy bọn họ bị kẹt giữa biển tang thi thì trên mặt lập tức hiện lên vẻ lo lắng.

Lúc này quan chỉ huy bên trên tường thành hét lớn:

" Cung thủ bắn tên yểm hộ."

Ngay lập tức một trời mưa tên bắn xuống đàn tang thi, Xuân Đức biết những mũi tên này không tầm thường một khi va chạm vào tang thi thì nổ tung giết chết không biết bao nhiêu tang thi cấp thấp lân cận.

Hạ lệnh cho đàn tang thi cấp thấp bay lên cao chịu chết, ngay lập tức vô số tang thi cấp thấp bay lên cao bị mũi tên bắn cho tan tác, máu thịt văng đi khắp bốn phía. Cùng lúc này Xuân Đức cũng hạ lệnh cho đám tang thi tiến hóa bắt đầu công thành.

Như nước tràn bờ đê, đám tang thi xông lên tường thành như châu chấu, hết con này bị giết thì còn khác lại mò lên. Không qua mấy chục hô hấp cả tường thành đã là huyết nhục rơi vãi khắp nơi. Đám tang thi hung hãn không sợ chết, đám tu sĩ cũng vậy. Nhất là đám tu sĩ có võ hồn cường đại biến thành đủ loại yêu thú đánh cận thân với tang thi mà không sợ bị lây nhiễm.

Nhưng đúng lúc này một đoàn 100 con thôn phệ giả cấp 4 điên cuồng lao vào đám binh sĩ bên trên tường thành tự bạo, vô số ký sinh từ những con

thôn phệ giả bay ra ký sinh vào đám tu sĩ những tên tu sĩ kia nhanh chóng xoay mũi giáo về những đồng bạn vừa cùng mình chiến đấu cách đây không lâu.

Á á

Á á.

" Cấp báo, cấp báo khu phía nam quái vật đột kích phòng ngự."

" Cấp báo tường thành phía bắc sắp không giữ được."

" Cấp báo phát hiện quái vật tinh anh ở thành nam."

Liên miên âm thanh cấp báo vang lên khiến chỉ huy nơi đây sắc mặt xanh lét. Một người không nhìn được gầm thét:

" Người đâu nhanh đi thông báo cho thành chủ nói người nếu không ra tay sẽ không còn cơ hội."

Tên chỉ huy vừa gầm thét xong thì lại có một âm thanh cấp báo vang lên:

" Khu phía nam hoàn toàn thất thủ, quân đội nơi đó toàn diệt, quái vật đã bắt đầu tiến vào bên trong Bạch Hô Thành."

" Cảnh báo cấp 1: Phòng hộ bên trong thành còn duy trì được 103 giây, sau 103 giây sẽ bị phá hủy."

Lúc này đây bên trong căn phòng xa hoa phủ thành chủ, hai nam tử lúc này vẫn còn đang thỏa thích chơi nữ nhân, tay ôm phải ấp bên dưới một

người, hai người vừa cười lớn vừa ra sức, đúng lúc này một tên quan binh đi vào thất thanh kêu lên:

" Thành chủ đại nhân việc lớn không tốt, quái vật quá mạnh mẽ đã tiến vào bên trong thành."

Hai tên nam tử chín đang sung tí nữa bị tên binh lính kia bất thành linh đi vào dọa cho co lại. Nhưng khi nghe tên binh lính báo cáo thì hai người cũng không còn tâm từ gì chơi nữ nhân, hai người nhanh chóng đẩy nữ nhân ra sau đó mặc quần áo đi ra ngoài.

Tên thành chủ vừa đi vừa gầm lên giận dữ:

" Mấy tên hỗn đản kia làm gì mà chưa được 5 phút thì thành trì đã bị công phá. Một đám phé vật."

Nhưng khi hắn vừa xuất hiện ở khu vực nội thành thì cùng lúc tầng ánh sáng nội thành tan vỡ, vô tận tang thi điên cuồng lao vào bên trong thành thị đồ sát, tiếng kêu rên vang lên khắp nơi.

Lúc này đây ở bên ngoài tình hình đã không còn cái gì để nói, phe thủ thành bị số lượng tang thi ủa qua lập tức bị bao phủ, tuy để lại khắp đại địa là xác chết nhưng mà một chút thiệt hại đó với đàn tang thi chẳng thấm vào đâu.

Xuân Đức ở bên trong đầu lâu tang thi chiến sĩ cấp 6 lúc này vừa điều khiển thi đàn tấn công lại vừa dùng bí pháp chuyển máu huyết của đám người sống kia vào bên trong không gian vong linh tầng 3.

Ba mươi phút đi qua đã có mấy ngàn vạn tu sĩ ngã xuống nhưng đại bộ phận vẫn kịp lui vào bên trong cố thủ. Theo như trí nhớ lấy được thì nơi này có 9 lớp phòng ngự, càng vào bên trong thì càng cường đại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 594: Cối Xay Thịt-1

Suốt mấy tháng tấn công, đám người Hạ Băng đã đánh hạ hầu như các thành trấn bên ngoài khiến cho thế lực của Phong Đô Quốc co cụm lại còn một nửa. Vì để ngăn cản thi đàn những tên kia chọn nơi hiểm yếu này làm nơi cố thủ.

Mấy lần trước đám người Hạ Băng cường công nơi đây nhưng số lượng thi đàn bọn họ nắm giữ được quá ít nên không thể công nổi lớp đầu tiên chứ đừng nói lớp cuối cùng. Sau khi đánh hạ lớp thứ nhất thì Xuân Đức vẫn thực thi chính sách tu sĩ giết sạch còn bình dân để lại. Săn giết đám tu sĩ chủ yếu là tang thi hệ nhanh nhẹn(tang thi thích khách) bọn chúng thân hình thấp bé tốc độ cực nhanh, hai tay đã biến thành lưỡi đao chỉ cần vung lên chém một cái thì tu sĩ cùng cấp hoặc cao hơn 1 cấp đều phải chia 2. Dưới hộ thể Ma Quang của Xuân Đức thì bọn nó càng thêm cường hãn.

Phòng tuyến thứ nhất này theo thần niệm của Xuân Đức ước tính khoảng 2 vạn dặm. Càng đi vào phòng tuyến phía trong thì phạm vi công kích càng nhỏ, lợi thế thi hải rất khó phát huy được tuyệt đối.

Sau khi bỏ lại thêm mấy ngàn vạn cái xác nữa thì đám tu sĩ kia đã hoàn toàn co rút vào bên trong phòng tuyến thứ 2 rồi. Xuân Đức phân phó đám tay chân bên dưới nhanh chóng thu gom tất cả tài nguyên nơi đây. Dù sao nơi này cũng rất giàu có.

Ở bên trong nội thành nơi phòng tuyến thứ nhất không có lấy một người bình thường nên khi thi hải đi qua lập tức biến thành một cái phé tích. Quan

sát khắp nơi xung quanh Xuân Đức than thở:

" Tại sao chỉ có chết được bấy nhiêu tên, đám kia cũng quá nhát gan chứ không đánh đã chạy sạch. Kể như mà liều mạng có phải tốt rồi hay không. "

Chiến tuyến thứ 2.

Lúc này đây đám tu sĩ mới vừa chạy thoát về từ chiến tuyến thứ nhất đều gục ngay tại chỗ mà thở, bọn họ chưa bao giờ cảm thấy cái chết cận kề như vậy.

Lúc này đây bên trong phủ thành chủ ở chiến tuyến thứ 2. Một trung niên nam tử vẻ mặt lạnh lùng đang nhìn Nam Kha cùng viên thành chủ ở chiến tuyến đầu tiên, bỗng nhiên hấn gằm lên như sư tử rống:

" Con mẹ hai thằng chó nhà các người. Mẹ kiếp các người có biết vì hành vi của các người mà bao nhiêu người phải chết không."

Phập

Đúng lúc này có một thiếu niên anh tuấn vẻ mặt lạnh lùng, tay cầm trường kiếm đang nhiễm máu lạnh nhạt nói:

" Thành chủ không cần nhiều lời với hai tên vô dụng này. Bọn chúng cũng nên lấy cái chết mà tế bái vong linh các huynh đệ đi. Bây giờ chúng ta nên bàn cách làm thế nào đối phó với đám quái vật ngoài kia."

Thành chủ số 2 ra hiệu cho mấy tên thị vệ, lập tức mấy tên thị vệ đi lên dọn dẹp hai cái xác. Bên trong phòng hào khí thập phần ngưng trọng, thiếu niên hỏi câu kia tuy rất đơn giản nhưng lại không ai muốn trả lời.

Mãi sau một lúc lâu có một người nói:

" Nếu không chúng ta xin phía trên giúp đỡ."

Ngay lúc này có vệ binh vào báo cáo:

" Cấp báo chủ lực quái vật đã tiến đến bên ngoài tường thành cách chúng ta 10 dặm."

Thiếu niên vừa giết hai người lúc trước cau mày nói:

" Làm sao lại nhanh như vậy, theo như bình thường thì chủ lực đám quái vật kia phải mất 1 ngày mới có thể tới đây. Người sẽ không nhìn lầm chứ."

Vệ binh kia đáp:

" Không có. Đám quái vật kia có những nữ quái có thể kết hợp với nhau tạo thành truyền tống trận cỡ lớn nên có thể giúp cho chủ lực đám quái vật kia hạn chế thời gian di chuyển."

Người bên trong nghe thế thì sắc mặt xám xanh, bọn họ trong lòng thâm nguyên rủa, quái vật kiểu gì mà còn lợi hại quá vậy. Thành chủ đứng dậy nói:

" Mọi người đi ra ngoài nhìn xem tình huống như thế nào."

Cứ như vậy tất cả mọi người đều đi ra bên ngoài theo chân thành chủ nhìn xem đàn quái vật số lượng đông tới mức nào.

Bên trên tường thành.

Khi thành chủ cùng mọi người nhìn thấy số lượng tang thi bên ngoài thì sắc mặt người nào người nấy xanh mét. Thành chủ chiến tuyến thứ hai ngay lập tức hạ đạt mệnh lệnh:

" Tất cả mọi người rút về chiến tuyến thứ ba phòng ngự, thiên kị binh cùng ngân giáp binh, thú binh ở lại đoạn hậu. Phòng ngự chiến tuyến số 2 mở ra."

Ngay lập tức cả chiến tuyến thứ hai nhao nhao cả lên, mọi người lúc này trong lòng ai cũng đã chờ mong lời nói kia của thành chủ từ lâu, bọn họ không tìm thấy bất cứ cái gì cơ may chiến thắng khi đối mặt với biển quái vật nhìn không thấy tận cùng kia.

Nhưng khi bọn họ vừa mới rút lui thì Xuân Đức cũng đã phát hiện ra ra dị động của chiến lũy thứ 2. Hắn nhìn thấy lồng phòng hộ bắt lên mà binh lính trên tường thành lại giảm đi thì liền biết đám người kia muốn bỏ chạy rồi.

Ngay lập tức hắn hạ lệnh công kích dùng chính vũ khí phòng thủ mà trước đây không lâu hắn cướp được bắn tới tập về thành lũy số 2. Đây trời mưa tên, bão năng lượng đánh lên phòng hộ của thành lũy số 2.

Ầm ầm... ầm ầm...uỳnh uỳnh.

Tùng trận nổ kinh thiên vang lên, lồng bảo vệ thành lũy số 2 trong nháy mắt rạn nứt. Trong đám công kích kia có công kích của A Ngọc cùng A Khờ nên mới khủng bố như vậy. Chỉ một lượt qua đi liền làm cho cả đại trận sắp phế.

Đang rút lui, đám tu sĩ thành lũy số 2 nhìn lên trời thì sắc mặt xám trắng, một tên cao tăng tức giận nói:

" Làm sao lại khủng bố như vậy, rõ ràng chỉ là một đám quái vật trí tuệ không cao lại có sức mạnh đến đáng sợ.. Chỉ cần ta thoát khỏi đây ta thề..."

Hắn còn chưa kịp thề thốt xong thì trận pháp phòng hộ sau một lượt công kích nữa liền ầm ầm sụp đổ, vô số công kích như mưa rào rơi xuống

phía bên dưới, tên đang thè thốt kia gặp vận đen chúng ngay công kích lạc của A Ngốc chết không kịp ngáp.

Lúc này từ phía bên trên tường thành vang lên từng tiếng hét giận dữ:

" Đứng lại, đứng lại nhanh chóng giữ vững vị trí."

Một tên tu sĩ còn trẻ gào thét nói:

" Muốn chết thì mình lão chết đi, ta không muốn chết."

Hắn vừa điên cuồng bỏ chạy vừa nói. Những người đằng sau cũng nhanh chân bỏ chạy, cái chó mà gì quy củ lúc này cũng không mạnh bằng giữ được cái mạng của mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 595: Quá Yếu Đi

Thi đàn dưới sự chỉ huy của Xuân Đức nhanh chóng tách ra để cho những con " Liệp thú giả " tiến lên truy kích đám tàn binh đang bỏ chạy. Hơn 2 triệu con liệp thú giả cấp 4 như những tia chớp đen nhanh chóng đuổi theo chém giết đại bộ đội phía sau.

Đa phần tu sĩ nơi đây đẳng cấp không cao, so với thú liệp giả thì kém hơn rất nhiều. Nhưng mà đám tu sĩ kia có truyền tống trận nên rút lui cao đoan chiến lược cực kì nhanh chóng. Khi thú liệp giả kịp chạy tới truyền tống trận thì đã có một phần ba số lượng tu sĩ truyền tống đi qua bên kia. Khi thấy thú liệp giả chạy tới thì những kẻ bên ngoài lập tức hủy truyền tống trận đi.

Cũng phải công nhận anh hùng không thiếu, nơi nào cũng thấy. Khi đám thú liệp giả chạy tới thì cũng có vô số đội ngũ liêu chết xông lên phản kháng.

Bên trong những đội ngũ kia không ngừng truyền ra những tiếng gào rú:

" Mọi người cùng nhau tiến lên, giết một con thì huề vốn giết hai con thì có lời giết."

" Giết."

" Giết."

Thần tình đám tu sĩ kích động liều mạng xông lên chém giết cùng với liệt thú giả, một khi bị dồn vào đường cùng thì con thỏ cũng cắn chừ đùng nói là tu sĩ. Đánh không lại thì tự bạo vô cùng tàn nhẫn.

Có điều bọn họ chết kiểu gì thì Xuân Đức cũng không quan tâm, dù sao máu huyết bọn họ thì hẳn vẫn có thể thu về được.

Khi hai đại bộ đội lao vào nhau thì từ bên trên bầu trời vô số tiếng hét thảm vang lên, máu tươi, nội tạng, quần áo bắn ra khắp nơi. Thú liệt giả vô cùng kinh khủng bốn cánh tay biến thành dao lướt qua đến đâu thì tu sĩ bị phân thân đến đó, tràng cảnh huyết tinh vô cùng.

Một chiến trường trải dài hơn vạn dặm trong nháy biến thành máy xay thịt. Có điều hơn 200 vạn thú liệt giả chỉ là tiên phong mà thôi, không qua bao lâu tang thi thích khách c5,c4 đã đi gia nhập vào. Ngay lập tức chiến cục nghiêng về một bên, đám tu sĩ không có lực phản kháng, có nhiều cao thủ cường hoành thì cũng bị chiến thuật biến người tiêu hao mà chết. phải biết tu sĩ vẫn có thể lực cực hạn.

Ba tiếng qua đi trên cả chiến trường vạn dặm chỉ còn lại thi thể không nguyên vẹn của đám tu sĩ cùng tang thi. Máu tươi của đám tu sĩ bị Xuân Đức lấy đi còn thi thể cái nào toàn vẹn thì biến thành độc thì, không toàn vẹn thì bị đám thôn phệ giả ăn sạch.

Lần này lại có thêm mấy chục ngàn vạn tu sĩ bỏ mạng, lượng máu tươi cần thiết để huyết té đã coi như tạm ổn vì thế Xuân Đức không có vội tiến công thành lũy thứ ba mà chậm chạp tiến lên. Hắn muốn nhìn xem những người kia có cái gì đấu với hắn. Theo hắn tính toán trong thời gian này thì những tên kia cũng đã tìm hiểu được nguyên nhân phần nào và có chuẩn bị.

Trong mỗi cái thế lực đều cất giấu một đại sát khí, thế lực đỉnh cấp nhị phẩm vẫn luôn tồn tại vũ khí có thể uy hiếp đến Tinh Vương Cảnh, bằng

không thể lực không phải nhân tộc ở lục địa trung tâm đã mang quân đi qua bên này thâu tóm bọn họ từ lâu rồi.

[Theo tin tức tình báo Vô Địch thu được thì trên cái thế giới mới này có nhiều chủng tộc khát máu cường đại vô cùng, có nhân tộc, thú nhân tộc, tu la tộc, lôi tộc. Bọn họ sống đan xen với nhau, có điều ở lục địa trung tâm tu la nhất tộc có thực lực bá vương.]

Ở xa xa, cách một khoảng an toàn đang có một số lớn cường giả nhìn về thi đàn mà bàn tay siết chặt, không tới hai canh giờ vừa rồi hơn phân nữa chiến hữu của bọn họ đã vĩnh viễn nằm lại bên trên chiến trường. Một ông lão thờ dài nói ra:

" Chúng ta cũng nên lui lại thôi nếu bị đám quái vật kia bắt kịp thì sẽ bị bọn chúng dây dưa tới chết."

Những người bên cạnh buồn bã gật đầu đầu sau đó quay người rời đi. Xuân Đức thấy vậy một màn mèò khóc chuột này thì cười lạnh, tỏ vẻ cho cô những tên này lúc nãy đều là những kẻ chạy đầu tiên. Bây giờ còn làm bộ làm tịch.

Một đội tang thi cung thủ c4 bước ra. Nhắm thẳng những kẻ đang thích làm bộ làm tịch vừa đi vừa ngoái đầu nhìn lại biểu hiện lòng thương tiếc kia bắn cung.

Vút vút...vút vút

Ngay lập tức từng mũi tên năng lượng phá không gian mà đi, tốc độ rất nhanh. Ngay lập tức đám người đang làm bộ làm tịch kia chạy thực mạng. Chẳng còn thấy tên nào dám nhìn quay trở lại. Xuân Đức thấy vậy thì cười lạnh:

" Bây giờ thì cảm thấy tốt hơn rồi, hết ngứa con mắt."

Hai ngày sau.

Sau hai ngày Xuân Đức lại một lần nữa mang thi đàn đến gần thành lũy thứ ba. Ở phòng tuyến thứ ba ngày hấn cảm thấy bên trong có vô số cao thủ mạnh mẽ, bên trên tường thành cũng trang bị vũ khí mạnh mẽ hơn rất nhiều. Từng khẩu pháo năng lượng được đặt trên tường thành nhắm ngay về phía thi đàn.

Mấy cái loại súng pháo năng lượng này là dùng yêu linh thạch hoặc tinh thạch của yêu thú làm động lực. Một phát pháo có thể giết chết cường giả Tinh Quân Cảnh đơn giản.

Xuân Đức mang tâm tư vui đùa hấn cho mấy con tang thi thích khách c5 đi ra khiêu chiến. Bọn nó mang theo bảng khiêu chiến:

" Đám hèn yếu có dám ra đánh một trận."

Mấy chữ này rất lớn lại còn phát kim quang khi bọn nó đi tới gần tường thành thì đám binh lính phía bên trên cũng nhìn thấy. Phía bên trên tường thành ngay lập tức nhao nhao lên. Có người nhịn không được nói:

" Các người nhìn kia đám quái vật đến khiêu chiến chúng ta. Đám ngu ngốc này lại còn biết dùng kế khích tướng. Ha ha. Thật buồn cười, mọi người bắn chết nó."

Ngay lập tức vô số tia năng lượng bắn xuống chôn vùi 3 con tang thi thích khách c5. Xuân Đức từ phương xa nhìn thấy cái tên kích động quân chúng bắn chết đệ của hấn. Vung tay lên một cốt mâu mang theo độc khí um tùm xuất hiện, vẫy tay một cái thanh cốt mâu như tia sáng bắn xuyên qua phòng hộ thành đâm nát đầu tên binh lính.

Cái đầu nổ tan, mấy tên bên cạnh bị dịch óc bắn lên cả mặt, nhất thời xung quanh cả đám đều thần tình ngây ngốc nhìn về thi thể không đầu đang từ từ ngã xuống. Bọn họ còn chưa tỉnh hồn thì thi đàn cấp thấp đã như châu chấu xông lên.

Số lượng lớn tang thi tiến hóa c4 c5 thì ở phía sau đánh yểm hộ. Đám cương thi của Xuân Đức vẫn còn giữ nguyên được sở học đương thời nên việc thi triển thần thông cũng phải là cái gì ghê gớm. Đầy trời băng chuy, hỏa diễm, lôi điện, phong nhận các loại như mưa rào đổ xuống trên tường thành những công kích này dày đặc bất phân địch ta, kẻ nào xấu số kẻ đó liền chết.

Nhìn đầy trời công kích ập xuống đám binh sĩ bên trên tường thành tê cả da đầu, ngay lập tức có người hét lớn:

" Mở phòng hộ phía trên ngăn cản."

Ngay lập tức phía bên trên đỉnh đầu mấy tên binh lính này có tấm chắn bảo vệ, tấm chắn quả thực rất mạnh vô số công kích tầm xa đánh lên tấm chắn cứ như muối đốt inox không hề xi nhê. Cùng lúc này bên trên tường thành vô số năng lượng pháo bắn xuống đám tang thi đang như châu chấu bay lên tường thành.

Bùm bùm...bùm bùm

Một pháo oanh ra ngay lập tức có mấy trăm con tang thi bị bắn tan xác, qua đi một lượt nả pháo cùng công kích từ các chiến sĩ thi đàn tiên phong đã bị diệt gần hết, bay lên thành được mấy con cũng bị chém giết dễ dàng.

Có điều thi đàn đông lắm, chết hết lớp này thì có lớp khác lên thay. Đám tu sĩ bên trên tường thành lúc đầu còn cười hô hô, chửi mắng tang thi ngu ngốc nhưng đến cuối ngày thì bọn họ cười không nổi nữa rồi. Trong khi

tang thi cấp thấp c1 c2 vẫn như thủy triều xông lên thì đám binh sĩ đã kiệt sức, bọn họ sức chiến đấu lúc này chưa đến ba thành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 596: Thanh Niên Tài Tuấn

Ngay lúc này thì lại có một đội ngũ thanh thiếu niên anh dũng đi ra bên ngoài thành trực diện giao chiến với thi đàn, Xuân Đức đang uống nước hoa quả lúc này cũng phải nhìn qua. Bởi vì hắn thấy được những gương mặt vênh vênh nhìn rất muốn bị ăn đòn. Kẻ thì giả trang phong lưu tiêu sái, người thì lại hóa thân thành băng liên tiên tử. Vừa ra ngoài thì liền thi triển đại thần thông giết chóc đám tang thi cấp thấp c1 c2.

Từng tiếng cười càn rỡ vang lên:

" Ha ha. Đám rác rưởi này lão tử chỉ cần phát tay một cái thì tất cả đều phải chết. quả thật không một tí khiêu chiến."

Những người khác cũng cười lớn nói:

" Chỉ cần mấy người chúng ta vài ngày cũng có thể tàn sát hết đám quái vật này."

Một tên thanh niên mặt như quan ngọc, tay cầm trường kiếm nói:

" Vậy chúng ta xem ai có thể giết được nhiều hơn."

Tên thanh niên cất tiếng cười to lúc đầu cũng hào hứng nói:

" Được. vậy thì chúng ta thi xem ai giết được nhiều."

Ở bên trên tường thành những binh sĩ nghe vậy bên ngoài thì cũng tung hô nịnh hót mấy người kia tài cao gan lớn nhưng trong lòng thì cười lạnh:

"Mấy thằng ngu tưởng rằng có thể giết được mấy ngàn đầu quái vật cùng một lúc là mạnh mẽ lắm sao. Lão tử cả ngày hôm nay còn không biết giết chết mấy trăm vạn rồi đây."

Xuân Đức ở bên trong đầu tang thi chiến sĩ c6 nhìn thấy cảnh mấy trăm tên thanh niên kia tàn sát đàn tang thi thì cười vui vẻ, cứ để cho giết thỏa thích đi đợi tí nữa ta cho các ngươi biến thành chất dinh dưỡng cho mẫu thụ. À không chỉ cần khiến cho bọn hăn khóc bằng tiếng mán là được.

Mẫu Thụ bây giờ cường đại đến không thể tưởng nổi nếu không phải nó bị cố định bên trong không gian vong linh không thể phát huy 5 phần chiến lực thì những kẻ nơi đây bị nó thôn phệ sạch. Ngày trước A Khờ cùng A Ngọc ở bên trong nháo trò bị Mẫu Thụ bắt lại hành hạ mấy tháng có muốn vùng vẫy kiểu gì cũng không thoát như vậy là biết Mẫu Thụ cường đại đến mức nào rồi.

Từ khi có đám thiếu niên tài tuấn kia gia nhập thì Xuân Đức cũng không cho thi đàn công thành nữa mà rút về phía sau, để lại về số núi thi thể cả tu sĩ lẫn tang thi nhưng đa phần đều là tang thi cấp thấp.

Đám thiếu niên kia giết đến nghiện, càng giết càng hăng máu, một lần bọn họ xuất chiêu là có hàng ngàn con tang thi cấp thấp c1 bị tiêu diệt nhưng bọn họ không có nhận ra là bọn họ càng ngày đi càng cách xa tường thành, bọn họ đang bước chân lên con đường không có lối về.

Không qua bao lâu thời cơ đã đến Xuân Đức phải ra thích khách c5 đi đánh lén, liệt thú giả cùng thôn phệ giả thì đứng bên ngoài lược trận.

Một cô gái đang như tiên tử đứng giữa trời phóng ra từng đạo hoa kiếm đóng băng không biết bao nhiêu là tang thi. Đúng lúc này từ thi đàn tách ra 30 con c5 thích khách vọt ra giết thẳng về phía cô gái kia.

Cô gái kia thấy vậy thì là lớn: " Cứu mạng... cứu cứu tôi."

Nhưng khi mấy chục con thích khách c5 đánh về phía cô gái thì bộ áo giáp trên người nàng sáng lên ngăn cản lại vô số công kích. Cùng lúc đó những thanh niên tài tuấn khác cũng vậy đều bị tang thi tiến hóa tập kích.

Xuân Đức cũng không có vội vàng giết chết mấy tên này mà muốn câu ra một chút cả lớn làm cho cuộc vui đêm này thêm phần kích thích.

Quả không ngoài Xuân Đức dự kiến, ngay khi mấy tên này lâm nguy bên trong thành ngay lập tức vọt ra đại lượng cường giả cao giai tiến về phía này hòng giải cứu mấy tên kia. Xuân Đức cười âm hiểm ra lệnh cho thi đàn tách ra để cho mấy tên kia xông vào bên trong giải cứu mấy người kia.

Nhưng để tới lúc bọn họ gặp nhau hi vọng lớn nhất thì Xuân Đức lại đập tắt nó, song trọng lĩnh vực chúc phúc cùng cấm ma đồng loạt được thi triển. Ngay lập tức mấy trăm tên cường giả Hằng Quân Cảnh cùng Thiên Quân Cảnh sắc mặt trong nháy mắt liền trắng. Cùng lúc đó vô tận tang thi cấp thấp nhào lên.

Mất đi khả năng thi triển pháp kỹ cường đại mấy tên cường giả kia cũng chỉ có thể dùng sức mạnh thân thể cùng sự nhạy bén của binh khí mà chém giết tang thi. Có điều một lần chém cũng chết 5-6 đầu chém đến tét công gô cũng không hết.

Cùng lúc này lợi dụng trời tối Xuân Đức lại một lần nữa tấn công. Binh lính phía bên trên tường thành thấy cảnh này thì tất cả sắc mặt tái nhợt, bọn họ bây giờ sức chiến đấu không tới ba thành thì chiến đấu kiểu gì.

Bên trên tường thành có người chịu không được lớn tiếng hô:

" Nhanh mở ra phòng hộ thành bằng không tất cả mọi người phải chôn thân nơi đây."

Nhưng lúc này có một thanh âm cao cao tại thượng lớn tiếng quát:

" Không được mở ra phòng hộ trận, các người nhanh phải người mang mấy vị anh kiệt kia cứu về bằng không các người có qua một kiếp hôm nay thì bên trên cũng không tha cho các người."

Lão già vừa nói xong thì một loạt tin báo nguy cấp truyền về:

" Khu Tây Bắc bị quái vật đột phá phòng ngự, tường thành thất thủ. Mong được phái tiếp viện."

" Khu Đông Nam sắp không trụ nổi mong được nhanh chóng tiếp ứng."

" Tường thành phía tây quân thủ thành bỏ chạy không thể nào kiểm soát được tình hình."

Vô số tin dữ liên tục được truyền về, hầu như trong nháy mắt khiến cho thành lũy số ba cũng tan vỡ mất. Lúc này đây có một tên quan chỉ huy nhìn qua lão giả hỏi:

" Đại nhân có cứu những người kia nữa không. "

Lão già sắc mặt tái xanh tát cho tên kia một cái văng ba cái răng hàm lớn tiếng quát:

" Những kẻ khác chết mặc kệ ta không quan tâm, nhanh phái lực lượng mạnh nhất đi cứu mấy trăm người kia."

Tên quan chỉ huy bị tát cho sùi bọt máu ôm lấy một bên mặt cung kính hành lễ sau đó mới hô người đi ra bên ngoài. Có điều khi hấn ra lệnh cho người đi ra bên ngoài thì các chiến sĩ nhìn hấn bằng ánh mắt lạnh lẽo chứa đầy hàn quang. Những người ở đây ai cũng không phải người ngu bọn họ thừa biết vừa ra ngoài chính là cái chết.

Rất bất ngờ, một tên tu sĩ đang đi lại gần tên quan chỉ huy này bỗng nhiên hạ sát thủ, một kiếm chém đôi tên này ra, tiếp theo hắn liền ẩn sâu vào bên trong đám người lớn tiếng nói:

" Mọi người chạy mau, thành số 3 không thủ được nữa rồi."

Không cần hắn nói lúc này binh lính trên tường thành đã nhao nhao bỏ chạy, rút lại vô số vũ khí các loại. Ông lão kia sắc mặt âm trầm hắn đã đánh chết mấy trăm tên binh sĩ nhưng không có ai dừng lại mà đều cắm đầu liều mạng chạy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 597: Bị Đánh Lén

Xuân Đức lúc này đây còn đang nhìn xem mấy con tạp ngư được xưng là tinh anh đang vùng vẫy bên trong thì đàn thì thấy thành lũy số ba bỗng nhiên tan rã, binh lính bên trên thành thoáng chốc cái chạy sạch, kẻ không chạy thì bị thi đàn cấp thấp ủa lên ăn sạch.

" Làm sao chưa đánh đã bại rồi vậy, thế trận pháp phòng ngự của các ngươi đâu sao không khởi động lên, ngu dũ vậy."

Xuân Đức nhin không được phải mắng một câu, hấn lúc này đây chỉ là muốn ép cho mấy tên kia không dám ra ngoài thành mà thôi, ai dè công luôn thành. Cũng đến là bó tay. Có điều thành đã bị công phá thì không lí gì không chiếm, ngay lập tức hấn liền cho thi đàn cao cấp c4 c5 vào bên trong đánh chiếm.

[Phân chia tang thi cấp bậc.

Tu sĩ mới bước vào tu tiên cho tới Hóa Thần cảnh đều thuộc phạm vi tang thi cấp thấp c1.

Tu sĩ từ Luyện Hư cho đến Phá Thiên cảnh sau khi chuyển hóa thành tang thi thì thuộc c2.

Tu sĩ từ Nhật Nguyệt cho đến Bất Diệt cảnh sau khi chuyển hóa thành tang thi thì thuộc c3.

Tinh Quân Cảnh c4

Hàng Quân Cảnh c5

Thiên Quân Cảnh c6

Thần Quân Cảnh c7. Mỗi khi tấn thăng 1 cấp thì cấp bậc tang thi cũng lên một bậc.]

Sau khi đánh giết vô số thể lực nhị phẩm cùng một thể lực nhị phẩm đỉnh phong, thái cô hoang thú mạnh mẽ thì Xuân Đức cũng có cho mình một vài sư đoàn tang thi c7 có điều hấn không động dụng. Cái này chính mà một con bài chưa lật, khi nào cuộc vui đến cao trào thì hấn mới đưa vào.

Ngay lúc này dị biến lại có phát sinh mới. Những tên thanh niên tuần kiệt kia được 300 tên cường giả tự thân huyết tế kích hoạt một cái dịch chuyển phù lục đột phá không gian ngăn cấm chạy đi mất.

Xuân Đức thấy vậy một thoáng cái kinh ngạc. Hấn không ngờ đám người này cũng quá điên cuồng, hi sinh một lúc mấy trăm Thiên Quân Cảnh cường giả chỉ đổi lấy tính mạng của mấy chục tên miệng còn hôi sữa. Như vậy cũng biết địa vị của những tên kia bên trong thể lực của bọn họ lớn tới mức nào.

Chạy cũng liên chạy Xuân Đức cũng không có tiếc nuối gì cả, dù sao mấy con cá tạp kia không sớm thì muộn cũng chết trong tay hấn. Điều làm hấn thấy buồn rầu chính là đợi mãi chẳng thấy đoàn đội chuyên đánh lén của những người kia đâu. Nếu không phải bọn chúng bỗng nhiên công kích bất ngờ thì nô bộc của hấn cũng không có chết nhiều như vậy.

Cũng giống như hai lần trước một khi tường thành đã thất thủ thì những người kia liền chạy thực mạng bỏ chạy vào truyền tống trận, không có một ai dám can đảm quay lại chống cự trừ khi bọn họ bị ép vào tuyệt lộ mà thôi.

Sau khi cho thi đàn tấn công thì Xuân Đức cũng không còn chú tâm đến việc săn giết đám người kia nữa mà bắt đầu ngắm nghía kiệt tác của mình vừa hoàn thành.

Lúc này đây trên tay hắn đang xuất hiện 6 kiện bảo vật gồm có, áo giáp ngoài, nội giáp, mặt nạ thú, kim thân thú, khí mạch cùng tâm trí. Phẩm chất của bọn nó đều thuộc thái sơ.

  Vi Tiểu Giả Điện

Phẩm chất: Thái sơ

Có năng lực đánh lừa địch nhân, che giấu sát khí, biến thân thành nhiều loại động vật khác nhau. Gia tăng phòng ngự phần đầu + 10%.

  Thị Huyết Độc Trảo

Phẩm chất: Thái sơ

Có khả năng hấp huyết + 10%

Khiến địch nhân chúng độc gây tê liệt.

Nâng cao năng lực công kích 30%.

  Kim Tuyên Thiết Giáp

Phẩm chất: Thái sơ

Áo giáp ngoài có thể phản lại 30% sát thương.

Nâng cao năng lực thân thể 30%

  Nhuyễn Giáp

Phẩm chất: Thái sơ

Nội Giáp: Giúp hóa giải 40% lực lượng bên trong đòn đánh địch nhân.

Tăng cường khả năng chống độc.

Phẩm chất: Thái sơ

Kim Thân: Bên ngoài gia tăng một lớp bảo vệ bằng huyết vụ có thể miễn nhiễm đối với nhiều hiệu ứng xấu. Lớp độc vụ có thể ảnh hưởng đến tâm trí đối thủ.

Phẩm chất: Thái sơ

Không thể phá hủy, không bị tác động bởi bên ngoài. Bị hủy trừ khi chủ nhân tự mình hủy diệt.

Ngay lúc hấn đang mãi mê đánh giá những món luyện khí mà hấn vừa làm ra thì ba đạo ánh kiếm từ không gian phía sau xỏ xuyên qua đầu con tang thi chiến sĩ có đánh lên người hấn.

Bùm... ầm ầm.

Một tiếng vang thật lớn. cả cái thân thể to lớn của con tang thi chiến sĩ cấp 6 ầm ầm ngã xuống đất, đè chết một đám tang thi cấp thấp, Xuân Đức bị ba đạo kiếm quang kia chém lên người thì chỉ bị lực phản chấn đánh bay ra xa, ngoài ra thì lông tóc vô thương. Ba đòn kiếm quang kia nhìn tuy mạnh nhưng còn chưa đủ kích hoạt ra phòng hộ của Hấp Huyết Đại Lưng chứ đừng nói gì tới làm bị thương hấn.

Ở một nơi cách đây không phải rất xa có ba ông lão đang lơ lửng giữa trời, tang thi xung quanh không tài nào đến gần được bọn họ, vừa đi vào phạm vi mấy trăm mét liền bị kiếm khí cắt thành vụn thịt bay lả tả. Một người mặc áo xanh bộ dạng cao cao tại thượng ánh mắt khinh miệt nhìn xuống thi thể con chiến sĩ c6 nói:

" Chỉ là đám tiểu quái vật thôi vậy mà những tên không trong vài ngày đã mất tới ba thành trì. "

Lúc này một ông lão mặc áo bào xám bên cạnh nói:

" Tấn huynh bây giờ cũng không phải lúc nói mấy chuyện này, chúng ta nhanh tiêu diệt hết đám sâu kiến này còn về lĩnh mệnh chủ nhân nữa."

Hai người còn lại cũng đều gật đầu đồng ý. Bọn họ đều biết lúc này chủ nhân đang rất không vui, công chúa nhỏ của người suyết nữa bị chết bên trong đám quái vật làm sao không giận cho được.

Ngay sau đó ba người bắt đầu ngưng tụ sát chiêu, thiên địa linh khí bắt đầu bạo động kịch liệt. Xuân Đức bị đánh văng ra xa xa đang đứng bên trong thi đàn nhìn thấy cảnh này thì cười lạnh. Hắn khẽ ngâm một đoạn chú văn ngay sau đó như có một lồng giam vô hình bao trùm lấy mấy tên kia, thiên địa linh khí bên trong đều bị rút đi.

Ba tên kia đang thi triển chung cực tuyệt chiêu bị Xuân Đức ra tay cắt ngang, ngay lập tức ba người bị phản phệ ngược lại đồng loạt rớt trên mặt đất, trong miệng trào máu ra ngoài.

Mấy người đồng loạt kinh hô:

" Làm sao có thể, làm sao có thể. Nơi này lại không thể sử dụng thiên địa linh khí như vậy là sao? "

" Chết tiệt chúng ta bị bao vây, nhanh thoát vậy."

" Chó má. Đám súc sinh này cút ngay cho lão phu."

Ba người bị biến tang thi ủa lên râu xé, ba người có thể nói là chiến lược kinh nhân chỉ dựa vào man lực cũng có thể giết tang thi cấp thấp như chém dưa thái rau. Có điều bọn hắn cũng không có di chuyển ra được bên ngoài mà bị cả thi đàn vây quanh.

Mấy tên này cũng tự đại thực lực của mình đã tới Thần Quân Cảnh sơ kì nên muốn đi tới trung tâm thi đàn giết cho cái thoải mái. Ai ngờ bị dính ám chiêu của Xuân Đức, bây giờ thì bọn họ có chạy bằng niềm tin.

Nhìn cái đầu của con tang thi chiến binh có bị phá nát Xuân Đức bèn thay vào đó một thụ tinh chiến sĩ cấp 3 làm đầu. Đánh thêm vài cái ấn kí sinh mệnh, ngay lập tức một con tang thi lai thụ yêu đã được sinh ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 598: Một Đám Yêu Đuối

Con thụ tinh chiến sĩ cấp ba có vẻ rất thích bộ thân thể của con tang thi chiến sĩ c6, chỉ thấy những rễ cây nhanh chóng mọc dài ra đâm vào bên trong và lan tràn khắp cả con tang thi nhìn nó lúc này kinh dị vô cùng, không qua mấy phút từ một con thụ yêu chiến sĩ c3 đã thành c6. Xuân Đức lần này rút kinh nghiệm không có ngòi bên trong đầu nữa mà làm một cái nhà bên trong con thụ yêu chiến sĩ c6.

Sau khi làm xong ngôi nhà mới Xuân Đức cũng không có đi đối phó với ba con dục xui xẻo kia mà mở ra một cánh cửa không gian cho Mẫu Thụ bên trong ra ngoài căn nuốt từng nói thi thể nơi đây. Một cảnh cây thô to như thùng nước trong nháy mắt biến lớn lên hàng triệu lần, từng cành cây như những xúc tua vươn ra khắp chiến trường căn nuốt thi thể bên trên mặt đất.

Cành cây phát ra ánh sáng như ngọc khiến bên trong đêm tối bỗng nhiên lung linh lên rất nhiều. Đang bị thi đàn vây công bên dưới ba người thấy cảnh này trong lúc nhất thời cũng há hốc miệng ra. Kì cảnh này có thể nhìn thấy cách xa trăm dặm đối với mắt thường còn với tu sĩ thì hàng trăm vạn dặm vẫn có thể nhìn thấy.

Lúc này ở Chiến Thành số 4 bên trên một lầu cao. Nơi đây đang tụ tập một đám thanh niên tuần kiệt bọn họ lúc này vẻ mặt thập phần khó coi. Có khổ sở, có hối hận nhiều hơn là kinh hãi. Ngay lúc này có một cô gái lớn tiếng kêu lên.

" Mọi người nhìn kia là cái gì, thật đẹp à."

Những người bên trong phòng ngay lập tức theo ánh mắt cô gái nhìn lại, ở cuối phương trời xa xôi đang ánh lên một ánh sáng dịu nhẹ màu bích lục, nó khiến cho người ta thập phần cảm thấy thân thiết.

Một thiếu niên nhìn mọi người nói:

" Chúng ta có đi xem một chút không? "

Ngay lập tức có người do dự nói:

" Nơi kia chính là địa phương của đám quái vật à."

Những người khác cũng gật đầu, bọn họ hiển nhiên là không muốn đi tới cái nơi kinh khủng kia. Bọn họ còn chưa thoát khỏi cái bóng ma tử vong lúc trước, cảm giác giết mãi không hết khiến cho người ta bất lực. Chỉ tưởng tượng ra cảnh bị những con quái vật ghê tởm kia gặm ăn từng miếng thịt trên cơ thể là bọn họ cảm thấy không rét mà run.

Nhưng đúng lúc này một thiếu niên tu la tộc cùng một thiếu nữ tu la tộc đi lên bên trên cát lờn nhạo báng nói:

" Nhân tộc các ngươi không được à, bị đám quái vật ngoài kia dọa cho phá lá gan rồi sao? Ha ha. Các ngươi thật khiến cho ta thất vọng à. "

Cô gái tu la tộc bên cạnh cũng biểu mô-xem thường nói:

" Một đám yếu đuối. "

Những người đi phía sau bọn họ cũng cười lạnh, trên mặt thể hiện sự khinh bỉ không hề che giấu. Đám yêu nghiệt nhân tộc thấy thế thì giận không chỗ phát tiết. Đúng lúc này một cô gái thân hình bạo lộ nhìn qua mấy người tu la tộc nói:

" Nếu như người của Tu La Quốc hơn chúng ta thì hãy đi ra ngoài kia chém giết quái vật đi đừng ở nơi này chít chít méo mó. Nếu người mà xông vào bên trong đàn quái vật chém giết nhiều hơn lão nương thì lão nương nguyện làm đồ chơi cho người một đêm."

Tên thanh niên tu la tộc nhìn qua cô gái cười lên ha hả nói:

" Nhã Phi cô đã nói vậy ta còn không dám tiếp nhận thì ta không phải đàn ông rồi. Được cứ như vậy quyết định đi. "

Cô gái tên Nhã Phi mắt hạnh trợn lên nói:

" Quyết định như vậy người lại cho rằng ta là người ngu, thế người không tính người bị thua sao? "

Nam tử kia nhưng mày nói:

" Thế cô muốn sao? "

Cô gái cười nói:

" Làm nô bộc của ta."

Tên nam tử tu la tộc kia cũng rất dứt khoát nói:

" Được. Cô chuẩn bị làm đồ chơi cho tôi đi. Chỉ là ba ngàn điểm ta không tin ta không thể vượt qua cô. Mọi người đi, chúng ta cho mấy tên nhát gan này nhìn xem bản lĩnh chúng ta."

Khi đám người trẻ tuổi này rời đi thì có vô số cao thủ đi theo bảo vệ. Dị tượng ở phía chân trời có vẻ rất đẹp mắt nhưng không phải ai cũng dám tới gần xem. Bọn họ chỉ có thể đứng xa thật xa mà nhìn.

Bên trong cơ thể con thụ tinh chiến sĩ c6(cấp 6) Xuân Đức lúc này đang trang bị cho con tuyết báo của mình mấy món bảo vật vừa luyện chế đi ra. Thân hình tuyết báo thon dài uyển chuyển nhưng lúc này đây nhìn nó chẳng khác gì một con quỷ địa ngục cả, một cái mặt nạ dụ dị, thân hình đầy gai nhọn lởm chởm, huyết khí độc khí vờn quanh. Ánh mắt như hai ngọn lửa màu xanh đang cháy nhìn mà thấy lạnh gáy.

Do số liệu con rối tuyết báo này cực lớn, lại bao hàm nhiều yếu tố chưa biết nên hệ thống phụ trợ ngày trước không thể cho ra kết quả đánh giá được. Nhưng gần đây nó được Vô Địch bổ trợ thêm dữ liệu khiến nó có thể tổng hợp ra sức chiến đấu của Tuyết Báo.

 〰〰〰 Con Rối Sinh Mệnh Trí Tuệ 〰〰〰

Hình dạng: Tuyết Báo.

Phẩm chất: Thần phẩm cấp 7.

Chủ nhân: Trương Xuân Đức.

Kỹ năng cơ bản:

- + Mê hoặc địch nhân.
- + Định thân địch nhân.
- + Giảm phòng ngự địch nhân.
- + Suy yếu địch nhân.
- + Cẩn chí mạng.
- + Tất chúng.

Kháng tính cơ bản:

+ Kháng định thân: 77%

+ Kháng hôn mê: 85%

+ Kháng suy yếu: 99%

+ Kháng phép: 94%

+ Kháng vật lý: 84%

+ Né tránh: Cực cao.

Chung quy hệ thống phụ trợ bây giờ cũng không phải toàn năng nên nó đưa ra số liệu rất chung chung muốn kiểm nghiệm chỉ có thể cho nó ra bên ngoài giết người. Đôi khi có những năng lực mà hệ thống phụ trợ cũng không biết hết.

Ví dụ như con tuyết báo của hắn ngoài mấy cái năng lực trên còn rất nhiều năng lực khác như tự lạnh, cuồng bạo, hấp huyết, hồi nguyên...

Mang tuyết báo sau khi được trang bị ra ngoài, nhìn về chiến thành số bốn Xuân Đức hạ lệnh cho con Tuyết Báo công kích.

Chỉ thấy con tuyết báo há cái miệng lớn ra, vô số năng lượng thiên địa năng lượng tụ tập vào bên trong hình thành quả cầu màu đỏ, thời gian nén quả cầu màu đỏ kia khoảng 5 giây sau đó dùng tốc độ siêu việt cả ánh sáng bắn thẳng về Chiến Thành số 4. Vì tốc độ quá nhanh nên mọi người không thấy nó là hình tròn mà là một tia sáng màu đỏ từ chân trời phóng tới.

Cũng không rõ Chiến Thành số 4 vì sao biết sắp gặp công kích vậy mà mở lên trận pháp hộ thành, lúc Tuyết Báo công kích cũng là lúc trận pháp hiện lên.

Đạo ánh sáng màu đỏ mang theo khí thể tịch diệt thiên địa đánh thẳng lên trận pháp hộ thành. Trận pháp hộ thành ngay lập tức bị xé nát sụp đổ sau đó chỉ thấy một cột năng lượng hình nấm bồng phóng thẳng lên cao không trung, chiếu sáng cả một góc trời đêm. Sau một lúc lâu thì tiếng nổ

" Âm âm.. âm âm."

Mới truyền đến địa phương Xuân Đức đang đứng kèm theo từng trận đại địa rung lắc mãnh liệt. Xuân Đức thấy cảnh tượng như thế thì không khỏi vỗ tay nói lớn rồi cười lên ha hả:

" Tuyệt cú mèo. Anh chính là thiên tài mà. Ha ha ha ha ha."

Tiếng cười của Xuân Đức văng vẳng khắp không gian u tối nơi đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 599: Chiến Thành Số 4

Xuân Đức thì cười còn ở bên trong Chiến Thành số 4 là một mảnh kêu khóc thê lương, vụ nổ vừa rồi tạo ra bão năng lượng cực lớn tàn sát xung quanh phạm vi mấy ngàn dặm không còn cái gì, để lại một cái động sâu không thấy đáy. Ở phạm vi xa hơn thì đám tu sĩ cũng không có chết nhưng lại bị năng lượng tàn dư quét chúng khiến thân thể vỡ nát, thiếu chân cụt tay khắp nơi đều có thể nhìn thấy.

Còn về phần đám thiên tài đang bay nhanh tới nơi thì đàn thì bị công kích của tuyết báo dọa phá lá gan, hơn phân nửa người đều chạy quay ngược trở về. Chỉ còn đám người của tu la tộc cùng cô gái nhân loại tên Nhã Phi kia là vẫn tiến lên phía trước. Có điều bọn họ tiến lên không được thêm bao nhiêu thì nghe tiếng cười man dại của Xuân Đức, tiếng cười mang theo sự cuồng loạn làm lòng người cảm thấy bất an.

Ngay lúc bọn họ lưỡng lự không biết là có nên tiến lên tiếp tục đánh cược hay không thì bầu trời lại vọt qua một đạo ánh sáng màu đỏ hủy diệt còn to hơn cả lúc ban đầu, không qua mấy giây lại tiếp tục một đạo. Cho tới đạo thứ 20 thì mới dừng lại.

Tiếp theo đó chỉ thấy phương xa Chiến Thành số 4 liên tục bốc lên cao những cột mây năng lượng hình nấm, lúc này đây ở chiến thành số 4 sáng như ban ngày, vô số kiến trúc tung bay lên bầu trời. Không qua bao lâu thì những tiếng nổ cùng động đất dữ dội thêm vào đó là cuồng phong gào thét, thiên địa như muốn đảo loạn vậy.

Mấy tên thiên tài cùng những cao thủ đi theo bọn họ thấy một màn như vậy thì đứng ngây ra như phỗng. Có người lắp bắp nói:

" Ánh sáng đỏ vừa rồi là cái gì vậy. Hình như..là thành trì bị hủy rồi. "

" Thật bị hủy rồi, ta không thấy được phủ thành chủ nữa."--- Lại một người nói.

Có vài người bàng hoàng hỏi bên cạnh:

" Vậy chúng ta nên làm gì bây giờ? "

" Không biết."--- Người bên cạnh cứng ngắc trả lời.

Ở bên trong thi đàn Xuân Đức quát sát Tuyệt Báo sau khi công kích từ xa. Với kiểu công kích như thế này tối đa nó chỉ phóng ra 100 lần. Nếu muốn dùng nhiều hơn phía phải sử dụng động năng dự trữ bên trong nó.

Vuốt cằm Xuân Đức tự nói với bản thân:

" Ta nên khiêm tốn một chút, cần phải giấu nghề không ai cũng biết ta là thiên tài thì ngại lắm. Hắc hắc. Nên đi xem cái nơi kia tàn phá thành dạng gì rồi."

Thu tuyệt báo vào bên trong không gian vong linh tầng 3 cho nó hấp thu máu tươi còn hấn thì động thân đi lại gần nhìn xem kết quả. Nhưng trong quá trình bay thì hấn thấy trên mặt đất lại xuất hiện người quen, lại là đám thanh niên thiên tài.

Hạ xuống nhìn đám người Xuân Đức kì quái hỏi: " mấy tên các người không phải mới vừa trốn trở về sao? Làm sao bây giờ cả đám lại ở đây rồi? "

Đột nhiên thấy một thiếu niên từ phương hướng đàn tang thi xuất hiện hơn trăm người nơi đây cơ bắp căng cứng. Một tên hộ vệ sắc mặt đại biến quát lên:

" Nhanh kết trận giết hắn, hắn là quái vật có trí tuệ."

Ngay lập tức mấy chục tên hộ vệ tạo thành trận hình vây Xuân Đức vào giữa. Xuân Đức vung tay lên binh khí của những người này đã rơi vào trong tay hắn Xuân Đức vo thành một cục rồi vút trên mặt đất rồi ngồi lên nhìn cả đám hài hước nói:

" Làm gì mà nóng tính quá vậy. Các người thấy ta có điểm nào giống mấy con sinh vật hạ đẳng kia. Toàn nói lung tung, các người có biết làm như vậy sẽ tổn hại đến danh dự của ta thế nào không? "

Một tên hộ vệ cao thủ sắc mặt vừa kinh vừa sợ nhìn Xuân Đức nói:

" Nếu người không phải đồng loại của bọn chúng vậy làm sao người lại từ phía bên kia đi tới đây mà không có quái vật đuổi theo."

Xuân Đức xòe tay nói:

" Thì dùng ẩn thân thuật né qua, người là ngủ hay là ăn không đủ chất mà đầu óc kém thông minh thế. "

Tên kia hỏi:

" Vậy sao người lại từ bên đó chạy tới."

Xuân Đức đáp:

" Đi xem kì quan, các người không phải cũng vậy à."

Tên kia lại hỏi:

"Thế người thuộc thế lực nào?"

Xuân Đức móc ra một tấm hồ phù màu đen cho tên kia coi. Hình như đã xác định Xuân Đức là nhân loại thì tên này bắt đầu giở quẻ, hấn dùng giọng uy nghiêm của thượng vị giả hỏi:

" Thì ra chỉ là một tán tu. Hừ. Người đã xâm nhập vào nơi kia có phát hiện nơi kia có gì sao? Ta là đội trưởng kim giáp hộ vệ của Thập Tam Thánh Tử nếu người đã phát hiện cái gì còn không nhanh nói ra."

Úc. Xuân Đức nhìn thái độ thay đổi một trăm tám mươi độ của con gà trước mắt mà kinh ngạc không thôi, hấn lại gằn tính lấy tay sờ trán xem tên kia có phải ám đầu không thì tên đội trưởng kim vệ gì đó nhảy ra phía sau hét lớn:

" Người tính làm gì? "

Xuân Đức nhìn hấn hiểu kì hỏi:

" Ta là đang muốn xem đầu óc của người có bị làm sao không? Là bị loạn trí hay là bị chấn thương sọ não."

Lúc này cũng không biết có một thằng ám đầu nào đó quát lên:

" Chỉ là một tán tu mà cũng dám làm càn. Dù người có bản lĩnh thông thiên thì cũng phải phục tùng mệnh lệnh bên trên. Người thấy các vị đại nhân ở đây còn không quỳ xuống hành lễ."

Xuân Đức nhìn quay lại thì thấy một nữ nhân chứ không phải là một nam nhân. Vẫy nhẹ tay một cái cô gái kia đã bị Xuân Đức nắm lấy cái cổ trắng như tuyết, khẽ bóp nhẹ một cái. Thân xác chia lìa.

Lấy ra cái khăn tay lau đi vết máu, Xuân Đức nhìn những người nơi đây nói:

" Đùa một chút với các ngươi thôi lại còn cho rằng ta là thuộc hạ các ngươi à. Hôm nay ta tâm tình rất tốt nên không có giết các ngươi, mang các ngươi về làm thí nghiệm."

Mọi người ở đứng ngây ra mà nhìn Xuân Đức, mới một giây trước còn hòa ái dễ gần, một giây sau liền giết người rồi, vậy mà trên mặt vẫn còn mỉm cười cho được.

Hết hứng thú chơi với mấy con chuột bạch Xuân Đức vung tay lên lập tức những người này bất tỉnh nằm trên mặt đất. Thu tất cả vào bên trong không gian vong linh Xuân Đức cũng không có bay đi về chiến thành số 4 mà lại gần một khóm cây bắt lấy một cái cây cười nói:

" Ân thân còn không tặc mà. Nhưng mà muốn qua mắt ta thì đợi thêm vạn năm nữa đi. Mùi thịt trên người cô khiến ta cảm thấy rất hứng thú."

Bị Xuân Đức tóm cái cây vậy mà lại biến thành một cô gái độ tuổi đôi mươi. Sắc mặt cô gái đỏ tím do bị Xuân Đức bóp quá mạnh mà nghẹt thở. " Rắc" một tiếng, cái đầu cô gái lệch đi, có điều cũng không có chết mà chỉ tàn phế thôi. Xuân Đức lúc này mới thu nàng vào rồi sau đó mới tiến về chiến thành số 4.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 600: Chiến Tướng Của Ác Ma Điện Tới

Khi Xuân Đức tìm đến thành trì số 4 thì đã không còn cái gì nữa rồi, cứ như nơi đây bị ném mấy ngàn quả bom nguyên tử vậy, khắp nơi chỉ còn lại những mảnh hoang tàn đổ nát, người còn sống cũng không có mấy những người may mắn còn sống này thì thân thể cũng không còn nguyên vẹn. Nếu nói nơi đây có gì nhiều nhất đó chính là hồn phách, liếc mắt một cái là thấy vô số linh hồn đang du động theo một phương hướng.

Xuân Đức còn có thể nhìn thấy mấy cái linh hồn vô cùng cường đại đang vừa chạy vừa tranh thủ cắn nuốt linh hồn ở bên cạnh. Mím cười hãnh mở ra Huyết Liên Trần Hồn, từ bên trong toát ra một lực hút kì dị những linh hồn đang bỏ chạy kia đột nhiên u mê sau đó bay ngược lại nơi đây.

Ngay lúc Xuân Đức đang thu hồn phách thì Vô Địch bỗng nhiên xuất hiện ngay bên cạnh hắn, vừa ra ngoài nhìn thấy tình cảnh này thì chật lưỡi nói:

" Mô phật. Thiệt tai, thiệt tai, quay về làm vườn không nên gây nghiệt. Mô phật."

Xuân Đức liếc xéo qua nhìn con hàng này, nói về gây nghiệt thì hắn so với con hàng này có xách dép cũng không bằng. Ngày trước tên này ở thời đỉnh cao, ngày nào chẳng có ngàn vạn sinh linh chết do liên quan đến hắn. Bây giờ lại đi ra ngoài giả trang thần côn.

" Lâu nay làm gì mà hôm nay mới thấy mò mặt ra."

Vô Địch nghiêm túc nói:

" Đang tu bỏ lại một ít vũ khí chung cục của chúng ta chứ có làm gì đâu. Có điều năng lượng cấp cao ít quá không nên com nên cháo gì cả."

Xuân Đức nghe thế thì gật đầu nói:

" Vậy thì ta biết mi mò mặt ra ngoài này là để làm gì rồi đấy. À mà mi có thể giúp ta chế tạo ra một cái hồn phách có đẳng cấp cao không? Bây giờ hồn phách thì nhiều mà khi dung hợp tối đa cũng chỉ có nữa bước Tinh Vương Cảnh. "

Vô Địch nhún vai nói:

" Ta đâu phải là chúa vạn năng mà cái gì cũng có thể làm được. Mi chỉ cần kiếm cho ta một cái hồn phách Thần Vương Cảnh đưa cho ta thì ngày mai liền có một cái hồn phách cùng đẳng cấp."

Xuân Đức đập qua hấn một cái nói:

" Không giúp thì thôi đừng có ở đó mà làm cao giá, giờ đi đâu kiếm hồn phách của Thần Vương Cảnh. Đụng phải nó liền không phải co giò chạy sớm. Đi ra lần này giúp ta giải quyết nốt mấy cái xương cứng còn lại đi."

Vô Địch gật gù nói:

" Thấy mi quá phế vật nên ta mới ra giúp mi mà. Bằng không thì ta cũng đâu có ra. Hắc hắc. Theo chủ kiến của ta thì mi cứ xua đám pháo hôi kia lên là được mà, kiểu gì chẳng thắng cùng lắm là bị đám kia cắn lại mấy miếng thôi."

Xuân Đức nghe thế thì chủ bãi nước miếng nói:

" Ta phi. Cứ làm như điều khiển đám tang thi kia là chuyện đơn giản ấy. Mi cứ thử một lần là biết, không làm cứ ở một bên ngồi chém gió không biết ngưng miệng. Ta mấy ngày này chỉ điều khiển một nửa thôi mà cũng đã đuối như trái chuối rồi nếu không mi nghĩ ta còn ở đây làm gì. Bây giờ đang chờ đám tướng lĩnh của Ác Ma Điện tới đây. Thật mệt quá mà. Chưa thấy thủ lĩnh nào mà khổ như ta nữa."

Vô Địch móc móc tai nói:

" Bớt than vãn đi. Nói tới khổ thì ai bằng ta.... Ấy nhìn kia, có người đến thăm chúng ta."

Xuân Đức nhìn lên thuận miệng hỏi:

" Đâu, là bố con thằng nào tới. Úc. Sao lại là bọn tu la tộc, đám này tới đây làm gì? Mà thôi nhìn mấy tên này cũng thuộc hạng xoàng thôi nhưng ta so với bọn họ thì không bằng việc này lão tự xử lý nhé."

Vô Địch liếc mắt xem thường nói:

" Mất hết cả mặt mũi cường giả. Mà đừng có đánh đánh giết giết mãi thế, chúng ta là người có văn hóa trước tiên là phải cùng bọn họ chào hỏi, sau đó có hiểu lầm gì thì hai bên giải hòa. Người ta có câu oan gia nên giết không nên để lại. À không phải hình như là oan gia nên giải không nên kết."

Xuân Đức bó tay. Định mệnh thằng bạn thân. Có điều hấn vẫn nói:

" Được chúng ta là người có văn hóa. Đừng có ngồi trên thi thể người chết vậ đứng lên đi. Chính sửa quần áo cho chu tất. Nhưng mà làm sao ta thấy mấy tên kia cũng không có ý muốn chào hỏi chúng ta à."

Hai người sóng vai với nhau mà đứng, quần áo chỉnh tề, trên mặt treo nụ cười thân thiện, có điều xung quanh là tường thành rách nát, thi thể khắp

nơi, máu tươi dàn dụa nhìn kiểu gì cũng thấy thập phần dụ dị.

Còn không để cho hai người Xuân Đức cùng Vô Địch mở lời thì một nữ tu la lạnh lẽo nói:

" Các ngươi là người nào? "

Vô Địch lúc này trên mặt đầy ngạo khí thể hiện ra ta đây chính là một đại nhân vật, hần khinh khinh hỏi:

" Thế đám các ngươi là từ xó nào mò ra. Có biết đại gia ta là ai không? Biết điều thì lại đây liếm chân cho đại gia."

Xuân Đức ở bên cạnh nói nhỏ:

" Hòa ái thân thiện của mi đây à. Cái này là muốn đánh nhau không sai biệt lắm thì có."

Không ngoài Xuân Đức dự kiến, Vô Địch vừa thốt ra mấy từ hòa ái thân thiện kia thì lập tức đám cường giả tu la tộc sắc mặt lập tức trầm xuống, ánh mắt đỏ lên như dã thú. Một tên nam nhân ngay lập tức cầm chùy lớn xông lên hét:

" Muốn chết, đám nhân loại ti tiện."

Xuân Đức rất không nghĩa khí lui ra phía sau đạp Vô Địch một cái cho lão xông lên phía trước đánh nhau. Có điều hôm nay không biết lão bạn lên cơn gì lại còn vuốt tóc một cái sau đó ưu nhã nâng tay lên đỡ đỡ cái chùy kia, sau đó đá ra một cước và tên tu la tộc kia như viên đạn pháo bắn ra xa xa.

" Các ngươi còn chưa thần phục trước một người đẹp trai như ta. Hay lại còn phải để ta điếm hóa các ngươi."

Xuân Đức làm bầm: " Bệnh nặng rồi, lâu không gặp người nên chắc mắc bệnh tự kỷ."

Xuân Đức nhìn thấy Vô Địch là thằng dở hơi nhưng mà trong mắt đám tu la tộc lại khác, bọn họ nhìn Vô Địch như gặp ma, một tay có thể cản phách thiên chùy đây là cỡ nào sức mạnh. Cô gái tu la tộc lúc ban đầu nói chuyện lúc này lại thay đổi thái độ cung kính hỏi:

" Không biết tiền bối là ai? Bọn vãn bối chính là người trong gia tộc Nậm Ma. Nếu lúc trước có gì mạo phạm xin tiền bối nể mặt gia tộc mà bỏ quá cho. Bọn vãn bối tới đây cũng chỉ là phụng mệnh gia chủ đến tìm thiếu tộc trưởng mà thôi. "

Xuân Đức nhếch mép nói thầm:

" Mẹ, tu la nhất tộc không phải khát máu thành tính, giết người cuồng ma sao. Làm sao bây giờ bị Vô Địch dọa cái sợ liền ngoan như mèo con đồng dạng."

Ngay lúc này đây lại đến thêm một đám cường giả nhân tộc nữa, Xuân Đức đoán không lầm thì đám này đến vì mấy tên vừa bị hấn bắt chuẩn bị làm chuột bạch. Có điều vì muốn xem ông bạn diễn trò gì nên hấn cũng không có động.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 601: Vô Tà

Không lâu sau đó lại diễn ra một màn tương tự, tiếp theo sau đó con hàng Vô Địch kia bắt đầu tự luyện, cái gì mà chỉ hét lên một tiếng thì đàn quái vật phải lui ra xa vạn dặm, có hấn ở đây thì không con nào dám tới gần. Cái này là do ta không ra lệnh cho bọn chúng tiến lên có được hay không, Xuân Đức nói thầm trong lòng.

Như vậy thì cũng thôi nhưng không biết tên này bị chập dây nào. Con hàng lại còn dám nói hấn là tiểu đệ của hấn nữa chứ nói nhảm là tiểu đồ đệ, tiên sư bố thẳng bạn khốn nạn. Thế mà đám người kia cũng tin cho được. Cả đám giống như bảo bảo ngoan đồng dạng đứng nơi đó gật đầu liên tục.

Ở một bên Xuân Đức nhìn Vô Địch chém gió mà cảm thấy đau răng, tên kia quả là tự dất vàng lên mặt. Sau một lúc lâu chém gió thì từ một tên thiếu niên mặt búng ra sữa bỗng nhiên biến thành cao nhân lánh đời thấy thiên hạ đại loạn mới đi ra giúp đời.

[Lâu lâu nhắc lại cho mọi người nhớ không lại không biết mình lấy đâu ra nhân vật Vô Địch. Vô Địch chính là hệ thống trí năng có sinh mệnh mà ban đầu có ký kết khế ước đồng sinh cộng tử với nhân vật chính. Vô Địch bây giờ cũng được tính là sinh mệnh thể cấp cao, có được trí tuệ siêu việt cùng sức mạnh phòng ngự và phá hoại siêu mạnh. Có khả năng tiến hóa vô hạn.]

Xuân Đức đang ngồi nhìn xem phim Thần Côn thì một cô gái độ tuổi còn rất trẻ, dung mạo cũng tạm tiến lên nhìn Xuân Đức cười duyên nói:

" Không biết thiếu hiệp tên là gì? "

Xuân Đức nhìn qua cô gái một cái sau đó lạnh nhạt phun ra hai chữ:

" Vô Tà."

Cô gái hình như không có nhìn thấy biểu hiện lạnh nhạt của Xuân Đức mà vẫn rất ân cần nói:

" Nghe nói công tử võ công siêu quần không biết có thể đi tới hàn xá ghé qua chỉ điểm cho tiểu muội một hai. "

Xuân Đức lúc này cũng phải khâm phục kỹ năng diễn xuất của cô gái trước mắt mình, lúc trước khi hắn vừa lướt qua một chút ý nghĩ của cô gái này thì đã thấy hàng loạt mưu mô tính toán, vậy mà bên ngoài nàng ta còn giả trang thanh thuần đáng yêu. Đúng là nhìn người không thể nhìn mặt mà phán đoán được.

Từ khi học được năng lực độc tâm thuật(Sơ cấp: Năng lực đọc được suy nghĩ của người khác nhưng bị hạn chế bởi thực lực song phương, không thể đọc được toàn bộ suy nghĩ mặc dù đối phương có tu vi thấp hơn bản thân nhiều)

Xuân Đức cảm thấy thế giới nó u ám đi một mảnh. Ngày trước không biết thì không sao, bây giờ biết rồi mới thấy xung quanh bản thân toàn là những cao thủ diễn trò.

Hắn đôi khi ghen với thằng đệ của hắn Trương Đức, con hàng kia mặc dù ngu ngu một chút nhưng mà toàn gặp người yêu quý hắn thật tâm.(Không thật tâm thì ngày trước Xuân Đức ở Thiên Âm Tông đã xử lý hết rồi.) Không như hắn, toàn gặp kẻ già đời tính toán chi li.

Ví dụ như cô gái đang giả trang thanh thuần đáng yêu trước mắt hắn đây, bây giờ nàng ta đang tính lợi dụng hắn giải quyết một cừu nhân bên trong Thiên Đô Quốc.

Khi Xuân Đức đang định lên tiếng từ chối thì Vô Địch không biết từ lúc nào đi lại gần hắn nói:

" Nhanh nào, còn lè mè ở đó làm gì, nhanh cùng vi sư đi tới Phong Đô Quốc nhìn qua một phen. Để cho tiểu tử người thấy được anh kiệt thiên hạ, không lại tự phụ bản thân. "

Xuân Đức cảm thấy không nói gì. Hắn nhìn nhìn Vô Địch một cái rồi giả trang lạnh lùng đứng dậy không nói thêm lời nào. Tuy hắn không nói lời nào nhưng đám người ở đây ai cũng tiến lên chào hỏi qua hắn một lượt, rồi dùng mấy từ sáo rỗng để tăng bốc hắn. Có điều trong lòng bọn họ đang nghĩ gì thì Xuân Đức cũng biết một hai đấy.

Trước khi đi Xuân Đức hạ mệnh lệnh cho sư đoàn tang thi c7 mang thuộc tang thi khác ẩn đi. Đợi lúc cần thiết thì xuất hiện. Bây giờ đi vào bên trong Phong Đô Quốc, tới lúc đó ngay nơi quan trọng nhất hắn triệu hồi thi đàn ra thì tuyệt vời. Mang theo tâm tư tà ác Xuân Đức đi theo Vô Địch cùng những người khác.

Tốc độ của tất cả mọi người rất nhanh, không qua bao lâu thì đã lần lượt đi qua mấy tòa thành trì. Mỗi khi đi qua một thành trì thì bọn họ cũng không có dừng lại mà là mượn nhà truyền tống trận di chuyển. Sau khi mượn nhờ truyền tống trận của thành trì thứ 9 thì bọn họ đi tới một thành thị phồn hoa.

Vừa đi ra khỏi truyền tống trận thì đã có người mang xe tới rước tận nơi. Tám cái chiến xa, đều dùng chín đầu thái cổ hoang thú để kéo xe.

" Mời các vị đại nhân lên xe." Một dàn nữ nhân xinh đẹp đi ra, xếp thành hai hàng chào đón mọi người.

Mọi người chia nhau ra thành từng nhóm rồi bước lên chiến xa trước con mắt hâm mộ của những người xung quanh. Ở bên trong chiến xa diện tích rất lớn, nó chẳng khác gì một tòa cung điện di động cả, bên trong có tỳ nữ, đồ ăn, phòng ngủ, chỉ không biết là có nhà vệ sinh không thôi.

Xuân Đức vẫn giả bộ làm mặt lạnh bất cận nhân tình. Hắn tiến đến ngồi vào một bàn bên cạnh cửa sổ, ăn một chút linh quả trên bàn sau đó nhìn ra bên ngoài.

Nơi đây phố xá đông đúc, nhà cửa được xây rất cao lớn che khuất hết cả tầm mắt vì vậy hắn phải dùng thần niệm thì mới quan sát hết được. Sau khi dùng thần niệm quan sát thì cơ cấu cái thành trì này Xuân Đức cũng đã nắm rõ.

Cái thành này có diện tích khá lớn, người đông như kiến, chia làm 3 vòng, bên trong dành cho tu sĩ cao cấp có địa vị lớn cùng một ít thương nhân cỡ lớn, vòng ngoài là dành cho đám tu sĩ cấp thấp, còn bên ngoài cùng chính là dành cho người dân bình thường.

Mức sống nơi đây chênh lệch rất lớn, ở bên trong nơi Xuân Đức đang ở thì người ăn không hết, xa hoa trụy lạc, còn ở bên ngoài khu 3 kia thì khác. Những người dân nơi đó đã phần đều xanh xao vàng vọt như thiếu ăn lâu lắm rồi vậy, 10 người thì có đến 8 người chỉ có da bọc xương. Súc vật cảnh nuôi ở khu trung tâm còn có đãi ngộ tốt hơn cả người ngoài kia.

Ở khu thứ 2 thì lại hỗn loạn một cách kinh ngạc, cứ mấy phút thì lại có người chết đi do tranh chấp với nhau, nhìn qua liền có thể thấy vô số nơi đang có những tên tu sĩ giết người cướp của, gian dâm nữ nhân giữa đường phố. Người đi qua chỉ lạnh lùng nhìn một cái rồi xem như không thấy gì.

Bên trong chiến xa ngồi đối diện với Xuân Đức là hai nam hai nữ, tuổi đời cũng không lớn lắm. Bọn họ thấy Xuân Đức vẫn yên lặng từ lúc đầu đến giờ chưa một lần muốn làm quen với bọn họ thì không khỏi có phần khó chịu. Một tên thanh niên ánh mắt hẹp dài trên người lại mặc một bộ thanh xam nhìn Xuân Đức ngữ khí có phần lạnh nói ra:

" Huynh đệ người đây là đang xem thường bọn tôi sao? Cái giá cũng thật lớn."

Xuân Đức quay lại nhìn thanh niên hỏi:

" Chúng ta có quen nhau sao? "

Thanh niên kia đáp:

" Không có? "

Xuân Đức cho một quả mọng vào miệng nhai nhìn hắn đầy khó hiểu nói:

" Không quen biết vậy thì làm ơn hãy giữ yên lặng."

Tên thanh niên kia cau mày nói:

" Mặc dù anh có sư phụ rất mạnh nhưng tôi cũng là con trai của một vị hộ pháp, hơn nữa tôi còn là cao thủ xếp hạng 18 bên trong giới trẻ của Phong Đô Quốc."

" Việc đó thì lại có liên quan gì tới ta sao? " --- Xuân Đức hỏi.

Tên kia còn đang hào hứng kể ra những thành tích mà mình có được bị Xuân Đức hỏi một câu liền tịt ngòi, hắn có phần bất mãn nói:

" Cũng không có. "

Xuân Đức gật đầu đáp:

" Vậy thì yên lặng."

Tên thanh niên kia sắc mặt trong lúc nhất thời tái xanh, mấy người bên cạnh hắn thì biểu hiện khác nhau, có người cười cười, có người lại len lén truyền âm cho tên kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 602: Tụ Lôi Bảo Châu

Sau vài câu nói chuyện thì hào khí bên trong chiến xa trong lúc nhất thời như ngưng lại. Không còn ai nói chuyện gì nữa mà đều nhắm mắt lại dưỡng thần trừ Xuân Đức vẫn đang nhìn ngắm cảnh vật trời đêm nơi đây.

Ngay lúc này Xuân Đức tự nhiên có một tia cảm ứng nguy hiểm nằm ở sâu bên trong lòng đất, ánh mắt hấn lóe lên sau đó biến mất. Thông qua tâm linh không gian nói chuyện Xuân Đức hỏi Vô Địch:

" Có xác định được thứ kia là gì, ở đâu không? "

Vô Địch lúc này đang ngồi ở chiến xa đi trước nhất vừa nói chuyện với những kẻ xung quanh vừa đáp lời Xuân Đức.

" Mất dấu vết rồi, chắc là bị đại hình trận pháp che giấu đi rồi. Còn chưa xác định thứ kia là gì nhưng trước tiên cần phải tìm ra nó đã dùng tội hành động bằng không lại bị ăn thiệt thòi giống như lần ở Tử Tiêu Tông."

Xuân Đức truyền âm đáp lại:

" Đã biết, yên tâm đi."

Sau đó hai người không nói chuyện với nhau nữa, vì nơi đây là trung tâm của Phong Đô Quốc có vô số cao thủ lại còn thêm một số lớn cao thủ tu la tộc nữa nên Xuân Đức cũng không dám quá trắng trợn dò xét mà chỉ là dò xét những nơi trong phạm vi được phép.

Không qua bao lâu thì hai người được đưa vào bên trong một tòa biệt viện xa hoa qua đêm tại đó. Sau khi chào tạm biệt nhau bằng mấy lời sáo rỗng xong thì những người kia cũng đi về hẹn mai quay lại. Ngay khi Xuân Đức cùng Vô Địch bước vào bên trong tòa biệt viện thì từ bên ngoài có một đồng tu sĩ đảm nhận chức vụ hộ vệ, theo Xuân Đức thấy hộ vệ là phụ mà giám sát mới là chính.

Hai người thay đồ lên giường đi ngủ sau như bình thường, Thời gian trôi qua từ từ, sau khi cảm nhận vô số luồng thần niệm rút thì hai người Xuân Đức cùng Vô Địch mới tỉnh dậy bắt đầu tìm kiếm, bọn họ muốn xem cái thứ có thể uy hiếp đến bọn họ kia ở đâu.

Một lúc lâu sau Vô Địch nhỏ giọng nói:

" Tìm thấy rồi. Bên dưới 4 vạn mét, chệch hướng phía nam, dung nhập thần niệm của mi vào bên trong thần niệm của ta, ta giúp mi che giấu cảm ứng trận pháp cùng mấy con cá tạp bên trong."

Xuân Đức làm theo lời Vô Địch sau đó thần niệm hai người xuyên thẳng qua một cái trận pháp che giấu vô thanh vô thức đi vào bên trong một cái không gian phong bế. Nơi đây đang có mười hai ông lão mặc áo bào tro, tất cả đều có tu vi Thần Quân Cảnh từ trung kì trở lên, kẻ mạnh nhất chính là nữa bước vương giả.

Những người này đang đang thủ hộ một quả cầu ánh sáng đang phát ra từng đoàn lam quang kì ảo, Xuân Đức cũng có thể cảm nhận được một tia nguy hiểm từ nó. Xung quanh nơi đây kết giới chằng chịt, trận pháp, cấm chế các kiểu đan xen với nhau không theo quy luật nào. Muốn đột phá vào trong lấy được thứ kia vào tay thì có vẻ hơi khó khăn.

Sau khi quan sát một lượt cẩn thận từng tí một thì hai người thu thần niệm về. Nhìn qua Vô Địch Xuân Đức truyền âm hỏi:

" Thứ kia là gì? "

Vô Địch đáp lại có phần ngưng trọng nói:

" Tụ Lôi Bảo Châu, đẳng cấp phải thuộc cấp 7 là ít. Nhìn năng lượng của nó ít nhất vẫn còn hơn phân nữa nếu mà mấy tên kia chịu bỏ ra tính mạng vài cao thủ toàn lực thúc dục nó thì có thể giết mi trong nháy mắt đấy. "

Xuân Đức nhăn mày lại nói:

" Mạnh vậy sao. Vậy chúng ta bây giờ cường công hay làm sao? "

Vô Địch mỉm cười nói:

" Thì mi ra chịu chết giống như lần trước thôi có gì đâu. Không phải lần trước ở Tử Tiêu Tông cũng vậy sao. Hắc hắc. "

Xuân Đức trong nháy mắt đen mặt lại nói:

" Mỗi lần chết đi là đạo vận bị giảm đi rất nhiều, tìm cách khác đi ta không thích cứ bị người ta oanh sát như vậy. "

Vô Địch ngáp một cái nói:

" Nghĩ chi nhiều, ngủ đi mai rồi tính. Việc này cũng đâu có gấp. Ngày mai lại thử nhìn xem còn cái gì có thể uy hiếp đến chúng ta nữa không. Nếu không thì mi cứ mang hết lũ quái vật kia vào trong này đến lúc đó hỗn loạn rồi tính."

Xuân Đức không nói gì thêm chỉ ừ một tiếng rồi nhắm mắt đi ngủ. ngày hôm nay hắn cũng rất mệt rồi. Tiêu hao tinh thần lực lượng quá lớn khiến đầu óc mụ mị.

Nhật nguyệt luân phiên. Ngày mới lại tới.

Mới vừa sáng ra thì nơi ở của hai người Xuân Đức đã có khách ghé thăm. Người tới là một lão già cùng một thiếu nữ. Ông lão kia thì sắc mặt ôn hòa, trên trán đã có vô số nếp nhăn nhìn rất giống như một ông lão làm nông bình thường, còn cô thiếu nữ thì năng động hoạt bát, hết nhìn đông lại nhìn tây như tìm thứ gì đó.

Lúc này đây Vô Dịch cùng Xuân Đức đồng thời tỉnh dậy nhìn nhau một cái sau đó Xuân Đức nằm xuống ngủ tiếp còn Vô Dịch đi ra ngoài. Bên trong phòng Xuân Đức cũng không có chú tâm, chỉ nghe tiếng cười sang sảng từ bên ngoài vọng vào rồi sau đó tiếng cười đi xa.

Ngay lúc Xuân Đức cho rằng Vô Dịch đã mang theo hai người kia rồi đi thì cửa phòng bị đẩy ra, một cô gái bước vào bên trong. Nhìn thấy Xuân Đức đang nằm ngủ thì không khỏi hiếu kì đánh giá hẩn. Sau một lúc thấy Xuân Đức cũng không có phát hiện ra mình thì cô gái lên tiếng.

" Ê. Con heo màu đen người tỉnh ngủ chưa? "

Xuân Đức cũng không có mở mắt sau một lúc hẩn nói:

" Chuyện gì? "

Cô gái kia lúc này mới vui vẻ đáp:

" Hóa ra người tỉnh rồi à, nhanh dậy đi. Ông nội ta bảo ta mang người đi kiến thức một chút Phong Đô Thành."

Xuân Đức có phần buồn bực nói:

" Không đi, cô thích thì tự đi, ta không bồi tiếp cùng cô. Quay lưng, đi thẳng, đóng cửa lại, cảm ơn. "

Cô gái nghe vậy thì nước mắt lưng tròng, chẳng có dấu hiệu gì báo trước nàng ta ngồi xuống khóc hu hu. Xuân Đức nghe tiếp khóc thì không khỏi mở mắt ra nhìn, thấy con bé độ 16 tuổi gì đó đang ngồi trên sàn nhà khóc thì không khỏi kì quái hỏi:

" Làm sao lại khóc rồi nha đầu? "

Cô gái kia không có trả lời mà càng khóc hung hơn. Khóc như ngày mưa ở Huế vậy. Xuân Đức thấy con bé kia như vậy thì cũng chẳng quan tâm nữa, bé thính ngủ tiếp.

Ở bên ngoài đám thị vệ nghe được tiếng khóc của cô gái thì ngay lập tức đi vào bên trong hỏi:

" Tiểu thư người không sao chứ? "

Cô gái chỉ Xuân Đức đang nằm ngủ ngon trên giường nói:

" Hắn làm ta tức giận, đánh hắn. Các người nhanh đánh hắn."

Tên thị vệ kia khó xử hỏi:

" Tiểu thư việc này không tốt đâu, Vô Tà công tử cùng với sư phụ công tử là khách quý của Tông chủ chúng ta. Không biết Vô Tà công tử đã làm gì mà tiểu thư tức giận như vậy."

Cô gái vừa lau nước mắt vừa đáng thương nói:

" Ông nội ta bảo ta dẫn hắn đi quan sát Phong Đô Quốc chúng ta, vậy mà hắn không những không chịu đi lại còn đuổi ta đi ra khỏi phòng."

Mấy tên thị vệ lau mồ hôi trán, bọn hăn còn tưởng việc gì hóa ra chỉ là chút việc này. Vậy mà bà cô nhỏ này khóc om sòm giống như vừa bị cưỡng gian qua vậy. Mà vị Vô Tà công tử kia cũng thật là, chiều tiểu ma nữ này một chút có phải xong không.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 603: Đừng Có Mà Khóc Nữa

Ngay lúc bọn họ thị vệ không biết làm sao thì đã thấy Xuân Đức xuống giường đi lại đây nói:

"Được rồi đừng có mà khóc nữa, đi."

Cô gái đang ngồi khóc dưới sàn nhà lúc này cũng ngưng khóc thật, nàng dùng đôi mắt ửng đỏ do dụi mắt quá nhiều nhìn Xuân Đức nói:

"Kéo ta dậy bằng không ta không đi."

Xuân Đức nghe vậy thì đưa một tay ra kéo con bé kia đứng dậy, vừa đứng dậy con bé kia liền thay đổi 180 độ. Đang từ một nha đầu mít ướt bỗng chốc biến thành một cô gái vui vẻ hoạt bát, nha đầu kia không đợi Xuân Đức mở lời đã nắm tay hắn kéo ra khỏi biệt viện.

Đám thị vệ thấy vậy thì đồng cảm nhìn qua Xuân Đức, Xuân Đức còn thấy bọn họ vẫy tay chào tạm biệt hắn nữa. Vừa đi ra ngoài biệt viện thì liền có một con ngựa chạy tới, con ngựa kia là một con yêu thú trung giai, thân thể cường tráng cả người bốc lên lửa màu xanh. Nó hí dài một tiếng sau đó dừng lại trước mặt hai người.

Cô gái kia thấy con ngựa chạy tới thì lại gần vuốt ve, ôm ấp con ngựa. Nàng ta quay lại nhìn Xuân Đức hỏi:

"Người biết cưỡi ngựa không?"

Xuân Đức nói cộc lốc:

" Không."

Cô gái kia phồng má nói:

" Cưỡi ngựa mà cũng không biết, vậy ngươi biết cái gì? "

Xuân Đức nheo mắt nguy hiểm nhìn nàng đáp:

" Giết người, lâu lâu thấy thèm máu lại đi giết người."

Cô gái như bị dọa sợ nàng như con sóc vô cùng nhanh nhẹn nấp ra sau con ngựa chỉ lộ cái đầu ra nhìn Xuân Đức, nàng có phần e sợ nói:

" Như vậy ngươi là người xấu rồi. Vậy ngươi giết nhiều người chưa? "

Xuân Đức không đáp lời, hấn sợ nếu trả lời thì con nhóc kia sẽ hỏi đến ngày mai cũng nên vì thế hấn lựa chọn im lặng. Thiếu nữ thấy Xuân Đức im lặng thì ngay lập tức cho rằng hấn là đại ác nhân không dám nói ra việc xấu của bản thân.

" Ta bây giờ dẫn ngươi đi xem mấy thứ vui vui bên trong vương thành nhưng mà ngươi không được đi gần ta, phải cách xa ta 200 mét."

Xuân Đức bắt đắc dĩ gật đầu. Sau đó hai người bắt đầu đi dạo ở bên trong Phong Đô Thành. Vương Thành lúc ban ngày so với ban đêm còn náo nhiệt hơn nhiều, đâu đâu cũng thấy người. Cửa hàng buôn bán vũ khí, đồ ăn, chiến sủng, mỹ nghệ, nhà thổ.... Cái gì cũng có cả. Nơi đây giống như chưa hề bị một chút ảnh hưởng từ bên ngoài vậy. Hai thế giới khác biệt.

Thiếu nữ dẫn đường cho Xuân Đức từ lúc ban đầu còn sợ hấn nhưng sau một lúc lâu thì nàng ta lân la đến gần bắt chuyện, sau cùng là kéo hấn đi

khắp phố này ngõ nọ. Cũng phải công nhận cô gái bé nhỏ này rất có nhân khí trong thành, đi đâu cũng được người ta chào đón(có lẽ do cha làm to.)

Từ lúc sáng đi tới giờ cũng gặp được rất nhiều tên quần là áo lụa, ăn chơi trác táng có điều thấy cô gái bên cạnh Xuân Đức thì đều chạy mất dép. Mấy tên kia nhìn thấy nàng ta thì giống như nhìn thấy sát tinh vậy. Xuân Đức còn đang muốn thử cảm giác giả nai tơ đập chết sói xám vậy mà...

Đang lúc hấn chán chẳng thèm chết thì không biết từ đâu mò ra một con rắn lớn, con rắn kia là một con yêu thú trung giai, thân dài 10 mét cả người vảy xanh nhìn cũng rất được(Làm bữa chả rắn nhân vật chính lúc này đang nghĩ như vậy.)

Có điều con rắn này cũng kì, ai cũng không tấn công mà lại chọn hấn làm mục tiêu. Nhìn con rắn đang táp tới Xuân Đức tiện chân đập cho nó một phát. Chỉ với một cú đập con rắn kia liền chết ngẻo củ tỏi. Đầu nó bị Xuân Đức đập nát bét, cả người nó uồn lượn một lúc rồi cũng bất động.

Ngay lúc này từ bên trên tửu lâu nhảy xuống một thiếu niên tầm 12 tuổi, hấn nhìn con rắn bị Xuân Đức đập chết thì không khỏi trừng lớn đôi mắt sau đó chạy lên ôm lấy thi thể con rắn khóc râm rức.

" Ô ô. Tiểu thanh. người chết thật thảm à. Ô ô. "

Xuân Đức khòe miệng thoáng co giật một cái, hấn hôm nay làm sao toàn đụng phải cao thủ hờ tí là khóc à. Một con bé vô duyên vô có khóc, một tên nhóc vì một con rắn cũng khóc. Nếu không phải nhìn hấn ôm con rắn Xuân Đức còn tưởng rằng hấn đang khóc vì có thân nhân mất đi kia.

Ngay sau đó từ trong tửu lâu kia đi ra mấy người những người này Xuân Đức cũng chẳng biết ai cả. Nhìn quần áo những người này hấn không phú thì quý. Có điều tất cả bọn họ đều là chân chó của thằng bé đang ngồi khóc

giữa đường kia. Chỉ thấy một cô gái trong số bọn họ tiến lại gần thiếu niên, nói nhỏ vào tai cậu bé gì đó, thiếu niên ngay lập tức ngừng khóc đứng dậy trừng mắt nhìn Xuân Đức.

Có điều khi hắn thấy cô bé bên cạnh Xuân Đức ngay lập tức như quá bóng xì hơi, khúm núm tiến lại gần gọi nhỏ:

" Tam tử tốt. "

Nghe được thằng nhóc kia gọi con bé mít ướt là tử tử thì Xuân Đức liền biết vì sao thằng nhóc đó có thể ôm rấn mà khóc rồi đấy. Cái này có thể là do di truyền cũng nên. Con bé mít ướt lúc này không biết học đâu ra cái bộ dạng đại tử rấn dạy thằng bé.

" Có biết đề yêu thú chạy lung tung như vậy nguy hiểm lắm không hả. Tí nữa tam tử của tên đàn nhà người bị nó ăn sống rồi. Không lo tu luyện suốt ngày lê lủng nhanh về luyện công. "

Thằng bé kia dường như rất sợ thiếu nữ, nó gật đầu như gà mổ thóc sau đó dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi. Đám người theo đuôi phía sau cũng vì thế mà chạy đi theo. Trong nháy mắt nơi đây đã không còn mấy người. Mọi người cũng tán đi hết. Thiếu nữ lúc này mới vỗ ngực nói:

" Cảm ơn người á người xấu. Vì báo đáp người ta sẽ dẫn người đến một nơi người sẽ rất thích, mặc dù nơi kia ta không thích tí nào."

Nói xong cô nàng này cầm tay Xuân Đức chạy dọc theo một con đường nhỏ, đi vào trong một cái cửa hàng, sau khi đưa ra một cái lệnh bài thì có một người dẫn hai người đi xuống bên dưới. Không qua bao lâu bọn họ đã đi tới một cái sàn đấu.

Nơi đây rất đông người, bọn họ đang điên cuồng hô to cổ vũ, ở bên trên đài lúc này đang có hai tiểu nữ hài 6-7 tuổi, đang điên cuồng chém giết lẫn

nhau. Ở bên trên sàn đấu vẫn còn có mười mấy bộ thi thể tiểu nữ hài ngã trong vũng máu.

Xuân Đức mặc dù chẳng tốt lành gì nhưng cũng chưa bao giờ làm mấy trò như thế này, dùng mấy đứa con nít chém giết lẫn nhau mua vui. Nhìn qua thiếu nữ Xuân Đức hỏi:

" Mấy cô bé kia bị tội gì làm sao lại biến thành trò tiêu khiển cho đám có tiền thế này? "

Thiếu nữ lúc này đã không còn sự hoạt bát nữa mà thay vào đó là sự lạnh lùng, nàng ta nói:

" Bọn họ được Tây Đức Lạp con của một vị Hộ Pháp mang về huấn luyện làm thứ mua vui cho những người có tiền cùng đám công tử nơi đây. Ta cũng đã mấy lần nói với cha nhưng mà cha ta bảo không nên quản việc không đâu. Người thấy có phải hay không những cô bé đó thật khổ, trước khi chết trên sàn đấu còn bị vô số nam nhân biến thái yêu thích trẻ con lăng nhục."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 604: Thế Giới Không Bao Giờ Thiếu Cạn Bả

Xuân Đức nghe vậy cũng không có biểu lộ gì cả, hắn nhìn những sinh mệnh nhỏ bé đáng thương bên trên sàn đấu. Có lẽ chết đi đôi khi cũng là một loại giải thoát, ở cái thế giới này nếu không có lực lượng thì đến cả ước nguyện muốn sống như một người bình thường cũng khó chứ đừng nói tới hạnh phúc gì đó.

Nhìn còn hai bé gái cuối cùng ở trên sàn đấu đều ngã xuống bên trong vũng máu thì hắn bỗng dung hắn nhếch miệng lên cười, một nụ cười vô cùng tà ác

. Một luồng áp lực lan tràn ra đè ép tất cả khiến cho người bên trong sàn đấu dưới lòng đất này còn đang điên cuồng bỗng chốc yên lặng lại cùng với đó là một cái kết giới hắc ám hiện lên bao vây xung quanh nơi đây lại. Một âm thanh bao trùm khắp không gian nơi đây.

" Nào mấy con kiến cùng lên trên chém giết nhau đi, kẻ nào sống cuối cùng thì có thể đi ra ngoài. Không tham gia liền chết."

Nghe được âm thanh bá đạo như vậy đám con ông cháu cha bên trong Vương Thành bỗng chốc sững sốt sau đó cả đám nhao nhao lên mắng chửi.

" Con mẹ ngươi. Ngươi tưởng ngươi là ai nhanh thả bọn ta ra bằng không ngươi chết chắc rồi."

" Đúng vậy. Chó má. Nhanh thả chúng ta ra."

" Đám chuột nhất có giỏi thì lộ mặt ra."

" Giấu đầu lòi đuôi còn gì là anh hùng hảo hán. Có giỏi ra đánh với ta một trận."

Thần tình mấy ngàn người bên trong nơi đây vô cùng kích động bọn điên cuồng mắng chửi. Xuân Đức cùng thiếu nữ đứng ở một nơi bên ngoài kết giới hắc ám nhìn vào bên trong, nhìn thấy đám công tử ca đang chửi bới lung tung thì Xuân Đức khẽ vung tay lên.

Vô số đao đao gió dùng tốc độ cùng góc độ quý dị lao tới những tên đang há mồm ra mắng chửi kia, không qua bao lâu thì những tên đó không mắng chửi được nữa rồi, nguyên cái lưỡi bị đao gió cắt đến tận gốc. Nhưng tên kia há miệng thì máu tươi liền chảy ra, bọn chúng chỉ có thể ú ớ trong miệng.

Xuân Đức thấy cảnh này thì cười hát:

" Lâu lâu lâu ta mới giết một lần.

Lâu lâu lâu ta mới giết một lần.

Giết một lần cho sướng tay luôn.

Giết một lần cho sướng tay luôn.

Bao nhiêu đây thì đâu có nhằm nhò gì.

Bao nhiêu đây thì đâu có nhằm nhò gì... Hắc hắc. "

" Thấy sao bé, một khi có thực lực thì muốn giết liền giết còn sợ cái gì mà hộ pháp với chẳng hộ thánh. Ta giết sạch nơi đây rồi thì chẳng có ai dám tìm ta phiền phức nhưng mà thực ra ta vẫn thích có kẻ đến tìm ta phiền

phức đầy. Tiện thể tiện kẻ kia xuống hoàng tuyền nhìn thân nhân của hắn luôn."

Xuân Đức nở một cười khát máu. Nhìn vào bên trong Xuân Đức hét lên một tiếng:

" Giết."

Tiếng nói mang theo chân âm đại đạo những người bên dưới ngay lập tức điên cuồng lên, hai mắt sung huyết bắt đầu chém giết người xung quanh. Mấy tên chết sớm nhất chính là mấy tên công tử quần là áo lượt bọn chúng tu vi chẳng ra mẹ gì bị mấy tên hộ vệ bên cạnh chém cho mấy dao liền thành đồng thịt rơi trên sàn. Trong phút chốc máu thịt văng lên tứ tung, đầu người bay loạn, tiếng la hét, tiếng kêu gào điên cuồng khiến cho người ta kích thích hơn bao giờ hết.

Thiếu nữ bên cạnh Xuân Đức mới lúc trước còn trang lạnh lùng bây giờ bị dọa cho sắc mặt trắng bệch. Nàng tròn tròn mắt nhìn vào thảm cảnh bên trong, bên trong lúc này ở dưới sàn nhà đã là một lớp thịt bằm rồi, bàn tay nhỏ bé của nàng nắm chặt bàn tay của Xuân Đức.

Xuân Đức nhìn lò sát sinh bên trong tìm thấy mấy tên nhân tài, một tên đại hán cao to, một tên cao gầy cùng một nữ nhân còn trẻ nhưng dung nhan đã bị hủy sạch, khuôn mặt của nàng bị rạch nát bét. Ba người này giống như ba cái máy chém vậy kẻ nào vào trong phạm vi 100 mét liền chết.

Đang lúc bên trong này đến phần kịch tính thì từ bên ngoài một trận ồn ào vang lên, Xuân Đức tung ra mê huyễn lĩnh vực bao trùm nơi đây bình thản nhìn mấy người đang đi vào. Bên cạnh thiếu nữ nói:

" Hắn chính là tên khốn kiếp kia? "

" Cô chỉ tên nào, nơi đó có một đám người mà."--- Xuân Đức hỏi.

Cô gái chỉ vào tên mặc áo xanh đi thứ hai trong đoàn người nói:

" Chính hắn."

Xuân Đức lúc này mới nhìn xem tên kia như thế nào, một thanh niên đẹp trai cao ráo, nhìn bên ngoài vô cùng tuấn tú lịch sự, tay cầm phiến ngọc nhìn giống như một thư sinh văn nhã, rất nổi bật giữa đám đông. Bên cạnh hắn lúc này còn có mấy người khác cũng đều một bộ tương tự như vậy.

" Nhìn đẹp trai đấy. Để bọn hắn vào trong tham gia trò chơi thôi"

Những người kia cũng vẫn cứ cười cười nói nói mà không hề phát hiện ra cái gì. Bọn họ đi qua hai người Xuân Đức bước vào bên trong cái lò sát sinh kia. Trong nháy mắt khi đám người này bước vào thì liền nhắm mắt lại. Một cô gái cau mày nói ra:

" Làm sao lại có mùi máu tươi nồng như vậy? ghê tởm chết đi được. "

" Thật buồn nôn. Tây Đức Lạp người không xử lý mấy tên đã chết ở nơi này đi sao để bốc mùi vậy. "--- Một cô gái bên cạnh cũng nói.

Đang lúc những cô gái còn đang phàn nàn thì ảo cảnh biến mất, lộ ra tình cảnh chân thực xung quanh. Ngay lập tức một tràng cảnh thập phần kích thích hiện ra trước mắt những người này, trên sàn nhà toàn là máu, từng bãi thịt vụn, đầu người lăn lông lốc khắp nơi. Tình cảnh này dọa cho mấy người ở đây sắc mặt trắng nhợt. Mấy tên hộ vệ bên cạnh ngay lập tức đứng ra ngăn phía trước đám công tử, tiểu thư đề phòng xung quanh.

Một tên công tử ca lập bắp hỏi:

" Chuyện gì xảy ra, nơi này sao lại thành ra thế này. Những người kia làm sao? "

Không có ai trả lời hẳn, tất cả mọi người đều đang ngưng thần nhìn tình cảnh trước mắt, từ bên trong đồng thịt nát cùng máu tươi bên dưới sàn nhà bỗng nhiên có một con rắn hình thành, con rắn kia có ba cái đầu không có mắt, một đầu thì hướng về phía đám người Tây Đức Lạp nhe răng, còn hai cái đầu còn lại thì không ngừng ăn thịt cùng uống máu trên sàn.

Nếu có tên người sống nào không may tiến lại gần cũng bị nó ăn tươi, cái bụng của nó như là cái động không đáy, ăn nhiều đến mấy cũng không thấy nó dừng lại. Không qua bao lâu con rắn ba đầu đã dài 50 mét, thân thể nhìn như mây cột đình.

Lúc này đây nó mới bắt đầu cuộc đồ sát của mình, người nào ở gần nó nhất thì nó liền tấn công người đó.

Rốp... phật

Hàm răng của nó nhìn y hệt hàm răng của cá sấu vậy, vừa nhọn, dài, lại còn cứng nữa, cắn một cái liền có một tên tu sĩ đứt đầu, nó ngửa đầu lên sau đó liền nuốt chửng thân thể của kẻ xấu số. Bên trong nơi này còn chưa đến một ngàn người rất nhanh đã bị huyết xà ăn hơn phân nửa.

Không qua bao lâu những người kia đã bị ăn sạch không còn ai. Nó bắt đầu chú ý tới đám người Tây Đức Lạp, chỉ một chút do dự sau đó con huyết xà phóng tới.

82 người hộ vệ bên phía Tây Đức Lạp cũng không phải ăn chay, bọn họ xông lên kết thành trận hình đánh giết con huyết xà, có ba người tự mình đưa thân vào miệng rắn để tạo cơ hội cho những người khác xông lên.

Phật phật...phật phật.

Tiếng binh khí đâm vào máu thịt, có điều còn huyết xà kia hình như không có việc gì, nó còn chẳng thèm né tránh mặc kệ bị người đâm chém.

Sau khi nuốt ba người tự dưng lên đến miệng thì nó xoay lại cắn tới.

Tốc độ nó rất nhanh,, trong nháy mắt lại có thêm 5 cái thi thể không đầu xuất hiện. Thấy một màn như thế đám công tử tiểu thư còn sống sợ tới đái ra quần.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 605: Phong Đô Thành

Đúng lúc Xuân Đức muốn nhìn xem cảnh tượng mấy tên kia chết như thế nào thì nhận được mật âm của Vô Địch. Xuân Đức không có tiếp tục nhìn xem cảnh tượng tiếp theo mà đi ra ngoài. Hắn bay lên một nóc nhà cao nhất phóng tầm mắt ra xa xa, nhìn khắp bốn phía thu lại hình ảnh xinh đẹp lúc này đây.

" Được rồi cái gì cũng có điểm kết thúc. " --- Hắn khẽ nhếch miệng cười một cái.

Sau đó hắn gọi về Mẫu Thụ cùng thi đàn của mình. Từ trên bầu trời vương thành xuất hiện một cái vòng xoáy không gian đen ngòm, thủy triều tang thi tiên hóa từ bên trong như mưa rơi xuống Phong Đô Thành.

Cùng với đó khắp Phong Đô Thành không biết từ lúc nào đã bị dây leo bao phủ. chỉ trong nháy mắt đã có 1/3 số người nơi đây chưa kịp làm ra phản ứng mà chết đi.

Xuân Đức chọn lựa lúc này động thủ cũng không phải cái gì xúc động nhất thời mà bên trong kia Vô Địch đã dò xét cẩn thận không tìm thấy bất cứ vật gì có thể uy hiếp tới hai người nữa, bây giờ cần tạo hỗn loạn để phân tán lực chú ý của những người kia.

Không qua mấy chục cái hô hấp cả vương thành trong nháy mắt hỗn loạn không chịu nổi. Tiếng thét đầy kinh hãi của những tên phú thương, tiếng kêu rên của những người bị trọng thương. Sau khi làm xong những

việc này thì Xuân Đức như không có việc gì quay về phía bên dưới sàn đấu bên dưới lòng đất.

Khi hắn quay trở lại thì kịch vui cũng hết, bên dưới chỉ còn lại duy nhất con huyết xà kia. Những kẻ khác đã bị nó ăn thịt kể cả cô gái đi cùng với hắn. Con huyết xà này chỉ cần máu thịt làm thức ăn không phân chủ tớ nên khi thấy hắn nó liền tấn công, kết giới đối với nó không hề có tác dụng.

Nhìn con rắn cắn tới, Xuân Đức mặc kệ cho nó cắn, ba cái đầu phân biệt cắn vào bên phải cổ cùng hai bên sườn nhưng khi con rắn cắn lên người Xuân Đức thì lấy mắt thường có thể thấy nó đang thu nhỏ lại, từ dài hơn trăm mét chỉ còn mấy chục mét sau đó còn mấy mét cuối cùng là tan biến.

Không lưu luyến gì nơi này nữa Xuân Đức dùng tốc độ nhanh nhất có thể đến nơi Vô Địch đang giằng co với địch nhân. Thân hình hắn dần dần hư ảo sau đó hoàn toàn biến mất.

Tại bên cạnh Vô Địch vòng sáng truyền tống hiện lên, thân hình Xuân Đức từ từ ngưng thực sau đó đi ra ngoài.

Vô Địch lúc này đang một tay khống chế Tụ Lôi Bảo Châu tranh giành quyền khống chế với 3 ông lão tóc hoa râm, một tay còn lại thì đang đối kháng với 18 tên cao thủ công kích. Xuân Đức vừa xuất hiện không một chút do dự liền phóng về ba lão giả giết tới, chỉ cần khống chế Tụ Lôi Bảo Châu thì không còn gì có thể uy hiếp được hắn.

" Ngăn cản hắn lại."

Từ trong 18 tên cao thủ đang đối phó với Vô Địch có một tiếng thét chói tai vang lên. Từ bên trong 18 người tách ra 6 người đối phó với Xuân Đức những người này đều chỉ là cao thủ đẳng cấp Thần Quân Cảnh sơ kì nhưng

mà trên người bọn họ có bảo vật kì lạ giúp sức chiến đấu của mỗi người đề thăng lên đến hậu kì.

Xuân Đức thấy có 6 người tiến đến ngăn cản thì cũng mặc kệ, hấn lập tức tiến vào trạng thái bán long hóa, hai cánh mọc ra, móng vuốt xuất hiện, cực tốc lao tới ba ông lão.

Tốc độ hấn vượt xa những tên kia nên không có một ai có thể kịp ngăn cản hấn, ông lão bị hấn chọn làm mục tiêu thấy không ổn thì rút về một tay ném ra một cái pháp thuẫn mong muốn ngăn chặn tấn công của Xuân Đức.

Đẳng cấp của ông lão cao hơn Xuân Đức một đoạn dài, Xuân Đức lúc này chỉ là Thần Quân Cảnh sơ kì mà thôi có điều trang bị của hấn cùng nội tại năng lực thì lợi hại hơn ông lão kia nhiều, chỉ thấy vuốt rồng sáng lên ánh sáng tím sau đó liền cắt bảo vật tám khiên kia thành vô số mảnh lực đi không giảm một chút nào, trảo thẳng đầu của ông lão kia.

Thấy ông lão kia gặp nguy hiểm hai người còn lại lập tức thu tay lại cùng lúc đánh về móng vuốt của Xuân Đức.

Uỳnh

Một tiếng trầm đục vang lên, một luồng sóng xung kích từ đọt va chạm quét văng mọi thứ. Ba ông lão kia thì một người trực tiếp nát bét, hai người còn lại thì tàn phế hai tay, cả người bay đập vào bên trong vách tường tạo thành hai cái hố hình người.

Sau một kích Xuân Đức không có bị tiêu hao gì mà còn được bổ sung một lượng lớn máu huyết cùng năng lượng từ địch nhân vừa chết đi(XD_ Tuyệt kỹ mang lại khả năng hấp huyết cùng hấp ma từ địch nhân chết đi.)

Sau khi không còn ai tranh giành quyền kiểm soát nữa thì Vô Địch nhanh chóng áp chế hoàn toàn Tụ Lôi Bảo Châu, Xuân Đức cũng không vội giết những người khác mà triệu hồi ra đồng bạn của mình.

Bộ ba tinh vương cảnh A Ngọc, Tuyết Báo cùng A Khờ được triệu hồi ra. Tâm linh tương thông đưa bọn nó vừa ra liền động thủ không có nhiều do dự. Có điều Xuân Đức đánh giá thấp tính liều mạng của những người này, thấy tình thế không thể vãn hồi thì cả đám sắc mặt điên cuồng lao lên tự bạo.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm

Liên miên bạo tạc kinh khủng phát sinh, trong nháy mắt mặt đất sụt xuống, một cái khe sâu mấy vạn mét sinh ra. Trong nháy mắt đó Xuân Đức thu về mấy chiến hữu của mình còn hấn thì hóa về bản thể là Địa Ngục Thiên Long.

Với sức phòng ngự siêu biến thái của mình mà bị 18 đợt bạo tạc cũng làm cho Xuân Đức bị thương mười mấy nơi, cả người đầm đìa máu tươi. Hai ông lão bị thương cũng nhân lúc này mà đào tẩu, Xuân Đức cũng phóng lên cao đuổi theo.

Gào Gào Gào

Một tiếng kêu rung trời, khiến cho một phương thiên địa cũng thất sắc. Một con Địa Ngục Thiên Long ba đầu chui từ lòng đất lên. (Đây là năng lực thiên phú đặc thù của sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt có hạn chế thời gian, không phải thân thể vốn có của Xuân Đức, thân thể hấn chỉ là một con ấu long dài 50 cm, béo tròn ục ịch.)

Thân nó dài vài dặm, sải cánh che trời, cả người là lân phiến màu xanh có gai nhọn lởm chởm. Bên trên người nó có vô số vết thương dữ tợn

nhưng đang lấy tốc độ cực kì nhanh khép lại. Khí tức nguy hiểm từ nó phát ra khiến cho cuộc chém giết bên trong vương thành trong nháy mắt đình chỉ lại. Tất cả đều nhìn lên sinh vật bá chủ kia.

Đám cường giả đang tới tiếp viện thấy một màn này cũng không khỏi trùng bước. Hai ông lão đang sử huyết hành thuật chạy bán sống bán chết cũng nhin không được nhìn quay lại. Khi bọn họ thấy sinh vật bá chủ đứng giữa thiên địa kia thì hô hấp cũng không khỏi ngưng lại.

Ba cái đầu của con Địa Ngục Thiên Long nhìn tất cả những kẻ còn sống nơi đây(khu vực thứ nhất cùng thứ 2), ánh mắt sáng lên những tia sáng đỏ dụ dị tiếp theo ba cái miệng của con rồng há lớn, vô tận cột sáng màu xanh lam bắn ra.

xoẹt xoẹt..xoẹt xoẹt.

Nơi cột sáng đi qua nơi đó chỉ còn lại một vùng đất chết, mọi vật tiêu tán không còn bất cứ gì cả, người sống, thực vật, tang thi tất cả đều biến mất.

Mặt đất âm âm rung động, không qua bao lâu nơi vương thành này chỉ còn lại cát bụi. Ngay lúc Xuân Đức đang chuẩn bị đi ra khu vực thứ ba đồ sát toàn bộ thì cả người hấn hiện lên lục quang, vô số lá cây bay xung quanh hấn, ánh mắt của hấn lúc này chuyển từ đỏ rực chuyển thành lam quang.

Vô Địch lúc này cũng hiện ra nhìn đồng bạn của mình cười nói:

" Giờ thì biết vì sao mi không hay dùng năng lực này rồi đấy."

Một cái đầu con rồng mở miệng ra nói chuyện:

" Hung tính quá mạnh, lý trí không áp chế nổi. May lần này có Mẫu Thu. Không biết linh hồn cường đại tới mức nào mới có thể áp chế được hung tính của loại hóa thân này."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 606: Quay Về Ác Ma Điện

Vô Địch cười nói:

" Người nói sai. Lần này là nhờ đứa em gái của ngươi. Nha đầu kia đã hoàn toàn dung hợp cùng Hắc Ám Ma Thụ có thể điều khiển được nó. Có nha đầu kia sau này mi hoàn toàn có thể dùng năng lực này chiến đấu. Lấy sức mạnh bản thể thì ở trung thiên này không còn mấy thứ có thể uy hiếp được mi rồi."

Xuân Đức liếc xéo tên đồng bạn. Xuân Đức nói:

" Ở trạng thái này tiêu hao cũng không ít đâu cha nội. Linh hồn hồn bị ép đến cạn mới có thể miễn cưỡng điều khiển thân thể này. Móa. Chung quy cường độ linh hồn quá yếu. Đã thế cái biến thân này một khi đã biến thân ít nhất cũng phải duy trì 3 giờ. Không thể luân phiên biến đổi. Bất tiện thật."

Vô Địch nghe thế thì mắt sáng lên nói:

" Ô, vậy hả. Thế mi cho ta ngồi lên trên người mi một chút, ta còn chưa bao giờ được ngồi trên Địa Ngục Thiên Long cả. "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Thích thì ngồi thôi có gì đâu."

Vô Địch cũng không có khách khí mà ngồi lên trên một cái đầu bên trái của Xuân Đức. Có điều vừa tiến vào trong khu vực độc khí hộ thể thì đôi chân của Vô Địch bốc lên khói trắng do chất độc trên cơ thể Xuân Đức ăn mòn. Thấy vậy Xuân Đức dùng cái đầu chính giữa nhìn qua Vô Địch hiểu kì hỏi:

" Cái thân thể này tốn một đồng tài nguyên tạo thành mà chẳng ra làm sao. Không được rồi bỏ nó vào bên trong không gian đi bằng không chẳng mấy chốc liền bị hư mất."

Vô Địch cũng gật đầu sau đó liền thoát ra khỏi xác của mình. Bản thể của Vô Địch là một quả cầu ánh sáng tím, nhìn vào cảm thấy huyền diệu, mộng ảo vô cùng.

Sau đó hai người bay về Tử Tiêu Tông nơi kia có truyền tông môn đang được xây dựng với Ác Ma Điện. Xuân Đức muốn đến đó xem một chút cái truyền tông trận làm xong chưa?

Trên đường đi Vô Địch cảm khái:

" Ở nơi này đúng là địa phương giàu có, chỉ là một mảnh đại lục có diện tích cũng ngang bằng như nơi định cư của Ác Ma Điện vậy mà có tới 3 món dị bảo, thần khí nguyên vẹn chín thanh, tài nguyên khác vô số. Mi có muốn hay không nghĩ di chuyển Ác Ma Điện tới nơi đây định cư. "

[Vùng đất bị lãng quên. Một thế giới tồn bên trong trung thiên nhưng lại nằm ở một dị độ không gian cách biệt.]

Xuân Đức vừa bay vừa suy tư, một lúc lâu sau mới nói:

" Nơi này thời tiết đỡ khắc nghiệt hơn ở ngoài kia nhiều, tài nguyên cũng trù phú rất thích hợp làm nơi định cư mới. Giao lại nhiệm vụ đánh

chiếm nơi đây cho đám kia cũng là việc tốt bằng không chiến đấu với dị thú nhiều làm người ta dần bớt đi. "

Vô Địch cười lên ha hả nói:

" Nói thật với mi chứ ta xem thường mấy thứ mà mi gây dựng nên à, bọn kia toàn đám ăn theo mà thôi chứ có được tác dụng gì đâu. Không có mi phía sau thì cái thế lực mi tạo nên lập tức tan rã. Nhưng thôi dù sao mi thích thì ta cũng chiều lòng. Lại nói tới mi giao nhiệm vụ cho mấy tên kia đi xâm chiếm các lục địa lân cận ta cảm thấy không khả thi cho lắm."

Xuân Đức tỉnh bơ nói:

" Thì ta cũng đâu có hi vọng gì nhiều đâu. Trong mắt hai người chúng ta thì Ác Ma Điện chẳng qua giống như một món đồ chơi nhưng mà trong mắt những kẻ khác thì nó lại là quái vật khổng lồ. Với mi không thấy từ khi xây dựng Ác Ma Điện nguồn cung của chúng ta tăng lên rất nhiều sao. Còn việc đi xâm lấn các lục địa bên cạnh thì đó chỉ là mục tiêu thôi, chứ không có ta hay mi áp trận thì điều đó gần như không tưởng rồi."

Vô Địch nghe vậy cũng là cảm khái nói:

" Chân muỗi cũng là thịt, dù sao có vẫn còn hơn không. Nếu cần thì hai chúng ta cũng có thể đầu tư một chút."

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Ác Ma Điện chỉ là phụ, căn cơ hai chúng ta đều nằm trong không gian vong linh cả. Ở giai đoạn đang phát triển này của Ác Ma Điện cũng không cần thiết phải làm như vậy làm gì."

Vô Địch đáp:

"Ừ, tùy ý mi thôi, ta sao cũng được."

Hai người vừa bay đi vừa nói chuyện với nhau, bất giác đã tới Tử Tiêu Tông. Tử Tiêu Tông bây giờ chính là một nơi tập kết tài nguyên để đưa vào bên trong không gian vong linh hoặc bị Vô Địch chuyển hóa thành năng lượng.

Lúc Xuân Đức tới thì nơi đây thì thấy đang có mấy trăm ngàn tín đồ đang làm việc. Khi bọn họ nhìn lên bầu trời nhìn thì ánh mắt hiện lên sự sùng kính mãnh liệt. Cả đám đều quỳ xuống cầu khẩn. Đám tín đồ này không có sợ hãi vì Xuân Đức khi còn chưa tới đây đã cho những người này biết trước. Dọa một đám tín đồ cũng không có gì là vui vẻ cả.

Khi Xuân Đức dừng ở trên Ngọc Quan Sơn thì Hạ Băng liền đi tới cung kính chào:

"Chủ nhân người đã đến."

Xuân Đức nhìn nàng hỏi:

"Truyền tống trận sao rồi?"

Hạ Băng đáp:

"Thưa chủ nhân mọi thứ đã hoàn tất, chỉ đợi người bên kia nữa thôi ạ."

Xuân Đức nghe vậy thì cau mày nói:

"Ác Ma Điện bên kia làm gì mà lè mè vậy nhỉ. Được rồi Hạ Băng cô đi xuống tiếp tục chỉ huy mọi người mang tài nguyên tụ tập về nơi đây."

Hạ Băng cung kính đáp:

"Vâng. Chủ nhân."

Chào xong nàng liền rời đi. Nhưng lúc này đây lại có người tới báo cáo. Một tên tín đồ đi tới nói:

" Thừa chúa tể ở bờ biển đông đang có đại lượng nhân ngư cùng quái vật biển tiến vào bên trong đất liền, chiến binh của chúng ta đánh không lại những quái vật kia liên tục bại lui, mong chúa tể phải cường giả tới bình định đám thủy tộc kia. "

Xuân Đức nghe vậy thì hứng thú nổi dậy, nhân ngư. Hắn cũng không mấy khi nhìn thấy đám sinh vật biển kia. Xuân Đức nhìn tên tín đồ nói:

" Dẫn đường."

Tên tín đồ kia không có hỏi vì sao mà cung kính dẫn đường cho Xuân Đức. Xuân Đức theo tên tín đồ vượt qua 213 lần truyền tống thì đến được bờ biển phía đông.

Bờ biển Đông. Nơi đây đang có đại lượng tang thi cùng sinh vật biển chiến đấu với nhau. Từng con quái vật biển to như những tòa nhà di động có mặt khắp mọi nơi trên bờ biển, ở xa xa bên trong đại dương còn thấy nhiều nữa.

Xuân Đức cùng Vô Địch vừa xuất hiện thì ngay lập tức đưa tới chú ý của đám nhân ngư tộc. Cũng không rõ đám nhân ngư kia vì sao khi vừa thấy hắn liền lập tức bỏ chạy để lại đại lượng quái vật biển.

Xuân Đức cũng lười đuổi theo, hắn đang định hút biển đánh cá đây.

" Ông bạn giúp tóm cổ đám quái vật biển này hết lại với. Cái này cũng là nguồn lương thực không sai à nha."

Vô Dịch nghe thế thì cả người phát ra quang mang màu tím đại thịnh, quang mang bao trùm khắp bờ biển dài mấy vạn dặm nơi đây. Nơi đâu bị bao phủ bởi ánh sáng tím thì đám quái thú nơi đó liền chết đi. Rất nhanh nhưng con quái thú biển ở ven bờ đều bị chết sạch, xác bọn chúng nổi lềnh bềnh trên mặt nước bị sóng đánh dạt vào bờ.

Đám tín đồ thấy vậy thì lại một lần nữa thành kính quý bái. Bọn họ quý bái trước đáng tối cao của bọn họ. (Lực ngưng tụ của tôn giáo vô cùng lớn.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 607: Quay Về Ác Ma Điện - Phản Đò

Sau khi nhẹ nhàng đuổi đi đám nhân ngư thì Xuân Đức cũng không vội quay về Tử Tiêu Tông mà là bay trên trời nhìn xem mảnh đại lục này thế nào. Bay ở tít trên cao tầng mây Xuân Đức thông qua Vô Địch mà có thể nhìn thấy 1/3 cái đại lục phương bắc này. Bao quanh cả khối đại lục rộng hàng tỷ dặm này là một đại dương rộng lớn vô cùng, bên trên những đại dương này có một cái bích chương tự nhiên khiến cho ở bên này khó có thể đi qua bên kia.

Cái bích chương tự nhiên này chỉ ngăn cản những sinh vật mạnh mẽ còn đám nhỏ yếu thì tự do xuyên qua không một hạn chế. Cũng vì thế mà có một số lượng lớn tu sĩ cấp thấp lúc này đây đang lên đênh trên biển hồng thoát đi khỏi lục địa phương bắc này. Xuân Đức nhìn thấy nhưng cũng không có ngăn cản làm gì. Những tu sĩ này có thoát đi bán tin tức cho các thế lực lớn khác thì cũng chỉ gây ra một chút nhỏ rắc rối mà thôi

Sau mấy canh giờ bay lượn bên trên không trung, Xuân Đức đã quan sát đủ một lượt của nơi địa lục phương bắc này. Cái cái địa lục phương bắc này nhìn gần giống như một cái lá của loại cỏ bốn lá vậy. Với Tử Tiêu Tông là trung tâm của phần bên trên, Phong Đô Quốc là trung tâm của phần dưới, gần với con đường đi thông qua khu vực trung tâm cùng các lục địa bên cạnh.

Xung quanh có bích chương tự nhiên là vô tận hải, nếu như chiếm đóng toàn bộ nơi đây, xây dựng cơ sở hạ tầng thì sau này nơi đây chính là một cái pháo đài dễ thủ khó công.

Sau khi đã nắm bắt được địa thế nơi đây thì Xuân Đức lần nữa mang Vô Địch quay về Tử Tiêu Tông. Hắn vừa nhận được tin người của Ác Ma Điện bên kia đã tới nhưng lại có việc gấp muốn gặp hắn.

Xuân Đức mang Vô Địch thông qua truyền tống trận nhanh chóng tới được Tử Tiêu Tông. Khi hắn đi vào bên trong đại sảnh của Tử Tiêu Điện thì đã có một nam tử thần tính có phần lo lắng đang ngồi nơi đó, người này Xuân Đức cũng biết là ai. Nhìn người kia Xuân Đức hỏi:

" Bên kia lại xảy ra việc gì rồi Hắc Tinh."

Đang còn lo lắng cái gì đó Hắc Tinh có chút thất thần nhưng khi nghe được âm thanh quen thuộc của Xuân Đức thì hắn quay lại. Khi nhìn thấy Xuân Đức thì hắn vui mừng quá đổi vội nói:

" Điện Chủ ngài nhanh đi về, Ác Ma Điện bên kia gặp người tấn công. Là mấy tên tu sĩ tới từ cao thiên, lần trước có hai người chạy thoát bọn họ quay về mật báo lần này tông môn kia phải ra một đội ngũ rất mạnh. Mấy vị cự đầu khác đang phải dốc toàn lực đối phó với những kẻ kia nhưng mà chúng ta vẫn ở thế yếu."

Xuân Đức nghe vậy thì có chút suy tư, hắn nhớ lần trước để cho lão nhị thả chạy hai tên tu sĩ ở cao thiên. Sau đó hắn muốn tìm tới hai tên kia rồi giải quyết luôn có điều hắn dính vào một đống chuyện rắc rối nên bỗng dưng quên mất chuyện kia.

Nhìn Hắc Tinh, Xuân Đức gật đầu nói:

" Vậy thì qua bên kia, ta nhìn xem một chút thế nào. Bây giờ chúng ta đi."

Hắc Tinh nghe vậy thì hưng phấn nói:

" Vâng. Điện Chủ."

Sau khi dặn dò Hạ Băng làm việc Xuân Đức liền quay về Ác Ma Điện, nơi đây có Bóng Ánh trấn thủ cũng đã đủ nếu tên nào chán sống thì cứ lại Xuân Đức cùng vui với bọn hắn. Hai người bước vào bên trong truyền tổng đại trận, truyền tổng sáng lên thân ảnh từ từ biến mất.

Vì là cự ly xa truyền tổng nên thời gian cũng phải mất vài ngày mới có thể tới được Ác Ma Điện. Khi Xuân Đức cùng Hắc Tinh xuất hiện thì chúng hộ hệ đang canh giữ truyền tổng trận nhìn thấy đều hành lễ:

" Chào Điện Chủ, chào Hắc Tinh thống lĩnh."

Xuân Đức nhẹ gật đầu sau đó đi tới chủ điện.

Ác Ma Điện chủ điện.

Bên trong Ác Ma Điện chủ điện là một bầu không khí nặng nề vô cùng. Một đám người bên trong đây không ai nói một lời nào cả đám đều trầm mặt. Ở vị trí cao nhất không thấy mấy người Tuyết Anh, Tà Long cùng Đại Bạch đầu mà là một người Xuân Đức chưa từng gặp qua.

Người này còn rất trẻ anh tuấn ngời ngời. Cả người toát ra khí thế thượng vị giả. Ngay lúc Xuân Đức đang định cùng Hắc Tinh bước vào bên trong thì người trẻ tuổi kia mở miệng nói ra một câu khiến cho Xuân Đức cũng phải kinh ngạc.

" Các vị đạo hữu tình thế đã tới lúc nguy cấp, cường địch tấn công. Ác Ma Điện chúng ta nguy trong sớm tối. Tình thế hiện tại mọi người cũng đã thấy chúng ta không cách nào có thể đối kháng cùng với địch nhân ngoài kia. Mặc dù có ba vị đại nhân chủ trì trận pháp nhưng cũng là biện pháp

nhất thời không thể kéo dài. Theo ngu kiến của ta thì chúng ta nên liên hợp cùng với nhau khuyên giải mấy vị đại nhân đầu hàng, có như vậy chúng ta mới có thể giữ được Ác Ma Điện."

Lời này vừa nói ra ở bên trong chủ điện lập tức ồn ào. Xuân Đức nhìn thấy người đi theo hắn những ngày đầu lập nên Ác Ma Điện Dương Vân Ly đứng lên phản đối:

" Không được, việc này quyết không được. Phó Điện chủ người nói lời này là có ý gì? Đây là muốn chúng ta đầu hàng địch nhân để cầu lấy một cuộc sống khuất nhục giống như con chó sao? "

Có điều lại không ít người tỏ vẻ đồng tình với tên nam tử trẻ tuổi kia. Một ông lão cả người mặc hoàng bào, ánh mắt thâm thúy. Lúc này nói:

" Đạo đạo hữu cần gì kích động như vậy. Đạo hữu cũng phải thấy rõ tình huống lúc này chứ. Đạo hữu muốn tận chung với Ác Ma Điện ta biết nhưng mà lúc này đây Ác Ma Điện nguy cấp người kia ở đâu. Hắn hiện tại lại đang làm cái gì? Ác Ma Điện này chính là một công chúng ta gìn giữ chẳng lẽ để nó hủy đi. "

Ngay lúc này bên cạnh có một người phụ họa nói theo:

" Đúng vậy, quyết không thể để Ác Ma Điện hủy đi. Chỉ cần quy thuận đại tông tu tiên trên thượng giới chúng ta vừa có thể đạt được chỗ tốt, lại có thể giữ được Ác Ma Điện những người kia muốn mắt chẳng qua chỉ là tên bạo chúa cùng với phe cánh của hắn mà thôi. Việc này đâu có liên quan gì với chúng ta. Ác Ma Điện chính là của mọi người không phải do người kia, chúng ta đều có công lao to lớn nhưng tên kia chuyên quyền độc đoán. Hừ. Việc này ta đã sớm nơi cùng những trưởng lão khác...."

Dương Vân Ly lúc này có ngu cũng biết những người ở đây đều đã thay lòng, sắc mặt của nàng khó coi nói:

" Các người vậy mà phản lại Điện Chủ cầu kết với người bên ngoài, ta còn nghĩ đang chiến tranh căng thẳng làm sao lại triệu tập tất cả mọi người tới họp khẩn cấp. Đã vậy lại không có ba vị cự đầu, ta đoán không nhằm thì những người chống đối các người đều bị giết rồi phải không? "

Bốp bốp

Thanh niên đang ngồi trên cao vỗ tay, hắc cười nói:

" Dương Vân Ly đạo hữu quả là thông minh. Vốn rằng ta còn muốn khuyên đạo hữu bỏ tà theo chính nhưng đạo hữu vẫn cứ khư khư cố chấp như vậy thì tại hạ xin đắc tội. Người đâu bắt nàng ta lại."

Tên này vừa ra lệnh thì mấy người bên cạnh Dương Vân Ly đồng loạt tấn công, khống chế lại nàng ta. Dương Vân Ly không biết lúc trước khi tới nơi này đã bị hạ thứ độc dược gì mà không có sức phản kháng, bị những người khác tóm gọn.

Bên trong chủ điện Ác Ma Điện có kết giới cách âm vô cùng mạnh nên những người bên trong vô cùng tự tin nói chuyện không kiêng dè gì cả. Xuân Đức thấy vậy một màn cũng chẳng hiện lên sự tức giận gì cả.

Nhìn qua bên Hắc Tinh, Xuân Đức bình thản hỏi:

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 608: Hắc Tinh

" Hắc Tinh những tên trong kia không có đi qua tẩy lễ (Tẩy lễ chính là quá trình biến người khác thành Hộ Vệ Ác Ma. Hộ Vệ Ác Ma có lòng trung thành với Xuân Đức cực cao. Chỉ có ở tầng lớp Hộ Vệ cấp thấp mới xuất hiện phản loạn, còn ở tinh anh tất cả đều trung thành tuyệt đối.) làm sao lại có thể trở thành trưởng lão bên trong Ác Ma Điện vậy. Mà việc ta trở về có những ai biết."

Hắc Tinh sắc mặt đang rất khó coi nghe Xuân Đức hỏi vậy thì thu hồi lại, hấn cung kính nói:

" Việc này là chuyện gần đây mới xảy ra. Khi không có điện chủ cùng mấy vị cự đầu ở đây thì một vị trưởng lão tên Gia Cát Tư Mã chủ trì đại cục, nhưng không rõ vị Gia Cát Tư Mã này làm sao lại nảy ra chủ kiến chỉ cần người có công lao lớn thì đều có thể trở thành trưởng lão điện. Việc này mọi người cũng không có phản đối vì thế rất nhiều người chưa qua tẩy lễ ở thành thứ 3 cùng thứ 4, lập được đại công liền được đưa vào trưởng lão điện.

Tuy có người cảm thấy có phần bất hợp lý nhưng mà đại địch ở bên ngoài không ai lo nhiều được như vậy nên thành ra trưởng lão điện thành ra bây giờ, còn việc điện chủ quay trở lại chỉ có một ít người biết mà thôi.

Điện Chủ người có cần hay không để thuộc hạ đi vào giết chết đám người cả gan làm loạn kia."

Xuân Đức nghe vậy thì có nhiều chỗ cũng không rõ ràng lắm có điều cũng không quan trọng. Lần này hấn muốn thanh lý sạch tất cả những kẻ

không qua tẩy lễ đi là được. Chỉ cần bắt tất cả những kẻ này lại sưu hồn một lần kiểu gì cũng tìm ra manh mối thôi.

Võ vai Hắc Tinh, Xuân Đức cười nói:

" Cần gì chứ, thời gian cũng đã dài như vậy cũng nên thanh lý tốt một lần. Nhìn thấy rõ những người trong kia chưa? Đi bắt tất cả thân nhân của bọn họ lại cho ta. À mang theo cái này, kẻ nào phản kháng liền giết đi."

Xuân Đức triệu hồi ra A Khờ đưa cho Hắc Tinh. Hắc Tinh cúi đầu lĩnh mệnh liền đi. Đợi sau khi Hắc Tinh rời đi Xuân Đức liền mở cửa đại điện đi vào bên trong.

Cửa đại điện do rất nhiều trận pháp gia trì tu sĩ dưới Thần Quân Cảnh muốn đi vào là điều không thể nào nhưng với Xuân Đức hiện tại thì đã không thành vấn đề.

Két két két

Cửa đại điện mở ra Xuân Đức đi vào bên trong(Thực ra hẳn cũng có thể đi xuyên vào trong nhưng cảm thấy nhà mình cần gì làm như vậy.)

Xuân Đức trước con mắt kinh ngạc của 108 người bên trong vung tay lên. Cả tòa chủ điện trong nháy mắt thay đổi, Từng cái ghế ngồi biến thành từng cái bia mộ màu đỏ. Những người đang ngồi trên nó bị vô số cánh tay đâm vào bên trong thân thể.

Những bức họa thiên thần bên trong điện cũng biến thành ác ma nhả ra quỷ khí dày đặc. Trong phút chốc một tòa chủ điện trang nghiêm thần thánh biến thành địa ngục âm sâm.

Mọi việc diễn ra quá nhanh, mãi sau một lúc thì những người bên trong mới cảm nhận được sự đau đớn như xé rách linh hồn ập đến. Những tiếng

chu lên như dã thú vang vọng khắp cả đại điện. Ở trong người chỉ có một người duy nhất mừng rỡ chính là Dương Vân Ly, nàng lúc này ngồi trên mặt đất hữu khí vô lực thều thào một câu:

" Điện Chủ, mừng người đã trở lại."

Nói xong câu này thì nàng liền ngất đi, trên người nàng lúc này vết thương chồng chất, tất cả gân mạch cũng đã bị phé đi. Nàng lúc trước đang bị mấy người bên cạnh tập trung sưu hồn nếu Xuân Đức đứng ngoài thêm lúc nữa thì nàng ta cũng sẽ đi gặp người thân dưới hoàng tuyền.

Xuân Đức không nhanh không chậm bước lại gần Dương Vân Ly cảm thán một câu:

" Thấy người vất vả nên ta muốn cho người sống một cuộc sống nhàn nhã hơn, để người có thêm thời gian tu luyện nhưng mà ai ngờ dè người lúc nào cũng tận tâm như vậy. Chắc sau này nên để cho người thay ta nắm giữ quyền quản lý thôi, chứ mấy tên kia quá vô dụng rồi. Chỉ có đánh nhau là giỏi."

Sau đó hắn liền ôm nàng ta rời đi, hắn cũng không có nói một lời với những kẻ đang ở bên trong. Xuân Đức bây giờ cũng không có muốn giết những người này sớm, cứ để bọn hưởng thụ tư vị sống không bằng chết kia đi.

Sau khi an bài xong một chút việc thì Xuân Đức liền tới nơi đầu mối hạch tâm trận pháp. Nhẹ nhàng dịch chuyển một cái hắn đã xuất hiện bên trong tâm trận pháp. Nơi này đây đang có ba người Tà Long, Vô Địch cùng Đại Bạch đang chuyên chú không chế trận pháp, vừa phòng thủ vừa tấn công địch nhân.

Xuân Đức vừa xuất hiện thì ba người cũng đồng thời mở mắt ra. Tuyết Anh lúc này nhìn hẳn có chút lúng túng nói:

" Người đã trở lại."

Xuân Đức nhìn ba người phán một câu:

" Ta nuôi các ngươi cũng chỉ tốn cơm mà. May mà các ngươi còn trụ được tới lúc ta về nếu như các ngươi mở ra chủ trận tiêu diệt mấy tên kia thì ta nhất định sẽ làm thịt ba người các ngươi để hoàn vốn."

[Chủ trận của Ác Ma Điện chính là đại hình sát trận liên thông giữa bốn tòa thành trì, một khi mở ra tiêu hao cực kì khủng bố. Có thể diệt sát bất kì địch nhân dưới Tinh Vương Cảnh.]

Tà Long cười khan nói:

" Địch nhân quá mạnh mà chúng ta biết làm sao được. Ha ha ha ha."

Xuân Đức chẳng thèm đôi co với con rồng đàn này. Nhìn ba người hẳn bình thản nói ra.

" Ta thấy sau này tốt nhất không nên cho các ngươi vào chuyện quản lý Ác Ma Điện làm gì. Tuyết Anh sau này sẽ làm viện trưởng, Đại Bạch vẫn làm quản gia. Còn lão Tà thì sau này tốt nhất nên cho lão đi huấn luyện binh lính.

Ta ngày trước đúng là âm mưu mới để ba người các ngươi quản lý Ác Ma Điện. Được rồi, triệt tiêu trận pháp công kích đi chỉ để lại phòng ngự thôi. Ba người các ngươi đi thanh lý hết gian tế đang ẩn bên trong Ác Ma Điện, còn mấy tên ở ngoài kia để ta xử lý cho."

Ba người không ai phản đối gì cả. Bọn họ thấy vậy cũng tốt, muốn làm một thủ lĩnh tốt cũng không phải dễ dàng gì. Bọn họ đã nếm qua rồi. Riêng việc để cho con dân của mình không bị đói, duy trì trật tự thôi cũng đã là khó khăn vô cùng rồi.

Sau khi mọi người hàn huyên một chút, bàn việc tiếp theo nên làm gì xong thì tán ra đi lo việc của bản thân. Xuân Đức thông qua mấy người Tà Long cũng biết kẻ tới nhân số bao nhiêu, thực lực ra sao. Là những thế lực nào.

Sau khi đã biết mọi thứ về địch nhân Xuân Đức quyết định lấy thế sét đánh không kịp bưng tai tiêu diệt hết những kẻ này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 609: Bắt Lại Tù Nhân Bích Dao

Xuân Đức không khó khăn gì liền có thể nhìn thấy đám tu sĩ cao thiên đang ở bên ngoài điện cuồng công kích trận pháp thủ hộ Ác Ma Điện. Chỉ thấy ở ngoài kia có vô số công kích hoa lệ đánh lên vòng sáng thủ hộ, vòng sáng chỉ khẽ rung nhẹ như sóng gợn lăn tăn vậy.

Xuân Đức cũng không có chính diện cứng đối cứng với đám tu sĩ cao thiên bên ngoài mà lựa chọn ẩn giấu thân hình tiềm hành tới nơi địch nhân đóng quân. Nơi địch nhân chọn làm nơi dừng chân cũng không có xa chỉ cách Ác Ma Thành chưa tới 5 km, có thể nói là gần ngay bên cạnh.

Ở trạng thái ẩn thân Xuân Đức giống như người vô hình đi giữa địch nhân.(Kỹ năng tàng hình khiến người khác bị vụn vẹo cảm khác không tài nào phát hiện ra chân thân của người thi pháp trừ khi người kia có tinh thần lực lượng mạnh hơn người thi triển ra hoặc có bảo vật đặc thù.)

Sau khi vô hiệu hết mấy cái cấm chế báo động thì Xuân Đức đi vào bên trong một cung điện xa hoa nhất. Theo Xuân Đức suy nghĩ nơi như thế này ắt hẳn là dành cho cao tầng của đám tu sĩ cao thiên kia.

Nơi đây được canh giữ cũng khá nghiêm mật, cứ 10 bước lại có 4 tu sĩ đứng gác, có điều bọn họ cũng giống như mấy con ma nơ canh vậy, Xuân Đức đi qua mà bọn họ chẳng biết gì. Nơi đây hành lang đã nhiều, gian phòng càng nhiều hơn, Xuân Đức có phần không biết làm sao?

Suy nghĩ một chút hắn quyết định hỏi thăm một người để biết cho rõ. Cũng chẳng cần đi đâu xa tìm kiếm, Xuân Đức liền bắt đại một tên thị vệ

nơi đây suu hồn sau đó biến hẳn thành con rôi. Đơn giản như vậy là hẳn đã biết được có ai đang ở trong này.

Đã biết được phương hướng Xuân Đức một đường vọt thẳng lên tầng 3 của cung điện xa hoa. Đi tới căn phòng cuối cùng của hành lang chính Xuân Đức mở cửa ra đi vào bên trong. Bên trong đang ngồi một ông lão, thân hình gầy tong teo chỉ còn da cùng xương. Hai mắt lồm sồm.

Khi Xuân Đức mở cửa đi vào thì ông lão ngay lập tức mở mắt ra đánh ngày về phía cửa một chưởng.

Ầm ầm

Một chưởng này đập sập một mảnh kiến trúc, có điều mảnh kiến trúc kia nhanh chóng khôi phục trạng thái ban đầu.

Ông lão thấy mình một chưởng không ép ra đối phương thì nhướng mày lên, lão ta bắt đầu dùng thần thức siêu cường của tu sĩ Thiên Quân Cảnh hậu kì dò xét mấy lượt cũng không phát hiện ra cái gì. Lão thì thầm:

" Thật kì quái làm sao lại không có ai, rõ ràng ra cảm thấy có người tiến vào. Nhưng ở địa phương như này thì không có khả năng có người có thể thoát khỏi thần thức của ta điều tra. Hẳn là ta quá đa nghi rồi."

Lão tự giễu cười một cái sau đó lại bắt đầu nhắm mắt tu luyện. Xuân Đức đang ở bên trong phòng dạo quanh nhìn xem có cái gì thú vị không nghe ông lão nói vậy thì liếc mắt xem thường. Sau khi nhìn qua lại một lúc cảm thấy không có gì thú vị thì thôi không xem nữa.

Xuân Đức tiến lại gần ông lão đưa tay ra định tóm lấy cổ của ông lão thì từ bên trong cơ thể của ông lão bay ra một cái chưởng nhỏ màu xanh phát ra lam quang hộ thuẫn. Ông lão lúc này đang ngấm tu luyện bỗng nhiên cả kinh ngay lập tức thuấn di đi chỗ khác.

Nhưng đến lúc hấn định thần nhìn lại thì trong phòng vẫn chỉ có mình hấn, ngoài hấn ra không còn ai khác. Có điều khi chiếc chuông nhỏ trên đầu ông lão lắc liên tiếp ba lần phát ra những tiếng kêu đing đơng thanh thúy thì ông lão chợt thấy có một bóng người hư vô mờ ảo bên trong phòng.

Không có suy nghĩ nhiều ông lão trực tiếp lấy ra vũ khí, dồn lực một kiếm mạnh nhất chém thẳng lên cái hình ảnh mờ ảo bên trong phòng. Ông lão gầm lên:

" Chết đi."

Đing... keng keng keng

Một tiếng kiếm vang lên, một kiếm mạnh nhất của ông lão chém thẳng lên cái hư ảnh kia có điều hư ảnh kia vẫn đứng bất động nơi đó còn kiếm của ông lão bị gay làm mấy khúc rơi trên mặt sàn đá phát ra từng tiếng keng keng vui tai.

Thấy như vậy một màn ông lão nhin không được lui ra xa xa, nhìn trên tay chỉ còn chuôi kiếm mà nuốt nướng miếng, gió thổi từ bên ngoài vào vô cùng mát mẻ nhưng không hiểu sao trên trán cùng phía sau lưng ông lão đang toát ra mồ hôi ướt sũng.

Ngay lúc ông lão định nói cái gì thì chỉ thấy một bàn tay to có móng vuốt dữ tợn đâm xuyên qua phòng hộ của thanh linh chuông đâm vào trong ngực lão. Chỉ trong nháy mắt cả người lão giả khô đét nằm trên sàn nhà. Đối với cái thi thể này Xuân Đức cũng không bỏ đi mà đem vào bên trong không gian vong linh làm phân bón.

Khi Xuân Đức vừa giải quyết xong ông lão thì có 4 người vọt vào bên trong phòng hộ lớn:

" Sư tôn chuyện gì đã xảy ra."

Một luồng gió nhẹ thổi qua bốn cái đầu bị cắt xuống rơi trên mặt đất còn phần thân của bọn họ dụ dị biến mất.

Rầm

Cánh cửa tự động đóng lại, bên trong căn phòng kia chỉ còn lại bốn cái đầu nằm trên mặt sàn. Xuân Đức vừa ra bên ngoài thì lại thấy một đoàn người, hơn 50 người đang chạy tới đây. Ánh sáng chợt mạnh chợt yếu, khiến cho cả cái hành lang cũng chợt tối chợt sáng. Bỗng nhiên từ bên ngoài thổi tới một cơn gió mạnh thổi tung rèm cửa cùng những cánh cửa sổ ra.

Két két

Tiếng của những cánh cửa sổ bị gió thổi qua thổi lại kêu vang. Một đợt bông tuyết ủa vào bên trong làm trắng cả hành lang. Cùng với đó khi đội ngũ đang chạy đi tới căn phòng cuối cùng thì

Bịch bịch bịch

Một đám đầu lâu rơi trên mặt đất bị gió mạnh thổi bay, bọn nó giống như mấy trái balling lăn về cuối hành lang.

Xuân Đức giống như một u linh chợt ẩn chợt hiện đi dọc hành lang. Lúc này đây sau khi đã giết vài người hẳn quyết định không chừa một ai. Dù sao tiếng động của cuộc tranh đấu khi trước cũng đã đánh động những người đang ở nơi đây rồi, nhưng cũng không thành vấn đề dù sao cũng chỉ là một chút nhỏ sơ xuất kỹ thuật.

Không qua bao lâu có rất nhiều cao thủ đều đi tới nơi đây, có điều những ai gặp phải Xuân Đức thì chỉ còn một cái đầu đằm đìa máu tươi, đôi mắt mê mang mở lớn lăn trên mặt đất mà thôi. Thông qua trí nhớ của tên hộ vệ khi trước Xuân Đức rất nhanh lại tìm đến mục tiêu thứ 2.

Căn phòng người này kết giới rất nhiều, ở bên ngoài còn có vô số thị vệ nữa. Xuân Đức ẩn mình vào bên trong tường đi xuyên qua những kết giới tiến vào bên trong căn phòng tu luyện của nhân vật số 2.

Vừa vào bên trong Xuân Đức cũng nhận không được phải ồn lên thành tiếng, vì hẳn ở nơi đây gặp người quen.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 610: Bắt Lại Tù Nhân Bích Dao 2

Nơi đây đang có một nam tử cường tráng cả người tràn đầy cơ bắp, ở một góc tường là 8 nữ tu sĩ cả người trần như nhộng, cả đám nữ tu này sắc mặt trắng bệch. Bên trong đám nữ tu này Xuân Đức biết một người chính là Bích Dao. Tù nhân chạy trốn của hắn.

Dưới thân nam tử lúc này là một nữ tu sĩ theo hầu Bích Dao nàng ta bây giờ sắc mặt đã tùy tụy đi rất nhiều, hơn thế nữa là tốc độ tiêu tụy của nàng vô cùng nhanh chóng, lấy mắt thường cũng có thể thấy được.

Xuân Đức lúc này nhìn qua một đồng xương lớn ở một góc khác trong phòng, nơi đó có những bộ xương đã bị hấp khô chỉ còn tóc vương trên xương cốt mà thôi. Không qua bao lâu thì tùy tùng của Bích Dao cũng bị hút khô, cơ thể của nàng ta lúc này đã khô đét, bị nam tử kia đá một cái liền bay lên trên đồng xương trong góc phòng.

Nam tử vươn vai thoải mái nói:

" Công pháp này quả là hữu dụng, không qua bao lâu nữa là ta có thể đột phá đến Thiên Quân Cảnh đỉnh phong rồi. Còn tám cái đỉnh lô này nên đợi tới lúc đột phá mới sử dụng. Hắc hắc."

Hắn cười lên đầy tà ác, ngay lúc hắn đang suy nghĩ tới một tương lai tươi sáng, cảnh tượng hắn tấn thăng làm Thiên Quân Cảnh đỉnh phong, ngày ngự vạn nữ thì hắn bỗng thấy trời đất chao đảo, hắn bỗng dừng lại nhìn thấy trần nhà. Khi hắn còn chưa ý thức được việc gì đã xảy ra thì hắn đã đi gặp người quen nơi suối vàng.

Á á á á á

Mấy cô gái thấy nam tử đầu bỗng nhiên bị rơi xuống sàn máu tươi phun ra xối xả thì hét toáng lên. Có điều các nàng hét cũng không có mấy tiếng liền im bật mà dừng lại. Trên ngực mỗi người đều bị vật gì đó đâm xuyên qua chết không kịp trăn trối. Riêng chỉ mình Bích Dao là vẫn còn thở.

Bích Dao sợ hãi nhìn những thứ dị đang phát sinh, trái tim nàng lúc này giống như bị một ai đó bóp chặt lại vậy. Nàng lúc này nhắm mắt lại chờ đợi cái chết. Đúng lúc này một âm thanh lạnh lẽo vô tình lại vang bên tai cô:

" Chúng ta lại gặp mặt. "

Âm thanh này nàng nghe có phần quen thuộc vì thế nàng mở choàng mắt ra nhưng khi nàng mở mắt cũng không nhìn thấy cái gì cả, nàng chỉ thấy cánh tay trái tê dần, lúc nàng nhìn qua thì một cánh tay đã bị cắt đoạn từ lúc nào. Lúc này đây âm thanh lạnh lẽo kia lại vang lên:

" Cô không nên chạy trốn. Cô không ngoan và đó là cái giá của việc không nghe lời. Còn bây giờ thì ngủ đi."

Khi âm thanh kia vừa chấm dứt thì Bích Dao chợt cảm thấy linh hồn mình bị một cái gì nện chùng như muốn vỡ nát ra vậy. Cô cảm thấy cảnh sắc tối lại rồi không còn biết gì nữa.

Xuân Đức một lần nữa thu dọn căn phòng rồi đi ra ngoài, lần này ra ngoài mấy tên hộ vệ bên ngoài cũng được hấn đưa gặp đồng bạn luôn. Cũng phải công nhận những người nơi đây phản ứng chậm thật đấy, hấn thủ tiêu xong hai tên đầu lĩnh rồi mà mới có chuông cảnh báo.

Trong nháy mắt khi có chuông cảnh báo, cả cái nơi đóng quân này nhốn nháo cả lên. Vô số tu sĩ từ trong phòng mang theo vũ khí vọt ra ngoài, còn

có một ít người còn chưa kịp mặc lại quần áo nữa kia, trần như nhộng chạy ra hét lớn:

" Kẻ nào dám tới nơi đây làm loạn."

Nhìn thấy cảnh này Xuân Đức chỉ muốn phì cười. Có điều việc chính vẫn nên làm trước còn xem xiếc khi thì khi nào cũng được.

Không qua bao lâu hắn lại đã tìm thấy mục tiêu cuối cùng trong nhiệm vụ lần này. Có điều mục tiêu thứ ba này khác với hai mục tiêu trước. Mục tiêu thứ ba này có một đôi âm dương nhân có thể nhìn thấu tàng hình của Xuân Đức.

Giống như là chờ hắn tới, người kia hướng về Xuân Đức nói:

" Mời vị đạo hữu này vào bên trong uống trà."

Xuân Đức nhìn vào trong đôi mắt kia của nam tử, Xuân Đức cười lạnh lùng. Hắn tới đây để giết người chứ đâu phải đi thăm cố nhân mà uống trà. Không có nói lời gì khách sáo Xuân Đức trực tiếp sử dụng tuyệt kỹ.

Nam tử kia thực lực chỉ có Thiên Quân cảnh sơ kì nhưng hiển nhiên là đã có chuẩn bị từ trước nên khi Xuân Đức vừa động hắn liền kết ấn, liên miên trận pháp phòng ngự hiện lên cùng lúc đó có 5 tên hộ vệ nhảy ra.

Một chưởng của Xuân Đức lúc chưa hóa thân cũng đủ đánh cho ba Thần Quân Cảnh một chết hai bị thương, huống gì chỉ là một đám chưa tới Thần Quân Cảnh chỉ nghe " Uỳnh" một cái.

Một tiếng trầm đục vang lên, 5 tên cản đường giống như 5 quả dưa hấu nổ tung bay tán loạn những cái trận pháp mà nam tử kia bày ra cũng bị một kích này phá hủy. Nhưng trên người nam tử kia lúc này không ngờ lại hiện

lên một cái bảo kính phát ra quang huy chói mắt cứng rắn ngăn lại một đòn của Xuân Đức.

Rốp

Cái bảo kính kia ngăn lại một đòn của Xuân Đức thì cũng báo hỏng, ánh sáng lu mờ cả cái bảo kính trong nháy mắt bề nát, nam tử bị lực chấn động truyền đến bay thẳng vào trong phòng đập thẳng lên bức tường.

Ầm... rắc rắc.

Thoát khỏi một kiếp nhưng người này cũng đã không khác gì phế nhân, tâm mạnh nát tươm, cả người xương cốt đứt đoạn phân nửa. Tên nam tử ánh mắt kinh hoảng nhìn về người trước mặt. Hắn gian nan nói:

"Đại nhân ta có thể... có thể làm... nô bộc cho người. Ta...ta có tác...tác dụng lớn..lớn hơn Bích Dao nhiều."

Xuân Đức đang muốn cho tên này lên đường đi cho có bạn với những người kia, nghe vậy thì thoáng kinh ngạc dừng lại một chút, có điều hắn cũng chẳng muốn nghe người chết nói nhảm.

Xoẹt

Thân thể chia thành vô số khối, có điều đôi mắt của hắn vẫn còn được giữ lại nguyên vẹn, người thức tỉnh song đồng rất hiếm, đôi mắt của những người này chế thành bảo vật không gì tốt hơn.

Giải quyết xong ba nhân vật máu chốt của đám tới từ cao thiên. Xuân Đức lúc này cũng không còn gì cố kị gì nữa mà bắt đầu đồ sát tất tẩn tất những người tham gia tấn công Ác Ma Điện lần này.

Một canh giờ sau.

Ở một nơi dễ nhìn thấy nhất, nơi mà cả bốn tòa thành trì cũng có thể nhìn thấy. một kim tự tháp đầu người hình thành, hàng triệu cái đầu người bị xuyên chuỗi lại với nhau. Máu tươi vẫn còn chưa khô từ vô số đầu người tụ thành dòng chảy xuống mặt đất.

Sáng ngày hôm sau vô số các tu sĩ từ những thành trì khác nhau đều chạy tới nơi xây dựng tháp đầu người kia. Mọi người nhìn thấy kim tự tháp đầu người cao mấy ngàn mét thì không nhịn được hít vào từng ngụm khí lạnh.

" Quá kinh khủng."

" Không thể nào tin được."

Ngay lúc này đây một âm thanh càng to rõ ràng hơn vang ra từ bên trong chủ thành Ác Ma Điện truyền khắp bốn phương tám hướng.

" Đúng giữa trưa ngày hôm nay tất cả những kẻ mưu đồ làm loạn, phản bội lại Ác Ma Điện, phản bội lòng tin của tín đồ Ác Ma Điện đều sẽ bị mang ra hành quyết. Mọi người có thể đến hình đài để xem."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 611: Địa Ngục Bằng Long

Ngoại trừ số cao thủ bên ngoài bị Xuân Đức cùng mấy đồng bạn của mình tàn sát sạch sẽ thì ở bên trong mấy tòa thành thị cũng đã bắt được thêm 16 người. Trong số những người này thì có 15 người là đoạt xác mà sống lại.

Những người này vẫn có huyết mạch là Ác Ma Thủ Hộ nên muốn tìm ra rất khó khăn, việc này phải nhờ đến Vô Địch thì mới có thể giải quyết êm thấm. Vì đề phòng sau này lại gặp phải trường hợp như thế này thì Vô Địch đã trồng vào bên trong linh hồn của mỗi thành viên Ác Ma Điện tinh anh một cái hồn ấn.

Hồn ấn này vừa có tác dụng tăng phúc linh hồn mạnh mẽ vừa có tác dụng tự hủy cùng chết với địch nhân khi linh hồn của người nọ gặp đã kích không thể nào ngăn cản. Xuân Đức cũng không có giấu diếm gì mà trực tiếp nói cho đám người bên dưới biết, tất cả mọi người không những không có lo lắng mà còn lấy làm mừng. Nếu bị đoạt xá thì thà liều mạng cùng chết với địch nhân cho rồi đa phần mọi người đều có tâm lý cùng suy nghĩ như vậy.

Người tham gia phản loạn lần này cũng có rất nhiều, 107 vị trưởng lão Ác Ma Điện đồng thời phản loạn thì số người tham gia vào không thể không lớn. Nếu mà trước đây hẳn sẽ một lần nữa đồng hóa đám người này thành Ác Ma Thủ Hộ, làm người hầu cho bản thân nhưng mà bây giờ thì không.

Sau khi tìm hiểu thâm sâu về huyết mạch bản thân Xuân Đức phát hiện ra một vấn đề đau đầu. Ngày trước hắn được Vô Địch giúp cho có được Ác MA Thủ Hộ huyết mạch thì liền có năng lực Ác Ma Hộ Vệ. Nhưng bây sau khi hắn tiến vào sinh mệnh thể cấp cao đặc biệt Địa Ngục Băng Long, kẻ thừa huyết mạch địa ngục băng long thì vấn đề mới phát sinh.

Huyết mạch Ác Ma Thủ Hộ có thể nhân rộng không giới hạn nhưng khi kết hợp với huyết mạch Địa Ngục Băng Long thì lại có giới hạn. Số lượng cá thể của huyết mạch này sẽ không được vượt quá một trăm triệu bằng không thiên địa sẽ tự động tiêu diệt.

Cho đến khi huyết mạch hắn lần nữa tấn cấp thành địa ngục thiên long thì số lượng này lại giảm mạnh chỉ còn có 50 triệu cá thể. Vì thế bây giờ chỉ có người thức tỉnh huyết mạch tinh anh thì hắn mới giữ lại làm người hầu. Còn lại những kẻ khác đều bị hắn lọc đi huyết mạch.

Những tín đồ ngày trước nghe thế thì trong lòng sẽ tránh không khỏi mất mát, có điều bọn họ biết quy luật của cái thế giới này, người mạnh có tiềm lực luôn được ưu tiên, được hưởng những đặc quyền.

Cũng để xoa dịu nỗi đau cho những người này Xuân Đức vẫn cho bọn họ ở lại Ác Ma Thành số 2. Có điều việc này chỉ có thể áp dụng với thành viên đương thời còn con cháu của bọn họ thì không được hưởng đặc quyền như vậy mà phải di chuyển qua thành số 3 hoặc số 4.

Thời gian sắp tới giữa trưa. Xung quanh khu hành hình đài lúc này đã đếm không hết người tới xem. Những người đi tới nơi đây cũng không có ai nói chuyện gì cả mà lặng yên nhìn lên bên trên hành hình đài đang có mấy ngàn người bị nhốt nơi đó.

Số đông phạm rất đông nhưng những kẻ kia đều bị Xuân Đức mang vào bên trong ngục giam số 3 rút máu rồi. Chỉ có mấy ngàn tên nơi đây là tội không thể tha. Những kẻ này lấy 16 tên đến từ cao thiên cầm đầu, bọn chúng đã bố trí cạm bẫy thủ tiêu hầu hết các trưởng lão trung thành với Ác Ma Điện trong một thời gian ngắn, trưởng lão hội ngày xưa lúc này đây cũng chỉ còn mỗi Dương Vân Ly cùng một người khác tên Lê Khiết.

Bảng tội ác của bọn hấn bị viết lên 107 cái biển lớn để cho mọi người đều có thể nhìn thấy. Bên trên cái bảng kia tuy chỉ ra nhiều vô cùng tội trạng nhưng hai cái đáng chú ý nhất chính là " Phản bội lại Ác Ma Điện, phản bội lại lòng tin của tất cả tín đồ bên trong Ác Ma Điện. Cấu kết với thế lực bên ngoài giết hại trưởng lão trung thành của Ác Ma Điện."

Còn mấy cái tội như gian dâm, ấu dâm, lôi kéo tụ tập phản động.... thì không cần nhắc tới cũng được vì chỉ cần hai tội bên trên thì muốn giết những người này thế nào cũng được.

Trước giờ hành quyết 1 tiếng thì có một tên đại hán râu rậm bước ra lớn tiếng nói:

" Các ngươi tuy đáng chết trăm vạn lần nhưng trước lúc chết Ác Ma Điện cũng sẽ cho các ngươi ăn no. Xuống hoàng tuyền cũng không tới nỗi làm ma đói. Người đâu mang lên cho những kẻ này bữa cơm cuối cùng."

Vừa dứt lời thì từ bên dưới đi lên một hàng dài mỹ nữ tuyệt sắc, bọn họ mang tới cho mỗi tù nhân một mâm cơm. Mâm cơm tuy không nhiều nhưng cũng đủ vị, một chén cơm, một đĩa thịt, một đĩa rau, một bát canh cùng một vò rượu.

Thấy một màn như vậy thì đa phần người ở xung quanh nhăn mày, bọn họ cảm thấy như vậy không đáng, lãng phí lương thực cho mấy tên đáng chết kia làm gì, lương thực cũng đâu phải cái gì vứt đi. Có điều đây là quyết

định của cao tăng bọn họ cũng không dám có ý kiến gì nhưng cũng có một ít người lộ ra vẻ đăm chiêu, bọn họ như đã hiểu ra được điều gì đó.

Ở bên trên những tù nhân sắp chết kia khi được đưa bữa cơm cuối cùng thì có phản ứng khác nhau, có người thì bình thản ăn từng chút một bữa cơm của mình, có nhiều lại ngược mặt thờ dài nhìn trời, có người lại hất tung đồ ăn kêu gào.

" Ta không muốn chết, ta không muốn chết, thả ta ra. Cha của ta là thần chiến sĩ nhị tinh các ngươi không có quyền bắt ta, nhanh thả ta ra."

" Các ngươi là kẻ điên, một lũ dã man. Nhanh thả chúng ta."

Những người kêu gào như thế này đa số là thanh niên những kẻ này thường là thiếu gia của đại tộc lớn, giỏi về chơi âm chiêu, cả ngày ở bên trong ăn chơi hát lượn, nếu mà đến phiên những kẻ này đi săn dị thú thì cả đám đều tìm đủ mọi cách để tránh. Chung quy chính là một đám cầu vật, không có gia tộc phía sau thì cút chim cũng không phải.

Đối với mấy tên không ăn mà cứ làm phiền liên tục kêu gào thế này thì liền cho người lôi ra ngoài ném vào bên trong một lồng nuôi dị thú.

Chỉ nghe thấy vài tiếng hét thảm vang lên sau đó im bật. Con dị thú vương bên trong lồng cũng không phải cái gì dễ đối phó với tu vi chưa tới Bất Hủ Cảnh mà bị ném vào bên trong thì liền nó cắn đôi rồi nuốt xuống.

Thấy vậy một màn những tù nhân cùng người xem xung quanh cảm thấy từng đợt sóng lưng lạnh lẽo. Ngay lúc này đây đại hán râu rậm khi trước lại đi ra lớn tiếng nói:

" Ông trời có đức hiếu sinh, Ác Ma Điện chúng ta cũng như vậy, các ngươi tuy đã phạm lỗi lầm to lớn nhưng chỉ cần kẻ nào sống sót sau khi vào bên trong lồng dị 1 canh giờ thì kẻ đó sẽ được miễn chết nhưng phải biến

thành nô lệ phục vụ chiến tranh cho Ác Ma Điện trong trăm năm, trăm năm sau mà còn sống thì các người có quyền rời đi hoặc ở lại làm người dân bình thường."

Lời nói vừa ra chẳng khác gì một cọng cỏ cứu mạng cho những tên tử tù nơi đây. Tuy không biết có phải là thật hay không nhưng bọn họ vẫn muốn liều một lần. Vì để có thêm khí lực những người này không ngần ngại ăn thêm đồ ăn đang rơi vãi trên mặt đất khi trước bị mấy kẻ chết sớm bỏ đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 612: Quy Định Của Ác Ma Điện

Không những đám tù nhân ngạc nhiên mà những người xem xung quanh cũng kinh ngạc không kém, cả đám bắt đầu truyền âm nói trao đổi với nhau(Quy định của Ác Ma Điện: Ở nơi đông người chỉ người có phận sự mới được lên tiếng còn những người khác muốn nói chuyện chỉ có thể dùng truyền âm nhập mật.)

" Người nghĩ trong những tên kia thì có thể còn tên nào còn sống không? "

Một người khác nói:

" Khó. Con dị thú vương kia tuy chỉ có tu vi là Tinh Quân Cảnh trung kì nhưng đến ngay cả Hằng Quân Cảnh hậu kì gặp nó cũng phải biến sắc. Sau 1 canh giờ nếu còn ai sống đi ra thì tên đó cũng chỉ còn nữa cái mạng."

Một người nữa xen ngang vào nói:

" Theo ta thấy những tên kia nên chết sạch mới tốt, bọn chúng làm nhiều việc ác tà đình như vậy kia mà, cao tăng còn tha cho bọn chúng một đường sinh lộ quả là quá nhân đức rồi. "

Một tên thiếu niên tuổi còn rất nhỏ cũng là căm giận nhìn mấy tên phía bên trên nói:

" Phải chết hết mới tốt, đám súc sinh."

Thời gian ăn cơm nhanh chóng kết thúc. Đã tới giờ định sinh tử.

Ầm ầm ầm.. ầm ầm

Xung quanh hành hình đài mọc lên từng cây cột ánh sáng màu đỏ chói mắt, bọn nó đan lại với nhau hình thành một cái lồng thật lớn. Bên trong cái lồng lớn kia chính là một con Khát Máu Thỏ Vương cùng mấy ngàn tử tù.

Sau khi mọi thứ đã sẵn sàng thì đại hán râu rậm kia lại đi ra hét lớn:

" Giờ phán định sinh tử đã tới. Khai lồng."

Theo tiếng hét kết thúc lồng giam của con Khát Máu Thỏ liền được mở ra. Vừa mở ra xong con Khát Máu Thỏ vương liền dùng tốc độ nhanh như tia chớp cắn về một tên tù nhân gần nhất, tên kia không lực phản kháng bị Khát Máu Cuồng Bạo thỏ cắn đứt đôi người rơi trên mặt sàn.

Nhưng không dừng ở đó nó lại lấy tốc độ kinh người cắn về những con môi bên cạnh. Chỉ thấy một tia chớp đỏ xoạt qua mấy trăm người đã thành hai đoạn nằm trên mặt đất, máu tươi, nội tạng rơi vãi lung tung.

Thấy cảnh này thì hàng trăm ngàn người đang xem trực tiếp cùng hàng tỷ người đang thông qua các thiết bị vô tuyến không khỏi đứng lên cổ vũ cho con Khát Máu Cuồng Bạo thỏ vương.

" Giết đi, cắn chết hết bọn chúng. Cố lên."

Tràng cảnh huyết tinh dễ dọa sợ những người yếu tim nhưng lại tạo kích thích cực lớn cho những kẻ liều mạng. Nhất là đám người thường xuyên ra ngoài săn giết dị thú thì càng hưng phấn không gì bằng.

Ở bên trong các nhà hàng, tửu lầu, quán ba lúc này đây cũng đều đang chiếu cảnh mấy ngàn tử tù đang chiến đấu sinh tử cùng con Khát Máu

Cường Bạo thỏ vương.

Bên trong một quán ba ở Ác Ma Thành số 3, một người hung phẫn hô lớn:

" Đặt cược đi, nhanh đặt cược đi, đặt cược xem là con vương thú kia trong 2 giờ có thể giết chết hết đám kia hay không? "

Một nữ nhân có phần kiêu diễm đặt một chân lên ghế quang ra một bịch tiền nói:

" Ta đặt cho thỏ vương 100 Ác Ma Tệ."

" Ta cũng đặt thỏ vương."

" Ta nữa."

Tên nhà cái thấy thế thì la lên:

" Sao các người không đặt đám tù binh kia mà đều chọn thỏ vương vậy."

Một tên bị chột mắt ở bên cạnh hút thuốc cười khà khà nói:

" Bọn ta đâu có ngu."

Tình cảnh như vậy đang xảy ra ở khắp mọi nơi bên trong các thành trì của Ác Ma Điên. Còn về phần nhân vật chính của chúng ta lúc này không có được nhàn rỗi đi xem trò vui, hẳn bây giờ đang phải lăn lộn cật lực làm việc.

Ở một địa phương cách Ác Ma Chi Thành mấy ngàn dặm về phía tây đang có một cái siêu cấp đại hình tụ lôi trận hình thành. Xuân Đức lúc này

đây muốn để cho mấy đứa em độ kiếp, tiện thể bỏ sung năng lượng vào Tụ Lôi Bảo Châu luôn.

Tối hôm qua sau khi giết người xong thì Xuân Đức bắt đầu đi làm công việc này. Dưới sự hỗ trợ của siêu cấp trí năng Vô Địch cùng với hàng vạn thụ quái chiến sĩ một cái đại hình trận pháp tu lôi trận đã hoàn thành được 1/6.

Sau khi bố trí xong trận tâm là Tụ Lôi Bảo Châu thì Xuân Đức cũng mới ngừng tay. Nhìn gió tuyết đầy trời hẳn có chút thấy phiêu phiêu. Lúc này đây ngồi ở bên cạnh là Vô Địch, hẳn lúc này vẫn ở trạng thái quang cầu màu tím, từ khi cất đi cái thân thể kia vào kho thì tên này cũng lười dùng lại bộ thân thể kia.

Nhìn Xuân Đức đang thả hồn bay trong gió thì Vô Địch hỏi:

" Làm sao cái mặt lại hiện vẻ ngu ngu thế kia? Đang nghĩ gì à. "

Xuân Đức thở ra một hơi thôi những bông tuyết bay tán loạn, hẳn cười nói:

" Có gì đâu, tự dung cảm thấy vui thôi. Đôi khi muốn tìm quách một nơi nào đó ở vậy cho lành. Mà mi đôi khi ta thấy hoang mang dễ sợ. "

Vô Địch kì quái hỏi:

" Cái gì hoang mang? Bị bệnh à. "

Xuân Đức thò tay nắm lên một cục tuyết lớn rồi bắt đầu vo tròn, trong lúc này hẳn nói:

" Ta nói thật mà. Đôi khi mục tiêu của ta rõ nhiều lúc lại chẳng có chi. Ví như trước đây ta còn muốn về nhà chẳng hạn nhưng mà qua hơn trăm

năm thì cái ý định kia cũng tan theo gió rồi, giờ ta về người thân cũng chẳng còn thì còn về làm gì.

Còn bây giờ ngoại trừ làm cho bản thân mạnh lên cùng bảo vệ mi ra thì ta cũng chẳng có mục đích gì khác nữa. Có điều sự khát vọng sức mạnh đối với ta cũng không lớn, bình thường thôi cũng được. Chỉ cần mi cùng những mấy đứa em tốt là ta thấy mãn nguyện rồi. Định mệnh đời."

Vô Địch nghe thế thì cũng lặng im. Một lúc sau hắn mới cười nói:

" Tại người không có áp lực đó mà, bây giờ chỉ cần người đi trục một tên cường giả nào đó để hắn đuổi giết người thì sẽ có động lực phát triển ngay thôi."

Xuân Đức nghe thế thì không khỏi xem thường nhìn lão bạn lâu năm của mình. Hắn nói:

" Đầu óc ta vẫn bình thường không có bị chập dây nào, đang không tự nhiên chọc vào một tên cường giả làm gì. Đời nhạt như nước ốc mi kiến nghị nên làm gì cho có vị đi. "

Vô Địch nghe thế thì thở dài nói:

" Đáng lý không nên truyền cho mi Thanh Tâm Quyết làm mẹ gì, cứ để mi nhập ma,sa vào ma đạo thì có phải tốt hơn không. Bây giờ đầu óc tỉnh táo toàn hỏi khó ta không à. Mi tưởng ta thì khá hơn mi chắc, ta cũng chán gần chết đây. Số ta sao cũng đen gặp phải người như mi. Chẳng có chí tiến thủ gì cả."

Xuân Đức chép miệng miệng nói:

" Một thằng phế vật cộng với một thằng phế vật hơn, tạo ra cặp đôi toàn phế. Chúng ta quả là duyên trời định. Thôi được rồi sống hôm nay biết hôm

nay, ngày mai ra sao ngày mai tính. Giờ về đi chơi với con bé Kiều Kiều cho rồi. "

Thấy Xuân Đức đứng dậy thì Vô Địch hỏi:

" Thế nơi này ai trông coi? "

Xuân Đức đáp:

" Gọi con bé Mai Anh ra coi nơi này là được. Vói cũng không tên nào đau bi tới đây đâu. "

Xuân Đức vừa nói xong thì Vô Địch liền nói:

" Tự vĩa vào miệng đi, có một đám người đang tới đây kia."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 613: Hành Tinh Tròn Có Khác

Xuân Đức theo bản năng đáp lại:

" Đâu phộng, ai? "

Xuân Đức quen miệng nói thế thôi chứ thực ra hắn vẫn theo hướng chỉ của Vô Địch nhìn lại. Vừa nhìn lại sắc mặt hắn liền trở nên quái dị vô cùng, hắn nhếch miệng nói:

" Thế quái nào lại là những tên kia? "

Vô Địch kì quái hỏi:

" Biết mấy con rệp đó à? "

Xuân Đức lại ngồi xuống cười hắc hắc nói:

" Biết chứ, mấy tên đó trước kia còn bắt cóc ta mang tới Huyết Sát Chiến Trường kia mà. Bắt cóc ta là cái cô nàng nhỏ tuổi mặc áo hồng, đi cùng với hai người khác ở bên trái đội ngũ ấy. Cũng thật kì quái nơi đó nguy hiểm vậy mà những tên này lại không có chết đi một ai vẫn còn đủ nhân số. À không phải đủ mà lần này còn nhiều hơn 6 người nữa."

Vô Địch nghe vậy thì kinh ngạc nói:

" Mi là chơi nữ nhân không trả tiền sao? Làm sao lại bị con nhóc kia bắt đi. "

Xuân Đức phản bác nói:

" Đừng có mà bôi nhọ danh dự của ta, đó là duyên phận mi có biết không. Duyên phận đây. Hắc hắc."

Vô Địch cười nham hiểm nói:

" Danh dự của mi chẳng đáng một đồng, à nhầm mi làm quái gì có danh dự đâu. Chuyện xưa đã qua thôi không nói lại, bây giờ ngươi thấy có nên bắt lại mấy người này hành hạ chút cho vui không? "

Xuân Đức kinh ngạc nhìn lại Vô Địch nói:

" Mi từ lúc nào lại có sở thích biến thái như vậy. Đi ra ngoài đừng có nói là hai chúng ta quen nhau. Ta chỉ muốn đơn giản là chào hỏi bạn bè cũ rồi xin một ít đồ vật trên cơ thể bọn họ xuống làm đồ ăn mà thôi. Hắc hắc."

Trong lúc hai người đang nói chuyện sôi nổi thì từ phương xa xa một đội ngũ gần 20 người đang bay tới đây.(Sau một thời gian dài trung thiên biến đổi các tu sĩ đã quen với áp lực của thiên địa nên đã có thể phi hành dễ dàng mà không phải chạy bộ như trước kia.)

Trong đội ngũ hai tên áo bào đen nam tử ngày trước muốn giết Xuân Đức lúc này nhìn về phía trước kinh hô nói:

" Kia là cái gì? "

Những người phía sau cũng nhìn về phía trước nơi phương xa, chỉ thấy nơi đó đàn đàn lũ lũ quái vật cây chạy qua chạy lại như một đàn kiến vậy. Cả đội ngũ trong nháy mắt dừng lại, cô gái ăn mặc bại lộ lúc này kinh nghi nói:

" Đám tiểu quái vật kia đang làm gì? Hình như bọn nó đang bố trí một cái gì đó thì phải."

Đúng lúc này cô gái ngày trước hay bắt nạt Xuân Đức lớn tiếng kinh hô:

" Các người nhìn, các người nhìn. Kia không phải đầu gỗ sao? Hấn vậy mà có thể thoát ra khỏi Huyết Sát Chiến Trường đi về."

Cả đám người lúc này cũng chú ý đến trên một ngọn đồi tuyết có một thiếu niên đang ngồi, người thiếu niên kia còn đang vẫy tay chào bọn đây. Bên cạnh có một quang cầu tím đang phát ra ánh sáng vô cùng mộng ảo.

Sau khi cả đám thấy Xuân Đức thì đều ngẩn ra, tiếp theo chỉ thấy hai tên hắc bào nhân nhìn nhau cười lạnh một cái rồi tiến nhanh về phía trước. Còn về phần đám thụ quái phía dưới không đủ gây sợ cho bọn họ.

Những người phía sau thấy thế thì cũng nhanh đi điện chớp đuổi theo. Không qua bao lâu thì hai tên hắc bào nhân đã đi tới phạm vi trăm mét trước mặt Xuân Đức, hai người bỏ mũ trùm đầu lộ ra hai cái đầu trọc bóng loáng, trên mặt thì chỉ chút vết thương.

Nhìn Xuân Đức một người cười âm trầm nói:

" Tiểu tử vận may không tệ lại có thể đi ra Huyết Sát Chiến Trường, hắc hắc, trên người hấn có không ít bảo vật đi. Muốn sống thì nhanh mang ra đây."

Xuân Đức đang ngồi nghiêm túc nghe tên hắc y nhân nói, nghe tên hắc y nhân kia lại còn muốn bảo vật trên người mình Xuân Đức nhìn không được cười lớn.

" Ha ha ha ha ha. Tu vi chỉ vừa tiến vào Hằng Quân Cảnh trung kì hơn trước kia 3 cái tiểu cảnh giới vậy mà lá gán làm sao nhỏ đi, ta nhớ trước kia

hai người các ngươi còn định giết ta cơ mà."

Thấy Xuân Đức cười lớn hai tên hắc bào nhân cùng những người theo sau thoáng ngẩn người, ngay sau đó sắc mặt tên hắc bào nhân kia tím đen gằm lên:

" Tiêu tử ngươi chán sống rồi."

Tên này biến tay thành vuốt chộp về đầu Xuân Đức, thấy vậy một màn tiểu ma nữ phía sau muốn nhào lên cứu viện nhưng lại bị hai vị sư tử bên người nàng kéo lại.

Nhìn tên hắc y nhân khí thế như hồng đánh tới, Xuân Đức đứng dậy đút tay vào túi quần nhìn tên kia đang lao tới thì đá ra một cước. Tên hắc bào nhân kia đánh tới đã nhanh nhưng lúc bay ngược lại còn nhanh hơn.

Ầm ầm ầm

Thân thể hắc y nhân như viên đạn pháo đâm xuyên qua mấy ngọn núi, vừa bay người lại thì từ trong miệng tên đó còn phun ra một vòi máu thật dài cùng với đủ thứ bên trong dạ dày.

Nhìn tên hắc y nhân còn lại Xuân Đức cười nói:

" Ngày trước sêu đời chơi đùa với các ngươi tí thôi, đúng là đùa với chó chó liếm mặt à. Ha ha. Tiến lên nào chàng trai trẻ, thấy tu vi cũng tiến lên khá nhanh đấy chưa gì cũng đã sơ kì đỉnh rồi. Nhanh nhanh để ta thử cân lượng của ngươi nào."

Nhìn thấy bộ dạng bất cần đời của Xuân Đức thì tên hắc y nhân còn lại không khỏi lắp bắp nói:

" Tiền bối chúng ta có mắt như mù xin tiền bối bỏ qua cho."

Xuân Đức nhướng mày nói:

" Cứ lỗi lầm liền bỏ qua, vậy người làm con người ta có bầu rồi cũng xin lỗi à. Định mệnh. "

Bốp bốp bốp bốp bốp

" Này thì lỗi lầm, này thì sai lầm, này thì hối hận. Ta cho các người biết thế nào là sai lầm một bước ôm hận ngàn thu."

Xuân Đức đang lúc nhàm chán tóm lấy tên hắc bào nhân kia đánh tới tấp, vừa đánh vừa mắng một câu cho sảng miệng. Rất nhanh tên kia trên người quần áo rách tả tơi như ăn mày, mặt mày sưng phù, cả người khôi xanh khối tím.

Sau khi thoải mái xong thì Xuân Đức ném tên kia qua một bên sau đó vung tay lên 16 đạo linh hồn huyết khóa đánh vào bên trong đầu mấy người ở đây. Một đám người trong nháy mắt rơi trên mặt đất phát ra những tiếng thét thê lương.

Còn về phần tên hắc y nhân nam tử tấn công hắn thì Xuân Đức dứt khoát cho tên kia làm phân bón cây. Tên hắc y nhân kia nằm thẳng cẳng trên mặt tuyết, miệng há lớn, từ bên trong miệng hắn đang mọc ra một cây thực vật màu đỏ yêu dị. Cái cây lấy tốc độ mắt thường có thể thấy đang lớn lên, còn tên hắc bào nhân kia thì càng ngày càng suy yếu.

Xuân Đức gửi tin cho Mai Anh, không qua bao lâu vị thánh nữ này đã xuất hiện cung kính cúi chào trước người Xuân Đức:

" Điện chủ có gì phân phó."

Xuân Đức đưa cho Mai Anh mấy cái tượng gỗ sau đó chỉ mấy tên đang nằm rên trên mặt đất nói:

" Bảo vệ nơi đây là trách nhiệm của cô, mấy tên kia chính là chiến lợi phẩm của cô lần này. À mà thấy cô gái mặc áo hồng nhỏ tuổi nhất kia không, đối đãi với nàng ta tốt một chút, tốt nhất là mê hoặc nàng ta biến thành thuộc hạ của cô."

Mai Anh cung kính đáp:

" Vâng điện chủ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 614: Ác Ma Thành Số 3

Sau khi phân phó xong cho Mai Anh, Xuân Đức mang theo Vô Địch nhàn nhã đi về Ác Ma Thành số 3. Trên đường đi hấn ngắm nhìn cảnh tuyết rơi. Có điều sau một lúc thì hấn cảm thấy chán ngắc, nhìn tuyết rơi hoài cũng cảm thấy chẳng có gì khác biệt. Kể mà có nôi lẩu cùng với mấy người khác ngồi nhậu giữa trời gió tuyết thế này thì tuyết cú mèo.

Không có ngắm cảnh nữa bước chân của hấn nhanh hơn không biết bao nhiêu lần, chỉ thấy thân ảnh hấn mờ nhạt dần sau đó đã cách xa ngàn dặm không qua bao lâu Xuân Đức đã mò về Ác Ma Thành số 3.

Theo trí nhớ trước kia đã từng tới đây hấn nhanh chóng tìm đến phủ thành chủ rồi đến một cái trang viên cỡ nhỏ, nơi này trước kia là nơi ở của Kiều Kiều, có điều Xuân Đức lại không thấy Kiều Kiều ở nơi nào mà thấy chị dâu hấn Diệp Thanh Tuyên.

Xuân Đức lên tiếng chào:

" Chị dâu, chị đang làm gì đấy, mọi người đâu cả rồi? "

Diệp Thanh Tuyên nghe âm thanh quen thuộc thì quay đầu lại nhìn có điều khi nhìn thấy Xuân Đức nàng không khỏi ngẩn ra nói:

" Là Đức phải không, làm sao bộ dạng lại thành ra thế này rồi. Nhìn cứ như thiếu niên. Hì hì."

Xuân Đức cũng là cười đáp:

" Xảy ra chút chuyện thôi ấy mà. Không có gì đâu chị dâu. Mọi người đâu rồi chị? "

Thanh Tuyền mỉm cười đáp:

" Mọi người tất nhiên là đang xem cuộc phán quyết đối với những kẻ Ác Ma Điện rồi. Tất cả mọi người đều như vậy mà. Chẳng mấy khi em về nhà thôi thì hôm nay cũng cả nhà ăn cơm một bữa. "

Xuân Đức gật đầu cười nói:

" Em cũng đang có ý định như vậy đấy chị. Chị còn bận việc gì nữa không, nếu không thì chúng ta đi tới nơi mọi người đi. "

Thanh Tuyền gật đầu nói:

" Đi thôi, chị cũng không có bận gì hết, mọi thứ cũng đã làm xong rồi. "

Hai người cùng nhau mà đi, theo phía sau là mấy tiểu nha hoàn, mấy con nhóc này thì thoảng lại nhìn lên Xuân Đức một lần, bọn họ đang hiếu kì người thiếu niên này là ai. Bọn họ đều là nha hoàn mới được chiêu vào làm việc nên tự nhiên không biết Xuân Đức là ai.

Đang đi thì Thanh Tuyền hỏi:

" Vậy lâu nay em đi đâu mà không thấy. Con bé Kiều Kiều cũng nhắc tới em suốt. "

Xuân Đức cười đáp:

" Đi làm chút việc thôi chị. Ha ha. Mà chị dâu khi nào tính sinh thêm đứa nữa. Em thấy cha mẹ muốn bế thêm cháu chỉ có thể nhờ cậy vào anh chị thôi, chứ lão tứ thì không được rồi, còn con bé Kiều Kiều thì người yêu cũng không có, càng không trông mong gì được. "

Nghe tới việc này Thanh Tuyền nét mặt có chút lúng túng nhưng ngay sau đó bình thường trở lại, nàng mỉm cười nhìn Xuân Đức hỏi:

" Vậy còn em thì sao. Em đường đường là thiên tài số 1 của gia tộc chẳng lẽ lại không có ai thương? "

Xuân Đức lắc đầu đáp:

" Em thích nam nhân à, chẹp chẹp. Nên việc này em không tham gia rồi. Ha ha."

Thanh Tuyền lườm hấn một cái mắg:

" Thằng quý."

Đang lúc này không biết từ đâu lại mò ra ba bốn thiếu niên nhìn có vẻ rất cao ngạo. Xuân Đức nhìn mấy thằng kia quay qua chị dâu hấn hỏi:

" Mấy đứa nhóc kia là ai vậy chị dâu. Làm sao em cảm thấy đám này mắt đều mọc trên đỉnh đầu hết rồi. Nhìn mấy cái mặt càng càng lên thế kia chỉ muốn tát cho cái."

Mấy người nha hoàn phía sau nghe thế thì che miệng cười, Thành Tuyền ôn hòa nói:

" Con cháu kiệt xuất của ngoại tộc được đưa vào bên trong nội tộc bồi dưỡng đấy. Mấy người này tư chất rất khá. Cao ngạo một chút cũng là điều bình thường"

Xuân Đức nheo nheo con mắt nói:

" Nhưng làm sao em lại ngứa mắt với mấy tên kia thế nhỉ. Chắc dạo này giết người hơi nhiều nên có tâm tình tiêu cực."

Xuân Đức nói chuyện như đúng rồi, hắn nói câu này làm những người xung quanh thấy lạnh gáy. Thanh Tuyền nghe vậy thì hỏi:

" Em làm gì mà giết người nhiều? "

Xuân Đức xòe tay nói:

" Thì trấn áp đám phản đồ đầy, đâu phải tên nào cũng chịu nghe lời đâu. Có rất nhiều kẻ cứng đầu vì thế nên em đành phải tiêu diệt. Đêm qua cũng giết mấy ngàn người.(Nhân vật chính chém gió tí.) Chị dâu không biết đó thôi ở bên chủ thành kẻ phản loạn cũng có rất nhiều lên tới mấy vạn, đám kia rất ngoan cố nên đều được ban cho cái chết rồi."

Thanh Tuyền nghe vậy mới hiểu ra nói:

" Như vậy chị biết rồi. Ai cũng vậy thôi nếu giết người quá nhiều thì tâm tình sẽ không tốt, em nên đi thư giãn một chút."

Xuân Đức gật đầu nhưng sau đó nhớ tới cái gì hỏi:

" Ủa mà chị dâu, gia tộc chúng ta từ khi nào có cả ngoại tộc nữa vậy? Làm sao em không biết."

Thanh Tuyền nghe thế thì bó tay nói:

" Em có ở nhà đâu mà biết. Có ngoại tộc từ lúc Ác Ma Điện triệu hồi tất cả các thế lực phụ thuộc trở về kia."

Hai người vừa đi vừa nói chuyện rất nhanh đã tới một ngôi nhà xa hoa nằm sát ngay phủ thành chủ, vừa đi tới trước cửa thì đã thấy bên trong đi ra một cô gái. Cùng một thanh niên. Cô gái chính là nhị tỷ của hắn Lam Vũ còn thanh niên kia thì hắn chịu.

Vừa thấy Lam Vũ, Xuân Đức đã gọi: " Đi chơi với tình nhân hả chị hai?
"

Lam Vũ lúc này quay người qua thì nhìn thấy Xuân Đức cùng Thanh
Tuyển đang đi tới, nàng trừng mắt nhìn Xuân Đức nói:

" Còn biết đường về nhà à. Đây là chiến hữu của tỷ không phải tình
nhân gì đó trong miệng của đệ, cấm ăn nói lung tung."

Xuân Đức đi lại gần vỗ ai Lam Vũ chân thành nói:

" Tỷ cũng già rồi, nhanh lên đi lấy chồng đừng có ăn bám bố mẹ mãi
thế, tội hai người già."

Lam Vũ nghe thế thì tức xì khói nàng dơ tay lên định đánh thì đã thấy
Xuân Đức đi vào bên trong lại đang bắt tay chào hỏi người khác rồi. Nàng
hạ tay xuống tức giận nói:

" Thằng quý nhỏ cứ đờn đấy."

Thanh Tuyển bên cạnh khuyên can nói:

" Lâu lâu Đức nó mới về nhà một lần, cần gì chấp nhậ với nó. Mà
không phải muội cùng với Lệnh Hồ công tử đang hẹn hò sao? "

Nói xong Thanh Tuyển cũng không để ý tới phản ứng Lam Vũ mà đi
vào bên trong để lại một lời nói đầy ẩn ý. Đợi hai người đã đi vào bên trong
ngôi nhà xa hoa kia thì ở ngoài này thanh niên mới dám hỏi:

" Vị tiểu huynh đệ kia là tam đệ của nàng sao? "

Lam Vũ khẽ gật đầu cười nói:

" Ừm, hẳn là tam đệ của ta đây. Mà tên chết tiệt nhà người đừng có mà làm bộ thân mật với ta như vậy, gọi ta thống lĩnh nghe chưa."

Tên thanh niên nghe vậy lập tức rụt cổ lại, nhìn hẳn lúc này không khác gì bảo bảo ngoan. Lam Vũ thấy thế thì rất hài lòng nói:

" Khi nào có dịp ta sẽ bảo tam đệ của ta chỉ dạy cho tiểu tử ngươi một vài tuyệt học, còn bây giờ thì tự mình ra về đi, nhớ là không được làm biếng luyện tập đâu đấy. Ta vào nhà trước."

Còn không đợi cho thanh niên có ý kiến thì Lam Vũ đã như cơn gió chạy vào trong. Đợi khi bóng lưng Lam Vũ đã khuất sau mấy gốc cây cao lớn thì thanh niên mới cười khỏ nói:

" Không biết sau này lấy nàng về thì sẽ sao đây. Số ta thật khỏ mà yêu ai không yêu lại đi thương một con bạo long xinh đẹp."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 615: Mới Về Lại Tính Đi

Xuân Đức sau khi vào bên trong nhà, chào hỏi mọi người xong thì lúc này cũng ngồi xuống xem tình cảnh mấy tên phản đồ đang vùng vẫy giãy chết. Bên cạnh hắn ông anh trai lúc này như đánh máu gà đang điên cuồng la hét những người khác thì đỡ hơn chỉ có khi nào nhìn thấy con thỏ vương giết được một tên tù phạm thì mới ăn reo lên một lần.

Cũng phải công nhận lợi dụng mấy cái pháp thuật đơn giản thì đã có một cái tivi sống. Cảnh tượng tiếng vang không khác gì ngoài thực, đến cả cảnh máu me tung bay còn tưởng có thể bay ra ngoài cả cái ti vi nữa.

Đám người dưới ngày hôm nay cũng được nghĩ trừ mấy người đặc thù mới không được nghĩ. Xem ti vi chung với gia đình hắn cũng có mấy người thiếp thân tì nữ hoặc hộ vệ, có điều nhìn thấy sắc khép nép của bọn họ Xuân Đức nhìn thấy tội. Xem giải trí mà cứ như hành xác.

Sau khi xem một chút thì Xuân Đức liền không xem nữa mà chuyển qua đi lục đồ ăn, cảnh tượng giết người hắn thấy hằng ngày cần gì phải xem thêm, chính tay hắn cũng đưa tiền không ít người về với miền cực lạc đây.

Còn muốn được ăn cơm nhà thì đâu phải lúc nào cũng được, mẹ nuôi của hắn làm đồ ăn ngon lắm còn ngon hơn thẳng đệ lão tam của hắn làm nhiều.

Thấy hắn đứng dậy rời đi thì mẹ nuôi của hắn hỏi:

" Mới về lại tính đi đâu nữa vậy? "

Xuân Đức cười đáp:

" Đi kiếm cái gì ăn đó mẹ, đói quá mấy ngày không ăn gì. Nhà còn gì ăn không mẹ? "

Mẹ nuôi của Xuân Đức nghe vậy thì đứng dậy nói:

" Còn, để mẹ đi làm cho con một ít đồ ăn."

Xuân Đức xoa xoa tay nói:

" Được thế thì còn gì bằng. Hắc hắc."

Ngay lúc này con bé Kiều Kiều cũng nhảy ra ôm lấy cổ Xuân Đức từ phía sau lưng nói:

" Kiều Kiều cũng thấy đói bụng, tam ca cho muội đi ăn kè."

Xuân Đức làm bộ nói:

" Không thành vấn đề theo tam ca bao tiểu nha đầu ngươi ăn no. Đi thôi, chúng ta xuống nhà bếp."

Ngay sau đó ba người cùng nhau đi xuống nhà bếp, để trên nhà ông ba cùng thằng anh đang điên cuồng hò hét cổ vũ hưng phấn. Nhưng vừa mới ra đến cửa thì lại thấy hai bà cô Thanh Tuyền cùng Lam Vũ đang dắt tay nhau đi ngắm hoa xung quanh.

Vừa thấy Xuân Đức đang cồng Kiều Kiều đi phía sau một mỹ phụ xinh đẹp thì hai bà cô kia chạy lại gần thì lễ một cái sau đó Lam Vũ mới hỏi:

" Ba người đi đâu vậy ạ? "

Xuân Đức ghét bỏ nói:

" Đi đâu mặc kệ người ta. Chị hai đi chỗ khác chơi đi. xùy xùy."

Đang ở trên lưng Xuân Đức, Kiều Kiều cũng phụ họa theo:

" Đúng vậy. Nhị tỷ đừng làm phiền mọi người, nên đi tìm tình lang của tỷ đi. xùy xùy."

Nhìn biểu lộ ghét bỏ của hai đứa em Lam Vũ bốc khói đầu, đang lúc nàng định xắn tay áo xử đẹp hai đứa em thì mỹ phụ kia ôn nhu nói:

" Đừng nháo nữa, mẹ đi làm cho hai đứa nó ít đồ ăn, hai con cũng đi theo đi."

Người mẹ nuôi của Xuân Đức này rất có quyền lực trong gia đình, đừng nhìn lão ba của hắn cao to đen buh hăn vậy thôi chứ đứng trước mẹ nuôi hắn cũng giống con mèo nhỏ một dạng, nói gì nghe nấy không dám trái lời. Vì mấy người trong gia tộc sợ mẹ nuôi của hắn hơn cha nuôi của hắn nhiều.

Sau khi được mỹ phụ lên tiếng can ngăn thì một đoàn 5 người kéo nhau xuống bếp. Vừa vào bếp Xuân Đức liền biến thành người giám sát ngồi một chỗ nhìn mọi người làm, người tài năng như hắn ai lại tự mình nấu ăn bao giờ (chém gió tí, mẹ nuôi của hắn sợ hắn làm hư món ăn nên không cho hắn đụng vào.)

Ngồi không cảm thấy buồn buồn, hắn lấy ra một quả tim tím ăn cho qua thời gian buồn chán nhưng chợt nhớ tới hành động ăn tim người của mình có hơi mất một chút hình tượng, trước người thân nên hắn nhịn. Dù sao trước người thân vẫn giả trang ngoan hiền hiếu thuận mới là trên hết. Chỉ cần lộ ra răng nanh trước địch nhân là đủ rồi.

Ở dưới bếp thì như vậy. Còn ở nhà trên lúc này thì lại có thêm một đám khách tới. Người tới có 7 người hai vị trung niên cùng 5 tên tuổi trẻ. Một trong 5 người tuổi trẻ là Trương Thiên. Vừa vào bên trong khi nhìn thấy

trong này chỉ có hai người là là phụ thân cùng đại ca của hắn đang hò hét thì hơi nghi hoặc hỏi:

" Phụ thân, đại ca sao chỉ có hai người ở đây? Mẫu thân cùng mọi người đâu cả rồi? "

Lúc này hai người kia mới chú ý tới là nơi đây thiếu đi bóng dáng của mấy người, hai người vẽ mặt mê mang.

Lúc này tên quan gia nhanh nhẹn lại gần nói nhỏ bên tai Trương Thành:

" Phu nhân cùng với mọi người đã đích thân xuống bếp làm cơm rồi thừa thành chủ đại nhân."

Nghe tên quan gia nói vậy thì Trương Thành nhìn Trương Thiên nói:

" Ở dưới bếp. Ấy, sao hai tên nhà các ngươi cũng tới đây lại còn dẫn theo mấy người trẻ tuổi nữa."

Lúc này Trương Thành mới nhìn đến có người tới chơi, hai người này hắn cũng không có xa lạ gì. Bọn họ là lục lão đệ cùng thất đệ của hắn. Thường ngày hai tên này cắm đầu vào tu luyện nên hôm nay xuất hiện ở đây khiến cho hắn có chút ngạc nhiên.

Hai người kia lúc này cười không có câu nệ cùng ngồi xuống nói:

" Bọn đệ mang theo mấy tên hậu bối từ tộc ngoại đến đây để đại ca nhìn xem có nên bồi dưỡng không. Dù sao mắt nhìn người của bọn đệ không có tốt như đại ca."

Người còn lại thì cười ha hả nói:

" Cái đó chỉ làm phụ chủ yếu là tới ăn trực bữa cơm. Đại ca sẽ không đuổi bọn đệ về nhà chứ."

Trương Thiên nhìn thấy phụ thân cũng mấy anh em nói chuyện thì cũng không có hỏi gì thêm mà đi ra ngoài, trước khi đi hẳn còn không quên vỗ vai khích lệ mấy người thiếu niên nam nữ trong phòng. Hắc động viên nói:

" Thư giản đi, nội tộc cũng không phải là cái gì đằm rông hang hồ như trong đầu các người tưởng tượng đâu. So với ngoại tộc thì nội tộc còn dễ chịu hơn nhiều."

Những người kia nghe vậy thì vẫn cung kính nói:

" Cảm ơn Trương Thiên lão đại."

Rời đi nhà chính Trương Thiên một đường đi tới nhà bếp. Còn chưa đi tới khu vực nhà bếp thì hẳn đã ngửi thấy mùi thịt thơm phức cùng tiếng nói chuyện vui vẻ từ bên trong vọng ra. Hắc vừa bước vào trong thì thấy mấy nữ nhân đang nghe một thiếu niên kể chuyện, mọi người đang vây quanh một cái bàn ăn nho nhỏ.

Khi hẳn còn chưa nhận ra thiếu niên kia là ai thì đã thấy thiếu niên nhìn về phía bên này gọi:

" Lão tứ đến cùng ăn cho vui."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 616: Kiêu Kiêu

Trương Thiên thoáng sững sốt một chút sau đó mỉm cười bước vào bên trong, tự lấy cho mình một cái ghế ngồi xuống bàn ăn. Sau khi đã chào hỏi xong mấy người thì hắn mới hỏi Xuân Đức.

" Tam ca người đạo này rất bận sao? Làm sao không thấy tam ca về nhà ăn cơm, mẫu thân rất nhớ người. "

Xuân Đức nghe vậy thì cũng không có ngẩng đầu lên mà vừa ăn vừa nói:

" Ác Ma Điện đã đánh chiếm được một mảnh đại lục trừ phú nên bây giờ có chút việc quần thân không thể về thăm nhà. Chẹp. Đồ ăn thật ngon."

Một hơi húp sạch bát canh thịt Xuân Đức lúc này mới ngẩng đầu lấy một tờ giấy lau miệng, sau đó mới hỏi:

" Vậy lão tứ người thì sao? Nghe nói đạo này chú bận lắm hả? "

Trương Thiên nghe vậy thì cười đáp:

" Cũng không có gì, bây giờ tiểu đệ đang quản lý sự vụ của ngoại tộc. Với bây giờ là thời gian mà tuyển ngoại tộc kiệt xuất vào bên trong nội tộc nên hơi bận. Tam ca có hay không hứng thú giúp đệ một tay. "

Kiều Kiêu ở bên cạnh không vui nói:

" Muội cũng đi giúp tứ ca sao tứ ca không cho muội đi, tam ca có hơn gì muội đâu, tứ ca lại mới huynh ấy. Bất công, bất công."

Xuân Đức cho con bé này một cái cốc vào đầu nói:

" Muội thì chỉ giỏi ăn hàng cùng ăn hại thì giúp được gì, không gây phiền phức là tốt rồi. Mà chỗ người lớn nói chuyện con nít con nôi đi ra chỗ khác chơi."

Kiều Kiều nghe vậy thì hồng má trợn tròn mắt sau đó giống như một con tiểu cầu cầm lấy cánh tay Xuân Đức gặm(cắn). Xuân Đức cũng mặc kệ con bé ngốc dù sao hấn cũng không thấy đau. Nhìn lão tứ Xuân Đức gật đầu nói:

" Ừm, 5-6 ngày này anh đây cũng không có việc gì đi giúp chú chút việc cũng không sao. "

Trương Thiên gật đầu cười nói: " Vậy thì cảm ơn tam ca rồi."

Thấy mọi người vui vẻ hòa thuận vậy thì vị mỹ phụ cũng mỉm cười nàng nhìn Xuân Đức hỏi:

" Củ Cải(biệt danh của nhân vật chính) có muốn ăn thêm không? "

Xuân Đức xoa xoa cái bụng nói:

" No quá rồi. Mẹ nấu thêm nôi nữa tối con ghé nhà ăn. Hắc hắc. Mà sao mọi người ăn ít vậy, để này giờ mình con ăn ngại ghê."

Làm Vũ bên cạnh lườm hấn nói:

" Sợ đệ đói chứ sao nữa, nhìn đệ ăn như quý đói đầu thai ai nở cùng đệ giành ăn."

Mỹ phụ cùng Thanh Tuyền nghe vậy thì cười cười. Đến cả Trương Thiên đầu đất cũng nở một nụ cười ngây ngô. Không khí nơi này ấm cúng vui vẻ khác xa cảnh tuyết bên ngoài. Xuân Đức cũng gãi gãi đầu cười hắc hắc.

Kiều Kiều cắn không được, lúc này nàng đổi chiêu. Cô nàng ôm lấy cổ Xuân Đức làm nũng nói:

" Tam ca, đi mà, cho người ta đi cùng nha. Đi nha. hi hi.ú ú ú"

Xuân Đức cầm lấy một miếng thịt trên bàn nhét ngay vào miệng con bé này, Kiều Kiều cũng không có nhả ra mà nhai một chút rồi nuốt luôn. Sau đó lại tiếp tục ỉ ôi. Xuân Đức có chút bó tay với con bé này rồi, bất đắc dĩ hần nói:

" Được thôi. Đi thì đi, mà việc này mọi người nên hỏi lão tứ chứ tam ca có đồng ý mà lão tứ không đồng ý cùng bằng thừa."

Kiều Kiều hôn hần một cái lên má nói:

" Chỉ cần tam ca đồng ý là được, tứ ca cũng sẽ đồng ý thôi. "

Xuân Đức liếc xéo nàng một cái sau đó đẩy con bé qua một bên, đứng dậy dùng một tay che miệng hần ngáp dài một cái, sau đó mới nói:

" Cứ ăn no là buồn ngủ không biết là bệnh gì nữa. Mọi người nói chuyện tiếp đi con lên nhà đi ngủ đây."

Mọi người cũng không ai ngồi ăn tiếp nữa mà đều đứng dậy, nơi đây đã có mấy người làm bếp lo. Đứng dậy mọi người đều lên nhà trên. Xuân Đức thì đi ngủ, Kiều Kiều thì bám theo hần phá đám. Còn những người khác thì vào trong nhà nói chuyện với khách tới.

[Ác Ma Thành số 3 một trong ba thành phụ của Ác Ma Điện. Có diện gần 1 vạn dặm vuông. Bên trong có trận pháp không gian gia trì nên diện tích tăng lên vô số lần. Dân số chỉ tính nhân loại thuần chủng là 9 tỷ nhân loại, còn những sinh vật khác thì quá nhiều không thể thống kê. Gia tộc trượng gia nơi đây chính là gia tộc hùng mạnh nhất thống trị cả Ác Ma Thành số 3. Phân chia thành thị chia làm 3 khu vực.

Trung tâm là 5 gia tộc hạch tâm đến từ Thiên Long Thành trước kia. Cùng vô số võ giả cao giai. Nơi đây có diện tích nhỏ nhất chỉ chiếm 5%.

Khu vực 2 chính là tu sĩ tầm trung cùng gia đình của họ. Khu vực 2 chiếm diện tích nhiều hơn 25%. Khu vực thứ ba chính là dân thường cùng tu sĩ cấp thấp. Khu vực này có diện tích nhiều nhất có điều nền tảng tu tiên ở đây không phải rất thịnh nên vì thế tiến vào khu vực trung tâm chính là ước mơ của rất nhiều người.]

Sáng ngày hôm sau. Hôm nay cũng không khác gì mọi ngày, trời thì âm u tuyết rơi cả ngày. Vừa tỉnh dậy Xuân Đức liền thấy con bé em Kiều Kiều đang nằm bên cạnh có điều con nhóc này bây giờ nhìn giống y hệt con nhộng, bao nhiêu chần ảm nó quần chọn lại làm thành cái ổ.

Xuân Đức vừa dậy thì Kiều Kiều cũng mở mắt. Nàng rụt đầu vào trong chăn nhìn Xuân Đức nói:

" Ca ca trời lạnh vậy làm gì dậy sớm vậy? "

Xuân Đức co cẳng đạp một phát vào con nhộng bên cạnh tức giận nói:

"Tiểu nha đầu chết tiệt lại còn hỏi vì sao, phòng của mình không ngủ chạy tới phòng ta làm gì. Đã thế còn quần hết chăn. Mọii có tin ta đem mọii đóng băng một ngày không? "

Kiều Kiều ở bên trong chần bông bị Xuân Đức đạp xuống giường thì lăn tròn trên mặt đất. Lúc dừng lại thì nàng lò đầu ra nhìn hấn cười hì hì nói:

" Không sợ. Hì hì. "

Sau đó nàng trườn ra khỏi đồng chần, thân hình của người tu tiên rất hoàn mỹ nên nhìn rất đẹp. Kiều Kiều cũng vậy, nàng lúc này nhìn rất có mị lực. Có điều Xuân Đức mỹ nữ gì cũng thấy rồi, không những thấy mà còn ăn đến chán. Bây giờ sức miễn dịch với mỹ nữ của Xuân Đức đã đạt tới lv max rồi.

Hấn chẳng thèm để ý đến đũa em gái nữa mà đi mở cửa đi ra ngoài. Vừa ra bên ngoài thì liền bị gió lạnh tấp vào mặt khiến hấn trong nháy mắt thấy tỉnh táo hơn hấn. Có điều hấn chưa đi được mấy bước thì đã có một con gấu 37 độ ôm phía sau lưng.

" Chân muội đâu mà cả ngày bắt tam ca công thế? "

Ngay lúc này thì Trương Thiên cũng đi tới. Nhìn thấy bộ dạng của Xuân Đức thì hấn cười nói:

" Tam ca buổi sáng tốt lành. "

Xuân Đức ngáp một cái nói:

" Ừ tốt thật, mà lão tứ ngươi đi đâu nhìn có vẻ vội vã thế, người yêu bỏ theo nam nhân khác à? "

Trương Thiên thoáng sững sốt với kiểu nói đùa của Xuân Đức nhưng rất nhanh hấn liền phản ứng lại, hấn mỉm cười nói:

" Không phải, đệ tới đây mang tam ca đi tới nơi tuyển chọn thiên tài ngoại tộc. "

Xuân Đức nghe thế thì lại ngáp thêm lần nữa nói:

" Lại còn thiên tài nữa, tài đâu chưa thấy mà tên nào tên nấy mặt vênh lên như cái bánh khô, hôm trước ta mới gặp mấy tên thiên tài kia thì phải, mặt mũi tên nào cũng vênh lên nhìn trời nhìn là chỉ muốn đánh cho trận."

Nghe thế thì Kiều Kiều ở sau lưng dơ nắm tay nhỏ ra nói:

" Vậy sao ca không đánh luôn, đứng trước mặt tam ca cũng dám tự phụ."

Trương Thiên nghe thế thì toát mồ hôi. Hắn tự dưng cảm thấy bất an khi mang tam ca đi theo.

CÂN CẢ THIÊN TÀI

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 617: Này Thì Thiên Tài

Theo chân Trương Thiên vượt qua mấy lần truyền tống thì ba người đã đi tới nơi tuyển chọn nhân tài tiến vào nội tộc. Thực ra đối với Xuân Đức thì cả Ác Ma Điện cũng không là gì chứ đừng nói cái gì thiên tài với không thiên tài. Bây giờ với tài lực của hắn có thể biến người bình thường trong mấy chục giây biến thành cao thủ Bất Diệt Cảnh chứ đừng nói gì đến mấy cảnh giới bên dưới kim đan, nguyên anh gì đó.

Nhưng vừa tới nơi, khi nhìn thấy số lượng thanh thiếu niên đông đảo bên dưới Xuân Đức cũng nhìn không được ngạc nhiên lên tiếng:

" Làm gì mà thiên tài nhiều dữ vậy, có cả hơn vạn người chứ không ít. "

Trương Thiên cười nói:

" Đó là đương nhiên, đệ thấy cảnh này cũng cảm thấy thỏa mãn, bọn họ là những mầm móng tốt trong tương lai."

Xuân Đức nghe thế thì cười nói:

" Thấy đệ tâm huyết vậy, lúc nào có thời gian đệ ta nói với mẫu thân cho đệ lên làm tộc trưởng, chứ theo ta thấy ngoại trừ đệ ra thì không ai thích hợp hơn. Đại ca thì cuồng tu luyện bảo đại ca đi làm gia chủ chắc ca ấy đập đầu vào chần chết quá. Còn ta thì phế rồi khỏi phải nói, hai người nhị tỷ cùng ngũ muội thì đừng bàn."

Trương Thiên biết tính vị tam ca này nên cũng không nói gì thêm mà chỉ gãi đầu cười cười cho qua chuyện. Đang lúc ba người còn đàm tiếu một chút ít chuyện cười thì có một tên con cháu trong gia tộc đi tới cung kính nói:

" Thời gian đã tới mời đại nhân ra chủ trì."

Phẩy phẩy tay bảo tên con em kia lui xuống xong thì Trương Thiên mới nhìn Xuân Đức nói:

" Đi thôi tam ca."

Xuân Đức gật đầu một cái sau đó ba người cùng đi lên vị trí giám khảo cao nhất. Ở vị trí giám khảo cũng có 100 người những người này đều là chấp sự, quản sự gì đó bên trong gia tộc, mặc dù Xuân Đức chẳng biết họ là ai nhưng 100 người kia ai cũng biết hắn là người nào. Thấy hắn đi tới thì cả đám đồng thời xúm lại chào hỏi, Xuân Đức qua loa vài câu liền xong.

Ngồi ở trên cao nhìn xuống một đám thiếu niên đang sôi nổi đàm luận thì hắn thở dài một hơi, nhìn qua Trương Thiên hắn nói:

" Lão Tứ ta có một cách khiến cho đệ bớt phải tốn công chọn lựa từng người, đệ có muốn nghe không? "

Trương Thiên ngồi bên cạnh nghe vậy thì hiếu kì hỏi:

" Cách gì vậy? Chỉ cần tam ca muốn liền có thể, đệ không phản đối."

Những người khác cũng vểnh tai lên mà nghe. Xuân Đức thấy mọi người hứng thú nghe vậy thì cười nói:

" Hắc hắc. Rất đơn giản thôi. Chỉ cần ta thả ra một chút uy áp từ yếu cho đến mạnh, khi nào đủ 300 tên còn đứng thì dừng lại. Có phải vô cùng đơn

giản không nào? "

Mọi người nghe vậy thì nhếch mép. Trương Thiên nghe vậy cũng cảm thấy có chút vi diệu, hẳn có chút lo lắng hỏi:

" Tam ca liệu có được không vậy, phải biết tu vi của tam ca không thấp, một khi lỡ một chút thì đừng nói đám tiểu bối kia không chịu được mà ngay cả đệ cũng không chịu được. Như vậy sẽ tạo thành thảm sát hàng loạt à."

Xuân Đức vỗ ngực nói:

" Chú Tư cứ yên tâm ở anh. Việc không chế uy áp thì tam ca đã sớm thành thực, thích uy áp linh hồn cũng được, thích uy áp thực chất cũng được, mà thích cả hai cũng được. Không thành vấn đề đi."

Trương Thiên nghe Xuân Đức cam đoan thì cũng vững lòng tin hơn rất nhiều. Hắn gật đầu nói:

" Vậy thì làm phiền tam ca rồi."

Xuân Đức nheo một con mắt, dơ ngón tay cái lên sau đó nhìn xuống phía dưới nói lớn một từ.

" Im "

Lời nói mang theo chân ngôn đại đạo, vừa rơi vào trong tai những người ở đây thì bọn họ bất tri bất giác làm theo. Trong nháy mắt nơi đây im lặng như tờ. Xuân Đức nhìn bao quát tất cả mọi người cất tiếng nói:

" Nghe nói mọi người đều là thiên tài nên năm nay sẽ thay đổi một chút thể lệ tuyển chọn. Không giống như mọi năm đánh đánh đấm đấm mấy chục ngày mới xong bây giờ chỉ cần 1 phút. Các ngươi chỉ cần chịu nổi áp

lực mà ta phát ra cho đến hết 1 phút thì đều có thể tiến vào bên trong nội tộc hoặc chỉ cần là 300 người cuối cùng còn đứng cũng được.

Bảo vật các kiểu con đà điều đều có thể mang ra sử dụng, cái gì phù chú, đan được, đến cả ám chiêu đánh lên người bên cạnh cũng có thể dùng. Tóm lại một câu không phân thủ đoạn miễn sao giành được xuất vào nội tộc là được.

Cho các người 3 phút chuẩn bị. Sau ba phút liền bắt đầu. Thời gian không đợi ai. À mà nghiêm cấm hành vi đánh lên trước khi bắt đầu đấy."

Phía dưới trong nháy mắt bỗng dậy sóng, cũng phải những người này ồn ào đàm luận cái gì mà nhao nhao thi triển ra tuyệt học của bản thân. Bao nhiêu phù chú đều dán hết lên người phát ra quang huy rực rỡ. Trong lúc nhất thời phía bên dưới thành một mảnh ánh sáng nhiều màu sắc.

Xuân Đức vỗ đùi cái đét nhìn mấy người xung quanh nói:

" Cảnh đẹp nhanh ghi lại, à mà phải rồi mọi người có muốn hay không thử nghiệm một chút uy áp. Cũng coi như là tự kiểm tra bản thân."

Mấy tên giám khảo nhìn nhau sau đó đều đều gật đầu đồng ý, hai người Trương Thiên cùng Kiều Kiều cũng đồng dạng.

Sau khi mọi người chuẩn bị tốt thì ba phút cũng qua đi. Xuân Đức hô lớn:

" 3... 2... Bắt đầu."

Xuân Đức đếm tới hai thì liền bắt đầu. Trong nháy mắt phương viên nơi tuyển chọn tối đen một màu. Lầy Xuân Đức là trung tâm một loại sức mạnh làm cho người ta run sợ tràn ra. Mấy tên chấp sự, quản sự gì đó ở gần nhất nên cũng bị ảnh hưởng sớm nhất trong giây lát đã có 69 người gục trên bàn

sôi bọt mép ngất đi những người còn lại thì sắc mặt trắng xám không còn chút máu.

Đám chấp sự đã vậy thì đám thiên tài bên dưới càng thêm bết bát, một mảnh thiên tài mê man ngất đi, bây giờ lác đác không còn mấy người.

Uy áp đến cũng nhanh mà đi cũng lẹ. Chưa đầy 2 giây thì uy áp đã được thu lại. Lúc này Xuân Đức vỗ tay nói:

" Tuyên chọn kết thúc, chúc mừng 231 người còn đứng đã thành...."

Hắn còn chưa nói hết thì đã thấy từng tên thiên tài hai mắt trắng dã rồi ngất đi. Từng tên từng tên một, Xuân Đức nhìn mà cũng toát mồ hôi. Hắn lúc này còn vừa cam đoan với lão Tứ xong. Nhưng may trời cũng thương xót hắn tới cuối cùng vẫn còn 7 người có thể cầm cự được.

Thở ra một hơi Xuân Đức tiếp tục hô lớn:

" Chúc mừng bảy người các ngươi đã trở thành... "

Lần này hắn còn chưa nói xong hết câu thì lại bị người cắt ngang. Không biết từ nơi nào đi tới 28 thiếu niên có nam có nữ những người này bộ dạng đi rất thong thả, một người đi trước hô lớn:

" Chúng ta chưa kiểm tra ngươi không có quyền tuyên bố kết quả."

Âm thanh phát ra vô cùng cao ngạo làm Xuân Đức cảm thấy cực kì chán ghét, Xuân Đức trong sát na này ánh mắt hắn hiện lên hàn quang. Một đám chấp sự bên cạnh tự nhiên run lên từng trận sau đó lại có không ít người gục xuống. Ở bên cạnh Trương Thiên cùng Kiều Kiều cũng cảm nhận được chút gì đó.

Tuy chỉ một tí thôi nhưng cũng làm cho tinh thần bọn họ tí nữa tan vỡ. mấy tên thiếu niên đang bước lại đây cũng cảm nhận được ánh mắt không một chút nào thân thiện của Xuân Đức.

Xuân Đức chỉ thoáng xúc động một chút thôi, chắc do giết người quá nhiều khiến cho sát tâm của hắn dễ kích phát.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 618: Này Thì Thiên Tài-1

Biết ca ca không vui nên Kiêu Kiêu lúc này nhìn về mấy chục người kia quát hỏi:

" Các người biết bây giờ là thời gian nào rồi sao? Ai cho các người đặc quyền đến sau? "

Lúc này có một âm thanh từ tính vang lên:

" Là ta cho phép không được sao? "

Lúc này một tên nam tử thông dong đi tới, vẻ mặt treo nụ cười. Xuân Đức nhướng mày hỏi:

" Thu lại cái nụ cười đều giả đó lại bằng không thì lại hỏi vì sao máu có mùi tanh."

Thanh niên lúc này mới chú ý tới Xuân Đức, hấn đánh giá Xuân Đức một lượt sau đó làm bộ trêu tức hỏi:

" Người là ai thì ta không biết. Nhưng người phải biết ta là ai? "

Xuân Đức mày nhăn càng chặt, điệu bộ tên này làm hấn rất khó chịu. Xuân Đức chẳng thèm nói nhảm nhiều vung tay lên một cốt mâu màu có phù quang màu đỏ lập lòe hiện ra. Sau đó hấn khe vung tay một cái nữa.

Vèo... uỳnh

Cột mâu hóa thành luồng ánh sáng đỏ bắn thẳng tới tên thanh niên đang trang bức cao thâm kia cùng đám người phía sau. Như dùng cục gôm vạch qua tờ giấy vẽ, cột mâu mang sức mạnh kinh khủng hủy diệt mọi thứ.

Tên thanh niên, mấy chục người phía sau hắn dưới một mâu này đều tan thành tro bụi. Kiêu Kiêu ở bên cạnh còn đang định can ngăn cái gì thấy một màn như vậy thì há hốc miệng ra, Trương Thiên thì ngậy ngốc nhìn cái hang động trên mặt đất xa xa đằng kia. Còn mấy kẻ đang tỉnh táo khác thấy cảnh này thì trợn tròn mắt mà nhìn.

Xuân Đức lúc này mới quay qua Kiêu Kiêu hỏi:

" Tên vừa rồi là ai thế nhìn bộ dạng hắn biết muội à. "

Kiêu Kiêu khòe miệng giật giật vài cái nói:

" Một người anh em khác của chúng ta. Là cột nhục của phụ thân, mới nhận tổ quy tông cách đây không lâu. Ca không có ở nhà nên không biết việc này."

Xuân Đức nghe vậy khòe miệng cũng giật giật mấy cái, sau mới nói:

" Lão ba chơi gái bên ngoài đẻ ra con riêng à. Thế con riêng của lão ba có mấy đứa tí nữa gọi hết cả đám lại tam ca nhìn một lượt, sau này có tên nào tới trang bức thì ca còn biết được tha cho hắn một mạng, không lại giống tên này thần hình đều tận diệt."

Trương Thiên lúc này biết vì sao mắt của hắn từ khi gặp tam ca thì nháy suốt rồi. Một người anh em cùng mấy chục đồng tộc con cháu vì làm sai một ít chuyện, biểu hiện kiêu ngạo một chút liền cứ như vậy bị giết. Nghe nói tam ca vì trấn áp phản loạn đã giết không biết bao nhiêu là người sát tính rất nặng chị dâu cũng đã dặn hắn là đừng để ai chọc giận tam ca. Vậy mà hắn quên mất.

Thở dài hẳn nói:

" Chỉ có 5 người vừa bị tam ca giết một người liền còn 4. Có điều bên tam a di không dễ bàn giao à. "

Xuân Đức đáp:

" Có gì mà khó giải quyết, xóa sạch kí ức của nàng là xong, cho nàng sống một cuộc đời mới. Không thì thay đổi kí ức của nàng thành con của nàng đã bị chết non. Việc như thế quá đơn giản có gì đâu mà khó. Hoặc dứt khoát giết nàng luôn cho đỡ đau khổ." (tự nhiên thấy bản thân thật tà ác)

Nghe Xuân Đức nói mà hai người Kiều Kiều cùng Trương Thiên lạnh hết sống lưng, trong lòng bọn họ thầm may mắn vì cùng một mẹ sinh ra với vị tam ca này bằng không thì...

Đang lúc mấy người nói chuyện với nhau thì cũng từ phương hướng trước đây mấy con dọt xui xẻo xuất hiện, lúc này đây đang chạy vội tới một người đàn bà ăn mặc lòe loẹt, trên thân khoác áo lông cáo, theo phía sau là có mấy chục ngân giáp hộ vệ.

Khi bà ta vừa tới nơi đây mấy con dọt xẻo kia chết thì lập tức gầm lên:

" Là ai giết chết Kiệt nhi của ta. Là ai, có gan thì bước ra đây."

[Ác Ma Thành trận pháp gia cố có khả năng khôi phục địa hình vì thế cái động không đáy vừa lúc trước không lâu xuất hiện do cốt mâu Xuân Đức ném ra đã lành lại, nếu mà thấy được cái hổ kia thì ả đàn bà kia còn dám hó hé một câu."

Xuân Đức vẻ mặt bình thản nhìn ả đàn bà nói:

" Là con của ngươi à. Là ta giết đây có chuyện gì sao? "

[Xuân Đức đã thành bá chủ(Thượng vị giả nắm quyền sinh sát), giết người, đồ tòng đã là chuyện bình thường. Nơi đây là gia tộc của hắn nên có chút tình cảm hắn mới thu liễm như vậy bằng không đã một chương đập xuống diệt nguyên cả cái gia tộc này từ lâu rồi.]

Người phụ nữ kia thấy Xuân Đức lên tiếng thì không để ý cái gì gào lên:

" Các ngươi lên nhanh bắt súc sinh này lại, ta muốn rút gân lột da hắn. Cả hai người bên cạnh cũng bắt lại cho ta."

Xuân Đức nghe thế thì kì quái nhìn hai người Kiều Kiều cùng Trương Thiên bên cạnh hỏi:

" Cô ả này không biết các ngươi sao? "

Kiều Kiều nói:

" Cục cưng quý tử bị giết chắc điên luôn rồi, nàng ta bình thường cũng chẳng tốt lành gì đâu ý được phụ thân sủng ái liền được voi đòi tiên. Con trai của nàng ta cũng vậy, có mẹ bao che nên ra ngoài hoành hành cũng rất bá đạo. Không ít cô gái lương thiện bị lừa rồi bị ép chết rồi. Có điều gia tộc chúng ta là gia tộc lớn mà mấy cô gái kia cũng chỉ là tiểu tộc nên cũng không ai để ý."

Xuân Đức nghe vậy thì ồ lên nói:

" Hóa ra ta còn anh hùng trừ gian diệt ác à. Hắc hắc. "

Kiều Kiều "".

Trương Thiên thì lau mồ hôi trán.

Bị người đàn bà hét mấy tên ngân giáp vệ định tiến lên bắt người nhưng mà lúc nhìn thấy ai thì chân bọn họ đều nhũn ra không thể nào bước tiếp.

Bọn họ là trực thuộc trong quân đoàn 3434000454 là quân đoàn được đào tạo riêng để bảo vệ Trương Gia nên có biết một vài chuyện mà người Trương Gia không biết. Bọn họ biết tam thiếu gia Trương Gia chính là điện chủ của Ác Ma Điện, bên trong linh hồn bọn hắn còn được in lên hình ảnh của người đó.

Khi nhìn thấy Xuân Đức thì lòng bọn họ mát lạnh, mấy chục người không nói một lời liền quỳ ở nơi đó.

Người đàn bà thấy đám ngân giáp vệ quỳ ở nơi đó thì gầm lên:

" Còn không nhanh đứng dậy, các ngươi lũ phế vật này còn quỳ ở đó làm gì? "

Lúc này lại thêm diễn viên mới vào cuộc, một âm thanh nhõa nhoẹt vang lên:

" Là ai chọc giận Kì muội vậy."

Nghe được âm thanh như kẹo chảy nước kia làm Xuân Đức sắc mặt trong nháy mắt đen thui. Hắn nhìn không được chửi:

" Lão ba cũng quá không có mắt đi, định mệnh, gái vừa xinh, vừa đẹp lại dịu dàng nét na thiếu gì lại vợ mấy con mẹ này. "

Âm thanh của hắn cũng phải nhỏ gì, bên cạnh mấy người cũng nghe được.

Lúc này đây mấy tên chấp sự quản sự cũng đã tỉnh lại, trong lúc bọn họ mơ mơ màng màng thì Xuân Đức khiến cho bọn họ mang đám thiên tài ngoại tộc kia đi an dưỡng, ở nơi đây cũng chỉ còn lại mấy người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 619: Trương Thiên

Nhìn qua Trương Thiên, Xuân Đức lại hỏi:

" Làm sao hôm nay mấy con mụ này lại chạy tới đây làm gì thế? Mà lão ba không quản một chút sao, để mấy người này chạy lung tung vậy dễ bị người đập chết lắm."

Trương Thiên khòe miệng co quắp, hấn lau lau cái trán vẫn còn rịn ra mồ hôi nói:

" Tam ca, ca có điều không biết. Mấy thiệp phòng của lão ba cạnh tranh rất kịch liệt, bọn họ tới đây để lôi kéo nhân tài. Còn về phần phụ thân thì cả ngày tu luyện đâu có rảnh mà để ý tới mấy người đàn bà này, còn mẫu thân thì cũng nhắm một mắt mở một mắt cho qua. Dù sao mấy nàng không gây ra việc gì lớn thì sẽ không có người nào để ý."

Xuân Đức nghe thẳng tứ đệ nói vậy thì có điều suy tư. Ở bên cạnh thấy hấn suy tư một lúc lâu mà vẫn không nói gì thì Kiều Kiều lắc lắc tay hấn hỏi:

" Tam ca người đang nghĩ gì mà nhập tâm vậy? "

Xuân Đức lúc này mới đáp:

" Ta đang tính xem là sau này có nên cho lão Tứ lấy nhiều vợ không? Thấy nhiều vợ quá chỉ được cái rắc rối chẳng được tích sự gì. Úc hai người nhìn kia, lão ba cũng tới phía sau còn không ít người "

Hai người Trương Thiên cùng Kiêu kiêu cũng đồng thời nhìn lại nơi đằng xa, lúc này đang có một trung niên nam tử thân hình khôi ngô đi lại đây, theo sau còn có mấy người mỹ phụ cùng vài tên thanh niên.

Nhìn mấy tên thanh niên theo phía sau thần tình ngạo nghễ, kiêu giống thiên hạ này là của mình ta vậy. Trong đó không ngờ có một tên thích mặc áo màu hồng nữa, tay cầm quạt lụa đỏ nhìn mà muốn phun.

Chỉ thấy khi trung niên tới thì mấy người đàn bà kia trong nháy mắt khí chất biến hóa, lúc trước có điều ngoa ghê tởm cỡ nào bây giờ liền biến thành đoan chính thực nữ cả rồi. Công phu diễn kỹ này Xuân Đức nhìn thấy cũng phải vỗ tay khen hay.

Sau đó mấy người đàn bà kia bu lại nói nói cái gì, rồi lại còn khóc lóc nữa. Sắc mặt của trung niên càng ngày càng khó xem, chỉ thấy người đàn bà tên Kì dùng một ngón tay chỉ về ba người Xuân Đức trên đài cao. Có điều sau khi trung niên nhìn về phía bên này thì không khỏi ngạc nhiên.

Thấy biểu hiện ngạc nhiên của trung niên thì người phụ nữ tên Kì kia lau nước mắt nói:

" Phu quân làm sao vậy, người còn không nhanh trừng trị kẻ đã giết Kiệt nhi. Mặc dù những người kia là chấp sự cũng không thể tha thứ. Dám giết con chúng ta, thiếp muốn lột da rút gân bọn chúng."

Khi nàng còn đang nói chuyện thì ba người từ bên trong nơi dành cho chủ khảo không biết làm sao đã bay xuống đây. Chỉ nghe một âm thanh mang theo phần hài hước hỏi:

" Muốn lột da rút gân ba người bọn ta cơ à. Làm ta sợ quá."

Trung niên nhìn ba người hỏi:

" Làm sao lại là mấy đứa gây chuyện? Ai đã giết Tuấn Kiệt đứng ra cho ta."

Xuân Đức đi lại gần vỗ vai Trương Thành nói:

" Lão ba người cũng đừng làm cái bộ mặt nghiêm túc như thế làm gì, người là ta giết đấy không việc gì đi. Lúc trước tên kia mang theo 28 người nữa đi tới khảo hạch muộn lại còn tỏ vẻ ta đây nên con tiền hấn đi gặp thân nhân rồi. Lúc sau mới biết tên kia lại là con riêng của lão ba người đấy. Nói thật con cũng không có thành kiến gì việc ba có nhiều nữ nhân nhưng ba cũng nên chọn lựa nữ nhân cho tốt một chút, đừng có ăn tạp như vậy."

Trương Thành(Cha của Trương Đức) cũng không có tức giận gì, hấn bị tư tưởng của thế giới này ăn sâu rồi. Chính thất(vợ cả) mới là quan trọng nhất, mới là người chia sẻ gánh nặng với hấn còn vợ lẽ thì chỉ xem như một cái bình hoa xinh đẹp dùng để giải trí mà thôi. Nên việc chết đi một đứa con riêng cũng không tính là gì.

Cũng không phải hấn máu lạnh vô tình mà là con riêng hấn nhiều lắm quan tâm sao hết, có điều mấy đứa con riêng lần này hấn đem về có tư chất rất tốt muốn bồi dưỡng sau này làm phụ tá cho mấy người Trương Thiên. Nhưng dù có như vậy thì trong lòng hấn 1 vạn kẻ như vậy cũng không sánh bằng Xuân Đức một người. Không có Xuân Đức thì Trương Gia đã bị diệt tộc trong kinh biển trung thiên mấy chục năm về trước rồi.

Nhìn Xuân Đức, Trương Thành nghiêm túc nói:

" Con trai việc này ta cũng không trách con, chỉ trách mấy đứa nó hiểu biết quá kém làm con tức giận, giết thì cũng giết rồi không có việc gì. Nhưng mà sau này nếu có người ngoài con cũng phải để cho cha một chút mặt mũi bằng không uy nghiêm một thành chủ của ta còn đâu."

Xuân Đức liếc xéo lão ba khinh bỉ nói:

" Lão ba người cũng đừng tự thiếp vàng lên mặt nữa. Trong gia tộc ai không biết là lão ba người sợ vợ, bị mẹ ăn hiếp không biết bao nhiêu năm rồi thì làm gì còn uy nghiêm. Mà thôi không nói về vấn đề này nữa, nói về vấn đề chọn thiếp đi. Làm sao bao nhiêu cô gái tốt thì lão ba người không chọn lại chọn loại đàn bà như thế này. Có phải hay không tu luyện nhiều đầu óc u mê rồi."

Trương Thành có chút hiếu kì hỏi:

" Máy nàng làm sao? "

Xuân Đức lắc đầu đáp:

" Khó nói thành lời nhưng nói chung là không được. Sau này nếu lão ba người thích ta có thể giúp ba đào tạo ra 100 phòng thiếp thất. Tướng mạo xuất chúng, tu vi phi phàm, quan trọng hơn đó là nghe lời. Không có chuyện làm loạn trong nhà, rồi tự mình thành lập thế lực riêng ganh đua nhau. Còn về phần mẹ thì ta sẽ thuyết phục cho, dù sao chúng ta đều là nam nhân mà. Hắc hắc."

Ở bên cạnh mấy người nữ nhân nhìn và nghe hai người nói chuyện thì cảm thấy trong lòng bất an, còn nữ nhân tên Kì lúc này sắc mặt đã tái nhợt đi. Mấy thanh niên ở phía sau mấy người nữ nhân cũng không tốt lắm.

Kiều Kiều ở bên cạnh nhìn không được mắng:

" Tam ca thật hạ lưu."

Trương Thành cùng Trương Thiên thì không nói nên lời chỉ cười ha ha cho qua chuyện. Nhưng mà giữa lúc này đây thì cái tên thanh niên mặc áo màu hồng tay cầm quạt màu đỏ tiến lên chấp tay hướng về Xuân Đức nói:

" Không biết vị đại ca này tên là gì, tiểu đệ Thanh Sơn muốn cùng đại ca lĩnh giáo vài chiêu."

Xuân Đức nhìn qua thanh niên lại nhìn mấy người còn lại nói:

" Các người thương thảo này giờ hóa ra là cái mục đích này à. Cả bốn các người cùng lên đi ta chấp hai tay. "

Bốn thanh niên nhìn nhau một cái sau đó nói:

" Vậy được, bốn chúng ta cùng xin lĩnh giáo cao chiêu của đại ca."

Xuân Đức ánh mắt như nhìn mấy con tiểu côn trùng nhìn về phía bốn người, hẳn biết được mấy tên này đang suy nghĩ cái gì trong đầu, mấy thứ tính toán kia quả thực giống một đũa con nít muốn tờ 200 đồng từ một người lớn vậy.

Trương Thành bên cạnh truyền âm cho Xuân Đức nói:

" Đừng có nặng tay quá đây. Bọn họ đều là nhân tài cả đấy."

Xuân Đức nhẹ gạt đầu sau đó nhìn bốn người hỏi:

" Bắt đầu chưa? "

Cả bốn người đồng thời gạt đầu, Xuân Đức thấy thế thì cũng hài lòng nói:

" Bắt đầu rồi thì tốt, bây giờ thì rút đi sau này thấy ta thì đừng có làm ra mấy trò mèo như vậy nữa."

Vèo vèo vèo vèo

Trong nháy mắt khi Xuân Đức nói hết câu thì bốn tên kia như bốn viên đạn bay đi xa, sau một lúc thì không còn bóng dáng. Sau lần này mấy người kia còn sống hay không mới là chuyện. Vô vô tay Xuân Đức nói:

" Đã giải quyết xong, có thời gian rảnh hai ba con đi uống chút rượu đi."

Nói xong hắn liền mang Trương Thành rời đi, để lại một đám người đứng ở đó ngay ra như phỗng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 620: Chuyện Đây Là Thật Sao?

Bên trong một căn nhà trúc ở trên một đỉnh núi gần phủ thành chủ. Xuân Đức cùng Trương Thành lúc này đang ngồi đối diện nhau, trên bàn có bình rượu cùng một ít linh quả làm mồi.

" Chuyện kia cha đã nói cho mẹ con biết rồi. " Trương Thành vừa uống xong một chén rượu nói.

Xuân Đức nghe thế hỏi lại:

" Chuyện gì vậy? "

Trương Thành nói:

" Thì chuyện con không phải con trai thân sinh của chúng ta. "

Xuân Đức ồ lên nói:

" Thảo nào hôm nay thấy mẹ là lạ, thế lúc đó mẹ có phản ứng gì lớn không? "

Trương Thành lắc đầu:

" Không có, chỉ là khẽ gật đầu mà thôi. "

Xuân Đức nhớ tới cái gì vội nói:

" Hắc hắc. Lão ba, ta báo cho người một tin vui muốn nghe không? "

Trương Thành gật đầu nói:

" Nói nghe một chút là cái gì tin vui? "

Xuân Đức uống cạn chén rượu nói:

" Thì là về thằng ba đó. Cách đây không lâu con đã giúp nó có được thân thể rồi, bây giờ nó đang ở một cái thế lực tên là Thiên Âm Tông tu luyện. Một cái thế lực nhị tinh đỉnh cấp đấy. Hắc hắc. Cha mẹ có muốn đi xem em nó một chút không hay là muốn con đưa em nó về nhà. "

Trương Thành trên mặt hiện lên vẻ vui mừng hỏi:

" Chuyện này là thật sao? "

Xuân Đức dơ ngón tay cái nói:

" Con mà thèm lừa ba sao, thật hơn vàng chín số bốn luôn. "

Trương Thành cũng không phải là nghi ngờ gì Xuân Đức mà là vui quá theo bản năng hỏi lại một câu thôi. Sau một lúc hấn tâm tình mới bình ổn lại nhìn Xuân Đức hỏi:

" Ngoài việc này ra con hẳn còn có việc gì muốn nói chứ. "

Xuân Đức gật đầu sau đó thở ra một hơi nói:

" Cách nơi đây một đoạn khoảng 4-5 ngày truyền tống con mới tìm được một địa phương thích hợp hơn để dừng chân. Nơi kia giàu tài nguyên hơn cũng không có nhiều dị thú nguy hiểm như ở bên ngoài, có điều nơi đó tứ phía là địch nên gia đình chúng ta không nên tới. Lần này con sẽ mang đi toàn bộ tinh anh, chỉ để lại lực lượng vừa đủ thủ hộ nơi này. Vì thế ba thử hỏi ý mẹ xem, xem mẹ có đồng ý làm Phó Điện Chủ quản lý nơi đây không? "

Trương Thành lúc này trên mặt không có cái gì ngạc nhiên mà hiện lên sự trầm ổn đến lạ thường. Hất một tay gõ bàn ánh mắt thì chăm chú nhìn vào chén rượu, sau một lúc mới nói:

" Việc này cũng không cần bàn với mẹ con làm gì. Nếu bà ấy không làm thì ta làm dù sao ta cũng không muốn thấy người khác làm. Ngoài hai chuyện đó ra thì còn chuyện gì nữa không? "

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Hết rồi, chỉ có hai việc như vậy."

Trương Thành nghe thế thì cười nói:

" Đã không còn việc gì thì hai chúng ta uống. Không biết đã bao nhiêu năm rồi hai cha con chưa từng uống với nhau. "

Xuân Đức cũng cười nói:

" Vậy thì uống, hôm nay chúng ta uống cho say."

Một ngày mới bắt đầu ở Thiên Âm Tông.

Khi còn đang luyện kiếm cùng với Hương Hương thì Trương Tam Thiểu bỗng nhiên đơ ra, do quá bất ngờ Hương Hương chút nữa là không khống chế được kiếm đâm cho Trương Tam Thiểu một kiếm.

Nàng nghi hoặc nhìn Trương Tam Thiểu hỏi:

" Sư đệ làm sao? Tự dưng lại đứng ngây ra như vậy? "

Trương Tam Thiểu sau một lúc ngây ngốc thì vui vẻ nói:

" Đại ca liên lạc với ta, huynh ấy nói có thể về nhà rồi. Đại cũng cũng vừa ở nhà. Ta đi qua xin phép ba vị sư tôn đã, sư tử có muốn đi cùng không? "

Hương Hương nghe thế thì kinh ngạc, vì cũng rất lâu rồi cũng không có nghe đến Trương Tam Thiểu nhắc tới đại ca. Nàng gật đầu nói:

" Được, sư tử cũng muốn xem Ác Ma Điện là như thế nào! "

Sau đó hai người cùng nhau đi tới nơi bệ quan của ba vị sư phụ cũng là lão tổ của Thiên Âm Tông. Vì là đệ tử chân truyền nên Trương Tam Thiểu cùng Hương Hương đơn giản đi qua mấy nơi có người trông coi gặp được ba vị lão tổ. Sau khi nói ra yêu cầu của mình thì Trương Tam Thiểu chờ đợi câu trả lời mấy vị sư phụ.

Ông lão họ Vương nói:

" Như vậy đi, lần này ba chúng ta cũng đi cùng con. Dù sao truyền tông trận bên kia cũng đã được xây dựng hoàn tất thời gian đi lại cũng không tốn là bao. Chúng ta cũng muốn kiến thức một chút Ác Ma Điện là thế nào, tiện thể gặp gia đình của con."

Trương Tam Thiểu nghe vậy thì vỗ tay khen hay nói:

" Được vậy thì tốt quá, đã vậy chúng ta cùng đi nào. Nếu thấy mấy vị sư phụ thì cha mẹ ta hẳn sẽ rất thích."

Ba ông bà lão cũng không nói gì mà chỉ gật nhẹ đầu cười hiền hòa nhìn hẳn. Tuy đã có quyết định nhưng bọn họ vẫn không có ngay lập tức khởi hành mà còn ở lại chuẩn bị một ít quà biếu. Vì thế việc này lại đến tai Tông Chủ Thiên Thừa Phong cùng với hai anh em nhà họ Lộ.

Sau đại hội 100 năm, tông môn bây giờ cũng không có việc gì trọng đại mấy vị quyền cao chức trọng đều đi bế quan, mọi sự vụ đều là người dưới làm vì vậy khi ba người này biết tin liền mặt dày tới xin đi cùng. Đã thế mỗi người còn mang theo một vài tên đệ tử để kiến thức một chút thế giới bên ngoài. Đội ngũ thoát chốc đã lên đến 15 người.

Ngày hôm sau.

Tất cả mười lăm người đi vào bên trong một gian mật thất có bố trí truyền tống trận đi thông tới Ác Ma Thành số 3. Sau khi được ba vị lão tổ dùng năng lượng bao bọc bảo vệ mỗi người thì bọn họ mới bước vào bên trong truyền tống trận.

Quang mang lập lóa mấy cái 15 người đã tiêu thất vô ảnh vô tung. Do quãng đường truyền tống rất dài nên muốn đi đến ác ma điện cũng cần một khoảng thời gian.

Xuân Đức sau khi làm xong mấy việc vặt ở gia tộc thì lại quay về Ác Ma Thành số 1 nhìn xem công cuộc di dân đến Vùng Đất Bị Quên Lãng như thế nào.

Trong mấy ngày ngắn ngủi thì tất cả những bộ hạ có năng lực cùng thành viên tinh anh đã được trên đường đưa tới trụ sở mới. Có điều muốn tới nơi kia cũng cần bốn năm ngày. Ở nơi đây chỉ còn có mấy người là Xuân Đức, Dương Vân Ly, Lệ Khiết. Đại Bạch, Tuyết Anh cùng Tà Long cũng đã truyền tống đi. Bên kia có Bóng Ảnh trấn thủ Xuân Đức cũng an tâm.

Quay đi quản lại một tí lại hết một ngày. Xuân Đức vất vả lắm mới có thời gian chạy tới nhìn xem cái đại hình tụ lôi trận ra sao, trong mấy ngày

ngắn ngủi này không ngờ Mai Anh thánh nữ lại bắt thêm được 300 người những người này đều là tò mò mà tới nơi này.

Bảo vật thì chưa thấy đâu mà hậu quả thì thấy rồi. Bị người ta bắt làm nô lệ làm việc từ sáng tới tối. Mai Anh rất có thiên phú trong việc kiểm soát cùng dùng người, tiến độ xây dựng rất nhanh. Nếu cứ theo tốc độ thế này thì chỉ cần không tới 2 ngày nữa thì đại hình tự lôi trận sẽ hoàn thành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 621: Thiên Tuyệt

Mọi việc đầu vào đây lúc này Xuân Đức mới đi thăm hai người Thiên Tuyệt cùng Tử Uyên. Nghe Tuyệt Anh nói từ khi hấn rời đi thì hai cô nàng này bắt đầu đóng cửa tu luyện không gặp người ngoài. Lần này bé quan các nàng đều dùng phòng thời gian gia tốc để tu luyện nên tuy chỉ có vài tháng nhưng đối với các nàng không biết đã trôi qua bao nhiêu năm rồi. Cái kiểu tu luyện thời gian dài như vậy dễ khiến người ta lâm vào tình trạng điên loạn lắm.

Không qua bao lâu Xuân Đức đã đứng bên ngoài phòng tu luyện của hai người, cảm nhận một chút Xuân Đức liền phát hiện hai người này đang đến tình trạng đột phá, còn có thành công hay không thì do số mệnh. Nhưng Xuân Đức tin rằng người đã thức tỉnh hệ trị liệu thì ắt hẳn vận may sẽ không thấp.

Thở ra một hơi Xuân Đức quay lại bên trong không gian vong linh tầng 1.

Bên trong không gian vong linh tầng 1.

Vừa vào bên trong thì hấn liền thấy Vô Địch đang sửa chữa bộ thân thể trước đây. Xuân Đức đi lại gần hỏi:

" Làm sao vậy? Bộ thân thể này hư rồi à."

Vô Địch đáp:

" Không có, là ta đúng hạn bảo trì nó mà thôi. Việc ở bên ngoài xong rồi à? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Tạm ổn, hai ngày nữa là mọi thứ hoàn tất có thể cho mấy con bé kia tiến hành độ kiếp rồi. Mà thôi mi làm gì thì làm đi, ta đi ngủ đây mệt quá. Mấy ngày này chạy đông chạy tây suốt."

Sau đó không đợi cho Vô Địch có ý kiến Xuân Đức liền tiến nhập vào bên trong lâu đài sinh mệnh tìm một phòng rồi nằm ngủ.

Sau khi Xuân Đức tiến vào bên trong vong linh được một ngày thì ở Ác Ma Thành số 3 đón nhận 15 vị khách nhân tới từ Thiên Âm Tông.

Ở một truyền tống trận xây dựng cách đây không bao lâu ngay bên thành chủ phủ lúc này quang mang đại phóng. Từ bên trong hiện ra mười mấy bóng người, đi đầu là ba ông bà lão mặt mũi hiền lành, theo phía sau là đám hậu bối. Vừa bước ra khỏi truyền tống trận thì đã thấy ở cách đó không xa có mấy chục người đang đứng chờ.

Vì cũng đã được thông báo từ trước nên hai bên sau giây phút lạ lẫm thì liền tiến lại gần chào hỏi, do ba vị lão tổ Thiên Âm Tông là cường giả nửa bước Tinh Vương Cảnh nên đám mọi người bên gia đình Trương Đức đều rất khách khí với bọn họ. Còn về phần Trương Đức thì có chút xấu hổ.

Mấy người khác bên trong gia đình còn dễ chấp nhận hấn nhưng mà con bé Kiều Kiều nhất quyết không nhận hấn làm tam ca. Cha mẹ khuyên bảo làm sao cũng không chịu gọi hấn một tiếng ca ca, mãi sau lấy Xuân Đức ra uy hiếp thì nàng mới nghe lời.

Đi trên đường đi ba vị lão tổ đánh giá nơi đây thì không khỏi vô cùng kinh ngạc, ông lão họ Vương cảm khái nói:

" Quý điện cũng là chịu bỏ ra tiền vốn, vậy mà mỗi tác thổ địa nơi đây đều có cấm chế gia trì dày đặc, trận pháp các loại, người bố trí ra những trận pháp cấm chế này quả thực vô cùng cao minh, không biết lão hủ có hay không có duyên gặp mặt người kia một lần. "

Đang đi cùng với ba vị lão tổ chính là gia chủ ngày trước Trương Thành, nghe ông lão họ Vương nói vậy thì khách khí đáp:

" Tiên bối quả là có một đôi tuệ nhãn vừa nhìn đã thấy, người bày ra trận pháp cùng cấm chế nơi đây là một vị Đại Tông Sư tên là Đại Bạch nhưng đáng tiếc vị Đại Bạch tiên bối kia đã không còn ở Ác Ma Điện nơi này nữa mà đã đi tới chủ điện rồi."

Wang lao nghe thế thì không khỏi kinh ngạc nói:

" Thế không biết đại ca của tiểu Trương còn tại không? "

Trương Thành lắc đầu nói:

" Thú thực với tiên bối là ta cũng không rõ ràng hành tung đứa con kia lắm. Nhưng mà mấy ngày trước nó có nói sẽ tới chơi khi mà em nó về. Trước tiên tiên bối cứ ở lại bên này với gia đình vẫn bồi một thời gian. "

Trong khi Trương Thành cùng mấy vị lão tổ Thiên Âm Tông nói chuyện thì ở phía sau Trương Đức đang lần lượt giới thiệu những người đi cùng với mẹ hắn. Giới thiệu tới ai thì người đó cũng lễ phép tiến lên chào hỏi rất chi là phải phép.

Không qua bao lâu thì đoàn người đã tiến vào nơi tiếp khách của phủ thành chủ, nơi này đã chuẩn bị sẵn yến tiệc. Tham gia cũng chỉ là một ít

thành viên nòng cốt trong gia tộc mà thôi ngoài ra không có người ngoài.

Mọi chuyện đều nước chảy thành sông, hai bên vốn đã có giao tình nên lúc nói chuyện cũng thoải mái hơn rất nhiều. Sau khi hỏi thăm lẫn nhau thì bắt đầu nói tới tình hình hiện nay của hai thế lực, rồi sau đó bàn về dự định tương lai hỗ trợ lẫn nhau như thế nào. Việc này là được bàn bạc bởi mấy người lớn.

Còn đám người trẻ tuổi thì lại có đam mê khác, có lẽ vì tuổi đời còn trẻ nên việc nhìn thấy gái xinh là xúm lại hỏi thăm cũng không phải là điều gì đáng ngạc nhiên, có người này người nọ, có kẻ sau khi uống vài ly bắt đầu kể ra chiến tích của bản thân, rồi thế lực gia tộc phía sau. Có người lại nói về ước mơ sau này. Nhưng chung quy một điều sau ngày hôm nay thì bọn họ đều sẽ biến thành bạn của nhau.

Còn bạn này là bạn dùng được hay là rác trôi sông thì sau này mới biết được. Bữa tiệc tới nửa đêm thì dừng lại. Khách nhân thì đường người hầu mang đến nơi nghỉ ngơi xa hoa nhất. Mọi người đi về trong vui vẻ.

Bên trong không gian vong linh tầng 1.

Sau một thời gian dài nằm ngủ lấy lại sức khỏe thì Xuân Đức cuối cùng cũng tỉnh lại. Việc đầu tiên hắn làm khi tỉnh lại chính là kiểm cái gì bỏ bụng. Bụng hắn lúc này đang kêu rột rột. Sau khi làm vệ sinh cá nhân xong hắn liền đi ra ngoài đi tới Ác Ma Thành số 3. Nơi đó có đồ ăn đang đợi hắn.

Chỉ qua một lần truyền tống thì Xuân Đức đã xuất hiện bên trong thành chủ phủ, một đường đi thông suốt hắn nhanh chân đi tới nhà của mình. Vừa về tới nhà thì Xuân Đức liền thấy một màn đau răng.

Chỉ thấy con bé Kiền Kiền đang quỳn đám cước đá thắg tam đệ, mà thắg tam đệ của hắ quả thực yếu đuối quá trời rõ ràng bị đắg mà không đám phản kháng, cứ để bị ă đòan.

" Hai đứa đàng vận đòg buổi sáng à, tình cảm nhỉ. "

Nghe đượ giọng nói này thì hai người đòg thời ngắg đầu lên nhìn, sau đó cả hai cùng hô:

" Tam ca."

Kiền Kiền nhìn xuống tên thanh niên đàng bị nằg đè trên mặt đất đắg cho mấy phát, vừa đắg vừa nói:

" Đó là tam ca của ta không phải của người thắg yếu đuối. Hôm qua có mẹ ta nhắ đủ rồi, hôm nay lại còn muốn làm anh ta. Nằm mơ."

Bóp bóp bóp

Xuân Đức khoe miệng co giậ mấy lần, hắ có chút không biết làm sao hỏi:

" Mẹ đâu rồi hai đứa? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 622: Tam Tuyệt Độ Kiếp

Lúc này đây từ một căn phòng ở gần đó đi ra mấy cô gái, thấy cảnh Kiều Kiều đang đê Trương Tam Thiều ra mà đánh thì không khỏi che miệng lại. Một người mỹ phụ đoan chính bước lại gần hỏi:

" Xuân Đức con tới rồi à. Mà tiểu Kiều với tiểu Tam hai đứa đang làm gì vậy còn không nhanh đứng lên."

Xuân Đức nói:

" Mẹ cứ kệ hai đứa bọn nó đi, hoạt động gân cốt buổi sáng rất tốt cho sức khỏe. phải rồi phòng bếp còn gì ăn không mẹ? Con đói muốn chết mấy ngày chưa ăn gì. "

Mỹ phụ cung chiêu nói:

" Mẹ đã chuẩn bị từ trước rồi, đang chờ con tới đây. Được rồi mấy đứa nhanh đi vào ăn cơm. Khách nhân còn đang đợi."

Hai người Kiều Kiều cùng Trương Đức khi nhìn thấy mỹ phụ thì nhanh chóng đứng dậy, đi ra phía sau Xuân Đức. Xuân Đức nghe mỹ phụ nói thì gật đầu sau đó tất cả mọi người đi theo mỹ phụ vào trong nhà chính.

Khi đi vào bên trong thì nơi đây đã chuẩn bị đầy đủ mọi thứ, mà nhìn giống như một buổi đại tiệc vậy chẳng giống ăn sáng chút gì cả. Trong này cũng chỉ có hai mươi mấy người, đa phần đều là thanh thiếu niên. Còn lại một ít là mấy lão già cùng nha hoàn đứng xung quanh.

Xuân Đức vừa vào trong thì liền thấy người quen, hấn bỏ qua mọi người nhanh chân đi lại bên cạnh lão ba hấn ngồi xuống. Đám thanh thiếu niên thấy thế thì rất nhiều người kinh ngạc nhưng có người cũng đã biết chút gì đó mà nói nhỏ với mấy người bên cạnh.

" Ba vị đã lâu không gặp. "

Mấy vị lão tổ Thiên Âm Tông thoáng sững sốt một chút sau đó thì chợt hiểu ra chấp tay cười nói:

" Đạo hữu đã lâu không gặp, hôm nay mới được thấy chân thân. Không biết vị Bóng Ảnh hộ pháp đạo hữu kia có tới không? "

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Không có. Tên kia có việc phải làm rồi. Mấy vị mang đệ đệ của ta về thăm gia đình vậy mà ta lại không tới sớm đón tiếp quả là có chút thất lễ mong mấy vị bỏ quá cho."

Lão Vương cười nói:

" Nào dám trách tội gì đâu. Đạo hữu trăm công ngàn việc có thời gian tới nhìn chúng ta cũng đã là vinh hạnh."

Hai người còn lại cũng là phụ họa nói theo:

" Đại ca nói đúng lắm, đạo hữu ngàn lần chớ tự trách bản thân."

Ở phía bên dưới Hương Hương đang ngồi bên cạnh Trương Tam Thiểu thấy có một thiếu niên đi lên trên ngồi cùng với mấy vị lão tổ thì tò mò đánh giá một hồi sau đó hỏi Trương Tam Thiểu:

" Kia là ca ca của sư đệ sao. Nhìn quả thực có chút quá trẻ đi."

Trương Đức gật đầu đáp:

" Ừm, đó là ca ca của đệ, sư tỷ thấy ca ca đệ thế nào có phải rất đẹp trai. Còn về tuổi tác thì ca ca vẫn còn trẻ mà, cũng chỉ tu luyện chưa tới hai trăm năm mà thôi. "

Thấy hai người còn muốn nói chuyện nữa thì bên cạnh Lộ Phù Dung thoáng nhắc nhở:

" Không nên ồn ào nhanh dùng cơm đi. Tí nữa còn phải tiếp tục luyện tập, ngày hôm qua mấy đứa các ngươi đã không tu luyện rồi, hôm nay không thể tiếp tục làm biếng."

Nàng nhắc nhở hai đồ đệ của mình nhưng thực ra cũng là nhắc nhở những người khác, vì thế mọi người không còn ồn ào nữa mà bắt đầu dùng bữa sáng. (Còn nhỏ là phải nghe lời người lớn).

Rất nhanh đã xong bữa sáng. Tất cả mọi người đều rời đi luyện tập, mấy người Xuân Đức, ba vị lão tổ Thiên Âm Tông, Tông Chủ Thiên Thừa Phong cùng với cha mẹ nuôi Xuân Đức thì đi tới một gian phòng khác nói chuyện.

Vì Xuân Đức còn bận chuyện nên chỉ nói một chút rồi chuẩn bị rời đi. Thấy Xuân Đức chưa ngồi nóng ghế thì đã định rời đi, Tông Chủ Thiên Âm Tông, Thiên Thừa Phong hỏi:

" Tiên bối sao không ở lại nói chuyện với mọi người thêm một chút thời gian, vẫn bối vẫn còn mấy vấn đề muốn thỉnh giáo."

Xuân Đức đặt chén trà xuống nói:

" Cũng không phải là ta không muốn nán lại cùng mọi người đàm luận, chẳng qua là Ác Ma Điện chúng ta có người chuẩn bị độ kiếp bước vào

Tinh Vương Cảnh nên ta cần phải đi ra bên ngoài chủ trì đại cục. Dù sao bước vào Tinh Vương Cảnh cũng là một chuyện lớn nên không thể qua loa đại khái."

Nghe Xuân Đức nói vậy thì người ở bên trong phòng nhất thời sửng sốt. Lại có người chuẩn bị bước vào Tinh Vương Cảnh. Sau khi lấy lại bình tĩnh thì ông lão họ Vương liền nói:

"Đạo hữu có thể hay không cho chúng ta đi qua quan sát một lần, ngày sau cũng có tiền vốn lúc độ cử kiếp."

Xuân Đức suy nghĩ một chút gật đầu nói:

"Cũng được nhưng chỉ là 4 người chúng ta thôi, những người khác tu vi quá thấp chỉ có thể đứng từ Ác Ma Thành quan sát. Bằng không nếu có họa kiếp tâm ma âm thì có muốn cứu cũng cứu không nổi."

Ba vị lão tổ nghe vậy thì gật đầu, thần sắc nghiêm túc. Thiên Thừa Phong cùng cha mẹ nuôi của Xuân Đức thì sắc mặt có chút mất mát nhưng họ cũng biết cái gì là họa kiếp. Đừng nói là họa kiếp chỉ là một tiểu kiếp bình thường của tu sĩ nữa bước Tinh Vương Cảnh bọn họ cũng không chịu nổi.

[Định nghĩa về kiếp nạn theo phật giáo:
<https://thuvienhoasen.org/a7304/37-kiem-la-gi>]

Ngày hôm nay tất cả 4 thành trì của Ác Ma Điện đều cấm người ra vào, tất cả các đội săn bắt hái lượm đều quay về bên trong thành. Siêu cấp thủ hộ trận pháp của Ác Ma Điện cũng được khởi động.

Lúc này đây Xuân Đức cùng với ba vị lão tổ Thiên Âm Tông đang đứng trên một cái đỉnh núi cao vút phóng tầm mắt ra xa nhìn toàn bộ trận pháp tụ lôi trận. Trận pháp có hình dạng bát quái trận đồ, phương viên hơn 1 vạn dặm, trận pháp tuy chưa khởi động nhưng mà bên trên đã sáng lấp lánh phù văn tối nghĩa. Thấy cảnh tượng này thì bà lão bên cạnh than thở:

" Thủ bút thật lớn Ác Ma Điện quả thực gia đại nghiệp đại, một trận pháp như thế này mà chỉ mất chưa tới một tuần liền hoàn thành. "

Xuân Đức chỉ mỉm cười mà không nói gì thêm. Hắn bây giờ đang chờ tới giờ hoàng đạo, khi nào tới liền cho hai tiểu nha đầu Lan Lan cùng Vũ Y độ kiếp trước. Đây cũng không phải là đoán mò mà là Xuân Đức cùng Vô Địch phải nhìn đầu bỏ ra 3 điểm năng lượng cấp cao tính cho mấy con bé kia một quẻ. Nếu không đã tính toán từ trước thì đời nào Xuân Đức dám để hai đứa em độ kiếp cùng một chỗ.

Thời gian thấm thoát đi qua từng phút từng giờ. Rất nhanh đã tới thời điểm quan trọng, Xuân Đức mang ra Lan Lan cùng Vũ Y. Hai cô gái xinh đẹp như hoa hồng ngay lập tức xuất hiện trước mặt hắn, vừa xuất hiện Vũ Y liền ôm lấy hắn như con gấu.

Xuân Đức ký đầu nàng một cái tức giận nói:

" Còn đùa, ca ca thì lo muốn chết muội còn ở đó mà đùa cho được. Nhanh theo kế hoạch từ trước mà làm, đây là thời điểm quan trọng không được giỡn."

Vũ Y nghe vậy thì hôn vào má hắn một cái sau đó đứng xuống trang nghiêm nói:

" Vâng thưa củ cải trắng ca ca, bọn muội hứa sẽ làm đúng theo yêu cầu. Xin củ cải ca ca yên tâm.Hì hì"

Xuân Đức lại cốc vào đầu Vũ Y một cái thật đau nói:

“ Còn đùa, nhanh đi đi tiểu quý.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 623: Tam Tuyệt Độ Kiếp (Tt)

tĐợi cho hai cô nàng vào bên trong trận pháp thì Xuân Đức cũng ra hiệu cho ba vị lão tổ Thiên Âm Tông đồng loạt cùng hấn bắt đầu thúc giục đại trận. Do đại trận rất lớn nên phải khởi động từ trước bằng không lúc thiên kiếp rơi xuống đã muộn. Bên cạnh Xuân Đức lúc này còn có thêm hai trợ thủ đó là A Ngọc cùng A Khờ.

Trận pháp vừa khởi động thì một lực hút khủng bố điên cuồng hấp thu năng lượng bên trong cơ thể từng người bổ sung vào bên trong trận pháp, sau khi hấp thu đủ 8 thành thì đại hình tụ lõi trận mới vận chuyển.

Vô số phù văn kì ảo toát ra quang mang vạn dặm, biến cả một mảnh thiên địa nhuộm thành màu xanh của lá cây. Cùng lúc đó hai người Lan Lan và Vũ Y cũng để lộ ra tu vi của mình, ngay lập tức thiên địa đều dị động.

Trên cao từng đám mây màu đỏ không biết từ nơi nào bay đến hội tụ ngay trên đại hình tụ lõi trận. Không qua bao lâu phương viên mấy hơn vạn dặm đã bị mây màu đỏ bao phủ toàn bộ, bầu không khí lúc này vô cùng nặng nề, gió ngừng thổi, tuyết ngừng rơi thiên địa vang lên từng đợt tích diệt ma âm.

Trên trời đã vậy trên mặt đất cũng không khá gì hơn, vô số loại dị chủng sinh vật từ khắp mọi góc ngách chạy ra hướng tới nơi đây, số lượng bọn chúng rất đông, bọn chúng chạy mà đến ngay cả Ác Ma Thành cũng run nhè nhẹ.

Xuân Đức thấy thế thì thầm mắng một câu:

" Độ thiên kiếp thì cũng thôi đặng này lại cả địa tai kéo nữa. Có hay không muốn làm khó người như vậy. Hai con bé kia làm gì mà khiến trời đất phẫn nộ tới mức này. May mà ta còn có chuẩn bị bằng không thì tiêu tủng rồi."

Tâm niệm vừa động thì bé Heo cùng tiểu Thất đều đi ra. Nhìn hai đứa em Xuân Đức nói:

" Bọn muội lo đám dị thú kia nghe chưa, không để con nào tới gần. Không nên để bọn nó quấy rầy Lan Lan cùng Vũ Y độ kiếp. "

Tiểu Thất vỗ ngực cam đoan:

" Củ cải ca ca yên tâm. Nếu mà để bọn nó phá hư hai người Vũ Y cùng Lan Lan độ kiếp thì bọn muội cũng đâm đầu vào gỏi chết đi là vừa."

Xuân Đức gật đầu không nói gì thêm. Hai người Heo Con cùng Tiểu Thất cũng không tiếp tục dông dài mà là đi làm công việc của bản thân.

Đợi hai người đi rồi Xuân Đức còn chưa an tâm, liền triệu hồi ra quân đoàn ma lang. Dưới sự lãnh đạo của tiểu bur cùng hai mấy đầu ma lang vương khác quân đoàn ma lang hàng ngàn triệu con như một đám mây đen lao về đám dị thú đang chạy về nơi đây.

Thấy vẫn chưa đủ hấn còn tiêu hao thêm 1/3 pháp lực mở ra một cánh cửa không gian vô cùng rộng lớn để cho Mẫu Thụ(Hắc Âm Ma Thụ.) đi ra. Vô số cành cây như xúc tua mọc dài ra ra nhanh chóng tạo thành thế phòng ngự xung quanh đại hình trận pháp.

Đang ở ba mắt phụ của trận pháp mấy vị lão tổ thấy Xuân Đức liên tục thi triển thủ đoạn thì cũng âm thầm chặt lưỡi. Thầm nghĩ quả là cao nhân có khác.

Sau 30 phút thì đợt thứ nhất thiên kiếp giáng xuống. Trên bầu trời hiện ra vô số quả cầu sét màu đỏ to lớn, sau đó rất nhanh từng quả cầu sét biến hóa thành dạng một con hung thú nhào xuống phía bên dưới đánh về hai người Lan Lan cùng Vũ Y.

Ngay lúc này từ bên trong trận pháp đi ra một con rùa màu lục bích, cao 200 mét to lớn như một hòn đảo, nó cũng không phải là thực thể mà là được cấu tạo từ phù văn mà thành. Con rùa lớn không có công kích lại thiên binh thiên tướng làm từ sét kia mà là che chắn trên đầu hai người Lan Lan cùng Vũ Y,

Ầm ầm... ầm ầm... ùng ùng

Như mưa dày đặc công kích lên mai con rùa, cứ mỗi lần công kích qua đi thì con rùa lại ảm đạm đi một chút nhưng có điều ngay sau đó lại sáng lên rực rỡ. Cùng với đó là mấy người Xuân Đức cũng bị rút đi pháp lực nhanh hơn rất nhiều.

Từng thiên binh thiên tướng đánh lên mai con rùa lớn một lần sau đó liền vỡ nát biến thành một mảnh tia sét màu đỏ bắn ra tán loạn, ngay lập tức liền bị trận pháp bên dưới hấp thu truyền về Tụ Lôi Bảo Châu.

Công kích từ thiên kiếp thì liên miên bất tuyệt có điều với cường độ như thế này thì Xuân Đức có thể dễ dàng ứng đối. Quả nhiên thiên địa vô tình, khi thấy không làm gì được xác con rùa thì bắt đầu đổi chiêu mới ác liệt hơn.

Từ sâu nhất bên trong tầng trời một cỗ uy áp mạnh mẽ khiến cho mặt tuyết cũng phải ép xuống sinh ra. Một cảm giác như tận thế tiến đến bao trùm trong lòng tất cả mọi người. Xuân Đức nhìn lên trời thì thấy một cự nhân xuất hiện, toàn thân tia sét quán quanh. Từ trong miệng nó phát ra

những âm thanh tối nghĩa. Cảm giác giống như nó đang phán quyết ai có quyền sống hay được chết vậy.

Trong tay nó cầm một cái roi điện phát ra lói quang lập lòe, chỉ thấy nó vung roi quật thẳng xuống bên dưới một cái, một ánh chớp to lớn dài hàng triệu dặm xuất hiện đánh xuống, cả bầu trời lúc này mọi thứ như phai nhòa chỉ còn lại mình tia sét kia.

Cùng lúc này cơn rùa lớn hóa thành vô số phù văn tan biến, đại trận chuyển đổi hình thái. Một cái hư ảo búp sen hiện lên, quang mang hồng sắc phát ra nhàn nhạt cùng với đó là tiếng tụng kinh vang lên khắp cả đất trời.

Đùng... ùng... ùng

Tia sét ngang trời kia đánh thẳng lên búp sen, búp sen rách tả tơi biến thành đầy trời phù văn bay tán loạn, giản nở không khí đột ngột tạo thành những âm thanh đinh tai nhức óc cùng một cỗ phong bạo thổi quét bốn phía.

Không đợi cho cự nhân kia tiếp tục đánh xuống Xuân Đức lúc này động. Giao lại quyền khống chế trận pháp cho A Ngọc, Xuân Đức hóa thành một đạo ánh sáng bay thẳng đến nơi cự nhân sét kia. Cự nhân cũng phát hiện ra Xuân Đức nó quay lại liên tiếp vung roi điện trong tay.

Tùng đạo tia sét kinh khủng đánh thẳng lên người Xuân Đức, tốc độ tia sét rất nhanh thêm vào đó nó còn có năng lực truy đuổi nên Xuân Đức chỉ có thể ngạnh kháng, trên người Xuân Đức lúc này xuất hiện hai quang thuẫn đan xen nhau, một vàng một đỏ, vàng là của Phong Phong(Hấp huyết đại lung), màu đỏ là của Hồng Hồng(Sinh mệnh dật truyền.)

Tùng đạo tia sét đánh lên người hắn chỉ làm cho hắn chậm lại bước chân mà thôi, ngoài ra không có tác động gì với hắn cả. Khi Xuân Đức lại gần

con cự nhân thì con cự nhân sét kia há một, một đạo cực quang màu đỏ bắn ra từ mồm nó chiếu thẳng lên người Xuân Đức.

Hai vòng phòng hộ của Xuân Đức trong giây lát tan biến, Xuân Đức cả người bị đốt cháy đen, tóc tai biến mất. Nhìn thấy mà thương.

Xuân Đức lúc này cảm đã cảm thấy đau, hấn gầm lên:

" Cmm, người mà bị ta bắt được thì tới số rồi con ạ."

Cùng lúc đó Xuân Đức tung ra một cái khốn thần tác mà Vô Địch đưa cho. Khốn thần tác chính là chế tác từ tinh hoa hắc ám lấy huyết làm dẫn diệu dụng vô cùng. Tuy lôi điện khác hắc ám nhưng mà đôi khi cũng không phải vậy.

Chỉ thấy...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 624: Bị Người Đánh Lén

Chỉ thấy từ trong tay Xuân Đức bay ra 1 đạo ám quang(ánh sáng màu xám) bắn thẳng tới cự nhân, cự nhân rất ngu nó không có né tránh mà cứ để mặc hắc mang bắn lên trên người nó. Chỉ thấy hắc mang như con độc xà màu đen chui thẳng vào bên trong con cự nhân, cự nhân đang cả người phát ra lam quang lòe lòe điên cuồng công kích Xuân Đức bỗng nhiên dừng lại sau đó cả người phát ra hắc quang đại thịnh.

Xuân Đức thấy cảnh này thì vui mừng, biết đã thành công liền thu vào bên trong không gian vong linh cho Vô Địch xử lý. Cũng ngay lúc hấn vừa thu con cự nhân kia vào bên trong thì bầu trời bỗng dựng nổ tung cứ như là ông trời đang hét vậ, 12 đạo tia sét màu vàng bắn thẳng lên người Xuân Đức, Xuân Đức không kịp đề phòng, cũng chưa kịp làm ra phòng ngự liền bị bắn trúng.

A a a a a

Một tiếng kêu thê lương vang lên, Xuân Đức như cái bao tải rách rơi xuống mặt đất" Bạch" Xuân Đức rớt lên trên mặt tuyết tạo thành một cái hố hình người. Khi hấn vừa rơi xuống thì lại có 18 đạo kim lôi bắn xuống.

Có điều lần này kim lôi bắn xuống bị lực lượng đại trận hấp dẫn đánh thẳng lên búp sen. Búp sen bị trong kích này ngay lập tức tiêu tán 1/3, quang mang mờ nhạt. Xuân Đức sau một lúc mới mò ra khỏi hố băng, cả người hấn cháy khét lung tung, phân nửa khuôn mặt cũng bị biến mất một

tay cùng hai chân cũng bị mười hai đạo kim sắc kia đánh cho tan thành cát bụi. Trên người còn có 5 cái lỗ máu nhìn thấu ra phía sau.

Nằm thở lấy hơi một chút thân thể Xuân Đức lại mọc lại như lúc ban đầu, có điều nhìn thần sắc của hắn rất không tốt. Xuân Đức ngồi dậy sờ sờ bên ngực phải nói:

" Quả thực rất đau. Chỉ một lần công kích mà khiến ta tí nữa thì tàn phế quả thực mạnh đến không hợp thói thường."

Àm âm... âm âm.

Từng trùn sét màu vàng kim đánh thẳng xuống bên dưới, đánh lên búp sen hư ảnh, chỉ qua ba lượt búp sen kia chỉ còn lại một ít. Xuân Đức lúc này ngay lập tức mang cực năng lượng sống bỏ vào bên trong mắt trận(Con quái vật lông đỏ.)

Khi Xuân Đức vừa bỏ nữ nhân kia vào bên trong mắt trận thì lấy mắt thường cũng có thể thấy bốn nguyên lực lượng của nàng ra đang bị rút đi. Cô nàng này bây giờ cũng không còn vẻ cao lãnh như trước kia, bây giờ nàng giống như một cái xác không hồn, tùy ý Xuân Đức muốn làm gì cũng được.

Có được năng lượng bổ sung búp sen nở rộ ra biến thành một bông hoa sen khổng lồ. Hoa sen quay tròn với tốc độ cực nhanh tạo thành một cái vòng xoáy cực lớn hút tất cả kim sắc lôi điện vào bên trong.

Cùng lúc đó Tụ Lôi Bảo Châu cũng điên cuồng sáng lên hấp thu kim sắc lôi điện vào bên trong, ông trời giống như thực tức giận vậy, chỉ thấy bên trên đỉnh đầu cả một trời mây dày đặc bỗng nhiên tách ra. Một thác lửa đổ xuống, bên trong thác lửa kia chính là vô vàn những ngọn lửa bé nhỏ tạo thành.

Xuân Đức thấy cảnh này thì sắc mặt trong thoáng chốc tái mét, đại trận của hắn lấy một lúc, gặp phải loại chí dương chí cường hỏa diễm này thì sẽ chẳng mấy chốc bị phá nát. Đến lúc đó hai đứa em của hắn thì nguy hiểm rồi. Không ngờ để hai người cùng lúc tấn thẳng Tinh Vương Cảnh lại kinh khủng tới vậy. Nếu không phải là hai nha đầu kia có hắn mà là bình thường tu sĩ độ kiếp thì 96,69% đi theo tiếng gọi của tổ tiên.

Truyền âm gấp cho ông bạn bên trong không gian vong linh, ngay lập tức Vô Địch liền xuất hiện. Khi tên này nhìn thấy thác lửa từ trên trời cao đổ xuống thì sắc mặt vẫn như thường. Chỉ thấy Vô Địch đánh ra vài cái ấn quyết ngay sau đó cái tế đàn ở vong linh tầng 3 xuất hiện ở bên ngoài ngay dưới cái thác lửa kia luôn.

Thấy cảnh này thì sắc mặt của Xuân Đức đen như đáy nồi hết lớn:

" Đậ đen chú. Nhiều như vậy cực dương chí hỏa bảo ta làm sao luyện hóa...."

Xuân Đức còn chưa nói hết câu thì tế đàn bạch cốt kia đã bị cực dương chí hỏa rơi vào bên trong đàn điên cuồng phá hoại bên trong. Xuân Đức lúc này cũng hết cách cũng đành phải cắn răng truyền năng lượng vào vào bên trong tế đàn cấp tốc luyện hóa đám hỏa diễm kia. Có điều cực dương chí hỏa muốn luyện hóa cũng đâu có nhanh như vậy rất tốn thời gian.

[Bạch cốt tế đàn: Tế đàn đường dùng từ xương cốt địch nhân làm thành, phân nửa địch nhân chết trong tay Xuân Đức đều được dùng để xây lên tế đàn này. Tế đàn có tác dụng cầu thông thiên địa, có thể giúp Xuân Đức luyện khí, luyện đan, có khi còn cả luyện người nữa.]

Vô Địch lúc này cũng ngồi ở bên cạnh Xuân Đức giúp hắn một tay luyện hóa cực dương chí hỏa đang như nước lũ chảy vào bên trong tế đàn. Ngay lúc hai người đang cố gắng hết sức luyện hóa thì.

Phập

Một mũi tên mang theo kịch độc xuyên qua hư không bắn xuyên qua ngực Xuân Đức.

Phập phập.

Lại thêm hai mũi tên nữa bắn lên người Xuân Đức phân biệt ở đầu cùng ở cổ. Có điều Xuân Đức cũng không có chết, hắn quay đầu nhìn lại, nhìn xuyên qua hư không, cách nơi đây rất xa có một nữ nhân đang cầm một trường cung lạnh lùng nhìn hắn, bên cạnh nàng ta là 6 người khác. Xuân Đức cười lạnh lùng đọc lên ám chú thuật.

" Lấy sinh mệnh của ta làm dẫn, hắc ám vô tận ban cho địch nhân của ta một cái chết thống khổ nhất."

Cùng lúc đó cách xa không biết bao nhiêu ức vạn dặm, nữ nhân cầm cung kia sắc mặt kịch biến, trên mặt nàng đang có vô số phù văn màu đen lan tràn ra khắp cả cơ thể. Nàng chu lên từng tiếng thê lương.

" Cứu ta, nhanh cứu ta. Ta không thấy gì nữa rồi. Ta không thấy gì nữa rồi nhanh cứu ta. Đức Nạp nhanh cứu ta."

Nhưng mà người thanh niên có tên Đức Nạp kia thấy vậy một màn thì hét lớn:

" Nhanh giết chết nàng, mau giết, bằng không chúng ta đều chết, nàng bị cấm chú nguyên rửa nếu để... Á"

Còn chưa nói xong thì trên người tên này cũng xuất hiện phù văn màu đen, hắn cũng bắt đầu nằm trên mặt đất quần quai những kẻ bên cạnh cũng là như vậy.

Cách đó xa xa một trung niên mặc một bộ chiến giáp hỏa ý thấy 6 người kia thống khổ nằm trên mặt đất quần quai thì nhin không được trong lòng run lên thầm nói:

" Tên kia quả thực lợi hại, trước khi chết vẫn có thể giết chết 6 thượng sứ."

Ngay lúc này bên cạnh hắn một tên cầm một tấm kính run run nói:

" Đại nhân không tốt, tên kia sống lại rồi, tên kia không có chết hẳn lại sống lại rồi. Đại nhân chúng ta nhanh chạy hẳn nhìn về phía bên này."

Vừa dứt lời thì một đạo quang trụ màu đỏ bao trùm nơi hai người đứng " ầm ầm", khói bụi tan đi chỉ thấy một tên trung niên tay chân mất hết đang nằm kêu rên trong hố sâu còn tên bên cạnh đã bốc hơi khỏi nhân gian.

Ngay khi tên kia còn đang chưa hiểu là cái gì thì một cốt mâu bay thẳng từ trên trời xuống đâm xuyên qua đầu kết liễu đời hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 625: Vượt Qua-Thiên Địa Chúc Phúc

Vô Địch vừa không chế tế đàn bạch cốt luyện hóa cực dương chi hỏa vừa nhìn qua Xuân Đức, trên mặt lão hiện lên một nụ cười đê tiện sau đó thì phán một câu xanh rờn:

" Sao không chết luôn đi, đằng nào cũng sống lại chỉ tốn hao chút đạo vận mà thôi, làm gì phải sống lay lắt như thế mệt vậy. Hắc hắc."

Xuân Đức vừa nhô ra khỏi người ba mũi tên nghe vậy tí nữa thì đập cho tên này một phát. Không thèm đáp lại thẳng bọ Xuân Đức triệu hồi ra Tuyệt Báo. Xuân Đức còn tính để nó ở bên trong kia hấp thụ một chút vật chất đặc biệt để lớn mạnh nhưng bây giờ không ngờ lại có kẻ đánh lén nên cần phải phòng bị một chút.

Xuân Đức lúc này cũng đã có phần mệt mỏi. Tai nạn từ trên trời giáng xuống, khắp đại địa thì dị thú điên cuồng tấn công lại đây, thêm vào đó lại có địch nhân đánh lén nữa, nếu mà lúc bình thường có bị ai đó ám toán thì cũng chẳng sao nhưng bây giờ là thời điểm quan trọng nếu mà ở thời gian mấu chốt bị người ám toán rất có thể chết vì nhục.

Thời gian bây giờ đối với Xuân Đức trôi đi qua thật lâu, một giây mà cứ giống hơn 10 vạn năm. Mệt mỏi, suy yếu, cạn kiệt pháp lực, tinh thần lúc nào cũng căng như dây đàn.

2 giờ qua đi.

Biển mây đỏ trên trời lúc này đã biến thành biển lửa cháy rùng rục, tuyết ở bên dưới cũng đã tan đi hết sạch, thoáng chốc xung quanh Ác Ma Điện là một đại dương.

Nhìn lên trời Vô Địch nói:

" Sắp kết thúc rồi chỉ cần một ải cuối nữa thôi, lần này muốn đổi phó thứ kia phải cần hai ta hợp nhất rồi."

Xuân Đức hữu khí vô lực nói:

" Đến con cự nhân(người không lồ) lửa rồi à. Vậy mà ban đầu ta còn tính cho luôn cả tiểu Thất tiến hóa lột xác, may mà chưa làm bằng không lúc này chỉ có thể khóc ra máu."

Trong khi thiên kiếp dừng lại một chút hai người Xuân Đức cùng Vô Địch tranh thủ thở dốc một cái. Không lâu sau đó, Xuân Đức liền cảm nhận được nhiệt độ tăng lên mấy chục độ, cả cái biển nước băng lúc này bốc hơi mù mịt.

Biển lửa trên cao bỗng nhiên co rút lại hóa thành một cự nhân lửa. Trong khoảng thời gian cự nhân kia còn đang thành hình thì Xuân Đức cũng đã biến thân thành Địa Ngục Thiên long ba đầu, kết hợp thêm với Vô Địch cả người con rồng lúc này ánh lên quang huy màu tím khiến cho người ta cảm giác như mộng như huyền.

Nơi con rồng kia bay qua không gian cùng thời gian cũng bị vặn vẹo, khi con cự nhân lửa kia thành hình thì cũng là lúc Đại Ngục Thiên Long cắn tới.

Rắc rắc rắc.. rộp rộp

Mặc dù là từ hỏa diễm tạo thành nhưng lúc Xuân Đức cắn lên người nó thì lại cảm nhận được vật chất tồn tại.

Trong nháy mắt cự nhân lửa bị giải quyết gọn gàng. Xuân Đức cùng Vô Địch cũng đồng thời giải hợp thể.

[Năng lực hợp thể: là một bí pháp chung cực của Xuân Đức rất hiếm khi được sử dụng vì nó tiêu đốt năng lượng cấp cao. Mỗi giây 1 điểm(chỉ để duy trì trạng thái), còn muốn đánh nhau sẽ tiêu tốn nhiều hơn. Nếu không phải là trường hợp không thể ứng phó thì hẳn không bao giờ dùng.

Tác dụng của hợp thể với Vô Địch: Sức mạnh, độ nhanh nhẹn, sức hồi phục, tính năng tất cả mọi mặt đều được tăng cao vô số lần. Ở trạng thái này còn có thể sử dụng vũ khí chung cực của Hệ Thống nhưng cũng do eo hẹp về năng lượng nên chưa lần nào được sử dụng.]

Sau khi vừa giải hợp thể Xuân Đức liền hỏi:

" Tiêu tốn bao nhiêu điểm? "

Vô Địch nói:

" 18,00000005 Điểm."

Xuân Đức vẻ mặt hiện lên sự đau lòng sâu sắc:

" Chỉ là cần có 3 cái, mỗi phát mất 6 điểm. Ông bạn làm sao ta cảm thấy ruột ta đang đứt ra từng khúc vậy. Xem như lần này thua lỗ nặng rồi."

Vô Địch đang ở hình dạng bản thể bay vòng vòng xung quanh Xuân Đức nói lời an ủi:

" Thôi thì cũng là trường hợp bất khả kháng. Dù sao hai đứa em của mi an toàn tấn thăng là tốt rồi. Bây giờ chuẩn bị đợi hưởng lộc thôi."

Xuân Đức mang vô địch về tâm trận pháp ngòi xuống khôi phục. Mất đi tịch diệt ma âm đám dị thú đang điên cuồng lúc này cũng lấy lại thần trí bỏ chạy tán loạn. Chỉ mới vài tiếng trôi qua vậy mà đàn ma lang cả ngàn ức con lúc này chưa đến 10 ngàn đầu. Trên người con nào con nấy vết thương chi chít, nhiều vết thương có thể thấy được nội tạng bên trong.

Khi Tiểu Bư dẫn đàn của nó về Xuân Đức vỗ đầu của nó an ủi nói:

" Làm rất tốt nếu không có các người thì ta cũng sẽ còn gặp không ít phiền toái. Lần này tộc đàn các người thiệt hại một lúc nhiều như vậy ta nhất định sẽ có bù đắp."

Tiểu Bư(đang ở trạng thái bản thể) nằm phục trên mặt đất(biển nước lúc trước bị hỏa cự nhân xuất hiện khiến cho bốc hơi hết rồi) nghe Xuân Đức an ủi thì nó chỉ khẽ rên lên một tiếng rồi thiếp đi. Có lẽ mấy giờ vừa rồi chính là đời nó ác liệt nhất một trận chiến. Đám ma lang phía sau cũng nằm phục trên mặt đất hai mắt nhắm lại.

Xuân Đức lần này không chỉ tổn hại ma lang mà cơ hồ tất cả thụ tinh chiến sĩ đều bị diệt, chỉ còn lại đúng 2 con cấp 7 còn đâu đã biến thành thức ăn trong miệng đám dị thú hết rồi. Còn về phần Heo Con cùng Tiểu Thất thì cũng thảm hại không kém.

Không biết hai nha đầu đụng phải quái vật cỡ nào mà tiểu Thất bị mất đi hai cánh tay tới lúc về đến bên cạnh Xuân Đức vẫn chưa thể khôi phục, còn Heo Con thì sắc mặt nàng xanh như tàu lá chuối vừa về tới bên cạnh Xuân Đức liền ngủ thiếp đi.

Không qua bao lâu. Bầu trời bỗng nhiên tối đen lại, trên cao cửu tinh xoay tròn cuối cùng hợp lại một viên, dị tượng này biểu hiện có Tinh Vương Cảnh ra đời. Cùng lúc đó cả trời đất như nhiễm một sắc xanh lá dịu nhẹ, vô số tinh quang màu xanh bao trùm khắp phương viên mấy vạn dặm.

Tinh quang rơi trên mặt đất thì băng tuyết tan rã thực vật mọc lên tươi tốt, chẳng mấy chốc đã thành một rừng hoa vết thương trên người của tất cả mọi người cũng nhanh chóng lành lại.

Biến hóa lớn nhất chính là Lan Lan cùng Vũ Y, vết thương của hai người lúc này đã khôi phục hoàn toàn(trong lúc độ kiếp khi trước mặc dù có Xuân Đức che trở nhưng hai nàng cũng bị thương không nhẹ, dù sao Xuân Đức chỉ có thể gánh đỡ một phần lớn, còn các nàng vẫn phải chịu một phần nhỏ còn lại.)

Khí tức của hai nàng đang điên cuồng tăng cao, bản mệnh chân bảo của các nàng cũng sáng hơn rất nhiều, các loại dị tượng liên tục xảy ra xung quanh các nàng. Các nàng chìm đắm trong quang huy thánh khiết nhìn không khác gì mấy tiểu tiên nữ.

Được lợi lần này cũng không phải chỉ có mấy người bọn họ mà là tất cả người bên trong Ác Ma Thành. Nhờ có lần thiên địa chúc phúc này mà người đột phá cảnh giới nhiều như nấm. Có nhiều người may mắn từ phạm nhân không có căn cốt sắp xuống mồ bỗng dựng biến thành tu sĩ kim đan. Đợt thiên địa tạo hóa này kéo dài rất lâu phải một tiếng đồng hồ mới kết thúc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 626: Thanh Lý Thế Lực Thù Địch

Nửa tháng sau.

Trong nửa tháng này Xuân Đức tự mình đảm nhiệm chức điện chủ một cách đúng nghĩa, hầu hết mọi việc lớn nhỏ thì hẳn đều nhìn qua một lần. Từ ngày bị tập kích Xuân Đức bắt đầu thu gom tư liệu tất cả những nơi có liên quan hoặc dính dáng đến cao thiên. Vì để phục vụ cho mục đích của Xuân Đức nên mạng lưới tình báo cũng được mở rộng ra không biết bao nhiêu lần.

Xuân Đức lúc này đang ngồi bắt chéo chân ngồi tựa trên chủ vị, trên tay đang cầm một ly rượu đỏ. Ở bên cạnh thì còn có bốn vị quân vương(Bốn đứa em gái cũng nvc) cùng phó điện chủ Dương Vân Ly.

Phía dưới còn có 12 vị tinh anh am hiểu tổ chức quân đội mà Xuân Đức giữ lại. Lúc này đây tất cả mọi người đều đang nghe một vị Tín Sứ trình bày tình hình bên phía căn cứ ở Vùng Đất Bị Lãng Quên.

Tình hình bên kia cũng rất ổn, sau khi Thánh Nữ Mai Anh đi qua chủ trì đại cục thì mọi sự đã đâu vào đấy. Tất cả những thế lực đều đã được tổ kiến lại một lượt. Bên kia chỉ có một vấn đề đau đầu chính là hải tộc. Hải tộc liên tục lên bờ tấn công khiến cho việc quy hoạch gặp rất nhiều khó khăn.

Nghe xong tất cả báo cáo Xuân Đức mới hỏi:

" Đã tìm ra tất cả những tông môn bên trong tinh vực có quan hệ với cao thiên chưa? "

Tín Sứ cung kính nói:

" Thưa điện chủ, vấn đề này đã được làm rõ."

Xuân Đức nhàn nhạt nói:

" Đọc. "

Tín Sứ gật đầu một cái, sau đó bắt đầu trình bày:

" Trong tinh vực chúng ta tổng cộng có 1246 tu chân tinh, trong đó có 52 tu chân tinh đã từng có liên quan đến cao thiên, trong số 52 tu chân tinh này lại chỉ có 3 tu chân tinh thường xuyên có liên lạc với cao thiên. Bên trên 3 tu chân tinh này tổng cộng có 5 cái thế lực, 5 thế lực này lần lượt là. Hỏa Thần Tông, Băng Phong Tuyết Cung, Nham Ma Điện, Thiên Hòa Tông cùng Tinh Phách Cung.

Theo như nội gian ở mấy tông môn này thì lần trước tập kích điện chủ chính là người của Tinh Phách Cung mang theo thần sứ của tông môn cao thiên."

Xuân Đức nghe vậy thì cau mày nói:

" Chỉ có 1 thôi sao? "

Tên Tín Sứ vội đáp:

" Vâng. Chỉ có 1. "

Xuân Đức uống xong ly rượu đứng dậy nói:

" Mọi việc vẫn tiến hành như bình thường. Trong một số ngày tới ta sẽ không có ở đây Dương Vân Ly phó điện chủ sẽ thay ta toàn quyền quyết định. Được rồi ai đi làm việc người đó."

Mọi người đứng dậy cáo lui, rất nhanh chóng bên trong chỉ còn có 5 người là Xuân Đức cùng bốn đứa em. Nhìn mấy cô gái Xuân Đức nói:

" Chuẩn bị đi tới Tinh Phách Cung làm khách."

Vũ Y hỏi:

" Khi nào đi ca ca."

Xuân Đức suy tư một chút nói:

" Bây giờ liền đi. Với sức 5 chúng ta cùng hai con sủng vật của ca thì dư sức tiêu diệt một thế lực chỉ có nhị tinh đỉnh phong kia, nhưng đề phòng tông môn kia có cái gì đòn sát thủ lợi hại chúng ta trước tiên lên vào giết sạch cao tầng bọn chúng đã rồi tính. Tí nữa trên đường đi ca ca sẽ mang tư liệu của Tinh Phách cung cho bọn muội."

" Vâng ca ca"-- Bốn nha đầu ứng một tiếng sau đó mọi người đều vào bên trong không gian vong linh bắt đầu chuẩn bị thứ cần thiết.

Tinh Phách Cung.

Lúc này đây cao tầng của Tinh Phách Cung đang như đứng trên đồng lửa như ngòi đồng than. Khi bọn họ biết tin tam trưởng lão mang theo 7 vị thần sứ tiêu diệt cuồng đồ một đi không trở lại thì sắc mặt cả đám đều khó coi vô cùng.

Bên trong một gian phòng tối tăm đang có ba người ngồi nói chuyện với nhau. Ba người này ngoài hình có rất nhiều nét tương đồng, cả ba đều rất cao to, cường tráng.

" Đại ca, chúng ta nên làm gì bây giờ, Ác Ma Điện bên kia nhất định sẽ trả thù thế lực chúng ta. Mà việc này chung quy cũng tại mấy lão già kia, mấy tên sắp chết đó không có chuyên tâm bế quan mà sống thêm vài năm, cứ hết lần này tới lần khác. Không đâu đi chọc vào một đại địch cho chúng ta." --- Một nam tử trẻ tuổi nhất trong ba người nói.

Lúc này vị được gọi là đại ca kia sau một lúc trầm ngâm mới lên tiếng nói:

" Thở dài, việc này cũng không trách mấy vị lão tổ được, bọn họ thọ nguyên sắp tận không ai còn sống quá 200 năm nếu không tiến lên một bước thì đời này xem như kết thúc, mà đệ cũng biết pháp môn tấn thăng lên Tinh Vương Cảnh đã biến mất không biết bao nhiêu vạn năm rồi, ở thượng giới những thế lực lớn kia cũng coi pháp môn đó thành vật chân quý nhất, vậy mà lần này Vạn Kiếm Tông lại đưa ra phần thưởng đó chính là pháp môn kia. Mọi chuyện phía sau hai đệ cũng có thể đoán ra rồi."

Một nam tử còn lại gật đầu đáp:

" Cái này thì đệ hiểu rồi, tông môn chúng ta bên trên thượng giới muốn đạt được bí pháp tấn thăng lên Tinh Vương Cảnh nên mới cho người xuống dưới này. Nhưng tại sao mấy vị lão tổ không tự mình xuất mã mà lại để cho mấy người kia đi cùng tam trưởng lão."

Nam tử lớn tuổi cười khỏ nói:

" Lão nhị người còn không rõ sao, mấy vị lão tổ là dùng bí pháp hút lấy dương khí (cách nói cho lịch sự, thực tế thì mấy tên kia có thể ăn trực tiếp) của đồng nam mà kéo dài tuổi thọ, bây giờ nếu tự thân xuất mã thì còn chưa chờ được tới bí pháp thì đã nằm sâu dưới ba mét đất nín thở rồi."

Lúc này đây nam tử trẻ tuổi nhất lên tiếng:

" Hai vị đại ca lúc này không phải nói mấy cái vấn đề đó, quan trọng là bây giờ làm gì để đối phó với sự trả thù của Ác Ma Điện, thế lực kia cũng không phải cái gì thiện nam tín nữ đâu. "

Lão nhị cười nói:

" Tam đệ à, người cũng đừng có quá lo lắng như vậy, dù Ác Ma Điện có mạnh cũng không dám tới nơi đây làm loạn, dù sao chúng ta cũng còn mấy vị lão tổ tu vi thông thiên. Một đi người Ác MA Điện tới thì sẽ có đi mà không có về."

Trong lúc mấy người này còn đang nói chuyện với nhau thì Xuân Đức cũng đã lên đường đi đến Tinh Phách Cung.

6 Ngày sau.

Xuân Đức lúc này đang đứng bên ngoài Tinh Phách cùng 50 dặm. Tinh Phách Cung cũng giống đa phần các tông môn khác, nơi xây dựng tông môn là một cái long mạch cỡ lớn. Nhìn từ xa Tinh Phách Cung giống như mấy chục con rắn lớn quấn cùng nhau vậy.

Ở cửa ra vào tông môn liên tục có độn quang bay ra bay vào những độn quang này chính là các đệ tử đi ra ngoài làm nhiệm vụ.

Xuân Đức tiến vào trạng thái tàng hình đi vào bên trong Tinh Phách Cung. Vì không biết đường đi lối lại cho lắm nên hắn đi tìm một tên chấp sự ngoại cung để hỏi xem. Tùy tiện bắt một tên đệ tử đi lạc sưu hồn sau đó thì vút xác cho Mẫu Thụ làm phân bón, Xuân Đức nhanh chân đi tới một gian động phủ cách đây không xa.

[Động phủ là nơi thanh tu chi địa, thường dùng làm nơi có thiên địa
linh khí mức độ cao.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 627: Thanh Lý Thế Lực Thù Địch-1

Không mất bao lâu Xuân Đức đã tới nơi cần đến, một gian động phủ đã đóng kín bên ngoài còn treo mấy chữ " Đàng Bế Sinh Tử Quan."

Xuân Đức khẽ cười sau đó đi xuyên qua vật chất cùng mấy cái trận phạm cấp thấp nơi đây tiến vào bên trong. Vừa tiến vào bên trong thì hắn ngay lập tức nghe được những tiếng quát mắng, tiếng kêu rên, tiếng cầu xin.

Bên trong này sáng như ban ngày, nơi đây có mười mấy cái lồng sắt bên trong có nuôi nhốt một đám nữ nhân đủ mọi độ tuổi những cô gái kia đều có xích ở cổ, các nàng đều là phạm nhân cả, còn ở bên ngoài cách không xa đang có một trung niên nhân béo ục ịch đang đề lên trên mấy nữ hài, tay cầm roi quật vào mông mấy cô gái khác ở bên cạnh.

Ở gần đó còn có một thanh niên cũng đang chơi nữ nhân có điều phương pháp của tên này có đôi chút khác thường, hắn dùng một con dao nhỏ cắt từng vết lên cơ thể nữ nhân kia cho máu chảy ra rồi liền lấy máu kia, nữ nhân bị thanh niên kia chơi đùa sắc mặt trắng xám nhìn có vẻ không sống được bao lâu.

Á

Một tiếng hét chói tai vang lên, một cô gái 13 tuổi hét lên một tiếng thê lương, cả người giật giật mấy cái, hai mắt trắng dã miệng sùi bọt mép, cổ vẹo sang một bên, nàng đã chết.

" Thứ rác rưởi này," Trung niên nhân béo ục ịch đập cái xác cô gái kia một cái bay vào trong một góc tường, đầu của cô gái đập lên tường nào văng ra tung tóe.

Xuân Đức thấy cảnh này thì cũng bình thường hẳn cũng chẳng lạ gì cả, ở tông môn tu tiên thì người bình thường khác quái gì xúc vật đừng nói chết mấy chục người chỉ cả mấy chục ức phạm nhân cũng chả ai quan tâm, chết thì chết ai mà thèm ngó tới.

Xuân Đức tiến lại gần tên trung niên béo đang vừa cười vừa chơi gái kia suu hồn, tiếng cười của hắn im bật, ngay cả hành động cũng dừng lại. Thân thể hắn lấy tốc độ mắt thường cũng có thể nhìn thấy teo tóp lại, không qua mấy hô hấp tên này thì biến thành cái thây khô.

Xuân Đức tìm được thứ mình cần thì liền rời đi. Trước khi đi thì tặng cho thanh niên đang ngồi ngây ngốc trên ghế kia một dao xuyên đầu.

Đi ra bên ngoài Xuân Đức nhanh chân chạy tới chủ phong của Tinh Phách Cung. Chủ phong của Tinh Phách Cung không nằm ở trung tâm như những tông môn khác mà nó lại nằm ở ngọn núi cao nhất ở phía nam.

Đi trên đường khắp nơi đều thấy đệ tử Tinh Phách Cung đang chạy đi về một hướng. Xuân Đức cũng tò mò muốn đi nhìn một chút nhưng mà sau khi suy nghĩ một chút hắn thôi không đi xem dù sao đi đưa lễ vật cho mấy vị cao tăng Tinh Phách Cung mới là trọng yếu.

Hai canh giờ sau Xuân Đức đã đi lên chủ phong của Tinh Phách Cung, nơi đây nhà cửa san sát nhau, nhìn đâu cũng là người. Từng nhóm đệ tử mặt vênh lên trời đi qua đi lại. Xuân Đức cảm nhận mình đang đi lạc vào thế giới khác vậy. Hắn tự hỏi những người này cả ngày cứ vênh cái mặt lên như thế không mỏi cổ sao.

Bỏ qua mấy chuyện đó Xuân Đức chuyên tâm đi điều tra nơi ở của những tên trưởng lão nòng cốt của Tinh Phách Cung. Trời quả thực không phụ người có lòng, trong 3 giờ Xuân Đức đã xác định được tất cả những nơi ở của mấy tên kia. Không những thế còn tìm thấy cả nơi tu hành của mấy tên lão tổ.

Thường ngày mấy tên lão tổ kia cần một vài cặp đồng nam đồng nữ làm đồng nữ hoặc người có thể chất đặc biệt làm thức ăn để kéo dài tính mạng nên cứ đúng 4 giờ chiều thì lại có 6 kẻ xấu số bị đưa vào trong làm mỗi nhảm.

Sau khi chờ đợi một thời gian thì Xuân Đức cũng chờ được đợt cống phẩm ngày hôm nay. Xuân Đức ở trạng thái tàng hình đi theo mấy kẻ xấu số tiến vào nơi mà mấy lão tổ kia tu luyện.

Nơi mà mấy lão tổ kia tu luyện là ở bên trong một cái tiểu thế giới, sau khi qua mấy trăm lượt canh gác cùng vài lần truyền tống Xuân Đức cũng đã đi vào nơi đó. Ở đây trời xanh mây trắng, trắng, thực vật xanh mơn mớn, động vật trên trời dưới đất có rất nhiều.

Khi mấy tên cống phẩm được đưa vào bên trong tiểu thế giới thì liền có một hắc bào nhân đi ra xem xét. Sau đó chỉ thấy hắc bào nhân gật đầu một cái với tên trung niên mang theo cống phẩm đến đây, trung niên cũng gật đầu sau đó liền rời đi.

Sau khi trung niên nhân kia rời đi thì lại có thêm 5 tên hắc bào nhân đi tới nơi này. Nhìn 3 nam 3 nữ đang nằm trên mặt đất thì họ cười nói với nhau.

" Hôm nay con mỗi không tệ, nhanh đi làm thịt để các vị lão tổ còn dùng bữa. "

Sau đó mỗi người mang theo một tên công phẩm đi tới một bờ suối. 6 tên hắc bào nhân thao tác thành thạo ngay lập tức liền cắt bỏ 6 người kia thành từng khúc xếp vào khay ngay ngắn, rửa sạch chút máu cùng một ít nội tạng còn vương vãi trên mặt đất thì liền rời đi.

Xuân Đức theo chân 6 người này đi tới một cái cung điện u ám, xung quanh âm vụ (sương mù màu xám) dày đặc. Nơi này cũng vẫn có không ít người canh gác khi thấy 6 người đi tới thì liền từ xa cung kính chào, 6 người kia một đường đi vào bên trong.

Queo qua queo lại mấy cái hành lang cuối cùng 6 người dừng trước một cánh cửa màu đen. Tên hắc bào nhân đi đầu dùng âm thanh có phần từ tính nói:

"Đồ ăn tối đã chuẩn bị không biết khi nào thì mấy vị lão tổ muốn dùng bữa."

Từ bên trong phòng vọng ra một âm thanh già nua:

"Mang vào trong này đi."

Cánh cửa màu đen khi trước lúc này hóa thành âm vụ tiêu tán đi, 6 người mang theo mười hai cái khay thịt đi vào bên trong. Xuân Đức cũng tiến vào bên trong. Bên trong căn phòng không có âm u như bên ngoài mà là sạch sẽ, đẹp đẽ dị thường. Khắp nơi đều là tích thạch quý hiếm làm thành dụng cụ. Đến cả mấy cái ghế ngồi đều làm từ tinh tủy hàn băng.

Đang ngồi từ trước bên trong căn phòng có 4 người, hai nam hai nữ. Có ba người đều giống như mấy cụ già sắp bước vào quan tài, làn da đồi mồi, hai mắt hõm sâu, tóc trên đầu chỉ còn thưa thưa vài cọng. Đôi mắt phát ra những tia xanh lục nhìn như mấy con sói đói vậy.

Người thứ tư chính là một cô gái xinh đẹp kiêu diễm, đôi mắt điều hâu, môi thì lại đen một cách lạ thường, duy có mỗi làn da thì không chê vào đâu được, tu vi cũng giống như ba người khác đều là nữa bước vương giả.

Mấy tên hắc bào nhân sau khi dâng lên món ăn thì liền lui ra. Xuân Đức lúc này cũng không có vội động thủ, hắn muốn chờ xem 2 người khác có xuất hiện không. Hắn thu liễm khí tức thêm một lần nữa rồi bình tĩnh đứng một nơi chăm chú lắng nghe câu chuyện của bốn người.

Đợi mấy tên áo bào đen lui ra ngoài xong thì cánh cửa bằng âm vụ kia lại được hình thành, lúc này đây chỉ thấy cô gái xinh đẹp móc ra một quả tim ưu nhã cho vào miệng cắn một cái, quả tim là còn tươi nên khi nàng ta cắn một cái máu tươi liền bắn ra.

Cô gái kia nhai mấy cái rồi nuốt xuống, liếm hết máu tươi dính bên mép nói:

" Không tệ, người có Thái Hư thể chất quả là mỹ vị, mấy người các ngươi ở dưới này quả là hưởng hết mỹ thực nhân gian.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 628: Thanh Lý Thế Lực Thù Địch-2

Một ông lão xấu đun xấu mù nhìn giống con quỷ trọc đầu cười nói:

" Thần sứ đại nhân quá lời, chỉ cần thần sứ đại nhân thích là tốt, mấy người chúng ta còn nuôi một ít con mèo có thể chắt đặc thù nếu làm đồ ăn sẽ rất mỹ vị. "

Cô gái kia sau khi nuốt thêm quả tim thứ hai thì mới chậm rãi nói:

" Mấy ngày nay các người chịu bỏ vốn ra như vậy hẳn là muốn một phần pháp môn không toàn vẹn tấn thăng lên Tinh Vương Cảnh đi. Nhưng mà lần này người của ta đi xuống đã chết cả bây giờ phải làm sao? "

Cô nàng này nói rất mơ hồ nhưng ở đây đều là mấy con quỷ già nên liền hiểu được ngụ ý của cô gái, tuy trong lòng thâm hận con quỷ cái này nhưng ngoài mặt vẫn tươi cười nói ;

" Thần sứ đại nhân yên tâm. Lần này ba người chúng ta sẽ đích thân ra tay, cam đoan cái thế lực kia sẽ bị nhổ tận gốc nhưng mà tên điện chủ của thế lực kia cũng là một nhân vật không tầm thường, không biết thần sứ đại nhân có thể giúp chúng ta một tay tiêu diệt tên điện chủ thế lực kia được không.

Dù sao ba người chúng ta cũng có điều cố kỵ, chỉ cần đại nhân ra tay thì tất cả tài phú bên trong Ác Ma Điện đều thuộc về đại nhân không những thế ba người chúng ta còn sẽ xuất ra thành ý đủ làm người hài lòng."

Con quý già này rất giỏi đưa đẩy, từ một hồi mãnh liệt muốn chứng tỏ lòng thành lại chuyển qua có nỗi khổ đành phải bắt đắc dĩ cầu viện. Kết hợp với cái giọng nói lâm li bi đát kia Xuân Đức đang đứng cách đó không xa cũng phải cảm thấy mũi lòng.

Cô gái kia nhoèn miệng cười nói:

" Nếu ba vị đã có lời tiểu nữ cũng đành nhận lễ, ba vị chỉ cần giải quyết mấy thứ râu ria còn tên điện chủ gì đó thì để ta tới đối phó."

Đang lúc này lại có một cái không gian thông đạo bị mở ra, một nam một nữ ăn mặc kì dị bước ra khỏi thông đạo nhìn mấy người trong phòng cười nói:

" Làm sao có chuyện gì mà không đợi hai người chúng tôi tới cùng nói chuyện. Ô hôm nay lại có mỹ vị mới à. Ha ha."

Cô gái tuyệt sắc khi thấy hai người xuất hiện thì vẻ mặt bất mãn nói:

" Hai người các ngươi đến muộn. "

Người nam nhân cười nói:

" Ni Á chẳng lẽ còn không phải vì cô."

Xuân Đức thấy có hai người đi vào bên trong sau khi xác định đúng là hai kẻ mình đang chờ đợi thì ngay lập tức triển khai thể tấn công, ba loại lĩnh vực cấm ma, cấm không, suy yếu đồng thời xuất hiện.

Cùng lúc đó các trợ thủ của Xuân Đức là A Ngọc, A Khờ, Tuyết Báo cùng bốn đứa em gái cũng đồng thời hiện thân.

Theo ước định từ trước mỗi người đều đã định trước nhiệm vụ của mình, hai người Heo Con cùng Lan Lan cũng đồng thời phóng xuất ra lĩnh vực

của bản thân.

Heo Con là tự nhiên lĩnh vực thiên về mộc thuộc tính còn Lan Lan chính là băng hỏa song trọng.

Khi Xuất Đức vừa triển khai lĩnh vực thì cả 6 mục tiêu đồng loạt phản ứng lại lấy ra bảo vật phòng ngự. Nhưng do có cấm ma lĩnh vực những người này không thể thúc dục pháp nguyên bên trong cơ thể dẫn tới bảo vật không thể phát huy tác dụng được một thành.

Mục tiêu của Xuân Đức chính là cô ả tên Ni Á, trong lúc ả ta còn đang bối rối chỉ vừa nâng lên một cây bảo vật thước ngọc thì Xuân Đức đã đánh tới, một trảo chụp xuống như thiên địa nghiền ép khiến cho mọi thứ bàn ghế bên trong phòng đều vỡ nát biến thành bụi phấn.

Xoạt

Như cắt đậu phụ, bốn móng vuốt Xuân Đức dễ dàng cắt xuyên cái thước ngọc, cũng cắt luôn cô gái kia thành nhiều khúc. Tuyên cáo một địch nhân mất mạng. Cùng lúc với Xuân Đức giết xong cô gái thì Vũ Y sát thủ đỉnh cấp đã làm thịt xong xong ba ông bà lão xấu xí.

Ba người kia đều bị nhất đao chí mạng, chết một cách tức tưởi, bọn họ trong mắt chỉ có sự mê man không hiểu vì sao mình lại chết.

Xuân Đức nhìn qua Vũ Y dơ ngón tay cái nói:

" Làm tốt lắm."

Vũ Y thu hồi lại song đao cũng nhìn hấn nở một nụ cười thật xinh đẹp.

Còn về phần hai người còn lại bị những người khác nhanh chóng bắt sống. Cuộc chiến kết thúc trong nháy mắt địch nhân không một ai có lực

phản kháng.

Xuân Đức thấy mọi việc đã xong thì mới thu hồi lại lĩnh vực tự thân, loại lĩnh vực này tiêu hao rất khủng bố.

[Lĩnh Vực: Năng lực của tu sĩ thường là tu sĩ cao giai khi đã nắm giữ được một một phần áo nghĩa của thuộc tính bên trong thiên địa. Lấy ngũ hành làm chủ mà diễn sinh ra nhiều loại khác nhau. Người có sức lĩnh ngộ càng cao thì diễn sinh ra lĩnh vững càng lợi hại. Độ mạnh yếu của lĩnh vực phụ thuộc vào tinh thần lực lượng, pháp nguyên, cùng hạn độ chịu đựng của thân thể. Một người có thể diễn giải ra lĩnh vực lợi hại nhưng tu vi không đủ, lúc thi triển ra địch nhân thì không sao mà tự làm thương bản thân.]

Quét dọn nơi chiến đấu xong Xuân Đức mang theo tất cả mọi người đi ra bên ngoài bắt đầu tìm bạn tâm sự. Còn về phần thẩm tra phạm nhân đã có Vô Địch tên kia xử lý rồi hẳn không cần quan tâm.

Do bé Heo chỉ thích hợp cho hỗ trợ cùng khống chế nên trong hành động tiếp theo nàng được Xuân Đức cho ở trong nhà.

Bên trong cái tiểu thế giới này cũng chỉ chưa tới 2 ngàn người nên không qua bao lâu đã bị nhóm người Xuân Đức tàn sát toàn bộ, bên trong tất cả tài phú đều bị Xuân Đức nhất nhất thu vào bên trong không bỏ qua thứ gì.

Lần này hẳn thu về không ít thứ tốt, nhất là trên người mấy tên nữa bước tinh vương cảnh tìm được vài thứ thú vị... Nếu không phải cái tiểu thế giới này còn chưa luyện chế thành giới bảo thì Xuân Đức cũng muốn thu nó lại.

Sau khi vừa tàn sát xong những kẻ bên trong cái tiểu thế giới này thì Vô Địch cũng đã tìm hiểu được những gì mà Xuân Đức cần. Vô Địch lần này

đã dùng bí thuật đọc linh hồn mới nghiên cứu ra thử nghiệm trên mấy tên kia.

Có được đầy đủ thông tin cần thiết Xuân Đức liền lên kế hoạch cho hành động tiếp theo. Đi tới truyền tổng trận Xuân Đức bước vào bên trong quang mang nhấp nháy hai lần Xuân Đức liền đi ra bên ngoài, đám đệ tử cảnh gác truyền tổng thấy truyền tổng trận sáng lên nhưng lại không thấy ai đi ra ngoài thì lấy làm kì lạ vô cùng.

Đã giải quyết xong mấy tên đầu xỏ, Xuân Đức lúc này tiến đến nơi mà Tinh Phách Cung đang giấu vũ khí bí mật. Hẳn lúc này cũng có hứng thú với thứ kia. Có điều...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 629: Lão Quái Vật Tụ Hội

Có điều khi Xuân Đức vừa đi ra bên ngoài nơi đây không lâu thì từ một phương hướng khác trong Tinh Phách Cung truyền đến từng trận đất rung núi chuyển phát ra tiếng động âm âm. Tiếng kêu la thất thanh của đám đệ tử, cùng lúc đó một cột khói đen bốc lên cao mấy ngàn trượng cùng với đó là một âm thanh khô khốc mang theo sự phẫn nộ vang lên.

" Mấy con côn trùng nhanh đi chết, đi chết, đi chết đi. "

Đùng ùng ùng.

Cứ mỗi tiếng đi chết thì lại có một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên. Xuân Đức lúc này cũng hiểu kì mà ngưng lại nhìn xem ở nơi xa xa kia là thứ gì.

Xuân Đức nhìn qua màn khói đen dày đặc thì hẳn liền nhìn thấy bên trong là một sinh vật rất đặc thù, nhìn nó thì giống như một con người không khác gì nhiều, chỉ cần nó không mọc ra thêm 2 cái đầu nữa là giống.

Con sinh vật này cao ít nhất cũng phải 5 mét, cả người đen như than, phía trên mọc ra ba cái đầu có 2 cái là đầu người còn một cái nhìn giống thần lẩn, cổ của nó dài ngoẵng nhìn như mấy con rắn vậy, bàn tay thì có lân phiến dày đặc, móng vuốt dài cả mét.

Đang cùng chơi với nó có 8 người, tất cả đều là Thần Quân Cảnh viên mãi mỗi người đều cầm một sợi xích rất thô to đang phát ra hồng quang đại

thịnh, ngoài ra còn có 2 lão hòa thượng đang ngâm nga phát âm đánh ra từng đạo phù văn.

Có điều bình thường phù văn nhà phật thường thì phát ra kim quang còn đằng này thì phát ra hắc quang lờ lờ. Hai lão hòa thượng này tu vi rất cao thâm cũng đều có tu vi nữa bước Tinh Vương Cảnh.

Chỉ thấy con sinh vật ba đầu kia hễ bị một xích đập chúng thì máu thịt ngay lập tức bay tán loạn, có điều vết thương cũng không bao lâu thì lành lại, làm như vậy không những không được gì đã thế càng làm nó phát ra hung tính.

Một trảo nó chụp xuống thì ngay lập tức có một tên Thần Quân Cảnh thổ huyết bay ngược, hoặc là đứt một vài bộ phận. Có điều nhờ vào mấy cái phù văn màu đen từ hai tên hòa thượng phía sau đang phát ra mấy người này nhanh chóng khôi phục lại chiến đấu tiếp.

Cùng lúc đó từ mấy đỉnh núi lân cận không biết bao nhiêu là cường giả của Tinh Phách Cung bay ra như châu chấu, trong khi đang bay đã tề ra vô số bảo vật đánh về phía con sinh vật ba đầu kia. Vô số đạo hào quang chói mắt đánh tới khiến cho con sinh vật kia bị đánh bay ra xa xa đập vào một ngọn núi gần đó khiến cho cả ngọn núi nứt ra sụp xuống.

Bụi đất mù trời, thêm lúc trời chiều nhìn không ra cái gì. Đúng lúc này từ bên trong đám khói bụi kia bắn ra hai đạo ánh sáng màu đen, quét qua một vòng bắn về phía mấy tu sĩ Tinh Phách Cung trên cao, đám tu sĩ trên cao còn đang chăm chú nhìn vào nơi con quái vật ngã xuống bất ngờ bị ánh sáng màu đen bắn trúng liền chết không kịp ngáp, đến kêu ra một tiếng cũng không có liền biến thành cái xác khô quắt rơi trên mặt đất.

Có vài tên phản ứng nhanh cũng lấy ra bảo vật phòng ngự có điều đối với hắc quang kia thì vô dụng, ánh sáng màu đen trực tiếp xuyên qua bảo

vật đánh lên người đám tu sĩ, trong phút chốc đám tu sĩ trên bầu trời chết đi 1/3, xác chết rụng như sung trên mặt đất.

Nhưng nếu ai mở ra linh nhãn thì có thể thấy từ những người mới chết kia thoát ra một luồng tinh hoa bay thẳng về bên trong đám khói bụi.

" Ha ha. Lâu rồi chưa được ăn no một bữa, các ngươi đều là đồ ăn của ta."

Một âm thanh cười điên cuồng vang lên, cùng lúc âm thanh này vang lên thì con quái vật cũng nhảy ra khỏi đám khói bụi, nó không những không bị thương mà lúc này nhìn còn có vẻ sung mãn hơn cả lúc trước.

Thấy vậy một màn, không chờ ai nhắc nhở đám người đang phi hành trên không cấp tốc lùi lại, cùng lúc này hai hòa thượng quát lớn:

" Cô Ma thánh tổ đừng vội đắc ý hay nhìn xem đây là cái gì."

Hòa thượng vừa dứt lời thì từ hư không bay ra mấy cái móc xích liền đâm xuyên cơ thể sinh vật ba đầu kia, khiến nó phát ra tiếng kêu thê lương. Con quái vật kia điên cuồng vùng vẫy, đánh đấm, phóng thần thông lung tung. Có điều nó có vùng vẫy kiểu gì cũng không thể thoát được nhưng mà những kẻ ở xung quanh muốn đến gần nó thì cũng đừng hòng, tình thế lại lâm vào thế giằng co.

Dù sao mấy cái móc xích kia cũng chỉ có thể hạn chế phạm vi hoạt động của con sinh vật ba đầu mà không thể giết chết được nó. Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì đang suy tính là có nên đánh lén hai lão hòa thượng kia không nhưng suy đi tính lại thì vẫn là thôi.

Việc mấy lão tổ của Tinh Phách Cung đã chết rất nhanh sẽ bị những người nơi đây biết, đến lúc đó sẽ đại loạn ai biết được sẽ có chuyện gì phát sinh nữa. Mà việc hai lão hòa thượng kia tự dưng xuất hiện cũng làm cho

Xuân Đức cảm thấy không lạnh. Trong linh hồn của mấy người hấn bắt được cũng không ai biết việc hai lão hòa thượng này có mặt tại đây.

Tuy hấn mạnh thì mạnh thật nhưng mà cũng không có xem thường đám nữa bước tinh vương cảnh, đến cả con thỏ bị ép quá cũng cần người hướng chỉ là tu sĩ

Xuân Đức theo phương hướng mà Vô Địch hướng dẫn không qua bao lâu liền đi vào bên trong một khu rừng rậm, cây cối nơi đây xanh um tùm, bên dưới lại có cấm không đại trận nếu không phải là biết đường thì khó lòng mà tìm thấy đường đi.

Trên đường đi Xuân Đức cũng không có gặp phải đệ tử nào của Tinh Phách Cung, một đường tiến nhanh vào khu vực trung tâm. Có điều khi vừa đến nơi thì hấn phần bất ngờ vì nơi này đang có 3 người đứng sẵn nơi đó như là đang đợi hấn vậy.

Quả nhiên khi hấn vừa đi ra thì trong ba người có một người nhìn về phương hướng Xuân Đức nói:

" Các hạ ẩn thân thuật rất không tệ, đáng tiếc người gặp phải ba người chúng ta. Nhân lúc Tinh Phách Cung chúng ta gặp sự cố đi tới nơi đây không biết đạo hữu đây là muốn cháy nhà ra hôi của sao? "

Người này là một nữ tử, hai mắt thì đã bị mù một mắt, mắt còn lại đang sáng lên ánh sáng xanh lam kì quái. Hai người bên cạnh nghe nữ tử nói vậy thì cũng nhìn qua bên này. Xuân Đức bị người phát hiện nhưng cũng không có giải đi ẩn thân thuật, dù sao trong ba người thì chỉ có mình cô gái kia có thể nhìn thấy hấn, hai người còn lại thì không. Lúc đánh nhau thì cơ hội đưa tiễn đối phương về trời cao hơn mấy phần.

Đánh giá một chút đối phương Xuân Đức âm thầm kinh ngạc, ba người này đều tu vi bất phàm không khác gì so với mấy lão hòa thượng đang trấn áp ma vật ngoài kia. Xuân Đức tự hỏi một nay là ngày âm binh khí dụ tụ hình hay sao mà lão quái vật nữa bước Tinh Vương Cảnh đi đâu cũng gặp.

Suy nghĩ cấp tốc Xuân Đức liền đã có kế sách đối phó, ngay lúc hấn muốn tung ra sát chiêu thì cô gái kia lại lớn tiếng quát, nhanh mở trận pháp hấn còn có người giúp đỡ. Xuân Đức nghe thế thì sửng sốt, vì hấn quả thực có đồng đội trợ giúp nhưng mà bọn họ đều ở bên trong không gian vong linh cô gái kia làm sao biết được.

Nghĩ đến cái gì đó thần thức cường đại Xuân Đức tán ra, rất nhanh liền tìm thấy đồng bạn của hấn trong miệng cô gái kia. Ở một phía khác có hai lão quái vật cũng đang ẩn thân cách nơi hấn đứng không phải rất xa.

Nghe tiếng quát của cô gái thì hai người kia không có tiếp tục ẩn thân mà từ từ hiện thân ra, bọn họ cũng không có vội công kích mà nhìn về phía Xuân Đức bên này lộ ra thần sắc đề phòng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 630: Lão Quái Vật Tụ Hội-1

Một người trong đó sau khi một lúc do dự liền lấy ra hai cái lá màu vàng kim một cho bản thân một cho người bạn bên cạnh. Chỉ thấy hai người kia nuốt xuống cái lá màu vàng thì hai mắt cũng phát ra kim quang. Tiếp xúc với ánh mắt này Xuân Đức liền biết tàng hình của mình không dùng được nữa rồi.

Hắn lúc này cũng giải trừ trạng thái tàng hình. Mấy người lúc này cũng chỉ nhìn nhau mà không ai nói một lời gì. Xuân Đức thì đứng nơi đó quan sát cái trận pháp phòng ngự mà ba người bên trong đang khống chế. Còn những người khác thì đồng thời đánh giá Xuân Đức.

Sau một lúc yên lặng thì một trong hai người ông lão cao gầy lên tiếng nói:

" Đạo hữu có nguyện ý hay không cùng hai chúng ta liên thủ, một khi thành công thì bảo vật bên trong để đạo hữu lấy trước một kiện. Làm sao? "

Lúc này đây từ bên trong trận pháp cũng truyền ra một âm thanh nam nhân giận dữ hét:

" Tôn, Bằng hai lão cầu các ngươi đây là muốn làm gì, không phải người đã cầm chỗ tốt đồng ý hiệp trợ trấn áp cổ ma sao? "

Hai ông lão bên ngoài sắc mặt không đổi giống như bọn họ không có nghe được tiếng quát vắn đầy phần hận vừa rồi mà vẫn lặng yên đợi Xuân Đức tỏ thái độ. Lúc này đây ở bên trong truyền ra giọng nói nữ nhân.

" Các người chết chắc rồi, không qua bao lâu nữa mấy vị thần sứ cũng sẽ tới đây. Biết điều thì nhanh rút đi."

Ông lão cao gầy nghe thế thì phá lên cười nói:

" Yên tâm, 6 người kia đã có mấy đạo hữu khác đối phó. Thân bọn họ còn chưa lo xong thì làm sao rảnh mà tới cứu trợ các người. "

Xuân Đức tâm tư xoay chuyển một chút. Hắn lúc này mới lên tiếng đáp:

" Được, ta sẽ cùng hai vị đối phó với những người này. Ta sẽ đối phó với nữ nhân kia còn hai người khác do các vị. Để tỏ thành ý ta xin giúp các vị phá giải cái trận pháp này."

Nghe lời nói có phần ngông cuồng của Xuân Đức thì mấy người đang bên trong xem thường nói:

" Người tưởng rằng người là ai mà cho rằng có thể một mình công hạ trận pháp do ba người chúng ta không chế."

Xuân Đức không có để ý tới lời miệt thị của đối phương mà đặt tay lên cái màn ánh sáng màu vàng trước mắt, ngay lập tức một cỗ hấp lực xuất hiện liên tục rút năng lượng từ bên trong trận pháp truyền vào trong cơ thể Xuân Đức rồi lại truyền vào bên trong không gian vong linh.

[Nhân vật chính có thần thông có thể xuyên phá cấm chế cùng tìm ra điểm yếu của trận pháp cấm chế, nếu trận pháp ở mức độ thấp thì có thể trực tiếp xuyên qua.]

Màn ánh sáng màu vàng lấy mắt thường cũng có thể thấy được đang cấp tốc nhạt dần đi. Cả ba người bên trong lẫn 2 người bên ngoài đều thất kinh. Xuân Đức cũng vì giảm bớt sự đề phòng của mấy tên kia nên cũng giả vờ

cho sắc mặt suy yếu đi một chút. Thấy cái biểu hiện này của Xuân Đức thì hai ông lão bên ngoài cũng an lòng đi không ít.

Không qua mấy cái hô hấp qua đi thì màn sáng lúc này đã ảm đạm vô cùng, thấy cảnh này thì hai ông lão kia cũng không đợi tới lúc màn sáng sụp đổ mà trực tiếp bồi thêm hai kiếm " ầm ầm" tức khắc cả cái màn sáng hóa thành tinh quang tiêu tán giữa thiên địa.

Ngay lập tức hai bên giáp mặt lẫn nhau, có điều lúc này tình huống bất ngờ phát sinh hai ông lão mới đồng minh với Xuân Đức cách đây chưa đầy 1 phút lúc này đã quay mũi nhọn giết về phía hắn.

Hai đạo kiếm quang màu vàng mang theo khí thế kinh người đánh thẳng tới Xuân Đức đang giả vờ hư nhược, kiếm quang phong tỏa mọi đường đi của Xuân Đức, giống như là nhìn thấy cảnh Xuân Đức chết không toàn thân lão già cao gầy âm hiểm nói:

" Chết đi tiểu tử."

Đúng lúc này Xuân Đức lại nở một nụ cười hàm súc. Thấy nụ cười có phần man dại này thì không nói hai người đang tấn công Xuân Đức mà cả ba người còn lại cũng cảm thấy rợn tóc gáy.

Phúc Phúc

Kiểm quang đánh lên người Xuân Đức thì không có tác dụng gì nhưng mà khi hai thanh kiếm đánh trúng thì có chuyện rồi, hai cánh tay của hắn đồng loạt bị chém rụng, hai thanh kiếm còn thuận thế chém vào bên trong cơ thể Xuân Đức, máu tươi chảy ròng ròng.

Hai lão già cũng ngẩn người vì không ngờ dễ dàng đắc thủ như vậy. Những người khác cũng thế nhưng đang lúc này cả 5 người nơi đây đều

cảm thấy một trận sơn gai ốc, cái cảm giác kia cũng chính là cảm giác cuối đời của bọn họ.

Phúc phúc phúc.

Ba kẻ đang đứng ngoài cuộc xem cuộc vui bỗng dung lúc này đầu bay lên cao cao.

Hai ông lão đang tấn công Xuân Đức lúc này cũng phản ứng lại, bên ngoài hai người nổi lên một cái hộ thể pháp nguyên. Có điều có hay không cũng là dư thừa vô ích.

Phúc phúc

Chỉ thấy hộ thể pháp nguyên vẫn nguyên vẹn còn chưa có tan biến nhưng hai ông lão lúc này đã đầu thân tách biệt. Từ từ một thân ảnh xinh đẹp hiện ra người này chính là Vũ Y mà Xuân Đức lúc trước lén thả ra, chỉ đợi thời cơ chín mười liền động thủ. Xuân Đức vốn nghĩ cần dùng lĩnh vực kia nhưng không ngờ lại đơn giản tới vậy liền giết chết 5 người.

[Chú thích: Tất cả mọi năng lực cấp cao đều có hạn chế thường thì là thời gian cùng mức tiêu hao. Thường thì nếu không cần dùng tới sẽ không dùng để phòng trường hợp cần mà không có.]

Nhìn Vũ Y, Xuân Đức tán thưởng nói:

" Y nhi càng ngày càng giỏi, năng lực ẩn thân so với ca ca còn mạnh hơn. "

Vũ Y gật nhẹ đầu sau đó tiến lại gần rút hai thanh thần binh đang cắm trong cơ thể Xuân Đức ra, nàng nhìn hắn có chút thương xót hỏi:

" Làm sao ca ca không ngăn lại, lại để bọn họ làm bị thương."

Xuân Đức cười cười nói:

" Muốn dụ con mồi thì phải diễn giống thật chút, bằng không thì làm sao mồi có thể dễ dàng đắc thủ phải không nào. Yên tâm đi mấy vết thương này chỉ là muỗi thôi."

Xuân Đức nói cũng là thật, lần trước giúp hai người Vũ Y độ kiếp hẳn bị kim sắc lôi điện đánh cho chỉ còn nửa người đang còn chẳng sao nữa là. Tâm niệm vừa động hai cánh tay đang rơi trên mặt đất liền bay lên lấp vào vị trí ban đầu những giọt máu rơi trên mặt đất cũng ngược dòng mà quay về bên trong cơ thể Xuân Đức.

Không qua mấy hơi thở Xuân Đức lại lạnh lặn như chưa hề bị thương, xoa xoa đầu cô em gái hẳn cười nói:

" Đừng có mà không vui như vậy, ca ca không có làm sao mà. Đi thôi, chúng ta vào bên trong kia tìm hồn nguyên thần tinh. "

Vũ Y nhu thuận gật đầu đi theo Xuân Đức. Xuân Đức lúc đi qua mấy cái xác thì liền thu vào bên trong không gian vong linh. Đáng tiếc mấy cái hồn phách đẳng cấp cao không có. Song đao của Vũ Y rất khủng bố, vừa có thể chém vật chất vừa có thể hủy linh hồn bá đạo vô cùng,

Đi vào bên trong Xuân Đức cũng không có vội vàng đi tìm kiếm, mà bắt đầu bố trí bẫy rập chờ đợi sẵn con mồi, nghe ông lão cao gầy lúc trước nói còn có đồng bạn đi đối phó với mấy tên lão tổ Tinh Phách Cung, mà mấy tên lão tổ kia đã bị hắn giết rồi nên đương nhiên mấy kẻ đồng bạn của ông lão cao gầy sẽ không tìm thấy và rất nhanh những tên kia sẽ đi tới nơi này.

Đến lúc đó nơi này sẽ là mồ chôn của bọn chúng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 631: Bảo Vật Chẩn Thấy Đâu

Sau khi làm xong một ít mộ phần cho mấy con mối sắp tới nơi đây Xuân Đức mới bắt đầu đi tìm kiếm. Lần này hẳn không có ở trạng thái tàng hình nữa vì khi ở trạng thái tàng hình thì không thể sử dụng thần niệm phát tán ra phạm vi rộng lớn được. Đây cũng là một cái hạn chế của thuật tàng hình.

Niệm lực cường đại như đại dương mênh mông bao trùm tất cả phạm vi nơi đây, trong đầu Xuân Đức trong nháy mắt đã thấy được toàn bộ địa hình của nơi đây. Nơi đây chia làm 7 tầng, càng lên cao thì phẩm chất đồ vật nơi đó càng tốt. Còn về phần con át chủ bài của Tinh Phách Cung cũng nằm ở trên tầng cao nhất trên kia.

Vì để đảm bảo không có bất trắc gì xảy ra nên Xuân Đức gọi luôn hai con thú sủng của mình ra. Đã biết đồ vật có giá trị ở nơi nào Xuân Đức liền không có ở bên dưới này thu đồng nát sắt vụn làm gì.

Một đường đi thẳng lên tầng tầng cao nhất Xuân Đức cũng không có gặp chướng ngại gì quá lớn ngoài mấy cái cấm chế bên ngoài cửa vào cùng mấy con rối đẳng cấp không cao. Tiện tay liền thu vào làm của riêng.

Lên đến tầng thứ 7 đứng trước một căn phòng duy nhất ở nơi đây. Xuân Đức triệu hồi thêm tuyết báo để nó đi vào bên trong dò đường. Khi tuyết báo vừa đi vào bên trong liền sập bẫy, một cái trận pháp phong lôi bạo hiện lên vây lấy tuyết báo bên trong. Cùng lúc đó là tiếng báo động vang cả Tinh Phách Cung.

Vô số tia sét đánh thẳng lên người tuyết báo, có điều cũng giống như gãi ngứa chẳng có tác dụng gì cả. Xuân Đức ra lệnh cho tuyết báo đi lại xung quanh để kích hoạt tất cả các cơ quan đi ra.

Đúng như Xuân Đức dự đoán cứ đi xung quanh một lúc thì lại có một cái cơ quan vô tình bị kích hoạt, nào là phi trâm nhiều như lông trâu, khói mê, chất độc ăn mòn. Hầu như thứ gì âm hiểm nhất đều có ở nơi đây. Tuyết báo bị giày vò một hồi lâu thì trên thân thể cũng thấy có một vài chỗ bị hủy hoại. Như vậy là biết mấy thứ bầy rập kia lợi hại tới mức nào rồi.

Xuân Đức đứng ở bên ngoài nhìn vào cũng cảm khái:

" Quả nhiên càng già càng thành tinh. E rằng mấy tên nữa bước Tinh Vương Cảnh bước vào bên trong không chết cũng bị lột mấy lớp da."

Cảm khái một câu xong thấy không còn cái cấm chế hay bầy rập nào Xuân Đức liền hủy đi cái trận pháp phong lôi bạo rồi bước vào bên trong, trước khi vào trong hắn còn mở ra hai 3 lớp phòng ngự bao tất cả mọi người vào trong để phòng vạn nhất.

Trong này không xa hoa mà lại mang theo vài phần cổ xưa, nơi này có 9 cái hộp gỗ có khắc hoa văn cổ xưa. Xuân Đức cảm thấy không có gì nguy hiểm liền mở ra nhìn xem bên trong là gì.

Cái hộp đầu tiên bên trong có chứa 9 viên ngọc phát ra quang mang khác nhau, bên trong mỗi viên ngọc lại có một cái hồn phách của một loại hung thú nào đó.

Hộp thứ 2 đến hộp 7 đều là một vài kiện binh khí phẩm chất đều là thần khí nhưng lại bị một chút tổn hại. Hộp thứ 8 chính là một cái phi trâm trong suốt. Hộp thứ 9 có một cục đá xù xì nhìn không chút nào bắt mắt.

Nhưng Xuân Đức lúc nhìn thấy hòn đá này thì hiện lên vài tia đề phòng, theo như Vô Địch đã nói bên trong cái hòn đá xấu xí này chính là phong ấn một cái linh hồn cường đại vô cùng. Xuân Đức cũng không có tự tiện dò xét mà đưa vào bên trong không gian vong linh cho Vô Địch xử lí.

Hết. Cả một gian lâu các chỉ có vậy, Xuân Đức cũng không tìm thấy Hồn Nguyên Thần Tinh nơi nào. Sau khi tìm kỹ lưỡng một lần nữa cũng không tìm thấy. Xuân Đức vuốt cằm nói:

" Không có ở đây sao? Kì quái. Được rồi mọi người đi xuống bên dưới tiếp tục tìm kiếm."

Tiếp sau đó Xuân Đức cùng mọi người lại tiếp tục thu bảo vật ở nơi này. Chỉ có tầng 6 là có trận pháp thủ hộ mạnh mẽ còn các tầng còn lại đều không có gì thủ hộ.

Một giờ sau Xuân Đức liền càn quét toàn bộ nơi đây. Đáng tiếc cọng lông của Hồn Nguyên Thần Tinh cũng không thấy, việc này làm hắn có phần ngoài ý muốn.

Ngay lúc Xuân Đức buồn thối ruột thì hắn phát hiện một tia ba động của hồn nguyên lực lượng, ánh mắt Xuân Đức lóe sáng nhìn lên bức tranh đang treo trên tường, bức tranh kia vẽ hai người đang ngắm trăng. Bức tranh nếu mới nhìn thì sẽ thấy bình thường đến không thể bình thường thêm.

Nhưng sau một lúc quan sát Xuân Đức liền thấy nó vẫn bình thường như lúc đầu chẳng có gì khác biệt. Tiến lại gần Xuân Đức nâng tay lên chạm tới bức tranh định giật nó xuống trà đạp một phen cho đỡ ghét, nhìn cặp nam nữ trong tranh nhìn mà ngứa con mắt.

" Ấy. Sao dính chắc như vậy? "

Xuân Đức túm một góc bức họa kéo xuống vậy mà bức họa vẫn đứng ngay đơ không một chút nhúc nhích. Đã vậy lại còn không có bị rách nữa chứ. Bực mình Xuân Đức dùng hết sức giật một cái.

Thế quái nào đôi nam nữ trong bức tranh bỗng nhiên hóa thành hai con ma quỷ, cả khuôn mặt đều là lông lá, không có mắt thò đầu ra cắn về đầu Xuân Đức, Xuân Đức lập tức buông tay nhảy lui phía sau theo bản năng, Vũ Y đứng phía sau lúc này tiến lên phía trước một đạo hạ xuống hai cái đầu quỷ vật lập tức bị chặt đứt hóa thành khói đen tiêu tán.

Một tiếng kêu gào rú thê lương vang vọng khắp không gian nơi đây, cùng lúc đó mặt trăng trong bức tranh cũng rớt ra ngoài. Xuân Đức thấy một màn như vậy thì ngây ngốc, ngồi xuống nhặt cái mặt trăng vừa rơi ra kia lên nhìn một chút.

Nhìn qua nhìn lại thì thấy nó cũng chắc khác gì hòn đá cuội cả. Xuân Đức cầm hòn đá cuội dùng toàn lực ném vào bức tranh.

Có điều một màn tiếp theo làm Xuân Đức ngây như phỗng, chỉ thấy hòn đá cuội ném vào bên trong bức tranh ném chúng mấy ngôi sao thì mấy ngôi sao kia lập tức rớt ra bên ngoài, không bao lâu dưới chân Xuân Đức là một đồng đá to lớn.

Thấy cái bức tranh cứ như trêu tức mừng Xuân Đức tay phải biến hóa thành trảo của Địa Ngục Thiên Long, chộp về phía bức tranh dễ dàng bị Xuân Đức lôi xuống. Nhìn bức tranh đang điên cuồng cử động hòng thoát ra khỏi không chế thì Xuân Đức cười lạnh. Hắn bóp mạnh một cái nhưng một tiếng

" Á đau " vang lên. Xuân Đức thấy cái bức họa này còn phát ra âm thanh được thì thoáng sửng sốt sau đó không quan tâm nữa mà ném vào bên trong

không gian vong linh cho Vô Địch. Đồ có linh tính thì sẽ bán được, chắc cũng không nhiều nhưng chân muối cũng là thịt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 632: Trúng Độc

Ngay lúc Xuân Đức quang cái bức họa quái quỷ kia vào bên trong không gian vong linh thì ở bên ngoài bỗng nhiên như dậy sóng vậy. Xuân Đức cảm nhận được mặt đất mãnh liệt rung chuyển. Hắn có phần tò mò là chuyện gì đang xảy ra.

" Y nhi theo ca ca ra bên ngoài nhìn xem là có chuyện gì. "

Có điều Xuân Đức còn chưa đi ra ngoài thì đã đánh hơi thấy cái gì đó không đúng, ngay lập tức hắn ra hiệu cho mọi người giữ yên lặng. Chỉ thấy từ hành lang bên ngoài đi tới 7 người, tất cả đều đã già khú đế. Một người đi trước có phần lo lắng nói ra:

" Chúng ta không đi ra đối phó với những thứ đồ vật kia sao. Nếu để bọn chúng thoát khốn đi ra bên ngoài thì sẽ là đại họa cho nhân tộc chúng ta."

Ở bên cạnh một bà lão hừ lạnh nói:

" Mấy con rùa già kia không ra thì chúng ta cần gì phải giúp bọn chúng..."

Đúng lúc này ông lão đi phía sau vội la lên:

" Dừng lại đằng trước có mai phục."

Có điều lời nói của người này đã chậm, chỉ thấy ông lão đi trước nhất bỗng nhiên thân thể vẫn tiếp tục bước mà đầu thì lảo đảo trên mặt đất, mấy

người ở phía sau nhờ ông lão kia nhắc nhở thì thoát được một kiếp.

Ngay lúc này một người lại thất thanh la lên: " Trúng độc, làm sao có thể. Đây là độc gì? "

Những người còn lại cũng cảm thấy cơ thể có điều gì không đúng, cả đám đều thất kinh. Ngay lúc Xuân Đức trong lòng mừng thầm muốn ra tay thì chỉ thấy mấy người còn lại không biết dùng bí thuật gì, tất cả đều biến thành một đạo ánh sáng trong nháy mắt đã không còn ai. Đến cả linh hồn tên của tên tu sĩ vừa bị hủy mất thân xác cũng đã không thấy đâu.

Lần đầu tiên không có khốn trận hay kết giới vây địch để cả đám chạy trốn, Xuân Đức mới biết bản lĩnh chạy trốn của đám lão quái nữa bước tinh vương cảnh là nhanh tới mức nào. Chỉ vừa nhận thấy không ổn thì đã lập tức bỏ chạy cả đám không có một giây dừng lại.

Bước ra bên ngoài nhìn chỉ còn lại một cái thi thể không đầu đang nằm trên mặt sàn Xuân Đức cảm khái:

" Đúng là không ngờ, còn tưởng mấy tên kia sẽ tức giận mà liều sống liều chết hay ít ra cũng đánh một trận đây. Ai ngờ chạy sạch, lần này đúng là bất cẩn để chạy mất mấy con dê mập. Mà thôi thế giới cũng hẹp sau này chắc còn gặp lại, đi ra bên ngoài với ca ca nào bé Y. Nhìn xem mấy con cỏ ma kia có thích hợp làm phân bón cho Mẫu Thụ không."

Vũ Y bé ngoan nhẹ gật đầu đi theo bên cạnh Xuân Đức. Hai người hai thú theo đường lúc trước mà phản hồi đi ra bên ngoài, vì bây giờ là ban đêm tầm nhìn vẫn có hạn chế nên Xuân Đức cùng Vũ Y đều tiến vào trạng thái ẩn thân cho an toàn.

Còn chưa đi ra ngoài cánh rừng thì có mấy cái thi thể như đạn pháo bắn vào bên trong rừng cây, làm đổ không biết bao nhiêu đại thụ sau đó lại hoàn

hảo lẫn đến dưới chân Xuân Đức. Xuân Đức nhìn xuống người này chỉ thấy khuôn mặt của kẻ này đã bị hắc khí bao phủ, cả người nhìn rất quý dị, có thể thấy bên dưới làn da của hắn có cái gì đó đang chạy qua chạy lại.

Xuân Đức cũng không có để ý đến cái xác quá nhiều, hắn vẫn tiếp tục đi ra bên ngoài. Càng đi gần ra bên ngoài thì Xuân Đức càng nghe rõ ràng những âm thanh hỗn loạn ngoài kia.

Mang theo Vũ Y hai người đi lên một cái đỉnh núi hoang vắng, nhìn xuống bên dưới thì hai người nhất thời được một trận kinh ngạc. Cả Tinh Phách Cung lúc này hỗn loạn không chịu nổi, đang có 5 con sinh vật quái dị nhiều đầu, nhiều nhất 4 đầu mà ít nhất có 2 cái. Thân thể cao lớn, cả người được bao trùm với một màn sương màu đen, ánh mắt bọn nó đỏ lòe lòe nhìn rất rợn người.

Bọn nó tay chân vẫn còn vài cái khóa xích bị đứt, vừa nhìn là biết mới thoát vây không lâu. Cả đám lúc này đang rất hưng phấn, liên tục hú dài sau đó bắt lấy đệ tử Tinh Phách Cung nhai gấu nghiền.

Ở trên thân thể con quái vật 4 đầu lúc này đang treo hai cái đầu người, hai cái đầu người kia Xuân Đức cũng không lạ lắm gì mà chính là hai tên ma phật hắn vừa gặp cách đây không lâu lắm.

Đệ tử Tinh Phách Cung lúc này đang bỏ chạy tán loạn khắp nơi, còn đám cao thủ Tinh Phách Cung lúc này đã không còn thấy một ai, có thể là đã chạy hoặc đã chết sạch rồi.

Nhìn tình cảnh bên dưới Vũ Y lúc này bên cạnh hỏi:

" Ca ca, chúng ta bây giờ là giết hết tất cả bọn chúng (cả quái vật lẫn người.) hay là rời đi."

Xuân Đức đáp:

" Rời đi thôi. Việc này cũng không liên quan gì đến chúng ta. Quan trọng là chúng ta có đánh chết mấy con quái vật nhiều đầu kia cũng chẳng có lợi lộc gì. Không đầu rước mệt vào thân, tội gì phải làm vậy. Thôi đi nào bé, đến thành thị gần đây nhất đi ăn tối."

Vũ Y gật gật đầu:

" Vâng."

Đã có quyết định ngay lập tức hai người liền rời đi. Không qua bao lâu hai người đã rời đi phạm vi tông môn của Tinh Phách Cung đi tới một cái truyền tống cửa khẩu. Xung quanh Tinh Phách Cung là loạn hải tinh vực, người đi vào bên trong thì 7 chết 2 mất tích 1 còn sống nên không mấy ai dám mạo hiểm. Vì thế muốn rời đi nơi đây cần phải thông qua dịch chuyển cửa khẩu.

Có điều nơi đây lúc này đang rất hỗn loạn, Xuân Đức hỏi ra mới biết có rất nhiều người đã biết Tinh Phách Cung gặp nạn, cỗ ma xuất thế nên vội vàng chạy tới nơi này muốn rời đi lánh nạn. Nhưng mà cách đây không bao lâu thì có một vụ lộn xộn giữa mấy tên độc hành giả cùng đám tinh anh đệ tử Tinh Phách Cung, hai bên đều muốn đi ra ngoài trước nhưng lại không ai chịu ai nên sau đó mấy tên độc hành giả phá hủy đi dịch chuyển trận pháp rồi chạy mất dạng.

Mất đi dịch chuyển trận pháp nên trong lúc nhất thời mọi người cũng không biết làm gì hơn là đứng ngây ngốc ở nơi đó. Chờ đợi người sửa chữa trận pháp. Sau khi hiểu ra vấn đề Xuân Đức cũng không có ý nghĩ rời đi nữa mà quay lại một trấn nhỏ gần đây. Dù sao hẳn cũng có rất nhiều lựa chọn nhưng tốt nhất vẫn là đợi cho những người kia sửa xong trận pháp.

Nhìn qua mấy cái cửa hàng, quán rượu ven đường nhưng thấy cái nào cái nấy đều đang đóng cửa hết, chỉ có vài cái còn đang mở cửa Xuân Đức

chọn một cái quán rượu có phân đơn sơ đi vào. Bên trong chỉ vài người khách đang uống rượu, có điều trên nét mặt của bọn họ Xuân Đức có thể thấy được sự lo lắng cùng kinh hoàng.

Chủ quán của cái quán rượu này là một ông lão gầy yếu. Nhìn ông lão Xuân Đức cười nói:

" Chủ quán không có lo chạy trốn cô ma sao? Hiếm có ai giờ này vẫn còn mở quán làm ăn."

Ông lão thấy Xuân Đức vẫn còn rất trẻ tuổi đang nhìn mình cười hỏi thì trên mặt lộ ra thần sắc ngạc nhiên nhưng sau đó lại cười nói:

" Lão già như ta cũng sắp xuống mồ rồi, chết sớm hay chết muộn cũng không có gì khác cả nhưng tiểu tử ngươi thì khác đang còn trẻ, sắp chết tới nơi mà vẫn còn cười cười nói nói như vậy quả là khác thường."

Xuân Đức ngồi xuống một cái bàn sau đó gọi một chút thịt và rượu. Hắn nhìn ông lão đáp:

" Cũng vậy thôi, người thường sống mấy chục năm rồi cũng chết, chúng ta tu sĩ sống không biết bao nhiêu năm rồi, hưởng không biết bao nhiêu thứ tốt trên đời mà người thường có mơ cũng không thể tưởng đến vậy lúc này đây chết đi còn gì tiếc nuối nữa sao. Ta đã thấy mãn nguyện rồi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 633: Vọng Cốt Thuyền

Ông già mang theo hai đĩa thịt cùng hai bầu rượu cùng ngồi xuống bàn nhìn Xuân Đức cười lên ha hả nói:

"Tiểu tử rất thú vị à. Hiếm thấy ai giống như ngươi, tất cả những người ta gặp đều mang vẻ mặt sợ hãi. Ha ha. Nào uống đi."

Xuân Đức cũng là sáng khoái gật đầu sau đó cũng bắt đầu uống tới bến. Một bầu rượu hần uống một lần liền cạn sạch.

Ngay lúc hần muốn uống thêm một ít thì từ bên ngoài vọng vào trong một âm thanh nghe giống như tiếng gió rít qua đồng xương cốt vậy. Xuân Đức có phần hiếu kì liền tản ra thần niệm quan sát. Rất nhanh hần liền quan sát thấy trên vùng biển hỗn loạn một con thuyền vô cùng to lớn làm bằng xương cốt đang dừng lại trên bờ biển.

Những người trên bờ nhìn chiếc thuyền chăm chăm, trên mặt bọn họ hiện lên thần sắc vùng vẫy, cuối cùng sau một lúc cũng có người quyết định bước lên cái con thuyền toàn xương là xương kia. Có người dẫn đầu thì sẽ có người thứ 2, thứ 3 sau đó là vô số người đi lên.

Con thuyền giống như một cái động không đáy, chỉ cần người nào bước lại gần đều bị nó hút vào bên trong. không qua mấy chục phút số người ở nơi đây chỉ còn lại chưa đến 2 phần, Đúng 15 phút thì con thuyền lại một lần nữa rời đi, ẩn vào bên trong màn sương màu đen của vùng biển hỗn loạn.

Trên bờ lúc này bóng người đã thưa thớt vô cùng, chỉ còn chưa tới mấy ngàn người. Trong số đó chiếm đa số là đệ tử của Tinh Phách Cung cùng một số ít là những người chưa kịp lên thuyền.

Ở bên trong quán Xuân Đức cùng ông lão vẫn cứ tiếp tục uống rượu, ăn thịt. Hai người bọn họ thật giống như không quan tâm đến những gì ngoài kia vậy. Đang khi hai người uống rượu thì từ bên ngoài đi vào trong này một người nữ tử, tướng mạo xuất chúng theo sau là hai nam tử cùng một ông lão.

Xuân Đức khẽ đảo mắt qua nhìn một cái rồi thôi, sau đó lại tiếp tục nhìn ra bên ngoài trời đêm thông qua cánh cửa sổ của quán rượu. Những người khác đi vào bên trong nay cũng không có gọi món ăn hay gì rượu. Bọn họ đi tới một cái bàn cùng ngồi xuống rồi cũng giống Xuân Đức nhìn ra bên ngoài.

Tiếng gió biển thổi về đêm, tiếng sóng vỗ bờ, không gian yên tĩnh. Quả thực đúng là một nơi lý tưởng để dừng lại qua đêm. Nhưng giữa cái hoàn cảnh tuyệt vời như vậy nhưng bầu không khí lại vô cùng trầm trọng.

Một giờ đi qua.

Hai giờ đi qua.

Nửa đêm.

Đêm nay ánh trăng sáng tỏ, mắt thường cũng có thể nhìn rõ cảnh tượng xung quanh. Vừa lúc Xuân Đức có nhã hứng ngâm một bài thơ thì từ phương xa một màn mây đen kéo tới, kèm theo đó là liên miên tiếng gào rú vang trời, phá vỡ sự tĩnh mịch nơi đây.

Nghe được tiếng gào rú kia bên trong quán rượu nhỏ này, tất cả mọi người đều bừng tỉnh, đến cả ông lão chủ quán uống say bí tỉ lúc này cũng

mông lung đứng dậy. Ở bên ngoài kia trong phút chốc nhón nháo cả lên.

Cô gái cùng hai thanh niên ở cách đó không xa cùng một lúc lầm bầm một câu:

" Đến rồi."

Ngay sau đó mấy người này đứng dậy rời đi, đi về nơi có trận pháp truyền tống. Ở nơi đó đang có đại bộ phận tu sĩ Tinh Phách Cung bày trận pháp phòng ngự ý muốn ngăn cản mấy con cô ma một thời gian, đợi truyền tống trận được sửa hoàn tất.

" Các người nhanh mở trận pháp để chúng ta đi vào quái vật sắp tới rồi. Nhanh mở cho chúng ta đi vào."

Vô số tu sĩ không thuộc Tinh Phách Cung ở bên ngoài trận pháp la ó. Bọn họ muốn đi vào bên trong để có cơ hội sống nhiều hơn, bọn họ cũng không muốn làm thức ăn cho cô ma.

Có điều đám tu sĩ Tinh Phách Cung chỉ lạnh lùng nhìn bọn họ, có người còn thẳng tay công kích giết chết những tu sĩ cả gan dám tấn công trận pháp.

Một âm thanh mang theo sự lạnh lẽo vô tận vang lên:

" Những kẻ nào còn cả gan dám phá hủy trận pháp thì không cần cô ma giết các người, chính ta sẽ tiễn kẻ đó lên đường."

Nhìn lại người này chính là một trung niên nhân thân tình hàm sát, đôi mắt như rắn độc, ở gần nơi hắn đang đứng đã có mấy chục cái xác đang nằm la liệt. Những người khác thấy cảnh này thì không dám vọng động nữa mà bỏ chạy tán loạn, có người nhảy vào biển, có người lại tìm nơi có nhiều kiến trúc nhảy vào.

Đám cô ma ở cuối chân trời kia tốc độ cũng rất nhanh, không qua bao lâu thì bọn nó đã tiếp cận nơi đây, bọn nó vừa tiếp cận nơi đây thì liền bắt lấy mấy tên tu sĩ chưa kịp bỏ trốn ăn thịt.

" A a a a a. Đừng ăn ta. Hu hu. Đừng có ăn ta mà."

Phúc phúc phúc

Mấy con cô ma nhe hàm răng trắng hếu ra cười nhìn mấy tên tu sĩ đang cầu xin kia cắn xuống, từng bộ thi thể không đầu xuất hiện, sau khi nuốt xong đầu của mấy tên tu sĩ kia thì bọn nó bỏ lại thi thể tiếp tục kiếm tu sĩ khác để ăn.

Chỉ có 12 con cô ma thôi nhưng với sức mạnh vô địch không người nào ở đây(ý chỉ đám người chạy trốn) có thể chống cự liền bị nó giết chết sạch.

Sau khi đánh chén no nê thì đám cô ma cũng không có đi truy đuổi đám tu sĩ cấp thấp mà nhìn về phía mấy ngàn người Tinh Phách Cung. Mười mấy con cô ma đồng loạt há mồm mười mấy đạo ánh sáng màu đen bắn lên trên phòng ngự màn sáng khiến cho nó xuất hiện vô số gợn sóng lăn tăn.

Rầm rầm rầm.

Từng tiếng nổ đinh tai vang lên. Thấy vậy một màn đám tu sĩ trẻ tuổi bên trong phòng ngự màn ánh sáng hoan hô. Có nhiều người còn hưng phấn hét lên:

" Ngăn được, thật ngăn lại được chúng ta lần này sống rồi."

" Hoan hô. "

" Ô. Trận pháp cũng được sửa xong, mọi người nhanh rời đi."

Niềm vui bất ngờ liên tục đến khiến cho đám đệ tử kia vừa khóc vừa cười, ở bên ngoài mấy con cổ ma hai đầu thấy vậy liền nhào lên đánh về phía phòng ngự màn sáng.

Đùng đùng... Âm ầm

Màn sáng vẫn như thể không một chút tổn hao, thực ra là có hao tổn nhưng mà số lượng linh thạch được đưa vào nhiều hơn xa so với đám cổ ma đánh lên màn sáng khiến nó tiêu hao.

“ Ha ha. Bọn nó không thể phá được.”

“ Đám ngu ngốc đi chết.”

Vô số tiếng chế nhạo vang lên. Có điều tiếng chế nhạo kia nhanh chóng im bật vì từ phương xa có một đoàn ma khí to lớn vô cùng đang bay đến đây. Nhìn thấy cảnh này thì tên trung niên mắt híp kia thốt lên:

“ Tam cấp ma đầu, nhanh, mọi người nhanh rời đi.”

Đám tu sĩ Tinh Phách Cung nghe trung niên nhân nói vậy thì không còn tên nào dám nói gì nữa mà nhao nhao tiến vào bên trong truyền tống trận, do đây là truyền tống trận cỡ lớn nên rất nhanh đã có 2/5 tu sĩ được truyền tống đi chỉ còn lại mấy người khổng trận cùng một số đệ tử chưa kịp rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 634: Thuận Lợi Đến Tay Hồn Nguyên Thần Tinh-3

Không qua bao lâu thì thân ảnh của con cổ ma ba đầu xuất hiện trong mắt mọi người, lúc ai cũng nghĩ rằng nó sẽ công kích vào trận pháp phòng ngự nhưng không, con cổ ma ba đầu kia lại huy chướng đánh về một căn nhà ven đường.

Râm râm....

Ngay lập tức cả một vùng rộng lớn bên đường đã bị san thành bình địa khói bụi bay mù trời, đang lúc tất cả mọi người nghi hoặc thì từ bên trong đám khói bụi kia bay vọt ra một thân ảnh đứng giữa trời cao, thân ảnh của hắn trùng với mặt trăng đang sáng trời cao nhìn vào rất có lực trùng kích thị giác.

Đang còn đứng bên trong trận pháp, có mấy người lúc này cùng ngồi ở bàn kế bên Xuân Đức khi trước lúc này thấy cảnh tượng trước mắt thì không khỏi kinh ngạc thốt lên:

" Tại sao lại là hắn."

Ở trên cao Xuân Đức nhìn con sinh vật ba đầu kia một cách bình đạm. Tiếp theo thân ảnh hắn mờ nhạt dần đi, lần xuất hiện tiếp theo đã tới bên cạnh cổ ma, một trào chụp thẳng đầu của nó.

Trong đêm tối mộng mị ma trào phát ra ánh sáng yêu diễm, một vệt ánh sáng tím hiện lên.

Phúc

Cổ ma ba đầu dơ tay lên đón đỡ những bị mộng mị ma trảo nhẹ nhàng cắt đứt, tuy không hoàn toàn cản được đòn đánh của Xuân Đức nhưng lại làm chệch hướng đi của móng vuốt, thay vì chộp nát đầu nó lại đánh lên ngực con cổ ma.

Phúc.... rầm rầm

Móng vuốt đánh thẳng lên lồng ngực con cổ ma ba đầu tạo thành một cái động lớn trên thân thể nó, máu tươi vẩy trời cao. Cả người con cổ ma bị đánh bay thẳng xuống mặt đất hủy đi vô số kiến trúc.

Lúc này đây Xuân Đức cũng không có vội mà đuổi theo giết nó. Hấn lạnh lùng nhìn qua bên mười mấy con cổ ma hai đầu còn lại. Mộng mị ma trảo lúc này lại cháy rực lên ngọn lửa tím(khí linh mộng ma thích giết chóc đây là biểu hiện hưng phấn của nó.) Xuân Đức liếm mấy giọt máu còn sót lại bên trên mộng mị ma trảo sau đó thốt ra một từ: " Ngon."

Cùng lúc hấn thốt ra câu đó thì hấn lần thứ hai động, thấy thân ảnh Xuân Đức bỗng nhiên mờ nhạt mấy con cổ ma hai đầu kia hiện lên vẻ hoảng sợ, bọn nó co rút lại màn sương đen bên ngoài bao quanh thân thể để phòng hộ.

Có điều mọi thứ chỉ là vô nghĩa, Xuân Đức lần này xuất hiện đã đứng trước mặt một con cổ ma hai đầu. Nhìn hộ thể ma khí trên người cổ ma Xuân Đức cười nhạt nói:

" Tạt chủng không thuần."

Hai bàn tay Xuân Đức xuyên qua hộ thể ma khí của con cổ ma này tóm lấy hai đầu của nó, ngọn lửa màu tím từ mộng mị ma trảo bỗng chốc bùng lên. Con cổ ma kia trong nháy mắt biến thành tro bụi phiêu tán giữa trời.

Đám người ở phía bên dưới thấy cảnh này thì chỉ có thể ngốc ngốc mà nhìn, vừa nhìn vừa nuốt nước miếng ừng ực.

Sau khi con cô ma kia hoàn toàn tiêu tán thì Xuân Đức cảm nhận ở bên trong tay phải mình có thứ đồ vật gì đó, mở bàn tay ra nhìn thì Xuân Đức liền thấy một viên đá màu đen đang phát ra ánh sáng.

Một lúc sau Xuân Đức cười lên ha hả nói:

" Làm ta tìm cả buổi không thấy, hóa ra hồn nguyên thần tinh nằm trong đầu các người à. Đã vậy cả đám đều có thể chết được rồi."

Vèo vèo vèo vèo

Ánh sáng tím yêu dị chợt lóe sau đó biến mất, mười mấy con cô ma 2 cấp còn lại đều bị Xuân Đức bóp nát đầu móc ra thần tinh(đáng lý nên gọi ma tinh nhưng không hiểu sao cứ viết thần tinh sau ba lần như vậy tác quyết định để thần tinh.) Mười mấy bộ thi thể không đầu vô lực rơi trên mặt đất phát ra từng tiếng " bịch bịch bịch" như mấy cái bao cát bị ném xuống đường cái vậy.

Sau khi giải quyết xong mấy con cấp 2 cô ma Xuân Đức liền tìm tới cái hồ mà con cô ma cấp 3 đang an dưỡng, bị một trảo đánh trúng cả người con cô ma đang thiêu đốt lên ngọn lửa tím(lửa thiêu đốt linh hồn), vết thương liên tục xuất huyết cùng hoại tử (trọng thương), cả người nằm yên bất động đã hôn mê sâu(mộng mị.) Người nó không ngừng giật giật, ba cái đầu vẹo trái vẹo phải nhìn giống mấy con lươn chết vậy.

[Xuân Đức lần này đánh cho kẻ địch thành ra như vậy là nhờ sự hợp tác cả khí linh Mộng Ma, mấy lần trước khi đánh nhau không có xuất hiện trạng thái như vậy là vì khí linh mộng ma mới tuyệt giao với Xuân Đức. Lý do của sự tuyệt giao chính là việc Xuân Đức cắt đi một phần mộng mị ma

trảo để bồi dưỡng tuyệt báo. Nhưng ở mấy ngày trước sau khi áp dụng đủ cách thức dụ dỗ thì khí linh mộng ma cũng đã bé ngoan trở lại và có kết quả như bây giờ. Kinh nghiệm rút ra không nên chọc vào trẻ con, bọn nhỏ thù rất dai.]

Lôi con cô ma từ bên trong hố ra Xuân Đức bắt đầu tìm tòi trong đầu nó, rất nhanh Xuân Đức liền tìm thấy hai viên hồn nguyên thân tinh to bằng ngón cái trong 2 cái đầu người, còn cái đầu quái vật thì không có.

Sau khi lấy xong hồn nguyên thân tinh thì Xuân Đức đi lại nơi truyền tống trận nhìn mấy ngàn người còn chưa truyền tống rời đi, nhìn vào tên trung niên có ánh mắt như rắn độc lạnh lẽo nói ra:

" Người đi ra."

Tên trung niên nhân kia cũng không dám do dự mà ngay lập tức đi ra khom người trước mặt Xuân Đức cung kính hỏi:

" Tiên bối, không biết người có gì căn dặn."

Xuân Đức hỏi:

" Người tên gì? "

Tên trung niên cung kính đáp:

" Văn bối tên Lãnh Như Hàn."

"Người có thích được làm tông chủ Tinh Phách Cung không? "--- Xuân Đức bỗng nhiên nói ra một câu làm tên kia ngẩn ngơ.

Tên trung niên nhân sau một lúc bối rối sau đó mới cắn răng nói:

" Có."

Xuân Đức hài lòng gật đầu nói:

" Có thì tốt, chỉ cần người làm theo lời của ta thì mọi thứ ta đều có thể cho người. Dẫn theo những người đó theo ta quay trở lại Tinh Phách Cung."

Tên trung niên nhân nghe tới quay trở lại Tinh Phách Cung thì giật nảy người. Hắn đang muốn nói lời cự tuyệt nhưng nhớ tới người trước mắt này một bàn tay liền có thể giải quyết một tam cấp ma đầu có thực lực còn cường đại hơn một vị nữa bước vương giả vì thế lời nói đến miệng liền nuốt ngược lại.

Hắn cúi đầu đáp:

" Vâng tiền bối, tiền bối đợi vẫn bối một lát."

Xuân Đức khẽ gật đầu, được Xuân Đức đồng ý tên trung niên lúc này mới dám xoay người rời đi. Xuân Đức cũng không phải phát cái gì thiện tâm cả, chẳng qua là hắn tiện đường đi giết mấy con cô ma lấy hồn nguyên thần tinh về luyện khí, tiện thể đào tạo nên một con mi lu trung thành làm việc cho hắn. Dù sao một thế lực lớn như vậy kiếm được tài nguyên cũng không phải là con số nhỏ.

Chỉ thấy tên trung niên kia quay lại nói với những người kia một lát. Lúc ban đầu thì sắc mặt những người đó do dự nhưng không bao lâu sau liền hiện lên khí thế bừng bừng. Chỉ chút sau tên trung niên nhân đã dẫn theo mấy ngàn người đến trước mặt Xuân Đức nói:

" Nguyên nghe tiền bối sai khiến."

Xuân Đức vẫn chỉ là lãnh đạm nói:

" Đi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 635: Đánh Quay Về

Từ bên trong cơ thể Xuân Đức thoát ra một tinh quang màu xanh lục bao trùm tất cả những kẻ còn ở đây sau đó mang bọn họ dịch chuyển bay về Tinh Phách Cung.

Không qua bao lâu mọi người lại một lần nữa quay trở về bên ngoài Tinh Phách Cung 100 dặm, tản ra thần thức Xuân Đức ngay lập tức phát hiện ra rất nhiều cỗ ma đang đi lại ở bên trong Tinh Phách Cung. Hơi có phần kinh ngạc Xuân Đức hỏi Lãnh Như Hàn:

" Làm sao bọn quái vật này lại nhiều như vậy, lúc trước ta thấy cũng không có nhiều như vậy? "

Lãnh Như Hàn cung kính đáp:

" Thừa tiền bối, cỗ ma loại vật này có thể ma hóa tu sĩ thành đồng tộc của bọn nó. Những con cỗ ma có hai đầu chính là tu sĩ bị cỗ ma chọn chúng biến thành đồng tộc. Bên trong kia có 2 đầu tứ cấp cỗ ma cùng 7 đầu tam cấp cỗ ma, nhưng lúc trước bọn văn bối rút đi chỉ có một đầu tứ cấp cùng hai đầu tam cấp thoát khốn mà thôi. "

Xuân Đức nghe vậy thì cũng không lấy gì kinh ngạc, suy đoán của hắn cũng tương tự như vậy. Hắn nhẹ gạt đầu một cái sau đó tiếp tục quan sát tình hình bên trong.

Sự xuất hiện cùng một lúc của mấy ngàn tu sĩ không thể cách nào che giấu nên đám cỗ ma kia nhanh chóng đánh hơi thấy đám người Xuân Đức.

Rất nhiều cỗ ma cấp 2 như châu chấu lao về phía này. Bên trong đó còn có mấy con cấp 3.

Với số lượng đông đúc, đám cỗ ma đã dọa cho những kẻ đi theo phía sau Xuân Đức sắc mặt tái nhợt. Còn về phần Xuân Đức thì hẳn chỉ cảm thấy hưng phấn mà thôi.

" Tốt lắm, càng nhiều càng ít. Nếu đông thêm ít nữa thì càng tốt."

Hai tay huyền hóa thành mộng mị ma trảo Xuân Đức như một tia sáng bay thẳng tới 4 con cấp 3. Bên ngoài Xuân Đức lúc này hiện lên ba lớp phòng ngự, hai cái của Hấp huyết đại lung cùng dây truyền sinh mệnh. Cái thứ ba chính Thiên cột giáp.

Mấy con cấp 2 cản đường bị Xuân Đức trực tiếp đụng nát, một khi tốc độ đạt tới giới hạn nào đó cũng sẽ gây sát thương rất lớn. Bốn con cỗ ma cấp ba thấy Xuân Đức như tia chớp đánh tới phía này thì cả bốn con đồng loạt há mồm bắn ra 8 đạo năng lượng màu đen.

Những con cỗ ma cấp 2 cản đường bị mấy đạo năng lượng màu đen này trước tiếp xuyên qua thân thể, chết ngay lập tức rơi trên mặt đất. Xuân Đức thấy 8 luồng năng lượng màu đen kia đánh tới thì lập tức né tránh.

Xoẹt xoẹt xoẹt

Tất cả đều bắn vào khoảng không, Xuân Đức bình an vô sự xuất hiện trước mặt bốn con cỗ ma, hẳn trảo ngang một cái, một đạo ánh tím chợt lóe lên "bốp bốp...bốp "

Có hai con cỗ ma bị Xuân Đức đập nát bét cả ba cái đầu chết không kịp ngáp. Hai con còn lại may mắn hơn, đánh lên người Xuân Đức một cái sau đó lui nhanh ra ngoài, có điều tới cả hộ thể của hắn còn phá không nổi thì làm sao có thể khiến hắn bị thương cho được.

" Chết luôn đi, còn chạy đi đâu."

Dưới sự kích thích của khí linh mộng ma, Xuân Đức giết chóc đạt được một loại thăng hoa cảm giác.

Rít lên một tiếng phía sau lưng Xuân Đức hiện lên Ma Huyền Cánh cấp 4 ít khi được sử dụng, bỗng chốc tốc độ Xuân Đức tăng đột biến nhanh hơn gấp 5 lần(Chương 357 có nêu tác dụng của mấy thứ này).

Chớp nhoáng một cái, chỉ thấy thân ảnh của Xuân Đức có mặt khắp trên cả chiến trường. Thời gian, không gian giống như dừng lại, bỗng nhiên tất cả cỗ ma đầu bị nổ tung bay tán loạn trên cao, thi thể không đầu của bọn nó như mưa rào rơi trên mặt đất, đồng thời thân ảnh của Xuân Đức khắp chiến trường cũng mờ nhạt rồi tan biến.

Hiện ra chân thân đang ở bên thi thể hai đầu cỗ ma cấp 3. Chiến trường bỗng chốc vắng lặng không một tiếng động.

Ngay lúc này đây hai tiếng rống giận dữ phát ra từ bên trong Tinh Phách Cung. Cùng lúc đó hai thân cự nhân bay ra khỏi Tinh Phách Cung. Hai cái thân ảnh kia chính là hai con cỗ ma tứ cấp, thân thể bọn nó cao đến 15 mét có hơn, trên cổ mọc ra bốn cái đầu dữ tợn, cả người là ma khí vờn quanh nhìn vô cùng khủng bố, nhất là dưới đêm trăng nhìn bọn nó chẳng khác gì ma thần cả.

" Tiểu côn trùng đáng chết, dám tàn sát thánh tộc của chúng ta. A A A A. Giết! Giết! Giết!"

Âm thanh còn hơn cả sấm nổ nữa, từng vòng sóng xung kích có thể thấy được phát ra từ miệng con cỗ ma tứ cấp, sóng âm đi qua nơi nào nơi đó mọi thứ đều hóa thành cát bụi, đến cả đám thi thể bên dưới cũng biến thành từng bãi thịt vụn.

Xuân Đức cũng bị sóng xung kích này đẩy lùi ra mấy mét, khi hắn còn chưa đứng vững thân thể thì hai con cô ma tứ giai đã như tia sáng đánh tới Xuân Đức.

Rầm rầm.

Tuy đã chuẩn bị những tốc độ của hai con cô ma kia quá nhanh cùng cự ly quá gần khiến cho Xuân Đức né không kịp đành phải ngạnh kháng hai đòn của bọn nó.

Sau liên hoàn công kích hộ thể của Xuân Đức bị hủy đi mất vòng phòng ngự bên ngoài. Còn hai con cô ma thì chỉ bị thương một chút ở nắm tay, có điều bị lửa thiêu linh hồn là cái tư vị không dễ chịu chút nào. Nó gần giống như kiểu bạn cầm mấy mũi kim sau đó chọc thẳng vào đầu ngón tay rồi rút ra vậy cứ liên tục làm như vậy thì sẽ có cái cảm giác kia.

Sau khi cố nhịn đau nhưng không được hai tên này bắt đầu kêu lên:

" A A A, đau quá, ta phải giết người, giết người, giết người."

Ngay sau đó hai con cô ma này đều đỏ lên như cục than sau đó bành trướng, trong cái chớp mắt đã lớn hơn lúc ban đầu gấp đôi.

Xuân Đức cũng đâu có ngu mà đợi cho bọn nó biến hóa thành công, hắn lúc này triệu hồi ra lĩnh vực của mình đồng thời gọi viện thủ(lúc trước đầu óc u mê nên không gọi viện thủ.). Mấy trợ thủ đặc lực của hắn đồng loạt xuất hiện.

Có cấm ma lĩnh vực xuất hiện bao trùm hai con cô ma kia ngay lập tức bị cắt ngang việc hóa thân khiến cho bọn nó lảo đảo mấy cái.

Khi bọn nó còn chưa đứng vững thì

Ầm ầm ầm ầm... ùng ùng ùng.

Liên miên công kích đánh lên người bọn nó, có băng của Lan Lan cùng thực vật của Heo Con cầm chân hai con cô ma kia chính là cái bia thịt cho bọn người ngắm.

" Chết! Chết! Các ngươi đều phải chết."

Hai con cô ma tứ cấp vì không bắt được quý tích của Vũ Y cùng Xuân Đức nên bọn nó điên cuồng đập lên mấy con Long Nham Hồ, một quyền của bọn nó nện xuống con Long Nham Hồ to như ngọn núi nhỏ liền như quả bóng văng đi xa xa.

Hai con này sinh mệnh lực cực kì khủng bố, tuy bị Xuân Đức khắc chế không thể khôi phục nhưng muốn giết bọn nó cũng không phải là chuyện đơn giản. Vũ Khí của Vũ Y đánh lên người bọn nó giống hệt như dùng dao lam cắt tiết trâu. Không đáng kể chút nào.

Xuân Đức thấy cảnh này thì hơi cau mày, hấn ngưng lại tấn công mà đứng ở một bên âm thầm tụ lực vào trong tuyệt kỹ của mình.

[Tụ lực: Năng lực tất cả mọi người đều có thể học tập nhưng phụ thuộc vào mức linh ngộ của mọi người, có người tụ lực cả 10 phút mà bộc phát chỉ mạnh hơn một chút, có người chỉ cần mấy phút là có thể bộc phát ra mấy lần sức mạnh. Còn Xuân Đức thì tư chất có chút kém nên sau 2 giây thì hấn tụ lực chỉ có gấp đôi lực công kích bản thể mà thôi.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 636: Đánh Quay Về-1

Tụ lực hoàn tất lợi dụng tốc độ hơn người Xuân Đức đánh ra một đoàn chí mạng về tên phía bên trái.

Đùng

Sức mạnh cuồng bạo từ tuyệt kỹ, thêm vào tụ lực cùng với sự hỗ trợ của Lan Lan cùng Heo Con đòn đánh của Xuân Đức thoáng chốc tăng cường ít nhất 20 lần, 20 lần sức mạnh bộc phát trong nháy mắt đập cho một tên cỏ ma cả người bể tung, bốn cái đầu bay mỗi nơi một cái.

Xuân Đức sau khi đánh xong một kích thì liền lui lại, thể lực sau một kích vừa rồi khiến hắn giảm mạnh. Vì vừa phải thi triển lĩnh vực nữa nên mức độ tiêu hao của hắn phải dùng phần trăm/ s mà tính, mỗi giây qua đi tinh thần lực, thể lực, pháp lực đều giảm đi ít nhất 0,2%.

Đúng lúc này sau khi tận dụng thời cơ Vũ Y cũng đã đâm xuyên hai mắt của con cỏ ma thứ hai, có điều nàng cũng bị một bàn tay đánh trúng cả người như điều đứt dây bay ngược ra sau đập thẳng lên mặt đất tạo thành cái hố sâu.

Bị đâm mù hai mắt con cỏ ma kia rú lên:

"Chết! Chết! Tất cả phải chết."

Cùng với tiếng gào rú thê lương, con cỏ ma kia làm ra một động tác khiến cho Xuân Đức cũng phải kinh ngạc.

Nó dùng hai tay rút ra cái đầu mới bị chọc mù mắt kia, cái đầu bị lôi ra mang theo xương cột sống dài mấy chục mét vẫn còn dính máu đỏ tươi. Nó rút ra như vậy nhưng không hề thấy có ảnh hưởng gì cả vẫn hoạt động như bình thường.

Vút.. ầm

Một roi đập xuống đập về phía Xuân Đức, Xuân Đức né qua một bên cái xương kia đập thẳng lên người một con Long Nham Hồ, con Long Nham Hồ trong nháy mắt biến thành hai khúc, nhìn thấy một màn này Xuân Đức cũng phải tê tê rãng.

Sức lực đám cổ ma này không thua gì hắc cá(so sánh khí cổ ma biến thân còn xuân đức ở trạng thái nhân tộc).

Cổ Ma đánh không chúng thì liên tục bạo hồng sau đó điên cuồng quật roi xương về phía Lan Lan đang thi triển cấm chú, Xuân Đức thấy vậy liền vội vàng hạ lệnh cho A Ngọc cùng A Khờ, Tiểu Thất hiệp trợ hắc đón đỡ đòn đánh của tên kia.

Đùng đùng... Đùng đùng

Liên tục những âm thanh kịch liệt va chạm vang lên, ba người A Ngọc, A Khờ cùng tiểu Thất không may dính một đòn liền bị đập sâu vào bên trong lòng đất, vô lực tái chiến.

Ngay lúc Xuân Đức gian nan chống cự sắp hết nổi thì Lan Lan lúc này đã kết thúc cấm chú, ngay sau đó chỉ thấy trên bầu trời từ phương xa xuất hiện một băng trụ khổng lồ nhọn hoắt đang dùng tốc độ không thể hình dung lao tới mục tiêu là tên cổ ma.

Ầm ầm

Cả một cái khối băng hình thoi dài mấy trăm mét xuyên qua cơ thể của con cở ma hình thành một cái lỗ máu có đường kính cả mét, độ lạnh giá của khối băng kia cũng rất kinh khủng phạm vi không biết bao nhiêu vạn dặm hình thành một lớp băng dày vài mét.

[Tinh Phách Cung nằm bên trong loạn tinh hải, nơi đây khí hậu có phần ấm áp khác thường nên không có băng tuyết.]

Nơi bọn Xuân Đức đứng thì chính thức biến thành tuyết vực, cả Tinh Phách Cung cũng không thoát khỏi số phận, còn con cở ma thì bị biến thành một bức tượng băng.

Thở ra một hơi Xuân Đức thu lại lĩnh vực của bản thân, Lan Lan cùng Heo Con cũng vậy. Ba người đồng thời ngồi xuống mà thở dốc.

Trận chiến này A Khờ cùng A Ngốc gặp phải địch thủ khắc chế chúng nên không phát huy được quá lớn, muốn để bọn nó thu hút sự chú ý của hai con cở ma nhưng bị chúng chiêu một lần, cả hai đều gục. Vũ Y cũng vậy bị trúng đòn một lần liền bất tỉnh nhân sự.

Xuân Đức cũng âm thầm may mắn là không để cho hai con cở ma kia biến thân hoàn tất bằng không thì hẳn phải khóc ra máu rồi. Nhưng hẳn vẫn có chút hối hận có biết mang luôn cả tuyết báo ra bên ngoài chiến đấu, có nó thì mấy đứa em đã không bị thương rồi.

Xoa đầu mấy cô em gái Xuân Đức khen ngợi:

" Mấy đứa làm tốt lắm. Sau này sẽ có thưởng bây giờ thì vào bên trong dưỡng thương đi."

Lan Lan cùng bé Heo nở một nụ cười xinh đẹp nhìn hẳn sau đó nhu thuận gật đầu, Xuân Đức mỉm cười rồi thu mọi người vào bên trong. Hẳn đứng dậy nhìn về phương xa nơi đám người Lãnh Như Hàn ngoắc ngón tay.

Ngay lập tức đám tu sĩ còn đang như nằm trong mộng kia lúc này mới tỉnh hồn lại, không dám chậm trễ chạy lại bên này, bọn họ vừa chạy vừa dùng tay đặt trên lồng ngực. Lãnh Như Han khúm núm đứng trước mặt Xuân Đức hỏi:

" Tiền bối ngài cần phân phó chuyện gì? "

Xuân Đức nói:

" Có thứ gì liên lạc với đám người mới vừa chạy nạn kia sao, gọi tất cả những kẻ đó về. Ta không có nhiều thời gian nên cần trong thời gian ngắn giúp người cũng cố địa vị. Hiểu sao? "

Lãnh Như Hàm cung kính đáp:

" Vâng. Vãn bối đã hiểu."

Xuân Đức vung tay lên một cái, 12 con tang thi cấp 7(đẳng cấp tương đương với thân quân cảnh) hiện ra, Xuân Đức điềm vào trán tên Lãnh Như Hàn kia một cái sau đó nói:

" Pháp môn điều khiển bọn nó ta đã truyền cho người rồi. Có điều sau này nên luyện tập nhiều hơn. Bọn nó cảnh giới còn cao hơn cả người nên cẩn thận một chút, biết chừng mực là tốt nhất."

Lãnh Như Hàn sau khi nắm giữ được pháp môn điều khiển đám tang thi lại nghe được Xuân Đức nói như thế thì cảm xúc không lời nào diễn tả, hấn quỳ xuống nói:

" Thuộc hạ nguyện sau này đi theo chủ nhân suốt đời."

Xuân Đức bình thản nói: " Muốn làm thuộc hạ của ta cũng còn phải nhìn biểu hiện của ngươi sau này. Thôi được rồi, nhanh đi làm việc, đừng có ở

đây vương mắt ta."

Lãnh Như Hàn bị Xuân Đức xua đuổi cũng không có oán cái gì, trên mặt cười tươi dẫn theo 12 tang thi cấp 7 cùng mấy ngàn người khác tiến vào bên trong Tinh Phách Cung thu dọn mấy cỗ ma cấp 2 còn lại.

Xuân Đức nói xong mấy lời kia thì cũng thu lại tất cả thi thể nơi đây rồi lập tức biến mất không thấy đâu. Những người khác tuy thấy vậy cũng rất tò mò nhưng lại không ai dám có một câu đàm luận sợ làm không vui vị tiền bối kia.

Nhưng mà sau khi đi vào bên trong Tinh Phách Cung thấy Xuân Đức không có hiện thân ra lần nữa thì có người không nhịn nổi tò mò hỏi Lãnh Như Hàn.

" Hàn thúc chúc mừng thúc. Trong cái rủi lại gặp cái may, bây giờ Tinh Phách Cung chính là của thúc rồi."

Tên trung niên nghe được thằng cháu ở bên cạnh chúc mừng cũng nở nụ cười nhưng khi nghe tới câu cuối thì giận dữ tát cho thằng cháu một cái quất:

" Hồ ngôn loạn ngữ cái gì, Tinh Phách Cung sau này là của chủ nhân, ta chúng ta chỉ là thay chủ nhân quản lý mà thôi."

Thanh niên bị tát cho một cái chảy cả máu miệng nhưng trên mặt của hắn không có oán hận chỉ là đầy mặt cảm kích nói:

" Thúc nói phải, là cháu ăn nói lung tung đáng bị đánh."

Hắn còn không quên bồi thêm cho mình vài cái tát thật mạnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 637: Trị Thương

Bên trong không gian vong linh tầng 2. Bên dưới Mẫu Thụ. Lúc này đây Xuân Đức đang chăm sóc cho mấy đứa em gái cùng hai con sủng vật của mình. Trên mấy cái giường được tạo từ cành cây và lá cây, mấy cô gái xinh đẹp đang lặng yên nằm ngủ, xung quanh các nàng có vô số tinh quang màu xanh sinh mệnh đang vờn quanh.

Sau khi cho mấy đứa nhỏ uống thuốc xong thì mấy đứa đều đã ngủ thiếp đi vì mệt. Xuân Đức lúc này mới rảnh tay mà tự xử lý mấy vết thương của bản thân. Lúc chiến đấu hăng máu quá bị thương lúc đó không thấy đau nhưng bây giờ thì cảm thấy rồi, vừa đau vừa nhức.

Đang lúc hẳn trị thương thì Vô Địch mò tới, lượn xung quanh hẳn một vòng đánh giá sau đó phán một câu khiến Xuân Đức tí nữa ói máu:

" Ta còn tưởng rằng mi phải chết một lần chứ, vậy mà không chết à. Hắc hắc."

Xuân Đức vẫy vẫy tay xua đuổi lão bạn thân:

" Cút cút đi. Đừng ở đây làm phiền ta trị thương. Nhìn mi là thấy ngứa mắt rồi."

Vô Địch mặt dày như tường thành nên cũng không thèm để ý tới cái biểu tình ghét bỏ của Xuân Đức mà ngồi xuống bên cạnh cười nói:

" Ta có một tin vui và một tin buồn. Mi muốn nghe tin nào? "

Xuân Đức ngẩng đầu lên dùng ánh mắt bất thiện nhìn Vô Địch hỏi:

" Không phải là mi lại làm gì hai con rôi của thiên đạo rôi chứ? "

Vô Địch vỗ vai hấn một cái cười hắc hắc nói:

" Đúng là hiểu nhau. Mi nói đúng rôi đấy, con rôi sấm sét thì ta đã thay mi dung hợp vào con tuyết báo, còn con cự nhân lửa thì ta xin rôi. Hắc hắc. Chắc mi sẽ không có ý kiến chứ? "

Xuân Đức buồn bực nói:

" Mi xin rôi thì là mất rôi. Bây giờ ta đoán con cự nhân lửa kia đến đóm lửa cũng không còn. Biết bản tính mi từ trước đáng lý không nên để đồ tốt cho mi mượn nghiên cứu. Hắc hắc, ta lấy được thứ tốt muốn xem không? "

Vô Địch tò mò hỏi:

" Thứ gì? "

Xuân Đức mang ra một đồng hỗn nguyên thánh tinh đưa cho Vô Địch xem, Vô Địch ánh mắt sáng lên như sói đói, sau đó tay nhanh như chớp bắt lấy hỗn nguyên thánh tinh, có điều Xuân Đức đề phòng trước rôi nên thấy tên kia dị động liền giấu đi.

" Đừng có vọng động như vậy, cái này là công sức của ta chiến đấu bán sống bán chết đấy. Ta chuẩn bị bồi thường cho tiểu Mộng Ma cùng tiểu Cốt người cũng đừng có mơ tưởng đến. "

Vô Địch không có vì Xuân Đức nói mà buông tha, hấn nhìn vào 6 viên hỗn nguyên thành tinh to bằng nắm tay trẻ con nói:

" Cho ta 6 viên kia đi. "

Xuân Đức ném cho Vô Địch 4 viên nói:

" Không được, chỉ 4 viên thôi. Hai cái kia cho tiểu mông cùng tiểu cốt rồi."

Vô Địch gật đầu nói:

" Vậy những thứ khác còn lại đưa hết cho ta."

Xuân Đức nhìn tên này vài lần sau đó bất đắc dĩ ném cái bịch đựng hỗn nguyên thánh tinh cho Vô Địch, chỉ giữ lại hai viên cho bản thân. Vô Địch sau khi lấy được thứ mình muốn thì nhìn Xuân Đức cười hắc hắc mấy tiếng rồi liền phủi mông rời đi không một lời tạm biệt.

Thấy con hàng hãm tài kia đi rồi Xuân Đức lại bắt đầu hành công khôi phục tiêu hao.

Ở ngoại giới. Tinh Phách Cung.

Bây giờ trời còn chưa có sáng, vẫn đang còn tối om om. Dưới sự lãnh đạo của Lãnh Như Hàn những người còn sống nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, còn về phần những con cô ma cấp 2 đều bị nhất nhất tiêu diệt chỉ còn một ít lạc đàn là còn sống. Đến ngay cả hai con cô ma cấp 3 còn sót lại cũng đã bị tiêu diệt.

Bên trên một ngọn núi cao Lãnh Như Hàn nhìn phương xa nơi có 9 con tang thi cấp 7 đang điên cuồng đuổi giết đám cô ma cấp 2 thì bất giác nở nụ cười. Bên cạnh hẳn vẫn để lại 3 con tang thi cấp 7 khác làm bảo tiêu.

Lãnh Như Hàn lúc này vẫn còn đang đắm chìm trong sự sung sướng chưa thể hồi phục hoàn toàn, từ khi hẳn nhìn thấy chỉ cần 9 con tang thi cấp

7 dễ dàng tiêu diệt một con cô ma cấp 3 đơn lẻ thì trong lòng hắn không khỏi chấn kinh. Hắn bây giờ đã coi mấy con tang thi chính là chân bảo lớn nhất của đời hắn.

Tu vi của hắn không cao, chỉ là Thiên Quân Cảnh sơ kì mà thôi, với lại hắn cũng đã dừng ở cảnh giới này rất lâu rồi mà không thể tấn thăng, tuy bình thường hắn luôn là một vị trưởng lão cao cao tại thượng nhưng mà thấy một vị hậu kì thôi là hắn không dám thử mạnh rồi.

" Chỉ cần ta biểu hiện tốt thì sau này có thể hướng chủ nhân xin người giúp ta tấn thăng cảnh giới, với thần thông của chủ nhân hắn sẽ không khó."

Trong lòng Lãnh Như Hàn âm thầm quyết tâm. Ngay lúc hắn còn đang suy tính làm cách nào để lấy lòng Xuân Đức thì một thanh niên chạy lại gần hắn thông báo cho hắn biết:

" Hàn thúc, mọi việc đã làm xong rồi."

Lãnh Như Hàn sắc mặt bình thản nói:

" Đợi một chút đi, ta muốn nhìn xem bảo bối của ta giết chết hết đám quái vật kia. Tiểu Kiếm ngươi không thấy cảnh này rất thú vị sao? "

Thanh niên vẻ mặt nịnh nọt nói:

" Vâng, vô cùng thú vị những bảo bối này của Hàn thúc thật lợi hại giết mấy thứ rác rưởi kia cũng là dễ như lật bàn tay. "

Lãnh Như Hàn cười to nói:

" Bây giờ cuộc sống của ta cũng không cần nhìn sắc mặt của mấy tên kia nữa, lần này trở về gia tộc ta muốn xem tên nào còn dám cản ta thả Ngọc Nhi đi ra. Ha ha ha."

Cười xong một hồi sắc mặt Lãnh Như Hàn trở nên âm trầm hơn nước. Thanh niên bên cạnh thấy cảnh này lập tức im thin thít.

Không qua bao lâu mấy con cỗ ma cuối cùng cũng đã bị tiêu diệt. Lãnh như hàn thu về chín con tang thi cấp 7 chỉ để lại ba con bảo tiêu. Cũng không phải hẳn không muốn không chế cả 12 con cùng một lúc nhưng mà để duy trì liên tục không chế ba con đã là cực hạn của hắn.

Hai người ba tang thi một đường bay đến một cái quảng trường mới được xây dựng của Tinh Phách Cung. Nơi đây đã tụ tập không ít đệ tử của Tinh Phách Cung còn sống sót. Khi Lãnh Như Hàn vừa xuất hiện thì có không ít đệ tử nhận ra hắn cùng nhau hô to:

" Hàn tông chủ đến."

" Tông chủ muôn năm."

" Tông chủ vô địch."

Đám đệ tử Tinh Phách Cung thần tình kích động vô cùng, vô số người điên cuồng hò hét. Lãnh Như Hàn nhìn thấy cảnh này thì lòng hư vinh của hắn được thỏa mãn hơn bao giờ hết. Hắn bay thẳng lên chủ vị quay xuống nhìn đông đảo đệ tử cùng chấp sự nói:

" Mọi người yên lặng nghe ta nói đôi lời."

Ngay lập tức phía dưới im như ru. Lãnh Như Hàn thấy thế thì thỏa mãn gật đầu sau đó mới tiếp tục nói:

" Ngày hôm nay đại họa ập đến Tinh Phách Cung vô số đệ tử bị chết, người mà chúng ta trao cho niềm tin cùng hy vọng nhất lại quay lưng đi phản bội chúng ta, bỏ chạy để giữ lấy mạng sống, không những vậy còn lấy đi tất cả tài phú của mọi người chung sức đồng lòng tích góp được.

Vậy những người như thế có đáng để cho chúng ta cúi đầu, để chúng ta kính ngưỡng nữa không? "

Bên dưới đang yên lặng nhất thời sôi trào trào lên hơn trăm ngàn người cùng hô lớn:

" Bọn họ không xứng."

" Không xứng."

" Không xứng."

Lanh Như Hàn lại dơ tay lên để mọi người yên lặng, người phía bên dưới thấy vậy thì lại yên lặng ngay lập tức. Lanh Như Hàn nói tiếp:

" Bọn họ đã bỏ rơi chúng ta, để cho tất cả mọi người tự sinh tự diệt nhưng mà trời cao chiếu cố để cho một vị siêu cấp cường giả đến che chở chúng ta, giết hết đám cô ma đáng ghê tởm. Từ giây phút đó ta đã thề là sẽ đi theo vị cường giả kia. Mọi người có nguyện ý cùng ta đi theo vị cường giả kia để có thể bước dài trên con đường tu tiên không? "

" Nguyện ý."

" Nguyện ý."

" Nguyện ý."

Lanh Như Hàn lúc này hào hùng vạn trượng lớn tiếng nói:

" Rất tốt, vậy sau này vị cường giả cũng là ân nhân kia của chúng ta sẽ là lão tổ của tất cả mọi người. Mọi người có ai có ý kiến khác không."

" Không có." Mọi người đồng thanh đáp lớn.

Lãnh Như Hàn nói tiếp:

" Theo ý chí của lão tổ cùng ý nguyện của tất cả mọi người, Băng Phách Tinh Cung hôm nay chính thức xuất hiện trên cõi đời này. Chúng ta là một khối đại đoàn kết, không ai có thể chia rẽ được chúng ta, tất cả mọi người đều là một phần tử quan trọng của Băng Phách Tinh Cung. Mọi người hãy cùng nhau cố gắng xây dựng Băng Phách Tinh Cung thành một thế lực ba chủ đứng đầu ở trung thiên sau này."

" Bá chủ trung thiên."

" Bá chủ trung thiên."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 638: Nâng Cao Đặc Tinh Trang Bị

Ngay lúc này có một tiếng hừ lạnh vang lên:

" Lãnh Như Hàn ngươi đây là muốn làm phản sao? Không tự nhìn xem mình là ai mà lại dám ở trên đất của Tinh Phách Cung tự mở ra môn phái. Không biết nên nói ngươi là ngu xuẩn hay vẫn là thần kinh có vấn đề."

Lãnh Như Hàn nghe được âm thanh này thì nét mặt cũng không có gì biến đổi nếu nhìn kỹ thì trên mặt hắn còn hiện lên vẻ tiêu ý. Hắn còn lo không biết thế nào để lập uy đây, đến cả việc này hắn còn không làm được thì làm gì có tư cách cầu cạnh chủ nhân.

Hắn nhìn về một phương hướng xa xa đang có 25 người đang bay tới đây, dẫn đầu là 5 ông lão, cả 5 người này hắn đều nhận biết cả, bọn họ đều là trưởng lão ở vị trí trong top 10 của Tinh Phách Cung.

Lãnh Như Hàn lúc này cũng bay lên cao theo sau là ba tôn tang thi cấp 7. Trên trời cao Lãnh Như Hàn dùng ánh mắt miệt thị xem thường những người đang tới nói ra.

" Các ngươi không cần thể hiện cái gì cường giả trước mặt ta, lúc có cỗ ma thì mấy người các ngươi cũng giống như mấy con chó cúp đuôi bỏ chạy mà thôi. Đến lúc này còn giả trang cái gì cường giả."

Hai mươi lăm người bay đến cách Lãnh Như Hàn mấy trăm mét thì dừng lại. Một ông lão béo lùn đi ở phía trước nghe Lãnh Như Hàn nói thế thì giận dữ hét:

" Làm càn, chúng ta là đi cầu viện, phản đồ dám dùng hoa ngôn xảo ngữ mê hoặc lòng tin của đệ tử trong môn phái. Tội đáng chết vạn lần lão phu hôm nay sẽ tự tay giết chết phản đồ này."

Nói xong mấy lại đại nghĩa lẫm nhiên thì lão mập lùn này dùng tốc độ không thể tin được bay thẳng tới chộp vào đầu Lãnh Như Hàn, tên này tu vi cao hơn Lãnh Như Hàn nhiều đã bước vào Thiên Quân Cảnh đỉnh phong.

Lãnh Như Hàn thấy như vậy thì chỉ cười nhạt một tiếng, được chỉ lệnh của hắn một tang thi mỹ nữ tiến lên trước người hắn đón đỡ đòn đánh này.

Lão giả lùn mập thấy nữ nhân bên cạnh Lãnh Như Hàn tiến lên trước thì cười lạnh nói:

" Chỉ là tu sĩ Tinh Quân Cảnh còn con cũng dám cùng lão phu đầu sức, quả thực không biết sống chết."

Chữ chết vừa thốt ra xong thì mọi người chỉ nghe thấy.

Bốp

Nữ nhân xinh đẹp trên cao dùng tốc độ vô cùng chậm rãi mọi người đều có thể nhìn thấy, cô gái tát một cái vào mặt ông lão lùn mập kia, ông lão kia cũng không có tránh mà còn chủ động đưa mặt đến cho cô gái tát.

Có điều nhìn cái tát kia mềm yếu vô lực nhưng không ngờ lại tát bay đầu lão giả, thân thể không đầu của ông lão lùn mập kia phi thẳng xuống dưới quảng trường. Cùng lúc đó một cái linh hồn cường đại ngưng thực vô cùng chui ra từ bên trong cái đầu, vừa ra ngoài nó liền muốn thoát đi, có điều bị nữ nhân xinh đẹp trên không hé miệng hút một cái liền bay ngược chui vào bên trong miệng của nàng ta.

Nàng ta khép miệng lại trên mặt hiện ra thần sắc thỏa mãn quay về bên cạnh Lãnh Như Hàn. Thần sắc những kẻ còn lại đang ở trên cao vô cùng khó xem, thêm vào đó là sự sợ hãi khó có thể che giấu.

Lãnh Như Hàn nhìn thấy một màn như vậy thì rất là thỏa mãn sau đó nhìn 24 người còn lại khinh bỉ nói:

" Chỉ bằng mấy tên các ngươi cũng mơ tưởng giết ta. Ha ha. Bây giờ ta cho các ngươi hai con đường lựa chọn, một là quy thuận ta hay là chết? Ta cũng không phải là người có kiên nhẫn."

Bốn ông lão khác đồng thời hừ lạnh nói:

" Người tưởng rằng chỉ là giết chết một tên phế vật liền có thể hù được chúng ta sao, xem bọn ta làm sao cắt cái đầu chó của người xuống. "

Một người trong đó nói thêm " Làm phiền ba vị đạo hữu kiểm chế lại ba người kia để ta đối phó với tên không biết sống chết này."

Lãnh Như Hàn nghe thế lại càng cười lạnh, nhìn 4 người hấn nói:

" So với ta nhiều người, các ngươi chọn nhầm đối thủ rồi. "

Vung tay lên lại có thêm 5 con tang thi cấp 7 hiện ra, ngay lập tức Lãnh Như Hàn liền ra lệnh cho bọn nó tấn công, 8 con tang thi cấp 7 chia làm bốn cặp vậy đánh bốn người khác phe đối phương.

Mấy ông lão kia còn chưa kịp làm ra phản ứng gì trước sự ngỡ ngàng thì 8 con tang thi c7 đã lấy tốc độ sét đánh không kịp che tai tiến đến gần bọn họ, bốn người kia công nhận cũng là già đời nên trong lúc sắp vong mạng cũng làm ra được phản ứng.

Bốn người không hẹn mà cùng quay lại sau túm lấy một người khác làm bìa chắn, mấy người bị lấy làm tấm mộc kia ngay lập tức bị mấy con tang thi c7 xé xác những tên này không kịp kêu một tiếng liền biến thành đày trời thịt nát.

Nhưng tranh thủ thời gian này bốn lão già kia nhanh chóng lui về phía sau, liên tục dùng những kẻ khác làm tấm mộc giúp mình tranh thủ thời gian cho mình chạy trốn. Có điều tốc độ tang thi thích khách c7 vượt trội hơn mấy tên này nhiều nên còn chưa chạy được bao xa liền nghe thấy tiếng hét thê lương.

A a a.

3 trong bốn tên bị ba con tang thi thích khách c7 một trảo vong mạng, một tên còn lại biết mình khó thoát khỏi cái chết, hấn liền điên cuồng lao xuống phía bên dưới đám đê tử muốn tự bạo giết chết sạch người ở đây (tên này không dám dừng lại tự bạo vì tự bạo cần có thời gian, đứng lại thì còn chưa tự bạo được đã chết nhăn răng.)

Người phía bên dưới thấy vậy thì kinh hoàng thất sắc, cả đám bỏ chạy tán loạn nhằm kiếm một con đường sống.

Ông lão thấy thế thì cười to: " Cùng chết đi. Ha Ha."

Phúc.

Đúng lúc này một vệt ánh sáng hiện lên, cả người ông lão đang phình to như quả bóng bỗng dung quý dị chia 2, lúc mọi người định thần nhìn lại thì lại thấy một nữ nhân vô cùng xinh đẹp tay đang cầm một con dao dính máu. Dưới chân nàng là cái xác của tên trưởng lão kia.

Lãnh Như Hàn trên cao nhàn nhạt nói:

" Những kẻ cả gan dám làm loạn đều đã bị tiêu diệt. Tiếp theo mọi người chỉ cần làm theo Kiếm chấp sự sắp xếp là được. "

Mọi việc phía sau thuận lợi vô cùng, với uy vọng lúc này của Lãnh Như Hàn nếu hắn nói loài người đẻ trứng thì mọi người cũng tin.

Bên trong không gian vong linh tầng 3.

Lúc này đây sau khi Xuân Đức khôi phục lại trạng thái toàn thịnh thì liền bắt đầu nâng cấp cho tiểu Mộng cùng tiểu Cốt. Có điều Xuân Đức không ngờ tới là muốn nâng cấp cho hai kiện hỗn độn ma khí này lại khó khăn tới vậy.

Tiêu tốn hai hỗn độn thần tinh nhưng tất cả đều thất bại. Tiểu Cốt thì không sao nhưng mà tiểu Mộng lại bắt đầu không thèm nói chuyện với hắn nữa. Xuân Đức cũng có phần đau đầu với mấy tiểu khí linh này.

Dù sao bọn nó cũng đều là do hắn uẩn dưỡng mà thành, có tình cảm rất sâu đậm với hắn. Nếu là khí linh khác dám chống đối hắn thì hắn đã xóa bỏ lâu rồi.

Xuân Đức ngồi bên trên tế đàn xương trắng thờ dài:

" Trẻ con thật là khó chiều mà. Thôi mặc kệ đi, lúc khác tìm Vô Địch xin một chút hỗn nguyên thần tinh vậy. "

[Linh trí của khí linh phát triển theo tháng năm, bình thường hay thấy nhiều khí linh khôn ngoan vô cùng, bởi vì bọn nó có thời gian phát rất dài, bảo vật dù có đổi chủ thì chủ mới cũng không có mấy ai dám hủy đi khí linh mà thường dụ dỗ đáp ứng nhu cầu của bọn nó.

Còn khí linh của Xuân Đức uẩn dưỡng ra cũng chưa tới 100 năm, trí tuệ cũng giống đứa bé mấy tuổi nên hay giận dỗi lung tung.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 639: Trương Thiên Cưới Vợ

Một ngày mới lại bắt đầu.

Vừa mới sáng sớm Xuân Đức liền đi ra bên ngoài gọi tên Lãnh Như Hàn kia tới, không qua bao lâu thì Lãnh Như Hàn chạy tới. Vừa đến nơi thì hẩn cung kính chào hỏi:

" Chủ nhân, người có việc gì phân phó? "

"Thi thể đám cỗ ma kia đã gom lại chưa?"-- Xuân Đức lạnh nhạt hỏi.

Lãnh Như hàn nghe vậy thì nhanh miệng nói:

" Biết chủ nhân cần thi thể đám cỗ ma nên thuộc hạ đã tự mình thu gom lại bỏ vào trong túi này rồi."

Lãnh Như Hàn hai tay cầm một cái túi trữ vật đưa cho Xuân Đức, Xuân Đức nhận lấy sau đó liền cất đi ném lại cho Lãnh Như hàn một viên đá màu đen hình thoi nói:

" Cầm lấy, lúc nào sắp chết thì hãy dùng. Mọi việc nơi đây tùy ngươi giải quyết. Tốt thì sẽ có thưởng, còn nếu không như ý của ta thì người cũng không cần sống làm gì cho chật đất, hiểu chứ? "

Lãnh Như Hàn nhận lấy viên đá màu đen cúi đầu nói:

" Thuộc hạ rõ ràng thừa chủ nhân."

Xuân Đức nghĩ gì lại ném cho tên này thêm một cái nhãn nói:

" Về nghiên cứu mà sử dụng cho tốt, bên trong còn có những thứ ta yêu cầu. Máy thứ đó ta cũng chưa cần gấp nên người cứ từ từ tìm. Được rồi người tự giải quyết cho tốt đi."

Nói xong Xuân Đức liền hư không biến mất để lại nơi đó Lãnh Như Hàn vẫn còn khom người. Sau khi Xuân Đức rời đi một lúc lâu thì từ một nơi xa xa bay lại một thanh niên, thanh niên kia tiến lại gần Lãnh Như Hàn nói:

" Hàn thúc, đại nhân đã rời đi rồi."

Lãnh Như Hàn lúc này cũng đứng thẳng người dậy, hắn cũng không nói gì mà nhìn vào trong tay hai món đồ vật.

Bên cạnh thanh niên thấy thúc thúc mình cứ nhìn vào hai đồ vật trong tay thì cũng không nhìn được tò mò mà nhìn theo. Nhưng hắn chỉ thấy hai thứ kia quá bình thường luôn, hắn còn chẳng cảm nhận được chút linh tính nào từ hai món đồ kia. Nếu không phải là thúc của hắn đang nhìn hai thứ kia như chân bảo thì hắn đã nghĩ rằng chính là rác rưởi ven đường.

" Hàn thúc, ta làm sao nhìn hai món đồ này cũng không có gì đặc biệt à?
"

Lãnh Như Hàn liếc mắt nhìn qua hắn nói:

" Đến cả thúc của người còn không nhìn ra cái gì nữa là người, người mà nhìn ra cái gì thì người chính là lão tổ của ta rồi."

Thanh niên nghe thế thì gãi đầu cười khan, không nói thêm lời nào. Lãnh Như Hàn trong lúc nhất thời cũng không biết hai đồ vật Xuân Đức đưa cho là vật gì nên cũng đành cất đi, tối lại nghiên cứu sau, hắn bây giờ cũng còn một đồng công việc lu bù đây.

Mấy ngày sau.

Một đường bên ba sau khi vượt qua không biết bao nhiêu là truyền tống trận thì Xuân Đức cũng một lần nữa trở về Ác Ma Điện.

Nhưng khi hắn vừa về đến nơi thì đã có người thông báo cho hắn thăng tứ đệ của hắn lấy vợ, mẹ hắn gọi hắn qua bàn bạc hôn sự của thằng đệ.

Xuân Đức cũng không quản mệt nhọc chạy qua bên Ác Ma Thành số 3(mục tiêu chính là qua ăn ké thôi). Không qua bao lâu hắn đã đi tới phủ thành chủ. Vừa vào bên trong đi tới một cái trang viên Xuân Đức thoáng qua sự kinh ngạc hỏi:

" Mấy vị làm sao vẫn còn ở đây, chẳng lẽ Thiên Âm Tông đạo này rảnh rồi lắm sao? "

Người Xuân Đức nhìn thấy chính là mấy người Thiên Âm Tông, ngoại trừ không thấy Thiên Thừa Phong thì không thiếu một ai. Mấy ông bà lão thì đang đánh cờ còn mấy người khác thì đang luyện pháp thuật.

Ông lão họ vương nhìn thấy Xuân Đức cười nói:

" Tông môn đã có tiểu phong lo đâu có việc của mấy lão già như bọn ta. Ha ha. Chúng ta còn dự định ở đây một thời gian dài, Xuân Đức đạo hữu sẽ không lấy làm phiền chứ."

Xuân Đức nhún vai nói:

" Không phiền, phiền gì chứ, ba vị đều là sư tôn của lão tam ta đương nhiên là... là cần thu tiền thuế đất rồi, chẳng lẽ các vị tính ở miễn phí sao? "

Sắc mặt mọi người ở đây trong lúc nhất thời cổ quái lên. Còn ba ông bà lão thì nét mặt cứng đờ, ngay sau đó bọn họ liền hiểu ý của Xuân Đức. Ba người đều cười lên ha hả. Đúng lúc này một con bé hai ba tuổi giầy chạy ra ngoài này nhìn Xuân Đức gọi chúc chắc:

" Ôm ôm."

Xuân Đức tuy hơi hiếu kì con nhà ai nhưng vẫn là ngòì xuống ôm đũa bé lên, ngay lúc Xuân Đức vừa ôm đũa bé lên thì một nha hoàn chạy ra, vừa nhìn thấy Xuân Đức đang ôm đũa bé thì nàng ta thở ra một hơi sau đó thì lễ.

" Xin chào thiếu gia."

Xuân Đức gật đầu một cái, sau đó hỏi:

" Con cái nhà ai đây? "

Nha hoàn kia vội thưa:

" Là con gái của đại công tử cùng nhị phu nhân."

Xuân Đức nghe thế thì ồ lên nói:

" Đại ca cũng khá quá chứ, chưa gì lại thêm đũa nữa rồi à. "

Xuân Đức nhìn qua mấy người Thiên Âm Tông nói:

" Các vị ở đây cứ tự nhiên đi, ta đi tới chỗ lão tứ một chút. Mấy ngày nữa mời các vị uống rượu vui. À mà khi đó nhớ mang thêm quà nhé đừng có quên đấy."

Vương lão cười nói:

" Đạo hữu yên tâm, tới khi đó mấy người bọn ta sẽ mang lễ vật tới. Tới mà không mang theo lễ vật thì mặt mũi của mấy người già chúng ta để đâu nữa. Ha ha."

Xuân Đức cũng cười bồi rồi theo nha hoàn đi tới một cái trang viên khác, đợi Xuân Đức đã đi xa thì mấy ông bà lão mới vuốt mồ hôi trán, bà lão truyền âm nói:

" Xuân Đức đạo hữu vừa đi đâu về làm sao sát khí nặng như vậy, mặc dù không có tiết ra bên ngoài vẫn làm cho ta có xung động muốn bỏ chạy."

Ông lão họ vương đáp:

" Ta cũng đâu có khác gì muội. Mỗi lần đối mặt với người kia ta cứ có cảm giác như ai đó bóp lấy trái tim. Cũng may loại cảm giác này chỉ có những người như chúng ta mới có thể cảm giác tới, nếu mà đám tiểu bối cũng cảm giác tới thì không hay rồi."

Hai người còn lại cũng là ha ha một tiếng không nói gì thêm, nếu thật như ông lão nói, mấy tên tiểu bối mà cũng có thể cảm nhận được thì Xuân Đức chính là thần chết di động rồi, đi tới đâu người chết la liệt đến đó.

Xuân Đức lúc này theo nha hoàn đi vào bên trong, trên đường đi gặp vô số người hầu. Cả đám vừa nhìn thấy Xuân Đức thì liền nép qua một bên mà sợ run, cứ như là bọn họ động đậy một cái liền bị Xuân Đức giết vậy.

Có điều Xuân Đức cũng mặc kệ, quản bọn họ làm khí gió gì. Đang đi trên đường thì Xuân Đức liền gặp Kiều Kiều đang cùng một cô gái nói chuyện vui vẻ. Thấy nàng Xuân Đức liền lên tiếng chào:

" Đang làm gì đấy nhóc."

Kiều Kiều lúc này cũng thấy Xuân Đức, nàng liền bỏ cô gái bên cạnh chạy tới Xuân Đức. Nàng cười hì hì hỏi:

" Tam ca cũng về rồi à, nhanh tới đây muội giới thiệu cho tam ca biết một người."

Xuân Đức bị Kiều Kiều cứ như vậy kéo đi tới bên cạnh cô gái kia, nha hoàn đang dẫn đường cho Xuân Đức thấy không còn việc của mình liền rời đi.

Đi tới bên cạnh cô gái có phần nhỏ nhắn, nhìn vẫn còn rất trẻ tuổi, Kiều Kiều kéo cô gái kia lại nói:

" Giới thiệu cho tam ca đây là phòng 2 của đại ca đấy. Có phải hay không rất xinh đẹp."

Xuân Đức nghe vậy thì đánh giá cô gái kia một lượt sau đó mỉm cười nói:

" Thật sự rất đẹp, lão đại đúng là có phúc.."

Xuân Đức còn đang tính nói cái gì đó thì....

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 640: Trương Thiên Cưới Vợ-1

Bị mẹ nuôi gọi vào bên trong nói chuyện. Xuân Đức đành phải xin lỗi hai người Kiều Kiều sau đó nhanh chân đi vào bên trong.

Đi vào bên trong thì Xuân Đức thấy mẹ nuôi đang trấn an lão tứ, còn về phần lão tứ lúc này mặt buồn như chó cún vậy. Xuân Đức hiếu kì hỏi:

"Làm sao thế, sắp cưới được vợ phải vui lên chứ làm sao mặt mày ủ rũ thế kia."

Trương Thiên thấy Xuân Đức đi vào thì như tím được cọng cỏ cứu mạng liền chạy lại ôm lấy bắp đùi Xuân Đức vừa khóc vừa nói:

"Tam ca, tam ca huynh nhanh nghĩ cách giúp đệ nếu không đệ không sống nổi."

Xuân Đức an ủi nói:

"Đệ cứ an tâm đi đi, cha mẹ già để tam ca nuôi dưỡng. Thế đã chọn được ngày đẹp trời hạ thổ chưa để tam ca tính cho một quẻ."

Bà mẹ đang ở bên cạnh nghe vậy thì phì cười còn Trương Thiên đang khóc cũng ngẩn ngơ nhưng sau đó hẳn liền khóc rống lên như con nít vậy. Xuân Đức thấy thế thì không đùa nữa hỏi:

"Chuyện gì? Nói nghe chút đừng có hờ tít là khóc vậy chứ."

Nghe được câu này của Xuân Đức, Trương Thiên lập tức ngừng khóc sau đó bắt đầu lâm ly bi đát kể về chuyện tình của bản thân.

Thực ra chuyện tình của Trương Thiên cũng không có gì ghê gớm cả, sơ lược là như thế này, Trương Thiên có một người tình tên là tiểu Nghiên Nghiên ngày trước thuộc một cái học viện nào đó gần với Thiên Long Học Viện, sau này gia nhập Lạc Hà Tiên Cốc.

Ngày hôm trước Trương Thiên có đến ra mắt sư phụ của cô bé kia và cũng được đồng ý nhưng hôm nay tự dưng lại đổi ý mà không rõ lý do vì sao.

Xuân Đức nghe xong thì hỏi:

" Có phải cô gái kia yêu đệ thật lòng phải không? "

Trương Thiên gật đầu.

Xuân Đức nhếch miệng cười nói:

" Vậy là tốt rồi, chỉ cần thế là đủ lý do rồi. Để tam ca tới cái cốc gì đó xem sao, hỏi mấy vị lão tổ bọn họ là giao ra người hay thích bị diệt cả nhà. Nếu cô gái kia có tình ý với đệ nguyện đi theo ta rời đi về đây thành thân cùng đệ thì cũng thôi, nếu mà nàng ta dám nói tiếng không ta cho cả cái cốc kia vĩnh viễn biến mất. "

Ông bố,thằng anh cả cùng với hai chị dâu vừa bước vào trong phòng nghe mấy lời của Xuân Đức vừa thốt ra thì cả đám há hốc mồm đứng nơi đó, cứ như bị ai định thân vậy. Đến cả bà mẹ bên cạnh cũng vậy. Bọn họ có chút sốc.

Trương Thiên cũng lau mồ hôi trán nói:

" Tam ca việc gì cũng bình tĩnh, bình tĩnh, thực ra sự việc cũng không có nghiêm trọng như ca nghĩ đâu. Không cần hờ tít là đồ tông, diệt môn như vậy. "

Xuân Đức nhíu mày nói:

" Tứ đệ vẫn đề này đệ phải nghe tam ca, cái gì của mình sẽ là của mình, cái gì không là của mình thì phải tranh đoạt để là của mình, đi, tam ca dẫn người đi đòi người."

Nói xong Xuân Đức liền mang theo Trương Thiên biến mất để lại mấy người trong phòng vẫn còn đang chưa hết kinh ngạc. Sau một lúc Thanh Tuyền mới kéo áo phu quân của mình hỏi nhỏ:

" Phu quân nếu như ngày trước ta không đồng ý lấy chàng thì chắc rằng Diệp gia chúng ta đã bị diệt tộc từ lâu."

Trương Anh nghe vợ của mình nói nhỏ bên tai thì chỉ cười ngây ngô, hấn không dám trả lời bừa.

Xuân Đức về tới Ác Ma Thành số 1 thì liền gọi Dương Vân Ly tới. Không qua bao lâu cô nàng này liền xuất hiện trước mặt Xuân Đức, nàng đang định khom người hành lễ thì Xuân Đức liền nói:

" Không cần ba thứ vợ vẫn kia nữa, có người ngoài thì làm cho có còn không có người ngoài thì cũng không cần. Nhanh đi chuẩn bị một cái pháo đài bay, chúng ta lần này tới Lạc Hà Cốc muốn người."

Dương Vân Ly đáp:

" Vâng, điện chủ."

Chỉ sau một thời gian ngắn mọi thứ đều đã sẵn sàng, Xuân Đức mang theo Trương Thiên đi lên pháo đài bay số hiệu 666.

[Pháo đài bay này là công nghệ chế tạo vũ khí cách tân mà Vô Địch trước khi bị hủy diệt còn lưu lại. Một pháo đài bay đủ tiêu chuẩn có chiều dài 20 dặm, cao 5 dặm, rộng 9 dặm. Bên trên trang bị vô số pháo năng lượng, nếu chịu bỏ tiền vốn thì một phát pháo có thể oanh chết một tên Thần Quân Cảnh sơ kì. Cả pháo đài bay thuần một màu đen huyền bí, bao quanh còn có phòng hộ năng lượng.]

Trương Thiên từ lúc bị Xuân Đức kéo đi đến lúc này vẫn chưa nói lời nào, trong lòng hẳn có chút hối hận vì đã cầu tam ca của hắn. Bây giờ hẳn chỉ mong rằng là khi đến Lạc Hà Tiên Cốc người bên trong cốc sẽ không ai làm ta ca hắn tức giận, bằng không thì nguy rồi.

Lạc Hà Tiên Cốc cách Ác Ma Điện khá là xa nên trong lúc nhất thời cũng không thể đi tới ngay được. Tận dụng thời gian này Xuân Đức lại vào bên trong không gian vong linh làm một chút việc nhỏ.

Không gian vong linh tầng 1.

Xuân Đức vừa vào trong liền đi tìm Vô Địch. Vô Địch thời gian gần đây đang mê mẩn làm nghiên cứu trên các loại dị chủng cùng các chủng tộc khác.

Bước vào bên trong phòng thí nghiệm Xuân Đức liền tìm thấy Vô Địch. Hắn lập tức hỏi luôn:

" Cái cục đá phong ấn tìm được ở Tinh Phách Cung lần trước đâu rồi mi."

Vô Địch cũng biết Xuân Đức đến ngắm đầu lên nhìn hẳn nói:

" Lại đây ta cho mi xem cái này hay lắm."

Xuân Đức tò mò đi lại hỏi:

" Có gì hay? "

Vô Địch kéo hẳn lại gần chỉ tay vào một cục đá xấu xí, cục đá này chính xác là cục đá lần trước Xuân Đức tìm được. Tiếp nhận lấy dụng cụ quan sát mà Vô Địch đưa cho Xuân Đức ngay lập tức nhìn thấy cái gì ở bên trong tảng đá.

Bên trong tảng đá xấu xí kia là một viên châu to bằng nắm tay, viên châu trong suốt có thể nhìn thấy bên trong nó có một cái linh hồn của một con quái vật chín đầu, đang ngủ say 7 cái đầu, còn 2 cái đầu đang điên cuồng gào rú.

Cả người nó bị vô số phù văn màu vàng bao xung quanh khiến cho nó không thể cử động được, theo Xuân Đức suy tính thì bảy cái đầu còn lại đang ngủ say cũng hẳn là do những phù văn kia.

Sau khi quan sát được một lúc thì Xuân Đức mới trả lại dụng cụ quan sát cho Vô Địch, tiện thể hỏi luôn:

" Nó là con gì vậy, nhìn trạng thái nó lúc này vô cùng suy yếu à."

Vô Địch hưng phấn nói:

" Là linh hồn của một con Thiên Cửu Dương trưởng thành đấy. Nếu ta nhớ không lầm thì chủng tộc của loại này ở Chi Dương Vực trên cao thiên, lão tổ của bọn này là một tên siêu cấp bá chủ, lần tham gia vây công ta cũng có đám này, bọn chúng cũng xuất ra không ít lực. Hắc hắc. Mấy triệu qua đi

chúng tộc này đã sa sút đến tình trạng như vậy, một thành viên trưởng thành bị người giam lại linh hồn bên phong hồn châu."

Xuân Đức móm móm lỗ tai nói:

" Ngàn năm thôi đã thấy dài, mi làm câu mấy triệu năm làm ta nghe thấy nhột quá. Thời gian dài như vậy thì chuyện gì chẳng có thể phát sinh. Mà thôi dẹp ba cái chuyện xưa đó đi, giờ mi tính làm gì cái linh hồn này, hay là xóa sạch ý thức của nó đi đưa cho ta. Đúng lúc ta đang thiếu một cái linh hồn cường đại làm chủ hồn."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 641: Tới Lạc Hà Tiên Cốc

Vô Địch nghe Xuân Đức nói thì vuốt cằm tỏ vẻ trầm ngâm, sau một lúc mới nói:

" Thực ra ta còn có một biện pháp cũng rất hay, mi muốn nghe một chút không? "

Xuân Đức hỏi:

" Có gì thì nói, đừng có mà nêu điều kiện với ta."

Vô Địch ngạc nhiên:

" Làm sao mi biết ta sắp nêu điều kiện vậy? "

Xuân Đức không nhanh không chậm kéo một cái ghế ngồi xuống vắt chéo chân, móc ra một điều thuốc làm từ thảo dược châm lửa sau đó rít một hơi thật sâu, phun ra một vòng khói rồi mới nói:

" Biết nhau quá rồi mà. Nghe chú mi gài mìn là biết sắp có chuyện nhờ vả rồi. Thôi có gì nói luôn đi, nhanh ta còn có việc quan trọng đây."

Vô Địch nhận lấy điều thuốc từ trong tay Xuân Đức, dựa người vào bên tường sau khi rít một hơi thật dài mới cười hắc hắc nói ra:

" Chẳng là Hồn Nguyên Thần Tinh ta dùng hết rồi, mi có thể đi kiếm cho ta thêm ít không. Ta cần dùng vào việc gấp."

Xuân Đức nghe thế thì thở dài một hơi nói:

" Việc này khó nhưng để ta nghĩ cách xem sao. Mấy thứ quái vật kia cũng không phải là cái gì dễ đối phó. Gần như dốc hết toàn lực mới có thể giết chết 2 đầu tứ cấp, đến một đầu 5 cấp chắc ta cũng phải xách dép lên mà chạy. Đúng là vũ trụ vô tận những thứ quái vật mạnh mẽ nhiều không đếm hết."

Vô Địch cười ha ha nói:

" Do đây là ở địa bàn nhân tộc nên mấy thứ quái vật mi gặp cũng chỉ thuộc loại xoàng, nếu mà tới các tộc quần khác mi mấy thấy khủng bố. Toàn những lũ đánh không chết cực kì khó dây dưa, thực ra không phải là hoàn toàn không chết mà không có ai có năng lực đánh chết bọn nó thôi."

Xuân Đức xua tay nói:

" Nói tới mấy chuyện xa vời như thế là quái gì cơ chứ. Nói về cái linh hồn con Thiên Cửu Dương kia đi, nói xem còn có cách nào xử lí nó."

Vô Địch rất chi vô sĩ nói:

" Làm gì có cách nào tốt hơn nữa đâu, lúc trước ta lừa mi cho vui vậy thôi. Thôi mi đi đâu thì đi đi đừng có làm phiền ta thí nghiệm, đợi khi nào ta xử lí con Thiên Cửu Dương kia xong sẽ đưa cho mi. "

Nói xong Vô Địch liền không thèm để ý tới Xuân Đức nữa mà quay đầu lại tiếp tục nghiên cứu. Xuân Đức thấy thế liền cũng gật đầu một cái nói:

" Ờ, khi nào xong nhớ gọi ta một tiếng. "

Xuân Đức nói xong thì cũng liền đứng dậy rời đi, hắn cũng không có ra ngoài mà đi xuống tầng thứ 2 không gian vong linh xem mấy nha đầu thế

nào.

Lúc đến nơi thì Xuân Đức liền thấy mấy đứa em gái đang ngồi tu luyện bên dưới Mẫu Thụ(Hắc Âm Ma Thụ) còn phần A Ngọc cùng A Khờ lúc này chơi đuôi bắt nhau trong mấy bụi hoa cách xa xa.

Nhìn mọi người đã khôi phục hẳn thì Xuân Đức cũng bớt lo lắng mặc dù đã biết trước là chẳng có chuyện gì xảy ra. Cũng không làm phiền đến mấy đứa em tu luyện Xuân Đức lại lặng yên rời đi không gian nơi đây. Đi ra bên ngoài.

Ở bên ngoài. Thời gian lúc này trôi qua cũng không được bao lâu. Xuân Đức xuất hiện vẫn là ở căn phòng trước kia, trong phòng chỉ còn mình Dương Vân Ly, còn Trương Thiên thì không biết đã chạy đi đâu rồi,nhìn qua Dương Vân Ly cách đó không xa hỏi:

" Sắp tới chưa? Mà tên ngọc kia chạy đi đâu rồi"

Dương Vân Ly đáp:

" Không được bao lâu thì sẽ tới nơi kia, còn về phần Trương Thiên công tử đã đi tham quan các nơi, có cần gọi cậu ấy về không ạ? "

Xuân Đức ngồi xuống một cái bàn nói:

" Không cần, mặc kệ nó đi. Lúc nào tới gọi ta một tiếng."

Dương Vân Ly khẽ gật đầu nói:

" Vâng."

Cứ như vậy bên trong phòng lâm vào yên tĩnh, Xuân Đức thì lặng yên thưởng thức rượu cùng thức ăn có sẵn trên bàn, còn Dương Vân Ly thì thông qua màn hình thạch anh chỉ huy những thành viên khác điều khiển pháo đài bay 666.

....

Thời gian từng phút từng giây đi qua. Sau hơn 30 phút thì Dương Vân Ly một lần nữa thông báo:

" Điện chủ, Lạc Hà Tiên Cốc ở phía trước chúng ta bây giờ cần làm gì tiếp theo? "

Xuân Đức vuốt cằm nói:

" Bắn pháo hiệu cho bọn họ ra đón tiếp chúng ta. "

Dương Vân Ly gật đầu sau đó quay sang phân phó:

" Đại pháo số 7 vào vị trí theo lệnh của ta chuẩn bị xạ kích. Mục cách chúng ta..."

Dương Vân Ly chọn một vị trí ngay trước cửa lớn ra vào của Lạc Hà Tiên Cốc bắn một pháo năng lượng.

Pháo năng lượng số 7 có sức công phá của một vị Thiên Quân Cảnh trung kì theo lệnh của Dương Vân Ly bắn ra một đạn năng lượng.

Uỳnh... ầm ầm

Không qua bao lâu một tiếng nổ rung động đất trời vang lên, phạm vi 100 dặm ngay trước Lạc Hà Tiên Cốc bị san thành bình địa.

Lúc này đây bên trong Lạc Hà Tiên Cốc một mảnh rối loạn, các đệ tử, chấp sự trưởng lão đều không biết là đang có việc gì xảy ra. Mấy đệ tử ngoại vi đang trông coi cửa ra vào nhìn thấy liên miên núi đồi trong nháy mắt biến mất thì không tự chủ được ngồi bệt xuống đất.

Không qua bao lâu từng đạo độn quang từ Lạc Hà Tiên Cốc bay vụt ra bên ngoài, đi đầu là ba vị mỹ phụ một thân cung trang trắng tinh, trên mặt che một lớp che mặt nhìn rất xinh đẹp. Ba người tu vi cũng rất cao, không ngờ tất cả đều là Thiên Quân Cảnh trung kì cả rồi.

Nhìn lên trên trời cao một chiến hạm đang lơ lửng giữa không trung, một vị mỹ phụ đi đầu chấp tay nói:

" Không biết là vị bằng hữu nào tới nơi đây. Tại sao lại phải phá hủy đi phía trước sơn môn của chúng ta? "

Âm thanh của nàng này rất nhẹ nhàng, giống hệt như tiếng đàn vậy. Người nghe thấy âm thanh này liền cảm thấy cả người thư thái đi rất nhiều.

Trên trời cao, từ pháo đài bay số hiệu 666 phóng ra một chùm sáng, ngay sau đó từ bên trong chùm sáng xuất hiện hai người, một người là Dương Vân Ly người còn lại là Trương Thiên.

Dương Vân Ly được mệnh lệnh của Xuân Đức nên khi vừa xuất hiện đã nói ra ngay vấn đề chính.

" Xin tự giới thiệu ta là Dương Vân Ly phó điện chủ Ác Ma Điện, còn vị bên cạnh ta là con trai của thành chủ số 3 Trương Thiên, chúng ta tới đây chỉ có một mục đích là mang người đi. Chúng ta muốn mang cô gái tên là Tố Nghiên Nghiên rời đi, các vị dù có không muốn cũng phải đồng ý."

Lời nói của Dương Vân Ly chính là uy hiếp trắng trợn, khiến cho những người bên trong Lạc Hà Tiên Cốc tức giận không thôi. Nhưng bọn họ cũng

âm thầm kinh ngạc cùng khiếp sợ địa vị của Dương Vân Ly.

Nếu nói tới Ác Ma Điện thì trong cả tinh vực này không ai không biết, một thế lực dám đối đầu với cả thiên hạ thử hỏi mấy người lại không nghe nói qua. Ba người mỹ phụ đi đầu nghe vậy cũng là âm thầm kinh hãi, bọn họ trong lòng đang suy đoán cô gái Tố Nghiên Nghiên kia làm sao lại trêu chọc tới tồn tại như thế này, họ có phần do dự không biết là nên bảo vệ vị đệ tử kia hay là đối kháng tới cùng.

Lúc này một vị mỹ phụ khác nhìn Dương Vân Ly hỏi:

" Dương Vân Ly phó điện chủ không biết vị đệ tử tên là Tố Nghiên Nghiên đã làm gì đắc tội với quý điện, để cho quý điện tức giận tới vậy? "

Dương Vân Ly nhìn mỹ phụ nói rất bình thản:

" Không lâu trước đây vị tiểu cô nương kia đã đồng ý lấy vị công tử đứng bên cạnh ta nhưng mà ở mấy ngày hôm trước lại bất ngờ đổi ý. Trong khi vị công tử này đây đã chuẩn bị đầy đủ để tới rước cô dâu, chỉ cần nói vậy thì mấy vị cũng đã hiểu rồi chứ. Việc này ta còn muốn xin mấy vị một lời giải thích đây, có phải hay không các vị thấy nam nhân Ác Ma Điện chúng ta không xứng với nữ nhân của Lạc Hà Tiên Cốc các ngươi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 642: Tới Lạc Hà Tiên Cốc-1

Mấy người bên phía Lạc Hà Tiên Cốc nghe vậy thì một trận ngạc nhiên, lại còn có việc như thế này nữa, xưa nay bọn họ nhìn thấy nghe thấy nam nhân đùa giỡn tình cảm nữ nhân là nhiều, có khi nào lại nghe nữ nhân lại đi làm cái trò như vậy.

Ba vị mỹ phụ nhìn nhau sau đó người đi trước nhất nói:

" Chuyện này để ta người bọn ta sẽ làm rõ, Dương Vân Ly phó điện chủ cùng vị công tử này mời theo chúng ta đi vào bên trong cốc làm khách."

Dương Vân Ly cũng không có từ chối mà mang theo Trương Thiên đi vào bên trong Lạc Hà Tiên Cốc, nàng tin rằng có cho mấy vị này đây thêm vài chục lá gan cũng không dám gây bất lợi với hai người bọn họ, nếu như không may mà có bị sao thì còn có điện chủ ngoài kia nữa nên nàng không một chút lo lắng mà đi theo mấy người.

Ở bên trong Lạc Hà Tiên Cốc, ở một nơi hoa thơm nước chảy cũng đang có một thiếu nữ nhìn về phía này, khi thấy Trương Thiên thì ánh mắt của nàng ta hiện lên sự vui mừng cùng không thể tin được.

Đúng lúc này thì có một người đàn bà đi tới nhìn nàng thờ dài nói:

" Nghiên nhi con vẫn còn chưa quên được người kia sao? Ta cũng chỉ là muốn tốt cho con thôi nếu như con gả cho con trai của tam trưởng lão thì sau này cuộc sống hai sư đồ của chúng ta bên trong Lạc Hà Tiên Cốc sẽ khác xa bây giờ. Không cần phải lo lắng về tài nguyên tu luyện nữa, con thử

ngĩ xem đi theo một người có tiền đồ như con trai của tam trưởng lão còn gì tốt hơn."

Cô gái chỉ lặng thinh mà không nói gì, thực ra nàng cũng không nghe thấy người đàn bà kia nói gì, nàng đang suy nghĩ về việc tình lang của nàng tại sao lại xuất hiện ở nơi đây.

Nữ nhân thấy cô gái chỉ lặng thinh không có phản ứng lại mình thì ùng ùng tức giận nói:

" Hừ, ý ta đã quyết sau 3 ngày nữa sẽ.... "

Người đàn bà còn chưa nói hết thì có một vị đệ tử đi tới truyền tin:

" Mời Hà chấp sự cùng đệ tử của mình là Tô Nghiên Nghiên đến Thanh Nhã Cư gặp ba vị lão tổ."

Nghe được âm thanh này thì cả hai người đồng thời ngẩn ra, trong lòng thoáng có chút bất an, phải biết ba vị lão tổ là ai, chính là cường giả tuyệt thế, là thần long thấy đầu không thấy đuôi. Bỗng dưng hôm nay lại triệu kiến bọn họ, vì thế trong lòng bọn họ làm sao tránh thoát được sự bất an, đoán già đoán non.

Hai người mang theo tâm trạng bất an đi theo đệ tử dẫn đường đến Thanh Nhã Cư.

Không qua bao lâu ai người liền được đưa tới Thanh Nhã Cư, nơi đây như bông lai tiên cảnh, chim hót ríu rít, nước chảy róc rách, thực vật xanh mon mớn, mây khói lượn lờ. Ở giữa nơi như tiên cảnh này có một cái đình viện trang nhã, hai người được đưa tới trước đình viện đó.

Đệ tử dẫn đường khom người cung kính nói:

" Thừa ba vị lão tổ người đã được đưa tới."

Ngay sau đó từ bên trong đình viện có mấy khói lượn lơ kia vọng ra một âm thanh ôn hòa.

" Được rồi để họ vào trong còn người thì lui xuống đi."

Tên đệ tử kia đáp:

" Vâng. Lão tổ."

Nói xong hắn liền lui ra ngoài. Lúc này đây hai người Tố NghiêN NghiêN cùng sư phụ của nàng nhìn nhau một cái rồi sau đó bước vào bên trong màn sương tiến vào bên trong đình viện.

Khi bọn họ vào bên trong thì thấy đình viện nơi đây đang ngồi 5 người, trong đó ba người là lão tổ của Lạc Hà Tiên Cốc, còn hai người khác chính là Trương Thiên cùng Dương Vân Ly.

Vừa vào bên trong thấy Trương Thiên đang ngồi đối diện với ba vị lão tổ thì Tố NghiêN NghiêN thoáng ngây người nhưng ngay sau đó nàng liền cúi đầu làm như không nhìn thấy nhưng trong lòng nàng lúc này thì cảm xúc ngổn ngang, trăm điều không có lời giải.

Còn về phần Hà chấp sự thì khác, khi nàng thấy tiểu tử cách đây không lâu mình gặp qua lúc này lại ngồi trong này thì trong lòng thoáng chút bất an. Có điều nàng cũng là loại cáo già nên che giấu cảm xúc rất tốt. Mặt không biểu tình cúi đầu cùng với Tố NghiêN NghiêN ở nơi đó cung kính hướng về mấy vị lão tổ chào.

" Hà chấp sự cùng đệ tử Tố NghiêN NghiêN ra mắt ba vị lão tổ."

Lúc này đây một vị lão tổ của Lạc Hà Tiên Cốc nhìn Trương Thiên đối diện hỏi:

" Trương Thiên công tử không biết có phải hai người này không? "

Trương Thiên gật đầu đáp:

" Là hai người bọn họ. "

Sau đó vị lão tổ kia mới quay lại hỏi Hà chấp sự.

" Hà chấp sự hẳn cũng không cần ta hỏi nhiều chứ, nên nói cái gì thì hãy nói ra hết đi. Vì hai thầy trò các người mà thoáng chút nữa Lạc Hà Tiên Cốc gặp đại nạn diệt môn. "

Giọng nói của nàng lúc này không còn ôn hòa như lúc trước mà mang theo sát ý nhàn nhạt, quả thực ai gặp phải chuyện như vậy thì không giận sao được. Đáng lý ra một chuyện thiên đại hảo sự hai bên cùng vui vẻ, nhưng thoáng một chút chỉ vì chút lợi nhỏ tí nữa biến thành thảm họa diệt môn. Ai gặp chuyện như vậy mà không tức giận chính là người điên.

Hai người Hà chấp sự cùng Tố Nghiên Nghiên nghe thế thì hai chân mềm nhũn, tuy bọn họ không hiểu rõ ràng lắm ý của vị sư tổ kia nhưng cũng hiểu được, hai người lần này gây ra họa lớn.

Vị Hà chấp sự kia bị sát ý nhàn nhạt của vị sư tổ kia lướt qua liền quỳ xuống, sau đó bắt đầu mồm năm miệng mười kể ra.

Chuyện thực ra cũng rất đơn giản, chỉ vì người đàn bà này cầm chỗ tốt của vị công tử tam trưởng lão nên liền bán đệ tử mới nhận không lâu của mình cho vị công tử kia làm thiếp thất. Trước kia không có phản đối việc của Trương Thiên cùng Tố Nghiên Nghiên đơn giản vì lúc đó vị công tử

của tam trưởng lão kia còn chưa đánh chủ ý đến Tố Nghiên Nghiên, bây giờ có cái lợi lớn thì nàng ta liền động tham niệm.

Với nghe đồ đệ của mình nói thì Trương Thiên kia cũng chỉ là một tu sĩ bình thường sống ở thành số 3 của Ác Ma Điện mà thôi nên khi con của tam trưởng lão tìm đến nàng liền không ngần ngại đồng ý. Chung quy nàng ta làm vậy cũng không có gì sai, người không vì mình trời chu đất diệt à, cái sai của nàng chẳng qua là vận may không tốt đụng phải người không nên đụng.

Sau khi nghe xong hai người trình bày tất cả sự việc thì Dương Vân Ly liền nói:

" Các vị cũng đã nghe rõ, thực ra thì chuyện cũng không có gì lớn, bây giờ các vị chỉ cần làm theo yêu cầu lúc trước của ta thì hai bên liền sẽ hóa thù thành bạn. Lạc Hà Tiên Cốc từ này sẽ được Ác Ma Điện che chở, ba vị thấy thế nào? "

Ba vị sư tổ của Lạc Hà Tiên Cốc hình như đã trao đổi với nhau từ trước nên khi Dương Vân Ly nói ra lời này liền đáp ứng không một chút do dự.

" Dương phó điện chủ quả là đáng nữ nhi hào kiệt, ba chúng ta tự thấy không bằng, nếu đã Dương phó điện chủ nói vậy mà chúng ta còn có ý kiến gì khác chẳng phải là không nể mặt Dương phó điện chủ sao. "

Dương Vân Ly mặt không biểu tình nói:

" Như vậy là tốt nhất, thêm một người bạn bớt đi một kẻ thù chính là phương châm của Ác Ma Điện chúng ta, vậy ngày hôm nay ta sẽ ở lại quý Cốc, các vị sẽ không lấy làm phiền chứ."

Ba vị tổ sư của Lạc Hà Tiên Cốc nghe Dương Vân Ly nói mà khóe miệng có chút vênh lên, trong lòng bọn họ thầm nghĩ. Các người Ác Ma Điện từ khi

nào ôn hòa như vậy, các người nếu đối đãi với người hòa ái như vậy thì đã không phải là địch nhân của khắp thiên hạ rồi.

Trong lòng thì nghĩ vậy nhưng bề ngoài ba người vẫn là cười vui vẻ đáp ứng:

" Có xá gì, Dương phó điện chủ luôn là khách quý của chúng ta. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 643: Tới Lạc Hà Tiên Cốc-2

Sau đó mấy vị tổ sư của Lạc Hà Tiên Cốc cùng Dương Vân Ly mang theo vị Hà chấp sự kia đồng thời rời đi để lại nơi đây chỉ còn có Trương Thiên cùng Tố Nghiên Nghiên.

Đợi những người kia vừa rời đi khỏi thì Tố Nghiên Nghiên liền nhào vào trong lòng Trương Thiên ôm lấy hấn làm nũng nói:

" Thiên ca, muội nhớ huynh muốn chết. Huynh có nhớ tiểu Nghiên Nghiên không? "

Trương Thiên bất ngờ bị giai nhân ôm ấp thì thoáng cái không biết làm sao, nghe mỹ nhân trong lòng hỏi vậy thì càng bối rối. Hấn theo bản năng gật đầu lia lịa.

Tố Nghiên Nghiên thấy vậy thì bất mãn đấm nhẹ vào ngực Trương Thiên một cái tức giận nói:

" Huynh gật đầu như vậy là nhớ muội hay là không nhớ đến muội."

Trương Thiên gãi sau đầu, hấn nở một nụ cười có phần ngây ngô nói:

" Có nhớ, lúc nào ta cũng nhớ đến nàng cả."

Tố Nghiên Nghiên nghe đầu hỏi:

" Thật không? "

Trương Thiên liên tục gật đầu nói:

" Thật mà, ta làm sao dám lừa nàng cơ chứ."

Tố Nghiên Nghiên nghe vậy thì tức giận véo bên hông Trương Thiên một cái thật đau sau đó mới nói:

" Còn nói không lừa muội, vậy sao trước kia huynh không có nói với muội huynh là con trai của thành chủ số 3 Ác Ma Điện chứ. Nếu mà huynh nói ra thì đâu có nhiều chuyện như vậy. Hôm nay đã là ngày mà hai chúng ta thành hôn rồi."

Trương Thiên rất chi là vô tội nói:

" Thì nàng đâu có hỏi ta. Nàng lúc đó chỉ hỏi ta bây giờ đang sống ở đâu thôi mà."

Tố Nghiên Nghiên trừng mắt liên tục đâm vào ngực Trương Thiên nói:

" Lại còn dám cãi lại lời của muội nói, đánh chết huynh này, Đúng là làm tức chết người không đền mạng mà. Hừ hừ, huynh buông muội ra, không cho huynh ôm nữa."

Trương Thiên tội nghiệp nói:

" Ta cũng đâu có chủ động ôm muội, là muội tự động nhào vào lòng để ta ôm mà."

Tố Nghiên Nghiên nghe vậy thì tức xì khói, nàng làm vẻ mặt giận rồi sau đó quay mặt qua nơi khác không thèm để ý tới Trương Thiên nữa.

Trương Thiên thấy vậy liền biết người tình nhỏ giận rồi, hấn nhẹ nhàng ôm lấy Tố Nghiên Nghiên từ phía sau, Tố Nghiên Nghiên cũng hơi phản kháng cho có lệ sau đó cũng mặc cho Trương Thiên ôm vào trong lòng.

Lúc này Trương Thiên mới nhỏ nhẹ nói:

" Hôm nay ta liền đưa nàng rời đi Lạc Hà Tiên Cốc về ra mắt cha mẹ ở nhà, nàng thấy vậy có được không? "

Tố Nghiên Nghiên nghe thế thì trong lòng có chút không biết mùi vị ra làm sao, sau một lúc nàng cũng nhẹ gật đầu đồng ý nhưng sau đó lại nói:

" Thiên ca, liệu cha mẹ huynh có phản đối việc của chúng ta hay không? "

Trương Thiên cười cười, khẽ nhéo cái mũi của mỹ nhân trong lòng nói:

" Làm sao có thể phản đối chứ, tiểu Nghiên Nghiên vừa xinh đẹp, dịu dàng, nét na. Ai cưới được nàng chính là phúc phận của người đó,ta có thể lấy được nàng chính là phúc đức ba đời, cha mẹ của ta còn mừng không kịp nữa là làm gì có chuyện phải đối."

Tố Nghiên Nghiên ngẩng đầu lên dùng đôi mắt to tròn đánh giá Trương Thiên sau đó dùng ngón tay trắng như ngọc dí lên trán hấn một cái nói:

" Huynh học từ đâu mấy lời đó vậy.Bây giờ cũng đã biết dỗ ngọt người ta rồi cơ đấy. Có điều muội rất thích. Hi hi."

Sau đó Tố Nghiên Nghiên khẽ nhón chân hôn Trương Thiên. Mãi sau một lúc lâu thì hai người mới tách nhau ra, Tố Nghiên Nghiên lại quay về bên trong lòng ngực ấm áp của Trương Thiên, trên mặt vẫn còn một chút ngượng ngùng chưa tan.

" Muội thấy như bây giờ thật tốt, muốn sao cho thời gian ngừng trôi."

Trương Thiên vuốt ve mái tóc của người yêu khẽ cười nói:

" Ừ. Ta cũng vậy."

Tô Nghiên Nghiên lại ngẩng đầu lên dùng ánh mắt mông lung hỏi:

"Huynh hứa là phải yêu muội suốt cả cuộc đời nghe hông."

Trương Thiên lại gật đầu đáp:

"Hứa."

Tô Nghiên Nghiên nghe vậy thì hài lòng rúc đầu vào trong ngực của Trương Thiên cười khúc khích một lúc lâu. Sau đó hai người không ai nói thêm lời nào mà cứ lặng yên ôm nhau ngắm cảnh sắc xung quanh. Thời gian lúc này quả thực như ngừng trôi.

[p/s làm sao cảm thấy nổi hết da gà.]

Thời gian đi qua thật nhanh. Thấm thoát một cái là đã tới buổi tối, vì để khoản đãi Dương Vân Ly nên Lạc Hà Tiên Cốc đã mở một buổi tiệc tối long trọng tại nơi đặc biệt chỉ dành để chiêu đãi các vị khách quý.

Tham gia buổi tiệc có sự tham gia của rất nhiều trưởng lão nội môn của Lạc Hà Cốc cùng con cháu của bọn họ, thêm vào đó là một đám anh kiệt trong cốc cũng được tham dự. Gọi là tiệc tối ăn uống nhưng thực chất là một cuộc ganh đua của đám trưởng lão cùng đám tuấn kiệt đệ tử trong cốc.

Về phần Trương Thiên khi tham gia buổi tiệc thì cũng được rất nhiều nữ đệ tử chú tới, với vóc dáng cao to đẹp trai, ánh mắt sáng ngời toát ra một loại mị lực khiến cho đại bộ phận nữ nhân vì hấn mà mang lòng yêu mến.

Cũng không ít cô nàng liếc mắt đưa tình với hắn, ở bên cạnh hắn là Tô Nghiên Nghiên. Lúc này nàng ta đang âm thầm hối hận vì đã giúp cho tình lang của mình đẹp trai hơn, lúc trước nàng thấy Trương Thiên ăn mặc bình

thường có phần quá đơn giản nên đã giúp hấn chọn một bộ đồ thích hợp hơn.

Nàng lúc đầu còn vui mừng vì chuyện đó nhưng bây giờ thì nàng hối hận lắm rồi. Ai ngờ tình lang nhỏ bé của nàng lại được nhiều cô gái để ý tới vậy, mà những người kia so với nàng bàn về khía cạnh nào cũng tốt hơn nàng, vì vậy trong lòng nàng có chút bất an.

Nhưng cũng được cái may mắn là Thiên Ca của nàng hình như cũng không có để ý tới cô gái khác.

So với nữ nhân thì nam nhân khác một chút, bọn họ cũng tới chúc mừng cùng làm quen với Trương Thiên nhưng tuyệt nhiên không có ai tỏ vẻ yêu thương Trương Thiên cả(hắc hắc.)

Trương Thiên bình thường ở gia tộc cũng quán xuyến đủ mọi chuyện nên mấy việc xã giao thế này hấn cũng không có lạ lắm gì, hấn ăn nói rất đúng chừng mực nên mọi người rất có thiện cảm với hấn vì vậy hấn cũng kết giao được không ít bằng hữu, trong đó nữ bằng hữu đặc biệt nhiều.

Buổi tiệc kéo dài tới nửa đêm thì mới kết thúc. Dương Vân Ly, Trương Thiên, Tố Nghiê Nghiê ba người được đưa tới một cái đại viện rộng lớn nghỉ lại qua đêm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 644: Ngày Thành Hôn

Sáng ngày hôm sau.

Sau một đêm bình yên qua đi, sáng ngày hôm sau ba người Dương Vân Ly cùng hai người Trương Thiên, Tố NghiêN NghiêN rời đi Lạc Hà Tiên Cốc dưới sự đưa tiễn của mấy vị lão tổ cùng đông đảo trưởng lão khác.

Cũng không hiểu là Lạc Hà Tiên Cốc nghĩ sao lại không cho người tới tham dự buổi thành hôn của Tố NghiêN NghiêN. Có điều vấn đề này không quan trọng nên Dương Vân Ly cũng không có hỏi đến.

" Các vị đạo hữu nếu có thời gian thì hãy tới Ác Ma Điện chơi một chuyến, lúc đó chính thân ta sẽ tiếp đãi các vị." -- Dương Vân Ly mang theo ý cười nói với ba vị sư tổ Lạc Hà Cốc.

Ba người kia cũng vội vàng đáp lễ nói:

" Dương phó điện chủ khách khí, nếu có thời gian ba người chúng ta nhất định sẽ tới."

Dương Vân Ly nghe vậy gật đầu nói:

" Không có gì, vậy khi khác gặp lại."

" Khi khác gặp lại." --- Ba người kia cũng đáp lời.

Sau đó Dương Vân Ly mang theo hai người khác quay về pháo đài trên không số hiệu 666. Một lúc sau pháo đài bay biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Đợi cho pháo đài bay rời đi thì sắc mặt của mấy vị tổ sư Lạc Hà Cốc liền âm trầm muốn chảy ra nước. Những vị trưởng lão khác cũng vậy, sắc mặt ai nấy đều khó coi vô cùng. Cũng không biết là trong đầu những người này đang nghĩ chuyện gì.

Bên trên pháo đài bay Xuân Đức lúc này đang nói chuyện cùng với Trương Thiên. Thấy mặt mày tên này đều là ý cười thì Xuân Đức hỏi nhỏ:

" Đêm qua có làm chuyện gì vui sao? Làm sao cứ cười nhìn như thẳng khờ thế."

Trương Thiên xua tay nói:

" Làm gì có, ha ha, tam ca ngươi cứ khéo nghĩ lung tung."

Xuân Đức thấy tên này khả nghi như vậy thì cũng không dò hỏi nữa mà chỉ cười hắc hắc, nhìn Xuân Đức lúc này vô cùng hạ lưu.Đột nhiên Xuân Đức hỏi:

" Thế hôm nào lão tứ ngươi tiến hành kết hôn để còn biết đường mà tính."

Trương Thiên suy tư một chút lắc đầu nói:

" Đệ cũng không biết nữa hay tam ca thử xem hôm nào làm thích hợp."

Xuân Đức nghe thế thì nói ngay:

" Còn tính toán cái gì cho mất công mất việc ra, tí nữa về liền tổ chức kết hôn luôn cho rồi. Mọi thứ nhà chúng ta cũng đã chuẩn bị đầy đủ cả rồi. Chỉ cần mời thêm ít người nữa là được, nhiều người quá cũng chẳng để làm gì. Anh em trong nhà được rồi."

Trương Thiên nghe thế thì sửng sốt ngày đó hẳn liền hiểu ra cái gì đó liền hỏi:

" Tam ca có việc gấp sao? "

Xuân Đức cũng không có giấu diếm gì mà gật đầu nói:

" Ủ, bên kia có sự việc cần anh qua đó giải quyết. Nên thời gian có phần gấp gáp, ha ha, không cần lo lắng. Không có việc gì cả."

Trương Thiên cũng chỉ là cười cười mà không nói gì thêm, hai anh em cứ như vậy cùng nhau uống rượu cho tới khi về tới nhà.

Vừa về tới Ác Ma Điện thì Xuân Đức liền đi nhìn Trương Thiên nói:

" Nói với cha mẹ chút nữa anh qua. Bây giờ anh có việc bận một chút."

Trương Thiên gật đầu đáp:

" Vâng, tam ca." (Bị nhiễm cv nặng quá nên sửa mãi cũng không đổi nên mọi người thông cảm, đợi một thời gian nữa sẽ khá hơn.)

Sau đó hai anh em ôm nhau một cái cho có tình cảm, rồi Trương Thiên mang vợ chưa cưới về ra mắt cha mẹ ở nhà. Còn Xuân Đức thì tiến tới căn cứ đặc biệt.

[Căn cứ đặc biệt: Được xây dựng tại không gian vong linh tầng 1 nằm gần với trung tâm nghiên cứu của Vô Địch. Là nơi nhận các tin tức mới nhất từ các nơi trên khắp phạm vi lãnh thổ của Ác Ma Điện do các cự đầu

gửi về. Nơi đây cũng là nơi mà Xuân Đức phát đi những mệnh lệnh của mình đến thuộc hạ bên dưới. Ở căn cứ đặc biệt luôn có mười ngàn tử linh sinh vật có trí tuệ cao làm việc, túc trực cả ngày lẫn đêm không có giây phút nào ngừng nghỉ.]

Tiến vào không gian vong linh tầng 1 đi tới căn cứ đặc biệt Xuân Đức đi tới một cái mặt hình ánh sáng. Nhân viên gần đó lập tức giúp hắn kết nối với người bên kia.

Không qua bao lâu trên mặt hình hiện lên nhân ảnh quen thuộc, Lãnh Như Hàn. Lãnh Như Hàn sau khi nhìn thấy Xuân Đức thì lập tức cung kính chào rồi mới báo cáo:

" Chủ thượng, theo như phân phó của chủ thượng thì thuộc hạ đã điều tra được thêm năm nơi quan trọng đang trấn áp cổ ma. Tất cả những nơi phong ấn này đều là phong ấn bốn cấp ma đầu, xung quanh nhưng phong ấn bốn cấp ma đầu thì thuộc hạ còn tìm thêm được 12 điểm phong ấn ba cấp ma đầu. Không biết việc này chủ thượng còn có căn dặn gì thêm? "

Xuân Đức trầm ngâm một chút sau đó hỏi:

" Có thăm dò ra cái nào phong ấn sắp bị phá không? Mà tình hình bên đó vẫn ổn chứ, mấy lão quái vật có tới không? "

Lãnh Như Hàn đáp:

" Thừa chủ nhân mọi thứ đều rất thuận lợi, còn về việc phong ấn thì thứ cho thuộc hạ vô năng, những nơi kia không phải là năng lực thuộc hạ có thể thăm dò ra được."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Vậy cứ tiếp tục tìm kiếm xung quanh loạn tinh hải, một thời gian nữa ta sẽ đích thân tới. Nếu có việc gì quan trọng liên quan tới cô ma thì lập tức báo cho ta biết."

Lanh Như Hàn cung kính nói:

" Đã rõ thưa chủ thượng."

Thân ảnh của Lanh Như Hàn một lần nữa biến mất, sau đó trên mặt hình lại xuất hiện thân ảnh của Tuyết Anh.

Xuân Đức vừa nhìn thấy Tuyết Anh đang nhàn nhã đọc sách thì liền nhin không được nói:

" Hỏi thật một câu, ngoại trừ đọc sách bà còn biết làm việc gì khác không? "

Tuyết Anh nhẹ nhàng gấp cuốn sách nhỏ lại nhìn hắn mỉm cười nói:

" Người là ai? Ta không biết người."

Xuân Đức cảm giác một trận đau răng, hắn vẩy vẩy tay bảo:

" Đê Mai Anh nói chuyện với ta. Nhìn thấy mi là cảm giác không lành rồi. "

Tuyết Anh lờm hẩn một cái sau đó nhường lại quyền nói chuyện cho Mai Anh. Nhìn thấy Xuân Đức, Mai Anh cung kính chào:

" Điện chủ."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Tình hình bên đó sao rồi, mấy cái lục địa bên cạnh có dị động gì không? "

Mai Anh đáp:

" Thừa điện chủ, trong thời gian gần đây bên này tình hình rất không được tốt, do ngày trước có người chạy thoát đi sang các lục địa lân cận nên việc chúng ta chiếm giữ lục địa phương bắc này đã bị bại lộ.

Bây giờ mỗi ngày đều có đại lượng cường giả muốn xâm nhập vào lục địa phương bắc để dò la tin tức, đại bộ phận đều bị Bóng Ảnh đại nhân giết chết nhưng có nhiều kẻ tự hạ tu vi xuyên qua vách ngăn của những lục địa thì không thể nào kiểm soát được.

Ngoài ra ở gần cửa ra vào của lục địa phương bắc, bên phía tu la tộc đang tập kết một đội quân tu la nhất tộc tinh nhuệ ước chừng 10 triệu người."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 645: Tinh Phách Cung

[T/G: Từ chương này sẽ bắt đầu dùng thuần việt gần như hoàn toàn.]

Xuân Đức gật nhẹ đầu sau đó tiếp tục hỏi:

" Thế đám người cá(hải tộc,nhân ngư) có dị động gì không? "

Mai Anh đáp:

" Lũ người cá trong thời gian gần đây cũng có lên bờ tấn công một số thành thị ven biển của chúng ta. Nhưng bọn nó không có tiến vào sâu thì liền rút lui. Cũng không rõ ý đồ bọn chúng là gì."

Xuân Đức trầm ngâm một lúc sau mới nói:

" Được rồi, cô làm tốt lắm. Cứ tiếp tục như vậy không lâu sau ta sẽ đích thân đến bên đó chủ trì đại cục. Nếu trong khoảng thời gian ta còn chưa tới nếu có việc gì khó giải quyết thì có thể điều động Bóng Ảnh tới giúp cô.

Nói cho Tà Long bảo hấn nhanh trị thương tốt, qua không bao lâu ta sẽ đi cao thiên một chuyến, tới lúc đó nếu hấn còn chưa khôi phục tốt thì chịu khó ở nhà."

Mai Anh cung kính gật đầu:

" Vâng. "

Sau khi giao phó xong cho thuộc hạ thì Xuân Đức bắt đầu đọc báo cáo mà Dương Vân Ly đưa cho, số báo cáo này cũng chỉ là công việc phát sinh trong thời gian ngắn hấn đi qua bên Tỉnh Phách Cung mà thôi.

Bên trong báo cáo nói về mấy vấn đề bất cập của bốn tòa thành trì, nhất là thành trì số 4. Theo báo cáo thì thành trì số 4 lúc này xuất hiện vô số băng đảng xã hội đen(thế lực ngầm có cả tu sĩ và người thường cùng tham gia.) thu thuế, bảo kê.... Không những thế bên trong này còn có vài cái tổ chức sát thủ nữa. Bộ máy chính quyền nơi đây có cũng như không, cả ngày ăn với chơi gái rồi nằm chờ chết.

Đã vậy lượng vật tư nộp lên trên lại giảm 10% so với tháng trước. Đám chết tiệt kia không ngờ lại lấy cái lý do là thời tiết khó khăn nên khó có thể hoàn thành được mục tiêu đề ra trước đó.

Ngoài đó ra thì tình hình nơi đây có chút quá loạn, người bình thường có thể nói là sống khổ không bằng con chó. Tình cảnh giết người cướp của, hiếp dâm thường xuyên diễn ra.

Xuân Đức có phần nhú mày, hấn thấy cái đám tu sĩ nơi đây hình như không biết sợ là cái gì thì phải. Có lẽ đám dân chạy nạn đi tới đây góp phần làm loạn thêm.

Ngày trước vốn là có tử linh sinh vật làm lính tuần tra ở nơi đó, đám nạn dân kia cũng không có dám làm loạn như vậy. Nhưng do lần chiến tranh vừa rồi, mấy người Tà Long đã rút đi tất cả Thánh Cấp Hộ Vệ nơi đó về khiến cho mọi thứ mất đi trật tự vốn có.

[Ác Ma Thành số 4 hiện tại: Có dân số gần 10 tỷ người, đa phần đều là dân chạy nạn từ các khu vực khác đi tới. Xuân Đức cũng không mấy khi quan tâm đến thành trì này, vì vậy so với ba thành trì còn lại thì thành trì số 4 chính là một khu trung tâm tội phạm.]

Thông qua màn hình ánh sáng Xuân Đức kết nối với Dương Vân Ly. Không qua bao lâu thân ảnh Dương Vân Ly xuất hiện trên mặt hình.

" Điện chủ."

Xuân Đức rít một hơi thuốc phun ra một vòng khói nói:

" Cô biên chế cho tôi 700 triệu đầu ma sói có đẳng cấp Bất Diệt Cảnh, cùng 300 triệu Hộ Vệ Thánh Cấp đi tới Ác Ma Thành số 4. Tịch thu tất cả mọi tài sản của đám vua chúa, quan lại gì đó về cho tôi, không chừa một tên nào, kẻ nào mà dám phản kháng hay có ý kiến gì thì cứ trực tiếp cho đám ma sói ăn thịt. Từ này Ác Ma Điện sẽ trực tiếp quản lý nơi đó.

Thứ 2, mang thêm 100 tinh anh hộ vệ mới gia nhập Ác Ma Điện đi tới Ác Ma Thành số 4 việc phía sau chắc cô cũng không cần tôi nói.

Thứ 3. Càn quét tất cả các thế lực hắc ám, bao gồm tổ chức sát thủ, bang hội bảo kê các kiểu. Bắt tất cả bọn chúng lại đem đi săn dị thú, tài sản của đám này đem chia cho đám thường dân kia.

Mang theo chỉ lệnh của tôi ---kẻ nào dám trái Ác Ma Điện đều phải chết--- mà làm việc."

Dương Vân Ly ở bên kia chào theo nghi thức của Ác Ma Điện nói:

" Rõ."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Đi làm đi."

Dưới mệnh lệnh của Xuân Đức từ chủ thành Ác Ma Điện. Từng tốp ma sói cùng hộ vệ thánh cấp bước vào bên trong truyền tống trận đi tới Ác Ma Thành số 4.

Ác Ma Thành số 4, hôm nay là một ngày cũng giống như bao ngày khác, bên trong một cái cung điện xoa hoa hết mức đang có một nam tử cùng vô số mỹ nữ đang cùng chơi đùa cùng uống rượu.

Một nữ nhân cả người không một mảnh vải che thân đang dùng bộ ngực của mình cọ vào bàn tay nam tử kia làm nũng nói:

" Hoàng thượng lần này chúng ta giữ lại nhiều như vậy bên trên liệu có trách phạt không? "

Nam tử kia hôn cô nàng này một cái, một tay khác thì nắm bóp bộ ngực của nàng ta cười dâm nói:

" Ha ha. Tiểu Thúy của ta nàng không cần lo. Chúng ta đều có lý do đúng đắn cần gì phải sợ, với bên trên cũng rất tin tưởng ta sẽ không vì một chút như vậy mà làm ra hành động gì đâu. Ha ha."

Ở trong cung thì như vậy, ở trên đường phố cũng không khảm khá gì hơn, thi thoảng lại có thể thấy một vài cô gái có tư sắc bị một đám nam nhân cường tráng lôi đi, cô gái thì khóc lóc còn người bên đường nhìn thấy thì đứng đưng,

Ở thành phía nam nơi đâu có một cái bang hội tên gọi Thanh Long bang, bên trong có rất nhiều tu sĩ cao giai nên làm vương một vùng này, trong một ngôi biệt thự xa hoa, nơi đây có tới mấy trăm người, có nam có nữ tất cả đều đang hoan ái cùng với nhau một cách điên cuồng.

Bên trong cũng không thiếu trẻ nhỏ tầm từ 10 tuổi đến 13 tuổi nhưng đứa bé này có đứa thì hai mắt trắng dã đã chết từ khi nào có đứa thì vẫn còn kêu cha gọi mẹ khản cả cổ.

Đặc quyền luôn dành cho thượng vị giả, ở đâu cũng vậy. Đám dân đen thấp cổ bé họng sống ra sao thì kệ, chết thì chết cũng không có gì đáng tiếc, trừ khi đám dân đen kia chết sạch thì mấy tên thượng vị giả nơi đây mới phát cho bọn họ chút cơm thừa căn cặn để mà sống qua ngày đoạn tháng.

Một bầu không khí u ám bao trùm khắp cả Ác Ma Thành số 4, sự sống ở nơi đây giống như đèn đã trầm miên vào trong hắc ám vậy. Đúng lúc này đây cả Ác Ma Thành số 4 như rực sáng. Vô số các truyền tống trận đi thông với chủ thành đồng loạt mở ra, từng đạo cột sáng xanh lam phóng thẳng lên tận trời.

Dị tượng này khiến cho tất cả dân chúng bình thường lẫn người có quyền có thể đều chú ý. Vô số người kinh nghi hỏi:

" Chuyện gì xảy ra? "

Người bên cạnh vô thức trả lời:

" Ta có phải là thánh đầu mà biết được. Cứ xem chút nữa kiểu gì chẳng biết."

Không qua bao lâu từ bên trong những cột sáng đi ra từng tốp quân đội được trang bị tới tận răng, từng con ma sói bên ngoài được trang bị chiến giáp cơ bản, cả người phát ra quang mang màu xám đục đục, từng đôi mắt đỏ chót như muốn ăn thịt người liếc nhìn những kẻ đứng xung quanh.

Bất gặp những ánh mắt này những kẻ đang vây xung quanh chờ xem náo nhiệt lập tức thấy lạnh sống lưng, lông tơ dựng đứng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 646: Ác Ma Điện- Chủ Thành.

Rất nhanh xung quanh mọi người đã chạy sạch nấp vào bên trong nhà, chỉ dám lộ đầu ra nhìn những đội quân tinh nhuệ đi ra từ dịch chuyển trận pháp.

Giống như đã được mệnh lệnh từ trước nhưng đội quân này khi vừa đi ra khỏi dịch chuyển trận pháp liền bắt đầu một cuộc bắt bớ điên cuồng, vô số đạo tinh thần niệm lực kết hợp với nhau thành một tấm lưới tra xét từng tấc đất một.

Không những các tụ điểm của thế lực ngầm bị tra xét mà tất cả những nơi bên trong Ác Ma Thành số 4 đều bị tra xét qua.

Ở trong những tụ điểm ăn chơi những tên công tử, quý tộc những tên trùm băng đảng, liên tục bị hàng loạt tinh thần niệm lực mạnh mẽ quét qua khiến cho cả đám thất kinh. Nhưng khi cả đám còn chưa kịp hiểu ra việc gì thì từng tên Thánh cấp hộ vệ mang theo hai đầu ma lang đi vào lạnh lùng nhìn bọn họ.

Một tên hộ vệ thánh cấp đi ra dùng một giọng nói như lạnh lẽo nhìn đám người bên trong nói ra:

" Tất cả tự khóa tu vi bản thân, ngồi xổm xuống sàn hai tay đặt sau gáy. Bất kì hành vi phản kháng hoặc có ý định bỏ chạy đều phạm vào tội cố ý chống đối đáng tối cao, tất cả đều phải chết. Cho các ngươi 5 giây."

Những người bên trong đều bị khí thể ác liệt cùng sát ý đáng sợ của những tên hộ vệ thánh cấp cùng đặc chủng ma sói dọa sợ, tất cả không có một ai dám chống cự hay bỏ trốn, tất cả đều giống như những con thỏ bé nhỏ ngồi trên mặt đất, chờ đợi người ta xách tai mang đi.

Không chỉ có ở nơi đây mà gần như đồng bộ tất cả các nơi bên trong Ác Ma Thành số 4 đều có thể thấy được tình cảnh như vậy. Mọi việc giống như đều đã được lên kế hoạch từ trước những kẻ bị bắt đều không phải cái dạng gì lương thiện người.

Tất cả đều là đại ác nhân giết người như ngóe, thực ra nếu những kẻ này biết sống thu liễm một chút thì cũng không rơi vào tình cảnh này, nơi đâu chẳng có người xấu và người tốt, quan trọng muốn làm việc xấu thì cũng không nên đi quá giới hạn mà Xuân Đức cho phép.

Ở hoàng thành thì đặc biệt được chiếu cố, đích thân Dương Vân Ly dẫn theo đại bộ đội đi tới thi hành mệnh lệnh của Xuân Đức.

Nơi đây thể lực rắc rối vô cùng, các thể lực như cái răng lược kiềm chế lẫn nhau. Có điều khi Dương Vân Ly tới thì thể lực nào cũng thành bọt biển.

Vị hoàng đế cả ngày chỉ biết ăn cùng chơi gái lúc này đây trực tiếp bị ném cho chó ăn. Tất cả các quý tộc, hoàng thân cốt thích tài sản đều bị tịch biên toàn bộ, còn bọn họ thì cũng thành bình dân bình thường. Số lượng cao thủ bọn họ mời đến cũng biến thành, một thành viên trong đội săn bắn đi thú.

Không qua mấy canh giờ với số lượng quân đội đông đảo, gần như tất cả những tụ điểm xấu đều bị loại bỏ, trật tự mới được lập nên. Với tình trạng cứ 10 người dân lại có 1 người giám thị thì sau này muốn có chuyện gì cũng khó.

Ác Ma Điện- Chủ thành.

Xuân Đức lúc này đã cùng mấy đứa em gái chuẩn bị xong mấy hộp quà để mang tới dự đám cưới Trương Thiên.

Ở bên cạnh Lan Lan thấy Xuân Đức chuẩn bị hai hộp quà thì tò mò hỏi:

" Mỗi người hai hộp quà sao anh? "

Xuân Đức vừa gói quà vừa đáp:

" Hộp này đưa cho Vân Ly, tí nữa cô ấy cũng cùng chúng ta đi tới tham dự đám cưới của tiểu Thiên. Mà mấy đứa chuẩn bị quà gì vậy? "

Bốn cô nàng đồng loạt đưa 1 ngón tay lên môi nghe nói:

" Bí mật nghen."

Xuân Đức nhếch miệng cười nói:

" Mấy con quý nhỏ, cứ làm như anh mi muốn xem lắm vậy. Mấy đứa cứ giữ lại làm bí mật tới kiếp sau đi."

Vũ Y nghe thế thì tức giận đâm cho Xuân Đức một cái vào lưng nói:

" Anh hai xấu. Hừ. Đáng ghét."

Mấy cô nàng còn lại cũng cho Xuân Đức một đấm, mỗi người phồng má lên nhìn có phần đáng yêu. Xuân Đức không có nói gì mà cười haha.

Đúng lúc này Dương Vân Ly mang theo một cô gái đi vào bên trong, nhìn thấy Xuân Đức cùng bốn người Vũ Y thì thoáng có chút kinh ngạc

nhưng ngay sau đó hai người cung kính chào:

" Điện chủ mọi việc đã theo ý người làm. Điện chủ có căn dặn gì thêm không ạ? "

Xuân Đức nhìn hai nàng cười nói:

" Việc kia xong rồi sao, cũng phải chỉ là mấy con cá tạp thích quấy loạn mà thôi. Được rồi bây giờ ta cũng không có việc gì quan trọng. Hai người cùng ta và mấy người tiểu Y đi tới Ác Ma Thành số 3. Mà Lệ Khiết cô nên đi thay một bộ đồ khác, cô mặc thế này nhìn giống chuẩn bị ra chiến trường quá."

Hai người Dương Vân Ly nghe vậy thoáng qua sự mê hoặc, nàng có phần hiếu kì hỏi:

" Điện chủ bây giờ chúng ta đi đâu."

Xuân Đức đáp:

" Đi dự đám cưới đứa em trai của ta, hai người các cô nhanh đi thay đồ đi, quà tặng ta đã chuẩn bị giùm hai người rồi."

Dương Vân Ly dùng tay chỉ vào mình nói:

" Thuộc hạ cũng cần thay sao? "

Xuân Đức nhìn nàng nói:

" Ừ, tốt nhất hai người cùng đi đổi một bộ đi."

" Vâng, dạ." Hai người Dương Vân Ly ửng một tiếng rồi cùng nhau rời đi thay đồ.

Lúc này đây Xuân Đức lại chuẩn bị thêm một hộp quà nữa, hẳn không ngờ là Lệ Khiết cùng đến cùng với Dương Vân Ly. Lúc này ở bên cạnh mấy cô em gái cũng kéo kéo áo hẳn hỏi:

" Anh hai, anh thấy bọn em có cần thay đổi một bộ đồ không? "

Xuân Đức vẫn chăm chú gói quà, không có nhìn mấy cô nàng, hẳn bình thản nói ra:

" Mấy đứa đều xinh như tiên nữ cả rồi, không mặc gì cũng đẹp. Hắc hắc."

Mấy cô nàng hai má bỗng chốc hồng lên, mấy nàng không hẹn mà cùng lúc đánh cho Xuân Đức một cái mắng yêu:

" Đáng ghét. Anh hai dâm tặc."

Xuân Đức nhún vai rất vô tội nói:

" Ai bảo mấy đứa hỏi anh làm gì. Giờ lại còn trách anh là sao? "

" Hừ. Anh hai xấu." --- Bốn cô nàng đồng thời hừ nhẹ một tiếng.

Không bao lâu sau hai người Dương Vân Ly cùng Lệ Khiết lần nữa đi tới, lần này tới hai người đã thay đổi một thân quần áo, Dương Vân Ly trong bộ váy trắng nhìn rất thánh khiết, còn về phần Lệ Khiết thì nàng mặc một bộ đầm đen kết hợp với khí chất của nàng nhìn có phần yêu dị.

Đang cùng mấy đứa em nói đùa thấy hai cô nàng này tới Xuân Đức vuốt cằm nói:

" Dẫn theo một đám mỹ nữ thế này đi dự hình như có phần đã kích em dâu à. Có hay không cần trang điểm lại cho cả bọn xấu một chút nhỉ."

Tiểu Thất ở bên cạnh rất tự nhiên nói:

" Bốn tiểu thư mỹ lệ từ trong trứng kia, dù làm cách gì cũng không hết xinh đẹp."

Mọi người nghe vậy thì phì cười, Xuân Đức thì dí lên trán nàng một cái nói:

" Thôi đi bà cô nhỏ của tôi. Nhìn cái bản mặt y cái bánh bao thiêu thế kia thì mỹ lệ chỗ nào, nhìn giống con cóc một dạng thì có."

Tiểu Thất nghe vậy thì tức giận cầm lấy ngón tay Xuân Đức cắn luôn một cái, công nhận rằng tiểu thất vô cùng sắc bén, ngón tay của Xuân Đức bây giờ tuy cường độ sánh ngang với cả thần khí cũng bị nàng cắn rách.

Xuân Đức ngay lập tức rút ngón tay về, nhìn máu đang chảy ra mà tròn tròn con mắt, còn tiểu Thất thì xoay mặt làm ngơ. Mọi người lại được một trận cười rộn lên. Xuân Đức thấy thế thì hết ý luôn.

Tiếp sau đó mọi người cùng nhau theo truyền tống trận pháp đi thẳng tới phủ thành chủ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 647: Đám Cưới

Quang mang lóe lên mấy lần, tại một cái truyền tống trận ngay bên trong phủ thành chủ đi ra mấy bóng người. Vừa thấy bóng người hiện ra thì một âm thanh vui vẻ vang lên.

" Tam ca (Đáng lý nên dùng anh ba cho nó thuần việt nhưng thấy sao dùng hán việt thấy cũng hay hơn một ít.)"

Một thân ảnh thiếu nữ mặc một bộ váy hồng phiêu phiêu chạy tới người này chính là cô bé Kiều Kiều, nàng ta y con lười vừa thấy Xuân Đức đã ôm lấy hấn. Xuân Đức muốn đẩy ra có điều Kiều Kiều sống chết cũng không chịu buông tay.

Xuân Đức bất đắc dĩ nhéo má cô em gái này một cái nói:

" Đừng có như con nít thế, nhanh đừng xuống không thấy còn có người đang đứng bên cạnh nhìn à. Nhanh đứng xuống."

Kiều Kiều lúc này mới để ý tới hành động của mình hình như có chút quá khích nên vội đứng xuống, làm mặt nghiêm túc nói:

" Anh em nên vậy, nên vậy. Hì hì. Ú, mà mấy vị mỹ nữ này là ai, làm sao nhìn rất quen mắt à."

Kiều Kiều lúc này mới để ý tới mấy người Vũ Y, do đám Vũ Y đa phần thời gian đều tu luyện nên không có thời gian gặp người vì thế nên Kiều Kiều cũng không biết.

Lúc này đây Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Không nhận ra à, mấy người bọn Vũ Y đấy, có phải hay không rất kinh ngạc."

Kiều Kiều nghe vậy thì mắt liền chữ A miệng chữ O há ra thật lớn, kinh ngạc đến không khép lại miệng được.

Ngay lúc này bên cạnh Dương Vân Ly nói:

" Điện chủ có phải hay không nên đi tới đám cưới trước."

Xuân Đức nghe thế thì gật đầu nói:

" Đi thôi, đừng để mọi người chờ."

Sau đó mọi người cùng đi tới nơi tổ chức đám cưới, trên đường đi mấy cô gái cứ ríu ríu nói chuyện, khiến cho Xuân Đức liên tục ngáp ngáp ngáp dài.

Không qua bao lâu mọi người đã đi tới nơi tổ chức đám cưới, có điều khi Xuân Đức đến nơi đây cũng phải nao nao, hẳn đã bảo thẳng em là chỉ cần người nhà là ổn vậy mà nơi đây cũng không có dưới 2 vạn người.

Xuân Đức nhìn dòng người bên trong thì khẽ hỏi Kiều Kiều:

" Làm sao nhiều người vậy bé."

Kiều Kiều cười hì hì đáp:

" Đây chỉ là mấy vị gia chủ hoặc đầu lĩnh của các thế lực bên trong hoàng thành(Nơi gia tộc họ Trương cùng mấy gia tộc lớn khác ở lại được xác định là vương đô của Ác Ma Điện số 3), mà cha mẹ cũng đã hạn chế

khách mời rồi đấy, bằng không còn nhiều nữa. Hì hì. Mọi người đi theo em, gia đình chúng ta không có ở đây đâu."

Nói xong nàng kéo tay Xuân Đức chạy về một phía khác, đi tới một cái trang viên có cảnh sắc tú lệ. Lúc đám người Xuân Đức tới nơi thì trong sân đã có mấy chục người đang ngồi uống rượu nói chuyện với nhau.

Bên trên thì thấy hai người Trương Thiên cùng Tố Nghiên Nghiên đang đi đến từng bàn chúc rượu(vì là tu sĩ nên tổ chức kết hôn cũng không có ràng buộc nhiều, quan trọng là quà.)

Khi tiểu Kiều mang theo mọi người đi vào ngay lập tức gây được sự chú ý của mọi người, Xuân Đức đảo qua khuôn mặt của từng người thì lập tức cười nói:

" Các vị đã lâu không thấy mặt. Hôm nay các vị bỏ thời gian tới đây ta xin thay mặt em trai của ta cảm ơn các vị."

Mọi người bên trong này đều là mấy gia chủ tại Thiên Long thành trước kia nên tất cả đều nhận ra Xuân Đức, mặc dù bây giờ hắn còn muốn nhỏ tuổi so với trước kia, mấy đại gia chủ cũng đều khách khí cực kì nói:

" Đâu có, đâu có, điện chủ quá lời."

[Thân phận của Xuân Đức đã được công khai từ khi mang Trương Đức trở về gia tộc, ai có quan hệ với Trương Gia thì đều biết việc này.]

Khách khí với mấy lão hồ ly này vài câu Xuân Đức liền mang theo mấy người đi tới trước mặt Trương Thiên cười nói:

" Ngày vui của chú, anh cũng không có gì, có chút quà mọn xin nhận lấy, nhớ là về phòng rồi hai vợ chồng hãy mở ra nha. Ha ha."

Ngay sau đó hắn lấy ra một hộp quà xinh đẹp bên trên của chữ " hỷ" đưa cho Tô Nghiên Nghiên. Trương Thiên nhìn thấy Xuân Đức tới lại còn mang theo quà thì cười nói:

" Tam ca tới là tốt rồi, quà cáp làm gì.Ồ, mà mấy vị mỹ nữ này là ai vậy, chẳng lẽ là.."

Trương Thiên nhìn về mấy người Vũ Y ánh mắt lóe lên một tia kì dị, Xuân Đức biết con bò này đang nghĩ cái gì liền nói:

" Đừng có mà đoán mò, mấy đứa nó là Vũ Y, Heo Con, Lan Lan với tiểu thất đấy. Đây mấy đứa không thấy gia chủ tương lai sao, còn nhanh không mang quà lên đây."

Mấy cô gái nghe vậy thì cười hì hì bước lại gần nói:

" Đây là quà của Lan nhi, tứ ca cùng chị dâu hạnh phúc trọn đời."

" Còn đây là quà của tiểu Thất, em cũng chúc hai anh chị cả đời bên nhau không đời."

" Còn cái này là của bé. Chúc hai người sớm ngày sinh quý tử á. hì hì."

" Cái nì là của Vũ Y nè. Mong hai người trọn đời bên nhau."

Tiếp theo hai người Dương Vân Ly cùng Lệ Khiết cũng đi lên tặng quà cùng chúc mừng hai người.

Tô Nghiên Nghiên vừa nhận quà vừa nghe lời chúc của mọi người thì có chút cảm động nhìn mọi người nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn mọi người."

Xuân Đức nghe vậy thì cười hắc hắc nói:

" Ôn nghĩa gì, mọi thứ cứ quy thành tiền là được, sau này lúc anh cưới vợ hai đứa nhớ mang tặng lại đấy."

Mọi người nghe thế thì đều cười to. Trương Thiên nghe thế cũng cười, vỗ ngực nói:

" Tam ca yên tâm, tới hôm đó đệ nhất định mang theo mấy cân thịt rượu tới chúc mừng tam ca."

Xuân Đức đấm cho thằng em một cái nói:

" Anh mà thiếu mấy thứ đó sao, thôi bận việc của chú đi, anh đi nói chuyện với cha mẹ chút."

Nói xong Xuân Đức cười một cái rồi đi tới ngồi vào bàn nơi có chị hai hấn Lam Vũ. Nhìn Lam Vũ hấn cười nói:

" Chị hai dạo này nhìn tiêu tụy đi nhiều nha, có hay không thiếu hơi đàn ông thành ra như vậy."

Lam Vũ lúc này cũng đang chú ý Xuân Đức, nghe được mấy lời này thì nhin không được đấm cho Xuân Đức một cái mắng:

" Thằng quý, mở miệng ra là không có gì tốt lành."

Lúc này đây mọi người lại được một trận cười vang, Xuân Đức ngồi xuống thì mấy người Dương Vân Ly, Vũ Y cũng ngồi xuống bên cạnh hấn, mọi người cũng đều là người quen nên bầu không khí vô cùng hòa hợp.

Mọi người vừa ăn uống vừa nói chuyện với nhau chẳng mấy chốc đã tới buổi tối. Do còn phải dành thời gian cho đôi tình nhân mới cưới nên ai cũng tự giác đúng thời gian liền xin phép rời đi.

Đến cuối cùng ngồi ở nơi đây chỉ còn lại mình Xuân Đức cùng cha mẹ hẳn. Nhìn xung quanh đã vắng tanh không còn một khách khứa thì Trương Thành(lão ba Xuân Đức) mới nói:

" Nghe nói con mới tinh chính lại bên kia à? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 648: Cha Con Đàm Luận

Xuân Đức đang còn ăn uống bỗng nghe vậy thì có phần kinh ngạc nói:

" Lão ba người tin tức cũng linh thông quá chứ, việc còn mới làm không lâu mà cũng đã đến tai rồi. Hỏi thật chứ ba có cài nội gián bên người con không thế."

Trương Thành cười khan nói:

" Việc này là mẹ con nói cho ta biết, chứ ta thì làm gì có bổn sự đó. Đức con nghe ta nói nếu như con không rảnh quản việc bên kia thì hãy cứ giao lại cho cha mẹ, cha mẹ sẽ giúp con."

Xuân Đức có chút hiếu kì đánh giá hai người đáp:

" Cha mẹ đang lo lắng cùng một lúc cho gần 8 tỷ người rồi, giờ lại còn muốn hao tâm tổn trí cho thêm gần 10 tỷ nữa sao? Liệu có quá sức không. Dù sao bên kia con đã trấn áp tất cả rồi, tuy làm như vậy có hơi cực đoan nhưng được cái không lo có người ý đồ gây rối."

Lúc này đây mẹ nuôi của Xuân Đức nói:

" Con yên tâm, việc này không làm khó được hai người chúng ta đâu. Sau này con sẽ giao cơ nghiệp nơi đây cho hai chúng ta chẳng lẽ tới lúc đó vẫn còn cần con lo lắng từng tí một sao? "

Xuân Đức nghe thế cũng gật đầu nói:

" Vâng. Với con sao cũng được. Việc này cha mẹ cứ tùy ý quyết định, à mà cha mẹ nên dặn dò một ít người trong gia tộc, nói bọn họ thu liễm một chút đừng có làm con chướng mắt, bằng không lại mất công con đi thanh tẩy một lần."

Xuân Đức nói lời bình thản như thường nhưng cha mẹ hẳn ngồi đối diện nghe vậy thì giật nảy cả người. Trương Thành ngay lập tức đáp:

" Việc này cha đã biết. Con yên tâm mai ta sẽ nói cho bọn họ hiểu ý của con nếu như bọn họ còn cứng đầu thì ta sẽ thay con xử lý bọn họ. Mà phải rồi còn thấy cô bé tiểu Vi kia thế nào, còn có thể giúp nó chữa lành bệnh được không? "

Xuân Đức vừa uống cạn ly rượu nghe thế thì hơi nhăn mày hình như có điều suy nghĩ nhưng một lúc sau thì hẳn có chút không biết tiểu Vi là ai, hẳn bèn hỏi:

" Cha, tiểu Vi là ai thế, con có biết sao? "

Lúc này mẹ hẳn nói:

" Là con gái vợ hai của anh cả con đấy. Không phải hôm qua con mới gặp nó sao? "

Xuân Đức lúc này mới nhớ tới gì đó vội gật đầu nói:

" À, con nhớ rồi, là con bé có hai má lúc nào cũng hồng hồng lại còn có lúm đồng tiền có phải không. Mà hôm qua gặp nó cũng đã nhìn lướt qua nhưng có thấy mắc bệnh gì đâu? "

Trương Thành nói:

" Thực ra cũng không thể nói là bệnh mà là tiểu Vi có thể chất quá nghịch thiên, một trong mười tuyệt đại thể chất Ma Linh thể chất, người có thể chất này tu luyện các loại ma công vô cùng phù hợp ngày tiến vạn dặm nhưng mà tuổi thọ của những người mang thể chất này lại liên tục thiêu đốt, nếu như tu vi không theo kịp với tốc độ thiêu đốt tuổi thọ thì..."

Xuân Đức càng nghe càng cảm thấy kinh ngạc, trên đời đúng là không thiếu cái lạ. Hắn gật đầu nói:

" Thực ra con cũng không rõ về dạng thể chất này lắm nhưng cha mẹ yên tâm đi, ngày mai nói chị dâu mang tiểu Vi đưa cho con, con sẽ nhờ bạn con xem thử. Giờ này chắc mọi người cũng nghỉ ngơi rồi không nên làm phiền."

Có điều Xuân Đức vừa dứt lời thì thấy một thân ảnh đang ẩn nấp ở một góc cột nhà ló đầu ra nhìn hắn, Xuân Đức thấy vậy thì thoáng ngần người ra. Lúc này mẹ hắn hướng về đứa bé kia vỗ tay nói:

" Tiểu Vi lại đây bà nội bế nào."

Cô bé kia thấy thế thì chạy ra ngoài nơi ẩn nấp, có điều không có chạy xà vào vòng tay của mỹ phụ mà lại đi tới bên cạnh Xuân Đức giật giật áo của hắn, hai mắt long lanh nhìn vô cùng dễ thương.

Mỹ phụ thấy vậy thì thoáng kinh ngạc sau đó thì mỉm cười, còn Xuân Đức thì nhìn đứa bé một lúc sau đó bế lên đặt ở trong lòng, vừa được hắn ôm thì đứa bé liền cười khúc khích.

Xuân Đức cũng nhếch miệng lên, một tay ôm đứa bé cho nó không bị ngã, tay còn lại thì lấy một cái khăn lau miệng. Nhìn về phía mẹ hắn hỏi:

" Làm sao đứa nhỏ này vẫn còn ở đây vậy mẹ? "

Mỹ phụ có phần u sầu nói:

" Ài, con bé tiểu Vi này từ khi sinh ra thì chưa có ngủ qua một lần, thật khổ cho đứa nhỏ, với nó cũng không có hợp với anh cả cùng chị dâu con, nên từ lúc về nhà nó liền bám lấy mẹ."

Xuân Đức cũng nghe ra vài phần buồn rầu trong lời nói của mẹ hắn, hắn lúc này an ủi bà:

" Thôi mẹ cũng không cần lo, việc này con kiêu gì cũng xử lý tốt. Mà ngày mai con có việc đi xa nên mẹ nói với chị dâu để nhóc tỳ này đi theo con nhé. "

Mỹ phụ cùng nam tử trung niên gật đầu, sau đó mọi người cùng nhau đứng dậy đi vào trong nhà, để ngoài này mấy người hạ nhân dọn dẹp.

Sáng ngày hôm sau.

Xuân Đức tối ngày hôm qua sau khi tâm sự cùng với cha mẹ thêm vài tiếng liền quay về Ác Ma Thành số 1.

Sau một giấc ngủ thoải mái hắn lúc này dậy luyện tập như hằng ngày(thói quen này mới được tạo dựng gần đây chứ còn ngày trước thì lười chảy thây.) đi theo phía sau hắn là một cái đuôi nhỏ.

Sau khi trở về thì Xuân Đức cũng mang theo tiểu Vi về cùng vì đứa cháu này của hắn cũng chỉ mới tu luyện một chút công pháp tụ khí nên đối với cái lạnh buổi sáng cũng không phải ưa thích gì.

Cả người con bé được bao trong một lớp áo lông thiết dày, hai má đỏ hây hây nhìn đáng yêu tới cực điểm, nhất là nhóc tỳ này còn ngồi trên A

Ngốc nừa, nhìn cả hai lúc này rất hợp nhau, đều mập mập đáng yêu vô cùng.

Bài tập buổi sáng của Xuân Đức cũng không có gì ngoài diễn luyện tuyệt kỹ mà hắn sáng chế ra cho thêm phần nhuần nhuyễn, hắn thì tập luyện còn đưa cháu gái thì ở bên vỗ tay cổ vũ cho hắn.

Sau 1 tiếng luyện tập thì Xuân Đức cũng ngừng nghĩ, hắn lúc này lại mang tiểu Vi quay về ăn cơm sáng cùng mấy người Vũ Y.

Còn việc điều trị cho nàng thì cần chờ Vô Địch rãnh mới được, chứ hắn bó tay. Hôm qua hắn cũng đã tới gặp Vô Địch nhưng tên kia đang bận nghiên cứu, mà lại tới thời gian quan trọng nên Xuân Đức đành gác lại chuyện này sau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 649: Lại Nhận Thêm Một Cục Nợ

Mang theo cái đuôi nhỏ vào bên trong phòng ăn, Xuân Đức nhìn mấy đứa em bên trong phòng thấy đứa nào đứa nấy cứ nhìn hắn một cách đầy tò mò thì không khỏi nghi hoặc hỏi:

" Làm sao mà nhìn anh ghê vậy, bộ hôm nay anh đẹp trai hơn hàng ngày hả? "

Heo Con bửu môi đáp:

" Làm như bấu lăm, cái bản mặt lạnh như cục đá của anh hai nhìn chán muốn chết. Đẹp cái nỗi gì."

Lan Lan lúc này mới cười nói xen vào:

" Chị Thanh Tuyền mới gửi cho anh hai một món quà đấy? "

Xuân Đức ngồi vào bàn đang lấy cơm cho mọi người nghe thế thì có phần kinh ngạc hỏi:

" Quà gì? Mà gửi lúc nào sao anh không biết? "

Lan Lan cười cười thần bí nói:

" Đợi chút để Lan Nhi mang món quà kia tới gặp anh, tiện thể để nó cùng ăn cơm với mọi người."

Nói xong thì nàng như làn gió chạy ra khỏi căn phòng, Xuân Đức thấy vậy thì chỉ nhếch miệng lên cười một cái sau đó tiếp tục làm nhiệm vụ của mình.

Lan Lan đi cũng không có bao lâu liền quay lại mang theo một thiếu niên tuấn tú còn rất trẻ, nhìn tuổi đời chắc còn chưa đến 20 nữa. Xuân Đức vừa nhìn thiếu niên kia thì liền cảm thấy quen quen giống như là đã gặp ở đâu nhưng nghĩ mãi không có nhớ ra.

Thiếu niên kia sau khi tiến vào trong phòng thì đi tới trước mặt Xuân Đức chào:

" Cậu tốt."

Xuân Đức nghe vậy thì thoáng có chút kinh ngạc, lúc này Lan Lan thấy biểu hiện của Xuân Đức liền bắt đầu giải thích cho hắn hiểu:

" Đứa nhỏ này tên Trương Tuấn con trai đầu của chị Thanh Tuyền, mấy chục năm này ở bên hải ngoại tu luyện. Do bên nhà của chị Thanh Tuyền có việc quan trọng nên đứa nhỏ này phải về đây. Mà em nghe nói chị dâu sợ cho đứa nhỏ này theo cha nó không có tiền đồ nên quyết định tìm tới anh hai đây."

Xuân Đức nghe vậy thì có phần buồn cười nói:

" Hóa ra là vậy à, ngồi xuống đi cùng mọi người ăn cơm Tuấn. Mà chị dâu cũng thật là ai lại đi nói xấu chồng mình như vậy. Với lại cho nó đi theo người như anh đây cũng khác gì vùi dập tương lai con trẻ đâu cơ chứ. Tối hôm qua mới nhận một đứa, sáng ra tới một đứa. Không biết sau này con của bà chằn Lam Vũ có nhờ gửi không nữa."

Mọi người cười lên ha ha. Đến cả nhóc tí tiểu Vi chẳng biết gì cũng vỗ tay cho được. Lấy cho đứa cháu một bát cơm Xuân Đức hỏi:

" Ở bên nhà ngoại kia sao Tuấn, có tốt không? Mà trước kia cháu báỉ ai làm sư phụ chưa? "

Trương Tuấn đối diện với Xuân Đức có hiếu kì cùng khó hiểu, tuy hắỉ mới quay lại Ác Ma Điện trong sáng nay nhưng mà trên đường hắỉ đã được nghe thân tín của mẹ hắỉ nói về người cậu này.

Thông qua thân tín kia thì hắỉ cảm thấy người cậu mà hắỉ sắp gặp mặt chính là một cái thể ma vương, kẻ độc tài của thể lực Ác Ma Điện. Có điều được mẹ cùng nhiều người khác động viên nên hắỉ mới có dũng khí tới đây.

Nhưng lúc hắỉ nhìn thấy người cậu của mình thì cũng không có giống như trong tưởng tượng lạnh lùng tàn khốc, đầy khát máu, cả người sát khí đắỉ đắỉ như vậy. Khiến cho hắỉ trong lúc nhất thời có chút không kịp thích ứng.

Mắỉ khi nghe câu hỏi của Xuân Đức thì hắỉ mới hồi thần, tiếp nhận bát cơm hắỉ vội vàng đáp:

" Rất tốt thưa cậu, cháu cũng đã nhận một người làm sư phụ, có điều vị sư phụ kia của cháu sau khi đi vào một cấm khu thì không thấy quay lại nữa."

Xuân Đức nghe vậy thì gắỉ đầu đáp:

" Âu cũng là cái số biết sao được. Mà cháu có từng giết người chưa? "

Trương Tuấn gắỉ đầu nói:

" Cũng đã có đôi ba lần. "

Xuân Đức lúc này cười tươi nói:

" Vậy thẳng cháu chuẩn bị tâm lý đi. Sau vài nữa chúng ta sẽ đi tới một nơi thú vị vô cùng."

Trương Tuấn cũng không hiểu rõ lời của cậu mình là gì nhưng vẫn gật đầu. Sau đó cả nhà ăn cơm nói chuyện phiếm cùng nhau, thi thoảng thì trao đổi một ít những đột phá mới trong cách tu luyện. Bữa cơm sáng kéo dài trong một giờ mới xong.

Sau khi vừa ăn xong thì mọi người ngay lập tức chuẩn bị một chút vật dụng để lên đường qua bên Vùng Đất Bị Lãng Quên. Mấy người Vũ Y, bé Heo thì quay vào bên trong không gian vong linh tiếp tục tu luyện. Xuân Đức thì vẫn mang theo hai đứa cháu bên cạnh bởi vì hắn không thể cho hai đứa nó vào bên trong không gian vong linh được.

Sau khi gia cố lại thì áp lực bên trong kia vô cùng kinh khủng, với đẳng cấp của hai đứa cháu vừa bước vào trong lập tức biến thành sương máu. Tuy cũng vẫn có cách để hai đứa vào trong nhưng mà rất không tiện.

Đúng 10 giờ 00 phút. Xuân Đức mang theo hai đứa cháu chào tạm biệt mọi người, bước vào bên trong truyền tống. Mọi người không ai ngờ rằng chuyến đi này của Xuân Đức sẽ thật lâu không có quay trở về.

Quang mang truyền tống trận pháp lưu chuyển bao trùm lấy ba thân ảnh, từ từ ba thân ảnh kia mờ nhạt rồi biến mất hoàn toàn.

Gần một tuần sau. Sau khi thông qua đại hình truyền tống trận pháp thì Xuân Đức cùng hai người khác một lần nữa xuất hiện tại bên trên một cái truyền tống trận của Tử Tiêu Tông trước kia(bây giờ đã là của Ác Ma Điện).

Vừa đi ra truyền tổng trận thì liền có người chờ sẵn dẫn đường cho Xuân Đức, Xuân Đức khẽ gật đầu rồi đi theo người kia, Xuân Đức thấy mọi thứ nơi đây cũng chỉ khác khác trước kia một ít nên cũng không chú ý lắm, duy chỉ có hai đũa nhỏ phía sau thì liên tục đánh giá khắp nơi xung quanh đây, trong miệng bọn nhỏ liên tục kinh hô không ngừng.

Không qua bao lâu Xuân Đức đã tới nơi làm việc của Mai Anh thánh nữ. Bước vào bên trong phòng Xuân Đức liền thấy Mai Anh đang liên tục thông qua các mặt hình ảnh sáng ra lệnh cho vô số địa phương khác nhau.

Nhận thấy có người đi vào mà không xin phép cô nàng này sắc mặt có phần bất thiện nhưng khi nhìn rõ là ai thì nàng ta mới thay đổi sắc mặt.

Nàng hơi khom người nói ra.

" Điện chủ, người tới khi nào, làm sao không thông báo cho thuộc một tiếng để đích thân thuộc hạ ra đón tiếp."

Xuân Đức cũng tiến lại gần Mai Anh nhìn bên trên mặt hình ảnh sáng từng luồng báo cáo bằng hình ảnh cùng âm thanh liên tục được gửi về, nghe nàng nói thế thì hần đáp:

" Không cần bày vẽ làm gì. Ta cũng không coi trọng mấy thứ hư vinh như vậy. Được rồi cô gọi cho Tuyết Anh đến ta có việc cần bà thím đó giúp. Mà đâu là báo cáo về đội quân tu la tộc bật lên ta xem."

Mai Anh nhanh nhẹn ấn vào góc trái mặt hình ảnh sáng trước mặt Xuân Đức một cái, ngay lập tức hình ảnh bên phía cửa khẩu ra vào các đại lục đã hiện lên trước mặt Xuân Đức. Làm xong nàng lại nhanh chóng thông qua một thiết bị liên lạc khác gọi tới cho Tuyết Anh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 650: Thế Cục-Kẻ Địch Tứ Phía

Xuân Đức nhìn trên mặt hình, hẳn nhìn thấy ở giáp cửa khẩu, hai bên đang có hai đội quân có số lượng tổng cộng tầm vài chục triệu người đang ở tình trạng đề phòng lẫn nhau, số lượng quân đội của Xuân Đức ít hơn so với địch nhân vài lần nhưng hẳn cũng chưa rõ vì sao bên kia không có tranh thủ tấn công.

Ở bên kia cửa khẩu là một cái bình nguyên vô cùng rộng lớn, nơi đó đã được xây dựng nên một cái thành trì rộng lớn không thấy bờ bến, tường thành cao lớn bên trên phù vân của tu la tộc cùng nhiều tộc loại khác đang lập lờ. Liên tục có các tu sĩ từ bên trong thành trì bay tới đội quân đang tập kết trước cửa khẩu.

Nhìn thấy tràng cảnh đồ sộ như vậy nhưng Xuân Đức cũng không có biểu cảm gì quá lớn. Hẳn lúc này chuyên qua chú ý tới tình cảnh trên biển, phải biết xung quanh lục địa phương bắc chính là biển bao quanh nên so với cửa khẩu nơi kia thì tình hình trên biển khiến hẳn chú ý nhiều hơn.

Tình hình trên biển phải nói càng thêm bết bát, gần như cứ cách 3 ngàn dặm đường ven biển thì lại có một đội quân cấu tạo từ nhân ngư cùng quái vật biển mò lên bờ tấn công nhân loại. Quân đội của Xuân Đức mặc dù chiến đấu cường hãn số lượng cũng rất lớn nhưng so với biển cả thì đúng là cái xì hơi cũng không bằng.

Xuân Đức nhìn thấy tình cảnh thế này thì biết mấy cái đại lục khác đã có một cái hiệp ước gì rồi, muốn đồng loạt tấn công tiêu diệt hẳn, tiêu diệt đi

mối nguy hiểm có thể đe dọa tới bọn họ.

Ngay lúc này đây cửa phòng một lần nữa được mở ra, một cô gái xinh đẹp, thần tình bình thản đi vào bên trong. Nàng dùng ánh mắt như cười như không nhìn Xuân Đức hỏi.

" Tìm ta gấp vậy có chuyện gì cần tới ta sao? "

Xuân Đức đang suy tư nghe âm thanh này thì bất giác nhìn lại, sau khi thấy Tuyết Anh thì hấn cười nhẹ một cái nói:

" Đương nhiên là cần nhờ việc thì mới gọi tới chứ, bằng không gọi tới làm gì. "

Xuân Đức chỉ tay vào tiểu nha đầu tiểu Vi cùng thằng cháu Trương Tuấn nói:

" Nhờ cô chăm sóc cho hai đứa bọn nó nhé, mang tới học việc đào tạo bọn nó giúp ta. Cô bé kia thể chất đặc thù nên tạm thời không cần tu luyện cái gì cao siêu chỉ cần luyện thể là được, với nó còn nhỏ nên ưu ái một chút. Còn về phần thằng bé kia thì tùy cô, miễn không chết là được."

Nghe lời này đang ngồi một bên Trương Tuấn cảm thấy muốn khóc quá, làm sao hai người cùng là cháu mà lại bị phân biệt đối xử như vậy. Còn về phần nhóc tỳ tiểu Vi thì hai mắt ngấn lệ, bò từ trên ghé xuống chạy lại đến bên chân Xuân Đức dùng tay giật giật quần hấn.

Xuân Đức thấy biểu hiện của con bé thì có phần hơi ngạc nhiên, hấn còn tưởng rằng con bé đang còn nhỏ vậy thì chưa hiểu được nhiều mới phải chứ. Hấn ngồi xuống ôm nhóc tỳ lên sau đó đi tới bên cạnh Tuyết Anh nói:

" Bé con đừng khóc. Sau này tiểu Vi đi theo chị gái xinh đẹp này. Cậu còn bận rất nhiều việc khi nào rảnh thì sẽ tới thăm tiểu Vi. Tiểu Vi ngoan thì

cậu sẽ thường xuyên tới thăm cùng mua quà cho, có được không?"

Hai bàn tay nhỏ nhắn của nhóc tỳ nắm chặt lấy áo của hắn, hai mắt to tròn nhìn hắn kiên cường, sau đó bé con gật gật đầu. Xuân Đức thấy vậy thì rất thỏa mãn gật đầu xoa xoa đầu bé con, dù sao hắn đi giết người cũng không thể để cho một đứa bé mới có tí tuổi đầu chứng kiến được. Như vậy sẽ làm sau này đứa bé phát một cách tiêu cực.

Thấy Xuân Đức quan tâm đứa nhỏ như vậy thì Tuyết Anh đang đứng bên cạnh lúc này mới ôn nhu hỏi:

" Người nhà của người sao? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Cháu gái ta đấy. Ta gửi gắm hai đứa nhỏ cho người nhớ giúp ta dạy dỗ bọn nó cho tốt."

Tuyết Anh nở một nụ cười xinh đẹp nói:

" Người cứ yên tâm ở ta. Sau này lúc người gặp lại bọn nó nhất định sẽ thành những người tài giỏi cùng hiểu chuyện."

Xuân Đức bế bé con tiểu Vi đưa cho Tuyết Anh ôm sau đó nói:

" Ta cũng trông mong là như vậy. Được rồi cô mang hai đứa nó đi, bây giờ ta còn có việc bàn bạc với Mai Anh, khi khác rảnh ta sẽ đến gặp cô."

Tuyết Anh gật đầu đáp:

" Ừm, vậy người làm việc đi."

Nói xong nàng mang theo Trương Tuấn cùng Trương Hà Vi đi ra ngoài phòng làm việc. Sau khi đi ra ngoài thì tiểu Vi cùng Trương Tuấn đồng thời

nhìn về căn phòng đang khép kín cửa kia.

Đi trên đường thấy hai đứa nhỏ tâm sự nặng nề nên Tuyết Anh an ủi:

" Không cần quá lo lắng, rất nhanh hai đứa sẽ hòa hợp với nơi đây mà thôi. Bây giờ đi tới học viện của chúng ta, nơi đó sẽ có rất nhiều thứ thú vị chờ đợi hai đứa."

Trương Tuấn cũng không có nói gì nhiều mà chỉ là khẽ gật đầu. Sau đó tiếp tục đi theo phía sau của Tuyết Anh. Sau khi vượt qua liên tiếp 8 cái truyền tống thì ba người cũng bước vào học viện của Ác Ma Điện.

Trương Tuấn cùng tiểu Vi vừa tới nơi đây liền bị choáng ngợp trước cảnh tượng trước mắt. Một khu kiến trúc rộng lớn được bố trí vô cùng hợp lý, có hoa thơm nước chảy, côn trùng, chim thú khắp nơi. Chỉ cần liếc mắt liền có thể thấy được rất nhiều học viên mặc đồng phục giống nhau đang cùng nhau luyện tập pháp kỹ, võ kỹ....

Tuyết Anh sau đó lại dẫn Trương Tuấn tới học viên lớp sơ cấp. Trên đường đi ai nhìn thấy Tuyết Anh cũng đều cúi đầu chào nàng gọi hai tiếng viện trưởng, Tuyết Anh cũng mỉm cười ôn hòa cười đáp lại những người học viên kia.

Nàng không cười thì thôi, vừa cười lên lập tức khiến cho cả đám học viên cả nam lẫn nữ ngất ngây con gà tây đứng nơi đó nhìn theo mãi cho tới khi thân ảnh nàng biến mất.

Đi tiếp đến tầng 989 tới một lớp học gần cuối hành lang. Tuyết Anh mang theo Trương Tuấn đi vào bên trong phòng học. Nơi đây có không dưới 200 học viên đang ngồi. Nàng vừa vào bên trong thì cả lớp trong nháy mắt yên lặng lại, đến cả vị thầy giáo đang giảng bài bên trên cũng ngưng lại.

Nhìn mọi người Tuyết Anh cười ôn nhu sau đó mới nói:

" Làm phiền mọi người rồi, ta chỉ xin mọi người một chút thời gian hẳn mọi người không lấy làm phiền."

Ở bên dưới ngay lập tức đáp lại:

" Không có."

Tuyết Anh lúc này vẫn mỉm cười tiếp tục nói:

" Hôm nay chúng ta có thêm một người bạn mới. Các em sau này nhớ giúp đỡ lẫn nhau. Được rồi mọi người tự làm quen với nhau nhé, ta còn có việc cần phải làm."

" Tạm biệt viện trưởng xinh đẹp."--- Đám học viên ở bên dưới lại cùng một lúc rống lên, cả đám thiếu điều nhảy ra ngoài hét cho cả thiên hạ biết.

Trương Tuấn lúc này nhìn thấy tình cảnh như vậy cũng lau mồ hôi trên trán, hẳn biết là vị viện trưởng kia rất xinh đẹp nhưng cũng không cần cuồng nhiệt đến mức như vậy chứ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 651: Bước Đầu Tiên- Bình Định Hải Vực

Xuân Đức lúc này đây đang xem tất cả tư liệu liên quan đến hải linh tộc. Đám hải tộc này cũng không phải là hoàn toàn yêu thú dưới biển hóa hình mà thành, trong số đó trời sinh cũng đã có thân hình một phần giống nhân loại cùng sức mạnh vượt trội.

Theo báo cáo sơ bộ thì mỗi lần đám hải tộc kia tấn công thì sẽ có một con Tinh Quân Cảnh người cá làm thủ lĩnh, theo phía sau là đám hải thú có đẳng cấp hỗn tạp, từ kim đan cho tới Bất Diệt Cảnh thể loại gì cũng có.

Chiến lược của bọn nó chính là cho nước dâng lên thật cao sau đó cho đại quân ồ ạt tràn vào tấn công, ăn sạch đám tang thi cấp thấp, người dân ven biển sau đó lại nhanh chóng rút vào bên trong biển.

Đánh lén kiểu thế này khiến cho quân đội của Xuân Đức gặp khó khăn vô cùng, bởi vì đại bộ phận quân đội có thực lực mạnh mẽ thì đã phải đóng giữ tại các vùng tài nguyên khác nhau rồi.

Ngồi bên trong phòng họp lúc này đang có 30 người, thấy Xuân Đức liên tục nhíu mày thì mọi người cũng cảm giác đè nén đến khó mà thở nổi. Để đồng tài liệu xuống bàn Xuân Đức nhìn những người nơi đây hỏi:

" Trong việc này mọi người nghĩ như thế nào? Làm cách gì để đối phó với đám sinh vật biển kia? "

Trong phòng họp nhất không có người nào lên tiếng, không có ai nói câu gì mà chỉ nhìn chăm chăm lên mặt bàn, cứ như mặt bàn có cái gì đó đáng

chú ý lắm vậy. Xuân Đức thấy cảnh này cũng không có hồi thúc mà lấy ra một điều thuốc tự chế châm lửa hút.

Mai sau một lúc lâu thì có một trung niên mặt đen râu quay nón đứng lên nói:

" Điện chủ, thuốc hạ muốn nói lên ý kiến bản thân."

Xuân Đức một tay gõ bàn, hai mắt nhắm nghiền cũng không có nhìn trung niên mà bình thản thốt ra một từ:

" Nói."

Trung niên được cho phép lúc này mới nói:

" Bây giờ chúng ta có hai biện pháp, biện pháp thứ nhất chính là thỏa mãn nhu cầu của đám hải tộc kia đưa ra đồng thời đổi lấy sự an bình. Hai là dốc lực lượng chiến đấu với bọn chúng tới cùng."

Xuân Đức nghe vậy thì lúc này mở mắt ra, đôi mắt màu xám không mang theo một tia tình cảm nhìn trung niên mặt đen hỏi:

" Thế anh chọn biện pháp nào? "

Trung niên mặt đen bị Xuân Đức nhìn thì cảm thấy trong lòng lạnh lẽo nhưng hắn vẫn là cắn răng nói:

" Thứ 2."

Xuân Đức lúc này rít một hơi thuốc thật sâu sau đó nói:

" Rất tốt, vậy việc này tôi sẽ giao cho anh làm những người khác đều do anh toàn quyền chỉ đạo, tên nào không nghe lệnh cứ trực tiếp giết chết cho

tôi. Bây giờ anh nói cho tôi nghe là anh cần bao nhiêu bao nhiêu thời gian để dẹp yên cái đám sinh vật biển kia? "

Đại hán mặt đen đáp:

" 5 Năm thời gian, điện chủ chỉ cần cho thuộc hạ 5 năm thời gian thì thuộc hạ nhất định có thể dẹp yên đám hải tộc kia."

Xuân Đức gạt tàn thuốc lạnh nhạt nói:

" Tôi không có nhiều thời gian đến như vậy. Ba năm, trong ba năm tôi muốn nhìn thấy kết quả. "

Đại hán nghe vậy thì trên trán cũng lấm tấm mồ hôi nhưng vẫn kiên trì nói:

" Vâng điện chủ, người hãy tin tưởng ở thuộc hạ."

Xuân Đức lúc này đứng dậy nói:

" Cuộc họp hôm nay tới đây kết thúc, tất cả mọi sự vụ sau này chỉ cần báo lên cho thánh nữ là được. Làm tốt thì ta cũng không bạc đãi mọi người, làm không tốt đến lúc đó thì đừng trách ta làm người sao nhẫn tâm."

Nói xong hắn liền rời đi khỏi phòng họp, hắn nôn nóng rời đi như vậy vì lúc này đây có việc gấp trong người, sau khi Xuân Đức rời đi trong phòng họp bầu không khí nhất thời dễ chịu hơn nhiều, nhiều người lúc này nhịn không được hưng hăng uống cạn cốc nước sạch trên bàn sau đó thở ra một hơi dài, cứ như bọn họ vừa đi qua địa ngục về vậy.

Rời đi phòng họp Xuân Đức cũng không có nghỉ ngơi mà trực tiếp thông qua dịch chuyển trận pháp đi tới cửa khẩu nơi đang có chiến sự.

Cũng phải mất 1 giờ sau Xuân Đức mới đến được nơi cần đến. Theo sự dẫn đường của người bên dưới Xuân Đức đi tới nơi tổng chỉ huy tác chiến nơi đây.

Đi tới trước một căn phòng xa hoa, có kết giới bao quanh thì tên binh sĩ dừng lại nói:

" Thưa điện chủ đã tới nơi, bên trong các vị đại nhân đang bàn việc thuộc hạ không tiện đi vào. Xin mời điện chủ."

Xuân Đức gật nhẹ đầu sau đó tự mình đi vào bên trong, vừa đẩy cửa ra Xuân Đức lập tức cảm nhận thấy có 4 luồng thần niệm không có hảo ý hướng tới hắn. Xuân Đức bình thản nhìn lên xem là những ai dám trước mặt hắn làm như vậy.

Bên trong đang có 5 người, trong đó Xuân Đức biết một người chính là Tà Long, bốn người còn lại Xuân Đức không nhận ra một ai. Một nữ tu la xinh đẹp nhưng gây cho người ta cảm giác như rắn độc nhìn chằm chằm, một tên đại hán to cao là từ một con ngân long hóa thành, một tên khác là từ hỏa linh tổ hình thành, tên còn lại không ngờ lại là một tên nhân tộc.

Lúc này đây Tà Long đang ngồi ở chủ vị nói:

" Đã tới rồi à. Đang có việc cần ông bạn quyết định đây."

Hắn đứng dậy nhường ghế cho Xuân Đức ngồi rồi tự mình đi lấy một cái ghế khác ngồi bên cạnh. Xuân Đức cũng không khách sáo gì mà trực tiếp ngồi vào chủ vị. Lúc này đây hắn mới nhận nhận hỏi:

" Việc gì? "

Tà Long lúc này như một thư ký trình bày cho Xuân Đức nghe mọi việc. Sau khi nghe Tà Long nói một thôi một hồi thì Xuân Đức cũng đã hiểu

được những thứ cần thiết cùng với đó hẳn cũng biết được những người đang ngồi trước mặt này là ai.

Bốn người này đều là sứ giả tới từ bốn mảnh đại lục còn lại đi tới nơi này đàm phán vấn đề hai bên. Nói đàm phán cho dễ nghe thực chất là đến để uy hiếp cùng đe dọa nếu như không đáp ứng yêu cầu của bọn hắn thì những kẻ này sẽ khởi binh tấn công.

Thấy Xuân Đức cùng Tà Long nói chuyện cùng nhau thì bốn người kia vẫn giữ vẻ bình tĩnh như thường, thậm chí bọn họ còn chẳng thèm quan tâm xem Xuân Đức là người nào. Mỗi người đều tự rót tự uống trà ở trên bàn.

Sau một lúc khi đã thấy Tà Long cùng Xuân Đức vẫn còn nói chuyện với nhau xong thì nữ tu la nhất tộc dùng âm thanh như rắn độc nói:

" Hai vị còn muốn diễn trò tới khi nào nữa, nhanh lên một chút quyết định để cho mấy người bọn ta còn về phụng mệnh bề trên. Một tu la tộc cao quý như ta cũng không muốn ở một nơi đều mùi xú uế như thế này"

Bên cạnh con ngân long hóa hình cũng nói:

" Đúng vậy. Hai người các ngươi còn muốn kéo dài thời gian tới khi nào. Chẳng lẽ các ngươi lại cho rằng có thể đối kháng được liên minh bốn đại thế lực liên thủ. Yêu cầu chúng ta cũng đã là vô cùng rộng rãi."

Xuân Đức nghe được những lời này thì mặt không biểu tình, ánh mắt mang theo hàn ý lạnh thấu xương nhìn qua con ngân long(rồng bạc) cùng nữ tu la tộc. Bị ánh mắt hắn chú ý tới hai người kia đang còn muốn liên thuyên cái gì ngay lập tức câm miệng lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 652: Khởi Mào Chiến Tranh

Do Tà Long tu vi vẫn còn đình trệ tại Tinh Quân Cảnh đỉnh cao nên mấy kẻ đang ngồi đây rất là coi thường hắn, coi thường luôn cả Xuân Đức cho tới khi cảm nhận được sự nguy hiểm khôn cùng từ hắn phát ra.

Xuân Đức đảo mắt qua từng người thu hết vẻ mặt của bọn họ vào bên trong mắt, hắn bình thản không nhanh không chậm nói:

" Thực tế yêu cầu của các người cũng không phải là gì quá đáng, có phải hay không các người chỉ cần chúng ta giao ra 2 /3 lãnh thổ cho các người, đổi lấy các người sẽ giúp ta thực hiện một nguyện vọng"

Mấy tên sứ giả không ngờ Xuân Đức lại nói một câu như vậy, ngay cả Tà Long cũng không ngờ tới, hắn cũng không rõ là ông bạn của mình đang tính toán cái gì. Lúc này đây sứ giả tu la tộc lại lấy về phong thái như trước.

Nàng ta cười lạnh nói:

" Cũng xem như người thông minh, biết không cách nào chống lại chúng ta nên cũng tự hiểu lấy mình. Đúng vậy, chỉ cần người ngoan ngoãn dâng ra 2/3 lãnh thổ thì đích thân tu la thần sẽ giúp người thực hiện một nguyện vọng."

Xuân Đức cũng mỉm cười nói:

" Vậy ta cũng không cần gì nhiều, chỉ cần 1/3 lục địa phương bắc này cùng tất cả lãnh thổ còn lại là được. Còn 2/3 lãnh thổ lục địa phương bắc

nơi đây sẽ do các người tới cai quản, không biết các vị thấy sao? "

Nghe được lời này mấy tên sứ giả đầu tiên là ngẩn ngơ sau đó thì sắc mặt kịch biến, lúc này sứ giả tu la tộc gầm lên:

" Người đây là đang đùa giỡn chúng ta, người có biết hành vi như vậy chính là tự tìm con đường chết không? Một khi đại quân liên minh tấn công đừng nói là 1/3 mà ngay tới cả nơi chôn thi thể người cũng không có."

Xuân Đức lúc này mỉm cười vỗ tay mấy cái gọi:

" Mang mấy tên này làm thịt rồi đem ra treo lên cột cờ."

Vèo vèo vèo vèo.

Mấy con tang thi cấp 7 đỉnh cao nhanh như chớp đã không chế lại bốn tên sứ giả trước khi những người này kịp làm ra phản ứng gì.

Bị không chế lúc này tên sứ giả nhân tộc kia mới kêu gào nói:

" Đại nhân, ngài tha cho tiểu nhân đi. Chúng ta đều là nhân loại xin..."

Rắc.

Hắn còn chưa nói hết lời thì đã bị một con tang thi c7 vắn gậy cổ. Mấy tên sứ giả này tu vi cũng chỉ là Hằng Quân Cảnh mà thôi, đối mặt với tang thi c7 hoàn toàn không lực phản kháng. Xuân Đức ban đầu còn muốn lợi dụng mấy tên này thiết kế mấy âm chiêu nhưng theo hắn thấy, khả năng thành công không lớn nên cũng dẹp luôn.

Xuân Đức lúc này ra lệnh cho đám tang thi này mang mấy tên kia ra trước hai quân mà hành hình, đây cũng xem như lại khiêu chiến đến những tên kia.

Nhìn qua Tà Long, Xuân Đức nói:

" Lần này ta cũng muốn nhìn xem tướng lĩnh kiệt xuất nhất Ác Ma Điện là thế nào? "

Tà Long cười vỗ vai hắn nói:

" Cứ tin ở ta, không phải mấy lần trước ta đều làm rất tốt sao. lần này cũng sẽ không khiến cho ngươi thất vọng."

Xuân Đức cũng gật đầu nói:

" Binh lực chốc nữa ta sẽ điều động cho lão, cam đoan sẽ không yếu hơn đối phương, còn muốn chiến thắng phải nhìn xem chiến lực của lão như thế nào."

Hai người nói với nhau đôi ba câu sau đó ai đi làm việc người đó. Đối với việc Tà Long cảm quân Xuân Đức rất có lòng tin, dù sao mấy trận trước kia cả mấy tỷ người hắn còn có thể cầm cự cho tới lúc thắng, mặc dù thắng có chút thê thảm.

Nơi cửa khẩu của lục địa phương bắc.

Nơi đây có địa thế phức tạp, dễ thủ khó công. Muốn công từ bên ngoài vào thì địch nhân cũng cần phải xuất huyết cực lớn. Vì thế nơi đây trước kia cũng đã được Phong Đô Quốc cùng Tử Tiêu Tông đầu tư cực lớn, vô số trận pháp, cấm chế cùng vũ khí đều được đặt tại nơi đây và bây giờ những thứ đó đều là của Xuân Đức.

Dưới mệnh lệnh của kẻ độc tài Xuân Đức phía trước nơi đóng quân của phe Ác Ma Điện đã treo lên bốn tên sứ giả, ruột cùng hai mắt của bọn họ đã

bị móc ra, tứ chi bị cắt ra nhưng vẫn dính liền. Thảm trạng của những người này rất nhanh đã được người bên phe đối địch nhìn thấy.

" Cấp Báo. Việc lớn không tốt."

Không qua bao lâu ở bên trong nơi tổng chỉ huy của địch, một tên chiến sĩ cấp tốc chạy vào bên trong thông báo.

Lúc này bên trong đang ngồi 20 người, khí tức trên những người ở nơi đây cường hãn vô cùng, không ai dưới thân quân cảnh, bọn họ lúc này đang còn uống rượu cười đùa đúng lúc thì lại có người chạy vào phá đi nhã hứng, sắc mặt tên nào tên nấy âm trầm lại.

Một người nhìn còn rất trẻ quát lạnh:

" Chuyện gì? "

Tên yêu tu đang quỳ trên mặt đất lạnh run nói:

" Thưa các vị đại nhân, sứ giả chúng ta phải đi đều đã bị giết hại, thi thể bọn họ đang được treo ở trước đại bản doanh của địch nhân."

Những người đang ăn uống bên trong này nghe vậy thì sắc mặt trong lúc nhất thời thay đổi, bọn họ có chút không dám tin vào tai mình, sau đó những người này hai mặt nhìn nhau rồi đồng thời cùng nhau ra ngoài doanh trại.

Không qua bao lâu với nhãn lực siêu việt những người kia cũng đã chứng kiến thảm cảnh của bốn tên sứ giả. Thấy cảnh bốn người kia sống không bằng chết thì những người ở đây sắc mặt tái xanh, nhất là trong đó 4 tên tu la nhất tộc.

Bốn tên này ngay lập tức gào lên điên cuồng:

" Nhanh xuất binh, ta muốn giết sạch đám súc sinh kia."

Lúc này có một tên thuộc trận doanh nhân loại đứng ra khuyên can nói:

" Mấy vị bằng hữu xin bớt giận kéo hồng việc lớn, người chết cũng đã chết rồi, nếu chúng ta cứ mù quáng tấn công sẽ khiến cho chúng ta gặp phải đả kích nặng nề."

Tên này nói nghe rất có đạo lý nhưng mà mấy tên tu la tộc kia không có nghe, một tên tu la tộc nhìn tên này tát một cái.

Bốp.

Tên nhân tộc kia bị tát bay ra ngoài, tên tu la tộc vừa động thủ kia lúc này hừ lạnh nói:

" Cũng chính là đám nhân tộc đê tiện các ngươi làm ra còn nói cái gì. Hừ. Nếu không phải nể tình các ngươi thường xuyên dâng lên cống phẩm thì chúng ta tu la tộc đã tiêu diệt các ngươi từ lâu. Lần này ta tha cho ngươi một cái mạng cho lần sau còn dám xen vào chuyện của ta thì... hừ."

Hắn hừ lạnh một cái rồi bỏ đi những người khác cũng không ai liếc nhìn tên nhân tộc bị đánh bay kia một cái mà tất cả đều đi theo bốn tên tu la tộc ra bên ngoài. Mãi sau một lúc lâu những người kia rời đi thì tên nhân tộc bị đánh bay kia mới ngồi dậy lau đi vết máu.

Trên mặt hắn cũng không có cái gì là không vui mà còn lộ ra một nụ cười dường như âm mưu đã được thực hiện. Chủ ra một búng máu hắn cười lạnh nói:

" Ta muốn xem lần này các ngươi chết không có chỗ chôn. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 653: Lên Bao Nhiêu Cũng Không Đủ Chết

Ngay khi bên địch nhân có hành động khác thường thì bên phía Ác Ma Điện cũng đã nhận ra. Một âm thanh báo động vang lên khắp cả chiến khu nơi đây. Từ tiếng kêu

" Boong boong boong "

Liên hồi vang lên. Ngay lập tức tất cả những binh sĩ đều vào vị trí chiến đấu (do quân lính bên Ác Ma Điện 98% đều là tang thi tiến hóa tạo thành nên cũng không cần ngủ nghỉ gì nên chỉ cần chủ nhân thao túng một cái liền có thể ngay lập tức chiến đấu.)

Những cỗ máy chiến tranh tân tiến được đưa lên các nơi hiểm yếu để cố thủ, pháo năng lượng, súng năng lượng ngay cả mấy trăm cái pháo đài bay cũng được đưa ra đối địch. Lần này không có dùng đám tang thi cấp thấp ra đối địch nữa vì bên kia tất cả đều là tinh anh trong tinh anh, đám tang thi cấp thấp không thể gây ra một chút uy hiếp đối với bọn họ.

Khi nghe được âm thanh cảnh báo có quân địch tấn công, Xuân Đức cùng Tà Long và mấy trăm người khác đồng loạt xuất hiện trên một đài quan sát.

Vừa xuất hiện thì Tà Long đã ban bố một loạt mệnh lệnh để người bên dưới đi thi hành, không qua mấy cái hô hấp nơi đây lại chỉ còn có hai người. Xuân Đức nhìn về nơi cuối chân trời xa xa đang có phôi thiên cái địa tu sĩ vọt lại nơi đây thì khẽ cười nói:

" Tu sĩ thì rất khó để thành binh sĩ quả là không sai."

Tà Long cũng nhìn theo phương hướng Xuân Đức đang nhìn cười cười:

" Đó là điều tất nhiên, tu sĩ tên nào mà không thích tự làm theo ý mình, muốn để bọn họ phục tùng một người là khó vô cùng nói chi đến cả hàng triệu kẻ như vậy quy về một chỗ. Bọn họ có thể trong thời gian ngắn hình thành từng đội ngũ như vậy đã là rất đáng khen rồi."

Xuân Đức cũng không có phủ nhận mà gật đầu nói:

" Quả là rất đáng khen. Mà thứ trận pháp giống như ở Ác Ma Điện ngày trước lão đã bố trí xong chưa vậy? "

Ta Long quay sang nhếch miệng cười nói:

" Yên tâm đi, việc kia Đại Bạch đã làm xong, không những có thể thu thập tinh hoa sinh mệnh mà cả tinh hoa hắc ám cũng có thể tinh lọc. Có điều nguyên liệu bị thiếu nên việc nơi chứa làm có chút sơ sài, dung tích không lớn lắm, khi nào mi qua giúp cho lão Bạch một chút."

Xuân Đức nghe vậy thì hài lòng gật đầu nói:

" Vậy thì tốt. Đúng là chỉ có chiến tranh thì hai người các người mới phát huy ra tác dụng còn bình thường thì chẳng khác gì phế vật. Hắc hắc. Hi vọng lần này ta sẽ có đủ tài nguyên mà đột phá tới đỉnh tầng 3, tới khi đó lên cao thiên là chuẩn luôn."

Mà lão nhìn xem có nên cho đám tu la tộc đang bay trước nhất kia một chút pháo hoa chúc mừng không kìa, nhìn khí thế bọn chúng đúng là vô cùng hưng phấn à nha."

[Đỉnh tầng 3: Sinh mệnh thể cấp 3 đặc biệt Địa Ngục Thiên Long dung nạp đủ năng lượng(max)]

Hiểu ý ông bạn thân, Tà Long cười nhạt sau đó bí hiểm nói:

" Cứ đợi xem kịch vui đi ông bạn. Đối phó với một đám còn chưa có kinh nghiệm thể này thì ta có vô số phương pháp để đùa chết chúng. Nhìn kỹ nhé, chuẩn bị rồi đấy."

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu sau đó bắt đầu chú ý diễn biến trên chiến trường hai bên. Bên phe liên minh lấy 8 triệu tu la tộc nhân làm tiên phong, phía sau là một biên tu sĩ nhìn không thấy điểm cuối khí thể hùng hổ xông lên.

Các tu sĩ này được trang bị đến tận răng, chiến giáp, vũ khí đều là bảo vật cấp cao. Mỗi một tên chiến binh bên phía liên minh không một tên nào dưới Bất Diệt Cảnh. Như vậy có thể biết là đội quân liên minh hùng mạnh tới mức nào.

Có điều đây cũng mới chỉ là tốp quân liên minh đầu tiên mà thôi. Trận chiến ngày hôm nay cũng chỉ có thể coi như là thăm dò.

Bên phía Ác Ma Điện thì Tà Long cũng đã cho một đội quân gồm 3 triệu tang thi c1 c2 đi ra ngoài làm mồi cho đám tu sĩ liên minh 4 châu(4 lục địa còn lại).

Xuân Đức ở trên cao nhìn thấy 3 triệu tang thi cấp thấp kia bị thủy triều quân đội của phe liên minh cắn nuốt, chẳng mấy chốc chỉ còn lại vài chục ngàn đang thực mạng bỏ chạy về phía Ác Ma Điện bên này, ở xa xa lúc này đây Xuân Đức cũng có thể nghe được âm thanh cười điên cuồng của đám tu la tộc tiên phong.

Từ bên trong đội ngũ tiên phong của địch đã có không ít kẻ liều lĩnh xông lên trước nhất đuổi theo đám tang thi c1, c2 điên cuồng chém giết. Đám tu la tộc lúc chém giết địch nhân cũng không phải là một đao, một kiếm chấm dứt mà thường là chặt đứt từng chi một trên cơ thể, đầu tiên là một chân sau đó tới hai tay cuối cùng mới là nhất kích trí mạng.

" Không hổ chiến sĩ trời sinh, tốc độ, sức mạnh, kỹ thuật chiến đấu cá nhân của từng người đều đã đạt tới trình độ điêu luyện nếu như những người này mà nhất chí đồng lòng thì chúng ta cũng khó có thể giải quyết được bọn họ." --- Xuân Đức cũng không tiếc lời khen dành cho tu la tộc chiến sĩ.

Tà Long nghe thế thì lại cười nhạt nói:

" Có tốt, có thiện chiến đến đâu mà chúng ta không thể sử dụng cũng chỉ là thứ bỏ đi mà thôi."

Tà Long vừa dứt lời thì quân địch phía dưới cũng đã đi vào bên trong phạm vi công kích của quân ta.

Ngay lúc này đây từ bên trên tường thành cùng các nơi hiểm yếu vô số âm thanh "ầm ầm... chiu chiu" những tia sáng màu xanh lục như mưa rào đồng loạt phóng về quân địch tiên phong bên dưới.

Cùng lúc này ở phía sau địch nhân không biết từ lúc nào lại xuất hiện hơn 500 thiên không chiến hạm được trang bị vũ khí tân tiến nhất của Ác Ma Điện liên tục bắn phá cắt đứt đường rút lui của địch, hình thành thế tiền hậu giáp kích vây địch vào bên trong.

Chỉ trong nháy mắt Xuân Đức nhìn thấy quân sĩ bên phía liên quân chết như ngã rạ. Năng lượng chiến giáp hộ thể trên người bọn họ dễ dàng bị

những tia ánh sáng màu xanh phá tan, một khi không còn năng lượng hộ thể thì bọn họ giống hết mấy con cừu đọi làm thịt.

Những tên tu la tộc xông lên trước nhất cũng là những kẻ nằm xuống sớm nhất, có điều đám ngoan nhân này không có bỏ chạy tán loạn mà càng điên cuồng xông lên phía trước, có chết cũng phải xông lên. Đồng bạn bên cạnh có chết nhiều tới đâu cũng không khiến cho bọn họ nhăn mày một cái. Nếu mà là chủng tộc khác thì lúc này đã loạn hết lên rồi.

Ở phía trung quân thấy tiền quân cùng hậu phương bất ngờ gặp tập kích thì lập tức hỗn loạn lên ngay lập tức từ một biển người đông như kiến leo mật chẳng mấy chốc phân ra thành bốn mảng thế lực.

Trong đó quân đội của tu la nhất tộc vẫn cương quyết tấn công không lùi bước theo phía sau bọn họ là đám yêu tộc, còn về phía nhân tộc cùng linh tộc thì rút lui về phía sau.

Ngay lúc Xuân Đức còn chưa biết đây chiến thuật của đám liên minh hay là bọn chúng tự phân rã thì từ phía quân đội tu la nhất tộc xuất hiện dị biến.

Chỉ nghe từ phía biển người cùng một lúc vọng ra một tiếng " Chiến", tiếng chiến này như xuyên phá hư không mang theo ý chí quyết tử của tất cả tu la tộc chiến sĩ, bên trên bầu trời mây đen cùng vì một âm thanh này mà tan sạch lộ ra bầu trời trong xanh.

Cùng lúc đó tất cả tu la tộc chiến sĩ cả người được huyết khí màu đỏ bao trùm cả người giống như ma quỷ phụ thể vậy. Quang đạn bắn lên người bọn họ hầu như không gây sát thương gì chỉ có quang pháo là có hiệu quả một ít.

Đám chiến sĩ tu la tộc cùng yêu tộc như cơn sóng thần ập tới thành trì phòng thủ của Ác Ma Điên. Một sự biến đổi quá đột ngột khiến cho Xuân Đức cùng Tà Long đang chăm chú quan sát cũng phải kinh ngạc một hồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 654: Lên Bao Nhiêu Cũng Không Đủ Chết-1

Có điều lúc này Tà Long lại cười một cách quý dị, thông qua một mặt hình ảnh sáng trên tháp cao hắt ra lệnh.

" Đại trận khai mở, cho chiến thú đi ra."

Theo mệnh lệnh của Tà Long, ngay lập tức trên tường thành các trận pháp lớn khởi động, quang mang lấp lóe sáng ngời. Đồng thời từng con chiến thú hình thù khác nhau xuất hiện.

Một đàn cự xà(rắn lớn) từ bên phía dưới lòng đất chui lên, mặt đất nứt ra từ cái đầu rắn to lớn thò ra bên ngoài, tu sĩ gần đó không kịp đề phòng do quá bất ngờ liền liền bị con rắn khổng lồ nuốt gọn. Mỗi con rắn hình thể dài vài dặm, cả người là lớp vảy màu đen cứng rắn bao phủ, xung quanh cơ thể là sương khói màu đen bao trùm. Sương khói này ăn mòn cự mạnh đến ngay cả đất đai cũng bị nó ăn mòn bốc khói trắng.

" Kết trận hình tiêu diệt chúng nó."--- Một tiếng quát lớn vang lên.

Nghe được tiếng quát lớn kia chiến sĩ tu la tộc cùng yêu tộc ngay tức khắc lấy lại bình tĩnh bắt đầu hợp tác cùng nhau kết trận hình tiêu diệt mấy con rắn khổng lồ.

Hình thể của rắn khổng lồ là vô cùng lớn vì thế nó cũng bị rất nhiều người công kích cùng một lúc, thường thường một con sẽ bị hàng ngàn cho đến cả hơn vạn tu sĩ vây công, đủ loại pháp thuật, bảo vật công kích đánh

lên người nó. Có điều chỉ có tu sĩ Thiên Quân Cảnh mới có thể gây thương tích cho nó còn lại thì chẳng khác gì gãi ngứa.

Rít... Rít...Rít

Từng con quái vật rít lên những âm thanh bén nhọn khiến cho đám tu sĩ lân cận đầu váng mắt hoa, nhân cơ hội này rắn khổng lồ cũng nuốt đi không ít kẻ không may. Nó quật đuôi quấy mình một cái thì cũng có vô số tên bị chết thảm hoặc bị đánh bay ra xa.

Trong lúc nhất thời thế tiến công của quân địch bị chậm lại không ít. Nhưng đang lúc này bên phía quân địch lại xuất hiện 12 tên Thần Quân Cảnh như thần linh đứng giữa trời những người này phân tán ra, đi tiêu diệt đám rắn khổng lồ.

Sức mạnh của những người này quả là kinh khủng, một chưởng đập xuống thiên băng địa liệt, cả con rắn khổng lồ dài vài dặm bị một chưởng này đập vào sâu bên trong mặt đất, con rắn khổng lồ rít lên không cam lòng nhưng lại ăn thêm một chưởng nữa, lần này nó quần quạy mấy cái liền không thể cử động.

Bên trên đài cao Tà Long thấy thế thì sắc mặt cũng có chút khó nhìn, lúc hẳn đang định làm ra quyết định gì đó thì Xuân Đức ở bên cạnh nói:

" 12 tên này để ta giúp lão giải quyết cho."

Tà Long nghe thế thì nói:

" Yên tâm cũng chỉ là 12 tên Thần Quân Cảnh mà thôi, chẳng lẽ việc này còn cần nhờ ông bạn giúp đỡ sao. Hôm nay ông bạn cứ đứng xem là được rồi không cần nhúng tay."

Xuân Đức thấy Tà Long kiên trì vậy cũng không nói gì thêm mà gật đầu. Lúc này đây Tà Long nhấn một cái nút đỏ, ngay tức thì từ ba ngọn núi lớn cao hàng ngàn mét bên trong chiến trường vỡ ra. Ba con quái vật khổng lồ xuất hiện.

Cơ thể bọn nó giống như một con lợn, chính xác là như vậy. Có điều ba con lợn này đã chết từ lâu, cả cơ thể bọn nó được bao trùm bởi những con sinh vật dài cả mét, phát ra ánh sáng màu đỏ, không mắt chỉ có một cái miệng toàn răng bên trong có dịch nhờn chảy ra nhìn vô cùng buồn nôn.

Chỉ thấy ba con quái vật kia không biết làm cách nào sống lại, hai mắt mở ra nhìn về phía mười hai tên Thần Quân Cảnh sau đó lấy đà nhảy một cái. Một cái nhảy này phóng lên cao không biết bao nhiêu, theo cái nhảy này số lượng sinh vật ghê tởm đang bám trên người bọn nó cũng rớt ra vô số, hình thành một đám mưa.

Chỉ thấy tên chiến sĩ nào không may bị sinh vật kia bám lên người thì trong nháy mắt chết thảm, hệ thể huyết sát khí bị phá nát sau đó con kí sinh kia trực tiếp há mồm đầy răng cắn một cái.

" Phúc." nguyên cả cái đầu tên đó bị con kí sinh cắn rồi nuốt gọn, để lại một cái thi thể không đầu ngã trên mặt đất. Nuốt xong một cái đầu thì con trùng kia ngay lập tức tiến hóa lớn thêm không ít, sau đó nó lại nhào tới con mồi bên cạnh.

Loại quỷ vật này sức sống mạnh vô cùng, chém ba chém bốn khúc bọn nó vẫn sống được. Xuân Đức nhìn thấy tình cảnh bên dưới thì không khỏi nhớ tới A Ngọc, ngày trước hẳn nhớ A Ngọc cũng được sinh ra từ một loại kí sinh tương tự như vậy.

Quay qua nhìn Tà Long:

" Lão Tà thứ đồ đồ dài dài kia là loại đồ vật gì vậy? Mà làm sao lão lại có thể khống chế được bọn nó thế? "

Tà Long nghe Xuân Đức hỏi thì cũng kinh ngạc không kém, hẳn có chút buồn bực nói:

" Ta nào đâu phải người thu phục bọn chúng, mấy thứ này ta tìm thấy ở bên dưới một tòa nhà của Phong Đô Quốc mà, ta nghĩ thứ này là lão tạo ra chứ. Thấy bọn nó vô cùng lợi hại nên ta dựa theo ấn hồn quyết của lão truyền cho khống chế bọn nó mang đến nơi này làm vũ khí bí mật."

Xuân Đức nghe vậy thì nhướn mày lên, hẳn suy tư một chút sau đó thở dài:

" Chẳng nhớ nữa. Nhiều chuyện quá nên quên mất rồi. Mà hôm nay làm sao không thấy đám kia sử dụng món nào thần khí nhỉ. Chẳng lẽ bọn chúng nghĩ chỉ cần bấy nhiêu người dồn lên đánh cái là có thể ép chết chúng ta? "

Tà Long cười nhạt nói:

" Bọn chúng còn vọng tưởng dùng ba tác lược thuyết phục chúng ta đầu hàng cắt đất cho chúng kia mà. Những kẻ ở đây chỉ là mang ý nghĩa tượng trưng nhằm biểu hiện thực lực mạnh mẽ của bọn chúng gia tăng sức ép lên chúng ta, cũng là cảnh cáo chúng ta nếu dám không đồng ý thì sẽ có kết cục như thế nào.

Căn bản là mấy tên kia không có nghĩ rằng là chúng ta sẽ từ chối, vì thế đâm ra mấy tên này cũng không mang theo quá nhiều bảo vật nhiều nhất cũng là thánh khí 9 cấp."

Xuân Đức lúc này lấy ra 2 điều thuốc đưa cho Tà Long một điều rồi châm lửa cho cả hai, rít một hơi Xuân Đức thả tay nói:

" Ngày trước thấy cảnh như thế này thì trái tim đập rộn ràng, kích thích vô cùng nhưng bây giờ cũng thấy bình thường. Giờ không tìm ra thứ gì kích thích nhỉ."

Tà Long nghe vậy thì phun ra một vòng khói vừa quan sát chiến trường vừa nói:

" Bởi vì lão làm cái gì cũng chắc chắn 100% nên mới không thấy kích thích, lão đi đánh trận mà biết trước bản thân sẽ chiến thắng lại còn biết chiến thắng theo cách nào nữa thì làm gì có kích thích chứ, muốn có kích thích thì trừ khi làm việc không nắm chắc, thành công thì vui mừng khôn siết, thất bại thì khóc ra máu. Có điều với tính cách của lão ắt không bao giờ làm cái gì không nắm chắc đâu."

Xuân Đức nghe thế thì chỉ cười đáp:

" Lão cũng thật hiểu ta. Ta đúng là một kẻ mâu thuẫn, muốn tìm kích thích nhưng lại không thích làm việc không chắc chắn. Nhưng mà thôi so với kích thích thì ta vẫn thích nắm chắc hơn, dù sao ta cũng không muốn làm cái gì mà cả đời lại phải hối hận. Được rồi, giải quyết đám tạp ngư kia đi nhìn bấy nhiêu cũng đủ rồi, tung ra quân đội tang thi c5,c6 dọn dẹp sạch đi cũng không cần e sợ tổn thất."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 655: Tu La A Phi

Ngay lúc này lại có sự tình ngoài ý muốn xảy ra, chỉ thấy ở trung tâm của dịch nhân có một cái trận pháp dịch chuyển sáng lên. Từ bên trong đi ra 1 ông lão cùng hai người trung niên. Ông lão mặt trắng có chòm râu dê, hai trung niên mặt lạnh như quan tài.

Khi ba người này vừa xuất hiện thì liền dùng thần niệm dò xét hết cả chiến trường, không những thế ba người này còn dùng thần niệm tra xét cả ở bên trong căn cứ của Ác Ma Điện nhưng mà bị cấm chế bên trên tường thành ngăn cản không cách nào xuyên qua.

Xuân Đức lúc này cũng chú ý tới ba người mới xuất hiện này, hắn cũng cảm thấy có chút hứng thú với ba tên này, vì cả ba đều là nữa bước Tinh Vương Cảnh giai đoạn đầu. Ngay khi Xuân Đức đang quan sát ba người thì ba người này dường như cũng cảm nhận được cái gì đó mà hướng mắt về phía hai người Xuân Đức cùng Tà Long thét lớn:

" Nếu là nam nhi thì hãy đi ra đánh một trận, nấp ở bên trong rất có ý tứ sao? "

Xuân Đức cùng Tà Long hai người nhìn nhau một cái sau đó cười hắc hắc. Cả hai mặc kệ chẳng để ý tới lời nói của ba người kia. Đáng lý ra Xuân Đức muốn nói với ba tên kia là " cứ mang con gái các ngươi đến đây cho ta, để cho các nàng kiểm nghiệm xem ta có là đàn ông hay không " những suy nghĩ kỹ lại mình là người có văn hóa nên lại thôi.

Thấy từ nơi kia không có ai hồi âm, ba người kia đồng thời hừ lạnh một cái liền phóng lên cao bay thẳng đến tường thành, ngay lập tức vô số quang đạn cùng đạn đại pháo nhằm ba người mà bắn, có điều hộ thể năng lượng ba người này cực kì khủng bố. Quang đạn cùng quang pháo không cách nào phá hủy.

Tên trung niên không râu mặt hãm tài à nhằm mặt quan tài gằn giọng nói:

"Mấy thứ rác rưởi này chỉ có thể làm bị thương đám tu sĩ cấp thấp làm sao có..."

Hắn còn chưa tự kỹ hết câu thì bên trên tường thành hỏa lực bỗng nhiên tăng lên vài lần, quang đạn dày đặc tới nỗi hóa thành chùm sáng bắn tới ba người kia. Thấy cảnh này thì ba người kia cũng phải biến sắc.

Mỗi người đều gọi ra một kiện bảo vật phòng thân, ông lão kia là một cái bát hương, hai người còn lại phân biệt là một ngọn núi cùng một cái gương.

Ba bảo vật này được những người này truyền năng lượng vào nhanh chóng lớn lên đón đỡ tất cả những công kích từ bên phía Ác Ma Điện bắn tới. Do gằn như toàn bộ hỏa lực đã tập trung lên ba người này nên phía bên dưới đám chiến sĩ tu la tộc cùng yêu tộc không bị áp chế nữa liền được đà xông về phía tường thành.

Xuân Đức thấy cảnh này thì thú vị nói:

"Cuối cùng cũng có mấy con cá có tí thịt, lũ kia toàn bọn không có chất dinh dưỡng. Lão Tà chơi chết mấy tên kia."

Tà Long cũng cười lên vô cùng tà ác:

" Yên tâm nhìn."

Tà Long lúc này lại ấn một cái nút màu đỏ khác, lúc này xông lên trước nhất, đã ở gần với tường thành ba tên nữa bước tinh vương cảnh bỗng nhiên bị rơi thẳng xuống mặt đất, sau khi tiếp đất bằng mặt và lăn ba bốn vòng thì những tên này mới có thể dừng lại.

Đúng lúc này ở phía sau đám tu la tộc cũng đang bay theo ba tên này cũng bị lực hút kì dị kéo xuống mặt đất, do quá đột ngột cả đám không kịp khống chế thân thể nên tên nào tên nấy như mũi tên lao thẳng về phía trước, cắm thẳng mặt xuống đất. May mà đất nơi đây cứng rắn bằng không đã bị mấy tên này bắn cho thủng lỗ chỗ.

" A a a a.Ba vị đại nhân cần thận. "

Âm thanh này vừa la lên thì ba người vừa được hôn đất mẹ kia liền quay lại nhưng ngay lúc vừa quay lại thì.

Bịch... bịch bịch..bịch bịch bịch

Vô số bao tải thịt từ trên bầu trời đập lên ba người, chẳng mấy chốc nơi ba người kia đứng đã thành núi thịt.

Hình ảnh lúc này nhìn vô cùng buồn cười, có điều quân đội Xuân Đức toàn tang thì chẳng có tí cảm xúc mẹ gì nên cũng chẳng có ai cười cả, bọn họ vẫn tận tâm tiễn từng người bạn bên dưới tường thành về với thiên đường.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh tượng này thì cười ha hả sau đó cảm khái nói:

" Lão Bạch trận pháp đã tới mức này luôn rồi kia à, đại trận vừa cắm không lại còn có thể cắm ma nữa."

Tà Long bên cạnh bí hiểm nói:

" Chưa hết nhìn này."

Tà Long còn đang định khoe khoang cái gì thì Xuân Đức la lên:

" Cúi xuống, nhanh có kẻ đánh lén(cẩn trộm chiến thuật)."

Ầm ầm.

Bất chợt một mũi lôi tiễn không biết được bắn từ nơi nào phá vỡ hộ trận bên ngoài bắn thẳng vào bên trong, Xuân Đức nhắc Tà Long thì Tà Long né kịp còn hấn thì bị một mũi tên bắn xuyên qua đầu.

Một mũi tên điện dài mét hơn bắn xuyên từ trán ra phía sau ghim cả người hấn lên bức tường phía sau lưng.

"Ui da, tên thất đức nào mà còn dùng cả thất hồn dẫn nữa vậy, có hay không âm hiểm như thế." --- Tà Long nhìn Xuân Đức bị bắn xuyên qua đầu dính trên vách tường mà vẫn có thể nói chuyện như bình thường thì khoe miệng không khỏi giật giật.

Cũng giống như Tà Long, cách nơi đây xa vô cùng một nam tử đang đứng trên một đỉnh núi cầm cung thông qua một bảo vật nhìn thấy được biểu tình cùng nghe được lời nói của Xuân Đức thì hấn kềm chút muốn chùng trong mắt đi ra ngoài.

" Không thể nào, tên kia là quái vật à, chúng của ta thất hồn dẫn cùng độc viêm tiễn mà vẫn có thể nói chuyện như bình thường,"

Ở bên cạnh hấn có một nam một nữ độ tuổi U30 nhìn thấy buổi tình của nam tử thì thanh niên còn lại hỏi:

" Làm sao vậy Tu La Ưng Thần? "

Nam tử có tên Tu La Ứng Thần kia quay lại nhìn hai người khóe miệng vẫn còn co giật chỉ vào một con mắt nói:

" Hai người các ngươi tự nhìn, tự nhìn liền biết."

Hai người kia cũng tò mò nhìn qua một cái, vừa nhìn qua một cái cả hai đều không khỏi ngoắc miệng ra, bọn hắn chỉ thấy đang có một thiếu niên bị một mũi tên bắn xuyên qua đầu đang bị treo trên bức tường phía sau nhưng vẫn nói chuyện với một người khác bên cạnh, còn mũi tên trên đầu tên kia đang lấy mắt thường có thể thấy được nhỏ dần đi.

Nữ nhân duy nhất sau một lúc mới nói:

" Nghe nói quái vật có trí tuệ bên đại lục phương bắc kia vô cùng khó giết, không ngờ lại khó giết tới mức này. Bị một mũi tên của Tu La Ứng Thần bắn qua mà chẳng có việc gì. Ngoại trừ pháp lực bên trong cơ thể bị ngừng trệ ra thì việc gì cũng không có."

Tên nam tử bên cạnh nói:

" Hay đầu không phải nhược điểm của những quái vật này, Tu La Ứng Thần ngươi thử phá nát trái tim hoặc tâm hạch ở bụng của hắn, ta cũng không tin chúng nó không có nhược điểm."

Tên Tu La Ứng Thần bất đắc dĩ nói:

" Ta cũng muốn thử nhưng không được à, xuyên không tiễn của ta mới vừa tiểu thành, một ngày tối đa cũng chỉ có thể bắn ra hai lần. Nếu bắn ra ba lần thì 100 năm sau muốn cầm cung cũng khó. Với kẻ kia cũng không phải người ngu làm sao có thể để ta đánh lén lần 2."

Hai người còn lại nghe vậy cũng bất đắc dĩ, người nữ nhân hỏi:

" Thế những đồng tộc của chúng ta nơi kia thì làm sao? "

Nam tử cầm cung lạnh nhạt nói:

" Đám phé vật kia sống cũng chỉ tốn lương thực mà thôi, không cần để ý tới bọn chúng. Hừ."

Nam tử còn lại cũng nói:

" Tu là A Phi, tôi biết cô khác mọi người nhưng cô phải hiểu tu là tộc chúng ta sinh ra là để chiến đấu nếu như thất bại mà chết thì sẽ được mọi người ca ngợi, còn thất bại mà đào mạng trở về thì cũng không khác gì là chết. "

Cô gái nghe vậy thì cũng chỉ đành bất đắc dĩ gật đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 656: Tu La Ứng Thần

Đang lúc ba người còn đang nói chuyện thì tự dưng cả ba cảm nhận được một sự sợ hãi không tên, sống lưng lạnh toát, ngay lập tức ba người làm ra quyết định né tránh, cả ba đều dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy vừa bỏ chạy lại còn triệu hồi ra bảo vật phòng ngự.

Ngay khi bọn họ vừa làm ra động tác né tránh thì một mũi tên phá tan hư không bắn thẳng ra ngoài, mũi tên nhắm thẳng tới nam tử cầm cung.

Nam tử cầm cung cũng cảm nhận được một loại lực lượng vô cùng tà ác bên trên mũi tên thì sắc mặt mười phần khó xem, hắn đã cố ý thay đổi hướng di chuyển nhưng mà mũi tên vào theo sát hắn ở khoảng cách 3 dặm. Đã thế khi hắn công kích về phía mũi tên kia thì mũi tên như có linh tính né tránh.

Thấy không cách nào chạy thoát khỏi mũi tên, nam tử cầm cung trong mắt hiện lên một ánh sáng lạnh.

Hắn móc ra từ bên trong ngực một tấm lệnh bài màu đỏ sau đó truyền pháp nguyên vào trong thúc dục, ngay lập tức lệnh bài kia biến hóa thành một cự nhân màu đỏ che chắn trước người nam tử.

" Âm "

Ngày lúc cự nhân hiện ra thì mũi tên kia cũng bắn lên người cự nhân, một tiếng nổ đinh tai vang lên, luồng sóng xung kích từ vụ nổ quét cho

phạm vi trăm dặm xung quanh không còn một cái gì, tên nam tử phía sau cự nhân bị sóng xung kích quét chúng cũng văng ra xa xa.

Bảo vật cùng hộ thể pháp nguyên của hắn trong nháy mắt bị luồng năng lượng va chạm sinh ra kia đánh nát. Có điều tuy bị thương nhưng hắn cũng không dám dừng lại mà chạy ra xa thêm thêm vài trăm dặm nữa mới dám dừng lại thở lấy hơi.

Cũng may tên này chạy nhanh bằng không cái mạng của hắn xong rồi, chỉ thấy lấy trung tâm là vụ nổ va chạm với cự nhân hình thành một khu vực chết (tử địa) trong phạm vi gần 200 dặm không còn bất cứ thứ gì tồn tại, khắp nơi đều phủ vãn đen xì đang ăn mòn mọi thứ(nguyên rửa thuật.).

Chỉ nhìn một chút tên tu la nam tử trên trán cũng không khỏi mồ hôi chảy ròng ròng, hắn biết nếu lúc này không nhờ có huyết vệ thể thân(có năng lực thu hút công kích) để hắn tranh thủ được một chút thời gian thì bây giờ hắn rất lớn khả năng là ngày mai không thấy mặt trời rồi.

" Con quái vật có trí tuệ kia thật đáng sợ." Hắn vừa thở dốc vừa lau mồ hôi lại vừa than một câu.

Cũng không qua bao lâu hai người bạn của hắn cũng đã tới đây. Hai người nhìn nam tử sắc mặt tái nhợt, quần áo rách nát, khoe môi vẫn còn vương chút máu đang ngồi trên đất vừa thở hồng hộc, vừa lau mồ hôi lại nhìn về phía trước cách không xa khu tử địa thì trong lòng hai người không khỏi ớn lạnh. Lúc này đây cô gái mở miệng hỏi:

" Tu là Ứng Thần người không sao chứ? "

Tên nam tử cầm cung lau đi vết máu ở miệng nói:

" Còn không có chết, không ngờ con quái vật kia(mấy tên này tưởng nvc là tang thi có trí tuệ nên gọi là quái vật) lại có thể thông qua khí tức ta lưu

lại trên mũi tên mà truy tung đến vị trí chúng ta nơi này. May mà nơi đây cách khá xa lại có nguyên cực thần quang nên mới qua một kiếp. Trước hết chúng ta nên rời đi nơi đây đã, đề phòng con quái vật kia lại có thần thông gì lợi hại."

Hai người kia nghe vậy cũng gật đầu sau đó mang theo nam tử cầm cung bị thương rời đi, cả ba hóa thành ánh sáng màu đen bay vụt đi.

Ở gần chiến trường.

Xuân Đức lúc này đây đã trở lại bình thường hẳn đang nhắm chặt hai mắt, khí tức của hắn lúc này có một chút suy yếu. Ngồi ở bên cạnh Tà Long hỏi:

" Làm sao rồi? "

Xuân Đức lúc này mở mắt ra nói:

" Mấy con chuột kia chạy rồi, khoảng cách quá xa không nằm trong phạm vi sử dụng nguyên rửa thuật bằng không bọn chúng chết chắc. Mà thôi, ta có làm một ít thủ đoạn sau này có thời gian sẽ đi truy sát ba tên kia. Hừ."

Tà Long nghe thế thì gật đầu, sau đó nói:

" Những kẻ kia tu vi cũng rất cao, lại ở xa lão không làm gì được bọn chúng cũng là điều bình thường. Mà lần này cũng may mà có lão bằng không cái mạng nhỏ của ta không xong rồi."

Xuân Đức sắc mặt không tốt nói:

" Ôn nghĩa mẹ gì, nếu biết ơn thì cố gắng mà trả ơn đi. Ta đi xuống dưới kia giết hết đám cá tạp kia cho bỏ ghét."

Nói xong Xuân Đức liền hóa thành một vệt ánh sáng bay thẳng xuống chiến trường bên dưới, Tà Long nghe vậy cũng chỉ là cười cười không nói gì thêm. Hắn cũng biết người bạn này miệng tuy tiện một chút nhưng là người cũng không tệ.

Xuân Đức vừa xuống bên dưới thì liền triển khai đồ sát trên diện rộng, cả người hắn lúc này đã tiến vào tình trạng bán long hóa, hai tay hóa vuốt, mộng huyễn cánh cũng lập lòe sau lưng nhìn Xuân Đức lúc này cũng không khác gì một con quỷ địa ngục cả.

Chỉ thấy gầm lên một tiếng

" Chết "

thì xung quanh phạm vi mấy chục dặm không còn cái gì sống sót, tất cả đều hóa thành sương máu bay phiêu tán trong thiên địa.

Tiếp theo đó chỉ thấy cả người hắn bốc cao lên một ngọn lửa màu tím, ngọn lửa bốc cao mấy ngàn dặm, ngay sau đó Xuân Đức hóa thành một đạo ánh sáng màu tím bay thẳng vào biển địch nhân, tia sáng màu tím kia bay tới đâu tất cả địch nhân kể cả yêu tộc lẫn tu la tộc đều biến thành mưa máu phiêu tán.

Đang quan sát chiến trường thấy một màn như vậy Tà Long bất đắc dĩ cho đám thuộc hạ ngừng bắn phá, cũng thu hồi lại chiến thú cùng trận pháp, chỉ để lại mấy trăm thiên không chiến hạm mà thôi. Hắn thấy bấy nhiêu người ở đây chắc đủ cho ông bạn của mình giết hả giận.

Có điều Tà Long còn đánh giá thấp tinh thần nhẫn nhịn của Xuân Đức, sau khi Xuân Đức tàn sát tất cả người có tu vi từ Hằng Quân Cảnh trở lên thì cũng dừng tay không có tiếp tục tàn sát tiếp những kẻ khác.

Thấy Xuân Đức lắc lắc cái cổ đi vào bên trong phòng thì Tà Long có phần ngạc nhiên hỏi:

" Làm sao đã quay về rồi? Không tiếp tục nữa sao? "

Xuân Đức vươn vai một cái nói:

" Luyện tập gân cốt bấy nhiêu đủ rồi, đám còn lại để cho lão xử lý. Thôi việc ở đây lão tự xử lý, ta còn phải qua bên kia di chuyển tài nguyên vào trong không gian vong linh nữa. À mà cho lão cái này, không tới lúc bị tên nào đánh lén chết thế nào cũng không biết."

Xuân Đức ném cho vô địch một con rối bằng giấy, bên trên có phù văn lấp lánh. Tà Long tiếp nhận con rối thì cười cười đang định cảm ơn thì đã thấy Xuân Đức bốc hơi đầu mất tiêu rồi. Bất đắc dĩ hắn cười khổ sau đó hắn lại tiếp tục ra lệnh cho thuộc hạ bên dưới tiêu diệt đám tàn dư.

Do tu sĩ cao giai cùng yêu thú cao giai bị Xuân Đức giết sạch rồi nên sau khi cho quân đội tang thi c5.c6 đi ra thì địch nhân không hề có lực phản kháng nào đáng kể. Tất cả đều dễ dàng bị tiêu diệt.

Kết thúc trận chiến giao lưu đầu tiên Ác Ma Điện chết mất gần 3 triệu pháo hôi. Còn về phần địch nhân thì không sống một ai. Tất cả toàn diệt, ngay cả ba vị nữa bước tinh vương cảnh giai đoạn đầu cũng chết không toàn thây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 657: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới

Thời gian 2 tháng(ngoại giới) đi qua.

Trong thời gian này Xuân Đức một mực ở bên trong vong linh không gian hấp thu cùng luyện hóa sinh nguyên thu được từ chiến trường nơi cửa khẩu, do chất lượng tu sĩ chết đi thuộc đẳng cấp cao hơn vô số lần so với khi còn ở Ma Long Đại Lục nên lượng sinh nguyên thu được cũng là khả quan vô cùng.

Trong hai tháng này sinh nguyên luyện hóa được cũng giúp hẳn gia tăng lên gần 12%, ngoài việc đó ra thì hẳn còn kiếm về một số lượng lớn tài nguyên, cũng bù đắp gần đủ lần tiêu hao giúp hai đứa em độ kiếp. Nhớ lại thời gian trước kia hẳn vẫn còn cảm thấy đau lòng không thôi.

Ngày hôm nay không biết có phải là thời điểm Vô Địch tới kì hay không mà khi hẳn đang chăm chú tu luyện thì tên này gọi hẳn hẳn tới phòng nghiên cứu. Dưới sự yêu cầu mãnh liệt của lão bằng hữu Xuân Đức cũng phải đành nhắc mông lên vượt qua bao nhiêu gian nan để đi qua phòng nghiên cứu bên cạnh.

Bước vào bên trong Xuân Đức liền nhìn thấy Vô Địch đang tung tung chạy nhìn cái này một chút, lại nhìn sang bên kia một tí, Xuân Đức thấy vậy thì không khỏi hiếu kì lên tiếng hỏi:

" Hôm nay tới ngày kinh nguyệt sao mà gọi ta qua bên này gấp như vậy cha nội? "

Vô Địch cũng không có nhìn lên Xuân Đức mà dơ một tay ra vẫy vẫy hấn lại, Xuân Đức đi lại bên cạnh hiếu kì nói:

" Có gì nói đi, nói nhanh ta còn đi ăn sáng với mấy đứa em nữa. "

Vô Địch hưng phấn nói:

" Ăn ăn cái gì, nhanh nhìn xem thành quả nghiên cứu bao nhiêu lâu của ta. "

Nói xong hấn tránh qua một bên để Xuân Đức đứng vào vị trí của hấn, Xuân Đức mang theo nghi hoặc nhìn vào bên trong thiết bị nghiên cứu.

Chỉ thấy bên trong đang có một cái linh hồn của một loài sinh vật kì dị, nó có cơ thể của một con tinh tinh, một cái đuôi của loài trăn và 12 cái đầu của nhiều loại thái cổ dị chủng. Xuân Đức xem một lúc thì lập tức nhận ra cái linh hồn kia là gì rồi, khí tức rất quen thuộc, nếu như hấn suy đoán không lầm thì cái linh hồn kia vốn dĩ là của loài Thiên Cửu Anh.

Xuân Đức ngẩng đầu lên nhìn Vô Địch, vẻ mặt hấn có phần kì quái nói:

" Ông bạn, ta biết lão thù hấn với cái dòng tộc kia nhưng cũng không cần cưỡng gian cái cái linh hồn tên kia để cho nó đẻ thêm 3 cái đầu chứ. "

Vô Địch nghe vậy thì đen mặt lại, liền tung một đám thẳng mặt Xuân Đức, có điều Xuân Đức ngồi xuống né được, tiện thể ngồi trên ghế luôn. Thấy không làm gì được Xuân Đức thì Vô Địch cũng không thèm chấp nhận với Xuân Đức nữa mà nói:

" Nghiêm túc này, không có đùa nữa nhé. Cái linh hồn kia chỉ cần mi cho nó ăn no thì rất nhanh sẽ tiến cấp, nó có thể đạt tới vô thượng chí tôn cấp đấy."

Xuân Đức nghe thế thì hai mắt sáng lên hỏi:

" Thật à? "

Vô Địch vẻ mặt đang nghiêm túc bỗng nhiên cười nói:

" Ta đùa đấy. Ha ha."

Xuân Đức nghe thế thì tí nữa xông lên đâm chết thằng bạn đều. Hắn cầm một ly rượu có sẵn ở trong phòng lên thưởng thức nhìn Vô Địch hỏi:

" Ta hỏi thật, nó có thể phát triển đến Vô Thượng Chí Tôn thật sao? "

Vô Địch gật đầu khẳng định nói:

" Thật, ta lừa mi làm gì? "

Xuân Đức vẫn còn bán tín bán nghi hỏi lại một câu:

" Thật? "

Vô Địch lại cười phá lên nói:

" Ta đùa đấy. Ha ha ha."

Lần này đến lượt mặt Xuân Đức đen lại, cầm nguyên ly rượu nho ném thẳng vào mặt tên bạn đáng khinh trước mặt. Có điều bị Vô Địch hút một cái thì cả cái ly bay vào trong miệng lão, bị lão nhá rộp rộp mấy cái đến cái ly thủy tinh cũng chẳng còn.

Xuân Đức thấy thế thì hết ý nói:

" Mi tạp ăn quá rồi, đến cả ly thủy tinh cũng không tha."

Vô Địch cười khà khà nói:

" Yên tâm, loại thủy tinh này ta mới nghiên cứu ra, có thể ăn được đấy. Không tin mi cắn thử đi."

Xuân Đức lúc này đã rút ra một điếu thuốc mà hút, vẻ mặt nghiêm túc hỏi:

" Được rồi lão, đừng có đùa. Thế cái vật kia tiềm năng tới đâu? "

Vô Địch lúc này cũng thu hồi bộ dạng cợt nhả, tiến lại gần nhận từ trong tay Xuân Đức một điếu thuốc sau khi châm lửa rít một hơi thì mới nói:

" Việc này ta cũng chịu nhưng tiềm năng của nó là vô cùng lớn. Thành tựu sau này sẽ chỉ cao hơn chứ không thấp hơn hai con sủng vật mà mi đang nuôi."

Xuân Đức nghe thế thì phun ra một vòng khói, trên mặt hiện lên sự vui mừng không che giấu nói:

" Được thế thì tốt. Với nó chỉ ăn linh hồn thôi sao, còn ăn gì khác không? "

Vô Địch đáp:

" Nó ăn tạp lắm, hầu hết thứ gì cũng ăn được nhưng chỉ có linh hồn hoặc và thiên địa dị linh mới giúp nó phát triển mạnh mẽ..."

Đúng lúc này sắc mặt Xuân Đức khẽ thay đổi, Vô Địch thấy vậy thì liền hiếu kì hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

Xuân Đức cười khỏ nói:

" Con bé tiểu Vi khóc đòi ta. Tuyết Anh cô nàng kia mới thông qua linh âm truyền tin."

Vô Địch cười hắc hắc nói:

" Ta còn tưởng chuyện gì nữa. Thôi đợi ta một chút để ta đưa vật kia cho mi rồi đi ra bên ngoài làm vú em."

Nói xong Vô Địch liền đứng dậy đi tới nơi đang giam giữ cái linh hồn con quái vật 12 đầu kia, sau khi cởi bỏ mấy cái pháp khóa an toàn thì hắn liền bắt lấy cái linh hồn kia. Xuân Đức lúc này cũng ngồi dậy đi tới bên cạnh Vô Địch, nhìn cái linh hồn chỉ to bằng con mèo đang điên cuồng cắn xé bàn tay của Vô Địch.

Ánh mắt hắn hiện lên một tia sáng quý dị, 12 đạo ánh sáng màu xám cùng màu đỏ đan xen từ mắt hắn bắn thẳng vào cái linh hồn kia, trong nháy mắt cả linh hồn chu lên thống khổ, từng tiếng rít thê lương khiến người ta lạnh gáy.

Nhưng không qua bao lâu thì cái linh hồn kia ngừng kêu gào, mười hai cái đầu nhìn về phía Xuân Đức với ánh mắt vui vẻ. Xuân Đức lúc này cũng nhếch môi cười tiếp nhận cái linh hồn kia từ tay Vô Địch.

Nhìn cái linh hồn trước mắt Xuân Đức cười nói:

" Hắc hắc. Trước ngươi đã có A Khờ cùng A Ngọc vậy người bây giờ gọi là A Manh nghe chưa? "

Vô Địch bên cạnh nghe cái tên Xuân Đức đặt cho con quái vật thì khóe miệng co giật mấy lần, hắn chẳng thấy có mối liên hệ gì giữa hai từ kia với con quái vật 12 đầu gớm ghiếc này cả. Có điều đây là việc của Xuân Đức hắn cũng không có nói gì.

Con quái vật có tâm linh tương thông cùng Xuân Đức nên cũng hiểu ý của hắn, nó lập tức gào rú lên mấy tiếng biểu hiện sự phẫn khích.

Xuân Đức cười cười nói:

" Bây giờ ta sẽ tặng ngươi một món quà lớn, ta sẽ giúp người đến thế giới toàn là đồ ăn."

Nói xong Xuân Đức liền mở Trần Hồn Huyết Liên cho A Mạnh đi vào. Trong kia nó sẽ tìm thấy đồ ăn thích nhất của bản thân.

Sau đó Xuân Đức liền bái bai ông bạn thân đi ra bên ngoài. Đi tìm đưa cháu gái tiểu Vi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 658: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới-1

Ngoại giới.

Lúc này bên ngoài thời gian cũng đã tầm 8 đến 9 giờ sáng rồi. Do không biết vì sao Tuyệt Anh lại cho con bé tiểu Vi đi học vì thế Xuân Đức lúc này lại phải chạy tới Học Viện Thiên Thần.

[Ác Ma điện trong việc đào tạo có hai học viện. Một cái là Học Viện Ác Ma chuyên đào tạo thích khách, chiến sĩ, thuật sư, trị liệu sư, quân sư, xạ thủ. Những người được đào tạo ở đây thường đã có tu vi cao và đang tham gia quân đội hoặc là thành viên quân đội dự bị. Ở nơi đây học viên bị rèn luyện cực kì khủng khiếp, mà các giảng viên nơi đây chính là những con Ác Quỷ hình người vì thế cái tên Học Viện Ác Ma ra đời.

Một cái khác chính là Thiên Thần Học Viện nơi đào tạo văn hóa tri thức cho những người có tu vi thấp, chưa tham gia quân đội. Nơi đây chính là thiên đàng của học viên, cả ngày chỉ ăn, học, rèn luyện một cách bình thường và mơ mộng đến tương lai sau này, trước khi bước sang Ác Ma Học Viện.]

Với địa vị và quyền lực Xuân Đức đi tới truyền tông trận trực tiếp không xếp hàng mà đi thẳng vào trong(cây quyền cây thế) nhưng cũng không ai dám nói gì hấn cả. Trừ khi người kia chán sống rồi. Hấn đi tới đâu thì người ở nơi đó đã được thông báo trước dẹp qua một bên cho hấn đi vào trước.

Có vài tên thanh niên không biết chuyện cũng học theo Xuân Đức không chịu xếp hàng mà đi vào trong truyền tông trận lập tức bị cả cảnh vệ cùng

người đang xếp hàng đánh cho một trận bầm dập te tua. Sau khi bọn họ bị đánh một trận thì mới biết vì sao người thiếu niên lúc trước có thể đi vào mà mình không thể. Biết được chuyện bọn hắn lại ngoan ngoãn đi tới cuối hàng người xếp hàng.

Không qua bao lâu thì Xuân Đức tới Thiên Thần Học Viên. Nhìn một cái Xuân Đức liền chẳng biết hướng bên nào mà đi. Nơi đây quá rộng lớn mà đâu đâu cũng là học viên khiến hắn có chút ngu ngu.

Đúng lúc này có một cô gái ăn mặc đồng phục giảng viên bước lại gần nhìn Xuân Đức một cái sau đó cung kính nói:

" Điện chủ, viện trưởng nói ta tới đây đón người."

Xuân Đức đang không biết làm sao thì tự dưng có người đến giúp hắn tất nhiên là không có từ chối rồi. Hắn nhìn cô gái nói:

" Dẫn đường đi."

Cô gái ứng một tiếng rồi xoay người đi trước dẫn đường. Sau khi lại dịch chuyển thêm 4 lần nữa thì Xuân Đức mới đi tới nơi mà đưa cháu tiểu Vi đang theo học.

Xuân Đức đi vào gần lớp học thì đang thấy Tiểu Y Tiên đang ôm một đứa bé gái dỗ dành. Có điều đứa bé không nói lời nào mà nước mắt cứ tuôn ra. Ngay lúc Tiểu Y Tiên đang thúc thủ vô sách thì thấy có người đi tới, nhận ra là ai thì nàng cũng thở phào một hơi. Sau đó nhìn Xuân Đức oán giận nói:

" Không phải người nói thường xuyên đến thăm tiểu Vi sao? Làm sao bây giờ mới.." Còn đang định oán giận vài câu nhưng bắt gặp cái ánh mắt màu xám không có cảm tình kia của Xuân Đức nàng lập tức ngậm miệng

lại, lúc này nàng mới nhớ người trước mắt là ai, lúc trước trong lúc nóng giận nên nàng có chút mất kiểm soát.

Xuân Đức thực ra cũng không có ác ý hay gì đây, chẳng qua hắn muốn thông qua ánh mắt cảm kích Tiểu Y Tiên một chút mà thôi. Ai dè lại ra như vậy. Hắn cũng không có nói gì thêm mà chỉ khẽ gật đầu.

Tiểu Vi đang đứng khóc thấy hắn tới thì ngay lập tức vui vẻ chạy đến ôm chân hắn. Hai bàn tay nhỏ níu chặt lấy chân hắn, cô bé lau lau khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn còn vương nước mắt.

Xuân Đức mỉm cười ngồi xuống bế con bé lên, nhéo nhéo cái má của đứa cháu sau đó không biết từ đâu mang ra một cái kẹo mút to đùng đưa cho cô bé, tiểu nha đầu vui thích cầm lấy cây kẹo bắt đầu vừa mút vừa gặm, trong nháy mắt quên sạch nỗi buồn cách đây không lâu.

Nhìn xung quanh lại nhìn Tiểu Y Tiên, Xuân Đức cười nói:

" Lâu lâu không gặp có cần vừa nhìn thấy ta thì sợ thành như vậy không? "

Tiểu Y Tiên nở một nụ cười mếu mếu nói:

" Không có, không có. Làm gì có việc đó? "

Xuân Đức cũng không có vạch trần nàng mà đưa mắt nhìn xung quanh, bạn cùng lớp của tiểu Vi là một đám anh chị lớn hơn nó mười mấy tuổi nhưng thiếu niên nam nữ kia lúc này đây đang tiến hành luyện kiếm, thực hành luyện pháp hoặc trao đổi chiêu thức với nhau.

Lúc này đây có hai cô gái độ tuổi còn rất nhỏ cũng chỉ 17-18 tuổi tiến lại nơi đây. Khi thấy Xuân Đức đang ôm tiểu Vi thì ngạc nhiên hỏi:

"Ồ, bạn là anh trai của tiểu Vi à?"

Đang ở một bên Tiểu Y Tiên nghe học viên của mình dám gọi đại ma vương là bạn thì run nhẹ một cái, nàng quay sang định quát thiếu nữ kia nhưng lại bị Xuân Đức ngăn lại. Xuân Đức nhìn hai cô gái nở một nụ cười thân thiện nói:

"Không phải, ta là cậu của tiểu Vi."

Có điều hai cô gái khi tiếp xúc với ánh mắt của Xuân Đức thì lập tức hai chân run run, các nàng lắp bắp nói:

"Vậy.. vậy sao?"

Xuân Đức thấy thế thì hết biết nói cái gì luôn, hấn cảm thấy mình cũng đâu tới nỗi nào làm gì mà ai thấy hấn cũng sợ hấn như sợ cọp vậy, may mà có đũa cháu làm niềm an ủi.

Lúc này đây Tiểu Y Tiên lên tiếng:

"Hai em ra nói mọi người nhanh tập chúng, chúng ta hôm nay có bài kiểm tra."

Hai cô gái kia ngay lập tức chào Tiểu Y Tiên một cái rồi xoay người rời đi. Đợi hai nàng đi rồi thì Tiểu Y Tiên mới quay qua Xuân Đức dò hỏi:

"Điện chủ người có thời gian hay không? Nếu có thì ở lại đây đánh giá xem một chút chất lượng học viên lớp của thuộc hạ. Nhưng đũa nhỏ này đều rất có tư chất đấy."

Nói tới đám học trò của nàng, Tiểu Y Tiên liền hưng phấn hấn lên. Xuân Đức thấy nàng hào hứng như vậy cũng mỉm cười, hấn gật đầu nói:

" Được rồi, ta cũng không có việc gì bận. Lúc này đây sẽ ở lại xem một chút xem học viên mà cô đào tạo ra làm sao."

Tiếp theo đó Xuân Đức được Tiểu Y Tiên mang tới nơi ngồi của giám khảo, còn nàng thì chạy qua mấy lớp ở bên cạnh nói cái gì đó.

Không qua bao lâu có ba đạo sư(thầy-cô giáo) khác đi tới trước Xuân Đức chào hỏi. Rồi phía sau là tiết mục cả bốn lớp gộp lại cùng một lúc kiểm tra. Bốn lớp mỗi lớp có 250 học viên, vì vậy không qua bao lâu trên sân kiểm tra lúc này đã có ngàn người.

Sắc mặt của những người kia khác nhau, có người hào hứng, có người lo lắng, có người lại bàn tán lung tung. Nhưng đa số người đều dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn lên trên cao nơi Xuân Đức đang bế tiểu Vi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 659: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới-2

Sau khi tất cả học viên đã tập trung tại sân huấn luyện nơi đây thì mấy đạo sư đều nhìn về phía Xuân Đức, Xuân Đức lúc này đang ôm tiểu Vi trong ngực thấy những mấy người Tiểu Y Tiên nhìn lại thì hấn khẽ gật đầu.

Ngay sau đó đợt kiểm tra bắt đầu, bài đầu tiên đó chính là lực lượng. Ác Ma Điện nhờ có Vô Địch nên các loại máy móc đo sức mạnh thì không có thiếu. Ngay lập tức một trăm cái máy đo sức mạnh được mang ra.

100 học viên bước vào bên trong, ngay lập tức từng dây cảm ứng của thiết bị cắm lên trên người của từng học viên. Số liệu được cụ thể hóa nhanh chóng được thông kê đi ra. Trăm người đầu tiên chỉ số sức mạnh giao động từ 25000 đến 40000, có nghĩa bọn họ đều trong phạm trù của Nguyên Anh kỳ cả.

Những đợt học viên kiểm tra tiếp cũng tương tự như vậy, có vài người nổi bật sức mạnh lên đến 52 000 Xuân Đức thấy vậy cũng gật đầu một cái, dù sao chưa đến 20 tuổi mà sức mạnh thân thể cơ bản đã tương đương với một vị Hóa Thần cũng đã là rất không tệ.

Ngay lúc này Xuân Đức chú ý tới một thiếu niên dáng người không cao, vẻ mặt tái nhợt như bị bệnh. Thiếu niên này vào bên trong kiểm tra thì sức mạnh lên tới 58000. Ngay lập tức vô số người xung quanh đưa trẻ này kinh hô.

" Dương Tử thật lợi hại, không nhờ sức mạnh cơ thể đã lên tới 58 ngàn rồi."

Lúc này bên cạnh một vị đạo sư hướng về Xuân Đức nói:

" Điện chủ thấy đứa bé này không tệ chứ? "

Có điều lúc này Xuân Đức không có trả lời tên kia mà vẫy tay một cái, người thiếu niên kia đã bay tới trước mặt Xuân Đức, trong lúc mọi người còn không hiểu việc gì thì Xuân Đức lại lên tiếng:

" Ảnh tộc các ngươi không coi cút làm chó ở địa uyển dám chạy tới học viện của ta làm loạn. Các ngươi đây là thích bị diệt tộc sao? "

Thiếu niên kia bị Xuân Đức cầm cổ giữa trên không thì sắc mặt lộ ra sự kinh hoảng, hấn nhìn về đạo sư của hấn la lên:

" An Dĩnh Đạo Sư cứu ta, người này điên rồi, ta không biết ảnh tộc là cái gì."

Nhưng trước sự ngỡ ngàng của tất cả học viên người được gọi là An Dĩnh Đạo Sư vẫn ngồi yên không cử động có biểu hiện gì muốn động. Xuân Đức thấy tên này còn muốn giả nai thì cười nhạt một cái, khi tên học viên kia vẫn còn đang điên cuồng kêu cứu những người xung quanh nhằm mục đích gây rối loạn thì chỉ thấy tay Xuân Đức hư không khẽ nắm.

Một bóng đen từ bên trong đầu tên học viên kia bị kéo ra. Nhìn cảnh này thì mọi người nơi đây đều thay đổi sắc mặt. Bóng đen bị kéo ra khỏi cơ thể tên học viên thì dường như không thể nào tin được, nó gào thét.

" Không thể nào, ngươi là ai? Ngươi làm sao có thể tách ra khỏi người ta phụ thân? "

Xuân Đức nhìn đoàn bóng đen nhếch miệng cười nói:

" Địa yên nơi kia ta định là sau này mới đi giải quyết nhưng mà ảnh tộc các người có vẻ như không muốn sống. Đã vậy lần này ta sẽ đích thân đi giải quyết hết các người."

Nói xong lời này Xuân Đức bóp chặt nắm tay lập tức đoàn bóng đen kia tan biến giữa thiên. Nhìn qua bên Tiểu Y Tiên hần bình thản nói:

" Cứ tiếp tục kiểm tra đi. Ta qua đi tìm Tuyết Anh bàn chút việc. Việc nơi đây không cần tuyên truyền ra bên ngoài tránh cho mọi người hoang mang."

Tiểu Y Tiên cùng mấy vị đạo sư đều cúi đầu lĩnh mệnh. Tiếp theo sau Xuân Đức liền mang theo tiểu Vi rời đi, đi tìm Tuyết Anh. Do hần không quen nơi đây nên cô gái khi trước lại có nhiệm vụ làm người dẫn đường cho hần.

Sau khi Xuân Đức rời đi được một lúc đã không còn hình bóng thì ở nơi đây bắt đầu ồn ào, các học viên châu đầu ghé tai bàn luận với nhau về chuyện vừa rồi. Cậu bé bị ảnh tộc chọn làm vật chủ sau một lúc hôn mê cũng tỉnh lại.

Có điều khi cậu bé tỉnh lại thì không biết chuyện gì đang xảy ra. Cậu ta cứ ngơ ngơ ngác ngác ngồi ở nơi đó nhưng sau đó thì cậu bé được hai người trị liệu sư mang tới phòng khám.

Nhìn đám học viên đang ồn ào như cái chợ, Tiểu Y Tiên ở bên trên đài cao quát:

" Tất cả im lặng và nghe cho rõ đây."

Ở phía bên dưới đang ồn ào lập tức im lặng như tờ, không ai còn dám nói cái gì mà nghiêm túc lắng nghe Tiểu Y Tiên nói. Thấy những học viên ở bên dưới đã không còn ai lên tiếng thì Tiểu Y Tiên mới nói:

" Việc ngày hôm nay không ai được bàn luận hay nói ra ngoài cho tới khi bên trên tìm ra biện pháp đối phó. Tất cả những hành vi cố ý đàm luận, tuyên truyền việc ngày hôm nay cho những người khác biết đều được quy ghép về hành vi chống lại Ác Ma Điện, hậu quả phía sau không cần ta nói mọi người cũng biết.

Đáng lý ra ta nên xóa bỏ toàn bộ trí nhớ các người ngày hôm nay nhưng ngại vì ảnh hưởng tới tương lai sau này của mọi người nên ta mới không thi triển, nên mọi người cũng phải hiểu cho ta."

999 học viên phía bên dưới đồng loạt nói:

" Cảm ơn Y Tiên đạo sư."

Tiểu Y Tiên gật đầu nói:

" Tất cả mọi người chuẩn bị tiếp tục kiểm tra."

Mọi việc cứ như vậy là được dàn xếp ổn thỏa. Không có ai thắc mắc gì về việc người thiếu niên một tay bóp chết một con quý vật kia là ai. Có nhiều người cũng tò mò nhưng lại không dám bàn tán về chuyện này.

Sau khi rời đi nơi lớp học của Tiểu Y Tiên, Xuân Đức đi theo cô gái dẫn đường đến tìm Tuyết Anh. Có điều tới nơi thì lại nhận được tin tức nàng ta đã ra bên ngoài làm từ thiện rồi. Vì vậy Xuân Đức đành phải ngồi chờ nàng ta.

Tranh thủ lúc rảnh rỗi thì Xuân Đức bắt đầu xuống bếp làm một ít đồ ăn trưa. Vừa làm đồ ăn Xuân Đức cũng tranh thủ bật cái tivi lên nhìn xem tình hình thế giới.

Vừa bật lên Xuân Đức liền chọn kênh quân sự. Ngay lập tức tình hình chiến sự ở cửa khẩu cùng ven biển đã được một mỹ nữ phát thanh viên giảng thuật.

" Thưa quý vị và các bạn. Tình hình chiến đấu tại nơi cửa khẩu cùng vùng ven biển phía nam hiện tại là vô cùng ác liệt.

Rạng sáng ngày hôm nay tại cửa khẩu Thiên Đường quân ta cùng quân liên minh đã có một cuộc chiến đấu vô cùng ác liệt, sau 2 giờ 32 phút giao tranh thì quân liên minh đã bỏ lại 8 triệu thi thể và rút lui về phía sau.... Quân ta dưới sự chỉ huy tài tình của Tà Long đại nhân vĩ đại đã giành được chiến thắng tuyệt đối. Phóng viên Minh Trang ở tiền tuyến sẽ chia sẻ cảm xúc cùng mọi người, xin mọi người đợi trong giây lát... "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 660: Hải Tộc Phương Bắc Người Tới-3

Tiếp theo lại có một mỹ nữ khác xuất hiện trên mặt hình, bên cạnh nàng ta lúc này đây còn có 7-8 người chỉ huy dưới quyền của Tà Long. Mà tiếp theo không nói thì ai cũng biết những người kia bắt đầu diễn tả lại tình cảnh trước đây không lâu. Quân địch đông đúc và hung hãn tới mức nào, quân ta thì anh dũng mưu trí ra sao. Nói chung là tự khen bản thân là chính.

Nhưng dù sao cũng không thể phủ nhận là qua từng trận chiến lớn thì đã có rất nhiều nhân tài hiện ra. Và những người đó cũng đáng được đầu tư bồi dưỡng.

Sau khi đã đưa tin về tình hình chiến trường nơi cửa khẩu Thiên Đường xong thì đến phần tin báo vùng ven biển. Bên trên ti vi hiện lên từng hình ảnh ghi lại cuộc chiến tại các mỏ tài nguyên ở ven biển.

Chỉ thấy mặt biển nơi đó máu nhuộm đỏ một mảnh, vô số thi thể trôi nổi trên mặt biển. Ở trên bờ hoặc ở vùng nước cạn thì có vô số quân đội Ác Ma Điện đang dùng súng năng lượng tiêu diệt từng tốp quái vật biển.

Ngay lúc hắn còn đang lắng nghe thời sự thì có người gọi tới, một quả cầu màu xanh bằng ngón tay bay ra ngoài hóa thành một mặt hình ánh sáng xanh lam. Bên trên xuất hiện thân ảnh của Mai Anh thánh nữ.

Xuân Đức nhìn cô nàng hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

Mai Anh đôi điện lúc này hơi cúi đầu cung kính nói:

" Thưa điện chủ, có sứ giả của Hải tộc(đám người cá) tới, bọn họ xin được gặp điện chủ để bàn về việc ngưng chiến. "

Xuân Đức nghe Mai Anh nói thì có phần bất ngờ nhưng sau đó hắn nói:

" Thân phận người tới đàm phán lần này là ai? "

Mai Anh đáp:

" Thưa điện chủ, bên phía hải tộc cử người đến lần này là một vị đại hoàng nữ. "

" Đại hoàng nữ sao. Xem ra đôi phương lần này cũng rất có thành ý đấy. Có lẽ trong hai tháng này bọn họ cũng đã tìm hiểu được cái gì đó. Được rồi cô nói cho vị hoàng nữ kia là ta sẽ tới. Trước khi ta tới thì tiếp đón nàng ta chu đáo một chút." --- Xuân Đức bình thản phân phó.

Phía bên kia Mai Anh gật đầu đồng ý nhưng sau đó nàng lại hỏi:

" Thưa điện chủ, mọi thứ đã quy hoạch tốt không biết những thứ điện chủ nói khi trước đã có chưa? "

Xuân Đức cười cười có phần xấu hổ nói:

" Cô không nhắc chút nữa làm ta quên mất. Những thiết bị giám sát cùng những thứ khác đã có. Trong ngày hôm nay tôi sẽ chuyển tới cho cô."

Mai Anh lúc này cũng khẽ cười nói:

" Vâng."

Sau đó hai người ngưng cuộc trò chuyện, mặt hình ánh sáng xanh lam cũng biến mất hóa thành một viên châu bay vào trong túi. Xuân Đức cũng không có vội đi tới gặp sứ giả hải tộc mà vẫn tiếp tục nấu ăn.

Bên trong nơi đón tiếp khách quý của Ác Ma Điện lúc này đây có một nhóm hải tộc gồm 7 người, một đại mỹ nữ thân mặc áo lụa màu vàng, ở bên cạnh nàng có 3 nam và ba nữ. Ba nam tử mỗi người mỗi phong cách nhưng nhìn chung là có diện mạo rất đẹp trai, còn ba cô gái thì cũng đều thuộc dạng sắc nước hương trời.

Đối diện với bọn lúc này chính là thanh nữ Mai Anh. Sau khi Mai Anh đã nói chuyện xong với Xuân Đức thì liền tới đây để gặp những người này. Nhìn bảy người trước mắt Mai Anh nở một nụ cười thân thiện rồi nói:

" Điện chủ đã đồng ý gặp các vị. Nhưng tạm thời người còn đang bận một chút công việc nên chưa thể tiếp kiến các vị nên mọi người vui lòng ở lại nơi đây một thời gian. Khi nào điện chủ xong việc thì sẽ tiếp kiến các vị sau. Trong thời gian ở đây các vị nếu có yêu cầu gì thì hãy cứ nói, bọn điện sẽ hết lòng chu toàn cho các vị. Mấy vị còn có điều gì muốn hỏi nữa không?"

Lúc này đây vị đại hoàng nữ của hải tộc nói:

" Vậy không biết khi nào thì chúng ta có thể thấy mặt điện chủ của quý điện? Lần này mấy người chúng ta tới nơi đây mang theo đại sự trên người mong thánh nữ hiểu cho."

Mai Anh cười ôn hòa nói:

" Ta hiểu hoàng nữ điện hạ mang trọng trách trên người, người bây giờ đang rất vội nhưng người cũng phải hiểu là điện chủ của chúng ta cũng có

trăm công ngàn việc cần phải xử lý, nhưng hoàng nữ điện hạ cũng không cần nôn nóng. Trong ngày hôm nay các vị nhất định sẽ được thấy điện chủ của chúng ta. "

Vị hoàng nữ kia nghe có thể trong ngày hôm nay liền được thấy người mình muốn gặp thì cũng nhẹ thở ra một hơi, nàng sợ nhất chính là bị ăn bết môn canh. Nàng ta nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn thánh nữ đã giúp đỡ."

Mai Anh ôn hòa nói:

" Hoàng nữ khách khí. Đó là việc ta phải làm. Mọi người đi đường xa cũng nên nghỉ ngơi, có gì cần thì có thể gọi người bên ngoài. Ta còn cần xử lý một chút công việc nên không làm phiền các vị nữa."

Thấy Mai Anh thật muốn rời đi, mấy người trong phòng cũng nói mấy câu khách sáo với Mai Anh. Đợi khi Mai Anh hoàn toàn rời đi thì nét tươi cười trên mặt bọn họ biến mất mà thay vào đó là nét ngưng trọng chưa từng có.

Lúc này đây cô gái áo vàng hỏi những người đi bên cạnh:

" Các người thấy nơi này so với trước kia thế nào? "

Một cô gái ở bên cạnh lên tiếng:

" Trước kia không thể nào so sánh với bây giờ."

Những người còn lại đều gật đầu đồng ý với ý kiến của cô gái vừa nói. Lúc này vị hoàng nữ kia cũng thở dài nói:

" Lúc trước thám báo, báo về tin tức ta còn không tin, bây giờ đến tận nơi mới biết thế lực này là cỡ nào mạnh mẽ. Ta cũng không ngờ rằng những

người này lại làm ra hành động kinh người như vậy. Dùng pháp thuật thay đổi địa hình của cả đại lục, không biết họ làm sao làm được nữa."

Nhưng lúc này có một nam tử lại nói lên nghi hoặc của bản thân.

" Không biết mọi người có nhận thấy không. Ta hình như thấy nơi đây không có bao nhiêu cao thủ. Khí tức của những người nơi đây đều vô cùng bình thường. Cao nhất cũng chỉ là Tinh Quân Cảnh mà thôi."

Vị hoàng nữ nghe vậy thì lắc đầu nói:

" Ngao Đạt người vẫn còn trẻ, chưa tiếp xúc nhiều với bên ngoài còn rất non kém. Việc người thấy nơi đây không ai có tu vi trên Tinh Quân Cảnh là vì nơi này đã có trận pháp làm vụn vẹo cảm giác của mọi người."

Người thanh niên tên Ngao Đạt nghe vậy thì cả kinh nói:

" Nói như vậy là chúng ta đang ở trong một cái trận pháp, vậy tại sao với thân thông của ta lại không thể cảm ứng được cái gì."

Hoàng nữ liếc mắt nhìn hắn nói:

" Đừng nói là người mà tí nữa ta cũng bị lừa gạt nếu không phải vị thánh nữ kia để lộ ra một chút sơ hở thì ta cũng không thể nào biết được. Theo ta suy đoán cả cái Ác Ma Điện này chính là một cái đại trận khổng lồ, vì thế bọn họ mới không thèm trông coi chúng ta. Vì bọn họ biết với 7 người chúng ta cùng 500 hộ vệ ngoài kia cũng không gây nổi bọt sóng gì."

Nghe vậy cả 6 người còn lại đều sợ hãi một thôi. Một nam tử có ánh mắt như đao hỏi:

" Ý của hoàng nữ là chỉ nơi đây hay là..? "

Vị hoàng nữ kia trầm giọng nói ra:

" Là cái người đang nghĩ đấy. "

Những người bên cạnh cùng thanh niên vừa hỏi nghe thế đều không khỏi hít một hơi khí lạnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 661: Hợp Tác

Bây giờ đã là 7 giờ 20 tối. Thời gian ban ngày thoáng một chốc đã đi qua. Thành phố của Ác Ma Điện khi về đêm càng thêm tập nập, nhộn nhịp. Từng cột đèn đường được bật lên (Bóng đèn được tạo ra từ nguyệt quang thạch) chiếu sáng một phương viên rộng lớn. Những đèn chiếu của các cửa hàng khắp trong thành phố cũng được bật lên. Thoáng chốc cả Ác Ma Điện như rực sáng.

Cảnh tượng của Ác Ma Điện nơi đây khiến cho nhiều người mới tới cũng một hồi ngẩn ngơ.

Xuân Đức lúc này đây vẫn đang ngồi bên trong phòng của Tuyết Anh, tới gần 6 giờ thì cô nàng này mới đi làm từ thiện về.

Sau khi đã trao đổi cùng dặn dò một số chuyện thì Xuân Đức liền gọi điện cho Mai Anh. Rất nhanh đã kết nối được, mai anh hiện lên trên mặt hình màu xanh hướng Xuân Đức chào một cái theo nghi lễ Ác Ma Điện.

Xuân Đức cũng đáp lại một cái sau đó nói:

" Ngay bây giờ cô gọi người chuẩn bị giúp tôi một bữa tiệc, sau đó mời những người hải tộc kia tới, nói với bọn họ tôi sẽ tiếp bọn họ ở nơi đó. "

Mai Anh xác nhận:

" Vâng. Điện chủ."

Ở bên cạnh Tuyết Anh thấy Xuân Đức đã dừng gọi điện thì hỏi:

" Bây giờ người phải đi rồi sao Củ Cải? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Ừ. Hôm nay ta sẽ mang tiểu Vi đi theo, ngày mai chắc lại phải làm phiền cô nữa rồi. Mà đúng rồi ta có một thắc mắc muốn hỏi cô? "

Tuyết Anh một tay chống cằm, một tay bỏ vào trong miệng một trái linh quả ôn nhu nói:

" Có hỏi chuyện gì thì hỏi đi? "

Xuân Đức đánh giá cô gái đẹp như thiên thần trước mặt một lúc sau đó nói:

" Cô với Vô Địch đều giống nhau, đều là sinh mệnh thể cấp cao trí năng vì sao Vô Địch hẳn có thể liên tục tiến hóa còn cô thì không? "

Tuyết Anh nghe vậy thì cười nhẹ một cái nói:

" Hóa ra là chuyện này sao, hi hi, thực ra không phải ta không muốn tiến hóa lên hình thức cao hơn nhưng mà tất cả mọi tài nguyên người đều lấy đi cả rồi nên ta không có đủ điều kiện cần thiết để tiến hóa."

Xuân Đức nghe thế thì ngớ người ra nói:

" Ấy, tài nguyên của Ác Ma Điện rất nhiều sao cô không chọn ra một tí thứ gì cần thiết cho bản thân."

" Hừ. Người đâu có cho phép làm sao ta dám dùng, ta sinh ra vốn dĩ vì người mà phục vụ mà nếu không được người cho phép thì ta cũng không thể. Ngày trước lúc ta sinh ra đã được quy định vậy rồi." --- Tuyết Anh có phần oán giận nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức nghe thế thì càng kinh ngạc:

" Việc này trước kia sao ta chưa từng nghe người nói qua. Không phải ngày trước đây mi nói là mi độc lập sao, không phụ thuộc vào Vô Địch sao?"

Tuyết Anh gật đầu đáp:

" Thì ta có nói thế nhưng ta không phụ thuộc vào Vô Địch nhưng phụ thuộc vào người à. Tại trước kia ta mới được sinh ra nên tư duy lúc đó không được tốt lắm nên mới khiến người hiểu nhầm ý."

Xuân Đức lúc này cười gian ác nói:

" Như vậy mi bây giờ chẳng khác gì nô lệ của ta cả nhỉ, hắc hắc. Có hay không chúng ta..."

Vèo

Một chiếc giầy lấy tốc độ kinh người bay sát qua mặt Xuân Đức, tiếp theo là một tiếng hồ gầm.

" Nô lệ, ai là nô lệ, ta đánh chết người cái đồ vô lương tâm này."

Tuyết Anh đang từ tiên nữ bỗng chốc biến thành Ác Quỷ. Xuân Đức thấy vậy thì ngay lập tức ngăn lại nàng nói:

" Thôi được rồi, ta xin lỗi, ai biết đâu. Người ta nói không biết không có tội mà, vì để bù đắp ngày mai bà cần gì thì cứ tự nhiên mà lấy, được chứ."

Còn ta bây giờ phải đi có việc quan trọng rồi."

Tuyết Anh lúc này mới ngồi xuống nói:

" Xem như người còn chút lương tâm. Hừ hừ."

Xuân Đức cười đáp:

" Được rồi. Cũng đã muộn thôi ta phải đi đây. Khi khác có thời gian lại nói chuyện với nhau. Bà xem tới cuối tuần thiết kế buổi ăn cơm cả nhà xem có được không, lâu lâu mọi người cũng chưa cùng nhau ăn uống."

Tuyết Anh gật đầu nói:

" Ừ, ta sẽ thu xếp."

Sau đó Xuân Đức ôm tiểu Vi rời khỏi nơi đây, Tuyết Anh đi theo làm người dẫn đường, mãi cho tới khi Xuân Đức đi vào dịch chuyển trận pháp mới ngừng lại.

Bước ra bên ngoài truyền tống Xuân Đức lập tức gọi tới một chiếc xe chuyên dụng. Không qua bao lâu một chiếc xe mang phong cách viễn tưởng xuất hiện. Ngồi lên trên xe Xuân Đức nói:

" Đi tới nhà hàng Thiên Hạ Đệ Nhất."

Ngay lập tức chiếc xe biến thành bóng mờ lao đi.

5 phút sau.

Xuân Đức lúc này đã tới nhà hàng Thiên Hạ Đệ Nhất, hắn vừa xuống xe thì đã có người dẫn hắn đi vào bên trong. Nơi đây được xây dựng theo phong cách hiện đại, bên trong nhà hàng này ngày hôm nay không một bóng người, tất cả các vị khách đi tới nơi đây đều được nhã nhận từ chối.

Dưới sự dẫn đường của một phục vụ viên Xuân Đức mang theo tiêu đi tới một căn phòng hạng sang ở trên lầu(tầng) 9. Trước căn phòng đang đứng một hàng dài mỹ thiếu Xuân Đức đi tới đồng loạt cúi đầu.

Lúc này một nam tử anh tuấn đi ra từ phía trong, đi tới trước mặt Xuân Đức nói:

" Khách điện chủ mời tới đã ở bên trong. Xin điện chủ đi theo thuộc hạ."

Xuân Đức nhẹ gạt đầu rồi lại tiếp tục đi theo nam tử kia vào trong. Không qua bao lâu hẳn đã thấy được sứ giả của đám hải tộc, Mấy người kia cũng thấy hẳn đi vào, sau khi chào xã giao vài câu thì mọi người đều ngồi xuống bàn.

Cùng lúc đó từng cô nàng mỹ nữ mang đồ ăn cùng đồ uống lên. Chẳng mấy chốc thì cả một bàn ăn lớn đã đầy tràn các loại sơn hào hải vị.

" Các vị mời dùng bữa, vừa ăn chúng ta vừa nói chuyện."

Những người đến từ hải tộc hình như có đôi chút không quá quen với kiểu tiếp đón như thế này, nên bọn họ lúc này có chút luống cuống tay chân. Xuân Đức thấy vậy thì cũng chỉ là nở một nụ cười ôn hòa.

Để thể hiện là con người hiếu khách, Xuân Đức chủ động hỏi thăm những người ở nơi đây, không qua bao lâu mọi người đã bắt đầu nói chuyện với nhau một cách vui vẻ, có điều Xuân Đức lại không dă động gì đến việc hòa đàm.

Thấy tiệc rượu cũng đi qua một nửa mà vẫn không hề thấy Xuân Đức đã động đến việc hòa đàm thì hoàng nữ hải tộc cuối cùng cũng không nhịn được lên tiếng.

" Xuân Đức điện chủ người nghĩ sao nếu như Ác Ma Điện cùng hải tộc chúng ta ngừng lại những trận chiến vô nghĩa, hai bên bắt tay cùng có lợi."

Xuân Đức lúc này thấy nàng ta cuối cùng cũng nói tới việc chính trong lòng cười thâm, trên mặt hần vẫn treo nụ cười nói:

" Ác Ma Điện chúng ta cũng không thích có chiến tranh mà chỉ là bắt đắ dĩ phải cầm vũ khí lên tự vệ, bị người ta khi nhục đến tận cửa mà vẫn núp trong nhà làm sao xứng đáng làm nam nhi. Vì thế vấn đề này không phải do Ác Ma Điện bên này mà là do hải tộc bên kia muốn thế nào? "

Ác Ma Điện được thành lập từ khi Xuân Đức chỉ là một người mới vừa bước vào thế giới tu chân đầy hỗn loạn. Sau năm tháng biến đổi Ác Ma Điện ngày nào bây giờ đã trở thành một thế lực khổng lồ ở trung thiên mà không một kẻ nào dám coi thường.

Ác Ma Điện hiện tại có đại bản doanh đặt tại Vùng Đất Bị Lãng Quên dưới sự lãnh đạo trực tiếp của Xuân Đức.(Gọi tắt là Tổng Bộ Ác Ma Điện)

Phân bộ thứ nhất của Ác Ma Điện đặt tại Ma Long Đại Lục nơi đây đang được tạm thời cai quản bởi Dương Vân Ly, sau một thời gian nữa thì tất cả quyền lực đều sẽ được dồn về trong tay Trương Thành(cha nuôi của Xuân Đức). Còn Dương Vân Ly sẽ quay về bên người Xuân Đức đảm nhận chức vị phó điện chủ Ác Ma Điện.(Gọi tắt là phân bộ thứ 1)

Sơ bộ về Tổng Bộ Ác Ma Điện.

_ Nơi đây có dân cư đông đúc gấp nhiều lần so với phân điện số 1, là nơi tập trung hầu hết các cao thủ cùng tài nguyên.

_ Kiến trúc nơi đây cũng khác xa so với kiến trúc của phân điện số 1. Nếu như ở phân điện số 1 kiến trúc mang theo phong cách cổ xưa lại có phần rùng rợn thì ở Vương Đô Ác Ma Điện kiến trúc lại theo phong cách hiện đại, mang theo xu hướng khoa học viễn tưởng.

Tất cả những gì thế giới hiện đại có thì nơi đây cũng sẽ có, cái gì ở thế giới hiện đại không có thì nơi đây cũng có. Dưới sự giúp sức của siêu cấp trí năng Vô Địch, mọi ý tưởng đều có thể biến thành sự thật chỉ phụ thuộc vào tài nguyên có đủ hay không mà thôi.

_ Phân chia khu vực ở Ác Ma Điện Tổng Bộ.

+ Khu vực hạch tâm: Nơi ở lại của các đại cự đầu, tinh anh thành viên, học viện thiên thần cùng cùng học viện ác ma cũng được xây dựng ở nơi đây. Ngoài ra còn có các khu nghiên cứu và chế tạo vũ khí.

+ Vòng giữa(khu vực giáp ranh giữa khu vực trung tâm cùng vòng ngoài): Là nơi định cư của tất cả những phạm nhân cùng tu sĩ cấp thấp. Phạm nhân bên trong Ác Ma Điện được cung cấp các linh cụ đặc biệt nên những người này chính là lao động chủ yếu của Ác Ma Điện, bọn họ làm ra tài nguyên để chu cấp cho cả một thế lực khổng lồ. Vì thế phạm nhân bên trong Ác Ma Điện rất được coi trọng.

+ Vòng ngoài: Nơi đây chính là phạm vi định cư của mọi tu sĩ của Ác Ma Điện nhưng đa phần đều là trung giai hoặc cao giai, bọn họ ngoại trừ tu luyện ra thì còn có nhiệm vụ bảo vệ phạm nhân ở vòng giữa. Nếu như ở các thế lực khác sẽ không có chuyện như vậy nhưng ở Ác Ma Điện dưới mệnh lệnh của kẻ độc tài Xuân Đức thì không một tên nào dám cãi lời. Cãi lời thì ngay lập tức bị gán cho tội danh phản loạn và bị xử tử.

* Hệ thống giáo dục:

Hệ thống giáo dục của Ác Ma Điện vô cùng đơn giản. Chỉ gồm ba học viện chính.

_ Ngôi Sao Học Viên: Nơi đây là nơi đào tạo dành cho người bình thường của Ác Ma Điện, người nào không có linh căn trong độ tuổi đi học đều phải tới đây học tập.

Ở đây dạy học sinh về giáo lý của Ác Ma Điện(tây nảo), hướng dẫn cho bọn họ biết cách sử dụng linh cụ, dạy cho bọn họ các phương pháp tu luyện cho phạm nhân. Phương pháp tu luyện này mang lại sức khỏe vô địch không bệnh tật ốm đau, ngoài ra còn kéo dài mấy lần sự sống.

Thầy cô giáo nơi đây là những cường tín đồ, được Xuân Đức tiến hóa thành tu sĩ. Để bọn họ dạy ở đây cũng là ý đồ của Xuân Đức.

_ Thiên Thần Học Viên: Trường học tu tiên, đào tạo tu sĩ từ cấp bậc ban đầu cho đến cấp cao. Tất cả mọi người có linh căn đều được nhận vào. Nhưng mà nếu ai trong 5 năm không có tiến bộ trong việc tu luyện thì sẽ được mời ra ngoài đi làm việc có ích cho đời.

_ Ác Ma Học Viện: Nơi đào tạo binh sĩ, lính cảm tử. Nơi đây chỉ có tu sĩ từ Bất Diệt Cảnh mới được gia nhập, vì dưới Bất Diệt Cảnh thì không cần bọn họ ra trận làm gì. Có ra trận cũng làm pháo hôi mà thôi.

Tất cả những học viện này đều dưới sự quản lý của siêu cấp trí năng Tuyệt Anh.

* Hệ thống từ thiện.

Nơi đâu cũng có mảnh đời bất hạnh vì vậy bọn họ đều được đưa về một nơi để tiện chăm sóc lẫn nhau, nương tựa lẫn nhau mà sống tiếp một cuộc đời vui vẻ. Ác Ma Điện cũng có một nơi như thế.

_ Thành Phố Mộng Mơ: Nơi quy tụ của những mảnh đời bất hạnh, từ mồ côi cha mẹ, dân lưu lạc....vv...vv.

* Hệ thống quân sự.

Lãnh đạo chiến tranh: Tà Long.

Hậu cần: Mai Anh.

.....vv...vv.

Binh chủng:

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 662: Hợp Tác(1)

Đôi diện đang ngồi 7 người nghe thế thì khóe miệng khẽ nhếch lên, trong lòng thì thầm mắng Xuân Đức mặt dày, Mộng Tâm hoàng nữ tuy trong lòng cũng có suy nghĩ giống đồng bạn nhưng mà ngoài miệng vẫn là cười nói:

" Như vậy Xuân Đức điện chủ đã đồng ý? "

Xuân Đức mỉm cười gật đầu nói:

" Đồng ý, đương nhiên là đồng ý, vì sao lại không đồng ý đây nhưng mà nói đi cũng phải nói lại bên Ác Ma Điện chúng ta đã hi sinh không biết bao nhiêu chiến sĩ tinh nhuệ không lẽ bên các vị cứ làm như không thấy? "

Mộng Tâm hoàng nữ nghe mấy lời này liền biết đối phương bây giờ là muốn đàm điều kiện rồi, nàng thân nhiên nói:

" Không biết Xuân Đức điện chủ muốn như thế nào? "

Xuân Đức cũng không nhanh không chậm nói:

" Cái đó thì phải nhìn xem thành ý của các vị tới đây rồi. Mà ta nghe nói trên biển sắp có thủy triều đỏ không biết là có đẹp hay không? "

Nghe lời này sắc mặt bảy người đang ngồi đều khẽ biến nhưng sau đó rất nhanh đều trở về bình thường. Mộng Tâm hoàng nữ sau khi bình ổn được nỗi lòng thì cười nói:

" Không ngờ Xuân Đức điện chủ biết thật nhiều, đến cả đại sự việc này của bốn tộc mà điện chủ cũng biết được. Tiểu nữ không thể không nói bốn từ bội phục sát đất."

Xuân Đức nghe thế thì cười lên ha hả nói:

" Buổi sáng đi ăn bánh cuốn nghe bà thím đầu phố nói ấy mà, chứ ta đây nào có cái gì hơn người. Mà nghĩ lại cũng thật trùng hợp, bà thím kia mới có 40 tuổi vậy mà lại biết được kì cảnh vạn năm trước. Bà ta nói cả biển đâu đâu cũng là màu đỏ, tiếng ngâm nga của mấy cô nàng tiên cá luôn vang vọng. "

Nghe Xuân Đức ám chỉ, Mộng Tâm khòe miệng giật giật mấy cái, nàng lúc này hít một hơi sâu nói:

" Tất cả tài nguyên vùng ven biển vạn dặm đều thuộc về Ác Ma Điện, không biết như vậy đã đủ thành ý chưa? "

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Máu của chiến sĩ Ác Ma Điện nhuộm đỏ vùng biển 5 vạn dặm."

Mộng Tâm lắc đầu nói:

" Không được nhiều nhất là ba vạn dặm. "

Xuân Đức nghe thế thì bình thản nói:

" Xem ra các vị tới đây là không có thành ý rồi. Như vậy cũng không sao, đêm này các vị vẫn có thể tại đây vui vẻ một đêm, ngày mai ta sẽ sai người đưa các vị trở về. Như vậy hẳn không có vấn đề đi."

Thấy Xuân Đức như vậy thì Mộng Tâm trong lòng lộp bộp một tiếng, nàng biết lần này không xuất huyết là không được rồi. Nếu không phải vì

đại nạn sắp tới thì nàng cũng không cần phải sợ đầu sợ đuôi như vậy rồi.

Nàng cắn răng nói:

"Được. 5 vạn dặm thì 5 vạn dặm, hải tộc chúng ta đáp ứng yêu cầu của người."

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

"Tốt. Vậy ngày mai sẽ có người tới tiếp nhận phần hải vực kia. Còn về việc khế ước gì đó chắc các vị cũng thấy cần thiết phải không nào. Được rồi các vị cứ ở lại đây ăn uống vui vẻ, ta hôm nay có chút việc xin phép được đi trước."

Xuân Đức đứng dậy bế tiểu Vi bên cạnh lên sau đó rời đi nhưng khi hắn còn chưa bước được mấy bước thì Mộng Tâm hoàng nữ lại gọi hắn:

"Xuân Đức điện chủ xin dừng bước, ta vẫn còn có chuyện muốn nói."

Xuân Đức không quay đầu lại vẫn tiếp tục đi ra ngoài, khi ra gần cửa thì hắn nói một câu:

"Việc kia quý tộc nên tự mình giải quyết, chúng ta nhân tộc không thích hợp tham gia vào."

Nghe được câu nói của Xuân Đức, Mộng Tâm hoàng nữ vốn dĩ đang còn muốn nói gì nữa nhưng lúc này liền im lặng. Nàng biết điều mà nàng muốn nói thì đối phương cũng đã biết và không muốn dính dáng vào.

Mang theo tiểu Vi ra bên ngoài, Xuân Đức đứng trên lầu cao ngắm nhìn thành phố do chính tay hắn xây dựng nên. Hắn bất giác cười một cái.

Nhìn về phía mấy khu vui chơi cho trẻ con Xuân Đức nhìn quá bé con hỏi:

" Có muốn cậu mang đi chơi không xích đu không? "

Tiểu Vi đang lim dim con mắt nghe tới xích đu thì hai mắt mở to, sau đó mãnh liệt gật đầu như gà mổ thóc.

Xuân Đức thấy vậy thì cười cười, xoa đầu đứa bé một cái. Tiếp theo đó hắn trực tiếp nhảy từ trên lầu 9 xuống bên dưới. Do bên trong thành phố có cấm không đại trận vì thế nên hắn cũng đành phải đi bộ, tuy phi hành cũng được nhưng mà tốn sức lắm.

Không qua bao lâu, Xuân Đức lái xe mang theo tiểu Vi tới một công viên đồ chơi, nơi đây đèn màu lấp lánh cùng tiếng nhạc vui tươi khiến cho tâm hồn cũng thanh thản không ít.

Bên trong cũng có không ít cặp đôi nam nữ đang vui đùa, lúc ban đầu sáng chế ra là dành cho con nít, có điều do quá thú vị nên người lớn còn tham gia đông hơn, nhất là mấy đôi mấy cặp tình nhân.

Ôm tiểu vi đến một con thú nhún, bỏ ra một ít ác ma tệ. Lập tức con gấu kia bắt đầu từ từ bước đi. Để tiểu Vi lên lưng con gấu, cô bé ngay lập tức hứng thú với món đồ chơi mới. Xuân Đức thì đứng ở một bên lấy ra một điếu thuốc hút.

Rít một hơi, hương khí từ mấy loại thảo dược bên trong điếu thuốc làm hắn cảm thấy tinh thần vui vẻ hơn hẳn. Nhìn đứa cháu đang vui đùa với con gấu nhồi bông hắn bất giác nhớ tới hơn trăm năm trước kia. Ngày trước hình như hắn cũng hay mang đám Vũ Y chơi mấy trò như vậy thì phải.

Nghĩ tới chuyện xưa hắn bất giác mỉm cười, đang lúc hắn thần thơ thì không biết từ khi nào có một cô gái tiến lại gần hắn lên tiếng chào.

" Bạn ơi có thể cho mình ngồi ở đây với được không? "

Giọng nói cô gái vẫn còn rất non nớt, Xuân Đức khi nghe được tiếng "bạn ơi " này thì cũng khẽ giật mình một cái, hấn quay đầu nhìn qua thì thấy một đứa bé gái độ tuổi 17 đang nhìn hấn mỉm cười.

Hấn nhẹ gật đầu nói:

" Ghé công cộng mà cứ ngồi đi không ai đánh thuế đâu."

Cô gái nghe vậy lúc đầu là sững sốt sau đó là phì cười nói:

" Bạn cũng thật thú vị, mà nhà bạn ở đâu? "

Cô gái ngồi bên cạnh Xuân Đức hỏi thăm.

Xuân Đức đáp:

" Cách đây cũng không xa lắm, thế cô bé cũng ở gần đây sao? "

Cô gái không vui nói:

" Bạn còn không lớn bằng mình đâu đừng có dùng cái giọng người lớn đó nói chuyện với mình. Tính ra bạn nên gọi mình bằng chị đó. Ừm, nhà mình ở gần đây thôi, nhìn thấy căn nhà cao cao kia không, ngôi nhà có cái bóng đèn màu xanh kia kia, nhà mình ở đó. "

Xuân Đức tí nữa thì cười phun:

" Ô, là căn nhà đó sao. Mà buổi tối một mình đi tới đây làm gì vậy, bộ mới bị hôn phu bỏ à."

Thiếu nữ nhăn mặt nói:

" Vô duyên, người ta còn chưa có đây. Mà kia là con ông hả? "

Thiếu nữ chỉ tay về phía tiểu Vi đang chơi thú nhồi bông, Xuân Đức biết cô bé này đang trả thù nên thản nhiên nói:

" Ừ. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 663: Hợp Tác 2

Cô gái nghe thế thì phồng má, tức giận nói:

"Bạn nói dối mình mới không tin đây, lừa người."

Xuân Đức thản nhiên cười:

"Hình như ta cũng không có ép nha đầu nhà người tin à."

"Đã nói không được gọi mình là nha đầu rồi mà. Hừ hừ. Người gì mà chỉ biết làm tức giận người khác." --- Thiếu nữ bất mãn nói.

Bịch

Ngay lúc này con bé tiểu Vi không hiểu là nhún nhảy kiểu gì mà rớt từ con gấu xuống bên dưới sàn, may mà sàn nhà nơi đây được lót tấm nệm. Tiểu nha đầu không có việc gì lại đứng dậy chạy lại bên cạnh con gấu, nhưng mà con gấu cao quá còn bé con thì quá thấp nên trèo mãi không lên.

Tiểu nha đầu hai mắt ngấn lệ quay đầu về phía Xuân Đức cầu cứu. Xuân Đức thấy vậy thì đi lại gần ôm con bé đặt lên con gấu nhún. Được thỏa mãn bé con bắt đầu cười khanh khách chẳng thèm ngó ngang tới ân nhân bên cạnh nữa.

Xuân Đức thấy thế thì nhéo nhéo mà đưa cháu một cái rồi lại quay về cái ghế lúc trước ngồi. Thấy Xuân Đức quay về thiếu nữ nói:

" Hỏi thật bé gái kia là gì của bạn thế, cho mình ôm nó một chút được không? "

" Cháu gái ta đấy. Còn việc ôm ấp gì đó thì đợi khi nào cháu nó lớn đã nhé. Thời buổi giờ thiếu nữ bắt lương nhiều lắm."-- Xuân Đức nhếch mép cười.

Thiếu nữ bên cạnh nghe vậy thì bốc khói, nàng trừng mắt nhìn Xuân Đức. Tuy mới gặp nhau một chút nhưng nàng bị tên nhìn còn nhỏ tuổi hơn mình này làm tức giận không ít. Ở trường nàng luôn được các học viên nam vây xung quanh, nói lời ngọt ngào. Nàng chưa bao giờ thấy có ai nói nàng giống thiếu nữ bắt lương cả.

Đang lúc nàng định mắng Xuân Đức vài câu thì có một thiếu niên đi một chiếc xe loại vip bước xuống đi về phía này.

[Xe bên trong Ác Ma Điện tất cả đều được dùng yêu linh thạch làm động năng, tốc độ cực cao, loại vip có thể thực hiện dịch chuyển tức thời khoảng cách ngắn.]

Hầu như tất cả mọi người gần đó đều nhìn về phía thiếu niên, nhất là mấy cô gái khi thấy thiếu niên thì đôi mắt càng bốc lên ngôi sao nhỏ. Thiếu niên kia nhìn rất anh tuấn, đôi mắt có thần, nhất là thêm bộ đồng phục của học viên thiên thần dành cho học viên ưu tú càng làm tăng thêm sức cuốn hút.

Thiếu nữ đang ngồi bên cạnh Xuân Đức cũng vậy, khi nhìn thấy thiếu niên kia thì nàng bên trong ánh mắt toát ra vẻ ái mộ. Khi thấy thiếu niên tiến về phía này càng làm nàng ta bối rối cùng ngượng ngùng, đợi khi thiếu niên tới gần thì má cô nàng đã hồng lên có thể thấy được.

Có điều đang lúc nàng ta đợi vị thiếu niên điển trai kia thổ lộ thì thiếu niên lại hướng về người bên cạnh nàng rất lễ phép chào.

" Cậu."

Xuân Đức nhìn qua đứa cháu gật đầu nói:

" Mới có mấy tháng không thấy mà hôm nay nhìn khác hẳn, nhìn đẹp trai lắm, ngồi xuống đi. Mà làm sao biết ta ở đây mà tới. "

Thiếu niên kia nhìn rất hot boy kia chính là đứa cháu của Xuân Đức. Trương Tuấn nghe thế thì liền đi qua một bên ngồi xuống, hãnh cười nói:

" Hôm nay chủ nhật nên buổi tối học viên được phép trở về, cháu qua tìm tiểu Vi thì biết cậu hồi sáng có tới nên liền hỏi thăm. Hà hà, thông qua mấy quen thì cháu biết cậu ở đây. Mà phải rồi cô gái này là đệ tử mới thu nhận của cậu sao? "

Cô gái đang ngồi bên cạnh Xuân Đức nghe thế thì ngẩn ngơ, cứ ngốc ngốc ngồi ở đó không biết nói gì. Xuân Đức lắc đầu nói:

" Không phải, nha đầu này nhà gần đây nên qua bên này chơi. Họp duyên ngồi xuống nói chuyện mấy câu cho vui thôi. Phải rồi hai đứa ở cùng học viện chắc cũng quen biết nhau."

Trương Tuấn nghe vậy thì cười nói:

" Cậu nói đùa, học viện lớn như thế cháu đi còn chưa được một phần đây. Làm sao có thể biết được cô ấy. "

Xuân Đức đứng dậy, vỗ vai thẳng cháu nói:

" Chắc mẹ cháu quên chưa nói cho cháu biết là không ai có thể lừa dối ta à. Thôi hai đứa ngồi mà tâm sự đi, tranh thủ thời gian biết đâu lại kiếm

được nàng dâu, mẹ cháu nếu biết chắc cũng không phản đối đâu. Ha ha. Ta mang tiểu Vi đi chơi hai đứa cứ hàn huyên đi nhé."

Nói xong mấy câu tâm huyết hẳn liền đi tới bên cạnh chơi đùa cùng tiểu Vi. Hôm nay hẳn rảnh một ngày, ngày mai lại phải qua bên địa uyên hỏi thăm sức khỏe đám ảnh tộc rồi. Tuổi cũng cao rồi mà có được mấy ngày bình yên đâu, trong lòng hẳn thầm nghĩ như vậy.

Đang lúc Xuân Đức suy tư vớ vẩn thì lại có người gọi điện cho hẳn, mở lên liền thấy Mai Anh xuất hiện.

" Có chuyện gì sao? "

Mai Anh đáp:

" Vâng, bên phía tây nam tại khu mỏ số 5683153 vừa mới phát hiện một loại khoáng thạch có hỗn độn khí tức phát ra ngoài. Nhưng lại có 3 con thú hộ thú vô cùng cường đại nên người phía dưới không cách nào giải quyết được vì vậy cầu viện tổng bộ. Do việc này hệ trọng nên thuộc hạ cũng không dám tự ý quyết định."

Xuân Đức nghe tới hai từ hỗn độn thì mắt cũng phát sáng, có điều sau khi cân nhắc một chút hẳn lại nói:

" Nếu là thú hộ thú thì không đáng lo. Hạ lệnh xuống phía dưới nói cho những người đó chỉ cần vây không cần công. Ngày mai ta sẽ đích thân tới đó. "

" Vâng. Điện chủ." --- Mai Anh đáp.

Sau khi kết thúc cuộc gọi cùng với Mai Anh, Xuân Đức liền mang theo tiểu Vi đi chơi lần lượt mấy trò chơi bên trong khu vui chơi này. Chỉ cần con bé thích thì không là vấn đề.

Nhưng cũng phải công nhận, khu giải trí này dành cho trẻ em này lớn thật, chơi bạt mạng tới gần mười hai giờ mà vẫn còn chưa đi được một phần nữa.

Thấy bé con chơi cũng đã mệt với thời gian cũng đã không còn sớm Xuân Đức quyết định đi về. Ôm tiều Vi lên Xuân Đức ôn hòa nói:

" Muộn rồi cần phải đi về thôi bé con."

Cô bé gật gật cái đầu nhỏ sau đó ôm lấy hấn nhắm mắt lại. Xuân Đức nhẹ mím cười một cái sau đó bước đi ra ngoài khu vui chơi. Tuy đã là nửa đêm rồi nhưng mà nơi đây vẫn tụ tập rất nhiều người.

Nhưng ngay vào lúc này thì kinh biến lại phát sinh, tất cả những nhà cửa bên trong thành phố đều hiện lên ánh sáng màu xanh(gia cố trận pháp bảo vệ nhà cửa), cùng lúc đó một âm thanh cảnh báo vang lên khắp cả thành phố.

" Mọi người chú ý. Đang có năm nghi phạm bị tình nghi là gián điệp của ảnh tộc đang chạy về phía khu số 6 trên tuyến đường bình yên. Cả 5 nghi phạm đều có tu vi Hằng Quân Cảnh trung kì. Đặc điểm nhận dạng..."

Cảnh báo vang lên thì có rất nhiều người đổ xô ra bên ngoài bắt tội phạm tình nghi, bên trong khu vực trung tâm cao thủ tầm cỡ Hằng Quân Cảnh hậu kì nhiều như rác bên đường. Vì thế vừa nghe tin bọn họ liền chạy ra nhằm tóm được mấy tên kia mang tới lĩnh thưởng.

Xuân Đức nghe cảnh báo thì hơi có phần kinh ngạc, không ngờ Tuyệt Anh triển khai sớm vậy, chuyện tình hấn mới nói với nàng ta không bao lâu mà bây giờ đã bắt đầu hành động rồi.

Không để ý tới điều đó Xuân Đức tiếp tục đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 664: Hợp Tác 3

Khi đi tới xe đang định mở cửa đi lên thì bất ngờ có một người phía sau lấy ra một thanh nhuyễn kiếm phát ra huyết quang sáng chói đặt lên cổ Xuân Đức, cùng lúc đó hắn nghe thấy người phía sau hắn lớn tiếng quát.

" Tất cả các người dừng lại cho ta, đừng qua đây bằng không ta sẽ giết thẳng nhóc này."

Xuân Đức nhìn lưỡi kiếm đang quán quanh cổ hắn, hắn hơi nhíu mày. Mặc dù chẳng rõ là có chuyện gì đang diễn ra, nhưng việc có người dám uy hiếp hắn làm hắn rất không vui.

Xuân Đức xoay người nhìn lại tên đang dám đùa nghịch với hắn, lưỡi thanh nhuyễn kiếm ở trên cổ hắn do ma sát với làn da của hắn tạo ra mấy âm thanh két két bắn ra từng tia lửa nhỏ. Một bàn tay Xuân Đức nhanh như chớp bóp lấy cái cổ của người kia, mấy ngón tay hắn cắm sâu vào trong cổ của người này khiến cho máu tươi chảy ra ròn ròn.

Người uy hiếp hắn là một tên trung niên nhân nhìn bình thường, ánh mắt có phần âm độc. Trong khi tên kia đang lớn tiếng quát uy hiếp người xung quanh thì bỗng nhiên cảm giác cổ của hắn như bị kim sắt kẹp vào, hắn có chút hoảng hốt khi nhìn về phía này.

Khi hắn thấy rõ là ai đang bóp cổ bản thân thì trong mắt hiện lên sự kinh ngạc không thể che giấu, không những hắn mà người bên cạnh cũng vậy. Nhưng khi hắn còn chưa nói được câu nào thì cả người hắn sinh cơ trôi đi

nhanh chóng trong nháy mắt biến thành da bọc xương, có điều thần trí của hắn vẫn tỉnh táo dị thường.

Xuân Đức sau khi hấp gần hết sinh cơ của tên kia đi thì tiện tay ném qua một bên rồi lên xe rời đi, cứ như không có việc gì vậy. Đợi hắn đi xa không thấy bóng dáng thì người nơi đây mới nhao nhao lên. Một người còn trẻ tuổi nhìn cái thân thể khô đét đang hấp hối trên đường kia nói:

" Một vị Thiên Quân Cảnh cứ như vậy bị xử lý rồi. Không một chút sức phản kháng. Người kia là ai vậy? "

Nghe thiếu niên nói vậy thì có mấy người đang định đáp lời, có điều đúng lúc này thì những chiếc xe chiến đấu của lực lượng bảo vệ thành phố cũng đi tới nơi đây. Mọi người ngay lập tức nhường đường.

Không qua mấy cái hô hấp 5 chiếc xe chiến đấu của lực lượng bảo vệ thành phố dừng lại trước cái tên không may đang nằm thoi thóp trên đường. Một cô gái mặc cảnh phục bước xuống xách tên kia ném vào bên trong xe.

Sau đó thì nàng ta cũng lên xe rồi rời đi luôn, cũng không có hỏi thăm nơi đây có việc gì xảy ra. Bình thường thì sẽ hỏi nhưng hôm nay thì không.

Ngồi trên xe chiến đấu cô gái nhìn về một người nam tử hỏi:

" Đội trưởng vì sao không đuổi theo bắt người kia lại? "

Tên nam tử đang lái xe nghe vậy thì cười khở nói:

" An Nhã, đừng nói là tôi không dám bắt mà ngay cả Liên Kim đại nhân cũng không dám bắt. Cô biết người đó là ai sao? "

Cô gái lắc đầu đáp:

" Không biết."

Nam tử cười cười:

" Thực ra tôi cũng không biết. Nghe nói người kia có thể không cần tuân thủ bất cứ luật pháp nào cả. "

Cô gái nghe thế thì cả kinh nói:

" Vậy chẳng phải giống như vậy vị đại nhân kia rồi sao. "

Nam tử gật đầu đáp:

" Cô nói không sai. Việc này chúng ta cũng không cần quan tâm. Dù sao nhiệm vụ chúng ta là đi bắt tất cả ảnh tộc đang nấp bên trong thành phố."

Nói tới ảnh tộc cô gái kia hai mắt phát ra sát khí âm sâm:

" Đám đáng chết đó nhất định không thể chạy thoát."

Nam tử cảm nhận được sát khí từ cô gái thì cười nói:

" Chạy, mấy con chuột đó làm sao có thể chạy, cấp trên chẳng qua là sợ làm bị thương người vô tội mà thôi, bằng không với Càn Thiên Đại Trận bao trùm rộng lớn như thế thì tên nào có thể thoát."

Trong khi mấy người này đang bưng bưng khí thế truy sát ảnh tộc thì cấp trên của bọn họ lúc này đang đi vòng quanh trong phòng, vừa đi vừa lầm bầm mấy từ:

" Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ."

Người này là một nam tử trung niên, tướng mạo bất phàm, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng. Có điều hần lúc này giống như con thằn lằn đứt đuôi vậy.

Ngay lúc này đây có một nữ tử khác đi vào bên trong phòng, thấy đồng nghiệp của mình như vậy thì không khỏi ngạc nhiên hỏi:

" Làm sao vậy. Việc gì mà anh cứ như chết đến nơi rồi thế? "

Thấy cô gái kia đến thì nam tử như vớ được cọng cỏ cứu mạng. Hấn ngay lập tức kể tường tận sự tình. Một lúc sau thì hai người cùng thở dài.

Quay về với Xuân Đức.

Sau khi mang đứa cháu gửi nhờ nhà Tuyết Anh, Xuân Đức liền đi gặp Đại Bạch sau đó tiến vào bên trong không gian vong linh tầng 2 tìm tới mấy đứa em gái.

Lúc này đây 6 người đang ngồi xung quanh một cái bàn bên dưới mẫu thụ, mấy người lắng yên nghe Xuân Đức nói. Đợi khi Xuân Đức nói xong thì mọi người cũng hiểu được phần nào.

Lúc này đây Vũ Y lên tiếng:

" Anh hai vậy lần này anh hai không đi cùng với bọn em sao? "

Xuân Đức lắc đầu nói:

" Ủ. Mấy đứa chuẩn bị đi, lần này đi theo mấy đứa còn có Tuyết Báo, A Ngọc, A Khờ, thêm cả Đại Bạch nữa. Có Đại Bạch mang theo Tuyết Sát Thiên Diễn Trận thì việc đối phó với mấy con cỏ ma tứ cấp sẽ không có vấn đề. Nhớ là khi đối phó với bọn nó nhất quyết không để cho bọn nó cuồng hóa, nếu gặp phải con cuồng hóa thì phải chạy ngay, cái mạng nhỏ mới là quan trọng. Rõ chưa? "

Vũ Y hai tay chống cằm nói:

" Biết rồi, khổ lắm nói mãi à."

Tiểu thất phụ họa theo:

" Câu này anh hai nói miết, người ta cũng đâu còn bé nữa đâu."

Heo Con cũng gật đầu:

" Phải phải. Đúng là càng già càng nói dai."

Cốp! Cốp! Cốp.

Xuân Đức không thương tình chút nào cho ba đứa em mỗi đứa một cái cốc lên đầu.

" Anh mi thì nghiêm túc mà mấy đứa cứ giỡn hoài. Muốn ăn đòn phải không? " --- Xuân Đức có phần bức xúc nhìn mấy đứa em.

Mấy người bọn Vũ Y đều lấy tay che miệng lại, một dạng ta sẽ không nói nữa đâu. Xuân Đức thấy thế thì thở dài, mấy đứa em hấn nghịch như quý, cả đám không biết sợ hấn là cái gì.

Nghĩ lại đành thôi, hấn nói:

" Mọi thứ anh đã chuẩn bị cho mấy đứa cả rồi. Sáng ngày mai liền xuất phát, bên kia Lãnh Như Hàn tên đó hình như cũng gặp một ít rắc rối nếu có thể giúp thì mấy đứa tiện tay xử lý dùm. Nghe chưa? "

Mấy cô gái yếu ớt trả lời:

" Dạ. nghe."

Xuân Đức nghe câu trả lời này thì khõe miệng co giật mấy cái. Nhưng lúc này hấn bỗng nhiên tươi cười hỏi:

" Anh có chuẩn bị một món quà lớn cho mấy đứa, mấy đứa có muốn không."

Bốn cô gái lập tức có tinh thần đồng thanh nói:

" Có. Cái gì vậy anh hai? "

Xuân Đức lúc này tỉnh bơ nói:

" Anh mi đùa đấy, mấy đứa dễ tin người quá. Ha ha."

Mấy cô gái mừng hụt lập tức không vui rồi. Đằng sau không cần nói cũng biết là chuyện gì sẽ xảy ra. Đại Bạch ở một bên nhìn thấy cảnh này thì thở ngẩn than dài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 665: Nơi Tụ Tập Của Những Kẻ Âm Hiểm

Sáng sớm ngày hôm sau.

Đề chiêu đãi mấy đứa em sắp đi làm nhiệm vụ xa nhà, sáng ngày hôm nay Xuân Đức có mở một buổi tiệc gia đình nho nhỏ. Tham gia gồm có 4 đứa em gái, hai người Tuyết Anh cùng Mai Anh thêm vào Đại Bạch cùng hẳn nữa. À còn chưa kể tới mấy con sủng thú, hai đứa cháu cũng được mời tới.

Tổng cộng có 10 người ngồi xung quanh một chiếc bàn tròn bên trên có đầy thức ăn.

" Chúc mấy đứa lên đường bình an sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ quay về, mọi người cùng cạn một ly nào."--- Xuân Đức đứng dậy nâng ly.

Mọi người cũng đứng dậy nâng ly hưởng ứng.

" Mọi sự như ý. Uống."

" Cạn."

Tất cả mọi người đều ngửa đầu uống cạn ly rượu trong tay mình. Sau đó cả nhà cùng nhau ăn uống nói chuyện vui vẻ.

Sau gần hai tiếng ngồi nói chuyện với nhau thì cuộc vui cũng tàn, Xuân Đức tự thân đưa tiễn mấy đứa em cùng Đại Bạch đi tới truyền tống trận liên thông đến Băng Phách Tinh Cung.

Nhìn mấy đứa em gái cùng Đại Bạch, Xuân Đức dặn dò:

" Có nguy hiểm lập tức rút lui, cái gì cũng không cần, mang được thì mang không mang được thì bỏ. Cái mạng mới trọng yếu nhất nghe chưa? "

Mấy đứa em gái của Xuân Đức lúc này cũng không có kháng nghị giống mọi khi mà nhu thuận gật đầu. Vũ Y tiến lại gần hôn lên má hấn một cái nói:

" Anh hai cũng vậy nhé. Mấy đứa bọn em sẽ nhanh quay về."

Xuân Đức xoa đầu nàng, ánh mắt ôn hòa nói:

" Được. Mấy đứa cẩn thận. "

Sau đó 5 người bọn Vũ Y bước vào bên trong truyền tống trận, thân ảnh bọn họ nhanh chóng mờ nhạt, nhìn mấy đứa em lần đầu đi xa Xuân Đức có chút lo lắng. Nhưng dù sao hấn cũng không thể cả ngày mang mấy đứa bên cạnh bảo vệ từng ly từng tí được, xét cho cùng cảnh giới của hấn còn thấp hơn mấy đứa nhỏ à.

Xua tan đi tạp niệm, Xuân Đức quay về Ác Ma Tháp.

[Ác Ma Tháp: Nơi xử lý sự vụ của Ác Ma Điện, mọi sự vụ quan trọng đều ở nơi này thương thảo và quyết định.]

Ác Ma Tháp tầng 99.

Xuân Đức đang ngồi trong một căn phòng có phần đơn sơ, bên trong phòng còn có 6 người khác. Nhìn những người này Xuân Đức hỏi:

" Quang Lĩnh anh nói trước đi. Tình hình ở cửa khẩu thiên đường thế nào rồi."

Một đại hán cao lớn đứng dậy hướng về Xuân Đức chào theo nghi lễ Ác Ma Điện sau đó nói:

" Tình hình ở cửa khẩu Thiên Đường hiện nay đang bất lợi với quân bên ta. Phe liên minh tuy vũ khí chiến tranh không thể so sánh với bên chúng ta nhưng cao thủ bên họ quả thực quá nhiều. Nếu không phải vì phạm vi cửa khẩu không đủ lớn để đại quân tràn qua một lúc thì quân ta đã thất thủ từ lâu.

Theo báo cáo của nhân viên ngoài chiến trường, ở bên kia cửa khẩu Thiên Đường, đám liên minh đã tụ tập hơn 40 tỷ tu sĩ, các loại bảo vật có thể diệt sát nửa bước tinh vương cảnh cũng có không ít. Vì vậy việc tiến công sang bên kia gần như là điều không thể. "

Xuân Đức nghe thế thì có điều suy tư, hấn thở dài:

" Tính sai một bước, ngày trước đang lý nên thừa thắng tấn công sang bên đó. Lúc đó ta lại có chút câu toàn vừa muốn ổn định bên này lại muốn từ từ xâm lấn bên kia. Không ngờ đám kia phản ứng nhanh như vậy, thời gian cũng cố bên phe ta còn chưa tới 1 tháng thì bên kia cũng đã phản ứng lại."

Nhìn qua Mai Anh, Xuân Đức nói:

" Cô nghĩ sao về hướng phát triển tương lai của Ác Ma Điện."

Mai Anh đứng lên nói ra suy nghĩ của bản thân.

" Theo thuộc hạ thấy thì việc tấn công sang các lục địa lân cận thời gian ngắn gần như là vô vọng, chi bằng nhân thời gian này chúng ta tiếp tục

chính đồn căn cơ của chúng ta. Sau đó bắt đầu cung cấp vũ khí cùng nhân thủ cho hai cơ sở bên ngoài khuếch trương thế lực ra khắp tinh vực. "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Ý kiến không tồi. Vậy còn vấn đề hải tặc thì sao? Cái nhìn của cô về vấn đề này thế nào, chúng ta nên là bạn hay là địch với đám người cá kia? "

Mai Anh suy tư trong chốc lát liền nói:

" Hải tặc tất nhiên phải diệt trừ, bọn họ sẽ là hòn đá cản đường khi Ác Ma Điện chinh phục cả thế giới. Có điều thời gian trước mắt chúng ta nên giao hảo với đám người cá kia. Thuộc hạ nghe nói đại kiếp vạn năm của chúng sắp tới nếu như bọn chúng sau khi vượt qua kiếp nạn nguyên khí đại thương thì chúng ta sẽ cho bọn chúng một dao kết liễu bọn chúng."

Âm thanh của nàng lạnh lẽo không một chút tình cảm nhưng người bên trong phòng nghe mấy lời này cũng toát mồ hôi lạnh.

Xuân Đức gật đầu:

" Cô thấy nếu như Ác Ma Điện chúng ta lấy thuận theo ý của đám người cá kia, gửi viện quân đến sau đó nhân lúc bọn họ không đề phòng đâm một đao thì thế nào. "

Mai Anh lắc đầu nói:

" Không nên thừa tiện chủ. Một là người đã từng từ chối lời mời của hoàng nữ Mộng Tâm nếu như bây giờ tự dưng đổi ý bọn họ sẽ đề phòng chúng ta cao độ, rất khó xuống tay. Cái thứ hai là kiếp nạn kia rất lớn có thể hải tặc cũng không thể vượt qua nếu chúng ta đưa quân tới khác gì dùng bánh bao thịt ném chó."

Mọi người trong phòng đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý với ý kiến của Mai Anh. Xuân Đức lúc này nhìn mọi người hỏi:

" Vậy có ai có ý tưởng gì khác không. Có thì cứ nói ra ta sẽ xem xét."

Lúc này đây một nam tử ánh mắt như ưng đứng lên nói:

" Thừa điện chủ thuộc hạ có ý kiến thế này. Ác Ma Điện chúng ta ngoài trừ đi xâm lược ra thì nên phát triển kinh thương, buôn bán sẽ mang lại lợi nhuận không hề nhỏ. Lợi thế của Ác Ma Điện chúng ta là về vũ khí tối tân vượt xa thời đại. Những lô vũ khí mà chúng ta đào thải nếu mang tới các tu chân tinh khác cũng sẽ được rất nhiều tu sĩ mua sắm.

Hơn thế nữa nhờ kinh thương chúng ta có thể tận dụng để thu thập tình báo các nơi. Như việc tìm kiếm mục tiêu xâm lược tiếp theo cũng đơn giản hơn rất nhiều."

Xuân Đức nghe nam tử nói thì cũng không có gì ngạc nhiên, hắn cũng đã nghĩ tới điều nhưng bây giờ hắn đang kẹt ở vấn đề nhân thủ. Đại lượng tu sĩ đã bị hắn đầu nhập vào bên trong chiến tranh nên không có dư để đầu nhập qua kinh thương.

Phải biết đám giặc cướp tinh không nhiều vô cùng. Nếu không cẩn thận là có thể mất trắng với bọn chúng. Thực tế hắn có thể chế tạo đại lượng bất tử sinh vật nhưng hắn lại cũng muốn hấp thu năng lượng để tiến hóa vì thế hắn có chút không bỏ được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 666: Nơi Tụ Tập Của Những Kẻ Âm Hiểm-1

Suy nghĩ một lúc hắn vẫn quyết định bỏ con cá rô để bắt con cá voi. Nhìn nam tử mắt ưng hắn trầm giọng nói ra.

" Máu Lạnh việc này tôi sẽ giao cho anh. Anh cần nhân thủ bao nhiêu? "

Nam tử mắt ưng nói:

" Mới đầu chúng ta chỉ buôn bán trong tỉnh vực gần đây vì thế nhân thủ cũng không nhiều lắm. Trước mắt chỉ cần 300 triệu hộ vệ thánh cấp, 100 triệu hộ vệ thần cấp, 900 triệu hộ vệ hoàng kim cấp bậc. Còn về phần những người khác thuộc hạ sẽ tự tuyển trong đám tu sĩ nơi đây."

Xuân Đức nghe thế thì có hơi nhăn mày:

" Số lượng như vậy thôi sao? Chỉ bấy nhiêu đó nếu như gặp phải Thiên Quân Cảnh thì xem như đoàn diệt. Như vậy đi ta sẽ cấp cho anh thêm 1000 sinh hóa chiến sĩ cấp 7 cùng 1 vạn sinh hóa thích khách cấp 6. Việc còn lại thì anh tự lo."

[Hộ vệ thánh cấp = Tinh Quân Cảnh; Hộ vệ thần cấp = Hằng Quân Cảnh; Hộ vệ hoàng kim cấp = Bất Diệt Cảnh; Sinh hóa chiến sĩ cấp 7= tang thi cấp 7. Đây là tên gọi quân đội trong biên chế của Ác Ma Điện hiện nay.]

Nam tử mắt ưng mặt không biểu tình cúi đầu cung kính nói:

" Cảm ơn điện chủ."

Xuân Đức ra hiệu cho hấn ngồi xuống rồi nhìn qua Mai Anh nói:

" Sau khi kết thúc cuộc họp hôm nay cô đi thu gom máu tươi cho tôi. Mỗi thành viên bên trong Ác Ma Điện đều phải hiến máu, tùy vào từng người mà hiến ít hay nhiều. Mỗi người hiến máu thì cho bọn họ một ít tiền làm quà.

Quán triệt xuống phía dưới tên nào mà làm ăn bừa bãi thì tên đó xác định ngày mai làm phân bón cây đi. Ngoài máu ra thì còn có xương cốt, cũng bắt đầu thu mua với giá cao đối với loại xương quý hiếm. Còn loại bình thường thì tự định giá.

Mọi người còn ý kiến gì nữa không? Nếu không chúng ta tan họp."

Mọi người nhìn nhau một cái sau đó đồng thanh đáp:

" Không có."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Mọi người đi làm việc của mình đi. Ác Ma ở lại."

Sau đó mọi người đứng dậy cúi chào theo nghi thức rồi đi ra ngoài, bên trong này chỉ còn mình Xuân Đức cùng một nam tử cả người hắc khí vờn quanh.

" Chủ nhân có gì phân phó" ---nam tử lên tiếng, giọng nói của hấn lạnh lẽo cùng âm trầm vô cùng.

Xuân Đức hai mắt lóe lên sát khí nói:

" Chọn ra mười ngàn ám vệ tinh anh nhất, tối ngày hôm nay chúng ta đi tới Địa Uyên du lịch."

Ám Ma nghe vậy thì cười khặc khặc nói:

" Cuối cùng cũng có việc khiến thuộc hạ thích thú rồi. Không biết bao giờ có thể xuất phát thừa chủ nhân. "

Xuân Đức suy nghĩ một chút nói:

" Đúng 6 giờ tối chúng ta sẽ lên đường. Ngươi nhanh đi chuẩn bị."

" Vâng"-- Ám Ma ứng thanh một tiếng sau đó ngay lập tức rời đi.

Xuân Đức lúc này cũng quay vào bên trong không gian vong linh tiếp tục luyện tập cùng hoàn thiện " công kích tuyệt kỹ XD". Sau một thời gian dài khổ luyện thì XD công kích tuyệt kỹ của hắn đã nâng cao thêm một tầng.

Ngồi ở bên dưới gốc cây của mẫu thụ Xuân Đức thông qua hệ thống phụ trợ nhìn thành quả khổ luyện của mình thời gian gần đây.

Rất nhanh một cái mặt hình ánh sáng màu xanh hiện ra trước mặt của hắn. Chọn phần kỹ năng chủ động.

 Bảng kỹ năng chủ động (Hiện có 7)

+ Tên gọi: XD_ tuyệt kỹ công kích.

+ Cấp: 2 (43%)

+ Ưu điểm: Lực bộc phát cực mạnh có tác dụng hấp huyết hồi nguyên, nịch ma hồi pháp giúp chủ nhân có thể đánh tiêu hao cùng địch nhân.

Có thể liên tục sử dụng nhiều lần mà không hạn chế về thời gian.

+ Nhược điểm: Tiêu tốn thể lực vô cùng lớn, chỉ thích hợp cận chiến. Không phù hợp với chiến đấu tầm xa.

+ Miêu tả kỹ năng: Tung ra đòn đánh có lực bộc phát sát thương nâng cao 16 lần lấy đi một phần máu huyết cùng pháp nguyên của địch nhân. Đòn đánh có thể được tung ra liên tiếp.

+ Điều kiện thi triển: Tiêu tốn 5% thể lực, 1% máu huyết cực đại của bản thân, 1% pháp nguyên cực đại của bản thân, 1% tinh thần lực của bản thân.

Nhìn qua một lượt thông tin Xuân Đức vẫn cảm thấy đau cả răng, ngày trước hẳn tự hào là có sức bền (thể lực) vô đối thế mà bây giờ tuyệt kỹ hẳn sáng tạo ra lại bị hạn chế bởi thể lực. Với thể lực cực hạn hẳn cũng chỉ có thể tung ra 20 phát.

Bây giờ muốn dùng năng lực này thường xuyên thì chỉ có thể nâng cao cấp bậc năng lực, mà muốn nâng cao cấp bậc chỉ có thể chăm chỉ luyện tập mà ngộ ra thôi. Nói ra thì nghe có vẻ dễ nhưng mà thực tế đi vào làm thì nó khó khăn đủ bề.

Trong khi Xuân Đức đang phải chú tâm tu luyện thì bên ngoài cũng đang dậy sóng. Dưới mệnh lệnh của hắn cả đại lục phương bắc nhanh chóng vận động. Tất cả mọi tầng lớp nhân dân bên trong Ác Ma Điện đều bắt đầu đi tới những trung tâm để hiến máu.

Đại lượng xương cốt của những loại động vật, con người nhanh chóng được chất lên xe thông qua truyền tống trận đưa về tổng bộ.

Với việc tiền bạc sòng phẳng thì không có một người nào ý kiến cả. Còn việc có tên nào muốn kiếm chút đỉnh từ việc này không thì hẳn là không có.

Có một cái siêu cấp đại trận vừa có chức năng thủ hộ vừa có chức năng quan sát theo dõi từng người thì việc muốn đục nước béo cò là hoàn toàn không thể xảy ra, trừ khi tên kia chán sống rồi.

Thời gian chưa gì lại tới 5 giờ chiều.

Lúc này đây tại một quảng trường rộng lớn nằm sát tại bờ sông Xuyên. Nơi này đang đứng một vạn ám vệ tinh anh, mỗi ám vệ tinh anh đều có tu vi Thiên Quân Cảnh hậu kì trở lên, bọn họ trên thực tế đều là Hộ Vệ Ác Ma có thể kế thừa sức mạnh từ Xuân Đức.

Mỗi thành viên ám vệ tinh anh đều được trang bị đồng bộ cùng một kiểu, tất cả đều khoác trên mình điệu tinh trang bị cấp 2 tinh chế. Có thể sánh ngang với bán phẩm thần khí.

Nhìn một vạn người sát khí lẫm thiên thì Xuân Đức thỏa mãn gật đầu nói:

" Rất tốt. Không phí công ta tài bồi mọi người. Hôm nay ta sẽ dẫn đầu mọi người đi làm một nhiệm vụ quan trọng. Chắc hẳn Ác Ma cũng đã nói cho mọi người biết chi tiết nhiệm vụ lần này rồi. Bây giờ ai có thắc mắc gì nữa không, nếu có thì nói ra đi, ta sẽ giải đáp. "

" Không có." --- Mọi người đồng thanh đáp lớn.

Xuân Đức nở một nụ cười thân thiện sau đó nói:

" Đã vậy thì tất cả mọi người theo ta đi nào."

Nói xong Xuân Đức dẫn đầu đi vào bên trong một cái dịch chuyển trận pháp cỡ lớn gần đó. Những người khác cũng lần lượt từng đội ngũ bước vào bên trong.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 667: Thu Phục Địa Uyên

Địa Uyên là một bộ phận của lục địa phương bắc, nằm giáp ranh với ngã ba tử thần, nơi đó có vô số độc trùng nguy hiểm cùng các loại quý vật lợi hại. Nơi đây được thống trị bởi ảnh tộc. Tộc quần này không có thân thể bọn họ chỉ là một đoàn khí đen. Ảnh tộc có thiên phú đoạt xác, năng lực đoạt xác cũng liên quan đến tu vi của bọn nó.

Lúc trưởng thành ảnh tộc sẽ lựa chọn một thân xác lý tưởng, sau khi chiếm đoạt thân xác thì bọn nó có thể nắm giữ được thần thông của vật chủ. Ảnh tộc cả đời chỉ có thể đoạt xác một lần vì thế mỗi thành viên của ảnh tộc đều lựa chọn rất kỹ mục tiêu trước khi chiếm đoạt thân xác.

Sau khi truyền tống một lần Xuân Đức cùng thành viên tinh anh đã đi tới nơi trước cửa vào của Địa Uyên 1 ngàn dặm.

Từ ngày hôm qua sau khi phát hiện đám ảnh tộc muốn làm loạn thì dưới chỉ thị của Xuân Đức nơi đây đã bày ra thiên la địa võng phong bế toàn bộ cửa vào Địa Uyên.

Trước đây Xuân Đức không có tiêu diệt đám này vì còn bận nhiều việc, với thấy mấy tên này cũng biết sống thu liễm nên hẳn cũng lười đi tới nơi đây chiếm lấy mảnh đất bé tí chẳng có tài nguyên gì ngoại trừ độc trùng cùng quý vật này.

" Theo ta đi vào trong " --- Xuân Đức hét lớn một tiếng sau đó bước vào bên trong Địa Uyên.

Vừa vào bên trong Xuân Đức đã thấy một cánh đồng đất chết, khắp nơi chỉ là sương mù màu đen. Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức hạ lệnh:

" Triển khai đội hình, tàn sát bất cứ thứ gì cản đường."

Dưới mệnh lệnh của Xuân Đức, một vạn người chia làm 100 tiểu đội, mỗi tiểu đội 100 người. Tất cả mọi người nâng cao súng năng lượng lần lượt tiến vào bên trong sương mù màu xám. Có được diệu tinh chiến giáp âm vụ kia không ảnh hưởng gì tới mọi người.

Vừa đi vào sâu bên trong âm vụ mọi người liền thấy không ít quý vật đang lao tới đây.

" Bắn."

Xoẹt...xoẹt...xoẹt

Ngay lập tức từng luồng ánh sáng trắng xuyên phá âm vụ bắn thẳng lên người đám quý vật, trong chớp mắt tất cả quý vật đều bốc hơi, trước khi chết bọn nó còn phát ra mấy tiếng kêu thê lương.

" Tiếp tục tiến về phía trước."

.....

Sau khi tiêu diệt mấy chục đợt âm quý thì quân đội mà Xuân Đức mang theo đã vượt qua khu vực có sương mù màu xám. Lúc này đây Xuân Đức đang đối mặt với khu vực loạn thạch(đá khắp nơi).

Gào... gào..

Vừa tiến đến nơi đây thì một tiếng rống vang vọng khắp cả khắp cả một vùng trời Địa Uyên vang lên. Ngay sau đó từ bên dưới các hang tối om om

không thấy đáy mò ra từng con quái vật to lớn, hình thể nhìn gần giống thằn lằn, cả người bọn nó được bao quanh bởi từng vụ khí màu xanh.

Vừa thấy đám quái vật này đi ra thì đón tiếp bọn nó là dày đặc đạn năng lượng.

Vô số tia sáng bắn lên người đám quái vật, từng cái lỗ máu hiện ra, từng dòng dịch thể màu xanh từ bên trong đám quái vật chảy xuống đất, khi những thứ chất lỏng màu xanh kia vừa rơi bên trên mặt đất thì nó liền ăn mòn mặt đất thành một cái lỗ to, bốc lên khói trắng nghi ngút.

Dưới hỏa lực mạnh mẽ không một con quái vật nào có thể chạy ra khỏi hang ổ cách xa 20 mét, nhiều nhất 18 mét đều phải nằm gục xuống. Trước khi bọn nó chết thì phát ra những tiếng kêu rên như em bé vậy, nghe vào trong tai cảm thấy hơi khó chịu.

Không qua mấy phút, đám quái vật kia học thông minh, bọn nó không có tiếp tục bò ra ngoài nữa mà rút lui vào lại trong hang. Thấy cảnh này thì Xuân Đức cười lạnh ra lệnh.

" Mở ra cấp độ 1 của súng NL1-AMD, tiếp tục bắn cho ta."

Nhận được mệnh lệnh của Xuân Đức một vạn ám vệ đồng loạt mở ra cấp độ 1 của súng NL1-AMD bắn vào đám quái vật đang muốn rút lui vào sâu bên trong.

Từng tia sáng năng lượng to như cánh tay người lớn xuyên thẳng qua mặt đất, mặt đất đá cứng rắn bị bắn thành cái sàng, cùng lúc đó từng tiếng kêu thê lương trước lúc chết đi của đám quái vật vang lên.

Nhưng đang lúc này mặt đất rung động mãnh liệt, cả mặt đất như nổ tung một con cự hình quái vật dài 12 km, bò lên khỏi mặt đất, trên người nó bị đạn của súng NL1-AMD khoan thành cái sàng.

Có điều sức sống con này cũng thuộc dạng không phải vừa, người thì vết thương chi chít nhưng mà nó cứ xem như không có việc gì mà điên cuồng lao về phía này.

Xuân Đức thấy thế thì quát:

" Tránh ra, con này để ta xử lý,"

Ngay lập tức những thành viên ám vệ đang bao vây con quái vật tách ra một đường cho Xuân Đức, Xuân Đức lúc này từ phía sau đội ngũ như ánh sáng vọt lên phía trước, nhằm thẳng đầu con quái vật mà đánh.

Bàn tay biến hóa thành mộng mị ma trảo lóe lên khí tức ma quái. Con quái vật kia cảm nhận thấy nguy hiểm theo bản năng há mồm phun ra khói độc. Xuân Đức mở ra phòng ngự của hấp huyết đại lung sau đó xuyên thẳng qua khói độc đánh thẳng lên đầu con quái vật.

Đùng

Một tiếng vang như sấm nổ, cả cái đầu con quái vật bị đánh sâu vào trong loạn thạch tạo thành một cái hố to đùng, cả cái đầu của nó bị đánh nát như cám. Phần thân thể phía sau quẫy loạn mấy cái cũng ngừng lại.

Một hít ra đi. Con quái vật kia không lời trăng trối. Móc lấy tinh thạch cùng nội đan của con quái vật Xuân Đức liền ra lệnh.

" Đội số 1,2,3 xuống phía dưới tàn sát tất cả đám quái vật còn lại. Đội 4,5 ở lại yểm hộ. Những người khác theo ta."

" Rõ" --- Mọi người đồng thanh đáp.

Trong lúc đội ngũ của Xuân Đức đang diệt sát quái vật thì ở cách đó không xa đang có mấy con chuột vẫn quan sát bọn họ từ đầu tới giờ, ánh

mắt của mấy con chuột này hiện lên thần thái phức tạp vô cùng.

Đợi khi Xuân Đức vừa giết chết xong một con quái vật giống thần lằn kia xong thì mấy con chuột này cũng nhanh chóng chui xuống đất chuồn đi mất. Tốc độ của bọn chúng rất nhanh, không qua bao lâu đã vượt qua khu loạn thạch rộng lớn. Đi tới một cánh rừng xanh bạt ngàn.

Bên trong cánh rừng xanh kia mấy con chuột nhanh chóng biến đổi hình thái, biến thành mấy tên nam tử tuấn mỹ. Bọn họ lấy ra mỗi người một tấm phù sau đó nuốt vào. Ngay lập tức quanh thân bọn họ được bao phủ bởi ánh sáng màu trắng huyền bí.

Qua 3 giây ánh sáng biến mất nhưng mấy người kia cũng biến mất theo. Nơi đây giống như chưa từng có người xuất hiện qua.

Cùng lúc ba người kia vừa biến mất thì tại một thành lớn bên trong một không gian phù hiện xuất hiện từng đoạt quang mang màu xanh. Không qua bao lâu quang mang màu xanh tắt hẳn mấy người vừa biến mất trước kia hiện ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 668: Tàn Dư Đám Phản Loạn

668

Ngay sau đó mấy người này ấn một cơ quan bên góc tường, ngay lập tức một thông đạo đen ngòm không một tia ánh sáng, nhìn có phần rợn người đi xuyên xuống phía bên dưới mở ra, mấy người không có do dự mà lập tức đi xuống.

Đi tới cuối thông đạo đứng trước một căn phòng đá, người tuấn nam đi phía trước nhất lên tiếng:

" Tộc trưởng có đại sự phát sinh, Tam Mao mong được gặp tộc trưởng."

Cùng lúc đó ở bên trong vang ra âm thanh khàn khàn:

" Đi vào."

Cửa đá mở ra, mấy người này lập tức đi vào bên trong, bọn họ đồng thời quỳ xuống trước mặt một ông lão xấu xí. Bên trong căn phòng này còn có thêm hai người khác, một nam tử trung niên có khuôn mặt âm hiểm, một mỹ nữ có đôi mắt sáng ngời.

Nhìn thấy hai người lạ ở trong phòng, mấy người đang quỳ bên dưới do dự không biết có nên nói hay không. Nhìn thấy biểu hiện do dự của bọn họ ông lão kia lên tiếng:

" Thanh đạo hữu cùng Mộng đạo hữu cũng không phải người ngoài, có việc gì cứ việc nói ra."

Nghe vậy thanh niên quỳ trước nhất không do dự nữa mà nói:

" Vâng tộc trưởng, việc là thế này....."

Tên này bắt đầu mồm năm miệng mười kể hết những việc gì mà mình nhìn thấy, hẳn còn không quên thêm mắm thêm muối vào câu chuyện của mình cho thêm phần hấp dẫn, nghe tên này kể lại chuyện xảy ra, ông lão cùng hai người khác sắc mặt kịch biến.

" Nhân tộc, chẳng lẽ là đám đáng sợ kia. Tam Mao người thấy những người kia là tu vi gì? " --- Ông lão lên tiếng hỏi dồn.

Thiếu niên tên Tam Mao kia run giọng nói:

" Ta cũng không biết, bọn họ không có trực tiếp ra tay mà cầm một loại binh khí rất kì quái có thể phóng ra ánh sáng màu trắng, một đàn Câu Linh Quỷ mấy chục vạn con bị trong mấy phút tiêu diệt toàn bộ. Một con Câu Linh Quỷ vương thì bị một thiếu niên một quần đập chết."

Ông lão cùng hai người khác nghe thế cũng phải hít vào khí lạnh liên tục. Không nói tới đám Câu Linh Quỷ khó chơi, riêng con Câu Linh Quỷ vương cũng có đẳng cấp Thần Quân Cảnh trung kì, vậy mà chỉ bị đập một cái liền chết. Kẻ kia là cỡ nào khủng bố.

Lúc này đây cô gái xinh đẹp lên tiếng:

" Ta cũng vừa nhận được tin tức, gián điệp của mấy bộ lạc chúng ta cử đi ngày hôm qua đồng loạt mệnh hồn bị đập tắt. Không ngờ hôm nay bọn chúng lại có hành động chứng tỏ chuyện kia đã lộ. Vương đạo hữu cùng Thanh đạo hữu hai người nói xem bây giờ phải làm sao?"

Ông lão vẫy tay cho mấy người Tam Mao lui ra sau đó đóng lại cửa phòng, lúc này đây hắn mới nói:

" Hừ. Chỉ có hơn vạn người mà muốn tiêu diệt ảnh tộc chúng ta sao, mơ tưởng, đời ta liên lạc với đám tàn dư của tu la tộc, Tử Tiểu Tông cùng Phong Linh Tông. Biết được việc này mấy tên kia cũng sẽ không ngồi yên chờ chết."

Nam tử âm hiểm hỏi:

" Vậy chúng ta làm sao? Nên rút cả tộc vào trong bí địa hay là sống mái với đám người kia. Là đánh vẫn là rút ta đều sẽ nghe Vương huynh."

Ông lão suy tư một lúc sau đó nói:

" Cần phải đánh nhưng mà không phải là quyết sống mái với nhau. Chúng ta chỉ đánh thăm dò nếu như địch nhân quá mạnh chúng ta sẽ rút lui vào trong bí địa, nơi kia có thủ hộ của thánh linh chúng ta sẽ được an toàn. Nhưng nếu như địch nhân yếu nhược chúng ta cũng không ngại cho những kẻ kia một bài học. Có điều việc này nên để cho đám nhân tộc tự chó cắn chó đi thôi."

Hai người còn lại nhìn nhau một cái rồi đều nở một nụ cười âm độc.

Tiếp sau đó Ông lão dùng một cái đầu lâu của nhân loại lắc mạnh một cái. Ngay sau đó cái đầu lâu sáng lên, hai hốc mắt trống rỗng bỗng nhiên phóng ra lục quang. Tiếp theo đó mấy đạo âm thanh cùng lúc vào lên:

" Vương lão ma có chuyện gì. "

" Có chuyện gì? "

" Làm sao Vương lão quái."

Ba âm thanh đều có phần khàn khàn, nghe giống tiếng của mấy lão nhân. Lúc này đây Ông lão họ Vương trầm giọng nói ra.

" Ba vị tới bốn tộc một chuyến, ta có chuyện quan trọng cần bàn với ba vị, việc này có liên quan tới tồn vong của chúng ta."

Nói xong thì ông lão họ Vương liền ngưng truyền năng lượng vào bên trong cái đầu lâu, cái đầu lâu kia nhanh chóng ảm đạm đi. Ông lão nhìn qua hai người còn lại cười lên một cái đầy dụ dị.

Một giờ sau...

Bên trong căn phòng bí ẩn trước kia lại đã xuất hiện thêm ba người nữa, ba người này đều là nam tử độ tuổi trung niên cả.

Bọn họ đang lắng nghe ông lão họ Vương kia giảng thuật sự tình, càng nghe thì sắc mặt ba người càng khó xem. Tới khi cuối thì sắc mặt cả ba người đều âm trầm chảy ra nước.

Một tên tu la tộc ánh mắt đỏ như máu nhìn mọi người nơi đây hỏi:

" Mọi người ở đây không biết là đã có ai có đối sách gì chưa? "

Nghe tên tu la tộc này hỏi như vậy, ông lão họ Vương ngay lập tức chớp thời cơ nói ra kế sách đã thương thảo từ trước.

Sau khi nói xong thì ông lão cùng hai người khác của ảnh tộc mỉm cười nhìn ba người còn lại. Hai nam tử của nhân tộc cùng một nam tử của tu la tộc nhìn nhau, bọn họ đều nghe ra dụng ý của ông lão họ vương.

Nhưng điều kiện đưa ra quả thực cũng rất mê người, chỉ cần bọn họ xuất lực thăm dò nếu có thất bại thì phần còn lại của thế lực bọn họ cũng có thể tiến vào bên trong bí cảnh của ảnh tộc mà lẩn trốn đám dã man ngoài kia.

Sau một lúc thương thảo ba người kia biết là bản thân bị lợi dụng nhưng vẫn phải đồng ý. Một nam tử nhân tộc có mái tóc ngắn nói:

" Chúng ta đồng ý. Ba thế lực chúng ta tình nguyện xuất lực để thử nông sâu của đám ác ma kia. Nhưng mà nói miệng không bằng chứng có phải hay không chúng ta nên ký kết một cái khế ước cho tin tưởng lẫn nhau.."

Ông lão họ vương cười lên ha hả nói:

" Đó là đương nhiên. Trường Sinh đạo hữu không nói thì ta cũng đã chuẩn bị rồi đây. Các vị nhìn xem thế nào, nếu không vấn đề thì hãy ký vào đây."

Ông lão lấy ra một tấm khế ước cũ nát, có điều khi mấy người ở đây nhìn thấy thì ánh mắt không khỏi ngưng lại.

Nam tử có tên gọi Trường Sinh kia nhận lấy tờ khế ước, đọc qua đọc lại không biết bao nhiêu lần thấy không có vấn đề liền nhìn hai người ở bên cạnh gật đầu một cái.

Hai người kia cũng gật đầu đáp lại, sau đó ba người cùng nhỏ một giọt máu lên khế ước. Ngay sau đó cả cái khế ước bùng cháy hóa thành 6 đạo ánh sáng màu đen chui vào bên trong đầu của 6 người đang ngồi ở đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 669: Tử Tiêu Tông

Với một vạn ám vệ tinh anh Xuân Đức có thể dễ dàng diệt sát bất cứ địch nhân hay dọn dẹp sạch sẽ bất cứ chướng ngại vật nào nhưng lại khó khăn trong việc kiểm soát địa bàn. Nhận thấy chỉ với hơn một vạn Thần Quân Cảnh thì không tài nào kiểm soát nổi cả cái địa uyên rộng lớn Xuân Đức ngay lập tức điều động thêm quân đoàn tang thi c1 c2 vào làm ánh mắt cho mình.

Những tang thi này sẽ chiếm đóng ở các nơi mà Xuân Đức đã dọn dẹp sạch sẽ, nếu có bị ảnh tộc cướp đoạt thân thể thì cũng không đáng sợ. Cái đáng sợ nhất của ảnh tộc chỉ là thần thông đoạt xá mà thôi.

Sau khi vượt qua khu vực loạn thạch thì Xuân Đức liền nhìn thấy một cánh rừng rậm bạt ngàn, cây cối xanh um tùm, đủ loại tiếng kêu từ trong rừng vọng ra.

" Đúng là không vào trong không biết, không ngờ địa uyên phía bên trong lại là một mảnh sinh cơ bồng bồng." --- Xuân Đức thấy cảnh này thì có phần cảm khái.

Ngay lúc này từ phía sau có tiếng bước chân, tiểu đội 1 mang theo 8 người có nam có nữ, quần áo lam lũ, dẫn tới đến trước mặt Xuân Đức. Tên đội trưởng tiểu đội 1 bước lại gần cung kính nói:

" Chúa tể, bọn thuộc hạ tìm thấy mấy kẻ này bên trong hang động của đám quái vật kia. Một người trong bọn họ nói có tin tức quan trọng muốn bẩm báo."

Xuân Đức ánh mắt không chứa chút tình cảm nào nhìn qua tên đội trưởng hỏi:

" Chỉ một người, vậy anh mang những kẻ khác tới đây làm gì? "

Tên đội trưởng nghe vậy thì run lên, hấn hơi cà lăm nói:

" Thuộc hạ..."

Hấn đang định nói gì thì Xuân Đức ngăn lại, Xuân Đức nhìn hấn lạnh giọng nói:

" Chỉ một lần. Lần sau anh nên biết làm gì rồi."

Tên đội trưởng cúi đầu đáp:

" Thuộc hạ hiểu rõ."

Nói xong hấn liền lui xuống phía dưới. Lúc này đây Xuân Đức ánh mắt lạnh lùng nhìn 8 người đang quỳ trước mặt.

" Là kẻ nào trong các người muốn nói chuyện với ta."

Nghe Xuân Đức hỏi, lúc này đây từ trong 8 người đi ra một thanh niên gầy hờ, mắt lại hí hí. Hấn nở một nụ cười nịnh nọt quỳ trước mặt Xuân Đức nói:

" Thưa đại nhân, ngài là đại anh hùng, đại hào kiệt, võ công cái thế, trên đời mình ngài duy ngã độc tôn, là tiểu nhân có việc muốn bẩm báo ạ."

Xuân Đức lộn tay một cái, một khẩu súng NL1-AMD xuất hiện trên tay hắn, nòng súng dí thẳng đầu tên nam tử đang quỳ bên dưới, Xuân Đức nhàn nhạt nói:

" Người còn nói thêm một câu khiến ta chướng tai thì sau này cũng không cần mở miệng nữa."

Tên nam tử kia cảm nhận được sát ý trên người Xuân Đức lập tức run lên cầm cập nói:

" Đại nhân ta biết nơi những tàn dư của Tử Tiêu Tông, Tu La Tộc cùng với vương tộc Phong đô quốc ở nơi nào. Chỉ cần... "

Chú

Tên nam tử kia còn chưa nói xong thì đầu hắn đã bị đục ra một cái lỗ lớn, vô lực ngã về phía trước, đè lên chân Xuân Đức. Xuân Đức tiện chân đá cái xác ra một bên nhìn những kẻ còn lại hỏi:

" Trong số các người còn có người nào muốn nói gì nữa không? "

Bảy người khác thấy một màn như vậy thì lập tức sợ hãi, ôm nhau thành một đoàn khóc thút thít. Xuân Đức vừa rồi cũng đã xem qua trí nhớ của tên kia nên cũng có biết được một ít, hắn nhìn về một cô gái cả người bần thiếu, mái tóc như tổ quạ ra lệnh cho đám ám vệ.

" Bắt cô ta lại. Mang đi tẩy lại cho cô ta, nhớ sạch sẽ một chút không qua bao lâu có ta có thể thấy người thân."

Ngay lập tức có hai tên ám vệ đi lên lôi cô gái kia đi. Cô gái bị lôi xuống thì trở nên kinh hoàng, khu tay múa chân loạn cả lên, còn 6 người khác thì không có đoái hoài gì tới nàng ta.

Chíu chíu..chíu chíu..

Sáu đạo năng lượng bắn xuyên qua đầu mấy người còn lại, mấy cái xác vô lực ngã trên mặt đất.

" Tất cả lên chiến xa giáp quý tiến về phía trước."

Xuân Đức hạ lệnh tiếp tục lên đường, ngay lập tức từng đơn vị 1000 người lấy ra một chiếc chiến xa giáp quý.

[Chiến xa giáp quý: Trang bị chiến tranh hạng nặng có khả năng cơ động cao, vừa có thể bay vừa có thể đi trên mặt đất vượt địa hình các kiểu, trang bị pháp năng lượng hạng nặng. Để điều khiển một chiếc Chiến Xa Giáp Quý cần ít nhất 800 người, nếu có 1000 người là đủ tiêu chuẩn.]

Ngay lập tức mười con quái vật bọc giáp(giáp bên ngoài là sự kết hợp từ diêu tinh cấp ba cùng tinh thạch xanh) xuất hiện. Tất cả mọi người phân chia nhau tiến vào trong từng chiếc chiến xa giáp quý.

Sau khi hoàn tất thì mười chiếc chiến xa giáp quý đồng loạt khởi động sau đó bay về phía cánh rừng phía trước.

Bên trong chiến xa giáp quý Âm Ma vừa quan sát xung quanh vừa hỏi:

" Chủ nhân làm sao vẫn chưa thấy một tên ảnh tộc nào, chẳng lẽ bọn hắn đều trốn cả rồi."

Xuân Đức ngồi một bên đang hút thuốc nghe vậy thì nói:

" Cứ tiến về phía trước đi, sắp tới rồi đó mà. Không ngờ lần này chỉ đi tiêu diệt đám ảnh tộc thôi ai dè lại gặp luôn đám tàn dư của mấy cái thế lực trước kia. Đã vậy tiện thể giải quyết luôn,một một lần nhẹ nhõm cả đời."

Âm Ma nghe vậy thì hưng phấn liếm mép:

" Đúng là đáng mong chờ. Khắc khắc."

[Âm Ma là một trong 5 đại chiến tướng của Ác Ma Điện, có tu vi khá cao nữ bước tinh tinh vương cảnh, tên này bản tính khát máu, tính cách khá quái đản và bất trị. Là thuộc hạ trung thành của Xuân Đức, ngoại trừ mệnh lệnh của Xuân Đức thì hắn không nghe theo bất kì người nào. Các bạn không nên nhầm lẫn giữa Âm Ma cùng Bóng Ảnh nhé hai người này hoàn toàn khác nhau.]

Tranh thủ thời gian này Xuân Đức đi xem hồn sủng, một trong tam đại sủng vật A Manh, hắn muốn xem tên kia bây giờ như thế nào. Dùng thần niệm thông qua phòng ngự bảo vật Hoa Sen Máu quan sát ngay lập tức Xuân Đức liền thấy được hồn sủng của mình bây giờ đã biến thành dạng gì.

Không xem thì thôi, vừa xem tí nữa dọa cho Xuân Đức nhảy dựng lên. Bên trong Huyết Liên Trần Hồn lúc này đây đã không còn cái hồn phách nào khác ngoài trừ một mình A Manh. A Manh bây giờ đã ngưng thực vô cùng, có điều nó cũng không có lớn hơn bao nhiêu cả.

Nó lúc này một mình một cõi nằm yên bất động mà ngủ. Cả người bốc lên một ngọn lửa màu xanh lam yêu dị, từ bên trong ngọn lửa kia Xuân Đức có thể nghe được vô số âm thanh kêu la thê lương, cứ như hàng triệu kẻ cùng kêu khóc vậy.

Xuân Đức ngay lập tức nhờ sự giúp đỡ của trí năng phụ trợ xem xét tình trạng của A Manh bây giờ.

Không qua mấy phút một đồng dữ liệu mô phỏng của A Manh đã xuất hiện bên trong đầu của Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 670: Hỗn Động Ma Thai

" Phân tích hoàn tất. Sơ lược đặc tính, năng lực của súng vật."

Tên gọi: A Manh.

Chủ nhân: Trương Xuân Đức.

Chủng tộc: Hồn tộc.

Đẳng cấp: 3 (Còn 67% nữa để lên cấp bậc tiếp theo.)

Tử vi: Nguyệt diệu.

Tư chất: Ưu việt.

Năng lực công kích: Mạnh.

Năng lực phòng ngự: Siêu mạnh(kháng toàn bộ công kích vật lý, chịu ảnh hưởng 61% công kích đến từ phi vật lý.)

Năng lực né tránh: Hoàn hảo.

Năng lực suy yếu: Trong đòn đánh thường có thể khiến cho địch nhân suy yếu 10%, tự thân kháng suy yếu tăng cường thêm 5%.

Năng lực mê hoặc: Trong đòn đánh thường có thể khiến cho địch nhân ảo mộng 30%, tự thân kháng mê hoặc tăng cường thêm 75%.

Năng lực định thân: Trong đòn đánh thường có thể khiến cho địch nhân không thể di chuyển 1 giây tỉ lệ 50%, tự thân kháng định thân tăng cường thêm 1%.

Năng lực phá giáp: Trong đòn đánh thường có thể khiến cho địch nhân giảm phòng ngự 20%.

Có kỹ năng đặc biệt:

+ Hồn súng thông linh: Hợp thể với chủ nhân gia tăng thêm lực tấn công.

+ Hồn súng ngự bảo: Hợp thể với chủ nhân gia tăng thêm lực phòng ngự.

Độ no: Hồn súng đang trong tình trạng no.

Đánh giá: Có tiềm lực phát triển cần được bồi dưỡng.

Nhìn thấy hàng đánh giá cuối cùng mà Xuân Đức cảm thấy đau cả răng. Hắn cũng biết cái thứ này là đáng giá tài bồi nhưng mà muốn bồi dưỡng được nó cũng muốn táng gia bại sản chứ chẳng chơi.

Phải biết trước kia hắn biến gần như là toàn bộ tu sĩ ở đại lục phương bắc này thành tang thi, thu về hết hồn phách của bọn họ. Số lượng có thể nói là nhiều như biển vậy mà thứ phá của này không qua mấy ngày liền ăn sạch không còn một mẩu.

Muốn nuôi được con này chắc hắn cần đi phát động chiến tranh cả trung thiên quá. Với lại hắn cũng cần sinh hồn cùng sinh mệnh tinh hoa của tu sĩ để tu luyện nếu bây giờ nuôi thêm con này nữa thì có chút chịu không nổi.

Xuân Đức lâm vào trầm tư, không biết là có nên hay không nuôi thú này hay bản thân bây giờ liền ăn nó. Suy nghĩ một lúc Xuân Đức vẫn là để nuôi nó.

Dù sao hấn hấp thu đủ năng lượng thì cũng không có tiến hóa ngay được mà cần có xác của mẹ của con rồng con bì bì. Mà đợi tới lúc đi tìm được tới rồng con bì bì cũng không biết là khi nào nữa. Suy nghĩ một chút Xuân Đức liền cảm thấy đau bi, việc thì quá nhiều mà thời gian thì không có. Trong khi hấn lại chẳng muốn đi làm. Định mệnh cái cuộc đời này.

Ngay lúc này bên tai hấn vang lên âm thanh hung phấn của Âm Ma:

" Chủ nhân, đã thấy một thành trì phía trước là trực tiếp hủy diệt hay là chiêu hàng trước? "

Xuân Đức lúc này rút thần niệm ra khỏi huyết liên trần hồn, hấn bình thần nói:

" Trước tiên cứ chiêu hàng cái đi. Dù sao nô lệ lao động chúng ta không bao giờ đủ. "

" Vâng. Chủ nhân. "--- Âm Ma nói.

Dưới chỉ thị của Âm MA, mười chiếc chiến xa giáp quỷ tạo thành một hàng lơ lửng giữa trời cao, tất cả nòng pháo đều được nhắm về phía bên dưới thành trì. Cùng lúc đó một âm thanh khàn đặc mang theo lệ khí âm sâm vang lên. Tuy âm thanh không lớn nhưng lại có thể xuyên qua hộ thành trận pháp vang lên bên tai từng người.

" Muốn sống thì đầu hàng vô điều kiện. Trong 3 phút các ngươi không triệt đi hộ thành trận thì ta sẽ xem đó là câu trả lời không đồng ý của các ngươi."

Bên trong thành trì.

Lúc này đây ở bên trong thành trì cũng không còn thấy mấy bóng người, tất cả chỉ lại là những kiến trúc hiu quạnh. Ở bên trên một đài cao có ba người đang dùng ánh mắt thù hận nhìn những chiếc chiến xa giáp quỹ bên trên không trung.

Một người nam trung niên chột một mắt hỏi một người diện mạo có phần thư sinh:

" Trường Sinh huynh sao không để mấy tên kia tiến vào, một khi tiến vào thì bọn hắn chỉ có đi mà không có về."

Nam tử mặt thư sinh âm trầm nói:

" Ta còn đang đợi xem bọn chúng có thêm người tiếp viện nữa không, đợi một chút để mấy tên kia mất cảnh giác thì kế hoạch chúng ta mới dễ thực hiện. Người bên ta đã bố trí thế nào rồi."

" Trường Sinh yên tâm, tất cả đều đã đầu vào đấy, chỉ cần cho việc hiển tế xong thì...."

Rầm rầm... rầm rầm.

Hắn còn chưa nói xong thì từ các chiến xa bên trên bầu trời liên tục phóng ra từng chùm ánh sáng bắn lên hộ thành đại trận, va chạm phát ra từng tiếng nổ rung trời.

Nam tử mặt thư sinh thấy vậy thì sắc mặt xanh lét, hắn căm tức nói:

" Không phải mấy tên kia bao ba phút sao, làm sao mới chưa tới 1 phút đã động thủ rồi."

" Đám không giữ chữ tín này. " --- Một người khác bên cạnh cũng chửi lớn.

Một người khác thì lo lắng nói:

" Làm sao đây Trường Sinh huynh chỉ bằng lúc này sử dụng thứ kia."

Nam tử mặt thư sinh trong mắt lóe ra tia hung ác, hấn cắn răng nói:

" Thả ra thứ kia. Hừ. Đám đáng chết nếu bọn chúng tới muộn thêm một thời gian nữa thì ta đã có thể đại công cáo thành rồi, tuy không thể hoàn toàn khống chế nhưng ít ra thứ kia sẽ không tấn công chúng ta. Đáng chết, đáng chết."

Cùng lúc đó nam tử lấy ra một viên đá hình thoi màu đỏ sáng lập lòe, bên trong có phong ấn một đoàn khí màu đen. Hấn hung hăng bóp nát viên đá.

Rắc.

Cả viên đá kia biến thành bột cám, cùng lúc đó một đoàn hung lệ chi khí thoát đi ra bay về phía một nơi bên trong thành trì.

Thấy đoàn hắc khí kia bay đi nam tử mặt thư sinh nói:

" Đi."

Nhưng lúc này một nam tử bên cạnh có chút do dự hỏi:

" Vậy những người khác thì sao? Chúng ta không mang theo bọn họ đi sao? "

Nam tử tên Trường Sinh lãnh khốc nói:

" Chúng ta nuôi sống bọn họ bấy lâu nay, bây giờ cũng là thời điểm những người đó trả lại ân tình cho chúng ta. Dự Ngôn lão đệ không cần để ý tới những người đó chúng ta nhanh rời đi. Với thứ kia là của thời kì thượng cổ một khi thoát ra thì..."

Dự Ngôn nam tử nghe vậy thì cũng biết là hết cách rồi, hắn gạt đầu một cái sau đó cùng hai người khác lấy ra một tấm phi thiên độn phù nuốt vào. Ba luồng ánh sáng lóe lên sau đó ba người liền biến mất không còn tăm hơi.

Ngay lúc ba người rời đi, thì từ một tế đàn bên trong phủ thành chủ một cột năng lượng bóng tối phóng lên cao chín tầng trời.

hê hê... hê hê... hê hê... ă ă.

Cùng với đó là một âm thanh như tiếng trẻ con vang vọng khắp một phương thiên địa. Nếu như Xuân Đức đang ở gần đây thì hắn sẽ thấy một đứa bé mất đi nhiều bộ phận trên cơ thể, nó chỉ có hai tay cùng một chân, không có mắt mũi gì hết, mà chỉ có một cái miệng, trên đầu nó chỉ mọc ra vài sợi tóc.

Xung quanh cơ thể được bao trùm dày đặc bởi các sợi tơ đen. Lúc này đây nó đang lừa những kẻ còn sống sót ở gần đó để ăn thịt. Đừng nhìn cái miệng nó bé tí nhưng lúc nó há lớn ra có thể dễ dàng cắn đứt đôi một người sống, nó nhai tươi con mồi rồi nuốt xuống.

Tràng cảnh thập phần máu tanh cùng phần khích.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 671: Hỗn Động Ma Thai

Trong vòng chưa tới 20 cái hô hấp gần mấy ngàn người nơi đây đều bị Hỗn Động Ma Thai nuốt sạch, nó nhanh chóng lớn lên một vòng, lúc này đây trên cái khuôn mặt kinh dị kia vặn vẹo vô cùng, sau đó nó kêu lên một tiếng thê lương.

Á hé hé...á đau.

Ngay sau đó trên khuôn mặt kia mọc ra bốn con mắt màu tím hẹp dài nhìn rất giống côn trùng. Nó thò cái lưỡi giống lưỡi rắn của nó ra liếm những giọt máu cùng thịt vụn đang vương trên mặt cùng bên mép.

Sau đó ánh mắt nó nhìn về phía đám người Xuân Đức, nó đánh hơi thấy mùi con mồi ở nơi đó. Nó thè lưỡi liếm mép một cái sau đó dùng tốc độ siêu việt ánh sáng bắn thẳng tới con mồi trên cao.

Nó như một viên đạn còn hộ thành đại trận giống như một tờ giấy, hộ thành đại trận không thể cản nó được một giây liền bị nó phá tan mà đi qua.

Có điều nó vừa xuyên qua hộ thành đại trận thì

chúu chúu.... chúu chúu...

Từng chùm ánh sáng liên tiếp bắn thẳng lên người hỗn động ma thai phát ra tiếng xèo xèo, khiến nó phải lui về phía sau.

Bị đau hỗn động ma thai kêu lên the thé.

" Đau đau.. đau quá... muốn ăn..."

Ngay lúc này lại có liên tiếp chùm sáng đánh lên người hồn độn ma thai, khiến cho sợi hồn độn ma khí bên ngoài của nó mỏng đi một ít.

Lại bị đau, hồn độn ma thai tuy thức tỉnh không được lâu nhưng cũng đã biết tức giận, nó hét lên thê lương.

" Đau... rất đau.. tức giận."

Cùng với đó cả bốn con mắt màu tím giống côn trùng từ từ sáng lên. Tốc độ của nó bỗng nhiên tăng lên mấy phần tất cả đạn năng lượng đều bị nó dễ dàng né tránh. Từng chùm ánh sáng bắn vào khoảng không rồi biến mất. Tiếp theo đó nó dùng tốc độ nhanh nhất tiến sát bên cạnh một chiếc chiến xa giáp quý.

Đùng.

Chỉ một đám, cả chiếc chiến xa bị đập bay ra xa xa.

Chúu chúu... chúu chúu.

Trong lúc đánh ra một đám kia thì hồn độn ma thai lại ăn thêm một loạt công kích từ bên cạnh, khiến nó bị văng ra xa xa.

Nhưng đa phần các chùm sáng năng lượng lệch quỹ đạo không bắn trúng hồn độn ma thai mà bắn lên các đỉnh núi cùng cánh rừng bên dưới. Ngay lập tức một cảnh tượng kinh tâm động phách xảy ra, núi sập, đất nứt, vạn vật hủy diệt.

Hồn độn ma thai sau khi bị đánh văng ra xa xa thì rú lên, cả người nó bốc lên khói đen ngùn ngụt. Sau đó cơ thể phình to, chẳng mấy chốc nó đã

to như ngọn núi. Rồi lại lấy một tốc độ còn nhanh hơn cả trước kia lao về một chiếc chiến xa.

Ở bên trong một chiến xa khác Xuân Đức thấy cảnh này thì mắt trái nháy một cái, hấn gầm lên:

" Chiến đội số 8 lui ra khỏi chiến xa. "

Hấn ra lệnh tuy kịp lúc nhưng mà bộ hạ của hắn lại chậm chạp hơn mệnh lệnh của hắn, khi những người kia còn chưa ra kịp khỏi chiến xa thì hỗn độn ma thai đã xuất hiện trước chiến xa vung ra một quyền.

Một quyền này khiến cho hư không vụn vụn, từng vết nứt hư không đen ngòm hiện ra,

Rầm.. Bùng.

Một quyền này đập xuống cả chiếc chiến xa ngay lập nổ tung bốc cháy rừng rùng, vô số mảnh vỡ bắn ra bốn phía.

Một màn tiếp theo còn làm cho Xuân Đức cùng mọi người lạnh cả sống lưng. Chỉ thấy con quỷ vật hỗn độn kia cái đầu bồng chốc biến lớn, nó mở miệng ra một vòng xoáy đen ngòm xuất hiện, gần như trong nháy mắt một chiếc chiến xa vừa bị nó phá hủy cùng 7 chiếc lân cận bị nó hút vào trong miệng.

Miệng lớn khép lại mọi thứ biến mất. Lúc này đây chỉ có chiến xa của Xuân Đức đang ngồi phản ứng nhanh nhất cùng một chiếc chiến xa lúc đầu là thoát được một kiếp, còn đầu đều đã bị con quái vật hỗn độn kia nuốt sạch.

Sau khi nuốt xong vô số sinh mệnh cấp cao con quái vật kia bồng chốc biến lớn thêm vài lần, bây giờ nó nhìn chẳng khác gì dãy núi cả.

Xuân Đức lúc này mới vừa thoát được một kiếp không do dự một chút nào nói:

" Chạy."

Nhưng bên cạnh Âm Ma lúc này cười khở nói:

" Chủ nhân không gian nơi đây bị phong tỏa rồi không thể dịch chuyển đi. Xem ra hôm nay chúng ta khó thoát."

Xuân Đức nghe vậy cũng không có hoảng loạn mà ánh mắt hấn hiện lên tia sáng lạnh lẽo khiếp người. Nếu đã bị phong tỏa không gian thì cũng không có cách nào di chuyển vào bên trong không gian vong linh. Đã vậy thì cứ buông tay đánh một trận, chẳng lẽ sống hơn trăm năm còn sợ chết sao.

[Không gian vong linh: Một thế giới bị luyện chế thành bảo vật tùy thân mang theo bên người. Nó thực chất vẫn tồn tại ở bên cạnh Xuân Đức nhưng không gian này có năng lực che giấu rất mạnh vì thế kẻ địch khó có thể nhìn thấy. Vì vậy khi Xuân Đức muốn đi vào bên trong vẫn phải thông qua truyền tống không gian mới có thể vào trong.]

Hấn bình tĩnh nói:

" Âm Ma nói cho những người khác lui về phía sau. Con quái vật này để ta tự mình đối phó."

Âm Ma nhìn thấy thần thái bình tĩnh như không có việc gì của Xuân Đức thì trong lòng không khỏi rung mạnh một cái. Hấn không có già mồm nhiều lời cái gì mà gật đầu một cái, sau đó ngay lập tức thông báo cho những người khác.

Lúc này đây Xuân Đức đã bước ra ngoài, lẳng không đứng giữa trời đôi mắt trực diện với con quái vật kia.

Cùng lúc đó thân thể của hắn nhanh chóng biến hóa, một đoàn huyết quang khổng lồ bao trùm lấy hắn. Ngay lúc đó một khí tức tịc diệt thiên địa lan tràn ra khắp một phương thiên địa. Không gian lúc này cũng vang lên tiếng kẽo kẹt.

Huyết quang tán đi một con viễn cổ hung thú dữ tợn hiện ra giữa bầu trời, ba đôi mắt phát ra ánh sáng đỏ ngòm khiếp người khiến cho linh hồn những kẻ còn sống ở nơi đây run rẩy, đến cả con quái vật hỗn độn phía trước lúc này cũng lùi về phía sau mấy bước. Nó nhìn về phía địch nhân không rõ phía trước mà găm gù.

Xuân Đức ngay khi biến thành ba đầu địa ngục thiên long thì lý trí của hắn gần như mất sạch, ý niệm đồ diệt thiên hạ thương sinh liên tục bùng lên trong đầu hắn. Hắn lúc này với thần thức nhỏ yếu không thể hoàn toàn khống chế được sát niệm khổng lồ mà năng lực này mang lại.

Hắn bỏ mặc tất cả những sát niệm kia khống chế tinh thần hắn, hắn chỉ cố thủ ở vị trí quan trọng nhất mà thôi.

Những thành viên còn sống của ám vệ nhìn thấy cảnh này thì ngay lập tức mất đi khả năng ngôn ngữ, bọn họ chỉ biết căng mắt ra mà nhìn con sinh vật bá chủ đang bay trên không trung. Đến ngay cả Ám Ma lúc này cũng ngây ngốc mà nhìn.

Một lúc lâu sau hắn mới thốt ra một câu:

" Đây mới là chủ nhân của ta."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 672: Ăn Thịt

" Ăn người."

Ngay lúc này thiên địa như vỡ tan. Hai âm thanh cùng lúc phát ra từ miệng hai con viễn cổ bá chủ đồng thời vang lên. Ngay lúc ấy, lấy trung tâm từ hai người hai loại lĩnh vực bất đồng cùng một lúc được thi triển đi ra.

Bên phía hỗn độn ma thai lấy nó làm trung tâm nữa thế giới lúc này được bao phủ một màu đen u ám. Mọi vật lâm vào bên trong hắc ám vĩnh hằng, tất cả ma thú, yêu thú, quỷ vật, cây cối đều đồng loạt mất đi sự sống hóa thành tro tàn quay về với cát bụi.

Bên phía Xuân Đức lấy hấn làm tâm điểm nữa thế giới còn lại được bao phủ trong màu đỏ của máu những sinh vật, thực vật ở bên trong lĩnh vực của Xuân Đức nhanh chóng biến hóa, bọn nó trở nên hung tợn hơn, mạnh mẽ hơn. Đến ngay cả một cây thực vật vô hại lúc trước bây giờ cũng đã biến thành loài ăn thịt.

Đám thành viên ám vệ lúc này cũng ở bên trong lĩnh vực của Xuân Đức đương nhiên bọn họ cũng chịu ảnh hưởng, có điều lý trí của bọn họ vẫn còn được bảo lưu một ít, chưa tới mức độ tự tàn sát lẫn nhau.

[Nhiên ma lĩnh vực: Lĩnh vực đặc biệt chỉ khi hóa thân ba đầu địa ngục thiên long, bên trong lĩnh vực Xuân Đức có thể liên tục hồi phục năng lượng cùng máu huyết. Bên trong lĩnh vực kẻ chết càng nhiều thì lĩnh vực

càng trở nên mạnh mẽ. Địch nhân ở bên trong sẽ bị điên loạn, đánh mất lý trí, bị đồng hóa.]

Nơi hai lĩnh vực tiếp xúc là một cuộc giao tranh của những hư ảnh do lĩnh vực huyền hóa mà thành, một bên là tu la ma quỷ, một bên là hung thú che trời. Hai bên liên tục giao tranh cắn nuốt lẫn nhau. Tạo ra những tiếng động xuyên thấu linh hồn.

Sau khi trong nháy mắt lĩnh vực mở ra hai con viễn cổ bá chủ trực tiếp xông vào đối chiến với nhau. Một bàn tay đầy lân phiến, một bộ móng vuốt khổng lồ đánh thẳng lên nhau

Đùng đùng đùng.. âm âm âm

Như trời long đất lở, khi hai con viễn cổ bá chủ dùng tốc độ nhanh nhất có thể đánh thẳng vào đối phương, từng quyền đối nhau máu thịt, lân phiến bay tán loạn khắp trời đất, từ nơi giao tranh từng luồng sóng xung kích hủy diệt lan tràn ra bốn phương tám hướng. Thôi bay tất cả mọi thứ về phía chân trời.

Roẹt

Như xé một miếng vải rách móng vuốt to lớn của con địa ngục thiên long xé xuống một tảng thịt lớn từ phần cổ xuống phần đùi của con hỗn độn ma thai. Cùng lúc đó một tiếng " rắc " vang lên. Một bên cánh của địa ngục thiên long bị cắn gãy.

Rống rống... rống rống

Hai con vật viễn cổ bá chủ đồng thời rống lên một tiếng thê lương. Tiếng rống khiến cho phương viên mấy triệu dặm gần như hủy diệt sạch sẽ.

Xa xa mấy cái thành trì của ảnh tộc cùng nhân tộc cũng bị liên lụy, không còn mấy người có thể sống sót, mọi thứ đều bị đất đá chôn vùi.

Sau khi rống lên thê lương thì phía sau chính là một màn không thể kinh dị hơn, hai con sinh vật bá chủ lao vào nhau, quần lầy nhau bắt đầu cắn xé lẫn nhau bất chấp thương thế.

Từng bộ phận bị cắn nát, lục phủ ngũ tạng bị đối phương móc ra rơi đầy mặt đất. Con địa ngục thiên long ba đầu lúc này cũng chỉ còn một đầu ở bên trái, hai đầu khác đã bị hỗn độn ma thai giật đứt. Hai cánh cũng đứt lìa, trên thân vết thương sâu đến xương cốt nhiều không đếm hết.

Hỗn độn ma thai lúc này cũng không có khá hơn, đầu của nó cũng đã bị địa ngục thiên long cắn đến nát bét, một tay cũng bị cắn đứt lìa. Ngũ tạng cũng bị móc ra sạch.

Có điều sinh mệnh của hai con sinh vật bá chủ vô cùng khủng bố, bọn nó tuy thương nặng nhìn giống như ngay lập tức phải chết đi nhưng lại vẫn cùng nhau chiến đấu. Vết thương trên người bọn chúng nhanh chóng lành lại có thể dùng mắt thường thấy được.

3 ngày đi qua trận chiến vẫn tiếp tục, vẫn kịch liệt như lúc ban đầu.

7 ngày đi qua trận chiến lúc này đã lan ra gần khắp địa uyên. Địa uyên bây giờ chỉ còn lại một mảnh tro bụi, mọi thứ gần như đều bị dư âm trận chiến hủy diệt sạch sẽ.

1 tháng trôi qua địa uyên chính thức biến thành vùng đất chết, nơi đây chỉ còn lại mặt đất lồi lõm, bên trên bốc lên đầy hỗn độn ma khí xen lẫn huyết sát chi khí thêm vào đó là những rãnh sâu không thấy đáy.

Tu vi Thiên Quân Cảnh đi vào đây ngay lập tức liền sẽ chết bất đắc kì tử không một lời trăng trối.

Ở một nơi gần như là tận cùng của địa ngục cuộc chiến của hai con sinh vật bá chủ đã đi tới hồi kết. Lúc này đây con địa ngục thiên long đang dứt từng tảng thịt lớn trên cơ thể hỗn độn ma thai mà nhai nuốt.

Hỗn độn ma thai lúc này cũng chưa có chết hẳn, nó vẫn đang còn sống nhưng mà sinh mệnh lực của nó đang từ từ hao mòn.

Dù sao nó cũng vừa được sinh ra trên đời chưa được bao lâu chỉ cần cho nó thêm một vài ngày tiến hóa thì lúc này đây kẻ bị ăn thịt sẽ không phải là nó rồi.

Mỗi khi ăn được một phần thân thể của hỗn độn ma thai thì trên cơ thể của địa ngục thiên long lại toát ra một ít quang mang màu xám tro.

Ở bên rìa của địa ngục.

Lúc này đây Âm Ma lần đầu tiên mở mắt ra sau một thời gian dài, hẳn lúc này đã thoát khỏi thống khổ tâm linh dần vất hẳn cả một tháng trời. Hẳn muốn ngồi dậy nhưng mà vừa cảm nhận cơ thể một cái sắc mặt của hẳn không khỏi trắng bệch.

Cả người hẳn thân thể không còn một nơi nào hoàn hảo, tất cả xương cốt dập nát toàn bộ, kinh mạch không còn một cái. Hẳn bây giờ còn sống là nhờ vào một luồng năng lượng màu đỏ bên trong cơ thể.

" Đây là cái gì? "

Hẳn có chút không hiểu rõ là cái gì đang treo chống sự sống của hẳn, dùng thần niệm dò xét hẳn ngay lập tức thấy được nguồn năng lượng kia từ đâu. Hẳn thấy trái tim của bản thân đã biến đổi hoàn toàn, biến thành một

viên tinh thạch màu đỏ. Có điều ánh sáng trên viên tinh thạch kia đang rất âm ỉ.

Nhớ tới điều gì đó trên mặt hắn nét lo lắng đã thay bằng sự kinh hãi, hắn ngay lập tức nhớ lại một đoạn chú niệm trước kia lúc còn là tinh anh thành viên của Ác Ma Điện.

Một đoạn chú niệm vừa đọc lên, ngay lập tức trái tim của hắn phát ra quang mang màu đỏ đại thịnh bao trùm lấy hắn, thương thể trên người hắn nhanh chóng khôi phục thần tốc, cảm nhận được thương thể khôi phục hắn cười cười:

" Hắc hắc, tuy tiêu hao mấy ngàn năm thọ nguyên nhưng tác dụng quả là không sai."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 673: Vô Kế Khả Thi

Không qua bao lâu Âm Ma lần nữa đứng dậy, vừa đứng dậy hắn liền đi tìm những cấp dưới ngày trước. Hắn tán phát ra thần niệm tìm tòi xung quanh đây. Một lúc lâu sau hắn chỉ tìm thấy được bốn người, những người mà hắn tìm được đều đã sắp bước qua thế giới bên kia cả rồi.

Mang những người này ra từ đồng phế tích, Âm Ma lấy ra mấy loại dược tề trị thương đổ vào miệng mấy tên ám vệ này.

Sau một lúc thì mấy người này cũng mở mắt, nhìn thấy Âm Ma thì bọn họ liền hỏi:

" Thủ lĩnh là ngài, chủ nhân sao rồi? "

Âm Ma khàn khàn nói ra:

" Ta cũng không biết, có điều chúng ta còn sống chứng tỏ chủ nhân vẫn sống nếu chủ nhân chết rồi thì chúng ta cũng phải chết theo. Ta mới vừa tỉnh lại không lâu... ấy các ngươi làm sao? "

Đang lúc nói chuyện thì mấy tên ám vệ vừa được cứu ra ngoài phát sinh biến dị, cả cánh tay phải hoặc trái, có khi lại là chân của bọn họ. Những bộ phận đó mọc ra một lớp vảy màu đỏ, bàn tay, hay bàn chân lại mọc ra vuốt sắc nhọn. Cùng lúc đó ngồi bên cạnh Âm Ma có thể nghe thấy tiếng.

Rắc rắc.

Phát ra từ bên trong cơ thể của người này do xương cốt đang tự liền lại. Hiện tượng biến dị này xảy ra rất nhanh, chỉ qua đi vài cái hô hấp thì bọn liền biến đổi hoàn toàn.

Một tên ám vệ bị dị biến chân trái nói:

" Thủ lĩnh, ta cảm thấy sức mạnh đang dâng trào, đặc biệt là chân trái của ta."

Rầm... rầm rầm.

Tên này muốn thể hiện cho Ám Ma nhìn một chút nhưng vừa đứng dậy đặt chân xuống thì mặt đất nơi đó sụp xuống một vùng, mấy người bên cạnh cũng vì vậy mà ngã trái ngã phải.

Ám Ma thấy thế thì vô cùng kinh ngạc nhưng ngay lập tức hấn nói:

" Mọi người không nên cử động bộ phận bị biến dị, giữ nguyên vị trí từ từ cảm nhận sức mạnh bên trong rồi thích ứng với sức mạnh đó, tới khi nào có thể sơ bộ khống chế được mới thôi."

Những người khác nghe vậy thì nhanh chóng làm theo lời của Ám Ma, bọn họ đều là cao thủ Thần Quân Cảnh cả vì vậy năng lực học tập, thích ứng vô cùng nhanh chóng.

Chỉ qua 5 tiếng đồng hồ thì bọn họ đã có thể khống chế được sức mạnh tự cuồng bạo kia rồi. Lúc này đây một người hỏi:

" Thủ lĩnh chúng ta bây giờ đi tìm những người khác sao? "

Ám Ma suy tư trong chốc lát nói:

" Một người ra ngoài thông báo về tổng bộ để cho tổng bộ phái người vào trong này tìm kiếm những người còn sống. Ba người khác theo ta đi tìm

đến chủ nhân, ta có thể cảm nhận thấy chủ nhân cách chúng ta không phải rất xa."

Bốn người còn lại nghe vậy thì liền cử ra một người đi ra bên ngoài gọi người hỗ trợ, ba người khác đi theo Âm Ma.

Địa Uyên cũng không phải rất lớn, chỉ có diện tích vài chục triệu dặm vuông mà thôi. Có điều nơi đây bây giờ nguy hiểm khắp nơi việc đi lại không hề dễ dàng.

Đám người Âm Ma vừa đi được không bao lâu thì cũng đành phải quay lại vì phía trước hỗn độn ma khí cùng huyết sát chi khí vượt quá mức chịu đựng của bọn họ. Nếu như vẫn liều mạng đi vào thì không qua mấy chục hô hấp liền bị biến thành quỷ vật.

Một thành viên ám vệ nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì có phần lo lắng hỏi:

" Thủ lĩnh, chủ nhân đang ở trong kia sao? "

Âm Ma gật đầu nói:

" Là ở trong kia nhưng chúng ta còn cách chủ nhân ít nhất cũng 1 triệu dặm, mọi người tán ra xem có đường nào đi vào bên trong không? Trong lúc đó nhớ tìm xem có anh em nào bị vùi lấp không."

" Rõ, thủ lĩnh." --- Ba người khác đồng thanh nói rồi bắt đầu tỏa đi khắp nơi tìm kiếm lối vào bên trong cùng tìm kiếm đồng bạn thất lạc, do nơi đây bây giờ hạn chế thần thức cực mạnh nên việc tìm kiếm gặp khó khăn vô cùng.

Quay về với Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này đây vẫn đang trong tình trạng không được tốt cho lắm, hắn vẫn giữ nguyên ở hình dạng ba đầu thiên long địa ngục.

Cả cơ thể hắn lúc này vừa phát ra huyết sát chi khí, hỗn độn ma khí nhưng đôi khi cũng xen lẫn sinh mệnh chi lực.

Ba cái đầu rồng lúc này thì có 1 cái thanh tĩnh hai cái còn lại vẫn cuồn cuộn vô cùng, hai cái đầu kia vẫn tiếp tục ăn thịt hỗn độn ma thai đôi khi lại nhìn qua một quả cầu ánh sáng màu tím(siêu cấp trí năng Vô Địch) nhe răng ra.

" Bây giờ làm sao đây? Có cách gì để ta trở lại như lúc bình thường không? " --- Xuân Đức hỏi Vô Địch đang ở bên cạnh.

Vô Địch dùng giọng nói bất đắc dĩ:

" Hết cách rồi. Dùng đủ loại phương pháp mà chỉ có thể giúp mi không chế 1/3 thân thể. Từ từ ở đây luyện hóa hết hỗn độn ma khí cùng áp chế sát ý. Mà bây giờ tốt nhất là mi không nên đi ra ngoài, bằng không cả cái Ác Ma Điện kia sẽ bị mi ăn sạch.

Mà cũng tại mi ai bảo liều mạng thế làm gì, nguyên một tháng ở trạng thái hóa thân bây giờ nhìn tình hình rất có khả năng không thể trở lại hình dạng nhân loại."

Vô Địch nhớ tới cái gì lại hỏi:

" Sao lúc trước không gọi ta đi ra nếu ta đi ra thì đâu có tới nông nỗi này."

Xuân Đức bất đắc dĩ trả lời.

" Lúc ban đầu thì bị không gian cấm chế, về sau muốn gọi lão ra nhưng lại bị sát niệm áp chế câu thông không nổi. Vừa phải đánh nhau vừa phải áp chế sát niệm nên tinh thần lực không đủ câu thông. Nếu không phải khi này chờ đúng thời cơ gọi lão ra thì còn chưa biết ra sao đây."

Nghĩ tới mới cách đây không lâu Vô Địch cũng cảm thấy trong lòng lạnh lẽo. Ai dè khi hắn vừa ra thì bị chính đồng bạn của mình cản ngang thân thể, may mà hắn chạy lẹ bằng không lúc này rất có đang ở trong bụng Xuân Đức lúc này.

Vô Địch có phần tiếc của nói:

" Cái thân thể kia ta mới nâng cấp xong, bây giờ lại bị mi ăn mất. Mà thôi việc đó không quan trọng, quan trọng là giờ làm sao giải quyết vấn hỗn độn ma khí với sát niệm đây. Đúng lúc đưa em kia của mi lại không ở đây."

Xuân Đức trầm ngâm một lúc, ngay lúc này linh quang chợt hiện hắn nghĩ tới một cách:

" Đơn giản vậy mà cũng không nghĩ ra. Đúng là ta ở cùng lão lâu quá nên cũng bị ngu theo. Bây giờ chỉ cần gọi về Bóng Ảnh sau đó truyền sát niệm của ta qua cho hắn là được, cả hỗn độn ma khí nữa, chẳng lẽ mấy khí linh cùng với Bóng Ảnh lại không thể hấp thu hết được sao? "

Vô Địch nghe thế thế thì khinh bỉ nói:

" Mình mi ngu thôi, ta đâu có ngu như mi, cách đó ta cũng đã tính toán qua rồi. Muốn nhờ cái phân thân... phân thân.... phải rồi mi còn có phân thân nữa mà. Nếu như sử dụng cả ảnh phân thân cùng mấy cái thân phân khác di dời sát niệm đi qua thì sẽ nhanh hơn nhiều. Không tới 500 năm chắc sẽ khu trừ đại bộ phận."

Xuân Đức nghe tới câu 500 năm thì trong lòng không biết ta cái tư vị gì.
Nên biết hẳn sống tới giờ còn chưa tới 150 nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 674: Mi Dễ Bị Lừa Quá

Xuân Đức nói:

" Làm sao ta nghe mi nói 500 năm nhẹ nhõm quá vậy, cứ giống như ngủ một đêm liền qua thế."

" Tưởng gì. Ngày trước ta ngủ say một lần mấy vạn năm ấy chứ, 500 năm thì nhắm nhò gì. Nhưng mà mi thấy đó, trong một đồng phương pháp thì chỉ có phương pháp vừa rồi là tốt nhất rồi. Ngoài cách đó ra thì còn cách nào khác đâu. Chẳng lẽ lại bỏ thân thể này đổi một thân thể khác tu luyện từ đầu." --- Vô Địch nói.

Xuân Đức nghe tới tu luyện từ đầu thì cảm thấy kinh kinh, đang không có gì mà thành giàu có thì không sao nhưng mà đang từ giàu có biến thành không có gì thì lúc đó chỉ muốn tự vẫn cho rồi.

Hắn lắc đầu nói:

" Đẹp ngay cái ý tưởng tu luyện lại từ đầu đi. Ai mà biết được tu luyện lại từ đầu thì khi nào mới có thể được như bây giờ. Vận may đâu phải khi nào cũng gặp, với mấy trang bị hỗn độn đã hòa thành một thể kia bảo ta bỏ thì làm sao cam lòng.

Được rồi chịu khó còn hơn khó chịu. Lão đi vào bên trong giúp ta liên lạc với Mai Anh, bảo nàng ta gọi Bóng Ảnh về đây giúp ta."

Vô Địch cười nói:

" Ta biết ngay mà. Với lại ta muốn nói cho mi một tin vui muốn nghe không? "

Xuân Đức tỉnh táo hẳn, hẳn liền hỏi:

" Chuyện gì tốt, nói nghe? "

Vô Địch cười hắc hắc nói:

" Lúc này ta đùa mi đấy, thời gian không dài tới 500 năm đâu. Chỉ tầm trăm năm thôi."

Xuân Đức mở to mắt hỏi lại:

" Thật à? "

" Đùa đấy."--- Vô Địch cười ha hả.

Xuân Đức nghe thế thì tí nữa tức chết, hẳn nhin không được chửi tục.

" Con mẹ mi nữa, thằng chó."

Vô Địch vui vẻ bay xung quanh Xuân Đức nói:

" Đùa mi chút cho vui thôi mà, làm gì cục xúc vậy. Nói thật ta có phương pháp giúp mi thanh trừ mấy thứ kia chỉ trong một năm muốn nghe không? "

Xuân Đức lần này không có vội tin người mà dùng giọng nghi ngờ nói:

" Đéo tin. "

Vô Địch nghe ra sự nghi ngờ của Xuân Đức trong lời nói, hẳn dùng giọng nghiêm túc nói ra:

" Ở kia. Lần này ta nói thật mà. Đùa mi làm chi."

Xuân Đức thấy tên kia nghiêm túc vậy thì hào hứng hỏi:

" Thật vậy à? "

Vô Địch lại cười lên ha hả nói:

" Ta đùa đấy. Mi dễ bị lừa quá"

Xuân Đức mặt đen lại chửi:

" Định mệnh. Con chó."

Vô Địch thấy ông bạn của mình đang dùng ánh mắt bất thiện nhìn bản thân thì không bay vòng vòng nữa, hấn ngưng cười sau đó mới nói:

" Lâu lâu không nói đùa, đùa chút cho vui ấy mà. Đừng có dùng ánh mắt hình viên đạn như thế nhìn ta. Lần này ta cam đoan là nói đúng sự thật, thề đấy."

Xuân Đức mườì phần khinh bỉ nói:

" Thề là nghề của mi rồi. Đừng có mà thề thốt ở đây. Có cách gì thì nhanh giúp, bằng không ta ăn thịt cả mi, hai đứa cùng chết."

Vô Địch nghe thế thì cười khan nói:

" Mi đừng có cục xúc vậy chứ, anh em với nhau bao lâu nay, tình nghĩa thăm thiết vậy cơ mà. Được rồi để ta chứng minh cho mi thấy không lại bảo ta ba xạo."

Nói xong Vô Địch liền biến đi đâu mất tiêu, Xuân Đức nhìn thấy con hàng kia rút cuộc cũng đi thì cảm thấy bết nhưc đầu. Không biết tên kia từ

hồi nào lại chuyển sang thích đùa dai như vậy, tự nhưng hắn có nhớ thằng bạn dần dần ít nói trước kia.

Đúng là có đũa bạn thân nó không nói thì muốn cho nó nói, đến lúc nó nói rồi chỉ muốn nó câm lại ngay và luôn.

Cửa khẩu Thiên Đường.

Lúc này đây Bóng Ảnh đang trong trạng thái có thể nói là mạnh nhất từ trước đến nay. Do ảnh hưởng trực tiếp từ chủ thể(Xuân Đức) vì vậy khi Xuân Đức biến thân thành địa ngục thiên long thì một ngày sau đó Bóng Ảnh cũng cảm nhận được nguồn sức mạnh đang liên tục tăng cường.

Tuy hắn cũng rất lo lắng cho Xuân Đức vì không biết đã có chuyện gì xảy ra nhưng hắn lại được mệnh lệnh của Xuân Đức là trấn giữ nơi đây nên đâm ra hắn lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan. Nữa muốn quay về, nữa lại muốn tuân theo mệnh lệnh.

Nhưng sau cùng vẫn là lý trí chiến thắng tình cảm. Hắn cũng không có quay về tìm Xuân Đức mà vẫn ở nơi đây trấn ải biên quan. Để phát tiết buồn bực trong lòng hắn điên cuồng tàn sát tất cả quân địch ở gần cửa khẩu 1 vạn dặm.

Đánh cho địch nhân không thể không lui về phía sau cố thủ. Mặc dù bóng ảnh thực lực siêu quần nhưng thể lực cũng có hạn, hắn cũng không dám bay thẳng vào sào huyệt quân địch giết cho cái thoải mái. Vào trong kia thì hắn xác định sẽ bị vây công tới chết.

Dù sao liên quân bốn đại lực cũng không phải dễ ăn như vậy. Cao thủ thiên quân cảnh hay thần quân cảnh cũng nhiều như nấm. Gom lại một chỗ cho hắn giết cũng phải mất vài ngày.

....

Ngày hôm nay cũng giống mấy ngày gần đây, Bóng Ảnh đang ngồi tu luyện bên trong một ngọn núi. Do thời gian gần đây hắn giết người quá nhiều mà bên phía liên quân lại không một ai có thể đơn đả độc đấu (solo) với hắn, nên bên kia đều có đầu rút cổ vào bên trong thành trì. Khiến hắn bây giờ tạm thời thất nghiệp.

Nhưng đang lúc hắn tu luyện thì thiết bị liên lạc bên cạnh sáng lên. Lúc này đây Bóng Ảnh thoát khỏi trạng thái tu luyện mở ra thiết bị liên lạc. Ngay lập tức hình ảnh của Vô Địch xuất hiện.

Nhìn thấy Vô Địch, Bóng Ảnh có phần ngạc nhiên hỏi:

" Sao lại là ngươi, lão đại đâu? "

Vô Địch dùng giọng nói nghiêm túc đáp:

" Bàn giao lại sự vụ nơi đó đi, sau đó tiến về Địa Uyên. Lão đại ngươi gặp chút vấn đề. Về nhanh đây đang cần ngươi gấp."

Bóng Ảnh nghe xong không có đáp lời mà liền cúp máy sau đó ngay lập tức biến mất. Không qua bao lâu hắn đã xuất hiện bên trong một căn phòng rộng rãi, nơi đây hiện tại đang có 7 người, Tà Long ngồi chủ vị.

Thấy bỗng nhiên có người xuất hiện làm cho cả đám giật nảy mình nhưng sau khi thấy rõ là ai tới thì cả đám mới thở ra một hơi, sáu người khác ngoài trừ Tà Long đều đứng dậy cung kính chào.

" Bóng Ảnh phó điện chủ."

Bóng Ảnh không phản ứng người xung quanh mà nhìn Tà Long nói:

" Lão đại bên kia cần ta gấp, người tự thu xếp nơi đây. Trong khoảng thời gian sắp tới ta sẽ không có ở đây."

Nói xong hắn lại lần nữa biến mất để lại mấy người trong phòng đứng đơ ra. Những người này mới cách đây không lâu còn đang bàn bạc kế sách công chiếm thành trì đối phương nhưng bây giờ nhân vật mấu chốt rời đi.

Đừng nói là công chiếm thành trì đối phương mà bảo vệ cửa khẩu nơi đây không có địch nhân xâm phạm cũng là điều khó khăn.

Trong lúc nhất thời mọi người đều bối rối nhìn nhau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 675: Giờ Làm Sao Tiếp Theo Đây

Cùng ngày hôm đó. Lúc 5 giờ chiều thì Bóng Ảnh thông qua truyền tống trận pháp đã đi tới cửa vào Địa Uyên. Nơi đây đang có rất nhiều tu sĩ canh gác. Cứ 10-20 mét lại có một trạm gác.

Hình như là đã được lệnh từ trước nên khi Bóng Ảnh vừa xuất hiện thì đã có người đi tới đón tiếp hẳn. Có điều Bóng Ảnh hình như cũng không thèm nhìn người kia lấy một cái mà trực tiếp biến mất, để lại mấy nữ tu sĩ trẻ tuổi nơi đó cười khở.

Một cô gái than thở, dùng cái giọng chua chua nói:

" Điện chủ là cục đá ít ra cũng còn nhìn chúng ta một cái, còn vị phó điện chủ này chính là cục băng không thèm nhìn chúng ta lấy một lần. Chẳng lẽ mấy người chúng ta có khó coi đến vậy sao? "

Một thiếu nữ bên cạnh vội vàng bịt miệng người bạn của mình lại nhỏ giọng nói:

" Đừng có nói lung tung nếu bị cấp trên nghe được sẽ không hay. Nhẹ thì bị phạt tiền lương, nặng có thể cho nghỉ việc đây. Cậu không biết ở Ác Ma Điện không được luận về mấy người đó sao."

Cô gái kia gật đầu tỏ vẻ cảm kích, nàng ta nhỏ giọng đáp lại:

" Lúc trước mình bị ám đầu nên quên mất. Cảm ơn."

Bóng Ảnh sau khi rời khỏi truyền tống thì lại tiếp tục dùng tốc độ nhanh nhất phóng vào bên trong Địa Uyên đi thẳng tới vị trí đã được biết trước.

Những thứ như hỗn độn ma khí cùng huyết sát chi khí không có làm chậm bước chân của hắn một chút nào, hắn vẫn như không hề có việc đi thẳng vào bên trong, trên đường đi hắn còn hấp thụ không ít hỗn độn ma khí cùng huyết sát chi khí bên đường.

Không qua bao lâu hắn đã đi tới địa phương mà Xuân Đức đang ở lại, khi nhìn thấy trạng thái của Xuân Đức hiện tại khiến hắn cũng phải ngây ngốc một lúc. Hai cái đầu hai bên đang cắn nhau còn cái đầu ở giữa thì lại nằm dài trên mặt đất.

[Bóng Ảnh: Ảnh phân thân của Xuân Đức có được tư duy, tình cảm của riêng mình, chịu sự chi phối từ Xuân Đức.]

Khi Bóng Ảnh vừa đến nơi thì Vô Địch cũng mò ra. Vừa ra bên ngoài tên này đã dùng cái giọng vô cùng muốn ăn đòn nói:

" Còn ngây ra đó làm gì, nhanh lên đi lại đây giúp một tay.

Bóng Ảnh cũng chẳng có để ý đến giọng điệu nói chuyện của Vô Địch, hắn đi tới gần trước mặt của Xuân Đức.

Xuân Đức cùng bóng anh tâm linh tương thông nên cũng không cần nói quá nhiều, lúc này Xuân Đức nhìn Vô Địch hỏi:

" Giờ làm sao tiếp theo đây."

Vô Địch lúc này đã kiếm được một cái thân thể mới, hắn vuốt cằm mặc dù cằm chả có cọng râu nào. Câu giờ một lúc tên này mới nói:

" Bây giờ bắt đầu luôn. Chẳng cần làm gì cả cứ ở yên đó là được."

Tên này sau đó mang ra một cái trận trận pháp đã được chuẩn bị từ trước, sau khi bố trí cùng gia trì thêm một lúc thì Vô Địch đi tới tâm trận, ấn bàn tay lên mắt trận pháp.

Trong lúc nhất thời cả trận pháp rực sáng, một đồ án âm dương thái cực xuất hiện. Cùng lúc đó hai cái đầu rồng đang tranh đấu với nhau bỗng nhiên gục xuống bất tỉnh.

Tiếp theo hỗn độn ma khí cùng huyết sát chi khí từ bên trong cơ thể Xuân Đức như thủy triều bị rút ra ngoài. Thông qua trận pháp chuyển dời qua bên bóng ảnh. Có điều Xuân Đức giống như một cái đại dương còn lượng ma khí cùng huyết sát khí giống như hơi nước bị bốc hơi chẳng đáng kể là bao.

Nhưng dù sao có vẫn còn hơn không, hắn vẫn cảm thấy một ít thoải mái.

Trong lúc Xuân Đức gặp một ít rắc rối thì ở bên này mấy người Vũ Y lại thuận buồm xui gió. Trong 21 ngày đi tới Băng Phách Tinh Cung thì dưới sự chỉ dẫn của Lãnh Như Hàn nhóm người của Vũ Y đã lần lượt đi tới từng nơi phong ấn của mấy con cổ ma cấp ba và cấp 4.

Tiêu diệt từng con một, do có kinh nghiệm từ lần trước nên việc tiêu diệt đám cổ ma lần này đơn giản hơn rất nhiều. Nếu đám cổ ma ở trạng thái tốt nhất thì đám người Vũ Y gặp phải cũng phải chạy mất dép nhưng ai bảo đám ma vật này bị giam cầm không biết bao nhiêu thời gian rồi.

Năng lực chiến đấu bây giờ mười không nổi một thì có thể gây nên được sóng gió gì.

Lúc này đây bên trong một nơi xa hoa tráng lệ, mấy người Vũ Y đang cùng ngồi với nhau ăn hoa quả và nói chuyện phiếm.

" Đã làm xong nhiệm vụ anh hai giao cho vì sao mấy người chúng ta còn ở nơi đây làm gì? Ngày nào cũng nhìn thấy mấy tên kia làm ta phiền muốn chết đi được." -- Heo Con ngồi một bên càu nhàu.

Lúc này tiểu Thất cũng phụ họa:

" Phải, phải, chúng ta nên về đi. Ở nơi này muốn tu luyện cũng không có nơi mà tu luyện, cả ngày toàn phải giải quyết việc không đâu. "

Vũ Y nghe hai chị em của mình phàn nàn thì nàng lắc đầu nói:

" Không được, phải chờ một thời gian nữa xem người ở đây có phát hiện thêm nơi giam cầm cổ ma nào nữa không. Với lại bây giờ nơi đây không yên ổn chúng ta cần lại nơi này, không phải anh hai đã nói phải giúp tên kia một tay sao."

" Vậy phải chờ bao lâu nữa đây" --- Heo Con như mất đi sức sống nằm dài trên bàn thều thào hỏi.

Ngay lúc này đây một thân ảnh quen thuộc đi vào bên trong cung kính hướng mấy người bọn Vũ Y nói:

" Ra mắt các vị đại nhân."

Nhìn qua người mới đi vào bên trong Vũ Y lạnh băng hỏi:

" Chuyện gì? "

Lãnh Như Hàn tuy cũng đã có thời gian tiếp xúc với những người nơi đây nhưng lần nào hấn đến gặp cũng cảm thấy lạnh sống lưng. Có điều sắc mặt hấn vẫn không thay đổi, hấn cung kính nói:

" Đại diện sứ thần bên Già Lan tinh vực, Viên Ma tinh vực, Cửu Lê tinh vực mang theo đại lễ mong muốn nhìn thấy các vị đại nhân thêm một lần, không biết các vị đại nhân có muốn thấy mấy người kia."

Tiểu Thất lạnh giọng nói:

" Bảo bọn chúng rút đi. "

Thấy một lúc mà Lãnh Như Hàn vẫn còn chưa đi thì tiểu Thất nhíu mày hỏi:

" Quý âm hiểm lại còn có việc gì nữa."

Lãnh Như Hàn nghe tiểu Thất gọi mình là quý âm hiểm thì khóe miệng giật giật mấy cái nhưng hắn cũng không dám có ý kiến gì. Hắn hơi khép nép nói:

" Thực ra thuộc hạ muốn mở rộng Băng Phách Tinh Cung, mạnh mẽ thu tóm các tu chân tinh lân cận nhưng còn chưa biết ý của chủ nhân thế nào nên tới đây muốn thông qua các vị đại nhân hỏi thăm ý kiến của chủ nhân về việc này."

Nghe Lãnh Như Hàn nói thì mấy người bọn Vũ Y cũng hiểu ý của tên này. Vũ Y gật đầu nói:

" Người biết nghĩ vậy rất tốt, ta có lời khen dành cho người, có điều những việc như thế này ta có thể quyết định không cần làm phiền tới Điện Chủ, người cứ việc thu tóm các tu chân tinh lân cận. Dù sao không sớm thì muộn thì Ác Ma Điện cũng sẽ làm việc này. Nhưng ta vẫn khuyên người nên đi tìm mấy con chuột của Tinh Phách Cung trước kia đi, dù sao không qua bao lâu nữa mấy người chúng ta sẽ hội tổng bộ bên kia."

Lãnh Như Hàn cung kính nói:

" Thuộc hạ đã hiểu rõ. Thưa các vị đại nhân thuộc hạ vẫn còn một thỉnh cầu không biết các vị đại nhân có thể hay không cấp thuận."

Vũ Y lạnh đạm lên tiếng:

“ Có gì nói đi. “

“ Thuộc hạ nghĩ nên đưa một ít tinh anh đi tới tổng bộ học tập. Không biết việc này có thể hay không? “--- Lãnh như hàn cẩn thận nói ra.

Vũ Y nhìn qua mấy chị em của mình cùng Đại Bạch thấy không ai có ý kiến gì cả thì nàng nhìn Lãnh Như Hàn nói:

“ Có thể. Nhưng nhiều nhất chỉ 100 người.”

Lãnh Như Hàn nghe vậy thì mừng rỡ cúi đầu cảm ơn:

“ Cảm ơn các vị đại nhân đã đồng ý. Đã không còn việc gì thuộc hạ xin lui xuống.”

Vũ Y khoát khoát tay, Lãnh Như Hàn thấy thế thì ngay lập tức đi ra ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 676: Cả Hai.

Vừa đi ra ngoài đại viện nơi của đám người Vũ Y ở lại thì Lãnh Như Hàn nhìn không được lại lấy tay áo lau mồ hôi trên trán, hắn cũng không có quay lại mà một mạch đi thẳng ra ngoài.

Không qua bao lâu hắn đã quay trở lại nơi ở của bản thân. Một thị nữ bên cạnh ngay lập tức dâng trà lên cho hắn uống, khi hắn còn chưa ngồi nóng mông thì lại có thêm hai người khác đi vào bên trong. Một nam một nữ.

Nữ nhân độ tuổi trung niên nhưng dung mạo vẫn còn rất xinh đẹp, ánh mắt nhìn Lãnh Như Hàn có vài phần nhu tình. Còn nam tử là một người đại hán râu quay nón, dáng vẻ bặm trợn.

Hai người này nhìn thấy Lãnh Như Hàn sắc mặt trắng nhợt, mồ hôi đang túa ra thì cũng không lấy gì làm lạ. Trong tháng gần đây bọn họ thường xuyên nhìn thấy vị tông chủ này có sắc mặt như vậy, cứ mỗi lần đi gặp mấy vị đại nhân kia là y như rằng.

Nữ nhân đi lại bên cạnh cầm một chiếc khăn tay lau mồ hôi trên mặt cho hắn, nàng ta ôn nhu hỏi:

" Làm sao chàng lần nào đi gặp mấy vị đại nhân cũng bộ dạng này quay về. Lần trước thiệp thân cũng đã từng nhìn thấy qua các vị đại nhân từ xa, thấy bọn họ cũng đâu có gì đáng sợ. Hơn nữa còn rất xinh đẹp, ai cũng đẹp như tiên nữ cả. Đáng lý ra chàng phải vui khi nhìn thấy mấy vị đại nhân chứ? "

Đại hán râu quay nón cũng ngồi xuống một bên rồi nói:

" Phải đẩy đại ca. Ta cũng thắc mắc là sao đại ca luôn có bộ dạng này khi quay về."

Lãnh Như Hàn hưng hăng uống cạn tách trà trên bàn không thềm nhả lá trà ra mà nuốt luôn, hấn lúc này mới nói:

" Trần đệ cùng Ngọc nhi hai người tu vi không cao nên không cảm nhận được mấy vị đại nhân kia đáng sợ. Với các người đều chỉ là nhìn thấy các vị đại nhân từ rất xa nên khó cảm thấy cái gì. "

Hai người khác nghe vậy thì đều gật đầu đồng ý. Lúc này đây nữ nhân tên Ngọc mới hỏi:

" Vậy việc kia thế nào rồi Hàn ca, mấy vị đại nhân nói sao? "

" Nàng là muốn hỏi tới việc nào? Là việc gặp mấy người kia hay là việc cho người qua bên tổng bộ? " --- Lãnh Như Hàn lúc này tiếp nhận thêm một tách trà khác từ tay cô gái, hấn nhìn nàng cười nói.

Cô gái mỉm cười nói:

" Cả hai."

Lãnh Như Hàn sau khi uống một ngụm trà nhỏ liền không nhanh không chậm nói:

" Việc đầu tiên thì mấy vị đại nhân bảo mấy tên kia cút đi."

Nghe vậy nữ nhân cũng đại hán râu quay nón sắc mặt đồng thời biến đổi, đại hán có đôi chút lo lắng nói:

" Nhưng chúng ta đã nhận lễ vật mà mấy tên kia đưa tới, bây giờ bảo người ta rút liệu có được không. Dù sao bọn họ cũng không phải là người tầm thường."

" Phải đấy Hàn ca. Việc này liệu có sao không? " --- Cô gái bên cạnh cũng lo lắng nói.

Lãnh Như Hàn nghe hai người lo lắng như vậy thì cười nhạt nói:

" Tại hai người không biết mấy vị đại nhân kia có tu vi gì bằng không cũng không có lo lắng như vậy rồi."

Hai người nghe vậy thì hiếu kì hỏi:

" Mấy vị đại nhân kia có tu vi gì, chẳng lẽ tất cả đều nửa bước tinh vương cảnh giai đoạn đầu."

Lãnh Như Hàn lắc đầu nói:

" Việc này hai người các ngươi không nên hỏi nhiều. Biết nhiều đôi khi cũng không tốt, chỉ cần biết mấy tên kia có bị chúng ta đuổi đi cũng không dám nói một lời oán độc. Nhưng dù sao vẫn nên để cho bọn họ ít mặt mũi việc này Ngọc nhi sẽ đi làm, nàng giỏi ăn nói. Còn Trần lão đệ ngươi đi theo ta tuyển chọn ra một ít tinh anh để sau này theo các đại nhân đi tới tổng bộ."

Cô gái tên Ngọc nhi bên cạnh mỉm cười nói:

" Hàn ca yên tâm việc này muội sẽ làm tốt không để cho huynh thất vọng."

Nói xong nàng ta liền lưu luyến nhìn Lãnh Như Hàn một cái sau đó mới rời đi. Sau khi nàng ta rời đi thì hai người Lãnh Như Hàn cùng đại hán râu

quay nón nói chuyện với nhau thêm một lúc lâu thì cả hai mới đứng dậy đi ra bên ngoài.

Một tháng sau tại Vùng Đất Bị Lãng Quên. Phương bắc đại lục. Địa Uyên.

Xuân Đức lúc này cũng đã tốt hơn rất nhiều, hẳn lúc này đây đang có thể khống chế 2 cái đầu còn một cái thì vẫn bị sát niệm ý chí khống chế. Hỗn độn ma khí cùng sát niệm ý chí lúc này đây vẫn không ngừng bị trận pháp rút ra.

Vì một số nguyên nhân đặc thù khiến hẳn không thể đi vào bên trong không gian vong linh bằng không lúc này đây hẳn đã hoàn toàn trở lại như bình thường.

Trong một tháng này người mệt nhất có thể nói là Vô Địch, suốt một tháng tên này luôn chuyên tâm khống chế trận pháp rút ra cùng chuyển hóa hỗn độn ma khí cùng giết chóc ý chí. Nhìn vô cùng đơn giản nhưng thực tế thì rất phức tạp hơn nữa lại còn tiêu hao năng lượng tinh thần vô cùng khổng lồ.

Do lượng hỗn độn ma khí cùng giết chóc ý chí rất nhiều nên Vô Địch không những cho Bóng Ảnh cùng mấy phân thân khác của Xuân Đức hấp thu mà còn cho tất cả tang thi cấp 7 đi vào hấp thu.

Ban đầu cứ nghĩ tang thi vốn dĩ đã là một sinh vật cực kì tà ác sẽ là một cái thùng chứa tốt, vậy mà khi hấp thu có một chút, không có bao nhiêu hỗn độn ma khí cùng một ít chí của địa ngục thiên long thì liền không chịu nổi nổ banh xác.

Trong thời gian này Xuân Đức cũng liên tục cảm nhận được thân thể cùng linh hồn đang ngày càng lớn mạnh, lớn mạnh theo từng ngày.

Bùm bùm bùm... bùm bùm bùm.

Đang khi trận pháp hoạt động trơn chu thì bỗng nhiên nó dừng hoạt động, bỗng chốc nổ tung. Lúc ban đầu chỉ là một cái vị trí nhỏ nhưng không qua mấy cái hô hấp liền lan tràn ra khắp đại trận, đến cuối cùng đại trận nổ tung.

Tiếng nổ của trận pháp còn hơn cả tiếng sấm, cả Địa Uyên vì đó mà rung rinh. Thành viên Ác Ma Điện đang canh giữ bên ngoài cốc nghe được tiếng động lớn như thế thì cả kinh.

" Chuyện gì xảy ra."--- Ám Ma cùng mấy chục tên ám vệ tinh anh từ lần trước còn sót sót lúc này từ một động phủ gần đó đi ra. Vừa đi ra hẳn liền hỏi một tên ám vệ có nhiệm vụ quan sát nơi đây.

Tên ám vệ tinh anh có nhiệm vụ trông coi cung kính nói:

" Đại trận nghịch hành tự hủy, theo quan sát được một lượng lớn hỗn độn ma khí cùng ý chí giết chóc tràn ra khi đại trận bị nổ khiến cho trong đó cực kì nguy hiểm. Điện chủ cùng những người khác không rõ tình hình. "

Ám Ma nghe vậy thì nhăn mày. Bên trong kia quả thực không khác gì địa ngục cả, một khi đi là vào là không thể đi ra, nguy hiểm vô cùng, hẳn muốn vào bên trong xem xét tình hình cũng không được, việc hẳn có thể làm chỉ là khóa chế lại cửa ra vào cửa địa uyên.

Không làm cho hỗn độn ma khí cùng sát niệm ý chí thoát ra bên ngoài, một khi để bọn nó thoát ra bên ngoài thì không biết chuyện gì sẽ phát sinh.

Nhưng đang lúc hẳn lo lắng thì một chuyện đột ngột phát sinh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 677: Lãnh Như Hàn

Một tiếng gầm gừ có phần điên cuồng vang vọng khắp địa uyên, cùng lúc đó làn sương mù màu đen cùng đỏ đan xen trong địa uyên nhanh chóng tan biến, lộ ra vùng đất cần cỗi phía dưới.

Ở nơi đại trận bị phá hủy.

" Khục Khục " Một tiếng ho khan vang lên, sau đó chỉ thấy một thiếu niên có phần tà dị bò ra từ đồng phế tích. Người này không ai khác chính là Xuân Đức.

Vừa bò ra ngoài hắn liền nhìn xung quanh một chút, thấy đâu đâu cũng là khói bụi mịt mờ. Sau khi nhìn xung quanh một lúc Xuân Đức mới chợt nhớ tới cái gì, hắn ngay lập tức đưa hai bàn tay ra nhìn, thấy hai bàn tay của mình đã không còn là cái hình dạng kia nữa hắn vui mừng không thôi.

Sau khi hắn dùng thần niệm nhìn qua cơ thể một lượt thì vui mừng quá đổi, không biết là lúc cái trận pháp rỏ tiền của Vô Địch phát nổ đã tác động đến cái gì khiến cho hắn đã có thể quay lại trạng thái nhân tộc.

Nhưng rất nhanh nét mặt Xuân Đức trở nên tối tăm, hắn cảm thấy trong cơ thể hắn có một loại sức mạnh tối tăm cuồng bạo không do hắn không chế đang tiềm ẩn trong cơ thể chỉ chờ đợi bộc phát.

" Vậy mà có thể ngưng kết thành hỗn độn ma hạch luôn, thôi rồi kiểu này thôi xong rồi hết cách loại trừ."--- Xuân Đức cảm nhận ở trong cơ thể

có một viên cầu phát ra ánh sáng đỏ đen xen lẫn với nhau thì khỏi than trời một tiếng.

Ngay lúc này đây một quang cầu màu tím không biết từ nơi nào vọt tới bên cạnh Xuân Đức cười nói:

" Hắc hắc, Ông bạn không có sao chứ. Ta còn đang lo mi bị sao cơ, thấy mi không có việc gì là an tâm rồi."

Xuân Đức khuôn mặt như quả mướp đắng nói:

" Không có việc gì cái khi mốc. Nó ngưng thành hỗn độn ma hạch trong cơ thể của ta rồi. Lão nói bây giờ loại bỏ bằng cách nào? "

Vô Địch đang cười thì cũng im bật, hẳn có chút khó tin nói:

" Không phải đã loại bỏ được gần hết rồi sao? Lần trước ta đã kiểm tra thấy cơ thể của mi không có vấn đề mà, làm sao bây giờ lại có hỗn độn ma hạch."

Xuân Đức buồn như chuồn chuồn nói:

" Nói dối lão làm gì, không tin thì xem đi."

Vô Địch nghe thế thì ngay lập tức phóng ra một quang mang màu tím bao trùm lấy cả Xuân Đức sau đó bắt đầu kiểm. Một lúc sau hẳn thu hồi lại ánh sáng màu tím.

" Vậy mà ngưng tụ thành hỗn độn ma hạch thật, kiểu này có phần gay go rồi. Ngày sau không khéo sẽ bị ma tính ăn mòn. Nhất là sau này lên trên cao thì sẽ được thiên đạo ưu ái. Người ta cứ vạn năm 1 lần tai kiếp còn lão sẽ 100 năm có 1 lần. "

Xuân Đức nghe đến tai kiếp thì cũng không có sao nhưng hẳn sợ nhất chính là ma tính ăn mòn, vốn dĩ sát niệm ý chí của địa ngục thiên long đã cường đại vô cùng bây giờ cộng thêm ma tính nữa thì không biết sẽ biến thành cái dạng gì nữa.

Sau này mà muốn biến về trạng thái chiến đấu ba đầu địa ngục thiên long thì có thể nghĩ được hậu quả. Thở dài, Xuân Đức nói:

" Thôi chuyện đâu còn có đó, chuyện sau này sau này tính. Mà đúng rồi đám ảnh tộc cùng mấy tên phản loạn đã bị bắt lại chưa? "

" Oak, lão bây giờ mới nhớ tới đám kia sao. Bây giờ chắc mấy tên kia xương cũng không còn rồi, trừ khi bọn chúng trốn vào được cái bí địa nào đó. Bằng không 100% phải chết." --- Vô Địch nói.

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu, sau khi trò chuyện thêm một lúc với Vô Địch thì Xuân Đức liền đi tìm xem Bóng Ảnh ở đâu.

Không qua bao lâu hẳn liền tìm thấy Bóng Ảnh, Bóng Ảnh cũng không có việc gì, không những hẳn mà đám tang thi cấp 7 cũng không ai bị làm sao, còn mấy con bị làm sao chắc giờ cũng hóa thành cát bụi rồi.

Do cần thời gian để tiếp tục luyện hóa hỗn độn ma khí cùng sát niệm ý chí nên Bóng Ảnh quay về với Xuân Đức.

Trên đường đi ra ngoài thì Xuân Đức lại gặp được mấy người Âm Ma đang đi vào bên trong này. Nhìn thấy Âm Ma, Xuân Đức liền hỏi:

" Lần trước còn sống bao nhiêu anh em? "

Âm Ma lúc này đứng trước Xuân Đức cung kính đáp:

" Chưa đến 300 những người khác đều đã tử nạn."

Xuân Đức nghe vậy thì lòng cũng nhịn không được quặn đau, không nói tới tình cảm hai chi riêng tài nguyên bỏ ra đào tạo những người đó cũng là một con số khổng lồ. Võ vai Ám Ma một cái hấn có chút buồn rầu nói:

" Lo cho người nhà mấy anh em đã hi sinh chu đáo một chút. Những người còn lại tất cả thăng lên 3 cấp. "

" Thuộc hạ đã rõ ràng thưa chủ nhân."--- Ám Ma cung kính đáp lời.

Những người bên cạnh tuy chứng kiến sinh tử nhiều vô cùng nhưng mỗi lần thấy bạn bè, chiến hữu chết đi thì trong lòng mỗi người đều không khỏi cảm thấy xót xa.

Trên đường đi Xuân Đức cũng thông qua Ám Ma biết được sự tình Ác Ma Điện mấy tháng gần đây.

Trong đó có một chuyện làm hấn giật mình, bên phía Vũ Y nửa tháng trước truyền tin về nói Đại Bạch, Tiểu Thất, A Khờ, A Ngốc đều bị trọng thương. Nguyên nhân nghe nói chính là bị một con cổ ma 5 cấp đánh cho trọng thương. Nhưng trong vụ việc này cũng không có đơn giản như vậy.

Xuân Đức sắc mặt vẫn bình thường không có gì thay đổi nhưng trong lòng hấn lúc này nghĩ gì thì chỉ có chính hấn mới biết được.

Quay về Ác Ma Điện, Xuân Đức đi qua thăm hai đứa cháu một cái, hỏi Mai Anh xem có sự vụ gì cần hấn giải quyết không. Tiếp theo là gọi điện tới cho Tà Long, hỏi xem tình hình ở ngoài đó thế nào.

Thấy tất cả mọi việc đều ổn thì Xuân Đức liền ngay lập tức bước vào dịch chuyển trận pháp rời đi Ác Ma Điện tiến về Băng Phách Tinh Cung.

Hơn một tuần sau.

Sau 8-9 ngày dịch chuyển thì rút cuộc Xuân Đức cũng đã đi tới Băng Phách Tinh Cung. Vừa đến nơi đây thì Lãnh Như Hàn đã đứng chờ hẵn ở đây từ trước, vì trước khi tới đây Xuân Đức cũng đã thông tri tới nơi này.

" Dẫn đường." --- Nhìn Lãnh Như Hàn, Xuân Đức lãnh đạm nói ra."

Lãnh Như Hàn không dám chậm trễ ngay lập tức dẫn đường cho Xuân Đức đi tới nơi đám người Vũ Y dừng chân.

Dưới sự chỉ đường của Lãnh Như Hàn, không qua bao lâu thì Xuân Đức đã đi tới nơi mà đám người Vũ y ở lại. Ra hiệu cho Lãnh Như Hàn rời đi Xuân Đức tự mình đi vào bên trong.

Đi vào trong một căn phòng Xuân Đức liền nhìn thấy mấy người Vũ Y đang đứng bên cạnh một cái giường.

Bên trên giường đang nằm hai người, hai thú. Cả người bị bao trùm bởi phù văn màu xanh yêu dị.

Thấy tự dung có người xuất hiện mấy người Vũ Y đầu tiên là giật mình sau đó là vui mừng, Vũ y ôm lấy Xuân Đức nức nở nói:

" Anh hai sao giờ mới tới. Anh nhanh tới nhìn xem bọn họ bị làm sao? "

Xuân Đức nhìn Vũ Y đang méu méu nói thì khẽ xoa đầu nàng một cái rồi nói:

" Mấy đứa ra ngoài đi, để ánh xem tình hình bọn họ làm sao. Ngoan, đừng có khóc nhè như vậy, bọn họ sẽ không sao."

Vũ Y, Heo Con, Lan Lan nghe vậy thì gật đầu sau đó mang theo Tuyết Báo đi ra bên ngoài. Thấy mọi người đang đi ra bên ngoài Xuân Đức lúc

này mới xem xét bệnh tình cho mấy người đang nằm trên giường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 678: Không Qua Khỏi Chết Rồi

Xuân Đức chăm chú nhìn lên mấy cái chú văn màu xanh đang lập lòe trên cơ thể mấy người Đại Bạch, Tiểu Thất, A Manh, A Khờ. Ánh mắt hắn hiện lên những tia sáng lạnh rợn người.

Loại chú văn nguyên rửa này hắn cũng không xa lạ gì, đây là một loại nguyên rửa sinh mệnh hệ mộc, lấy mộc tâm làm gốc. Nạn nhân càng di chuyển nhiều thì chết càng nhanh, cái khó giải quyết của loại nguyên rửa này chính là nó liên kết với sinh mệnh của nạn nhân.

Một khi thanh trừ phù văn nguyên rửa cũng sẽ tiêu hao hết sinh mệnh của nạn nhân, đằng nào cũng chết, không cứu cũng chết mà cứu thì càng chết nhanh hơn. Có điều cái gì cũng có một đường con đường sống cùng lắm là chết đi đầu thai lần nữa mà thôi.

Sau khi đã xem xong căn nguyên bệnh tình của mấy người, Xuân Đức cũng không có biểu lộ gì quá khích. Hắn vung tay lên một cái kết giới đơn giản được hình thành,

Lúc này đây Xuân Đức lấy ra một cái nệm ngòì xếp bằng bên trên, hai mắt nhắm lại. Trong miệng lầm bầm liên tục một vài đoạn chú văn tối nghĩa. Ngay lập tức bên trong căn phòng bóng tối bao trùm.

Từ bên trên cơ thể Xuân Đức bốc ra ánh sáng màu đỏ cùng đen đan xen với nhau, vô số phù văn lập lòe từ trên cơ thể Xuân Đức tách ra ngoài, xâm nhập vào cơ thể mấy người bọn Đại Bạch.

Ngay khi mấy phù văn từ cơ thể Xuân Đức xâm nhập vào bên trong cơ thể của đám người Đại Bạch thì lập tức đồng hóa các chú thuật màu xanh lá bên người bọn họ.

Cùng lúc này hai người hai thú hét lên những tiếng thông khổ, thể lương, bọn họ quằn quại lăn qua lăn lại ở trên giường. Xuân Đức thấy một màn như vậy thì lấy ra bốn cái bảo vật Dung Hồn Linh.

Một khi hấn thất bại thì sẽ ngay lập tức thu tàn hồn của những người này lại. Dù sao hấn cũng không có nắm chắc 100% chữa khỏi hấn cho mọi người.

Do xung đột của hai loại nguyên rủa thuật trên cơ thể, cơ thể của cả bốn người liên tục bị phá hư. Thịt trên cơ thể bị thối rữa rơi từng mảng từng mảng một trên giường, máu tươi giàn dụa ướt đẫm cả chiếc giường, còn chảy xuống cả phía dưới nền nhà.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì lòng cũng cảm thấy chua xót, hấn lầm bầm:

" Cố gắng lên. Một chút nữa thôi, các ngươi có thể làm được mà phải không."

A a a a.

Có điều Xuân Đức vừa cầu khẩn xong thì Đại Bạch cả người thối rữa càng nhanh, chỉ trong chớp mắt hấn liền chỉ còn đồng xương trắng hếu cùng một bãi máu loãng. Linh hồn của hấn cũng bị nguyên rủa thuật hủy đi không ít.

Nhìn thấy như vậy một màn Xuân Đức cũng không có phản ứng quá lớn, hấn chỉ nhíu mày một cái sau đó tung ra một viên Dung Hồn Châu thu tàn hồn của Đại Bạch về.

Vì nguyên rủa mội hệ thường tập trung vào thân thể là chính nên linh hồn của Đại Bạch mới không có bị trùng kích mà tiêu tán, nếu không thì việc thể nào cũng không dám nói trước.

Với một phần cũng do thân Đại Bạch tu vi hơi thấp chỉ mới bước vào cảnh giới Hằng Quân Cảnh mà thôi vì vậy cơ thể có phần bạc nhược mặc dù là yêu thú.

Sau khi thu thập lại tàn hồn của Đại Bạch, Xuân Đức vẫn tiếp tục thi pháp.

Hai ngày sau.

Cấm giới vừa mở ra mấy người Vũ Y ngay lập tức liền chạy vào bên trong nhưng khi nhìn thấy thảm cảnh trong phòng thì cả đám không khỏi đứng ngậy ra như phỗng.

Cả căn phòng lúc này chỉ toàn là máu loãng cùng với thịt thối. Mấy người tiểu Thất bây giờ cũng đã không ra hình dạng gì. Cả người chỉ toàn máu là máu.

Nhìn mấy người Vũ Y vừa đi vào bên trong Xuân Đức nói:

" Mấy đứa không cần ngạc nhiên, chúng ta đi vào bên trong không gian của chúng ta. Vào đó có gì nói sau."

Xuân Đức dùng tinh thần lực bao trùm mọi người vào trong sau đó đem vào bên trong không gian vong linh tầng 2. Vừa về tới nơi đây Heo Con liền điều khiển mẫu thụ trị liệu cho mấy người tiểu Thất. Chỉ một lúc sau bộ dạng ba người đã có thể nhìn ra được.

Lúc này đây Lan Lan hỏi:

" Anh hai, Đại Bạch đâu rồi? "

Xuân Đức khô khốc nói:

" Không qua khỏi chết rồi. Có điều anh vẫn thu về một ít tàn hồn của hắn. Với vẫn còn yêu căn ở nơi đây, không qua ba ngàn năm tên kia lại có thể sống lại. Được rồi mấy đứa không cần để ý chuyện này, nói cho anh biết là có chuyện gì? "

Ba đứa em gái nghe Đại Bạch chết rồi thì thoáng qua sự mất mát nhưng khi nghe nói Xuân Đức còn có thể làm cho Đại Bạch sống lại thì cả ba người đều nở một nụ cười vui vẻ. Những khi nghe Xuân Đức hỏi về chuyện gì xảy ra thì sắc mặt cả ba người đồng thời không tốt.

Lan Lan lúc này thay mặt cả ba người nói:

" Anh hai việc là thế này...."

Lan Lan kể rất chi tiết, từng chi tiết một. Xuân Đức nghe xong thì cũng liền hiểu rõ nguyên nhân là sao.

Trên cao thiên Vạn Kiếm Tông tức giận vì Ác Ma Điện dám trái lời, nhưng vì có thiên địa pháp tắc hạn chế nên người của Vạn Kiếm Tông không thể hạ xuống. Nên bọn họ đã đưa ra giải thưởng lớn vô cùng, muốn mượn tay người tiêu diệt Ác Ma Điện.

Ngay lập liền có vài môn phái tu tiên bên trên cao thiên động tâm với giải thưởng kia, cho người hạ giới đi tiêu diệt Ác Ma Điện. Có điều khi được tin tức đã có vài thế lực giống bọn họ ăn thiệt thòi trong tay Ác Ma Điện nên những kẻ này trước khi xuống trung thiên liền mang theo trấn phái bảo vật.

Cũng không rõ mấy tên kia đánh hơi làm sao lại biết được hành tung của đám người Vũ Y, thiết kế một cái bẫy rập hoàn hảo, đưa đám người Vũ Y rơi vào bên trong một nơi đang giam giữ cổ ma, trong lúc mấy người Vũ Y toàn tâm toàn lực đối phó với cổ ma thì...

bị bất ngờ mấy tên kia dùng bảo vật cấp cao đánh lén.

Kết cục mấy người tiểu thất bị thương nặng. Vũ Y, Lan Lan, tức giận phá trận mà ra, giết chết vài tên đến từ cao thiên còn Tuyết Báo ở lại kiềm chế Cổ Ma, có điều mấy tên đến từ cao thiên kia địch không lại liền chạy mất. Bây giờ rất có khả năng những tên kia đã trên đường quay về cao thiên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 679: Vạn Kiếm Tông

" Vạn Kiếm Tông sao? Có lẽ nên đi cao thiên một chuyến rồi." --- Xuân Đức nghe xong thì bất giác nở một nụ cười đầy tà dị.

Vũ Y bên cạnh nghe vậy thì hỏi:

" Anh hai muốn đi lên cao thiên sao?."

Xuân Đức mỉm cười nói:

" Chuyện đâu còn có đó, việc này mấy đứa cứ để anh lo. Bây giờ mấy đứa nghỉ ngơi đi, nhớ chăm sóc tốt mấy người tiểu Thất. À phải rồi hỗn nguyên thần tinh mấy đứa lấy được đâu, đưa cho anh."

Lan Lan móc ra một cái túi nhỏ đưa cho Xuân Đức, Xuân Đức không có kiểm tra gì cả mà trực tiếp cất đi. Hấn hôn lên trán ba đứa em rồi rời đi.

Đi lên tầng 1 không gian vong linh, Xuân Đức tìm đến Vô Địch. Không ngoài dự kiến Vô Địch lúc này đang chế tạo một thân thể mới để sử dụng.

Nhìn thấy Xuân Đức đi tới mà sắc mặt không tốt thì Vô Địch hỏi:

" Lại có chuyện gì nữa? "

Xuân Đức lấy ra dưỡng hồn châu đưa cho Vô Địch nói:

" Đại Bạch chết, đám cao thiên giở trò. Ta định xử lý xong mọi việc thì lên cao thiên một chuyến xin đám kia tí huyết."

Vô Dịch tiếp nhận dưỡng hồn châu sau đó đặt ở một bên rồi nói:

" Ông bạn cảm thấy cần làm như vậy thì cứ làm, dù sao ta luôn ủng hộ ông bạn."

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

" Ừ. Cảm ơn ông bạn. Thôi ông bạn làm việc đi ta ra bên ngoài có việc một chút."

Nói lời tạm biệt xong Xuân Đức liền đi ra ngoài, mặc dù bây giờ hắn rất mệt nhưng vẫn muốn đi làm một chuyện.

Thông qua thần niệm hắn gọi Lãnh Như Hàn tới, không qua bao lâu Lãnh Như Hàn đã xuất hiện trước mặt hắn.

" Chủ nhân có việc gì cản dận."

Xuân Đức lạnh lẽo nhìn hắn hỏi:

" Đã tìm ra kẻ chỉ điểm chưa? Việc ta phái người tới đi săn cỏ ma người sẽ không thông báo cho cả thiên hạ biết chứ? "

Lãnh Như Hàn hiểu ý Xuân Đức, hắn cúi khom người nói:

" Chủ nhân, việc này kể cả thuộc hạ chỉ 8 người biết. Những người khác đều đã bị thuộc hạ khống chế lại."

" Dẫn đường." Xuân Đức ánh mắt bốc lên hàn quang dày đặc nhìn Lãnh Như Hàn phân phó.

Lãnh Như Hàn không dám nói nhiều, ngay lập tức xoay người đi trước dẫn đường cho Xuân Đức. Không qua bao lâu hai người đi tới một đại điện

rộng lớn, trang nghiêm. Bên trong này đang có 7 người tất cả đều là nam nhân.

Vừa thấy thân ảnh của Lãnh Như Hàn đi tới thì đã có vài người lên tiếng chất vấn.

" Hàn Tông Chủ người đây là sao? Tại sao lại muốn giam lỏng chúng ta."

" Đúng vậy, Hàn lão quái nguoi đây là muốn làm cái gì? "

" Đừng nghĩ rằng nguoi bây giờ là tông chủ thì liền muốn làm gì thì làm, ngang ngược càn quấy."

Xuân Đức đảo mắt qua mấy người kia lạnh lẽo vô tình nói ra đúng một từ:

" Câm."

Ngay lập tức nơi đây nhiệt độ giảm xuống mấy chục độ. Cả đám chột cảm thấy đáy lòng lạnh ngắt. Mọi người lúc này mới chú ý người thiếu niên đi phía sau Lãnh Như Hàn.

Bầu không khí bị đè nén tới cực điểm, mọi người gần như không thể thở được. Nhưng lúc này vẫn có người can đảm quát lớn:

" Tiểu tử nguoi là ai, chúng ta đều là khách quý của Hàn Tông Chủ. Đừng có tỏ vẻ ta đây trước mặt tiền bối, còn không nhanh xin lỗi các vị tiền bối nơi đây."

Xuân Đức không nhanh không chậm đi tới trước mặt tên mới vừa quát mắng hẳn, nguoi này là một nam tử trung niên, mặt thư sinh không râu, tướng mạo có thể nói là đẹp trai.

Đứng trước mặt nam tử Xuân Đức không có nhiều lời mà trực tiếp vịn đầu tên kia xuống, ánh mắt hấn như lưỡi dao nhìn mấy người khác bên cạnh hỏi:

" Tên nào đã tiết lộ thông tin ra bên ngoài. Biết điều đứng ra thì ta chỉ giết một mình hấn bằng không cả gia tộc hấn vạn kiếp chỉ có thể sống không bằng chết."

Vừa nói hấn vừa bóp khế một cái, lập tức cái đầu trong tay hấn nát bét, dịch não cùng máu tươi văng khắp nơi.

Thấy một màn như vậy đừng nói là 6 người trong này mà ngay cả Lãnh Như Hàn đang đứng ngoài sân hai chân cũng run run.

" Tiên bối, ta không biết việc người nói là chuyện gì. Nhưng ta thề ta chưa bao giờ tiết lộ bất cứ cái gì cả."--- Một nam tử mặt đen thân hình cao gầy quỳ xuống nói.

Ngay lập tức mấy người khác đồng loạt quỳ xuống. Xuân Đức nheo mắt một cái. Hấn không có nghe mấy cái lời thề thốt hay cái gì khác đại loại như vậy.

" Lãnh Như Hàn suu hồn bọn hấn."---- Xuân Đức phân phó.

Lãnh Như Hàn đang ở ngoài sân nghe vậy lập tức chạy vào trong nhà đứng trước mấy người từng là bằng hữu của hấn. Nhưng đúng lúc hấn định suu hồn từng người thì trong 6 người có 3 người đồng loạt móc ra một viên ngọc màu đen ý đồ kích nổ.

Bộp bộp bộp

Xuân Đức đang đứng ngay đó thì tên nào có thể làm trò gì, ngay khi ba tên kia có dị động thì Xuân Đức đã một tay đập nát ba cái đầu. Ba cái đầu

vỡ tan, mấy cái thi thể không đầu vô lực nằm lăn ra mặt đất.

" Cho người tới gia tộc ba tên này bắt tất cả lại không chừa một ai, trai gái già trẻ gì cũng vậy. Xóa hết ký ức bọn chúng đưa tới phân bộ Ác Ma Điện số 1 làm nô lệ khai thác mỏ." --- Xuân Đức phân phó xong một câu liền rời đi.

Sau khi thân ảnh của Xuân Đức biến mất hoàn toàn thì Lãnh Như Hàn lúc này cũng đứng không vững nữa mà ngồi xuống đất thở hồng hộc, giống như hần còn có ba người người.

Lúc này có một ông lão sắc mặt tuy trắng bệch nhưng vẫn chấp tay lạy Lãnh Như Hàn nói:

" Lần này ta nhặt về một mạng cũng là nhờ ơn Hàn huynh rồi."

Hai người khác cũng đồng dạng.

Ông lão nói một câu không đầu không đuôi như vậy nhưng là người trong cuộc nên Lãnh Như Hàn biết rõ ông lão nói cái gì. Hần lúc này run giọng nói:

" Phí tiền bồi, người đừng khách khí như vậy. Cũng nhờ có tiền bồi cùng hai vị mà ta cũng nhặt về một cái mạng. Muốn nói cảm ơn thì ta đây mới chính là người cần cảm ơn các vị."

Lúc này hai người còn lại lên tiếng, hai người đồng loạt quỳ xuống dập đầu hướng Lãnh Như Hàn tạ ơn:

" Xin nhận hai huynh đệ chúng ta một lạy, nếu không phải là hai người chúng ta tiến cử mấy người kia với Hàn huynh thì cũng không xảy ra việc như thế này. Mạng hai huynh đệ chúng ta sau này sẽ thuộc về Hàn huynh."

Lãnh Như Hàn nét mặt hiện lên một tia mỉm cười nhưng sau đó hắn nghĩ tới cái gì vội đứng dậy nói:

" Ba vị nhanh đi hiệp trợ ta vây bắt mấy gia tộc, Tôn, Ninh, Thần. Việc này nếu làm chậm trễ khiến cho chủ nhân không vừa lòng thì cái mạng nhỏ của Hàn mỗ khó giữ rồi. "

Ba người khác lúc này cũng đã cột mình với Lãnh Như Hàn rồi nên khi hắn lên tiếng thì ba người liền gật đầu đồng ý không hề do dự.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 680: Bồng Ảnh

Không gian vong linh tầng 3.

Sau khi phân phó cho Lãnh Như Hàn làm việc Xuân Đức quay về Ác Ma Điện tổng bộ. Thu lấy máu tươi cùng với xương cốt mà thuộc hạ đã thu gom được mang vào bên trong không gian vong linh tầng ba.

Tiếp theo hắn đi tới tế đàn bạch cốt. Mang ra tất cả nguyên liệu để chuẩn bị một lần cường hóa hoàn mỹ trang bị.

Lần này mấy đứa em gái của hắn mang về tổng cộng 48 viên hỗn nguyên thần tinh cấp 4 cùng 21 viên hỗn nguyên thần tinh cấp 3. Cùng với 2 kiện thần khí hư hại.

Tâm niệm vừa động, Bồng Ảnh ngay lập tức xuất hiện trước mặt hắn. Bồng Ảnh dùng âm thanh cứng ngắt nói:

" Lão đại cần ta giúp gì? "

Xuân Đức chỉ về biển máu cùng vô số dãy núi xương cốt nói:

" Có việc cần chú giúp. Thấy mấy thứ kia rồi chứ, trong thời gian sắp tới chú em giúp anh chế tạo ra bất tử sinh vật, đẳng cấp càng cao càng tốt. Đợi khi anh xong việc chúng ta sẽ ra bên ngoài giải quyết tất cả cản trở nơi đây."

Bóng Ánh gật đầu đáp:

" Đã hiểu, lão đại người cứ yên tâm đi."

Xuân Đức khẽ gật đầu một cái. Tiếp theo đó hai người chia nhau đi ra làm việc.

Sau khi Bóng Ánh đã rời đi thì Xuân Đức đi thấp hương cầu nguyện ông bà phù hộ. Mặc dù biết là ông bà ở xa cũng không có thể tới đây phù hộ cho hắn nhưng làm như vậy thì tâm lý cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, một khi tâm lý đi tốt làm cái gì cũng thuận lợi.

Sau khi đã làm xong đủ nghi thức tâm linh thì Xuân Đức bắt đầu khởi động tế đàn bạch cốt. Ném vào bên trong đó một đồng bồ thiên phù, long thần phù, kim tinh phù để gia cố thêm cho bạch cốt tế đàn.

Cả tế đàn nhanh chóng lập lánh phù văn đủ loại. Tiếp đến Xuân Đức tự mình đi vào bên trong giữa tế đàn mà ngồi những phù văn xung quanh nhanh chóng bao phủ hắn. Do mấy bảo vật kia đã hòa thành một thể với hắn nên khi cường hóa thì chính hắn sẽ phải làm vật dẫn.

Không qua bao lâu từ bên trong tế đàn vọng ra từng tiếng rên rỉ mùi phần thê lương cùng thống khổ, âm thanh này cũng đại biểu Xuân Đức đã bắt đầu cường hóa trang bị bản thân.

Mười ngày đi qua.

Ở bên ngoài. Tổng bộ Ác Ma Điện.

Bên trong một căn phòng lớn, Mai Anh đang cùng với hơn 30 thành viên giữ chức vị cao bên trong Ác Ma Điện đang ngồi họp.

" Chắc hẳn mọi người cũng đã biết, điện chủ lúc này đang cần gấp đại lượng xương cốt cùng máu tươi để chuẩn bị cho đại sự sau này. Nhưng số lượng mà chúng ta gom góp thời gian mấy tháng gần đây vẫn còn chưa đủ mà tình hình nơi đây mọi người cũng biết rõ ta cũng không cần nói thêm. Vậy ai có giải pháp nào để có đủ tài nguyên cung cấp cho Điện Chủ sử dụng không? " --- Mai Anh đặt ra vấn đề.

Ngay sau khi Mai Anh đặt ra vấn đề thì một cô gái có thân thể như nam nhân, khuôn mặt có vài vết sẹo lớn đứng lên nói:

" Thánh nữ đại nhân việc này thuộc hạ nghĩ nên giao cho Máu Lạnh giải quyết, tên kia thời gian gần đây đã mở rộng giao thương đi khắp nơi trong cả tỉnh vực. Với mạng lưới buôn bán lớn như vậy thuộc hạ nghĩ việc thu mua xương cốt cùng máu tươi sẽ không là vấn đề."

Mai Anh gật đầu nói:

" Vô song quý cô ngồi xuống đi. Việc này ta cũng đã liên hệ với Máu Lạnh để giải quyết nhưng số lượng mà Điện Chủ cần quả thực có chút quá khổng lồ nên chúng ta cần tìm thêm giải pháp. Mọi người ai có ý kiến gì khác nữa không? "

Trong phòng nhất thời im lặng, sau một lúc thì có một đại hán da đen đã chột một mắt đứng dậy nói:

" Thánh nữ đại nhân. Thuộc hạ nghe nói đám hải tộc vạn năm tai kiếp đã tới, số lượng quái vật biển cùng hải tộc chết đi không ít, nếu như chúng ta chịu bỏ ra một số lượng vũ khí nhất định thì có thể trao đổi thi thể của những hải tộc cùng quái vật biển đã chết đi kia."

Mai Anh tán thành nói:

" Đây cũng là một biện pháp không tồi, việc này Độc Long người đi tìm Bạch Tinh thương thảo đi làm."

" Rõ ràng thừa thánh nữ."--- Nam tử kia hành lễ rồi ngồi xuống.

Tiếp theo phía sau cũng có một vài phương pháp được mọi người nêu ra nhưng lại đều bị Mai Anh bác bỏ. Kết thúc buổi họp mọi người tâm trạng có phần nặng nề do vấn đề vẫn chưa được giải quyết.

Tan họp Mai Anh vẫn ngồi một mình trong phòng suy tư. Ngay lúc nàng đang trầm tư thì có một cận vệ đi vào bên trong báo cáo.

" Đại nhân có người từ phân bộ số 2 Băng Phách Tinh Cung xin được gặp người. Người kia có tín vật của Âm Ảnh Quân Vương"-- Cô gái cận vệ nói.

Mai Anh nghe thế thì nhíu mày một cái. Người của phân bộ số 2. Nàng nhìn người cận vệ phân phó:

" Cho những người kia vào trong này."

" Vâng."-- Người cận vệ đáp lời rồi xoay người đi ra bên ngoài.

Không qua bao lâu thì Mai Anh liền nhìn thấy một trung niên có đôi mắt âm lãnh đi vào, theo phía sau hắn là một trăm người có nam có nữ, khí độ bất phàm.

" Lãnh Như Hàn, người quản lý phân bộ số 2 của Ác Ma Điện mang theo thành viên tinh anh. Xin ra mắt thánh nữ đại nhân."--- Nam tử trung niên có ánh mắt âm lãnh cung kính nói.

Mai Anh lúc này bình thản hỏi:

" Tuy việc này Điện Chủ chưa nói cho ta biết nhưng người đã có tin vật của Âm Ảnh Quân Vương thì không cần kiểm tra nữa. Ý định người cho người tới đây ta cũng đã đoán được một hai, bây giờ ta chỉ muốn biết là người muốn thực tiễn hay là lý thuyết."

Lãnh Như Hàn vẫn một mực cung kính nói:

" Không rõ thực tiễn là sao mà lý thuyết lại là như thế nào. "

Mai Anh nhếch miệng cười nói:

" Nhìn 100 người người dẫn tới đây thì hẳn đều là học về đánh trận đi. Muốn học thực tiễn thì ta sẽ cho bọn họ ra chiến trường mà nhìn, bọn họ sẽ đi theo một vị tướng quân nào đó. Còn học lý thuyết thì sẽ đưa bọn họ tới Ác Ma Học Viện.

Tuy thực tiễn rất tốt, giúp con bọn họ có thể tiến triển thần tốc nhưng chết lúc nào cũng khó nói. Còn tiến vào học viện thì không cần lo tới tính mạng."

Lãnh Như Hàn nghe vậy thì cũng đã hiểu ra, hẳn quay lại nhìn về phía sau 100 người nói:

" Các người muốn chọn làm ra quyết định. Một khi đã quyết định thì không nên hối hận. Bây giờ ai muốn học thực tiễn thì đứng ra một bên."

Dứt lời liền có hai người bước ra tách khỏi đội ngũ, sau một lúc lâu thì lại có thêm 3 người. Đến cuối cùng thì có tổng cộng 7 người có can đảm đi học thực tiễn. Những người còn lại thì không có can đảm kia.

Nhìn 93 người còn lại Mai Anh biểu hiện xem thường không một chút che giấu những người kia bị nàng nhìn với ánh mắt khinh thường trần trụi vậy thì cảm thấy vừa xấu hổ lại có một ít tức giận.

Thông qua một thiết bị liên lạc ở trên bàn, Mai Anh liên lạc tới khu quân sự. Ngay lập tức bên trên mặt hình ảnh sáng xuất hiện một nam tử, khi nhìn thấy Mai Anh thì tên này cung kính chào.

" Cho người tới chỗ của tôi tiếp người. "--- Mai Anh lạnh nhạt nói.

" Rõ." --- Bên kia ứng một tiếng sau đó cuộc gọi kết thúc.

Không qua bao lâu thì cửa phòng họp lại một lần nữa được mở ra. Một nữ nhân mặc quân phục chào Mai Anh theo nghi lễ một cái rồi mới nhìn qua đám người mới tới từ phân bộ số 2 nói.

" Các vị xin mời theo ta."

Bảy người lúc trước lập tức đi sang bên này, nhìn thấy chỉ có bảy người thì nữ nhân kia nghi hoặc nói:

" Những người khác thì sao? "

Lúc này đây một tên trong bảy người vừa bước qua đây nói:

" Những người này đã tham gia học viện Ác Ma, chỉ có 7 người bọn tôi là gia nhập quân đội."

Cô gái nghe vậy thì khẽ ồ lên một tiếng sau đó vô vai mấy tên lính mới nói:

" Rất tốt, các anh có cần đảm đây, tôi rất thích các anh. Được rồi sau này tôi sẽ là chỉ huy của các anh, mọi việc trên đường đi tôi sẽ nói rõ với các anh."

Sau đó nàng hướng về phía Mai Anh chào tạm biệt. Mai Anh lúc này cũng mỉm cười chào cô gái.

Tiếp theo sau thì có người của Học Viện đi tới lãnh người đi, còn về phần Lãnh Như Hàn thì sau khi hoàn thành sứ mệnh cũng lập tức quay trở về.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 681: Thời Gian Mới Vừa Đó Đã 33 Năm Đi Qua

Năm tháng không bao giờ đợi ai. Mới chưa qua bao lâu mà đã mấy chục năm đi qua từ lúc Xuân Đức tuyên bố bế quan. Vật đổi sao rời, mọi thứ cũng đã khác xưa.

Bên trong không gian vong linh.

Ngoại giới đi qua 33 năm bên trong đã trôi qua gần 3400 năm. Xuân Đức bỏ ra ba ngàn hai trăm năm chỉ để cường hóa cho mấy kiện chí bảo.

Trong những năm tháng dài dòng Xuân Đức cũng có thành công nhưng không ít lần thất bại. Mỗi lần thất bại chính là một thảm họa, bảo vật bị hao tổn hẳn thì bị thương, lại phải dành ra thời gian để khôi phục lại.

Nhưng dưới sự cố gắng không ngừng nghỉ, đúc kết kinh nghiệm từ nhiều lần ngu thì hẳn cũng đã thu về thành quả không tồi.

Không gian vong linh tầng 1.

Xuân Đức lúc này đang nằm bên trong hồ sinh mệnh vừa để khôi phục bản thân vừa để tiện thích nghi với bản mệnh chí bảo vừa tiến cấp.

Đang lúc này Xuân Đức mở mắt ra, hẳn lầm bầm một câu:

" Cuối cùng cũng đã thích nghi được mới sức mạnh mới. Hắc hắc. Phải xem lại bảo vật yêu dấu của mình một chút nào."

Xuân Đức cảm thấy vô cùng vui thích khi xem lại thành quả của bản thân sau bao nhiêu lần thất bại. Không qua bao lâu một mặt hình ảnh sáng màu xanh xuất hiện trước mặt hắn, bên trên có ghi chi tiết về từng bảo vật của hắn.

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Mộng Mị Ma Trảo

--- Hỗn Độn Ma Khí - Mộng Mị Ma Trảo(Hoàn mỹ cường hóa +2) (Độ dung hợp 100%):

- + Đẳng cấp: Hỗn độn bảo vật cấp 1(sơ cấp).
- + Huyết tề: Gia tăng thiệt hại thêm 2%
- + Linh tính: 9.
- + Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 1%
- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Mộng Yêm: (10 % +2% cơ hội trong lúc xuất thủ tăng cường khả năng vô địch 3s)
- + Đòn đánh tăng cường khả năng đánh choáng địch nhân 100% trong 1s+0.2s (Mục tiêu đơn lẻ, số lượng từ 2 trở lên random choáng).
- + Bỏ qua phòng ngự (Gây sát thương trực tiếp). Đòn đánh có hiệu quả thiêu đốt linh hồn(15%+2% mỗi 3s).
- + Đòn đánh gây hiệu quả mộng mị có thể cùng lúc gây hiệu quả mộng mị lên tối đa 3 địch nhân(Địch nhân lâm vào ác mộng không thể tấn công).

+ Đòn đánh gây xuất huyết không ngừng cho tới chết+2% xuất huyết(Bị giảm tác dụng bởi pháp thuật trị liệu mộc thuộc tính và bị khắc chế bởi Nguyệt Tinh Thủy).

+ Đòn đánh mang theo thuộc tính hắc ám khiến địch nhân mất đi lý trí biến thành con rối cho người sử dụng+2% tỷ lệ thành công(Bị khắc chế bởi thánh quang thuộc tính.)

Hỗn độn ám sáo trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 10).

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Thiên Cốt Giáp

--- Hỗn Độn Ma Khí Thiên Cốt Giáp(Hoàn mỹ cường hóa +5) (Độ dung hợp 100%):

- + Đăng cấp: Hồn độn bảo vật cấp 1(sơ cấp).
- + Huyết tể: Gia tăng huyết khí thêm 12%
- + Linh tính: 8.
- + Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 1%
- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 hoàn mỹ tăng cường 10% thuộc tính.
- + Tự lạnh: gia tăng 2 lần tốc độ tự lạnh.
- + Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh 10x, + 5x phòng thủ vật lý, kháng linh hồn công kích) + 5% cường hóa.
- + Giảm sát thương nhận vào 88%+5% và bắn ngược lại kẻ thù 22%+5%, tăng cường khả năng độc tố gấp 9+2.
- + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương(Mười đòn đánh toàn lực có tu vi ngang bằng kẻ sử dụng).
- + Tự bạo (Dùng sinh mệnh, linh hồn của kẻ dụng nén lại và khuếch đại trong nháy mắt tác dụng tăng 100x).
- + Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị dính đoàn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng thực lực bản thân).

Hồn độn ám sáo trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hồn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hồn độn ma khí giáp (Có).

Hồn độn ma khí chân (Chưa có).

Hồn độn ma khí vũ khí (Có).

Hồn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 10).

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hồn Độn Ma Khí - Cánh Ma
Huyền

--- Hồn Độn Ma Khí Cánh Ma Huyền Cấp 4(Hoàn mỹ cường hóa +1) (Độ dung hợp 100%):

+ Đẳng cấp: Hồn độn bảo vật cấp 4(trung cấp).

+ Huyết tề: Gia tăng tốc độ tối đa thêm 32%

+ Linh tính: 12.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 5%

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 5% thuộc tính.

+ Gia cường tốc độ ($x5+1$).

+ Khi bay tạo ra huyền cảnh khiến địch nhân mê loạn(Suy giảm phòng ngự thần thức 84%).

+ Có thể dùng tấn công (Đòn đánh có phạm vi lớn).

+ Kỹ năng đặc biệt: Tạo một khu vực rộng lớn cấm phép, sinh vật ở bên trong chỉ có thể dùng sức mạnh bản thể, tác dụng lên cả bản thân.

+ Kỹ năng đặc biệt: Cấm không.

Hỗn độn ám sát trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 10).

" Ha ha ha ha. Ha ha ha ha."

Sau khi nhìn lại một lần nữa Xuân Đức vẫn cất một tràng cười dài như lúc trước. Vui mừng, thực sự vui mừng khiến hắn muốn khóc.

Không cần biết lúc trước trả giá bao nhiêu nhưng bây giờ được thành quả như vậy hắn rất vui. Mọi thứ hắn làm đều đã được đền đáp.

Nếu không phải lần này hắn không có tài liệu thích hợp thì dây truyền sinh mệnh cùng hấp huyết đại lung cũng sẽ được hắn nâng cấp một lần.

Sau khi cười điên cuồng một lúc thì Xuân Đức cũng không cười nữa, hắn nhảy ra khỏi bể sinh mệnh theo thông đạo đi xuống không gian vong linh tầng 3.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 682: Ma Vương Trở Lại(Kẻ Reo Rắc Cái Chết)

Tầng ba không gian vong linh.

Nơi đây ngoại trừ đàn ma sói với số lượng vài ngàn ức ra thì chính là tử linh sinh vật. Dày đặc bất tử sinh vật, ở trên mặt đất quá nhiều dẫn tới không có chỗ đứng bọn nó phải bay lên trời. Mấy ngàn năm với lượng tài nguyên gần như bất tận, Bóng Ảnh đã cho ra đời đội quân vong linh lớn nhất của Ác Ma Điện từ trước đến nay.

Khi Xuân Đức đi xuống tầng ba nhìn thấy cảnh này thì vô cùng hài lòng, kiểm tra một chút thì hẳn phát hiện đám tử linh sinh vật này đẳng cấp thấp nhất là Tinh Quân Cảnh còn cao nhất thì chưa rõ nữa nhưng cũng sẽ không cao hơn Thần Quân Cảnh hậu kì.

Đi tới bên cạnh Bóng Ảnh, Xuân Đức nói:

" Như vậy được rồi. Thằng em tranh thủ thời gian khôi phục lại đi, không qua bao lâu thì lại phải cần sự giúp đỡ của chú em nữa đấy."

" Hiểu rồi, lão đại."--- Bóng Ảnh ứng một tiếng rồi lại biến thành một cái bóng đen quay về với Xuân Đức.

Tiếp theo Xuân Đức ước lượng số lượng tử linh sinh vật nơi đây một cái, sau khi tính toán sơ lược số lượng thì Xuân Đức cũng cảm thấy đau bi. Nhiều như thế này muốn dùng một lần vận chuyển ra bên ngoài một lần là không thể nào, ít nhất cũng phải mất thêm 1 tháng không chừng.

Không còn gì để bận tâm nữa, cái gì muốn nhìn thấy cũng đã thấy rồi Xuân Đức liền tiến lên tầng hai. Đi thăm mấy đứa em cùng mấy con sủng vật của mình.

Không qua bao lâu hắn đã xuất hiện ở không gian vong linh tầng 2.

Vừa đến nơi thì đã thấy cả bốn đứa đang tu luyện cả. Còn mấy con sủng thú thì đang đùa giỡn với nhau ở mấy bụi hoa gần đó. Nhìn thấy tiểu Thất đã không việc gì Xuân Đức lúc này cũng không có lại gần mà lặng lẽ rời đi.

Tổng bộ Ác Ma Điện.

Tại Ác Ma Tháp tầng 99 bên trong một căn phòng, thân ảnh của Xuân Đức từ từ hiện ra. Căn phòng tuy có phần đơn sơ nhưng vẫn rất sạch sẽ, cũng không phải ai quét dọn gì cả mà là do trận pháp trong phòng hoạt động mà thôi.

Vừa đi ra ngoài Xuân Đức người đầu tiên tìm đến chính là Đại Bạch, ở gần ngàn năm trước Đại Bạch được Vô Địch giúp cho khôi phục hoàn toàn, tạo nghệ về trận pháp còn cao hơn cả trước kia. Có điều thân thể hắn lúc này đây không phải thân thể lúc ban đầu.

Gọi điện trước cho Đại Bạch một cái biết hắn đang ở nhà kiểm tra sổ sách thì Xuân Đức ngay lập tức ngra quen đường cũ chạy tới.

Đi tới một ngôi nhà có hình con thỏ, Xuân Đức đẩy cửa đi vào bên trong. Vừa vào trong nhà thì liền nhìn thấy Đại Bạch đang bù đầu với một đồng giấy tờ sổ sách.

" Đạo này sao rồi, tốt chứ? " --- Xuân Đức lấy một cái ghế ngồi xuống nhìn Đại Bạch cười hỏi.

Đại Bạch lúc này cũng ngưng làm việc đi lấy cho hai người, mỗi người một ly rượu đặc biệt, nhấp một ít rượu Đại Bạch cười nói:

" Vẫn như trước kia thôi, nếu có thời gian lại tranh thủ nghiên cứu trận pháp. "

Xuân Đức nghe vậy thì cười có phần dâm dê nói:

" Hay đề ta kiếm cho lão mấy cô vợ nhé, chứ ai đời đường đường là đại quân gia của cả một thế lực lại không có một cô vợ nào. Hắc hắc. Ác Ma Điện chúng ta cái gì thiếu chứ nhất định không thiếu mỹ nhân à."

Đại Bạch cười khan xua tay nói:

" Thôi khỏi, việc đó ta còn chưa có nghĩ tới. Với bây giờ ta cũng không có sống 1 mình mà có nhận một đứa con nuôi nữa. Có thêm đứa nhỏ kia ta cũng thấy vui vui."

" Ô, lại còn có việc như vậy nữa hả. Thế đứa bé kia đâu rồi? " --- Xuân Đức có phần ngạc nhiên hỏi.

Đại Bạch nhún vai nói:

" Đã xin ra ngoài đi chơi với đám bạn rồi. Mà nói tới lấy vợ sao lão còn chưa có lấy."

Xuân Đức cũng nhún vai nói:

" Ta cũng đâu có ngu mà đi lấy vợ, tự dung đeo gông vào cổ. Với ta cũng chẳng có tình cảm gì sâu đậm với ai. "

Tiếp theo Xuân Đức ở lại nhà của Đại Bạch ăn cơm trưa, sau khi hai người ăn nhậu một bữa đã đời xong thì Xuân Đức cũng không có vội rời đi mà ở lại chơi với Đại Bạch nguyên ngày hôm đó. Chủ yếu ăn nhậu là chính.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Sau khi cùng Đại Bạch ăn bữa sáng xong thì Xuân Đức liền liên hệ với Mai Anh báo cho nàng chuẩn bị có cuộc họp khẩn cấp lúc 8h đúng.

Đúng 8 giờ, Xuân Đức đã có mặt tại phòng hội nghị tối cao của Ác Ma Điện, tham gia cuộc hội nghị này còn có 18 người khác.

Sau khi tất cả đã vào vị trí của mình thì Xuân Đức ở chủ vị trầm giọng nói:

" Hôm nay gọi mọi người tập trung lại đây khẩn cấp là có việc quan trọng cần thông báo cho tất cả mọi người cùng biết. "

Mọi người trong phòng lặng yên lắng nghe từng câu mà Xuân Đức nói ra. Xuân Đức cũng không có vòng vo mà trực tiếp đi vào vấn đề chính.

" Ba ngày sau chính là ngày chúng ta tổng tấn công phe liên quân. Mọi sự đều phải được giữ bí mật tuyệt đối. Chi tiết thì tiếp sau Mai Anh sẽ nói rõ cho từng người. Trong những ngày này đại trận của Ác Ma Điện sẽ được mở ra, nghiêm cấm mọi hoạt động đi lại giữa khu vực hạch tâm cùng các khu vực khác, ta cho phép các người tiêu diệt bất cứ kẻ nào dám làm trái. Mọi người đã nghe rõ chưa? "

" Rõ." --- Những người còn lại đồng thanh đáp.

Phía sau cuộc họp Mai Anh là người phát ngôn thay cho Xuân Đức, làm rõ từng vấn đề một cho người ở đây hiểu rõ. Còn về phần Xuân Đức thì đi tới cửa khẩu Thiên Đường do thám một phen. Hắn hi vọng đám người bên phía liên minh sau mấy chục năm này sẽ giảm bớt lực cảnh giác.

Đến buổi chiều hồi 3 giờ, Xuân Đức đã có mặt ở bên trong phòng riêng của Tà Long. Sau khi hai bên trao đổi một phen thì Xuân Đức liền rời đi.

Vận dụng lực vận vẹo thời không Xuân Đức tiến vào trạng thái tàng hình đi qua bên cửa khẩu. Cảnh tượng ở nơi đây đã khác xa trước kia. Cái tường thành dài mấy vạn dặm trước kia bây giờ đã được xây cao hơn gấp 3 rộng gấp đôi. Cấm chế cùng các loại trận pháp thì nhiều hơn vô số lần.

Tu sĩ trên tường thành cũng được tăng cường lên vài lần, có điều đám lính này tên thì nói chuyện phiếm với nhau, tên thì ngủ, tên thì lại đang tu luyện. Nói chung bây giờ có hiện hình đi vào bên trong thành cũng không có mấy ai để ý.

Thực ra mấy tên lính này chỉ là để làm cảnh mà thôi. Không có tác dụng gì quá lớn trong việc cảnh báo. Cái quan trọng chính là mấy cái đại trận ở trước cửa thành cùng xung quanh tường thành. Còn bên trong thành thì Xuân Đức không có rõ ràng lắm.

Có điều không biết liền hỏi là được, không việc gì phải lo lắng. Xuân Đức quan sát mục tiêu xung quanh, tìm xem tên nào có chức vị một chút rồi hạ độc thủ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 683: Ma Vương Trở Lại(Kẻ Reo Rắc Cái Chết)-1

Rất nhanh Xuân Đức đã tìm thấy con mồi của mình. Người hắn chọn làm mục tiêu chính là một nữ nhân có vài phần tư sắc, ở bên cạnh có 6 tên cận vệ Thiên Quân Cảnh. Xuân Đức nhìn thấy những người này đang không nhanh không chậm đi tới một căn cứ khác ở bên ngoài thành trì.

Sau khi theo dõi mục tiêu một thời gian, Xuân Đức chọn địa điểm hạ thủ chính là một nơi hẻo lánh, xung quanh chỉ có núi đá cùng cây cối thưa thớt.

Khi đã xác định vùng phụ cận không có ai thì Xuân Đức động thủ. Hắn vẫn ở trạng thái ẩn thân, hắn như làn gió nhẹ thổi qua những người nơi đây. Những người kia hoàn toàn không cảm nhận được cái gì thì đã đi vào giấc ngủ vĩnh hằng.

Bịch bịch bịch... leng keng.

Sau khi Xuân Đức hạ thủ được một lúc thì những người này mới đồng loạt gục xuống. Binh khí rơi trên mặt đất phát ra tiếng leng keng. Lúc này đây cô gái cùng 6 tên cận vệ của mình mới phản ứng lại, có điều bây giờ có làm cái gì cũng đã muộn.

Bảy người này cùng một lúc ngheo đầu sang một bên, bọn họ không có chết mà chỉ bất tỉnh đi mà thôi. Tiếp theo sau đó Xuân Đức vung tay lên chỉ thấy một đợt gió bụi thổi qua mấy trăm cái xác biến mất không còn tăm tích.

Việc ép cung phía sau là của Vô Địch rồi Xuân Đức cũng không cần nhúng tay vào làm gì cho rách việc.

Ngay lúc hắn vừa giải quyết xong một chút việc nhỏ nơi đây thì nhận được cuộc gọi đến từ Mai Anh. Xuân Đức tìm một nơi nào đó an toàn sau đó mở máy lên. Lập tức thân ảnh Mai Anh xuất hiện.

" Có việc gì? " --- Xuân Đức hỏi.

Mai Anh đáp:

" Điện chủ, không biết là ngài có quên mất việc vụ khoáng thạch thoát ra hỗn độn khí tức cùng ba con thú hộ khoáng mạch không? Mãi mà không thấy điện chủ nói gì về việc này nên thuộc hạ..."

Xuân Đức nghe vậy thì thoáng qua một chút bất ngờ, sau đó hắn mới nhớ hình như trước khi vào bên trong địa uyên việc này Mai Anh cũng đã nói cho hắn. Có điều về sau gặp phải mấy vấn chuyện quan trọng nên hắn quên mất việc này.

Xuân Đức cười có phần xấu hổ nói:

" Cảm ơn cô đã nhắc nhở tôi. Việc này sau khi trở về tôi sẽ xem xét. "

Mai Anh cung kính nói:

" Việc này là trách nhiệm của thuộc hạ, điện chủ người không cần cảm ơn đâu."

Xuân Đức khẽ cười nói:

" Vậy sao, hà hà. Mà còn việc gì nữa không? Nếu không thì buổi tối chúng ta nói chuyện sau nhé. Hiện tại ta cũng đang có việc cần làm."

Mai Anh xin lỗi nói:

" Dạ, đã không còn. Xin lỗi đã làm phiền điện chủ."

Sau khi khách khí vài câu thì hai người tắt máy. Cùng lúc này Vô Địch cũng đã đưa tới tin tức mà hẳn cần thiết.

Nghe xong những gì mà Vô Địch tìm hiểu được thì Xuân Đức sắc mặt không lấy gì làm tốt đẹp. Tình hình còn phức tạp hơn hẳn suy nghĩ nhiều.

Đứng phía sau đám tu la tộc kia còn có một cái thế lực trên cao thiên ở tu la giới. Người đứng đầu của đám tu la tộc ở đây có tu vi Tinh Vương Cảnh sơ kì chính là một vị trưởng lão của cái thế lực bên trên cao thiên kia.

Không biết đám tu la tộc kia dùng cách gì lại có thể cho một vị Tinh Vương Cảnh vượt giới đi xuống nhưng chắc chắn phương pháp kia không hề dễ dàng. Vì ngoại trừ một tên có tu vi Tinh Vương Cảnh thì những kẻ khác hạ giới cùng hẳn cũng chỉ có tu vi nửa bước Tinh Vương Cảnh giai đoạn 2 cùng 3 mà thôi.

Cái mà Xuân Đức lo lắng ở đây chính là trên người tên kia có mang theo một kiện bảo vật trấn phái Tu La Ma Nhãn(mắt). Nghe nói đầu thú bảo vật này có thể một phát tiêu diệt một tên cùng cấp như chơi. Với lại tên kia ngày đêm túc trực nơi đây.

" Không thể lên đi vào cũng chỉ có thể cường công mà thôi. Cùng lắm là hao tổn một ít đạo vận dùng một cái mạng đổi một mạng với tên kia."---
Xuân Đức lầm bầm một câu rồi ngay lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Hai ngày sau. Tại Ác Ma Tháp tầng 99. Phòng họp tối cao.

Buổi tối ngày hôm nay Ác Ma Điện lại tổ chức một cuộc họp khẩn cấp, tham gia đều là các đại cự đầu của Ác Ma Điện.

" Số lượng giới bảo hiện tại chúng ta đang có là bao nhiêu? " --- Xuân Đức lúc này nhìn qua Đại Bạch bên phía đối diện trong phòng hỏi.

[Giới bảo: Bảo vật không gian tương tự như không gian, được luyện hóa từ tiểu thể giới. Không gian bên trong vẫn có thể duy trì sự sống cho các loại động thực vật. Phẩm chất giới bảo càng cao thì diện tích càng lớn. Do cách luyện chế khá tốn thời gian cùng tài lực nên cũng không có mấy thể lực dám trả giá để luyện chế.

Ví dụ như ở Thiên Âm Tông, một đỉnh cấp tông môn nhị phẩm, trải qua không biết bao nhiêu thời gian tính từ thời xa xưa đến nay cả tông môn chỉ có 5 kiện giới bảo cấp thấp, 1 cái bậc trung.]

Đại Bạch đứng dậy báo cáo:

" Cả tổng bộ Ác Ma Điện hiện tại chỉ có 62 giới bảo cấp thấp, 12 bậc trung cùng 2 cái bậc cao. Nếu như điều động từ hai phân bộ sẽ có thêm 37 giới bảo cấp thấp. Trong đó lại có 12 chiếc giới bảo cấp thấp bị tổn hại."

Nghe vậy Xuân Đức liền bắt đầu suy tính kế hoạch tiếp theo. Lần này hẳn tính toán sẽ đánh nhanh thắng nhanh, dựa vào vũ khí tân tiến cùng binh đoàn cảm tử để áp chế địch nhân. Nếu so về nhân số thì hẳn không thể nào so sánh với cả bốn lục địa rộng lớn kia cộng lại.

Nhưng nếu so về chất lượng thì hẳn lại bỏ xa đám người kia vạn dặm, quan trọng nhất lúc này hẳn có trong tay một đám Tinh Vương Cảnh trợ thủ, sức phá hoại của Tinh Vương Cảnh là không thể xem thường. Có điều thể lực lại có hạn, một khi hao hết thể lực thì Tinh Vương Cảnh cũng phải chết.

Sau một lúc trầm ngâm thì Xuân Đức lên tiếng:

" Lần này chúng ta sẽ sử dụng giới bảo để vận chuyển quân đội. Vì vậy cần tuyển thêm vài người có tinh thần lực mạnh mẽ.

Tường thành, các cấm chế trận pháp bên ngoài của địch nhân ta cũng đã xem xét qua những thứ kia có thể ngăn cản một Tinh Vương Cảnh trong thời gian ngắn nhưng nếu bị 3 Tinh Vương Cảnh sơ kì đồng thời oanh kích sẽ sụp đổ.

Vì thế tường thành sẽ do ta đảm nhiệm, ngay khi tường thành bị phá hủy thì.... Tiếp sau đó sẽ làm như vậy... cuối cùng là kết liễu những người kia.

Mọi người có ý kiến gì với kế hoạch lần này nữa không? "

Những người bên trong phòng họp hai mặt nhìn nhau sau một lát thì tất cả mọi người cùng nói:

" Không có."

Xuân Đức thỏa mãn gật đầu. Tiếp theo phía sau mọi người tiếp tục thương thảo thêm một vài chuyện trọng yếu. Mãi khi tới 12 giờ đêm thì cuộc họp mới ngừng lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 684: Phá Thành-Huyết Chiến

Rạng sáng ngày hôm sau.

Khi trời vẫn còn chưa sáng hẳn thì Xuân Đức bí mật mang theo 76 thành viên khác của Ác Ma Điện đi tới phụ cận tường thành của địch nhân, khoảng cách với tường thành lúc này chỉ là 2130 dặm.

Theo kế hoạch đã vạch ra từ trước Xuân Đức gọi ra Tuyết Báo, Bóng Ảnh, hai con sủng vật A Ngọc cùng A Khờ. Năm người đứng vào bên trong một cái Ma Diễn Trận.

" Bắt đầu thôi."--- Xuân Đức nói nhỏ.

Cùng một lúc mấy người truyền pháp nguyên vào bên trong Ma Diễn Trận. Ngay lập tức một trận hình phạm vi 1 dặm sáng lên và cũng ngay lúc đó ở bên trên trận pháp ngưng tụ ba quả cầu năng lượng có đường kính 100 mét.

Ba quả cầu năng lượng kia chỉ qua 3 giây đã sáng rực rỡ như một tiểu mặt trời, phát ra từng đợt sóng năng lượng khiến cho mặt đất sụt xuống. Thực vật xung quanh bị thổi tan thành phần vụn.

Đúng 5 giây thời gian. Ba quả cầu năng lượng sáng rực kia thoát ly khỏi trận pháp bay thẳng về phía tường thành phe liên minh. Tốc độ ba quả cầu năng lượng không phải rất nhanh nếu không muốn nói là chậm.

Bởi vì tu sĩ cấp thấp cũng có thể dễ dàng nhìn thấy từ phía chân trời có ba mặt trời màu đỏ đang bay lại phía tường thành. Đám tu sĩ bên trên tường thành bị ánh sáng chói mắt từ ba quả cầu năng lượng thu hút, vô số người đều nhìn về phía chân trời nghi hoặc không thôi.

Có kẻ lạ hỏi người bên cạnh:

" Thứ kia là vật gì? Làm sao ta cảm thấy nó rất đẹp à."

Người bên cạnh nhún vai nói:

" Ta cũng không rõ nữa. Chắc chỉ là...."

Tên này còn đang định nói mấy thứ kia chỉ là trò đùa của ai đó thì cảm nhận được sóng năng lượng khủng bố đập vào mặt thì không khỏi cứng họng lại không thể nói tiếp được gì.

Cảm nhận được mối nguy hiểm đến từ bên ngoài. Hộ trận phòng ngự tự động mở ra, một tầng ánh sáng màu vàng thật dày bao trùm khắp cả một phương viên rộng lớn.

Sau khi hộ thành trận pháp được mở ra không được bao lâu thì ba quả cầu năng lượng khủng bố kia lần lượt va chạm với hào quang màu vàng kia.

Đùng đùng đùng... âm âm âm âm.... âm âm âm âm.

Ngay khi va chạm ba quả cầu năng lượng kia nổ tung, giải phóng ra nguồn năng lượng hủy diệt.

Khi quả cầu năng lượng đầu tiên nổ tung thì quang mang màu vàng kia âm ỉ đi 4 phần, tiếp sau đó lại bị sức mạnh của quả cầu thứ hai thì hào quang kia trực tiếp vỡ tan thành từng mảnh tiêu tán giữa thiên địa.

Do sức mạnh hủy diệt của hai quả cầu năng lượng phía trước quả cầu thứ ba ở ngay phía sau cũng nổ tung ở trên không.

Mất đi hộ thành thủ hộ, luồng năng lượng giải phóng từ quả cầu năng lượng trực tiếp tác động xuống phía bên dưới thành trì. Năng lượng hủy diệt đi tới đâu tất cả sinh vật sống, trận pháp cấm chế đều bị xóa bỏ.

Ngay cả đến những tu sĩ mạnh mẽ vô cùng cũng giống như tro bụi bị thổi bay tán loạn, mặt đất nứt ra từng cái khe sâu không thấy đáy. Một cột mây năng lượng màu đỏ hình nấm bốc cao mấy ngàn dặm.

Ngay đến cả bức tường thành vững chắc cũng đổ sập xuống phát ra từng tiếng nổ âm âm. Ngay sau khi ba quả cầu năng lượng kia vừa nổ thì từ cuối chân trời lại bay tới 6 quả cầu năng lượng khác, sức mạnh phát ra từ mỗi quả cầu trong 6 quả cầu này còn mạnh hơn cả mấy mấy quả cầu năng lượng phía trước.

Đùng ùng ùng.... Đùng ùng ùng.

Chỉ thấy trời đất nghiêng ngã, từ phía bên trong nơi đóng quân của đám tu sĩ liên minh từng cột mây năng lượng hình nấm bốc lên cao, tiếp sau đó từng làn sóng năng lượng có thể thấy được bằng mắt thường lan tràn ra phương viên rộng lớn, xóa sạch mọi thứ trên đường đi.

Xuân Đức cùng với đồng bạn của mình sau khi thực hiện xong hành vi ném đá dẫu tay thì liền quay vào bên trong không gian vong linh không phục. Pháp nguyên ở bên trong cơ thể mỗi người lúc này gần như đã cạn kiệt hoàn toàn.

Ngay khi ở phía bên này bị Xuân Đức tập kích thì đồng loạt quân đội của Ác Ma Điện mang theo vũ khí hạng nặng tiến hành công kích các cứ

điểm của phe liên minh ở vòng ngoài.

Thường thường ở từng cứ điểm bên ngoài của phe liên minh có khoảng từ 10 vạn đến 20 vạn người. Người đứng đầu của mỗi cứ điểm như vậy đều có một tên Thiên Quân Cảnh hậu kì làm người đứng đầu.

Do bên phía quân đội của Ác Ma Điện đều là những cái thể loại chết rồi (tang thi, tử linh sinh vật) nên chẳng có tiếng reo hò gì cả. Quân đội của Ác Ma Điện như một bóng ma vậy, nó âm trầm mà lạnh lẽo. Đi tới đâu sẽ mang hắc ám bao phủ nơi đó.

Chỉ thấy quân đội của Ác Ma Điện đi tới đâu mọi thứ kiến trúc đều bị san bằng, tất cả sinh vật sống đều bị giết chết, trên đường tiến quân của Ác Ma Điện tới cả thực vật cũng mọc không nổi.

Cũng vào lúc này ở bên trong thành trì của phe liên quân. Một ông lão cả người sát khí màu đỏ vờn quanh bỗng nhiên mở mắt, từng tia sáng lạnh bắn ra tứ phía. Ngay khi vừa mở mắt ra thì ông lão liền động, thân ảnh của ông lão biến mất ngay tại chỗ.

Không qua bao lâu thì thân ảnh của ông lão lại xuất hiện bên trên một ngôi nhà lầu cao nhất bên trong tòa thành trì. Ông lão nhìn về phương xa, nhìn thấy thành trì ở bên phía bắc đã hoàn toàn biến thành vùng phế tích thì không khỏi lộ ra thần sắc hoảng sợ.

Ngay tại lúc ông lão kinh sợ thì có một đám 9 người bay lên trên này đứng phía sau ông lão, một người nữ nhân có một khuôn mặt đẹp cùng một thân hình eo ót cung kính nói:

"Đại nhân, đám quái vật kia động, bọn chúng đã đồng thời phát động tổng tiến công. Trận pháp khu vực phía bắc hoàn toàn bị phá hủy. Tu La Sát Trận giảm xuống 4 phần sức mạnh."

Ông lão kia trong lòng tuy kinh sợ nhưng ở ngoài mặt lại làm như không có gì, hấn phát tay một cái lạnh nhạt nói:

" Đám linh tộc trấn thủ ở phía bắc quả thực phé vật, hừ. Cũng chỉ là một đám quái vật đã chết đi rồi không biết làm sao lại sống mà thôi, các ngươi đi theo lão phu tiêu diệt hết đám bọn chúng. Bọn chúng thường ngày ẩn nấp trong cái khe hẹp kia không ra ta còn có chút cố kị, bây giờ bọn chúng tự tìm đường chết thì ta sẽ đưa bọn chúng đi chết."

Nói xong ông lão phiêu phiêu bay về một phương hướng những người khác hai mặt nhìn nhau rồi cũng bay theo phía sau ông lão.

Bên phía bắc nơi mà Xuân Đức vừa công kích, lúc này đây đám tu sĩ linh tộc còn sống đang bỏ chạy tán loạn khắp nơi. Không còn ai có ý chí chiến đấu gì gọi là. Tất cả bọn họ đều điên cuồng chạy về khu vực lân cận, nơi mà đám yêu tộc đang đóng giữ.

Phía sau bọn họ chính là rậm rạp, chằng chịt quân đội của Ác Ma Điện đang đuổi theo, điên cuồng bắn phá về phía bọn họ, trên đường bỏ chạy vô số linh tộc tu sĩ chậm bước chân và vĩnh viễn nằm xuống nơi đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 685: Phá Thành-Huyết Chiến-1

Sau khi đã khôi phục 8 phần sức chiến đấu Xuân Đức liền cùng Bóng Ảnh đi ra ngoài đợi chờ con mồi lần này xuất hiện.

" Lão nhị ngươi lần này sẽ làm mỗi câu tên kia, việc phía sau không cần ta phải nói chứ." --- Vừa ra bên ngoài Xuân Đức liền phân phó cho Bóng Ảnh.

Bóng Ảnh gật đầu một cái sau đó thân hình mờ biến mất. Sau khi Bóng Ảnh đã rời đi thì Xuân Đức lại gọi ra Vũ Y. Nhìn Vũ Y, Xuân Đức nói:

" Tìm cơ hội giết tên cự đầu đám tu la tộc. Nếu như một kích không giết chết được mục tiêu liền rút lui. "

Vũ Y nhẹ gật đầu sau đó thân hình tan biến mất không còn tăm hơi đâu cả. Sau khi Vũ Y biến mất thì Xuân Đức cũng rời đi, đi thẳng tới đầu chiến tuyến. Lần này hẳn cùng Bóng Ảnh đều là lấy thân dụ địch.

Không sợ tên kia thủ đoạn thông thiên, chỉ sợ tên kia ẩn nấp một nơi chơi âm chiêu không chịu lộ mặt ra.

Thân hình Xuân Đức chớp động mấy lần liền đã đuổi theo phía sau đám linh tộc. Mang ra nhất kiếp kiếm Xuân Đức vung tay lên hạ xuống liền có một đám linh tộc chết thảm. Nếu như bình thường hẳn sẽ được đám thuộc hạ tung hô nhưng bây giờ phía sau toàn là tử linh sinh vật chẳng tên nào biểu hiện ra tí cảm xúc nào.

[Linh tộc: đám sinh vật tiến hóa từ nguyên tố tự nhiên. Thiên sinh địa dưỡng là chỉ đám này.]

Thuộc hạ hấn không có tung hô nhưng đám linh tộc đang chạy phía trước thì liên tục kêu la thất thanh.

" Hấn là ma quỷ nhanh chạy đi."

" Chạy."

" Chạy nhanh lên tên ác quỷ kia đuổi tới."

Nói thật Xuân Đức lúc này cũng không có dốc toàn lực mà chỉ là làm ra vẻ một chút mà thôi, gần như toàn bộ lực chú ý của hấn đều đặt lên trên việc dò xét tên Tinh Vương Cảnh tu la tộc nằm ở đâu.

Thần niệm hấn quét khắp nơi nhưng vẫn không thấy bóng dáng của đám tu la tộc chứ đừng nói là tên Tinh Vương Cảnh kia. Thở dài một hơi hấn không tiếp tục tra tìm nữa mà chuyên tâm giả trang chiến tướng của Ác Ma Điện

Một đường xông lên chém giết địch nhân, dũng mãnh vô cùng. Không có một tên linh tộc nào đủ sức cản lại một chiêu một thức của hấn cả, tất cả đều bị nhất kích ra đi.

Đúng lúc này có một thần niệm ẩn nấp vô cùng đảo qua hấn, Xuân Đức cũng vờ như không biết mà tiếp tục diễn, hấn đang chờ cá cắn câu.

Quả đúng như hấn dự đoán, chỉ qua một lúc cá đã cắn câu. Khi hấn tự mình lao vào trong quân địch chém giết thì bất ngờ bị một người đánh lén. Một đại trảo màu đen vô thanh vô thức xuất hiện phía sau hấn lấy thế thái sơn áp đỉnh đập thẳng xuống.

Xuân Đức mặc dù là đã biết trước nhưng vẫn vờ như không biết, mãi khi cự trào màu đen kia đánh xuống gần đến nơi thì hắn mới luống cuống tay chân đón đỡ.

Ầm.... a a a a.

Một trào này lực lượng cũng chỉ thuộc dạng bình thường có điều vì phối hợp với địch nhân nên Xuân Đức tự mình bay ngược ra phía sau, miệng liên tục thổ ra máu tươi(máu này không phải của hắn mà đã ngậm từ trước ở trong miệng.)

" Không phải tên kia rồi, tên này quá yếu hắn chỉ là một tiểu lâu la." ---
Xuân Đức thâm nghĩ ở trong lòng.

Đúng lúc này, tên kia thấy mình một kích đánh lên thành công thì trên mặt không khỏi mừng rỡ. Trên mặt hắn xuất hiện nụ cười lạnh lùng, hắn vung tay lên hai thanh đoản kiếm xuất hiện trên tay, đoản kiếm này phát ra huyết quang lập lòe nhìn vào khiến cho người ta có cảm giác hoang mang, bất an(linh áp của vũ khí).

Thân hình hắn lóe lên một cái đã tới gần trước người Xuân Đức, hai tay dùng lực một thanh nhằm vào tim, một thanh đâm vào cổ. Theo bản năng Xuân Đức làm ra động tác phòng ngự, hắn nâng nhất kiếm lên đón đỡ.

Keng

Ba thanh binh khí va chạm với nhau phát ra tiếng vang thanh thúy nhưng ngay sau đó hai tiếng " rắc rắc " vang lên. Hai thanh binh khí của tên kia không biết có phải hàng hồ cầm đao không mà khi va chạm với Nhất Kiếm Kiếm liền gãy vỡ ra làm nhiều mảnh.

Xuân Đức thì có phần ngạc nhiên còn tên kia thì thất kinh ngay lập tức lùi về phía sau nhìn chằm chằm vào thanh kiếm trên tay Xuân Đức.

" Hừ, hóa ra là cày vào một kiện thần khí cấp 3 mà to gan lớn mật như vậy. Hôm nay để lão phu cho ngươi xem cái gì mới là thiên hạ đệ nhất độc."

Tên này vừa nói nhưng độc tác cũng không có chậm, vung tay lên liền có 9 tiểu nữ hài xuất hiện những tiểu nữ hài tầm 2-3 tuổi, đã bị luyện thành còn ròi. Hai mắt vô thần cả người phát ra độc khí âm xâm.

Được lệnh của lão già, 9 con ròi hét lên một tiếng thê lương rồi lao về phía Xuân Đức. Xuân Đức nhìn thấy cảnh thì sắc mặt không đổi, việc luyện trẻ con thành bảo vật cũng chắc có gì đặc biệt. Đám tu tiên việc gì mà không làm được, có nhiều tên hằng ngày còn ăn thịt trẻ em nữa kia.

Tốc độ của 9 con ròi cực nhanh, chớp mắt liền đến bên cạnh Xuân Đức. Xuân Đức tiện tay vung kiếm lên xoay tròn, ngay lập tức 9 con ròi bị chém thành hai khúc.

Bùm bùm...bùm bùm.

Bị chém thành 2 khúc con ròi đồng loạt nổ tung, một làn sương màu xanh bao trùm lấy Xuân Đức, ông lão đánh lén hấn nhìn thấy cảnh này thì cười gằn nói:

" Thần khí tuy sắc bén nhưng đối với độc khí thì vô dụng. Ha ha. Không ngờ chỉ là đi giết một con tiểu côn trùng lại có thu hoạch lớn đến vậy. May mà mấy tên kia lúc này nhường cho ta công việc béo bở này. "

Có điều tiếng cười của hấn rất nhanh thì im bật, vì hấn thấy Xuân Đức không làm cách gì lại chạy thoát ra được khỏi đám độc vụ, trên người cũng chỉ có một chút ít vết thương nhỏ.

Đúng lúc này thì có hai âm thanh phía sau lưng ông lão vang lên.

" Tà Độc huynh việc giết tên này cứ để cho ba người chúng ta."

" Đúng vậy. Tà Độc huynh người đánh này giờ chắc đã mệt. Việc này để hai chúng ta giải quyết."

Cùng lúc tiếng nói vang lên thì có hai thân ảnh nhanh như chớp vượt qua ông lão bay về phía Xuân Đức chém tới. Ông lão thấy vậy thì tức giận hét.

" Tên đó là con mồi của ta. Hai người các người đám."

Xuân Đức nhìn thấy lại có thêm hai tên nữa bước tinh vương cảnh giai đoạn 2 thì trong lòng thầm mắng xui xẻo, vì sao cái tên kia không có mò mặt ra mà toàn cho bọn tép riu ra làm gì nữa không biết.

Lúc này đây ở một nơi rất xa, người mà Xuân Đức đang cần tìm cũng đang ở đây. Bên cạnh hắn còn có thêm mấy người nữa, bọn họ đang nhìn vào trong một mặt thủy kính. Bên trong chiếc thủy kính kia không ngờ lại đang hiện lên cảnh tượng Xuân Đức cùng ba người khác đối chiến.

Một một nữ nhân liêm mép nói:

" Con tiểu quái vật kia tu vi không cao vậy mà lại mang theo một kiện thần khí cấp ba."

" Đúng là bông hoa nhài cắm trên bãi phân trâu, người không nhìn thấy tên kia không biết tí gì về việc điều khiển kiện thần khí kia sao. Tên kia chỉ biết vung tay mà chém loạn xạ. Hừ. Đúng là quái vật chỉ là quái vật mà thôi, tuy lực lớn vô cùng nhưng đầu lại không dùng được,"--- Một tên thanh niên khác có phần “ ăn không được nho chê nho xanh “ nói ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 686: Phá Thành-Huyết Chiến-2

Đúng lúc này ông lão có tu vi Tinh Vương Canh quát lạnh:

"Câm miệng hết vào cho ta. Đám các người chỉ giỏi khua môi múa mép nếu bản thân có thực lực sao không tự mình ra tay, còn ở đây chít chít méo mó cái gì. Bên phía tây bắc còn một tên nữa đấy nếu trong các người ai có thể giết được người kia thì lão phu tự mình nhường lại Tu La Ma Nhân cho người đó."

Vốn dĩ ông lão này đang rất không vui, khi nhìn thấy cừu nhân Bóng Ảnh ngày trước thì trong lòng các thêm tức giận, ngày trước hắn bị Bóng Ảnh đánh cho trọng thương phải hi sinh một kiện bảo vật mới có thể chạy thoát. Lúc này đây lại nghe tên kia nói lũ quái vật kia đầu óc không dùng được vậy chẳng phải mắng hắn đầu óc còn không bằng một con quái vật sao.

Nếu không vì sao hắn lại bị thua bởi một con quái vật, cái này không phải đánh mặt hắn sao.

Bị ông lão quát mấy người kia ngay lập tức câm miệng không một tên nào dám bàn luận lung tung nữa. Có điều trong lòng bọn họ đang nghĩ gì lúc này thì có trời mới biết.

Bên trên chiến trường lúc này quân đội Ác Ma Điện đã hoàn toàn hủy diệt bên cửa bắc, chiếm lĩnh nơi đây, tàn dư của đám linh tộc thì đã chạy vào bên trong thành trì do đám yêu tộc trấn thủ. Còn về phần trận chiến của Xuân Đức cùng ba tên tu la tộc thì hài hước vô cùng.

Khi Xuân Đức rút về tụ họp cùng với đại đội binh mã thì mấy tên kia liền không dám ở lại mà ngay lập tức bỏ chạy nhưng khi Xuân Đức một mình đuổi theo thì ba tên này lại đánh về. Đánh về thì Xuân Đức lại chạy. Đâm ra bây giờ không giống cuộc chiến mà giống như mèo vờn chuột.

Lúc này đây Xuân Đức lại đã về tụ họp với quân đội nhìn thấy ba người kia bỏ chạy thì hét lớn:

" Có ngon thì đứng lại đừng có chạy. "

Trung niên nam tử có ba mắt tu la tộc này giờ bị Xuân Đức đùa bỡn tình cảm tức giận nói:

" Thằng nào ngu mới đứng lại."

Xuân Đức ở phía sau vội nói:

" Một đầu một các người dám không hay là chỉ biết ý ít hiếp nhiều. Hu tít tí đừng có chạy. Ấy ta còn chưa nói hết mà các người bịt tai lại như vậy làm sao nghe thấy lời ta nói."

Ba tên tu la tộc phía trước tốc độ càng ngày càng nhanh, bọn chúng bịt tai lại để không nghe Xuân Đức nói. Nếu không rất có thể bọn họ sẽ quay lại liều mạng với hắn. Hôm nay có lẽ là ngày nhục nhã nhất trong đời bọn họ, bị một tên tu vi thấp kém hơn đùa giỡn một hồi. Cục tức này có thể nói là không hề nhỏ một chút nào.

[Thành trì của quân liên minh gồm 4 cái thành trì gần sát nhau. Mỗi thế lực đảm nhiệm một thành trì. Mỗi thành trì tuy gần sát nhưng lại tách biệt với nhau.]

Ở bên trong thành trì của đám yêu tộc, mấy tên tu la tộc đi theo ông lão có tu vi Tinh Vương Cảnh đến đây thấy cảnh ba đồng bạn bị đuổi giết như

chó nhà có tang thì nhịn không được nắm tay siết chặt.

Có điều bọn họ cũng chỉ là phần nô mà thôi cũng không ai dám đi xuống phía dưới nghênh chiến với bộ đội của Ác Ma Điện.

Đúng lúc này ông lão có tu vi Tinh Vương Cảnh hừ lạnh một cái, trên trán ông lão tách ra con mắt thứ ba. Con mắt kia khóa chặt Xuân Đức sau đó phóng ra một đạo ánh sáng màu đen bắn thẳng vào Xuân Đức.

Cùng lúc đó Xuân Đức cũng cảm nhận được một tia nguy hiểm nhàn nhạt, khi hắn nhìn về một nơi cao nhất ở bên trên tường thành đám yêu tộc thì cũng thấy được ông lão kia. Hai người ánh mắt chạm nhau, cùng lúc đó đạo ánh sáng màu đen đã đánh người của Xuân Đức.

Bùm

Tia sáng kia lúc va chạm với cơ thể Xuân Đức thì giống như đã hóa thành thực thể, hắn chỉ cảm nhận thấy giống như có một viên thiên thạch đụng thẳng vào người.

Xuân Đức bị đánh trúng lập tức văng ngược về phía sau như điều đứt dây, đụng chết một đám đông binh lính Ác Ma Điện.

Nhìn thấy cảnh này thì đám yêu tộc bên trên tường thành cười to nhưng ông lão kia lại không có cười mà lông mày nhăn lại. Ngay lúc này lão ta tự dung cảm thấy lạnh gáy, ngay lập tức hắn liền kéo hai người bên cạnh che chắn trước mặt đồng thời triệu hồi ra một tấm khiên băng, cũng lúc đó hắn cố gắng lui về phía sau.

Ngay sau đó hắn chỉ cảm thấy có một trận gió lạnh thổi qua, đầu của hai tên nữa bước Tinh Vương Cảnh giai đoạn 3 quý đệ bị cắt đứt, linh hồn cũng tiêu tán. Tấm khiên bảo vật của lão cũng bị cắt đứt, một thứ gì đó mát lạnh

cửa qua cổ lão. Nhưng lúc này ở trên cổ của lão ta có một sợi dây chuyền lóe lên ánh sáng.

Chỉ nghe " tinh " một tiếng, sợi dây chuyền bị đứt rơi trên mặt đất. Ông lão thấy thế quá sợ hãi, nhờ sự cản trở của sợi dây chuyền lão ta tranh thủ được thời gian quý giá ngay lập tức dùng bí thuật ẩn nấp vào bên trong đám đông phía dưới.

Cùng lúc ở một nơi cách đó không xa có một bóng mờ nhìn qua phía ông lão có phần tiếc nuối. Chỉ sau một chút do dự thì bóng mờ kia cũng tan biến không biết đi đâu mất.

Ngay khi bóng mờ kia tan biến thì cả thành trì của Yêu tộc sáng lên ánh sáng đỏ rực như máu. Sau đó chỉ thấy vô số yêu tộc nhao nhao tản ra tìm kiếm cái gì đó.

Lúc này đây Xuân Đức cũng đã đứng dậy nhìn thấy cảnh này thì hơi nhú mày, đúng lúc này một bóng mờ xuất hiện bên cạnh hắn dùng âm thanh có chút buồn rầu nói:

" Anh hai. Nhiệm vụ thất bại."

Xuân Đức lúc này lại khẽ cười nói:

" Không sao tiểu Y. Toàn là mấy con hồ ly già đời muốn giết cũng đâu phải dễ dàng. Y nhi đã bị bại lộ tên kia kiểu gì cũng có đề phòng, bây giờ tiểu Y không nên một mình đi vào trong địch nhân nữa. Y nhi bây giờ ẩn nấp trong quân đội chờ có thời cơ xử lý đám nữa bước tinh vương cảnh."

" Vâng. Lần này Y Nhi sẽ không làm anh hai thất vọng." --- Nói xong thì cái bóng mờ kia lại một lần nữa biến mất không thấy đâu.

Sau khi Vũ Y rời đi Xuân Đức ánh mắt lóe lên sự quyết liệt, cơ hội đã mất tên kia đã đề phòng. Một lần bị rấn cắn cả đời sợ dây thừng, tin rằng tên kia cũng thế sẽ không dám xuất hiện bại lộ như vậy nữa.

Thông qua tâm linh truyền âm Xuân Đức tìm đến bé Heo hỏi:

" Mập, em có mấy phần năm chắc sẽ áp chế được hung tính của địa ngục thiên long? "

Ngay lập tức có một âm thanh dịu dàng vang lên:

" Em có 7 phần năm chắc anh hai. Anh hai lại muốn làm như lúc trước nữa sao? Như vậy có nguy hiểm không anh."

Xuân Đức có phần bất đắc dĩ nói:

" Quán ma trận khi trước đã bị hủy, muốn chế tạo ra một lần nữa lại tốn không biết thời gian, tranh thủ bây giờ phòng hộ trận pháp đám kia suy yếu thì chúng ta liền công luôn bằng không để sau này thì độ khó sẽ gia tăng không biết bao nhiêu lần."

" Vâng. Em sẽ toàn lực giúp đỡ anh hai." --- Heo Con mang theo một chút lo âu nói ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 687: Phá Thành-Huyết Chiến-3

Ngay lúc Xuân Đức quyết tâm muốn làm liều một lần thì từ bên phía của Tà Long lại có tin tức. Mở lên thiết bị liên lạc Tà Long ngay lập tức xuất hiện, vừa nhìn thấy Xuân Đức thì Tà Long liền nói:

" Ông bạn có tin vui bất ngờ. Bên phía này đám nhân tộc đã đồng ý đầu hàng quy phục chúng ta. Bên kia có phải hay không đang vương bận bởi đại trận. Đợi thêm 30 phút, sau khi bên này phá hư đại trận thì cái đại trận kia sẽ suy giảm thêm 20% lúc đó công phá sẽ đơn giản hơn rất nhiều."

Xuân Đức nghe được tin tức này thì ánh mắt lóe lên một tia khác thường, nhìn Tà Long hân cười nói:

" Kịp lúc đấy, ta đang định dùng chiêu kia phá phòng hộ của đám này. Lão nói cho đám kia phá đi đi liên lạc trận pháp nhanh lên, càng nhanh càng tốt."

" Được. Ta sẽ cố gắng hết sức."--- Tà Long nói xong liền ngắt liên lạc.

[Địa hình nơi diễn ra chiến tranh gọi là khu vực bình nguyên tử vong. Có diện tích ước tính gần 3 vạn dặm vuông. Một đầu nối liền đi thông với cửa khẩu Thiên Đường, là đường đi duy nhất trên đất liền có thể tiến vào lục địa phương bắc thuộc về Ác Ma Điện chiếm giữ.

Một thông lộ khác là đi thông với vùng đất trung tâm. Nơi thông lộ kia được đám tu là tộc gọi là Hoàng Tuyền Lộ. Ba thành trì của Linh, Yêu, Nhân nằm ở cạnh nhau ở phía trước nơi đi thông qua lục địa trung tâm. Còn

về phần thanh trì của tu ta lộc là năm liền sau của ba thành trì khác. Trọng điểm trấn giữ đường đi thông qua vùng đất trung tâm.]

Đã có phương pháp giải quyết Xuân Đức cũng liền không có vội vàng tấn công mà là cho quân đội dàn ra, cách thành trì của đám yêu tộc một khoảng cách an toàn. Sau đó lại cử ra vài tên tang thi c3 c4 đi ra khiêu khích.

Thành trì bên phía nhân tộc.

" Nhanh tay, nhanh tay lên. Phá hủy hết các mắt trận cho ta. Nhanh lên, càng nhanh càng tốt. Bên kia không nghe ta nói sao, ta nói là phá hủy không phải bảo người đi sờ mấy việc cực phẩm yêu linh thạch đó. Mạnh tay lên các người sợ yêu linh thạch đau à...."

Lúc này đây Tà Long đang quát tháo đám nhân tộc mới vừa thu nạp làm việc. Bên cạnh hắn một tên trung niên mặt trắng nhìn thấy từng đồng yêu linh thạch vị đập thành phần vụn thì trong lòng đang nhỏ máu. Những thứ kia nếu có thời gian hắn sẽ từ từ mài mòn rồi cẩn thận lấy ra khỏi mắt trận pháp mà không phải dùng biện pháp phá hủy như thế này.

Lúc này đây một tên thuộc hạ dưới quyền của Tà Long đi tới bên cạnh nói:

" 403 cứ điểm ở bên ngoài đã được giải quyết, tất cả phần tử ngoan cố đều bị xử tử ngay tại chỗ. Quân đoàn tử thần đã quay trở về."

Tà Long gật đầu nói:

" Gọi quân đoàn tử thần lại đây giúp phá hủy những thứ này. Nhanh lên."

" Rõ. Đại nhân."--- Tên thuộc hạ kia ngay lập tức rời đi.

Không qua bao lâu vô số tang thi thích khách c7 cùng tang thi chiến sĩ c7 tiến tới nơi đây. Dưới mệnh lệnh của Tà Long bọn nó điên cuồng phá hủy các mắt trận pháp. Sức phá hoại của tang thi c7 vô cùng khủng bố, chỉ với 1 quân đoàn vài vạn tên không đến 12 phút cả cái trận pháp ở thành trì nhân tộc nơi đây đều bị hủy diệt toàn bộ.

Bên cạnh Tà Long trung niên mặt trắng thấy cảnh này thì cũng phải liên tục lau mồ hôi trên trán, có điều hấn vừa lau xong thì mồ hôi lại tuôn ra như thác.

Cùng lúc trận pháp thủ hộ nơi đây bị phá hủy toàn bộ thì toàn bộ trận pháp đang bảo vệ Thiên Yêu Thành cùng Tu La Thành ảm đạm đi không ít, lúc trước ánh sáng giống màu của máu tươi nồng đậm vô cùng bây giờ mờ hồ có thể quan sát được bên trong cảnh vật.

Thiên Yêu Thành.

Khi nhìn thấy trận pháp hộ thành đột nhiên ảm đạm đi rất nhiều thì đám yêu tu đều thất kinh. Mấy tên cự đầu Yêu tộc nét mặt không tên nào tốt.

Bên trên một tầng lầu, một nam tử nghe thuộc hạ báo cáo mà gần như hét lên:

" Cái gì, người nói đám nhân tộc phương nam kia đầu hàng đám quái vật rồi, bọn chúng tự mình hủy đi hộ thành đại trận. Đáng chết, đám nhân tộc đang chết."

Ầm ầm ầm... ầm ầm ầm.

Ngay lúc này từ phía bên ngoài truyền tới từng đợt tiếng nổ kinh tâm động phách, mặt đất rung lắc mãnh liệt. Nam tử kia còn chưa nguôi cơn tức lúc này tiếp tục gầm lên:

" Lại có chuyện gì? Người đâu vào đây cho ta."

Vừa khi tên này gầm lên thì có một tên đại hán tướng mạo quái dị lao vào bên trong hô lớn:

" Thiên hoàng đại nhân không tốt, đám quái vật kia đã công phá được hộ thành đại trận đang giết vào bên trong Thiên Yêu Thành chúng ta."

Nam tử nghe thế thì có chút không tin tưởng vào tai mình, hấn hét lớn:

" Không thể nào, mặc dù hộ thành đại trận không còn hoàn mỹ nhưng ít ra vẫn còn 5 phần của đại trận lúc toàn thịnh vì sao nhanh như vậy đã bị phá hủy. Người có phải hay không là đang lừa dối ta, tên đáng chết này."

Nam tử này như điên như dại túm cổ tên thuộc hạ đánh tới tấp. Nhưng ngay lúc này ở bên ngoài tiếng la thê lương vang lên không dứt. Tên nam tử lúc này mới thả thuộc hạ xuống mà chạy ra khỏi phòng nhìn xuống đường phố bên dưới.

Chỉ thấy phía dưới là một mảnh hỗn loạn, yêu tộc tu sĩ bỏ chạy tứ tán. Ở phương xa quân đội của Ác Ma Điện như đám mây đen đang nhanh chóng bao phủ toàn bộ Thiên Yêu Thành.

Thấy một màn như vậy nam tử kia trên mặt lộ ra thần sắc tuyệt vọng. Nhìn hàng triệu triệu đồng tộc bị quân đội Ác Ma Điện tàn sát thì mắt hấn chảy xuôi hai hàng lệ. Hấn rút ra một thanh đoản kiếm sau đó trực tiếp đâm vào bên trong ngực.

Phun ra một ngụm máu, hắt từ từ gục xuống nằm bên trên sàn nhà. Lúc này đây mấy tên thuộc hạ bên cạnh thấy một màn như vậy thì kinh hồn chạy lại. Nâng lên tên nam tử kia lên có điều lúc này đây nam tử kia đã chết hoàn toàn, thân hình của hắn nhanh chóng quay về bản thể biến thành một con khỉ lông xanh.

" Đại nhân."

" Đại nhân."

" Đại nhân."

Mấy tên thuộc hạ ôm lấy cái xác mà khóc lóc, hô to gọi nhỏ.

Bùm..

Ngay lúc mấy tên này đang còn tiếc nuối cho cái chết của chủ tử thì không biết từ đâu một phát quang pháo bắn chúng nơi đây khiến cho mọi thứ nổ tung, biến thành cát bụi. Trong đó có cả mấy tên kia nữa. Tất cả đều bốc hơi. Tiếc thay cho một cuộc... à mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 688: Phá Thành-Huyết Chiến-4

Ngay lúc thành trì của đám Yêu Tộc bị công phá thì mấy người của tu la tộc trong đó có ông lão tu vi Tinh Vương Cảnh cũng lui về phía sau. Có điều không biết suy nghĩ như thế nào trên đường đi ông lão này lại chuyển hướng bay về phía thành trì của nhân tộc.

Có lẽ lúc trước bị mất hết mặt mũi khiến tên này tức giận nên hẳn quyết định tìm chỗ xả cơn giận. Vì thế đám phản đồ nhân tộc sẽ được chọn làm mục tiêu.

Không qua bao lâu vị trưởng lão tu la tộc này mang theo 12 người khác đã đi tới địa phận thành trì của tu sĩ nhân tộc. Nhìn xuống phía bên dưới ông lão lạnh lùng nói:

" Giết toàn bộ cho ta, ta muốn cho những kẻ này biết kết cục của phản đồ là như thế nào."

" Giết." --- Mười hai người khác nghe vậy đồng thời hô lớn một tiếng, sau đó cả người bao trong một đoàn vụ khí màu đỏ lao xuống phía dưới.

Đám tu sĩ nhân tộc ở bên phía bên dưới nhìn thấy cảnh này thì thần sắc kinh hoàng bỏ chạy khắp nơi tán loạn nhưng mà bọn họ chạy làm sao với được với chiến sĩ tu la tộc nữa bước Tinh Vương Cảnh.

A a a a a a a.

Trên đường phố liên tục có tiếng hét thảm vang lên. Những tên tu sĩ bỏ chạy tất cả đều bị một kiếm chém ngang hông. Nội tạng bên trong rơi hết ra bên ngoài nhưng trong lúc nhất thời cũng không có chết hẳn, bọn họ vẫn còn phải chịu đựng thống khổ một lúc sau mới chết hẳn.

Cũng có người chống lại nhưng không gây nổi bọt sóng gì cả, đều bị mấy tên tu la tộc kia dễ dàng giết chết. Mấy tên này vừa đuổi giết tu sĩ nhân tộc vừa cười ha hả nói lớn:

" Đám tu sĩ nhân tộc hèn yếu chết cả đi. Các ngươi sống trên đời cũng chỉ là lãng phí tài nguyên. Ha ha. Chết đi. Ha ha."

Không qua bao lâu nơi đây đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Trong lúc bọn họ đang điên cuồng tàn sát tu sĩ nhân loại thì ở bên trong một căn nhà cách đó không phải rất xa đang có ba người ở nơi đây.

" Tiểu Thất phải làm sao? Tên kia cảnh giác quá hẳn không có đi xuống phía dưới. "-- Một âm thanh uyển chuyển vang lên.

Tiểu Thất cũng hơi cau mày nói:

" Tên này chắc bị Y Y dọa sợ rồi, lúc trước nghe nói tên này tí nữa bị Y Y cắt đầu. Bây giờ hẳn cảnh giác như vậy cũng là đương nhiên. Bây giờ cũng chỉ còn cách đợi anh hai đi tới hợp công giết chết tên này thôi. Chúng ta mà ra tay thì tên này sẽ chạy mất."

Tà Long lúc này lại cười khỏ nói:

" Chỉ sợ không chờ tới lúc Củ Cải tới rồi. Tên kia đã dẫn theo người rời đi."

Hai người Lan Lan cùng tiểu Thất lúc này cũng nhìn lại phía bên kia, vừa nhìn bọn họ liền thấy mấy tên tu la tộc kia đã biến thành chấm đen ở phương xa.

" May mắn cho bọn chúng. Hừ." --- Lan Lan hừ lạnh một tiếng.

Xuân Đức đang trên đường bay về phía bên nhân tộc thì bất ngờ lại nhận được tin nhắn của Lan Lan, sau khi xem xong thì sắc mặt không lấy gì là tốt đẹp. Hắn có đôi chút ức chế lắm lắm.

" Chạy hay lắm. Định mệnh đám tu la tộc chết tiệt. Không biết bên kia Bóng Ảnh có kịp không, mong là kịp lúc bằng không để con cá trạch này lặn mất thì khó khăn rồi."

Chỉ nhỏ một câu Xuân Đức lại hóa thành đạo ánh sáng màu tím đen rời đi. Không qua mấy giây đã không thấy ở đâu rồi.

Đang cực tốc quay về Tu La thành một người nam tử trẻ tuổi đi theo phía sau ông lão Tinh Vương Cảnh kìm nén không được nghi hoặc bèn hỏi:

" Lữ đại nhân vì sao chúng ta lại rút lui? Sao không giết sạch đám phản đồ nơi đó đi, chỉ cần đại nhân ra tay thì nơi đó chắc chắn không ai có thể đỡ nổi một kích. Đợi tới cứu viện của bọn chúng chạy tới cũng đã muộn."

Ông lão họ Lữ nghe vậy thì nét mặt âm trầm quát:

" Câm miệng. Người nghĩ đám kia là người ngu sao. Hừ. Được rồi chúng ta dừng nơi đây bố trí bát phương trận dịch chuyển vào trong Tu La thành. "

" Vâng. Đại nhân."--- Mấy người đi theo phía sau ông lão tuy có chút khó hiểu nhưng vẫn làm theo mệnh lệnh của ông lão.

Ông lão vừa nhìn là biết mấy tên này đang nghĩ gì. Hắn lạnh lùng nói:

" Ta biết các ngươi đang suy nghĩ gì, có hay không cảm thấy thấy rất nghi hoặc vì sao ta lại làm như vậy? "

Mấy người đi theo lập tức gật đầu. Ông lão âm trầm nói:

" Các ngươi cho rằng đám quái vật kia không thể đuổi kịp đến trước Tu La Thành chúng ta phải không. Hừ. Nếu là quái vật bình thường thì không phải nhưng các ngươi đừng quên bên trong đàn quái vật kia cũng có một Tinh Vương Cảnh. Việc phía sau hẳn ta cũng không cần nói nữa chứ."

Mấy người khác cũng không phải người ngu nên ngay lập tức hiểu ý của ông lão, mấy người kia đều đánh cái rùng mình.

Tiếp sau đó những người này lấy ông lão làm trung tâm xếp thành bát phương dịch chuyển trận. Một cơn gió ánh sáng bao trùm 13 người, từ từ thân ảnh bọn họ nhanh chóng mờ nhạt dần rồi biến mất.

Một lần nữa hiện ra bọn họ không có xuất hiện tại bên trong Tu La thành mà lại xuất hiện cách Tu La thành 3000 ngàn dặm.

Khi mấy tên nữa bước Tinh Vương Cảnh còn chưa hiểu chuyện gì đã xảy thì ông lão họ Lữ sắc mặt đã kịch biến. Hắn hét lớn:

" Cẩn thận."

Đồng thời ông lão lui ra phía sau, lấy ra một quả cầu thủy tinh bóp nát. Ngay khi tiếng nói của ông lão vừa thốt ra thì

Phúc phúc phúc

Liên tiếp ba cái đầu bay lên cao lẫn lộn trên mặt đất, vừa lúc này từ quả cầu thủy tinh mà ông lão vừa bóp nát một đoàn ánh sáng màu đỏ nổ tung bao trùm cả một phương thiên địa.

Ngay lúc này một thân ảnh ma mị cầm song đao xuất hiện trong ánh mắt mọi người. Khi thấy được thân ảnh kia thì ông lão họ Lữ hét lên một tiếng đầy kinh hãi.

" Lại là ngươi."

Biết mình lại một lần nữa thất bại hơn nữa còn bị bại lộ Vũ Y cũng không có ẩn thân nữa mà lộ diện hoàn toàn trước mắt những người ở đây. Khuôn mặt nàng lúc này lạnh lẽo như hàn băng vạn năm, ánh mắt không mang theo bất cứ ba động nào. Song đao vẫn còn máu tươi nhỏ giọt chảy xuống nhìn Vũ Y lúc này hoàn toàn khác xa với khi bình thường.

Liếm máu tươi còn đọng trên một thanh đao Vũ Y lạnh lẽo nhìn ông lão nói ra.

" Ngươi là người đầu tiên từ trong tay ta trốn thoát hai lần. Ta không thể không nói ngươi vô cùng lợi hại."

Múa múa song đao ánh mắt của Vũ Y dần dần phát ra từng tia sát màu đỏ yêu dị, cùng lúc đó một cái ấn ký ác quỷ bên má phải sáng lên. Khí tức của nàng càng ngày càng mờ nhạt.

Ông lão nhìn thấy cảnh này thì ánh mắt không khỏi thít chặt những người khác cũng không chờ ông lão phân phó đã lấy hết bảo vật đi ra.

Một nam hai nữ phía trước lúc này không hiểu là thi triển ra loại bí thuật gì mà cả người bốc lên huyết quang đại thịnh, tốc độ bọn họ thi triển bí thuật rất nhanh giống như ngay lập tức vậy, y hệt lần trước ở cửa khẩu Thiên Đường. Một màn lúc này cũng giống lúc trước.

Ngay sau đó ba người đồng thời gầm lên một tiếng đánh về phía Vũ Y.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 689: Vũ Y

Có điều khi ba người vừa bước ra bước thứ 5 thì cả ba đều lấy tay ôm lấy ngực. Không lâu sau đó ánh mắt bọn họ trở nên vô hồn, cả ba đều gục bên trong vũng máu nằm trên mặt đất lạnh lẽo. Ở đây duy chỉ có ông lão họ Lữ là có thể nhìn thấy được một ít, còn những người khác thì hoàn toàn không hiểu vì sao đồng bạn mình lại chết.

Dường như biết hôm nay khó thoát một trận huyết chiến ông lão họ Lữ ánh mắt hiện lên sự điên cuồng. Ông lão này gầm lên một tiếng.

Cả cơ thể ông lão trong chớp mắt thay đổi toàn bộ, từ một lão già sắp bước vào quan tài bỗng chốc biến thành một trung niên cường tráng, cơ thể cơ bắp cuộn cuộn, ánh mắt đỏ chót nhìn không khác gì một con quái vật ăn người.

Từ trên trán của ông lão nứt ra một khe hở một con mắt thứ ba hiện ra.

Vừa nhìn thấy ông lão biến đổi Vũ Y ngay lập tức hành động, thân ảnh nàng biến mất nhanh như điện chớp tiến về phía ông lão.

Đám người đi theo ông lão thấy vậy thì đồng thời hét lớn.

" Bảo vệ đại nhân."

Ầm ầm.

Mấy tên này như người điên chỉ công không thủ, liên tục chém loạn xung quanh(không thấy địch nhân chỉ có thể chém tù mù.)

Phúc phúc phúc

Vũ Y đơn giản cắt đầu từng kẻ một xuống nhưng tranh thủ thời gian này thì ông lão cũng biến đổi xong.

Sau khi hoàn tất việc biến đổi ông lão dùng ánh mắt hung ác nhìn Vũ Y sau đó nhìn xung quanh một cái, thấy tất cả trợ thủ của hắn đều đã chết thì ánh mắt càng trở nên đỏ chót.

" Chết."

Hét lên một tiếng cho có khí thế trung niên họ Lữ(lúc trước là ông lão giờ đã thành trung niên) lấy tốc độ sét đánh vung quyền đánh thẳng về phía Vũ Y, quyền phong mạnh mẽ thổi tung tất cả.

Vũ Y nhìn thấy vậy thì khẽ liếm môi một cái sau đó thân ảnh thoát biến thoát hiện cùng lúc di chuyển về phía trung niên họ Lữ. Hai vệt kim quang hiện lên từ hai phía bất đồng cắt cắt thẳng về cổ trung niên nhân, trung niên kia ánh mắt lóe lên thu về hai tay phòng ngự

Keng keng keng keng.

Âm thanh kim loại liên tục vang lên, đóm lửa văng ra khắp nơi. Thân ảnh Vũ Y chọt trái chọt phải, chọt đông chọt tây, vô định cực kì quỷ dị. Trung niên nhân không bắt được quỹ tích di chuyển của Vũ Y cũng chỉ có thể đau khổ đứng yên phòng ngự.

Nhưng đúng lúc này thân thể của trung niên nhân quỷ tách ra, một ông lão cùng một thanh niên trẻ tuổi bước ra, ba người này đều có đặc điểm na ná nhau.

Thấy vậy một màn Vũ Y ánh mắt vẫn bình tĩnh như không có việc gì, nàng lui ra phía sau giữ một khoảng cách an toàn, nàng chỉ chờ một chút sơ hở của đối phương thì sẽ nhất kích trí mạng, đưa tiễn đối phương về trời.

" Cấm " --- Bỗng nhiên từ trong miệng ba địch nhân đồng thời hét to một tiếng. Cùng lúc đó không gian như đông đặc lại, tốc độ di chuyển của Vũ Y giảm mạnh.

Bị bất ngờ không kịp đề phòng Vũ Y bị địch nhân áp sát. Bất lấy cơ hội này hai người kiềm chế Vũ Y còn một người khác tấn công Vũ Y. Bị hai người liều mạng ngăn cản cộng thêm việc tốc độ bị giảm mạnh Vũ Y lâm vào tình thế bất lợi.

Ầm.

Ngạnh kháng một kích toàn lực của địch nhân Vũ Y như điều đứt dây bay ngược về phía sau, tay phải của nàng hoàn toàn nát bét. Miệng chảy máu tươi. Ngay lúc nàng còn chưa đứng vững thì địch nhân lại một lần nữa công kích đến.

" Chết đi con quái vật."

Đùng đùng.

Phúc

Vũ Y lúc này ánh mắt hiện lên tia hung ác, khi ba địch nhân đánh tới nàng không có phòng ngự mà xoay người dùng một cánh tay trái còn lại chém ra một đao kinh thiên.

Một đạo ánh sáng màu đen có ẩn chứa phù văn lập lòe cắt qua hư không cắt đôi một tên địch nhân ở giữa. Cùng lúc này mắt trái của Vũ Y ấn kí nổ tung một dòng máu màu đen chảy ra.

Sau khi chém ra một kích kia thì Vũ Y cũng ăn hai quyền vào người. Hộ giáp trong nháy mắt vỡ tan, máu thịt tung tóe. Cả người lại một lần nữa như bao tải rách bị đánh văng ra xa xa.

Địch nhân của nàng cũng không tốt hơn chút nào, không biết từ khi nào từ một trung niên nhân cường tráng bây giờ lại quay trở về với bộ dạng ông lão khi trước, trên người lão già còn có một vết dao trước bụng mở ra khoang bụng của lão, lòng mề phèo phổi gì đều có thể nhìn thấy.

" Chết đi con quái vật, dám làm ta bị thương như vậy."

Ông lão gầm lên một tiếng sau đó chỉ thấy con mắt thứ ba sáng lên, một đạo cực quang phóng ra bắn thẳng về phía Vũ Y mang theo khí tức tịch diệt.

Vũ Y cảm nhận được không ổn, tâm niệm vừa động cả người nàng vỡ tung hóa thành từng quang điểm màu đỏ. Vừa lúc cơ thể nàng vừa nổ tung thì đạo cực quang kia cũng bắn tới nơi.

Ầm ầm.

Đạo cực quang bắn không trúng mục tiêu ban đầu lại bắn thẳng vào ngọn núi gần đó, ngọn núi ngay lập tức nổ tung.

Sau mấy hô hấp thì thân ảnh của Vũ Y lại lần nữa hiện ra ở xa xa, sau đó thân ảnh nàng mờ nhạt biến mất giữa thiên địa. Có điều ông lão lúc này vẫn đang dùng tu la ma nhân khóa chặt nàng nên lão ta vẫn có thể cảm nhận được nàng ở đâu.

Nhìn thấy Vũ Y bỏ chạy thì ông lão kia cũng không có đuổi theo mà mang cái thân tàn ma dại bỏ chạy về một hướng khác.

Có điều ngay lúc này một thân ảnh thiếu niên xuất hiện trước mặt ông lão. Ông lão cũng không có kinh sợ mà cười gằn, con mắt thứ ba lại lần nữa sáng lên khóa chặt mục tiêu bắn ra một đạo cực quang.

Ầm

Một âm thanh điếc tai vang lên, đạo cực quang kia bắn trúng thiếu niên trước mắt. Ông lão cũng không tiếp tục nhìn mà nhanh chóng bỏ chạy.

Phúc phúc.

Có điều ngay khi lão ta vừa quay đầu thì chợt cảm thấy nguy hiểm mãnh liệt, còn chưa kịp làm ra phản ứng thì lão ta thấy hai long trảo xuyên qua ngực lão từ phía sau. Sau đó lão chỉ nghe được một âm thanh có phần mỉa mai lại mang theo một chút hài hước.

" Có bao giờ nghe câu chết cũng là một loại giải thoát chưa."

Rắc.

A a a a.

Xuân Đức ở phía sau nghiêng đầu há miệng cắn một cái vào bên cổ của ông lão, ngay lập tức xương sống cổ của ông lão bị cắn nát, lão giả phát ra tiếng kêu thê lương.

Rắc... rắc... rắc.

Xuân Đức không chế ông lão cho hắn không thể làm ra cử động gì rồi từ từ ăn tươi ông lão. Tiếng kêu thê lương của ông lão văng vẳng quanh không gian nơi đây. Cả người Xuân Đức lúc này vô cùng quý dị, cả người bao trùm bởi ma khí, hai mắt của hắn cũng đen kịt một màu.

Đang lúc hắn ăn thịt ông lão thì nhớ tới cái gì bỗng nhiên cười nói:

" Đem người đến trước tường thành của đám tu la tộc kia thưởng thức hẳn sẽ tuyệt vời hơn rất nhiều. Khắc khắc. Yên tâm người sẽ không chết ngay đâu, ta hứa sẽ để cho người thanh tỉnh đến lúc cuối cùng."

Nói xong Xuân Đức mang theo ông lão hóa thành một đạo ánh sáng biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 690: Hắc Âm - Kẻ Sa Đọa

Cũng không qua bao lâu Xuân Đức đã xách ông lão kia đến trước Tu La thành. Sự xuất hiện của hắn ngay lập tức được thu hút vô số ánh mắt trên tường thành. Nhìn cái cơ thể không toàn vẹn trong tay Xuân Đức nhiều người thất kinh. Có người không dám tin vào mắt mình hai tay dụi dụi con mắt xem mình có bị hoa mắt không.

Tiếp theo bọn họ thấy cảnh tượng rợn tóc gáy dựng đứng lông tơ, chỉ thấy kẻ bên dưới tường thành từng ngum ngum ăn tươi ông lão trong tay hắn. Ông lão kia mỗi lần bị cắn một miếng thì đều hét lên thê lương vô cùng giống như hắn đang chịu sự thống khổ lắm vậy.

Bên trên tường thành có một nam một nữ tuổi đời còn trẻ thấy cảnh ông lão đang bị ăn tươi thì hai mắt sung huyết. Nam tử gầm lên một tiếng ra lệnh.

" Mở hộ trận cho ta, để ta ra bên ngoài giết chết súc sinh kia. "

Nhưng lúc này một ông lão già khom kéo tay thiếu niên lại nói:

" Thiếu chủ người đi ra cũng là chịu chết, đến cả chủ nhân cũng bị như vậy. Thiếu chủ đi ra không khác gì đưa dê vào miệng cọp. "

Ông lão dùng lời nói khéo léo khuyên can thiếu niên nhưng thiếu niên kia không có nghe mà quay lại tát mạnh vào mặt ông lão mắng:

" Thứ câu vật gì cũng ở đây nói chuyện, bình thường ông nội ta đối với người không tệ vậy mà lúc này đây người lại có thể nói mấy câu như vậy. Sao người không chết luôn đi."

Thiếu niên co chân đạp lên ngực ông lão kia một cái " rắc rắc" hai tiếng, ngực ông lão lõm sâu vào miệng lớn phun máu, hai tay ôm chặt lấy chân thiếu niên. Thiếu niên thấy vậy thì càng chán ghét dùng sức đạp xuống.

"Rắc rắc rắc "

Sau đó chỉ thấy lão già ngheo đầu qua một bên, hai tay buông thõng, chết không kịp ngáp.

Sau khi ông lão chết thì thiếu niên kia ra lệnh:

" Mở ra hộ thành trận, tu la chiến thần đội theo ta ra bên ngoài giết chết tên kia."

Có vẻ như thiếu niên rất có danh vọng trong thành nên khi hắn ra lệnh thì lập tức có người mở ra một thông đạo đi ra ngoài.

Cũng ngay lúc này Xuân Đức đang ăn thịt khóe miệng khẽ nhếch lên một cái, lộ ra răng nanh, cái xác ông lão trên tay hắn đột nhiên biến thành tro tàn, còn hắn thì cũng biến đi đâu mất tiêu.

" A a a a. Quái vật xông vào bên trong."

Những người đang chú ý hắn thấy cảnh này thì ngạc nhiên nhưng ngay sau đó bọn họ nghe thấy tiếng kêu la thất thanh ở phía bên dưới cổng thành. Đám tu la tộc chiến sĩ nhanh chóng chạy lại nơi phát ra tiếng kêu.

Nhưng khi bọn hắn xuống tới nơi thì không dám tin vào mắt mình nữa, cách đây chưa tới 4 cái hô hấp mà phía bên dưới đã thành một cái tu la

tràng, thi thể đồng bạn của bọn họ đã nằm đầy trên mặt đất. Máu tươi dàn dụa.

" Chết đi quái vật."

Ngay lúc này đây vô số tu la chiến sĩ dũng cảm lao về phía Xuân Đức tự bạo.

Ầm ầm ầm... ầm ầm ầm... ầm ầm ầm.

Một trời máu thịt tung bay, vụ bạo tạc mạnh tới mức mà các tu sĩ phía xa xa cũng bị liên lụy đến, cụt tay, cụt chân, một mảnh rên khóc thê lương.

Những tu la chiến sĩ khác nhìn vào trung tâm bạo tạc kia mà tay cầm vũ khí run run. Có người không nhịn được hỏi:

" Con quái vật kia chết chưa? "

Nhưng ngay lúc này bầu trời đang có nắng chiếu bỗng nhiên tối sầm lại. Từng đợt gió lạnh gào thét thổi qua.

Phúc phúc phúc... phúc phúc.

Trong bóng tối vô biên vô tận kia thi thoảng lóe lên những ánh sáng đỏ quý dị, mỗi lần ánh sáng đỏ kia lóe lên là có một mảng lớn chiến sĩ tu la tộc vô thanh vô thức nằm xuống bên trong vũng máu, linh hồn của bọn họ thì bị một thứ gì đó ăn đi mất.

" Khặc khặc. Cũng lâu rồi chưa có cảm giác hưng phấn như thế này. Máu tươi, đúng là thứ khiến người ta say đắm."

Một âm thanh vui vẻ truyền ra từ trong bóng tối vô tận nhưng khi nghe vào trong tai các chiến sĩ tu la tộc thì không khác gì bùa đòi mạng.

Ở một nơi xa xa trên tường thành, nơi mà không bị màn đêm bao trùm. Thiếu niên họ Lữ kia nhìn thấy cảnh tượng như vậy thì tay chân cũng lạnh ngắt. Tuy hẳn bây giờ không biết bên trong cái lĩnh vực bóng tối đang có chuyện gì xảy ra nhưng hẳn dám chắc những tên chiến sĩ bên trong kia không có tên nào có may mắn sống sót.

Hắn trầm giọng ra lệnh cho người bên cạnh.

" Mở ra định thần trận cùng với đó không tiếc giá nào gọi về thủ hộ thần thú của tộc ta. "

Người ở bên cạnh nghe vậy thì cung kính ứng một tiếng sau đó lui xuống. Tiếp sau đó một tiếng kèn hiệu vang vọng khắp cả tu la thành.

Sau khi tiếng kèn hiệu kia rền vang đến tiếng thứ ba thì 8 cây cột màu đen bên trên có tu la tộc phù văn lập lòe rơi thẳng từ trên trời xuống.

Ầm ầm ầm....

Từng tiếng động như động đất vang lên. Vị trí rơi xuống của 8 cây cột này vô cùng xảo diệu bọn nó hình thành xu thế bao quanh lấy Xuân Đức ở phía trong.

Ngay khi 8 cây cột kia đã hình thành xu thế bao quanh Xuân Đức vào trong thì phù văn trên các cây cột này rực sáng, phát ra quang mang màu đỏ yêu dị. Cùng lúc đó một cái khốn trận xuất hiện, hoàn toàn vây khốn Xuân Đức vào bên trong.

Bên trong cái khốn trận kia cũng còn không ít chiến sĩ tu la tộc không kịp thoát ra. Những người này khi bị vây ở bên trong thì liền trở nên kinh hoàng, liên tục trùng kích trận pháp nhằm mục đích thoát ra ngoài.

Nhưng vô vọng, trận pháp kia quá mạnh mẽ những tu la chiến sĩ kia không thể nào mà lay động được trận pháp kia. Sau khi một hồi nỗ lực thoát ra thất bại thì bọn họ lại dùng ánh mắt cầu cứu nhìn chiến hữu của mình.

Có điều những chiến hữu trước kia bây giờ lại nhìn bọn họ bằng ánh mắt vô cảm, cứ như đang nhìn một người chết vậy. Có người tuyệt vọng ngồi xuống lầm bầm.

" Vì sao? Vì sao lại vứt bỏ chúng ta. Vì sao lại như thế? Chúng ta không phải đồng tộc sao? "

Một người như vậy thì sẽ có người khác noi theo, không qua bao lâu bên trong đã là một mảnh than khóc. Nhưng ở bên ngoài thì có người nhìn bọn họ một cách vô tình, có người chỉ biết quay mặt đi.

Nhưng ngay vào lúc này lại có một âm thanh mang theo sự ôn hòa vang lên.

" Vì bọn chúng sợ một khi để các ngươi đi ra thì ta cũng sẽ thoát ra ngoài, một khi ta thoát ra bên ngoài thì tất cả bọn chúng sẽ phải chết. Các ngươi đều là những kẻ bất hạnh, đều là những người bị đồng loại ruồng bỏ. Có hay không cảm thấy cuộc đời thật bất công.

Đến với ta, đến với hắc ám vĩnh hằng. Các ngươi sẽ không còn cảm thấy đau khổ, không còn cảm thấy cô đơn. Nào hãy đến đây với ta."

Âm thanh mang theo sức mạnh kì quái những chiến sĩ tu ta tộc ở bên trong lẫn bên ngoài phạm vi gần đó đều không tự chủ tiến lại gần nơi chỉ có vô tận bóng tối kia, bọn họ giống như mấy con tang thi lác lư, ánh mắt vô hồn tiến vào lĩnh vực của Xuân Đức.

[Khôn thần trận: chỉ có thể vây địch nhân bên trong mà không hạn chế người tiến vào.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 691: Hắc Âm Vô Biên Quay Đầu Không Thấy Đường Về

Nhìn thấy một màn quỷ dị như vậy những tu la tộc chiến sĩ không có bị ảnh hưởng lập tức hướng về phía sau chạy đi. Không qua mấy cái hô hấp xung quanh khu vực vây khốn Xuân Đức đã không có một ai.

Nhưng vào lúc này lại có chuyện bất ngờ phát sinh. Sau khi có hàng triệu tu la tộc chiến sĩ mơ mơ màng màng đi vào bên trong cái lĩnh vực hắc âm mà Xuân Đức tạo ra thì cái lĩnh vực kia bắt đầu co rút lại.

Từ ban đầu là cả gần vạn dặm sau đó nhỏ dần, nhỏ dần.

.....

Ở một nơi an toàn bên trên tường thành một nữ tu la vương tộc nhìn qua thanh niên bên cạnh hỏi:

" Lữ Tâm bây giờ chúng ta nên làm gì? "

Trong giọng nói của cô gái mang theo sự lo lắng cùng sợ hãi và bất an. Thiếu niên bên cạnh nghe vậy thì trầm giọng nói:

" Đã có khốn thân trận vây khốn thì con quái vật kia sẽ không thể thoát ra ngoài, đợi tới khi chúng ta gọi về thần thú hộ tộc thì..."

Người này còn chưa nói xong hết câu thì đã thấy một màn bất khả tư nghị(éó thể tin được), chỉ thấy lĩnh vực của Xuân Đức sau khi co rút thành một đoàn có phạm vi chỉ còn 50 dặm thì bất chợt nổ tung.

Vụ nổ tung này vô cùng dữ dội, nó không gây ra bất kì tiếng động nào. Cũng không thể dùng thần niệm để quan sát mà phải dùng mắt mới có thể nhìn thấy. Sau khi cả cái lĩnh vực kia nổ tung thì giải phóng ra vô tận những quả cầu bóng tối phát ra quang mang bóng tối lạnh lẽo.

Một chuyện làm cho mọi người kinh hoàng hơn chính là những quả cầu bóng tối kia lại xuyên thẳng qua được kết giới của khốn thần trận bay ra bên ngoài. Trên những quả cầu bóng tối kia thì thoảng lại hiện lên một khuôn mặt nhìn về phía mọi người cười âm trầm.

Nhìn thấy một màn lạnh sống lưng như vậy không ít chiến sĩ tu la tộc liền ném vũ khí quay đầu bỏ chạy. Bọn họ thiện chiến không sai nhưng đó là chiến đấu với các tu sĩ khác còn đối với thứ hung vật thể này thì bọn họ không có cách nào chiến đấu. Biết là phải chết mà là chết vô ích thì không mấy kẻ ngu muốn làm như vậy.

" Chạy cái gì mà chạy, nhanh quay lại cho ta. Công kích thứ kia nhanh"-- Một âm thanh như tiếng sấm vang vọng khắp một khu vực rộng lớn của Tu La Thành.

Không ngờ nghe được âm thanh này những tên đao binh kia lại quay trở về vị trí lấy ra binh khí sau đó chỉnh tề công kích về phía những quả cầu bóng tối ma quái kia.

Ngay lập tức cả thiên địa bị bao phủ bởi thuật pháp, quang mang đủ loại màu sắc hiện lên khắp nơi. Công kích phô thiên cái địa có xu hướng nuốt chửng tất cả mọi thứ.

Rầm rầm rầm... Đùng đùng đùng.

Từng âm thanh tiếng nổ điếc tai vang lên liên miên bất tận. Dường như tên tu la tộc chiến sĩ nào cũng hết sức liều mạng thi triển ra thần thông của

bản thân.

Trong sự công kích điên cuồng của tu la tộc chiến sĩ không ít quang cầu màu đen nổ tung phát ra tiếng kêu thê lương, không cam lòng.

Sau 5 phút đồng hồ công kích toàn lực hầu như toàn bộ quang cầu hắc ám ma quái đã bị tiêu diệt. Đám chiến sĩ tu la tộc trên nét mặt hiện lên vẻ vui mừng. Nhưng nụ cười trên mặt bọn nhanh chóng tiêu tán thay vào đó là sự kinh hoàng.

Chỉ thấy sau đợt công kích toàn lực của chiến sĩ tu la tộc còn sót lại không quá nhiều quang cầu ma quái nhưng những quang cầu mai quái kia bất chợt lại một lần nữa nổ tung biến vô số quang cầu ma quái nhỏ hơn, tốc độ nhanh hơn bay về phía đám chiến sĩ tu la tộc.

Tiếp sau đó một cảnh tượng kinh khủng phát sinh, chỉ thấy quang cầu ma quái bay đâm xuyên qua bất cứ cái gì bảo vật hay hộ thể chân khí, xâm nhập vào trong cơ thể của chiến sĩ tu la tộc, chỉ sau một giây thì những tên chiến sĩ tu la tộc không may kia liền nhanh chóng héo khô sau đó biến thành cát bụi.

Từ bên trong cơ thể bọn họ lại tuôn ra vô số quang cầu ma quái lấy số lượng hàng vạn mà tính..

Cái vòng tuần hoàn ác tính đó liên tục quay vòng, không qua bao lâu thì trên bầu trời tu la thành một đám mây đen do các quả cầu ma quái phát ra hắc quang hình thành.

Đám mây kia nhanh chóng lan ra xa từ bên trong đám mây đen kia có thể nghe được những âm thanh du dương khiến cho người ta mù mị đầu óc.

" Đến đây với ta. Ở bên ta các ngươi sẽ không còn cảm thấy cô đơn..."

Rất nhiều chiến sĩ tu la tộc đạo tâm không vững bị âm thanh bên trong đám mây làm cho mất đi lý trí, không những không bỏ chạy mà còn quay ngược lại đi về phía đám mây. Những người khác thấy cảnh này thì càng gia tăng nhanh tốc độ.

Có người vừa chạy vừa hét lớn.

" Chạy, nhanh chạy thứ kia không phải chúng ta có thể đối phó được."

" Chạy nhanh lên ta không muốn ở đây một giây phút nào nữa."

" Á, đừng giẫm lên ta."

Vì số lượng người quá chi là đông, đông như kiến leo mật. Mặc dù có thể phi hành nhưng vẫn không đủ chỗ cho cùng lúc nhiều như vậy người bỏ chạy. Vì vậy nhiều kẻ tu vi yếu bị những người phía sau chen lên trước, có khi không ngần ngại ra tay đánh người phía trước để cướp đường mà chạy.

Xác chết rơi rụng trên mặt đất nhiều như sung, cơ bản chưa bị ma quỷ phía sau ăn thịt thì đã tự giết lẫn nhau. Sau khi đám tu la tộc chiến sĩ rút lui thì để lại là một lớp xác chết dày cả mấy chục mét. Có người còn chưa chết hẳn vẫn nằm quằn quại bên trong đồng thi thể.

Không qua bao lâu cả một thành trì rộng lớn với quy mô quân đội lên tới vài chục tỷ tu sĩ lúc này đây đã bị một đám mây đen to lớn bao trùm.

Lúc này đây ở phía bên ngoài Tu La Thành, cách Tu La Thành 200 dặm về phía đông. Bên trên một ngọn núi đang đứng 5 người, thành linh năm người này chính là Vũ Y, Bóng Ảnh, Tà Long, Lan Lan và Tiểu Thất.

Vũ Y lúc này đây sau khi đã điều trị thì thương thế cũng đã tốt hơn rất nhiều, có điều khí tức của nàng ta cực kì suy yếu, sắc mặt tái nhợt. Nhưng lúc này đây khi nhìn cảnh tượng trước mắt thì sắc mặt của nàng càng thêm trắng nhợt.

Vũ Y lo lắng nói:

" Anh hai sẽ không sao chứ? Làm sao mình cảm thấy lo lắng cho anh hai quá."

Ở bên cạnh mấy chị em tốt của nàng nghe vậy thì không ai đáp lời, tất cả chỉ nắm chặt tay lẫn nhau rồi dõi mắt nhìn về phía trước. Tà Long cùng Bóng Ảnh cũng không có nói lời nào. Tất cả mọi người lúc này chỉ đều chú ý diễn biến phía trước.

3 ngày sau tình hình vẫn vậy.

7 ngày sau nơi kia vẫn như thế không có gì thay đổi.

Đến ngày thứ 13 bỗng nhiên đám mây đen bên trên Tu La Thành đột nhiên biến mất không thấy đâu. Năm người bọn Vũ Y nhìn nhau một cái rồi đồng thời bay về phía Tu La Thành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 692: Một Thế Ba Hồn

Không qua mấy giây bọn họ liền đã xuất hiện bên trong Tu La Thành nhưng bây giờ Tu La Thành nhìn không khác gì một nơi phế tích vạn năm trước. Khắp nơi là một cảnh hoang vắng tiêu điều, kiến trúc thì đổ sập các kiêu, trên mặt đất thì đầy tro bụi, một cơn gió nhẹ thổi qua cũng khiến cho bụi bay mù mịt.

Cũng không cần đi đâu tìm kiếm, chỉ cần liếc mắt một cái thôi là mấy người bọn Vũ Y đã nhìn thấy Xuân Đức đang ở nơi nào.

Xuân Đức lúc này đây đang ngồi trên một núi xương cốt trắng hếu. Xung quanh cơ thể Xuân Đức lúc này đây đang được bao quanh bởi màu xanh của sinh mệnh, vô số lá cây phát ra ánh sáng bích lục hiện lên rồi biến mất.

Mọi người thấy cảnh này thì hai mặt nhìn nhau sau đó cùng tiến lại gần, mấy cô em gái của Xuân Đức đi sát tới bên cạnh dùng âm thanh nhẹ nhàng gọi. Có điều Xuân Đức vẫn ngồi yên bất động không một chút phản ứng.

Bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức.

Lúc này đây ở bên trong cái thế giới xinh đẹp này đang có một đánh người tập thể, chia làm ba phe.

Phe thứ nhất chính là linh hồn của Xuân Đức cầm đầu cùng mấy tiểu khí linh theo làm tay chân. Phe thứ hai cũng là một Xuân Đức khác nhưng bộ dạng vô cùng âm trầm cùng lạnh lẽo. Phe còn lại cũng là một cái Xuân Đức nữa nhưng tên này lại có bộ dạng kích động cực kì hiếu chiến.

[Chú thích: Nếu như mọi người đang thắc mắc vì sao tự dưng mọc đầu ra lăm Xuân Đức như vậy thì nguyên do là đây.

Cái linh hồn Xuân Đức nhìn vô cùng âm trầm cùng lạnh lẽo chính là diễn sinh từ ma hạch bên trong cơ thể hắn, do lần trước ngu ngu ăn con hồn độn ma thai mà ra.(Sau này sẽ gọi nó là Ma Hồn)

Còn cái linh hồn thứ 3 có bộ dạng thiên hạ này là của bố mày là diễn sinh từ sát hạch mà thành, nguyên do cũng là ở lần Địa Uyên ở trạng thái ba đầu địa ngục băng thiên long quá dài, trong cơ thể sát niệm quá mức nồng đậm hình thành sát hạch.(Cái này về sau gọi Sát Hồn.)]

Do bên Xuân Đức ý đông hiệp ít nên Ma Hồn cùng Sát Hồn đều bị đánh cho nằm ngoan trên mặt đất không dám tự tiện cử động.

" Tiểu Mộng(khí linh của Mộng Mị Ma Trảo) chích chích cho hai tên kia mấy chục phát nữa, can cái tội lúc ta đốn ngộ thì lại dám chiếm thân thể ta dùng lung tung." --- Linh hồn của Xuân Đức sau khi đập cho Ma Hồn cùng Sát Hồn một trận thì lại ra lệnh có tiểu Mộng tiếp tục hành hạ.

Công cuộc hành hạ như vậy cũng đã diễn ra được thời gian khá dài, lúc ban đầu Ma Hồn cùng Sát Hồn vẫn còn rất ngoan cố nhưng mà sau một thời gian ăn đòn bây giờ nhìn thấy Xuân Đức cũng ngoan không khác gì con chó nhỏ.

Tiểu Mộng nghe Xuân Đức phân phó thì nở một nụ cười vô cùng dã man, con bé lao vào hai tên kia sau đó há mồm ra cắn, mỗi cắn một phát thì

hai tên kia đều khóc thét lên, may mà hai tên kia đều là linh hồn không có nước mắt, bằng không trong này ngập lụt đến nơi rồi.

" Lão đại, à không đại ca, à nhầm anh hai. Em sai, là em sai được chưa? Mong anh bỏ qua cho em lần này em chót đại, tất cả là tại tên này xúi em đi vào con đường tội lỗi." -- Ma Hồn bị tiểu Mộng cắn cho sợ, liên tục cầu xin tha thứ, còn không quên vỗ vơ lên đầu Sát Hồn.

Xuân Đức nghe vậy thì bực mình đập cho cái Ma Hồn kia một cái nói:

" Mày không sai chắc bố mày sai chắc. Hừ hừ. Tiểu cốt(khí linh thiên cốt giáp) đâu, mang tên này đi tẩm quất. Mỗi ngày 24 lần, đủ 10 năm liền tha."

" Vâng ba ba. Tiểu Cốt đi liền." --- Khí linh tiểu cốt hưng phấn bay lại lôi cổ Ma Hồn kéo đi qua một bên.

không lâu sau đó từng tiếng kêu thê lương, tiếng cầu xin lại vang lên. Sau khi kết án xong cho một tên gia hỏa có mưu đồ phản loạn, Xuân Đức lại nhìn về phía tên phản loạn thứ 2 Sát Hồn.

Nhận thấy ánh mắt bất thiện của Xuân Đức, Sát Hồn lập tức cầu xin:

" Đại ca à tha cho em lần này, em xin hứa lần sau sẽ không tái phạm. "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Khôn hơn rồi đấy, cứ tưởng vẫn ngông như mấy hôm trước nhưng mà làm xong nói tiếng xin lỗi là xong à. Tiểu Mộng mang tên này qua một bên chơi, cũng Y hệt tên kia, một ngày vài chục lần 10 năm sau thì tha."

Tiểu Mộng nghe vậy thì hưng phấn xông lại gần Sát Hồn, đá lên người hắn một phát nói:

" Còn không nhanh bò dậy, muốn ăn đòn nữa phải không? "

Sát hồn bị đá một cái thì hồn phách lại mờ nhạt đi một ít, nó ngay lập tức nịnh nọt nói:

" Mộng Mộng xinh đẹp, cầu được đổi xử tốt. Ta hứa sẽ ngoan."

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì hết biết nói gì cho phải, nhớ tới mấy ngày trước hai tên này còn ngang tàng hồng hách lắm, cái gì mà thà chết chứ không chịu nhục, bây giờ thì là bộ dạng này đây, đúng là không khác gì hần.

Nếu mà có thể ăn hai cái linh hồn này thì Xuân Đức cũng ăn luôn để diệt trừ hậu hoạn nhưng mà bây giờ ma hạch cùng sát hạch đã hình thành, ăn hai tên này thì không bao lâu lại sẽ có hai cái hồn phách khác được sinh ra. Khi đó thì càng khó kiểm soát hơn.

Cảm nhận được mọi người ở bên ngoài đang lo lắng cho mình, Xuân Đức rời khỏi thế giới linh hồn quay về điều khiển thân xác.

Đang ngồi lặng yên bất động đột nhiên Xuân Đức mở bừng mắt ra, từng đạo hào quang đỏ đen đan xen nhìn quỳ dị vô cùng. Việc này cũng dọa cho ba đứa em gái đang ở gần quan sát hần nhảy dựng lên sau đó lui ra xa xa cảnh giác nhìn Xuân Đức.

Thấy như vậy Xuân Đức cười gian nói:

" Mấy đứa làm gì mà nhìn anh ghê thế. Có phải hay không thấy anh hai rất đẹp trai."

Nghe Xuân Đức nói đùa, mấy người khác cũng thở phào nhẹ nhõm, Vũ Y ngay lập tức ôm lấy hần quệt hết nước mắt nước mũi lên người hần sau đó mới yếu ớt nói một câu:

" Anh hai làm mọi người lo muốn chết."

Xuân Đức vỗ vỗ lưng đứa em, an ủi nói:

" Không sao cả mà, mọi việc không phải đều rất tốt sao, đừng có mà khóc nè như vậy. Mà đúng rồi Y nhi vẫn còn bị thương để anh hai gọi Heo Con ra trị thương cho."

Tâm niệm động, sau giây lát Heo Con liền xuất hiện. Khi nhìn thấy mọi người bình an Heo Con nở một nụ cười tươi như hoa. Nàng ta vỗ vỗ ngực nói:

" Không ai bị sao là tốt rồi, làm bé lo muốn chết đi được."

Khi nhìn thấy Heo Con, Xuân Đức chợt nhớ tới cái gì tự vỗ đầu mình một cái nói:

" Thật là có tuổi rồi, đôi khi đầu óc không dùng được. Đáng lý nên vào không gian vong linh chứ, vì sao lại phải gọi Tiểu Sâm ra. "

Mấy cô em gái hẳn nghe vậy thì đều dùng ánh mắt xem thường nhìn hẳn, tiểu Thất bĩu môi nói:

" Anh hai đàn thôi."

" Ha ha ha ha."

Nghe vậy mọi người lại cười rộ lên trừ Xuân Đức ra, mặt hẳn lúc này đen lại. Không một chút thương tiếc hẳn liền cho con em hư đốn này một cái cốc vào đầu, can cái tội nói xấu anh trai.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 693: Xâm Lược Lục Địa Trung Tâm

Trong không gian vong linh tầng 1. Bên trong bể nước sinh mệnh.

Sau khi mọi người nói chuyện cùng với nhau một lúc lâu thì Xuân Đức, Vũ Y và Heo Con liền đi vào bên trong không gian trị thương. Do thương tổn của Xuân Đức không nặng bằng Vũ Y nên tự mình đi ngâm bên trong hồ sinh mệnh để khôi phục, còn về phần Vũ Y nặng hơn thì được Heo Con chăm sóc.

Trước khi đi trị thương Xuân Đức cũng đã trao toàn quyền chỉ huy cho Tà Long rồi, thêm vào đó Xuân Đức còn gửi gắm A Ngọc, A Khờ, A Mạnh ba đại sứ vật cùng Tuyệt Báo cho Tà Long. Vừa để đảm bảo an toàn cho hắn vừa để tăng tốc độ xâm lược.

Dù sao ông bạn của hắn tu vi vẫn còn chưa khôi phục được bao nhiêu, bây giờ tùy tiện một tên Thiên Quân Cảnh là có thể làm thịt Tà Long một đơn giản.

....

Xuân Đức vừa trị thương vừa tranh thủ thời gian xem xét thu hoạch lần này. Tính ra lần này hắn thu hoạch không hề nhỏ. Ngoại trừ trong lúc nhất thời đầu óc đột nhiên thông minh lĩnh ngộ tuyệt kỹ tấn công lên một tầng cao mới ra thì còn học được thêm hai cái năng lực bất đồng.

Một cái chính là lĩnh vực Thiên Ma - Thập Vạn Càn Khôn, một cái khác chính là Thiên Sát- Bách Kiếp Động Minh. Do Ma Hồn cùng Sát Hồn đều

dùng thân thể hẳn thi triển ra hai loại lĩnh vực này nên tự nhiên hẳn có cũng có thi triển đi ra, có điều uy lực không bằng mà thôi.

Tâm niệm vừa động thì một mặt hình ánh sáng màu xanh hiện ra, bên trên có thống kê những thay đổi của hẳn trong lần này. Ngay lập tức hẳn nhìn xem thông tin về kỹ năng của bản thân.

 Bảng kỹ năng chủ động (Hiện có 7)

+ Tên gọi: XD_tuyệt kỹ công kích (Kỹ năng hợp kích tự sáng tạo.)

+ Cấp: 3 (2%)

+ Ưu điểm: Lực bộc phát cực mạnh có tác dụng hấp huyết hồi nguyên, nịch ma hồi pháp giúp chủ nhân có thể đánh tiêu hao cùng địch nhân.

Có thể liên tục sử dụng nhiều lần mà không hạn chế về thời gian.

+ Nhược điểm: Tiêu tốn thể lực vô cùng lớn, chỉ thích hợp cận chiến. Không phù hợp với chiến đấu tầm xa.

+ Miêu tả kỹ năng: Tung ra đòn đánh có lực bộc phát sát thương nâng cao 17 lần, lấy đi một phần máu huyết cùng pháp nguyên của địch nhân. Đòn đánh có thể được tung ra liên tiếp.

+ Điều kiện thi triển: Tiêu tốn 4% thể lực, 0.9% máu huyết cực đại của bản thân, 0.9 % pháp nguyên cực đại của bản thân, 1% tinh thần lực của bản thân.

Nhìn một chút thì Xuân Đức liền thấy hiệu quả khi lĩnh ngộ tuyệt kỹ đến cảnh giới cao hơn. Giảm tiêu tốn thể lực từ 5% xuống còn 4% đứng nhìn chỉ giảm 1% nhưng tính chi ly ra thì giảm tiêu hao được rất nhiều đấy.

Nếu ngày trước với thể lực cực hạn chỉ có thể tung ra 20 lần tấn công thì bây giờ đã là 25. Thêm vào đó năng lực bộc phát cũng tăng từ 16 lần lên 17 lần.

Thỏa mãn đóng lại bảng kỹ năng chủ động, đợi khi nào khỏe thì ra ngoài thử nghiệm một chút. Tiếp sau đó hẳn lại nhìn qua một chút hai cái năng lực lĩnh vực mới.

  Lĩnh Vực Đã Lĩnh Ngộ (Hiện có 6)

+ Tên gọi: Thiên Ma - Thập Vạn Càn Khôn

+ Cấp: 4

+ Ưu điểm: Mê hoặc địch nhân trong diện rộng. Giảm mọi mặt của địch nhân xuống 10%.

+ Nhược điểm: Tiêu hao lớn.

+ Miêu tả lĩnh vực: Lấy hỗn độn ma khí làm dẫn hình thành vùng không gian riêng mê hoặc địch nhân.

+ Điều kiện thi triển: Tiêu tốn 2% thể lực, 1.9% máu huyết cực đại của bản thân, 1.9 % pháp nguyên cực đại của bản thân, 10% tinh thần lực của bản thân.

+ Điều kiện duy trì: 0.2% thể lực cực đại, 0.1% máu huyết cực đại, 0.3 ma nguyên, 0.5% tinh thần lực/ 10s

Nếu nói lĩnh vực thiên ma này vừa nhìn qua đã thấy đau răng thì cái thứ 2 càng làm hẳn đau bi.

+ Tên gọi: Thiên Sát- Bách Kiếp Động Minh

+ Cấp: 5

+ Ưu điểm: Chúc phúc quần thể.

+ Nhược điểm: Tiêu hao lớn. Lý trí giảm

+ Miêu tả lĩnh vực: Lấy sát khí nhập thể hóa thành ý chí tuyệt cường mang lại cho bản thân cùng đồng minh tinh thần bất khuất liều chết xông pha. Gia tăng mọi phương diện lên 25%. Lý trí giảm dần mỗi 3 % trong 10 giây.

+ Điều kiện thi triển: Tiêu tốn 30% thể lực, 19% máu huyết cực đại của bản thân, 21 % pháp nguyên cực đại của bản thân, 20% tinh thần lực của bản thân.

+ Điều kiện duy trì: 2% thể lực cực đại, 1% máu huyết cực đại, 3% ma nguyên, 5% tinh thần lực/ 10s

Xuân Đức suy đoán nếu bản thân cùng một lúc thi triển ra hết các thủ đoạn thì e rằng địch nhân không chết mà hấn chết trước. Mọi năng lực mà hấn lĩnh ngộ lúc này đây đều thuộc dạng tiêu hao cực kì khủng bố.

Nếu mà là đám tu sĩ ăn chay có học được mấy loại năng lực này chắc chỉ có khi sắp chết mới dám dùng quá.

Bình thường đám tu sĩ rất ít khi dốc sức giao chiến, bởi vì làm như vậy sẽ dẫn tới kiệt quệ pháp nguyên, chưa kể đến bị thương. Muốn hồi phục pháp nguyên nhanh thì cũng cần bỏ tiền ra mà mua đồ khôi phục, bằng không cứ ngồi hít hít linh khí cũng phải cả tháng mới khôi phục đầy.

Mà điều làm cho Xuân Đức buồn rầu nhất chính là mấy năng lực kia đều dựa theo cực hạn mà trừ theo %. Sau này hấn càng mạnh thì mức tiêu hao cũng càng tăng.

Trong lần thu hoạch lần này điều an ủi tâm linh nhỏ bé của hắn chỉ có một việc đó là hắn bây giờ đã có thể tấn cấp lên cấp 4. Chỉ còn thiếu một cái điều kiện nho nhỏ mà thôi.

Có điều cái điều kiện nho nhỏ kia cũng không biết là tới lúc nào mới có thể thỏa mãn được nữa. Nghĩ một lúc hắn lại cảm thấy sầu đời, chẳng thèm nghĩ nữa. Bắt đầu tập trung trị thương.

Ở ngoại giới đã gần một tháng đi qua.

Trong thời gian này Ác Ma Điện điên cuồng xâm lược khắp các nơi, từ đất liền cho đến trên biển. Tin tức nhân tộc phản bội đầu hàng, liên quân của Tu - Yêu - Nhân - Linh bị đánh tan, tu la vương tộc Lữ Thần bị giết chết. Tinh tức kia như một cơn sóng thần truyền khắp Vùng Đất Bị Lãng Quên.

Chỉ nghe đến hung danh của Ác Ma Điện trong vòng 6 ngày huyết tẩy gần 76 tỷ tu sĩ thì đại bộ phận những nơi quân đội Ác Ma Điện đi qua đều đầu hàng vô điều kiện. Gần như không một thế lực nào dám phản kháng.

Tuy nhiên cũng có một vài thế lực dựng lên lá cờ trừ ma vệ đạo cái gì đó đối kháng lại quân đội Ác Ma Điện nhưng mà những kẻ này cũng chỉ có thể ẩn nấp bên trong bóng tối, thi thoảng đi ra kích sát vài chục con tang thi c4, c5, đôi khi thì là c6.

Nhưng mà với cái số lượng như thế Ác Ma Điện cũng chẳng thèm để ý, chết thì liền mang về làm phân bón cho cây thôi chứ gì đâu. Còn về quân đội thì Ác Ma Điện sau khi chiếm được tài nguyên cuộn cuộn thì không phải lo lắng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 694: Phục Hồi

Thời gian lại đi qua 2 năm.

Trong hai năm thời gian này với khẩu hiệu " Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết" thì Ác Ma Điện đã mang quân đội xâm chiếm toàn bộ lục địa trung tâm cùng hai lục địa khác của Yêu Tộc cùng Linh Tộc, còn về phần nhân tộc thì xin được xác nhập vào bên trong Ác Ma Điện.

Kết thúc sau 2 năm chiến tranh, toàn bộ lãnh thổ trên đất liền đều đã do Ác Ma Điện cai quản nhưng chiến tranh vẫn không hề ngừng nghỉ.

Sau khi thống nhất trên đất liền thì Ác Ma Điện tiếp tục vươn móng vuốt của mình tới biển cả bao la rộng lớn.

Ngay khi biết được mưu đồ của Ác Ma Điện thì " Lục Hải liên minh " đã được hình thành nhằm đối phó với Ác Ma Điện.

Có điều dưới vũ khí tối tân cùng sự giúp sức của nhiều Tinh Vương Cảnh thì bên phía Ác Ma Điện liên tục dành được thắng lợi trên nhiều trận đánh lớn, ép cho hải tộc không thờ nổi phải bỏ chạy phía cực nam, có cụm lại đó.

Thời tiết ở cực nam cực kì khắc nghiệt. Tài nguyên khan hiếm. Trên vùng biển cực nam này cũng có vài hòn đảo lớn, bên trên những hòn đảo này là nơi cư trú của đám phản kháng quân. Trừ ma vệ đạo quân. Phục hưng quân....vv..vv.

Tại Ác Ma Tháp tầng 99. Bên trong phòng họp cấp cao. Nơi đây có sự tham gia của 400 thành viên. Tất cả đều là tinh anh của Ác Ma Điện đều thuộc Hộ Vệ Ác Ma Tinh Anh. Rút kinh nghiệm từ trước Xuân Đức bây giờ chỉ tín nhiệm người mà hẳn có thể khống chế, vì vậy bên trong bộ máy Ác Ma Điện những vị trí mấu chốt đều là Hộ Vệ Ác Ma Tinh Anh.

[Hộ Vệ Ác Ma Tinh Anh: Có thể tiếp dẫn sức mạnh từ Xuân Đức, trung thành tuyệt đối, tận tâm.]

" Mọi người đã tới đông đủ bây giờ chúng ta chính thức bước vào cuộc họp." --- Thánh nữ Mai Anh nhìn quét qua mọi người lên tiếng nói.

Ngay lập tức bên trong phòng họp không còn người nào dám bép xép nữa, mọi người đều nghiêm túc hẳn lên. Mai Anh thấy vậy khẽ gật đầu sau đó tiếp tục nói:

" Ta đã cùng Dương Vân Ly phó điện chủ thương thảo trong thời gian dài về việc di chuyển tổng bộ của Ác Ma Điện. Hai người chúng ta đều có cùng ý kiến trong việc này, trong thời gian sắp tới tổng bộ Ác Ma Điện sẽ di chuyển tới vị trí trọng yếu của Lục Địa Trung Tâm. Vấn đề này ai có ý kiến gì không? "

Thấy mọi người đều nhìn nhau một cái rồi không ai ý thấy ai lên tiếng thì Mai Anh nhìn sang bên mấy người Tà Long, Âm Ma, Tuyết Anh hỏi:

" Các vị tiền bối có ý kiến gì không? "

Tà Long lên tiếng nói:

" Không có, mà việc này Điện Chủ nói sao? "

Mai Anh đáp:

" Việc này điện chủ bảo ta tự mình quyết định."

Nghe thế thì Âm Ma bên cạnh Tà Long nhún vai một cái dùng giọng bất cần nói:

" Vậy thì việc này hai vị Phó Điện Chủ tự quyết định được rồi, đã là Điện Chủ cho phép thì hai vị có di chuyển tổng bộ lên cực nam cũng không sao cả."

Mọi người trong phòng nghe Âm Ma nói vậy cũng âm thầm gật đầu khen hay, trong lòng bọn họ thầm mắng hai bà cô này hết việc làm rồi hay sao, đã là điện chủ không có ý kiến thì hỏi ý kiến chúng ta để làm gì. Không phải thừa thãi sao.

Trong lòng tuy có đôi chút bức xúc nhưng cũng không ai nói cái gì hay hiện lên vẻ mặt bất bình mà vẫn làm bộ dạng nghiêm túc.

Mai Anh thấy vậy thì vẫn bình thản nói tiếp:

" Đã các vị không có ý kiến gì thì việc di chuyển tổng bộ Âm Ma Điện sẽ tiến hành ngày mai. Việc tiếp theo chính là về việc có hay không tiêu diệt tất cả hai tộc cùng phản loạn. "

Mai Anh còn chưa nói xong thì Âm Ma bên cạnh đã lên tiếng:

" Việc này ta thấy nên dốc một ít lực lượng tiêu diệt sạch đám tàn dư kia đi. Việc này để ta đảm nhiệm."

Mai Anh nhìn qua Âm Ma mỉm cười nói:

" Âm Ma tiên bối, việc này Điện Chủ đã có quyết định. Người không cần nôn nóng như vậy."

Ám Ma nhìn Mai Anh nở nụ cười mà trong lòng khó chịu vô cùng nếu không phải chủ nhân có lệnh không cho hắn làm gì tiểu nha đầu này thì hắn đã tiến lên cho nàng một cái bạt tai rồi tổng cô ra khỏi phòng rồi.

Theo hắn thấy chỉ có nam nhân mới có thể làm việc lớn còn nữ nhân nên ở nhà sinh con, nấu cơm, quét nhà thôi.

" Vậy ý của Điện Chủ là thế nào? " --- Ám Ma mắt híp hỏi một câu.

Nhìn điệu bộ khó chịu của Ám Ma thì Mai Anh vẫn tiếp tục mỉm cười như trêu tức đối phương, nhìn thấy điệu bộ này của Mai Anh thì mọi người tự giác cách xa hai người này ra, bọn họ nghe tin đồn hai người này chính là địch nhân từ kiếp trước.

Khi hai người này ở gần nhau kiểu gì cũng có tranh cãi, sau mỗi lần tranh cãi thì hai người không có việc sao nhưng cấp dưới của bọn họ thì thảm rồi.

Thực ra nhìn Ám Ma cùng Mai Anh cũng rất xứng đôi vừa lứa, Ám Ma tuy hơi âm trầm một chút nhưng được cái rất đẹp trai lại còn có nhiều tài lẻ, đối xử với mọi người cũng rất tốt trừ Mai Anh ra. Còn về phần Mai Anh cái gì cũng được, sắc đẹp có, địa vị có, quyền lực cũng có, nàng không có đó chính là tính nhường nhịn thích hơn thua, đặc biệt thù dai nhớ lâu.

Ngay khi hai bên đang như quả bom sắp nổ tung thì Mai Anh đổi sắc mặt nghiêm túc nói.

" Điện chủ căn dặn, đám tàn dư hải tộc cùng một ít phản loạn kia cứ mặc kệ bọn họ sống ở vùng đất cực nam kia, chỉ cần không để bọn họ đi loạn là được, nơi kia sau này sẽ là nơi luyện binh cho lính mới. Việc này sẽ do Tà Long tiên bối, cùng Ám Ma tiên bối đảm nhiệm. Hai người có ý kiến gì không? "

" Không có."--- Tà Long cùng Âm Ma không hện mà cùng nói.

Sau đó cuộc họp đi vào chi tiết từng vấn đề bất cập của Ác Ma Điện hiện này và tìm ra hướng đi giải quyết.

Cơ hồ cứ mỗi khi tìm ra giải pháp cho một vấn đề này thì lại có một vấn đề mới phát sinh, khiến cho mọi người ở nơi đây to cái đầu ra.

Thời gian lại đi qua một năm. Bên trong không gian vong linh một ngày này Xuân Đức một lần nữa mở mắt ra, sau khi quan sát thân thể một lần hẳn mới thở ra một hơi, khẽ nói:

" Cuối cùng thân thể cũng khôi phục lại bốn nguyên lực lượng rồi, một phút sa cơ hơn ngàn năm phải ngồi một chỗ trị thương. Cũng đến lúc đi lên cao thiên xin mấy tên kia tí huyết rồi."

Nhảy ra khỏi hồ sinh mệnh Xuân Đức vươn vai lắc cổ mấy cái, ngay lúc này Vô Địch đi tới gần hỏi thăm:

" Khỏe rồi à? "

Xuân Đức gật gật đầu nói:

" Đã khỏe, mà phải rồi ông bạn cái hệ thống phụ trợ của lão nó không có thống kê ra được chiến lược của ta nữa rồi, bây giờ nó chỉ phân tích mấy thứ đơn giản khác thôi. "

Vô Địch vuốt cằm nói:

" Chắc quá hạn rồi ấy mà, mà cái hệ thống phụ trợ kia thống kê cũng chỉ là tương đối thôi nên cái chức năng đó có cũng được mà không có cũng được. Chủ yếu là nó giúp mi phân biệt mấy thứ ly kì cổ quái thôi. Mà có phải mi bây giờ định tiến lên cao thiên phải không? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Ừ, ra bên ngoài đi gọi Tà Long rồi sẽ đi. Có chuyện gì sao? "

" Có. Không có ta hỏi làm gì. Bên trên cao thiên sẽ có một thời gian mi không thể nào mở ra không gian này nữa, ta cũng không rõ việc này ra sao. Nhưng chắc sau khoảng 100 hay 1000 năm lại liền có thể ra vào bình thường. Vì thế ta đã chuẩn bị cho lão một cái nhẫn không gian chứa đồ vật cực lớn." --- Vô Địch lấy ra một cái nhẫn bình thường đưa cho Xuân Đức.

Xuân Đức nghe vậy cũng không có gì ngạc nhiên, ngày trước hình như Vô Địch cũng đã có nói điều này với hắn. Nhận lấy chiếc nhẫn từ tay Vô Địch, Xuân Đức hỏi:

" Có gì cần lưu ý nữa không? "

Vô Địch suy tư một chút nói:

" Đúng rồi mấy cái bảo vật mà không có dung hợp với lão thì thời gian ban đầu cũng không thể sử dụng, nói chung ngoại trừ lão thì thời gian đầu không có cái gì khác."

Xuân Đức nghe vậy có chút kì quái nói:

" Vì sao ta lại không bị hạn chế bởi pháp tắc bên trên cao thiên mà những thứ khác lại bị."

Vô Địch nhún vai nói:

" Thì vốn dĩ lão nên thuộc về cao thiên mà chứ không phải trung thiên. Ở trung thiên này lão bị áp chế thật nhiều tới khi lên cao thiên lão sẽ thấy sức mạnh hủy diệt của chủng tộc Địa Ngục Thiên long. Thôi có gì nói cũng

đã nói rồi, sau này lên trên đó liền biết. Thế có định ăn bữa cơm gia đình cái rồi đi hay là đi luôn."

" Vội vàng gì đâu. Cứ ăn với nhau bữa cơm cái đã rồi làm gì thì làm." ---
Xuân Đức thân nhiên mà nói.

Sau đó hai người cùng lúc xuống không gian vong linh tầng 2 gọi mấy đứa em gái rồi cùng đi ra bên ngoài.

Ở ngoại giới. Vùng Đất Bị Lãng Quên. Lục địa trung tâm.

Thời gian bây giờ cũng đã gần 8 giờ sáng rồi, mặt trời cũng đã lên cao cao. Ánh nắng ấm áp cùng với gió nhẹ thổi qua khiến người ta cảm thấy dễ chịu.

" Anh hai bây giờ chúng ta làm gì tiếp theo." --- Bé Heo bộ dạng vui vẻ hỏi.

Xuân Đức suy tư một lát nói:

" Gọi điện cho mấy người quen đi. Bảo bọn họ hôm nay nghỉ một ngày. Hôm nay chúng ta ăn một bữa tiệc lớn."

Vũ Y bên cạnh nghe tới ăn uống thì hai mắt sáng lên hỏi:

" Vậy lần này vẫn là anh hai nấu món ăn sao? Hì hì. Em thích nhất đồ anh hai làm đó."

Xuân Đức ngay lập tức xua tay nói:

" Anh hai lười lắm bé, dạo này có tuổi rồi nên mấy việc nặng nhọc như vậy không đụng vào vẫn là tốt hơn. Tốt nhất là đi để mấy người có tay nghề

làm cho chúng ta ăn. Khụ khụ. Đó lại ho nữa rồi, già cả rồi sức đâu nữa mà đua đòi như thời trẻ trâu."

Thấy Xuân Đức giả bộ ốm yếu không có chút sức lực như vậy thì Vũ Y liền đấm cho hắn một cái, tức giận mắng:

"Chỉ giỏi làm bộ thôi."

Những người khác thì chỉ nhếch mép mà cười không nói thêm gì cả. Lúc sau mọi người bắt đầu gọi điện cho mấy người quen.

Đang ở căn cứ quân sự, Tà Lòng cùng Âm Ma đang bàn chuyện với nhau thì Tà Long bỗng nhiên nhận được cuộc gọi.

Nhìn xem một cái Tà Long liền nhìn thấy người gọi tới là ai, hắn liền mở máy lên. Ngay lập tức hình chiếu 3 chiều của Xuân Đức xuất hiện trước mắt hai người.

"Ồ, còn có cả Âm Ma ở đây nữa à, vậy thì càng tốt đỡ mất công ta gọi thêm phát nữa. Hai người các người có rãnh không? À mà khỏi cần trả lời, không rãnh cũng phải rãnh. Nhanh quay về Ác Ma Tháp tầng 1 ở đại sảnh nhé, hôm nay ta mở tiệc. Nhớ về nhanh lên đấy, về muộn nghĩ ăn nghe chưa. píp." --- Xuân Đức nói xong thì hình chiếu của hắn cũng biến mất luôn.

Tà Lòng cùng Âm Ma nhìn nhau một cái cười cười. Tà Long nói:

"Lão Ma bây giờ chúng ta trở về thôi. Còn mấy con tạp nư kia để đấm cấp dưới mang người đi lừa quay về."

Ám Ma gật đầu nói: " Đó là điều đương nhiên, cũng chỉ là mấy con tiểu ngư cho chạy đông chạy tây một ít cũng được, biết đâu sau này lại có trò hay mà nhìn. Khặc khặc."

" Người đâu? " --- Ám Ma nói lớn ra bên ngoài.

Rất nhanh một cô gái mặc quân phục đi vào, cô gái thân thể uyển chuyển, khuôn mặt xinh đẹp, chào hai người Ám Ma theo nghi thức sau mới nói:

" Đại nhân có gì phân phó, thuộc hạ xin lắng nghe? "

Ám Ma nói:

" Hôm nay cho mọi người nghỉ ra ngoài tác chiến một ngày, chỉ cần giữ vững phòng tuyến nơi đây là được. Mọi việc sau khi hai chúng tôi không có ở đây thì đều nghe theo Lục Dương Công. Nếu có việc quan trọng lập tức điện báo. Rõ chưa? "

" Đã rõ." --- Cô nàng kia ứng một tiếng rồi đi ra bên ngoài.

Sau khi cô gái kia ra ngoài thì hai người Tà Long cùng Ám Ma đều lấy ra một tấm phi thiên thần phù nuốt vào, bỗng chốc hai người biến mất không còn thấy tăm hơi đâu nữa.

....

Mấy việc tương tự như vậy cũng xảy ra ở một vài nơi khác.

Không qua bao lâu tại bên ngoài Ác Ma Tháp, mấy đạo ánh sáng màu xanh đồng thời hiện lên sau vài giây thì mấy vị cự đầu của Ác Ma Điện đồng thời xuất hiện nơi đây.

Tà Long, Tuyết Anh, Âm Ma, Đại Bạch, Mai Anh ngoài ra còn có 2 đứa cháu của Xuân Đức đi theo Tuyết Anh đến đây.

Khi vừa xuất hiện, Âm Ma liền đã nhìn thấy Mai Anh cách đó không xa, ngay lập tức nét mặt của hai người đều trầm xuống, sau đó lại quay qua người đi cùng mình nói chuyện và xem đối phương như người vô hình.

Đám thủ vệ nơi Ác Ma Tháp đột nhiên thấy mấy vị đại nhân vật cùng tới một lúc thì không khỏi có chút hồi hộp, mặc dù bọn họ đã được thông báo từ trước rồi. Có điều bọn họ cũng không dám nhìn nhiều mà cúi đầu xuống cung kính cúi chào đối với đám người Tuyết Anh.

Cũng không có xa lạ gì nơi đây, mấy người Tuyết Anh vừa nói chuyện vừa tự nhiên vào trong. Duy chỉ có hai người Trương Tuấn cùng tiểu Vi là hết ngó đông đến nhìn tây, tiểu Vi cô bé con rất nghịch ngợm trên đường đi đều chạy đến trước mặt từng tên thủ vệ làm mặt dụt rồi mới chịu đi.

Cô bé do thể chất đặc thù cùng với công pháp tu luyện hơi bất thường nên đến bây giờ vẫn cứ ý đứa con nít vậy

Trương Tuấn thấy cô em gái của mình như vậy thì tiến lại gần ôm cô lên không cho con bé chạy lung tung khắp nơi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 695: Bữa Cơm Vui Vẻ

Khi mọi người đi tới đại sảnh tầng 1 của Ác Ma Tháp thì nơi đây đã chuẩn bị xong tất cả. Bên trong cũng không có cái gì gọi là xa hoa tráng lệ, bên dưới là thảm cỏ xanh tươi, xung quanh thì có suối chảy róc rách....vv..vv

Nơi này nhìn không khác gì ở ngoài tự nhiên cả. Ở gần một con suối lúc này đây đã có một bàn tiệc nhỏ được bày ra, ngồi ở trước đó cũng đã có mấy mấy người.

Nhìn thấy mấy người Tuyết Anh đi tới thì Xuân Đức cũng không có đứng dậy mà chỉ vẫy tay chào mọi người một cái. Mọi người cũng đều là người quen nên cũng không có cái thái độ khách khí gì cả mà vừa đến thì liền ngồi vào bàn.

Sau khi cô bé tiểu Vi đến nơi này thì liền tìm kiếm xem Xuân Đức ở đâu. Khi nhìn thấy Xuân Đức thì nàng liền thoát khỏi vòng tay của Trương Tuấn chạy tới bên cạnh Xuân Đức giật giật mép áo hắn nói:

" Cậu ơi, ôm ôm."-- Cô bé dùng âm thanh có phần trúc trắc nói.

Xuân Đức nhẹ mím cười ôm đứa cháu lên, xoa xoa đầu con bé Xuân Đức vui vẻ nói:

" Bé con dạo này có ngoan không? Ô mới chưa tới mấy năm mà đã tu luyện đến kim đan kì rồi."

Xuân Đức có phần ngạc nhiên khi nhìn tu vi của tiểu Vi tiến bộ. Ở bên cạnh Vô Địch cười khà khà nói:

" Cái đó là do công pháp của ta tốt, sau này cô bé nhất định sẽ là một ma tu có thành tựu."

Xuân Đức nghe vậy thì cũng là cười cười gật đầu, còn việc sau này tiểu Vi có thành Ma đầu hay không thì cũng không quan trọng lắm, người ta thường nghe đến chữ Ma thì liền nghĩ ngay đến việc xấu nhưng trên đời chắc gì. Chưa hẳn những kẻ đạo mạo đã là người tốt.

Nhìn mọi người Xuân Đức cười nói:

" Ngày hôm nay gọi mọi người đến là để thông báo cho mọi người biết là ta sắp đi cao thiên rồi, à đúng rồi tiện thể hỏi luôn lão Tà lần này có muốn cùng ta đi chung ko? "

Mọi người nghe vậy thì cũng không lấy gì làm ngạc nhiên, trước khi tới mọi người cũng đã đoán được Xuân Đức gọi mọi người đến đây là có việc gì.

Tà Long nghe Xuân Đức hỏi thì lắc đầu cười nói:

" Không. Ta bây giờ ở đây cũng cảm thấy rất tốt cùng mãn nguyện rồi. Việc trước kia qua rồi thì cứ để cho nó qua đi thôi. Ha ha ha."

" Ô, tính ra ông bạn cũng không phải người thù dai gì, mới có mấy chục vạn năm thôi mà đã quên mối thù xưa, gặp phải ta thì... còn chẳng nhớ địch nhân là ai cũng nên. Ha ha" --- Xuân Đức nói đùa một câu.

Mọi người cũng đều cười lên vui vẻ. Lúc này đây Mai Anh đứng dậy nói lớn:

" Được rồi, mọi người cùng chúc Điện Chủ mọi chuyện thuận buồm xuôi gió nào."

Nàng nâng ly rượu lên, Xuân Đức cùng mọi người cũng đồng thời đứng dậy cầm lên ly rượu.

" Chúc Điện Chủ mọi sự như ý. "

" Cạn."

Mọi người đồng thời ngửa cổ uống cạn ly rượu trong tay, sau khi uống cạn ly rượu thì Xuân Đức nhìn mọi người cười nói:

" Cảm ơn mọi người. Mọi người ở Trung Thiên kinh doanh Ác Ma Điện cho tốt, biết đâu sau này ta lên cao thiên mà không sống được lại trở về ăn bám mọi người. Ha ha ha."

" Ha ha ha.. hi hi hi."--- Mọi người đều cười rộ lên.

Sau đó mọi người vừa ăn cơm,uống rượu vừa nói chuyện phiếm. Trong mấy năm Xuân Đức trị thương quả thực có rất nhiều chuyện phát sinh, có vui có buồn. Trên bàn rượu mọi người đều mang mấy chuyện đó ra đàm luận một lần.

Nửa tháng sau.

Lúc này đây Xuân Đức đã đi tới Băng Phách Tinh Cung. Nơi đây vốn dĩ có thông đạo đi tới cao thiên nhưng trước kia bị Xuân Đức tạm thời phong ấn lại. Bây giờ cần dùng thì liền mở ra.

Lần này đi cùng với Xuân Đức thì có mấy đứa em gái, ba con sủng vật. Duy chỉ có Tuyết Báo là hấn để lại để phòng bị việc bất ngờ.

Nhưng đứng bên cạnh Xuân Đức lúc này đây không phải mấy đứa em gái cùng không phải ba con sủng vật mà là Bích Dao. Tù nhân mới được thả ra, nàng ta lúc này đứng cạnh Xuân Đức mà cả người cứ run lên từng trận. Cũng không rõ bao nhiêu năm qua nàng gặp phải cái gì mà lại thành bộ dạng như vậy.

" Khi xong việc thì cô có thể rời đi. Ta cũng sẽ không nuốt lời nên cô không cần lo." --- Xuân Đức nhàn nhạt nói ra.

Bích Dao bên cạnh run run trả lời: " Dạ Vâng."

Vung tay lên một chiếc chiến hạm dài 3 dặm toàn thân hắc kim sắc xuất hiện. Xuân Đức phi thân lên trên cùng lúc mang theo Bích Dao. Ngay sau đó hai người trực tiếp bay thẳng vào cái vòng xoáy đen ngòm trước mắt.

Đợi khi hai người đi vào bên trong hắc động một thời gian thì cái cửa không gian tiếp điểm kia cũng khép lại biến mất không thấy đâu nữa.

Lãnh Như hàn lúc này phân phó người bên dưới:

" Cho ta canh giữ cẩn thận nơi đây. Không có mệnh lệnh của ta không ai được tới gần nghe rõ chưa? "

" Rõ. Tông chủ." --- Những thủ vệ ở gần đó đồng thanh lên tiếng đáp lại.

3 ngày sau bên trong không gian tiếp điểm.

Lúc này đây trên đường đi vẫn sóng êm gió lặng không gặp khó khăn gì. Ngoại trừ gặp một chút không gian vết cắt ra thì chẳng có gì cả.

Xuân Đức lúc đầu cứ nghĩ cái nơi tiếp điểm này hẹp lắm giống mộ con sông rồi cứ thẳng hướng mà đi kia, ai dè nó chính là một nơi hỗn loạn thêm

vào đó lại là vô biên vô hạn, nếu không phải có Bích Dao thì hẳn xác định lạc đường là cái chắc.

Không những thế trên đường đi hẳn còn gặp người phi thăng nữa kia, đám ngốc kia không biết là được cái gì dẫn dắt mà cứ như sao băng bay về phía trước không cần phải tự thân vận động. Nếu không phải hẳn không cách nào cảm ứng được cao thiên kêu gọi thì hẳn cũng muốn phi thăng cho rồi. Vừa nhanh vừa đỡ nguy hiểm.

Đừng nhìn bên trong mấy cái nơi không gian tiếp điểm này không có cái gì nguy hiểm thực tế nó nguy hiểm vô cùng. Đen đen mà gặp phải đám hư không tiên thú thì xác định đây cũng là hẳn nghe kể lại.

Àm

Xuân Đức còn đang suy nghĩ lung tung thì không biết bị thứ gì đụng vào chiến thuyền không gian khiến cho hẳn đập bay vào tường.

Ngay lập tức hẳn dùng thần niệm nhìn xem thứ gì vừa đụng vào chiến thuyền của mình, không nhìn thì thôi vừa nhìn hẳn liền muốn dùng bàn tay tát vào miệng mấy cái vì cái mồm quạ đen. Hẳn mới vừa nghĩ đến hư không tiên thú thì ngay lập tức có ba con tấn công chiến thuyền của hẳn.

Có điều khi hẳn xem xét ba con hư không tiên thú kia thì sắc mặt lộ ra sự kinh ngạc, kinh ngạc là vì đám hư không tiên thú này tu vi yếu quá, ba con kia cao nhất chỉ tương đương Hằng Quân Cảnh hậu kì mà thôi.

Nghe Bích Dao kể chuyện hẳn còn tưởng hư không tiên thú là cái dạng gì ghê gớm lắm kia chứ, ai dè lại là cái dạng mặt hàng này, cỡ như thế này đến bao nhiêu hẳn làm gỏi bấy nhiêu.

Mở ra phòng hộ thuyền Xuân Đức đi ra bên ngoài, trực tiếp lao về phía ba con hư không tiên thú.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 696: Thịt

Ba con hư không tiên thú có bộ dạng nhìn giống con chim hạc có điều cơ thể bọn nó lớn hơn nhiều cùng với trên cơ thể bọn nó bao trùm bởi một tầng hư không chi lực. Khi nhìn thấy Xuân Đức đi ra ngoài thì đồng loạt kêu lên một tiếng bén nhọn sau đó cả ba đồng thời lao về phía Xuân Đức.

Nhìn thấy ba con hư không tiên thú bay về phía mình thì Xuân Đức không có sợ hãi còn lấy làm hưng phấn, hấn sắp có thịt ăn rồi.

Keng keng keng.

Ba con hư không tiên thú dùng cái mỏ nhọn của bản thân đâm lên cơ thể của Xuân Đức phát ra những âm thanh như kim loại va chạm.

Rắc rắc rắc.

Xuân Đức tiện tay tóm một cái liền bắt được ba cái cổ của ba con hư không tiên thú sau đó tiện tay vụn một cái. Ngay lập tức ba con vật kia chết không kịp ngáp. Nhìn nhìn mấy con hư không tiên thú trong tay mình Xuân Đức nói:

" Tiên thú gì mà cũng ngu quá vậy, tu vi thì thấp mà lại còn muốn ăn thịt ta. Về được ba cái nội hàm rồi đây, đúng lúc trên đường đi đang buồn đang chán."

Xuân Đức quay về bên trong chiến thuyền, tiếp theo đó là vật lông làm thịt nướng lên, chẳng mấy chốc mùi hương đã lan tỏa ra khắp chiến thuyền.

Lúc này đây cô bé Bích Dao rón rén lò đầu ra nhìn, thấy Xuân Đức đang nướng thịt lại nhìn một con hư không tiên thú chưa vặt lông thì tròn tròn mắt.

Cảm nhận được có ánh mắt nhìn mình, Xuân Đức liền nhìn quay lại. Thấy Bích Dao đang thập thò thì kì hỏi:

" Ăn thịt không. Ta mới bắt được ba con chim bự đây."

" Tiên bối, ngài.. ngài làm sao có thể bắt được chúng nó."--- Bích Dao cà lăm hỏi.

Xuân Đức nghe vậy thì nhìn nàng y nhìn một con ngọc vậy, hấn chỉ chỉ ra bên ngoài nói:

" Đi ra mà bắt chứ còn làm gì nữa, thế người nghĩ bọn nó tự chui lên giá nướng à? "

Bích Dao xua xua tay nói:

" Không phải.. vãn bối không phải ý đó, ý vãn bối muốn hỏi là tiên bối đi ra bên ngoài vẫn có thể cử động được sao? "

Xuân Đức nhìn nhìn Bích Dao nói:

" Sẽ không phải sắp về nhà mà mừng phát ngọc rồi chứ, ta không cử động được thì làm sao bắt được bọn nó. Thế người đi ra ngoài không cử động được sao? "

Bích Dao gật gật đầu đáp:

" Vâng. Bên ngoài áp lực rất lớn, đến ngay cả mấy vị trưởng lão trong môn phái nếu ở bên trong không gian tiếp điểm nơi đây cũng không thể

hoạt động được. Vì vậy hư không tiên thú mới đáng sợ, mặc dù còn nhỏ đều có thể ở trong môi trường hỗn loạn như thế này bay lượn."

Xuân Đức nghe vậy liền hiểu vì sao cô bé kia kinh ngạc, có điều hắn cũng chẳng biết vì sao nên hắn cũng không thể giải thích cho Bích Dao hiểu. Hắn khẽ gật đầu sau đó lại tiếp tục vật lông con hư không tiên thú cuối cùng cho lên giá nướng.

Không qua bao lâu con hư không tiên thú đầu tiên đã chín, Xuân Đức ngay lập tức xé xuống hai cái đùi, một cái cho cô bé nhút nhát chỉ dám lò cái đầu ra nói chuyện, còn một cái thì hắn ăn.

Ngoạm, ngoạm, ngoạm.

Vị thịt đậm đà, năng lượng dồi dào, tuy hơi dai tí nhưng cũng rất ngon. Xuân Đức như một cái máy vậy, không qua bao lâu con hư không tiên thú đầu tiên chỉ còn lại đồng xương trắng nằm trên sàn.

Đúng lúc này một âm thanh giận dữ vang lên truyền đi khắp một vùng tinh không hỗn loạn.

" Kẻ nào, là kẻ nào dám giết con của ta."

Xuân Đức vẫn tiếp tục gặm một cái đùi khác, hắn đưa mắt về phương xa nơi phát ra âm thanh. Hắn nhìn thấy cách xa xa có một con hư không tiên thú to lớn vô cùng, phải to hơn mấy con hắn vừa bắt vài ngàn lần. Đi theo phía sau là một đàn hư không tiên thú có đến cả vài ngàn con.

Có điều đàn hư không tiên thú phía sau hình dạng khác nhau, có con giống như mấy con sứa biển, có con lại nhìn như mấy con bộ ngựa, duy chỉ có con hư không tiên thú đầu đàn là có bộ dạng giống con hạc.

Nuốt xuống một miếng thịt Xuân Đức ngạc nhiên tự nói với bản thân.

" Đúng là nghe đồn có khác, còn tưởng hư không thú kinh khủng cỡ nào, nguy hiểm cỡ nào nữa kìa. Đám này khác quái gì mấy con yêu thú bên dưới trung thiên, chỉ được mỗi cái là bay được bên trong khu vực không gian tiếp điểm mà thôi."

Xuân Đức vừa gặm thịt vừa bình thản nhìn đàn hư không tiên thú đang tới gần. Rất nhanh thì đàn hư không tiên thú kia đã tới sát cạnh chiến thuyền của Xuân Đức. Khi con hư không tiên thú đầu đàn nhìn thấy thứ gì bên trên giá nướng cùng với lông chim ở bên cạnh thì ánh mắt của nó không khỏi đỏ chót lên.

" Dám ăn thịt con của ta. Chết đi."

Con hư không tiên thú đầu đàn kia dùng cái mỏ dài của mình hung hăng mổ về phía Xuân Đức đang đứng.

Ngay lúc này đây kinh biến phát sinh, không gian ở phụ cận con thuyền của Xuân Đức bỗng dung ba động kịch liệt, sau đó một chuyện bất khả tư nghị(éo thể tin được phát sinh), một vật thể lạ từ không gian nơi phụ cận bay ra đánh thẳng vào cái đầu của con hư không tiên thú đầu đàn.

A a a a.

Một tiếng kêu thê lương vang lên, con hư không thú đầu đàn vừa bị vật kia đập trúng thì chỉ kịp kêu được mấy tiếng sau đó liền biến thành thân khô. Không những nó mà đàn hư không thú phía sau cũng gặp phải tai kiếp.

Chỉ thấy từ vật thể có dạng tròn tròn kia bắn ra một loạt ánh sáng màu đen bắn về phía đám hư không tiên thú, đàn hư không tiên thú phía sau nhao nhao bay tán loạn nhưng lại không một con nào có thể chạy thoát. Tất cả đều bị thứ quái quỷ kia hấp thành xương khô.

Sau khi làm thịt xong đám hư không tiên thú thì vật kia lại nhìn về phía Xuân Đức, Xuân Đức có thể cảm nhận được ác ý phát ra từ vật thể không rõ kia. Nhưng vào ngay lúc này từ nơi hư không lúc trước vật kì quái đi ra lúc này đây lại đang dị động.

Cảm nhận được không gian ba động vật kia ngay lập tức rời đi. Đúng lúc này Xuân Đức ra tay, một bàn tay phủ đầy ma phiến, cả cánh tay bốc lên hắc khí cuộn cuộn vươn dài ra bắt hướng về phía vật kì quái kia chớp đến.

Đột nhiên cảm nhận được cái gì đó hướng mình chớp tới, vật kì quái kia ngay lập tức làm ra động tác né tránh, có điều nó né kiểu gì lại vẫn không thoát được bàn tay kia. Thấy không thể thoát nó vật kì quái kia bỗng nhiên dừng lại phát ra một trùm ánh sáng màu đỏ bắn thẳng về phía bàn tay đang chụp đến.

Có điều trùm sáng mang theo khí tức kinh khủng kia đánh lên bàn tay kia thì cũng giống lấy đèn pin soi bờ tường chẳng có tác dụng gì cả. Bàn tay kia đơn giản bắt được vật kì quái kia.

Ngay khi bắt được thứ mình muốn Xuân Đức ngay lập tức cho chiến thuyền rời đi xa xa, được một đoạn thì hắn điều chỉnh tốc độ chiến thuyền cho bình thường lại, cùng lúc hắn đeo lên một cái mặt nạ da người cấp cao, rồi bình thản điều khiển chiến thuyền giả bộ như không có việc gì xảy ra.

Không những hắn nguy trang mà cả Bích Dao phía bên trong cũng vậy. Hai người lúc này đã thay đổi một khuôn mặt khác, nếu không ở gần chăm chú điều tra thì sẽ không thể nào biết được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 697: Gần Tới Nơi

Ngay khi Xuân Đức bắt đầu diễn sâu thì từ hư không phụt ra hai lão già, một người thì mặt đỏ như ớt khi, hai mắt hí hí nhìn một cái liền không có cảm tình, người còn lại cũng na ná như thế, hai mắt hẹp dài nhìn giống côn trùng, cái miệng thì đến sát mang tai. Cả hai đều thuộc loại xấu xí hiểm có khó tìm.

Mai người này vừa đi ra thì dùng niệm quét xung quanh nơi đây, thần niệm cũng có đảo qua chiến thuyền của Xuân Đức nhưng cảm nhận được tu vi của Xuân Đức cùng Bích Dao thì hai người kia không thèm để ý đến nữa.

" Trùng Thánh vì sao không còn cảm thấy vật kia đâu? " --- Lão già có cái mặt đỏ hỏi người bên cạnh.

Ông lão bên cạnh nhắm mắt cảm nhận một cái sau một lúc thì hăn mở mắt chỉ về một phương hướng nói:

" Hướng bên này. Đi."

Sau đó hai ông lão kia bay vút đi. Đợi hai người kia hoàn toàn rời đi thì Xuân Đức lúc này mới mang ra vật kì quái kia ra nhìn xem là thứ quái gì.

Lúc này đây trong bàn tay hăn là một con mắt tối tăm, con mắt kia vô cùng có linh tính nó dùng niệm lực truyền tin tức cho hăn, có điều Xuân Đức cũng chẳng biết là nó muốn biểu đạt cái quỷ gì cả.

Xuân Đức thử đưa con mắt kia vào trong miệng cắn một cái, có điều con mắt kia cũng không có bị cắn nát mà chỉ bị rạn nứt một chút sau đó liền khôi phục như lúc ban đầu.

"Ồ, cứng quá vậy, cái này mà lấy mang đi ném người thì đúng là không còn gì tốt bằng. Mà chẳng biết thứ quý này lại cái gì vậy nhỉ, đến ngay cả hệ thống phụ trợ trong lúc nhất thời cũng không thể tìm ra lai lịch của nó."--
- Xuân Đức nhìn con mắt trong lòng bàn tay mà cảm thấy hiếu kì không thôi.

Vì cũng chẳng biết thứ này làm sao sử dụng, hơn nữa còn chẳng cách nào câu thông nên Xuân Đức tạm thời ném nó với nhãn không gian phong ấn nó lại. Đợi khi nào Hệ Thống phụ trợ tìm ra nó là cái quý gì rồi tính tiếp.

Tiếp sau Xuân Đức vừa ăn thịt hư không tiên thú vừa điều khiển chiến thuyền chạy nhanh đi, biết đâu hai lão già lúc trước mò ra được cái manh mối gì thì lại đến tìm hấn phiền phức, lúc trước Xuân Đức cũng đã có ước lượng qua hai lão già kia, cả hai đều không phải dạng dễ chơi. Tuy hấn không sợ nhưng cũng không đâu đi đánh nhau với hai tên địch nhân trâu chó như vậy.

Chiến thuyền xuyên không được mở ra bước nhảy không gian nhanh chóng dịch chuyển cự ly dài, không qua mấy cái hô hấp thì đã đi được vài năm ánh sáng rồi.

Vừa điều khiển chiến thuyền Xuân Đức vừa hỏi Bích Dao.

"Với tốc độ như bây giờ thì còn bao lâu nữa mới đến nơi?"

Bích Dao đáp:

"Nếu liên tục duy trì tốc độ như thế này thì không đến 1 ngày nữa sẽ tới nơi."

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ gật đầu một cái sau đó không nói gì thêm.

Ở nơi xa xa hai lão giả sau khi truy tung một lúc mà vẫn không nhìn thấy vật thể kì quái kia thì quay lại vị trí lúc trước. Lúc này ông lão mặt đỏ trâm giọng nói:

" Vật kia làm sao biến mất, rõ ràng nơi đây vẫn còn lưu lại khí tức của nó."

Người còn lại trầm tư sau đó lấy ra một quả cầu ánh sáng bảy màu bóp nát, tinh quang bắn ra khắp một vùng không gian rộng lớn, ngay sau đó những tinh quang nhiều màu sắc kia cấu tạo lại với nhau hình thành một bức tranh.

Thình lình bức tranh kia chính là cảnh tượng lúc trước Xuân Đức đang cùng đám hư không thú giằng co. Bức tranh kia liên tục biến ảo thành từng bức tranh khác nhau sắp xếp theo thời gian. Càng xem về sau thì sắc mặt của hai ông lão càng âm trầm xuống.

Bức tranh bên trên bầu trời dừng lại cảnh tượng khi Xuân Đức nhìn về vật thể kì quái kia nở một nụ cười tà, có điều ngay sau đó thì bức tranh liền sụp đổ hóa thành từng quang điểm tiêu tán. Hai ông lão nhìn thấy cảnh này thì nhìn nhau một cái sau đó cùng lúc hướng về nơi Xuân Đức đã bỏ chạy bay đi.

Tốc độ hai người rất nhanh, không qua bao lâu liền đã không thấy gì rồi.

Hơn 2 ngày sau.

Lúc này đây Xuân Đức đã tới gần nơi tiếp dẫn người phi thăng. Hai ngày này do gặp phải mấy đàn hư không tiên thú nên thời gian của Xuân Đức mới chậm nhiều như vậy, mới giết một đám, một lúc sau lại kéo ra một đám đông hơn, đến cuối cùng là cả một đàn mấy trăm vạn con.

Có điều tuy tốn ít thời gian nhưng thịt tươi mà hăn kiếm được cũng rất nhiều, có thể ăn trong thời gian dài.

Lại tiếp tục đi thêm một canh giờ nữa thì Xuân Đức liền thấy được nơi tiếp dẫn người phi thăng. Nơi này được xây dựng y hệt kiểu thành trì, nơi đây có một điều đặc biệt chính là được xây dựng ngay bên trong không gian tiếp điểm.

Khi chiến thuyền của hăn tiến đến phạm vi gần tường thành thì có một đội ngũ gồm 12 người, trong đó một người mặc kim giáp chiến y(áo giáp có màu vàng) những người còn lại mặc hắc sắc chiến giáp đứng trên một cái phi thuyền chặn đường của hăn.

Xuân Đức lúc này liền gọi Bích Dao ra đối phó. Bích Dao hiểu ý gật đầu sau đó đi ra bên ngoài mang ra một tấm lệnh bài nhỏ sau đó chỉ chỉ về hướng Xuân Đức nhìn tên kim giáp hộ vệ nói cái gì đó.

Chỉ thấy hai bên gật đầu mấy lần sau đó Bích Dao liền quay về bên trong. Nhìn thấy Xuân Đức nàng ta nói:

" Tiền bối, mọi việc đã tốt. Bây giờ chúng ta chỉ cần theo những người này vào bên trong thành, sau khi ở vài ngày ở nơi đây làm thủ tục thì liền có thể rời đi."

Xuân Đức nghe vậy thì nhẹ gật đầu sau đó cho chiến thuyền xuyên không đi theo mấy tên phía trước đi vào bên trong thành trì này.

Vừa vào bên trong thành trì thì Xuân Đức đã thấy một cảnh phồn hoa náo nhiệt, đâu đâu cũng là người. Do có hệ thống phụ trợ nên đa phần các ngôn ngữ Xuân Đức đều có thể hiểu được. Vì vậy hắn cũng có thể hiểu được những người kia đang nói gì với nhau.

Sau khi mấy người kia dẫn Xuân Đức cùng Bích Dao tới một ngôi nhà bình thường dạo dò thêm vài câu thì cũng liền rời đi.

Vì cũng không có việc gì làm nên Xuân Đức liền mang theo Bích Dao đi ra bên ngoài kia xem có cái gì hay hay không.

Sau khi đi qua mấy chục cái con đường thì Xuân Đức cùng Bích Dao cũng đã đi tới một khu phố buôn bán. Nơi đây cái gì cũng có bán, đến cả bán thân mà cũng có luôn. Xuân Đức có đi qua nơi buôn bán nô lệ thấy bán ra đa phần là tu sĩ các tộc khác, số nhiều là yêu tộc, đôi khi cũng có một ít nhân tộc có điều không nhiều.

Lúc đầu Xuân Đức cũng tính mua một ít nô lệ yêu tộc về giết ăn thịt nhưng suy nghĩ một chút hắn liền thôi, dù sao lương thực hắn vẫn còn nhiều mà tiên thạch thì hắn cũng eo hẹp không có bao nhiêu.

[Tiên thạch (tự sản xuất): Một loại tinh thạch dùng bốn nguyên của tu sĩ cô đọng mà thành. Phẩm chất, thuộc tính...vv...vv đều phải phụ thuộc vào tu sĩ.

Tiên thạch (tự nhiên): Giống linh thạch có điều hấp thu cao thiên linh khí hình thành nên tên gọi khác.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 698: Xuân Đức Người Lương Thiện

Rời đi nơi buôn bán nô lệ, Xuân Đức tìm đến một cái tiệm ăn. Tên cửa hàng cũng rất sang chảnh, tiệm bò vàng. Xuân Đức mang theo Bích Dao đi vào bên trong thì thấy lão chủ quán đang ngồi chém gió với mấy tên tiểu nhị.

Bên trong cửa hàng cũng không phải rất nhiều khách, Xuân Đức đảo qua một cái liềm nhìn thấy những người ăn ở đây đều có một đặc điểm. Nếu không phải là mấy thằng liếm máu trên lưỡi dao mà sống thì cũng là gái làng chơi.

Nhìn thấy có khách đi vào mà lại là thiếu niên ăn mặc sang trọng mang theo một cô gái xinh đẹp thì lão chủ quán nhìn có chút đê tiện tự mình đi ra ngoài niềm nở đón tiếp, hấn đi tới trước mặt Xuân Đức hỏi:

" Anh bạn nhỏ muốn ăn món gì? Tiệm chúng ta có rất nhiều món ăn ngon."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Có món gì ngon thì đều mang lên đây cả đi."

Tiện thể hấn quăng cho lão chủ quán kia một đồng tiên thạch. Nhận được tiền lão chủ quán không thèm ngó qua mà cất luôn, ngay sau đó hấn nhìn đám phục vụ phân phó.

" Nhanh đi xuống bếp phân phó nhà bếp làm món ngon cho vị tiểu công tử cùng vị tiểu thư này đây. "

Đám phục vụ nhanh chóng chạy xuống nhà bếp còn về phần Xuân Đức thì được lão chủ quán mang đến một cái bàn sạch sẽ. Vừa ngồi xuống bàn thì lão chủ quán liền hỏi thăm.

" Không biết hai vị là..? "

Xuân Đức nhàn nhạt nói:

" Đừng có hỏi nhiều, lo chuyện của ông đi."

Bị Xuân Đức lạnh nhạt ông lão cũng chỉ cười trừ mà không dám làm nói gì, hấn cười bồi một cái sau đó nhanh chân chuồn đi mất. Cũng không phải để Xuân Đức đợi lâu, rất nhanh đã có đồ ăn được đưa lên.

Mặc dù Xuân Đức cũng chẳng biết mấy thứ kia làm từ thịt con gì những ngửi mùi thôi cũng đã cảm thấy rất ngon, không do dự hấn ngay lập tức cầm đũa dùng bữa.

Ngay lúc hấn vừa ăn được mấy miếng thì một gã đàn ông cao to, đầu trọc, ánh mắt có phần âm lãnh bước đi qua bên bàn của Xuân Đức nhìn hấn nói:

" Tiểu tử(oắt con) cho cô bé này qua bồi mấy huynh đệ chúng ta uống rượu được chứ."

Xuân Đức đang ăn nghe thế thì vẫn như bình thường, dùng một tay tóm lấy cổ tên kia kéo lại gần sau đó dùng hai ngón tay giật đứt cái động mạch ở cổ tên kia. Ngay lập tức máu tươi phụt ra, Xuân Đức nhanh tay mang một bát thịt xào tái lại hứng tiết.

Không qua mấy cái hô hấp thì hấn đã có một bát tiết canh. Làm xong Xuân Đức tiện tay ném tên kia qua một bên rồi tiếp tục ngồi ăn như không hề có chuyện gì.

Một loạt hành động của Xuân Đức dọa cho đám người bên trong cái tiệm ăn này nhảy dựng, cả đám cảm thấy lạnh sống lưng, ngay sau đó liền có người lại len lén rời đi.

Còn về phần tên đại hán đầu trọc lúc này vẫn còn bung bít lấy cái cổ, ánh mắt hoảng sợ nhìn Xuân Đức. Bốn đồng bạn của tên này thấy đại hán bị bắt nạt thì liền đứng lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này đang ăn thì liền nhíu mày, hấn đứng dậy đi lại gần bốn người kia. Mấy người kia tự nhiên thấy Xuân Đức đứng dậy thì liền giật mình, cả đám bất giác lui về phía sau. Nhưng ngay sau đó cả đám liền không thể cử động được nữa, bọn họ trơ mắt nhìn Xuân Đức đến gần.

Xuân Đức đứng trước bốn người lấy ra một con dao găm sau đó thành thạo rạch lồng ngực từng người ra, mỗi người xin một cái lá gan với một quả thận. Bàn tay đang cầm mấy thứ nội tạng kia bùng lên một ngọn lửa ngay lập tức mấy thứ nội tạng kia liền chín tái.

Xuân Đức lúc này đây lại quay lại bàn bỏ mấy thứ nội tạng vừa làm xong vào bát tiết canh tiếp tục ăn. Lúc này đây hấn mới nói một câu:

" Đây mới là hương vị tiết canh quê nhà."

Sau đó hấn nhìn về hướng nhà bếp gọi lớn:

" Ông chủ mang ra đây một ít rau sống ăn kèm, nhanh lên."

Mấy tên phục vụ mới nhìn thấy một màn kia còn chưa lấy lại tinh thần, nghe Xuân Đức nói lớn thì cả đám hồi thần, cả một đám tay chân bủn rủn tí

nữa thì làm đồ đồ ăn xuống dưới đất may mà vẫn còn chưa đồ.

Những tên này nhanh chóng bung đồ ăn lại cho Xuân Đức sau đó liền nhanh chân rời đi. Còn về ông chủ quán lúc này đã nấp luôn ở bên trong nhà bếp. Nghe được Xuân Đức phân phó thì hắn liền thúc dục đám người dưới làm.

Không qua bao lâu thì mọi thứ Xuân Đức yêu cầu đã được mang lên. Còn đám người bên trong tiệm ăn thì liền dạt qua một bên, bọn hắn lúc này cũng không dám tự tiện đi ra bên ngoài. Không may tên sát tinh kia để ý thì nguy rồi.

Phải biết bên trong thành trì tu sĩ giết nhau chẳng mấy ai quản, trừ khi là đánh nhau quá lớn liên lụy đến lợi ích đám cao tầng, ngoài ra thì thích sao cũng được. Việc tu sĩ tranh chấp chết đi bên trong thành ngày nào mà chẳng có.

Năm tên đại hán lúc trước mới gây sự với Xuân Đức lúc này đây cả đám đang quỳ ở một bên, một tay thì ôm lấy vị trí bị thương. Có điều vết thương quá lớn khiến không thể lành lại trong thời gian ngắn nên máu tươi vẫn liên tục chảy ra, đọng lại trên sàn nhà thành từng vũng.

Ngồi ở bên cạnh Xuân Đức, Bích Dao. Lúc này cô nàng lại quay về về nhát gan như mọi khi, ăn cơm mà nàng ta chỉ cúi đầu ăn từng miếng nhỏ, vừa ăn vừa liếc trộm Xuân Đức bên cạnh. Thấy Xuân Đức ăn tiết canh ngon lành bên cạnh thì nàng liền run nhè nhẹ một cái.

Sự kì quái của nơi đây rất nhanh thu hút rất nhiều người chú ý. Có điều những người kia chỉ đứng từ xa mà nhìn vào bên trong sau đó thì dùng tay chỉ chỗ. Nhưng ở phía quán rượu đối diện thấy bên này phát sinh chuyện kì quái thì mấy thằng côn đồ liền vênh vênh đi qua.

Cầm đầu đám này là một tên thiếu niên mi thanh mục tú, ánh mắt sáng ngời nhưng mà quần áo trên người thì lại rách nát nhìn mười phần phần loạn. Vừa đi vào trong tiệm hắn đã hét lớn:

" Là đứa nào dám làm loạn ở địa phận của tao. Không biết nơi này đều thuộc phạm vi quản lý Trường Sinh bang sao? "

Có điều chẳng có ma nào đáp lại lời của hắn cả, mọi người dùng ánh mắt như nhìn thẳng thần kinh nhìn về phía thiếu niên kia cùng đàn em của gã.

Bắt gặp những ánh mắt có phần châm biếm này, thiếu niên cùng mấy tên đàn em trong lòng đều bốc lên một cỗ lửa giận vô danh.

Sau khi quan sát hết một lượt bên trong phòng khi nhìn tới bàn ăn của Xuân Đức ở nơi xa xa thì hai mắt đám này sáng lên, bọn hắn nhìn về phía Bích Dao với ánh mắt ham muốn không hề che giấu dấu, còn về phần Xuân Đức cùng mấy tên đang quỳ thì tự động bị bỏ qua.

" Lão đại, cô nàng kia quả là ngọt nước. Hắc hắc. Lão đại lần này nhớ sau khi chơi chán thì cho bọn em chơi cùng với nhé." --- Một tên đàn em bên cạnh thiếu niên cười dê tiện nói ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 699: Xuân Đức Người Lương Thiện-1

Tên thiếu niên kia cũng nở một nụ cười đầy thâm ý, sau đó tiến đến cạnh bàn Xuân Đức, nhìn thấy mấy tên nam tử đầu trọc đang quỳ trên mặt đất một tay ôm vết thương thì thì đám người này trực tiếp đạp cho năm người lăn qua một bên.

Một người đứng trước bàn Xuân Đức dùng cái giọng hách dịch nói.

" Tu vi cũng không tệ nhưng mà cũng nên biết nơi đây ai mới là chủ. Khôn hồn thì rút đi để lại cô nàng này cho lão đại của bọn ta. Đừng để tới lúc bị phế tu vi mới chịu..."

Hắn còn chưa nói hết thì đã thấy Xuân Đức nhìn lên, bắt gặp đôi mắt vô tình kia tên thì tên này đang định nói cái gì thì nuốt vào trong. Nhìn quét qua đám người trước mắt, Xuân Đức liếm máu ở khóe môi cười hài hước nói:

" Các ngươi có phải hay không thấy ta hiền mà bắt nạt. Thật tình mà nói ta đạo này đang ăn chay niệm phật, bót dính vào sát nghiệp. Thế mà vừa tới đây liền lại có một đám tiếp một đám phá ta ăn cơm. Các ngươi có nghe câu trời đánh tránh miếng sắn sao? Ông trời phá thì không sao nhưng các ngươi phá thì liền có chuyện rồi."

Phập phập phập....phập phập

Còn chưa dứt lời Xuân Đức đã nhanh như chớp sử dụng đạo tâm ma chủng liên tục móc ta tất cả trái tim của những kẻ đang đứng trước mặt.

Râm râm râm.

Những người kia hai mắt đờ đẫn không hiểu là có việc gì xảy ra, đến cả những người xung quanh cũng vậy. Bọn họ lúc này vẫn là không biết có việc gì đang diễn ra, bọn họ chỉ nhìn thấy mấy người đang đứng trước mặt Xuân Đức bỗng nhiên hóa thành tro bụi bay loạn bên trong tiệm ăn này.

Xuân Đức lúc này lại giả trang là công tử nhà tử tế, quay lại thưởng thức bữa ăn của bản thân. Không qua bao lâu một mình hắn đã càn quét sạch sẽ tất cả những món ăn có ở trên bàn. Sau khi ăn xong thì hắn liền đi ra ngoài đi tìm nơi giải trí.

Bên trong thành này cũng có rất nhiều thứ mua vui, ví như chơi gái, cờ bạc, đánh võ đài, nghe hát, uống trà... Sau khi suy nghĩ một chút thì hắn vẫn chọn đi nghe hát. Dù sao mấy thứ khác hắn cũng không có mấy hứng thú.

Đi tới một một nơi có tên là Vọng Nguyệt Lô, Xuân Đức liền giao ra một ít tiên thạch sau đó đi lên theo một thị nữ tiến đầu lâu hai để vừa ngắm trăng vừa nghe hát, đôi thơ đôi ẩm gì đó. Mà Xuân Đức vẫn lấy làm kì là nơi này làm quái gì có mặt trăng mà ngắm.

Nếu mà đi ngắm thiên thạch thì còn nghe ra được. Đi lên trên thì nơi này đã có không ít người đang ngồi trực(đợi từ trước) ở đây. Thấy Xuân Đức đi vào thì chẳng có ma nào thèm nhìn hắn mà đều nhìn về phía Bích Dao đi phía sau.

Thật tình mà nói thì Bích Dao cũng chỉ bình thường, chỉ được mỗi cái khuôn mặt hơi xinh xắn đáng yêu một chút cùng hai cái bánh bao hơi lớn mà thôi. Còn về chiều cao thì chỉ có một mét 6, về phần khí chất thì khỏi cần bàn, sau khi ở bên trong không gian vong linh mấy ngàn năm thì nàng lúc này nhìn không khác gì đứa nha hoàn.

Ngồi xuống bàn Xuân Đức cũng tự mình rót cho hắn một chén trà, rồi uống như uống nước lọc. Những người khác thấy vậy thì xem thường hắn vô cùng.

Một cô gái cách hai bàn so với nơi ngồi của Xuân Đức, nhìn thấy hành động của Xuân Đức thì xem thường nói:

" Đi đâu đến tên hai lúa, đến thưởng thức trà cũng không biết."

Một người thanh niên bên cạnh cũng phụ họa:

" Đúng là đồ man di mọi rợ, đến cả một việc nhỏ như vậy cũng không biết. Tiếc cho cô gái đi bên cạnh hắn, đúng là một bông hoa đẹp cắm trên bãi phân."

Xuân Đức nghe vậy thì có chút khó hiểu vì sao hắn đi đến đâu cũng gặp tạp chủng hết cả vậy, chẳng lẽ không có một người bình thường.

Ngay lúc hắn cầu ông trời ban cho hắn một người bình thường để chém gió thì con bé mới vừa mắng hắn không có kiến thức đi qua ngồi đối diện hắn, nhìn hắn nói:

" Để ta dạy cho ngươi cách làm sao thưởng thức trà bằng không sau này đi ra ngoài sẽ bị nhiều người chê cười."

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của con bé trước mắt Xuân Đức cảm thấy buồn cười, nhìn con bé này miệng tiện tiện vậy mà cũng tốt bụng ra phết, hắn cũng mỉm cười nói:

" Qua thực ta mới từ nơi xa xôi đến đây, lần đầu tiên uống cái nước vừa chát vừa đắng thế này đây. Ở chỗ bọn ta không bao giờ uống mấy thứ như vậy. Đây này cô thử uống xem nước nơi bọn ta rất khác biệt đó."

Xuân Đức bắt đầu khoe của, hắn lấy ra một chai nước làm từ mấy loại thảo dược thanh nhiệt thêm vào đó là một ít tinh chế của sinh mệnh nước suối. Một chai này bán ở Ác Ma Điện cũng có 10 ác ma đồng.

Cô gái cầm lấy chai thủy tinh mà Xuân Đức đưa cho nghi hoặc đánh giá một chút sau đó có phần xấu hổ hỏi:

" Cái này làm sao mở ra."

Xuân Đức nghe vậy thì không khách khí nói:

" Mở cái nắp ra thế này rồi uống này. Đần."

Cô gái nghe vậy thì hung dữ trừng mắt nhìn Xuân Đức một cái, sau đó khẽ uống một ngụm nhỏ, hai mắt của nàng ta sáng lên, ngay sau đó sắc mặt cô nàng này thay đổi 180 độ, nàng ta cười hì hì nhìn Xuân Đức nói:

" Ta là Tú Cầm, ngươi tên là gì? Mà thứ nước này ngươi còn không cho ta thêm vài hũ như thế này nữa đi."

Xuân Đức nhún vai nói:

" Hết rồi, con nhà nghèo lấy đâu ra. Đúng rồi ta muốn hỏi cô cái này...."

Ầm ầm

Xuân Đức đang định hỏi một vài chuyện bên trong thành trì thì bất ngờ ở ngoài thành kia truyền đến tiếng nổ kinh nhân cùng với đó là mặt đất rung lắc mãnh liệt. Ngay sau đó là uy áp cường đại phô thiên cái địa mà ập đến, ép đến đám khách nhân trong phòng ở trong phòng đều phải nằm rạp xuống miệng há lớn thở dốc như con milu mỗi trưa nắng vậy.

Xuân Đức cảm nhận được linh áp cùng với cái khí tức quen thuộc kia thì trong mắt không khỏi hiện lên một tia ánh sáng kì lạ. Hắn kì quái nghĩ:

" Hai tên kia thế nào lại chạy tới đây."

Cùng lúc này ở phía bên ngoài truyền đến một tiếng rống giận:

" Tiểu tặc nhanh đi ra ngoài bằng không cả tòa thành trì này cũng phải chôn cùng ngươi."

Ngay khi tiếng rống giận kia vang lên thì xung quanh thành trì hiện lên hào quang màu trắng thủ hộ lấy cả thành trì, cùng lúc mấy đạo nhân ảnh bay ra ngoài thành.

Ở bên ngoài thành lúc này chính là hai ông già mà Xuân Đức gặp cách đây không bao lâu, đối mặt với hai người này chính là 6 người người khác. Nhìn hai ông lão một người trung niên mặt trắng lạnh giọng nói:

" Hai vị đây là muốn làm gì? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 700: Nha Chu

Nhìn sáu người ở trước mặt hai lão giả kia cũng không có thu liễm mà càng bá đạo hơn, ông lão mặt đỏ găng giọng nói:

" Làm sao? Các người dám tiêu bồi(người trẻ tuổi) này cũng muốn chất vấn việc lão phu làm sao? Đừng nói chỉ là mấy tên tiểu bồi các người mà đến cả Phương Bằng tên kia có ở đây cũng không dám có ý kiến. Khôn hồn thì rút sang một bên, bằng không ngay cả các người ta cũng giết."

Sáu người khác cảm nhận được linh áp kinh khủng cùng với sát ý không hề che giấu của lão giả thì trong lòng liền lộ bộ một cái. Nhưng vào lúc này đây từ bên trong thành trì nơi đây lại bay đi ra một đạo ánh sáng màu xanh.

Quang mang tán đi một ông lão độ tuổi thất tuần, có làn da nhăn nheo nhưng ánh mắt sáng ngời xuất hiện trước mắt mọi người. Khi nhìn thấy người này thì hai ông lão kia lông mày khẽ nhíu. Đồng tử hơi co lại.

" Nha Chu, tại sao lại là ngươi? " --- Ông lão mặt đỏ có chút thất thố nói ra.

Ông lão có tên Nha Chu kia nhìn hai người cười nói:

" Trùng Thánh tiên hữu cùng Toàn Bắc tiên hữu đến quý thành mà ta chậm trễ không ta tiếp kiến quả là thất lễ, mong hai vị thứ tội. Lúc trước có nghe hai vị đến để tìm một người, không biết người kia đã làm gì để hai vị tức giận đến như vậy? "

" Việc này không cần Nha Chu tiên hữu quan tâm, hai người chúng ta chỉ cần tìm đến người kia liền rời đi. Hẳn việc nhỏ này Nha Chu tiên hữu sẽ không làm khó chứ" --- Trùng Thánh lạnh giọng nói ra.

Ông lão Nha Chu cười híp híp con mắt nói ra:

" Đương nhiên là không. Chỉ cần hai vị đưa ra chân dung người kia tự ta sẽ cho người bên dưới đi tìm tên đó giúp hai vị thế nào? "

Hai người kia nhìn nhau một cái sau đó gật đầu đáp ứng nói:

" Như vậy làm phiền Nha Chu tiên hữu, đây là chân dung người kia lúc chúng ta gặp được."

Nói xong ông lão mặt đỏ Toàn Bắc bắn ra một đạo ánh sáng về phía Nha Chu, ánh kia kia nhập vào đầu ông lão Nha Chu, sắc mặt của ông lão Nha Chu hoàn toàn không một chút biến đổi. Sau một lúc thì hẳn quay qua sau người khác bên cạnh điểm tay một cái vào trán từng người.

" Các người nhanh đi tìm người cho ta. Nhớ là phải bắt sống."

Ánh mắt ông lão thâm ý nhìn mấy người, mấy người kia đều thuộc dạng già đời cỡ nào tinh minh, bọn hắn ngay lập tức hiểu ý của ông lão.

Sau khi sáu người kia rời đi thì ông lão Nha Chu nhìn hai người còn lại mỉm cười nói:

" Nếu hai vị đã tới quý thành thì xin mời vào bên trong làm khách."

Toàn Bắc lão giả nghe vậy thì hai mắt lóe lên sau đó hẳn cũng cười nói:

" Đã vậy hai người cũng ta không khách khí."

Tiếp theo ba người cùng nhau bay về trong thành, khi vừa quay đầu thì sắc mặt cũng từng người đều biến đổi, ông lão Nha Chu thì âm trầm như nước, còn hai người khác thì nhìn nhau một cái sau đó cười lạnh.

Bên trong thành trì.

Lúc này đây cả cái thành trì bắt đầu hỗn loạn cả lên, đâu đâu cũng có người đang cầm một bức hình đi tìm kiếm, có điều bọn họ không biết rằng người trong bức ảnh có khuôn mặt xấu xí kia đã không còn xuất hiện ở trên đời này nữa.

Xuân Đức đã lường trước sự việc nên lúc trước đã lấy ra một chiếc mặt nạ da người cấp cao đeo lên. Bây giờ tình huống quả như việc hắn đã liệu trước. Có người tìm kiếm hắn. Theo hắn thấy chắc không bao lâu nữa sẽ có người đến tìm hắn nữa kia.

Quả nhiên ngay khi hắn đang hào hứng bùng bùng đàm luận việc lúc trước cùng với những người khác thì kẻ đã từng dẫn hắn vào trong thành bước lên trên này.

Theo phía sau hắn còn có một đội ngũ hắc giáp binh sĩ. Khi nhìn thấy Xuân Đức cùng Bích Dao thì tên kia không khách khí gì cả mà trực tiếp hạ lệnh.

" Bắt hai người bọn họ lại cho ta."

Bích Dao cũng đã được Xuân Đức dặn dò từ trước nên hai người rất chi là phối hợp với mấy tên binh sĩ. Còn về phần những người khác thì lúc này đã dạt qua một bên lảng lạng mà nhìn Xuân Đức cùng Bích Dao bị mang đi.

Đi ra bên ngoài Xuân Đức cầm một cái bịch nhỏ lên đưa cho tên đội trưởng kim giáp, hắn nhỏ giọng hỏi:

" Lão ca không biết là có việc gì, có thể nói cho tiểu đệ một hai được không? "

Tên kim giáp đội trưởng dùng thần niệm quét qua cái túi một cái rồi sau đó cất đi. Trên mặt hắn lúc này cũng dần ra không còn vẻ mặt âm binh như lúc trước nữa, hắn thở dài nói:

" Lão đệ à, lần này xem như ngươi không may. Ta nghe cấp trên nói có hai vị đại nhân vật đến đây muốn người nhưng mà hiện tại cũng không rõ người kia ở đâu. Vì thế cấp trên lại ra lệnh bắt tất cả những người mà mới vào thành ngày hôm nay xem có ai là kẻ giả mạo không. Những lão đệ ngươi cũng không cần lo lắng, chỉ cần lên trình diện một lần là được."

Xuân Đức nghe vậy thì cũng mỉm cười, hắn vỗ ngực một cái làm bộ sợ hãi nói:

" Không sao, không sao. Đệ còn tưởng bản thân phạm vào điều cấm kỵ gì của quý thành nữa chứ. Đây là chút lòng thành của đệ mọi người xin nhận lấy. Sau này có gì xin mọi người chiếu cô nhiều hơn."

Nói xong hắn lại mang ra mười mấy cái túi bên trong có đựng một số lớn tiên thạch đưa cho đám tiên binh vệ, mấy người kia cũng không có ai từ chối, tất cả đều nhận lấy mà cất đi. Ngay lập tức bọn họ cũng nhìn Xuân Đức thuận mắt hơn rất nhiều.

Lúc này đây tên Kim Giáp Vệ cười lớn nói:

" Lão đệ ngươi thật là người hiểu chuyện, sau này có việc gì khó thì cứ đến tìm Bành Minh Đức ta đây."

Xuân Đức cũng a dua nịnh nọt mấy câu, sau một lúc thì cả đám bắt đầu xung huỳnh gọi đệ rồi.

Không qua bao lâu thì Xuân Đức cùng Bích Dao bị dẫn tới một nơi tạm giam phạm nhân. Tên Kim Giáp Vệ kia cũng có quan hệ rất lớn nên trước khi đi đã có nói giúp cho Xuân Đức mấy câu với cai ngục nơi đây. Sau đó lại được Xuân Đức lo lót nên đám quản ngục trong này thấy hắn cũng rất khách khí, coi hắn như khách quý mà đối đãi.

Bị một tên ngục tốt dẫn tới một cái phòng giam hạng sang, trước khi vào trong tên ngục tốt còn xin lỗi nói:

" Xuân Đức lão đệ để ngươi chịu khổ rồi, nơi đây nhà giam điều kiện không được tốt lắm, nơi này đã là tốt nhất rồi. Sau này có dịp lão đệ đến nhà ta chơi, ta sẽ bồi tội với lão đệ."

Xuân Đức ôn hòa mỉm cười nói:

" Cường lão ca ngươi đừng nói vậy, được như thế này là ta mừng rồi, đây là một chút quà nhỏ gửi tặng chị dâu cùng cháu nó ở nhà, Cường lão ca xin vui lòng nhận lấy."

Tên ngục tốt kia miệng thì từ chối nhưng tay lại nhận lấy túi tiền thạch kia. Sau khi khách khí khách khí vài câu thì hắn mới rời đi. Trước khi đi hắn còn không quên dặn Xuân Đức nếu cần gì thì cứ gọi hắn. Xuân Đức đương nhiên là không từ chối lòng tốt của tên kia rồi.

Đội tên ngục tốt kia rời đi Xuân Đức liền nằm lên giường đi ngủ. Từ trong miệng tên kia nói nơi này không được tốt nhưng mà so với cái ngôi nhà lúc trước hắn ở tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Giống như một cái nhà trọ so với một cái khách sạn vậy.

Nằm trên giường Xuân Đức lúc này nội thể thì cảm nhận được một loại sức mạnh không tên đang từ từ từng chút một thức tỉnh.

Giống như lời của Vô Địch nói, hắc vốn dĩ thuộc về cao thiên, nên khi hắc ở nơi đây, nơi tiếp giáp với cao thiên thì cơ thể hắc đang phát sinh biến hóa một cách vi diệu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 701: Sơ Nhập Cao Thiên- Sói Hoang Mạc

Ngày hôm sau.

Lúc này đây Xuân Đức cùng Bích Dao và nhiều người khác nữa được dẫn tới một nơi để kiểm tra. Quá trình kiểm tra cũng vô cùng đơn giản, chỉ cần đi lên cho một tên đang ngồi trên cao kia nhìn một chút liền có thể rời đi.

Do số lượng người cũng không phải là ít nên đợi tới lượt của bản thân thì cũng đã tới giữa trưa mất rồi. Xuân Đức đi lên kiểm tra cũng giống như bao nhiêu người khác, chỉ cần để vị trung niên trên cao này nhìn một lúc liền xong.

Trung niên sau khi xem xét Xuân Đức vài lần khẳng định hẳn không phải là người cần tìm thì liền phát phát tay nói:

" Đi ra bên kia."

Xuân Đức ứng một tiếng sau đó rời đi qua một bên khác để nhận một cái miếng ngọc. Bích Dao cũng là như thế. Không qua bao lâu hai người lại một lần nữa lấy lại tự do.

Nhân lúc còn sớm hai người đi tới làm thủ tục để rời khỏi nơi đây. Do có Bích Dao là người của Vạn Kiếm Tông nên hai người đơn giản thông qua. Làm xong thủ tục cần thiết.

Tiếp sau đó hai người không có nán lại nơi này nữa mà trực tiếp đi tới nơi truyền tống đi ra ngoài. Đến nơi đây hai người giao nạp ra một ít tiền thạch cùng lệnh bài thân phận.

" Hai người các người đi qua bên kia. Đợi đủ số người thì cùng dịch chuyển." --- Người giám sát nơi trận pháp dịch chuyển nói.

Xuân Đức gật đầu sau đó nói lời cảm ơn rồi đi qua bên kia chờ đợi. Ở bên này cũng đã có gần 70 người rồi. Xuân Đức nhìn qua liền phát hiện những người này đều đi theo đội nhóm riêng, có lẽ là mấy thế lực tới đây tiếp dẫn mấy người mới phi thăng.

Xuân Đức cùng Bích Dao cũng không có bắt chuyện với ai mà lặng yên ngồi một bên chờ đợi người tới đông đủ. Thời gian từng phút từng giây đi qua, không tới 30 phút thì số người đã lên đến 100 người.

Lúc này đây mọi người lại đi theo một ông lão áo xanh tiến đến một cái dịch chuyển trận pháp ở phía bắc. Trước khi dịch chuyển thì ông lão còn dặn dò.

" Vì dịch chuyển cự ly rất dài nên trên đường phải nghe theo chỉ dẫn của người dẫn đường. Bằng không hậu quả tự gánh."

" Cảm ơn tiên bối đã nhắc nhở." --- Mọi người đồng thời nói lời cảm ơn đối với ông lão.

Sau đó tất cả mọi người đồng thời bước vào bên trong dịch chuyển trận pháp. Đi theo bọn họ là một trung niên cao lớn, ánh mắt như ưng.

Trận pháp khởi động phóng ra ánh sáng mờ ảo, sau đó mọi người biến mất không thấy đâu.

Truyền tống trận thực tế là lợi dụng đường hầm không gian, rút ngắn cự ly mà tới vị trí cần đến nhanh nhất.

Ba ngày sau.

Lúc này đây Xuân Đức vẫn cùng mọi người đang trong quá trình dịch chuyển, bọn họ đang dùng tốc độ cực nhanh di chuyển bên trong một cái đường hầm không gian. Trong ba ngày đã có nhiều người không trụ nổi áp lực đã bắt đầu nôn mửa, có người còn trực tiếp ngất đi.

Ngay khi mọi việc đều đang tốt đẹp thì...

Ầm..

Một tiếng nổ to vang lên, cùng lúc đó cả cái đường hầm thời không vặn vẹo, vô số hư không vết nứt đen ngòm hiện ra. Những người đi cùng với Xuân Đức cả đám sắc mặt đều trắng bệch, đến cả trung niên mắt ung là dẫn đường lúc này cũng không ngoại lệ.

Có một cô gái còn trẻ nhìn thấy đường hầm không gian băng liệt thì không kìm được sợ hãi run giọng nói:

" Chuyện gì đang xảy ra, vì sao đường hầm không gian lại vỡ nát."

Ầm Ầm.

Đúng lúc này tiếng nổ lớn kia lại càng thêm kịch liệt, cả đám đều sắc mặt trắng như cục bột cắt không ra giọt máu, đến ngay cả Xuân Đức cũng cảm thấy bất an. Hắn cũng là lần đầu tiên gặp phải trường hợp như thế này.

Ngay lúc này ngay trên đầu mọi người xuất hiện một cái vết nứt hư không to lớn, tiếp sau đó một cự trảo khủng bố đánh thẳng xuống phía dưới.

Xuân Đức cảm nhận được sức mạnh cuồng bạo từ cự trảo thì khóe mắt hắn cũng giật giật mấy cái, ngay lập tức hắn mở ra tất cả phòng hộ rồi cố gắng né tránh qua một bên để tránh cự trảo kia.

Có điều tốc độ của cự trảo kia quá nhanh, nhanh đến không hợp lẽ thường, tuy Xuân Đức đã cố gắng né ra nhưng là vẫn bị đập trúng.

Đùng.

Xuân Đức chỉ cảm thấy cả người giống như bị vỡ ra từng mảnh, sức mạnh cuồng bạo từ một trảo kia đánh lên cơ thể hắn khiến cho tất cả phòng hộ trong nháy mắt sụp đổ sau đó trực tiếp tác động lên cơ thể hắn.

Đau đớn quá mức tưởng tượng khiến hắn trong nháy mắt mất đi tri giác, lâm vào tình trạng hôn mê.

Sau khi hôn mê thì cơ thể Xuân Đức vẫn như một viên sao băng bay bên trong không gian vô định, thi thoảng lại đụng phải từng cục thiên thạch. Thiên thạch vỡ tan còn Xuân Đức vẫn tiếp tục bay về phía trước.

Thời gian cũng không biết là đã đi qua bao lâu rồi nữa. Tại một nơi chỉ có cát cùng một ít cây cối mọc thưa thớt, có một thân ảnh đang nằm bất động bên trên mặt cát. Cát trắng nơi đây đã bao phủ gần như toàn bộ cơ thể của người kia.

Đúng lúc này cái người đang bị vùi bên trong cát kia bỗng nhiên nhúc nhích sau đó từ từ chui ra khỏi đống cát. Người này chính là Xuân Đức, hắn không biết là mình đang ở chỗ quái quỷ nào, cũng không biết là thời gian đã đi qua bao lâu rồi.

Bỏ qua đau đớn hấn cố gắng tìm đến một cái gốc cây, Xuân Đức ngồi tựa vào sau đó lại tiếp tục thiếp đi.

.....

Lại đi qua vài ngày. Xuân Đức lại lần nữa mở mắt, vừa mở mắt hấn lại cảm thấy toàn thân đau nhức khó chịu, vừa cử động nhẹ cái thì nước mắt hấn trào ra. Đau, quả thực rất đau. Không cần nhìn hấn cũng biết cơ thể mình lúc này xương cốt chắc cũng vỡ gần hết rồi.

Sau khi dùng chút thần niệm còn lại dò xét thì sắc mặt Xuân Đức trở nên trắng bệch, xương cốt của hấn quả nhiên bị vỡ gần hết, gân mạch hao tổn rất nhiều, pháp nguyên bên trong cơ thể gần như là không còn, bản nguyên cũng vậy, còn đáng sợ hơn chính là mấy kiện chí bảo của hấn cũng bị hại hại không ít.

[Chú thích: Bản nguyên lực lượng, lực lượng căn bản. Bản nguyên lực của Xuân Đức là trời cho không cần phải tu luyện.

Pháp nguyên: Một loại năng lượng hình thái, ở trên tiên giới thì gọi là tiên lực, ma giới gọi ma lực... Pháp nguyên của Xuân Đức cũng không cần tu luyện giống như tu sĩ khác mà là từ bản nguyên lực diễn sinh mà ra.

Nhắc lại một chút: Xuân Đức vốn dĩ không thể tu luyện, hấn chỉ có thể hấp thu sinh mệnh lực, sinh hồn lực của những kẻ khác để tự thân lớn mạnh. Vì thế nên đừng hỏi Xuân Đức vì sao cả ngày đi giết người. Bản tính không tà ác mà dòng đời nó xô đẩy.]

Dùng chút thần niệm còn lại hấn cố gắng mở ra không gian chứa đồ, có điều sau một lúc hấn vẫn không thể nào mở ra được. Không gian này vô cùng cao cấp nên tinh thần lực lượng cần để mở ra cũng vô cùng lớn, với trạng thái Xuân Đức lúc này thì lực bất tòng tâm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 702: Sơ Nhập Cao Thiên- Sói Hoang Mạc

Ngay khi hắn từ bỏ việc mở ra nhãn không gian thì từ một bụi cỏ gần đó một đầu chó sói có bộ lông màu bạc nhuốm máu xuất hiện, trên người con sói có mấy đạo vết thương sâu thấy xương nhìn bộ dạng của nó hẳn là vừa trải qua một trận tử chiến.

Khi ánh mắt hai bên chạm nhau thì một loại đồng bệnh tương liên cảm giác hiện lên trong lòng Xuân Đức, cũng không rõ con sói kia có cảm giác như vậy hay không nhưng Xuân Đức có thể lờ mờ cảm nhận thấy được một tia đồng cảm bên trong ánh mắt của nó. Đây là năng lực trời phú cho hắn.

Xuân Đức lặng yên nhắm mắt lại, cố gắng chịu đựng cơn đau, chờ đợi tới khi nào tinh thần lực lượng khôi phục sẽ mở ra nhãn chứa đồ. Con sói bạc kia thấy Xuân Đức nhắm mắt lại thì nó lượn quanh Xuân Đức hai vòng rồi cũng nằm xuống bên cạnh hắn.

Thời gian từ từ đi qua. Không qua bao lâu thì bầu trời trên cao đã treo ba cái mặt trăng màu xanh lam, gió mạnh thổi cát bay tứ phương.

Đúng lúc này Xuân Đức mở mắt ra, hắn khịt khịt mũi, hắn cảm thấy vị tanh của động vật bò sát, ánh mắt Xuân Đức nhìn xung quanh, rất nhanh hắn liền thấy cách hắn mấy trăm mét đang có một đàn rắn bò ra khỏi hang.

Từng con rắn hai đầu, cả người có hoa văn màu đỏ, dài 20 mét trườn ra khỏi hang sâu, đầu lưỡi bọn nó thụt ra thụt vào, tiếp sau đó từng con rắn đều hướng về phía Xuân Đức bên này mò qua.

Con sói hoang bên cạnh Xuân Đức lúc này cũng mở mắt ra, nó đứng dậy nhe răng phát ra từng tiếng gào gù về phía đám rắn. Đàn rắn gần 20 con nhìn thấy con sói bạc phát ra tín hiệu đe dọa thì cũng không có rút lui mà cả đám đều ngẩng đầu lên thị uy lại.

Thấy đe dọa mà đối phương không bỏ đi con sói bạc không ngờ lại nhào về phía trước, thân ảnh nó như một vệt ánh sáng bạc thoáng cái đã tiến lại gần một con rắn nhỏ nhất hung hăng cắn xuống nơi bẫy tắc của con rắn.

Với tốc độ siêu việt con sói bạc dễ dàng khống chế lại một con rắn, có điều con rắn lớn kia lúc này lại quấn tròn lại, quần lấy con sói bạc những con rắn khác lúc này cũng điên cuồng lao qua phía này.

Nhìn thấy con sói kia sắp bị đám rắn hai đầu giết chết Xuân Đức tụ tập lại một chút pháp nguyên còn dư ngưng tụ lại ở miệng, ngay lập tức mười mấy mũi phi châm hình thành.

Vèo vèo vèo

Xuân Đức há miệng phun ra phi châm, ngay lập tức phi châm hóa thành ánh sáng tinh chuẩn đánh lên từng nơi yếu hại của mấy con rắn hai đầu. Lực của phi châm lớn vô cùng dễ dàng xuyên thủng làn da cứng rắn của mấy con rắn kia. Thêm vào chất độc của Xuân Đức mấy con rắn kia ngay lập tức quần quạy, mấy hô hấp sau liền chết cả đám.

Quá mệt mỏi Xuân Đức lại một lần nữa lâm vào hôn mê. Sau khi Xuân Đức hôn mê thì con sói bạc dùng ánh mắt khác thường nhìn về phía hắn, sau đó con sói bạc kia bắt đầu ăn thịt từng con rắn hai đầu.

Hình thể con sói bạc cũng không lớn lắm, nó cao gần 2 mét dài cũng 6-7 mét gì đó. Vậy mà nó liên tục ăn thịt hết gần 20 con rắn. Những vết thương

trên người nó nhanh chóng liền lại, bộ lông bạc cũng sáng hơn một ít, không còn ảm đạm như lúc trước nữa.

Con sói bạc sau khi ăn xong thì lại quay bên cạnh Xuân Đức, có điều lần này nó không phải nằm xuống bên cạnh Xuân Đức mà dùng miệng khéo léo ngậm hẳn vào trong, rồi hướng về một phía khác rời đi.

Con sói bạc có thể là do ăn được mấy con tiên thú cấp thấp nên đã khôi phục được ít nhiều khí lực vì thế nó quyết định mang Xuân Đức rời đi. Sau khi mang Xuân Đức tới một cái hang động không có ai thì nó nhẹ nhàng nằm xuống, để cho Xuân Đức tựa vào người nó mà nghỉ ngơi.

Tiếp sau đó một người một sói cứ như vậy mà thiếp đi.

Vài ngày sau.

Xuân Đức cùng sói bạc đồng thời mở mắt ra, bọn họ cùng lúc tỉnh dậy vì không gian yên tĩnh nơi đây xuất hiện một con cáo trắng, con cáo trắng nhỏ kia có 3 cái đuôi, ánh mắt linh động vô cùng. Khi Xuân Đức cùng sói bạc đồng thời nhìn nó thì con cáo nhỏ hiện lên vẻ sợ hãi sau đó nhanh chân chạy ra ngoài.

Những không qua bao lâu thì Xuân Đức nghe được tiếng bước chân tiến lại phụ cận nơi đây. Lúc này đây con sói bạc đứng dậy, ánh mắt nó hiện lên sự hung ác nhìn về phía bên ngoài.

Không qua bao lâu thì trong tầm mắt của Xuân Đức xuất hiện mấy thân ảnh, tất cả đều là thanh thiếu niên, tuổi đời còn rất trẻ. Đi phía trước nhất chính là một cô gái mặc một quần áo màu vàng, nàng ta tuy sắc đẹp bình thường nhưng mà lại có một cỗ khí chất khiến người ta không thể xem thường.

" Là tam nhãn ngân nguyệt lang(ba mắt sói bạc) mọi người cẩn thận."---
Khi nhìn thấy sói bạc thì cô gái đi đầu ngay lập tức lớn tiếng cảnh báo mọi người. Những người khác nghe vậy đều nhanh chóng tiến vào trạng thái chiến đấu.

Nhưng đúng lúc này một thiếu niên có đôi mắt sáng như ngôi sao phương nam, khuôn mặt anh tuấn chỉ về hướng Xuân Đức nói lớn:

" Nhanh nhìn, nơi kia có một người bị thương nặng."

Nghe vậy những người khác lúc này cũng nhìn qua phương hướng thiếu niên chỉ, lúc trước bọn họ bị sói bạc thu hút ánh mắt nên không có ai nhìn thấy Xuân Đức, lúc này đây nhờ thiếu niên mà họ mới chú ý đến Xuân Đức.

Nhìn thấy bộ dạng Xuân Đức lúc này đây cùng với sói bạc một mực thủ hộ bên cạnh, trong đôi mắt cô gái đi đầu hiện lên một tia ánh sáng khác lạ. Nàng ta lớn tiếng nói.

" Bằng hữu, chúng ta cũng không có ác ý. Ta là Thiên Hoa con gái của thành chủ Long Nham Thành. Máy người chúng ta chỉ là vô ý đi vào nơi trị thương của bằng hữu mà thôi. Theo ta thấy bằng hữu hẳn là gặp trọng thương nếu để như vậy sẽ không tốt, nơi đây ta có mấy bình thuốc trị nội thương lẫn ngoại thương."

Nói xong nàng liền lấy ra mấy lọ ngọc ném về phía Xuân Đức.

Cảm nhận được thiện ý từ cô gái, sói bạc nhìn nàng một cái sau đó ngậm mấy lọ ngọc để vào trong tay Xuân Đức. Có điều Xuân Đức lúc này tình hình khá là tồi tệ, hẳn còn không thể cử động được nữa. Ánh mắt hắn mang theo sự cầu cứu nhìn về phía cô gái kia.

Nhìn thấy ánh mắt của Xuân Đức cô gái mạnh dạn tiến lên vài bước thấy con sói bạc không tấn công thì nàng mới dám đi tới bên cạnh. Nàng ngồi

xuống bên cạnh Xuân Đức đỡ hắn tựa vào một bên vách đá. Sau đó nàng thử bắt mạch giúp hắn.

Không xem thì thôi vừa liền dọa cho nàng hoảng sợ không thôi. Cơ thể Xuân Đức không còn một cái gì lành lặn, xương thì vỡ tan nát, gân mạch đứt đoạn, nội tạng tan vỡ. Y hết một mớ hỗn độn. Thiên Hoa lúc này có đôi chút nghi ngờ vì sao Xuân Đức vẫn còn sống đến giờ phút này.

" Người làm sao lại bị thương nặng thành dạng này. Thương nặng như vậy thì ta cũng không có cách nào chữa khỏi cho người. Người ăn cái này trước xem có đỡ hơn tí nào không." --- Cô gái dùng âm thanh ôn nhu nói với Xuân Đức, sau đó nàng lấy ra từ trong ngực một viên Thái Cực Huyền Đan cho Xuân Đức uống vào.

Dùng tay tách miệng Xuân Đức ra nàng bỏ đan dược vào miệng hắn. Xuân Đức chỉ cảm thấy một thứ ngọt ngào vừa bị hắn nuốt xuống, thứ kia sau khi xuống bụng thì hóa thành từng luồng khí âm chạy đi khắp cơ thể hắn.

Luồng nhiệt khí kia đi tới đâu thì hắn cảm thấy thương thể của mình khôi phục lại một chút, sau một lúc khi dược lực tan hết Xuân Đức đã có thể gian nan mở miệng nói chuyện.

Nhìn cô gái Xuân Đức mấp máy môi nói:

" Cảm ơn cô gái tốt bụng."

Thấy Xuân Đức nói lời cảm ơn, mặc dù tuy không rõ ràng lắm nhưng nàng vẫn có thể hiểu được. Ánh mắt nàng lúc này lóe lên một tia gian xảo, nàng mỉm cười nhìn Xuân Đức nói:

" Ta có một giao dịch nhỏ không biết người có muốn nghe không? "

Xuân Đức nhìn thấy tia giáo hoạt kia ở trong mắt của cô gái nhưng cũng không đặt ở trong lòng, hấn nhẹ gạt đầu một cái.

Cô gái nở một cười xinh đẹp sau đó vuốt một ngọn tóc mai nói:

" Giúp người trị khỏi thương thế cũng không phải không thể, chỉ cần người theo ta 30 năm hoặc đến khi nào ta tiến vào Hỏa Phượng Tông là được. Trong thời gian này người sẽ phải nghe ta, ta cũng sẽ không bắt người phải làm việc khó xử. Người có chịu không? "

Xuân Đức nghe thế thì hơi nhăn mày, nói thực hấn từ lâu đã không còn cái kiêu muốn đi làm người hầu cho kẻ khác nhưng tính toán một chút nếu như hấn đáp ứng cô gái thì sẽ không cần hao đi đạo vận của bản thân.

Hấn đã tính toán với thương thế hiện tại thì không qua bao lâu nếu không có người trị thương thì hấn sẽ phải chết không cần nghi ngờ, đến lúc đó lại mất đi một lần trọng sinh quý giá. Bây giờ không thể tiến vào không gian vong linh, mất đi một cái mạng thì trong 5 năm hấn sẽ là một thời kì không an toàn chút nào.

Hấn cũng không phải loại máu liều nhiều hơn máu não không biết suy nghĩ, sau một suy tính vì đạo vận, vì sự an toàn của bản thân hấn quyết định bỏ qua cái tôn nghiêm rẻ mạt kia.

Nhìn cô gái hấn nhẹ gạt đầu một cái. Cô gái thấy vậy thì vô cùng vui mừng, ngay lập tức nàng lấy ra hai con búp bê bằng giấy. Nàng nhìn Xuân Đức nói:

" Loại búp bê này có tên là nhất niệm không phai mờ. Một khi hai bên đã định ra chú ước thì không thể làm trái, một khi làm trái thì sẽ chết rất thảm. "

Nói xong nàng liền đánh lên con búp bê một cái ấn quyết sau đó đọc chú ước.

" 30 năm thuộc về nhau, không thể phản bội...."

Sau khi niệm xong thì nàng liền nhìn Xuân Đức, Xuân Đức nhẹ gật đầu. Cô gái vui vẻ đặt một con búp bê nam lên ngực Xuân Đức, ngay lập tức con búp bê biến mất hóa thành tinh quang bay vào bên trong đầu của Xuân Đức ngưng tụ thành một cái ấn kí màu vàng.

Đối với một con búp bê khác cô gái cũng tương tự làm như vậy. Khi nàng ta sử dụng con búp bê nữ lên chính bản thân thì Xuân Đức ngay lập tức cảm nhận được một mối liên hệ giữa hai người, hẳn cảm thấy cô gái này thân thuộc hơn rất nhiều.

Nhìn Xuân Đức cô gái khẽ vuốt má hẳn nói:

" Trước tiên theo ta về phủ thành chủ. Về nơi kia ta sẽ nhanh chóng tìm cách trị thương cho ngươi."

Xuân Đức khẽ chớp mắt xem như đồng ý. Thấy vậy cô gái không do dự mà ôm hẳn lên.

" Rắc rắc rắc."

Tiếng xương cốt rạn nứt vang lên, Xuân Đức cảm thấy rất chi đau đớn, hẳn muốn không khóc nhưng hai hàng nước mắt không kiềm được mà chảy ra.

" Ta biết ngươi rất đau nhưng cố chịu đựng, bây giờ mà dùng tiên lực thì càng không ổn." --- Cô gái nhẹ nhàng nói.

Sau đó mọi người cùng nhau rời đi khỏi sơn động nơi đây, con sói bạc vẫn đi theo phía sau Xuân Đức. Đôi khi nó lại dùng ánh mắt có phần nhân tính nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức được thiếu nữ ôm vào bên trong một chiếc xe. Bên trong rộng rãi vô cùng, ngay cả sói bạc đi vào cũng chỉ chiếm một ít diện tích bên trong. Ở bên trong xe còn có một cô gái khác, khi nhìn thấy Thiên Hoa ôm Xuân Đức đi vào bên trong theo phía sau còn có sói bạc thì không khỏi kinh ngạc lên tiếng hỏi.

" Hoa hoa người này là ai vậy? Nhìn bộ dạng bị thương rất nặng."

Thiên Hoa đặt Xuân Đức xuống một tấm đệm, sau đó mới nhìn cô gái kia cười nói:

" Hấn là người ta mới chọn làm bạn đồng hành đấy. Phải rồi Hoa Tiên bạn y nghệ rất cao, bạn lại xem cho hấn cùng người bạn của hấn một chút."

Cô gái tên Hoa Tiên có khuôn mặt rất thanh tú, nàng nghe người bạn thân nói vậy thì không do dự mà chạy lại bên cạnh nhìn bệnh cho Xuân Đức nhưng khi vừa kiểm tra cho Xuân Đức thì nàng cũng giống thiên hoa, cái miệng há to, biểu hiện kinh ngạc không cách nào che giấu.

Nàng sợ hãi nói:

" Cậu ấy làm sao lại thành ra thế này, nếu là tu sĩ bình thường khác hấn phải chết từ lâu mới phải. Nhanh, nhanh, Thiên Hoa bạn tránh ra để mình giúp cậu ấy, bằng không cậu ta đau mà chết đấy."

Thiên Hoa nghe vậy thì lập tức tránh ra một bên lặng yên đứng nhìn người bạn thân của mình chăm sóc cho Xuân Đức.

Không qua bao lâu thì nàng ta cũng đã sơ cứu cho Xuân Đức tốt đẹp. Xuân Đức bây giờ nét mặt đã bớt đi thống khổ, hẳn lúc này cũng đã thiếp đi rồi.

Sau khi chăm sóc cho Xuân Đức xong thì cô nàng này lại chạy tới bên cạnh sói bạc. Nàng ta giống như không biết sợ là cái gì vậy cứ như vậy mà sờ soạng trên cơ thể sói bạc, sau một lúc kiểm tra cho nó thì nàng than thở.

"Chủ nhân của người đã thế, người cũng không tốt hơn là bao. Ta đúng là không còn gì để nói."

Thiên Hoa ở bên cạnh nghe vậy thì ngạc nhiên hỏi:

"Làm sao vậy, nó bị thương nặng lắm sao? "

Hoa Tiên gật đầu nói:

"Không phải nặng bình thường, bên trong cơ thể nó cả yêu đan lẫn tinh phách đều bị vỡ. Chiến lược nó lúc này hẳn không bằng thời kì toàn thịnh 1 phần, nếu là thời kì toàn thịnh thì nó có thể một mình phá hủy cả Long Nham thành."

Thiên Hoa nghe vậy thì lấp bắp kinh hãi nói:

"Mạnh, mạnh vậy sao? Vậy lúc nó toàn thịnh là tu vi gì? "

Hoa Tiên lắc đầu nói:

"Không rõ nữa. Nhưng ít nhất phải là Bất Hủ Cảnh trung kì."

Thiên Hoa nghe vậy thì che lại cái miệng nhỏ. Phải biết cường giả nàng gặp từ lúc mạnh nhất đến giờ chỉ là Sinh Tử Cảnh là cha nàng. Còn về đại năng Bất Hủ Cảnh nàng chỉ nghe qua lời kể của cha mình.

Sau khi kinh sợ một hồi thì nàng trong lòng mừng như điên nếu như nói con tam nhãn ngân lang này là đại năng Bất Hủ Cảnh vậy người thiếu niên kia chẳng phải là. Nàng lúc này vừa mừng vừa sợ, mừng vì tìm được một người đồng bạn mạnh mẽ, sợ là vì không biết hành vi cháy nhà ra hôi của tự thân có làm cho đôi phương tức giận không.

Nhớ lại biểu hiện của Xuân Đức lúc trước nàng không khỏi an tâm hơn một ít. Tiếp sau đó cô gái tên Hoa Tiên kia lại bắt đầu trị thương cho sói bạc. Sói bạc cũng chỉ là nằm yên mặc kệ cho cô gái kia giày vò nó.

Cũng không biết là cô gái kia có sở thích đặc biệt gì không mà khi trị thương cho sói bạc thì luôn tranh thủ ôm ấp nó rồi cười khúc khích.

Sau một lúc lâu thì quá trình điều trị mới kết thúc. Ngay vào lúc này đây, ở bên ngoài không biết đã phát sinh chuyện gì. Mà cả đội xe bỗng nhiên đứng yên. Thiên Hoa lúc này ló đầu ra khỏi thùng xe hỏi:

" Tam sát có việc gì sao? Tại sao không đi tiếp? "

Người được gọi là Tam Sát là một trung niên có diện mạo hơi xấu xí, khuôn mặt hắc đầy vết sẹo. Thân thể hắc vô cùng khôi ngô, chiều cao ít nhất cũng 2 mét, lại còn mặc trên người một bộ chiến giáp nhìn hắc bây giờ không khác gì một cái xe tăng hình người.

Trung niên nhân nghe tiếng nói quen thuộc thì quay lại cung kính nói.

" Tiểu thư. ở phía trước đang có một đám xà nhân "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 703: Cao Thiên Nơi Không Yên Bình

Thiên Hoa nghe vậy thì sắc mặt của nàng ngay lập tức trầm xuống, nàng đưa mắt nhìn về phía trước, ngay lập tức nàng liền thấy một đội ngũ xà nhân có số lượng gần với đội ngũ của nàng.

Cao thiên nơi những tộc đàn luôn có sự tranh chấp về không gian sinh tồn. Tuy cũng có một vài hiệp định nhưng các cuộc giết chóc vẫn thường xuyên diễn ra giữa các tộc với nhau.

Nhân tộc cùng với đám yêu tộc cũng vậy, hai bên có lãnh thổ đan xen với nhau vì thế hai tộc chính là tử địch của nhau. Những hiệp ước của hai tộc chỉ hạn chế việc tu sĩ cấp cao hoặc yêu tu cấp cao không được tàn sát những kẻ có đẳng cấp thấp mà thôi. Còn việc tranh đấu giữa hai bên luôn luôn diễn ra.

Hằng ngày có không đếm hết yêu thú bị tu sĩ giết chết cũng có vô số tu sĩ bị yêu thú ăn thịt. Tuy thảm thiết là vậy nhưng cao tầng hai bên tạo lại cho phép việc này xảy ra. Từ bên trong những cuộc chiến như vậy thì lại xuất hiện ra vô số người kiệt xuất đột phá bình cảnh, so sánh những nhân tài này đối với những người chết đi thì đám nhân tài này đáng giá hơn nhiều.

....

Ngay lúc đội ngũ của Thiên Hoa đã làm chuẩn bị chiến đấu thì đám xà nhân kia không biết vì nguyên nhân gì lại không có có tấn công đội ngũ của nàng mà rút lui vào bên trong hoang mạc, thấy vậy một màn Thiên Hoa có đôi chút ngạc nhiên nhưng sau đó nàng cũng không để ý tới nữa.

Nhìn những người bên ngoài nàng dặn dò:

" Tiếp tục lên đường, nhớ trên đường phải cẩn thận luôn phải đề phòng đám đám xà nhân tập kích bất ngờ."

" Rõ. Tiểu thư." --- Những người khác đồng thanh ứng một tiếng.

Tiếp sau đó cả đội ngũ lại bắt đầu lên đường. Trên đường đi dị thường bình an không có việc gì gì xảy ra.

Mấy tháng sau.

Xuân Đức lúc này đây đã khá hơn một chút, hấn lúc này đã có thể cử động đi lại bình thường. Dưới sự chăm sóc của hai cô gái cả ngày lẫn đêm những vết thương trên người hấn cũng bắt đầu tiến chuyển theo chiều hướng tốt đẹp.

Sau khi hấn vừa tỉnh lại thì cô gái có tên Thiên Hoa liên tục hỏi thăm hấn. Có điều hấn lấy lí do mệt tiếp tục nhắm mắt không để ý tới cô gái.

Ngay tại lúc này đây có một giọng nói có vẻ hơi khàn khàn truyền vào bên trong.

" Tiểu thư, đã về gần tới Long Nham thành rồi."

Thiên Hoa nghe vậy thì trên mặt không khỏi lộ ra vẻ mặt kích động. Nàng ngay lập tức từ bên trong xe ló đầu ra bên ngoài nhìn. Vừa nhìn thấy xa xa một thành trì cao lớn, dài không thấy điểm cuối ở đâu, thì nàng thúc giục nói.

" Mọi người tăng nhanh tốc độ. Chúng ta sắp về tới nhà rồi."

Những người khác nghe thế cũng hưng phấn không thôi. Ngay lập tức cả đội xe tốc độ nhanh lên ba bốn lần. Không tới 20 phút mọi người đã đứng trước cổng thành của Long Nham Thành.

Thành trì nơi đây được xây dựng từ một loại đất đá bên trong núi lửa sau khi được gia cường thì cứng rắn vô cùng. Ở trước cổng thành lúc này cũng có không ít người tiến vào trong nhưng những người này lại bị vệ binh kiểm tra gắt gao.

Đội ngũ của Thiên Hoa vừa đi tới cổng thành thì liền có một tên vệ binh tiến lại gần kiểm tra. Nhưng khi biết được là xe của đại biểu thư từ học viện trở về thì hắn ngay lập tức đứng ở một bên cung kính nói:

"Mừng tiểu thư đã trở về."

Thiên Hoa lại một lần nữa ló đầu ra nhìn tên vệ binh xa lạ kia hỏi:

" Có việc gì sao? Làm sao ở cổng thành lại được canh giữ cẩn mật như vậy? "

Tên vệ binh kia không giấu giếm gì cả mà thành thật nói ra:

" Đám yêu tộc ở Vong Yêu Sơn lại tổ chức thú triều tấn công thành trì chúng ta, vì đề phòng có yêu thú hóa hình lén vào nên thành chủ mới gia tăng vệ binh canh giữ nơi đây."

Thiên Hoa nghe vậy liền hiểu là có chuyện gì, nàng gật đầu nói:

" Tốt lắm, ngươi đi làm việc của mình đi."

Nàng nói xong thì đoàn xe lại một mạch tiến vào bên trong thành. Sau khi đoàn xe chạy tới một khu biệt viện to lớn thì dừng lại. Cùng lúc xe dừng lại thì có một đôi vợ chồng cùng mấy người khác ở phía sau đi ra đón.

Vừa xuống xe nhìn thấy hai vợ chồng kia thì Thiên Hoa vui mừng quá đổi ôm lấy từng người nói:

" Con nhớ cha mẹ lắm."

Người nữ nhân độ tuổi đã trung niên nhưng nhan sắc vẫn còn, ánh mắt nàng ta nhìn đứa con gái đang nằm ở trong ngực thì hiện lên sự nhu tình, nàng dùng một tay vỗ về đứa con sau đó nhẹ nhàng nói:

" Con gái lớn rồi mà vẫn cứ như đứa bé vậy là sao, sau này làm sao có thể gả ra ngoài. Đúng rồi lần này còn về một mình sao? Tiểu Bình không có về cùng con sao? "

Thiên Hoa lau đi nước mắt cười nói:

" Hi hi. Đại ca đi làm nhiệm vụ ra ngoài làm một nhiệm vụ quan trọng nên lần này không có trở về. Nhưng lần này về cùng con còn có một người nữa."

Nói xong nàng đi lại phía thùng xe kéo ra bên ngoài Hoa Tiên, đi đến trước mặt cha mẹ nàng, Thiên Hoa cười nói:

" Cô ấy tên Hoa Tiên là bạn tốt của con, nàng ta có chút hơi nhút nhát ba mẹ đừng để ý."

Hoa Tiên bị bạn tốt kéo đến ra mắt mọi người thì trên mặt xuất hiện vẻ ngượng ngùng, cô nàng nở một nụ cười có phần ngốc manh.

" Cháu chào hai bác. Chào mọi người."

Nhìn biểu hiện của Hoa Tiên thì nam tử trung niên là cha của Thiên Hoa cười nói:

" Cháu đã là bạn tốt của con gái bác thì đừng có khách sáo như vậy. Tất cả đều là người nhà, nhanh đi vào trong nhà."

Nhưng đúng lúc này thì Thiên Hoa lại nói:

" Con vẫn còn một người bạn nữa muốn giới thiệu cho cha mẹ."

Trung niên nam tử, cùng mỹ phụ nghe vậy thì thoáng có chút sững sốt. Mỹ phụ nở một cười ôn hòa rồi nói:

" Bạn của con cũng thật dễ thương, chỉ là gặp cha mẹ cũng ngại nữa sao. "

Trung niên nhân cười lên ha hả nói:

" Con gái e thẹn cũng là điều bình thường, không phải trước kia bà cũng vậy sao? "

Mỹ phụ nghe vậy thì không khỏi lờm trung niên một cái, trung niên nhân đang cười thì ngay lập tức ngậm miệng lại không dám nói nữa, sau đó để đỡ xấu hổ hẩn quay qua một bên ho khan.

Thiên Hoa nghe hai người trêu ghẹo lắc đầu nói:

" Không phải là con gái."

Cha mẹ cô nàng ngay lập tức sững sốt sau đó dùng ánh mắt nghiên ngẫm nhìn Thiên Hoa, bà mẹ bỗng nhiên nở một nụ cười hàm xúc nói:

" Không ngờ tiểu Hoa nhà ta cũng đã biết yêu, lại còn dám mang người yêu dẫn về nhà. Đúng là con gái lớn rồi."

Thiên Hoa nghe vậy thì đỏ mặt gất:

" Làm gì có chuyện đó chứ, cậu ấy là ta trên đường cứu được. Hừ hừ. Còn với cậu ấy đã kí kết khế ước đồng hành 30 năm, sau này cậu ấy là người của con rồi. "

" Ô, nhanh, nhanh để cha xem người bạn đồng hành của con nào." --- Trung niên nam tử nghe con gái nói vậy thì có phần nôn nóng muốn nhìn xem người bạn kia mà nàng mang trở về.

Hắn không có đợi con gái cho phép mà đã tiến lại gần thùng xe, không một chút do dự vén rèm lên chuẩn bị đi vào bên trong. Thấy vậy thì cả Hoa Tiên lẫn Thiên Hoa đều đồng thời kinh hô lên:

" Cẩn thận."

Ngay khi hai nàng vừa kinh hô thành tiếng thì thấy từ bên trong thùng xe phóng ra một tia chớp bạc, chỉ nghe " Rầm " một tiếng, mọi người đã thấy một con sói bạc to lớn xuất hiện. Bên dưới móng vuốt của nó lúc này là cha của Thiên Hoa. Miệng nó há to, cái miệng đầy răng hướng về phía yết hầu trung niên nhân cẩn tới.

Nhìn thấy như vậy Thiên Hoa lại một lần nữa kinh hô lên, nàng nói gấp:

" Đừng làm hại ông ấy, ông ấy là cha của ta, cha của ta không có ý xấu với chủ nhân của người đâu."

Sói bạc nghe vậy thì đảo mắt nhìn qua nàng một cái sau đó lại nhìn người trung niên đang ở dưới chân. Sau đó nó lại như một tia chớp nhảy vào bên trong thùng xe. Trung niên nhân nhìn thấy con Tam Nhãn Ngân Lang kia một lần nữa đi vào bên trong thì mới ôm ngực đứng dậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 704: Cao Thiên Nơi Không Yên Bình-1

Người mỹ phụ cùng Thiên Hoa lúc này cũng hoảng hốt chạy lại đỡ người trung niên ân cần hỏi:

" Có làm sao không? Bị thương ở đâu không? "

" Cha người có làm sao không? "

Trung niên nhân một tay ôm ngực, khoe miệng còn chảy ra máu tươi nhưng hấn lúc này trên mặt lại hiện lên sự vui mừng, hấn không trả lời hai người mà nhìn Thiên Hoa hỏi:

" Có phải người bạn kia của con là một Thuần Thú Sư phải không? "

Thiên Hoa gật gật đầu. Trung niên nhân cười lớn nói:

" Ha ha. Không hổ là con gái ngoan của ta. Khục khục."

Do cười lớn quá mà đụng chạm tới vết thương khiến hấn lại ho khan mấy tiếng. Sau khi bình ổn lại thì hấn lại nói:

" Các người không cần lo lắng ta không có sao. Nếu người bạn kia của con đang bị thương không tiện gặp người thì để khi khác vậy."

Thiên Hoa cũng gật đầu nói:

" Vâng. Với tên kia cũng y hệt cục đá vậy rất không thú vị. Trong mấy tháng này ngoại trừ lúc con cứu cậu ta nghe được một lời cảm ơn thì từ đó

về sau chưa từng nghe cậu ta nói cái gì nữa cả. "

Thiên Hoa khi nhắc tới Xuân Đức thì cũng không rõ vì sao tức giận nữa. Người trung niên nghe vậy thì cười ha ha sau đó vỗ nhẹ vai đứa con gái một cái sau đó dùng ánh mắt thâm ý nhìn nàng.

.....

Về sau Xuân Đức được Thiên Hoa mang tới một khu tiểu viện riêng biệt. Sói bạc thì vẫn theo phía sau không rời.

Tối ngày hôm đó tại phủ thành chủ tổ chức một buổi tiệc tẩy trần cho Thiên Hoa, đám hào môn thế gia đều được mời đến. Tham gia cũng có không ít thanh niên nam tử tài tuấn.

Khi buổi tiệc sắp bắt đầu mà vẫn chưa thấy nhân vật chính của buổi tiệc ở đâu thì có một nam tử ăn mặc lịch sự, khuôn mặt anh tuấn hướng về phía cha của Thiên Hoa hỏi thăm.

" Thưa bác không biết là tiểu Hoa vì sao còn chưa tới? "

Cha của Thiên Hoa tên Thiên Nhai(tên đầy đủ Thiên Tử Nhai), nghe được người thiếu niên bên cạnh hỏi thăm thì Thiên Nhai đang tiếp mấy người bạn cũ cười nói:

" Con bé tiểu Hoa chắc còn đang nói chuyện với khuê mật của nó. Chắc cũng sắp ra rồi."

Thiên Nhai vừa dứt lời thì một cô gái xinh như hoa như ngọc trong bộ đồ màu trắng đi ra bên ngoài, bên cạnh nàng còn có một thiếu nữ khác, hai người con gái kia so về tư sắc hay khí chất đều không kém nhau.

Nhìn thấy hai cô gái đi ra ngoài, đám thanh niên tài tuấn ở nơi đây ánh mắt đều sáng lên như đèn pha. Tên thanh niên ở bên cạnh Thiên Nhai lúc này cũng lễ phép nói.

" Cháu đi qua bên kia gặp tiểu Hoa một chút, xin phép mọi người."

Thiên Nhai cười ha hả nói:

" Đi đi, người trẻ tuổi mà. Nơi đây chỉ thích hợp cho mấy lão già chúng ta."

" Ha Ha, Nhai huynh nói phải, người trẻ tuổi nên đi ra nói chuyện với người trẻ tuổi. " --- Một người khác cũng là cười nói phụ họa.

Thanh niên kia nghe vậy thì cũng là cười trừ một cái sau đó đứng dậy thi lễ một cái rồi đi qua bên kia.

Khi đi tới trước mặt Thiên Hoa thì nam tử nở một nụ cười ôn hòa nhìn nàng cười hỏi:

" Lâu không gặp tiểu Hoa nhà chúng ta, bây giờ đã trở thành một đại cô nương xinh đẹp rồi. Không biết tiểu Hoa có còn nhớ ta là ai không? "

Bất ngờ có người gọi tên thân mật Thiên Hoa ngay lập tức chú ý tới người gọi tên mình, nhìn một lúc nàng một kinh ngạc thốt lên.

" Là Vũ Thế đại ca. Đại ca khi nào trở về, nghe nói đại ca bây giờ đã là đệ tử nội môn của Hỏa Phượng Tông rồi có phải không?"

Những người khác nghe vậy thì đều cả kinh nhìn qua thanh niên có tên Vũ Thế kia. Ngay sau đó những người từng có quan hệ với hắn hoặc không có quan hệ thì đều tiến lên chào hỏi một lần. Người thanh niên Vũ Thế này

cũng thuộc dạng người khôn khéo, ai đến cũng không từ chối, hẳn tỏ ra rất nhã nhặn đối với mọi người.

Sau khi hắn đã chào hỏi xong mọi người một lượt thì những người khác cũng tự động rời đi, để lại không gian riêng cho ba người này.

Lúc này đây người thanh niên tên Vũ Thế kia mới hướng về Hoa Tiên nhã nhặn hỏi:

" Không biết vị cô nương đây tên là gì? "

Hoa Tiên có lẽ là một cô gái hướng nội nên khi thấy người thanh niên kia hướng về mình hỏi thăm thì nàng ta ngay lập tức lui về phía sau nhìn người thanh niên với ánh mắt đề phòng.

Người thanh niên kia thấy vậy thì có thoáng sững sờ trong chốc lát sau đó hắn nở một nụ cười xấu hổ, Thiên Hoa thấy vậy thì lập tức nói xen vào.

" Vũ Thế đại ca xin lỗi, tiểu Tiên có đôi chút nhút nhát người đừng để bụng. Mà đúng rồi đại ca lần này về là có chuyện gì sao? "

Thanh niên cười nói:

" Lần này tông môn có nhiệm vụ hỗ trợ thành trì bị yêu tộc tấn công, nhìn thấy trên bảng danh sách có Long Nham thành nên ta liền chọn. Đi tới đây cùng ta còn có mười hai người sư huynh muội đồng môn khác, khi nào có dịp ta sẽ giới thiệu hai người kia cho muội biết."

Thiên Hoa vui vẻ cười, nàng có chút tò mò hỏi:

" Vũ Thế đại ca, không biết bây giờ đại ca đã là tu vi gì rồi? "

Thanh niên mỉm cười, trên mặt hắn lúc này không tự chủ hiện lên một tia tự đắc nói.

" Bây giờ ta đã là Luyện Hư trung kì sắp tấn thăng đến hậu kì."

Thiên Hoa nghe vậy thì gật đầu nói:

" Ca ca Thiên Bình cũng đã bước vào cảnh giới Luyện Hư rồi, không qua bao lâu hai người bọn em cũng sẽ đến Hỏa Phượng Tông báo danh."

Nghe Thiên Hoa nói vậy thì trên mặt người thanh niên kia thoáng lộ ra thần sắc kinh ngạc nhưng rất nhanh thì biến mất. Hai người nói chuyện với nhau thêm một lúc thì phải tạm dừng, do Thiên Hoa là nhân vật chính ngày hôm nay nên nàng phải đi chào hỏi khách khứa.

Trong khi ngoài này đang náo nhiệt vô cùng thì bên trong khu tiểu viện của Xuân Đức mọi thứ đều giống như lâm vào thế giới bóng tối vậy, yên tĩnh không một tiếng động, nếu có chỉ là tiếng thở cực nhẹ của sói bạc mà thôi.

Xuân Đức lúc này đây cũng không có tiếp tục ngủ nữa mà hắn đang cố gắng dùng tinh thần lực(hồn lực) mở ra nhãn chứa đồ.

Từ bên trong căn phòng u tĩnh khẽ vang lên một tiếng thở dài.

" Vẫn chưa thể mở ra. Trời ạ. Như thế này thì tới bao giờ mới có thể khôi phục đây. Làm sao muốn chết quách đi cho rồi. "

Sau khi liên tiếp thất bại vài lần thì Xuân Đức liền than thở, hít vào một hơi thật sâu Xuân Đức từ bỏ việc làm vô nghĩa mà tiếp tục nằm tĩnh dưỡng. Nhưng đúng vào lúc này một âm thanh có phần quái dị vang lên trong đầu hắn.

" Đại nhân, có phải hay không ngài gặp khó khăn, tiểu nhân có thể giúp người."

Xuân Đức thoáng chốc kinh ngạc sau đó liền biết là kẻ nào đang nói chuyện với hắn, ánh mắt Xuân Đức nhìn về con sói bạc đang nằm ở cửa. Sau khi suy tư một chút thì hắn dùng thần niệm truyền âm lại.

" Người cũng bị thương nặng, linh hồn cũng bị hao tổn không ít. Một mình người cũng không giúp được cái gì. Thôi đi ngủ cho béo đi."

Nhưng ngay khi vừa nói xong thì Xuân Đức bỗng nhiên nhớ tới cái gì lại nói lại:

" À, ta mới nghĩ ra một cách, sói bạc người đi lại gần đây."

Con sói bạc to lớn đang nằm trước cửa nghe vậy thì ngay lập tức đứng dậy đi lại gần Xuân Đức. Xuân Đức lúc này tiếp tục truyền âm.

" Làm theo lời ta nói nghe chưa, bây giờ người phóng thần niệm ra, sau đó cô đọng nó lại, phải phải như vậy đấy. Sau đó là thế này... thế này... người làm sai rồi làm lại.... là thế này mới đúng. Đúng rồi cứ như vậy giữ nguyên nhé."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 705: Bước Đầu Khôi Phục

Sau cả mấy canh giờ cuối cùng Xuân Đức cũng đã có thể mở ra được một bộ phận bên ngoài cấm chế của nhẫn chứa đồ. Nói thật bây giờ hắn cảm thấy hối hận lắm, không biết trước kia vì sao hắn lại rảnh hơi đi bố trí một đồng cấm chế bên trong chiếc nhẫn, để bây giờ khổ thế này đây.

Tuy chỉ mở ra được một bộ phận nhỏ nhưng Xuân Đức cũng đã lấy được mấy thứ cần thiết. Bên trong đó có thứ mà hắn vô cùng cần lúc này.

Trong tay Xuân Đức lúc này là hai lọ dược tề màu tím. Xuân Đức không do dự mở ra một lọ trực tiếp uống vào, lọ còn lại thì ném cho con sói bạc.

Xuân Đức vừa uống vào thì liền cảm nhận được bên trong cơ thể có một luồng sinh mệnh dồi dào điên cuồng tán phát ra, có điều vết thương của hắn cực kì nghiêm trọng nên sinh cơ tuy vô cùng dồi dào cũng không đủ bù đắp được.

" Rắc rắc rốp rốp"

Tiếng xương cốt nối liền với nhau phát ra từng âm thanh giống như đàn mồi đang ăn gỗ vậy. Nhưng gân mạch trước kia bị đứt đoạn cũng đang nối liền lại. Xuân Đức lúc này cảm thấy vừa sướng vừa đau.

Sướng là vì hắn không phải chịu cảnh liệt giường nữa, mà đau vì cái gì thì không cần nói ai cũng biết. Hắn lúc này òa khóc, còn việc hắn khóc do sung sướng hay do đau thì chịu.

Trái ngược với hấn, sói bạc ở bên cạnh sau khi nuốt vào được tề trị thương thì nằm yên bất động, trên người nó liên tục lóe lên những ánh sáng bạc. Khí tức của nó cũng dần dần ổn định lại.

Thời gian từ từ đi qua. Lại thêm hai canh giờ nữa Xuân Đức lần nữa mở mắt ra. Hấn cười mếu mếu.

" Không biết thứ kia là cái quỷ gì mà kinh khủng như vậy, chỉ ăn có một trảo mà thành ra thế này đây. Giờ làm sao tự nhiên nhớ tên lẩm miệng kia quá, không biết tên kia có biết anh em khổ thế này không đây." --- Xuân Đức cảm thấy hơi buồn, may mà còn có một con chó làm bạn. Tự dưng hấn có hảo cảm với loài chó dễ sợ.

Kiểm tra lại một chút thân thể Xuân Đức lại lần nữa thở dài.

" Ôi chậy ơi, kiêu này chắc mấy năm nữa không thể hồi phục lại quá, xem như mấy kế hoạch trước kia đều ngấm nước hết. Mình ăn ở cũng đâu tới nỗi nào tại sao lại ra cái nông nỗi này không biết."

" Gừ Gừ."

Ngay lúc Xuân Đức còn đang than thân trách phận thì con sói bạc đang nằm bên cạnh bỗng nhiên gầm gừ, Xuân Đức nhìn qua thì thấy quang mang ánh sáng trắng đang lưu động khắp con chó sói.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức hơi bị sốc thốt lên:

" Ấy. Bán hình thái tiến hóa sinh mệnh, cái này cũng được."

Cùng lúc này quang mang trên người con sói bạc càng thêm sáng, bộ lông của nó cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, đang từ màu bạc chuyển sang màu vàng nhạt. Con mắt thứ ba của nó cũng mở rộng ra một chút(Chưa thành hình).

Trên bầu trời nơi Xuân Đức tĩnh dưỡng lúc này cũng phát sinh ra dị tượng kinh người. Từng đợt thiên địa tiên khí cả mấy chục dặm điền cuồng hướng về bên này tụ tập lại. Con sói bạc lúc này giống như cái động không đáy điền cuồng mà hấp thu thiên địa tiên khí.

Những người phụ cận gần đó ngay lập tức hướng bên này mà lại gần nhìn xem, đến ngay cả vị thành chủ của Long Nham thành cũng đi tới nơi đây để nhìn xem.

Đứng bên cạnh Thiên Nhai là con gái hấn Thiên Hoa, bên cạnh còn có một người khác nữa chính là Hoa Tiên. Nhìn dị tượng đang phát sinh Thiên Nhai ánh mắt lóe lên sự hâm mộ. Nhưng ngay sau đó hấn lại cảm thấy vui mừng.

Lúc này đây Thiên Hoa kéo kéo tay áo Hoa Tiên hỏi:

" Cậu nói xem là ai đang đột phá vậy? "

" Mình làm sao biết được, tí nữa vào xem thì biết ngay mà."--- Hoa Tiên nhỏ giọng đáp.

Ngay lúc hai nàng to nhỏ với nhau thì trên trời cao bỗng nhiên ba mặt trăng biến mất hai cái chỉ để lại một cái ở giữa, cái mặt trăng kia mấy hô hấp trước vẫn còn là màu xanh lam nhưng lúc này đây đã biến thành huyết sắc.

Cùng lúc đó một hư ảnh hoàng kim cự sói (một con sói lớn màu vàng) xuất hiện, con sói kia ngửa đầu hú dài. Không ngờ từ trong cái miệng soi hư ảnh lại phát ra thanh âm, âm thanh vang vọng khắp thiên địa, người dân ở bên trong Long Nham thành đều có thể nghe thấy được.

Sau khi kết thúc tiếng kêu thứ nhất thì hư ảnh hoàng kim sói kia tiếp tục hú liên tiếp hai tiếng, đến tiếng thứ ba kết thúc thì hư ảnh hoàng kim soi

cùng mặt trăng huyết sắc cũng đồng thời biến mất, cả thiên địa như chìm vào bên trong hắc ám vĩnh hằng, lạc lối không thấy đường về.

Mỗi người lúc này đều có thể nghe được tiếng tim của mình đập " bịch bịch.", có điều trái tim bọn họ đập với tần suất càng ngày càng thấp, khi trái tim bọn họ muốn ngừng đập thì cả thiên địa lại quay về bình thường, trên cao ba mặt trăng vẫn sáng vàng vạc. Mọi thứ giống như là trong một giấc mộng.

....

Lúc này đây ở bên trong phòng Xuân Đức đang hiểu kì đánh giá con sói bạc mới lên đời(tấn thăng) thành sói vàng. Nhìn nó lúc này to hơn lúc trước một vòng, bộ lông cũng sáng bóng hơn rất nhiều, sờ sờ thấy cũng mềm mềm, nếu mà nằm trên người nó ngủ hẳn rất sướng.

Cảm nhận được có người liên tục soi mói mình thì con sói vàng mở mắt ra. Khi nhìn thấy Xuân Đức đang đánh giá nó thì nó liền nằm im nhắm mắt lại.

Có điều nó lại dùng niệm lực giao tiếp với Xuân Đức. Một âm thanh có phần quái dị vang lên.

" Đại nhân, người có thể cho ta biết người thuộc tộc nào không. Ta cảm thấy người không giống nhân tộc."

Xuân Đức nghe vậy thì ngòì chồm hồm bên cạnh con chó móc ra một điều thuốc, vừa hút vừa nói:

" Nói người cũng không có biết đâu. Mà làm sao tiểu cầu nhà ngươi thành ra bộ dạng này? "

" Vãn bối là bị người hãm hại, khó khăn lắm mới thoát một kiếp. Còn tiền bối vì sao lại cũng bị trọng thương thành như vậy, vãn bối có thể cảm nhận được tiền bối vô cùng mạnh mẽ. Đáng lý ra ở cái hạ tam thiên này sẽ không có nhân vật như tiền bối xuất hiện mới phải." --- Con sói vàng nói ra trong lòng nghi hoặc.

Xuân Đức như tìm thấy tri kỉ nói:

" Ta cũng nào đâu có biết là chuyện gì xảy ra cứ mơ mơ hồ hồ xuất hiện nơi đây. Mà đúng rồi tiểu cầu ngươi nói hạ tam thiên là cái quỷ gì vậy? "

Sói vàng nghe vậy thì trong lòng đôi chút nghi hoặc nhưng vẫn là nói:

" Hạ tam thiên là chỉ tiên, ma, yêu ở vòng ngoài thừa tiền bối. Người ở vòng ngoài này có tu vi không cao lắm có thể nói là rất thấp, hiếm có người đạt tới Bất Diệt Cảnh....."

Xuân Đức nghe xong thì cái hiểu cái không nhưng đại khái hẳn biết là hẳn đang bây giờ đang ở cái nơi gọi là vùng sâu vùng xa. Cái gì cũng lạc hậu hơn so với khu vực khác.

Nghe vậy hẳn không thấy buồn còn cảm thấy vui mừng, với trạng thái hẳn hiện này muốn đi tìm đám chết tiệt Vạn Kiếm Tông cùng đám tông môn khác là không thể nào. Thật tình mà nói tự dung mất đi đòn sát thủ mạnh nhất là Vô Địch thì hẳn cảm thấy mất đi tự tin.

Làm cái gì cũng phải suy tính cẩn thận, bằng không một bước sa cơ vạn kiếp không góc đầu lên được.

Thở dài một hơi Xuân Đức nói:

" Tiểu cầu à, sau này chỉ có ta và ngươi là bạn. Ngươi nhớ là không được rời bỏ ta mà đi đấy, ta mà biết được ngươi có ý định bỏ ta mà đi thì ta

sẽ thiến người."

Con sói vàng nghe vậy thì run nhẹ một cái, Xuân Đức cảm thấy tâm tình tốt hơn nhiều, hấn đứng dậy xoa đầu con chó nói:

"Đùa chút thôi. Sau này theo ta có phúc cùng hưởng có họa mình người chịu. Bây giờ trước hết là trị thương cái đã."

Nói xong Xuân Đức liền leo lên người con sói vàng nằm ngủ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 706: Cuộc Sống Luôn Có Một Vài Con Ruồi Chán Ghét

Buổi trưa ngày hôm sau.

Xuân Đức sau khi tỉnh dậy thì đã cảm thấy đã tốt hơn nhiều, hấn lúc này cảm thấy đói, cái bụng của hấn sôi lên ùng ục. Nhảy xuống người sói vàng Xuân Đức vươn vai ngáp dài một cái chảy cả nước mắt, hấn lấy tay dụi dụi mắt sau đó mới nhìn sói vàng nói:

" Tiểu cầu có muốn ăn thịt không? "

Con sói vàng lúc này đã mở mắt ra nhìn Xuân Đức, nghe hấn hỏi vậy thì gật gật cái đầu lớn.

Xuân Đức vỗ nhẹ đầu nó một cái nói:

" Vậy thì ra bên ngoài ta với người đi nướng thịt. Hôm nay khỏe rồi phải ăn cái gì đó để lấy lại sức mới được. Đi nào."

Nói xong Xuân Đức liền đi ra bên ngoài trước, nhìn xung quanh một chút Xuân Đức liền chọn một nơi thoáng đãng. Nơi Xuân Đức ở lại là một cái đại viện khá lớn, hấn nhớ lúc trước ở đây cũng có không ít người hầu nhưng hôm nay đã không thấy một ai, không rõ những người kia đi đâu hết rồi.

Sau khi thuần thục mổ bụng vật lông xong vài con hư không tiên thú thì Xuân Đức liền bắt đầu nướng thịt bọn chúng, ở bên cạnh sói vàng nhìn thấy mấy con tiên thú bị Xuân Đức làm thịt thì hiếu kì hỏi:

" Đại nhân, đây là loại tiên thú gì? Hình như ta còn chưa nhìn thấy bao giờ."

Xuân Đức vừa nướng thịt vừa nói:

" Biết hư không tiên thú không? Ngày trước ta gặp vài đàn tiên thể bắt một ít về ăn dần. Thịt rất ngon đấy."

Con sói vàng nghe đến hư không tiên thú thì hai mắt mở lớn. Nó hình như có nhớ rằng trước kia rất lâu rồi khi nó còn chưa bước vào Hóa Thần cảnh giới thì có nghe mẹ của nó nói về hư không tiên thú.

Hư không tiên thú loại sinh vật này sống ở điều kiện rất đặc biệt, với bọn chúng khi vừa sinh ra không bao lâu thì đã có tu vi Tinh Quân Cảnh. Với đặc tính sống quần thể thì cũng không có mấy ai dám đụng tới bọn chúng.

Lúc này đây sói vàng nhìn mấy con hư không thú to lớn đang bị nướng trên đồng lửa thì nhìn không được nước nước miếng một cái, tự nhiên nó nghĩ đến cảnh tượng đáng sợ, nếu như nó mà không nghe lời liệu có bị vị đại nhân này nướng lên giống mấy con hư không tiên thú này không.

Ở bên cạnh Xuân Đức thấy con tiểu cầu của mình nhìn thịt nướng mà nuốt nước miếng thì còn tưởng là nó đang thèm thịt kia. Xuân Đức rất hào phóng đưa cho sói vàng một con thú nướng.

" Cho ngươi một con đấy. Tuy chưa chín lắm nhưng đối với ngươi không vấn đề gì. Thấy ngươi thèm khát vậy ta cũng không nỡ. Khà khà."

Sói vàng lúc này mới hồi thần lại nghe Xuân Đức nói vậy thì nó hơi ngốc ngốc một chút nhưng ngay lập tức hiểu ra. Nó biết là vị đại nhân này hiểu lắm về hành vi nuốt nước miếng của nó. Có điều việc đó nó cũng không có ngu mà giải thích.

Vồ lấy con thú nướng mà Xuân Đức đưa cho nó bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Một lúc lâu sau mấy con thú nướng đều chín cả, Xuân Đức lúc này cũng bắt đầu nhập cuộc. Sức ăn của hắn cùng tốc độ ăn vượt xa con sói vàng. Khi còn sói vàng vừa ăn hết một con thú nướng đầu tiên thì Xuân Đức cũng ăn xong một con.

Sau đó hai bên lại tiếp tục phân chia 5:5, mỗi người được thêm 3 con nữa. Có điều ba con thú nướng của Xuân Đức phải to gấp đôi ba con thú nướng của sói vàng.

Xuân Đức cùng sói vàng như hai cái động không đáy, không qua mấy chục hô hấp lại ăn xong một con, Còn chưa tới 5 phút thì hai kẻ tham ăn đã ăn hết ba con thú nướng to lớn.

Nhìn đống xương lớn bên cạnh sói vàng, Xuân Đức hiếu kì hỏi:

" Người không phải là chó sao, vì sao chỉ toàn ăn thịt mà không ăn xương vậy. Người cũng khôn ăn quá chứ."

Con sói vàng đang gặm đầu sụn của mấy khớp xương nghe vậy thì đáp:

" Không phải là không ăn mà là không ăn được, mấy thứ này cứng quá."

Xuân Đức nghe vậy thì hiểu ra, hắn gật đầu nói:

" Cũng đúng ai bảo người yếu quá. Mà thôi sau này đi theo ta thì cũng không cần ăn xương làm gì. Mà sau này gọi ta là chủ nhân nghe chưa."

" Vâng. Chủ nhân." --- Con sói vàng đáp lại.

Đúng lúc này từ bên ngoài đi vào nơi đây một người trung niên, người trung niên kia Xuân Đức cũng chẳng lạ gì. Tên kia chính là cái tên không may tí nữa bị tiêu cầu của hắn cắn chết.

Tên này sau nhìn thấy Xuân Đức đang ở ngoài thì thoáng sững sốt nhưng lúc nhìn thấy tiêu cầu thì trên mặt không khỏi biến sắc, hắn thoáng thất thố một hồi sau đó mới nhanh chân tiến lại bên này, sau khi tiến lại gần hắn chấp tay cung kính hướng về phía Xuân Đức nói:

" Chúc mừng tiền bối đã khỏe lại có thể xuống giường. Hôm nay vẫn bối mang tới tiên quả trị nội thương đến cho người."

Tên này mang ra một cái hộp nhỏ làm bằng gỗ, hai tay cung kính nâng lên hướng Xuân Đức đưa qua. Xuân Đức cũng không có từ chối mà nhận lấy. Hắn mở ra nhìn vào bên trong thì thấy có hai trái tiên quả to như trái cam phát ra tiên khí bức người. Thông qua hệ thống phụ trợ mà Vô Địch để lại Xuân Đức liền biết thứ trái cây kia là cái gì.

Đây là hai quả Trường Sinh, gọi trường sinh cho hay chứ thực tế nó có tác dụng kéo dài tuổi thọ mà thôi. Nếu bị trọng thương ăn vào thì có tác dụng rất lớn.

" Vậy thì ta xin cảm ơn Thiên Tử Nhai thành chủ rồi. Lễ cũng nhận có việc gì cần nhờ thì nhanh nói đi."

Bị Xuân Đức nhìn thấu mục đích bản thân tới đây Thiên Nhai khuôn mặt già cũng không khỏi xuất hiện một chút mất tự nhiên. Nhưng hắn vẫn là nói ra.

" Tiền bối chắc người cũng biết, Long Nham thành của chúng ta đang trong tình trạng nước sôi lửa bỏng, chúng ta đang phải đối mặt với một thế

lực yêu tộc lớn ở phụ cận. Nếu như là bình thường thì văn bối có thể tốt đẹp giải quyết nhưng mà trong hai lần đại chiến phía trước Long Nham thành đã bị thiệt hại không ít rất có thể không qua được lần này. Vì vậy..."

Xuân Đức nâng tay lên ra hiệu cho hắn ngừng lại. Ngay tức thì Thiên Nhai ngậm miệng không nói nữa. Nhìn vị thành chủ này Xuân Đức lạnh nhạt nói:

" Việc ngươi muốn nhờ ta đã biết. Nếu giúp được ta sẽ không từ chối. Ngươi còn việc gì nữa không nếu không có thì rời đi đi. Ta người này sống cô độc đã quen."

Thiên Nhai hơi cúi đầu đáp:

" Đã không còn. Vậy không làm phiền tiên bối nghỉ ngơi văn bối xin phép rời đi. "

Đang lúc hắn định rời đi thì nhìn về hai đồng xương lớn bên trên bãi cỏ, hắn ở cách một đoạn xa vẫn có thể cảm nhận được linh áp cường đại từ những khúc xương kia, lúc này hắn lại do dự hỏi:

" Tiên bối, người có thể hay không cho văn bối đồng xương kia."

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng thoáng qua sự kì quái, có điều hắn vẫn là gật đầu nói:

" Tùy tiện. Ta còn không biết vứt đi đâu đây nếu ngươi đã có lòng như vậy thì ta cũng xin cảm ơn."

Xuân Đức là nghĩ tên này chắc thấy bãi cỏ bừa bãi nên muốn tỏ chút thành ý giúp hắn dọn dẹp chứ hắn không hề nghĩ tới phương diện khác.

Được Xuân Đức cho phép vị trung niên kia ngay lập tức tiến lên thu dọn sạch sẽ đám xương cốt, lúc hấn ta chạm vào vào khúc xương đầu tiên thì nét mặt đã hiện lên vẻ vui mừng. Sau khi dọn dẹp xong thì hấn nhìn về phía khúc xương lớn bên trong miệng của sói vàng.

Xuân Đức thấy vậy thì giật khúc xương từ bên trong miệng tiểu cầu ném cho Thiên Tử Nhai, hấn còn không quên dẫn dạy con tiểu cầu của mình.

" Không thấy người ta có lòng tốt giúp dọn dẹp sao, lại còn bắt người ta đứng chờ nữa. Lần sau tự giác nghe chưa."

Bị ăn chửi con sói vàng nằm yên bất động, ánh mắt của nó nhìn Xuân Đức có chút vô tội.

Vị trung niên tốt bụng sau khi thu dọn khúc xương cuối cùng thì ngay lập tức rời đi. Trước khi đi còn không quên cảm ơn Xuân Đức một cái, về phần Xuân Đức thì hấn chẳng hiểu vì sao tên kia lại cảm ơn mình nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 707: Cuộc Sống Luôn Có Một Vài Con Ruồi Chán Ghét-1

Sau khi về đến phòng riêng thì trung niên nhân đuổi hết những người khác đi ra khỏi phòng rồi đóng cửa lại. Hắn lấy ra nguyên chỉnh mấy bộ xương sống đặt trên sàn nhà, mỗi một bộ xương sống ngắn nhất cũng là 15 mét, dài nhất lên đến 20 mét phát ra ánh sáng như có như không cùng với linh áp cường đại.

Rút ra binh khí tùy thân trung niên vận lực chém mạnh một cái xuống một bộ xương sống ngay bên dưới.

" Keng. Rắc rắc."

Một âm vang thanh thúy vang lên, thanh kiếm tùy thân của trung niên nhân không ngờ rạn nứt rồi gãy ra làm ba khúc. Hít vào một hơi thật sâu trung niên kiềm chế nổi lòng kích động của mình. Nhưng bỗng nhiên hắn lại cười lên ha ha.

" Đồ tốt, thật là đồ tốt à. Thứ này nếu luyện thành vũ khí thì thực lực của ta sẽ tăng một mảng lớn. ha ha."

Cười xong một lúc hắn mới ngậm miệng lại được, sau đó hắn đồ hết đồng xương mà mình mới thu lượm được ra sàn nhà. Nhìn một đồng xương cốt cao như tòa núi nhỏ trước mắt trung niên lại trở nên kích động.

Với số xương cốt này hắn có thể luyện chế được rất nhiều vũ khí lợi hại, một khi trang bị cho cao thủ dưới trướng thì năng lực của đám người dưới phải mạnh hơn gấp đôi. Mặc dù hắn không biết xương cốt này là thuộc về

vật gì lại thuộc về đẳng cấp nào nhưng binh khí tùy thân của hắn bị gãy cũng đủ rồi.

Có điều hắn vẫn rất tò mò không biết đây là loại xương gì nên sau khi cất hết đám xương thú trong phòng đi thì hắn gọi một người vào bên trong.

Không qua bao lâu một ông lão mặc áo màu xám tro đứng trước mặt Thiên Tử Nhai, người này không khách khí hỏi:

" Thành chủ đại nhân gọi lão già ta tới đây là có chuyện gì? Nếu không có việc gì thì ta liền rời đi."

Thiên Nhai gặp thái độ của ông lão như vậy cũng không có tức giận, ngược lại hắn còn vui vẻ nói:

" Đại sư người đừng vội, hôm nay ta gọi đại sư tới đây là có một vật hay muốn đưa cho đại nhân nhìn xem."

Nói xong người trung niên móc một cái răng dài 30 cm đưa cho ông lão nhìn xem. Ông lão mặc áo xám sau khi tiếp nhận chiếc răng kia thì ngay lập tức chăm chú hắn lên. Nhưng sau một lúc thì ông lão lại cau mày thật chặt cuối cùng là thở dài nói:

" Để cho thành chủ đại nhân chê cười, loại xương cốt này ta không biết là có loại vật gì nhưng hắn phải là từ một loại tiên thú cực kì lợi hại, có điều kiến thức của lão già ta có hạn nên trong lúc nhất thời không biết nó là vật gì. Ta muốn mượn khối răng này về nghiên cứu một thời gian không biết thành chủ có thể đồng ý hay không? "

Thiên Nhai thành chủ không một chút do dự gật đầu nói:

" Ngôn tiên bối tùy tiện."

Nghe vậy ông lão họ Ngôn kia ngay lập tức mặt cười tươi như nở hoa sau đó khách sáo mấy câu liền rời đi.

Ngay khi ông lão kia rời đi thì một tên vệ binh đi vào trong này bẩm báo.

" Thành chủ đã điều tra ra được lực lượng đám yêu tộc lần này."

" Nói đi."--- Trung niên thu lại nụ cười nghiêm túc nói ra.

Tên binh lính kia ngay lập tức nói hết những gì mình biết ra. Nghe xong trung niên sắc mặt thoáng qua một chút khó xem, tấn công Long Nham thành lần này không ngờ có đến hai tộc đàn yêu tộc, một cái của cự tích yêu tộc, cái còn lại chính là đám xà nhân. Nhưng mà đây cũng chỉ mới là tình báo tạm thời, về sau có tham gia thêm tộc đàn yêu tộc nào nữa không thì chưa biết.

Phẩy phẩy tay bảo tên binh lính lui xuống, Thiên Nhai ngồi vào bàn làm việc bắt đầu trầm tư suy nghĩ đối sách lần này.

Nơi đại viện Xuân Đức tĩnh dưỡng.

Sau khi Thiên Nhai trung niên rời đi không bao lâu thì Thiên Hoa cùng Hoa Tiên mang theo vài người lạ mặt đi vào bên trong này.

Đúng lúc bắt gặp Xuân Đức đang ngồi bên trong một cái đình viện uống rượu một mình thì cả đám người kia dưới sự dẫn đường của Thiên Hoa đều đi vào bên trong đình viện. Sau khi làm quen giới một hồi hồi sau thì cả đám đều ngồi xuống.

Xuân Đức chỉ ngồi một bên lặng yên không lên tiếng, hẳn có thể cảm nhận thấy có vài tên thanh niên có địch ý rất mãnh liệt với hắn, hắn cũng chẳng ra mấy tên thần kinh này vì sao lại có ác cảm với hắn.

Có điều hình như người ta đã ghét ai thì phải đánh mặt một lần thì mới chịu bỏ qua thì phải. Trong khi bản thân hắn vẫn ngồi một bên yên lặng uống rượu không nói gì thì một thanh niên có bộ dạng thư sinh tên Cao Tiến hỏi:

" Chú em, người dưới thì phải biết lễ phép của người dưới chứ, vì sao chú em cứ ngồi một bên mà uống rượu vậy còn không qua đây rót rượu cho bọn anh."

Xuân Đức vẫn chỉ ngồi lặng yên không nói gì, xem tên kia như người vô hình vậy. Những người khác nghe Cao Tiến gọi Xuân Đức qua rót rượu thì cảm thấy có phần không thích hợp, nhưng dù sao Cao Tiến cũng là một tu sĩ Luyện Hư trung kì nên ai cũng nể mặt hắn mấy phần mà không nói gì.

Thấy Xuân Đức không phản ứng lại mình thì tên này nhìn qua Thiên Hoa nói:

" Thiên Hoa sư muội, gia nô muội thu rất có ngạo khí đấy."

Thiên Hoa mặc dù trong lòng khó chịu nhưng mà sợ đắc tội với thế lực lẫn gia tộc phía sau Cao Tiến nên trên mặt vẫn nở nụ cười. Nàng vô cùng uyển chuyển nói.

" Cao đại ca nói đùa, Cậu ấy không phải gia nô mà là bạn của ta. Cậu ta con người cũng tốt chỉ là tính tình có chút quái đản mà thôi."

Cao Tiến nghe vậy thì liếc mắt nhìn qua Xuân Đức cười lạnh nói:

" Ha ha ha. Vậy sao? Chắc vì kiêu tính tình vậy mà mới thành ra bộ dạng này phải không. Bị người ta đánh cho gần chết."

Xuân Đức nghe vậy thì ánh mắt hấn thoáng hiện qua một tia lạnh lẽo khiếp người, có điều hấn cũng không phải là người không có đầu óc. Hấn chỉ cười nhạt một cái sau đó khẽ huyết sáo.

Sói vàng như vệt ánh sáng lao đến nơi đây, gần như trong vài cái nháy mắt nó đã xuất hiện ở nơi đây, ánh mắt khát máu của nó đảo qua những người ở nơi đây một lần, những ai bị nó nhìn qua đều trong lòng không khỏi một mảnh lạnh lẽo.

" Các vị cứ tiếp tục nói chuyện, ta thấy không khỏe nên về trước. Khục khục."

Cũng không rõ là thật hay giả mà Xuân Đức lại ho ra mấy ngụm máu đen. Sói vàng nằm xuống sát mặt đất cho hấn trèo lên lưng, sau đó cả hai thong dong hướng về một nơi khác bên trong đại viện đi về.

Đợi khi một người một sói đã rời đi một lúc lâu thì bầu không khí ở nơi đây vẫn như vậy, nhất là nét mặt tên Cao Tiến kia lúc này đã trắng bệch. Bị sát khí của tiêu cầu quét qua khiến tên này tí nữa thì đá ra quần.

Lúc này đây thanh niên tên Vũ Thế đứng dậy nói:

" Hôm nay mọi người cũng xem như là bằng hữu nếu không chê thì xin đi tới nhà của ta ăn một bữa mọi người thấy sao? "

Những người khác nhau lập tức chớp lấy cái cơ hội này, cả đám nhao nhao nói:

" Đồng ý. Đồng ý."

Thấy ai cũng đồng ý mà Thiên Hoa cùng Hoa Tiên lại ngồi lặng yên thì Vũ Thế không nhịn được hỏi:

" Tiểu Hoa cùng Hoa Tiên tiểu thư không biết hai người còn có điều gì khó xử sao? "

Không ngờ lúc này Hoa Tiên lại nói:

" Có lẽ ta không tham gia cùng mọi người được đâu. Ta còn phải đi chăm sóc cho tên đầu gối kia nữa. "

" Ta cũng vậy. Thật xin lỗi mọi người." --- Thiên Hoa lúc này cũng nói.

Thấy hai người đẹp cự tuyệt thì Vũ Thế trong lòng có chút bất mãn nhưng ở bên ngoài vẫn là ôn hòa nói:

" Đã như vậy thì hẹn hai muội (tính dùng chữ em nhưng sao thấy giống nói chuyện với gái gọi quá vì thế nên thôi.) khi khác. Lúc đó nhất định không được từ chối đâu đấy."

Thiên Hoa ngay lập tức gật đầu cười nói:

" Đó là đương nhiên. Vũ Thế đại ca yên tâm."

Sau đó Thiên Hoa tự thân đưa tiễn những người này ra về. Một lúc sau thì nàng mới quay lại bên trong đại viên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 708: Xương Cứng

Vừa đi vào bên trong thì Hoa Tiên đã kéo Thiên Hoa lại nói:

"Mấy người kia thật khó ưa, vì sao Hoa Hoa người lại còn muốn cho mấy người đó đến gặp cục đá(biệt danh mới của Xuân Đức do Hoa Tiên đặt cho.). Nhất là cái tên Cao Tiến gì đó cứ tưởng bản thân giỏi giang lắm, tu luyện gần 600 năm mới lên Luyện Hư trung kì."

Thiên Hoa nhìn bạn khuê mật của mình đang phát hỏa thì xin lỗi nói:

"Là ta sai, ta nhận sai không được sao, ta cũng nào ngờ mấy người kia lại đáng ghét tới vậy. Nhưng là gia tộc phía sau những người đó rất lớn chúng ta không chọc vào được. Mà thôi việc này để sau đi chúng ta nên đi xem đầu gối có sao không?"

"Ừ, nhanh đi xem hấn có bị sao không. Đã bị thương chưa lành lại còn uống rượu, nói mãi không chịu nghe. Tức chết ta." --- Hoa Tiên còn không quên mắng cho Xuân Đức một câu.

Sau đó hai người nhanh chân đi về phương hướng nơi phòng ở của Xuân Đức. Khi hai người vừa vào bên trong phòng thì liền thấy Xuân Đức đang nằm trên lưng Tam Nhãn Kim Lang bắt chéo chân đọc sách.

Thấy hai người đi vào bên trong thì Xuân Đức vẫn làm như không thấy hai người tiếp tục đọc sách. Tuy hấn không thấy ghét hai nàng nhưng cũng không thích gì cho cam. Hấn vẫn luôn tiết kiệm lời nói cùng giữ khoảng cách đối với các nàng.

Thấy bộ dạng Xuân Đức vẫn như bình thường thì Thiên Hoa trong lòng nhẹ nhõm đi không ít. Nàng lúc này cố gắng nở một nụ cười hỏi:

" Nè nè, đầu gối ngươi sẽ không phải giận ta chứ."

Mãi một lúc Xuân Đức mới đáp:

" Không hề."

" Vậy sao ngươi không xuống đây nói chuyện với hai người chúng ta mà cứ nằm trên đó mãi vậy? " --- Thiên Hoa tiếp tục hỏi.

Xuân Đức lại trả lời cộc lốc:

" Không thích."

Nghe liên tiếp mấy câu trả lời cộc lốc của Xuân Đức thì đại tiểu thư Thiên Hoa tức đến nổi giậm chân. Nàng hung hăng trừng mắt với Xuân Đức một cái sau đó đi qua một bên ngồi vẽ vòng tròn(có lẽ cô bé đó đổi Xuân Đức rồi).

Nhìn tình cảnh này thì Hoa Tiên bên cạnh chỉ có thở dài, nàng quả thực chưa từng nhìn thấy khuê mật của mình giận một người nào nhiều đến vậy. Theo nàng thống kê thì từ lúc Xuân Đức có thể nói chuyện được tới giờ thì mỗi khi hai người gặp nhau thì Thiên Hoa sẽ đổi một lần.

Lúc này đây nàng nhìn lên Xuân Đức nói:

" Cục đá nhanh xuống đây để ta còn trị thương cho ngươi. Dược vật ta cũng đã chuẩn bị đủ rồi đây."

Xuân Đức lúc này mới nhảy xuống Tam Nhãn Kim Lang đi tới một bên giường ngồi xuống như thường ngày. Tiếp sau đó Hoa Tiên cảm nhàm vai cậu rồi mới trị thương cho Xuân Đức.

Một tuần sau.

Nơi gia công vũ khí, bảo vật các loại của Long Nham Thành.

Lúc này đây có mấy tên luyện khí sư đang đứng trước mặt Thiên Nhai Thành Chủ liên tục tổ khổ.

" Thành chủ đại nhân việc đại nhân giao cho bọn thuộc hạ quả thực bất khả thi. Thứ kia quá cứng hoàn toàn không thể gia công. Chỉ có thể để nguyên như vậy hình dạng chế tạo thành binh khí."

Thiên Nhai nghe mấy tên luyện khí sư nói vậy thì trong đầu không nhận được liên tưởng đến cảnh tượng thuộc hạ của mình, mỗi người cầm một khúc xương xông lên giết địch. Tràn cảnh kia là cỡ nào mất mặt.

Hắn đành mặt lại nói:

" Các người không phải là nói chỉ sợ vật ta đưa tới không đủ tốt sao? Vì sao bây giờ các người lại đổ mọi trách nhiệm lên vật liệu ta đem tới. Ta không quản các người làm cách nào, hai ngày nữa phải có thứ ta cần."

Mấy tên luyện khí sư nghe vậy thì quá sợ hãi nói:

" Thành chủ đại nhân, việc này quả thực không thể. Nếu ngài không tin thì nhìn đây."

Nói xong tên này liền phun ra một ngọn lửa màu xanh cùng lúc đó hắn lấy lên một khúc xương chỉ dài khoảng gang tay. Khi khúc xương kia chạm tới lửa màu xanh thì ngay lập tức toát ra hư không chi lực ngay lập tức dập tắt ngọn lửa kia.

Bồn mệnh hỏa diễm bị hao tổn tên luyện khí sư kia ngay lập tức sắc mặt trắng bệch lão đảo mấy cái may mà nhờ đồng bạn mới không bị ngã.

Nhìn thấy cảnh này thì Thiên Nhai cũng không khỏi hít vào khí lạnh, hẳn biết hỏa diễm của luyện khí sư vô cùng lợi hại, đừng có khinh thường ngọn lửa màu xanh kia. Đến ngay cả hắn mà bị dính vào thì cũng phải bị thương không nhẹ.

Ngay lúc này một tên cận vệ bên ngoài đi vào nói nhỏ vào tai trung niên nhân. Trung niên nhân nghe xong thì sắc mặt khẽ thay đổi sau đó hắn nhìn mấy tên luyện khí sư nói.

" Là ta đã trách nhầm các vị. Tại yêu tộc sắp tấn công khiến cho tâm tình không được tốt mong các vị thông cảm cho ta."

Tên luyện khí sư lúc trước mới bị hao tổn bồn mệnh hỏa lúc này chấp tay nói:

" Thành chủ người cũng không cần tự trách, chúng ta hiểu nỗi khổ tâm của người. Đều là do chúng ta vô năng."

" Đều là do bọn thuộc hạ vô năng."--- Những người khác cũng cuối đầu thật sâu cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Thiên Tử Nhai an ủi mấy người:

" Không sao, các vị đã cố hết sức. Mọi người đi nghỉ ngơi đi ta còn có việc gấp."

Nói xong hắn liền mang theo tên cận vệ đi nhanh ra bên ngoài, mấy tên luyện khí sư trong này hai mặt nhìn nhau sau đó thở dài một hơi. Cả bọn cũng không có rời đi mà là ở lại tiếp tục nghiên cứu cách chế tạo bảo vật chiến đấu từ những thứ xương cốt này.

Rời đi nơi chế tạo vũ khí, Thiên Tử Nhai (tên đầy đủ) nhanh chân đi về phủ thành chủ, phòng khách quý.

Không qua bao lâu thì hắn liền đã về đến nơi, đẩy cửa phòng bước vào bên trong Thiên Tử Nhai liền nhìn thấy bốn vị lão giả đang ngồi chờ đợi sẵn ở trong phòng. Thấy bốn người này Thiên Tử Nhai cũng không dám thất lễ, hắn cung kính chào.

" Thiên Tử Nhai xin ra mắt các vị tiền bối."

Bốn người bên trong này đều rất có lai lịch, bọn họ đều là đại sư cấp bậc trong các ngành nghề khác nhau. Nếu như Long Nham thành có hủy thì đám yêu tộc cũng không dám làm gì mấy người này.(Ở đâu cũng có chuyện như vậy,luôn có người có đặc quyền.)

Thấy Thiên Tử Nhai xuất hiện thì bốn ông lão cũng không có làm cao mà đứng dậy nói:

" Thành chủ không cần khách khí như vậy, chúng ta tới đây là muốn hỏi thành chủ một việc, không biết thành chủ có tiện trả lời? "

Thiên Tử Nhai hơi cung kính nói:

" Xin mời các vị tiền bối nói."

Lúc này một ông lão quần áo có phần bản thủ, mặt mũi đỏ chót tranh nói trước:

" Là ta muốn mua cái răng thú kia của ngươi đổi lại ta sẽ giúp ngươi luyện một kiện bảo vật người thấy sao."

Thấy ông lão mặt đỏ nói vậy thì một ông lão khác, ăn mặc nghiêm chỉnh, mặt sáng da hồng nói:

" Sĩ huynh, cái này sao được. Thanh chủ nếu người chịu giao dịch với ta thì những là tiên dược đây tất cả đều là của ngươi."

Ông lão này cực kì hào phóng mang ra một đồng tiên dược mở nắp bình đặt trước mặt Thiên Tử Nhai. Chưa thấy đan dược ra làm sao nhưng dựa vào mùi hương thì cũng đủ biết đan dược kia phẩm chất không tầm thường.

Những người khác đều tò mò nhìn xem, vừa nhìn liền có người nhin không được kinh hô.

" Đại Phá Đan, Cố Nguyên Đan."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 709: Yêu Tộc Vây Thành

Thấy một màn như vậy thì Thiên Tử Nhai thoáng cái mất đi năng lực phản ứng, đến mãi sau khi cả bốn ông lão đều lấy ra thứ để trao đổi thì hắn mới tỉnh táo lại. Nhìn bốn ông lão đang dùng ánh mắt trông mong nhìn hắn thì hắn có chút không biết tư vị.

" Các vị tiền bối có thể hay không cho ta biết cái răng thú kia là thứ đồ gì sao? " --- Thiên Tử Nhai hỏi.

Lúc này đây ông lão họ Sĩ cũng không có dấu diếm gì mà nói thẳng.

" Ha ha, cái này cũng không có gì để dấu giếm, nói thực cho thành chủ biết thứ kia chính là răng của một con hư không tiên thú. Mà theo kích thước cùng hoa văn trên chiếc răng kia thì ta có thể xác định được con hư không tiên thú kia thuộc loại Tiên Cầm. Tu vi ít nhất cũng đã ngoài Hằng Quân Tiên Cảnh sơ kì(lên cao thiên ở tiên vực nên thoáng đổi một chút.)"

Nghe ông lão họ Sĩ nói như vậy thì mấy người kia cũng là gật đầu một cái tỏ vẻ đồng ý. Thiên Tử Nhai nghe vậy thì cơ thể thoáng run lên. Ánh mắt hắn lưu chuyển tinh quang, hắn là người thông minh ngay lập tức bắt được manh mối của về đề.

Sau giây lát suy tư hắn ngay lập tức phán đoán người mà con gái mình cứu được không đơn giản giống như bên ngoài mà có thể chính là một tuyệt thế cường giả. Nghĩ tới đó hắn lại nhin không được hưng phấn lên.

Nhìn thấy biểu hiện tâm tình bất định kia của Thiên Tử Nhai thì mấy ông lão đồng thời hỏi:

" Thành chủ sẽ không phải muốn giữ lại vật này chứ, chúng ra nguyện ý tặng thêm vật trao đổi."

Thiên Tử Nhai lúc này thu liễm lại sự kích động ở trong lòng, hần bồng nhiên nở một nụ cười bí hiểm nói:

" Các vị tiền bối không biết các vị có muốn cùng ta làm một bút giao dịch lớn không? "

Mấy ông lão đều là kẻ già đời, thấy sắc mặt của Thiên Tử Nhai thay đổi thì mọi người cũng biết là có việc quan trọng rồi. Lúc này ông lão là đan dược đại sư tên Minh Nhân lên tiếng:

" Thành chủ muốn cùng mấy lão già chúng ta đàm luận cái gì giao dịch."

Thiên Tử Nhai thò tay vào bên trong túi lấy ra 4 chiếc răng to nhỏ bất đồng đặt trên bàn nhìn bốn người nói:

" Là cái này, các vị nhìn đi."

Bốn ông lão kia bị những vật phẩm trên bàn thu hút ánh mắt, bọn họ dường như cũng không nghe lời nói của Thiên Tử Nhai mà đồng thời đưa tay hướng về mấy cái răng trên bàn chộp tới.

Ông lão họ Sĩ vừa cầm lên chiếc răng lớn nhất thì lại không nhịn được để lại trên bàn:

" Sát niệm thật mạnh mẽ."

Những người khác đồng thời cũng như vậy, mới chạm tay vào liền rút lại. Sau đó cả bốn người nhìn nhau một cái rồi lấy ra mấy loại dụng cụ kì

quái hản là dụng cụ để kiểm tra. Sau khi đã có dụng cụ cần thiết thì bốn người bắt đầu bận rộn kiểm tra từng chiếc răng một.

Thiên Tử Nhai ở một bên nhàn nhã uống trà, hản cũng không vội vàng làm gì, hản biết vật này chắc chắn sẽ khiến cho mấy lão già kia động tâm.

Quả nhiên sau một hồi kiểm tra đi kiểm tra lại thì cả bốn ông lão cùng nhìn về phía Thiên Tử Nhai nói:

" Nói ra điều kiện của người đi, chúng ta sẽ thay mặt cho bốn đại công hội đáp ứng điều kiện của người."

Thiên Tử Nhai nhẹ uống một ngụm nước trà nhỏ sau đó mỉm cười nhìn bốn người nói:

" Ta cũng không có yêu cầu gì quá đáng, chỉ cần bốn vị giúp ta vượt qua đại kiếp lần này thì 4 kiện cốt răng kia cùng với một kiện lúc trước sẽ tặng cho các vị làm quà. Đợi khi Long Nham thành vượt qua cửa ải khó khăn thì chúng ta sẽ tiếp tục bàn chuyện làm ăn, các vị tiên bối thấy sao? "

Bốn người gằn như cướp lời mà nói:

" Được không thành vấn đề. Bây giờ chúng ta quay về liên lạc với bên trên người cứ đợi tin tốt lành của chúng ta đi."

Nói xong thì bốn ông lão liền biến thành bốn cơn gió biến mất để lại mình Thiên Tử Nhai ở trong phòng. Đợi sau khi chắc chắn bốn người đã rời đi, Thiên Tử Nhai lúc này bắt đầu cười lớn, tiếng cười của hản có phần điên cuồng. Khiến cho đám thủ vệ bên ngoài sờn cả tóc gáy.

Thời gian lại đi qua thêm một tuần.

Hai ngày hôm trước thì yêu tộc hợp quân giữa xà nhân tộc, người chim bộ tộc cùng thêm một vài bộ tộc nhỏ lẻ khác đã bao vây thành trì Long Nham thành một giọt nước không lọt. Có điều đám yêu tộc này cũng chỉ là bao vây mà chưa vội tấn công, cũng không rõ bọn nó đang chờ đợi cái gì.

Xuân Đức lúc này đây cũng đang đứng bên trên tường thành, nhìn xa xa đám yêu tộc đông như kiến thì hẳn cũng chẳng có cảm xúc gì quá lớn. Tuy bây giờ hẳn thương thế chưa khỏi, bốn nguyên chưa khôi phục nhưng mà với thân thể của hắn, hẳn có đứng ra bên ngoài kia cho cả đám yêu tộc kia công thì kích cũng chẳng sao cả.

Thực ra thì hắn cũng không có muốn lên đây đứng làm gì cho lạnh nhưng mà bị Thiên Hoa cô bé kia kéo đi hẳn đành bất đắc dĩ đi theo.

Ngay khi Xuân Đức đang nghĩ xem là có nên quay về đi ngủ tiếp hay không thì Thiên Hoa giật giật cánh tay áo của hắn hỏi:

" Đầu gối nếu như Long Nham thành thất thủ thì chúng ta nên làm gì? "

Xuân Đức nhìn qua nàng một cái, hiếm có khi nào nói chuyện Xuân Đức bỗng nhiên lên tiếng:

" Lúc đó ta sẽ bỏ chạy nếu hai người nguyện đi theo thì ta sẽ mang đi cùng. Nếu không ta sẽ bỏ chạy một mình"

Thiên Hoa nghe vậy thì không khỏi trừng mắt nhìn Xuân Đức, tiện thể còn đạp cho hắn một phát lên chân, nàng có phần tức giận nói:

" Người không thể tỏ vẻ anh hùng một chút được sao. Ví như người ở lại ngăn cơn sóng dữ giúp mọi người bỏ chạy chẳng hạn. Hoặc là liều mình bảo vệ hai người bọn ta bỏ chạy chẳng hạn."

Xuân Đức nhún vai nói:

" Ta đâu có ngu."

Thiên Hoa lần này đúng là tức thật, nàng hung hăng đạp Xuân Đức vào chân một cái sau đó quay qua phía Hoa Tiên, đi tới ôm lấy nàng ta, Thiên Hoa bắt đầu mếu mếu kể lể, thi thoảng còn dùng ngón tay chỉ về phía Xuân Đức.

Hoa Tiên lúc này cũng chỉ là thở dài mà thôi. Nàng vỗ lưng an ủi khuê mật của mình. Nhưng ngay vào lúc này đây một âm thanh từ tính vang lên.

" Ô, là ai khi dễ tiểu Hoa nhà ta vậy? "

Ngay sau đó một thanh niên tuấn dật dẫn theo một đám người tiến về phía bên này. Xuân Đức nhìn qua thì đều biết mặt những người kia có điều hấn quên tên cả đám rồi. Cũng cả tuấn rồi hấn quên cũng việc bình thường.

Sau khi nhìn qua đám người kia một cái thì hấn lại nhìn về phía Thiên Hoa thì thấy cô nàng này đã quay về với bộ dạng như thường ngày, lúc này đây nàng ta y hệt một con thiên nga trắng cao ngạo.

Xuân Đức nhìn kỹ thì thấy mắt nàng ta khô reng, chỉ có hơi đỏ một chút. Việc mắt hơi đỏ chắc cũng là do này giờ giả vờ dụi tay quá nhiều nên sinh ra vậy Trong lòng Xuân Đức cũng âm thầm cảm khái kỹ năng diễn xuất của cô nàng này.

Đừng nhìn con bé Thiên Hoa này khi có người ngoài thì là một cô gái hiền lành, dễ thương, ăn nói nhỏ nhẹ, lại còn hay then thùng. Xuân Đức ở với cô bé kia một thời gian dài nên đã thấy rõ bộ mặt của nàng ta.

Xuân Đức chỉ có bốn từ để đánh giá " Nhây, lầy, bần, bạ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 710: Ngân Long Thống Lĩnh

Nhìn thấy đám người kia đã tiến lại bên này thì Xuân Đức cũng liền rời đi, nói thực hấn sợ mình ở lại không kiềm chế được lại bóp chết mấy con tạp ngư kia. Hấn giết mấy con tạp ngư kia thì cũng chẳng có việc gì nhưng mà người nhà Thiên Hoa gặp rắc rối. Tuy hấn cũng không tốt lành gì nhưng chung quy vẫn còn giữ được một số đạo đức nhất định.

Thấy Xuân Đức rời đi cũng không ai nói cái gì, một lần trước ở đại viện bọn họ biết Xuân Đức cũng không phải cái dạng gì dễ chọc. Theo kinh nghiệm giang hồ thì mấy tên làm lì ít nói một khi bị chọc tức sẽ hạ thủ rất độc.

Ngay khi Xuân Đức vừa đi xuống tường thành đang trên đường quay về đại viện thì lại gặp Thiên Tử Nhai. Thiên Tử Nhai lúc này cũng nhìn thấy Xuân Đức đang thong dong bước trên đường, hấn ngay lập tức đi lại thập phần có lễ chấp tay nói:

" Tiền bối, không ngờ lại gặp tiền bối nơi đây. Không biết tiền bối có thể hay không cùng ta nói chuyện riêng một lát."

Xuân Đức nhìn qua Thiên Tử Nhai lại nhìn qua một trung niên ở bên cạnh Thiên Tử Nhai sau đó khẽ gật đầu một cái.

Thiên Tử Nhai thấy Xuân Đức đồng ý thì ngay lập tức tự mình đi trước dẫn đường, không bao lâu thì ba người đã ở trên tầng ba của một cái quán rượu. Vừa ngồi xuống thì Thiên Tử Nhai liền nói:

" Không giấu gì tiên bối, ta lúc này đây gặp tiên bối là có việc cần nhờ giúp. Tiên bối nhìn xem có thể hay không giúp vãn bối trấn giữ của tây của thành trì. Vãn bối lần này cũng là bất đắc dĩ, do số lượng yêu tộc quá đông mà tu sĩ bên trong thành lại không phải rất nhiều vì vậy mới đành phải làm phiền tiên bối."

Xuân Đức nhìn qua trung niên nhân trước mặt một lượt sau đó nhàn nhạt nói:

" Được."

Nói xong hắn liền muốn đứng dậy rời đi. Thấy Xuân Đức như vậy thì trung niên nhân kia có phần thất thố nói vội:

" Tiên bối không biết người có thể hay không cho ta ít xương loại giống như mấy ngày hôm trước ấy."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Cứ tùy tiện, ta còn lo không có ai làm vệ sinh đây. Khi nào dẹp xong đám yêu tộc lần này ta sẽ cho ngươi một con về ăn thịt xem như chúc mừng ngươi."

Thiên Tử Nhai nghe vậy thì trên mặt không giấu được sự vui mừng nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn tiên bối đã chiếu cố. "

Hắn nhìn qua trung niên ăn mặc ngân giáp bên cạnh phân phó:

" Ngân Long thông lĩnh ngươi đi theo tiên bối, nghe tiên bối phân phó. Rõ chưa? "

" Rõ. Thành chủ đại nhân."---Ngân giáp trung niên lên tiếng.

Sau đó Xuân Đức đi theo ngân giáp trung niên đi tới cửa thành tây. Vừa đến nơi đây thì liền có một đám vệ binh nhìn thấy hai người, ngay lập tức cả đám đều hô to.

" Mọi người nhanh tới, là Ngân Long thống lĩnh tới giúp chúng ta đối phó đám yêu tộc."

Ngay lập tức có rất nhiều binh lính chạy tới khi thấy Ngân giáp trung niên thì đều vui mừng hoan hô. Có vẻ tên trung niên nhân này ở bên trong quân đội của Long Nham thành rất được nhiều người ủng hộ.

Bị vây quanh tên trung niên Ngân Long thống lĩnh lớn giọng nói:

" Mọi người yên lặng một chút lắng nghe ta nói."

Ngay lập tức đám binh lính đang nhảy tung tung xung quanh lập tức yên lặng lại. Thấy vậy thì trung niên hướng về phía Xuân Đức giới thiệu cho mọi người.

" Lần này chỉ huy mọi người không những có ta còn có vị cao nhân tiền bối đây, sau này tất cả mọi mệnh lệnh của tiền bối mọi người đều phải nghe theo vô điều kiện. Được rồi nhanh tán đi làm việc của mình, tiện thể thông báo cho những người khác."

Ngân giáp trung niên cũng nghe qua Thiên Tử Nhai biết vị tiền bối trước mắt không thích cái gì xum xoe nên sau khi nói cho đám vệ binh biết thì liền đuổi đi hết, tránh làm mất hứng vị tiền bối trước mắt.

Tiếp theo sau hai người cùng đi lên trên tường thành, đi tới vị trí dành cho người lãnh đạo. Nơi này cũng không có gì nhiều, ngoại trừ một cái bàn, hai cái ghế cùng hai thị nữ. Xuân Đức tùy tiện kéo một cái ghế rồi đặt mông ngồi xuống.

Ngân giáp trung niên thì đứng yên một bên, còn hai thị nữ thì bận bịu bưng trà, rót nước cho Xuân Đức. Xuân Đức lúc này ngửa đầu nhìn lên phía trên thấy cái nơi này cái mái che tàn tạ không chịu nổi thì thở dài nói.

" Các người cũng quá tiết kiệm đi, đến cả mái che cũng không làm cho tử tế. "

Vừa nói xong thì Xuân Đức liền vung tay lên bốn bức tường xung quanh, kể cả cái mái che kia ngay lập tức biến thành bột mịn bị gió thổi bay đi.

" Gọn gàng." --- Xuân Đức cười nhẹ một tiếng.

Nơi đang ngồi của Xuân Đức lúc này đã lộ ra trước mặt bàn dân thiên hạ. Vì nơi đang ngồi của Xuân Đức ở vị trí cao nhất bên trên thành phía tây nên không những đám binh lính ở phụ cận thấy mà ngay cả đám lính phía xa xa cũng có thể nhìn thấy. Bọn họ nhìn thấy một màn như vậy thì không khỏi ngẩn người ra một lúc lâu.

Nơi này ở trước kia được xây dựng nên để cho mấy tên quan chỉ huy trong lúc rảnh rỗi thì tận hưởng sự chăm sóc của đám thị nữ(nói thẳng ra là chơi gái) vì vậy khi Xuân Đức phá hủy đi gây nên nhiều người chú ý đến vậy.

Xuân Đức lúc này nhìn qua ngân giáp trung niên nói:

" Mang hai người bọn họ rời đi, ta không cần thị nữ bên cạnh. Cả người cũng rời đi luôn. Đi xuống nhìn xem đám anh em bên dưới có cần gì không. Nếu có thì tự mình cân nhắc giải quyết không cần hỏi ý kiến của ta. Được rồi đi đi."

Nghe vậy trung niên Ngân giáp thoáng sửng sốt sau đó cung kính nói:

" Văn bồi đã hiểu. Cảm ơn tiền bồi quan tâm mọi người."

Nói xong hắn chấp tay chào một cái sau đó liền mang hai thị nữ rời đi. Sau khi ba người kia rời đi thì tại nơi Xuân Đức đang ngồi bỗng nhiên xuất hiện một con sói có bộ lông vàng óng. Con sói kia thư thư phục phục nằm bên cạnh Xuân Đức còn Xuân Đức thì dựa lưng vào người con sói lim dim ngủ.

Việc con Tam Nhãn Kim Lang(tiểu cầu) của Xuân Đức xuất hiện cũng dọa cho đám vệ binh gần đó sợ hết hồn.

.....

Ở phương xa nơi hợp quân yêu tộc tấn công Long Nham thành, tấn công phía tây Long Nham thành chính là nhiệm vụ của bộ tộc xích mãng(mấy con rắn màu vàng).

Lúc này đây ở một ngọn núi xa xa đang có mấy lão giả sắc mặt cực kì khó coi nhìn về phía tường thành Long Nham thành.

Một ông lão có đôi mắt hẹp dài phát ra từng tia xanh lục, run giọng nói ra:

" Ta sẽ không phải nhìn lầm chứ, Tam Nhãn Kim Lang vương tộc. Làm sao ở nơi như thế này lại xuất hiện một vị vương giả."

Một ông lão khác có hai cái đầu lo lắng nói:

" Chúng ta có tiếp tục tấn công không? "

Hai người khác không hện mà nói:

" Ngu sao tấn công, người định tính đưa lên làm đồ ăn cho người ta sao? "

" Như vậy làm sao giao phó với các tộc khác đây? " --- Ông lão hai đầu kia lại hỏi.

Hai người kia trầm mặc một lúc sau đó ông lão mặc áo bào tím nói:

" Cái mạng giữ được là tốt nhất, hừ. Chúng ta chỉ cần để đám dã thú không có linh trí kia tiến lên chịu chết là được, còn chúng ta và các tộc nhân khác thì ở phía sau không lên. Lúc sau nếu có người chết vẫn thì cứ nói chúng ta bị tên Kim Lang vương giả kia ép buộc không được tấn công. Ai có thể làm gì được chúng ta. Chẳng lẽ đám người kia còn có thể đi tìm con Kim Lang kia đòi chất sao? "

Trong yêu tộc chỉ có thành viên mở ra linh trí mới được tính là tộc nhân, còn không mở ra linh trí thì chỉ được tính là dã thú mà thôi.

" Tím huynh cao kiến à." --- Nghe được kiến nghị ông lão mặc áo bào tím thì hai người khác đồng thời khen hay.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 711: Sầu

Ba ngày sau.

Lúc này đây Long Nham thành đang bị hợp quân yêu tộc tấn công, chiến đấu vô cùng thảm liệt. Nhưng ở bên phía nam thì có một chuyện vô cùng kì quái phát sinh.

Hai ngày trước sau khi yêu tộc lần đầu tiên tấn công thì bên phía cửa tây cũng có đại lượng yêu tộc cấp thấp xông lên chịu chết. Xác chết của đám yêu tộc cấp thấp chất thành núi bên phía dưới tường thành, lúc này đây mọi người ai cũng tưởng rằng tiếp theo phía sau sẽ có một trận ác chiến nhưng không.

Từ lần đó đến nay đã hai ngày rồi mà đám yêu tộc kia vẫn đứng yên bất động chẳng thấy tiến công gì nữa cả, khiến cho tinh thần đám vệ binh đang căng như dây đàn cũng thả lỏng ra không ít.

Một người đi theo Ngân Long hỏi:

" Thống lĩnh đám xích mãng kia là làm sao? Vì sao bọn nó không có tiếp tục xông lên tấn công? "

Ngân Long lúc này cũng có chút không hiểu ra làm sao, hấn làm bộ nghiêm túc nói:

" Hấn là đám xích mãng này đang đợi đám người chim tới hợp quân mới tiếp tục tấn công, phân phó mọi người không được lơ là cảnh giác."

" Vâng." --- Tên vệ binh cung kính đáp sau đó rời đi.

Sau khi tên vệ binh rời đi thì Ngân Long cũng nhịn không được tự làm bầm nói nhỏ.

" Việc này quả thực kì quái, vì sao vậy nhỉ."

.....

Trong khi ở bên thành tây thì binh lính cả ngày ngáp ngấn ngáp dài, ngáp nhiều tới nỗi chảy cả nước mắt thì bên phía các thành trì khác đang máu chảy thành sông thây chất thành núi.

Đang chiến đấu bên trên cửa thành phía bắc, Thiên Hoa nhịn không được nhìn xung quanh xem có thấy thân ảnh của Xuân Đức hay không nhưng sau khi nhìn khắp nơi một lượt thì nàng vẫn không thấy đâu.

Tức giận nàng chém xuống một đao bổ đôi một con sói lớn có bộ lông màu xanh(thanh lang) đang ở trước mặt. Máu tươi nội tạng của con sói văng lên khắp người nàng, nhuộm cô ta thành một huyết nhân.

" Không biết tên đầu gỗ chết tiệt kia lại đi nơi nào, hử không biết là bọn tiểu thư đang gặp nguy hiểm sao. Tên đáng chết này, ta chém, ta chém, ta phải chém chết người."

Không biết có phải vì uất hận quá lâu hay không mà Thiên Hoa lúc này đây nhìn đâu cũng thấy thân ảnh Xuân Đức, nàng liên tục huy kiếm chặt đứt đầu từng tên Xuân Đức đang xuất hiện trước mắt nàng.

Đám thanh lang cùng xà nhân ở xung quanh thấy vậy một màn thì không khỏi né xa xa khỏi nàng ta đi tìm đối thủ mới. Sợ bị con mụ điên này để ý tới.

.....

Ở một tháp cao nơi thành đông. Lúc này đây Thiên Tử Nhai hỏi thân tín của mình.

" Những nơi khác tình hình chiến đấu ra sao? "

Tên thân tín là một thanh niên âm trầm, có ánh mắt như chim ưng. Khi hẳn nghe Thiên Tử Nhai hỏi thì liền cung kính bẩm báo.

" Tình hình bên phía bắc cùng phía nam vô cùng khẩn cấp. Phía bắc thì gặp phải thanh lang cùng xà nhân là hai bộ tộc lớn, số lượng rất nhiều. Mặc dù bên ta có tường thành phòng hộ nhưng số lượng binh lính bị thương liên tục gia tăng một cách nhanh chóng.

Bên phía thành nam còn gấp gáp hơn, bọn họ bị đám người chim tấn công, tường thành đối phó với đám người chim gần như là vô dụng. Đã có 7 cường giả Tạo Hóa Tiên Cảnh bị đám người chim giết chết. "

Nói tới đây thì tên thanh niên không tiếp tục nói nữa, Thiên Tử Nhai sau một hồi chờ đợi thấy thanh niên không tiếp tục báo cáo thì hỏi:

" Vì sao không nói tiếp? "

" Nói tiếp cái gì thưa thành chủ đại nhân? " --- Tên thanh niên nghi hoặc hỏi.

Thiên Tử Nhai nhướn mày nói:

" Người mới nói có hai phía thành bắc cùng thành nam, vậy thành tây đâu? "

Tên thanh niên nghe vậy thì đáp:

" Thành chủ nói là thông báo tình hình chiến đấu cho người biết nhưng tường thành phía tây không có chiến đấu nên thuộc hạ không có báo cáo? "

Thiên Tử Nhai kì quái hỏi:

" Vì sao không chiến đấu, chẳng lẽ yêu tộc bên kia lực lượng không đủ? "

" Không phải không đủ, ngược lại còn rất sung túc, bên đó lúc này đã tụ tập bốn đại bộ tộc nhưng không rõ vì sao còn chưa tiến công." --- Thanh niên cung kính hồi đáp.

Nghe xong thì nét cổ quái trên mặt Thiên Tử Nhai càng đậm. Sau đó hắn bắt đầu đăm chiêu suy nghĩ, sau một lúc hắn nhìn qua thân tín bên cạnh phân phó.

" Người đi qua bên tường thành phía tây nói cho vị tiền bối kia là bên phía bắc cùng phía nam đang gặp nguy hiểm. Xin vị tiền bối ấy giúp đỡ, nhớ là phải lựa lời mà nói nghe chưa? "

" Vâng, thành chủ cứ yên tâm." --- Tên thân tín ứng một tiếng sau đó nhanh chân rời đi.

Sau khi tên thân tín kia rời đi thì Thiên Tử Nhai lại bắt đầu chỉ huy quân đội bên trong Long Nham thành chiến đấu với đám yêu tộc.

Mới vừa đi qua hai ngày nhưng xác chết bên dưới tường thành đã cao tới gần 20 mét, có điều đám yêu tộc kia số lượng nhiều vô cùng hết lớp này ngã xuống lại lớp khác tiến lên. Bọn nó cứ như muốn dùng thi thể để lấp đầy cái thành trì này vậy.

Do điều kiện cao thiên quá tốt, đến ngay cả vòng ngoài này thì mức thiên địa tiên khí vẫn nồng đậm vô cùng. Khiến cho cả yêu tộc, nhân cùng

các đại chủng tộc khác sinh sản quá khủng khiếp, đã vậy tuổi thọ lại rất dài, không mắc bệnh tật gì, thiết tưởng nếu không có chiến tranh thế này thì không bao lâu sau đến cả bay trên trời cũng không có đường đi.

.....

Theo lệnh của Thiên Tử Nhai thì thân tín của hắn tới gặp Xuân Đức xin được chi viện, Xuân Đức cũng không có làm khó gì tên kia mà ngay lập tức cho 4/5 quân đội đang đóng giữ nơi đây cho đi qua hai bên khác tiếp ứng.

Sau khi 4/5 quân đội rời đi thì ở tường thành phía tây bên này đã không còn có mấy vệ binh thủ thành. Nếu như lúc này mà đám yêu tộc nơi xa xa kia ủa lên tấn công thì hậu quả sẽ không tưởng tượng được nổi.

Nhưng mà kì quái một chỗ là số lượng yêu tộc tụ tập càng ngày càng đông có điều bọn nó chỉ có án binh bất động rồi nhìn về phía bên này, thì thoảng thì cho đám dã thú không có trí tuệ lên hi sinh anh dũng.

Có điều sự bình yên như vậy kéo dài đến ngày thứ năm liền chấm dứt.

Khi trời còn đang tờ mờ tối thì bất ngờ một đội ngũ người chim tấn công thành tây. Số lượng đám người chim kia khá đông ước lượng 3 vạn con. Đẳng cấp từng con trong bầy cũng không thấp, thấp nhất cũng là Nhật Nguyệt tiên cảnh sơ kì.

Keng keng keng keng.

Ngay khi đám người chim kia hướng về phía thành trì bên này thì lập tức có chuông báo động vang lên, tất cả binh lính thủ thành đều xốc lại tinh thần, cầm lấy vũ khí đứng lên.

Xuân Đức cùng sói vàng đang trị thương nghe thấy âm thanh báo động thì đồng thời mở mắt ra, nhìn thấy rợp trời người chim tay cầm đủ loại binh

khí tiến về phía này thì hẳn nhường mày.

Lật tay một cái một khâu NL1-AMD xuất hiện trong tay hắn, đây là mấy món thứ vũ khí hiếm hoi mà hắn mang theo làm kỷ niệm, ai ngờ được cũng có lúc phải sử dụng. Tuy uy lực của NL1-AMD khi lên cao thiên thì giảm đi không ít nhưng mà đối phó với đám người chim này vẫn dư dãi.

Khi đám người chim bay vào phạm vi tấn công của đám thủ vệ thành thì Xuân Đức ra lệnh:

" Tự do xạ kích."

Ngay lập tức bên trên tường thành từng mũi tên nổ chế tạo từ kim tinh trúc phóng thẳng về phía đám người chim. Rợp trời mưa tên bắn tới nhưng tốc độ của đám người chim vẫn không giảm, bọn chúng kết thành chiến trận tiến về phía trước.

Chỉ nhìn thấy phía trước bọn hắn có một hư ảnh chim tước giang rộng cánh thủ hộ. Ngăn chặn lại tất cả những công kích từ các mũi tên của kim tinh trúc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 712: Diệt

Thấy kim tinh trúc mũi tên không làm gì được đám người chim những binh sĩ thủ thành ngay lập tức sắc mặt liền trắng. Có không ít người trong mắt hiện lên một tia hoảng loạn.

Đúng lúc này từ nơi Xuân Đức đang tại, từng luồng ánh sáng đỏ chói to như cánh tay người trưởng thành bắn thẳng về phía hư ảnh con chim tước kia.

Ầm ầm ầm.. Kéc

Sau khi luồng ánh sáng đỏ rực bắn lên hư ảnh con chim tước thì phát ra những âm thanh nổ mạnh, từng luồng sóng nhiệt bắn ra tứ phương khiến cho rực sáng cả một góc trời đêm. Sau vài lần va chạm thì hư ảnh con chim tước kia không chịu nổi liền kêu lên một tiếng thê lương rồi tiêu tán.

Ngay lúc hư ảnh con chim tước kia tiêu tán thì từ nơi Xuân Đức đang tại lại bắn ra thêm 12 luồng ánh sáng nữa những luồng ánh sáng kia trực tiếp xuyên thẳng vào bên trong đám đông người chim.

Vô số người chim bị luồng ánh sáng đỏ kia xuyên thẳng qua thân thể để lại một cái lỗ máu lớn ở trên người, máu tuôn ra như suối, sau đó những gã người chim không may kia liền rơi xuống phía dưới mặt đất biến thành một đồng thịt.

Thấy một màn như vậy thì đám binh lính thủ vệ lập tức hưng phấn hô lớn:

" Nhanh bắn tên, bắn chết đám yêu tộc."

" Bắn chết đám yêu tộc."

Ngay lập tức lại một trời kim tinh tiễn bắn về phía đám người chim, kim tinh trúc ở trong trời đêm phát ra ánh sáng lấp lánh nhìn đẹp mắt vô cùng, mà cả một trời kim tinh trúc thế kia thì càng thêm đẹp mắt.

Vút vút vút..

Phúc phúc phúc..a a a a.

Tùng tiếng xé gió phá tan sự yên tĩnh của trời đêm, tiếp theo sau là liên tiếp tiếng kêu thảm của đám người chim, làn mưa tên dày đặc ngay lập tức giết chết không ít đám người chim.

Có điều đám người chim kia cũng không phải bọn không có não, ngay khi hư ảnh con chim tước kia vừa tan biến thì tên chỉ huy của đám người chim đã lập tức hạ lệnh rút lui, vì thế sau khi bỏ lại mấy ngàn cái xác thì bọn chúng cũng đã rút về vùng an toàn.

....

Bên phía yêu tộc.

Ngay khi đám người chim đại bại quay về thì một ông lão bên phía xích mảng tộc đi qua chiêm chọc nói:

" Không phải các người mới vừa nói chỉ cần đánh một trận liền có thể phá được phòng thủ nơi đây sao? Vì sao mới đi không bao lâu lại quay lại vậy Á Sắc Nhĩ đại nhân."

Á Sắc Nhĩ chính là người chỉ huy của đám người chim nơi đây. Nghe lời chiêm chọc của ông lão thì Á Sắc Nhĩ sắc mặt âm trầm nói:

" Cầm mồm lại cho ta Thần Trung, người có tin bây giờ ta liền ăn sống người không? "

Thấy sắc mặt của tên Á Sắc Nhĩ âm trầm chảy ra nước thì ông lão kia hừ lạnh một cái rồi quay về địa bàn tộc mình, hẳn biết nếu bản thân giao thủ cùng với Á Sắc Nhĩ hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Tộc người chim vốn là thiên địch của tộc xích mãng.

Trong đám yêu tộc tấn công Long Nham thành lần này là sự tham gia của nhiều bộ tộc lớn nhỏ khác nhau, bọn họ cũng không phải đoàn kết một lòng mà chỉ là mạnh mẽ bị chinh hợp mà thôi.

....

Đám người chim vừa bỏ chạy thì bên phía vệ binh thủ thành liền phát ra từng tiếng hoan hô như sấm. Tình thế biến đổi quá nhanh chóng khi bọn hắn cảm thấy tuyệt vọng thì không ngờ lại có việc như vậy phát sinh.

Những người binh lính này khi nhìn về phía nơi Xuân Đức đang ngồi thì ánh mắt hiện lên sự cuồng nhiệt khó thể che giấu. Ở đâu cũng vậy kẻ nắm giữ sức mạnh luôn được người khác kính ngưỡng.

Còn về phần Xuân Đức, sau khi bắn xong một loạt thì bình năng lượng của súng NL1-AMD cũng cạn kiệt, bây giờ muốn sử dụng lại phải sạc lại lần nữa. Thu cây súng vào bên trong nhẫn không gian thì hắn có chút nhàn mày nhìn về đám yêu tộc phía xa xa. Tự dung hắn cảm thấy đám yêu tộc kia chướng mắt quá đi.

Thấy biểu hiện không vui của chủ nhân, con sói vàng đang nằm bên cạnh Xuân Đức liền truyền âm nói:

" Chủ nhân người có muốn hay không để tiểu Kim ta qua bên kia giết đám tạp điệu kia? "

Xuân Đức nhìn qua tiểu cầu, quan sát nó một chút rồi hỏi:

" Tiểu cầu, người chắc là đối phó được với đám kia chứ, ta nhìn người cũng không lấy gì làm mạnh mẽ à. Đừng để tới lúc ta phải đi qua cứu viện à? "

Sói vàng truyền âm lại tự tin mười phần nói:

" Chủ nhân người cũng quá coi thường tiểu Kim ta rồi. Được chủ nhân cung cấp thần dược chữa thương thì thương thể của ta cũng đã khôi phục được rất nhiều, đối phó với đám sâu kiến kia dư sức."

" Vậy thì đi đi. Ta chờ người cúp đuôi chạy quay về, hắc hắc." --- Xuân Đức vuốt vuốt đầu sói vàng nói đùa một câu.

Tam Nhãn Kim Lang linh trí rất cao nên nó hiểu ẩn ý của Xuân Đức, nó đứng dậy hú dài một tiếng sau đó như ánh chớp bay về bên phía yêu tộc.

Trong lúc bay về phía yêu tộc sói vàng cũng không quên tán phát ra linh áp cường đại của bản thân, cảm nhận được linh áp cường đại kia đám yêu thú cấp thấp ngay lập tức nằm gục trên mặt đất run rẩy.

.....

Mấy tên cự đầu của đám yêu tộc nhìn thấy sói vàng đang như tia chớp bay về phía này. Bọn họ cũng cảm nhận được linh áp cường đại trên người nó thì trái tim cả đám đều nhấc lên đến cổ họng, có điều khi những tộc khác nhìn thấy sói vàng chỉ nhắm thẳng về bộ tộc người chim bỏ qua những bộ tộc khác thì lập tức lui ra xa.

Á Sắc Nhĩ nhìn thấy sói vàng hướng về phía mình đến thì thần sắc không khỏi hiện lên một tia kinh sợ, hấn gầm lên:

" Két thành đội hình, giết chết nó."

Ngay lập tức những thành viên của tộc người chim ở nơi đây liền kết thành trận hình đón đầu sói vàng đánh tới. Trong khi đám người chim khác liều mạng xông lên tấn công ngăn cản sói vàng thì Á Sắc Nhĩ lại mang theo mấy thân tín bỏ chạy.

" Làm tức giận chủ nhân của ta vậy mà còn dám chạy, hôm nay các ngươi đều phải chết."-- Sói vàng gầm lên tiếng thú ngữ.

Sau khi gầm lên một tiếng giận dữ thì cơ thể nó nhanh chóng phóng lớn, từ chỉ dài có 5-6 mét thì bây giờ đã thành một con cự thú dài 120 mét, chiều cao cùng cơ thể của nó cũng lớn lên gấp mười mấy lần. Bộ lông kim sắc cũng dựng đứng lên như lông nhím vậy.

Chỉ thấy sói vàng há mồm ra cắn một cái lập tức có mười mấy tên người chim bị nó cắn nát, cùng lúc đó xung quanh cơ thể của sói vàng hình thành từng đạo đao gió những đao gió này rất đặc biệt, bọn nó không những mang đặc tính của gió còn mang theo đặc tính kim nữa.

Chỉ thấy tên người chim nào không may bị đao gió cắt trúng liền chia 2 chết không kịp ngáp. Sói vàng lúc này giống như một chiếc xe tăng xông thẳng vào đàn người chim, vô số công kích đánh lên người nó thì đều bị hộ thể yêu khí cản lại.

A a a a a a a a a a a a.

Sói vàng một đường xông lên thì con đường nó đi biến thành con đường máu, trên đường đi của nó vô số người chim bị chém đôi, máu thịt, lông chim bay lả rả rơi trên mặt đất, tốc độ của sói vàng rất nhanh không qua bao lâu đã tới trước mặt Á Sắc Nhĩ. Trước sắc mặt kinh hoàng của tên kia

thì sói vàng há cái miệng rộng toàn răng là răng của mình ra cắn mạnh một cái.

Rốp.

Như cắn vào miếng cá chiên giòn, tên người chim kia ngay lập tức biến thành miếng thịt nát trong miệng sói vàng.

Sau khi cắn chết tên kia thì nó tiếp tục lừa đám người chim ăn thịt từng tên nhưng có điều số lượng đám người chim quá đông, bọn nó bỏ chạy tứ phương thì sói vàng cũng chỉ có thể đuổi giết được một bộ phận nhỏ.

Trước khi quay về nó còn không quên đe dọa đám tạp yêu ở nơi đây một lần, nó cảnh cáo " tên nào dám làm chủ nhân của nó không vui thì đều sẽ giống cái tên người chim kia."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 713: Ba Yêu Vương

Nhưng đúng lúc sói vàng xoay người rời đi thì bất ngờ bị phục kích, từ ba hướng bất đồng ba con cự yêu lao ra tấn công về về sói vàng.

Một tên người chim có bộ lông xanh biếc tay cầm trường mâu đâm thẳng về phía đầu của Sói Vàng, một cô gái cả người quán quanh lá cây chui ra từ trong lòng đất điều khiển vô số thực vật quán chặt lấy tứ chi của Sói vàng. Cuối cùng là một con thanh lang(sói có bộ lông màu xanh) lấy tốc độ sét đánh hướng về phía yết hầu của Sói Vàng mà cắn tới.

Lúc này đây Sói Vàng đã từ trạng thái không lồ quay về bình thường, khí tức của nó cũng suy yếu đi một đoạn, nhắm vào lúc này thì ba kẻ không biết tên mới tập kích nó.

Gừ Gừ

Sói Vàng cố gắng vùng vẫy nhưng không có hiệu quả, nó nhìn thấy trường mâu cùng thanh lang sắp cắn tới thì ánh mắt nó lóe lên tia hung ác.

Chỉ thấy nó không có né tránh trường mâu mà là đón đỡ con thanh lang, con Thanh Lang có hình thể nhỏ hơn nhưng tốc độ rất nhanh.

Không ngờ dựa vào tốc độ mà nó lại có thể né đòn từ Sói Vàng và còn cắn ngay vào cổ nó nữa. Cùng lúc đó trường mâu cũng đâm lên trên đầu của Sói Vàng.

Phúc

Máu tươi vậy ra, trường mâu đâm vào được 1/4 thì không thể tiến thêm. Sói Vàng bị ăn một kích như vậy thì chu lên thống khổ.

Có điều nó da dày thịt béo, bị hai cường địch tấn công đúng chỗ hiểm nhưng vẫn có lực hoàn thủ, nó há rộng mồm máu hung hăng cắn về phía cổ của con Thanh Lang.

Phập

Cái miệng lớn với đầy răng nhọn lờm chồm của Sói Vàng cắn lên cổ của con Thanh Lang, sau đó nó hung hăng lắc qua lắc lại(cái kiểu day day giống như mấy con cá mập cắn môi ấy).

Sức phòng ngự của Thanh Lang rất yếu bị cắn trúng nơi hiểm yếu lại bị Sói Vàng lắc mạnh liền rơi vào tình thế nguy hiểm có điều con Thanh Lang này vẫn cắn chặt lấy cổ của Sói Vàng không chịu buông.

Mấy con cự thú đánh nhau lập tức biến cái khu vực đó thành một mảnh hỗn loạn, đất đã bay tán loạn, từng tiếng " gừ gừ", từng tiếng rít chói tai liên tục truyền ra.

Ngay lúc con Sói Vàng bị một con Yêu Hoa cùng con Thanh Lang kiềm chế, thì tên người chim tân dụng lúc này rút trường mâu ra bay lên cao, sau đó chỉ thấy tên người chim liên tục phun ra mấy lần tinh huỳnh lên trường mâu.

Trong lúc nhất thời cả trường mâu bốc lên hỏa diễm màu xanh nhìn yêu tà vô cùng, tên người chim lúc này hét lớn:

" Chết đi."

Sau đó hấn tốc độ như sao băng nhằm thẳng đầu Sói Vàng đâm xuống, nếu bị dính một kích này thì Sói Vàng không chết cũng trọng thương.

Nhưng ngay khi tên người chim sắp đâm xuống đầu Sói Vàng thì..

Vèo...

một cái cốt mâu có hoa văn màu đỏ sáng lập lòe bắn vạch phá trời đêm như một tia sáng xuyên thẳng qua đầu tên người chim kia, còn không những thế, sau khi xuyên thẳng qua đầu tên người chim thì nó còn tiện đà bắn thẳng về phía yêu thụ mỹ nữ.

Xoạt...

Tuy mỹ nữ yêu thụ kia kịp gọi về hộ thuẫn nhưng đối mặt với cốt mâu thì hộ thuẫn kia cũng như tấm kính mỏng dễ dàng bị xuyên phá vỡ tan tành rồi tiêu tán, khi cái hộ thuẫn yêu khí còn chưa kịp tiêu tán tất cả thì cốt mâu đã xuyên qua đầu nữ thụ yêu xinh đẹp kia.

Nàng ta vô lực nằm xuống biển về bản thể là một bông hoa hải đường to lớn. Còn về phần tên người chim thì chết nhăn răng không kịp ngáp, rơi trên mặt đất.

Thoát khỏi khống chế của thụ yêu, Sói Vàng lập tức dè lên con Thanh Lang mà cắn.

Ầng ẳng ẳng

Con Thanh Lang bị rơi vào thế hạ phong tuyệt đối, phát ra những tiếng kêu bi thảm.

Rắc rắc..rắc rắc...

Sói Vàng dùng móng vuốt sắc bén của mình cào thẳng vào lòng ngực đối phương, ngay lập tức xương sườn của con Thanh Lang bị gãy vài cây.

Phúc phúc phúc.

Sói Vàng lúc này giống như bị điên, hai mắt nó đỏ đậm, nó điên cuồng nhằm vào cổ con Thanh Lang mà cắn xé, đến cả khi con Thanh Lang tắt thở rồi mà nó vẫn còn cắn. Mãi khi nghe thấy âm thanh gọi về của Xuân Đức thì nó mới thôi.

Sau khi cắn nuốt xong tinh hạch cùng nội đan của mấy con yêu tộc thì Sói Vàng mới chịu quay về. Lúc nó quay về thì đám yêu tộc khác chỉ dám xa xa đứng nhìn nó không có tên nào dám đi lên ngăn cản.

Nó quay về thì lại vòng ra sau lưng nằm bên cạnh Xuân Đức.

" Cảm ơn chủ nhân đã cứu giúp lần nữa."

Lần đầu là lần gặp phải đàn rắn nhiều đầu, lần thứ hai là lần này. Xuân Đức nghe tiểu cầu truyền niệm thì không biểu đạt gì quá lớn, hắn chỉ khẽ gật đầu một cái. Hắn bây giờ còn phải bận trị thương.

Lúc này cứu tiểu cầu hắn vừa dùng Cốt Mâu Thuật, cơ thể còn chưa khỏe hắn lại dùng thần thông lớn khiến cho hắn lại bị thương lại. Bây giờ hắn mới cảm thấy ngu, vì sao ngày trước lại tự hủy đi hết mấy cái kỹ năng yếu nhược chỉ để lại mấy cái kỹ năng khủng bố chứ.

Đến bây giờ muốn dùng một cái kỹ năng yếu nhược xử lý đám tạp mao cũng không có. Nghĩ mà cảm thấy thảm, đúng là không cái ngu nào giống cái ngu nào.

Có điều một cốt mâu của hắn lúc này cũng dọa cho đám yêu tộc phá lá gan, ba đại cự yêu bị diệt không còn lực lượng nào có thể kiềm chế mấy đại bộ tộc yêu tu nữa, ngay sau khi tinh hồn lại thì mấy tên đầu lĩnh của các bộ tộc yêu tu lập tức bỏ chạy thực mạng.

Không qua mấy chục phút cả chiến trường phía tây này đã không còn thấy một bóng yêu tộc nào nữa. Nếu có còn thì chỉ là mấy cái xác bị đập nát

mà thôi.

Binh sĩ bên trên tường thành phía tây nhìn thấy một màn này thì chỉ có thể sững sờ. Bọn họ cứ đứng ngây ra đó không rõ đây là mơ hay thực.

Xuân Đức sau khi ổn định thương thế liền gọi Ngân Long lại phân phó.

" Ngân Long lại đây."

Ngân Long cũng ở ngay gần đó nên sau khi nghe Xuân Đức gọi liền chạy lại cung kính nói:

" Tiên bối của gì phân phó xin cứ nói."

Xuân Đức liếc mắt nhìn hắn nhàn nhạt nói ra:

" Việc ở hắn ngươi nên biết làm sao, tốt nhất là sau này đừng để tên nào tìm đến ta báo phủng. Việc như vậy hắn người xử lý được? "

Ngân Long cam đoan nói.

" Vâng, xin tiên bối yên tâm, việc này ta hứa xử lý cho tiên bối vừa lòng mới thôi."

Xuân Đức thỏa mãn gật đầu nói:

" Tốt, ta về trước. Việc nơi đây ngươi từ từ xử lý đi."

Sau đó Xuân Đức ngồi trên lưng Sói Vàng thong thả đi về nơi đại viện của mình. Nhìn Xuân Đức thân ảnh biến mất Ngân Long mới nhẹ nhõm thở ra một hơi. Sau đó hắn bắt đầu phân phó thuộc hạ của mình đi làm việc.

....

Ba đại yêu vương bị diệt, tin tức nhanh chóng lan ra bên trong nội bộ đám yêu tộc. Không qua bao lâu tất cả yêu tộc lại một lần nữa lui quân quay về vạn yêu sơn.

Việc yêu tộc rút lui tuy khiến cho nhiều người ngạc nhiên nhưng lại không gây chú ý quá nhiều, bọn họ

đang ngập tràn vui sướng trong niềm vui chiến thắng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 714: Năng Lực Mới - Thức Tỉnh

Trong khi khắp mọi ngõ ngách bên trong Long Nham thành, tất cả mọi người đang ngập tràn trong niềm vui chiến thắng đầy lùi yêu tộc thì tại bên trong đại viện nơi Xuân Đức đang ở lại.

Lúc này đây Xuân Đức sau khi trở về ngay lập tức tiến vào bên trong phòng khóa trái cửa sau đó mệnh lệnh cho Tam Nhãn Kim Lang bảo vệ ở trước cửa không cho kẻ nào tiến vào. Còn hắn thì ngồi trên giường điều tức, trong cơ thể của hắn lúc này đang có một luồng sức mạnh vô danh liên tục bùng lên, truyền đi khắp cơ thể hắn.

Nếu là bình thường thì đây hắn là sự việc may mắn lớn mà ông trời ban cho nhưng lúc này đây nó lại không khác gì bùa đòi mạng đối với hắn cả. Luồng sức mạnh kia sau khi truyền đi ở bên trong cơ thể hắn thì khiến mọi thứ ở bên trong cơ thể hắn liên tục bị phá huỷ.

Thương cũ chưa lành, thương mới đã sinh, vết thương chồng chất vết thương khiến cho Xuân Đức lúc này thống khổ cực độ, hắn liên tục phun ra máu đen, khuôn mặt hắn vặn vẹo biến hình, từng tiếng " rít " thống khổ phát ra từ trong miệng hắn, hắn giống như một con hung thú bị thương vậy.

Bộ dạng nhân loại của hắn lúc này đây cũng dần dần không giữ lại được mà hiện về nguyên hình là một con Địa Ngục Thiên Long còn nhỏ. Từ lúc đầu chỉ là bàn tay nhưng dần dần lan ra khắp toàn thân, đến cuối cùng sau hơn 30 phút vật lộn với thống khổ thì Xuân Đức hoàn toàn biến về trạng thái lúc bản thể.

" Đau quá.... Đau quá.... Thật đau quá."

Từ trong miệng con Địa Ngục Thiên Long còn nhỏ liên tục phát ra những âm thanh mang theo nỗi thê lương, thống khổ khó có thể diễn tả thành lời.

Ở trên cái cơ thể có phần béo tròn kia liên tục xuất hiện các vết thương dữ tợn, dòng máu màu xanh lục từ các vết thương liên tục trào ra rơi xuống chiếc giường Diễm Ngọc bên dưới ăn mòn chiếc giường thùng lỗ chỗ.

Xuân Đức đã cố gắng kiềm chế không phát ra âm thanh quá lớn nhưng mà nỗi đau vượt quá sức chịu đựng của hắn, khiến hắn không ít lần rít lên từng đợt. Âm thanh của tiếng rít kia có lực xuyên thấu rất mạnh, nó truyền thẳng vào trong đầu của từng người dân bên trong Long Nham thành, khiến cho mọi người đang vui mừng vì chiến thắng lúc này đây liên tục ôm lấy đầu nằm lăn trên mặt đất, người có tu vi càng cao càng cảm nhận thấy sự đau đớn khó tả.

Ở bên ngoài cửa Kim Lang(dùng sỏi vang nghe nó chuỗi chuỗi, phía sau mình xin phép thay đổi một chút) bị âm thanh của Xuân Đức trong phòng ảnh hưởng, hai mắt nó cũng đỏ đậm, nó cũng liên tục gầm gừ phát ra từng tiếng rợn người.

Ở bên trong phòng. Nỗi thống khổ của Xuân Đức kéo dài thêm hai tiếng đồng hồ nữa thì mới dừng lại, lúc này đây một chuyện bất ngờ phát sinh.

Xung quanh cơ thể của rồng còn lúc này được bao trùm bởi sương khói màu xanh lục huyền bí, cũng ngay lúc này thân thể của rồng con Địa Ngục Thiên Long lấy mắt thường có thể nhìn thấy đang nhanh chóng tăng trưởng.

Không qua bao lâu thì nó đã lớn thêm một vòng, từ lúc ban đầu chỉ ngắn một khúc béo chục ục thì lúc này đây đã dài ra không ít. Tuy vẫn phì nộn

nhưng cũng ra dáng một con rồng hơn rất nhiều. Những vết thương dữ tợn lúc trước cũng đã khép lại thay vào đó là lân phiến sáng bóng, cứng cáp.

Sương khói màu xanh lục kéo dài không bao lâu thì tán đi, lộ ra Xuân Đức đã trở về hình dạng nhân loại, lúc này đây hắn đã ngất đi, cả người trần như nhộng nằm trên chiếc giường Diễm Ngọc.

.....

Cũng không rõ thời gian đã đi qua bao lâu Xuân Đức lại một lần nữa tỉnh lại, hắn tỉnh lại vì nghe ở bên ngoài đang có người ồn ào. Âm thanh kia hắn cũng không có xa lạ gì chính là cái con bé hai mặt(hai mặt ý chỉ ở nhà thì có bộ dạng thế này mà ra đường thì lại có một bộ dạng khác.) ở chung với hắn thời gian này.

Xuân Đức lấy ra một bộ đồ bên trong không gian nhẫn mặc lên, dọn dẹp một chút trong phòng sau đó hắn mở cửa bước ra ngoài.

Vừa ra ngoài hắn liền nhìn thấy Thiên Hoa cùng Hoa Tiên đang giảng chuyện với Kim Lang. Nhìn hai nàng Xuân Đức vẻ mặt không hề thay đổi nói:

" Được rồi không cần mắng nó. Là ý của ta. Hai cô có thể đi vào trong."

Thấy đột nhiên cửa mở ra khi nhìn thấy Xuân Đức đi ra ngoài thì hai cô gái không khỏi sửng sốt một hồi. Thiên Hoa đi lại gần hắn nhìn qua nhìn lại mấy lần sau đó còn nhin không được dùng tay sờ sờ hắn mấy nơi, vẻ mặt nàng không thể tin được nói:

" Làm sao mới vài ngày không gặp thì đầu gối người bỗng chốc thay đổi nhiều như vậy. Lúc trước còn thấp hơn ta một ít vậy mà bây giờ đã cao hơn ta một cái đầu rồi, hơn nữa nhìn không ra người còn bị thương à. Mà bộ đồ này người lấy từ đâu tới vậy nhìn rất hợp với người. "

Thiên Hoa ngạc nhiên như vậy cũng không có gì là, vốn dĩ Xuân Đức lúc lên cao thiên thì vẫn còn chưa quay về bộ dạng lúc thanh niên do di chứng trọng sinh mà thành.

Với sau lần thập tử nhất sinh này Xuân Đức cũng có biến đổi khá nhiều, nhất là về khí chất, không còn cái kiêu âm thâm như thần chết nữa. Mà thay đổi thành một dạng rất hòa hợp với thiên địa, dạng như hấn đứng nơi đâu thì thiên địa nơi đó lấy hấn làm trung tâm vậy. Giống như hấn chính là đũa con cung của thiên địa vậy.

Xuân Đức nhẹ bắt lấy bàn tay của Thiên Hoa đang sờ má mình, bình thản nói:

" Đừng nghịch cô bé. Đến tìm ta có việc gì không? "

Thiên Hoa nghe vậy thoáng sửng sốt sau đó nàng ôm lấy hấn như đúng rồi. Nàng cười lên vui vẻ nói.

" Không ngờ đầu gối nhà ngươi cũng có thể nói ra mấy lời như vậy đây, sau này cứ vậy phát huy nghe chưa. Đừng có cả ngày làm mặt lạnh nhìn chán đến chết, như thế này có phải thương không. Hì hì, ta cùng tiểu Tiên đến thăm ngươi nè ngươi thấy có vui không."

Xuân Đức ngay lập tức dội cho nàng ta một gáo nước lạnh:

" Không vui, thấy tiểu Tiên thì không sao nhưng thấy cô là ta thấy phiền rồi."

Thiên Hoa nghe vậy liền phồng má lên, nàng hung hăng cắn cho Xuân Đức một cái, có điều ngay sau đó nàng liền hối hận.

" A a a. Đau quá, gãy răng ta mất rồi. Thịt của ngươi làm từ tiên khí sao mà lại cứng như vậy."

Thiên Hoa dùng một tay xoa xoa bên xương hàm, nàng ta lúc này đây lại đã đang ngồi xồm trên mặt đất khóc như đứa con nít.

Xuân Đức thấy vậy thì thở dài, tuy hằng ngày đều đã thấy cảnh này nhưng hắn vẫn có chút cảm thấy nhức đầu, xoa xoa đầu cô nàng Xuân Đức nói:

" Đừng giả bộ nữa rồi. Có việc nhanh đứng dậy nói đi."

Thiên Hoa lúc này ngay lập tức ngưng khóc, đứng dậy cười tươi như hoa nhìn Xuân Đức, còn không quên khen hắn một câu sau đó mới nói mục đích tới đây.

" Người thật thông minh, không hổ là người bốn tiểu thư chọn. Thực ra cũng không có việc gì, chẳng qua là cha mẹ ta muốn mời người tới ăn một bữa cơm nhưng hai người bọn họ sợ người từ chối nên bảo ta đến nói với người một tiếng."

Xuân Đức vẽ mặt bình thản, khẽ gật đầu nói:

" Vậy sao? Được rồi nói với cha mẹ cô tối nay 9 giờ ta sẽ đi qua. Nếu không có việc gì thì ta tiếp tục đi vào bên trong trị thương, hai người đi về trước đi."

Thiên Hoa chu mỏ nói:

" Làm như ta muốn nói chuyện với người lắm vậy. Hừ. Ta về đây."

Sau đó nàng liền kéo tay Hoa Tiên đi ra ngoài đại viện trước khi đi qua cổng đại viện thì nàng còn quay lại nói lớn:

" Buổi tối nhớ đi qua đấy."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 715: Năng Lực Mới - Kịch Độc Cường Hóa

Sau khi hai người Thiên Hoa cùng Hoa Tiên rời đi thì Xuân Đức quay lại vào bên trong phòng, Kim Lang cũng theo sau vào trong. Một lần nữa khép kín cửa lại Xuân Đức chọn một vị trí tốt ngồi xuống bắt đầu kiểm tra lại thân thể bản thân.

Do hệ thống phụ trợ trong lần trước hẳn bị thương đã bị hư hại không ít nên một vài công năng của nó không còn tính chính xác nữa. Ngoại trừ để phân biệt vài thứ kỳ trân dị thảo ra thì không còn chức năng nào khác nữa.

Dùng thần niệm Xuân Đức tự nội thị bản thân, sau khi nhìn qua một lượt thì thấy cơ thể bản thân biến đổi rất nhiều, cường độ cơ bắp, gân mạch các kiểu đều phải mạnh hơn so với trước lúc bị thương vài phần.

Duy chỉ có bốn nguyên lực là chưa hồi phục ra thì các thứ khác đều đã khôi phục gần như không sai biệt lắm. Thực ra mà nói bốn nguyên lực chưa khôi phục cũng không đúng lắm vì bốn nguyên lực độc tố của hắn vô cùng sung mãn chỉ có bốn nguyên lực hỗn độn là chưa khôi phục mà thôi.

Xuân Đức lúc này vẫn rất mê mang, hắn vốn dĩ nghĩ mọi thứ đều diễn sinh từ hỗn độn mà ra nhưng hết lần này tới lần khác bốn nguyên độc tố của hắn lại tách biệt sinh ra. Vô cùng kì quái.

Vui mừng nhất là mấy món bảo vật như Mộng Mị Ma Trảo, Thiên Cốt Giáp, Ma Huyền Cánh trước kia bị vỡ nứt nhưng bây giờ đã được máu thịt cùng cơ mạch nối liền lại nhìn cũng không khác gì lúc xưa chỉ hơi có phần kinh dị thôi.

Điều thay đổi nhiều nhất phải kể đến thể nội độc tố, sau lần thập tử nhất sinh cách đây không lâu thì độc tố bản nguyên đã gia tăng về cường độ rất nhiều, Xuân Đức tuy cũng không rõ ràng là nó tăng đến mức độ nào nhưng hẳn biết là so với trước kia phải mạnh hơn vài lần chứ không ít.

Mở mắt ra Xuân Đức mỉm cười tự nói với chính mình:

" Đại nạn không chết ắt có hậu phúc là đây. Chỉ đáng tiếc là bản thân không thể tu luyện các loại bí tịch tu tiên nếu không cũng không cần cả ngày đi cắn nuốt kẻ khác để lớn mạnh rồi. Quả thực đáng tiếc, đúng là ông trời không cho ai tất cả mà cũng không lấy đi của ai tất cả."

Bây giờ tinh thần lực của Xuân Đức đã khôi phục lại rất nhiều có thể đơn giản mở ra nhãn chưa đồ, hẳn mang đủ loại dược vật có công năng khôi phục bản nguyên lực. Xuân Đức cũng không phải đan sư nên cũng chẳng biết loại nào với loại nào hẳn cho cả vào miệng rồi nuốt xuống.

Vận dụng một chút bản nguyên lực còn sót lại Xuân Đức mạnh mẽ luyện hóa tất cả dược vật, ngay lập tức từng luồng tinh thuần năng lượng chạy khắp cơ thể hẳn, được một lúc thì hẳn mở mắt ra, ánh mắt hẳn mang theo sự thất vọng nồng đậm.

Hắn rửa thắm.

" Những thứ mang từ trung thiên lên này vì sao lại mất đi tác dụng. Chết tiệt. Hay là ta đã phát sinh cái gì không biết dẫn tới không thể hấp thu được những dược vật này."

Nhớ tới cái gì Xuân Đức lật tay một cái, một con mắt tối tăm xuất hiện trong tay hẳn, vô số xúc tu của con mắt bám chặt lấy bàn tay hẳn.

Ngay lúc này con mắt tối tăm kia lại truyền tới cho Xuân Đức một đạo thần niệm, lần này khác với những lần trước. Lần này không ngờ hẳn lại có

thể hiểu được tiếng nói của con mắt kia.

" Người đừng ăn ta, chúng ta có thể hợp tác. Ta cảm nhận được người với ta rất giống nhau."

Xuân Đức sau khi nghe được những lời này thì ánh mắt lấp lóe quang mang lạnh lẽo, giống như là cảm nhận được sự bất thiện đến từ Xuân Đức, con mắt tối tăm kia lại tiếp tục lên tiếng.

" Ta nói sự thực, nếu hai ta hợp tác ta có thể giúp người có được năng lực mạnh mẽ hơn. Ta cũng không cần phải chạy trốn nữa."

Xuân Đức trên khuôn mặt hiện lên sự châm biếm, hẳn đâu phải người ngu mà lại gán một thứ không rõ nguồn gốc lên người mình. Tâm niệm vừa động, hẳn ngay lập tức liên lạc với Bóng Ảnh. Hẳn khôi phục thì Bóng Ảnh cũng đã khôi phục theo.

Bóng Ảnh vừa hiện ra thì hỏi:

" Đại ca, cần đệ làm gì? "

Xuân Đức nhìn vào mắt Bóng Ảnh sau đó nhếch mép nở một nụ cười. Bóng Ảnh nhìn xuống bàn tay của Xuân Đức nơi đang nắm con mắt tối tăm kia, sau một lúc thì hẳn liền nhìn lên Xuân Đức nở một nụ cười thâm ý.

Cảm nhận được suy nguy hiểm nồng đậm con mắt tối tăm kia điên cuồng vùng vẫy nhằm mục đích vô chạy, có điều lúc này đây nó bị Xuân Đức cầm nắm không thể nào thoát khỏi.

Cũng ngay lúc này Bóng Ảnh biến thành một đoàn sương mù màu đen bay vào bên trong con mắt, ngay lập tức Xuân Đức cảm nhận được sát ý, hận ý từ con mắt kia truyền ra.

Bàn tay Xuân Đức cầm giữ con mắt kia lúc này cũng phát ra quang mang màu tím cùng xanh lục áp chế con mắt kia lại.

Sau một canh giờ....

Con mắt kia một lần nữa bất động, cùng lúc đó âm thanh như hàn băng vạn năm của Bóng Ảnh truyền ra.

" Đại ca, mọi thứ đã được giải quyết."

Xuân Đức vẻ mặt vui mừng nói:

" Biết thứ này là vật gì không? "

Bóng Ảnh đáp:

" Là một bộ phận trên cơ thể của một vị cường giả ma vực. Còn đẳng cấp tu vi của người kia thì không thể xác định nhưng ít nhất cũng phải thuộc hàng Đế Cấp."

"Thế con mắt này có thần thông gì còn giữ lại không?" --- Xuân Đức tiếp tục hỏi.

Bóng Ảnh sắp xếp một chút mới nói:

" Thần thông tạp nham ngược lại thì có rất nhiều, còn thần thông thuộc về dạng đỉnh cấp thì chỉ có 2 cái. Một cái chính là đoạt xá trùng sinh, cái thứ hai chính là ám dạ cường hóa. "

Xuân Đức nghe vậy thì hiểu ra vì sao con mắt kia lại muốn hợp tác với hắn rồi, tăng cường sức mạnh cho hắn thì hắn không giả nhưng chủ yếu chính là đoạt xá trùng sinh mới là mục đích thật sự.

Bóng ảnh thoát ly khỏi con mắt quay về bên cạnh hắn, còn về phần con mắt kia thì Xuân Đức cũng không có vội mà luyện nó biến thành của riêng. Nếu chủ nhân của thứ này là một tên đế cấp thì thủ đoạn để tên đó sinh tồn hẳn không ít.

Hắn lại để con mắt vào bên trong không gian nhẫn chứa đồ, đợi một thời gian nữa tìm ra phương pháp luyện hóa an toàn thì mới tính tiếp, hắn cũng không muốn vô duyên bị một tên cường giả đế cấp mượn thân thể dùng chung đâu.

Sau khi đã xem xét tình hình thân thể xong thì hắn mới đứng dậy. Nhìn về phía Kim Lang hỏi:

" Tiểu cầu, từ lúc ta đi vào trong phòng lần trước đến nay đã đi qua bao lâu rồi."

Kim Lang nãy giờ đang mắt lớn mắt nhỏ để ý Xuân Đức, nghe hắn hỏi vậy thì đáp:

" Đã qua hai tháng thừa chủ nhân. Trong hai tháng này hai cô nàng kia đã tới đây rất nhiều lần nhưng đều bị tiểu Kim ta ngăn cản không cho vào."

Xuân Đức nghe vậy thì thỏa mãn gật đầu, sau đó lại gằn vuốt ve bộ lông của Kim Lang, vừa vuốt ve bộ lông mềm mại kia Xuân Đức vừa nói:

" Làm tốt lắm, bây giờ ta cũng đã khôi phục rồi. Không lâu nữa chúng ta sẽ rời đi nơi này."

" Vâng. Chủ nhân đi đâu tiểu Kim đi theo đó." --- Kim Lang nói.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 716: Mấy Tên Yếu Đuối

Bây giờ thời gian đã là buổi chiều, cũng tầm 5 giờ chiều rồi, mặt trời cũng đang xuống núi. Xuân Đức ngày hôm nay khỏe lại hẳn liền không có ở trong phòng nữa mà đi ra bên ngoài đi dạo.

Do Kim Lang to con quá dẫn nó đi dạo phố không hợp lắm nên Xuân Đức để nó ở nhà chơi. Vốn dĩ Xuân Đức định bỏ nào vào bên trong hầm chứa đồ nhưng mà trong đó cũng đã bỏ rất nhiều thứ lung tung rồi, nhét thêm một con sói bụi như vậy vào không hay cho lắm.

Đi ra khỏi đại viện thì Xuân Đức liền bắt một chiếc xe kéo ngồi lên, xe kéo bên trong Long Nham thành chủ yếu đều dùng loại ngựa một sừng kéo. Nhìn vừa đẹp mắt lại tiện nghi.

" Cho tới khu chợ trung tâm bác ơi."--- Xuân Đức ngồi lên xe đưa cho người đánh xe một ít tiền lẻ rồi nói nơi mình muốn tới.

" Được."--- Người phu xe ứng một tiếng rồi ra roi thúc ngựa chạy về khu chợ trung tâm của Long Nham thành.

Thời gian hai tháng đi qua, Long Nham thành đã khôi phục lại sức sống như ngày nào, có khi còn hơn trước kia một ít. Trên đường đi người qua lại tập nập những cửa hàng nhỏ ven đường đâu đâu cũng có.

Không qua bao lâu thì xe kéo đã tới nơi cần tới. Xuân Đức bước xuống xe cảm ơn bác phu xe một tiếng rồi hòa vào dòng người đông như kiến nơi đây.

Người ở nơi đây 99% đều là tu sĩ, người ở cao thiên được ông trời chiếu cố, người sinh ra đa phần đều có thiên phú tu luyện tiên thuật. Không có phế vật giống như hần không thể tu luyện được.

Đi vào bên trong khu chợ trung tâm Xuân Đức liền nhìn thấy vô số cửa hàng san sát lại với nhau, hần chú ý một chút liền tìm đến một nơi bán dược vật. Cửa tiệm này có tên là Thánh Dược Đường.

Còn về phần bên trong có bán thánh dược hay là đồ ven đường thì phải vào xem mới biết. Trước cửa là hai tên hộ vệ mặc trường bào màu lam, khuôn mặt âm binh, ánh mắt lạnh lẽo. Khi Xuân Đức định tiến vào trong thì liền bị ngăn lại.

" Có lệnh bài của tiệm chúng ta không? Nếu không có liền rời đi." --- Một tên canh cửa nhìn Xuân Đức không khách khí nói.

Xuân Đức vốn dĩ còn định nói mấy câu nhưng hần thôi cũng chẳng cần chấp nhất với mấy người này làm gì, dù sao người ta làm vậy cũng chỉ là kiếm miếng ăn. Hần không nói một lời nào quay người rời đi.

Đi qua cửa hàng phía đối diện, vốn dĩ hần còn đang đồng cảm với hai tên thủ vệ kia nhưng không ngờ hần vừa quay người rời đi liền nghe tiếng chầm chọc.

" Ta còn tưởng công tử quý tộc nhà nào, không ngờ chỉ là một tên quý nghèo. Ngay cảnh lệnh bài đi vào cũng không có mà cũng không ngại tới nơi đây mất mặt."

Tên ở bên cạnh cười lạnh nói:

" Ta còn nghĩ tên này cũng như mấy tên lúc trước, không biết điều. Ta còn đang định dạy cho hần một bài học rồi đây."

Những lời này Xuân Đức đều nghe được nhưng hắn cũng mặc kệ, chẳng lẽ hắn lại đi giết hai con kiến sao. Vừa bản tay chẳng có tác dụng gì quá lớn, với quan trọng nhất là hắn lười.

Cửa hàng đôi diện thập phần khiêm tốn, so sánh với cửa tiệm bên kia thì đúng là cách xa thiên địa. Chủ của cửa hàng nhỏ này là một thằng bé, độ tuổi 8-9 tuổi gì đấy, bộ dạng gầy yếu, giống như là lâu ngày chưa ăn cơm vậy.

Thấy có người đi vào thì cậu bé kia liền đứng dậy chạy tới đón tiếp, thằng bé rất ân cần hỏi:

" Vị đại ca này cần mua gì, trong tiệm của đệ có rất nhiều thứ tốt."

Xuân Đức khẽ mỉm cười gật đầu, hắn ôn hòa nói:

" Vậy sao, đại ca muốn mua một ít dược vật cao cấp hồi phục bản nguyên cho yêu tộc."

" Cái này đệ có, đại ca đi vào bên này đi. Đệ dẫn đại ca nhìn xem." --- Đưa bé nhìn ngang ngó dọc một hồi rồi nhanh chân dẫn Xuân Đức vào trong, nó cứ như đang sợ kẻ nào tới gây rối vậy.

Xuân Đức không nói gì thêm mà lặng yên đi theo cậu bé, đi vào bên trong Xuân Đức liền cảm thấy mùi gỗ cũ lâu ngày đập vào mặt mà không phải mùi hương của dược vật. Hắn chú ý lên mấy cái kệ hàng thì chỉ thấy vài ba loại dược vật cấp thấp.

Sau khi dẫn Xuân Đức vào bên trong thì cậu bé chui xuống một cái giá đựng đồ, mày mò một lúc bên trong thì lấy ra một cái hộp bằng đá xanh. Cậu bé mang cái hộp bằng đá xanh kia đến trước mặt Xuân Đức rồi mở ra.

Bên trong là một cái Thiên Nguyên Thảo, thiên nguyên thảo hình dạng giống như là cây tùng phát ra quang mang u lục.

Xuân Đức cũng không rõ cái này bao nhiêu tiền nên hỏi cậu bé:

" Cái này giá bao nhiêu ông chủ nhỏ."

" 20 tiên thạch hạ phẩm, chỉ 20 tiên thạch thôi. Đại ca mua đi." --- Cậu bé dùng ánh mắt mong đợi nhìn lên Xuân Đức.

Xuân Đức nghe vậy thì cũng chẳng đắn đo gì mà lấy cho cậu bé 30 tiên thạch hạ phẩm, tiền hắn không có nhiều nhưng vài tỷ vẫn là có thể mang ra đấy. không đủ liền đi mượn một ít là được ngay mà, vì vậy ít tiên thạch lẽ với hắn chẳng đáng là gì.

" Cảm lấy ông chủ nhỏ. 10 tiên thạch khác là đại ca ta mua luôn cái hộp đựng." --- Xuân Đức nở một cười thân thiện nói.

Cậu bé kia nhận được tiên thạch thì liền vui mừng đáp:

" Cảm ơn đại ca đã chiêu cố."

Ngay lúc Xuân Đức định đi ra ngoài thì không biết mò đâu tới mấy tên tu sĩ. Cả thầy có 3 người, hai tên Nguyễn Anh cùng một tên Kim Đan, vừa đi vào trong này thì đã chỉ tay thẳng mặt Xuân Đức hét lớn.

" Không biết nơi này muốn mua bán thì phải đóng thuế cho chúng ta sao? Người cùng tiểu đệ kia vừa giao dịch cái gì mang ra đây để chúng ta định giá."

Xuân Đức nghe xong thì nét mặt hắn cũng không có gì biến đổi, hắn vẫy tay một cái ba tên kia ngay lập tức bay đến trước mặt hắn, nhìn qua ba

người Xuân Đức khẽ thổi nhẹ một hơi, một luồng khói xanh lục bao trùm lấy ba người kia.

Ngay lập tức ba người kia liền bốc hơi, chỉ để lại trên mặt đất một ít pháp bảo cấp thấp cùng mấy cái nhẫn chứa đồ cấp thấp. Xuân Đức nhặt lên nhẹ nhàng xóa đi dấu vết của mấy người chủ cũ sau đó ném cho đứa bé nói.

"Cầm lấy này bé con trong này chắc cũng có một vài thứ dùng được đấy. Đại ca có việc đi trước."

Đưa mấy thứ kia cho cậu bé thì Xuân Đức liền đi ra bên ngoài, còn về phần ba tên hắc mới giết kia thì hắc cũng chẳng để tâm làm gì cho mệt. Không ai tiện chân đạp chết con kiến rồi lại đi điều tra con kiến kia được con kiến nào sinh ra.

Cậu bé nhìn theo bóng lưng của Xuân Đức, mãi khi thân ảnh hắc hoàn toàn biến mất trong dòng người thì cậu bé mới lấy lại tinh thần, nhìn vào trong tay mấy món bảo vật quý giá. Cậu bé bất giác nở một cười tươi vui vẻ rồi ngay sau đó lại chui xuống cái kệ đồ khi trước.

Xuân Đức đi trong dòng người thì luôn cảm nhận được vài ánh mắt đang theo dõi hắc, khóe miệng Xuân Đức khẽ nhếch lên. Hắc không nhanh không chậm đi về một nơi có ít người địa phương.

Khi hắc di chuyển về phía địa phương ít người thì ngay lập tức mấy cái đuôi theo phía sau cũng đi theo.

Đi tới một khúc cua thì Xuân Đức liền tiến vào trạng thái tàng hình và chờ con mồi đi tới, rất nhanh liền có 12 người vọt đến địa phương nơi đây, có nam có nữ nhìn điệu bộ hắc là một nhóm người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 717: Đầu Gỗ Sao Ngươi Cũng Ở Ngoài Này

Bịch bịch bịch bịch bịch

Một cơn gió nhẹ thoáng qua 12 người kia vô thanh vô tức bị đánh ngất, cả mười hai người đồng thời nằm ngất trên mặt đất. Xuân Đức lúc này mới hiện thân ra, sau đó hắn trực tiếp suu hồn từng người. Một lúc sau hắn đã lần lượt suu hồn từng người xong. Có điều hắn chẳng tìm hiểu được tin tức gì cả.

Nhẹ vung tay một đoàn độc khí bao trùm mười hai người, ngay lập tức 12 người này đã từ bỏ trần gian đi xuống hoàng tuyền đoàn tụ cùng với người thân. Trên đời này không còn một chút gì gọi là vết tích bọn họ xuất hiện.

Sau khi giải quyết xong mấy cái đuôi thì Xuân Đức vẫn như bình thường dạo phố. Tiếp sau đó hắn cũng có ghé qua rất nhiều cửa hàng lớn bán dược liệu cũng thu được không ít đồ hồi phục bản nguyên tiêu hao cho yêu tộc.

Ngay khi hắn đang mua một vài quyển bí tịch của tu tiên giả cao thiên nhìn xem một chút là giữa cao thiên và trung thiên có khác biệt gì nhiều không thì một âm thanh có phần sừng sốt vang lên.

"Đầu gỗ sao ngươi cũng ở ngoài này? Đang làm gì vậy?" Một cô gái ló đầu ra từ một cỗ xe yêu thú xa hoa hướng về Xuân Đức hỏi.

Xuân Đức cũng không có nhìn quay lại mà tiếp tục chọn lựa mấy quyển bí tịch tu luyện mà hẳn cảm thấy thú vị.

Thấy Xuân Đức bơ mình thì cô gái từ trong cỗ xe ngựa kia đi ra. Những người xung quanh nhìn thấy cô gái này đều không khỏi xuýt xoa khen ngợi một tiếng xinh đẹp. Rồi sau đó châu đầu ghé tai nghị luận nhao nhao lên.

Cô gái tiến lại bên cạnh Xuân Đức, nàng ngồi xuống cùng hẳn, nhìn hẳn con lựa một đồng bí tịch đẳng cấp thấp thì không khỏi ngạc nhiên hỏi.

" Này này, ta đang nói chuyện với người đầy đầu gỗ, đừng có mà giả vờ như không quen biết với ta như vậy chứ. Mà người chọn lựa một đồng bí tịch thấp kém này làm gì vậy? "

Ông chủ cửa hàng là một nam tử trung niên nghe, khi nhìn thấy Thiên Hoa tiến lại đây thì không khỏi ngây dại nhưng khi nghe nàng chê bai bí tịch của mình là rác ven đường thì không khỏi có đôi chút tức giận, khuôn mặt hẳn hiện lên thần sắc không được vui nói:

" Tiểu cô nương à. Bí tịch nơi này đều thuộc hàng hiếm có mà ta phải vất vả lắm mới lấy được. Nếu không mua thì đừng có nói lung...."

Hắn còn chưa nói hết câu thì không dám nói nữa, hai tên hộ vệ đi theo Thiên Hoa lúc này đã rút vũ khí ra kề lên cổ tên kia. Trong nháy mắt sắc mặt tên kia liền tái đi. Ngay lúc hẳn đang định cầu xin thì Xuân Đức lên tiếng.

" Mồ hôi nước mắt của người ta đừng có xem thường như vậy. Đi thôi đừng làm phiền người ta làm ăn."

Xuân Đức nhét một đồng bí tịch vào trong một chiếc túi chứa đồ mà hẳn mới mua không lâu, tiện thể hẳn trả luôn tiền thạch cho trung niên rồi đứng

dậy.

Lúc này Thiên Hoa cũng nháy mắt ý bảo hai tên hộ vệ thu vũ khí lại sau đó cười híp mắt nói:

"Đầu gối đi với ta đến nơi này đi. Nơi kia thú vị cực."

"Cũng được." --- Xuân Đức bình thản đáp lời.

Sau đó hai người cũng không ngồi xe mà tự mình đi bộ đến nơi kia. Hai tên hộ vệ nhận được ám hiệu của tiểu thư nhà mình thì ngay lập tức thu lại binh khí đi theo phía sau hai người, còn tên trung niên bán hàng lúc này mới dám thở mạnh một hơi. Hắn ngồi bệt trên mặt đất liên tục dùng tay áo lau mồ hôi trán.

Một người bán hàng kế bên lúc này mới lại gần giúp đỡ trung niên, tiện thể hắn nói:

"Lão Thập Tứ chẳng lẽ ngươi không biết cô nàng kia là ai sao?"

Người trung niên vẫn đang lau mồ hôi nói:

"Đệ nào biết đâu, hắn là một quý tộc trong thành."

Người kia cười đùa:

"Nói không phải dọa lão đệ ngươi, người kia chính là con gái của thành chủ đây. Lão ca ta ở đây cũng gần 200 năm nên cũng đã có một lần được thấy nàng kia một lần nên mới biết, lúc trước không kịp nhắc nhở lão đệ ngươi, ta thật có lỗi quá. Ha ha."

Người trung niên bán hàng nghe vậy thì trợn tròn mắt lên mà nhìn người kia, điệu bộ không thể tin được.

.....

Xuân Đức cùng Thiên Hoa, à nhầm phải nói là Thiên Hoa mang theo Xuân Đức lượn một vòng, đi khắp một lượt mấy tiệm bán quần áo thì hai người mới đi tới Đan Su Công Hội.

Đan su công hội là một tòa nhà xa hoa tráng lệ nằm ở vị trí rất đẹp cách chợ trung tâm vài km. Người đi ra đi vào nơi đây có rất nhiều, đa phần đều là người trẻ tuổi nghe nói ngày hôm nay có một tên luyện đan sư gì đó thu học trò để truyền nghề.

Sau khi đi tới nơi đây thì Thiên Hoa mang ra một tấm lệnh bài bằng vàng lập lánh, mấy tên thủ vệ ngay lập tức cho hai người đi vào. Xuân Đức cũng được vào kè không bị người ta đuổi ra ngoài.

Có lẽ nữ nhân giống như cục nam châm vậy, đi không được bao lâu thì theo bên cạnh Thiên Hoa đã có một đám thanh niên tài tuấn. Tên nào cũng hết lòng nịnh bợ Thiên Hoa. Còn về phần Xuân Đức được mặc định bỏ qua. Không ai thèm để ý hấn. Nếu có chỉ là mấy ánh mắt ghen ghét cùng đố kỵ mà thôi.

Thiên Hoa vốn dĩ muốn nhìn xem Xuân Đức có phản ứng gì không nhưng khi thấy tên đầu đất kia vẫn cứ như hàn băng vạn năm thì nàng có chút buồn bực, ngay sau đó nàng liền khéo léo từ chối những người bên cạnh. Không qua bao lâu lại chỉ còn có 2 người cùng hai tên hộ vệ.

" Nè nè, sao người không tỏ thái độ gì cả vậy? Ít ra người cũng nên ngăn cản mấy tên kia không cho những người đó tiếp cận ta mới phải chứ." --- Thiên Hoa có phần không vui nói ra.

Xuân Đức nghe nàng chát vắn thì nhìn qua nàng một cái sau đó nhếch mép cười nói:

" Ta mong có người trong số bọn họ có thể lọt vào mắt xanh của cô còn không được nữa là, vì sao phải ngăn cản? Nếu cô mà đi lấy chồng thì không những ta vui mừng mà cha mẹ cô cũng bớt đi một gánh nặng."

Nghe xong mấy lời của Xuân Đức thì Thiên Hoa tay phải nắm thành nắm đấm dơ lên như muốn đánh Xuân Đức nhưng có lẽ nàng suy nghĩ không nên đánh mất hình tượng thực nữ nên lại thôi.

" Miệng người thật tiện, không nói thì thôi nếu mà nói ra câu nào cũng khiến người ta tức chết. Hừ hừ." --- Thiên Hoa tức giận nói.

Hai tên hộ vệ theo phía sau thấy toàn bộ cảnh này thì không khỏi hai mắt mở thật to mà nhìn, bọn họ có chút không dám tin vào những gì mình nghe cùng nhìn thấy được.

Đang trong cơn tức giận thấy hai tên hộ vệ cứ nhìn chăm chăm mình thì Thiên Hoa lại nổi lên tính đại tiểu thư. Nàng dừng bước chân quay ngoắt lại nhìn hai tên thị vệ bằng ánh mắt nguy hiểm.

" Các người từ lúc này không được đi theo ta. Chuyện này hôm nay cũng cấm nói ra. Nếu dám nói ra thì ta sẽ cắt."

Vừa nói nàng vừa nhìn xuống nơi kia. Hai tên hộ vệ tự dưng thấy đáy quần mát lạnh. Hai tên này ngay lập tức cứng đờ nở một nụ cười méo méo nhìn thấy mà buồn cười.

Đe dọa xong hai tên hộ vệ thì Thiên Hoa bước đi thật nhanh, không thèm đợi Xuân Đức nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 718: Bách Kiếp Luyện Lưu Vân Tản

Thiên Hoa sau một lúc bước đi thật nhanh, cảm đầu cảm cổ mà đi khi quay lại thì quả thật chẳng nhìn thấy Xuân Đức đâu. Nhưng nàng chẳng vui vẻ gì mà còn tức giận hơn. Nàng giậm chân tức giận mắng:

" Tên khó ưa, tên đầu gỗ đáng chết. Tại sao lại để ta gặp phải tên chết tiệt nhà ngươi kia chứ, đáng lý lúc đó nên để ngươi chết đi. Tức chết ta rồi."

Miệng thì nói vậy nhưng Thiên Hoa vẫn cứ quay lại tìm Xuân Đức, có điều nàng vừa định chạy đi kiếm Xuân Đức thì thấy thân ảnh của Xuân Đức ở đằng xa xa nàng đang định trách móc mấy câu thì thân ảnh của Xuân Đức lại lần nữa xuất hiện trước mặt nàng.

" Thật nhanh, thật quý dị."--- Thiên Hoa nhìn Xuân Đức không chớp mắt lầm bầm một câu.

Xuân Đức vẫn nhẹ nhàng bình thản nói:

" Đi thôi,"

" Không cần đi nữa tới nơi rồi. Người chúng ta muốn gặp lần này ở ngay phòng này."--- Thiên Hoa chỉ vào một căn phòng có cửa làm từ gỗ Tử Đàn.

Nói xong thì nàng tiến lại gần sau đó gõ nhẹ cửa mấy cái, ngay lập tức ở bên trong vọng ra một âm thanh nữ nhân.

" Là ai ở bên ngoài? "

" Là ta tiểu Hoa đây. Nguyệt tỷ, tỷ đang ở trong phòng sao?" --- Thiên Hoa đáp lại.

Ở bên trong phòng sau khi yên lặng một lúc thì cánh cửa bỗng nhiên được đẩy ra, một cô gái xinh như hoa như ngọc một thân quần áo xanh lam bước ra. Khi nhìn thấy Thiên Hoa thì trên nét mặt nàng ta hiện lên vẻ vui mừng còn khi nhìn về phía Xuân Đức thì ánh mắt của nàng lóe lên quang mang kì dị.

Nhưng nàng rất nhanh thì thu liễm lại, nàng nở một cười xinh đẹp sau đó trêu đùa Thiên Hoa.

" Là tiểu Hoa đây à không ngờ lần này tới đây còn mang theo tình lang tới. Hi hi, còn cậu bạn nhỏ đây hẳn là người trong miệng tiểu Hoa nói rồi. Nhìn rất không tệ nha. Thôi hai người vào bên trong này đi, để khách đứng ngoài cửa nói chuyện còn ra thể thống gì nữa."

Xuân Đức nhếch môi cười nhạt một cái sau đó theo Thiên Hoa tiến vào bên trong, bên trong phòng tuy rất lớn nhưng cũng không có gì nhiều, ngoài một ít bàn ghế cùng một bộ trà ra thì không còn gì nữa.

Vừa vào bên trong thì Thiên Hoa liền nói:

" Nguyệt tỷ không biết vật kia đã có chưa? Tiểu muội bây giờ quả thực rất cần."

Cô gái có tên Nguyệt kia khẽ lờm Thiên Hoa một cái, làm bộ dạng đau lòng nói:

" Tiểu Hoa không ngờ lại là người như vậy, vì nam nhân mà nữ bỏ rơi vị tỷ tỷ như ta đây, khiến ta đau lòng quá đi mất. Híc híc."

Thiên Hoa thấy vậy thì luống cuống giải thích nói:

" Không phải, không phải như vậy. Muội đâu phải, chỉ là sắp tới muội sắp tiến vào Hỏa Phụng Tông cần có người giúp đỡ, mà tỷ nhìn xem cậu ta đây. Thương thế còn chưa lành làm sao có thể giúp được muội."

Vị Nguyệt tỷ lúc này nhoèn miệng cười nói:

" Tiểu Hoa làm gì gấp gáp như vậy. Đồ ta đã chuẩn bị cho muội rồi, muội đã nhờ vả thì làm sao dám chậm trễ."

Nói xong nàng liền lấy ra hai cái hộp ngọc màu đỏ, bên trên khắc phù văn dày đặc. Đặt hai hộp kia lên bàn, nàng ta nhẹ mở ra hai nắp hộp. Ngay lập tức dược hương liền tán phát ra khắp căn phòng, mùi hương có phần hơi tanh khiến người ta cảm thấy có vài phần khó chịu.

Nguyệt tỷ chỉ hai viên đan dược lần lượt giới thiệu cho hai người biết.

" Viên đan dược bên trái có màu đỏ kia chính là Bách Kiếp Huyết Tinh Hoàn là một loại thần dược trị lành hầu hết các loại thương thế. Viên còn lại kia chính là Bách Kiếp Luyện Lưu Vân Tản có công năng bổ khí nich ma trong nháy mắt có thể phục hồi lại tiên lực tiêu hao, điều dụng vô cùng. Có điều hai loại đan dược này chỉ có thể tồn trữ trong vòng bảy ngày, sau bảy 7 ngày liền không thể sử dụng."

Nhìn thấy hai viên đan hoàn Thiên Hoa lập tức hưng phấn cầm lên đưa cho Xuân Đức nói:

" Đầu gối cầm lấy nè. Người dùng xong thì thương thế sẽ khôi phục rất nhanh."

Xuân Đức lúc này nhìn thẳng vào mắt Thiên Hoa thì thấy trong mắt cô bé là một mảnh thành ý thì trong lòng không khỏi thở dài, hấn vốn dĩ sau khi cho nàng một ít đồ liền rời đi tìm dược vật khôi phục bản nguyên nhưng không ngờ.

Thở dài. Trên đời này nợ gì cũng dễ thanh toán chỉ có nợ tình nghĩa là khó trả nhất. Vì không biết trả kiểu gì cho hết ơn hết nghĩa.

Xuân Đức đưa tay ra nhận lấy hai viên đan dược sau đó trực tiếp nuốt cả hai. Việc này dọa cho hai cô gái nhảy dựng lên.

" Đồ ngọc ngời muốn chết à, nhanh nhả ra bằng không sẽ bạo thể mà chết." --- Thiên Hoa bên cạnh cuống cuồng hô lớn gọi nhỏ.

Trong lúc hai cô gái lo lắng thì Xuân Đức không nói gì nhắm nghiền mắt lại luyện hóa dược lực từ hai viên thuốc kia.

Ngay khi đan dược vào bụng thì Xuân Đức liền cảm nhận được hai loại lực lượng bất đồng bộc phát trong cơ thể hắn, một cái là huyết tinh sinh mệnh, một cái khác chính hồi nguyên nịch ma. Hai luồng năng lượng này cấp tốc lan tràn ra khắp cơ thể hắn.

Luồng năng lượng huyết tinh sinh mệnh nhanh chóng bù đắp những nơi con tởn thương lưu của Xuân Đức, về phần luồng năng lượng hồi nguyên nịch ma thì nhanh chóng bị chuyển hóa thành bản nguyên lực ngũ hành, một phần thì bị chuyển hóa thành bản nguyên độc tố.

Chưa đầy 30 phút Xuân Đức lại lần nữa mở mắt ra, trong ánh mắt hắn không che giấu sự vui mừng. Nhìn về cô gái luyện đan sư hỏi:

" Loại đồ vật này còn không? Nếu còn thì lấy cho ta mỗi loại tầm vạn viên đi. Tiên thạch ta sẽ thanh toán đầy đủ."

Nghe Xuân Đức mở miệng muốn hai loại kia mỗi thứ vạn viên thì hai cô gái cùng lúc khòe miệng co giật liên hồi.

Thiên Hoa trắng mắt nói:

" Người trông thứ này là rau cải trắng sao mà muốn vạn viên. Người có biết là thứ này quý giá đến mức nào sao? Nghe nói ở tổng bộ luyện đan sư công hội cũng chỉ cất chứa không tới 20000 viên."

Xuân Đức nghe vậy thì có hơi thất vọng nhưng rất nhanh thì bình phục lại tâm tình, hần nhìn Thiên Hoa nở một nụ cười ôn hòa nói:

" Cảm ơn. Cô gái tốt bụng."

Thiên Hoa lúc này nhìn Xuân Đức thoáng chốc ngẩn ngơ. Lâu lắm rồi nàng mới thấy được biểu cảm chân thành này, lần trước nàng thấy biểu hiện này của Xuân Đức hẳn là khi nàng cứu hần.

Có điều rất nhanh nàng liền cảm thấy có gì không đúng, nàng tức giận đá hần cái nói:

" Ôn nghĩa gì. Hừ hừ. Lo mà kiếm tiền trả nợ cho ta nếu không trả đủ.... Hừ hừ."

Xuân Đức dùng tay xoa đầu nàng nói:

" Yên tâm đi cô bé, việc ta đã hứa thì sẽ giúp cô thực hiện mà(cách đây không lâu vừa tình xù nợ quả thực xấu hổ.)"

Thiên Hoa bị Xuân Đức xoa đầu cũng không có phản kháng để mặc hần xoa, ở bên cạnh vị Nguyệt tử kia thấy cảnh này thì xen vào một câu.

" Hai người đứng có làm như vậy trước mặt người cô đơn như ta chứ. Ta tự dung thấy tủi thân quá."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 719: Hứa Hẹn

Sau khi mục đích đã đạt thành thì hai người Thiên Hoa cùng Xuân Đức cũng không có nán lại lâu ở đây. Cùng trò chuyện một lúc thì hai người liền rời đi. Trên đường đi Thiên Hoa đặc biệt kiệm lời, nàng ta cứ lặng yên như vậy mà bước đi, Xuân Đức ở bên cạnh tuy thấy hơi kì quái nhưng mà vẫn không có nói cái gì mà bước đi cùng nàng ta.

Bây giờ trời đã về đêm, phố xá cũng đã lên đèn. Ngay lúc đi tới một đoạn đường có vẻ tối cùng vắng người qua lại thì Thiên Hoa bỗng dừng dừng lại đứng trước mặt Xuân Đức nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn. Sau đó nàng hỏi một câu khiến cho Xuân Đức có phần bất ngờ.

" Có phải ngươi muốn rời đi phải không? "

Xuân Đức lúc này vẻ mặt vẫn bình thản, không một tia ba động hắn nhìn Thiên Hoa hỏi lại:

" Vì sao lại hỏi ta điều đó? "

Lúc này đây Thiên Hoa lại xoay người lại bước tiếp, vừa đi nàng vừa nói:

" Trục giác, trục giác của nữ nhân. Ngươi có thể nói sau này ngươi muốn đi đâu không? "

Xuân Đức cũng đi theo nàng, trầm ngâm một chút hắn nói:

" Việc đó cô không biết vẫn là tốt hơn, dù sao nơi đó ta đi còn không có nắm chắc."

" Rất hung hiểm sao? " --- Thiên Hoa hỏi.

" Ừ." --- Xuân Đức bình thản đáp một câu.

Sau đó hai người tiếp tục bước đi, không ai nói một lời nào nữa cả cho tới khi về tới phủ thành chủ.

Đi theo Thiên Hoa, Xuân Đức tiến tới một trang viên nhỏ, nơi đây có hoa có cỏ, có hòn giả sơn. Cảnh sắc rất là trang nhã. Khi hai người vừa tới thì liền cho gia nô tiến vào bên trong thông báo cho người trong nhà. Thực ra không cần gia nô thông báo thì người trong nhà vẫn có thể biết là ai tới, tu sĩ vốn thân niệm rất mạnh chỉ cần chủ tâm thì ai tới họ đều có thể biết.

Không qua bao lâu thì từ trong nhà bước ra ba người, trong ba người thì Xuân Đức biết mình Thiên Tử Nhai, hai thanh niên bên cạnh hẳn thì Xuân Đức chưa từng gặp qua.

" Tiền bối đã tới, xin mời vào trong nói chuyện." --- Thiên Tử Nhai gặp Xuân Đức thoáng có chút ngạc nhiên, hẳn là do Xuân Đức lúc này thay đổi khá nhiều. Hai người thanh niên khác cũng hiếu kì nhìn Xuân Đức nhưng bị ánh mắt Thiên Tử Nhai đảo qua liền cúi đầu.

Việc Thiên Tử Nhai gọi Xuân Đức một tiếng tiền bối thì Thiên Hoa cũng không có gì lạ, nàng cũng được cha mình dặn như vậy nhưng mà nàng đã quen với cách xưng hô trước kia nên vẫn không có gọi Xuân Đức là tiền bối.

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

" Chúng ta vào bên trong nói chuyện."

Sau đó 5 người lấy Xuân Đức cùng Thiên Tử Nhai đi đầu, đi vào bên trong nhà. Ở trong nhà lúc này đây đã bày sẵn tiệc rượu đón tiếp. Xung quanh còn có một hàng thị nữ xinh đẹp đứng nơi đó đợi sai bảo.

Tiếp theo mọi người cũng theo lệ thường khách sáo với nhau vài câu rồi cùng ngồi xuống bàn ăn. Có điều Xuân Đức cũng không ăn mà trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

" Được rồi, chúng ta nói vào việc chính đi. Ta cũng không thích vòng vo có gì nói thẳng đi, nếu có thể giúp được thì ta sẽ không từ chối."

Thiên Tử Nhai lúc này còn đang sắp xếp lại lời nói cho sao uyển chuyển nhất thì nghe Xuân Đức nói vậy, khiến hắn có chút không phản ứng kịp. Nhưng nét lúng túng trên mặt hắn nhanh chóng biến mất, hắn nở một nụ cười có phần miễn cưỡng nói ra.

" Nếu là tiền bối thích thẳng thắn thì ta cũng không có gì ngại. Việc là thế này, chẳng là không biết vì sao năm nay Hỏa Phụng Tông lại tuyển nhận môn đồ sớm hơn 20 năm vì vậy ta muốn nhờ tiền bối bảo vệ cho ba đứa con bất tài vô dụng của ta trong lúc tuyển nhận được đệ tử."

Xuân Đức sau khi nghe Thiên Tử Nhai nói thì hơi nhíu mày, sau một lúc trầm ngâm thì hắn nói:

" Việc này không thành vấn đề, vấn đề là ta chỉ có một người làm sao có thể phân thân ra bảo hộ ba người cùng một lúc? "

Thấy Xuân Đức trầm ngâm không nói gì trong lòng Thiên Tử Nhai lo lắng vô cùng, bỗng nhiên nghe Xuân Đức nói vậy thì hắn liền biết mình lo nhiều. Thiên Tử Nhai cẩn thận giải thích nói:

" Tiền bối có điều chưa rõ, Hỏa Phụng Tông tuyển thu môn đồ chia làm hai vòng. Vòng đầu tiên chính là so về tiềm năng, học lý, các lý luận về tu

đạo. Vòng này không có nguy hiểm gì nên tiền bối không cần lo cho ba người bọn nó. Nguy hiểm chỉ có ở vòng thứ hai, vòng thứ hai bắt đầu sau khi kết thúc vòng thi thứ nhất 3 ngày. Địa điểm tổ chức vòng thứ hai chính là ở Tử Kiếm Chi Mộ....."

Xuân Đức lặng yên ngồi nghe Thiên Nhai Tử kể chi ly từng chút một, sau khi nghe kể xong thì hắn cũng đã rõ vì sao chỉ cần mình hắn thì có thể đảm bảo cho ba người kia, đơn giản vì vòng thứ hai sẽ tạo thành đội ngũ đi săn tiên thú.

Nói đơn giản là cứ giết càng nhiều thì sau này vào bên trong tông càng có địa vị cao, được tập trung tài nguyên bồi dưỡng. Còn việc trong lúc kiểm tra gặp nguy hiểm thì cái đó phụ thuộc vào số mệnh rồi.

" Được. Hai ngày sau chúng ta sẽ cùng nhau lên đường. Ta cũng nên về chuẩn bị một chút."

Nói xong hắn liền rời đi, Thiên Tử Nhai cùng mọi người đều đứng dậy đi theo đưa tiễn hắn ra về. Nhìn thân ảnh kia đã chìm vào màn đêm thì lúc này đây một thanh niên bộ dạng lớn tuổi nhất trong ba đứa con của Thiên Tử Nhai lên tiếng hỏi:

" Người này không phải thuần thú sư đơn giản như vậy. Con cảm thấy một cỗ lạnh lẽo sát khí trong cơ thể người kia. Người này trước kia hẳn giết qua không ít người."

Thiên Tử Nhai nghe vậy thì cũng không có ngạc nhiên mà thản nhiên cười nói:

" Bình Nhi, không ngờ con cũng đã tu luyện Dẫn Sát Quyết đến tầng 7 rồi. Có điều sau này bớt sau lưng đàm luận về vị tiền bối kia. Tránh cho người không vui."

" Vâng cha, con biết rồi."---- Nam tử kia nghiêm túc nói.

Có điều Thiên Tử Nhai lúc này lại cảm khái một câu.

" Đáng tiếc, đáng tiếc, chúng ta cùng vị tiền bối kia chính là hai thế giới khác biệt."

Sau khi cảm khái xong thì ông ta lại dặn con gái một câu.

" Tiểu Hoa sau này vị tiền bối kia có đưa cho con vật gì thì nên trân trọng nó, rất có thể tương lai phía sau của con đều phụ thuộc vào vật kia."

Thiên Hoa ở bên cạnh chỉ là khẽ gật đầu mà không nói gì thêm.

....

Xuân Đức sau khi rời khỏi thì ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất chạy về đại viện của mình, hấn cảm thấy thể nội độc tố bỗng dung bạo động mà không rõ là nguyên nhân gì.

Không qua bao lâu hấn liền quay về đại viện, Phân phó Kim Lang canh cửa xong thì hấn liền đi vào bên trong phòng mở ra liên tiếp 3 cái kết giới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 720: Bốn Nguyên Độc Tố Lần Nữa Di Biến

Ngay khi hắn vừa làm xong chuẩn bị thì thể nội độc tố lại quý dị yên tĩnh lại như chưa hề có việc gì, như vậy một màn làm Xuân Đức nhăn mày lại. Dùng hồn niệm kiểm tra lại một lần nữa quả thực thể nội độc tố đã bình lặng lại.

" Kỳ quái, Vì sao nó..."

Còn chưa làm bầm hết câu thì bên trong cơ thể bốn nguyên độc tố lại bắt đầu bạo động, tuy có hơi bất ngờ nhưng Xuân Đức nhanh chóng phản ứng lại. Hắn ngồi xuống lấy ra vài ống thủy tinh có chứa dịch lỏng màu xanh uống vào. Sau đó dùng hồn niệm quan quan sát biến đổi bên trong cơ thể.

Cơ thể của hắn cũng không khác gì nhiều so với nhân loại bình thường, ngoại trừ có máu màu xanh lục cùng với hai quả cầu ánh sáng ở gần trái tim ra.

Một trong số đó có màu xanh lục chính là bốn nguyên độc tố, trái tim của hắn liên tục hấp thu năng lượng từ quả cầu này vì vậy máu của hắn mới có màu xanh lục. Còn quả cầu còn lại phát ra ánh sáng nhu hòa chính là bốn nguyên hồn độn nơi mà lục ngũ hành sinh ra.

(Bốn nguyên có nghĩa là căn nguyên, khởi nguyên, căn bản.)

Hai loại lực lượng bốn nguyên này vốn dĩ là nước sông không phạm nước giếng nhưng lúc này đây, lực lượng bốn nguyên độc tố không ngờ lại

đang kết hợp cùng lực hỗn độn gây ra từng đợt bạo động năng lượng trong cơ thể hắn.

Đang chăm chú dùng hồn niệm theo dõi thì bỗng nhiên Xuân Đức cảm nhận thấy đầu đau nhói sau đó liền không biết gì nữa cả.

.....

Không biết thời gian lại đi qua bao lâu, Xuân Đức lại bắt đầu mơ mơ màng màng tỉnh dậy. Vừa tỉnh dậy theo bản năng hắn muốn lấy tay dụi mắt nhưng vừa đưa tay lên tới nửa thì dừng lại. Hắn lúc này không cần dụi cũng đã tỉnh táo lại, hắn trợn to mắt mình cánh tay của mình.

Trên cánh tay hắn không biết từ khi nào đã xuất hiện một đồ án hình độc long, con độc long kia nhìn sống động vô cùng cứ như là đang còn sống vậy.

Sau giây phút kinh ngạc Xuân Đức ngay lập tức dùng hồn niệm quan sát cả thân thể, không nhìn thì thôi vừa nhìn hắn khước miệng liền giật giật mấy cái. Cả người hắn bây giờ gần như nơi nào cũng có hình xăm độc long.

Tất cả có 9 con, ngoại trừ mặt cùng cổ ra thì gần như nơi nào cũng có. Nếu hắn mà ở trong xã hội bình thường thì chắc ai cũng nghĩ hắn thuộc loại dân giang hồ.

Bỗng nhiên hắn nhớ đến trước khi tiến lên cao thiên Vô Địch có nhắc qua một ít vấn đề, linh quang chợt lóe hắn ngay lập tức thử dùng hồn lực khổng chế hình xăm trên người có được hay không.

Nhưng sau một lúc mọi thứ vẫn không có gì thay đổi. Ánh mắt Xuân Đức lướt qua một tia thất vọng hắn khẽ nói nhỏ:

" Không được sao."

Suy tư một chút, hắn cảm thấy đồ án này là có liên quan đến bốn nguyên độc tố của hắn. Vì vậy hắn quyết định sử dụng bốn nguyên lực thúc dục. Có điều khi hắn vừa thúc dục bốn nguyên lực liền cảm thấy không đúng.

Dùng hồn niệm nhìn qua thì lông mày hắn nhăn chặt lại, hắn nhìn thấy hai loại bốn nguyên lực kia bây giờ đã kết hợp với nhau thành một thể, một quả cầu to bằng nắm tay phát ra ánh sáng nhu hòa đan xen xanh lục đang ở chính giữa lồng ngực của hắn.

Năng lượng từ quả cầu liên tục bị trái tim hắn hấp thụ rồi truyền đi khắp thân thể. Nếu hắn đoán không lầm thì mấy cái hình xăm trên người hắn cũng vì vậy mà xuất hiện.

Tâm niệm vừa động hắn vận chuyển bốn nguyên lực, một lượng lớn pháp nguyên ngay lập tức sinh ra bị trái tim hắn hấp thụ truyền khi khắp cơ thể, Xuân Đức không chế luồng pháp nguyên kia chạy về phía hình xăm độc long ở tay phải.

Chuyện không ngờ phát sinh, sau khi hình xăm trên tay phải hấp thụ một lượng lớn pháp nguyên thì bỗng nhiên thoát ly cánh tay hắn biến ảo ra một con độc long dài 1 mét.

Do quá bất ngờ nên hắn chưa kịp khống chế lại Độc Long để nó phá tan ba tầng kết giới bay thẳng lên trời cao, càng bay lên cao nó càng lớn, không qua mấy cái hô hấp thì liền dài tới vài chục dặm.

Ngay khi nó vừa bay ra ngoài thì trên trời cao mây đen kéo tới dày đặc, con độc long kia nhanh chóng ẩn vào mây đen, hai mắt to lớn của nó phát ra ánh sáng xanh lục nhìn Xuân Đức như là đang đợi lệnh vậy.

Xuân Đức quan sát độc long giữa trời, bên trong mây đen kia một lúc mới dùng hồn niệm lệnh cho nó quay về.

" Gào gào gào.." Độc Long gào lên vài tiếng không cam lòng sau đó mới chịu quay trở về bên trong Xuân Đức, một lần nữa biến ảo thành hình xăm trên tay phải.

Ngay khi Độc Long quay về thì Xuân Đức cảm thấy một trận hư nhược(thoát lực,suy yếu) vô cùng. Ngay lập tức hắn mang ra một đồng thuốc phục hồi thể lực nuốt vào. Sau đó ngồi xuống từ từ luyện hóa.

....

Độc Long tuy hiện thể trong thời gian không bao lâu chưa đến 20 giây nhưng náo động nó gây ra không hề nhỏ, sau khi Độc Long biến mất thì bầu trời Long Nham Thành vẫn bị mây đen che kín.

Yêu thú, sủng thú, tiên thú,các loại động vật bên trong Long Nham Thành lúc này đều nằm rạp trên mặt đất. Kể cả đám hung thú khó thuần lúc này con ngoan như một con mèo nhỏ vậy. Tình cảnh quả thực vô cùng quý dị.

Nhiều tu sĩ ở cách đại viện Xuân Đức không bao xa đều trông thấy một màn kia, đa phần đều trực tiếp bất tỉnh, phải là người có tu vi cao thì miễn cưỡng có thể ngồi trên mặt đất mà quan sát kì cảnh.

Lúc này đây ở một nơi khác trong phủ thành chủ, một nữ nhân thân mặc đạo bào, ánh mắt lợi hại nhìn ra bầu trời bên ngoài, tuy trên mặt nàng không lộ biểu tình gì nhưng thân thể lại bán đứng nàng, tay chân của nàng ta không tự chủ mà run lên, chén trà đang cầm trên tay cũng vì thế mà đổ hơn phân nửa ra ngoài.

Sau một lúc lâu thì nàng ta mới ổn định lại tâm tình lẫn, thân hình. Đôi lông mày nàng cau chặt sau đó tự nói nhỏ với chính mình.

" Thứ kia là vật gì? Nơi đó lại là vị tiên bối nào đang ở lại."

Đắn đo một hồi lâu, nàng ta cắn răng bay ra khỏi nơi ở phóng thẳng tới nơi mà Xuân Đức đang g ở.

Cũng không riêng gì nàng mà còn có một người khác cũng cùng chúng ý nghĩ với nàng. Người kia chính là một áo bào đen lão nhân. Hai người chỉ là liếc nhìn nhau một cái sau đó không dừng lại mà tiếp tục bay về phía trước.

Không qua bao lâu hai người đã đứng trước cửa đại viện nơi Xuân Đức đang ở lại. Hai người này đang định tiến vào bên trong đại viện thì bất ngờ bị một cỗ khí tức hung lệ khóa chặt.

Hai người thất kinh lập tức lấy ra bảo vật phòng ngự che chắn trước người, sau đó mới định thần nhìn về nơi phát ra cỗ khí tức đáng sợ kia. Khi hai người nhìn thấy Tam Nhãn Kim Lang thì đồng tử cả hai đều không khỏi thít chặt lại, sau đó không mưu mà hợp cùng một lúc chạy về hai phía bất đồng.

Mãi cho tới khi hai người không cảm nhận được luồng khí tức đáng sợ kia mới dám dừng lại, bọn họ dùng ánh mắt kính sợ nhìn về phía khu đại viện kia.

Ở tu tiên giới có một luật bất thành văn, tu sĩ cấp thấp không bao giờ được tới gần nơi tu luyện của tu sĩ cấp cao để tránh làm ảnh hưởng đến người đang tĩnh tu. Trừ khi là trường hợp đặc biệt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 721: Thiên Tử Nhai

Ngay lúc hai người đang phân vân là nên bỏ đi hay là một lần nữa quay lại nơi kia thì lại thấy thành chủ Long Nham Thành đích thân mang theo đội vệ binh tinh nhuệ nhất tăng cường phòng vệ nơi đây. Ngăn cản tất cả những người có ý định tiến tới nơi đây dò xét.

Thiên Tử Nhai lúc này hiển nhiên là cũng nhìn thấy hai người quen đang lơ lửng giữa trời, chính vì là người quen nên hắn cũng biết được thân phận của hai người kia vì thế hắn mới không dám tới đuổi hai người này đi. Hắn chỉ có thể cố gắng hạn chế tối đa người tới đây làm phiền Xuân Đức.

Dị tượng quá mức đồ sộ, số lượng người tìm đến đây cũng vô cùng nhiều vì vậy hắn mới phải mang đội thân vệ đến đây.

Thiên Tử Nhai nhìn mấy thuộc hạ phân phó:

" Nhanh tán đi ra làm việc, tuyệt đối không cho người nào tiến vào bên trong. Rõ chưa? "

" Rõ."--- Đám thuộc hạ đồng thanh đáp, có điều bọn họ cũng không rời đi.

Thiên Tử Nhai nhướn mày nói:

" Rõ rồi sao còn không đi, còn đợi ở đây làm gì nữa? "

Một tên thuộc hạ hỏi nhỏ:

" Thành chủ đại nhân, nếu như mấy người kia tới phải làm sao? Bọn thuộc hạ có nên ngăn lại bọn họ không?"

Thiên Tử Nhai trên nét mặt hiện lên sự do dự, sau một lúc hần mơi nói:

" Gặp những người kia thì các ngươi lựa lời mà khuyên, khuyên không được thì cứ để họ đi vào cũng không sao, dù sao chúng ta cũng đã làm hết sức."

Mấy tên thuộc hạ nghe vậy thì ứng thanh một tiếng sau đó liền nhanh chân rời đi làm nhiệm vụ của mình. Ngay lúc đám thuộc hạ rời đi thì hai đạo ánh sáng bay tới bên này, ánh sáng tan đi hiện ra mộ lão giả cùng một nữ nhân xinh đẹp nhưng lạnh lùng.

Thấy hai người này Thiên Tử Nhai không dám thất lễ, hần cung kính chào:

" Xin chào hai vị tiên bối, không biết hai vị tiên bối tìm văn bối là có chuyện gì? "

Ông lão mặc đồ đen ánh mắt có phần âm lãnh nhìn Thiên Tử Nhai nói thẳng:

" Chắc ngươi biết người bên trong kia, chúng ta muốn nghe tường tận về người phía trong."

Thiên Tử Nhai nghe vậy trên mặt hiện ra một chút thần sắc khó xử nhưng sau đó hần liền nói:

" Vậy mời hai vị tiên bối đi theo ta. Nơi đây không thích hợp để nói việc này."

Hai người kia nhìn nhau một cái sau đó khẽ gật đầu rồi sau đó ba người đồng thời rời đi.

Thời gian lại đi qua vài ngày.

Lúc này ở trong phòng Xuân Đức lại một lần nữa mở mắt ra, ánh mắt hấn phát ra từng tia u lam rợn người nhưng rất nhanh liền biến mất, ngay sau đó hấn liền dùng hồn niệm kiểm tra một lần thân thể, phát hiện thân thể đã hoàn toàn không có vấn đề những hình xăm trên cơ thể hấn vẫn còn nhưng đã nhạt hơn trước kia rất nhiều.

Hấn đứng dậy bàn tay khẽ vươn ra, ngay lập tức một cột mâu có hoa văn kì ảo xuất hiện, trên cột mâu lúc này lại còn có thêm độc khí vờn quanh, có thể ẩn ẩn nghe được âm thanh kêu gào của một loại viễn cổ hung thú nào đó phát ra từ độc khí.

" Thành công rồi, bây giờ có thể sử dụng bốn nguyên độc tố tăng cường vào đòn đánh không còn bị động như ngày trước nữa."

Xuân Đức tự nói với mình, hấn không tự chủ được nhếch môi lên cười một cái nhìn hấn lúc này có phần tà ác. Tán đi cột mâu hấn liền đi ra khỏi phòng, nhìn thấy con sói lông vàng vẫn đang nằm canh trước cửa thì ánh mắt hấn không khỏi hiện lên một tia tình cảm.

Tự nhiên hấn nhớ đến lúc hấn còn ở nhỏ cũng có nuôi một con chó cỏ cũng có bộ lông màu vàng, có điều sau này nó bị bắt trộm mất, hấn nhớ là mình đã khóc suốt một buổi.

Ngay khi Xuân Đức đi ra ngoài thì tiểu Kim cũng quay lại nhìn hấn, Xuân Đức lúc này nhếch mép cười một cái sau đó tiến lại gần tiểu Kim vuốt ve đầu nó nói:

" Cực khổ cho người thời gian gần đây. Bây giờ ta phải có việc, tiểu Kim người chịu khó ở trong túi tiên sủng một thời gian nhé bên trong đã có sẵn đồ ăn ta cho bị cho người rồi. "

Tiểu Kim nhìn hần khẽ gạt đầu, Xuân Đức vỗ nhẹ thêm mấy cái vào đầu nó rồi thu nó vào túi tiên sủng. Sau đó hần liền sải bước đi tới phủ thành chủ, hần bước đi nhìn rất chậm nhưng thực tế lại nhanh đến kinh người, chỉ nhìn thấy thân ảnh hần mờ dần sau khi nhìn lại thì đã ở rất xa.

Sau khi tới phủ thành chủ nói chuyện một phen với nhau, ăn bữa cơm thân mật. Tiếp theo sau đó mọi người liền từ biệt nhau. Xuân Đức đi theo đội ngũ tiến về Hỏa Phụng Tông.

Cùng đi với hần lần này ngoại trừ Thiên Hoa, Hoa Tiên, hai người anh trai của Thiên Hoa là Thiên Bình cùng Thiên Dã thì còn có hai nhân vật thần bí. Một nữ nhân có khuôn mặt xinh đẹp mặc một bộ đồ màu tím, có điều khuôn mặt nàng ta lạnh như băng, bộ dạng người sống chớ đến gần.

Người cuối cùng là một ông lão cả người phát ra khí tức âm trầm, toàn thân được bao trùm bởi áo khoác màu đen nhìn chỉ lộ ra mỗi khuôn mặt gầy nhom.

Ngồi trên xe kéo, mọi người tuy cùng ở chung nhưng lại không ai nói chuyện với nhau. Bầu không khí khá là nặng nề. Sự xuất hiện của hai người thần bí kia cũng không khiến cho Xuân Đức quá lưu tâm. Hần tin rằng mặc kệ hai người này ở đây có ý đồ gì đi chăng nữa một khi lộ ra thì hần có thể dễ dàng hạ sát cả hai.

.....

Thời gian đi qua thật nhanh thoáng chốc lại đi qua ba ngày.

Lúc này đây mọi người phải dừng lại nghỉ ngơi giữa đường, do yêu thú kéo xe trong mấy ngày này đã kiệt sức không thể không dừng lại để bọn nó khôi phục.

Ngay khi xe kéo dừng lại thì Xuân Đức liền xuống xe hít thở không khí trong lành, với lại hẳn cũng muốn nhìn xem cao thiên là cái dạng gì. Thời gian trước hẳn toàn ở lì trong phòng hết trị thương lại đến ổn định bản nguyên nên không có thời gian.

Khi hẳn vừa định đi xuống thì Thiên Hoa ngồi kế bên hỏi:

" Người tính đi đâu? "

Xuân Đức quay đầu lại nói:

" Xuống hít thở không khí, cô bé không cảm thấy trong này quá ngọt ngào sao? "

Thiên Hoa gật gật đầu sau đó cùng với Xuân Đức xuống khỏi thùng xe, Hoa Tiên thấy vậy cũng đi xuống theo.

Lúc này đây ở trên thùng xe chỉ còn lại bốn người những người này đều mở mắt ra nhìn theo bóng lưng ba người kia sau đó liền thu lại, nhắm mắt tiếp tục tu luyện.

Cảnh trời lúc này hẳn là nửa đêm, trên cao đã treo ba cái mặt trăng sáng vàng vạc. Xung quanh mọi nơi chỉ có một vài cây cỏ thụ. Tiếng côn trùng, động vật nhỏ kêu râm ran khắp nơi.

Ở bên cạnh Thiên Hoa nói:

" Nơi đây hẳn đã rất gần Hỏa Phụng Tông rồi. Ta nghe nói ở gần Hỏa Phụng Tông có một vài tên tội phạm truy nã. Mặc dù bị mấy thế lực lớn

truy sát nhưng cũng không làm gì được bọn chúng. Mong là chúng ta không gặp phải bọn chúng."

Xuân Đức đang nhắm mắt tận hưởng gió đêm, nghe được mấy câu tâm huyết của Thiên Hoa thì quay qua mỉm cười nói.

" Chúng ta có...."

Còn chưa để hẳn nói hết câu thì ba mũi tên như ba vệt ánh sáng nhắm thẳng ba người mà phóng tới. Xuân Đức khẽ nhoáng lên một cái liền mang theo hai cô gái né tránh qua một bên, ba mũi tên kia mất đi mục tiêu thì bắn thẳng vào thùng xe.

Ầm ầm ầm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 722: Mấy Con Cá Nhỏ

Ầm ầm ầm.

Lực bạo tạc từ ba mũi tên vô cùng khủng bố trong nháy mắt đã xé tan thùng xe, vụn gỗ bay tán loạn, cũng ngay lúc ba mũi tên sắp bắn vào trong thùng xe thì có hai đạo thân ảnh phá nóc thùng xe mà bay lên cao. Hai người này hiển nhiên là khô gầy lão giả cùng băng lãnh nữ nhân. Mỗi người trong tay còn xách một người khác, không nói thì ai cũng biết rồi.

Vừa bay lên trời cao lão giả khô gầy đã nhìn về một phương hướng nơi có mấy gốc cây đại thụ hét lớn:

" Là kẻ nào? Có gan thì bước ra đây đừng giống như mấy con chuột cả ngày chỉ có thể nấp trong bóng tối."

Âm thanh của lão giả khàn đặc, cực kì khó nghe, nghe vào tai thì có một loại cảm giác như người ta đang dùng mũi kim chọc vào tai vậy.

Ngay lúc lão nhân kia quát lên thì nữ nhân băng lãnh cũng dùng ánh mắt lạnh lẽo về phía đó. Đúng lúc này một tiếng cười có phần càn rỡ vang lên.

" Ha ha. Không ngờ chúng ta hôm nay chỉ muốn kiếm ít tiền đi đường nhưng không ngờ lại gặp hai con cá lớn. Đã hai vị muốn xem thì ta cũng không ngại."

Nhưng trước khi người này lộ diện còn nói lớn:

" Các huynh đệ nhanh đi ra để hai vị khách quý của chúng ta nhìn một lần nào."

Ngay khi âm thanh kia chấm dứt thì từ bên trong các cây đại thụ liên tục bước ra 2-3 người. Những người này toàn thân được bao trùm bởi áo bào màu đen, khuôn mặt thì dường đeo mặt nạ, chỉ có vài người là không đeo, trong số người không đeo có tên vừa mới lên tiếng.

Nhìn thấy nhiều người như vậy thì những người khác trong đội ngũ đều thất kinh, trừ Xuân Đức ra. Hấn lúc này cũng không có biểu cảm gì quá lớn, hấn lúc này chỉ muốn nhìn xem một chút phần khích mà thôi.

Khi hai người lão giả gầy gò cùng băng lãnh nữ nhân nhìn thấy khuôn mặt của tên vừa mới nói chuyện thì không khỏi đồng thời kinh hô thành tiếng.

" Liệp Tu Giả sao lại là ngươi? "

Người kia là một thanh niên tuấn mỹ, có điều khuôn mặt hấn lại bị một vết sẹo cực lớn nhìn vô cùng mất mỹ quan. Nghe hai người kia kinh hô thì vẻ mặt thanh niên hiện lên nụ cười có phần tà dị, hấn cười hắc hắc nói:

" Không ngờ các vị cũng biết ta. Đã vậy thì không cần nhiều lời rồi, mọi người tấn công."

Lời nói còn chưa dứt thì những tên áo choàng đen kia đã đồng loạt rút ra trường kiếm sau lưng sau đó cùng xông lên bao vây lại hai người kia. Khí thế của đám người này vô cùng hung mãnh tất cả bộc lộ ra bên ngoài thì đều đã là Sinh Tử Tiên Cảnh cả rồi.

Bị nhiều Sinh Tử Tiên Cảnh cường giả vây công thì sắc mặt hai người kia khẽ biến nhưng liền biến mất, ngay lúc này hai người cũng đều bộc phát

ra khí thể kinh người, khí thể bọn họ ép cho đám áo bào đen phải dừng lại bước chân.

Cảm nhận được linh áp đến từ hai người thì thanh niên có cái tên Liệp Tu Giả kia cười khà khà nói:

" Hóa ra là Bất Hủ Tiên Cảnh tu sĩ, thảo nào có tự tin như vậy. Nhưng dù sao các mới cùng mới vừa bước vào cảnh giới này không được bao lâu, còn ta thì đã có gần vạn năm rồi. Các người so với ta vẫn còn kém xa."

Trên người tên này ánh sáng quang mang kì dị, cả người hắn được bao phủ bởi sương mù màu đen dày đặc, trên tay hắn không biết từ lúc nào đã xuất hiện hai thanh dao găm, trên thân hai thanh dao găm lấp lóe quang mang xanh lục hiển nhiên là có kịch độ phía trên.

Đạp mạnh một cái thân hình hắn biến mất nhưng chớp mắt sau thân ảnh của hắn đã xuất hiện trước mặt nữ nhân băng lãnh, nữ nhân kia ánh mắt thít chặt nàng ta không lo được nhiều liền buông tay thả ra Thiên Bình mà toàn lực chống đỡ một đòn này.

Keng...Keng keng keng.

Nữ tử kia lấy một cái quạt ngọc để ngang trước mặt thành công đón đỡ được một đòn đầu tiên của đối phương nhưng sau đó đối phương lại liên tiếp tung ra liên hoàn chiêu thức. Từng chiêu từng thức đều âm hiểm vô cùng, chỉ cần nữ tử kia không may trúng một đòn liền không xong.

Có điều nữ tử kia cũng không phải dạng gà mờ, nàng lợi dụng thân pháp nhanh nhẹn của mình liên tục tránh né. không né tránh được thì nàng dùng xảo lược đón đỡ những đoàn đánh âm hiểm đến từ tên thanh niên đối diện.

Nhưng người sáng mắt đều có thể nhận ra nàng bây giờ đã rơi vào thế hạ phong(dưới cơ). Nếu cứ tiếp tục như vậy thì sau 10 phút nàng ta sẽ nằm lại

nơi đây.

Còn ông lão kia thì càng thêm không xong. Hắn bị một đám áo bào đen kết thành trận hình vây công, trận hình kia rất có quy tắc. Tiến thủ rất có tiết tấu khiến cho ông lão kia chỉ có thể lâm vào khổ chiến.

Ngay lúc này Thiên Hoa ở bên cạnh Xuân Đức giật giật tay áo hắn nói:

" Chúng ta nên làm gì bây giờ? "

Giọng nói của nàng lúc này không che giấu được sự lo lắng cùng sợ hãi. Xuân Đức nghe ra được sự bất an trong lời nói của nàng thì bình thản nói:

" Nếu như đã không thích xem thì chúng ta liền rời đi nơi này thôi."

Nhưng lúc này lại có một âm thanh hừ lạnh vang lên:

" Còn muốn chạy, các ngươi nghĩ là mình còn có thể chạy được sao? "

Một tên áo choàng đen ngồi trên một tảng đá cách đó không xa nhìn về phía mọi người âm trầm nói ra.

Xuân Đức tiện tay nhặt cục đá phía dưới chân lên, tung tung trong tay mấy lần sau đó quay qua nhìn cái tên thích giả bộ cao nhân đang ngồi trên tảng đá kia. Ngay lúc mọi người còn không biết hắn định làm gì thì chỉ thấy Xuân Đức ném mạnh cục đá trong tay về phía tên áo choàng đen kia.

Tên kia vốn dĩ đang còn kinh thường nhìn mấy người Xuân Đức nhưng bỗng nhiên hắn cảm nhận được sát ý ngập trời khóa chặt lấy hắn, trong lòng hắn vừa run lên thì... không còn thì gì nữa.

Chỉ nghe " bụp" một tiếng.

Cả cái đầu của tên kia bị nổ tung, não, máu tươi cùng mảnh vỡ của mặt nạ bay tán loạn. Thi thể không đầu đổ gục xuống rơi trên mặt đất phát ra tiếng "bịch", nghe cứ như là bao cát bị người ta ném vậy.

Xuân Đức phúi phúi tay nói:

" Hết phách lối. Không đâu chạy ra phách lối làm gì."

Xuân Đức vờ mặt ghét bỏ, sau đó quay người rời đi như chưa có việc gì. Hắn thì không có việc gì nhưng mà mấy người bên cạnh hắn thì đều há to miệng ra, nhìn cái thi thể không đầu ở trên mặt đất mà không biết nói cái gì cho phải. Một đại năng Sinh Tử Tiên Cảnh trước mắt bọn họ cứ như vậy bị một hòn đá ném cho nổ đầu chết đi.

Động tĩnh bên này tuy không lớn nhưng mà cũng có một ít người vẫn đang chú ý bên này nên cũng nhìn thấy cảnh tượng Xuân Đức giết chết tên áo choàng đen kia. Những người này trong giây lát bị thất thần.

Bắt lấy cơ hội này ông lão khô gầy lấy ra một quả cầu to bằng nắm tay bóp mạnh.

Đùng. A a a a a a a a.

Một tiếng nổ lớn vang lên, ngay sau đó cả một đám đều bị trọng thương bay ngược ra bên ngoài, ông lão khô gầy kia ở gần nhất cũng bị thương nặng nhất, một cánh tay đã mất, cả người không một chỗ lành lặn.

Những tên áo choàng đen cũng không khá hơn, tu vi thấp hơn, trận hình do mấy người thất thần khiến cho phá hư tiết tấu khiến cho cả một đám không kịp lui ra xa bị đợt bạo tác kia tạc chết không ít người, trọng thương cũng có 1/3. Tất cả những người này đều nằm trên đất lăn qua lăn lại thống khổ kêu la.

.....

Xuân Đức lúc này đang buồn bực vì chiếc xe chở bọn họ đã bị phá hư, mấy con tiên thú cùng gã phu xe cũng chết. Đúng lúc này thì có một tên áo bào đen bị thương nặng lăn đến gần chân hắn. Đang buồn bực hắn liền đạp vào đầu tên kia một cái, ngay lập tức đầu tên kia vỡ vụn, chết không kịp ngáp. Sau đó hắn lại tiện chân đá cái xác văng ra xa xa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 723: Mấy Con Cá Nhỏ-1

Đang đi theo phía sau Xuân Đức, mấy người Thiên Bình còn chưa tỉnh hồn lại bị cử động của hắn dọa cho nhảy dựng lên. Bọn họ nhìn cái thi thể không đầu đang lặn trên mặt đất, sau đó lại nhìn hắn một cái, nhìn thấy cái vẻ mặt lạnh tanh chỉ hiện lên một ít thần sắc chán ghét thì cả đám không tự chủ nuốt nước miếng ực ực.

Bọn họ tự dung cảm thấy Xuân Đức thật xa lạ, xa lạ như chưa từng quen biết. Bọn họ biết đến hắn là một người ôn hòa ít nói chứ không phải là một kẻ giết người không nháy mắt như lúc này. Nhìn biểu cảm hờ hững khi vừa giết chết một Sinh Tử Tiên Cảnh của hắn thì không nói đến mấy người Thiên Hoa, Thiên Bình mà ngay cả những người khác ở nơi đây cũng cảm thấy đáy lòng lạnh ngắt.

Tên thanh niên áo bào đen đang giao thủ với nữ nhân băng lãnh có linh giác cực kì nhạy bén, hắn nhìn về phía Xuân Đức cảm thấy người kia không phải là một hộ vệ được thuê đơn giản như trong tài liệu nói. Không một chút do dự sau khi ép cho nữ nhân băng lãnh kia không thở nổi thì hắn bắt ngờ quay người bỏ chạy, mặc kệ đám thuộc hạ đang còn ở nơi đây.

Nhưng vào lúc này một giọng nói mang theo sự âm hàn thấu xương vang lên.

" Ai cho ngươi chạy? "

Nghe được âm thanh lạnh giá kia thì thanh niên mặt sẹo không dám quay đầu lại mà chạy càng nhanh hơn, hắn không do dự sử dụng huyết độn

thuật biến thành một vệt sáng đỏ cấp tốc bỏ chạy vào bên trong cánh rừng thưa.

Người vừa cất tiếng chính là Xuân Đức, ánh mắt hắn lúc này đang lóe lên từng tia u mang kì dị, mọi cử động của tên thanh niên mặt sẹo kia đều được hắn nhìn thấy rõ mồn một. Nhìn người thanh niên mặt sẹo kia sử dụng huyết độn thuật chạy trốn khéo môi Xuân Đức khẽ cong lên.

Sau đó trong tay hắn xuất hiện một cốt mâu dài 2 mét, toàn thân phủ văn lập lòe, có sương mù màu xanh lục bao quanh, ầm ầm truyền ra tiếng hung thú gào thét.

Xuân Đức khẽ quát.

" Chết đi."

Cùng lúc đó cốt mâu rời tay biến thành một vệt sáng màu xanh lục đuổi theo tên thanh niên kia, vệt ánh sáng màu xanh do cốt mâu hình thành xuyên qua bất kì vật cản nào, trên đường đi của nó độc khí lan tràn những động thực vật tiếp xúc với luồng độc khí kia trong nháy mắt héo tàn. Ngay cả đất đá cũng bốc lên khói trắng.

Tốc độ của vệt sáng màu xanh lục cực nhanh không qua mấy hô hấp liền đã đuổi sát thanh niên mặt sẹo.

Đang dùng huyết độn thuật bỏ chạy thanh niên mặt sẹo cảm nhận được nguy hiểm đến từ phía sau thì liên tục thay đổi phương hướng bỏ chạy nhưng điều làm hắn tuyệt vọng chính là không cách nào thoát được vật đang truy đuổi phía sau.

Ngay khi hắn cảm thấy cái chết cận kề thì không cam lòng thét lên một tiếng thê lương.

" Ta không muốn..."

" Bùm."

Hắn còn chưa kịp nói hết câu thì đã bị một âm thanh nổ tung thay thế, cốt mâu bắn trúng trên thanh niên lập tức nổ tung phát ra tiếng động kinh thiên, sóng khí mang theo độc vụ tán phát ra phạm vi không biết bao nhiêu dặm, biến nơi đó thành vùng đất chết.

Xuân Đức ở nơi xa nhìn thấy một màn như vậy thì hơi nhú mày một cái, hắn cảm giác mình có thể làm tốt hơn như vậy. Có lẽ bản thân hắn còn chưa quen với lực lượng mới này. Thu hồi lại ánh mắt Xuân Đức lại quay trở về bộ dạng ôn hòa như bình thường.

Hắn nhìn qua Thiên Hoa, bất đắc dĩ nói:

" Có thể chúng ta phải tự thân đi bộ tới Hỏa Phụng Tông rồi."

Thấy Thiên Hoa không có trả lời hắn mà cứ trợn to đôi mắt nhìn hắn như nhìn vật thể lạ vậy, Xuân Đức cảm thấy hơi buồn bực. Dùng hai tay tay kéo má cô nàng ra hắn hỏi:

" Làm gì mà nhìn ta đăm đúi vậy? Bộ lạ lắm sao? "

Thiên Hoa y hệt con rô bốt liên tục gật đầu. Trên mặt nàng tất cả đều là mê mang, khó hiểu, không có lời giải thích. Không chỉ có nàng mà những người khác cũng vậy.

Đang lúc này đây mọi người lại nghe được tiếng tiên thú kêu gào, cùng lúc đó một chiếc thú xa băng băng chạy tới.

Thú xa rất lớn được kéo bởi 12 con tiên thú Ngọc Thiên Mã, ở bên cạnh thú xa còn có một đội ngũ hơn 200 người, tất cả đều mặc một thân áo bào

màu lam, tay cầm trường kiếm nhìn rất có phong phạm tiên gia. Đội ngũ kia khi tới gần phụ cận đội ngũ Xuân Đức 300 mét thì dừng lại.

Một người trung niên đại hán, tướng mạo có phần hung ác bước lên phía trước đội ngũ lớn tiếng quát:

" Người nào đang ở phía trước, nhanh xưng tên ra."

Giọng nói người này thập phần hồng hách, kiêu như chỉ còn mình ta là nhất vậy. Xuân Đức đang buồn rầu vì không có phương tiện di chuyển thấy có một chiếc xe xuất hiện thì ánh mắt sáng lên. Hắn khẽ liếm môi một cái rồi tiến lên phía trước nhưng đúng lúc này Thiên Hoa phía sau hắn nắm chặt phần áo sau lưng của hắn, giữ hắn lại.

Xuân Đức có phần nghi hoặc quay lại nhìn Thiên Hoa hỏi:

" Sao vậy cô bé? Có việc gì sao? "

Thiên Hoa trừng mắt nhìn hắn gắt:

" Vậy ngươi lại muốn làm gì? Việc này đề..."

Thiên Hoa còn chưa nói xong thì đã bị một âm thanh nữ tử cắt ngang.

" Việc này xin tiên bối không cần bận tâm để vãn bối lo việc này."

Người lên tiếng chính là nữ nhân băng lãnh, không biết lúc nào nàng đã đi tới gần bên này. Âm thanh của nàng ta ôn nhu cực kì dễ nghe rất tương phản với bộ dạng của nàng. Còn không có sự đồng ý của Xuân Đức thì nàng ta đã tiến về phía trước đứng đối diện với đội ngũ mấy trăm người kia uy nghiêm nói:

" Người ở phía trước nghe cho rõ. Ta là Lãnh Nhược Băng, trưởng lão của Hỏa Phụng Tông. Ai trong số các ngươi là người dẫn đội đi ra đây gặp

ta. "

Vừa nói nàng vừa tán ra uy áp cường đại của bản thân. Đội ngũ mấy trăm người phía trước cảm nhận được uy áp khổng lồ đập vào mặt thì cả đám không khỏi biến sắc, mười hai con Ngọc Thiên Mã cũng hí dài một cái rồi không tự chủ lui về phía sau mấy bước.

Cùng lúc này từ bên trong chiếc xe xa hoa kia một nam tử độ tuổi trung niên, tướng mạo đường hoàng, một thân trang phục đắt tiền bước xuống xe, vừa bước xuống xe thì người này đã vội tiến lên chấp tay ôm quyền hướng về phía Lãnh Nhược Băng nhận lỗi.

" Vãn bối Kim Nguyên Bảo xin ra mắt tiên bối, đám hạ nhân ngu dốt đắc tội với tiên bối, mong tiên bối đại nhân có đại lượng cho mấy tên đui mù kia một mạng."

Lãnh Nhược Băng nghe vậy thì hừ lạnh một cái, sau đó thu lại uy áp của bản thân. Nàng nhìn tên trung niên kia ra lệnh.

" Nói cho người bên trong xe nhanh chóng xuống xe, ta muốn mượn dùng xe của người trong một thời gian, còn người mang theo người khác đi tránh những tên đang nằm trên mặt đất kia cho ta. Làm nhanh lên."

" Dạ dạ, vãn bối làm ngay." --- Tên nam tử tên Kim Nguyên Bảo kia cũng không dám nói lại cái gì, hấn cười bồi một cái rồi quay lại hướng về phía thùng xe lớn tiếng quát.

" Còn không nhanh xuống, không nghe tiên bối nói sao. Đi xuống."

Ngay lập tức từ trên xe lục đục đi xuống 7-8 người có nam có nữ, trong đó có một trung niên còn lại tất cả đều là thanh thiếu niên tài tuấn, độ tuổi ngang với Thiên Hoa bọn người.

Những việc khác thì không cần tên Kim Nguyên Bảo kia phân phó, đám thuộc hạ của hắn đã nhanh chân đi làm. Ngay lập tức đám người mặc áo bào đen đang nằm rên trên mặt đất bị trói gô lại. Những kẻ này đều đã bị ông lão khô gầy giam cầm lại tu vi nên cũng không có gậy nên nguy hiểm gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 724: Tiểu Thiên Kiếp Hàng Lâm

Mọi việc ổn thỏa thì Xuân Đức cùng đội ngũ của mình vào trong xe ngồi, đội ngũ lại tiếp tục lên đường tiến về phía Hỏa Phụng Tông. Ngồi trong xe mọi người không ai nói với nhau một câu nào, tất cả đều lặng yên nhắm mắt lại, còn việc trong lòng bọn họ đang nghĩ gì thì chỉ có họ mới biết được.

Lại đi thêm vài ngày nữa thì cuối cùng đội xe cũng đã đi vào bên trong địa phận trực tiếp quản lý của Hỏa Phụng Tông. Nơi dừng chân tiếp theo của mọi người là Hỏa Dương Thành.

Hỏa Dương Thành là thành trì phụ cận gần nhất nằm dưới quyền quản lý của Hỏa Phụng Tông, nơi đây cũng là nơi tiếp đón những người tới báo danh muốn tiến vào Hỏa Phụng Tông. Vào những ngày này Hỏa Dương Thành đặc biệt đông đúc, thanh niên tài tuấn từ bát phương tụ hội lại đây vì thế những ngày này việc phát sinh xung đột là chuyện bình thường.

Đội ngũ của Xuân Đức vì có hai trưởng lão của Hỏa Phụng Tông đi cùng nên mọi thủ tục vào thành thật đơn giản, qua loa kiểm tra lấy lệ một cái thì mọi người liền có thể được tiến vào trong. Tiến vào bên trong bọn họ còn đặc biệt được bố trí ở lại tại khu vực cao cấp nhất.

Ngay lúc Xuân Đức vừa xuống xe định tiến vào trong nhà thì hần bỗng dung cảm nhận được điều gì, hần không khỏi nhìn lên trời cao. Hần ần ần

cảm nhận được một thứ gì đó sắp xảy ra, suy nghĩ một chút thì sắc mặt hắn không khỏi thay đổi.

Trong lòng hắn thầm nhủ.

" Tiểu thiên kiếp tới rồi, vì sao lại đến nhanh như vậy?"

Biết được là cái gì thì trong lòng hắn không khỏi trầm xuống một đoạn, hắn cũng đã trải qua một lần độ kiếp cho hai đứa em nhưng hắn lại không biết là thiên kiếp mình sắp đối mặt là dạng gì nữa để mà chuẩn bị.

Thấy Xuân Đức đột nhiên ngửa mặt nhìn trời thì luôn đi theo bên cạnh hắn Thiên Hoa hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

Xuân Đức lúc này thu lại tâm tình, hắn mỉm cười nhìn cô nàng nói:

" Không có chuyện gì cả. Chỉ là cảm thấy thời tiết hôm nay có vẻ không được tốt lắm, mà tôi cho cô cái này, xòe tay ra."

Thiên Hoa tuy chẳng hiểu ngô khoai gì nhưng vẫn làm theo lời Xuân Đức đưa tay ra. Xuân Đức thò tay vào trong ngực lấy ra hai cái hộp ngọc nhỏ để vào tay cô nàng. Nhìn Thiên Hoa, hắn cười nói:

" Ta chuẩn bị cái này cho cô cùng Hoa Tiên lâu rồi nhưng chưa có thời gian đưa cho hai người. Nhớ là đợi khi ta không ở mới được mở ra nghe chưa. Thôi nhanh đi vào trong đi, ta có một chút việc cần nói với hai vị trưởng lão, sẽ vào sau."

Thiên Hoa nghe hắn nói vậy thì nhu thuận ừ một tiếng sau đó cẩn thận cất đi hai cái hộp ngọc rồi xoay người đi vào bên trong nơi ở mới.

Nghe được Xuân Đức muốn nói chuyện với bản thân, hai người Lãnh Nhược Băng đang tính vào trong lúc này liền ngồi yên một chỗ. Sau khi nhìn thấy Thiên Hoa đi cùng những người khác đã vào trong nhà rồi thì hai người mới cũng kính hỏi:

" Tiền bối có gì căn dặn xin cứ nói."

Hai người lúc này cũng không dám lãnh đạm như trước kia, ngày trước bọn họ còn chưa thấy được thần thông khủng bố của Xuân Đức nên mới dám tỏ thái độ như vậy nhưng lúc này đây có cho bọn họ 10 cái lá gan cũng không dám.

Xuân Đức nhìn qua hai người nói:

" Vào trong xe nói chuyện."

Sau đó cả ba cũng vào bên trong xe, vừa vào trong xe thì Xuân Đức liền đi thẳng vào vấn đề. Hắn hỏi:

" Nếu như hai người các ngươi nhận đám người Thiên Hoa làm đệ tử thì có cần phải thông qua cái gì kì thi kiểm tra nữa không? "

Lãnh Nhược Băng không dám dẫu giếm cung kính trả lời:

" Thưa tiền bối, tông môn có quy định hễ là người tiến vào tông môn đều phải thông qua kiểm tra, bất kể người kia có bối cảnh gì. Đây là lời nói mà mấy vị tổ sư truyền lại không thể làm trái."

Nghe nói thế lông mày Xuân Đức khẽ nhăn lại, suy tư một chút hắn liền nói:

" Đã vậy thì bỏ đi, nghe nói các ngươi đều là trưởng lão trong tông phải không? Các ngươi có thể thay ta để ý mấy đứa nhỏ kia trong một thời gian

được không? "

Hai người kia nhìn nhau một cái rồi đồng thanh đáp:

" Việc này tiền bối xin an tâm, hai người bọn vãn bối nhất định sẽ giúp tiền bối để ý tới mấy người hậu bối kia."

Xuân Đức nghe vậy thì thỏa mãn gật đầu, hất từ trong túi lấy ra hai tấm Diễm Tinh Phù đưa cho hai người, nhìn hai người hấn nói:

" Thứ này là một vật phẩm ta tự luyện chế ra, nó chỉ có một tác dụng chính là xuyên phá cấm chế, trận pháp vây khốn các kiêu. Ở lúc quan trọng có thể cứu hai người các ngươi một mạng. Được rồi về phần mấy đứa nhỏ trăm sự nhờ các ngươi. Mà chuyện ta đi cùng các ngươi cũng không cần nói ra, ta cũng không muốn mấy đứa nhỏ kia gặp rắc rối bên trong tông môn."

Hai vị trưởng lão Hỏa Phụng Tông nghe vậy thì đều gật đầu đảm bảo:

" Điều này hai người vãn bối hiểu được."

Bàn giao xong mấy người Thiên Hoa cho hai người Lãnh Nhược Băng thì Xuân Đức liền rời đi Hỏa Dương Thành tìm nơi mà vượt qua tiểu thiên kiếp. Hấn có thể cảm nhận được tiểu thiên kiếp cách thời gian giáng xuống cũng không xa.

....

Sau khi mọi người chọn xong nơi ở của mình thì cả đám đều tập chúng lại ở đại sảnh, đại sảnh lúc này đang có 13 người. Trong thời gian gần đây thì những người nơi đây cũng đã quen thuộc với nhau.

Lúc này đây Kim Nguyên Bảo đang thì thầm to nhỏ bên tai Thiên Tử Bình(Thiên Bình):

" Bình ca, nói cho đệ biết làm sao hai vị trưởng lão của Hỏa Phụng Tông lại khách sáo với đại ca cùng mọi người như vậy? Mấy ngày trước đệ muốn hỏi nhưng lại có cơ hội."

Thiên Tử Bình nghe vậy thì trên mặt lộ ra thần sắc khó xử, suy nghĩ một chút hần nhỏ giọng nói:

" Việc này lão đệ không nên biết thì tốt hơn, biết rồi không những không có lợi lộc gì mà có khi lại còn mất mạng không chừng."

Kim Nguyên Bảo nghe thế thì trong lòng run lên, hần dùng ánh mắt cảm kích nhìn Thiên Tử Bình. Đúng lúc này hai người Lãnh Nhược Băng cùng lão giả khô gầy đi vào trong. Nhìn thấy hai người bọn họ những người trong phòng đều đứng lên chào:

" Chào hai vị trưởng lão."

Lãnh Nhược Băng khẽ gật đầu ý bảo mọi người ngồi xuống, sau đó nàng ôn hòa nói:

" Mấy ngày này mọi người ở đây, mấy ngày sau ta sẽ dẫn mọi người đi đăng kí. Mọi người có ý kiến gì không? "

Trong phòng không ai lên tiếng hiển nhiên là không ai có ý kiến gì rồi nhưng vào lúc này Thiên Hoa lại đứng dậy hỏi:

" Xin hỏi tiền bối, không biết tiền bối có thấy đầu gỗ không. Lúc trước hần bảo với văn bối là ở lại gặp hai vị tiền bối nói chuyện riêng."

Lãnh Nhược Hàn đưa ánh mắt nhìn về phía Thiên Hoa, vì đã được Xuân Đức nhờ cậy nên thái độ của nàng với Thiên Hoa rất khác so với mọi người, nàng ôn nhu nói:

" À vị tiểu huynh đệ đó cần xử lý một chút công việc, trong thời gian ngắn sẽ không ở đây. Ta cùng Âm Sơn tiên hữu sẽ chăm sóc mọi người, mọi người cũng không cần lo lắng, nơi đây gần Hỏa Phụng Tông nên rất an toàn."

Thiên Hoa nghe Xuân Đức đã rời đi thì trong lòng có cái gì đó mất mát, nàng nhẹ gật đầu rồi ngồi xuống không nói thêm câu nào nữa.

Nhìn thân sắc có chút cô đơn của Thiên Hoa thì Lãnh Nhược Băng chỉ khẽ thở dài. Nàng biết Thiên Hoa bây giờ đang có loại cảm giác gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 725: Tiểu Thiên Kiếp Hàng Lâm 2

Xuân Đức sau khi rời đi Hỏa Dương Thành thì liền mua một tấm bản đồ địa vực xung quanh nơi quản lý của Hỏa Phụng Tông. Sau khi đã tìm được vị trí lý tưởng để độ kiếp thì Xuân Đức liền không ngần ngại thêm một giây phút nào nữa mà ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất có thể đi tới nơi cần đến.

Vị trí hấn chọn vượt qua thiên kiếp lần này chính là tại một vùng hoang mạc cách Hỏa Dương Thành về phía tây gần 1 vạn dặm.

Một vạn dặm đối với Xuân Đức chính là một việc nhỏ, sau khi rời đi Hỏa Dương Thành không qua bao lâu Xuân Đức đã tới vị trí cần đến. Nơi đây ngoại cát cùng gió ra thì không có gì khác nếu có thì chẳng qua là mấy cây thực vật thấp bé mọc thưa thưa một vài nơi.

Do đây cũng mới là lần đầu hấn gặp phải tình huống này nên hấn cũng không không quá rõ ràng về tiểu thiên kiếp đối với viễn cổ hung thú như hấn là như thế nào. Tất cả điển tịch mà hấn đọc được khi tại Long Nham thành gần như tất cả đều nói về nhân loại, chỉ có một số ít là yêu tộc.

Nhìn địa thế xung quanh một chút, sau đó hấn chọn một nơi quang đãng bắt đầu bố trí một vài trận pháp chúc phúc cho bản thân.

Tồn một phen công phu hấn cũng đã hoàn toàn bố trí đi ra 6 cái trận pháp chúc phúc. Nhìn lại thành quả của mình hấn khẽ gật đầu một cái. Sau

đó hẳn cầm cái túi tiên sủng bên hông lên, tâm niệm vừa động sói vàng liền hiện ra trước mặt hẳn.

Con sói vàng vừa hiện thân thì hẳn không khỏi trùng trùng con mắt mà nhìn, Sói Vàng lúc này sau một thời gian dài ở bên trong túi sủng vật thì đã béo lên vài vòng, bây giờ nhìn nó mập mập, cả người núng nính thịt mỡ.

Chép miệng một cái hẳn hỏi:

" Làm sao trong thời gian ngắn như vậy mà tiểu cầu nhà ngươi lại một thành cái lu thế này? "

Con sói vàng bị Xuân Đức bất ngờ triệu hồi đi ra thì lúc này trên miệng nó vẫn đang còn gặm một cái đùi thịt nướng của một con hư không tiên thú. Nghe được chủ nhân hỏi con sói vàng phản ứng rất kì lạ, nó nhìn Xuân Đức vài lần sau đó nuốt vội cái đùi thịt nướng kia rồi nịnh nọt nói:

" Chủ nhân tốt bụng, người có việc gì cần sai bảo tiểu Kim sao? Tiểu Kim nhất định nghe theo."

Xuân Đức nghe mấy lời nịnh nọt kia thì liếc xéo nó một cái, sau đó dùng chân đá cho nó một phát vào cái bụng mỡ, nói:

" Mập quá rồi, sau này chắc không nên để nhiều đồ ăn cho ngươi vậy. Được rồi bây giờ có việc cho ngươi làm đây, ta chuẩn bị độ tiểu thiên kiếp ngươi ở phụ cận bảo vệ ta, thấy tên nào tới gần thì liền làm thịt. Nếu đánh không được thì cũng không cần ngại đấu làm gì, lúc đó ta tự có biện pháp."

Sói vàng gật gù như đã hiểu nói:

" Tiểu Kim đã hiểu rõ, chủ nhân yên tâm, tiểu Kim đã sẽ làm tốt."

Xuân Đức lại đá cho nó một cái nói:

" Vậy còn không nhanh đi làm việc của mình đi."

Sói vàng vẻ mặt nịnh nọt vẩy đuôi nói:

" Chủ nhân, người có thể hay không đưa cho tiểu Kim cái túi tiên sủng kia, trong đó vẫn còn rất nhiều đồ ăn ngon."

Xuân Đức nghe thế thì biết con sói mập này đánh cái chủ ý gì. Ném cái túi tiên sủng đang cầm trên tay cho con sói mập hăn có phần bắt đắ dĩ nói:

" Cho ngươi đấy. Rồi, nhanh mà đi làm việc đi."

Sói mập nhận được thứ mình muốn thì cũng không quên nịnh nọt vài câu sau đó mới lê cái thân hình béo núng nính toàn thịt của mình rời đi.

Nhìn sói mập đã rời đi xa thì Xuân Đức cũng ngồi vào đại trện chờ đợi tiểu thiên kiếp giáng xuống.

.....

Chỉ thoáng một cái thời gian đã về đêm, lúc này đây ở bên trong một tòa đại viện xa hoa tại Hỏa Dương Thành có một cô gái đang lặng yên đọc một mẫu thư nhỏ trong tay. Bên trong bức thư kia ghi lại chỉ vồn vẹn có mấy chữ.

" Không cần lo lắng, tự tin vào bản thân mình."

Cô gái này không phải ai khác mà chính là Thiên Hoa, nàng theo lời dặn của Xuân Đức, tới khi không có hăn ở bên thì mới mở ra cái hộp ngọc nhỏ kia. Bên trong hộp ngọc chỉ có một chiếc vòng tay làm từ Vô Căn Thụ, cùng một mảnh giấy nhỏ.

Đọc xong mấy lời nhắn gửi của Xuân Đức để lại nàng khẽ mỉm cười sau đó cẩn thận gấp lại mẫu giấy kia rồi bỏ vào bên trong chiếc hộp ngọc. Lại nhìn chiếc vòng đang đeo ở cổ tay nàng lại bất giác nở một nụ cười. Sau đó nàng nhìn lên trời cao, trong đôi mắt xinh đẹp kia xẹt qua một tia tình cảm khó hiểu.

.....

Vài ngày sau tại hoang mạc phía tây.

Nơi đây không biết từ khi nào đã bị mây đen che phủ, từng cơn gió mạnh gào thét vùn vủ trên hoang mạc, cuốn lên từng vòi rồng cát. Những loại tiên thú có linh trí hoặc chưa có linh trí đều điên cuồng bỏ chạy khỏi hoang mạc nơi đây, tạo ra một đợt thú triều lớn chưa từng có.

Bỗng nhiên bầu trời như nổ tung, từng âm thanh

" Âm âm.. âm âm"

Vang vọng khắp bốn phương tám hướng, chấn cho mặt đất phía bên dưới cũng chao đảo mấy lần. Xuân Đức đang ngồi trong trận pháp lúc này cũng nhìn lên bầu trời, lông mày khẽ nhíu lại, hấn lâm bầm:

" Cuối cùng cũng tới rồi."

Đùng ùng ùng...

Hấn vừa dứt lời xong thì từ bên trong đám mây trên đầu liên tục phóng ra liên tiếp 9 tia sét màu lam nhạt, theo phía sau là một loạt tiếng nổ đécc tai.

Ngay lúc những tia sét vừa phóng ra ngoài đám mây thì quang mang các đại trận chúc phúc xung quanh Xuân Đức cũng sáng lên rực rỡ, trên người

hắn lúc này được bao phủ bởi một ánh sáng thần thánh. Chín tia sét như những con rồng xanh dữ tợn đang hướng hắn đánh xuống gặp phải hào quang thần thánh kia thì giảm chậm tốc độ.

Khi còn cách đỉnh đầu Xuân Đức nửa mét thì hoàn toàn dừng lại hẳn, cùng lúc này một việc khó tin xuất hiện. Xuân Đức há rộng miệng một cỡ hấp lực mạnh mẽ hướng tới chín đạo tia sét kia hướng tới, ngay sau đó chỉ thấy chín đạo tia sét như một dòng nước bị Xuân Đức hút một cái lại không còn sót lại cái gì.

Nhưng ngay sau khi Xuân Đức vừa cắn nuốt lời kiếp thì từ trên bầu trời liên tục đánh xuống 81 tia sét những tia sét này có màu sắc đậm hơn, cường độ càng thêm kinh khủng.

Xuân Đức lúc này ánh mắt lóe lên, thân thể vốn đang là nhân loại trong nháy mắt biến ảo về Địa Ngục Thiên Long. Hắn ngửa đầu hướng về phía bầu trời rống lên liên tiếp ba tiếng.

" Gào gào gào."

Âm thanh như vọng về từ viễn cổ xa xưa, mang theo sức mạnh của năm tháng, hóa thành làn sóng vô hình hướng về những tia sét đang đánh xuống quét tới.

Tiếp tục một cảnh tượng vạn năm hiếm gặp phát sinh, những tia sét thô to như thùng nước đang hướng phía dưới này đánh tới bỗng nhiên tan rã biến thành điểm điểm tia điện bay tán loạn bên trên bầu trời.

Đám mây đen phía bên trên cũng bị đánh dạt ra xung quanh, có điều rất nhanh lại liền tụ lại.

Ở ngoài xa xa soi mập thấy cảnh tượng này thì chỉ có thể tròn tròn to đôi mắt ra mà nhìn, khúc thịt nó đang gặm trong miệng lúc này cũng đã rơi trên

mặt cát từ lúc nào không hay biết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 726: Tiểu Thiên Kiếp Hàng Lâm 3

Sau khi mây trên bầu trời tụ lại thì không bao lâu lại bắt đầu phóng xuống hàng loạt tia sét, cường độ lẫn số lượng đều phải nhiều hơn gấp bội so với lần trước đó. Xuân Đức vẫn tiếp tiếp sử dụng thần thông kia, đánh tan từng đợt lôi kiếp.

Hành động như vậy lặp đi lặp lại gần hai mươi lần thì mới dừng lại, nhìn như đơn giản vô cùng, gần như không tốn một chút sức lực nào nhưng chỉ có Xuân Đức mới biết là cỡ nào không dễ dàng.

Trong cơ thể hấn pháp nguyên sau mỗi lần thi triển năng lực liền bị rút cạn sau đó lại được cấp tốc bổ sung. Liên tục lặp lại như vậy khiến hấn cảm thấy kiệt sức.

Ngay khi Xuân Đức nghĩ rằng tiểu thiên kiếp dành cho hấn đã kết thúc thì dị biến lại phát sinh, biển mây trên đầu hấn đang có xu hướng tán đi lúc này không ngờ lại tụ hội lại với nhau, biển mây nhanh chóng co rút lại chỉ còn phạm vi vài ngàn dặm. Cả biển mây xoay tròn hình thành một vòng xoáy khổng lồ trên đỉnh đầu Xuân Đức.

Xuân Đức thấy cảnh này thì cảm thấy muốn chảy nước mắt quá.

" Trời ạ. Không phải chứ, vẫn còn chưa xong nữa à?" --- Hấn thàn than một câu.

Than thì than nhưng ngay khi biển mây có dị trạng thì Xuân Đức liền cảm nhận được một sự nguy hiểm đến từ sâu bên trong biển mây hấn lập

tức làm ra phản ứng. Chuyển hóa tất cả bốn nguyên lực biến thành pháp nguyên.

Sau đó triệu hồi ra gần như toàn bộ những bảo vật có thể sử dụng lúc này. Xung quanh cơ thể hắn được bao trùm các loại quang huy khác nhau nhiều màu sắc. Cũng ngay lúc đó một cự đại hư ảnh Địa Ngục Thiên Long hình thành hướng phía trời cao gầm thét.

" Gào Gào Gào."

Âm thanh còn át cả tiếng sấm, phạm vi mấy ngàn dặm xung quanh không gian vết rách liên tục hiện ra, gợn sóng không khí lấy Xuân Đức làm trung tâm khuếch tán ra bốn phương tám hướng thổi tung mọi thứ trên đường đi, không qua bao lâu đã hình thành một cơn bão cát khổng lồ.

Có điều lần này khác với những lần trước, lần này vòng xoáy do biển mây hình thành ở ngay trên đầu của hắn cũng không có tan đi.

Giống như để đáp trả lại lời khiêu khích của Xuân Đức, từ bên trong vòng xoáy trên trời phóng ra hai tia sét đen đỏ hai màu đan xen, chúng nó mang theo hơi thở của chết chóc, hủy diệt mọi thứ, khi hai tia sét còn chưa đánh xuống thì Xuân Đức đã cảm thấy được nguy hiểm chưa từng có.

Còn chưa để hắn kịp suy nghĩ thêm đối sách gì thì hai tia sét kia đã đánh thẳng lên phòng hộ bên ngoài cùng của hắn, hai bên va chạm khiến cho không khí xung quanh nổ tung, từng tiếng nổ rền liên tục vang lên.

Đùng đùng đùng... ầm ầm.

Âm thanh bạo liệt như vậy kéo dài không tới 2 giây liền ngừng lại, trong hai giây đó mọi phòng ngự của Xuân Đức đều là vô nghĩa, tất cả bảo vật phòng hộ gần như ngay lập tức liền mất đi tác dụng. Sau khi phòng hộ mất đi thì Xuân Đức chỉ có thể dùng bản thân mà cưỡng ngạnh lại.

Tia sét bình thường chỉ lóe lên rồi biến mất do tiêu hao tất cả năng lượng vốn có nhưng hai tia sét này thì khác, chúng nó liên tục đánh lên thân thể Xuân Đức, bọn nó giống như có vô tận năng lượng cung cấp vậy.

Nhìn từ xa xa thì có thể thấy hai đạo tia sét một đen một đỏ nối liền giữa bầu trời cùng mặt đất, còn Xuân Đức lúc này đã bị hai tia sét kia hoàn toàn nhấn chìm ở bên trong. Có điều hẳn cũng không có chết, từ bên trong phạm vi bao trùm của hai tia sét vẫn luôn vọng ra từng hồi tiếng gào rống thê lương.

Mặc dù Xuân Đức đã chọn địa phương ít người qua lại nhất nhưng dị biến nơi đây quá lớn đưa tới nhiều sự chú ý đến từ các thế lực phụ cận, trong đó có Hỏa Phụng Tông. Vốn dĩ việc thú triều đột nhiên bạo phát đã làm cho rất nhiều người có tâm liền để ý tới hoang mạc phía tây.

Bây giờ lại có dị tượng kinh tâm động phách lúc này thì không ít người liền liên tưởng đến việc gì đó, vì những người này không hề biết có người đang ở nơi đó vượt qua tiểu kiếp nên đa phần trong số bọn họ đều cho rằng " trời sinh dị tượng, bảo vật hiện thế."

Không qua bao lâu thì đã có vô số tu sĩ hướng về phía hoang mạc phía tây mà bay đi, có người dẫn đầu liền có người đi theo sau, rất nhanh người đi tới hoang mạc phía tây đã lên tới hàng trăm ngàn người.

.....

Xuân Đức ở bên trong phạm vi bao phủ của hai tia sét, không cần nói cũng đoán được hẳn bây giờ hẳn thảm đến mức nào, cả người cháy đen một mảnh, da tróc thịt bong toàn thân tê dại. Từng tiếng hét thảm liên tục vang lên.

Tuy lực bốn nguyên hồn độn của hắn có thể thôn phệ tia sét nhưng cũng là có mức độ, nếu nhiều như thế này thì đừng nói hắn ngay cả người mạnh hơn hắn một vài cảnh giới cũng phải chết.

Sau 3 phút.

Cuối cùng hai tia sét kia cũng biến mất, biển mây phía trên cũng tán đi. Ngay khi hai tia sét vừa biến mất thì sói mập liền nhịn không được nữa, nó lo lắng chạy đến bên cạnh nơi chủ nhân của nó độ kiếp.

Chạy đến nơi nhìn thấy chủ nhân đã bất tỉnh nằm bên trong cái hố sâu thì nó liền không do dự nhảy xuống, dùng cái miệng đầy răng của mình khéo léo ngậm lấy chủ nhân rồi nhanh chóng rời đi. Nó cũng không phải đồ ngu, chủ nhân bây giờ đang ở trạng thái suy yếu nếu để đám nhân tộc tham lam kia nhìn thấy nhất định sẽ không buông tha cho chủ tớ bọn họ.

Nó tuy mạnh mẽ nhưng còn chưa có khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, một vài ngàn người tu sĩ bậc trung nó còn đối phó được chứ mà kéo tới hàng vạn thì nó cũng chỉ có thể bỏ chạy thực mạng.

.....

Sau khi Sói Mập mang theo Xuân Đức rời đi không được bao lâu thì những kẻ tầm bảo đầu tiên cũng xuất hiện. Bọn họ nhìn một mảnh hoang mạc trước kia bây giờ chỉ còn trơ lại nền đá cứng thì không khỏi lấy làm kinh hãi.

Trong một đội ngũ có ba người, bên trong bọn họ một trung niên có một vết sẹo lớn nhìn thấy cảnh này thì truyền âm cho hai người bạn bên cạnh.

" Nhanh đi theo ta, bảo vật đã không còn ở nơi đây. Ta có thể cảm nhận được có người đã mang nó đi rời xa nơi này."

Hai người khác nghe vậy thì không có hỏi lại thêm cái gì mà quay lại nhìn trung niên nhân khẽ gật đầu một cái, sau đó cả ba người chọn một phương hướng mà đuổi theo, thành linh phương hướng này chính là hướng đi của Sói Mập cùng Xuân Đức rời đi cách đây không lâu.

Cử động này của ba người cũng không gây nên quá nhiều chú ý, những người khác khẽ liếc nhìn ba người bọn họ một chút sau đó liền thu hồi ánh mắt. Có điều cái gì cũng có ngoại lệ, vẫn có một vài người đánh hơi thấy điều bất thường nên lén đi theo phía sau mấy người này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 727: Trong Cái Rủi Có Cái May

Thời gian cách ngày Xuân Đức vượt qua tiểu thiên kiếp đã là bảy ngày, lúc này đây Xuân Đức cùng với Sói Mập đang ở bên trong một cái hang động bí mật nằm sâu bên dưới lòng đất.

Ba ngày hôm trước hắn đã tỉnh lại, vừa tỉnh lại việc đầu tiên hắn làm đó là cấp tốc trị thương, ở một nơi không yên bình như cao thiên chỉ có thực lực bản thân là đáng tin cậy nhất.

Sau khi luyện hóa xong hết một đống thuốc hắn ăn mấy ngày hôm trước thì Xuân Đức một lần nữa mở mắt ra, cảm nhận cơ thể hoàn toàn khỏe mạnh thì hắn không giấu được sự vui mừng, lần này hắn khôi phục nhanh như vậy cũng là nhờ hấp thu được một lượng lớn lôi kiếp giúp cơ thể nâng cao tố chất lên vài phần.

Tuy lần này đối mặt với tiểu thiên kiếp tí nữa thì đi mất cái mạng nhưng kết quả bù lại cũng khiến hắn mát lòng, mát dạ.

Đứng dậy vươn vai một cái, hắn nhìn Sói Mập đang nằm ngủ bên cạnh thì đá nhẹ cho nó một phát vào bụng rồi nói:

" Tỉnh dậy thôi, chúng ta nên rời đi cái nơi ẩm ướt này rồi."

Bị làm giật mình tỉnh dậy, Sói Mập đôi mắt hung ác hướng phía xung quanh tìm hung thủ phá đám giấc ngủ của nó. Nhưng khi nhìn thấy Xuân

Đức thì nó ngay lập tức thay đổi một bộ mặt, vô cùng nhân tính hóa nó hướng về Xuân Đức nịnh nọt hỏi:

" Chủ nhân, người khỏe rồi sao? Người làm tiểu Kim lo muốn chết."

Xuân Đức nghe vậy thì lại đá cho nó một phát vào cái bụng mỡ, rồi có phần châm biếm nói:

" Lo muốn chết kiểu gì vậy mà chỉ có mấy ngày không thấy,ta lại cảm nhận được người lại béo lên một vòng là thế nào. Ta đang nghi ngờ là người lo cho ta hay lo cho đồng thịt nướng của người đang nằm trong tay ta đấy. "

Sói Mập cọ cọ đầu vào Xuân Đức lấy lòng nói:

" Nào có, nào có. Tiểu Kim ta là lo lắng cho chủ nhân là thật tâm, thành lòng...."

Sói Mập còn đang định tiếp tục dong dài thì bị Xuân Đức ngăn lại, nhìn nó Xuân Đức nói:

" Bớt xàm ngôn, nhanh chui vào túi vật nuôi. Ta có chuyện muốn làm."

Sói Mập nghe vậy thì không một chút do dự liền biến thành một đạo ánh sáng vào chui vào bên trong túi vật nuôi, Xuân Đức nhặt chiếc túi kia lên đeo ở bên hông, hẳn còn không quên bỏ vào bên trong một lượng lớn đồ ăn cho Sói Mập ăn kiêng.

Sau đó Xuân Đức trực tiếp dịch chuyển đi ra bên ngoài nơi ẩn giấu, vừa ra bên ngoài hẳn liền không khỏi kinh ngạc một hồi, ở phụ cận nơi đây đâu đâu cũng là tu sĩ, những người này tu vi không đồng đều có cao có thấp, cao nhất có cả Bất Hủ Tiên Cảnh, thấp có Nguyên Anh kỳ, kết thành đội mà đi. Giống như bọn họ đang tìm vật gì đó.

Việc Xuân Đức đột nhiên xuất hiện ở nơi đây khiến cho không ít tu sĩ đề ý tới, nhưng sau khi những người này vừa thăm dò xong tu vi của hắn thì cả một đám đều ngoan ngoãn rời đi như không chưa từng quen biết nhau.

Xuân Đức vốn không có tu luyện nên cũng chẳng có tu vi nên đám tu sĩ kia hiển nhiên là không dò ra nông sâu của hắn, vì thế cả đám đều nghĩ Xuân Đức chính là lão quái vật lâu năm thích giả trang thiếu niên, tới nơi đây tầm bảo.

Xuân Đức sau khi nhìn lướt qua những người này một lần sau đó thì không tiếp tục quan sát nữa. Sau đó hắn hóa thành một luồng hắc quang rời khỏi nơi này.

.....

Không mất quá nhiều thời gian hắn đã trở về đến Hỏa Dương Thành. Theo trong trí nhớ hắn nhanh chóng tìm đến nơi mà trước kia đám người Thiên Hoa dừng chân.

Có điều khi hắn tới nơi này dùng hồn niệm nhìn qua một lần thì phát hiện nơi đây đã không thấy mấy người Thiên Hoa mà thay vào đó là một nhóm người mới. Bên trong nhà lúc này có một thiếu nữ cùng bốn ông bà lão, thiếu nữ kia độ tuổi 18, dáng người cao gầy, bộ dạng rất được, nàng ta đang nhắm mắt tu luyện.

Bốn người khác đều mặc đồ màu xám, trên người toát ra sát khí cực nồng. Vừa nhìn liền biết những người này đã giết qua không ít người. Bốn người này đều ngồi ở bên ngoài cửa, bộ dạng như đang bảo vệ cô gái bên trong phòng kia.

Bị hồn niệm Xuân Đức quét qua thì cả năm người đồng thời mở mắt ra. Một ông lão có thân hình hơi béo mở miệng quát lớn:

" Kẻ nào to gan dám tới nơi đây làm loạn. Biết điều thì rút ra đây cho lão phu."

Ông lão này ngoài miệng thì nói vậy nhưng thực tế là đang cùng ba đồng bạn khác cảnh giác nhìn xung quanh.

Xuân Đức suy tư một chút hẳn vẫn là quyết định hỏi thăm một chút. Hẳn cũng không có đi vào bên trong nhà mà từ bên ngoài dùng hồn niệm khóa chặt lấy cô gái bên trong phòng, sau đó mới hỏi:

" Nói cho ta biết những người sống ở nơi đây mấy ngày trước đã đi đâu rồi? "

Cô gái ở bên trong phòng bỗng nhiên cảm thấy cơ thể cứng đờ, không thể cử động thì sắc mặt trong nháy mắt trắng nhợt, khi nàng nghe một âm thanh xa lạ vang lên trong đầu thì càng làm cho nàng ta sợ hãi hơn, phải biết ở xung quanh nơi nàng tu luyện cấm chế trùng trùng. Vậy mà người kia lại có thể dễ dàng vượt qua.

Có điều nàng cũng là một cô gái thông minh, sau một lúc thì nàng liền lấy lại bình tĩnh, nàng lúc này đây cũng dùng hồn niệm truyền âm lại.

" Thừa tiên bối, có phải tiên bối muốn hỏi về đội ngũ tới từ Long Nham Thành phải không? Bọn họ đều đã được hai vị trưởng lão của Hỏa Phụng Tông mang đi báo danh từ 5 ngày trước, bây giờ hẳn những người đó đang ở trong Hỏa Phụng Tông. "

Nàng cẩn thận trả lời từng chút một, nàng sợ nói lỡ cái gì làm cho đối phương tức giận thì cái mạng nhỏ của nàng xong rồi. Đang lúc nàng còn nghi thần, nghi quỷ, không biết đối phương là người phương nào thì bỗng nhiên trước mặt nàng từ từ hiện ra một thân ảnh.

Một thanh niên có độ dạng anh tuấn, cao gầy, nhưng ánh mắt của hắn lại khiến cho người ta cảm thấy rùng mình. Nàng chỉ dám liếc nhìn qua một cái rồi cúi đầu không dám nhìn nhiều. Ngay khi nàng vừa cúi đầu thì thiếu niên kia lại nói:

" Làm sao lại cúi đầu, bộ dạng ta có đáng sợ vậy sao? "

Cô gái ấp úng nói:

" Không..Không có."

Xuân Đức nhếch miệng cười lên nhìn có vẻ tà ác, nhìn cô gái hắn nói:

" Trong thời gian gần đây có đại sự gì phát sinh không,nói cho ta nghe tất cả những gì mà cô biết?

Cô gái kia nghe vậy thì không dám có ý kiến gì, nàng một năm một mười nói ra những chuyện phát sinh thời gian gần đây. Qua lời kể của cô gái thì Xuân Đức cũng đã nắm bắt được đại bộ phận tin tức mình cần.

Đến giờ hắn mới hiểu ra vì sao lại có nhiều đội ngũ tu sĩ ở ngoài kia bộ dạng đang tìm kiếm thứ gì đó. Hóa ra mấy tên ngốc kia lại nghĩ việc độ kiếp của hắn thành bảo vật hiện thế.

Còn một điều quan trọng khác mà hắn biết được thông qua miệng cô gái, đội ngũ của Thiên Hoa khi ở cái Hỏa Dương Thành này lại có xung đột với một cái đội ngũ khác. Nguyên nhân thì chưa rõ ràng nghe cô gái nói là ở cái đội ngũ bên kia có một tên con cháu đại gia tộc nhìn chúng Thiên Hoa cùng Hoa Tiên, muốn hai nàng làm nữ nhân của hắn vì vậy mới gây ra xung đột.

Chuyện này may có Lãnh Nhược Băng ra mặt bằng không sẽ còn nháo lớn nữa. Xuân Đức nghe xong thì cảm thấy phát sầu, cái thằng ngu họ Cam

kia vì sao cả cái Hỏa Dương Thành lớn như vậy gái thiếu gì mà cứ phải là hai nha đầu kia. Tự dung lại mất công hấn đi giải quyết.

" Cô có biết cái họ Cam gia tộc này ở đâu không? Mà những tên kia đã rời đi Hỏa Dương Thành chưa? " --- Xuân Đức hỏi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 728: Gia Tộc Họ Cam

Cô gái cũng không có nghe ra điều gì trong lời nói Xuân Đức, nàng vẫn cung kính đáp:

" Gia tộc họ Cam là một đại gia tộc lớn ở vùng Lai Xuyên, bên trong Hỏa Phụng Tông cũng có thể lực không nhỏ. Còn về phần những người kia cũng đã đi tới Hỏa Phụng Tông, khi đội ngũ đến từ Long Nham Thành rời đi thì bọn họ cũng rời đi."

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ gật đầu thỏa mãn cười một cái, sau đó hắn diêm một ngón tay lên trán cô gái, cô gái kia ngay lập tức trợn tròn đôi mắt rồi ngất đi. Xóa đi ký ức của cô gái Xuân Đức liền rời khỏi nơi này, khi hắn rời đi cũng không có ai phát hiện.

.....

Hai ngày sau.

Hỏa Phụng Tông.

Tông môn này được xây dựng trên 9 dãy núi, tiên khí nồng đậm, tông môn không phân nội môn hay ngoại môn gì cả, một khi vào Hỏa Phụng Tông thì trên lý thuyết đều là đệ tử như nhau.

Sau khi rời đi khỏi nơi dừng chân của đám người Thiên Hoa trước kia thì Xuân Đức lập tức đi thẳng tới Hỏa Phụng Tông tìm đám người Thiên

Hoa. Với năng lực ẩn thân bá đạo của mình, Xuân Đức coi Hỏa Phụng Tông như nhà của mình.

Thông qua sưu hồn vài tên có địa vị bên trong Hỏa Phụng Tông hẳn liền biết được đám mới tới sát hạch được sắp xếp ở lại nơi nào. Không qua bao lâu thì Xuân Đức cũng đã nhìn thấy đám người Thiên Hoa, thấy mấy người bọn họ vẫn ổn thì Xuân Đức liền rời đi.

Hắn cũng không có rời đi đâu xa mà là tiến vào bên trong mấy nơi lưu trữ sử sách của Hỏa Phụng Tông nhìn xem có quyển nào viết về Táng Thần Uyên không. Hắn cũng không quên mục đích chính của mình đi lên cao thiên là gì.

Để dàng thông qua được thủ vệ trước cửa, Xuân Đức đi vào bên trong nơi lưu trữ sử sách, bí tịch các loại.

Ở bên trong này thư tịch được sắp xếp chỉnh tề có hàng có lối, những kệ sách cũng được thường xuyên quét dọn nên không dính một tí bụi bặm. Vì bây giờ là ban đêm đúng giờ đóng cửa nên bên trong không có một ai cả.

Do số lượng sách quá lớn nên Xuân Đức không thể lật xem từng quyển một hẳn chỉ có thể bắt đầu dùng hồn niệm tìm xem quyển sách nào có tiêu đề nói về những nơi hiểm địa.

Không qua bao lâu ở trước mặt Xuân Đức đã có mấy trăm quyển sách dày cộp nói về hùng địa, hẳn lựa chọn một cái bàn chuyên dụng đặt đồng sách kia lên bàn, nhìn đồng sách cao như núi hẳn ngao ngán nói.

" Trời ạ, vì sao ta không có cái thiên phú đọc một lần liền nhớ mãi không quên nhỉ, có thiên phú như vậy thì đâu cần khổ thế này."

Tuy miệng thì nói vậy nhưng hẳn vẫn ngồi vào bàn, bắt đầu lật từng trang mò đọc, nhờ có hồn lực cường đại Xuân Đức không mất mấy phút

liền đọc xong một quyển sách, đọc xong hẳn liền để qua một bên.

Xuân Đức vốn nghĩ những sách này sẽ có một ít nội dung trùng lặp với nhau nhưng không. Không hề, mỗi quyển sách đều có nội dung riêng, thường thường là ghi về một cái bí địa nào đó. Trong này Xuân Đức cũng tìm thấy cái nơi mà đám người Thiên Hoa sắp tới sát hạch, không ngờ nơi kia cũng là một cái hung địa.

Có điều thứ hẳn cần tìm thì chẳng thấy đâu.

Sau mấy tiếng đọc sách thì hẳn cũng đã đọc xong tất cả những quyển sách ở trước mặt, đọc xong tất cả mà hẳn cũng quên gần hết rồi. Để tránh sau này phải mất công kiểm kiểm một lần nữa, hẳn đã sao chép tất cả những thông tin cần thiết vào một cái thiết bị lưu trữ rồi cất đi.

Ngay lúc hẳn chán muốn chết vì chẳng tìm được thứ mình muốn tìm thì từ bên ngoài vọng tới tiếng bước chân, Xuân Đức ngay lập tức thu dọn bãi chiến trường của mình, hẳn vung tay lên một cái, một cơn gió nhẹ thổi qua cuốn tất cả những quyển sách bay lên, sau đó tự quay về vị trí ban đầu.

Ngay khi Xuân Đức thu dọn xong thì cửa nơi này bị đẩy ra, một trung niên có ánh mắt âm độc cùng một nữ nhân sắc mặt lạnh lùng bước vào bên trong. Vừa vào bên trong thì hai người này đã đóng cửa lại. Lúc này đây nữ nhân kia lên tiếng:

" Minh Hà người hẹn ta tới đây là có việc gì, không ngại nói ra đi?"

Giọng nói của nữ nhân này rất lạnh, không mang theo một chút tình cảm nào. Người trung niên cùng đi vào với nàng nghe vậy thì cười nhạt một tiếng rồi nói:

" Ngã Phi Á cô không cần vội vàng như vậy, ta hẹn cô tới đây đương nhiên là có việc quan trọng cần bàn. Chắc cô còn chưa biết việc tên phản đồ

của Niết bàn Tông(Tông môn bên trên của hỏa Phụng Tông) đã chạy vào bên trong khu sát hạch."

Nữ nhân lạnh lùng kia nghe được tin tức như vậy cũng không khỏi động dung, nàng lúc này hỏi:

" Tin tức này từ đâu người có được? "

Trung niên tên Minh Hà kia cười thần bí nói:

" Người mà ta cài vào bên cạnh lão bất tử kia báo về, lão già đáng chết kia không nói cho chúng ta biết vì nghe nói bên trên người tên phản đồ kia còn có ba viên Niết Bàn Đan. Nếu có thể bắt được hắn sẽ được thưởng một viên. "

Nữ nhân nghe thế thì trong mắt lóe lên từng tia sáng lạnh, nàng ta trầm giọng nói:

" Vậy hôm nay người hẹn ta tới đây là để liên thủ sao nhưng với sức hai người chúng ta thì làm sao có thể bắt lấy tên kia, dù tên tội đồ kia có bị trọng thương thì cũng không phải hai người như chúng ta có thể đụng tới."

Trung niên kia nghe vậy thì cười cười, sau đó hắn bắt đầu truyền âm cho nữ nhân. Bọn họ truyền âm làm cho Xuân Đức đang ngồi ở một bên nghe trộm cụt hứng, hắn tuy mạnh mẽ nhưng cũng không thể nghe trộm được gì khi hai người truyền âm.

Với chuyện kia đối với hắn cũng chẳng có liên quan gì nên hắn cũng lười đi tìm hiểu,nếu như hai người này mà nói chuyện về Táng Thần Uyên thì hắn đã tiến lên suu hồn từng tên rồi.

.....

Khoảng sau một tiếng thì hai người kia cũng thương thảo xong, vừa thương thảo xong thì hai người liền rời đi. Thấy hai người kia rời đi thì Xuân Đức lại bắt đầu đi tìm sách có liên quan tiếp tục đọc.

Thời gian từ từ trôi qua. Không qua bao lâu trời lại bắt đầu sáng. Xuân Đức lúc này đây cũng đã dừng việc tìm kiếm, suốt cả một đêm qua hẳn chẳng có thu hoạch được tí tin tức gì về Táng Thần Uyên.

Thở dài, hẳn thầm nghĩ " Có khi nên đi tới một cái tông môn nào đó lớn lớn nhìn xem, nơi này chẳng có gì cả."

Đứng dậy Xuân Đức vươn vai một cái, hẳn xuyên qua mấy cái cấm chế, kết giới nơi đây rồi tự nhiên đi ra bên ngoài. Không một ai có thể phát hiện hẳn. Thấy trời còn chưa sáng hẳn lại chẳng có việc gì làm, Xuân Đức quyết định dạo qua bảo khố của cái tông môn này mượn ít tiên thạch để ăn sáng.

Do hôm qua sưu hồn vài tên có địa vị nên mấy tên này cũng biết bảo khố ở đâu, Xuân Đức lúc này chỉ việc thông qua trí nhớ của mấy tên kia mà đi thôi.

Không qua mấy chục hô hấp hẳn đã tới nơi cần đến, cũng ngại hỏi thăm đám thủ vệ bên ngoài nên hẳn trực tiếp đi vào bên trong bảo khố. Nơi đây tính ra cũng được bảo vệ nghiêm ngặt đấy, có điều chỉ là phòng người xấu thôi chứ người tốt như Xuân Đức làm sao phòng được.

Nói thật Hỏa Phụng Tông này cũng nghèo, bên trong ngoài trừ một vài núi tiên thạch cấp cao cùng với vài hòm đựng tiên đan, thêm vài kiện binh khí lèo tèo thì chẳng có gì nữa cả.

Xuân Đức cũng không có chê ít, hẳn thu dọn tất cả những gì có ở bên trong vào nhẫn chứa đồ của hẳn. Sau khi dọn dẹp bảo khố giúp Hỏa Phụng Tông thì hẳn mới rời đi. Trước khi đi hẳn còn không quên để lại mấy chữ.

" Có không giữ mất đừng tìm."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 729: Người Bảo Vệ

Thời gian lại đi qua thêm hai ngày. Hai ngày này Hỏa Phụng Tông không yên bình, việc bảo khổ bị cướp sạch khiến cho cả Hỏa Phụng Tông gà bay chó chạy, nhưng sau nhiều nỗ lực tìm kiếm bất thành thì việc truy bắt kẻ gian cũng bị lắng xuống. Đương nhiên vấn đề này chỉ có cao tăng của Hỏa Phụng Tông biết tường tận còn đám đệ tử thì chỉ biết có kẻ gian lén vào tông môn lấy đi một số vật báu mà thôi.

Sáng ngày hôm nay việc tuyển đệ tử vòng hai chính thức bắt đầu sau vài ngày trì hoãn, tuy ở vòng 1 kiểm tra tiềm năng cùng lý thuyết đã loại đi vô số người nhưng đến vòng trong vẫn còn không dưới 3 vạn người. Số lượng có thể nói là rất kinh người.

Lúc này đây Xuân Đức đang đứng cạnh mấy người Thiên Hoa, có điều mấy cô nàng này không có biết hắn ở bên cạnh.

Nhìn cái cảnh ai nấy đều hào hứng chuẩn bị tham gia sát hạch, Xuân Đức cảm thấy mình thật lạc loài, hắn thấy mấy cái trò sát hạch như thế này chán ngắt à, vào chém chém mấy con cấp thấp tiên thú xong rồi đi ra, ai nhiều điểm thì thành tích tốt. Ra bên ngoài thì được nghe vài câu khen ngợi cái thôi, liệu sống liệu chết chỉ vì tí hư vinh.

Nghe đám người xung quanh bàn tán ai là người mạnh nhất, nữ nhân nào trong lần tuyển này vừa có tư sắc lại vừa có thực lực. Hắn cảm thấy cuộc sống bế tắc à. Theo hắn thấy ở trên đời này ngoại trừ bảo vật là làm

hắn thấy hứng thú ra thì cái gì hắn cũng không có quan tâm. Giống như nữ nhân vậy, dù đẹp tới mấy ăn nhiều lần cũng cảm thấy mất cảm giác.

....

Phải thêm 2 giờ nữa thì mới có một tên trưởng lão của Hỏa Phụng Tông đến đây điều hành, một ông lão độ tuổi lục tuần bộ dạng tiên phong đạo cốt phiêu phiêu bay giữa trời. Đám thanh thiếu niên bên dưới nhìn thấy ông lão thì thiên tục phát ra tiếng thán phục, ánh mắt hiện lên sự sùng bái.

" Tất cả yên lặng nghe kỹ lời ta sắp nói." --- Ông lão đang bay giữa trời đột nhiên cất cao giọng.

Phía bên dưới gần ba vạn người trong nháy mắt yên lặng không một tiếng động, tất cả đều nhìn lên ông lão trừ một người ra. Ông lão ở trên trời, cao cao nhìn xuống phía dưới không nhanh không chậm nói:

" Bây giờ tất cả các ngươi sẽ được dịch chuyển vào bên trong khu kiểm tra. Vào bên trong sống chết do trời, kẻ nào sợ thì có thể lui ra phía bên ngoài. Một khi vào bên trong nơi kiểm tra thì có hối hận cũng đã muộn. Có ba phút để các ngươi quyết định."

Sau khi ông lão dứt lời thì mọi người cũng chỉ là xôn xao một chút mà không có ai rời đi, thời gian chậm rãi trôi đi qua, 1 phút, 2 phút, cuối cùng hết ba phút vẫn không có một người rời đi.

Ông lão ở trên cao thần sắc thỏa mãn lớn tiếng nói:

" Tốt, ta có lời khen ngợi mọi người. Nếu như đã không có ai muốn rời đi thì bây giờ sẽ bắt đầu dịch chuyển ngẫu nhiên theo đội hình. Đại trận... Mở."

Giọng ông lão ngân dài, khi giọng của ông lão vừa dứt thì ở cái quảng trường nơi đây bỗng có một trận pháp dịch chuyển cỡ lớn sáng lên, quang mang màu xanh dương có phần huyền ảo bao trùm lấy gần ba vạn người nơi đây.

Quang mang màu xanh chớp động vài lần sau đó tắt hẳn, khi quang mang màu xanh biến mất thì những người ở bên trên quảng trường cũng đã biến mất.

.....

Sau vài phút dịch chuyển thì Xuân Đức cùng với đám người thiên hoa đều được đưa tới một khu vực núi lửa, nhiệt độ ở nơi này rất cao gần như không hề có một loại thực vật nào có thể sống được ở nơi đây. Nhìn qua một lượt Xuân Đức đối với nơi này chẳng hề có một chút hứng thú.

Đang lúc hấn chán chẳng buồn chết thì Thiên Hoa bên cạnh bỗng nhiên lên nói:

" Không biết tên đầu gỗ kia bây giờ ở đâu rồi không biết? "

Xuân Đức lúc này quên mất là đang ở trạng thái ẩn hình, hấn thuận miệng nói:

" Đang đây chứ đâu."

Đội ngũ 13 người nơi đây lập tức cứng ngắc, bọn họ từ từ quay đầu về phía sau nhìn xem là ai vừa mới nói chuyện. Nhưng mà khi bọn họ quay lại thì không có thấy người nào.

Hoa Tiên vốn tính nhát gan lúc này liền chạy tới bên cạnh Thiên Hoa, trốn ở sau lưng bạn tốt, cô nàng nhỏ giọng hỏi:

" Làm sao ta nghe thấy âm thanh của cục đá. Không phải tên kia xảy ra chuyện gì rồi về đây ám chúng ta chứ."

Những người khác tuy không hiểu ngô khoai gì nhưng nghe mấy lời của Hoa Tiên cũng khiến bọn họ lạnh sống lưng, bọn họ là tu sĩ không sai nhưng vì là tu sĩ bọn họ càng biết được nhiều thứ hơn người bình thường.

Xuân Đức ở bên cạnh lúc này cũng mới nhận ra mình lỗ miệng, hấn cảm thấy ả hình đi theo sau cũng không phải cái gì hay ho hành vi, hấn quyết định hiện thân gặp mọi người. Có điều không hiểu sao lúc này tính trẻ con của hấn lại nổi lên.

Hấn không có trực tiếp hiện ra gặp mọi người mà lẳng lặng đi tới phía sau lưng Hoa Tiên, hai bàn tay vận chuyển một ít âm hàn chi lực, hấn nhẹ nhàng dùng bàn tay lạnh ngắt của mình áp lên hai má của Hoa Tiên đồng thời hấn dùng cái giọng như hồn ma nói:

" Xuống đây chơi với ta, ta chết thật thảm, thật thảm à."

Cô nàng Hoa Tiên bỗng chốc cứng đờ, sau đó hét toáng lên:

" A a a a a a. Hoa Hoa cứu mình, có quỷ... A a a a."

Nghe tiếng hét của Hoa Tiên cả đám người đều giật nảy mình đồng thời nhìn lại, nhưng khi bọn hấn nhìn lại thì không khỏi kinh ngạc không thôi. Không biết từ khi nào ở trong đội ngũ của bọn họ lại xuất hiện một người thanh niên, toàn thân áo lông màu đen, khuôn mặt anh tuấn góc cạnh rõ ràng.

Người kia đang dùng hai tay áp vào má của Hoa Tiên, trong miệng thì liên tục nói mấy câu đáng sợ, còn Hoa Tiên thì ngồi xồm trên mặt đất, hai tay ôm đầu liên tục la hét.

Sau giây lát sững sờ thì Thiên Hoa cũng phản ứng lại, tâm tình nàng lúc này rất phức tạp vừa vui vừa buồn. Nàng có chút không biết nên làm gì lúc này, cuối cùng là cô nàng lại tiếp tục đứng ngây ra mà nhìn Xuân Đức đang nhát quỷ Hoa Tiên.

Đùa một lúc dường như đã cảm thấy đủ Xuân Đức lúc này mới ngừng lại. Hắn nhìn mấy người đến từ Long Nham Thanh cười nói:

" Thời gian gần đây tốt cả chứ? "

Thiên Bình, Thiên Dã đã biết Xuân Đức là cao nhân tiền bối, hai người không dám thất lễ, cả hai tiến lên cung kính nói:

" Nhờ hồng phúc của tiền bối nên mọi việc đều thuận buồm xui gió."

Lúc này đây đang ngồi trên mặt đất Hoa Tiên cũng ngừng la hét nàng hé mắt ra nhìn trộm, khi nhìn thấy Xuân Đức thì nàng đầu tiên là ngạc nhiên, tiếp theo là vui mừng sau đó bỗng dưng ngồi trên mặt đất khóc hu hu.

" Hu hu. Ta trị thương cho ngươi, hằng ngày còn chăm sóc cho ngươi vậy mà ngươi lại lấy oán báo ân, hu hu."

Xuân Đức đang cười nói với mọi người thì bị tiếng khóc của Hoa Tiên dọa cho hết hồn, hắn ngồi xuống nhìn cô nàng nhát gan đang khóc nhè thì không khỏi buồn cười nói:

" Làm gì mà khóc như con nít vậy, ta cũng chỉ là đùa chút thôi mà. Thôi đứng dậy. Ngoan."

Hoa Tiên mếu mếu nói:

" Vì sao ngươi không có đi dọa Hoa Hoa mà lại dọa ta, có biết là ta rất sợ không? "

Xuân Đức nghe vậy thì hết biết nói gì cho phải, tự dưng hẳn cảm thấy quyết định vừa nãy là một cái quyết định sai lầm nhất trong ngày.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 730: Khu Vực Núi Lửa- Nghi Binh Vương

....

Sau một hồi vui đùa thì mọi người đã nghiêm túc trở lại, cả đội ngũ 13 người thêm Xuân Đức nữa là 14 người cùng nhau lên đường. Nói thì nói vậy thôi, thực tế là mười ba người kia thích làm gì thì làm còn Xuân Đức thì lẳng lặng đi ở phía sau đội hình, làm nhiệm vụ bảo mẫu.

Công việc bây giờ của đám người Thiên Hoa cũng chẳng có gì nặng nhọc chỉ cần đi tìm một ít tiên thú rồi giết chết là xong, mấy người bọn Thiên Hoa nếu có không giải quyết được thì còn hấn nữa cơ mà. Không có gì phải lo lắng.

Khoảng 2 -3 giờ sau.

Đội ngũ của Xuân Đức đã thoát khỏi khu vực núi lửa tiến vào trong một khu rừng. Cũng không biết hôm nay là ngày gì mà đi suốt cả một quãng đường dài cũng không gặp được một con tiên thú nào gọi là.

Xuân Đức buồn chán nói:

" Vì sao mãi mà chẳng thấy một con tiên thú nào cả vậy? Không phải tiên thú nơi đây đều xuống dưới lòng đất sinh sống rồi chứ."

Réc réc...réc réc...

Xuân Đức vừa mới mở miệng nói xong thì từ phụ cận gần đó phát ra những âm thanh rợn người, một con sinh vật thân cao ba mét, sau lưng có cánh, hai chân đứng thẳng, bàn tay hai ngón có móng vuốt lấp ló hàn mang xuất hiện.

Khi Xuân Đức còn chưa biết cái loại sinh vật này là thứ quý gì thì Thiên Tử Bình đi ở trước nhất đội ngũ đã hét lớn:

" Một con Nghi Binh Vương trưởng thành, mọi người cẩn thận, tốc độ nó rất nhanh đấy."

Không cần Thiên Tử Bình nhắc nhở mọi người lúc này đã tự động kết thành chiến trận, mấy thứ bảo vật tùy thân cũng đã được mang ra. Cẩn thận đề phòng con Nghi Binh Vương kia bất ngờ tấn công.

Xuân Đức đứng sau đội ngũ nhìn thấy tình cảnh như vậy thì không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, hình như đám ngốc này quên mất hấn rồi thì phải, làm quái gì chỉ vì một con tiên thú cấp Luyện Hư hậu kỳ mà sốt sắng lên quá vậy.

Có điều nhìn thấy mọi người hăng hái như vậy hấn cũng không có ra tay làm gì, đôi khi làm đại nhân vật quan sát đám hậu bối chiến đấu cũng là một thú vui tao nhã.

Khi Xuân Đức vừa tìm được vị trí đẹp ngồi xuống quan sát thì con Nghi Binh Vương kia cũng đã dẫn đầu tấn công. Nó kêu lớn mấy tiếng " Réc rác rác" sau đó cả người nó được bao phủ bởi một luồng hào quang màu xanh. Tiếp theo nó nhắm thẳng Thiên Tử Bình mà lao đến.

Ngay khi nó vừa động thì đội ngũ của Thiên Hoa cũng động, gần như cùng một lúc mọi người đều phát động công kích hướng về con Nghi Binh Vương.

Kiểm quang, đao ảnh, tiên thuật đủ loại màu sắc phô thiên cái địa đánh về con Nghi Binh Vương, riêng Thiên Tử Bình lại lấy ra một tấm thuẫn che chắn phía trước.

Rầm rầm..rầm rầm...

Vô số tiên thuật đánh lên hào quang màu xanh bên ngoài của con Nghi Binh Vương nhưng cũng chẳng hề làm hào quang kia suy yếu đi, nó vẫn rực sáng như vậy. Đám người Thiên Hoa nhìn thấy cảnh này thì lập tức sắc mặt biến đổi, khó coi hẳn lên.

Khi những người này còn chưa nghĩ ra biện pháp đối phó với con Nghi Binh Vương thì con Nghi Binh Vương kia đã tiến tới gần Thiên Tử Bình hung hăng đập xuống một phát, Thiên Tử Bình nhìn thấy vậy thì trong lòng tuy có chút sợ hãi nhưng là vẫn cắn răng nâng tấm khiên lên che chắn.

Tấm chắn phát ra quang huy màu vàng đón đỡ đòn đánh của con Nghi Binh Vương.

Ầm ầm.

Sức mạnh cuồng bạo đập lên tấm khiên phát ra hai tiếng nổ lớn, cùng lúc đó Thiên Tử Bình cũng như cái bao rách bị đập văng ra xa xa, đụng gậy hai ba cái cây đại thụ thì mới dừng lại được, vừa dừng lại thì hắn liền ôm ngực ho khan, đồng thời phun ra máu tươi. Chỉ một đòn Thiên Tử Bình liền bị thương không nhẹ.

Như vậy là có thể thấy giữa cảnh giới Luyện Hư Tiên Cảnh hậu kì cùng đỉnh phong sơ kì là chênh lệch đến mức độ nào.

Nhìn thấy Thiên Tử Bình bị đánh bay liên tục phun ra máu tươi thì, Thiên Tử Hoa, Thiên Tử Dã liền biến sắc, Thiên Hoa vừa cùng mọi người

công kích kiểm chế con Nghi Binh Vương vừa lo lắng hướng về phía Thiên Tử Bình nói lớn:

" Ca ca. Ca có sao không? "

Thiên Tử Bình sau khi nuốt vào một viên thuốc trị thương thì liền đứng dậy, hấn lau đi vết máu ở miệng cười nói:

" Ta không sao, ta sẽ dẫn dụ nó, mọi người tiếp tục công kích."

Sau đó Thiên Tử Bình lại đi ra khiêu khích con Nghi Binh Vương cho mọi người rảnh tay công kích, do học khôn từ lần bị thương mới đây hấn không dám đón đỡ chính diện nữa mà liên tục né tránh, bất đắc dĩ lắm không có cách nào né tránh thì hấn mới phải đón đỡ.

Có điều tốc độ của Nghi Binh Vương nhanh hơn hấn một đoạn nên trung bình cứ sau 12 giây thì hấn sẽ bị đánh bay một lần.

Ngay khi hấn bị đánh bay thì bên trong đội ngũ sẽ có 6-7 người thi triển tiên thuật trói buộc như dây leo, băng tầng, đại địa quán quanh. Mục đích là để tranh thủ thời gian cho Thiên Tử Bình khôi phục.

Sau 30 phút.

Do con Nghi Binh Vương là tiên thú không mở ra linh trí(linh trí cứ không phải cấp cao là có, vì thế có rất nhiều con cấp cao nhưng lại không mở ra linh trí mà chỉ có bản năng.) nên bị chiến thuật của đám người Thiên Hoa đùa xoay quanh.

Mãi tới khi trên người nó vết thương chồng chất muốn bỏ chạy thì đã muộn, nó bị Thiên Tử Dã một kiếm chém rụng đầu, thân thể to lớn vô lực nằm trên mặt đất(đám tiên thú không có linh trí thường không có hoặc có rất ít thần thông, đa phần chiến đấu đều dựa vào sức mạnh cơ thể.).

Sau khi hạ xong con Nghi Bình Vương thì cả đám đều ngồi trên mặt đất mà thở hồng hộc, trong đội ngũ có mấy cô gái, sau một lúc nghỉ ngơi thì lúc này lại bắt đầu đi giúp những người khác trị thương.

Ngay khi mọi người đang giúp nhau trị thương thì từ một mặt khác của khu rừng có một đội ngũ xuất hiện, đội ngũ này rất nhiều người, sơ sơ cũng phải có đến trăm người. Đi đầu là một thanh niên có tu vi Luyện Hư hậu kì, theo phía là một đám mỹ nữ cùng với kha khá chân chó.

Khi những người này nhìn về phía đội ngũ của Xuân Đức thì hiện lên một chút kinh ngạc, sau đó là sự kinh miệt, rồi khi nhìn qua đầu Nghi Bình Vương thì không ít kẻ hiện lên ánh mắt tham lam.

Mấy người Thiên Hoa lúc này cũng nhận thấy có người tới, cả đám đều không khỏi có một chút khẩn trương nhưng nhớ tới điều gì đó bọn họ lại mặc kệ, chẳng thèm quan tâm đến đội ngũ kia nữa mà tiếp tục trị thương.

Người thanh niên đi đầu có lẽ là đội trưởng của đám người bên kia, nhìn thấy thần sắc đạm nhiên không hề quan tâm của đám người Thiên Hoa thì trong lòng không khỏi bốc lên lửa giận vô danh.

Hắn còn chưa bao giờ bị người không nhìn như vậy. Trong lúc nhất thời sắc mặt hắn dần dần trở nên âm trầm, không những hắn mà những người khác bên trong đội ngũ của hắn cũng vậy.

Một người ở bên cạnh tiến lên nhỏ giọng:

" Ngô đại ca có nên..."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 731: Xung Đột

Thanh niên có tu vi Luyện Hư Tiên Cảnh hậu kì nghe tâm phúc của mình nói vậy thì trong mắt lóe lên một tia ánh sáng lạnh nhưng ở mặt ngoài hắn vẫn làm như không có gì, hắn tỏ ra mình là một người rộng lượng nói:

" Mọi người ai cũng như ai thôi, chẳng qua là chưa quen biết nên bọn họ mới tỏ ra thái độ như vậy."

Nghe được lời nói này đám thiếu nữ đi theo phía sau ngay lập tức hai mắt bốc lên ngôi sao nhỏ, cả đám đều si mê nhìn thanh niên họ Ngô kia. Còn tên tâm phúc mới vừa lên tiếng kia thì ngay lập tức hiểu ra ẩn ý trong lời của tên thanh niên họ Ngô.

Hắn a dua nịnh nọt nói:

" Ngô đại ca quả là con người rộng lượng, vừa có chiến lược vô song lại có bản tâm lương thiện, mấy người bọn đệ được đi theo Ngô đại ca quả là phúc khí ba đời."

Những người khác cũng ngay lập tức bắt đến cơ hội này, liên tục nói ra những lời nghe muốn phát ói.

" Phải phải, được đi theo Ngô đại ca quả thực là phước đức ba đời."

" Vì Ngô đại ca ta cam nguyện làm mọi việc."

. Còn về phần thanh niên kia thì có vẻ rất thích thú với kiểu chúng tinh phủng nguyệt thể này.

Sau đó từ bên trong đội ngũ này bước ra hai nam một nữ đi về phía bên này, ba người này tất cả đều có tu vi Luyện Hư Tiên cảnh trung kì, cũng xem như mạnh mẽ trong số người tham gia lần này. Ba người này mang theo vẻ ngạo nghễ xa xa mà nhìn đám người Thiên Hoa.

Thấy có người đi qua, Thiên Hoa lúc này cũng đứng dậy đi ra ngoài, đợi khi ba người kia đến gần thì nàng cất tiếng hỏi:

" Các người muốn làm cái gì? "

Ở bên trong khu thí luyện này chính là người ăn thịt người nên Thiên Hoa cũng không có khách khí vớ đôi phương mà trực tiếp hỏi. Nhìn thấy là một cô gái xinh như hoa như ngọc bước ra nói chuyện thì nét mặt trên hai tên nam tử bước qua đây có chút hòa hoãn đi, còn nữ nhân kia thì khác, sắc mặt nàng ta không được vui cho lắm.

Lúc này đây một tên nam tử, toàn thân mặc một bộ đồ màu xanh nhạt, sau lưng đeo hai thanh trường kiếm, nhếch miệng lên cười, vẻ mặt ngạo nghễ nói:

" Ngô đại ca cho phép mấy người các người gia nhập đoàn đội chúng ta. Nhưng khi gia nhập đoàn đội chúng ta phải nghe theo lệnh của Ngô đại ca, tất cả những chiến lợi phẩm các người có được phải nộp cho Ngô đại ca, sau này đợi phân phó...."

Tên này còn đang định dong dài thì đã bị Thiên Hoa cắt ngang, nàng quả quyết nói:

" Cảm ơn các vị nhưng mấy người chúng ta sẽ không gia nhập bất cứ đội ngũ nào khác. Xin mời các người rời đi cho, mấy người bọn ta còn cần phải

trị thương."

Bị từ chối thẳng thừng, lời từ chối của Thiên Hoa không không gì tát vào mặt ba người, ba người kia trong nháy mắt sắc mặt âm trầm xuống, một tên thanh niên còn lại lúc này nét mặt hiện lên vẻ khinh miệt lại xen lẫn tức giận, hấn âm trầm nói:

"Đừng có mà không biết tốt xấu, không phải Ngô đại ca là người lương thiện thì với tu vi rác rưởi như các ngươi ai mà thèm chú ý. Đừng để rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt."

Lúc này đây Xuân Đức đang ngồi trên một tảng đá đứng dậy, lắc lắc cái cổ xong hấn tiến lại gần bên người thiên hoa, đưa ánh mắt nhìn ba người kia một cái sau đó nhìn Thiên Hoa nói:

"Một khi đã có thực lực thì không bao giờ phải cần cầu toàn cả, cũng giống như có ta ở đây thì không bao giờ phải nói chuyện tử tế với loại tạp ngư như thế này."

Khi mọi người còn chưa hiểu Xuân Đức nói vậy là có ý gì, thì chỉ thấy hấn nâng tay lên chém nhẹ một cái.

Phúc phúc phúc.

Đầu của hai nam một nữ trước mặt đã bị cắt đứt, lăn lóc trên mặt đất, nét mặt ba người kia vẫn mang theo sự mê mang trước khi chết. Máu từ cổ của ba người kia phun ra như suối, bắn lên cao cao mấy chục phân.

Xuân Đức lúc này nhìn qua Thiên Hoa nhún vai nói:

"Thấy đó vô cùng đơn giản, nhẹ bốp một cái là chúng nó chết đầu cần phải tốn nhiều thời gian như vậy làm gì. Sau này khi ta ở đây thì cô không

cần nhiều lời với mấy thứ rác ven đường như thế này nữa, chỉ cần có kẻ tới thì ta sẽ giúp cô giải quyết."

Nói xong thì Xuân Đức lại thản nhiên quay về chỗ cũ mà ngồi, để lại một đám người ngây ra như phồng. Không những người bên này ngây ngốc mà đến cả đám người phía đối diện cũng đơ ra. Tất cả đều hướng ánh mắt nhìn về ba cái thi thể không đầu đang nằm trên mặt đất.

Sau một lúc thì từ bên phía đối diện có hai tiếng gầm giận dữ đồng thời vang lên:

" Súc sinh, ngươi đây là tự tìm đường chết."

Ngay sau đó có hai thân ảnh vọt ra từ trong đội ngũ phía đối diện, hai người này mang theo hận ý, cùng sát ý kinh nhân hướng về phía Xuân Đức giết tới.

Đang ngồi trên tảng đá nhìn thấy cảnh này, Xuân Đức cười nhạt một cái, hấn khẽ vẫy tay một cái ngay lập tức trong tay hấn xuất hiện hai cục đá. Tiện tay hấn ném một cái, hai cục đá như sao băng bắn thẳng về hai người kia.

Do tốc độ quá nhanh không ngờ hai cục đá lại bốc cháy ngay trên không trung. Hai tên thanh niên đang giết về phía này cũng rất nhạy bén, khi thấy Xuân Đức ném thứ gì đó về phía này thì bọn họ lập tức làm ra phòng ngự.

Xung quanh cơ thể là hộ thể tiên khí, thêm vào đó trước mặt là một cái bảo vật phòng ngự. Một người có ngọn núi đá phát ra quang mang màu vàng che chắn, một người khác thì là một cự nhân che chắn.

Đùng ùng...

Có điều bọn họ làm vậy chỉ là dư thừa mà thôi, hai hòn đá như hai ngôi sao băng xuyên thẳng qua bảo vật phòng ngự trước người bọn họ, bảo vật kia trong nháy mắt vỡ tan, hai người kia còn chưa làm ra động tác tiếp theo thì hai cục đã tiếp tục bắn nát hộ thể tiên khí bảo vệ bọn họ đánh thẳng lên đầu hai người.

Bụp bụp...

Hai âm thanh nổ tung đồng thời vang lên, cùng lúc đó hai người đang bay trên cao đầu lâu nổ tung như bắn pháo bông, thân thể bọn họ vẫn theo quán tính bay thêm một đoạn mới rơi xuống phía bên dưới, lại lăn thêm một đoạn dài nữa mới dừng lại, khi dừng lại vẫn còn giãy giụa mấy cái nữa rồi mới ngừng lại.

Một màn như vậy lại tiếp tục làm trấn kinh những người đang có mặt ở nơi đây. Xuân Đức chỉ nhàn nhạt liếc nhìn người phe đối diện, nói thực hãn lười giết đám côn trùng nhỏ này. Nếu không phải bọn này cứ vo ve trước mặt hãn thì hãn cũng lười đi giết.

Có lẽ năm người bị chết mà không kịp ngáp kia cũng đủ cảnh tỉnh đội ngũ đối diện, sau giây phút bàng hoàng thì đội ngũ cả trăm người kia bắt đầu quay đầu bỏ chạy như chó nhà có tang.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 732: Ngang Ngược

Nhìn đội ngũ hơn trăm người bỏ chạy Xuân Đức cũng không có ngăn lại, hấn đang tính chần thả đám này thêm một thời gian sau đó mới bắt đầu làm thịt.

Xuân Đức chuyển ánh mắt qua nhìn bọn người Thiên Tử Bình nói:

" Các người nhìn rõ rồi đó, trên đời này không có cái gì là vô duyên vô cớ cho không nhau cả, cũng giống như ta giúp các người vậy cũng không vì ta nghĩa hiệp gì cả, đơn giản chỉ vì ta đang đền đáp lại ân tình mà tiểu Hoa giúp ta ngày xưa mà thôi. Bây giờ các người nghe theo ta, mấy ngày sắp tới cứ ở đây tĩnh dưỡng. Đợi vài ngày cho mọi người khỏe lại thì ta sẽ dẫn mọi người đi cướp bóc."

Nghe Xuân Đức nói vậy thì những người ở đây khước miệng co giật mấy lần, nhưng bọn họ cũng không dám nói gì. Xuân Đức sống già đời rồi làm sao không biết đám trẻ con này đang nghĩ gì, tuy những người này tu luyện thời gian dài hơn hấn nhiều nhưng cũng chỉ là mấy đóa hoa trong nhà kính.

Hấn nhếch môi cười cười, sau đó chậm rãi nói:

" Ta biết các người đang suy nghĩ cái gì. Nhưng ta nói cho các người biết sống ở trên đời này phải thật nhẫn tâm, nếu như thực lực ngang nhau thì có thể giao hảo, nếu đối phương không bằng mình thì trực tiếp bóc lột. Về sau các người sẽ thấy không có một tu tiên giả nào pháp lực cao siêu mà lại tình nguyện đi bảo vệ một tên tu sĩ thấp kém cả, trừ khi.."

Xuân Đức nói tới đó thì không nói nữa để cho mọi người tự hiểu, những người ở đây đều không có ai là người ngu, bọn họ ngay lập tức hiểu ra ẩn ý lời nói của Xuân Đức. Một đám người chấp tay hướng về Xuân Đức cung kính nói:

" Cảm ơn tiên bối đã chỉ dạy."

Xuân Đức nhẹ gạt đầu một cái nhưng bỗng nhiên hần nhớ tới cái gì đó. Hần lấy ra một đồng thuốc trị thương những thứ thuốc này đều là hần mượn từ bảo khố của Hỏa Phụng Tông.

Bịch bịch bịch.

Mấy cái túi lớn chứa đầy thuốc trân quý bị Xuân Đức tùy tiện ném xuống trước mặt mọi người. Nhìn mọi người hần cười cười:

" Máy thứ này đối với ta vô dụng, các người nhìn xem có thứ gì hữu dụng thì cầm lấy mà dùng, không dùng được thì cầm lấy sau này đi bán kiếm tiền."

Mười ba người ở nơi đây lại một lần nữa mất đi năng lực ngôn ngữ, bọn họ nhìn mấy cái túi lớn đựng tiên đan bị tùy tiện vứt ở bên trên mặt đất thì cả đám mòng búc. Một lúc sau có một cô gái mà Xuân Đức không biết tên bỗng nhiên cà lăm nói:

" Nhiều..Nhiều..Nhiều tiên đan quá. Ta..Ta..Ta không phải hoa mắt rồi chứ."

Lời của nàng ta chính là nỗi lòng của mọi người lúc này. Lúc này đây Thiên Hoa đưa mắt nhìn hần hỏi:

" Người lấy đâu ra nhiều tiên đan như vậy, sẽ không phải là đi ăn trộm chứ? "

Xuân Đức dơ ngón tay cái hướng về Thiên Hoa mỉm cười nói:

" Thông minh lắm cô bé. Ha ha."

Thiên Hoa nghe vậy thì tròn to đôi mắt nhìn hấn. Sau khi cho mọi người một ít tiên đan thì Xuân Đức lại cho những người này một số lớn tiên thạch, dĩ nhiên là hấn phân chia có sự bất công rồi. Thiên Hoa và Hoa Tiên hai nữ được mười thì những người khác sẽ được ít hơn.

Nhưng đây là lộc mà Xuân Đức ban cho cũng không người nào dám ý kiến, bọn họ còn cảm ơn không ngớt lời nữa là. Sau công cuộc mua chuộc nhân tâm thì địa vị Xuân Đức lúc này bên trong đội ngũ có thể nói không ai có thể thay thế(mặc dù ban đầu cũng đã vậy rồi.)

Vài ngày sau cả đội ngũ Xuân Đức không có tiếp tục đi săn thú mà dựng trại tại vị trí cũ để những người bị thương có thời gian khôi phục.

.....

Thời gian thoáng cái trôi đi qua một tuần.

Trong một tuần này đội ngũ của Xuân Đức cũng không có gặp được đội ngũ nào khác nữa nhưng lại gặp được không ít tiên thú, tất cả những tiên thú kia đều bị Xuân Đức tiện tay làm thịt, tinh hạch cùng nội đan thì được móc ra. Thịt thì được chế biến thành nhiều món ăn.

[Tinh hạch: Một loại tinh hoa hồn lực sau nhiều năm tu luyện được hình thành ở trong đầu.

Nội đan: Một loại bản nguyên của yêu thú, tiên thú hình thành ở gần tim sau nhiều năm cô đọng hình thành.]

Sáng ngày hôm nay là một ngày đẹp trời, trời cao trong xanh, sương sớm long lanh, gió thổi nhẹ nhẹ. Từng tia nắng ban mai chiếu xuống xuyên qua tán lá cây.

Đứng dậy vươn vai một cái, Xuân Đức thức dậy sau một đêm dài luyện tập điều khiển lực lượng bốn nguyên. Khi hẳn thức dậy thì những người khác cũng lục tục tỉnh lại.

Hít một hơi thật sâu, cảm nhận không khí tươi mát nơi đây, sau đó Xuân Đức nhìn qua mọi người cười nói:

" Hôm nay ta sẽ dẫn mọi người đi kiếm điểm công trạng. Được rồi thu dọn một chút chúng ta cùng lên đường nào."

Mọi người nghe vậy thì lập tức hưng phấn lên, cả đám nhanh chóng thu dọn đồ đạc cá nhân sau đó nghiêm chỉnh xếp thành đội hình nghiêm chỉnh đứng sau Xuân Đức.

Tiếp theo đó Xuân Đức liền dẫn mọi người đi săn người. Vì phục vụ tìm kiếm con mồi Xuân Đức vận dụng hồn niệm của mình để tìm kiếm, hồn lực của hẳn lúc này cũng không biết là đã mạnh tới mức nào, hẳn chỉ cảm thấy so với lúc còn ở trung thiên thì mạnh hơn gấp vài lần là ít.

Dưới hồn niệm cường đại bao trùm Xuân Đức rất nhanh liền tìm thấy vài chục đội ngũ đang hoạt động trong phạm vi vạn dặm xung quanh đây.

Nơi đây kì hoa dị thảo có rất nhiều nên ngoài việc săn giết tiên thú kiếm điểm công trạng ra thì những người khác đều tranh thủ thời gian tìm kiếm kì hoa dị thảo. Nếu vận may tốt thì sau khi đi ra ngoài sẽ có một khoản tiền tài không nhỏ.

Mục tiêu đội của Xuân Đức bây giờ chính là đội ngũ gần hẳn nhất, một đội ngũ toàn nữ nhân. Nếu bình thường là mấy tên thích làm anh hùng hảo

hắn sẽ không xuống tay với nữ nhân nhưng Xuân Đức thì không, với hắn thì chỉ có lợi ích cùng người người hắn tin cậy. Còn nam nữ, già trẻ, đẹp xấu đối với hắn không quan trọng.

Không qua bao lâu Xuân Đức đã mang đội ngũ của mình đi tới chặn đường đội ngũ kia. Tự nhiên thấy 14 người vượt qua hư không xuất hiện thì đội ngũ đều là nữ nhân kia không khỏi thất kinh.

Xuân Đức rất thẳng thắn nói:

" Để lại 2/3 thứ mà các người lấy được những ngày này giao ra, sau đó có thể đi."

Nghe như thế thì không những đội ngũ kia ngần người mà ngay cả đám người Thiên Hoa cũng ngây ngốc. Trong lòng mấy người Thiên Hoa thầm nghĩ " Ăn cướp cũng không cần quang minh chính đại vậy chứ? "

Đội ngũ phía đối diện có 24 người, đều là nữ nhân, người nào người nấy đều xinh như hoa như ngọc. Lúc này đây từ bên trong đội ngũ 24 người kia có một cô gái độ tuổi không lớn lắm, vóc người nhỏ nhắn bắt mắt nói:

" Vì cái gì chúng ta phải giao ra những thứ kiếm được những thứ này đều là chúng ta cực khổ mới kiếm được."

Xuân Đức không nói nhảm nhiều, hắn vung tay cô gái mới vừa lên tiếng liền tự động bay đến trước mặt hắn, Xuân Đức dùng tay bóp cổ nàng, ánh mắt không mang theo một tia ba động tình cảm nào nói:

" Một lần cuối cùng, giao ra hay là chết? "

Cảm nhận được sát khí lạnh lẽo từ Xuân Đức thì cô gái kia cùng những người ở đây đều không cho rằng Xuân Đức nói đùa. Nếu như bọn họ không giao ra thì chắc chắn sẽ bị giết.

Ngay lúc này từ bên phía đối diện đội ngũ, một cô gái có khuôn mặt trái xoan, toàn thân mặc thanh bào gấp giọng nói:

" Người trước hết thả cô ấy ra, bọn ta nguyện ý giao ra những gì kiếm được trong mấy ngày này."

Tuy trong lòng nàng nàng mười vạn lần không muốn nhưng trước ma uy của Xuân Đức không thể không làm như vậy.

[P/s: Vì sao tác cảm thấy mình càng hắc ám vậy nhỉ. Chết thật.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 733: Hoàn Hành Ngang Ngược-1

Xuân Đức thấy mấy nàng dễ bảo hơn nên cũng không có làm khó mấy cô nàng này làm gì. Hắn thả ra cô gái đang nắm trong tay, cô gái kia vừa được thả ra thì liền ngồi bệt trên mặt đất liên tục ho khan, ở cái cổ trắng ngần kia của cô gái xuất hiện mấy vết ngón tay tím bầm.

Lúc này đây cô gái có khuôn mặt trái xoan kia tiến lên, đi tới trước mặt Xuân Đức đưa cho hắn một cái nhẫn chứa đồ, nàng ta nhẹ giọng nói:

“ Những thứ mấy ngày này chúng ta lấy được đều ở đây.”

Xuân Đức tiếp nhận nhẫn không gian kia sau đó liền dùng hồn niệm quan sát bên trong, nhưng hắn ngay lập tức nhăn mày lại vì bên trong hoàn toàn không có tinh hạch cùng nội đan tiên thú mà chỉ có những loại tiên quả, dược thảo đủ loại.

Xuân Đức nhìn thẳng cô gái hỏi:

“ Vì sao bên trong chỉ toàn tiên quả cùng dược thảo mà không có tinh hạch cùng nội đan của tiên thú? “

Lần này không có đợi cô gái kia nói chuyện mà Thiên Hoa đang ở bên cạnh nhanh miệng nói:

“ Các nàng hẳn là nhận nhiệm vụ hái lượm tiên quả, không chung mục đích với chúng ta. Để cho bọn họ đi đi Đầu Gỗ ta năn nỉ người đấy.”

Xuân Đức nghe vậy thì thoáng có phần ngạc nhiên, hấn gật gật đầu nói:

“Ừ, thì ta cũng đâu có ý định giữ các nàng lại làm gì. Mà kiểm tra lần này có mấy loại nhiệm vụ vậy, nhiệm vụ săn giết tiên thú có nhiều đội nhận không?”

Thiên Hoa đáp ứng nói:

“Chỉ có hai loại nhiệm vụ như vậy thôi, còn việc có bao nhiêu đội ngũ nhận nhiệm vụ tiêu diệt tiên thú thì ta cũng không rõ nữa, hấn là rất nhiều đi.”

Xuân Đức thở dài nói:

“Lại còn như vậy nữa, thôi được rồi mấy người các cô có thể rời đi. Mới sáng ra đã không may mắn rồi. Mới mở hàng mà gặp nữ nhân quả thực xui tận mạng.”

Nghe Xuân Đức nói như vậy thì trong lòng mấy chục cô gái ở đội ngũ khác cảm thấy khó chịu không thôi, cái gì mà gặp nữ nhân vận may không tốt. Chúng ta cũng đâu muốn gặp người như người cơ chứ. Không những các nàng mà ngay cả Thiên Hoa cùng Hoa Tiên lúc này cũng trừng mắt lên nhìn Xuân Đức.

Có lẽ vì quen thuộc với Xuân Đức thời gian dài nên hai nàng mới dám làm như vậy, còn những người khác chỉ có thể cúi đầu.

Không biết là Xuân Đức miệng tiện hay là số hấn hôm nay không may thật, mà khi hấn vừa nói xong không được bao lâu thì mặt đất bỗng dung " ầm ầm " chấn động.

Từng khe nứt không thấy đáy liên tục xuất hiện. Một lực hút kì dị từ những khe hở kia tỏa ra, khiến cho những người nơi đây không kịp đề

phòng có một vài người bị hút xuống bên dưới.

Vài tiếng kêu la thất thanh vang lên.

" A a a a. Sương tử cứu muội, cứu muội."

" A a a. Đây là thứ quý gì nhanh buông ta ra."

.....

Xuân Đức mang đội ngũ của mình bay lên cao thoát ly khu vực có hấp lực kì dị. Nhìn xuống bên dưới lúc này, mặt đất chẳng khác gì mấy con quái vật nhiều miệng đã mở lớn cắn nuốt bất cứ thứ gì bên trên nó.

Hoa Tiên nhìn thấy cảnh phía dưới lại nhìn mấy chục cô gái đang bị hấp lực đáng sợ lôi kéo xuống các khe nứt thì không đành lòng hướng Xuân Đức cầu cứu:

" Cục Đá, người nhanh giúp bọn họ đi, xin người đấy? "

Xuân Đức còn hiếu kì là thứ gì tác động lại khiến mặt đất thành cái dạng này, bỗng nhiên nghe Hoa Tiên nói vậy thì thoáng ngẩn người ra, hắn có chút khó hiểu hỏi:

" Vì sao lại phải cứu bọn họ, bọn họ có chết đi cũng chẳng liên quan gì đến chúng ta cả?"

Nghe được câu trả lời của Xuân Đức thì toàn bộ thành viên trong đội ngũ của hắn đáy lòng một mảnh lạnh lẽo. Bọn họ nhìn thấy bộ dạng bình thản của Xuân Đức, nhìn hắn hồ hững quan sát những cô gái phía bên dưới bị thứ gì đó hút vào bên trong các khe sâu thì trong lòng những người bên trong đội ngũ vừa vui, vừa sợ.

Vui vì bọn họ được đi theo Xuân Đức, sợ là một khi nếu làm gì khiến Xuân Đức không vui thì chắc chắn sẽ có kết cục rất thảm.

Hoa Tiên nghe Xuân Đức hỏi lại một câu thì không biết trả lời thế nào, hai mắt nàng ta đỏ lên, hai mắt ươn ướt nhìn bộ dạng là sắp khóc tới nơi. Xuân Đức thấy vậy thì khẽ thở dài, vỗ vỗ nhẹ đầu của nàng nói:

" Cô bé vẫn còn rất ngây thơ, sau này cô bé sẽ thấy thế gian này hiểm ác tới mức nào, không phải cứ giúp người sẽ được người đền đáp đâu. Được rồi, đừng có khóc ta sẽ giúp cô cứu mấy người kia lên."

Xuân Đức vung tay lên, một đám mây nhỏ màu xanh lục xuất hiện sau đó đám mây nhỏ kia tách ra phóng về những cô gái phía bên dưới. Tốc độ của những đám mây kia cực nhanh, không qua mấy giây liền đã tiếp cận tới từng người ở đội ngũ kia.

Những đám mây xanh lục này bao quanh lấy các nàng rồi nâng các nàng bay lên cao thoát ly khỏi khu vực có hấp lực đáng sợ. Khi toàn bộ những cô gái kia được giải cứu thì mặt đất không lâu sau đó lại khép lại như lúc ban đầu. Nếu như mấy cô gái kia không được Xuân Đức cứu lên thì đa phần đều sẽ bị chôn sống mà chết.

Đợi một lúc lâu mặt đất vẫn không có dị thường gì nữa cả thì Xuân Đức mới để cho mọi người xuống. Lúc này đây cô gái là đội trưởng của đội ngũ hái lượm kia tiến đến trước mặt Xuân Đức chân thành nói:

" Cảm ơn vị đại ca này đã ra tay cứu giúp, nếu không ngờ có đại ca cứu giúp thì những tỷ muội khác hẳn phải chết ở nơi đây. Tiểu muội tên Nhã Uyên, không biết tôn tính đại danh đại ca tên là gì? "

Xuân Đức vốn không có ưa nữ nhân, nhìn thấy cô nàng này tới trước mặt mình nói mấy lời vô nghĩa thì hẳn cảm thấy không vui. Lòng mày hẳn

khẽ nhíu lại, đúng lúc này Thiên Hoa ở bên cạnh nhận thấy dị trạng của Xuân Đức liền biết hắn đang nghĩ cái gì. Ở lâu bên cạnh nhau nên nàng cũng có một chút hiểu về Xuân Đức.

Thiên Hoa tiến đến trước mặt Nhã Uyên khẽ mỉm cười sau đó nói:

" Cậu ấy tính cách có hơi quái dị nên bạn cũng không cần để ý. Mình tên Thiên Tử Hoa rất vui được gặp bạn."

[Chú ý: Khi Xuân Đức ở với người thân, người nhà thì sẽ dùng ngôn từ xưng hô của người việt để cho thân cận.

Còn khi đi xa, tới thế giới khác thì sẽ dùng hán việt hoặc ngôn từ của các bạn khựa để tạo không khí xa lạ. Giống như chúng ta ra nước ngoài vậy.

Do tác còn chưa thể cân đối được việc dùng từ sao cho hợp lý nên các bạn thông cảm.]

Tiếp sau đó hai cô gái trao đổi, nói chuyện với nhau. Xuân Đức cũng tranh thủ thời gian nhìn nơi đây có gì biến đổi không. Nhưng sau khi dùng hồn niệm quan sát được một lượt thì hắn chột nhíu mày. Khắp mọi nơi vẫn như lúc ban đầu, đến cả địa hình cũng không khác gì lúc ban đầu cả.

Xuân Đức ở trong lòng trầm nghĩ:

" Chẳng lẽ bên dưới lòng đất có vấn đề sao? "

Ngay lập tức hắn dùng hồn niệm cường đại của mình xuyên xuống bên dưới lòng đất nhưng ngay sau đó hắn liền nhíu mày thật chặt, hồn niệm của hắn vậy mà lại không thể xuống quá sâu bên dưới lòng đất được.

Đang lúc hắn suy tư không biết là ở bên dưới này có vấn đề gì thì Thiên Hoa kéo kéo tay áo hắn nhỏ giọng nói:

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 734: Tử Kiếm Chi Mộ - Cơ Duyên

" Nè nè, ta muốn nói với người việc này. "

Xuân Đức bị cắt ngang mạch suy nghĩ thì có một ít khó chịu nhưng rất nhanh sự khó chịu đó bị hấn loại bỏ ra khỏi đầu, nhìn qua Thiên Hoa hấn ôn hòa hỏi:

" Có chuyện gì vậy cô bé? "

Thiên Hoa ghé sát gần tai hấn nói:

" Người có thể cho mấy người Nhã Uyên đi theo chúng ta được không? Cô ấy là con gái của một vị trưởng lão trong tông môn sau chỉ cần thông qua lần này thì địa vị của nàng trong tông môn sẽ rất cao, đến khi người không còn ở bên cạnh ta thì ta cũng có chỗ dựa."

Xuân Đức nghe xong thì nở một cười, hấn dùng một tay xoa đầu nàng, sau đó có phần khen ngợi nói:

" Cô bé ngọc cũng bắt đầu lớn rồi. Như vậy cũng tốt, sau này không có ta cô bé cũng có thể tự lo cho bản thân."

Bị Xuân Đức xoa đầu, Thiên Hoa có phần xấu hổ, nàng vờ tức giận đẩy cánh tay hấn ra nói:

" Ta lâu nay vẫn tự chăm sóc bản thân, ai cần người lo chứ. Việc ta nói người có đồng ý hay không, đồng ý thì nói cho người ta biết đường."

Xuân Đức nét cười trên mặt vẫn không giảm, hấn gật đầu nói:

" Được, chỉ là việc nhỏ không đáng kể chút nào, dù sao mang theo một người ăn hại cùng với một đám ăn hại đối với ta cũng không ảnh hưởng gì cả."

Thiên Hoa nghe vậy thì vui mừng, nàng vỗ tay hoan hô nhưng ngay sau đó nàng liền nhận thấy có cái gì đó không đúng. Nàng tròn tròn mắt sau đó hung hăng đá Xuân Đức một cái mắng:

" Dám nói bốn tiểu thư là ăn hại, người đây là muốn ăn đánh phải không? "

Nhìn thấy cảnh này thì những người khác trong lòng ngũ vị tạp trần, bọn họ có nghĩ nát óc cũng không hiểu vì sao một tên xem mạng người như cỏ rác lại có vừa nói vừa cười một cách tự nhiên, trên khuôn mặt lại còn mang theo vẻ ôn hòa như thế kia.

Nếu là chưa nhìn thấy Xuân Đức giết người một cách tàn nhẫn quyết đoán tới mức nào thì có đánh chết bọn họ cũng không tin một người nho nhã lịch sự như vậy lại là một tên giết người không nháy mắt.

Sau khi đùa giỡn một chút thì Xuân Đức liền mang theo đội ngũ gần 50 người lên đường, Xuân Đức lúc này đây cũng đã thay đổi chủ ý đi đánh cướp mà là đi tìm nguyên do gì mà khiến cho hồn niệm của hấn không thể xâm nhập vào sâu bên trong lòng đất.

Vừa đi hấn vừa lấy ra một quyển sách nhỏ, bên trong có ghi chép về Tử Kiếm Chi Mộ, cách đây không lâu hấn đã có đọc qua một lần rồi nhưng cũng quên mất tiêu rồi.

Rất nhanh, với hồn niệm cường đại hấn đã đọc xong quyển sách ghi chép về Tử Kiếm Chi Mộ. Sau khi đọc xong thì hấn đã khái quát cơ bản về

cái nơi này.

Cái nơi này có tên là Tử Kiếm Chi Mộ vì nơi đây chính là nơi an táng một thanh kiếm của một vị cường giả vô danh nào đó. Nơi đây cứ vài chục năm thì lại mở ra một lần. Nơi này phân làm 2 khu, khu vực bên ngoài cùng hạch tâm. Càng vào bên trong tiên thú càng mạnh. Đi vào khu vực hạch tâm thì liền bị hạn chế tu vi, Bất Diệt Tiên Cảnh liền không thể đi vào trong.

Với một khi đi vào bên trong khu vực hạch tâm thì người dùng kiếm liền không thể tùy tâm mà sử dụng được kiếm của mình, luôn có lực lượng thần bí nào đó ảnh hưởng. Thêm một điều kì quái nữa là mỗi người trong đời chỉ có thể đi vào bên trong một lần. Đến lần thứ 2 thì không cách nào bước vào khu vực hạch tâm.

Theo hần suy đoán thì mỗi lần Hỏa Phụng Tông tổ chức tuyển nhận đệ tử cũng trùng với ngày nơi này mở ra, ngoài hai nhiệm vụ truyền kì là săn thú cùng hái tiên quả thì hần là còn một nhiệm vụ khác. Nhiệm vụ kia hần chỉ có những đội ngũ đặc thù mới biết.

Thấy Xuân Đức một đoạn đường dài không nói gì mà chỉ lặng yên giống như đang suy tư cái gì đó thì ở bên cạnh Thiên Tử Bình bạo gan hỏi:

" Tiên bối, chúng ta bây giờ là đang đi đâu? "

Có điều Xuân Đức giống như không nghe thấy, hần vẫn cứ như vậy lặng yên bước đi. Thấy vậy một màn mọi người hai mặt nhìn nhau. Lúc này Thiên Hoa tiến lại gần, dùng tay giật giật áo của Xuân Đức.

" Nè nè Đầu Gỗ, ngươi định dẫn mọi người đi đâu vậy? "

Lúc này đây Xuân Đức mới có phản ứng, hơi dừng lại đánh giá xung quanh một chút rồi nói:

" Chúng ta đi tới khu vực hạch tâm của nơi này."

Nghe hắn nói vậy thì mọi người thoáng cái ngây dại nhưng suy nghĩ một chút bọn họ lại cảm thấy bình thường, với thần thông mà Xuân Đức thể hiện ra thì ở trong này hầu như không có ai là đối thủ.

Tốc độ tiến lên của nhóm người Xuân Đức không nhanh không chậm, ban ngày thì đi, ban đêm thì dựng trại nghỉ ngơi. Tu sĩ cũng là người, chỉ là mạnh mẽ hơn mà thôi, làm được những việc mà người thường khó có thể làm được. Nhưng mà một điều bất biến đó chính là cái gì cũng có giới hạn, luôn phải có một lúc cần nghỉ ngơi.

Sau một ngày mệt mỏi trong việc săn thú cùng hái lượm thì mọi người ai cũng mệt không ra hình người, do Xuân Đức chỉ phụ trách mọi người không chết nên việc săn giết tiên thú mọi người phải tự lo lấy.

Đương nhiên tiện đường Xuân Đức cũng cướp bóc, trăn lột các đội ngũ khác không ít. Nếu như lúc đầu chỉ có mình đội ngũ của Xuân Đức thì những đội ngũ có nhiệm vụ hái lượm sẽ không bị làm sao cả nhưng sau này đội ngũ của Nhã Uyên gia nhập nên... việc sau không cần nói cũng rõ rồi.

18 ngày sau...

Xuân Đức mang theo đội ngũ gần 50 người đứng trước một cột sáng màu xanh lam, nơi đây chính là lối đi vào bên trong khu vực hạch tâm.

Nhìn xung quanh đánh giá một chút sau đó Xuân Đức nói:

" Mọi người cẩn thận, vào bên trong có gặp cái gì cũng không cần hoảng loạn cứ theo sát ta là được."

Những người khác nghe vậy đều rãm rắp gật đầu, không ai có ý kiến gì khác. Thời gian gần đây lòng tin của mọi người dành cho Xuân Đức đã gần như mù quáng. Bọn họ tin rằng chỉ cần ở bên cạnh hắn thì mọi sự đều sẽ có cách giải quyết.

Xuân Đức vung tay lên một đoàn sương mù bao bọc lấy tất cả mọi người sau đó cùng một lúc tất cả mọi người đều tiến vào bên trong cột sáng kia.

Quang mang cột sáng lập lóe vài lần thì thân ảnh của tất cả mọi người đều không thấy đâu.

.....

Ở một nơi khác bên trong khu vực hạch tâm, nơi cửa thông đạo nối liền giữa khu vực bên ngoài cùng hạch tâm đang có gần 600 người canh giữ, những người này quần áo bất đồng nhưng trên người những người này đều có một cỗ sát khí mạnh mẽ.

Ở trên mặt đất nơi đây có thể dễ dàng nhìn thấy vô số thi thể, có nam có nữ, có nhân loại còn có cả tiên thú, tử trạng khác nhau nằm đầy trên mặt đất. Máu tươi từ những thi thể này tích tụ thành một dòng suối nhỏ.

Đúng lúc này quang mang cột sáng bỗng dừng lập lóe, ngay lập tức tất cả những người ở nơi đây đều mở mắt ra, lấy ra vũ khí, có nhiều kẻ còn liếm môi nhìn vô cùng khát máu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 735: Tử Kiếm Chi Mộ - Cơ Duyên(1)

[T/G: Lâu nay quên không cảm ơn mọi người. Hi hi. Lúc này đây mình xin cảm ơn mọi người đã đồng hành cùng mình viết nên bộ truyện này. Cảm ơn các bạn

☺☺Phải 𑄎-Không 𑄎-Em?☺☺, God 𑄎
тін†ин†ин†кн†у†, tuyetnhi01, DongHo, Drago, DeathSky, ,
, , havadang1. Đã ủng hộ nguyệt phiếu,
châu ngọc các kiểu. Chúc mọi người có một buổi tối vui vẻ.]

Sau khoảng thời gian tầm 10 phút thì từ bên trong cột sáng xuất hiện mấy chục bóng người, ngay khi những người bên trong cột sáng vừa hiện thân thì những kẻ đang chờ sẵn nơi đây liền tấn công, vô số bảo vật lập lòe, pháp thuật đủ loại màu sắc đánh tới những người kia.

Rầm rầm... rầm rầm..

Công kích phô thiên cái địa gần như trong nháy mắt vào phủ toàn bộ những người mới xuất hiện kia vào bên trong. Nhìn một màn như vậy thì những người phục kích sẵn ở đây, cả nam lẫn nữ đều nở một nụ cười lạnh. Có người còn châm chọc một câu.

" Đám ngu dốt, không tự lượng sức mình, lại vọng tưởng muốn vào bên trong tranh đoạt bảo vật. Kết cục của những kẻ ngu dốt thì chỉ có con đường chết mà thôi. "

Ở bên cạnh người này là một nam tử có khuôn mặt trắng, nghe vậy thì cười lớn:

" Đó là số mệnh của bọn chúng không tốt, đã không có thực lực lại còn mơ tưởng hảo huyền."

Nhưng đúng lúc này một âm thanh có phần hài hước vang lên:

" Ấy. Lẽ gặp mặt cũng rất không tệ à nha. Không ngờ lúc ta đến còn có người đi tới đón tiếp đây. "

Nghe được âm thanh này thì những người ở đây đều không khỏi sửng sốt, cả đám đều đưa mắt mà nhìn về hướng phát ra thanh âm, chỉ thấy ngay sau khi công kích đầy trời tán đi thì một đội ngũ gần 50 người không chút bị thương xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Nhìn thấy cảnh này thì những người ở đây đồng tử thít chặt lại, lúc này đây ở bên trong đám người lại có vài người hình như nhận ra được đám người Xuân Đức nhìn không được kinh hô thành tiếng.

" Làm sao có thể, tại sao các người cũng ở đây? "

Những người bên cạnh mấy kẻ này thì lập tức hỏi thăm.

" Người biết những kẻ này là ai sao? "

Nhưng mấy tên này không có trả lời đồng bạn bên cạnh, không nói một lời liền quay người bỏ chạy.

Hành động này làm cho một tên có bộ dạng trung niên tức sôi máu, hấn gào lên:

" Chạy gì mà chạy, đứng lại cho ta, bọn chúng chỉ có vài người, chúng ta có...."

Hắn còn chưa có nói hết câu thì đã không thể nói tiếp được nữa, những người ở đây chỉ nghe " phúc " một cái, thì đã thấy tên trung niên kia đầu thân tách biệt. Không biết từ lúc nào một thanh niên có bộ dạng ôn hòa đã xuất hiện ngay bên cạnh một tay đang cầm cái đầu của trung niên trong tay.

Có điều cái đầu cùng với thân xác của trung niên nhân kia nhanh chóng bốc hơi, quả thực phải dùng bốc hơi để diễn tả tình cảnh lúc này, chỉ nhìn thấy thân thể của trung niên bốc lên sương mù màu xanh lục kì quái, không qua bao lâu thì đến cả cọng tóc cũng không còn sót lại

Nhận thấy ánh mắt của mọi người đang đổ dồn về phía mình, thanh niên kia cười nhạt một cái nói:

" Rất không thú vị."

Ngay sau đó thân ảnh thanh niên kia liền biến mất, cùng lúc đó những kẻ phục kích ở đây chỉ cảm thấy một trận gió mát thổi qua, bọn họ nhìn thấy một cảnh tượng thật đẹp(hiệu quả mộng mị.)

Khi thân ảnh thanh niên kia lần nữa hiện ra thì những người phục kích nơi đây lẫn những cái xác trên mặt đất bỗng nhiên biến thành sương mù màu xanh rồi bị gió thổi tán đi. Đến ngay cả mấy tên đã chạy từ trước đó cũng không thoát. Tất cả đều đã quay về với cái bụi.

Người thanh niên này không ai khác chính là Xuân Đức, sau khi giải quyết xong đám tạp ngư thì hắn cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều. Hắn không có nhìn mọi người mà vẫn tiếp tục đi về phía trước, sau khi đi một đoạn dài thì hắn mới nói:

" Đừng có đứng ngây ra đó, các ngươi muốn ở lại đây sao? "

Được Xuân Đức nhắc nhở mọi người mới tỉnh hồn lại, nhìn xung quanh một cái, sau đó nuốt nước miếng một cái rồi mới đuổi theo phía sau Xuân

Đức. Thời gian gần đây vốn dĩ bọn họ thấy Xuân Đức tuy có cướp bóc nhưng cũng không có giết người.

Nhận định hẳn cũng không phải người xấu, tuy hơi lạnh nhưng vẫn rất tốt, đặc biệt là mấy cô gái nhìn Xuân Đức càng thêm thuận mắt nhưng bây giờ bọn họ thấy tốt nhất nên cách xa xa vị ma đầu này ra một chút. Nếu không may làm vị ma đầu này tức giận lên thì hậu quả sẽ không thể lường trước được.

Nhưng đúng lúc này, Xuân Đức đang đi bỗng dừng ngừng lại. Ánh mắt hắn nhìn về một hướng, phía bên đó có một cái núi đá cùng vài cái cây mọc lưa thưa.

Thiên Hoa lúc này tiến lại gần hỏi thăm:

" Bên kia có gì sao? "

Xuân Đức khẽ gật đầu nói:

" Là một con chuột đáng ghét, có điều con chuột kia chạy mất rồi. Thôi chúng ta tiếp tục lên đường."

Thiên Hoa nghe vậy thì khẽ " Ừ " một tiếng.

Tiếp sau đó đội ngũ của Xuân Đức thẳng tiến mộ địa nơi sâu nhất mà đi.

Khu vực hạch tâm này có diện tích không lớn lắm, gần 9 vạn dặm mà thôi. Chỉ cần tán ra hồn niệm liền có thể hiểu rõ nơi này như trong lòng bàn tay. Tuy có một ít lực lượng thần bí cản trở nhưng vấn đề đó không là gì đối với Xuân Đức cả.

.....

Mấy tiếng sau.

Sau khi vượt qua một số địa hình phức tạp cùng đánh giết đại lượng tiên thú cấp thấp thì đội ngũ của Xuân Đức đã đi tới nơi quan trọng nhất bên trong Tử Kiếm Chi Địa.

Nơi này gọi là một địa ngục trên thực tế nơi làm mộ cho thanh kiếm kia lại là một cái cung điện nguy nga tráng lệ.

Vừa đến nơi đây thì đoàn người của Xuân Đức liền gặp công kích từ trên cao, vô số tiên thú hệ phi hành như châu chấu lao xuống bên dưới tấn công mọi người những con tiên thú này có số lượng không nhiều nhưng con nào con nấy đều có đẳng cấp thuộc về Huyền Thăng Tiên Cảnh.

Nếu là đệ tử vào đây kiểm tra mà đối mặt với đám tiên thú này thì 10 người phải có 8 người bỏ mạng.

Xuân Đức nhìn lên bầu trời, nhìn đàn tiên thú đang xà xuống thì trong hần liền xuất hiện một đoàn sương mù xanh lục, sương mù xanh lục kia nhanh chóng biến ảo, biến thành vô số phi châm. Xuân Đức nhẹ vung tay một cái, vô số phi châm lấy tốc độ kinh người bắn về đám tiên thú.

Sau khi phóng phi châm xong thì hần liền tiếp tục đi vào bên trong, hần không hề quan tâm đến đám tiên thú kia ra sao.

Mọi người thấy hần tiếp tục tiến vào trong thì cũng không dám ở lại, một đám nhanh chóng đi theo phía sau Xuân Đức, tuy bọn họ sợ Xuân Đức nhưng lại cảm thấy rất an toàn khi ở gần hần.

Không qua bao lâu thì Xuân Đức đã đến trước cửa lớn, phía bên ngoài này có hai pho tượng ác ma. Khi hần vừa đến gần thì một pho tượng ác ma bên trái mở miệng nói chuyện:

" Người không phận sự, không được đi vào? "

Tiếp sau đó pho tượng ác ma bên phải tiếp lời:

" Kẻ dám tự tiện đi vào. Chết."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 736: Tử Kiếm Chi Mộ - Quỷ Di

Xuân Đức nhìn hai cái pho tượng này thì thần sắc hiện lên một chút hứng thú, có điều sau khi hắn nhìn qua một lượt thì cảm thấy chẳng có gì đặc biệt, thủ pháp làm ra hai cái pho tượng này cũng không lấy gì là cao siêu cả.

Hắn vung tay lên " Bộp bộp " hai cái đầu của hai pho tượng ác ma bị hắn đơn giản đập nát, hắn bắt lấy hai khối tiên thạch cấp cao ở bên trong đầu hai pho tượng. Sau khi lấy đi nguồn cung năng lượng thì hai cái pho tượng này không làm gì cũng tự sụp đổ, biến thành một đồng đá vụn.

Đúng lúc này Xuân Đức lại cảm nhận được gì đó từ sâu bên trong cung điện, ánh mắt hắn lóe lên tia u mang. Nhưng chỉ xoẹt qua liền biến mất, vẻ mặt hắn vẫn như bình thường không hề có thay đổi. Hắn bình tĩnh quay lại nhìn Thiên Hoa nói:

" Ở bên trong có thể có nguy hiểm, cô bé dẫn theo mọi người ở phụ cận tìm kiếm các loại tiên quả cùng dược thảo nhé. Khi nào gặp nguy hiểm nhớ sử dụng vòng đeo tay mà ta đưa cho. Đừng có tiếc, sau này ta sẽ cho một cái mới. "

Thiên Hoa nghe vậy có hơi sững sốt, nàng có phần lo lắng hỏi:

" Người muốn một mình tiến vào bên trong sao? "

Xuân Đức nhẹ gật đầu, sau đó dùng tay xoa đầu Thiên Hoa cười nói:

"Ừ, thôi được rồi, ngoan, dẫn mọi người đi tìm tiên quả đi, xong việc ta liền quay lại. Nhớ là cách xa nơi này ra."

Thiên Hoa lúc này không ngờ lại không có bướng bỉnh như mọi khi mà nhu thuận gật đầu nói:

"Ừ, ta biết rồi, người nhanh quay lại đây."

Sau đó nàng liền quay lại nói với mọi người vài câu nhưng người kia sau một hồi nhao nhao đều theo nàng rời đi. Đợi những người khác đã rời đi thì Xuân Đức lúc này mới tiến vào bên trong cung điện trước mắt. Trước lúc bước vào bên trong hắn cũng làm ra một ít thủ thuật nhỏ.

Vừa đi vào bên trong Xuân Đức liền cảm thấy một cỗ âm sâm lạnh lẽo khí tức đập thẳng vào mặt, ở bên trong này khác xa so với bên ngoài nhìn thấy. Ở bên ngoài nhìn vào thì nơi này giống như một cung điện xa hoa tráng lệ nhưng ở bên trong lại là một mảnh âm trầm lạnh lẽo. Khắp nơi là sương mù màu xám lượn lờ, tường, các kiến trúc nhỏ khác ở trong này thì dính đầy bụi cùng mạng nhện.

Trên mặt đất thì lại có rất nhiều những bộ hài cốt đã mục nát, binh khí các loại ở khắp nơi dọc theo hành lang.

Xuân Đức vẫn như không có việc gì, hắn bước đi từng bước trên hành lang, bước chân của hắn ở không gian u tĩnh này vang lên từng hồi "lộp cộp..lộp cộp". Đôi khi đập phải mấy cái xương khô thì phát ra âm thanh "răng rắc", cảnh tượng cùng âm thanh như vậy khiến cho nơi đây có vài phần rợn tóc gáy.

Hành lang rất dài, rất dài. Xuyên suốt cả hành lang chỉ có từng bộ xương cốt nằm la liệt, ở hai bên thì có những bức tượng bị chặt đầu những bức tranh bị phá hủy.

Ngay lúc này Xuân Đức cảm nhận được thứ gì đó đang níu kéo lấy hai chân của mình, hấn nhìn xuống thì thấy có vài bàn tay xương trắng hếu đang níu kéo lấy chân của hấn.

" Chết rồi còn không chịu nằm yên đi lại còn níu kéo cái gì. Này thì níu, này thì kéo."

Hấn cũng chẳng thèm quan tâm nhiều, quay qua đạp liên tục cho mấy phát.

" rắc rắc..rắc rắc."

Ngay lập tức mấy cái thứ vớ vẩn kia liền bị hấn đạp cho thành từng mảnh nhỏ.

Nhưng vào lúc này, cả cái hành lang dài không thấy cuối cùng này, tất cả những bộ khô lâu đều ngo ngoe bò dậy. Bên trong hai mắt trống rỗng của bọn nó bật bùng hai ngọn lửa linh hồn, cả đám đều nhặt lấy một kiện binh khí ở bên cạnh rồi dùng tốc độ nhanh hơn người thường đánh về phía hấn.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức có phần kinh ngạc, lúc trước hấn đã nhìn qua đám khô lâu này thì thấy linh hồn bọn nó đều tận diệt vì sao lúc này lại có ma hồn xuất hiện. Kinh ngạc thì kinh ngạc có điều hấn cũng lười đi tìm hiểu.

Hấn tậ pháp nguyên vào bên trong miệng sau đó hét lớn một tiếng:

" Nát."

Ngay lập tức một luồng sóng xung kích lấy hấn làm trung tâm quét dọc theo hành lang, sóng xung kích đi tới đâu thì đám khô lâu nơi đó liền biến thành cát bụi bị thổi bay đi, đến ngay cả mấy bức tượng cùng những bức tranh ở dọc hành lang cũng bị ép thành phần vụn sau đó cũng bị cuốn theo.

Thoáng chốc cả cái hành lang sạch bong kin kít, không còn một thứ gì cản đường. Xuân Đức lúc này lại tiếp tục đi tiếp.

Sau khi đi được một thời gian dài thì Xuân Đức cũng đi hết cái hành lang ma quái kia, lúc này đây hắn đang đứng trước một tấm cửa đá, bên trên có đồ án long phụng đan xen với nhau nhìn rất sống động.

Bên trên cái cửa đá này có một ô đá nhỏ nhô lên một đoạn, Xuân Đức cũng không có hiểu gì về cơ quan nhưng thấy hay hay thì cứ ấn đại thôi. Hắn đưa tay nhấn mạnh xuống một cái. Nhưng có vẻ là hắn đánh giá cao sự chắc chắn của phiến cửa đá này

Có lẽ vì hắn quá tay nên cả tấm cửa đá kia bị hắn đẩy ngã, cả phiến cửa đá cao gần 15 mét cứ như vậy " ầm ầm " đổ xuống.

Ngay lập tức không gian bên trong hiện ra trước mặt hắn, nhưng cũng không phải là như hắn tưởng tượng như vậy, bên trong này cũng không có thanh kiếm nào cả, mà là nơi giam giữ một con gấu to đùng.

Con gấu này nếu mà đứng thẳng thì phải tầm 30 mét chứ không ít, toàn thân bao phủ một lớp lông màu đen, móng vuốt của nó dài cả mét, hàn quang lấp lánh. Còn về khuôn mặt của nó thì rất dị dạng, mọi thứ đều bình thường ngoại trừ không có mắt.

Nó bây giờ bị bị bốn sợi xích to như cái bắp chân người lớn xích lại, bên trên sợi xích lưu chuyên quang mang hắc ám ma quái. Khi cánh cửa đá bị Xuân Đức đẩy ngã thì con gấu này cũng không có phản ứng gì cả, nó chỉ lặng yên nằm ở đó như đang ngủ.

Xuân Đức nhìn thấy con gấu này việc đầu tiên hắn nghĩ đến không phải là thu phục nó mà là nghĩ có nên bắt con gấu này về làm thịt ăn cho biết không.

Giống như là cảm nhận được Xuân Đức không có ý tốt, con gấu to lớn như ngọn núi kia bỗng nhiên đứng dậy hướng về phía hắn rống lên:

" Gào Gào..."

Xuân Đức vuốt cằm nói:

" Linh giác cũng rất nhạy bén nha, ta cũng chỉ là xin hai tay hai chân của ngươi về ăn thử cho biết mùi vị tay gấu tiên giới nó như thế nào thôi mà. Cần gì phải lồng lộn lên thế."

Hình như là con gấu kia có thể nghe hiểu được lời nói của Xuân Đức nên khi Xuân Đức vừa nói xong thì nó liên tục nhe răng ra hướng về phía Xuân Đức mà gầm gừ.

Xuân Đức cũng không quan tâm đến biểu hiện của nó, hắn sai bước tiến vào bên trong căn phòng nhưng ngay khi hắn đặt bước chân đầu tiên vào bên căn phòng thì hồn niệm của hắn lại cảm nhận được cả cái hành lang phía sau lưng hắn biến mất, thay vào đó lại là một phiến cửa đá khác.

Một màn này làm Xuân Đức chậm lại bước chân, hắn không có tiếp tục đi vào bên trong phòng giam giữ con gấu nữa, hắn thu lại bước chân.

Nhưng khi vừa thu lại thì cánh cửa đá kia lại biến mất mà thay vào đó lại là cái hành lang như trước kia.

Việc kì quái như vậy khiến cho Xuân Đức cảm thấy quý dị không thôi, lúc này đây hắn không có tiếp tục làm ra cử động mà dùng hồn niệm điều tra xung quanh một lượt. Sau một lúc lâu thì hắn đã tìm thấy vấn đề.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 737: Tử Kiếm Chi Mộ - O Cảnh-Xích Linh Tiên Thi

Nhận thấy điều bất thường hấn không có do dự mà ngay lập tức lui nhanh về phía sau. Ngay khi hấn vừa lui về phía sau thì một thanh đoản kiếm kiếm kiếm xé rách hư không xuất hiện ngay trước mắt hấn, nhắm tới cổ của hấn đâm tới.

Ánh mắt Xuân Đức lóe lên hàn quang lạnh lẽo, hấn há miệng một luồng sương mù màu xanh phun ra, kịch độc ăn mòn khiến cho cả không gian bị vụn vẹo.

Cảm nhận được nguy hiểm đến từ sương mù màu xanh mà Xuân Đức vừa phun ra, kẻ tập kích hấn ngay lập tức lui lại phía sau.

Xuân Đức vừa bức lui xong đối phương thì ngay lập tức mang ra Thiên Canh Kiếm Trận, kiếm trận vừa hiện liền vô số kiếm quang cắt phá mọi thứ nơi đây thành phần vụn.

Cùng lúc đó cảnh tượng xung quanh bỗng nhiên như tấm kính vỡ tan, cảnh sắc xung quanh bỗng chốc biến đổi thành một bộ dạng khác. Nơi đây thoảng chốc biến thành một cái tu la tràng, trên mặt đất lúc này chính là phủ dày một lớp thi thể, cái hành lang trước kia hấn đi qua chính là một hàng dài những cây cột treo thi thể người.

Những thi thể này vẫn còn tươi mới, hấn mới chết không bao lâu. Máu tươi từ những thi thể này đang chảy về cùng một phương hướng.

Nơi trước kia giam cầm con gấu đã không thấy đầu mà thay vào đó là một chiếc quan tài bên trên có cắm một kiếm đen tuyền, quanh quan tài được buộc từng vòng dây xích phát ra quang mang màu đỏ yêu dị.

Còn kẻ vừa tập kích hấn cũng không hấn là người mà chính là một con Xích Linh Tiên Thi, hấn biết điều này đều là nhờ kiến thức luyện thi của hấn, có điều con Xích Linh Tiên Thi này rất đặc biệt, ánh mắt nó rất còn thần, hiện lên quang mang trí tuệ nhìn không giống mấy loại khô lồi hay tử linh sinh vật mà hấn đã từng gặp qua

Trong khi Xuân Đức đánh giá con tiên thì con Xích Linh Tiên Thi cũng đánh giá hấn. Ngay lúc Xuân Đức đang còn tìm phương pháp để tiêu diệt cái thứ quỷ quái này thì con Xích Linh Tiên Thi kia bỗng nhiên kêu lên.

" Réc rác rác rác..."

Từng âm thanh chói tai vang lên. Nghe được âm thanh này Xuân Đức cảm thấy đầu mình muốn nổ ra, trong mắt hấn cảnh tượng trước mắt liên tục vụn vụn.

Nhưng vào lúc này từ bên trong đầu hấn Huyết Liên Trần Hồn tỏa ra quang mang huyết sắc bao trùm lấy cơ thể hấn, ngăn cản toàn bộ âm thanh phát ra từ miệng con Xích Linh Tiên Thi kia.

Xuân Đức lão đảo mấy cái mới đứng vững được. Hấn nhìn về Xích Linh Tiên Thi lúc này đã không còn mang theo sự khinh thường nữa mà thay vào đó là cảnh giác mức độ cao.

" Tinh thần công kích, bất tử sinh vật cũng có thể công kích tinh thần, cái này cũng được. " Xuân Đức thầm mắng trong lòng một câu.

Ngay lúc này kinh biến lại phát sinh, một âm thanh khàn khàn, khô khốc vang lên:

" Khắc khắc, khắc khắc. Thật tốt quá, thân thể rất cường đại rất thích hợp để chế tạo con rôi. Chỉ cần chế tạo người thành con rôi thì ta liền có thể rời đi nơi này rồi. Tuy không biết vì sao người lại có thể đi vào đây được nhưng đã đến rồi cũng không cần rời đi nữa."

Cùng lúc đó nắp quan tài dịch qua một bên, một bàn tay chỉ còn có mình xương trắng hếu vươn ra, sau đó một bộ khô cốt dính đầy máu tươi đứng dậy. Xuân Đức lúc này mới chú rằng rất cả máu tươi ở đây đều chảy vào bên trong chiếc quan tài này. Cái quan tài nhìn chẳng khác gì cái bồn tắm cả.

Khi bộ xương này đứng dậy thì con Xích Linh Tiên Thi ngay lập tức rú lên hưng phấn sau đó lại cung kính lui ra phía sau đứng ở một bên. Bộ xương kia lúc đứng dậy thì liền vươn tay nắm lấy thanh kiếm đang cắm trên nắp quan tài.

Khi thanh kiếm kia được bộ xương cầm trong tay thì phát ra ánh sáng màu đỏ như máu tươi nhưng vào lúc bộ xương này muốn rút ra thanh kiếm thì một bóng đen không một tiếng động hiện ra phía sau bộ xương.

Bóng đen kia vừa hiện ra thì đã dùng tốc độ cực nhanh đánh về phía đầu lâu của bộ xương. Cảm nhận được nguy hiểm đến từ phía sau bộ xương kia không ngờ lại tự giải tán thân thể, vô số xương cốt thoảng cái đã rơi vào lại bên trong cái quan tài, chỉ có mình cánh tay phải là vẫn đang cố nắm lấy thanh kiếm.

Bóng đen kia chính là Bóng Ảnh mà trước khi bước vào bên trong này Xuân Đức đã lén thả ra. Vẫn luôn tiềm phục ở bên cạnh Xuân Đức đề phong có những tình huống bất ngờ như lúc này đây.

Khi Bóng Ảnh vừa đánh lén thất bại thì Xuân Đức không còn chờ đợi gì nữa, hấn trở về trạng thái bán long hóa sau đó hướng tới thanh kiếm mà lao

đến. Còn về phần Bóng Ảnh sau khi tập kích thất bại thì liền thay đổi mục tiêu.

Con Xích Linh Tiên Thi sau vài giây ngỡ ngàng thì rút cuộc cũng đã phản ứng lại. Nó rú lên một tràng dài " ro ro ro ro ro" sau đó hướng về phía Bóng Ảnh đánh tới.

Ầm ầm ầm ầm.

Xích Linh Tiên Thi cùng Bóng Ảnh ngay lập tức giao tranh kịch liệt, hai bên đều thuộc dạng không biết sợ chết là cái gì, gần như chỉ công không thủ. Ngọn giáo hắc ám của Bóng Ảnh xuyên qua thân thể của Xích Linh Tiên Thi một cái thì bản thân cũng bị dính một kiếm của Xích Linh Tiên Thi.

Có điều hai tên này giống như chẳng hề hấn gì, vẫn cứ tiếp tục điên cuồng tấn công đôi phương.

Có được Bóng Ảnh kiếm chế Xích Linh Tiên Thi, Xuân Đức không gặp bất cứ sự cản trở nào, hấn nhanh chóng tiếp cận đến thanh kiếm trên nóc quan tài. Nhưng vào lúc này một tiếng gầm giận dữ vang lên:

" Muốn chết, bảo bối của ta cũng dám mơ tưởng."

Từ bên trong quan tài, bộ xương kia lại một lần nữa khôi phục thành bộ dạng ban đầu, nó nhìn về Xuân Đức với ánh mắt đầy phần nộ(tuy là bộ xương nhưng nó vẫn còn hai con mắt).

Ngay lúc nó gầm lên thì tất cả máu ở bên trong quan tài thoáng chốc liền biến thành vô số mũi tên máu hướng Xuân Đức đánh tới.

Thấy một màn như vậy thì Xuân Đức cũng không có ngạnh kháng mà lựa chọn tránh né, thân ảnh hấn như u linh liên tục thoát biến thoát hiện, đại

bộ phận mũi tên máu bị mất đi mục tiêu mà bắn vào khoảng không. Nhưng vẫn có một số ít đánh lên hộ thể pháp nguyên của Xuân Đức. Khiến cho hộ thể pháp nguyên bị ăn mòn nhanh chóng.

Qua đi một lượt công kích thì Xuân Đức cũng đã tiếp cận thanh kiếm nhưng vào lúc hấn sắp tới tay thanh kiếm thì hấn lại bất chợt thay đổi mục tiêu. Một trảo nhanh hơn điện đánh thẳng lên đầu bộ xương khô.

Tốc độ trảo này cực nhanh bộ xương kia chưa kịp làm ra né tránh thì đã bị đánh trúng.

Keng.. âm âm... âm âm

Khi một trảo của hấn đánh lên đầu khô lâu thì giống như dùng hai thanh thép đập vào nhau vậy phát ra âm thanh kim loại va chạm, bộ khô lâu kia bị đập văng ra thật xa, cày mặt đất thành cái hố to đùng.

Xuân Đức nhân lúc này thì vươn tay ra chộp vào thanh kiếm đang cắm trên nắp quan tài, có điều lúc này cánh tay bằng xương đang nắm thanh kiếm bỗng nhiên cử động, nó rút thanh kiếm ra sau đó chém thẳng một kiếm về phía đầu hấn.

Xuân Đức tuy giật mình nhưng vẫn kịp phản ứng, hai ma trảo hướng về phía thanh kiếm chộp tới.

Keng.

Một âm thanh chói tai vang lên, hai ma trảo của Xuân Đức bắt gọn thanh kiếm yêu tà kia, thanh kiếm này ở bên trong tay hấn thì điên cuồng vùng vẫy hòng thoát ra.

Ánh mắt Xuân Đức tập trung lên cánh tay còn đang cầm kiếm, hấn bỗng nhiên há miệng ra từ bên trong miệng hấn phun ra một luồng sương

độc màu xanh biếc. Khi sương độc màu xanh kia chạm tới cánh tay kia thì...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 738: Tử Kiếm Chi Mộ - Ác Chiến

Cánh tay kia không ngờ chỉ bị ăn mòn một ít sau đó lại liên tục hấp thụ tinh hoa thiên địa nơi đây hồi phục lại.

Ầm ầm.

Ngay lúc này mặt đất ở phụ cận bỗng nhiên nứt toát ra, hai cánh tay xương trắng to lớn chui ra khỏi mặt đất hướng thẳng về Xuân Đức đập tới. Những huyết dịch cùng thi thể bên trên mặt đất lúc này lấy tốc độ nhanh chóng khô héo, bọn chúng đều bị hai cánh tay xương trắng hấp thụ. Hai cánh tay kia đang từ xương trắng lại biến thành xương đỏ nhìn như xương của một con thú đang sống vừa bị lột thịt vậy.

Ngay khi những cánh tay kia đánh tới thì cơ thể Xuân Đức bỗng chốc bị một làn sương mù màu đen bao trùm, từ bên trong làn sương mù màu đen kia lao ra hai cánh tay tối tăm đối kháng lại hai cánh tay kia.

Khi bốn cánh tay va chạm với nhau thì phát ra tiếng nổ " ùng ùng " một luồng lực lượng khổng lồ lấy trung là nơi giao tranh của mấy cánh tay tán phát ra xung quanh, không khí vặn vẹo biến hình, mọi thứ ở gần ngay lập tức bị ép thành phân vụn bị sóng khí thổi quét ra xa.

Nhưng còn chưa hết, lúc này ở phụ cận mặt đất lại liên tục nứt toác ra, từng cánh tay xương trắng xuất hiện đánh về phía Xuân Đức.

Bị kiểm chế không thể di chuyển né tránh hẳn cũng chẳng còn cách nào khác đành lại phải một lần nữa triệu hồi ra Thiên Canh Kiếm Trận. Kiếm

trận vừa hiện ngay lập tức vô số quang kiếm phô thiên cái địa chém thẳng về phía những cánh tay xương.

Keng keng keng..keng keng.

Do bị lực lượng kì dị bên trong khu vực này ảnh hưởng nên khi sử dụng Thiên Canh Kiếm Trận thì uy lực công kích giảm mạnh. Nhưng dù có giảm mạnh thì vẫn lớn vô cùng. Vô số cánh tay xương trắng vừa chui ra khỏi mặt đất liền bị kiếm trận chém nát.

Ngay khi những cánh tay kia vừa ngừng xuất hiện thì Xuân Đức ngay lập tức điều chỉnh mục tiêu, vô số kiếm quang như mưa rào đồng dạng chém về phía cái bộ xương đang nằm bất động trên mặt đất kia(cái bộ xương vừa bị Xuân Đức đập văng khi trước).

Ngay lúc này bộ xương kia lại ẩn vào bên trong mặt đất vô số đao quang kiếm ảnh như mưa mát đi mục tiêu đánh thẳng lên trên mặt đất khiến cho cả đại địa rung rinh. Từng đợt tiếng nổ

Ầm ầm ầm

liên tiếp vang lên, bụi đất bay mù trời. ngay khi bộ xương kia ẩn vào bên trong lòng đất thì cánh tay bằng xương đang khổng chế thanh kiếm giăng co với Xuân Đức cũng tan thành cát bụi. Thanh kiếm mất đi lực lượng chi phối thì liền âm đạm không có ánh sáng, Xuân Đức dễ dàng bắt vào trong tay.

Ngay khi hắn giải quyết xong thanh kiếm thì liền toàn tâm đối phó với cái bộ xương chết tiệt kia nhưng hắn dùng hồn niệm điều tra thì lại không thấy tung tích cái bộ xương kia đâu. Nhìn thấy cái bộ xương kia khó chơi như vậy thì hắn nhíu mày. Hắn mở rộng ra phạm vi ảnh hưởng của Thiên Canh Kiếm Trận, trong miệng hắn hét lớn một câu.

" Thất Kiếm Định Càn Khôn."

Ngay lập tức 7 thanh kiếm kiếm hiện về bản thể, mỗi thanh kiếm lúc này dài 40-50 mét phát ra linh áp khiếp người, 6 thanh kiếm hình thành lục giác đều lấy thanh kiếm thứ 7 là trung tâm, tất cả đều đâm thẳng xuống đất.

Rầm rầm rầm

Tùng đọt tiếng nổ vang lên, những cơn địa chấn khuếch tán ra khắp khu vực hạch tâm khiến cho tất cả sinh vật ở khu vực hạch tâm của Tử Kiếm Chi Mộ này kinh hồn táng đả.

Ngay khi 7 thanh kiếm cắm xuống đất thì mặt đất thì từ bên trong lòng đất bộ xương kia lại phóng lên trên.

Khi vừa ra khỏi mặt đất thì nó liền rú lên " u u u u u u u u." Xuân Đức vừa muốn công kích nhìn thấy như vậy thì sắc mặt liền biến đổi, hắn ngay lập tức thôi thúc Thiên Cốt Giáp cùng Huyết Liên Trấn Hồn, hai hào quang một trắng một đỏ bao bọc lấy hắn. Thêm vào đó hắn còn hợp thể cùng với thú sủng A Manh.(Con hồn sủng vẫn luôn bên trong hoa sen máu.)

Ngay khi hai hào quang bảo vệ hiện lên thì luồng tinh thần công kích kia cũng ập đến, hai hào quang đang bảo vệ Xuân Đức sau mấy giây phòng ngự thì liền vỡ tan, một luồng tinh thần lực cường đại đánh thẳng vào linh hồn của Xuân Đức khiến cho hắn bay ngược ra phía sau, liên tục phun máu tươi, tay chân run rẩy, đầu vầng mắt hoa.

Sau một lần công kích này thì bộ xương kia cũng không có công kích tiếp, hiển nhiên loại thủ đoạn này cũng không thể dùng nhiều lần. Nếu mà nó có thể liên tiếp thi triển hai lần thì Xuân Đức xác định chết không kịp nói lời từ biệt.

Nhưng ngay sau khi công kích bằng hồn lực xong thì bộ xương kia nhanh như chớp hướng về phía Xuân Đức đánh tới, cảm nhận được nguy

hiểm trí mạng Xuân Đức cũng không có cái gì kiêng kị nữa, trong nháy mắt hẳn biến hóa về dạng ba đầu địa ngục thiên long.

Lần này đến bộ xương kia không kịp phản ứng, do đang lao tới với tốc độ quá nhanh nên khi nhận thấy có điều không đúng thì đã muộn, đón tiếp nó là một cự trảo che trời.

Đùng.. âm âm âm

Một âm thanh chói chói vang lên, bộ xương lần này như viên đạn pháo bay ngược về phía sau, sau khi đụng nát một vài dãy núi thì nó mới dừng lại.

Vừa dừng lại thì nó liền bò dậy, trên cơ thể của nó lúc này đã thiếu mất một phần ba xương cốt, ánh mắt nó nhìn về sinh vật nơi xa xa mà không tự chủ được lằm bằm.

" Không thể nào. Điều này là không có khả năng, vì sao lại sinh vật này lại có thể chạy ra khỏi Táng Thần Uyên."

Khi nó còn đang thắc mắc thì ba cột ánh sáng màu sắc khác nhau đã bắn tới đây, một xanh lam, một đen, một đỏ, tất cả đều mang theo khí thể hủy diệt thương sinh.

Âm âm âm... âm âm âm.

Khu vực đang đứng của bộ xương ngay lập tức bị chôn vùi, hàng loạt động tiếng nổ vang lên, lần này không phải là mình khu vực hạch tâm rung lên mà cả Tử Kiếm Chi Mộ cũng rung lắc kịch liệt, cứ như ngày tàn sắp tới vậy.

Ở nơi xa xa, Xuân Đức sau khi đánh ra một đoàn này thì cũng không tốt đi nơi nào, hồn lực không đủ, ma tính của hồn độn ma nguyên cùng sát tính

của sát niệm thiên long ngay lập tức bùng lên, bị kích thích Ma Hồn cùng Sát Hồn cũng bắt đầu mất đi khống chế. Bọn nó mưu đồ làm loạn muốn chiếm đoạt thân xác.

Nhận thấy tình thế cực độ không xong Xuân Đức tự mình cưỡng ép biến về trạng thái nhân loại, áp chế hoàn toàn Ma hồn cùng Sát hồn, có điều làm như vậy hẳn cũng bị thương không nhẹ, thương cũ chưa khỏi thương mới lại sinh ra, thương càng thêm thương. Có điều giải quyết được bộ xương khó chơi kia hẳn cũng an lòng không ít.

Đang lúc hẳn cho rằng đã xử lý xong cái bộ xương khó chơi kia thì một âm thanh mang theo sự phẫn hận vang lên.

" Ta đã không có thể sống lại thì ngươi cũng đừng mong sống khá giả. Bạo."

Ầm ầm.. ầm ầm. Con Xích Linh Tiên Thi nổ tung. Một cái động đen không đáy hình thành, hấp lực khủng bố gần như là trong nháy mắt hút Xuân Đức vào bên trong.

Không ngờ trước khi tiêu tán một tia hồn niệm cuối cùng thì bộ khô lâu kia lại cho con Xích Linh Tiên Thi tự bạo (Tự nổ), Xuân Đức chỉ kịp thu về kiếm trận phòng hộ và cùng kết hợp với Bóng Ảnh thì liền bị cái hố đen kia hút vào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 739: Bàn Long Quy Khư

Bàn Long Quy Khư một địa phương hung hiểm có số có má ở cao thiên, nơi đây là nơi sinh sống của rất nhiều các tộc quần nhưng nhân tộc ở nơi đây vẫn cường thịnh hơn cả. Nhân tộc ở nơi đây có 12 vị thánh tổ che trở nên các tộc quần khác không dám làm gì. Mỗi vị thánh tổ theo truyền thuyết đều có tu vi thông thiên còn thực hư thế nào thì hiếm người biết được.

Ở Bàn Long Quy Khư đa phần tu sĩ cao cấp đều sinh sống ở Bàn Long Thành. Bàn Long Thành là nơi mà 12 vị thánh tổ ở lại, vì vậy nơi đây chính là thánh địa của tu tiên giả nhân tộc. Vì thế Bàn Long Thành còn có rất nhiều tên gọi khác nhưng đa phần mọi người thường gọi là Bàn Long Thành hoặc là Thánh Địa Bàn Long.

Thánh Địa Bàn Long cực độ rộng lớn, nếu không phải có dịch chuyển chuyển trận pháp hoặc tinh bàn để di chuyển thì hẳn là nhiều người cả đời cũng không đi hết Thánh Địa này. Bên trong Thánh Địa Bàn Long có rất nhiều quy củ, nhiều đến nỗi mà chẳng ai biết là có bao nhiêu điều nữa, nơi này được cai quản bởi một thể lực tông môn có tên Cửu Long Chí Tôn.

Cửu Long Chí Tôn cũng không phải là một thể thống nhất, nó được tạo nên bởi bốn cái siêu cấp gia tộc Tôn Gia, Chí Gia, Long Gia, Cửu Gia. Địa vị của những gia tộc này sà sà nhau, bọn họ vừa hợp tác vừa kiềm chế lẫn nhau.

Ngày hôm nay Thánh Địa Bàn Long phát sinh ra một chuyện động trời, đại công tử của Tôn Gia, Tôn Vân bắt cóc nhị tiểu thư của Long Gia, Long Linh Nhi. Còn việc bắt cóc để làm gì thì gần như ai cũng đã đoán ra được, với cái bản tính không gái không vui của Tôn Vân thì Long Linh Nhi rơi vào tay hắn thì xác định.

.....

Bên trong một cánh rừng có phần âm u, nơi đây có một thanh niên nhìn bộ dạng na ná Xuân Đức đang tựa vào cây, nhìn vào một cô gái xinh đẹp, trên thân mặc một bộ quần áo hoa lệ, khí chất xuất trần đang bị trói hai tay lên cao. Cô gái kia cũng không biết là chúng phải thứ gì mà đã ngất đi, đầu nghẹo sang một bên.

Thanh niên kia vừa nhìn cô gái thì nước miếng liền trào ra, đôi mắt dâm đãng quét qua quét lại trên cơ thể cô gái, sau đó hắn cười hắc hắc đi tới phía sau cô gái liên tục làm ra mấy động tác mát xa giúp cô gái. Hắn vừa giúp cô gái mát xa cơ ngực cùng một vài bộ vị khác xong thì cô gái lúc này bỗng nhiên tỉnh lại.

Thanh niên thấy cô gái tỉnh lại thì liếm tai nàng một cái nhẹ nói:

" Long Linh Nhi thánh nữ có phải hay không cảm thấy bên trong cơ thể rất không khỏe, có hay không muốn ta giúp nàng cởi áo ra cho đỡ nóng."

Nói xong thì hắn liền bóp mạnh một cái(Nói thật cảm sắc hiệp mình viết thấy... à mà thôi), ngay lập tức cô gái có tên Long Linh Nhi kia bỗng hét lên chói tai.

" A a a. Tôn Vân tên súc sinh này sao ngươi đây là muốn chết."

Tôn Vân nghe được tiếng Long Linh Nhi gào thét thì càng cảm thấy phấn khích, hắn cười dâm đãng nói:

" Ha ha. Ta thích, càng vùng vẫy càng thích, càng giãy giụa càng thích. Nàng cứ việc mắng chửi haha. "

Nói xong thì hấn xoay mạnh người Long Linh Nhi lại rồi bạo lực miệng của nàng ta ra hôn lấy hôn để, Long Linh Nhi như con dê con bị ác lang gặm từng ngặm, nàng ta chỉ có thể vô lực phản kháng.

Bỗng nhiên lúc này nàng ta lên gối(đá ấy, nhưng mình thích lên gối hơn) nhắm chùng cái của quý của tên Tôn Vân, mặc dù tiên nguyên trong cơ thể không có nhưng sức mạnh thân thể vẫn còn một ít.

Tuy một phát đá này không mạnh nhưng lại trúng chỗ hiểm của Tôn Vân, khiến tên kia đang trong cơn động dục bỗng chốc sắc mặt cứng đờ sau đó ôm lấy thằng nhỏ cong người như con tôm liên tục lui về phía sau.

Vừa lui ra phía sau hấn vừa dùng tay chỉ tay thẳng mặt Long Linh Nhi găm thét:

" Con tiện nhân, ngươi... ngươi..."

Nhưng đúng lúc này dị biến phát sinh, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một vết nứt cực lớn, một khe hở tối om om hiện ra cùng lúc đó từ bên trong khe hở kia bay ra một vật thể gì đó.

Vật thể không rõ kia rơi thẳng xuống cánh rừng nơi này, vị trí rơi của vật thể kia xảo diệu thế nào lại ngay vị trí của Tôn Vân.

Đùng... Âm ầm.

Mặt đất âm ầm âm chấn động, nơi của Tôn Vân đang đứng lúc này đã biến thành một cái hố to, còn tên không may Tôn Vân kia lúc này đã biến thành đồng thịt vụn. Bụi mù tán đi một thân ảnh tay cầm kiếm cả người bốc lên hắc khí ma quái đứng giữa hố sâu.

Long Linh Nhi nhìn thấy cảnh này thì trợn to đôi mắt mà nhìn nhưng khi nàng nhìn thấy khuôn mặt của nhân ảnh kia thì càng thêm không thể tin được, một khu mặt giống đến 7 phần so với Tôn Vân nhưng so với Tôn Vân thì người đang đứng trước mặt mang cho nàng cảm giác rất khác, một cảm giác lạnh sống lưng.

Phụt phụt phụt...

Bỗng nhiên người thanh niên đang đứng giữa hồ kia liên tiếp phun ra vài ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, tuy cả người nhìn không thấy một vết thương nào nhưng khí tức lại vô cùng hỗn loạn, hiển nhiên đã bị nội thương.

Người này không ai khác chính là Xuân Đức, hắc khí khấn lăm mới vừa thoát ra được ra ngoài này. Vừa ra bên ngoài này thì hắc khí không thể tiếp tục ức chế thương thể khiến cho nội thương phát tác, làm hắc khí liên tục phun ra máu đen.

Đánh giá xung quanh một chút, Xuân Đức cũng không rõ ràng là mình đang ở đâu. Hắc khí nhìn xuống dưới chân thì thấy một cái xác đã nát, nhìn về cách đó không xa thì lại thấy một cô gái xinh đẹp đang bị trói.

Suy nghĩ một chút hắc khí liền biết là có chuyện gì xảy ra. Ánh mắt hắc khí lúc này lóe lên sự hung ác, hắc khí đưa tay ra nhẹ hấp, trong nháy mắt tất cả sinh mệnh tinh hoa cùng sinh hồn chưa tán hết từ cái xác bên dưới chân hắc khí đã bị hắc khí rút cạn. Cái xác nhanh chóng biến thành tro tàn.

Một luồng sinh cơ nhỏ bé nhanh chóng chảy vào trong tâm mạch của hắc khí ổn định một phần thương thể. Sau khi hút hết sinh mệnh của cái xác bên dưới hắc khí lại đưa mắt nhìn về phía cô gái xinh đẹp đang bị trói.

Nhận thấy ánh mắt của Xuân Đức chỉ có một mảnh u ám, lạnh lẽo thì Long Linh Nhi đang bị trói lúc này kinh hoảng nói:

" Ngươi là người nào. Ngươi đừng lại đây, đừng có lại đây. Ngươi muốn thứ gì ta cũng cho ngươi, ta là thánh nữ của Cửu Long Chí Tôn, là con gái thứ hai của gia chủ Long Gia. Muốn muốn gì ta cũng cho ngươi đừng có giết ta."

Lời nói của nàng có phần gấp gáp cùng hỗn loạn nhưng Xuân Đức vẫn có thể nghe ra mấu chốt vấn đề, cô gái trước mắt này địa vị không thấp nếu như có thể không chế được thì sẽ tốt hơn là giết.

Xuân Đức nhìn cô ả, dùng âm thanh có phần hơi khàn khàn, lạnh tanh nói:

" Câm miệng lại đừng để ta cảm thấy phiền. Nếu còn muốn sống thì nghe lời của ta mà làm. Khục khục."

Đang nói chuyện thì Xuân Đức lại ho mấy tiếng, máu đen từ khóe miệng hắt chảy ra. Long Linh Nhi nghe được âm thanh của Xuân Đức thì cả người lông tơ không tự chủ được dựng thẳng lên, nàng y con gà con liên tục gật đầu, biểu hiện đồng ý.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 740: Bị Hiểu Lầm

Xuân Đức lúc này lê cái thân thể suy yếu của mình lại gần Long Linh Nhi, không một chút thương hoa tiếc ngọc dùng tay trái bóp miệng Long Linh Nhi, sau đó trực tiếp ném vào một viên độc tâm đan trong miệng cô nàng.

Đan dược vừa xuống bụng thì Long Linh Nhi liền cảm thấy một trận quặn đau đến từ dạ dày sau đó lan ra toàn thân, cuối cùng linh hồn cũng cảm thấy đau đớn. Nàng chịu không nổi đau đớn bắt đầu hét lên từng tiếng thê lương.

" A a a a. Đau quá... Đau quá.."

Sự đau đớn này giằng co tầm 3 phút thì ngừng lại. Lúc này Xuân Đức mới lạnh băng nói:

" Đó là cho người cảm nhận một chút tác dụng của Độc Tâm Đan, sau này tốt nhất nên nghe lời một chút đừng có để ta phải cho người ném lại mùi vị kia."

Long Linh Nhi lúc này nhìn vô cùng suy nhược, trên mặt nàng tất cả đều là sự sợ hãi, nàng nhìn về phía Xuân Đức như nhìn thấy một con ác quỷ. Nghe được lời nói của Xuân Đức nàng liền gật đầu không một chút suy nghĩ, nàng cả đời này cũng không muốn chịu nỗi đau lúc trước nữa.

Xuân Đức thấy cô nàng này cũng đã biết nghe lời thì liền cắt dây trói cho nàng ta.

" Bạch"

Long Linh Nhi do bị phong cấm tu vi toàn thân, sức lực không có nên khi Xuân Đức vừa thả ra thì nàng liền như cái bao tải rơi trên trên mặt đất, sau đó thì lăn thẳng xuống cái hồ mà Xuân Đức lúc trước đứng.

Đợi khi nàng bò dậy thì cả người đều là đất cát, khuôn mặt thì lấm lem nhìn y ăn mày vậy. Vừa ngồi dậy thì nàng liền chủ nước miếng, hẳn là do vừa nãy ăn vào trong miệng không ít đất cát,

Ngay lúc này ở chân trời xa xa phóng tới nơi này vài chục đạo ánh sáng màu xanh nhạt, do là trời đêm nên nhìn rất dễ dàng. Vói lại nếu không phải là trời đêm thì cũng có thể dễ dàng cảm nhận được những tên này, mấy tên này cực kì phô trương, mặc dù tu vi còn chưa bước vào Tinh Quân Cảnh nhưng mà tên nào tên nấy đều phô bày ra linh áp của bản thân.

Xuân Đức vừa mới giải cứu ra tù binh của mình(cắt dây trói cho Long Linh Nhi), bỗng nhiên cảm thấy hàng loạt luồng hồn niệm yếu nhược khóa lấy vị trí bản thân thì sắc mặt thoáng trầm xuống. Hẳn có thể cảm nhận được ác ý, cùng sát ý từ bên trong những luồng hồn niệm này. Ánh mắt thoáng hiện lên những tia u mang rợn người.

Tuy lần này đụng phải thứ quý quái khiến hẳn bây giờ tuy suy yếu cùng bị thương nặng nhưng cũng không đến mức bị mấy con rệp như thế này có thể ăn hiếp.

Rất nhanh những luồng ánh sáng kia đã bay tới đây, đến nơi đây thì liền dừng lại lộ ra gần 80 người, tất cả đều có tu vi sần sần nhau nhưng chưa có tên nào bước vào Tinh Quân Cảnh. Chăm đầu đám người này là một thanh niên độ tuổi ba mươi, tướng mạo xuất chúng, đôi mắt có thần. Khi người này vừa dừng lại thì liền hướng Xuân Đức đánh tới.

Tên thanh niên kia vừa lao xuống vừa hét lớn.

" Dâm tặc đi chết, dù ngươi có là đại công tử của Tôn gia cũng phải chết. Dám ô nhục tiểu thư nhà chúng ta."

Xuân Đức nghe vậy thì có phần là lạ nhưng hắn cũng mặc kệ, kẻ nào hướng hắn xuất thủ thì kẻ đó à địch nhân.

Hắn tiện tay một kiếm, kiếm quang tốc độ cực nhanh, nhanh đến mức tên thanh niên kia còn chưa kịp làm ra phản ứng gì thì liền bị Xuân Đức chém làm hai nửa, chết thế nào cũng không rõ.

Quét mắt nhìn những người này Xuân Đức lạnh lạnh nói:

" Thứ sâu kiến các ngươi cũng dám có sát ý với ta, đã vậy thì chết cả đi."

Xuân Đức vừa dứt lời thì bầu trời xuất hiện đầy huyết sắc phi kiếm phóng thẳng xuống những kẻ vừa tới đây những kẻ này còn chưa hết ngạc nhiên khi đồng bạn chết, lại nhìn thấy đầy trời huyết kiếm thì chỉ có thể ngây ngốc đứng nơi đó chịu chết.

Phúc phúc phúc.

Không qua một cái hô hấp, tất cả người vừa mới lại đây đều bị huyết kiếm phân thân, chết không thể chết thêm, máu tươi, thịt, nội tạng, quần áo rách bay đầy trời.

Ngay lúc này đây ở xa xa lại vọt đến hai đạo ánh sáng, một lam một bạc, khi ánh sáng tán đi thì hiện ra hai người trung niên. Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Xuân Đức đều hiện lên một vẻ không thể tin được.

Xuân Đức nhìn thấy lại có hai người tới thì nhả mày, ánh mắt hằn lạnh dần. Nhìn hai người hằn gằn giọng hỏi:

" Hai con chuột các ngươi cũng muốn đi chịu chết sao, kẻ từng có sát ý với ta chưa tên nào còn sống."

Nghe được Xuân Đức nói như vậy thì hai trung niên càng mở lớn miệng ra. Một trung niên mặc trên người một bộ quần áo trắng, ánh mắt uy nghiêm trầm giọng quát.

" Đứa con bất hiếu này, việc ngươi làm còn chưa đủ sao, bây giờ đến cả cha của ngươi cũng dám giết. Nhanh quỳ xuống cho ta."

Xuân Đức nghe vậy thì sắc mặt trong nháy mắt lạnh tanh, nhiệt độ nơi đây cũng như đồng thời hạ mấy chục độ. Gió lạnh gào thét, một luồng sát ý đáng sợ từ Xuân Đức phát ra khóa chặt lấy người vừa mở miệng nói chuyện.

Hắn dùng âm thanh khàn khàn nói:

" Ngươi vừa bảo ta quỳ xuống. Một tên còn chưa đủ mọc lông cũng dám tới trước mặt ta diễu võ dương oai. "

Đúng lúc này cô gái mới bị Xuân Đức cho hạ độc chạy lại giữ hắn lại, nàng ta nhìn về phía hai người trung niên kia nói lớn:

" Hai người trước hết rời khỏi đây, việc này sau này con sẽ về giải thích sau. Nhanh đi đi, đừng ở đây, Vân ca tình trạng lúc này không được tốt."

Ngay lúc Long Linh Nhi vừa nói xong hai trung niên còn chưa làm ra động tác gì, thì chỉ thấy Xuân Đức liên tục phun ra mấy ngụm máu sau đó ngất đi. Trong nháy mắt lúc Xuân Đức bất tỉnh muốn ngã xuống thì Long Linh Nhi nhanh tay ôm hắn lại.

Một màn này khiến cho hai trung niên nhân phía trên sắc mặt cổ quái, hai người bọn họ nhìn nhau một cái sau đó hạ xuống. Trung niên nhân vận thanh y nhìn Long Linh Nhi ân cần hỏi:

" Linh Nhi con không sao chứ, tiểu tử này có làm gì con không? Nếu nó đã làm gì con thì ta sẽ giúp con hả giận. "

Long Linh Nhi nào dám nói thật, cái mạng nhỏ của nàng đang còn nằm trong tay người ta đây. Nếu mà để cha làm gì người này thì nàng còn không phải bồi cái mạng nhỏ theo. Vì thế nàng bắt đầu thể hiện trình độ diễn kỹ của mình.

Nàng bắt đầu giải thích cho hai người kia hiểu vì sao Xuân Đức lại thành ra bộ dạng này, nàng thay đổi hình tượng Xuân Đức là một tên dâm tặc trong mắt mọi người biến thành một người hết lòng vì nghĩa, sau khi thêm mắm dặm muối vào câu chuyện của mình thì nàng cũng đã thuyết phục được hai người trung niên.

Tuy hai người này không hoàn toàn không tin tưởng những lời Long Linh Nhi nói nhưng bọn họ cũng không có hoài nghi Long Linh Nhi kể một câu chuyện không hề có thật để lừa dối hai người, đơn giản vì bọn họ không tìm thấy lý do gì để Long Linh Nhi phải nói dối cả.

Lúc này đây người trung niên mặt thanh y nói:

" Đã vậy thì cứ để Tôn huynh mang tên tiểu tử này về nhà điều trị vết thương cái đã, đợi khi nào tiểu tử này khỏe lại lúc đó hỏi cũng không muộn. Không biết Tôn huynh nghĩ sao? "

Trung niên nhân bạch y chấp tay nói:

" Vậy thì cảm ơn Long huynh rồi. Đợi khi nào tiểu tử này tỉnh lại ta sẽ mang nó đến nhà Long huynh tạ lỗi. "

Hai người này khách khí với nhau vài câu sau đó liền cùng nhau quay về Thánh Địa Bàn Long, trên đường về thì cha của Long Linh Nhi liên tục hỏi thăm về rất nhiều vấn đề có liên quan đến Xuân Đức, có vấn đề nàng trả lời được, có vấn đề nàng không trả lời được. Vấn đề nào không trả lời được thì nàng lại đổ về cho thiên tượng xuất hiện gây nên.

Dù sao lúc Xuân Đức xuất hiện thì bầu trời bị tách ra làm đôi điều này tuy chỉ duy trì vài giây nhưng đủ để cho đông đảo tu sĩ quan sát và nhìn thấy. Vì vậy Long Linh Nhi lấy cái cơ này khiến cho không ai có thể bắt bẻ được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 741: Tỉnh Lại

[P/s: Chương truyện có phần tiêu cực, tên nào mà chủ nghĩa hòa bình thì né né nhé, không lại oán ta đầu độc tâm hồn trong sáng.]

Thời gian nhanh chóng đi qua, không bao lâu thì lại đã ba tháng đi qua.

Một ngày này bên trong một căn phòng thập phần xa hoa, một thanh niên đang nằm trên một chiếc giường ngọc, xung quanh là có 5-6 thị nữ đang trông chừng. Ngoài ra còn có một cô gái độ tuổi mới lớn, khuôn mặt xinh đẹp, ánh mắt trong suốt, nàng ta hai tay chống cằm nhìn chăm chăm vào thanh niên đang ngủ say, khi nhìn thanh niên kia bên trong ánh mắt nàng ta lưu chuyển những tia sáng khác thường.

Ngay lúc cô nàng này đang chăm chú nhìn người thanh niên thì lúc này đây thanh niên kia bỗng nhiên mở bừng đôi mắt ra. Gần như trong chớp mắt người thanh niên kia đã dùng một tay khống chế lại cô gái, một tay khác thì xuất hiện một thanh kiếm đỏ như máu.

Việc này xảy ra quá đột ngột dọa cho đám thị nữ ở đây sợ ngồi bệt trên mặt đất, cả sợ đến mức miệng đều cứng lại không thể phát ra thanh âm.

" Là ta, là ta, nghệt thở, thả ta ra." --- Cô gái hai tay bắt lấy cánh tay thanh niên thều thào nói.

Thanh niên sau khi nhìn ra người mình đang bóp cổ là ai thì liền thả ra. Hắn nhìn cô gái lạnh giọng nói:

" Nơi này là nơi nào? "

Cô gái được buông ra thì liên tục ho khan, sau một lúc thì nàng ta mới dùng ánh mắt ai oán nhìn thanh niên nói:

" Dù gì ta cũng là người chăm sóc ngươi trong mấy tháng gần đây, vậy mà người nữ đối xử với ta như vậy sao? "

Xuân Đức nghe vậy thì sắc mặt vẫn như thường, hấn liếc mắt nhìn đám ti nữ ra lệnh:

" Đi ra ngoài."

Giọng nói của hấn lạnh tanh khiến cho mấy cô gái đang lạnh run đang ngồi trên mặt đất càng thêm sợ hãi, các nàng lấy hết khí lực đứng dậy sau khi cung kính thi lễ một cái liền như cơn gió chạy ra khỏi phòng. Lúc này bên trong phòng chỉ còn lại hai người là Xuân Đức cùng Long Linh Nhi.

Đợi khi những cô gái kia đi ra ngoài thì hấn lúc này mới nhìn qua Long Linh Nhi hỏi:

" Bây giờ cô có muốn nói điều gì với ta không? "

Đối mặt với khuôn mặt lạnh tanh, ánh mắt không có tình cảm kia thì Long Linh Nhi không khỏi rùng mình một cái, nàng lúc này có phần sợ hãi, nàng nhỏ giọng hỏi:

" Ta.. Ta.. Ta không biết phải nói gì. Có..Có thể gợi ý một chút được không? "

Xuân Đức nghe thế thì ánh mắt lóe lên một tia u mang, hấn không nói nhiều thêm mà trực tiếp suu hồn cô gái này. Thủ thuật suu hồn của hấn sau

nhiều năm đã đạt tới mức lô hỏa thuần thanh, có thể không làm ảnh hưởng tới đối phương.

Khi bị suu hồn thì ánh mắt của Long Linh Nhi hiện lên sự sợ hãi, nàng bị Xuân Đức định trụ nên không thể la hét được, chỉ có thể ngồi yên mà thôi, nàng lúc này cảm thấy vô cùng hối hận, vì sao trong mấy tháng trời chăm sóc người này để rồi lại lâm vào kết cục như thế này.

Nàng biết Xuân Đức sắp làm cái gì, nàng cũng biết hậu quả của việc làm kia, người bị như vậy thì sau này 9 phần đều bị ảnh hưởng đến đầu óc biến thành ngu đần, may hơn nếu như không bị ngu đần thì thiên phú cũng giảm mạnh, nghĩ tới như vậy thì hai hàng thanh lệ không nhịn được chảy ra.

Xuân Đức trong chớp mắt liền suu hồn xong, nhanh đến mức đến cả người bị suu hồn còn không cảm nhận được, với hắn cũng chỉ là thoáng qua các ký ức gần đây mà thôi không có đào sâu về quá khứ làm gì. Sau khi suu hồn xong thì hắn đã có đại khái ký ức 10 năm gần đây của cô gái.

Hắn cũng rõ việc làm mấy tháng gần đây của cô gái này, vì thế hắn cũng sinh ra một chút ít hảo cảm với cô gái này. Nhìn xuống cô gái đang khóc thì hắn lại cảm thấy phiền, nữ nhân luôn như vậy cứ bết tắc là khóc(hắn cũng vậy.haha).

" Khóc cái gì mà khóc, đâu có ai cưỡng gian cô đâu mà khóc."

Nghe được Xuân Đức nói chuyện thì Long Linh Nhi thoáng cái sững sốt, sau đó mở to đôi mắt ra nhìn hắn, nàng có chút run run nói:

" Không phải người định làm cái kia đối với ta sao? "

Xuân Đức ngồi lại giường nói:

" Làm rồi, còn muốn làm lại lần hai nữa sao nhưng dù sao ta cũng cảm ơn cô thời gian này đã chăm sóc ta..."

Xuân Đức đang nói chuyện thì dừng lại, ánh mắt hướng về một góc ở trong phòng lạnh giọng quát:

" Không muốn chết thì bước ra đây. Đừng ép ta vừa mới tỉnh dậy lại phải giết người."

Ngay khi Xuân Đức vừa dứt lời thì một bóng đen hướng về phía cửa gần nhất vọt ra, Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì lật tay một cái, một thanh kiếm xuất hiện trong tay hắn.

Vút.

Xuân Đức ném mạnh thanh kiếm kia ra ngoài, thanh kiếm hóa thành một vệt ánh sáng bắn thẳng đến cái bóng đen kia.

Phúc.

Cái bóng đen kia không kịp phản ứng thì bị một kiếm của Xuân Đức xuyên qua phần eo đóng đinh lên tường.

Lúc này đây bóng đen mới hiện nguyên hình là một thành niên có bộ dạng rất âm hiểm, kẻ này mang lại cho người ta một cảm giác rất không tốt. Bị thanh kiếm của Xuân Đức xuyên qua thân thể vậy mà tên này lại chỉ khẽ rên lên một tiếng sau đó liền ngậm miệng lại.

Xuân Đức vẫy tay một cái, thanh kiếm lần tên thành niên kia liền bay tới trước mặt hắn. Xuân Đức rút ra thanh kiếm từ bên trong thân thể tên kia sau đó liền chặt ngay hai chân của tên này. ngay lập tức tên kia liền nằm trên mặt đất.

" A a a a." --- Bị chặt cụt hai chân tên thanh niên kia liền lớn tiếng kêu la chói tai.

Một màn này dọa cho Long Linh Nhi đang khóc cũng ngay lập tức nín khóc. Nàng nhìn Xuân Đức ngồi trên giường mà không tự chủ được lui lại một đoạn, nàng cảm thấy ở gần Xuân Đức không an toàn một chút nào.

Xuân Đức lúc này dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn kẻ đang nằm ở trên sàn nhà lạnh nhạt hỏi:

" Muốn chết thoải mái chết chút thì nói ra những gì mình biết, nếu mà thích làm anh hùng thì ta không ngại để người vạn kiếp không được siêu sinh."

Người thanh niên bị chặt cụt hai chân đang nằm trên mặt đất vội lớn tiếng nói:

" Đừng giết ta, ta nói, là bát công tử sai tiểu nhân tới đây theo dõi đại công tử. Còn những việc khác tiểu nhân không biết."

Bị đe tới tính mạng tên này lập tức khai ra chủ mưu phía sau nhưng có lẽ tên này thuộc dạng lâu la nên cũng chẳng biết được gì nhiều

Xuân Đức nghe vậy thì hài lòng gật đầu nói:

" Thành thật, ta có lời khen dành cho ngươi đấy. Đúng như hứa hẹn người lên đường mạnh giỏi."

Xuân Đức dứt lời thì từ miệng hắn phun ra một làn sương độc bao trùm lấy tên thanh niên kia, tên thanh niên kia ngay lập tức liền bốc hơi không còn tí cận.

Sau khi xử lý xong một con chuột nhắt thì ánh mắt hắn hướng về phía Long Linh Nhi nói:

" Lại đây ngồi nói chuyện, lúc trước sưu hồn chưa kỹ nên có vài việc chưa rõ ràng muốn hỏi cô, nhưng nếu như cô ngại tốn thời gian thì ta vẫn có thể giúp cô sưu hồn một lần nữa."

Long Linh Nhi nghe vậy nào dám chậm trễ nàng ngay lập tức lấy một cái ghế ngồi trước mặt Xuân Đức, giả trang bé ngoan đợi hắn hỏi.

Xuân Đức thấy vậy thì nhếch mép cười một cái, sau đó bắt đầu hỏi về những thứ mà hắn chưa rõ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 742: Long Linh Nhi

[T/g: Lại thêm một chương có tính chất tiêu cực, tác cũng không cố ý đâu.^^]

Sau khoảng 35 phút nói chuyện thì Xuân Đức đã thông hiểu mọi vấn đề. Ông trời xui khiến thế nào mà hắn lại bị nhận làm.

Nói tới việc hắn bị nhận làm thành Tôn Vân cũng vừa xảo hợp lại vừa may mắn, xảo hợp ở đây là việc hắn có bộ dạng gần như Tôn Vân, may mắn ở đây chính là bí pháp rút sinh mệnh cùng sinh hồn của hắn vô cùng đặc biệt.

Bình thường nếu như một kẻ chết đi thì những dụng cụ như hồn đèn sẽ tắt đi nhưng một khi bị hắn hấp thụ thì cái hồn đèn kia sẽ không tắt đi nếu có tắt đi thì một lần nữa sẽ sáng lại. Đây là một điểm cực kỳ lợi hại trong bí pháp của hắn, đôi khi có thể đánh lừa địch nhân, khiến địch nhân không biết đường đâu mà lần.

Sau khi hỏi xong mấy việc quan trọng thì Xuân Đức cũng có hỏi Long Linh Nhi về cái tên Tôn Vân xấu số kia, tính ra tên này cũng có phần giống hắn, gieo tai họa cho thiên hạ nhưng lại cực độ bảo vệ người nhà. Tên kia mẹ thì chết sớm, có mỗi một đứa em gái, còn thằng cha thì cả ngày tu luyện không có ngó ngàng tới hắn.

Với hai cha con vốn cũng chẳng mặn mà gì, từ lúc hắn bị phé thì cũng không còn được sủng ái như trước kia. Vốn dĩ tên Tôn Vân kia là một thiên

tài đầy nhưng không biết bị ai phết mắt, sau này bê bết thành cái dạng này, cả ngày không chơi gái thì cũng làm việc không đâu.

Hắn còn có vô số anh chị em cùng cha khác bà ngoại, cạnh tranh trong cái gia tộc này vô cùng kịch liệt. Âm mưu, thủ đoạn để hãm hại nhau chính là việc bình thường ở huyện.

Nói tới tên Tôn Vân này còn có một cô vợ chưa cưới, có điều cô nàng kia đã cương quyết cắt đứt mối lương duyên nhưng tên này vẫn cắn lấy không tha vì vậy trên danh nghĩa hắn vẫn có một người vợ chưa cưới.

Nghe xong cuộc đời của tên Tôn Vân kia cũng khiến cho Xuân Đức cảm khái, đúng là mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh, chẳng có ai giống ai.

Ngay lúc này đây một âm thanh có phần điệu cợt từ bên ngoài cửa vang lên:

" Đại ca người quả là phúc lớn mạng lớn nha. Nghe người hầu nói đại ca khỏe lại rồi ta liền tới đây thăm đại ca. Ha ha."

Bước vào phòng là một thanh niên cao gầy, một thân xa hoa quần áo, ánh mắt tên này có phần gian xảo, theo phía sau tên này còn có hai đại hán cao lớn nhìn rất có khí chất làm chân chó, khi tên này vào phòng nhìn thấy Long Linh Nhi thì liền biến đổi thái độ. Hắn ân cần hướng về phía Long Linh Nhi hỏi thăm:

" Ô, Linh Nhi tiểu thư cũng ở đây sao, chúng ta lại gặp mặt quả là có duyên."

Tên này đang tung tung sum xoe bỗng nhiên cảm thấy lạnh cả gáy, một cảm giác lạnh từ bàn chân chạy dọc sống lưng truyền lên đầu của hắn, khi hắn nhìn qua thì bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo của Xuân Đức đang nhìn hắn.

Tên này hẳn thuộc dạng gan thỏ, mỏ nhọn nên khi vừa bắt gặp ánh mắt của Xuân Đức thì liền lấp bắp nói:

" Đại ca người nhìn ta với ánh mắt như vậy là có ý gì? "

Hắn không tự chủ lui ra phía sau vài bước, hai tên hộ vệ phía sau ngay lập tức đứng ra phía trước. Bình thường việc tranh đấu của đám con cháu trong gia tộc cũng không ai quản, với Tôn Vân cũng không hậu trường gì ngoại trừ một cái danh nghĩa. Mẹ của Tôn Vân xuất thân cũng chỉ là tán tu nên thế lực bên ngoài gần như là con số không vì vậy Tôn Vân hay bị rất nhiều người trong gia tộc chèn ép.

Xuân Đức không nói hai lời, hắn đứng dậy đi tới trước mặt hai tên hộ vệ kia, trước sự sững sốt của những người trong phòng hắn dùng tay vặn đầu từng tên xuống. Hai tên hộ vệ này tu vi không thấp nhưng lại không có làm ra phản ứng gì cả, cứ mặc kệ cho Xuân Đức muốn làm gì thì làm.

Bị vặn đứt đầu từ trên cổ của hai thi thể ngay lập tức phun trào máu tươi, thoáng cái đã nhuộm đỏ sàn nhà.

Bịch bịch.

Hai âm thanh vật nặng vang lên, lúc này đây Xuân Đức sau khi vặn đầu hai tên hộ vệ xong thì tiện tay vứt hai cái đầu người qua một bên rồi nhìn thanh niên đang sợ run kia lạnh giọng nói.

" Từ nay bớt xuất hiện trước mắt ta bằng không ta cũng không ngại vặn đầu người xuống hầm canh. Còn bây giờ thì biến đi."

Thanh niên kia lấp bắp nói " Vâng, vâng, đệ cút ngay, cút ngay." Hắn vừa nói vừa lui lại từng bước một, hình như hắn cũng sợ Xuân Đức buồn buồn lại vặn đầu hắn xuống giống như vừa làm với hai tên hộ vệ.

Sau khi tới cửa thì hắn quay đầu chạy vội ra ngoài nhưng vừa quay đầu bỏ chạy thì liền đụng phải cây cột khiến cho hắn lại ngồi ngay trên mặt đất. Nhưng ngay sau đó tên này lại đứng dậy rồi nhanh như một con thỏ chạy mất tích.

Đợi khi tên kia rời đi thì Xuân Đức nhìn về phía ngoài cửa chính nơi có một bức tượng trang trí, dùng một cái giọng không mặn không nhạt nói ra:

" Đã tới thì đi vào nói chuyện đừng có thụt thụt ngoài đó. Không muốn vào thì liền rời đi, đừng có đứng trước cửa làm chướng mắt ta."

Ngay khi Xuân Đức dứt lời thì người đang ẩn thân trước cửa chỉ nói một câu sau đó liền rời đi.

" Đại công tử ngày sau gặp lại, lần tiếp theo tại Lan Hoa Các. "

Âm thanh này có phần không giống ai, nó giống như một loại tạp âm giữa người và mèo vậy, hiển nhiên đối phương muốn che giấu bản thân.

Cảm nhận được kẻ kia đã rời đi và cũng không còn có kẻ nào khác thì Xuân Đức lúc này mới về giường, móc ra một điều thuốc hút. Hắn cảm khái nói:

" Giờ ta hiểu vì sao cái tên Tôn Vân kia lại thành ra cái dạng như vậy rồi, cả ngày bị đám côn trùng này vo ve bên cạnh không có bị điên đã là người có nghị lực lớn lao."

Long Linh Nhi ngồi bên cạnh không nói một lời, nàng có chút không biết nói gì, nàng chưa bao giờ gặp người hiếu sát như Xuân Đức, chỉ cần một lời không hợp liền giết người. Nhưng nàng cũng phải công nhận biện pháp của Xuân Đức rất hiệu quả. Lúc này nàng bỗng nhiên nhớ tới điều gì đó liền hỏi:

" Phải rồi, người có thể cho ta biết tên của người được không? "

Xuân Đức đang phiêu phiêu nghe vậy thì nói đùa một câu.

" Thế cô muốn biết tên nào, tên ở nhà hay tên ở tiên đạo."

Long Linh Nhi có chút e dè, nàng dùng giọng nói có phần ngượng ngùng hỏi:

" Thế ta muốn biết cả hai có được không? "

Xuân Đức nhếch mép cười tà, thổi ra một vòng khói nói:

" Chỉ một thôi."

Long Linh Nhi dùng đôi mắt to tròn nhìn hắn, sau đó nói:

" Vậy nói cho ta biết tên ở nhà của người đi. Mà ta tên là Long Linh Nhi, sau này người có thể gọi ta là điềm điềm."

Xuân Đức nghiêng đầu nhìn Long Linh Nhi cười nói:

" Cái đó ta biết rồi, lúc ta suu hồn cô thì biết rồi, ta còn biết rất nhiều thứ về khác nữa kia. Có muốn ta kể không. Khà khà. Sau này cô có thể gọi ta là Củ Cải, đây là danh hiệu mà mọi người hay gọi ta."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 742+2: Long Linh Nhi (Tiếp)

Long Linh Nhi nhìn Xuân Đức cười mà thất thần, nụ cười kia thật ấm áp, thật chân thành. Nhưng nàng thất thần cũng không phải vì vậy mà nàng quả thực chưa từng gặp ai lại lật mặt nhanh tới mức này, vài phút trước thì người trước mặt nàng giống như một kẻ giết người máu lạnh, vậy mà lúc này đây người này lại đã vui vẻ cười như không có việc gì.

Nếu như trên sàn nhà không phải đang còn hai cái thi thể không đầu thì nàng cũng không tin Xuân Đức là một kẻ máu lạnh vô tình đâu.

Nàng biết là vậy nhưng không hiểu vì sao khi nhìn thấy nụ cười kia nàng lại cảm thấy kẻ trước mặt nàng không còn đáng sợ nữa, mà giống như một người thân vậy. Lắc lắc đầu nàng cố gắng xua đi cái ý nghĩ điên rồ kia.

Đúng lúc này Xuân Đức lại lên tiếng hỏi:

" Phải rồi cô bé, cô bé có nghe qua Táng Thần Uyên không? "

Nghe Xuân Đức hỏi thì vẻ mặt của Long Linh Nhi hiện lên sự mờ mịt, nàng lắc đầu nói:

" Chưa từng nghe qua. Nhưng nếu người muốn tìm hiểu về nơi kia thì đến Thư Khố nhìn xem, nơi đó lưu giữ rất nhiều sách có ghi chép lại các địa phương khác nhau."

Nghe Long Linh Nhi thì hắn cũng không có thất vọng, nhìn nàng hắn gật gật đầu nhưng bỗng nhiên hắn lại nở một nụ cười có phần tà ác, hắn cười

hắc hắc nói:

" Nghe nói ở cái Thánh Địa Bàn Long này có rất nhiều loại tiên đan trị thương, đúng lúc ta cũng cần một ít. Hai chúng ta bây giờ đi tới nơi kia đi, ta muốn mượn bọn họ một chút tiên đan về ăn qua ngày."

Long Linh Nhi nghe vậy liền biết Xuân Đức đánh cái chủ ý gì, nàng khuyen:

" Không nên làm như vậy nếu bị bắt thì sẽ rất rắc rối, với địa vị của ta nếu người cần gì ta có thể giúp người mà. "

Xuân Đức đứng dậy dùng tay xoa đầu cô nàng một cái nhẹ giọng cười nói:

" Đùa chút ấy mà. Đi thôi ta xem nơi đó có thứ gì, ta cũng rất tò không biết Thánh Địa bàn Long này là cái dạng gì."

Nghe vậy thì Long Linh Nhi cũng khẽ gật đầu rồi cũng đứng dậy đi theo phía sau Xuân Đức, Xuân Đức lúc đi qua hai cái xác kia thì khẽ vung tay, hai luồng độc khí bao trùm lấy hai cái xác cùng những địa phương bị dính máu, không qua một cái hô hấp thì căn phòng lại sạch đẹp như lúc ban đầu.

Vừa bước ra ngoài đập vào mắt của Xuân Đức chính là một cảnh sắc như tiên cảnh ở nhân gian, hoa thơm nước chảy, sương khói lượn lờ nhìn vô cùng đẹp mắt. Phóng tầm mắt nhìn ra xa xa thì thấy từng dãy nhà san sát nhau nối liền không thấy điểm cuối, các loại kiến trúc nơi đây mang theo một nét cổ xưa huyền bí.

Đọc theo hành lang có rất nhiều vật trang trí cùng một hàng dài thị nữ các thị nữ này chính là những cô gái bị tên Tôn Vân trước kia nhìn trúng liền chiếm đoạt mang về. Xuân Đức cũng phải công nhận đám thị nữ mà Tôn Vân chọn lựa không ai là không tư sắc cùng khí chất xuất chúng cả.

Hai người dọc theo hành lang, đi tới đâu thì đều nghe được đám thị nữ cung kính chào, Long Linh Nhi thì không sao nhưng Xuân Đức thì cảm thấy cực phiền, có điều hắn cũng không định ở đây lâu nên cũng lười dạy bảo lại đám người này.

Cũng phải mất một lúc thì hai người mới đi ra ngoài nơi ở của Xuân Đức hiện tại. Thực tế mà nói thì nơi này quả thực rất rộng lớn, Xuân Đức vẫn còn chưa định hình nổi là mình rút cuộc là mình đang ở chỗ quái nào nữa.

Hắn bây giờ cứ như bị ném lên mặt trăng vậy, may mà còn có Long Linh Nhi bằng không hắn xác định là tìm đường mê. Nếu như hồn niệm không bị thương thì hắn cũng không phải vất vả thế này.

Sau khi rời khỏi nơi ở của Xuân Đức thì hai người dùng một chiếc phi thuyền bay tới một cái dịch chuyển trận pháp gần nhất. Xuân Đức nhận thấy một điều chính là việc hắn đi tới đâu liền có người chú ý đến hắn, nhất là khi thấy con bé Long Linh Nhi bên cạnh thì những người này đều dùng ánh mắt quái lạ đánh giá hai người.

.....

Sau khi dịch chuyển mười mấy chặng đường cùng phải đi bộ thêm 30 phút thì hai người mới đi tới khu vực luyện đan của Thánh Địa Bàn Long. Nơi đây rất khác so với các khu luyện đan mà hắn từng đi qua.

Khu vực luyện đan ở Thánh Địa Bàn Long này là một khu rừng Ngân Tinh Trúc, một khu rừng trúc mênh mông vô hạn, đám luyện đan sư nơi này luyện chế đan ở giữa trời như vậy chẳng có phòng hay gì cả. Nhưng hỏi ra thì mới biết, không phải vô duyên vô cớ mà đám luyện đan sư kia lại ngồi giữa rừng luyện đan mà có nguyên do cả.

Ngân Tinh Trúc loại vật cây này cứ về đêm thì sẽ phát tán ra một ít hương khí kì lạ, nếu như đan dược có thể hấp thu loại hương khí kì lạ này thì vừa tăng xác xuất thành công lại tăng phẩm chất đan dược. Vì thế này sau người ta trồng cả rừng Ngân Tinh Trúc để phục vụ luyện đa, đương nhiên là mỗi người luyện đan sư đều có khu vực riêng rồi.

Còn về phần tòa đan khố của Thánh Địa Bàn Long thì được đặt tại trung tâm rừng trúc, nơi đó được bảo vệ 24/7, cao thủ nơi đó có thể nói nhiều như kiến, muốn ra vào đan khố thì đều phải có sự đồng ý của một đám lão bất tử. Đây là mấy thông tin mà Long Linh Nhi trên đường kể cho hắn nghe.

Theo chân Long Linh Nhi, Xuân Đức đi tới một dãy nhà trúc san sát nhau, tuy nhà làm bằng trúc nhưng lại mang đến cho người ta cảm giác không thể xem thường, người ở nơi này cũng chỉ lèo tèo mấy chục người, cũng không rõ vì sao nơi này lại ít người như vậy. Hắn cứ tưởng nơi đây người sẽ đông như quân nguyên kia.

Long Linh Nhi đi tới gian nhà trúc ở chính giữa, đưa ra một cái lệnh bài thân phận, người trông coi nơi này chỉ liếc qua cái lệnh bài một cái sau đó vội cung kính dùng hai tay trả lại lệnh bài cho Long Linh Nhi.

Vừa dâng lên lệnh bài hắn vừa ân cần hỏi:

" Thánh nữ đại nhân có cần gì thì cứ phân phó cho hạ nhân tới nói cho tiểu nhân một tiếng là được, tiểu nhân sẽ đích thân mang đến cho người, làm sao có thể bắt thanh nữ đi tới nơi này."

Không những tên này mà những kẻ khác đang ở nơi đây mua thuốc cũng cũng có vẻ mặt nịnh nọt, sau đó tự lui ra hai bên để cho Long Linh Nhi đi vào bên trong.

Long Linh Nhi cũng không có nhiều lời với một tên canh cửa này mà nói thẳng:

" Ta muốn gặp Hà đại sư. Không biết đại sư có ở bên trong? "

Tên canh cửa kia nghe hỏi đến Hà đại sư gì đó thì nét mặt liền thay đổi, hấn trở nên nghiêm túc nói:

" Đại sư nói là đang nghiên cứu phương pháp chế đan dược mới nếu không việc gì quan trọng thì không được làm phiền đại sư. Nhưng nếu là thánh nữ hấn là đại sư sẽ gặp, mời thánh nữ đi theo tiểu nhân. "

Tên này nói xong thì quay người đi trước dẫn đường, suốt một lúc lâu nói chuyện thì tên này cũng không đá động gì đến Xuân Đức đi ở phía Long Linh Nhi. Những người khác cũng vậy, bọn họ chỉ là hơi kì quái nhìn hấn cùng Long Linh Nhi đi cùng nhau mà thôi. Sau đó cảm đám đều lờ hấn đi.

Việc này thì Xuân Đức thông qua Long Linh Nhi cũng biết được một ít, nói ra thì cũng mệt, việc là đính tởi đàn bà, chính xác ra là đính tởi cô vợ chưa cưới, việc tên kia bị mọi người xa lánh chính là một chiêu trò mà cô vợ chưa cưới cùng tình nhân của nàng ta bày ra. Nhằm cô độc Tôn Vân, bất cứ ai qua lại với Tôn Vân thì đều bí ẩn mất tích.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 743: Ưa Khác Nay Khác

Chung quy cứ dính tới đàn bà là có rắc rối, mà yêu vô thì càng thêm không xong. Ông bà ta đã có câu " Yêu là ngọc, chữ tình là nguồn gốc chữ ngu."

Có điều đó là tên Tôn Vân trước kia còn đối với Xuân Đức bây giờ thì lại khác, hẳn còn ước gì đám tạp nham này không tránh xa xa một chút, bằng không hẳn lại cảm thấy chướng mắt tới lúc đó thì lại có người phải xuất huyết rồi.

.....

Theo chân Long Linh Nhi đi vào bên trong, dọc đường Xuân Đức cũng đã quan sát nơi đây một lượt. Đứng nhìn cái nơi này chỉ làm từ cây trúc mà xem thường, cấm chế cùng trận pháp được bố trí ở nơi đây còn nhiều hơn lông trâu. Một khi đồng loạt phát động thì sức mạnh nó tạo ra là không thể xem thường.

Khi ba người đi tới trước một căn phòng thì dừng lại, tên canh cửa lúc này khom người cung kính nói:

" Thưa Hà đại sư có Thánh Nữ Long Linh Nhi cầu kiến."

Sau một lúc thì bên trong phòng vọng ra một âm thanh già nua,

" Vào đi."

Lúc này đây tên canh cửa kia đứng thẳng người hướng Long Linh Nhi nói:

"Thánh nữ mời vào trong."

Nói xong thì hắn đứng qua một bên làm động tác mời, Long Linh Nhi khẽ gật đầu rồi đi vào bên trong. Xuân Đức lúc này cũng đi theo phía sau nhưng ngay khi hắn định bước vào thì tên trung niên canh cửa kia lại đưa tay ra ngăn cản.

"Đại sư chỉ muốn gặp thánh nữ, người..."

Hắn còn chưa nói hết câu thì bị Xuân Đức liếc nhìn qua một cái, ngay lập tức tên này liền nuốt về những lời vừa định nói, hắn thu tay lại đứng nép qua một bên mặc cho Xuân Đức đi vào trong. Long Linh Nghi vừa định quay lại giải thích cái gì thấy một màn như vậy thì không khỏi cười khỏ, người này đi đâu cũng bá đạo như vậy.

Không có ai ngăn cản hai người liền bước vào bên trong phòng, có điều bên trong phòng cũng không phải là một không gian mấy trăm mét vuông như nhìn từ bên ngoài. Ở bên trong này chính là một không gian rộng lớn vô cùng, khắp nơi đều trồng một loại hoa có màu tím nhạt.

Đưa mắt nhìn về phía xa xa hai người liền có thể thấy một ông lão bộ dạng hiền từ, ngồi ở dưới một gốc cây ôm một con thú lông xù, một tay ông lão thì vuốt ve con tiên thú lông xù kia, một tay khác thì đang cầm đọc một quyển sách, bộ dạng này khiến cho người vừa gặp liền có hảo cảm, đến cả Xuân Đức cũng cảm thấy có hảo cảm với ông già này.

Hai người tiến đến trước mặt ông lão lễ phép chào:

"Xin ra mắt tiên bối."

Ông lão lúc này mới để quyển sách xuống, nhìn hai người mỉm cười ôn hòa nói:

" Ngồi xuống đi, có việc gì thì từ từ nói. "

Xuân Đức cùng Long Linh Nhi nghe vậy thì cũng không có câu nệ gì mà ngồi xuống thăm cỏ phía dưới, sau khi đã ngồi xuống thì Long Linh Nhi mới lễ phép nói:

" Thưa tiên bối, vãn bối mang một người bạn tới đây là muốn nhờ tiên bối nhìn xem thương thế cho cậu ấy nên dùng loại đan dược nào để trị liệu cho có hiệu quả."

[Chú thích: Đan sư phiên bản Cân Cả Thiên Hạ thì vừa có thể luyện đan vừa có thể chuẩn bệnh, không có vô dụng như các phiên bản khác là chỉ có thể luyện đan còn muốn chuẩn bệnh lại phải đi tìm thầy khác(đi tìm đám tri dũ thuật).]

Nghe vậy thì ông lão đưa ánh mắt nhìn về phía Xuân Đức, sau đó một cỗ hồn niệm cường đại toát ra từ người ông lão bao phủ lấy cơ thể Xuân Đức. Xuân Đức cũng không có phản kháng gì mà để mặc cho ông lão kiểm tra thân thể của mình, hấn chỉ che giấu những thứ cần thiết mà thôi.

Ông lão càng xem xét thì càng khiếp sợ, nét mặt bình thản đã không còn giữ được nữa. Sau một lúc thì ông lão thu về hồn niệm dùng ánh mắt phức tạp nhìn Xuân Đức.

Thấy vậy thì Long Linh Nhi liền gấp, nàng vội hỏi:

" Tiên bối, cậu ấy bị thương thế nào, có nặng không? "

Ông lão vẫn không có đáp lời Long Linh Nhi mà vẫn tiếp tục nhìn Xuân Đức chăm chú, sau một lúc lâu thì ông lão mới thở dài nói:

" Tiểu hữu có thể nói cho ta biết vì sao lại bị thương thành ra cái dạng này không? Xương cốt bên trong cơ thể tiểu hữu lúc này cũng có đến 4 phần bị vỡ, gân mạch cũng đã bị đoạn đi không ít. Nhất là linh hồn, linh hồn gần như là đã hao tổn đi 6 phần. Bị thương nặng như vậy mà mặt vẫn không đổi sắc, lão phu cũng phải khâm phục ý chí của tiểu hữu "

Nghe ông lão nói một tràng thì hai mắt của Long Linh Nhi tròn to, nàng nhìn Xuân Đức bề ngoài như bình thường, nàng còn nghĩ hẳn chỉ bị một chút nội thương mà thôi, chỉ cần nghỉ ngơi một thời gian, uống thêm một ít thuốc thì sẽ khỏi hẳn. Có đánh chết nàng cũng không ngờ rằng Xuân Đức lại bị thương nặng tới vậy.

Lúc này đây Xuân Đức lại chỉ cười nhạt nói:

" Thời gian cũng đã dài nên cũng đã quen, chỉ là hơi một chút khó chịu mà thôi. Nếu như tiền bối đã nhìn ra được tình trạng của ta thì không biết có biện pháp nào không. Còn việc vẫn bối làm sao lại bị thương thành cái dạng này thì ngay cả đến vẫn bối cũng không rõ nữa."

Xuân Đức nói không biết đương nhiên là chém gió, vết thương kẻ nào gây ra cho hắn thì hắn làm sao có thể không biết, linh hồn trọng thương là do ăn nguyên một kích trí mạng của bộ khô lâu đáng chết, còn thân thể bị thương thì do cuốn vào bên trong cái hố đen do vụ tự vào của Xích Linh Tiên Thi.

Ông lão nghe vậy thì thở dài nói:

" Nếu như tiểu hữu không muốn nói thì ta cũng không gượng ép. Được rồi đợi ta một lát, ta sẽ viết một đơn thuốc cho tiểu hữu, lát nữa ra gặp tiểu Đẳng Tử bảo nó lấy cho."

Ông lão vung tay lên một cây bút lông cùng một tờ giấy đen xuất hiện, ông lão cầm lấy bút lông viết nhanh lên tờ giấy đen kia. Không qua ba cái hô hấp thì bên trên tờ giấy đen đã viết đầy văn tự tiên giới.

Thu hồi lại cây bút lông ông lão cầm lấy tờ giấy đưa cho Xuân Đức căn dặn:

" Nhớ làm theo những gì ta ghi bên trong tờ giấy này, có làm như vậy thì sau này tiểu hữu mới có cơ hội một lần nữa bước lên con đường tu luyện."

Xuân Đức nhận lấy tờ giấy không có đọc ngay mà cất nó đi, sau đó hẩn hơi cúi đầu hướng về ông lão cảm ơn:

" Cảm ơn tiền bối đã chiêu cố."

Ông lão lúc này vuốt chòm râu dài của mình cười vui vẻ nói:

" Không có gì, việc này là ta nên làm. Được rồi nếu hai đứa bọn con không còn việc gì nữa thì nhanh đi ra ngoài gặp tiểu Đàng Tử lấy thuốc về uống, nếu để lâu sẽ không tốt."

Hai người Xuân Đức cùng Long Linh Nhi nghe vậy thì nhìn nhau một cái sau đó cả hai đều đứng dậy cung kính hướng ông lão cúi đầu một cái nói:

" Vậy bọn vãn bối không quấy rầy tiền bối tĩnh tâm đọc sách, hai người bọn vãn bối xin cáo từ."

Sau đó hai người liền lui lại một đoạn rồi mới quay người theo hướng củ đi ra bên ngoài, ngay khi hai người vừa rời đi thì nét mặt của ông lão kia liền thay đổi. Bộ dạng ông lão trước kia biến mất mà thay vào đó là một nữ nhân đẹp đến ma mị.

Nàng ta cầm lên một cái ngọc phù làm bầm một lúc sau đó liền bóp nát ngọc phù, ngọc phù bị bóp nát hóa thành một mảnh hào quang cuối cùng tụ lại thành một con tiên hạc, tiên hạc khẽ vỗ cánh liền biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 744: Xưa Khác Nay Khác (1)

Ở bên trong một căn phòng có phần tối tăm, bên trong căn phòng đang có một trung niên đang ngồi tu luyện. Ngay lúc này từ bên ngoài vọng vào một âm thanh khàn khàn.

" Gia chủ có tin mật báo."

Người trung niên lúc này vẫn tiếp tục nhắm mắt ngồi tu luyện, hẳn không nhanh không chậm nói:

" Vào trong rồi nói."

Ngay sau đó cửa phòng bị đẩy ra, một ông lão mặc một bộ áo choàng đen kín từ đầu tới chân chỉ lộ ra một ít khuôn mặt gầy nhom bước vào bên trong. Sau khi vào phòng thì ông lão này lại cẩn thận đóng cửa lại.

" Cạch."

Một âm vang nhỏ vang lên, cửa phòng bị đóng kín, gian phòng lại một lần nữa chìm trong hắc ám. Lúc này đây ông lão mới đi tới trước mặt người trung niên bẩm báo.

" Gia chủ việc của người giao cho đã hoàn thành. Có điều không tìm ra bất cứ điểm khả nghi nào cả? "

Người trung niên đang tu luyện lúc này ngừng lại tu luyện mở hai mắt ra, hai mắt của hắn phát ra lục quang xanh lè nhìn trong bóng đêm vô cùng

ợn người, hấn bình thản hỏi:

" Nói tường tận cho nghe."

Ông lão hắc y nghe vậy thì bắt đầu giảng thuật.

" Bên phía Mị Ma mới truyền về tin tức đại công tử vừa tới nơi đó chuẩn bệnh, Mị Ma cũng đã dò xét cẩn thận qua rất nhiều lần nhưng không phát hiện bất cứ điều gì khả nghi. Từ huyết mạch cho đến linh hồn đều là của đại công tử. Duy chỉ có linh hồn là bị thương nặng nên khiến cho đầu óc của đại công tử gặp vấn đề. Có thể giải thích cho hành vi bất thường của đại công tử.

Còn về phần thân thể thì hẳn là đại công tử đã lên tu luyện một môn luyện thể nào đó nên mới có được sức mạnh lớn đến như vậy, thời gian trước có lẽ là đại công tử đang ẩn nhẫn nên khiến cho mọi người lầm tưởng...."

Ông lão kể rất chi tiết, sau đó còn không quên đưa ra suy đoán của bản thân.

Nghe xong ông lão bầm báo thì trung niên nhân thở dài.

" Vân Nhi đứa bé đó mệnh khổ, đáng lý là một thiên tài vạn năm khó gặp nhưng lại bị người rút đi tiên căn. Để rồi vô duyên với đại đạo. Mất trí nhớ cũng tốt, không nhớ việc xưa cũng bớt đi thống khổ. Mong lão từ nay người đi theo đại công tử, bảo vệ hấn, đừng để cho những người kia động tới đứa bé đó nữa."

Ông lão nghe vậy thì cũng thở dài, sau đó dùng giọng buồn buồn lên tiếng:

" Vâng. Việc này gia chủ xin cứ yên tâm. Lão nô sẽ bảo đảm cho đại công tử không gặp phải việc gì nguy hiểm. Không có việc gì lão nô xin lui ra ngoài."

Nhưng lúc này trung niên lại lên tiếng ngăn lại.

" Mông lão khoan đã, ta còn có việc muốn hỏi."

Ông lão cung kính nói:

" Xin gia chủ cứ việc hỏi, lão nô biết gì sẽ nói hết quyết không dám dấu giếm."

Trung niên nắm khoát tay, giọng hần mang theo một chút tang thương cùng nhớ lại.

" Mông lão không cần khách khí như vậy, Mông lão đã ở bên cạnh ta từ nhỏ, ta cũng xem người như người thân của mình vì vậy sau này lúc không có người ngoài thì Mông lão không cần giữ lễ như vậy. Việc ta muốn hỏi cũng không phải cái gì quan trọng, ta chỉ muốn biết là việc nha đầu Long Linh Nhi cả ngày đi theo Vân Nhi có phải sự thật không mà thôi? "

Nhắc tới việc này thì ông lão kia lập tức vui vẻ hơn hẳn, lão ta cười cười nói:

" Thiếu chủ, việc này thiếu chủ không nhắc thì lão nô cũng quên, việc kia quả là sự thật, trong mấy tháng gần đây nha đầu kia lúc nào cũng ở bên cạnh đại công tử không rời. Theo lão nô thấy thì có thể nha đầu kia đã phải lòng đại công tử nhà chúng ta."

Nghe được Mông lão xác định thì trung niên lên phá lên cười. Hần vui vẻ nói:

" Ha hả, vậy thì tốt, tiểu nha đầu kia rất không tệ. Tuy không biết hai đứa nó vì sao lại thành ra như vậy nhưng chỉ cần hai đứa nó lấy nhau thì ta cũng không cần lo lắng nữa. "

Nhưng ngay sau đó nét mặt hắn lại âm trầm lại lạnh giọng nói:

" Mông lão tí nữa người ra ngoài thì sắp xếp người theo dõi nhị công tử cùng bát công tử, hai người kia có dị động gì thì báo cho ta biết. Thời gian này ta không thể lộ diện được việc của tiểu Vân đành phải vất vả Mông lão."

" Lão nô biết nên làm gì, thiếu chủ xin hãy cứ yên tâm"--- Ông lão cũng trầm giọng đáp lại, lời nói chắc như đinh đóng cột.

Tiếp sau đó hai người còn nói chuyện thêm một lúc, mãi sau ông lão mới rời đi còn người trung niên thì lại bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

Xuân Đức lúc này đây vẫn đang tại nơi gian nhà trúc bốc thuốc, hắn không biết rằng người cha hờ của hắn vừa gửi đến cho hắn một vị cường giả để làm bảo tiêu.

Ngay khi hắn đang ở bên ngoài chờ đợi Long Linh Nhi bốc thuốc thì lại nghe được âm thanh mười phần trào phúng vang lên.

"Ồ, đây không phải phé vật trong truyền thuyết sao, nghe nói người bị ngã cây sắp chết phải nằm trên giường không đi lại được sao bây giờ lại xuất hiện ở đây thế này. Chẳng lẽ lại bò tới đây."

" Ha ha, mọi người nhanh lại nhìn phé vật trong truyền thuyết. "

Vừa nghe tiếng nói này thì Xuân Đức liền cảm thấy phiền, hắn không rõ vì sao cái tên Tôn Vân trước kia có thể sống ở một nơi như thế này nữa. Hắn quay lại nhìn về phương hướng phát ra thanh âm, vừa nhìn qua hắn liền thấy được một đám người đang tiến lại phía này.

Đi đầu là hai nam một nữ, theo phía sau là một đồng nam thanh nữ tú. Người vừa phát ra âm thanh trào phúng kia là hai tên nam tử dẫn đầu, hai tên này vóc người cao gầy chuẩn soái ca, toàn thân bạch y nhìn có phần lãng tử.

Còn về phần nữ nhân đi cùng thì vô cùng xinh đẹp, thân hình uyển chuyển, khuôn mặt đẹp, ngực lớn, mặc một thân hoàng y nhìn vô cùng quý phái.

Khi Xuân Đức đưa mắt nhìn nàng ta thì nàng ta cũng nhìn lại hắn, có điều trong ánh mắt kia Xuân Đức chỉ có thể cảm nhận được sự chán ghét, khinh miệt cùng xem thường một cách sâu sắc.

Không qua bao lâu thì một đám người đã đi tới trước mặt Xuân Đức, tên nam tử ở phía bên trái, tay cầm quạt ngọc nhìn Xuân Đức cười khẩy hỏi:

" Hôm nay lại còn học đâu cái kiểu giả trang lạnh lùng vậy, thấy mấy người chúng ta còn không nhanh qua đây lau giày, hay lại muốn ăn đòn."

Tên thanh niên kia vốn nghĩ rằng Xuân Đức sẽ giống như mọi khi khuất nhục đi qua lau giày cho hắn(giống như cái thằng Tôn Vân yếu nhược.) nên hắn đã vênh mặt lên nhìn trời bộ dạng bố đời thiên hạ.

Nhưng chờ một lúc lâu vẫn không thấy Xuân Đức đi qua lau giày cho hắn thì hắn mới nhìn lại Xuân Đức. Nhìn thấy Xuân Đức chỉ đứng ở đó cau mày mà không có động tác gì cả thì tết này giống như bị điên vậy. Hắn bỗng dựng quạt lớn:

" Phế vật, người điếc sao còn không mau qua đây, còn đứng ngây ra đó làm gì."

Lúc này nữ nhân xinh đẹp kia tiến lên trước vung tay hướng thẳng mặt Xuân Đức tát tới, cùng lúc nàng ta quát:

" Thứ không biết điều này, không nghe Ngô ca nói gì sao? "

Xuân Đức lúc này ánh mắt lóe lên hàn quang, hấn...

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 745: Xưa Khác Nay Khác (2)

Hắn dùng tay phải bắt lấy cánh tay của nữ nhân đang đánh tới, trước con mắt ngây dại của mọi người Xuân Đức dễ dàng bắt lấy cánh tay nữ nhân kia, sau đó khẽ bóp.

Rắc rắc...rộp rộp.

Tiếng xương cốt vỡ nát ngay lập tức vang lên khiến cho lòng người tê tái, nữ nhân kia lúc đầu là trợn tròn mắt sau đó là hét thảm.

" A a a a, tay của ta, tay của ta, súc sinh người dâm."

Chắc là do đau đớn nên nàng ta theo bản năng gập người xuống, lúc này Xuân Đức cũng theo bản năng lên gói một cái.

Hự.. rắc rắc.

Một phát lên gói ngay giữa bụng cô gái kia khiến nàng ói ra mật xanh, mật vàng, Thêm vào đó là mấy cái xương sườn cũng ra đi luôn. Lúc này Xuân Đức mới buông cánh tay gãy nát của nàng ta ra.

Ngay lập tức nữ nhân này ngã rạp trên mặt đất, miệng sùi máu hai mắt trắng dã. Bộ dạng sắp chết đến nơi.

Cũng không rõ là Xuân Đức nhìn nàng quá gai mắt hay sao mà khi nàng ta đang nằm trên đất thoi thóp thì hắn lại co chân lên nhắm ngay sống lưng đập mạnh một cái.

Chỉ nghe " rắc " một tiếng, xương sống của nữ nhân kia ngay lập tức đứt thành hai đoạn, cùng lúc đó nữ nhân kia hét lên thê lương " A a a a." sau đó ngoe đầu qua một bên không rõ là sống hay chết.

Những người đang chú ý tới nơi đây nhìn thấy một màn này thì sợ hết hồn, cả đám không tự chủ lui ra phía sau.

Hai tên thanh niên đi mới vừa trào phúng Xuân Đức lúc này lại y hai con mèo bệnh, tên thanh niên họ Ngô hay tên Ngô gì đó run giọng nói:

" Phế vật, ngươi có biết là mình đang làm gì không, lần này ngươi chết chắc, Chí Vô Song tiên tử sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Bốp

Đáp trả lại mấy lời đe dọa của hắn là một nắm đấm, một nắm đấm có phần trí mạng khi đánh nát luôn cam hàm bên dưới của tên này, nguyên cả cái hàm dưới văng ra ngoài, còn tên kia thì như đạn pháo bay đi xa xa.

Còn một người thanh niên khác lúc này đã đái ra quần, ánh mắt tên này hoảng sợ, hai chân mềm nhũn không đứng vững được phải bò trên mặt đất.

Xuân Đức nhìn thấy vậy thì không nhanh không chậm đi lại, đá mạnh một phát vào ngực tên kia giống y như đá một con chó vậy, à không nói như vậy thì tội con chó quá, phải nói là giống như đá vào bao tải thịt vậy.

Tên kia ngay lập tức " phụt " ra một đồng máu tươi sau đó như cái bao tải thịt đập mạnh lên vách tường làm bằng trúc gần đó, trận pháp trên vách trúc sáng lên, tên kia bị đập lên vách tường làm bằng trúc thì liền bị phản chấn trận pháp bay ngược lại, " bịch" một cái liền rơi trên mặt đất nằm yên bất động.

Đến lúc này những kẻ đang vây xung quanh xem náo nhiệt mới bỏ chạy, bên trong đám người hỗn loạn còn không có ít người hô lớn:

" Đội chấp pháp ở đâu nơi đây có kẻ giết người."

" Nhanh tới đây, nơi này có kẻ giết người."

Xuân Đức nhìn về phía những người đang bỏ chạy kia nhếch miệng cười gằn. Hắn vung tay lên một cái, mấy chục đoạn ngân tinh trúc dài mười mét tách ra từ bờ tường lơ lửng trên đầu hắn. Nhưng ngân tinh trúc này bao phủ bởi ánh sáng màu bạc nhìn rất đẹp mắt.

Phất tay một cái thì tất cả những đoạn ngân tinh trúc kia đều hóa thành ánh sáng bạc bắn thẳng đến những tên mà Xuân Đức cảm thấy ngứa mắt. Tốc độ phóng đi của ngân tinh trúc cực nhanh phát ra từng tiếng xé gió.

Vèo vèo vèo.

Tiếp theo đó những đoạn ngân tinh trúc dài 10 mét như những que xiên thịt vậy, liên tục đâm qua bụng bốn năm người, xâu những người kia thành một hàng rồi dựng thẳng trên mặt đất.

Từng âm thanh " phúc phúc phúc " khi thanh ngân tinh trúc to như cánh tay trẻ con xuyên qua cơ thể vang lên, âm thanh rất có tiết tấu nghe vào tai vô cùng thư sướng, kết hợp với tiếng hét thảm của những nạn nhân kia thì càng thêm diệu.

Không qua bao lâu trước khu đất trống phía trước đã dựng lên từng xâu thịt xiên. Máu tươi từ những kẻ này chảy xuống nhuộm đỏ mặt đất.

Lúc này đây ở một vị trí vô cùng bí mật nếu không dùng hồn niệm điều tra cẩn thận thì sẽ không biết được. Nơi này đang có hai người một già một

trẻ, nếu như Xuân Đức mà nhìn thấy hai người này thì cũng chẳng biết hai người này là ai đâu.

Hai người này chính Mông Lão cùng với người nữ nhân có tên Mị Ma, lúc này hai người đang trợn to mắt mà nhìn cảnh tượng trước mắt, cảnh tượng Xuân Đức đánh người(đoạn này chưa có người chết nên chỉ dùng đánh người.)

Ngay cả Mông lão lúc này cũng phải nuốt nướng miếng một cái, sau đó hơi run run nói:

" Đại công tử quả thực đã thay đổi rồi. Đây mới là phong phạm trưởng tử nhà họ Tôn chúng ta."

Nữ nhân bên cạnh gật đầu đáp:

" Đại công tử số mệnh rất tốt, gặp đại nạn không chết ắt có hậu phúc. Nhưng mà Mông lão vì sao ta vẫn luôn cảm thấy đại công tử có chỗ gì đó không đúng? "

Ông lão bên cạnh cười khà khà nói:

" Đại công tử bị thương linh hồn, tính cách đại biến, người cảm thấy lạ cũng là điều bình thường."

Mị Ma nghe vậy thấy có lý thì cũng gật đầu. Nhưng nghĩ tới cái gì nàng lại nói:

" Bây giờ chúng ta nên làm sao, đội chấp pháp rất nhanh sẽ tới. Mà người bên trong đội chấp pháp của nơi này lại là người của bát công tử, nếu để đại công tử rơi vào trong tay bọn họ thì sẽ không tốt."

Mông lão nghe thế thì mắt lóe lên ánh sáng lạnh, lão trầm giọng nói ra:

" Không cần lo lắng, cứ tiếp tục nhìn xem. Nếu tình thế không ổn thì chúng ta sẽ ra tay. Nếu nếu con chó nhỏ (tiểu cầu)kia không nghe lời thì đích thân ta sẽ trừ khử sạch gia tộc bọn chúng(gia tộc phụ thuộc)."

Cảm nhận được sát ý lạnh lẽo thấu xương từ Mông lão, Mị Ma cũng không có nhiều chỉ khẽ gật đầu một cái xem như là đồng ý.

.....

Việc đánh nhau ở bên ngoài tạo ra động tĩnh rất lớn khiến cho kinh động không ít những người ở bên trong khu nhà trúc, có không ít người chạy ra bên ngoài nhìn xem là có việc gì. Nhưng khi bọn họ nhìn thấy cảnh tượng kinh dị kia thì cả đám đều không khỏi rúc đầu vào trong, không dám đi ra bên ngoài sợ gặp phải phiền phức.

Khi nghe được âm thanh đánh nhau thì Long Linh Nhi đang bốc thuốc liền gấp, ngay khi bốc thuốc xong thì nàng liền chạy vội ra bên ngoài nhìn xem có việc gì. Nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng từng chuỗi người bị xâu lại với nhau, máu tươi chảy ra nhuộm đỏ mặt đất, lại nhìn nhìn ba người đang nằm trên mặt đất hít vào thì nhiều mà không thấy thở ra thì nàng cảm thấy hô hấp khó khăn.

Nàng nhanh chân tiến lại gần Xuân Đức sau đó rụt rè hỏi:

" Người có bị sao không? "

Xuân Đức nhìn có qua khẽ cười đáp:

" Đương nhiên là bị rồi, bị bắn tay. Cô đang lấy được thuốc chưa, chúng ta nhanh đi về đã để ta còn rửa tay cái."

Long Linh Nhi nghe vậy thì không biết nói gì cho phải, nàng bất đắc dĩ gật đầu đồng ý. Còn việc ở đây thì đã có Tôn gia lo.

Ngay khi hai người đang định rời đi, xa xa một đội ngũ gồm 20 người đang chạy tới nơi đây, người chưa tới mà xa xa đã nghe tiếng quát:

" Đội chấp pháp tới, không ai được rời đi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 746: Cạnh Tranh Bên Trong Gia Tộc

Hai người Xuân Đức cùng Long Linh Nhi đều nghe tiếng quát nhưng cả hai cũng không có dừng lại bước chân mà vẫn tiếp tục bước đi. Về mặt Xuân Đức lúc này cũng chẳng hề có chút thay đổi nào, hắn vẫn cứ như thường, bình thản bước đi từng bước theo phía sau Long Linh Nhi.

Không qua bao lâu thì hai người đã đối mặt với đội chấp pháp, những người này không ngờ lại tạo thành hàng ngăn trở đường đi của hai người, có điều mấy người kia khi thấy Long Linh Nhi thì đều tự động tách ra hai bên cung kính chào:

" Xin chào thánh nữ."

Lúc này đây Long Linh Nhi cũng không có thêm liếc mắt này lấy một cái, nàng như một con thiên nga trắng cao ngạo bước đi qua mấy người này. Những người kia cũng chỉ dám cúi đầu mà không ai dám nói điều gì.

Xuân Đức lúc này cũng đi theo ở phía sau, có điều Long Linh Nhi thì được thông qua, còn hắn thì bị một tên trung niên có khuôn mặt ngăm đen ngăn lại. Người kia gằn giọng quát:

" Tôn Vân, ngươi muốn đi đâu, sự việc nơi này ta nghi ngờ có liên quan đến ngươi."

Xuân Đức lúc này thì cảm thấy thực phiền phức, hắn lúc này thậm hận cái tên Tôn Vân kia, sống kiểu mẹ gì mà bị cả thiên hạ cười lên đầu, bây giờ tới cả một con chó săn cũng dám cản loạn.

Xuân Đức nhìn qua tên trung niên hỏi:

" Người tên là gì? "

Tên trung niên kia ưỡn ngực ngẩng cao đầu nói:

" Ta tên Tôn Hiệp, là người của bát thiếu gia chẳng lẽ đại công tử người đã quên rồi sao, lần trước cũng là ta mang đại công tử từ nhà giam về đấy. Khắc khặc. Sao đại công tử Tôn Vân người có gì muốn nói với ta sao? "

Xuân Đức vẻ mặt bình thản nhìn tên này hỏi tiếp:

" Người có gia đình chưa? "

Tên trung niên lúc này nhăn mày nói:

" Hừ. Có rồi thì làm sao? Đừng có giả ngây giả dại với ta, nhanh theo ta về hình đường chờ đợi điều tra."

Xuân Đức nở một cười thân thiện vỗ vai tên trung niên nói:

" À, cũng không có gì đâu. Chẳng là ta chỉ muốn thông báo với người là nên lên đường bình an, đợi khi nào về gia tộc ta sẽ tìm người nhà của người rồi cũng để bọn họ lên đường gặp người luôn."

Vừa nói xong thì " phúc " đầu của trung niên kia bị chém rụng, Xuân Đức cũng không cần dùng binh khí chỉ cần dùng tay thôi liền có thể đơn giản cắt đầu của tên trung niên kia xuống.

Liếm mấy ngón tay còn dính máu hắn cười cười nhìn đám chấp pháp đội nói:

" Nếu tên nào không có người nhà, cảm thấy sống trên đời chán quá rồi thì cứ đến gặp ta, ta sẽ miễn phí đưa tiễn các người đi gặp người thân nơi

cửu tuyền. "

Bị ánh mắt Xuân Đức nhìn qua đám người kia hai chân mềm nhũn, cả đám đều ngồi trên mặt đất dùng ánh mắt sợ hãi nhìn hắn.

Giải quyết xong mấy con rệp thì Xuân Đức liền cùng Long Linh Nhi rời đi. Hắn làm như vậy cũng không phải là máu chó nhất thời mà đã suy tính cả rồi.

Việc hắn đại nạn không chết, tính cách đại biến thì dường như ai cũng đã biết rồi, vì vậy hắn mới dựa vào điểm này mà không kiêng nể gì cả. Với cái danh phận đại công tử Tôn gia thì hắn có giết một tí người cũng sẽ không có ai dám động tới hắn.

Nhưng mà hắn cũng đã tính đường lui cả rồi, cùng lắm thì hắn lại vận dụng bí pháp rời đi thôi, chịu khó bị thương nặng một lần nữa thì hắn tin chắc rằng không mấy ai có thể cản hắn lại, mà nếu như lâm vào đường cùng thì hắn bỏ đi một phần đạo vận để trọng sinh chứ có gì đâu nhưng bây giờ tình cảnh không có bết bát đến vậy hắn cũng không muốn làm như thế.

Dù sao ở nơi đây vẫn tốt hơn là đi ra bên ngoài từ đi tìm kiếm thuốc trị thương, hắn cũng không tin rằng trên đời lại có nhiều người tốt như Thiên Hoa cùng Hoa Tiên. Vừa ra ngoài thì lại có người giúp hắn. Vì thế đã muốn diễn thì phải diễn cho thật tốt.

Hắn quyết định biến tên Tôn Vân mềm yếu trước kia biến thành người điên giết người. Trên đời này chỉ có người điên mới làm cho mọi người sợ hãi, nhất là một thằng điên có đầu óc. Thêm một điều quan trọng nữa là hắn đã bắt đầu có chủ ý đối với nơi này rồi.(khặc khặc).

.....

Việc Xuân Đức đánh người cùng giết người ngay lại Trúc Lâm Mộng rất nhanh đã tới tai của những người đang chú ý hẳn.

Ở bên trong một cái đình viện, nơi đây đang có 2 nam 2 nữ, nam thì tuấn tú phi phàm, nữ thì xinh đẹp tuyệt trần. Bốn người này đều là người xuất sắc nhất trong lớp trẻ của bốn đại gia tộc của Thánh Địa bàn Long.

Nam tử mặc một bộ quần áo màu tím, tay cầm một cây quạt có in hình đầu lâu, trên mặt luôn treo nụ cười ôn hòa chính là Tôn Khánh Nguyên nhị công tử của Tôn gia, là người tương lai kế thừa cái chức tộc trưởng(gia chủ).

Nam tử còn lại toàn thân bạch y, ánh mắt sáng ngời hữu thần, tuy chỉ ngồi nơi đó mà phát ra uy thế chấn nhiếp nhân tâm người người, người này tên là Long Cát, cũng là người được chọn để tương lai kế thừa gia tộc.

Hai cô gái còn lại phân biệt là Chí Vô Song cùng Cửu Công Chúa(người này tên là công chúa chứ không phải là có phong hiệu công chúa.) Hai người so về khí chất hay sắc đẹp đều cũng không thua kém nhau, tất cả đều thuộc dạng nghiêng nước nghiêng thành. Cũng không phải vì vậy mà tên Tôn Vân lúc trước một mực không buông tha cho.

Ngay lúc bốn người đang uống trà luận đàm thì đồng thời ngọc bài truyền tin bên hông cả bốn người đều sáng lên, cả bốn người đồng thời ngạc nhiên bọn họ nhìn nhau một cái sau đó đồng thời mỉm cười rồi mỗi người tự mình xem xét tin tức mà hạ nhân truyền tới.

Sau một lúc thì sắc mặt của mọi người đồng thời biến đổi. Ngay lúc này thì Tôn Khánh Nguyên đứng dậy chấp tay nói:

" Cát huynh cùng với hai vị tiên tử xin thứ lỗi, tại hạ có việc hệ trọng nên không thể ở đây cùng đàm luận với các vị, hẹn khi khác tái ngộ, tại hạ

xin được cáo từ trước. "

Những người khác đều đứng lên đáp lễ, khách sáo với nhau vài câu. Sau đó Tôn Khánh Nguyên liền nhanh chân rời đi nơi đây, không qua bao lâu thì đã biến mất không thấy bóng dáng.

Sau khi Tôn Khánh Nguyên rời đi thì Cửu Công Chúa nhìn qua Long Cát cười duyên nói:

" Long Cát đại ca không phải cũng nên về nhà một chuyến sao? Vì sao còn ở nơi này, chẳng lẽ đã bị Vô Song muội muội..."

Nói tới đây thì nàng không có nói tiếp mà dùng ánh mắt mập mờ nhìn qua hai người. Lúc này đây khi Long Cát còn chưa tỏ thái độ gì thì Chí Vô Song đã đứng dậy lạnh lùng nói:

" Ta đi về trước hai người ở lại nói chuyện vui vẻ."

Nàng ta nói xong một câu đơn giản như vậy liền quay người rời đi. Đi được đến dứt khoát.

Long Cát nhìn thấy Chí Vô Song rời đi thì cũng đứng dậy chấp tay cười bồi cùng với Cửu Công Chúa một cái sau đó vội vàng đuổi theo Chí Vô Song.

Nhìn bóng lưng hai người đã đi xa thì Cửu Công Chua bỗng dung nở một nụ cười xinh đẹp, sau đó nàng bưng lên tách trà hóp một ngụm nhỏ, đặt tách trà xuống nàng lầm bầm.

" Tôn Vân sao? Có khi nên đi nhìn xem người này một chút."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 747: Kịch Củ Soạn Lại

Đến buổi tối khoảng gần 7 giờ.

Lúc này đây sau một ngày tham quan vài nơi của Thánh Địa Bàn Long thì Xuân Đức cũng mò về được tới nhà riêng của hắn. Xuân Đức sau khi quay trở về thì liền kiếm một nơi thật tốt để chuẩn bị trị thương.

Có điều hắn cảm thấy rất phiền khi có một cái đuôi ở ngay bên cạnh hắn, nhìn qua Long Linh Nhi hắn phẩy phẩy tay nói:

" Này cô bé đi đâu chơi thì đi đi, đừng có cả ngày đi cùng với ta như vậy. Chẳng lẽ cô bé không có nổi một người bạn hay sao mà cứ bám theo ta suốt thế? "

Long Linh Nhi sau một ngày ở cùng với Xuân Đức thì lá gan liền lớn hơn không ít, lúc này đây nàng cũng không có sợ Xuân Đức giống như sợ cộp nữa, cô nàng này phồng má lên có phần tức giận nói:

" Ta đi theo ngươi thì đã sao nào, hừ hừ, có cả tá người muốn ta đi cùng mà không được đây. Ngươi phải lấy điều đó làm vui mừng mới phải."

Xuân Đức nhìn thấy con bé này lại giở cái tính trẻ con thì hắn không khỏi thở dài, dùng tay đập đập vào đầu con nhóc nói:

" Đi ra chỗ khác chơi đi bé, người lớn có việc cần làm con nít không cần đi theo. Nếu nhóc thấy quá nhàm chán thì có thể đi giết người giải tỏa tâm lý. Ngày hôm nay ta thấy bên trong cái Thánh Địa Bàn Long này cũng

không thiếu căn bã đâu, nếu nhóc rãnh có thể đi ra ngoài tìm mấy tên đó giết cho sưng tay, để cho mấy tên kia sống cũng chỉ tốn không khí cùng lương thực."

Ngay lúc Xuân Đức đang đầu đọc một cô gái ngây thơ trong sáng thì từ ngoài đi tới một nữ nhân thập phần xinh đẹp, theo sau cô gái này còn có mấy thiếu nữ khác.

Nhìn nữ nhân kia đang đi về phía bên này thì Xuân Đức nhin không được nghĩ thâm.

" Sẽ không phải lại có phiền phức đến nữa. "

Quả thực ngày hôm nay hẳn chịu đủ, từ sáng đến giờ không mấy khi được yên ổn, toàn gặp phải đám óc heo tìm đến, Xuân Đức lúc này cũng mới hiểu ra, cái tên Tôn Vân kia có thể sống được ở nơi này thì cần phải giàu nghị lực tới mức nào.

Quả nhiên không ra dự đoán của hắn, cô gái kia đi tới trước mặt hắn thì liền dừng lại. Sau khi quan sát hắn cùng Long Linh Nhi hai người thì nàng ta lạnh lùng nhìn hắn nói:

" Tôn Vân ta nói lại một lần cuối, ta không muốn dây dưa với người nữa, chúng ta không phải người cùng thế giới, người đừng có si tâm vọng tưởng có thể lấy được ta."

Xuân Đức nhìn biểu tình chán ghét trên mặt nữ nhân kia khi nhìn bản thân thì cảm thấy một trận buồn nôn, nhưng vì phải đóng vai tên Tôn Vân kia nên hắn vẫn phải cắn răng chịu đựng không có nôn ra.

Hắn cũng nhìn nữ nhân kia với ánh mắt đầy kinh miệt, đánh giá một lượt nữ nhân trước mắt hắn phun ra một từ:

" Cút."

Nghe vậy thì nữ nhân kia liền biến sắc mặt, sắc mặt nàng ta trong nháy mắt lạnh lại, nàng ta lạnh giọng nói:

" Tôn Vân ngươi dám bảo ta cút. Ngươi có biết là đang nói cái gì không? "

Hự.. Rầm... Bịch

Đáp lại nàng ta là một cú đá vào bụng, nàng ta ngay lập tức bay ngược ra phía sau, vừa bay về phía sau vừa phun ra một vòi máu hoa mỹ, mãi đến khi nàng ta đụng lên một cái cây cột mới dừng lại.

Xuân Đức vốn dĩ đã không có mấy hảo cảm với nữ nhân trước mắt này rồi, đã vậy nữ nhân này còn luôn thể hiện cái bản tính cao cao tại thượng trước mặt hắn, nhìn hắn như là nhìn súc vật cấp thấp vậy.

Nhìn nữ nhân kia đang bò dậy từ mặt đất Xuân Đức lạnh giọng nói:

" Biết đường thì nhanh cút. Một con sâu kiến mới bước vào Bất Diệt Tiên Cảnh như người thì đừng có ở trước mặt ta thể hiện cái gì. Giờ ta cho các ngươi 5 giây, không đi ra liền không cần ra nữa."

" 5."

Dứt lời Xuân Đức bắt đầu đếm, ánh mắt nhìn mấy nữ nhân trước mắt như nhìn người chết. Cô gái kia vốn định còn muốn nói thêm gì nhưng bắt gặp ánh mắt của Xuân Đức thì nàng ta liền ngậm miệng lại.

Sau đó khuất nhục mà ôm vết thương ở bụng chật vật chạy nhanh ra khỏi nơi đây. Những người đi theo nàng ta cũng không dám ở lại mà nhanh chân chạy theo phía sau.

Không cần Xuân Đức tiếp tục đếm thì những người kia đang chạy hết.

Đợi lúc những người kia đi được một lúc thì Long Linh Nhi bên cạnh hỏi:

" Người có biết nữ nhân kia là ai không? "

Xuân Đức nhún vai không quan tâm nói:

" Kệ nàng là ai, cái đó cũng không phải việc mà ta quan tâm. Thôi ta phải đi trị thương, nếu nhóc không đi đâu chơi thì ở ngoài này giúp ta canh cửa, có tên nào tới thì đuổi đi, à mà không, cô bé nên giết luôn đi để bọn chúng không có cơ hội tới quấy rầy ta."

Còn không kịp để cho Long Linh Nhi phản ứng lại thì thân ảnh của Xuân Đức đã biến mất không còn tăm tích đâu cả.

Long Linh Nhi bị bỏ lại ngây ra như phỗng một lúc sau đó liền tức giận giậm chân, nàng một tay chống nạnh, một tay chỉ về phương hướng Xuân Đức biến mất mắng.

" Tên vô lương tâm nhà ngươi, ngươi xem bản cô nương là người hầu sao, lại còn dám bắt ta ở lại đây canh cửa, đừng có mơ, bản cô nương về. Hừ hừ. Sau này cũng đừng mong ta sang đây thêm lần nào nữa."

Chửi mắng cho hả giận xong thì Long Linh Nhi liền rụt đầu lại, nàng len lén nhìn xem có bóng dáng Xuân Đức ở đây không, khi không thấy thấy thì nàng liền thở ra một hơi.

Lúc này tức giận quá nên nàng quên mất cái mạng nhỏ của mình vẫn còn nằm trong tay người ta, với cái tên kia vui buồn thất thường nếu làm hấn không vui thì nhất định là không có quả ngon để ăn rồi.

Một lúc sau thì nàng len lén rời khỏi nơi Xuân Đức ở.

.....

Xuân Đức sau khi nhìn qua một lượt các kiến trúc nơi đây thì chọn một gian mật thất có nhiều trận pháp phòng ngự xung quanh làm nơi trị thương.

Đi vào bên trong hắn ngay lập tức khởi động những trận pháp bên ngoài lên để đảo đảm thêm một phần an toàn. Không những thế hắn còn bố trí thêm một ít cảnh giới trận pháp để phòng đánh lén. Bên trong cái Thánh Địa Bàn Long này không có yên bình như bề ngoài của nó.

Hắn tin rằng không bao lâu sẽ có người tìm đến hắn gây phiền phức, ngày hôm nay hắn cũng đã cảm nhận được có một ánh mắt luôn theo dõi hắn khiến hắn có phần bất an, nếu không phải hồn niệm hắn bị thương nặng thì con chuột kia chết với hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 748: Em Gái Của Tôn Vân

Thời gian lại đi qua một vài tháng.

Trong một tháng này Xuân Đức không có đi ra ngoài mà chỉ ở yên bên trong mật thất từ từ trị liệu thương thế của mình, sau khi dùng thuốc theo đơn của ông lão có tên Hà đại sư gì đó thì thương thế của hắn khôi phục nhanh hơn vài phần.

Lấy cái thể chất trời sinh mạnh mẽ, có sức khôi phục hơn người cộng thêm việc có thuốc(đan dược) tốt thì chỉ trong vòng một vài tháng ngắn ngủi thương thế của hắn đã khôi phục không sai biệt lắm.

Cơ thể đã hoàn toàn khôi phục lại riêng chỉ có linh hồn là vẫn chỉ mới khôi phục được thêm 2 phần. Bây giờ nếu muốn khôi phục hoàn toàn thì rất khó, trừ khi lại đi săn giết một ít tu sĩ cao giai để hấp thu linh hồn đối phương tằm bỏ bản thân.

Nhưng không sao, với võ bực là đại công tử Tôn gia bây giờ cùng với thực lực vốn có thì hắn cũng không cần sợ gì cả. Hắn tự tin ở nơi đây không một ai có thể ngăn cản được hắn khi hắn quyết tâm bỏ chạy. Tuy bỏ chạy chẳng vinh quang gì nhưng giữ lại cái mạng vẫn tốt hơn.

Lúc này đây hắn đã kết thúc trị thương, sau khi nghĩ vẫn vợ một hồi thì hắn lại có đôi chút nhớ tới mấy đứa em gái cùng với ông bạn lắm mồm kia. Suy nghĩ một chút hắn lại lấy vật kia ra nhìn một chút.

Lấy ra từ bên trong nhẫn chứa đồ một bức ảnh, trong ảnh là cảnh mà Xuân Đức cùng với bốn cô em gái chụp chung với nhau trên một cánh đồng hoa đầy nắng và gió, hắn ngồi ở giữa còn bốn đứa em thì phân biệt ở hai bên, tựa gần vào hắn, trên đầu hắn có một quả cầu màu tím chính là Vô Địch ở trạng thái bản thể.

Ở phía trước thì đang có A Ngọc cùng A Manh đang chơi đùa với nhau. Phía sau mọi người chính là Tuyết Báo to lớn.

Nhìn thấy mấy đứa em bên trong bức ảnh đều đang nở nụ cười xinh đẹp thì hắn không khỏi nhớ về ngày trước. Nói thật cả cuộc đời hắn suốt ngày chém giết cùng tranh đấu với người, với trời. Có mấy khi có được những giây phút như thế này.

Nghĩ tới còn lâu nữa mới được gặp mọi người thì hắn có đôi chút cảm thấy buồn, nếu không phải là biết bọn họ vẫn ở bên cạnh, luôn đi theo chính mình thì hắn cũng.....(cảm xúc khó nói nên lời.)

Nói thực hắn sống ở trên cõi đời này tất cả đều là vì Vô Địch, bọn người Vũ Y, Lan Lan, Heo Con còn Tiểu Thất nữa. Cũng giống như trước kia, hắn làm tất cả cũng chỉ vì mẹ hắn. Nếu như không còn người thân thì hắn tình nguyện trở về cùng với cát bụi, hắn cũng chẳng thiết tha gì cái cuộc sống này.

Nói hắn mạnh mẽ cũng đúng, nói hắn yếu đuối cũng không sai.

Nói hắn mạnh mẽ bởi vì hắn có thể vì người thân của mình mà làm tất cả, đệ nhất ác nhân, chịu đủ đắng cay đau khổ, bị người trong thiên hạ phi nhổ... Thử hỏi thiên hạ mấy ai làm được như hắn.

Vì sao mà hắn lại luôn luôn cố gắng để mạnh mẽ lên, đơn giản chỉ vì bảo vệ người thân của hắn. Chỉ có bản thân mạnh mẽ, có thực lực, có quyền

lực thì mới có thể đảm bảo người thân của mình trong cái thế giới hắc ám này.

Hắn có thể trong mắt mọi người là một thằng ngu, một thằng không có đầu óc, một thằng cuồng sát, một thằng không có tính người nhưng không sao, chỉ cần Vô Địch cùng mấy đứa em hắn sống tốt là được. Còn thiên hạ nghĩ gì thì kệ mẹ thiên hạ. Nói cho cùng thì chẳng ai có thể sống thay cuộc đời của hắn.

Còn nói hắn yếu đuối là vì, nếu như chỉ cần có một ai đó có khả năng giết sạch người thân của hắn, thì xem như đã thành công đánh gục hắn. Mất đi chỗ dựa tinh thần thì hắn sống trên đời cũng vô nghĩa, một khi hắn phục thù xong thì hắn cũng sẽ tự vẫn.

Hắn là người như vậy, một người có thể dâng hiến tất cả vì người thân, có người thân hắn có tất cả, nếu mất đi hắn không có gì cả. Hắn sẽ cố gắng thật mạnh, thật tàn ác để cho những kẻ ngoài kia chỉ cần nghe tên hắn thì không còn kẻ nào dám có ý đồ với người của hắn.

Hít một hơi thật sâu, hắn mỉm cười. Lúc này đây hắn cảm thấy mình không còn cô đơn, không còn sợ hãi bất cứ cái gì nữa.

Hắn đứng dậy vận động một chút tay chân sau đó đẩy cửa bước ra bên ngoài.

" Két két...Rầm."

Tiếng cánh cửa đá nặng nề được mở ra. Nhưng khi vừa mở cửa ra thì Xuân Đức nhìn thấy có một người đang lặng yên đứng đợi ở bên ngoài.

Người này là một cô gái, bộ dạng gầy yếu, hai mắt rất đỏ, tràn đầy tơ máu hình như là đã có thời gian rất dài không nghỉ ngơi tốt, khuôn mặt cô gái cũng rất bình thường. Nàng ta cứ đứng lặng yên như vậy nhìn Xuân Đức mà không có nói lời nào.

Xuân Đức mới vừa tinh thần phơi phới xong, gặp phải cảnh này thì không khỏi cảm thấy cuộc đời lại có thêm mấy phần u ám. Nhìn cô gái hần ôn hòa hỏi:

" Cô bé muốn tìm ai sao? "

Cô gái nghe vậy thì hai mắt càng đỏ hơn, sáng đỏ nàng ta ôm trùm lấy hần rồi òa khóc, vừa khóc nàng ta vừa nức nở nói:

" Mọii là Nhạn Tuyết đây, ca ca, ca ca quên tiểu Tuyết rồi sao? Ca ca.."

Giọng nói của cô gái có phần khàn khàn, lại xen lẫn với tiếng nức nở khiến cho Xuân Đức là một người không ưa nữ nhân cũng không nỡ đẩy nàng ta ra. Hần không có làm ra cử động gì cứ để mặc cô gái này ôm hần mà khóc.

Thông qua lời nói của cô gái thì hần cũng đã đoán được 8 -9 phân rồi, nếu hần đoán không lầm thì cô gái này hần là em gái của cái tên Tôn Vân số khổ kia đi, nhìn bộ dạng này thì hần nàng ta cũng đã ở bên ngoài chờ đợi thời gian không ngắn.

Sau một lúc bị Nhạn Tuyết ôm chặt lấy khóc. Cũng không biết là đầu của hần có bị chập dây nào không hay là phần lương thiện trong con người hần lại trời dậy, hần bất ngờ dùng bàn tay phải của mình nhẹ nhàng vỗ về cô gái. Hần ôn nhu nói:

" Đừng khóc nữa cô bé, Mọii việc sau này sẽ tốt lên thôi. Đừng khóc nữa."

Nghe được lời nói ôn nhu của hắn thì Nhạn Tuyết đang ôm hắn khóc như lúc này bỗng nhiên ngừng khóc lại, ngẩng đầu lên nhìn hắn, tuy mới khóc một lúc thôi nhưng hai mắt của cô gái đỏ sưng đỏ, khuôn mặt có chút gầy yếu lúc này nhìn càng thêm phần bi thương.

Xuân Đức cũng nhìn nàng, hắn dùng tay khẽ lau đi nước mắt trên mặt nàng. Rồi hắn khẽ mỉm cười.

" Tuy ta không nhớ gì đã xảy ra trước đây nhưng việc đó cũng không là vấn đề. Từ bây giờ chúng ta có thể bắt đầu lại từ đầu. Từ bây giờ ta lại sẽ làm ca ca của muội."

Xuân Đức lúc ban đầu còn định dùng không hồn thuật để không chế cô gái này nhưng suy nghĩ một chút thì hắn thấy không cần làm như vậy, cô gái này cũng đã đủ khổ rồi, hắn có chút đồng cảm với nàng ta. Hắn tuy không phải là người nhưng vẫn có tính người, hắn chỉ giết người cần giết mà thôi. Vì vậy hắn quyết định lừa dối cô gái này.

[T/G: Định cho nvc lãnh huyết vô tình như mà thôi. Bản tâm lương thiện của mình không cho phép.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 749: Nơi Thị Phi

Nhận Tuyết nhìn thấy nụ cười của hắn, nghe được những lời hắn nói thì sau giây phút ngỡ ngàng lại ôm lấy hắn mà khóc. Xuân Đức gặp cảnh này thì cũng đành bó chân, đỡ con nít thì cần kẹo còn đỡ người lớn thì hắn chịu.

Nếu mà là người khác thì hắn đã tát cho một trận cho sáng mắt ra, ông bà ta đã nói rồi " còn nước còn tát." (chế tí)

Sau khoảng gần một tiếng, sau khi đã khóc cho đã đời rồi thì Nhận Tuyết lúc này mới ngưng khóc. Nàng ta sau khi chùi hết nước mắt, nước mũi vào áo của Xuân Đức thì nở một nụ cười mếu mếu.

" Ca ca, người ca ca hôi quá. Làm người ta chảy cả nước mắt."

Xuân Đức nghe vậy thì hết ý, hắn dùng một ngón tay dí vào trán con em gái nuôi này một cái nói:

" Là do muội ở bản có được hay không, cả người toàn mùi máu tươi lâu ngày, lại còn mùi hồ hôi nữa, người chẳng khác gì cái hồ phân di động. Nếu không phải hôm nay mũi ta bị nghẹt thì đã bị muội hun chết rồi."

Nhận Tuyết nghe vậy thì phồng má, không nói một lời mà nhìn Xuân Đức chằm chằm. Nhìn bộ dạng này của con bé Xuân Đức lại thấy đau đầu rồi, hắn bắt đầu có chút hối hận vì không dùng không hồn thuật lên con bé này.

Hắn nhẹ bóp cái mũi của Nhận Tuyết, sau đó làm bộ dạng hối lỗi nói:

" Là ca ca nói sai, ca ca thành thực xin lỗi. Ca ca không nên nói tiểu Tuyết là hồ phân di động mà phải nói là cục cứt để lâu ngày. Ca ca đã biết sai rồi, nên mời cục cứt lâu ngày đi tắm giùm cái, ở đây làm ô nhiễm môi trường quá. Hắc hắc."

Nhận Tuyết mới đầu còn vui vẻ nhưng nghe tới đoạn sau thì khuôn mặt nàng lập tức đỏ lên. Nàng lúc này như con cọp cái, hướng về Xuân Đức đánh tới. Có điều Xuân Đức lúc này đã nhanh chân chạy ra ngoài. Thấy ca ca bỏ chạy thì Nhận Tuyết tức giận kêu lên.

" Không được chạy, đứng lại đó cho muội."

Xuân Đức lúc này đã chạy ra bên ngoài rồi, hắn quay lại nói đùa một câu:

" Chạy ra nhanh bằng không ca ca sẽ bị mùi của ai đó hun chết. Tiểu Tuyết tí nữa có đi tắm thì chọn cái hồ nào không có cá mà tắm nhé, bằng không lại có án mạng xảy ra."

Nói xong thì hắn liền tăng nhanh tốc độ, thấp thoáng hai cái liền đã biến mất không thấy bóng dáng ở đâu rồi.

Đuổi theo phía sau Nhận Tuyết nghe vậy thì tức tới giậm chân, nhìn thân ảnh của Xuân Đức đã biến mất thì nàng mắng.

" Ca ca xấu, ca ca xấu chết được. Dám nói ta là đồng phân, đợi đó, tí nữa biết tay."

Oán giận xong vài câu thì nàng liền khẽ nâng lên tay áo khẽ hít hít. Vừa hít vào một cái nàng liền ho khan " khục khục", sắc mặt tím tái.

" Sao mùi lại nặng như vậy, trời ạ, thật thối chết. Phải nhanh nhanh đi tẩy bằng không chính mình sẽ bị cái mùi này đầu độc chết."

Lâm bầm xong một câu sau đó nàng ta liền nhanh chân chạy về một phương hướng khác.

.....

Sau khi đi ra ngoài thì Xuân Đức không khỏi ngạc nhiên, nơi này trước kia của hắn có rất nhiều người hầu cùng vệ binh nhưng bây giờ đã không còn một ai. Khắp nơi chỉ là một mảnh vắng lặng thập phần u tĩnh. Nhưng mà hắn cũng không có chú tâm quá nhiều, dù sao đối với hắn có những kẻ kia hay không có những kẻ kia cũng chẳng có liên quan gì.

Trong lúc đang nhìn ngắm cảnh vật xung quanh thì bỗng nhiên Xuân Đức nhớ tới một điều, hắn tìm ở bên trong nhẫn chứa đồ lấy ra cái túi thú nuôi. Dùng hồn niệm mở ra miệng túi, ngay lập tức một luồng ánh sáng vàng từ bên trong túi bay ra ngoài hóa thành sói mập.

Tuy chỉ sau một thời gian ngắn không gặp nhưng sói mập lúc này lại càng phì ra, cái bụng của nó không khác gì đang mang bầu cả.

Sói mập sau khi được thả ra bên ngoài hít thở không khí thì việc đầu tiên nó làm chính là hướng về Xuân Đức nịnh nọt.

" Chủ nhân vĩ đại, tiểu Kim rất nhớ người, nhớ đến quên ăn quên ngủ, quên cả tu luyện."

Xuân Đức liếc xéo con sói mập này, ngày trước hắn chỉ nghe đồn rằng hồ ly gian manh, dẻo miệng giờ mới biết sói cũng như vậy đấy. Đánh giá trên dưới một lượt sói mập Xuân Đức không khỏi ồ lên, hắn có phần kinh ngạc nói:

" Thời gian ngắn như vậy mà lại thức tỉnh hoàn toàn rồi, khá lắm, đúng là không uổng công ta nuôi bấy lâu này. Nghe nói sói mập nhà người thuộc

cái dòng họ gì ba mắt phải không. Thế cái mắt thứ ba đã mở ra được chưa?
"

Sói mập nghe được Xuân Đức khen ngợi cùng hỏi thăm thì vẻ mặt lập tức dương dương tự đắc, nó đắc ý nói:

" Tiểu Kim ta thiên phú khó ai có thể sánh bằng chỉ chịu thua chủ nhân. Khà khà. Chỉ cần một thời gian ngắn thôi là có thể hoàn toàn thức tỉnh rồi nhưng mà có lẽ do thời gian thức tỉnh quá ngắn nên thần thông mới chưa kịp sinh ra."

Xuân Đức nghe thế thì một mặt xem thường, hãnh thở dài nói:

" Tưởng gì, vẫn phế vật như xưa mà thôi. Thở dài. Xem ra là ta quá đề cao ngươi rồi, thôi thì mục đích của ta ban đầu cũng không phải biến ngươi thành thú chiến mà có mục đích khác. Nhưng ngươi yên tâm trong thời gian này ta vẫn sẽ nuôi ngươi béo tốt, cho đến ngày làm thịt mới thôi. Hắc hắc."

Nói xong thì Xuân Đức lấy tay vỗ vỗ cái bụng mỡ của sói mập mấy cái, rồi lại còn liếm mép nhìn tà ác vô cùng.

Sói Mập ngay lập tức giở ra công phu nịnh nọt, nó vừa vẫy, vừa cọ cọ vào Xuân Đức nói:

" Chủ nhân người sẽ không làm như thế phải không nào, tiểu Kim là người hầu trung thành nhất của người, nguyện vì người dâng hiến tất cả."

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Hắc hắc, thì ta cũng đâu cần ngươi dâng hiến hết đâu, chỉ cần cho ta xin ít tiết, vài bộ phận nội tạng cùng bộ lông là được rồi. Lâu lâu không ăn lại nhớ món quê nhà."

Vừa nói Xuân Đức vừa nhìn sói mập với ánh mắt sáng lấp lánh, cứ như lúc này hẳn không phải nhìn thấy sói mập mà nhìn thấy một bữa ăn thịnh soạn vậy. Đã thế hẳn lại còn chảy cả nước miếng mới ghê chứ.

Đang lúc hai chủ tớ vui đùa với nhau thì từ khu vực cổng đi vào một nhóm người, đi đầu là một thanh niên tuấn tú, mặt như quan ngọc, thần thái sáng láng. Đi theo ngay bên cạnh người này là một cô gái. Cô gái kia thì Xuân Đức cũng không xa lạ gì, nàng ta chính là con bé Long Linh Nhi hay quán lấy hẳn.

Theo phía sau hai người này còn có một đám vệ binh, cả người giáp trụ màu đen, tay lăm lăm trường kích, cả người phát ra khí thể nhiếp tâm nhân.

Do hình thể của sói mập lớn quá, cộng với khí thể của Bất Diệt Tiên Cảnh hậu kì nên khi những người này vừa bên trong này liền chú ý về phía bên này. Khi những người này nhìn thấy sói mập thì ánh mắt không khỏi hiện lên một tia cảnh giác cùng nghi hoặc.

Thấy có người lạ tới hai chủ tớ nhà Xuân Đức cũng không có đùa giỡn nữa, mà một người trở về khuôn mặt lạnh tanh, một kẻ thì lộ ra sự cuồng bạo khát máu. Cả hai đều dùng ánh mắt lạnh tanh nhìn về những người đang đi tới đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 750: Nhìn Người Không Nên Nhìn Mặt Ngoài

Nhận thấy biểu hiện không lấy gì là thoải mái của Xuân Đức cùng sói mập thì người thanh niên đi ở phía trước liền quay lại nhìn đám hộ vệ phía sau phân phó vài câu, đám hộ vệ kia cũng kính vâng lệnh sau đó lập tức rời đi.

Sau khi đám hộ vệ kia rời đi rồi thì người thanh niên kia mới cùng Long Linh Nhi tiến đến trước mặt Xuân Đức, người thanh niên kia sau khi tiến đến trước mặt Xuân Đức thì liền chấp tay cười nói:

"Chúc mừng Vân huynh đại nạn không chết nhận được thần thông tuyệt thế, sau này ắt thành nghiệp lớn. Tiểu đệ Long Cát hôm nay đến đây để chúc mừng Vân huynh."

Tên này miệng tuy nói chúc mừng, trên mặt thì luôn treo một nụ cười nho nhã nhưng Xuân Đức lại cảm nhận được tên này chẳng có tí gì gọi là thành ý cả. Đến chúc mừng mà quà cáp cũng không mang theo thì chúc mừng cái nổi gì.

Theo hắn thấy thì tên này lúc ban đầu mục đích cũng không phải là cái gì chúc mừng cả, chẳng qua lúc tới đây nhìn thấy bên cạnh hắn là sói mập thì mới thay đổi chút mà thôi.

Quả nhiên hắn vừa có suy nghĩ như vậy thì tên này liền đã chứng minh suy đoán hắn là đúng, chỉ thấy tên này bỗng dung lấy ra trong tay áo một tấm thiệp bằng tinh kim đưa cho hắn.

" Hôm nay tiểu đệ ta tới còn có một chuyện khác nữa muốn nhờ Vân huynh, chẳng là Vô Song tiên tử muốn tổ chức yến tiệc muốn mời Vân huynh đến dự nhưng giữa Vân huynh cùng Vô Song tiên tử có một chút gút mắc nhỏ nên tiên tử không tiện đích thân tới đây vì vậy nàng ấy nhờ ta đưa thiệp mời này cho huynh."

Xuân Đức vừa nghe thì cũng đã hiểu ý của tên này rồi, hắn đưa tay ra nhận tấm tinh kim kia, nhìn lướt qua một cái sau đó cất đi, hắn bình thản nói:

" Như vậy thì phải cảm ơn vị huynh đệ đây rồi nhưng mà ta còn có một thắc mắc nhỏ không biết có nên nói hay không? "

Long Cát lúc này vẫn giữ vẻ mặt ôn hòa nói:

" Vân huynh cứ việc hỏi, nếu tiểu đệ biết sẽ không giấu giếm."

Xuân Đức lúc này cũng nở một nụ cười giả tạo, nhìn Long Cát hắn nói:

" Không rõ vị Vô Song tiên tử kia là ai? Còn nữa vì sao giữa ta cùng với nàng ấy lại có gút mắc."

Nghe Xuân Đức hỏi lại một câu như vậy thì Long Cát thoáng cái ngẩn người nhưng hắn rất nhanh thì che giấu đi sự thất thố của mình, hắn cười cười rồi nói:

" Việc này hẳn là Vân huynh nên tự mình đến gặp Vô Song tiên tử thì tốt hơn, ta là một ngoại nhân nên cũng không rõ việc này lắm nên xin Vân huynh thứ lỗi."

" Ha hả." Xuân Đức cười lên một tiếng sau đó làm một bộ không thành vấn đề nói:

" Không có gì, không có gì. Chỉ là việc nhỏ. Nếu như không ngại thì xin mời vị huynh đệ đây vào bên trong uống chén trà, còn có lệnh muội nữa cũng xin mời vào trong nhà."

Long Linh Nhi lúc này mới thấy Xuân Đức đề cập tới mình thì trong lòng không khỏi bất mãn, nàng hừ nhẹ một cái sau đó quay đầu qua một bên không để ý tới hắn. Long Cát nhìn thấy muội muội biểu hiện như vậy thì cũng không có ý kiến gì.

Hắn mỉm cười chấp tay nói:

" Thật xin lỗi, tiểu đệ còn có việc quan trọng trong người nên bây giờ không tiện, hẹn Vân huynh dịp khác vậy."

Xuân Đức ôn hòa cười:

" Không sao, đã vậy thì hẹn khi khác cũng được. Thứ cho tại hạ còn mang bệnh trong người không thể tiễn được xa."

Long Cát lúc này lại cười giả tạo một cái sau đó nói vài lời khách sáo cùng Xuân Đức, tiếp theo đó hắn mới xoay người rời đi. Nhưng khi hắn vừa quay người rời đi thì đôi mắt của hắn xẹt qua một tia sát khí.

Nhìn đoàn người của Long Cát đã đi xa mà Long Linh Nhi vẫn đứng ở nơi đây thì hắn hỏi đùa một câu:

" Vì sao còn chưa đi, hay lại còn muốn ở nơi đây ăn cơm trực. Nói cho cô bé biết, muốn ăn cơm thì trước hết phải trả tiền nhé."

Long Linh Nhi quay lại tròn tròn mắt nhìn hắn có đôi chủ nhỏ nhỏ tức giận.

" Ta ở đây đi dạo không được sao, dù sao nơi này cũng không phải của người."

Xuân Đức nghe vậy thì ngạc nhiên nói ;

" Vì sao nơi này lại không phải của ta, không phải nơi này trước kia vẫn là nơi ở của tên Tôn Vân sao? "

Long Linh Nhi giả bộ thương tiếc nói:

" Trước kia là phải nhưng bây giờ không phải nữa, con cháu bên trong Tôn gia muốn sống ở một nơi như thế này thì hàng tháng phải đóng đủ tiền thạch bằng không sẽ không được ở trong này nữa. "

Xuân Đức nghe vậy nhún vai nói ;

" Thì ta vớt cho bọn họ ít tiền thạch là xong chứ gì, chẳng lẽ ta còn thiếu điểm tiền thạch đó."

Hắn không quan trọng nói. Nghe hắn nói vậy thì Long Linh Nhi lại càng tỏ vẻ đồng cảm với hắn, nàng ta giả vờ mè khóc chuột nói:

" Không chỉ đơn giản như vậy đâu. Nói chính xác ra thì nơi này đã bị người khác chiếm đoạt rồi. Trong Tôn gia thì muốn sở hữu một nơi như thế này thì vừa phải có thực lực lại phải có tài lực. Nếu ai khiêu chiến thắng người thì người đành phải nhường lại nơi này cho người đó."

Xuân Đức chỉ nghe đến đây liền đã hiểu việc gì xảy ra, hắn khẽ cười nói:

" Vậy là trong thời gian ta trị thương lại có kẻ nhân lúc khiêu chiến ta chứ gì, mấy cái trò mè khóc này xưa quá rồi mà, vậy mà cứ thích diễn đi diễn lại suốt. Đúng là mệt mỏi mà."

Đúng lúc này một âm thanh nhẹ nhàng, có phần ôn nhu vang lên:

" Sao lại mệt mỗi vậy ca, có chuyện gì sao? "

Quay đầu nhìn lại thì thấy một cô nàng xinh đẹp, toàn thân bạch y, mái tóc còn ướt thì càng tăng thêm phần quyến rũ. Nhìn thấy cô gái này thì Xuân Đức có phần kinh ngạc. Hấn thản nhiên đánh giá.

" Tắm rửa sạch sẽ thì nhìn cũng không tới nỗi nào. Nhưng vì sao ta vẫn cảm thấy hơi bốc mùi nhĩ, có lẽ nào..."

Xuân Đức hít hít mấy cái rồi lại nhìn Nhạn Tuyết một cách cảnh giác, thấy biểu hiện của Xuân Đức như vậy thì Nhạn Tuyết lập tức chột dạ, nàng lập tức đưa tay lên ngửi ngửi nhưng không có ngửi thấy mùi gì cả, nàng cau mày nói:

" Vì sao muội không có ngửi thấy mùi gì."

Xuân Đức lúc này mới cười gian nói:

" Ta biết là mùi gì rồi, hóa ra là mùi thơm trên cơ thể muội phát ra à, ta còn đang nghi hoặc vì sao nơi này không có hoa lại có mùi thơm. Ha ha."

Nhạn Tuyết nghe vậy thì liền biết mình bị mắc lừa, nàng tức giận nhìn Xuân Đức một cái nhưng ngay sau đó nàng lại nhìn thấy Long Linh Nhi ở đây. Lập tức sắc mặt cô nàng tối lại.

" Sao cô cũng ở nơi này? Nơi này không chào đón cô, cô về đi."

Nhạn Tuyết nhìn thẳng mặt Long Linh Nhi mà nói, không một chút nề tình. Nhưng con nhóc Long Linh Nhi cũng đâu có vừa, con bé này cũng khinh khinh nói:

" Nơi này cũng không phải nhà của cô, ta thích tới thì tới, thích đi thì đi, cô có thể làm gì được ta. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 751: Lục Công Tử

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức cũng chẳng nói gì, mặc kệ hai cô nàng này thích làm gì thì làm, có đánh nhau cũng không sao miễn không chết là được.

Vỗ vỗ đầu sói mập hắn nói:

" Đi thôi, mặc kệ hai người bọn họ."

Nói xong hắn liền mang theo sói mập đi tới một cái hồ lớn ở bên trong đại viện này để tắm rửa, kể ra hắn cũng là một tên ở bản, cả mấy tháng trị thương này hắn cũng chưa có tắm rửa qua một lần.

Nhìn thấy Xuân Đức mang theo sói mập rời đi thì Long Linh Nhi cùng Nhạn Uyển đồng thời lên tiếng hỏi:

" Ca đi đâu vậy? "

" Người đi đâu vậy? "

Vừa nói xong thì hai nàng này đồng thời quay lại nhìn nhau bằng đôi mắt tóe ra lửa.

Xuân Đức còn đi chưa xa nghe được hai cô nàng hỏi thì vẫn tiếp tục bước đi, khi tới chỗ ngõ thì hắn mới đáp:

" Đi tắm. Nếu muốn có thể đi cùng, ta cũng không ngại có thêm người tắm chung."

.....

Không qua bao lâu hấn đã cùng sói mập đến trước một cái hồ nhỏ, rộng cũng tầm vài dặm, xung quanh bên hồ là cây cối, hoa cỏ, mặt nước thì trong xanh có thể nhìn thấy tiên ngư(cá) đang bơi lội phía dưới, thêm vào đó là một ít sương khói đang bay trên mặt hồ thì nhìn nơi này không khác gì bồng lai tiên cảnh.

Sói mập khi vừa tới hồ nhìn thấy đàn cá đang bơi phía dưới nước thì ngay lập tức lao xuống hồ.

" Tùm"

Cả cái thân thể béo ục ịch của nó phi xuống hồ, tạo nên cả một cái cột nước cao mấy mét, sóng nước đập dềnh phá hư hết sự thanh bình nơi đây.

Xuân Đức nhìn thấy sói mập lao xuống bắt cá thì cũng cảm thấy một chút thú vị, hấn lúc này cũng nhảy xuống hồ.

" Tùm."

Ngay lập tức mấy đàn tiên ngư(cá) ở phụ cận chạy tán loạn, có điều tốc độ bọn nó có nhanh nấy chứ nhanh nữa cũng vẫn có một kết cục. Từng con tiên ngư(cá) đủ mọi hình thù bị ném lên trên bờ, không những cá mà những loài tôm lớn ở bên trong hồ cũng bị ném lên trên bờ.

Không qua một lúc thì ở trên bờ đã có một đồng tôm, ca. Chúng nó điên cuồng vùng vẫy hướng về phía hồ nhưng cả đám bị một lực lượng kì dị trói buộc không có cách nào có thể tiếp xúc với mặt hồ.

Sau khi càn quét gần như toàn bộ cá lớn ở trong hồ xong thì hai chủ tớ mới lên bờ. Vừa lên bờ thì Xuân Đức ngay lập tức lấy ra dụng cụ dã ngoại của mình.

Chỉ trong nháy mắt một cái giá nướng cỡ lớn đã được dựng lên, từng con cá cùng tôm bị xiên qua rồi cho lên giá nướng. Sói mập thì có nhiệm vụ nướng cá, bốn nguyên yêu hỏa của nó ngoại trừ có tác dụng tấn công địch nhân thì còn có tác dụng nướng đồ ăn.

Do từ ngày đi theo Xuân Đức thì Sói Mập cũng đã dùng yêu hỏa của mình nướng đồ ăn rất nhiều lần rồi nên khả năng kiểm soát hỏa diễm của nó vô cùng thành thục. Không lo lửa to quá bị cháy đồ ăn, hay nhỏ quá mà đồ ăn không chín đến.

Không qua mấy phút thì dàn đồ nướng thủy sản của Xuân Đức đã bắt đầu bốc lên mùi hương thơm phức, nước cùng mỡ từ mấy con cá cùng tôm này chảy ra ngoài bị lửa đốt phát ra tiếng xèo xèo nghe vui tai vô cùng.

Sau khi đủ độ thì hắn bắt đầu cho thêm một ít gia vị đặc chế, ngay lập tức hương thơm ngào ngạt bốc lên. Sói mập lúc này đây vừa ngồi thổi lửa vừa chảy nước miếng dòng dòng nhìn thấy mà tức cười.

20 phút sau.

Cuối cùng cũng tới thời gian thưởng thức thành quả. Hai chủ tớ vẫn theo lệ cũ phân chia, số lượng chia đều mỗi người 5:5, con to thì về Xuân Đức còn nhỏ thì dành cho sói mập.

" Rộp rộp...Ngoàm ngoàm...Ngoàm ngoàm.. Ngoàm ngoàm.."

Xuân Đức có một niềm đam mê về ăn uống vô cùng lớn, hắn tuy không sành ăn nhưng lại thích ăn những thứ mà chưa từng ăn quá, miễn không quá tệ thì hắn đều ăn cả.

Hai người ăn nhanh như gió cuốn, không qua mấy chục phút thì trên giá nướng chỉ còn có 1 con tôm nướng, còn đầu thì đã vào bụng hai người sạch, đến cả xương cũng bị sói mập xử lý hết. Ngay lúc Xuân Đức còn đang phân

vân là có nên chia cho sói mập một phần không thì có một nhóm người hướng về phía bên này đi tới.

Đi đầu là một ông lão mặc một thân quần áo màu nâu, theo phía sau còn có mấy tên thanh niên.

Nhìn thấy những người này đi tới là Xuân Đức biết phiền phức lại đến nữa rồi, hắn không hiểu vì sao mà phiền phức cứ luôn tìm đến hắn nữa, đến cả ăn một bữa cũng không được yên nữa.

Có điều hắn cũng chẳng sợ có kẻ tìm hắn phiền phức. Hắn chỉ mong là những kẻ đó tới luôn một lượt để hắn giải quyết một lần luôn, sau này đỡ phải mất công.

Lấy ra một bộ quần áo từ bên trong nhẫn chứa đồ hắn khoác lên người, sau đó vẫn ngồi yên một chỗ ăn nốt con tôm nướng còn lại. Đợi mấy tên ăn no rửng mỡ kia tới đây.

Cũng không bao lâu thì đoàn người kia liền đi tới bên này, nhìn thấy Xuân Đức đang ăn tôm thì ông lão đi trước nhất nhướng mày biểu hiện rất không vui. Ở bên cạnh người này có một thanh niên độ tuổi 30, khuôn mặt nhìn vô cùng âm trầm sau khi nhận thấy biểu hiện không vui của ông lão thì liền tiến lên trước lạnh giọng quát.

" Tôn Vân nhìn thấy thất trưởng lão tới còn không nhanh đứng dậy hành lễ, ngươi có biết làm như vậy là mắc trọng tội không? "

Nhưng lúc này ông lão kia lại nâng tay lên, ra hiệu cho tên thanh niên yên lặng. Nhận được ám hiệu thì thanh niên kia liền ngậm miệng lại lui ra phía sau. Lúc này đây ông lão mới lên tiếng:

" Biết người đầu óc không bình thường nên ta miễn cho ngươi tội vô lễ. Hôm nay ta tới đây là để giải quyết khiếu nại của Lục công tử về việc ngươi

không chịu dọn ra khỏi nơi này, một mực chiếm giữ nơi này làm tư nhân. Lấy tư cách trưởng lão ta yêu cầu ngươi ngay bây giờ dọn ra ngoài Hu Lâm Viên nhường lại cho Lục công tử.

Đây là tộc quy, dù cho gia chủ có ra mặt cũng không có ích gì nên ngươi ngoan ngoãn rời khỏi nơi này đi, đừng để tới lúc phải chịu đau khổ thì mới cam lòng rời đi."

Giọng nói của tên này hách dịch vô cùng, một bộ cao cao tại thượng. Nói thực Xuân Đức trong lòng cảm thấy rất khó chịu, nhìn thấy một tên chỉ mới là Thiên Quân Cảnh hậu kì ở trước mặt mình giễu võ dương oai thì hắn chỉ muốn một đập giết chết con rệp đáng ghét này.

Có điều bây giờ còn chưa thể làm như vậy được, giết mấy con cá tạp thì không sao nhưng giết một tên trưởng lão trong tộc thì lại có vấn đề lớn rồi. Kiểm nén lại sát tâm của mình, Xuân Đức bình thản đứng dậy nhìn những người ở nơi này. Sau đó hắn khẽ cười một cái rồi nói.

" Không thành vấn đề, nơi này các vị cứ tự tiện mà dùng nhé. Ta đi thu dọn một ít đồ đạc liền rời đi. Ha ha."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 752: Tâm Mệnh Trùng

Khi hắn đi qua ông lão cùng những người khác thì những người này trên mặt đầy nét trào phúng cùng cười lạnh, một loại biểu xem thường một cách trần trụi. Có người còn trực tiếp mắng hắn là "phế vật."

Xuân Đức mặt ngoài thì không biểu hiện cái gì nhưng trong lòng của hắn lúc này thì cũng cười lạnh, hắn trong lòng thâm nghĩ

" Các ngươi cứ cười đi, cười cho nhiều vào, trúng phải Tâm Mệnh Trùng của ta thì sẽ sau này cuộc đời của các ngươi sẽ rất vui vẻ rồi."

[Chú thích: Tâm Mệnh Trùng là bản nguyên độc tố diễn sinh mà thành, một loại độc trùng vô cùng lợi hại nếu như người dính phải loại độc trùng này có tu vi(đẳng cấp) không cao vượt qua 3 tiểu cảnh giới so với người thi triển thì 100% bị người thi triển khống chế. Nếu như Tâm Mệnh Trùng chết thì sẽ biến người bị kí sinh thành tang thi. Trước kia ở trung thiên tại Vùng Đất Lãng Quên, Xuân Đức cũng dùng cách này mà tạo ra đại lượng độc nô(tang thi).

Thời gian để Tâm Mệnh Trùng phát huy ra công năng thường là 3 giờ, có thể dùng hồn lực thúc đẩy.]

Sau khi bản nguyên lực lượng dị biến thì sức mạnh của Tâm Mệnh Trùng đã mạnh hơn rất nhiều, cộng với thời gian dài luyện tập khống chế bản nguyên lực nên bây giờ Xuân Đức thi triển ra tuyệt kỹ độc môn này đã xuất thần nhập hóa rồi.

Nhưng do linh hồn vẫn chưa hoàn toàn khôi phục nên hắn mới chưa sử dụng năng lực này để khống chế cao tăng Tôn Gia, một khi hắn đã có thể khống chế cao tăng Tôn gia thì những gia tộc khác sẽ là mục tiêu tiếp theo.

Nhưng tiền đề là linh hồn của hắn phải khôi phục lại cái đã, bằng không thi triển độc môn tuyệt kỹ này sẽ khiến cho linh hồn gia tăng thương thế.

.....

Không qua bao lâu hắn liền quay về nơi trước kia, lúc này đây hắn lại không có nhìn thấy Long Linh Nhi cùng Nhạn Tuyết ở đâu.

Sau khi mang đi tất cả những thứ gì có giá trị tại nơi này thì hắn cũng liền rời đi. Thực ra nơi này cũng không có gì nhiều, gần như tất cả những thứ gì có giá trị nhất thì tên Tôn Vân kia đã để hết ở bên nhân chứa đồ. Mà cái giới chỉ kia bây giờ lại rơi vào bên trong tay hắn, cộng thêm bảo khố của Hỏa Phụng Tông thì hắn tiêu tiết kiệm một chút vẫn là dư dãi.

Ngay khi hắn vừa đi ra bên ngoài, rời khỏi đại viện được một đoạn thì lại gặp ngay Nhạn Tuyết đang đi đâu về. Lúc này Nhạn Tuyết cũng nhìn thấy hắn, nàng ta nhanh chân lại gần ân cần hỏi:

" Ca ca định đi đâu vậy? "

Xuân Đức nhìn nàng nhún vai nói:

" Mới vừa bị người ta đuổi ra khỏi nhà, đang không nơi nương tựa đây, nếu như Tuyết Nhi thương xót đại ca thì cho đại ca ở tạm nhà muội một thời gian đi."

Xuân Đức làm một bộ dạng đáng thương hết mức có thể, vừa nhìn là biết hắn đang nói đùa rồi. Nhạn Tuyết nghe xong hắn nói thì ngay lập tức nắm lấy tay hắn cười nói:

" Như vậy rất tốt, hai huynh muội chúng ta sống cùng nhà như vậy còn gì vui hơn. Đi, muội dẫn ca ca về nhà của hai chúng ta."

Nói xong thì cô nàng này liền kéo tay Xuân Đức rời đi. Xuân Đức cũng mặc kệ cho nàng lôi kéo, khi ra tới đường chính thì hai người bắt một chiếc xe rồi cùng nhau đi về đại viện của Nhạn Tuyết.

Sau khi ngồi xe mất 2-3 tiếng thời gian thì hai người mới đến đại viện nơi Nhạn Tuyết ở lại. Khi tới nơi thì trời cũng đã tối rồi nên lúc đi vào Xuân Đức cũng không có quan sát được nhiều, nhưng hẳn chắc rằng nơi đây phải rộng hơn cái nơi hắn cách đây không lâu hắn ở nhiều.

Khi hai người vào trong thì liền cho một đám nữ vệ binh đi tới chào đón. Những người này xếp thành hàng chỉnh tề, hướng về phía Nhạn Tuyết cung kính hô lớn:

" Tiểu thư đã trở về."

Còn về phần Xuân Đức thì bị bỏ qua, không ai thèm ngó ngang gì tới hắn, nếu có người nhìn tới thì chỉ là ánh mắt có phần chán ghét. Xuân Đức cảm giác rất nhạy bén, hẳn có thể cảm nhận sự chán ghét từ những cô gái nơi đây. Nhưng mà thôi, hắn cũng lười đi hỏi vì sao.

Còn về phần Nhạn Tuyết thì nàng ta chẳng nhận thấy gì cả, trên mặt nàng tất cả đều là sự vui mừng. Sau khi dẫn Xuân Đức tới một căn phòng rộng rãi thì nàng ta liền dừng lại nói:

" Căn phòng này sau này sẽ là của ca ca, phòng của muội ở kế bên. Nếu có thiếu thứ gì thì ca ca gọi thị nữ ở bên ngoài, à không đại ca cứ gọi muội là được. Phải rồi đại ca có thấy đói không, muội bảo hạ nhân đi làm cơm."

Xuân Đức cười cười sau đó nói:

" Không cần đâu, mới cách đây không lâu đại ca mới vừa ăn xong rồi. Lúc đầu là tính để lại cho muội mấy con cá nướng nhưng ca suy nghĩ tới muội hẳn là đang giảm béo nên thôi. Ha ha."

Nhạn Tuyết nghe vậy sắc lập tức không vui, nàng ta nháy lên ôm lấy Xuân Đức rồi cắn hẳn như đúng rồi, vừa cắn cô nàng vừa oán trách:

" Chỉ biết ăn một mình, cắn chết huynh, cắn cắn cắn.."

Xuân Đức mặc kệ nàng thích cắn kiểu gì thì cắn, sau một lát thì hẳn mới dùng một tay xoa đầu nàng ta, hẳn ôn nhu nói:

" Thôi đùa vậy được rồi tiểu Tuyết, đại ca hôm nay hơi mệt nên muốn đi ngủ sớm. Muội cũng nên đi ngủ sớm đi."

Lúc này Nhạn Tuyết vẫn ôm lấy hẳn, dùng đôi mắt to nhìn lên hẳn có đôi chút ngưng ngừng nói:

" Đêm này hai chúng ta ngủ cùng nhau nhé."

Xuân Đức nghe thế thì thoáng sửng sốt nhưng hẳn nhếch môi khẽ cười.

" Tiểu Tuyết sẽ không phải vẫn còn sợ ma chứ. Đã thành đại cô nương rồi mà vẫn còn sợ ma, làm đại ca như ta cũng thấy mặt mặt thay cho muội."

Nghe thế thì Nhạn Tuyết hung hăng cắn hẳn một cái, có chút tức giận nói:

" Ai sợ ma chứ, hừ hừ, muội về phòng của mình ngủ đây."

Nói xong cô nàng một mạch quay về phòng, trước khi đóng cửa còn không quên lò cái đầu ra hướng về phía Xuân Đức làm mặt dẹt sau đó mới khép cửa phòng lại.

Xuân Đức nhìn thấy vậy chỉ là khẽ mím cười, rồi cùng đi vào bên trong phòng đóng cửa lại.

Căn phòng mà Nhạn Tuyết cô bé kia chuẩn bị cho hẳn rộng rãi vô cùng, bên trong hầu như chẳng thiếu thứ gì cả, bên trong này còn có hai cái giường Diễm Ngọc cỡ lớn, thứ này ở bên ngoài kia có tiền cũng khó mà mua được.

Xuân Đức sau khi quan sát hết căn phòng một lượt, bày bố thêm dăm ba chục cái trận pháp xong thì cũng lên giường nằm ngủ. Trước khi nằm ngủ hẳn còn không quên thả ra Sói Mập để cho nó cũng tận hưởng sự giàu sang.

Cứ như vậy hai chủ tớ mỗi người mỗi người nằm ngủ ngon lành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 753: Cốt Kiếm

Khi trời còn chưa sáng hẳn thì Xuân Đức bỗng nhiên giật mình mở mắt ra. Lúc này đây hắn cảm thấy dị động ở bên trong nhãn chứa đồ. Ngay lập tức hắn dùng hồn niệm nhìn qua nhãn chứa đồ, vừa nhìn vào bên trong không gian nhãn chứa đồ hắn liền không khỏi ngạc nhiên.

Hai vật phẩm mà hắn phong ấn là thanh kiếm vừa đoạt được ở Tử Kiếm Chi Mộ cùng với con mắt ma quái trước kia bắt được tại không gian tiếp điểm lúc này đây đang kịch liệt giãy giụa, bọn nó cứ như muốn phá cấm mà ra vậy.

Xuân Đức ngay lập tức dùng hồn niệm gia cường lại phong cấm của bản thân trên hai đồ vật này nhưng không ngờ hai đồ vật kia lại có khả năng bài xích một phần cấm chế của hắn. Nhận thấy tình hình quái dị Xuân Đức ngay lập tức khởi động tất cả những cấm chế cùng trận pháp xung quanh phòng mà cách đây không lâu hắn vừa bố trí ra.

Trong nháy mắt cả căn phòng biến thành một thế giới riêng biệt, cùng lúc này hắn truyền thần niệm cho Bóng Ảnh, không qua bao lâu thì một bóng đen mờ nhạt xuất hiện trước mắt mặt hắn, bóng đen lạnh lạnh lên tiếng:

" Đại ca có việc gì sao? "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Chuẩn bị giúp ta chút việc. Cẩn thận một chút."

Hai người có một phần tâm linh tương thông nên cũng không cần nói quá nhiều liền có thể hiểu được ý muốn của đối phương.

Đợi cho Bóng Ảnh chuẩn bị tốt thì Xuân Đức dùng hồn niệm mang ra thanh cốt kiếm cùng với con mắt ma quái kia ra khỏi nhẫn chứa đồ. Vừa đi ra bên ngoài thì hai đồ vật này càng kịch liệt giãy giụa.

Cùng lúc đó cả hai phát ra hào quang rực rỡ, thanh cốt kiếm kia phát ra huyết sắc hào quang, đến ngay cả Xuân Đức mà cũng bị hào quang kia ảnh hưởng. Xuân Đức có thể nhận thấy sát khí ngập trời phát ra từ thanh cốt kiếm.

Nhìn qua bóng ảnh hấn trầm giọng nói:

" Toàn lực trấn áp nó, tìm kiếm xem bên trong còn sót lại tàn hồn hay khí linh gì không, nếu có thì lập tức tiêu diệt."

Bóng Ảnh suy tư trong giây lát bỗng nhiên nói:

" Đại ca, ca gọi mấy khí linh của ca ra đây hiệp trợ, bọn nó linh giác lợi hại hơn chúng ta vài phần, thích hợp cho việc dò xét."

Xuân Đức nghe có lý, hấn liền không do dự gọi ra mấy tiểu khí linh, tiểu Mộng, tiểu Cốt cùng Tiểu Thiên về phần Phong Phong cùng Hồng Hồng thì do lần trước bảo vệ hấn đã bị trọng thương đã ngủ say bên trong thế giới linh hồn của hấn.

Mấy tiểu khí linh xuất hiện thì ngay lập tức ánh mắt liền nhìn về thanh cốt kiếm cùng con mắt ma quái kia.

Tiểu Mộng(Khí linh của mộng mị ma trảo) lúc này liêm môi nói:

" Ba ba, cái này có phải hay không là đồ ăn của bọn con, hai kẻ bên trong hai thứ này tuy cũng rất lợi hại nhưng so bọn con thì chúng nó còn kém xa. Chúng nó không xứng đáng làm thành viên trong gia đình."

[Gọi là khí linh vì nó là linh hồn của vũ khí có được linh trí vì vậy chúng nó cũng gần giống như con người vậy, thế giới của người giàu sẽ không bao giờ cho phép một tên ăn mày đi vào. Thế giới của khí linh càng khắc nghiệt hơn, nhiều khí linh yếu hơn bị khí linh mạnh hơn nuốt sống.]

Xuân Đức nghe được tiểu Mộng nói vậy thì đôi mắt lóe lên tinh quang, nhìn tiểu Mộng hấn nghiêm túc hỏi:

" Tiểu Mộng, bé con có thể cảm nhận được linh hồn ở bên trong hai thứ này sao? "

Lần này không chỉ tiểu Mộng mà hai khí linh còn lại cũng đồng thanh nói:

" Ba ba, bọn con cũng có thể cảm nhận thấy."

Xuân Đức lúc này bỗng nhiên nở nụ cười, ngày trước hấn đoán không sai mà, đều là lão quái vật cả vì sao có thể dễ dàng chết đi như vậy được, nếu không nhờ có mấy khí linh thì hấn chưa chắc đã tìm ra linh hồn còn sót lại bên trong hai thứ này đây.

Nhìn qua Bóng Ảnh hấn trầm giọng nói:

" Để việc trấn áp hai thứ này cho ca, lão nhị ngươi đi theo ba tiểu chút chít này bảo vệ bọn chúng."

Bóng Ảnh lập tức gật đầu.

" Không thành vấn đề đại ca."

Nói xong thì hắn liền biến hóa thành một đoàn bóng tối sau đó phân thành ba phân biệt bám lên người ba khí linh.

Ba tiểu khí linh nhìn Xuân Đức một cái, tiểu Mộng còn dơ nắm tay nhỏ lên biểu hiện quyết tâm sau đó mới đồng thời bay về thanh cốt kiếm. Luồng hào quang màu đỏ khiến cho Xuân Đức cảm thấy phải khó chịu nhưng lại không hề có ảnh hưởng đến ba khí linh, ba khí linh đơn giản đi xuyên màn sáng nhập vào bên trong cốt kiếm.

Ngay khi ba khí linh nhập vào bên trong cốt kiếm thì cốt kiếm bỗng nhiên biến hóa, cả cây cốt kiếm ở bên ngoài được bao phủ hoàn toàn là màu đỏ như máu thì lúc này lại nhanh chóng biến mất mà thay vào đó là màu trắng ngà.

Sau một lúc thì bạch cốt kiếm lại hiện lên vô số tà văn màu đỏ ma quái. Đúng lúc Xuân Đức đang quan sát biến hóa của bạch cốt kiếm thì một tiếng kêu rên thê lương vang lên.

" U u u u u u u u u..."

Âm thanh nghe rất thê lương nhưng lại không nghe ra ý nghĩa gì cả, ngay lúc Xuân Đức có phần khi hoặc thì quang mang cả cây bạch cốt kiếm tắt hẳn, cả cây kiếm rơi trên mặt đất. Cùng lúc đó ba tiểu khí linh cũng thoát ra ngoài cốt kiếm.

Nhưng lần này bọn nó không ra một mình mà còn mang theo một cái linh hồn có hình bộ xương ra ngoài. Nhìn cái linh hồn này thì đồng tử Xuân Đức co rút lại, bộ dạng cái linh hồn này giống đến 99% với cái bộ xương gây thương tích cho hắn.

Lúc này đây tiểu Mộng tiến đến trước mặt Xuân Đức khoe công.

" Ba ba, bọn con bắt được tên này nè. Tên này rất xấu, không ngờ lại còn muốn khuyên mấy người bọn con phản bội ba ba. Ba ba nói nên xử lý tên xấu xa này thế nào? "

Xuân Đức sắc mặt lạnh lẽo nói:

" Hấp thu hết ký ức của nó, sau đó ba đưa muốn làm gì cũng được. Ăn nó cũng được mà để làm đồ chơi cũng được."

Vừa nghe Xuân Đức nói xong thì ba khí linh ngay lập tức nhào về cái linh hồn có bộ dạng khô lâu kia cắn xé. Tiếng linh hồn la hét thê lương vang vọng khắp cả căn phòng. Nhưng không qua bao lâu thì liền chấm dứt.

Chỉ chưa đầy 10 cái hô hấp thì ba tiểu khí linh đã thôn phệ xong cái linh hồn(hồn linh của cốt kiếm). Trên mặt ba đưa bọn nó hiện lên đầy vẻ thỏa mãn, bộ dạng cả ba lại ngưng thực thêm một phần.

Lúc này Xuân Đức nhìn về phía tiểu Cốt hỏi:

" Ký ức của nó có những gì vậy tiểu Cốt? "

Tiểu Cốt đáp.

" Thứ thấp kém kia chỉ có một ít mảnh vỡ ký ức thôi ba ba, ngoài ra thì không có gì cả, nó đa phần đều dựa vào bản năng mà thôi,loại hạ đẳng như nó có thể đi tới bước này đã là mạnh. "

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ gật đầu, như vậy cũng lý giải được vì sao ngày trước lúc hắn tột cùng suy yếu thì cái linh hồn kia không nhân cơ hội đoạt xá.

[Khí Linh một khi cường đại có thể đoạt xá thân xác nhân loại để làm dụng cụ cho nó.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 754: Dung Hợp

Giải quyết xong cốt kiếm thì tiếp theo tất nhiên là sẽ đến con mắt ma quái kia rồi. Không cần Xuân Đức phân phó thì ba tiểu khí linh một lần nữa xâm nhập vào bên trong con mắt kia. Nhưng lần này khác với lần trước, chỉ sau một lúc đi vào thì ba tiểu khí linh liền đi ra.

Không đợi Xuân Đức hỏi thăm thì tiểu Mộng đã bay lại kể công:

" Đã hoàn thành nhiệm vụ. Lần này bọn con có phải đã giúp ba ba một việc lớn phải không? Ba ba thưởng cho bọn con đi."

Xuân Đức nghe thế thì dùng một ngón tay thọt thọt vào má của khí linh tiểu Mộng cười mắng:

" Thì hai cái hồn linh kia chính là thù lao cho mấy đứa lần này đây, còn đòi hỏi gì nữa. Thôi vào trong chăm sóc Phong Phong cùng Hồng Hồng đi."

Tiểu Mộng tuy có hơi một chút bất mãn khi nghe Xuân Đức nói không có thêm phần thưởng nhưng khi nghe tới Hồng Hồng cùng Phong Phong thì nhóc tỳ liền không có phàn nàn nữa mà dẫn tiểu Cốt cùng tiểu Thiên trở về.

Sau khi ba tiểu khí linh quay về thì Xuân Đức lại cùng với Bóng Ảnh vận dụng hồn niệm rà soát thêm mấy chục lần, Xuân Đức đã làm như vậy rồi mà vẫn còn có một chút không an tâm nên hẳn liền dùng bản nguyên của bản thân luyện hóa hai thứ này thêm vài lần.

Nhìn thanh cốt kiếm cùng con mắt đang lơ lửng trước mặt, Xuân Đức nhìn không mắng:

" Hai thứ mắc dịch. Tiêu hao phân nửa bốn nguyên của ta, nếu mà không ra cái gì(tác dụng) thì các ngươi xác định."

Xuân Đức tức giận như vậy cũng là có lý do cả, bốn nguyên của hắn khôi phục rất chậm chạp, muốn khôi phục toàn thịnh gần như là không thể nào, mà ở cái thế giới đầy nguy hiểm này nếu như không may một cái thì xem như vạn kiếp không ngóc đầu lên được.(Chung quy là tham thì thâm.)

Xuân Đức sau khi mắng cho sượng miệng thì hắn lại một lần nữa mở ra cấm chế trên thân hai thứ đồ vật này, ngay khi hai thứ này vừa được mở ra trói buộc thì liền như nam châm hút nhau.

Con mắt ma quái kia lúc này bám lên thanh cốt kiếm, vô số các sợi dây màu đen(xúc tu) từ bên trong con mắt bắn ra bám lên thanh cốt kiếm, nhìn mấy sợi màu đen đen kia y hệt mạch máu, không khác chút gì. Nó bám lên cốt kiếm thì cây cốt kiếm lúc này cũng giống như sống lại vật.

Quá trình kết hợp này vô cùng nhanh chóng, không đến 20 phút liền hoàn thành. Kết thúc quá trình kết hợp của cốt kiếm cùng con mắt ma quái thì cho ra đời một thanh quý kiếm.

Gọi nó là quý kiếm vì hình dạng quý quái của nó, ai đời một thanh kiếm lại có một con mắt, với cái tạo hình như thế này thì Xuân Đức thấy gọi là quý kiếm là quá hợp lý rồi.

Do đã qua mấy lần luyện hóa nên Xuân Đức có thể dễ dàng không chế thứ này, vừa cầm lên thanh kiếm sắc mặt Xuân Đức liền đen như đất nồi. Hắn cảm nhận thấy thanh quý kiếm này đang rút đi lực lượng trong cơ thể hắn. Một màn như vậy khiến Xuân Đức nhăn mày lại, hắn tự hỏi bản thân.

" Nếu như thanh quý kiếm này có thể rút đi lực lượng bản thân vậy có khả năng nào nó có thể rút đi lực lượng của đối phương rồi truyền về cho chủ nhân của nó."

Đáng tiếc đây chỉ là suy đoán của hắn, không có bằng chứng xác thực. Tự nhiên hắn muốn đi ra ngoài giết vài người để kiểm nghiệm quá. Bỗng dung linh quang chợt lóe, hắn nhìn qua Sói Mập không có ý tốt nói:

" Mập mập qua đây ta có chút việc."

Sói Mập này giờ đang ở một bên quan sát, thấy ánh mắt không có ý tốt của Xuân Đức nhìn qua thì nó ngay lập tức rùng mình, nó ngay lập tức nhảy xuống giường về mặt nịnh nọt hướng Xuân Đức ấy lòng.

" Chủ nhân vĩ đại không biết người cần tiểu Kim giúp gì."

Xuân Đức nhếch miệng cười tà ác nói:

" Hắc hắc, không có gì cả, chỉ là bảo người đứng yên để ta đâm nhẹ cái thôi, đảm bảo không đau. Cứ nhắm mắt lại lúc sau mở mắt ra là không có việc gì, người nhìn thanh kiếm này bé tí còn người thì béo mập vậy kia mà."

Xuân Đức lúc này đang đưa cây quý kiếm trước mắt Sói Mập, Sói Mập nhìn cây quý kiếm hình dạng dữ tợn trong tay Xuân Đức mà nuốt nước miếng, nó lù lù lại.

" Chủ nhân, cái này không có giỡn chơi à nha. Theo tiểu Kim thấy vật này mà đâm lên người một cái thì không chết cũng tàn nửa đời còn lại, theo kiến nghị của tiểu Kim là chủ nhân nên tự lấy thân thử kiếm để biết được hiệu quả như thế nào. Ha ha. A ha ha."

Xuân Đức nghe vậy thì càng cười tà ác hơn, hắc cười " hắc hắc " nhe ra hàm răng trắng hếu, từng bước, từng bước tiến về phía Sói Mập.

Sói Mập thấy vậy thì ngay lập tức biến nhỏ lại chui xuống gầm giường, kiên quyết không chịu bò ra ngoài làm chuột bạch.

Xuân Đức thấy như vậy thì dụ dỗ nói:

" Đâm một cái, buổi tối ta cho người ăn ngon. Thế nào, chịu không? "

Sói Mập liên tục lắc đầu:

" Tiểu Kim không cần ăn, dạo này tiểu Kim đang ăn kiêng. Ăn nhiều béo lắm, không tốt."

Ngay lúc hai người đang giằng co thì từ bên ngoài có người đi tới, Xuân Đức nghe được tiếng bước chân người lạ thì ngay lập tức thu hồi lại mọi thứ, hắc cùng Sói Mập lại lên giường giả trang nằm ngủ.

Hắn cũng không tin rằng nơi này không có những người tâm địa bất chính vì vậy hắn luôn phải đề cao cảnh giác. Cảnh giác không bao giờ thừa đây là phương châm sống của hắn rồi.

Không lâu sau đó thì từ bên ngoài vọng vào giọng nói của một nữ nhân.

" Đại công tử, tiểu thư nói lên gọi người xuống dùng cơm."

Xuân Đức nghe vậy thì đáp:

" Người lui xuống trước đi, ta chuẩn bị xong liền xuống."

Nghe được hắn trả lời thì người bên ngoài hỏi đáp:

" Vâng. Vậy tiểu tỳ xin được phép lui xuống trước."

Sau khi người bên ngoài rời đi thì Xuân Đức lúc này nhìn qua Sói Mập nói:

" Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm sáng. "

Sói Mập lúc này cũng nhảy tót xuống giường đi theo sau lưng Xuân Đức. Hai chủ tớ dọc theo hành lang đi thẳng, tới ở một khúc cua thì người thị nữ lúc trước đã đợi sẵn ở đó, nàng ta lúc này lại cung kính chào Xuân Đức, sau đó làm người dẫn đường cho hắn.

Không qua bao lâu thì Xuân Đức đã tới phòng ăn, ở nơi đây không những có Nhật Tuyết mà còn có 2 cô gái khác, Xuân Đức cũng không có biết hai người này. Khi hắn vừa tới phòng ăn thì Nhật Tuyết đã đi ra lôi kéo hắn.

" Ca ca, vào đây ăn sáng đi, hôm nay mọi tự tay làm đấy."

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ cười.

" Được, để đại ca thưởng thức tài nghệ nấu ăn của tiểu Tuyết nhà chúng ta."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 755: Lưu Văn Kỳ

Sau khi lôi kéo hẳn đi vào bên trong thì Nhạn Tuyết bắt đầu giới thiệu hai cô gái khác ở trong phòng, theo lời giới thiệu của Nhạn Tuyết thì Xuân Đức biết được hai cô gái kia chính là bạn tâm giao của nàng.

Cô gái có mái tóc ngắn, khuôn mặt cũng bình thường, bên má phải còn có một vết thương tên là Lê Tùy Vũ, cô gái này mới nhìn qua thì cho người ta một cảm giác thoải mái, tính của nàng ta cũng rất cởi mở, nói chuyện không khác gì đám nam nhân.

Người còn lại có tên Lưu Văn Kỳ, cô gái này có làn da trắng mềm, khuôn mặt trái xoan, mi thanh mục tú, đôi môi đỏ mọng, vừa nhìn là đã khiến cho người ta cảm thấy có hảo cảm với nàng, ngoại trừ Xuân Đức ra. Theo như quan điểm của Xuân Đức thì nữ nhân càng đẹp thì càng độc, đừng nhìn vẻ yếu đuối bên ngoài của các nàng đánh lừa, nếu không may rơi vào trong tay các nàng thì địch nhân xác định chỉ còn xương với da mồi.

Sau khi giới thiệu xong một lượt, khách sáo với nhau vài câu thì mọi người đều ngồi vào bàn ăn. Nhưng ngay khi mọi người vừa chuẩn bị ăn sáng thì một âm thanh có phần ngạc nhiên vang lên.

" Chu choa, hình như ta đến đúng lúc rồi thì phải, mọi người đang định ăn sáng sao, ta cũng chưa ăn gì đây. Nếu mọi người không ngại thì ta sẽ cùng mọi người dùng chung bữa sáng nhé."

Lúc này đây mấy cô gái trong phòng đều nhìn lại phía ngoài cửa, Xuân Đức không nhìn thì cũng biết là ai rồi, còn ai khác ngoại trừ con nhóc Long

Linh Nhi nữa. Nhạn Tuyết đang cười đùa vui vẻ với mọi người, nghe được âm thanh kia thì lập tức sắc mặt liền không vui.

Nhìn Long Linh Nhi đang đi vào bên trong này thì Nhạn Tuyết thập phần bất mãn lên tiếng:

" Sao cô lại ở đây? Có ai mời cô tới đây đâu. Xin lỗi nơi này không chào đón cô, cô về đi, về ngay đi."

Long Linh Nhi bị nói như vậy thì mặt không đỏ, tim không đập nhanh, đã thế lại còn lấy tay che miệng cười khúc khích nói:

" Sao vậy? Làm sao lại đối với ta lại có thể độ thù địch như vậy? Hí hí. Có phải hay không lần trước vì ta cướp mất danh hiệu thánh nữ của cô. Nhưng mà ai bảo ta lại xinh đẹp hơn cô, tu vi cũng hơn cô, nói chung cái gì cũng hơn cô..."

Nhạn Tuyết nghe được lời khiêu khích của Long Linh Nhi thì sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống, cả hai đều nhìn nhau bằng đôi mắt tóe lửa tình(chém tí.)

Xuân Đức đang định không quản việc này nhưng thấy tình cảnh này thì hẳn không thể không ngồi yên. Cứ mặc kệ hai nàng ta thích làm gì thì làm, dù sao thức ăn cũng đã mang lên, ai không ăn người đó thiệt. Hẳn cùng Sói Mập trước hết cứ ăn cho nó cái bụng cái đã.

Hai cô gái tuy đối chọi gay gắt với nhau nhưng luôn luôn chú ý xem cử động của Xuân Đức, khi thấy hắn bắt đầu ăn sáng mà không có chú ý tới bản thân thì cả hai trong lòng không khỏi có chút nhỏ tức giận.

Nhạn Tuyết trong lòng thầm mắng: " Tiểu muội bị người ta ăn hiếp vậy mà không có đứng ra nói giúp một câu, đúng là đồ đàn. Hừ hừ."

Long Linh Nhi cũng là như thế, nàng nhìn Xuân Đức đang ăn như heo thì trong lòng nguyên rủa:

" Ăn đi, cố mà ăn cho hết, tốt nhất ăn tới chết luôn, đồ vô lương tâm."

Bữa ăn chỉ có mấy người, hai người Lệ Tuy Vũ cùng Lưu Văn Kỳ nhìn thấy hai người Long Linh Nhi cùng Nhận Tuyết như vậy thì cũng không có cảm đũa lên.

Các nàng đều là bạn tốt của nhau nên giúp bên nào cũng không ớn, thực ra hai người Nhận Tuyết cùng Long Linh Tùng là bạn tốt của nhau nhưng do hai nàng quá hiếu thắng nên sau này lại trở thành địch nhân.

Riêng chỉ có Xuân Đức là thoải mái nhất, không ai ăn thì hấn. Dù sao da mặt hấn cũng rất dày, với hấn cũng không cho rằng bản thân có phong độ thân sĩ gì.

Sau một lúc lâu gờm nhau thì hai người Long Linh Nhi cùng Nhận Tuyết mới đình chiến. Lúc này đây thì Xuân Đức cũng đã ăn xong rồi.

Hấn đứng dậy nhìn mấy cô gái nói:

" Ta ăn xong rồi, mấy đũa tiếp tục ngồi lại vui vẻ nhé."

Nói xong hấn liền dẫn theo Sói Mập rời đi. Thấy hấn rời đi thì mấy cô gái kia đương nhiên cũng nói mấy câu nín kẻo, có điều cái đó chỉ là trên hình thức mà thôi. Xuân Đức cũng không có ngu tới nỗi lại cho rằng mấy câu kia là thật mà quay lại ngồi ăn tiếp.

Thực tế mà nói thì sau một đêm vất vả luyện hóa cây Quỷ Kiếm kia thì hấn lúc này cảm thấy đói vô cùng, đói mà thấy hoa mắt luôn, nói thật với cái sức ăn của hấn thì cái bữa sáng mà Nhận Tuyết đãi hấn chẳng bỏ dính răng nữa.

" Chủ nhân, tiểu Kim cảm thấy đói quá, người có thấy vậy không? " ---
Đi bên cạnh hấn Sói Mập lên tiếng kêu đói.

Xuân Đức liếc mắt nhìn nó, khinh bỉ nói:

" Ta hồi sáng mới nghe ai đó nói đang giảm cân kia mà. Sao giờ lại kêu đói, ăn bớt lại đi mập quá rồi, người xem cái thân hình eo ót uyên chuyên trước kia đã đi đâu rồi, bây giờ cả người người đều là núng nính thịt mỡ."

Sói Mập lập tức bào chữa:

" Cái này là tiểu Kim sợ ảnh hưởng tới sức khỏe về sau đấy mà, nghe nói giảm cân nhanh không có lợi cho sức khỏe. Ha ha. Vì thế tiểu Kim quyết định giảm cân từ từ. "

Xuân Đức nghe thế thì nhếch mép cười tà.

" Vậy bây giờ ta đi ăn đặc sản nơi đây, mập mập nhà người có đi theo không? "

Sói mập nghe vậy thì hai mắt sáng lên, ngay lập tức nó nịnh nọt.

" Đương nhiên rồi, chủ nhân đi đâu tiểu Kim đi theo đó mà."

Xuân Đức nghe thế thì liền cười ha ha sau đó liền mang Sói Mập đi ăn đặc sản của Bàn Long Thánh Địa. Nói thực hấn cũng rất có hứng thú với việc này, mong rằng ngày hôm nay khi hấn đi ăn cơm sẽ không có mấy con ruồi đáng chết quấy rối.

Thánh Địa Bàn Long hay có tên gọi khác là Bàn Long Thành.

---- Định hình về quy hoạch của Thánh Địa Bàn Long.

_ Thánh Địa Bàn Long chia làm hai khu vực chính, đó là khu vực trung tâm cùng với khu vực ngoại vi.

Khu vực trung tâm có diện tích nhỏ hơn nhiều so với khu vực ngoại vi nhưng lại là nơi có tiên khí nồng đậm nhất, tiên mạch nhiều nhất. Thánh địa là chỉ nơi này. Nơi đây được bốn đại gia tộc lớn chia cắt, mỗi gia tộc chiếm giữ một phương.

Ở khu vực hạch tâm chính là Cửu Long Chí Tôn liên minh nơi đây còn có một cái tên khác chính là Thịnh Thế(Sau này sẽ gọi là Thịnh Thế đặc Đế Thành, tên hơi khoai nhưng đành chịu), nơi này được cộng đồng bốn siêu cấp gia tộc quản lý, là nơi phát triển mạnh nhất của Bàn Long Thánh Địa, nơi đây cũng có không ít sản nghiệp của bốn đại gia tộc vì thế đám con ông cháu cha khi tới nơi này cũng thu liễm đi không ít.

(Cửu Long Chí Tôn liên minh ở giữa, bốn siêu cấp gia tộc ở bốn phương khác nhau nói vậy cho đơn giản.)

Các tu sĩ từ khu vực ngoại vi tiến vào bên trong khu vực trung tâm thì cũng phải bỏ ra không ít tiên thạch, đã đóng tiền nhưng cũng chỉ được ở lại tạm thời, đến một thời gian quy định liền phải rời đi. Muốn ở khu vực trung tâm này cần phải có số có má, có căn cơ.

_ Khu vực ngoại vi thì có diện tích lớn thôi rồi tổ quốc ta ơi, có nhiều người cả đời còn chưa đi hết một góc của nó nữa.

Khu vực ngoại vi này tập trung đại bộ phận tán tu, các gia tộc cỡ nhỏ cùng tầm trung. Cùng với vô vàn tông môn, quốc gia lớn nhỏ(một cái thành bao trùm vô số quốc gia nghe có hơi lạ đời nhưng đó là sự thật, nếu có không là thật thì các bạn vẫn phải tin là thật. Ha ha) Nơi đây tuy nói là ngoại vi nhưng mức độ tiên khí vẫn vô cùng đậm đặc, so với Long Nham Thành thì kiểu như thành phố so với vùng sâu vùng xa vậy.

Nhưng cũng đừng nhìn khu vực ngoại rộng lớn thì nghĩ sẽ không có tranh đoạt, nơi nào có người nơi đó có giang hồ, muốn nhanh giàu chỉ có thể bóc lột kẻ khác, làm giàu trên thân xác kẻ khác (Còn giàu để làm gì thì chắc mình không cần giải thích rồi ^^) Vì vậy ở khu vực ngoại vi chính là một cái nơi hỗn loạn vô cùng, có điều sự hỗn loạn này là được sự cho phép ở bên trên. Nếu như làm quá thì ở trên sẽ cho xuống vài tên cường giả sau đó diệt sạch.

_ Thế lực lớn nhất ở nơi đây chính là Cửu Long Chí Tôn liên minh. Hồi đầu thì nó được thành lập giống như một tông môn, hoạt động cũng giống một cái tông môn nhưng sau này chuyển qua kiểu khác hoạt động vì thế tên gọi khác đi một chút. Có điều bên trong có người đồng ý có người lại không đồng ý với phương pháp làm việc mới, vì vậy Cửu Long Chí Tôn mang phong cách hoạt động của liên minh lai tông môn.

Đứng đầu thế lực này bao trùm lên tất cả chính là 12 vị thánh tổ, mười hai vị thánh tổ này cực kì thần bí, tu vi không biết, thân thế không biết, ngay đến cả việc còn sống hay không cũng không biết nốt. Những vị thánh tổ này chỉ xuất hiện khi có ngoại tộc xâm lấn. Hoặc có đại sự phát sinh.

Cửu Long Chí Tôn được hình thành từ bốn siêu cấp gia tộc ở bên trong thánh địa, cao tầng liên minh này được cấu thành từ thành viên của bốn đại gia tộc, vì vậy việc cạnh tranh khốc liệt là không thể tránh khỏi. Chức minh chủ luôn là củ khoai lang nóng.

Thành viên (môn đồ) thì có rất nhiều, nhiều tới nỗi chỉ có thể đưa ra con số ước chừng, đa phần đều là tinh anh của các đại thế lực cùng bốn siêu cấp gia tộc, một số ít là tinh anh từ khu vực ngoại vi tuyền vào. Nhưng số lượng người từ khu vực ngoại vi được chọn vào là không đáng kể, vì thế đám thanh niên anh kiệt ở khu vực ngoại vi xem vào được Cửu Long Chí Tôn là mục tiêu phấn đấu cả đời.

Khi vào được Cửu Long Chí Tôn thì sẽ được hưởng đãi ngộ vô cùng cao, công pháp bí tịch, đan dược, tiên thạch các kiểu. Thu nhập của một môn nhân hạch tâm đôi khi còn ngang tầm thu nhập với cả một cỡ tầm trung gia tộc ở khu vực ngoại vi.

Có đãi ngộ như vậy nên nhiều người không tiếc trả cái giá lớn để được vào trong cái vòng tròn lớn kia, các hình thức bán thân nhiều nhan nhản lại còn được công khai giữa thanh thiên bạch nhật, nam nhân thì xin làm tùy tùng các kiểu, nữ nhân thì lấy thân đền đáp(phương thức bán thân trá hình tại dị giới.)

Có thể nói ở ở đây chỉ cần có một tí căn cơ thì ngoắc tay một cái liền có một đồng nữ nhân chạy tới, nếu có ham muốn đặc biệt thì nam nhân cũng được.

---- Bàn Long Quy Khư.

Là một trong nhiều đại hung địa có số có má tại cao thiên, người đi vào thì nhiều nhưng người quay ra thì không có mấy. Suốt không biết bao nhiêu năm tháng dài đằng đẵng những người của các đại chủng tộc nơi đây đã cố gắng thăm dò hung địa này nhưng tất cả đều thất bại.

Nhiều nhất bọn họ chỉ có thể thăm dò được tại vùng ngoại mà thôi, một khi đi vào khu vực sâu bên trong liền không còn thấy ai quay trở về, có tin đồn thời gian trước kia, mấy vị thành tổ của các tộc đồng thời tiến vào sâu bên trong Bàn Long Quy Khư nhưng cũng thất bại mà quay trở về. Khi trở về trên người còn mang theo thương thế vô cùng nghiêm trọng nên sau này liền không có tiếp tục xuất hiện trước mặt thế gian mà chuyên tâm trị thương. Nhưng đây cũng chỉ là tin đồn còn thực hư thế nào thì không ai rõ ràng.

Nhiều người chết là vậy nhưng Bàn Long Quy Khư vẫn là nơi được nhiều mạo hiểm giả chọn lựa, bởi vì bên trong có cơ duyên kinh người, người vào trong Bàn Long Quy Khu mà có thể toàn mạng trở ra thì sau này ai cũng trở thành cường giả một phương cả. Điều này đều được mọi người công nhận.

Bàn Long Quy Khư có 9 cửa vào, Thánh Địa Bàn Long được xây dựng ngay tại cửa vào thứ 9. Còn 8 cửa vào còn lại được phân biệt canh giữ của những tộc đàn khác. Tiêu biểu trong đó có 4 cái tộc đàn lớn là yêu tộc, quý tộc, long tộc cùng linh tộc.

Vốn dĩ Long tộc cũng là yêu tộc nhưng bọn họ lại tự cho rằng chủng tộc của mình cao quý nên tự tách riêng ra làm một tộc riêng biệt.

Nhân tộc chúng ta cũng vậy, bên trong nhân tộc cũng có rất nhiều chủng tộc, trong đó đại biểu có Ngọc Tộc, tộc đàn này tất cả đều là nữ nhân, trời sinh đã có cốt cách khác thường, có thiên phú tu luyện cực cao, vì vậy đám này tự xưng là thượng tộc.

Hay như là tộc ba mắt, cái tên nói lên tất cả, đám kia có con mắt thứ ba, mang theo thần thông kinh người. Nói chung cái đám biến dị kia thấy bản thân có điểm dị dạng không giống người thường, đã không biết nhục lại còn tự xưng là thượng tộc.

Nhưng ở đây nắm tay ai lớn người đó có quyền vì vậy... à mà thôi nói ra lại đau lòng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 756: Thịnh Thế Đế Thành

Dù là đã sử dụng cả dịch chuyển trận pháp nhưng Xuân Đức cũng phải mất gần 1 tiếng thời gian để đi tới Thịnh Thế Đế Thành. Như vậy cũng đủ biết cự ly xa tới mức nào. Muốn đi vào bên trong Thịnh Thế Đế Thành thì cần phải đóng một số tiên thạch. Nhưng với cái danh hiệu chơi gái truyền kỳ mà Tôn Vân tạo nên trước kia thì Xuân Đức vừa đi tới cửa thành đám thủ vệ nơi đây liền dẹp qua một bên cho hắn đi vào trong.

Không những đám thủ vệ mà những người khác cũng vậy, dù sao cái danh xưng đại công tử Tôn Gia vẫn có thể dọa được một ít người. Cộng với một số người giở trò sau lưng nên trên cơ bản người thấy hắn liền né qua một bên.

Tường thành trì nơi đây là từng dãy núi san sát nhau, ở nơi giao điểm chính là một cái cửa thành, cũng không biết cái này là do người tạo nên hay là tự nhiên vốn đã như vậy.

Đi vào bên trong thì lại là một khung cảnh hoàn toàn khác, phóng tầm mắt ra xa thì có thể thấy đâu đâu cũng là nhà cửa xa hoa tráng lệ, đủ mọi kiểu cách hình dáng. Trên đường phố người rất đông, nhìn đâu cũng thấy người qua lại.

Theo như thông tin đã tìm hiểu từ trước thì nơi đây cũng chỉ là vòng ngoài trong 3 vòng của Thịnh Thế Đế Thành mà thôi.

Xuân Đức lúc này lấy ra một cái mặt nạ da người đeo lên, hắn cũng không muốn lúc mình ăn cơm lại có con ruồi đến phá đám, đáng lý nên làm

việc này từ trước nhưng hắn quên mất.

Đeo xong mặt nạ da người thì hắn liền dẫn Sói Mập hòa vào dòng người kia. Do sói mập là loại yêu thú quý hiếm, cộng thêm hình thể của nó không nhỏ nên rất nhiều người đều chú ý tới bên này.

(P/s: Đã đeo mặt nạ còn dẫn theo con sói, công nhận đoạn này chuỗi, nhưng mà người cũng không có ai hoàn hảo cả. Nên cứ để vậy luôn.)

Vì cũng là lần đầu đi tới nơi này nên Xuân Đức cũng không biết nơi nào bán món ăn ngon. Với hắn đảo mắt nhìn qua thì thấy nơi này đa phần đều là mấy tiệm bán binh khí, tiên đan(do tu tiên giả luyện chế thì gọi tiên đan, nếu là tu ma giả luyện chế gọi là ma đan..) các kiểu, còn cửa hàng ăn thì không nhiều lắm.

Bỏ ra mấy tiếng đồng hồ để tìm cửa hàng ăn nhưng hắn lại không thấy nơi nào ưng ý cả. Cuối cùng hắn quyết định đi vào khu thứ 2. Nơi dành cho người giàu có.

Sau khi giao nộp một số lớn tiên thạch thì hắn liền được thông qua. Nơi đây nhìn qua thì thấy ít người hơn so với bên ngoài rất nhiều. Trên đường từng chiếc xe kéo tiên thú xa hoa chạy băng băng.

Lần này hắn không có mù quáng đi tìm cửa hàng bán đồ ăn nữa mà thuê một người chỉ đường. Việc tìm người dẫn đường cũng không có gì là khó khăn, nơi đây có những người chuyên làm cái nghề này. Có điều Xuân Đức tìm mò mắt cũng không thấy một tên. Bí quá hắn tìm đại một người.

Hắn tìm đến một trung niên cao to, sau lưng còn đeo một thanh cự kiếm nhìn rất có phong thái. Xuân Đức đi tới trước mặt trung niên hỏi:

" Anh bạn (huynh đệ) có muốn kiếm tiền không? "

Trung niên nhân kia đang nhắm mắt tựa vào vách tường bộ dạng đang đợi ai đó, lúc này nghe có người hỏi tới bản thân thì liền mở mắt ra. Hắn đánh giá Xuân Đức xong một lượt lại nhìn con Tam Nhân Kim Lang đi theo phía sau Xuân Đức, khi hắn nhận ra lai lịch của sói mập thì liền không dám lãnh đạm nữa.

Hắn hơi cúi người hướng Xuân Đức chấp tay hỏi:

" Không dám, không dám.Đại nhân có việc gì xin cứ nói."

Xuân Đức cười cười đáp:

" Cũng không có gì, chẳng qua ta muốn tìm một nơi để thưởng thức đặc sản nơi đây mà thôi. Nếu người biết chịu dẫn đường cho ta thì túi tiên thạch này sẽ là của người, ta cũng không có nhiều nơi đây chỉ có 1000 trung phẩm tiên thạch, hẳn là đủ cho người nhậu một bữa."

Trung niên nghe vậy thì không một chút do dự ngay lập tức đồng ý.

" Cái này ta biết, đại nhân người đi theo ta."

Xuân Đức nghe thế liền vui vẻ ném bịch tiên thạch cho tên trung niên kia, tên trung niên tiếp lấy kiểm tra qua một lần, thấy đúng là một ngàn tiên thạch trung phẩm thì hắn vui mừng ra mặt. Phải biết tiên thạch rất có giá trị tại tiên giới, vừa có thể giao dịch vừa có thể làm nhiều việc khác. Ví như tăng cao tu vi chẳng hạn, nếu có nhiều tiên thạch thì cứ việc hấp rút tinh hoa bên trong để đề cao tu vi thôi nhưng mà làm như vậy thì cũng có những tệ đoan nhất định. Tiện dụng nhất chính à khôi phục tiên nguyên(tiên lực).

Sau khi tiền trao tay thì tên trung niên kia cũng nhiệt tình gấp mấy chục lần, trên đường đi hắn vừa kể hết các tụ điểm ăn chơi nổi tiếng cho Xuân Đức nghe, nơi nào đánh bạc náo nhiệt nhất, nơi nào có nữ nhân xinh đẹp nhất, nơi nào có thể mua được bí tịch tốt vân vân và mây mây.

Xuân Đức nghe xong tên này kể thì có phần kinh ngạc, nhìn qua trung niên hẳn dơ một ngón tay cái khen:

" Không ngờ người cũng là một người học rộng biết nhiều. Cái gì cũng biết."

Trung niên kia gãi đầu cười khà khà nói:

" Đâu có, đâu có, chỉ là tiểu nhân ở đây lâu nên cũng có biết chút ít."

Hai người vừa đi vừa nói chuyện rất nhanh liền đi đến một tửu lâu (quán rượu) nổi tiếng, nơi này có tên Túy Phù Dung. Hẳn người sáng lập ra nơi này là một nữ nhân.

Đi tới nơi này thì trung niên liền dừng lại nói:

" Đại nhân vào trong sẽ có người tiếp đón, tiểu nhân sẽ đợi người ở ngoài này."

Xuân Đức nhìn biểu hiện xấu hổ của trung niên thì liền biết nguyên do, hẳn tên này tiếc tiền thạch đi hoặc không có nhiều tiền thạch để tiêu phí. Hẳn cười cười nhìn trung niên nói:

" Vào thôi, người ở bên ngoài đi mất thì ta tìm người ở đâu."

Nói xong hẳn liền bước vào bên trong, sói mậ đi theo phía sau. Trung niên hẳn nghe Xuân Đức nói thì hơi ngậy ra nhưng ngay lập tức hẳn hiểu ra ẩn ý trong đó. Hẳn vuốt vuốt cái đầu trọc của mình hai ba cái thì cũng nhanh chân đi theo phía sau Xuân Đức.

Đúng như lời trung niên nói, Xuân Đức vừa vào bên trong thì liền cho một nữ nhân xinh đẹp đi tới tiếp đón hẳn. Nàng này tuổi đời đôi mươi, con người to tròn, lông mày lá liễu, đôi môi đỏ mọng có một mái tóc dài đen

tuyên. Nàng ta sau khi nhìn qua ba người thì liền hướng về Xuân Đức cười duyên nói:

" Xin chào công tử. Không biết công tử muốn chọn ngồi ở nơi nào để tiểu nữ sắp xếp? "

Xuân Đức nhìn qua cô gái ôn hòa nói:

" Một nơi có thể ngắm cảnh được, càng ít người ở xung quanh càng tốt, ta không thích náo nhiệt cho lắm."

Cô gái nghe vậy thì có hơi xấu hổ nói:

" Yêu cầu của công tử tuy không cao nhưng lại hơi khó, nơi đây lúc nào cũng có rất nhiều người, chỉ có lầu ba là ít người hơn một chút, không biết..."

Xuân Đức vừa nghe liền hiểu cô gái muốn nói cái gì, hấn không sao cả gật đầu nói:

" Vậy sắp xếp cho ta một bàn tại lầu ba đi."

Cô gái mỉm cười, nàng hé đôi môi đỏ mọng nói:

" Vậy xin mời công tử đi theo tiểu nữ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 757: Ăn Sập Tiệm

[T/G: Ta đang đói nên nghĩ tới đồ ăn, chương này hơi khoai mọi người cảm thông.]

Theo phía sau cô gái, hai người một sói đi lên lầu ba, vào bên trong thì thấy nơi đây cũng không có bao nhiêu người, sơ sơ chưa đến 50 người, có lẽ bây giờ chưa phải buổi tối nên người cũng không nhiều. Nơi này được trang hoàng vô cùng đẹp đẽ, cái gì cần có đều có cả. Đúng như ý nguyện, hắn được sắp xếp ngồi tại một nơi có thể quan sát cảnh vật bên ngoài.

Lúc này đây cô gái kia mới nhìn hắn nở một nụ cười chuyên nghiệp rồi hỏi:

" Công tử thấy nơi đây thế nào? Đã hợp với ý của công tử chưa? "

Xuân Đức gật nhẹ đầu, ôn hòa nói:

" Rất hài lòng, còn có phần hơn cả mong đợi của ta."

Nghe vậy thì cô gái càng cười quyến rũ hơn, nàng lúc này lại tiếp tục hỏi:

" Vậy không biết công tử muốn gọi món ăn hay loại rượu gì? Nếu như công tử mới đến đây lần đầu còn chưa quen thuộc thì tiểu nữ có thể giúp công tử giới thiệu một hai."

Xuân Đức cười ta nói:

" Không cần rắc rối như vậy làm gì, mang cho ta tất cả những món ăn ở trong tiệm cho ta, mỗi món 5 phần. À mà không, cho ta mỗi món 10 phần đi nó ăn hơi nhiều."

Xuân Đức dùng chân đá đá sói mập đang nằm bên cạnh. Sói mập nghe vậy thì trong lòng có đôi chút bất mãn, nó trầm nghĩ " Chủ nhân còn ăn nhiều hơn cả ta nữa mà còn nói cái gì."

Cô gái mới đầu có đôi chút thất thần, nghe Xuân Đức nói thì nàng nhìn qua Sói Mập nhìn bộ dạng béo ục ịch của nó thì liền hiểu. Nàng ta nhoẻn miệng cười nói:

" Vậy công tử đợi một chút, tiểu nữ sẽ đi thông báo cho người làm nhanh. Rất nhanh sẽ có đồ ăn mà công tử yêu cầu."

Nói xong nàng liền rời đi, không qua bao lâu liền có mấy cô gái tướng mạo tiêu chuẩn bụng từng khay đồ ăn đưa lên trên này. Thoáng một chốc cả bàn đã đầy đồ ăn.

Còn riêng phần Sói Mập thì được thiết kế riêng cho một cái khay thức ăn cực lớn chuyên dùng cho sủng vật. Bên trong chứa đầy thức ăn, cái khay thức ăn của nó phải cần đến hai tên tu sĩ cấp thấp khiêng lên(cái khay nặng còn đồ ăn bên trong thì không đáng là bao.)

Những thực khách đang ăn uống ở đây cũng có nhìn qua mấy người Xuân Đức vài lần nhưng ngay sau đó thì thu hồi ánh mắt. Dù sao kẻ tham ăn không phải không có. Bọn họ còn chứng kiến qua không ít tràng cảnh hoành tráng hơn thế này.

Tên trung niên đi theo Xuân Đức lúc này nhìn thấy một bàn tiệc như vậy thì nuốt nước miếng ừng ực, có điều Xuân Đức chưa ăn hẳn cũng không dám ăn trước.

Nhìn qua trung niên Xuân Đức cười nói:

" Ăn thôi, còn ngại gì nữa. "

Hắn vừa dứt lời thì Sói Mập cùng người trung niên kia bắt đầu ăn thỏa thích, Xuân Đức lúc này cũng vứt bỏ cái vỏ ngoài nho nhã lịch sự mà bắt đầu nhập cuộc.

Tốc độ ăn của hắn cùng sói mập vô cùng nhanh, món ăn mang lên không kịp ba người ăn uống. Lúc ban đầu những người phục vụ ở đây còn dùng tay mang lên nhưng về sau đều phải chuyển qua dùng nhấc không gian.

Những thực khách xung quanh lúc đầu còn bàn tán nói chuyện với nhau nhưng về sau cả đám chỉ trợn tròn mắt mà nhìn về phía bàn ăn của Xuân Đức. Ngồi cạnh bàn ăn của Xuân Đức có hai tên đại hán to cao, tướng mạo có phần xấu xí nhìn thấy một màn như vậy thì cả hai liếc nhìn nhau một cái sau đó đứng dậy đi qua bàn Xuân Đức.

Một người chỉ còn một con mắt nhìn Xuân Đức nói:

" Tiểu huynh đệ, hai người bọn ta ngồi chung một bàn không có vấn đề chứ? "

Xuân Đức đang ăn lúc này ngưng lại, nhìn lên hai người hỏi:

" Vì sao? "

Tên kia cười ha hả nói:

" Chúng ta muốn so tài ăn uống cùng vị tiểu huynh đệ, nếu hai chúng ta thua thì sẽ trả tiền bữa ăn này còn nếu như tiểu huynh đệ thua thì tiền ai người này trả, cảm thấy thế nào? "

Xuân Đức cũng không ý kiến gì, hấn gật đầu nói:

" Vậy hai vị cứ tự nhiên ngồi."

Nói xong hấn liền quay về với việc ăn uống, Xuân Đức bây giờ cảm thấy đói muốn chết. Không hiểu vì sao từ khi lên cao thiên thì hấn thường xuyên cảm thấy đói, hấn tưởng tượng mình có thể ăn nguyên cả thế giới vậy.

Chả vậy mà một cái kho thịt (đám hư không tiên thú.) đã bị hấn xử đẹp trong thời gian ngắn. Bây giờ tới xương cũng không còn. Hấn cảm thấy chỉ khi nào hấp thụ sinh mệnh, cùng sinh hồn của cường giả thì hấn mới cảm thấy bớt đói. Nhưng mà đâu phải lúc nào hấn cũng có thể đi giết người vì vậy chỉ có thể ăn như thế này cho đỡ đói thôi.

2 giờ sau....

Bên trong một gian phòng xa hoa.

" Ông chủ, nguyên liệu dự trữ ở trong kho hàng đã dùng sắp hết, chúng ta bây giờ làm sao? " --- Một tên quản sự nhìn một người trung niên hỏi.

Người trung niên này chính là ông chủ của Túy Phù Dung, hấn thường được mọi người gọi với cái tên thân mật là Kim Tài Chủ, thân hình lão ta không khác gì bộ dạng ông địa cả ngoại trừ trên đầu có đội thêm một cái mũ. Lúc này đây trung niên đang dùng tay áo lau mồ hôi trán. Hấn quay lại hỏi tên quản sự.

" Máy vị khách kia vẫn còn tiếp tục ăn nữa sao? Bọn họ còn yêu cầu cái gì? "

Hấn ta lúc đầu nhìn thấy đám người Xuân Đức ăn như vậy còn lo bọn họ không có đủ tiên thạch để trả nhưng sau khi mang ra 10 món thì liền thu

tiên thạch, đám người Xuân Đức không những trả đủ tiên thạch mà còn đặt cược trước một số lớn và tiếp tục gọi món ăn.

Đến bây giờ hắn không còn lo là khách không có tiền mà lo cửa tiệm hết nguyên liệu chế biến đồ ăn để phục vụ khách. Đường đường là một nơi nổi tiếng nhất nhì của khu số 2 vậy mà không có đủ nguyên liệu chế biến đồ ăn phục cho khách, việc này mà lan truyền ra ngoài thì hắn mất mặt lớn rồi.

Tên quản sự có chút lo lắng nói:

" Ông chủ, bọn họ không có gọi ít đi mà còn gọi nhiều hơn lúc trước nữa. Không biết thế nào mà ba anh em nhà Phi Hồ hôm nay cũng quay trở về, vừa đúng lúc đi ngang qua tiệm chúng ta sau đó.."

Tên này còn nói chưa hết thì một thanh niên bộ bộ dạng gầy ốm nhanh chân chạy lại đây có phần lo lắng nói:

" Ông chủ không xong rồi. Hứa Sơn công tử mang theo bằng hữu tới đây uống rượu. Công tử gọi người tới có chuyện muốn nói."

Lão chủ tiệm Túy Phù Dung nghe thế thì liền run nhẹ một cái, hắn ngay lập tức làm ra quyết định.

" Bận quản sự việc ở nơi này ta giao cho người. Ta lên nói chuyện với thiếu gia."

Nói xong thì hắn liền lê cái thân hình béo phì của mình rời đi, để lại tên quản sự đang còn ngẩn ngơ. Đợi cho trung niên béo kia rời đi một lúc thì tên quản sự mới hồi thần lại, hắn quay lại đập cho tên thanh niên kia một cái quát.

" Còn không nhanh lên đi gọi người, còn đứng ngây ra đó làm gì."

Tên thanh niên bị ăn đập vô cớ thì mờ mịt hỏi:

" Nhưng là gọi ai kia thừa quản sự đại nhân? "

Tên quản sự kia sùng máu hét lớn:

" Nói đi gọi người thì cứ đi gọi người còn hỏi gọi ai làm cái gì? " (Ngày trước đi làm cũng bị con mụ xếp mắng câu này.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 758: Cuộc Sống Mà

Nghe nói Hứa Sơn công tử mang bằng hữu tới đây uống rượu thì Kim Tài Chủ liền nôn nóng, đứng nhìn hấn phong quang vô hạn nhưng trên thực tế chỉ là một con chó Hứa Gia nuôi mà thôi nếu hấn dám làm phật ý vị kia Hứa Sơn công tử thì hậu quả không cần nghĩ cũng có thể đoán được.

Rất nhanh hấn đã chạy lên lầu bốn, nơi đây là tầng lầu đặc biệt chỉ dành khi có khách quý mới mở ra mà thôi. Hấn vừa đi vào bên trong lầu bốn thì đã thấy bên trong đang ngồi ba bốn thanh niên một thân quần áo xa hoa, mỗi người đều đang được hai mỹ nhân phục vụ.

Hấn nhanh chân đi tới trước mặt một tên thanh niên bộ dạng cao gầy, khuôn mặt hơi đen, ánh mắt hẹp dài cung kính thưa.

" Đại công tử tìm tiểu nhân. "

Đáp lại Kim Tài Chủ chính là một cái bạt tai, một tiếng " bốp" vang lên. Kim Tài Chủ bị tát nằm ra mặt sàn, miệng phun máu tươi, vài cái răng cũng rơi đi ra. Tên thanh niên cao gầy lúc này buông ra hai mỹ nhân đứng dậy đập thêm cho Kim Tài Chủ mấy cái vào mặt, vừa đập hấn vừa mắng.

" Thứ cậu nô tài, biết bản thiếu mang bạn hiền đến còn không mau dọn ra tiệc rượu tiếp đón, chẳng lẽ còn đợi bản thiếu phân phó, Hứa Gia nuôi một con chó như người thì có tác dụng gì gì. Sao người không đi chết đi."

Thấy thanh niên này sắp đập chết Kim Tài Chủ thì một cô gái lúc này lấy hấn, ông ọ nói:

" Đại thiếu gia cần gì chấp nhận với một tên cầu nô tài đâu, như vậy thì hạ thấp thân phận của đại thiếu gia mà thôi. Với lại đại thiếu gia đập chết hắn rồi lấy ai chuẩn bị tiệc rượu đãi mấy vị công tử nơi đây."

Nghe cô gái kia nói vậy thì Hứa Sơn lúc này dừng tay, hắn quay lại khẽ nắn bộ ngực của cô gái một cái, cô gái kia kêu lên một tiếng yêu kiều. Hứa Sơn thấy vậy liền cười ha hả nói:

" Bích Liên nàng nói rất đúng, ta là ai chứ, là đại công tử Hứa gia. Làm sao lại có thể đi chấp nhận với một con chó mà Hứa Gia nuôi được nhưng thứ chó mà không biết nghe lời thì vẫn nên dạy dỗ, bằng không sau này nó sẽ không biết điều."

Hắn đá mạnh một cái vào bụng Kim Tài Chủ quát:

" Thứ đồ vật gì, còn không nhanh đứng dậy đi làm việc."

Lúc này đây Kim Tài Chủ mặc dù đau tới khó chịu nổi cũng phải cắn răng đứng dậy khom người hướng về tên hứa sơn kia nói lời cảm tạ.

" Cảm tạ đại công tử khai ân, tiểu nhân đi làm ngay."

Nói xong hắn liền lê lét cái thân thể đầy thương tích của mình ra ngoài. Nhìn bộ dạng thê thảm của Kim Tài Chủ mấy thanh niên cùng vài nữ nhân ở đây đều cười rộ lên, một cô gái ăn mặc bại lộ, nguyên bộ ngực lộ ra phân nửa hướng về phía Hứa Sơn ôm ấp, sau đó còn không quên nịnh nọt:

" Hứa Sơn đại ca quả thực rất bá khí, rất đẹp trai mà. Người ta chỉ muốn làm bạn với huynh suốt đời."

Được mỹ nhân ôn như xà vào lòng, lại còn được nghe mấy lời như rót mật vào tai thì Hứa Sơn liền cười lên ha hả, hắn đưa tay xoa bóp mấy bộ bị nhay cảm của cô gái kia khiến nàng ta rên lên.

" Tâm Hoa chỉ cần nàng nghe lời thì sau này nàng muốn cái gì ta cũng sẽ mua cho nàng, chịu không nào."

Nói xong hắn lại bóp mạnh một cái lên bộ ngực đầy đặn kia của cô gái, cô gái khẽ " ư " một tiếng sau đó dùng ánh mắt to tròn, đen láy của mình nhìn Hứa Sơn nói:

" Đã hứa là không được nuốt lời đâu đấy, chúng ta ghé tay đi."

Hứa Sơn lúc này cười ha ha, đưa tay ra ghé với cô gái.

" Như vậy được chưa nào bảo bối."

Cô gái thỏa mãn nói:

" Được rồi, để báo đáp lại ân tình của Hứa Sơn đại ca thì tiểu muội xin được tấu một bài."

Nghe vậy thì cả đám thanh niên lúc này đều vỗ tay hoan hô. Lúc này một tên thanh niên hơi mập mạp hướng về Hứa Sơn chúc mừng.

" Chúc mừng Sơn ca, Tâm Hoa tiên tử chính là mỹ nữ số một số hai của Bách Hoa Lâu. Tiểu đệ thật ghen tỵ với số đào hoa của huynh."

Hứa Sơn nghe vậy thì nét cười trên mặt càng tăng, hắn cười lên hô hô nói:

" Mấy vị hiền đệ chúng ta uống một chén, sau đó nghe Tâm Hoa tiên tử đàn."

" Cạn chén." --- Mấy người khác hiển nhiên là không có từ chối. Một đám cùng nâng ly uống cạn. Sau đó cả đám đều cười rộ lên.

Lúc này đây Tâm Hoa đã đi lên trên, trên tay cô ta là một chiếc đàn cổ, thân đàn xanh biếc, dây đàn óng ánh như kim tinh. Nàng ta ngồi xuống bắt đầu đàn.

" Tình tính tang..."

Âm thanh vang lên, người bên trong đều yên lặng lại lắng nghe tiếng đàn, tiếng đàn vang lên mang theo vẻ đượm buồn, dù là người không hiểu về âm nhạc thì cũng cảm nhận thấy điều này. Âm thanh nhẹ nhàng đều đều khiến cho lòng người ta như thất lại.

Đúng lúc này tiếng ồn ào từ lầu ba vọng lên khiến cho bầu không khí trong nháy mắt bị phá vỡ. Mấy tên công tử ca trong phòng ngay lập tức nhíu mày lại, sắc mặt của Hứa Sơn đã đen này càng đen hơn.

Hắn gọi một thị nữ đang đứng hầu ở bên ngoài vào hỏi:

" Phía dưới làm sao lại ồn ào như vậy? "

Người thị nữ kia cung kính thưa:

" Thưa đại công tử ở phía dưới đang có mấy vị khách tổ chức đấu rượu ạ."

Hứa Sơn nghe vậy thì hừ lạnh nói:

" Đi xuống đuổi hết đám người kia ra ngoài, hôm nay bản thiếu gia tiếp đãi bạn hiền sao có thể để những kẻ có tố chất thấp kém như vậy quấy phá."

Người thị nữ kia không dám nói lại cái gì, nàng vâng mệnh đi xuống phía dưới lầu 3. Nhìn thấy người thị nữ kia rời đi thì Hứa Sơn còn chưa an tâm, hắn chấp tay với mấy người khác nói:

"Mấy vị hiền đệ cứ ngồi đây một chút để lão ca xuống nhìn xem đám vô học kia."

.....

Lầu ba lúc này ngoại trừ bàn của Xuân Đức ra là đang có người những bàn khác thì đã vắng tanh, một phần do ăn xong bữa liền ra về nhưng chủ yếu chính là hết đồ ăn để phục vụ nên thực khách bỏ về hết.

Trên bàn rượu lúc này cũng chỉ còn có một mình Xuân Đức cùng một tên đại hán cao to, có đôi mắt hổ. Còn những người khác lúc này đã nằm sấp trên bàn cả rồi. Đại hán kia oang oang nói:

"Tiểu huynh đệ khá lắm, Lý Hồ ta chưa phục qua ai hôm nay ta chính thức bái phục trước tài nghệ uống rượu của tiểu huynh đệ đây. Hôm nào có dịp chúng ta lại uống một bữa ra trò, hôm nay Lý Hồ ta mệt nên chịu thua trước một cuộc."

Hắn lúc này đứng dậy hét lớn:

"Ông chủ đâu, tính tiền."

Tiếng hét của tên này âm âm như sấm, bên trong còn ẩn chứa tiên lực vì thế mà khi hắn hét lên thì bàn ghế bên trong lầu ba đều rung lên, mấy tên đang nằm sấp trên mặt bàn lúc này cũng mơ mơ màng màng tỉnh dậy.

Lý Hồ gọi một lúc mà không thấy ai ra tính tiền thì lại rống lớn:

"Chủ quán, tính tiền."

Nhưng lúc này một âm thanh có vài phần âm trầm vang lên:

"Hết cái gì mà hết, lũ người ngu si không có tổ chất."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 759: Người Vừa Nói Cái Gì

Theo sau giọng nói âm trầm kia là một thanh niên có bộ dạng cao gầy xuất hiện trước mắt mọi người. Lý Hồ lúc này đang trong cơn say nghe có người chửi mình là ngu si thì liền trừng đôi mắt hổ gầm gừ:

" Người vừa nói cái gì, có gan nói lại lần nữa "

Thanh niên bộ dạng cao gầy kia chính là Hứa Sơn, lúc này đây nghe Lý Hồ gầm gừ thì đứng ở nơi đó ôm ngực khinh thường nói:

" Ta nói các ngươi chính là một đám đầu óc ngu si tứ chi phát triển, một đám không có não. Hừ. Người có thể làm gì ta. "

Lý Hồ nghe thế thì máu nóng dồn lên não, hai mắt hấn đỏ lừ, hấn hét lớn một tiếng " Đi chết " rồi đánh thẳng về phía Hứa Sơn. Tiên lực cuộn trào, kinh khí thổi quét bốn phía, ngay lập tức bàn ghế bên trong nơi này ép thành cặn bã, riêng có căn tử lâu là không có việc gì, vô số phù văn bên vách tường cùng sàn nhà đồng thời sáng lên bảo vệ nơi này.

Hứa Sơn đang khoanh tay nhìn thấy Lý Hồ đánh tới thì ngạc nhiên đến ngây cả người, hấn không ngờ lại có người dám động thủ với hấn. Nhưng rất nhanh hấn liền hồi phục tinh thần, sắc mặt hấn âm trầm vô cùng.

" Thứ không biết sống chết, hừ, chết đi."

Không biết từ khi nào trong tay Hứa Sơn đã xuất hiện một thanh kiếm, thanh kiếm được tiên lực quán chú ngay lập tức sáng lên, hấn cũng dùng

toàn lực đánh thẳng về phía năm đấm của Lý Hồ.

Keng.

Một âm thanh chói tai vang lên, kiếm của Hứa Sơn chém lên năm đấm của Lý Hồ không ngờ không thể xuyên phá mà còn bị dội ngược lại, lực phản chấn mạnh mẽ khiến hai người đồng thời lui lại mấy chục bước. Sóng khi từ vụ va chạm lan ra xung quanh thổi tung mọi thứ.

Lý Hồ thấy đối phương có thể đỡ được đòn tấn công của mình thì vô cùng tức giận, hấn gầm lên một tiếng như tiếng hổ gầm sau đó lao thẳng về phía Hứa Sơn đánh tới. Cả người hấn lúc này nổi lên cơ bắp cuồn cuộn, một lớp vẩy giáp màu xanh hiện lên, nhìn hấn bây giờ không không khác gì con quái thú hình người cả.

Bên phía Hứa Sơn nhìn thấy Lý Hồ công tới thì ngay lập tức sử dụng thân pháp linh hoạt né tránh, hấn cũng không dám đón đỡ trừ khi là bất đắc dĩ, tuy hai bên tu vi ngang nhau đều là nửa bước Bất Diệt Tiên Cảnh nhưng so về lực lượng thì hấn lại kém đối phương không ít, hấn hơn ở đối phương chỉ có sự linh hoạt.

Nhưng mà hơn kém cũng không nhiều, vì vậy sau khi né tránh được một lúc thì hấn bị buộc phải đối chiến cùng với con quái vật hình người kia.

Keng keng keng... Rầm rầm rầm...

Từng tiếng nổ đinh tai vang lên, cả cái tửu lâu này cũng bắt đầu rung lắc, rất nhanh những người còn ở bên trong tửu lâu đều chạy tới lầu đều chạy tới lầu ba xem có việc gì.

Con riêng về phần Xuân Đức thì hấn lúc này đã rời khỏi tửu lâu, nhân lúc mọi người đang chú ý đến trận chiến hấn liền mang theo Sói Mập rời đi,

hắn cảm thấy mình chẳng có lý do gì phải tham gia vào cái trò đánh nhau vô bổ kia.

Còn về phần mấy huynh đệ trên bàn nhậu mới quen kia hắn cảm thấy chẳng có cũng chẳng sao. Sau này cũng không biết là còn gặp lại được nữa không.

Hai tay ôm sau gáy hắn ngửa mặt nhìn trời, thấy trời cũng đã về chiều thì hắn thấy mình nên đi về nhà thôi. Tối nay còn có trò vui đang đợi hắn ở nhà. Hắn bất giác nở một nụ cười tà.

Đi ở bên cạnh Soi Mập nhìn thấy nụ cười này thì cả người có bao nhiêu sợ lông đều dựng đứng lên, nó có phần e sợ hỏi:

" Chủ nhân, người làm sao mà lại cười tà ác như vậy? "

Xuân Đức nhìn qua nó cười hắc hắc.

" Tối nay sẽ có người đến đưa đồ tốt cho chúng ta, nếu như ngày mai ta vui lại mang người đi ăn đặc sản. "

Sói Mập nghe vậy thì ngay lập tức nín nọt.

" Đúng là chủ nhân tốt nhất."

Đang lúc này Xuân Đức nhìn qua bên lề đường thì thấy một tiệm bán bảo vật, hắn ngừng lại bước chân sau đó đi tới trước cửa hàng này. Ở bên cạnh Sói Mập hiếu kì hỏi:

" Chủ nhân người muốn mua bảo vật sao? "

Xuân Đức gật gật đầu nói:

" Ta muốn mua một chút bảo vật dành cho nữ, dù sao chúng ta cũng đang ăn nhờ ở đậu nhà người ta cũng nên tỏ một chút lòng thành."

Vừa vào bên trong cửa hàng thì một cô gái có khuôn mặt ưa nhìn, mặc trên người một bộ đồ trắng nhìn rất xinh đẹp, cô gái này đến trước mặt Xuân Đức cười nói:

" Mời công tử vào nhìn, nếu ưng ý món bảo vật nào thì nói cho tiểu nữ."

Xuân Đức lướt qua một lượt bảo vật nơi đây, đa phần đều là bảo vật dạng binh khí cả, chỉ có một số thứ thuộc dạng trang sức mà thôi. Sau khi nhìn qua một lượt thì hẳn hướng cô gái kia nói:

" Lấy cho ta chiếc vòng tay kia nhìn xem thế nào? "

Cô gái làm theo lời Xuân Đức, lấy từ bên trong kệ ra một chiếc vòng tay, cô gái này không đợi Xuân Đức hỏi thì bắt đầu giới thiệu một lô xích sông.

" Đây là một chiếc Ngân Giáp Giới, khi luyện hóa bảo vật này rồi thì nó ngoại trừ có thể làm vật trang trí còn có thể tăng lên nữa thành tiên lực của bản thân....."

Cô gái kia kể một thôi một hồi nhưng Xuân Đức cũng không có chú ý lắm, hẳn đang xem phù văn khắc trên chiếc vòng tay này, hẳn nhận thấy phù văn mà hẳn học từ Vô Địch làm sao lại có phần kém hơn so với phù văn này.

Hắn thu lại ánh mắt, hẳn nhìn lên cô gái nói:

" Lấy cho ta một cặp như thế này, nếu có loại nào tốt hơn mà dành cho nữ thì đổi cho ta."

Cô gái kia nghe Xuân Đức muốn mua một đôi lại còn muốn thứ cao cấp hơn thì cảm thấy vui vẻ, nàng cười tươi như hoa. Sau khi lục loại một lúc thì nàng ta đem ra một đôi vòng tay phát ra ánh sáng xanh lam nhu hòa.

Lúc cô gái đang định giới thiệu thì Xuân Đức nói:

" Không cần giới thiệu, nhìn là biết hàng tốt rồi. Hết bao nhiêu tiền? "

" Một vạn thượng phẩm tiên thạch một đôi, công tử thấy cái giá này thế nào? " --- Cô gái hỏi dò.

Xuân Đức nhìn nàng, bình thản nói:

" Năm trăm thượng phẩm tiên thạch một chiếc, đây là cái giá cuối. Nếu không bán ta liền rời đi."

Hắn có được độc tâm thuật(thuật pháp chỉ áp dụng với người có tinh thần lực yếu hơn hoặc không có bảo vật phòng vệ hồn phách mạnh mẽ.) nên biết được cô gái trước mặt đang suy nghĩ cái gì. Vì vậy hắn mới đưa ra cái giá như vậy.

Cô gái nghe vậy thì tròn to đôi mắt một bộ dạng không thể tin được, nàng ta khẽ gất:

" Không mua liền thôi, rẻ như vậy ta không bán. "

Xuân Đức nhìn thẳng vào mắt cô gái, sau đó khẽ cười nói:

" Thật không bán sao? "

Cô gái kia kiên quyết gật đầu nói:

" Ta không bán, bán như vậy thì ta sẽ bị lỗ vốn."

Xuân Đức cười lên ha hả:

" Cô bé, mới tập đi bán hàng sao, nói dối mà mặt lại đỏ lên thế kia. Thôi được rồi vậy thì một ngàn vậy, với cái giá đó hẳn là cô bé đã có thể đem khoe với tỷ tỷ của mình."

Cô gái nghe thế thì càng tròn to mắt lên, nàng lấp bắp nói:

" Vì sao người biết? "

Xuân Đức khẽ ho khan nói:

" Thôi, ta không có thời gian đùa nghịch với cô bé đâu, nhanh gói hai chiếc vòng kia lại cho ta. Còn đây là tiên thạch để mua bọn chúng."

Xuân Đức lấy ra từ nhẫn trữ vật 2 ngàn tiên thạch thượng phẩm đặt lên trên quầy bán hàng. Cô gái khẽ liếc hẳn một cái sau đó mới nhanh nhẹn gói đồ lại cho hẳn, nàng cẩn thận đặt hai chiếc Thủy Linh Giới vào trong một chiếc hộp bích ngọc rồi đưa cho Xuân Đức nói:

" Của người đây. "

Xuân Đức nhận lấy chiếc hộp từ tay cô gái sau đó ôn hòa nói:

" Cảm ơn. Lần sau có dịp ta sẽ ghé qua. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 760: Thịnh Thế Đế Thành

Tầm 6 giờ 20 thì Xuân Đức đã từ Thịnh Thế Đế Thành quay về địa phận của Tôn Gia, hẳn lúc này đang lững thững bước đi trên con đường trở về đại viện của Nhận Tuyết. Ở cao thiên trời tối rất nhanh, tuy bây giờ chỉ hơn 6 giờ mà thôi nhưng ba mặt trăng đã nhô lên cao cao những gia đình ở đây cũng đã bắt đầu thấp đèn.

Nhìn lên trời cao, cảm nhận ánh dịu nhẹ từ mặt trăng, cảm nhận hương thơm hoa cỏ bên trong từng cơn gió nhẹ, hẳn cảm thấy cuộc đời đôi khi cũng thật tuyệt. Hẳn bất giác nở một nụ cười.

Rút ra một điều thuốc hẳn rít một hơi, thổi ra từng vòng khói, nhìn những vòng khói nở rộ rồi từ tan ra thì trong lòng hẳn nhớ lại vài kỉ niệm ngày xưa.

Ngay khi hẳn đang hồi ức thì một âm thanh có nhẹ nhàng của nữ nhân vang lên:

" Đại công tử Tôn gia cũng còn có một mặt như thế này sao, thật thú vị."

Bị cắt ngang hồi ức Xuân Đức cũng có đôi chút buồn phiền nhưng hẳn cũng không thể hiện ra bên ngoài, hẳn nhìn về phương hướng phát ra âm thanh, nơi kia đang đứng ba thân ảnh, nhìn qua bộ dạng bên ngoài hẳn là hai nữ một nam. Hẳn cũng chỉ nhìn qua ba người này một cái liền thu hồi ánh mắt.

Hắn xem như không nghe, không thấy cái gì cứ như vậy bước đi qua nơi ba người kia đang đứng. Nhưng lúc hắn bước qua thì có một người đuổi theo ngăn hắn lại, người này rất bá đạo trực tiếp ra lệnh.

" Chủ nhân có việc muốn nói chuyện cùng ngươi. Ngươi nên biết điều một chút đừng để ta phải dùng vũ lực."

Sói Mập đang đi bên cạnh thấy có kẻ dám bắt kính với chủ nhân của nó thì bộc lộ ra bản tính hung ác, hai mắt nó đỏ rực như cục than đang cháy, không có bất kì báo trước nó há rộng miệng cắn tới đầu của người kia.

" Vèo " Một vệt kim quang lóe lên.

Người kia đang dùng đôi mắt lạnh tanh nhìn Xuân Đức thì bỗng nhiên cảm nhận được nguy hiểm thì không khỏi cả kinh, theo bản năng hắn vận chuyển hộ thể tiên khí cùng nâng thanh chắn ngang trước.

Rắc rắc..

Hộ thể tiên khí của người kia dưới một lần cắn của Sói Mập thì liền bị cắn nát, nó giống như tấm gương vỡ tan thành từng mảnh, tiêu tán bên trong thiên địa, ngay cả thành binh khí của người kia cũng bị Sói Mập cắn làm hai đoạn, còn người kia thì bị Sói Mập đè xuống phía dưới, ngay lúc Sói Mập định một lần cắn đứt đầu tên này thì Xuân Đức lại lên tiếng:

" Không cần thiết, nếu không tí nữa lại phải về nhà đánh răng lần 2."

Sói Mập nghe vậy thì liền lui lại buông tha cho kẻ kia. Xuân Đức lúc này bước lại gần nhìn thẳng vào mắt người này nói:

" Đi ra ngoài đường nhớ mang theo não, đừng có bạ đâu cắn đó như vậy những người như ngươi thường sống không thọ đâu. Ngày hôm nay ngươi gặp ta xem như may mắn."

Sau đó hắn tung ra một cước vào ngay bên sườn phải

" Rắc rắc rắc rắc..."

Âm thanh tiếng xương cốt gãy nát vang lên, cùng lúc đó người kia hét thảm một tiếng, người kia bị Xuân Đức cho một cước thì bay đập vào một cây đại thụ bên đường, dính trên đại thụ một lúc sau đó mới từ từ rớt xuống.

Sau khi rớt xuống thì nằm một đống, không thấy nhúc nhích gì nữa, Cũng không rõ là còn sống hay đã qua đời.

Lúc này đây hắn lại tiếp tục lững thững bước về nhà. Cứ giống chưa có việc gì xảy ra. Nhưng lúc này giọng nói kia lại tiếp tục vang lên, giọng nói cũng không có mang theo sự tức giận mà vẫn nhẹ nhàng như lúc ban đầu.

" Không biết hai chúng ta có thể nói chuyện cùng với nhau một lúc sao? "

Xuân Đức cũng không có quay đầu lại, hắn chỉ nói ra đúng một từ.

" Không."

Âm thanh của hắn không vui không buồn. Không mang theo bất kì sắc thái tình cảm nào cả.

Người kia nghe vậy thì khẽ thở dài một tiếng sau đó cũng quay người rời đi, còn về phần tên đang nằm một đống dưới gốc cây thì được một người khác mang đi.

.....

Không qua bao lâu Xuân Đức đã về tới nhà, khi hắn vừa đến cửa thì đã thấy Nhạn Tuyết đang ở nơi này ngồi một mình, hai tay nâng má, ngẩn người nhìn mặt trăng trên cao. Cũng không biết là cô nàng này đang suy

ngĩ cái gì mà chẳng có chút cảnh giác nào cả, hấn đi tới gần rồi mà cô nàng này vẫn còn đang ngẩn ngơ nhìn trời.

" Làm gì mà ngồi ở nơi này, sao không ở trong nhà? "

Âm thanh bất ngờ vang lên bên cạnh khiến cho Nhạn Tuyết đang ngẩn người giật thót một cái nhưng khi bình tĩnh lại nhìn kỹ là ai thì nàng không khỏi gất:

" Người ta đang suy tư việc quan trọng á, mà ca ca làm gì mà cứ lén lén lút lút không một tiếng động thế, phải hay không tính hù chết muội." "

Nhìn biểu tình của Nhạn Tuyết thì hấn cảm thấy hết biết nói gì luôn, hấn nhún nhún vai nói:

" Vậy thôi, muội ở đây suy tư tiếp đi nhé, ca vào trong đi tắm cái rồi đi ngủ cho béo. "

Còn chưa nói hết thì hấn đã sai bước đi vào bên trong rồi, Nhạn Tuyết thấy vậy thì gấp gọi lại:

" Nè nè, người ta còn có chuyện muốn nói mà. Ấy, đợi muội với." "

Thấy Xuân Đức vẫn không có dừng bước chân thì Nhạn Tuyết cũng đứng dậy chạy theo phía sau, rất nhanh thì nàng liền đuổi kịp Xuân Đức, lúc tới gần thì nàng liền nhảy lên lưng, hai ta ôm lấy cổ Xuân Đức.

" Ca ca đi đâu cả ngày mà giờ mới về vậy? Có phải hay không lại ra bên ngoài trêu hoa gheo nguyệt." "

" Ấc ặc, muội buông tay, muội tính siết cổ chết ca sao." --- Xuân Đức không có đề phòng bất ngờ bị Nhạn Tuyết siết mạnh khiến hấn nghệt thờ.

Nhạn Tuyết không có chịu nghe theo mà càng siết mạnh tay hơn:

" Không nói thật muội không thả ra đâu, ca mau khai thật đi."

" Ca đi tới Thịnh Thế Đế Đô nhìn một chút cho biết chứ có đi hái hoa bắt bướm gì đâu. Ta còn mua quà tặng muội nữa đây."-- Không để bản thân bị oan, Xuân Đức ngay lập tức giải thích.

Nhạn Tuyết nghe ca ca mua quà cho mình thì lập tức buông ra Xuân Đức, nàng cười hì hì nói:

" Quà ca ca mua đâu, mang ra cho muội xem một chút nào? "

Xuân Đức nhìn Nhạn Tuyết, nhìn thấy cái bộ dạng bảo bảo tò mò kia thì cảm thấy có phần giống với Vũ Y hồi còn bé, hẳn có nhớ trước kia Vũ Y cũng hay hỏi câu như vậy. Hắn khẽ cười sau đó lấy ra từ bên trong ngực một cái hộp bích ngọc nho nhỏ nói:

" Cho muội, cầm lấy."

Nhạn Tuyết nhận lấy cái hộp thì cũng không có mở ra xem mà cẩn thận cất đi, đối với nàng thứ mà ca ca tặng dù chỉ là cục đá ven đường thì nàng cũng quý trọng. Sau khi cất đi thì nàng chỉ cười hì hì mà không nói gì thêm. Hai anh em cứ như vậy mà dắt tay nhau đi vào bên trong.

Đám thị vệ thấy như vậy thì không khỏi có phần kinh ngạc, đợi cho hai người Xuân Đức cùng Nhạn Tuyết đã rời đi xa xa không còn bóng dáng thì bọn họ mới bắt nghị luận.

" Ta nghe nói đại công tử bị mất trí nhớ rồi, không biết tin này có phải không? "

Một người ở bên cạnh nói:

" Ta cũng nghe vậy, nghe nói là do vụ việc hồi mấy tháng trước đây. Nhưng theo ta thấy đại công tử mất trí nhớ cũng không phải là việc không tốt."

" Vì sao lại tốt." --- Người khi trước hỏi lại.

" Các người không thấy sao, từ hôm qua đại công tử về đây thì rất thân cận cùng tiểu thư, ngày trước đâu có việc như vậy, vì thế mà tiểu thư cũng cười nhiều hơn, không giống như trước đây, ngày nào cũng ủ rũ." ---Người này nói ra suy nghĩ trong lòng.

Đúng lúc này một tiếng quát của nữ nhân vang lên.

" Lo làm việc của mình đi, đừng bàn tán chuyện không đâu. Sau này cẩn thận cái miệng của các người, còn để ta nghe được ai bàn luận về chuyện của tiểu thư thì liệu hồn."

Những vệ binh này ngay lập tức " vâng vâng, dạ dạ " sau đó tiếp tục làm nhiệm vụ của bản thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 761: Con Rối-Thất Trưởng Lão

Sau khi ăn xong bữa cơm tối cùng với Nhạn Tuyết thì hắn liền quay về phòng của mình. Lúc này đây hắn vẫn phải tiếp tục trị liệu linh hồn, cơ thể hắn thì đã khỏe mạnh nhưng hồn phách lại vẫn còn bị thương điều này làm hắn buồn bực không thôi.

Tiếp theo hắn lấy ra một vài loại thuốc(đơn dược) bồi bổ hồn phách rồi nuốt cả vào, với thân thể mạnh mẽ thì vấn đề độc đan không thành vấn đề với hắn. Tiếp theo hắn bắt đầu nhắm mắt lại.

.....

Thời gian nhanh chóng đi qua, chưa bao lâu thì đã tới nửa đêm. Lúc này đây ở bên ngoài cửa phòng của Xuân Đức xuất hiện một bóng đen, bóng đen kia vô thanh vô thức đi vào bên trong trong.

Khi bóng đen kia vừa vào trong phòng thì Xuân Đức đang nằm ngủ cũng ngồi dậy, ở giường bên cạnh Sói Mập cũng tỉnh dậy, ánh mắt nó cảnh giác nhìn kẻ vừa xuất hiện bên trong phòng.

" Mọi thứ mà chủ nhân yêu cầu đều đã được mang đến. " --- Bóng đen cất tiếng nói khàn khàn.

Xuân Đức vừa ngồi dậy nghe thế thì cười khặc khặc:

" Xem ra địa vị của ngươi trong Tôn Gia cũng không thấp. Ta lần này mèo mù lại vớ cá rán rồi."

Bóng đen kia nghe vậy thì trên mặt cũng không có biểu tình gì cả, hấn tháo xuống một cái nhẫn chứa đồ đưa cho Xuân Đức sau đó lại đứng bất động.

Nhận lấy nhẫn chứa đồ Xuân Đức trước hết kiểm tra xem có tên nào tính gài bẫy hay ẩn kí truy tung gì không. Sau khi xác định là an toàn thì hấn mới dùng hồn niệm kiểm tra vật phẩm ở bên trong. Sau một lúc thì hấn thu hồi lại hồn niệm nhìn bóng đen ra lệnh:

" Quay trở về đi."

Bóng đen kia được mệnh lệnh thì ngay lập tức tiêu thất, không còn thấy đâu cả. Sau khi bóng đen rời đi một lúc thì Sói Mập ở bên hỏi:

" Chủ nhân, kẻ kia là ai vậy? "

Xuân Đức lúc này đang kiểm kê thứ mình lấy được, nghe Sói Mập hỏi thăm thì hấn cười hắc hắc nói:

" Là cái tên Thất trưởng lão gì đó, hôm qua hay hôm kia mập mạp người mới gặp đấy."

Sói mập nghe vậy thì ngạc nhiên, nó nhảy qua bên giường Xuân Đức nằm ở bên cạnh nhìn vào chiếc nhẫn trên tay Xuân Đức.

" Chủ nhân, tên kia mang đến những gì vậy? Mà làm sao chủ nhân lại có thể không chế được hấn vậy."

" Cũng chẳng có gì, một ít tiên thạch cùng vài ba đồ lung tung thôi. Chung quy thì tên kia cũng nghèo đâu có mấy thứ đáng tiền. Nhưng dù sao thịt muỗi cũng là thịt, có còn hơn không. Hắc hắc. Không biết ngày mai tên kia tỉnh lại thấy của cải tích lũy cả đời bỗng dưng biến mất thì sẽ cảm thấy thế nào, hấn là rất sướng đi. Hắc hắc." --- Xuân Đức vừa nói vừa cười, điệu

cười của hắn mang theo vài phần tà tính, khiến cho Sói Mập ở bên cạnh dựng hết lông lên

" Nhưng mà chủ nhân, không phải chủ nhân đã không chế tên kia rồi sao, vì sao còn để hắn tỉnh lại." --- Sói Mập nghĩ mãi không thông nên bèn hỏi.

Xuân Đức lúc này đã kiểm kê xong tài sản liền cất đi, nhìn qua Sói Mập hắn dùng tay đập đập nhẹ mấy cái lên đầu nó.

" Muốn giải thích cặn kẽ thì khó lắm, với nói đến mấy thứ kia thì người cũng đâu có hiểu, chỉ cần biết ta thích không chế tên kia lúc nào thì sẽ không chế được lúc đó, làm xong việc cho ta lúc tỉnh lại thì tên kia sẽ không còn nhớ gì cả."

Sói Mập ngay lập tức nịnh nọt:

" Chủ nhân thật lợi hại, nếu chủ nhân mà không chế tên kia đi ăn cướp thì tốt rồi, đến lúc đó chúng ta không cần đi đâu cũng có tiền thạch để tiêu sài."

Nhưng lúc này Xuân Đức lại lắc đầu, hắn phản đối nói:

" Ai lại đi làm cái trò mèo đó, làm như vậy thì được mấy đồng. Ta sẽ không chế tên này, dùng danh dự của Tôn Gia sau đó tới khắp nơi vay tiền thạch, bảo vật các kiểu. Sau đó thì những thứ kia đều sẽ là của chúng ta rồi, còn về phần rắc rối cứ để tên kia tự lo đi. Hắc hắc."

Sói Mập ánh mắt sáng ngời, nó cũng âm hiểm cười mấy tiếng.

" Chủ nhân quả thực anh minh. Tiểu Kim khâm phục."

" Hé hé." Xuân Đức cười gian mấy tiếng sau đó mới nói:

" Cái này cũng chỉ vì kiếm kế sinh nhai mà thôi, ai bảo hai chúng ta nghèo quá mà. Thôi mập mạp ngươi ngủ tiếp đi, ta tiếp tục trị thương."

Sói Mập nhảy về giường của mình, nó quay qua nhìn Xuân Đức nói:

" Mong chủ nhân sớm ngày khôi phục, cần gì thì cứ việc gọi tiểu Kim."

Xuân Đức " ừ " một tiếng xem như đáp lời. Sau đó cả phòng lại lâm vào yên tĩnh. Chỉ còn lại tiếng hít thở nhẹ nhàng của hai chủ tớ, ở bên ngoài mặt trăng đã lên cao, ánh trăng sáng vàng vạc chiếu sáng một phần căn phòng tối tăm.

....

Vẫn luôn ở xa xa bảo vệ Xuân Đức, Mông lão lúc này đột nhiên mở bừng mắt, ánh mắt của lão ta phát ra những tia sáng xanh lục, rất nhanh bằng vào đôi mắt lợi hại của mình ông lão này đã phát hiện được kẻ khả nghi. Ngay lập tức ông lão liền rời khỏi vị trí ẩn nấp của mình đuổi theo kẻ khả nghi vừa từ nơi đại công tử lén lút rời đi.

Sau khi một thời gian dài quan sát thì Mông lão cũng đã nhìn thấy kẻ khả kia là người nào, sau khi đã biết được thân phận của người kia thì Mông lão không có tiếp tục đuổi theo mà đứng lại nhẩn mày suy tư.

" Tôn Tử Tùng, người của nhị công tử, bọn họ không nhìn được lại muốn hạ độc thủ với đại công tử sao. Nhưng mà làm sao người này tới ta lại không thể phát hiện, hay là... đúng rồi đại công tử."

Nghĩ tới điều gì đó, sắc mặt Mông lão trong nháy mắt liền tái đi, hấn dùng tốc độ cực nhanh quay về nơi ở của Xuân Đức,

Không qua bao lâu hấn liền đã quay lại phụ cận phòng của Xuân Đức đang dừng chân, hấn là do đang nôn nóng nên ông lão trực tiếp dùng hồn

niệm quan sát trong phòng Xuân Đức. Có điều còn chưa kịp xem xét gì cả thì ở bên ngoài căn phòng một màn sáng màu xanh lam như làn nước hiện lên ngăn cản lại hồn niệm của ông lão.

Mông lão kinh ngạc thẳm như " trận pháp, thật nhiều trận pháp, vậy mà đến ngay cả ta cũng không thể phát hiện, nếu hôm nay không có vọng động dùng hồn niệm thì còn chưa biết nơi đây lại nhiều trận pháp đến vậy."

Thấy cảnh này thì Mông lão vừa kinh ngạc vừa vui mừng, hẩn thẳm nghĩ " nếu có trận pháp nhiều như vậy thì hẩn đại công tử không bị làm sao, bây giờ nếu ta cô lại gần nhìn xem nếu để đại công tử phát hiện sẽ không hay. Tranh thủ lúc người không biết liền rời đi."

Nghĩ liền làm, Mông lão nhanh chóng ẩn mình vào bên trong một góc tối rồi biến mất như chưa từng xuất hiện ở đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 762: Xuất Hiện Vấn Đề Chí Mạng

Thời gian thấm thoát đi qua, bây giờ đã gần 4 rưỡi sáng.

Bên trong phòng của Xuân Đức. Lúc này đây, Xuân Đức đang ngủ ngon bỗng nhiên ngồi bật dậy, hai mắt của hắn trong đêm rục rịch sáng, những tia lam sắc quang mang từ mắt hắn phát xạ mà ra. Cả người hắn bốc lên sương mù màu đen đục đục, sương mù này đen tới nỗi so với bóng đêm còn muốn đen.

Ở giường bên cạnh Sói Mập cũng giật mình tỉnh lại, nhìn qua Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì nó lo lắng hỏi:

" Chủ nhân, người không sao chứ? "

" Ta không sao, một chút là ổn thôi." --- Xuân Đức khàn khàn nói.

Hắn nói thế chỉ là để an ủi Sói Mập mà thôi, còn hắn có ổn hay không thì hắn tự hiểu rõ. Nói thực là ngay bây giờ hắn cực độ thèm khát máu tươi cùng hồn phách của tu sĩ, từ khi hắn bước chân lên cao thiên thì một lực lượng vô danh ngày một thức tỉnh cùng với đó là bản tính khát máu cũng mạnh mẽ hơn, càng ngày càng mạnh hơn. Mạnh đến nỗi có nhiều lúc hắn khó có thể áp chế được.

Nhưng lúc này đây không có huyết thực hắn chỉ có thể cắn răng chịu đựng, trong lòng hắn thầm mắng.

" Mẹ kiếp sao lại khó chịu thế này, chẳng lẽ không thể dùng phương thức ăn uống để bù đắp lại sao mà chỉ có thể trực tiếp hấp thụ sinh mệnh cùng sinh hồn thì mới làm vơi đi nỗi thèm khát của ta."

Ánh mắt Xuân Đức lúc này lóe lên từng tia khát máu, cùng lúc này ở bên trong nhãn chứa đồ Quỷ Kiếm cũng rung lên từng hồi. Một luồng lực lượng kêu gọi truyền từ bên trong nhãn chứa đồ đến bên trong tâm thần của Xuân Đức, cảm nhận được sự kêu gọi Xuân Đức liền dùng hồn niệm nhìn qua nhãn chứa đồ.

Thấy ở bên trong nhãn chứa đồ Quỷ Kiếm đang rung rung như muốn đi ra ngoài thì hẳn không khỏi kinh ngạc, Quỷ Kiếm bây giờ không có khí linh vậy mà vẫn có linh tính như vậy quả thực rất khó tin.

Ma xui quỷ khiến thế nào mà lúc này Xuân Đức lại mang Quỷ Kiếm đi ra cầm ở trên tay. Ngay khi Quỷ Kiếm nằm ở trong tay thì hẳn cảm thấy sự khát máu cuồng bạo của mình đang bị Quỷ Kiếm cắn nuốt đi từng ít một. Nhưng rất nhanh Xuân Đức liền nhận thấy điểm gì đó không đúng.

Hắn nhìn xuống thì thấy con mắt ở cây Quỷ Kiếm lúc này sáng lên ánh sáng màu vàng, nhìn nó giống như mắt của một loại bò sát vậy. Vô số xúc tu từ con mắt kia bám lên khắp mặt thanh Quỷ Kiếm, một số ít lại đang quăn lấy cánh tay Xuân Đức đang cầm kiếm.

Những xúc tu kia đang rút máu từ bên trong cơ thể hắn ra và truyền lại hẳn một loại lực lượng vô danh, lực lượng này ngay lập tức tan ra trong cơ thể hắn khiến hắn giảm bớt đi sự thống khổ do sự khát máu cuồng bạo mang lại.

Có điều thứ quỷ kia hút máu cũng quá nhanh còn hơn cả... à thôi không nói nữa. Mới chỉ có một lúc, chưa đến 3 phút mà hẳn cảm thấy máu bên

trong cơ thể giảm đi nữa thành rồi. Nếu để cây Quỷ Kiếm này hút cạn lực thì không qua bao lâu hẳn chỉ còn xương với da mồi.

Sau khi đã cảm thấy cơn bứt rứt thống khổ thì hẳn liền bỏ thanh Quỷ Kiếm kia vào lại trong nhẫn chứa đồ. Lúc này hẳn lại có thể an tâm ngủ tới sáng mai.

Nhật nguyệt luân phiên, ngày mới lại tới.

Ngày hôm nay cũng giống như ngày hôm qua, mới sáng ra thì đã có người gọi hẳn tới ăn cơm nhưng khác biệt là hôm nay ăn cơm chỉ có hẳn cùng Nhạn Tuyết mà thôi.

Đang khi ăn cơm thì Nhạn Tuyết bỗng nhiên lên tiếng.

" Ca, hôm nay mọi người phải đi làm nhiệm vụ gia tộc giao cho, ca ở nhà thì phải cẩn thận nhé."

Xuân Đức lúc này đang gặm một cái đùi tiên thú nướng, nghe Nhạn Tuyết nói thì hỏi lại:

" Nhiệm vụ gì, đi đâu, có thể cho ca theo với được không, ở nhà dạo này cũng chán. Cũng nên đi ra ngoài. "

Nhạn Tuyết lúc này đã ăn xong phần của mình, nàng vừa nhìn đại ca của mình đang gặm thịt, nhìn cái bộ dạng háu ăn kia mà muốn phì cười. Cố gắng nhịn cười xuống, nàng nói:

" Thì vẫn là cái nhiệm vụ thăm dò bàn long quy khu thường niên đấy, lần này mọi người bị gia tộc chọn trúng phải dẫn đội đi vào nơi kia. Nếu ca mà muốn đi theo cũng tốt, nếu có chết thì cũng không cô đơn. Hi hi."

Xuân Đức đang gặm thịt nghe vậy thì tròng cô nàng này một cái, sau đó cấp tốc xử lý xong cái đùi, phần còn lại thì đã có Sói Mập bên cạnh xử lý. Ăn xong hắn uống một cốc nước lớn sau đó mới hỏi:

" Thế đội ngũ gồm những ai, mà muội phải đi lần này sẽ không phải là do mấy lão già chưa chết bên trong tộc nghĩ kế chứ. "

Nhạn Tuyết lắc đầu.

" Không có ca, cái này đã quy định từ trước rồi, tại ca mất trí nhớ nên quên đó thôi. Đám hậu bối(người trẻ) bên trong gia tộc ai cũng phải đi vào bên trong nơi kia, vừa để lịch luyện vừa để tìm cơ duyên trong đó. Có không ít người thay đổi cuộc đời nhờ gặp được cơ duyên bên trong đó đây, lần này muội vào trong nhất sẽ tìm thấy Tụ Linh Tham, chỉ cần ca ăn vào sẽ khôi phục được linh căn. Sau này là có thể tu luyện rồi. Hi hi."

Nhạn Tuyết vừa nói vừa cười, đôi mắt sáng ngời, khuôn mặt hiện lên vẻ kiên quyết. Nhìn thấy như vậy thì Xuân Đức chỉ khẽ cười nói:

" Tìm thấy cũng được mà không thấy cũng được. Chẳng sao cả, dù sao ca cũng đã chọn lực đạo rồi."

[Chú thích: Lực đạo tiên tu là một trong nhiều loại đại đạo mà tu sĩ có thể lựa chọn, bên trong tiên đạo thì có rất nhiều loại đại đạo để cho tu sĩ chọn lựa, ví như nô đạo tiên tu(tu sĩ) thì chuyên về khống chế các loại tiên thú chiến đấu, tình đạo thì có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của người khác, độc đạo thì chuyên gia về dụng độc, trí đạo thì thiên về trận pháp, cấm chế,mưu lược.... Đa phần các tu sĩ chỉ chọn cho mình một hướng đi, tránh việc đa mà không tinh. Riêng về phần Xuân Đức thì ông trời đã cho hắn hai loại đại đạo, một là lực đạo cùng độc đạo. Hắn hơn người cũng ở điểm này.]

Nhận Tuyết nghe vậy thì chỉ là nhẹ gật đầu, trong đôi mắt đẹp của nàng thoáng qua sự đau lòng(thương cho thằng anh bị rút đi tiên căn.) nhưng sự đau lòng kia rất nhanh được che giấu đi.

" Vậy khi nào đi vậy? " --- Xuân Đức hỏi.

" A. Việc này sao, muội cũng không biết nữa á. Còn phải xem bên mấy gia tộc khác nhưng muộn nhất cũng chỉ đến giữa trưa là cùng." --- Nhận Tuyết suy đoán.

Xuân Đức nghe thế thì " Ồ " lên, hấn cười nói:

" Vậy thời gian vẫn còn sớm mà, hay muội tranh thủ nấu thêm cái gì cho ca ăn đi, đói muốn chết."

Nhận Tuyết nghe vậy liền trợn to đôi mắt xinh đẹp của mình lên, nàng nhìn Xuân Đức như nhìn quái vật vậy.

" Ca vẫn còn ăn chưa no sao, kiếp này ca sẽ không phải là quý chết đói đầu thai chứ? "

Xuân Đức vuốt cằm suy đoán.

" Theo ca thấy thì hấn mấy kiếp trước cũng đều không được ăn nó nên đến kiếp này phải ăn bù ấy mà. Ha ha. Như vậy muội có chịu đi làm thêm đồ ăn cho ca không để còn biết đường."

Nhận Tuyết lờm hấn một cái nói:

" Có muốn cũng không làm được, nguyên liệu nấu ăn của cả tháng đều bị ca cùng sủng vật của ca ăn hết rồi. Bây giờ muội đang lo trưa này những người ở lại ăn cái gì đây nè."

" Ấy, sẽ không nghiêm trọng vậy chứ." --- Xuân Đức lau lau mồ hôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 763: Lần Đầu Đi Ra Ngoài Bàn Long Thánh Địa

Gần 8 rưỡi sáng.

Sau khi chuẩn bị một chút đồ đạc cần thiết xong xuôi thì Xuân Đức liền đi tìm Nhan Tuyết, hẳn rất mong đợi chuyến đi vào bên trong Bàn Long Quy Khư lần này, cũng không phải vì cái gì cơ duyên mà hẳn muốn vào bên trong kia săn giết một ít tu sĩ cấp cao để thỏa mãn bản thân.

Vừa xuống lầu thì đã thấy Nhan Tuyết đang đợi hẳn từ trước rồi, nhìn qua thì Xuân Đức phát hiện cô bé này còn trang điểm thêm một ít nữa, ăn mặc cũng chọn lựa rất kỹ. Hẳn hiếu kì hỏi:

" Nha đầu, làm sao ca cảm thấy là muội đang đi dự tiệc vậy."

Nhan Tuyết khẽ lờm hẳn nhưng sau đó thì cười hì hì hỏi:

" Ca có thấy muội xinh đẹp hơn không? "

Xuân Đức nào có ngu mà đi chê, hẳn liên tục gật đầu nói:

" Xinh đẹp, đương nhiên là xinh đẹp rồi. đẹp hết phần thiên hạ, đẹp đến rạng ngời, nhìn lâu còn thấy đau mắt nữa kia."

Nhan Tuyết nghe thế thì đỏ mặt, đá hẳn một cái khẽ gắt:

" Chỉ giới ba hoa, lên xe."

Mắng thì mắng nhưng nét cười trên mặt cô nàng thì ai nhìn cũng thấy.

Xuân Đức vô duyên vô cớ bị ăn một đá thì cảm thấy có phần buồn bực, đàn đả con gái là đám sinh vật cực kì khó hiểu, không ai có thể biết là trong đầu bọn họ đang nghĩ cái quái gì cả. (Hắn có đọc tâm thuật nhưng mà con gái suy nghĩ một đường mà hành động lại một nẻo. Chẳng có tính logic gì cả.)

Sau khi hắn lên xe thì Nhạn Tuyết cũng chui vào cùng, tiếp theo xe tiên thú thẳng hướng nơi đã định sẵn trước mà chạy tới.

Ở bên trong xe còn có hai cô bạn tâm giao của Nhạn Tuyết là Lệ Tuy Vũ cùng Lưu Văn Kỳ. Cả ba cô nàng ai cũng ăn mặc cực kỳ xinh đẹp, trên mặt luôn treo nụ cười, nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cảm thấy có gì đó sai sai.

Ba cô gái nói chuyện rất vui vẻ, từ đàm luận về tiên thuật sát chiêu cho tới nam nhân, đàm luận hết nam nhân này cho tới nam nhân khác, sơ sơ cũng không dưới 30 người. Còn về phần Xuân Đức đương nhiên là được cho ra rìa rồi.

Chiếc xe tiên thú trở bốn người sau khi đi được 1 tiếng thì dừng lại tại một cái quảng trường rộng lớn.

Sau khi xe tiên thú dừng lại thì bốn người liền xuống xe, ngó qua một cái khiến cho Xuân Đức cũng phải thoáng kinh ngạc, hẳn cứ ngỡ đội ngũ in ít thôi chứ, tầm vài trăm hay vài ngàn người, đằng này chỉ riêng bên Tôn gia cũng đã có 3-4 vạn người rồi.

" Đi lần này nhiều người vậy à? " Xuân Đức hỏi băng quơ một câu.

Ở bên cạnh Nhạn Tuyết nói:

" Còn chưa có tới đủ đâu ca, hai gia tộc Chí Gia cùng Cửu Gia ở xa nên còn chưa có tới, đợi lát nữa bọn họ tới rồi mới đủ quân số."

" Vậy à." Xuân Đức gật gật đầu xem như đã rõ, nhưng ngay sau đó hẳn lại hỏi:

" Ủa, mà sao chẳng thấy tên cường giả nào hết vậy, ngay cả một tên Hằng Quân Tiên Cảnh cũng không có, cứ để đám tạp nham này đi vào trong kia như vậy sao? Không sợ bọn này một đi không trở về sao à."

" Hi hi." Nhạn Tuyết nhìn hẳn cười cười, nàng nhấp nháy mắt nói:

" Ca, ca học từ đâu kiểu ăn nói vậy. Thấy lạ quá đi."

Xuân Đức ho khan một cái nói:

" Thì lâu nay ca vẫn nói chuyện như thế mà có thấy sao đâu, vẫn thấy bình thường mà. Với ca nói chuyện sao thì có liên quan gì tới muội đâu nào, muội nên trả lời vấn đề của ca trước đi."

" Hí hí. " Nhạn Tuyết cười gian một cái, sau đó cũng làm bộ nghiêm túc nói:

" Mấy vị cường giả trong bốn tộc đều đi vào trước thanh trừ đám tà vật bên trong Bàn Long Quy Khư cả rồi, như vậy thì tộc nhân đi vào bên trong mới không có gặp phải quá nhiều nguy hiểm."

Xuân Đức nghe thế thì hạn hán lời rồi. Đi lịch luyện kiểu gì mà lại có người vào trong thanh trừ đi mỗi nguy hiểm, cái này nói đúng ra là một lần đi du lịch thì có. Thảo nào mấy cô nàng này mặt mũi ai cũng phấn khởi chẳng có một chút âu lo cái gì cả.

Mà hấn cảm thấy việc Nhận Tuyết nói phải dẫn đội đến 99% là nói xạo lừa hấn. Thảo nào lúc hấn muốn đi cùng thì cô bé này trên mặt liền nở nụ cười. Giờ hấn càng thấm thía hơn việc không thể tin lời nói của nữ nhân, nhất là mấy đứn nhìn hiền hiền.

Ngay lúc này một âm thanh nam nhân vang lên.

" Không ngờ lại thấy Vân huynh ở đây. Vân huynh lần này cũng tham gia thăm dò Bàn Long Quy Khư sao? "

Từ trong đám người bên phía Long Gia, một thanh niên tướng mạo bất phàm, toàn thân mặc hoàng y nhìn rất có khí thế đi ra khỏi đám người đi qua bên này, theo bên cạnh người này còn có một nam một nữ khác. Nữ thì Xuân Đức không thể quen thuộc hơn, còn nam thì hấn chịu.

Ba người này đi tới đâu thì đều giống như chúng tinh phủng nguyệt vậy, tất cả đều là hâm mộ cùng ước cao, Xuân Đức nhìn qua thấy ba người đang tiến qua bên này thì cũng là cười nói.

" Ta chỉ là đi theo góp vui mà thôi, nhân tiện nếu có kiếm được bảo vật gì thì mang về bán lấy tiền thạch, mua ít thức ăn mà sống cầm hơi."

Nghe thế thì mấy người xung quanh đều sừng sốt, bọn hấn đều muốn cười to nhưng mà nhớ tới vị đại thiếu này từ khi tỉnh dậy thì liền thức tỉnh thần lực không những thế tính tình cũng đại biến, cực độ hiếu sát nên cả đám đều chỉ có thể nín cười.

Long Cát nghe vậy thì cũng thoáng dừng lại bước chân nhưng ngay sau đó thì hấn lại cười nói:

" Vân huynh chớ có đùa, đường đường là đại công tử Tôn Gia làm sao có thể thiếu chút tiền lẻ như vậy."

Xuân Đức lúc này làm một bộ sậu thảm nói:

" Không đời gì vị huynh đệ đây, ta vừa mới bị đuổi ra khỏi đại viện của bản thân trước kia, bây giờ đang phải ăn nhờ ở đậu tại nhà tiểu muội đây. Mấy ngày này lại kẹt tiên thạch đến cả muốn ăn một bữa no bụng cũng khó, huynh đệ thấy số phận ta có thể thảm không nào?"

Long Cát nghe thế thì khước miệng co giật, nếu không phải hấn cũng cho người theo dõi tên này thì có khi cũng bị lừa rồi, hấn phải công nhận tên Tôn Vân này sau khi thoát khỏi vụ tai nạn kia thì biến thành một người khác hoàn toàn.

" Ha ha, nếu như Vân ca không ngại thì có thể nói với tiểu đệ một câu. Nhiều thì không có nhưng một ít vẫn là có thể lấy ra."

Hấn cứ ngỡ nói vậy thì sẽ khiến cho tên trước mặt xấu hổ trước mặt mọi người, hấn làm như vậy là để lấy lòng người tình trong mộng của hấn Chí Vô Song nhưng nào ngờ tên Tôn Vân này đúng là sống không cần mặt mũi, vậy hà hướng hấn nói.

" Vậy thì cảm ơn huynh đệ quá, Nói thực con người ta cũng thuộc dạng tiết kiệm, hằng ngày chỉ dám tiêu dè xẻn mấy trăm tiên thạch cấp cao, chưa lần nào dám dùng quá hạn. Thôi thì hiện đệ đã có lòng thì ca cũng có dạ, vậy hiện đệ lấy tạm cho ca vài xi, à nhầm là vài vạn tiên thạch bậc cao không cần loại cực phẩm gì."

Nghe được lời nói chân thân thành của Xuân Đức thì đừng nói là người xung quanh mà ngay cả Long Linh Nhi, Nhạn Tuyết đều khước miệng co giật liên tục, Nhạn Tuyết phải quay qua một bên để bít xấu hổ.

Riêng phần Long Cát thì hấn đơ ra như cây cơ, sau đó hấn hơi run run nói:

" Vân ca hay đùa, tiểu đệ nào có nhiều như vậy? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 764: Điềm Xấu

" Ấy." Xuân Đức làm bộ dạng kinh ngạc, hấn soi mói Long Cát một hồi sau đó cười nói:

" Lão đệ à, ngươi sẽ không phải cũng giống ta chứ? Nếu không làm sao đường đường là gia chủ tương lai của Long Gia một chút tiền trình như vậy lại không có cho được."

Sau lời này thì ánh mắt có đại bộ phận mọi người xung quanh đều đổ dồn lên người Long Cát, Long Cát cảm thấy vậy thì trong lòng khẽ động, hấn cảm thấy bản thân nếu cứ tiếp tục dây dưa cái vấn đề này thì cái thanh danh của hấn sẽ hạ xuống một mảng lớn, sau này còn có cao thủ nào dám tìm tới hấn nương tựa.

Hấn làm ra quyết định thật nhanh, hấn lúc này nhìn Xuân Đức mỉm cười nói:

" Số tiền như vậy đối với đệ quả thực không đáng gì nhưng hôm nay là ngày chúng ta đi vào thăm dò bên trong Bàn Long Quy Khư nên trên người tiểu đệ cũng không có mang nhiều như vậy tiên thạch. Nếu như vân huynh không chê ít thì đệ đây vẫn còn một ít."

Nói xong hấn từ từ tháo ra nhẫn chứa đồ, vừa tháo ra hấn vừa quan sát sắc mặt của Xuân Đức, nhưng để hấn thất vọng rồi, trên mặt tên này ngoại trừ hiện lên thần sắc vui mừng ra thì không có biểu hiện gì khác. Thấy thì hấn hơi cau mày lại. Trong lòng đang làm ra suy đoán.

Cuối cùng hắn cũng không có đoán ra được cái gì, hắn bất đắc dĩ phải đưa cái nhẫn chứa đồ kia cho Xuân Đức. Nhận được nhẫn chứa đồ của Long Cát thì Xuân Đức liền cất đi, trên mặt nở một nụ cười cảm kích nói:

" Tuy ít nhưng cũng là tấm lòng của hiền đệ nếu như ta không nhận chẳng phải là cô phụ thành ý của hiền đệ."

Tất cả mọi người xung quanh nghe thế thì thầm mắng Xuân Đức mặt dày, dày còn hơn cả tường thành nữa, không biết xấu hổ là gì. Nhưng trong lòng bọn họ nhiều hơn chính là ghen ghét, phải biết Long Cát là gia chủ tương lai của Long Gia vậy thì đồ bên trong nhẫn chứa đồ kia chắc chắn không phải thứ gì rẻ tiền.

[Chú thích: Tiên thạch chia làm 9 phẩm cấp cơ bản. Từ 1-5 là sơ cấp, tiên thạch ở cấp độ này phát ra ánh sáng trắng tinh khiết, cấp bậc càng cao thì ánh sáng phát ra càng mạnh, sau khi tiên thạch tiến vào trung cấp là cấp 6 thì chuyển sắc xanh lam, giới hạn từ 6-8(trung cấp). Thêm một bậc nữa là cao cấp, bước vào bậc 9 thì tiên thạch chuyển qua màu xanh lá cây. Còn về phần cực phẩm có màu cam.

Dụng cụ "phi tiên thạch" dùng chế tạo tiên thạch có bán ở khắp nơi, chỉ cần tu sĩ nén tiên nguyên vào bên trong là có thể chế tạo ra tiên thạch, muốn cho tiên thạch tăng phẩm cấp thì chỉ việc nén thêm tiên nguyên vào trong hoặc tẩy luyện lại chân nguyên. Có điều ở cấp thấp còn dễ chỉ cần lên cấp 6 thì bắt đầu thất bại liên miên khiến cho tu sĩ mất trắng. Vì vậy tiên thạch bậc cao ở tiên giới cũng là hàng xa xỉ. Quy đổi linh thạch thì cũng tùy từng địa phương nhưng thông thường thì trên nhau 100 lần giữa 2 cấp liền kề. Là 1 vạn nếu là cấp chuyển giao.]

Đang lúc này thì ở từ hai phương hướng bất đồng, mỗi phương hướng có một đội ngũ tầm 4-5 vạn người đang dùng tốc độ cực nhanh di chuyển

tới nơi đây. Những người ở đây ngay lập tức nhận ra được người tới là ai, những người này chính là môn nhân của hai gia tộc Cửu Gia cùng Chí Gia.

Khi nhìn thấy một cô gái tướng mạo song toàn, mặc một thân bạch y đang ngồi trên một con Ngao Mộng thì Long Cát ánh mắt liền sáng lên, hần lúc này nhìn qua Xuân Đức nói:

" Vân huynh có muốn hay không đi qua gặp mọi người, dù sao trước kia chúng ta đều là bằng hữu của nhau."

Lắc lắc đầu Xuân Đức cười nói:

" Ha ha, cái này ta cũng tự biết thân biết phận, ta thấy vẫn là nên ở đây với tiểu muội vẫn là tốt hơn."

Long Cát mặt ngoài thì không biểu hiện cái gì nhưng trong lòng thì hần đang thầm cười lạnh " người mà cũng xứng cùng mấy người chúng ta làm bằng hữu, thứ rác rưởi." Hần giả bộ hơi buồn buồn nói:

" Đã vậy tiểu đệ xin cáo từ trước, khi nào Vân ca muốn đều có thể đi qua."

Sau đó Long Cát liền rời đi những người xung quanh cũng đi theo. Thoáng cái nơi mấy người Xuân Đức đang đứng lại trống không.

Lúc này Nhạn Tuyết nhìn qua Long Linh Nhi vẫn còn chưa rời đi nhăn mày nói.

" Vì sao cô còn không có rời đi. Chẳng lẽ lại còn muốn gia nhập đội ngũ mấy người chúng ta? "

Long Linh Nhi che miệng cười duyên, sau đó dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Nhạn Tuyết cười nói:

" Lần này tiến vào bên trong cũng không phải chỉ có mình Cửu Long Chí Tôn chúng ta, cô chẳng lẽ lại muốn gây mâu thuẫn nội bộ sao? Mà ta cũng đâu có ý định gia nhập đội ngũ cùng với cô, ta chẳng qua chỉ là..."

Còn chưa nói hết thì nàng ta đi qua ôm lấy mộ bên cánh tay Xuân Đức như đúng rồi, lúc này đây nàng ta mới tiếp tục nói.

" Chẳng qua là ta muốn ở cùng với Vân ca thôi, không được sao? "

" Không được." --- Nhận Tuyết ngay lập tức gắt lên.

Xuân Đức nhìn thấy tình cảnh lại chuẩn bị giống như mấy hôm trước thì hắn liền dùng hai ngón tay kéo cái má của Long Linh Nhi nói:

" Bớt nháo trò, có nghiêm túc lại cho ta không thì bảo? "

Bị lôi kéo một bên má, Long Linh Nhi liền dùng hai tay bắt lấy cánh tay của Xuân Đức, miệng thì liên tục kêu:

" Au au, uông tay, au. Biết rồi, nhanh uông."

Xuân Đức nghe Long Linh Nhi kêu buông tay thì hắn cũng không có ngay lập tức buông tay mà kéo kéo thêm mấy cái nữa, công nhận da dẻ của Long Linh Nhi rất mịn màng cùng đàn hồi, cảm giác kéo kéo rất thú vị.

Được Xuân Đức buông ra thì Long Linh Nhi lập tức dùng một tay xoa một bên má bị kéo, ánh mắt của nàng nhìn hắn vô cùng ai oán.

Có điều Xuân Đức thì chẳng quan tâm đến cái ánh mắt kia. Mấy cô gái bên cạnh thì hai mặt nhìn nhau, bọn họ cảm thấy có điều gì quái quái trong việc này.

.....

Lại phải chờ đợi thêm 2 giờ nữa thì mới có lệnh xuất phát.

Ngay khi đội ngũ gần 15 vạn người chuẩn bị tiến vào Bàn Long Quy Khu thì bầu trời đang nắng đẹp bỗng dưng mây đen kéo tới, sau đó thì bắt đầu xuất hiện những giọt mưa, lúc ban đầu chỉ là mưa nhỏ nhưng càng về sau thì mưa càng lớn. Con mưa trắng xóa trời đất.

Tuy mưa gió thế này cũng không ảnh hưởng gì tới người tu tiên nhưng trời lại đổ mưa ngay vào lúc xuất phát thì đây là một cái điềm báo không có tốt lành gì. Nhiều người ngẩng mặt nhìn trời, mà trong lòng cảm thấy bất an.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 765: Vòng Ngoài Bàn Long Quy Khư

Trên đường đi tổ đội của Nhạn Tuyết lại tham gia vào hai nam nhân, hai người kia cũng không phải là người trong bốn siêu cấp gia tộc mà là người của gia tộc phụ thuộc Tôn gia. Hai người này cũng không phải vô duyên vô cớ mà có thể gia nhập tổ đội của Nhạn Tuyết, mà bọn họ đều là người theo đuổi của Lệ Tùy Vũ cùng Lưu Văn Kỳ.

Nhạn Tuyết ở trên đường đi thì liên tục giải thích cho Xuân Đức biết về một ít thường thức về bên trong Bàn Long Quy Khư. Sau đó giải thích mục đích chính của chuyến đi lần này, lần này thực tế cũng không phải cái gì khám phá thám hiểm mà là mỗi năm một lần phân chia lại tài nguyên bên trong Bàn Long Quy Khư giữa các tộc.

Quy tắc vô cùng đơn giản, sau khi kết thúc lần thám hiểm lần này bên nào thu hoạch được nhiều nhất thì bên đó giành được phần tài nguyên vốn có lớn nhất.

Còn khi vào trong kia thì sẽ có một cuộc tranh đoạt cùng bảo vệ tài nguyên giữa thiên tài các tộc với nhau, nhưng nếu có người chết thì chẳng qua chỉ là mấy người của gia tộc phụ thuộc hay những kẻ không mấy quan trọng mà thôi, hiếm khi có việc con cháu dòng chính bị chết, lý do thì không nói ai cũng hiểu được.

" Khi vào trong kia thì ca nhớ là không được rời khỏi muội đâu đó, nhớ chưa." --- Nhạn Tuyết sau khi nói một thôi một hồi thì lại dặn dò Xuân Đức thêm một câu.

Nàng vẫn luôn cho rằng đại ca của nàng tuy có thể tu lực đạo nhưng cũng không thể sánh bằng những người khác, trong mắt nàng lực đạo quả thực không có tương lai. Với có nàng bên cạnh thì mấy kẻ kia sẽ không dám làm quá. Nàng phải có nhiệm vụ bảo vệ người thân duy nhất của mình.

Xuân Đức cũng không có phản đối, hấn gật gật đầu. Dù sao cứ đồng ý cho cô bé này yên lòng, còn sau này hấn muốn làm gì thì con nhóc này làm sao có thể cản được.

.....

Về cuối ngày thì cơ bản tất cả mọi người đều tiến vào bên trong Bàn Long Quy Khư. Nhóm người của Nhạn Tuyết cũng là nhóm cuối cùng đi vào bên trong. Do ở cửa vào nơi đây có phong ấn để tránh việc quý vật ở bên trong kia xông ra ngoài nên việc cho một số lượng lớn người đi vào bên trong cần phải tốn không ít thời gian.

Vừa vào bên trong thì Xuân Đức liền nhìn thấy một cảnh tượng có phần quen thuộc, trời đất tối tăm mờ mịt, khắp nơi là gió lạnh thổi " vù vù ". Ánh mắt Xuân Đức chợt lóe lên tinh quang, hấn nhớ là nhìn thấy cảnh tượng tương tự thế này ở đâu rồi, " táng thần uyên " chứ còn ở đâu nữa.

Nhưng rất nhanh hấn liền thất vọng rồi, ấn kí mà hấn để lại trên người rồng con bì bì không có một chút cảm ứng nào cả. Có điều sự thất vọng đó rất nhanh được hấn che giấu đi, không ai có thể nhận thấy dị trạng của hấn.

Hấn lúc này nhìn qua Nhạn Tuyết hỏi:

" Tiểu muội chúng ta bây giờ nên làm gì tiếp theo? "

Hấn cũng không có quen thuộc nơi này, nên vẫn là hỏi người có kinh nghiệm như Nhạn Tuyết cho chắc.

Nhìn Tuyết thấy đại ca lại hướng mình hỏi ý kiến thì không khỏi ngáy ra một lúc, trong ký ức của nàng thì đại ca là người cứng đầu không chịu nghe lời ai cả, luôn thích làm theo ý của bản thân, vì thế trước khi vào đây nàng mới luôn căn dặn là phải đi theo bên nàng.

Nở một nụ cười âm áp, Nhạn Tuyết nói:

" Trước tiên chúng ta nên tìm một nơi thích hợp nghỉ ngơi một vài ngày để có thể thích nghi được với áp lực nơi này. Ca thấy như vậy có được không? "

Gật nhẹ đầu Xuân Đức nói:

" Ca nghe muội, muội nói thế nào thì là thế đó."

Ở bên cạnh Long Linh Nhi nghe thế thì bất bình lên tiếng:

" Vì sao không hỏi ý kiến mấy người chúng ta, hai người các người còn chưa hỏi 5 người chúng ta mà."

Xuân Đức nhếch mép cười tà:

" Nha đầu ngươi thì phải nghe theo ta, Tùy Vũ cùng Văn Kỳ thì nghe theo tiểu muội ta, còn Tuấn Anh và Ngọc Thạch thì lại nghe theo hai người Tùy Vũ cùng Văn Kỳ. Phía sau không cần ta phải nói nữa chứ."

Long Linh Nhi nghe vậy thì phụng phịu nói:

" Biết rồi, không cần nói. Ta tự biết thân biết phận của mình."

Xuân Đức xoa xoa đầu nàng khen:

" Thế mới ngoan."

Sau đó tổ đội 7 người liền chọn một phương hướng rời đi. Bay trên trời không được bao lâu thì mọi người đã bay ra khỏi khu vực đất liền tiến vào bên trong một vùng biển mênh mông vô tận, sóng biển trùng điệp, từng ngọn sóng thần cao 10 mét nối tiếp nhau đi vào bên trong đất liền.

Tính toán ban đầu của mọi người chính là tìm đến một hòn đảo lớn nào đó tạm thời dừng chân nhưng không ngờ bay một thời gian dài mà không hề tìm được một hòn nào, có thấy thì cũng đã có người ở lại.

Xuân Đức có khuyên Nhạn Tuyết đi xuống giết chết mấy kẻ kia đi hay là đuổi bọn họ đi để chiếm lấy đảo nhưng cô nàng này lại không chịu, vì thế tổ đội bảy người lại phải bắt đắc dĩ lên đường tìm kiếm nơi dừng chân.

Mấy giờ sau...

Sau khi tìm kiếm một thời gian dài thì cuối cùng mọi người cũng đã nhìn thấy một hòn đảo lớn nằm giữa biển cả mênh mông. Ngay lập tức mọi người đều dừng lại bay lơ lửng trên bầu trời.

Sau khi quan sát một chút thì Nhạn Tuyết cùng Long Linh Nhi hơi nhíu mày lại. Sau đó lại đồng thời nói:

" Nơi này vậy mà không thể dùng hồn niệm quan sát được hẳn là có hải thú chiếm giữ."

Vừa nói xong thì hai nàng ta lại đồng thời quay qua nhìn nhau nhìn nhau đăm đăm. Đôi mắt giống như bắn ra tia lửa điện.

Ngay lúc này Xuân Đức lại lên tiếng:

" Còn suy đoán cái gì cho mệt, có một con quái vật biển to tổ chăng kia kia. Nhìn bộ dạng tên này cũng không mạnh lắm, là ai đi lên đi giết nó."

Theo hướng ánh mắt của Xuân Đức thì mọi người có thể lờ mờ nhìn thấy nhìn thân ảnh đang lấp sau màn sương mù màu xám bao xung quanh hòn đảo. Nhưng cũng phải vận dụng một vài bí thuật thì những người khác mới có thể nhìn rõ con quái vật biển kia.

Sau khi đã nhìn rõ được địch nhân thì hai người Tuấn Anh cùng Ngọc Thạch đứng ra nói:

" Vậy lần này để cho hai người bọn ta ra tay. "

Ở bên cạnh Lệ Tuy Vũ cùng Lưu Văn Kỳ liền cổ vũ nói:

" Nhất định phải thắng cho đẹp đấy."

Hai tên kia được người yêu cổ vũ khích lệ thì ngay lập tức hưng phấn, hai người lúc này võ ngực cam đoan:

" Bọn muội cứ đứng đây mà nhìn xem không cần phải nhúng tay làm gì, xem hai người bọn ta làm thật tên to xác kia như thế nào."

Nói xong hai người này liền bay xuống phía dưới. Không qua bao lâu thì ở dưới kia liên vang lên những tiếng nổ “ Ầm ầm”, tiếng tiếng gào rú của con quái vật biển. Lầu trung tâm từ nơi đánh nhau từng cột song biển cao mấy chục mét xuất hiện.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cười nói:

" Đã nói rồi, dính tới con gái là trí thông minh giảm mạnh, cứ đánh như vậy thì động tĩnh sẽ lớn tới mức nào, tí nữa còn không phải hàng đàn quái vật biển sẽ tới đây. Ít ra cũng phải bố trí lấy cái cấm chế chứ."

Bên cạnh Nhận Tuyết hỏi:

" Vì sao lúc hai người bọn họ ở đây ca không nói cho bọn họ biết, mà tới lúc này mới nói?"

Xuân Đức nhún nhún vai:

" Lúc trước ca đâu có nghĩ hai tên kia sẽ ngốc(ngu) như vậy. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 766: Nơi Nghỉ Chân

Hai người Tùy Vũ cùng Văn Kỳ cũng ở gần nên cũng nghe rõ những gì Xuân Đức vừa nói, hai người ngay lập tức liền lo lắng, bọn họ biết nếu như chỉ có 1 con quái vật biển như thế này còn dễ giải quyết, nếu như lại có một đàn tới đây thì bọn họ liền phải chạy gấp. Hai người nhìn nhau một cái sau đó liền tách ra bay về hai hướng khác nhau.

Vừa bay hai người vừa bấm pháp quyết, từ trên người hai nàng toát ra vô số quang cầu màu đỏ nhưng quang cầu kia nhanh chóng lớn lên kết hợp lại với nhau sau đó hình thành một bức tường ánh sáng dày một mét bao lấy xung quanh phạm vi 100 dặm quanh hòn đảo.

Ngay khi cái kết giới ánh sáng này hình thành thì những gì mà trận chiến phía bên trong gây ra hoàn toàn bị che giấu đi. Ở bên ngoài hoàn toàn không thể cảm nhận được cái gì.

Ở phía bên trong hai người Ngọc Thạch cùng Tuấn Anh đang liên tiếp thi triển ra tiên đạo sát chiêu của bản thân, Ngọc Thạch tu luyện chính là nô đạo tiên tu, thú sủng người này có 3 con, một con sư tử băng, một con chim điện cùng với một con bạch tuộc.

Còn về phần Tuấn Anh thì là kiếm tiên (kiếm đạo tiên tu), dưới sự vây công của hai người ba thú thì con quái vật biển có cái thân người chân bạch tuộc kia nhanh chóng lâm vào tình thế nguy hiểm.

Con sư tử băng kia ngoại trừ lực công kích hơn người thì còn có thần thông phun hàn khí(khí lạnh), một ngụm hàn khí phun ra thì ngay lập tức

nước biển xung quanh bị đóng thành lớp băng dày, hạn chế đi rất nhiều việc di chuyển của con quái vật biển có phần trên hình người kia.

Hai con thú còn lại cũng giúp ích không hề nhỏ, con chim điện(sét) đôi phi phóng ta những tia điện to như cánh tay trẻ em bắn lên người con quái vật biển, khiến nó đang công kích thì chậm lại một nhịp, vì thế mà mấy người bọn Ngọc Thạch có thể đơn giản né tránh con quái vật biển. Còn con bạch tuộc thì nhờ vào cái thân thể kháng vật lý cao của mình luôn đeo bám bám lấy địch nhân, hạn chế tốc di chuyển.

Đã bị hạn chế về nhiều mặt như vậy nên kiếm tiên Tuấn Anh tha hồ mà công kích, kiếm đạo vốn chủ công vì thế từng tiên đạo sát chiêu mà Tuấn Anh thi triển có sức công phá rất lớn. Mỗi lần có thể để lại một vết thương thấy xương trên người con quái vật biển.

Về phần con quái vật biển thì chỉ có thể gian nan chống cự mà thôi, chạy không thoát, đánh thì lại không thể trúng địch nhân. Nhưng ánh mắt của nó vẫn vô cùng hung lệ, nó vẫn cứ điên cuồng công kích, mặc dù chẳng trúng địch nhân.(Nhược điểm trí mạng của đám sinh vật không có trí khôn.)

Nhưng cũng phải sau gần một tiếng đồng hồ thì hai người kia mới có thể giết được con quái vật biển, giết xong được con quái vật biển thì hai người này cũng đã tiêu hao pháp nguyên hơn phân nửa. Nếu như mà lại đến một con giống lúc trước thì hai người này liền chỉ có thể bỏ chạy thực mạng.

Nhìn thấy trận chiến đã kết thúc, Nhạn Tuyết hài lòng gật đầu nói:

" Hai người này cũng rất không tệ, tuy mới là Bất Hủ Tiên Cảnh trung kì nhưng liên thủ lại có thể giết chết quái vật biển hậu kì. Chúng ta xuống phía dưới thôi."

Nói xong nàng liền dẫn đầu bay xuống trước, Xuân Đức cùng Long Linh Nhi cũng bay theo phía sau. Hai người Tùy Vũ cùng Văn Kỳ thấy trận chiến đã kết thúc thì cũng thu lại kết giới, sau đó cùng nhau bay về phía dưới tụ hợp với mọi người.

Sau khi lên trên hòn đảo này thì mọi người lại đi thăm dò thêm một lần, diện tích hòn đảo này cũng không quá lớn nên chỉ cần tán hồn niệm ra nhìn một cái là có thể quan sát toàn bộ hoàn đảo.

Trên hoàn đảo này cũng không có gì nhiều, chỉ có một ít tiên thú cấp thấp mà thôi. Ngoài ra còn có một ít tiên mộc nữa. Do bây giờ cũng đã gần nửa đêm rồi nên mọi người chia nhau ra bố trí trận pháp ở xung quanh đảo này đề phòng sinh vật biển tấn công.

Ở trên này mặc dù không an toàn nhưng vẫn còn tốt hơn so với ở đất liền. Bên trên đất liền có Diêm Quỷ, hàng đêm sau 12 giờ loại quỷ vật kia đều bò ra khỏi lòng đất đi ra ngoài tìm huyết thực, máu tươi của tu tiên giả chính là món ăn khoái khẩu của bọn chúng.

Với số lượng cực kì đông đảo và thân thể gần như bất diệt, ngoại trừ một vài thần thông đặc thù có thể tiêu diệt ra thì đa phần tiên thuật sát chiêu đều vô hiệu, tu tiên giả gặp phải lũ quái vật đánh không chết này đều phải chạy gấp.

Vì nguyên do như vậy nên đám diêm quỷ kia chính là cơn ác mộng của tất cả tu tiên giả bước vào bên trong bên trong Bàn Long Quy Khư. Cũng vì thế mà mọi người đều lựa chọn ở lại trên biển cả mệnh mệnh đối mặt với quái vật biển hùng mạnh cũng không dám ở lại trên đất liền.

Không qua bao lâu sau thì Nhạn Tuyết cùng những người khác đã bố trí ra được ba cái tiên giới trận pháp, một cái sát trận cùng hai cái phòng ngự

trận. Sau đó mỗi người lựa chọn một nơi lý tưởng tạo một cái động phủ để nghỉ ngơi.

Còn về phần Xuân Đức lúc này đang đi bắt mấy con tiên thú nhìn ngon thịt có ở trên đảo, hắn cũng muốn nằm ở một chỗ nhưng mà con đoi còn cào không cho hắn làm như vậy. Sau khi săn giết một hồi thì hắn mới vỗ trán một cái tự mắng bản thân.

" Đúng là không có cái ngu nào giống cái ngu nào mà, biển ngay bên cạnh còn phải đi đâu mà tìm cho một chút."

Ngay lập tức hắn đi xuyên qua trận pháp mà mấy người Nhận Tuyết bố trí sau đó liền nhảy vào bên trong biển, vừa vào biển hắn đã cảm thấy một hấp lực mạnh mẽ từ bên dưới tác động lên cơ thể. Bình thường biển sẽ đẩy lên nhưng biển bên trong Bàn Long Quy Khư lại hút xuống, cái này nếu người nào yếu yếu mà rơi vào bên trong biển này thì xác định nhà năm sau có giỗ to rồi.

Có điều đối với hắn thì lực hút như thế này không đáng là gì, hắn lúc này nhanh chóng dùng hồn niệm của mình tìm kiếm bên trong khu vực biển này, rất nhanh hắn đã thấy được một đàn cá lớn, mỗi con dài tầm vài mét nặng cũng mấy tạ là ít. Toàn thân được bao phủ với một lớp vảy màu vàng óng, tốc độ bơi của bọn chúng cũng rất nhanh.

Giống như là cảm giác được nguy hiểm đàn cá mấy vạn con này nhanh chóng chạy mất, cả đàn nhanh chóng lặn sâu xuống phía bên dưới.

" Chạy đâu cho thoát mấy bé."

Xuân Đức nhìn một màn như vậy thì trong lòng thầm cười vui vẻ, sau đó hắn vận dụng tinh thần lực cường đại của bản thân dẫn động nước biển nơi đây hóa thành một cái lồng giam.

Ngay lập tức đàn cá mấy vạn con kia bị vây lại, lúc này đây hấn lại sử dụng " nhiếp hồn nhiên ma" công kích đàn cá. Nhiếp hồn nhiên ma là một loại công kích hồn phách sơ cấp, đơn giản chỉ là dùng tinh thần lực công kích linh hồn đối phương mà thôi.

Dưới tinh thần lực cường đại công kích, đàn cá đồng loạt bị hạ gục, Xuân Đức lúc này đơn giản thu đàn cá bỏ vào bên trong nhẫn chứa đồ của hấn. Tiếp theo đó hấn liền rời khỏi nơi biển sâu quái quỷ này.

Chỉ ở một lúc thôi mà lượng pháp nguyên vốn có của hấn đã giảm đi nửa thành, vậy là biết vùng biển này tà môn đến mức nào rồi.

[T/G: Cảm ơn bạn tuyetnhi01 đã ủng hộ nguyệt phiếu nhé, tác đạo này làm biếng quá nên ra chương thời gian có đôi chút thất thường. Chúc mọi người buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 767: Âm Mưu

Không qua bao lâu Xuân Đức liền quay trở về nơi mọi người chọn làm động phủ. Khi hắn quay lại thì thấy cô bé Nhạn Tuyết đang ngồi một mình trên một tảng đá nhìn lên bầu trời đêm tối tăm, vẻ mặt nàng hiện lên sự mơ màng. Trong ngực nàng ta còn đang ôm một con cáo trắng lông xù.

Không giống lần trước, lần này Xuân Đức xuất hiện đã bị Nhạn Tuyết phát hiện. Nhìn qua bên này thấy Xuân Đức đang lưỡng lự bước đi lại đây thì Nhạn Tuyết hiểu kì hỏi:

" Có thu hoạch được gì không ca. Mà ở trên hòn đảo này có thứ gì đặc biệt không ca? "

Xuân Đức lúc này đi lại gần nơi mà Nhạn Tuyết đang ngồi, tìm một chỗ hợp lý bắt đầu lôi ra mấy thứ linh tinh. Vừa lấy ra đồ nghề hắn cười nói:

" Cũng có bắt được một ít tiên thú cấp thấp, cũng không biết là vị thịt thế nào, dù sao ca cũng chưa được ăn lần nào."

Nói xong hắn liền mang ra một núi nhỏ xác tiên thú cấp thấp ra, đám tiên thú cấp thấp này có đủ mọi hình dạng cùng chủng loại, từ loài phi hành cho tới loài ẩn bên trong lòng đất.

Nhìn qua chiến lợi phẩm mà Xuân Đức mang ra thì Nhạn Tuyết bỗng nhiên kinh ngạc nói:

" Ý nha, bên trong quả thực có vài thứ tốt này."

Nàng lúc này nhảy xuống tảng đá sau đó đi lại gần, mang ra một con chim có bộ lông màu đỏ như máu. Nhìn qua bên Xuân Đức, Nhạn Tuyết cười hì hì nói:

" Ca, con tiên cầm này tên Huyết Võ Tước rất quý hiếm nha. Ăn vào có thể gia tăng huyết khí bản thân, tăng cường gân cốt rất thích hợp với người theo lực đạo như ca đây."

Xuân Đức nghe thế thì nhìn mỉm cười nói:

" Vậy à, mà những người khác đều đi đâu cả rồi? "

Nhạn Tuyết vừa nghịch nghịch con chim đã chết kia vừa nói:

" Mọi người đều đi nghỉ ngơi cả rồi, hẳn là do áp lực bên trong này khiến cho mọi người nhanh chóng tiêu hao thể lực nên vừa xong việc cả đám đều đi ngủ hết."

" Ô." Xuân Đức hơi ngạc nhiên, lúc này hẳn lại hỏi:

" Vì sao muội không đi ngủ đi, còn ở ngoài này làm gì? "

Nhạn Tuyết nghe vậy thì cười nói:

" Thì cũng phải có người thức đề đề phòng người tới đánh lén hay quái vật biển tới tập kích chứ, ngủ cả thì lỡ như có nguy hiểm tới gần thì phải làm sao? Với muội cũng đang đợi ca về mà, một công hai việc ca thấy muội có thông minh không? "

Nghe vậy thì trong lòng thầm nghĩ, việc này thì có liên quan gì tới việc thông minh trời, nhưng mà hẳn cũng rất thảo mai, hẳn ngay lập tức nói:

" Thông minh. Mà muội đi qua một bên chơi đi, đừng có mà nghịch đồ ăn của ca như vậy."

Nhạn Tuyết nhìn Xuân Đức bất mãn "hừ" khẽ một cái sau đó mới quay về phiến đá nơi trước kia nàng ta ngồi. Khi vòng qua người Xuân Đức nàng ta còn không quên đá cho hắn một cái.

Xuân Đức đối với hành động con nít như vậy thì chỉ cười, lúc này hắn gọi ra đồng bạn của mình. Kim quang lóe lên một cái Sói Mập xuất hiện ngay bên cạnh Xuân Đức, vừa ra bên ngoài thì nó liền phàn nàn.

" Ở bên trong kia thật buồn chết. Úc, mà chủ nhân người lại chuẩn bị nướng thịt sao?"

Đang phàn nàn thì sói mập nhìn thấy hành động của Xuân Đức nó liền đổi giọng.

Xuân Đức sau khi chuẩn bị xong tất cả thì vỗ đầu sói mập một cái nói:

" Công việc còn lại là của mập mập nhà ngươi rồi."

Sói Mập lập tức đảm bảo nói: " Chủ nhân xin an tâm, cái này là nghề của tiểu Kim ta rồi."

Sau đó nó bắt đầu thuần thục phun ra yêu hỏa nướng đồ ăn, thấy một màn như vậy thì đang ngồi ở bên trên tảng đá Nhạn Tuyết nói:

" Mọii thật hết biết nói gì luôn rồi, mọii còn chưa thấy ai hướng dẫn chiến thú của bản thân dùng bốn nguyên yêu hỏa để đi nướng đồ ăn cả như vậy lỡ may có chiến đấu thì phải làm sao."

Xuân Đức lúc này ngồi ở một bên lấy ra một điều thuốc hút, nhả ra một vòng khói hắn cười nói:

" Chưa thấy thì giờ mọii thấy rồi đó. Với tiểu Kim sức chiến đấu cũng không mạnh nên ca cũng không muốn nó đi chiến đấu làm gì. Nó thích hợp

ở nhà canh cửa hơn hoặc làm sói thịt."

Nhạn Tuyết nghi hoặc hỏi:

" Sói thịt là gì vậy ca?"

Lại phun ra vài vòng khói Xuân Đức cười nói:

" Thì là nuôi nó béo lên rồi làm thịt thì gọi là sói thịt ha ha. Có vậy mà cũng hỏi, muội thật đần."

Nhạn Tuyết nhăn mũi lại khẽ gắt:

" Ca mới đần ấy, hừ hừ, mà tiểu Kim có đẳng cấp gì rồi, sao muội không cảm nhận được vậy? "

Vuốt vuốt cái bụng mỡ của sói mập Xuân Đức nói:

" Nói ra sợ muội không tin chứ nó bây giờ cũng đã có Bất Diệt Tiên Cảnh đỉnh phong rồi đấy, có điều nó ngoại trừ biết cắn, biến lớn nhỏ với có một chút yêu hỏa ra thì chẳng có thần thông gì khác, nói chung nó phé lăm."

Nhạn Tuyết nghe vậy thì ngạc nhiên,

" Thảo nào muội lại không thể cảm nhận được đẳng cấp của nó. Mà ca làm sao thu phục được nó vậy? "

" Nó sao?". Suy tư trong chốc lát hắn nói:

" Nhật được đấy. Ha ha. "

Thấy ca ca nói giỡn hoài, Nhạn Tuyết tức giận cầm một cục đá nhỏ ném hắn. Xuân Đức khẽ nghiêng người liền có thể né qua.

Nhìn lên trời cao thấy một mảnh tối tăm mờ mịt, gió biển thì gào thét. Xuân Đức theo thói quen lúc này lại đốt lên một đồng lửa. Mặc dù mắt của tu sĩ có thể nhìn ở trong tối bình thường nhưng hắn vẫn thích có một đồng lửa ở bên cạnh trong đêm tối hơn.

....

Không qua bao lâu thì thịt tiên thú cũng đã chín, mùi hương thịt nướng phiêu tán xung quanh. Xuân Đức lúc này lấy cái xiên nướng con Huyết Vỹ Tước gì đó xuống sau đó xé một cái đùi ra gặm ăn thử.

Vừa ăn vào trong miệng hắn liền cảm thấy một vị ngon ngọt của thịt non, nhai một lúc hắn liền nuốt xuống, vừa nuốt xuống thì hắn liền cảm nhận được một lượng năng lượng yếu ớt truyền đi khắp cơ thể.

Lúc này hắn mới nhìn qua Nhạn Tuyết hỏi:

" Muội có muốn ăn một miếng không? "

Nhạn Tuyết lắc đầu nói:

" Muội không có đói, ca ăn đi."

Xuân Đức cười hắc hắc:

" Thì ca cũng chỉ là hỏi cho có vậy thôi, biết là muội không ăn rồi nên ca mới mời đây. Hắc hắc."

Nghe được cái giọng cười muốn ăn đòn kia của Xuân Đức thì Nhạn Tuyết liền phồng má lên, sau đó cô nàng liền chạy lại bên cạnh Xuân Đức bắt đầu giành ăn với hắn.

Ngay khi bữa tiệc còn chưa bắt đầu thì trận pháp xung quanh hòn đảo nhỏ bỗng chốc sáng lên rực rỡ, theo ngay sau đó là từng tiếng nổ.

" Âm âm.. Đùng đùng "

Âm thanh như sấm liên tiếp vang lên khiến cho cả hòn đảo cũng rung lên, hai người Xuân Đức cùng Nhạ Tuyết đang giành nhau con chim nướng lúc này cũng dừng lại.

Nhạ Tuyết hơi nhăn mày nói ra:

" Là có người công kích trận pháp của chúng ta mà không phải là quái vật biển."

Nghe thế thì Xuân Đức cũng thoáng qua vẻ ngạc nhiên, sau đó hắn có chút hài hước nói:

" Đây, trước kia ca đã bảo với muội rồi, cứ xuống chiếm đại một hòn đảo mà nghỉ ngơi muội cứ không chịu, bảo quy tắc này quy tắc nọ, giờ thì sao? Có người không nói một lời trực tiếp công kích chúng ta. Mà ở cái hải vực phụ cận này thì chỉ có đám người bốn đại gia tộc ra chứ mấy. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 768: Không Biết Đâu Mà Lường

Bị ca ca châm chọc thì Nhạn Tuyết có phần nhỏ nẻ tức giận nhưng lại tìm không ra lý do để phản bác lại Xuân Đức nhưng là nàng vẫn cố gắng biện hộ cho mình.

" Ca ca toàn có võ đoán, lỡ may những người ngoài kia không phải người của chúng ta thì sao, biết đâu lại là đám ngoại tộc."

Ngay lúc Nhạn Tuyết đang cố gắng giải thích thì từ bên trong một cái động phủ ở gần đó, mấy người Long Linh Nhi cũng bị tiếng nổ lớn làm tỉnh dậy, vừa ra ngoài thì đã có người lớn tiếng hỏi thăm.

" Là ai đang công kích trận pháp của chúng ta vậy? "

Nhạn Tuyết lúc này cũng là bất đắc dĩ nói:

" Cũng không rõ là ai đang công kích, ta đang định đi nhìn xem là ai đây. Mọi người cùng đi đi."

Những người khác không ai có ý kiến đều gật gù đầu, sau đó cả đám đều bay đến nơi trận pháp đang bị người công kích. Duy chỉ có Xuân Đức là vẫn ngồi ở nơi đó đang gặm thịt. Ở bên cạnh Sói Mập thấy những người khác đã đi hết thì hỏi:

" Chủ nhân, vì sao không đi trợ giúp bọn họ một chút? "

Nhìn về phương hướng nơi vẫn đang còn truyền tới từng đợt tiếng nổ lớn Xuân Đức bình thản nói:

" Không cần thiết làm việc không đâu, chỉ là mấy con cá nhỏ mà thôi. Mập mập người ở lại đây với ta đợi khách. Sắp có người tới chào hỏi chúng ta rồi đấy."

Sói mập nghe nói vậy thì đầu đầy sương mù, nó không hiểu là chủ nhân đang bảo đợi ai. Mặc dù không hiểu nhưng nó vẫn gật đầu một cái, sau đó giữ im lặng tiếp tục ăn phần thịt của nó.

.....

Bay tới nơi trận pháp đang bị công kích, nhóm người Nhận Tuyết liền nhìn thấy kẻ đang công kích trận pháp là ai. Tất cả có 12 người đều mặc phục sức của dòng chính Cửu Gia, một trong bốn đại siêu cấp gia tộc.

Lúc này đây Long Linh Nhi quát lớn:

" Mấy người các người muốn chết sao? "

Đi theo Xuân Đức một thời gian Long Linh Nhi liền không có giống như trước đây, nếu là trước đây thì nàng sẽ hỏi " đối phương đang làm cái gì? ", còn bây giờ thì hỏi xem đối phương " có còn muốn sống hay không? "

11 người của Cửu Gia đang ở bên ngoài nhìn thấy 6 người xuất hiện thì thoáng cười lạnh nhưng đến khi nhìn thấy rõ người xuất hiện là ai thì bọn họ liền thay đổi sắc mặt.

Duy chỉ một người thanh niên đứng ở phía sau đội ngũ khi nhìn thấy 6 người này thì trong mắt lại hiện lên một tia ánh sáng khác thường. Khóe miệng hắn nhếch lên nở một nụ cười dụ dị. Nhưng sau đó hắn lại khẽ quát:

" Ngừng công kích."

Những người khác ngay lập tức theo lệnh của người này mà dừng lại công kích.

Tiếp theo người thanh niên này bỗng chốc biến đổi tướng mạo biến thành một thanh niên anh tuấn, cao gầy hấn phiêu phiêu bay ra phía trước chấp tay hướng về phía Long Linh Nhi cùng Nhạn Tuyết nói lời xin lỗi:

" Không ngờ lại có duyên gặp mặt hai vị tiên tử ở đây, mọi việc chỉ là hiểu lầm mà thôi. Mấy người chúng ta ngay lập tức sẽ rời đi. Xin lỗi đã làm phiền hai vị tiên tử. Ha ha."

Lúc này Long Linh Như hừ lạnh nói:

" Xin lỗi, nghĩ xin lỗi liền rời đi. Nếu lỗi là có thể giải quyết thì cần gì đến môn quy(luật pháp)."

Thanh niên kia cũng không hề tức giận, hấn vẫn ôn hòa nói:

" Xin thánh nữ bớt giận, không biết làm sao thánh nữ mới có thể ta thứ cho tại hạ? "

Long Linh Nhi không cần suy nghĩ nói:

" Tới trước mặt ta quỳ xuống."

Long Linh Nhi cũng chỉ là thuận miệng nói như vậy mà thôi, không ngờ đối phương lại quả quyết đồng ý nói:

" Được."

Người thanh niên kia vậy mà một thân một mình đi tới trước mặt Long Linh Nhi thật quỳ xuống. Hấn dùng giọng thập phần chân thành nói:

" Tại hạ Cửu Lý Hành thành thực xin lỗi thánh nữ, xin thánh nữ đại nhân có đại lượng tha thứ cho..."

Nói tới đây thì ánh mắt của thanh niên kia liền lóe lên tia sáng lạnh lẽo. Đang ở bên cạnh Long Linh Nhi, Nhạn Tuyết nhận thấy người thanh niên trước mặt có điều gì đó không đúng, theo bản năng nàng kéo tay của Long Linh Nhi lùi lại cùng lúc đó nàng hét lớn.

" Mọi người lui lại."

Nhưng đã chậm người thanh niên đang quỳ ở trước mặt Long Linh Nhi lúc này bỗng nhiên nổ tung.

" Bùm."

Một tiếng nổ mạnh vang lên, cùng lúc đó cơ thể người thanh niên kia hóa thành điểm điểm quang mang màu hồng.

Nhìn thấy như vậy một màn thì Long Linh Nhi sắc mặt kịch biến, lúc này đây nàng ta từ bên trong miệng phun ra một viên ngọc màu vàng, viên ngọc kia vừa hiện ra thì liền hóa thành quang mang màu vàng bao phủ lấy cả 6 người, ngăn chặn quang điểm màu hồng nhạt kia ở bên ngoài.

Nhưng chuyện bất ngờ phát sinh, quang điểm màu hồng kia không ngờ lại có thể xuyên qua quang mang màu vàng đang bảo hộ mấy người, vừa vào bên trong thì những quang điểm màu hồng kia liền hóa thành hàng vạn con bướm bao bọc lấy cả 6 người.

Bùm....bùm....bùm

Đồng loạt tất cả những con bướm hồng kia nổ tung, tạo nên một cảnh tượng cực kì đẹp mắt, một khoảng trời bị nhuộm thành sắc hồng. Sắc hồng

kia lóe lên chỉ trong chớp mắt rồi biến mất, khi sắc hồng biến mất thì tất cả những người ở đó cũng biến mất.

Tất cả những việc này diễn ra cực kì nhanh, từ khi thanh niên kia quỳ xuống đến khi tất cả đều biến mất còn chưa tới 4 giây.

Ngay khi bọn người Long Linh Nhi, Nhạn Tuyết biến mất thì từ một nơi bí mật có hai đạo thân ảnh cũng hóa thành ánh sáng bay về cùng một phương hướng, nhấp nhোáng vài lần liền biến mất tại phía chân trời, không cần nói thì ai cũng biết hai người này là ai.

.....

Lúc này đây Xuân Đức vẫn bình thản ăn thịt nướng, sự việc ngoài kia hẳn cũng đã nhìn thấy rõ ràng. Có điều hẳn cũng chẳng mấy quan tâm, dù sao thì việc sống chết của mấy người kia đối với hẳn cũng không có ảnh hưởng gì cả.

Còn nói về tình cảm thì hẳn cũng không phải là người giàu tình cảm đến mức chỉ mới ở bên một người vài ngày liền đã có tình cảm sâu đậm rồi, nói không có tình cảm thì cũng không phải nhưng một chút tình cảm đó thì vẫn còn chưa đủ.

Ngay khi Xuân Đức vẫn đang ăn thì một tiếng cười to vang lên:

" Ha hả. Tôn Vân đại thiếu gia, chúng ta lại gặp lần nữa, hẳn người vẫn còn nhớ tớ chứ. "

Lúc này lại có một âm thanh khàn khàn vang lên:

" Đại ca người quên rồi sao, tên này bị mất trí nhớ rồi làm sao có thể còn nhớ được mấy người chúng ta là ai "

Âm thanh lúc trước lại vang lên:

" Là ta quên mất, may mà có lão nhị người nhắc nhở. Vậy chúng ta cũng nên ra gặp đại công tử để người nhớ lại kỷ niệm xưa."

Cùng lúc đó có 5 người từ những nơi khác nhau đi ra bên ngoài, những người này toàn thân mặc áo choàng màu tím, hai kẻ mới lên tiếng phân biệt là một nam tử cao to, có khuôn mặt hung ác, người còn lại thì thấp lùn.

Ba người khác thì trong đó có một bà lão già khom tay cầm một cái đầu lâu đang phát ra quang mang tà dị, hai người khác đều là thanh niên, người nào người nấy khuôn mặt lạnh tanh. Ánh mắt nhìn về Xuân Đức như nhìn người chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 769: Mông Lão Đối Kháng Cửu Kiếm Ca

Cùng lúc với 5 người này xuất hiện thì ở bên cạnh Xuân Đức cũng hiện ra một cái bóng đen, bóng đen này vừa hiện ra thì liền khàn khàn nói:

" Đại công tử xin yên tâm của lão nô ở đây, không kẻ nào có thể làm tổn thương đại công tử thêm lần nữa."

Nghe được âm thanh khàn đặc này thì 5 người khác lúc nọ hơi ngưng lại bước chân nhưng ngay sau đó tên đại hán cao to liền cười lớn.

" Ta còn tưởng rằng là ai, hóa ra là Khô Mộc tiên hữu. Khắc khắc, hình như 300 năm phải nằm yên một chỗ trị thương vẫn không làm cho tiên hữu nhớ rõ thì phải? "

Nói tới cuối thì giọng người này liền âm trầm đi vài phần, bên trong ẩn chứa sát cơ không hề che giấu. Nghe được những lời này thì người đang che trước mặt Xuân Đức vẫn bình thản nói:

" Sống chết có số, ta chết còn không sợ chẳng lẽ còn e ngại mấy trăm năm. Mà hôm nay Cửu Kiếm Ca không có tới cùng các người sao? "

Người này vừa dứt lời thì ở trên một ngọn cây vang lên âm thanh bất nam bất nữ(gay):

" Không cần tìm, ta ở nơi này. Không những ta một còn đệ đệ ta cũng tới."

Cùng lúc đó từ một ngọn cây đối diện phát ra một tràng cười dài:

" Ha ha ha ha ha ha. Khô Mộc tiên hữu, mấy trăm năm không gặp làm sao lại biến thành bộ dạng thế này rồi, ta có chút hoài niệm phong thái ngày trước của tiên hữu à nha."

Ngay sau đó từ hai ngọn cây bay xuống hai người nam nhân, một người thì mặc áo bào trắng, vẻ mặt nhìn khá giống nữ nhân, người còn lại thì lưng hùm vai gấu, toàn thân mặc áo da thú nhìn không khác gì con trâu mộng.

Nhìn thấy hai người này xuất hiện thì người đang đứng chắn trước mặt Xuân Đức có phần bi thương nói:

" Không ngờ chỉ vì một chút nguy uy nhỏ mà nhị công tử lại tuyệt tình đến vậy, phái ra bảy người các người hấn lần này không chỉ đơn giản là phế bỏ tu vị của đại công tử như lần trước."

Cửu Kiếm Ca lúc này cười rộ lên nói:

" Khô Mộc tiên hữu nói không sai, lần này chúng ta được lệnh giết Tôn Vân. Nếu như Khô Mộc tiên hữu không nhúng tay vào việc này thì mấy người chúng ta còn sẽ vui mừng hơn."

Ở bên cạnh tên trung niên lưng hùm vai gấu cười gằn nói:

" Có trách thì cũng chỉ trách tên này quá xui xẻo, nếu như hấn cả đời chỉ là một phế vật vô dụng thì còn có thể sống, ai bảo hấn bây giờ lại có thể tu luyện, đã như vậy thì không thể không giết hấn rồi. "

Cửu Kiếm Ca lúc này lại tiếp lời:

" Khô Mộc tiên hữu tính sao, là muốn dùng mạng sống để bảo vệ người tên phế vật này hay là ở một bên nhìn."

Khô Mộc lão nhân (Mông lão) lúc này lại nói chắc như đinh đóng cột:

" Trước lúc ta chết thì không ai có thể đụng tới đại công tử.. Mộc Chú."

Vừa nói xong lời kia thì Mông lão bắt ngờ xuất thủ, cả người lão già phát ra quang mang xanh lục cùng lúc đó từng sợi dây leo nhanh như điện chớp từ trong lòng đất phóng về phía bảy người.

Bảy người kia hẳn là thuộc dạng già đời nên khi thấy Mông lão có dị động liền triệu hồi ra bảo vật phòng thân. Sau đó sử dụng tiên thuật chặt đứt từng sợi dây leo. Trong bảy người chỉ có hai người thanh niên có sắc mặt lạnh lùng là bị dây leo quấn lấy.

" Hừ."

Sau khi hừ lạnh một tiếng thì tên đại hán toàn thân mặc áo da thú kia bỗng chốc nhảy lên cao cao sau đó vung búa trong tay đập xuống, cây búa trong tay đại hán lúc này phóng to không biết bao nhiêu lần, bên trên luân chuyển hình ảnh hung thú dữ tợn. Cùng lúc đó hẳn hét lớn.

" Lão già ngươi cũng ăn ta một búa đi."

Thấy một búa này đánh xuống thì Mông lão không dám đón đỡ mà kéo Xuân Đức né tránh qua một bên.

Ngay khi hai người vừa thoát ra khỏi vị trí lúc trước thì một búa kia liền giáng xuống. Mất đi mục tiêu cả cây búa hung hăng đập xuống mặt đất.

Ầm ầm.. Ầm ầm..

Ngay lập tức đất rung núi chuyển, cá đá bay tán loạn, một phần của hòn đảo bị sụp xuống, có điều hòn đảo cũng không có bị phá hư hoàn toàn, ở

cao thiên kết cấu vật chất rất cứng rắn nên rất khó bị phá hư, đặc biệt là ở bên trong những hiểm địa như thế này.

Nhưng ngay khi vừa tránh xong một chiêu tuyệt sát của đại hán cao lớn thì Mông lão lại gặp phải đòn công kích liên thủ từ 5 người khác.

Phô thiên cái địa tiên thuật sát chiêu đánh tới Mông lão, Mông lão lúc này hừ lạnh một tiếng sau đó hai tay liên tục bắt ấn quyết. Ngay khi Mông lão kết thúc ấn quyết thì từ bên dưới lòng đất trời lên hai cự nhân che chắn trước người, đón đỡ mọi công kích đánh tới.

Ầm ầm ầm... ầm ầm ầm..

Từng tiếng nổ chát chúa vang lên, một con cự nhân bị đánh cho nát thành từng khối, còn còn lại thì chỉ bị mất một vài bộ phận mà thôi. Dư uy đọt công kích này lan ra xung quanh thổi tung mọi vật cản trên đường chỉ để lại mặt đất trống trơn.

Ngay lúc này thì Cửu Kiếm Ca lại quát lớn:

" Mọi người tránh ra, Khô Mộc tiên hữu là đối thủ của ta. Các người đứng ở một bên nhìn xem là được."

Những người khác nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, sau đó đồng thời lùi lại phía sau phong tỏa hướng đào tẩu của hai người Mông lão cùng Xuân Đức.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Mông lão nét mặt âm trầm, hẳn biết hôm nay có lẽ mình khó thoát một kiếp rồi.

Hình như nhìn ra tâm tình của Mông lão, Cửu Kiếm Ca cười nói:

" Nếu như Khô Mộc đạo hữu có thể đánh thắng ta thì hai người có thể rời đi."

Mông lão nghe vậy thì trong mắt lóe lên một tia hy vọng nhưng rất nhanh liền được che giấu đi, nhìn thẳng vào mắt của Cửu Kiếm Ca, Mông lão nói:

" Đã vậy thì chiến đi."

Vừa nói xong thì tay đã bắt ẩn quyết, hai con cự nhân bị đánh cho tàn tạ lúc này cấp tốc khôi phục như lúc ban đầu, xung quanh đất đá tự động bám lên cơ thể bọn chúng, không qua hai cái hô hấp thì hai con cự nhân cao 10 mét hiện ra.

Ngay khi bọn nó được hình thành thì liền hướng về Cửu Kiếm Ca đánh tới, tốc độ bọn nó cực nhanh trái ngược với cái thân thể của bọn chúng.

Lúc này đây Cửu Kiếm Ca cũng lấy ra một thanh trường kiếm phát ra ánh sáng màu máu, nhìn hai con cự nhân đánh tới hần chỉ cười nhạt nói:

" Lấy ra thứ đồ bỏ đi này cũng muốn đánh bại ta, nực cười."

Hần nâng kiếm lên, thanh kiếm trong lúc nhất thời quang mang đại phóng, nhìn Cửu Kiếm Ca lúc này không khác gì một vị ma tôn.

Ngay khi hai cự nhân kia sắp đánh tới thì hần chém ra 2 kiếm.

Xoẹt xoẹt...

Hai kiếm nhanh như điện chớp, chỉ thấy ánh kiếm lóe lên liền biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 770: Đồ Sát

Bị một nhát xuyên tim tên này cũng giống như Mông lão trong nháy mắt liền bị Quỷ Kiếm hấp cho thành thầy khô biến thành tro bụi.

Tốc độ của Xuân Đức nhanh đến mức những kẻ ở đây không kịp phản ứng, sau khi Cửu Kiếm Ca chết thì những người này mới phản ứng lại. Năm người khác bỏ chạy duy chỉ có đại hán mặc áo da thú thì ở lại chiến đấu.

Nhìn thấy anh trai bị giết, tên này liền phát điên, hai mắt người này đỏ rực, cơ bắp toàn thân nổi lên cuồn cuộn, cây búa trong tay hấn lại rực sáng, hấn gần lên:

" Để mạng lại."

Hấn hoành ngang một búa. Uy thế một búa này còn hơn cả một búa lúc đầu, một búa này mang theo phần nộ ngập trời. Sát khí lãng thiên. Tốc độ của một búa này không thể nói là không nhanh, trong chớp mắt đã tới trước mặt Xuân Đức.

Ngay khi lưỡi búa sắp chạm tới cổ của Xuân Đức thì thân ảnh của Xuân Đức đột nhiên vỡ tan, hóa thành từng mảnh vỡ ánh sáng. Lưỡi búa cứ như vậy mà lướt qua, cùng lúc này ở phía sau đại hán thân ảnh của Xuân Đức một lần nữa xuất hiện. Vừa xuất hiện hấn liền vung Quỷ Kiếm chém xuống một kiếm. Một kiếm này không mang theo sát ý hay cái gì khác, một kiếm này bình thường đến không thể bình thường hơn.

Đại hán linh giác cực kì nhạy bén, cảm nhận được nguy hiểm tới từ phía bên trên hần liền thu búa nâng lên cao làm ra tư thế phòng ngự.

Phúc.

Một âm thanh nho nhỏ vang lên. Cả thanh Quỷ Kiếm lúc này đã chém cả cây búa lẫn đại hán thành hai khúc.

Ngay khi Xuân Đức vừa giải quyết xong đại hán thì một loạt âm thanh vật nặng vang lên.

" Bịch bịch bịch bịch bịch."

Năm tên mới vừa bỏ trốn cách đây không lâu đều đã bị Bóng Ảnh xách cổ mang về ném trên mặt đất.

" Mọi việc đã được giải quyết không tên nào chạy thoát. "

Nhìn qua năm người đang nằm trên mặt đất Xuân Đức hướng về phía Bóng Ảnh dơ ngón tay cái khích lệ:

" Làm tốt lắm. "

Bóng Ảnh khàn khàn cười:

" Không có gì, chỉ là vài con cá tạp mà thôi nếu mà còn không bắt được nữa thì chi bằng lão nhị ta không tồn tại cho rồi. Khặc khặc. Thôi cần gì ca gọi đệ một tiếng, đệ quay về tu luyện tiếp đây."

Nói xong Bóng Ảnh liền hóa thành bóng đen nhập vào bên trong cơ thể Xuân Đức. Lúc này đây ánh mắt Xuân Đức lại nhìn qua 5 người kia. Năm người này đều bị Bóng Ảnh đánh cho nát hết cốt cách gân mạch, bây giờ có để cho bọn họ chạy cũng không chạy được.

Vỗ vào túi thú nuôi bên hông, một vật kim quang lóe lên, Sói Mập lại một lần nữa hiện ra.

" Chủ nhân, người gọi tiểu Kim có việc gì sao? "

Xuân Đức lúc này đã thu hồi lại Quỷ Kiếm, vỗ vỗ đầu Sói Mập nói:

" Ta mới quyết định để cho mập mập ngươi mạnh lên một chút bằng không sau này muốn đối phó đám tạp ngư cũng cần ta ra tay. Mập mập ngươi ăn năm tên này liệu có thể tiến hóa thêm không?"

Sói Mập lúc này theo hướng tay Xuân Đức mà nhìn qua năm người đang hôn mê trên mặt đất, trong ánh mắt nó lúc này hiện lên ngọn lửa nóng rực, nó hơi run run nói:

" Chủ nhân muốn ban thưởng những con mồi này cho tiểu Kim sao? "

Xuân Đức gật gù nói:

" Đương nhiên, chó canh nhà thì cũng phải mạnh mạnh chút chứ, bằng không sau này người gặp A Ngốc cùng A Mạnh thì ngươi khổ rồi. Thôi ăn nhanh đi máu thịt của tu tiên giả nhân tộc ẩn chứa tiên lực rất cường đại, thích hợp để cho tiên thú tấn thăng, nhất là mấy tên này tu vi cũng được, đều là Thần Quân Tiên Cảnh cả rồi. Người ăn vào chắc một vài ngày nữa sẽ tấn cấp thôi. Còn việc chuyển hóa có ta giúp không cần lo."

Sói Mập nghe vậy thì rất cảm động, nó dụi dụi cái đầu lên người Xuân Đức thể hiện sự thân cận, tiếp theo nó cũng không có nói cảm ơn hai những thứ vô nghĩa khác, mà ngay lập tức lao tới, bắt đầu ăn ngấu nghiến mấy tên cường giả nhân tộc kia.

Ngay tại lúc Xuân Đức hạ sát hai huynh đệ Cửu Kiếm Ca thì ở bên trong một động phủ có một thiếu niên đang tu luyện đột nhiên mở bừng mắt ra. Người này chính là nhị công tử Tôn Gian, Tôn Khánh Nguyên.

Tôn Khánh Nguyên lấy ra một tấm thẻ ngọc, nhìn thấy bên trên thẻ ngọc 7 cái tên đã ám đạ đi mất hai cái thì sắc mặt không khỏi kịch biến. Hắn không thể kiềm nén được kinh hãi bỗng nhiên la lên thất thanh.

" Không thể nào. Hai người bọn họ làm sao lại chết, không phải chỉ là đi giết tên phế vật kia sao? "

Nhưng hắn vừa thốt lên xong thì những cái tên khác trên tấm thẻ ngọc lúc này cũng lần lượt ám đạ không có ánh sáng, sau 5 phút thì thẻ ngọc cũng vỡ thành từng mảnh.

Tôn Khánh Nguyên lúc này như người mất hồn nhìn những mảnh vỡ bên trên mặt đất. Vào lúc này có một ông lão có phần gầy yếu bước vào bên trong động phủ, nhìn biểu hiện như người mất hồn của Tôn Nguyên Khánh thì khẽ hừ lạnh hỏi:

" Có chuyện gì mà khiến người mất hết hồn vía như vậy? "

Tôn Khánh Nguyên vẫn cứ nhìn chăm chăm mấy miếng ngọc vỡ bên trên mặt đất, hắn không nhanh không chậm nói:

" Đã chết, tất cả đều đã chết, thất đại phong sứ không còn một ai."

Nghe được tin tức này thì ông lão đang bước vào trong cũng thoáng ngừng lại bước chân, sau đó hắn âm trầm hỏi:

" Người sai bảy người bọn họ đi làm cái gì? "

Tôn Nguyên Khánh lúc này vẫn như người mất hồn nói:

" Đi giết Tôn Vân."

Ông lão nghe vậy thì nhướn mày nói:

" Không phải là phu nhân bảo người không cần động tới tiểu Tử kia rồi sao? Lần trước người cũng đã rút đi tiên căn của hắn, lần này còn muốn lấy mạng hắn. Người cho rằng nhà họ Tôn đều là kẻ ngu sao? "

Sau một hồi thất thần thì Tôn Nguyên Khánh rớt cuộc cũng đã bình tĩnh lại, hắn hít một hơi thật sâu nói:

" Lần này là ta làm sai, do ta quá nôn nóng, việc này ta sẽ tự bảm báo cho mẫu thân đại nhân biết. Người ra ngoài đi ta cần tiếp tục tu luyện. "

Ông lão ánh mắt hiện lên một tia sáng khác thường, sau một lúc thì lão mới nói một câu:

" Phu nhân nói người cần đề phòng tên Tôn Vân kia. Hành động của người kia gần đây rất chi tà môn."

Nói xong thì ông lão liền rời đi. Bên trong căn thạch thất chỉ còn lại mình Tôn Nguyên Khánh, lúc này đây ánh mắt của Tôn Nguyên Khánh hiện lên đầy tơ máu. Hắn gằn giọng nói từng chữ:

" Tôn Vân, ta thề sẽ để cho người chết khó coi nhất."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 771: Ba Ngày Sau.

Một ngày này bên trên một hòn đảo tại Biển Chết. Mây đen kéo tới bao phủ toàn bộ hoàn đảo, vô số tia sét lớn nhỏ như không cần tiền đánh xuống phía dưới, từng tiếng nổ lớn " ầm ầm " liên tục vang lên khiến cho phương viên mấy ngàn dặm xung quanh một mảnh oanh vang.

Vô số quái vật biển cùng tu tiên giả kéo đến phụ cận nhìn xem là có việc gì đang diễn ra. Có điều phạm vi bao phủ của lôi điện đến cả ngàn dặm nên cũng không người có người có can đảm tiến vào bên trong nhìn xem là có việc gì đang xảy ra, là tu sĩ đột phá hay là bảo vật xuất thế.

Dị tượng thế này đã là kéo dài được một ngày nên số lượng người tụ tập đến phụ cận càng ngày càng đông, đa phần đều là người của Cửu Long Chí Tôn.

" Người nói xem ở trong kia là có việc gì xảy ra? " --- Một thanh niên ốm nhom, một thân quần áo màu xám chân đạp phi kiếm lúc này hỏi đồng bạn ở kế bên.

Người kế cũng cũng là một thanh niên, có bộ dạng béo lùn, hấn híp híp con mắt đánh giá cảnh tượng ở phía trước, sau một lúc hấn mới nói lên suy đoán của bản thân.

" Theo ta thấy nơi kia 9 phần là có bảo vật gì đó xuất hiện, bằng không thì làm sao thiên tượng lại kéo dài lâu như vậy, nếu là có người tấn thăng bị thiên phạt cả ngày thế này thì đã sớm biến thành tro tàn rồi."

Thanh niên ôm nhóm nghe vậy thì thấy có lý, hấn gật gật đầu sau đó nói:

" Người nói cũng rất có lý. Mà không biết lục thiếu gia bảo chúng ta chờ ở nơi này làm gì nhỉ, chẳng lẽ lục thiếu cũng muốn thứ không biết ở bên trong kia."

Người kia mỉm cười khinh bỉ nói:

" Người lại còn giả ngu với ta, mục đích lần này người còn không biết sao. Với bảo vật ai lại chê nhiều cơ chứ. Có điều cũng nên cẩn thận một chút, khi dị tượng kết thúc thì sẽ không tránh được một tràng tranh đấu."

" Khà khà. Ta biết." --- Người thanh niên ôm nhóm cười cười.

Đa phần những người ở ngoài này đều suy đoán rằng ở bên trong kia sẽ có báu vật mà không phải là tu sĩ tấn thăng nhưng bọn họ đâu có biết rằng trong kia quả thực chính là có tu sĩ tấn thăng.

Sói mập sau khi ăn xong mấy tên có tu vi cao thì năng lượng trong cơ thể liền đạt tới tình trạng thăng hoa, không qua bao lâu thì nó liền đối mặt với sự gột rửa của ông trời.

Cũng không rõ sói mập đã làm những việc thương thiên hại lý gì mà ông trời lại quyết tâm lấy mạng nó, bình thường thiên kiếp lúc tấn cấp chỉ kéo dài vài phút cho tới vài tiếng, đằng này sói mập đã bị sét đánh nguyên một ngày.

Còn về phần Xuân Đức thì lúc này hấn đang tranh thủ hấp thu một ít lôi kiếp, với thân thể của địa ngục thiên long thì lôi kiếp của Tinh Quân Cảnh đối với hấn cũng chỉ đủ gây tê tê mà thôi.

Vì vậy hấn không kiêng nể gì mà hấp thu lôi kiếp, trên đầu hấn lúc này đã hình thành một cái phễu tiên khí, vô số tiên khí cùng lôi kiếp bị hút vào

bên trong cái phễu kia rồi bị hấn cắn nuốt sau đó truyền tới bốn nguyên hồn độn của hấn.

Bên trong lõi kiếp ẩn chứa năng lượng cực kì nhiều, hấn tận dụng nó để bồi đắp lại bốn nguyên lực bị hao tổn.

Ngay khi hấn còn đang mê say với lộ trời ban thì ở cách đó không xa Sói Mập cũng đã tới giai đoạn cuối.

Cả người nó ánh lên kim sắc rực rỡ, ở phía trên đầu của nó bắt đầu mờ hồ hình thành thành một ngôi sao. Ngay khi ngôi sao kia thành hình thì ở bên cạnh nó lại xuất hiện thêm một ngôi sao khác, có kích thước nhỏ hơn nhưng lại sáng hơn, xoay xung quanh ngôi sao lúc ban đầu.

Ngay thời điểm này thì thiên địa bỗng chốc an tĩnh, lõi kiếp ngừng lại không có giáng xuống nữa, gió cũng ngừng thổi, mưa ngừng rơi. Ở giữa bầu trời tối tăm, tách ra một khoảng trống, từ bên trong hạ xuống một cột sáng trắng thuần khiết, cột sáng kia hạ xuống ngay trên người Sói Mập.

Những vết thương trên người Sói Mập nhanh chóng khôi phục lại, thân thể của nó cũng lớn thêm một vòng, khí tức nguy hiểm trên người nó cũng gia tăng thêm vài lần. Tới thời điểm này thì việc tấn cấp của Sói Mập chính thức thuận lợi vượt qua.

Chúc phúc từ thiên địa chỉ kéo dài chưa tới 10 giây liền kết thúc, mặc dù đã được thiên địa chúc phúc Sói Mập cũng khôi phục lại không ít nhưng nó vẫn còn rất yếu, nó cần phải có vài ngày thời gian để khôi phục lại như thường.

Xuân Đức lúc này tiến tới bên cạnh Sói Mập, một tay vuốt ve đầu của nó cười nói:

" Chúc mừng người nhé, cuối cùng cũng thoát được cái số kiếp làm cấp trung tiên thú. Cuộc đời người sau này chính thức bước qua một trang mới rồi."

Sói Mập tuy lúc này suy yếu vô cùng nhưng vẫn là không quên nịnh nọt nói:

" Tất cả đều là nhờ công ơn của chủ nhân. "

Xuân Đức gật gù:

" Giờ người vào túi thú nuôi nghỉ ngơi một thời gian, ta cũng nên đi săn rồi."

Nói xong thì Xuân Đức liền thu Sói Mập vào bên trong túi thú nuôi, sau đó liền tiến vào trạng thái ẩn thân mà rời đi. Hắn muốn tranh thủ khám phá nơi đây coi có thứ gì mới lạ không? Quan trọng hơn chính là săn giết một số lớn lương thực để ăn dần sau này.

Ở bên trong một mảnh rừng, ngay bên dưới một gốc cây đại thụ đang có 6 người bất tỉnh nằm trên mặt đất. Có 4 nữ hai nam, thành linh mấy người này chính là đám người Long Linh Nhi mấy hôm trước bị thần bí nhân bắt đi.

Ngay lúc này một tiếng chim hót lạnh lạnh vang vọng cả cánh rừng, có thể là do bị tiếng chim kia ảnh hưởng cả 6 người đang nằm bất động trên mặt đất đều có phản ứng nhỏ, sau đó cả 6 người đều từ từ tỉnh lại, bọn họ mở mắt ra mờ mịt nhìn xung quanh.

Long Linh Nhi vô thức hỏi:

" Chúng ta đang làm gì ở đây vậy? "

Không ai lên tiếng đáp lời, hiển nhiên những người khác cũng u mê, trong lúc nhất thời cả 6 người đều hai mặt nhìn nhau, bọn họ không rõ vì sao mình lại ở nơi này nữa.

Sau một lúc ngồi nhớ lại thì Nhạn Tuyết bỗng nhiên đứng phất dậy sau đó liền muốn rời đi nơi đây, thấy phản ứng quái lạ của nàng thì Long Linh Nhi liền giữ nàng lại, có phần quan tâm hỏi:

" Tiểu Tuyết bạn muốn đi đâu? "

Nhạn Tuyết bị Long Linh Nhi giữ lại thì sắc mặt liền không vui, nàng cố gắng vùng tay của Long Linh Nhi ra nhưng mãi mà không làm sao thoát ra được, có lẽ vì đang lo lắng nên Nhạn Tuyết nhẹ giọng nói:

" Nhanh thả tay. Ta phải đi tìm ca ca."

Long Linh Nhi nghe thế thì càng giữ chặt tay Nhạn Tuyết hơn.

" Nơi này cũng không phải hòn đảo trước kia bạn muốn đi đâu tìm? Chúng ta còn chưa biết mình đang ở đâu làm sao tìm? "

Đang vùng vẫy, nghe lời nói của Long Linh Nhi thì Nhạn Tuyết liền không có giấy giụa nữa. Nàng có đôi chút thất thần, nàng tự lẩm bẩm nói:

" Đúng, ta còn không biết mình đang ở đâu làm sao có thể tìm ca ca."

Lẩm bẩm xong thì nàng quay qua nắm tay Long Linh Nhi, ánh mắt của nàng hiện lên sự chờ mong nói:

" Tiểu Linh Nhi, bạn có cách tìm đến ca ca (anh) của mình phải không? Bạn nói đi có phải vậy không? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 772: Người Với Người Là Không Thể Tin Tưởng Nhau

Nhìn nét mặt lo lắng của Nhạn Tuyết thì Long Linh Nhi trong lòng ngũ vị tạp trần. Nếu như để cho Nhạn Tuyết biết rằng người ca ca thực sự của nàng đã chết rồi thì không biết sẽ ra sao đây. Còn về phần người kia sao? Nàng tin rằng người đó sẽ không hề có việc gì.

" Mình cũng không có cách gì để tìm đến Vân ca nhưng mà Tiểu Tuyết cậu cũng không cần quá lo lắng như vậy, ca ca(anh) của bạn sẽ không có việc gì đâu. "

Nhạn Tuyết nghe không có cách gì để nhanh chóng tìm tới ca ca(anh) của mình thì khuôn mặt hiện lên sự mất mát, nhưng khi nghe được lời động viên của Long Linh Nhi thì nàng lại ánh lên tia sáng hy vọng.

" Đúng vậy, ca ca sẽ không sao. Ta trước hết phải trị thương rồi sẽ lên đường đi tìm huynh ấy."

Một tuần sau.

Lúc này đây Xuân Đức vẫn đang bay trên một vùng biển mênh mông, do không có bản đồ nên hắn cũng không có biết mình đang ở đâu cả, à không phải không có bản đồ mà có cũng như không.

Hắn cũng đã bắt một số tu tiên giả sư hồn nhưng mấy tên kia đều cũng không biết gì nhiều, còn về phần bản đồ thì hắn xem chẳng hiểu kí hiệu bên

trên bản đồ là thứ gì.

Suốt một tuần nay hấn cũng có giết chết được vài con cấp cao tiên thú, hấn nhận thấy nếu càng bay về ra ngoài biển lớn thì càng gặp được nhiều tiên thú đẳng cấp cao, thấp thấp cũng có Tinh Quân Tiên Cảnh hậu kì, cao thì có cả Thần Quân Tiên Cảnh.

Có điều đám tiên thú này phân bố quá phân tán, thường thì phạm vi mấy ngàn dặm mới có một con. Khiến cho hấn rất tốn công trong việc săn giết.

.....

Lại qua ba ngày.

Ngày hôm nay hấn không có tiếp tục đi săn quái vật biển nữa, hấn bây giờ vừa tìm thấy được một hòn đảo hoang vắng nên liền lấy nơi đây làm điểm dừng chân. Sau khi dùng hồn niệm rà soát một lượt không thấy có điều gì khả nghi thì hấn liền hạ xuống.

Hôm nay cũng là một ngày khá đặc biệt khi bầu trời phía trên không có mây đen vần vũ nữa mà là một khoảng trời trong xanh, mặt biển thì gợn nước lăn tăn, lấp lánh ánh sáng bạc. Từng đợt gió biển thổi qua khiến người ta cảm thấy thật dễ chịu.

Hạ xuống một mỏm đá ở vị trí cao, hấn đưa mắt nhìn ra xa xa. Tận hưởng thời khắc hiếm hoi này. Tự nhiên hấn cảm thấy nếu như không có tranh đấu thì cuộc sống có lẽ sẽ đẹp hơn một đoạn. Có điều đây chỉ là ước mơ hảo huyền của hấn mà thôi. Sẽ không bao giờ có chuyện giữa sinh vật sống với nhau lại ngừng tranh đấu cả.

Hấn nằm dài trên mỏm đá tận hưởng ánh nắng chiều tà cùng những cơn gió biển. Khung cảnh an bình vốn là vậy nhưng lúc này đây lại bị mấy tên ma cô phá hư.

Từ hướng phía đông nam đang có hai thân ảnh dùng tốc độ nhanh như thiểm điện bay về hướng này, theo phía sau hai người này là một con quái vật khổng lồ nhìn giống con tinh tinh có hai cánh thịt phía sau cũng đang dùng tốc độ nhanh không kém đuổi theo phía sau. Nó vừa đuổi theo vừa kêu gào.

" Rông....rông...rông..."

Đôi khi nó cũng ngưng tụ băng trùy công kích hai người đang chạy phía trước. Khiến cho hai người phía trước chật vật vô cùng.

Xuân Đức đang nằm yên tận hưởng cuộc đời tươi đẹp thì bị tiếng kêu rông của con quái vật kia quấy rối, hấn lúc này ngòi dậy nhìn về phương hướng phát ra tiếng rông. Cũng không cần dùng cái gì thần thông, chỉ cần nhìn qua liền có thể thấy được tình huống hiện tại.

Hai tên nhân tộc, đều là nam tử trung niên, tu vi vừa bước vào Thiên Quân Tiên Cảnh trong đó một người là phong hệ tu tiên giả, người còn lại thì không rõ ràng, hai người này bị rượt đuổi bởi một con quái vật lai giữa loài vượn cùng loài dơi có tu vi cao hơn một cấp.

Nếu như hai người kia cứ như vậy chạy thẳng thì việc này cũng chẳng liên quan gì tới hấn cả, có điều khi hai người kia vừa nhìn thấy hấn liền nở một nụ cười lạnh lùng sau đó liền chuyển hướng nhắm ngay vị trí của hấn mà bay tới.

Lúc này hấn có dùng cái mộng suy nghĩ cũng biết hai người này làm vậy là có ý gì. Khẽ cười, từ trong mắt hấn phóng ra hai đạo lam sắc hào quang, bắn thẳng tới hai người đang bay lại đây, tốc độ của đạo lam sắc hào quang rất nhanh gần như là tức thì(công kích linh hồn), hai người kia không kịp đề phòng bị hào quang bắn trúng.

Ngay lập tức tốc độ hai người này liền chậm lại, phải qua ba giây thì hai người này mới thoát khỏi trạng thái kia. Vừa thoát khỏi trạng thái mê hoặc thì hai người này đồng thời dùng ánh mắt hung ác hướng về phía Xuân Đức, trong ánh mắt kia ẩn chứa sát ý không hề che giấu.

Một người quát lớn:

" Sâu kiến muốn chết."

Quát xong người này tay bấm pháp quyết, một loạt phi kiếm xuất hiện xung quanh người này. Nhưng vào lúc này con vượn ác ma phía sau cũng đã đuổi kịp hai người.

Nó há mồm lớn phun ra gần như vô tận băng trùy(băng có hình thoi) hướng về phía hai người bắn tới, nhiệt độ nơi đây ngay lập tức giảm mạnh. Mặt biển cấp tốc đóng băng.

Nhìn thấy như vậy một màn người đang chuẩn bị công kích Xuân Đức lúc này không thể không thu tay mà quay lại phòng ngự.

" Đáng chết."

Người này chửi một câu sau đó cấp tốc triệu hồi ra một cái ngọn núi màu đen, ngọn núi kia không qua một cái nháy mắt liền biến thành một ngọn cao mấy ngàn mét.

Vô tận băng trùy bắn lên trên ngọn núi màu đen liền bị vỡ vụn, phát ra từng tiếng "rắc rắc rắc".

Người này hướng về phía con Vượn Ác Ma lớn tiếng quát:

" Chết đi súc sinh, ép ta phải lấy ra át chủ bài."

Ngay sau đó người này lại thôi thúc pháp nguyên điều khiển cả ngọn núi đập thẳng về hướng con Vượn Ác Ma kia.

Con Vượn Ác Ma kia cũng rống lên, cả người nó trong nháy mắt to lên, chỉ từ vài chục mét biến thành cự thú ngàn mét, nhìn thấy cả ngọn núi đang lao tới thì cũng không có tránh né mà nhảy lên cao cao đâm ra một đám.

Đùng.

Một tiếng nổ lớn vang lên, một đám của Vượn Ác Ma đánh lên ngọn núi đen khiến cho cả ngọn núi dừng lại, run lên từng hồi, từng gợn sóng không khí lan truyền ra bốn phương, mặt biển đang đóng băng cũng bị nứt toác, từng con sóng cao mấy chục mét hình thành.

Đùng ùng ùng... ùng ùng..

Sau một quyền lúc đầu thì Vượn Ác Ma lại tiếp tục đâm ra liên tiếp mấy chục quyền, đánh cho ngọn núi trước mặt bay run lên từng hồi.

Đùng.

Lại thêm một quyền, cả ngọn núi màu đen lúc này có vẻ như đã tới cực hạn nó nhanh chóng biến nhỏ thành nắm tay rồi nhanh chóng bay về phía người trung niên.

Sắc mặt người trung niên kia lúc này cũng trắng bệch, có vẻ là hẳn không ngờ đến con Vượn Ác Ma lại mạnh tới mức độ này. Thấy không địch con Vượn Ác Ma, hai tên tu sĩ nhân tộc nhìn nhau một cái sau đó tách ra hai hướng mà chạy, một người vẫn hướng phía Xuân Đức mà phóng tới, ý đồ muốn cho Xuân Đức chôn cùng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 773: Người Với Người Là Không Thể Tin Tưởng Nhau 2

Nhìn thấy người trung niên kia vẻ mặt hung ác hướng về phía mạnh lao tới, Xuân Đức không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

Rõ ràng là hắn cũng không có thù oán gì với hai người này vậy mà hai người này cứ một mực ép hắn vào chỗ chết, đôi khi trên đời không phải lúc nào cứ sống an phận thì sẽ phiền phức sẽ không tìm đến.

" Trói buộc." Hắn khẽ nói.

Ngay lúc này thiên địa tiên khí ở phụ cận lập tức biến thành những sợi dây xích trói lại hai tên tu tiên giả nhân tộc cùng con Vượn Ác Ma. Thoáng cái cả ba đều bị trói buộc giữa không trung không cách nào có thể nhúc nhích.

Trong ánh mắt của bọn họ đều hiện lên thần sắc khủng hoảng, ánh mắt khi nhìn về phía Xuân Đức thì hiện lên sự sợ hãi nồng đậm. Người trung niên lúc trước nhắm vào Xuân Đức lúc này đây mặt mũi đã trắng càng thêm trắng, hắn cố gắng nói cái gì nhưng không tài nào phát ra âm thanh.

Xuân Đức lúc này trước tiên bay về phía con Vượn Ác Ma, trực tiếp dùng tay đâm sâu vào trong cơ thể của nó, ngay lập tức con Vượn Ác Ma hiện lên vẻ thống khổ. Nó cố gắng vùng vẫy nhưng không thành. Hai mắt nó nhanh chóng âm đạm.

Trái ngược với nó, Xuân Đức lúc này cảm thấy vô cùng thư sướng, một luồng sinh mệnh theo cánh tay chạy khắp cơ thể hắn, hắn nhắm mắt lại cảm

nhận sự sung sướng này, nhưng ngay lúc hắn đang phê thì luồng sinh mệnh kia đã cắt đứt, mở mắt ra thì đã thấy con Vượn Ác Ma lúc này đã biến thành tro bụi rồi, chỉ để lại một viên tinh hạch cùng một viên nội đan đang lơ lửng trước mắt.

Đưa tay bắt lấy hai vật kia Xuân Đức có phần bất mãn nói:

" Không thỏa mãn gì cả, ước gì có một tên để cấp đề mình cắn nuốt thì tốt biết mấy."

Đi qua bên tên trung niên ba lần bảy lượt muốn đẩy hắn vào chỗ chết, với loại người này thì cũng chẳng cần nói nhiều làm cái gì, Xuân Đức trực tiếp sưu hồn sau đó thì hấp thụ.

Tu tiên giả so với tiên thú đúng thật quả là khác biệt, con Vượn Ác Ma còn có thể giúp hắn thoải mái được tầm phút, còn tên tu sĩ này chỉ hai cái hô hấp liền cạn cũng không còn.

Đi qua tên tu tiên giả còn lại, hắn khẽ cười sau đó sưu hồn, có điều khi hắn vừa sưu hồn thì liền không khỏi ngạc nhiên, hắn lúc này thu tay lại nhìn người trung niên trước mặt hỏi:

" Trí đạo tu sĩ sao? "

Người trung niên lúc này cả cái trán đã đầm đìa mồ hôi, nghe được Xuân Đức hỏi thì hắn gật đầu như bằm tỏi.

Xuân Đức lúc này vung tay lên, ngay lập tức cấm chế của người này đã được giải khai. ngay khi người kia há miệng định nói cái gì đó thì Xuân Đức liền ném một viên thuốc màu xanh xanh vào trong miệng tên kia.

Tên kia theo bản năng ôm lấy cổ họng để cho viên thuốc kia không chui xuống nhưng hắn dù cố gắng tới đâu cũng là vô ích, viên thuốc kia vừa vào

miệng hắn thì liền tan ra xâm nhập lên đầu hắn.

Xuân Đức lúc này khẽ búng tay một cái, tên tu sĩ trước mắt ngay lập tức ôm lấy đầu sau hét thảm tiếp sau đó người này liền rơi thẳng vào bên trong biển sâu.

" Tùm."

Bọt nước văng lên tung tóe, tên kia đã chìm vào bên trong lòng biển, từng đợt bóng khí vẫn trôi lên, theo những bóng khí vỡ nát thì từng tiếng hét thê lương cũng vang lên.

Sau một lúc Xuân Đức cảm thấy cho tên kia trải nghiệm cuộc đời nghiệt ngã vậy là đủ, hắn ngưng thúc dục độc hồn chú. Ngay sau khi hắn ngưng thúc dục độc hồn chú mấy giây thì tên kia cũng trôi lên khỏi mặt nước.

Xuân Đức lúc này không có nhìn trung niên nhân kia mà bay về ngòi bên trên mỏm đá lúc trước. Sau một lúc thì người trung niên kia cũng bay lại, hắn tới trước mặt Xuân Đức quỳ xuống nói:

" Tiểu nhân Hồ Nhất Khôn xin ra mắt chủ nhân."

Xuân Đức nhìn qua hắn thêm một lượt, vẫn hỏi lại câu hỏi lúc trước:

" Người là trí đạo tu sĩ sao? "

Hồ Nhất Khôn cung kính thưa:

" Vâng. Không rõ chủ nhân muốn thuộc hạ làm việc gì? "

Xuân Đức lúc này lại bất ngờ đá ra một cước vào giữa ngực Hồ Nhất Khôn. " Hự." Hồ Nhất Khôn rên một tiếng đau đớn, hắn bị đá văng ra xa xa đụng phải một vách đá khác. Hắn từ từ rớt xuống nằm quặt tròn lại, cả người co giật không ngừng, miệng sùi bọt máu.

Nhìn Hồ Nhất Khôn như con chó nằm một đống Xuân Đức lúc này cười lạnh nói:

" Trí đạo tu sĩ quả là lắm âm mưu, vừa mới được một trận thừa sống thiếu chết xong vậy mà mới hở ra cái là đã định tính kế ta rồi. Người cho rằng người rất quan trọng sao?"

Đập nhẹ tay vào túi thú nuôi bên hông, ngay lập tức Sói Mập xuất hiện.

" Chủ nhân cần tiêu Kim làm gì? "

Xuân Đức tung cho nó viên nội đan cùng tinh hạch của Vượn Ác Ma, sau đó chỉ về phía Hồ Nhất Khôn lạnh lùng nói:

" Tên kia giao cho mập mập người, khiến cho hấn sống không bằng chết cho ta. Phải có tiếng hét đấy, không có không vui."

Sói Mập theo hướng tay của Xuân Đức nhìn về phía hồ Nhất Khôn, đôi mắt nó hiện lên vẻ hung ác. Nó nhảy tới bên cạnh Hồ Nhất Khôn, sau đó bắt đầu nhai từ từ đôi chân của tên kia.

" Rốp rốp rốp."

Tiếng xương vỡ nát vang lên, bị đau đớn kịch liệt kích thích Hồ Nhất Khôn theo bản năng một một chường đập chết sói mập nhưng khi hấn vừa nâng tay lên thì Xuân Đức đã xuất hiện ngay bên cạnh, một cước dẫm xuống cánh tay kia ngay lập tức đứt lìa.

Hồ Nhất Khôn quá đau đớn hấn hét lên " A a a a, tay của ta, tay của ta."

Bốp

Đáp lại hấn lại là nguyên một cái cái đập vào miệng, thoáng cái tên kia đi nguyên hai hàm răng. Lúc này đây Xuân Đức mới cười lạnh nói:

" Trí đạo các người tên nào cũng tự cho rằng mình thông minh có thể tính kế cả thiên hạ, người tưởng rằng người nghĩ cái gì ta không biết được sao? Thứ tạp ngư như người cũng xứng trước mặt ta diễn trò."

Vừa nói Xuân Đức liền đã thêm mấy cái lên mặt tên này, Hồ Nhất Khôn lúc này thật sợ, hấn dùng một tay còn lại cố nắm lấy chân Xuân Đức, giọng hấn khàn đặc vang lên:

" Chủ nhân là thuộc hạ sai, xin chủ nhân tha cho thuộc hạ một mạng này.
"

Xuân Đức lúc này mới ngồi xuống nhìn Hồ Nhất Khôn, hấn cười lạnh lẽo:

" Hắc hắc. Đãi thịt không muốn chỉ thích ăn xương. Nếu lúc trước học ngoan thì bây giờ đã không phải chịu khổ rồi, thấy người còn có chút giá trị ta tha cho người một mạng."

Nhìn qua Sói Mập hấn bảo:

" Dừng lại đi mập mập, tên này còn có chút giá trị nên để hấn sống."

Sói Mập nghe vậy thì có chút không cam lòng, nó còn cắn thêm mấy cái nữa mới dừng lại.

" Chủ nhân, vậy cái tên này giờ xử lý ra sao? "

Xuân Đức nhún vai nói:

" Cứ kệ hấn nằm ở đó, không chết được đâu. Đêm nay chúng ta ở nơi này dừng chân. Mập mập người có nhiệm vụ nhìn chăm chăm tên này, nếu thấy ghét thì cứ cắn cho hấn mấy phát. "

Sói Mập lập tức cam đoan:

" Chủ nhân yên tâm, cứ để tiêu Kim lo."

[T/G: Chúc cả nhà buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 775: Tu Luyện Nhàm Chán

Nguồn nhảy chương, nội dung thì vẫn liền mạch nhé các bạn. [Bạch Ngọc Sách]

Thời gian trôi qua thật nhanh, không bao lâu thì trời đã tối. Sau khi dùng bữa xong với Sói Mập thì hắn lại quay về với công cuộc tăng lên chiến lực, thật sự mà nói thì hắn cảm thấy chán ngấy với việc này rồi, ngày nào cũng phải luyện tập kỹ năng, rồi phải tranh thủ đi cắn nuốt sinh mệnh. Để nâng cao thể chất.

Một ngày thôi chứ ngày nào cũng vậy quả thực chịu không thấu.

Từ khi bước vào cao thiên thì hạn chế về thể chất của hắn cũng bị giải khai. Chỉ cần có đủ tinh hoa sinh mệnh thì hắn sẽ liên tục tăng cường được thể chất tự thân, có điều càng ngày nhu cầu về con mồi càng cao.

5 ngày trước kia thì hắn có thể cảm thấy, chỉ cần hấp thu sinh mệnh tiên thú cấp thấp cũng có thể tăng cường, tuy rất nhỏ nhưng vẫn là có. Nhưng chỉ mới sau 5 ngày thì đã không còn tác dụng, con mồi của hắn bây giờ thấp nhất cũng phải là Tinh Quân Tiên Cảnh, bằng không thì một chút tác dụng cũng không có.

Thở dài một hơi hắn có chút cảm khái:

" Ai rồi cũng phải chết, chết là hết vậy mà lúc sống phải khổ như thế này đây. Thôi thì sống khổ được ngày nào tranh thủ ngày ấy, không sau này sung sướng rồi thì lại tiếc."

Ở xa xa Sói Mập nghe hấn cảm khái thì mở mắt ra ngẩng đầu nhìn hấn, ỉ ửng một tiếng, vẫy vẫy đôi tai sau đó lại tiếp tục nằm ngủ.

Sau khi than thân trách phận một hồi thì Xuân Đức bắt đầu luyện tập.

Việc đầu tiên hấn làm đó chính là tập lại tuyệt kỹ mà hấn sáng chế, do chiêu thức này tiêu hao thể lực quá kinh khủng. 4% thể lực một đòn, khi hấn toàn thịnh thì cũng chỉ có thể tung ra 10 đòn, cực hạn là 25 đòn nhưng hấn không bao giờ tung ra 25 đòn.

Nguy hiểm lúc nào cũng có thể xuất hiện, hấn luôn phải giữ lại thể lực để đề phòng tình huống phát sinh, không tới đó lại hỏi sao hành lại cay.

Mỗi khi ra đòn hấn thường đánh ra rất chậm, trong lúc này hấn cố gắng cảm nhận luồng sức mạnh lưu chuyển trong cơ thể, cố gắng không chế nó một cách xảo diệu nhất, hấn nhận thấy chỉ cần khống chế tốt luồng lực lượng này thì có thể tăng cao được năng lực tấn công, cùng tăng nhanh tốc độ ra đòn.

Có điều cái gì nói cũng đơn giản hơn làm, hấn ngày nào cũng luyện tập nhưng mấy tháng trời cũng chẳng thấy có khởi sắc gì. Lực đạo bộc phát vẫn chỉ là 17 lần.

Không những thế, bây giờ lại có thể Quỷ Kiếm nữa, mỗi lần đánh ra một kiếm thì đều giảm đi 1/10 thể lực. Tuy lực công kích đề cao thêm mấy lần nhưng tiêu hao cũng là kinh người. Giờ thì hấn hiểu vì sao bí thuật càng mạnh thì lại ít được thi triển là vậy.

Bây giờ hẳn chỉ ước có bảo vật gì đó giúp cho hẳn hồi thể lực cực nhanh hoặc giúp cho thể lực hẳn luôn ở trạng thái sung mãn cũng được. Đến lúc đó hẳn khi nào cũng có thể bung lụa tỏa sáng rồi, không có vấn đề về thể lực thì hẳn có thể mở ra mấy cái linh vực, liên tục sử dụng tuyệt kỹ do bản thân sáng chế, tới lúc đó địch nhân chỉ có khóc ra máu.

Có điều ước mơ vẫn luôn là ước mơ, còn thực tế thì nghiệt ngã. Sau khi dùng Quỷ Kiếm kết hợp với tuyệt kỹ chém ra 7 chém thì hẳn lúc này đã nằm thẳng căng ra mà thở.

" Cái cảm giác thoát lực trong giây lát như thế này quả thực chẳng cảm thấy thú vị quái gì cả. Cũng nên đi ăn cái gì rồi." Tự nói với mình một câu xong thì Xuân Đức liền ngồi dậy.

Hẳn lúc này lấy ra từ bên trong nhẫn chứa đồ một con quái vật biển to lớn. Thân giống cá mập, có điều nó không có vây mà toàn thân được bao trùm bởi một lớp sừng đen xì, cả người nó có vô số chiếc gai nhọn mọc ra, bên trên mỗi chiếc gai nhọn đều ẩn chứa kịch độc.

Con này có đẳng cấp ngang ngửa với hẳn, phải mất công lắm mới chop được nó.

Mấy ngày trước hẳn định ăn rồi nhưng mà không nỡ, đồ ăn ngon nên để lúc an nhàn thưởng thức mới ngon chứ ăn vội ăn vàng còn gì là thú vị.

Ngay khi con quái vật biển này bị Xuân Đức mang ra thì linh áp từ bên trên cơ thể nó liền tán phát ra khắp nơi, với linh áp cường đại của nó dọa cho những sinh vật ở nơi đây câm lạng, còn trùng tâu thú các kiểu trong nháy mắt không dám phát ra tiếng.

Đang nằm canh giữ tù nhân Sói Mập lúc này cũng mở mắt ra mà nhìn, nhìn thấy con quái vật biển dài mấy chục dặm đang phát ra hắc quang thì nó

liền cảm thấy sợ hãi, nó muốn cử động mà bị linh áp cường đại từ con quái vật biển đã chết kia ép cho không thể nhúc nhích.

Ngay cả tên Hồ Nhất Khôn bị đánh cho tàn phế lúc này cũng ngưng trị thương lại mở mắt ra mà nhìn, khi nhìn thấy là thứ gì thì sắc mặt hắn liền trắng.

Còn về phần Xuân Đức thì hắn đang vô cùng hưng phấn, sau khi làm chuẩn bị xong hắn bắt đầu hấp thu con quái vật biển này, ngay lập tức một luồng sinh cơ dạt dào theo tay hắn chạy vào bên trong cơ thể, tâm bồ nuôi dưỡng từng tế bào một.

Cả người hắn lúc này cũng sáng lên ánh sáng xanh biếc do tinh hoa sinh mệnh có một ít từ thể nội thoát ra bên ngoài.

Hắn lúc này có thể cảm nhận được cơ thể đang được từ từ tăng cường, xương cốt, gân mạch, các kiểu đều đang được phát triển nhanh chóng. Làn da của hắn ngày càng sáng bóng, trong trắng lộ hồng, nhìn không khác gì da của nữ nhân, may mà trên cơ thể hắn còn có đồ án của chín con độc long bằng không hắn lại lằm vào tình cảnh trước kia.

Thời gian từng phút đi qua.

Chỉ mới qua ba phút thì con quái vật biển khổng lồ kia đã thu nhỏ lại còn 2 phần 3.

Sáu phút sau nó chỉ còn da và xương.

Đến phút thứ 10 thì cả da và xương đều không còn, tất cả đều biến thành tro bụi bị gió biển thổi đi mất. Lúc này đây chỉ còn lại một viên nội đan to bằng cái chậu rửa mặt đang phát ra ánh sáng xanh lục cùng một viên tinh hạch có hào quang bảy màu.

Hắn vung tay lên hai vật kia bay vào trong tay hắn, tay phải khẽ hấp thì viên tinh hạch ần lập tức vỡ nát, ngay lập tức một đoàn tinh quang bao phủ lấy hắn. Ngay lúc này hắn cảm thấy hồn phách của bản thân được trị lành thêm một phần. Còn về phần viên nội đan kia cũng bị hắn nuốt vào luôn, dù sao đây cũng là vật đại bổ với hắn.

Sau khi cắn nuốt xong con quái vật biển kia Xuân Đức còn chưa thỏa mãn, hắn có phần tiếc rẻ nói:

" Chắc, chưa gì đã hết mất rồi. Nếu như ngày nào cũng có một con như thế này ăn tráng miệng thì quả thực cuộc đời xem như viên mãn. Đáng tiếc à, đồ ăn kiểu này không có nhiều. Chán thật. bây giờ lại phải ăn mấy thứ không có dinh dưỡng kia rồi."

Nói xong hắn lại lấy ra một vài con hung thú khác, có điều đẳng cấp mấy con này không cao bằng con lúc nãy, mấy con này đa phần đều chỉ có Thần Quân Tiên Cảnh.

Lần này Xuân Đức không có vừa hấp vừa hưởng thụ như lúc trước(ăn được miếng ngon nhớ mãi) mà cất lực hấp thu, từng con hung thú như quả núi lớn trong vài cái hô hấp liền biến thành tro tàn chỉ để lại tinh hạch cùng nội đan.

Không qua bao lâu xung quanh Xuân Đức có gần mấy trăm khối tinh hạch cùng nội đan đang lơ lửng phát ra quang mang đủ loại màu sắc, giá trị của những thứ này cũng vô cùng xa xỉ, đem bán tại Thịnh Đế Thánh Thành hắn sẽ được một khối tài sản khổng lồ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 776: Ngày Mới Bắt Đầu

Một đêm đi qua, mặt trời ở cuối chân trời đang từ từ ló ra. Lúc này ở chính cảnh đẹp nhất khi ở trên biển.

Xuân Đức lúc này cũng ngồi dậy, đêm qua hấn mất cả đêm chỉ để hấp thụ cùng luyện hóa. Một công việc chán chết nhưng đời mà. Dù cuộc sống có nhàm chán tới đâu thì vẫn phải sống. Chết đi không biết sẽ ra sao nên hấn vẫn muốn sống hơn. Với ở trên đời này ít ra hấn vẫn có thứ còn lưu luyến.

" A a a a a a a a."

Hấn hét một tràng dài cho vui nổi lòng. Hết xong hấn lại nằm dài ra trên tảng đá lớn. Nhìn qua Sói Mập hấn hỏi:

" Mập Mập người nói ngày hôm nay chúng ta đi đâu, chẳng lẽ lại lại tiếp tục đi săn quái vật biển nữa sao? "

Sói Mập lúc này đây đang nằm dài ở cách đó không xa, nghe Xuân Đức hỏi thì nó lắc lắc cái đầu lớn:

" Cái nào sao chủ nhân lại hỏi tiểu Kim, chủ nhân đi đâu thì tiểu Kim theo đó. "

" Ngoáp ngoáp." Xuân Đức nghe thế thì ngáp mấy cái, hấn lại ngồi dậy vắn vắn cơ thể sau đó nói:

" Thôi thì cũng chỉ có thể như vậy chứ còn biết làm sao được nhưng hôm nay sẽ chuyển từ biển lên đất liền, cho bớt nhàm chán. À đúng rồi, quên mất ở đây còn có một người mà."

Hấn lúc này ánh mắt hướng về phía Hồ Nhất Khôn hỏi:

" Người có chủ kiến gì không nói ra nghe thử."

Hồ Nhất Khôn sau một đêm trị thương thì trên cơ bản đã có thể nói chuyện cùng đi lại như bình thường, lúc này đây nghe Xuân Đức hỏi thì hấn liền cực kì cung kính nói:

" Thuộc hạ biết một địa phương có rất nhiều tiên thú mạnh mẽ, lại còn có nhiều bảo vật từ thời thượng cổ để lại, không biết chủ nhân có hứng thú hay không? "

Nhìn bộ dạng của Hồ Nhất Khôn, Xuân Đức khẽ cười nói:

" Hôm nay có vẻ người đã khôn hơn rồi đấy, ta còn nghĩ người sẽ dùng trí niệm giả ý đến lừa gạt ta. "

Đang quỳ rạp trên mặt đất Hồ Nhất Khôn nghe vậy liền run lên, hấn lấp bắp nói:

" Không dám, thuộc hạ không dám, có cho một vắn cái lá gan thuộc hạ cũng không dám lừa gạt chủ nhân."

Đêm qua hấn chứng kiến tràng cảnh kia, nhìn một con thái cổ tiên thú vốn là một trong lục đại hung vật ở biển này bị chính người trước mắt cắn nuốt không còn tí cặn bã thì hỏi làm sao hấn dám khởi lên tâm tư gì. Người

ở trước mắt này thần thông kinh người, thủ đoạn tàn nhẫn nếu như hắn còn mang tiểu tâm tư ra thì xác định sẽ chết được rất thảm.

Sói Mập ở bên cạnh thấy thế thì mười phần khinh thường nói:

" Giờ mới biết sợ. Hừ hừ."

Xuân Đức lúc này thản nhiên cười một tiếng, sau đó nói:

" Biết thân biết phận vậy là tốt. Được rồi người đi trước dẫn đường, nếu tới nơi mà không phải theo như lời người nói thì... Khà khà. Thôi lên đường thôi, tranh thủ lúc mát trời."

Sau đó ba người hóa thành ba đoàn ánh sáng rời đi khỏi hòn đảo nhỏ, Hồ Nhất Khôn đi trước dẫn đường, Xuân Đức ngồi trên lưng sói mập theo phía sau. Do tốc độ của sói mập khá là chậm nên Xuân Đức phải ra lệnh cho Hồ Nhất Khôn bay chậm lại.

Được lệnh Hồ Nhất Khôn lập tức giảm mạnh tốc độ, đợi hai người Xuân Đức ở đằng sau. Ngồi trên lưng Sói Mập, Xuân Đức bỗng nhiên lại nhớ tới mấy người Nhạn Tuyết cùng Long Linh Nhi.

" Mập Mập người nói xem mấy cô bé kia còn sống không? " --- Bỗng nhiên hắn hỏi một câu.

Sói Mập ngu ngu một lúc, sau mới nói:

" Có thể còn sống, có thể đã chết rồi, cái này tiểu Kim làm sao có thể biết được mà chủ nhân hỏi."

Xuân Đức nghe thế thì đập cho nó một cái vào đầu mắng:

" Đần, thì ta cũng chỉ bảo là người đoán thôi mà. Ta còn không biết được mấy nàng kia còn sống hay đã chết thì mập mập người biết làm sao được.

Theo ta bao lâu rồi mà vẫn đàn như xưa."

Sói Mập ngay lập tức bào chữa nói:

" Cái này không gọi là đàn mà gọi là thật thà đấy, thật thà đấy chủ nhân có biết không, đây là phẩm chất rất đáng quý mà chủ nhân không có được."

" Bốp"

Xuân Đức nghe thế thì liền thương cho nó một phát đập, sau đó thập phần tự ki nói:

" Ta vốn cũng là một người rất lương thiện, thật thà nhưng là do tu tiên giới quá hắc ám khiến ta phải thay đổi, nhưng trên cơ bản thì ta vẫn là một người hiền lành. Hài da, chung quy cũng là do dòng đời xô đẩy khiến cho ta trở thành như vậy, cuộc sống nợ ta một lời xin lỗi."

Đang bay ở phía trước Hồ Nhất Ngôn nghe được những lời này thì không khỏi khòe miệng co quắp mấy lần, không chỉ có hắc mà ngay cả Sói Mập cũng vậy. Trong lòng nó thì đang thầm mắng chủ nhân gian xảo nhưng ngoài miệng vẫn nịnh nọt.

" Đương nhiên, đương nhiên, bản chất chúng ta không thể nào thay đổi, chủ nhân là một người tốt tiêu Kim biết mà."

Xuân Đức nghe Sói Mập tâng bốc thì cười hắc hắc nói:

" Tuy mập mạp ngươi chỉ mới nói được một chút ưu điểm của ta nhưng mà cũng xem như ngươi có ánh mắt đất. Hắc hắc."

Ở phía trước Hồ Nhất Khôn thân hình lão đảo, vất vả lắm mới giữ được thăng bằng không có lộn cổ xuống biển.

.....

Vài giờ sau.

Lúc này đây tổ đội Xuân Đức đang đứng trước một cánh rừng rậm xanh biếc, cổ thụ cao trọc trời.

Hồ Nhất Khôn giới thiệu:

" Chủ nhân nơi đây là vượn xà sâm lâm(khu rừng có vượn con rắn.), bên trong có rất nhiều quái xà nguy hiểm, người đi vào 10 không có 9 đi ra, ở bên trong khu rừng này có một đại phương tên là Hiên Viên Đàn, tới nơi kia có thể tìm được một số bảo vật từ thời thượng cổ."

Xuân Đức vuốt cằm, một lúc sau mới nói:

" Trong này chỉ có vượn con rắn thôi à, ít vậy bắt về làm bữa canh có khi con không đủ. Có gì đáng sợ đâu mà ngươi nói cửu tử nhất sinh."

Hồ Nhất Khôn giật giật khóe mắt, hấn cười khan nói:

" Kia chỉ là cái tên nơi này, còn ở bên trong khu rừng này có bao nhiêu quái xà thì không ai biết rõ, nói khu rừng này nguy hiểm chỉ là đối với người có tu vi thấp mà thôi, còn với tu vi thông thiên như đại nhân thì sẽ không có vấn đề gì. "

Xuân Đức lúc này cũng cười nói:

" Nghe ngươi nói vậy thì hấn rất am hiểu nơi này đi, vậy thì nhiệm vụ dẫn đường lần này sẽ vẫn là ngươi đảm nhận."

Hồ Nhất Khôn nghe vậy thì muốn nói cái gì nhưng ngay sau đó hấn lại nuốt lời muốn nói kia vào trong bụng, hấn cung kính ứng tiếp rồi tiếp tục làm người dẫn đường. Xuân Đức vẫn ngồi trên lưng Sói Mập không nhanh không chậm đi theo phía sau Hồ Nhất Khôn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 777: Hồ Nhất Khôn

777 số chương đẹp

Do ở phía trên Vạn Xà Sâm Lâm này có một số lượng lớn hung thú hệ phi hành nên Hồ Nhất Khôn lúc này đây cũng chỉ dám dẫn Xuân Đức đi ở bên dưới cánh rừng.

Vạn Xà Sâm Lâm cũng không thuộc về phạm vi vòng ngoài nữa mà đã thuộc vòng trong, nơi đây được liệt vào cấm khu đối với người có tu vi không đạt tới Tinh Quân Tiên Cảnh. Có điều vẫn có rất nhiều tên liều mạng muốn kiếm món lời lớn nên cũng không thiếu kẻ tiến vào trong khu vực này.

Tuy chưa đi vào sâu bên trong khu rừng nhưng trên đường đi này Xuân Đức cũng đã nhìn thấy không ít xác nhân tộc cùng dị tộc (Không phải nhân tộc thì tất cả đều quy thành dị tộc), máu vẫn còn rất tươi hỏn là mới chết không lâu.

Những người này đa phần đều có tu vi Tinh Quân Cảnh hoặc cao hơn một chút. Vì vậy mấy cái xác này biến thành thức ăn cho Sói Mập, thấy cái xác nào là nó tranh thủ ăn luôn, dù sao đây cũng là thứ có thể giúp nó tiến hóa, còn về phần Xuân Đức khi nhìn thấy Sói Mập ăn thịt người thì cũng chẳng có phản ứng gì, hỏn còn ăn nữa là.

Khi đi vào được bên trong gần 6000 dặm, đi tới trước một ngọn núi đất bình thường, Hồ Nhất Khôn liền dừng lại, sau khi đánh ra một vài ấn quyết thì núi đá biến mất lộ ra cửa vào của một cái u cốc. Lúc này đây hắn quay lại cung kính nói:

" Thưa chủ nhân, ở bên trong u cốc này có một đóa Sinh Hồn Hoa ngoài ra còn có hai con Hỏa Xà(rắn lửa) có đẳng cấp đã ngoài Thiên Quân Tiên Cảnh hậu kì. Không biết chủ nhân có hứng thú không? "

Xuân Đức đang nằm trên người Sói Mập nghe thế thì cũng không có phản ứng gì quá lớn, hắn nhàn nhạt hỏi:

" Sinh hồn hoa kia có tác dụng gì? "

Hồ Nhất Khôn ngay lập tức đáp:

" Thưa chủ nhân loại Sinh Hồn Hoa này là tiên thảo cực kì hiếm có, trực tiếp ăn vào có thể gia tăng một mảng lớn cường độ linh hồn, nếu chế tạo thành đan dược(thuốc) thì sẽ có tác dụng cao hơn. Ngoài ra nó còn có công dụng tụ hồn, hồn phách nếu chưa tán đi hết thì có thể dùng nó để gọi về...."

Xuân Đức lúc này ngồi dậy, hắn ngáp một cái sau đó rồi nói:

" Vậy người tự nghĩ cách làm sao lấy đóa hoa đó đi, ta ở đây đợi. Làm xong nhanh chúng ta còn lên đường."

Hồ Nhất Khôn nghe vậy thì trong chớp mắt sắc mặt liền trắng bệch, hắn không có do dự mà trực tiếp quỳ xuống cầu xin.

" Xin chủ nhân tha mạng, thuộc hạ thực sự không có ý gì cả..."

Xuân Đức không có nghe Hồ Nhất Khôn kể lễ cầu xin mà dùng ánh mắt vô tình nhìn tên này, hắn lạnh lẽo nói ra:

" Ta không có muốn nhắc lại lần 2."

Nghe được lời nói này thì Hồ Nhất Khôn không khỏi run lên, hấn ngay lập tức cầm miệng lại. Hấn là người thông minh nên ngay lập tức liền đã có quyết. Hấn lúc này đứng dậy dùng giọng nói nghiêm túc nói:

" Nếu đã chủ nhân phân phó thì thuộc hạ nào dám chối từ, nhưng việc này quả thực nằm ngoài khả năng của mình thuộc hạ nên thuộc hạ cần đi gọi một ít đồng bạn tới để hiệp trợ. Mong chủ nhân cho thuộc hạ đi tìm người."

Phất phất tay, Xuân Đức không mấy quan tâm nói:

" Đi nhanh lên."

Được Xuân Đức cho phép thì Hồ Nhất Khôn liền ứng một tiếng rồi quay người rời đi. Khi hấn bay được mấy trăm mét thì Xuân Đức lại nói thêm vài câu:

"À mà ta cũng cần nhắc nhở ngươi một chút. Nếu sau khi ngươi đi tìm bạn rồi nhân tiện bỏ trốn thì nhớ 3 ngày sau quay về nhé, bằng không ngươi sẽ bị Phá Tâm Chú bên trong cơ thể ăn mòn linh hồn biến thành cái xác đấy nhé."

Hồ Nhất Khôn dừng lại, vẻ mặt hấn đặng chát chắp tay hướng về phía Xuân Đức nói:

" Thuộc hạ biết mình nên làm gì, chủ nhân xin an tâm."

Xuân Đức lại phất phất tay nói:

" Biết là tốt. Ta cho ngươi hạn định 7 ngày, bảy ngày sau tùy vào biểu hiện của ngươi mà quyết định tương lai sau này,thôi ngươi đi làm đi. Ta sẽ

ở nơi này vui chơi một chút."

Nói xong thì thân ảnh của Xuân Đức cùng Sói Mập liền mờ dần đi rồi biến mất hoàn toàn. Thấy vậy một màn thì trong lòng Hồ Nhất Khôn liền chìm tới đáy vực. Hắn mang theo vẻ mặt sầu khổ quay người rời đi.

Lúc này đây ở bên trên một ngọn núi cách nơi lúc trước xa xa, thân ảnh Xuân Đức cùng Sói Mập lại một lần nữa hiện ra. Nhìn thân ảnh Hồ Nhất Khôn rời đi thì Sói Mập hỏi:

" Chủ nhân nói tên kia có bỏ trốn không? "

Cười hắc hắc, Xuân Đức nói:

" Hắn là không đi, mà nếu như hắn có bỏ trốn thì cũng không sao cả. Ta tiện tay liền có thể giết được ngay ấy mà, nếu không phải vì thấy cuộc sống quá nhàm chán thì ta đã giết tên kia từ hôm qua rồi."

Sói Mập nghe vậy thì nghi hoặc:

" Tiểu Kim có bao giờ thấy chủ nhân buồn đâu nhỉ, luôn thấy chủ nhân cười mà, làm sao lại buồn chán được."

Xuân Đức liếc mắt nhìn nó, tiện tay đập cho nó một phát vào đầu, sau đó mới nói:

" Chẳng lẽ lúc ta buồn thì còn phải thông báo với ngươi nữa sao. Ngươi chưa nghe câu người cười càng nhiều thì càng có nhiều nỗi đau giấu kín sao. Nói tới lại sầu thôi ta đi tu luyện cho bớt sầu, mập mập ngươi ở nơi này chông trùng, có gì hay ho thì thông báo cho ta."

Nói xong thì Xuân Đức vung tay lên, một loạt trận pháp chuẩn bị sẵn từ trước bay ra ngoài che giấu nơi ở của ai chủ tớ, làm xong thì hắn tự tạo cho

mình một cái gian nhà nhỏ nhỏ sau đó chui vào bên trong đi ngủ. Hấn nói đi tu luyện cho sang miệng vậy thôi chứ thực tế là đi ngủ à.

Do đêm qua hấp thu quá nhiều tinh hoa sinh mệnh, cùng tinh hồn nên năng lượng chưa chuyển hóa vẫn còn tích tụ bên trong cơ thể khá nhiều, hấn ước tính cũng phải cần vài ngày để luyện hóa hết đám chất bổ này.

Nhìn chủ nhân sau khi tạo xong gian nhà nhỏ liền đi vào bên trong leo lên giường nằm ngủ thì Sói Mập trong lòng thầm nói:

"Mình đoán không có sai mà, làm gì có chuyện chủ nhân đi tu luyện cho vui nổi sầu, toàn khoác lác. Thôi thì ta cũng nên đi nghỉ ngơi một chút, cả buổi sáng chạy đi rồi."

Suy nghĩ như vậy nên Sói Mập lúc này cũng đi tới trước cửa gian nhà nhỏ nằm xuống, không qua bao lâu thì cũng nằm ngủ như chết. Còn việc theo dõi nơi đây đã bị nó ném ra sau đầu từ lúc nào.

Trong lúc hai chủ tớ nhà Xuân Đức đang nằm ngủ phè phỡn thì Hồ Nhất Khôn lúc này đang phải nát óc suy tư làm sao để có thể hoàn thành nhiệm vụ mà Xuân Đức giao cho.

Sau một hồi lâu vẫn chưa có cách giải quyết hấn than thở:

"Chết tiệt thật, cách này cũng không được, cách kia cũng không xong, giờ phải làm sao đây. Người kia nói là sẽ làm nếu trong mấy ngày này mà ta không có thể lấy được Sinh Hồn Hoa thì cái mạng nhỏ nhất định không còn."

Nhưng đúng lúc này ánh mắt hấn chợt lóe, bên trong đôi mắt hấn hiện lên sát khí dày đặc, hấn bỗng nhiên cười lạnh:

" Nếu đã không có biện pháp thì chi bằng cứ kéo theo vài người đệm lưng, đến lúc có chết cũng không phải một mình, khặc khặc."

Hắn cười âm trầm vài tiếng sau đó liền bay về hướng đông.

[Chúc cả nhà buổi tối vui vẻ. Ngày mai đúng giờ lên chương.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 778: Sinh Hồn Hoa

Một ngày này ở bên trong Bàn Long Quy Khư bắt đầu lan truyền một tin tức kinh người, ở sâu bên trong Vạn Xà Sâm Lâm 6000 dặm xuất hiện một đóa Sinh Hồn Hoa đã có tuổi thọ đã rất lâu, còn lâu bao nhiêu thì không ai rõ nhưng nghe nói ít thì cũng đã có 3-4 vạn năm, tuy đều là tin đồn nhưng mấy tên tầm bảo giả vừa nghe tin này thì ngay lập tức tổ đội chạy tới Vạn Xà Sâm Lâm.

Sinh Hồn Hoa có lẽ là dược thảo quý hiếm vô cùng nên khi tin tức kia lan truyền ra ngoài thì không chỉ có đám mạo hiểm giả quan tâm mà những thế lực lớn nhỏ khác cũng quan tâm tới việc này. Tuy chỉ là truyền miệng nhưng tốc độ lan truyền tin tức cũng không kém dùng mạng nhện là bao nhiêu.

Chưa đến nửa ngày thì dòng người đổ về Vạn Xà Sâm Lâm đã tăng lên đột biến, liếc mắt một cái liền có thể dễ dàng nhìn thấy được từng tốp tiên tu, ma tu, quỷ tu, yêu tu, tụ tập ở trước cửa vào u cốc(hang sâu tối tăm), nơi sinh trưởng của Sinh Hồn Hoa, những người này tuy cũng chung mục đích nhưng đôi bên lại đề phòng lẫn nhau.

Nhưng vẫn có không ít những pha chém giết đại quy mô diễn ra giữa các chủng tộc đối địch.

Nhưng tình trạng này cũng chỉ là nhất thời, khi có mấy tên cự đầu của các tộc xuất hiện thì vấn đề này liền được giải quyết. Chủ trì đại cục bên phía yêu tộc là một ông lão cả người toàn thân mụn nhọt khí tức trên người

lão ta vô cùng cường hãn, đã đạt tới cảnh giới(đẳng cấp) Thiên Quân Tiên Cảnh đỉnh phong.

Bên phía Long Tộc(rồng không cánh) thì lại là một người thanh niên anh tuấn, tướng mạo phi phàm, tu vi người này cũng ngang với ông lão kia. Vây xung quanh ngày này chính là đêm không hết nữ nhân, nữ nhân bên cạnh người này có yêu, có nhân, tất cả đều đang dùng ánh mắt phát sáng nhìn hắn, những cô gái này nhìn hắn say đắm, giống như là muốn ngay lập tức được có con với hắn vậy.

Đại diện bên đám quý tộc chính là một con nữ quý, nữ quý này bộ dạng không có gì để chê, vạn người xem vạn người chảy nước miếng. Nàng ta mặc trên người một bộ quần áo màu phấn hồng, đã vậy lại lại còn đeo một tấm lụa mỏng nữa, xung quanh lại có sương mù, giống đực xung quanh không kẻ nào không nhìn nàng ta mà nuốt nước miếng.

Nơi đây tạm thời chỉ mới xuất hiện ba tên cường giả có tu vi Thiên Quân Tiên Cảnh đỉnh phong, lúc này đây ba người đang thương thảo cùng với nhau. Sau một lúc lâu thì nam tử anh tuấn bên phía Long Tộc cười nói:

" Nếu như Hỏa Thiên tiên hữu cùng Xích Huyết tiên hữu không có ý kiến gì nữa thì chúng ta cứ như vậy mà làm. Sẽ lưu lại một bộ phận người ở nơi đây canh giữ không cho kẻ nào tự tiện đi vào quấy rối đại sự của chúng ta. Những người khác thì sẽ theo chúng ta tiến vào bên trong."

Nữ nhân mặc hồng y cười duyên gật đầu:

" Ta không có ý kiến."

Ông lão xấu xí lúc này nói:

" Đã vậy thì chúng ta nhanh hành động bằng không thì đêm dài lắm mộng."

Lúc này hai người khác đều gật đầu, tiếp theo đó ba người dẫn theo đại lượng cường giả tiến nhập cốc khẩu.

.....

Lúc này đây ẩn bên trong đoàn người xâm nhập của vào hang tối(cốc khẩu) Hồ Nhất Khôn đang âm thầm cười lạnh, hấn trong lòng thầm nghĩ:

" Một đám ngu ngốc."

Lúc trước hấn tán ra tin đồn cũng không nghĩ rằng sẽ có nhiều người đến như vậy, hấn lúc đầu chỉ nghĩ rằng cho muốn dẫn dụ một ít tu sĩ cao cấp đi vào u cốc giúp hấn hấp dẫn sự chú ý của hai con Hỏa Xà kia, rồi hấn sẽ tranh thủ trộm đi Sinh Hồn Hoa nhưng không ngờ lại có thể mang đến ba tên cường giả Thiên Quân Tiên Cảnh đỉnh phong.

.....

Hang động nơi đây vô cùng rộng lớn, mấy trăm người cùng đi mà không hề cảm thấy chật chội, ở bên trong hang động trên mặt đất thì đâu đâu cũng thấy xương của các loại ma thú, tiên thú, bên trên đầu thì có vô số những gai đá đâm ra tua tủa.

Sau khi đoàn đội này đi xuống phía bên dưới thêm 2 km thì liền đi hết hang động, đi tới một không gian rộng lớn bên dưới lòng đất, ở nơi đây kì hoa dị thảo thuộc ám hệ mọc ở khắp nơi, vừa vào nơi đây thì đã không có người kinh hô thành tiếng.

" Kia không phải là Âm Ma Hoa sao, ít nhất cũng có tuổi thọ 5 ngàn năm đi."

" Ở bên kia, ở bên kia, các người nhìn cây kia không phải Âm Linh Quả sao, nếu cho ám hệ ma thú ăn vào có thể dẫn tới đột biến đấy."

Không ít người lúc này đều kích động lên, cả đám người bắt đầu có xu hướng hỗn loạn muốn thoát ly đội ngũ đi ngắt lấy những kì hoa dị thảo quý hiếm kia.

Nhìn thấy như vậy một màn thì ông lão xấu xí toàn thân mụn nhọt lúc này tản ra khí tức cường đại của bản thân đồng thời gầm lên:

"Nhao nhao cái gì, tiếp tục đi về phía trước tìm kiếm Sinh Hồn Hoa kẻ nào còn dám hô to gọi nhỏ thì đừng trách lão phu tàn nhẫn."

Bị uy thế của lão già chân nhiếp, đám người đang có xu hướng bạo loạn ngay lập tức ngoan ngoãn lại, cả đám đều chỉ có thể nhìn bảo vật trước mặt mà không được đụng vào.

Trong lòng mọi người lúc này đang ghen một bụng tức, có điều e sợ lão giả xấu xí kia nên cũng không có người nào dám phát tác.

Phía sau đội ngũ lại tiếp tục xâm nhập sâu hơn để tìm Sinh Hồn Hoa, do địa hình bên dưới này nhiều đường ngang ngõ tắt nên mọi người cũng phải phân tán ra mà tìm kiếm.

.....

Sau khi đội ngũ đầu tiên tiến vào bên trong u cốc thì không quá lâu sau một đội ngũ gần ngàn người đi đầu là 7 ông lão tướng mạo gầy gò, khuôn mặt hung ác tiến đến. Trên người những người này sát khí rất nồng, xa xa cũng có thể ngửi đến mùi máu tanh.

Vừa đến nơi thì một trong bảy người, liền bắt lấy một tên tu tiên giả trực tiếp suu hồn, sau khi suu hồn xong thì người này nét mặt càng thêm âm trầm, hấn tiện tay vứt cái xác tên tu sĩ kia qua một bên rồi hấn mới quay qua 6 người đi bên cạnh khàn khàn nói:

" Có người đã vào trước rồi, nhưng cũng chỉ là mấy tiểu bồi mà thôi. Không đáng lo."

Lúc này một người khác cười lạnh:

" Thủ hộ Sinh Hồn Hoa tiên thú hẳn là không yếu đi, cứ để mấy kẻ kia dọn đường giúp chúng ta, chúng ta chỉ cần chậm rãi tới sau mà thôi. Khắc Khắc."

6 người khác nghe vậy thì cũng cười lên khặc khặc, âm thanh của mấy tên này rất khó nghe cứ như người cả tháng không uống nước vậy.

Sau khi cười lên một tràng dài thì 7 người này liền dẫn theo tất cả những người ở bên ngoài này đi vào bên trong u cốc. Thoáng cái trước cửa vào u cốc đã không có ai.

.....

Có thể Hồ Nhất Khôn cũng không nghĩ rằng tin tức hấn đồn thổi không những chỉ có một bộ phận người bên trong Bàn Long Quy Khư tin tưởng và tìm đến mà ngay cả nhiều lão quái vật nghe tin tức này cũng có cử động.

Ngay cả đám thanh niên của cử tộc đang tranh tài bên ngoài nghe được tin tức này cũng có không ít kẻ tài cao gan lớn tiến tới nơi đây muốn húp tí canh

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 779: Người Lương Thiện Nhưng Dòng Đòi Xô Đẩy

Vài ngày sau.

Lúc này đây bên trong gian nhà nhỏ, Xuân Đức lại một lần nữa tỉnh lại, thực ra nói tỉnh lại cũng không đúng lắm, vì hắn chưa bao giờ có một giấc ngủ đúng tiêu chuẩn cả, ngoại trừ lúc ở bên trong không gian vong linh, còn ở bên ngoài hắn luôn phải phân ra một ít linh hồn để đề phòng có trường hợp bất ngờ xảy ra.

Ngồi dậy vươn vai một cái, vặn thân mấy lần sau đó hắn mới đứng dậy đi ra khỏi gian nhà nhỏ, vừa ra bên ngoài thì đã thấy Sói Mập đang nằm ngửa bụng phơi nắng. Tiến lại hắn dùng chân đá đá nhẹ mấy cái vào bụng mỡ của Sói Mập.

Bị đá tỉnh lúc này đây Sói Mập mới lười biếng mở mắt ra, khi nhìn thấy Xuân Đức thì nó mới lấy lại một chút tinh thần, nó có phần uể oải nói:

" Chủ nhân, người ngủ dậy rồi à? "

Xuân Đức gật gật đầu sau đó nhìn nó hỏi:

" Làm gì mà nhìn mập mạp người có vẻ uể oải quá vậy? Sẽ không phải mấy ngày này bị đói nên thành ra như vậy chứ? "

Lật người trở lại, Sói Mập đáp:

" Không có, tại tiểu Kim mấy ngày này ăn có hơi nhiều nên cảm thấy hơi khó tiêu đó mà. Chủ nhân không biết đâu mấy ngày này người đi tới nơi đây rất nhiều, tranh đấu liên tục xảy ra, người chết cũng không ít. Tiểu Kim nhanh trí đợi khi người còn sống rời đi thì ra ngoài ăn mấy cái xác nằm trên mặt đất."

Nghe thế thì Xuân Đức lúc này cũng nhìn xuyên qua mê trận nhìn ra bên ngoài nhìn về nơi cốc khẩu, thấy ở trước cửa ra vào nơi u cốc đang có khá nhiều tu sĩ của các chủng tộc khác nhau, bọn họ đang tranh nhau đi vào bên trong.

Nhìn thấy vậy một màn thì hấn khẽ cười. Vừa vuốt ve bộ lông của Sói mập hấn vừa nói:

" Nhìn thấy chưa mập mập, ta nói là sẽ có trò vui để xem mà. Người nói bây giờ chúng ta có nên góp một ít tiết mục cho trò chơi càng thêm náo nhiệt không? "

Sói Mập tò mò hỏi:

" Chủ nhân muốn làm gì? "

Xuân Đức lúc này khuôn mặt xuất hiện một nụ cười mười phần tà ác, hấn hắc hắc cười nói:

" Cho đám kia một ít mồi ngon sau đó nhìn cả đám chém giết nhau. Nhìn máu tươi tuôn xối xả cũng là một thú vui tao nhã. Đi nào, trước tiên xem chút địa hình bên dưới đã."

" Vâng. chủ nhân."-- Sói Mập hưng phấn đáp ứng.

Sau đó hai chủ tớ liền triệt đi trận pháp che giấu nơi đây, tiếp theo Xuân Đức tiến vào trạng thái ẩn thân, hấn cũng thi pháp lên người Sói Mập cũng

giúp cho nó tiến vào ản thân trạng thái giống hẵn rồi cả hai cùng nhau đi tới lối vào u cốc nơi kia.

Ban đầu Sói Mập còn lo lắng sẽ bị người phát hiện nhưng khi nó chạy vòng quanh những người nơi đây mà không bị ai phát hiện thì nó mới thôi lo lắng(Nếu mà bị phát hiện thì trò chơi sẽ mất vui, còn những người ở nơi đây thì chưa xuất hiện người nào có thể uy hiếp hai chủ tớ nhà Xuân Đức cả.)

.....

Xuân Đức sau khi đi vào bên trong hang động tối tăm này thì liền dùng hồn niệm ản giấu quan sát địa thế nơi đây, hồn niệm hẵn kéo dài, kéo dài. Mãi sau một lúc lâu thì hẵn mới nhìn thấy vị trí của Hồ Nhất Khôn.

Vị trí nơi đang đứng của Hồ Nhất Khôn lúc này đang tại một cái hồ cực lớn bên dưới lòng đất, nước hồ đen xì một màu, giữa hồ thì có một hòn đảo nhỏ, bên trên hòn đảo kia dễ dàng có thể nhìn thấy được một cây thực vật cao mấy trăm mét, khắp thân cây mọc ra vô số bông hoa kì lạ, trên bông hoa xuất hiện những khuôn mặt người, tiên thú, các kiêu.

Nếu như hẵn không lầm thì đây chính là Sinh Hồn Hoa, có điều hẵn cũng không ngờ là nó lớn đến vậy, lúc đầu hẵn nghĩ Sinh Hồn Hoa chỉ là một bông hoa nho nhỏ thôi chứ, ai ngờ nó lớn đến vậy.

Lúc này đây ở xung quanh bờ hồ đang có một số lượng lớn tiên tu, quỷ tu, ma tu, cũng không rõ vì sao những người này còn chưa đi qua hòn đảo bên kia, có lẽ là do có nguy hiểm bên trong hồ.

Đang quan sát tình thế Hồ Nhất Khôn bỗng dưng cảm thấy lạnh hết sống lưng, lông tơ dựng ngược, hẵn không tự chủ được run lên liên hồi. Đồng bạn ở bên cạnh thấy hẵn vậy thì an ủi:

" Mấy vị đại nhân sẽ có cách vượt hồ, không đến nỗi bắt chúng ta hi sinh mạng sống vô ích đâu."

Hồ Nhất Khôn lúc này chỉ là cười khổ, hấn nhìn đồng bạn bên cạnh gật gật đầu. Trong lòng hấn thì nào đâu có lo lắng việc vượt hồ, hấn lúc này đang lo lắng người kia.

Cảm giác của hấn rất nhạy, lúc trước hấn cảm giác đang có một người nhìn hấn, cái loại cảm giác không rét mà run kia hấn không có làm đi đâu được, hít một hơi thật hấn thềm tự nhủ:

" Còn 3 ngày, ta còn có ba ngày, cơ hội ta vẫn còn."

.....

Xuân Đức sau khi quan sát hết địa thế nơi đây thì mỉm cười, lựa nơi có đông người nhất hấn mang theo Sói Mập nhanh chóng đi tới.

Không qua bao lâu hấn đã xuất hiện tại cái hồ nước đen kia, hấn lúc này vỗ vỗ đầu Sói Mập nói nhỏ.

" Nhìn này, hắc hắc."

Nói xong hấn vung tay lên, một đám mây độc tố hình thành, từ đám mây kia vô số độc khí hóa thành rắn nhỏ lặng yên không một tiếng động bò tới gần đám người đang vây xem quanh hồ.

Ngay khi đám rắn nhỏ hình thành từ độc tố bản nguyên của Xuân Đức tới gần đám người kia thì bọn chúng ngay lập tức tấn công. Bọn nó tìm đúng nơi yếu hại mà cắn.

Trong lúc nhất thời nơi đây náo nhiệt vô cùng, vô số người hoảng hồn la toáng lên.

" A a a a a a. Có rắn, thật nhiều rắn, mọi người cẩn thận."

" Á, nó cắn vào tiêu đệ đệ của ta."

" Nhanh tiêu diệt bọn nó."

Những người bị cắn ngay lập tức biến đổi, cơ thể bọn họ to lên, vai u thịt bắp, răng mọc dài ra, bàn tay biến thành lợi trảo, cả cơ thể được bao phủ trong làn sương mù màu xanh. Sau đó những người này lại hướng về đồng bọn bên cạnh của mình mà cắn.

Những người chưa bị cắn thấy vậy một màn thì chẳng quản gì nhiều, có bảo vật gì thì liền mang ra mà dùng, có bí pháp gì thì cũng lôi ra mà đánh.

Ngay lập tức vô số tiên thuật sát chiêu, quỷ thuật sát chiêu, yêu thuật sát chiêu được đánh ra.

Ầm ầm ầm.

Vô số tiểu xà(rắn nhỏ) chưa kịp làm gì thì liền bị giết chết, rất nhiều người không bị biến dị cũng bị đồng bọn của mình hạ sát thủ. Một số lớn người lại bị ép cho nhảy vào bên trong hồ nước đen kia.

Ngay lập tức hồ nước đang tĩnh lặng đột nhiên dậy sóng, ngay sau đó một màn kinh người phát sinh, Xuân Đức nhìn thấy cảnh kia cũng phải ngây người ra.

Những người bị rơi vào bên trong hồ nước đen, vừa rơi vào cái liền không thấy bóng dáng đâu cả, cứ giống như biến mất vậy, chưa hết tiếp theo đó rất nhiều con cá bé như ngón tay cái, toàn thân đen xì lao ra khỏi mặt nước.

Cắn về phía đám người đang ở gần bờ, trong chớp mắt những người này không còn cái gì hết, đám cá kia sau khi thụt xong thì lại lớn hơn một chút. Màu sắc đen hơn.

Cứ ngỡ lên bờ bọn nó sẽ di chuyển chậm chạp, ai dè đám cá này học khinh công hết rồi khi lên bờ vẫn bay như chim vậy, thoáng cái nơi này biến thành lò sát sinh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 780: Người Lương Thiện Nhưng Dòng Đòi Xô Đẩy(1)

Nhìn đàn cá đang tàn sát chúng sinh nơi đây Xuân Đức cũng không ở lại quan sát mà nhanh chân mang theo Sói Mập bỏ trốn, hẳn cảm nhận thấy nguy hiểm khi đối mặt với mấy con cá kia, nói chính xác là với thứ ở bên trong hồ sâu, thứ có khí tức giống như đám cá này.

Trước khi chạy thoát khỏi nơi đây hẳn còn không quên tạo ra một cái kết giới phòng ngự, đề phòng thứ ở bên trong hồ kia bất ngờ đi ra đuổi theo.

Lối đi vào bên trong nơi này chỉ có một, Xuân Đức làm như vậy thì cũng không khác gì cắt đứt đường sống của những kẻ ở trong này.

Nhiều người đang định chạy ra khỏi nơi đây thấy bỗng nhiên xuất hiện một cái kết giới màu đỏ trước mắt thì không khỏi kinh ngạc đến ngẩn người, nhưng rất nhanh thì bọn họ liền phản ứng lại. Vô số người đồng thời công kích kết giới, vừa công kích vừa chửi.

"Kẻ nào bố trí cái kết giới này ở đây, ta nguyện rửa cả nhà kẻ đó chết không yên lành."

"Súc sinh."

"Ầm ầm ầm."

Chửi càng hăng, công kích càng mạnh. Có điều bao nhiêu công kích đánh lên cái kết giới kia thì nó vẫn lù lù bất động. Quay lại nhìn về phía sau

nhìn thấy đàn cá đang bay lại đây thì có người lại chuyển từ chửi mắng qua cầu xin.

" Nhanh thả chúng ta ra ngoài, cầu xin người đấy. "

" Ta không muốn chết nhanh thả ta ra bên ngoài. Hu hu."

Không ít nam nữ lúc này bắt đầu khóc lên, trong lúc này bọn họ hoàn toàn cảm thấy bất lực. Bây giờ bọn họ cũng không thể quay lại mà hội họp với mấy vị đại nhân vật kia được, đường lui lại cũng đã bị đàn cá chặn lại. Ra ngoài không được, quay lại tụ họp với cường giả cũng không xong. Bọn họ ngồi xuống ôm chân mà khóc chờ đợi cái chết đến gần.

Lúc này đây Hồ Nhất Khôn cũng ở gần phụ cận, hắn nhìn thấy một màn như vậy thì tâm cũng đã lạnh đi một nửa, có điều hắn cũng không có buông tha mà vẫn nuôi một tia hi vọng.

Hắn như người điên lao thẳng về phía kết giới kia. Trước con mắt kinh ngạc của mọi người bên trong hắn cứ như vậy mà lao ra bên ngoài, cái kết giới kia hoàn toàn không có ngăn cản lại hắn. Ngồi trên mặt đất Hồ Nhất Khôn bỗng nhiên cười lên ha ha.

" Ta đoán không sai, không sai mà. Ha ha."

Cũng không ai rõ là hắn đang cười cái gì, nhưng mọi người thấy hắn đơn giản xuyên qua kết giới thì có người gấp nói:

" Huynh đệ nhanh giúp chúng ta ra ngoài."

" Đúng vậy, huynh đệ nhanh phá giải cái kết giới này cứu chúng ta ra bên ngoài, khi nào ra bên ngoài thì Hứa mỗ hứa sẽ đền đáp."

Có không ít nữ nhân còn lấy bản thân ra làm cái giá đền đáp:

" Chỉ cần người giúp ta đi ra ngoài thì ta sẽ thuộc về người. "

" Ta cũng vậy, chỉ cần người cứu ta thì ta sẽ thuộc về người."

Lúc này Hồ Nhất Khôn cũng đã lấy lại bình tĩnh, nhìn những người ở bên trong kết giới hần cười lạnh nói:

" Các người đều làm mồi cho đám quái vật kia đi. Hắc hắc."

Nụ cười của hần hiện lên âm mưu thực hiện được.

Nhưng ngay vào lúc này thì lại có một nam tử tuấn lãng xuất hiện, hần ở bên trong kết giới lạnh lùng nhìn Hồ Nhất Khôn ra lệnh.

" Nhanh mở ra kết giới, bằng không khi ta phá tan cái kết giới này thì người đầu tiên ta giết chính là người. Nếu như người bây giờ thức thờ thì ta sẽ không truy cứu những lời người vừa nói. "

Ngay sau đó lại xuất hiện thêm vài người khác, những người này đều có tu vi cao hơn Hồ Nhất Khôn rất nhiều, có điều lúc này đây Hồ Nhất Khôn lại dị thường bình tĩnh. Hần nhìn người thanh niên đang uy hiếp bản thân thì cười lớn.

" Người đây là đang kể chuyện cười cho ta nghe sao Ngao Bạch, nếu có bản lĩnh thì người cứ đi ra bên ngoài này giết ta. Có bản lĩnh thì người cứ đánh tan cái cấm chế nơi đây rồi hãy nói."

Hồ Nhất Khôn lúc này cũng không có nể mặt mũi gì người kia mà trực tiếp gọi thẳng tên rồi trào phúng một hồi. Người thanh niên ở bên trong kết giới nghe vậy thì sắc mặt trầm xuống, nhưng sau đó thì hần cười lạnh.

" Chỉ là một cái kết giới nho nhỏ mà còn mơ tưởng ngăn cản được ta. Mở to mắt ra mà nhìn."

Nói xong thì tên này tay hóa long trảo, toàn thân lân phiến màu bạc, xung quanh long trảo hiện lên ánh sáng ngân sắc chói mắt, hấn hét lớn một tiếng sau đó dùng toàn lực đánh lên cái kết giới.

Đùng.

Một âm thanh nổ tung vang lên, sóng khí từ vụ va chạm quét qua những người gần đó khiến cho không ít kẻ chết ngay đương tràng, trong đó không ít nữ nhân xinh đẹp đi theo tên này cũng bị liên lụy.

Nhưng tiếp theo một màn càng kinh người hơn, kết giới không những không hư hao đã vậy lại còn ngưng tụ lại lực công kích của tên Ngao Bạch kia biến hóa thành mũi tên phóng về ngược lại.

Vèo vèo vèo.

Những người khác còn chưa kịp phản ứng thì đã bị các mũi tên vô hình này bắn xuyên.

phúc phúc phúc

Ngay lập tức những kẻ ở gần đó chết không kịp ngáp, vô số người trong nháy mắt biến thành tổ ong, chỉ có những tên có tu vi cao, có bảo vật ngăn cản là không có việc gì, chẳng qua chỉ là chật vật một chút.

Riêng về phần tên Ngao bạch kia thì lúc này đang nằm trên mặt đất ho ra từng ngụm máu tươi, bên trong có lẫn mảnh vỡ nội tạng.

Nhìn thấy một màn biến hóa như vậy thì Hồ Nhất Khôn cười lớn.

" Ha hả, Chẳng phải mấy người các ngươi rất lợi hại sao, cùng nhau lên mà tấn công. Không phải hai ngày này các ngươi rất bá đạo sao? "

Nghe được mấy lời này, một ông lão âm trầm nói:

" Đừng vội đắc ý, nếu như không phá được kết giới này chẳng lẽ ta còn không thể phá hư phía bên trên mà thoát ra, mặc dù có hơi tốn công nhưng cũng chỉ là vấn đề thời gian. Ta vẫn là khuyên người nên nhanh nhanh giải khai kết giới, bằng không lúc Thất Ma chúng ta ra bên ngoài thì không chỉ người mà cả gia tộc người cũng phải chết."

Chữ chết được người này cắn đến rất nặng, bên trong ẩn chứa sát khí nồng đậm. Hồ Nhất Khôn nghe thế thì lại khoanh tay trước ngực cười lạnh nói:

" Cái đó phải còn xem bản lĩnh của các người rồi, nếu các người có thể thoát ra hay đánh lại hắc hổ ngư thì đã không ở đây nói nhảm nhiều như vậy rồi."

Nghĩ đến cái gì Hồ Nhất Khôn lại mỉm cười nói:

" Nói cho các người thêm một bí mật... à mà thôi ta lại đổi ý rồi. Thôi các người ở đây chơi với đám quái ngư kia đi, ta sẽ đi tìm người tới giúp các người. Hắc hắc."

Nói xong thì liền rời đi dưới ánh mắt thù hận của những người còn sống nơi đây, nhưng đang đi hắt lại dừng lại nói:

" Thôi ta vẫn là nên nói cho các người biết đi, bên trong hồ này còn có hai đầu Hỏa Xà nữa đấy, mà hai đầu Hỏa Xà kia cũng rất đặc biệt. Ta vẫn là người tốt mà. Ha ha."

Cười lên một tràng dài hắt lại mới tiêu sái rời đi.

[Chúc mọi người buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 781: Như Mấy Vạn Năm

Hồ Nhất Khôn rời đi không được bao lâu thì hắn liền gặp người mà hắn không muốn gặp nhất, lúc này đây tất cả vẻ đặc ý ở trên mặt hắn đều biến mất, thay vào đó là sự sợ hãi cùng lo lắng, hắn đi tới trước mặt người kia quỳ xuống.

" Chủ nhân."

Xuân Đức ngồi trên Sói mập nhìn xuống Hồ Nhất Khôn, ánh mắt hắn mang theo một tia nghiền ngẫm. Sau một lúc thì hắn mới nói:

" Vẫn còn ba ngày, ta đợi tin tốt lành từ ngươi."

Nói xong thì thân ảnh của hắn cùng Sói Mập lại dần dần mờ nhạt rồi hoàn toàn biến mất. Sau khi không cảm nhận được Xuân Đức nữa thì Hồ Nhất Khôn mới ngẩng đầu lên, khi không còn nhìn thấy thân ảnh của Xuân Đức nữa thì hắn mới thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Hắn dùng tay lau lau mồ hôi trên trán, vừa lau vừa lầm bầm.

" Làm sao ta lại cảm thấy người kia hôm nay càng đáng sợ so với mấy ngày trước."

Trong khi Xuân Đức đang ở bên ngoài vất vả bươn trải kiếm từng chút tiên thạch nuôi thân thì ở bên trong không gian vong linh lúc này, mấy

người bọn Vũ Y hết tu luyện, lại ngồi cùng một chỗ với nhau mà than ngắn thở dài.

Do bên trong không gian vong linh tốc độ thời gian trôi đi nhanh hơn ở ngoài giới mấy trăm lần nên tính thời gian kể từ lúc mấy anh em không gặp nhau cũng đã là mấy trăm năm rồi.

Lúc này đây bốn người Vũ Y, Heo Con, Lan Lan cùng Tiểu Thất đang ngồi với nhau, cả bốn người đang nằm dài trên một cái bàn ngọc, ở bên cạnh A Ngọc cùng A Khờ cũng vậy, bọn nó cũng không có chơi đùa như mọi khi. Cả hai lúc này đang nằm dài trên thảm hoa.

" Làm sao cảm thấy giống như mấy vạn năm rồi ấy nhỉ, quả thiệt buồn chán muốn chết." --- Heo Con kêu khổ.

Nhìn Heo Con cùng mấy chị em khác(Ở gia đình Xuân Đức dùng xưng hô của người việt nhé, chỉ có bên ngoài mới dùng cái khác.) Lan Lan lúc này lên tiếng:

" Nhưng bây giờ còn có thể làm gì khác nữa, anh hai muốn vào trong này cũng không vào được, chúng ta muốn ra ngoài cũng không ra được. Đành phải chờ đợi thôi, đợi chờ là quang vinh."

Những người khác nghe thế thì cũng bất đắc dĩ gật đầu, Vũ Y nói:

" Thôi thì lại tiếp tục tu luyện vậy, dù sao chúng ta có mệnh lên thì mới có thể giúp cho anh hai được. Sau này bốn người chúng ta sẽ bảo vệ anh hai, không để cho anh hai bị ai ăn hiếp cả."

" Trừ ạ." Tiểu Thất rên một tiếng, sau đó hai mắt rung rung nhìn mọi người.

" Mọi người thì tốt rồi, càng tu luyện càng mạnh, còn ta thì thảm rồi, chưa tiến hành lột xác thì không cách nào tiến thêm một bước, tất cả cũng tại anh hai trước kia thiên vị Vũ Y cùng Lan Lan. Oa oa không chịu đâu."

Thấy bé mập lại bài ca muôn thuở thì ba cô gái khác liền bịt tai lại làm như không nghe thấy. Nhìn thấy một màn như vậy thì bé mập(hay rắn mập đều là biệt danh) liền khóc to hơn.

" Oa oa, mọi người xa lánh kì thị ta. Mọi người thật xấu. Oa oa, anh hai đâu rồi."

Có lẽ là đã quá quen với bài này của bé mập nên ba cô gái khác không một ai ngó ngang tới nàng. Sau một hồi nói chuyện ngắn ngủi thì mấy cô gái lại một lần nữa đi tu luyện, ngoài tu luyện để giết thời gian thì các nàng cũng không có gì để giải trí cả.

Còn về phần A Ngọc cùng A Manh thì cả hai lúc này lại tiếp tục công cuộc nằm yên bất động trường kì của bản thân.

Khu vực ngoại vi của Bàn Long Quy Khư.

Lúc này đây Nhạn Tuyết đang cùng với 5 người khác vẫn tiếp tục đi tìm Xuân Đức, bọn họ đã quay lại hòn đảo trước kia nhưng cũng không có tìm thấy tung tích của Xuân Đức nơi nào.

Sau vài ngày tìm kiếm không ngừng mà không có một chút tin tức gì của Xuân Đức thì Nhạn Tuyết lúc này đã có phần nóng vội.

" Linh Nhi bạn nói ca ca của mình bây giờ ở đâu." --- Nhạn Tuyết khi đang đi trên đường thì bất ngờ nhìn qua Long Linh Nhi hỏi một câu.

Long Linh Nhi nghe được câu hỏi này thì chỉ bất đắc dĩ cười khổ, mấy ngày nay nàng nghe được câu hỏi này không dưới 100 lần rồi. Nhìn ánh mắt mong đợi của người bạn thân của mình (mấy ngày này thân nhau lại rồi, con gái mà.) thì Long Linh Nhi miễn cưỡng nở một nụ cười.

"Đừng lo lắng quá, ca ca của bạn sẽ không sao mà."

Nhạn Tuyết nghe thế thì lại có phần u buồn nói:

"Nhưng vì sao mấy ngày rồi lại không nghe được tin tức gì của huynh ấy cả."

Ngay lúc này thì có một đội ngũ gồm 20 người đi xuất hiện, hai bên ngay lập tức dừng lại cảnh giác nhìn nhau, mãi khi xác định đối phương là bạn không phải địch thì mặt mày của những người nơi đây mới dần ra.

Người dẫn đầu của đội ngũ vừa xuất hiện kia lúc này tiến lên trước một bước cười nói:

"Hóa ra là hai vị tiên tử, không biết hai vị định đi đâu, nếu là trung đường thì chúng ta có thể kết bạn mà đi."

Thấy người thanh niên này vậy mà không biết hai nàng là ai thì Long Linh Nhi lúc này hỏi:

"Ngươi là người của thế lực nào? Mà các ngươi những người này đang đi đâu?"

Thấy mỹ nhân lên tiếng, người thanh niên kia ngay lập tức mừng ra mặt. Hắn cười tươi nói:

"Tại hạ là người của Thiên Nhai Hải Các thế lực phụ thuộc của Chí Gia, mấy người chúng ta đều đang đi tới Vạn Xà Sâm Lâm. Còn không biết hai

tiên tử đây là người của đại gia tộc nào? "

Long Linh Nhi phát phát tay nói:

" Người cũng không cần biết rồi, chúng ta là người của gia tộc nào đâu có liên quan gì tới người. Thôi người đi đi, chúng ta không chung đường."

Khi Long Linh Nhi đang định đuổi đi mấy người này thì Nhạn Tuyết ở bên cạnh lại nói:

" Có hay không ca ca ta đi tới Vạn Xà Sâm Lâm rồi, dù sao rất nhiều người cũng đi tới nơi đó."

Long Linh Nhi nghe vậy thì cảm thấy có phần hoang đường nhưng mà nàng cũng không có phản bác. Nàng gật gật đầu nói:

" Vậy thì tới nơi kia tìm ca ca của bạn vậy, dù sao chúng ta cũng không còn nơi nào để đi. Nhưng đi tới nơi kia phải cẩn thận mới được, nghe nói nơi đó ngư long hỗn tạp rất loạn."

Nhạn Tuyết gật gật đầu nói:

" Chỉ cần cẩn thận thì mọi việc sẽ ổn thôi. Nếu không gặp phải tồn tại quá đáng sợ thì chúng ta 100% nắm chắc chạy thoát."

Nhìn qua bốn người khác, Nhạn Tuyết hỏi:

" Mọi người có ý định đi cùng ta không? Dù sao nơi kia cũng rất nguy hiểm."

Lưu Văn Kỳ và Lệ Tuy Vũ nhìn nhau một cái sau đó cả hai cũng gật đầu nói:

" Chúng ta đều là tỷ muội tốt của nhau chẳng lẽ điểm ấy sợ hãi có thể làm chúng ta lùi bước."

Nhạn Tuyết nghe vậy thì mỉm cười, sau đó nàng dịu dàng nhìn sang người thanh niên kia nói:

" Đã vậy thì chúng ta kết bạn mà đi."

Người thanh niên kia vốn dĩ cảm thấy hơi thất vọng khi người đẹp từ chối nhưng khi nghe Nhạn Tuyết đồng ý đi cùng thì hẳn liền vui mừng quá đỗi, có mỹ nhân đi cùng hẳn còn mừng không hết vì sao lại có thể từ chối được.

Hắn nở một nụ cười thân thiện nhìn mấy người Nhạn Tuyết nói:

" Tại hạ rất hân hạnh."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 782: Nghịch Đại

Đáp lại người thanh niên kia thì Nhạn Tuyết cũng nở một nụ cười, có điều nụ cười của nàng mười phần miễn cưỡng, nàng cười lên lúc này nhìn có phần u sầu.

Tiếp sau đó đội ngũ gần 30 người liền khởi hành hướng về Vạn Xà Xâm Lâm, trên đường đi thì 6 người Nhạn Tuyết rất kiệm lời, hầu như là không có nói chuyện với người khác, trừ một vài trường hợp đặc biệt, thành ra bầu không khí bên trong đội ngũ khá là nặng nề.

Đi ở trên đường thì các nàng cũng gặp được rất nhiều đội ngũ nhân tộc có cùng chung chí hướng, với suy nghĩ càng đông người thì càng an toàn nên không qua bao lâu đội ngũ ban đầu đã tăng lên 300 người.

Trong những người này có không ít người nhận ra được thân phận của các nàng, đâm ra ở bên trong đội ngũ mấy trăm người này địa vị các nàng trở nên siêu nhiên.

Bên ngoài u cốc, địa phương ẩn giấu lúc ban đầu của Xuân Đức.

Lúc này đây Xuân Đức lại quay về vị trí lúc ban đầu, lại bố trí là mê trận nhằm đánh lừa những người tới nơi đây. Hắn bây giờ đang ngồi ở trên giường mây mò nghiên cứu Quỷ Kiếm. Ở bên cạnh hắn thì Sói Mập đang nằm ngủ ngon lành.

Hắn vừa có một ý tưởng mới trong việc nâng cấp Quỷ Kiếm lên tầm cao mới, hắn có ý định để cho A Manh tiến vào bên trong Quỷ Kiếm làm khí linh. Nghĩ liền làm vừa về tới nơi đây thì hắn liền bố trí ít trận pháp phòng ngừa sau đó liền bắt đầu cho A Manh dung hợp với Quỷ Kiếm.

Thực tế thì việc này quá thuận lợi luôn, khi hắn vừa thả A Manh ra thì nó liền chui tọt vào bên trong con mắt của Quỷ Kiếm. Sau đó nó liền có thể tự mình không chế được quỷ kiếm rồi, thuận lợi tới bất ngờ.

" A Manh bay vòng vòng xem nào."

" A Manh thu nhỏ lại được không.""

" A Manh đâm sói mập nhẹ một cái đi."

" A Manh..."

Sau khi A Manh có thể không chế được Quỷ Kiếm thì Xuân Đức liền bắt đầu sai nó làm đủ trò, nhưng ngay vào lúc hắn đang cao hứng thì A Manh lại không nghe lời hắn nữa mà dừng lại.

Thấy vậy một màn hắn không khỏi nghi hoặc, ngay lập tức hắn dùng hồn niệm giao tiếp với A Manh.

" Làm sao vậy A Manh."

A Manh lúc này cũng dùng hồn niệm truyền lại một thông điệp.

" Đói. Muốn ăn. A Manh đói."

Xuân Đức nhận được thông điệp này thì ngay lập tức kinh ngạc, phải biết rằng A Manh chưa bao giờ chủ động yêu cầu hắn cho ăn cả, vậy mà lúc này đây nó lại chủ động yêu cầu. Xuân Đức thấy kì kì liền dùng hồn niệm quan sát A Manh xem thế nào.

Không nhìn thì thôi, vừa nhìn mặt hắc liền đen như đất nồi vậy. chỉ thấy A Manh ở bên trong con mắt của Quỷ Kiếm lúc này đang bị một số lượng lớn xúc tu từ con mắt cắm vào bên trong, liên tục rút đi năng lượng của nó.

Tốc độ rút năng lượng rất nhanh, cứ đà này không tới 1 tuần thì A Manh liền tiêu tán.

Lúc này đây hắc lại cảm thấy mình chơi ngu có thương rồi. Hắc ôm đầu than khóc.

" Một lần chơi ngu cả đời bốc... Đang yên đang lành để yên đi có phải tốt hơn không, bây giờ xem như xong, nuôi thân chưa nổi bây giờ lại thêm một cái gánh nặng nữa. Trời ạ, làm sao bây giờ."

Ở bên cạnh Sói Mập đang ngủ ngon thì bị tiếng than khóc của Xuân Đức làm cho giật mình tỉnh lại. Nhìn chủ nhân đang ôm đầu thì nó liền ngạc nhiên hỏi:

" Chủ nhân người làm sao vậy? "

Xuân Đức lúc này như tìm thấy tri kỷ, hắc quay qua Sói Mập tình thương mến thương nói:

" Mập mập người nói xem bây giờ ta phải làm sao để kiếm đủ tiền nuôi sống chúng ta, có hay không nên bán người đi kiếm chút tiền thạch."

Sói Mập nghe vậy thì liền hết muốn nói gì luôn, tuy ở lâu với người chủ nhân này nhưng nó vẫn chưa thích nghi được với kiểu nói chuyện của vị chủ nhân này, cái kiểu nói chuyện không nghiêm túc của chủ nhân làm nó ngu đi một đoạn.

Nhận thấy Sói Mập chẳng phản ứng gì bản thân thì Xuân Đức liền trở mặt, hắc đứng dậy đá một phát vào cái bụng mỡ của Sói Mập mắng:

" Chủ nhân đang buồn mà mập mạp nhà ngươi không biết đường an ủi một câu sao?"

Sói Mập bị ăn một cước tuy không đau gì nhưng nó cảm thấy mình thật oan ức à, nó thấy bản thân có tội tình gì đâu vì sao luôn bị ăn đòn vô cớ như vậy. Có điều những lúc như thế này nó đều làm thỉnh để tránh việc lại phải ăn đòn vô cớ nữa.

Quả nhiên sau khi giải tỏa được tâm lý thì Xuân Đức liền trở về lúc bình thường, lúc này đây Xuân Đức mang ra một con Ngọc Tiên Ngư, con cá này hình thể không lớn, chỉ bằng hai bàn tay toàn thân sáng bóng như ngọc.

Nhưng đừng nhìn nó nhỏ mà xem thường, con cá này lúc còn sống có đẳng cấp đạt tới Thần Quân cảnh hậu kì, sắp tiến vào giai đoạn đầu nửa bước vương giả.

Thấy chủ nhân mang ra con cá này thì Sói Mập đang làm thỉnh liền có phản ứng, nó chạy lại xum xoe.

" Chủ nhân định nướng cá sao? "

Xuân Đức liếc nhìn nó, đau lòng nói:

" Nếu như mà lấy ra để nướng ăn thì ngươi nghĩ ta có bộ dạng đau lòng như vậy sao."

Sói Mập nghe vậy thì mười phần nghi hoặc hỏi:

" Vậy chủ nhân định làm gì."

" Nuôi kiếm."--- Xuân Đức chán nản nói.

Nói xong hắn liền ném con cá kia về phía Quỷ Kiếm đang nằm trên mặt đất, giống như là đánh hơi thấy mùi thức ăn, Quỷ Kiếm lúc này rung lên sau

đó từ bên trong con mắt của nó phóng ta vô số xúc tu bắt lấy con Ngọc Tiên Ngư.

Một màn kinh người phát sinh, Ngọc Tiên Ngư mới vừa còn sáng bóng như ngọc, sau khi bị những xúc tu kia bắt được thì liền nhanh chóng âm đạm, không qua 2 cái hô hấp thì liền cạn cũng không còn.

Một màn như vậy dọa cho Sói Mập lui lại phía sau nắp ở sau lưng Xuân Đức, nó nhìn về thanh Quỷ Kiếm e sợ nói:

" Thứ binh khí này của chủ nhân thật quá tà môn đi. Nó vậy mà có thể ăn."

Xuân Đức cũng không có trả lời mà lại tiếp tục lấy ra thêm vài con quái vật biến cấp cao, con nào con nấy đều có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh, tuy đã chết rồi nhưng vẫn là thức ăn rất bổ dưỡng.

Sau 5 phút sau khi ăn xong gần 25 con quái vật biến thì Quỷ Kiếm lúc này mới ngừng cắn nuốt. Xuân Đức lúc này thấy nó không muốn ăn nữa thì cũng nhẹ thở ra một hơi. Như thế này thì hẳn vẫn còn có thể nuôi nổi, dù sao 7 ngày ăn một lần 25 tên Thần Quân Tiên Cảnh vẫn là trong giới hạn cho phép.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 783: Phân Tranh

Cầm lên Quỷ Kiếm vung qua vung lại vài đường, hấn cảm thấy giống như Quỷ Kiếm mạnh hơn một ít, nhưng đây chỉ là cảm giác thôi còn thực tế thế nào thì chỉ có kiếm nghiệm mới có thể thấy rõ, mất đi hệ thống phụ trợ khiến hấn cảm thấy mình thật giống một thằng thiếu năng.

Thở dài một hơi, hấn quyết định thu hồi lại quỷ kiếm, nhưng điều bất ngờ lại xảy ra, Quỷ Kiếm vậy mà không chịu chui vào bên trong không gian nhẫn chứa đồ.

Xuân Đức nhăn mày lại, hấn lắc lắc Quỷ Kiếm.

" Lại gì nữa đây. Muốn tạo phản à."

Quỷ Kiếm lúc này cũng run lên từng hồi, cùng lúc đó một thông điệp mà A Manh truyền lại.

" Nhà, về nhà."

Khả năng giao tiếp của A Manh vô cùng hạn chế nên hấn nghe một hồi mà chẳng hiểu nhà mà A Manh muốn nói tới là nơi quỷ nào. Nhưng đúng lúc này linh quang chợt lóe, nơi A Manh thường xuyên ở lại có khả năng là nơi mà nó cho là nhà.

Nhưng mà để Quỷ Kiếm vào bên trong Huyết Liên Trấn Hồn thì hấn có chút không an tâm cho lắm, cái thứ tà môn này ở bên trong đầu hấn làm ra cái gì yêu thiêu thân thì tới lúc đó hấn chỉ có thể khóc ra máu.

Thế nhưng luôn mang theo Quỷ Kiếm ở bên cạnh thì cũng chẳng lấy gì làm hay ho, không may để tên siêu cấp cường giả nào đó nhìn thấy thì hẳn xác định rồi, thôi thì vì bản thân an toàn nên đành phải...

Cưỡng ép mang Quỷ Kiếm vào bên trong nhẫn chứa đồ, tuy A mạnh cực độ phản kháng nhưng sau một hồi nó cũng đành phải ngoan ngoãn ở bên trong nhẫn chứa đồ.

Sau khi giải quyết xong mấy việc nhỏ nhặt thì hẳn liền cùng Sói Mập ăn uống cho vui nổi sầu, ăn xong liền đi ngủ đợi ngày mới tốt lành.

Đã là ngày thứ 5 sau khi tin tức Sinh Hồn Hoa được lan truyền, Vạn Xà Sâm Lâm trước kia là điểm đến ưa thích của mạo hiểm giả, bây giờ càng thu hút thêm nhiều người, số lượng cường giả gia tăng đột biến khiến cho tất cả tiên thú nơi đây cả ngày đều chỉ dám rúc ở trong hang không dám đi ra bên ngoài, con nào đi ra thì sẽ bị vây công tới chết.

Trước kia nơi đây là cấm địa với kẻ có tu vi chưa tới Tinh Quân Tiên Cảnh nhưng bây giờ đến cả đám hậu bối Sinh Tử Tiên Cảnh cũng dám đi vào, mặc dù chỉ là khu vực ở bìa rừng.

Còn về phần cửa vào nơi u cốc lúc này đã được cộng đồng 4 đại chủng tộc là Nhân Tộc, Yêu Tộc, Long Tộc cùng Quỷ Tộc chiếm giữ. Còn 5 đại chủng tộc khác tất nhiên là bị cho ra rìa. Có điều, thật thì ai cũng muốn cắn một miếng nên năm đại chủng tộc kia cũng liên kết lại với nhau gây sức ép lên liên minh " nhân yêu long quỷ".

Từ đó hình thành nên một thế cục giằng co, một bên thì không muốn nhả ra, một bên lại muốn chia phần. Thành ra những cuộc xung đột trước

cửa vào hang động dẫn xuống lòng đất ngày nào cũng diễn ra, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, thi thể tu sĩ đâu đâu cũng có.

Nhận thấy tình hình càng ngày càng tồi tệ nên hai bên quyết định ngưng chiến, ngồi xuống tìm ra phương pháp giải quyết, sau một buổi sáng họp đàm giữa song phương thì mọi người đi tới một quyết định chung. Cử ra anh kiệt trong đám hậu bối so tài với nhau. Tùy theo thứ tự mà phân chia.

Cường giả tụ tập tới ngày một nhiều, rốt cuộc cũng có người phát hiện ra được nơi ở của Xuân Đức.

.....

Khi trời còn chưa sáng hẳn, ngay lúc Xuân Đức đang ngồi học tập điều khiển bốn nguyên lực lượng cùng tu luyện thanh tâm quyết(một môn tâm pháp áp chế sát niệm mà ai cũng có thể học được) một công đòi việc thì có một vài vị khách không mời mà tới tìm đến nơi ở của hắn.

Ở bên ngoài trận pháp một âm thanh nam tử vọng vào trong này.

" Người bên trong là ai? Còn không nhanh đi ra ngoài."

Giọng nói người này mang theo một cỗ cao ngạo, có lẽ người này sinh ra đã là thượng vị giả nên có cái thói quen hay ra lệnh cho người khác như vậy.

Xuân Đức lúc này cũng mở mắt ra, ánh mắt hắn là một mảnh bình tĩnh, hắn từ từ đứng dậy định đi ra bên ngoài chào hỏi mấy người kia một tiếng. Nhưng vào lúc này hắn lại nghe được từ bên ngoài một người nói chuyện.

" Độc Cô thiếu gia không cần phải tự mình nói chuyện, như vậy khác gì hạ thấp thân phận của thiếu. Việc này cứ để lão nô xử lý."

Không bao lâu sau thì một tiếng quát vang lên:

" Người bên trong nghe cho rõ, muốn sống thì nhanh bò ra đây cho ta. Trong ba hô hấp mà người không bò ra nơi này thì đừng trách lão phu không báo trước."

Nghe được mấy lời như vậy thì Xuân Đức khẽ lắc đầu cười nhạt một tiếng, hần từ từ đi ra bên ngoài. Vung tay lên triệt hồi đi hết mấy cái mê trận xung quanh. Ngay lập tức hần cùng căn nhà nhỏ của hần lộ ra trước mắt mọi người.

Lúc này đây Xuân Đức cũng mới quan sát người tới là ai, một đoàn người gồm 8 người, đi đầu là một thanh niên cao gầy, toàn thân quần áo trắng nhìn rất có phong độ.

Đứng bên cạnh là hai lão giả, hai người này khoác trên mình một bộ áo choàng đen nhìn rất có phong cách, cả hai đều có tu vi không thấp, đều có tu vi Thiên Quân Tiên Cảnh cả rồi. Phía sau thì là một đám nam nữ trẻ tuổi.

Hần còn chưa lên tiếng chào hỏi thì không biết là ai đã hô lên tên của hần.

" Tôn Vân."

Nhìn qua người vừa kinh hô kia, người này là một nữ nhân có nhan sắc không tầm thường, trong trí nhớ thì hần không có biết người này nên hần liếc nhìn qua một cái liền rời đi ánh mắt. Nhìn một đám người trước mắt Xuân Đức nhàn nhạt nói:

" Ta đứng nơi đây rồi các ngươi có việc thì nói đi.(Xuân Đức vốn là một người không thích giết chóc chẳng qua là hần bị sát niệm ảnh hưởng, lúc bình thường hần cực độ ôn hòa. Nhất là khi vừa kết thúc tu luyện thanh tâm quyết.) "

Lúc này một ông lão nhăn mày hỏi:

" Người thực là Tôn Vân, Tôn Gia đại công tử thật sao? "

Nhìn ông lão Xuân Đức bình thản nói:

" Là ta, có việc gì sao? "

Ông lão kia càng nhăn mày lại, hấn bộ dạng âm trầm hỏi:

" Vậy ngươi sao lại ở nơi này? "

Nhìn biểu lộ của ông lão, Xuân Đức cảm thấy tức cười, hấn nhếch mép cười nói:

" Ta ở đâu, làm gì, chẳng lẽ lại còn phải thông báo cho ngươi nữa sao. Một con chó mà Cữu Gia nuôi mà thôi, không nên quá ảo tưởng bản thân quan trọng."

Xuân Đức miệng có thể nói là rất độc, toàn sát muối lên chỗ đau của người khác. Nghe được lời này thì ông lão kia liền giận dữ, có điều hấn cũng chỉ có thể đứng ở nơi đó nhìn chằm chằm Xuân Đức mà không dám làm gì.

Ngay lúc này người thanh niên đi đầu lạnh giọng nói:

" Chó của Cữu Gia chúng ta nuôi thì cũng không cần Tôn đại thiếu gia dạy dỗ. Hừ. Bây giờ Tôn đại thiếu người có thể rời đi, ngọn núi này được ta chọn trúng, bây giờ sẽ là nơi mà ta ở lại. "

Xuân Đức có phần kinh ngạc nhìn người thanh niên bạch y này, hấn hiểu kì nhìn người này qua một lượt rồi hỏi:

" Vì sao? Nơi đây thiếu gì nơi các người ở lại mà lại chọn nơi này? "

Người thanh niên kia lúc này khoanh tay trước ngực nhìn hắn cười lạnh nói:

" Ha hả. Ta thích thì ta ở lại thôi, ngươi lại có thể làm gì được ta, còn không nhanh rút đi. Người khác sợ ngươi còn ta thì không. Biết điều thì nhanh rút. "

[Chúc mọi người buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 784: Linh Hồn Cường Giả

Sát ý sau một đêm tu luyện thanh tâm quyết vừa được áp chế không bao lâu lúc này lại bùng lên, đôi mắt Xuân Đức xẹt qua một tia lãnh ý. Ngay lập tức Xuân Đức liền đổi một bộ mặt, từ bộ dạng ôn hòa lúc ban đầu biến thành một kẻ mùi phần nguy hiểm, hấn lúc này cũng hắc hắc cười.

" Hắc hắc. Vậy thì ở lại cùng với nhau cho vui. Hồ Nhất Khôn người còn định nấp ở một bên nhìn gì nữa nhanh ra đây giúp ta mang ba người này vào trong, còn lại thì giết sạch."

Nghe Xuân Đức nói vậy thì người thanh niên kia lúc này lại cười to.

" Ha ha. Người đây là tính làm gì? Tình hù dọa trẻ con sao, người cho rằng người vẫn là đại công tử của Tôn gia như trước kia. Ha ha. Nay, có giỏi thì bắt ta đi, ta đứng ở đây."

Không những tên này mà những người khác lúc này cũng cười lên ha hả, bọn họ giống như là vừa nghe được câu chuyện buồn cười nhất của năm vậy. Cả đám đều dùng ánh mắt như nhìn thẳng ngu nhìn Xuân Đức.

Nhưng vào ngay lúc này khi những người kia đang lớn tiếng cười to thì cả đám liền ôm lấy cổ, hai mắt trợn ngược rồi nằm lã ra trên mặt đất, cả người co giật liên hồi. Cùng lúc này một bóng đen hiện ra, người này không ai khác chính là Hồ Nhất Khôn, hấn run run nói:

" Chủ nhân xin thứ tội, thuộc hạ chỉ là muốn..."

Xuân Đức không để cho Hồ Nhất Khôn nói hết, hấn nhìn qua lãnh đạm nói:

" Ta cảm thấy người có sống trên đời cũng vô ích mà thôi. Người đến làm chó cũng không có tư cách."

Hấn vừa dứt lời thì Hồ Nhất Khôn cũng giống những người khác, hai tay ôm lấy cổ, hai mắt trợn ngược, miệng sùi bọt máu nằm lăn ra trên mặt đất.

Xuân Đức lúc đầu vốn không có định giết Hồ Nhất Khôn, dù sao kiếm được một tên trí đạo tu sĩ cũng không phải dễ nhưng người này quá tự phụ vào trí thông minh, đã vậy lại còn không dứt khoát, lúc hấn ra lệnh thì người này lại do dự, vì vậy hấn cảm thấy tên này còn sống cũng chẳng có tác dụng gì.

Một con chó không biết cắn người thì chỉ có thể làm thịt.

Vung tay lên một cái, tất cả những kẻ đang nằm trên mặt đất liền biến mất. Cùng lúc đó thân ảnh của hấn cũng mờ nhạt dần đi rồi cũng hoàn toàn biến mất. Trước khi hấn rời đi thì nơi đây đã được khôi phục như hiện trạng lúc ban đầu.

....

Khi thân ảnh của Xuân Đức lần nữa hiện ra thì đã cách nơi lúc ban đầu cả vạn dặm, nơi hấn đang đứng lúc này đây vẫn là một ngọn núi cao chót vót đâm thẳng vào mây xanh. Sau khi bố trí một ít trận pháp che giấu thì hấn liền mang ra mấy người Hồ Nhất Khôn.

Vung tay lên một cái, trên mặt đất lại lần nữa xuất hiện 9 người, những người này đều chỉ là trùng độc mà tạm thời ngắt đi mà thôi. Hấn lúc này ngồi bắt đầu sưu hồn từng người một một. Người đầu tiên hấn chọn là nữ nhân lúc trước gọi tên hấn.

Ngay khi hấn vừa suu hồn người đầu tiên liền gặp phải kháng cự của đối phương, sâu bên trong linh hồn của người hấn định tìm hiểu ký ức có một luồng hồn niệm che trở, hấn là cường giả trong gia tộc ký gửi để bảo vệ linh hồn của người này.

Vì đặng nào cũng phải giết nên hấn trực tiếp cắn nuốt linh hồn đối phương, phương pháp này cũng giống như suu hồn nhưng mang lại hiệu quả không cao, đa phần đều chỉ thu được những mảnh vỡ ký ức, sắp xếp lại từng mảnh vỡ ký ức là một việc rất tốn công.

Liên tiếp vài người trẻ tuổi hấn không có thu hoạch được gì nhiều, tất cả đều chỉ là những ký ức không có giá trị.

Lúc này đây hấn bắt đầu tiến hành suu hồn đối với Hồ Nhất Khôn, nhưng không để hấn suu hồn thì linh hồn của Hồ Nhất Khôn đã tự hủy, người này cũng thuộc dạng người mình không ăn được thì cũng quyết không để cho người khác ăn.

" Cuối cùng cũng có điểm giống trí đạo tiên tu."

Xuân Đức cũng không có tức giận mà còn tán thưởng một câu. Tiếp theo sau hấn nhìn đến ba người còn lại. Đầu tiên là hấn suu hồn người thiếu niên kia.

Ngay khi hấn vừa xâm nhập bên trong thế giới linh hồn của người thanh niên kia thì hấn nhìn thấy một kỳ cảnh hiếm có.

Bên trong thế giới linh hồn của người này vậy mà một đại dương mênh mông, ở trên vùng biển mênh mông kia bay lượn một đám mây thất thái, bên trên đám mây một người thanh niên tướng mạo bình thường, nhìn thấy người thanh niên này thì Xuân Đức có đôi chút kinh ngạc.

Hấn nhìn người thanh niên kia cười nói:

" Thì ra người mới là chính chủ à, thảo nào lúc trước ta cảm nhận trên người tên này có điểm gì đó khác biệt. Người hẳn là có gì muốn nói với ta đi, tranh thủ lúc còn sống có gì nói cả đi."

Ngay khi hắn vừa dứt lời thì người thanh niên kia cũng quay người lại, người thanh niên nhếch miệng cười nói:

" Các hạ cũng vậy, cũng làm cho ta vô cùng kinh ngạc. Các hạ che giấu rất sâu, sâu đến ngay cả ta cũng không khám phá ra được thân phận của các hạ. Một vị độc đạo tiên cảnh vương giả vậy mà có thể giả trang thành một tên phế vật, khâm phục, khâm phục."

Xuân Đức nghe thế thì chỉ lắc đầu:

" Đã người không muốn nói thì đành thôi vậy, chúc người lên đường bình an."

Nói xong thì Xuân Đức nâng tay lên liền muốn hạ sát thủ nhưng vào lúc này người thanh niên kia gấp giọng nói hô:

" Khoan đã, chúng ta có thể hợp tác với nhau."

Xuân Đức nghe vậy thì hạ tay xuống, hắn chăm chú nhìn người thanh niên, sau khi cân nhắc một lúc thì hắn lại nâng tay lên, trong tay hắn bùng lên ngọn lửa màu tím.

Thấy thế thì người thanh niên kia liền gấp hô lớn:

" Thật sự, ta có bí mật muốn trao đổi cùng người."

Thấy Xuân Đức vẫn không có dừng lại thì người này(linh hồn) vội nói:

" Ở bên trong nơi này trước kia lúc ta còn sống có trôn xuống 3 kiện tiên bảo, nếu các hạ chịu bỏ qua cho ta thì tiên bảo kia sẽ là của các hạ."

Nghe tới tiên bảo thì Xuân Đức lúc này mới dừng lại, phải biết tiên bảo chính là từ thần khí hấp thụ tiên khí trải qua lôi kiếp mới thành tiên bảo, mức độ trân quý không cần phải nói.

Giống như lần trước thôi, 7 cái nhẫn thần khí của hắn trong lúc độ tiểu thiên kiếp cũng nát sạch rồi, không một cái nào có thể tấn cấp tiên khí. Khiến hắn đến giờ vẫn cảm thấy đau lòng.

" Nói một chút nghe."--- Xuân Đức mỉm cười nhìn hắn người thanh niên kia.

Người thanh niên kia cân nhắc một lúc vẫn là trước bàn điều kiện:

" Các hạ chỉ cần lập thệ ước thì ta sẽ nói nơi kia cho các hạ. "

Nghe vậy thì Xuân Đức cũng bắt đầu cân nhắc, tha sống cho người này có thể có được 3 kiện tiên bảo, hắn cũng không mất mát cái gì, chẳng qua là ăn ít đi một cái linh hồn mà thôi. Sau một lúc thì hắn gật đầu nói:

" Không thành vấn đề, chỉ cần điều ngươi nói là thật thì ta sẽ không làm khó ngươi nhưng ta cũng nhắc trước nếu như ngươi thích chơi âm mưu hay lừa dối ta thì kết cục của ngươi sẽ thú vị vô cùng."

Nói xong thì Xuân Đức bắt đầu lập thệ ước linh hồn.

CÂN CẢ THIÊN ĐẠO

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 785: Linh Hồn Cường Giả-1

Không qua bao lâu thì thế ước đã được kí kết, với bên nắm quyền chủ động là Xuân Đức. Có thiên đạo làm chứng thì không một ai có thể làm trái.

[Chú thích: Thiên đạo là đại diện cho quy tắc, chỉ có quy tắc và quy tắc không có tình cảm xen vào. Nó không khác gì một bộ luật ước thúc tất cả mọi người, ai làm trái nó thì đều có một kết cục. Thiên đạo cũng được chia làm dăm bảy loại. Ở một thế giới, một tiểu thế giới thì cũng có thiên đạo nhưng thiên đạo nơi này rất yếu kém, cường giả có thể đơn giản bẻ cong ý chí thiên đạo. Còn nếu như là quy tắc của cả vũ trụ thì không có một người nào có thể dùng sức mạnh bẻ cong mà chỉ có thể lách luật. Nhưng muốn lách luật thì nói dễ hơn làm.]

Lúc này Xuân Đức nhìn người thanh niên kia nói:

" Bây giờ ngươi có thể cho ta biết vị trí nơi kia."

Người thanh niên kia lúc này cũng không có vòng vo mà điểm tay một cái, một đạo ánh sáng bắn tới Xuân Đức, Xuân Đức nâng tay nhẹ bắt ngay lập tức đoàn ánh sáng kia đã nằm gọn trong tay hắn, khẽ bóp một cái đoàn ánh sáng ngay lập tức vỡ tan. Biến thành vô số tin tức bay vào trong hắn.

Sau một lúc thì Xuân Đức liền mở mắt ra, ánh mắt hắn nhìn về phía người thanh niên có một tia nghiền ngẫm. Sau một lúc thì hắn nói:

" Theo ước định thì ngươi có thể sống, đợi tới lúc tiên bảo đến tay thì ta sẽ thả cho ngươi rời đi."

Nói xong thì Xuân Đức liền rút lui ra khỏi thế giới linh hồn của người kia. Theo như thệ ước lúc trước hẳn lúc này phải giải độc cho tên thanh niên này. Tay hắn khẽ điếm trên trán người thanh niên kia, trong lúc này một luồng khí độc vô hình vô chất từ người thanh niên theo ngón tay của hắn quay về bên trong thể nội.

Không qua mấy hô hấp thì người thanh niên kia liền tỉnh lại. Vừa tỉnh lại thì người này liền hỏi:

" Tại hạ tên Khô Đức Nạp, không biết các hạ tên gì? "

" Vô Tà." --- Xuân Đức lạnh nhạt đáp.

Nghĩ tới điều gì Xuân Đức lúc này lại hỏi:

" Vì sao lúc trước ngươi lại nhắm vào ta? "

Khô Đức Nạp lúc này ngồi dậy, sau khi phui phui xong bụi bẩn trên người thì hắn mới cười khỏ nói:

" Không giấu gì các hạ, ta đây cũng là xui xẻo, các hạ ẩn giấu quá sâu khiến ta không có phát hiện ra thân phận của các hạ, nhằm tưởng các hạ là Tôn Vân trước kia nên mới có hành động như vậy, mục đích thì không cần nói các hạ cũng biết rồi. Đúng thật là nếu như ta chiếm được cái thân xác này sớm hơn vài ngày thì đã không có việc này rồi."

Xuân Đức gật gật đầu, hẳn lúc này lại hỏi:

" Bao giờ chúng ta có thể xuất phát, thời gian ta không có nhiều? "

Khô Đức Nạp nói:

" Cho ta thêm 2 ngày, hai ngày sau chúng ta có thể lên đường, ta cần có hai ngày để thích nghi với thân thể này, đi vào nơi kia rất nguy hiểm ta

không muốn bản thân giữa đường lại bị một con quái vật nào đó ăn sống."

Xuân Đức dơ tay lên ra hiệu cho tên này ngừng lại, đợi tên kia im miệng thì hắn mới nói:

" Hỏi người thời gian thì nói thời gian là được, làm gì giải thích nhiều như vậy làm gì. Đã vậy thì hai ngày, hai ngày sau ta lại đến tìm người. Người không có ý kiến gì chứ?"

Khổ Đức Nạp lắc đầu nói:

" Không có ý kiến."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Như vậy tốt nhất, ta có việc đi trước."

Nói xong thì hắn vung tay lên, hai tên trước kia đi theo Khổ Đức Nạp làm tùy tùng bị hắn bắt vào trong tay, ngay sau đó hắn liền tiến hành sưu hồn hai kẻ này, sưu hồn xong thì hắn liền thu hai người này cùng mấy kẻ đang nằm trên mặt đất vào bên trong nhẫn chứa đồ làm thức ăn cho Quỷ Kiếm, làm xong thì hắn liền rời đi.

.....

Hắn cũng không có rời đi đâu xa, hắn lúc này quay lại nơi trước kia chuẩn bị bố cục một cái sát cục bắt hết một đám cá lớn. Riêng về phần Sinh Hồn Hoa thì hắn nhất định phải có được, linh hồn luôn là điểm yếu của hắn, cũng vì linh hồn theo không kịp với thân thể nên hắn mới không có thể ở trạng thái biến hóa thần thông ba đầu địa ngục thiên long chiến đấu.

Nếu có thể lấy được Sinh Hồn Hoa thì linh hồn của hắn sẽ được cải thiện không ít. Nếu không phải mấy ngày hôm trước hắn có vấn đề quan

trọng cần giải quyết thì đã tìm cách đoạt lấy Sinh Hồn Hoa rồi, ai ngờ bây giờ lại thành ra cái dạng này cơ chứ.

Chỉ qua vài cái chớp mắt thì hắn lại đã xuất hiện bên trên một ngọn núi ở phụ cận cửa vào hang động đi thông dưới lòng đất.

Lúc này đây theo hắn quan sát thì nơi này đã tập trung không dưới 20 vạn người, trong đó cường giả từ Tinh Quân Tiên Cảnh trở lên chiếm hơn phân nửa. Đã vậy trong bóng tối lại còn không ít cường giả đi theo bảo vệ đám con cháu dòng chính của các gia tộc lớn.

Theo hắn cảm ứng thì nơi đây cũng có vài tên mạnh mẽ không thể coi nhẹ. Bây giờ nơi cửa vào đi thông xuống hang động dưới lòng đất đã bị các thế lực lớn nghiêm phong lại, không cho bất kì người nào đi xuống phía dưới. Còn những người trước kia đi xuống thì bây giờ hắn cũng đã được người của thế lực lớn trực xuất ra ngoài.

Ngay lúc hắn đang quan sát khắp nơi thì đột nhiên cảm ứng được vài tia khí tức quen thuộc, hắn ngay lập tức hướng ánh mắt nhìn về nơi phát ra khí tức quen thuộc kia. Rất nhanh ở trong tầm mắt của hắn xuất hiện thân ảnh của mấy người Long Linh Nhi cùng Nhạn Tuyết.

Lúc này đây hai cô nàng ở ngòi bên dưới một gốc cây, vây xung quanh là một đám nam tử tuấn tú, lịch sự. Những người này đang nói chuyện với nhau, trên mặt mấy tên nam tử thì luôn treo một nụ cười thân sĩ, bộ dạng chính nhân quân tử. Còn về phần hai cô nàng kia thì vẻ mặt hờ hững, thì thoảng lại gật đầu cái.

Nhìn thấy hai cô nàng này ở đây thì hắn cũng không có gì ngạc nhiên, dù sao theo tin tức thì mấy ngày sau sẽ có một cuộc tranh tài nho nhỏ giữa đám hậu bối, lấy kết quả của cuộc tranh tài để mà phân chia gốc Sinh Hồn Hoa kia.

Nói thật đến lúc này hắn vẫn cảm thấy kì quái là tại sao Sinh Hồn Hoa còn chưa lấy được mà đám người kia đã vội tranh đấu, phải biết ở bên trong cái hồ nước đen thui phía dưới kia có vài thứ đến hắn cũng cảm thấy sợ hãi.

Tuy hắn cũng không biết thứ kia là cái quý gì nhưng ắt hắn không phải vật gì dễ đối phó. Với thực lực của hắn còn như vậy huống gì là đám người này. Hắn không biết là bọn họ có biện pháp gì để đối phó với những thứ kia.

Có điều vấn đề này hắn cũng không mấy quan tâm, dù sao có người đi trước dò đường, đánh quái cho hắn thì hắn còn mừng không kịp nữa là. Chỉ cần đến cuối cùng đồ vật vẫn rơi vào trong tay hắn là ổn.

Nghĩ vậy hắn liền nở một nụ cười tà ác. Nhưng trước hết hắn vẫn nên làm một chút chuẩn bị cho ngày vui sắp tới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 786: Khổ Đức Nạp Bị Người Truy Sát

[Cảm ơn bạn phamvanloi2001bn ủng hộ mình.]

Sau khi đã xác định được mục tiêu tiếp theo Xuân Đức liền bắt đầu tiến hành.

Đầu tiên hắn dùng một số tiểu xảo để qua mặt những kẻ đang giám thị cửa ra vào hang động đi sâu xuống lòng đất. Nơi đây tuy cấm chế cùng trận pháp trùng điệp nhưng cũng không khó phá giải, tất cả đều là trận pháp tầm trung vừa sức với hắn, nếu cao cấp hơn một chút thì hắn cũng xác định bó tay.

Nếu như là ngày trước ở trung thiên thì hắn cũng không lo trận pháp hay cấm chế gì cả, bởi vì trước kia có thần thông đi xuyên trận pháp. Nhưng bây giờ thì thần thông đi qua cấm chế cùng trận pháp của hắn sau lần độ tiểu thiên kiếp thì ngày một suy yếu, tới hôm nay thì hoàn toàn không dùng được.

Thành ra bây giờ hắn chỉ có thể tự thân vận dụng kiến thức ít ỏi của bản thân.

Sau gần 2 phút mày mò cùng phá giải thì hắn cũng đã thuận lợi đi qua mấy cái trận pháp cùng cấm chế trước cửa vào, tiếp theo hắn theo đường cũ đi xuống phía dưới. Rất nhanh hắn đã đi xuống phía bên dưới.

Nơi này sau vài ngày bị đám tu sĩ trà đạp thì đã biến thành một mảnh hoang tàn, thảo dược các kiểu bị nhổ sạch, cây nhỏ cũng không chừa lại.

Nhìn xung quanh một chút bắt đầu hẳn thiết kế ra một cái Giới-Thiên Diển Thức-Tụ Sát, công năng trận pháp này rất đơn giản, âm thầm truyền sát niệm vào bên trong đầu tu sĩ, người chết càng nhiều thì hiệu quả càng rõ ràng.

Dụng cụ bày trận thì hẳn không bao giờ thiếu, nói chính xác là Đại Bạch trước lúc hẳn đi đã chuẩn bị rất nhiều cho hẳn, hơn phân nửa nhân chứa đồ của hẳn cũng chỉ là để đựng dụng cụ bày trận mà thôi.

Vung tay lên một cái, vô số vật liệu bày trận bay về những phương vị đã định từ trước đó, tốc độ bày trận của Xuân Đức cực nhanh, hẳn cứ theo sách chỉ dẫn mà làm. Không qua bao lâu thì đã xong ở bên ngoài này.

Tiếp theo đó là hẳn đi sâu vào bên trong, từ vị trí máu chốt hẳn đều tăng cường một cái trận pháp. Nhất là ở nơi xung quanh bên cái hồ đen kia hẳn bày bố ra không dưới 5 cái sát trận, 1 cái mê trận, một cái khôn trận lồng vào nhau. Sau khi bày xong trận pháp thì hẳn lại tốn thêm một chút thời gian để che giấu trận pháp đi.

Sau khi đã hoàn thành xong việc bày bố trận pháp thì hẳn bắt đầu thiết kế cơ duyên cho những con mối nhỏ của hẳn, từng tương tinh thạch thượng phẩm được đặt tại những nơi vừa bí ẩn nhưng chỉ cần tinh ý liền nhìn thấy, đương nhiên thì sẽ không thể thiếu được bấy rập rồi.

Địa hình nơi đây vô cùng phức tạp, hang động phân nhánh khắp nơi, những cái bẫy tự nhiên cũng có không ít, độc trùng cùng các loại sinh vật hắc ám đặc biệt nhiều.

Công việc hoàn tất lúc này Xuân Đức gọi ra Bóng Ảnh. Gần như ngay lập tức Bóng Ảnh hiện ra.

" Lão đại có việc gì sao? "

Xuân Đức gật gật đầu sau đó thì tay nhẹ điểm lên trán Bóng Ảnh, một luồng tin tức thông qua ngón tay truyền vào bên trong đầu Bóng Ảnh, sau một lúc thì Bóng Ảnh gật đầu nói:

" Việc này lão đạo yên tâm, mọi việc cứ giao cho đệ."

Xuân Đức lúc này khẽ cười nói:

" Tốt lắm, vậy nơi này giao cho lão nhị người. Trận pháp cũng đã bố trí xong, cần thiết thì khởi động lên để đảm bảo không có cá lọt lưới. Thôi ta đi trước đây."

Nói xong hắn lập tức biến mất không còn bóng dáng, sau khi Xuân Đức rời đi thì Bóng Ảnh cũng phiêu tán thành từng đám sương khói màu đen bám lên trên vách động, hòa với không gian hắc ám nơi đây.

.....

Có một lần kinh nghiệm phá trận Xuân Đức ngựa quen đường cũ, không qua bao lâu thì hắn lại đã rời đi u cốc nơi đây. Tiếp theo hắn thuận di về nơi đang giam lỏng Khổ Đức Nạp.

Nhưng khi hắn quay về thì phát hiện trận pháp che giấu trước kia của bản thân bố trí đi ra đã bị người phá hủy, còn Khổ Đức Nạp lúc này đây cũng đã biến đi đâu mất tiêu. Nhìn xung quanh là một mảnh tàn phá thì Xuân Đức có chút nhíu mày lại.

Hắn tự nói với chính mình.

" Trận pháp che giấu cũng không phải dạng xoàng vạy mà có người lại có thể phát hiện được, nơi này cũng có cao nhân như vậy sao. Mà thôi trước hết tìm tên kia cái đã."

Trước lúc rời đi Xuân Đức cũng có lưu lại một ít hồn niệm để giám thị tên kia có ý định làm ra cái gì ngu ngốc sự tình, dùng hồn niệm của bản thân cảm nhận tàn hồn của chính mình, rất nhanh hần liền đã bắt được một tia cảm giác quen thuộc.

Sau ba cái hơi thở thì hần một lần mở mắt, bên trong mắt hần là một mảnh nghi hoặc. Lắc lắc đầu hần không có suy nghĩ nhiều mà bắt đầu chạy đi.

.....

Ở sâu bên trong khu vực Vạn Xà Sâm Lâm, lúc này đây Khổ Đức Nạp toàn thân vết thương chi chít, máu tươi chảy dòng dòng, bên phía tay phải đã bị mất. Hần vừa cố gắng chạy đi thì thoáng lại nhìn về phía sau.

Ngay khi hần đang cấp tốc chạy đi thì hần bỗng dừng ngừng lại. Hần nhìn chăm chú vào một cây đại thụ phía trước gần giọng nói:

" Còn định trốn tới khi nào, sao còn không nhanh bước ra đây."

Hần vừa dứt lời thì một âm thanh mềm mại vang lên:

" Thất ca quả thực khiến người ta ngạc nhiên đó nha. người ta trốn kỹ vậy rồi mà cũng bị thất ca phát hiện ra."

Ngay sau đó một cô gái xinh đẹp từ phía sau gốc cây bước đi ra, nàng cả người mặc một bộ đồ trắng tinh, trên mặt còn đeo một tấm mạng che mỏng. mái tóc cô nàng đen nhánh dài tới thắt lưng. Nàng ta dùng ánh mắt mang theo sự xem thường nhìn Khổ Đức Nạp.

Nhìn thấy cô gái này thì Khô Đức Nạp ngay lập tức nhận ra là ai, người này chính là cữu muội của hắn, chính xác ra là của tên bị hắn đoạt xá.

" Cữu muội có gì từ từ nói chuyện, làm gì phải dùng dùng dao dùng kiếm như vậy? "

Cô gái kia nghe Khô Đức Nạp nói vậy thì cười rộ lên:

" Từ từ nói chuyện, sao lúc người giết Lan Á lại không cho nàng nói chuyện. Không phải người đã hứa với ta rằng sẽ chăm sóc cho nàng suốt đời sao? Vì sao người lại giết nàng? "

Khô Đức Nạp nghe vậy thì quả thực muốn khóc, hắn nào biết Lan Á là ai cơ chứ, hắn cũng mới chiếm cái thân xác này có 2 ngày à.

Ngay lúc hắn không biết làm sao thì lại có vài người xuất hiện bao vây lấy hắn. Lúc này đây một giọng nữ nhân mang theo cừu hận thấu xương vang lên.

" Tiểu thư, thuộc hạ muốn tự tay kết liễu tính mạng của hắn."

Nghe vậy được âm thanh này thì Khô Đức Nạp trong lòng run lên, hắn lúc này trong lòng đang thầm cầu nguyện " Vô Ta các hạ nhanh đến cứu ta, người nhanh đến cứu ta, cái mạng nhỏ của ta sắp không giữ được rồi."

" Thật ca người không có gì muốn nói sao? "--- Cô gái áo trắng trầm giọng hỏi.

Khô Đức Nạp cười thê lương nói:

" Ta nào biết mọi người đang nói tới việc gì, cái này quả thực không liên quan đến ta à."

Hắn đây là nói thực, việc này quả thực không liên quan đến hắn nhưng mà lời nói này nghe vào trong tai mấy người xung quanh không khác gì bỏ mấy quả lựu đạn vào trong đồng lửa.

[Hôm nay chỉ có gắng được vậy. 3 chương cực hạn. Chúc mọi người buổi tối vui vẻ bên gia đình và người thân.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 787: Khổ Đức Nạp

Quả nhiên, khi Khổ Đức Nạp vừa dứt lời thì cửu muội hấn đã không nói không rằng rút kiếm ra đâm cho hấn một kiếm. Một kiếm này nhằm thẳng vào trái tim hấn. Hấn có thể đơn giản nhìn thấy đường kiếm nhưng thân thể lại vô lực né tránh.

Phúc..

Thanh kiếm nhẹ nhàng xuyên phá lớp giáp mền bên ngoài của hấn, đâm vào trong lòng ngực của hấn một đoạn, máu tươi cuồn cuộn phun, nhuộm đỏ cả y phục. Có điều thanh kiếm kia vẫn chưa có đâm vào tim hấn, nhưng chỉ cần nhích thêm vài phân thì...

Nhưng vào ngay lúc này đột biến phát sinh, một thân ảnh quỷ dị xuất hiện phía sau cửu muội của hấn, bàn tay người kia hóa thành trảo bắt lấy cái cổ trắng ngần của cửu muội hấn, đơn giản không chế lấy nàng ta. Đồng thời lúc đó một thanh âm lạnh lẽo vang lên.

" Không muốn chết thì đừng làm ra cái gì ngu ngốc."

Cảm nhận được sát ý như thực chất từ đối phương, cô gái áo trắng ngay lập tức buông kiếm ra. Thanh kiếm rơi trên mặt đất phát ra âm thanh " leng keng."

Cùng lúc này những người khác mới phản ứng lại, đang vây xung quanh Khổ Đức Nạp 4 người đồng thời đều đưa ánh mắt nhìn về phía này, thấy tiểu thư của các nàng bị không chế thì không một ai dám vọng động.

Nhưng khi nhìn rõ người đang không chế tiểu thư của bọn họ là ai thì cả đám không khỏi ngạc nhiên bật thốt lên.

" Tôn Vân, tại sao lại là ngươi? "

Bọn họ làm sao có thể không ngạc nhiên, một phé vật trong truyền thuyết vậy có thể trước con mắt bọn họ không chế tiểu thư. Ngày hôm nay bọn họ quả thực gặp đủ chuyện tà môn, giống như tên bị tiểu thư vừa đâm một kiếm kia bản lĩnh gì cũng không có duy có chạy trốn quả thực nhất lưu, mấy người bọn họ đều có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh vậy mà để cho một tên chưa vào Bất Diệt Tiên Cảnh chạy trốn.

Đến lúc này lại xuất hiện một tên Tôn Vân. Việc này làm cho bọn họ đánh mất lòng tin vào chính bản thân mình.

Cô gái áo trắng khi nghe thiếp thân thị vệ gọi tên người đang không chế mình thì cũng ngạc nhiên không kém. Sắc mặt nàng biến hóa mấy lần, dường như là đang cân nhắc xem người này vì sao lại xuất hiện ở đây.

Được cứu sống lúc này đây Khổ Đức Nạp mới dám thở ra một hơi, hẩn nhìn về phía Xuân Đức cười khổ.

" Vô Tà huynh, may nhờ có huynh đến kịp bằng không ta bị tiểu nha đầu này làm thịt rồi."

Xuân Đức lúc này cũng nhìn qua Khổ Đức Nạp tò mò hỏi:

" Ngươi đã làm việc gì thương thiên hại lý mà khiến cho con bé này truy sát không tha vậy."

Khổ Đức Nạp lúc này vừa lấy ra thuốc trị thương ăn vào vừa nói:

" Không phải do ta, là ca ca của nàng làm. Ta bị oan, hình như ca ca của nàng ta giết một người nào đó. Vấn đề này ta cũng không được rõ ràng lắm. Mà Vô Tà huynh, huynh định xử lý các nàng thế nào? "

Nghe đối thoại của hai người thì những người ở đây đều mờ mịt, bọn họ trong lúc nhất thời không biết là việc đang diễn ra nữa.

Xuân Đức nghe được câu hỏi của Khổ Đức Nạp thì bình thản nói:

" Giết cả đi cho đỡ..."

Hắn còn chưa nói xong thì đã bị bốn tiếng quát lớn cắt ngang.

" Ngươi dám."

Tiếp sau đó từng người uy hiếp hắn

" Nếu ngươi dám làm gì tiểu thư thì các ngươi cũng chạy không thoát."

" Nhanh thả tiểu thư có vậy thì chúng ta có thể tha cho hai người các ngươi một mạng."

" Nhanh thả tiểu thư, đừng ép chúng ta phải động thủ."

Nhưng đang lúc này thì cả bốn nàng đều ôm lấy ngực, sau đó...

Phụt..phụt..phụt..

Các nàng liên tục phun ra máu đen, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, đồng thời trên má trái của bốn người hiện lên đồ án của một bông hoa ba lá màu tím yêu dị. Tiếp sau đó cả bốn người đồng thời nằm trên mặt đất hôn mê.

Nhìn thấy cảnh này thì Khổ Đức Nạp ánh mắt không khỏi co rút lại, hấn không tự chủ được nuốt xuống một ngụm nước miếng, sau đó hấn hướng Xuân Đức cười nói:

" Nói về dụng độc thì Vô Tà huynh là người lợi hại nhất mà ta gặp được từ lúc sinh thời đến này. Trình độ dụng độc của Vô Tà huynh đã đạt tới cảnh giới xuất thần nhập hóa."

Xuân Đức lúc này cũng buông ra cô gái mà mình đang không chế, có điều nàng ta bị hấn định trụ nên chỉ có thể đứng yên tại nơi đó không thể di chuyển mấy may. Hấn ánh mắt nhìn về Khổ Đức Nạp, quan sát hấn trên dưới một lượt sau mới nói:

" Thương thế người như thế này có cần ta giúp đỡ sao? "

Khổ Đức Nạp lắc đầu nói:

" Chỉ là một chút vết thương nhỏ không đáng để Vô Tà huynh quan tâm, dù sao trước kia ta cũng là một vị vương giả hồn đạo một chút việc nhỏ này vẫn là có thể tự giải quyết được."

Xuân Đức thấy đối phương có ý đề phòng bản thân thì cũng không lấy mặt nóng đi áp mộng lạnh làm gì, hấn gật đầu bình thản nói:

" Đã vậy người cứ an tâm trị thương, mấy ngày này ta sẽ ở bên cạnh người, đảm bảo cho người không bị ai đuổi giết."

Tiếp sau đó Xuân Đức liền mang Khổ Nạp Đức rời đi đến một vị trí an toàn hơn, còn về phần mấy nữ nhân kia thì hấn tạm thời chưa giết, dù sao hấn vẫn có việc cần nhờ tới các nàng giúp một tay. Hấn đang thiếu mấy con tốt thí dò đường.

.....

Thời gian thấm thoát đi qua, hôm nay đã là ngày thứ ba kể từ khi hấn mang Khổ Đức Nạp tới nơi này.

Ở bên trong một cái động phủ nằm sâu bên trong núi đá. Nơi đây tối tăm mù mịt không thấy ánh sáng, mọi thứ lúc nào cũng ẩm ướt.

Xuân Đức lúc này vẫn đang luyện tập điều khiển bốn nguyên lực lượng, xung quanh cơ thể hấn lúc này là sương mù màu đỏ tà dị. Thi thoảng từ bên trong làn sương mù màu đen kia lại phát ra những tiếng gào rú thê lương.

Ở cách đó không xa là Khổ Đức Nạp cùng 5 người khác.

Một ngày này sau khi kết thúc trị thương Khổ Đức Nạp liền mở mắt ra nhìn về phía Xuân Đức đối diện nói:

" Vô Tà huynh có thể lên đường."

Lúc này đây Xuân Đức đang tu luyện cũng ngừng lại rồi từ từ mở mắt ra, đôi mắt hấn xẹt qua từng tia u lam rợn người. Hấn nhìn Khổ Đức Nạp không mện không nhạt đáp lời:

" Đã vậy thì chúng ta cũng nên lên đường."

Nói xong thì hấn liền đứng dậy đi ra bên ngoài, Khổ Đức Nạp lúc này cũng đứng dậy bước ra bên ngoài đi theo Xuân Đức, nhìn hai người đã rời đi. Bên trong nơi này chỉ còn 5 người, lúc này đây một thiếu phụ nhìn Cửu Công Chúa hỏi:

" Tiểu thư bây giờ chúng ta phải làm thế nào? "

Cửu Công Chúa răng ngà khê cần nói:

" Còn biết làm sao, phải nghe theo lời người kia thôi, cái mạng nhỏ của chúng ta đều nằm trong tay người đó cả. "

Mấy người khác nghe vậy thì đều trâm mặc, sau đó cả 5 người cùng nhau đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 788: Khu Vực 2- Hắc Âm Rừng Rậm

Sau khi người đã đông đủ thì tổ đội 7 người của Xuân Đức lập tức lên đường Lấy Khổ Đức Nạp dẫn đầu, mọi người đồng thời tiến lên.

Sau một canh giờ đi đường thì mọi người bắt đầu đi vào một khu vực thứ hai bên trong Vạn Xà Xâm Lâm.

Trái ngược với bên ngoài xanh tươi mơn mớn thì ở khu vực thứ 2 này u ám tối tăm, ở đây thực vật đều thuộc ám hệ cả. Gần như tất cả là thực vật ăn thịt, con về động vật nơi đây đa phần đều là độc trùng cùng sinh vật hắc ám.

Đi ở phía sau cùng đội ngũ Xuân Đức lúc này nhìn qua Khổ Đức Nạp nói:

" Có thể tăng nhanh tốc độ sao? Thời gian dài như vậy mà đi chưa được vạn dặm nữa. Vẫn cứ tốc độ như thế này thì bao giờ mới có thể đến nơi."

Đang đi phía trước dẫn đường, Khổ Đức Nạp nghe hỏi vậy thì cười khổ đáp:

" Vô Tà huynh xin chớ nóng vội, thời gian cũng đã rất dài, đến ta cũng không nhớ rõ vị trí lúc ban đầu. Bây giờ ta cũng phải dựa vào phương pháp đặc thù để xác định hướng đi nên hơi mất thời gian. "

Xuân Đức nghe thế thì cũng đành phải chịu, dù sao đây là việc bất khả kháng.

" Được rồi, chúng ta tiếp tục đi."

Sau đó mọi người lại tiếp tục lên đường với tốc độ ốc sên. Trên đường đi tới đây thì mọi việc đều tốt, không có một con quái vật nào đùn mù mà chọc vào tổ đội bọn họ, nhưng khi đi sâu vào bên trong cái khu rừng hắc ám này thì bắt đầu có rắc rối.

Lúc ban đầu chỉ là vài con rắn toàn thân đen xì tập kích mọi người nhưng càng về sau thì chủng loại càng đa dạng, số lượng càng nhiều, đẳng cấp cũng càng cao. Tới ngay cả thực vật cũng vậy.

Nhưng nhờ có bốn tên Thần Quân Tiên Cảnh đi theo những chướng ngại vật như vậy đơn giản được giải quyết.

Nhưng khi đi tới gần khu vực trung tâm, không biết là Khô Đức Nạp là cố ý hay vô tình lại dẫn mọi người đi tới một ổ quái vật, toàn quái vật ám hệ cấp cao.

Lúc này đây đội ngũ của hắn đang bị bao vây bởi 12 con sói, bọn nó có hình dạng của sói mà thôi chứ cũng không rõ là đồ vật gì, thân thể bọn nó to như con voi là ít, ba cái đầu dữ tợn, một cái mõm dài toàn răng với răng. Xung quanh cơ thể thì được bao quanh sương mù màu xám.

Nhìn thấy lại đụng phải một hang ổ quái vật cấp cao thì nét mặt Xuân Đức có chút không vui, hắn trầm giọng hỏi:

" Đã là lần thứ 9, Khô Đức Nạp ngươi đây là có ý gì? "

Giọng nói của Xuân Đức lúc này đã mang theo vài phần bất thiện, hắn cảm thấy Khô Đức Nạp đây là muốn tiêu hao chết mọi người, do độc tâm thuật của hắn không có tác dụng với Khô Đức Nạp nên hắn cũng không rõ người này đang suy nghĩ cái gì. Bằng không thì hắn đã không có ở đây nói nhảm.

Cảm nhận được sự bất thiện từ lời nói của Xuân Đức, Khổ Đức Nạp trên đầu cũng toát mồ hôi. Hấn cam đoan nói:

" Vô Tà huynh việc này không phải do ta cố ý. Đây chỉ là trùng hợp mà thôi. Trùng hợp mà thôi. Ở bên trong nơi nguy hiểm này chúng ta không thể dùng hồn niệm nên việc đụng phải đám ám thú cấp cao cũng là điều bình thường."

[Chú thích: Hồn niệm là niệm lực sinh ra từ linh hồn, niệm lực có thể tấn công địch nhân, quan sát xung quanh, cường độ niệm lực liên quan trực tiếp đến linh hồn. Dùng niệm lực quan sát cũng không khác gì dùng mắt quan sát cả. Nếu kẻ có linh giác cường đại có thể phát hiện ra hồn niệm đang nhìn lén. Vì vậy ở nơi nguy hiểm không có mấy kẻ ngu dùng hồn niệm quan sát. Trừ khi bản thân tự tin có thể đánh gục mọi đối thủ.]

Xuân Đức nghe vậy thì lạnh lùng nói:

" Cái gì cũng có hạn độ, nên nhớ lấy điều đó."

Giọng nói của hấn lạnh lẽo thấu xương, tiếp theo hấn chủ động tấn công 12 con sói, vốn dĩ hấn muốn lấy Quỷ Kiếm để chém giết cho nhanh, nhưng vì để chân nhiếp tất cả người nơi đây hấn quyết định dùng tay không.

Bàn tay hấn biến hóa thành trảo rồng, sau đó dùng tốc độ siêu việt phản ứng của những kẻ ở đây tiêu diệt tất cả những con ám sói.

Bộp...Bộp...Bộp...Bộp...

Một chuỗi dài âm thanh vỡ nát vang lên, tiếp sau đó chỉ thấy 12 con ám sói to như con voi bị đập vỡ tung đầu, dịch não cùng máu tươi bay loạn khắp nơi. Khi thân ảnh Xuân Đức một lần nữa hiện ra thì 12 con ám sói đã chết đến không thể chết lại.

Vung tay lên một cái, 12 cái thi thể của mấy con ám sói bị hấn thu hết vào bên trong nhẫn chứa đồ làm thức ăn cho Quỷ Kiếm.

Làm xong mọi việc hấn lạnh lùng nói:

" Tiếp tục lên đường, mong rằng tiếp theo trên đường đi sẽ không có sự tình ngoài ý muốn phát sinh."

Những người khác lúc này đều câm như hến, không ai dám nói một lời gì. Tất cả đều trầm mặc sau đó tiếp tục lên đường. Nhưng ánh mắt của bọn họ lại không giấu được sự sợ hãi.

Đi ở gần Xuân Đức nhất Cửu Công Chúa thi thoảng lại lén lút nhìn hấn một cái, trong lòng nàng thì thầm nghĩ:

" Người này là ai, vì sao lại mạnh mẽ như vậy. Sợ rằng đến cả mấy vị lão tổ trong tộc cũng chỉ..."

Đang lúc nàng suy tư thì lại bắt gặp ánh mắt Xuân Đức nhìn sang, một ánh mắt u ám không một tia sức sống khiến cho người ta cảm thấy bản thân đang dần suy yếu đi vậy. Ngay lập tức mọi suy đoán về Xuân Đức đều được nàng giấu đi, nàng giả vờ như là không có việc gì xảy ra.

Xuân Đức hiển nhiên là biết được suy nghĩ của cô gái áo trắng này nhưng hấn cũng không bóc trần nàng làm gì, dù sao việc quan trọng hơn cả vẫn là đoạt bảo vật đến tay.

.....

Tiếp sau đó trên đường đi dị thường bình an, chỉ đôi khi gặp được một ít ám hệ quái vật cấp trung mà thôi.

Sau 4 canh giờ thì mọi người cuối cùng cũng đã đi ra ngoài khu hắc ám rừng rậm kia.

Lúc ra khỏi khu rừng hắc ám kia thì Xuân Đức dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn về phía Khổ Đức Nạp.

Cảm nhận được ánh mắt của Xuân Đức thì Khổ Đức Nạp cười bồi nói:

" Vô Tà huynh nhìn ta với ánh mắt như vậy là sao? "

Xuân Đức nhếch mép cười nói:

" Không sao cả. Chặng đường tiếp theo mong rằng cũng sẽ không gặp phải điều gì không hay."

Nhìn thấy Xuân Đức nở một nụ cười có phần châm chọc thì Khổ Đức Nạp vẫn chỉ là cười bồi theo.

" Ta cũng mong là như vậy. Ha ha.. "

Những người khác trong đội tuy không có trực tiếp như Xuân Đức, nhưng bọn họ vẫn dùng ánh mắt nghi ngờ đánh giá Khổ Đức Nạp, hiển nhiên bọn họ cũng nghi ngờ Khổ Đức Nạp lúc trước là cố tình dẫn bọn họ vào nơi nguy hiểm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 789: Loại Người Gì Cũng Có

[Cảm ơn quà tết của Béo Tròn. Cảm ơn các bạn hoanglan31,tuyetnhi01,cody111 và những người khác đã ủng hộ np cho mình. Chúc cả nhà một buổi tối vui vẻ.]

[Chương này mình dùng "điệp " với "bướm bướm " hơi có lộn xộn mọi người thông cảm.]

Sau khi thoát khỏi cái khu rừng mắc dịch tối tăm âm u kia thì mọi người tiến vào một thảo nguyên bao la bát ngát nhìn một cái mà không thấy điểm cuối, nơi đây quả thực nhìn rất đẹp, mặt đất thì toàn hoa hoa thảo thảo cùng vài loại động vật nhỏ. Hơn thế nữa nơi đây còn có ánh nắng dịu nhẹ cùng những cơn gió nhẹ. Một khung cảnh yên bình

Có điều đây chỉ là vỏ bọc bên ngoài mà thôi. Che giấu bên trong cái vỏ bọc kia là sát cơ khắp nơi. Sau khi tiến vào bên trong thảo nguyên này thì mọi người không có đi bộ nữa mà phi hành trên trời, còn hỏi vì sao không tiếp tục đi bộ nữa thì là vì ở trên hay ở dưới cũng nguy hiểm như vậy thôi.

Ngay khi bọn họ vừa phi hành được gần 2 vạn dặm thì nhìn thấy phía chân trời một mảnh đỏ rực như là màu máu, cùng lúc đó là những tiếng động " ầm ầm" khiến đất rung núi chuyển, thấy cảnh này cả 7 người đồng thời dừng lại.

Xuân Đức lúc này chăm chú quan sát thì liền phát hiện ra thứ khiến cả vùng trời đỏ rực kia chính là vô tận bướm bướm màu đỏ hình thành. Bọn nó cũng không lớn lắm mỗi con chỉ to bằng khoảng 2 bàn tay người lớn, toàn thân đỏ rực phát ra ánh sáng màu đỏ, bọn nó vỗ cánh một cái thì vô số bụi phấn màu đỏ tán ra xung quanh.

Xuân Đức kiến thức hạn hẹp nên cũng không biết đám bướm đỏ đỏ kia là thứ quý gì cả, có điều nhìn thấy bọn nó đang rượt đám tiên thú phía bên dưới là hữu hàng, hẳn có thể nhìn thấy cảnh một con tiên thú to gấp mấy lần con voi bị đám bướm bướm kia đậu lên chích hút mấy giây thì liền còn da bọc xương.

Tốc độ đám bướm này cũng rất nhanh, nhấp nhoáng qua vài lần thì đã đuổi kịp được đám tiên thú đang chạy phía trước.

Sau một lúc quan sát thì bên trong tổ đội của hắn cũng có người nhận ra được loại côn trùng kia. Lúc này một nữ nhân cao gầy, toàn thân lam bào nói:

" Là Hóa Huyết Điệp chúng ta nên tìm đường khác đi thôi, đường này không đi được."

Xuân Đức nghe vậy thì cũng gật đầu nói:

" Nên chọn một hướng khác mới là tốt nhất, Khổ Đức Nạp chúng ta đi đường vòng."

Hắn cũng không muốn lãng phí pháp nguyên quý báu của mình với cái đám con trùng kia, nhìn số lượng của đám này thì muốn giết sạch cũng phải tiêu hao không ít.

Khổ Đức Nạp nhìn về phía đám hóa huyết điệp đôi mắt lóe lên vài lần, nghe được Xuân Đức nói thì hắn gật đầu sau đó chọn một con đường khác

dẫn mọi người đi vòng qua đám hóa huyết điệp.

Tiếp sau đó tổ đội của Xuân Đức dùng tốc độ cực nhanh rời đi nơi đây.

Nhưng đúng lúc này kinh biến phát sinh. Từ phía đàn hóa huyết điệp một tiếng kêu rung trời vang lên.

" Réc rác...réc rác..."

Cùng lúc này từ phía bên trong bầy Hóa Huyết Điệp lao ra mười mấy thân ảnh, sau đó những thân ảnh này dùng tốc độ cực nhanh bỏ trốn, ngay lập tức đàn Hóa Huyết Điệp phân ra thành nhiều đàn nhỏ đuổi theo những người.

Ngay lập tức trong mười mấy thân ảnh kia chỉ có ba kẻ có thể kịp thoát khỏi sự vây công của Hóa Huyết Điệp mà chạy ra ngoài, còn những kẻ khác đều nằm lại.

Ngay khi tiếng kêu vang trời kia vừa chấm dứt thì cả thảo nguyên nơi đây như sống lại, từng đàn Hóa Huyết Điệp từ bên trong lòng đất chui ra, thoáng cái cả thảo nguyên đâu đâu cũng thấy Hóa Huyết Điệp.

Nhìn thấy tình hình không ổn, Xuân Đức ngay lập tức xé rách không gian nhằm muốn thoát đi nơi đây nhưng không ngờ hắn chỉ vừa mở ra đường hầm không gian thì liền bị lực lượng vô danh ép sập đổ.

" Nơi chết tiệt. "--- Xuân Đức mắng nhỏ một tiếng.

Cùng lúc này từng đàn Hóa Huyết Điệp nhắm tới bọn hắn tấn công, cả đám hóa thành từng vệt ánh sáng màu đỏ lao đến.

" Đứng lại gần ta, ta mang các ngươi thoát khỏi nơi này."

Những người khác nghe vậy thì thập phần kinh ngạc, có điều bọn họ vẫn theo bản năng(bản năng nương nhờ kẻ mạnh.) đứng gần lại với Xuân Đức.

" Thiên canh kiếm trận...hiện."

Xuân Đức quát một tiếng, ngay lập tức xung quanh Xuân Đức 7 thanh kiếm hiện ra hình thành kiếm trận. Bảy thanh kiếm phát ra quang mang sáng rực, sau đó đồng thời huyễn hóa ra vô tận kiếm ảnh chém giết tất cả những thứ gì ở bên trong phạm vi trận pháp.

Nhưng việc kinh dị phát sinh. Kiếm ảnh chém lên Hóa Huyết Điệp thì phát ra tiếng " Keng keng..keng keng " đinh tai nhức óc. Giống như là chém lên thần tinh mà không phải chém lên máu thịt vậy.

Có điều nếu chém lên cánh thì vẫn có thể phá hủy cánh của bọn chúng. Còn về phần bản thể của thất kiếm chém lên đám này thì đơn giản cắt làm 2.

" Thân thể vậy mà cứng rắn tới mức này.."

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức cũng phải thốt lên một tiếng kinh sợ.

Tiếp sau đó hắn vừa điều khiển kiếm trận tiêu diệt đám bướm bướm, vừa tìm đường thoát khỏi nơi đây. Có điều số lượng đám côn trùng này quá thực nhiều đến không tưởng, từng đàn hàng vạn con cứ điên cuồng lao về phía bọn hắn.

Xuân Đức có thể cảm thấy pháp nguyên bên trong cơ thể nhanh chóng rút đi. Nhìn qua bốn tên Thần Quân Tiên Cảnh hắn đếm ra một cái, nhất kiếp kiếm, nhị kiếp kiếm, tam kiếp kiếm, tứ kiếp kiếm phân biệt rơi vào trong tay bốn người.

Bốn người trong lúc nhất thời đứng ngây ra, Xuân Đức nhíu mày nói:

" Còn ngây ra đó làm gì, nhanh chém giết đám côn trùng này đi."

Bị Xuân Đức nhắc nhở bốn người lúc này mới tỉnh táo lại, bốn người hơi run run nói.

" Vâng vâng, đại nhân."

Bọn họ ngay lập tức kết hợp Xuân Đức một lần nữa hình thành " Thiên Canh Kiếm Trận", có thêm bốn tên Thần Quân Tiên Cảnh gia nhập lực sát thương của kiếm trận ngay lập tức gia tăng thêm không ít.

Đám côn trùng kia lúc này đến bao nhiêu cũng bị giảo sát sạch sẽ, kiếm trận đi tới đâu thì để lại một mảnh xác côn trùng từ không trung rơi lả tả xuống phía dưới.

.....

Có kiếm trận hỗ trợ tổ đội của Xuân Đức dần dần thoát ly khỏi vòng vây của đám hóa huyết điệp. Nhưng ngay tại thời điểm mà 7 người sắp thoát ra khỏi đám côn trùng đáng chết này thì lại có người phá hư.

Lúc trước 3 người thoát ra từ đàn hóa huyết điệp lúc này không biết dùng biện pháp gì mà lại có thể mở ra một cái cửa không gian để bỏ chạy. Nếu bọn họ cứ như vậy bỏ chạy thì đã không có gì để nói.

Nhưng đằng này những người kia lại chọn đầu cuối của thông đạo ngay tại vị trí đám người Xuân Đức thoát đi, đám người kia sau khi thoát ra ngoài thông đạo thì còn kéo theo hai mươi mấy con hoa huyết điệp biến dị to lớn vô cùng, còn nào cũng tầm 4-5 mét.

Đã vậy mấy người này vừa đi ra liền hướng 7 người Xuân Đức cầu cứu.

" Nhanh mở kiếm trận cho chúng ta đi vào, chúng ta là trưởng lão của Chí Gia."

Mấy người này cầu cứu mà giống như ra lệnh vậy,có lẽ trong lúc gấp gáp mấy tên này quên mất mình đang ở tình huống như thế nào(quên không lắp não) nếu là bình thường hẳn sẽ khác.

Nhìn cái thái độ lồi lõm của mấy người này Xuân Đức liền cười lạnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 790: Ăn Một Cái Mệt Vào Người

Không riêng mình hắn mà những người khác sắc mặt cũng khó coi vạn phần, nguyên bản là sắp thoát khỏi đám hóa huyết điệp này rồi, không đâu mấy tên cô hồn này lại mang phiền phức tới, đã vậy lại còn dùng cái giọng như ra lệnh vậy.

Bốn tên Thần Quân Tiên Cảnh khác lúc này đều nhìn qua Xuân Đức, hiển nhiên bọn họ muốn làm cái gì cũng phải thông qua Xuân Đức đồng ý.

Xuân Đức không nói gì nhiều mà điều khiển Thiên Canh Kiếm Trận đánh về phía ba người kia, vô tận kiếm quang như mưa rào đồng dạng xối thẳng xuống đầu ba tên cô hồn kia.

Thấy vậy một màn thì cả ba người kia liền đồng thời hét lớn:

" Các ngươi dám."

Xuân Đức đứng bên trong kiếm trận cười lạnh nói:

" Ta lại sợ các ngươi quá."

Vừa dứt lời thì kiếm ảnh đã phủ xuống, liên miên tiếng kêu thanh thúy phát ra.

Keng keng keng...keng keng keng...

Ba tên kia còn đang định nói cái gì nữa, nhưng bị công kích gần như bất tận đánh lên người thì cả đám chỉ có thể đau khổ chống cự.

Nhưng vào lúc này hai mươi mấy con hóa huyết điệp biến dị bỗng chốc hòa hợp lại với nhau biến thành một con bướm siêu bự, con bướm kia có một cái mặt nữ nhân xinh đẹp, nhưng lúc này đây biểu cảm của cái mặt kia lại tạo cho người ta cảm giác âm độc vô cùng.

Ánh mắt hẹp dài của nó nhìn chằm chằm Xuân Đức, Xuân Đức bị nhìn như vậy thì cảm thấy cả người lông tơ dựng ngược, ngay vào lúc hấn nhìn về khuôn mặt nữ nhân kia thì bỗng nhiên nó há miệng gào rú.

" Réc rác..réc rác."

Khuôn mặt thì xinh đẹp mà lúc nó há cái miệng ra thì cái miệng nó đến tận mang tai, bên trong dịch nhờn màu xanh chảy lênh láng, răng nhọn thì lỏm chỏm.

Nó rú lên thì dịch nhờn màu xanh ở trong miệng bay tứ tung, bắn lên vô số hóa huyết điệp ở xung quanh, nhưng con hóa huyết điệp kia nhanh chóng biến thành chất lỏng rơi xuống.

Một màn này khiến cho những người ở đây giật thót, cả Xuân Đức cũng vậy.

Ngay sau tiếng gào rú của con hóa huyết điệp biến dị kia, kiếm trận của hấn liền ngừng lại, bảy thanh chủ kiếm bị định lại giữa không trung. Cũng vào lúc này thủy triều hóa huyết điệp nhanh chóng dồn về phía này, một trời sắc đỏ không thấy đường ra.

Thử dùng hồn niệm mà không thể thu hồi kiếm trận Xuân Đức quyết định bỏ của chạy lấy người, một tay hấn xách Khỏ Đức Nạp rồi chọn một hướng có ít hóa huyết điệp nhất lao ra.

" Sao số ta lại không may như vậy chứ. Chưa nhận được bảo vật đã mất đi 7 kiện." --- Xuân Đức chửi một câu.

Chửi thì chửi nhưng tốc độ hấn cũng không có chậm, một đường hướng bên ngoài lao ra, thấy hấn bỏ chạy thì mấy tên khác cũng theo phía sau. Nhìn thấy mấy người Xuân Đức muốn bỏ trốn thì còn hóa huyết điệp biến dị kia lại hét lên.

" Réc rác...réc rác.."

Sau đó nó cũng dùng một tốc độ không thua kém gì mấy người Xuân Đức mà đuổi theo, không những nó mà đám hóa huyết điệp khác cũng tổ hợp lại với nhau biến thành từng con cự điệp theo sát ở phía sau.

Quay đầu nhìn lại thấy cảnh này thì Xuân Đức muốn khóc.

" Khổ Đức Nạp, có cách gì thoát khỏi loại côn trùng đáng chết này không? "

Bị Xuân Đức xách như xách con gà, Khổ Đức Nạp nói:

" Vô Tà huynh cái này quả thực ta không có cách gì, nếu như..."

Thấy tên này đến tình cảnh bây giờ còn vẫn vẻ thì Xuân Đức liền chửi:

" Có gì thì nói mẹ ra đi, chết đến nơi còn vẫn hoa cái củ cái."

Bị ăn chửi, Khổ Đức Nạp sắc mặt có phần khó coi nhưng hấn che giấu rất nhanh, hấn lúc này vẫn nở nụ cười ôn hòa nói:

" Chỉ cần giết được trùng chúa thì đám này sẽ chết theo."

Xuân Đức nghe vậy thì chửi:

" Nói cũng như không, ngươi có giỏi lại giết con bướm chúa kia giùm ta cái. "

Lần này tới lượt Khô Đức Nạp ngậm mồm. Hấn cảm thấy nếu bây giờ còn nói cái gì nữa chọc giận Xuân Đức thì rất có khả năng hấn sẽ bị ném thẳng vào đám hóa huyết điệp kia.

Tiếp theo chính là một màn rượt đuổi, Xuân Đức tốc độ cực nhanh nhưng lại bị vô số hóa huyết điệp cản đường khiến cho tốc độ hấn chậm lại rất nhiều, thành ra mấy người đi cùng với hấn vẫn theo ở phía sau.

.....

Một ngày sau.

Công cuộc bỏ chạy vẫn tiếp tục, cũng không biết cái đám hóa huyết điệp kia là cái giống gì mà bám dai như đĩa đói, với cái đám khốn nạn này có rất nhiều thân thông quái lạ.

Hấn thấy rõ ràng là đã bỏ xa được đám côn trùng kia rồi vậy mà quay đi ngoảnh lại thì lại nhìn thấy đám hóa huyết điệp kia xuất hiện ở phụ cận đón đầu hấn rồi. Có thể nói cái thứ hóa huyết điệp này chính là thứ tà môn nhất mà hấn từng gặp.

Đi cùng hấn lúc này chỉ còn lại 5 người, Khô Đức Nạp, Cửu Công Chúa và một người tùy tùng của nàng, cùng với hai tên trưởng lão của Chí Gia gì đó. Còn những kẻ khác đều bị đám quái điệp kia ăn sạch rồi, giờ đến xương chắc gì đã còn.

Nhận thấy cứ chạy mãi thế này cũng chẳng phải biện pháp hay gì. Hấn lúc này liền dừng lại không có tiếp tục chạy nữa. Hấn vừa ngừng lại thì những người khác cũng ngừng lại.

Lúc này đây hai tên trưởng lão Chí Gia liền chất vấn hấn:

" Sao không tiếp tục chạy tiếp, dừng lại ở đây chẳng phải chịu chết."

Một ngày này Xuân Đức vốn đã chịu đủ giày vò, cảm thấy vừa nản vừa mệt, tâm tình đã rất không tốt, lúc này đây hai con chó này lại còn ý kiến. Nếu không phải có hấn mở đường máu thì còn ai có thể sống.

Ánh mắt lúc này trở nên hung ác, không một dấu hiệu Quý Kiếm xuất hiện trong tay hấn, ngay lúc hai người kia không đề phòng thì bị hấn bất ngờ chém cho mỗi người một kiếm.

"Phúc phúc "

Hai âm thanh êm ái vang lên, cùng lúc này hai tên mới vừa chắt vẩn hấn bị chém ngang eo, bị cắt làm hai khúc. Lòng mề các kiêu rơi hết trên mặt đất, hai người này tu vi đều là nửa bước vương giả(nửa bước Tinh Vương Cảnh) nên bị chém làm 2 cũng không có chết ngay.

Phải sau mấy hô hấp thì hai người kia mới bắt đầu cảm thấy đau đớn, cả hai cùng hét lên thê lương " A a a a."

Xuân Đức nghe vào tai thì càng cảm thấy chán ghét, lúc này hấn cầm Quỷ Kiếm xuyên qua đầu một tên.

Phập...

Sau đó lại nâng lên đâm tiếp một kiếm.

Phập...

Như xiên mút quả, Quỷ Kiếm nhẹ nhàng xuyên thẳng qua đầu hai tên kia. Ngay sau đó phần trên của hai tên này đều bị Quỷ Kiếm cắn nuốt sạch.

Giết xong mấy thứ ruồi bộ xung quanh hấn mới lạnh giọng nói:

" Hết ồn ào, có câm miệng đi thì ta còn cho một đường sống, đường này sống không muốn chỉ thích đi đầu thai sớm."

Lúc này hắn lại nhìn qua ba người còn lại hỏi:

" Ba người các người có kẻ nào thích chất vấn ta nữa không? "

Ba người còn lại thấy một màn như vậy thì những lời đang định nói liền nuốt vào trong, cả ba đồng thời lắc đầu như lắc trống. Bọn họ nhìn Xuân Đức lúc này mà liên tục nuốt nước miếng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 791: Ăn Một Cái Mệt Vào Người-1

Xuân Đức lúc này quả thực có phần dọa người, toàn thân bao trùm bên trong sương mù màu đen, hai mắt hấn lúc này phát ra những tia lam mang tà dị, nhất là thanh kiếm hấn đang cầm trên tay mới khiến người ta cảm thấy đáng sợ nhất, con mắt của Quỷ Kiếm lúc này mở ra phát ra kim quang nhiếp nhân tâm, vô số xúc tua bám trên thanh kiếm thi thoảng ngóc đầu lên.

Ánh mắt hấn nhìn qua người nào thì người đó không tự chủ lui về phía sau mấy bước. Ngay cả Khô Đức Nạp luôn luôn bình tĩnh lúc này đây khi thấy bộ dạng này của Xuân Đức cũng phải hiện lên thần sắc kinh sợ.

Sau khi Xuân Đức giết chết hai người kia không lâu thì đám hóa huyết điệp lại một lần nữa buổi tới, đi trước nhất vẫn là con hóa huyết điệp biến dị có một cái đầu nữ nhân.

Lúc này đây nó vừa xuất hiện thì Xuân Đức đang lập tức tấn công, thân ảnh hấn biến mất trong chớp mắt, ngay sau đó liền xuất hiện trên đầu con quái vật bướm bướm kia, tiếp theo đó hấn toàn lực đâm xuống một kiếm.

Con hóa huyết điệp biến dị kia vốn nghĩ rằng Xuân Đức sẽ bỏ chạy như mọi lần nên nó lúc này có phần bất cẩn. Nhưng khi thấy Xuân Đức tấn công thì nó vẫn làm ra được động tác phòng thủ.

Xung quanh nó bụi phấn màu đỏ phun ra, cùng với đó là một tầng ánh sáng huyết sắc hiện lên bảo vệ xung quanh lấy cơ thể nó.

Phập...

Có điều mọi phòng ngự của nó hoàn toàn vô dụng, bụi phấn màu đỏ thì bị sương mù màu đen xung quanh cơ thể Xuân Đức đồng hóa, còn tầng ánh sáng bảo vệ nó thì bị Quỷ Kiếm đơn xuyên phá.

Một kiếm xiên thẳng qua đầu con quái vật, xiên từ phía sau ót xiên thẳng qua mồm.

Cứ nghĩ con quái vật này sẽ chết, ai ngờ nó lại một lần nữa phân ra thành mấy chục con quái điệp to lớn.

Xuân Đức lúc này cười lạnh nói:

" Chết thì chết luôn đi còn cố níu kéo làm cái gì "

Ngay sau đó hấn hóa thành vô số tàn ảnh đánh về từng con quái điệp(bướm) đang bay về bốn phương tám hướng, ý đồ ập vào bên trong đàn hóa huyết điệp đang tới đây.

Phập phập phập...phập phập phập...

Như chém dưa thái rau, Xuân Đức cứ vung kiếm một cái thì liền có một con quái điệp bị chặt thẳng 2 khúc, sau đó liền bị Quỷ Kiếm ăn thịt. Phải dùng từ ăn thịt thì mới chuẩn xác bởi vì từ quỷ kiếm vô số xúc tu phóng ra lôi mọi con quái điệp bị chém làm 2 kia vào bên trong mắt Quỷ(mắt của quỷ kiếm).

Không qua bao lâu thì hai mươi mấy con quái điệp bị hấn chém chết hết. Cùng lúc này thì đại bộ đội của đám quái điệp kia cũng đã vây xung quanh.

Lúc này đây nhìn khắp bầu trời đâu đâu cũng là sắc đỏ, nơi đâu cũng là quái điệp, giống như cả bầu trời này không gì khác ngoài lũ quái điệp này vậy.

Ước tính sơ sơ thôi nơi đây ít ra cũng phải vài chục tỷ còn hóa huyết điệp thì mới hình thành một cái biển bướm bướm như thế này.

Nhưng bọn nó cũng không có vội vàng tấn công mà vẫn tiếp tục chờ đợi thêm đồng bọn, sau thêm năm phút thì đám quái điệp đã vây lấy bốn người Xuân Đức không lọt một khe.

Bên trong cái biển quái điệp này cũng có không ít mấy con quái điệp biến dị, bọn nó giống như hồ rình mồi nhìn mấy người Xuân Đức, khi thấy thời cơ đã tới thì cả đám này đồng loạt rống lên.

" Réc rác rác...réc rác..""

Ngay lập tức cả biển quái điệp ủa xuống đám người Xuân Đức, thấy một màn này thì ngoại trừ Xuân Đức ra ba người khác đều nhắm mắt lại chờ đợi cái chết.

Nhưng vào lúc này Xuân Đức cũng ra tay, trong mắt hắn hiện lên sự hung ác. Bên trong cơ thể hắn bốn nguyên hồn động nhanh chóng nhỏ dần biến hóa thành vô tận pháp nguyên rót vào bên trong trái tim, trái tim truyền pháp nguyên đi khắp cả cơ thể.

Ngay vào lúc này, cả chín đồ án độc long trên người của hắn đồng thời sáng lên, bọn nó như sống lại sau đó cả chín con độc long đồng thời thoát ly khỏi cơ thể hắn bay ra bên ngoài.

Vừa ra bên ngoài thì cả chín con độc long đều điên cuồng bành trướng, thoáng cái đã dài cả mấy dặm.

Gào gào gào...Gào gào gào...

Chín con độc long đồng thời ngửa đầu rống dài, tiếng rống khiến cho cả một phiến thiên địa lay động. Trên bầu trời đang nắng đẹp bỗng chốc mây

đen kéo đến che kín cả bầu trời.

" Giết hết đám côn trùng này cho ta." --- Xuân Đức hét lớn một tiếng.

Được lệnh từ Xuân Đức cả chín con độc long há rộng mồm hút vào, hàng vạn vạn con hóa huyết điệp bị hút vào bên trong.

Cảm nhận được khí tức từ chín con độc long, biển quái điệp ngay lập tức hỗn loạn lên, có con thì bỏ chạy, có con thì liều mạng xông lên tấn công mấy con độc long. Có điều bọn nó xông lên tấn công khi vừa đến gần bên người độc long thì đã bị sương mù màu xanh xung quanh cơ thể độc long đồng hóa.

Cùng lúc này Xuân Đức cũng cầm Quỷ Kiếm tìm mấy con đầu xỏ làm thịt, một kiếm một con không nói nhiều.

Sau khi đợi một lúc không thấy mình bị ăn thịt thì ba người Khổ Đức Nạp một lần nữa mở mắt ra, nhưng khi vừa mở mắt ra thì bọn họ chỉ có thể ngây ngốc mà nhìn không thốt ra được bất cứ lời nào.

Nhìn tràng cảnh chín con rồng ngang dọc bầu trời thì bọn họ có chút không tin vào mắt mình, rồng thì bọn họ gặp nhiều nhưng mà loài mang trên mình khí tức viễn cổ bá chủ thế này thì từ lúc sinh ra đến giờ bọn họ mới nhìn thấy lần đầu.

Trong lúc bọn họ ngẩn người thì biển quái điệp đã bị chín con rồng cùng Xuân Đức giết gần hết, chỉ còn chưa đến một thành là chạy trốn được.

Giải quyết xong đám quái điệp thì Xuân Đức liền đi tới trước mặt ba người này, đánh ngất đi cả ba người. Sau đó hắn liền mang ba người này rời đi, tìm một nơi an toàn để ẩn nấp.

Chín con rồng tán ra xung quanh, bọn nó có nhiệm vụ dọn dẹp hết chướng ngại vật trên đường. Không qua bao lâu thì hắn cũng đã tìm được một nơi khá là an toàn, sau khi bố trí một vài đại trôn che giấu thì hắn mới nhẹ thở ra một hơi.

Phong ấn lại tu vi của ba người Hồ Nhất Khôn sau đó ném cả ba vào một góc, tiếp theo hắn lại gọi ra Sói Mập làm nhiệm vụ canh gác.

" Canh giữ ở đây, ta cần phải nghỉ ngơi. Ba người này nếu có ai làm điều gì khác thường thì giết chết ngay lập tức."

Sói Mập gật đầu:

" Vâng. Chủ nhân an tâm."

Xoa đầu sói mập một cái rồi hắn mới vào bên trong kiểm một nơi sạch đẹp nằm xuống, sau khi nằm xuống thì hắn liền triệu hồi chín con độc long quay về. Ngay lập tức chín con độc long từ bên trên bầu trời hóa thành chín đạo ánh sáng bay về cơ thể hắn.

Khi chín đạo ánh sáng nhập thể thì hắn cảm nhận được một trận suy yếu chưa từng có, hắn ngay lập tức mất đi tri giác, lâm vào mê man.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 792: Tỉnh Lại-Lột Xác

[Cảm ơn God 多 TINH TINH HAI KHÁU 3, 卐 Tuyệt Bút Đế 卐, phuongtaiwan cùng mọi người đã ủng hộ mình nguyệt phiêu. Gần tết rồi được mọi người động viên mình xin cảm ơn (Đang tính cắt giảm 1 chương nhưng được mọi người ủng hộ mình lại thôi). Chúc mọi người một buổi tối vui vẻ bên người thân.]

Thời gian không biết là đã qua được bao lâu rồi.

Xuân Đức lúc này lại một lần nữa mở mắt ra, hấn từ từ ngồi dậy dùng tay xoa xoa huyết thái dương, hấn cảm thấy đầu của mình đau như vừa bị ai đó dùng búa đập vào sau gáy vậy. Sau đó hấn ngó ngó nghiêng nghiêng nhìn xung quanh bằng ánh mắt nghi hoặc, dường như lúc này đây hấn quên mất việc xảy ra trước kia rồi.

" Úc. Cái thứ gì đây."

Xuân Đức lúc này mới ngạc nhiên phát hiện bản thân đang trần như nhộng, ở bên cạnh còn có một cái túi da màu trắng. Hấn tò mò cầm lên cái túi da kia, sau đó dùng hai tay lôi căng nó ra, nhìn nhìn một lúc hấn kì quái nói:

" Sao nhìn giống mình quá ta. Cái này sẽ không phải là tác phẩm của mình chứ."

Ngay lúc này hấn nghĩ tới điều gì đó. Lập tức hấn dùng hồn niệm quan sát toàn thân. Thấy ở bên ngoài cũng không có gì khác biệt nhiều thì hấn liền chuyển qua nội thể. Vừa dùng hồn niệm cảm nhận thể nội thì hấn liền nhận ra sự thay đổi.

Cường độ thân thể lúc này lại gia tăng thêm khoảng nữa thành, linh hồn bị thương trước kia bây giờ cũng hồi lại 9 thành. Cái quan trọng nhất chính là thể nội bốn nguyên vậy mà lớn hơn lúc trước gấp 2 lần.

Đại biểu sau này hấn có thể thoải mái hơn gấp đôi trong việc vận dụng pháp nguyên rồi.

" Không biết nếu ở trạng thái bản thể thì sẽ sao nhỉ."

Nghĩ liền làm, hấn ngay lập tức biến về trạng thái bản thể. Ngay lập tức ở bên trong phòng xuất hiện một con "Địa ngục thiên long".

Vừa biến về bản thể, quan sát qua một lượt thì hấn không khỏi "ồ" lên kinh ngạc.

" Vậy mà lớn thêm một vòng rồi, ta vậy mà có thể lớn lên. Không biết có thức tỉnh thần thông gì không ta."

Nhưng rất nhanh hấn liền thất vọng rồi, hấn chỉ có gia tăng về mặt cơ bản không có thức tỉnh thần thông. Hơi có chút thất vọng, Xuân Đức thở dài:

" Vậy mà không có thức tỉnh thần thông nào, nếu mà thức tỉnh năng lực gì có thể ăn cả vũ trụ thì hay biết mấy. Ước mơ nhỏ bé vậy thôi mà cũng không ai giúp mình thực hiện. Mà cũng không biết trôi qua bao lâu rồi nhỉ?"

Hết cảm thán rồi tới tự hỏi bản thân, sau một lúc lâu thì hắn mới trở lại bình thường(trạng thái mạnh mẽ khi mới tỉnh dậy.)

Sau khi ngắm nghía cái bộ da vừa lột của mình hắn liền bỏ vào bên trong nhẫn chứa đồ làm vật kỷ niệm. Sau đó lại lấy ra một bộ đồ của Tuyết Anh chuẩn bị hồi dưới trung thiên mặc vào.

Triệt hồi đi cắm chế ở xung quanh nơi đây hắn lúc này mới đi ra bên ngoài. Vừa ra bên ngoài thì hắn liền gặp Sói Mập đang ngáp dài.

Nhìn thấy Xuân Đức đi ra Sói Mập ngay lập tức lấy lại tinh thần,nó đi tới bên cạnh Xuân Đức nịnh nọt.

" Chủ nhân đã tỉnh lại rồi, tốt quá."

Nhìn Sói Mập đi tới bên cạnh, Xuân Đức lúc này cũng rất vui vẻ, dùng một tay xoa xoa đầu Sói Mập, hắn hỏi:

" Thời gian trôi qua bao lâu rồi mập mập, mà ở bên ngoài có động tĩnh gì không? Đúng rồi mấy tên kia thế nào? "

Sói Mập lúc này đang dụi dụi đầu vào tay Xuân Đức, nghe vậy thì đáp:

" Từ lúc chủ nhân lâm vào hôn mê thì đã hơn 2 tháng rồi, ở phụ cận thì có một ít tu sĩ của các tộc qua lại nhưng không có ai có thể phát hiện ra nơi đây. Còn ba người kia vẫn như thế. Ba người bọn họ bị chủ nhân định trụ cùng khóa tu vì nên cả ba chỉ có thể ngoan ngoãn nằm trên mặt đất."

Xuân Đức nghe vậy thì thở dài than thở:

" Hơn hai tháng rồi sao, vậy là ở bên phía Bóng Ảnh không xong rồi. Thật là lần này chúng ta không gặp may đụng phải đám quái điệp kia."

Nhưng sau đó hắn lại nở một nụ cười ôn hòa rồi lấy ra từ bên trong nhẫn chứa đồ một con tiên thú nướng đưa cho Sói Mập:

" Nhưng không sao cả, cùng lắm sau này lại tìm một cây Sinh Hồn Hoa. Ha ha. Còn đây là phần thưởng cho mập mập ngươi. Làm tốt lắm, thưởng cho mập mập ngươi này. Ta ra bên ngoài nhìn ba người kia một chút."

Vuốt ve cái bụng mỡ của sói mập thêm mấy cái Xuân Đức liền rảo bước đi ra bên ngoài. Sói Mập cũng không có ở lại mà gặm con tiên thú nướng ở trong miệng rồi chạy theo phía sau Xuân Đức.

Đi tới một cái trận pháp vây khốn, nhìn bên trong ba người Khổ Đức Nạp vẫn đang nằm yên trên mặt đất. Hắn vung tay lên, trận pháp nơi đây ngay lập tức bị thu hồi. Hắn nhẹ nhàng tay một cái thì ba đạo ánh sáng xanh bay vào bên trong cơ thể ba người kia.

Ngay khi ánh sáng xanh nhập thể, cả ba người bắt đầu cử động. Không qua bao lâu thì cả ba đều có thể ngồi dậy. Nhìn ba người Xuân Đức ôn hòa mỉm cười:

" Để mọi người chịu khổ rồi, mọi người sẽ không trách ta chứ."

Khổ Đức Nạp cùng với hai người khác lúc này nhìn thấy nụ cười ôn hòa kia của Xuân Đức thì toàn thân không khỏi run lên, cả ba người vô ý thức đều ngồi lui ra phía sau một chút, giống như cách xa Xuân Đức thêm một ít thì sẽ an toàn hơn vậy.

Ký ức cách đây hai tháng vẫn giống như mới ngày hôm qua.

Nuốt xuống một ngụm nước miếng Khổ Đức Nạp lúc này cười bồi nói:

" Đại nhân nói gì vậy, làm sao chúng ta dám trách đại nhân."

Khổ Đức Nạp bây giờ cũng không dám xưng huynh gọi đệ như trước kia nữa rồi. Hắn tự cảm thấy bản thân mình trước kia thật can đảm.

Xuân Đức vẫn như vậy tươi cười nói:

" Đã vậy chúng ta tiếp tục lên đường thôi."

Nói xong hắn liền đi ra bên ngoài, Sói Mập nhìn qua ba người một cái rồi cũng theo sau lưng Xuân Đức. Còn ba người khác lúc này cũng nhìn qua nhau một cái sau đó cả ba đồng thời cười khỏ, sau đó cũng đứng dậy đi ra bên ngoài.

.....

Ở bên ngoài bây giờ đang là ban ngày, bầu trời vẫn trong xanh, đầy nắng và gió nhìn rất đẹp. Còn về phần đang ở nơi nào thì đến ngày cả Xuân Đức cũng không rõ ràng lắm, hắn chỉ biết nơi này đã cách khá xa khu vực thảo nguyên chết tiệt kia.

" Tiếp tục lên đường thôi. Mong rằng mọi sự sẽ thuận buồm xui gió."

Tiếp theo đó đội ngũ bốn người một thú lại tiếp tục cuộc hành trình ban đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 793: Khu Phế Tích

[Hôm nay ta hơi lằng lằng. Nếu có gì sai sót xin anh chị em bỏ qua.]

Thời gian lại đi qua nửa tháng.

Trong nửa tháng này nữ thần may mắn luôn đồng hành cùng với tổ đội của Xuân Đức, chẳng phải vì thế mà trên đường đi không có gặp phải nguy hiểm nào đó quá lớn, nhiều lắm thì cũng chỉ là vài đầu tiên thú nửa bước vương giả. Còn đâu chỉ là một tạp ngư không đáng nhắc đến.

Một ngày này, Xuân Đức cùng với ba người khác đang đứng trước một cái bậc thang đá thật dài, nhìn sơ qua ít nhất phải có mấy vạn bậc thang.

Lúc này đây ở bên cạnh Khô Đức Nạp nói:

" Muốn đi qua những bậc thang đá này nhanh nhất thì phải cần nhờ đại nhân trợ giúp, nơi đây được bố trí mê trận cùng suy yếu trận pháp, người không đủ tu vi đi lên chỉ có thể chết già trên những bậc thang này."

Gật nhẹ đầu, Xuân Đức không nói một lời mang theo cả ba người bước lên trên bậc thang đá nơi đây.

Vạn bậc thang đầu hẳn không hề cảm nhận thấy một điều gì, tốc độ hẳn nhanh như gió thoảng cái đã đi qua.

Vạn bậc tiếp theo hẳn bắt đầu cảm thấy trận pháp ảnh hưởng, nhưng chỉ là rất nhỏ, không hề đáng kể.

Vạn bậc thang cuối cùng hẳn mở ra phòng ngự của Thiên Cốt Giáp(thiên cốt giáp có cả công năng bảo vệ tinh thần.) bao bọc lấy những người khác một đường lao qua.

Ba vạn bậc thang đá đối với người khác là thử thách khó khăn nhưng với Xuân Đức thì nó không khác gì ăn bánh cả.

....

Khi vượt qua những bậc thang đá thì đập vào mắt hẳn chính là một phế khu di tích, nơi đây có vô số kiến trúc hùng vĩ nhưng đều đã bị tàn phá. Khắp nơi chỉ là một mảnh đồ nát. Đã vậy nơi này còn được bao trùm bởi một làn sương mù màu xám khiến cho nơi đây có một loại nào đó âm u khó nói thành lời.

Với thứ sương mù màu xám nơi đây cũng vô cùng tà mên, nó vậy mà ngăn cản được hồn niệm thăm dò, những thứ được loại sương mù này che phủ thì chỉ có thể nhìn bằng mắt không thể dùng hồn niệm. Hồn niệm ở nơi này xem như phế.

Sau khi đã cảm nhận sơ qua nơi đây thì Xuân Đức nhìn Khổ Đức Nạo nói:

" Dẫn đường đi."

Khổ Đức Nạo cung kính nói:

" Vâng. Đại nhân."

Tiếp sau mọi người theo sự dẫn dắt của Khổ Đức Nạp xâm nhập vào bên trong khu phế tích này. Nơi đây cũng không phải riêng mình bọn họ mà cũng có không ít kẻ đang tầm bảo tại nơi đây. Thấy có người mới đến thì những người này đều nhìn qua một cái sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Sau khi vượt qua một cái sân rộng thì bốn người Xuân Đức đi vào bên trong một cái con đường đồ nát.

Nhìn thấy con đường này đâu đâu cũng là sương mù màu xám che phủ thì Xuân Đức nhắc nhở mấy người khác:

"Cẩn thận một chút, đi gần lại với ta."

Xuân Đức hiếm khi ban phát lòng tốt nên khi hắn vừa mở lời thì ba người khác đều ngay lập tức ngần ngại sau đó mới nhanh chân đi lại gần với hắn nhất có thể. Nhất là cô gái áo trắng(Cửu Công Chúa) lúc này đã hóa thân thành cái đuôi của Xuân Đức.

Ngay khi mọi người vừa bước vào bên trong làn sương mù màu xám thì...

Vèo..Vèo..Vèo..

Liên tục tiếng xé gió vang lên, vô số xúc tu màu đen đánh về phía mấy người Xuân Đức. Nhìn kỹ thì những xúc tu kia chính là mấy cái rễ cây màu đen.

Lúc này đây đi ở phía trước hộ vệ của Cửu Công Chúa vung kiếm lên, chém ra vài đường, ánh kiếm trùng điệp chém thẳng về phía mấy cái rễ cây đang đánh tới.

Phập phập..Phập phập...

Ngay lập tức mấy cái rễ cây kia liền bị chém thành vô số khúc, rơi khắp nơi trên mặt đất. Giống như là cảm nhận được nhóm người Xuân Đức không có dễ dây vào nên mấy cái rễ cây đang từ mặt đất chui ra cùng mấy cái khác ở ven đường lúc này cũng biết thân biết phận mà rút lui.

Không qua mấy hô hấp liền biến mất không thấy đâu, ngay cả những rễ cây bị chặt đứt cũng vậy.

.....

Tiếp sau đó mọi người lại đi tiếp, trên đường đi thì gặp khá nhiều loại côn trùng lạ. Có điều bọn nó khi nhìn thấy mấy người Xuân Đức liền bỏ chạy.

Ngay khi mọi người đi gần hết con đường, chuẩn bị bước ra bên ngoài thì chuyện bất ngờ lại phát sinh.

Rầm rầm rầm....Rầm rầm rầm...

Mùi mấy cây cột màu đen lao ra khỏi mặt đất, bao vây lấy bốn người vào bên trong. Bên trên mấy cây cột có rất nhiều Quỷ Đạo phù văn. Ngay khi mấy cây cột vừa xuất hiện thì bọn nó đã tạo thành một cái sát trận vây khốn lại mọi người.

Cùng lúc này có mấy âm thanh có phần vui vẻ vang lên.

" Lần này chúng ta lại bắt được cá lớn rồi ha ha ha."

" Ô, các người nhìn xem hai cô nàng kia thế nào? Có phải hay không thuộc loại cực phẩm trong cực phẩm."

" Đúng là hàng cực phẩm, cả hai đều xinh đẹp, lần này chúng ta có lộc hưởng rồi."

Ngay sau đó có 6 người nam tử đi ra từ mấy nơi bí mật, mấy người này ăn mặc khác nhau, có nhân tộc, của quý tộc, lại còn có cả tinh linh tộc trong đó. Cả 6 người này đều có đẳng cấp khá cao, linh áp tỏa ra từ những người này cho thấy cả 6 tên đều có tu vi không dưới Thần Quân Tiên Cảnh 7 tầng(hậu kì)

Mấy người này nhìn thấy bốn người Xuân Đức bị vây trong trận thì đã xem bốn người như cá nằm trên chảo cả rồi.

Một tên tu sĩ nhân tộc, có bộ dạng cao gầy nhìn thấy mấy người Xuân Đức bên trong khốn trận không có biểu hiện gì thì cảm thấy kì quái không thôi.

" Mấy người này sao lại không có phản ứng gì cả vậy, sẽ không phải bị dọa sợ rồi chứ?"

Lúc này một tên đồng bạn ở bên cạnh nói:

" Hửn là vậy đi, không phải mấy lần trước cũng thế sao, đám người kia công kích một hồi sau đó cũng như vậy."

Một người khác lúc này lại nói:

" Nói mấy chuyện vô bổ như vậy làm gì, nơi này có hai cô nàng. Chúng ta nên xem ai buổi tối hôm nay có điểm phúc hưởng thụ cả hai nàng."

Nhưng ngay vào lúc một âm thanh như bùa đòi mạng vang lên bên tai những người này.

" Ta cũng rất vui khi nhìn thấy các ngươi. "

Phập phập...phập phập...

Một vệt ánh sáng lóe lên ngay lập tức có bốn người bị chặt làm hai khúc chết không kịp ngáp, còn một tên tinh linh tộc cùng một tên nhân tộc thì bị một bàn tay từ phía sau xuyên qua ngực. Hai tên này ngơ ngác nhìn bàn tay xuyên qua ngực bản thân mà không biết là việc gì đang diễn ra.

Cơ thể hai người trong nháy mắt khô quắt sau đó biến thành tro bụi, chỉ để lại hai cái nhẫn chứa đồ rơi trên mặt đất.

Ngay khi bốn người này chết đi thì thân ảnh Xuân Đức đang trong khốn trận kia liền tan biến hóa thành điểm điểm tinh quang màu đỏ. Cái khốn trận không có người duy trì cũng tự động sụp đổ.

Nhìn bốn cái xác ở trên mặt đất Xuân Đức vung tay lên, thu vào bên trong nhẫn chứa đồ làm thức ăn cho Quỷ Kiếm. Còn về phần mấy cái nhẫn chứa đồ thì hắn bỏ riêng ra một nơi, đợi khi có thời gian sẽ kiểm kê.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 794: Gặp Người Anh Em Cùng Cha Khác Bà Ngoại

Sau khi thu dọn xong tất cả những chiến lợi phẩm thì hẳn lại bình thản nói:

" Tiếp tục đi thôi."

Ba người khác bây giờ cũng không còn quá kinh ngạc như ngày đầu nữa, bây giờ bọn họ chỉ biết lặng thinh mà đi tiếp. Còn về phần ai chết thì không còn khiến bọn họ quan tâm nữa rồi. Những ngày này người chết dưới tay đội ngũ bọn họ không dưới vài vạn người, trên cơ bản là ai gặp bọn họ đều phải chết. Trừ khi đội trưởng của bọn họ không có hứng thú thì người đó mới sống.

Tiếp theo Khổ Đức Nạp lại sử dụng phương pháp đặc thù tìm tới nơi cất giấu bảo vật. Mọi người lại theo phía sau.

.....

Vài canh giờ sau.

Lúc này đây Khổ Đức Nạp dẫn mọi người đi tới cửa vào một cái cung điện. Ở trước cửa vào của cái cung điện lúc này đang có một nhóm khá đông tu sĩ, những người này không có đi vào bên trong mà lại đứng ở trước cửa không cho ai đi vào bên trong. Đuổi tất cả những người đến gần.

Xuân Đức vừa tới nơi cũng không có đi chào hỏi những người này mà ra lệnh:

"Giết những kẻ này đi."

Nữ nhân có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh nhận được mệnh lệnh của Xuân Đức thì ngay lập tức thi triển ra thân thông dịch chuyển tức thời tới gần những kẻ đang ở trước cửa cung điện sau đó liên tục thi triển ra tiên thuật sát chiêu.

Xa xa chỉ nhìn thấy một vệt ánh sáng đi qua thì những kẻ đang đứng trước cửa cung điện liền nằm xuống cả đám rồi, tên nào tên nấy cũng bị một kiếm chặt đầu.

Cứ như vậy cả bốn người lại nghênh ngang bước vào bên trong cung điện bằng đường cửa chính.

Khi đi vào trên đường thì bọn họ cũng có gặp được một số lớn tu sĩ cấp cao, tên nào tên nấy đều là Thiên Quân Tiên Cảnh cả rồi. Nhưng đứng trước Thần Quân Tiên Cảnh 5 tầng Âm Nô thì bọn họ không kịp kêu một tiếng thì liền đi vào cõi âm dương rồi.

Đi trên đường Xuân Đức nhìn qua Khổ Đức Nạp thâm ý hỏi:

"Sẽ không phải nơi kia đã bị đám hậu bối khám phá rồi chứ?"

Khổ Đức Nạp nhìn thấy nhiều người xuất hiện ở nơi này như vậy thì trong lòng cũng đang hồi hộp, nghe được Xuân Đức thâm ý hỏi thì hấn liền toát mồ hôi lạnh, hấn cười giả lả nói:

"Sẽ không. Nơi kia rất bí ẩn những người này sẽ không thể tìm ra."

Xuân Đức mỉm cười, dùng ánh mắt nghiên ngẫm nhìn Khổ Đức Nạp.

" Ta cũng mong là như vậy."

Nói xong thì hắn cũng không có nói thêm gì nữa.

Mọi người vẫn tiếp tục tiến về phía trước, không qua bao lâu thì bốn người đã đi tới một căn phòng. Sau khi đi vào bên trong căn phòng thì Khô Đức Nạp liền kích hoạt một số các cơ quan bí mật ở trong phòng.

Tách.

Ngay khi các cơ quan được kích hoạt hoàn tất thì một âm thanh khe khẽ vang lên, cùng lúc đó một cánh cửa vô thanh vô tức hiện ra. Mở ra cánh cửa thì phía sau chính là một cái hành lang đi thông xuống phía bên dưới.

Cả bốn người lại cùng nhau đi đi qua cánh cửa kia, ngay khi mọi người vừa đi qua thì cánh cửa kia cũng liền biến mất không còn thấy đâu, Cùng lúc này hành lang tối tăm bỗng nhiên sáng lên, vô số viên nguyệt quang thạch ở bên trên vách tường lúc này được kích hoạt.

Rất nhanh thì mọi người đã đi hết phần hành lang, đi đến một cánh cửa đá màu đen.

Khô Đức Nạp lúc này bắt một loạt ấn quyết phức tạp sau đó đánh lên trên cửa đá. Có điều cửa đá vẫn lù lù bất động.

Thấy như vậy thì Khô Đức Nạp thoáng cái ngạc nhiên, hắn sửng sốt một lúc đó mới lấy lại tinh thần. Lúc này đây hắn chăm chú bắt ấn quyết, đến khi đánh lên cái cửa đá thì hắn hét lên:

" Mở ra cho ta."

"Phanh." Một tiếng động lớn vang lên, lớp bụi phía bên ngoài bị một lần va chạm này làm rụng xuống. Ngay lập tức bên trong thông đạo này tràn

ngập khói bụi.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức có hơi nhẫn mảy, sau khi Khổ Đức Nạp thử nghiệm vài lần thất bại thì hấn lên tiếng ;

" Lùi lại đi cái này để ta xử lý cho."

Khổ Đức Nạp mồ hôi đầy đầu, nghe vậy thì ngay lập tức dùng bộ mặt khó xử nhìn Xuân Đức sau đó lui lại phía sau.

Đợi cho mấy người bên cạnh lui ra đằng sau thì Xuân Đức lúc này mới lấy ra Quỷ Kiếm, thúc dục pháp nguyên truyền vào bên trong Quỷ Kiếm, ngay lập tức Quỷ Kiếm như sống lại, còn mắt của Quỷ Kiếm cũng mở ra.

Xuân Đức lúc này sắc mặt lạnh tanh, toàn lực chém ra 2 kiếm, 2 kiếm này sử dụng tuyệt kỹ mà hấn sáng chế ta.

Xoẹt.

Như là chớp giạt, ánh kiếm lóe lên một cái rồi biến mất, theo sau đó là một loạt tiếng nổ đing tai nhức óc vang lên

" Âm âm âm âm."

Cùng với đó, cả cái cửa đá bị chém thành bốn phần bằng nhau. Một cái chữ X xuất hiện trên phiến cửa đá sau đó không cần ai làm gì thì cái cửa đá kia cũng tự sụp đổ.

Ngay khi cửa đá vừa sụp đổ thì lộ ra không gian bên trong, không gian bên trong vô cùng rộng lớn, ở khắp nơi đều là tiên thạch phát ra ánh sáng đủ loại màu sắc, trong đó còn không thiếu những loại bảo vật khác nhau.

Thấy nhiều như vậy tài vật thì Xuân Đức cũng rất ngạc nhiên nói:

" Người đây cũng quá rãnh việc đi chứ, tiên thạch lại còn cẩn thận sắp xếp vào trong từng cái rương nhỏ như vậy nữa."

Lúc này đây ở phía Khổ Đức Nạp lại có chút ập ứng nói:

" Đại nhân, nơi này hình như không phải là nơi cất giấu tiên bảo. Thời gian đã rất lâu nên..."

Nghe vậy thì Xuân Đức liền quay lại dùng đôi mắt lạnh tanh nhìn Khổ Đức Nạp, Khổ Đức Nạp thấy sát ý không hề che giấu của Xuân Đức nói nói:

" Đại nhân nghe tiểu nhân giải thích, tiên bảo hẳn là được giấu tại đâu đó gần nơi đây mà thôi, trước kia tiểu nhân bố trí bảo tàng có thể đi thông với nhau."

Xuân Đức hừ lạnh nói:

" Tốt nhất là người nên nhớ lại đi, bằng không thì về sau cũng không cần nhớ lại làm gì."

Khổ Đức Nạp nào dám nói không, hấn vâng vâng dạ dạ sau đó liền không nói gì thêm. Hấn lấy ra từ bên trong ngực một quyển sách nhỏ bắt đầu lật xem. Còn về phần Xuân Đức thì hấn tranh thủ gom những thứ ở nơi đây.

Ngay khi hấn còn chưa có thu hết những thứ nơi đây vào trong thì bất ngờ một cái cánh cửa đi thông tới nơi đây bị mở ra.

Cùng lúc đó một nhóm người đi vào bên trong này. Xuân Đức lúc này cũng theo bản năng nhìn lên, sau khi hấn nhìn qua thì phát hiện những người này đều mặc áo của Tôn Gia. Đi đầu là một thanh niên anh tuấn, khí chất bất phàm.

Lúc này những người kia nhìn thấy Xuân Đức cùng ba người kia thì cũng kinh ngạc không kém, không ít người buột miệng hô lớn:

" Tôn Vân, Cứu Công Chúa."

[T/G: Hôm nay chỉ có 2 chương. Thấy hoa mắt rồi, mình đi ngủ đây. Chúc mọi người một buổi tối vui vẻ nhé.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 795: Gặp Người Anh Em Cùng Cha Khác Bà Ngoại (1)

Nghe những người này gọi tên mình thì Xuân Đức cũng không lấy gì làm ngạc nhiên, nếu là người Tôn Gia thì không ai là không biết hắn, con trai(nhi tử) phé vật của gia chủ đương thời. Duy có mỗi hắn là chẳng biết những người này là ai thôi.

Sau khi nhìn qua mấy người này một lượt thì hắn cũng không có nhìn nhiều thêm mà thu hồi ánh mắt. Hắn lại quay về với công việc thu gom tài vật nơi này. Hắn nhẹ vẫy tay thì lại có một vô số rương chứa tiên thạch cùng các bảo vật khác bị thu vào bên trong nhẫn chứa đồ của hắn.

Nhìn thấy hành động thu lấy tài vật như chón không người của Xuân Đức thì từ bên phía những kẻ vừa đến liền có người đứng ra quát lớn:

" Tôn Vân dừng tay, nơi đây từ lúc này đã thuộc thiếu tộc trưởng. Những thứ ngươi vừa lấy được nhanh để lại vị trí cũ."

Lúc này Tôn Khánh Nguyên cao cao tại thượng nhìn về phía Xuân Đức khinh miệt nói:

" Ta không biết ngươi làm sao có thể tìm đến nơi đây nhưng nơi này là do ta phát hiện trước, mọi thứ nơi này đều thuộc về ta. Nếu Tôn Vân ngươi thức thời(biết điều) thì nhanh rút ra khỏi nơi này, ta có thể nể mặt phụ thân mà không so đo với một tên phé vật như ngươi."

Những kẻ đi theo phía sau Tôn Khánh Nguyên lúc này hai tay ôm ngực, nhìn về phía Xuân Đức cười lạnh, bọn họ đang chờ nhìn xem trò vui.

Xuân Đức nghe được mấy lời châm chọc từ Tôn Khánh Nguyên thì hắn cũng cười, cười rất bình thản. Hắn quay về phía Tôn Khánh Nguyên cùng những người khác nhẹ nhàng mỉm cười, sau đó với vui vẻ nói:

" Thiếu tộc trưởng sao, ha ha, rất có ý tứ. Cũng không biết nói là mấy người các ngươi tốt số hay vận may quá tệ nữa. Đang sống tốt, cứ hết lần này tới lần khác lại gặp được ta, vốn dĩ còn không tìm thấy các ngươi, nhưng ai mà ngờ tới các ngươi lại tự dẫn xác tới."

Nhìn biểu hiện khác thường của Xuân Đức thì Tôn Khánh Nguyên liền nhíu mày nói:

" Ngươi đây là có ý gì? "

Nhưng đúng lúc này sự việc bất ngờ phát sinh, một bóng đen chợt hiện ra sau đó ôm lấy Tôn Khánh Nguyên bay ra ngoài. Ngay khi những người khác còn ngu ngơ chưa hiểu việc gì đang xảy ra thì Xuân Đức lúc này cũng động.

Nụ cười bình thản trên mặt hắn biến mất thay vào đó là một nụ cười gằn, hằn lạnh lùng cười.

" Ta chờ ngươi này giờ, còn muốn chạy."

Chân phải hắn giậm mạnh chân xuống nền nhà phía dưới. " Âm âm" Một tiếng nổ lớn vang lên, từng cơn địa chấn khiến cho nơi đây rung lắc mãnh liệt. Cùng lúc đó một cái kết giới màu đen hiện lên bao quanh lấy nơi đây, biến nơi đây thành một không gian cách biệt.

Khi bóng đen cùng Tôn Khánh Nguyên sắp thoát ra ngoài thì bị kết giới của hắn ngăn lại. Bóng đen kia nhìn thấy trước mắt xuất hiện một cái " Không Niết Tá Pháp" kết giới thì gầm lên một tiếng.

" Thứ bàng môn tà đạo này cũng muốn ngăn cản lão phu. Nát cho ta."

Cùng lúc đó người này xuất ra một thanh liêm đao bổ lên kết giới. Liêm đao sáng lên ánh sáng màu cam va chạm với kết giới màu đen.

Nhưng chuyện bất ngờ lại phát sinh. Khi liêm đao đánh lên kết giới thì lại đơn giản chém xuyên qua, giống như chém vào trong cát vậy. Nhưng khi chém vào rồi thì lại không lấy ra được, cùng lúc đó từ bên trong kết giới diễn sinh ra vô số cánh tay hắc ám chộp lấy cả hai người.

Ông lão kia dứt khoát từ bỏ vũ khí của bản thân mà kéo Tôn Khánh Nguyên lui về phía sau. Sau khi hấn ổn định được thân hình thì ánh mắt không khỏi hiện lên sự kinh sợ khi nhìn vào kết giới màu đen đang chắn ngang lối đi kia.

Lúc này một âm thanh có phần trêu tức vang lên:

" Làm sao? Không tiếp tục chạy nữa sao. Chỉ cần ngươi có thể phá được kết giới của ta thì ta có thể tha cho hai người các ngươi một mạng."

Người phát ra âm thanh này không ai khác chính là Xuân Đức, lúc này đây hấn đang ôm tay trước ngực dùng ánh mắt hài hước nhìn mấy người Tôn Gia.

Lão giả ở bên cạnh Tôn Khánh Nguyên cũng không phải người ngu, hấn biết Xuân Đức làm sao có thể đơn giản tha cho hấn cùng Tôn Khánh Nguyên rời đi. Nếu muốn sống rời đi nơi đây chỉ có thể giết chết người trước mắt này.

Hấn lúc này dùng giọng khàn khàn nói:

" Tại hạ Mộng Hồng Trần không biết tiên hữu lại là người nào? "

Nghe được lời nói của ông lão thì mấy người Tôn Gia ở gần đó không khỏi kinh ngạc nói:

" Hắn không phải Tôn Vân, phế vật trong truyền thuyết sao."

" Bốp bốp bốp." Liên tục là mấy cái bạt tai lên mặt mấy kẻ vừa lớn tiếng. Lúc này Mộng Hồng Trần nhìn mấy người này quát:

" Câm miệng. Nơi này không phải các ngươi có thể nói chuyện."

Đám người kia tuy một bụng nghi hoặc nhưng trước uy thế của ông lão này cả đám không dám nói thêm câu gì mà ngoan ngoãn đi ra phía sau.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức lại cười lớn:

" Không cần diễn, diễn sâu như thế làm gì. Lúc trước ngươi tự tổn một sợi linh hồn trong liêm đao để gửi tin cầu cứu ta cũng biết mà. Ta đâu có mù. Ha ha. Muốn đợi đồng bạn tới trong ngoài hợp kích sao. "

Nghe vậy thì đồng tử ông lão kia liền co rút lại, phải biết bí thuật truyền tin của hắn trong tiên đạo cũng là tiên thuật hiếm có, vậy mà đối phương có thể dễ dàng phát hiện ra.

Đã không thể che giấu thì không cần che giấu nữa, ông lão lúc này liền trở mặt. Khuôn mặt ôn hòa lúc trước biến mất, thay vào đó là sắc mặt dữ tợn, lão ta nhìn Xuân Đức gần giọng quát:

" Ngươi biết thì đã làm sao. Không cần người kia tới một mình ta cũng có thể giết ngươi."

" Ha ha ha." --- Xuân Đức lúc này ôm bụng mà cười, hắn cười tới chảy nước mắt. Nhìn ông lão hắn vừa lau nước mắt vừa nói.

" Đừng có làm ta buồn cười, người nếu có thể giết ta thì làm sao còn phải chạy. ngoan ngoãn giao ra linh hồn để ta hạ xuống hồn ẩn thì có thể tha cho mấy người một mạng. Bằng không thì ta cũng chỉ có thể nói lời xin lỗi rồi."

Nói xong thì hắn cũng lấy ra Quỷ Kiếm, ngay khi Quỷ Kiếm vào tay thì khí tức nguy hiểm từ trên người hắn tản ra dọa cho đám người ở nơi đây lui lại chục bước mới dừng lại được.

Ở một bên Khổ Đức Nạp cùng Cửu Công Chúa lúc này cũng né qua một bên, tìm một nơi xa nhất có thể mà nhìn xem diễn biến. Bọn họ lúc này chỉ hận là không thể chạy ra khỏi nơi đây, thời gian này bọn họ cũng nhận ra một cái quy luật.

Mỗi khi người kia lấy ra kiếm thì lại sẽ có người phải chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 796: Gặp Người Anh Em Cùng Cha Khác Bà Ngoại (2)

Nhìn thấy Xuân Đức biến hóa kinh người như vậy thì Tôn Khánh Nguyên sắc mặt cũng trắng bệch nhưng hẳn lúc này vẫn có thể bình tĩnh nói:

" Người không phải đại ca ta. Người là ai? Vì sao lại giả mạo đại ca ta lẫn vào bên trong Tôn Gia. Tuy ta không biết người muốn làm gì nhưng ta vẫn là khuyên người nên dừng tay lại. Bằng không sau này khắp tiên vực không có nơi cho người dung thân."

Xuân Đức ánh mắt lạnh lẽo nhìn qua người nơi đây. Sau đó không nói một lời ra tay. Thân ảnh hẳn từ từ dung nhập vào bóng tối nơi đây, chớp mắt một cái liền không thấy đâu.

Nhìn thấy thân ảnh của Xuân Đức biến mất thì Mộng Hồng Trần liền hét lớn:

" Cẩn.."

Nhưng hẳn còn chưa thốt ra hết câu thì cảm thấy nguy hiểm từ bên phía trái ập tới, hẳn không lúc này cũng không có tinh lực lo cho người khác nữa mà tự cứu lấy bản thân.

Lật tay một cái, một tấm phù chú xuất hiện ở trong tay hẳn, tấm phù kia bay ra khỏi tay hẳn phát ra kim quang vạn dặm hình thành một tấm khiên ánh sáng bảo vệ lấy hẳn cùng Tôn Khánh Nguyên ở bên trong.

Cùng lúc này một loạt âm thanh " Phúc phúc phúc...phúc phúc phúc.." vang lên. Tiếp sau đó là từng tiếng " Bịch bịch..Bịch bịch" vang lên, nhìn lại thì thấy ngoại trừ hai người Mộng Hồng Trần cùng Tôn Khánh Nguyên là đang đứng ra, còn những người khác đều nằm xuống trong vũng máu cả rồi.

Một đám Thần Quân Tiên Cảnh bị chém làm 2 khúc, trước lúc chết cũng không kịp kêu một tiếng. Ngay cả chết sao cũng không biết, cứ như vậy mơ mơ hồ hồ chết đi.

Sau khi giết đi đám lâu la lúc này Xuân Đức lại hiện ra thân hình, hấn một tay cầm Quỷ Kiếm đặt trên vai, một tay thì đang cầm một trái tim của một tên bất hạnh nào đó gặm sống. Nhìn hai người bên trong lồng ánh sáng hấn cười nhạt nói:

" Các người suy nghĩ kỹ chưa? Chọn làm người hầu của ta hay là chết? "

Nhìn thấy như vậy một màn thì Mộng Hồng Trần cùng Tôn Khánh Nguyên không sợ là điều không thể, nét mặt sợ hãi của bọn họ không tài nào có thể che giấu. Bây giờ lại nghe Xuân Đức hỏi vậy thì trên mặt bọn họ xuất hiện một tia do dự.

Ánh mắt của Mộng Hồng Trần lúc này nhìn qua Tôn Khánh Nguyên sau đó lại nhìn Xuân Đức. Sau đó hấn bắt đầu cân nhắc quy thuận có thể sống, không thuận theo thì chỉ có thể chết. Chênh lệch hai bên quá rõ ràng, nếu lúc trước hấn còn có tự tin giao tiếp vài chiêu với người trước mặt. Nhưng giờ đây đến cả can đảm giao chiến hấn cũng không có.

Nhưng điều bất ngờ lại phát sinh, trong lúc Mộng Hồng Trần còn đang cân nhắc là có nên quy thuận hay không thì Tôn Khánh Nguyên lại làm ra trước lựa chọn của mình. Hấn đi ra bên ngoài, ra khỏi lồng ánh sáng. Đi lên trước vài bước sau đó thập phần nghiêm túc nói:

" Ta muốn sống, ta lựa chọn quy thuận người."

Nhìn vào ánh mắt kiên định của Tôn Khánh Nguyên, Xuân Đức cảm thấy có phần kinh ngạc khi người này lại làm ra lựa chọn như vậy. Phải biết một người đang ở địa vị như vậy thì sẽ không bao giờ cam lòng đi làm chó cho kẻ khác trừ khi...

Nghĩ tới điều máu chót, Xuân Đức khẽ nhếch miệng cười tà. Nhìn Tôn Khánh Nguyên hấn cười nói:

" Những việc kia sau này ta sẽ giúp người một tay."

Tôn Khánh Nguyên nghe Xuân Đức nói một câu không đầu không đuôi thì cảm thấy kinh ngạc không thôi. Ngay lúc hấn định mở miệng nói gì thì Xuân Đức lại cắt ngang.

" Người không cần nói gì cả, cũng không cần tự hỏi làm gì. Mọi việc chỉ cần nghe ta là được."

Lúc này trên mặt Tôn Khánh Nguyên hiện lên sự hoảng hốt, hấn không dám tin nhìn về Xuân Đức, hấn không tự chủ mà lui về phía sau một bước. Mãi khi đã bình ổn lại tâm tình thì hấn mới tiếp tục nói:

" Vâng. Mọi sự đều vâng theo đại nhân an bài."

Nói xong thì hấn liền tự mình dâng ra linh hồn để Xuân Đức hạ xuống hồn chú.

Còn về phần Mộng Hồng Trận nhìn thấy Tôn Khánh Nguyên đi trước một bước thì cũng không còn gì để do dự nữa, hấn cũng giống Tôn Khánh Nguyên giao ra linh hồn để Xuân Đức hạ xuống độc hồn chú.

Làm xong mọi việc thì Xuân Đức liền thu về Quý Kiếm cùng kết giới, tiếp theo đó hắn liền thu toàn bộ tài phú nơi đây về làm của riêng. Tuy không đáng là bao nhưng có vẫn còn hơn không.

Dọn dẹp xong mọi thứ hắn liền nhìn qua Khổ Đức Nạp nói:

" Đạo hữu đã nhớ ra chưa, có cần ta giúp đạo hữu nhớ lại việc xưa không? "

Nhìn thấy nụ cười hòa ái của Xuân Đức thì Khổ Đức Nạp liền rùng mình một cái, hắn ngay lập tức nói:

" Đã nhớ, đã nhớ. Không cần phiền đến đại nhân. Ha ha."

Hắn tuy cười nhưng nhìn bộ dạng của hắn thì ai cũng có thể thấy hắn giống khóc hơn là cười.

Gật gật đầu, Xuân Đức bình thản nói:

" Vậy thì còn không nhanh dẫn đường đi, chẳng lẽ còn muốn qua đêm tại đây nữa sao? "

" Vâng. Mời đại nhân theo ta." Khổ Đức Nạp nào dám chậm trễ hắn ngay lập tức đi trước dẫn đường.

Nhưng vào lúc này lại có một số vị khách không mời mà đến nơi đây.

Vèo vèo vèo.

Vài chục đạo độn quang thông qua đường đi trước kia của đám người tôn gia mà vào trong này. Ánh sáng tán đi thì 21 tên Hải Long Tộc (đám rồng nước) hiện ra, thân trên bọn họ là người nhưng ở phần dưới chân thì lại có sương mù bao phủ nhìn không thấy rõ ràng.

Hai mươi một người này vừa xuất hiện thì liền đã hình thành xu thế vây đám người Xuân Đức vào bên trong.

Sau khi đã hình thành thế vây công thì một tên trung niên có làn da trắng trẻo, trên mặt có một cái ấn ký hình rồng nhìn đám người Xuân Đức cười lạnh nói:

" Không chào hỏi một câu mà các vị đã muốn đi rồi sao? "

21 người này không có một người yếu, yếu nhất cũng là Thần Quân Tiên Cảnh một tầng. Cao nhất đều là nữa bước vương giả.

Xuân Đức cũng không có định cái gì trao yêu thương cho đối phương, khi cảm thấy đối phương có ý bất thiện thì hắn cũng đã làm ra quyết định. Linh hồn của hắn bây giờ đã gần lạnh, sử dụng năng lực gì cũng không cần phải quá suy tính.

Hắn lúc này khẽ nhếch môi cười tà. Bàn tay trong cánh tay áo khẽ xò ra rồi từ từ bóp chặt lại. Ngay khi bàn tay hắn nắm lại thì 21 người của Hải Long Tộc liền dùng hai tay ôm ngực, sắc mặt cả đám trong nháy mắt xanh lè.

" Phụt phụt phụt.."

Hai mươi mấy người cùng lúc phun ra máu đen sau đó hai mắt trợn tròn rồi ngất đi.

" Dùng độc luôn luôn là biện pháp giải quyết đối thủ nhanh gọn nhất. Vừa không tốn sức hiệu quả lại cao." --- Xuân Đức vuốt cằm nói.

Sau đó hắn vung tay lên, 21 người kia liền bị thu vào bên trong nhẫn chứa đồ. Làm mời cho Quỷ Kiếm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 797: Truy Binh

Những người khác nhìn thấy vậy lại được thêm một lần trăm mặc. Bọn họ lần đầu cảm thấy Thần Quân Tiên Cảnh hay nửa bước vương giả cũng chẳng khác gì con kiến là bao, bị người ta niết nhẹ một cái liền chết cả đám.

Trong lòng bọn họ Xuân Đức không khác gì một con ác quỷ khát máu. Người gặp hắn không có ai may mắn.

Đang lúc mọi người trăm mặc đi theo phía sau Khổ Đức Náp thì Xuân Đức lại bắt ngờ hỏi.

" Đúng rồi có một chuyện ta quên chưa hỏi hai người các ngươi. Hai người các ngươi có biết Sinh Hồn Hoa bây giờ đang nằm trong tay ai không? "

Tôn Khánh Nguyên đi bên cạnh cũng kính nói:

" Đại nhân, Sinh Hồn Hoa tạm thời vẫn không có người nào có thể lấy đến tay, cách đây 3 ngày là như vậy, còn trong ba ngày này có người lấy được Sinh Hồn Hoa hay chưa thì thuộc hạ không rõ ràng."

Xuân Đức nghe vậy thì hơi ngạc nhiên, hắn khẽ " Ồ" lên một cái sau đó có phần hiếu kì hỏi:

" Các ngươi nhiều người như vậy làm sao vẫn không có lấy được thứ kia, chẳng lẽ bên trong cái hồ phía bên dưới kia có hung thú gì đáng sợ."

Giống như là nhớ đến chuyện kinh khủng gì đó, cả hai người Tôn Khánh Nguyên cùng ông lão lúc này đồng thời run lên một cái, Tôn Khánh Nguyên hơi run run nói:

" Đáng sợ không phải hung thú trong hồ mà chính là Sinh Hồn Hoa, công kích linh hồn của nó rất mạnh, nửa bước vương giả bị nó công kích một lần cũng bị hôn mê trong nháy mắt, một lần thì không sao nhưng nhiều lần thì có khả năng hủy đi linh hồn, vì thế mà Sinh Hồn Hoa vẫn là vật vô chủ."

Hơi hơi nhú mào, Xuân Đức lúc này có phần suy tư. Hắn đang cân nhắc xem là bước tiếp theo nên làm cái gì cho phải.

Nhưng ngay vào lúc này thì hắn linh giác khẽ báo động, hắn cảm thấy đang có vài người ở phía sau đang đuổi theo bọn họ.

Cảm nhận được có người đang đuổi theo phía sau Xuân Đức không có lo lắng, ngược lại còn mừng. Hắn lúc này bỏ những suy nghĩ khác qua một bên, sau đó nhìn Mộng Hồng Trần hỏi:

" Kẻ mà người gọi tới tiếp viện có mấy người? "

Mộng Hồng Trần cẩn thận nói:

" Thừa đại nhân có 5 người, mỗi người đều là nửa bước vương giả như thuộc hạ."

Gật nhẹ đầu, Xuân Đức thản nhiên cười nói:

" Vậy là đúng rồi, mấy tên kia đang đuổi theo chúng ta. Đám này cũng quá bị thọt đi chứ, thời gian đã qua bao lâu rồi mới đuổi tới nơi đây. Đáng lẽ nên để lại ký hiệu để bọn họ dễ tìm đến đây hơn."

Vốn định nói đôi câu hài hước nhưng không thấy ai phản ứng gì thì hẳn cảm thấy không thú vị. Khẽ thở dài, hẳn đi tới gần Cửu Công Chúa bắt chuyện làm quen (chắc lại tới giờ nhanh nhanh, một ngày thường có mấy chục phút như vậy.)

Hắn thay đổi một bộ mặt ôn hòa, khí chất hẳn cũng biến hóa nghiêng trời lệch đất, hẳn lúc này nhìn không khác gì một tên công tử ca tay trái gà không chặt, người khác vừa nhìn vào thì chẳng ai ngờ hẳn là một con ác quỷ cả.

" Cũng đã một thời gian rồi, ta còn chưa biết tên cô. Cô tên gì vậy? "

Bị cử động cùng lời nói của Xuân Đức dọa cho cứng đờ, Cửu Công Chúa có chút không kịp thích ứng. Nàng hơi run run nói:

" Ta...Ta....Ta là Cửu..Cửu Công Chúa..Là...là.."

Nhìn cô nàng nói một câu mà mắt cả nửa ngày chưa xong thì Xuân Đức cảm thấy buồn phiền, hẳn lúc này vỗ vỗ vai cô nàng nói lời an ủi.

" Ta cũng không phải người xấu, bình thường ta cũng thích đọc sách, làm thơ, chăm sóc động vật nhỏ. Nói chúng ta rất dễ gần, cô bé không cần sợ như vậy. Hì hì. Thế cô bé biết Nhạn Tuyết nhà ta không, cô nàng kia đối với ta cũng rất tốt. Hai chúng ta cũng rất thân với nhau. Còn có nha đầu Long Linh Nhi nữa."

Ngoại trừ Cửu Công Chúa thì những người khác lúc này đều cúi gằm mặt xuống, trên mặt người nào người nấy đều biểu hiện không tin tưởng, dám chắc nếu cho bọn họ được nói thì cả đám sẽ đồng thanh mà nói lớn " Lừa gạt đi thôi, có điên mới tin những lời nguoi nói."

Còn về phần Cửu Công Chúa thì sắc mặt trong nháy mắt trắng đi mấy phần. Nàng miễn cưỡng nở một nụ cười.

" Nhận Tuyết cùng Long Linh Nhi đều là thiên tài trong lớp trẻ nên tiểu nữ cũng có biết."

Nghe được câu trả lời không khác gì con robot nói chuyện của cô nàng thì Xuân Đức liền bỏ đi cái ý định kết bạn nói chuyện cho vui nổi sầu. Hắn khẽ thở dài một tiếng sau đó không nói gì thêm nữa.

Cửu Công Chúa thấy hắn không có hỏi hay làm ra cử động khác thường nào nữa thì cũng nhẹ thở ra một hơi. Nhưng tay nàng vẫn vô ý thức đè lên ngực.

.....

Ở lối vào thông đạo cách đây không lâu đám người Xuân Đức vừa đi vào, bây giờ đang đứng 5 người, cả 5 người này đều mặc áo choàng màu đen che kín toàn thân.

Nhìn phía trước là bảy ngã rẽ khác nhau thì một người hỏi.

" Số 8 biến mất tại đây. Nơi này lại có 7 hướng đi khác nhau chúng ta nên làm gì bây giờ? "

Lúc này đây có một người mang ra một con tiên thú bộ dạng nhìn như con ốc sên, con tiên thú này vừa ra ngoài thì có bộ dạng mệt mỏi, không phấn chấn. Người áo đen kia liền lấy một viên thuốc màu đỏ bỏ vào trong miệng nó.

Sau khi nuốt vào viên thuốc màu đỏ thì con tiên thú này liền phân chân lên hẳn, hai râu của nó đứng đũa sau đó liền chỉ hướng chính giữa.

" Đi thôi. Số 8 đi hướng này." --- Người áo đen có con tiên thú kì lạ lên tiếng.

Tiếp sau đó cả 5 người đồng thời đi vào bên trong thông lộ ở giữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 798: Tiên Bảo Đến Tay

Sau gần 2 giờ đi qua vô số những trận pháp cùng cấm chế thì nhóm người của Xuân Đức cũng tới được nơi cần đến.

Lúc này đây 6 người đang đứng bên trong một gian thạch thất được làm hoàn toàn từ tinh hạch của tiên thú cao giai. Gian thạch thất này khá lớn ước chừng khoảng 400 mét vuông. Bên trong gian thạch thất này nhìn qua thì không hề thấy có vật gì nhưng với hồn niệm cường đại Xuân Đức đã có thể cảm nhận được linh áp của tiên bảo.

Có điều hấn cũng không cần làm gì mà đã có Khổ Đức Nạp tự lo lắng. Sau khi đi vào bên trong căn phòng thì vẻ mặt của Khổ Đức Nạp hiện lên một chút thần sắc không nở, nhưng rất nhanh liền bị hấn che giấu đi.

Đi tới trung tâm gian thạch thất, hấn lấy ra từ bên trong túi chứa đồ một viên châu màu đỏ. Viên châu kia vừa xuất hiện thì cả gian thạch thất trong nháy mắt biến đổi.

Rầm rầm rầm...

Từng cơ quan bên trong căn phòng nhanh chóng chuyển động. Những khóa tinh hạch từ khắp nơi bay về bên cạnh Khổ Đức Nạp từ từ hình thành một cái đài cao.

Sau khoảng 1 phút thì một cái đài cao được hình thành, ngay khi đài cao được hình thành thì ở xung quanh bắt đầu hiện lên một đồ án con rồng. Đồ

án con rồng nhanh chóng sáng lên, sáng lên, không qua bao lâu thì nó đã sáng rực lên.

Lúc này đây Khổ Đức Nạp cầm viên châu ở trong tay mình, đi tới vị trí mắt của con rồng đặt viên châu vào.

Chỉ nghe " Cách ". Một âm thanh nho nhỏ vang lên, đồ án con rồng kia lúc này cũng sống lại, một cái hư ảnh rồng bay ra ngoài sau đó chui vào bên trong đài cao.

Ngay khi hư ảnh con rồng bay vào bên trong đài cao thì cả cái đài cao sáng lên rực rỡ, một luồng ánh sáng màu đỏ phóng thẳng lên cao. Bắn lên đỉnh gian thạch thất.

Cùng lúc đó một đồ án khác ở bên trên đỉnh gian thạch thất bắt đầu khởi động. Một cái âm dương bát quái đồ án rực sáng. Từng phù văn huyền diệu trên cái đồ án kia lưu chuyển không ngừng, dần dần hình thành một cặp song ngư.

Ngay khi cặp song ngư hình thành thì " Tách ", từ bên trong đồ án bay ra ba quả cầu ánh sáng khác nhau. Vừa ra ngoài thì bọn nó đã cấp tốc bỏ chạy

Thấy vậy thì Xuân Đức khẽ phát tay một cái, ba quả cầu ánh sáng lập tức bị định trụ giữa hư không sau đó bay vào trong tay hắn. Lúc đầu ba quả cầu ánh sáng này còn giãy dụa nhưng một lúc sau liền yên tĩnh lại. Ánh sáng biến mất lộ ra ba viên đá.

Nhìn ba viên đá trong tay Xuân Đức thoáng qua sự kinh ngạc, kiến thức hắn nông cạn nên cũng không biết đây là thứ gì. Nhìn qua bên Khổ Đức Nạp hắn hỏi:

" Người nói một chút thứ hàng cấp thấp này có công dụng gì? "

Hắn làm như đây là thứ không đáng tiền để che giấu đi sự thiếu hiểu biết của bản thân, dù sao hắn vẫn rất sĩ diện trong một cái trường hợp.

Nghe lời này của Xuân Đức thì không những Khô Đức Nạp co giật khoe miệng, mà những người khác cũng vậy.

Khô Đức Nạp lúc này cũng chú ý quan sát nét mặt của Xuân Đức nhưng thấy đối phương hình như không biết đây là vật gì thật, trong lòng hắn có đôi chút nghi ngờ. Có điều liên tưởng đến những tiên bảo hiếm có mà đối phương đang dùng thì hắn lại thấy có lý.

Hắn lúc này cẩn thận giải thích.

" Đại nhân, thứ này gọi là Tiên Linh Thạch, một trong những loại bảo thạch cực kì trân quý của tu tiên giới. Loại đá này một khi khảm nạm vào vũ khí thì có thể gia cường toàn bộ đặc tính của vũ khí kia. Trong đó sẽ có một đặc tính được tăng cường gấp 2. Ngoài ra thứ này còn mang trong mình thần thông sẵn có. Chỉ cần khảm nạm vào trang bị sẽ có thể sử dụng được..."

Nói tới đây thì hắn dừng lại quan sát nét mặt của Xuân Đức, nhưng thấy đối phương cũng không có biểu lộ quá nhiều thì hắn tiếp tục nói.

" Nếu như tìm đủ được 10 viên có đặc tính khác nhau khảm nạm vào trong một món trang bị có thể kích hoạt ra một thuộc tính truyền thuyết của trang bị đó. Không biết đại nhân có hài lòng với thứ này? "

Xuân Đức mặt không biểu tình thu ba viên đá vào bên trong nhẫn chứa đồ, sau đó nhìn Khô Đức Nạp nói:

" Có còn hơn không. Được rồi, người có thể rời đi. Ta cũng không có làm khó người làm gì."

Nghe được Xuân Đức cho phép rời đi nhưng Khổ Đức Nạp cũng không có ngay lập tức rời đi, hấn do dự một chút vẫn là nói:

" Đại nhân, không biết ta có đủ tư cách để đi theo đại nhân hay không? "

" Ô" Xuân Đức thoáng qua sự ngạc nhiên, đánh giá Khổ Đức Nạp vài lần hấn mới mỉm cười nói:

" Người muốn nương nhờ vào ta, nghe theo sai khiến của ta."

Khổ Đức Nạp rất kiên quyết nói:

" Phải."

" Vậy người cũng nên biết cách làm người của ta, ta không muốn có nhân tố bất ổn ở bên cạnh. Người hiểu ý ta chứ? " --- Xuân Đức tiếp tục nói.

Không có nhiều lời vô ích, Khổ Đức Nạp lúc này không do dự mà dâng ra linh hồn để cho đối phương hạ xuống ấn chú.

Thấy Khổ Đức Nạp đã tỏ thành ý, hấn cũng không có làm cao. Khẽ phun ra một hơi, một luồng độc tố bản nguyên bay ra ngoài, độc tố kia bám lên linh hồn của Khổ Đức Nạp hình thành một cái ấn ký nhỏ nhỏ có hình dạng Địa Ngục Thiên Long.

" Đã xong, người bây giờ là người của ta. Sau này sẽ có nhiệm vụ cho người làm." --- Xuân Đức nhếch mép cười tà.

Thu hồi lại linh hồn, lúc này đây Khổ Đức Nạp quỳ xuống một chân thành kính nói:

" Thuộc hạ sau này sẽ dốc lòng vì đại nhân."

Phẩy phẩy tay, Xuân Đức hơi nhăn mày nói:

" Đừng có hờ tỵ là quỳ, là bái, là khấn như vậy. Ta vẫn còn trẻ chưa có xuống mồ nhanh như vậy đâu. Sau này lúc gặp ta cũng không cần hành làm ba cái trò mèò như vậy đâu. Chỉ cần người làm việc tốt là được."

Khỏ Đức Nạp nghe vậy thì rất kinh ngạc, nhưng rất nhanh thì hắn liền phản ứng lại. Hắn lúc này đứng dậy hơi khom người nói:

" Thuộc hạ hiểu rõ."

Thỏa mãn gật gật đầu, Xuân Đức vỗ vai hắn một cái nói:

" Tốt, ta thích người thông minh, chỉ cần không thông minh quá là được."

Nhưng đang cười đùa vui vẻ, sắc mặt Xuân Đức thoáng cái sa sầm lại nói:

"Mà mấy cái tên truy theo phía sau sao lâu tới vậy nhỉ, đám này ăn gì mà bị thịt vậy."

Công phu đôi mắt của hắn có thể nói là thượng thừa rồi, nhanh còn hơn cả lật bàn tay. Những người khác nhìn trong mắt thì cảm thấy không biết nói gì.

Khỏ Đức Nạp lúc này cũng chỉ là cười bồi cho qua chuyện. Đối với tính cách của vị đại nhân này thì hắn cũng biết một hai, tốt nhất những lúc như thế này thì nên giữ im lặng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 799: Không Gian Sụp Đổ

Ngay khi Xuân Đức đang phàn nàn thì

" Đùng đùng đùng...Ầm ầm ầm..."

Tùng đọt tiếng nổ lớn truyền đến, cùng với đó mặt đất rung chuyển kịch liệt, từng vết rách xuất hiện chi chít, xung quanh các vách tường cũng bắt đầu nứt vỡ rồi sụp đổ. Đất đá từ phía bên trên bắt đầu rơi xuống.

Vô số các cơ quan, trận pháp cấm chế hiện lên, lối đi ngay lúc trước lúc này đây bị vô số cục đá lập kín.

"Á, có chuyện gì vậy."--- Cửu Công Chúa lúc này bị cảnh tượng trước mắt dọa cho không nhẹ, nàng theo bản năng nấp ra phía sau tùy tùng của mình.

Những người khác cũng bị cảnh tượng phát sinh trước mắt dọa cho ngây người. Xuân Đức phản ứng lại nhanh nhất, hấn quát lên một tiếng:

" Muốn sống thì đừng có phản kháng."

Tiếp theo hấn dùng hồn niệm bao trùm lấy những người khác thu vào bên trong nhẫn chứa đồ, sau đó mở ra hộ thể của bản thân rồi ngược hướng đường cũ lao đi, những vật cản trên đường đều bị hấn dùng sức mạnh thân thể đụng nát.

....

Bịch bịch bịch bịch....

Những người khác nghe Xuân Đức quát thì không một ai dám chống cự lại, đều bị hất đưa vào bên trong nhẫn chứa đồ. Ở bên trong này vì có lực lượng pháp tắc áp chế toàn bộ, bọn họ từ một đại tiên biến thành người phàm.

Cả đám như mấy cái bao tải thối rơi xuống phía bên dưới đè lên nhau.

" Ui da, là ai đang đè lên ta nhanh xuống."

" Kẻ phía trên nhanh đi xuống."

Rốt cục sau một lúc thì mấy người mới tách nhau ra. Bọn họ vừa đứng dậy thì liền nhìn quanh nơi này là nơi nào.

Vừa nhìn một cái thì cả đám liền đồng tử thít chặt, theo bản năng bọn họ lui nhanh về phía sau. Nơi này cả không gian đều toàn màu trắng. Cách bọn họ không có xa là một cái tế đàn bạch cốt to lớn. Bên trên tế đàn là Quý Kiếm đang vươn ra xúc tu của mình ăn thịt mấy người đến từ Hải Long Tộc.

Nuốt một ngụm nước miếng, Cửu Công Chúa có phần lo lắng nói ra:

" Vị đại nhân kia sẽ không phải để chúng ta vào trong này cho thú quý dị kia làm đồ ăn chứ."

Nhưng ngay vào lúc này có một giọng nói mười phần khinh bỉ vang lên:

" Tu vi như nha đầu nhà người còn chưa có tư cách làm đồ ăn cho nó. Đừng có tự đề cao bản thân như vậy chứ. "

Sói Mập lúc này đây không bị từ nơi nào mò ra, nhìn 5 người với ánh mắt xem thường. Sau khi nhìn qua lượt thì nó lại lười biếng tiến lại gần bên

Quý Kiếm rời nằm xuống.

Nhìn thấy Sói Mập, Khổ Đức Nạp lúc này tươi cười tiến lên phía trước nói:

" Kim ca, đã lâu không nhìn thấy."

Sói Mập lúc này hé ra một con mắt nhìn Khổ Đức Nạp, nó chảnh chó nói:

" Ta với ngươi không có quan hệ, đừng có thấy người sang bắt quàng làm họ. Vào trong này rồi thì các ngươi nên đứng yên một chỗ, bằng không ta sẽ không đảm bảo tính mạng cho các ngươi."

Cảnh cáo xong thì Sói Mập lại tiếp tục nhắm mắt lại ngủ tiếp.

Bị một con sói kinh bỉ thì Khổ Đức Nạp trong lòng có chút không cân bằng, dù sao trước kia hắn cũng là đại năng vương cảnh nhưng đáng tiếc.

Có điều nghĩ tới về sau còn phải nương nhờ vị đại nhân kia nên hắn đành nhịn, với hắn cũng biết con Sói Mập này rất được vị đại nhân kia quan tâm. Đắc tội với nó thì quăng đò phía sau không tốt lành rồi.

Hắn cố gắng nặn ra một nụ cười thân thiện, rồi nói:

" Kim ca, ta là thuộc hạ mới đầu nhập vào chủ nhân, sau này mong Kim ca chiếu cố."

Sói Mập nghe thế thì liền hé mắt ra, liếc mắt nhìn Khổ Đức Nạp thêm vài lần nó mới nghi ngờ hỏi:

" Ngươi thật là thuộc hạ mới của chủ nhân? "

" Ta làm sao dám đặt điều nói láo. Thực sự ta đã được đại nhân thu làm thuộc hạ." --- Khổ Đức Nạp khẳng định.

Ngáp một cái, Sói Mập chậm rì rì nói:

" Người nói cũng có lý. Đã vậy thì người có thể qua bên này tu luyện."

Nghe được Sói Mập nói thì Khổ Đức Nạp có phần nghi hoặc nhưng hẳn vẫn là lấy can đảm đi qua bên phía Sói Mập, nhưng khi hẳn bước vào phạm vi 200 mét xung quanh Quỷ Kiếm thì liền cảm nhận được một loại lực lượng thần kì.

Ánh mắt của hẳn sáng lên, lúc này hẳn đã hiểu lời nói của Sói Mập. Hẳn tìm đến một vị trí thấp hơn vị trí của Sói Mập rồi ngồi xuống tu luyện.

Bốn người khác thấy vậy một màn thì hai mặt nhìn nhau. Bọn họ đều là người thông minh, vừa nhìn là biết gần nơi Quỷ Kiếm hẳn có điều gì đó khác biệt.

Lúc này đây cả bốn người cùng tiến lên nói:

" Kim ca, chúng ta đều là thuộc hạ của chủ nhân không biết có thể qua bên đó tu luyện.""

" Được. Nhưng không được tới quá gần ta, nghe chưa?" -- Sói Mập lười biếng nói.

Những người khác hiển nhiên là không dám có ý kiến rồi, sau đó cả bốn người đều nhanh chân đi tới bên cạnh Khổ Đức Nạp ngồi xuống, cũng giống như Khổ Đức Nạp bọn họ cũng cảm nhận được một loại lực lượng kì diệu nơi đây, càng gần thanh kiếm quỷ dị kia thì lực lượng càng nồng.

[Chú Ý: Sói Mập cũng giống yêu tu, có trí tuệ cao, nó không khác gì nhân loại. Đọc truyện mọi người đừng xem nó là một con chó bình thường, bằng không sẽ cảm thấy rất mất cân bằng.]

.....

Ở bên ngoài.

Xuân Đức sau một hồi chạy bán sống bán chết thì cũng thoát ra ngoài. Lúc này đây hắn vừa đi tới mấy cái bậc thang có hấp lực kì lạ.

Không một chút do dự hắn liền cấp tốc thoát đi. Ở phía sau lưng hắn, cái di chỉ lúc trước bây giờ đã sụp đổ gần 1/3, một luồng ánh sáng màu tím yêu dị bao trùm lấy cả di chỉ nơi đây, phía bên trên bầu trời một đám mây lam nhạt cũng kéo đến. Vô số ma âm không biết từ nơi nào vọng ra khiến cho tinh thần bấn loạn.

Sau mấy chục cái hô hấp thì hắn cũng đã vọt xuống chân núi, thoát ly khỏi khu vực nguy hiểm. Nhưng khi hắn vừa xuống phía dưới chân núi còn chưa kịp thở ra một hơi thì đã bị một đám người bất ngờ vây công.

Vô số tiên thuật sát chiêu cùng bảo vật đánh thẳng lên người hắn. Vì mới dốc toàn lực để chạy thoát khỏi nguy hiểm nên lúc này đây bị vây công hắn không có kịp né tránh, hắn chỉ có thể mạnh mẽ đón đỡ.

Hộ thể pháp nguyên cùng vào sáng bảo hộ của Thiên Cốt Giáp đồng thời sáng lên, tuy bị bao tổn không ít trong quá trình chạy trốn nhưng dùng để ngăn cản nhất thời cũng không thành vấn đề.

Rầm rầm... Rầm rầm...

Vô số tiên thuật sát chiêu đánh lên người hắn phát ra tiếng nổ lớn. Quang mang chói lọi từ tiên thuật cắn nuốt hắn vào bên trong.

Dù hấn mạnh mẽ thật nhưng bị vây công từ nhiều cao thủ nữa bước
vương giả hấn cũng cảm thấy áp lực bội phần.

[T/G: Mình xin được giải thích một chút, trong những truyền tu tiên
khác thì chỉ cần trên cấp thì có thể đơn giản áp chế được người cấp dưới,
hoặc để yên cho kẻ thấp hơn đánh mà không hề hấn gì. Nhưng truyện của
mình thì khác, cấp không quá chênh lệch nhau thì có thể giết nhau như
thường.

Cũng giống như bạn cấp 100 có được 10k công 3k thủ, thì thằng cấp 70
nó có được 4k công 1k thủ vậy, nếu mà bị một đám cấp 70 vây công vẫn
chết như thường. Với trong tiên giới thì có vô số dạng tiên thuật khác
nhau khiến cho địch nhân suy yếu, định thân... Phần còn lại thì mọi người
có thể tự suy luận rồi.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 800: Lần Đầu Sử Dụng Ma Hồn Lĩnh Vực Và Cái Kết Không Mấy Tốt Đẹp

Ngay lúc hắn đang gian nan chống đỡ từ vô số cao thủ thì bất chợt hắn cảm thấy nguy hiểm. Nhưng còn chưa làm ra được động tác né tránh hoàn hảo, hắn mới vừa lệch người đi một chút thì đã cảm thấy phần ngực bên phải bị một thứ gì đó xuyên qua

Cùng với đó là một lực trùng kích khủng bố khiến hắn văng ngược về phía sau, trong quá trình bay ngược lại thì miệng hắn liên tục phun ra máu tươi.

" Rắc rắc rắc... Rầm rầm rầm.."

Vô số đại thụ bị hắn đụng gãy ngang, đổ rạp trên mặt đất. Sau khi đụng ngã mấy chục đại thụ thì hắn mới có thể dừng lại được. Khi hắn còn chưa đứng dậy thì một vệt sáng màu tím phóng thẳng tới đầu hắn.

Một lần nữa cảm nhận được nguy hiểm trí mạng, hắn lúc này phản ứng đã nhanh hơn. Thiên huyễn cánh phía sau mở ra nhoáng cái liền đưa hắn lui ra phía sau thêm 200 mét.

Ngay lúc hắn vừa thoát khỏi vị trí cũ thì một trường thương yêu dị bốc lên tà khí màu tím cũng đâm ngay vào vị trí lúc trước của hắn. Một kích không trúng mục tiêu, trường thương kia vậy mà lại tự động rút ra khỏi mặt đất một lần nữa lao về phía hắn.

Đã ổn định lại được thân hình, nhìn thấy trường thương kia lại một lần nữa đánh tới thì ánh mắt hắn hiện lên tia u mang. Hắn há miệng phun ra một đoàn độc vụ màu xanh, độc vụ kia vừa ra khỏi miệng hắn thì liền hóa thành vô số sợi xích khóa lại trường thương đang đánh tới.

Bị vô số sợi xích khóa lại trường thương yêu dị kia ngay lập tức bị định trụ lại giữa không trung, sau vài cái hô hấp thì rơi trên mặt đất.

Ngay sau khi vừa giải quyết xong cây trường thương thì hắn liền nhìn đến vật đang cắm ở ngực phải hắn, đây là một thanh dao găm đen xì dài tầm 25 phân, không biết nó làm từ chất liệu gì vậy mà có thể đơn giản xuyên thủng Thiên Cốt Giáp.

Từ bên trong đoàn kiếm truyền đến lực lượng ăn mòn vô cùng mạnh mẽ, hắn có thể cảm thấy một phần bộ ngực bên phải của hắn bây giờ đã hoàn toàn phế, không những thế nó còn đang nhanh chóng lan rộng ra. Ánh mắt hiện lên một tia quyết tuyệt.

Tay trái hóa trảo hắn trực tiếp móc ta nguyên khối thịt nơi mà bao thanh dao găm kia cắm lên, một cái lỗ máu to đùng hình thành trên cơ thể hắn.

Cùng lúc này thanh dao găm như có linh tính phát ra u mang kì dị, sau đó hóa thành một đoàn ánh sáng hướng đầu hắn đâm tới. Tốc độ của dao găm kia rất nhanh nhưng lần này có sự chuẩn bị trước nên tay của hắn còn nhanh hơn.

Khi thanh dao găm kia chưa kịp đâm tới liền đã bị hắn nắm chặt trong tay. Thanh dao găm kia điên cuồng giãy dụa nhưng bị bàn tay của hắn gắt gao nắm lại. Vô số độc tố bản nguyên bao lấy thanh dao găm khiến cho nó linh tính nhanh chóng giảm đi.

Vừa lúc này đám cao thủ mới vây công hấn cũng đã đi qua bên này, tất cả có 41 người. Bọn này đã hình thành thế bao vây lấy hấn.

Trong những người này có một trung niên có tướng mạo hung ác, làn da hơi đen khi nhìn thấy dao găm bị hấn nắm trong tay thì gầm lên giận dữ.

" Người dám."

Cũng chẳng hiểu người này quát lên như vậy là có ý gì. Với hấn cũng không có quan tâm nhiều, hấn lúc này không có để ý người trung niên kia mà chú ý đến một nữ nhân đi ở phía sau đội ngũ, hấn có thể cảm thấy một tia liên hệ giữa thành dao găm cùng nữ nhân này.

Đi tới khoảng cách 100 mét thì những kẻ kia liền dừng lại, lúc này đây một nam tử bạch y nhìn thẳng hấn lạnh giọng nói ra.

" Ta không biết ngươi là kẻ nào, nhưng có can đảm dòm ngó bí mật tộc ta thì đều phải chết. Trước lúc chết ngươi có di ngôn gì thì nói đi."

Nhếch miệng Xuân Đức cười lạnh nói:

" Thật ngỗ có thể giết được ta rồi. Có phải hay không thấy ta bị thương thì liền nghĩ ta là cá trên thớt đợi các ngươi làm thịt."

Vừa dứt lời thì những vết thương trên cơ thể hấn lấy mất thường khôi phục lại. Ngay cả Thiên Cốt Giáp bị tổn hại lúc này cũng lành lại.

Nhìn thấy một màn như vậy nam tử bạch y không kinh lại còn mừng, hấn cười gằn nói:

" Đồ tốt trên người có không ít. Rất tốt, rất tốt, thứ này bổn tọa muốn."

Hấn liên tục nói hai từ rất tốt, trên mặt hấn tất cả đều là vẻ đắc ý. Giống như hấn đã coi tất cả bảo vật trên người Xuân Đức thành của bản thân rồi

vậy.

" Vậy sao? Hai vương giả mà thôi, chẳng lẽ ta còn không thể giải quyết được các ngươi." -- Lạnh lùng nói một câu.

Ngay sau đó Xuân Đức liền động, hấn quát lớn:

" Tịnh Niết- Bách Kiếp Động Minh(lĩnh vực của ma hồn)"

Vù vù vù vù.

Thiên địa thất sắc, tất cả chỉ còn lại đen và trắng, gió lạnh thổi vù vù. Tuy hai tên vương giả phản ứng lại rất nhanh lùi lại phía sau nhưng bọn họ làm sao có thể thoát ra khỏi tính toán từ trước của Xuân Đức.

Trong chớp mắt 41 người đối phương bị lâm vào trong lĩnh vực của ma hồn. Chuẩn bị này giờ tới lúc này Xuân Đức bất ngờ tung ra sát chiêu.

Trong chớp mắt chỉ còn có 2 tên Vương Giả sơ cấp là còn có thể giữ vững tinh táo không bị mê hoặc, còn lại những kẻ khác đều lâm vào mê man.

Tiêu hao dành cho lĩnh vực rất lớn nên Xuân Đức cũng không có nhiều lời mà trước tiếp giết đi qua hai người kia. Ở bên trong lĩnh vực hấn như cá gặp nước thoải mái thi triển, còn hai tên kia thì giống như sa vào vũng lầy hành động chậm chạp.

" Độc hồn trung(độc tâm trùng)."

Huy động gần như toàn bộ sức mạnh của lĩnh vực đè ép hai tên vương giả khiến cho hai kẻ này không thể phản kháng, cùng lúc đó hấn đánh về phía hai người hai con độc tâm trùng.

Ánh sáng lóe lên hai con độc tâm trùng chui vào bên trong đầu hai người này, hai người kia sắc mặt hiện lên thần sắc thống khổ. Xuân Đức lúc này cũng không có nhàn rỗi, hắn vừa phải duy trì lĩnh vực, vừa phải dùng hồn lực thôi thúc độc tâm trùng, lại còn phải tranh thủ giết chết những kẻ khác.

Nhìn như không có gì nguy hiểm nhưng một khi tính toán sai tiêu hao thì sẽ chết được rất thảm.

Sau đúng 12 giây Xuân Đức liền triệt đi lĩnh vực. mọi việc đã được giải quyết tốt đẹp. Hai tên vương giả được khống chế, những kẻ khác đều bị giết chết.

Hắn lúc này lại lâm vào tình trạng suy yếu tột độ do phải tiêu hao quá nhiều. Lĩnh vực bách kiếp động minh uy năng vô cùng lớn nhưng tiêu hao thì cũng thôi rồi. Chậm thêm một chút thì hắn liền bị hút thành xác khô.

Thương chưa lành công tiêu hoa quá độ khiến hắn liên tục phun ra mấy búng máu, dùng tay lau đi vết máu đang dính khóe miệng hắn cười thảm:

" Giết địch 1000 tự tổn 800, ma hồn lĩnh vực quả thực hại người. Phụt."

Chưa hết câu hắn lại phun ra một ngụm máu.

[Chúc cả nhà có một mùa 2 tết vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 801: Chạy Trốn

Dùng chút hồn niệm còn lại hắn gọi ra Sói Mập, lúc này đây hắn chỉ có thể tin tưởng được một mình Sói Mập mà thôi, những kẻ khác đã bị hắn khống chế nhưng lúc hắn suy yếu thế này thì không chắc những kẻ kia không nổi dị tâm.

Kim quang chợt lóe, Sói Mập ngay lập tức hiện ra bên cạnh hắn. Nhìn bộ dạng của Xuân Đức lúc này thì Sói Mập lập tức lo lắng hỏi:

" Chủ nhân, người làm sao vậy? "

Xuân Đức lúc này hữu khí vô lực nói:

" Không sao cả, mập mập người mang mấy cái xác kia lại đây cho ta, nhanh lên, nơi này nguy hiểm trùng điệp ta cần phải nhanh lên một chút khôi phục rồi rời đi."

Sói Mập nghe vậy thì không có nhiều lời mà nhanh chân chạy tới bên cạnh mấy cái xác ngậm lại kéo về bên cạnh Xuân Đức, nó còn cắn thủng một lỗ trên ngực của nạn nhân, nhẹ ngậm tay của Xuân Đức đặt vào trong cái lỗ máu kia.

Xuân Đức lúc này tuy rất suy yếu nhưng hắn vẫn nở một nụ cười. Ánh mắt hắn nhìn qua Sói Mập càng thêm thân thiết hơn.

Tiếp sau đó hắn bắt đầu chuyên tâm hấp thu sinh mệnh của những kẻ vừa bị hắn giết. Tốc độ hấp thụ của hắn có phần chậm chạp, hơn 5 phút mà

hắn chỉ hấp thụ hơn không tới 3 phần sinh mệnh của cái xác.

Có điều như vậy cũng đủ hắn đứng dậy hoạt động một cách miễn cưỡng rồi.

" Mập mập đi thôi, không nên ở nơi này lâu. "

Trong lúc hắn trị thương thì Sói Mập cũng đã dọn dẹp chiến trường nơi này, mấy cái xác cùng tài vật đều bị sói mập thu vào bên trong túi thức ăn của nó. Ngay cả hai tên Vương Giả đang bị hôn mê cũng bị nó thu vào trong luôn.

Sói Mập sau khi thu dọn xong thì luôn túc trực bên cạnh hắn, nghe lời hắn nói thì Sói Mập ngay lập tức mang theo hắn rời đi nơi đây.

Tu vi của Sói Mập không cao nhưng tốc độ vẫn là được, không qua bao lâu thì đã rời đi xa khỏi khu vực tranh đấu lúc trước.

.....

Khoảng gần 2 giờ sau, tại nơi tranh đấu của Xuân Đức cùng đám tộc người ba mắt, lúc này xuất hiện 2 người, theo hình dạng bên ngoài là một nam, một nữ. Hai người này đều khoác trên mình áo choàng màu đen, mang theo mặt nạ.

Nhìn qua cảnh hỗn loạn nơi này cùng với vết máu trên mặt đất thì đang còn mới một người lần tiếng:

" Người chúng ta cần tìm có lẽ đã thoát đi theo hướng này."

Giọng nói người này rất trung tính không phân rõ là nam hay nữ. Một người khác nghe vậy thì gật nhẹ đầu nói:

" Người nói không sai, có điều cũng không loại trừ đôi phương đang muốn lừa dối chúng ta."

Người lúc trước lên tiếng hơi do dự nói:

" Vậy có cần đợi Liêm Ma tới không? "

Người còn lại lắc đầu:

" Trước hết tìm tới vị trí ẩn giấu của mục tiêu, trên đường đi để lại ám hiệu cho Liêm Ma. "

Người kia không có ý kiến chỉ khẽ gật đầu, sau đó cả hai đều biến thành hai vệt ánh sáng rời đi, thoáng cái đã không thấy tăm hơi đâu.

.....

Nhưng sau một lúc thì hai người này lại xuất hiện ở phụ cận. Cả hai nhìn nhau một cái, sau đó một người nói:

" Người hản quá đa nghi đi. Làm gì có kẻ nào có thể che giấu được hai chúng ta."

Người còn lại gật đầu:

" Hản là ta đa nghi."

Tiếp theo đó hai người lại hóa thành ánh sáng rời đi.

Có điều một lúc sau hai người lại xuất hiện vị trí cũ, lặ đi lặ lại vài lần như vậy. Đến lần thứ 5 thì một người có chút không kiên nhẫn nói:

" Người định như thế này nữa tới bao giờ."

" Có lẽ không có người nghe lên chúng ta thật." --- Người còn lại nhẹ nói.

Tiếp sau đó hai người liền rời đi, nhưng lần này có lẽ là rời đi thật vì đến cả canh giờ sau cũng không thấy bọn họ quay lại.

Nhưng vào lúc này đây từ bên trong một góc đại thụ, một nữ nhân toàn thân mặc lam y bước ra bên ngoài. Nhìn theo phương hướng mà hai người hắc y nhân rời đi, lông mày nàng ta không tự chủ nhăn lại.

" Dạ tộc người cũng tới, rốt cuộc là thứ bảo vật gì mà ngay cả những người này cũng xuất hiện."

Sau đó thì nàng ta cũng như ma ảnh biến mất khỏi nơi đây.

.....

Sau một thời gian dài vừa chạy đi vừa quan sát khắp nơi thì Xuân Đức cũng đã tìm được cho bản thân một nơi hợp lý để trị thương.

Lúc này đây hắn đang ở bên dưới một cái hang động nằm ở bên dưới một dòng sông lớn, sau khi bố trí xong một vài trận pháp che giấu cấp cao thì hắn mới an tâm bắt đầu trị thương.

Hắn cảm thấy đạo này mình ăn ở cũng đâu có thất đức mà cứ một vài ngày lại gặp trọng thương một lần. Mới vừa khỏi thương không lâu, mới được vài ngày thì hôm nay hắn lại bị thương.

" Từ khi lên cao thiên đến này việc xui xẻo ập tới liên tục, sẽ không phải là có một thế lực tà ác nào phía sau đang thao túng chứ. Làm sao không có một ngày tốt lành, cả ngày chỉ có ăn với trị thương." --- Vừa trị thương hắn vừa càu nhàu vài câu.

Nhưng dù sao thương thì vẫn phải trị, bằng không ở nơi như thế này nếu không ở trạng thái tốt thì cái mạng nhỏ chẳng đảm bảo tí gì.

May mà nhờ có cái thân thể cũng không đến nỗi phé lăm, cộng thêm việc có thể hấp thu sinh mệnh của đối phương thì những vết thương của hắn cũng đang từ từ khôi phục lại.

.....

Thời gian thấm thoát qua đi. Cũng không biết là đã đi qua bao lâu rồi, ở bên cạnh Xuân Đức lúc này đã có một lớp tro bụi thật dày. Lớp tro bụi này chính là cặn bã của những kẻ bị Xuân Đức hút đi sinh mệnh.

Đang nhắm mắt tĩnh tâm trị thương bỗng nhiên cảm ứng được điều gì đó bất thường, Xuân Đức lúc này mở bừng mắt ra. Mới cách đây không lâu hắn vừa cảm nhận thấy có hồn niệm xuyên qua mê trận đi vào bên trong này quan sát.

Sắc mặt hắn trong lúc nhất thời liền trầm xuống. Hắn có thể cảm nhận được hồn niệm người kia cũng rất cường đại, mạnh còn hơn cả hắn một ít. Biết kiểu gì cũng có chuyện không hay sắp xảy ra hắn ngay lập tức làm ra an bài.

Lúc này đây hắn gọi ra hai con rối vương giả mà cách đây không lâu hắn mới không chế được. Hai đạo ánh sáng màu đen bay ra từ bên trong nhãn chứa đồ, hai tên thanh niên đồ đen xuất hiện trước mặt hắn.

Hai người này trên mặt không có biểu hiện một chút gì gọi là sắc thái tình cảm cả, cả hai đều lạnh tanh đứng nơi đó. Nhìn hai con rối trước mắt Xuân Đức có chút đau lòng nói ra.

" Đáng tiếc, nguyên liệu tốt vậy mà lại không có thời gian để hoàn thiện kiệt tác, gấp quá hủy luôn mất linh trí của bọn nó. Quả thực đáng tiếc. May

mà vẫn giữ lại được thần thông lúc bọn nó còn sống. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 802: Tiếp Tục Chạy Trốn

Ngay khi hắn còn đang cảm khái thì trận pháp ở bên ngoài lại sáng lên, hiển nhiên lại có kẻ muốn thăm dò bên trong này. Do lần này có hắn chủ trì nên không có hồn niệm kẻ nào có thể xuyên phá trận pháp mà đi vào bên trong.

Nhưng sắc mặt hắn lúc này đã khó xem vô cùng. Lần này thăm dò nơi đây lại có thêm 2 đạo hồn niệm nữa, mà hai đạo hồn niệm này còn mạnh hơn đạo hồn niệm trước đây. Không cần đoán cũng biết là ba kẻ vừa muốn thăm dò nơi này cũng chẳng có ý tốt lành gì. Hơn thế nữa ba kẻ kia còn đang nhanh chóng tiến lại đây.

Tự cân nhắc một chút, hắn cảm thấy lấy tình trạng hiện tại của bản thân cùng hai con rối vương giả đánh với ba kẻ kia thì cũng chỉ 5-5 mà thôi, nếu có thắng cũng là thắng cực thảm. Thở dài ra một hơi, sau đó hắn nhìn hai con rối trước mắt. Trong mắt lướt qua một tia tiếc của.

Ngay sau đó hắn bắt đầu lột xuống hết bảo vật của một con rối, chỉ để lại những bảo vật tăng tốc độ. Nhưng suy nghĩ một chút hắn vẫn là lấy ra một số bảo vật gia tăng tốc độ mặc lên trên người nó.

Tiếp theo hắn bắt đầu thu liễm lại khí tức, rồi tiến vào bên trong nhẫn chứa đồ. Ở bên trong nhẫn chứa đồ hắn vẫn có thể điều khiển được con rối bên ngoài.

Sau khi mọi việc đã chuẩn bị chu toàn thì hắn liền triệt hồi mê trận, ngay lúc hắn triệt hồi mê trận thì ba luồng hồn niệm cường đại liền khóa chặt lấy

con rôi của hắn. Xuân Đức lúc này lệnh cho con rôi vương giả lao ra ngoài.

Ngay khi con rôi vương giả lao ra khỏi động phủ tiến nhập vào dòng suối lớn chuẩn bị thoát ra ngoài, nhân lúc ba luồng hồn niệm kia bị con rôi thu hút thì Xuân Đức liền vô thanh vô tức điều khiển chiếc nhẫn chứa đờ ròi đi, tiến nhập vào bên trong bụng một con cá.

Vừa ra bên ngoài thì con rôi liền dùng tiên thuật tự tổn bản thân để đổi lấy tốc độ cực hạn phóng về một hướng.

Cùng lúc này một tiếng quát rung trời vang lên.

" Lỗ Khắc Tư ngươi còn muốn chạy đi đâu. Ngươi có chạy đến cùng trời cuối đất cũng không thoát."

Tiếng quát này mang theo âm ba công kích khiến cho đại thụ khắp nơi bật gốc, đất đá bay tán loạn, không gian vết nứt xuất hiện, tuy chỉ thoáng xuất hiện rồi biến mất nhưng vẫn được tính là xuất hiện. Chỉ dựa vào điểm này là biết người vừa hét lớn kia mạnh tới mức nào.

Một vài cái chớp mắt sau thì có ba vệt sáng bay qua nơi mà cách đây không lâu Xuân Đức bế quan đuổi theo con rôi của hắn.

Ở bên trong bụng cá Xuân Đức lúc này cũng có thể cảm nhận được một chút sự tỉnh phát sinh, hắn cũng không dám quá lộ liễu dùng hồn niệm quan sát khắp nơi. Sau khi thấy mọi sự đã ổn thì hắn liền bắt đầu tiếp tục chuyên tâm trị thương.

.....

Thời gian đã nửa tháng trôi qua.

Lúc này đây Xuân Đức đã tốt hơn trước kia rất nhiều, nhìn xem tình trạng của hắn bây giờ thì cũng đã khôi phục được 7-8 phần rồi.

Ở bên trong không gian nhẫn chứa đồ, Xuân Đức bây giờ đã dừng lại việc trị thương mà đang tìm hiểu về vài kiện tiên bảo mà hắn vừa thu được khi giết chết đám tam nhãn tộc. Mặc dù cũng là Tinh Vương Tiên Cảnh nhưng mà hai tên tam nhãn tộc kia nghèo đến đáng thương.

Trên người ngoài một đồng tạp nham ra thì chỉ có duy nhất 1 kiện tiên bảo, tính ra thì bên trong đội ngũ tam nhãn tộc chỉ có nữ nhân khiến hắn trọng thương là giàu có nhất. Nữ nhân điều khiển thanh dao găm đâm hắn trọng thương ngoài thanh dao găm thì trên người còn có thể hai kiện tiên bảo khác.

Một kiện là một viên châu màu cam, to bằng nắm tay người lớn, bên trong viên châu kia có hình một con phượng hoàng lửa. Viên châu này lúc nào cũng phát ra ánh sáng cam nhạt, đặt ở bên người rất dễ chịu, còn về phần tác dụng chân chính thì hắn cũng không rõ ràng. Kiện tiên bảo thứ 2 là một kiện tiên bảo bị tàn phá, kiện tiên bảo này là một chiếc cung. Nhìn vết tích tàn phá trên chiếc cung thì hắn có thể ước lượng được mức độ hư hại, ít cũng là 40%.

Còn về phần hai kiện tiên bảo ở trên người hai tên Vương Giả phân biệt là một thanh kiếm cùng một đôi bao tay. Thanh kiếm nhìn rất đẹp mắt nhưng so với Quỷ Kiếm của hắn thì chẳng khác quái gì đồng nát cả. Cẩn nuốt pháp nguyên thì nhiều mà uy lực bộc phát thì chẳng ra sao. Còn về phần cái bao tay thì tạm được, đeo vào ngoài trừ tăng thêm vẻ đẹp trai thì cũng gia tăng không ít lực lượng cùng tốc độ.

Ngoài mấy kiện tiên bảo thì hắn còn thu thêm được một quyển sách kì cục, quyển sách có 2 trang ghi lại phần đầu của một môn luyện hồn thuật. Quyển sách này được cất giữ rất cẩn thận, theo hắn suy đoán thì đây cũng là

một quyển bí kíp không tồi. Có điều đối với hắn cũng vô dụng, hắn ngoại trừ vài bí kíp đặc thù là có thể tu luyện còn đâu chỉ là giấy lộn.

Tổng kết lại thu hoạch lần này hắn cảm thấy mình bị thua thiệt lớn, mất đi "Thiên Canh Kiếm Trận" vậy mà chỉ thu về được vài kiện tiên bảo cùng một đồng đồ tạp nham.

Thở dài một hơi, hắn than thở:

" Thôi thì có còn hơn không, có thời gian lại đi tìm về mấy thanh kiếm kiếm. Tuy không phải tiên bảo nhưng mà là đồ của tên kia làm cho, để mất hắn mà biết thì bị ăn chửi mệt nghi."

Sau khi kiểm kê xong thì hắn lại có một vấn đề đau đầu khác, bây giờ là nên xử lý sao với mấy kiện tiên bảo này. Một là để cho bản mệnh bảo vật của hắn tự mình cắn nuốt tiên lực bên trong mấy kiện tiên bảo này, hai là để sau này tìm thêm vật liệu phụ trợ rồi gia cường. Phương án hai thì hiệu quả cao hơn phương án 1 tầm 3-5% nhưng lại tốn thời gian cùng tâm lực đi tìm vật phụ trợ.

Tự cân nhắc một chút thì hắn vẫn là cho bản mệnh bảo vật tự thân cắn nuốt.

[Chú thích: Thần khí, Tiên khí trở lên có thể thông qua khí linh thôn phệ vật chất có ích để tự thân lớn mạnh.]

Cảm thấy bản thân lực công kích có thừa mà phòng ngự lại yếu nên hắn quyết định cho Thiên Cốt Giáp tăng lên. Tâm niệm vừa động khí linh tiểu Cốt ngay lập tức hiện ra.

" Tiểu Cốt đây là quà bồi thường cho lần trước."

Hắn mang ra thanh tiên kiếm cùng cây cung tàn phá đưa cho tiểu Cốt. Tiểu Cốt nhìn thấy hai kiện tiên bảo lại nghe được Xuân Đức nói thì nó liền vui vẻ.

" Cảm ơn ba ba."

Còn chưa nói cảm ơn hết câu thì tiểu Cốt đã nhào vào cắn nuốt hai kiện tiên bảo. Xuân Đức nhìn thấy vậy cũng chỉ là mỉm cười. Hắn cũng không có ngại không mà cũng phụ giúp cho tiểu Cốt có thể hấp thu chuyển hóa hai kiện tiên bảo kia nhanh hơn.

Một thời gian sau.

Trong thời gian gần 10 ngày với sự giúp đỡ của hắn thì tiểu Cốt cũng đã cắn nuốt cùng chuyển hóa xong hai kiện tiên bảo. Hắn lúc này theo thói quen gọi ra hệ thống phụ trợ để kiểm tra sự thay đổi của tiểu cốt.

Nhưng sau một lúc mà vẫn không thấy động tĩnh gì thì hắn mới nhớ đến là cái hệ thống phụ trợ mà Vô Địch để lại cho hắn bị hư mất tiêu rồi, gãi gãi đầu hắn cảm thấy bản thân thật đần.

" Thật tình, có tuổi rồi có khác, không còn được giống hồi trẻ..."

Hắn còn chưa nói được hết câu thì bất ngờ một màn hình ánh sáng màu xanh hiện ra trước mặt hắn. Cùng với đó là một âm thanh có phần mềm mại vang lên.

" Kho dữ liệu được khôi phục hoàn tất..."

" Chức năng phân tích được phục hồi..."

"Chức năng tổng hợp đánh giá được phục hồi..."

" Chức năng tự cập nhật được phục hồi..."

...

" TiaNangXuan(tên của cái hệ thống phụ trợ) khởi động hoàn tất. Dựa vào yêu cầu của chủ nhân bắt đầu phân tích. Thời gian phân tích 5 s xin chủ nhân chờ đợi."

...

" Đã phân tích hoàn tất."

Cùng lúc đó trên mặt hình ảnh sáng màu xanh trước mắt Xuân Đức hiện ra một loạt thông tin về Thiên Cốt Giáp.

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Thiên Cốt Giáp

- -- Hỗn Độn Ma Khí Thiên Cốt Giáp(Hoàn mỹ cường hóa +5) (Độ dung hợp 100%):

+ Độ trưởng thành: 2%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 2%)

+ Huyết luyện: 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Đẳng cấp: Hỗn độn bảo vật cấp 1(sơ cấp).

+ Huyết tể: Gia tăng huyết khí thêm 12%

+ Linh tính: 18.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 1%

- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 hoàn mỹ tăng cường 10% thuộc tính.
- + Tự lạnh: gia tăng 2 lần tốc độ tự lạnh.
- + Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh 10x, + 5x phòng thủ vật lý, kháng linh hồn công kích) + 5% cường hóa.
- + Giảm sát thương nhận vào 88%+5% và bắn ngược lại kẻ thù 22%+5%, tăng cường khả năng độc tố gấp 9+2.
- + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương(Mười đòn đánh toàn lực có tu vi ngang bằng kẻ sử dụng).
- + Tự bạo (Dùng sinh mệnh, linh hồn của kẻ dụng nén lại và khuếch đại trong nháy mắt tác dụng tăng 100x).
- + Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị đánh đoàn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng thực lực bản thân).

Hỗn độn ám sát trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 10).

Trong lúc nhất thời Xuân Đức có chút ngẩn ra. Phải mất một lúc hấn mới kịp phản ứng lại, nhưng sau đó hấn liền mừng như điên, mừng rơi nước mắt. Không có phụ trợ hệ thống hấn ở cao thiên chẳng khác quái gì thằng mù chữ sống giữa thành phố.

" Vậy mà có thể tự khôi phục,hay lắm. Giờ thì không cần phải giống như trước kia hỏi đông hỏi tây nữa rồi. Đúng rồi phải nhìn xem mấy bảo vật của mình ra sao."

Nói liền làm, hấn ngay lập tức dùng hệ thống phụ trợ quan sát Phong Phong cùng Hồng Hồng. Lần này không cần tới 5 giây thì đã có tin tức hiện lên,

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Thần Khí - Hấp Huyết Đại
Lung

Chú ý: Bảo vật hư hại 90%, khí linh chìm vào ngủ say cần được chữa trị.

Vật phẩm cần thiết chữa trị.

+ Kim Cháp Ngọc Dịch

- + Hỏa Vân Thạch
- + Huyết Văn Thạch.
- + Thổ Vân Thạch.
- + Kiên Mộc.
- + Bảo vật thần khí cấp 5.

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Thần Khí - Sinh Mệnh Dây
Chuyên

Chú ý: Bảo vật hư hại 98%, khí linh chìm vào ngủ say cần được chữa trị.

Vật phẩm cần thiết chữa trị.

- + Kim Cháp Ngọc Dich
- + Hỏa Vân Thạch
- + Huyết Văn Thạch.
- + Thổ Vân Thạch.
- + Kiên Mộc.
- + Bảo vật thần khí cấp 6.

Nhìn thấy thông tin này thì hẳn không khỏi đau lòng, hai khí linh Tiểu Hồng cùng Tiểu Phong theo hẳn từ hồi đầu mới bước vào tu chân giới, vì vậy hẳn cũng rất có tình cảm với hai tiểu khí linh này. Sống giữa cuộc đời

đầy âm mưu, giả dối chỉ có những khí linh chân chất mới là những người bạn đáng tin cậy nhất.

Trước kia không biết làm sao chữa trị hấn mới phải bó tay, bây giờ biết rồi thì khi quay về Bàn Long Thánh Địa hấn sẽ dốc lòng đi tìm vật chữa trị. Nói thực đối với hấn bây giờ thần khí đã không phải quá cần thiết, đến cả tiên khí hấn còn không tiếc nói gì tới thần khí. Nhưng hấn quý trọng tình cảm trước kia.

Tiếp sau đó hấn lại nhìn xem hai bảo vật bản mệnh của mình thêm một lần.

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Mộng Mị
Ma Trảo

- -- Hỗn Độn Ma Khí - Mộng Mị Ma Trảo(Hoàn mỹ cường hóa +2) (Độ dung hợp 100%):

+ Độ trưởng thành: 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện: 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Đẳng cấp: Hỗn độn bảo vật cấp 1(sơ cấp).

+ Huyết tể: Gia tăng thiệt hại thêm 2%

+ Linh tính: 29.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 1%

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Mộng Yêm: (10 % +2% cơ hội trong lúc xuất thủ tăng cường khả năng vô địch 3s)

+ Đòn đánh tăng cường khả năng đánh choáng địch nhân 100% trong 1s+0.2s (Mục tiêu đơn lẻ, số lượng từ 2 trở lên random choáng).

+ Bỏ qua phòng ngự (Gây sát thương trực tiếp). Đòn đánh có hiệu quả thiêu đốt linh hồn(15%+2% mỗi 3s).

+ Đòn đánh gây hiệu quả mộng mị có thể cùng lúc gây hiệu quả mộng mị lên tới đa 3 địch nhân(Địch nhân lâm vào ác mộng không thể tấn công).

+ Đòn đánh gây xuất huyết không ngừng cho tới chết+2% xuất huyết(Bị giảm tác dụng bởi pháp thuật trị liệu mộc thuộc tính và bị khắc chế bởi Nguyệt Tinh Thủy).

+ Đòn đánh mang theo thuộc tính hắc ám khiến địch nhân mất đi lý trí biến thành con rối cho người sử dụng+2% tỷ lệ thành công(Bị khắc chế bởi thánh quang thuộc tính.)

Hỗn độn ám sát trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tinh cấp 10).

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Cánh Ma
Huyền

- -- Hỗn Độn Ma Khí Cánh Ma Huyền Cấp 4(Hoàn mỹ cường hóa +1) (Độ dung hợp 100%):

+ Độ trưởng thành: 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện: 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Đẳng cấp: Hỗn độn bảo vật cấp 4(trung cấp).

+ Huyết tể: Gia tăng tốc độ tối đa thêm 32%

+ Linh tính: 52.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 5%

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 5% thuộc tính.

+ Gia cường tốc độ (x5+1).

+ Khi bay tạo ra huyền cảnh khiến địch nhân mê loạn(Suy giảm phòng ngự thần thức 84%).

+ Có thể dùng tấn công (Đòn đánh có phạm vi lớn).

+ Kỹ năng đặc biệt: Tạo một khu vực rộng lớn cấm phép, sinh vật ở bên trong chỉ có thể dùng sức mạnh bản thể, tác dụng lên cả bản thân.

+ Kỹ năng đặc biệt: Cấm không.

Hỗn độn ám sát trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 10).

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 803: Sói Mập Thương Tâm

Nhìn qua một lượt thì không thấy có gì thay đổi cả, ngoại trừ linh tính tăng mạnh. Hẳn là trước kia cần nuốt được hai cái khí linh cường đại bên trong cốt kiếm cùng con mắt ma quái.

Nhắc tới hai thứ kia hẳn lại nhớ đến Quỷ Kiếm. Hẳn vẫn muốn một lần được rõ tường tận công dụng của nó. Lúc này có cơ hội làm sao hẳn có thể bỏ qua. Tâm niệm vừa động Quỷ Kiếm từ bên bạch cốt tế đàn bay đến trong tay hẳn.

Quỷ Kiếm rời đi những người khác ngay lập tức cảm ứng được, bọn họ lúc này cũng hé mắt ra nhìn một cái, khi thấy Quỷ Kiếm đang nằm trong tay Xuân Đức thì cả đám lại nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện. Việc của Xuân Đức làm bọn họ mặc dù rất tò mò nhưng cũng không ai có gan tới hỏi thăm, dù sao đang sống tốt lành bọn họ cũng không muốn vô duyên chọc giận Xuân Đức rồi bị hắn giết chết.

Duy chỉ có Sói Mập là vẫn vô tư không biết sợ là gì chạy qua bên phía Xuân Đức, nó tiến lại gần nằm sát bên cạnh Xuân Đức dùng cặp mắt tò mò nhìn hẳn rồi hỏi:

" Chủ nhân đang làm gì vậy? "

Thấy Sói Mập cũng mò qua đây, Xuân Đức bỗng nhiên cười hỏi:

" Mập mập ngươi có muốn biết tường tận chi tiết về bản thân không? Nếu muốn biết thì ta có cái này rất thú vị cho ngươi xem này. "

Sói Mập nghe vậy thì vẫy vẫy đôi tai, gật có phần hào hứng nói:

" Đương nhiên là có, nhưng mà chủ nhân có thể làm được sao? "

Thấy tên này dám nghi ngờ bản thân thì Xuân Đức không do dự cho nó một phát đập vào đầu. " Bốp" bị một phát đau điếng, Sói Mập ngay lập tức rụt đầu lại. Xuân Đức liếc nhìn nó một cái, sau đó tràn đầy tự kỷ nói:

" Chuyện đó chỉ là muỗi đối với ta mà thôi. Đối với người tài năng như ta thì việc gì có thể làm khó được ta cơ chứ. Mập mập người nhìn đi."

Ngay lúc hấn dứt lời thì một mặt hình ảnh sáng lên trước mặt Sói Mập cùng với đó là giọng nói mềm mại của hệ thống phụ trợ vang lên.

"   Thông Tin Thú Nuôi (thú sủng đánh giá 1 sao)

Chủ Nhân: Trương Xuân Đức.

Cấp độ: Tinh Quân Tiên Cảnh tầng 3.

Tính cách: Nghịch ngợm. Hung bạo.

Chủng tộc: Tam Nhãn Kim Lang

Tử vi: Thổ diệu.

Sức sống: Bền bỉ.

Sức mạnh: Trung bình.

Né tránh: 7%

Chống suy yếu: 2%.

Chống định thân: 2%

Chống hôn mê: 9%

Chống choáng: 7%

Chống mê hoặc: 3%

Năng lực thần thông:

Hóa Thân Cự Lang: Biến lớn về hình thể, gia tăng toàn bộ thuộc tính cơ thể.

Đòn Cẩn Chí Mạng: Có khả năng phán đoán được điểm yếu mục tiêu, tung ra vết cắn trí mạng.

Cường Bạo: Gia tăng 2 lần phương diện thân thể, giảm 20% lí trí. Thời gian tối đa 1 ngày. Kết thúc lâm vào suy yếu tột độ, thời gian suy yếu bằng 10 lần thời gian cường bạo. Nếu quá đà có thể gây đột tử.

Năng lực thần thông chủng tộc (Chưa mở).

Đánh giá tiềm năng: Loại thú sủng phẩm chất không cao, tiềm năng không mạnh đề nghị chủ nhân nên thay thế. "

Nghe được đoạn đánh giá tiềm năng thì Xuân Đức liền dùng tay vỗ liên tục lên đầu Sói Mập vừa cười lớn vừa nói:

" Mập mập người nghe gì chưa, phẩm chất không cao, tiềm năng không có, ta nói người chỉ làm sói thịt được thôi mà, trước kia người còn cứ cãi. Ha ha ha ha ha."

Xuân Đức cười một lúc lâu mới dừng lại, lúc này đây hắn mới để ý tới Sói Mập có chút không đúng. Nhìn nó có vẻ buồn buồn.

Thấy Sói Mập như vậy thì hắn có chút tò mò hỏi:

" Làm sao vậy mập mập, tự dưng buồn thiu vậy? "

Sói Mập lúc này buồn buồn nói:

" Chủ nhân, tiểu Kim ta thật không có tiền đồ vậy sao? "

" Ấy." Xuân Đức thoáng cái không biết nên nói gì cho phải. Một lúc sau hấn dùng tay xoa xoa đầu Sói Mập ôn hòa nói:

" Không có tiền đồ theo ta liền có tiền đồ. Sau này đi theo ta ngươi còn sợ gì nữa, không phải trước kia ngươi chỉ mơ tưởng tiến vào Tinh Quân Tiên Cảnh sao, bây giờ cũng đã là tầng ba rồi. Mới có vài năm thì ngươi cũng đã từ Bất Diệt Tiên Cảnh bước vào Tinh Quân Tiên Cảnh rồi. Thiên tài so với ngươi còn kém. Phải không nào."

Mập mập nghe vậy thì trong đôi mắt nó hiện lên ánh sáng khác thường, nó rất nhanh liền vui vẻ trở lại.

" Đúng vậy, ở bên cạnh chủ nhân sau này tiểu Kim cũng không thua kém một kẻ nào cả."

Xuân Đức thấy nó vui trở lại thì cười lên ha hả. Tự nhiên hấn cũng thấy vui vui. Lúc này hấn lại nhớ tới một câu mà hồi còn trẻ hay nói " Người yêu có thể không có nhưng chó nhất định phải có một con."

Công nhận có một con chó làm bạn cũng vui, lắm lúc một mình không có người thân bên cạnh có một con chó làm bạn cũng là một điều tuyệt vời.

.....

Tiếp sau đó hấn lại bắt đầu tìm hiểu ba viên tiên thạch cùng Quý Kiếm.

Có điều Quý Kiếm số liệu quá nhiều, muốn tổng hợp lại một cách chính xác nhất vẫn là cần một vài ngày thời gian. Còn về tiên thạch cùng những

thứ khác thì trong nháy mắt liền xong.

☞☞ Tạo Hóa Thạch - Hệ Hỏa Cấp 2 ☞☞

Thiên địa tạo hóa thạch, thiên sinh đại dưỡng, trải qua trăm vạn năm mới có thể hình thành. Có thể khám nạm vào bên trong trang bị mang lại tác dụng to lớn.

- + Gia cường tất cả thuộc tính 2%
- + Gia cường lực công kích thêm 1%
- + Thần thông: Liệt diễm.

☞☞ Tạo Hóa Thạch - Hệ Mộc Cấp 1 ☞☞

Thiên địa tạo hóa thạch, thiên sinh đại dưỡng, trải qua trăm vạn năm mới có thể hình thành. Có thể khám nạm vào bên trong trang bị mang lại tác dụng to lớn.

- + Gia cường tất cả thuộc tính 1%
- + Gia cường độ bền thêm 1%
- + Thần thông: Tụ Lạnh.

☞☞ Tạo Hóa Thạch - Hệ Kim Cấp 1 ☞☞

Thiên địa tạo hóa thạch, thiên sinh đại dưỡng, trải qua trăm vạn năm mới có thể hình thành. Có thể khám nạm vào bên trong trang bị mang lại tác dụng to lớn.

- + Gia cường tất cả thuộc tính 1%

+ Gia cường lực công kích thêm 1%

+ Thần thông: Trọng Kích.

☯️ Hòa Phụng Châu ☯️

Ấn chứa sức mạnh to lớn từ phượng hoàng, có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên 8%, kháng băng hàn 30%. Thanh tâm, bài trừ ma niệm.

Thần Thông: Gọi về hư ảnh của hỏa phượng.

☯️ Ma-Vân Ảnh Phì Hà Hoan Thiêm Thích (dao găm) ☯️

Vũ khí của đợc luyện thành từ "liên thiên đấu ngọc" cùng nhiều tài luyện chân quý. Có lực xuyên thấu cùng sát thương cực mạnh, mang theo trên mình thần thông khó lường. Ngoài ra vũ khí này có thể chịu tải đợc pháp nguyên của vương cấp cao giai.

Thần thông:

+ Thuần di.

+ Xuyên giáp (chưa thể phân tích toàn bộ.)

+ Tôi độc(chưa thể phân tích toàn bộ.)

+ Ma hóa(chưa thể phân tích toàn bộ.)

+ Hủ hóa(chưa thể phân tích toàn bộ.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 804: Rắc Rối Nho Nhỏ

Cầm thanh dao găm lên ngắm nghía một hồi lâu, hấn vẫn có chút khó mà tin được với cái loại vũ khí vừa ngắn vừa thô nhìn không có gì bắt mắt này lại là vũ khí của vương giả. Phải biết khi lên đến Tinh Vương Tiên Cảnh thì đại bộ phận bảo vật dưới thần khí thì không cách nào chịu nổi pháp nguyên quán chú. Nếu mạnh mẽ sử dụng thì chỉ được một hoặc 2 lần liền vỡ nát, đến cả thần khí cũng phải hạn chế sử dụng để tránh hư hao.

Sau một hồi hấn có chút tiếc rẻ nói:

" Đáng tiếc ta có Quỷ Kiếm rồi bằng không thứ này sẽ là thứ thích hợp ta dùng. Có nên để thứ này cho Vũ Y không nhỉ, mà thôi con bé kia cũng đã có bản mệnh song đao rồi, cho nó cũng chẳng có tác dụng gì."

Hấn lại lâm vào suy tư, tay phải khẽ vuốt cằm. Hấn đang xem nên xử lý thanh dao này như thế nào.

Sau một hồi lâu mà không nghĩ ra cách nào hay hấn liền quyết định việc này để sau. Sau đó hấn liền cất thanh dao găm kia đi, sau khi đã cất thanh dao găm đi thì hấn liền bắt tay vào việc chuẩn bị khám nạm tiên thạch.

Lấy ra một số lớn tài nguyên hấn bắt đầu bày bố vài cái trận pháp chúc phúc dành cho luyện khí, tại việc này hấn không chuyên cho lắm nên cũng hơi tốn thời gian.

Một giờ sau...

Lúc này hấn đã bố trí xong ba cái trận pháp chúc phúc, tuy công dụng khác nhau nhưng mục đích chung chỉ có một, nâng cao tỷ lệ thành công.

Hấn ngồi vào bên trong trận pháp chúc phúc, khởi động trận pháp lên, quang mang ba màu lam, đỏ, tím đồng thời ánh lên rực rỡ. Cùng lúc này hấn lấy ra Quỷ Kiếm, đặt nở trước mặt.

Tiếp theo hấn mang ra vài loại phù chú trong luyện khí, cát tường phù, như ý phù, linh hữu phù, hoàn bích phù, cát tinh phù. Vài loại phù chú này được hấn truyền vào pháp nguyên thì sáng lên, phát ra quang mang đủ loại màu sắc, tiếp sau đó 5 loại phù chú này nhập vào bên trong Quỷ Kiếm.

Công đoạn tiếp theo dùng dụng cụ chuyên dùng để tạo lỗ khảm, hấn bắt đầu cẩn thận từng ly từng tý tạo lỗ khảm trên Quỷ Kiếm.

Từng tiếng " Đinh đinh đinh đinh...." liên tục vang lên.

.....

8 ngày sau.

Hấn đã tạo ra lỗ khảm đầu tiên,

.....

7 ngày tiếp theo, hấn tạo ra lỗ khảm thứ 2.

.....

Lại thêm 12 ngày hấn cuối cùng tạo ra được ba cái lỗ khảm.

Sau khi đục xong ba cái lỗ khảm thì hấn cũng mệt bỏ hơi tai, trào nước mắt. Đây là còn nhờ có sự phối hợp của A Manh(khí linh bây giờ của Quỷ

Kiểm), bằng không với cái trình độ gà mờ như hấn thì mấy chục năm không biết tạo ra được một lỗ khảm không nữa.

Nâng lên Quỷ Kiếm, nhìn ba cái lỗ khảm nằm dọc theo thân kiếm cách đều nhau, thẳng tắp thì hấn không khỏi nở một nụ cười thỏa mãn.

Công việc còn lại thì đơn giản quá rồi, bỏ ba viên Tạp Hóa Thạch phân biệt vào ba lỗ khảm, sử dụng pháp nguyên đồng hòa bọn nó cùng với Quỷ Kiếm. Vậy là thành công.

Nói đơn giản là vậy nhưng cái công việc tưởng chừng như đơn giản ấy lại khiến hấn tốn thêm nữa tháng nữa.

.....

Sau 42 ngày vất vả thì kiệt tác cũng đã hình thành.

Cầm thanh Quỷ Kiếm trong tay hấn thỏa mãn nói:

" Quả là kiệt tác mà, nên đi ra ngoài thử xem uy lực có đó."

Nói liền làm, hấn nhoáng lên cái liền đi ra ngoài. Nhưng vừa ra ngoài thì hấn liền ngu luôn. Nơi hấn vừa xuất hiện là trên một cái hồ lớn, nước bên trong hồ có màu trắng ngà phát ra hương thơm dịu nhẹ.

Quan trọng hơn là xung quanh hấn lúc này đang có rất nhiều, rất nhiều nữ nhân. Nhưng cô nàng này đang tung tăng bên trong hồ, quần áo thì bị nước làm ướt nhẹp nhìn qua cái liền thấy sạch.

Lúc hấn vừa xuất hiện thì những nữ nhân nơi đây liền ngừng vui đùa, cả đám đều dùng ánh mắt tròn xoe nhìn hấn, nhất là mấy cô gái ở gần càng mở lớn đôi mắt.

Sau một lúc thì một loạt tiếng hét kinh hãi phá tan bầu không khí yên tĩnh nơi đây.

" Á. Dâm tặc."

" Á! Á! Á!."

" Dâm tặc to gan dám lên vào nơi đây nhìn trộm."

Nhưng vào lúc này một âm thanh vui mừng vang lên:

" Ca ca. Thật là ca ca rồi."

Xuân Đức theo bản năng nhìn qua phương hướng phát ra tiếng gọi kia, ngay lập tức hắn liền thấy một cô gái có phần gầy yếu, có khuôn mặt đáng yêu đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn hắn. Cô gái này không ai khác chính là Nhật Tuyết, ở bên cạnh nàng còn có Long Linh Nhi, cô nàng kia cũng đang nhìn hắn chăm chăm.

Xuân Đức lúc này có phần không biết làm sao, hắn cứng ngắc đưa tay chào hỏi Nhật Tuyết cùng những cô gái đang tắm nơi đây.

" Xin chào tiểu Tuyết, chào mọi người. Ha. Hình như ta đi nhầm nơi, ta liền ra ngoài. Ha ha. A ha ha."

Nói xong thì hắn liền nhanh chân chuồn lẹ nhưng ngay sau đó hắn chợt nhận ra là nơi đây không có lối ra. Khắp nơi xung quanh được bao quanh bởi núi đá, phía bên trên thì có một tầng kết giới cứng rắn.

Vào lúc này có âm thanh lạnh lùng vang lên:

" Tôn Vân ngươi không định giải thích gì mà cứ như vậy đã muốn bỏ đi rồi sao? "

Nghe được âm thanh có phần quen quen hắn liền nhìn xem à ai, vừa nhìn hắn liền thấy một nữ nhân có khuôn mặt xinh đẹp nhưng lạnh tanh đang nhìn hắn, xung quanh nàng ta còn có mấy cô gái khác cũng đang dùng ánh mắt như vậy nhìn hắn.

Cũng ngay lúc này lại thêm một nữ nhân khác nữa, nữ nhân này có một đôi tai dài nhìn như yêu tinh vậy. Nàng ta thản nhiên liếc nhìn qua Xuân Đức một cái sau đó nhìn về phía mấy cô gái kia hỏi:

" Vô Song cô biết tên này là ai sao? "

Cô gái lúc trước chất vấn Xuân Đức nghe hỏi như vậy thì dùng giọng nói có phần giễu cợt nói:

" Chỉ là một kẻ phế vật không thể tu pháp, trong một lần vô tình gặp được vận may lớn, có được sức lực hơn người mà thôi. Sau này cũng chỉ mãi là kẻ ở tầng dưới chót. "

Ngay lúc này một âm thanh có phần tức giận vang lên:

" Chí Vô Song cô nói ai là phế vật."

Nhạn Tuyết cùng Long Linh Nhi lúc này cũng đã từ dưới hồ kia bước lên trên bờ, nhanh chân đi lại về phía bên này. Trên đường đi nàng nghe được có người hạ thấp ca ca mình thì không nhịn được mà phản bác lại một câu.

Chí Vô Song khoanh tay trước ngực nhìn về phía Nhạn Tuyết đang đi lại đây, trêu tức nói:

" Là ta nói ca ca của cô đấy, không đúng sao? Hắn không phải phế..."

Khi cô nàng này còn chưa nói hết câu thì Xuân Đức lúc này cũng đã nhớ ra cái con nhóc thích xỉa xói trước mắt này là ai, hấn vỗ tay một cái nói lớn:

" Hèn gì nãy giờ thấy quen quen, hóa ra là cái con nhóc trước kia đến cầu hôn ta bị ta từ chối ngoài cửa đây mà."

Hấn vốn dĩ định nói là đánh cho cô nàng này răng rơi đầy đất nhưng nghĩ một chút hấn lại thôi, hấn chuyển qua nói kiểu khác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 805: Linh Nhũ Huyền Đàm

Đang còn định nói thêm vài câu nhưng bị lời nói của Xuân Đức làm cho cứng họng. Nàng ta trợn to đôi mắt nhìn chăm chăm Xuân Đức, một tay thì chỉ thẳng mặt Xuân Đức, ngực liên tục phập phồng.

" Người... Người...Người...Người nói dối. Ta làm sao có thể thích loại người như người kia chứ."

Nàng ta người người mãi cũng nói ra được một câu hoàn chỉnh. Trên mặt cô nàng đã đỏ lên vì tức giận.

Xuân Đức nhìn thấy đối phương chỉ bị mình nói đùa một câu thì đã thành cái bộ dạng này thì không khỏi buồn cười, hấn tự nhiên như ruồi tiến lại trước mặt nàng ta, trước con mắt kinh ngạc của mọi người hấn dùng một tay liên tục vỗ nhẹ đầu Chí Vô Song.

Vừa vỗ nhẹ hấn vừa cười khà khà nói:

" Rồi,rồi rồi, ta biết nàng da mặt mỏng. Ta sẽ không nói chuyện đó ra mà, được chưa. Ngoan. Đừng tức giận."

Chí Vô Song lúc này mặt đã đỏ như quả táo, nàng ta hung hăng dùng hai tay đẩy mạnh hấn ra, vừa đẩy nàng ta vừa gắt:

" Người tránh ra, đừng có động vào người ta."

Có điều cô nàng này mặc dù đã dùng gần hết sức lực nhưng vẫn vô phương đẩy Xuân Đức tránh ra, thành ra lúc này hình tượng hai người có chút quỷ dị, Chí Vô Sóng thì đặt hai tay lên lồng ngực của Xuân Đức nhìn chằm chằm khác quái gì mấy đôi tình nhân đang tình tứ(ve vãn) với nhau.

Ánh mắt những người khác thoáng cái trở nên quái dị lên. Đến ngay cả Nhạn Tuyết cùng Long Linh Nhi đang đi lại đây cũng phải dừng lại.

Nhìn thấy cảnh thì Nhạn Tuyết liền kéo kéo tay áo của Long Linh Nhi hỏi nhỏ:

" Linh Nhi bạn nói xem, hai người đó sẽ không phải có tình ý(một chân) với nhau chứ? "

Long Linh Nhi theo bản năng lắc lắc đầu nhưng ngay sau đó lại gật gật đầu. Thấy biểu hiện khác lạ của bạn tốt thì Nhạn Tuyết có phần kì quái nói:

" Đừng nói là bạn cũng có tình ý với ca ca của mình nhé."

Nghe được lời này của Nhạn Tuyết, Long Linh Nhi liền nhảy cẫng lên, nàng ta liên tục xua tay nói:

" Không có, không có, chuyện đó không thể nào. Mình với ca ca của bạn không hề có chút tình cảm nào cả."

Thấy phản cô bạn thân của mình phản ứng kịch liệt như vậy thì Nhạn Tuyết càng thêm nghi ngờ, đánh giá bạn thân của mình thêm vài lần sau đó nàng mới nói:

" Không có liên thôi, làm gì mà phản ứng ghê vậy."

Nhưng bất ngờ nàng ta lại hỏi một câu.

" Khai thật đi có phải bạn đang giấu mình gì đó phải không? "

Long Linh Nhi nghe vậy thì giật thót một cái, nhưng nàng rất nhanh liền che giấu vẻ bất bình thường của mình, nàng vẫn khăng khăng khẳng định.

" Không có, thật không có gì cả."

Đương nhiên là phải nói không có rồi, nếu mà nàng nói ra bản thân bị tên ác ma kia cho ăn thuốc độc thì không nhưng nàng gặp họa mà ngay cả những người nơi đây rất có khả năng cũng bị liên lụy.

Ngay lúc hai nàng còn đang vặn hỏi nhau thì Xuân Đức lại đã đi qua bên này, còn về phần Chí Vô Song thì đã biến đi đâu mất tiêu, không những nàng ta mà mấy cô gái khác cũng đã chạy đi xa xa, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía bên này.

Lúc này hai người Nhạn Tuyết cùng Long Linh Nhi mới chú ý đến sự bất thường kia, nhìn Xuân Đức tới phía bên này thì Nhạn Tuyết hỏi thăm.

" Mọi người làm sao lại dùng ánh mắt như vậy nhìn ca ca, mà nữ nhân đáng ghét kia đi đâu rồi ca."

Xuân Đức lúc này đã tiến lại gần, dùng tay véo nhẹ má cô nàng, vừa néo vừa cười nói:

" Quan tâm chi đến các nàng, có ca ca không quan tâm, toàn quan tâm người ngoài."

Bị cử động cùng lời nói bất ngờ của Xuân Đức làm cho ngây ra, phải sau mấy giây sau thì nàng mới phản ứng lại, dùng hai tay bắt lấy cánh tay của Xuân Đức sau đó nàng hung hãn cắn một cái. Ngay lập tức trên cánh tay của Xuân Đức xuất hiện một hàm răng.

Có điều ngay sau đó thì Nhạn Tuyết liền kêu lên một tiếng đau đớn.

" Ui da."

Tiếp sau đó nàng liền buông tay Xuân Đức ra, hai tay ôm má, ngồi thụp xuống, hai mắt đầm lệ.

Nhìn thấy như vậy thì Xuân Đức hết biết nói gì, rõ ràng hẳn là người bị hại mà, có khóc cũng là hẳn chứ.

Có điều hẳn vẫn là ngồi xuống, dùng giọng nói quan tâm hỏi thăm:

" Làm sao? Tự dung lại khóc thế kia? "

Nhan Tuyết lúc này hai mắt rung rung nhìn hẳn mếu mếu nói:

" Đau quá. Hu hu."

Xuân Đức tỏ vẻ đồng cảm nói:

" Ừ, ca biết mà, thôi thì muội cứ khóc tiếp đi, lát nữa hết đau ngay ấy mà. Cái này người ta nói ngu thì ráng chịu chứ tội tình gì đâu."

Ở bên cạnh Long Linh Nhi nghe vậy thì bụm miệng cười, dỏ nín cười mà nàng chảy cả nước mắt. Còn về phần Nhan Tuyết thì phản ứng rất hài hước.

Nghe xong đoạn đầu thì nàng liền mỉm cười đang lấy tay dụi nước mắt, nhưng khi nghe hết đoạn sau thì nàng liền ngừng lại, sau đó thì khóc hu hu như con nít.

" Oa oa oa. Ca ca thật vô lương tâm. Oa oa."

Nhìn thấy con bé này nói khóc là khóc được luôn, Xuân Đức cảm thấy bó tay rồi, hẳn chỉ muốn chọc cô nàng này một chút thôi mà. Ai dè con bé này khóc thiệt luôn.

Lúc này đây hắn đỡ ra công phu đỡ tiểu hài tử thân chương. Hắn ôn hòa nói:

" Ngoan, không khóc, ăn kẹo không? "

Nhan Tuyết lúc này ngừng khóc thiết, nhưng nàng ta lại bủ môi nói:

" Muội đâu phải tiểu hài tử chứ, hừ hừ, vậy kẹo đâu đưa đây muội."

Nói xong nàng liền chìa tay ra đòi kẹo.

Xuân Đức cảm thấy mình bị nội thương rồi, mới vừa nói không cần, xong lại đòi. Hắn cảm thấy nữ nhân thật cực kì khó lý giải, chẳng mang theo tí tính logic nào cả.

Trong lúc nhất thời hắn ngây ra như phỗng không biết nên làm cái gì cho phải, nhìn thấy biểu hiện của hắn như vậy thì Nhan Tuyết lại bắt đầu có biểu hiện muốn khóc, hai mắt rung rung.

Nhìn thấy vậy hắn liền cảm thấy toát mồ hôi, hắn nhanh miệng nói:

" Rồi rồi rồi, đừng có khóc, cái kia đợi về nhà, về nhà ca ca dẫn muội đi ăn thả cửa luôn. Được chứ? "

Tô Nhan Tuyết lúc này liền thay đổi một sắc mặt mới, nàng dùng ánh mắt không tin tưởng nhìn Xuân Đức.

" Ca ca nói thật chứ? "

Xuân Đức đương nhiên là gật đầu rồi, hắn gật gù, vẻ mặt trịnh trọng nói:

" Đương nhiên là thật, người thật thà như ca muội còn không thể tin tưởng được sao, ca dám đảm bảo, trên đời hiếm có ai thật thà được như ca, ca tự nhận số 2 không ai dám nhận số 3."

Ở bên cạnh Long Long Nhi nghe thế thì khóe miệng liên tục co giật, nàng thầm nghĩ.

" Phải nói ngược lại mới đúng, thiên hạ đệ nhất giả dối thì có. "

Nhưng cũng phải công nhận diễn kỹ của Xuân Đức đã đạt tới mức thượng thừa, nói dối mà mặt không đỏ tim không đập nhanh, đến cả suy nghĩ cũng vậ(giả ý). Và nạn nhân của hắn thì rất vui vẻ.

Nhạn Tuyết lúc này ngưng khóc, cười hì hì nói:

" Ca ca hứa rồi đấy. Hì hì."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 806: Linh Nhũ Huyền Đàm 2

Cùng ngồi tâm sự với Nhạn Tuyết cùng Long Linh Nhi một lúc lâu thật lâu, nghe hai cô nàng kể từng việc từ khi thất lạc nhau đến nơi, đương nhiên hai cô nàng cũng không quên dò hỏi hấn thời gian này đi đâu? Làm cái gì? Vì sao lại xuất hiện nơi đây?

Đối với mấy chuyện này thì hấn nửa thật nửa giả nói ra, vì có một nửa là thật nên lời giải thích của hấn khiến cho hai cô gái tin sái cổ, hấn còn không quên thêm mắm thêm muối vào câu chuyện của mình thêm phần hấp dẫn, hai cô nàng nghe hấn kể mà mắt lấp lánh ánh sao nhỏ.

Sau khi ngồi nói chuyện với nhau cả ngày thì hấn cũng biết rằng mình đang ở nơi quỷ nào, nghe hai nha đầu kia nói thì nơi này là Linh Nhũ Huyền Đàm, là một cái bảo địa do các tộc liên minh cộng đồng xây dựng cùng bảo vệ.

Nơi này là dành cho thiên tài các tộc đi vào ngâm mình, tăng cường thân thể, nâng cao cảm ngộ. Những người có thể đi vào trong này đều đã được chọn lọc kỹ lưỡng, do mỗi tộc chỉ có mấy chục cái danh ngạch. Cái Linh Nhũ Huyền Đàm này được chia ra làm hai, một bên dành cho nam bên còn lại dành cho nữ, và hấn thật may mắn đi vào bên dành cho nữ.

" Nói như vậy bên cạnh là dành cho nam sao? Mà làm sao có thể đi qua được bên kia, hấn là có đường thông giữa hai bên chứ? " --- Xuân Đức cảm thấy mình ở bên này có phần không tốt cho lắm nên hấn định qua bên nam.

Nhạn Tuyết gật đầu, nàng nhẹ nhàng nói:

" Có. Nơi này có một đường thông với bên kia nhưng đã bị trận pháp phong lại rồi, ca ca muốn sang bên kia không được đâu. Mấy ngày này ca chịu khó ở nơi này đi, một tuần sau là có thể cùng mọi người đi ra bên ngoài."

Lắc lắc đầu hắn nói:

" Ca có biện pháp, muội chỉ nơi thông qua bên kia đi."

Không đợi Nhạn Tuyết đồng ý thì Long Linh Nhi đã nói:

" Ngay ở bên dưới đáy hồ, cứ đi xuống là sẽ nhìn thấy một cái trận pháp ngăn cách giữa hai bên hồ."

Nghe vậy hắn thân nhiên gật đầu, sau đó nhìn qua Nhạn Tuyết nói:

" Đã vậy thì ca liền ở không lại nơi đây nữa. Khi nào ra ngoài anh sẽ tìm đến hai đứa sau."

Nhạn Tuyết muốn nói thêm điều gì đó nhưng sau một lúc do dự nàng vẫn không có nói ra, nàng gật nhẹ đầu sau đó dặn dò:

" Ca nhớ cẩn thận đấy."

Khẽ mỉm cười hắn dùng tay nhéo má hai cô nàng một cái thân nhiên cười đáp:

" Yên tâm đi, ca ca của muội bản lĩnh gì không có chứ bản lĩnh bảo mệnh là nhất lưu đấy. Thôi gặp hai đứa sau."

Tiếp sau đó Xuân Đức liền lặng yên lặn xuống hồ, hành động của hắn cũng không có bị người nào chú ý đến. Cái hồ này thực tế cũng không phải

rất sâu, lặn chưa đến mấy trăm mét thì hấn đã xuống phía dưới đáy.

Có điều áp lực phía dưới này quả là lớn, đến ngay cả hấn cũng cảm nhận được một tia áp lực như có như không. Quả đúng như lời của Long Linh Nhi nói, ở phía dưới này có một cái trận pháp ngăn cách giống như một tầng bích chương ngăn cách giữa hai bên.

Ngoài ra còn có một cái hang động sâu không thấy đáy ở bên dưới đáy hồ, cái hang động kia liên tục đẩy nước vào bên trong hồ, theo đó có vài loại tiên thú cấp thấp cũng theo dòng nước đi vào bên trong này. Nhưng đa phần những loại tiên thú này vừa tiếp xúc với nước bên trong hồ liền trở nên ù lì chậm chạp, giống như sắp chết đến nơi vậy.

Nhìn thấy cái hang động này thì hấn liền muốn đi vào nhìn xem thử, nhưng do dự một chút hấn liền thôi. Trời mới biết dưới kia là cái quỷ gì. Hấn cảm thấy mình vẫn là nên qua.

Sau khi xác định trận pháp ngăn cách nơi đây là loại gì, tiếp sau đó hấn mới phá giải. Công việc phá giải mất không quá nhiều thời gian lắm, tầm vài phút là đã hoàn toàn phá giải xong. Sau khi phá giải xong hấn thì cứ như vậy mà bơi qua phía bên kia thôi. Còn về phần cái trận pháp thì cứ để một thời gian sau nó sẽ tự hành khôi phục.

Nói tới cũng đáng tiếc, nước hồ này có tác dụng tột thể nhưng mà nó lại không có tác dụng với hấn. Đang nghĩ tới điều này thì hấn linh quang trong đầu hấn chợt lóe. Hấn không có tác dụng nhưng đối với Sói Mập hấn có tác dụng à."

Nghĩ tới đây hấn liền dùng hồn niệm mở ra nhẫn chứa đồ, sau đó để mặc nước trong hồ chảy vào bên trong.

Ngay lập tức trước người hấn hình thành một cái xoáy nước, xoáy nước bắt đầu lớn dần, lớn dần hình thành cả một cái vòi rồng. Nước bên trong nhanh chóng giảm xuống nhưng ngay lập tức liền được nước từ bên trong cái hồ sâu dưới lòng hồ bổ sung.

Khi động tĩnh còn chưa quá lớn thì hấn liền dừng lại, cái vòi rồng nước chưa kịp hình thành hoàn toàn thì đã tan ra.

Vừa khi hấn dừng lại thì hồn niệm của Sói Mập cũng truyền tới, nó có phần nghi ngờ hỏi:

" Chủ nhân lấy thứ nước này ở đâu ra vậy, uống rất ngọt."

Nghe Sói Mập dùng thứ nước này để uống thì hấn không khỏi buồn cười, truyền lại hồn niệm hấn nói:

" Đây là nước tắm đậy, mập mạp ngươi lại mang ra uống. Ha ha. Thực ra thì uống cũng được nhưng theo ta thấy lấy ngâm mình vẫn là tốt nhất."

Quả đúng như Xuân Đức nói, nước bên trong hồ này vô cùng tinh khiết, ngoại trừ tiên khí xúc tích cùng các vật chất có lợi thì không còn gì khác, các tạp chất có hại hay cặn bã đã bị cái trận pháp vách ngăn kia lọc sạch rồi. Nên uống cũng không có sao.

Ở bên trong nhẫn chứa đồ, Sói Mập nghe bảo thứ nước này dùng để ngâm mình thì tiếc của nói:

" Thật hoang phí à, thứ tốt như thế này lại dùng để ngâm mình. Nhưng nếu chủ nhân đã nói nó dùng để ngâm mình thì nó là để ngâm mình rồi."

Cảm khái xong thì nó liền nhảy vào bên trong cái hồ nước linh nhũ, có điều nó vẫn tiếc của nên vừa tắm vừa uống, thoáng chốc cái bụng của nó đã phình lên, căng tròn như quả bóng.

[Chú thích: Nhẫn chứa đồ của Xuân Đức là được Vô Địch dung luyện từ 9 cái giới bảo mà hình thành. Diện tích không phải rất lớn nhưng lại có những đặc tính vượt xa nhẫn chứa đồ thông thường cùng giới bảo thông thường, nó là sự kết hợp hoàn mỹ giữa tạo hình nhẫn chứa đồ và công năng của giới bảo.

Bên trong nhẫn chứa đồ chia làm 2 nơi, một nơi không gian chỉ có màu trắng diện tích gần ngàn dặm vuông chính là thế giới tầng 2 của nhẫn chứa đồ, còn nơi có sông hồ, muông thú chính là tầng 1.

Nơi tầng 2 thì có trận pháp chúc phúc để hỗ trợ nhiều công việc khác nhau, tầng 1 không có điều này. Tầng 1 chỉ có 1 cái đại hình trận pháp giúp gia cố không gian cùng tự lành. Tầng 1 chủ yếu là đặt vật phẩm tạp nham.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 807: Mượn Đồ

Nhìn Sói Mập đang phê pha trong hồ nước mà quên luôn cảm ơn chủ nhân của nó thì hấn khẽ cười, tiếp sau đó hấn thu lại hồn niệm rồi trôi lên trên, trước khi trôi lên trên thì hấn tiến vào bên trong trạng thái ẩn hình. Dù sao hấn cũng không thích thú gì với các phiên toái lật vật tìm đến bản thân.

Nhưng mà cái số rồi, cái gì càng tránh thì càng khó thoát Hấn mới vừa trôi lên khỏi mặt nước, còn chưa có hành động gì khác thì đã có hai tiếng quát lạnh đồng thời vang lên:

" Ai? "

Cùng lúc đó ở hai nơi không cách xa hấn lắm cho hai người thanh niên đồng thời lấy ra một con mắt, con mắt kia vừa ra ngoài thì đã phát ra kim quang vạn trượng. Luồng kim quang kia rất nhanh, nhanh đến ngay cả hấn cũng không kịp né tránh. Kim quang quét qua thân hình có hấn ngay lập tức lộ ra trước mắt những người ở đây.

Nhìn thấy hấn, một lần nữa hai người thanh niên kia đồng thời quát:

" Người là kẻ nào, vì sao lén lút đến gần hai huynh đệ chúng ta."

Động tĩnh bên này ngay lập tức thu hút sự chú ý của những người khác, vô số hồn niệm nhanh chóng vây lấy nơi đây.

Bị phá giải ẩn thân thuật Xuân Đức thoáng có đôi chút bất ngờ, tuy ẩn thân của hấn không phải là thần thông gì lợi hại nhưng mà bị hai tên tiểu

bồi Bất Diệt Tiên Cảnh trung kì phát hiện ra thì đúng có chút mất mặt.

Hắn bình tĩnh đánh giá hai con mắt đang phát ra kim quang sáng chói kia, ngay lập tức hệ thống phụ trợ đã gửi đến kết quả.

☯️ Bảo Vật Phá Mực Pháp Nhân ☯️

Con mắt thứ ba của tộc người ba mắt, đẳng cấp con mắt thuộc về một vị Tinh Vương Tiên Cảnh 2 tầng. Có khả năng khám phá ảo thuật cực mạnh, có được thần thông phá diệt.

Đã biết là vật gì thì hắn liền không còn ngạc nhiên việc mình bị phát hiện ra, nơi đây đều là những thiên tài hiếm có mà các thế lực đang dốc sức tài bồi, trên người mang theo một số bảo vật lợi hại cũng không phải điều gì quá lạ thường.

Một ý nghĩ hay xoẹt qua tâm trí hắn, hắn lúc này bỗng nhiên cười lên, vừa cười hắn vừa nói lớn:

" Đôi khi ta cũng thật đần mà, đều là thiên tài thì bảo vật không ít, một cái bảo khổ di động trước mắt còn muốn đi đâu tìm nữa."

Cùng lúc này hắn bay ra khỏi mặt nước, cả người hắn khí thế bỗng chốc tăng mạnh. Linh áp cường đại khiến cho cả mặt hồ nơi đây nổi lên sóng lớn cao vài mét. Bị linh áp khủng bố của Xuân Đức ép xuống, gần 100 tên thiên tài nơi đây sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, cả người không tự chủ run lên từng cơn. Tất cả mọi người đều như vậy, không một ai ngoại lệ.

Nhìn những người nơi đây hắn cười lạnh lùng:

" Bây giờ các ngươi là tự mình dâng ra bảo vật hay là muốn ép ta động thủ đây."

Ở gần đó hai tên thanh niên nam tử Tam Nhân Tộc run giọng nói:

" Người đây là muốn làm gì, chẳng lẽ người muốn là địch với cửu tộc sao? "

Xuân Đức cười lạnh nói ra:

" Thì đã làm sao? Là địch với cửu tộc thì đã thế nào? Bây giờ các người có 2 sự lựa chọn, một là nhanh nhanh giao hết bảo vật ra đây, làm như vậy có thể giữ được cái mạng của bản thân. Tên nào ngoan cố muốn chống lại ta, dám hủy đi bảo vật trên người thì lúc đó đừng trách ta sao ác. Gì chứ để các người sống không bằng thì ta có rất nhiều cách. Các người nên suy nghĩ cho cẩn thận."

Xuân Đức nói như vậy cũng không phải là nói chơi, hắn nói là thật. Tuy bây giờ hắn không có lực lượng đối phó với nhất tộc chứ đừng nói là cửu tộc nhưng là giết xong những người này hắn vẫn có thể bình an rời đi. Ra bên ngoài hắn vẫn à Tôn Vân đại công tử. Chỉ có điều giết xong đám người này thì lại phải qua bên kia giết nốt đám nữ nhân bên kia.

Tuy nhiên đây chỉ là hạ sách mà thôi, hắn vẫn còn kế hay hơn.

Quả nhiên hắn vừa nói xong thì đã có người lớn tiếng la lên:

" Ta nguyện ý giao tất cả tài vật mình đang có."

" Ta cũng vậy."

""

Có người dẫn đầu liền có người tiếp bước đi theo, thoáng cái nhưng tên thiên tài ở nơi đây đều đã giao tất cả tài vật đang có trên người cho hắn,

hiển nhiên hắn cũng không quên dùng hồn niệm kiểm tra từng tên xem có tên nào dám giấu diếm không.

Cũng phải nói mấy tên này rất biết điều, cả đám đều ngoan ngoãn giao ra toàn bộ bảo vật ở trên người, không tên nào dám tư tàng cá nhân.

Cuối cùng cũng chỉ còn có 5 người là không có động tĩnh gì mà đứng tụ lại một chỗ với nhau, vừa nhìn thì hắn liền biết là 5 tên này đánh tính giở trò rồi, và còn biết là bọn họ định giở trò gì nữa kia, ai bảo hắn có độc tâm thuật cơ chứ.

Ngay lúc hắn đưa ánh mắt nhìn về phía 5 người này thì một thanh niên có mái tóc màu nâu ở phía sau bốn người khác lúc này hét lớn:

" Xuất hiện đi Xích Ngư."

Thanh niên này vừa dứt lời thì từ bên dưới hồ, một con cá to lớn, thân như lưng, vây như cá, có cái đầu nửa mặt người nửa mặt cá, có một cái miệng thật lớn, xung quanh là bốn cái xúc tu đỏ tím, lao ra khỏi mặt nước dùng tốc độ cực nhanh cắn về phía Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này cũng chẳng có bất ngờ gì cả, hắn còn đã chuẩn bị cho thời khắc này một thời gian thiệt là dài, tay hắn xuất hiện Quỷ Kiếm, tiện tay một kiếm chém ra. Quang mang màu xám chợt hiện bắn về phía đầu con thủy quái.

Tốc độ của ám quang kia rất nhanh, nhanh đến độ nơi này không có ai có thể nhìn thấy nó ngoại trừ hắn ra.

Những người khác chỉ nhìn thấy con Xích Ngư há to cái miệng, nuốt chửng Xuân Đức vào bên trong, nhưng ngay sau đó mọi người chỉ nghe " Phức" một tiếng.

Ngay sau đó con quái vật kia bỗng nhiên chia ra làm hai, máu tươi phun ra như suối phun đồng dạng. Nhuộm đỏ cả mặt hồ, sau đó hai nửa thi thể lại một lần nữa rơi vào bên trong hồ nước phát ra tiếng động

“ ầm ầm.”

Bọt nước văng tung tóe, còn về phần Xuân Đức thì hắn vẫn đứng nguyên nơi đó như không hề có việc gì. Hắn nhìn về phía 5 người thanh niên còn lại thúc giục nói:

" Còn đứng ngây ra đó làm gì, nhanh lên chân. Ta không có thời gian chơi với các ngươi."

Cả 5 người kia lúc này còn đang thất thần, bọn họ nhìn hai nửa thi thể con Xích Ngư đang trôi nổi trên mặt nước mà không tự chủ nuốt xuống mấy ngụm nước miếng, bọn họ bất giác đánh cái rùng mình.

Khi nghe được lời nói của Xuân Đức thì 5 người liền khôi phục lại, cả đám không dám nói thêm một lời hay làm ra hành động gì khác thường, cả 5 người cùng một lúc tiến lên giao ra tất cả những bảo vật mà mình mang theo trên người.

Người trước mắt là tồn tại bọn họ không thể trêu vào, con Xích Ngư lúc trước cũng không phải tiên thú gì bình thường mà là một con dị chủng hung thú có được tu vi Thần Quân Tiên Cảnh. Vậy mà cứ như vậy chết rồi, chết đến khó hiểu.

Thử hỏi đối mặt với một tồn tại như vậy thì mấy người bọn họ làm sao còn dám xằng bậy, tài vật mất đi còn kiếm lại được, chứ cái mạng nhỏ mất đi thì xem như mất trắng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 808: Không Chế

Cả năm người đều ngoan ngoãn giao ra toàn bộ bảo vật trên người, vừa mang ra bảo vật đưa cho Xuân Đức còn không quên nịnh nọt hấn vài câu. Sau đó lại âm thầm quan sát sắc mặt của hấn.

Những việc này Xuân Đức đều nhìn ở trong mắt, có điều hấn cũng không có phản ứng gì quá nhiều, chỉ khẽ nhếch miệng lên cười tà. Hấn cười thì thiện ý mười phần nhưng năm người kia nhìn thấy nụ cười của hấn thì cả người đều mát lạnh. Bọn họ nhanh chóng giao ra bảo vật rồi đi qua một bên đứng vào hàng, đợi Xuân Đức xử lý.

Kiểm kê lại số lượng bảo vật mà mình vừa trấn lột được thì hấn không khỏi nở một nụ cười thỏa mãn, số lượng còn vượt qua cả mong đợi của hấn. Quả là con ông cháu cha có khác, bảo vật trên người nhiều như lông nách.

Nở một nụ cười ôn hòa nhìn những người được gọi là thiên tài nơi đây hấn thản nhiên nói:

" Việc tiếp theo không cần ta phải chỉ mọi người chứ?"

Hấn vừa nói ý thì những người nơi đây đều hiểu, ngay lập tức gần một trăm người mang ra linh hồn, để cho hấn tùy ý xử lý.

Thấy đám này thông minh nhanh nhẹn như vậy thì Xuân Đức càng thêm thích ý. Nụ cười trên mặt hấn càng đậm, khẽ thổi ra một hơi, một luồng độc tố bản nguyên thoát ra ngoài, hóa thành vô số con rồng bé nhỏ bám lên linh

hồn của những người kia, trong nháy mắt con rồng bé nhỏ kia hòa làm một thể với linh hồn của những người này.

Mọi việc xong xuôi, linh hồn người nào thì lại quay về thân xác người đó. Ngay khi linh hồn nhập thể thì đồng loạt những kẻ ở đây đều bất tỉnh.

Nhìn một đám thiên tài đang nằm bất tỉnh hần khẽ nhếch mép cười tà, hần cũng không có xóa đi kí ức của những kẻ này mà là dùng Độc Hồn Ấn phong ấn lại đoạn ký ức vừa nãy, lúc cần thiết sẽ cho những người xem lại.

Còn về phần có người phát hiện ra ấn ký của hần hay không thì hần không có quan tâm nhiều, dù sao độc tâm ấn của hần hình thành từ độc bản nguyên cùng với giả ý, sau khi hợp thành một thể với linh hồn của những người nơi đây thì liền đồng hóa thành một thể. Chỉ có cường giả tinh thông hồn đạo có cảnh giới linh hồn cao hơn hần 1 cái cảnh giới thì may ra có thể phát hiện.

Mà có phát hiện được thì cũng chẳng thể làm được gì cả, " Độc Hồn Ấn " có bản chất giống như Mộc Sinh Chú, cố gắng loại trừ ấn ký cũng không khác gì rút đi sinh mệnh của nạn nhân cả. Ấn ký hủy linh hồn diệt, người không hồn thì có còn là người. Còn nếu ấn ký không hủy thì đừng mong có thể tìm hiểu được việc hôm nay. Vốn dĩ đây là một bài toán không có lời giải rồi.

.....

Sau khi đã ném ngon ngọt hần bắt đầu đánh chủ ý lên đám nữ nhân bên kia. Không có do dự hần ngay lập tức triển khai kế hoạch của mình.

Một tiếng sau...

Lúc này hần đã ra tay, kết quả là ở trên bờ đang nằm một loạt dài mỹ nữ, những cô nàng này nằm ở đó cứ như muốn nói " mời anh tới xơi em đi vậy"

cực kì dụ hoặc.

Nhìn thấy cảnh mê người này Xuân Đức cũng cảm thấy chút gì đó hưng phấn, có điều hắn nhanh chóng loại bỏ dục vọng của mình, hắn bắt đầu vào việc lột sạch bảo vật trên người các cô nàng.

Từ nhẫn chứa đồ, đến các bảo vật được giấu bên trong cơ thể, hắn không từ một món nào. Trong cái quá trình vất vả này hắn cũng tiện tay sờ mó nắn nắn bóp bóp một chút, chủ yếu là giúp mấy cô nàng đang nằm yên không bị đau cơ mà thôi.

Trong số nạn nhân của hắn thì cũng có Long Linh Nhi cùng Nhạn Tuyết, nếu như ai cũng bị mà hai nàng này đều không bị làm sao, ắt sẽ bị mấy con cáo già kia nghi ngờ, vì vậy hắn không thể không lột sạch đồ trên người hai cô nàng.

Vừa lột đồ hắn vừa cảm thán:

" Ta làm vậy cũng chỉ là tốt cho hai người mà thôi, thờ dài. Đúng là đôi khi không muốn vẫn phải làm."

Khi hắn tìm bảo vật trên người Nhạn Tuyết thì hắn phát hiện cô nàng này trên người cũng chẳng có thứ gì đáng giá, không những trên người mà đến ngay cả bên trong nhẫn chứa đồ cũng vậy, ngoại trừ vài bộ quần áo cùng một vài quyển công pháp, thêm một cây kiếm ra thì không có gì khác nữa.

Khi kiểm tra trên người cô nàng hắn cũng thấy được mấy thứ mà hắn lần trước tặng cho cô nàng này. Hắn có chút không nghĩ ra, đường đường là con gái của gia chủ đương thời Tôn Gia vậy mà hoàn cảnh lại bết bát tới mức này.

Tự dung hấn cảm thấy sau này bản thân nên đối tốt với cô bé này nhiều hơn một chút, một cô gái mất mẹ từ sớm, cha không quan tâm, gia tộc có cũng như không, ngay tới cả anh trai cũng bị hấn vô tình giết chết. một cô gái đáng thương như vậy xứng đáng nhận được một cái gì đó.

.....

Làm xong mọi việc thì hấn cũng không có rời đi đâu xa, hấn lại một lần nữa tiến vào bên trong nhẫn chứa đồ của mình, rồi để mặc cho chiếc nhẫn chìm xuống đáy hồ. Làm như vậy sẽ đảm bảo được không ai có thể phát hiện và làm phiền tới hấn. Hấn chỉ cần ở dưới này vài ngày đợi cho cửa đi vào nơi đây lần nữa mở ra là được.

Vào bên trong nhẫn chứa đồ hấn tìm đến một địa phương thích hợp ngồi xuống, bắt đầu tìm xem trong những thứ mà hấn vừa lấy được có cái gì tốt tốt thích hợp với hấn không.

Khẽ vung tay một cái, trước mặt hấn xuất hiện mấy đồng bảo vật, từ binh khí, hồn khí, trang sức. phòng cụ, rồi những thứ ly kì cổ quái...

Binh khí đa phần đều có phẩm chất không cao chỉ thích hợp cho đám thiên tài kia sử dụng mà thôi, hấn chỉ cần quán chú vào một tia pháp nguyên thì liền nát, nói chung một đồng binh khí vô dụng với hấn, đợi ngày sau mang đi cân đồng nát.

Còn về phần hồn khí thì cũng không ít, bình quân trên người một tên thiên tài đều sẽ có 1 kiện thủ một 1 kiện công, có vài kẻ thì nhiều hơn. Phẩm chất của đám hồn khí này đặc biệt tốt, tốt nhất trong đó còn có 2 kiện tiên khí sơ cấp phòng ngự.

Những thứ ly kì cổ quái khác cũng nhiều vô số, nhưng mà có một điều đáng buồn chính là chẳng thứ gì hấn có thể dùng được cả, nói không dùng

được cũng không đúng, nói chính xác ra là hấn có thứ tốt hơn rồi. Duy chỉ có 2 con mắt vương giả là hấn để lại con dùng tạm.

Thành ra những thứ khác chỉ là thể làm thức ăn để cho bảo vật bản mệnh của hấn cắn nuốt mà thôi. Nhưng dù sao có vẫn còn hơn không, hấn cảm thấy lần cướp bóc này cũng không tới nỗi nào. Thêm vào tài vật của mấy tên bị hấn giết trong thời gian gần đây tính ra cũng là một bút tài phú không nhỏ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 809: Tu Tiên Thật Tồn Kém

Nhìn qua vô số bảo vật đang phát ra quang huy đủ loại màu sắc trước mắt hắn khẽ thở dài, tiếp sau đó hắn liền gọi ra ba tiểu khí linh.

Ngay lập tức ba tiểu khí linh từ trong thế giới linh hồn của hắn đi ra ngoài xuất hiện ở trước mắt hắn, vừa ra bên ngoài thì ba nhóc con này liền đã hướng ánh mắt tham lam về phía đồng bảo vật đang lơ lửng gần đó.

Lúc này Tiểu Mộng hướng về phía hắn cười hì hì lấy lòng nói:

" Ba ba, những thứ này đều là cho ba người bọn con sao? "

Cô bé chớp chớp hai mắt to tròn hỏi thêm một câu:

" Đều là của bọn con đúng không ba ba thân yêu? "

Nhìn bộ dạng bán manh của Tiểu Mộng thì hắn cảm thấy buồn cười, qua thời gian dài thì mấy bé con này cũng đã dần dần trưởng thành lên, bắt đầu cũng biết làm nũng, lấy lòng rồi.

Dùng một tay chọt chọt vào má của Tiểu Mộng hắn khẽ lắc đầu cười nói:

" Không được, ba đưa chỉ được một nửa số bảo vật nơi đây thôi."

Vừa nghe thế thì Tiểu Mộng liền không vui, bé con xụ mặt ra, rất không vui nói:

" Vì sao à. Nếu không cho bọn con thì ba ba định giữ lại dùng sao, con thấy những thứ này không thích hợp với ba ba đâu. "

Nhìn thấy Tiểu Mộng bắt đầu học được gian xảo thì hẳn có phần kinh ngạc, nhưng ngay sau đó hẳn liền cười, dí nhẹ một cái lên trán Tiểu Mộng hẳn cười nói:

" Biết rồi mà còn cố tình hỏi, dạo này học đâu ra cái thói xấu ấy vậy? "

Liên tục bị Xuân Đức dùng ngón tay chọc chọc, Tiểu Mộng lúc này liền há miệng hung hăng cắn đầu ngón tay hẳn một phát. Nhưng khi bé con còn chưa kịp cắn thì Xuân Đức ra rút tay về rồi. Không cắn được Xuân Đức, Tiểu Mộng liền phồng má không vui nói:

" Hừ hừ. Tiểu Mộng biết là ba ba muốn làm gì rồi nhưng mà Tiểu Mộng nói cho ba ba biết, Tiểu Mộng cùng Tiểu Cốt và Tiểu Thiên đều phản đối việc ba ba dùng thức ăn của bọn con chia cho tên xấu xí kia(Đang nói A Manh). Việc này là không thể chấp nhận được."

Nhìn thấy Tiểu Mộng lại bắt đầu làm bộ làm tịch thì hẳn không khỏi cười nhẹ.

" Được rồi, được rồi, không cần phải bày trò nữa, trong hai kiện tiên bảo hồn khí cho ba đưa chọn 1 kiện."

Vừa mới còn đang lên án gay gắt Xuân Đức, Tiểu Mộng nghe hẳn nói có thể chọn thêm một kiện tiên bảo hồn khí thì thái độ liền thay đổi 180 độ, bé con lúc này lại cười hì hì nịnh nọt nói:

" Ba ba tốt nhất, cảm ơn ba ba."

Lúc này đây Tiểu Cốt cùng Tiểu Thiên đều dùng ánh mắt ngưỡng mộ cùng sùng bái nhìn về phía đại tỷ Mộng Ma.

Tiểu Mộng đi qua hai người bọn nó làm cái thủ thế thành công rồi cười hì hì. Hai người Tiểu Cốt cùng Tiểu Thiên lúc này cũng đi theo bên cạnh a dua nịnh nọt.

Nhìn thấy một màn như vậy thì ánh mắt của Xuân Đức không khỏi hiện lên một tia ánh sáng khác thường, tự nhiên hẳn cảm thấy mình cũng là một người hạnh phúc, có một người bạn thân chí cốt, có mấy đứa em gái xinh đẹp, hiền dịu thấu hiểu lòng hẳn. Tới bây giờ lại thêm mấy đứa con.

Mấy tiểu khí linh được hẳn dùng linh hồn qua nhiều năm uẩn dưỡng mà thành nên cũng tính là con của hẳn, tuy có hơi lập dị một chút nhưng không sao, hẳn vốn khác người mà. Còn chuyện sau này có lấy vợ sinh con hay không thì hẳn còn chưa có nghĩ tới.

Đắm chìm một lúc lâu trong suy tư của bản thân, tới lúc hẳn lấy lại tinh thần thì đã không còn thấy đám người Tiểu Mộng bên ngoài nữa rồi, mấy bé con sau khi ăn xong phần của mình thì lại một lần nữa quay về bên trong thế giới linh hồn.

Nhìn trên mặt đất chỉ còn lại từng mảnh cho bụi thì hẳn không khỏi cười khỏ.

" Đúng là không phải nhà giàu thì không nuôi nổi mà."

Lắc lắc đầu hẳn gọi ta Quỷ Kiếm cho nó ăn(cắn nuốt) nốt những kiện binh khí còn lại, về phần hồn khí thì hẳn đều bỏ vào bên trong không gian của Huyết Liên Trấn Hồn để nó từ từ cắn nuốt.

Nói tới tốc độ cắn nuốt thì trong số bảo vật của hẳn hiện tại đang có thì Quỷ Kiếm đứng hàng thứ nhất, một số lớn kiện bị bảo như vậy mà nó chỉ cần vài chục cái hô hấp liền ăn xong. Khi nó vừa được triệu hồi tới thì nó

rung lên vài lần biểu hiện sự hưng phấn sau đó từ bên trong Mắt Quỷ phóng ra vô số xúc tu đen kịt quấn lấy từng kiện dị bảo một.

Ngay lập tức hào quang của những kiện dị bảo kia nhanh chóng âm đạm đi, qua thêm mấy cái hô hấp nữa thì liền thành sắt vụn, thêm một cái hô hấp nữa liền thành tro bụi. Cứ như vậy linh tính cùng khí linh bên trong các kiện dị bảo đều đã bị Quỷ Kiếm ăn sạch.

.....

Vài ngày sau.

Sau một thời gian dài phân tích thì hệ thống phụ trợ cũng đã cho ra số liệu của Quỷ Kiếm.

Một ngày này, ngay khi hắn còn đang tu luyện Thanh Tâm Quyết thì âm thanh êm dịu từ hệ thống phụ trợ truyền đến.

" Đã hoàn thành phân tích cùng tổng hợp số liệu của Quỷ Kiếm, chủ nhân có thể xem xét bất cứ khi nào."

Hắn lúc này bình tĩnh mở mắt ra, ánh mắt hắn một mảnh bình tĩnh.

" Đưa số liệu của Quỷ Kiếm cho ta nhìn."

Hắn vừa dứt lời thì một mặt hình ảnh sáng màu xanh hiện lên, trên mặt hình ảnh sáng kia là số liệu chi tiết của Quỷ Kiếm, một cái bảng số liệu dài thật dài, nhìn vào thôi cũng đã thấy phấn khích rồi.

Nhìn vào phân tích của Quỷ Kiếm hắn liền nhận thấy Quỷ Kiếm khác xa so với những thanh binh khí mà hắn từng gặp qua, bình thường binh khí nếu có khí linh thì khí linh kia cũng không quá mạnh, lúc tác chiến đều phải hợp nhất với vũ khí để chiến đấu.

Còn Quỷ Kiếm thì khác, theo như hẳn nhìn thấy trong số liệu thống kê thì khí linh của Quỷ Kiếm vừa có thể điều khiển Quỷ Kiếm chiến đấu lại vừa có thể tự thân chiến đấu. Đã vậy bản thân tiềm lực của nó còn có phần vượt trội hơn cả Quỷ Kiếm nữa.

☯️☯️ Khí Linh A Manh☯️☯️

Chủ nhân: Trương Xuân Đức.

Chủng Tộc: Hồn Tộc.

Tư Chất: Thượng Thừa.

Tiềm Lực: Chưa thể phỏng đoán.

+Sức mạnh hồn đạo: Một đòn bình thường có thể tiêu diệt nửa bước tiên cảnh vương giả~ Một đòn toàn lực có thể khiến cho Tinh Vương Tiên Cảnh trọng thương.

+Sức mạnh lực đạo: ~ Bất diệt cảnh hậu kì.

+Phòng ngự: Hoàn toàn miễn dịch trước lực đạo công kích.

Miễn dịch toàn bộ hồn đạo công kích có cường độ bằng với cường độ linh hồn của khí linh.

Miễn giảm 80% nếu công kích hồn đạo vượt qua cường độ linh hồn của khí linh.

Năng lực thần thông:

+ Khí Linh Thông Linh: Gia tăng phòng ngự.(Thời gian không hạn chế.)

+ Khí Linh Ngự Bảo: Gia tăng công kích.(Thời gian không hạn chế.)

+ Khí Linh Cường Bạo: Gia tăng tất cả mọi mặt(Thời gian hạn chế 1 phút, sau 1 phút lâm vào suy yếu tột cùng.)

+ Huyết tế: Gia tăng thiệt hại thêm 12%

+ Linh tính: 3.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 3%

+ Chúc phúc: 10% khả năng công kích.

+ Khảm nạm khí phách. (Chưa.)

+Khảm nạm tạo hóa thạch(3/10): + 4% tất cả thuộc tính. +3% công kích.
+1% độ bền.

+ Quán ma(Chưa.)

+ Linh văn(Chưa.)

Thần thông mang theo.

+ Cẩn nuốt (Thượng thừa thần thông): Thôn phệ tất cả những gì có sinh mệnh với tốc độ cực kì nhanh chóng. Sau đó chuyển hóa thành năng lượng.

+ Xuyên giáp: Sắc bén vô cùng, tăng cường khả năng xuyên phá.

+ Mê hoặc: Mê hoặc địch nhân trong từng đường kiếm, năng lực mạnh yếu phụ thuộc vào khí linh.

+....

+....

+....

+ Thần thông(Tạo Hóa Thạch) - Liệt diễm: Được bao phủ bên trong ngọn lửa đáng sợ gia cường đòn công kích. Sau khi công kích để lại trên

người những thương tích khó lành.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Tụ Lành: Mang theo sức mạnh đất trời khiến cho bảo vật có được khả hấp thụ tinh hoa thiên địa tự chữa trị tổn hại.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Trọng Kích: Gia tăng sức mạnh trong mỗi đòn đánh.

Nhìn xong số liệu của Quỷ Kiếm mà hắn phải lấy tay đè lại nhịp tim, thần thông tự có của nó không phải nhiều mà là quá nhiều. Không dưới 30 môn thần thông, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một thanh binh khí lại tích hợp nhiều loại thần thông đến như vậy.

Đã vậy những thần thông này được hệ thống phụ trợ đánh giá rất cao, lại còn là bị động thần thông có thể tùy ý kích hoạt hoặc ngừng lại nữa chứ. Kiểu như cần thì mở lên, không cần thì tắt đi vậy, tùy tâm người dùng.

Nhưng muốn kích hoạt những thần thông bị động này thì cũng không phải cứ truyền pháp nguyên vào là được mà phải có từng bước rõ ràng, sai một chút cũng không được. Vì thế mà trước kia hắn không có phát hiện ra.

Trường hợp của hắn không khác gì một người được đưa cho thanh kiếm lại không biết cách rút thanh kiếm ra khỏi vỏ mà cầm cả thanh kiếm đập địch nhân vậy.

Như khám phá ra tân đại lục, hắn lúc này vô cùng hào hứng, bắt đầu truyền vào pháp nguyên làm theo chỉ dẫn của hệ thống phụ trợ để kích hoạt từng thần thông một của Quỷ Kiếm.

.....

3 tiếng sau. Sắc mặt Xuân Đức lúc này đã hết hưng phấn mà thay vào đó là sự phiền muộn đến cực điểm. Trong ba tiếng này hắn chỉ mới có thể kích

hoạt được 1 cái thần thông của Quỷ Kiếm, cùng lúc thần thông kia được kích hoạt thì một cái hoa văn màu đỏ ẩn sâu bên trong Quỷ Kiếm lúc này sáng lên hiện ra bên ngoài.

Nhưng mà kích hoạt xong được một cái thần thông thì hắn cũng tiêu hao gần hết pháp nguyên bên trong cơ thể.

Vừa nhìn Quỷ Kiếm hắn vừa mắng:

" Thử trời đánh thánh đâm, có tận một cái thần thông mà cần tới gần hết pháp nguyên của ta. Ta nguyện rửa người."

Chửi thì chửi, mắng thì mắng nhưng Xuân Đức vẫn là tiếp tục kích hoạt thần thông của Quỷ Kiếm, pháp nguyên cạn kiệt thì hắn lại thúc dịch bốn nguyên lực để có pháp nguyên tiếp tục sử dụng.

.....

Hai ngày sau..

Lúc này đây sắc mặt của Xuân Đức muốn khó coi bao nhiêu thì có bấy nhiêu khó coi. Hắn vốn tưởng rằng cũng giống như thần thông lúc ban đầu chỉ cần vài giờ là có thể kích hoạt được nhưng ai ngờ, nguyên hai ngày liên tục truyền vào pháp lực mà vẫn chưa thể kích hoạt. Còn một chút nữa thôi mà không được.

Hắn lúc này đang dần mất đi kiên nhẫn, cũng không phải là hắn thiếu tính nhẫn nại mà là pháp nguyên tiêu hao quá lớn, sau hai ngày thì bốn nguyên lực của hắn đã thu nhỏ lại một nửa, muốn khôi phục lại thì cần không biết bao nhiêu là tài nguyên nữa.

Ngay lúc hắn định từ bỏ thì một tiếng " ong ong " vang lên, cả Quỷ Kiếm rung lên từng cơn, tiếp sau đó một cái đồ án độc long chạy dọc thân

kiếm từ từ sáng lên.

Nhìn thấy như vậy một màn Xuân Đức liền thở nhẹ ra một hơi, hấn lau lau mồ hôi trán:

" Đang tính từ bỏ, may mà vẫn còn cố gắng thêm một chút, bằng không đi toi hai ngày này rồi. "

Thử cầm lên Quý Kiếm, hấn ngay lập tức cảm nhận được rõ ràng sức mạnh của Quý Kiếm bây giờ đã mạnh lên rất nhiều. Có điều muốn tiếp tục kích hoạt các thần thông khác thì phải đợi khi nào có điều kiện hoặc là đợi đẳng cấp lên cao, chứ tình trạng như bây giờ muốn kích hoạt thần thông thứ ba là không thể nào.

Còn chưa kích hoạt được thì đã treo luôn rồi.

Cảm thấy thỏa mãn hấn để Quý Kiếm qua một bên rồi bắt đầu lấy ra một đồng thứ thuốc(đan dược) khác nhau nuốt vào để khôi phục lại bản nguyên lực. Còn về phần thiên hạ đồn đại rằng thuốc có ba phần độc thì hấn chẳng quan tâm.

Hấn cũng không quên dùng hồn niệm xuyên ra bên ngoài nhìn một chút xem là đã mở cửa chưa, bằng không cửa mở rồi mà hấn không ra ngoài lại phải chờ tới năm nào năm nào mới có thể đi ra được.

Vừa dùng hồn niệm quan sát thì hấn liền cảm thấy muốn học máu, chỉ thấy ở bên trên vách đá ở bên trên không biết từ khi nào đã mở ra một cái cánh cửa ánh sáng những người ở bên trong này đang theo cánh cửa kia lần lượt từng người đi vào bên trong. Bây giờ ở bên trong này cũng chỉ lại 3 người những người kia lúc này cũng đang tiến dần vào trong cánh cổng ánh sáng.

Không kịp ngồi xuống luyện hóa đan dược hấn liền đã phải động thân. Thân ảnh hấn nhoáng lên một cái liền biến mất khỏi nơi đây, chớp mắt sau hấn đã ở bên ngoài, sau thêm một cái hô hấp nữa hấn liền lao ra khỏi mặt hồ.

Khi hấn vừa lao ra khỏi mặt hồ thì người cuối cùng cũng đã bước vào bên trong cánh cửa ánh sáng, cùng lúc này cánh cửa kia cũng đang từ từ khép lại.

Xuân Đức lúc này không tiếc dùng tới bí thuật lao tới cánh cửa ánh sáng kia.

" Vèo"

Tốc độ hấn cực nhanh nhưng khi hấn vừa tới nơi thì cánh cửa kia cũng vừa khép lại

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 811: Lạc Đường

Chậm hơn một nhịp, nhìn cánh cửa đã biến mất thì hắn có chút phiền muộn. Nhưng hắn cũng không có bỏ cuộc mà lại dùng tốc độ thật nhanh vòng qua bên nam nhân.

Sau vài cái hô hấp thì hắn đã xuất hiện bên phía dành cho nam nhân nhưng mà nơi đây cũng vậy, đám thanh niên tuần kiệt đã không còn một ai, khắp nơi là một mảnh vắng lặng. Nhìn thấy một màn như vậy hắn càng thêm buồn phiền.

Đúng lúc này, một đồng đan dược hắn vừa nuốt vào chưa kịp luyện hóa bắt đầu tác oai tác quái trong bụng của hắn, một cơn đau quặn khiến cho hắn nhăn mày lại. Lúc này đây hắn không thể làm gì khác ngoài việc ngồi xuống từ từ luyện hóa đồng đan dược kia.

.....

Một giờ sau...

Sau một giờ chuyên tâm luyện hóa thì hắn cũng đã luyện hóa xong. Bản nguyên lực cũng đã khôi phục hơn phân nửa, pháp nguyên thì 8 thành.

Kiểm tra thân thể một chút, thấy không có vấn đề gì thì hắn liền đứng dậy. Đưa mắt nhìn xung quanh thấy đâu đâu cũng là vách đá được bao phủ cắm chế dày đặc thì hắn không khỏi thở dài. Hắn cảm thấy bất lực thật sự. Tuy chỉ là một ít cắm chế đơn giản nhưng cũng đừng coi thường, nếu đồng bộ cắm chế nơi đây mà kích hoạt thì hắn cũng chỉ có thể nằm yên đợi chết.

Nhưng mà không thử một lần hẳn có chút không cam lòng, đi sang bên của nữ nhân lúc trước, lấy ra Quỷ Kiếm hẳn nhắm ngay vào vị trí nơi cánh công lúc trước biến mất chém xuống nhất kiếm.

Kiểm quang màu đen to lớn mang theo khí thế không gì cản nổi đánh lên vách đá. Ngay khi kiếm quang kia sắp chạm lên vách đá thì một loạt phù văn sáng lên, ngay lập tức một cái trận pháp có hình một con rùa khổng lồ hiện lên.

Kiểm quang to lớn bỏ lên con rùa hư ảnh kia thì phát ra tiếng nổ " ầm ầm", ngay sau đó thì tất cả kiếm quang đều biến mất.

Cùng lúc này con rùa do trận pháp cấu thành nhìn về phía Xuân Đức, ánh mắt nó hiện lên một tia hung ác sau đó há miệng.

" Phụt "

Bất ngờ một cột sáng màu đen từ trong miệng bên trong con rùa bắn thẳng về phía Xuân Đức đang đứng, tốc độ của cột sáng kia nhanh tới mức đáng sợ, ngay cả Xuân Đức cũng chỉ có thể nâng Quỷ Kiếm chắn trước người đón đỡ.

" Uỳnh "

Lại một tiếng nổ kịch liệt vang lên, cột sáng màu đen kia đánh thẳng lên Quỷ Kiếm, lực trùng kích mạnh mẽ khiến cho Xuân Đức phải liên tiếp lui về phía sau mới có thể dừng lại được.

Lúc hẳn ngẩng đầu lên nhìn lại thì hư ảnh con rùa kia cũng đã biến mất, vách núi lại quay trở về trạng thái như bình thường. Dùng ngón tay cái lau đi vết máu ở khóe miệng hẳn không khỏi cười khổ.

Nhìn vách núi đá không một chút hư hao thì hẳn tự giễu nói một câu.

" Đã biết rồi mà vẫn cứ phải thử một lần, đúng là không có ngu nào giống cái ngu nào. Xem ra chỉ còn cách kia rồi."

Một lần nữa cất đi Quỷ Kiếm hẳn lại thả người nhảy xuống hồ, không qua bao lâu hẳn lại đã nhìn thấy cái hố sâu tối om om bên dưới lòng hồ. Tuy việc xâm nhập vào bên trong cái hố sâu này có phần không được an toàn cho lắm nhưng so với việc ở nơi này đợi vài chục năm thì vẫn còn tốt chán.

Sau khi do dự một chút thì hẳn liền bơi vào bên trong cái hố sâu kia. Ngay khi vào bên trong hố sâu thì hẳn liền cảm thấy mình như đi vào một thế giới khác vậy, nơi này tối tăm lạnh lẽo khác xa so với ở trong hồ.

Không những thế ở bên trong này hồn niệm bị áp chế cực mạnh, thị giác cũng vậy, thành ra hẳn chỉ có thể nhìn được một khoảng cách ngắn, tầm 2-5 mét mà thôi. Đã vậy thấy cái gì cũng mờ mờ ảo ảo.

Lúc này đây hẳn bắt đầu cảnh giác bốn phía, thấy có gì bất thường liền lập tức lui lại.

.....

Một vài ngày sau.

Hẳn lúc này men theo hố sâu kia đã đi được rất, ngoại trừ gặp phải vài con thủy quái loại bình thường ra thì bên trong cái hố sâu tối tăm này hình như cũng không có điều gì nguy hiểm. Thần kinh của hẳn lúc này cũng đã bắt đầu buông lỏng một chút, không còn căng như dây đàn như ngày đầu đi vào trong này.

Có điều bây giờ hẳn lại gặp phải vấn đề nghiêm trọng hơn, chuyện là ở bên trong này không phải có một đường duy nhất mà là có vô số đường ngang ngõ tắt, khi gặp được các lối rẽ thì hẳn liền chọn đại một đường, vì thế mà bây giờ hẳn cũng chẳng biết mình đang hướng đến đâu nữa. Hẳn chỉ

có thể cầu trời khẩn phật, cầu cho vận khí của hấn sẽ không quá tệ mà tìm được lối ra bên ngoài.

Cũng không biết có phải là ông trời đã nghe được lời cầu nguyện thành tâm của hấn hay không mà ngay lúc này hấn nghe được tiếng thác đổ.

Nghe được âm thanh " ầm ầm" kia thì trong lòng hấn liền cảm thấy vui vẻ, hấn ngay lập tức đi theo hướng mà âm thanh kia truyền tới.

Sau một lúc thì hấn thấy ở phía trước có ánh sáng mờ nhạt, lúc này đây thì hấn biết chắc mình chọn đúng rồi, lối ra ở đây chứ không làm đi đâu được.

Ngay lập tức hấn nhanh chóng bơi về phía có ánh sáng kia.

" Âm Âm."

Càng về gần phía ánh sáng thì tiếng thác nước càng lớn, thêm một lúc thì hấn một lần nữa đã thấy ánh sáng mặt trời.

Khi sắp bị dòng nước cuốn trôi lao xuống phía bên dưới thì thân hình hấn khẽ động, nhoáng lên một cái hấn đã đứng trên bờ rồi.

Nơi đây cây cối tốt tươi, lá xanh mơn mớn, thi thoảng còn có thể nhìn thấy một ít động vật nhỏ qua lại. Nhưng sau khi quan sát một lúc thì hấn lại nhận ra mình lần nữa lạc đường, khóe miệng hấn không khỏi co giật mấy cái.

" Lại lạc đường nữa, không biết nơi này là chỗ quý nào đây."

Quyết không để chịu khổ một mình, hấn lúc này liền gọi ra đám người Tôn Khánh Nguyên, Cửu Công Chúa, Mộng Hồng Trần. Khổ Đức Nạp

cùng với một người tùy tùng của Cửu Công Chúa đến giờ hấn còn chưa biết tên.

Vừa xuất hiện bên ngoài, nhìn thấy Xuân Đức thì những người này liền cung kính chào:

" Xin chào đại nhân."

Nhìn 5 người hấn khẽ gật đầu sau đó nói:

" Trong các người có ai mang theo bảo vật gì có thể xác định vị trí chúng ta đang tại không? "

" Có." Hấn vừa dứt lời thì Tôn Khánh Nguyên cùng Khô Đức Nạp đồng thời lên tiếng, hai người nhìn nhau một cái sau đó vẫn là Tôn Khánh Nguyên tiến lên một bước nói:

" Đại nhân, việc này hay để thuộc hạ lo, thuộc hạ có cách xác định vị trí của chúng ta đang đứng."

Nhìn biểu hiện như hiền vật quý của Tôn Khánh Nguyên hấn vẫn chỉ là khẽ gật đầu.

" Vậy việc này giao cho người làm. Làm tốt thì ta cũng sẽ không có để người chịu thiệt. Thời gian này các người ở bên trong thế giới của ta hấn cũng là cảm nhận được chỗ tốt rồi đi. Sau này nếu làm tốt ta cũng có thể để các người vào bên trong tu luyện vài ngày."

Những người khác nào dám có ý kiến gì, tất cả lại một lần nữa cung kính nói:

" Rõ thưa đại nhân."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 812: Tìm Về Con Rối Vương Giả

Tiếp sau đó Tôn Khánh Nguyên mang ra một viên cầu, khắc bên trên viên cầu là chi chít những kí hiệu khác nhau. Sau khi được quán chú tiên lực vào thì viên cầu kia liền sáng lên, ngay lập tức một cái hư ảnh bản đồ hình thành. Trên cái bản đồ kia lúc này đây có một điểm màu đỏ đang sáng nhấp nháy.

Sau khi quan sát được một lúc thì Tôn Khánh Nguyên liền thu hồi viên cầu, cung kính nói:

" Đại nhân, chúng ta hiện đang ở gần Bát Hung Hải, chỉ cần đi thêm vạn dặm là có thể nhìn thấy Bát Hung Hải. Sau khi vượt qua Bát Hung Hải thì chúng ta sẽ đến Vạn Thú Lĩnh tiến vào khu vực quản hạt của đám Quỷ Tộc. Mượn nhờ dịch chuyển trận pháp chúng ta có thể một lần nữa phản hồi bên kia. Không biết ý của đại nhân thế nào? "

Nghe vậy thì Xuân Đức có hơi nhăn mày, hẳn còn định quay về Vạn Xà Sâm Lâm tìm lại mấy thanh kiếm cùng gặp đám người Nhạn Tuyết. Lúc này đây hẳn nghiêm túc hỏi:

" Muốn quay về Vạn Xà Sâm Lâm thì đi đường nào gần nhất? "

Tôn Khánh Nguyên lúc này cũng hơi khó xử nói:

" Trên bản đồ thì không có con đường nào cả thừa đại nhân, hướng đi lúc trước thuộc hạ nói cũng là hướng đi gần nhất để đi tới Vạn Xà Sâm Lâm. Nhưng nếu đại nhân có thể phản hồi đường cũ thì sẽ nhanh hơn."

Phản hồi đường cũ, hắn nghe vậy thì trong lòng không khỏi cười khỏ, nếu được thì hắn còn cần hỏi người khác sao. Suy tư một chút hắn vẫn là quyết định đi theo lộ tuyến mà Tôn Khánh Nguyên nói ra trước đó.

Sau khi đã có quyết định thì hắn liền cùng những người khác lên đường.

.....

Không qua bao lâu thì tổ đội của hắn đã nhìn thấy Bát Hung Hải là cái bộ dạng gì.

Trước mắt bọn họ lúc này là biển cả mênh mông, nhìn không thấy điểm cuối, mặt biển rất hiền hòa, sóng biển lăn tăn. Đôi khi lại có một ít tiên ngư nhảy ra khỏi mặt nước, nhìn qua đúng là một khung cảnh thanh bình.

" Tiếp tục đi thôi." Sau khi nhìn qua nơi đây hắn lại lạnh nhạt ra lệnh.

Tiếp sau đó cả đội ngũ lại một lần nữa lên đường, vì để tiết kiệm sức lực nên những người khác ai cũng lấy ra bảo vật phi hành riêng của mình. Riêng về phần Xuân Đức thì khác hắn cũng không cần cái gì bảo vật mà cứ thế phi hành thôi, dù sao phi hành đối với hắn chẳng tiêu hao là bao.

Tốc độ của nhóm người Xuân Đức khá nhanh chớp mắt một cái đã bay đi được vài trăm dặm, chớp mắt thêm cái nữa đã thấy ở phía cuối chân trời, nháy mắt đến lần thứ ba thì đã không thấy tăm hơi ở đâu.

.....

Hai ngày sau...

Lúc này đây nhóm người của Xuân Đức đang ở trên một vùng biển băng, sau khi đi được hơn một ngày thì thời tiết thay đổi một cách đột ngột, đang gió mát, nắng ấm bỗng chốc lạnh ngắt. Gió tuyết thổi ào ào, cái lạnh

này khiến cho ba người Tôn Khánh Nguyên, Cửu Công Chúa cùng Khô Đức Nạp ăn không ít khổ.

Ba người bọn họ vừa phi hành vừa run lên từng hồi, chỉ như vậy thôi là biết nơi đây lạnh đến mức nào rồi.

Xuân Đức vốn cũng có ý định cho ba tên này vào lại bên trong nhẫn chứa đồ của hắn nhưng ba người này lại cứ thích muốn chứng tỏ bản thân không có một người nào chịu lùi bước. Có lẽ đây là bệnh chung của đám thiên tài rồi, thích chịu khổ kia, sướng quá đâu có chịu được.

Không vào thì cũng liền thôi, Xuân Đức cũng chẳng hơi đâu quan tâm, nếu như mấy người này thích chịu khổ thì cứ việc thôi.

Ngay lúc hắn đang dùng hồn niệm đề phòng cùng chú ý xung quanh thì bất ngờ hắn cảm ứng được ấn ký của con rối trước kia của hắn. Ngay lập tức hắn dừng lại bước chân, đứng yên tĩnh tâm cảm ứng.

Những người khác thấy hắn bỗng dừng ngừng lại bước chân thì cũng dừng lại theo, cả đám hai mặt nhìn nhau, mọi người đều nhìn thấy được trong mắt đối phương là một mảnh mờ mịt, hiển nhiên là không có ai biết vì sao Xuân Đức lại có hành động khác thường như vậy.

Sau khi đứng bất động một lúc lâu thì bất ngờ Xuân Đức mở mắt ra, ánh mắt bắn ra từng tia u mang nhiếp nhân tâm, khóe miệng hắn lúc này khẽ nhếch lên nở một nụ cười mười phần tà ác.

Hắn quay sang 5 người khác, lạnh nhạt nói:

" Chuẩn bị ta có việc cho các ngươi làm. Nếu chuyện thành thì sau này sẽ không thiếu chỗ tốt dành cho các ngươi."

Cả 5 người cung kính nói:

" Đại nhân cứ việc phân phó, bọn thuộc hạ nhất quyết tuân theo."

Xuân Đức lúc này vung tay lên. Ngay lập tức có 5 quả cầu phát ra quang mang 5 màu khác nhau rơi vào trong tay 5 người.

" Đây là 5 cái mắt trận, các ngươi chỉ cần truyền hồn niệm của mình vào bên trong là sẽ có chỉ dẫn, tiếp theo cần làm gì thì cũng không cần ta phải nói nữa rồi."

Nghe theo lời Xuân Đức, 5 người khác đều dùng hồn niệm của mình truyền vào bên trong quả cầu đang cầm trong tay, ngay lập tức quang mang từ quả cầu trên tay 5 người đại thịnh, một đoàn linh quang to lớn truyền thẳng vào bên trong đầu của 5 người.

Sau khi linh qua nhập thể thì 5 người liền nhắm mắt đứng yên bất động, sắc mặt bọn họ vẫn bình thường nhưng chỉ sau một lúc thì sắc mặt cả 5 người đều hiện lên sự kinh sợ cũng không thể tin được. Đến lúc cuối cùng thì hai bàn tay đang cầm quả cầu không khỏi run lên.

Tiếp sau đó 3 phút thì đồng loạt cả 5 người đều mở mắt ra, bọn họ dùng ánh mắt kiên định nhìn qua Xuân Đức một lần sau đó đồng loạt phân tán ra các phương vị khác nhau.

Sau khi cả năm người rời đi thì trong tay của Xuân Đức lúc này xuất hiện hai quả cầu một đen một trắng. Nhìn hai quả cầu trong tay hắn có phần vui vẻ nói:

" Cũng tới lúc nên kiểm tra uy năng của Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận mà ông bạn già sáng chế ra rồi. Hi vọng sẽ bắt được vài con cá lớn."

Nói xong thì hắn không tự chủ được mà lần nữa mỉm cười, tiếp sau đó thân hình của hắn dần dần mờ nhạt rồi biến mất hoàn toàn. Nơi đây một lần nữa chỉ còn gió tuyết gào thét.

.....

Cùng lúc này, ở một chỗ khác trên Bát Hung Hải đang đang có mấy người truy đuổi lẫn nhau.

Tốc độ của những kẻ này cực kì nhanh, thân ảnh của bọn họ chốc chớp nhoáng lên một cái thì đã không còn thấy đâu. Sau một lúc lâu bọn họ đi qua thì âm thanh như sấm nổ mới vang lên, từng đợt gió lốc thổi quét khắp nơi, khiến cho cả một vùng biển dậy sóng.

Thình lình những người đang truy đuổi nhau kia đều là những kẻ mà Xuân Đức nhận biết. Bị truy đuổi chính là con rôi Vương Giả của Xuân Đức, còn về phần ba kẻ phía sau thì hắn cũng đã từng gặp qua một lần.

Con rôi vương giả lúc này toàn thân thương tích nhưng tốc độ vẫn rất nhanh, luôn bảo trì khoảng cách với ba người phía sau. Còn về phần ba người phía sau thì bộ dạng có chút mệt mỏi, hẳn là trong những ngày tháng gần đây cuộc sống bọn họ cũng không lấy gì làm dễ chịu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 813: Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận

Truy đuổi ở phía sau, một trong ba người lên tiếng, nói với đồng bạn bên cạnh:

" Tên này cũng thật kiên trì, thời gian dài như vậy mà vẫn còn có thể chịu đựng được. Ta lúc này đây cũng phải khâm phục sự kiên trì của hắn."

Hai người khác nghe được lời của người này nói thì một trong hai người âm trầm đáp:

" Liêm Ma, người mà cũng có lúc khâm phục kẻ khác sao. Khắc khắc. Nói đến ta cũng giống người, cũng khâm phục tên kia. Có điều tên kia không còn cố gắng được lâu nữa được. Ăn phải Phiên Huyền Ấn của ta thì chẳng mấy chốc sẽ không còn sức mà chạy nữa."

Lúc này người còn lại lên tiếng:

" Viêm Ma, ta nghe người nói câu này lần này là lần thứ hai rồi thì phải, ba ngày trước người cũng đã nói câu này rồi."

Người có tên Viêm Ma nghe đồng bạn châm chọc thì cười khà khà nói:

" Hắn là tên kia đang dùng bí pháp gì cố gắng treo chống mà thôi... Ấy các người nhìn hắn tốc độ chậm lại một chút rồi."

Ngay lúc này thì Viêm Ma la lên vui mừng, hai người khác lúc này cũng đã nhận thấy biểu hiện khác thường của con mồi.

" Tăng nhanh tốc độ, bắt lại hắn." --- Liêm Ma lạnh giọng nói.

Cùng một lúc cả ba người bắt đầu đẩy nhanh tốc độ, khoảng cách giữa ba người cùng mục tiêu đang ngày càng được rút ngắn.

Nhìn thấy con mồi sắp bị ba người đuổi kịp thì đột nhiên con mồi của bọn họ ngừng hẳn lại không có tiếp tục chạy trốn nữa.

Thấy một màn quỷ dị như vậy thì cả ba thoáng cái hơi do dự, ba người nhìn nhau một cái sau đó đồng loạt tán ra xung quanh vây lấy con mồi. Sau khi đã vây lấy con mồi đảm bảo con mồi lần này không thể chạy thoát thì một người lên tiếng:

" Lỗ Khắc Tư nhanh giao ra đây Luyện Thần Bí Điển, chỉ cần ngươi giao ra thì bọn ta cũng sẽ không làm khó ngươi."

" Đúng vậy, bọn ta cũng chỉ cần Luyện Thần Bí Điển, nếu ngươi chịu giao ra thì bọn ta liền không khó xử ngươi nữa." --- Một người khác cũng nói đệm vào.

Nhưng sau một lúc lâu mà Lỗ Khắc Tư(con rồi vương giả) cũng không có phản ứng gì, cứ lặng yên đứng ở nơi đó.

Lúc này đây ba cao thủ vương giả của dạ tộc lại một lần nữa hai mặt nhìn nhau. Sau khi trao đổi bằng ánh mắt với nhau xong thì một người lạnh giọng nói:

" Ngươi bây giờ có chấp thêm cánh cũng không chạy thoát, ta khuyên ngươi vẫn là nên giao ra Bí Điển để tránh nỗi khổ sau này."

Người này còn chưa nói hết câu thì từ bên trên người Lỗ Khắc Tư tán phát ra khí tức nguy hiểm. cả ba cao thủ của dạ tộc sắc mặt thoáng cái đại biến, một người nhịn không được chửi lớn:

" Lỗ Khắc Tư người là thằng điên vậy mà muốn tự bạo."

Chửi thì chửi nhưng hấn lui về phía sau cũng không có chậm. Nhưng ngay vào lúc này kinh biến lần nữa phát sinh. Từ 7 hướng khác nhau có 7 cột sáng phóng lên cao, đồng thời một cái lồng giam bằng phù văn hình thành. Vây lấy ba cao thủ của Dạ Tộc vào bên trong.

Nhìn thấy một màn biến hóa như vậy thì một người kinh sợ nói:

" Nơi đây có mai phục, làm sao lại như vậy? "

" Nói nhảm nhiều như vậy làm mẹ gì. Cùng nhau công kích phá hủy cái trận pháp vây khốn này." Một kẻ khác gấp giọng quát lên.

Nghe vậy thì hai người khác liền hiểu ý, cả ba vận toàn lực hướng về một điểm của trận pháp mà đánh tới, có điều khi bọn họ còn chưa kịp xuất chiêu thì từ hai cột sáng gần 3 người nhất phóng ra từng luồng ánh sáng thô to như thùng nước đánh tới ba người.

Cảm nhận được khí tức nguy hiểm từ luồng sáng kia thì ba người không khỏi phải dừng lại công kích, bất đắc dĩ quay về phòng thủ.

" Rầm rầm rầm rầm..."

Liên miên tiếng nổ đinh tai vang lên, bị vô số luồng sáng công kích ba người không khỏi phải lui về phía sau. Ngay vào lúc này thì cả ba người đều thảm than " Không tốt."

Bọn họ vừa nghĩ như vậy thì một tiếng nổ càng khủng bố hơn vang lên.

" Đùng."

Một âm thanh bạo liệt xé rách cả không gian nơi đây vang lên, từng vết rách hư không đen ngòm hiện ra, mặt biển băng giá trong nháy mắt vỡ mụn

thành từng mảnh nhỏ, cả không gian lúc này cũng phải lắng lại, lấy trung tâm là Lỗ Khắc Tư một luồng sóng khí hủy diệt nhanh chóng tán ra xung quanh.

Ngay khi luồng sóng hủy diệt kia quét chúng ba cao thủ của Dạ Tộc thì chỉ nghe được ba tiếng hét thảm vang lên.

" A! "

" A! "

" A! "

Sau đó cả ba liền bị vụ nổ cắn nuốt vào bên trong. Ngay khi vụ nổ xảy ra thì Thất Tuyệt Vô Sinh Đại trận cũng sáng lên rực rỡ, từ bên trên các phù văn phát ra kim quang vạn trượng.

" Âm âm âm... Âm âm âm... "

Luồng năng lượng khủng bố từ vụ tự bạo của một tên Vương Giả chỉ trong chớp mắt sau liền va chạm với đại trận, ngay lập tức cả đại trận liền có dấu hiệu muốn sụp đổ, vô số phù văn sau khi đón đỡ vụ nổ liền ảm đạm không còn ánh sáng, đại trận vốn có 7 cột sáng làm trụ cột thì lúc này đã tắt 3.

Sau thêm vài hô hấp thì lại có thêm 2 cột sáng khác đồng thời biến mất.

Lúc này đây cả đại trận chỉ còn có hai cột sáng, một cột sáng màu đen cùng màu trắng. Cột sáng màu trắng là do Xuân Đức thao túng còn cột sáng màu đen là do một con rối vương giả khả thao túng.

Xuân Đức lúc này cũng phải cố hết sức để giữ vững đại trận, không cho đại trận sụp đổ. May mà nhờ có một con rối vương giả khác bằng không

hắn gặp rắc rối lớn, hắn không ngờ một vị Tinh Vương Tiên Cảnh lúc tự bạo lại khủng bố đến vậy.

Bây giờ hắn có thể cam đoan, ba người dạ tộc bên trong đại trận lúc này không chết cũng phải la lét.

.....

20 phút đi qua..

Lúc này đây luồng năng lượng từ vụ tự bạo của Lỗ Khắc Tư mới tiêu tan hết, nhìn lại thì thấy khu vực gần vạn dặm đã không còn cái gì, tất cả đều bị hủy diệt. Trừ ba tên cường giả của dạ tộc ra.

Lúc này ba người kia thì đã có hai người bị ngắt đi, duy nhất một người thanh niên bộ dạng vô cùng chật vật là vẫn còn đứng vững, có điều sắc mặt của người này đã trắng bệch như tờ giấy, trên cơ thể thương tích chất chồng, miệng thì lúc một lại phun ra một ngụm máu tươi, tình trạng không xong đến nơi.

Nhìn thấy chỉ còn có một người đang đứng thì Xuân Đức cũng không có lộ ra vui mừng, hắn cũng không dám khinh thị đối phương một chút nào, ai biết tên này có tự bạo luôn không.

Có điều hắn vẫn có một biện pháp hạ gục đối phương một cách an toàn, tâm niệm vừa động một cái, ba luồng độc tố bản nguyên từ bên trong cơ thể hắn tràn ra bên ngoài, vô thanh vô tức chui xuống phía bên dưới lớp băng rồi vòng ra phía sau tên cao thủ dạ tộc kia.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức sắp đắc thủ thì tên cường giả cuối cùng của Dạ tộc kia lại lăn ra bất tỉnh.

Thấy cảnh này thì Xuân Đức không biết là nên nói cái gì cho phải.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 814: Phượng Tước Vỹ Vương(Phượng Vỹ Tước)

Nhìn thấy cả ba người đều đã gục ngã nằm yên bất tỉnh nhưng hắn vẫn muốn chắc chắn nên vẫn dùng bốn nguyên độc tố khóa lại pháp nguyên của ba người. Sau khi đã giam cầm pháp nguyên cả ba người thì hắn mới đi tới bên cạnh ba người kia.

Nhìn ba người đang nằm yên bất động Xuân Đức lại nở một nụ cười tà. Hắn vuốt cằm đắc ý nói:

" Lại có được ba khối vật liệu tốt để chế tạo con rối, lần này nhất định không thể để bọn nó mất đi linh trí giống như khi trước. Hắc hắc, lần này đi vào bên trong này thu hoạch cũng tạm được đấy chứ."

Đắc ý xong hắn liền thu ba người kia vào bên trong nhẫn chứa đồ, tiếp sau đó hắn liền đi tới nơi khác nhìn xem mấy người Cửu Công Chúa, Tôn Khánh Nguyên có làm sao không. Dù mấy người này thực lực không được nhưng lại có địa vị cao cả chỉ cần không chế trong tay thì sau này sẽ có thể phát huy ra tác dụng nhất định,

Thân hình hắn nhoáng lên một cái liền tới vị trí nơi trước kia Cửu Công Chúa đứng, lúc hắn tới gần thì đã thấy cô nàng này nằm cứng đờ trên mặt tuyết rồi, trên người nàng ta lúc này cũng đã phủ một lớp tuyết thật dày. Nếu cứ theo đà này thì không tới 2 giờ sau nàng ta sẽ biến thành một khúc thịt đông lạnh.

Thò tay túm lấy cô nàng nhắc ra khỏi lớp mặt tuyết, lắc lắc thêm vài cái cho tuyết rơi ra hết thì hắn liền thu cô nàng vào bên trong nhẫn chứa đồ.

Tiếp sau đó hắn lần lượt đi tới vị trí nơi hai người Khổ Đức Nạp cùng Tôn Khánh Nguyên đang tại, lúc hắn đến nơi thì hai tên này tình trạng cũng không tốt đi đâu, mặt mũi tím tái vì lạnh, hô hấp thì đứt quãng. Bộ dạng không sống được lâu.

Còn về phần Mộng Hồng Trần cũng nữ hộ vệ của Cửu Công Chúa thì khá hơn rất nhiều, lúc hắn đi tới nơi thì hai người này cũng đã tỉnh dậy. Lúc này nhìn thấy hắn xuất hiện thì cả hai có phần xấu hổ nhưng nhiều hơn vẫn là kính sợ, bọn họ chỉ biết cúi đầu mà không nói lời nói.

Đối với biểu hiện này của hai người thì hắn cũng chỉ là nhìn lướt qua một cái liền thôi.

Sau một hồi chiến đấu thì đội ngũ của Xuân Đức vẫn có bốn người, lúc này đây bên trong đội ngũ có sự xuất hiện thêm của con rối vương giả. Nhìn qua hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ tử hắn bình thản hỏi:

" Trong hai người các ngươi có ai biết đường thì dẫn đường đi."

Nghe hắn hỏi, hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ tử nhìn nhau một cái sau đó Mộng Hồng Trần nói:

" Thuộc hạ biết, thuộc hạ xin được dẫn đường cho đại nhân."

Xuân Đức mặt không biểu tình, khẽ gật đầu một cái. Tiếp sau đó mọi người lại lần nữa lên đường, nhưng ngay vào lúc này kinh biến đột nhiên phát sinh.

Một tiếng la thất thanh vang lên:

" A a a a, cứu ta."

Cùng lúc với tiếng kêu thê lương kia, mặt biển vừa mới đóng băng lại không lâu lúc này lần nữa vỡ toác ra, ngay sau đó một con chim to lớn từ sâu bên lòng biển bay ra.

" Gru gru.."

Hai sải cánh của con chim này phải đạt tới cả mấy chục dặm, toàn thân nó được bao phủ với một lớp băng tinh màu xanh lam óng ánh xinh đẹp dị thường, nó có một cái đuôi thật dài, phát ra thất thái hào quang. Trên đầu nó thì lại có một túm lông màu trắng đen phân biệt nhìn vô cùng bắt mắt. Đôi mắt của nó cũng xinh đẹp vô cùng, một đôi mắt to tròn, sáng long lanh.

Phần duy nhất không hoàn mỹ trên cơ thể nó chính cái miệng, nó không có mõ giống như loài chim bình thường mà lại có một cái miệng hình tròn, bên trong là vô số răng nhọn lỏm chồm. Ở bên ngoài miệng là vô số xúc tu bằng thịt màu hồng đang ngoe nguẩy nhìn kinh dị vô cùng.

Trên những cái xúc tu kia lại có đầy những cái miệng toàn răng nanh nhọn hoắt đang khép mở, mỗi lần khép mở là lại trào ra một đồng chất dịch nhờn màu xanh.

Lúc này đây, bên trong cái đồng xúc tu có phần góm ghiếc kia có một vài cái đang bắt lấy một nữ nhân kéo vào bên trong miệng, tiếng kêu cứu cũng là phát ra từ người này.

Khi nhìn thấy chân thân của con quái điều thì Xuân Đức cũng không có quá nhiều kinh ngạc, hấn lúc này chỉ là nhẩn mày lại nhìn về phía nữ nhân đang bị một đồng xúc tu quấn quanh kia.

Theo linh áp từ người này phát ra thì hấn cũng là một vị vương giả không sai đi đâu được, nếu hấn đoán không sai thì người này đã sớm ần nấp

tại phụ cận nếu không phải bất ngờ con quái điều trước mắt xuất hiện thì nàng ta cũng sẽ không bị ai phát hiện.

Tự dung hấn cảm thấy một luồng hàn ý chạy dọc sống lưng, thiết nghĩ nếu người này mà đánh lén lúc hấn đang chuyên tâm điều khiển Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận thì có thể nghĩ được hậu quả. Nhưng bây giờ hấn lại có chút do dự, không biết là có nên tiêu diệt con quái điều này rồi tóm nữ nhân kia lại chế thành con rối hay là rời đi nữa.

Tâm niệm vừa động hấn mệnh lệnh cho phụ trợ hệ thống tính toán xác suất chiến thắng khi hấn giao chiến cùng con quái điều kia. Đây cũng là thói quen khi hấn còn ở trung thiên rồi. Có điều lên cao thiên phụ trợ hệ thống hư mất nên hấn không thể dùng được nên phản ứng có chút chậm, bằng không vừa nhìn thấy con quái điều hấn đã kiểm tra rồi.

Cũng không qua bao lâu thì có một âm thanh êm dịu vang lên:

" So sánh tương quan lực lượng giữa hai bên.

Chủ nhân một mình đánh với Phượng Tước Vỹ Vương không có cường hóa tỷ lệ chiến thắng 72%

Chủ nhân cùng với khôi lỗi chiến đấu tỷ lệ chiến thắng 88%

Chủ nhân ở trạng thái ba đầu địa ngục thiên long tỷ lệ 100%."

Vừa lúc phụ trợ hệ thống đưa ra tỷ lệ chiến thắng thì ở bên cạnh Mộng Hồng Trần đã gấp không chịu được, giọng hấn run run nói:

" Đại nhân, đại nhân, chúng ta nên làm sao. Đây là một trong bát đại hung thú trên vùng biển này. Phượng Tước Vương."

Xuân Đức lúc này ánh mắt nheo lại, bên trong mắt phóng ta từng tia u mang khiếp người, hấn lạnh giọng nói:

" Lát nữa sẽ có việc để hai người các ngươi làm. Việc còn lại thì ta có thể tự lo liệu."

Nói xong thân ảnh hấn liền nhoáng lên một cái biến mất, lúc nhìn lại thì đã thấy hấn còn cách con Phượng Tước Vỹ Vương chưa đầy 5000 mét.

Ngay khi Xuân Đức động thì con quái điều cũng động, ánh mắt nó khóa chặt lấy Xuân Đức. Cùng lúc đó vô số xúc tu từ mồm nó phóng thẳng tới Xuân Đức, tốc độ của các xúc tu kia rất nhanh, nhanh đến độ chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy tàn ảnh.

Cảm nhận được nguy hiểm đánh úp lại từ phía bên trên, Xuân Đức lúc này cũng không có nóng vội hấn giảm lại tốc độ, dùng hồn niệm xác định nơi mà những xúc tu kia đánh tới rồi làm ra động tác né tránh hoàn hảo nhất.

Vô số xúc tu đánh không trúng mục tiêu, kích thẳng lên mặt biển khiến cho cả mặt biển thoáng cái dậy sóng, từng tiếng nổ

" Âm âm âm âm.."

Liên tiếp vang lên, những xúc tu từ miệng con Phượng Tước Vỹ giống như có thể phóng to cùng kéo dài vô hạn vậy. Sau khi đâm trượt thì bọn nó co lại rồi bắt đầu truy đuổi phía sau Xuân Đức, những cái xúc tu khác thì đánh chặn hướng đi của hấn lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 815: Uy Năng Của Quỷ Kiếm Khi Kết Hợp Cùng Với Tuyệt Kỹ

Cảm nhận được đám xúc tu khó chơi truy đuổi gắt gao thì hấn khẽ nhúu mày lại, lúc này đây sau lưng hấn xuất hiện Thiên Huyền Cánh, một đôi cánh màu tím hư ảo hiện ra, hai cánh khẽ vỗ thì thân ảnh của Xuân Đức liền biến mất. Cùng lúc đó Quỷ Kiếm xuất hiện bị hấn cầm trong tay.

" Vèo."

Lần nữa xuất hiện thì bất ngờ Xuân Đức lại hiện thân ngay bên trên đầu con Phượng Tước Vỹ, ánh mắt của hấn lúc này vô cùng hung lệ, hàm răng cắn chặt, toàn thân pháp nguyên vận chuyển, Quỷ Kiếm cũng như sóng lại con mắt Quỷ mở to ra, một vài đồ án bên trên Quỷ Kiếm trong nháy mắt sáng ngời.

Nâng cao Quỷ Kiếm hấn toàn lực chém ra một kích tuyệt kỹ. Nhìn thấy Quỷ Kiếm sắp chém trúng đầu con quái điều thì trong lòng Xuân Đức thảm nhủ:

" Ăn một kích này, ta cũng không tin ngươi không bị sao."

Ngay khi Xuân Đức một lần nữa hiện ra thân hình thì Phượng Tước Vương liền cảm nhận được nguy hiểm ngay bên cạnh, lúc này đây Phượng Tước Vỹ toàn thân rực sáng, quang mang màu xanh bao trùm lấy nó, từng lớp băng tinh dày hiện lên bảo vệ lấy phần đầu của nó, đồng thời từ bên trong cái miệng gớm ghiếc kia phun ra một đồng chất lỏng màu xanh xanh bắn thẳng về phía Xuân Đức.

Phản ứng của con Phượng Vũ Tước có thể nói là không chê vào đâu được. Trong nháy mắt đã có đối sách.

Có điều lúc này đây việc bất ngờ phát sinh, toàn thân của Xuân Đức hiện lên một lớp xương cốt màu trắng, đồng thời một màn ánh sáng màu trắng hiện lên đón đỡ độc dịch từ con Phượng Vũ Tước.

" Đùng.."

Có hậu thuẫn cường đại, Xuân Đức cũng không có né tránh mà tiếp tục công kích, một chém toàn lực mang theo thần thông hấn tự sáng chế đánh thẳng lên đầu con Phượng Tước Vương, trong nháy mắt quang mang màu xanh bị phá tan như là tờ giấy mỏng bị xuyên phá.

Tiếp theo đó Quỷ Kiếm mang theo lực lượng vô cùng lớn kích thẳng lên lớp băng tính đang bao phủ trên đầu con Phượng Tước Vương, một tiếng nổ chát chúa vang lên.

Lấy trung tâm là nơi giao kích, vô số băng tinh bay tán loạn, cùng lúc đó một luồng sóng năng lượng màu đen bùng phát lan ra xung quanh, hủy diệt mọi thứ, không gian ở phụ cận cũng bị vụn vẹo.

Cùng lúc đó con Phượng Tước Vương phát ra một tràng tiếng kêu thê lương.

" Réc rác rác..."

Cả thân hình to lớn của nó bị lực trùng kích mạnh mẽ đánh văng về phía sau cả mấy ngàn dặm, cả biển băng trong nháy mắt vỡ tan biến thành từng miếng băng nhỏ riêng biệt.

Thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng không có mừng mà đồng tử hấn liền co lại, một kích toàn lực của hấn cứ như vậy mà bị ngăn cản toàn bộ.

Nhân lúc con Phượng Tước Vương còn chưa có đứng vững, hắn lại nhấc theo Quỷ Kiếm đuổi theo lần nữa thi triển ra tuyệt kỹ của bản thân.

Nhưng hắn còn chưa kịp thi triển ra lần thứ 2 công kích thì con Phượng Tước Vỹ Vương đã một lần nữa ổn định lại thân hình, nó đập cánh hai cái thì cả thân hình đã ở trên không trung mấy chục dặm, đồng thời khu vực xung quanh mấy trăm dặm vô số băng trùy hiện lên. Thoáng cái cả bầu trời đã bị che kín bởi băng trùy.

Nhưng băng trùy này có hình thoi, sắc nhọn hai đầu, hàn quang bắn ra bốn phía. Đang chạy tới nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt của Xuân Đức không khỏi thay đổi hắn ngay lập tức đổi từ công thành thủ.

Cũng ngay lúc này Phượng Tước Vương rống lớn một tiếng.

" Gào Gào Gào..."

Cái miệng hình tròn đầy răng nhọn của nó há to ra hết cỡ, cô số xúc tu thịt bên cạnh tung múa, từ bên trong miệng của nó phóng ra một luồng ánh sáng xanh biếc, ngay lập tức không gian trăm dặm xung quanh Xuân Đức bị giam cầm lại, đồng thời lúc này cả biên băng trùy trên không cũng đồng loạt hướng về phía Xuân Đức phóng đi.

Cảm nhận được không gian bây giờ giống như một cái bẫy keo dính thì Xuân Đức nhin không được chửi một câu:

" Thần thông không gian, chết tiệt thật."

Còn chưa hết câu thì vô tận công kích giống như mưa rào đồng dạng bắn thẳng lên hộ thể linh quang bên ngoài cơ thể hắn.

Âm thanh " Rầm rầm rầm... Rắc rắc rắc..." liên tục vang lên không dứt.

....

Lúc này đây ở xa xa Mộng Hồng Trần cùng nữ vệ sĩ của Cửu Công Chúa nhìn thấy một màn giao tranh kinh tâm động phách kia thì chỉ biết đứng ngốc ở nơi đó, bọn họ không biết mình phải làm gì tiếp theo nữa cả. Trận chiến tầm cỡ này bọn họ không dám tới gần chứ đừng nói là tham gia, tham gia vào chính là muốn chết.

Nhưng ngay tại lúc này, một âm thanh nữ nhân có phần suy yếu vang lên:

" Hai người các người lại đây giúp ta."

Bị âm thanh này phá vỡ suy nghĩ, cả hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ kia đồng loạt quay lại nhìn về phương hướng vừa phát ra thanh âm.

Cách nơi hai người đang đứng không xa lúc này đây đang có một nữ nhân toàn thân vết thương, nhiều vết thương thấy cả xương trắng, hai tay nàng ta cũng đã bị cụt, y phục tàn phá không chịu nổi, trên mặt nàng cũng bị một thứ dịch nhờn gì đó ăn mòn, bộ dạng của nữ nhân này nhìn có đôi chút khủng bố.

Nhìn thấy nữ nhân này thì hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ lại lần nữa nhìn nhau, ánh mắt lưu chuyển, sau giây lát thì cả hai gật đầu một cái sau đó đồng thời bay về phía nữ nhân kia. Kéo nàng ta ra khỏi khe nứt mang nàng lên một nơi an toàn hơn.

" Tìm bên trong túi càn khôn của ta một cái bình ngọc màu đỏ, lấy ra 3 viên thuốc trong đó để cho ta ăn vào." --- Tuy bị thương nhưng khí thế cùng ngạo khí của nữ nhân này không giảm, nàng ta tuy đã hết sức dùng lời ôn hòa nhưng không thể nào che giấu hết đi vẻ kiêu ngạo của bản thân.

Hai người Mộng Hồng Trần trong lòng cũng không có tỏ vẻ gì không vui, ở tu tiên giới là vậy, tu sĩ cao cấp có được cái đặc quyền đó. Nhưng đây cũng chỉ là mặt ngoài còn trong lòng của bọn họ nghĩ ra sao thì liền chỉ có bọn họ mới biết được

Nữ hộ vệ lúc này tiếp nhận lấy túi càn khôn của nữ nhân kia, sau khi tìm kiếm một hồi thì cũng thấy một cái bình ngọc màu đỏ. Lấy ra ba viên thuốc nữ hộ vệ đưa tới bên miệng để cho nữ nhân này tự mình ăn vào.

Nữ nhân kia khẽ hé miệng thì ba viên đan dược(thuốc)màu đỏ đã bị nàng nuốt vào bên trong miệng, ngay lập tức cả cơ thể nàng được bao quanh bởi một luồng huyết tinh chi khí nồng đậm, các vết thương trên người đang lấy tốc độ cực kì nhanh chóng khôi phục lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 816: Phượng Tước Vỹ Vương(1)

Không qua bao lâu thì tất cả thương thế trên người nàng ta liền đã khôi phục như lúc ban đầu, ngay cả hai cánh tay bị cụt lúc này đây cũng đã khôi phục lại. Thương thế đã khôi phục nàng ta liền mở mắt ra, trong đôi mắt khi nhìn qua hai người Mộng Hồng Trần thì xẹt qua một tia xem thường.

" Nói những gì các ngươi biết về chủ nhân của các ngươi." Nữ nhân này dùng giọng nói không cho cự tuyệt nói ra, có lẽ hàng ngày nữ nhân này ở địa vị cao cao tại thượng quen rồi.

Nhưng ngay khi nàng ta tưởng rằng Mộng Hồng Trần cũng nữ hộ vệ sẽ khép nép thừa bả giống như cách đây không lâu thì một việc khá bất ngờ phát sinh.

Cả hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ đều dùng ánh mắt đáng thương nhìn nàng ta, ánh mắt của hai người đều không hề che giấu sự thương hại.

" Hai người các ngươi đây là có ý gì? " Nữ tử kia lạnh giọng hỏi, trong đôi mắt nàng ta hiện lên sự lạnh lẽo.

Lắc lắc đầu. Mộng Hồng Trần nhìn nàng ta thản nhiên cười nói:

" Ngươi bây giờ cũng chỉ là một con chó của chủ nhân như hai người bọn ta mà thôi, à không còn không bằng chúng ta nữa, không cần phải thể hiện cái gì trước mặt chúng ta."

Bị nói là chó thì nữ nhân kia liền giận quá thành cười, nàng cười lớn nói:

" Ta là cỡ nào thân phận mà thứ sâu kiến như các người có thể so sánh, hừ, chủ nhân của các người sao, tên ngu ngốc kia bây giờ tự thân khó bảo toàn... Phụt.."

Nàng ta còn đang định nói thêm cái gì thì bất ngờ phun ra liên tiếp mấy ngụm máu tươi, máu tươi bên trong có lẫn một ít sâu nhỏ. Nhìn thấy thứ sâu nhỏ kia bên trong máu thì nữ tử ánh mắt có rút lại, nàng có chút không dám tin tưởng nhìn lên hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ hỏi:

" Từ khi nào... phụt.."

Còn chưa nói hết câu thì nàng ta lại liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi, sau đó liền nằm yên bất động hôn mê sâu.

Lúc này hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ nhìn nhau cười một cái.

" Việc của đại nhân giao cho đã xong, bây giờ ở lại đây cũng không có gì dùng, trước hết cứ mang theo nữ nhân này rời xa nơi đây, đại nhân sau khi xử lý xong sẽ tới tìm chúng ta."

Nữ hộ vệ cũng không có ý kiến gì, nàng nhẹ gật đầu sau đó ôm theo nữ nhân đang nằm bất tỉnh trên nền băng bay theo phía sau Mộng Hồng Trần.

.....

Còn về phần Xuân Đức lúc này có chút không được tốt cho lắm, tuy chỉ mới giao thủ cùng con Phượng Vũ Tước Vương chưa được 30 phút nhưng hẳn có thể cảm thấy đối phương cực kì khó nhằn.

Phòng ngự của đôi phương có thể nói là biến thái, nếu chỉ mình phòng ngự biến thái thôi thì cũng đành, đằng này ngay cả thần thông phép thuật, sức mạnh vật lý, tốc độ cũng biến thái không kém. Nhược điểm của nó chắc chỉ có linh trí không cao mà thôi. Nhưng mà linh trí không cao thì bù lại nó có bản năng chiến đấu kinh người.

Giao thủ với nó, Xuân Đức hoàn toàn không chiếm được một chút ưu thế nào cả. Hắn bây giờ có chút nghi ngờ về tính chính xác của hệ thống phụ trợ rồi đấy, đánh kiểu này thì tỉ lệ chỉ có 5-5, làm quái gì có chuyện 7-3 ở đây.

" Rầm rầm rầm..."

Hai bên lúc này đã không còn dùng cái gì pháp thuật công kích tầm xa nữa rồi mà đã cận thân chiến đấu, từng hồi va chạm tạo nên những tiếng nổ kinh thiên, hai bên quần nhau khiến cho cả một phương thiên địa nơi đây loạn thành một đoàn.

Những cơn gió tốc khủng khiếp từ nơi giao tranh thổi quét ra khắp nơi, không những thế mặt biển bây giờ cũng không yên bình, từng cơn sóng thần cao vài trăm mét mang theo sức mạnh hủy diệt phá hủy mọi thứ trên đường đi.

.....

Ở nơi xa xa hai người Mộng Hồng Trần cùng với nữ hộ vệ nhìn thấy màn tranh đấu kia thì chỉ có thể ngây ngốc, thi thoảng cả hai lại nuốt một ngụm nước miếng.

" Thật quá đáng sợ, đây là sức mạnh 1 trong bát đại hung thú sao? Nếu như ta một mình gặp phải nó thì chỉ có con đường chết mà thôi." --- Nữ hộ vệ kinh thán nói ra.

Mộng Hồng Trần bên cạnh cũng là cười khỏ nói:

" Người còn chưa rõ 1 trong bát hung là thế nào, đừng nói là người mà ngay cả các vị thánh tổ cũng không có người nào dám một mình đối mặt với loại hung thú này. Chúng ta bây giờ có thể ở nơi đây quan sát bởi vì đại nhân cùng với Phượng Tước Vỹ Vương đồng thời tạo ra kết giới ngăn cách, bằng không phương viên mấy trăm vạn dặm nơi đây đã sớm hủy diệt."

Nữ hộ vệ kinh ngạc nói:

" Tiên bối đã từng gặp các vị thánh tổ sao? "

Mộng Hồng Trần lắc đầu:

" Thân phận như ta làm sao có thể gặp được các vị thánh tổ, là sư phụ ta nói cho ta biết, sư phụ ta là Địa Sát Vương người hẳn là biết đi."

Nữ hộ vệ hơi khiếp sợ nói:

" Hóa ra tiên bối lại là đệ tử của Địa Sát Vương, Địa Sát Vương chính là... Kia là cái gì.."

Còn đang định nói cái gì thì nữ hộ vệ bỗng nhiên la lên thất thanh, ánh mắt nàng ta gắt gao nhìn về nơi đang giao chiến.

Mộng Hồng Trần cũng không cần nàng ta nhắc nhở, hẳn vốn dĩ đang chăm chú quan sát trận chiến bỗng dưng thấy một màn biến hóa kinh người.

Hắn chỉ thấy vị đại nhân kia bỗng nhiên cả người huyết sắc hào quang bao phủ, nháy mắt sau thì liền biến thành.... Biến thành cái gì hắn cũng không biết nữa. Hắn còn chưa bao giờ nhìn thấy sinh vật kinh khủng như vậy. Nó giống như một con viễn cổ hung thú vậy.

Một con viễn cổ hung thú còn to lớn hơn cả Phượng Tước Vỹ Vương gấp vài lần, toàn thân được bao phủ bên trong làn sương khói màu đen u ám, chỉ có ba cái đầu dữ tợn là hiện ra ngoài.

Vốn dĩ trận đấu đang rất cân bằng nhưng từ khi con viễn cổ hung thú kia xuất hiện thì mọi chuyện đều đã thay đổi, một đập trao đập xuống thì Phượng Tước Vỹ Vương liền bị đánh bay ra xa xa. Ngay sau đó ba luồng ánh sáng màu đen mang theo chớp giạt từ ba cái miệng của con viễn cổ hung thú kia phun ra.

Chỉ nhìn thấy ba luồng sáng kia dễ dàng xuyên qua thân thể của Phượng Tước Vỹ Vương, để lại cho trên người nó ba cái lỗ máu không lồ, sau khi bị ba luồng sáng xuyên qua thì con Phượng Tước Vỹ kia liền không có động tĩnh gì nữa cả rồi.

Vì ở nơi khá xa, với tốc độ của con viễn cổ hung thú kia quá nhanh nên hẳn ta cũng không có quan sát được kỹ càng. Hẳn lúc này nuốt nuốt nước miếng nói:

" Đây mới là bản thể thật sự của đại nhân, thảo nào khi ở cạnh ta đại nhân ta luôn cảm thấy một loại xa lạ cảm giác cùng một loại khí tức nguy hiểm đến từ linh hồn."

Ở bên cạnh hẳn nữ hộ vệ lúc này đã mất đi năng lực ngôn ngữ, nàng cứ như vậy tròn tròn đôi mắt mà nhìn cảnh tượng trước mắt.

[Năm mới thật mệt mỏi mà. Công việc đầu năm quả thực nhiều, mọi người thông cảm, hôm nay vẫn là 3 càng. Thôi tác đi ngủ cho béo đây, chúc mọi người một buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 817: Phượng Tước Vỹ Vương(2)

Ở nơi xa, sau khi đã giải quyết xong con Phượng Tước Vỹ thì Xuân Đức lúc này lại quay về trạng thái nhân loại. Sau lần lột xác gần đây thì năng lực biến thân của hắn không còn bị hạn chế về thời gian nữa rồi. Có thể tự do chuyển đổi giữa rồng và người, có điều giai đoạn chuyển đổi này tiêu pháp nguyên rất lớn, hắn cũng không muốn vô duyên tiêu hao pháp nguyên như vậy làm gì.

Khi biến về trạng thái nhân loại thì sắc mặt của Xuân Đức liền trắng bệch, tuy chỉ ở trong trạng thái ba đầu địa ngục băng long chỉ một chút mà thôi nhưng tiêu hao về pháp nguyên cùng linh hồn lực là vô cùng lớn, nhất là hắn lại còn dùng tuyệt chiêu nữa.

Hắn dùng mấy ngón tay day day hai huyệt thái dương cho bản thân tỉnh táo lại, sau khi đã cảm thấy tốt hơn thì hắn liền tới bên cạnh xác của con Phượng Tước Vỹ(Hay Phượng Vỹ Tước đều là một nhé mọi người, gọi sao cũng được). Vì tránh đem dài lắm mộng hắn ngay lập tức dùng hồn lực bao trùm lấy con Phượng Vỹ Tước rồi thu nó vào bên trong nhẫn chứa đồ. Tiếp theo hắn liền rời đi.

Rất nhanh hắn liền tìm thấy hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ, nhìn hai người hắn lãnh đạm nói:

" Ta cần tìm một nơi để khôi phục. Bây giờ thì rời đi thôi, Mộng Hồng Trần đi trước dẫn đường đi."

Mộng Hồng Trần nghe vậy thì ứng một tiếng rồi sau đó liền dùng phương pháp đặc thù xác định phương hướng rồi bay đi, theo ở phía sau là hai người Xuân Đức cùng nữ hộ vệ.

.....

Sau khi bay được tầm mấy chục vạn dặm trên biển thì cuối cùng ba người cũng tìm được một hòn đảo hoang.

Hai người Mộng Hồng Trần cũng nữ hộ vệ đi xuống bên dưới kiểm tra một hồi xong, thấy không có điểm gì khả nghi liền thông báo cho Xuân Đức.

" Đại nhân, nơi này không có vấn đề gì cả. Người có thể ở trên này tạm một thời gian đợi khôi phục lại bên trong cơ thể tiên lực."

Nhẹ gật đầu, nhìn hai người Xuân Đức bình thản nói:

" Canh giữ nơi này cho ta. Đừng cho kẻ nào tới gần. Nếu lại là một con trong bát hung tới đây thì nhanh chóng thông báo cho ta biết."

" Rõ."" Hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ đồng thanh hô lớn.

Tiếp sau đó Xuân Đức liền bay xuống đảo, mang ra một kiện bảo vật, trụyện vào bên trong pháp nguyên, ngay lập tức hẳn đã có một ngôi nhà nhỏ đầy đủ tiện nghi. Gọi ra con rối vương giả hẳn ra lệnh.

" Vương Nhất, người đứng canh ở trước cửa, không có lệnh của ta thì không cho kẻ nào tiếp cận phạm vi 1 dặm nơi ta ở."

Vương Nhất ánh mắt lấp lóe mấy lần, sau đó không nói một lời quay đi ra bên ngoài, thủ hộ ở trước cửa.

Sau khi lệnh cho Vương Nhất bảo vệ mình thì hắn liền đi vào bên trong nhà, trèo lên giường sau đó là nằm ngủ, giấc ngủ đối với tiên nhân lẫn phàm nhân đều là biện pháp khôi phục thể lực tuyệt vời nhất mà không để lại bất cứ hậu hoạn gì.

Ngày hôm nay hắn đã 3 lần dùng Quỷ Kiếm thi triển tuyệt chiêu, lại thêm một lần hóa thân dùng tuyệt chiêu nữa, Chỉ sau 4 lần dùng tuyệt chiêu như vậy thể lực của hắn đã tới cực hạn, nếu không phải có tinh thần thép thì hắn đã sớm lăn quay ra bất tỉnh rồi.

Lúc này đây ở bên ngoài Mộng Hồng Trận cùng nữ hộ vệ vẫn luôn dõi theo từng hành động của Xuân Đức, thấy hắn đã đi vào trong nhà thì cả hai đều nhìn nhau một cái rồi phân ra hai hướng khác nhau, tìm nơi tu luyện riêng của bản thân.

.....

Một vài ngày qua đi.

Những ngày này vẫn sóng yên biển lặng, khắp nơi là một mảnh bình yên. Phụ cận hòn đảo hoang nơi Xuân Đức đang dừng chân cũng không có người nào ghé qua, ngay cả quái vật biển cũng không có lấy một con dám bén mảng tới.

Một ngày này Xuân Đức một lần nữa đã khôi phục lại trạng thái tốt nhất, việc này cũng phải nên cảm ơn nữ nhân có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh, nếu không phải có thuốc(đan dược) của nàng ta thì hắn còn lâu mới có thể khôi phục được như lúc này.

Ngay khi vừa khôi phục thì việc đầu tiên mà hắn làm chính là chế tạo con rối, có ba tên cường giả của Dạ tộc, lại thêm một nữ nhân thần bí, hắn bây giờ cũng có trong tay bốn khối tài liệu cực phẩm.

Vung tay lên một cái, ngay lập tức cả bốn người đều hiện ra trước mặt hắn những người này vẫn đang trong tình trạng hôn mê, còn chưa có ai có thể tỉnh lại.

" Lần này sẽ không sai sót như lần trước nữa, hủy đi tất tài liệu quý hiếm." --- Xuân Đức tự nhủ với bản thân một tiếng, sau đó hắn bắt đầu nghiêm túc hẳn lên.

Việc đầu tiên hắn làm chính là tẩy đi linh hồn của những người này sau đó lại trồng vào bên trong một đoạn ký ức mới. Một đoạn ký ức mới kia sẽ khiến cho bọn họ khăng khăng một mực đi theo hắn, dù chết cũng không từ.

Do linh hồn rất dễ tổn thương, làm không khéo lại giống như con rối Vương Nhất vậy. Ngoại trừ biết nghe lệnh ra thì chẳng biết làm gì nữa cả.

.....

Sau khi đã bày ra một ít trận pháp đặc biệt, Xuân Đức lúc này bắt đầu rút hồn từng người ra, việc này hắn làm rất nhanh, chỉ cần chạm tay lên trán từng người khẽ lôi một cái thì hồn phách người đó đều thoát ly thân thể.

Nhìn bốn đoàn linh hồn đang lơ lửng trước mắt, hắn há miệng phun ra cuộn cuộn độc khí bản nguyên, trong chớp mắt cả bốn linh hồn kia đều bị độc khí bản nguyên bao quang, tiếp sau đó một màn quỷ dị phát sinh. Độc khí xung quanh diễn hóa thành nhiều loại phù văn kì ảo phát ra màu xanh huyền bí bay vào bên trong bốn cái linh hồn.

Mấy cái linh hồn lúc đầu còn cố chống cự nhưng ngay sau đó liền ngoan ngoãn lại. Trong lúc này hắn cũng tranh thủ xử lý mấy cái thân thể.

.....

Lại đi qua 3 ngày.

Lúc này đây công việc xử lý mấy cái linh hồn đã xong. Kết quả trong bốn cái thì có 2 cái phé 2 cái thành công, một cái linh hồn của nữ nhân thần bí cùng một cái linh hồn của người tên Liêm Ma là thành công, còn 2 tên dạ tộc khác thì thất bại, tỷ lệ 50%.

Thấy vậy một màn thì Xuân Đức cũng có phần tiếc nuối, mặc dù hắn đã cố hết sức rồi nhưng mà vẫn có sản phẩm thất bại.

Lắc lắc đầu, hắn lúc này lôi ra bốn cái thi thể của bốn người từ bên trong một cái bồn đựng đầy dung dịch màu lam nhạt. Sau khi dùng thuật pháp hong cho khô mấy cái xác thì hắn mới làm tới công đoạn tiếp theo, nhập hồn.

Do hồn phách bị tách khỏi thân thể trong thời gian dài nên lúc quay về có đôi chút khó khăn, hai tay bắt pháp quyết, hắn liên tục điếm ra 999 lần lên trên mỗi bộ thi thể, trong lúc nhất thời cả bốn bộ thi thể đều sáng lên ánh sáng lam nhạt.

Ngay sau đó cả bốn cái linh hồn đều phân biệt quay về thân thể lúc ban đầu. Ngay khi hồn nhập xác thì cả bốn cỗ thi thể đều mở mắt ra nhưng chỉ có 2 cỗ thi thể là biết đứng dậy chào hỏi.

" Số 1 tham kiến chủ nhân."

" Số 2 tham kiến chủ nhân."

Nhìn hai con rồi trước mắt hắn thỏa mãn gật đầu, khước miệng hắn khẽ nhếch lên. Tiếp sau đó hắn liền thu về bốn con rồi đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 818: Chúc Mừng Đại Nhân Đã Khôi Phục

Đi ra bên ngoài ngôi nhà nhỏ, nhìn Vương Nhất vẫn đứng lù lù bất động ở nơi đó như một pho tượng thì hắn lại thở dài, không hiểu vì sao cứ nhìn thấy con rối này thì hắn lại thở dài. Lại khẽ phát tay một cái, căn nhà nhỏ cùng Vương Nhất đồng thời biến mất, bị hắn thu vào bên trong nhẫn chứa đồ.

Hồn niệm hắn tán ra rất nhanh liền đã tìm được vị trí đang tu luyện của hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ. Sau đó hắn dùng hồn niệm truyền âm cho hai người:

" Ngừng lại tu luyện đi, tiếp tục lên đường thôi."

Hắn vừa truyền âm xong thì hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ đồng thời ngưng lại tu luyện mở mắt ra, một giây sau liền hóa thành hai đạo ánh sáng bay về phía này. Không qua mấy hô hấp thì cả hai người đã đứng trước mặt Xuân Đức.

Cả hai khom người hướng về Xuân Đức chúc mừng:

" Chúc mừng đại nhân đã khôi phục."

Nhẹ gật đầu đối với hai người, hắn khẽ nói:

" Đi thôi."

Sau đó ba người liền hóa thành ba luồng ánh sáng bay vút đi, thoáng cái đã xuất hiện phía chân trời. Độn tốc có thể nói là nhanh kinh người.

....

Năm ngày sau.

Mấy ngày này cả ba người đội ngũ của Xuân Đức đều phi hành không ngừng nghỉ cuối cùng cũng đã vượt qua đước Bát Hung Hải, trên đường đi ngoại trừ gặp một số ít quái vật Thần Quân Tiên Cảnh ra thì không có gặp phải mấy con hung thú bá chủ nơi đây.

Tuy không có gặp phải rắc rối gì quá lớn nhưng việc phi hành liên tục cũng đã khiến cho hai người Mộng Hồng Trần cũng nữ hộ vệ có chút mệt mỏi.

Trước mắt ba người lúc này lại là một khu rừng bạt ngàn, nhìn không thấy điểm cuối, từng cây cổ thụ cao vút đâm thẳng vào mây xanh. Phía bên trên thì có vô số loại tiên cầm đang bay lượn. Nhìn cánh rừng nơi đây thì Xuân Đức liền nhăn mày lại, nơi này mang lại cho hắn một cảm giác không lành.

Sau khi đánh giá xong cánh rừng nơi đây, hắn liền nhìn qua hai người Mộng Hồng Trần hỏi:

" Các người còn có thể tiếp tục không? "

Hai người kia không một chút do dự liền nói:

" Bọn thuộc hạ vẫn có thể tiếp tục."

Nhẹ gật đầu hắn nói:

" Vậy thì tranh thủ đi thôi."

Tiếp sau đó cả ba người liền xâm nhập vào bên trong cánh rừng, vốn dĩ Xuân Đức muốn phi hành cho tiện nhưng khi bay ở trên trời thì mục tiêu quá rõ ràng sẽ dẫn tới những phiền phức không cần thiết vì thế hắn vẫn là chịu khó đi bộ.

Vừa đi vào bên trong rừng thì hắn cảm thấy mình giống như vừa bước vào một thế giới hắc ám vậy, khắp nơi đều tối tăm mờ mịt, ở bên phía dưới này ánh sáng phía bên trên không thể xuyên xuống, vì vậy ở phía dưới này ban ngày cũng giống ban đêm đều tối mù.

"Vù vù..Vù vù..."

Còn chưa đi được bao xa thì đội ngũ của hắn đã gặp phải rắc rối đầu tiên, một đám dị trùng hình thù dữ tợn có một cái đầu hơi lớn, toàn thân được bọc trong một lớp giáp xác. Xung quanh cơ thể bọn nó phát ra ánh sáng lam nhạt nhìn không khác gì mấy bóng đèn quả nhót trong đêm cả.

Ngay lúc hắn muốn giết chết đám côn trùng này thì bên cạnh Mộng Hồng Trần can ngăn.

"Đại nhân không cần giết đám côn trùng này làm gì, bọn nó tuy hình thù dữ tợn nhưng lại vô hại, đám này chỉ biết hút nhựa cây thôi. Nếu như chúng ta không tấn công bọn nó thì bọn nó cũng sẽ không tấn công chúng ta."

Xuân Đức nghe vậy thì thoáng qua sự kinh ngạc, hắn lúc này thu tay lại, tâm niệm câu thông với hệ thống phụ trợ, hắn muốn nhìn xem đám trùng này có thật như lời Mộng Hồng Trần vừa nói không. Tại lâu quá không có hệ thống phụ trợ bên cạnh nên hắn thì thoáng lại quên mất nó.

Chỉ vài giây sau thì bên trong đầu hắn vang lên âm thanh êm dịu:

" Đã xã định được thứ mà chủ nhân yêu cầu phân tích. Theo như kho tư liệu thì loại côn trùng này tên là Lân Giáp Trùng, thích sống ở nơi tối tăm, thích hút nhựa cây. Nếu bị chọc giận có thể tấn công rất mãnh liệt. Nhưng nhìn chung đây là loài vật ôn hòa."

Đã có được thông tin chính xác hẳn liền không tiếp tục xoắn suyết vấn đề mấy con côn trùng này nữa mà tiếp tục cùng hai người khác tiến lên phía trước.

Khoảng thời gian tiếp theo dị thường bình an, ngoại trừ một ít rắc rối nho nhỏ thì cũng không có việc gì quá lớn xảy ra. Cái này cũng may mà nhờ có kinh nghiệm đi rừng lâu năm của hai người Mộng Hồng Trần cùng nữ hộ vệ, nhờ có hai người mà bọn họ tránh được không ít phiền phức.

Nói đi cũng phải nói lại, so về vũ lực thì Xuân Đức bỏ xa hai người này tít tắp nhưng so về lịch luyện cùng kiến thức thì hẳn có xách dép cho hai người này cũng không thể bằng được, dù sao thời gian hẳn bước vào tu chân cũng quá ngắn.

....

Ba ngày tiếp theo.

Thời gian này nhóm người Xuân Đức vẫn đang đi bên trong rừng, nơi đây tuy không phải rất lớn nhưng việc xác định phương hướng chính xác lại khiến cho ba người bọn họ tiêu tốn không ít thời gian.

Lúc này đây ba người đang đứng ở bên bờ một cái hồ sâu, khi vừa tới nơi này thì Xuân Đức liền dừng lại bước chân không có tiếp tục đi tiếp. Thấy vậy thì đi ở kế bên Mộng Hồng Trần nghi hoặc hỏi:

" Đại nhân có chuyện gì không ổn sao? "

Gật gật đầu hấn đáp:

" Bên trong cái hồ này có nguy hiểm tiềm tàng, phụ cận nơi đây không có bóng dáng tiên thú hẳn là bị thứ bên trong cái hồ này dọa chạy rồi. Bằng không ở một nơi có tiên khí nồng như vậy lại còn gần nguồn nước làm sao lại không có tiên thú sinh sống."

Nghe hấn phán đoán thì Mộng Hồng Trần có một chút hơi không tin tưởng nói:

" Nơi này trước kia không lâu thuộc hạ cũng đã có lần đi qua, bên trong hồ người trừ một ít quái ngư ra thì không có gì khác. Đại nhân sẽ không phải quá cẩn thận chứ? "

Xuân Đức thấy cũng có lý nhẹ gật đầu nói:

" Người nói cũng phải, có lẽ do ta quá đa nghi rồi, vậy người đi qua trước đi. Nếu không có gì thì hai người chúng ta sẽ theo sau."

Sau khi lên tiếng đồng tình với suy nghĩ của Mộng Hồng Trần thì hấn cũng tiện thể sai khiến người này đi làm mọi dụ quái vật.

Nghe nói phải một mình đi trước dò đường thì Mộng Hồng Trần trong lúc nhất thời lại có chút lo được lo mất, nhìn mặt hồ phẳng lặng không gợn sóng hấn trong lòng hiện lên một chút lo lắng nhưng vì để khẳng định bản thân nói không sai thì hấn vẫn là tự mình lên trước.

Lúc đầu hấn đi ra được khoảng 1/5 hồ thì hấn vô cùng cẩn thận nhưng sau khi đi thêm một đoạn dài gần tới nữa mà không thấy có điều gì khác thường thì thần kinh hấn thoáng thả lỏng nhưng ngay vào lúc hấn vừa thả lỏng thì mặt nước bỗng dung khởi động, cả hồ nước như sôi lên sau đó thì.

Vèo..

Một vệt kim quang từ bên trong hồ lao ra bên ngoài hướng về phía hấn
cẩn tới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 819: Tà Uy

Vừa cảm ứng đến nguy hiểm thì hộ thể tiên nguyên của hắn liền hiện lên bao lấy hắn vào bên trong, đồng thời trong tay của hắn cũng xuất hiện một cây liêm đao, liêm đao sáng lên bổ về phía vật kim quang đang lao tới.

" Keng "

Liêm đao cùng kim quang va chạm nhau phát ra một tiếng kim loại kêu vang, vô số ánh lửa bắn ra bốn phía.

Lúc này đây cả Mộng Hồng Trần cùng vật kim quang kia đều bay ngược lại về phía sau. Ngay khi vật kim quang kia dừng lại thì lộ ra thân hình tiên thú ở bên trong. Một con sinh vật nhìn giống con cá trê, toàn thân bao trùm bởi một lớp vảy màu vàng, phát ra kim quang sáng chói, trên thân của nó có vô số các cây gai nhọn phát ra ánh sáng xanh lục, hiển nhiên là có kịch độc bên trên. Nó còn có một cái đầu khá dị hợm với duy nhất một con mắt ở chính giữa.

Nhìn thấy là vật gì vừa tấn công mình thì đồng tử của Mộng Hồng Trần ngay lập tức co lại, hắn không có một chút do dự nào quay người bỏ chạy. Vừa xoay người bỏ chạy hắn vừa hướng về phía Xuân Đức đang ở trên bờ cầu cứu.

" Đại nhân nhanh cứu thuộc hạ."

Hắn vừa dứt lời thì lúc này khắp cả một mặt hồ rộng lớn thoáng cái như sôi trào, ngay sau đó từ bên trong hồ nước liên tục thoát ra những vật kim

quang hướng về phía hắn. Nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt của Mộng Hồng Trần thoáng cái trắng bệch.

Tốc độ của những vật kim quang kia cực nhanh thoáng một cái đã có 4-5 đạo tiếp cận hắn, cũng không thể làm gì khác Mộng Hồng Trần lúc này cũng chỉ có thể cắn răng mà liều mạng chiến đấu để tự bảo vệ cái mạng nhỏ của hắn.

Hai cây liêm đao vung lên, xoay tròn hình thành một cơn lốc xoáy liêm ảnh, liêm ảnh trùng điệp ngăn cản tất cả những vật kim quang đánh tới.

Keng keng keng keng...

Một chuỗi tiếng vang đinh tai nhức óc vang lên, nhưng vật kim quang đụng tới cơn lốc do liêm ảnh tạo thành thì liền bị bắn ngược ra ngoài không cách nào có thể tạo thành tổn thương đối với Mộng Hồng Trần ở bên trong.

Tuy ngăn cản được đợt công kích đầu tiên đánh tới nhưng cũng vì vậy mà tốc độ của Mộng Hồng Trần liền giảm mạnh. Chỉ sau vài nhịp hô hấp thì hắn liền đã bị đàn hung ngư bên trong hồ bao vây không cách nào thoát ra ngoài.

Vô số hung ngư từ bên trong hồ như những mũi tên phóng ra khỏi mặt nước hướng về phía Mộng Hồng Trần khiến cho hắn chỉ có thể đau khổ ở một chỗ mà chống đỡ. Hắn lúc này mọi hi vọng đều kí thác lên trên người vị đại nhân kia rồi, nếu như vị đại nhân kia không ra tay thì hắn hôm nay ắt phải nằm lại nơi đây, làm môi cho đám Phệ Hồn Ngư này.

Ngay lúc hắn sắp không chống đỡ không nổi, rốt cuộc vị đại nhân kia cũng ra tay.

Từ phía nơi Xuân Đức đang đứng một luồng linh áp khủng bố tán phát ra xung quanh, cùng lúc đó một vật ánh sáng màu đen lóe lên phóng về phía

Mộng Hồng Trần.

" Vèo..."

Một tiếng xé gió vang lên, nơi ánh sáng màu đen kia đi qua khiến cho cả không gian cũng phải vẩn vèo. Tốc độ của vệt ánh sáng đen kia cực nhanh thoáng cái đã tiếp cận vị trí đang đứng của Mộng Hồng Trần.

Những con Phệ Hồn Ngư tránh không kịp đều bị vệt sáng đen kia cắt qua, ngay lập tức những con Phệ Hồn Ngư này liền bị cắt làm hai nửa.

Nhưng ngay vệt ánh sáng màu đen kia đến ngay trước người của Mộng Hồng Trần thì liền dừng lại, lộ ra nguyên hình là Quỷ Kiếm. Lúc này đây Quỷ Kiếm vô cùng nhân tính hóa dùng con mắt của mình đánh giá Mộng Hồng Trần.

Đang lúc Mộng Hồng Trần còn không hiểu là thanh kiếm này đang muốn làm cái gì thì một giọng nói có phần trúc trắc vang lên:

" Người quá yếu, vì sao ta phải cứu thứ sâu kiến như ngươi."

Ngay sau đó một việc bất ngờ phát sinh, Quỷ Kiếm vậy mà không có tiếp tục tấn công Phệ Hồn Ngư xung quanh mà quay sang tấn công Mộng Hồng Trần.

Tà quang từ trên Quỷ Kiếm bộc phát, một giây sau thì Quỷ Kiếm liền thẳng đĩnh đầu của Mộng Hồng Trần mà bổ xuống, cảm nhận bản thân bị một lực lượng gì đó khóa lại không thể di chuyển mảy may, lại nhìn Quỷ Kiếm đang chém xuống, nét mặt của Mộng Hồng Trần hiện lên một tia đấng chết.

Nhưng ngay vào lúc hấn tưởng là mình sắp phải chết thì một tiếng quát vang lên:

" A Manh..."

Tiếng quát này vừa vang lên thì Quỷ Kiếm đang chém xuống liền dừng lại. Giọng nói lúc trước từ bên trong Quỷ Kiếm lại truyền ra.

" Lần này ngươi may mắn, lần sau đừng để ta phải cứu ngươi. "

Ngay sau đó Quỷ Kiếm lại một lần nữa thay đổi mục tiêu, từ Mộng Hồng Trần lại chuyển qua đám Phệ Hồng Ngư.

Lúc này đây Quỷ Kiếm đứng thẳng lơ lửng ngay bên trên đầu của Mộng Hồng Trần, toàn thân nó bốc lên tà quang màu tím đen ma quái, con mắt của nó liên tục khép mở. Cùng lúc đó không gian nơi đây như bị nén lại vô số lần nhưng con Phệ Hồng Ngư đang bay về phía này liền bị định lại giữa không trung.

Ngay lúc này một tiếng kêu bén nhọn từ Quỷ Kiếm phát ra:

" Tất cả các ngươi đều là thức ăn của ta."

Tiếp sau đó một màn kinh người xảy ra, xung quanh Quỷ Kiếm tà quang đại thịnh, quang mang tà dị thoáng cái bao trùm cả không gian nơi đây, khắp nơi đều chìm bên trong ánh sáng ma quái.

" Vèo vèo vèo...Vèo vèo vèo.."

Đồng thời từ bên trong quỷ kiếm hiện ra vô số xúc tu, không những hướng về phía những con Phệ Hồng Ngư đang bị định trụ bên trên không trung mà còn bắn vào bên trong hồ.

Cũng vào lúc này một hư ảnh quái vật 12 đầu hiện lên, 12 cái đầu, 12 loại viễn cổ hung thú khác nhau. Mười hai cái đầu đều ngửa mặt lên trời rống lớn một tiếng.

" Gào...Gào..."

Sau tiếng rống này cả khu rừng thoáng cái không một tiếng động, cả thế giới giống như chìm vào bên trong sự tĩnh lặng chết chóc.

Những xúc từ trên thân của Quý Kiếm lúc này cũng sáng lên, từ màu đen chuyển qua màu tím tà dị.

Ở trên bờ đứng ngay ở bên cạnh Xuân Đức, nữ hộ vệ lúc này đây nhìn thấy một màn như vậy thì thân thể không tự chủ run lên. Ánh mắt nàng gắt gao nhìn thứ đang lơ lửng giữa không trung nơi kia, nàng làm sao cũng thể tin rằng trên đời lại có thứ binh khí đáng sợ như vậy.

So với nàng thì Mộng Hồng Trần càng thêm không xong, do ở gần với Quý Kiếm, chịu áp lực trực tiếp từ Quý Kiếm phát ra khiến cho hần lúc này đây sắc mặt đã chuyển qua màu tím, thất khiếu bắt đầu có máu chảy ra. Bộ dạng rất không xong.

[Viết truyện là phương pháp giải tỏa tâm lý tốt, mọi người cũng nên tự sáng tác cho bản thân một bộ. Thôi mình lại đi ngủ đây, chúc cả nhà buổi tối vui vẻ nhé.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 820: Quỷ Kiếm

Ngay vào lúc này Quỷ Kiếm bắt đầu rung lên nhẹ từng tiếng " u u u u u" quanh quần không gian nơi đây. Những sợi xúc tu lúc này lại sáng thêm một phần, chỉ thấy đám Phệ Hồn Ngư đang bị xúc tu đâm vào bên trong cơ thể lúc này đây nhanh chóng khô héo đi, quá trình này rất nhanh dùng mắt thường có thể quan sát được.

Ngay khi đám Phệ Hồn Ngư kia biến thành tro bụi thì quang mang của Quỷ Kiếm bất ngờ thu liễm lại nó quay về trạng thái như lúc bình thường, tiếp sau đó nó lại một lần nữa bay về trong tay Xuân Đức, lúc quay về nó cũng không quên mang theo Mộng Hồng Trần đã hôn mê bất tỉnh quay về.

Nhìn Mộng Hồng Trần ngũ quan tràn ra máu tươi đang nằm co giật trên mặt đất thì Xuân Đức thoáng qua sự thương hại. Tên này thành ra như vậy cũng không phải là chủ ý của hắn, tất cả cái này đều là do Quỷ Kiếm tự mình làm ra. Hắn còn muốn tên này làm người dẫn đường đâu.

Quỷ Kiếm đột nhiên có được linh trí cũng là phải cảm ơn con Phượng Vũ Tước Vương kia. Trong thời gian hắn khôi phục tại đảo hoang thì Quỷ Kiếm cũng ăn xong con Phượng Vũ Tước Vương, sau khi ăn xong thì không ngờ A Manh lại có thể mở ra linh trí trung cấp. Việc này hắn cũng mới vừa phát hiện không lâu.

Thu lại Quỷ Kiếm cùng Mộng Hồng Trần vào bên trong nhẫn chứa đồ, hắn nhìn qua nữ hộ vệ lãnh đạm hỏi:

" Cô tên là gì? "

Bất ngờ bị Xuân Đức hỏi tên, nữ hộ vệ thoáng cái ngáy người nhưng rất nhanh nàng liền phản ứng lại.

" Thưa đại nhân, tiểu nữ tên Thanh Nhã, đạo hiệu Thanh Nhã Thần Quân."

"Ồ" Một chút kinh ngạc, ngay sau đó hắn khẽ mỉm cười hỏi:

" Vậy là cô thích ta gọi bằng Thanh Nhã hay là Thanh Nhã Thần Quân."

Nhìn nụ cười như có như không có Xuân Đức, Thanh Nhã liền biết bản thân lỡ miệng nàng ngay lập tức cuống quýt giải thích.

" Không dám, không dám, thuộc hạ nào dám xưng Thần Quân trước mặt đại nhân. Cái kia, chỉ là, chỉ là..."

Cô nàng có chút cuống lên không biết nên giải thích kiểu gì cho phải, thấy nàng ta như vậy thì Xuân Đức cũng không có làm khó nàng, hắn khẽ gật đầu nói:

" Vậy từ nay ta sẽ gọi cô là Thanh Nhã, được rồi Thanh Nhã cô bây giờ thay tên kia làm người dẫn đường cho ta, không có vấn đề gì chứ? "

Thanh Nhã nghe vậy thì liên tục gật đầu.

" Vâng."

Tiếp sau đó hai người lại một lần nữa lên đường.

.....

Vài ngày sau.

Sau một thời gian dài ở bên trong cái khu rừng không lấy gì là tốt lành này thì ngày hôm nay hai người cũng đã thoát khỏi cái nơi rừng thiêng nước độc này.

Lại một lần nữa nhìn thấy ánh sáng mặt trời Xuân Đức thoáng có chút cảm khái:

" Cuối cùng cũng đã đi ra rồi, lại có thể thấy được ánh sáng. Đúng rồi bây giờ chúng ta nên đi hướng nào? "

" Vút vút vút..."

Nhưng ngay vào lúc này, ngay lúc Xuân Đức vừa thả lỏng tinh thần thì bất ngờ vài âm thanh xé gió vang lên. Hàng loạt mũi tên từ những địa phương khác nhau bắn tới 2 người.

Còn chưa kịp thư giãn thì hắn đã nhăn mày lại, nhìn thấy vô số cốt tiễn bay đến thì hắn hừ lạnh một tiếng, lạnh lẽo nói:

" Đám côn trùng thích đầu thai sớm sao? "

Vung tay lên một cái, cánh tay hóa thành đạo đạo tàn ảnh đón đỡ rất cả những đạo cốt tiễn đang bay tới đây. Tàn ảnh biến mất, trong tay Xuân Đức xuất hiện một nắm mũi tên những mũi tên này đều được chế tác từ xương tiên thú, có khắc phù văn cùng tâm chất độc.

Nhìn thấy Xuân Đức đơn giản liền có thể bắt gọn tất cả cốt tiễn thì bên phía địch nhân liền có người lớn tiếng quát.

" Cao thủ nhân tộc, rút lui."

Ngay lập tức ở phụ cận vô số sương khói màu đen bốc lên che lấp tầm nhìn cùng ngăn cản hồn niệm, đồng thời mười mấy đạo độn quang bắn về

bốn phương tám hướng phóng nhanh đi.

" Lại còn muốn chạy đi đâu, ta ở đây các người lại còn muốn chạy. Đám sâu kiến. Chết"

Lạnh lùng quát một tiếng, đồng thời hắn cũng ném những mũi tên đang cầm trong tay ra. Những mũi tên kia cũng không có bay đi mà lơ lửng xung quanh người hắn, sau nửa cái hô hấp thì đồng loạt những mũi tên này sáng lên, phát ra quang mang chói lòa.

Cùng lúc đó " xoẹt xoẹt xoẹt..." những tiếng xé rách hư không vang lên những mũi tên kia lấy tốc độ nhanh không thể tưởng tượng bắn đi ra bốn phương tám hướng đuổi theo những kẻ bỏ chạy.

Không qua bao lâu từ phương xa truyền về từng tiếng nổ lớn

" Âm âm.. Âm âm...Á."

Trong tiếng nổ lớn còn kèm theo tiếng hét thảm, không cần nói cũng biết là chuyện gì xảy ra rồi. Lúc này đây Xuân Đức nhìn qua Thanh Nhã đứng bên cạnh phân phó:

" Mang xác mấy tên kia về đây, có một tên còn chưa chết hắn nhớ nhẹ tay một chút bằng không hắn treo luôn lại không có ai để hỏi thăm."

Thanh Nhã cung kính đáp:

" Vâng. Thuộc hạ đã rõ."

Nói xong nàng liền hóa thành một đạo ánh sáng màu lam bay đi. Nhìn thanh nhã rời đi Xuân Đức lúc này cũng không có nhãn rồi hắn phải kiếm một hòn đá lớn ngồi cho đỡ mỏi chân.

Thanh Nhã phi hành không qua bao lâu thì đã thấy nạn nhân đầu tiên, người này thân thể bị một cây cốt tiễn bắn nổ đầu, thân thể quý vật của hắn lúc này đang bốc lên từng sợi hắc khí đen ngòm. Nhìn thấy một tên Quỷ Tướng cứ đơn giản như vậy bị giết chết thì nàng cảm thấy....Cũng không biết nói sao nữa, một cảm giác rất kì quái.

Liếc nhìn thêm cái thi thể này thêm vài lần thì nàng liền bỏ người này vào bên trong túi càn khôn của mình, sau đó lại tiếp tục hướng những địa phương khác chạy đi.

.....

Không qua bao lâu thì Thanh Nhã lại một lần nữa quay về nơi Xuân Đức đang ngồi. Lúc quay về nàng còn xách theo một tên Quỷ Tướng bị trọng thương, cả người chỉ còn mỗi phần ngực trở lớn, phần ở dưới đã biến mất hoàn toàn.

Đến trước mặt Xuân Đức nàng hơi khom người nói:

" Đại nhân, kẻ này nên xử lý thế nào ạ? "

Nhìn tên Quỷ Tướng còn một nửa thân thể ở trước mặt hắn lạnh nhạt nói:

" Hỏi được cái gì thì hỏi đi, miễn sao lát nữa người cho ta câu trả lời vừa lòng là được. Làm xong nhớ giết luôn đi."

Thanh Nhã nghe thế thì hơi rùng mình, nàng gật đầu cung kính đáp:

" Vâng, đại nhân xin yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ có câu trả lời khiến đại nhân vừa lòng."

Ứng xong một câu thì nàng ta liền mang tên Quý Tướng sắp chết kia qua một bên bắt đầu khảo tra.

[Chú thích: Quý tộc cấp bậc gồm có.

Quý Tốt, Quý Binh, Quý Sĩ, Quý Tướng, Quý Vương..... Quý Tướng cấp bậc tương đương với Thần Quân Tiên Cảnh của nhân tộc. Quý Vương thì tương đương với Tinh Vương Cảnh Tiên Cảnh của nhân tộc.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 821: Bồ Huyết Linh Tham

Không qua bao lâu thì Thanh Nhã đã khảo tra xong, lúc này đây nàng đi tới trước mặt Xuân Đức cung kính nói:

" Đại nhân đã điều tra được nguyên nhân mà đám người này phục kích nơi đây."

Đang nằm dài trên một tảng đá lớn phơi nắng, nghe được Thanh Nhã bẩm báo thì Xuân Đức bình thản nói:

" Vậy sao. Nói cho ta nghe một chút là nguyên nhân gì nào."

Thanh Nhã lúc này sắp xếp một chút lời nói của mình rồi mới bắt đầu trình bày.

" Theo như thuộc hạ điều tra được thì những người này đang phục kích một nhóm 5 người. Đội ngũ năm người kia tại một cái hiểm địa lấy được một loại tiên dược vô cùng trân quý tên là Bồ Huyết Linh Tham. Vì ra vào khu rừng có 3 đường nên những người này cũng phân làm ba nhóm người để chặn cướp đội ngũ 5 người kia, đội ngũ đại nhân vừa tiêu diệt là đội ngũ yếu nhất trong ba đội ngũ."

Nói xong Thanh Nhã liền đứng yên một bên đợi Xuân Đức phân phó.

Xuân Đức lúc này cũng ngồi dậy hấn vờn vai một cái, có phần uể oải nói:

" Chỉ bấy nhiêu đó thôi sao? "

Cũng không nghe ra Xuân Đức là vui hay buồn, Thanh Nhã có chút không yên nói:

" Vâng, thuộc hạ chỉ tìm hiểu được bấy nhiêu tin tức."

Thở dài một hơi, Xuân Đức nhảy xuống tảng đá lớn, hấn đi lướt qua Thanh Nhã, sau khi đi được một đoạn hấn mới nói:

" Đi thôi, còn đứng ở đó làm gì chẳng lẽ cô còn muốn đợi năm kẻ kia tới đánh cướp sao?"

Thanh Nhã lúc này cũng nhanh chân chạy đi theo phía sau Xuân Đức, nghe hấn nói vậy thì nàng vội giải thích:

" Không phải, không phải vậy. Thuộc hạ cứ ngỡ rằng đại nhân có hứng thú với vật kia. Dù sao vật kia chính là kì dược hiếm thấy, so với Sinh Hồn Hoa còn hiếm."

Xuân Đức lúc này khẽ cười, nhìn qua nàng ta hỏi:

" Theo như lời nói của cô thì ta là một người cực kì tham lam, thấy thứ gì tốt thì nhất định sẽ chiếm làm của riêng phải không? "

" Không phải, thuộc hạ không có ý đó." --- Thanh Nhã ngay lập tức phủ nhận.

Xuân Đức khẽ " Ồ " lên một tiếng sau đó nói:

" Nếu như cô có nghĩ như vậy cũng không sai, ta là người như vậy đấy. Nhưng Bồ Huyết Linh Tham so với Sinh Hồn Hoa thì Sinh Hồn Hoa đối với ta vẫn quan trọng hơn. Mục tiêu chúng ta bây giờ vẫn là trước tiên quay lại Vạn Xà Sâm Lâm. Những việc khác thì không cần quan tâm, rõ chưa."

Thanh Nhã ngay lập tức gạt đầu tỏ vẻ đã hiểu rõ.

" Vâng, thuộc hạ đã hiểu rõ."

Tiếp sau đó hai người lại hướng theo con đường đi đã định sẵn trước đó.

- --o0o---

Hai ngày sau.

Sau thời gian dài phi hành liên tục thì buổi sáng hai ngày sau, hai người Xuân Đức cùng Thanh Nhã đã nhìn thấy thành trì của đám Quỷ Tộc. Thành trì nơi đây cũng không lớn lắm nếu không muốn nói là khá nhỏ. Đứng trên cao có thể hoàn toàn bao quát được cả thành trì.

Khi tới đây thì hai người cũng không vội tiến vào mà đứng ở một nơi cách xa đó quan sát. Nhìn thấy thành trì đang tấp nập người ra vào thì Xuân Đức ngạc nhiên lên tiếng:

" Không ngờ trong nơi hiểm địa này cũng có một nơi như thế này. Chẳng lẽ tộc nào cũng có một thành trì riêng như thế này sao?"

Thanh Nhã nghe ra là Xuân Đức đang hỏi bản thân thì nàng vội đáp lời:

" Vâng đại nhân, mỗi tộc ở bên trong nơi đây đều có một thành trì của riêng mình. Nhưng các thành trì này đều không tồn tại được thời gian quá dài. Cứ 3 năm lại có một trận đại tai kiếp, âm quỷ bên trong nơi này sẽ hình thành Quỷ Triều thôn phệ mọi thứ. Tất cả sinh linh không thuộc về nơi đây đều sẽ bị ăn sạch sẽ."

Gật nhẹ đầu hắn tiếp tục hỏi:

" Vào bên trong cần chú ý những gì? "

Thanh Nhã suy nghĩ một chút vẫn là nói:

" Có một vài quy định nhỏ, không được đánh nhau bên trong thành trì người làm trái luật sẽ bị giết chết. Nếu mà muốn đánh nhau thì phải tới nơi quy định. Ở trên võ đài có chết cũng không người nào nói cái gì."

Gật gật đầu hắn nói:

" Đã hiểu rõ, thôi chúng ta vào thành."

Thanh Nhã nhu thuận đáp:

" Vâng."

Sau đó hai người một trước một sau hóa thành hai đạo ánh sáng bay tới trước cổng thành phía trước.

Người ra vào nơi này cũng khá nhiều, đa phần đều là Quỷ Tộc nhưng cũng không hiếm các chủng tộc khác, tu vi của những người này phổ biến ở Hằng Quân Tiên Cảnh sơ kì cho tới Thiên Quân Tiên Cảnh trung kì. Còn về hậu kì hoặc Thần Quân Tiên Cảnh thì không có một người.

Khi hai người Xuân Đức cùng Thanh Nhã bay tới nơi đây thì những người khác cũng tự động dẹp qua một bên, cả đám đều dùng ánh mắt kinh sợ nhìn Thanh Nhã, đồng thời dùng ánh mắt hiếu kì nhìn về Xuân Đức.

Linh áp tán phát ra từ trên người Thanh Nhã chính là hàng thật giá thật Thần Quân Tiên Cảnh tầng 2. Nên cũng dễ dàng nhận biết, còn về phần Xuân Đức thì hắn không có tu luyện nên chẳng ai dò ra nông sâu của hắn thế nào. Nhưng có một vị Thần Quân Tiên Cảnh đi theo phía sau thì người nơi đây ai cũng sẽ cho rằng hắn là một vị thiên tài của một thế lực lớn nào đó.

Tám tên vệ binh canh cổng thành nhìn thấy hai người tiến lại gần thì hơi khom người cung kính nói:

" Mời hai vị đại nhân vào trong."

Tuy đám vệ binh đã nói vậy rồi nhưng Thanh Nhã vẫn là lấy ra từ bên trong ngói một túi tiên thạch ném cho đám thủ vệ sau đó mới chạy nhanh đuổi theo phía sau Xuân Đức.

Đi ở phía sau Thanh Nhã hỏi dò:

" Đại nhân chúng ta bây giờ trực tiếp truyền tống về thành trì của nhân tộc sao? "

Lắc đầu, Xuân Đức bình thản nói:

" Không vội, ta còn muốn mua một số thứ. Nếu như không có thì chúng ta liền rời đi."

" Vâng"-- Thanh Nhã ứng một tiếng rồi không nói gì thêm.

Tiếp sau đó hai người đi tới tiệm bán vũ khí lớn nhất ở bên trong thành trì này.

Ở bên trong thành trì này tiệm bán vũ khí nhỏ lẻ thì có rất nhiều, nhiều đến độ đâu đâu cũng có nhưng đa phần phẩm chất vũ khí nơi đây không cao, đa phần đều là các loại pháp bảo cùng thánh khí cấp thấp. Đến một kiện trung cấp thánh khí cũng hiếm.

Không qua bao lâu sau hai người đã tới nơi cần đến. Vừa tới nơi thì đã có hai cô gái ra tiếp đón, hai nàng này đều thuộc về bán tinh linh tộc, theo như dân ở đây nói là hạ tiện chủng tộc. Các nàng vóc người nhỏ nhắn, có đặc điểm lai giữa nhân tộc cùng tinh linh tộc nhìn rất khả ái.

" Chào mừng quý khách tới Thông Thương Hội."

Thanh Nhã lúc này bước lên trước một bước, lấy ra từ bên trong ngực một cái thiệp màu lam đưa cho 2 cô gái bán tinh linh kia nói:

" Công tử nhà ta muốn mua vũ khí, phiền hai người dẫn đường."

Nhìn thấy tấm thiệp màu xanh thì nét mặt hai cô gái liền kịch biến, các nàng ngày lập tức thay đổi bằng một thái độ cung kính mười phần.

" Đại nhân quá lời, xin mời hai vị đại nhân đi theo tiểu tì."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 822: BỔ HUYẾT LINH THAM -2

Nhưng chỉ vừa đi được một đoạn thì có một tên nam tử, bề ngoài nhỏ nhẽ, mặc trên người một bộ quần áo lam nhạt, hai mắt hơi híp híp nhìn có phần gian xảo, nhưng trên mặt kẻ này bây giờ lại lộ ra thần sắc không vui. Vừa đi tới trước mặt hai cô gái bán tinh tinh tặc kia thì hắn liền quát lớn.

" Hai con nô tì các ngươi tại sao lại đi ra ngoài này, không phải là bảo đảm cho hai người các ngươi tiếp đãi Kinh Vân công tử rồi sao? "

Nói xong thì hắn liền dơ tay lên tát thẳng vào mặt hai cô gái " bốp bốp " hai âm thanh to rõ vang lên, hai cô gái bán tinh tinh kia bị tát cho nằm lã ra trên mặt đất.

Nhưng ngay vào lúc này một âm thanh của nữ nhân có phần giận dữ vang lên:

" Hạo Thần, ngươi đây là đang làm cái gì? Đánh người dưới trước mặt khách nhân, ngươi đây là muốn để cho Thông Thượng Hội mất mặt vì ngươi sao? "

Cùng lúc âm thanh kia vang lên thì một nữ nhân mặc một thân xiêm y màu đỏ bước ra ngoài này, khuôn mặt xinh đẹp, vóc người lả lướt, mái tóc dài đen tuyền, dài tới ngang thắt lưng. Không thể phủ nhận cô gái này có vài phần tư sắc.

Còn đang định dạy dỗ cho hai cô gái bán tinh tinh kia một trận vì cái tội không nghe lời nhưng khi thấy cô gái này đi ra thì người có tên Hạo Thần

kia liền dừng tay. Ánh mắt hắn nhìn về phía cô gái hiện lên một tia tham lam nhưng rất nhanh hắn liền che giấu đi,

Lúc này đây người này trầm giọng nói:

" Thứ không biết quy củ này cần phải dạy dỗ cho tốt, bằng không sau này đám người dưới sẽ học theo. Hừ. Việc này Tuyết Tâm cô cũng đừng có nhúng tay vào."

Do nơi đây là cửa vào, khách ra vào cũng khá là nhiều nên động tĩnh bên này nhanh chóng thu hút sự chú ý của mọi người nhưng đa phần mọi người đều chỉ nhìn qua một cái, khi thấy người thanh niên Hạo Thần kia thì liền hiện lên thần sắc e ngại, sau đó liền rời đi. Hiển nhiên những người này cũng biết được chút gì đó.

Vào lúc này thì lại có một nhân vật thứ ba xuất hiện, một thanh niên tướng mạo tuấn tú, mặc quần áo hở ngực, tay cầm một cái bình rượu, nhìn rất phong lưu tiêu sái, bên cạnh có hai cô nàng xinh đẹp như hoa như ngọc đang dựa vào. Nhưng vừa xuất hiện nơi đây thì người này đã thốt ra mấy câu khiến lòng người băng giá.

" Thứ hạ đẳng không biết nghe lời thì sống trên đời cũng không ý nghĩa gì, mang hai đứa bọn nó cho sủng vật của ta ăn đi."

Nghe được lời nói băng hàn thấu xương này thì hai cô gái bán tinh linh liền lạnh run, các nàng lúc này quỳ xuống vừa dập đầu xuống sàn " còm cộp" vừa lớn tiếng cầu xin.

" Xin đại nhân tha mạng, xin đại nhân tha mạng. Là Tâm Như tử sai khiến hai người nô tỳ ra ngoài này đón tiếp khách nhân, bọn nô tỳ hoàn toàn không biết gì cả, xin đại nhân tha mạng."

Hai người còn chưa nói xong thì một nữ nhân đang ôm ấp thanh niên vừa đi ra ngoài kia đã lên tiếng phản bác:

" Thứ không biết xấu hổ, là các người tự tiện làm theo ý mình, tới lúc này..."

Nhưng cũng vào lúc này thì Thanh Nhã đứng bên cạnh Xuân Đức tỏa ra linh áp của Thần Quân Tinh Cảnh, sau đó lạnh lẽo nhìn những người nơi đây lạnh lùng nói:

" Tất cả đều câm miệng hết cho ta."

Tiếng quát mang theo tiên lực nồng đậm khiến cho cả đại sảnh nơi này ong vang, thoáng cái cả đại sảnh vắng lặng như tờ, tất cả đều bị linh áp trên người của Thanh Nhã ép cho không dám thở mạnh.

Sắc mặt của ba người Tuyết Kỳ, Hạo Thần, cùng người thanh niên vừa xuất hiện đại biến, thoáng một cái sắc mặt cả ba liền trắng bệch. Tên Hạo thần ở gần nhất, ánh mắt hắn nhìn Thanh Nhã hiện lên sự sợ hãi không thể che giấu, bờ môi hắn lúc này run run nói ra:

" Thần Quân Tiên Cảnh cường giả..."

" Vèo vèo vèo.."

Nhưng ngay vào lúc này hàng loạt tiếng xé gió vang lên, 3 đạo ánh sáng từ ba hướng khác nhau bay tới nơi đây. Khi ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh ba ông lão mặc đạo bào màu xám nhạt. Nhìn qua tình cảnh nơi đây một ông lão có bộ dạng thấp bé, thân thể gầy yếu lên tiếng:

" Không biết là đám tiểu bối đã làm gì khiến cho tiên hữu lại giận dữ như vậy. Nếu là đám văn bối này thất lễ với tiên hữu thì Vô Vi ta xin thay

mặt bọn chúng xin lỗi tiên hũu. Mong tiên hũu chớ chấp nhật với mấy người bọn nó."

Hướng về Thanh Nhã nói lời hòa hảo xong thì ông lão lại quay sang đám người còn lại quát:

" Lúc này còn không nhanh đi qua xin lỗi còn đợi tới khi nào."

Những kẻ khác lúc này mới khôi phục lại, cả đám đều vâng vâng dạ dạ sau đó đi tới trước mặt Thanh Nhã khấp nép nói:

" Là bọn vãn bối có mắt như mù không biết tiên bối quang lâm nơi này, mong tiên bối bỏ qua cho sự ngu muội của mấy người tiểu bối. "

Những người này xin lỗi hay nói chuyện thì đều hướng về phía Thanh Nhã, còn về phần Xuân Đức thì bị tất cả mọi người bỏ qua một bên. Có lẽ những người này cho rằng hắn là con cháu của Thanh Nhã đi theo nàng ta tới đây cũng nên.

Có điều, việc này đối với Xuân Đức cũng chẳng ảnh hưởng gì, hắn cũng không có cần mấy con tạp ngư này biết tới hắn làm gì cả. Nhưng hắn không quan tâm không có nghĩa là Thanh Nhã không quan tâm.

Nhìn thấy một đám người đều hướng về phía mình lấy lòng mà bỏ qua vị đại nhân đứng bên cạnh thì trán của nàng đang toát ra mồ hôi rồi. Trong lòng nàng thầm mắng những người này ngu ngốc không thấy được tôn ma thần đứng bên cạnh nàng sao. Tâm tư nàng xoay chuyển rất nhanh, tiếp sau đó nàng làm ra cử động khiến cho mọi người nơi đây ngạc nhiên.

Nàng quay người qua hướng Xuân Đức cung kính nói:

" Đại nhân, không biết ý của đại nhân thế nào? "

Nghe nàng nói vậy thì ánh mắt của những kẻ nơi đây đều hướng về phía Xuân Đức nhìn lại, bọn họ cũng không phải là người ngu, bọn họ nghe ra được điều bất thường trong việc xưng hô của Thanh Nhã, bọn họ cũng đã mơ hồ đoán ra được điều gì đó.

Nhìn cô nàng Thanh Nhã đang hướng về phía mình xin chỉ thị thì Xuân Đức liền đoán ra được suy nghĩ của nàng. Hắn nhếch miệng cười tà nói:

" Một đám tiểu bối thích nháo trò mà thôi, việc này cứ để trong nhà trưởng bối của bọn nó dạy bảo đi. Chúng ta là người ngoài cũng không cần xen vào làm gì. Đúng rồi, ta thấy hai cô gái bán tinh linh kia rất không tệ cô mua lại hai cô gái bán tinh linh kia cho tiểu thư nhà cô làm nha hoàn đi, hẳn tiểu thư nhà cô sẽ rất vui."

Nghe xong lời nói của Xuân Đức thì người ở đây khá là kinh ngạc nhưng kinh ngạc nhất phải nói tới hai cô gái bán tinh linh kia rồi. Các nàng làm sao cũng không lường được sự tình lại thay đổi nhanh đến vậy.

[Hôm nay tính viết nhiều nhiều, mà quên không lưu nên mất tiêu bài viết rồi. Hự. Trọng thương. phun 3 lít máu, công sức của ta. Buồn quá thôi tác đi ngủ đây. Chúc mọi người có một buổi tối bên ny vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 823: Bổ Huyết Linh Tham -3

Tiếp theo đó mọi việc cứ theo lẽ thường mà xử lý. Còn về phần Xuân Đức cùng Thanh Nhã thì được ba ông lão Thần Quân Tiên Cảnh Kia tiếp đón. Trên đường đi thì mấy người bọn họ cũng đã chào hỏi qua nhau một lượt, cũng đã biết được tên của đối phương cùng một vài vấn đề liên quan tới đối phương.

Sau khi dẫn hai người vào bên trong một gian phòng khách quý xa hoa tráng lệ thì một ông lão có thân hình béo lùn, bộ dạng phúc hậu lên tiếng hỏi thăm:

" Không biết tiền bối tới đây là muốn mua binh khí hay là mua tài liệu."

Xuân Đức lúc này đây khẽ lật tay một cái, một tờ giấy xuất hiện bị hấn nắm trong tay. Hấn nhẹ đặt tờ giấy lên trên bàn, sau đó lại lặng yên nhìn ông lão.

Ông lão kia lúc này cẩn thận cầm lên tờ giấy, vừa nhìn qua thì sắc mặt của lão ta liền nhăn lại thành một đoàn. Khi nhìn xuống phía cuối tờ giấy thì khóe miệng của ông lão cô giật hai tay run run.

Ở bên cạnh hai ông lão khác thấy biểu hiện của đồng bạn mình khác thường thì cũng không khỏi tò mò nhìn qua, sau đó hai người cũng bắt đầu xem qua tờ giấy mà Xuân Đức vừa đưa ra, lúc ban đầu thì sắc mặt của hai người cũng không có biểu hiện gì quá nhiều nhưng khi đọc tới cuối thì khóe miệng cả hai người đều co giật.

Xuân Đức nhìn nét mặt của ba người này thì không khỏi nghi hoặc, hẳn nhớ là bên trong tờ giấy chỉ nêu ra mấy cái yêu cầu nho nhỏ thôi mà.

Trong tờ giấy của hắn vừa đưa ra thì cũng không có gì nhiều, phía bên trên đều là tài liệu để chữa trị hai kiện thần khí Hấp Huyết Đại Lung cùng với Dây Chuyền Sinh Mệnh. Còn phía bên dưới thì hắn chỉ yêu cầu mua một ít tiên khí cùng vài loại Linh Môi mà thôi.

Hắn có chút không rõ vì sao mấy người này lại có biểu hiện kì quái như vậy.

Ba ông lão kia nhìn nhau một cái, sau đó đồng loạt cười khở. Lúc này đây ông lão có tên Vô Vi đặt lại tờ giấy lên bàn rồi mới nói:

" Tiên bối, những thứ tài liệu mà tiên bối yêu cầu thì Thông Thương Hội chúng ta không phải không có nhưng mà số lượng đại nhân yêu cầu có chút nhiều. Trong lúc nhất thời không lấy đâu ra nhiều tài liệu như vậy. Riêng về phần Tiên Khí thì thứ cho vẫn bối nói thẳng, loại đồ vật này ngay cả Thông Thương Hội cũng chỉ có một kiện mà thôi. Kiện tiên khí kia cũng chính là trấn điểm chi bảo không thể bán ra."

Nhận lại tờ giấy, nghe ông lão Vô Vi nói vậy thì Xuân Đức thoáng lộ ra một tia thần sắc thất vọng, hắn có đôi chút nghi ngờ hỏi:

" Các người sẽ không phải lừa dối ta đi, cả một cái Thông Thương Hội lớn như vậy mà đến cả tiên khí hạ phẩm cũng không có sao, hay các người thấy ta là người ngoại tộc không muốn bán cho. Chỉ cần các người chịu bán ta nguyện bỏ thêm 10% giá ban đầu."

Ông lão thứ ba từ đầu tới giờ chưa nói gì lúc này cười khở nói:

" Tiên bối nói đùa, trước mặt tiên bối bọn vẫn bối nào có cái lá gan đó, với đã là người làm ăn, bán cho ai cũng là bán miễn có lời là bán. Quả thực

trong tay bọn vẫn bồi không có báu vật như vậy, nếu như tiền bồi muốn mua tiên khí thì phải tới các siêu cấp đại hình đấu giá để mua."

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ "Ồ" lên một tiếng:

"Nói như vậy là các người không có lừa gạt ta. Vậy được rồi, đã các người không có thì ta cũng không có làm khó mấy người các người làm gì, trong danh sách các người vừa xem có nếu có loại tài liệu nào thì mang ra cho ta 1000 phần."

"Cảm ơn tiền bồi đã thông cảm. Bọn vẫn bồi sẽ nhanh chóng chuẩn bị rồi đưa tới cho tiền bồi." -- Ông lão Vô Vi ứng một tiếng sau đó liền kéo theo một người khác rời đi, chỉ để lại nơi đây một người tiếp chuyện với Xuân Đức.

Trong lúc nhất thời nơi đây lâm vào yên tĩnh đến quỷ dị, Xuân Đức thì cứ như vậy thư thả uống tiên trà, Thanh Nhã thì tùy thời phục vụ hẳn riêng về phần ông lão mập mạp thì xoắn xuýt không biết nên làm gì cho phải.

Muốn nói chuyện cũng không biết nói về vấn đề gì. Nhưng đúng lúc này Xuân Đức lại lên tiếng hỏi thăm phá tan bầu không khí im lặng nơi đây.

"Nghe các người nói siêu cấp đại hình đấu giá sẽ có bán tiên khí, vậy ngoại trừ nơi đó ra thì còn địa phương nào khác bán tiên khí nữa không?"

Ông lão béo mập đang không biết nên đi hay ở, nghe được Xuân Đức hỏi thì hẳn liền mừng rỡ, rốt cuộc cũng có đề tài nói chuyện.

"Thực ra ngoại trừ đấu giá thì tiền bồi có thể tới chợ đen để mua, hoặc tới các khu trao đổi bí mật để trao đổi."

Nghe tới "chợ đen" ánh mắt Xuân Đức chợt lóe sáng, hẳn lúc này bình tĩnh hỏi:

" Người nói chợ đen là sao? Nói rõ một chút."

Ông lão béo mập cũng không có giấu giếm mà bắt đầu giảng giải cho Xuân Đức hiểu:

" Chợ đen là tên gọi khác của Hà Nam Thành, nơi này là nơi tập trung của đám tán tu, ma đầu các nơi. Là nơi tiêu thụ các bảo vật không rõ nguồn gốc. Nơi đây có 5 vị Vương Giả cai quản vì thế rất được nhiều người biết đến, ở bên trong chợ đen thì sẽ không có ai dám làm càn nhưng một khi đi ra ngoài thì sẽ không ai có thể nói trước được rồi. Cái này văn bối cũng chỉ là nghe người nói lại, thực tế cũng chưa tới nơi kia lần nào cả."

Nghe xong thì Xuân Đức cũng đại khái hiểu rõ, hấn khẽ gật đầu sau đó tiếp tục truy hỏi:

" Vậy còn nơi trao đổi bí mật lại là nơi nào."

Nghe tới khu trao đổi bí mật thì ông lão béo sắc mặt có chút lo sợ, hấn lúc này nhìn quanh một cái sau đó bộ dạng lén lút lấy ra một đồng xu đưa cho Xuân Đức, hấn truyền âm nói:

" Tiền bối, mọi thông tin nơi kia nằm trong này. "

Xuân Đức tiếp nhận đồng xu thoáng nghi hoặc nhìn qua lão béo một cái nhưng sau đó thần sắc hấn lại quay về bình thường, hấn cất đồng xu đi sau đó xem như không có việc gì tiếp tục uống trà.

- ---o0o---

Thời gian không qua bao lâu thì hai người khác một lần nữa quay lại. Lúc này đây ông lão Vô Vi tiến vào trong phòng liền cười nói:

" Để tiền bồi phải đợi lâu. Không biết tiền bồi có hài lòng với loại trà này."

Khẽ liếc mắt nhìn ông lão, Xuân Đức như cười như không nói:

" Ta chỉ thích uống tiên tửu, người nói xem loại trà này có khiến cho ta hài lòng hay không? "

Nụ cười trên mặt của lão giả liền cứng đờ, sau vài giây thì hắn mới cười ngượng ngùng nói:

" Cái này là vãn bối sai lầm, ha ha, mong tiền bồi không trách tội."

Xuân Đức khoát tay nói:

" Vào việc chính, thứ ta cần có chưa? "

" Đều ở bên trong, tiền bồi có thể kiểm tra." --- Nói tới việc chính thì ông lão này liền thu lại vẻ mặt, nghiêm túc hẳn lên. Hắn tiến lại gần đưa cho Xuân Đức một cái nhẫn chứa đồ

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 824: Ảnh Phì Hà Hoan Thiểm Thích

Hồn niệm đảo qua bên trong nhẫn chứa đồ, đồng thời hấn cũng nhờ hệ thống phụ trợ xác định những vật phẩm trong này, nếu không với kiến thức hạn hẹp của hấn thì người ta có bỏ một cây tiên thảo cấp thấp vào nói thành vật hiếm có thì hấn cũng không xác định được là thật hay giả.

Gần như là đồng thời lúc hấn phát đi thông điệp thì hệ thống phụ trợ ở bên trong linh hồn hấn liền thông báo số liệu của những vật phẩm bên trong này. Số lượng đủ, phẩm chất cũng thuộc loại cao cấp. Ngoài ra còn có 3 món thần khí cấp 5 cùng 1 món cấp 6, chất lượng cũng thuộc dạng tinh phẩm.

Thỏa mãn gật đầu, hấn nhìn lên mấy tên lão giả hỏi:

" Bây giờ các ngươi muốn tiên thạch hay là bảo vật. Nếu muốn lấy tiên thạch thì nói cho ta một con số đi."

Thấy Xuân Đức sáng khoái như vậy thì bà ông lão hai mặt nhìn nhau, lúc này ông lão béo lùn hỏi dò:

" Không biết tiên bối có thể cho chúng vãn bối nhìn xem người định dùng vật gì để trao đổi được không ạ? "

Nhìn thấy bộ dạng của lão giả Xuân Đức khẽ cười, sau đó tiện tay ném lên trên bàn thanh dao găm (Ma-Vân Ảnh Phì Hà Hoan Thiểm Thích) cùng một con mắt(phá mục pháp nhãn.)

Hai đồ vật này vừa xuất hiện thì tiên khí bên trong căn phòng nháy mắt bạo động hẳn lên, mặc dù hai món bảo vật này đã bị hấn phong cấm lại nhưng uy năng của tiên bảo là không thể coi nhẹ.

Lúc này đây ngoại trừ Xuân Đức ra thì những người khác đều hô hấp dồn dập, gắt gao nhìn về phía hai vật đang bị bao quanh bởi một lớp màn sáng kia. Ánh mắt của cả bốn người đều như đang bùng lên một ngọn lửa.

" Tiên...Tiên...Tiên bảo. Hơn nữa phẩm chất rất cao. Tất cả đều trên cấp 4" Ông lão mập lùn run run nói ra một câu.

Thấy lão giả mập lùn này vừa nhìn đã phán đoán đẳng cấp của hai kiện tiên khí mình vừa lấy ra thì Xuân Đức cũng phải khâm phục ánh mắt nhìn đồ của lão giả này. Không hổ là người trong nghề.

Khẽ hớp một ngụm trà, Xuân Đức khích lệ nói:

" Cũng có mắt nhìn đồ đây."

Khích lệ xong một câu thì Xuân Đức liền vung tay lên thu về hai kiện tiên bảo. Hấn lúc này lại tiếp tục không nhanh không chậm nói ra:

" Nhìn vậy cũng là đủ rồi, ta cho các ngươi xem cũng coi như là trả ơn các ngươi đã cung cấp cho ta một ít tin tức cần thiết. Bây giờ thì nói cho ta biết số tiên thạch mà các ngươi cần đi. Ta cũng không có nhiều thời gian ở nơi đây trò chuyện cùng với ba tiểu bối các ngươi."

Tuy bảo vật đã bị Xuân Đức thu về nhưng ánh mắt nóng rực của ba người kia cũng không có giảm. Lúc này Vô Vi ông lão nhìn về phía Xuân Đức hơi do dự nói:

" Văn bối có lời này không biết có nên nói ra hay không? "

Thấy đối phương như muốn nói điều gì đó thì Xuân Đức thoáng qua sự hiểu kì, hần khẽ gật đầu nói:

" Nếu có gì muốn nói thì cứ nói ra đi. Nếu có lỡ lời thì ta cũng không có trách tội người."

Được Xuân Đức cho phép lão giả liền dùng giọng nói vô cùng nghiêm túc nói ra một cái điều kiện trao đổi.

" Đã tiền bối nói vậy thì vãn bối xin được nói thẳng. Vãn bối muốn dùng ba khối Sinh Tiêu Nguyên Linh, 1 gốc Sinh Hồn Hoa 30 vạn năm, 1 gốc Luyện Hồn Hóa 50 vạn năm để đổi lấy một trong hai kiện tiên bảo của tiền bối...."

Hắn còn chưa nói xong thì ngồi ở bên cạnh Xuân Đức, Thanh Nhã đã lớn tiếng quát:

" Mơ tưởng, người đây có phải hay không xem đại nhân nhà chúng ta là kẻ ngu ngốc? Mà nghĩ dùng ba thứ kia muốn đổi lấy một kiện tiên bảo? "

Nhưng vào lúc này Xuân Đức lại nhàn nhạt nói:

" Thanh Nhã, để yên tiếp hắn nói tiếp, hắn còn chưa nói xong mà. Với việc này ta tự có quyết định, cô không cần xen vào."

Thanh Nhã ở một bên nghe vậy thì khẽ run nhè nhẹ, trong lúc nhất thời nàng quên mất ngồi bên cạnh mình là ai. Lúc này đây nàng thật sâu cúi đầu xin lỗi:

" Vâng. Tạ ơn đại nhân không trách phạt, là thuộc hạ miệng tiện."

Để biểu thị rằng mình không nói dối, là thật lòng nàng còn tự tát lên má mình vài cái, " bốp bốp bốp" thoáng cái hai má của nàng đã sung cao lên,

khỏe miệng chảy ra cả máu tươi. Sau đó nàng không còn dám ngồi ở gần Xuân Đức nữa mà lui ra phía sau đứng như một thị nữ.

Ba lão giả nhìn thấy một màn như vậy cũng đổ mồ hôi, bọn họ liếc mắt nhìn qua Thanh Nhã mà trong lòng ngũ vị tạp trần, chỉ vì bản thân lỗ miệng một câu mà đã thành ra cái dạng này thì có thể nghĩ người thanh niên đang ngồi trước mắt đây là người như thế nào rồi.

Lúc này đây ông lão béo lùn vừa lau mồ hôi trán vừa nói:

" Ngoài ra.. Ngoài ra còn có một gốc Bồ Huyết Linh Tham tuổi thọ đã gần 200 vạn năm. Tiên.. Tiên bối thấy vậy đã được chưa? "

[Chú thích: Tiên thảo, tiên quả bên trong truyện có tuổi thọ 1 vạn năm cũng không hẳn là nó sống đủ dài 1 vạn năm, mà là tiên lực của nó sánh bằng một cây Cuồng Linh Mộc vạn năm tuổi. Cuồng Linh Mộc là thước đo tiên lực dành các loại tiên quả, tiên thảo.]

Xuân Đức nghe xong điều kiện trao đổi của đối phương thì hơi trầm tư nhưng ngay sau đó thì hắn liền có quyết định. Hắn gật đầu nói:

" Xem như ta chịu thiệt thòi một chút vậy, dù sao những bảo vật kia vẫn có một chút hiệu ích với ta. Cho các người nhìn thêm một lần nữa sau đó rồi quyết định là có nên làm trao đổi này hay không, ta cũng không phải người không nói lý lẽ."

Hắn khẽ phát tay một cái thì Phá Mộc Pháp Nhân liền xuất hiện ở bên ngoài, bay vào trong tay ba lão giả.

Một lần nữa nhìn thấy tiên bảo cả ba người không khỏi ánh mắt nóng rực, ba tên này vậy mà bắt đầu lấy ra dụng cụ chuyên dụng để đánh giá. Sau một lúc thì nét mừng rỡ, kích động của cả ba người đều không thể che giấu mà lộ hẳn ra bên ngoài.

Một người trong số bọn họ cầm " Phá Mực Pháp Nhân " đưa lại cho Xuân Đức nói:

" Tiền bồi đợi ở nơi đây một lát, bọn người vãn bồi đi lấy đồ vật tới. Rất nhanh thì sẽ quay lại."

Nói xong thì hắn liền kéo một người khác lần nữa đi ra khỏi căn phòng. Căn phòng thoáng cái lại còn ba người như lúc trước.

Nhìn hai người vội vàng rời đi thì Xuân Đức khẽ cười, hắn lúc này lại quay về thưởng thức trà, vừa uống trà hắn vừa cầm con mắt vương giả tung qua tung lại như đang tung một món đồ chơi.

Nhìn biểu hiện tùy tiện của Xuân Đức, xem tiên bảo không khác gì món đồ chơi trẻ con tung qua tung lại thì hai người Thanh Nhã cùng ông lão béo lùn chỉ biết câm nín, không biết nên nói gì cho phải.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 825: Quay Về Khu Vực Nhân Tộc

Thời gian đi qua không bao lâu thì cửa phòng lại một lần nữa được mở ra. Không cần nói cũng biết là hai lão giả kia đã quay trở về nhưng lần này hai người kia không về không mà còn dẫn theo một người khác về cùng.

Người này là một nữ nhân toàn thân bạch y, khuôn mặt xinh đẹp nhưng lại có phần lạnh lùng, ánh mắt nàng ta vô cùng bình thản. Vừa bước vào bên trong phòng thì nàng ta đã liền đưa mắt nhìn tới vị trí của Xuân Đức đang ngồi.

Lúc này đây một trong hai lão giả tiến lên cười bồi nói:

" Bất tiện bồi đợi lâu, vẫn bồi xin giới thiệu đây là..."

Hắn còn đang muốn giới thiệu nữ nhân đi cùng thì Xuân Đức đã ném kiện Pháp Diệt Pháp Mục kia cho hắn rồi không mặng không nhạt nói:

" Được rồi, đừng có dài dòng. Thanh Nhã kiểm tra xem đã đủ chưa."

Thấy Xuân Đức như vậy thì lão giả cũng chỉ là nhìn nữ nhân kia cười khỏ một cái, sau đó lại lấy ra một cái nhẫn chứa đồ đưa cho Thanh Nhã kiểm tra. Thanh Nhã tiếp nhận chiếc nhẫn chứa đồ kia, sau khi kiểm tra cẩn thận thì mới hướng về phía Xuân Đức nói:

" Đại nhân, bên trong quả thực có thứ mà đại nhân muốn."

Uông cạn chén trà, Xuân Đức đứng dậy nói:

" Vậy thì tốt. Chúng ta cũng đến lúc nên rời đi."

Nói xong thì hắn liền hướng ra bên ngoài bước đi mà không nhìn bất cứ ai trong phòng những người khác thấy vậy thì hai mặt nhìn nhau. Sau đó cũng nhanh chân bước đi theo phía sau, đương nhiên là không thể thiếu được mấy lời sáo rỗng rồi.

Đi ra đến trước cửa Thông Thương Hội thì Xuân Đức bất ngờ dừng lại nói:

" Các người đã tìm hiểu qua kiện tiên bảo kia thì cũng nên biết lai lịch của nó rồi chứ? "

Ba ông lão lúc này cung kính nói:

" Tiên bối xin yên tâm, bọn vãn bối biết là nên làm thế nào."

Nhẹ gật đầu, hắn hài lòng nói:

" Vậy là tốt nhất."

Nhưng lúc này hắn bỗng nhớ ra điều gì, hắn chợt hỏi:

" Thế hai cô gái bán tinh linh kia đâu rồi. Sao còn chưa thấy các nàng? "

Hắn vừa dứt lời thì từ có một chiếc thú xa lao như bay chạy tới nơi này, sau đó từ bên trong xe bước xuống ba cô gái, nữ nhân đi đầu xinh như hoa như ngọc, theo ở phía sau nàng là hai cô gái bán tinh linh lúc trước. Lúc này đây cô gái đi trước đi tới trước mặt Xuân Đức quỳ xuống nói:

" Biết tiên bối muốn quay về thành trì của nhân tộc nên các vị đã sai tiểu tì đi sắp xếp nhưng do xảy ra một chút vấn đề nên tới đây chậm trễ, mong

tiền bồi chớ trách."

Lúc này ông lão béo lùn đứng ra hát đệm ;

" Tiền bồi là cỡ nào thân phận lại đi so đo với người, còn không biết đường mà cút xuống đi."

Cô gái kia sắc mặt trắng bệch, sau khi vâng vâng dạ dạ vài tiếng liền lui xuống, nhìn cô gái kia đi xa thì ông lão béo lùn mới hướng về phía Xuân Đức nhìn nọt nói:

" Đám người dưới không hiểu chuyện mong tiền bồi không để bụng. Ha ha. Xe này là đám vãn bồi chuẩn bị sẵn cho tiền bồi, tiền bồi chỉ cần lên xe thì sẽ có người..."

Thấy mấy người này cứ vòng vo tam quốc mãi Xuân Đức liền nhăn mày nói:

" Tâm ý các người ta đã hiểu. Lần sau có dịp ta sẽ ghé qua. Còn bây giờ thì ta có việc cần phải đi trước, các người cũng không cần đi theo làm gì."

Nói xong thì hắn liền dẫn Thanh Nhã cùng hai bán tinh linh lên thú xa, đợi ba người lên xe xong thì thú xa liền hóa thành vệt sáng mờ biến mất.

Nhìn thú xa đã biến mất thì sắc mặt của ba ông lão liền trầm xuống. Một người trong đó nói:

" Người này rất đáng sợ, tốt không chúng ta không nên vọng động, bằng không cái giá thiết tưởng khó có thể tưởng tượng."

Lúc này đây những người khác cũng đồng loạt gật đầu, sau đó cả 4 người đều hóa thành từng đạo ánh sáng biến mất.

- --o0o---

Ngồi trên thú xa Xuân Đức lúc này đang ngắm nghía cây Sinh Hồn Hoa, hẳn làm sao cũng không thể liên tưởng được từ một loài thực vật to như cây cỏ thụ thể kia mà tới lúc bị ngắt thì lại biến thành một gốc cây bé tí, chẳng khác nào bông hoa dâm bụt thể này, nếu như không phải có hệ thống phụ trợ xác định thì hẳn còn cho rằng Thanh Nhã đã làm rồi đây.

Thứ làm hẳn bất ngờ nhất chính là ba miếng Sinh Tiêu Nguyên Linh, thứ này không ngờ lại đúng là thứ hẳn đang cần thật.

☁️ Sinh Tiêu Nguyên Linh ☁️

Thiên địa tạo hóa ban phúc, khi gia trì lên bảo vật có tăng khả năng vượt qua tẩy luyện của thiên địa.

Giới hạn sử dụng: Dưới tiên bảo.

Có được thứ này thì khi hẳn khôi phục lại hai kiện bảo vật thân quen kia, sau đó giúp bọn nó tấn cấp sẽ nắm chắc hơn một phần, hẳn cũng không muốn bọn nó bị hủy khi trải qua thiên địa gột rửa đâu.

Còn về phần hai gốc linh thảo khác thì một cũng cũng thuộc về phạm trù gia tăng linh hồn, một cái thì gia tăng thân thể máu huyết, chung quy cả hai đều rất có ích. Còn có ích tới đâu thì phải xem sau khi ăn xong nó giúp hẳn mạnh lên được bao nhiêu.

Sau khi đã nhìn xong một lượt thì hẳn liền nhắm mắt dưỡng thần. Thả lỏng tinh thần, tận hưởng thời khắc an bình hiếm có.

Có điều hẳn thì nhàn nhã thư thái còn ba cô gái ở trong xe thì không có vậy, Thanh Nhã thì thoảng thì còn len lén liếc nhìn Xuân Đức một cái, còn hai cô gái khác thì từ đầu tới cuối chỉ cúi mặt nhìn xuống sàn xe. Giống như ở dưới sàn xe có thứ gì hấp dẫn lắm vậy.

.....

Tốc độ thú xa rất nhanh. Không mất bao lâu thì đã tới nơi cần tới. Thú xa dừng lại một âm thanh cung kính từ bên ngoài vọng vào bên trong.

" Đã tới nơi thưa đại nhân."

Đang ngồi tịnh tâm nghe được âm thanh này Xuân Đức liền mở mắt ra, hấn nhìn thấy ba cô gái vẫn đang cúi đầu, dán mắt nhìn xuống sàn xe thì kì quái nói:

" Làm sao vậy, sàn xe có gì thú vị sao mà cả ba các người đều chăm chú nhìn thế."

Ba cô gái lúc này len lén nhìn hấn, thấy hấn đang nhìn thẳng về phía bên này thì cả ba đồng loạt lại cúi đầu. Nhìn biểu hiện có phần buồn cười của các nàng thì Xuân Đức chỉ có thể lắc đầu, hấn lúc này nhảy xuống xe.

Hấn vừa ra ngoài thì cả ba cô gái đều ngẩng đầu lên sau đó cũng xuống xe, Thanh Nhã đi phía trước còn về phần hai cô gái bán tinh linh thì đi theo phía sau nàng như hai thị nữ.

Bốn người vừa đi xuống xe thì đã có người tới tận nơi, đón tiếp nhiệt tình, sau đó cẩn thận hỏi thăm nhóm người Xuân Đức là hiện tại truyền tống hay là khi khác truyền tống. Đương nhiên là Xuân Đức liền quyết định ngay lập tức truyền tống rồi.

Có được lời khẳng định của hấn thì người kia liền đi phân phó thuộc hạ, không qua bao lâu thì nhóm bốn người Xuân Đức liền được sắp xếp truyền tống đi tới bên phía nhân tộc.

[Cảm ơn mọi người đã theo dõi và ủng hộ. Chúc cả nhà một buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 826: Thành Trì Của Nhân Tộc Bên Trong Bàn Long Quy Khư

Khoảng cách giữa hai thành trì Nhân-Quý là không quá xa nhưng do không gian lực bên trong Bàn Long Quy Khư khá đặc biệt nên việc dịch chuyển gặp rất nhiều khó khăn, ngay cả thời gian truyền tống cũng dài hơn rất nhiều so với ở bên ngoài.

Lúc này đây Xuân Đức cùng ba cô gái đang ở bên trong đường hầm không gian, thứ mà giúp hắn có thể tới được thành trì của nhân tộc. Vì cũng không phải lần đầu dịch chuyển nên hắn đối với những thứ xung quanh hắn cũng chẳng có gì hứng thú.

Sau khi dịch chuyển được một vài phút thì hắn bỗng nhớ ra một chuyện. Hắn lúc này khẽ dùng bàn tay trái chạm lên chiếc nhẫn chứa đồ đang đeo ở ngón áp út của bàn tay phải, quang mang sáng lên vài đạo ánh sáng từ bên trong nhẫn chứa đồ của hắn bay ra ngoài.

Ngay sau đó Khô Đức Nạp, Cửu Công Chúa, Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần xuất hiện ở ngoài này. Vừa ra bên ngoài thì những người này chút nữa liền bị bay ra khỏi đường hầm không gian. Nhưng có Xuân Đức giúp đỡ nên 4 người cũng không có ai bị làm sao. Sau khi đã quen với không gian chi lực nơi này thì 4 người liền có thể tự mình làm chủ, không cần tới sự giúp đỡ của Xuân Đức nữa.

Ngay khi mấy người này đang định hướng về phía Xuân Đức thì lễ thì lần truyền tống này cũng đã tới đích.

Quang mang chợt lóe sáng sau đó vụt tắt, 8 người liền xuất hiện tại một cái đài cao. Cách nơi mấy người xuất hiện không xa đang có rất nhiều tu sĩ nhìn qua bên này. Thấy bọn họ xuất hiện thì nhiều người liền bắt đầu chỉ trỏ này nọ.

Có lẽ hai người Mộng Hồng Trần cùng Thanh Nhã đã gặp nhiều lần tình huống như thế này nên lúc này đây hai người không bàn mà hợp cùng tán ra linh áp bản thân, dùng ánh mắt lạnh lùng quét bốn phía một lượt.

Ngay tức thì những người nơi đây đều ngậm miệng lại, cảm nhận linh áp cường đại từ trên hai người toát ra thì không còn người nào dám nhìn thẳng qua nói này nói nọ nữa, tất cả đều tự động lui qua một bên để dẹp đường sẵn cho đám người Xuân Đức đi qua.

Đến ngay cả mấy tên thủ vệ dịch chuyển trận pháp lúc này thái độ cũng thay đổi rất nhiều, bọn họ lúc này nào còn dám đứng trờ trờ nhìn mấy người Xuân Đức nữa, cả đám đều khom người cuối đầu xuống hết mức có thể.

Xuân Đức nhìn qua tràng cảnh như vậy thì nhếch mép cười cười nhưng hẳn cũng không nói gì thêm mà chỉ lặng yên đi theo phía sau đám người, đi cùng với hai nữ bán tinh linh.

Còn chưa đi ra khỏi truyền tống trận được bao lâu thì lại có người tới đón tiếp bọn họ. Từ hai phương hướng bất đồng có hai cỗ thú xa chạy như bay tới đây, một bên dùng chín con kim giao kéo xe, một bên thì dùng chín con ngựa 1 sừng kéo xe. Không qua mấy chục cái hô hấp thì hai cỗ thú xa này đều dừng lại trước mặt nhóm người Xuân Đức.

" Hí hí hí hí hí."

" Gào gào gào."

Bị ghìm cương bất ngờ 18 con tiên thú đồng thời rống lên. Tiếp sau đó từ bên trong hai cỗ thú xa bắt đầu đi xuống một nam, một nữ. Nam thì độ tuổi 30, khuôn mặt tuấn tú. cả người có một cỗ khí chất tiêu sái khó nói thành lời, đặc biệt trên mặt người này lúc nào cũng treo một nụ cười vô cùng âm áp.

Về phần nữ nhân kia thì một thân hồng y tung bay theo gió, nàng vừa xuống xe thì đã có một mùi hương say lòng người tán phát ra bốn phía, khuôn mặt của nàng ta vô cùng xinh đẹp, không có một chút nhỏ khuyết điểm, cái này cũng không tính là gì vì người tu tiên mấy ai lại có ngoại hình không hoàn mỹ. Quan trọng là khí chất của nàng ta, một loại khí chất cao quý khiến cho nam nhân nhìn thấy nàng đều muốn chinh phục, chiếm lấy nàng làm của riêng.

Hai người phân biệt đi tới trước mặt Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa cung kính chào hỏi:

" Thiếu tộc trưởng đường xa tới đây trước tiên xin về Đông Vương Phủ nghỉ ngơi, để thuộc hạ chuẩn bị một buổi tiệc giúp thiếu tộc trưởng tẩy trần."

" Tiểu thư đường xa tới đây trước tiên xin về Tây Vương Phủ nghỉ ngơi, để thuộc hạ chuẩn bị một buổi tiệc giúp tiểu thư tẩy trần."

Hai người này giọng điệu, lời nói gần như là giống nhau, đã vậy lại cùng một lúc vang lên khiến cho Xuân Đức ở phía sau tí nữa phải vỗ tay khen hay.

Tiếp sau đó hai người này lại phân biệt hướng về về Thanh Nhã cùng Mộng Hồng Trần ân cần hỏi thăm, bộ dạng cũng cung kính vạn phần. Tiếp sau đó cả hai đều đứng yên chờ đợi quyết định của Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa.

Hai người Tôn Khánh Nguyên Cùng Cứu Công Chúa cũng không biết là vô ý hay hữu ý lại nhìn qua Xuân Đức mấy lần, thấy hấn cũng không có phản ứng gì thì cả hai nhìn mặt nhau, tiếp sau đó Cứu Công Chúa từ tốn nói:

" Đã vậy hôm nay ta đành phải làm phiền Tôn huynh rồi."

Tôn Khánh Nguyên lúc này cũng biểu hiện vô cùng thân sĩ nói ra:

" Tiên tử quá lời, có thể được tiên tử đề ý là phúc phận của ta nào dám nói tới hai chữ ở làm phiền ở đây. "

Lúc này Cứu Công Chúa cũng giả tạo(bề ngoài lễ phép) nói một câu:

" Tiểu nữ nào dám nhận hai chữ tiên tử, nếu đã Tôn huynh có ý thì tiểu nữ xin được làm phiền Tôn huynh vài hôm."

Hai người này tự tăng bốc lẫn nhau một lúc lâu mới xong, tiếp sau đó vẫn là Cứu Công Chúa lên xe trước, kế sau là Tôn Khánh Nguyên, Khổ Đức Nạp đi ngay theo sau là Thanh Nhã cùng Mộng Hồng Trần cuối cùng là Xuân Đức cùng hai nữ bán tinh linh.

Khi nhìn thấy Xuân Đức thì ánh mắt của tên nam tử chợt lóe, hấn lúc chặn ngay lối lên thú xa trầm giọng quát:

" Thứ không biết lớn nhỏ, đây là xe mà các ngươi có thể bước vào trong được sao. Đi ra phía sau..."

" Bốp bốp" Hai âm thanh bạo hưởng vang lên.

Luôn luôn đề ý từng nét mặt của Xuân Đức hai người Thanh Nhã cùng Mộng Hồng Trần đang lo lắng bản thân mình lại đi lên trước như thế này liệu có khiến vị đại nhân kia không vui hay không.

Còn chưa đi vào trong xe thì lại nghe được tên thanh niên kia dám đứng ta chặn đường vị đại nhân kia, lúc này đây cả hai cũng chớp lấy cơ hội.

Hai người không một chút nương tình dùng toàn lực quất lên mặt người kia, khiến cho thanh niên kia đầu nghẹo qua một bên, hàm răng 36 cái đi hơn phân nửa, máu tươi bắn ra tung tóe, hai cái tát này cũng đủ mạnh, vậy mà có thể khiến cho cả người thanh niên kia bay lên cao santo mấy vòng mới nằm trên mặt đất.

Nhìn người thanh niên đang nằm trên mặt đất co giật Mộng Hồng Trần lạnh lùng nói ra:

" Thứ không biết lớn nhỏ chính là ngươi, các vị đại nhân không ai có ý kiến ngươi ý kiến cái gì. Lần này niệm ngươi vi phạm lần đầu nên tha cho một mạng, lần sau còn như vậy thì lúc đó sẽ không còn được may mắn như lần này nữa. Hừ."

Thanh Nhã lúc này cũng dùng cặp mắt băng lãnh đảo qua nữ nhân mặt hồng y cảnh cáo nàng ta, chỉ một ánh mắt này khiến cho nữ nhân kia liền run lên, nàng ta ngay lập tức cúi gầm mặt xuống đất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 827: Hai Người Các Người Biểu Hiện Rất Tốt

Nét mặt Xuân Đức cũng không có lộ ra nửa phần ngoài ý muốn, tiếp sau hẳn cứ như vậy bình thản cùng với hai nữ bán tinh linh bước vào trong xe. Theo sau ba người thì hai người Thanh Nhã cùng Mộng Hồng Trần cũng theo sau vào trong.

Sau khi đã vào hết bên trong xe thì Xuân Đức lúc này mới nở một nụ cười ôn hòa, sau đó hướng về phía hai người Thanh Nhã cùng Mộng Hồng Trần khích lệ nói:

" Hai người các người biểu hiện rất tốt."

Được vị đại nhân này tán dương, hai người Mộng Hồng Trần cùng Thanh Nhã đều cung kính nói:

" Cảm tạ đại nhân khích lệ, đây là việc mà hai người bọn thuộc hạ nên làm."

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức lúc này lại nhìn qua Cửu Công Chúa nói:

" Ngốc nha đầu, đừng có cả ngày ở trên mây như vậy. Sau này hai cô gái này sẽ theo người, nhớ tài bồi các nàng. Các nàng rất có tư chất đấy."

Cửu Công Chúa không biết có phải ý nghĩ đang ở trên mây thật hay không, mãi khi Xuân Đức nói xong thì nàng mới giật mình nói:

" Sao ạ? Vâng vâng, tiền bồi yên tâm, văn bồi nhất định sẽ làm tốt."

Nhìn cái biểu hiện luống cuống của cô nàng, Xuân Đức lúc này cũng cảm thấy đôi phần buồn phiền nhưng nhiều hơn vẫn là buồn cười, hấn hài hước hỏi:

" Nha đầu người có nghe ta nói cái gì không mà đáp ứng như đúng rồi thế? "

Lúc này Cửu Công Chúa càng bối rối hơn rồi, nàng có chút không biết phải làm sao nên đành nói đại:

" Chỉ cần là lời của tiên bối thì vẫn bối nhất định nghe theo."

Xuân Đức biểu hiện ngạc nhiên, hấn khẽ " ồ " khẽ một tiếng sau đó nói:

" Vậy sao, vậy tối nay tới phòng của ta đi, cũng đã rất lâu rồi ta không có gần nữ sắc. Nếu đã nha đầu người nguyện ý thì tối này tới thì tầm cho ta."

Nghe được lời nói của Xuân Đức thì những người khác trong xe sắc mặt đều thoáng trở nên quái dị vô cùng, riêng về phần Cửu Công Chúa thì sắc mặt nàng ta lúc này đã phiem hồng, cả người cô nàng run lên nhè nhẹ. Nhìn rất giống chú cừ non sắp bị lão sói xám ăn thịt vậy.

Nhìn thấy biểu hiện tức cười của cô nàng thì Xuân Đức cảm thấy rất thú vị, có điều hấn cũng không có tiếp tục đùa dai mà nói:

" Ta chỉ là đùa thôi, không cần phải suy nghĩ lung tung. Nếu lúc trước có lỡ không nghe lời ta nói thì sau này có thể hỏi Thanh Nhã."

Đang lúc thần kinh căng thẳng không biết nên làm gì cho tốt, bất ngờ lại nghe được lời nói của Xuân Đức thì Cửu Công Chúa lại " a " lên một tiếng kinh ngạc, sau đó thì liên tục gật đầu, giống hệt như mấy cô bé lúc làm sai chuyện bị người lớn bắt gặp.

Tiếp sau đó bầu không khí bên trong xe lâm vào tĩnh lặng. Xuân Đức không có nói chuyện nên những người khác cũng không người nào dám nói chuyện. Cả đám người lúc này ai cũng nhắm mắt lại cảm ngộ, riêng về phần Xuân Đức thì hẳn lại có một thú vui khác.

Hắn lúc này đang dùng hồn niệm của mình bao phủ khắp cả thành trì, vừa nhìn tình huống nơi đây thế nào, đôi khi buồn buồn thì lại dùng hồn niệm chọc mấy tên tu sĩ đang đi trên đường.

Tình trạng quần áo tự nhiên bị rách hay một nam tử không biết vì sao lại xông lên bóp ngực của một nữ nhân gần đó liên tiếp xảy ra. Khiến cho cả cái thành trì nhân tộc này thoáng cái náo nhiệt lên hẳn, đâu đâu cũng nghe được hai tiếng "dâm tặc(sắc lang)". Sau đó là từng cuộc truy đuổi nhau trên đường phố.

Thành trì này nhìn qua thì có rộng hơn bên phía Quỷ Tộc một chút, ngoài ra thì cũng chẳng có gì đặc sắc hơn. Ở bốn phương của tòa thành thì bị bốn gia tộc lớn khống chế, đám tán tu chỉ có thể ở vòng ngoài mà thôi.

Sau khi nhìn không xót cái gì thì hắn liền thu về hồn niệm của mình.

- ---o0o---

Thú xa mà đám người Xuân Đức đang ngồi tốc độ cũng rất nhanh. Thoáng cái thôi đã tới nơi cần đến rồi. Còn chưa đến 20 phút nữa.

Sau khi xe dừng lại thì đoàn người Xuân Đức xuống xe tiến vào bên trong một khu kiến trúc đồ sộ, một nơi bồng lai tiên cảnh. Khắp nơi đều là hoa cỏ đang nở rộ, các loại kì hoa dị thảo mọc khắp nơi. Tiên khí ở bên trong này nồng đậm rất nhiều, so với thánh địa cũng không khác là bao.

Ở bên trong này người qua lại rất nhiều, hình như là đang tổ chức yến tiệc gì đó. Ngay lúc bọn họ vừa bước vào bên trong phủ đệ này thì một đám

đông thiếu niên nam nữ cũng tiến ra ngoài này đón tiếp bọn họ. Gọi là đón tiếp cho sang miệng chứ thực chất mục đích của những người này là thì trời mới biết.

Đi đầu là mấy người thanh niên, đều mặc đạo bào dòng chính Tôn gia. Lúc này đây một tên trong số đó cười lên sang sảng nói:

" Ta còn tưởng là người nào, hóa ra là nhị ca cùng đại ca. Ồ, còn có cả Tiểu Ma Nữ cũng đến. Có phải hay không mọi người biết ta có giành được vị trí đứng đầu trong lần này mà đến nơi đây chúc mừng."

Giọng nói người này bề ngoài hào sảng nhưng bên trong lại ẩn chứa ý vị sâu xa, chỉ ngay câu đầu tiên thôi, người này lên tiếng chào hỏi Tôn Khánh Nguyên trước mà không phải là Xuân Đức, tuy chỉ là một điểm không đáng nhắc tới nhưng mà người tinh ý liền nhận ra được sự khác thường.

Nhưng trước những lời nói đầy ý vị sâu xa kia thì Tôn Khánh Nguyên làm như không nghe thấy, hần lúc này cũng lên ha hả nói:

" Ha hả, nói như vậy Bát đệ là người đứng đầu lần này sao, vậy thì nhị ca cũng xin được chúc mừng đệ đang mang về quang vinh cho gia tộc chúng ta, sau này ắt sẽ được gia tộc trọng dụng."

Tôn Khánh Nguyên cũng không phải dạng người ăn chay mà lớn nên vừa bị đối phương xỏ xiên thì hần liền đã phản bác lại. Bề ngoài nghe như ca tung nhưng chỉ có người trong cuộc mới hiểu lời nói kia có ẩn ý gì.

Lúc này đây vị Bát công tử kia cũng không có tỏ ra thái độ gì quá lớn, nhưng hần lúc này lại vờ như nhớ ra cái gì hướng về phía Tôn Khánh Nguyên hỏi:

" Nói tới đệ tuy giành được vị trí đứng đầu nhưng chúng ta nhân tộc lại chỉ xếp vị trí thứ 4, không biết mấy người bọn nhị ca đã đi đâu làm gì mà

lại có thể về chậm trễ đến như vậy, làm ảnh hưởng đến cả lợi ích của cả nhân tộc chúng ta."

Ở phía sau Xuân Đức lúc này ngáp dài một cái nói:

" Rời rồi rồi, bát đệ. Người tài giỏi đoạt được vị trí đầu thì cứ tận hưởng niềm vui ấy đi, quan tâm nhiều đến mấy người chúng ta như vậy làm gì. Chẳng lẽ bọn ta đi tìm nữ nhân giải khuây cũng phải thông báo cho bát đệ người tới xem hay sao. Vậy thôi nhé, chúng ta mệt mỏi cần nghỉ ngơi, bát đệ người cứ tự mình vui vẻ đi."

Nói xong thì Xuân Đức lại ngáp dài một cái chọn về một hướng khác mà bước đi, biểu hiện bất cần đời của hắn khác xa với vẻ lạnh lùng hàng ngày.

Thời gian này vốn đã quen với bộ dạng lạnh như băng, buồn buồn lại giết người của Xuân Đức, tới bây giờ chứng kiến một bộ mặt khác của hắn khiến cho mấy người bọn Cửu Công Chúa có chút không kịp phản ứng, cả đám cứ đứng ngây ra như phỗng.

Sau một lúc thì Cửu Công Chúa nhìn những người khác cười trừ nói:

" Ta còn có chuyện muốn nói với Vân ca, nên xin phép mọi người được đi trước." Nói xong nàng liền nhanh chân đuổi theo Xuân Đức. Để lại một đám người hóa đá tại chỗ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 828: Cứu Công Chúa

Cứu Công Chúa rời đi không bao lâu thì những người khác cũng khôi phục lại, tiếp theo những người khác cũng viện một cái lý do lằng xẹt rồi rời đi. Cuối cùng nơi đây chỉ còn lại mỗi đám người bát thiếu gia hai mặt nhìn nhau.

Nhìn theo bóng lưng đã rời đi xa của những người khác vị đại công tử này khẽ hừ lạnh một tiếng sau đó cũng không nói không rằng xoay người rời đi, đám a dua nịnh nọt nhìn thấy hắn rời đi thì cũng nhanh chân đi theo phía sau nhưng nhìn thấy thần sắc không vui của hắn thì không người nào dám tiến lên bắt chuyện.

- --o0o---

Lúc này đây Xuân Đức đang được hai tì nữ dẫn đường, theo phía sau hắn là Cứu Công Chúa. Khi đi tới trước một đại môn thì hai thị nữ dừng lại rồi hơi khom người cung kính nói:

" Đại công tử xin mời vào trong. "

Xuân Đức mỉm cười ôn hòa một cái sau đó cất bước đi vào bên trong, vừa đi vào bên trong hắn liền nhìn thấy cảnh sắc tú lệ vạn phần, hoa thơm nước chảy, tì nữ xếp thành hàng dài, người nào người nấy đều mùi hương xinh đẹp, nhìn qua là đã cảm thấy không thích rồi.

Kiến trúc ở bên trong này cũng rất đặc biệt, tất cả đều là những gian nhà đơn sơ được làm bằng tuyết tùng. Khi hắn đi tới trước một gian nhà đang

định bước đi vào bên trong thì đột nhiên nhận thấy có người đi theo phía sau mình.

Hắn bỗng nhiên dừng lại sau đó xoay người lại.

" Úi da "

Không biết là cô nàng Cửu Công Chúa này đang suy tư cái gì mà lúc hắn dừng lại thì cô nàng vẫn tiếp tục tiến đến, chuyện tiếp theo thì không cần nói cũng rõ rồi.

Nhìn cô nàng đang ngồi trên mặt đất, hắn có chút kì quái nói:

" Nha đầu ngươi theo ta làm cái gì. Bên cạnh không phải còn rất nhiều gian phòng sao? Chẳng lẽ có ý định hiến thân cho ta?"

Giống như nhớ lại việc gì đó xấu hổ, khuôn mặt đáng yêu của nàng ta liền hồng lên. Cô nàng liên tục xua tay cùng với lắc đầu nguầy nguậy.

" Không có, không có, không có nghĩ như vậy thật mà, chỉ là...Chỉ là... Chỉ là ta đang suy nghĩ một chút việc riêng thôi. Thật đấy."

Xuân Đức nghe đầu nhìn cô nàng, sau đó khẽ cười nói:

" Vậy sao, tiếc thật đấy. Ta còn tưởng rằng sẽ có ai đó tự nguyện cơ đấy. Đã vậy cô bé cứ ngồi ở đó mà suy tư đi nhé."

Nói xong thì hắn liền bước vào bên trong gian nhà nhưng khi hắn vừa bước vào bên trong thì lại lò đầu ra nhìn Cửu Công Chúa nói:

" Này nha đầu."

Đang đứng dậy lúc này bị tiếng gọi bất thành linh của Xuân Đức dọa cho, Cửu Công Chúa lại một lần nữa ngồi trên mặt đất. sắc mặt cô nàng có

chút nhăn nhó lại.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức kém chút cười bò, hấn vui vẻ nói:

" Không cần phản ứng mãnh liệt như vậy làm gì, ta chỉ muốn nhờ nha đầu người chuyên lời thôi mà, lát nữa gặp nhị đệ của ta thì hấn hấn tới gặp ta nhé."

Nói xong thì hấn lại một lần rút đầu vào trong nhà. Để ở bên ngoài Cửu Công Chúa đang phòng má. Ánh mắt cô nàng lúc này khi nhìn về phía gian nhà có phần u oán. Đúng lúc này thì Thanh Nhã cũng chạy tới, nhìn thấy tiểu thư nhà mình đang ngồi trên mặt đất thì không khỏi kinh ngạc hỏi thăm:

" Tiểu Thư, người làm sao lại ngồi trên mặt đất thế này."

Cửu Công Chúa nhìn Thanh Nhã đang dùng ánh mắt kì quái nhìn mình thì trong lòng tự nhiên bốc lên một chút nhỏ nhỏ tức giận, lúc này đây bản tính đại tiểu thư trỗi dậy. Nàng ta phòng má lên sau đó tức giận nói:

" Còn không nhanh đỡ ta dậy."

Nhìn thấy biểu hiện của tiểu thư nhà mình thế này thì Thanh Nhã càng kinh ngạc hơn, nàng nhớ trong ký ức của nàng chưa từng nhìn thấy tiểu thư như thế này bao giờ. Phải mất mấy giây nàng mới phản ứng lại, sau đó nhanh chân tiến lại gần đỡ tiểu thư nhà mình đứng dậy.

Vừa khéo lúc này đám người Tôn Khánh Nguyên, Mộng Hồng Trần cũng đi tới. Nhìn thấy Cửu Công Chúa thì Tôn Khánh Nguyên liền hỏi:

" Đại nhân đi đâu rồi? "

Cửu Công Chúa lúc này nhìn Tôn Khánh Nguyên một cái sau đó nói:

" Ở bên trong, đại nhân muốn gặp nói chuyện riêng với người đây."

Nói xong thì nàng liền một mạch bỏ đi. Đám người ở bên cạnh nhìn thấy một màn như vậy thì không khỏi ngẩn người, lúc này Tôn Khánh Nguyên nhìn qua Thanh Nhã hỏi dò:

" Làm sao vậy? "

Thanh Nhã liếc nhìn tiểu thư nhà mình một cái sau đó bất đắc dĩ nói:

" Cũng không biết, lúc tới đây đã thấy tiểu thư vậy rồi. Mà công tử cũng nên vào trong gặp đại nhân đi, đừng để người đợi lâu, ta cũng phải đi theo hầu tiểu thư."

Nói xong thì nàng liền nhìn qua hai nữ bán tinh linh, nhẹ nháy mắt một cái sau đó liền rời đi. Hai nữ bán tinh linh kia hiểu ý cũng liền theo ngay phía sau. Lúc này đây chỉ còn mỗi hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần đứng trước gian nhà của Xuân Đức. Về phần Khô Đức Nạp thì không rõ ở nơi nào.

Hai người nhìn nhau một cái, sau đó Mộng Hồng Trần có chút e dè truyền âm hỏi:

" Ta có nên đi vào trong không? "

Tôn Khánh Nguyên suy tư một chút vẫn là gật đầu truyền âm nói:

" Cùng vào đi, hẳn là đại nhân có việc muốn nói với cả hai chúng ta. Nếu có không phải thì cũng không cần phải lo lắng sẽ bị trách phạt, theo ta thấy đại nhân cũng không phải người nhỏ mọn như vậy."

Tiếp sau đó cả hai người đồng thời gật đầu rồi cùng đẩy cửa bước vào bên trong phòng, có điều vừa bước vào bên trong phòng bọn họ liền tí nữa bỏ chạy ra ngoài.

Ở bên trong phòng so với bên ngoài chính là hai thế giới đối lập hoàn toàn, bên ngoài tươi đẹp sao thì bên trong này u ám cũng nhiều như vậy. Cả căn phòng bị vài tầng kết giới che phủ nên bên ngoài không hề phát hiện ra điều gì khác thường, chỉ có bước vào bên trong mới rõ ràng.

Bên trong này u ám, lạnh lẽo, linh hồn gào thét, nhất là vị đại nhân kia bây giờ càng thêm đáng sợ, xung quanh cơ thể bao trùm bởi một lớp sương mù màu xanh lục, từ bên trong lớp sương mù kia lại thi thoảng hiện lên những khuôn mặt dữ tợn. Những khuôn mặt này có nhân, có yêu... Tất cả đều đang điên cuồng thét gào.

Ở bên cạnh vị đại nhân kia lúc này lại còn đang có hai cái thi thể bị mổ ngược. Trái tim lộ cả ra bên ngoài nhưng ngay vào lúc này một chuyện kinh dị phát sinh.

Hai trái tim của hai cái thi thể kia lúc này vậy mà bắt đầu phập phồng, cùng lúc đó hai cái vòng xoáy hình thành hút tất cả những thứ gì ở phụ cận vào bên trong.

....

Một hô hấp qua đi, không gian nơi đây quay về sáng sủa như lúc bình thường. Cảnh tượng giống như tu la địa ngục lúc trước giống như chưa từng xuất hiện qua, cùng lúc này hai cái thi thể ban nãy cũng đứng dậy, phân biệt đứng ở hai bên vị đại nhân kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 829: Các Thế Lực Bí Ẩn Bên Trong Bàn Long Thánh Địa

Nhìn hai người Xuân Đức bình thản nói:

" Tìm một chỗ ngồi xuống đi, ta có mấy vấn đề cần hỏi hai người các người."

Hai người Mộng Hồng Trần cùng Tôn Khanh Nguyên nghe vậy thì đều nhanh chóng tìm một vị trí ngồi xuống, sau đó đợi Xuân Đức đặt câu hỏi.

Đợi hai người đã tìm được nơi ngồi thì Xuân Đức lúc này mới bắt đầu hỏi:

" Nói một chút về cái Âm Dạ Đường là tổ chức như thế nào? "

Vừa nghe được ba từ " Âm Dạ Đường" thì hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần đều run nhẹ một cái. Lúc này đây Mộng Hồng Trần hơi kinh hãi hỏi:

" Làm sao đại nhân biết hai người chúng ta đều thuộc về Âm Dạ Đường?"

Xuân Đức lúc này không có trả lời câu hỏi của hắn mà chỉ lạnh lùng liếc nhìn Mộng Hồng Trần một cái. Một ánh mắt này khiến cho Mộng Hồng Trần lập tức toát mồ hôi lạnh. Hắn ngay lập tức nhận sai quỳ xuống dập đầu nói:

" Là thuộc hạ lẩm miệng, xin đại nhân tha tội."

Nhìn Mộng Hồng Trần đang liên tục đập đầu Xuân Đức nhàn nhạt nói:

" Biết sai là tốt, sau này việc gì cần hỏi hãy hỏi, không cần hỏi thì đừng có hỏi."

" Dạ dạ dạ, thuộc hạ đã biết, tạ ơn đại nhân." --- Mộng Hồng Trần liên tục nói phải.

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

" Đứng dậy đi."

Được cho phép lúc này Mộng Hồng Trần mới dám đứng dậy. Sau đó hắn ngồi lại vị trí lúc trước nhưng lúc này đây hắn chỉ ngồi yên mà không còn dám nói một câu gì. Ở bên cạnh Tôn Khánh Nguyên lúc này học thông minh, không đi hỏi cái gì lung tung mà trực tiếp nói vào vấn đề chính.

" Thừa đại nhân, Âm Dạ Đường là một tổ chức hoạt động ngầm, nằm ngoài sự quản lý của Bàn Long Thánh Địa, có được tài lực cùng nhân lực vô cùng lớn, thành viên của tổ chức này cũng là con em của các gia tộc lớn, không những thế tổ chức này còn có thiên ti vạn lữ lợi ích đối với các gia tộc khác nhau.

[Chú thích: Âm Dạ Đường hay Âm Ma Đường đều là 1 thế lực.]

Thuộc hạ cũng chỉ là thành viên trung tầng của Âm Ma Đường nên cũng không biết gì nhiều, thuộc hạ chỉ biết Âm Ma Đường vừa là địch vừa là bạn với các gia tộc. Còn về ngọn nguồn sâu xa thì thuộc hạ cũng không rõ."

Nghe xong Tôn Khánh Nguyên nói, Xuân Đức cảm thấy mơ mơ hồ hồ, chẳng hiểu rõ tên này đang cố gắng diễn đạt cái gì nữa. Khẽ thở dài hắn hỏi:

" Vậy vũ lực mạnh nhất Âm Ma Đường là những kẻ nào? "

Tôn Khánh Nguyên hơi suy tư sau đó lắc đầu đáp:

" Vấn đề này không ai rõ ràng, chỉ nghe đồn rằng 9 đại cự đầu của Âm Ma Đường đều là cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh."

Xuân Đức nghe vậy thì nhăn chặt mày, hấn lâm bầm:

" Chín đại vương giả sao. Có chút khó giải quyết."

Ngay sau đó hấn lại hỏi tiếp:

" Vậy có thể lực nào đối nghịch với Âm Ma Đường không? "

Lần này ở bên cạnh Mộng Hồng Trần nói:

" Có thừa đại nhân. Đối nghịch với Âm Ma Đường chính là Bạch Thần Đường, hai thế lực này tranh đấu cực kì gay gắt, thêm một thế lực đối nghịch với Âm Ma Đường nữa chính là Cửu Long Chí Tôn liên minh, tuy không có trực tiếp như Bạch Thần Đường nhưng luôn dùng đủ mọi biện pháp để chèn ép Âm Ma Đường. Quan hệ giữa ba thế lực này vô cùng phức tạp, vừa kiềm chế, giám sát lẫn nhau nhưng có lúc lại hợp tác với nhau."

Tiếp sau đó Xuân Đức lại hỏi thêm vài vấn đề, dần dần hấn cũng đã nắm bắt được thế cục ở Bàn Long Thánh Địa, đi sâu vào hấn mới nhận thấy nơi kia chính là một mớ bòng bong, các thế lực dày đặc như cài răng lược. Vừa hợp tác vừa kiềm chế lẫn nhau, vô cùng phức tạp.

Với hấn có một nhược điểm chính là không giỏi về tranh đấu kiểu như thế này, so về âm mưu thủ đoạn thì hấn không thể bằng mấy lão quái kia được. Cái hấn có chính là khả năng khống chế người bên dưới làm việc cho hấn.

Suy nghĩ một chút hấn quyết định tung ra một cái bánh ngọt cực lớn, nhìn Tôn Khánh Nguyên hấn mỉm cười nói:

" Nói cho ta biết ngươi có thích được làm gia chủ Tôn gia hay không? Cái ta nói ở đây là làm gia chủ một cách đúng nghĩa, không phải là một con rối cho kẻ khác. À không người vẫn phải nghe lời ta nhưng ta sẽ để cho người một khoảng trống riêng của mình."

Tôn Khánh Nguyên nghe vậy thì ánh mắt lấp lóe tinh mang, suy nghĩ bên trong đầu hấn cấp tốc xoay chuyển, chỉ một vài hô hấp sau hấn đã có quyết định, hấn chắc như đinh đóng cột nói:

" Muốn."

Xuân Đức lúc này cũng cười, liếc nhìn qua Mộng Hồng Trần hấn trầm giọng nói:

" Ngươi đi ra ngoài, đừng cho ai tới gần nơi đây."

Mộng Hồng Trần nào dám không nghe, hấn đứng dậy chấp tay nói:

" Vâng đại nhân."

Sau đó liền quay người đi ra bên ngoài, đợi tới khi chỉ còn hai người bên trong Xuân Đức lúc này mới nói:

" Phải nói trước cho ngươi biết, nếu ngươi thành tâm quy thuận ta thì trong quá trình sắp tới sẽ bớt đi thống khổ, cùng chỗ tốt đạt được vô cùng lớn, thần trí chắc chắn sẽ được giữ nguyên, nhưng nếu ngươi tâm không hướng về ta thì rất có thể sẽ để lại những di chứng khó lường, tệ nhất không phải là chết mà sẽ biến thành một tên phế vật, căn bị hủy không còn một cái gì."

Tôn Khánh Nguyên nghe vậy thì khẽ rùng mình một cái nhưng nét mặt hấn vẫn không đổi, hấn lúc này cũng đã quyết rồi, đằng nào cũng là một quân cờ trong tay người, vậy vì sao không chọn một vị chủ nhân mạnh mẽ để sau này đi theo.

Hấn gật đầu, chắc như đinh đóng cột nói:

" Thuộc hạ đã chuẩn bị."

Xuân Đức thấy vậy thì hài lòng, hấn lớn tiếng nói:

" Tốt."

Tiếp sau đó hấn bắt đầu thi pháp biến Tôn Khánh Nguyên thành Ác Ma Hộ Vệ. Hai tay bắt ấn, ngay lập tức từ bên trong cơ thể Xuân Đức phun ra đạo đạo độc chú bí văn, thoáng cái bao phủ hoàn toàn Tôn Khánh Nguyên vào bên trong.

Ngay khi Tôn Khánh Nguyên bị vô tận độc chú bí văn nhập thể thì hấn cũng bắt đầu hét thảm, từng tiếng kêu bén nhọn vang lên. Cũng vào lúc này mọi thứ của Tôn Khánh Nguyên đều đang được biến đổi, từ căn cốt, tư chất, ngay cả huyết mạch nữa.

.....

Sau gần ba canh giờ vật lộn giữa sự sống cùng cái chết thì nghi thức tẩy lễ đã được kết thúc. Lúc này đây ánh mắt của Tôn Khánh Nguyên nhìn về phía Xuân Đức không còn sự sợ hãi như trước kia nữa mà thay vào đó là một sự thân cận cùng sùng kính.

" Tạ ơn chúa tể đã ban cho con sinh mệnh này, nguyện dâng hiến tất cả vì người."

Giọng nói của hắn to, rõ, chân thành, biểu hiện tấm lòng chung thành tuyệt đối.

Xuân Đức lúc này ánh mắt nhìn về Tôn Khánh Nguyên cũng đã thay đổi, hắn ôn hòa nói:

" Đứng dậy đi, sau này chúng ta chính là người một nhà không cần quá nhiều lễ nghi. Bây giờ ngươi còn điều gì muốn hỏi nữa không? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 830: Bước Ngoặt

Tôn Khánh Nguyên vẫn quỳ nơi đó, vẫn dùng giọng nói chân thành đáp:

" Đây là sự tôn kính của kẻ bề tôi dành cho chúa tể vĩ đại. Xin chúa tể hãy để cho kẻ tôi tớ được tỏ lòng thành kính với người,"

Nhìn biểu hiện của Tôn Khánh Nguyên lúc này thì Xuân Đức âm thầm tự nhủ: " Không ngờ năng lực Ác Ma Hộ Vệ bây giờ đã cường đại tới mức này rồi, đáng tiếc số lượng Ác Ma Hộ Vệ lại bị hạn chế, bằng không thì đâu cần phải gặp lắm rắc rối như vậy."

Qua năm tháng phát triển năng lực Ác Ma Hộ Vệ cũng đã tăng cường rất nhiều, điều kiện cũng trở nên hà khắc hơn, số lượng cũng bị giảm mạnh nhưng bù lại năng lực của Ác Ma Hộ Vệ giả lại gia tăng mạnh mẽ. Nhìn Tôn Khánh Nguyên lúc này là có thể thấy được.

Bề ngoài hẳn chỉ là Bất Diệt Cảnh nhưng một khi dùng " cuồng hóa" cùng " tiếp dẫn" thì ngay cả Thiên Quân Tiên Cảnh cũng không dám xem thường.

Nhìn nhìn Tôn Khánh Nguyên vẫn không có ý định đứng dậy thì Xuân Đức trầm giọng ra lệnh:

" Đứng dậy."

Lần này Tôn Khánh Nguyên không có cứng đầu như lúc trước nữa mà ngoan ngoãn nghe lời, hẳn đứng dậy sau đó nghiêm túc ở nơi đó đợi nghe

chỉ lệnh tiếp theo từ Xuân Đức.

" Người bây giờ phải giả trang cho giống người trước kia, làm thử ta xem."

Ngay lập tức Tôn Khánh Nguyên lúc này thay bằng một bộ mặt khác, hấn lại quay về với bộ dạng khôn khéo thường ngày, hấn hướng về phía Xuân Đức dùng giọng nói mang theo vài phần nịnh nọt:

" Chúa tể người xem thế này đã được chưa? "

Nhìn biến đổi từ lời nói, nét mặt, cử chỉ của Tôn Khánh Nguyên mà Xuân Đức thoáng cái ngẩn người, cái này cũng quá nhanh đi, nói thay đổi liền thay đổi. Hấn lúc này nếu không phải còn có cảm ứng huyết mạch cùng Tôn Khánh Nguyên thì hấn còn cho rằng tên này là giả mạo đây.

Gật gật đầu hấn nói:

" Rất tốt, quả không phụ sự kì vọng của ta. Vì để đảm bảo cho người an toàn cùng hoàn thành nhiệm vụ một cách thuận lợi thì số 1 cùng số 2 sẽ đi theo bảo vệ người. Đây là hai con rối trí tuệ cấp Vương Giả nếu người có gì khó giải quyết thì có thể sai sử bọn nó."

Thông qua tẩy lễ, Tôn Nhất Nguyên lúc này cũng đã có được tri thức truyền thừa, cũng biết được một số bí mật nhất định nên hấn cũng không có ngạc nhiên khi nghe Xuân Đức nói như vậy. Nhìn hai con rối Vương Giả hấn lại một lần nữa cung kính hướng về Xuân Đức nói:

" Chúa tể người xin yên tâm, không qua bao lâu thì Tôn gia sẽ bị chúa tể khống chế trong lòng bàn tay."

.....

Trò chuyện thêm một hồi lâu nữa thì hai người mới dừng lại cuộc nói chuyện, chỉ thông qua nói chuyện không bao lâu nhưng Xuân Đức có thể nhận thấy tâm cơ cùng sự khôn khéo của Tôn Khánh Nguyên.

Đúng là môi trường tạo nên con người, sinh ra trong một gia tộc siêu cấp, hằng ngày phải đối mặt với vô số âm mưu nên Tôn Khánh Nguyên cũng phát triển vô cùng nhanh chóng, nhất là về mặt âm mưu, so với Tôn Khánh Nguyên thì bản thân Xuân Đức cũng tự thấy không bằng.

Sau khi kết thúc nói chuyện với nhau thì Xuân Đức liền vung tay lên, thu lại những kết giới ở xung quanh. Nhìn Tôn Khánh Nguyên hần khê cười nói:

" Tới nay hẳn là vị kia bát thiếu gia sẽ đến tìm ngươi đi. Bây giờ ngươi cũng nên chuẩn bị một chút để buổi tối còn có kịch vui mà xem. Mà cũng không cần làm quá mức, chỉ cần để tên kia biết sợ là được, sáng mai chúng ta lại lên đường."

" Vâng. Thuộc hạ rõ ràng, đại nhân xin yên tâm." Nói xong thì Tôn Khánh Nguyên liền xin cáo lui, sau khi đi ra ngoài thì lại nhẹ nhàng khép cửa lại. Cửa phòng đóng lại, bên trong chỉ còn một mình Xuân Đức đang ngồi trầm tư, cũng không rõ là hắn đang nghĩ việc gì.

Đi ra bên ngoài Tôn Khánh Nguyên liền đã nhìn thấy Mộng Hồng Trần đang đợi ở trước cửa. Khẽ ra hiệu một cái sau đó hai người liền rời đi.

Đi trên đường thì Mộng Hồng Trần có phần tò mò hỏi:

" Thiếu gia cùng đại nhân ở bên trong nói những gì, có thể nói cho thuộc hạ biết được không? "

Tôn Khánh Nguyên nghe vậy thì khẽ lắc đầu, trên mặt mỉm cười sau đó lại tiếp tục đi về gian nhà của mình. Mộng Hồng Trần nhìn thấy như vậy

một màn thì trong lòng một bụng nghi hoặc, có điều hấn cũng không có hỏi gì thêm mà nhanh chân đi theo phía sau.

- --o0o---

Buổi tối cùng ngày.

Không ngoài dự kiến của Xuân Đức cùng Tôn Khánh Nguyên, trời vừa tối thì đã có tùy tùng của vị bát công tử kia tới đưa thiệp mời dự tiệc.

....

Ngay lúc Xuân Đức đang tu luyện Thanh Tâm Quyết thì một âm thanh trong trẻo từ bên ngoài vọng vào trong này.

" Đại công tử có ở bên trong không ạ. Tiểu nữ là bộ hạ của bát công tử đến đưa thiệp mời cho đại công tử, bát công tử hi vọng đại công tử có thể tới tham dự."

" Két két két." Cửa phòng từ từ mở ra, Xuân Đức lúc này mở cửa đi ra ngoài. Vừa ra ngoài hấn liền nhìn thấy một cô gái dáng người thướt tha đang đứng trước cửa phòng hấn, trên tay còn cầm một tấm thiệp mời.

Nhìn cô gái qua một lượt sau đó hấn đưa tay cầm lấy tấm thiệp mời bên trong tay cô gái. Sau khi mở ra đọc xong nội dung thì hấn thản nhiên nói "

" Không thích không đi. Cô nhắn lại cho lão bát là hấn cứ vui chơi đi đừng có làm phiền khi ta đang ngủ."

Nói xong thì hấn liền đóng cửa lại để lại cô gái ở bên ngoài ngây ra một lúc lâu. Vốn dĩ cô nàng còn muốn nói thêm điều gì nhưng thấy Xuân Đức đã khép kín cửa thì không khỏi cười khỏ sau đó liền rời đi, dù sao nàng

cũng chỉ là một hạ nhân, việc của mấy đại công tử dòng chính nàng không có khả năng xen vào.

.....

Sự tình như vậy cũng đồng thời phát sinh tại những nơi khác. Nhưng khác với Xuân Đức mấy người Cửu Công Chúa cùng Tôn Khánh Nguyên đều không có từ chối.

Nhìn thiếp mời trên tay, Cửu Công Chúa nhìn Thanh Nhã hỏi:

" Thanh Nhã, cô nói xem người kia có xuất hiện đêm nay không? "

Thanh Nhã lúc này đang lau bảo kiếm, nghe vậy thì thoáng cái ngẩn ra, theo bản năng cô nàng hỏi lại một câu:

" Tiểu thư muốn nói tới ai? Chẳng lẽ nói tới Khánh Nguyên công tử? "

Cửu Công Chúa lắc đầu:

" Không phải."

Thanh Nhã lúc này nghĩ tới điều gì, sắc mặt thoáng cái kì quái lên:

" Tiểu thư sẽ không phải đã phát sinh cái gì với người kia rồi chứ? "

Cửu Công Chúa có chút sinh khí(không vui) nói:

" Suy nghĩ lung tung, ta chỉ muốn hỏi vậy thôi. Hừ. Không nói thì thôi ai cần ngươi nói làm gì."

Thanh Nhã lúc này lại ngẩn người lần 2. Nàng thấy hôm nay tiểu thư nhà mình thật kì lạ, hơi một chút liền tức giận.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 831: Tiệc Tối

Sau khi chuẩn bị xong, đảm bảo mình xinh đẹp nhất đêm nay thì Cửu Công Chúa hài lòng đi ra bên ngoài chuẩn bị đi dự tiệc. Khi nàng vừa bước ra bên ngoài thì cũng gặp ngay Tôn Khánh Nguyên, Mộng Hồng Trần cùng Khổ Đức Nạp cũng mới vừa bước ra ngoài gian phòng. Nhưng ánh mắt của nàng cũng chỉ nhìn lướt qua ba người một cái sau đó nhìn về gian phòng nơi Xuân Đức đang ở.

Thấy cửa phòng vẫn đóng kín thì trong lòng nàng liền có đôi chút thất vọng. Có điều sự thất vọng kia rất nhanh được nàng che giấu đi nhưng mà người ở đây đều thành tinh cả rồi, sự thay đổi của nàng làm sao có thể qua mắt được mấy người nơi đây.

Lúc này đây Khổ Đức Nạp nhìn nàng chân thành nói:

"Tiểu nha đầu ta vẫn nên khuyên nha đầu ngươi bỏ cái suy nghĩ ấy đi. Đến cảnh giới kia thì trong mắt đã không có ái tình."

Bị Khổ Đức Nạp nói trúng tâm đen, Cửu Công Chúa liếc xéo hắt một cái sau đó hừ nhẹ nói:

"Nói lung tung, cẩn thận ta khâu miệng của người lại. Hừ."

Bỏ lại một câu cô nàng liền lướt qua những người khác đi ra bên ngoài trước, bốn người khác lúc này nhìn nhau một cái sau đó cười cười, tiếp sau đó mọi người cùng nhau đi tới dự tiệc ăn mừng của vị bát công tử kia.

- --o0o---

Tại một trang viên xinh đẹp nằm bên trong Đông Vương phủ.

Tuy chưa đến thời gian chính thức bắt đầu tổ chức buổi tiệc nhưng mà ở nơi đây đã náo nhiệt vô cùng. Ở trong nơi này đang tụ tập rất nhiều thanh niên thiên tài của các tộc. Nam thì anh tuấn tiêu sái, nữ thì dung nhan nghiêng nước nghiêng thành, cảnh sắc xung quanh thì tú lệ vạn phần, cả hai kết hợp lại hình thành một khung cảnh như thơ như mộng.

Nhưng đa phần những người có một chút danh khí đều đang vây quanh một thanh niên, người kia cũng chính là chủ nhân của buổi tiệc tối nay. Bát công tử của Tôn Gia, người được xưng là kì tài vạn năm hiếm thấy, được xếp ngang hàng với nhị công tử.

" Chúc mừng Tôn huynh đạt được vị trí đứng đầu lần này."

" Tôn huynh quả thực kì tài ngút trời, khó ai có thể so bì."

" Sau này phải nhờ cậy Tôn huynh chiếu cố nhiều hơn."

[Chú ý: Trong truyện lúc lấy học xưng hô, lúc thì lấy tên xưng hô, nhìn có hơi hỗn loạn nhưng vì nơi đây đa chủng tộc, đa văn hóa nên để vậy cho nó hợp. Cũng giống chúng ta với người anh em cây khế Trung Quốc vậy. Sát nhau mà cách gọi khác nhau.]

Vô số lời ca tụng phát ra từ đám người vây xung quanh, Tôn Như Sơn(bát thiếu gia) ai đến cũng không cự tuyệt, hẳn là người khôn khéo rất biết cách đối nhân xử thế.

Ngay lúc này một âm thanh có phần hào sảng vang lên:

" Ha ha ha, chúc mừng Tôn huynh đạt được vị trí đứng đầu lần này, tại hạ không mời mà tới không biết Tôn huynh có lấy làm phiền hay không? "

Cùng lúc đó một thanh niên cao lớn, mặc cẩm bào bước vào trong nơi này. Thoáng cái ánh mắt của những người xung quanh đều đổ dồn lên người thanh niên này. Ngay lập tức đã có người nhận ra thân phận của người này.

" Là Tào Khắc người đứng thứ ba lần này, không ngờ hắn cũng tới đây."

" Thực không ngờ hắn cũng tới."

" Mị lực của Tôn thiếu quả thực quá lớn, tới cả người Tào Khắc cũng mộ danh mà tới."

Ngay khi những người này còn đang bàn tán thì bên ngoài lại được một trận xôn xao, tiếp sau đó hai nữ nhân đẹp như tiên nữ giáng trần xuất hiện, hai người này mỗi người một vẻ những khí chất cả hai thì giống nhau, đều mang lại cho người ta cảm giác cao quý, thoát tục.

Nhìn thấy ba người này thì Tôn Như Sơn liền cười lên vui vẻ nói:

" Ha ha ha ha. Nào có, nào có. Tào huynh cùng hai vị tiên tử nể mặt ta mà tới đã là phúc phận của ta, mời mọi người lên trên này."

Sau đó bốn người khách sao với nhau vài câu, rồi cả bốn cùng đi lên chủ vị ngồi xuống. Ở nơi chủ vị cũng đã có 2 người ngồi ở đó từ trước. Một thanh niên gầy yếu, nhìn có phần gian xảo, người còn lại là một nữ tinh linh tộc, xinh đẹp vạn phần.

Nhìn thấy bốn người Tôn Như Sơn đi tới thì hai người này cũng đều đứng dậy chào hỏi, lúc này Tôn Như Sơn đứng ra làm người giới thiệu:

" Giới thiệu cho Tào huynh cùng hai vị tiên tử đây là hai người bạn thân của ta, vị huynh đệ này chính là Tây Lan Đức là con cháu dòng chính của Hồ Phách gia tộc. Còn vị nữ tinh linh xinh đẹp này tên là Ni Á, là người bạn mà ta mới quen. Còn về thân phận của nàng ấy ta không tiện tiết lộ mọi người thông cảm."

Sau đó hắn lại nhìn qua ai người Ni Á cùng Tây Lan Đức cười cười, lại tiếp tục giới thiệu ba người Tào Khắc cho hai người bọn họ biết, tiếp theo cả đám lúc này cũng nhau đàm luận.

Sau khi đàm luận một thời gian dài mà vẫn chưa thấy Tôn Như Sơn tuyên bố bắt đầu buổi tiệc thì Tào Khắc có chút nghi ngờ hỏi:

" Tôn huynh chẳng lẽ còn đợi người nào nữa sao? "

Tôn Như Sơn nghe hỏi vậy thì liền cười giải thích:

" Không dối gì Tào huynh. Ta còn đợi đại ca, nhị ca cùng Tiểu Ma Nữ. Ba người bọn họ chắc không lâu nữa sẽ tới.

Nghe Tôn Như Sơn nhắc tới đại ca của hắn thì mấy người ngồi bên cạnh thoáng có chút ngạc nhiên, lúc này Tào Khắc lên tiếng hỏi:

" Ta nghe đồn đại ca của Tôn huynh chỉ là một kẻ bất tài vô dụng, ham mê tử sắc, chỉ là một phế vật dựa hơi gia tộc. Còn nhị ca của Tôn huynh lại là kì tài ngút trời có đúng như vậy không? "

Không đợi Tôn Như Sơn trả lời thì Tây Lan Đức đã nói:

" Tin đồn là thật, Tào huynh không nghe lầm đâu. Mấy năm trước ta cũng gặp người kia một lần, tên kia chỉ là một kẻ phế vật, sau này cả đời cũng không làm nên trò trống gì. Còn về phần Tôn Khánh Nguyên sao,

cũng chỉ là được người ta thổi phồng lên mà thôi, một kẻ hữu danh vô thực, làm sao có thể đánh đồng với Như Sơn đại ca."

Cũng đúng lúc này một âm thanh có phần ngạc nhiên vang lên:

" Đại ca của ta là phế vật, còn ta là kẻ hữu danh vô thực, vậy người là thứ gì mà ở nơi đây khẩu xuất cuồng ngôn? "

Cũng vào lúc này mấy người Tôn Khánh Nguyên, Cửu Công Chúa cùng Lỗ Đức Nạp xuất hiện, ba người không khác gì mấy con hạc lạc giữa bầy gà, vừa nhìn đã thấy. Từ cách ăn mặc, đi đứng, khí chất so với đa phần những người nơi đây hoàn toàn bất đồng

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 832: Tiệc Tối-1

Ánh mắt của những người trong buổi tiệc nhất thời đều nhìn về phía ba người, nhất là khi thấy tư sắc của Cửu Công Chúa thì đám nam nhân bên trong này đều không khỏi hai mắt mở lớn, nhìn chăm chăm không rời. Thi thoảng lại nuốt một ngụm nước miếng.

Sáu người Tôn Như Sơn cũng không ngoại lệ, bọn họ lúc này cũng đều đang nhìn về phía ba người Tôn Khánh Nguyên nhưng thần sắc của mỗi người lại khác nhau. Người thanh niên tên Tào Khắc lần đầu tiên khi nhìn thấy Tôn Khánh Nguyên thì đã phán một câu:

" Người này rất lợi hại không thể xem thường."

Những người khác cũng đều gật nhẹ đầu, duy chỉ có Tây Lan Đức là có chút không phục, hẳn lúc này đứng dậy nói lớn:

" Ta là Tây Lan Đức, là tam thiếu gia của Hồ Phách Gia Tộc, làm sao? Ta nói không đúng sao, nếu ngươi cảm thấy không phục có thể đến so vài chiêu? "

Ở bên cạnh Tôn Như Sơn thấy vậy thì ôn hòa mỉm cười:

" Mọi người đều là bằng hữu, đâu phải cứ gặp mặt là đánh. Theo ta thấy mọi người nên ngồi xuống nói chuyện với nhau mới ta tốt nhất. Đứng không nào."

Nhưng lúc này Tào Khắc lại lên tiếng:

" Cái này Tôn huynh nói không sai nhưng mà người trẻ tuổi chúng ta luôn luôn cần phải mài luyện bằng không sau này không thành nghiệp lớn, ta cũng muốn cùng vị bằng hữu đây lĩnh giáo vài chiêu."

Khóe miệng Tôn Như Sơn có chút giật giật, hẳn biết Tào Khắc là người hiểu chiến nhưng không ngờ lại là cái dạng này, thấy người khác muốn đánh nhau thì cũng muốn tham gia náo nhiệt.

Tôn Khánh Nguyên nhìn quét qua hai người vừa muốn cùng mình động thủ thì khẽ cười, hẳn bình thản nói:

" Nếu hai người các ngươi đã muốn vậy thì cùng nhau đánh 1 trận. Không biết là cả hai người các ngươi cùng lên hay là từng người một."

Tây Lan Đức sắc mặt có phần âm trầm, hẳn gằn giọng nói:

" Ngươi đây là đang xem thường hay là sỉ nhục bọn ta, đối phó với ngươi một mình ta là đủ."

Ở bên cạnh Tào Khắc cũng chỉ là hừ nhẹ một cái tỏ ý bất mãn nhưng hẳn cũng không có nói gì thêm.

Nhìn nhìn Tây Lan Đức trên dưới vài lượt bỗng nhiên Tôn Nguyên Khánh đưa ra một cái đề nghị hết sức bất ngờ.

"Nếu chỉ là giao lưu chiêu thức bình thường thì có phần không thú vị, bằng không chúng ta đặt một chút tiền cược thế nào. "

Hơi nhăn mày, Tây Lan Đức đáp ứng nói:

" Chẳng lẽ ta lại còn sợ ngươi sao, thế ngươi muốn đặt cược vật gì. Tốt nhất là nên có giá trị một chút bằng không sẽ rất mất mặt."

" Há, cái này sao." Tôn Khánh Nguyên lúc này có chút suy tư, sau một lúc thì hắn mới nói tiếp:

" Như vậy đi, bên nào thắng thì có quyền lấy tất cả bảo vật ở trên người đối phương, kể cả tiên thạch. Ngoài ra còn thêm 1000 vạn tiên thạch thượng phẩm cao cấp. Không biết bấy nhiêu tiền đặt cược đã hài lòng đã được hay chưa hay cần thêm."

Những người ở bên cạnh nghe được cái giá này thì cả đám khóe miệng co giật không ngừng, không nói đến bảo vật trên người, riêng 1000 vạn tiên thạch thượng phẩm cấp cao(đã có bài viết chú thích về tiên thạch mình không giải thích thêm) cũng là một số tiền cực kì khổng lồ rồi. Đây có thể là thu nhập một năm của cả một thế lực trung lưu.

Tay Lan Đức nghe được tiền đặt cược lớn như vậy cũng là có phần sợ hãi, thực sự hắn cũng không có nắm chắc chiến thắng Tôn Khánh Nguyên, lúc trước hắn chỉ là mạnh miệng để không bị mất mặt mũi thôi.

Số tiền kia hắn không phải là không lấy ra được nhưng mà muốn lấy ra được hắn cũng phải lột mấy lớp da.

Nhưng đúng lúc hắn đang do dự thì Tào Khắc lại lên tiếng:

" Con số này tuy không phải nhỏ nhưng Tào Khắc ta vẫn là có thể lấy ra được. Nếu đã muốn chơi thì chơi lớn như vậy mới kích thích. Ha ha. Đã vậy chúng ta ký một khế ước đi, ta hiện tại cũng không có mang theo nhiều tiên thạch như vậy, nếu mà thua thì đạo hữu có thể sai người tới Tào Gia chúng ta lấy tiền. Đạo hữu thấy sao? "

Tôn Khánh Nguyên gật đầu nói:

" Ta cũng không mang nhiều tiên thạch như vậy, lời của đạo hữu rất hợp ý ta."

Nhưng lúc này hắn lại quay qua Tây Lan Đức hỏi:

" Không biết vị đạo huynh đây có muốn tham gia cùng hai người chúng ta không hay là muốn ở bên cạnh xem náo nhiệt. Nếu như đạo hữu gia cảnh nghèo khó thì tại hạ cũng không ép."

Tuy biết là khích tướng nhưng Tây Lan Đức lại không thể không theo nếu hắn dám nói không thì mặt mũi của hắn, mặt mũi của Tây Lan gia tộc đều bị hắn làm mất sạch, tới lúc đó cũng không phải chút tiên thạch kia là có thể bù đắp được.

Hắn lúc này đâm lao cũng phải theo lao, hắn tỏ vẻ không có gì nói ra:

" Chỉ là một chút ít tiên thạch thôi, chẳng lẽ ta còn thiếu chút tiền trinh đó. Đã người muốn chơi thì ta theo người chơi cùng. Ký khế ước đi."

Ngay lúc này Tôn Như Sơn cũng lên tiếng chen vào:

" Đã vậy thì ta cũng tham gia, mọi người không có ý kiến gì chứ."

Thấy Tôn Như Sơn cũng muốn tham dự thì Tôn Khánh Nguyên thân nhiên nói:

" Ta không có vấn đề, hai người các người thấy sao? "

Hai người khác nhìn nhau một cái, sau đó đồng thời nói:

" Bọn ta cũng không có vấn đề."

Đã không ai có ý kiến gì thì mọi người liền ký khế ước nhưng ngay khi bốn người đang định kí kết khế ước thì bốn cô gái ở bên cạnh đồng thời nói:

" Chậm. Bọn ta cũng muốn tham gia,"

Nghe bốn cô gái đồng thời đều muốn tham gia thì mấy người bọn Tôn Khánh Nguyên, Tào Khắc, Tây Lan Đức, Tôn Như Sơn đều ngẩn người ra. Lúc này Tôn Như Sơn nhìn qua bốn cô gái, không quá khẳng định hỏi:

" Bốn vị tiên tử cũng muốn tham gia sao? "

Cửu Công Chúa lúc này khẽ hừ nhẹ nói:

" Chẳng lẽ mấy người các ngươi xem thường nữ nhi bọn ta sao? "

Ba cô gái khác lúc này cũng đồng thời dùng ánh mắt nhìn qua. Thấy vậy một màn thì bốn người Tôn Khánh Nguyên nhìn nhau một cái sau rồi nhẹ gật đầu.

Tôn Như Sơn lúc này tiếp tục lên tiếng:

" Đã vậy cùng ký khế ước đi. "

Lần này thì không có điều gì bất ngờ xảy ra nữa cả, cả tám người đồng thời ký vào khế ước. Đám khách nhân nghe được, thấy được một màn đồ cược lớn như vậy thì hết hồn. Cả một đám người bắt đầu nhao nhao lên bàn tán.

Có không ít người còn truyền tin đi cho bạn bè cùng biết tin. Không qua bao lâu thì khắp cả Thành Trì Nhân Tộc nơi đây đều truyền đi tin tức nơi này.

Sau khi định ra thời gian so tài thì mọi người mới bắt đầu ăn uống, tiệc tùng. Có điều ai cũng giữ mình không để cho bản thân bị ảnh hưởng, tất cả đều đang chuẩn bị cho cuộc so tài đất giá sắp tới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 833: Trước Giờ Tranh Tài

Sáng ngày hôm sau.

Lúc này đây Xuân Đức một lần nữa mở mắt ra, một đêm qua hắn cũng không có ngủ mà dành toàn bộ thời gian để nghiên cứu tuyệt kỹ cùng điều khiển bốn nguyên lực. Bước xuống giường hắn vươn vai một cái, vừa vươn vai hắn vừa ngáp. Sau đó hắn liền đẩy cửa đi ra bên ngoài, ngày hôm nay hắn định lên đường một lần nữa đi tới Vạn Xà Sâm Lâm.

Hắn vẫn có chút không nỡ từ bỏ cây Sinh Hồn Hoa nơi đó, với một điều quan trọng hơn là Bóng Ảnh vẫn còn ở nơi đó, nếu hắn không có quay lại thì tên kia cũng sẽ ở đó đó cho tới lúc hắn tới mới thôi. Cái này vừa là ưu điểm cũng là nhược điểm của Bóng Ảnh, nghiêm túc chấp hành yêu cầu hắn nhưng lại quá khô khan, không biết biến báo.

Ngay khi hắn vừa mở cửa ra thì liền đã nhìn thấy hai người Mộng Hồng Trần, Thành Nhã cùng hai nữ bán tinh linh đang ở trước cửa. Nhìn bốn người hắn hiểu kì hỏi:

" Làm sao đến sớm như vậy, không phải ta nói là 8 giờ mới xuất phát sao."

Nhìn thấy Xuân Đức xuất hiện thì cả bốn người đồng thời cung kính chào hỏi:

" Đại nhân buổi sáng tốt lành."

Lại ngáp thêm một cái nữa, Xuân Đức nhìn Thanh Nhã hỏi:

" Có chuyện gì thì nói đi. Nhân lúc tâm tình ta đang tốt."

Thấy Xuân Đức nhìn bản thân lại nghe hắn nói như vậy thì Thanh Nhã ngay lập tức nói nguyên do mà nàng cùng ba người khác tới đây. Nàng kể lại toàn bộ sự việc mà ngày hôm qua đã diễn ra tại buổi tiệc hắn nghe. Nàng kể cũng rất chi tiết không có thêm mắm thêm muối gì vào trong câu chuyện của mình.

Sau khi nghe xong Thanh Nhã kể lại việc tối qua thì Xuân Đức lại ngáp dài thêm một cái nữa, hắn có đôi chút mệt mỏi nói:

" Lại còn có chuyện như thế nữa, thôi được rồi người trẻ tuổi mà. Cứ mặc kệ mấy đứa bọn nó đi."

Nói xong thì hắn liền muốn quay vào bên trong phòng ngủ một giấc nhưng vào lúc này Mộng Hồng Trần lại nói:

" Đại nhân không tới xem cuộc tranh tài sao? "

Đi vào trong phòng, khép cửa lại, khi hai cánh cửa khép lại thì giọng nói của Xuân Đức mới vọng ra:

" Nếu có thời gian ta sẽ đi qua nhìn một lần."

Hai người Mộng Hồng Trần cùng Thanh Nhã hai mặt nhìn nhau, trên nét mặt hai người đều xuất hiện tia khó hiểu. Nhưng hai người cũng không có nói ra mà dẫn theo hai nữ bán tinh linh rời đi.

- --o0o---

Đông Vương Phủ- Võ Đài.

Ngày hôm nay Đông Vương phủ vô cùng náo nhiệt, cuộc tranh tài của các thiên tài bậc nhất sắp diễn ra khiến cho rất nhiều người muốn vào trong xem. Không những đám thanh niên mà ngay cả mấy lão quái cũng tới góp vui.

Vì để phục vụ mục đích vui chơi giải trí của mọi người nên các trò chơi cá cược là không thể thiếu và đương nhiên nhà cái lần này cũng chính là Tôn gia rồi.

" Mọi người nhanh tới đoán xem ai trong 8 thiên tài kiệt xuất ngày hôm nay sẽ là đệ nhất. Tỷ lệ 1 bởi 5, mỗi người chỉ có thể chọn 1 người."

Vô số âm thanh mời gọi từ các sòng bạc phát ra thu hút rất nhiều người tới xem. Người lúc trước vây xung quanh các sòng bạc đã nhiều, bây giờ lại càng đông hơn. Số lượng người vung tiền ra đặt cược cũng không hề nhỏ.

Mỗi tên thiên kiêu đều có thể lực cùng người ủng hộ riêng của mình, vì để không thua chị kém em những kẻ này cũng là dốc ra tới đồng tiền cuối cùng áp vào người mà mình tôn sùng.

" Cho ta áp 10 vạn trung phẩm tiên thạch vào Tiểu Ma Nữ, ta là người theo đuổi nàng."

" Cút. Chỉ có chút tiền ấy mà còn muốn theo đuổi Tiểu Ma Nữ sao. Cho ta áp 1 vạn thượng phẩm tiên thạch vào Tiểu Ma Nữ."

" Tránh tránh ra nào, cho ta áp 2 vạn thượng phẩm tiên thạch vào Tôn Như Sơn thiếu gia."

.....

Những âm thanh đặt cược thế này vang lên khắp nơi, người đông ất sinh ra vài vấn đề nhất định, đám người hâm mộ của mấy tên thiên kiêu vì tranh

chấp lẫn nhau mà cũng có chút mà sát nhưng nơi đây là địa bàn của Tôn Gia nên cũng không người nào dám làm loạn cùng lắm là thách thức nhau vài câu mà thôi.

Nhưng cũng có vài trường hợp ngoại lệ, một lời không hợp liền lời nhau lên võ đài trao đổi chiêu thức. Những trận đánh nhau như vậy cũng thu hút được khá đông người theo dõi, thành ra những người này thành thứ tiêu khiển trước giờ tranh tài bắt đầu.

- --o0o---

Lúc này đây, bên trong một cái đình viện. Hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa đang ngồi uống trà cùng nhau nhưng điệu bộ của hai người thì hoàn toàn khác xa nhau, Tôn Khánh Nguyên thì bình thản thưởng thức trà, còn Cửu Công Chúa thì có một phần bất an.

Nhìn thấy bộ dạng bình chân như vại của Tôn Khánh Nguyên thì Cửu Công Chúa có phần tò mò hỏi:

" Người không có lo lắng chút gì sao? "

Khẽ nhấp một ngụm trà, Tôn Khánh Nguyên thản nhiên hỏi:

" Vì sao lại cần phải lo lắng? "

Nghe câu nói này của hắn thì Cửu Công Chúa hơi nhăn mày lại, sau một lúc nàng mới nói:

" Tôn Như Sơn, Tào Khắc, Tây Lan Đức, ba người này đều không phải dạng người tầm thường, so về tu vi hay về bảo vật tùy thân thì ta cảm thấy người cũng không có chiếm được chút tiện nghi nào cả."

Vẫn một bộ thần nhiên như không hề có việc gì, xem lời nói của Cửu Công Chúa như là gió thổi bên tai, Tôn Khánh Nguyên khẽ cười nói:

" Như vậy thì đã sao. Ha ha."

Lại nhăn mày sâu hơn một chút, lúc này đây Cửu Công Chúa quyết định nói ra nghi hoặc của bản thân:

" Vì sao ta cảm giác người có đôi chút khác biệt so với bình thường, mặc dù ta không biết là người thay đổi cái gì nhưng ta có thể mơ hồ cảm nhận được. Ta cảm thấy từ tối hôm qua cơ mà không phải bây giờ. Giống như người trở nên rất tự tin vào chính bản thân."

Khẽ giật mình, Tôn Khánh Nguyên lúc này nhìn lên cô gái ngồi đối diện, đánh giá nàng một lượt sau đó nhếch miệng cười tà:

" Cảm giác vẫn rất nhạy bén. Đúng là ta trở nên tự tin hơn rất nhiều, chút nữa thượng đài người sẽ biết vì sao ta lại trở nên tự tin như vậy. Được rồi, chúng ta cũng nên xuất hiện tránh để cho mọi người phải chờ đợi lâu."

Thấy kẻ này cứ thần thần bí bí như vậy thì nàng cũng không có tiếp tục truy hỏi, khẽ gật đầu nàng nói:

" Được. Ta nghĩ những người kia hẳn là đang chờ hai người chúng ta đi."

Tiếp sau đó hai người đứng dậy, sóng vai nhau bước ra bên ngoài rồi đi khỏi đình viện nơi đây mà đi tới võ trường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 834: Kết Thúc Nhanh Chóng(Chương Đầu)

Tại nơi chuẩn bị diễn ra tranh tài mọi thứ đều đã sẵn sàng, sáu người khác cũng đã xuất hiện. Bây giờ chỉ cần hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa tới là cuộc tranh tài có thể lập tức bắt đầu.

" Làm sao hai người kia còn chưa có tới, sẽ không phải sợ rồi chứ? " Tây Lan Đức nhìn xung quanh vẫn không thấy thân ảnh hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa đâu thì nói ra một câu như vậy.

Tào Khắc ở bên cạnh vỗ vỗ vai Tây Lan Đức dùng giọng khuyên nhủ nói:

" Không nên nóng vội, hai người hẳn là có một chút việc bận nên chưa thể đến ngay, huynh đệ ngươi kiên nhẫn chờ thêm một lát."

Ngay khi Tào Khắc còn chưa nói hết câu thì từ đám người đang vây quanh võ trường thoáng cái náo động. Vô số tiếng reo hò, cổ vũ vang lên. Chuyển mắt nhìn qua thì liền cho thể thấy được hai thân ảnh đang từ bên trong đám đông đi ra, hai người này đi tới đâu thì đám đông liền nhường ra một con đường để bọn họ đi.

Hai người này không ai khác chính là Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa, hai người sánh vai bước đi cùng nhau nhìn không khác gì một đôi kim đồng ngọc nữ. Nam thì anh tuấn rạng ngời, nữ thì xinh đẹp đến ma mị nhưng người đứng ở kế bên chỉ có thể dùng con mắt ngưỡng mộ mà thôi.

Khi gần tới nơi mà sáu người khác đang đứng thì hai người thi triển thân pháp nhẹ nhảy một cái liền đến nơi, động tác phiêu dật xuất trần khiến cho những kẻ hoa si nơi đây không khỏi trầm trồ khen ngợi.

Hai người vừa đặt chân xuống còn chưa nói được câu gì thì Tây Lan Đức đã nhìn về phía Tôn Khánh Nguyên châm chọc:

" Hóa ra vẫn là có can đảm đi tới nơi này, ta còn tưởng rằng ngươi không có lá gan dám tới đây đánh với ta một trận nữa kia. "

Tôn Khánh Nguyên cười cười:

" Loại người như ngươi ở bên ngoài ta cũng đã giết không biết bao nhiêu rồi, chẳng lẽ ở trong này ta còn sợ không dám chiến với ngươi một trận sao. Phải không tiêu trùng trùng? "

Miệng lưỡi của Tôn Khánh Nguyên cũng không phải dạng vừa, nói câu nào chết người câu đấy. Bị đối phương phản kích lại một câu như vậy thì Tây Lan Đức chỉ cười gằn, sau đó nói:

" Hừ. Miệng lưỡi bén nhọn. Không biết lát nữa nếu ngươi nằm trên sàn thì có còn mạnh miệng như vậy được nữa không? "

Thấy hai người lại bắt đầu gây hấn với nhau thì những người khác cũng không có khuyên can, ai cũng rõ sự việc ngày hôm qua. Nếu bản thân lúc này đứng ra làm người hòa có khi không được gì lại thành cái đích để hai người nhắm tới. Nhưng nếu cứ để hai người như vậy thì cũng không được.

Lúc này đây Tôn Như Sơn cười lên một tiếng, sau đó nói:

" Ha hả. Đã mọi người đều đã tới đông đủ thì chúng ta cũng nên bốc thăm bắt cặp thôi. Cũng không nên bắt mọi người phải chờ đợi nữa."

Nghe Tôn Như Sơn nói thì những người đều đều khẽ gật đầu không có ai phản đối, hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Tây Lan Đức cũng vậy, không có người nào phản đối.

Tiếp sau đó 8 người đều đi lên trước võ đài tiến hành bốc thăm. Mỗi người đều rút cho bản thân một số.

Sau khi nhìn qua số của mình thì Tôn Khánh Nguyên liền khẽ ồ lên nói:

" Ta số 1. Không biết vị nào đánh cùng ta trận đầu tiên."

Nhếch miệng cười gần một tiếng, Tây Lan Đức lạnh lùng nói:

" Là ta. Ta cũng số 1."

Nói xong hắn liền mang ra số mà hắn vừa bốc thăm được, quả thực là số 1. Thấy vậy thì những người khác đều hai mắt nhìn nhau. Riêng về phần Tôn Khánh Nguyên thì khẽ cười nói:

" Vậy là trận đầu tiên Tiểu Trùng Trùng sẽ đánh với ta sao. Có chút ý tứ. Chút nữa nhớ cẩn thận đừng để thua quá nhanh."

Tây Lan Đức vẻ mặt khinh thường nói:

" Câu này ta nên nói cho người nghe mới phải, mong rằng người sẽ trụ lâu một chút không làm cho Tôn Gia mất mặt."

Thấy hai người này cứ gây hấn với nhau mãi, Cửu Công Chúa có phần bực mình nói:

" Đã vậy thì lên đánh một trận đi, còn đứng đây lãi nhãi nhiều như vậy làm gì? "

Tôn Khánh Nguyên nhẹ gật đầu, hướng về phía Cửu Công Chúa nói:

" Nói rất hay."

Tiếp sau đó hấn liền tung người bay lên giữa võ đài, thấy vậy thì Tây Lan Đức cũng tung người bay theo. Sau đó cả 2 lại đồng thời hạ xuống giữa võ đài đứng đối diện nhau.

Thấy cuộc tranh tài rốt cuộc cũng sắp bắt đầu, phía bên dưới đám người thoáng cái sôi động lên hẳn, vô số tiếng tung hô cổ vũ dành cho cả hai người.

Lúc này đây một trung niên nhân đi ra trước võ đài:

" Chiến đấu không có bất kì giới hạn, tất cả bảo vật, phù chú, chiến thú đều có thể sử dụng. Hai vị công tử đã chuẩn bị chưa? "

Hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Tây Lan Đức nghe người chủ trì trận đấu hỏi vậy thì đồng thời gật nhẹ đầu.

Nhìn thấy hai người đồng thời gật đầu thì vị trung niên này cũng khẽ gật đầu sau đó hô lớn:

" Trận đấu bắt đầu."

Nói xong hấn thì hấn nhanh chóng rời khỏi võ đài. Ngay khi hấn vừa rời khỏi võ đài thì xung quanh võ đài hàng loạt trận pháp đều sáng lên, cấm chế cùng kết giới không gian được mở ra, thoáng cái võ đài lúc này đã biến thành một cái tiểu thế giới độc lập.

Những việc này chỉ diễn ra trong vài hô hấp mà thôi. Ngay khi tiểu thế giới hình thành thì hai người ở bên trong cũng động.

Tiên lực trên người cả hai bên đều bộc phát, ánh sáng bắn ra bốn phía, cả không gian bên trong bắt đầu trở nên cuồng loạn, gió thổi vù vù, đất đá

bay tán loạn.

" Để ta xem thử người có bao nhiêu cân lượng mà khi trước lại mạnh miệng đến như vậy."

Tây Lan Đức gầm lên sau đó đập mạnh một cái xuống đại địa bên dưới, cả người hóa thành một luồng ánh sáng bắn thẳng tới nơi mà Tôn Khánh Nguyên đang đứng. Hai nắm tay của hắn lúc này cũng sáng lên, bao ở xung quanh là hư ảnh của một con Bạch Hổ đang gào thét.

Tốc độ hắn rất nhanh thoáng cái đã đến trước mặt Tôn Khánh Nguyên nhưng ngay lúc này hắn lại nhìn thấy Tôn Khánh Nguyên nở một nụ cười xem thường, cùng lúc đó hắn chỉ cảm thấy má phải bỗng dưng đau rát.

" Bốp "

Một âm thanh bạo liệt vang lên, người bên ngoài chỉ nhìn thấy Tây Lan Đức vừa mới tiếp cận Tôn Khánh Nguyên thì liền bắn ngược quay lại, trong quá trình bay ngược về phía sau để lại một vôi máu thật dài.

" Bịch bịch bịch..."

Tây Lan Đức lúc này giống như một cái bao tải rách văng ra xa xa, trượt dài trên mặt đất. Sau khi cày mặt đất thành một cái mương gần km thì mới dừng lại được.

Mọi người nhìn thấy một màn như vậy thì chỉ biết trợn mắt há mồm đứng ngây ra đó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 835: Nghiền Ép Tuyệt Đối

Ở bên trong tiểu thế giới (Cái võ đài sau khi có trận pháp không gian gia trì hình thành tiểu thế giới), lúc này đây Tôn Khánh Nguyên nhìn đối thủ của mình đang nằm co giật trên mặt đất thì thản nhiên cười nói:

" Ta đã nói từ trước rồi, ngươi quá yếu. Nếu còn không dốc hết toàn lực, vận dụng tất cả những con bài chưa lật thì ngươi thua sẽ cực kì thê thảm. "

Giọng nói của Tôn Khánh Nguyên tuy không mang theo sự châm chọc hay miệt thị đối thủ của mình nhưng mỗi câu, mỗi từ của hắn nói ra rơi vào trong tai đối thủ lại khiến cho đối thủ cảm thấy cực kì khó chịu. Những lời nói còn sắc hơn cả dùi dao cắt lên người đối phương.

Đang nằm ở bên mặt đất Tây Lan Đức, sau khi bình ổn lại khí huyết cùng tiên lực trong cơ thể thì hắn rốt cuộc cũng có thể đứng dậy được. Những vết thương trên người hắn nhanh chóng khôi phục trở lại, mới nhìn thì có vẻ nghiêm trọng nhưng thực tế những vết thương kia đều là vết thương ngoài da không đáng nhắc tới.

Lúc này đây khi đã đứng dậy, ánh mắt hắn nhìn về phía Tôn Khánh Nguyên không còn một chút khinh thị nào nữa cả, thay vào đó là sự ngưng trọng chưa từng có. Lau đi vết máu ở miệng hắn lúc này nghiêm túc nói:

" Ngươi vô cùng lợi hại ta công nhận điều này nhưng muốn cứ như vậy đánh bại được ta thì không có khả năng. Bây giờ chính thức cho ngươi xem nô đạo tiên tu đáng sợ như thế nào."

Vừa nói xong thì hắn liền dậm mạnh chân xuống phía dưới nền đất đồng thời hét lớn một tiếng:

" Xuất hiện đi."

" Gào gào gào... Rống rống rống."

Ngay tức thời một đồ án song giao hình tròn hiện lên ngay dưới chân Tây Lan Đức, quang mang xanh đỏ đan xen nhau phóng thẳng lên cao, cùng lúc đó vài tiếng thú rống phát ra từ bên trong đồ án kia truyền ra ngoài. Tiếng rống kia mang theo linh áp kinh người khiến cho đất không gian cũng phải nhẹ nhàng lay động.

Tiếp sau đó từ bên trong đồ án kia bay vọt ra hai con giao long, một con " huyết giao " cùng một con " Thanh giao", cả hai đều phát ra linh áp của Bất Diệt Tiên Cảnh hậu kì mạnh mẽ.

Vừa ra bên ngoài thì cả hai con giao long kia liền hướng phía đối diện Tôn Khánh Nguyên gầm gừ, ánh mắt của bọn nó vô cùng hung ác vô cùng như muốn ngay lập tức ăn tươi nuốt sống Tôn Khánh Nguyên.

Vẫn còn chưa hết, Tây Lan Đức lúc này cũng bắt đầu phát sinh biến hóa kinh người, tứ chi của hắn to ra, răng nanh mọc dài, trên người mọc ra một lớp lông màu đỏ đậm, sau vài cái hô hấp thì hắn liền biến thành một con " huyết báo."

Sau khi triệu hồi ra chiến thú cùng bản thân hóa thành Huyết Báo thì Tây Lan Đức lúc này mới phát động tấn công. Còn về phần Tôn Khánh Nguyên thì chỉ thản nhiên nhìn những gì đang phát sinh.

Nhìn thấy Tây Lan Đức lần thứ 2 phát động tấn công thì hắn vẫn khẽ cười. Ánh mắt của hắn vô cùng bình tĩnh, nhìn ba con quái vật đang lao tới tấn công với khí thế hung mãnh cũng giống như một trò đùa.

" Vương Hồn Hình Thái... Mở "

Khẽ quát một câu, Tôn Khánh Nguyên thi triển ra độc môn bí thuật của Ác Ma Hộ Vệ. Ngay khi hắn vừa thốt ra câu nói kia thì tiên lực đang cuộn trào bên trong cơ thể hắn thoáng cái biến thành hắc ám ma lực.

Cả người hắn bùng lên ánh sáng tím, quanh thân được bao trùm bởi một lớp sương mù màu đen. Cùng lúc đó cả không gian bên trong tiểu thế giới thoáng cái cũng mờ nhạt hư ảo dần đi.

Từ bên ngoài nhìn vào cũng không thể thấy rõ ràng những gì phát sinh bên trong.

" Rầm rầm rầm... Rầm rầm rầm..."

" Uỳnh uỳnh uỳnh... Gào gào gào..."

Không nhìn thấy gì phát sinh, mọi người chỉ có thể nghe được liên miên tiếng nổ trầm đục, tiếng kêu rống của tiên thú mà thôi.

....

Ngay lúc này, ở bên trong tiểu thế giới, Tôn Khánh Nguyên bây giờ đã biến thành một người hoàn toàn khác, cả người phát ra tà quang, trên cơ thể lưu chuyển các loại phù văn tối nghĩa, ánh mắt hắn đỏ rực nhìn chẳng khác gì ma quỷ.

Hai tay hắn lúc này, mỗi tay đang chế ngự một đầu giao long, hai con giao long ở trong tay của hắn không hề có lực phản kháng chỉ có thể điên cuồng mà vùng vẫy hòng muốn thoát ra bên ngoài. Nhưng bọn nó dù có cố gắng tới đâu cũng không thể thoát ra được.

Còn chân phải của hắn đang đập lên đầu con huyết báo, đè nó nằm thẳng cẳng trên mặt đất, con huyết báo cũng giống như hai con giao long, liên tục gầm gừ, nhưng lại không thể thoát ra, chỉ có thể khuất nhục nằm ở dưới chân Tôn Khánh Nguyên.

Nhìn mình có thể đơn giản không chế ba đối thủ còn cao hơn cả bản thân vài tiểu cảnh giới thì Tôn Khánh Nguyên hơi khó tin, hắn tự mình lầm bầm:

" Đây là sức mạnh của người thừa kế sao, thật mạnh mẽ. Nếu như bây giờ ta cuồng hóa cùng tiếp dẫn ma lực thì sẽ còn mạnh mẽ đến mức nào. Đáng tiếc là không có đối thủ để cho ta kiểm nghiệm bản thân. Đáng tiếc, quả thực đáng tiếc."

" Nhưng vì sao ta cảm thấy bản thân vốn dĩ là nên mạnh hơn như thế này. Vì sao lại vậy? "

Cảm khái xong thì hắn lại tự hỏi bản thân một câu.

Ngay khi hắn còn đang tự hỏi chính mình thì một âm thanh truyền thẳng vào bên trong đầu hắn.

" Người vừa mới thức tỉnh, cũng đã là Hộ Vệ Tinh Anh cấp 4. Còn chưa không chế được sức mạnh vốn có của bản thân, bây giờ người cảm thấy bản thân vô cùng mạnh mẽ nhưng thực tế chỉ là mới nắm được một chút da lông mà thôi. Sau này nên cố gắng tu luyện nhiều hơn."

Nghe được âm thanh quen thuộc này thì Tôn Khánh Nguyên liền biết là ai đang nói chuyện với mình. Nhưng khi hắn đảo mắt nhìn ra bên ngoài, nhìn khắp mọi nơi mà vẫn không thấy thân ảnh của Xuân Đức đâu cả.

Ngay khi hắn đang còn muốn tiếp tục tìm kiếm thì giọng nói của Xuân Đức lại tiếp tục vang lên trong đầu hắn.

" Không cần tìm, ta vẫn đang tại phòng nghỉ của ta. Giải quyết nơi đó nhanh đi, ngày hôm nay ta muốn lên đường. Với sau này cũng nên hạn chế sử dụng bí thuật này trừ khi phạm sinh tử của bản thân."

" Vâng. Chúa tể." Tôn Khánh Nguyên nói ở trong tâm trí một câu như vậy.

Tiếp sau hấn liền dùng lực khế bóp.

" Rắc rắc..."

Tiếng xương cốt vỡ nát vang lên, hai con giao long ngay lập tức bị hấn bóp chết. Bản mệnh chiến thú bị giết, Tây Lan Đức ngay lập tức bị phản phê, cả người hấn liên tục co giật cùng nôn ra máu tươi. Thoáng cái từ hình dạng huyết báo đã quay về trạng thái nhân loại nằm yên bất động trên mặt đất.

Giải quyết xong đối thủ, Tôn Khánh Nguyên một lần nữa giải trừ Vương Hồn Hình Thái, ngay lập tức không gian nơi tiểu thế giới quay về bình thường.

Khi những người khác chứng kiến tình cảnh bên trong tiểu thế giới thì không khỏi một mảnh xôn xao.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 836: Ăn Lung Tung Và Cái Kết

- ---o0o---

Gian phòng nơi Xuân Đức đang ở lại.

Sau khi ngủ vài tiếng thì hấn lại một lần nữa tỉnh dậy, vốn dĩ hấn tính đến xem trận đấu của Tôn Khánh Nguyên nhưng nghĩ kỹ lại thấy ở nhà vẫn tốt hơn, dù sao thì đi hay không đi cũng vậy, Tôn Khánh Nguyên vẫn là người chiến thắng. Chỉ là thắng theo kiểu nào mà thôi.

Hấn là người coi trọng kết quả không quan tâm nhiều tới quá trình nên đã biết trước được kết quả rồi hấn lựa chọn ở nhà.

Nhưng sau khi lựa chọn ở nhà hấn lại lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan là không biết có nên tiếp tục tu luyện hay là nằm ngủ tiếp. Vì cảm thấy cả đêm qua bản thân đã chịu khó tu luyện rồi nên lười một tí cũng không sao. Hấn quyết định đi ngủ cho sướng nhưng vừa nằm xuống giường hấn lại nghĩ nếu bản thân không chịu khó thì sau này tương lai sẽ như thế nào.

Đâm ra hấn vừa không có ngủ được cũng chẳng tu luyện gì luôn. Đấu tranh tư tưởng thêm một lúc lâu mà vẫn không có kết quả hấn quyết định ăn cái gì đó cho vui nổi sầu.

Tâm niệm vừa động, Sinh Hồn Hoa, Luyện Hồn Hoa cùng Bồ Huyết Linh Tham liền hiện ra trước mặt hấn. Nhìn ba loại kỳ thảo hiếm có đang phát ra linh quang trước mắt hấn có phần thích thú. Hít hà vài cái cảm nhận

được hương thơm dịu ngọt thấm tận tâm can hẳn nhìn không được nuốt một ngụm nước miếng.

Nói thực là hẳn muốn ăn mấy thứ này từ vài ngày trước rồi kia nhưng nghĩ tới dùng mấy thức nào biến thành thuốc bổ dùng sẽ tốt hơn nên hẳn lại nhìn xuống. Nhưng bây giờ nhìn thấy ba thứ này hẳn lại có chút không kiềm lại được.

Cầm lấy BỔ Huyết Linh Tham đưa lại mũi hít hà mấy cái, sau đó hẳn không hiểu vì sao lại đưa vào miệng cắn thử một miếng, ngay lập tức hẳn cảm nhận được một dòng nước mát từ miệng chảy đi khắp cơ thể, một cảm giác thoải mái không nói thành lời.

" Ngoạạ ngoạạ."

Vị ngon ngọt khó tả, lại còn khiến cho bản thân cảm thấy thoải mái vô cùng. Vì thế hẳn liền gặm thêm vài miếng nữa...

" Ngoạạ ngoạạ.."

Lại thêm một vài miếng nữa.

" Ngoạạ ngoạạ.."

Tiếp tục thêm một miếng nữa. Nhưng tới lúc này hẳn chợt nhận ra. Cây " BỔ Huyết Linh Tham " bị hẳn gặm sạch rồi. Trong tay hẳn bây giờ chỉ còn lại hai cái lá, thôi thì hẳn cũng bỏ vào miệng ăn luôn.

Sau khi ăn xong BỔ Huyết Linh Tham thì hẳn lại nhìn qua Sinh Hồn Hoa của Luyện Hồn Hoa. Lòng mày hẳn hơi nhú lại, bộ dạng có vẻ suy tư.

" Không biết thứ này ăn có ngon không nhỉ, mà ăn cả hai cùng lúc không biết có gì khác biệt không ta. Kiểu này chắc phải ăn thử mới biết

được."

Xuân Đức tự mình cân nhắc một lúc, sau đó hắn quyết định ném thử một chút, hắn ngắt một cánh hoa của Sinh Hồn Hoa cho vào bên trong miệng nhai nhai. Ngay lập tức hắn cảm thấy một mùi hương giống hoa quế vậy xộc vào mũi hắn, nhai được mấy cái hắn liền nuốt xuống. Nhưng mãi mà chẳng cảm thấy điều gì khác biệt thì hắn lại nhăn mày.

" Chẳng có gì phát sinh. Chắc chưa đủ nhiều."

Vậy là hắn liền ăn luôn cả cây Sinh Hồn Hoa, ngoại trừ một chút vị ngọt ngọt cùng hương thơm giống hoa quế ra thì chẳng có gì đặc biệt.

Nhìn còn mỗi 1 gốc Luyện Hồn Hoa hắn quyết định ăn luôn cho thể đàn, dù sao đẳng nào cũng ăn mà. Sau này kiếm cái khác luyện được cũng được.

Cứ như vậy hắn nuốt sạch ba loại kỳ thảo trân quý. Ăn xong thì hắn rút ra một nhận xét, chẳng ngon tí gì, ngoại trừ có tí vị cùng mùi hương ra thì không có gì khác.

Lật tay một cái, một chiếc đùi tiên thú đã nướng xuất hiện trong tay hắn. Nhìn khá giống đùi gà. Tiếp sau hắn lại bắt đầu ăn, vừa gặm thịt hắn vừa nhìn ra bên ngoài, nhìn lên bầu trời thông qua một cái cửa sổ ở cạnh giường.

Nhìn bầu trời trong xanh, mây trắng lượn lờ, gió nhẹ thổi từng cơn làm lung lay cành lá thì hắn có đôi chút thất thần.

Nhưng ngay vào lúc hắn miên man nhớ lại chuyện xưa thì một cơn đau bụng dữ dội truyền tới, bụng hắn lúc nào reo lên liên tục. Cùng lúc đó một lượng lớn dược lực, hồn lực cùng liên khí điên cuồng từ bụng truyền đi khắp cơ thể.

Con đau này vô cùng mãnh liệt khiến cho hắn ngay lập tức biến thành con tôm, nằm co quắp trên giường, hai tay ôm bụng, riêng phần miệng thì vẫn đang cắn chặt lấy cái đùi nướng, nhìn bộ dạng của hắn lúc này có phần tức cười.

" A a a a a. Đau bụng quá. Sao đau quá vậy nè."

Không biết có phải là do quá đau đớn hay không mà hắn nhả ra khúc thịt nướng sau đó la lên không khác gì hồi còn nhỏ. Hắn vừa ôm bụng vừa lăn qua lăn lại ở trên giường, vừa kêu rên. Nước mắt hắn cũng trào ra.

Mãi sau một lúc lâu cơn đau bụng dữ dội mới ngừng lại, bộ dạng của hắn lúc này thập phần buồn cười, nước mắt chảy tèm lem đã vậy lại còn có bộ dạng sần nảo, quần áo thì không chỉnh tề, nhìn không khác gì mấy cảnh...

Cảm thấy không sao nữa rồi thì hắn lúc này mới ngồi dậy nhưng ngay khi vừa ngồi dậy thì hắn liền cảm thấy đầu như muốn nổ tung ra. Linh hồn cứ như bị ai đó lôi dài ra sau đó lại bị ép lại.

Hắn lúc này lại bắt đầu hét lên từng tiếng thê lương, may mà nơi đây có cấm chế kết giới bằng không thì sẽ có rất nhiều người đi tới nơi đây xem là có chuyện gì. Vì sao lại có người giữa ban ngày ban mặt la hét ghê gớm tới như vậy.

.....

Phải mất cả vài tiếng đồng hồ sau thì Xuân Đức mới thoát khỏi cơn đau như xé linh hồn kia, hắn lúc này nằm yên trên giường không hề cử động, nhìn hắn giống như một cô nương vừa bị một đám đại hán sủng hạnh xong vậy, thê thảm cực kì.

Ngay vào lúc này ở bên ngoài lại vang lên tiếng gõ cửa:

" Cóc cóc. "

Nghe được tiếng gõ cửa, Xuân Đức đang nằm bất động như chết lúc này lại có dấu hiệu của sự sống quay về, hẳn lúc này mệt mỏi ngồi dậy nhìn về phía cửa hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

Hắn vừa dứt lời thì ở bên ngoài vọng vào một giọng nói của nữ nhân:

" Đại nhân, thuộc hạ có chuyện gấp muốn bẩm báo."

Hơi nhường mày lên, Xuân Đức sửa sang lại bản thân một chút, sau đó mới nói:

" Vào trong rồi nói."

Ngay sau đó cánh cửa từ từ được mở ra, Thanh Nhã trong bộ trường bào màu lam bước vào bên trong. Sau khi bước vào bên trong thì nàng lại nhẹ nhàng đóng cửa lại nhưng khi nàng quay người nhìn về phía Xuân Đức thì không khỏi kinh ngạc vạn phần.

" Đại nhân làm sao vậy? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 837: Đại SỰ Phát Sinh

Nhẹ lay lay huyết thái dương, Xuân Đức khẽ đáp:

" Không sao, có việc gì thì nói đi."

Thấy Xuân Đức không muốn nói nhiều, Thanh Nhã cũng không có dám hỏi thêm, nàng sắp xếp một chút ngôn từ sau đó mới nói:

" Ở Vạn Xà Sâm Lâm, người của chín đại thế lực trong khi đi xuống không gian phía bên dưới lòng đất, cố gắng ngắt lấy(thu lấy) Sinh Hồn Hoa thì đều quý dị biến mất, không có một người nào quay trở lại."

Nghe được lời Thanh Nhã vừa nói thì Xuân Đức có phần kinh ngạc, hần hỏi:

" Chuyện phát sinh được bao lâu rồi? "

Không cần suy nghĩ thì Thanh Nhã liền đáp:

" Đã được 3 ngày thừa đại nhân."

Ánh mắt Xuân Đức lúc này có chút lập lóe, không hiểu là đang suy nghĩ cái gì. Sau một lúc hần lại tiếp tục hỏi:

" Vậy Sinh Hồn Hoa còn nơi đó hay đã bị người lấy đi rồi? "

Thanh Nhã nhẹ gật đầu đáp:

" Đã bị người lấy đi, vẫn chưa rõ là ai? "

Lúc này đây Xuân Đức lại khẽ mỉm cười, mặc dù nụ cười của hắn có chút không quá tự nhiên.

" Thế tổn thất của các thế lực như thế nào? "

Hơi nhăn mày lại một chút, Thanh Nhã có phần không quá khẳng định nói:

" Nghe nói có cả Vương Giả của Long Tộc cùng Vương Giả của Yêu Tộc đồng thời mất tích trong vụ việc lần này. Còn về phân tu sĩ dưới Vương Giả thì rất nhiều, vẫn chưa thế lực nào thống kê đi ra. Vụ việc lần này rất lớn, các tộc đang cho người cùng nhau điều tra."

" Điều tra sao. Ha hả. Vậy cứ để đám người đó cố gắng điều tra đi." ---
Xuân Đức bỗng nhiên cười lên thành tiếng.

Nhìn bộ dạng này của Xuân Đức thì Thanh Nhã có phần nghi hoặc nhưng nàng cũng không có đi hỏi Xuân Đức cái gì, dù sao biết quá nhiều cũng không phải chuyện tốt lành gì.

Sau khi cười xong thì Xuân Đức nhìn qua Thanh Nhã nói:

" Thanh Nhã cô ra ngoài trước đi đợi tôi. "

Nhẹ gật đầu Thanh Nhã ứng một tiếng:

" Vâng"

Sau đó nàng thi lễ một cái rồi đi ra bên ngoài, khi ra bên ngoài rồi thì nàng cũng không quên đóng lại cửa phòng.

Thấy Thanh Nhã đã ra bên ngoài thì hắn lúc này lại ngồi lên trên giường, tâm niệm vừa động hắn liền liên hệ với hệ thống phụ trợ.

" Chủ nhân cần giúp đỡ việc gì? " Ngay lập tức âm thanh êm ái vang lên trong linh hồn hắn.

Khẽ nhíu mày hắn nói:

" Ta cảm thấy bản thân có thay đổi không nhỏ, cho ta xem số liệu cụ thể đi."

....

Không qua bao lâu thì âm thanh của phụ trợ hệ thống lại vang lên:

" Cơ thể nâng cao cường độ lên 5%, linh hồn nâng cao lên 21%. Số liệu cụ thể không thể phân tích đi ra."

Nghe được câu " không thể phân tích " thì hắn liền cảm thấy có phần thất vọng. Khẽ thở dài hắn tự nhủ:

" Sau này phải nhờ Vô Địch nâng cấp cái hệ thống phụ trợ này lên mới được, lỗi thời quá rồi. Mà không biết bao giờ mới gặp được hắn nữa, bảo ít cũng phải 200 năm nhiều thì ngàn năm thì mới có thể một lần nữa đi vào trong không gian vong linh. Mà giờ còn chưa tới 10 năm nữa. Thở dài."

Nghĩ tới cả ngàn năm nữa mới có thể gặp được mấy đứa em cùng với Vô Địch thì tinh thần hắn có phần sa sút. Người khác một ngàn năm không tính là gì nhưng đối với hắn cũng là một thời gian rất rất dài rồi.

Lắc lắc đầu xua tan đi mấy cái ý nghĩ chán đời đó ra khỏi đầu, hắn lúc này bắt đầu sửa sang lại nhìn cho nó gọn gàng một chút,

--o0o--

"Két két "

Âm thanh cửa phòng bị mở ra, Xuân Đức lúc này đã thay đổi một bộ đồ khác, nhìn gọn gàng tươm tất hơn, có điều nhìn hấn cũng không có giống như mấy công tử ca bình thường, mà có phần giống con cái nhà bình thường hơn.

Nhìn qua Thanh Nhã đang đợi ở nơi đây hấn nhẹ giọng nói:

" Đi thôi."

Tiếp sau đó hai người đi thẳng ra bên ngoài, bọn họ cũng không có đi tới nơi đang tổ chức cuộc tranh tài mà đi tới nơi mà hôm qua đã định sẵn.

...

Không qua bao lâu thì hai người đã đi tới một cái đình viện, khi hai người tới nơi đây thì đã thấy Mộng Hồng Trần cùng Khô Đức Nạp đã đang ngồi bên trong uống trà, đứng ở bên cạnh là hai nữ bán tinh linh, còn hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa vẫn không thấy đâu.

Thực ra bản tính hấn cũng thích độc lai độc vãng. Nếu không phải vì hấn không có thông thuộc địa hình thì đã tự mình rời đi từ lâu. Đâu cần chờ đợi mấy người này làm gì.

Thấy hấn đi tới thì Mộng Hồng Trần cùng hai nữ bán tinh linh đều đi ra nghênh đón, ba người đồng thời khom người hướng hấn cúi chào:

" Đại nhân."

Nhẹ gật đầu, hấn nói:

" Vào trong ngồi đi."

Sau đó cả 6 người đều quay vào bên trong đình viện, vừa vào bên trong thì Mộng Hồng Trần đã vội giải thích:

" Đại nhân, công tử hấn..."

Nhưng hấn còn chưa nói xong thì Xuân Đức đã nâng tay lên, ra hiệu cho hấn giữ im lặng. Mộng Hồng Trần thấy vậy thì ngay lập tức nuốt mấy lời vừa định nói xuống.

Nhưng vào lúc này Xuân Đức lại lên tiếng:

" Ta vốn định để cho các người đi theo ta học hỏi một chút nhưng bây giờ ta cảm thấy cũng không quá cần thiết. Các người có thể ở lại đây, chỉ cần tìm cho ta một người thông thạo địa hình nơi này là được. Việc này hấn không có vấn đề chứ? "

Khi vừa nghe được lời nói không mặn không nhạt của Xuân Đức thì sắc mặt của hai người Mộng Hồng Trần, Khổ Đức Nạp cùng Thanh Nhã thoáng cái biến trắng nhưng sau đó thì hai người lại nhẹ nhàng lên thở ra một hơi.

Khổ Đức Nạp lúc này vội tỏ lòng thành nói:

" Ta nguyện ý đi cùng với đại nhân tới cùng trời cuối đất."

Khẽ nhấp một ngụm trà Xuân Đức nhìn Khổ Đức Nạp nói:

" Người cũng không cần theo ta làm gì, ở lại nơi này mà cố gắng khôi phục đi. Mong rằng sau khi quay về thì người sẽ hữu dụng hơn lúc này."

Nghe ra ý tứ của Xuân Đức nét mặt của Khổ Đức Nạp lúc này có chút xấu hổ, hấn vội cúi đầu đáp:

" Vâng, đại nhân nói phải, là thuộc hạ vô năng."

Nói xong thì hắn liền quay về vị trí của mình ngồi xuống.

Lúc này đây Mộng Hồng Trần cùng Thanh Nhã nhìn nhau một cái sau đó đều cúi đầu hướng về phía hắn nói lời cảm kích:

" Cảm tạ đại nhân đã hiểu cho đám thuộc hạ. Bọn thuộc hạ biết phải nên làm cái gì."

Nói xong thì hai người liền rời khỏi nơi đây, thoáng cái đình viện chỉ còn mình Xuân Đức cùng Khổ Đức Nạp ngồi ở nơi đó thưởng trà ngắm nhìn cảnh vật xung quanh. Ở bên cạnh hai nữ bán tinh linh chỉ dám len lén nhìn hắn chứ đừng có nói tới việc ngồi xuống nói chuyện.

[Chúc mọi người buổi tối vui vẻ. Ngày mai đúng hẹn lên chương.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 838: Lên Đường

Không qua bao lâu thì Thanh Nhã đã quay trở lại, đi về cùng với nàng có hai người một nam một nữ, độ tuổi thanh niên, nam tử thì nhìn có phần phong trần, nữ tử thì khá hơn một chút, vẻ mặt của hai người kia khi tới nơi đây thì có phần bất an.

Dẫn theo hai người đi tới trước mặt Xuân Đức đang ngồi uống trà, Thanh Nhã hơi khom người cung kính nói:

" Thuộc hạ đã chọn ra được hai người am hiểu về địa hình Bàn Long Quy Khư. Đại nhân có muốn kiểm tra lại không ạ? "

Xuân Đức không có trả lời câu hỏi của Thanh Nhã mà hỏi lại một câu:

" Vì sao lại là 2 người? "

Hiểu được ý tứ của hấn, Thanh Nhã vội giải thích:

" Kiến thức cùng khả năng nắm rõ địa hình Bàn Long Quy Khư của hai người này là gần giống nhau vì vậy thuộc hạ đưa cả hai người tới gặp đại nhân."

Khẽ gật nhẹ đầu xem như đã hiểu, ánh mắt của hấn nhìn qua hai người một nam, một nữ trước mắt một lượt sau đó hỏi:

" Hai người các người có ai sợ chết không? "

Hai người một nam, một nữ kia bị ánh mắt của Xuân Đức đảo qua thì cả người lông tơ dựng ngược, bây giờ lại nghe được câu hỏi của hắn thì cả 2 thoảng cái tâm tình trở nên bất an. Khẽ liếc nhìn qua Xuân Đức người nam tử kia lúc kia lúc này bình ổn tâm tình khí phách hiên ngang nói:

" Đại trượng phu sống trên đời có gì phải sợ, cái chết đối với ta nhẹ tựa lông hồng mà thôi."

Nói xong thì hắn liền ưỡn thẳng ngực lên, bộ dạng anh hùng thấy chết không sờn. Xuân Đức chỉ là liếc qua một cái rồi nhìn qua bên nữ nhân hỏi:

" Còn cô thì sao? "

Nữ nhân kia do dự một lúc vẫn là nói:

" Sợ."

Lúc này Xuân Đức uống cạn ly trà, sau đó mỉm cười nói:

" Biết quý mạng sống là tốt, cô sẽ là người dẫn đường cho ta. Cô còn việc gì nữa không, nếu có thì nhắn giùm Thanh Nhã, nàng ta sẽ giúp cô."

Nữ nhân kia nghe vậy thì lúc đầu có hơi ngần người nhưng sau đó nàng liền vui mừng, không vui mừng sao được khi nàng sẽ được nhận được 100 tiên thạch trung phẩm, đối với nàng đây đã là một số tiền cả năm nàng mới có thể kiếm được.

" Không có, tiểu nữ chỉ là tán tu nên không có việc gì. Cảm ơn đại nhân đã quan tâm."

Nữ nhân kia sau khi kìm nén lại vui mừng thì vội đáp.

Tiếp sau đó Xuân Đức liền mang theo nữ nhân kia rời đi khỏi Đông Vương Phủ, thân ảnh hai người lấp loáng mấy cái liền không thấy đâu nữa

cả.

Ngay khi Xuân Đức rời đi chưa được bao lâu thì đình viện nơi này lại xuất hiện hai thân ảnh một nam, một nữ, hai người này không ai khác chính là Tôn Khánh Nguyên cùng Cửu Công Chúa. Khi vừa tới nơi mà không nhìn thấy thân ảnh của Xuân Đức đâu thì Tôn Khánh Nguyên có phần ngạc nhiên hỏi:

" Đại nhân chưa tới sao? "

Khổ Đức Nạp trước giờ vẫn ngồi uống trà, lúc này thân nhiên lên tiếng:

" Đã đi được một lúc rồi, bây giờ chắc cũng đã ra khỏi thành. Đại nhân nói chúng ta không cần đi theo làm gì, đại nhân tự có sắp xếp riêng của mình."

Ở bên cạnh Cửu Công Chúa nghe vậy thì thoáng cảm giác mất mát, lúc này nàng cũng đi vào trong đình viện ngồi xuống một cái ghế, tự mình rót cho bản thân một ly trà, nhấp khẽ một ngụm. Sau đó có phần buồn chán nói:

" Vậy là chúng ta bị bỏ lại ở nơi này sao? Ta còn muốn có một chuyến phiêu lưu đầy kích thích đây."

Cũng đi theo sau Cửu Công Chúa, cũng ngồi xuống tự rót cho bản thân một ly trà, vừa rót Tôn Khánh Nguyên vừa cười nói:

" Danh xưng Tiểu Ma Nữ quả thực không ngoa, còn muốn được đi cùng với đại nhân lá gan của cô cũng không nhỏ."

Cửu Công Chúa lúc này rất ngạo kiêu nói:

" Có gì đáng sợ đâu kia chứ, chẳng qua là mấy người các người nhát gan mà thôi."

Nghe được lời này thì hai người Khổ Đức Nạp cùng Tôn Khánh Nguyên đồng thời liếc nàng một cái, cả hai trong lòng thầm nghĩ:

" Sao lúc đại nhân đang tại không có nghe cô nói như vậy, đợi tới khi đại nhân đi rồi mới nói."

Thấy hai người liếc mình với ánh mắt không tin tưởng thì Cửu Công Chúa liền hừ nhẹ một cái nói:

" Ta nói không đúng sao, là các người nhát gan mà thôi. Hừ. Mà đúng rồi Tiểu Ác Ma, người làm sao bỗng dưng trở nên lợi hại như vậy? "

Nghe được danh xưng " Tiểu Ác Ma " thì khóe miệng của Tôn Khánh Nguyên khẽ co giật, hẳn có chút cười khổ nói:

" Ta không hề thích cái biệt danh này chút nào. Còn việc ta lợi hại bởi vì ta có thiên tư hơn người lại còn chăm chỉ tu luyện, điều đó có gì đáng ngạc nhiên đâu."

Hơi nhăn mày một chút, Cửu Công Chúa vẫn có phần không quá tin tưởng nói:

" Ngày hôm qua sau khi ta trở về, người có cùng với đại nhân gặp riêng nhau, hẳn lúc đó đã xảy ra việc gì đó mà ta không biết. Nhưng người không nói thì ta cũng không ép hỏi làm gì. Mà số tiên thạch ta thua cuộc có phải trả không."

Nói xong nàng liền dùng đôi mắt to tròn đáng yêu của mình nhìn thẳng Tôn Khánh Nguyên, bộ dạng của nàng ta lúc này khả ái vô cùng.

Nhìn bộ dạng của nàng, Tôn Khánh Nguyên khẽ cười sau đó nói:

" Đương nhiên là phải trả rồi. Bảo vật ở trên người cô ta đã không lấy rồi, chẳng lẽ tiên thạch cô còn định không đưa nữa sao? "

" Hừ " Thấy không dùng mỹ nhân kế được, Tiểu Ma Nữ ngay lập tức đổi một bộ mặt khác, nàng khinh khỉnh nói:

" Chỉ là chút tiên thạch ấy thôi chẳng lẽ bốn đại tiểu thư còn không thể lấy ra được sao."

Ngay vào lúc hai người nói chuyện với nhau thì xa xa một loạt tiếng bước chân vang lên, sau đó từ bên ngoài đi vào trong này 4 người. Ba nữ một nam.

Nếu như Xuân Đức ở đây thì hẳn cũng sẽ nhận ra được những người này là ai, bốn người này hẳn đều rất quen mặt, nam tử không ai khác chính là Long Cát, ba người khác phân biệt là Long Linh Nhi, Nhạn Tuyết cùng Chí Vô Song.

Lúc này đây mấy người Khỏ Đức Nạp, Cửu Công Chúa cùng Tôn Khánh Nguyên cũng đều hướng ánh mắt nhìn về phía bốn người đang đi về phía bên này. Còn chưa đi tới nơi thì tên Long Cát đi trước nhất đã ôm quyền lớn tiếng cười nói:

" Hóa ra mọi người đều ở nơi này. Ha ha ha. Vậy là Long Cát ta đi đúng nơi rồi."

Lúc này đây mấy người bên trong đình viện cũng đứng dậy đi ra nghênh đón, Tôn Khánh Nguyên đi đầu nở một nụ cười thân thiện hướng về phía Long Cát cùng ba người khác cười nói:

" Hóa ra là Long huynh lâu ngày không gặp, ồ, còn có Vô Song tiên tử, Linh Nhi muội muội cùng với Nhạn Tuyết nữa, vì sao mọi người đều kéo tới hết chỗ ta thế này?

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 839: Tìm Đến Bóng Ảnh

Nhìn vẻ mặt tươi cười của Tôn Khánh Nguyên thì Nhạn Tuyết ở đối diện có hơi nhíu mi lại, sau một lúc thì nàng mới nhìn hẳn hỏi:

" Ta nghe người khác nói ca ca của ta đi cùng với người. Bây giờ ca ca ta ở đâu? "

Giọng nói của nàng mang theo sự lạnh lùng xen lẫn vài phần chán ghét, cái này cũng là điều dễ hiểu khi người thân nhất của nàng bị kẻ trước mắt này phé đi một thân tiên căn biến thành phé nhân, vô duyên với đại đạo.

Cảm nhận được hận ý từ bên trong lời nói của Nhạn Tuyết, Tôn Khánh Nguyên vẫn chỉ là khẽ cười, hấn lắc nhẹ đầu nói:

" Ca ca của muội bây giờ có lẽ đã đi ra khỏi thành rồi, không tin muội có thể hỏi Tiểu Ma Nữ xem không thì hỏi Độc Cô huynh(Khổ Đức Nạp) cũng được, Độc Cô huynh còn nói chuyện với ca ca của muội một lúc lâu trước khi rời đi đấy."

Nghe vậy thì ánh mắt của Nhạn Tuyết liền nhìn qua hai người Cửu Công Chúa cùng Khổ Đức Nạp, hai người kia thấy ánh mắt của Nhạn Tuyết nhìn qua bản thân thì liền gật gật đầu biểu hiện đúng là như vậy.

" Vậy mọi người có biết ca ca của ta đi đâu không? " Nhạn Tuyết nhìn hai người Cửu Công Chúa cùng Khổ Đức Nạp hỏi.

Lúc này đây Khổ Đức Nạp mỉm cười nói:

" Đại... À không, là Vân huynh, Vân huynh nói là có chút việc cần giải quyết nên đi ra bên ngoài. Giải quyết xong việc thì Vân huynh sẽ tự mình phản hồi về gia tộc."

Nhìn bộ dạng của Khô Đức Nạp, Nhạn Tuyết trong đôi mắt đẹp hiện lên một tia nghi ngờ nhưng nàng cũng không có nói ra. Cũng không có hỏi gì thêm.

Biết là không thể tìm hiểu được gì thêm nàng liền chào từ biệt những người ở nơi đây sau đó liền xoay người rời đi, rời đi một cách vô cùng dứt khoát. Nhìn thấy bạn tốt của mình rời đi thì Long Linh Nhi cũng ngay lập tức chào từ biệt những người khác rồi cũng nhanh chân đuổi theo Nhạn Tuyết.

- --o0o---

5 ngày kể từ lúc Xuân Đức rời đi.

Lúc này đây hẳn lại một lần nữa quay về Vạn Xà Sâm Lâm, bây giờ ở cửa vào khu rừng đang có rất đông tu sĩ của các tộc đang canh gác, tu sĩ ở đây nhiều tới nỗi mà cứ vài mét lại có một người, người nào người nấy vẻ mặt trầm trọng vô cùng.

Có điều những người này tu vi không có cao, đa phần đều là Tinh Quân Tiên Cảnh mà thôi, đôi khi thì có vài tên Hằng Quân Tiên Cảnh, chứ tuyệt nhiên không hề thấy bóng dáng của một tên Thiên Quân Tiên Cảnh nào cả.

Nhìn qua cô gái dẫn đường cho mình Xuân Đức nói:

" Cô ở nơi này chờ ta. Cầm lấy cái này nếu có gì bất trắc thì bóp nát nó."

Vừa nói Xuân Đức liền đưa cho cô gái một viên châu bảy màu, cô gái kia tiếp nhận viên châu sau đó liền gật đầu đồng ý. Tiếp sau đó hai người

phân biệt rời đi, cô gái tìm một nơi có thể ẩn nấp tốt hơn, còn Xuân Đức một lần nữa tiến vào bên trong khu rừng.

Sau khi kiểm tra ở phía ngoài này không có trận pháp gì lợi hại thì hắn liền lợi dụng ẩn thân thuật tiến vào bên trong. Tuy chỉ là phạm cấp thân thông nhưng để qua mặt đám người có tu vi thấp này vẫn là dư sài.

Không qua bao lâu thì hắn đã xâm nhập vào sâu bên trong Vạn Xà Sâm Lâm, tiến đến gần trước cửa ra vào của cái u cốc nối liền với không gian dưới lòng đất.

Nhưng khi hắn tới đây thì lại gặp chút vấn đề nho nhỏ, ở trước cửa vào u cốc đang có 7 tên Thiên Quân Cảnh sơ kỳ cùng trung kì đang canh gác, ngoài ra còn có thêm 3 tên Thần Quân cảnh sơ kì khác, tất cả đều thuộc về tộc người ba mắt.

Con mắt thứ ba trên trán của những người này đang mở ra liên tục quét nhìn bốn phía xung quanh.

Sau khi đã quan sát không còn thêm người nào khác nữa ở nơi đây nữa thì Xuân Đức liền ra tay, tâm niệm vừa động một luồng độc tố bản nguyên thông qua ngón tay thoát ra bên ngoài sau đó tiêu tán bên trong không khí.

Không lâu sau đó liên tiếp những âm thanh

" Bịch bịch bịch bịch.."

vang lên. Mười tên đang canh trước u cốc bị hắn vô thanh vô tức hạ độc bất tỉnh, hắn cũng không có ngay lập tức hạ độc chết mấy người này để phòng mấy trường kia hợp kia.

Sau khi đã giải quyết xong mấy tên canh cửa hắn khẽ nhoáng lên một cái liền đã biến mất khỏi vị trí ban đầu, một giây sau liền xuất hiện ngay

bên cạnh mấy người đang hôn mê, trước tiên hắn suu hôn mấy người này sau đó mới nhữn kẻ này vào bên trong không gian chứa đồ.

Tiếp theo hắn còn không quên bố trí thêm một cái mê trận nữa. Đề phòng có người tới đây không thấy mấy tên này lại báo động cho người khác biết.

Làm xong hết những thầy thì hắn lúc này mới đi vào bên trong u cốc, do vừa suu hôn mấy tên canh cửa kia xong nên hắn có thể đơn giản thông qua trận pháp nơi đây. Không qua bao lâu hắn lại đi xuống phía không gian bên dưới lòng đất.

Nơi này bây giờ đã liệt vào cấm địa nên ở phía dưới này cũng không có một ai. Vừa xuống phía dưới thì hắn đã liền phát đi thông điệp hôn niệm kêu gọi Bóng Ảnh.

Rất nhanh liền có một thông điệp khác phản hồi trở về. Cùng lúc đó một âm thanh vang lên bên trong đầu hắn.

" Đại ca người rốt cuộc cũng đã tới, đại ca người nhanh tới đây ta vừa mới phát hiện được thứ này."

Không có do sự sau khi xác định được vị trí của Bóng Ảnh thì hắn ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới.

.....

Không qua bao lâu thì hắn một lần nữa xuất hiện tại cái hồ nước đen trước kia, nơi có cái đảo nhỏ mà Sinh Hồn Hoa sinh trưởng nhưng lúc này nước hồ cũng biến mất, Sinh Hồn Hoa cũng không còn, đảo mất một cái hắn liền thấy được Bóng Ảnh đang ở phía bên dưới hồ cạnh đảo mọc thứ gì đó.

Tung người nhảy xuống. " Vèo " rất nhanh hắn liền đứng bên cạnh Bóng Ảnh, nhìn Bóng Ảnh đang hì hục đào đất thì hắn có phần nghi ngờ hỏi:

" Lão nhị ngươi đang làm gì vậy, phía dưới này có gì sao? "

Lúc này Bóng Ảnh cười khà khà nói:

" Lão đại ngươi xem, cái này giống bản đồ chôn cất kho báu không, đệ mới tìm nó đây, bên trong bản đồ vẽ đúng là địa hình nơi này."

Vừa nói Bóng Ảnh vừa lấy ra ba bốn chục miếng da tiên thú đưa cho Xuân Đức. Nhận lấy mấy chục miếng da đã bị Bóng Ảnh ghép lại với nhau thì Xuân Đức có phần kinh ngạc, họa nét bên trong cái bản đồ này quả thực rất giống với địa hình nơi này.

" Cái này lão nhị ngươi làm sao lấy được tới tay vậy? " --- Xuân Đức hơi hiếu kì hỏi thăm.

Bóng Ảnh lúc này cũng không có dừng tay mà vừa đào vừa nói:

" Là đệ tìm được trên người mấy tên cường giả các tộc đấy, không có việc gì làm nên đệ ghép lại cho vui, ai ngờ lúc sau đệ mới bắt ngờ phát hiện trên bản đồ vẽ địa hình nơi này."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 841: Vương Giả Thích Khách

Nguồn nhảy chương 840, nội dung vẫn liên tục. Bạch Ngọc Sách

Nghe vậy thì Xuân Đức khẽ gật đầu, nhưng sau một lúc sắc mặt hẳn lại trở nên quái dị lên. Hắn chỉ vào điểm đánh dấu trên bản đồ nói:

" Cái này không phải là vị trí nơi Sinh Hồn Hoa trước kia sao? Sẽ không phải kho báu chính là cái cây sinh hồn hoa kia chứ? "

Bóng Ảnh lúc này cũng có phần không quá nắm chắc nói:

" Cái này đệ cũng không biết, tại không có việc gì làm nên đệ cứ vậ đào thôi nếu là thật thì tốt mà không có gì thì thôi, đợi tới lúc lão đại tới là vừa."

Nghe Bóng Ảnh nói vậy thì Xuân Đức cũng cảm thấy cạn lời rồi, hóa ra là tên này không có việc gì làm nên mới ra đây đào móc, nghĩ tới cái gì hẳn lại hỏi:

" Mà nước trong cái hồ này đi đâu hết rồi, sao bây giờ cạn khô thế này?

" Há, nước bên trong hồ sao, bị đệ hấp thu sạch rồi, nước trong cái hồ này vốn dĩ mang theo tinh hoa hắc ám nên đối với đệ cũng có đôi chút giúp ích. Nói tới cũng phải cảm ơn nước trong cái hồ này, vì nó mà đệ cũng thu được chỗ tốt."

Xuân Đức lúc này cũng đã lấy ra kiện dao găm tiên bảo ngời xuống cùng với Bóng Ánh đào móc, dù sao bây giờ hắn cũng không có việc gì làm.

"Ồ, lại còn có chuyện như vậy nữa à, thế có chỗ tốt gì nói nghe thử?" Xuân Đức có phần hiếu kì hỏi.

Bóng Ánh lúc này lại cười khặc khặc nói:

"Nói ra lão đại ngươi đừng buồn chứ tiêu đệ ta bây giờ còn mạnh hơn trước kia nữa. Ha ha. Bây giờ hắn phải mạnh hơn lão đại người gần 3 phần đấy."

Nghe vậy thì Xuân Đức thoáng ngừng tay lại nhìn qua Bóng Ánh, sau một lúc thì hắn cười ha hả nói:

"Buồn gì chứ, lão nhị ngươi mạnh lên thì cũng đâu khác gì ta mạnh lên đâu, đáng tiếc bây giờ không đi đâu tìm được tiên bảo ám hệ, bằng không thì lão nhị ngươi chính là cao thủ trong cao thủ rồi. Ngày trước có chiếc nhẫn hắc ám mà lần trước đệ tiêu thiên kiếp cũng hư mất. Thở dài."

Bóng Ánh cũng thở dài nói:

"Ở cao thiên thì Tiên Bảo vẫn hiếm hoi, không có mấy kiện. Mà ám hệ thì càng quý hiếm hơn nữa, cái này lão đại cũng là bất đắc dĩ rồi. Với lâu nay đệ cũng chỉ nhờ bản mệnh vũ khí mà thôi, cũng đâu có sao. Sau này chúng ta từ từ tìm kiếm cũng được không cần quá nôn nóng làm gì."

Ngay lúc nói chuyện đang vui vẻ, cả hai người đồng thời nhướn mày lên. Hai người nhìn nhau một cái sau đó ẩn thân vào bên trong một góc khuất. Trước khi ẩn nấp Xuân Đức cũng không có quên xóa sạch dấu vết ở nơi này.

Không qua bao lâu thì tại bên mép hồ bất ngờ hiện ra hai đạo thân ảnh, tiếp sau đó là càng nhiều đạo thân ảnh xuất hiện những kẻ này trên người ăn mặc bất đồng, linh áp tỏa ra của chên lệch rất nhiều.

Lúc này đây hai người xuất hiện trước nhất nhìn nhau một cái sau đó đồng thời thi triển một loại bí pháp cao siêu, chỉ thấy trong lúc nhất thời tinh khí thần của cả hai người đồng thời giảm mạnh, tiếp sau đó từ bên trong cơ thể hai người phóng ra quang mang vạn trượng, từng điểm điểm tinh quang như nước lũ thoát ra ngoài.

Ngay sau đó những điểm tinh quang kia nhanh chóng hội tụ lại với nhau. Ở trong góc tối nhìn thấy một màn như thế này thì Xuân Đức liền hiếu kì, không biết mấy tên này là đang giở trò gì nhưng rất nhanh hắn liền biết được đáp án.

Sau khi điểm điểm tinh quang kia kết hợp với nhau vậy mà lại hình thành hai thân ảnh đang đào đất, hai cái thân ảnh kia không ai khác chính là hắn cùng với Bóng Ảnh. Giả tượng kia vô cùng chân thực, chân thực đến nỗi người không biết hàng còn tưởng rằng kia là hai người đào đất thật.

Trong lòng của hắn lúc này không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc, tiên giới quả thực cái gì cũng có, việc như thế này mà cũng có thật pháp có thể đáp ứng được, không rõ là người nào lại có cái bản lĩnh về không gian cùng thời gian lớn tới vậy, nghiên cứu hắn ra một thuật pháp thế này,

Suy nghĩ trong đầu hắn cấp tốc lưu chuyển, bây giờ có 2 biện pháp, một là giết mấy tên này đi rồi rút khỏi nơi đây, hai là lặng yên rút khỏi nơi đây.

Nếu lặng yên rút khỏi nơi này thì sẽ tránh được một tí rắc rối không cần thiết nhưng mà nếu giết người đoạt bảo thì sẽ kiếm thêm được một số tài phú không nhỏ, phải biết rằng bên trong nơi này có đến gần 30 người, tất cả

đều đã có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh trở lên rồi, đặc biệt hấn mơ hồ trong này còn có 2 tên vương giả nữa.

Ánh mắt hấn lóe lên một tia lạnh lẽo, trước kia hấn giết đủ nhiều, bây giờ thêm vài chục mạng người đáng là bao.

Nhưng hấn cũng không có bay ra ngoài liều sống liều chết chém giết cùng với những người này, tâm niệm hấn vừa động một số lượng lớn độc tố bản nguyên từ bên trong cơ thể hấn phát tán ra bên ngoài, tuy làm thế này hơi hao bản nguyên có điều an toàn lại có được hiệu quả bất ngờ.

Nhưng ngay khi hấn đang thi pháp thì bất ngờ cảm thấy nguy hiểm đến gần, theo bản năng nghiêng người. Ngay khi hấn vừa nghiêng người thì hấn liền nghe " Phập " một tiếng vang lên, sau đó liền cảm thấy phần sau lưng đau nhói.

Ngay lập tức trong đầu hấn hiện lên một danh từ " Vương Giả Sát Thủ."

Cùng lúc này trong 30 người đang đứng bên mép hồ có một người chỉ tay về phía bên hấn lớn tiếng hét lớn:

" Có người ẩn nấp bên kia, mọi người đừng để hấn chạy thoát, bao vây hấn lại."

Xuân Đức lúc này không thể không nói hấn khá là kinh ngạc, bị người đánh lén, ẩn nấp thất bại, trường hợp này là hấn gặp lần đầu. Nhưng với kinh nghiệm cùng người tranh đấu nhiều năm hấn cũng không có kinh hoàng khi bị tập kích bất ngờ.

Độc tố bản nguyên từ phía sau lưng hấn hóa thành hàng loạt những con rắn nhỏ, dùng tốc độ cực nhanh cắn tới kẻ đánh lén hấn ở phía sau lưng.

Tên thích khách kia phản ứng cũng vô cùng nhanh nhẹn, chỉ vừa cảm ứng được nguy hiểm hắn liền ngay lập tức lui về phía sau, đã vậy còn không quên mở ra tiên khí hộ thể cùng bảo vật phòng thân.

Nhưng là hắn vẫn chậm một nhịp, bị một con rắn nhỏ vô hình cắn trúng tay trái, cánh tay kia ngay lập tức bị biến đổi thành, cả cánh tay thoáng cái mọc ra lông tơ màu xanh rậm rạp, tên kia thấy vậy thì cũng vô cùng quả quyết, chặt đứt một tay không hề do dự dù chỉ 1 phân thời gian.

Nhưng việc này phát sinh giây lát, từ lúc bị tập kích cho đến lúc phản công ngược lại đối phương, hắn còn chưa tới hai cái hô hấp.

[Tác đi ngủ đây, chúc cả nhà buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 842: Chí Mạng Vấn Đề-Thiếu Hụt Công Pháp

Cũng chỉ trong vài cái hô hấp ngắn ngủi này hấn cũng đã bị những người khác vây vào xung quanh. Nhưng vào lúc này lại có người nhận ra hấn kinh ngạc la lên:

" Tôn Vân, ngươi làm gì ở nơi đây? "

Người nói ra câu này là một ông lão cao gầy, toàn thân lam y, mái tóc trắng xóa nhưng ánh mắt của người này sáng ngời.

Những kẻ khác nghe được lời nói của ông lão thì đều "Ồ" lên kinh ngạc nhưng vào lúc này kẻ vừa bị Xuân Đức hãm hại mất đi một cánh tay trái trầm giọng nói.

" Hấn không phải Tôn Vân tiểu tử kia, người này chỉ là có chút ngoại hình giống như tiểu tử kia mà thôi. Tu vi của người này rất cao mọi người nên cẩn thận hấn chớ cùng dứt giậu."

Lời này vừa ra những kẻ khác này lập tức đề cao tinh thần lên vạn phần, cả đám ánh mắt đều gắt gao nhìn chăm chăm Xuân Đức.

Nhưng ngay vào lúc này một trung niên cao lớn, có đôi mắt hổ nhìn về phía Xuân Đức trầm giọng nói ra:

" Các hạ tuy có Vương Giả thực lực nhưng bây giờ đã bị thương nặng nếu liều sống liều chết chống lại chỉ ăn thiệt thòi vào người, chi bằng các hạ

tự phong tiên nguyên đi theo hai người chúng ta nói chuyện, nói rõ vấn đề nơi đây thì chúng ta cũng sẽ để cho các hạ rời đi. Các hạ thấy sao? "

Nhìn qua mấy chục người đang vây quanh mình, lại nhìn kẻ vừa đánh lén bản thân sau đó lại nhìn qua trung niên vừa lên tiếng, Xuân Đức lúc này khẽ cười, hấn cũng không có rút thứ binh khí đang đâm ở phía sau lưng ra mà cứ mặc kệ như vậy.

Hấn khẽ sờ nhẹ lên chiếc nhẫn chứa đồ, quang mang chợt lóe ba con rôi Vương Giả ngay lập tức hiện thân ở bên cạnh hấn, hình thành một vòng tròn bao hấn vào bên trong. Ngay khi vừa xuất hiện thì ba con rôi cũng tán ra linh áp Vương Giả khiến cho người nơi đây trong nháy mắt sắc mặt kịch biến.

Ngay khi ba con rôi vừa xuất hiện thì tên đánh lén Xuân Đức không nói một lời liền dùng huyết độn thuật bỏ chạy, huyết quang đại thịnh bao trùm lấy cả cơ thể hấn vào bên trong. Nhưng ngay vào lúc hấn vừa mới bắt đầu bỏ chạy thì

" Phập"

Một ngọn giáo màu đen, bốc lên tà khí ngùn ngụt từ phía sau lưng hấn xuyên qua cơ thể, hấn lúc này cố gắng quay đầu lại nhìn người vừa đánh lén bản thân nhưng còn chưa có quay lại nhìn xem rõ chân diện mục thực sự của người đánh lén bản thân thì liền đã lâm vào hôn mê.

Cảm nhận được linh áp đáng sợ từ trên người Bóng Ảnh trung niên lúc trước khuyen hàng Xuân Đức có chút phát run lên tiếng:

" Vương... Vương...Vương Giả cao...Cao...Cao giai."

Đến ngay cả một vị Vương Giả như trung niên kia còn ăn nói lấp bắp thì những người khác không cần phải nói rồi, gần 30 người thì có phân nửa đã

nằm rạp trên mặt đất bị chịu không nổi 4 tên Vương Giả cấp phát ra uy áp.

" Để lại mấy tên có ích còn lại giết sạch đi." Lau đi vết máu ở khóe miệng Xuân Đức lạnh lùng nói.

Ngay khi hắn cũng chưa dứt lời thì cả Bóng Ảnh cùng ba con rối đã kết hợp lại với nhau thi triển ra đại tiên thuật. Không gian thoáng cái đông đặc lại, trời đất tối tăm mù mịt, vô số huyễn tượng hình thành. Những người bị vây ở bên trong tất cả mọi phương diện bị giảm mạnh. Đến ngay cả hắn không phải là mục tiêu mà cũng cảm thấy áp lực không nhỏ.

" Vù vù vù vù..."

Chỉ nghe được vài âm thanh gió thổi, sau đó không gian lại sáng sủa trở lại. Lúc này đây trên mặt đất nằm la liệt các thi thể, máu của bọn họ nhuộm đỏ của mặt đất, riêng 2 tên vương giả cùng 3 tên nửa bước vương giả là không sao, chỉ bị ngất còn chưa có chết.

Bóng Ảnh túm hai tên Vương Giả ném xuống trước mặt Xuân Đức sau đó quan tâm hỏi:

" Lão đại không sao chứ? "

" Khục khục" Lại ho ra một đống máu đen, Xuân Đức có phần bất đắc dĩ nói:

" Có sao, bị một tên Vương cấp đánh lén không sao mới là lạ. Thiếu hụt về công pháp đúng là một cái tai hại."

Nghe được hắn nói thì Bóng Ảnh có phần suy tư, sau một lúc hắn cũng thở dài:

" Biết làm sao được, cái này chỉ có thể đợi lão đại người tự thức tỉnh thần thông thôi. Chỉ cần lão đại một lần nữa tấn cấp, tiến lên sinh mệnh thể cao hơn thì sẽ khác. "

Kéo một tên Vương Giả làm cái đệm mông, hắn ngồi xuống lấy ra một ít thuốc trị thương nuốt vào, hắn vừa luyện hóa dược lực, vừa cảm tức nói:

" Đến giờ ta vẫn không hiểu vì sao mọi thứ đều sinh ra từ hỗn độn vậy mà lúc tu luyện công pháp thì lại bị bài xích. Cả một kho tàng công pháp cấp cao của Vô Địch vậy mà chỉ có tận 12 quyển thích hợp với ta, mà toàn công pháp chẳng hữu dụng. Bằng không lên cao thiên ta đâu phải chịu khổ nhiều như vậy."

Bóng Ảnh lúc này cũng ngồi xuống đối diện với Xuân Đức, thở dài nói:

" Đã vậy chỉ còn cách tự sáng tạo ra công pháp thôi. Nói chúng cũng chỉ có 2 cách, một là tự sáng tạo ra, 2 là một lần nữa tiến cấp sinh mệnh lĩnh ngộ thần thông mới. Mà con đường nào cũng thấy gian nan."

Gật gật, Xuân Đức cũng thở dài đáp:

" Lên cao thiên lâu như vậy mà còn chưa biết là cái Táng Thần Uyên nó ở chỗ nào nữa, chứ đừng nói quái gì đến tấn cấp sinh mệnh. Còn về phần sáng chế công pháp sao, cái này chắc đợi Vô Địch giúp chứ ta xin thua, bao nhiêu năm rồi mà có cái tuyệt kỹ tự sáng chế ra vẫn chưa hoàn thành bước đầu."

Suy nghĩ một chút hắn lại tiếp tục nói:

" Dọn dẹp nơi này thôi lão nhị, còn về phần cái kho báu gì đó thì kệ..."

" Âm âm.... Âm âm.."

Còn chưa xong hết câu thì mặt đất thoáng cái rung lắc mãnh liệt, đất đá từ phía trên bắt đầu rơi xuống, ngay sau đó ở bên trên mặt đất xuất hiện từng cái khe hở thật sâu vô số âm vật đủ mọi hình dạng bò ra ngoài.

Nhìn thấy cảnh tượng này thì hắn không nhiều lời dư thừa nhân lúc mọi việc chỉ vừa mới bắt đầu, hắn ngay lập tức đứng dậy, hợp thể cùng với Bóng Ảnh, thu lại chiến lợi phẩm nơi đây sau đó cấp tốc bỏ chạy ra bên ngoài.

Sau khi hợp thể cùng với Bóng Ảnh thì bên ngoài cơ thể hắn xuất hiện một tầng ma quang ngăn cản tất cả âm vật đánh tới hoặc đất đá từ phía bên trên đang rơi xuống.

Vừa chạy đi Xuân Đức vừa suy tư " Vì sao đám Âm Quỷ tự dung lại xuất hiện nhiều đến thế này" ngay sau đó hắn liền nghĩ tới một cái khả năng, nghĩ đến cái khả năng kia thì sắc mặt hắn thoáng cái liền trầm xuống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 843: Địa Kiếp Ba Vạn Năm Một Lần

- ---o0o---

Ngay khi hắn vừa chạy ra ngoài thì nguyên cả cái không gian ở bên dưới kia liền sụp đổ. Đảo mắt nhìn lướt qua một cái hắn liền nhìn thấy khắp nơi đây là một cảnh giống nhau, mặt đất thì bị nứt toác, vô số âm quỷ theo những khe nứt kia bò ra bên ngoài. Tiếng gào rú của đám " âm quỷ " vang vọng cả núi rừng nơi đây.

Sau khi dừng lại quan sát gần 10 giây thì hắn lại một lần nữa lấy tốc độ kinh người hướng về phía cửa rừng chạy đi, tuy không thể dịch chuyển tức thời nhưng cự ly vài ngàn dặm đối với hắn không đáng là bao.

Không qua vài cái hô hấp thì hắn một lần nữa đã xuất hiện tại lối vào khu rừng, nơi này cũng không còn tu sĩ nào ở nơi đây nữa cả, nói đúng ra là bọn họ chết sạch rồi, trên mặt đất chỉ còn lại từ bộ xương trắng hếu mà thôi như vậy là biết đám " âm quỷ " này kinh khủng đến bậc nào.

Cảm ứng một tia hồn niệm hắn để lại trên người cô gái dẫn đường, ngay lập tức hắn liền biết nàng ta ở đâu.

Tiếp sau đó hắn liền hóa thành một luồng ánh sáng bay vụt đi, chỉ chớp mắt sau hắn đã thấy được nữ nhân kia, nàng ta lúc này đang ở bên trong một cái lồng ánh sáng, nhờ cái lồng ánh sáng kia mà nàng ta mới còn sống tới bây giờ, ở xung quanh nàng ta lúc này đã hình thành quỹ đàn bao lấy.

Khẽ vung tay lên một bàn tay to lớn hình thành từ thiên địa tiên khí hiện ra, cánh tay hất hạ xuống lập tức bàn tay to lớn kia đập thẳng xuống nơi mà nữ nhân kia đang bị đàn quỷ vật bao vây.

" Rầm rầm rầm..."

Một loạt tiếng nổ lớn vang lên, đám quỷ vật đám bao lấy nữ nhân kia ngay lập tức hôi phi yên diệt. Những cái khe sâu ở phụ cận cũng bị san bằng.

Nhoáng người lên một cái hấn đã đứng bên cạnh nữ nhân kia, một tay nắm lấy nàng ta rồi theo đường đi lúc trước phản hồi lại. Trên đường đi hấn nhìn thấy đâu đâu cũng là quỷ vật, quỷ vật rậm rạp chằng chịt.

Bên trong biển quỷ vật cũng có không thiếu những con có hình thể to lớn, quỷ khí um tùm, linh áp cường đại vô cùng, cá biệt có vài con đến ngay cả Xuân Đức vừa nhìn thấy cũng chỉ có thể đi đường vòng.

.....

Sau một thời gian dùng tốc độ nhanh nhất di chuyển thì hấn cũng đi ra khỏi khu vực giữa của Bàn Long Quy Khư, tiến vào vòng ngoài của Bàn Long Quy Khu thì áp lực mà đám quỷ vật tạo cho hấn liền giảm mạnh.

Hầu như không có tồn tại nào có thể uy hiếp đến hấn nữa. Có điều lúc này đây vết thương ở phía sau lưng chưa được chữa trị tốt lúc này lại tái phát, luôn có một lực lượng quỷ dị từ vết thương liên tục bào mòn đi pháp nguyên của hấn, khiến cho tốc độ trôi đi của pháp nguyên nhanh gấp 3-4 lần.

Sau khi đánh giá địa hình nơi đây một chút hấn liền chọn lựa một cái đỉnh núi cao làm nơi trị thương, thường thường đám quỷ vật chỉ có ở phía bên dưới càng lên cao thì càng ít.

Hai người hạ chân xuống đỉnh núi, cùng lúc này hấn cũng nhìn qua cô gái kia hỏi:

" Nơi này còn cách cửa ra bao xa nữa? "

Bị Xuân Đức hỏi, cô gái kia vẫn có chút chưa tỉnh hồn đáp theo bản năng:

" Gần 80 vạn dặm."

Nhìn tình trạng hoảng hốt của cô gái thì Xuân Đức cũng không lấy gì là ngoài ý muốn, dù sao nàng cũng chỉ là một tiểu tu sĩ còn chưa bước vào Tinh Quân Tiên Cảnh, gặp trảng cảnh cứu tử nhất sinh như vậy sinh ra một chút sợ hãi cũng không có là gì.

Nhẹ gật đầu một cái Xuân Đức lúc này cũng không có hỏi gì thêm, sau khi bố trí ra một cái phòng ngự trận pháp thì hấn liền ngồi xuống trị liệu vết thương phía sau lưng. Vì thời gian có hạn nên hấn cũng không có trị liệu từ từ mà dùng biện pháp cực đoan.

Cắt đi phần cơ thể có vấn đề, vào lúc này đây Bóng Ảnh hiện ra đóng vai bác sĩ còn hấn thì đóng vai bệnh nhân. Triệt hồi đi phòng hộ của Thiên Cốt Giáp sau đó hấn nói với Bóng Ảnh:

" Giúp ta cắt phần bị tổn thương phía sau lưng."

Bóng Ảnh nghe vậy thì gật đầu sau đó bàn tay huyền hóa móng vuốt đâm sâu vào sau lưng của Xuân Đức móc ra.

" Phúc."

Nguyên cả một khối thịt lớn bị móc đi ra bên ngoài, máu tươi lúc này bắt đầu phun ra như suối nhưng rất nhanh liền ngừng lại. Về phần Xuân

Đức lúc này đây thì sắc mặt có phần nhăn nhó vì đau đớn, cái trán hần liên tục đổ ra mồ hôi lạnh.

Vì vết thương lúc ban đầu cũng đã bị áp chế, chỉ ảnh hưởng đến một ít bộ phận cơ bắp mà không ảnh hưởng đến tâm tạng nên sau khi cắt bỏ thì rất nhanh liền sẽ tốt lại, phương pháp này có thể nói vô cùng hiệu quả. Có điều hần không thích phương pháp thể này một chút xíu nào.

Nhờ có sinh mệnh lực bên trong cơ thể sung mãn vết thương phía sau lưng của hần rất nhanh thì liền đã lành lại như chưa hề bị thương, có điều khí tức của hần lúc này suy yếu đi không ít. Đây cũng là di chứng cưỡng ép tái tại thân thể chữa lành vết thương, vì thế người ta mới nói " cái gì cũng cần có cái giá của nó."

.....

Qua đi thêm 30 phút.

Lúc này đây Xuân Đức lại một lần nữa đứng dậy. Hần quyết định tranh thủ đi ra khỏi nơi đây, ở lại bên trong cái hung địa này thêm giây phút nào là hần cảm thấy bất an thêm một phần.

Không có nhẹ nhàng chào hỏi hay là một câu an ủi đại loại như vậy, vừa đứng dậy hần liền thu về trận pháp phòng ngự nơi này sau đó lại nắm lấy cô gái kia rồi hóa thành một đạo ánh sáng lao vút đi.

.....

Không có tồn tại nào có thể uy hiếp đến tính mạng của hần nên trên đường đi Xuân Đức trực tiếp bay thẳng qua biển âm quỷ. Bất chấp việc đám quỷ vật cấp thấp này điên cuồng lao lên tấn công.

Sau một giờ bay toàn lực thì rốt cuộc Xuân Đức cũng đã nhìn thấy cửa ra. Ở trước cửa ra lúc này đang có rất đông tu sĩ đang xếp hàng lần lượt đi ra phía bên ngoài, một bộ pháp khác thì đang thay phiên nhau chém giết đám quỷ vật cấp thấp đang xông lên.

Hạ xuống một nơi an toàn, đảm bảo những kẻ khác không có thể nhìn thấy hắn. Nhìn cô gái Xuân Đức khẽ cười nói:

" Vẫn còn sợ hãi sao? "

Cô gái kia như con gà con bị dọa sợ, nàng ta liên tục gật gật đầu. Thấy cô nàng như vậy Xuân Đức lúc này không biết làm sao lại khẽ xoa đầu nàng rồi nói:

" Mọi việc đã ổn cũng không cần sợ. Vì để tránh cho sau này cô gặp phải điều gì đó không may ta đánh xóa đi một số ký ức của cô. Còn đây là bồi thường."

Vừa nói hắn vừa đưa cho cô gái một túi lớn đựng tiên thạch bên trong. Sau đó hắn khẽ đặt tay trán của cô gái bắt đầu tẩy đi một số ký ức.

Quá trình này rất nhanh, chỉ trong chớp mắt liền đã xong. Làm xong những việc này hắn lại dặn cô gái thêm một câu:

" Trở về nhớ nghiên cứu nhiều về nơi này, lúc nào cảm thấy bản thân đã am hiểu nơi đây thì tới gặp Cửu Gia, Cửu Công Chúa. "

Nói xong thì hắn liền biến mất khỏi nơi đây, thoáng cái đã không thấy tung tích nơi đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 844: Thiện Tâm

Buổi sáng ngày tiếp theo.

Lúc này đây Xuân Đức một lần nữa đi ra khỏi Bàn Long Quy Khư quay trở về thành trì nhân tộc. Hắn bây giờ đang ở bên trong một nhà trọ nhỏ tại vòng ngoài Thánh Địa Bàn Long.

Mất nguyên một đêm để ổn định lại thương thế, lúc này hắn mở mắt ra, vừa mở mắt ra hắn đã thở dài thườn thượt. Qua chuyến đi vào bên trong hung địa Bàn Long Quy Khư thì hắn nhận ra một điều, ở cao thiên hắn thật nhỏ yếu những tồn tại đáng sợ mạnh hơn hắn thực sự có rất nhiều. Chỉ hơi không cẩn thận mất chút có thể ngay lập tức mất đi cái mạng nhỏ.

Bây giờ hắn tính trở về Tôn Gia tĩnh dưỡng một thời gian sau đó liền tiến hành khôi phục hai món bảo vật quan trọng của hắn. Dù sao tài liệu cũng đã chuẩn bị đủ, giúp cho Phong Phòng cùng Hồng Hồng khôi phục sớm ngày nào hay ngày đó.

Vươn vai một cái hắn bước xuống giường, sau đó khẽ đẩy cửa bước ra ngoài. Vừa bước ra bên ngoài thì hắn liền đã cảm thấy cái lạnh đập thẳng vào mặt. Bây giờ đang là mùa đông, thời tiết rất lạnh.

Liếc mắt nhìn bầu trời qua khung cửa sổ, hắn chỉ thấy bên ngoài bây giờ đã bị tuyết trắng bao phủ toàn bộ, gió tuyết thổi quét từng cơn. Bên ngoài lúc này cũng chỉ có vài tên tu sĩ quần áo kiến miết đang nhanh chóng chạy đi trên đường phố. Quán xá đều đóng cửa.

" Cót két.."

Ngay khi hắn đang nhìn trời thì một âm thanh vang lên, cùng lúc này từ phía phòng kế bên phòng của hắn một tên đại hán râu quay nón, toàn thân cơ bắp cuộn cuộn bước ra bên ngoài, nhìn thấy hắn đang ngắm cảnh trời thì đại hán này cười nói:

" Tiểu huynh đệ có vẻ như rất thích ngắm trời tuyết rơi thì phải, vừa mới sáng sớm thì đã đứng đây ngắm cảnh rồi. Ha ha. Có hay không xuống phía bên dưới cùng lão ca ăn sáng? "

Vừa cười vừa nói, đại hán kia đi qua vỗ vai hắn một cái, biểu lộ 10 phần nhiệt tình. Thực ra người đại hán này hắn cũng chỉ vừa mới quen ngày hôm qua mà thôi, tại thấy người này chân chất thật thà nên hắn cảm thấy có thể nói chuyện được, không có gì hắn đi qua mời người này uống chén rượu rồi nói chuyện, vì vậy mà thành ra cả 2 quen nhau.

Khẽ mỉm cười, hắn gật nhẹ đầu một cái sau đó nói:

" Đã vậy chúng ta cùng đi ăn sáng. Thời tiết thế này nếu có cái gì đó làm ấm bụng thì còn gì bằng."

Đại hán nghe hắn nói vậy thì cười rộ lên, liên tục vỗ vai hắn mấy cái phát ra tiếng kêu " bôm bốp". Xuân Đức cũng cười cười sau đó cả hai cùng đi xuống phía dưới để ăn sáng.

Khi hai người đi xuống thì phía bên dưới cũng đã có không ít người đang ngồi ăn uống, hai người cũng chọn cho bản thân một cái bàn trống rồi ngồi xuống. Vừa ngồi vào bàn thì đại hán đã lớn tiếng gọi:

" Ông chủ cho 2 phần thịt rượu đi. Nhanh lên đây."

" Có ngay đây. Quý khách đợi một lát." Ngay lập tức một giọng nói ồm ồm vang lên từ bên trong nhà bếp.

Trong lúc chờ thức ăn lên thì đại hán hỏi thăm Xuân Đức vài vấn đề cá nhân.

" Tiểu huynh đệ ở nơi nào, nhìn quần áo tiểu huynh đệ đang mặc hẳn sinh ra trong một gia đình khá giả."

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức khẽ cười nói:

" Cũng không phải khá giả gì, chỉ là gia đình bình thường mà thôi. Thế còn lão huynh thì sao? "

Trung niên đại hán lúc này vừa xoa hai lòng bàn tay vừa thổi phù phù vào trong lòng bàn tay. Nghe được hẳn hỏi thì cười khỏ nói:

" Lão ca sao, chỉ là một tiểu tán tu làm đủ mọi việc sống tạm qua ngày mà thôi, thờ dài, tư chất của ta không được bằng không đã xin vào một thế lực nào đó rồi. Cũng không phải lâm vào tình cảnh ăn bữa nay lo bữa mai thế này. Ha ha. Ta xuất thân thấp kém tiểu huynh đệ sẽ không cười nhạo ta chứ."

Cũng thờ dài một hơi, Xuân Đức thản nhiên nói:

" Đòi mà lão ca, ai mà chẳng muốn bản thân sinh ra trong một hoàn cảnh tốt nhưng cái đó mình đâu có thể lựa chọn được. Ha ha. Nhưng dù sao vẫn phải sống, chi bằng cứ mặc kệ nó đi, tranh thủ sống vui vẻ ngày nào hay ngày đó."

" Vù vù vù..."

Ngay khi lúc hắn đang nói thì bất chợt một trận gió mạnh thổi qua, thổi tung cả cánh cửa ra vào của cái nhà trọ này. Ngay khi cánh cửa ra vào bị gió thổi tung ra thì Xuân Đức liền nhìn thấy mấy đứa trẻ nhỏ đang cách nơi đây không xa ôm nhau thành một đoàn, ngồi giữa trời tuyết lớn.

Thấy ánh mắt của Xuân Đức nhìn chằm chằm bên ngoài thì đại hán cũng nhìn theo, khi thấy đám trẻ đang co ro dưới trời tuyết thì hắn thở dài nói ra hai từ:

" Số phận."

Ánh mắt của Xuân Đức lúc này hiện lên một tia gợn sóng, con người hắn thực ra cũng không quá xấu, ở sâu bên trong hắn vẫn có cái gì đó lại là tình người. Chẳng qua cái thế giới hắn đang sống tình người nó quá rẻ mạt nên thứ tình người đó bị hắn chôn thật sâu.

Khẽ nhếch miệng lên cười tà, Xuân Đức khẽ lầm bầm:

" Số phận sao? Cũng đúng, vậy thì cứ thuận theo bản tâm, thuận theo số phận vậy."

Nói xong hắn liền đứng dậy đi ra bên ngoài, đại hán nhìn thấy hắn như vậy thì chỉ biết cười khỏ:

" Vẫn là người trẻ tuổi nhưng người trẻ tuổi nên như vậy."

Khẽ lắc lắc đầu, đại hán lúc này lại cười rộ lên, giống như hắn vừa nhớ đến kỷ niệm gì đó rất vui vẻ.

.....

Đi ra bên ngoài, hắn bước từng bước đi tới bên cạnh mấy đứa nhỏ đang co ro dưới trời tuyết. Nhìn mấy đứa bé hắn nở một nụ cười ôn hòa nói:

" Mấy đứa đi vào trong này, đại ca chiêu đãi mấy đứa ăn no một bữa."

Lúc này một đứa bé, mặt mày đã tím tái vì lạnh ngắt đầu lên nhìn hấn, ánh mắt đứa bé lúc này có phần u ám cùng tuyệt vọng nhưng sâu bên trong lại lóe lên một tia khát vọng sống mãnh liệt. Nó mở miệng dùng giọng nói yếu ớt hỏi:

" Đại ca nói thật sao? Mấy người bọn đệ thật có thể ăn no. "

Mặc dù là nam nhưng giọng nói của thằng bé đã rất yếu, hình như thằng bé cùng những đồng bạn khác đã rất lâu không được ăn thứ gì vào bụng.

Nhẹ gật đầu, nhìn mấy đứa bé hấn nở một nụ cười mười phần ôn nhu. Khẽ vung tay lên gió tuyết liền bị hấn xua tan, một tầng ánh sáng mỏng hiện trên người bọn nhỏ.

Tiếp sau đó hấn liền xoay người đi vào bên trong quán, theo phía sau là năm đứa trẻ con 6-8 tuổi, quần áo mặc trên người bọn nó không khác gì cái rẻ lau cả. Khi hấn vừa đi vào bên trong quán thì liền đã bắt gặp những ánh mắt có phần giễu cợt cùng xem thường (xem hấn như thằng ngu.) có điều Xuân Đức cũng không có để ý tới ánh mắt những kẻ này.

Việc hấn làm chưa bao giờ phải nhìn sắc mặt của kẻ nào cả, chỉ cần việc hấn cảm thấy làm như vậy là đúng thì hấn sẽ làm. Còn nếu kẻ nào cứ thích xen vào việc của hấn thì hấn cũng không ngại tiễn kẻ kia lên đường đi gặp người thân.

[T/G: Vốn muốn một cái gì đó về tình cảm nam nữ nhưng mà cái kia tác không chuyên nên thôi. Mất cả mấy tiếng mà viết không nổi 1 chương nên tác không viết tiếp nữa, thôi tác ngủ đây. Chúc cả nhà buổi tối vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 845: Tiếp Theo

Đi tới bàn ăn lúc trước, nhìn qua mấy đứa trẻ hấn vẫn ôn hòa nói:

" Mấy đứa ngồi xuống đi."

Tiếp sau đó hấn hướng về phía phòng bếp hô lớn:

" Cho thêm 1 nôi thịt hầm đi ông chủ."

Ngay lập tức liền có một giọng nói ồm ồm vang lên:

" Thêm 1 thịt hầm,có ngay đây. Có ngay đây.."

Cũng phải công nhận cái nhà trọ kiêm luôn quán ăn này phục vụ rất nhanh chóng, không qua bao lâu những thứ mà Xuân Đức cùng đại hán yêu cầu đã được mang lên. Thoáng cái ở trên bàn đã bày đầy đồ ăn.

Mấy đứa nhóc nhìn trên bàn đồ ăn thì liền chảy nước miếng rờn rờn nhưng vì chưa được Xuân Đức cho phép nên bọn nhóc chỉ dám nhìn mà không đứa nào dám đụng đũa cả.

Lúc này đây, Xuân Đức lấy ra con tiên thú đã bị hàm kỹ chia làm 5 phần, bỏ vào bên trong 5 cái bát lớn rồi đặt từng bát ở trước mặt mấy đứa nhỏ. Nhìn mấy đứa nhóc hấn cười nói:

" Ăn đi mấy đứa. "

" Vâng." Cả 5 đứa đồng thanh kêu một tiếng sau đó như 5 con báo nhỏ chụp lấy phần thịt ở trong bát mà gặm ngấu nghiến.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì lại bất giác nở nụ cười vui vẻ, có nhiều lúc giúp người cũng là một niềm vui nho nhỏ. Hắn lúc này cũng vừa tự rót cho mình một chén rượu, vừa uống rượu vừa nhìn đám nhóc đang ngấu nghiến gặm thịt.

Ở bên cạnh đại hán cười khà khà nói:

" Tiểu huynh đệ rất giống như ta trước kia, trước kia ta cũng hay giúp đỡ đám trẻ nhóc như mấy đứa này. Nhưng mà cuộc sống tán tu cũng không dễ dàng gì vì vậy..."

Đại hán đang còn định nói cái gì nhưng mà lại thôi. Hắn uống cạn chén rượu rồi khẽ thở dài. Xuân Đức lúc này nhìn qua đại hán cười nói:

" Hóa ra lão ca ngươi cũng là người có tâm. Lúc trước ta còn nghĩ rằng tất cả mọi người đều là những kẻ vô tâm kia. "

Xuân Đức vốn dĩ chỉ là nói một câu tâm vô tâm mà thôi nhưng những người đang ngồi ăn trong này lại đều tưởng rằng hắn đang cạnh khố bọn họ. Ngay khi hắn nói hết câu thì không ít người sắc mặt đều trầm xuống, sau đó thì đều hừ lạnh xem thường.

Vốn dĩ Xuân Đức cũng không có quan tâm đến những người này nên thái độ của bọn họ thay đổi cùng việc đồng thời hừ lạnh cũng không làm hắn chú ý. Sau khi nói một câu với đại hán thì hắn lúc này lại tiếp tục công việc, vừa uống rượu vừa nhìn đám nhóc ăn uống.

Ở bên cạnh đại hán nhìn thấy Xuân Đức như vậy thì lại cười cười, hắn cũng không nói gì thêm mà cũng giống như Xuân Đức lặng yên ngồi uống rượu cùng nhìn đám nhóc ăn thịt.

Đang nhìn đám nhóc ăn uống thì Xuân Đức ánh mắt chợt lóe, trong đầu hắn vừa hiện ra một cái ý tưởng, tự dung hắn lại muốn làm một cái gì đó cho đám nhóc ăn xin này. Tuy không thể cho bọn nhỏ được mái ấm hạnh phúc nhưng ít ra hắn có thể giúp đám nhóc này không bị chết đói.

Cũng vào thời điểm này tâm cảnh của hắn lại tiến thêm một bước, có điều vì mãi suy nghĩ sau này nên làm cái gì cho đám nhóc nên hắn cũng không có để ý tới biến hóa của chính bản thân.

.....

Trong lúc hắn đang suy tư thì mấy đứa nhóc cũng đã ăn sạch sẽ tất cả mọi thứ, tới lúc hắn hồi thần trở lại thì ở trên bàn cũng đã chỉ còn lại hai đĩa thịt trước mặt của hắn cùng đại hán mà thôi, còn những thứ khác đến cả cặn cũng không còn.

Nhưng hắn tinh ý phát hiện, mấy đứa nhóc này mặc dù còn chưa thỏa mãn, vẫn còn muốn tiếp tục ăn nữa, nhưng cả 5 đứa cũng không có đòi hỏi thêm, đã vậy mỗi đứa đều gói lại một ít thức để vào bên trong người.

Dùng " độc tâm thuật" lướt qua suy nghĩ của cả 5 đứa bé thì hắn liền biết nguyên nhân vì đâu rồi. Đám nhóc này có 8 đứa, 2 đứa bị bệnh phải nằm ở nhà, gọi là nhà chứ hắn thấy trong tâm trí đám nhóc nơi kia là một cái hang. Một đứa phải ở nhà chăm sóc 2 đứa kia, còn 5 kia khác ra ngoài kiếm cái gì đó có thể để ăn.

Nào ngờ trời bất ngờ có bão tuyết, đồ ăn không kiếm được, sức lực thì không có, lại cũng không có người nào giúp đỡ bọn nó. Lạnh giá khiến cho cả 5 đứa không đủ sức đi tiếp đành chỉ có thể rúc vào một góc tường ngồi cạnh với nhau, hi vọng trận bão tuyết sớm tan đi.

Sinh ra cũng đều là con người nhưng đâu phải ai cũng được may mắn, có người có gia đình nhưng không biết quý trọng, có người cả đời không biết mặt mũi cha mẹ mình là ai.

.....

Ngay khi mấy đứa nhóc vừa đứng dậy muốn nói lời cảm ơn rồi từ biệt thì Xuân Đức đã cười hỏi:

" Mấy đứa không ăn nữa sao? "

Cả 5 đứa nhóc nghe vậy thì đều hiện lên một tia thần sắc do dự nhưng nhớ tới còn 3 đồng bạn ở nhà thì cả 5 đứa cùng lúc lắc đầu.

Vẫn mỉm cười ôn hòa, Xuân Đức lại hỏi:

" Có phải ở nhà mấy đứa còn có đồng bạn đang đợi phải không? "

Lúc này đây cả 5 đứa bé đều hiện lên thần sắc kinh ngạc, một cô bé có phần lấm lem dùng đôi mắt hờn sâu nhìn hấn, kinh ngạc hỏi:

" Đại ca ca làm sao biết được? "

Xoa xoa đầu cô bé, hấn cười đáp:

" Mấy nhóc đợi một chút, đại ca ca mua một ít đồ ăn đưa cho mấy đứa mang về."

Nói xong thì hấn liền tự mình đi vào bên trong phòng bếp gặp ông chủ quán, vừa thấy Xuân Đức đi vào trong này thì ông chủ quán đang bận nấu nướng ngạc nhiên lên tiếng:

" Chàng trai trẻ(tiểu huynh đệ) có chuyện gì sao? "

Gật gật đầu, Xuân Đức khẽ lật tay một cái, trong tay hắn xuất hiện một khối tiên thạch thượng phẩm phát ra màu xanh lá cây. Ánh sáng từ viên tiên thạch ngay lập tức hấp dẫn ông chủ quán cùng hai người khác ở bên trong nơi này.

Nhìn ông chủ quán hắn khẽ cười, đưa viên tiên thạch thượng phẩm cho lão ta sau đó hắn mới nói:

" Ta muốn dùng cái này mua một chút thức ăn, làm phiền rồi."

Cầm trong tay viên tiên thạch thượng phẩm mà tay lão ta run lên, hắn đây là do quá kích động mà ra. Không kích động sao được khi cả đời còn chưa một lần nhìn thấy tiên thạch thượng phẩm nó là như thế nào.

Nơi đây là vòng ngoài của Bàn Long Thánh Địa, là khu bình dân. Mức sống của mọi người nơi đây đều không cao, tiền tệ trao đổi cũng chỉ là tiên thạch hạ phẩm hoặc bán tiên thạch mà thôi. Còn về tiên thạch thượng phẩm chỉ có thể lực tầm trung mới có.

Phải mất một lát sau thì lão chủ quán mới lấy lại tinh thần, lúc này đây lão ta gật đầu lia lịa, vừa gật đầu vừa nói:

" Đại nhân đợi một lát. Tiểu nhân làm ngay đây."

Nói xong câu này thì hắn quay qua mấy người bên trong gian bếp bắt đầu phân phó, cả đám lúc này đều như đánh máu gà đồng dạng, tốc độ làm việc gấp 3-4 lần so với bình thường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 846: Minh Thích Thì Minh Làm

Thời gian từ từ đi qua, cũng không quá lâu thì những thứ hán cần đều đã được lão chủ quán bỏ vào bên trong một cái nhẫn chứa đồ rồi ân cần mang đến.

Nhận lấy chiếc nhẫn chứa đồ, hán cười hỏi:

" Tất cả đều đưa hết cho ta thì ngày hôm nay ngươi lấy gì để bán? Sao không để lại một ít mà buôn bán."

Nhìn nhìn Xuân Đức đang nở nụ cười hiền hòa thân thiện vô cùng thì lão chủ quán cũng cười bồi theo:

" Không sao, không sao, hôm nay nghĩ bán một ngày cũng không sao. Cảm ơn đại nhân đã chiếu cố cái nơi nghèo nàn này của tiểu nhân."

Vỗ vỗ vai ông chủ quán, Xuân Đức cười cười sau đó liền xoay người đi ra bên ngoài. Vừa ra bên ngoài liền đã thấy 5 đứa nhóc đang hướng ánh mắt về phía bên này. Mỉm cười, hán đi tới bên bàn nhìn đại hán nói:

" Lão ca cứ tiếp tục uống rượu nhé, tiểu đệ mang mấy đứa nhóc này về nhà, trời tuyết khá lớn để bọn nhóc tự về nhà đệ có chút không quá yên tâm."

Đại hán nghe vậy thì cũng cười ngây ngô nói:

" Vậy lão đệ ngươi nhớ cẩn thận đây."

Khẽ gật đầu, nhìn qua mấy đứa nhóc hần cười cười nói:

" Đi thôi mấy đứa, đại ca mang mấy nhóc về. Trời tuyết lớn thế này rất nguy hiểm."

Nghe được lời mà Xuân Đức nói thì 5 đứa bé đều dùng ánh mắt kinh ngạc đánh giá hần, giống như hần là một loại sinh vật lạ nào đó mới được phát hiện vậy. Có lẽ trong cái thế giới tu chân đầy máu cùng thù hận, âm mưu, thiếu đi cái tình người này thì hành động của hần quả thực có phần khác người.

Sau một hồi kinh ngạc thì 5 đứa trẻ bên trong ánh mắt lóe lên ánh sáng khác thường, thoáng cái cả đám nhóc đều nở một nụ cười có phần ngây thơ. Tiếp sau đó Xuân Đức liền đi ra khỏi quán trọ nơi đây mang theo 5 đứa bé rời đi.

Khi hần rời đi thì không ít người dõi mắt nhìn theo nhưng đại bộ phận những ánh mắt kia đều mang theo sự xem thường cùng thương hại. Xuân Đức đương nhiên là cũng cảm nhận được nếu không phải tâm tình hần bây giờ đang tốt thì hần đã chẳng quay vào trong....

- --o0o---

Nơi hang động mà đám nhóc tỳ này ở lại cũng không phải rất xa, chỉ tầm 200 dặm mà thôi, đối với Xuân Đức thì chỉ nhoáng lên một cái liền đã đến nhưng đối với đám nhóc tỳ còn chưa bước vào Kết Đan cảnh giới thì việc chạy đi quãng đường 200 dặm giữa trời tuyết lớn thế này quả thực chính là một thử thách.

Có sự giúp đỡ từ hần, không qua bao lâu thì 6 người đã xuất hiện phụ cận nơi đám nhóc ở lại. Nơi đây chỉ có một ngọn núi lớn xung quanh là thảo nguyên nhưng bây giờ đã biến thành cánh đồng tuyết.

Đi tới trước một cái hang động được che chắn bằng cành cây cùng lá cây khô. Vừa tới nơi đây thì đám nhóc liền trở nên vui vẻ hẳn lên, sau khi dẹp qua đám cành cây cùng lá cây khô thì cả 5 đứa đều chạy cả vào bên trong, vừa chạy vào trong vừa la lên vui mừng.

" Có đồ ăn, có đồ ăn rồi. "

Xuân Đức lúc này không nhanh không chậm đi theo phía sau đám nhóc, cái hang động này cũng không quá sâu, đi vào bên trong không tới 10 mét thì Xuân Đức liền đã nhìn thấy ba tiểu đồng bọn còn lại của đám nhóc.

Cả ba đều là tiểu nữ hài(bé gái), độ tuổi tầm 6-8 tuổi, cả ba đứa bé này nhìn không phân biệt được ai là người đang bị bệnh nữa, cả ba đều gầy yếu trơ xương, quần áo không khác gì một cái giẻ lau lộ ra cả da thịt mấy đứa bé. Những phần da thịt lộ ra kia đều hiện lên những vết tím bầm, đôi khi là những vết sẹo không lành.

Thấy ba đứa nhóc vừa ăn vừa run thì hẳn khẽ vung tay lên, một cái kết giới hình thành bao trùm khắp cả ngọn núi nơi đây, ngăn cản gió tuyết cùng cái lạnh thấu xương xâm nhập vào trong này. Thoáng cái ở bên trong hang động nơi đây liền ấm áp hơn rất nhiều.

Khi hẳn đi tới thì cả mấy đứa nhóc đều nhìn lại, lúc này đây một bé gái đứng dậy chạy lại kéo tay hẳn đi tới trước mặt ba bé gái khác nói:

" Là đại ca ca mang mấy người bọn tử về, cũng là đại ca cho chúng ta đồ ăn, bọn muội nhanh cảm ơn đại ca ca đi."

" Cảm ơn đại ca ca(anh) đã cho bọn muội(em) đồ ăn." Ba cô bé kia run run nói lời cảm ơn,tuy giọng nói có phần run rẩy nhưng âm thanh vẫn rất dễ nghe.

Xuân Đức lúc này cũng ngồi xuống đối diện với mấy cô bé, hấn vươn tay ra nhẹ xoa đầu mấy cô bé cười nói:

" Mấy đứa ăn đi, đồ ăn ca ca còn có rất nhiều."

Nói xong thì hấn lấy ra đồ ăn đã chuẩn bị trước đó, ngay lập tức có rất nhiều đồ ăn đang còn nóng bốc khói nghi ngút hiện ra bên trong hang động đơn sơ này.

Nói là đơn sơ cho nó đỡ thê thảm thôi, chứ bên trong này không có gì khác ngoài đất đá cùng một ít lá cây khô làm chỗ nằm ngủ cho mấy đứa nhóc.

Đột nhiên thấy nhiều đồ ăn nóng hổi như vậy xuất hiện thì đám nhóc ngay lập tức hai mắt sáng lên, miệng liên tục nuốt nước bọt. Có điều ngay lúc này một đứa bé gái lại níu tay áo hấn, dùng ánh mắt cầu xin nhìn hấn:

" Đại ca ca..."

Nhìn qua bé gái hấn ôn hòa hỏi:

" Làm sao vậy Tiểu Tâm, có gì muốn đại ca giúp đỡ sao? "

Tiểu Tâm gật gật cái đầu nhỏ sau đó có phần nhút nhát nói:

" Lam tử, tử ấy rất tốt với Tiểu Tâm cùng mọi người, là vậy đó. Tiểu Tâm muốn... "

Thấy cô bé muốn nói cái gì nhưng lại khó diễn tả thành lời thì hấn liền nhìn qua suy nghĩ của cô bé một lần, sau khi nhìn qua suy nghĩ của cô bé thì hấn liền biết cô bé này muốn nói với hấn điều gì. Ở gần đây còn có một đám nhóc giống như Tiểu Tâm đều là trẻ mồ côi sống lưu lạc. Cô bé này

muốn hẳn tới đón mấy đứa bé khác tới đây cùng ăn chung. Chỉ đơn giản vậy thôi.

Nở nụ cười vui vẻ, hẳn dùng hai ngón tay khẽ nhéo nhéo má cô bé, sau đó nói:

" Tiểu Tâm là cô bé tốt, được rồi để đại ca giúp Tiểu Tâm đón Lam tỷ cùng những người khác tới đây."

Cô bé nghe thế thì liền vui mừng nhảy nháy lên vỗ tay. Những đứa bé khác tuy không có biểu hiện kích động như vậy nhưng trên mặt cũng lộ ra nét vui mừng.

Lúc này đây Xuân Đức gọi là Sói Mập, kim quang chợt lóe Sói Mập ngay lập tức xuất hiện ở bên trong hang động. Đám nhóc khi vừa thấy Sói Mập thì sắc mặt liền trắng nhợt không còn giọt máu, thấy vậy thì Xuân Đức liền giải thích.

" Nó là bạn của đại ca, không cần sợ, không cần sợ, nó rất hiền. Mấy đứa có thể chơi cùng với nó."

Sói Mập lúc này cũng rất phối hợp, nó nằm xuống vẫy vẫy đuôi dùng ánh mắt 12 phân thân thiện hướng về đám nhóc. Lại còn gật gù nói:

" Chủ nhân nói rất đúng, Tiểu Kim ta rất hiền chỉ thích ăn rau chưa bao giờ ăn thịt. Mấy nhóc không cần sợ."

Xuân Đức nghe được câu này thì không khỏi liếc nhìn cái bụng toàn mỡ của Sói Mập, làm gì có ai không ăn thịt lại béo nú nần thế này.

Cũng phải công nhận linh giác của đám trẻ con rất tốt, nhất là mấy đứa nhóc sớm ra ngoài đời thế này, bọn nó có khả năng nhận biết ai là người có thiện ý với bọn nó, ai là người không có thiện ý với bọn nó.

Vì vậy chỉ sau giây lát làm quen thì cả đám nhóc bắt đầu vây quanh lấy sói mập, nằm ở trong lòng nó hoặc trèo lên người nó nằm. Còn về phần Xuân Đức thì mang theo Tiểu Tâm đi đón những người bạn nhỏ khác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 847: Cuộc Sống Nghiệt Ngã

- ---o0o---

Sau khi gọi ra Sói Mập để chơi với đám nhóc thì Xuân Đức mang theo Tiểu Tâm đi tìm những đứa trẻ khác. Tuy hành động của hắn cũng chẳng khác gì muối bỏ biển nhưng mà giúp được người nào thì tốt người đó.

Lúc ban đầu hắn chỉ tính là mang mấy đứa trẻ ở phụ cận gần đó về mà thôi nhưng sau này hắn liền mở rộng phạm vi tìm kiếm của bản thân. Khắp cả khu vực cả vạn dặm, tất cả những nơi mà đám trẻ lang thang có thể ở lại thì hắn đều tìm qua một lần.

Không mất thời gian bao lâu thì hắn đã gom toàn bộ đám trẻ lang thang trong khu vực cả vạn dặm đưa về một nơi. Nhưng cũng không phải đứa bé nào cũng đợi được tới lúc hắn tới, có nhiều lúc hắn tới thì những đứa trẻ kia đều đã chết sạch, tất cả đều đã biến thành thi thể lạnh ngắt nằm trong hang tối.

Có nhiều đứa thì chết lạnh trong tuyết lớn, đang bị đám dã thú ăn từng bộ phận.

Chỉ một trận tuyết lớn thế này thôi, đa phần đám trẻ lang thang đều không chịu nổi, tất cả đều chết vì lạnh biến thành mồi ăn cho đám thú hoang. Đôi khi hắn cảm thấy cuộc đời cũng thật nghiệt ngã.

....

Sau khi quay trở lại nơi lúc trước thì phía sau Xuân Đức đã không phải là vài đũa nhóc nữa mà là gần cả ngàn đũa rồi, đang lý con số này phải nhiều hơn rất nhiều nhưng đáng tiếc...

Vì để có nơi cho đám trẻ ở lại hẳn không tiếc tiêu hao pháp nguyên cải tạo lại ngọn núi lúc trước, ở cao thiên vật chất cứng rắn vô cùng, vì vậy việc cải lại cả một ngọn núi cũng không phải công việc đơn giản gì.

Với sự giúp đỡ của 3 con rồi vương giả thì không bao lâu nơi đây đã bị cải tạo thành một cái cung điện bằng đá mang theo phong cách cổ đại. Sau khi làm xong những thứ này thì hẳn còn không quên bày bố hàng loạt trận pháp ở xung quanh.

Quay lại nhìn đám nhóc đang vây quanh Sói Mập hẳn tươi cười nói:

" Vào nhà mới đi nào mấy nhóc."

Khi hẳn nói câu này thì đám nhóc còn chưa hết phần kinh ngạc, cả đám đang ngây người ra như phỗng. Một lúc sau cả đám mới phản ứng lại, một đám nhóc tỳ bắt đầu hoan hô.

" Oa, thật lớn quá đi."

" Sau này nơi đây là nhà của chúng ta."

....

Sau khi hò hét một hồi thì đám nhóc đều chạy ùa vào bên trong. Xuân Đức lúc này không nhanh không chậm cùng Sói Mập theo phía ở phía sau.

Nhìn chủ nhân đang mỉm cười thì Sói Mập rất kinh ngạc, nó còn chưa nhìn thấy chủ nhân của nó cười nhiều tới vậy, lúc này đây nó có chút cẩn thận hỏi:

" Chủ nhân muốn nuôi đám nhóc này sao?"

Xuân Đức không biết là còn đang mơ mộng cái gì, lúc này đây bị Sói Mập bất ngờ hỏi một câu thì hắn vẫn cười ngây ngô nói:

" Đương nhiên rồi. Với ta đây không phải đang tìm công việc cho mập mập nhà người làm sao, thấy mập mập người ăn với nằm cả ngày nên ta mới nhận đám nhóc này đây."

Sói Mập nghe vậy thì đầu toàn sương mù, nó vô cùng nghi hoặc hỏi:

" Chủ nhân, đám nhóc này thì có liên quan gì đến Tiểu Kim chứ?"

Vỗ vồ nhẹ đầu Sói Mập, hắn cười cười nói:

" Sao lại không, sau này mập mập người sẽ phải chăm sóc đám nhóc này. Nói là chăm sóc nhưng cũng không cần mập mập người làm cái chi, chỉ cần ăn xong nằm ngủ thi thoảng chơi cùng đám nhóc là được."

Sói Mập nghe vậy thì lại càng kinh ngạc thêm, nó có chút lo lắng hỏi:

" Chủ nhân bỏ Tiểu Kim ở đây sao? "

Nhẹ lắc đầu cười cười, nhìn qua Sói Mập hắn nói:

" Mập mập người lo cái gì chứ, ta cũng đâu nói sẽ bỏ rơi người. Đợi ta về gia tộc xử lý chút việc vặt sau đó ta cũng sẽ quay lại nơi đây tu luyện. Ta nghĩ sau này cả hai chúng ta sẽ sống cùng đám nhóc ở nơi này."

Biết mình không bị vứt bỏ thì Sói Mập cũng không còn quan tâm nhiều tới cái khác, nó lúc này bỏ qua Xuân Đức chạy lên phía trước chơi đùa cùng với đám nhóc. Kể ra Sói Mập cũng rất được lòng đám nhóc này, chỉ gặp nhau chưa lâu cũng mới vài canh giờ thôi mà cả người lẫn sói đều đã quấn lấy nhau thân thiết vô cùng.

Đi vào bên trong nhìn đám nhóc đang chơi đùa với nhau, Xuân Đức cảm thấy vẫn còn thiếu thiếu cái gì đó. Hắn có hơi chút nhăn mày lại suy tư. Sau một lúc thì hắn rốt cuộc cũng biết mình chưa làm việc gì.

Hắn còn chưa cho đám nhóc này tắm qua, cũng chưa mua quần áo mới cho bọn chúng. Mới chỉ mới cho đám nghịch ngợm này ăn no mà thôi. Thấy đám nhóc này vui đùa khiến hắn cũng vui theo, thành ra quên mất việc quan trọng.

Đã có xác định được cần làm gì tiếp theo thì hắn liền bắt tay vào làm, chọn một vị trí thích hợp bên trong cái lâu đài mà hắn vừa xây xong làm cái hồ tắm.

Hắn lấy ra thứ nước có màu trắng ngà có tên Linh Nhũ đổ một ít vào trong bể tắm, sau đó lại lấy thêm thứ nước bình thường khác pha vào. Bằng không lượng tiên khí nồng đậm bên trong Linh Nhũ sẽ khiến cho đám nhóc kia vừa đi vào liền bạo thể mà chết.

Đó cũng là nguyên nhân vì sao hắn nhìn thấy mấy đứa bé ốm yếu sắp chết nhưng cũng không dám dùng pháp nguyên hay sinh mệnh lực quán chú vào trong người đám nhóc, với cường độ của pháp nguyên cùng Sinh Mệnh Lực của hắn lúc này chỉ cần một tia thôi thì ngay cả Bất Hủ Tiên Cảnh cũng bạo thể mà chết, chứ đừng nói đám nhóc vừa thoát phàm thai.

Làm xong mọi thứ, hắn đi ra bên ngoài nhìn Sói Mập cùng đám nhóc tỳ nói:

" Mấy đứa vào bên trong tắm qua đi, tí nữa sẽ có quần áo mới cho từng đứa. Mập mập ngươi nhớ cẩn thận trông chừng bọn nó nghe chưa? Ta đi đây một lát sẽ quay lại."

Nói xong thì hắn liền cũng liền tiêu thất vô ảnh vô tung, nhìn thấy chủ nhân đã đi đâu mất dạng thì Sói Mập lúc này hiển nhiên lên nắm quyền, cầm đầu một đám nhóc.

" Nghe gì chưa, bây giờ ai cũng phải đi tắm, ai không tắm buổi tối sẽ không cho ăn cơm, nghe chưa? "

Tiểu Tâm ở bên cạnh nghe vậy thì cười hì hì nói:

" Lúc trước đại ca ca sắp rời đi đâu có nói như vậy đâu, Tiểu Tâm chỉ nghe rằng đại ca ca nói sẽ có thêm quần áo mới thôi."

Bị một tiểu nha đầu(bé con) bắt bẻ Sói Mập liền đe dọa nói:

" Không có chủ nhân ở đây thì Kim Gia là lớn nhất, tất cả phải nghe lời ta. Nếu không nghe lời thì gù gù."

Sói Mập lúc này làm bộ dạng nanh ác hù dọa đám nhóc tỳ, Tiểu Tâm thấy vậy thì ôm lấy nó làm bộ dạng sợ hãi nói:

" Đáng sợ quá đi, đáng sợ quá đi. Nhưng mà không có sợ đâu. Hì hì."

Sau khi vui đùa mấy phút thì đám nhóc vẫn ngoan ngoãn nghe lời đi tới bể tắm, cởi hết mấy thứ rẻ lau trên người ra tiếp theo đó cả đám nhóc liền nhảy vào bên trong bể tắm. Bể tắm vô cùng lớn, vạn người tắm cùng lúc còn được chứ đừng nói chỉ có chưa đến ngàn đứa bé.

[T/G: Cuộc đời nhiều thứ nghiệt ngã, càng tìm hiểu nhiều càng thấy đau các bạn à. Thôi tác đi ngủ sớm ngày mai lại tiếp tục. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ nhé.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 848: Tiếp Theo

Ngay khi tất cả đám nhóc đều xuống tắm thì trận pháp bên trong bể tắm liền sáng lên, ánh sáng màu Bích Ngọc thoáng cái bao phủ không gian nơi đây. Tiên khí, độ ẩm của nước được điều chỉnh sao cho phù hợp với từng thể trạng mỗi đứa nhóc, ngay đến cặn bã cũng được trận pháp tự động loại bỏ.

Chỉ sau vài phút tắm rửa được tiên khí quán thể những đứa nhóc bắt đầu phát sinh biến hóa, thân thể đầy vết thương bắt đầu từ từ lành lại, làn da củ ở bên ngoài cũng bị loại bỏ thay vào đó là một làn da mới trong trắng lộ hồng.

Ngay đến cả thân thể gầy trơ xương sau khi hấp thu Linh Nhũ thì cũng nhanh chóng thay đổi, bắt đầu có da có thịt. Sự kì diệu của Linh Nhũ lúc này đây đã thể hiện ra được phần nào.

- --o0o---

Còn về phần Xuân Đức sau khi rời đi thì hẳn liền một mạch chạy đến thẳng nơi bán quần áo, vì quần áo bình thường thì không có khả năng tự thích nghi với thân thể người mặc mà tự điều chỉnh nên hẳn lựa chọn hàng tinh phẩm.

Vừa đi vào bên trong một cửa hàng lớn bán binh khí, áo giáp, pháp bào thì Xuân Đức liền đã được một thiếu nữ xinh đẹp đón tiếp, nàng ta nhìn hẳn nở nụ cười duyên sau đó hỏi:

" Không biết công tử muốn mua thứ gì, tiểu nữ có thể dẫn công tử đi chọn lựa."

Xuân Đức lúc này cũng không có nhìn qua cô gái mà nhẹ tẩn ra linh áp của bản thân, không lâu sau đó một trung niên béo mập lật đật chạy ra ngoài này, vừa đến trước mặt Xuân Đức hấn liền cung kính chào:

" Không biết tiểu nhân có thể giúp gì cho đại nhân."

Giọng nói tên này có chút phát run, trên trán người này còn lấm tẩm mồ hôi. Xuân Đức nhìn trung niên hỏi:

" Người là ông chủ nơi này sao? "

Trung niên kia liên tục gật đầu nói:

" Là tiểu nhân, không biết đại nhân cần thứ gì? "

Tiện tay ném cho trung niên này một bịch tiên thạch thượng phẩm hấn nhàn nhạt nói:

" Ta muốn mua toàn bộ bảo vật dạng áo, người xem bấy nhiêu đã đủ chưa, chưa đủ thì nói cứ nói ta sẽ đưa thêm."

Trung niên nhìn thấy có gần cả 200 viên thượng phẩm tiên thạch, phát ra lục quang chói mắt thì ngây ra như phỗng, ngay sau đó hấn liền mạng gật đầu nói:

" Đủ,đủ,đủ, bấy nhiêu đây mua luôn cả tiệm hàng nhỏ này của tiểu nhân cũng được...."

Thấy tên này vẫn còn muốn nói gì nữa thì Xuân Đức hơi nhấn mày lại nói:

" Vậy còn không đi làm việc đi."

" Dạ dạ, tiểu nhân đi ngay."--- Trung niên ngay lập tức vâng dạ rồi chạy đi vào bên trong. Lúc chạy vào bên trong hắn còn không quên nhìn sang cô gái đang đứng kế bên.

Cô gái này nhìn thấy ánh mắt của ông chủ thì liền hiểu ý, sau khi trung niên mập kia rời đi thì nàng liền hướng về phía Xuân Đức cung kính có thừa nói:

" Mời đại nhân vào bên trong dùng trà, rất nhanh thứ đại nhân yêu cầu sẽ được mang tới."

Xuân Đức khẽ gật đầu sau đó liền đi theo cô gái đi vào bên trong.

.....

Sau khi ngồi uống trà một lúc thì trung niên mập kia lần nữa xuất hiện mang theo vài cái nhẫn chứa đồ.

Hắn tiến tới trước mặt Xuân Đức cũng kính đưa ra mấy cái nhẫn chứa đồ nói:

" Thứ đại nhân yêu cầu ở bên trong, đại nhân nhìn xem."

Xuân Đức lúc này cũng nhận lấy 3 cái nhẫn chứa đồ, sau đó liền dùng hồn niệm đảo qua, phát hiện tất cả những thứ ở bên trong còn tốt hơn cả mong muốn của hắn, hắn cũng không phải dạng người thích chiếm chỗ tốt của người khác.

Sau khi ước lượng giá của những thứ hàng bên trong này hắn liền lấy ra thêm 100 tiên thạch thượng phẩm đưa cho trung niên nhân.

" Người làm rất tốt, hàng ta nhận. "

Nói xong thì Xuân Đức cũng liền rời đi. Chớp mắt liền đã không thấy bóng dáng ở nơi nào nữa rồi, thấy Xuân Đức đã rời đi thì trung niên kia liền thở nhẹ ra một hơi.

Cùng lúc đó có vài người đi vào bên trong này, sau khi nhìn xung quanh thấy chỉ có một mình trung niên đang lau mồ hôi cùng với một thị nữ khác ở trong phòng, ngoài ra không có người nào nữa cả thì một người lên tiếng hỏi thăm:

" Đại ca, người kia đi rồi sao? "

" Người kia là tu vi gì lại khiến cho đại ca thành ra cái bộ dạng như vậy? "

" Lại một người khác hiểu kì hỏi thăm.

Lão chủ quán cửa hàng này vốn dĩ cũng là một nhân vật có số của má tại khu vực bên ngoài Bàn Long Thánh Địa, thường ngày chỉ có hấn sai bảo người khác chứ không người nào dám sai bảo hấn. Nhưng hôm nay hấn tự mình làm chân chạy cho người khác thì làm sao lại không khiến cho người ta hiểu kì cho được.

Cắt đi tiên thạch trung niên béo lùn nghiêm túc nói:

" Việc này mấy người bọn đệ không biết vẫn là hơn, ngày hôm nay cứ xem như là chưa từng gặp mặt người kia. Rõ chưa? "

Thấy bộ dạng nghiêm túc của hấn thì mấy người còn lại hai mặt nhìn nhau, sau đó đều gật đầu.

.....

Mua được quần áo cho đám nhóc thì Xuân Đức ngay lập tức liền quay về. Cũng không mất bao lâu thì hấn lại xuất hiện bên trong lâu đài đá.

Nhưng vừa vào bên trong thì hấn không khỏi ngạc nhiên khi nhìn thấy nơi đây không biết từ lúc nào lại xuất hiện thêm một đám tiên hồ(cáo).

Đa phần đám tiên hồ đều chỉ có 2 đuôi hoặc 3 đuôi, nhiều con chỉ có một cái đuôi. Ngay khi hấn xuất hiện trong này liền bị đám tiên hồ phát hiện, cả đám đều rít lên, con nào con nấy xù hết lông lên bộ dạng chuẩn bị chiến đấu.

Nghe được tiếng rít từ một hướng khác Sói Mập ngay lập tức vọt ra phía ngoài này, bộ dạng hung ác phô bày ra. Nhưng khi nhìn thấy Xuân Đức thì nó liền lập tức thu liễm lại, nó vẫy vẫy đuôi không khác gì chó nhà.

" Chủ nhân người đã về rồi sao? "

Nhẹ gật đầu, hấn chỉ đám tiên hồ(cáo) hỏi:

" Đám cáo tuyết này ở đâu ra vậy mập mập."

Thấy Xuân Đức hỏi về mấy con Tuyết Hồ thì Sói Mập lập tức đắc ý khoe khoang:

" Trong lúc chủ nhân rời đi thì có một đàn Tuyết Hồ bị vướng vào mê trận không thể thoát khỏi, vậy là Tiểu Kim đã không tiếc thân mình đang còn ướt xông vào mê trận cứu các nàng đi ra, để cảm tạ ơn cứu mạng của Tiểu Kim các nàng nguyện ý sau này đi theo Tiểu Kim."

Thấy bộ dạng đắc ý của Sói Mập thì khoe miệng Xuân Đức thoáng cái co gật mấy lần, nhìn nhìn Sói Mập lại nhìn đám Tiên Hồ hấn có chút không thể tưởng tượng được là tên này lại có sở thích khác sói như vậy.

Nhưng hấn cũng mặc kệ không có nói gì thêm, cũng không có can thiệp vào, Sói Mập thích làm cái gì kệ nó. Đã vậy hấn còn khích lệ một câu.

" Mập mạp người làm tốt lắm."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 849: Tiếp Theo

Được hấn khích lệ một câu thì Sói Mập liền vui mừng ra mặt, tiếp sau đó hai chủ tớ liền đi vào bên trong khu vực đám nhóc đang tắm.

Vừa vào trong này thì Xuân Đức lại thoáng cái ngẩn ra, bên này lại xuất hiện thêm một đám Tuyết Hồ, hơn thế nữa còn có 3 con đã hóa hình. Đám tuyết hồ chưa hóa hình thì đang vui đùa cùng đám nhóc, còn về phần ba con tuyết hồ đã hóa hình thì lúc này đang dùng khăn mềm lau người cùng đầu tóc cho mấy đứa nhóc khác.

Ba con hóa hình yêu hồ này nhìn rất xinh đẹp, có một đôi tai dễ thương cùng vài cái đuôi phía sau, Thảo nào Sói Mập lại giữ mấy con tiên hồ này lại, hóa ra là cũng có mục đích cả rồi.

Khi hấn vừa xuất hiện nơi này thì đám nhóc ngay lập tức dừng vui đùa lại sau đó đồng loạt hoan hô:

" Oa. Đại ca ca trở về rồi."

" Oa. Đại ca ca ôm ôm..."

Sau đó cả đám đều bu lại xung quanh hấn muốn được hấn ôm, nhìn thấy cảnh này thì hấn có phần luống cuống tay chân, thú thật hấn chưa bao giờ chăm sóc nhiều trẻ con như vậy. Vì để che giấu đi sự không chuyên nghiệp của mình hấn giả bộ ho khan mấy tiếng rồi nói:

" Khụ khụ, mọi người cùng nhau mặc đồ mới, sau đó chúng ta cùng nhau đi ăn cơm tối nào."

Đám nhóc nghe hẳn nói có đồ mới thì ngay lập tức vui mừng, cả đám lại lần nữa tung hô:

" Cảm ơn đại ca ca. Đại ca ca thật tốt."

Nhận được vô số lời khen ngợi Xuân Đức lúc này cũng cảm thấy lâng lâng, dù sao được đám nhóc con tung hô quả thực rất tuyệt vời.

Tiếp sau đó hẳn bắt đầu chọn lựa từng bộ đồ hợp nhất dành cho từ đứa một, vì là hàng tinh phẩm ngoại trừ khả năng không bám bụi, độ bền cao, lại còn có khả năng biến đổi thích nghi với người mặc. Vì vậy bộ đồ nào cũng vừa như in. Tuy mẫu mã không có đẹp cho lắm nhưng thời gian gấp gáp hẳn cũng không tìm đâu ra thứ tốt hơn.

Phải mất mấy chục phút thì hẳn mới phát xong quần áo cho đám nhóc. Nhìn đám nhóc mặc quần áo mới mà lại đi chân trần thì hẳn cảm thấy có đôi chút xấu hổ, nhìn bọn nhóc hẳn cười nói:

" Khi nào có thời gian đại ca sẽ mang thứ tốt hơn đến cho mấy đứa, tạm thời còn chưa có hài(giày,dép) cùng bao tay mấy nhóc sẽ không buồn chứ?"

Nghe hẳn hỏi vậy thì cả đám nhóc liền lắc đầu nói:

" Không có, không có buồn."

" Cảm ơn đại ca ca."

" Bon muội(em) rất vui, cảm ơn đại ca ca."

....

Thấy đám nhóc nói vậy thì hắn lại cười lên, lúc này hắn đứng dậy nói:

" Mọi người đi ra ngoài ngồi vào bàn trước đi, chúng ta chuẩn bị cùng nhau ăn tối."

" Oa. Ăn tối. Lại sắp được ăn no bụng rồi." Đám nhóc lại lần nữa tung hô sau đó liền cùng nhau chạy ra bên ngoài, vừa chạy vừa cười đùa nói chuyện vui vẻ với nhau.

Thoáng cái trong này chỉ còn lại Xuân Đức, Sói Mập cùng một đám Tuyết Hồ. Lúc này đây Sói Mập nhìn qua mấy con nữ hồ ly nói:

" Đây là chủ nhân của ta, còn không nhanh qua bên này chào hỏi."

Ba nữ hồ ly kia lúc này dẫn theo đám Tuyết Hồ có phần e sợ đi đến trước mặt Xuân Đức cung kính chào:

" Tham kiến chủ nhân."

Nhẹ gật đầu, nhìn mấy con hồ ly Xuân Đức bình thản nói:

" Nếu đã mập mạp thu các ngươi thì sau này các ngươi cứ theo nó đi, cùng ở lại nơi đây sinh sống. Ta có thời gian cũng sẽ cung cấp cho các ngươi một ít tinh hạch cùng nội đan để cho các ngươi cũng có thể đề cao tu vi."

Nghe được hắn cho phép ở lại cùng hứa hẹn thì ba con hồ ly một lần nữa quy dập đầu nói:

" Cảm ơn chủ nhân."

Tiếp sau đó Xuân Đức mang theo Sói Mập cùng đám hồ ly đi ra bên ngoài ăn tối cùng đám nhóc tỳ.

Khi ra bên ngoài thì đã thấy bọn nhóc đã ngồi vào bàn ngay ngắn cả rồi, đĩa nào đĩa nấy đều đang mong đợi bữa ăn tối.

Xuân Đức lúc này dùng hồn niệm lấy ra những thứ buổi sáng mình vừa mua bày ra ở trên bàn, đồ ăn buổi sáng hẳn mua được là rất nhiều, phải ăn vài ngày mới hết. Nếu không phải đám nhóc này không ăn được thịt đám hung thú thì hẳn đã lấy ra mấy con hải thú nửa bước vương giả làm thức ăn rồi.

Thoáng cái trên bàn ăn lúc này đã bày đầy tràn đồ ăn ngon(đồ ăn dành cho tu sĩ cấp thấp) bốc khói nghi ngút, hương thơm phiêu đảng khắp cả gian phòng nơi đây, đám nhóc nhìn thấy đồ ăn nhiều như vậy thì hai mắt liền bốc lên ánh sao nhỏ. Miệng thì liên tục nuốt nước miếng.

" Mọi người cùng ăn đi, ăn xong sớm đi ngủ sớm. Khi nào mấy đứa khỏe lại thì đại ca ca(anh) sẽ mời lão sư(thầy cô giáo) về dạy mấy đứa cách tu luyện. Được rồi, cả nhà cùng nhau ăn nào."

" Cả nhà cùng nhau ăn thịt." --- Đám nhóc đồng thành nhắc lại lời cuối của hắn.

Tiếp sau đó đám nhóc tỳ này liền hóa thành đám tiêu hổ, tự lấy phần của mình sau đó bắt đầu ăn ngấu nghiến, tuy ở nơi này đám nhóc chỉ tầm 5-8 tuổi thôi nhưng ra đời sớm, cái gì cũng có thể tự làm được rồi, cũng không cần người nào dạy bảo.

Xuân Đức lúc này cũng ngồi xuống cùng đám nhóc ăn uống, mặc dù cái thứ đồ ăn này với hắn chẳng mang lại tác dụng gì cả hắn vẫn ngồi xuống ăn cùng đám nhóc cho bọn nó vui. Còn về phần Sói Mập cùng đám hồ ly thì được qua bàn bên cạnh ăn riêng.

.....

Bữa tối rất nhanh thì kết thúc, đám nhóc đưa nào đưa nấy đều ăn no căng tròn. Nhìn bộ dạng của đám nhóc hẳn có chút nhớ tới Vũ Y ngày trước, ngày trước con bé cũng rất ham ăn, lần nào đi ăn cũng là cái bộ dạng thế này, bụng tròn vo như cái trống vậy.

Ăn no xong thì đám nhóc được ba con hồ ly dẫn đi ngủ, vì chưa chuẩn bị tốt nên tối hôm nay đám nhóc phải nằm ngủ dưới sàn đá. Có điều sàn đá cũng có trận pháp nên cũng không lo bị lạnh.

Đám nhóc đều đi ngủ thì ở đây lại chỉ còn có mình hẳn cùng Sói Mập, nhìn qua Sói Mập hẳn cười hỏi:

" Có đói không? "

Sói Mập buồn tui nghiu nói:

" Chủ nhân sao lại cho Tiểu Kim ăn toàn rau vậy? Tiểu Kim đâu có thích ăn rau. "

Nở một nụ cười, Xuân Đức nói:

" Thì cách đây không lâu ta nghe mập mạp người nói chỉ ăn thực vật không ăn thịt nên ta để cho mập mạp người được như ý nguyện còn gì nữa. Ha ha."

Nhìn mặt Sói Mập buồn như chó cún thì hẳn đứng dậy cười nói:

" Thôi đừng làm cái bộ dạng đáng thương đó với ta, đi ra bên ngoài nướng thịt nào, ta cũng đói muốn chết luôn."

Sói Mập nghe tới thịt nướng thì hai mắt liền sáng lên nó ve vẩy cái đuôi mấy cái, sau đó liền đứng dậy chạy theo sau lưng Xuân Đức đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 850: Khách Không Mời Mà Đến

Ở bên ngoài, bầu trời lúc này đã tối đen một màu, gió tuyết vẫn thổi vù vù. Nhưng nhờ có trận pháp che chắn nên phạm vi vài dặm xung quanh lâu đài không hề có gió tuyết.

Cũng giống như mọi khi hãn phụ trách làm thịt con mồi, cho nó lên giá nướng, còn Sói Mập phụ trách việc nướng thịt.

Trong lúc Sói Mập dùng bốn nguyên yêu hỏa nướng thịt thì hãn liền tranh thủ nằm nghỉ ngơi, ngẩng đầu nhìn bầu trời tối tăm kia. Ánh mắt của hãn lúc này hiện lên một tia mê mang khó hiểu.

Trong đầu hãn lúc này đây đang suy nghĩ một đồng thứ lung tung, nào là kế hoạch sau này, phương pháp tu luyện, ngày mai làm việc gì, rồi lại nhớ đến Vô Địch cùng mấy đứa em gái. Hàng loạt suy nghĩ đan xen khiến cho đầu óc hãn loạn thành một đoàn.

Hít vào một hơi sâu sau đó thở ra, hãn xua đi mấy cái suy nghĩ lung tung ở trong đầu, lúc này đây hãn ngồi dậy, lấy ra Quỷ Kiếm vuốt ve nó sau đó cắm nó xuống nền đất. Hãn làm vậy cũng chẳng có thâm ý gì cả đâu, chẳng qua là hãn cần một cái gì đó để dựa lưng mà thôi.

Nhìn Sói Mập đang chuyên tâm điều khiển yêu hỏa thì Xuân Đức bất ngờ hỏi một câu:

" Mập mập ngươi có người nhà sao?"

Sói Mập đang điều khiển yêu hỏa nghe vậy thì thoáng mất đi không chế yêu hỏa khiến cho nó bùng lên nhưng rất nhanh nó liền khống chế lại lại được, sau khi không chế lại được yêu hỏa thì nó có đôi chút buồn buồn nói ra:

" Đã không còn, gia đình của Tiểu Kim đều đã bị cường giả nhân tộc giết gần hết trong một lần giao tranh giữa hai tộc khi tranh giành địa bàn. Cũng có một số ít thành viên trong đàn chạy thoát nhưng giờ cũng không biết bọn họ ở nơi nào."

Khẽ thở dài, Xuân Đức nói:

" Hẳn là mập mập ngươi rất hận đám nhân tộc đã phá hủy gia đình của ngươi đi, có biết mấy tên đó là kẻ nào sao? Lúc nào có dịp ta giúp mập mập ngươi thanh lý những kẻ kia cho."

Sói mập nói:

" Cái này không phiền chủ nhân rồi, thù thì Tiểu Kim đã báo từ lâu, ngay khi tiến vào Phá Thiên Tiên Cảnh thì Tiểu Kim đã quay về tiêu diệt tất cả những kẻ kia, cả tông môn của bọn chúng nữa. Những tên kia bất quá cũng chỉ là tu sĩ Liệt Hải Tiên Cảnh nên đều bị Tiểu Kim dễ dàng giết chết."

Xuân Đức khẽ "Ồ" lên một tiếng, sau đó hấn lại hỏi:

" Thê trả thù xong rồi lúc đó mập mập ngươi cảm thấy thế nào, sau khi trả thù xong thì ngươi lại làm cái gì? "

Suy tư một chút, giống như là đang cố nhớ lại, sau một lúc Sói Mập mới nói:

" Lúc báo thù xong thì Tiểu Kim cũng mất đi mục tiêu. Sau khi báo thù xong thì Tiểu Kim liền độc lai độc vãng giữa khắp các núi rừng. Do thời

gian đã rất lâu rồi nên có nhiều việc Tiểu Kim cũng không nhớ rõ nữa."

Hơi cười cười, Xuân Đức nói đùa:

" Không có mục tiêu sao, vậy bây giờ đã có chưa? Nếu chưa có thì sau này cố gắng tu luyện để mà bảo vệ ta. Ta cũng đã già cũng cần có người bảo vệ. "

Hai chủ tớ nói chuyện với nhau thêm một lúc thì thịt cũng đã chín vàng, tiếp sau đó cả hai lại bắt đầu chia ra mà ăn thôi.

....

Vài ngày sau cuộc sống của Xuân Đức vẫn cực kì nhàn tản, ban ngày hết chơi với đám nhóc rồi lại kể chuyện xưa cho đám nhóc nghe, đôi khi thì dẫn cả đám đi ra bên ngoài vui đùa, đi hái quả dại, rau dại, đôi khi thì săn thú.

Sau một buổi như vậy thì lúc về mọi người lại cùng nhau nấu ăn, tuy đồ ăn không có ngon như trong tiệm nhưng được cái vui, trong mấy ngày này không có ngày nào mà nơi này thiếu đi tiếng cười.

Buổi tối sau khi cho đám nhóc đi ngủ thì hắn bắt đầu tu luyện cách khống chế bản nguyên, suy diễn tuyệt kỹ, hay là tinh chế lại những thứ tài liệu cần thiết để chuẩn bị khôi phục lại hai kiện bảo vật. Mấy ngày này hắn cũng chẳng cần tu luyện Thanh Tâm Quyết. Không dính tới giết chóc, cả ngày vui đùa cùng đám nhóc khiến có sát tâm của hắn nhanh chóng bị áp chế xuống thành ra cũng không cần tu luyện Thanh Tâm Quyết đỡ tốn thời gian.

....

Một ngày này cũng giống như mấy ngày gần đây, bây giờ đang là buổi chiều, hắn cũng gần 4-5 giờ rồi. Ngay lúc hắn đang cùng đám nhóc cùng

nhau nhóm lửa thổi cơm thì lại có vài người không mời tìm đến nơi đây.

Những người này hẳn cũng chẳng lạ lẫm gì cả, toàn là người quen của hẳn. Trong đó có cả Tôn Khánh Nguyên, theo hẳn thấy những người này có thể tới được đây hẳn là do Tôn Khánh Nguyên dẫn đường, hành tung của hẳn thì hiếm người có thể nắm bắt, chỉ có Tôn Khánh Nguyên là có khả năng cảm ứng được sự hiện diện của hẳn trong vạn dặm.

Lấy mạng lưới tình báo của Tôn gia thì có thể nhanh chóng khoanh vùng vị trí hẳn đang tại, do lúc hẳn xuất hiện trước mặt thế nhân cũng không có thay đổi diện mạo nên vị bại lộ hành tung cũng không phải cái gì đáng ngạc nhiên.

Ở rất xa thì đám người Tôn Khánh Nguyên cũng đã nhìn thấy Xuân Đức cùng đám nhóc đang nấu ăn, nhìn thấy cảnh Xuân Đức đang vừa cười vừa nói tắt bật nấu đồ ăn cùng đám nhóc lang thang thì cả đám người Tôn Khánh Nguyên đều hóa đá tại chỗ.

Theo ở bên cạnh Long Linh Nhi, Cửu Công Chúa lúc này cũng phải lấy tay dụi dụi con mắt để xác định là bản thân không có nhìn lầm.

" Ta thật không có nhìn lầm. Cái này đều là thật, không phải huyền tượng."

Cửu Công Chúa nhìn đi nhìn lại mấy lần vẫn có chút không dám tin tưởng vào mắt của mình, nàng làm sao cũng không liên tưởng được một ma đầu giết người vô số, máu lạnh vô tình cũng có lúc như thế này.

Nếu không phải nàng đã tiếp xúc với người kia một thời gian khá dài thì có đánh chết nàng cũng không tin người thanh niên thập phần bình thường, ôn hòa ở nơi xa xa vừa cười nói tí tưng cùng đám trẻ vừa đang nấu ăn kia lại là một ma đầu.

Long Linh Nhi có chút không dám chắc nói:

" Cái này hình như đều là sự thật đấy. Nhưng mà chúng ta lúc này có nên tiến lại gần gặp đại nhân không? Hình như ta cảm thấy lúc này đây gặp đại nhân có chút không thích hợp."

Tôn Khánh Nguyên lúc này cũng khẽ gật đầu nói:

" Linh Nhi cô nói phải, bây giờ hẳn đại nhân không thích bị làm phiền, chỉ bằng chúng ta ở tại nơi này, đợi khi nào đại nhân triệu kiến thì hãy đi qua, tránh để đại nhân không vui. Bằng không cái đờc không bù cái mất."

Mấy người Mộng Hồng Trần, Thánh Nhã, Long Linh Nhi, Cửu Công Chúa nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, sau đó thì khẽ gật đầu, tiếp theo bọn họ chọn một đỉnh núi cách không quá xa ở lại.

[Chúc cả nhà đọc truyện vui vẻ nhé. Tác đi ngủ sớm cho béo đây.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 851: Manh Mối Về Táng Thần Uyên

Thời gian từ từ trôi đi. Không qua bao lâu màn đêm lại một lần nữa buông xuống.

Ngay lúc đám người Tôn Khánh Nguyên đang ngồi tĩnh tâm tu luyện thì một âm thanh không mặng không nhạt vang lên bên trong đầu mỗi người:

" Tiến đến đi."

Nghe được âm thanh này thì cả 5 người đồng loạt mở mắt ra, sau khi nhìn nhau một cái thì đồng loạt bay về phương hướng nơi Xuân Đức đang ở. Sau khi xuyên qua mấy cái trận pháp đơn giản ở phía ngoài bọn họ rất nhanh đã đi tới trước mặt Xuân Đức.

Tôn Khánh Nguyên dẫn đầu cung kính hướng về phía Xuân Đức hành lễ những người khác cũng làm theo hấn.

" Tham kiến đại nhân."

Xuân Đức lúc này đang ngồi tựa vào Sói Mập, nhìn thấy 5 người thì thần sắc cũng không có một chút biến đổi nào, hấn bình thản nói:

" Có việc gì thì nói đi, bằng không thì các người cũng không tới gặp ta tại thời điểm thế này? Khánh Nguyên nói ta nghe là có việc gì."

" Vâng. Chuyện là thế này.." Được lệnh của Xuân Đức, Tôn Khánh Nguyên bắt đầu kể lại từng sự việc đã phát sinh.

Hắn kể thì rất chi tiết nói đúng ra là vô cùng dài dòng. Còn thực tế cũng không có việc gì nhiều, chẳng qua là đại kiếp nạn 10 vạn năm xuất hiện sớm hơn dự kiến 3 vạn năm, quỷ vật từ bên trong Bàn Long Quy Khư bắt đầu trùng kích lối ra muốn thoát ra khỏi bên ngoài. Một khi để đám quỷ vật kia ra bên ngoài thì.. Chuyện gì xảy ra không cần nói cũng biết rồi.

Cơ bản là chuyện cũng chỉ có vậy mà thôi. Sắp tới thì sẽ có cơ sở tu sĩ cấp cao các tộc táng thân bên trong miệng đám quỷ vật. Nhưng chắc hẳn cũng thủ được thôi, dù sao Bàn Long Thánh Địa cũng không phải mới thành lập ngày một ngày hai, mà đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm rồi.

" Như vậy chuyện này có liên quan gì đến ta sao? "" Nghe xong thì Xuân Đức thờ ơ hỏi một câu.

Tôn Khánh Nguyên lúc này lại giải thích:

" Đám trưởng lão trong gia tộc trong lần họp đàm mấy ngày trước đã chọn ra đại nhân làm người dẫn đội của Tôn Gia lần này. "

Xuân Đức nghe vậy thì có phần kinh ngạc, hắn không ngờ bên trong Tôn Gia vẫn có kẻ ăn nó rục mở không việc gì làm muốn tính kế hắn nữa, hắn cũng không tin đằng sau việc này là không có bàn tay của kẻ nào đó.

Gật gật đầu hắn nói:

" Kệ cho đám hề đó nhảy nhót đi. Cũng không cần quá vội vàng làm gì. Mà chuyện kia người tìm hiểu sao rồi? Có tra ra gì không? "

Nghe Xuân Đức nhắc tới việc kia thì Tôn Khánh Nguyên lúc này thần sắc trở nên nghiêm túc hơn, hắn cẩn thận nói:

" Thuộc hạ vẫn đang tiếp tục tra xét nhưng cũng không có quá nhiều thu hoạch, nơi mà đại nhân đề cập tới hẳn là 1 trong tam đại hung địa của Ma Vực."

" Không phải ở Tiên Vực sao? " Xuân Đức có hơi nhăn mày lại.

Tôn Khánh Nguyên gật đầu xác nhận:

" Không phải ở Tiên Vực, theo như những miêu tả của đại nhân thì nơi kia hẳn là Lạc Thần Chi Địa, hay ở Ma Vực gọi là Táng Thần Uyên. Nhưng đây chỉ là phỏng đoán của thuộc hạ, còn chưa có bằng chứng xác minh rõ ràng việc này."

Lông mày Xuân Đức không tự chủ được nhăn lại, nếu hung địa kia ở Tiên Vực việc xâm nhập còn đơn giản một chút, chứ ở Ma Vực thì rất không xong rồi. Chưa nói đến hung hiểm bên trong hung địa mà chỉ tính riêng đám thuần chủng ma tộc thôi cũng đủ mệt. Xâm nhập vào trong đại vực đám khát máu kia thì chuyện gì cũng có thể xảy ra.

Con đường sau này của hẳn phải đi quả thực thập phần gian nan. Nhưng dù sao có tin tức vẫn là tốt hơn không có tin tức gì. Thở dài một hơi hẳn có phần buồn chán nói:

" Tiếp tục tra tìm, có tin tức gì thì báo lại cho ta."

" Rõ thưa đại nhân." Tôn Khánh Nguyên đáp.

Lúc này đây Xuân Đức lại nhìn qua Long Linh Nhi hỏi:

" Con bé(nha đầu) Nhạn Tuyết kia đâu rồi, sao không đi cùng với nha đầu ngươi? "

Đang nghe hẳn cùng Tôn Khánh Nguyên nói chuyện, bất ngờ bị hỏi một câu làm cho Long Linh Nhi có vài phần luống cuống. Phải mất vài giây thì nàng ta mới bình ổn lại tâm tình rồi mới nói:

" Nhạ Tuyết có thù hận rất sâu đối với Khánh Nguyên, vì vậy cô ấy mới không có đi cùng. Hẳn bây giờ Nhạ Tuyết đang ở nhà chờ đợi tin tức của ta."

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức lúc này đứng dậy vươn vai một cái sau đó nói:

" Cũng nên trở về nhìn xem một chút. Mà các người tới đây có bị người nào theo dõi không? ""

Mộng Hồng Trần cùng Thanh Nhã khẳng định nói:

" Không có."

" Vậy các người quay về trước kia, ta làm xong chút việc nơi đây cũng sẽ quay về gia tộc. " Xuân Đức bình thản phân phó một câu.

Những người khác nghe hẳn nói vậy thì không ai có ý kiến gì, cả đám đồng thời hành lễ một cái sau đó liền rời đi. Thoáng cái nơi đây chỉ còn có 2 chủ tớ nhà Xuân Đức.

Thấy đám người kia đã rời đi xa xa, Xuân Đức khẽ vung tay lên, các trận pháp đồng thời được kích hoạt che giấu đi nơi đây. Cùng lúc đó hẳn triệu hồi ra một đám con rối, trong đó còn có 1 con rối vương giả.

Nhìn Sói Mập hẳn cười cười rồi nói:

" Để lại cho mập mập người đám thuộc hạ này, sau này xem như mập mập người cũng là một phương bá chủ rồi nhé. Thời gian sau ta cần đi làm chút việc người ở đây vừa tu luyện vừa chơi với đám nhóc. "

Sói Mập cũng không có nói gì nó chỉ dụi dụi người vào Xuân Đức mấy cái tỏ vẻ thân cận mà thôi. Sau khi bàn giao nơi đây lại cho mập mập thì hắn liền cũng rời đi. Thân ảnh hắn khẽ nhoáng lên một cái thì đã không thấy nơi nào.

Không còn Xuân Đức ở bên, Sói Mập cũng không có đi vào trong nó vẫn nằm nơi đó một mình, ánh mắt nó vẫn dõi theo phương hướng mà Xuân Đức vừa rời đi không bao lâu. Mãi sau một lúc lâu thật lâu nó mới đứng dậy lững thững đi vào bên trong.

Còn về phần đám con rối thì đều ẩn vào bên trong góc tối, sẵn sàng đợi lệnh của Sói Mập.

[Chú thích: Con rối có trí tuệ so sánh cùng con rối không có trí tuệ(con rối mà Xuân Đức làm ra), con rối có trí tuệ có thêm được khả năng tu luyện cùng tấn thăng đẳng cấp như tu sĩ bình thường, về mặt này con rối không trí tuệ không có. Con rối không có trí tuệ muốn lên cấp thì phải dùng tài liệu bù đắp nhưng chỉ bù đắp về thể chất còn về hồn lực thì không.

Con rối trí tuệ có được khả năng tư duy cao, con rối không có trí tuệ tư duy cực kì hạn chế. Tóm lại hàng Xuân Đức làm ra nếu có trí tuệ gọi là sản phẩm hoàn mỹ, còn không có trí tuệ là sản phẩm lỗi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 852: Quay Về

Bàn Long Thành vốn dĩ rất lớn, mặc dù tốc độ của Xuân Đức là vô cùng nhanh cũng phải mất vài canh giờ sau mới quay về đại viện nơi mà trước kia hắn ở lại. Vừa đi tới trước cửa đại viện hắn đã nhìn thấy thân ảnh quen thuộc.

Một cô gái có khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc dài tới thắt lưng, trên người mặc một lớp áo bông làm từ lông thiên thú. Người này không ai khác chính là Nhạn Tuyết.

Cô nàng này lúc này đang ngồi một mình trên một tảng đá, nàng ta ngược mắt nhìn lên trời đêm nhìn từng bông tuyết bay lượn trong gió. Ánh mắt của cô nàng có chút phiêu hốt bất định, không biết là đang suy nghĩ việc gì nữa.

Nhưng ngay lúc Xuân Đức vừa dừng trước cửa đại viện thì cô nàng này liền quay đầu nhìn sang, vừa quay đầu sang thì nàng cũng liền bắt gặp ánh mắt của Xuân Đức đang nhìn bản thân. Khi nhìn thấy Xuân Đức thì cô nàng có phần ngây ra, phải mất vài giây sau thì nàng mới phản ứng lại.

Cô nàng ngay lập tức chạy đến trước mặt Xuân Đức rồi ôm lấy hắn. Sau khi đã ôm được Xuân Đức, xác định hắn không phải là giả thì cô nàng này lại bất ngờ cắn hắn một phát.

" Sao tự dưng cắn huynh làm gì, đây là cách muội chào mừng huynh về nhà sao?" Xuân Đức có chút không hiểu ra sao, hắn hơi nghi ngờ hỏi.

Lúc này đây Nhạn Tuyết thôi không cắn hấn nữa, nàng khẽ hừ nhẹ một cái rồi nói:

" Hừ. Ca còn hỏi, vậy ca (anh) đi đâu sao giờ mới quay về. Làm muội ở nhà lo muốn chết."

Khẽ cười cười, nhẹ vuốt mái tóc Nhạn Tuyết hấn ôn nhu nói:

" Ca phải làm một ít việc quan trọng, để Tiểu Tuyết ở nhà lo lắng là ca không tốt, Tiểu Tuyết cho ca xin lỗi có được không? "

Nghe hấn nói vậy thì Nhạn Tuyết ngay lập tức mũi lòng, nàng nhẹ gật đầu đáp:

" Huynh an toàn trở về là tốt rồi, muội chỉ sợ huynh không về nữa thôi."

Nói xong thì nàng liền siết chặt hai cánh tay đang ôm Xuân Đức, cứ như sợ buông ra liền có thể ngay lập tức mất đi hấn vậy.

Nở một nụ cười ấm áp như nắng xuân, hấn một tay ôm lấy Nhạn Tuyết, một tay nhẹ nhẹ vỗ lưng cô nàng, hấn lúc này giống như là đang an ủi một cô bé đang còn nhỏ vậy.

Đối với hành động của hấn thì Nhạn Tuyết cũng không có phản đối gì cả, nàng cũng mặc cho hấn muốn làm gì thì làm, nàng lúc này chỉ muốn thời gian ấm áp giữa hai huynh muội được kéo dài vĩnh viễn mà thôi.

Nhưng ngay vào lúc này thì một âm thanh " hừ " lạnh vang lên, ngay sau đó là âm thanh của một nữ nhân truyền đến.

" Hai người các người đứng giữa thanh thiên bạch nhật mà ôm nhau như thế này sao? Các người không có nghĩ tới mặt mũi của bản thân thì cũng nên nghĩ tới mặt mũi của Tôn Gia chứ."

Nghe được âm thanh này thì Nhạn Tuyết đang ôm Xuân Đức liền giật thót(tâm địa bất chính hay vậy lắm), ngay lập tức nàng buông ra ca ca của mình nhưng ngay vào lúc này Xuân Đức lại giữ chặt nàng lại, vẫn ôm nàng như lúc ban đầu.

Xuân Đức vừa giữ lại Nhạn Tuyết vừa đưa mắt nhìn sang kẻ vừa phá vỡ bầu không khí ấm cúng của hắn. Vừa nhìn sang thì hắn không khỏi có phần ngạc nhiên, nữ nhân vừa lên tiếng kia cũng chẳng phải là ai xa lạ cả.

Hắn lúc này cười cười, bình thản nói:

" Ta ôm muội muội của ta thì có vấn đề gì sao? Chỉ mới là ôm nhau một chút có tính là gì."

Nói xong hắn liền cúi xuống hôn nhẹ lên trán Nhạn Tuyết, hắn vốn định là hôn môi nhưng nghĩ hôn trán thôi cũng là đủ rồi, không nên làm quá.

Nhìn thấy cảnh này thì không nói Chí Vô Song là người ngoài không hiểu chuyện, mà ngay cả Nhạn Tuyết lúc này cũng tròn to đôi mắt lên nhìn hắn, bộ dạng không thể tin được. Lúc này đây Xuân Đức lại mỉm cười nhìn qua Chí Vô Song cười hỏi:

" Huynh muội chúng ta tình cảm thắm thiết là vậy đó, người không có ghen tị sao. Mà đúng rồi người tới nơi đây để làm cái gì, sẽ không phải muốn làm điều gì đó mờ ám chứ."

Chí Vô Song lúc này có biểu hiện vô cùng kì quái, có một ít mắc cỡ lại xen lẫn một chút tức giận. Nàng ta giậm chân có chút tiểu tức giận nói:

" Ta nào có muốn làm điều gì mờ ám, ta tới đây là muốn ở cùng với Tuyết Nhi mà thôi."

" Tuyệt Nhi." Nghe được xưng hô kiểu này thì Xuân Đức có phần bất ngờ, hẳn có đôi chút nghi ngờ hỏi:

" Tuyệt Nhi sao? Xưng hô cũng quá thân mật đi chứ. Ngươi từ khi nào lại trở thành bạn tốt của Tiểu Tuyệt nhà ta rồi? "

" Cái kia...Ta...Ta....Ta.." Cô nàng này cứ ta ta một lúc mà chẳng nói ra được hết câu, bộ dạng nàng ta lúc này cực kì xoắn xuyết. Nhưng ngay vào lúc này thì Nhạn Tuyệt lại lên tiếng giải vây giúp cô nàng.

Nhạn Tuyệt lúc này ngẩng đầu lên nhìn hẳn nói:

" Cậu ấy sau này là bạn tốt của mọi huynh không được ăn hiếp cậu ấy đâu đấy, còn việc hai người bọn mọi trở thành bạn tốt thì chuyện thì dài lắm. Khi nào có thời gian mọi kể lại cho huynh nghe. Mà huynh cũng đừng có ôm mọi chặt như vậy, mọi sắp không thở được rồi đây."

Nói xong thì Nhạn Tuyệt dùng hai tay cố đẩy Xuân Đức tách ra, Xuân Đức lúc này cũng rất hồn nhiên buông tay ra.

"A" Nhạn Tuyệt khẽ la lên một tiếng và ngay sau đó cô nàng liền ngồi trên mặt tuyết. Thoáng ngẩn người vài giây sau đó Nhạn Tuyệt liền " hừ " một tiếng, nàng liếc xéo Xuân Đức một cái sau đó tự mình đứng dậy, đi tới lôi kéo Chí Vô Song vào bên trong đại viện, bỏ mặc Xuân Đức ở bên ngoài.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng ngu luôn, hẳn cũng không rõ là mình vừa làm cái quái gì đắc tội với con bé kia nữa. Khẽ lắc đầu hẳn lúc này không nhanh không chậm bước đi theo sau hai cô nàng.

Đi trên đường thì thoảng Nhạn Tuyệt sẽ quay lại nhìn hẳn, nhưng lúc hẳn nhìn lại thì cô bé này lại " hừ " một tiếng sau đó liền quay mặt đi, bộ dạng không thèm để ý tới hẳn.

Thấy cảnh như vậy thì hắn cũng chỉ là cười cười, tính tình đăm con gái hay thay đổi thất thường nên hắn lựa chọn cách yên lặng. Đợi lúc nào cô bé này muốn nói chuyện lại sẽ tự tìm hắn, còn lúc này mà lên hỏi vì sao thì chỉ có tự chuốc khổ vào thân mà thôi.

.....

Đi không được bao lâu thì hắn đã tới phòng của mình trước kia, sau khi đi vào bên trong thì hắn lại khẽ khép cửa lại. Nhìn cảnh vật quen thuộc hắn bỗng dưng nở một nụ cười vô danh, tiếp sau đó hắn liền trèo lên giường nằm ngủ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 853: Thời Gian Rảnh

Thời gian từ từ trôi qua.

"Cốc cốc."

Ngay khi Xuân Đức đang say giấc nồng thì một tiếng gõ cửa nhẹ vang lên, cùng với đó là âm thanh khe khẽ vang lên:

" Muội đây. Huynh đã dậy chưa? "

Vẫn lưu lại một tia hồn niệm nên khi Nhạn Tuyết vừa đến trước cửa thì hắn liền tỉnh dậy. Hắn có phản lờì biếng lên tiếng:

" Có chuyện gì mai nói đi, ca bây giờ muốn ngủ."

Hắn còn chưa có nói hết câu thì Nhạn Tuyết lúc này đã đẩy cửa bước vào bên trong mà không có sự cho phép của hắn.

Đi vào bên trong nhìn thấy Xuân Đức quả thực đang quay mặt vào trong ngủ thì Nhạn Tuyết liền tiến lại gần giường dùng hai tay lắc mạnh hắn.

" Dậy đi ca ca, trời sáng rồi, muội có chuyện quan trọng muốn nói với huynh đây."

Bị làm phiền Xuân Đức lúc này có muốn ngủ cũng không ngủ được, hắn có chút phiền muộn quay lại nhìn con bé Nhạn Tuyết nói:

" Để yên cho ca ngủ nào, đừng có làm phiền ca lúc đang ngủ chứ, lâu lắm rồi ca chưa ngủ đấy."

Nhạn Tuyết thấy bộ dạng của Xuân Đức như vậy thì liền phồng má lên:

" Không được, việc này quan trọng lắm. Huynh không được ngủ nữa nhanh dậy nghe mọi người nói chuyện."

Bất đắc dĩ, Xuân Đức lúc này đành phải ngồi dậy, hấn ngáp dài một cái chảy cả nước mắt:

" Rồi,rồi,rồi. Có gì mọi người cứ nói đi, đứng lắc huynh mãi vậy. Có việc gì từ từ nói, không cần phải nôn nóng vậy chứ."

" Vài ngày sau huynh phải dẫn đầu đội ngũ của Tôn Gia đi tới cửa vào của Bàn Long Quy Khư chiến đấu với quỷ vật nơi đó. Không cần thận liên có thể mất mạng, huynh nói việc lớn như vậy thì làm sao mọi người có thể không lo cho được." Nhạn Tuyết lúc này có phần lo lắng nói ra.

Còn tưởng là việc gì hệ trọng, nghe Nhạn Tuyết nói thì hóa ra là việc dẫn người đi tiêu diệt đám Quỷ Vật bên trong Bàn Long Quy Khư tràn ra. Nói thực thì việc này đối với hấn chẳng đáng để quan tâm, đừng nói là mấy con quỷ vật cấp thấp không có khả năng gây sát thương với hấn mà ngay cả khi hấn gặp phải tồn tại đáng sợ thì vẫn có thể chạy trốn kia mà.

Nhưng hấn cũng không thể nói toạc ra suy nghĩ của bản thân được, hấn lúc này giả bộ giật mình một cái sau đó hơi lo lắng hỏi:

" Có chuyện này nữa sao? Vậy Tiểu Tuyết nói đại ca nên làm gì bây giờ? "

Nhạn Tuyết nhìn hấn như vậy thì lại khẽ cười, nàng nắm lấy tay hấn rồi nói:

" Ừm, vài ngày trước trưởng lão hội đã đưa ra quyết định nhưng huynh không cần phải quá lo lắng, muội lần này sẽ đi cùng với huynh, nếu có nguy hiểm gì thì muội cũng sẽ bảo vệ huynh, không để huynh phải bị thương."

Nghe vậy Xuân Đức khóe miệng khẽ nhếch, trong lòng thì thầm nghĩ " Ta nào có phé vật như vậy, ta mà yếu đuối như vậy thì cũng không còn ngồi nơi này nữa rồi."

Nghĩ là nghĩ như vậy nhưng bề ngoài thì Xuân Đức cũng không có cự tuyệt, hẳn lúc này tỏ vẻ một chút ngượng ngùng nhưng sau đó lại nói lời cảm ơn đối với Nhạn Tuyết.

" Cảm ơn muội đã nhọc lòng suy nghĩ cho huynh. Thật sự rất cảm ơn muội."

[P/s: Những đoạn tình cảm này ta không chuyên mọi người thông cảm.]

Ngay vào lúc Xuân Đức đang thể hiện tình cảm thắm thiết thì lại có kẻ phá đám. Lúc này đây, không biết từ nơi nào chui ra, cô nàng Long Linh Nhi lúc này đang thập thò cái đầu ở bên ngoài cửa phòng, nhìn lên qua khe hở.

Đối với cái hành động y hệt con nít này thì hẳn cảm thấy không biết nói cái gì cho phải. Nhìn ra ngoài cửa hẳn nghĩ hoặc nói:

" Làm sao mới sáng sớm nha đầu nguoi lại chạy tới đây rồi, ở nhà không có việc gì sao? "

Nhạn Tuyết lúc này cũng nhìn theo ánh mắt của Xuân Đức nhìn ra ngoài cửa, khi thấy Long Linh Nhi đang lấp ló ở bên ngoài thì cũng vô cùng ngạc nhiên lên tiếng:

"Ồ, là Linh Nhi. Mới sáng sớm bạn đến tìm mình có việc gì quan trọng muốn nói sao?"

Cố ý để bị phát hiện, cô nàng Long Linh Nhi lúc này đẩy cửa đi vào trong vừa vào trong thì cô nàng này liền dùng ánh mắt nghiền ngẫm đánh giá hai người, sau một lúc thì nàng ta khẽ che miệng cười, cô nàng vừa cười vừa nói:

"Là ta nghe Vân ca đã trở về nên qua xem huynh ấy có bị thương gì hay không, vừa tới đây đã thấy cảnh hai người ấy ấy nhau. Thật là khiến ta ước ao."

Nghe cái lý do củ chuối cùng nhìn thấy cái điệu bộ của nàng ta lúc này, khóe miệng hai người Xuân Đức cùng Nhạn Tuyết không tự chủ được co giật một hồi.

Ngay khi cô nàng Long Linh Nhi vừa đi vào trong phòng thì ở bên ngoài phòng lại xuất hiện thêm một người, không cần nói thì mọi người cũng cũng biết người đó là ai rồi. Còn không đợi Xuân Đức lên tiếng chào hỏi thì cô gái kia đã tự mình lên tiếng giải thích:

"Không có gì đâu, chỉ là ta ở bên cạnh nghe bên này có người nói chuyện nên tò mò đi qua nhìn xem một chút, ta ngay lập tức quay về phòng của mình."

Nói xong thì cô nàng này cũng liền rời đi thật. Rời đi được đến dứt khoát. Thấy vậy một màn thì khóe miệng của Xuân Đức lần thứ 2 co giật.

.....

Sau một hồi náo trò vui vẻ thì mọi người lại cùng nhau đi ăn sáng. Hôm nay cùng ngồi ăn ngoại trừ hai huynh muội nhà hấn ra còn có thêm Long

Linh Nhi cùng Chí Vô Song, nhưng lúc ăn cơm thì bầu không khí có phần quái dị.

Suốt cả bữa cơm sáng thì chỉ có hấn cùng Nhạn Tuyết là thường xuyên nói chuyện cùng nhau, hai người còn lại thì chỉ chăm chú vào ăn cơm, thì thoảng mới nói chen vào một câu mà thôi.

Ngay khi sắp ăn xong bữa cơm thì Nhạn Tuyết lại bắt ngờ đưa ra đề nghị:

" Ca ca(anh). Mọii thấy hôm nay huynh cũng không có đi đâu, mọii cũng rãnh rỗi,sáng hôm nay hai huynh mọii chúng ta cùng nhau luyện tập kiếm pháp đợc không, cũng đã rất lâu rồi hai huynh mọii chúng ta chưa cùng nhau luyện kiếm. "

Đang gặm nốt cái đùi nướng cuối cùng, nghe đợc lời đề nghị của Nhạn Tuyết thì hấn thoảng cái ngạc nhiên nhưng suy nghĩ một chút hấn vẫn là gật đầu nói:

" Ừm, cũng đợc thôi. Luyện tập cùng nhau cũng khá thú vị đấy."

Lại nhìn qua hai người Long Linh Nhi cùng Chí Vô Song, hấn hỏi:

" Hai người có muốn tập chung với huynh mọii chúng ta không, ta thấy hai người cũng thuộc dạng ăn không ngồi rồi, béo nú nần. Vận đợng một chút vẫn là có lợi cho sức khỏe cũng tiện thể giảm béo luôn."

Bị nói là mập thì hai cô nàng kia ngay lập tức phản ứng, cả hai đều liếc mắt nhìn hấn. Ánh mắt có mùi vị nguy hiểm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 854: Luyện Kiếm Cùng Nhạn Tuyết

Sau khi ăn xong thì Nhạn Tuyết liền kéo Xuân Đức tiến tới một cái võ trường, đi theo phía sau còn có hai người Long Linh Nhi cùng Chí Vô Song.

Xuân Đức lúc này cũng chỉ là bắt đắc dĩ phải đi luyện kiếm cùng Nhạn Tuyết mà thôi, chứ hẳn vốn dĩ lúc ban đầu là muốn đi chế tạo mấy con rối kia, trong tay hẳn lúc này ngoại trừ 2 con rối vương giả sản phẩm lỗi cần được cải tạo lại thì còn có thêm vài cụ thân thể vương giả khác đang đợi xử lý.

Hai cụ là hẳn vừa chiếm được từ không gian dưới lòng đất bên trong Bàn Long Quy Khư, bốn cụ thân thể vương giả khác là Bóng Ảnh đưa cho hẳn.

Công việc đợi hẳn xử lý nhiều như vậy thế mà lúc này đây hẳn lại phải đi tập kiếm. Đúng là cuộc đời.

.....

Không qua bao lâu thì cả bốn người đều đã đứng ở diễn võ trường, sau khi khởi động trận pháp xung quanh nơi đây thì cả nơi này liền biến thành một cái tiểu thế giới biệt lập. Xung quanh ngoại trừ loạn thạch khắp nơi ra thì còn có từng cây đại thụ cao lớn.

Lúc này đây Nhạn Tuyết đang đứng đối diện với hẳn nhìn hẳn mỉm cười ôn nhu nói:

" Chúng ta bắt đầu luyện tập đi."

Nói xong nàng liền lấy ra vũ khí của bản thân, một thanh kiếm xinh đẹp phát ra ánh sáng như thu thủy lưu chuyển.

Xuân Đức lúc này cũng khẽ cười, hấn theo thói quen triệu hồi:

" Ra đây đi Quỷ..."

Nhưng hấn còn chưa nói hết câu thì nét mặt hấn chợt cứng lại, hấn chợt nhớ nếu lúc này bản thân triệu hồi ra Quỷ Kiếm thì hình như có chút không quá thích hợp. Không nói tới Quỷ Kiếm quý dị khó lường mà lỡ như A Manh không vui lại lỡ giết chết Nhạn Tuyết thì....

Nhưng không gọi ra Quỷ Kiếm thì hấn cũng không còn một món binh khí nào nữa cả, tất cả các kiện thần khí, tiên khí khác đều bị hấn mang cho bảo vật bản mạng của hấn cắn nuốt tất cả rồi.

Vậy là thành ra lúc này hấn như thằng ngốc đứng nơi đó. Nhạn Tuyết thấy ca ca mình như vậy thì không khỏi nghi hoặc hỏi:

" Ca làm sao vậy? Sẽ không phải đến một thanh kiếm huynh cũng không có chứ?"

Bị Nhạn Tuyết nói trúng, sắc mặt Xuân Đức lúc này có phần ngượng ngùng nhưng hấn vẫn là không bỏ được thể diện, hấn lúc này cười nói:

" Không phải là huynh không có kiếm, mà chẳng qua huynh không thích dùng kiếm mà thôi. Bây giờ huynh chuyển qua dùng đoản đao (dao găm). Muội nhìn."

Nói xong thì hấn liền lấy ra thanh dao găm (Ma-Vân Ảnh Phi Hà Hoan Thiểm Thích), mặc dù là tiên khí nhưng thanh dao găm kia bị hấn áp chế

đến không thể phát ra tự thân linh áp, vì vậy chỉ nhìn qua thì không thể nào biết được nó là tiên khí.

Vừa nhìn hẳn lấy ra một thanh đoản đao nhìn giống như đồng nát thế kia thì ba cô gái không khỏi cùng lúc che miệng lại cười. Nhưng vì nể mặt Xuân Đức đang đứng đó các nàng cũng không dám cười quá lộ liễu. Nhạn Tuyết lúc này giả bộ ho khan mấy tiếng nói:

" Đã vậy bắt đầu đi, muội sẽ không nhường huynh đâu đấy nên nhớ cẩn thận."

Xuân Đức nhìn thấy ý cười trong mắt cô nàng thì không khỏi buồn phiền, hẳn lúc này gật gật đầu nói:

" Biết rồi, biết rồi, huynh sẽ toàn lực ứng phó, muội cứ tới đây đi."

Nhạn Tuyết nở một nụ cười vô cùng xinh đẹp sau đó vừa động thân pháp vừa nói:

" Huynh tiếp muội một chiêu Tuyết Sương Nhã Vận."

Ngay khi Nhạn Tuyết nói xong câu đó thì nơi đây thoáng cái bị sương mù bao phủ không nhìn rõ xung quanh, thân ảnh của Nhạn Tuyết thì thấp thoáng bên trong màn sương mù kia, rất khó nắm bắt được vị trí của nàng.

Xuân Đức thấy vậy thì cũng chỉ khẽ cười, hẳn lúc này cũng thu lại tất cả hồn niệm, loại bỏ cả thị giác chỉ dùng mỗi cảm giác cùng bản năng chiến đấu của bản thân. Nếu hẳn mà vận dụng hồn niệm thì không còn gì vui vẻ nữa rồi.

Sau khi chờ đợi một lúc khá lâu thì Nhạn Tuyết mới bắt đầu tấn công, vô số tàn ảnh huyễn hóa đi ra cùng một lúc đâm về phía Xuân Đức.

Ngay khi Nhạn Tuyết tấn công thì Xuân Đức lúc này liền có thể cảm nhận được rõ ràng, tất cả những đường kiếm đều hướng về nơi yếu hại của bản thân duy chỉ có một đường kiếm là lại hướng về nơi khác. Có ngốc cũng biết đường kiếm này chính là chân kiếm, còn lại tất cả đều là giả kiếm.

Khẽ mỉm cười, hấn nhẹ lách người một cái liền có thể đơn giản né toàn bộ kiếm chiêu, sau đó nhoáng lên một cái liền đã đứng ngay phía sau Nhạn Tuyết, một tay thì ôm lấy phần dưới ngực, một tay khác thì dùng (Ma-Vân Ảnh Phi Hà Hoan Thiểm Thích) kê gần cổ của cô nàng.

Khẽ mỉm cười, hấn ôn hòa nói:

" Bây giờ đã hết dám xem thường huynh chưa, muội thua rồi."

Nhạn Tuyết lúc này cũng ngốc luôn, vốn dĩ nàng đang còn muốn hạ thủ lưu tình để ca ca bị thua không quá khó coi, ai ngờ nàng chỉ vừa ra chiêu đã bị người ta né toàn bộ lại còn bất ngờ bị không chế nữa.

Sau một lúc lâu mà nàng vẫn có chút không thể tin nói:

" Cái này làm sao có thể, huynh khi nào lại trở nên lợi hại như vậy? "

Buông ra Nhạn Tuyết hấn khẽ cười nói:

" Biết huynh lợi hại là tốt rồi. Sau này đừng có cả ngày xem thường huynh với đòi bảo vệ huynh nữa nhé. Nếu là huynh bảo vệ muội mới là đúng."

" Muội không tin huynh tránh được." Nhân lúc Xuân Đức vừa mới thả lỏng tinh thần thì Nhạn Tuyết bất ngờ lại đâm ra một kiếm, một kiếm này tốc độ cực nhanh.

Có điều tốc độ của nàng có nhanh vậy chứ nhanh nữa cũng không thể sánh bằng với Xuân Đức được, hấn chỉ cần nhẹ bước qua bên liền có thể né đi kiếm chiêu của nàng, sau đó lại vòng ra phía sau không chế nàng ta lại.

" Mọii lại thua rồi. Ha ha."

Nhạ Tuyết lúc này phồng má lên, nàng vẫn có chút không phục, nàng có chút không chấp nhận được việc ca ca của nàng lại lợi hại hơn bản thân nàng.

" Tiếp chiêu."

" Tiếp chiêu của mọii nè."

" Huynh đứng yên không được cử động."

Vì không phục nên tiếp sau đó Nhạ Tuyết liên tục đánh len Xuân Đức, có điều cái kết đã định trước nàng đều phải thất bại.

Ở bên ngoài nhìn xem trận chiến thì phản ứng hai người Chí Vô Song cùng Long Linh Nhi là hoàn toàn khác nhau.

Chí Vô Song thì kinh ngạc không thôi trước tốc độ của Xuân Đức, nàng thử so sánh nếu là mình chiến đấu cùng với hấn thì kết cục của nàng cũng giống Nhạ Tuyết mà thôi.

Còn về phần Long Linh Nhi thì trong lòng đang thầm mắng Xuân Đức vô sĩ.

" Bất nạt một tiểu bối mà còn vui vẻ như vậy, ta xem thường ngươi. Hừ hừ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 855: Nhạn Tuyết

- --o0o---

Sau một lúc lâu mà vẫn không thể làm gì được Xuân Đức thì Nhạn Tuyết lúc này mới dừng lại, chấp nhận Xuân Đức lợi hại hơn nàng.

Nhìn ca ca vẫn đang nở một nụ cười ôn hòa hướng về phía mình thì Nhạn Tuyết trong lòng tự dung bốc lên một chút gì đó không vui, nàng "hừ" nhẹ một cái sau đó thu kiếm vào trong nhẫn chứa đồ, tiếp đó một mình đi qua một bên ngòai tự kỷ.

Nhìn thấy một màn như vậy Xuân Đức lại cảm thấy đau răng, đúng là nữ nhân có khác suy nghĩ cũng thật quái đản. Hắn tiến lại gần cô nàng nhẹ giọng hỏi:

" Muội làm sao nữa vậy, tự dung lại đổi rồi? "

Nhạn Tuyết lại khẽ hừ nhẹ một cái, sau đó quay qua bên khác. Một bộ ta không vui người đừng có nói chuyện cùng với ta.

Linh quang chợt lóe, Xuân Đức lúc này lại thay đổi một bộ dạng, hắn cười bí hiểm nói:

" Huynh có thứ này muốn tặng cho muội, muội có muốn nhìn qua một chút không? "

Nhạn Tuyết nghe ca ca nói có thứ muốn tặng cho mình thì ngay lập tức thay đổi một ít thái độ, nàng quay qua nhìn hấn, bộ dạng vẫn lạnh lùng nói:

" Đâu, đưa muội xem là thứ gì."

Vừa nói nàng vừa đưa tay ra hướng về Xuân Đức muốn đồ vật.

Nhìn điệu bộ của cô nàng, Xuân Đức khóe miệng khẽ nhếch lên, hấn có được độc tâm thuật nên cũng biết được con bé hay dối này đang nghĩ cái gì. Có điều suy nghĩ cùng hành động của con bé này có phần không thống nhất nên hấn cũng rất khó làm ra phán đoán từ trước.

Lấy ra từ bên trong nhẫn chứa đồ ra viên Hỏa Phụng Châu(bảo vật gia tăng lượng hấp thu và chuyển hóa tiên khí) đặt vào trong tay Nhạn Tuyết, tiếp sau đó hấn liền lặng yên quan sát biến hóa.

Nhạn Tuyết khi nhìn thấy Hỏa Phụng Châu thì ánh mắt liền lóe lên một tia sáng khác thường, tuy nàng không biết viên châu này có tác dụng gì nhưng nàng vẫn rất thích. Nhưng phải giả bộ là mình không thích nên nàng cố gắng làm mặt lạnh.

Sau khi quan sát một lúc lâu thì nàng mới thu vào bên trong nhẫn chứa đồ, vẻ mặt nàng vẫn không mấy thay đổi nói:

" Cái này muội nhận, mặc dù không đẹp lắm nhưng thôi huynh tặng thì muội vẫn nhận cho huynh vui lòng. Được rồi, bây giờ muội phải cùng Linh Nhi cùng Vô Song đi làm một chút việc, huynh ở nhà tiếp tục luyện thân pháp đi, không được lười biếng đâu đấy."

Nói xong thì cô nàng liền đứng dậy quay người rời đi, đi tới bên cạnh Long Linh Nhi cùng Chí Vô Song thì ba người thăm thì to nhỏ với nhau một chút, tiếp sau đó cả ba đồng thời liếc nhìn Xuân Đức một cái rồi sau đó cùng nhau rời đi, để lại Xuân Đức một mình đứng ở nơi đây.

Nhìn ba cô nàng quả thực rời đi, để hấn một mình ở nơi này thì Xuân Đức chỉ khẽ lắc đầu cười cười, hấn cũng không có ở lại nơi này luyện tập cái gì mà cũng rời đi, quay về trong phòng của mình tiếp tục tẩy luyện tài liệu để chuẩn bị chữa trị cho Hồng Hồng cùng Phong Phong.

.....

Sau khi bố trí ra hàng loạt những trận pháp đề phòng người ngoài quấy rối thì Xuân Đức liền bắt đầu tinh luyện tài liệu, thực ra từ mấy ngày trước, khi ở cùng với đám nhóc thì hấn cũng đã tinh luyện tài liệu gần xong rồi, bây giờ cũng không còn quá nhiều.

Làm nhiều quen tay, hấn lúc này có thể vừa tinh luyện tài liệu vừa một bên suy diễn tuyệt kỹ mà không gặp phải bất kì vấn đề nào cả.

4 giờ sau...

Số tài liệu còn lại đã được tinh luyện phân nửa.

5 giờ sau....

Hấn kết thúc quá trình tinh luyện tài liệu, nhìn thấy tất cả tài liệu đã được tinh luyện toàn bộ thì hấn khẽ thở ra một hơi, sau đó bất giác nở nụ cười.

Sau khi thu về tất cả tài liệu mà mình vừa tinh luyện vào trong nhẫn chứa đồ thì hấn liền đứng dậy, thu lại tất cả những trận pháp ở xung quanh hấn liền đẩy cửa bước ra bên ngoài. Cũng ngay vào lúc này một thị nữ bộ dạng có phần vội vàng chạy tới trước mặt hấn cung kính nói:

" Xin chào đại công tử, tộc trưởng có nhắn khi nào gặp đại công tử thì báo cho đại công tử biết 7 giờ tối ngày hôm nay tới Lâm Nhã Hiên nói chuyện."

Xuân Đức hơi nhướng mày, trong lòng hấn thì thầm nghĩ : " Tộc trưởng sao? Phụ thân(cha) của Tôn Vân muốn gặp ta, lại có chuyện gì nữa."

Nhìn thị nữ đang đứng trước mặt, hấn khẽ gật đầu nói:

" Đã biết, không có việc gì người lui xuống trước đi."

" Vâng." Thị nữ kia ửng một tiếng sau đó liền lui xuống.

Ngay lúc nàng ta đã đi được một đoạn thì Xuân Đức bất ngờ lại hỏi:

" Tiểu Tuyết cùng với hai người bạn của nó đã về chưa? "

Thị nữ kia lúc này dừng lại cung kính đáp:

" Bẩm đại công tử, tiểu thư cùng bạn của tiểu thư vẫn chưa quay lại đại viện."

" Được rồi, người lui xuống đi." Khẽ gật đầu, phát phát tay Xuân Đức lại ra hiệu cho thị nữ kia lui xuống.

Vì bây giờ cũng đã là 4-5 giờ chiều rồi, cách thời gian cuộc hẹn buổi tối cũng không quá lâu vì vậy hấn cũng không có tiếp tục đi tu luyện hay làm gì khác mà đi ngủ, ngủ một giấc cho thoải mái.

.....

Thoáng cái đã tới gần thời gian đi gặp người kia. Lúc này đây Xuân Đức lần nữa tỉnh dậy, sau khi chuẩn bị một chút thì hấn liền đi ra đại viện đi tới Lâm Nhã Hiên.

Lâm Nhã Hiên tên nghe thì có vẻ gì đó cao quý nhưng thực chất nơi này chính là một cái thanh lâu cao cấp mà thôi. Những cô gái hành nghề tại nơi đây được đào tạo vô cùng kỹ lưỡng, từ lời ăn tiếng nói, đến ngay cả khí chất

cũng được đào tạo một cách bài bản. Nghe tin đồn thì những cô gái này chỉ bán nghệ mà không bán thân, còn việc bán thân hay không thì khó mà nói được.

Lâm Nhã Hiên là sản nghiệp của Tôn Gia, nằm tại khu vực sông Hồng Giang. Cách đạo viện của Nhạn Tuyết cũng không bao xa, Xuân Đức thong thả đi bộ thì cũng chỉ cần 30 phút là tới.

Vì trời cũng đã tối, bên ngoài gió tuyết cũng lớn nên khắp nơi trên đường phố không nhìn thấy bao nhiêu người qua lại, tất cả bây giờ đều đã tìm một nơi nào đó ấm cúng để dừng chân. Cái lạnh ở cao thiên vô cùng vi diệu, nó xuyên qua cả hộ thể tiên khí của tu sĩ, vì vậy dù có là tu sĩ cũng cảm thấy lạnh như thường, trừ khi là tu vi cao thì mới không bị ảnh hưởng bởi cái lạnh mà thôi.

Xuân Đức bước đi cũng không nhanh, hấn chậm rãi bước đi trên con đường đã bị phủ tuyết, thi thoảng lại nhìn lên bầu trời đêm thở dài, cũng không rõ lúc này đây hấn đang nghĩ tới điều gì lại có bộ dạng như vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 856: Gặp

- ---o0o---

Không qua bao lâu thì hấn đã tới Lâm Nhã Hiên, Lâm Nhã Hiên lúc này đây vẫn vô cùng náo nhiệt, người ra vào tấp nập, người đi vào nơi đây đại bộ phận đều là con em trong gia tộc thi thoảng mới có người từ ngoài tới.

Khắp nơi xung quanh Lâm Nhã Hiên đều đặt vô số bức tượng mỹ nữ làm từ nguyệt quang thạch nên tới ban đêm nơi đây vẫn sáng không khác gì ban ngày là mấy.

Ngay khi hấn vừa bước vào bên trong Lâm Nhã Hiên thì liền đã có một cô gái đi tới trước mặt hấn hành lễ, sau đó nhỏ nhẹ nói:

" Gia chủ đang đợi bên này, mời đại công tử đi theo tiểu nữ."

Nhìn cô gái hấn nhẹ gật đầu, hiểu ý cô gái kia cũng khẽ mỉm cười sau đó đi trước dẫn đường. Vừa đi vào bên trong này thì cảnh sắc lại một lần nữa thay đổi, từ bên ngoài thì thấy trong này có phần tục khí những bước qua cánh cổng vào đi vào bên trong lại là một thế giới khác.

Hoa thơm nước chảy, sương khói mờ ảo, tiếng nhạc du dương, mới nhìn qua thì không khác gì một chốn bồng lai tiên cảnh cả.

Khi đi tới một cây cầu làm bằng bạch ngọc bắc ngang qua một khúc sông nhỏ thì cô gái phía trước liền dừng lại nói:

" Tiểu nữ thân phận thấp hèn chỉ có thể đưa đại công tử tới nơi này. Chỉ cần đại công tử kia qua cầu này, tiến đến căn nhà phía trước, đi lên lầu 3 liền có thể nhìn thấy gia chủ."

Nghe cô gái nói vậy thì Xuân Đức cũng không có nghi ngờ gì cả, hắn khễ gật đầu sau đó liền bước lên cây cầu bạch ngọc kia.

Ngay khi hắn vừa bước lên thì cảm giác được một chút xú lực hút cùng một ít lực lượng thần hồn công kích, có điều hai cỗ lực lượng này vô cùng bé nhỏ, nếu không phải cảm giác của hắn cực kì nhạy bén còn không thể phát hiện được đây.

Khễ lắc đầu, hắn cũng chẳng quan tâm đến vấn đề này nữa, hắn tiếp tục bước nhanh qua cây cầu nhưng ngay khi hắn sắp vượt qua cây cầu thì hắn liền cảm thấy có người đang nhìn lên hắn, ánh mắt hắn lúc này cũng nhìn về nơi mà đối phương đang che giấu.

Ánh mắt giao nhau, hắn nhìn thấy tại lầu 2 có một nữ tử đang dùng một ánh mắt vô cùng phức tạp đang nhìn hắn, nữ tử này hắn cũng có gặp qua một lần ở lúc trước khi vào Bàn Long Quy Khư nhưng hắn cũng không biết nữ nhân này là ai.

Bắt gặp ánh mắt hắn nhìn lại thì nữ tử kia liền rời ánh mắt đi nơi khác, không có tiếp tục nhìn hắn nữa.

Tuy có đôi chút tò mò nữ nhân này là ai nhưng hắn cũng không có hơi đâu mà đi tìm hiểu, tiếp sau đó hắn một mạch tiến lên lầu 3. Vừa đi lên lầu 3 thì một lần nữa hắn lại có người dẫn đường, một nam tử có diện mạo tầm thường.

" Mới đại công tử vào trong." Đi tới trước một căn phòng thì nam tử kia liền dừng lại sau đó cũng kính nói.

Xuân Đức lúc này mặt không biểu tình, hấn bình thân bước vào bên trong phòng. Ở trong này cũng chỉ có 1 người, một người trung niên mặc bạch y. Khuôn mặt nhìn qua có phần hiền lành nhưng từ trên người này Xuân Đức lại cảm nhận được một cỗ cảm giác khiến người ta khó chịu.

Một loại giả tạo vị đạo khiến cho hấn vừa nhìn thấy kẻ này đã cảm thấy phản cảm rồi. Tuy có chán ghét nhưng hấn cũng không có biểu hiện ra bên ngoài, hấn lúc này bình thân đi tới trước mặt đối diện với người trung niên kia ngồi xuống, tự mình rót cho bản thân một ly trà.

Sau khi tự rót cho bản thân thì hấn cũng rót cho đối phương một ly. Nâng lên ly trà hấn vừa khẽ thổi vừa nói:

" Không có chuyện gì muốn nói với ta sao? "

Người trung niên đối diện lúc này nghiêm túc đánh giá hấn, sau đó lạnh lùng hỏi:

" Về cái chết của Mông lão chẳng lẽ ngươi không muốn nói gì sao? "

Nghe ra được sự bất mãn cùng bi thương, xen lẫn một chút hận thù trong lời nói của đối phương, Xuân Đức hơi nhướn mày lên. Nhưng ngay sau đó hấn lại khẽ cười nói:

" Gia chủ đang nói cái gì vậy? Ta không biết người đang muốn nhắc tới ai, Mông lão lại là người nào, ta hoàn toàn không hiểu là Gia Chủ đang nói người cả, trong những người ta quen biết không có ai tên là Mông lão. "

Theo thông tin mà hấn biết thì Tôn Vân trước kia cũng không có tình cảm gì với người phụ thân(cha) đang làm gia chủ này, nên lúc hấn nói chuyện cũng không có khách khí chút nào.

Nghe được hắn nói kiêu như là đang châm chọc thì người trung niên kia sắc mặt liền trầm xuống nhưng người này hít một hơi sâu, sau đó chuyển chủ đề:

" Chúng ta không nói vấn đề này nữa, giờ ta hỏi ngươi. Hắn là người cũng biết việc trưởng lão hội quyết định chọn ngươi làm người dẫn đội lần này? Vậy ngươi đã có kế hoạch cụ thể chưa? "

Xuân Đức lúc này đây lông mày hơi nhíu lại, hắn cực kì chán ghét những kẻ trước mặt hắn làm bộ dạng cao cao tại thượng, ăn nói kiêu như ta đây là đệ nhất thiên hạ. Nếu không phải thời gian gần đây tâm tình hắn luôn rất tốt thì lúc này đây còn chưa biết việc gì sẽ xảy ra.

Nhưng ngay vào lúc này ánh mắt của Xuân Đức chợt lóe, hắn vừa cảm ứng được 2 loại ba động hồn niệm khác nhau ngay trên người trung niên phía đối diện, mặc dù chỉ là rất nhỏ nhưng làm sao có thể qua mắt được một người như hắn, một ý nghĩ lóe lên trong đầu hắn: " Không hồn thuật, đoạt xá. Kẻ trước mặt này không phải là Gia Chủ của Tôn Gia mà là một kẻ khác."

Tuy biết đối phương gọi bản thân tới là có ý không thiện nhưng hắn cũng không có biểu lộ ra ngoài mặt, hắn vẫn bình tĩnh mà diễn tiếp. Lúc này đây hắn thản nhiên cười nói:

" Chưa có, vậy thì sao? Gia chủ có thể giúp ta sao? "

Lúc này đây trung niên phía đối diện khẽ cười, sau đó hỏi:

" Ngươi có muốn một lần nữa được làm thiếu tộc trưởng nữa không, không chỉ có thiếu tộc trưởng mà sau này có thể bước lên vị trí Gia Chủ."

Xuân Đức lúc này cũng là diễn sâu, hắn làm bộ dạng suy tư, trên mặt thì lộ là đủ loại thần sắc khác nhau, sau một lúc lâu thì hắn cố gắng biểu hiện ra

là mình vừa có một quyết định khó khăn. Hấn cắn răng nói:

" Ta phải làm cái gì? "

Trung niên kia nhìn thấy Xuân Đức đã đồng ý thì nét cười trên mặt lại tăng thêm một phần, hấn lúc này khẽ cười nói:

" Mọi việc chỉ cần người nghe theo sắp xếp của ta là được, lần dẫn đội này của người là ta đã cất công mới có thể thuận buồm xuôi gió. Chỉ cần người biểu hiện tốt trong lần dẫn đội lần này thì vị trí thiếu tộc trưởng sẽ quay về trong tay người."

[Ngày mai đúng hẹn lên chương nhé. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 857: Tôn Ngọc

Tiếp sau đó hai người lại nói chuyện với nhau một lúc lâu, mãi khi gần tới nửa đêm thì hai người mới dừng lại cuộc nói chuyện. Sau đó Xuân Đức liền cáo từ ra về trước, trước lúc hấn đi về thì người kia có đưa cho hấn một cái hắc kim bài.

Hấn cũng không có ngay trước mặt ngày này kiểm tra cái lệnh bài kia mà trực tiếp bỏ vào bên trong một cái túi càn khôn(túi chứa đồ). Sau khi cất cái hắc kim bài kia đi thì hấn nhìn người kia nói vài lời sáo rỗng rồi ra về.

Không qua bao lâu hấn đã từ bên trong Lâm Nhã Hiên đi ra bên ngoài, lúc vừa bước ra khỏi cửa Lâm Nhã Hiên thì thần sắc của hấn liền trở nên khác hẳn lúc trước, hấn lúc này nở một nụ cười đầy tà khí.

Cũng ngay lúc hấn bước ra ngoài bên ngoài Lâm Nhã Hiên thì tại nơi mà hấn gặp người trung niên đột nhiên xuất hiện thêm 2 người mặc hắc bào, một người trong đó cất giọng khàn khàn nói:

" Ta không hiểu vì sao ngươi lại phải dụng tâm trên người một tên tiểu bối nhiều đến vậy? Không phải chúng ta bây giờ đã không chế được đại bộ phận thành viên bên trong Tôn Gia rồi sao, cần gì phải hao tổn tâm trí trên người một phé vật như vậy làm gì."

Người trung niên lúc trước nói với Xuân Đức, lúc này nghe vậy thì khẽ cười, hấn nhấp khẽ một ngụm trà, sau đó từ tốn nói:

" Người không cần quan tâm ta làm gì, người chỉ cần làm tốt việc của mình là được, việc ta làm có nói ra thì kẻ như người cũng không thể hiểu được. Vì vậy sau này đừng hỏi cái gì không phải việc mình."

Chỉ nghe một tiếng " hừ " lạnh, ngay sau đó căn phòng lại trở nên trống vắng hai người hắc y kia lại quý dị biến mất, ngòì trong phòng chỉ còn lại một mình trung niên nhân đang uống trà.

.....

Lại một mình bước trên con đường đầy tuyết hắc lúc này tự dưng cảm thấy có đôi chút buồn chán, hắc cũng chẳng biết vì sao tự dưng lại cảm thấy vậy. Hắc dừng lại, đứng giữa trời gió tuyết ngửa mặt nhìn lên trời đêm.

Sau một hồi lâu nhìn vào khoảng trời đêm vô tận thì hắc lại khẽ thở dài, nhẹ lắc đầu rồi hắc lại một mình tiếp tục bước đi. Bây giờ ngoài đường cũng đã không còn người nào, đã nửa đêm hầu hết các hàng quán đều đóng cửa, nhà nào nhà nều đều đã tắt đèn đi ngủ hoặc tu luyện.

.....

Hắc cứ như vậy lững thững bước đi thời gian lặng lẽ trôi qua, bất tri bất giác hắc đã về gần tới nhà. Nhưng ngay khi hắc đi tới một cái ngã rẽ quay về đại viện thì hắc lại nhìn thấy nữ nhân lúc trước ở Lâm Nhã Hiên.

" Hai chúng ta có thể cùng nhau nói chuyện một lát sao? " Ngay khi hai người đưa mắt nhìn nhau thì cô gái kia liền đã lên tiếng trước. Giọng nói của nàng ta rất thanh nhưng lúc này đây nó lại pha lẫn một cái gì không được tự nhiên.

Nhìn kỹ cô gái trước mắt thêm một lần, Xuân Đức lúc này khẽ gật đầu nói:

" Được."

Thấy Xuân Đức đã nhận lời thì cô gái kia nét mặt thoáng hiện lên sự vui mừng, nhưng nét vui mừng kia rất nhanh được che giấu đi, nàng ta lúc nói tiếp tục nói:

" Vậy người đi theo ta đến nơi này."

Nói xong nàng ta liền đi lướt qua Xuân Đức đi về một hướng khác, thân pháp của nàng rất nhanh thoáng một cái đã ở xa xa, Xuân Đức thấy vậy thì mặt không biểu tình, không nhanh không chậm bước theo sát phía sau cô gái.

Sau khi đi được tầm 20 phút thì hai người tới một nơi thập phần u tĩnh, khắp nơi xung quanh chỉ toàn là cỏ dại cao ngang đầu, nơi đây chỉ có một cây đại thụ, cây đại thụ kia rất lớn, cành lá xum xuê, tươi mơn mớn. Ngay bên dưới tán lá của cây đại thụ kia là một ngôi nhà nhỏ làm bằng trúc, nhìn có phần đơn bạc.

Một điều kì quái nữa là nơi này không có gió tuyết, đã vậy lại còn có ánh trăng chiếu sáng. Nhìn qua có phần tà dị.

Đi tới một chiếc xích đu ngay bên dưới cây đại thụ, cô gái ngồi lên xích đu sau đó bỗng nhiên hỏi:

" Huynh có còn nhớ nơi này không? "

Xuân Đức nghe được câu hỏi này thì sắc mặt vẫn lạnh lùng nhưng trong lòng thì thầm nhủ: " Ta còn chẳng biết người là ai chứ đừng nói là cái nơi quỷ này, ta biết được thì lại chẳng có đi tới đây."

Thấy một hồi lâu mà Xuân Đức không có nói gì thì cô gái kia trên nét mặt hiện vẻ hơi buồn, nàng khẽ thở dài nói:

" Xem ra huynh không còn nhớ nơi này, cũng không còn nhớ muội là ai nữa rồi."

Xuân Đức lúc này cũng thản nhiên thừa nhận, hấn bình thản nói:

" Phải. Ta không biết nơi này, không biết người đang trước mặt của ta lúc này lại là ai. Xem như là lần đầu gặp nhau đi, cô có thể cho ta biết cô lại là người nào? "

Ngay khi hấn hỏi xong câu này thì hấn liền dùng độc tâm thuật thăm dò chân ý mà cô gái trước mắt đang suy nghĩ hiện tại. Nhưng cũng phải qua một lúc thì hấn mới có được thông tin về cô gái này, cô gái này hấn thuộc dạng người hay nhớ kỷ niệm xưa nên khi hấn chỉ hỏi một câu thì cô gái này suy nghĩ về những khoảnh khắc từ thời còn bé.

Rất nhiều ký ức cùng kỷ niệm hiện ra trong đầu cô gái này, suy nghĩ của nàng ta là cực kì hỗn loạn khiến cho hấn muốn thăm dò chân ý giữa một đồng giả ý là vô cùng khó khăn.

[Chú thích: Chân ý, suy nghĩ chân thực được hình thành từ các sự việc đã từng xảy ra. Giả ý, suy nghĩ tự ảo tưởng hình thành. Được suy diễn từ chân ý.]

Cô nàng này có tên Tôn Ngọc. Nàng ta là con của một vị trưởng lão bên trong Tôn Gia, hồi nhỏ thì Tôn Vân cùng nàng ta chơi rất thân với nhau, Tôn Vân gọi cô gái này là Ngọc tỷ. Tới khi đã trưởng thành rồi thì hai người vẫn thường xuyên nói chuyện với nhau.

Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén, ngay khi Tôn Vân gục ngã vì việc tiên căn bị phế thì cô gái này lại đưa một bàn tay ra cứu vớt lấy hấn, sau đó tình cảm hai người vượt qua tình cảm tỷ đệ bình thường. Trong những năm tháng đầu tiên bị phế đi tiên căn, bị lấy lại địa vị thiếu gia chủ của Tôn Vân

thì cô gái này đã không tiếc tiêu hao linh căn của bản thân mà chuyển sang cho Tôn Vân.

Kí ức của nàng ta tới đây thì ngừng lại hẳn cũng không thể dòm ngó thêm, nhưng nhìn chung thì cô gái này là một người khá tốt, một cô gái si tình, ai mà lấy được nàng thì là có phúc. Nên thái độ của hắn đối với cô gái này cũng chuyển biến tốt hơn một chút.

Nhưng sau một lúc lâu suy tư thì cô gái này lại bất ngờ nói ra một câu khiến hắn cũng có phần ngạc nhiên:

" Chuyện đã qua rồi thì cho nó qua đi, cũng không nên nhắc lại làm gì. Sau này ta cũng sẽ đi theo sư tôn tu luyện huynh ở lại nhớ bảo trọng."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 858: Nhận Tuyệt Bị Thương

Nhìn khuôn mặt có chút hơi u sầu của cô gái thì Xuân Đức khẽ nhíu mày lại, hẳn cũng không có rành trong mấy việc tình cảm như thế này nên hẳn cũng gật đầu nói:

" Đã vậy cũng chúc cô lên đường bình an, cuộc đời phía sau gặp nhiều may mắn. "

Hơi suy tư một chút hẳn vẫn là lấy ra một viên châu màu đen phát ra hắc quang lập lòe ném cho cô gái nói:

" Thứ này ta cho cô, cũng xem như qua gặp mặt 2 ta ngày hôm nay. Sau này nếu không may gặp phải trí mạng nguy cơ thì có khi nó lại giúp cô giữ lại một mạng. Bây giờ thời gian cũng không còn sớm ta cũng nên trở về bằng không tiêu muội ở nhà lại lo lắng, sau này hữu duyên gặp lại, tạm biệt(cáo từ)."

Nói xong thì Xuân Đức cũng không có do dự thêm giây phút nào mà liền xoay người rời đi, nhưng hẳn chưa đi được mấy bước thì cô gái kia lại gọi hẳn lại:

" Đợi một chút? "

Nghe âm thanh có phần gấp gáp của đối phương Xuân Đức khẽ nhíu mày, hẳn xoay người lại về mặt bình thản hỏi:

" Còn chuyện gì nữa sao? "

Cô gái kia lúc này đã rời khỏi xích đu, chạy lại gần hắn. Nàng ta lúc này tìm kiếm ở trên người một lúc sau đó lấy ra một cái dây chuyền bằng răng thú đưa cho hắn nói:

" Ta cũng có thứ tặng ngươi, ngươi nhận lấy đi."

Nhìn nhìn cô nàng, lại nhìn cái dây chuyền bằng răng thú cùng các loại đá quý. Hắn cũng không có từ chối mà đưa tay nhận lấy. Khi nhận lấy sợi dây chuyền kia hắn cũng không có quên nói lời cảm ơn:

" Cảm ơn."

Nói xong thì hắn liền cất sợi dây chuyền kia đi sau đó xoay người đi ra khỏi nơi đây. Còn về phần Tôn Ngọc nhìn thấy hắn rời đi thì cũng không có đuổi theo, nàng ra chỉ lặng yên đứng nơi đó dùng đôi mắt có phần phức tạp nhìn theo bóng lưng của hắn đi xa.

Cho đến khi thân ảnh hắn đã biến mất rồi thì ánh mắt của nàng vẫn cứ chăm chú nhìn về phương hướng đó, phải sau một lúc thật lâu thì nàng mới thu hồi lại ánh mắt. Nhìn trong tay viên châu màu đen đang phát ra tà quang huyền ảo thì nàng ta bỗng dưng nở một nụ cười.

Một nụ cười ấm áp, cùng lúc đó nước mắt của nàng cũng chảy ra. Từng giọt nước mắt lăn dài trên má sau đó chảy xuống viên châu. Siết chặt viên châu ở trong lòng bàn tay, nàng hít một hơi thật sâu, lau đi nước mắt rồi quay người đi vào bên trong ngôi nhà nhỏ.

.....

Về phần Xuân Đức thì lúc này đây lại một lần nữa phản hồi đường cũ quay về nhà, còn về việc của cô gái mới vừa gặp thì hắn cũng chẳng nghĩ nhiều. Cô nàng kia đối với hắn cũng không khác gì mấy người qua đường, gặp rồi lại quên đến khi gặp lại lần nữa cũng chẳng còn gặp ra nhau.

Không qua bao lâu hắn lại quay về đại viện nhưng hôm nay có một chút khác so với mọi khi, tiểu muội hắn Nhận Tuyết không có đứng ngoài này đợi hắn như mấy lần trước. Nhưng nghĩ lại thì thấy cũng không có gì là bất hợp lý cả dù sao bây giờ cũng đã muộn, với hắn cũng đâu phải con nít(tiểu hài tử) đâu mà cần ai chờ.

Khẽ lắc đầu, hắn lúc này một mạch đi vào bên trong đại viện nhưng vừa vào bên trong thì hắn liền cảm thấy bầu không khí bên trong đại viện hôm nay có phần quý dị. Bầu không khí có chút tĩnh lặng khác thường.

Ngay khi hắn đang còn nghi hoặc thì lúc này một nữ vệ binh hấp tấp chạy tới trước mặt hắn gấp giọng nói:

" Công tử đã về, người nhanh lên xem tiểu thư, tiểu thư bị người đã thương."

Lông mày hắn lại khẽ nhăn lại, nhìn nữ vệ binh hắn trầm giọng hỏi:

" Tiểu Tuyết bây giờ ở nơi nào? "

" Tiểu thư đang nằm dưỡng thương tại..." Nữ vệ binh này còn chưa đáp xong thì đã không thấy thân ảnh Xuân Đức đâu nữa rồi, nàng ta thoáng cái ngân ra.

Về phần Xuân Đức thì hắn lúc này đã đi tới nơi mà Nhận Tuyết đang ở. Ở trước cửa phòng của Nhận Tuyết lúc này đang đứng vài tốp thị vệ, cảnh giác khắp nơi. Khi hắn xuất hiện thì những người này đồng loạt chĩa vũ khí về phía hắn.

Nhưng khi nhận ra hắn thì cả đám đồng thời cúi đầu chào:

" Đại công tử."

Nhẹ gật đầu, hấn phát phát tay nói:

" Lui xuống đi, nơi này có ta là đủ."

Đám nữ thị vệ có hơi chút do dự nhưng ngay sau đó ứng một tiếng liền rời đi. Xuân Đức lúc này nhẹ đẩy cửa ra bước vào bên trong phòng của Nhạn Tuyết, vừa vào trong phòng thì hấn liền đã ngửi thấy mùi hương của nữ nhân.

Đảo mắt nhìn qua hấn liền thấy Nhạn Tuyết đang nằm yên trên một chiếc giường gần đó, vẻ mặt của con bé lúc này tái nhợt nhìn qua là biết bị thương không nhẹ. Nhẹ đóng cửa lại hấn đi tới gần bên giường Nhạn Tuyết rồi tìm một chỗ ngồi xuống.

Sau khi kiểm tra cho Nhạn Tuyết thì hấn hơi nhăn mày lại, thương thế của cô bé này không hề nhẹ một chút nào, muốn khôi phục cũng cần ít nhất cả tháng. Hấn có chút không nghĩ ra là kẻ nào dám tạt bên trong Bàn Long Thánh Địa đụng chạm tới con cháu dòng chính của Tôn Gia thế này.

Từ ngày hôm qua trở về, hấn đã có một cái dự cảm gì đó không lành sắp xảy ra, ngày hôm nay thì liên tiếp những sự việc kì quái diễn gia, từ việc hấn được kẻ kia mời tới nói chuyện, gặp mặt nữ nhân Tôn Ngọc kia, lại tới việc Nhạn Tuyết bị thương, việc nào cũng lộ ra chút gì đó không quá bình thường.

Nhưng lúc này hấn lại khẽ nhếch mép cười tà, ánh mắt hấn lúc này liên tục chớp lóe lên những tia u mang khiến người ta lạnh sống lưng. Trong lòng hấn thầm nghĩ.

" Dù các ngươi lại có nhiều âm mưu quỷ kế thì đã sao, nếu đụng tới ta thì ta sẽ cho các ngươi biết cảm giác hồi hận vì đã sinh ra trên cái thế giới này."

Thu liễm lại nụ cười, hắn lại quay về vẻ bình thường hằng ngày, hắn cũng không có đi về phòng của mình mà ngồi ở bên cạnh Nhạn Tuyết nhắm mắt lại lặng yên tu luyện Thanh Tâm Quyết.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua.

...

Nhưng ngay khi hắn đang chuyên tâm tu luyện thì bỗng nhiên hắn cảm thấy có điều bất thường ở túi càn khôn đeo bên người, ngay lập tức hắn dùng thần niệm của mình lặng yên quan sát, ngay lập tức hắn liền thấy một màn kinh người.

Túi càn khôn của hắn không có được hắn thôi thúc vậy mà lại tự mở ra, từ bên trong túi càn khôn của hắn lúc này đang chui ra một đoàn sương mù màu đen, sương mù màu đen kia cực kì có linh tính, khi ra ngoài thì nó không có vội làm cái gì cả mà quan sát xung quanh.

Khi nhìn thấy hắn đang tu luyện cùng Nhạn Tuyết đang nằm bị thương trên giường thì đoàn sương mù màu đen kia lấy tốc độ kinh người nhằm về phía đầu của hắn mà lao đến

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 859: Thanh Tâm Quyết

Xuân Đức lúc này cũng không có mở mắt ra, tay hắn đưa lên bắt về phía đoàn khói màu đen kia, tốc độ của hắn so với đoàn khói đen kia là không thể so sánh, quá nhanh. Đoàn khói đen kia không kịp làm ra bất kì phản ứng nào thì bị hắn chộp vào trong tay, một luồng tà quang bao trùm lấy đoàn khói đen khiến cho nó không thể thoát ra ngoài.

Sau khi đã bắt được đoàn khói đen kia thì hắn lúc này mới mở mắt ra, nhìn đoàn khói đen hắn cười lạnh nói:

" Chỉ bằng chút bản sự như vậy đã muốn không chế ta rồi sao. Người thật sự làm ta rất buồn cười."

Nghe được lời hắn nói thì đoàn khói đen kia vậy mà lại huyền hóa ra khuôn mặt của một người đàn ông, khuôn mặt kia nhìn hắn lạnh lùng lên tiếng:

" Người là kẻ nào? "

Xuân Đức khẽ nhếch mép cười tà, tay hắn khẽ bóp một cái, khuôn mặt được hình thành từ đoàn khói đen kia " rít lên " một tiếng thê lương sau đó liền tán loạn ra biến về một đám khói đen như lúc ban đầu.

" Một tia phân hồn cũng dám lên mặt với ta nếu không phải vì ngại chọc tới phiền toái không cần thiết thì ta đã sớm giải quyết người, ngay cả bản thể của người đối mặt với ta thì ta một tay cũng có thể bóp chết."

Tâm niệm vừa động, ngay lập tức Quỷ Kiếm liền xuất hiện ngay bên cạnh hắn, vừa ra bên ngoài thì Quỷ Kiếm liền mở mắt ra, một vài sợi xúc tu bắn tới đoàn khói đen kéo nó vào bên trong mắt quỷ, mắt quỷ nhắm lại đoàn khói đen kia cũng xem như vĩnh viễn biến mất.

Nhìn thấy một màn như vậy thì hắn khẽ cười, A Manh sau khi tiến lên trí tuệ trung cấp thì thông minh hơn rất nhiều, có thể giúp hắn xử lý nhiều việc hơn.

Sau khi vuốt ve Quỷ Kiếm thêm một lúc lâu thì hắn mới lại một lần nữa cất Quỷ Kiếm đi. Tiếp sau đó hắn lại một lần nữa nhắm mắt lại tu luyện Thanh Tâm Quyết.

.....

Nhật nguyệt luân phiên, một ngày mới lại bắt đầu.

Ở trên giường lúc này đây sau một đêm tĩnh dưỡng thì sắc mặt của Nhạn Tuyết đã có chút hồng hào trở lại, mi mắt giật giật nàng một lần nữa hé đôi mắt của mình ra. Vừa mở mắt ra thì nàng liền đã nhìn thấy Xuân Đức đang ngồi ở giường bên cạnh.

Trong đôi mắt đẹp của nàng lúc này hiện lên một tia sáng khác thường, ngay khi nàng đang quan sát đánh giá ca ca của mình, thì ở phía đối diện Xuân Đức cũng mở mắt ra nhìn nàng. Ngay lập tức bốn mắt chạm nhau.

" Đã tỉnh rồi, muội bây giờ cảm thấy sao? " Xuân Đức lúc này ở đối diện dùng giọng ôn hòa lên tiếng hỏi thăm.

Nhạn Tuyết lúc này cũng gượng cười nói:

" Muội không có sao, chỉ là bị thương nhẹ một chút mà thôi. Vài ngày sẽ khỏi, huynh không cần lo lắng đâu."

Khẽ mỉm cười, hấn nhẹ giọng hỏi:

" Vậy có thể nói cho huynh biết là muội vì sao lại bị thương thành ra thế này hay không? Mà hai người Long Linh Nhi cùng Chí Vô Song đi cùng muội đâu rồi."

Nhạn Tuyết suy nghĩ một chút mới đáp:

" Hai người bọn họ hấn cũng đã trở gia tộc rồi, ngày hôm qua sau khi rời Thịnh Thế Đế Thành đến khu vực Phần Hương Cốc thì ba người bọn muội bị một đám áo hắc y nhân bất ngờ tập kích. May mà có cao thủ gia tộc theo sau bảo vệ bằng không thì hôm nay muội có thể đã không thấy được huynh nữa rồi...."

Vừa nói cô nàng vừa dùng đôi mắt đáng thương nhìn Xuân Đức, có điều lúc này đây Xuân Đức lại đang suy nghĩ điều gì mà không có chú ý tới biểu hiện của Nhạn Tuyết, thấy mình bị bơ thì cô nàng lập tức phồng má lên.

" Huynh đang suy nghĩ cái gì thế, huynh có nghe muội nói không vậy?"

Bị Nhạn Tuyết cắt đứt dòng suy nghĩ thì Xuân Đức có một chút khó chịu nhưng cảm giác khó chịu kia ngay lập tức bị hấn xua tan, hấn lúc này nhìn Nhạn Tuyết ôn hòa nói:

" Có nghe, chẳng qua là huynh đang suy nghĩ một chút vấn đề thôi. Muội đừng tức giận, tức giận sẽ ảnh hưởng không tốt tới sức khỏe đâu."

Nhưng vào lúc này cửa phòng bị người đẩy ra, sau đó hai cô gái bước cùng lúc bước vào bên trong phòng, lên tiếng cùng lúc, cùng nói ra một câu y hệt nhau.

" Nhạn Tuyết, bạn có sao không? "

Hai người tới không phải ai khác mà chính là hai người bạn thân (tỷ muội tốt) của Nhạn Tuyết, Long Linh Nhi cùng Chí Vô Song. Sau khi hai người cùng nói ra câu kia thì cả hai đều quay lại nhìn nhau, trên nét mặt có vài phần cổ quái.

Nhìn thấy hai người này tới thì Xuân Đức cũng liền đứng dậy nói.

" Mọi người nói chuyện với nhau đi, ca đi đây một chút."

Nói xong thì hắn liền quay người đi ra bên ngoài nhưng khi hắn vừa đi ra khỏi cửa thì trong phòng vọng ra tiếng nói của Nhạn Tuyết:

" Ca đi đâu vậy? "

Xuân Đức hơi dừng lại bước chân, hắn khẽ cười quay đầu nhìn lại Nhạn Tuyết đang nằm trên giường nói:

" Chuẩn bị cho muội một ít đồ ăn."

Sau khi nháy mắt thêm cái này thì hắn mới rời đi. Hắn rời đi rồi thì trong phòng chỉ còn lại có ba cô gái, lúc này đây sắc mặt ba người có chút gì đó không quá đúng. Hai người Chí Vô Song cùng Long Linh Nhi đều nhìn về phía Nhạn Tuyết với ánh mắt có phần mờ ám.

.....

Rời đi phòng của Nhạn Tuyết thì hắn liền đi xuống nhà bếp chuẩn bị một chút đồ ăn sáng cho cô nàng.

Sau khi vào trong nhà bếp thì hắn liền dẹp những việc khác qua một bên mà bắt đầu chuyên tâm vào việc nấu ăn. Trong nhà bếp nơi đây thứ gì cũng có, tất cả dụng cụ phục vụ cho việc nấu ăn hàng ngày đều không thiếu thứ gì.

Có điều dùng những thứ dụng cụ phạm phẩm này mà đi làm thịt một con tiên ngư nửa bước vương giả thì là điều không thể rồi, vì vậy hắn đành phải lôi dụng cụ của bản thân ra. Hắn lúc này muốn làm một bát cháo cá.

Mang ra một con Kim Ngọc Ngư hắn bắt đầu xử lý con tiên ngư này. Kim Ngọc Ngư thể trạng không lớn lắm, chỉ to bằng bàn tay, toàn thân lấp lánh ánh vàng.

Vì cũng thường xuyên làm công việc như thế này nên tốc độ xử lý nguyên liệu nấu ăn của hắn là rất nhanh, không qua bao lâu thì đã xong. Tiếp sau đó hắn liền bắt đầu công cuộc chiên cá lên. Đồng thời bắt đầu nấu một nồi cháo.

.....

Gần một giờ sau.

Sau khi Kim Ngọc Ngư đã chín vàng thì hắn bắt đầu lọc thịt ra bỏ vào nồi cháo, đảo một chút cho đều cùng thêm vào gia vị cho đậm đà xong thì hắn liền tắt bếp. Như vậy là đã xong, cách nấu ăn của hắn cũng đơn giản chẳng phức tạp gì.

Sau khi dùng muống thử một chút, cảm thấy cũng không đến nỗi tệ thì hắn liền bung lên trên phòng của Nhạn Tuyết..

[Đã lên chương xong. Chúc mọi người đọc truyện có giây phút thư giãn.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 860: Mộng Hồng Trần

Nhưng ngay lúc hấn vừa quay đầu chuẩn bị đi ra bên ngoài thì đã thấy một mười mấy người đang thập thò trước cửa phòng bếp nhìn vào trong. Những ánh mắt kia khi nhìn thấy hấn đang bung một cái nôi trên tay thì tỏ ra không dám tin tưởng, cả đám đều tròn tròn mắt mà nhìn, cứ như nhìn thấy sinh vật lạ vậy.

" Nhìn cái gì mà nhìn, đi làm việc của mình đi." Bị ánh mắt của nhiều người chú ý tới như vậy thì hấn cảm thấy một chút khó chịu. Vì vậy hấn liền đuổi đám người này đi làm việc.

Nghe hấn quát thì đám nữ nhân kia lúc này mới giật mình, cả đám vâng vâng, dạ dạ mấy tiếng rồi nhanh chóng chạy đi mất. Thoáng cái nơi đây lại chỉ còn một mình hấn.

Khẽ nhếch miệng cười tà, hấn lúc này lại tiếp tục đi lên trên phòng của Nhạn Tuyết. Nhưng khi hấn vừa tới trước cửa phòng thì lại thoáng kinh ngạc, trong phòng lúc này lại có thêm không ít người. Có người hấn quen có người hấn không quen.

Người mà hấn quen trong đám người mới tới này thì có Tôn Khánh Nguyên, Mộng Hồng Trần, Cửu Công Chúa, Thanh Nhã, Khổ Đức Nạp còn hai người khác thì hấn không biết, hai người kia cũng đều là nữ nhân độ tuổi cũng cỡ như Nhạn Tuyết.

Những người kia lúc này đang nói chuyện với nhau có vẻ vô cùng vui vẻ, ngay cả Tôn Khánh Nguyên lúc này cũng đang nói chuyện cùng mọi

người, mà phản ứng của Nhạn Tuyết khi nhìn thấy Tôn Khánh Nguyên thì cũng không có gay gắt như lúc trước, cũng không biết là đã xảy ra việc gì mà thái độ của nàng biến hóa nhiều tới vậy.

Hắn vừa tới trước cửa phòng thì những người khác đều nhìn lại, ngay khi thấy hắn thì những người trong phòng phản ứng có chút khác nhau, riêng mấy người Khổ Đức Nạp, Thanh Nhã, Cửu Công Chúa, Mộng Hồng Trần khi thấy hắn thì thần sắc cả đám có chút khẩn trương. Còn vì sao bọn họ khẩn trương thì không cần nói cũng rõ rồi.

Sau khi nhìn lướt qua những người trong phòng hắn khẽ cười nói:

" Mọi người tới thăm Tiểu Tuyết sao, vậy người làm ca ca như ta thay mặt Tiểu Tuyết cảm ơn mọi người nhé. "

Sau đó hắn lại nhìn qua Long Linh Nhi nói:

" Ngọc Bánh Bao qua đây ta nhờ chút việc nào."

Long Linh Nhi lúc này đi lại gần tò mò hỏi:

" Có việc gì sao? "

Có lẽ là đã tiếp xúc với Xuân Đức thời gian rất dài, cũng hiểu được tính cách của hắn phần nào nên Long Linh Nhi khi tiếp xúc với hắn thì không có nhiều câu nệ, nàng ta rất tự nhiên lúc nói chuyện với hắn, nhìn không ra điểm gì nàng là bị người dùng độc khống chế.

Đưa cái nồi cháo mới nấu xong cho Long Linh Nhi, hắn dặn:

" Đồ ăn sáng chuẩn bị cho Tiểu Tuyết, tí nữa người thay ta cho con bé ăn."

Nhìn lên mọi người hắn cười nói:

" Mọi người ở lại nói chuyện vui vẻ, ta về phòng trước."

Nói xong hắn liền xoay người đi ra khỏi cửa, đi về phòng của mình. Hắn cũng là một người không thích chỗ đông người nên mới nhanh chóng rời đi như vậy, nếu mà trong phòng chỉ có 2-3 người thì hắn có lẽ là đã ở lại.

Phòng của hắn cũng ngay cạnh phòng của Nhạn Tuyết nên chỉ cần vài chục bước chân là đã quay về phòng của hắn, sau khi đóng cửa lại mở ra trận pháp phòng ngự thì hắn liền bắt đầu vào công việc của mình.

.....

Phòng của Nhạn Tuyết.

Xuân Đức đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, đa phần người ở trong phòng còn chưa có kịp lên tiếng chào lại hắn thì hắn đã rời đi.

Lúc này đây hai người Chí Vô Song cùng Cửu Công Chúa đồng thời đến bên cạnh Long Linh Nhi, tò mò nhìn xem cái nội mà Long Linh Nhi đang bung ở trên tay.

" Mở ra xem được không? " Chí Vô Song tò mò nói.

Long Linh Nhi lắc đầu nói:

" Cái này dành cho Tiểu Tuyết mà, có hỏi thì cũng nên hỏi ý kiến của Tiểu Tuyết trước đã."

Ngay lập tức ánh mắt hai người Chí Vô Song cùng Cửu Công Chúa đều hướng về phía Nhạn Tuyết đang nằm trên giường, ánh mắt của hai người mang theo một tia chờ đợi. Nhạn Tuyết thấy vậy thì nhẹ cười nói:

" Có gì đâu mà mọi người lại có biểu hiện quá lên như vậy, chỉ là một chút đồ ăn sáng do ca ca của ta làm thôi mà, huynh ấy làm ra đồ ăn còn

không biết có ăn được không nữa. Mọi người thích thì cứ mở ra nhìn xem, ta cũng muốn xem huynh ấy là nấu thứ gì."

Được Nhận Tuyết cho phép thì Tiểu Ma Nữ(Cửu Công Chúa) ngay lập tức mở nắp cái nồi mà Long Linh Nhi đang bung ra. Ngay lập tức từ bên trong chiếc nồi nhỏ kia tản ra mùi hương thơm phức, cùng với đó là linh áp như có như không từ bên trong tản ra.

Người được mùi thơm kia thì mọi người trong phòng đều không tự chủ được nuốt một ngụm nước miếng, lúc này đây Khô Đức Nạp hít hà mấy lần thì thần sắc thoáng cái thay đổi.

" Làm sao ta cảm thấy mùi vị này có chút quen thuộc nhỉ, hình như trước kia lâu lắm rồi ta cũng có từng bắt gặp mùi này rồi thì phải." Hắn lúc này có chút nhớ lại cái gì đó nhưng nhớ mãi chẳng ra là bản thân đã gặp thứ mùi vị này ở nơi nào.

Những người khác tuy không giống Khô Đức Nạp như vậy quen thuộc nhưng chỉ dựa vào mùi vị cùng tiên lực đang cuộn trào tuôn ra từ bên trong chiếc nồi kia thì mọi người cũng có thể khẳng định được thứ cháo này được nấu từ vật liệu vô cùng trân quý.

Lúc này đây Long Linh Nhi đi tới bên cạnh giường của Nhận Tuyết đặt nồi cháo xuống cười nói:

" Hi hi, Tiểu Tuyết chúng ta là tỷ muội tốt phải không nào? "

Nhìn bộ dạng này của Long Linh Nhi thì Nhận Tuyết liền biết là cô nàng này chuẩn bị muốn nói cái gì rồi. Nàng khẽ lờm Long Linh Nhi một cái rồi nói:

" Bạn cũng muốn thử tài nghệ của ca ca mình sao? ""

Long Linh Nhi nghe vậy thì ngay lập tức cười hì hì gật đầu, Nhạn Tuyết lúc này cũng mỉm cười nài nhìn qua những người còn lại trong phòng nói:

" Mọi người có muốn cùng thử đồ ăn mà ca ca của ta làm ra không? "

Sau khi nghe Nhạn Tuyết hỏi thì hai cô gái mà Xuân Đức không có nhận biết lúc này đồng thời lắc đầu nói:

" Hai người bọn muội bây giờ đều có việc gấp phải làm hẹn khi khác vậy. Tuyết tử cố gắng dưỡng thương nhanh chóng khỏi bệnh nhé."

Nói xong thì hai cô gái kia liền đứng dậy nói lời từ biệt cùng với mọi người, những người khác thì cũng nói vài lời khách sáo với 2 người, sau đó liền tạm biệt hai người rồi.

Sau khi hai cô gái kia rời đi thì bầu không khí ở trong phòng thoáng cái khác xa lúc trước, lúc này đây mọi người hình như có vẻ thoải mái hơn với nhau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 861: A Mạnh Lăn Nữa Biến Hóa - Xuân Đức Phá Sản

- ---o0o---

Trong phòng của Xuân Đức.

Lúc này đây Xuân Đức đang ngồi trên giường, tay hấn lúc này thì đang vuốt ve Quý Kiếm. Quý Kiếm trong tay hấn lúc này cũng khẽ rung lên từng hồi nhẹ nhàng giống như là đang đáp lại tình cảm của hấn vậy.

Vừa cách đây không lâu hấn mới vừa có một quyết định quan trọng, hấn không có luyện chế con rối vương giả nữa những tên vương giả kia đều bị hấn làm môi cho Quý Kiếm ăn tươi nuốt sống, tại mấy ngày trước khi còn ở cạnh đám trẻ lang thang thì hấn cũng đã cho Quý Kiếm ăn sống hai tên vương giả Long Tộc.

Ngay tại lúc trước hấn dùng hệ thống phụ trợ kiểm tra thì phát hiện Quý Kiếm gia tăng mạnh về các mặt chỉ số, phải mạnh hơn lúc ban đầu 3-4%. Cái quan trọng nhất chính là khí linh A Mạnh trí tuệ vậy mà tăng cao, gần đạt tới trí tuệ cao cấp giống như loài người.

Vì vậy hấn không tiếc dùng tất cả những tên vương giả còn sống khác cho Quý Kiếm ăn sạch để nó một lần lột xác. Nhưng sau khi ăn xong bốn tên vương giả thì Quý Kiếm cũng không có dị biến gì, dù sao nó cũng cần chuyển hóa năng lượng mà nó vừa hấp thu vào.

Xuân Đức cũng không phải là người vội vàng nhưng lúc này đây hấn lại khó thể kiềm chế mong muốn nhìn thấy Quý Kiếm lột xác. Vì để giúp cho

Quý kiếm chuyển hóa thứ nó vừa cắn nuốt nhanh hơn hẳn cũng không tiếc dùng chính máu, linh hồn, bốn nguyên lực của cơ thể làm vật xúc tác cũng như gia tăng độ không chế với Quý Kiếm.

.....

Thời gian chậm rãi đi qua.

30 phút...

1 giờ....

2 giờ....

5 giờ...

Nhưng mãi tới gần 8 tiếng sau thì Quý Kiếm mới bắt đầu có dị biến. Từ bên trong Quý Kiếm lúc này một luồng huyết quang bắn ra thoáng cái đã biến cả căn phòng thành một thế giới đỏ như máu vậy.

Cùng lúc đó Quý Kiếm liền bay ra giữa phòng, lơ lửng giữa không trung. Con mắt quý cùng các xúc tu của nó lúc này cũng được mở ra, bay múa tán loạn. Tràn cảnh trong phòng lúc này không khác gì một loại viễn cổ ma vật vừa được phục sinh.

" Bịch bịch...Bịch bịch.."

Những tiếng động như tiếng đập của trái tim từ Quý kiếm phát ra, lúc ban đầu chỉ là những âm thanh nhẹ nhàng có tiết tấu nhưng dần dà những âm thanh kia càng ngày càng lớn, càng ngày càng vang vọng.

Nghe tiếng" bịch bịch" kia không khác gì nghe phải ma âm, người nghe phải thì đầu óc quay cuồng, khí huyết nghịch lưu, đạo tâm không kiên định

rất dễ sinh ra tâm ma người có tu vi càng cao thì càng cảm nhận được rõ ràng.

Đến ngay cả Xuân Đức là chủ nhân của Quỷ Kiếm cũng cảm thấy máu huyết chảy ngược, tinh thần bấn loạn, phải khó khăn lắm thì hắn mới không chế được.

Một phần cũng vì trận pháp cấm chế ngăn cản âm thanh chỉ có ở bên trong mà không phát tán ra bên ngoài được nên mới xảy ra tình trạng như lúc này. Xuân Đức cũng thuộc dạng người chẳng tốt lành gì, lúc này đây hắn mở ra một phần trận pháp để cho những âm thanh như ma âm kia truyền thẳng xuống lòng đất, sau đó nó tán đi đâu thì hắn không quan tâm.

Ngay khi hắn làm như vậy thì áp lực trong phòng hắn liền giảm mạnh, áp lực lên hắn cũng là không đáng kể nữa.

Nhưng Xuân Đức không biết rằng, hắn làm như vậy không khác gì mà mang tới đại nạn cho cả Tôn Gia, nói đúng hơn là cho cả cái thế lực Bàn Long Thánh Địa.

Âm thanh " bịch bịch " sau khi truyền vào trong lòng đất thì liền lấy tốc độ càng nhanh chóng hơn lan ra xa, lúc đầu mọi người còn không có chú ý tới âm thanh này nhưng chỉ một lúc sau thì âm thanh kia liền rõ ràng vang trong đầu mọi người.

Vô số cao thủ từ Tinh Quân Tiên Cảnh trở lên khi nghe được âm thanh này thì liền ôm đầu nằm lãn lộn trên mặt đất, một số khác đang bế tử quan thì liền một đi mà không trở lại.

Âm thanh càng lúc càng lớn, càng lúc càng dồn dập, càng lúc càng lan ra xa. Lúc ban đầu chỉ là trong một góc nhỏ của Tôn Gia nhưng không quá

mấy phút thì nó đã truyền đi gần hết cả Tôn Gia, chưa dừng tại đó chỉ sau nửa canh giờ thì nó còn lan sang đến tận Long Gia cùng Chí Gia.

Cao thủ của ba nhà khi nghe được âm thanh này thì không một người nào ngoại lệ, tất cả đều khí huyết chảy ngược, tâm ma, ảo tượng sinh ra. Từ cơn đau xé linh hồn khiến cho kẻ nào kẻ nấy đều nằm trên mặt đất rên la thảm thiết, có nhiều người không chịu được, thất khiếu liền đổ máu mà chết.

Trong cơn đại nạn chỉ có Cửu Gia là không việc sao, còn những gia tộc khác nhất định gặp phải trí mạng đã kích.

.....

Còn về phần chủ mưu của vụ việc lần này Xuân Đức thì lại đang tươi cười vui vẻ mà hồn nhiên không biết việc gì đang xảy ra ngoài kia.

Hắn lúc này đang bận quan sát biến hóa của Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm lúc này đây đang có những biến hóa kinh người. Từ mặt hình thể cho đến bản chất. Số liệu của Quỷ Kiếm thay đổi nhanh tới mức mà đến ngay cả hệ thống phụ trợ cũng không có kịp thống kê lại. Thêm một lúc thì hệ thống phụ trợ liền ngừng hoạt động vì không có khả năng phân tích toàn bộ các dữ liệu.

Chiều dài của Quỷ Kiếm lúc này đã dài gần 3 mét, hình thể của nó cũng to hơn một chút, đặc biệt màu sắc của Quỷ Kiếm lúc này đã hoàn toàn biến thành màu đen, một màu đen có phần tà dị. Con mắt quỷ lúc này cũng chuyển từ vàng kim qua đỏ rực. Quỷ Kiếm lúc này mới thực sự đúng nghĩa trở thành Quỷ Kiếm.

Nhưng trong cái quá trình biến đổi này Quỷ Kiếm lại một lần nữa khiến cho Xuân Đức tán gia bại sản. Ngoại trừ hai con rôi vương giả, tài liệu để

khôi phục Phong Phong cùng Hồng Hồng cùng một gốc Sinh Hồn Hoa thì tất cả mọi thứ đều đã bị Quỷ Kiếm cắn nuốt sạch.

Tùng núi nhỏ tiên thạch, vô vàn binh khí các loại, còn có cả tiên khí trong đó. Thêm vào đó là hàng loạt thi thể tu sĩ cùng quái vật biển, tất cả đều bị Quỷ Kiếm trong thời gian ngắn cắn nuốt sạch sẽ chỉ còn lại tí tro bụi.

Xuân Đức chính thức quay về với hai bàn tay gầy trắng. Nhưng hắn cũng không có tiếc, lần này là hắn cuộc tất tay rồi. Nếu Quỷ Kiếm lột xác hoàn hảo thì hắn là người chiến thắng, còn nếu không được thì hắn cũng đã thỏa mãn.

Lúc này đây chỉ cần cảm nhận được được linh áp khủng bố đang tản ra từ Quỷ Kiếm thì Xuân Đức cũng đã có thể khẳng định lần lột xác này đã thành công, còn phần có hoàn mỹ lột xác hay không lại phải trông đợi vào vận mệnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 862: Hỗn Loạn- Thêm Một Kiện Chí Bảo

- ---o0o---

Cũng không rõ qua bao lâu, quang mang từ Quỷ Kiếm đột nhiên thu liễm vào bên trong nhưng xung quanh thân kiếm phát đang phát ra nhàn nhạt tà quang nhìn rợn cả người, nhất là những họa tiết hoa văn yêu dị trên thân kiếm, cùng với con mắt lúc khép lúc mở của nó.

" A Manh lại đây nào." Nhìn Quỷ Kiếm đang lơ lửng cách đó không xa Xuân Đức hưng phấn hô lên một tiếng.

Quỷ Kiếm lúc này linh tính đã cực cao, nó chính xác là A Manh linh trí đã bước lên tầm cao mới, ngay khi hắn còn chưa nói xong thì nó đã chủ động rơi vào trong tay hắn.

Vừa cầm Quỷ Kiếm vào trong tay hắn liền cảm thấy thân thiết dị thường, không khác gì một cánh tay khác của hắn. Cùng lúc này hắn cảm nhận thấy một loại lực lượng vô danh từ Quỷ Kiếm bắt đầu truyền sang cho hắn, đồng thời hắn cũng bắt đầu tiêu hao máu huyết cùng phát nguyên truyền qua Quỷ Kiếm. Có điều lúc này đây lượng tiêu hao " pháp nguyên " cùng máu huyết đã giảm 5 thành so với lúc trước.

Cảm nhận được biến đổi của Quỷ Kiếm thì hắn không nhìn được mà nhếch mép cười tà, dùng một tay vuốt nhẹ thân kiếm hắn cười nói:

" Không phụ lòng chờ mong của ta. Sau này theo ta thì đây cũng không phải là giới hạn của ngươi."

Quý Kiếm lúc này cũng rung lên từng hồi như muốn biểu đạt sự vui thích của nó. Sau khi vuốt ve một hồi thì hấn mới thu hồi Quý Kiếm vào bên trong nhẫn chứa đồ. Tiếp sau đó hấn bỏ đi trận pháp xung quanh đi ra ngoài.

Nhưng ngay khi hấn vừa ra bên ngoài thì đã cảm nhận được nơi đây xảy ra điều gì đó không bình thường, ngay lập tức hấn liền dùng hồn niệm tán ra bắt đầu xem xét xung quanh khắp nơi. Thoáng cái thần niệm của hấn đã bao trùm phương viên hơn vạn dặm.

Cùng lúc này đập vào mắt hấn là một cảnh tượng khó diễn tả thành lời. người người, nhà nhà đều đang tắt bật chạy đông chạy tây, khắp nơi xung quanh phương viên hơn vạn dặm đâu đâu cũng có người chết, người chết tu vi bất động có cao có thấp, thấp nhất cũng là Tinh Quân Tiên Cảnh. Còn cao nhất theo hấn quan sát được thì có cả Thần Quân Tiên Cảnh.

Người chết đã nhiều, kẻ bị thương lại càng nhiều hơn, người nằm trên mặt đất hai tay ôm đầu, thất khiếu chảy máu đâu đâu cũng có thể nhìn thấy. Cũng vào lúc này cũng không ít kẻ cơ hội, lợi dụng lúc cháy nhà ra hôi của, cướp đoạt tài sản của kẻ đã chết hay người bị thương. Không ít người còn nhẫn tâm hạ sát thủ không lưu tình một chút nào.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng chẳng ngạc nhiên gì, việc thế này ở tiên giới lại chẳng quá là bình thường luôn. Nhưng vào lúc này hấn lại nhớ tới điều gì, hấn lập tức thu lại hồn niệm sau đó liền chạy qua sang bên phòng của Nhạn Tuyết.

Ngay khi hấn đi vào bên trong thì liền đã nhìn thấy Tôn Khánh Nguyên đang ngồi khoanh chân dưới nền đất, còn những người khác lúc này thì đều đã nằm yên bất động trên giường hoặc trên đất. Lướt nhìn qua thì những người này vẫn còn thở hấn chỉ là bị thương mà thôi còn chưa có chết.

Khi hắn bước vào trong phòng không bao lâu thì Tôn Khánh Nguyên cũng đồng thời mở mắt ra, sau khi quan sát xung quanh một lượt thì hắn liền hướng về phía Xuân Đức chào:

" Đại nhân."

Nhẹ gật đầu hắn hỏi:

" Làm sao? Việc gì đã xảy ra lại khiến cho các người thành ra thế này? "

Nghe được hắn hỏi thì Tôn Khánh Nguyên không có một chút do dự mà ngay lập tức thuật lại việc vừa xảy ra. Sau khi nghe xong thì Xuân Đức liền xác định được suy đoán của bản thân là chính xác. Việc này có liên quan tới việc Quỷ Kiếm lúc trước.

Đám người Tôn Khánh Nguyên cũng nghe được âm thanh " bịch bịch" như tiếng tim đập kia, việc sau đó không cần nói cũng rõ rồi. Đáng lý nơi đây hai người Mộng Hồng Trần cùng Thanh Nhã đã sớm chết mất xác nhưng lần này bọn họ may mắn mà có ấn ký linh hồn mà hắn để lại trong đầu hai người.

Đã hiểu mọi việc hắn khẽ gật gật đầu nói:

" Người ở đây giám sát mọi việc, ta trở về phòng."

Nói xong thì hắn liền quay trở về trong phòng của mình, sau đó thì nằm trên giường bắt đầu giả vờ bị thương giống mấy người Nhạn Tuyết. Đang còn lo không biết làm cách nào để trốn việc phải cầm đầu đám thanh niên gia tộc đi ra chiến trường. Bây giờ có cơ hội hắn làm sao có thể bỏ qua được.

.....

Quả nhiên sau không được bao lâu, nội loạn bị dẹp yên thì liền có vài đạo hồn niệm quét qua nơi này. Sau khi xuyên phá trận pháp mê hoặc bên ngoài thì liền trực tiếp quét một vòng bên trong phòng.

Sau đó dừng lại trên người hắn một thời gian rất dài quan sát hắn cẩn thận thì mới rời đi. Đợi mấy đạo hồn niệm kia rời đi thì Xuân Đức lại một lần nữa mở mắt ra. Hắn lúc này nở một nụ cười lạnh lùng.

Vậy là việc hắn phải dẫn đội tiến ra ngoài chiến trường đối đầu với đám quỷ vật bò ra từ bên trong Bàn Long Quy Khư xem như đã được quyết định rồi. Nhưng cũng không loại trừ một vài trường hợp đặc biệt.

Ngồi dậy, lúc này đây hắn quyết định luyện hóa Quỷ Kiếm trở thành bản mệnh bảo vật của bản thân. Tuy về mặt tiềm năng thì Quỷ Kiếm không thể sánh bằng các bảo vật hỗn độn được nhưng là bảo vật thần ma thì tiềm năng của Quỷ Kiếm cũng đã rất lớn.

Muốn tìm được một bảo vật thần ma cũng không chỉ ra vào cấm địa liền đoạt được mà phải có cơ duyên to lớn mới có thể đạt tới.

Cầm Quỷ Kiếm ở trên tay hắn lúc này bắt đầu hoàn thành các nghi thức tâm linh sau đó mới bắt đầu việc luyện hóa. Việc luyện hóa bảo vật đối với hắn cũng chẳng là điều gì xa lạ, thêm vào việc A Manh lại là một trong tam đại thú sủng của hắn vì vậy quá trình luyện hóa càng thêm đơn giản, mọi việc cứ tự nhiên như nước chảy thành sông vậy.

.....

Thời gian không quá dài. Chỉ tầm 2 tiếng thì mọi việc đã hoàn thành, Quỷ Kiếm chính thức trở thành bản mệnh bảo vật của hắn.

Sau khi trở thành bản mệnh bảo vật thì dưới một lực lượng kì bí tốc độ hấp thu máu, pháp nguyên, hồn lực đã giảm mạnh. Không những giảm mạnh

mà hắn còn có thể không chế được quá trình này nữa. Khi nào cho Quỷ Kiếm hút máu hoặc bắt nó ngừng lại thì cần một ý niệm của hắn mà thôi.

Nhưng sau khi luyện hóa xong Quỷ Kiếm thì hắn lúc này lại bắt đầu có nỗi lo mới. Hắn dự tính thời gian sau sẽ đi tới vài cái đại hình đấu giá cùng với chợ đen để mà có thể mua được tiên khí cùng các tiên thảo gia tăng cường độ linh hồn. Nhưng mà bây giờ hắn trắng tay rồi, ngoài trừ 2 con rối vương giả cùng một ít độ lung tung thì chẳng con gì cả.

Bây giờ tiên thạch lại là một nỗi lo, hắn không biết là mình có nên đi ra chiến trường rồi tranh thủ làm chút hoạt động mờ ám hay là dùng biện pháp chân chính để kiếm tiên thạch nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 863: Bổ Linh Đan

- --o0o---

Thời gian gần nửa đêm.

Lúc này đây ở bên trong phòng của Xuân Đức đang có sự hiện diện của một người khác nữa. Một trung niên nhân, toàn thân bao trùm bên trong áo bào màu đen. Người trung niên kia lúc này đang đứng đối diện với Xuân Đức, khoảng cách hai người không tới 5 bước chân.

" Bây giờ ngươi cảm thấy thế nào? " Trung niên kia sau khi đưa cho Xuân Đức một viên đan dược(thuốc) màu đỏ ăn vào được một lúc thì liền dùng giọng nói khàn đặc hỏi thăm.

Xuân Đức lúc này hơi nhăn mày nói ra:

" Không có nhiều tác dụng quá lớn, thương thế của ta hoàn toàn không có biến chuyển gì nhiều. Ngươi còn thứ gì có thể giúp ta khôi phục thương thế thì liền lấy ra đi."

Trung niên đối diện nghe hắn nói vậy thì liền nhướng mày lên, sau đó liền dùng hồn niệm quan sát toàn thân Xuân Đức trong ngoài một lượt, cảm thấy Xuân Đức vẫn bị thương như lúc ban đầu, thương thế không hề có dấu hiệu chuyển biến thì hắn mới thu về hồn niệm.

Sau một lúc thì hắn trầm giọng nói ra:

" Nơi này còn hai viên Bỏ Linh Đan cùng một viên Đại Hoàn Đan bí chế. Người ăn vào hết đi, nếu như may mắn thương thể chuyển biến tốt thì sáng mai đi tới gặp gia chủ. Bằng không cơ hội một lần nữa được làm thiếu tộc trưởng của người xem như thất bại."

Chỉ nói bấy nhiêu đó thì người này liền rời đi, người này tu vi không tệ đã là một thân Thân Quân Tiên Cảnh cao giai. Chỉ vừa nhoáng người lên một cái đã xuyên qua trận pháp của Xuân Đức rời đi khỏi nơi đây.

Sau khi người kia rời đi thì Xuân Đức trong phòng liền cười lạnh, lúc này từ trong miệng hắn phun ra một viên đan dược màu đỏ to như quả trứng chim cút.

Nhìn bốn viên đan dược trong lòng bàn tay Xuân Đức khẽ cười nói:

" Đúng là rất thú vị nha. Tên kia cũng rất là cẩn thận đấy, nếu là Tôn Vân trước kia thì chắc giờ này cũng đã bị biến thành con rôi rồi. Bị mấy tên này lừa vào tròng rồi."

Hắn thì không biết mấy viên đan dược này là gì nhưng may mắn hắn lại có phụ trợ hệ thống, vì vậy mà hắn biết được bốn viên thuốc này công dụng ra sao. Bốn viên thuốc này sau khi uống vào thì có thể lần lượt kích phát tiềm năng bên trong cơ thể, từ thể chết cho đến linh hồn nhưng cái giá phải trả cũng là không rẻ chút nào.

Đổi lại sức mạnh mà bốn viên thuốc này mang lại chính là thọ nguyên, theo phân tích của hệ thống phụ trợ thì nếu hắn ăn cả bốn viên này thì cùng lắm sống thêm 200-300 năm nữa mà thôi. Cái này chẳng khác gì việc dùng rượu độc giải khát cả.

Linh quang chợt lóe, khóe miệng hắn lại khẽ nhếch lên cười cười:

" Cái thứ này hẳn cũng rất đáng tiền, thôi thì lấy đi bán vậy đúng lúc ta cũng đang cần tiền thạch."

Nhưng ngay vào lúc này một tiếng gõ cửa vang lên cùng với đó là một âm thanh có phần suy yếu vang lên:

" Cốc cốc."

" Huynh còn thức không, muội đây."

Nghe được giọng nói quen thuộc Xuân Đức lúc này liền thu lại nụ cười có phần tà ác của mình, chỉnh sửa lại một chút quần cho gọn gàng hẳn lúc này bước nhanh ra phía ngoài cửa phòng.

" Két két"

Cửa phòng mở ra, ngay lập tức hẳn liền nhìn thấy một cô gái có bộ dạng suy yếu đứng ở trước cửa phòng.

" Muội làm sao giờ này còn chưa đi nghỉ ngơi, nửa đêm rồi tìm ca có việc gì vậy? "

Khẽ vén tóc mai, Nhạn Tuyết cố gắng nặn ra một nụ, nàng nhìn Xuân Đức cười nói:

" Muội trong lòng có chút không yên, muốn nói chuyện với huynh một chút không có được sao?"

Hơi nghiêng đầu, thoáng đánh giá Nhạn Tuyết. Sau một lúc thì hẳn mới nở một nụ cười ôn hòa, vừa cười hẳn vừa nói:

" Được rồi, nếu Tiểu Tuyết muốn nói chuyện cho đỡ buồn thì huynh sẽ cùng muội tâm sự vậy. Vào trong phòng đi."

Nhạn Tuyết nghe vậy thì liền cười hì hì, sau đó thì nhanh chân đi vào bên trong. Đợi Nhạn Tuyết đã đi vào thì Xuân Đức cũng khép cửa phòng lại.

" Két Két "

Cửa phòng lại một lần nữa bị đóng lại, trong phòng lúc này lại tối đen như mực. Cảm thấy phòng hơi tối nên hắn bèn lấy ra vài viên Nguyệt Quang Thạch ở một cái ngăn tủ định thay tâm đèn nhưng vào lúc này thì Nhạn Tuyết lại lên tiếng ngăn lại.

" Không cần thắp đèn làm gì đâu ca. Mọi người không thích ánh sáng. Để như thế này nói chuyện cũng được mà."

Nghe vậy thì hắn thoáng có chút ngạc nhiên nhưng mà hắn cũng chẳng nghĩ nhiều. Nếu con bé không thích thì thôi, dù sao với thị lực của tu sĩ thì vẫn nhìn trong bóng đêm bình thường, nếu mà quan chú thêm tiên lực thì nhìn cũng rõ như ban ngày.

" Ừ. Mọi người thích sao cũng được."

Nói xong thì hắn bỏ lại mấy viên nguyệt quang thạch vào trong tủ sau đó trèo lên một cái giường nằm xuống. Giường ở phía đối diện thì Nhạn Tuyết đang ngồi rồi nên hắn phải nằm giường này.

" Ca." Nhạn Tuyết gọi một tiếng.

Đang nằm trên giường, Xuân Đức có phần lười biếng nói:

" Làm sao? Có gì nói đi, ca đang nghe mà."

Nhạn Tuyết cười hì hì nói:

" Không có muốn hỏi gì cả, chỉ là mọi người thích gọi vậy thôi."

Nghe vậy thì Xuân Đức hết biết nói cái gì cho phải. Hắn chỉ khẽ nhếch miệng cười tà sau đó thì cũng không nói gì nữa cả. Hai người không ai nói gì trong phòng thoáng cái yên tĩnh lại, ngoại trừ tiếng hít thở nhẹ nhàng của hai người thì cũng không còn tiếng động gì khác.

Nhưng sau một lúc thật lâu thì Nhạn Tuyết lại có động tác, nàng từ giường bên này chui qua giường của Xuân Đức, nàng cũng không có nằm xuống cùng với hắn mà ngồi ở cuối đuôi giường.

" Tiểu Kim đi đâu rồi ca, sao mấy ngày này muội không thấy nó ở cùng với huynh vậy? "

Vẫn chưa có ngủ, lúc này nghe được Nhạn Tuyết hỏi thì hắn liền đáp:

" Huynh để nó lại chơi với đám cô nhi rồi. Huynh định thời gian sắp tới sẽ chuyển tới nơi có đám nhóc, vừa tu luyện vừa tiện chăm sóc bọn nhỏ."

" Ý " Nhạn Tuyết nghe qua thì rất kinh ngạc. Nàng lúc này tò mò hỏi thăm.

" Chuyện là sao vậy? Sao muội lại không biết tí gì? "

Xuân Đức lúc này cũng không có che giấu gì cả, hắn kể lại việc mà mấy ngày hôm trước cho Nhạn Tuyết nghe, còn không quên thêm mắm dặm muối vào câu chuyện của bản thân. Nhạn Tuyết nghe hắn kể thì liên tục " Ồ " lên kinh ngạc.

" Vậy nếu như muội ở nơi đó cùng với huynh thì có được không? "

Đang nghe Xuân Đức kể chuyện thì bất ngờ Nhạn Tuyết lại hỏi một câu như vậy. Câu hỏi này cũng khiến cho Xuân Đức đang kể hăng say cũng phải dừng lại câu chuyện. Hắn có chút do dự hỏi:

" Mọi tới nơi đó làm gì, nơi đó là khu vực ngoại vi, tiên khí thiếu thốn, đám đám nhóc kia cũng rất ồn ào sẽ làm ảnh hưởng tới mọi tu luyện đấy."

" Nhưng nơi đó có huynh."--- Xuân Đức đang cố giải thích để cho Nhạn Tuyết từ bỏ cái ý tưởng đi theo hắn đi, ai ngờ cô nàng này lại nói ra một câu như vậy. Một câu như vậy nói ra khiến cho Xuân Đức chỉ có thể.

Xuân Đức: "....."

[Buồn ngủ quá, tác đi ngủ đây. Chúc cả nhà đọc truyện vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 864: Mang Nhạn Tuyết Rời Đi

Nguyên đêm hôm đó hai huynh muội nói chuyện với nhau cho tới tận sáng ngày hôm sau. Ngay khi trời gần sáng thì Nhạn Tuyết hỏi:

" Huynh nghĩ rằng muội có nên tới nơi kia trước để tập làm quen với đám tiểu hài tử nơi không? Muội sợ bọn nhỏ không thích muội."

Suy nghĩ một chút hẳn vẫn là khẽ gật đầu nói:

" Như vậy cũng được, dù sao muội bây giờ ở tại gia tộc cũng không an toàn cho lắm. Huynh cảm thấy sắp có cái gì đó xảy ra, muội tránh đi một thời gian cũng không phải là cái gì không tốt. Bây giờ huynh có thể mang muội rời đi một cách bí mật không người nào biết.

Nhưng mà muội rời đi mà không nói trước liệu có xảy ra vấn đề gì không? "

Nghe ca ca nói có thể mang bản thân rời đi mà không bị người nào phát hiện thì Nhạn Tuyết liền mở to đôi mắt dễ thương, nàng có chút hoài nghi nói:

" Huynh thật có thể làm được thật sao. Làm sao muội cảm thấy huynh đang nói dối vậy nè."

Bị nói là ba xạo thì Xuân Đức liền ngồi dậy cốc vào đầu của Nhạn Tuyết một cái.

" Á đau."

Ngay lập tức Nhận Tuyết liền la lên, Xuân Đức nhìn thấy con bé này vậy mà lại bắt đầu dung dung nước mắt như muốn khóc tới nơi thì vội xin lỗi nói:

" Đau không, huynh lỡ tay. Xoa xoa cho bớt đau."

Hắn lúc này cũng dùng tay xoa xoa chỗ vừa cốc Nhận Tuyết, vừa xoa hắn vừa giải thích:

" Ai bảo muội không tin huynh làm gì. Huynh nói thật mà muội không tin."

Nhận Tuyết lúc này phòng má nói:

" Đâu phải muội không tin huynh, muội nói đùa thôi mà. Hừ. Nhưng mà huynh thật có thể mang muội rời đi gia tộc mà không bị người phát hiện thật sao?"

Nghe vậy thì hắn không khỏi liếc xéo con bé Nhận Tuyết này một cái, vậy mà còn nói là tin tưởng hắn đấy. Gật gật đầu hắn chắc như đinh đóng cột nói:

" Đương nhiên là thật rồi, huynh lừa muội làm gì kia chứ."

Nhận Tuyết lúc này lại đổi một bộ mặt, cô nàng cười hì hì nói:

" Như vậy thì tốt quá rồi, muội còn đang lo lắng làm sao rời đi gia tộc mà không bị phát hiện đây. Những việc khác huynh cũng không cần lo rồi, muội có cách mà, muội thông minh hơn huynh nhiều làm sao sẽ bị chút việc nhỏ như vậy làm khó chứ."

Xuân Đức dùng đôi mắt cá chết nhìn Nhạn Tuyết, sau đó thì dùng bốn ngón tay nhéo nhéo hai má của nàng ta.

" Học ai cái tính ba hoa vậy. Bản thân thì gốc manh lại còn tưởng mình thông minh. "

" Uông ra, au." Bị kéo kéo má Nhạn Tuyết bất bình la lên.

Sau đó hai huynh muội lại đùa giỡn với nhau một lúc thì mới ngừng lại. Sau khi ngừng lại thì Xuân Đức liền mang ra một cái " Tinh Bàn ", khởi động tinh bàn lên một luồng ánh sáng trắng cùng gió nhẹ bao trùm lấy cả hai người.

" Bụp"

Quang mang biến mất, hai người Xuân Đức cùng với Nhạn Tuyết cũng biến mất không còn thấy bóng dáng.

[Chú thích " Tinh bàn là bảo vật dùng để dịch chuyển của các tu tiên giả, trên một cái tinh bàn thì có thể ghi chép lại 5 vị trí cố định. Lúc nào cần thì có thể lập tức truyền tống đến vị trí kia. Mỗi lần dịch chuyển phải tiêu hao tinh lực bên trong Tinh Bàn, truyền tống càng dài thì càng tiêu hao lớn, càng nhiều người truyền tống tiêu hao cũng càng lớn, hết tinh lực thì tinh bàn liền không thể sử dụng, muốn sung năng tinh bàn cần có tài liệu đặc biệt, giá cả khá đắt đỏ. Đôi khi cũng có trường hợp tinh bàn bị hủy do quá tải.]

.....

Ngay tại lầu đài làm bằng đá nơi đám trẻ mồ côi ở lại.

Lúc này đây ngay tại tầng 1 của lầu đài một cánh cổng không gian được hình thành, quang mang huyền ảo từ cánh cổng không gian kia liên tục lập

lòe, tiên khí xung quanh cũng bắt đầu hỗn loạn lên.

Từ vị trí đang nằm ngủ của mình, Sói Mập với linh giác siêu việt ngay lập tức cảm ứng được điều gì đó không đúng, lúc này đây nó nhanh chóng chạy về một phương hướng. Cùng lúc đó nó cũng điều động đám khôi lỗi của chủ nhân để lại.

Không qua hai cái hô hấp thì nó đã tới nơi phát ra giao động, cùng lúc này từ bên trong cánh cổng kia cũng bước ra hai người, một nam một nữ, nam tử thì nó không thể quen thuộc hơn.

" Chủ nhân, người quay lại rồi."

Vừa đi ra ngoài, Xuân Đức còn chưa có quen với môi trường mới thì đã nghe được một âm thanh quen thuộc, nhìn lại thì đã thấy Sói Mập đang ở gần đó vẫy đuôi chào mừng hân về.

" Hắc. Là mập mập người à, mới có hai hôm không thấy làm sao nhìn người có vẻ lại béo hơn thế này. Những người khác đâu rồi."

Xuân Đức lúc này cũng tiến lại gần Sói Mập vỗ vỗ cái bụng toàn mỡ là mỡ của nó.

Nhận Tuyết lúc này cũng bắt đầu quan sát xung quanh, sau khi nhìn quanh thì nàng cảm thấy nơi đây khá là bình thường nếu không muốn nói là tồi tàn. Khắp nơi chỉ là tường đá lạnh lẽo không có một thứ vật dụng gì cả, tiên khí thì nghèo nàn, so với chỗ ở của hạ nhân trong đại viện của nàng còn kém.

" Mọi người vẫn còn đang ngủ, chủ nhân muốn nhìn thấy bọn nhỏ sao?" Sói Mập hỏi.

Khẽ lắc đầu, mỉm cười nhìn Sói Mập, hân nói:

" Ta có việc bây giờ phải đi rồi, sau này có nhiều thời gian lo gì. Hôm nay ta mang Tiểu Tuyết đến đây, mập mạp ngươi mang muội ấy đi làm quen với đám nhóc nhé. Thôi ta phải đi đây, à mà phải rồi đồ ăn cho đám nhóc còn không? "

Nghe nói chủ nhân lại phải rời đi thì Sói Mập có đôi chút buồn, nó liếm liếm bàn tay của Xuân Đức sau đó lại cọ cọ người.

" Chủ nhân an tâm, đồ ăn còn rất nhiều. "

Khẽ gật đầu cười cười. Lại xoa xoa cái bụng mỡ của Sói Mập thêm một hồi thì hẳn nói:

" Được rồi, ở lại ráng tu luyện, Lần sau tới ta sẽ mang cho mập mạp ngươi thêm vài thứ tốt. Ta đi đây."

Nhìn qua Nhạn Tuyết hẳn cười ôn hòa nói:

" Muội ở đây cùng với mọi người nhé, đám trẻ (tiểu hài tử) rất đáng yêu. Ca phải về trước."

Nhạn Tuyết cũng mỉm cười :

" Muội biết rồi, ca về đi."

Cũng ôm nhẹ Nhạn Tuyết một cái sau đó Xuân Đức liền rời đi, hẳn bước vào cổng không gian, ánh sáng lóe lên rồi biến mất. Nơi đây lại chỉ còn có hai người Nhạn Tuyết cùng Sói Mập.

Lúc này đây Nhạn Tuyết hướng về Sói Mập cười ôn nhu:

" Lâu ngày không thấy Tiểu Kim, ngươi dạo này tốt chứ? ""

Sói Mập lúc này cũng nhìn về phía Nhạn Tuyết, ánh mắt của nó lúc nhìn nàng cũng không có biểu hiện hung ác gì ngược lại còn có vài phần thân thiết, cũng dễ hiểu thôi. Thương ai thương cả đường đi, ghét ai ghét cả tông ti họ hàng.

Nhạn Tuyết có quan hệ tốt với Xuân Đức nên Sói Mập cũng đối tốt với nàng.

" Tiểu Kim vẫn rất tốt nhưng Tuyết Tỷ hình như không quá tốt thì phải."

Nhạn Tuyết khẽ gật đầu nhưng lúc nàng đang định nói chuyện thì liền thấy mấy cái đầu nhỏ đang thập thò sau cây cột nhìn về phía nàng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 865: Tham Gia Chiến Đấu

[Chương này kể là chính, mọi người đọc kỹ một chút bằng không sau lại không rõ là nvc nó đi đâu rồi.]

Sói Mập lúc này cũng quay lại nhìn về hướng mà Nhạn Tuyết đang nhìn. Nó lúc này tỏ vẻ tiền bối nói:

" Mấy đứa đã dậy rồi sao...."

Nó còn chưa có nói xong thì mấy đứa bé đang thập thò ở sau cây cột lúc này đi ra ra, mấy đứa nhóc lúc này đứng ngay sát với Sói Mập, sau đó dùng ánh mắt có phần cảnh giác cùng nghi hoặc đánh giá Nhạn Tuyết, lúc này đây cô bé Tiểu Tâm hỏi:

" Kim thúc, tỷ ấy là ai vậy? "

Sói Mập lúc này nói:

" Là..."

Lần thứ 2 Sói Mập đang chuẩn bị nói thì bị cắt ngang. Lúc này Nhạn Tuyết nở nụ cười hiền hòa, dùng giọng nói ôn nhu hướng về Tiểu Tâm nói:

" Mọii có nhớ vị đại ca ca mà mang tất cả mọi về nơi này không? "

Tiểu Tâm nghe vậy thì liên tục gật đầu, không những cô bé mà mấy đứa khác cũng là gật đầu:

" Nhớ, tuy muội không có biết tên đại ca ca nhưng muội vẫn nhớ rõ đại ca ca."

Nhạn Tuyết lúc này cười càng thêm phần vui vẻ, nàng khẽ gật đầu nói:

" Đúng rồi, tử là muội muội của huynh ấy. Huynh ấy mang tử đến đây là để sau này chăm sóc cho bọn muội. Sau này chúng ta là người một nhà rồi."

Ngay lập tức ánh mắt của đám nhóc nhìn về phía Nhạn Tuyết lúc này liền biến đổi khác xa vừa rồi. Tiếp sau đó việc gì sẽ xảy ra thì không nói cũng đoán được rồi.

- --o0o---

Sau khi mang Nhạn Tuyết rời đi thì Xuân Đức lại một lần nữa quay về căn phòng trước kia. Quang mang biến mất thân hình của hắn lại hiện ra. cùng lúc đó tinh bàn trên tay hắn cũng liền biến thành phân vụn.

Tinh bàn cũng không phải là có độ bền vĩnh viễn mà chỉ có hạn định, sau khi dịch chuyển quãng đường đủ dài thì nó liền tự hủy, vì vậy cần phải cẩn thận khi dịch chuyển bằng tinh bàn, bằng không chết thế nào cũng không biết.

Bây giờ thời gian cũng không còn sớm, thu dọn một chút hắn liền rời khỏi đại viện đi gặp người kia.

.....

Không qua bao lâu thì hắn đã thấy mặt người kia, sau khi nói chuyện cùng với nhau một lúc, căn dặn một số việc nhất định thì hai người liền tách ra. Trước khi tách ra thì người kia còn đưa cho hắn vài kiện bảo vật để bảo mệnh cùng để thực hiện nhiệm vụ lần này.

Qua lần nói chuyện cùng nhiệm vụ riêng mà người kia muốn hẳn thực hiện thì hẳn cũng đã đoán ra được mục đích của những kẻ kia rồi. Mà cũng không cần phải đoán gì cả bởi vì nó quá rõ ràng rồi. Đám người kia muốn lợi dụng hẳn đi lấy một vật cực kì quý trọng chỉ đơn giản vậy thôi.

Sau khi rời đi thì hẳn được sắp xếp đi tới nơi cần đến, lĩnh người tham gia chiến đấu ngăn chặn quý vật lần này.

Đội ngũ mà hẳn đảm nhận cũng có một vài cao thủ, gọi là cao thủ cho vui vậy thôi chứ ngay cả Nửa Bước Vương Giả còn chưa có đạt tới, còn những kẻ khác thì đại bộ phận đều là gà đất chó sành. Có điều những người này đều không phục hẳn cho lắm nhưng vì mệnh lệnh bên trên nên cả đám đều phải cuối đầu.

Cùng lãnh binh gia trận giết quý vật cũng không phải chỉ có một mình hẳn như lúc ban đầu hẳn nghĩ, mà là rất nhiều đội ngũ khác nhau. Quyết định này hình như cũng mới được đám lão bất tử đưa ra vào ngày hôm qua.

Sau khi quân số đã đủ, mọi việc đã sẵn sàng thì đội ngũ của hẳn cùng những đội ngũ khác đồng thời lên đường.

Trên đường đi thì hẳn cũng tìm hiểu được một chút tin tức có ích. Ví dụ như đám quý vật bên trong Quy Khư cũng không hoàn toàn vô dụng, bên trong mỗi con âm quý đều có một viên âm châu nhưng loại âm châu này cực kì dễ vỡ. Nên lúc giao chiến phải rất cẩn thận để không phá hủy nó, hoặc là bắt sống quý vật.

Âm châu của quý vật thì có thể lấy ra trực tiếp hấp thu tăng cao thực lực cũng được hoặc cũng có thể mang về luyện chế thành thuốc bổ mà uống cũng được.

Thêm vào một tin tức nữa là sự việc ngày hôm qua. Vụ việc ngày hôm qua gây chấn động cả Bàn Long Thánh Địa với vô số tu sĩ cao giai bị đột tử. Chuyện râu ria thì hắn không có quan tâm nhưng một tin tức thì hắn vô cùng chú trọng. " Đại bộ phận tu sĩ cao giai đã di chuyển tới cửa vào của Bàn Long Quy Khư." "

Biết được tin tức này thì hắn liền nở một nụ cười tà ác.

.....

Vài ngày sau.

Lúc này đây đội ngũ 25 người của hắn lấy hắn cầm đầu đã đi tới chiến trường nơi mà tu sĩ nhân loại đang cùng đám yêu vật tranh đấu.

Công việc của đội ngũ của bọn hắn cũng chẳng có gì nhiều, chỉ là thay thế đội ngũ khác chống lại đám quỷ vật để cho đội ngũ khác có được thời gian nghỉ ngơi.

Do bên trong đội ngũ của hắn cũng có một vài người dùng được nên công việc trấn thủ nơi đây không phải là cái gì quá khó khăn.

Vừa đi tới nơi này thì hắn liền mặc kệ đám người kia thích làm gì thì làm, còn hắn tìm nơi sạch sẽ nằm ngủ một giấc. Mấy ngày ngày này vì để uân dưỡng Quỷ Kiếm khiến cho hắn hao tổn không ít máu, pháp nguyên cùng linh hồn lực.

.....

Ngày hôm sau.

Ngay lúc Xuân Đức còn đang ngủ ngon thì bị một tên đội viên đánh thức.

" Thiếu gia, phía bên trên có lệnh bảo thiếu gia dẫn đội ngũ tiến vào khu vực bên trong liệt sát quý vật cùng các đội ngũ khác."

Xuân Đức lúc này ngủ cũng đã đủ giấc, hấn ngồi dậy lười biếng nói:

" Vậy thì lên đường thôi. Đám chết tiệt kia cứ ngồi một chỗ mà chỉ tay sai bảo, sao không tự đi làm đi."

Tên đội viên kia thấy hấn nói vậy thì cũng không dám có ý kiến gì cả, hấn mà có nói cái gì không phải lỡ máy truyền đến tai mấy vị kia thì cái mạng nhỏ xem như xong rồi.

Tiếp sau đó Xuân Đức mang theo đội ngũ của mình đến nơi tập kết. Không qua bao lâu hấn đã mang người tới nơi cần đến. Nhưng lần này thì hấn lại gặp người làm khó dễ.

Khi hấn vừa tới nơi thì đã có một tên trung niên bước ra, nhìn thẳng về phía hấn quát lớn:

" Tôn Vân, ngươi có biết bây giờ là thời gian nào rồi không mà vẫn còn có thể ngủ. Ngươi biết việc ngươi đến chậm làm chậm trễ biết bao nhiêu thời gian quý giá của mọi người không? "

Đang thông thả bước đi, nghe được tiếng quát kia thì Xuân Đức thoáng nhìn qua kẻ vừa quát mình. Nhìn thấy kẻ kia là một tên trung niên mặc đạo bào của Chí Gia thì hấn cười nhạt nói:

" Các ngươi có thể đi trước, làm sao cần phải chờ chúng ta làm gì. Mà ngươi là kẻ nào vậy cũng dám đứng ra chắt vấn ta? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 866: Lòng Người

Nhưng ngay vào lúc chuẩn bị có một cuộc xung đột xảy ra thì một lão giả cao lớn đứng ra ngăn lại, lão giả này một thân quần áo màu đỏ đen, đặc trưng của trưởng lão bên trong Cửu Long Chí Tôn. Lúc này đây lão ta tán ra linh áp của bản thân, linh áp của nửa bước vương giả tầng 3(giai đoạn ba.) đồng thời quát lớn:

" Tất cả câm miệng lại cho ta, đây đã là thời điểm nào rồi mà các người còn tranh đấu với nhau, đứng trước địa kiếp 10 vạn năm đến từ Bàn Long Quy Khu thì nhân tộc chúng ta phải đoàn kết một lòng để vượt qua. Phải bỏ đi lợi ích cá nhân mà hết lòng vì sự tồn vong của Bàn Long Thánh Địa. Các người có hiểu không? "

[Chú thích: Nửa bước vương giả là giai đoạn từ Thần Quân Tiên Cảnh viên mãn bước thêm một bước, mạnh hơn Thần Quân Tiên Cảnh viên mãn. Giai đoạn này chia làm 3 tiểu giai đoạn khác nhau, muốn tiến thêm một tiểu giai đoạn là khó càng thêm khó. Đột phá giai đoạn ba cũng chính thức bước vào Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì. Ở những cảnh giới bên dưới cũng có những ở giai đoạn này nhưng do sức mạnh chênh lệch không quá rõ ràng nên hơi khó phân biệt.]

Tên trung niên đến từ Chí Gia sau khi nghe lão giả nói vậy thì ngay lập tức giả trang học trò ngoan, một mực cung kính hướng về phía lão giả nói:

" Ứng tiền bối nói vô cùng đúng, đứng trước địa kiếp 10 vạn năm nhân tộc chúng ta phải đoàn kết lại với nhau, bỏ qua mọi thù hận cá nhân, phải

đặt việc thủ hộ Bàn Long Thánh Địa lên trước nhất. Văn bồi đã hiểu là văn bồi lỗ mãng, xin Ưng tiền bồi không nên buồn lòng."

Lão giả kia thấy tên trung niên này nghe lời như vậy thì khẽ gật đầu khen:

" Hiểu được là tốt. Trẻ nhỏ dễ dạy bảo, Chí Gia lại thêm một đấng nhân tài."

Sau khi khen xong tên trung niên thì ánh mắt của lão giả này liếc nhìn qua Xuân Đức, thấy hắn đang ôm ngực nhìn qua phía bên này như là đang xem kịch vui thì lão giả khẽ " hừ" lạnh một tiếng, sau đó nói:

" Đội ngũ lần này sẽ lấy Chí Cao Dương làm người dẫn đầu những người khác sau khi đi vào khu vực săn giết " âm quỷ" thì đều phải nghe theo lệnh của Chí Cao Dương, người nào làm trái thì sẽ quy vào tội phản bội Bàn Long Thánh Địa. Tất cả đã rõ ràng chưa? "

Đội ngũ của Chí Gia nghe lão giả nói vậy thì cả đám hiện lên thân sắc vui mừng, đặc biệt là cái tên trung niên kia. Về phần hai đội ngũ khác thì sắc mặt thoáng cái thay đổi nhưng ngay sau đó người dẫn đầu của hai đội ngũ của Cửu Gia cùng Long Gia đều đi qua chúc mừng tên trung niên kia.

Riêng phần Xuân Đức thì hắn vẫn cùng với đội ngũ của mình đứng yên tại nơi đó. Hắn cũng chẳng đồng ý mà cũng chẳng phản đối, hắn chỉ cười nhạt mà thôi.

Nhìn thấy bộ dạng của hắn như vậy thì lão giả kia liền nhướn mày lên trầm giọng nói:

" Tôn Văn, thái độ của ngươi như vậy là sao? Ngươi có điều gì bất mãn với lão phu sao? "

Nhìn lão giả đang nhăn mày, Xuân Đức lại khẽ cười nói:

" Nào có, mỗi điều tiên bối nói đều là chân lý cả, vấn bối như ta nào dám có ý kiến gì."

" Hừ." Lại hừ lạnh một tiếng, lão giả kia sắc mặt mườì phần không vui. Hấn lúc này ném ra một cái lệnh bài về phía Xuân Đức nói:

" Cao thủ bên phía Tôn Gia là nhiều nhất vì vậy liệt sát âm quỷ số lượng cũng sẽ tăng lên. Sau khi nhiệm vụ đoàn đội hoàn thành thì các người chỉ cần hoàn thành những gì ghi trong lệnh bài là được. Chỉ cần liệt sát đầy đủ số âm quỷ thì liền có thể đi ra ngoài. Lệnh bài này sẽ ghi lại số lượng âm quỷ mà các người giết chết."

Tiếp nhận lệnh bài Xuân Đức cũng nhìn qua một cái liền cất đi. Nhưng đội ngũ khác cũng vậy, sau khi tiếp nhận lệnh bài thì liền cất đi. Sau đó tất cả đội ngũ đều tiến vào khu vực nguy hiểm để săn giết đám quỷ vật.

.....

Sau khi xuất hiện địa kiếp thì ở bên trong Bàn Long Quy Khư có một sự biến đổi nghiêng trời lệch đất, ngoại trừ đám âm quỷ đâu đâu cũng có thì những loại thảo dược quý hiếm cũng mọc lên như nấm, từng cánh rừng quỷ cũng hiện lên.

Vì sao lại gọi là rừng quỷ, bởi vì những khu rừng kia được hình thành từ các loại quỷ thụ (cây quỷ), loại quỷ thụ này cũng có hình dạng không khác gì cây cối bình thường, ngoại trừ không có lá cùng với thân cây đen nhánh ra.

Bản thân quỷ thụ không có đáng sợ, đáng sợ là ẩn nấp bên trong cơ thể bọn chúng là vô số âm quỷ khác nhau. Nếu không cẩn thận thì rất dễ bị bọn nó đánh lén. Còn việc tiêu diệt quỷ thụ là điều gần như không thể, giết chết

một cây thì không lâu sau đó cây kia sẽ mọc lại như lúc ban đầu, làm như vậy cũng chỉ tiêu tốn pháp nguyên nhanh hơn mà lợi ích thu được không đáng kể, nên không ai làm việc ngu ngốc như vậy làm gì.

Nhưng vì một loại thiên tài địa bảo hiếm có chỉ tại bên trong mỗi cánh rừng quý mới có. Rất nhiều người không ngại nguy hiểm xông vào bên trong tìm kiếm.

Lúc này đây, đội ngũ của Xuân Đức cùng ba đội ngũ khác cũng đang ở gần một cánh rừng quý như vậy, vừa tới nơi đây thì đã có đếm không hết quý vật cấp thấp lao ra ngoài vây lấy bọn họ. Nhưng mà đám quý vật cấp thấp này chỉ có thể đe dọa tới đám Tinh Quân Tiên Cảnh phía dưới mà thôi.

Đến bao nhiêu cũng đều bị các thành viên trong các gia tộc dễ dàng giết chết.

" Chí Dương ca, bây giờ tiến vào bên trong sao? " Một tên thuộc hạ ở bên cạnh Chí Cao Dương hỏi thăm.

Nhìn xung quanh, lại nhìn khu rừng quý ở trước mắt. Chí Cao Dương lúc này khẽ gật đầu, sau đó nở một nụ cười tà. Hắn quay lại nhìn về phía Xuân Đức dùng giọng bề trên nói:

" Tôn Vân, ngươi dẫn người đi phía trước mở đường, ở phía sau chúng ta sẽ bọc hậu."

Vừa nghe lời này thì thần sắc đám người bên phía Tôn Gia liền thay đổi, tất cả đều nhìn về phía Xuân Đức chờ đợi quyết định của hắn. Những kẻ khác lúc này cũng đều nhìn về phía Xuân Đức xem là hắn lựa chọn ra sao.

Vẫn là cuối đầu thỏa hiệp hay là làm như thế nào.

Xuân Đức lúc này thì cười nhạt, hắn ngang như cua nói:

" Thích thì cứ từ đi lên trước, ta cùng với người của ta không đi làm mấy việc cón con ấy. Việc bọc hậu cứ để chúng ta đảm nhận cho. Chúng ta chọn công việc nặng nhọc còn việc mở đường đơn giản kia thì các người tự làm đi."

Trung niên kia lúc này trầm giọng quát:

" Tôn Vân, người có biết là mình đang nói cái gì không, người đây là muốn phản lại Thánh Địa sao? "

Vốn dĩ đang còn muốn chơi đùa một chút nhưng mà liên tục bị mấy con kiến hôi lên mặt đe dọa thì sâu bên trong mắt Xuân Đức lóe lên một tia u mang lạnh lẽo.

[T/G: Chúc mọi người có những giây phút đọc truyện thư giãn, mọi góp ý của mọi người mình sẽ cẩn thận xem xét.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 867: Máu Lạnh

Ngay vào lúc này.

" Bịch bịch bịch bịch...."

Hơn mười cái thi thể bị người vắn đầu được ném xuống trước mặt Xuân Đức đồng thời một âm thanh có phần khô khốc vang lên:

" Mấy tên bám theo đã bị xử lý toàn bộ, phạm vi xung quanh nơi đây không có bất cứ kẻ nào khác."

Nhìn đồng thi thể đang nằm trên mặt đất thì Xuân Đức cũng có nhận ra một người, là cái tên Ưng gì gì đó. Là cái tên mà cách đây không lâu vẫn còn lên mặt tiền bối thị uy với hắn, bây giờ cũng biến thành cái xác chết rồi.

Những người khác lúc này vẫn còn chưa hết ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Bóng Ảnh cùng một đồng xác chết nằm trên mặt đất. Khi bọn họ nhìn kỹ mấy cái xác chết nằm trên mặt đất thì sắc mặt người nào người nấy liền trắng bệch.

Cái tên Chí Cao Dương gì đó mới cách đây không lâu còn đang một bộ bề trên lúc này đã sợ tới sắp đái ra quần rồi, sắc mặt hắn lúc này trắng bệch hai chân run run. Miệng thì lắp ba lắp bắp như đang muốn nói cái gì nhưng mãi chẳng thốt nên lời.

" Đám tạp ngr này nên làm gì đây đại ca."--- Bóng Ảnh đảo mắt nhìn hơn trăm người nơi đây một lượt sau đó hỏi ý kiến Xuân Đức nên xử lý thế

nào.

Đang dùng chân khê đá đá mấy cái xác đang nằm trên mặt đất, nghe được Bóng Ảnh hỏi vậy thì hấn hời hợt nói:

" Giết cả đi thôi. Để lại cũng chẳng có cái tác dụng gì."

Những người ở đây nghe vậy thì sắc mặt kịch biến, có không ít người liền muốn quay đầu bỏ chạy. Nhưng mà bọn họ chạy làm sao được với Bóng Ảnh kia chứ.

Ngay sau khi Xuân Đức vừa dứt lời thì Bóng Ảnh đã liền động và một giây sau thì đồng loạt tất cả đều vong mạng, tất cả đều bị Bóng Ảnh vạn đứt đầu.

" Bịch bịch bịch..."

Thoáng cái nơi đây lại nhiều thêm ra trăm cái xác chết không đầu, máu tươi từ những thi thể kia phun ra xối xả thoáng cái nhuộm đỏ cả mặt đất. Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức tự dừng lại vồ chán nói:

" Quên mất, nếu không chế mấy tên này đi dò đường rồi để đám này chiến đấu đến chết với đám âm quỷ có phải thú vị hơn không. Giết cả rồi phí quá."

Bóng Ảnh nghe thế thì cũng gật gù:

" Vậy thì hồi sinh lại bọn chúng thôi. Chế đám này thành con rối cũng được mà đại ca, như nhau cả thôi."

Khê cười, Xuân Đức hơi lắc đầu nói ra:

" Chơi vậy không vui, chết rồi không có cảm xúc, chỉ có khi sống nhìn cái biểu hiện sợ hãi kia mới thú vị. Những giờ chết rồi cũng chỉ có cách

biển bọn này thành con rối thì mới có đồ chơi. Giờ là ta hay lão nhị người ra tay đây? "

Bóng Ánh cười lên nói:

" Khắc khắc, để việc này cho đệ đi. Đại ca nhìn xem bốn nguyên hắc ám của đệ nó tuyệt vời như thế nào."

Nói xong Bóng Ánh liền há miệng phun ra một đoàn khói đen, đoàn khói đen kia sau khi ra ngoài thì liền phân tách ra, biến thành vô số sợi tơ màu đen. Những sợi tơ màu đen kia lại nhanh chóng tìm đến mấy bộ thi thể.

Ngay khi sợi tơ đen kia nhập thể thì những cụ thi thể kia liền phát sinh biến hóa kinh người, cả bộ thi thể thoáng cái bốc lên hắc khí cuồn cuộn, từ bên trong cái cổ của những bộ thi thể kia mọc dài ra vô số tơ thịt bắn về phía cái đầu gần đó nhất.

Sau khi những sợi tơ kia gắn được với cái đầu thì cái đầu kia cũng bắt đầu bốc lên hắc khí cuồn cuộn.

" Vèo vèo vèo..."

Đám tơ thịt kia rút ngắn lại, kéo những cái đầu về trên cổ. Những cái đầu kia sau khi được lắp lại ở trên cổ thì hoàn hảo như chưa từng bị tổn thương, có điều có vài cái đầu lại gắn nhầm thi thể, có vài cái đầu của nữ nhân lại gắn lên thi thể của nam nhân nhìn có vài phần tức cười.

Sau đó tất cả những con rối hắc ám này đồng loạt đứng dậy, con mắt của cả đám đều mở thật to ra hết cỡ, cùng lúc đó những tia ánh sáng màu đỏ yêu dị từ bên trong mắt của bọn chúng bắn ra. Khí tức từ đám con rối này vậy mà dọa cho đám âm quỷ cấp thấp không dám tới gần.

Nhìn qua một lượt qua đám con rối trước mắt mắt hắn nhìn không được khen ngợi:

" Hắc ám hệ chế tạo con rối có khác, vượt xa các hệ khác. Độc hệ tuy lạnh nhưng lại hao tổn quá nhiều. "

Bóng Ánh cười khặc khặc nói:

" Cái này là điều đương nhiên rồi. Có điều ám hệ thiên về số lượng, còn độc hệ thiên về chất lượng, rất khó đánh đồng. Được rồi, đại ca tự mình chơi đùa đi đệ quay vào tiếp tục luyện hóa nốt phần tinh hoa hắc ám lần trước, à mà có âm châu đại ca cũng nhớ để cho đệ nhé, thứ đó có tác dụng rất lớn với đệ."

Nhẹ gật đầu Xuân Đức nói:

" Ừm, không thành vấn đề."

Bóng Ánh cười khà khà thêm vài tiếng rồi mới quay về, trước khi quay về Bóng Ánh còn không quên nói một câu:

" Cần thì cứ gọi đệ."

.....

Sau khi Bóng Ánh rời đi thì Xuân Đức bắt đầu quá trình tìm toài cái rừng quỷ phía trước cùng những nơi khác. Hắn lúc này dùng gần 150 con rối mà Bóng Ánh để lại để làm kẻ dò đường.

Khi biến thành con rối thì thể lực liền biến thành vô cùng vô tận, chỉ cần không hư hại thân thể quá thì liền có thể hoạt động được. Nhưng khi đã là con rối hắc ám thì điều này liền được bù đắp. Nếu không phải bị trong nháy

mắt phá hủy thì con rối hắc ám gần như là bất tử với sức mạnh hồi phục siêu cường.

Có điều hắc ám hệ con rối lúc sử dụng ra tiên thuật thì lại bị giảm lực công kích, cái này cũng là một cái nhược điểm của hắc ám hệ con rối.

Trên đường đi đám con rối tỏ ra vô cùng có ích, không nói tới việc đi trước mở đường khiến cho Xuân Đức đi ở phía đỡ mắt công thì đám này cũng là công cụ để giải trí không tệ. Nhìn đám con rối đánh nhau với đám âm quỷ cũng là một thú vui tao nhã.

Số lượng âm châu cấp thấp của hắn thu được lúc này cũng là không hề ít, thêm vào đó là một số lượng tiên thảo cấp thấp cùng cấp trung cũng khá nhiều.

Mục tiêu của hắn bây giờ cũng chẳng có gì, chỉ cần làm cái gì đó cho hết thời gian, đợi thêm một vài ngày nữa. Chờ đợi đám người Tôn Khánh Nguyên đến tìm tới hắn sau đó liền bắt đầu đi săn người đoạt bảo.

3 tháng sau thì đến địa điểm đã định trước với kẻ thần bí kia. Xem đám người kia rốt cuộc là muốn để hắn tìm tới vật gì. Hắn lúc này có đôi chút chờ mong tới cái ngày đó. Mong rằng thứ kia sẽ là cái gì đó tốt tốt một chút.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 868: Kinh Hỷ Ngoài Ý Muốn

Hai ngày sau.

Lúc này đây Xuân Đức vẫn đang tại khu vực lúc trước, suốt hai ngày này hắn cũng không có làm gì cả. Ngoài trừ săn giết âm quỷ ra thì vẫn là săn giết âm quỷ. Đôi khi thì săn giết một ít tu sĩ nhân tộc lạc đàn, nếu là cả đàn thì vẫn săn giết như bình thường. Đám con rối bây giờ cũng đã lên tới gần 300 con.

Đáng lý là gần 500 con nhưng trong quá trình cùng với quỷ vật nơi đây đối chiến thì đã có phân nửa số con rối nằm lại trong miệng đám quỷ vật kia.

Trong hai ngày này thu hoạch lớn nhất của hắn hắn là đã bắt được một con Quỷ Linh, Quỷ Linh này là nguyên nhân chính hình thành nên từng khu rừng quỷ. Vì hệ thống phụ trợ còn chưa có phân tích ra con Quỷ Linh có hình giống cái cây bằng thủy tinh này có đặc điểm gì nên hắn cũng không có vội xử lý. Nhưng theo hắn đoán cái thứ Quỷ Linh này hắn là có điểm hữu dụng.

" Vút vút vút.... "

Ngay lúc hắn đang nhàm chán nghịch con Quỷ Linh thì vài tiếng xé gió vang lên, ngay sau đó ở cách hắn gần 5 mét xuất hiện mười mấy người, dẫn đầu là Tôn Khánh Nguyên, đi bên cạnh hắn vẫn là Mộng Hồng Trần.

" Xin lỗi bị đã để đại nhân phải chờ đợi." Tôn Khánh Nguyên lúc này hướng về phía Xuân Đức mà xin lỗi những người khác cũng làm theo Tôn Khánh Nguyên.

Lúc này đây Xuân Đức mới quay người lại đám người Tôn Khánh Nguyên. Sắc mặt hắn vẫn như thường không có lộ ra quá nhiều biểu tình. Khẽ gật đầu hắn không nhanh không chậm nói:

" Không sao, một chút thời gian như vậy ta vẫn có thể chờ đợi được. Mà những người người nói là đây sao? Bọn họ đều đã là đời thứ 2."

[Chú thích: Người mà sử dụng máu của Xuân Đức tẩy lễ biến thành Ác Ma Hộ Vệ thì gọi là đời đầu, còn khi Ác Ma Hộ Vệ kia lại sử dụng máu huyết của bản thân tẩy lễ cho người khác gọi là đời thứ 2. Những tri thức truyền thừa cùng sức mạnh kế thừa đều bị giảm mạnh.]

Tôn Khánh Nguyên gật đầu đáp:

" Đúng vậy thừa đại nhân. Những người này tư chất không cao, tiềm năng không lớn cả đời vô vọng với Tinh Vương Tiên Cảnh nhưng bọn họ lại có kiến thức vô cùng uyên bác về luyện đan, trận pháp, vì vậy thuộc hạ thu bọn họ làm tùy tùng."

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức lúc này nhảy xuống khỏi tảng đá đang ngồi, hắn vươn vai một cái cho đỡ mỏi. Nhớ tới cái gì đó hắn cầm con Quỷ Linh đưa ra, hướng về phía đám người Tôn Khánh Nguyên hỏi:

" Các người biết thứ đồ này có tác dụng gì không? "

Những người khác lúc này đều hướng ánh mắt nhìn về phía đồ vật mà Xuân Đức đang dơ ra, khi những người này nhìn thấy rõ trong tay Xuân Đức đang cầm là thứ gì thì một đám đều trợn to đôi mắt lên. Trong đó có ba người đồng thời la lớn:

" Thụ Tâm Quý."

Thấy mấy tên này hình như biết cái con Quý Linh này hắn liền hỏi tiếp:

" Biết tác dụng của nó sao? ""

Lúc này Mộng Hồng Trần tiến lên một bước nói:

" Biết rõ thừa đại nhân."

" Nói nghe chút." Hắn hời hợt nói.

Mộng Hồng Trần lúc này cẩn thận sắp xếp câu từ sau đó mới bắt đầu giải thích:

" Loại Mộc Tâm Quý này là tài liệu chính để luyện ra đan dược đột phá Tinh Vương Tiên Cảnh hoặc có thể trực tiếp phục dụng, sau khi ăn vào có thể gia tăng toàn bộ phương diện của bản thân, ngay cả tiên căn cũng có thể thay đổi. Có điều loại đồ vật này chỉ gặp tại 10 vạn năm địa tai, hơn thế nữa nó lại cực kì hi hữu."

Nghe xong thì Xuân Đức có hơi nhướng mày nói:

" Hi hữu sao, ngươi xác định chứ? "

Bị Xuân Đức bỗng nhiên hỏi lại một câu thì Mộng Hồng Trần có chút trần trù không dám khẳng định, phải sau một lúc thì hắn mới gật đầu nói:

" Vâng, thuộc hạ khẳng định."

Khẽ vuốt cằm, Xuân Đức có chút tiếc rẻ nói ra:

" Như vậy là ta bỏ uổng mất một cơ hội rồi, ngày hôm qua ta gặp được 3 con Quý Linh. Ta chỉ kịp bắt một con, còn hai con khác thì chạy mất. Đám

này cũng không khác gì một vị sơ kì Vương Giả nên chạy cũng khá nhanh. Ta mà biết bọn nó hữu dụng vậy thì đã không để đám kia chạy rồi."

Nghe hẳn đang tiếc rẻ thì những người khác chỉ lặng yên cuối đầu im lặng. Trong lòng bọn họ thì là kính sợ không thôi, Vương Giả đối với bọn họ vẫn là một cái gì đó rất xa vời mà chỉ có thể ngược nhìn nhưng người đang ở trước mắt bọn họ có khả năng bắt sống một con Một Tâm Quỷ có độ nguy hiểm ngang với Vương Giả.

Sau khi tiếc rẻ một hồi thì Xuân Đức lúc này mới nói tiếp:

"Được rồi, cũng đã đến lúc nên đi săn mồi. Mục tiêu lần này của chúng ta là Long Tộc cùng đám yêu tộc."

"Rõ." Những người khác ứng một tiếng sau đó lấy ra những gì mà bọn họ đã chuẩn bị từ trước. Không qua bao lâu một cái tù cơ truyền tống trận pháp đã được hình thành, loại trận pháp này có độ sai lệch tương đối cao, từ vài dặm cho đến vài ngàn dặm, độ ổn định cũng không cao nên không mấy khi dùng, trừ những trường hợp đặc biệt.

Xuân Đức lúc này cũng đứng vào bên trong trận pháp, ngay khi hắn bước vào trong trận pháp thì mười lăm người khác không tính Tôn Khánh Nguyên đồng thời bắt pháp quyết điểm ra một cái. Quang mang ánh sáng màu tím từ bên trong trận pháp ngay lập tức phóng thẳng lên cao, quang mang bao trùm lấy tất cả những người ở bên trong.

"Xoẹt."

Quang mang màu tím biến mất, cùng với đó là nhóm người Xuân Đức lúc này cũng biến mất theo. Mọi thứ khôi phục như lúc ban đầu, trên mặt đất lúc này chỉ còn lại một xác trận pháp đã bị phá hư hoàn toàn.

....

Ngay khi nhóm người của Xuân Đức rời đi không được bao lâu thì liền có tu sĩ nhân tộc bay tới nơi đây xem xét. Bọn họ đều bị quang mang lúc truyền tống dẫn dụ tới. Nhìn thấy trên mặt đất là một cái tùy cơ truyền tống trận to lớn đã bị hư hại thì những người kia ngay lập tức hai mắt sáng lên.

Những kẻ tới trước ngay lập tức tiến lại gần, cướp đoạt những thứ tài liệu vẫn có thể sử dụng được. Những kẻ theo phía sau cũng không yếu thế, cũng tiến lên kiếm một chút cơm thừa, canh cặn.

[Chú thích: Trận pháp tùy cơ truyền tống có nhược điểm sau: Hao tổn nguyên vật liệu để bày ra, độ chính xác truyền tống không cao, rủi ro cao hơn truyền tống thông thường một chút. Chỉ có thể sử dụng một lần.

Yêu điểm: Dễ bố trí đi ra mà không cần quá nhiều kiến thức về trận pháp, vô cùng dễ sử dụng. Có thể truyền tống đến cự ly xa trong điều kiện khó khăn.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 869: Hoang Mạc Tử Thần

Ngay trên một khu vực hoang mạc.

Một vết nứt hư không hiện ra, quang mang màu tím từ bên trong vết nứt kia phóng ra xung bên ngoài, nhuộm cả một vùng không gian nơi đây thành màu tím huyền ảo. Những hiện tượng này không kéo dài lâu, chỉ vừa lóe lên liền đã vụt tắt.

Ngay khi ánh sáng màu tím biến mất thì ngay tại phụ cận vết nứt vết nứt không gian trước kia một nhóm người hiện ra, nhóm người này không ai khác chính là đội ngũ của Xuân Đức.

Không tính Xuân Đức cùng Tôn Khánh Nguyên thì 15 người còn lại đều là nửa bước vương giả cả. Riêng Mộng Hồng Trần cùng với 3 người khác cũng là đã tầng 3(giai đoạn 3) những người còn lại cũng đều là tầng 2.

Linh áp cường đại từ những người này dọa cho đám quỷ vật cấp thấp không dám tới gần phạm vi vài dặm. Cả đám chỉ có thể ở từ xa mà gào rú. Đám quỷ vật cấp thấp tuy trí khôn không có nhưng bù lại bản năng rất mạnh. Nếu không có con thủ lĩnh dẫn đầu thì đám quỷ vật cấp thấp này nếu gặp cường giả sẽ ngay lập tức bỏ chạy hoặc lẩn trốn xuống bên dưới lòng đất.

Không cần phải đợi tới khi Xuân Đức nhắc nhở những người này sau khi nhìn chung quanh một lát thì liền lấy ra bản đồ địa hình. Cũng giống như cái bản đồ mà trước kia Tôn Khánh Nguyên đã từng dùng, bản đồ

những người này mang theo cũng dạng hình cầu, một khi truyền vào pháp nguyên sẽ phát sáng hình thành một bản đồ 3d sống động.

Sau khi cẩn thận xem xét bản đồ xong thì Mộng Hồng Trần hướng về phía hấn báo cáo:

" Chúng ta đang tại khu vực đông nam Hoang Mạc Tử Thần là nằm ở vòng trong Bàn Long Quy Khư, cách nơi trấn thủ của đám Long Tộc gần 200 vạn dặm về phía bắc. "

Hấn khẽ nhíu mày một cái nhưng còn chưa làm ra quyết định thì lại có chuyện bất ngờ phát sinh. Từ nơi xa xa một cơn bão cát đang cuốn đến nơi đây nếu mà nhìn kỹ thì có thể phát hiện ra bên trong bão cát kia có hai con quý vật có diện mạo khá giống với nhân loại. Ngoại trừ bộ dạng có đôi chút dữ tợn cùng một cái đuôi thật dài ra thì những điểm khác khá giống.

Ánh mắt của hấn lúc này khóa chặt lấy hai con âm quý bên trong bão cát kia. Hấn có thể cảm nhận ra hai con âm quý này đẳng cấp hấn không thấp hơn so với tu sĩ Vương Giả sơ kì. Hấn có chút không ngờ đến vừa dịch chuyển sai lệch vào vòng trong thôi liền đã gặp loại âm vật khủng bố thế này.

Những người khác sau khi nhìn rõ bên trong bão cát là thứ gì thì sắc mặt liền thay đổi, trong mắt người nào người nấy đều không che giấu được sự lo lắng nhưng khi bọn họ nhìn qua Xuân Đức vẫn bình tĩnh đứng ở đó thì cả đám cũng an tâm trở lại.

Tốc độ di chuyển của cơn bão cát kia rất nhanh, không qua bao lâu thì đã tới phụ cận rồi. Trên đường đi vô số âm quý không kịp tránh đường bị cơn bão cát xoắn cho thành phần vụn. Thêm vài cái hô hấp nữa thì nó đã bao trùm cả đội ngũ Xuân Đức vào bên trong.

Cùng với lúc này từ bên trong trung tâm cơn bão cát một âm thanh bất nam bất nữ có vài phần cuồng dại vang lên:

" Lại có đồ ăn, thật nhiều đồ ăn ngon. Không ngờ một ngày lại có tới hai lượt đồ ăn tự dâng tới cửa. Khặc khặc."

Ngay sau khi âm thanh kia vừa dứt thì một âm thanh có phần giống tiểu hài tử(trẻ con) tiếp lời:

" Lần này đồ ăn ngon hơn lần trước, chúng ta làm sao phân chia? "

" Phập phập."

Nhưng ngay vào lúc hai con âm quỷ này tính phân chia đồ ăn thì hai âm thanh xuyên phá thân thể vang lên, cùng với đó là một âm thanh còn man dại hơn vang lên:

" Không cần phân chia, các người đều là đồ ăn của ta."

Không biết từ lúc nào Bóng Ảnh đang ở ngay phía sau hai con âm quỷ, hai bàn tay đen thui bốc lên hắc ám ma quang của hắn lúc này đâm xuyên qua lồng ngực hai con âm quỷ. Hắc khí từ hai bàn tay kia hóa thành sợi tơ nhanh chóng ăn mòn hai con âm quỷ khiến cho bọn nó không có sức lực để mà vùng vẫy nữa.

Tiếp sau đó một màn kinh người phát sinh. Bóng Ảnh vậ há lớn cái miệng của hắn ra, cái miệng toàn răng nanh sắc lạnh cùng dịch nhờn xanh biếc mở to ra như cái bồn máu sau đó liền cắn xuống hai con âm quỷ.

" Phập phập."

Một phát cắn này vậ mà cắn đứt đôi hai con âm quỷ.

" Rắc rắc rắc... rộp rộp rộp.."

Bóng Ánh bắt đầu nhai nuốt hai con âm quỷ có bộ dạng nhân loại kia, tiếng xương cốt bị nghiền nát liên tục vang lên, nghe vào tai khiến cho người ta dựng lông tơ. Âm quỷ vốn không có thực thể một khi chết đi thì liền hóa thành tro bụi nhưng những con có tu vi ngang với Thiên Quân Tiên Cảnh liền có được thân thể máu thịt.

Bóng Ánh ăn thịt hai con âm quỷ kia khá nhanh, chưa tới 1 phút thì hắn đã ăn sạch hai con âm quỷ. Sau khi nuốt xong hai con âm quỷ thì từ trong miệng hắn lại phun ra một đồng đồ vật lung ta lung tung, nào là bình khí, tiên thạch, đan dược các kiểu.

Sau khi bỏ những thứ đồ vật loạn thất bát tao kia vào bên trong một cái túi càn khôn thì hắn liền đi tới trước mặt Xuân Đức. Những người khác thấy hắn đi tới gần thì cả đám không tự chủ được mà tránh ra xung quanh.

" Hắc hắc. Đại ca thấy sao, lợi hại không? "

Vừa cười nói, Bóng Ánh vừa đưa cái túi càn khôn cho Xuân Đức. Nhận lấy túi càn khôn Xuân Đức khẽ đảo qua hồn niệm sau đó liền bỏ vào bên trong nhẫn chứa đồ. Nhìn Bóng Ánh hắn cười cười.

" Thần thông mới à? "

Bóng Ánh thò tay lôi ra ra mấy miếng thịt tươi còn dính ở kẻ răng sau đó ăn lại, hắn cười vui vẻ nói:

" Không phải, là năng lực mới thức tỉnh. Nhưng chỉ là một phần nếu có được càng nhiều loại âm vật này để ăn thì thức tỉnh hắn sẽ nhanh hơn. Đồ ăn lần trước sắp hết rồi với đám cấp thấp bây giờ với đệ đã không có hiệu quả."

Mỉm cười gạt đầu, Xuân Đức mang ra con Quỷ Linh ném cho Bóng Ánh nói:

" Cho lão nhị người đây. Nó thích hợp hơn với lão nhị người. "

Tiếp nhận con Quỷ Linh, Bóng Ảnh cũng không có khách khí mà cho ngay vào miệng cắn thành vài khúc rồi nuốt xuống.

" Đồ ăn ngon đây ca. Thôi đệ về chờ lại tu luyện, có việc nhớ gọi đệ, có đồ ăn ngon cũng nhớ gọi đệ đây."

Nói xong Bóng Ảnh liền hóa thành sương mù màu đen tan biến đi mất.

Bóng Ảnh đi rồi nhưng những người khác thì vẫn đang còn trợn to mắt ra mà nhìn, ngay cả Tôn Khánh Nguyên là Ác Ma Hộ Vệ đời đầu có được truyền thừa nhưng lần đầu tiên thấy được Bóng Ảnh cũng phải trợn mắt ngoác miệng ra.

Hắn đầu tiên trong đời nhìn thấy thứ đáng sợ như vậy. Thân thể của một vị Vương Gia cứng rắn tới mức nào vậy mà có thể cắn đứt làm 2 đoạn. Một cảm giác sợ hãi đến từ tận sâu bên trong linh hồn hắn dâng lên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 870: Chuẩn Bị Hành Động

Nhìn thấy biểu hiện kinh sợ của những người khác thì Xuân Đức cũng chẳng lấy gì làm ngạc nhiên, dù sao người nào gặp trường hợp như bọn họ thì đều kinh sợ cả thôi.

" Rời đi nơi này thôi. Các người cũng không cần thu liễm khí tức của mình làm gì, cứ để như vậy." Xuân Đức nhìn những người khác thản nhiên phân phó một câu.

Tiếp sau đó hắn liền phiêu phiêu rời đi. Những người khác hai mặt nhìn nhau một cái rồi sau đó làm theo lời của Xuân Đức là tán phát ra linh áp của bản thân rồi cũng theo sau hắn bay đi. Bọn họ cũng hiểu được dụng ý của Xuân Đức là thế nào.

.....

Nhưng lần này có vẻ như Xuân Đức không gặp may mắn rồi, ý đồ câu dẫn mấy con âm quỷ vương giả của hắn đã bị thất bại. Trong khắp cả một cái phương viên mấy chục vạn dặm vậy mà không có thêm một con âm quỷ vương giả nào mò tới tấn công đội ngũ của hắn.

Không câu dẫn ra mấy con vương giả nhưng bù lại câu kéo ra được không ít đám nửa bước vương giả. Bọn này tuy có sức mạnh cùng thần thông ngang với nửa bước vương giả nhưng đầu óc quả thực không dùng được. Nếu không phải vì số lượng đám này rất đông thì đã sớm bị các chủng tộc khác tiêu diệt sạch.

Lại vừa tự tay bóp nát đầu một con âm quỷ nửa bước vương giả, hấn có phần kì quái nói:

" Thứ ngu đần này vì sao lại khiến cho các đại tộc lo lắng như vậy. Tuy số lượng đám này có đông thật nhưng cũng không tới mức khiến cho các đại chủng tộc lo sợ vậy chứ. Chỉ là một đám sinh vật cấp thấp không có đầu óc mà thôi."

Nghe hấn nói vậy thì Tôn Khánh Nguyên ở bên cạnh giải thích:

" Đại nhân có điều chưa biết. Đám âm quỷ này do mới hình thành nên linh trí không cao, đợi một thời gian sau thì bọn chúng sẽ rất nhanh sẽ phát triển về mặt này, tới lúc đó mới chính thức là thảm họa."

Với đám ma vật này lại có thể cắn nuốt sinh linh từ đó hấp thụ được linh trí cùng với máu thịt vì thế mà các đại chủng tộc mới sợ đám này như vậy. Không tiếc bất cứ giá nào tại thời điểm mới đầu dốc toàn lực tiêu diệt bọn chúng."

"Ồ" Xuân Đức khá là ngạc nhiên với điều này, hấn còn tưởng rằng đám quỷ vật này sẽ ngu mãi kia, không ngờ lại còn có chuyện như vậy. Nếu như đám này linh trí thấp còn dễ bàn chứ mà linh trí cao thì đúng thật là một thảm họa rồi.

Nhưng ngay vào lúc này thì Xuân Đức lại một lần nữa "Ồ" lên kinh ngạc. Ở bên cạnh Tôn Khánh Nguyên hiểu kì hỏi:

"Làm sao vậy đại nhân, chẳng lẽ lại có đại sự phát sinh."

Nhếch mép cười tà, Xuân Đức nói:

"Con mới xuất hiện thôi. Được rồi, thu liễm khí tức chúng ta tới nơi kia nhìn xem."

Những người khác nghe hắn nói vậy thì lập tức thu liễm lại khí tức của bản thân sau đó mỗi người tự lấy ra một kiện bảo vật che giấu bản thân. Sau khi chuẩn bị đâu vào đấy thì mới bắt đầu lên đường.

- --o0o---

Mặc dù vừa di chuyển vừa phải chú ý ẩn nấp nhưng tốc độ của đội ngũ Xuân Đức là cực kì nhanh chóng, 5 vạn dặm đối với bọn họ mà nói cũng không đáng là gì. Không qua bao lâu thì bọn họ đã xuất hiện tại phụ cận nơi đang diễn ra giao tranh.

Vừa tới nơi thì bọn họ đã thấy một trận chiến mãn nhãn, ở nơi xa xa kia đang có 3 người, bốn rồng cùng 4 con âm quỷ vương giả chiến đấu. Nói là 3 người chứ thực ra những kẻ kia đều là đám long tộc hóa hình mà thành.

Lúc này đây ba con Kim Long , một con Bạch Long có nhiệm vụ lên trước cản mặt, dùng thân thể khủng bố của bản thân liên tục dây dưa với bốn con âm quỷ vương, còn ba kẻ khác thì lúc này ở phía sau tụ lực rồi công kích.

Có điều tất cả những kẻ ở đây đều là đồng cấp nên mặc dù là 7 đánh 4 nhưng cũng chẳng ai làm gì được ai cả.

Lúc này đây Xuân Đức cùng với những người khác mới có thể thấy âm quỷ khó chơi tới mức nào, sức khôi phục của cái đám này là bất tận, bị thương bao nhiêu đi nữa thì trong vài cái hô hấp liền khôi phục như lúc ban đầu. Nếu như không có tiên thuật sát chiêu mạnh mẽ một kích giết chết thì e rằng khó mà có thể tiêu diệt được đám này.

Bốn rồng, ba người, bốn quỷ vật đánh nhau có thể nói thiên băng địa liệt, cả phương viên gần vạn dặm bị đám này đánh cho thành một mảnh phế địa. Mặt đất nứt toác ra, cát bụi mù trời, tiên thuật sát chiêu lập lòe. Đáng

tiếc đám này đánh nhau lại còn bày trận pháp ra bằng không thì tràng cảnh còn sẽ lớn hơn thế này nhiều.

Những kẻ đi theo Xuân Đức lần này nhìn thấy trận chiến phía trước thì tên nào tên nấy sắc mặt kích động cứ như là bản thân đang tham chiến vậy, ánh mắt cả đám đều mở thật lớn để có thể quan sát được rõ nhất.

Riêng về phần Xuân Đức thì hắn đang tính toán làm sao để có thể bắt được toàn bộ những kẻ này. Nếu mà bắt một lần không hết để xổng một tên thôi thì sau này lúc hắn hành động sẽ là vô cùng khó khăn, chưa kể đến hệ lụy về sau.

Tính toán một chút, bây giờ hắn có trong tay trận pháp mạnh nhất là Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận vậy khôn vương giả không thành vấn đề, vấn đề là hao tổn mỗi lần thúc giục trận pháp là cái giá trên trời nếu không phải sử dụng thì hắn nhất quyết sẽ không sử dụng. Lần trước dùng một lần và cái giá hắn còn nhớ tới giờ. Trận pháp dùng một lần liền hư. Định mệnh ông bạn già chế tạo trận pháp như.... cút.

Thêm vào đó hắn còn có hai con rối vương giả cùng với Bóng Ảnh. Nếu đám kia không có bỏ chạy thì hắn có thể đơn giản giết từng tên một như giết gà. Có điều làm quái gì có chuyện đám kia đứng lại cho hắn chém giết đâu.

Suy đi tính lại cuối cùng vẫn phải dùng Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận. Nếu bắt được đám Vương Giả này thu được trên người bọn họ tài vật chắc cũng đủ bù đắp được tiêu hao khi sử dụng Vô Sinh Đại Trận.

Nhịn đau, hắn lúc này lại lấy ra bảy viên cầu. Ngay khi hắn lấy ra bảy viên cầu thì Mộng Hồng Trần cùng với Tôn Khánh Nguyên ngay lập tức rời đi sự chú ý. Bọn họ biết bản thân chuẩn bị được phân phó trọng trách.

Đúng là không có ngoài hai người dự kiến, Xuân Đức sau khi lấy ra bảy viên cầu thì liền nhìn qua hai người. Đưa cho hai người 5 viên cầu nói:

" Như lần trước mà làm chỉ cần thủ không cần công, không nên tiến quá gần để tránh bị phát hiện, cứ ở khoảng cách thế này là được. Trận trong trận bọn chúng có chui xuống đất cũng không thoát. Còn việc còn lại thì để ta lo."

Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần lúc này cung kính đáp lời:

" Xin đại nhân tin tưởng thuộc hạ, thuộc hạ sẽ không để cho đại nhân thất vọng."

Nói xong thì hai người quay qua phân tích cho những người khác hiểu, sau đó tất cả liền lặng lẽ rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 871: Bóng Ảnh Con Ác Quỷ Đáng Sợ

Đội những người khác đi rồi thì Xuân Đức lúc này mới triệu hồi ra hai con rối vương giả. Đưa cho mỗi người một cái mắt trận, hấn bắt đầu phân phó nhiệm vụ cho hai con rối. Hai con rối mặt không biểu tình, sau khi nhận được mệnh lệnh thì liền lặng lẽ rời đi.

Đâu vào đây xong thì Xuân Đức lúc này tiếp tục gọi ra Bóng Ảnh, ngay lập tức một màn sương đen hình thành không qua vài giây thì Bóng Ảnh hiện ra.

" Chuyện gì vậy đại ca? "

Xuân Đức không có trả lời mà hướng ánh mắt nhìn về trận chiến nơi phương xa, Bóng Ảnh lúc này cũng nhìn theo ánh mắt của Xuân Đức. Tiếp sau đó cả hai cùng quay lại nhìn nhau cười lên, nụ cười của cả hai người vô cùng giống nhau, đều lạnh lùng và đầy tà ác.

Dùng cái lưỡi dài của mình liếm môi một cái, Bóng Ảnh nham hiểm đề nghị:

" Nên để cho đám kia sống mái với nhau, chút nữa ca và đệ vào cho mỗi tên một dao nữa liền xong chuyện, xong việc bốn con quỷ vật kia là của đệ. Đại ca thấy thế nào, hay là thả ra ngoài một tên rồi chúng ta thay nhau truy sát hấn hấn cho vui. Cái cảm giác con mỗi vùng vẫy giẫy chết khá thú vị."

Nghe được Bóng Ảnh đề nghị thì hấn có chút động tâm, nhìn xem con mỗi giẫy chết quả thực khá thú vị. Nhưng suy nghĩ một chút hấn vẫn lắc

đầu nói:

" Cho mỗi tên một nhát cho xong việc đi, tiếp sau đó chúng ta còn phải đi săn tiếp. Đâu có nhiều thời gian chơi với một con giun như vậy."

Bóng Ánh gật gù:

" Đại ca nói cũng đúng, vậy thì đợi đám kia kiệt lực rồi chúng ta ra tay. "

Xuân Đức lúc này lại lắc đầu nói:

" Không phải là chúng ta ra tay mà là mình lão nhị người ra tay, đại ca ta sẽ ở ngoài này đề phòng tên nào đó có bí thuật không gian bỏ chạy. Đám con giun kia bản lĩnh gì không có chứ chạy trốn là không thể xem thường được. Vẫn nên đề phòng tình huống ngoài ý muốn phát sinh mới tốt."

" Đại ca nói không sai. Vậy đề đề giải quyết đám kia cho, ca ở ngoài đề phòng có tên nào bỏ chạy." Bóng Ánh tán đồng với ý kiến của Xuân Đức.

Tiếp sau đó hai người lại bắt đầu bàn bạc kế hoạch thêm một lần nữa, để đảm bảo không có cái gì ngoài ý muốn phát sinh.

.....

Ở bên trong tràng tranh đấu.

Lúc này đây sau khi được bốn con rồng ở phía trước cản mặt, dây dưa cùng với đám quỷ vật thì ba người ở phía sau đã có đủ thời gian thi triển ra tiên thuật sát chiêu hợp kích.

" Ngũ Long Ngự Thiên." Cả ba người đồng thời hét lớn lớn một tiếng.

Quang cầu đang được ba người dùng yêu nguyên tụ lại lúc này vụt sáng, chiếu thẳng lên trời cao.

Tiếp sau đó trên bầu trời thoáng cái mây đen kéo về che phủ nơi đây, từ 5 phương vị khác nhau xuất hiện hư ảnh 5 con thanh long to lớn, cả 5 con thanh long khi vừa xuất hiện thì đồng thời gào rú.

" Gào gào gào..."

Tiếng gào rống mang theo linh áp cường đại khiến cho một mảnh thiên địa nổ vang, ngay đến cả mặt đất cũng âm âm chấn động.

Tiếp sau đó 5 con rồng hư ảnh kia liền hòa vào làm một, mỗi khi xác nhập vào nhau thì hư ảnh kia lại rõ ràng hơn một chút, tới lúc cả 5 con đồng thời nhập vào một thể thì từ hư hóa thực. Một con thanh long to lớn hình thành giữa cao.

Hai mắt nó to như cái chuông lớn bắn ra kim quang chói mắt, lân phiến sắp đều phát ra lam quang mờ ảo, móng rồng sắc nhọn hàn quang bắn ra tứ phía như có thể cắt xuyên vạn vật.

" Gào "

Nó vừa rống một cái thôi, cả thiên không phía bên trên liền nổi lên gợn sóng, giống như có mặt hồ phẳng lặng bị ném vào một cục đá tảng vậy.

Tiếp sau đó con thanh long kia liền uốn lượn một vòng rồi mới phóng thẳng xuống nơi mà bốn con âm quỷ vương giả đang cùng 4 con rồng khác giao tranh.

" Rầm rầm rầm..."

Tuy ở cách đó không xa nhưng việc nhìn rõ ràng là việc gì đang xảy ra là vô cùng khó khăn, chỉ có thể thấy ở bên trong kia liên tục truyền ra những tiếng nổ như sấm rền, cùng với đó là từng hồi tiếng kêu gào, tiếng kêu gào kia có phần nộ, có không cam lòng, có thống khổ có sự điên cuồng.

" Âm âm âm..."

" Âm âm âm..."

Tiếp tục là từng hồi đất rung núi chuyển, cát bụi mù trời. Sóng khí quét ra tứ phương khiến cho trận pháp xung quanh do đám Long Tộc bày ra cũng phải rung lắc kịch liệt.

5 giây qua đi...

15 giây đi qua...

Mãi khi tới 30 giây thì những tiếng nổ lớn mới ngừng vang lên, cát bụi cũng từ từ lắng xuống. Ngay khi cát bụi không còn che lấp tầm nhìn thì liền có thể nhìn thấy sự việc bên trong. Lúc này đây con Thanh Long to lớn kia đang dùng ba bàn chân giẫm lên 3 con âm quỷ vương giả, khiến cho bọn nó không tài nào có thể thoát ra.

Còn một con âm quỷ khác đã bị cái miệng khổng lồ toàn những răng nanh sắc bén của con Thanh Long kia cắn đứt làm hai khúc đang nằm giãy trên mặt đất.

Thấy một màn như vậy thì cả đám Long Tộc lúc này đều lộ ra thần sắc vui mừng, ngay lập tức từ trong miệng con Bạch Long quát lớn:

" Bắt lấy bọn chúng, long hoàng hư ảnh sắp không duy trì được nữa."

Những con rồng khác nghe vậy thì ngay lập tức đều hành động, cả 4 đều hóa về hình dạng nhân loại lấy ra bảo vật chuẩn bị trước ném về phía bốn con âm quỷ vương, tấm lưới kia ban đầu chỉ bằng bàn tay nhưng ngay sau đó liền biến lớn.

Thoáng cái đã có diện tích cả vài mét, ở trên tấm lưới có từng móc câu màu đen quỳ đi, thêm vào đó thì thoảng trên tấm lưới lại hiện lên quang mang màu đỏ. Ngay khi mấy tấm lưới này chụp chúng đám âm quỷ thì liền co lại, từng móc câu màu đen đâm xuyên vào bên trong cơ thể đám âm quỷ vương giả khiến cho bọn nó kêu gào thống khổ không thôi.

Ngay khi bắt được bốn con âm quỷ vương giả thì hư ảnh con Thanh Long cũng biến mất. Bà tên vương giả long tộc lúc này cũng đã cố hết sức mới có thể duy trì hư ảnh kia đến lúc này, thần sắc của bọn họ lúc này là vô cùng suy yếu nhưng trên mặt người nào người nấy đều nở một nụ cười chiến thắng.

Nhưng ngay vào lúc này trận pháp do bọn họ bày ra lúc này bị người mạnh mẽ phá hủy cùng với đó là một bóng đen như ma ảnh dùng tốc độ nhanh kinh hoàng phóng thẳng đến ba người.

"Cẩn thận, có địch nhân." Vừa cảm nhận được có điều không đúng thì có người hét lớn.

Nhưng khi bọn họ cảm nhận được linh áp từ trên người Bóng Ảnh thì cả đám đều thất kinh. Cả đám trong lòng đều thầm nghĩ:

"Quý vật cao cấp, làm sao có thể, nơi đây đâu phải là hạch tâm hung địa, vì sao lại có quý vật cấp cao?"

Tiếp sau đó liền có mấy người quát lớn:

"Mọi người chạy nhanh."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 872: Bóng Ảnh Con Ác Quỷ Đáng Sợ 2

Nhưng tiếp theo đó một màn làm cho bọn họ tuyệt vọng xuất hiện, từ bảy phương vị bất đồng, bảy cột sáng phóng thẳng lên trời, một cái không gian giam cầm hình thành, bao phủ tất cả bọn họ vào bên trong.

Khi nhìn thấy cái không gian cấm chế này thì đám long tộc có ngu cũng biết đây không phải là do quỷ vật tấn công mà là do có người cố ý sắp đặt.

" Phập phập."

Còn chưa có kịp tìm ra giải pháp thì bọn họ đã nghe được âm thanh đòi mạng, hai tiếng xuyên phá thân thể vang lên, cùng với đó là hai tiếng gào rống thê lương đồng thời phát ra.

" Gào gào... Không... Ta không muốn."

Nhìn lại thì đã thấy Bóng Ảnh dùng hai tay đâm xuyên qua ngực của hai tên long tộc, móc tim của bọn chúng ra ngoài ăn tươi. Hai tên kia bị lực lượng hắc ám ăn mòn trong nháy mắt liền chết đi, cả hai đều biến về bản thể là hai con kim long to đùng, cả hai sau khi rống lên một tiếng thì đều nằm bất động trên mặt đất.

Vừa xử lý xong 2 trong 3 tên yếu nhất, Bóng Ảnh lúc này liếc môi một cái nhìn về co môi tiếp theo của mình.

" Ngọn giáo bóng tối nghe ta triệu hồi. Xuất hiện đi nào."

Bóng Ánh lúc này cười lên dữ tợn, tay hấn hướng về phía trời cao nắm một cái. Cùng lúc đó từ phía bên trên bầu trời vô số tinh hoa hắc ám trong thiên địa tụ lại, hình thành một ngọn giáo ma quái bốc lên quang mang màu tím.

Ngay khi ngọn giáo kia bị Bóng Ánh cầm trong tay thì cả thân thể hấn cũng phát sinh biến hóa, thân thể hấn cao hơn một chút cả người lúc này được bao trùm bên trong ngọn lửa màu tím, đôi mắt thì phát ra ánh sáng khát máu khiến cho người ta vừa nhìn đã run sợ.

" Chết."

Lại hét lên một tiếng, Bóng Ánh ném mạnh cây giáo ở trong tay đi hướng về con mồi của mình. Cây giáo bóng đêm kia như vệt ánh sáng bắn thẳng về phía tên Long Tộc đang chạy trốn. Tên kia cảm nhận được nguy hiểm thì lấy ra tất cả những bảo vật có thể giúp hấn che chắn, hấn cũng không quên quay về bản thể của mình.

" Phức phức phức.."

Nhưng tất cả đều vô vọng, tất cả bảo vật mà hấn lấy ra đều bị ngọn giáo xuyên nát. Hộ thể yêu khí của hấn cũng giống như tờ giấy mỏng nhẹ cái liền nát, đầu lâu của hấn thì bị cả ngọn giáo to như cánh tay người lớn xỏ xuyên qua. Tuy đã gấp gáp bỏ chạy nhưng kết cục vẫn là chết không kịp ngáp.

Ba tên vương giả Long Tộc trong vài cái nháy mắt liền chết, Bóng Ánh đang thể hiện ra sức mạnh bá đạo của mình. Sau khi giết xong ba tên thì hấn lại nhàn nhã đi lại rút ra cây giáo đang cắm trong đầu một tên Long Tộc rút ra.

Nhìn về bốn người còn lại hấn khẽ liếm môi một cái rồi cười lên dữ tợn:

" Hãy phản kháng lại đi nào, ta muốn chứng kiến sự mạnh mẽ của các ngươi. Đến đây chiến cùng ta một trận."

Nhìn Bóng Ảnh tay lăm lăm cây giáo bóng tối, cả người ma quang vờn quanh thì bốn tên Long Tộc vương giả khác đều cảm thấy tay chân lạnh ngắt. Nhưng vào lúc này con Bạch Long lúc trước gầm lên:

" Thứ sinh vật thấp hèn để ta đánh với ngươi."

Miệng thì hấn nói vậy nhưng lại lén truyền âm cho ba người khác nói: " Nhanh dùng Long Xuyên Giới Phù chạy đi, ta không cần chân con ác quỷ này được lâu. Đừng để nỗ lực của ta là vô ích."

Nhìn thấy có một tên chủ động tiến lên đánh với mình một trận thì Bóng Ảnh cười nhạt nói:

" Cuối cùng cũng có một tên có chút đảm lượng, ta còn nghĩ long tộc các ngươi đều là kẻ sợ chết."

Con Bạch Long kia hóa về bản thể, nó gầm lên đánh tới Bóng Ảnh:

" Thứ thấp kém chết đi."

Một trảo che trời hướng ngay phía đầu Bóng Ảnh mà chụp thẳng xuống. Nhìn thấy một màn như vậy thì Bóng Ảnh cười lên hả hả nói:

" Đánh đi, cho ta cảm nhận một chút đau đớn là tư vị như thế nào."

" Âm... Phấp."

Câu được ước thấy, một trảo kia của con Bạch Long đập thẳng lên đầu của Bóng Ảnh, móng vuốt sắc bén xuyên hẳn vào bên trong đầu.

Nhưng nhìn thấy một màn như vậy con Bạch Long kia không những không lấy làm vui mừng mà ngược lại càng kinh hãi không thôi. Hắn cảm thấy khi đánh vào Bóng Ảnh thì rõ ràng là đánh trúng đối phương nhưng vì sao hắn lại cảm thấy như đây chỉ là giả tượng. Hơn thế nữa hắn còn cảm thấy lực lượng trong thân thể đang nhanh chóng giảm mạnh.

Bị ăn một trảo Bóng Ảnh hơi nhăn mày lại, bộ dạng có phần không vui nói:

" Không cần yếu như vậy chứ, đại ca có phần đánh giá cao các người rồi. Một đám giun đất hóa hình mà thôi. Chết luôn đi."

Tiện tay Bóng Ảnh phóng ra cây giáo.

" Phập "

Không có gì ngoài ý muốn, con Bạch Long kia lại được một phát xuyên đầu chết không kịp ngáp, đến ngay cả linh hồn cũng bị ngọn giáo bóng tối ăn luôn. Cả thân thể không lồ " ầm ầm" ngã xuống.

Nhưng ngay vào lúc này, ba con Kim Long khác được ba luồng ánh sáng xanh bao vào bên trong, cùng với đó là một khe nứt không gian được hình thành ngay trên đầu cả ba người.

Thấy như vậy thì Bóng Ảnh lần hai nhíu mày, hắn khẽ hừ lạnh:

" Chạy đi đâu nữa, chết cho rồi đám giun đê."

Hai cánh tay đen thui của Bóng Ảnh lúc này vươn dài đánh thẳng về phía hai con Kim Long phân biệt trái phải, đồng thời lúc này Bóng Ảnh cũng há miệng ra, cái lưỡi của hắn cũng hóa thành một đường ánh sáng bắn ngay tên ở giữa.

" Âm âm... Phập."

Nhưng sự việc bất ngờ phát sinh, hai bàn tay của Bóng Ảnh vậ mà không thể xuyên qua ánh sáng bảo vệ xung quanh của hai con Kim Long bên trái cùng bên phải.

Chỉ có một con Kim Long ở giữa là bị cái lưới của hắc đâm xuyên đầu chết không nhắm mắt.

" Vèo."

Quang mang chợt lóe, ba luồng ánh sáng đồng thời tan biến, chỉ để lại một cái xác của một con Kim Long. Hai con khác đã chạy thoát, nhìn thấy một màn như vậy thì Bóng Ảnh lại nhăn mày lằm bằm:

" Đại ca nói đúng không nên xem thường mấy con giun này. Đánh đấm không ra gì nhưng chạy ngược lại rất nhanh. Thôi được rồi, còn hai con giun nhỏ để đại ca giải quyết. Ta nên xử lý nơi đây."

Đang điều khiển mắt trận, đám người Tôn Khánh nguyên có thể thông qua cảm ứng đặc biệt của Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận mà quan sát tình hình bên trong, bọn họ nhìn thấy Bóng Ảnh đi vào giết chết vương giả như đập chết con gián thì cả đám đều không khỏi tâm kinh đảm hàn.

" Vị đại nhân này quả thực quá kinh khủng, không hổ là huynh đệ với chủ nhân." Mộng Hồng Trần lúc này vẫn có chút run run nói ra.

Những người khác ở bên cạnh không ai đáp lại lời hắc nói cả, cả đám lúc này đều đang dán hai mắt nhìn hành động tiếp theo của Bóng Ảnh ở bên trong.

[Đã lên xong chương, ngày mai đúng hẹn đăng chương. Chúc mọi người có giây phút thư giãn khi đọc truyện.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 873: Truy Sát

Ngay khi hai con Kim Long chạy thoát khỏi móng vuốt của Bóng Ảnh thì Xuân Đức liền hành động. Do hai con Kim Long kia chọn phương vị đào tẩu là khác nhau nên hẳn chọn con gần nhất để đuổi giết.

Vì có Thất Tuyệt Vô Sinh Đại trận hạn chế cộng thêm việc phá toái không gian bên trong Bàn Long Quy Khư là vô cùng khó khăn nên hai con Kim Long kia dịch chuyển cũng không quá xa, nằm trong phạm vi ba vạn dặm đổ lại.

Với cái khoảng cách như vậy thì khi hẳn dùng Thiên Huyền Cảnh trong nháy mắt liền có thể đuổi kịp.

Hồn niệm khủng bố không tiếc tiêu hao bao trùm nguyên phương viên 10 vạn dặm đề phòng có gì không may phát sinh, ngay khi hai he hờ không gian còn chưa xuất hiện mới chỉ vừa xuất hiện ba động không gian thì liền bị hẳn khóa chặt.

" Vèo."

Thân ảnh hẳn biến mất, không lâu sau đó liền đứng trước một cái khe hở không gian, khi hẳn vừa tới thì khe hở không gian kia cũng liền hình thành, đồng thời một thân ảnh được quang mang màu lam bao phủ bên trong nhanh chóng thoát ra bên ngoài.

Ngay khi cái thân ảnh kia vừa thoát ly khỏi vết nứt không gian thì hẳn liền cầm Quỷ Kiếm vận dụng tuyệt kỹ chém mạnh xuống.

" Phập "

Đơn giản như cắt đầu hủ vậy, cả thân ảnh ở bên trong cùng với luồng sáng bảo vệ bên ngoài của người kia đơn giản bị cắt làm 2. Nạn nhân chết ngay lập tức.

" Xong một tên, tới tên tiếp theo."

Lâm bầm một câu Xuân Đức ngay lập tức đuổi theo kẻ thứ hai. Con môi thứ 2 vừa ra bên ngoài thì liền cảm ứng được bị hồn niệm của một cường giả khóa chặt thì không khỏi thất kinh. Nữ nhân kia không tiếc hao tổn bản thân mà thi triển ra yêu thuật bá đạo.

Thanh quang bao trùm tốc độ của cao thủ vương giả Long Tộc kia trong nháy mắt tăng lên gấp 3. Vừa lóe lên một cái thì đã ở cuối chân trời.

Nhìn thấy con môi bỏ chạy nhanh như vậy thì Xuân Đức khẽ nhíu mày, lúc này đây hẳn thúc dục Thiên Huyền Cánh sang hình thái thứ hai. Ngay lập tức từ một đôi cánh dơi màu tím Thiên Huyền Cánh biến thành một đôi cánh bạc bằng xương phát ra quang mang xanh lam.

Tốc độ của Xuân Đức lúc này trong nháy mắt được đẩy mạnh, tốc độ nhanh hơn lúc trước vài lần. Cự ly giữa hắn và con môi nhanh chóng thu hẹp. Có điều khoảng cách lúc ban đầu của hai người là khá xa mà tốc độ của đối phương cũng không chậm nên trong lúc nhất thời Xuân Đức cũng không có thể đơn giản đuổi kịp được đối phương.

Hắn lúc này có đôi chút phiền muộn.

Nhưng hắn không biết rằng, so với hắn thì nữ tử Long Tộc đang bị hắn truy sát còn phiền muộn hơn vạn phần, không những phiền muộn mà càng nhiều hơn là kinh sợ. Nàng ta có nát óc suy nghĩ cũng không nghĩ ra được vì sao tại thời điểm như thế này lại có người bỏ đá xuống giếng.

Nhìn đôi phương càng ngày càng áp sát thì nữ tử này liền cắn chặt răng ngà. Ánh mắt nàng có chút không nở nhưng sau một cái hô hấp nàng liền làm ra quyết định.

Nàng hé miệng ra từ bên trong miệng nàng bay ra một con tiểu long màu vàng, tiểu long vừa ra ngoài thì liền lấy tốc độ nhanh đến khó thể tưởng tượng bỏ chạy, nó liên tục dịch chuyển tức thời. Sau hai cái hô hấp liền đã không thấy đâu.

Nhìn thấy một màn này thì Xuân Đức liền không có tiếp tục truy đuổi nữa, ánh mắt hẩn lạnh lùng nhìn cái thi thể con Kim Long đang từ không trung rơi xuống phía dưới.

" Hồn độn, cũng thật quyết đoán. Thân thể nói bỏ vậy mà bỏ được. Lần này xem như người may mắn."

[Chú thích: Hồn độn là một loại bí thuật linh hồn. Lấy cái giá là từ bỏ thân thể đạt được tốc độ trong thời gian ngắn. Sau này phải quay về tu luyện lại từ đầu. Không khác gì kiểu bạn đang từ cấp 100 quay về làm tân thủ. Nếu không phải bước đường cùng thì sẽ không có người nào chọn phương pháp này.]

Tuy có đôi chút không cam lòng nhưng cũng không thể làm gì khác, sau khi thu cái xác của con Kim Long kia vào bên trong không gian giới chỉ thì hẩn liền quay về.

.....

Không qua bao lâu thì hẩn đã quay về nơi mà Bóng Ảnh đang tại, nhìn thấy sắc mặt có phần không vui của hẩn thì Bóng Ảnh hiếu kì hỏi:

" Làm sao vậy đại ca, không thuận lợi sao? "

Khẽ gật đầu, Xuân Đức nói:

" Là ca chủ quan, để cho một tên dùng hồn độn chạy mất. "

Bóng Ánh nghe vậy không sao cả nói:

" Chạy thì chạy thôi, đại ca cũng đâu cần không vui như vậy làm gì. Đôi khi vẫn có chút sai sót nhỏ xảy ra mà."

" Ủ." Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nhìn qua nơi đây không thấy bốn con âm quỷ vương thì hỏi:

" Lão nhị người ăn luôn mấy con âm quỷ vương rồi à."

Bóng Ánh cười khà khà nói:

" Thèm quá ăn luôn rồi, lần sau sẽ để cho đại ca người vài quả tim. Được rồi đệ quay về nghỉ ngơi đây, có gì lại gọi đệ."

Nói xong thì Bóng Ánh liền hóa thành một đám khói đen sau đó tiêu tán giữa thiên địa, không còn một chút dấu vết nào.

Sau khi Bóng Ánh đã trở về thì hắn liền hướng về phía Tôn Khánh Nguyên hắn vẫy vẫy tay. Tôn Khánh Nguyên ngay lập tức hiểu ý đi tới gần cung kính thưa:

" Mọi thứ đều được để tại bên trong thưa đại nhân."

Tôn Khánh Nguyên lúc này dâng ra một cái túi càn khôn. Xuân Đức tiếp nhận túi càn khôn xong thì liền cất đi, sau đó hắn thu về mấy cái thi thể của đám cường giả Long Tộc.

Nhìn qua những người khác hắn bình thản phân phó:

" Tất cả đều đã ra sức, ta sẽ có thưởng cho từng người. Bây giờ nên đi tìm một nơi nào đó ngủ đông tạm một thời gian, các người ai biết nơi nào hợp lí thì dẫn đường đi."

" Cảm tạ chủ thượng." Những người khác đồng loạt lên tiếng cảm tạ.

Sau đó vẫn là Mộng Hồng Trần có kiến thức uyên bác nhất, hiểu rõ địa hình nơi này nhất đi đầu dẫn theo mọi người tìm nơi an toàn ngủ đông.

.....

Sau một thời gian phi hành thì mọi người lúc này đây đang tại trên biển, vùng biển này giáp ngay với Hoang Mạc Tử Thần. Sau khi đã chọn được một hòn đảo thích hợp thì nhóm người của Xuân Đức liền hạ xuống.

Nhìn những người đi theo mình hẩn nhẹ gật đầu nói:

" Tự tìm nơi tu luyện, hai ngày sau đến nơi ở của ta lĩnh thưởng. Nếu ai chê không muốn nhận có thể không tới. Được rồi mọi người tản ra đi, Khánh Nguyên cùng Hồng Trần theo ta."

" Rõ "-- Những người khác đều đồng thanh lên tiếng, sau đó tự tìm nơi tu luyện của bản thân.

Riêng hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần thì lặng yên đi theo phía sau Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 874: Kinh Động Các Đại Chúng Tộc

Ngay tại lúc Xuân Đức chọn lựa ngũ đông một thời gian để tiêu hóa thành quả của cuộc săn giết vương giả thì ở bên trong các chủng tộc lớn bắt đầu lan truyền ra một tin tức kinh người. Cao thủ của Long Tộc bất ngờ bị cường giả thần bí tập sát, giết chết 6 người một người chạy thoát nhưng cũng chỉ là linh hồn chạy thoát, nhục thân đã mất. Nếu là cao thủ bình thường thì không sao nhưng đây lại là cao thủ Vương Giả.

Đã bao nhiêu vạn năm rồi, cao thủ Thần Quân Tiên Cảnh ngã xuống cũng không có mấy người chứ đừng nói là cao thủ Vương Giả ngã xuống. Nhưng ngày hôm nay lại có đến 6 vị Vương Giả đồng thời ngã xuống, một người khác thì bị mất đi nhục thân. Tin tức này có thể ví như một trái bom ném vào giữa một cái hồ tĩnh lặng.

.....

Nơi trấn ải cửa ra vào của Long Tộc.

Lúc này đây tại bên trên một ngọn núi cao chót vót đâm thẳng vào trong mây, ở bên trong một cái thạch động đang có 13 người.

Thình lình tất cả những người này đều là Tinh Vương Tiên Cảnh trừ một nữ nhân mặc hoàng y ra, đặc biệt trong số những người này có 3 người phát ra linh áp cực kì cường đại hơn xa những người khác. Ba người này vậy mà đều đã bước vào Vương Giả trung kì.

Lúc này đây, sau khi nghe hoàng y nữ tử thuật lại câu chuyện xảy ra cách đây không lâu thì tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía ba ông lão có tu vi mạnh nhất nơi đây, chờ đợi quyết định cuối cùng đến từ ba người này.

Sau một hồi lâu thương thảo cùng với nhau thì một trong ba ông lão trầm giọng nói:

" Theo như lời kể của Long Mộng thì đối phương có hai người, một người có tu vi ngang ngửa ba người chúng ta, một người khác thì kém hơn không nhiều. Mặc dù kẻ địch là vô cùng mạnh mẽ nhưng uy nghiêm của Long Tộc không thể để cho bất kì kẻ nào giẫm lên. Ta quyết định phát ra tử lệnh đối với kẻ kia. Đồng thời tuyên cáo với cả thiên hạ."

Những người khác nghe xong ông lão đưa ra quyết định thì cả đám đều không nói điều gì, tất cả đều cúi đầu. Mỗi người đều mang một tâm tư riêng.

.....

Ngay khi Long Tộc chính thức tuyên cáo thiên hạ muốn tru diệt kẻ dám xúc phạm uy nghiêm của Long Tộc thì vô số thế lực bắt đầu có hành động. Do Long Tộc lúc tuyên cáo thiên hạ là kẻ đánh lén các cao thủ của bọn họ cũng bị thương rất nặng nên rất nhiều cao thủ bắt đầu tiến vào vòng trong có ý đồ tìm đến Xuân Đức.

Có kẻ thì mang tâm tư tìm đến Xuân Đức sau đó bán tin tức cho Long Tộc kiếm món tiền lời, có kẻ thì tự tin vào bản thân độc lai độc vãng đi săn giết Xuân Đức để kiếm về một khoản tài phú khổng lồ. Có người lại muốn tìm tới Xuân Đức để mời chào hẳn.

Nói chung vì sự kiện lần này mà khu vực vòng trong của Bàn Long Quy Khu thoáng cái náo nhiệt hơn hẳn. Đặc biệt nhiều ma đạo tán tu có danh tiếng (có số có má) trong giới tu tiên cũng tham gia vào cuộc tìm kiếm. Nhưng bọn họ không có biết rằng, còn đường mà bọn họ lựa chọn chính là con đường không có lối về.

Giống như Xuân Đức hay nói một câu: " Hắc ám vô biên quay đầu không thấy lối về."

- --o0o---

Hai ngày sau, trên hòn đảo mà Xuân Đức đang dừng chân ở lại.

Lúc này đây bên trong một căn nhà của mình Xuân Đức đang vui vẻ vô cùng, nhìn mấy tiểu khí linh đang vui đùa với nhau hẳn cũng cảm thấy vui vui. Hai ngày này hẳn không có làm gì khác ngoài việc chuyên tâm khôi phục lại cho Phong Phong cùng Hồng Hồng. Trời quả không phụ người có lòng.

Sau hai ngày chuyên tâm dung luyện cùng rèn mới thì hẳn rút cuộc cũng đã thành công khôi phục lại hai kiện thần khí là Hấp Huyết Đại Lưng cùng với Sinh Mệnh Dây Chuyền. Ngay khi hai kiện thần khí này được khôi phục, lại còn hơn lúc ban đầu một ít thì hai khí linh Phong Phong cùng Hồng Hồng đang ngủ say bên trong thế giới linh hồn của hẳn cũng lần lượt thức tỉnh.

" Ba ba, tên xấu xí kia trốn đâu rồi. Tiểu Mộng muốn đánh hẳn." --- Mộng Ma lúc này không biết vì sao đang vui đùa lại bay tới trước mặt Xuân Đức hỏi một câu.

Xuân Đức đương nhiên là biết Tiểu Mộng đang nhắc tới ai rồi, còn ai khác ngoại trừ A Manh kia chứ, từ khi chuyển hóa thành khí linh của Quỷ

kiếm thì A Manh liền được hấn tài bồi, vì vậy số lượng đồ ăn phải chia ra mà Tiểu Mộng thì lại không thích điều này.

Không cần tới Xuân Đức phải gọi ra, từ bên trong cơ thể hấn Quỷ Kiếm thoảng cái bay ra ngoài, sau đó từ bên trong con mắt quý A Manh hiên ngang bước ra bên ngoài, bộ dạng hồng hách vô cùng hướng về phía Tiểu Mộng khiêu khích nói:

" Ta ở đây, làm sao tiểu nha đầu. Muốn cùng ta đánh nhau sao? "

Ngay khi A Manh vừa dứt lời thì mấy tiểu khí linh khác cũng liền đi qua bên này, đứng phía sau Tiểu Mộng. Bộ dạng muốn cùng tiến cùng lui với đại tỷ đầu.

Nhìn thấy mấy tiểu khí linh này vậy mà chia bè kéo cánh đánh nhau thì Xuân Đức thoảng cái hứng thú hấn lên. Tự dưng hấn muốn nhìn xem mấy tiểu chút chút này đánh nhau một chút xem nó thế nào.

Tính trẻ con bộc phát hấn lúc này cười hắc hắc nói:

" Tiểu Mộng cùng A Manh muốn thi tài sao? Đã vậy ba ba cũng có phần thưởng dành cho người chiến thắng nhé. 4 kiện tiên khí sẽ là của ai nếu giành phần thắng, người thua được 1, nếu hai bên hòa thì mỗi người 3 kiện. Quy định không được dùng hồn lực công kích nhau chỉ có thể dùng man lực. Hai đứa thấy thế nào? "

Nghe tới phần thưởng là tiên khí thì ánh mắt mấy tiểu khí linh thoảng cái sáng choang. Cả một đám đồng thời quay về phía hấn đồng thời hỏi:

" Ba ba nói thật sao? "

Xuân Đức lúc này tỏ ra rất hào phóng, mặt hấn vênh lên bộ dạng đắc ý vô cùng, hấn vung tay một cái bảy thanh tiên khí là bản mệnh bảo vật của 7

con rồng bị hấn ném ra ngoài. Cả 7 thanh tiên khí này đều bị hấn giam cầm rồi nên chỉ có thể nằm yên trên mặt đất.

" Nhìn thấy chưa, ba ba có bao giờ nói dối đâu. 7 thanh nhé, ai thắng ba ba khuyến mãi thêm 1 thành. Được rồi hai đứa đánh nhau đi nào."

Nhưng lúc này việc bất ngờ phát sinh. Tiểu Mộng hướng về phía A Manh nói:

" Ở đây có 7 món đồ ăn, ta 2 người 2, bốn đứa bọn nó được ba. Người thấy sao? "

A Manh lúc này cũng gật đầu:

" Vậy cũng tốt. Đẳng nào cũng là của chúng ta, tội gì phải đánh nhau."

Thấy mấy tiểu khí linh còn chưa có đánh nhau mà đã tính chia phần thì Xuân Đức vội can ngăn nói:

" Còn chưa đánh nhau mà. Làm sao lại muốn chia đồ rồi. Nếu mà hai đứa có chọn hòa nhau cũng chỉ là 3: 3 thôi. Còn dư một thanh tiên khí mấy đứa không muốn có kiện binh khí còn lại kia sao? "

Lúc này Tiểu Mộng bộ dạng không liên quan tới bản thân nói:

" Dù sao Tiểu Mộng cũng chỉ lấy hai thanh không có lấy nhiều nên việc ba ba cho hay không là quyền của ba ba. Tiểu Mộng không quan trọng."

Nói xong thì Tiểu Mộng liền khoanh tay trước ngực bộ dạng đây không phải việc của ta. Không những thế, ngay cả A Manh lúc này cũng đứng sát cánh với Tiểu Mộng, cũng dùng cái giọng điệu kia nói:

" Manh Manh cũng giống Mộng Nhi."

Còn mấy tiểu khí linh khác thì lúc này lại dùng ánh mắt đáng thương nhìn hấn, bộ dạng khả ái kia có thể nói là sát thương chí mạng đối với hấn.

Nhìn mấy tiểu khí linh trở mặt còn nhanh hơn cả lật bàn tay thì khóe miệng của hấn có chút co giật. Giờ thì hấn rút kinh nghiệm " Đừng bao giờ đánh giá thấp sự gian xảo của đám tiểu hài tử(con nít.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 875: Ban Thưởng

Dùng hai ngón tay kéo kéo má Tiểu Mộng, hấn cười nói:

" Thôi được rồi, không đánh thì không đánh. Tất cả đều là của mấy đứa, mấy đứa tự chia nhé."

" Hoan hô ba ba." Mấy tiểu khí linh đồng thời vỗ tay tay hoan hô.

Tiếp sau đó một đám tiểu khí linh nhào về phía mấy thanh tiên khí. Nhưng vào lúc này tranh chấp lại phát sinh, mới vừa sát cánh cùng một chiến tuyến vậy mà lúc này A Manh cùng Tiểu Mộng lại bắt đầu nổi lên xung đột.

Hai đứa nó cùng nhìn trúng một cây cốt tiên, do không đứa nào nhường đứa nào và thế là phát sinh đánh nhau. Nhưng mà mỗi lần chịu thiệt đương nhiên lại là A Manh rồi.

" Bốp bốp bốp bốp... Dám tranh với ta, dám tranh với ta nữa này, đánh cho người hết dám tranh đoạt với ta." Tiểu Mộng lúc này đang túm tóc, bạt tai đánh tới tấp khiến cho A Manh chỉ có thể ôm đầu không dám phản kháng.

Nhìn A Manh diện mạo dữ tợn nhưng thực tế nó lại là đứa hiền nhất trong đám. Cũng vì vậy mà nó toàn nấp bên trong Quỷ Kiếm không dám tiến vào thế giới linh hồn sợ bị mọi người bắt nạt. Còn về thực lực thì hai đứa chỉ sàn sàn nhau thôi, một cái là khí linh của Thần Ma trang bị, một cái là khí linh của Hỗn Độn trang bị đều thuộc dạng công kích cả.

Nhìn hai tiểu khí linh chỉ cho bằng nắm tay người lớn đang đánh nhau thì hắn cảm thấy rất thú vị nhưng ngay vào lúc này thì ở bên ngoài giọng nói truyền vào:

" Đại nhân, mọi người đã tới."

Cũng chẳng buồn ngẩng đầu lên, hắn nhàn nhạt nói:

" Vào trong đi."

" Kẹt kẹt.."

Cánh cửa bị đẩy ra, mười mấy người lúc này thần sắc cung kính lần lượt đi vào bên trong. Nhưng khi vào vừa bên trong thì cả đám không khỏi tròn mắt lên mà nhìn tròng cảnh ở trong phòng.

Bọn họ nhìn thấy một đám khí linh đang tranh giành nhau, lại còn đánh nhau nữa. Điều này quả thật có chút phá vỡ nhận thức của bọn họ về khí linh.

Theo như bọn họ biết thì khí linh thực ra rất yếu đuối nếu không có bảo vật làm nhà thì rất dễ bị tổn thương, chứ đừng nói tới việc ra ngoài đánh nhau như thế này.

Nhìn cảnh tượng trước mắt bọn họ thoáng cái quên luôn mục đích chính đi tới nơi này. Nhưng ngay sau đó ánh mắt của mười mấy người đều tập trung lên bảy kiện tiên bảo. Ánh mắt người nào người nấy đều hiện lên vẻ nóng rực. Phải biết đây là tiên bảo à, Vương Giả nhân vật mới có, có nhiều Vương Giả còn không có nổi một thanh tiên bảo thuận tay.

Nhưng một màn tiếp theo khiến cho bọn hắn cả người run rẩy, kém tí nữa thì hôn mê. Chỉ thấy mấy tiểu khí linh kia vậy mà trực tiếp thúc dục thần thông cắn nuốt tiên bảo, từng luồng linh nguyên từ tiên bảo không

ngừng bị mấy tiểu khí linh này hấp thu, quang mang của cả 7 kiện tiên bảo nhanh chóng mờ nhạt, mờ nhạt dần. Tới cuối cùng cả 7 kiện đều hóa thành tro bụi.

Nhìn thấy cảnh này đến cả Tôn Khánh Nguyên cũng phải lắp bắp nói:

" Bảy kiện tiên bảo cứ như vậy không còn nữa rồi. Cái này cũng quá phá của đi."

Vừa nói xong thì hắn liền hỏi hận mình vì sao lại nói ra một câu ngu như vậy, hắn vội giải thích nói:

" Thuộc hạ không có ý bảo đại nhân phá của đâu, ý của thuộc hạ là nuôi mấy khí linh này tốn kém quá nhiều."

Xuân Đức ngheo đầu nhìn qua Tôn Khánh Nguyên ôn hòa cười nói:

" Ta cũng không có trách tội làm gì mà cuống cuống lên vậy."

Nhưng vào lúc này Tiểu Mộng lại cầm đầu, dẫn theo tiểu đồng bọn bay tới trước mặt Tôn Khánh Nguyên tức giận nói:

" Tên xấu xí(cái này là câu cửa miệng của Tiểu Mộng) ý ngươi là nói mấy người bọn ta phá của phải không. Ý của ngươi có phải như vậy không?"

" Ngươi biết hậu quả khi dám bất kính với bọn ta là như thế nào không?"
" Lúc này A Manh cũng đứng ở bên cạnh Tiểu Mộng phụ họa theo, không những thế nó còn điều khiển cả Quỷ Kiếm phát ra linh áp hướng Tôn Khánh Nguyên khóa lại.

Cảm nhận được sự bất thiện từ mấy tiểu khí linh, Tôn Khánh Nguyên lúc này toát mồ hôi lạnh. Lại nhìn Quỷ Kiếm đang trực chỉ bản thân thì hắn

càng thêm kinh sợ. Những người khác lúc này cũng âm thầm đổ mồ hôi giùm cho Tôn Khánh Nguyên.

Trong lòng mỗi người thầm nghĩ " Cái này còn là khí linh sao, cái này là yêu linh chứ khí linh gì nữa."

Xuân Đức nhìn thấy Tôn Khánh Nguyên đang toát mồ hôi đầy người thì cười cười, nói thật hẳn có đôi chút cảm giác thích thú khi mấy tiểu khí linh bắt nạt người khác. Cái bộ dạng kia quả thực vô cùng thú vị.

Nhưng suy nghĩ một chút hẳn vẫn là lên tiếng giải vây cho Tôn Khánh Nguyên:

" Được rồi mấy đứa, người ta trẻ người non dạ ăn nói thiếu suy nghĩ mấy đứa cũng không nên chấp nhặt làm gì. Chúng ta là đại nhân vật, đại nhân vật nên có độ lượng của đại nhân vật."

Những người khác nghe lời này thì lại âm thầm đổ mồ hôi tập hai. Khóe miệng cả đám không tự chủ được co giật mấy cái.

Còn về phần mấy tiểu khí linh thì cảm thấy ba ba nói rất đúng, bản thân là đại nhân vật sao lại đi so đo với đám người dưới của ba ba đây.

Tiểu Mộng lúc này hừ nhẹ nói:

" Tha cho ngươi, lần sau liệu hồn."

A Manh cũng là đe dọa:

" Một lần nữa là ta ăn thịt ngươi."

Mấy tiểu khí linh khác thì cũng dơ nắm đấm nhỏ ra đe dọa:

" Liệu hồn."

Thấy vậy thì Tôn Khánh Nguyên nào dám cãi lại hấn liên tục gật đầu nói:

" Phải phải phải, là tiểu nhân sai mấy đại nhân bót giận, bót giận. Bỏ qua cho tiểu nhân lần này."

Tiếp sau đó mấy tiểu khí linh liền đi qua một bên chơi với nhau, chắc do ở bên trong thế giới linh hồn lâu quá rồi nên cả đám muốn đổi gió ở bên ngoài chơi cho vui.

Nhẹ mím cười Xuân Đức hướng về phía mấy người Tôn Khánh Nguyên nói:

" Hôm trước có nói là sẽ ban thưởng nhưng do ta bận chút công việc nên chưa có ban thưởng được. Hôm nay gọi các ngươi tới cũng là vì vấn đề này. Trong số bảo vật nơi đây các ngươi mỗi người tự chọn cho bản thân 3 kiện thích hợp nhất."

Nói xong hấn liền vung tay một cái, hào quang chợt lóe. Thoáng cái ở bên trong căn phòng nhiều ra một núi bảo vật, từ đao, thương, kiếm, kích, áo giáp, phù chú... Vô số bảo vật lấp lóe hào quang chói cả mắt.

Tất cả mọi người ở nơi đây trong lúc nhất thời ánh mắt đều dồn lên núi bảo vật kia, đến cả mấy tiểu khí linh đang chơi đùa lúc này cũng nhìn qua nơi đây. Và như thường lệ Tiểu Mộng lại là người đầu tiên bay tới cái núi bảo vật kia định chiếm làm của riêng cho bản thân.

Nhưng lên này Tiểu Mộng còn chưa có vọt đến núi bảo vật kia thì đã bị Xuân Đức một tay bắt lấy rồi.

Nhìn Tiểu Mộng, hấn ôn nhu cười nói:

" Đi ra chỗ khác chơi nào. Ngoan tí nữa tất cả đều là của Mộng Nhi."

Nói xong thì hắn liền đặt Tiểu Mộng qua một bên và đương nhiên là Tiểu Mộng rất không vừa lòng rồi, cô bé xụ mặt nói:

" Bọn họ lấy đi hết thức tốt rồi thì phải làm sao?"

Ánh mắt của cô bé cùng đám tiểu đồng bọn đều nhìn chăm chăm đám người Tôn Khánh Nguyên, khiến cho cả đám người Tôn Khánh Nguyên sắc mặt có phần không được tự nhiên.

[Cảm ơn mọi người đã ủng hộ np cho mình, chúc mọi người đọc truyện vui vẻ.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 876: Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực

Thấy mấy tiểu khí linh quay hồi quá Xuân Đức lúc này liền cưỡng ép bọn nó quay về nhà. Chứ cứ để mấy đứa nó ở bên ngoài thì hẳn chắc đến 99% là đám người Tôn Khánh Nguyên không dám chọn bảo vật nữa.

Nhìn thấy mấy tiểu tổ tông kia đi rồi, đám người Tôn Khánh Nguyên lúc này cũng nhẹ thở ra một hơi. Cũng giống như Xuân Đức suy đoán nếu con đẻ mấy tiểu khí linh ở lại thì bọn họ không ai dám chọn bảo vật, đặc tội với mấy tiểu tổ tông kia là không khôn ngoan chút nào, sau này rất có thể gặp phải điều gì đó đáng sợ.

Nhất là khi đã nhìn thấy thần thông cắn nuốt khủng bố lúc trước, bọn họ cũng không muốn một ngày bảo vật trên người bỗng dung biến mất toàn bộ đâu, tới lúc đó chỉ có thể khóc ra máu.

.....

Bảo vật quả thực rất nhiều, tuy không có tiên bảo nhưng bảo vật gần với tiên bảo hay bán tiên bảo thì vẫn là có rất nhiều. Món nào cũng muốn lấy nhưng mỗi người chỉ có thể lấy ba món vì thế mà người ở nơi đây ai ai cũng phải nát óc suy tư là nên lấy cái gì.

Nhất là ở nơi này còn có không ít đan dược(thuốc) có thể nâng cao khả năng đột phá, thay đổi tư chất. Kéo dài sinh mệnh nữa những loại đan dược thế này cũng không có khác gì tiên bảo.

Thấy đám người này dẫn đo mãi không quyết thì hẳn có hơi nhú mào nói:

" Nhanh lên một chút ta, chỉ cần chọn bảo vật là được. Còn về phần đan dược hay tiên phù thì ta cũng không có giữ lại. Tất cả sẽ do Khánh Nguyên cất giữ, các người ai muốn cái gì thì gặp hẳn nói chuyện."

Nghe được Xuân Đức nói ra lời này thì cả đám đều vui mừng quá đỗi, tiếp sau đó là mỗi người đều nhanh chóng chọn cho mình bảo vật cần thiết. Tránh làm cho vị đại nhân trước mặt không vui. Không qua bao lâu thì tất cả mọi người đã chọn xong bảo vật sau đó rời đi. Căn phòng lúc này chỉ còn lại hai người Xuân Đức cùng Khánh Nguyên.

Đợi khi tất cả những người khác đã rời đi thì Xuân Đức liền thu lại đồng bảo vật trước mắt vào bên trong nhẫn chứa đồ. Sau đó nhìn qua Tôn Khánh Nguyên hỏi:

" Có biết về Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực sao? "

Gật gật đầu, Tôn Khánh Nguyên thần sắc nghiêm túc đáp:

" Cái này thuộc hạ biết, Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực là một nơi buôn bán lớn nhất của cả tiên vực. Người nào cũng có thể đi vào bên trong Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực nhưng cái giá đi vào cũng là vô cùng lớn. Nhưng bên trong Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực cũng đặc biệt công bằng, mọi nguyên tắc đều bị ảnh hưởng bởi thiên đạo ý chí. "

Suy nghĩ thêm một chút hẳn lại nói:

" Ngoài Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực thì bên phía các vực khác cũng có loại thương thành tương tự như vậy. Chỉ là tên gọi khác nhau cùng điều kiện để ra vào khác nhau mà thôi....."

Sau khi nghe Tôn Khánh Nguyên giải thích thì hắn cũng đã hiểu ra được phần nào về cái được gọi là Thực Mộng - Thương Thành Tiên Vực kia. Đi vào bên trong thì cần lượng lớn tiên thạch, có đủ tu vi, ở bên trong thì liên tục bị hao tổn tinh thần lực đến một mức nhất định nào đó lại sẽ bị truyền tống về nơi ban đầu. Đơn giản vậy thôi.

Còn làm sao để đi vào thì càng đơn giản nữa. Chỉ cần đọc lên vài cái mật ngữ ứng với khu vực đẳng cấp muốn vào là được. Nhưng không phải ở bất kì nơi nào cũng có thể tiến vào bên trong thương thành được mà cần phải có hoàn cảnh đặc thù, giống như hắn ở Bàn Long Quy Khư bên trong thì không thể đi vào nhưng nếu trở về Bàn Long Thành thì được.

Đã hiểu rõ rồi hắn cũng không có hỏi nhiều thêm về vấn đề lần này nữa. Hắn lúc này hỏi qua vấn đề khác:

" Có biết được tình hình ở bên ngoài thế nào không? "

Hỏi nhú mày một chút Tôn Khánh Nguyên cẩn thận nói:

" Thuộc hạ cũng không quá nắm chắc tình huống bên ngoài thế nào, nhờ vào một ít phương thức đặc thù thuộc hạ chỉ biết một tí.

Bên phía Long Tộc bố cáo thiên hạ muốn trừ diệt, treo giải thưởng vô cùng lớn khi người nào giết chết được chúng, vô số cường giả cũng đang lùng sục, đặc biệt có rất nhiều tán mà cũng tham gia."

Biết được tin tức này thì Xuân Đức cũng không có lo lắng gì cả, hắn còn nhếch miệng cười tà:

" Lại còn muốn tiêu diệt ta sao, ta không có đi tìm bọn họ phiền phức là may mắn lắm rồi. Có lẽ ngày mai chúng ta nên đi ra ngoài săn mồi thôi. Người về nói với những người khác chuẩn bị thật tốt, ngày mai lên đường."

" Vâng. Thuộc hạ hiểu rõ." -- Tôn Khánh Nguyên lúc này cung kính đáp lại. Sau đó thì xin phép được ra về.

Ngay khi hắn sắp bước ra bên ngoài thì Xuân Đức lại nói:

" Hai con rồi Vương Giả mà người đang nắm giữ cũng nên mang ra. Việc cảnh giới ta đã có thứ hữu hiệu hơn."

" Vâng. Thuộc hạ rõ ràng." --- Tôn Khánh Nguyên ứng một câu rồi mới tiếp tục lui ra bên ngoài.

Trong phòng lúc này lại chỉ còn có một mình Xuân Đức, hắn lúc này cũng không có đi tu luyện nữa. Hai ngày cật lực khiến hắn cảm thấy có phần mệt mỏi, hắn lúc này quyết định ngã lưng nằm ngủ một đêm. Chờ đợi ngày mới tốt lành.

- --o0o---

Ngày hôm nay là ngày vui của Xuân Đức khi hắn đã khôi phục được kiện bảo vật luôn đi theo bên mình nhưng tại nơi mà Nhạn Tuyết đang ở lại thì lại là một ngày không mấy tốt đẹp, ngày hôm nay liên tục có người tới nơi đây muốn chiếm lấy nơi này.

" Âm âm. "

Lại một vài tiếng nổ lớn vang lên, hiển nhiên là đang có người công kích phòng ngự trận pháp ở xung quanh lâu đài. Lúc này đây tại bên trong lâu đài Nhạn Tuyết khẽ nhăn mày lại nói:

" Vì sao ngày hôm nay lại có nhiều người tới nơi này như vậy, phải chăng ta ở nơi này đã bị phát hiện. Đuổi đi một đám lại tới một đám khác."

Sói Mập lúc này đang nằm cách đó không xa nghe Nhạn Tuyết đang làm bầm thì trong lòng nó cũng buồn phiền không kém, vốn dĩ nó chỉ cần lệnh cho một thủ hạ của mình thôi là có thể giết chết tất cả những kẻ ngoài kia nhưng nó lại có một vài phần cố kỵ đối với Nhạn Tuyết nên cũng không làm quá lộ liễu.

Mỗi lần giết chết người ở bên ngoài thì nó liền dọn sạch tử thi vì vậy mà Nhạn Tuyết lầm tưởng là những người kia đã bị đuổi đi nhưng thực tế thì chẳng tên nào đi đâu được nữa cả, chết cả đám rồi. Bây giờ chỉ cần để một mảnh tử thi bên ngoài thì hỏi xem còn tên nào dám tới nơi này gây sự.

Liên tục bị làm phiền Sói Mập có chút không quá kiên nhẫn nói:

" Tiểu Thư vì sao không giết chết đám người kia đi mà lại phải dùng lời lẽ khuyên bọn họ rời đi. Nếu như chủ nhân ở đây thì đã chặt hết đám ngoài kia thành 2 đoạn rồi."

Nhạn Tuyết nghe vậy thì hơi nhú mày nói:

" Nhưng hai người chúng ta không phải là đối thủ của bọn họ nếu như đánh lên thì hai người chúng ta sẽ chịu thiệt. Ta lại không thể dụng thân phận thật sự để áp chế những người kia. Tới lúc đó đám tiểu hài tử phải làm sao đây."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 877: Con Rối Có Trí Tuệ

Nghe được điều cô ky của Nhạn Tuyết thì lúc này Sói Mập cũng hiểu ra vì sao nàng ta lại e ngại những người ngoài kia như vậy, luôn phải dùng lời nói để đuổi những người kia rời đi mà không dám xuống tay.

Sói Mập vốn cũng rất thông minh nhưng chỉ là so sánh với yêu tộc bình thường thôi, chứ nó nếu so với nhân loại thì lại có phần ngốc nghếch. Có mỗi một vấn đề làm sao để nói cho Nhạn Tuyết biết là Xuân Đức có để lại cho nó mấy con rối rất mạnh thôi mà từ hôm qua tới giờ nó vẫn đang con xoắn xuyết là không biết có nên nói hay không.

Nhưng lúc này linh quang trong đầu nó chợt lóe, nó tự thấy bản thân thật thông minh, nó hớn hờ hướng về phía Nhạn Tuyết nói:

" Tiểu thư có cách rồi. Trước khi đi chủ nhân có để lại cho ta một con rối rất mạnh nhưng cũng không quá mạnh. Tiểu Kim mãi lo nghĩ nên bây giờ mới nhớ ra."

Ý của Sói mập là Xuân Đức để lại cho nó chỉ có một con rối thôi, mà con rối kia không phải rất mạnh nhưng vì đang luống cuống nên nó chưa nghĩ ra được từ ngữ thích hợp. Ở một bên Nhạn Tuyết nghe vậy thì không khỏi liếc xéo nó một cái rồi nói:

" Tiểu Kim người cũng thật đần à, việc còn trọng như vậy mà cũng không nhớ ra. Vậy con rối mà đại ca ta để lại đâu. Lấy ra đây cho ta xem."

Nhìn thấy Nhạn Tuyết cũng không có nghi ngờ hay dò hỏi gì thêm thì Sói Mập cũng âm thầm thở nhẹ ra một hơi, nếu mà bị bắt bẻ có khi nó lại tự cung khai ra hết. Lúc này đây Sói Mập triệu hồi tới một con rối Thần Quân Tiên Cảnh đỉnh phong, đây cũng là con rối yếu nhất mà nó có trong tay.

" Vèo "

Một tiếng xé gió vang lên, sau đó một hư ảnh dần dần ngưng thực biến thành một nữ nhân xinh đẹp độ tuổi 30. Con rối nữ nhân này khi vừa xuất hiện liền cúi chào:

" Xin chào tiểu thư, xin chào Kim quản sự."

Nhìn thấy nữ nhân này thì Nhạn Tuyết thoáng cái ngẩn người, ánh mắt của nàng vô cùng nghi hoặc đánh giá nữ nhân trước mắt vài lượt sau đó nhìn qua Sói Mập nghi ngờ nói:

" Tiểu Kim ngươi nói nàng ta thực sự là khôi lỗi sao? Vì sao ta cảm thấy nàng ta giống như là một tu sĩ bình thường. Chẳng có một đặc điểm nào của khôi lỗi cả vậy?"

Sói Mập nghe hỏi vậy thì cũng không biết làm sao để mà giải thích, nó chỉ nghe chủ nhân nói tất cả nhưng kẻ kia cùng với cô gái này đều là con rối, chủ nhân nói là con rối thì là con rối thôi, chứ còn vì sao con rối lại giống như người bình thường chỉ có chủ nhân mới biết. Còn nó không có biết.

" Cái này Tiểu Kim không có biết. Chủ nhân nói là con rối thì Tiểu Kim tưởng nàng ấy là con rối. Việc này tiểu thư tự đi hỏi chủ nhân đi Tiểu Kim không có biết. " Sói Mập nghĩ sao nói vậy luôn.

Nghe được câu trả lời của Sói Mập thì Nhạn Tuyết lại một lần nữa lờm nó một cái, nàng không hiểu vì sao ca ca lại thích một con đàn nói như vậy.

Sau khi liếc xéo Sói Mập một cái thì Nhạn Tuyết ôn nhu cười cười hướng về phía nữ tử hỏi:

" Xin hỏi vị tỷ tỷ tên gì? Không biết tỷ có thể giúp muội một việc nhỏ được không? "

Con rôi nữ tử lúc này hai mắt chớp động một chút sau đó liền nở một nụ cười xinh đẹp nói:

" Thuộc hạ tên Nguyệt Vân Lan, tiểu thư có thể gọi thuộc hạ là Vân Lan. Chỉ cần việc mà tiểu thư phân phó thì thuộc hạ nhất định sẽ hoàn thành."

Vì là con rôi có trí tuệ nên Vân Lan có khả năng tư duy cực kỳ nhạy bén. Nàng nhanh chóng nắm bắt tình huống và có những ứng đối sao cho phù hợp nhất.

Thấy cô gái trước mặt từ đặc điểm bên ngoài cho tới hành vi cử chỉ đều giống như hệt một tu sĩ bình thường thì Nhạn Tuyết đã chắc chắn nàng ta không thể nào là khôi lỗi. Nàng suy đoán cô gái này hẳn là được ca ca dùng số tiền lớn thuê tới bảo vệ nơi này.

Nhưng để khẳng định suy đoán của mình Nhạn Tuyết hỏi.

" Vân Lan tỷ là được đại ca ta mời tới đây bảo vệ nơi này sao? "

Con rôi Vân Lan nhẹ gật đầu nói:

" Đúng vậy tiểu thư, ta là được công tử mời đến nơi đây bảo vệ mọi người."

Hơi nhíu mày, Nhạn Tuyết lại hỏi:

" Nhưng vì sao có người tấn công nơi đây thì tỷ lại không ra ngăn cản. Mà chỉ tới khi Tiểu Kim kêu gọi thì tỷ mới xuất hiện."

Vân Lan không cần suy nghĩ liền đáp:

" Cái này có một vài lý do không thể nói ra mong tiểu thư thông cảm."

Nghe vậy thì Nhạn Tuyết cũng không có làm khó, nàng nhẹ gật đầu nói:

" Nếu đã tử không tiện nói ra thì cũng không cần nói, ta có thể thông cảm cho tử. Những việc trước mắt vẫn là đuổi đi đám người đang công kích phòng ngự trận pháp, việc này phải nhờ tử rồi."

Vân Lan khẽ mỉm cười, hơi cúi đầu nói:

" Tiểu thư an tâm, việc này cứ giao cho thuộc hạ."

Nói xong thì Vân Lan liền hóa thành một vệt ánh sáng lao ra bên ngoài lâu đài.

Chứng kiến cuộc đối thoại của hai người thì Sói Mập trong mắt lại lóe lên tinh quang, trong lòng nó lúc này đang thầm mắng Xuân Đức.

" Chủ nhân thiệt là, không chịu nói cho ta biết là bên trong những kẻ kia còn có người sống. Nếu biết là người còn sống thì ta đây đâu phải nát óc suy tư đâu. Chỉ cần gọi một người đến hỏi thăm ý kiến là được mà. "

.....

Vân Lan đi ra bên ngoài thì Nhạn Tuyết cùng Sói Mập cũng đi ra bên ngoài theo. Nhưng khi đi ra bên ngoài chứng kiến cảnh tượng trước mắt thì Nhạn Tuyết không khỏi ngáy ra. Bên ngoài này bây giờ chỉ còn có một mình Vân Lan, ở xung quanh nàng là đủ loại tàn chi, tây chân cụt khắp nơi, đầu người lãn lông lóc. Xa xa còn có mấy bộ thi thể.

Cả mặt tuyết trắng lúc này cũng đã nhuộm màu đỏ tươi, ước tính số lượng người chết nơi đây không dưới 800 người.

Còn về phần Sói Mập nhìn thấy cảnh tượng thế này thì chẳng lấy gì làm lạ, đi theo Xuân Đức cái gì không thấy chứ cảnh tượng huyết tinh hơn cả triệu lần thế này nó cũng đã từng thấy qua.

Vân Lan thu lại thanh kiếm đang còn dính máu vào bên trong nhẫn chứa đồ sau đó mỉm cười hướng về phía Nhạn Tuyết hỏi:

" Mọi việc đã xử lý xong, tiểu thư còn có căn dặn gì nữa không? "

Nhạn Tuyết theo bản năng lắc đầu, nàng nói:

" Đã không còn việc gì. Cảm ơn Vân Lan tử."

Vân Lan hơi khom người nói:

" Đây là trách nhiệm của thuộc hạ, tiểu thư không cần phải cảm ơn. Nếu đã không có việc gì thì thuộc hạ xin được cáo lui."

Nói xong thì thân ảnh của Vân Lan từ từ mờ nhạt sau đó thì hoàn toàn biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 878: Gió Tanh Mưa Máu

Nhật nguyệt luân phiên, một ngày mới lại bắt đầu.

Vừa mờ sáng sớm khi sương mù còn chưa có tan hết thì nhóm người của Xuân Đức một lần nữa lên đường. Mục đích của lần này rất đơn giản, giết người cướp của cùng săn âm quỷ. Với một đội ngũ có 15 tên nửa bước Vương Giả, 1 tên Bất Diệt Cảnh, 4 con rối Vương Giả cùng với bản thân thì Xuân Đức tự tin có thể quét sạch tất cả những đội ngũ khác ở bên trong Bàn Long Quỷ Khư này.

Xuân Đức lúc này nhìn qua những người khác nói:

" Nhiệm vụ của từng người đã rõ ràng chưa? Còn ai thắc mắc điều gì nữa không? "

" Rõ ràng." Tất cả mọi người đồng thanh hô lớn.

Gật gật đầu hẳn tiếp tục nói:

" Xuất phát."

Sau khi hấn ra lệnh lên đường thì tất cả mọi người đều hóa thành từng đạo ánh sáng bay vút về đất liền. Trong khi bay thì tất cả mọi người đều thi triển ra bản lĩnh ẩn thân thuật của riêng mình.

.....

Chỉ chưa tới 1 giờ sau thì nhóm người của Xuân Đức lần nữa quay về đất liền.

Ngay khi vừa lên bờ thì Tôn Khánh Nguyên liền lấy ra một viên châu màu lam, sau khi dùng thần niệm quan sát thì hắn liền hướng về phía Xuân Đức báo cáo:

" Đại nhân, trinh sát báo về trong phạm vi 20 vạn dặm xung quanh chúng ta đang có gần 60032 đội ngũ, 12823 mục tiêu đơn lẻ đang di chuyển. Hầu hết âm quỹ đều đã bị những người này giết chết. Phía đông nam cách chúng ta 9 vạn dặm đang có một trận chiến lớn. Có cả Vương Giả tham chiến."

Xuân Đức nghe xong thì sắc mặt hắn có chút thay đổi, không ngờ lại có nhiều người không sợ chết đi vào bên trong Hoang Mạc Tử Thần nhiều tới vậy, mà đây chỉ là mấy ngày đầu không biết những ngày tiếp theo sẽ lại còn đông đúc như thế nào.

Sau khi cân nhắc một chút thì hắn liền nở một nụ cười, nhìn những người khác hắn phân phó một câu:

" Không bỏ qua một kẻ nào, bắt sống được thì tốt không được thì giết."

Những người khác nghe được lời nói bình thản của hắn thì không khỏi lạnh cả sống lưng, cả đám thần sắc nghiêm túc đồng thành đáp:

" Rõ. "

Tiếp sau đó nhóm người của Xuân Đức theo phía đông nam mà phóng đi.

.....

Vừa đi không được bao xa thì nhóm của hắn đã đụng độ phải một đội ngũ khác đông hơn cả vài ngàn lần những kẻ ở đội ngũ phía đối địch tất cả đều mặc quần áo màu lam, bên ngực phải có thêu một bông hoa nhìn rất đẹp.

Người bên trong đội ngũ này đa phần đều là tu sĩ từ Hằng Quân Tiên Cảnh trở lên, đặc biệt có đến 10 tên nửa bước vương giả tầng 3. Ngay khi hai bên còn cách xa nhau đến cả vài ngàn dặm thì đội ngũ này đã phát hiện nhóm người Xuân Đức.

Một ông lão trên tay đang cầm một cái đầu lâu của nhân loại, lúc này cái đầu lâu kia bỗng dưng có phản ứng. Cái đầu lâu đang nằm yên thì bỗng dưng quay qua một phương hướng, cùng với đó là hai hốc mắt của nó sáng lên.

Ngay lập tức ông lão kia liền quát lớn:

" Gặp phải kẻ bị Long Tộc truy sát mọi người cẩn thận, báo tin tức cho các đội ngũ khác cũng biết"

Ngay khi ông lão này dứt lời thì những người bên trong đội ngũ liền triển khai trận thế sẵn sàng đón địch. Không những thế còn có vài người lúc này thả ra tín hiệu cầu cứu, thoáng cái ở bên trên bầu trời hàng loạt chữ " Gặp" được hình thành, người ở rất xa cũng có thể nhìn thấy.

Đang bay về phía này Xuân Đức thông qua hồn niệm nhìn thấy một màn như vậy thì không khỏi "Ồ" lên một tiếng. Sau đó thản nhiên cười nói:

" Rất thú vị, quả là tiên giới thứ li kì cổ quái nào cũng có."

.....

Không qua thêm vài cái hô hấp thì hai bên đã đụng độ nhau. Nhìn thấy đối phương đã dàn thành trận thế sẵn sàng chiến đấu thì Xuân Đức liền cười nhạt.

Tâm niệm vừa động Quỷ Kiếm ngay lập tức xuất hiện trong tay hắn, khe liếm lưỡi kiếm Xuân Đức vui vẻ nói:

" Chỉ có mùi tên là có chút giá trị còn lại đều là đồ bỏ đi. Các người đứng nhìn ta đi thử kiếm."

Vừa dứt lời thì hắn liền mở đầu tấn công, một mình một kiếm hắn nhằm thẳng trận hình đối phương mà lao tới. Quỷ Kiếm trong tay hắn lúc này cũng phát ra ma uy ngập trời, cả một mảnh thiên địa thoáng cái tối sầm lại, con mắt quỷ đang phát ra hào quang khát máu liên tục chớp động khiến cho cả không gian sáng tối bất định.

Cả người Xuân Đức lúc này cũng thoáng cái được bao trùm bên trong sương mù màu đen.

Nhìn thấy Xuân Đức như vậy thì đã phần người ở đây ý chí chiến đấu đã mất phân nửa, thêm vào linh áp mà Xuân Đức phát ra khiến cho những người ở nơi này cảm giác thở cũng khó khăn, May mắn bọn họ còn có mùi tên nửa bước vương giả.

Trước khi Xuân Đức tới thì mười người này cùng lúc tể ra bảo vật của bản thân, đồng thời niệm động chú ngữ, ngay khi chú âm vừa vang lên thì một hư ảnh bồ tát to lớn 1 đầu 8 tay hiện ra. Hư ảnh này nhanh chóng ngưng thực thoáng cái đã không thể nhìn ra đây chỉ là một cái hư ảnh.

Ngay lúc Xuân Đức hướng tới bên này thì đồng thời tám cánh tay của hư ảnh bồ tát kia liền đánh về phía Xuân Đức, cùng lúc đó hai mắt của của hư ảnh bồ tát kia cũng mở ra, hai vệt kim quang bắn thẳng về phía hắn.

Trong miệng của hư ảnh bồ tát thì lại liên tục phát ra những âm thanh tối nghĩa.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức lần thứ 2 cười nhạt, hẳn lúc này khẽ gọi:

" Tiểu Mộng lâu rồi cũng nên hoạt động một chút."

Khi hẳn vừa dứt lời thì cánh tay hẳn đang cầm Quỷ Kiếm lập tức chuyển qua long hóa, cảm nhận sức mạnh cuộn trào trong cơ thể Xuân Đức lúc này liền chém ra tuyệt kỹ.

" Rắc rắc.. rắc rắc...rắc rắc..."

Ngay khi hẳn vừa chém ra nhất kiếm thì cả một không gian lớn liền vỡ nát, vô số vết nứt không gian hình thành, từng cái hố sâu đen ngòm hiện ra cuốn những thứ gần đó vào bên trong. Cùng lúc đó là một vết ánh kiếm to lớn màu đen hình bán nguyệt hiện ra chém thẳng về phía hư ảnh bồ tát kia.

" Đùng đùng đùng.. Đùng đùng đùng..."

Kiếm quang vạch phá không gian, cắt nát mọi công kích. Mọi chương pháp từ hư ảnh bồ tát đánh ra gặp phải kiếm quang liền bị không gian vết nứt ở xung quanh xoắn nát. Phát ra từng tiếng nổ điếc tai.

" Âm."

Kiếm quang hình bán nguyệt do Xuân Đức chém ra, đơn giản cắt hư ảnh bồ tát làm 2, hư ảnh bồ tát kia thoáng cái vỡ nát hóa thành đầy trời kim quang.

Sau khi cắt nát hư ảnh bồ tát thì kiếm quang vẫn tiếp tục bắn xuống phía bên dưới. Nhưng ngay vào thời điểm máu chốt này, kiếm quang lại bỗng

nhiên quý dị dừng ngay phía trên đầu của đám người kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 879: Gió Tanh Mưa Máu-1

Nhìn thấy cảnh này thì tất cả những người ở nơi đây đều khó hiểu, duy chỉ có Xuân Đức là biết đang có chuyện gì xảy ra.

Kiểm quang kia dừng lại cũng chỉ là trong một cái chớp mắt, sau đó nó hóa thành vô số kiếm quang nhỏ hơn. Thoáng cái tất cả những kẻ phía bên dưới đều nằm bên trong phạm vi công kích của kiếm quang.

" Vèo vèo vèo...Vèo vèo vèo..."

Kiểm quang như mưa rào đồng dạng đổ ập xuống những người phía bên dưới, không một người nào có thể tránh thoát. Đao đao kiếm quang xuyên phá tất cả bảo vật phòng ngự, tiên khí hộ thể bắn vào bên trong cơ thể từng người. Ngay cả 10 tên nửa bước vương giả cũng không thoát khỏi.

Nhưng kì lạ một điều là những kiếm quang kia lại không hề gây ra bất kì sát thương nào lên những người bị nó bắn trúng, tất cả mọi người đều bình an vô sự. Một màn như vậy lại làm cho những người nơi đây nghi hoặc không thôi.

Nhưng ngay sau đó thì những người này liền vui mừng, có nhiều người còn lớn tiếng la lên:

" Ta không có bị làm sao cả. Ha ha. Ta vẫn còn sống, ta không có làm sao cả."

" Ta cũng như...."

Có điều niềm vui của bọn họ nhanh chóng biến mất. Ngay khi bọn họ đang cảm thấy vui mừng vì bản thân chưa có chết thì một cái chớp mắt sau gần vạn người nơi đây đồng loạt bốc hơi. Thân thể của tất cả bọn họ lúc này đều bốc lên một làn sương đen.

Cơ thể của bọn họ cũng nhanh chóng khô héo chỉ còn da bọc xương đen xám lại, quần áo thì mục nát, tóc rụng lả tả, răng hô ra. Không qua mấy cái hô hấp thì đến xương cũng chẳng còn, tất cả còn lại chỉ là một nắm tro bụi phiêu tán trong gió.

Cùng lúc đó tất cả những sương mù màu đen kia đều bay về phía Quỷ Kiếm, những đoàn sương mù mang theo những linh hồn không được siêu thoát kia đồng loạt bị Quỷ Kiếm cắn nuốt sạch sẽ.

Mọi việc cứ như vậy kết thúc, kết thúc một cách chóng vánh. Còn không nổi 15 giây kể từ khi giao chiến tới khi tất cả mọi thứ được giải quyết. Gần một vạn người với vô số cao thủ cứ như vậy bị một kiếm đơn giản giải quyết.

" Kết thúc rồi sao? " --- Tôn Khánh Nguyên lúc này vẫn có chút không xác định được cái này có phải sự thật hay không nữa. Tu vi hẳn không cao, nhãn lực không tốt, quan sát cái được cái mất.

Mộng Hồng Trần ở bên cạnh cứng ngắc gật đầu nói:

" Kết thúc rồi, một kiếm liền kết thúc. Địch nhân đến cả cận bã cũng không còn."

Tôn Khánh Nguyên nói:

" Mộng lão có nhìn ra được tinh túy của một kiếm vừa rồi không? "

Mộng Hồng Trần nghe thế thì cười khỏ nói:

" Tinh túy, thiếu gia người cũng đừng có nói đùa với ta như vậy chứ. Đến ngay cả đại nhân xuất chiêu ra làm sao ta còn không có nhìn rõ thì lấy đâu ra cái gì tinh túy ở đây."

.....

Trong lúc mấy người bọn Tôn Khánh Nguyên đang nói chuyện với nhau thì Xuân Đức đang cảm thụ lực lượng mới.

Một loại lực lượng tà ác khiến cho hắn cảm thấy hưng phấn vô cùng. Ngay lúc Quỷ Kiếm hấp thu được vô số tinh hoa sinh mệnh từ đám cường giả vừa bị giết chết thì nó cũng truyền về cho chủ nhân của nó là Xuân Đức một loại lực lượng thần bí.

Loại lực lượng thần bí này khiến cho Xuân Đức cảm thấy hưng phấn vô cùng, ngoài hưng phấn cùng thoải mái ra thì hắn còn cảm thấy lực lượng cơ thể cùng linh hồn cũng có một tí xíu được tăng trưởng. Tuy chỉ là một ít nhưng hắn đã cảm thấy rất mãn nguyện rồi.

Giờ đây hắn không phải mất công hấp thụ rồi phải chuyển hóa như trước kia nữa.

Hưng phấn qua đi Xuân Đức lúc này khẽ liếm mép một cái, ánh mắt hắn bốc lên sát ý dày đặc. Đã không làm thì thôi, đã làm hắn quyết định chơi lớn một lần. Nhìn lại những người phía sau hắn trầm giọng ra lệnh:

" Chia đội ngũ làm 2. Đội ngũ thứ nhất lấy Khánh Nguyên làm người dẫn đội. Đội thứ 2 lấy Hồng Trần làm người dẫn đội. Tiêu diệt bất kì đội ngũ nào gặp được, chỉ cần mang thi thể về đây cho ta là được tài vật tùy các người phân. "

Sau đó hắn nhìn về Mộng Hồng Trần nói:

" Hồng Trần ngươi lại đây."

Mộng Hồng Trần nghe được hấn gọi lại thì nhanh chóng đi về phía hấn cung kính nói:

" Có thuộc hạ."

Xuân Đức lúc này khẽ cắn đầu ngón tay, một giọt máu màu xanh lục chảy ra ngoài, hấn dùng đầu ngón tay nhanh chóng vẽ lên má phải của Mộng Hồng Trần một cái ấn ký ác ma.

" Xèo xèo... Xèo xèo.."

Khi máu của Xuân Đức tiếp xúc cùng với da thịt của Mộng Hồng Trần thì lập tức ăn mòn da thịt trên mặt của hấn. Mộng Hồng Trần lúc này cảm thấy đau đớn vô cùng nhưng hấn vẫn cắn răng chịu đựng. Cái đau đớn của hấn không phải chỉ đơn giản là đau đớn một chút về thể xác như vậy mà là đau đớn về linh hồn.

Cùng lúc Xuân Đức vẽ ấn ký trên mặt hấn thì ở bên trong linh hồn hấn cũng bắt đầu hình thành một cái ấn ký ác ma tương tự. Nhưng đau đớn của hấn phải chịu cũng không có kéo dài. Chỉ vài chục cái hô hấp sau thì hấn liền không cảm thấy đau đớn nữa.

" Có ấn ký này ngươi có thể tạm thời điều khiển được con rối mà ta chế tạo. Hai con rối vương giả này sẽ giúp ngươi giải quyết những cái xương cứng. "

Vừa nói Xuân Đức vừa mang ra hai con rối vương giả, hai con rối này đều là sản phẩm lỗi nên không có tác dụng quá lớn, hấn cảm thấy đưa cho một tên thông minh sử dụng sẽ mang lại hiệu quả tốt hơn.

Nghe được lời của Xuân Đức nói cùng nhìn thấy hai con rối vương giả thì Mộng Hồng Trần lúc này kinh hỉ vạn phần. Hấn cúi đầu thật sâu cảm ơn:

" Cảm ơn đại nhân."

Xuân Đức lúc này khẽ gật đầu nói:

" Được rồi, nên đi làm việc của mình. Việc phía sau hấn không cần ta chỉ điểm nữa phải không? "

Mộng Hồng Trần vẻ mặt cung kính đáp:

" Thuộc hạ biết rõ bản thân nên cần làm gì. Xin đại nhân yên tâm ở thuộc hạ."

Thi lễ thêm một lần nữa thì hấn liền quay lại phía đội ngũ phía sau. Sau khi cũng Tôn Khánh Nguyên trao đổi với nhau thêm vài câu thì liền phân biệt chia làm hai hướng rời đi.

Lúc này đây lại chỉ còn mình Xuân Đức một mình đứng nơi đó. Hấn lúc này không có vội rời đi mà đứng nguyên tại chỗ, đợi con mồi tự tìm đến nơi này.

Quan sát cái đầu lâu đang cầm trong tay. Hấn không biết là Long Tộc làm kiểu gì mà lại có thể chế tạo ra được công cụ có thể phát hiện ra hấn trong phạm vi khoảng vạn dặm. Vì để tránh những phiền toái không cần thiết hấn quyết định đơn độc hành động

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 880: Một Mình Một Kiếm Chém Giết Quân Tiên

Chờ đợi không quá vài phút thì đã có kẻ tìm đến nơi đây.

" Vút vút vút.... Vút vút vút...."

Tiếp sau đó là hàng loạt độn quang phóng tới nơi đây. Ánh sáng tán đi lộ ra vô số tu sĩ, có yêu tộc, quỷ tộc, long tộc, tinh linh tộc.... Ngay cả nhân tộc cũng có không ít người. Như vậy cũng đủ biết cái giá mà Long Tộc bỏ ra để treo giải thưởng lớn tới mức nào thì mới có thể đưa tới nhiều cao thủ đến vậy.

Lại chỉ sau vài chục cái hô hấp thì Xuân Đức liền bị dòng người bao vây, đến nước chảy cũng không lọt.

Số lượng tu sĩ muốn giết hắn là không hề ít, sơ sơ ở nơi đây cũng có hơn trăm ngàn người rồi. Nhưng những người này cũng chỉ dám ở xa xa mà nhìn không một kẻ nào dám đi lên trước khởi đầu công kích.

Ai cũng biết đạo lý, súng bắn chim đầu đàn. Không ai muốn bản thân là kẻ vong mạng dưới kiếm của Xuân Đức cả.

" Kẻ đã giết 6 vị vương giả đánh tàn phế một vị vương giả của Long Tộc đây sao. Ta nhìn hắn cũng chẳng có điểm gì hơn người. Có hay không Long Tộc đang cố ý tung tin đồn thất thiệt." --- Đứng không hẳn là ngựa miệng nên một tên thanh niên có tu vi không thấp bỗng nhiên lớn giọng nói.

Nhưng ngay khi hắn nói xong thì người bên cạnh hắn đã cười lạnh nói:

" Muốn biết thật hay giả thì chỉ cần lên đánh một trận là biết ngay mà, quan trọng là người có lá gan đó hay không? "

Tên thanh niên lúc trước ngay lập tức ngậm miệng lại không nói gì nữa, hấn chỉ khẽ hừ lạnh một tiếng sau đó đi qua chỗ khác. Những người khác thấy vậy thì liếc nhìn hấn một cái sau đó lạnh lùng cười.

Nhưng ngay vào lúc này sự việc bất ngờ phát sinh, kẻ đang bị vây công lại bất ngờ chủ động tấn công những người ở đây.

" Á á á á á..... Á á."

" Hự...Phập phập...Phập phập."

" Phúc phúc phúc....."

Khi mọi người nhìn quay lại thì đã thấy đầy trời thì thể đang rơi lá tả trên mặt đất, trong không trung đều là máu tươi, tàn chi, quần áo rách bay tán loạn. Tiếng kêu la thất thanh, tiếng gào khóc thảm thiết của những kẻ bị chém làm 2 mà chưa có chết hẳn. Thấy cảnh này thì tất cả những người ở đây đồng tử đều co rút lại.

Thân ảnh của Xuân Đức lúc này chớp động bên trong biển người, đi tới đâu thì hàng loạt tu sĩ đột nhiên chia làm 2, có những kẻ còn không biết vì sao mình lại chết nữa. Hộ thể tiên khí, yêu khí, bảo vật hộ thân tất cả đều giống như mặt băng mỏng, vừa đụng liền vỡ nát.

Thấy Xuân Đức giết người như chỗ không người, lại sắp lao ra khỏi vòng vây thì một ông lão bên phía Long Tộc gầm lên:

" Ngăn hấn lại đừng để hấn chạy. Hấn đang muốn bỏ trốn, mọi người cùng nhau hợp lực ngăn hấn lại. Các vị đại nhân rất nhanh sẽ tới đây, đến

lúc đó thì người này ắt phải chết. Người này chỉ có thể hung mãnh nhất thời."

Những tu sĩ khác nghe vậy thì đều như hiểu ra, cả đám đều thần tình phần nộ gào rống:

" Nạp mạng đi ma đầu."

" Thứ súc sinh nhận lấy cái chết."

" Mọi người cùng tiến lên tru diệt kẻ này, giết kẻ này chính là tạo phúc cho thương sinh."

.....

Cùng lúc đó phô thiên cái địa công kích hướng về phía Xuân Đức đánh tới. Có điều tốc độ Xuân Đức quá nhanh, hấn dùng chính đám tu sĩ nơi đây làm bình phong. Công kích phô thiên cái địa kia không có đánh trúng hấn mà lại công kích thẳng lên những tu sĩ khác.

Những kẻ không may này trong nháy mắt liền biến thành tro bụi, hấn thích lấy ít đánh nhiều cũng bởi vì điểm này, không kẻ nào có thể khả năng tạo tổn thương cao cho hấn, mà hấn lại có thể đơn giản giết những kẻ này, lợi dụng sự hỗn loạn để lẩn trốn.

Nếu không sử dụng tuyệt kỹ thì hấn có đủ thể lực để chơi với đám này vài tháng cũng không thành vấn đề. Nơi này nếu như không có cao thủ kiếm hãm được không gian hoạt động của hấn thì chẳng mấy chốc đám này đều phải chết sạch.

" A Manh cuồng bạo lên nào, hôm nay chính là ngày đại hội đồ tiên."---
Xuân Đức lúc này truyền tâm niệm kêu gọi A Manh. Đồng thời cũng để cho Quỷ Kiếm thoải mái hấp thụ máu tươi cùng pháp nguyên trong cơ thể hấn.

Được hấn kêu gọi Quỷ Kiếm lúc này mới bắt đầu sống lại thực sự, tà quang cùng ma uy từ Quỷ Kiếm lúc này bỗng chốc gia tăng vài chục lần không dứt. Cả một phương thiên địa bỗng chốc tối tăm mờ nhạt.

Áp lực lên đám tu sĩ nơi đây cũng bỗng chốc gia tăng không biết bao nhiêu lần, tất cả đều cảm thấy hô hấp của bản thân trì trệ, khi ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Xuân Đức thì đều hiện lên sự sợ hãi không cách nào che giấu.

Không ít người lúc này liền quay đầu bỏ chạy, vừa chạy vừa hét lên như điên dại:

" Hấn là quái vật, hấn là ma quỷ. Ta không muốn chết, ta phải chạy."

" Ta cũng không muốn chết.."

Thoáng cái đã có không ít người bỏ chạy tán loạn, số người quá đông tuy đã có người kiểm chế nhưng không làm sao kiểm soát nổi đám tán tu. Thêm vài cái hô hấp thì chỉ còn bộ phận nhỏ người dám ở lại chiến đấu còn đâu đã chạy trốn. Những người ở lại cũng chỉ là phòng thủ chứ không dám đi lên tấn công hấn nữa.

Xuân Đức lúc này đứng giữa trời cao, tay cầm Quỷ Kiếm hấn nhìn đám tu sĩ đang điên cuồng bỏ chạy thì lạnh lẽo cười nói:

" Đã tới rồi cần gì phải đi. Chết sớm hay chết muộn thêm một lúc cũng thế thôi."

Nói xong thì hấn lại nhìn qua gần 200 tên Thần Quân Tiên Cảnh cùng 300 tên nửa bước vương giả đang ở lại cầm chân hấn thì cười nhạt rồi nói:

" Muốn chơi cùng các ngươi thêm một lát nhưng ta cảm thấy chán rồi. Các ngươi có thể chết được rồi."

Một tay nâng Quỷ Kiếm lên cao hần nhẹ chém xuống một cái. Không gian nứt ra vô số khe hở, một vết kiếm quang dài mấy chục dặm nhanh như chớp chém thẳng về phía đám người đang ở lại

" Âm âm âm..."

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, thiên địa cũng vì đó là rung lắc mấy lần. Kiếm quang tán đi tất cả những kẻ còn ở lại đều cặn bả cũng không còn. Tất cả đều đã bốc hơi.

Nhìn về phương xa đám tu sĩ đang dùng tốc độ cực nhanh bỏ chạy thì hần lại lạnh nhạt nói một câu:

" Cũng chết cả đi."

" Vù vù vù..."

Hần liên tục chém ra 8 kiếm, chém về bốn phương 8 hướng. Kiếm quang mang theo khí tức tịch diệt vạn vật vạch phá không gian đuổi theo đám người đang bỏ chạy. Kiếm quang kia có linh tính cực cao, bất kì kẻ nào muốn dùng thuật che mắt đều bị nó phát hiện sau đó tự phân nhỏ ra để tiêu diệt đối phương.

Đương nhiên vẫn là còn không ít cá lọt lưới.

Kiếm quang tan biến, bầu trời một lần nữa quay về như lúc bình thường, trời cao trong xanh, mây trắng lượn lờ, gió thổi nhẹ nhẹ. Nhưng trên bầu trời lúc này vẫn còn vô số tàn thi, máu tươi, quần áo rách nát của các tu sĩ vừa bị giết chết còn chưa kịp rơi xuống mặt đất. Cảnh tượng lúc này nhìn qua có phần gì đó thê lương.

Còn về phần Xuân Đức khi nhìn thấy cảnh này thì hần chỉ khẽ cười. Hần cũng chẳng cảm thấy gì, mọi thứ đều quá bình thường đối với hần.

Võn đang định thu về Quỷ Kiếm, nhưng vào lúc này ánh mắt của Xuân Đức chợt lóe u mang, hắn từ từ quay đầu nhìn về một phương hướng. Lập tức hắn liền nhìn thấy nơi xa xa cuối chân trời lúc này đang có ba thân ảnh đang chật vật bỏ chạy.

Không biết ba người này dùng bí pháp gì mà lại có thể che giấu được hồn niệm của hắn, nếu không phải vì một người trong số đó bỗng dung lộ ra một chút khí tức khác thường thì hắn còn không biết đây.

.....

Ở nơi xa xa, ba tên Tinh Vương Tiên Cảnh lúc này đang lấy tốc độ nhanh nhất bỏ chạy. Nhưng đột nhiên cả ba người đồng thời cảm thấy phía sau lưng mát lạnh, bọn họ cảm thấy ở phía sau lưng đang có một thứ gì đó khóa chặt lấy bọn họ.

" Không tốt, chúng ta bị hắn phát hiện rồi. Chia nhau ra bỏ chạy."

Trong ba người, một lão giả phản ứng nhanh nhất, ngay lập tức hắn liền hét lớn. Sau đó giải trừ trạng thái ẩn thân dùng tốc độ còn nhanh hơn cả lúc trước bỏ chạy về một phương hướng khác.

Hai tên còn lại cũng không cần lão giả nhắc nhở thì cũng đã tự mình hành động, ba người không bàn mà hợp, cả ba đều dùng tốc độ nhanh nhất có thể phóng về ba hướng khác nhau.

Nhìn thấy cảnh này thì ở nơi xa Xuân Đức liền nhếch mép cười tà:

" Chạy sao? Nhưng chạy làm sao thoát! "

Ngay sau đó hắn liền hướng về phía một người đuổi theo, đồng thời hắn cũng gọi ra Bóng Ảnh phụ giúp một tay. Hắn cũng không quên thông qua

ấn ký linh hồn mà liên lạc với hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần.

Tinh Vương Tiên Cảnh dù mới là sơ kỳ nhưng cũng được tính là một con cá lớn rồi, hấn cũng không muốn cứ như vậy để ba con ca lớn chạy mất.

.....

Người hấn đuổi theo là một tên trung niên nhân của nhân tộc. Tốc độ của người này so với hai người khác thì có phần chậm hơn. Phát hiện hấn đuổi theo thì người này không tiếc thi triển ra bí thuật tổn hại liều mạng bỏ chạy.

Xung quanh trung niên kia lúc này được bao trùm bên một luồng lục quang quý dị, tốc độ thoáng cái vậy mà tăng lên gấp đôi có thừa, chỉ nhoáng lên một cái thì đã ra ngoài ngàn dặm.

Có điều tốc độ của tên trung niên so với hấn ở trạng thái như lúc này chỉ là muỗi, Thiên Huyền Cảnh ở hình thái cuối cùng tốc độ gia cường là không thể nào tính toán.

" Vù vù vù..."

Khoảng cách giữa hai người vậy mà thoáng cái rút ngắn phân nửa. Thấy cảnh này thì trung niên nhân tộc kia quá sợ hãi.

" Làm sao tốc độ của kẻ này lại nhanh như vậy. Chết tiệt, vì sao hấn lại truy sát ta mà không phải là hai người kia. Đáng chết, đáng chết. Là người ép ta."

Lấy ra từ trong ngực một cái hình nộm, tên trung niên không một chút do dự liền ném mạnh hình nộm đang cầm trong tay về phía sau.

Hình nộm đón gió lớn lên, chớp mắt sau đã to lớn như một cái tòa nhà 2 tầng. Ngay khi Xuân Đức vừa vọt đến phụ cận thì con rối này bỗng chốc phát nổ.

" Uỳnh.."

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên, thiên oanh vang, mặt đất phía bên dưới cũng phải rung lắc lên từng hồi, sóng khí hình thành từ vụ nổ như một cơn sóng thần càn quét tất cả mọi thứ xung quanh.

Do tốc độ quá nhanh khi hình nộm kia phát nổ thì hấn liền bị quán vào bên trong vụ nổ.

Trung niên nhân tộc thấy vậy thì liền vui mừng, hấn cũng không mong có thể giết được Xuân Đức, hấn chỉ cầu mong Xuân Đức bị cầm chân lâu lâu một chút để hấn có thời gian để đào tẩu. Không một chút do dự hấn lấy ra thêm một cái hình nộm giống như lúc trước sau đó ném vào nơi kia, sau đó hấn lấy tốc độ nhanh nhất có thể để chạy trốn.

" Uỳnh... Âm âm..."

Liên miên tiếng nổ lớn lại vang lên, cơn bão năng lượng đang quán lấy Xuân Đức vào bên trong lúc này lại gia tăng thêm mấy lần.

.....

Sau một lúc thì cơn bão năng lượng kia mới dần tan đi, lộ ra thân hình Xuân Đức đứng ở bên trong. Hấn cũng không có bị thương một chút nào, chẳng qua đầu tóc có đôi chút bị rối mà thôi. Có điều sắc mặt của hấn lúc này có phần không được tốt, hiển nhiên là hấn đang không vui.

Trung niên nhân tộc kia lúc này đã biến mất khỏi tầm mắt của hấn. Hơi nhú mày lại một chút hấn liền dùng tất cả hồn niệm của bản thân lan ra

phạm vi mấy chục vạn dặm điều tra. Rất nhanh hắn liền tìm thấy người kia. Tên kia vậy mà sắp vượt qua cực hạn hồn niệm của hắn.

Lúc này đây hắn cũng không có vội truy đuổi theo đối phương mà để lại trên người một cái ấn ký linh hồn mờ nhạt. Làm xong việc này hắn liền thu hồi về thần niệm của bản thân. Cầm trong tay Quỷ Kiếm hắn khẽ nói:

" A Manh biến đổi hình thái thứ 2."

Ngay khi hắn vừa dứt lời thì Quỷ Kiếm trong tay hắn đại phóng hắc ám ma quang, quang mang tán đi Quỷ Kiếm lúc này đã biến thành một cây Quỷ Cung, một cây cung to lớn liên tục phát ra ma quang, ngay khi biến thành Quỷ Cung thì từ độc nhân đã biến thành song nhân phân biệt nằm 2 bên.

Ngưng tụ pháp nguyên một mũi tên hắc ám ngay lập tức được hình thành, gài tên vào cung hắn gương Quỷ Cung. Song nhân của Quỷ Cung lúc này mở lớn. Đồng thời cả Quỷ Cung lúc này cũng sáng lên.

" Vèo"

Mũi tên được bắn ra ngoài ngay lập tức biến mất. Ngay sau đó tại ngoài mấy chục vạn dặm mũi tên lại một lần nữa hiện ra. Hiện ra ngay sau đầu tên trung niên nhân tộc đang bỏ chạy nhưng vào lúc này bên ngoài cơ thể của trung niên kia hiện lên một lồng ánh sáng màu xanh bảo vệ hắn vào bên trong.

" Rắc...Phập..."

Mũi tên mà Xuân Đức bắn ra ngay lập tức va chạm cùng với lồng ánh sáng kia, xuyên nát lồng ánh sáng kia đơn giản như dùng một thanh thép chọc qua mặt băng mỏng, không hề bị cản trở mũi tên trực tiếp xuyên qua đầu tiên trung niên kia.

Đang bỏ chạy lúc trung niên kia bỗng dừng lại giữa không trung sau đó rơi thẳng xuống mặt cát phía bên dưới.

Mũi tên sau khi đâm xuyên qua đầu trung niên thì vẫn tiếp tục bay đi, bay đi xa thêm vài vạn dặm thì nó đâm lên mặt đất.

" Bùm."

Mũi tên sau khi ghim vào mặt đất thì ngay lập tức phát nổ, khu vực mấy ngàn dặm trong nháy mắt bị hủy diệt không còn sót lại một thứ gì, trên mặt đất lúc này liên tục bốc lên ngọn lửa màu đen yêu dị.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 881: Song Ma Quỷ Ảnh

Sau khi vừa dương Quỷ Cung bắn thần tiên đang bay lượn thì Xuân Đức cũng không vội đi nhặt xác đối phương mà ở tại chỗ hồi phục, tuy chỉ bắn một phát thôi nhưng tiêu hao rất lớn. Một kích " Dụ Thần Tiễn " tiêu hao phân nửa pháp nguyên, cùng 2 phần thể lực của hắn.

Sau vài phút khôi phục thì mọi việc lại ổn, lúc này đây hắn thu về Quỷ Kiếm sau đó nhanh chóng bay tới nơi tên trung niên kia ngã xuống.

....

Không qua bao lâu thì hắn đã tới nơi mà trung niên kia ngã xuống, nhìn thấy cái thi thể bị bắn nát đầu thì hắn có chút đáng tiếc. Khẽ thở dài hắn phát tay một cái, cái xác của trung niên kia ngay lập tức bị hắn thu vào bên trong không gian nhẫn chứa đồ.

Sau khi nhìn xung quanh một chút thì hắn lại một lần nữa biến thành một đạo ánh sáng phòng về một phương hướng.

Ngay khi hắn xử lý xong bên này thì Bóng Ảnh bên kia cũng đã xử lý xong một tên khác, không những thế ở trên đường đi Bóng Ảnh còn tiện tay giết thêm vài ngàn tên tu tiên giả nữa.

Lúc này đây cả hai người đều đồng thời bay về một phương hướng, phương hướng kia chính là mục tiêu còn lại đang bị Tôn Khánh Nguyên dùng hai con rối vương giả kiềm chế lại.

.....

Tây Nam khu vực Hoang Mạc Tử Thần.

" Vèo vèo"

Lúc này hai âm thanh xé gió vang lên, từ hai phương hướng bất đồng hai đạo ánh sáng dừng tại nơi đây. Ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh của Xuân Đức cùng Bóng Ảnh. Hai người nhìn nhau khẽ cười một cái.

Ngay khi vừa nhìn thấy Xuân Đức xuất hiện thì Tôn Khánh Nguyên liền đi đến trước mặt hắn cung kính nói:

" Đại nhân đã tới, kẻ kia đã bị thuộc hạ bắt lại đợi đại nhân xử lý. "

Sau đó hắn liền hướng phía thuộc hạ của mình phân phó một câu.

" Mang ra đây. " Tiếp sau đó từ bên trong đám người tách ra, một trung niên mang theo một ông lão đi tới trước mặt Xuân Đức.

Nhìn ông lão bị người mang ra hắn khẽ gật đầu nói:

" Làm cũng không tệ. Người này giao cho ta, các ngươi tiếp tục công việc của mình."

" Rõ." --- Tôn Khánh Nguyên ứng một tiếng sau đó liền dẫn người rời đi, tiếp tục công việc liệp sát tu tiên giả của mình.

Sau khi Tôn Khánh Nguyên rời đi rồi thì nơi này chỉ còn lại Xuân Đức, Bóng Ảnh cùng lão giả. Nhìn nhìn lão giả sau lại nhìn qua Bóng Ảnh, Xuân Đức nói:

" Lão nhị ngươi có thể ngay lập tức biến mấy tên này thành con rối được không, hay cần thời gian."

Bóng Ảnh cười nói:

" Hắc hắc, việc này không thành vấn đề. Tinh Vương Tiên Cảnh hay chỉ là sâu kiến Tinh Quân Tiên Cảnh đối với đệ cũng giống nhau cả thôi, chỉ cần một tia hắc ám ma lực đều biến thành con rối cả. "

Vừa nói thì Bóng Ảnh liền vút ra trên mặt đất một đồng thi thể, thoáng cái đã có một cái núi xác xuất hiện trước mặt 2 người. Bóng Ảnh lúc này khẽ thổi nhẹ một hơi, vô số luồng khói đen từ trong miệng hắn phun ra ngoài, sau đó những luồng khói đen kia chui vào từng thi thể.

Ngay khi mấy luồng khói đen kia nhập thể thì đồng thi thể lúc này bắt đầu có phản ứng, cả đám giật giật sau đó liền lồm cồm bò dậy, không quá mấy chục cái hô hấp thì từ một đồng thi thể đã biến thành một đồng con rối ám hệ.

Nhìn qua đám con rối này Xuân Đức khẽ nhíu mày nói:

" Vì sao chất lượng lại không đồng đều vậy, có tên thì gia cường tu vi có tên lại bị thụt giảm. Mà đám này đáng tiếc không có linh trí rất mất công chỉ đạo. Thôi dùng tạm vậy."

Bóng Ảnh cười cười:

" Hắc hắc, đệ không có chuyên tu con rối như ca đương nhiên phương diện này không bằng rồi. "

Xuân Đức có phần ngạc nhiên hỏi:

" Không phải lão nhị ngươi cái gì cũng hơn lão đại ta 2 phần à vì sao tạo nghệ con rối lại có thể thấp hơn được. Cái này không hợp lý à. "

Bóng Ảnh gãi đầu nói:

" Cái này đệ cũng không biết. Mà thôi việc đó để sau đi ca, bây giờ đệ nên làm gì tiếp theo? "

Gật nhẹ đầu, Xuân Đức cũng không có dây dưa vấn đề này thêm nữa, hẳn lúc này bắt đầu nói kế hoạch cho Bóng Ảnh nghe.

" Đầu tiên chúng ta nên làm thế này.... Ép bọn chúng lại vào nơi này.... Sau đó thì hắc hắc."

Bóng Ảnh nghe xong kế hoạch nham hiểm của Xuân Đức thì cũng cười lên gian ác, hai người sau khi đã thương thảo sách lược thì liền chia ra hành động.

Ngày hôm đó chính thức là một ngày mở màn chuỗi lịch sử đen tối của các tộc.

.....

Những ngày tiếp theo chính là những ngày đen tối nhất trong lịch sử của các tộc. Cường giả trụ cột của các tộc liên tục ngã xuống bên trong Hoang Mạc Tử Thần. Cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh 10 người đi vào thì không thấy một ai quay trở về. Ngay cả 8 vị Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì cùng 2 vị hậu kì cũng một đi không hẹn ngày quay về. Không người nào biết là có chuyện gì đã xảy ra đối với bọn.

....

Gần tháng sau kể từ khi Long Tộc đưa ra tất sát lệnh..

Chỉ chưa tới 1 tháng thời gian ngắn ngủi thì cường giả trụ cột của các tộc đã giảm đi 3 thành. Tất cả những người này không phải hi sinh ở trong quỹ đàn mà đều mất tích bên trong Hoang Mạc Tử Thần.

Kể từ khi hai vị " Lão Tổ " của Long Tộc tự mình xâm nhập Hoang Mạc Tử Thần sau đó không quay về thì đã không một người nào dám đi vào bên trong. Hoang Mạc Tử Thần vốn chỉ là cấm khu với đám tiêu bồi chưa đạt Tinh Quân Tiên Cảnh mà thôi, bây giờ nó đã chính thức biến thành cấm khu với tất cả mọi người.

Long Tộc trong cuộc đại kiếp này tổng cộng chết 16 vương giả, thêm vào hai vị lão tổ có tu vi hậu kì nữa là 18 vị vương giả. Sự ra đi đột ngột của nhiều cường giả như vậy khiến cho địa vị của Long Tộc thoáng cái xuống dốc không phanh.

Các tộc đàn mạnh khác lần này cũng không khá hơn là bao nhiêu, tất cả đều có cường giả vẫn lạc chỉ là số lượng nhiều hay ít mà thôi.

Cùng với sự vẫn lạc của cường giả của các tộc thì một cái tên cũng được vô số người các tộc biết đến cùng truyền lưu.

" Song Ma Quỷ Ảnh "

Một cái tên mà chỉ nghe tới thôi cũng đủ khiến cho tất cả cảm thấy lạnh sống lưng, hô hấp ngưng lại.

Không ai biết tính danh thực sự của kẻ đã đồ sát hàng loạt cường giả của các tộc, bọn họ chỉ dựa trên đặc điểm của người kia mà những người may mắn được nhìn thấy cùng may mắn sống sót đi ra khỏi Hoang Mạc Tử Thần kể lại.

Một thiếu niên độ tuổi 23, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt màu xám vô cảm, một đầu tóc trắng. Toàn thân mặc áo choàng màu đen, một mình một kiếm chém giết quần tiên.

Người còn lại cũng có bộ dạng tương tự, toàn thân được che phủ với sương mù màu đen, di chuyển như ma ảnh, giết người không chớp mắt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 882: Xuân Đức Bị Thương- Vũ Y Ra Ngoài

Quay trở về với Xuân Đức.

Lúc này đây, vẫn tại khu vực trung tâm của Hoang Mạc Tử Thần. Bên trong một gian thạch động được thắp sáng bởi nguyệt quang thạch. Xuân Đức lúc này đang nằm yên trên một phiến đá, bao xung quanh hắn là ánh sáng xanh lục mờ nhạt, sắc mặt hắn có phần tái nhợt hiển nhiên là hắn đang bị thương không nhẹ.

Ở bên ngoài cửa động thì hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần đang canh giữ. Còn trong bóng tối thì có Bóng Ảnh cùng vô số con rối vương giả đang âm thầm bảo vệ lấy nơi đây.

Thi thoảng lại nhìn về phía Xuân Đức một lần, Mộng Hồng Trần có đôi chút lo lắng nói:

" Công tử người nói xem đại nhân khi nào thì có thể tỉnh dậy. Nếu như bây giờ lại đến thêm một vị Vương Giả hậu kì thì chúng ta nên làm sao? "

Tôn Khánh Nguyên lúc này đang tu luyện cũng ngừng lại việc tu luyện mở mắt ra. Ánh mắt hắn nhìn về phía Xuân Đức đang nghĩ ngợi thì cũng lộ ra thần sắc lo lắng nhưng thần sắc kia rất nhanh được hắn che giấu đi.

Hắn lúc này thở dài nói:

" Yên tâm đi, đại nhân đã lưu lại hậu thủ. Nếu có cường giả tới thì chúng ta vẫn có thể mang đại nhân chạy trốn kịp thời. Nhưng ta nghĩ sẽ không có

thêm cường giả hậu kì đi vào nơi này nữa đâu. Đã có hai người nằm xuống ta cũng không tin lại có người dám đi vào."

Nghe được Tôn Khánh Nguyên an ủi thì Mộng Hồng Trần cũng là gật đầu, thần sắc của hắn lộ ra vẻ căm tức:

" Nếu không vì tên lão tổ Long Tộc kia tự bạo thì chúng ta cũng không phải lâm vào tình cảnh thế này. Một lần kia vậy mà khiến cho đại nhân cũng phải bị thương nặng."

Ánh mắt của Tôn Khánh Nguyên lúc này cũng chớp lóe quang mang trí tuệ:

" Tên lão tổ Long Tộc kia tự bạo thực ra cũng không có gây ra uy hiếp gì đối với đại nhân nhưng kẻ này vậy mà còn cho dẫn nổ tất cả tiên khí trên người cùng 2 viên Diệt Thần Châu. Vì vậy mới khiến cho đại nhân bị thương nặng tới vậy. 18 bộ vương giả con rối, tất cả thủ hạ của ta cũng đều không còn. Bị cắn ngược một miếng lần này quả thực rất đau."

Mộng Hồng Trần gật gật đầu, hắn suy nghĩ một chút rồi nói:

" Việc ở gia tộc công tử bây giờ đã có quyết định chưa? "

Hơi nhăn mày, Tôn Khánh Nguyên nói:

" Mọi việc đã được lên kế hoạch chặt chẽ, chỉ cần vượt qua được địa kiếp 10 vạn năm thì sẽ bắt đầu. Thực ra vấn đề kia cũng không lớn, lấy thực lực chúng ta hiện nay thì một Tôn Gia có tính là gì. Cái ta muốn không phải chỉ là một Tôn Gia."

Nghe vậy thì Mộng Hồng Trần hai mắt chợt lóe, hắn hỏi dò:

" Vậy công tử muốn...? "

Nở một nụ cười nhưng ngay sau đó nét mặt hần có phần u sầu, Tôn Khánh Nguyên nói:

" Đúng theo như người nghĩ đấy. Thờ dài. Thực ra cái này đối với chúng ta là một vấn đề khó nhưng nếu như đại nhân một lần nữa khôi phục thương thế thì trong nháy mắt có thể giải quyết. Có điều ta cũng muốn thể hiện một cái gì đó, ta không muốn bản thân quá vô dụng."

" Lão nô hiểu nỗi lòng của công tử. Lão nô sẽ hết lòng phụ tá công tử hoàn thành ước nguyện."-- Mộng Hồng Trần chân thành nói ra.

Nhưng ngay vào khi hai người đang nói chuyện với nhau thì một âm thanh xa lạ vang lên, một thứ ngôn ngữ mà bọn họ chưa từng biết tới:

" Anh hai, có nghe em nói không? (Việt ngữ, Xuân Đức chỉ dạy cho mấy đứa em cùng một vài người hi hữu.) "

Cùng với âm thanh kia vang lên thì tại ở phụ cận nơi Xuân Đức đang nằm có một cái khe nứt không gian được hình thành.

Hai người Mộng Hồng Trần cùng Tôn Khánh Nguyên ngay lập tức cảnh giác lên vạn phần, cả hai lúc này lập tức điều động con rối vương giả của mình nhanh chóng thủ hộ xung quanh Xuân Đức. Trận pháp ở xung quanh trong nháy mắt cũng được khởi động toàn bộ.

Nhưng vào lúc này Bóng Ảnh từ một nơi bí ẩn nào đó bước ra, lạnh lùng nói:

" Không có vấn đề gì, các người quay về canh cửa đi."

Có lệnh của Bóng Ảnh thì hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần hai mặt nhìn nhau sau đó lập tức cúi đầu rồi ngoan ngoãn lui ra

bên ngoài canh gác. Biết được thân phận của Bóng Ảnh thì bọn họ vô cùng an tâm.

Ngay lúc hai người vừa quay đi thì âm thanh lạ hoắc kia lại vang lên:

" Anh hai, em là Vũ Y đây. Có nghe được em nói không? "

Lần này thì bọn họ đã nghe rõ ràng, âm thanh kia là phát ra từ bên trong vết nứt không gian gian kia phát ra. Tuy cả hai nghi hoặc vô cùng nhưng vẫn là ngoan ngoãn đi ra ngoài canh cửa.

Bóng Ảnh hơi cau mày sau đó nói ra:

" Đại ca bị thương không thể nói chuyện."

Hắn chỉ hay nói chuyện với Xuân Đức, hiếm khi nói chuyện với người ngoài nên lúc này đây hắn có chút không biết nên nói cái gì, hắn nhăn mày cũng là như thế. Sau khi hắn đáp lời lại thì từ bên trong khe nứt không gian kia không có hồi âm. Bóng Ảnh cũng không có lên tiếng lần 2 mà chỉ lặng yên quan sát.

.....

Không gian vết nứt kia dần dần được mở ra nhưng tốc độ rất chậm, tốc độ mở ra đôi khi còn không nhanh bằng tốc độ khép lại vì thế mà sau cả tiếng rồi vết nứt kia mới chỉ bằng cái bàn tay.

Nhưng đúng lúc này quang mang đại phóng, từ bên trong vết nứt không gian kia bạo phát ra hào quang ba màu xanh, đỏ, trắng. Vết nứt thoáng cái mở rộng ra vô số lần cùng lúc đó một thân ảnh nhanh như chớp vọt ra bên ngoài.

Ngay khi thân ảnh kia vừa vọt ra bên ngoài thì vết nứt không gian kia liền khép kín lại, quang mang tán đi mọi thứ quay lại bình thường. Cùng lúc đó mọi người cũng nhìn ra là cái gì vừa bay ra khỏi vết nứt không gian kia.

Lúc này đây ở đang canh ở trước cửa động phủ Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần cũng nhìn thấy rõ. Hai người vậy mà cùng một lúc thốt lên:

" Thật xinh đẹp quá."

Hai người nhìn thấy một cô gái tuổi đôi mươi, có khuôn mặt xinh đẹp nhưng lạnh lùng, ánh mắt sắc bén, có một thân hình ma mị, cô nàng này lại còn ăn mặc một bộ đồ màu đen bó sát nhìn càng thêm nổi bật, mái tóc dài đen nhánh của nàng ta cũng khiến cho người ta mê mẩn nhưng cái khí chất đặc thù của nàng mới làm người ta chú ý nhất.

Cảm nhận được ánh mắt của hai người đang chăm chăm mình cô gái kia lúc này liếc mắt nhìn quá, chỉ với một cái liếc mắt này thôi cũng khiến cho hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần cảm thấy tay chân lạnh ngắt. Cả hai ngay lập tức thu hồi ánh mắt, cúi gầm mặt nhìn xuống đất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 883: Vũ Y Xuất Hiện An Toàn Được Đảm Bảo

Cũng vào ngay lúc này, Xuân Đức đang nằm trên giường giống như cảm nhận được cái gì đó. Lòng mày hấn khẽ nhăn lại, mí mắt giật giật sau đó thì liền mở to đôi mắt ra. Trong đôi mắt kia bốc lên ngùn ngụt hắc khí nhìn yêu tà đến cực điểm.

Ánh mắt của hấn lạnh lùng quét xung quanh nhưng khi nhìn thấy Bóng Ảnh đang đứng đối diện với một cô gái thì hấn không khỏi sửng sốt. Nhìn thấy cô gái kia thì hấn liền cảm thấy một cảm giác thân thuộc đến khó tả.

Những phiền muộn, cùng sát ý đang sôi trào bỗng chốc lắng xuống, ánh mắt hấn có chút ươn ướt. Người ta nói nam nhi thì không được khóc nhưng hấn cảm làm sao cũng không kiềm chế được cảm xúc của bản thân.

Có lẽ cảm xúc dâng trào quá đột ngột khiến hấn cảm thấy có phần đau ngực.

" Khục khục.."

Liên tục ho khan mấy tiếng thì hấn mới dừng lại, từ bên trong miệng hấn phun ra một ít máu tụ. Máu tụ rớt xuống nền đá thì liền ăn mòn nền đá thành một cái hố to. Từ bên trong cái hố kia liên tục phát ra tiếng " xì xì."

Lúc này đây cô gái cùng Bóng Ảnh liền nhìn qua bên này. Cả hai không hẹn mà cùng lên tiếng:

" Đại ca người tỉnh rồi."

" Anh hai. "

Ngay sau đó cô gái kia liền tiến đến bên cạnh chiếc giường đã của Xuân Đức, Bóng Ảnh thì không nhanh không chậm bước đi theo phía sau.

Cô gái kia vừa tới bên cạnh thì đã liền ôm lấy Xuân Đức, giọng nói có chút nức nở:

" Anh hai bị thương sao, vì sao lại bị thương nặng như vậy? "

Xuân Đức lúc này đã ngồi dậy, cảm nhận hơi ấm từ cô gái trong ngực hẳn khẽ mỉm cười, vuốt nhẹ mái tóc của cô gái rồi dùng giọng nói ôn hòa nói ra:

" Anh hai không sao cả, không có việc gì phải lo lắng. Nhìn thấy em anh cũng rất vui, mọi người đâu rồi."

Lúc này Xuân Đức cũng dùng việt ngữ trả lời cô gái, vì nhiều năm không dùng nên hẳn nói có phần không được tự nhiên cho lắm.

Vũ Y lúc này ngẩng đầu lên nhìn hẳn một cái, sau đó lại tiếp tục ôm chặt lấy hẳn. Nàng dùng giọng nói ôn nhu đáp:

" Mọi người vẫn ở bên trong không gian vong linh chưa thể ra ngoài. Lần này em có thể ra ngoài sớm như vậy bởi vì Vô Địch lão ca dốc lòng giúp đỡ, thêm vào đó em cũng đã tẩy đi hoàn toàn khí tức ở trung thiên rồi. Những người khác vẫn cần có thêm thời gian á."

Xuân Đức lúc này khẽ xoa xoa đầu Vũ Y, hẳn khích lệ nói:

" Y Nhi thật giỏi. Y Nhi luôn luôn là người thông minh nhất nhà. Đợi chừng nào anh hai khỏe hẳn sẽ dẫn muội đi chơi đó đây."

" Dạ." Vũ Y nhẹ ửng một tiếng, sau đó liền cứ như vậy ôm lấy hắn rồi. Không khác lúc còn bé là bao.

Ánh mắt của Xuân Đức lúc này nhìn qua hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần nói:

" Lại đây, ta có việc muốn với hai người các ngươi."

Hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần nghe vậy thì nhanh chóng chạy lại trước mặt Xuân Đức cung kính mười phần nói:

" Có thuộc hạ, đại nhân có cần dặn gì xin cứ nói."

Xuân Đức lúc này bình thản nói:

" Cũng không có việc, ta chỉ muốn giới thiệu cho các ngươi một người mà thôi. Nàng ấy là tiểu muội thân sinh của ta. Sau này lời của muội ấy cũng giống lời của ta, các ngươi chỉ cần nghe theo là được. "

Vì trong truyền thừa ký ức bây giờ không có thông tin này nên khi hai người nghe Xuân Đức nói cô gái đẹp như tiên nữ này là muội muội thân sinh của hắn thì cả hai có chút hơi bất ngờ. Nhưng hai người cũng không có suy nghĩ nhiều mà đồng thành đáp:

" Thuộc hạ hiểu rõ."

Nhẹ gật đầu Xuân Đức lúc này nói tiếp:

" Được rồi, việc chỉ có vậy. Không có việc gì các ngươi có thể tiếp tục đi tu luyện."

" Vâng." Hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần lại ửng một tiếng sau đó cả hai lại lui ra bên ngoài canh cửa.

Lúc này đây ánh mắt Xuân Đức mới nhìn qua Bóng Ảnh, hần cười cười nói:

" Bên ngoài sao rồi? "

Bóng Ảnh lúc này cũng kiếm một chỗ ngồi xuống sau đó lãnh khốc nói:

" Có mấy tên không sợ chết muốn vào trong này do thám đã bị đệ giết sạch rồi. Ngoài ra đệ còn tìm hiểu được không ít tin tức, hắc hắc, đám tu tiên giả các tộc bây giờ đã không có kẻ nào dám đi vào trong này nữa, nghe nói bọn chúng muốn sau khi giải quyết xong địa kiếp thì sẽ tổ chức tiến hành đồ ma."

Nghe nói có người muốn giết Xuân Đức, đang nằm trong ngực hần Vũ Y lúc này bỗng dựng ngồi thẳng dậy. Ánh mắt của nàng nhìn lên Xuân Đức hỏi:

" Là kẻ nào vậy anh hai, nói cho em biết. Em xử lý kẻ đó giúp anh hai."

Khẽ nhếch miệng cười, Xuân Đức khẽ nhéo má của Vũ Y nói:

" Địch nhân vô cùng mạnh, một mình em đi không làm gì được bọn họ đâu. Đợi khi nào anh hai khôi phục thì lúc đó tình tiếp. Người muốn mạng của anh hai là cả mấy đại chủng tộc đấy. Không có anh đồng ý thì không được tự ý hành động biết không. Làm như vậy sẽ khiến anh hai lo lắng."

Vũ Y nghe hần nói vậy thì liền nhu thuận gật đầu đáp ;

" Em biết rồi. Em sẽ không để cho anh hai phải lo lắng."

" Ừm. Ngoan."--- Xuân Đức lại khẽ xoa đầu Vũ Y thêm mấy cái.

Sau đó thì hần lại nằm xuống giường đá, nhìn Bóng Ảnh hần có chút hiếu kì hỏi thăm:

" Lão nhị ngươi không còn bị ảnh hưởng từ ta nữa sao? "

Bóng Ánh lúc này cười khỏ nói:

" Đệ lấy ca làm gốc, làm gì có chuyện không bị ảnh hưởng cơ chứ, chẳng qua là đệ có thể làm chậm thời gian suy yếu đi thôi. Nếu trong vòng 1 tháng ca mà không khôi phục thì đệ lúc đó cũng lâm vào tình trạng gần giống ca lúc này."

Nghĩ tới cái gì Bóng Ánh lại cười nói:

" Đệ nghĩ ca còn phải mất vài tháng mới tỉnh lại, không ngờ chỉ sau mấy ngày thì đã tỉnh lại rồi. Chỉ sợ ca không tỉnh lại, chứ tỉnh lại rồi thì mọi việc đã không cần đáng lo nữa."

Xuân Đức cũng khẽ gật đầu nói:

" Ừ. Thôi ta tiếp tục trị thương đây, sớm khôi phục ngày nào hay ngày đó."

Bóng Anh nhẹ gật đầu.

" Vậy ca trị thương đi, để ra bên ngoài bảo vệ."

Nói xong hắn liền biến thành sương mù màu đen rồi tiêu tán mất. Sau khi hắn rời đi thì Vũ Y bên cạnh nói:

" Đề em giúp anh hai trị thương."

Xuân Đức lúc này khẽ lắc đầu nói:

" Không nên phí phạm tiên lực làm gì, bốn nguyên cả hai khác nhau, em có truyền tiên lực thì anh cũng không có thể chuyển hóa được bao nhiêu, tốt

nhất không nên làm vậy. Chỉ cần ở bên cạnh giúp anh đề phòng địch nhân tới đánh lén là tốt rồi."

Vũ Y nghe vậy thì có đôi chút không cam lòng nhưng nàng vẫn là gạt đầu đồng ý. Tiếp sau đó Xuân Đức thì một lần nữa nhắm mắt lại trị thương còn Vũ Y thì cũng giống Bóng Ảnh ẩn vào bóng tối âm thầm bảo vệ hẩn.

Nàng vốn là một sát thủ, chỉ có ở trong bóng tối thì nàng mới chứng tỏ được sự đáng sợ của bản thân.

Vì có nàng ở nơi này nên Xuân Đức cũng không cần rời đi nữa, nếu tháng sau hẩn không có khôi phục, Bóng Ảnh bị phế thì vẫn còn Vũ Y thủ hộ, hẩn không cần lo lắng về vấn đề an toàn của bản thân.

[Chú Ý: Xuân Đức, Vũ Y, Heo Con, Lan Lan, Tiểu Thất, Vô Địch khi nói chuyện với nhau mặc định dùng việt ngữ nhé mọi người, đây là điều tác muốn có, một gia đình riêng ở dị giới. Vì main là người nước VIỆT mà, dù có đến thế giới nào thì vẫn giữ được một phần nguồn gốc.

Còn nói chuyện với người ngoài thì tùy từng người, tùy từng địa vực mà xưng hô nói chuyện khác nhau.

Tuy xưng hô anh em có phần CHUỐI CHUỐI nhưng mình thích vậy. Thích một cái gì đó có phần VIỆT NAM.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 884: Khôi Phục Một Phần

- ---o0o---

Thời gian thấm thoát thoi đưa, mới đó chưa gì mà đã hơn một tháng đi qua.

Bên trong động phủ nơi Xuân Đức ở lại trị thương. Lúc này đây sau một thời gian trị thương thì thương thế của hắn đã khôi phục được 4-5 phần. Cũng đã có được sức tự bảo vệ bản thân. Vốn dĩ hắn còn muốn ở lại nơi đây trị thương thêm một thời gian nhưng mà do biến động của bên trong Bàn Long Quy Khư khiến cho hắn không thể ở lại.

Không nói đám âm quỷ giết mãi không hết kia, chỉ riêng địa hình thi thoảng lại thay đổi một lần cũng khiến cho Xuân Đức không dám kéo dài thời gian ở lại bên trong cái Hoang Mạc Tử Thần này.

.....

Sau khi thu dọn mọi thứ thì Xuân Đức nhìn qua Tôn Khánh Nguyên hỏi:

" Khánh Nguyên, tùy cơ truyền tống trận đã chuẩn bị xong chưa? "

Tôn Khánh Nguyên đáp:

" Việc việc đã chuẩn bị chu tất, đại nhân muốn khi nào xuất phát đều có thể."

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức lại nhìn qua Vũ Y đang đứng ở bên cạnh hỏi:

" Y Nhi muốn đi cùng anh hai hay vào bên trong không gian chứa đồ? "

Vũ Y không một chút do dự nói:

" Em đi cùng với anh hai, em con phải bảo vệ anh hai nữa mà."

Mỉm cười Xuân Đức khẽ gật đầu, hẳn cũng không quên nhéo mà Vũ Y một cái, đối với hành động này của hắn thì Vũ Y cũng không có phản đối, nàng để mặc cho hắn nghịch má của nàng.

Ở bên cạnh Tôn Khánh Nguyên cũng vểnh tai lên nghe hai người nói chuyện nhưng khiến cho hắn thất vọng vô cùng là hắn thì nghe được nhưng lại chẳng hiểu là hai người đang nói cái gì.

Tiếp sau đó bốn người Xuân Đức, Vũ Y, Tôn Khánh Nguyên cùng với Mộng Hồng Trần bước vào bên trong trận pháp. Sau khi đã làm xong chuẩn bị thì bốn người đồng thời đánh ra một cái ấn quyết.

Quang mang trận pháp ngay lập tức sáng lên, quang mang mộng ảo lưu chuyển bao trùm lấy cả bốn người. Ngay sau đó trận pháp đột nhiên vụt sáng, một cột sáng cao vài dặm vọt thẳng lên trời cao. Nhưng ngay sau đó quang mang trói lò kia liền tan biến đi.

Quang mang biến mất chỉ để lại một cái trận pháp truyền tống bị tàn phá, không quá bao lâu thì từng đợt gió cát nổi lên, vô số cát bụi liền vùi lấp nơi đây.

.....

Trên một vùng biển mênh mông, một khe nứt không gian hiện ra.

" Vèo vèo..."

Ngay sau đó từ bên trong khe nứt không gian kia bay ra bốn thân ảnh. Ngay khi bốn thân ảnh kia vừa ra ngoài thì khe nứt không gian liền khép lại. Bốn người này không ai khác chính là nhóm người Xuân Đức vừa sử dụng tùy cơ dịch truyền tống.

Nhìn khắp nơi đâu đâu cũng là biển cảnh mênh mông thì Xuân Đức hơi nhíu mày lại, hẩn liếc nhìn qua Tôn Khánh Nguyên một cái.

Tôn Khánh Nguyên lúc này hiểu ý ngay lập tức lấy ra bản đồ xem xét. Sau khi xem xong bản đồ thì sắc mặt của hẩn liền trở nên vui vẻ. Hẩn cười nói:

" Đại nhân, nơi này là sâu bên trong vùng Biển Chết, rất gần với cửa vào mà nhân tộc chúng ta trấn thủ. Đi về hướng nam 300 vạn dặm liền có thể tới được đất liền, thêm 100 vạn dặm nữa là tới cửa vào."

Nghe xong Xuân Đức cũng khẽ gật đầu, trên mặt hẩn cũng lộ ra một chút vui mừng. Mới đầu hẩn nhìn thấy biển còn tưởng rằng nơi đây là Bát Hung Hải nữa kia, nếu mà bị truyền tống đến nơi kia xem như xui xẻo rồi.

" Tranh thủ thời gian lên đường thôi." Xuân Đức nhẹ giọng nói ra.

Sau đó hẩn liền lấy ra một cái bảo vật phi hành, dạng phi thuyền không gian. Những người khác đều leo trên phi thuyền. Để cho Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần lái thuyền. Còn hẩn thì đi vào bên trong tiếp tục trị thương, công việc của hẩn giờ có ăn với trị thương.

Nhìn qua Vũ Y vẫn cứ như cái đuôi theo phía sau thì hẩn cười khỏ nói:

" Anh cũng đã khỏe rồi, em không cần phải từng giây từng phút ở bên cạnh vậy đâu. Ra ngoài nhìn ngắm cảnh vật xung quanh đi. Cảnh vật nơi này khá đẹp đấy. "

Vũ Y từ nhỏ đã rất nghe lời, lúc này nghe hẳn nói vậy thì liền gật đầu đáp:

" Vậy anh nghỉ ngơi đi, em ở ngoài này nhìn xem cảnh vật. Anh có cần gì thì nhớ gọi em nhé."

Xuân Đức nhẹ gật đầu, ôn hòa cười nói:

" Ừ. Anh đi nghỉ đây."

Nói xong hẳn liền đi vào bên trong nằm trị thương, Vũ Y đợi hẳn vào trong rồi thì lúc này mới đi ra bên ngoài.

Đi ra bên ngoài, đứng bên cạnh lan can nàng phóng tầm mắt ra xa quan sát.

Nhìn trời cao trong xanh, mây trắng lượn lờ, gió thổi vù vù. Mặt biển xanh biếc lăn tăn sóng gợn, xa xa thi thoảng lại nhìn thấy một hòn đảo lớn thì Vũ Y cũng cảm thấy có chút gì đó vui vẻ. Nói đúng ra thì nơi nào mà có người bản thân yêu thương thì nơi đó đều đẹp cả.

Hình ảnh nàng tựa vào lan can phi thuyền, đứng trong nắng sớm, để làn gió thổi qua làm tóc nàng tung bay là một cái gì rất có sức hút, nhìn vào nàng lúc này thì hiếm người nào có thể cưỡng lại, nhìn một lần lại muốn nhìn thêm lần thứ hai.

Ở nơi xa xa đang điều khiển phi thuyền hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần nhìn thấy cảnh này thì không khỏi thi thoảng lại liếc mắt nhìn trộm một cái. Bọn họ cũng không dám công khai nhìn mà chỉ có thể lén lút nhìn trộm mà thôi.

Bảo vật phi thuyền mà Xuân Đức lấy ra cũng không phải dạng xoàng nên tốc độ rất nhanh, đa số các loại quái vật biển chỉ có thể ngược mắt nhìn

theo bọn họ. Cũng có một số ít vọng tưởng muốn đuổi theo nhưng không lâu sau đó thì liền bị bỏ rơi.

Trong khi di chuyển thì đội ngũ của Xuân Đức cũng có gặp được không ít tu sĩ của nhân tộc, có kẻ thì đang săn bắt quái vật biển, có kẻ thì lại đang săn giết âm quỷ ở trên biển.

Âm quỷ ở trên biển số lượng không nhiều nên có rất nhiều tu sĩ chọn lựa ra ngoài này săn giết để hoàn thành nhiệm vụ mà phía trên giao cho.

Một đường phi hành, đội ngũ của Xuân Đức cũng không có gặp phải bất kì một cái gì trở ngại cả, rất nhanh thì bọn họ đã quay về đất liền. Sau khi quay về đất liền thì bọn họ cũng không có dừng lại mà một mạch bay về cửa cửa ra vào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 885: Quay Về

Trên đường đi thì có thể dễ dàng nhìn thấy từng đội ngũ nhân tộc đang đi liệt sát âm quỷ. Số lượng âm quỷ tại khu vực ngoại vi của Bàn Long Quy Khư đã giảm so với lúc trước khá nhiều, bây giờ còn chưa đủ một thành so với lúc trước. Số lượng giảm, đẳng cấp lại không cao thành ra đám âm quỷ kia lại biến thành con mồi cho tu tiên giả. Âm châu bên trong cơ thể bọn chúng cũng là một thứ rất có giá trị.

Sau khi bay tới gần khu vực cửa ra bên ngoài thì sắc trời cũng đã về chiều. Ánh nắng lúc này cũng đã không còn, bầu trời lại quay về với cảnh tượng âm u mù mịt, từng cơn gió lạnh thổi quét mà qua. Thiên nhiên bên trong Bàn Long Quy Khư biến đổi vô cùng thất thường, mấy phút trước có thể đang nắng đẹp mà chỉ vài phút sau thì bầu trời đã xám xịt.

Chọn một vị trí thích hợp dừng lại phi thuyền, Tôn Khánh Nguyên lúc này đi vào bên trong, đi tới trước một căn phòng cung kính nói:

" Đại nhân, đã về đến nơi."

Ở bên trong phòng Xuân Đức đang ngồi trị thương nghe được âm thanh của Tôn Khánh Nguyên thì liền mở mắt ra. Nhìn qua bên cạnh thì đã thấy Vũ Y cũng đang nhìn hắn, khẽ mỉm cười ôn hòa hắn nói:

" Làm gì mà nhìn anh chăm chăm vậy. Anh chỉ là muốn nói.."

Nhưng hắn còn chưa dứt câu thì đã bị Vũ Y cắt ngang nói:

" Em không vào bên trong nhân không gian đâu. Anh hai đừng có hùng thuyết phục được em."

Nhìn biểu hiện kiên quyết của con bé thì hắn có đôi phần kinh ngạc, lâu lắm rồi hắn mới thấy Vũ Y có biểu hiện như vậy. Qua đi giây phút ngạc nhiên hắn nhẹ gật đầu cười nói:

" Đã em không muốn thì thôi vậy. Không cần phản ứng kịch liệt vậy chứ. Được rồi, chúng ta ra ngoài thôi."

Vừa nói hắn còn không quên xoa đầu Vũ Y một cái, có lẽ đây là thói quen từ lúc nhỏ rồi. Đứng dậy hắn không nhanh không chậm đi ra bên ngoài, Vũ Y lúc này cũng đi theo phía sau hắn.

Vừa ra khỏi phòng thì hắn liền đã nhìn thấy Tôn Khánh Nguyên đang cung kính ở một bên đợi hắn, nhìn lên bầu trời u ám thì hắn bắt giác nhăn mày một cái. Sau đó hắn mới nói:

" Người cùng với Hồng Trần trở lại trước đi. Còn ta sẽ đi một mình."

Tôn Khánh Nguyên tuy có đôi chút nghi hoặc nhưng vẫn là đáp ứng:

" Vâng, thưa đại nhân."

Nói xong thì hắn liền nhìn về hướng Mộng Hồng Trần nháy mắt ra hiệu một cái, tiếp sau đó Mộng Hồng Trần thì lễ đối với hai người Xuân Đức cùng Vũ Y rồi cùng Tôn Khánh Nguyên rời đi.

Sau khi hai người rời đi một lúc lâu thì Xuân Đức vẫn đứng nơi đó lặng yên nhìn bầu trời, lông mày hắn hơi nhăn lại không biết là đang suy tư việc gì.

Ở bên cạnh Vũ Y thấy anh hai như vậy thì tò mò nhìn theo ánh mắt của Xuân Đức, nhìn lên trời cao nhưng mà nàng chẳng nhìn thấy cái gì khác lạ cả, lúc này nàng nhìn qua Xuân Đức nghi ngờ hỏi:

" Anh hai nhìn cái gì vậy, trên bầu trời có gì khác lạ hả anh hai, sao em không nhìn thấy gì cả?"

Xuân Đức lúc này cũng ngạc nhiên nói:

" Anh có nhìn gì đâu, chẳng qua là lực lượng bốn nguyên tử dung dị động nên anh phải áp chế lại thôi."

" Vậy sao anh hai lại nhìn bầu trời? " --- Vũ Y hiếu kì hỏi.

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ cười giải thích:

" Thì lúc này đang nhìn bầu trời thì đúng lúc lực lượng bốn nguyên dị động nên anh giữ nguyên tư thế ấy mà. Em dạo này đa nghi quá ta."

Vũ Y lúc này cười hì hì nói:

" Thì em hiếu kì mà. Không được sao? "

Khẽ bóp má Vũ Y một cái hấn cười mắng:

" Vẫn giống trước kia, không khác tí nào. "

Nói xong thì hấn liền đi ra khỏi phi thuyền, Vũ Y như cái đuôi theo phía sau hấn. Khẽ vung tay lên hấn thu lại chiếc phi thuyền này, phi thuyền nhanh chóng thu nhỏ lại sau đó hóa thành một đạo bạch quang chui vào bên trong nhẫn chứa đồ của hấn.

Tiếp sau đó hai người không nhanh không chậm cùng tiến về cửa ra vào Bàn Long Quy Khư, cũng không có vội vàng gì nên hai người vừa đi vừa

nói chuyện với nhau.

- --o0o---

Cửa ra vào của Bàn Long Quy Khư.

Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần lúc này đã quay về thành trì đóng giữ nơi đây. Thành trì này cũng mới được xây dựng không lâu, lấy tên là Trấn Quỷ Thành. Cái tên này mang ý nguyện có thể ngăn cản được âm quỷ từ bên trong Bàn Long Quy Khư tràn ra bên ngoài.

Sau khi đi vào thành thì hai người một mạch đi tới Nhiệm Vụ Đường. Không qua bao lâu thì hai người đã đi tới nơi giao trả nhiệm vụ.

Số lượng người ra vào nơi đây rất nhiều, từng tốp, từng tốp tu tiên giả liên tục ra vào nơi này, có người thì là đến đây để nhận nhiệm vụ, kẻ thì tới đây trả nhiệm vụ lĩnh thưởng. Thần sắc mỗi người khác nhau, vui có, buồn cũng có.

Nơi đây cũng phân chia ra nhiều cấp bậc nhiệm vụ khác nhau tùy thuộc vào thực lực của cá nhân hay đội ngũ. Có sơ cấp, trung cấp, cao cấp. Hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần lúc này đi thẳng tới nơi cao cấp.

Khi hai người bước vào nơi đây thì bên trong cũng có vài chục người đang nhận cùng trả nhiệm vụ. Thấy hai người vào trong thì những người kia liền tự động tránh qua một bên để hai người lên trước nhất.

Lúc này đây một mỹ phụ nhìn thấy hai người đi tới thì nhoẻn miệng cười duyên nói:

" Là Tôn tiểu tử đến trả nhiệm vụ à, lâu không thấy người quay về ta còn nghĩ rằng người đã nằm trong bụng bọn âm quỷ rồi."

Nghe được lời này thì Tôn Khánh Nguyên khóe miệng liền co giật mấy cái, vị cô cô này của hắn, à mà phải nói đúng ra là vị bán sư phụ này của hắn nói ra lời nào sẽ khiến cho người khác tức chết.

Hắn lúc này cười khở nói:

" Sư tôn người không cần phải vừa thấy mặt ta liền nói mấy lời đó chứ. Có sư phụ nào lại nói với đệ tử của mình như người sao? "

Mỹ phụ lúc này nhướng mày lên, bộ dáng phong tình vạn chủng, nàng ta dùng một ngón tay khê nâng cằm Tôn Khánh Nguyên lên quan sát. Sau khi quan sát được một lúc thì nàng hơi nhíu mi nói:

" Tiểu Sắc Dục đạo này ngươi lá gan cũng rất lớn đấy. Được rồi, vật phẩm nhiệm vụ lần này đâu."

Mới vừa còn đang trêu đùa Tôn Khánh Nguyên xong nhưng lúc này nữ nhân kia liền đã thay đổi một bộ mặt, Tôn Khánh Nguyên nhìn thấy một màn như vậy thì trên trán xuất hiện mấy vết đen.

Hắn lúc này lấy ra cái lệnh bài mà lúc trước nhận nhiệm vụ được phát đề lên trên bàn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 886: Tôn Khánh Nguyên Làm Người Kinh Sợ

Mỹ phụ liếc nhìn Tôn Khánh Nguyên một cái sau đó cầm lên lệnh bài, sau khi dùng hồn niệm quét nhìn qua lệnh bài mà Tôn Khánh Nguyên vừa đưa thì sắc mặt của nàng ta liền thay đổi. Lúc này đây nàng ta bắt đầu cẩn thận xem xét.

Sau một lúc lâu, xác định là bản thân không có nhìn lầm thì nàng ngẩng đầu lên nhìn Tôn Khánh Nguyên, dùng giọng nghiêm túc nói:

" Đi theo ta. "

Thấy biểu hiện của mỹ phụ nghiêm túc vậy thì Tôn Khánh Nguyên cũng nghiêm túc gật đầu, hẩn nhìn qua Mộng Hồng Trần nói:

" Ở đây đợi ta. Ta đi theo sư tôn một lúc sẽ quay trở lại."

Mộng Hồng Trần gật đầu đáp:

" Vâng."

Những người khác thấy như vậy một màn thì hai mặt nhìn nhau, không ai biết là có việc gì xảy ra mà lại khiến cho một vị Tinh Vương Tiên Cảnh đại năng có thái độ như vậy. Sau khi đợi hai người Tôn Khánh Nguyên cũng mỹ phụ đã đi vào trong thì lúc này mọi người mới vây lại xung quanh Mộng Hồng Trần hỏi thăm.

Lúc này đây một trung niên có bộ dạng dễ nhìn, một thân thanh xam võ vai Mộng Hồng Trần cười hỏi:

" Lão Trần nói một chút là có việc gì mà lại khiến cho Lưu Phi đại nhân lại có thái độ như vậy?"

" Phải, phải, nói một chút là có việc gì đi. ? "

...

Những người khác lúc này cũng ồn ào lên, mỗi người một câu. Mộng Hồng Trần lúc này cười cười thần bí nói:

" Việc này mọi người rất nhanh sẽ được biết thôi. Việc này nhất định sẽ làm các ngươi kinh sợ không thôi."

Thấy Mộng Hồng Trần không muốn nói thì những người khác có đôi phần thất vọng cùng buồn bực. Tuy là vậy nhưng bọn họ cũng không có ép hỏi. Trong lòng cả đám người đang bắt đầu suy đoán lên. Suy đoán là có việc gì mà lại khiến cho một vị Vương Giả có thái độ như vậy.

- --o0o---

Đi theo mỹ phụ cũng là sư tôn của bản thân, Tôn Khánh Nguyên lúc này được dẫn tới một ngọn tháp cửu tầng. Tuy chỉ có cửu tầng nhưng nếu từ phía dưới cũng nhìn không thấy đỉnh tháp, cả tòa tháp phát ra một vàng hào quang mờ nhạt khiến cho người ta cảm thấy nó vô cùng bí ẩn. Ở trước cửa ra vào thì một 6 tên cường giả Thiên Quân Tiên Cảnh canh giữ.

Dùng cường giả Thiên Quân Tiên Cảnh để làm gác cổng thì cũng đủ biết những nhân vật ở nơi đây có địa vị cao quý đến mức nào.

Sau khi hai người đi tới thì những tên cường giả kia ngay lập tức lui qua hai bên nhường đường cho bọn họ đi vào trong tháp. Ngay khi bước vào bên trong tháp thì Tôn Khánh Nguyên chỉ cảm thấy không gian bỗng dừng tối sầm lại, mọi thứ xung quanh đều quay mòng mòng.

Nhưng cảm giác này không có kéo dài lâu, chỉ qua vài giây thì hắn lại đã nhìn thấy ánh sáng, mọi thứ lại quay về như lúc bình thường. Đánh giá xung quanh một chút thì hắn không biết lúc nào bản thân đã ở bên trong một căn phòng lớn.

Nội thất bên trong không có gì cả, ngoại trừ một cái bàn dài cùng một loạt dãy ghế hai bên. Lúc này đây ở bên trong phòng còn có 20 người khác. Những người này linh áp tỏa ra đều rất mạnh, hắn cũng không xa lạ gì với loại linh áp này, linh áp của Tinh Vương Tiên Cảnh.

Lúc này đây một đại hán cao lớn nhìn về phía mỹ phụ hỏi:

" Có việc gì mà lại đưa tiểu tử này tới nơi đây. Nơi này không phải nơi dành cho đám tiểu hài tử chơi."

Thân phận của Tôn Khánh Nguyên bình thường vẫn dùng rất tốt nhưng đứng ở trước mặt Vương Giả thì đừng nói chỉ là cái danh hiệu thiếu tộc trưởng mà ngay cả tộc trưởng cũng phải cúi đầu.

Những người khác sau khi nghe đại hán nói thì cũng không có nói gì thêm nhưng tất cả mọi người đều đang nhìn về phía này, bên trong ánh mắt mỗi người đang mang theo một chút gì đó ngờ vực.

Mỹ phụ nhân lúc này cũng nhướn mày lên, ánh mắt nàng ta liếc nhìn đại hán cao lớn kia. Bị ánh mắt nàng nhìn qua, đại hán cao lớn kia vậy mà lại không dám đối mặt, hắn quay qua một bên sau đó giả vờ ho khan.

Những người khác thấy cảnh này thì không khỏi cười trộm nhưng người nào người nấy đều không có lộ ra ngoài, cả đám đều giả trang nghiêm túc.

Ngay vào lúc này ngồi ở chủ vị một lão giả mặc lam y trầm giọng nói:

"Được rồi, lúc này đã là lúc nào rồi mà còn bày trò đùa, đám hài tử các ngươi mãi vẫn không thể trưởng thành được. Lưu Phi mang tiểu tử này tới đây hẳn là có việc muốn nói, vậy có việc gì thì nói ra đi cho mọi người cùng nghe."

Bị ông lão nói vậy thì những người khác cũng không một ai dám ý kiến gì, cả đám đều nói "phải" sau đó liền làm bộ nghiêm túc.

Mỹ phụ lúc này cũng nhìn qua Tôn Khánh Nguyên nói:

"Mang ra đi cho mọi người thấy là thứ gì, để không còn người nào dám chê cười tiểu tử ngươi nữa."

Tôn Khánh Nguyên cũng không phải người ngốc, nghe được sư tôn nói vậy thì hẳn ngay lập tức hiểu được ý của sư phụ mình. Từ bên trong túi càn khôn hẳn lúc này mang ra hai bộ thi thể đã bị tàn phá, sau khi để hai bộ thi thể kia ngay ngắn thì hẳn liền lui ra phía sau sư phụ.

Những người khác ở bên trong phòng lúc này vẫn đang theo dõi từng cử động của Tôn Khánh Nguyên, ngay khi thấy hắn lấy ra bộ thi thể đầu tiên thì ánh mắt của bọn họ đã hiện lên vẻ khiếp sợ nhưng khi nhìn tới bộ thi thể thứ 2 lấy ra thì cả đám đều đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

Thần sắc cả đám lúc này không phải là khiếp sợ nữa mà là như nhìn thấy quỷ vậy, tên đại hán lúc trước nói Tôn Khánh Nguyên là tiểu hài tử lúc này nhìn Tôn Khánh Nguyên nói:

" Tiêu tử ngươi vận khí không tệ, vậy mà có thể trong cùng một lần làm nhiệm vụ nhất được thi thể của hai con Âm Quỷ Vương Giả. Ta..."

Hắn còn chưa nói xong thì liền ngậm miệng lại vì lúc này mỹ phụ lại đang trừng mắt với hắn, tên đại hán cười trừ nói:

" Ha ha. Ta nói có gì không đúng sao? Lưu Phi chẳng lẽ cô muốn nói dựa vào sức của tiêu tử này có thể giết chết được hai con Âm Quỷ Vương, cái này cũng quá trò đùa đi."

Mỹ phụ khẽ hừ nhẹ một cái sau đó ném cái lệnh bài mà Tôn Khánh Nguyên mang về cho tên đại hán.

" Cầm lấy mà nhìn cho kỹ, không phải người nào cũng vô dụng giống tên đầu đất nhà ngươi đâu. Đệ tử do ta dạy ra phải khác so với những kẻ khác chứ."

Không có để ý tới châm chọc của mỹ phụ, đại hán sau khi tiếp nhận lệnh bài thì liền dùng hồn niệm quan sát một lần sắc mặt hắn cũng ngay lập tức biến đổi, ánh mắt nhìn về Tôn Khánh Nguyên đã khác biệt hơn rất nhiều, tiếp sau đó thì hắn dùng tiên lực thúc dục lệnh bài.

Lệnh bài ngay lập tức sáng lên, quang mang từ lệnh bài đại phóng. Ngay sau đó từng hình ảnh bắt đầu hiện ra. Lệnh bài ghi chép từng thời khắc mà Tôn Khánh Nguyên cùng đội ngũ của hắn tiêu diệt âm quỷ.

Đến lúc này thì ngay cả lão giả đang ngồi ở vị trí chủ tọa cũng phải động dung, ánh mắt lão ta nhìn hình ảnh đang liên tục thay đổi ở giữa căn phòng mà không chớp lấy một lần. Trên nét mặt già nua lộ ra sự kích động.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 887: Tôn Khánh Nguyên

- ---o0o---

Trong khi đám cao tằng của nhân tộc đang khiếp sợ trước kì tích mà Tôn Khánh Nguyên đã làm được, nói chính xác ra những người kia đều đang bị trò lừa được đầu tư công phu của Xuân Đức làm cho kinh sợ. Tất cả cảnh tượng đánh giết được ghi lại bên trong lệnh bài của Tôn Khánh Nguyên đều là do hấn một tay đạo diễn nên. Vì tất cả đều là thật nên hấn cũng không tin rằng sẽ có người nào phát hiện ra điểm gì khả nghi.

Hấn muốn để cho Tôn Khánh Nguyên hét lên một tiếng làm chấn động cả Bàn Long Thánh Địa. Rồi từ đó đạt được mục đích riêng của bản thân. Còn vì sao hấn phải làm như vậy cũng chỉ vì một cái tin tức, mấy vị lão tổ của Bàn Long Thánh Địa đều có tu vi không thấp hơn Tinh Vương Cảnh trung kì.

Sau khi giao nộp lệnh bài thì Xuân Đức một lần nữa phản hồi Tôn Gia. Hấn cũng không có quay về nơi mà Nhạn Tuyết cùng Sói Mập đang ở. Hấn quay về Tôn Gia và đợi những kẻ kia tìm tới hấn.

.....

Buổi sáng ngày hôm sau.

Lúc này đây Xuân Đức một lần nữa đã phản hồi Tôn Gia, quay lại đại viện của Nhạn Tuyết. Mọi thứ ở nơi đây đều như hồi vài tháng trước đây, cũng không có thay đổi gì.

Ngay khi hắn vừa về đến phòng, mới vừa mở cửa ra thì liền đã nhìn thấy một tên trung niên đang ngồi bên trong phòng, bộ dạng nhàn nhã. Người này không phải ai khác chính là phụ thân của Tôn Vân trước kia, còn bây giờ là con rỗi của người nào hắn cũng không rõ.

Nhìn thấy hắn thì người trung niên kia liền nhàn nhạt nói:

" Ngồi xuống đi, ta có chuyện muốn nói với ngươi. "

Xuân Đức nhìn thấy điệu bộ của đối phương như đã biết trước mình sẽ quay lại, đợi ở đây thì cũng không lấy gì làm bất ngờ. Hắn lúc này cũng giống như bình thường, ngồi xuống đối diện với người trung niên kia.

" Ngươi đã nghe tin gì chưa? " --- Người trung niên nhàn nhạt hỏi một câu.

Tự rót cho mình một chén trà, hắn thản nhiên nói:

" Ý ngươi muốn nói là nhị đệ của ta? "

" Ồ " Trung niên nhân kia khẽ kinh ngạc, sau đó cười nói:

" Vậy là ngươi đã biết rồi, đã vậy thì ta cũng không cần giải thích nữa. Lần này vốn dĩ ta đã muốn để cho ngươi một lần vang danh thiên hạ nhưng mà lại thất bại trong gang tấc. Việc này chỉ có thể nói là do số mệnh, ngươi cũng xem như vô duyên với địa vị thiếu tộc trưởng."

Nhẹ nhấp một ngụm, sau đó Xuân Đức bình thản hỏi:

" Nói vậy có ý nghĩa gì sao? "

Nhìn biểu hiện không vui không buồn của Xuân Đức thì trung niên kia càng cảm thấy hiếu kì, hắn có chút kinh ngạc nói:

" Lần đi vào bên trong Bàn Long Quy Khư giúp người trưởng thành lên không ít. Xem ra quyết định chỉ bảo vệ người an toàn tính mạng mà không giúp người khi gặp rắc rối là không sai."

Nghe vậy thì Xuân Đức bỗng nhiên ngưng uống trà, sau đó nhìn trung niên mỉm cười một cách đầy thâm ý. Người này có thể biết được hành tung của hắn, lại còn bảo vệ hắn, nực cười. Xuân Đức lúc này rất muốn cười lên ha hả nhưng hắn phải cố nhịn.

" Vậy là người luôn cho người theo dõi ta sao? " Xuân Đức hỏi một câu.

Người trung niên kia lúc này cười lên nói:

" Ha hả, cái này người không cần phải trách ta rồi, ta chỉ là muốn bảo đảm người được an toàn mà thôi, hoàn toàn không có ý khác. "

Xuân Đức cũng cười giả lả nói:

" Nào có, ta còn phải cảm ơn vì sự bảo hộ của người nữa là."

Đang cười vui vẻ bỗng nhiên trung niên nhân lúc này thay đổi sắc mặt, sắc mặt hắn trở nên nghiêm túc dị thường nói:

" Tuy không thể lên làm thiếu tộc trưởng nhưng hứa hẹn trước kia ta vẫn có thể cho người, chỉ cần nửa tháng sau người có thể làm tốt nhiệm vụ của mình là được. Nếu như làm tốt thì ta sẽ đáp ứng người điều kiện sau cùng. Nhìn tình trạng của người không được tốt, đây là thuốc trị thương người cầm lấy."

Vừa nói thì người trung niên kia liền móc ra một cái hộp ngọc, sau đó khế hé nắp hộp cho Xuân Đức nhìn xem là đồ vật gì bên trong. Ngay khi nắp hộp vừa hé thì một mùi hương ngào ngạt liền truyền ra ngoài.

Cùng lúc đó Xuân Đức nhìn thấy bên trong hộp kia có chứa 3 viên đan dược cùng một củ nhìn giống củ sâm có điều màu đỏ. Cũng chưa biết là thứ gì.

Sau khi vừa hé nắp hộp thì trung niên nhân kia liền đóng lại, hấn đẩy hộp đến trước mặt Xuân Đức.

Giống như không an tâm hấn lại nói thêm:

" Đạo này Tôn Gia rất khôn ngoan người tốt nhất không nên chạy loạn. Chỉ cần ở trong phòng là được, ta sẽ cho người bảo vệ người."

Xuân Đức nhận lấy hộp ngọc cất vào trong ngực sau đó gật đầu nói:

" Ta đã biết."

Nhếch mép cười tà, trung niên kia vỗ vai hấn nói:

" Không cần phải suy nghĩ nhiều, mọi việc đều đã được an bài. Người chỉ cần ở trong phòng tĩnh dưỡng là được. Vài ngày sau ta sẽ tới thăm người."

Sau khi nói xong thì người trung niên kia liền rời đi. Đợi người kia đi rồi thì bên cạnh hấn một thân ảnh từ từ hiện ra, người này không ai khác chính là Vũ Y.

" Tên kia khiến em cảm thấy chán ghét."

Xuân Đức lúc này uống một ngụm trà, thản nhiên nói:

" Để cho hấn nhảy nhót thêm một thời gian đi, đợi khi nào tìm ra tên hồn tu phía sau thì giải quyết luôn một thể. Dù sao lúc này cũng chưa cần giết vội."

Vũ Y ngồi ở xuống bên cạnh hắn, sau một chút nhìn xung quanh thì có phần không vui nói ra:

" Đây là nơi ở của yêu nữ kia sao? "

Nhìn bộ dạng này của Vũ Y thì khoe miệng hắn giật giật nói:

" Không phải là yêu nữ. Cô bé ấy rất đáng thương...."

Hắn còn chưa nói hết câu thì Vũ Y đã cắt ngang, lúc này đây cô nàng làm bộ dạng thương tiếc cùng đau lòng nói ra:

" Anh hai đã khác xưa rồi, bây giờ lại còn biết đồng cảm với người khác nữa, không những đồng cảm với người khác mà lại còn là đối với một nữ nhân nữa, ôi tại sao lại vậy nè, đã vậy lại còn ở chung một nhà nữa, trời ạ..."

Trên trán Xuân Đức lúc này liền hiện lên mấy đạo hắc tuyến, hắn nhìn qua Vũ Y đang làm trò nói:

" Đứa em gái ngây thơ trong sáng của anh trước kia cũng đâu mất rồi, ngày xưa đáng yêu bao nhiêu bây giờ nhìn đáng ghét bấy yêu. Trong đầu toàn nghĩ cái gì không đâu. Em nghĩ anh là người như vậy sao? "

Vũ Y nhìn bộ dạng của hắn thì không khỏi phì cười, sau đó nàng liền đứng dậy vòng ra phía sau, dùng hai tay ôm lấy cổ hắn. Vũ Y cười hì hì nói:

" Hì hì. Biết đâu được đấy, có khi nào anh hai bắt đầu yêu một nữ nhân thì sao? Có lẽ em chuẩn bị có chị dâu"

Nghe vậy thì sắc mặt hắn liền đen như đít nồi. Đang định dạy dỗ con bé này một trận thì dị biến phát sinh.

Đúng lúc này thì từ bên ngoài hành lang vang lên tiếng bước chân. Vũ Y đang ôm cổ Xuân Đức lúc này hiện lên thần sắc không vui, nàng thu lại nét

vui đùa mà quay về vẻ lạnh lùng của mình, buông ra Xuân Đức sau đó nàng liền ẩn đi mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 888: Tôn Vân

Ngay khi Vũ Y vừa ẩn thân biến mất thì trước cửa phòng của Xuân Đức xuất hiện một cô gái, cô gái này hẳn cũng chẳng lạ lẫm gì. Người này không ai khác chính là Chí Vô Song, hôn thê của Tôn Vân trước kia và là của hắn bây giờ.

" Ta có thể vào trong được sao?" Đi đến trước cửa thì cô nàng này cũng không có bước vào trong mà còn phải nhìn Xuân Đức hỏi một câu.

Cũng không có quá nhiều biểu cảm, Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

" Đã tới đây rồi thì vào trong có gì nói chuyện, chẳng lẽ cô thích đứng ngoài đó? "

" Không có, ta chỉ là hỏi vậy thôi." Vừa nói thì nàng ta vừa bước vào bên trong, sau khi nàng ta vừa ngồi xuống phía đối diện với hắn thì liền hỏi:

" Tiểu Tuyết nói nếu ta muốn gặp cô ấy thì phải tới gặp người. Người có thể giúp ta đi tới nơi mà Tiểu Tuyết đang ở hiện tại sao? "

Có phần bất ngờ, Xuân Đức lúc này hỏi thăm:

" Thời gian gần đây cô vẫn cùng mọi người của ta qua lại sao? Tình cảm của hai người cũng rất tốt đấy chứ. Mà sao cô biết ta trở về mà lại qua đúng lúc vậy? "

Chí Vô Song nghe hắn hỏi vậy thì nhẹ giọng đáp:

" Tiểu Tuyết là bạn thân nhất của ta mà, mấy người chúng ta có phương pháp liên lạc đặc thù nên thời gian gần đây vẫn thường xuyên liên lạc cùng nhau. Thế người có thể giúp ta được không? "

Uông cạn chén trà đang cầm trên tay, hần thản nhiên nói:

" Không thành vấn đề, đã người là bạn tốt của mọi người ta thì cho người biết nơi kia cũng chẳng có gì là không được. Đây, cầm lấy. Bên trên đã có sẵn tọa độ rồi chỉ cần sử dụng thôi."

Vừa nói hần vừa đặt lên trên bàn hai tấm phi thiên thần phù. Nhìn hai tấm phi thiên thần phù đang phát ra kim quang lấp lánh kia thì Chí Vô Song liền cầm lấy. Sau khi nhận lấy hai tấm phi thiên thần phù từ tay hần thì nàng ta cũng lấy ra một cái hộp bích ngọc đẩy ra giữa bàn nói:

" Nghe nói người bị thương, Nhạn Tuyết nhờ ta mang cho người một ít đan dược trị thương. Thôi ta còn có việc, ta phải về trước. Khi khác gặp lại."

Nói xong thì cô nàng này liền xoay người rời đi, đi được đến dứt khoát. Ngay cả Xuân Đức đang chuẩn bị nói lời cảm ơn cũng không kịp.

Chí Vô Song đi rồi thì Vũ Y lại một lần hiện ra, lúc này hai mắt của con bé này cong lên nhìn gian gian.

" Lại thêm một mỹ nữ tới tận nhà để đưa thuốc. Cuộc sống của anh hai giờ cũng bắt đầu có chút khởi sắc rồi đấy. Hi hi. Làm sao, không chạy theo cảm ơn người ta đi, để người ta đi mất rồi. Nếu mà là..."

" Cốp "

Ngay khi Vũ Y đang tiếp tục diễn thì Xuân Đức không một chút thương hoa tiếc ngọc gì cả đã cú đầu nàng ta một cái.

" Chỉ được cái giới tướng tượng, còn nhỏ mà cả ngày suy nghĩ lung tung. Anh đi trị thương đây, không có thời gian chơi với em đâu."

Nói xong thì hắn còn không quên nhéo má của Vũ Y thêm cái nữa, sau đó thì cầm cái hộp bích ngọc mà Chí Vô Song vừa đặt trên bàn bỏ vào bên trong không gian chứa đồ. Tiếp sau đó hắn liền đi trị thương.

Vũ Y lúc này lấy tay nhẹ xoa xoa má, nơi mà mới vừa bị Xuân Đức nhéo một cái. Nhìn thấy Xuân Đức lại chuẩn bị trị thương thì nàng cảm thấy có đôi chút buồn chán, tuy ở cùng với nhau cả hơn một tháng rồi nhưng khoảng thời gian hai người nói chuyện với nhau là không có nhiều.

Đa phần thời gian thì Xuân Đức đều dành cho trị thương, thi thoảng thì hai người mới cùng nhau nói chuyện dăm ba câu. Nhưng như vậy đối với nàng cũng đã là thỏa mãn rồi, dù sao sống bên cạnh người thân của mình mặc dù không có nói chuyện nhiều với nhau nhưng vẫn cảm thấy ấm áp.

- --o0o---

Vài ngày sau.

Trong khoảng thời gian này cái tên mà được tu sĩ ở bên trong Bàn Long Thành nhắc tới nhiều nhất chính là Tôn Khánh Nguyên, nhị công tử của Tôn Gia. Không những ở Bàn Long Thành mà các nơi khác cũng đang bàn tán xôn xao về việc Tôn Khánh Nguyên dùng trí thông minh của bản thân, bày mưu tính kế giết chết hai con âm quỷ vương giả chỉ với lực lượng là 15 cao thủ nửa bước vương giả.

Bình thường cao thủ nửa bước vương giả gặp phải cao thủ vương giả chân chính thì đến bao nhiêu chết bấy nhiêu, ấy vậy mà Tôn Khánh Nguyên lại có thể lập ra được một cái kế hoạch để giết chết hai con âm quỷ vương

giả, tuy tôn thất 15 vị cao thủ nửa bước vương giả nhưng đây cũng đã là chiến thắng vang dội. Không người nào có thể phủ nhận.

Thoáng cái Tôn Khánh Nguyên đã không phải là một tên tiểu bối vô danh nữa mà đã chính thức biến thành một đại nhân vật mà không người nào có thể xem thường. Đến cả vương giả gặp Tôn Khánh Nguyên lúc này cũng phải nể mặt hấn vài phần.

Còn về trong đám thiên kiều đồng cảnh giới thì Tôn Khánh Nguyên cũng được xưng là chiến thần bất bại, việc đánh bại rất nhiều cao thủ cùng thế hệ tại trang viên của Tôn Gia cũng đã được nhiều người biết đến. Có điều việc này so với việc hấn có khả năng âm chết hai con âm quỷ vương thì chẳng đáng nhắc tới.

Lúc này đây bên trong một cái đình viện.

Hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần đang ngồi cùng nhau đánh cờ. Ngoài hai người ra thì ở bên cạnh còn có một người khác nữa, người này bề ngoài thư sinh nho nhã, ánh mắt sáng ngời, trên tay luôn phe phẩy một cái quạt ngọc. Tiêu sái vô cùng. Nếu chỉ nhìn về ngoài thì chẳng ai có thể ngờ đây là một con rối cả.

" Đại nhân bên kia sao rồi? " Tôn Khánh Nguyên vừa hạ xong cờ thì liền hỏi một câu.

Mộng Hồng Trần khẽ lắc đầu nói:

" Vẫn đang trị thương, còn tình hình cụ thể ra sao thì lão nô cũng không biết. Công tử muốn đi gặp đại nhân sao? "

Khẽ thở dài, Tôn Khánh Nguyên nói:

" Không có gì, chẳng qua ta luôn cảm thấy lo lắng cho đại nhân thôi. Một ngày đại nhân còn chưa có khôi phục thì ta vẫn còn lo lắng."

Mộng Hồng Trần lúc này cười nói:

" Công tử hẳn là quá lo nghĩ rồi, thực lực đại nhân thì công tử không phải không biết. Chưa kể đó còn có Bóng Ảnh đại nhân, thêm vào đó con có tiểu muội của người nữa. Theo lão nô thấy Vũ Y đại nhân cũng vô cùng lợi hại."

Nghe Mộng Hồng Trần an ủi thì Tôn Khánh Nguyên nhẹ gật đầu lông mày hẳn khẽ dẫn ra nhưng ngay sau đó liền nhíu lại, hẳn trầm giọng nói:

" Việc kia ra sao rồi? "

Hiểu ý Tôn Khánh Nguyên muốn nói đến cái gì, Mộng Hồng Trần cũng nghiêm túc hẳn lên. Hẳn trầm giọng nói:

" Công tử yên tâm, đảm bảo không có sai sót gì xảy ra. Hai con rồi của lão nô cũng đã đi qua bên kia."

Nhẹ gật đầu, Tôn Khánh Nguyên nói:

" Việc này phải làm tốt, có như vậy chúng ta mới chứng tỏ được tác dụng của bản thân. Nên nhớ những thứ chúng ta đang có đều là đại nhân ban cho nếu như không chứng tỏ được giá trị bản thân thì chúng ta cũng sớm sẽ bị loại bỏ."

" Ý của công tử lão nô hiểu rõ, xin công tử hãy yên tâm." --- Mộng Hồng Trần lúc này cũng vô cùng nghiêm túc cam đoan.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 889: Tin Tức 12 Vị Thánh Tổ

- ---o0o---

Thời gian mới đó mà đã là mười ngày đi qua. Kể từ khi Xuân Đức quay trở về Tôn Gia thì chưa một lần bước ra khỏi cửa phòng. Tất cả mọi sinh hoạt của hắn đều là Vũ Y một tay lo liệu. Còn hắn thì chỉ có một việc duy nhất đó là chuyên tâm trị thương.

Cũng không biết có phải vì đạo này hắn tâm tình tốt nên tốc độ trị thương cũng tăng lên rất nhiều, chỉ hơn mười ngày ngắn ngủi thì hắn liền đã khôi phục được thất thất bát bát. Nội thương đã được trị lành, linh hồn cùng bản nguyên cũng đã khôi phục 8-9 phần. Đã vậy hắn lại còn ần ần cảm thấy mình so với lúc trước còn mạnh hơn một ít.

Ngày hôm nay sau khi đã cảm thấy thương thế như vậy không còn đáng lo ngại thì hắn liền dừng việc trị thương, bây giờ thương thế của hắn chỉ còn một ít không có ảnh hưởng quá nhiều đến lực chiến đấu nên hắn cũng chẳng quan tâm lắm.

Thấy hắn không có tiếp tục trị thương, Vũ Y đang ngồi bên cạnh đọc sách liền bỏ quyển sách xuống, nàng nghiêng nghiêng đầu tò mò hỏi:

" Anh hai khỏe rồi sao? "

Vươn vai một cái, hắn mỉm cười nói:

" Ừm, khỏe rồi. Cuối cùng cũng không phải nằm yên một chỗ nữa rồi. Mà đạo này có tình huống gì phát sinh không? "

Vũ Y lúc này lại có chút phiền muộn nói ra:

" Anh hai đừng có hỏi việc này, em làm gì biết ngôn ngữ nơi này đâu. Nên bên ngoài có phát sinh chuyện gì thì em cũng chịu. Hàng ngày nghe người khác nói chuyện, trong khi đó bản thân lại không hiểu cái gì cả, cảm giác quả thực không mấy dễ chịu."

" Úc." Xuân Đức lúc này thoáng cái ngậy ra, sau đó hẩn tìm trong nhẫn chứa đồ một viên châu ngũ sắc đưa cho Vũ Y.

" Sao em không nói, cái này là thông linh châu này. Luyện hóa xong thì liền có thể nói cùng hiểu được đại đa số ngôn ngữ ở cao thiên. Tội nghiệp cô bé dễ sợ."

Vừa nói Xuân Đức vừa vỗ đầu Vũ Y, điệu bộ đang thương tiếc cô bé vô cùng. Vũ Y lúc này thì lại khẽ lườm hẩn một cái, sau đó liền bỏ viên châu kia vào trong miệng nuốt xuống.

Nhưng sau một lúc thì Vũ Y liền hẩn mày nói:

" Sao em không cảm thấy có gì khác biệt cả vậy anh hai. Anh hai thử nói tiếng ở cao thiên thử đi."

Xuân Đức nghe vậy thì liền dùng ngôn ngữ thông dụng ở cao thiên nói:

" Tiểu Y là con Ngốc. Nghe không? "

Nhìn thấy Vũ Y vẫn không có phản ứng thì hẩn liên tục thay bằng nhiều loại ngôn ngữ thông dụng khác.

" Tiểu Y là con heo."

" Tiểu Y đàn."

.....

Nhưng có điều hẳn dùng ngôn ngữ gì thì Vũ Y vẫn không có phản ứng, mặt cô nàng cứ ngây ra đó. Hẳn lúc này lại dùng Việt Ngữ nói:

" Sẽ không phải viên thuốc kia hết hạn mất đi tác dụng rồi chứ. Anh nhớ cái này cũng mới vài năm thôi mà. "

Vũ Y lúc này bỗng dung nghĩ tới một trường hợp đáng sợ, nàng theo bản năng rụt đầu lại nói:

" Cái kia, nếu như viên thuốc không phải là bị hư mà vẫn còn tác dụng thì không phải là...? Anh hai sẽ không phải bắt em đi học ngôn ngữ nơi đây nữa chứ. "

Trước kia Xuân Đức ép nàng phải học việt ngữ, thời gian đó có thể nói là khoảng thời gian đen tối nhất trong cuộc đời nàng. Nếu để nàng chọn giữa tu luyện cùng học ngôn ngữ thì nàng thà chọn tu luyện con hơn.

Nhìn bộ dạng của Vũ Y lúc này thì hẳn khẽ cười gian nói:

" Làm gì mà phản ứng quá lên vậy, cùng lắm thì lại giống trước kia thôi. Học vài chục năm là liền thông thạo ngay ấy mà, đỡ phải phục dụng ngoại vật ảnh hưởng tới thân thể."

Vũ Y nghe vậy thì liền lắc đầu, lắc liên tục. Bộ dạng sống chết cũng không muốn. Nhưng ngay vào lúc này, đang lúc hai anh em vui vẻ trêu đùa nhau thì lại có người đi tới. Ở bên ngoài truyền vào giọng nói của một tỳ nữ.

" Đại công tử, có nhị công tử đến thăm."

Xuân Đức khẽ nhíu mày một cái, sau đó hấn bình thân nói:

" Vào trong này đi. "

Hấn vừa nói xong thì cửa phòng liền bị người mở ra, Tôn Khánh Nguyên lúc này một mình bước vào bên trong, sau khi vào trong thì hấn cũng không quên khép lại cửa phòng. Đi tới trước mặt Xuân Đức hấn cung kính nói:

" Thuộc hạ có chuyện gấp cần bẩm báo, làm ảnh hưởng tới đại nhân trị thương mong đại nhân thứ tội."

Khẽ cười, Xuân Đức chỉ vào một cái ghế cạnh đó nói:

" Ngồi xuống đi, không cần quá nhiều lễ tiết như vậy. Với ta thương thế cũng đã lành nguoi cũng không cần tự trách làm gì."

Tôn Khánh Nguyên nghe hấn nói thương thế đã khôi phục thì trên mặt liền lộ ra vẻ vui mừng. hấn cười nói:

" Chúc mừng đại nhân đã khôi phục."

Nói xong hấn mới ngồi xuống cái ghế mà Xuân Đức vừa chỉ. Sau khi đã an tọa, không cần đợi Xuân Đức lên tiếng hỏi hấn đã tự nói ra:

" Hôm nay thuộc hạ tới đây là có 2 việc muốn bẩm báo. Việc thứ nhất là tình hình âm quỷ bên trong Bàn Long Quy Khư.

Hại tại âm quỷ bên trong Bàn Long Quy Khư đã bị các đại thế lực đẩy lùi, bây giờ âm quỷ chỉ xuất hiện ở vòng trong còn khu vực ngoại vi đã không có bao nhiêu. Nhưng âm quỷ bây giờ đã bắt đầu tiến hóa về linh trí, cực kì khó đối phó. Không ít âm quỷ cấp cao đang bắt đầu tổ chức các cuộc

tập kích bất ngờ vào các thế lực, khiến cho tu sĩ cấp thấp tổn thất thảm trọng."

Nghe nói âm quỷ đã bắt đầu tiến hóa linh trí thì Xuân Đức liền nhăn mày lại, đám kia không ngờ tiến hóa nhanh như vậy, mới vài tháng mà thôi đã bắt đầu tiến hóa trí tuệ rồi. Bây giờ thì đám quỷ vật kia mới chính thức nguy hiểm thực sự.

" Còn việc thứ 2 là gì, nói ta nghe."

Vẻ mặt của Tôn Khánh Nguyên lúc này có đôi chút không được tự nhiên nói ra:

" Kế hoạch khống chế Tôn Gia của thuộc hạ đã thất bại. Bên trong Tôn Gia hiện tại đang có 3 cỗ thế lực thần bí âm thầm đối đầu với thuộc hạ. Một trong đó rất có thể là Bạch Long Đường, thế lực đứng sau Tôn Như Sơn. Trong một lần giao tranh thì một con rối cấp bậc vương giả đã bị thương nặng."

Nhếch miệng cười ta, Xuân Đức lạnh lùng nói:

" Bạch Long Đường sao. Tình hình như lúc này rồi mà bọn họ vẫn có thể phân ra một tay tham gia vào vũng nước đục Tôn Gia. Đã vậy thì để ta chặt bớt tay của bọn họ đi. Người cứ về an bài trước đi, sau vài ngày sẽ có nhân thủ tới. Có điều làm gì cũng nên cẩn trọng một chút. Mà người có điều tra được gì về mấy tên kia chưa? "

Tôn Khánh Nguyên nói:

" Đã có thừa đại nhân, theo như thông tin báo về thì tất cả các vị thánh tổ của các tộc đều bị phía trên triệu hồi về, trong 100 năm nữa không thể phản hồi Bàn Long Thánh Thành. Cũng vì vậy mà các thế lực lớn bên trong Bàn Long Thánh Thành bắt đầu có hành động lớn.

Thuộc hạ không dám khẳng định 100% nhưng có đến 8 phần tin tức kia là sự thật. Do sự phụ của Trần lão là Đại Sát Vương cung cấp tin tức. "

Nghe được tin tức này thì ánh mắt Xuân Đức liền chớp động liên tục

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 890: Lần Đầu Tiên Vào Thực Mộng Thương Thành Tiên Vực

- ---o0o---

Sau khi nói chuyện với nhau cả tiếng đồng hồ thì Tôn Khánh Nguyên cũng đến lúc phải rời đi. Cửa được khép lại, căn phòng lúc này lại chỉ còn có 2 người Xuân Đức cùng Vũ Y. Lúc này Xuân Đức đột nhiên hướng Vũ Y cười nói:

" Đi chơi không? Anh dẫn đi tới một nơi vô cùng thú vị."

Vũ Y lúc này cũng nháy mắt tinh nghịch nói:

" Anh hai đi đâu em theo đó mà. Hi hi."

Khẽ cười, hẩn nhẹ gật đầu. Sau khi chuẩn bị một chút thì hẩn liền bắt đầu niệm chú ngữ câu thông với Thực Mộng Thương Thành Tiên Vực.

Ngay khi chú ngữ kết thúc thì một cánh cửa ánh sáng cao lớn hiện ra. Cùng với đó là một giọng nói bình đạm vang lên.

" Phí đi vào bên trong khu sơ cấp là 10 tiên thạch trung phẩm, không yêu cầu tu vi. Vào bên trong khu trung cấp là 100 thượng phẩm tiên thạch, yêu cầu tu vi từ Luân Hồi Tiên Cảnh trở lên. Vào khu vực cao cấp là 1000 thượng phẩm tiên thạch, yêu cầu tu vi Tinh Quân Tiên Cảnh. Khu vực đặc biệt là 10000 thượng phẩm tiên thạch, yêu cầu tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh. Xin mời lựa chọn."

Nhìn qua Vũ Y hần hỏi:

" Em muốn chọn nơi nào? "

Vũ Y suy nghĩ một lát rồi nói:

" Khu vực đặc biệt đi anh. Nơi kia hẳn là có nhiều thứ thú vị."

Khẽ cười hần lấy ra 2 vụn tiên thạch thượng phẩm để vào bên trong cánh cửa ánh sáng kia, ngay lập tức tiên thạch liền biến mất, cùng lúc đó âm thanh khi trước lại vang lên:

" Thỏa mãn yêu cầu đi vào khu đặc biệt. "

Cùng lúc đó từ bên trong cánh cửa ánh sáng kia liền bắn ra hai chùm ánh sáng bao lấy hai người Xuân Đức cùng Vũ Y. Sau khi hai chùm ánh sáng kia bao trùm lấy cả hai người thì quang mang liền tắt. Cánh cửa ánh sáng cũng biến mất mà hai người Xuân Đức cùng Vũ Y cũng đã không thấy đâu.

.....

Sau một hồi không gian thác loạn thì Xuân Đức cùng Vũ Y đồng thời xuất hiện ở bên trên một cái trận đài. Cũng ngay lúc này, âm thanh không lâu trước đây lại vang lên:

" Chúc mừng tân khách đi tới Thực Mệnh Thương Thành. "

Xuân Đức lúc này cũng đã không còn quan tâm tới cái âm thanh kia nữa mà là đang quan sát nơi đây. Vì thân thức nơi đây không thể sử dụng nên hần cũng chỉ có thể dùng mắt thường mà thôi. Phóng tầm mắt ra xa hần chỉ có thể nhìn được một phần nhỏ bé của thành trì nơi đây.

Thành trì nơi này cũng không rõ được làm bằng thứ gì mà lại có thể phát ra tiên khí, khắp nơi là sương khói lượn lờ, mờ mờ ảo ảo cực kì khó quan

sát. Đã vậy cứ cách một đoạn lại có một cái trận pháp cùng cấm chế ngăn cách tầm nhìn. Vì vậy hẳn nhìn một lúc lâu mà chẳng nhìn được nhiều.

" Đi nhìn một chút nào, nơi này hẳn rất thú vị."

Xuân Đức quay qua cười nói với Vũ Y sau đó liền bước ra khỏi trận đài, Vũ Y lúc này cũng nhanh chân bước theo phía sau. Quang mang lập lóe hai lập thì hai người đã bị dịch chuyển đến một nơi khác.

Ngay khi hai người vừa xuất hiện thì đã có một nam tử trung niên đến trước mặt hai người cười nói:

" Tiểu nhân Tạ Bình vinh hạnh được làm người dẫn đường cho hai vị đại nhân."

Sự xuất hiện của người trung niên này cũng không có làm cho Xuân Đức ngạc nhiên, trước khi vào đây thì hẳn cũng đã tìm hiểu những điều cơ bản khi vào trong rồi. Hẳn nhẹ gật đầu rồi nói:

" Mang hai người bọn ta tới khu mua bán bảo vật."

Tiếp sau đó hai người liền theo trung niên kia rời đi. Nơi này quả thực có đôi chút quá tiện lợi, muốn đến đâu chỉ cần đi vào trong dịch chuyển trận pháp là xong. Khiến cho hẳn muốn đi ngắm cảnh một chút cũng khó.

Sau khi vượt qua vài lần dịch chuyển thì ba người liền đã đi tới khu mua bán bảo vật, khi đi tới nơi này thì tên trung niên kia không có tiếp tục đi vào bên trong mà đứng ngay tại nơi truyền tống. Nhìn Xuân Đức hẳn cười nói:

" Thân phận của tiểu nhân thấp kém không thể đi vào bên trong, bên trong kia là khu vực nghiêm đặc biệt. Tiểu nhân chỉ có thể ở tại nơi đây đợi hai vị đại nhân. Khi nào hai vị đại nhân xong việc thì có thể quay lại đây, tiểu nhân luôn tại nơi đây đợi hai vị đại nhân."

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức cũng không có nói gì thêm. Sau đó hắn liền đi ra ngoài dịch chuyển trận pháp. Quang mang lóe lên hắn cùng Vũ Y đã xuất hiện tại một khu mua bán có phần nào nhiệt. Những cửa hàng đều được quy hoạch cả.

Nhìn thoáng qua một cái hắn liền có thể nhìn ra nơi đây không dưới 1 vạn người. Như vậy nơi này đang tu tập hơn một vạn tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh. Vừa nghe thì thấy Tinh Vương Tiên Cảnh cũng chẳng đáng tiền, nhiều như chó chạy ngoài đồng nhưng phải biết rằng Tiên Vực lớn tới mức nào. Nó lớn đến mức mà chưa từng có người nào có thể đi hết được.

Sự xuất hiện của hắn cùng Vũ Y cũng không gây qua nhiều chú ý, bởi vì đều là cùng cảnh giới cả thì ai quan tâm nhau làm gì.

Sau khi đã quan sát xung quanh một lượt thì lúc này Xuân Đức mới dẫn Vũ Y đi tới từng cửa hàng nhìn xem các loại bảo vật.

Bảo vật nơi đây có thể nói là nhiều vô số kể, loại gì cũng có. Mặc dù đa dạng là vậy nhưng lại không thấy có một ai bán ra tiên khí hoàn chỉnh, có người bán tiên khí nhưng cũng chỉ là tiên khí bị tổn hại mà thôi. Mà cái giá của người kia đưa ra cũng khiến cho người ra lú lủi.

Sau một hồi đi qua gần hết các cửa hàng thì Xuân Đức lúc này dùng việt ngữ hỏi Vũ Y.

" Em thích cái gì không anh mua cho?"

Vũ Y lúc này lắc đầu nói:

" Không có, nơi này không có thứ gì hợp với em cả."

Khẽ thở dài hắn có chút phiền muộn nói ra:

" Vốn muốn đổi một bộ tiên khí vậy mà nơi đây lại.... À mà thôi, nói ra lại cảm thấy thất vọng. Mà đúng rồi chúng ta nên đi mua một viên thông linh châu, không biết nơi này có người nào bán không nữa."

Tiếp sau đó Xuân Đức lại mang Vũ Y đi mua " thông linh châu ". Hắn vốn tưởng rằng sẽ rất khó tìm người người bán " thông linh châu " nhưng ai ngờ chỉ đi hỏi ngay cửa hàng thứ 2 thì hắn đã tìm được người bán.

Chủ cửa hàng là một trung niên nho sĩ, bộ dạng hiền lành. Khi nghe hắn nói tới mua thông linh châu thì người này đã lấy nguyên ra cả hộp, đặt trên mặt bàn rồi cười nói:

" Thông linh châu này là loại hi hữu, sau khi luyện hóa có thể nắm được gần như toàn bộ ngôn ngữ thông dụng của các tộc, thêm vào đó còn có thể gia tăng được 1 phần nhỏ linh hồn lực. Chỉ 10 vạn tiên thạch thượng phẩm thì đạo hữu có thể sở hữu được nó. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 891: Tiếp Theo

Nghe trung niên nhân nói có thể gia tăng cường độ linh hồn thì Xuân Đức liền nổi lên hứng thú, hấn lúc này hỏi :

" Cực hạn là bao nhiêu viên ? "

Khẽ cười trung niên nhân nói :

" Chỉ có thể sử dụng một lần, lần thứ 2 không có tác dụng. Bằng không đã không mấy viên thông linh châu này đang không phải cái giá 10 vạn tiên thạch đơn giản như vậy ."

Nhẹ gật đầu, hấn cảm thấy trung niên nhân này nói không có sai, nếu như có thể liên tục gia tăng cường độ linh hồn thì đã không phải cái giá như vậy. Lấy 20 tiên thạch thượng phẩm đưa cho trung niên, hấn mua về 2 viên thông linh châu.

Đưa một viên cho Vũ Y, hấn cười nói :

" Nếu lần này không được thì ắt hấn sẽ có việc vui đang đợi em ở phía trước. Hắc hắc."

Vũ Y nghe vậy thì khẽ lờm hấn một cái sau đó tiếp nhận thông linh châu, chỉ quan sát một chút thì nàng liền nuốt vào. Nhìn thấy Vũ Y nuốt vào thông linh châu thì hấn cũng nuốt viên thông linh châu của bản thân, tại chỗ luyện hóa.

Ngay lập tức viên thông linh châu liền bị luyện hóa xong. Một cảm giác quen thuộc lại hiện về, ở bên trong cơ thể hắn một luồng tiên lực kết hợp với linh hồn lực truyền thẳng lên đầu của hắn, cùng lúc đó ở bên trên linh hồn của hắn xuất hiện một cái phù văn màu vàng nhỏ xíu. Cái phù văn này chính là ấn ký thông linh ngôn ngữ.

Ngôn ngữ mới quả thực là có gia tăng khá nhiều nhưng về phần tăng trưởng linh hồn thì hắn còn chưa cảm nhận được. Phải mất một lúc lâu thì hắn mới cảm nhận được một chút biến đổi về linh hồn của bản thân, quả thực là có gia tăng nhưng gia tăng không đáng kể.

Mở mắt ra hắn nhìn trung niên cười khổ nói :

" Quả thực ít. Một chút nữa ta liền không thể cảm nhận được, may mà ta linh giác nhạy bén mới có thể cảm nhận được bằng không ta lại nghi ngờ là tiên hữu đang lừa gạt ta."

Trung niên nghe vậy thì cũng là cười nói :

" Ha ha. Tiên hữu thực sự rất thú vị. Không biết tiên hữu cùng đạo lữ của mình còn muốn mua gì nữa không ? Nơi đây tại hạ cũng có không ít đồ tốt."

Vừa mới luyện hóa xong thông linh châu vừa muốn nói gì đó với Xuân Đức, bất ngờ nghe trung niên nói bản thân là đạo lữ của Xuân Đức thì Vũ Y liền giả vờ ho khan nói :

" Tiên hữu nhầm lẫn, hai chúng ta là huynh muội thân sinh."

Xuân Đức cùng trung niên nhân đồng thời "Ồ" lên một tiếng kinh ngạc.

Xuân Đức kinh ngạc vì nghe được Vũ Y nói ngôn ngữ nhân tộc tại cao thiên, còn trung niên kinh ngạc vì biết được hai người vậy mà không phải là

đạo lữ. Hắn lúc này cười bồi nói :

" Là tại hạ nhất thời lỗ mãng, xin nhị vị chớ trách. Ha ha."

Xuân Đức lúc này cười nói :

" Không có gì, chỉ là một chút nho nhỏ hiểu lầm mà thôi đâu có cái gì đáng nói , không biết ở tiên hữu nơi đây có bán bảo vật hình thái trang sức dành cho nữ tử không ? Tại hạ muốn mua một bộ bán tiên khí dành cho tiểu muội."

" Ô " Trung niên nhân tiếp tục ngạc nhiên, hắn lúc này cười ôn hòa nói :

" Quả thực đúng dịp, tuy tại hạ không có bán nhưng tại hạ lại biết một người . Vị bằng hữu kia của tại hạ cũng đang muốn bán một bộ bán tiên khí, nếu như tiên hữu có hứng thú thì tại hạ có thể dẫn hai người đi xem. "

Cười đáp lại Xuân Đức thản nhiên gật đầu nói :

" Vậy phải làm phiền tiên hữu một chuyến rồi."

Tiếp sau đó trung niên kia liền tạm thời đóng lại cửa hàng , mang hai người Xuân Đức cùng Vũ Y đi gặp vị bằng hữu kia của hắn.

Trên đường đi thì hai người Xuân Đức cùng trung niên nhân nói chuyện với nhau vô cùng vui vẻ, qua một lúc nói chuyện thì Xuân Đức cũng biết được người trung niên kia tên là Đông Lai Thập tới từ Bắc Minh Vực, còn về phần Bắc Minh Vực là nơi nào thì hắn chịu.

Khu giao dịch này cũng không phải rất lớn, với cửa hàng bằng hữu của Đông lai Thập cũng cách không quá xa. Đi chưa tới 20 phút thì đã tới nơi cần đến.

" Lai Khắc tỉnh dậy, có khách đến mua hàng." Vừa đến nơi thì Đông Lai Tháp đã hướng về một tên trung niên cao to lớn tiếng gọi, người trung niên kia có khuôn mặt khá hung dữ, mắt hổ, lông mày rậm, lại còn để một bộ râu quai nón. Đã vậy trên thân lại còn khoác một bộ áo toai nhìn chẳng có một chút gì gọi là phong phạm cường giả vương cấp cả.

Lúc này đây trung niên nhân có tên Lai Khắc kia đang ngồi ngủ gật, nghe được ai đó gọi mình thì hắn liền mở trừng trừng đôi mắt hổ ra. Sau khi nhìn thấy Đông Lai Tháp thì hắn liền cười nói :

" Là nhị ca à ? Sao nhị ca lại tới nơi này ? "

Đông Lai Tháp nhướng mày nói :

" Có một bị bằng hữu muốn mua thứ kia, nhanh lấy ra đây."

Nghe được lời này của Đông Lai Tháp thì tên trung niên nhân kia lúc này mới để ý tới sự hiện diện của hai người Xuân Đức cùng Vũ Y, hắn ta nhìn nhìn về phía hai người, sau khi đánh giá hai người một lượt thì mới quay người đi vào bên trong cửa hàng.

Thấy cảnh này thì trong lòng Xuân Đức liền nổi lên nghi hoặc. Nhưng mặt ngoài hắn cũng không có thể hiện ra cái gì bất thường.

Trung niên kia đi không bao lâu thì liền quay lại. Lúc quay lại thì trên tay hắn ôm theo một chiếc hộp bằng gỗ màu đỏ như máu. Nhìn thấy Lai Khắc đi ra thì Đông Lai Tháp lúc này nhìn qua Xuân Đức cười nói :

" Vô Tà huynh đệ tới nơi này nhìn xem nhưng bảo vật này có thích hợp với lệnh muội hay không ? "

Nhẹ gật đầu, hắn tươi cười bước lại gần. Vũ Y cùng bước theo phía sau hắn. Khi hai người đã đi lại thì trung niên Lai Khắc kia liền mở chiếc hộp

gỗ đang cầm trên tay ra.

Ngay lập tức Xuân Đức liền nhìn rõ bên trong đựng đồ vật gì. Bên trong hộp không ngờ vậy mà có nguyên hẵn một bộ sáo trang dành cho nữ tử. Từ giáp, vũ khí, phụ kiện đều đầy đủ cả.

Vận dụng phụ trợ hệ thống hẵn liền nhìn ra được đặc tính của những trang bị bên trong hộp gỗ. Sau khi nhìn qua thì hẵn hơi nhíu mày lại.

Ở bên cạnh Đông Lai Tháp ngay lập tức nhận ra được biểu hiện dị thường của hẵn.

" Làm sao, Vô Tà huynh đệ có gì không vừa lòng sao ? "

Lắc lắc đầu, Xuân Đức khẽ cười nói :

" Không phải không vừa lòng , chỉ là có đôi chút không rõ ràng thôi, không biết nếu mua nguyên cả bộ này giá cả thế nào ? "

" Ha hả." Lúc này Đông Lai Tháp cũng cười rộ lên nói :

" Có điểm gì không rõ thì huynh đệ cứ việc hỏi. Lão ca ta nếu biết sẽ nói bằng hết, không bao giờ có chuyện rồi gạt huynh đệ của mình "

Cười ôn hòa Xuân Đức tiếp tục khẽ lắc đầu nói :

" Lão ca quá lời rồi, đâu cần phải nói như vậy, tuy mới quen nhau nhưng ta tin lão ca không phải là người như vậy. Không biết lão ca muốn bán nguyên bộ này với giá như thế nào ? "

Nghe được Xuân Đức muốn mua thì ánh mắt của Đông Lai Tháp liền thay đổi, lúc này nụ cười trên mặt của hẵn càng thêm chân thành, càng thêm thân thiết nếu là người bình thường nhìn thấy nụ cười này thì 10 người thì sẽ có 9 người bị hẵn làm cho cảm động.

Nhưng Xuân Đức thì khác, không hiểu vì sao khi nhìn thấy nụ cười này thì hẳn liền cảm thấy kẻ trước mắt này rất không đáng tin.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 892: Bản Tính Của Vũ Y

- ---o0o---

Quá trình mua bán cũng không kéo dài bao lâu, ngay khi Đông Lai Tháp đưa ra một cái giá thì Xuân Đức liền đưa tiên thạch. Một chút tiên thạch ấy so với số lượng tài phú mà hắn sẵn giết cường giả vương cấp thì cũng giống 9 trâu mất 1 cọng lông vậy. Vì thế hắn cũng không có chi li trong việc này.

Xuân Đức thoải mái như vậy thì Đông Lai Tháp cũng càng vui mừng, cứ ngỡ sẽ có một hồi kì kèo nhưng không ngờ hắn chỉ vừa nói giá thì Xuân Đức đã đồng ý. Khiến cho hắn kiếm được không ít tiên thạch. Xác định Xuân Đức là một con dê béo nên tên này bắt đầu tìm hiểu xem là Xuân Đức muốn mua cái gì khác nữa không. Hắn có thể trợ giúp.

Cũng biết mục đích của tên trung niên này nhưng Xuân Đức cũng giả ngu làm như không biết. Tên này muốn lợi dụng hắn để kiếm ít lợi tức, còn hắn thì lợi dụng tên này làm chân chạy. Dù sao nơi đây hắn không quen thuộc, tự thân tìm kiếm quả thực không đơn giản.

Tiếp sau đó hắn liệt kê vô số thứ phải mua. Lúc ban đầu Đông Lai Tháp còn biểu hiện vui vẻ nhưng càng về sau sắc mặt hắn càng hiện lên vẻ kinh sợ. Tay hắn cầm bản ghi chép Xuân Đức vừa mới viết ra mà run run.

Số lượng khá nhiều, phẩm chất yêu cầu cũng rất cao. Nhưng nếu như Đông Lai Tháp biết đây đã là Xuân Đức ghi hạ xuống chỉ còn chưa tới 1 thành thì sắc mặt sẽ còn thay đổi như thế nào nữa.

.....

Vài ngày sau.

Không hổ là tán tu sống dựa vào buôn bán, Đông Lai Tháp có thể nói là thông hiểu mọi việc ở bên trong Thực Mộng Thương Thành Tiên Vực. Mua cái gì, đến nơi nào mua, giá cả ra sao hẳn đều nắm trong lòng bàn tay. Thêm vào đó người này còn nhân mạch rất lớn, không qua bao lâu thì đã tìm được tất cả những gì mà Xuân Đức cần.

Tiền trao cháo múc xong xuôi thì cả hai bên đều nở một nụ cười thỏa mãn. Lúc này đây Đông Lai Tháp nhìn Xuân Đức cười rộ lên nói:

" Nhìn không ra Vô Tà tiểu huynh đệ lại là người của siêu cấp thế lực, lão ca ta lúc đầu còn đang hiếu kì vì sao tiểu huynh đệ cốt linh(tuổi đời) không lớn mà đã bước vào Tinh Vương Tiên Cảnh. Ha ha. "

Xuân Đức chỉ là nở một nụ cười ôn hòa, hẳn cũng không có phủ nhận hay khẳng định bản thân là người của đại thế lực. Cứ mặc kệ cho người này đoán đi.

" Lần này tiểu đệ phải cảm ơn lão ca nhiều rồi, nếu không có lão ca thì tiểu đệ không biết bao giờ mới gom đủ số lượng cần thiết đây. Có khi hết thời gian cho phép mà cũng chưa gom đủ cũng nên."

Đông Lai Tháp xua tay nói:

" Không cần cảm ơn, nếu muốn nói lời cảm ơn cũng là lão ca mới đúng. Nhờ có tiểu huynh đệ mà lão ca lần này cũng kiếm được một ít. Một thời gian ngắn sau này cũng không cần lo tài nguyên tu luyện, cuộc sống tán tu quả thực không dễ dàng."

Nhếch miệng khẽ cười, Xuân Đức nói:

" Vì sao lão ca không gia nhập một thế lực nào đó, lấy thực lực của lão ca thì người ta tự tìm đến nhà mà mời chào ấy chứ. Gia nhập một thế lực lớn thì lão ca cũng không cần phải lo tài nguyên mà tu luyện nữa rồi."

Đông Lai Tháp cười khỏ nói:

" Trước kia lão ca ta cũng đã từng gia nhập thế lực nhưng mà chịu không nổi sự gò bó cùng ước thúc nên mới chọn làm tán tu. Tán tu tuy tài nguyên thiếu thốn nhưng được cái thích làm gì thì làm, không bị người nào câu thúc cả. Lão ca cảm thấy cuộc sống tán tu cũng không tới nỗi nào."

Nghe vậy thì Xuân Đức chỉ là cười lên ha hả mà không nói gì thêm. Tiếp sau đó hai người lại khách sáo thêm vài câu với nhau rồi chào từ biệt. Trước kia chia tay thì Đông Lai Tháp có đưa cho hắn phương thức để liên lạc, Xuân Đức cũng không có từ chối mà nhận lấy.

Sau khi từ biệt Đông Lai Tháp thì Xuân Đức cũng không có tiếp tục đi mua sắm thêm mà lựa chọn quay về, với số lượng thuốc(đơn dược) cùng thiên tài địa bảo mà hắn vừa mua sắm thì phải vài tháng sau hắn mới cần phải mua thêm. Lúc đó cũng vừa lúc thời gian giới hạn kết thúc.

Do thời gian đi vào Thực Mộng Thương Thành Tiên Vực bị giới hạn, thêm vào đó là thời gian ra vào 2 lần phải cách nhau 3 tháng nên nhiều người một khi đi vào liền tận dụng thời gian ở bên trong nhiều nhất có thể.

Qua chuyến đi lần này thì hắn thấy Thực Mộng Thương Thành cũng chẳng có gì khác biệt lắm, chẳng qua là đồ ở nơi đây bán ra cao cấp hơn, kẻ vào nơi đây có tu vi cao hơn mà thôi. Người không biết cứ nghĩ nó cao siêu, còn biết rồi thì thấy nó cũng bình thường mà thôi.

- --o0o---

Quay về truyền tông đài. Hai người Xuân Đức cùng Vũ Y lại một lần nữa phản hồi Bàn Long Thánh Thành. Sau một hồi trời đất quay cuồng thì hai người lại một lần nữa xuất hiện tại căn phòng khi trước.

Ngay khi hai người vừa xuất hiện thì liền có một giọng nói cuồng ngạo vang lên:

" Ha hả, còn tưởng là tiểu tạp chủng nhà ngươi chạy đi đâu, hóa ra là trốn vào trong thương thành tiên vực bất đại gia ta ở nơi này chờ mấy ngày. Ô, còn có một tiểu mỹ nữ. Ha hả. Không uổng công lão tử vất vả đợi nơi đây. "

Lúc này Xuân Đức cũng đã nhìn thấy là người nào xuất hiện bên trong phòng của mình, nơi đây tất cả có 4 người. Ba tên khác thì đang cười trên người mấy nữ thị vệ, lúc này cũng đang dùng ánh mắt thèm khát nhìn về phía bên này, xung quanh thì có vài ba cái xác nữ nhân, còn tên vừa mới lên tiếng là một tên đại hán to lớn, ngực để trần, trên mặt có vài ba vết sẹo.

Ngay khi hắn còn chưa biết xử lý mấy tên này thế nào thì Vũ Y đã nói.

" Việc này để em, lâu lắm rồi em cũng chưa nhìn thấy máu tươi nó có màu như thế nào."

Vừa nói Vũ Y vừa liếm môi một cái, bộ dạng của cô nàng lúc này khác xa lúc bình thường bên cạnh Xuân Đức, lúc bình thường nhìn ngoan hiền dịu dàng thế nào thì bây giờ ngược lại bấy nhiêu. Lạnh lùng, khát máu.

" Vèo.."

Vũ Y biến mất. Ngay sau đó trong phòng liền vang lên những âm thanh.

" Phập phập phập..."

Mấy tên nam nhân trong phòng còn chưa hiểu việc gì xảy ra thì đã thấy tay chân tự động tách rời khỏi thân thể. Phần còn lại của thân thể vô lực ngã lăn ra mặt sàn nhà.

Khi bọn họ còn chưa kịp kêu lên thì Vũ Y đã rạch miệng cắt lưỡi từng tên. Khiến cho đám kia chỉ có thể thống khổ há cái miệng đầy máu ra. Bọn hắn muốn thét gào nhưng bị cắt mất lưỡi bọn hắn không làm sao phát ra tiếng, thêm vào đó là trong miệng đầy máu khiến cho cả đám chỉ phát ra được mấy âm thanh.

" Ọc ọc ọc"

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức cũng chẳng cảm thấy gì, Vũ Y vốn là sát thủ có vài hành động giải trí như lúc này cũng chẳng lấy gì làm lạ, hắn còn cảm thấy cô nàng này chưa đủ nhẫn tâm nữa ấy chứ. Những lúc thế này thích nhất mỗi tiếng la hét của địch nhân vậy mà con bé này cắt mất lưỡi của người ta, chẳng còn nghe được âm thanh kia nữa, quả là đáng tiếc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 893: Bị Các Thế Lực Lớn Nhìn Chằm Chằm

Sau một lúc căn phòng liền nồng nặc mùi máu tanh, tàn chi xác chết nằm la liệt, mấy nữ hộ vệ bị lãng nhục kia cũng được Vũ Y giải thoát, mỗi người một đao trí mạng, chết ngay lập tức. Đôi khi chết cũng là một cái gì đó giải thoát.

Mỗi tay hai cái đầu, Vũ Y túm tóc bốn tên kia lôi đến trước mặt Xuân Đức cười hì hì nói:

" Bây giờ làm gì với mấy tên này đây anh hai."

Nhìn bốn tên nam tử bị Vũ Y chặt mất tứ chi đang hoảng sợ nhìn mình thì Xuân Đức thản nhiên nói:

" Suu hồn thôi chứ còn biết làm gì nữa, nhìn xem một chút mấy con tạp ngr này là từ cái ổ nào mò ra. Sau đó thì giết đi. Để đám này sống chỉ cho chặt đất."

Vũ Y gật nhẹ đầu, sau đó liền y như lời của Xuân Đức mà làm. Nhưng ngay vào lúc này lại còn thêm người đến. Từ bên ngoài vọng vang lên một giọng nói bất mãn.

" Lý Hồ mở cấm chế ra, các người đang làm cái gì trong đó. Đại nhân nói chỉ cần để 1 người ở lại trông chừng nơi này là được rồi."

Căn phòng này vốn trước kia cũng có một ít trận pháp cấp thấp do Xuân Đức bố trí nhưng đều đã bị hủy, bây giờ cả căn phòng đều được bảo quanh

bởi một cái kết giới cực kì rắn chắc. Hẳn là do đám người mới tới đây bỏ trí đi ra.

Nghe được người bên ngoài kia lên tiếng thì hắn liền nhìn Vũ Y cười nói:

" Nơi này hẳn đã có không ít khách đến thăm, xem ra đám kia bắt đầu nghi ngờ anh hai rồi, em đi ra bên ngoài xin mọi người tí huyết đi."

Khẽ liếm môi Vũ Y cũng cười nói:

" Đã vậy thì em đi ra bên ngoài chào hỏi những người kia. Anh hai tự xử lý mấy tên này đi nhé."

Nói xong nàng ta liền biến mất, ngay khi Vũ Y biến mất thì ở bên ngoài liền nghe được tiếng " Phúc " vang lên.

Vũ Y đi rồi ở bên trong phòng Xuân Đức lại phải tự thân sưu hồn đám cá tạp này, có điều bây giờ thì hắn đã có cách sưu hồn mới rồi không cần phải dùng phương pháp cổ truyền nữa.

Gọi ra Quỷ Kiếm hắn bỏ bốn tên vừa bị Vũ Y chặt hết tứ chi vào cho A Manh ăn, Anh Manh không giống những khí linh khác là chỉ ăn mình tinh nguyên của bảo vật, nó ăn rất tạp, từ linh hồn, thi thể, bảo vật.... Cái gì nó cũng có thể ăn.

Một lúc sau...

Sau khi ăn thịt bốn tên xui xẻo thì A Manh liền truyền tới cho hắn thông tin tìm hiểu được, sau khi nghe được A Manh thông báo thì lòng mày Xuân Đức hơi nhướn lên, bộ dạng có chút kinh ngạc.

Theo như thông tin có A Manh có được thì hẳn lúc này đã bị người Chí Gia , Tôn Gia cùng Long Gia để ý tới những kẻ được cử tới đây cũng là người của ba cái gia tộc này. Không biết là mấy tên kia đánh hơi được cái gì mà lại muốn bắt hẳn. Hay là vì vật kia nữa?

Biết được điều này hẳn cũng không có cảm thấy được áp lực gì cả. Hẳn cũng chẳng có điểm yếu nào để cho đám kia bắt thóp cả.

Nếu có cũng chỉ là Vũ Y mà thôi. Người quan trọng nhất đối với hẳn lúc này là Vũ Y. Có điều Vũ Y so với hẳn còn lợi hại hơn, thành ra hẳn cũng chẳng có nhược điểm gì. Những thứ còn lại hẳn đều có thể sẵn sàng từ bỏ mà không nháy mắt lấy một cái.

Nhếch miệng cười tà hẳn lúc này bước đi ra khỏi phòng của mình. Vừa ra bên ngoài hẳn liền ngăn người, dọc hành lang người chết nằm la liệt khắp nơi, một loạt thi thể không đầu. Nam có nữ có, già có, trung niên cũng có. Hình như Vũ Y đồ sát sạch tất cả những kẻ mà nàng phải. Cả đại viện nơi đây xộc lên mùi máu tanh nồng.

" Xem ra kẻ muốn bắt ta thật nhiều à. Thôi cũng kệ dù sao đến bao nhiêu chết bấy nhiêu, đằng nào cũng phải giết, giết sớm hay muộn mà thôi."

Xuân Đức cười cười tự nói với mình một câu, sau đó thân nhiên bước trên cái hành lang toàn máu và xác chết nằm la liệt đi xuống tầng dưới.

Quả như Xuân Đức suy nghĩ, Vũ Y đúng là gặp ai giết kẻ đó thực. Sau khi được hẳn cho phép thì nàng liền đi ra bên ngoài bắt đầu đồ sát toàn bộ, bất kì người nào nàng bắt gặp thì đều có chung một kết cục, nàng giết người chưa bao giờ vương bận tâm lý, chỉ cần Xuân Đức nói giết ai thì nàng sẽ giết kẻ đó. Nếu như Xuân Đức nói nàng tự sát thì nàng cũng sẽ không do dự tự sát.

Sau không biết bao nhiêu năm tháng tu luyện bên trong không gian vong linh, với tu vi hiện tại đã là Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì Vũ Y giết người bên trong đại viện này vô cùng đơn giản, ngay cả có vài tên Nửa bước Vương Giả cũng chỉ qua một cái hô hấp liền vong mạng. Đương nhiên là nàng không có giết chết tất cả, nàng vẫn để lại vài tên có ích.

Ngay khi Xuân Đức bước xuống dưới này thì Vũ Y cũng xuất hiện.

" Bịch bịch."

Vũ Y ném hai tên nam tử đến phía dưới chân Xuân Đức.

" Tất cả đều đã được dọn dẹp sạch sẽ. Không có một kẻ nào bỏ trốn. Còn bắt được hai tên có vẻ là đầu lĩnh của đám lâu la nơi đây."

Nhìn hai tên nam tử bị cắt đứt sống lưng đang nằm trên mặt đất rên rỉ thì Xuân Đức nhếch mép cười tà, hần nhận ra hai tên đang nằm ở dưới chân hần lúc này, dùng chân đá đá hai tên kia, hần cười nói:

" Ta còn tưởng các ngươi chỉ là đến đưa thuốc trị thương cho ta thôi, không ngờ lại còn có thiện tâm bảo vệ ta nữa sao? Hai người các ngươi có gì muốn nói với ta không? "

Một trong hai người lúc này cô kìm nén đau nhức, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hần cười gằn nói:

" Thân phận của người không thể mãi che giấu được đâu, chủ nhân đã bắt đầu điều tra người từ lâu, bây giờ nếu ngươi dám giết ta thì chủ nhân lập tức sẽ biết. Đến lúc đó. Khặc khặc."

"Ồ" Xuân Đức ngạc nhiên nở nụ cười:

" Xem ra dự tính của ta có chút sai lầm rồi, các người thông minh hơn ta nghĩ. Đánh hơi ngược lại rất nhạy bén. Nhưng mà biết được thân phận của ta thì lại như thế nào? Chẳng lẽ các người lại còn có thể làm gì ta. Ha hả."

Vừa nói chuyện thì Xuân Đức vừa đập cho cái tên vừa mở miệng ra một cái.

" Bụp "

Đầu của tên kia lập tức nổ tung, y hét quả dưa hầu bị đập nát vụn. Dịch óc, máu cùng đủ thứ bắn ra bốn phía.

Nhìn qua tên bên cạnh Xuân Đức cũng lười hỏi gì thêm, hấn tặng cho tên kia thêm một cước nữa, lại một tiếng

" Bụp "

vang lên, cứ như vậy bên trong đại viện lại xuất hiện thêm hai cái thi thể không đầu. Nhưng ngay vào lúc này mắt phải Xuân Đức giật nhẹ một cái, cùng lúc đó sâu bên trong linh hồn của hấn một ấn kì phù văn bị vỡ tan. Lúc này hấn thoáng ngẩn người ra.

Nhận thấy dị dạng của hấn, Vũ Y liền hỏi:

" Có việc gì xảy ra sao anh ? "

Nở một nụ cười nhàn nhạt, hấn lãnh đạm nói:

" Đám kia đánh hơi thật nhanh. Một con rôi mà ca đề lại cho sủng vật đã bị người phá hủy. Hấn nơi kia bị người phát hiện rồi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 894: Trại Mồ Côi Bị Hủy

- ---o0o---

Sau khi dọn dẹp sạch những cái xác chết nơi đây thì Xuân Đức liền dùng tinh bàn đưa Vũ Y tới trại trẻ mồ côi.

Nhưng ngay khi hắn sử dụng tinh bàn để dịch chuyển thì chuyện bất ngờ phát sinh, tinh bàn vấy mà không có phản ứng. Tình huống như thế này chỉ có 2 trường hợp, một là tinh bàn hết năng lượng, hai là điểm đánh dấu bị người nào đó phá hủy hoặc che giấu đi rồi.

Trường hợp đầu tiên bị loại bỏ như vậy chỉ có thể là trường hợp thứ 2 mà thôi.

Vũ Y nghi hoặc hỏi:

" Lại xảy ra việc gì nữa vậy anh? "

Nhếch miệng khẽ cười tà, Xuân Đức cười nói:

" Xem ra nơi kia đã xảy ra vấn đề rồi. Nhưng mà cũng không sao, vẫn còn biện pháp khác để tới đó yên tâm đi."

Vì dự phòng mấy trường hợp thế này hắn đã ghi lại tọa độ vào vài tấm phi thiên thần phù, mấy địa điểm hắn ghi lại đều cách xa vị trí trại mồ côi cả vài vạn dặm nên không cần lo lắng. Lấy ra hai tấm phi thiên thần phù, một cho hắn một đưa cho Vũ Y.

Tiếp sau đó hai người đồng thời thúc dục thân phù, quang mang màu xanh bao trùm lấy hai người vào bên trong.

" Phụt... "

Quang mang biến mất, hai người cũng đồng thời biến mất theo.

.....

Tại khu vực ngoại vi của Bàn Long Thành, cách nơi trước kia Xuân Đức lập nên trại mồ côi một vạn dặm, bên trên một đỉnh núi.

Quang mang chợt hiện sau đó liền vụt tắt, lúc này đây thân ảnh của Xuân Đức cùng Vũ Y đồng thời hiện ra. Hai người nhìn nhau một cái sau đó đồng thời hóa thành ánh sáng bay về một phương hướng.

Không qua bao lâu thì hai người liền xuất hiện tại nơi mà trước kia là trại trẻ mồ côi nhưng bây giờ đã là một mảnh phế tích, loạn thạch khắp nơi, cả lâu đài to lớn lúc này cũng đã bị đánh sập hoàn toàn, dùng hồn niệm quét qua thì sắc mặt của Xuân Đức liền trở nên lạnh tanh.

Bên dưới đồng loạn thạch kia là thi thể đám trẻ nhỏ mà ngày trước hẳn cứu về, trên nét mặt của từng đứa đều hiện lên sự kinh hãi tột cùng. Có nhiều đứa bị chết là do đá đè, có đứa lại là bị người dùng vũ khí giết chết. Bên trong đó hẳn còn thấy được cả thi thể của ba con hồ ly hóa hình cùng Nhạn Tuyết.

Ba con hồ ly thì bị người chặt mất đầu, còn Nhạn Tuyết thì bị một kiếm đâm xuyên ngực mà chết. Tuy đã chết rồi nhưng ánh mắt của nàng ta vẫn còn mang theo sự lưu luyến. Hẳn lúc đó nàng rất không cam lòng nhưng vẫn chọn lựa cái chết.

Nhưng hắn rất nhanh nhận ra một điều khác biệt, hắn không có tìm thấy thi thể Sói Mập ở nơi này. Ngay lúc hắn đang phân tích là Sói Mập bị người bắt mang đi hay là đã bỏ trốn thì liên tiếp vài trăm đạo độn quang từ phía xa bay tới nơi đây.

" Có người tới, có nên giết đám người này không anh? " --- Vũ Y lúc này hai mắt bốc lên sát lục chi ý dày đặc, nhìn thấy có người hướng về phía bên này bay đến thì liền nhìn qua Xuân Đức hỏi.

Nở một nụ cười tà ác, Xuân Đức nói:

" Những kẻ này để cho anh, em cầm cái này đi tìm một con Sói Vàng giúp anh, nếu nó còn sống hẳn chạy không quá xa đâu."

Vừa nói Xuân Đức vừa lấy ra một tấm thẻ ngọc cho Vũ Y. Vũ Y nhận lấy thẻ ngọc thì khẽ gật đầu sau đó liền xoay người rời đi. Thân ảnh của Vũ Y chỉ nhoáng lên một cái liền đã biến mất không thấy đâu.

Vũ Y rời đi không lâu thì những kẻ khác cũng liền bay tới phụ cận.

" Vèo vèo vèo..."

Liên tiếp các đạo độn quang dừng lại xung quanh Xuân Đức, hình thành thế bao vây. Quét mắt nhìn qua một lượt những kẻ nơi này thì hắn liền biết những kẻ này là ai rồi, cao thủ của Chí gia. Hắn còn nhìn ra người quen ở trong này " Chí Vô Song ".

Lúc này đây nàng ta đang đứng ở bên cạnh một nam tử có phần nhỏ sinh. Bộ dạng giống như con chim nhỏ cần được chở che vậy. Lúc này đây tên nam tử có bộ dạng thư sinh ôn tồn cười nói:

" Không ngờ lại có thể được Tôn Vân công tử nơi này, không biết Tôn Vân công tử có thể đi theo tại hạ một chuyến được không, tại hạ có chút

việc muốn thỉnh giáo Tôn Vân công tử. "

Khẽ cười, hấn lạnh nhạt nói:

" Nếu ta không thích đi thì sao? "

Lời này vừa nói ra thì ở phía đối diện một trung niên lạnh giọng quát:

" Đừng có để rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt...."

Những người này còn chưa nói hết thì đã bị tên nam tử trẻ tuổi bộ dạng thư sinh kia cản lại, lúc này đây tên nam tử kia liền đổi một bộ mặt, ngực ưỡn cao, hai tay chấp sau lưng bộ dạng bề trên nhìn phía Xuân Đức cao cao tại thượng nói:

" Thật sự ngươi không muốn đi cùng với ta một chuyến sao? "

Xuân Đức lúc này cũng vẫn là lạnh nhạt cười cười, hấn không có nói gì thêm cả. Thấy biểu hiện của hấn như vậy thì tên nam tử kia sắc mặt liền trầm xuống, cười nói:

" Tiểu muội của ngươi cũng cố chấp như ngươi vậy, vì để cho ta không có cái gì có thể uy hiếp ngươi vậy mà không tiếc mạng sống tự sát. Có điều nếu như nàng ta còn sống thấy ngươi ngu ngốc như thế này, đã chạy thoát lại còn đâm đầu vào lưới như thế này thì sẽ có biểu cảm làm sao? Thực sự mà nói chỉ cần ngươi giao ra vật kia thì hai huynh muội nhà các ngươi cũng không cần có ai phải chết cả."

Xuân Đức lúc này lấy ra một cái lá Kim Diệp tung tung trên tay. Xuân Đức tìm thấy được chiếc lá này bên trong nhẫn chứa đồ của tên Tôn Vân, vì thấy chiếc lá này rất đẹp nên hấn để lại ngắm, vô tình có một lần Nhạn Tuyết thấy qua thì hấn mới biết đây là di vật của mẫu thân tên Tôn Vân kia

để lại cho hắn, vốn ban đầu chỉ có nửa mảnh nhưng Nhạn Tuyết cho hắn thêm nữa mảnh nên mới được như lúc này.

" Người nói hắn là cái này đi. Ta tự hỏi vì sao kẻ nào tìm đến ta cũng vì cái lá này. Kẻ muốn bảo vệ ta cũng vì cái lá này, mà kẻ muốn giết ta cũng vì cái lá này. Không biết cái lá này có ý nghĩa gì?"

Nhìn thấy trên tay Xuân Đức cầm là thứ gì thì tên nam tử bộ dạng thư sinh kia lúc này trên mặt liền hiện lên sự vui mừng. Hắn gấp giọng nói:

" Nhanh đưa nó cho ta. "

Cười cười, Xuân Đức như treo đùa trẻ con nói:

" Vì sao ta lại phải cho người, nếu sau này người chịu làm cầu cho ta thì ta sẽ suy nghĩ một hai."

Bị nói làm cầu cho người, sắc mặt nam tử kia liền trầm xuống, hắn gấp giọng nói:

" Đã vậy thì cũng đừng trách ta không cho người cơ hội. Hừ. Giết chết kẻ này đoạt vật kia tới đây cho ta."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 895: Không Được Lại Đây

Xuân Đức lúc này cũng học theo phim truyền hình trước kia hắn xem, hắn làm bộ sợ hãi, nắm chặt cái lá bằng vàng(Kim Diệp Tử) hét lớn:

" Không được lại đây, bằng không ta sẽ hủy nó."

Nhìn thấy hắn làm như vậy thì tên nam tử kia lúc này cười khinh thường nói:

" Chỉ bằng người cũng muốn hủy đi nó. Đừng có làm ta buồn cười chứ. Giết hắn."

Nhưng ngay vào lúc này một tiếng hét thảm vang lên từ phía sau.

" Á... Không..Cứu.."

" Á.."

Tiếng hét này làm cho những người ở nơi đây đều dừng lại động tác, hầu như tất cả mọi người đều nhìn về phía tiếng hét kia.

Ngay khi bọn họ vừa quay lại thì đã thấy một ông lão mặc đạo bào Chí Gia bị một thành niên đồ đen bóp nát đầu, một ông lão khác thì lại bị một ngọn giáo màu đen xuyên qua tim chết không thể chết thêm. Người cuối cùng là một tên trung niên cũng mặc đạo bào của Chí Gia lúc này đã dùng huyết độn thuật quay đầu bỏ chạy.

Thấy cảnh tượng như vậy thì mấy trăm cao thủ của Chí Gia đang vây xung quanh Xuân Đức liền ngẩn ngơ. Như không tin vào mắt mình. Ba người kia bọn họ đều biết, đó chính là ba vị lão tổ trong gia tộc, mỗi người đều là cao thủ vương cấp có thần thông kinh người. Vậy mà cứ như vậy bị một người không rõ danh tính giết chết.

Đã kích lớn như vậy thì hỏi làm sao không khiến cho bọn họ bị sốc cho được.

Ngay sau khi giết chết hai tên lão tổ của Chí Gia thì Bóng Ảnh cũng không có vội đuổi theo trung niên kia mà nhìn qua một phương hướng khác, ngay lập tức từ một nơi ẩn nấp gần đó liền có 4 người phân biệt các phương hướng khác nhau bỏ chạy.

Bóng Ảnh nhìn những người kia bỏ chạy thì cười lạnh, hắn cũng không có vội đuổi theo bất cứ ai mà vẫn đứng nguyên tại đó.

" Hắc hắc. Lâu rồi mới có đồ ăn tươi."

Nói xong hắn liền mở to cái miệng ra, cái miệng rộng cả mét toàn răng nanh nhọn hoắt, cái lưỡi như lưỡi rắn cùng với vô số dịch nhờn đen thui. Vừa nhìn thôi cũng đã đủ kinh hồn táng đảm.

" Rộp rộp rộp..."

Không một chút hình tượng nào Bóng Ảnh bỏ nguyên cả hai tên cường giả mới vừa bị hắn giết cho vào trong miệng nhai, tiếng xương vỡ nát kêu vang khiến cho những người nghe được đều phải dựng hết tóc gáy. Còn miệng thì không tự chủ được liên tục nuốt nước miếng.

Sau khi ăn xong hai tên cường giả của Chí Gia thì Bóng Ảnh cũng không có nhìn qua bên này lấy một lần. Thân ảnh hắn từ từ mờ nhạt rồi biến

mắt không còn tăm tích. Đến ngay cả khi Bóng Ảnh đã biến đi đâu mắt tích thì người ở nơi đây vẫn còn đang ngẩn người.

Ngay cả Xuân Đức lúc đầu là mục tiêu chính bây giờ cũng bị người ở đây bỏ qua một bên, chẳng ai còn thèm quan tâm đến hắn nữa cả.

Nhưng ngay vào lúc này chuyện bất ngờ lần thứ 2 phát sinh. Lúc này đây ở phụ cận từ hai phương hướng bất đồng xuất hiện hai người, mục tiêu đều là Xuân Đức. Nói chính xác hơn là trên tay hắn Kim Diệp Tử.

Đang còn trong cơn sốc trạng thái nhưng khi hai người kia vừa xuất hiện thì đám người của Chí Gia cũng ngay lập tức phản ứng lại.

Người nam tử có bộ dạng thư sinh bên Chí Gia lúc này hai mắt đỏ đậm găm lên:

" Kẻ nào dám động tới chìa khóa bảo tàng ta giết cả nhà hắn."

Những người khác lúc này hai mắt cũng đỏ đậm, trong con ngươi đều là tơ máu nhìn điên cuồng tới cực điểm. Đồng loạt những người này đều gọi ra bản mệnh vũ khí công kích về phía hai người đang lao tới đây.

Nhưng nhìn thấy hàng loạt công kích đánh tới bản thân thì hai người vừa mới xuất hiện liền cười khinh miệt, một trong hai người vừa cười lạnh vừa nói:

" Đám sâu kiến các ngươi cũng muốn thương tổn đến lão tử, về nhà tu luyện thêm vài kiếp nữa đi."

Xuân Đức thấy tên này nói vậy còn nghĩ rằng là hắn chém gió nhưng không ngờ tên này vậy mà trực tiếp dùng thân thể ngạnh kháng toàn bộ công kích, tất cả mọi tiên thuật đánh lên người hắn đều bị hộ thể tiên lực dội ngược lại.

" Phúc phúc phúc..."

Tay cầm cốt tiên(cây roi làm bằng xương cốt) tên hắc y nam tử này quất ra một cái, ngay lập tức vô số tu sĩ của Chí Gia liền hét thảm, máu thịt văng tứ tung, quần áo rách bay lá tả. Một vài người bị quất cho tan xương nát thịt chết không kịp ngáp.

Ở một bên khác thì người còn lại cũng không kém, hai tay hai kiếm chém giết tu sĩ Chí Gia như giết gà, thoáng cái hai người này đã giết vào bên trong sắp tiến được đến nơi Xuân Đức đang đứng.

Nhưng cũng vào lúc này từ bên trong đội ngũ của Chí Gia một lão giả đã có một chân đã bước vào quan tài lớn tiếng quát:

" Long Ngạo, Long Nham hai người các ngươi đây là muốn đi tìm cái chết sao? "

Ngay khi quát ra một tiếng này thì lão giả kia cũng phóng ra hai thanh phi kiếm bắn về phía hai người đến từ Long Gia.

Phi Kiếm hóa thành hai đường ánh sáng vòng qua những cao thủ của Chí Gia, chỉ vừa nhìn liền có thể thấy được tại nghệ ngự kiếm của ông lão này đã là xuất thần nhập hóa rồi.

Hai cao thủ đến từ Long Gia nhìn thấy một màn này thì cũng không dám lãnh đạm, cả hai đều lui lại một đoạn dùng bản mệnh vũ khí ngăn lại hai thanh phi kiếm đang lao đến.

" Keng keng keng keng...."

Liên tiếp là những âm thanh đinh tai nhức óc vang lên đồng thời hai cao thủ bên Long Gia cũng liên tục phải lui lại về phía sau. Thấy vậy thì số cao thủ khác bên Chí Gia liền được đà xông lên, còn về phần Xuân Đức thì vẫn

bị những người khác bỏ qua, có lẽ những người kia cho rằng hắn đã là cá nằm trên thớt rồi. Có chạy cũng không thoát.

Những lại vào đúng lúc này thì chuyện bất ngờ lần thứ 2 phát sinh, từ một nơi không xa, một đội ngũ cũng gần 200 người đều mặt đạo bào của Long Gia cũng bay tới phía bên này. Người dẫn đầu đội ngũ kia vừa cực tốc bay về phía bên này vừa hô lớn:

" Giết.."

Không qua bao lâu thì hai đội ngũ đã chạm mặt nhau, tiếp sau đó liền có một cuộc ác chiến diễn ra. Do cao thủ hai bên đều kiếm chế lẫn nhau thành ra ở giữa chiến trường chỉ có mình Xuân Đức là nhàn rỗi nhất, chỉ cần hắn không có chạy thì cũng sẽ không người nào để ý tới hắn làm gì.

Xuân Đức cũng chiều ý những người này, hắn cũng không có chạy mà đứng tại chỗ nhìn những người này chém giết, sau đó đợi tới lúc cuối cùng cho mỗi tên một kiếm. Ngay khi những người kia sung sướng vì đã chiến thắng thì hắn cho một kiếm, lúc đó mới là thú vị.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 896: Long Gia

- ---o0o---

Tương quan lực lượng hai bên chênh lệch một bậc, bên Chí Gia cao thủ so với bên phía Long Gia cũng tương đồng nhưng mà người ở phía bên dưới thì Chí Gia lại đông hơn hẳn so với Long Gia, vì vậy sau một thời gian ngắn chiến đấu thì lợi thế liền nghiêng về bên phía Chí Gia.

Ngay khi bên Chí Gia đã giành được yêu thế tuyệt đối thì bên phía Long Gia liền nhận thua, lúc này đây hai người dẫn đầu bên phía Long Gia là Long Ngạo cùng Long Nham đồng thời lớn tiếng hô lên:

" Không cần đánh nữa, chúng ta nhận thua. Không cần tiếp tục đánh nữa. "

Hai người này vừa hô ngừng chiến thì bên phía Chí Gia , lão già lúc trước cũng quát lên:

" Tất cả dừng tay."

Cứ như vậy hai đội ngũ nhân mã liền tách nhau ra đồng thời lui về phía sau nhưng ánh mắt bọn họ vẫn nhìn chăm chăm đề phòng lẫn nhau.

Tuy mới giao thủ cùng nhau chưa được bao lâu nhưng mà số người ngã xuống đã là không ít, hơn phân nửa số nhân mã của hai bên đều đã nằm xuống. Mặt tuyết phía bên dưới lúc này cũng đã bị nhuộm đỏ, thi thể, tàn chi gãy vụn nằm la liệt trên mặt tuyết.

Lau đi vết máu ở khước miệng tên Long Nham trầm giọng nói ra:

"Hôm nay Long Gia chúng ta ghi nhớ món nợ này. Ngày sau nhất định sẽ đòi lại, chúng ta đi."

Bỏ lại một câu ngoan thoại thì trung niên này liền muốn dẫn người rời đi, ở bên phía Chí Gia nhìn thấy người của Long Gia muốn rời đi thì cũng không có ai tiến lên ngăn cản. Có điều bọn họ không ngăn cản thì lại có người khác ra tay ngăn cản.

Xuân Đức nhìn thấy mấy tên kia muốn chạy thì liền động thân, thân ảnh hấn nhoáng lên thì liền biến mất không thấy tăm hơi, sa khi xuất hiện thì đã đứng trước mặt hai tên trung niên cầm đầu bên Long Gia.

Cũng chẳng cần thân binh lợi khí gì cả, hấn dùng tay không khẽ đập xuống đầu của hai người.

" Bốp bốp.. Âm âm.."

Đầu lâu của hai người kia ngay lập tức bị hấn đập nát, óc người cùng xương vụn bay khắp nơi, còn hai cái thi thể không đầu thì lấy tốc độ nhanh như đạn pháo đâm thẳng xuống lớp tuyết phía bên dưới. Đối với Xuân Đức bây giờ giết chết mấy tên tu sĩ Thần Quân Tiên Cảnh sơ kì không khác gì vỗ chết con muỗi.

" Chạy gì nữa, đến rồi thì cũng dừng rồi đi." --- Xuân Đức thản nhiên cười nói.

Tiếp sau đó hấn dùng pháp nguyên điều động thiên địa tiên khí hình thành hai bàn tay thật lớn, ngay khi đám người Long Gia còn không kịp phản ứng thì hai bàn tay kia đã bắt lại hơn trăm người Long Gia, hai bàn tay kia ép chặt, chà sát vào nhau.

Những tiếng nổ " Bụp bụp bụp ", tiếng xương cốt vỡ phát ra âm thanh " Rắc rắc rắc...Rộp rộp.." liên tục vang lên. Máu tươi cùng với thịt vụn hình thành một thứ chất lỏng sệt sệt rơi xuống phía mặt băng, nhìn không khác gì như đang xay sinh tố lúc đổ ra cả.

Thấy cảnh như vậy thì ở phía đối diện, đội ngũ của Chí Gia không ít người không kiềm chế được liên tục ói ra mật xanh, mật vàng.

Không qua vài cái hô hấp thì cả đội ngũ của Long Gia đã biến thành sinh tố thịt. Xuân Đức lúc này nhìn qua tên nam tử có bộ dạng thư sinh cười nói:

" Còn không nhanh cảm ơn ta đi, không thấy ta vừa giúp Chí Gia các ngươi giải quyết người cạnh tranh sao? "

Nghe được giọng nói của hắn thì người bên Chí Gia lúc này mới tỉnh hồn lại, cả đám đều dùng ánh mắt không thể tin tưởng mà nhìn hắn, nhìn người thanh niên đang nở nụ cười ấm áp cách đó không xa mà trong lòng mỗi người đều cảm thấy lạnh ngắt.

Tên nam tử có bề ngoài thư sinh kia lúc này cũng không giữ được thái độ như lúc trước kia, bộ dạng điên cuồng lúc này bây giờ đã thay vào đó là vẻ sợ sệt. Tên này có chút run run nói ra hỏi:

" Ngươi là ai, ngươi không phải là Tôn Vân, Tôn Vân không thể nào lợi hại như vậy được."

Nhẹ lắc đầu Xuân Đức ôn hòa nói:

" Ta là Tôn Vân, Tôn Vân cũng là ta. Ta chỉ muốn hỏi các ngươi là có con di nguyên gì không, có thì nói ra đi cho lòng thanh thản mà còn kịp lên đường."

Ánh mắt nam tử kia co lại, hấn lúc này vậy mà không còn sợ hãi nữa, hấn lạnh giọng nói:

" Ngươi lại có lá gan giết ta, chẳng lẽ ngươi không biết ta là ai? "

Khẽ thở dài, Xuân Đức buồn buồn nói:

" Được rồi, không có di nguyện gì thì lên đường thôi, để đám người Long Gia lại phải chờ lâu."

Thấy hấn thực sự muốn ra tay thì lão giả lúc trước gằm lên:

" Nhanh bảo vệ thiếu chủ, ngăn cản kẻ này lại."

Vừa nói như vậy thì những người khác bên trong Chí Gia đều không sợ chết xông lên tấn công Xuân Đức, còn về phần lão giả thì lại dùng bí thuật mang hai người nam tử cùng Chí Vô Song bỏ chạy.

Xuân Đức cười ta, nhìn đám người đang như châu chấu lao về phía mình thì hấn khẽ thổi nhẹ ra một hơi độc khí, độc khí vô hình vô chất ngay lập tức hóa thành trâm nhọn phóng thẳng vào đám tu sĩ Chí Gia đang lao tới.

Không có bất kì tiếng hét thảm nào vang lên những tên tu sĩ của Chí Gia khi tiếp cận hấn thì liền quỷ dị bị bốc hơi. Xương cốt không còn, đến ngay cả nhẫn chứa đồ cùng các bảo vật khác cũng bị bốc hơi sạch. Cả đám đều biến thành một làn sương mù màu đỏ yêu dị.

Còn về phần Xuân Đức lúc này thì hấn không nhanh không chậm bước đi trên không trung, đi theo phía sau ba người đang bỏ chạy phía trước. Tốc độ hấn nhìn như không nhanh nhưng ba người phía trước làm sao chạy cũng không thoát được hấn. Cả hai bên đều duy trì khoảng cách vài dặm.

Một màn này làm cho ba người ở phía trước càng bỏ chạy càng tuyệt vọng. Lúc này đây Chí Vô Song nói:

" Để ta ở lại, ta muốn nói chuyện với hấn. Nhân lúc ta cùng với hấn nói chuyện thì hai người liền chạy đi."

Nghe được Chí Vô Song muốn tự mình ở lại tranh thủ thời gian cho bản thân thì nam tử có bề ngoài thư sinh kia liền lên tiếng phản đối:

" Không được, tên kia rất có thể không phải Tôn Vân. Hấn sẽ không nương tay với muội, muội làm như vậy là đi chịu chết."

Chí Vô Song cười khở nói : " Còn cách nào khác sao? Còn một chút cơ hội ta cũng phải thử một lần. Được rồi buông ta ra."

Thấy Chí Vô Song kiên quyết như vậy thì hai người khác cũng không có kiên trì, bọn họ để lại Chí Vô Song còn bản thân thì vẫn tiếp tục bỏ chạy.

Theo ở phía nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức có đôi phần ngạc nhiên. Không biết nữ nhân này đứng lại là để làm cái gì.

Trên thực tế hấn cũng không phải là đang đi đuổi giết ba người này, mà hấn là đang đi tới nơi Bóng Ảnh giết người, chẳng qua là tiện đường đi mà thôi. Còn về phần ba người này từ lâu đã bị hấn hạ xuống " Độc Tâm Chú " .

Không qua bao lâu sau độc chú sẽ phát tác, đến lúc đó thì vui rồi, toàn thân thối rữa từ từ, linh hồn thì bị ăn mòn, bản tính trong nháy mắt sẽ thay đổi, thích giết chóc, thích ăn thịt tươi, chỉ có máu tươi mới làm dịu đi nỗi đau đớn. Đặc biệt mẫn cảm với người cùng huyết mạch, gặp ai cùng huyết mạch thì sẽ tấn công kẻ đó trước tiên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 897: Tạm Lánh Phong Mang

Sau khi liếc nhìn qua Chí Vô Song một cái thì hắn cũng chẳng buồn nhìn thêm lần nào nữa, hắn thản nhiên đi qua nàng ta.

Nhưng ngay khi hắn vừa lướt qua nàng ta thì Chí Vô Song lại gấp giọng lên tiếng:

" Ta có chuyện muốn nói cùng với ngươi. Ngươi không thể ở lại nghe ta nói vài câu sao? "

Xuân Đức nghe vậy thì cũng dừng lại, hắn quay người đối mặt với Chí Vô Song, nhìn cô gái xinh như hoa như ngọc trước mặt hắn nhẹ mím cười nói:

" Nếu cô đã muốn hi sinh vì người khác như vậy thì ta sẽ giúp cô toại nguyện."

" Phập."

Xuân Đức vừa nói vừa dùng tay đâm xuyên lồng ngực của Chí Vô Song, móc ra trái tim của nàng ta đưa lên miệng khẽ cắn một cái.

Chí Vô Song lúc này hai mắt mở thật lớn, nàng ta chậm rãi nhìn xuống lồng ngực bị thủng một lỗ lớn, máu từ bên trong đang tuôn ra như suối, nhuộm đỏ cả xiêm y. Nhưng tiếp sau đó nét mặt nàng ta lại hiện ra sự giải thoát cùng sự bình thản, nàng ta nở một nụ cười yếu ớt nói:

" Người sống trong gia tộc lớn, số phận bản thân cũng không phải tự thân có thể quyết định. Ta cũng chỉ là một con cò trong tay người khác mà thôi. Ta cũng không thực sự muốn hại Nhạn Tuyết chỉ là ta không còn cách nào khác. Ta muốn cứu mẫu thân cùng muối muối của ta. Cho ta xin lỗi."

Vừa nói nàng vừa muốn đưa bàn tay chạm mặt Xuân Đức nhưng khi nàng còn chưa chạm tới thì đã khí tuyết bỏ mình, thân thể nàng vô lực rơi thẳng xuống tuyết bên dưới.

" Bạch "

Thân thể nàng rơi xuống mặt tuyết chìm vào sâu bên trong lớn tuyết nhưng không qua bao lâu thì thi thể của nàng ta đã bị tuyết che kín. Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy khuôn mặt của nàng ta.

Một nữ nhân xinh đẹp tuyệt trần cứ như vậy mà chết đi, số phận của nàng ta cũng không phải do nàng ta quyết định, chết đi đôi khi cũng là một loại giải thoát.

Xuân Đức chứng kiến toàn bộ cảnh tượng này nhưng hắn cũng không có lộ ra quá nhiều cảm xúc, cầm trên tay trái tim của Chí Vô Song hắn quan sát vài lần sau đó liền cho vào trong miệng nuốt xuống, nhìn xuống nơi mà Chí Vô Song ngã xuống hắn khẽ cười nói:

" Chúng ta cũng xem như là có duyên gặp gỡ, đã vậy ta cũng giữ lại một chút gì đó làm kỷ niệm."

Sau khi nói xong câu này thì hắn lại một lần nữa phiêu phiêu bay đi.

- ---o0o---

Cùng lúc Xuân Đức giải quyết xong việc ở nơi đây đang trên đường đi tìm tới Bóng Ảnh thì ở một nơi khác Vũ Y cũng đã tìm được tung tích của

Sói Mập.

Bên trong một khu thâm lâm rộng lớn, cách vị trí mà nơi Xuân Đức lúc trước xây dựng trại mồ côi gần 10 vạn dặm.

Lúc này đây Vũ Y đang dựa theo tấm thẻ ngọc mà Xuân Đức đưa cho tìm kiếm Sói Mập, thẻ ngọc trong tay nàng lúc này đang sáng rực lên, chứng tỏ Sói Mập ngay ở phụ cận không xa. Nhưng trong phạm vi xung quanh đây nàng lại không thể nào phát hiện ra nó đang ở đâu. Điều này làm nàng nghi hoặc không thôi.

Một hồi lâu mà vẫn chưa tìm thấy thì Vũ Y có phần buồn bực. Nàng tự nói với bản thân một câu.

" Hừm. Ta cũng không tin tìm không ra một con chó nhỏ."

Tiếp sau đó nàng đi từng chút một để xác định phương vị chính xác nhất của Sói Mập, nói thì dễ nhưng giữa nơi rừng rậm thế này muốn tìm một cái gì đó là cực kì khó khăn, hướng chỉ mục tiêu lại đang cất lực ẩn nấp.

Thêm vào đó là cái thẻ ngọc thi thoảng lại mất đi công năng, cứ đến lúc nàng sắp tìm ra được nơi ẩn nấp của Sói Mập thì cái thẻ ngọc lại xảy ra vấn đề. Tình huống như vậy lặp đi lặp lại vài lần khiến cho nàng cho đôi chút buồn bực.

.....

Thời gian chậm chạp trôi qua cuối cùng Vũ Y cũng đã tìm thấy nơi mà Sói Mập ẩn nấp, hóa ra nó ẩn nấp bên trong một cái bảo vật mà Xuân Đức đưa cho khiến cho Vũ Y tìm mãi không thấy. Biết được việc này Vũ Y thảm mắng Xuân Đức một lúc.

Lúc này đây Vũ Y đang trị thương cho Sói Mập cùng với một tiểu nam hài. Cả Sói Mập cùng với tiểu nam hài kia đều bị thương rất nặng. Trên cơ thể của cả 2 đều có những vết thương thật sâu, nhìn thấy cả xương.

Ngay vào lúc nàng còn đang vì Sói Mập cùng tiểu nam hài trị thương thì ở xa xa vang lên tiếng bước chân, cùng với đó là một giọng điệu có phần bất mãn vang lên.

" Không biết đại nhân vì sao muốn chúng ta bắt con súc sinh kia về, lại còn có đứa bé kia nữa. Nếu không phải vì đại nhân ra lệnh phải bắt sống thì ta đã sớm giết con súc sinh kia rồi, làm sao lại còn để nó chạy thoát."

Kẻ này vừa nói xong thì một người khác liền lớn giọng trách mắng.

" Câm miệng lại, đại nhân làm việc đâu đến lượt ngươi bình xét. Cho dù có phải lật cả nơi này lên cũng phải tìm ra con súc sinh kia cùng thằng bé."

....

Nghe được âm thanh này thì ánh mắt của Sói Mập liền hiện lên sự hung ác, theo bản năng nó nhe răng nanh ra. Vũ Y ở bên cạnh thấy vậy thì liền hỏi:

" Những kẻ kia từng đuổi giết ngươi sao? "

Sói Mập nghe hỏi vậy thì liền nói:

" Vâng, là những người này đuổi giết Tiểu Kim không buông, không những đuổi giết Tiểu Kim mà những kẻ này còn ra tay sát hại mọi người ở Trại Mồ Côi. Nếu không phải nhờ có bảo vật này mà chủ nhân để lại thì Tiểu Kim sớm bị những kẻ này bắt lại."

Nghe Sói Mập nói thì ánh mắt của Vũ Y liền hiện lên sát khí, nàng lạnh lẽo nói:

" Vậy là những kẻ này đối nghịch với ca ca. Kẻ dám đối nghịch với ca ca đều phải chết. Nếu bọn chúng dám quay lại nơi này thì cũng không cần đi đâu nữa cả."

Nói xong thì nàng liền rời khỏi không gian bảo vật, bây giờ bóng đêm đã buông xuống, chính là thiên hạ của nàng. Đừng nói chỉ là vài tên tu sĩ chưa bước vào Tinh Vương Tiên Cảnh, mà ngay đến cả Tinh Vương Tiên Cảnh cũng vậy thôi.

Đã xác định được con mồi của mình, Vũ Y ngay lập tức hành động. Thân ảnh của nàng cùng với Bóng Đêm hòa làm một thể, không phải người có tu vi cao hơn nàng rất nhiều thì đừng mong có thể phát hiện ra được nàng. Ở trong màn đêm nàng vô thanh vô thức tiếp cận những kẻ đang tới đây.

Một làn gió nhẹ thổi qua, lá cây khô kêu xào xạc.

" Bịch bịch bịch..."

Đội ngũ mười mấy người còn chưa hiểu là việc gì xảy ra thì đều đã ngã gục trên mặt đất. Lại một cơn gió nhẹ khác thổi qua, mười mấy cái xác lại vô thanh vô tức biến mất, không để lại một chút dấu vết gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 897+2: Vũ Y Đồ Sát

Ngay khi Vũ Y vừa giết chết toàn bộ những kẻ ở phụ cận thì từ một nơi khác, cách nơi mà Vũ Y vừa giết người vài trăm dặm, một đội ngũ gần 30 người liền ngay lập tức hướng về phía bên này bay qua. Không những đội ngũ này mà những đội ngũ khác ở phụ cận vạn dặm xung quanh cũng đồng loạt hướng về phía bên này bay tới.

Tốc độ của những kẻ này vô cùng nhanh chóng, đội ngũ ở gần nhất không mất vài chục cái hô hấp thì liền đã xuất hiện tại vị trí lúc trước Vũ Y vừa giết người. Ngay sau đó là đội ngũ thứ 2 thứ 3, thoáng cái nơi đây đã có gần 100 người.

" Kì quái, vì sao không phát hiện gì cả?"

Trong bóng đêm một giọng nói mang theo vài phần nghi hoặc vang lên. Những kẻ khác nghe vậy thì lúc này đều nâng cao cảnh giác đề phòng xung quanh. Việc là tất có yêu, không thể nào mà một đội ngũ lại vô duyên vô cớ biến mất được.

Nhưng ngay vào lúc những người này cảnh giác nhìn bốn phía xung quanh thì một tiếng hét thảm vang lên.

" Á....Hự."

Những người khác ngay lập tức quay đầu nhìn lại nơi vừa phát ra tiếng hét nhưng khi bọn họ quay lại nhìn thì chỉ thấy một người trong số bọn họ

đã bị ai đó dùng dao xuyên từ phía sau đâm nát trái tim. Chết không nhắm được mắt.

Thấy một màn như vậy những người khác ngay lập tức gọi ra bảo vật hộ thân, tiên khí hộ thể cũng được mở ra. Vô số hồn niệm tán ra xung quanh nhằm tìm kiếm kẻ vừa giết chết đồng bạn của bọn họ. Có điều hồn niệm của bọn họ quét qua khắp mọi nơi xung quanh nhưng lại không phát hiện được bất kì ai, hay cái gì khả nghi.

Lúc này đây một người đứng ra quát lớn:

" Bọn chuột nhắt nơi nào, có gan thì...."

" Phúc... Bịch"

Tên này con chưa nói xong hết câu thì cái đầu bỗng nhiên đứt lìa sau đó rớt trên mặt đất, máu từ cổ của hắn phun ra xối xả, thân thể không đầu cũng không có ngã mà vẫn đứng thẳng. Nhưng quý dị một điều là tất cả bảo vật hộ thân cùng tiên khí hộ thể của người này vẫn còn nguyên, không có dấu hiệu là bị người phá vỡ.

Còn chưa kịp để những người khác kịp phản ứng thì

" Phúc phúc phúc..."

Liên tiếp là những âm thanh như búa đòi mạng vang lên. Có hơn 20 người đồng loạt bị cắt rụng đầu lâu, từng cái đầu lâu rơi trên mặt đất phát ra những tiếng.

" Bịch bịch bịch..."

Những kẻ còn sống lúc này đã bị dọa phá lá gan, một số ít thì tụ lại với nhau còn đa phần đều nhanh chóng bỏ chạy ra bốn phương tám hướng.

Nhưng những kẻ này vừa muốn bỏ chạy thì bỗng nhiên cảm thấy là lạ, khi bọn họ nhìn xuống thì đã không thấy hai chân của bản thân đâu cả.

Nói đúng hơn là phần dưới của bọn họ không biết là đã đi đâu mất, chỉ còn có mỗi phần trên là đang theo quán tính bay về phía trước. Nội tạng lúc này cũng rớt ra bên ngoài.

" Bịch bịch bịch.... Á á á á á..."

Mất đi cân bằng, phần trên của những kẻ kia liền lao thẳng xuống đất, lăn đi xa xa nhưng may nhờ có bộ ruột lúc này đã bị tuột ra vướng vào các cành cây nhỏ gần đó nên mới ngừng lại được. Sau khi ngừng lại thì những kẻ kia lúc này mới cảm thấy đau đớn, cả đám đều chưa có chết ngay nên tên nào tên nấy đều la hét khản cả giọng.

Thoáng cái nơi này nhìn không khác gì cảnh tượng địa ngục nhìn thập phần kích thích, mùi máu tươi tanh nồng bị gió thổi đi xa xa, ngửi được mùi máu tươi thì đám dã thú không có linh trí ở phụ cận lúc này liền gào rú sau đó chạy về phía bên này.

Lúc này đây thân kinh của những kẻ còn đang sống đều căng như dây đàn, bọn họ lúc này vừa muốn bỏ chạy lại nhưng lại vừa không dám bỏ chạy. Bọn họ sợ khi bản thân vừa mới cử động cũng sẽ có kết cục như những kẻ trước đó.

Nhưng có điều bọn họ đã lầm, dù có chạy hay không thì đều phải chết cả thôi, Vũ Y chưa bao giờ buông tha bất kì kẻ nào là địch nhân của Xuân Đức. Sau khi xử lý xong nhưng kẻ vừa muốn bỏ chạy thì Vũ Y liền quay song đao nhuộm máu của mình về những kẻ còn sót lại.

" Phập phập phập..."

Đơn giản như cắt rau thái dưa, Vũ Y vô thanh vô tức tiến lại gần những kẻ còn sống, tặng cho mỗi tên một đao xuyên tim.

Cứ như vậy, chỉ trong một thời gian ngắn thì đã có hơn trăm người ngã xuống. Những kẻ kia đến lúc chết cũng không nhìn thấy được cái bóng của địch nhân. Một cái chết mùi phần tức tưởi.

Theo thói quen sau khi giết người xong thì Vũ Y lại thanh lý hiện trường, không qua bao lâu thì nơi đây lại giống như lúc ban đầu, giống như lúc chưa từng phát sinh ra tranh đấu.

Không lâu sau đó thì một màn lúc trước lại được tái hiện, từng tiểu tổ xuất hiện tại nơi và sau đó cũng đều bị Vũ Y giết chết sạch sẽ không chừa một ai.

Mãi tới nửa đêm, sau khi chờ đợi một thời gian mà không còn có kẻ nào mò đến nơi đây tìm tới cái chết thì Vũ Y lúc này mới quay về nơi mà Sói Mập đang ẩn nấp. Với bản tính cẩn thận của mình sau khi giết người xong thì Vũ Y liền rời đi.

Đương nhiên Sói Mập cùng tiểu nam hài cũng được nàng mang đi theo cùng. Sau khi rời đi nơi đây thì nàng liền đi tìm Xuân Đức.

- --o0o---

Tại một đỉnh núi, ở khu vực ngoại vi gần với cửa thành tây của Bàn Long Thành.

Xuân Đức lúc này đây đang gấp rút chế tạo một ít con rối chuẩn bị khi cần thiết. Lần này hấn vào bên trong Bàn Long Quy Khư sẵn giết vương giả cũng không phải là ít, chỉ tính riêng cử đại chủng tộc thì đã có gần 70 tên vương giả mất mạng trong tay hấn. Những chủng tộc phụ thuộc khác cũng có thêm một vài người.

Cộng lại có gần 100 người, trong đó ở vụ tự bạo của lão tổ Long Tộc bị hủy đi toàn bộ con rối, mất đi toàn bộ con rối khiến hắn tổn thất nặng nề. Có điều trong tay hắn lúc này vẫn còn gần 30 thi thể vương giả bị phong ấn. Đáng lý là nhiều hơn rất nhiều nhưng số còn lại đã bị Bóng Ảnh cùng A Manh ăn sạch rồi.

Hai tên này chính là hai cái thùng cơm, ăn bao nhiêu cũng không đủ. Có điều tốc độ phát triển của cả 2 cũng thật nhanh. Chỉ nói riêng A Manh thôi, nếu mà chiến đấu 1-1 mà không có trang bị thì hắn chưa chắc đã thắng nổi A Manh nữa, nếu mà có cả Quỷ Kiếm kết hợp thì A Manh liền có thể đè hắn ra đánh nhưng với cái tiền đề là hắn phải ở trạng thái nhân loại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 898: Bàn Long Thánh Địa Tình Thế Hiện Tại

Sáng ngày hôm sau.

Ngay khi Xuân Đức còn đang tu luyện thì bất ngờ cảm ứng được có điều khác lạ, ngay lập tức hấn liền mở mắt ra, có điều rất nhanh trên mặt hấn lại xuất hiện nụ cười. Hấn lúc này đứng dậy đi ra bên ngoài.

Lúc này đây tại bên ngoài trận pháp nơi Xuân Đức ở lại, Vũ Y mang theo Sói Mập cùng tiểu nam hài quay trở về. Ngay khi ba người vừa xuất hiện thì trận pháp liền tự động được mở ra, lộ ra khung cảnh thật sự ở phía sau. Lúc này đây Xuân Đức cũng đã ra ngoài nhìn thấy Vũ Y, Sói Mập cùng một tiểu nam hài thì hấn khẽ cười nói:

" Trở về là tốt rồi, đi vào trong đi."

Vũ Y sau khi nhìn thấy Xuân Đức thì hòn đá trong lòng cũng bỏ xuống, không hiểu vì sao khi không ở gần nhau thì nàng luôn có cảm giác lo lắng như vậy. Nhẹ gật đầu mỉm cười, nàng mang theo 2 người khác đồng thời đi vào bên trong, sau khi cả ba vào trong thì trận pháp phía bên ngoài lại một lần nữa khép lại.

Vừa vào trong này thì Xuân Đức liền hướng Vũ Y ôn hòa nói:

" Cả một ngày không nghĩ rồi, em đi nghỉ trước đi. Nghỉ ngơi vài ngày, vài ngày sau có việc quan trọng đây."

Vũ Y nghe vậy thì liền nở một nụ cười, nàng nhẹ gật đầu một cái sau đó tìm một nơi để khôi phục lại thể lực cùng tiên lực đã tiêu hao. Trước khi đi nàng cũng không quên mang theo tiểu nam hài theo mình.

Nhưng lúc này Xuân Đức lại ngăn lại nói:

" Không cần, em cứ đi nghỉ đi. Đứa bé để anh chăm sóc."

Đã Xuân Đức nói như vậy thì nàng cũng không cố gắng kiên trì. Nháy mắt một cái nàng cười nói:

" Đã vậy anh hai tự mình làm đi nhé, em nghỉ sớm chạy suốt cả đêm mệt muốn chết luôn."

Nói xong nàng liền đi vào bên trong tìm chỗ nghỉ ngơi.

Vũ Y đi rồi thì nơi đây chỉ còn có Xuân Đức, Sói Mập cùng với một đứa bé. Nhìn thẳng bé còn chưa tới 10 tuổi, cả người vết thương đang nằm trên lưng Sói mập thì hẳn cảm thấy có phần gì mất mát, đúng là cuộc sống mà.

Nếu như hẳn không cứu mấy đứa bé kia về một nơi thì cũng không có ngày hôm nay. Đôi khi hẳn lại cảm thấy hối hận với những quyết định của mình. Có lẽ hẳn không thích hợp làm người tốt. Chung quy làm ác nhân vẫn dễ hơn người tốt.

Ôm đứa bé từ trên lưng Sói Mập xuống, mang nó đặt lên cái giường của hẳn. Kéo lại chăn đắp lại cho nó xong thì hẳn mới đi ra bên ngoài.

Nhìn Sói Mập cứ lặng yên nằm ở đó không nói lời nào thì hẳn vỗ vỗ đầu nó an ủi:

" Cuộc sống nghiệt ngã là vậy, không chết đã là điều may mắn, cũng đừng tự trách bản thân. Thù hận nuôi ta lớn nhưng cũng đừng để thù hận

làm lu mờ lí trí."

Quay đầu nhìn qua Xuân Đức, bắt gặp ánh mắt chân thành của hắn thì Sói Mập nhẹ gật đầu, nó nghiêng đầu khẽ dụi vào tay Xuân Đức biểu hiện sự thân thiết. Ở tận sâu bên trong ánh mắt của nó lúc này lại hiện lên ngọn lửa khát vọng.

Tiếp sau đó hai chủ tớ lại giống như mọi khi, Sói Mập nằm quặt người lại còn Xuân Đức thì lại ngồi tựa vào bụng của Sói Mập nằm nghỉ ngơi.

.....

Đang tựa lưng vào Sói Mập nghỉ ngơi, Xuân Đức lúc này chợt nhớ đến điều gì đó quan trọng. Hắn lúc này dùng giọng ôn hòa nói:

" Mập mập đợi người khỏe rồi thì sẽ có đồ tốt cho người. Ta vừa vào bên trong Thương Thành Tiên Vực mua được không ít thứ tốt. Không qua bao lâu mập mập người cũng sẽ là Hằng Quân Tiên Cảnh, người cảm thấy vui không? "

Nghe được lời nói của chủ nhân, Sói Mập lại có chút buồn buồn nói ra:

" Dù có là Hằng Quân Tiên Cảnh thì Tiểu Kim vẫn là kẻ vô dụng, không khác gì bây giờ cả. Gặp phải địch nhân chỉ có thể chạy trốn. Cũng không thể giúp ích được gì cho chủ nhân."

Không có mở mắt ra, Xuân Đức lúc này nhếch môi khẽ cười nói:

" Cái gì cũng cần phải có thời gian để phát triển không thể nóng vội được, với ai bảo khi mập mập người lên Hằng Quân Tiên Cảnh là vô dụng, tới lúc đó sẽ có một cái thần thông thức tỉnh. Quan trọng hơn là lúc đó người có thể điều khiển được hai con rối vương giả sơ cấp rồi, khác biệt

hoàn toàn so với bây giờ. Có 2 con rôi vương cấp cùng bảo vật ta đưa cho thì mập mạp có thể giúp ta xử lý không ít việc đâu."

" Cảm ơn chủ nhân. " --- Sói Mập không biết nói gì cả, ngoài cảm ơn.

Hai chủ tớ nói với nhau vài câu sau đó cũng không còn nói thêm gì nữa cả, cả 2 liền cứ như vậy lặng yên nằm nghỉ ngơi, không gian nơi đây lại một lần nữa lâm vào vắng lặng.

- --o0o---

Xuân Đức ở nơi này thì bình yên tĩnh lặng. Nhưng ở ngoài kia, Bàn Long Thánh Địa lúc này đã loạn lên thành một đoàn. Các thế lực ngầm khắp nơi đều bắt đầu nổi lên, hàng loạt tin tức bạo tạc liên tục ném ra khiến cho Bàn Long Thánh Địa đã loạn nay càng loạn hơn.

Ban đầu chỉ là vài tin tức liên quan tới con cháu dòng chính của mấy đại gia tộc bị sát hại nhưng như vậy cũng là đủ rồi. Tin tức này cũng khiến cho khắp Bàn Long Thánh địa bàn tán, nghị luận khắp nơi. Nhưng chỉ vài ngày sau lại có tin tức kinh người hơn được truyền ra.

Đại công tử Tôn Vân bị người bắt đi, đại tiểu thư Tôn Nhạn Tuyết bị người sát hại. Thiếu tộc trưởng Chí Gia, Chí Vô Cực bị người hạ chú ấn biến thành quái vật, một trong tứ đại mỹ nhân Chí Vô Song bị người giết chết. Hàng loạt cao thủ của ba nhà Tôn, Chí, Long bị người giết chết.

Tin tức này có thể nói là kinh động nhất kể từ lần trước có Vương Giả ngã xuống. Nhưng cũng cùng ngày hôm đó một tin tức còn kinh người hơn truyền ra.

Ba vị lão tổ của Chí Gia, hai vị lão tổ của Long Gia, hai vị lão tổ khác của Tôn Gia đồng thời ngã xuống. Tin tức này được ba nhà che giấu vô cùng tốt nhưng không hiểu vì sao ngay ngày hôm đó đã có tin truyền ra.

Mọi người suy đoán đây rất có thể là nội gián mà Cửu Gia gài vào trong ba nhà truyền tin ra ngoài.

Trong sự việc lần nay riêng chỉ có mình Cửu Gia là không tham gia, cũng không bị ảnh hưởng gì quá nhiều. Bọn họ được như vậy thì đều phải cảm ơn Khổ Đức Nạp bây giờ Cửu Độc Cô, cùng với Cửu Công Chúa.

.....

Bên ngoài có địa kiếp còn chưa đẩy lùi, bên trong thì đã có nội loạn. Thế cục Bàn Long Thánh Thành bây giờ vô cùng nguy cấp. Nếu không có việc gì bất ngờ xảy ra thì một cuộc tranh đoạt quyền lực có thể xảy ra và rất có thể người khơi mào cuộc tranh đoạt quyền lực này sẽ là Cửu Gia, khi Cửu Gia là gia tộc duy nhất không gặp phải tổn thất gì quá lớn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 899: Âm Quỷ Tràn Ra Bên Ngoài

Nam Bàn Long Thánh Địa. Cửu Gia.

Bên trong một hoa viên rộng lớn, đang có ba người vừa đi ngắm cảnh vừa nói chuyện với nhau. Ba người này đều còn rất trẻ, hai nam một nữ. Trong ba người này thì có hai người mà Xuân Đức biết, một là Khổ Đức Nạp hai là Cửu Công Chúa. Còn về phần thanh niên mặc bạch y, bề ngoài anh tuấn còn lại thì hẳn không biết.

" Hai người nói khi nào thì ta có thể thấy mặt kẻ kia? Ta rất tò mò người kia là nhân vật như thế nào mà lại khiến cho cả hai người các người cam tâm tình nguyện đi theo, ngay cả khi đối mặt với cái chết cũng không chịu nói ra." --- Thanh niên bạch y vừa phe phẩy cây quạt đang cầm trên tay, vừa từ tốn nói.

Khổ Đức Nạp đi ở bên cạnh, bộ dạng bình thản nghe vậy thì cười nhạt hỏi:

" Người lại có là gan đó sao? "

Nam tử bạch y nghe ra được ý châm chọc trong lời nói của Khổ Đức Nạp nhưng cũng không có lấy làm tức giận, hẳn lúc này cũng thản nhiên cười nói:

" Có việc gì mà ta không dám, cả Cửu Gia bây giờ cũng đã là một mình ta trưởng khổng, không lâu sau đó thì Bàn Long Thánh Địa cũng sẽ nằm

trong lòng bàn tay của ta. Chẳng lẽ việc đi gặp một tên vô danh tiểu tốt lại khiến ta sợ hãi sao? "

Nghe được lời nói cuồng ngạo từ người thanh niên, Khổ Đức Nạp vẫn chỉ là cười nhạt nói:

" Ta không thể không thừa nhận ngươi thực sự rất có tài, có mắt nhìn người, biết nắm tốt thời cơ. Nhưng ngươi quá coi thường người trong thiên hạ. Không phải bất cứ việc gì đều có thể dùng ba tác lược để giải quyết."

Lại khẽ ve vẩy chiếc quạt trong tay bạch y thanh niên cười nói:

" Ta không xem thường người trong thiên hạ nhưng ta tự tin vào bản thân của mình. Nếu như người mà các ngươi nói thực sự có tài thì ta cũng không ngại mời chào hấn về dưới trướng của ta. "

Lời này vừa ra thì hai người người Khổ Đức Nạp cùng Cửu Công Chúa đồng thời dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn bạch y thanh niên, sau đó cả hai đồng thời nhếch miệng khẽ cười, một nụ cười nhạt nhẽo vô vị. Mời chào người kia sao? Chuyện đó trong mộng còn không thể xảy ra huống gì ở ngoài thực.

Người bạch y thanh niên này tên là Cửu Mặc Lăng, là đại công tử của Cửu Gia. Bây giờ đã trở thành tộc trưởng của Cửu Gia, bên trong gia tộc người này được xưng là " thân cơ diệu toán ", là một kẻ có tài, có vận khí cũng rất tốt, có hậu đãi rất vững. Hầu như các vị lão tổ trong gia tộc đều đứng về phía hấn. Vì vậy người này thời gian gần đây tốc độ thăng tiến của người này còn nhanh hơn cả bảo lộc.

Có lẽ vì thời gian gần đây mọi việc đều qua thuận lợi đối với hấn nên tâm tính của hấn cũng đã không giống trước kia, trước kia hấn cẩn thận, khôn ngoan bao nhiêu thì bây giờ hấn tự phụ vào bản thân bấy nhiêu.

Nhưng ngay vào lúc này, một thân ảnh bất ngờ hiện ra tại phụ. Vừa hiện ra thì người kia đã chấp tay hướng về phía Cửu Mặc Lãng cung kính nói:

" Có đại sự phát sinh các vị lão tổ cho mời tộc trưởng đến nghị sự đường."

Hơi nhăn mày lại, Cửu Mặc Lãng trầm giọng hỏi:

" Chuyện gì? "

Người kia cung kính đáp:

" Phòng thủ của nhân tộc chúng ta thất thủ trước âm quỷ, âm quỷ bên trong Bàn Long Quy Khư bắt đầu tràn ra bên ngoài đang hướng về cửa Tây Bàn Long Thành mà tới. Bàn Long Thành Lúc này nguy trong sớm tối."

Nghe được âm quỷ tràn ra bên ngoài thì không những Cửu Mặc Lãng sắc mặt đại biến mà hai người Khổ Đức Nạp cùng Cửu Công Chúa cũng đều hiện lên vẻ kinh sợ, bọn họ biết nếu để âm quỷ tràn vào bên trong Bàn Long Thành thì sẽ có hậu quả như thế nào.

" Đi tới nghị sự đường, hai người các ngươi cũng đi theo ta." --- Cửu Mặc Lãng nói một câu sau đó liền xoay người rời đi.

Hai người Khổ Đức Nạp cùng Cửu Công Chúa lúc này hai mặt nhìn nhau sau đó cũng nhanh chân đi ở phía sau.

Tin tức âm quỷ vượt qua phòng ngự của các tộc đang tràn ra bên ngoài nhanh chóng truyền khắp nơi, tin tức này truyền đi đến đâu thì liền làm cho lòng người nơi đó bàng hoàng. Vô số nơi bắt đầu đã có dấu hiệu hỗn loạn, âm quỷ còn chưa đến mà các vụ việc giết người cướp của đã phát sinh liên tiếp.

Nhiều kẻ ôm mộng lớn bắt đầu đứng dậy, giết chết người cầm quyền tại địa phương, tự thành lập nên các thế lực của riêng mình.

- --o0o---

Bên trong nghị sự đường của Cửu Gia.

Lúc này đây ngồi bên trong đang có 7 người thêm hai người Khổ Đức Nạp cùng Cửu Công Chúa đang đứng phía sau Cửu Mặc Lăng nữa là chín người. Sắc mặt người nào người nấy lúc này đều trở nên cực kì nghiêm trọng.

Một bà lão bộ dạng gầy yếu, tay cầm trượng rỗng lúc này nhìn quanh trong phòng trầm giọng nói ra:

" Như vậy kế hoạch lúc trước phải tạm thời ngừng lại, việc đối phó với quý vật từ hung địa tràn ra mới ra ưu tiên lớn nhất. Bây giờ chúng ta cần làm là tập hợp tất cả mọi thế lực lớn nhỏ lại đối phó với quý vật. Mọi người thấy sao? "

Những người khác ở trong phòng đều trầm mặc, sau một lúc thì đều gật đầu. Sự việc lần này là cực kì nghiêm trọng, âm quỷ có thể vượt qua được phòng ngự tại cửa vào của hung địa là điều không ai ngờ tới.

Lúc này đây một ông lão tóc trắng như cước, da hồng hào, dáng người cao lớn thở dài nói:

" Vì địa kiếp xảy ra so với lần trước quá sớm khiến cho các vị thánh tổ còn chưa có kịp quay trở về. Bằng không tình thế sao lại có thể phát triển đến mức này. Đã vậy ở Hoang Mạc Tử Thần chúng ta lại mất đi 8 vị vương giả khiến cho phòng ngự không đủ. Bây giờ muốn vượt qua lần địa kiếp này thì phải liên kết tất cả mọi người lại. Chỉ có như vậy thì nhân tộc ở Bàn Long Thành mới có một tia hi vọng."

Những người khác đều gật đầu, tất cả đều đồng ý với lời nói của ông lão. Vào lúc này hai người đứng dậy nói:

" Đã vậy hai người bọn ta đến Long gia thương thảo việc này với bọn họ."

Mấy người khác lúc này hai mặt nhìn nhau sau đó lại có thêm hai người đứng dậy nói:

" Còn 2 người chúng ta đi tới Tôn Gia nói chuyện."

Tiếp sau đó một đôi nam nữ trung niên cũng đứng dậy chấp tay hướng bà lão nói:

" Hai người chúng ta tới Chí Gia một chuyện, việc gia tộc xin nhờ cậy lão tổ tông."

Nói xong hai người này cũng liền nhanh chóng rời đi. Nơi đây thoáng cái chỉ còn bốn người, đợi khi 6 người kia đi được một lúc lâu thì ba lão mới hướng về phía Cửu Mặc Lăng nói:

" Lăng Nhi có việc gì thì nói đi."

Ánh mắt của Cửu Mặc Lăng chớp lóe mấy lần, hẳn lúc này đứng dậy đi tới bên cạnh bà lão nhỏ giọng nói chuyện. Bà lão kia nghe được Cửu Mặc Lăng nói chuyện thì trong mắt cũng lóe lên tinh mang, sau một lúc thì bà lão kia liền cười nói:

" Tốt, tốt tốt, không hồ là cháu của ta. Rất tốt."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 900: Suy Tính Về Sau

Vài ngày sau. Cửa thành Tây. Đỉnh núi nơi Xuân Đức đang tại.

Trong mấy ngày này Xuân Đức cũng không có làm gì khác, ngoài thỉnh thoảng tu luyện tuyệt kỹ cùng ăn thiên tài địa bảo ra thì công việc chính của hắn vẫn là chế tạo con rối. Hắn không có được bốn nguyên hắc ám như Bóng Ảnh nên việc chế tạo con rối không thể nhanh như bóng ảnh được.

Hắn cũng đã từng nghĩ kết hợp lực bốn nguyên của cả hai để chế tạo con rối nhưng mà thất bại, bốn nguyên xung khắc con rối trong nháy mắt bị phá hủy. Thất bại hơn 200 lần thì hắn tạm thời ngưng thử nghiệm, vì trong hắn lúc này đã hết nguyên liệu chế tạo rối.

Chế tạo con rối cấp cao cực kì hao tổn tài nguyên, riêng phần cải tạo thân thể thôi cũng đủ khiến người ta đau lòng, chưa nói tới là bảo vật phụ trợ.

Lúc này đây bên trong một căn phòng riêng biệt, Xuân Đức đang làm những công đoạn cuối cùng. Thêm một lúc thì hắn cũng làm xong, ba mươi con rối vương giả được tạo thành, trong đó có 8 con trung cấp còn lại đều là sơ cấp.

Do trước kia hắn bị thương nên đã cần nuốt sạch sẽ hồn phách đám này rồi nên bây giờ chế tạo ra con rối không có con nào còn linh trí cả, tuy giữ được thần thông vốn có những vẫn cần người điều khiển. Với đám này cũng không thể tự phân thăng cấp. Đánh giá của Xuân Đức với đám này chính là hàng lỗi.

Nhưng mà có còn hơn không, ở tình thế hiện tại hấn vẫn nên tạo cho mình một ít bộ hạ có thể sử dụng, bằng không nếu việc gì đều đến tay hấn thì hấn sẽ mệt chết.

Ngay khi hấn vừa hoàn thành chế tạo con rối chưa được bao lâu thì một tiếng gõ của vang lên cùng với đó một âm thanh vọng vào.

" Cốc cốc."

" Anh hai có ở trong đó không, bên ngoài xảy ra việc lớn rồi."

Nghe được âm thanh quen thuộc hấn liền biết là ai, hấn lúc này vui vẻ nói:

" Vào đi, hôm nay sao tự dung lễ phép quá vậy, cũng biết gõ cửa trước khi vào."

Hấn còn chưa dứt lời thì cánh cửa đã bị người mở ra, cùng với đó Vũ Y liền chạy vào trong này. Khi vào trong nhìn thấy mấy chục con rối đang đứng thành một hàng thì nàng không khỏi kinh ngạc nói:

" Hóa ra là anh hai thích người chết hơn là người sống. Thật không ngờ anh hai lại là người như vậy."

Thấy con bé này lại bắt đầu thì mặt Xuân Đức đen lại.

" Cốp "

Không một chút thương tiếc đưa em gái, hấn ngay lập tức cho Vũ Y một cái cốc vào đầu. Trùng mắt nhìn Vũ Y một cái hấn nói:

" Có việc gì nhanh nói. Anh còn có việc cần phải làm."

Vũ Y lúc này cười hì hì, hai mắt hí hí lại nhìn có phần gian gian nói:

" Em đùa chút á. Là thế này, bên ngoài đang loạn lắm. Nghe nói là quý vật bên trong cái hung địa ở gần đây tràn ra bên ngoài. Khiến cho khắp nơi đều lâm vào cảnh nước sôi lửa bỏng."

Xuân Đức nghe vậy thì hiện lên thần sắc kinh ngạc nhưng sau đó hấn lại nở nụ cười:

" Xem ra lại có chuyện vui rồi. Không biết có nên nhân lúc này cho mấy tên kia một đao không nhỉ, đến lúc đó thì hay rồi."

Vũ Y có phần không sao cả nói:

" Thì cùng lắm là những kẻ nơi đây chết thôi cũng không có ảnh hưởng gì tới chúng ta cả. Nơi này rộng lớn vậy, nhân số không biết bao nhiêu mà tính, chết nhiều một chút mới tốt."

Nghĩ tới điều gì Xuân Đức lúc này lại có phần buồn phiền nói:

" Vôn anh định nuốt trọn cả cái Bàn Long Thành này nhưng bây giờ chỉ có thể tính hướng đi khác? "

Vũ Y hiểu kì hỏi:

" Vì sao vậy anh? Theo em điều tra mấy ngày hôm nay thì cao thủ nơi này cũng không quá nhiều nếu như em cùng với ảnh phân thân của anh hợp lực thì có thể đơn giản giết chết từng kẻ một. Chưa kể còn có anh nữa. Vì sao lại phải buông tha nơi đây."

Ngồi xuống một cái ghế cạnh đó, lấy ra một chai nước uống một hơi cạn sạch, lúc này Xuân Đức mới nói:

" Là vì mấy tên thánh tổ kia không có ở nơi đây. Những kẻ kia hình như thuộc về một thế lực vô cùng cao cấp, nếu chúng ta giết bọn hấn hay chiếm

nơi đây làm đại bản doanh thì sẽ đụng chạm tới mặt mũi của đám kia.

Đến lúc đó thì chúng ta cũng không thể giữ được nơi này, ngược lại còn gặp phải nguy hiểm không đáng có. Chưa kể tình huống bất ngờ phát sinh, có trời mới biết mấy tên kia có phải là tất cả đều đi hay lưu lại vài người.."

Vũ Y lúc này cũng ngồi xuống đối diện, nàng hai tay chống cằm, hai mắt nhìn chăm chăm Xuân Đức, khẽ nhíu mày nàng hỏi:

" Em hiểu rồi, mà anh hai còn lo lắng điều gì nữa? "

Khẽ cười, hấn nhìn Vũ Y ôn hòa nói:

" Chiếm lấy nơi đây việc trước tiên đó chính là phải đối đầu với đám quý vật hung hãn kia. Cứ cho là chúng ta thắng được thì sau này phải làm sao? Khi mấy tên thánh tổ kia một lần nữa phản hồi thì nên làm thế nào. Chúng ta cũng không có nắm chắc đánh thắng, chưa kể lúc mấy tên kia trở về thì liệu lại có mang về thêm người không. Suy đi tính lại thì miếng bánh này quá lớn, chúng ta nuốt không vào. Với chắc chắn mấy tên sẽ còn để lại hậu thủ."

Nghe được Xuân Đức phân tích thì Vũ Y cũng đã hiểu ra, ánh mắt lúc này chợt lóe lên một tia lạnh lẽo. Nàng đưa ra một đề nghị có phần tà ác:

" Vậy chúng ta mở được cho đám quý vật kia vào bên trong, nhân lúc hỗn loạn thì ra tay cướp đoạt tài vật nơi đây."

Khẽ lắc đầu, Xuân Đức nhẹ giọng nói:

" Làm vậy là hạ sách như thế thì vừa tổn sức mà lại gặp phải nguy cơ lớn. Anh có cách hay hơn, chỉ cần em làm theo là được. Đám kia sẽ tự động dâng lên đồ vật cho chúng ta. Em nhìn thấy mấy con rối kia chứ, bọn nó đều là hàng thật giá thật Tinh Vương Tiên Cảnh đấy. "

Vũ Y thấy anh hai cứ úp úp mở mở thì có một chút nhỏ nhỏ tức giận, nàng phòng má nói:

" Anh hai từ khi nào học cái thói xấu như vậy, nói chuyện cứ úp úp mở mở. Muốn đánh anh hai quá."

Nhìn Vũ Y bỗng dung nổi cáu thì Xuân Đức có phần ngạc nhiên, nói đúng hơn là có cảm giác là lạ. Hình như lâu lắm rồi không có ai dám nói với hắn vậy cả. Có điều hắn cũng không có tức giận, hắn thản nhiên nói:

" Thói quen thôi, là anh sai. Đừng có phòng má lên nữa nhìn như con ếch vậy. Em cùng với anh dẫn theo đám con rôi này đi bàn điều kiện với đám kia. Một là thuê, 2 là bán đến lúc đó tùy xem giá cả ra sao để rồi quyết định. Sau vụ này chúng ta sẽ liền rôi đi."

Vũ Y không có ngốc, chẳng qua khi ở cạnh Xuân Đức thì nàng lười suy nghĩ thôi, nghe được hắn nói thì nàng lập tức hiểu ngay.

" Vậy chúng ta khi nào đi gặp những tên kia vậy anh? "

Khẽ cười, Xuân Đức nói:

" Đợi thêm 2 ngày, nếu đám kia thông minh có thể tìm đến nơi đây thì chúng ta đỡ mất công, bằng không cũng chỉ còn cách tự thân đi tìm đám kia thôi. Nhưng trước hết cứ để đám kia ăn một chút khổ đi đã. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 901: Bàn Long Thành Tinh Thế Ngàn Cân Treo Sợi Tóc

- ---o0o---

Thời gian mới đó lại đi qua vài ngày. Nhưng trong vài ngày này tình thế đã cực kì nguy cấp. Âm quỷ vừa từ bên trong hung địa đi ra bên ngoài thì liền tấn công vào Bàn Long Thành.

Diện tích của Bàn Long Thành là vô cùng lớn, cao thủ nhiều như kiến nhưng số lượng của âm quỷ cũng nhiều không kém, hơn nữa đám này lại đã có trí khôn. Nên việc đối phó với bọn chúng là không dễ dàng một chút nào.

Sau vài cuộc chiến thủ thành thì số lượng cao thủ của Bàn Long Thành đang ngày càng giảm sút còn số lượng của âm quỷ đang ngày càng tăng lên, liên tục có âm quỷ từ bên trong hung địa tràn ra bên ngoài khiến cho âm quỷ càng ngày càng đông, càng ngày càng chiếm ưu thế trước nhân tộc. Không riêng gì nhân tộc mà các chủng tộc khác cũng vậy.

Điều may mắn duy nhất tính đến thời điểm này là âm quỷ từ bên trong hung địa đi ra bên ngoài thì đều bị thiên địa áp chế, đi càng xa hung địa thì bọn chúng càng yếu. Lợi dụng điểm yếu này của quỷ vật nên các chủng tộc mới có thể chống đỡ được trước đám âm quỷ kia.

- ---o0o---

Sau 7 ngày giao tranh liên tục nổ ra. Nhân tộc đang yếu thế trước quỷ vật, trong giao tranh cao thủ của nhân tộc liên tục vẫn lạc khiến cho bọn họ càng đánh càng yếu, lực lượng phòng thủ đã là rất mỏng nếu như tình trạng

này còn kéo dài thêm một vài ngày thì rất có thể Bàn Long Thành sẽ thất thủ, đến lúc đó chính thức sẽ là một hồi đại tai kiếp nạn. Khi đa phần tu sĩ trung giai, hoặc sơ giai bên trong Bàn Long Thành đều không phải là đối thủ của quỷ vật.

Một khi để quỷ vật tràn vào bên trong thì những người này sẽ biến thành bữa ăn dành cho quỷ vật mà thôi. Tình thế của Bàn Long Thành lúc này có thể nói là ngàn cân treo sợi tóc.

Cũng vào cái thời điểm mà Bàn Long Thành sắp không giữ nổi, có nguy cơ thành hủy người vong này thì Xuân Đức cũng quyết định hành động. Hắn vốn dĩ muốn hành động từ mấy ngày hôm trước nhưng hắn lại suy nghĩ lại, hắn muốn cho đám người kia ở trong tình thế không còn con đường nào để đi, chỉ có thể đáp ứng yêu cầu của hắn.

.....

Đêm hôm đó, Xuân Đức thu dọn mọi thứ, thay đổi hình dạng bản thân, mang theo Vũ Y tới gặp đám người kia một chuyến, chuyến đi lần này chắc chắn hắn sẽ đạt được mục đích của bản thân. Chỉ có điều là theo cách nào mà thôi.

Cũng không cần phải đi đâu qua xa, vì trọng điểm tấn công của đám âm quỷ nằm ngay tại thành tây cũng là khu vực ở gần nơi Xuân Đức ở lại trước kia.

Sau khi bay lên trên cao không trung, hắn cùng Vũ Y đồng thời tán phát ra hồn niệm khủng bố của bản thân, không một chút kiêng dè gì quan sát ở khắp nơi. Hồn niệm của cả hai người quét qua từng nơi có tu sĩ trấn giữ.

Bình thường buổi tối là thời gian của đám âm quỷ nhưng hôm nay không biết vì sao mà lại không nhìn thấy đám âm quỷ kia công thành, khắp

nơi là một mảnh yên bình.

Vì bây giờ là thời điểm nhạy cảm nên mọi nơi đều có người giám sát, ngay khi hai người Xuân Đức cùng Vũ Y không kiêng dè gì dùng hồn niệm quét qua, xem xét mọi nơi thì liền bị người phát giác. Ngay lập tức liền có cao thủ vương cấp xuất hiện.

Liên tiếp từ các nơi khác nhau, 4 đạo ánh sáng vạch phá trời đêm bay thẳng về phía hai người Xuân Đức cùng Vũ Y đang đứng. Tốc độ của những đạo ánh sáng kia là cực kì nhanh, vừa mới thấy ở cuối chân trời thì không qua vài chục cái hô hấp sau thì đã liền xuất hiện ở 100 mét đối diện.

Ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh của 4 người, bốn người này đều là nam tử. Bọn họ mặc đạo bào phân biệt là người của bốn đại siêu cấp gia tộc Cửu, Chí, Tôn, Long. Đối diện với Xuân Đức cùng Vũ Y thì bốn người này đều lộ ra thần sắc đề phòng. Cần trọng đánh giá 2 người.

Sau một hồi xem xét lẫn nhau, xác định được là Xuân Đức cùng Vũ Y đều không có ác ý. Lúc này đây một trung niên mặc đạo bào của Tôn Gia cần trọng nói:

" Không biết hai vị tiên hữu danh xưng là gì? Vì sao lại xuất hiện tại nơi này? "

Vũ Y đứng phía sau Xuân Đức lúc này thay mặt Xuân Đức đứng ra nói chuyện:

" Danh xưng thì chúng ta không cần phải nói ra. Các người chỉ cần biết chúng ta lần này tới đây là muốn giúp các người đẩy lùi âm quỷ là được. Nhưng muốn chúng ta xuất lực thì cũng phải cần nhìn xem thành ý của các người."

Nghe tới Vũ Y vừa mới nói chuyện đã đề cập ngay tới vấn đề âm quỷ thì những người khác đều nâng cao tinh thần. Bốn người nhìn nhau một cái đều nhìn ra được trong mắt nhau sự nghi hoặc, khẽ gật đầu một cái, lúc này một người khác thuộc Long Gia chấp tay nói:

" Mặc dù còn chưa biết nhị vị tiên hữu là ai nhưng ta thay mặt cho toàn thể mọi người trong Bàn Long Thành cảm ơn nhị vị tiên hữu, nơi đây không tiện nói chuyện, nói như nhị vị không ngại của thể theo bốn người chúng ta đi tới tổng bộ nói chuyện một chuyến."

Người này nói chuyện cực kì uyển chuyển, không lộ ra một chút sơ hở gì. Vũ Y nghe vậy thì nhìn qua Xuân Đức, thấy Vũ Y nhìn qua thì Xuân Đức khẽ cười cười sau đó nhẹ gật đầu, từ đầu tới cuối hẳn đều không nói lời nào.

Được Xuân Đức đồng ý, Vũ Y nhìn bốn người khác nói đúng một từ:

" Được."

Tiếp sau đó Xuân Đức cùng Vũ Y bay theo bốn người khác đi tới tổng bộ chiến đấu của Bàn Long Thành lúc này.

.....

Thời gian không qua bao lâu thì hai người Xuân Đức cùng Vũ Y đã tới tổng bộ chiến đấu lâm thời của Bàn Long Thánh địa.

Gọi là tổng bộ chiến đấu nghe có vẻ hoành tráng chứ thực ra nơi đây chỉ là một ngọn núi lớn, bên trên xây dựng một nơi ở lại tạm thời mà thôi. Nơi được xây dựng cũng vô cùng đơn giản, chỉ là một cái hoa viên rộng lớn bên trên đỉnh núi, có một cái bàn dài cùng vô số ghế ngồi mà thôi.

Khi hai người Xuân Đức cùng Vũ Y đến nơi này thì ở nơi đây cũng có đến 25 người đang ngồi đợi sẵn từ trước, việc hai người bọn họ xuất hiện đã làm kinh động đến người khác, những người kia cũng rất nhanh biết được mục đích của Xuân Đức nên đã đi tới nơi này đợi sẵn.

Nhìn thấy nơi đây nhiều người như vậy thì Xuân Đức cũng không có lấy làm ngạc nhiên. Đây là điều hẳn dự đoán từ trước.

Ngay khi 2 người xuất hiện thì những người khác cũng đều dùng ánh mắt dò xét nhìn qua bên này. Nhưng Xuân Đức cũng không có để ý đến những ánh mắt của những người này, mà ánh mắt hẳn nhìn về một ông lão đang ngồi ở chủ vị.

Ông lão kia cũng cảm nhận được ánh mắt Xuân Đức đang nhìn mình. Ngay lập tức ông lão cũng nhìn qua bên này, ánh mắt của hai người giao nhau trên không trung. Sau khi đánh giá nhau một lúc thì cả 2 đồng thời nở một nụ cười.

Những người khác thấy một màn như vậy thì hai mặt nhìn nhau không hiểu ra làm sao.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 902: Tình Huống Bất Ngờ Một Trong 12 Vị Thánh Tổ Xuất Hiện

- --o0o---

Ông lão kia sau khi cười xong một hồi thì bình thản nói:

" Ta cũng không ngờ tới hôm nay lại có thể nhìn thấy chân thân tiên hữu xuất hiện tại nơi đây. Mời tiên hữu ngồi xuống nói chuyện."

Xuân Đức lúc này cũng thản nhiên ngồi xuống , sau đó nhìn lão giả cười nói:

" Đúng là chuyện gì cũng có thể xảy ra. Thật không ngờ người kia lại là tiên hữu. Ha ha. Nhưng hôm nay chúng ta không phải là kẻ thù, hôm nay ta tới đây là mang theo thành ý. Không biết tiên hữu có muốn lắng nghe một hai."

Những người khác nghe hai người đàm thoại thì cảm thấy đầu toàn sương mù, bọn họ nghe ra hai người hình như là có quen biết nhưng trước kia lại là địch nhân. Đến ngay cả Vũ Y bên cạnh cũng mơ hồ, không biết Xuân Đức đây là đang muốn làm cái gì nữa. Làm sao có chút không giống như kế hoạch từ trước.

Ông lão ở phía đối diện lúc này cũng cười lên sang sảng nói:

" Không trách, không trách. Khi đó chúng ta đạo bất đồng. Người ta có câu không đánh không quen biết. Với nếu có trách thì phải trách Lữ mỗ ta

khi đó động tham niệm. Chuyện xưa không nên nhắc lại, không biết hôm nay tiên hữu tới đây là muốn bàn giao dịch gì? "

Nhìn thấy ông lão đang cười lên ha hả thì Xuân Đức cũng cười theo, có điều mặt ngoài cười còn bên trong thì không có cười. Cừu nhân gặp lại cười được mới là lạ, tên này chính là tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì thứ ba đi vào bên trong Hoang Mạc Tử Thần.

Cũng là tên vương giả duy nhất chạy thoát khỏi bàn của hắn, trước khi đi tên này còn cắn hắn một cái thật đau, có thể nói hắn bị ăn thiệt thòi trên tay người này. Đương nhiên kẻ này cũng ném vị đắng do hắn ban cho, có điều hắn chỉ nhớ lỗi lầm mà người khác gây ra cho bản thân còn việc hắn đã làm gì có lỗi với người khác thì hắn không nhớ.

Theo hắn suy đoán người này hẳn là một trong 12 tên thánh tổ của Bàn Long Thành, trước kia hắn đã có tính đến trường hợp 12 tên thành tổ không có đi toàn bộ mà vẫn để lại 1 hoặc 2 người trấn giữ nhưng người này hành tung quá bí ẩn khiến hắn không có tư liệu thành ra mọi suy đoán cũng chỉ là suy đoán, cho tới ngày hôm nay gặp mặt.

Nhếch miệng cười cười, Xuân Đức nói:

" Có tiên hữu nơi đây thì an toàn Bàn Long Thành cũng đã không phải là vấn đề quá lớn nhưng mà thiết nghĩ có thêm một vài con rối tương đương với Tinh Vương Tiên Cảnh thì hẳn là sẽ đảm bảo hơn không ít. Không biết tiên hữu có hứng thú không?"

Bị gã đúng chỗ ngựa nhưng lão giả họ Lữ vẫn không có biểu hiện ra mặt quá nhiều, hắn lúc này vẫn giữ thái độ bình thản, hắn không mẫn không nhạt nói:

" Đạo hữu có thể nói rõ hơn được sao? Hoặc có thể cho tại hạ nhìn xem qua một lần, nghe là giả mắt thấy mới là thực tại hạ luôn tuân theo chân lý này."

Khóe miệng khẽ nhếch lên, Xuân Đức nhẹ vẫy tay một cái, một luồng hắc kim từ bên trong nhẫn chứa đồ của hắn bay ra bên ngoài.

Ngay lập tức nơi đây xuất hiện một thân ảnh toàn thân bao phủ hắc ý, xung quanh độc vụ xanh biếc ngăn cản mọi hồn niệm kiểm tra, hồn niệm bất kì người nào chạm tới đều bị độc vụ xung quanh ăn mòn. Đây là đặc điểm của độc hệ con rối cấp cao.

" Á á á...."

Liên tiếp là những âm thanh đau đớn vang lên, mấy tên vương giả ở nơi đây khi thấy trong này bỗng nhiên xuất hiện một tên lạ mặt thì việc đầu tiên chính là dùng hồn niệm thăm dò nhưng không có ai lường được độc vụ màu xanh xung quanh lại kinh khủng đến vậy. Ăn mòn tất cả hồn niệm tiến lại gần, khiến cho những người nơi đây ăn một chút nhỏ thiệt thòi.

Cả đám ngay lập tức rút về hồn niệm của bản thân, không một kẻ nào dám dùng hồn niệm đi quan sát con rối kia nữa.

Sau khi bị ăn thiệt thòi thì những người nơi đây ánh mắt đều đã thay đổi khi nhìn về phía Xuân Đức cùng con rối. Trong ánh những ánh mắt kia hiện lên một tia khiếp sợ.

Lúc này đây Xuân Đức nhìn lão giả họ Lữ cười nói:

" Nhìn qua thì hẳn tiên hữu cũng đã nhận ra loại con rối này rồi phải không nhưng so với lúc trước thì đám kia không đáng nhắc tới. "

Khi nhìn thấy con rối xuất hiện thì ánh mắt của lão giả họ Lữ không khỏi co lại. Nhưng rất nhanh hắn liền che giấu đi. Hắn lúc này mặt ngoài bình tĩnh cười nói:

" Nhận ra, làm sao lại không nhận ra. Lần trước tại hạ cũng đã lĩnh giáo qua một hai. Làm sao lại không biết sự lợi hại của nó. Nhưng tiên hữu thật sự muốn bán thứ này sao? Tiên hữu chắc chắn chứ? Không cần điều kiện gì đặc biệt đi kèm. "

Hiểu được lão giả họ Lữ kia đang còn băn khoăn cái gì, Xuân Đức lúc này cười rộ lên nói:

" Ta cũng không phải người rảnh rỗi đến nỗi đêm khuya không có việc gì tới nơi đây nói chuyện phiếm. Chỉ cần tiên hữu cho một cái giá hợp lý thì đồ vật này sẽ thuộc về tiên hữu, cũng là tăng thêm phần đảm bảo cho Bàn Long Thành. "

Lão giả họ Lữ nghe vậy thì lúc này nghiêm túc hẳn lên, hắn lúc này trầm giọng nói ra:

" Vậy cái giá tiên hữu đưa ra là gì? "

Nhìn qua Vũ Y, Xuân Đức khẽ cười một cái, Vũ Y hiểu ý lúc này mang ra hai tờ giấy ném thẳng lên bàn. Sau đó thì lại đứng yên ở một bên. Nhìn thấy một màn như vậy thì khóe miệng Xuân Đức khẽ giật một cái, hắn còn tưởng con bé này sẽ mang đến đưa cho một ai đó cho phải phép cơ chứ, ai ngờ con bé này vút thẳng lên mặt bàn.

Lúc này có một tên ở gần đó, nhanh tay cầm lên hai tờ giấy sau đó nhanh chân mang lại đưa lên cho lão giả họ Lữ.

Cầm trong tay hai tờ giấy, lão giả họ Lữ lúc này chậm rãi nhìn qua từng tờ giấy một. Mới vừa đầu sắc mặt của lão ta là kinh ngạc nhưng ngay sau đó

liền biến thành nghi hoặc. Nhưng càng về sau nét mặt của lão ta càng ngày càng nghiêm túc lên.

Sau khi đọc xong tờ giấy đầu tiên thì lão khẽ gật đầu. Ngẩng đầu nhìn lên Xuân Đức một cái sau đó lại tiếp tục đọc sang tờ thứ 2.

Nhưng vừa đọc tờ giấy thứ 2 thì ánh mắt của lão ta đột nhiên có lại, hít vào một hơi thật sâu lão ta mới tiếp tục đọc tiếp. Càng đọc về phía sau thì sắc mặt của lão càng thêm trầm trọng.

.....

Sau một lúc lâu, nhìn đi nhìn lại hai tờ giấy thì lão giả mới đặt lại xuống bàn, lúc này đây hẳn hơi khó xử nói:

" Yêu cầu của tiên hữu có phần hơi quá đáng, không biết tiên hữu có thể xem xét lại một chút về giá cả được hay không? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 903: Chỉ Cần Nghe Tên Cũng Khiến Cho Người Ta Phải Sợ Hải

Nghe vậy thì Xuân Đức chỉ cười cười mà không nói thêm gì cả. Hắn lúc này vung tay lên thu về con rối vương giả sau đó đứng dậy nói:

" Qua đêm mai ta sẽ rời đi Bàn Long Thành."

Nói xong một câu này thì Xuân Đức liền mang theo Vũ Y rời đi. Cũng không có ai đưa tiễn hắn, cũng chẳng có ai cản lại hắn cả. Hắn cứ như vậy tự nhiên đi ra khỏi nơi này. Vài cái chớp mắt qua đi thì thân ảnh Xuân Đức cùng Vũ Y đã biến mất không còn thấy đâu.

Đợi khi Xuân Đức cùng Vũ Y đều đã rời đi thì tất cả những người nơi đây đều hướng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía lão giả họ Lữ, bọn họ đang mong muốn lão có thể nói một cái gì đó.

Nhận thấy tất cả ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía mình thì lão giả kia bình thản nói ra một câu:

" Song Ma Quỷ Ảnh các người vừa được nhìn thấy một trong hai người."

Lời nói của lão giả thì bình thản nhưng khi rơi vào trong tai của những người nơi đây thì không khác gì bom nổ cả, cả đám đều thất kinh. Nơi này mọi người thoáng cái nhao nhao cả lên.

Lúc này một ông lão khác đang ngồi cạnh ở bên phải lão giả họ Lữ nghi hoặc nói ra suy nghĩ của mình.

" Ý lão tổ là người vừa xuất hiện là một trong song ma nhưng vì sao luôn cảm thấy kẻ kia không phải rất mạnh. Luôn có cảm giác hấn giống như là một tên giả vương. Khí tức của kẻ kia tuy mạnh nhưng lại không cô đọng tới trình độ của vương cấp cao thủ."

Nghe được lời của ông lão này thì những người khác liền gằn đầu, sau đó cả đám ngừng bàn luận mà nghe lão giả họ Lữ nói về vấn đề này.

Lão giả họ Lữ thần sắc hồi tưởng, sau đó thì hấn có phần đặng chất nói ra:

" Các ngươi tưởng vậy nhưng không phải vậy, chỉ khi các ngươi chính thức giao thủ với kẻ kia thì các ngươi mới hiểu hấn đáng sợ đến mức nào. Khi trước ta cùng với hai vị lão tổ của Long Tộc cùng nhau liên thủ chống lại đối phương nhưng đối phương chỉ là hai người cùng 18 con rối vương giả cấp thấp thì đã có thể đánh cho chúng ta không góc đầu lên được. Như vậy các ngươi hiểu là đối phương mạnh và đáng sợ đến mức nào rồi."

Suy nghĩ một chút hấn lại nói thêm:

" Thất trăm liền có thể giết chết một vị cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. Ba giáo liền khiến cho một người khác phải tự bạo, 1 trận pháp gồm 18 con rối liền có thể khiến ta bó tay, bó chân không tài nào thoát ra được. Các ngươi thấy Song Ma Quỷ Ảnh thế nào? "

Nghe được những lời nói như tự giễu của lão giả họ Lữ thì tất cả những người có mặt nơi đây đều trầm mặc, không ai còn nói thêm một cái gì nữa, cũng không ai trả lời câu hỏi của ông lão vừa nêu ra. Tất cả đều chỉ là trầm mặc suy nghĩ những lời mà lão giả họ Lữ vừa nói.

Mãi sau một lúc lâu thì một trung niên nhìn có phần thư sinh, sau khi hít một hơi thật sâu nói:

" Đáng sợ, theo như lời nói của lão tổ thì hai người kia quả thực đáng sợ. May mà bọn họ chỉ nhằm vào Long Tộc, bằng không trong hoàn cảnh này hai người kia không nhằm vào nhân tộc chúng ta bằng không thì không xong rồi. Long Tộc lần này khó tránh khỏi kiếp nạn."

Nghe được lời nói của trung niên, lão giả họ Lữ thân nhiên cười nói:

" Các người sống từng ấy năm mà vẫn còn tin vào những điều mà các chủng tộc rãi ra sao? Long Tộc nói rằng Song Ma Quỷ Ảnh vô duyên vô cớ tập kích bọn họ, các người tin được sao? Vì sao không phải là Long Tộc muốn đoạt đồ ăn của người ta sau đó đoạt không được còn bị người ta giết chết. Tính cách của đám rắn nhỏ kia các người cũng không phải không biết, nhất trời nhì ta, việc ra tay cướp đoạt đồ tốt trong tay người khác bọn họ làm còn thiếu sao? "

" Vậy ý của lão tổ là."--- Người trung niên kia cẩn thận hỏi lại.

Lúc này lão giả họ Lữ nhìn qua tất cả mọi người, tiếp sau đó hắn mới nói :

" Tất sát lệnh của Long Tộc đã là cái gì, liên minh các tộc lại là cái thứ gì. Tất cả chỉ là rắm thí. Nếu có cơ hội đám kia còn không phải cắn chúng ta một miếng. Nếu như không có ta cùng mười một một vị huynh đệ khác thì nhân tộc chúng ta ở nơi đây liệu có còn nơi sinh tồn, nếu không có chúng ta thì các chủng tộc khác đã sớm tiêu diệt nhân tộc ở nơi này. Người kia cũng là nhân tộc cũng là đồng tộc, còn kẻ chết dưới tay hắn chính là bọn hắn tự tìm. Ta nói vậy thôi các người cũng đã hiểu. "

Những lời này mọi người đều nghe rõ mồn một, ở đây không có một ai là người ngu cả, bọn họ hiểu được dụng ý trong lời nói của lão tổ. Lúc này đây tất cả mọi người đều cung kính nói:

" Bọn vãn bối đã hiểu, mọi việc đều nghe theo sự sắp đặt của lão tổ."

Gật đầu, lão giả họ Lữ lúc này chỉ hai tờ giấy đang đặt trên bàn trà giọng nói ra:

" Các người từng người xe kỹ bên trong từng tờ giấy yêu cầu cái gì. Huy động tất cả tài lực vật lực đêm nay ta muốn nhìn thấy kết quả. Bây giờ ta cần chuẩn bị một số thứ để đi gặp vị bằng hữu kia. "

Nói xong mấy lời này thì thân ảnh của lão giả đột nhiên hóa thành vô số cánh hoa màu đen sau đó tan biến đi mất.

Những người khác thấy lão giả đã rời đi thì đều hai mắt nhìn nhau sau đó từng người nhìn qua hai tờ giấy đang đặt trên bàn. Nhưng kẻ nào kẻ nấy sau khi xem xong thì sắc mặt liền trầm trọng vô cùng.

Lúc này đây một trung niên thuộc Cửu Gia nhìn qua mọi người nói:

" Các vị thấy sao? "

Một người ở bên cạnh lúc này thở dài nói:

" Ý của lão tổ người lại còn không hiểu, người đang muốn gỡ cảnh tình bốn gia tộc chúng ta. Xem ra hành động gần đây đã khiến cho người không vừa mắt. Lần này thì chúng ta phải xuất nhiều một chút huyết, bằng không sẽ không xong."

Những người khác cũng đồng loạt thở dài, lúc này một tên đại hán râu rậm cũng là người của Cửu Gia đi tới bên cạnh trung niên vỗ vỗ vai nói:

" Lão Lục quên đi, có gì về nhà nói."

Nhìn qua mọi người, hấn chấp tay nói:

" Hai người chúng ta quay về gia tộc trước. Các vị hện gặp lại."

Nói xong thì hai người liền rời đi nơi đây. Những người khác lúc này cũng bắt đầu lục tục rời đi chỉ còn một ít người ở lại. Không qua bao lâu thì nơi này cũng không còn một ai.

Sau khi những người này rời đi hết thì thân ảnh của Xuân Đức, Vũ Y cùng với lão giả họ Lữ một lần nữa hiện ra giữa phòng.

Xuân Đức nhìn lão giả thân nhiên cười nói:

" Bây giờ chúng ta có thể nói chuyện một cách nghiêm túc rồi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 904: Việt Ngữ -Ngôn Ngữ Độc Nhất Cũng Là Duy Nhất

Ông lão họ Lữ lúc này cũng mỉm cười nhìn Xuân Đức, sau đó thì trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói:

"Chúng ta liên minh cùng với nhau mưu đồ thiên hạ, tiên hữu cảm thấy thế nào?"

Nghe được người này đưa ra lời mời liên minh thì Xuân Đức cũng không lấy gì làm kinh ngạc, hắn đã sớm liệu đến tình huống này. Nhưng vào lúc này hắn lại lắc đầu nói:

"Ta là một tán tu, không thích cái gì mưu đồ thiên hạ, chỉ cần kiếm chút tiên thạch sau đó về mua một ít phàm đan về tu luyện là được rồi. Nói trắng ra là ta không quá tin tưởng các ngươi. Ta thân cô thế cô làm sao có khả năng đấu lại các ngươi, ăn thiệt thòi là điều không thể tránh khỏi. Ta cũng muốn cảnh khi bị lợi dụng xong thì bị các ngươi mang đi bán cho Long Tộc."

Xuân Đức nói rất tự nhiên, hắn cũng chẳng nể nang một chút mặt mũi nào cho vị thánh tổ của Bàn Long Thành này cả. Tuy hắn cũng chẳng sợ mấy người này nhưng lại lười cùng đám âm hiểm này liên minh, điều quan trọng hơn cả là hắn còn chưa nhìn thấy thành ý của đối phương. Cũng chưa thấy lợi ích đủ lớn để có thể dụ hoặc được hắn.

Ở đối diện vị thánh tổ kia nghe được Xuân Đức nói bản thân thế đơn lực bạc thì khóe miệng không tự chủ được co giật mấy cái, trong lòng hắn lúc này đang thầm mắng đối phương là đồ vô liêm sỉ, theo hắn thấy đối phương

dù có không phải đại là thế lực nhưng thực thực nắm trong tay còn hơn cả đại thế lực.

Tuy hẳn không biết trong tay đối phương có con bài gì nhưng chỉ tính riêng đám con rôi vương cấp kia thôi cũng đủ khiến cho người ta không thể xem thường.

Hẳn không tin một người cầm trong tay vô số con rôi vương cấp lại không có con bài gì khác. Hơn nữa đối phương bán một số lượng lớn con rôi vương cấp sơ giai cùng trung giai, tuy không có hậu kì. Nhưng nghĩ tới đây thôi cũng khiến hẳn lạnh cả sống lưng.

Suy nghĩ một lúc vị thánh tổ Bàn Long Thành này mới nói ra điều kiện của bản thân:

" Như vậy đi, tiên hữu cảm thấy như vậy có được không?....."

Vị thánh tổ này chỉ nói ra một câu như vậy, sau đó liền dùng hồn niệm của bản thân ngưng tụ ý niệm. Ngay lập tức trên đầu ngón tay của người này hình thành mà quang cầu ánh sáng nho nhỏ. Quang cầu kia to lên bằng ngón tay cái thì liền dừng lại.

Phất nhẹ tay một cái thì quang cầu kia liền bay về phía Xuân Đức. Lúc này đây Vũ Y đứng bên cạnh khẽ nâng tay bắt lấy quang cầu kia, sau khi kiểm tra một lượt không phát hiện vấn đề gì thì nàng mới quay qua Xuân Đức dùng việt ngữ nói:

" Không có phát hiện cái gì khả nghi, anh hai nhìn xem kỹ lại một lần xem bên trong có giấu diếm cái gì không? "

Nói xong thì nàng liền đưa quang cầu cho Xuân Đức. Xuân Đức cũng y như lời Vũ Y kiểm tra quang cầu kia lại một lần, sau khi phát hiện không có vấn đề thì hẳn mới bắt đầu hấp thu. Ngay khi quang cầu bị hẳn hấp thu thì

một luồng tin tức được truyền thẳng vào bên trong đầu của hắn. Hắn lúc này nhắm mắt lại cảm thụ.

Sau một lúc thì hắn mới mở mắt ra. Nhìn về phía lão giả phía đối diện hắn khẽ cười lên nói:

" Không ngờ tiên hữu cũng thật dám bỏ ra vốn liếng, ha ha, tất cả mọi việc ta đều chấp nhận, riêng việc gia nhập Bàn Long Thánh Địa thì ta không muốn, ta sống không bị câu thúc quen rồi không muốn phải bó tay bó chân một nơi."

Lão giả họ Lữ nghe vậy thì cũng mỉm cười, lão ta cười nói:

" Tiên hữu chớ vội cự tuyệt, thực gia thì việc gia nhập Bàn Long Thánh Địa có cũng được mà không có cũng được, cái này chẳng qua chỉ là một cái danh phận mà thôi không qua cần thiết. Chỉ cần tiên hữu ra tay lúc Bàn Long Thanh gặp tình huống nguy cấp là được, còn về phần quyền lợi thì tiên hữu cũng sẽ được hưởng quyền lợi như chúng ta. Tiên hữu thấy sao? "

Khẽ nhíu mày, Xuân Đức lúc này nhìn qua Vũ Y hỏi:

" Em thấy sao? Có nên tiếp nhận không? "

Vũ Y nở một nụ cười, sau đó nói:

" Vì sao lại không tiếp nhận cơ chứ, cứ nhận lấy chỗ tốt trước đã rồi tính sau, còn tới lúc kia thì còn phải nhìn xem tâm tình anh hai lúc đó, vui vui thì giúp, không thích liền không giúp. Ai có thể làm gì được chúng ta. Dù sao cũng không có cái ước thúc, chẳng qua chỉ là lời nói thôi mà. Còn nếu đối phương muốn có khế ước thì miễn bàn."

Xuân Đức lúc này cũng cười lên nói:

" Anh cũng nghĩ như vậy, dù sao có chỗ tốt không lấy thì là đồ ngọc. Ha ha."

Nhìn thấy hai người Xuân Đức cùng Vũ Y đang nói chuyện với nhau thì ông lão họ Lữ thì thoảng khẽ nhíu mày một cái, nãy giờ lão ta luôn chú ý hai người nói chuyện nhưng điều khiến hắn có phần buồn bực là hắn nghe mãi mà không hiểu là hai người đang nói cái gì. Hắn sống đã lâu, riêng về ngôn ngữ ở cao thiên hắn biết gần như không sót loại nào.

Hắn chưa từng gặp trường hợp nào giống lúc này, người khác ở trước mặt bản thân nói chuyện với nhau mà bản thân lại không hiểu.

Đang lúc hắn suy đoán xem Xuân Đức lai lịch từ đâu tới thì Xuân Đức lúc này đã lên tiếng cắt ngang suy nghĩ của lão.

" Việc này để tại hạ suy nghĩ một thời gian mới có thể quyết định, khi nào chúng ta tiến hành giao dịch thì khi đó tại hạ cũng sẽ có câu trả lại thỏa đáng cho tiên hữu. Nếu không còn việc gì thì tại hạ xin từ biệt, tại hạ còn một số chuyện quan trọng cần phải giải quyết."

Thấy Xuân Đức không có ý định trả lời ngay thì ông lão họ Lữ cũng không ép, lúc này đây hắn cũng đứng dậy nói vài câu khách sáo với Xuân Đức. Xuân Đức đương nhiên là cũng đáp lại bằng vài câu khách khí không kém, sau khi nói xong mấy lời sáo rỗng thì hắn liền mang Vũ Y rời đi.

Nhìn thấy Xuân Đức đã thực rời đi thì trong đôi mắt của ông lão họ Lữ liên tục lấp lóe quang mang khác lạ, sau một lúc thì hắn liền thở dài tự nói với bản thân.

" Bây giờ vẫn là chưa phải lúc."

Nói xong lời này thì hắn cũng liền biến mất.

.....

Sau khi rời khỏi tổng bộ chiến đấu lâm thời của Bàn Long Thành thì Xuân Đức cùng Vũ Y đều không có quay trở về nơi trước kia. Hai người hôm nay đổi nơi ở, ở trên mặt đất chán rồi hôm nay hai người quyết định ở trên bầu trời.

Sau khi bay lên đến độ cao nằm ngoài tầm dò xét của hồn niệm vương giả cảnh cao thủ thì hai người liền dừng lại, lấy ra một cái phi thuyền không gian sau đó cả hai đều đi vào bên trong, mở lên chế độ ẩn nấp của phi thuyền sau đó cả hai cùng đi tu luyện.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 905: Giao Dịch

Ngày hôm sau.

Ngay khi Xuân Đức đang ở bên trong phòng suy diễn tuyệt kỹ thì ở trên bàn chiếc ngọc phù truyền tin liền sáng lên, phát ra quang mang nhũ bạch sắc. Lúc này đây lông mày Xuân Đức khẽ nhíu lại, sau đó hần từ từ mở mắt ra, nhìn thấy ngọc giản truyền tin đang phát sáng thì hần liền phát tay một cái.

Ngọc giản truyền tin kia ngay lập tức rơi vào bên trong tay của hần, dùng hồn niệm nhẹ kích hoạt ngọc giản đồng thời lúc này một âm thanh truyền ra.

" Mọi thứ đã được chuẩn bị, chúng ta có thể tiến hành trao đổi(giao dịch)."

Âm thanh này Xuân Đức cũng không có xa lạ gì, người này không phải ai khác chính là lão giả họ Lữ. Nghe được đối phương đã chuẩn bị xong thì Xuân Đức lúc này cũng dùng hồn niệm truyền tin lại.

" Vị trí định sẵn, ta rất nhanh sẽ tới đó."

Xuân Đức truyền một tin tức lại như vậy sau đó cũng liền thu về hồn niệm. Quang mang của ngọc giản truyền tin lúc này cũng ngay lập tức ảm đạm xuống. Bước xuống giường hần lúc này đi ra bên ngoài.

Vừa ra tới bên ngoài thì hắn đã liền gặp Vũ Y đang đứng ở bên ngoài, nhìn thấy hắn đi ra thì cô nàng liền mỉm cười.

" Anh hai buổi sáng tốt lành."

Khẽ gật đầu, hắn cười cười nói:

" Em cũng vậy nhé. Mà sáng nay cần phải đi gặp kẻ kia rồi, mọi sự chuẩn bị xong chưa?"

Vũ Y gật đầu đáp:

" Mọi sự đã chuẩn bị xong, mà anh hai không cần em đi theo bảo vệ sao? "

Vũ Y hình như có đôi chút lo lắng khi để Xuân Đức một mình đi, ánh mắt của nàng nhìn Xuân Đức có xen lẫn đôi chút lo âu.

Khẽ nhếch miệng cười tà, Xuân Đức nói:

" Em lưu lại phía sau mới là sự đảm bảo tốt nhất, nếu nơi kia có cái gì không đúng thì cứ theo kế hoạch mà làm. Với đây cũng chỉ là anh đề phòng đám kia 2 mặt thôi, còn theo tình thế hiện tại thì tỉ lệ những kẻ kia làm như vậy là không cao, nên em cũng không cần lo. Được rồi, đi nào."

Vừa nói Xuân Đức cũng vừa thay đổi diện mạo của bản thân, tuy làm thế này không thể đánh lừa được cao thủ chân chính như lão giả họ Lữ nhưng lại có thể đánh lừa được đại đa số những kẻ khác. Hắn cũng không muốn có mấy phiền toái không cần thiết.

Sau khi chuẩn bị xong thì hắn liền lái phi thuyền không gian bay về địa điểm đã định trước. Khi tới gần nơi vị trí định trước thì hắn liền thu phi

thuyền lại sau đó tự thân bay về nơi kia. Còn về phần Vũ Y thì lưu lại ở phía sau đề phòng mấy trường hợp ngoài ý muốn.

Trong quá trình di chuyển thì Xuân Đức cũng không quên quan sát tình hình âm quỷ ở phụ cận, phát hiện đám kia chỉ đứng ở xa xa quan sát mà không có lên tấn công, giống như đám này đang chờ đợi một cái gì đó. Chờ đợi một thời điểm thích hợp để đồng loạt tiến công.

.....

Rất nhanh Xuân Đức liền đã đi tới địa điểm định sẵn. Lần này vẫn là ở trên một ngọn núi cao nhưng lần này lại là ở ngay gần khu vực giao tranh giữa nhân tộc cùng âm quỷ, chỉ cần là tu sĩ bình thường ở trên đỉnh núi này cũng có thể nhìn thấy âm quỷ ở xa xa phía bên dưới.

Khi hấn tới nơi này thì ở đây cũng đã có sẵn 5 người đứng đợi từ trước. Một người trong số đó là lão giả họ Lữ, bốn người còn lại phân biệt là người của bốn đại gia tộc lớn.

Nhìn thấy hấn đi tới nơi đây thì lão giả họ Lữ liền đi lên phía trước tươi cười chào đón, bốn người khác cũng đi theo phía sau:

" Cuối cùng tiên hữu cũng đã tới, ha ha ha."

Ông lão họ Lữ vừa đi lên mấy bước thì đã cười cười nói nói bộ dạng rất thân thiết, Xuân Đức thấy vậy thì cũng cười đáp lễ, sau đó nói:

" Đê tiên hữu phải chờ đợi đã là tại hạ thất lễ. Ha ha. Nhưng do bận một chút việc nên không thể tới được sớm hơn mong tiên hữu thông cảm mà bỏ quá cho."

Lão giả họ Lữ lúc này xua tay, một bộ việc nhỏ không đáng để ý nói:

" Chỉ là một chút việc nhỏ, người làm đại sự như chúng ta ai lại để ý tiểu tiết như vậy làm gì. Được rồi chúng ta vào việc chính đi, đồ vật mà tiên hữu yêu cầu đều nằm trong này. Tổng cộng 12 phần tài liệu sơ cấp, một phần trung cấp, mời tiên hữu kiểm tra lại."

Vừa nói thì lão giả cũng liền gỡ ra một chiếc nhẫn chứa đồ đang đeo trên tay đưa cho Xuân Đức. Nhận lấy nhẫn chứa đồ sau khi kiểm tra cẩn thận không phát hiện vấn đề khả nghi thì hắn mới dùng hồn niệm quan sát vào bên trong.

Hắn thì quan sát còn về phần thống kê thì đã có hệ thống phụ trợ lo. Hệ thống phụ trợ mà Vô Địch để lại cho hắn thích hợp nhất chính là làm việc này, thống kê cùng phân tích các thứ lặt vặt. Trong đầu hắn liên tục vang lên âm thanh của hệ thống phụ trợ.

" 10 bộ Bán Tiên Khí hoàn hảo. 12 kiện tiên khí sơ cấp, 7 kiện cấp 4, 3 kiện cấp 2, 2 kiện cấp 3 trong đó một kiện bị hư tổn mức độ nhẹ. 1 trung phẩm tiên khí cấp 7 hoàn hảo ám hệ.

Luyện Hồn Hoa 42 gốc, Sinh Hồn Hoa 18 gốc..... Tiên thạch cực phẩm 1 triệu 200 ngàn viên.... Thi thể âm quỷ vương giả sơ cấp 7 bộ, trung cấp 1 bộ, âm châu bên trong cơ thể vẫn còn....."

Cũng phải mất vài phút thì hệ thống phụ trợ mới thống kê cùng phân tích ra tất cả, chỉ có tiên khí cùng thảo mộc quý hiếm cùng mấy bộ âm quỷ thi thể là đáng tiền, còn những thứ khác chẳng đáng mấy đồng.

Tuy bán thế này có đôi chút rẻ nhưng hắn cũng không có tiếc, dù sao lúc chiến đấu hắn cũng không thể phân tâm quá nhiều để điều khiển cái đám này.

Vì thế hắn mới phân loại ra, con rối mà không có linh trí dù có mạnh đến đâu cũng là hàng phế phẩm cả, trừ khi là hàng đế cấp với tôn cấp ra.

. Sau khi kiểm tra xong phát hiện mọi thứ đều không có vấn đề thì Xuân Đức cũng liền rút về hồn niệm của bản thân.

Sau đó hắn khẽ vuốt nhẹ chiếc nhân ở bên tay phải một cái, ngay lập tức mười 13 đạo ánh sáng từ chiếc nhẫn bay ra bên ngoài, nghiêm chỉ xếp thành một hàng. Hắn lúc này cũng tự thân xóa bỏ linh ấn ở bên trong từng con rối đi. Ngay khi mất đi linh ấn thì mấy con rối này đều quay về trạng thái bình thường, độc vụ quanh quanh cũng biến mất.

Nhìn lão giả họ Lữ hắn điềm nhiên nói:

" Đến lượt đạo hữu. "

Lão giả họ Lữ lúc này cũng không có khách khí, sau khi nhẹ gật đầu một cái thì hắn bắt đầu dùng hồn niệm cường đại của bản thân bắt đầu kiểm tra từng con rối một. Không chỉ có hắn mà bốn tên vương giả tới từ bốn gia tộc khác cũng tham gia vào việc này.

Từng con rối một đều bị những người này kiểm tra cẩn thận, Xuân Đức đoán đám này có khi còn phải soi cả lông tơ của mấy con rối luôn chứ chẳng chơi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 906: Âm Quỷ Vương Giả Trung Giai(Tinh Vương Tiên Cảnh Trung Kỳ)

Ngay khi đám này còn đang soi mói đám khô lồi thì một âm thanh giống tiếng chuông ngân làm cho những người này giật mình.

" Boong! Boong! ..."

Liên tiếp là những tiếng chuông ngân vang, vang vọng khắp cả Bàn Long Thanh. Cũng vào lúc này thì thủy triều âm quỷ từ phía tây bắt đầu dồn lên, đêm không hết âm quỷ trên mặt đất, lẫn cả trên không. Nhìn thấy cảnh tượng này thì đến ngay cả Xuân Đức cũng phải giật mình.

Vì hắn cảm nhận được sâu bên trong biển âm quỷ này có mấy chục luồng khí tức đáng sợ, lúc này đây hắn nhăn mày lại nói ra:

" Vương Giả Trung Giai mà tất cả đều sắp bước vào hậu kì, số lượng không dưới 20 con."

Nhưng ngay sau đó hắn nhìn về phía ông lão họ Lữ cười nói:

" Tiên hữu quyết định khá là chính xác đấy, có thêm 13 con rối này thì hắn tiên hữu có thể đánh lui được đám quỷ vật này nhưng cái giá phải trả là không hề nhỏ nếu như tiên hữu chịu xuất huyết thì mọi việc sẽ là dễ dàng hơn rất nhiều."

Nghe được lời nói của Xuân Đức thì ông lão họ Lữ khẽ nhăn mày lại hỏi:

" Tiên hữu nói vậy là có ý gì? "

Xuân Đức cười nói:

" Chúng ta đều là người thông minh, tại hạ cũng không tin cả một cái thánh địa của nhân tộc ở tiên vực như Bàn Long Thành lại chỉ có chút ấy tài phú. Nếu như tiên hữu chịu xuất ra thêm 3 phần thành ý thì tại hạ cũng có thể cho đạo hữu một số đồ chơi. Đạo hữu thấy sao? "

Vị thánh tổ của Bàn Long Thành làm sao lại không hiểu được dụng ý của Xuân Đức nhưng bỏ thêm ba thành quả thực chính là cái giá trên trời, dù Bàn Long Thành có giàu có thì cũng không giàu có tới mức đó. Nhưng đứng trước tình thế hiện tại thì hẳn cũng thực sự không còn biện pháp nào tốt hơn.

Suy nghĩ một chút hẳn vật là cười khổ nói:

" Tiên hữu một đao này thực độc. Được, ba thành thì ba thành. Tại hạ muốn mượn thêm 3 con rối trung giai của tiên hữu."

Xuân Đức lúc này cũng rất hào phóng nói:

" Ha ha. Được, không thành vấn đề. Có điều thứ này giá trị có chút lớn nên không thể tùy tiện mượn được nên chính bản thân tại hạ sẽ điều khiển bọn nó. Lữ tiên hữu không lấy làm phiền chứ."

Lão giả nghe vậy thì khóe miệng nhin không được giật giật mấy cái, hẳn gật đầu nói:

" Nên làm như vậy. À, còn một chuyện. Không biết việc hôm qua đạo hữu suy nghĩ thế nào? "

Nhắc tới việc hôm qua thì Xuân Đức có hơi thu liễm một chút lại nụ cười của mình, hấn mỉm cười nói:

" Tại hạ cũng là người thành thực, không thích lòng vòng. Chỉ cần số lượng thi thể âm quỷ vương giả bị đánh chết trong lần tấn công lần này đều thuộc về tại hạ thì tại hạ cũng không tiếc giúp tiên hữu một tay. Tiên hữu cảm thấy sao? À mà phải là thi thể có cả âm châu nhé."

Nghe được cái giá mà Xuân Đức đưa ra thì sắc mặt của những người ở đây đều hơi biến đổi, phải biết âm châu của đám vương giả âm quỷ chính là vật đại bổ, có thể giúp cho tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh tăng tiến tu vi.

Nhưng nhìn biến âm quỷ đang sắp tiến tới phạm vi của thành phía Tây thì lão giả họ Lữ liền làm ra quyết định, hấn chắc như đinh đóng cột nói:

" Chỉ cần tiên hữu chịu ra tay giúp đỡ thì mọi thứ của theo như lời tiên hữu mà làm. Nếu như tiên hữu còn điều gì lo ngại thì ta cũng có thể phát thệ tâm với trời."

Lão giả họ Lữ vốn là chỉ thuận miệng nói thôi, ai ngờ Xuân Đức lúc này gật đầu nói:

" Cũng được, thôi thì cứ phát thệ tâm đi. Như vậy mới đảm bảo, dù sao làm như vậy cũng không mất mát gì. Còn về phần ta thì là người giữ chữ tín rồi, nên cũng chẳng cần phát thệ tâm làm gì, về điểm này xin tiên hữu an tâm."

Lần này không phải là lão giả họ Lữ mà ngay cả bốn người khác khác khác miệng cũng co giật mấy cái. Bốn họ nhìn sao cũng cảm thấy Xuân Đức gian gian, không có chút gì là bộ dạng người thành tín cả.

Ông lão họ Lữ lúc trước lỡ miệng, bây giờ cũng không thể làm gì khác, đành phải phát thệ tâm. Quá trình phát thệ tâm vô cùng nhanh chóng.

Không qua bao lâu thì lão giả đã phát thệ tâm xong, cùng lúc đó trên bầu trời cũng vang lên một tiếng nổ lớn.

" Âm "

Tiếng nổ này cũng xem như là thiên địa chứng giám, nghe được tiếng sấm này thì Xuân Đức cũng không lo

mấy tên này quit nợ nữa vì người làm trái thệ tâm thì cái kết cũng chẳng mấy hay ho.

Tiếp sau đó đám người kia liền không chế đám con rối vừa mua được rồi rời đi, đi đến bên trên tường thành. Còn về phần Xuân Đức thì chỉ lặng yên nhìn những người kia rời đi, sau khi những người kia đã rời đi hết thì một thân ảnh quỷ dị hiện ra bên cạnh Xuân Đức.

" Bây giờ chúng ta nên làm gì đây anh hai? "

Xoa xoa đầu Vũ Y, hấn cười nói:

" Nhìn thôi chứ còn làm gì nữa cô bé ngốc, đợi đám kia đánh nhau sống chết đi. Khi nào cần thì anh sẽ để Bóng Ảnh đi ra. Em cũng không cần tham chiến làm gì, không may bị một lúc mười mấy con trung giai vây công thì sẽ gặp nguy hiểm lắm."

Vũ Y nghe vậy thì khẽ " A" lên một tiếng, nàng vốn định nói cái gì nhưng sau đó lại không có nói ra. Xuân Đức nhìn biểu hiện của Vũ Y thì làm sao không biết trong lòng em gái mình nghĩ cái gì, hấn khẽ lắc đầu nói:

" Tôi luyện bản thân là tốt nhưng đặt mình vào hoàn cảnh nguy hiểm là không nên một chút nào. Đám âm quỷ kia đã có trí khôn, không còn là đám vô tri như lúc trước. Chúng ta không thể xem thường bọn chúng, ở bên cạnh

anh, quan sát đám kia sau khi nắm chắc thì có thể cho em tham gia giết chóc."

Vũ Y nghe vậy thì hai mắt sáng lên nàng liên tục gật gật đầu y hết gà con mỏ thóc vậy. Thấy vậy thì Xuân Đức lại nở nụ cười, hấn nhéo nhéo mà Vũ Y mấy cái rồi nói:

" Đi thôi, đi nhìn xem đám âm quỷ kia bây giờ là cái dạng gì rồi. "

Nói xong thì hấn liền phiêu phiêu bay lên cao, không nhanh không chậm bay về phía tường thành. Vũ Y lúc này cũng nhanh chóng bám theo đuôi phía sau.

.....

Không qua bao lâu thì hai người đã đứng phía bên trên chiến trường, Xuân Đức lúc này lựa chọn vị trí thích hợp ở trên cao, sau đó thì lấy ra một tấm thảm bay lớn, đồng thời hấn cũng gọi ra Sói Mập. Cũng lấy ra một chút cao lương mỹ vị để vừa ăn vừa xem chiến đấu phía bên dưới.

May mà Xuân Đức ở nơi không có ai thấy, bằng không hấn sẽ bị người người chửi bới. Có ai đòi trong tình thế nước sôi lửa bỏng vậy mà có người an nhàn ở phía bên trên vừa ăn uống, vừa thản nhiên quan sát cảnh tượng giết chóc phía bên dưới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 907: Tổ Hợp Tiên Thuật Sát Chiêu

- ---o0o---

Tốc độ tấn công của đám âm quỷ của thể nói là vô cùng nhanh chóng, biến âm quỷ cấp thấp ở phía trước lấy thân thể dọn dẹp tất cả những cạm bẫy, trận pháp mà bên phía nhân tộc bày ra. Cũng vì vậy mà vô số quỷ vật bị chết không toàn thân nhưng mà so sánh với số lượng khổng lồ ở phía sau thì một chút tổn thất như vậy chẳng đáng kể một chút nào.

Với những cái xác kia cũng không phải là vô ích, bọn nó chính là thức ăn để cho đám quỷ vật khác tiến hóa, ở bên trong quỷ đàn có từng con quỷ vật nhìn giống bọ cạp, có điều hình thể bọn nó to lớn vô cùng, nhìn chẳng khác gì một con trâu mộng cả. Đám quỷ vật này bây giờ đang liên tục ăn vào xác của đồng loại, tốc độ ăn vào của bọn chúng là vô cùng nhanh chóng, đồng thời tốc độ phát triển cũng là cực kì khủng bố.

Chỉ không đầy vài phút thì hình thể đám quỷ vật có dạng bò cạp này đã to hơn một vòng, cơ thể cũng nhanh chóng biến đổi, màu sắc trở nên đậm hơn.

Tiếp sau đó là một màn kinh người phát sinh, vỏ ngoài của đám quỷ vật kia bỗng nhiên rạn nứt, từ bên trên sống lưng lộ ra một cái vết nứt, vết nứt kia nhanh chóng lớn dần. Rồi từ bên trong cái vết nứt kia một con quái vật được sinh ra, một nhân hình mọc ra cái đuôi, tứ chi chạm đất, không có mắt, thân thể có màu xanh lam, chiều cao chừng 4 mét và tướng mạo cực kì dữ tợn. Khí tức từ đám này phát cũng cực kì quỷ dị.

Ở trên cao nhìn thấy vậy một màn thì Xuân Đức cũng phải ngạc nhiên không thôi, hấn kinh ngạc bởi tốc độ tiến hóa của đám này.

Nhưng màn tiếp theo còn làm cho Xuân Đức ngoác miệng ra. Chỉ thấy đám quái vật màu xanh xanh vừa được sinh ra kia lúc này nằm dài trên mặt đất, cái miệng lớn hướng về phía tường thành.

Ngay sau đó ở trước miệng mấy con quái vật kia hình thành một quả cầu điện màu lam, quả cầu điện màu lam kia nhanh chóng lớn dần, lớn dần, khi đạt tới đường kính tầm 2 mét thì liền bay thẳng đến tường thành bên này.

" Vút vút vút...."

Liên tiếp là những âm thanh xé gió vang lên nhưng quả cầu sét kia lấy tốc độ khó có thể tin được bay đi, trên đường đi thì bất kì vật gì cản đường cũng bị nó hủy diệt. Vì vậy trên đường đi của quả cầu kia đã giết chết không biết bao nhiêu là âm quỷ. Có điều mỗi lần giết chết một âm quỷ thì quả cầu kia lại lớn hơn một chút.

Sau khi bay tới gần tường thành thì đường kính của quang cầu kia cũng đạt tới vài dặm nhìn không khác gì một cái tiểu mặt trời màu xanh.

" Âm âm âm..."

Ngay sau đó là từng vụ nổ khủng bố vang lên, quang cầu to lớn kia va chạm với tường thành khiến cho cả một khu vực tường thành vị bao trùm bởi lôi điện, tu tiên giả ở bên trong khu vực này thì cũng không cho chết ngay nhưng hành động thì trì độn vô cùng.

Cũng ngay vào lúc này thì đám quỷ vật kia cũng đồng loạt bay lên trên tường thành, số lượng của bọn chúng là rất nhiều, nhiều kinh khủng khiếp, âm khí từ bên trong cơ thể bọn nó tán dạt đi ra vậy mà khiến cho cả phương viên rộng lớn bị nhuộm thành màu xám, khắp nơi đều là sương mù.

Đám âm quỷ khi vọt vào bên trong khu vực mà đang bị lôi điện bao trùm thì lại không có việc gì, đã vậy lại còn hành động gia tăng không ít. Còn nhân loại thì lại hành động chậm chạp, do hành động chậm chạp không phản ứng kịp với các đòn tấn công của đám quỷ vật khiến cho trong nháy mắt có vô số tu tiên giả nằm xuống.

Bị đám quỷ vật kia xé thành vô số khối, sau đó bị vô số con quỷ vật nuốt vào trong bụng, chết đến không thể chết lại.

Nhưng đúng vào lúc này, bầu trời bỗng nhiên bị nhuộm thành một màu đỏ, nhiệt độ thoáng cái tăng cao mấy chục độ.

Tiếp sau đó một trận mưa thiên thạch xuất hiện, từ khối thiên thạch được người dùng tiên thuật đốt cháy, lao thẳng xuống giữa biển âm quỷ. Đồng thời lúc này ở bên trên tường thành cũng xuất hiện một tầng ánh sáng bảo hộ, ngăn cản đám âm quỷ tiếp cận.

" Âm âm âm.... Đùng đùng đùng..."

Nhưng tiếng nổ lớn vang lên không dứt, mặt đất cũng rung lắc mãnh liệt, một cảnh tượng diệt thế xuất hiện.

Từng viên thiên thạch có đường kính cả mấy chục dặm đang bị đốt cháy đỏ rực lao thẳng xuống mặt đất, ngay lập tức vô số đất đá nóng chảy bắn ra khắp nơi giết chết gần như ngay lập tức tất cả âm quỷ ở những khu vực phụ cận, khiến cho cả đám bốc hơi trong nháy mắt.

Từ bên trong vụ nổ lại bắn ra vô số mảnh vỡ cũng cục thiên thạch lúc ban đầu những cục thiên thạch kia lại tiếp tục văng ra khắp nơi xung quanh, sau đó lại liên tiếp là những vụ nổ ở quy mô nhỏ hơn. Nhưng sức sát thương từ những vụ bạo tác này cũng không hề nhỏ một chút nào. Bất kì quỷ vật không đạt tới Bất Diệt Cảnh liền trong nháy mắt hôi phi yên diệt.

Chỉ cần một viên cho lên trái đất có khi chỉ cũng đủ hủy đi cả nửa cái trái đất. Nhưng đây cũng không phải chỉ là một việc thiên thạch đơn giản như vậy mà là liên tiếp hàng ngàn viên như vậy. Hàng ngàn vụ nổ thiên thạch tầm cỡ như vậy thì cảnh tượng sẽ là khủng bố đến mức nào

Chỉ chưa đầy vài chục cái hô hấp thì khu vực mấy chục vạn dặm trước cửa thành tây đều đã biến thành biển dung nham nóng chảy, số lượng âm quỹ vừa mới lúc trước còn đang là nhiều không đếm hết thì bây giờ đã không nhìn thấy bao nhiêu.

Khắp nơi bây giờ chỉ là dung nham, khói bụi mù trời nhìn không phân rõ phương hướng.

Có điều ánh mắt của Xuân Đức cũng không nhìn những thứ này mà hắn đang nhìn về nơi phát ra thứ tiên thuật khủng khiếp này. Hắn đang nhìn về một ngọn núi cao chót vót đang có mấy chục tên vương giả đang đứng trong một cái trận pháp phức tạp.

" Tổ hợp tiên thuật sát chiêu sao. Cũng là một cái giải pháp." Xuân Đức cười nhạt một tiếng sau đó cũng liền không có để ý tiếp nữa.

Hắn cũng không có hứng thú quá nhiều đối với loại tiên thuật tàn sát ở trên diện rộng mà uy lực không quá lớn như thế này.

Mười mấy tên vương cấp phát ra một kích mà chỉ có thể diệt sát đám âm quỹ dưới Thần Quân Tiên Cảnh, vậy là biết trận pháp này chẳng qua chỉ là gia tăng diện sát thương, giảm lượng sát thương. Hắn đoán nếu không phải vì tình thế khẩn cấp thì đám người kia cũng chẳng làm cái kiểu này đâu.

Dù sao âm châu cũng là một đồ vật quý giá, nếu như có thể lợi dụng tốt thì một lần địa kiếp chính là một lần giúp cho Bàn Long Thánh Địa phát triển lớn mạnh hơn. Nhưng với cái tiền đề là phải phòng thủ được kia, còn

thủ không được chính là đại nạn. Không cẩn thận chính là vạn kiếp không
ngóc đầu lên được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 908: Cuộc Sống Mệt Mỏi

Nhưng ngay vào lúc này, thiên địa một lần nữa biến động. Bầu trời còn vừa mới rực lửa nhưng lúc này âm phong cuộn cuộn, gió lạnh rít lên từng cơn. Âm phong đi tới đâu thì dung nham đang nóng chảy ở bên dưới liền bị đông cứng, đen xạm lại.

Cùng lúc này từ bên trong âm phong kia truyền đến từng hồi gào rống.

" Gừ gừ.... Gào gào..."

Tiếng gào rú khá giống tiếng gầm thét của dã thú, bên trong có thể nghe ra được đôi phương đang tức giận cực độ.

Ngay khi nghe được âm thanh gào rú này thì lớp màn sáng bảo vệ thành trì phía tây lập tức được giải trừ, cùng với đó là hàng loạt cao thủ từ Thần Quân Tiên Cảnh trở lên xuất hiện bay thẳng ra phía bên ngoài. Bay vào bên trong âm vụ cuộn cuộn kia.

Ngay cả mấy tên Tinh Vương Tiên Cảnh vừa hợp lực thi triển ra tiên thuật sát chiêu cũng đi ra tham chiến, nhưng trạng thái của mấy tên này có phần tốt lắm, nếu trước kia là 10 thì bây giờ không còn 3-4 phần.

Rất nhanh thì những tiếng nổ rền vang từ bên trong âm vụ kia bắt đầu truyền ra, tiên thuật lập lòe như pháo hoa vạch phá bầu trời, quỷ thuật khó lường kéo theo cả một phương thiên địa cũng phải lu mờ.

Nhìn thấy tràng cảnh như vậy thì Xuân Đức cười nói:

" Bây giờ mới là lúc bắt đầu. Em nói xem lần này sẽ là nhân tộc hay đám âm quỷ sẽ dành phần thắng? "

Vũ Y lắc đầu nói:

" Em không biết nhưng em nghĩ nhân tộc hẳn là sẽ là kẻ chiến thắng, dù sao bọn họ vẫn còn một tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. Mà anh ời? "

Đang quan sát trận chiến, nghe Vũ Y hỏi thì hắn có hơi bất ngờ, hắn nở nụ cười ôn hòa hỏi:

" Làm sao? Anh ở đây chứ đâu mà gọi, muốn hỏi cái gì thì hỏi đi? "

Vũ Y lúc này suy nghĩ một chút hỏi:

" Anh thật sự muốn tấn công phân chi long tộc ở đây sao? Làm như vậy thì liệu có ổn không? Theo như tư liệu mà em thu thập được thì Long Tộc nơi đây cũng là một phân bộ của Long Thần Điện. Anh diệt cả một phân chi của người ta thì thế lực phía trên kia sẽ không để yên đâu."

Nghe được bản khoản cùng lo lắng của Vũ Y thì hắn khẽ cười, dùng một tay xoa đầu đứa em, vừa xoa đầu an ủi vừa nói:

" Có phải em lo lắng sẽ có cường giả đỉnh cấp được phái xuống truy sát đúng không?"

Vũ Y khẽ gật nhẹ đầu. Xuân Đức thấy mình đã đoán đúng thì lại nở một nụ cười, một nụ cười mười phần ôn hòa, ánh mắt hắn lúc này hiện lên quang mang trí tuệ.

" Em không cần lo lắng, mọi việc anh cũng đã tính toán đâu vào đấy rồi, gây án xong thì chúng ta cũng sẽ không có ở lại tiên vực này làm gì nữa mà sẽ đi ma vực. Đi qua Ma Vực, bầu trời rộng lớn mặc chim bay lượn còn có

kẻ nào có thể làm gì được chúng ta. Cao thủ ngang tầm thì chỉ là đến nạp mạng, còn cường giả mạnh hơn thì chẳng kẻ nào rảnh để đi truy sát chúng ta đâu."

Vũ Y vẫn còn chút không quá yên tâm nói:

" Vậy nếu lỡ may thì sao? Như vậy rất là nguy hiểm đấy. Có nên đợi tới lúc Vô Địch đại ca xuất thế không? "

Xuân Đức lúc này nhìn qua Vũ Y, đánh giá cô nàng một lượt, sau đó dùng một ngón tay di lên trán nàng ta nói:

" Miệng quạ đen, bốt nói lời xui xẻo. Lúc này thì biết lo lắng cho anh quá vậy, không nhìn lại bản thân mình một chút, lúc nào cũng liều lĩnh làm điều nguy hiểm, nếu mà em cũng tự suy nghĩ cho bản thân nhiều như suy nghĩ cho anh thì tốt rồi. Với qua bao năm như vậy chẳng lẽ anh còn không luyện được thần thông bảo mệnh sao."

Vũ Y bị mắng nhưng cô nàng vẫn cười hì hì nói:

" Cái này em cũng không biết, không hiểu vì sao em luôn lo lắng cho anh nữa. Hẳn là do huyết mạch thừa kế đi, không thể trách được em. Mà anh tìm ra manh mối về Táng Thần Uyên rồi sao mà lại muốn qua Ma Vực? "

Lúc này Xuân Đức đã quay lại quan sát trận chiến, hẳn vừa nhìn trận chiến vừa nói:

" Ừm, anh cũng đã có một số tư liệu nhất định về nơi kia rồi, với điều quan trọng là sau khi tấn công Long Tộc thì chúng ta không thể tiếp tục ở lại đây được nữa. Nhưng mà vì Quỷ Kiếm thức tỉnh toàn bộ thì cái giá như vậy cũng đáng...."

Ngay khi hai người còn đang nói chuyện thì trong đầu hấn vang lên một âm thanh mang theo sự gấp gáp :

" Tiên hữu nhanh ra tay, đám kia đã bị ta kiềm chế lại. Không ra tay lúc này còn đợi lúc nào."

Nghe được âm thanh này thì Xuân Đức chỉ nở một nụ cười nhạt, hấn lúc này khẽ vung tay lên ba con rối Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì xuất hiện sau đó trực tiếp bay thẳng đến chiến trường phía bên trên không trung. Còn về phần hấn thì vẫn không ngồi yên không có biểu hiện gì là muốn tham chiến.

.....

Tiếp sau đó thì Xuân Đức, Vũ Y cùng Sói Mập vẫn là khán giả đứng từ bên ngoài quan sát. Nhìn cảnh vô số cao thủ đánh nhau sống chết, thi thoảng thì lại có một người vẫn lạc nhưng Xuân Đức cũng chẳng có bao nhiêu cảm xúc cả.

Chiến đấu hấn thấy cũng đã nhiều,, người chết tuy không phải là ngày nào cũng gặp nhưng cũng thường xuyên, giết người hấn cũng đã giết qua, bây giờ giết nhiều quá rồi khiến cho cảm xúc bản thân bị trai lì ra. Thấy cảnh tượng thi thoảng lại có một người chết thì trong mắt hấn cũng chẳng khác gì một trò đùa cả, chết thì cũng đã chết rồi còn có gì đáng ngạc nhiên đâu.

Tự nhiên hấn cảm thấy cuộc đời thật hết cả thú vui, hấn nhớ trước kia nhìn thấy mấy cái cảnh tượng máu tanh, ví như thân thể bị phân ra thành nhiều khúc, chặt đầu, hay cả người nổ tung thành mưa máu thì cảm thấy phấn khích vô cùng. Giờ không biết vì sao mà nhìn thấy mấy cảnh tượng như vậy hấn chẳng còn cảm xúc dâng trào nữa.

" Thật nhạt nhẽo." --- Đang quan sát trận chiến, hấn bỗng nhiên thở dài rồi nói ra một câu.

Nói xong một câu này thì hấn không có tiếp tục quan sát nữa mà nằm tựa vào bụng của Sói Mập, ánh mắt hấn nhìn về phía xa xăm.

Vũ Y đang quan sát trận chiến, ghi nhớ từng chiêu thức hay thần thông đặc biệt của những kẻ nàng chọn làm mục tiêu nhưng thấy Xuân Đức có biểu hiện có vẻ buồn chán thì nàng không khỏi ngạc nhiên hỏi:

" Anh hai làm sao vậy? TỰ DUNG sao nhìn buồn vậy."

Khẽ nhếch môi cười yếu ớt, hấn có chút mệt mỏi nói ra:

" Anh chỉ là cảm thấy có đôi chút mệt mỏi mà thôi. Từ khi lên cao thiên đến giờ anh chưa một ngày được ngủ an giấc, không phải là cả ngày chém giết, thì cũng là trị thương, không trị thương thì cũng là tu luyện võ kỹ. TỰ DUNG muốn vào bên trong không gian vong linh nằm ngủ một giấc cho thoải mái."

Vũ Y nghe Xuân Đức nói vậy thì cảm ông anh mình có chút thật đáng thương. Nàng lúc này cũng không có nói lời an ủi, nàng đi qua ngồi cạnh với hấn sau đó lặng yên không nói thêm bất cứ điều gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 909: Giết Chóc Quá Nhiều Mất Đi Cảm Xúc

- ---o0o---

Thời gian chậm chạp đi qua. Trận chiến đang diễn ra ở trước cửa thành Tây của Bàn Long Thành lúc này đã gần tới hồi kết nhưng cuộc chiến vẫn là vô cùng căng thẳng cùng khốc liệt.

Bên trên bầu trời lúc này đã không còn sự góp mặt của bất kì một kẻ nào có tu vi dưới Tinh Vương Tiên Cảnh, tất cả những người đang tham gia chiến đấu đều có tu vi ít nhất từ Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì trở lên, vương giả sơ kì tại thời điểm này cũng không phải là cái rất đáng giá, cứ thi thoảng lại chết một người.

Số lượng Tinh Vương Tiên Cảnh cứ qua một lúc lại giảm xuống, cả bên quỷ vật cùng nhân loại đều thiệt hại tương đương nhau, âm quỷ do đi ra ngoài Bàn Long Quy Khư nên sức khôi phục bị giảm mạnh, tốc độ khôi phục phải giảm đi gần 20 lần là ít. Lợi dụng điểm này mà đám cường giả nhân tộc mới có thể chiến đấu tới tận lúc này.

Trong suốt thời gian diễn ra cuộc chiến thì Xuân Đức cũng không có tham dự, mặc dù tên lão giả họ Lữ đã nhiều lần thúc dục.

Lúc này đây vị lão tổ của Bàn Long Thành kia lại một lần nữa thúc dục Xuân Đức:

" Tiên hữu còn chờ đợi gì nữa? Bây giờ chỉ cần tiên hữu ra tay thì có thể dễ dàng tiêu diệt đám quỷ vật này, đến lúc đó thì Bàn Long Thành cũng đỡ

đi một phần tổn thất, nhân tộc chúng ta cũng bảo tồn thêm một phần thực lực. "

Không mẫn không nhạt hấn hồi âm lại:

" Ta không có chờ đợi cái gì cả."

Đang chiến đấu cùng 7 còn âm quỷ vương giả trung kì, nghe được Xuân Đức hồi âm thì bị thánh tổ này gấp gấp truyền âm lại hỏi:

" Như vậy vì sao tiên hữu còn chưa ra tay. Chẳng lẽ tiên hữu muốn có thêm chỗ tốt gì sao? Tiên hữu muốn cái gì cứ việc nói ra.""

Không nhanh không chậm Xuân Đức truyền âm lại, hấn có chút buồn chán nói:

" Chẳng sao cả, đơn giản là ta không thích thôi, không thích thì ta không làm đơn giản vậy thôi. Giao dịch cũng đã hoàn tất chẳng ai nợ ai, à không phải là người đang nợ ta mới đúng. Người đang mượn của ta ba con rồi. Vì vậy tốt nhất là người tự lo cho bản thân đi."

Khi nghe được lí do mà hấn đưa ra thì vị lão tổ của Bàn Long Thành kia của á khẩu, không biết nói thêm cái gì cho phải, quả đúng như Xuân Đức nói, là hấn nợ người ta không phải người ta nợ hấn. Cũng là hấn đi cầu người ta mà không phải người ta cầu hấn. Người ta tâm tình không tốt không muốn giúp đỡ hấn cũng không biết làm thế nào.

Nhưng bây giờ đứng trước tình thế ngàn cân treo sợi tóc thế này hấn cần phải làm một cái gì đó, đừng nhìn tình thế bây giờ là ngang nhau, nhưng đánh về lâu về dài thì đám quỷ vật kia sẽ chiếm thế thượng phong.

Thế lực nhân tộc là có hạn, một khi kiệt sức thì sẽ là cái chết. Nếu như hấn một thân một mình thì cũng chẳng cần lo lắng, nếu là một thân một

mình hắn đã bỏ đi từ lâu nhưng ở nơi đây là cơ nghiệp của hắn cùng các huynh đệ, chỉ cần hắn lui thì Bàn Long Thánh Thành sẽ mất đi chiến lực mạnh nhất đến lúc đó thì không một cái gì có thể kiềm chế được quý vật vương giả nơi đây.

Cơ đồ không biết bao nhiêu vạn năm của hắn cùng các huynh đệ sẽ biến thành tro bụi. Nghĩ tới đây hắn liền cảm thấy không cam lòng.

Vừa chiến đấu, suy nghĩ của hắn cũng cấp tốc xoay chuyển. Nhưng chỉ suy nghĩ một chút hắn liền làm ra một cái quyết định, một cái quyết định khiến cho tim hắn chảy máu.

Hắn lúc này truyền âm cho Xuân Đức:

" Tiên hữu, chỉ cần tiên hữu chịu ra tay lần này ngoại trừ những thứ trước kia ta hứa cho đạo hữu thì ta nguyện lấy 7 phần tài phú của Bàn Long Thánh xem như thành ý của ta. Tiên hữu cảm thấy như vậy đã đủ thành ý chưa? "

Đang ngồi tựa vào Sói Mập nghe được cái giá mà đối phương đưa ra thì Xuân Đức lúc này từ từ đứng lên, hắn vươn vai một cái nói:

" Vậy cũng được, 7 thành thì bảy thành. Dù sao có còn hơn không."

Nhìn qua Vũ Y hắn cười nói:

" Đi ra ngoài tập luyện gân cốt nào. Nãy giờ em quan sát đám kia hắn cũng nhìn ra nhược điểm của đám này rồi chứ? "

Vũ Y lúc này cũng đứng dậy, trên khuôn mặt xinh đẹp kia xuất hiện sự hưng phấn khó thể che giấu, khẽ gật đầu cô nàng nghiêm túc nói:

" Đã nhìn ra. Lúc trước anh hai đã đánh giá quá cao đám này. Đối với những thứ này em tự tin có thể nhất kích tất sát. Không cần anh hai ra tay, mình em là đủ."

Vũ Y vô cùng tự tin nói ra, bộ dạng lúc này của cô nàng khác xa với cái vẻ nhu thuận trước đó không lâu, nhất là khi nàng khẽ liếm môi một cái. Nhìn khá giống nữ yêu tinh lâu ngày mới được nếm máu tươi.

Nhìn cái bộ dạng khó có thể kiềm chế được của cô em gái này thì Xuân Đức khẽ cười, hấn nói:

" Được rồi, vậy em tự mình xử lý đi. Anh và Bóng Ảnh sẽ phong tỏa lối thoát của đám kia. Nhưng là nhớ cẩn thận đấy biết chưa? "

Vũ Y gật gật đầu đáp:

" Em biết. Yên tâm. Hi hi."

Nói xong thì cô nàng liền sử dụng ẩn thân thuật biến đi mất, thoảng cái đã không thấy tăm hơi đâu rồi. Cùng lúc này một âm thanh mờ nhạt cũng vang lên:

" Đệ cũng đi kiểm đồ ăn đây. Một mình đại ca lược trận nhé."

Âm thanh này cũng không phải là ai khác chính là Bóng Ảnh. Ở một nơi nguy hiểm như thế này thì Bóng Ảnh lúc nào cũng ở bên cạnh để bảo vệ hấn, đề phòng mấy trường hợp bất ngờ phát sinh.

Bóng Ảnh đi rồi thì hấn nhìn qua Sói Mập nói:

" Mập mập ngươi nhìn thấy chưa, Tinh Vương Tiên Cảnh cũng giống sâu kiến mà thôi, chết liền hết, sau này phải cố gắng thật mạnh mẽ để còn

bảo vệ ta nghe chưa. Chịu khó tu luyện đi, ta sẽ cố gắng cung cấp tài nguyên cho ngươi. "

Sói Mập làm sao không hiểu là chủ nhân của nó là đang động viên nó, còn về việc đợi một ngày nào đó nó có đủ sức bảo vệ chủ nhân thì hẳn là còn rất lâu, rất lâu nữa. Nó cũng không biết nói cái gì cả, nó chỉ có thể dụi dụi đầu vào người Xuân Đức biểu thị lòng biết ơn của mình mà thôi.

Cảm nhận được tâm ý của Sói Mập thì Xuân Đức lúc này cũng dùng tay vuốt ve bộ lông của nó:

" Được rồi, vào bên trong tu luyện đi. Chắc không lâu nữa ngươi sẽ là Hằng Quân Tiên Cảnh. Ta sẽ giúp ngươi độ kiếp."

Nói xong thì hẳn cũng liền thu Sói Mập cùng tám tám bay vào bên trong không gian chứa đồ. Nhưng khi hẳn vừa thu về Sói Mập cùng tám tám xong vừa quay đầu nhìn lại chiến trường thì không khỏi ngoác miệng ra tới mang tai.

Hẳn lúc này phải dụi dụi mắt xem là có nhìn lầm không nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 910: Vũ Y Trưởng Thành

Từ lúc Vũ Y rời đi đến lúc này còn chưa được bao lâu, không đến vài chục cái hô hấp. Nhưng lúc này thế cục trên chiến trường đã bắt đầu nghiêng về một phía. Bên phe nhân tộc lúc này đang bắt đầu chiếm thế thượng phong.

Công lao này tất cả đều là nhờ Vũ Y, cô nàng này giết vương giả như giết gà vậy. Mỗi lần hiện ra thì sẽ có một nạn nhân nằm xuống.

Đầu tiên là đám vương giả sơ cấp, bất kì con quỷ vật vương cấp thấp nào nếu sơ hở một chút thôi thì giãy tiếp theo chính cái chết.

Không ai có thể nhìn rõ cái gì, nói chính xác ra là không ai kịp nhìn thấy thân ảnh Vũ Y khi nàng ra tay, cũng không nghe thấy cái gì. Lúc bọn họ đang định tấn công thì bất ngờ phát hiện đối thủ của bọn họ đã bị người giết chết từ khi nào.

Nhất kích trí mạng chết không thể phản kháng. Đây chính là cụm từ miêu tả chuẩn xác nhất về hành động của Vũ Y hiện tại.

Nhìn Vũ Y cứ mỗi lần hiện ra thì lại lấy đi một sinh mạng thì Xuân Đức cũng phải nuốt một ngụm nước miếng, con bé em hồi xưa luôn theo đuôi hẳn được hẳn bảo vệ từng chút một bây giờ đã trưởng thành đến mức này rồi. Bất kể là kém cấp hay đồng cấp thì một đao liền giải quyết.

Nhìn thấy một màn như vậy hẳn có chút không kịp thích ứng, từ lúc mới vừa gặp lại nhau hẳn liền biết Vũ Y rất mạnh nhưng hẳn vẫn mang tâm lý

bảo vệ cô em gái này, không để cho nàng làm cái gì một mình, trừ trường hợp bất đắc dĩ. Nhưng bây giờ thì có lẽ hẳn nên suy nghĩ lại rồi. Vũ Y đã không còn là cô bé chỉ bám đuôi hẳn nữa mà bây giờ cũng là một vị đình cấp cường giả rồi.

Sau một lúc hẳn mới lấy lại tinh thần, trên mặt hẳn xuất hiện một nụ cười âm áp, hẳn tự nói với bản thân:

" Bé con ngày nào bây giờ cũng đã lớn rồi, không ngờ cũng có một ngày ta lại được chính em gái bảo vệ, cái này nên nói là may mắn chẳng. Có lẽ là vậy. Ha ha."

Nói đến cuối cùng thì hẳn cười lên vài tiếng vui vẻ.

.....

Ở trong chiến trường.

Nhìn thấy bỗng nhiên xuất hiện một cao thủ thần bí giết quỷ vật vương cấp như giết gà thì đám cường giả nhân tộc vừa mừng, vừa sợ.

Bọn họ mừng đương nhiên là có người giúp bọn họ giết chết quỷ vật rồi, tình huống nguy hiểm trước mắt xem như được giải trừ. Còn sợ là bọn họ không biết người thần bí kia là địch hay là bạn, bởi vì người kia cũng không phân bạn bè gì cả, bất kì người nào cản trở liền bị người kia giết chết. Điều này khiến cho đám cường giả nhân tộc có chút hoang mang.

Nhưng bọn họ rất nhanh học khôn ra, mặc kệ người thần bí kia muốn làm cái gì, bọn họ chỉ cần kiếm chế quỷ vật lại là được. Tuyệt đối không nên cản trở, dùng hồn niệm dò xét hay là công kích người thần bí kia, bằng không kết cục sẽ rất thảm.

Cũng vào lúc này, vị lão giả họ Lữ cũng quát lớn:

" Toàn lực ra tay giết chết đám quỷ vật này, không được để bọn chúng có cơ hội khôi phục. Không cần lo bọn chúng bỏ trốn đám này đã lâm vào điên loạn rồi. Chỉ cần bọn chúng chết hết tại đây xem như lần này Bàn Long Thành vượt qua đại kiếp. Những ai rảnh tay đều qua bên này trợ giúp ta một tay...."

Ông lão này vốn còn định nói thêm cái gì nữa nhưng lúc này một âm thanh khô khốc vang lên làm cắt ngang lời nói của hắn.

" Chúng ta lại gặp mặt. Khắc khắc. "

Nghe được âm thanh này thì lão giả họ Lữ liền lạnh cả sống lưng, hắn theo bản năng muốn lui về phía sau nhưng đám âm quỷ vương giả đã đánh đến điên loạn rồi, cuốn lấy không buông khiến cho lão giả họ Lữ muốn lui lại cũng không được.

Nhìn thấy bộ dạng như vậy của ông lão thì Bóng Ảnh phá lên cười, hiện ra thân hình hắn cười khằng khặc nói:

" Khắc khắc. Không cần phải phản ứng quá lên như vậy, hôm nay chúng ta không phải là kẻ thù mà là đồng minh. Ta sẽ giúp ngươi một tay giải quyết đám quỷ vật này. Người giữ chân đám này, ta dứt điểm bọn chúng cho."

Nhìn thấy Bóng Ảnh lộ ra thân hình đang đứng cách đó không xa thì trong lòng lão giả họ Lữ liền run mạnh lên, đối phương đã ở gần như vậy rồi mà hắn còn chưa có phát hiện ra, nếu như đối phương có ác ý thì cái mạng của hắn lúc này xong rồi. Hắn cảm thấy đối phương lúc này so với trước kia còn đáng sợ hơn vài phần.

Gật gật đầu, hắn nuốt xuống một ngụm nước miếng rồi nói:

" Vậy làm phiền Quỷ Ảnh tiên hữu rồi."

Tiếp sau đó hai người bắt đầu liên thủ với nhau, lão giả họ Lữ bây giờ chủ động tấn công kiềm chế lại mấy con âm quỷ vương giả trung cấp, còn về phần Bóng Ảnh thì lựa chọn mục tiêu sau đó dứt điểm.

Đám âm quỷ vương giả này bây giờ đã lâm vào trạng thái cuồng loạn, lý trí biến mất, lực tấn công gia tăng đang kể nhưng sức phòng ngự lại giảm đi không ít.

" Phập "

Lựa chọn thời điểm thích hợp Bóng Ảnh tấn công, ngọn giáo hắc ám trong tay hắn xuyên thẳng qua đầu một con âm quỷ khiến nó chết ngay lập tức, vô lực tái sinh. Sau khi giết được một con âm quỷ thì Bóng Ảnh cũng không có chờ đợi thêm mà trực tiếp ăn sống luôn.

Hắn há to cái miệng cho cả con âm quỷ vương kia vào bên trong nhau ngẫu nhiên, tiếng xương cốt kêu " răng rắc " vang lên. Máu tươi tràn ngoài miệng của Bóng Ảnh khiến cho hắn lúc này nhìn vô cùng hung bạo cùng khát máu.

Không nói tới nhưng tên cường giả nhân tộc khác, ngay cả lão giả họ Lữ nhìn thấy một màn như vậy cũng toát cả mồ hôi một.

Đám âm quỷ vương nhìn thấy đồng bạn của mình bị người ăn sống thì vô cùng tức giận, cả đám lúc này cùng đồng thời rít lên " Gào gào " sau đó điên cuồng lao về phía Bóng Ảnh đánh tới.

Bóng Ảnh nhìn thấy như vậy một màn thì nhe răng ra cười nanh ác, cùng lúc này từ bên trong cơ thể hắn mọc ra thêm hai cánh tay, ngọn giáo bóng tối lúc này cũng phân ra thành bốn cái phân biệt bị bốn bàn tay nắm lấy.

" Chết."

Bóng Ánh gầm lên một tiếng, một tiếng rống này vậy mà khiến cho cả không gian có dấu hiệu nứt vỡ, ánh mắt của hắn lúc này cũng đại phóng hung quang. 5 con quỷ vật đang lao tới bỗng chốc bị định trụ trong giây lát.

"Phập phập phập...."

Cũng trong giây lát này thì Bóng Ánh đã phóng bốn ngọn giáo ra, cả bốn đồng thời xuyên qua đầu bốn con âm quỷ vương, còn con cuối cùng thì bị cái lưới khủng bố của Bóng Ánh chọc thủng đầu lâu, cũng chết ngay lập tức.

Chiến đấu trong nháy mắt được giải quyết, nhìn thấy như vậy một màn thì lão giả họ Lữ lần thứ hai lau mồ hôi, hắn biết Bóng Ánh mạnh mẽ, cũng đã nhìn thấy Bóng Ánh chiến đấu nhưng lúc này đây hắn lại thấy một Bóng Ánh hoàn toàn khác, một Bóng Ánh mạnh mẽ khiến cho người ta khiếp sợ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 911: Thu Hoạch Lợi Ích To Lớn

Sau khi giải quyết xong mấy con âm quỷ Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì thì Bóng Ảnh cũng không có ăn ngay lập tức mà thu thi thể của bọn nó vào bên trong một cái nhân chứa đồ đeo ở tay, có vừa rồi ăn một con cũng đủ làm bữa tráng miệng rồi.

Nhìn thấy lão giả họ Lữ đang có vẻ thất thần thì Bóng Ảnh lại cười lên một tràng.

" Khặc khặc, làm sao? Phần còn lại hẳn các người có thể tự giải quyết đi thôi. "

Lão giả họ Lữ nghe được giọng nói khó nghe của Bóng Ảnh thì ngay lập tức lấy lại tinh thần, vừa rồi quả thực hẳn có chút hơi phân tâm. Nhưng sau khi hẳn nhìn lại chiến trường thì lúc này chiến đấu cũng đã gần kết thúc. Cũng chỉ còn dăm ba con âm quỷ vương đang bị một loạt cường giả vây công.

Cũng chẳng qua bao lâu thì những con âm quỷ vương cuối cùng cũng đã nằm xuống trong vũng máu, Bàn Long Thành nguy cơ chính thức được giải trừ. Còn về phần sẽ có đợt tiếp theo không thì cũng không dám nói trước.

Nhìn thấy con âm quỷ vương cuối cùng chết đi thì lúc này đây hẳn chấp tay hướng về Bóng Ảnh cảm kích nói:

" Cảm ơn tiên hữu đã ra tay tương trợ."

Giọng nói của hắn thể hiện sự chân thành vô cùng, còn thực sự bên trong hắn nghĩ sao thì chỉ có trời mới biết.

Tiếp tục cười lên, Bóng Ảnh thản nhiên nói:

" Chỉ là giao dịch mà thôi, ơn nghĩa này ngươi cứ giữ lại đi. Ta mong sáng ngày hôm sau sẽ nhìn thấy thứ mà ta muốn."

Nói xong lời này thì Bóng Ảnh liền hóa thành một cơn gió lốc đen quét qua toàn bộ chiến trường. Không qua bao lâu chiến trường đã bị thanh lý toàn bộ. Tất cả thi thể của đám âm quỷ vương đều bị Bóng Ảnh mang đi sạch. Trên mặt đất lúc này chỉ còn lại thi thể của đám tu sĩ nhân tộc cùng vô số thi thể đám âm quỷ Thần Quân Tiên Cảnh.

Bóng Ảnh đương nhiên là cũng muốn thu về đám thi thể cường giả vương cấp của nhân tộc nhưng làm như vậy sẽ chạm vào điểm máu chốt của đối phương nên hắn thôi. Dù sao mọi việc bây giờ vẫn đang vô cùng tốt đẹp không cần làm rối thêm, gây ra phiền phức không cần thiết.

.....

Chiến đấu vừa kết thúc thì tin chiến thắng liền được báo về Bàn Long Thành, tin tức này vừa được lan ra thì tất cả mọi người đều reo hò vui mừng. Những ngày qua phải sống trong lo lắng không một giây phút nào là không lo lắng cho tính mạng của bản thân, đến hôm nay biết được tin chiến thắng tính mạng được đảm bảo, ai lại không vui cho được.

Từ khắp các ngõ ngách, nhà hàng, tửu lâu, khách điếm, đến ngay cả thanh lâu, người người nhà nhà đều đang bàn luận về sự việc này.

Còn nhân vật chính trong mỗi câu truyện của bọn họ chính là nhân vật truyền thuyết một trong mười hai vị thánh tổ dựng nên Bàn Long Thành này rồi, về phần Xuân Đức cùng người của hắn thì không một ai biết đến.

Có điều Xuân Đức mà có biết được điều này thì hẳn cũng chẳng quan tâm lắm, dù sao đối với hắn danh tiếng cũng chẳng làm gì, tầm ngấm tầm ngấm mà thu về lợi ích lớn nhất đó mới là chân lý. Trừ khi hắn là chủ của một thế lực thì mới cần danh tiếng thôi.

Cùng ngày hôm đó Bàn Long Thành tổ chức tiệc ăn mừng vì đã đẩy lùi được địa kiếp. Khắp nơi là một mảnh vui mừng, mặc dù thời tiết bây giờ vẫn là trời đông giá rét, tuyết trắng bao phủ nhưng không thể ngăn cản được sự vui sướng của những người dân trong thành. (Tác: Cứ gọi là Bàn Long Thành làm sao cảm thấy nó nhỏ nhỏ, đang lý gọi là khối liên minh nghe có vẻ lớn hơn.)

.....

Người dân Bàn Long Thành ăn mừng thì Xuân Đức cũng tổ chức tiệc ăn mừng. Sau khi chiến đấu kết thúc, nói chuyện cùng với vị thánh tổ của Bàn Long Thành thêm một lúc thì hắn cũng liền rời đi. Lần này hắn chọn vị trí ở lại cách xa Bàn Long Thành.

Gọi là tiệc cho sang miệng vậy thôi chứ nó cũng chẳng khác gì một bữa cơm gia đình cả. Một bữa cơm chỉ có Xuân Đức, Vũ Y, Sói Mập cùng Huyết Vận. Huyết Vận chính là đứa bé mà Sói Mập cứu được lần trước. Lúc này đây mọi người đang vây quanh một cái bàn ăn không quá lớn.

Trên bàn thức ăn tràn đầy, bốc khói nghi ngút, mùi hương thơm phức lan tỏa khắp cả không gian.

Sau khi mọi thứ chuẩn bị xong thì, Xuân Đức lên tiếng tuyên bố lý do tổ chức buổi tiệc gia đình:

" Nào, cả nhà cùng ăn đi. Chúc mừng ngày hôm nay chúng ta có thu hoạch lớn, chúc mừng Tiểu Y đã thành người lớn. Chúc mừng Tiểu Vận

khỏe lại, chúc mừng mập mập sắp tấn thăng Hằng Quân Tiên Cảnh."

Vũ Y có chút bất mãn, nàng phòng má nói:

" Người ta đã người lớn từ lâu rồi, là tại ca ca không quan tâm nên không biết đó thôi. Ca ca đúng là đồ không có lương tâm."

Vì nàng dùng ngôn ngữ thông dụng tại cao thiên nên Sói Mập cùng Huyết Vận đều có nghe hiểu được, hai tên này vậy mà sau khi nghe Vũ Y nói thì đều gật gật đầu đồng ý.

Khẽ cười, Xuân Đức gật gật đầu nói:

" Ừ, là ca ca không quan tâm mọi, cho ca ca xin lỗi, sau này sẽ quan tâm nhiều hơn. Thôi ăn đi không thức ăn lại nguội bây giờ."

Vũ Y lúc này mới thỏa mãn cười nói:

" Như vậy mới là ca ca tốt. Hi hi."

Tiếp sau đó mọi người bắt đầu ăn uống, trong quá trình ăn uống thì mọi người cũng có nói chuyện với nhau nhưng chủ yếu vẫn là Xuân Đức cùng Vũ Y nói chuyện với nhau, còn về phần Sói Mập cùng Huyết Vận thì chỉ khi nào được hỏi thì hai tên này mới nói.

Nhìn qua Huyết Vận, Xuân Đức lúc này ôn hòa hỏi:

" Tiểu Vận sau này có thích được như Vũ Y tử tử không? "

Huyết Vận đang ăn nghe vậy thì trong đôi mắt có phần u sầu, cùng đau thương kia hiện lên một tia sáng khác thường. Nó ngẩng đầu lên nhìn Xuân Đức, sau đó kiên định nói:

" Đệ muốn."

Có vẻ bị cuộc sống nghiệt ngã tôi luyện quá nhiều khiến cho Huyết Vận bây giờ đang không còn nét ngây thơ của một đứa bé nữa, nó hay u sầu, ít nói, thi thoảng lại thất thần. Hắn là đang nhớ về quá khứ đau thương.

Xuân Đức lúc này nhìn qua Vũ Y nói:

" Sau này Tiểu Vận sẽ do muội dạy dỗ, thiên sinh đã có Ma Linh thể chất thích hợp theo con đường của muội, huyết mạch của Tiểu Vận rất mỏng nhưng không cần lo ca sẽ có cách kích hoạt nó."

Vũ Y khẽ gật đầu, nàng dùng một tay xoa đầu Tiểu Vận nói:

" Ca không nói thì muội cũng làm vậy, dù sao Tiểu Vận cũng là một thành viên của gia đình chúng ta sau này. Ca khi nào thì giúp tiểu vận Tây Lễ."

Hơi nhíu mày, quan sát Huyết Vận một lúc thì Xuân Đức lắc đầu nói:

" Không phải bây giờ, ca sợ Tiểu Vận không chịu nổi tây lễ. Rất có thể trong quá trình xảy ra tình huống thương tâm. Phải để cho Tiểu Vận đột phá đến Luân Hồi Tiên Cảnh thì lúc đó mới chắc chắn."

Nhưng lúc này hắn lại khẽ cười nói thêm:

" Nhưng và cái này cũng không cần gấp, cứ đánh chắc căn cơ cho Tiểu Vận đi đã. Còn việc sau này thì sa này tính, dù sao cũng không gấp."

Tiếp sau đó cả nhà lại tiếp tục dùng cơm, bầu không khí lúc này cũng vui vẻ thêm một chút, trên khuôn mặt của Tiểu Vận lúc này cũng xuất hiện một nụ cười hiếm hoi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 912: Thu Hoạch Lợi Ích To Lớn(1)

Ngày hôm sau.

Sáng ngày hôm nay chính là thời gian mà Xuân Đức đã hẹn với vị thánh tổ của Bàn Long Thành. Nhưng ngày hôm nay hắn không có tự mình đi mà là để cho một khôi lỗi cùng với Bóng Ảnh đi. Đương nhiên con rối kia cũng không khác gì hắn cả, nó giống như một phân thân cấp thấp vậy. Còn hắn thì ở nhà giúp cho các bảo bối(bảo vật) của hắn nâng cao đẳng cấp.

Ngày hôm qua hắn lấy được cực kì nhiều tài nguyên nên tối hôm qua sau khi ăn cơm xong thì hắn đã quyết định nâng cấp cho những bảo bối của hắn, vì số lượng tài nguyên cực kì nhiều nên cần phải có hắn tinh luyện qua mới được, còn nếu như để bảo vật tự căn nuốt thì cũng được thôi, nhưng sau khi căn nuốt xong thì phải đợi đến đời mộc thất cũng chưa chuyển hóa xong.

.....

Khoảng gần 9h sáng.

Lúc này đây phân thân tạm thời của Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đã đi gần tới địa điểm hẹn trước. Trên đường đi cực kì thuận lợi không gặp phải bất kì cản trở nào cả. Tất cả các vị trí canh gác đều chỉ nhìn qua hai người một cái rồi liền cho cả 2 đi qua.

Sau khi đi vào một cánh rừng trúc, đi tới trước một căn nhà trúc thì hai người đã thấy được ông lão họ Lữ cùng sáu ông lão khác uống trà, nói

chuyện với nhau. Đứng sau mỗi người này còn có một hoặc hai người trẻ tuổi nữa. Hẳn là hậu bối của những người này, trong số đám người trẻ tuổi thì Xuân Đức cũng nhận ra được một vài gương mặt quen thuộc.

Ngay khi hai người xuất hiện tại nơi đây thì những người khác cũng đã phát hiện ra bọn họ, lúc này những người kia đều đồng thời nhìn về phía bên này.

Sau khi nhìn thấy người đến là ai thì ông lão họ Lữ cùng những người khác đều đứng dậy chào đón, ông lão họ Lữ lúc này cười tươi nói:

" Nhị vị tiên hữu rốt cuộc cũng đã tới, mời ngồi, mời ngồi."

Phân thân Xuân Đức lúc này cũng chấp tay cười nói:

" Ha ha. Vị có chút việc bận nên bây giờ mới có thể tới được, thật xin lỗi. Mong mọi người bỏ quá cho."

Sau khi khách sáo vài câu thì Xuân Đức cùng Bóng Ảnh lúc này đều ngồi xuống, vừa ngồi xuống thì ông lão họ Lữ đã cười hỏi:

" Đây là con rối mà đạo hữu vừa mới chế tạo ra sao? Thủ pháp thật cao minh, từ khí tức, căn cốt, đạo vận đều mô phỏng y hệt chân thân nếu không phải là ta có phương thức đặc thù thì cũng không thể nhận ra đây lại là một con rối."

Bị đối phương khám phá ra thân phận thì Xuân Đức cũng chẳng lấy gì làm lạ, hấn cười lên ha hả nói:

" Còn không phải đều bị tiên hữu nhìn ra, tạo nghệ con rối của ta vẫn còn quá thấp, quả thực đáng chê cười. Ha ha. Mà không biết các vị này là ai, tiên hữu vì sao không giới thiệu một hai."

Nghe được Xuân Đức đề cập tới bản thân thì mấy ông lão khác lúc này lần lượt lên tiếng, một ông lão bộ dạng hơi gầy, đầu tóc bạc trắng, toàn thân mặc xam y lúc này lên tiếng:

" Tiên bối quá lời rồi, vãn bối nào có cái mặt mũi đó, vãn bối là Long Hoàn Thiên, lão tổ đời thứ 7 của Long Gia xin ra mắt tiên bối. Còn người đứng bên cạnh vãn bối đây là gia chủ đương thời của Long Gia, Long Hoàn Dương. Hoàn Dương còn không mau ra mắt tiên bối."

Lúc này đây thanh niên có bộ dạng 31 - 32 tuổi gì đó đứng bên cạnh ông lão Hoàn Thiên này hướng về phía hai người Xuân Đức cùng Bóng Ảnh cung kính nói:

" Tiểu bối Long Hoàn Dương xin ra mắt nhị vị tiên bối."

Xuân Đức lúc này khẽ mỉm cười gật đầu, còn về phần Bóng Ảnh thì mặt không biểu tình ngồi yên bên cạnh.

Tiếp sau đó những người khác cũng lần lượt giới thiệu bản thân. Trong những người ở đây thì có hơn phân nửa là người của các đại gia tộc rồi. Xuân Đức nghe bọn họ giới thiệu thì cũng chỉ là nghe cho có, còn hắn cũng chẳng quan tâm làm gì. Vừa nghe xong thì hắn cũng quên luôn.

Sau màn chào hỏi giới thiệu thì lại đến màn nói chuyện phiếm, hết truyện về tu luyện thì lại đến thể sự hiện tại, hết hiện tại thì lại tới tương lai sau này. Xuân Đức đối với mấy việc như thế này thì cũng không có cảm thấy cái gì cả nhưng Bóng Ảnh thì có chút không chịu được.

Đang lúc mọi người nói chuyện hăng say, vô cùng vui vẻ thì Bóng Ảnh từ đầu đến cuối chưa nói câu nào bỗng nhiên xen vào một câu ;

" Chuyện gì khi khác hãy nói, trước hết bạn chuyện chính đi. Thứ mà hai người chúng ta muốn đã có chưa? "

Bị Bóng Ảnh xen vào một câu thì bầu không khí nơi đây thoáng cái trầm xuống rất nhiều, lúc này đây ông lão họ Lữ cười bồi nói:

" Mãi nói chuyện quên mất việc chính haha, may mà nhờ có Quỷ Ảnh tiên hữu nhắc nhở. Thật sự thời gian có chút cấp bách nên đồ vật chuẩn bị còn chưa đầy đủ, mong tiên hữu thông cảm. Nơi đây có hơn phân nửa đồ vật mà tiên hữu ngày hôm qua yêu cầu. Một lát nữa sẽ có người mang đến phần còn lại."

Vừa nói hần vừa lấy ra một cái nhẫn chứa đồ tinh mỹ đặt ở trước mặt hai người Xuân Đức cùng Bóng Ảnh. khi ông lão họ Lữ lấy ra chiếc nhẫn này thì những người nơi đây ánh mắt đều đổ dồn lên chiếc nhẫn kia. Xuân Đức lúc này cũng không có cái gì gọi là biểu hiện ngại ngùng, hần ngay lập tức cầm lấy chiếc nhẫn chứa đồ kia lên, sau đó sử dụng hồn niệm bắt đầu quan sát.

Vừa quan sát vào bên trong thì trong lòng Xuân Đức cũng khẽ động, bên trong số lượng thiên tài địa bảo có thể nói là cực kì khổng lồ, nhiều đến không đếm hết. Ngay cả tiên khí trung cấp cũng có vài kiện, còn về phần tiên thạch thì không phải bàn, phải nói là xếp thành từng núi, từng núi một.

Trong lòng thì Xuân Đức cảm thấy vui mừng vô cùng nhưng mặt ngoài hần không có biểu hiện ra quá nhiều, sau khi một hồi kiểm tra thì hần liền ném cái nhẫn chứa đồ qua cho Bóng Ảnh sau đó hướng ông lão họ Lữ cười nói:

" Tiên hữu quả là người giữ chữ tín. Ha ha. Bấy nhiêu đây cũng đủ rồi, phần còn lại cũng không cần mang đến nữa, xem như là để chúng ta kết một cái thiện duyên đi."

Xuân Đức nói vậy cũng không phải vì hần hào phóng cái gì mà hần biết nếu có kiên trì thì con cáo già này cũng sẽ không nôn ra nữa đâu. Nếu mà

làm quá 2 bên trở mặt thì cũng chẳng được cái gì, như vậy chi bằng thuận nước đẩy thuyền. Cả hai cùng vui vẻ, sau này biết đâu lại có việc cần nhờ đối phương thì lúc đó cũng có mặt mũi mà nhìn nhau nói chuyện.

Ông lão họ Lữ nghe được Xuân Đức nói vậy thì cũng cười lên sang sảng:

" Tiên hữu cũng vậy, ha ha, vậy cái kia xem như là kết một cái thiện duyên đi. Bây giờ tiên hữu chờ đợi một lát, ta đã sai người đi chuẩn bị tiệc rượu rồi. Rất nhanh sẽ được mang lên. Trong thời gian chờ đợi nếu tiên hữu có thể chỉ điểm một chút cho mấy tên tiểu bồi một ít thì lại càng tốt hơn. Ha ha."

Xuân Đức lúc này cũng cười tươi nói:

" Không thành vấn đề, không thành vấn đề. Ha ha."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 913: Giải Quyết Những Việc Còn Lại

Buổi yến tiệc diễn ra từ buổi sáng sớm mà cho tới tận chiều tối mới kết thúc. Sau khi kết thúc thì lão giả họ Lữ còn bày tỏ lòng hiếu khách bằng cách mời Xuân Đức cùng Bóng Ảnh ở lại nơi đây một chuyến. Nhưng Xuân Đức dùng lời lẽ mềm dẻo từ chối khéo việc này.

Đã Xuân Đức nói là có việc quan trọng cần phải giải quyết không thể chậm trễ thì vị thánh tổ của Bàn Long Thành cũng không còn lý do nào khác để níu kéo hai người. Vì vậy sau khi khách sáo với nhau vài câu thì hai bên liền từ biệt nhau.

Xuân Đức cùng Bóng Ảnh thì một mạch quay trở về nhà, còn về phần những kẻ khác thì làm gì mặc kệ bọn họ.

.....

Phải gần tới nửa đêm thì phân thân của Xuân Đức cùng Bóng Ảnh mới quay trở lại nơi mà Xuân Đức đang ở lại.

Khi hai người vừa quay về thì Xuân Đức lúc này ở nhà cũng đã làm xong việc của mình, đang ngồi uống trà một mình.

Nhìn thấy Bóng Ảnh cùng con rối của mình đã quay trở về Xuân Đức lúc này hướng Bóng Ảnh cười hỏi:

" Làm sao, ngày hôm nay có gì thú vị không? "

Bóng Ánh lúc này ngồi xuống bàn có phần buồn bực nói ra:

" Nhảm chán, cực độ nhảm chán. Đám kia y hết ruồi nhặng đê chỉ muốn đập chết cả đám có đỡ ngứa mắt."

Xuân Đức nghe vậy thì cười cười, hấn vẫy tay một cái, con rối có bộ dạng giống hấn như đúc lúc này đi đến bên cạnh hấn sau đó há miệng ra, từ bên trong miệng của con rối bay ra một đoàn ánh sáng nhỏ. Đoàn ánh sáng này chính là một luồng phân hồn của Xuân Đức trao cho nó.

Mất đi luồng phân hồn điều khiển, con rối kia liền biến thành vật chết. Phân hồn dung nhập vào linh hồn ban đầu, Xuân Đức ngay lập tức biết được sự việc ngày hôm nay. Sau khi biết được ngày hôm nay diễn ra việc gì thì hấn liền hiểu vì sao Bóng Ánh lại cảm thấy buồn bực như vậy.

Lúc này đây hấn cười nói:

" Bây giờ ca có một chút việc cần phải đi làm, ở nơi đây giao cho đê. Mà giúp ca tinh luyện đám tài liệu mới lấy được nhé. "

Bóng Ánh nghe vậy thì có hơi kinh ngạc hỏi:

" Đại ca đi một mình sao? Như vậy liệu có ổn không, không cần đê đi cùng sao? "

Lắc đầu Xuân Đức nói:

" Không có nguy hiểm, không cần lo lắng. Xử lý giúp ca đồng tài liệu mới lấy về là được."

Bóng Ánh gật đầu không có phản đối nhưng đúng lúc này thì cô nhóc Vũ Y không biết từ nơi nào mò ra lớn tiếng nói:

" Cho em đi theo ra ngoài chơi với."

Nhìn thấy Vũ Y xuất hiện thì Xuân Đức cũng chẳng ngạc nhiên gì, hẳn thừa biết tính cách cô bé này rồi. Khẽ gật đầu hắn nói:

" Vậy thì cùng đi."

Vũ Y nghe vậy thì lúc này vui vẻ cười hì hì nhanh chân đi lại cạnh hắn, Xuân Đức thấy vậy chỉ khẽ nhếch mép một cái, sau đó cũng lấy ra tinh bàn để mà dịch chuyển.

Sau khi chuẩn bị hoàn tất hắn liền thúc dục tinh bàn, quang mang từ tinh bàn phát xạ mà ra bao trùm lấy cả 2 người.

" Vũ "

Ngay khi quang mang đạt tới đại thịnh thì liền vụt tắt, thân ảnh của hai người Xuân Đức cùng Vũ Y cũng biến mất theo.

.....

Tại trang viên mà trước kia là nơi mà Nhạn Tuyết ở.

Một khe hở không gian hình thành, ánh sáng xanh lam từ trong khe hở kia chiếu sáng ra bốn phía xung quanh. Quang mang màu lam kia duy trì một lát thì liền biến mất, ngay khi quang mang biến mất thì Xuân Đức cùng Vũ Y cũng lộ ra thân hình.

Xuân Đức lúc này khẽ cảm ứng một cái sau đó nhìn qua bên cạnh Vũ Y khẽ nháy mắt một cái, Vũ Y lúc này khẽ gật đầu. Tiếp sau đó thân ảnh của hai anh em liền biến mất trong màn đêm. Động tĩnh khi dùng tinh bàn truyền tống là không hề nhỏ, ngay khi Xuân Đức cùng Vũ Y rời đi chưa bao lâu thì đã có một đám đông thị vệ bên trong trang viên chạy tới.

Nhưng đợi bọn họ chạy đến nơi thì Xuân Đức cùng Vũ Y lúc này cũng đã cách xa ngàn dặm rồi.

.....

Sau khi cảm nhận được vị trí của Tôn Khánh Nguyên thì Xuân Đức liền mang theo Vũ Y đi tới tìm hắn. Tốc độ của hai người là cực kì nhanh, thêm vào đó cả hai đều là cao thủ nên không bị ai phát hiện ra hành tung.

Rất nhanh thì cả hai đã xuất hiện bên trong một cái trang viên còn rộng lớn hơn cả vài lần so với trang viên của Nhạn Tuyết trước kia. Nơi này chính là nơi mà thiếu tộc trưởng Tôn Gia ở lại.

Cảnh sắc nơi này tú lệ vô cùng, hoa thơm, nước chảy, sương khói lượn lờ nhìn không khác gì chốn bồng lai tiên cảnh. Ở bên trong nơi này thị vệ cũng không có nhiều, thi thoảng mới có một tốp vài người đi ngang qua.

Bỏ qua những thị vệ này Xuân Đức cùng Vũ Y liền đến thẳng nơi mà Tôn Khánh Nguyên đang ở lại. Tại một cái lầu các, ngay tại bên cạnh một dòng suối nhỏ. Tôn Khánh Nguyên lúc này đang chấp tay sau lưng nhìn trời đêm, nét mặt hiện lên sự suy tư. Bên cạnh hắn lúc này vẫn là Mộng Hồng Trần.

Ngay vào lúc này một âm thanh vang lên làm cho cả hai người giật thót.

" Vào trong này ta có chuyện muốn nói với hai người các ngươi."

Nghe được âm thanh này thì hai người Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần theo bản năng đều quay đầu nhìn lại, nhưng khi hai người bọn họ nhìn quay lại thì phát hiện không có bất kì ai. Ngay lúc bọn họ đang nghi hoặc thì âm thanh kia lại vang lên.

" Vào bên trong, nơi này ta đã bày ra một chút mê trận khiến đám người đang theo dõi nơi này không phát hiện ra. Thời gian ta không có nhiều đừng có chậm trễ."

Lần này thì Mộng Hồng Trần cùng Tôn Khánh Nguyên đều đã xác định bản thân không có nghe lầm, cả hai lúc này giả vờ như không có chuyện gì rồi sau đó đi vào bên trong. Ngay khi đi vào bên trong thì bọn họ liền nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc.

" Tham kiến đại nhân. "

" Tham kiến đại nhân."

Nhẹ gật đầu Xuân Đức hỏi:

" Tài liệu ta cần đã có đủ chưa? "

Tôn Khánh Nguyên nghe vậy thì ngay lập tức lấy ra một viên đá ký ức đưa đến trước mặt Xuân Đức cung kính nói:

" Mọi việc đại nhân dặn dò thuộc hạ đã làm tốt, đây là thứ đại nhân cần."

Xuân Đức lúc này cũng không khách khí, hắn cầm lấy viên đá ký ức sau đó dùng hồn niệm dò xét, sau khi xem xét xong thì hắn thản nhiên gật đầu nói:

" Làm rất tốt. Bây giờ ta có nhiệm vụ giao cho các ngươi đây."

Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần đều cung kính nói:

" Xin đại cứ việc sai khiến."

Xuân Đức lúc này lục loại bên trong nhẫn chứa đồ, sau đó lấy ra Kim Diệp Tử(lá cây bằng vàng) để lên. Nhìn hai người hấn hỏi:

" Biết vật này là gì sao? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 914: Một Phần Mềm Yếu Trong Con Người Xuân Đức

Nhìn thấy trên bàn là vật gì thì cả người người Mộng Hồng Trần cùng Tôn Khánh Nguyên đều gật đầu. Thấy hai người gật đầu thì Xuân Đức lúc này nói tiếp.

" Đã hai người các người biết cái này là vật gì thì ta cũng đỡ phải mất công giải thích. Khánh Nguyên, người cầm lấy vật này còn việc phía sau hẳn là hai người các người tự biết nên làm gì rồi. "

Vừa nói hẳn vừa đưa Kim Diệp Tử cho Tôn Khánh Nguyên. Nhận lấy Kim Diệp Tử từ trong tay Xuân Đức, Tôn Khánh Nguyên dùng giọng nói nghiêm túc đáp:

" Đại nhân yên tâm, Khánh Nguyên biết bản thân cần phải làm cái gì. Việc mà đại nhân giao cho thì thuộc hạ nhất định sẽ làm trong thời gian ngắn nhất."

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức bình thản nói:

" Làm việc phải cẩn thận, đừng nên hấp tấp. Bây giờ Bàn Long Thành đang ở thời điểm nhạy cảm, đừng làm cái gì mà để cho người khác nắm được điểm yếu của người. Hôm nay ta đến đây gặp người cũng chỉ có bấy nhiêu việc, thời gian sau này rất có thể ta không tại nên người cẩn thận. Ta cũng sẽ để lại trợ thủ giúp người. Khi nào cảm thấy bản thân đủ lông đủ cánh thì có thể tìm đến ta."

Nghe ra được dụng ý trong lời nói của Xuân Đức, Tôn Khánh Nguyên lúc này nghiêm túc vô cùng nói ra:

" Đại nhân an tâm, nhất định sẽ có một ngày như vậy,"

Khẽ nhếch môi cười, Xuân Đức vỗ vai hấn cười nói:

" Cố gắng lên, ta cũng mong có ngày đó. À, ta còn có thứ này cho ngươi, cầm lấy. Lúc sắp chết thì dùng."

Xuân Đức vừa nói vừa lấy ra một cái nhân đưa cho Tôn Khánh Nguyên, đồng thời hấn cũng gọi ra 3 con rối Tinh Vương Tiên Cảnh, 2 con sơ kì, một con trung kì.

" Tiền vốn đã có, chỉ đợi ngày ngươi thành công. Được rồi, thời gian cũng không có nhiều, ta phải rời đi. Hai người các ngươi ở lại cố gắng sống cho tốt. "

Nói xong thì hấn liền đứng dậy, bộ dạng muốn rời đi. Tôn Khánh Nguyên cùng Mộng Hồng Trần thấy vậy thì đều cung kính nói:

" Chúc đại nhân thuận buồm xui gió."

Nhưng đúng lúc này Xuân Đức lại nhớ ra cái gì, hấn lúc này lại nói:

" Còn có một việc ta muốn nhờ các ngươi."

Vừa nói Xuân Đức liền lấy ra từ bên trong nhẫn chứa đồ hàng loạt chiếc quan tài bằng băng, bên trong mỗi cái quan tài có 2 cái thi thể cùng một con xác của một con tuyết hồ. Đa phần những thi thể bên trong đều là tiểu hài tử, chỉ có một cái là của người lớn.

Cái thi thể người lớn kia chính là thi thể của Nhạn Tuyết, cũng không biết Xuân Đức đã làm biện pháp gì mà khiến cho những thi thể trong quan

tài bằng kia nhìn giống như đang còn sống. Nhìn không khác gì là đang ngủ say cả.

" Thay ta canh giữ bọn họ đi. Nếu một ngày bọn họ có tỉnh lại thì hãy để cho bọn họ được sống một cuộc đời mới, hiểu ý ta chứ." --- Xuân Đức nhìn Tôn Khánh Nguyên nói.

Tôn Khánh Nguyên là người thông minh, hấn gật đầu đáp:

" Thuộc hạ hiểu."

Nở một nụ cười có phần miễn cưỡng, hấn nói:

" Tốt, ta đi đây."

Nói xong thì thân ảnh hấn liền biến mất không còn tăm hơi đâu cả, để lại trong phòng là mấy trăm cái quan tài cùng với hai người Tôn Khánh Nguyên và Mộng Hồng Trần. Hai người bọn họ lúc này hai mặt nhìn nhau, Tôn Khánh Nguyên lúc này nói:

" Ta nghĩ số quan tài này nên chuyển xuống gian phòng bí mật bên dưới. Mộng lão thấy sao? "

Mộng Hồng Trần gật gù nói:

" Nên như vậy."

.....

Sau khi rời đi khỏi nơi ở của Tôn Khánh Nguyên thì Xuân Đức cũng không có vội dùng tinh bàn mà truyền tống quay về nơi Bóng Ảnh đang tại. Hấn lúc này cùng Vũ Y không nhanh không chậm phi hành giữa trời đêm.

Thấy tâm trạng của hắn có chút không được vui, cả một quãng đường dài vẫn yên lặng thì ở bên cạnh Vũ Y lúc này lên tiếng:

" Anh hai nội tâm vẫn vậy, không thay đổi quá nhiều. Có thay đổi chẳng qua chỉ là bên ngoài."

Bỗng nhiên nghe được Vũ Y nói chuyện thì hắn hơi ngạc nhiên hỏi:

" Sao em nói vậy?"

Vũ Y lúc này bay lên phía trước quay mặt lại nhìn hắn cười ôn nhu nói:

" Thì anh hai vẫn hay đa sầu đa cảm như hồi mới gặp, bề ngoài anh hai cố làm ra vẻ không để tâm nhưng trên thực tế anh hai luôn để tâm đến mọi thứ. Tâm của anh hai rất mềm yếu, em dám chắc nếu không phải giết người hắn cả đời anh cũng sẽ không giết một ai."

Xuân Đức nghe vậy thì cười yếu ớt hỏi:

" Như vậy là anh sai rồi sao? "

Vũ Y lúc này lắc đầu nói:

" Anh hai không có sai, mà sai ở cái thế giới này. Một cái thế giới phải nhai xương, nuốt cốt, uống máu kẻ khác để bản thân sống tốt hơn, đáng lý ra không nên tồn tại."

Nở một nụ cười âm áp, Xuân Đức lúc này dùng tay khẽ xoa nhẹ đầu Vũ Y nói:

" Nhưng nó vẫn tồn tại chứng tỏ là anh sai. Có lẽ phần tình cảm này anh nên phong ấn nó lại. Ở cái thế giới này, sống phải thật nhẫn tâm, không nhẫn tâm thì không sống nổi."

Vũ Y lúc này lắc đầu nguây nguẩy, nàng dùng giọng nói mà theo sự kiên định nói ra:

" Em thích anh hai của em như vậy. Còn những gì anh hai không làm được đã có em, giết người đối với em chỉ là việc nhỏ, chỉ cần anh hai muốn giết ai em sẽ giết kẻ đó. Nếu anh hai muốn bàn tay không nhuốm máu thì Y Nhi nguyện ý thay anh hai nhuốm máu."

Nở một nụ cười ôn hòa, Xuân Đức nhéo mà Vũ Y vài cái nói:

" Anh có yếu đuối vậy sao? Đừng coi thường anh như vậy chứ. Ha ha. Mà em bây giờ muốn nhìn cảnh trời đêm hay là đi về nhà? "

Xuân Đức không muốn dây dưa cái chủ đề kia nữa, hẳn lúc này chuyển qua chủ đề khác. Vũ Y cũng rất hiểu hắn, nên khi thấy hắn không muốn nói tiếp thì cũng liền phụ họa theo.

" Cảnh vật nơi đây cũng chẳng có gì đẹp, chúng ta trở về thôi."

Xuân Đức " Ừ " nhẹ một tiếng sau đó lấy ra tinh bàn.

Quang mang từ tinh bàn phát ra bao lấy hai người vào bên trong sau đó liền biến mất, bầu trời trên cao thoáng cái lại chỉ còn là màn đêm u tối cùng gió tuyết lạnh lẽo thổi qua.

Nhưng ngay vào lúc mà hai người Xuân Đức cùng Vũ Y biến mất thì ở cách đó không phải rất xa, một thân ảnh áo trắng hiện ra. Người này không ngờ lại là một tuyệt thế mỹ nữ, khuôn mặt nàng ta lúc này được che bởi một tấm sa mỏng, nhưng tấm sa mỏng kia không thể nào che lấp đi được dung nhan diên đảo chúng sinh của nàng.

Ánh mắt nàng ta nhìn chăm chú vào nơi mà Xuân Đức vừa biến mất, sau một lúc thì nàng ta cười khẽ một tiếng, nàng ta tự nói một mình:

" Không ngờ người cũng thật ngốc, không biết sau này khi gặp lại nhau thì người sẽ có bộ dạng như thế nào đây. Có phải hay không vẫn ngốc như vậy. Ta chờ đợi đến ngày đó."

Nói xong câu này thì thân ảnh của nàng ta cũng liên tan biến bên trong gió tuyết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 915: Tiến Đến Địa Bàn Long Tộc

Vừa trở về nơi ở trước kia, Xuân Đức liền đã nhìn thấy Bóng Ảnh đang ngồi tinh luyện vật phẩm nhưng lúc này ở bên cạnh Bóng Ảnh còn có thêm sự góp mặt của Sói Mập cùng Huyết Vận. Sói Mập thì phụ giúp Bóng Ảnh tinh luyện, còn về phần Huyết Vận thì nhìn chăm chú hai người đang làm việc.

Ngay khi hắn cùng Vũ Y xuất hiện nơi này thì ba người kia cũng đồng thời nhìn về bên này, còn chưa đợi ba người lên tiếng thì Xuân Đức đã nói:

" Bây giờ chúng ta phải lên đường rồi. Mọi người thu dọn một chút đi."

Bóng Ảnh lúc này đã dừng việc tinh luyện tài liệu, hắn kinh ngạc nói:

" Bây giờ chúng ta tới địa bàn đám rắn nhỏ kia sao? "

Gật gật đầu Xuân Đức nói:

" Ừ. Đã lấy được thứ cần thiết rồi, với mọi việc nơi đây cũng đã xử lý xong, chúng ta bây giờ lên đường."

Tiếp sau đó mọi người nhanh chóng thu dọn hành trang, không bao lâu sau thì mọi thứ đều đã được thu dọn.

Cùng lúc này Xuân Đức mang ra một cái chiến hạm có thể phi hành. Cái chiến hạm này là một kiện bảo vật tiên khí hiếm có dạng phi thuyền, đã vậy

lại là tiên khí trung phẩm nữa chứ. Tuy bề ngoài chiếc chiến hạm này nhìn có vẻ rách nát tồi tàn nhưng bên trong lại là một khung cảnh khác.

Bên trong chiến hạm không phải là một khung cảnh xa hoa tráng lệ gì mà là một khung cảnh hoàn toàn tự nhiên, khắp nơi đều là dây leo, hoa hoa thảo thảo nhìn vô cùng đẹp mắt.

Sau khi lên chiến hạm thì Xuân Đức liền mang ra tất cả những con rối của mình đang có, để cho bọn nó phụ giúp hấn việc lái chiến hạm, sau đó hấn lại nhìn qua Vũ Y nói:

" Cầm lấy cái này, bên trong có ghi lại địa đồ khu vực của các tộc lân cận. Em giúp anh lái chiến hạm nhé, anh đi qua bên Bóng Ảnh phụ giúp tinh luyện tài nguyên."

Vừa nói hấn vừa lấy ra viên đá kí ức mà Tôn Khánh Nguyên vừa đưa cho hấn không lâu trước kia, bên trong viên đá này thì đương nhiên không chỉ có một chút địa đồ như vậy mà còn có tin tức tình báo về các tộc.

Nhận lấy viên đá từ trong tay Xuân Đức, Vũ Y có phần buồn chán nói:

" Lại là em nữa à, chán muốn chết. Thôi được rồi, ai bảo em số khổ."

Nói xong thì cô nàng này còn không quên che miệng ngáp một cái, bộ dạng buồn ngủ lắm rồi. Đối với biểu hiện này của Vũ Y thì Xuân Đức cũng chỉ là cười cười, sau đó hấn quay lại phụ giúp Bóng Ảnh tinh luyện tài liệu.

.....

Ngồi ở bên trong một gian phòng rộng lớn, Bóng Ảnh cùng Xuân Đức vừa tinh luyện tài liệu vừa nói chuyện với nhau. Ở bên cạnh thì có Sói Mập, mấy tiểu khí linh cùng Huyết Vận.

Sau khi đã tinh luyện được một đồng lớn tài liệu thì Bóng Ảnh lúc này dừng tay, hấn lấy ra một quả tim của một con âm quỷ vương, vừa ăn vừa hỏi:

" Đại ca muốn thức tỉnh Quỷ Kiếm nhưng vì sao lại chỉ tấn công Long Tộc. Nếu như có máu của cường giả các tộc khác sẽ hoàn mỹ hơn rất nhiều."

Xuân Đức lúc này cũng dừng tay nghỉ ngơi một lát, tiếp nhận một ly nước từ Mộng Ma đưa cho hấn, sau khi uống cạn thì hấn bình thản nói:

" Phân chi Long Tộc ở nơi đây không quá mạnh cũng chỉ có 5 tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì mà thôi. Chết 2 giờ còn 3, so với tấn công các tộc khác thì đơn giản hơn. Với máu của đám Long Tộc kia cũng có tác dụng khá lớn so với nhân tộc hay các chủng tộc khác thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần."

Bóng Ảnh gật đầu nói:

" Đệ cũng chỉ hỏi vậy thôi, còn ca quyết định sao thì đệ nghe theo vậy, mong là đám Long Tộc kia trụ qua được đợt địa kiếp đến từ Bàn Long Quy Khư, bằng không chúng ta liền không công đi một chuyến rồi.""

Móc ra một điều thuốc, châm lửa rít một hơi, vừa nhả khói ra Xuân Đức vừa nói:

" Hấn là vượt qua, đám kia tuy tự mãn nhưng cũng không có thiếu năng. Với có ba tên lão tổ trấn giữ thì vượt qua là điều không quá khó. Nếu mà chiến đấu khiến cho cả hai bên đều suy yếu mới hay, lúc đó chỉ cần thêm một đao là xong. Có điều đây cũng chỉ là suy đoán, muốn biết chính xác phải đến tận nơi nhìn xem."

Bỏ cả trái tim vào trong miệng nhai ngấu nghiến vài cái rồi nuốt xuống, Bóng Ảnh lúc này đột nhiên nhớ tới cái gì nói ra:

" Lần này chúng ta thu về được nhiều tiên bảo như vậy không biết bên trong có ám hệ tiên bảo không vậy ca. Đệ chỉ mới xem qua không có xem kỹ, nếu có ca lọc ra cho đệ 1 bộ."

Thổi ra từng vòng khói hình trái tim, Xuân Đức cười nói:

" Cái này đệ không nói thì ca vẫn làm mà. Quả là có thu được khá nhiều tiên bảo nhưng không phải đồng bộ, lại càng ít ám hệ tiên bảo. Tinh luyện xong tài liệu thì ca liền tiến hành, đúc luyện lại một lần. "

Nghe vậy Bóng Ảnh hơi nhú mày nói:

" Làm như vậy liệu có chậm trễ việc tấn công đám Long Tộc kia không? Đệ sợ lỡ mất thời cơ."

Bóp tay điều thuốc đang cầm trên tay, Xuân Đức phân tích nói ra:

" Thời gian đi Long Tộc cũng phải mất 7 ngày, nhanh nhất là 6 ngày. Thời gian thăm dò tình hình có nhanh cũng phải 5-6 ngày. Mới đó thôi đã nửa tháng rồi. Chưa kể nếu có biến đổi còn phải lên kế hoạch tấn công.

Mà ca chỉ cần khoảng 10 ngày là có thể làm xong, như vậy sẽ còn vài ngày để nghỉ ngơi, yên tâm đi việc đâu còn có đó."

Nghe được hẳn phân tích thì Bóng Ảnh gật đầu không có nói gì thêm, tiếp sau đó cả 2 lại lao vào công việc tinh luyện tài liệu.

.....

2 ngày sau. Sau 2 ngày thì tất cả những tài liệu cần thiết đều đã được tinh luyện 3 lần, đảm bảo cho quá trình chính luyện khí không bị sai sót. Một

phần nhưng tài liệu này sẽ được mấy khi linh căn nuốt, còn phần còn lại thì phải tự tay Xuân Đức xử lý rồi.

.....

Đúng như theo kế hoạch định ra. Sau khi tinh luyện xong tài liệu thì Xuân Đức liền bắt đầu lao vào luyện khí. Công việc đầu tiên hắn làm chính là chuyển đổi thuộc tính của 2 bộ tiên bảo. Quá trình này tiêu tốn thời gian của hắn thêm 2 ngày.

.....

Sau khi đã có được hai bộ tiên bảo sơ cấp(đẳng cấp cùi) cho Bóng Ảnh cùng Vũ Y thì hắn liền bắt đầu gia cường thêm thuộc tính, khai quang, cường hóa cùng khám nạm thêm ngọc. Từ ngày hắn tạo ra Quỷ Kiếm thì tay nghe luyện khí của hắn đã lên một tầm cao mới nên đối với công việc hiện tại hắn cảm thấy vô cùng đơn giản.

Chỉ mất thêm 1 ngày thì hắn liền làm xong.

.....

Sau khi hắn làm xong cho Vũ Y cùng Bóng Ảnh mỗi người một bộ đồ thì hắn lúc này mới bắt đầu, gia cường cho bảo vật của bản thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 916: Thoáng Cái Lại Nghèo

Vì bảo vật của bản thân đều là bảo vật đẳng cấp cao, đa phần đều là hỗn độn cùng thần ma bảo vật, tuy chỉ là sơ cấp nhưng mức độ khó gia tăng không biết bao nhiêu lần. Hấn cũng không dám tùy tiện ở bên ngoài này luyện chế mà phải đi vào bên trong tầng 2 của không gian nhẫn chứa đồ để luyện chế.

Bên trong không gian tầng 2 nhẫn chứa đồ có trận pháp phụ trợ, có thể điều khiển thời gian theo ý thích, trong này cái thiếu chỉ là tiên khí mà thôi, có điều thiếu tiên khí thì hẳn nghiền nát tiên thạch bổ sung là được. Tiên là để tiêu, cái gì cần dùng thì nên tiêu không cần tiết kiệm làm gì.

Bảo vật Thần Ma(Quỷ Kiếm) hay bảo vật Hỗn Độn(Mộng Mị Ma Trảo, Thiên Cốt Giáp, Thiên Huyền Cánh) đều có khởi đầu rất mạnh mẽ nhưng mà để gia cường thêm một cấp, để tăng linh tính thêm 1 điểm cũng là một quá trình đầy nước mắt.

Tỉ lệ gia cường thành công của những loại bảo vật này hẳn không đến 3%, lên càng cao càng giảm, vì là bảo vật bản mạng, mỗi lần thất bại thì bảo vật cũng không có hủy nhưng mà nổi đau mà hẳn phải gánh chịu là không thể nào tưởng tượng.

.....

Điều chỉnh thời gian gia tốc vừa đủ, khởi động bạch cốt tế đàn, khởi động hàng loạt trận pháp chúc phúc, hẳn bắt đầu luyện khí. Hấn chọn Quỷ Kiếm là món đầu tiên cường hóa. Nhưng bước khởi đầu vô cùng tốt, tất cả

đều hoàn hảo. Nhưng sau một lúc, sắc mặt Xuân Đức bỗng nhiên trắng xám khác thường, trên trán hần tuôn ra mồ hôi như suối.

" Oa."

Bỗng nhiên hần há miệng phun ra một ngụm máu tươi. Không cần nói cũng biết, lần đầu tiên gia cường thất bại, bị phản phệ lại hần bị một chút nội thương nho nhỏ.

Có lẽ bị như vậy nhiều lần rồi nên Xuân Đức cũng đã quen, hần lúc này thành thực lau máu khòe miệng sau đó thì tranh thủ trị thương, sau một lúc thì hần lại bắt đầu tiếp tục.

Nhưng không bao lâu hần lại tiếp tục phun ra máu tươi, cũng không biết là hần có bao nhiêu máu mà cứ thi thoảng lại phun ra một ngụm, có lẽ bản thể của hần là Địa Ngục Thiên Long nên có khá nhiều máu. Với Xuân Đức cũng không phải là lãng phí những giọt máu kia, hần dùng máu làm tài liệu luyện khí luôn.

.....

Vài ngày sau. Trong mấy ngày này Xuân Đức đột nhiên nhận ra một điều, nếu tiên khí nồng nặc đến một mức độ nhất định nào đó thì tỷ lệ gia cường thành công cũng tăng cao lên được một ít.

Vì vậy hần lấy ra một phần 3 số lượng tiên thạch mà bản thân đang có nghiền ra, ngay lập tức nồng độ tiên khí ở bên trong tầng 2 nơi hần đang luyện khí đã gia tăng lên vô số lần, đến nỗi từ thể khí mà chuyển hóa thành thể lỏng luôn.

Ngay khi hần làm như vậy thì các lần gia cường tiếp theo hần liên tục thành công, mỗi lần thành công thì lượng tiên thủy lại giảm mạnh, sau 4 lần

thì liền bị bảo vật khi tăng cấp rút khô, từ tiên thủy một lần nữa biến thành tiên khí.

Thấy suy nghĩ của mình đã được nghiệm chứng, Xuân Đức quyết định đập nôi bán sắt. Dốc hết số lượng tiên thạch còn lại nghiền sạch, từng núi từng núi tiên thạch bị hấn nghiền nát không thương tiếc, thoáng cái lượng ở xung quanh hấn lại hình thành một cái hồ tiên thủy.

Đã làm thì cũng làm cho lớn một lần, hấn lúc này phân chia tất cả tài liệu ra làm 7 phần, sau đó bắt đầu gia cường.

[Chú Thích: Gia cường thuộc tính là gia cường thêm các thuộc tính khác vào trong bảo vật hoặc là nâng cao thuộc tính bảo vật. Có tỷ lệ thất bại. Còn về phần đẳng cấp bảo vật sẽ không thay đổi, đẳng cấp bảo vật cực kì khó gia tăng.

VD: Quý Kiếm bây giờ là cấp 4 thì phải cường hóa cho lên +20 sau đó tìm thêm một thanh binh khí cũng là vũ khí thần ma cấp 4, dung luyện lại sẽ được một thanh vũ khí thần ma cấp 5 + cường hóa 0, mất hết thuộc tính gia trì chỉ để lại thuộc tính căn bản. Vũ Khí thần ma cấp 5 +0 sẽ yếu hơn rất nhiều so với vũ khí thần ma cấp 4 cường hóa + 20. Thuộc tính căn bản chỉ tương đương với vũ khí thần ma cấp 4, cường hóa +3 nhưng nếu có thể cường hóa đến + 20 thì sẽ là vô cùng khác biệt.]

.....

Đúng ba ngày tiếp theo.

Lúc này đây Xuân Đức đã nằm gục tại chỗ vì tiêu hao quá lớn, hấn lúc này nhìn đã gầy đi một vòng. Xung quanh hấn thì là mấy tiểu khí linh đang chơi đùa vui vẻ với nhau.

Đương nhiên là vui vẻ rồi, không vui vẻ sao được khi cả đám đều đã mạnh mẽ lên không ít. Mấy tiểu khí linh cũng vô cùng đơn giản, bản thân mạnh mẽ hơn là khiến cho bọn nó vui vẻ quên luôn trời đất.

Nhưng mà sau lần gia cường này thì Xuân Đức lại chính thức quay về kiếp bần hàn, trong người hắn lúc này không có nổi một viên tiên thạch, lúc luyện khí máu dồn lên não hắn dùng sạch rồi. Không những thế, tất cả binh khí vũ khí gì mà hắn không cần tới thì đều bị hắn biến thành tài liệu sạch. Đến ngay cả bản thân hắn cũng bị hắn tận dụng, máu cùng bốn nguyên bị hắn rút ra cũng không ít.

Nhưng mà mục đích thì hắn đạt tới rồi, nở một nụ cười thỏa mãn hắn bắt đầu nhắm mắt lại ngủ li bì. Cũng không còn nhiều thời gian nữa hắn phải tranh thủ khôi phục lại bản thân, bằng không tới tình huống khẩn cấp mà bản thân hắn lại không đủ lực thì lúc đó có khóc cũng đã muộn.

.....

Trong thời gian Xuân Đức bế quan luyện khí thì chiến hạm của hắn cũng đã tới được địa bàn của Long Tộc. Sau khi tìm được nơi thích hợp để ẩn nấp thì Vũ Y liền đích thân lặn vào bên trong Long Tộc để tìm hiểu tình hình.

Với khả năng ngự trang của nàng thì việc lặn vào trong Long Tộc cũng không phải là cái gì đó khó khăn cho lắm.

Sau khi đã lặn vào được bên trong Long Tộc rồi thì Vũ Y lại tiếp tục dùng sắc đẹp của bản thân để thu hút con mồi của nàng, sau khi con mồi đã cắn câu thì nàng lại dùng các phương thức chuyên nghiệp để khai thác thông tin từ đối phương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 917: Kế Hoạch Âm Độc

Thời gian chớp mắt cái đã gần nửa tháng đi qua, kể từ khi Xuân Đức bắt đầu luyện khí đã là 12 ngày. Trong khoảng thời gian này mọi việc đều đã được hai người Bóng Ảnh cùng Vũ Y thương lượng, lên kế hoạch chi tiết một lần. Bây giờ chỉ còn chờ đợi Xuân Đức kết thúc luyện khí nữa mà thôi.

Nhưng mãi đến ngày thứ 15 thì Xuân Đức mới xuất hiện, thời gian so với lúc dự kiến ban đầu chậm hơn là không ít nhưng vẫn là trong thời gian cho phép.

....

Lúc này đây, tại bên trong một gian phòng ăn. Ba người Xuân Đức, Bóng Ảnh cùng Vũ Y vừa ăn sáng vừa đang nói chuyện cùng nhau.

" Nói như vậy là đám Long Tộc kia đã đẩy lùi được đám quý vật quay lại Bàn Long Khư rồi, hơn nữa cũng tổn thất không quá lớn. "--- Xuân Đức nghe Vũ Y thuật lại nhưng gì nàng biết được thì hơi nhăn mày lại nói.

Vũ Y nhẹ gật đầu nói:

" Vâng. Theo tin tức thu được là như vậy, vì có ba vị lão tổ là Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì nên việc phòng ngự của Long Tông không quá khó khăn, bọn họ chỉ tổn hại một ít vương giả mà thôi. So với nhân tộc bên kia còn tốt hơn rất nhiều."

Suy tư một chút Xuân Đức lại hỏi:

" Vậy Long Tộc bây giờ lại quay về chiếm cứ khu vực lối vào Bàn Long Quy Khư sao? "

Đẩy một đĩa thức ăn tới trước mặt Xuân Đức, cùng lấy cho hắn một chén cơm, vừa lấy cơm cho hắn Vũ Y vừa nói:

" Không có, đám Long Tộc không có làm như vậy. Nghe nói âm quỷ ở bên trong Bàn Long Quy Khư tốc độ khôi phục rất nhanh nếu không thể một đòn duy nhất giải quyết thì không thể nào giết chết được bọn chúng vì vậy mà Long Tộc không lựa chọn việc trấn giữ lối ra vào. Còn về phần đám âm quỷ kia sau khi bị đánh đuổi thì cũng không đi ra ngoài nữa."

Xuân Đức lúc này nhìn qua Bóng Ảnh hỏi:

" Việc tấn công Long Tộc lần này đệ có phương án gì hay không? "

Mới nuốt chửng một trái tim đang còn sống, Bóng Ảnh nghe hỏi vậy thì nói:

" Việc này đệ đã cùng Tiểu Y bàn bạc với nhau. Sau vài lần xem xét thì hai người bọn đệ cảm thấy chúng ta nên dẫn dắt đám âm quỷ kia một lần nữa tấn công Long Tộc, sau đó nhân lúc hỗn loạn thì xuống tay với ba tên lão tổ của Long Tộc, cần ba tên chết việc đăng sau liền đơn giản. Ca cảm thấy thế nào? "

Xuân Đức hơi suy tư, sau một lúc hắn mới nói:

" Kế hoạch không tồi nhưng quan trọng là làm sao có thể dẫn dụ được đám âm quỷ kia ra bên ngoài. Vấn đề này hai người đã nghĩ đến chưa? "

Vũ Y lúc này cười nói:

" Vấn đề quan trọng vậy làm sao lại có thể bỏ qua được cơ chứ, vấn đề này hai người bọn em đã tìm ra cách giải quyết. Tuy có phần hơi nguy hiểm nhưng vẫn là rất khả thi."

" Nguy hiểm sao? Nói anh nghe thử đi." --- Xuân Đức vừa ăn vừa nói.

Vũ Y lúc này đã buông đũa, nàng nghiêm túc nói:

" Hẳn anh hai cũng biết Quý Linh bên trong Bàn Long Quy Khư rồi chứ, thứ sinh vật là nguồn gốc hình thành nên những cánh rừng quý ấy."

Xuân Đức gật đầu nói:

" Biết, không những biết mà còn bắt được một con, nhưng sau đó thì bị Bóng Ảnh ăn rồi."

Vũ Y lúc này nói tiếp:

" Thứ mà được gọi là Quý Linh kia sau khi lớn lên thì thành Quý Linh Mẫu, có ảnh hưởng đến rất đàn âm quý. Nó giống như là nữ vương vậy, đám âm quý cấp thấp lẫn cấp cao đều bảo vệ nó. Chỉ cần bắt được một vài con thì đám âm quý kia sẽ điên cuồng công kích chúng ta. Việc phía sau thì đơn giản rồi."

Xuân Đức lúc này cũng đã ăn xong, hắn cười nói:

" Hẳn cái này là cô bé nghe ngóng được tin tức đi, phải không? "

Vũ Y gật gật đầu:

" Là em mua được tại khu vực buôn bán tin tức."

Xuân Đức nhếch mép cười tà nói:

" Em chưa từng gặp đám Quỷ Linh kia nên không biết, khi con nhỏ thì bọn chúng đã có tu vi tương đương với Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì rồi, bản lĩnh gì không có chứ bản lĩnh ẩn nấp cùng chạy trốn của bọn chúng chính là đỉnh của đỉnh. Đó chỉ mới là lúc nhỏ thôi nhé, chứ mà khi lớn thành Quỷ Mẫu thì trời mới biết nó lợi hại đến mức nào."

Bóng Ảnh ở bên cạnh nghe vậy thì nói:

" Như vậy kế hoạch này không khả thi sao ca? "

Cười cười Xuân Đức nói:

" Khả thi, so với việc lao đầu vào Long Ô thì việc này nguy cơ ít hơn một chút. À mà quên chưa nói, Ca có thứ này muốn đưa cho 2 đứa."

Nhưng lúc này Xuân Đức nhớ tới cái gì đó nhìn sang Bóng Ảnh nói:

" Mà Bóng Ảnh, đệ có thể hay không dùng việt ngữ nói chuyện, Vũ Y thì dùng việt ngữ còn đệ toàn dùng cao thiên ngôn ngữ, nói chuyện với 2 đứa mà cảm thấy mệt quá."

Bóng Ảnh lúc này gãi đầu nói:

" Quen miệng rồi, mà đệ thấy cũng giống nhau cả mà, miễn hiểu được thì thôi quan trọng làm gì. Mà thứ ca muốn đưa cho hai người bọn đệ đâu."

Vũ Y lúc này cũng xen vào nói:

" Em thấy vậy cũng được mà, có sao đâu. Lâu rồi cũng quen ấy mà, hi hi."

Bất đắc dĩ thở dài, Xuân Đức phẩy phẩy tay bộ dạng bó tay nói:

" Thôi tùy 2 đứa, anh sao cũng được. Nữa này nữa nọ cũng được luôn. Hai đứa xem này đây là mồ hôi nước mắt mà anh vất vả lắm mới làm ra đấy. Hai đứa nhìn xem có hợp không? "

Vừa nói Xuân Đức vừa lấy ra hai cái bảo hạp màu bạc không lớn lắm đưa cho hai người. Vũ Y cùng Bóng Ảnh ngay lập tức nhận lấy bảo hạp, cả hai nhìn nhau một cái sau đó đồng thời mở ra.

Vừa mở ra bảo hạp thì một luồng ma quang từ trong bảo hạp tán phát đi ra, cùng lúc đó hàng loạt âm thanh ma quái gào rú vang lên. Bảo hạp được mở ra, cùng lúc đó từ bên trong bảo hạp bay ra 10 kiện bảo vật to bằng bàn tay đang phát ra ma quang vô tận.

Xuân Đức thấy hai người đang ngạc nhiên nhìn bảo vật trước mắt thì hẳn lúc này tự sướng nói:

" Thấy anh lợi hại chưa bào, từ tiên bảo anh biến thành ma bảo, từ các hảo hệ, lôi hệ, mộc hệ anh chuyển hóa thành ám hệ cho thích hợp với hai đứa. Không những thế anh còn tăng đẳng cấp của những bảo vật này đồng loạt tới cấp 4. Đẳng cấp cường hóa đến cấp 6. Gia cường thuộc tính toàn bộ gia tăng 20%. Hai đứa thấy anh phải chăng là một thiên tài luyện khí sư? "

Vũ Y gật đầu cười nói:

" Anh hai thực tài giỏi. Hi hi. "

Nụ cười của Vũ Y lúc này có chút gì đó gian gian, ở bên cạnh Bóng Ảnh lúc này cũng cười khà khà gật đầu. Nhìn thấy biểu hiện của hai người như vậy thì Xuân Đức thoáng cái nghi ngờ nói:

" Làm sao anh cảm thấy hai đứa có chút không thật lòng nhỉ, đặc biệt là Tiểu Y đấy. Em sao cười nhìn gian quá vậy? "

Vũ Y nghe vậy thì càng cười tươi hơn.

" Người ta khen thật lòng mà, tại anh hai đa nghi quá thì có. Hi hi. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 918: Bắt Đầu Hành Động - Bàn Long Quy Khư Biến Đổi

Sau một ngày bàn bạc lại kế hoạch cùng hành động sắp tới, đồng thời chuẩn bị các loại nhu yếu phẩm cần thiết, quân trang đầy đủ thì rạng sáng ngày hôm sau nhóm người của Xuân Đức bắt đầu triển khai kế hoạch.

Chiến hạm phi hành lúc này lại được một lần nữa khởi động, mang theo nhóm người Xuân Đức thẳng tiến lối vào của Bàn Long Quy Khư mà đi tới.

Tốc độ của tiên bảo trung phẩm là vô cùng nhanh chóng, thời gian không qua bao lâu thì Xuân Đức đã nhìn thấy cửa vào của Bàn Long Quy Khư, nơi này cũng đang có một số lượng nhỏ tu sĩ của Long Tộc canh giữ nơi đây.

Những kẻ này hẳn là đội ngũ tình báo, chuyên tìm hiểu cùng báo cáo về những tình huống phát sinh của Bàn Long Quy Khư.

Tuy nhiên những người này cũng lập một trạm kiểm tra, ngăn cản người từ bên ngoài tiến vào bên trong. Muốn vào bên trong phải được những người này cho phép. Có điều Xuân Đức thì là ngoại lệ, hẳn cũng mặc kệ cái gì kiểm tra với không kiểm tra. Hẳn cùng Vũ Y mở ra lồng năng lượng bảo vệ thuyền sau đó bắt hết tốc lực lao thẳng, kẻ nào chán sống thì cứ đi ra cản đường, hẳn cũng không ngại đâm chết vài người. Hẳn cũng không tin có kẻ không sợ chết.

Cũng đúng như hẳn phỏng đoán, người không sợ chết ít lắm, không phải nơi nào cũng có. Thấy một chiếc chiến hạm khổng lồ đang lao thẳng về

phía bên này mà không có biểu hiện gì là muốn dừng lại thì những kẻ đang trấn giữ nơi đây nhanh chóng bỏ chạy mất tích.

" Âm âm..."

Cả chiến hạm to lớn do Xuân Đức cùng Vũ Y điều khiển đâm thẳng vào mấy cái trận pháp mà đám người canh giữ nơi đây bày ra, phá hủy tất cả những thứ ở trên đường đi. Sau đó vọt thẳng vào bên trong Bàn Long Quy Khu biến mất trước con mắt ngỡ ngàng của những người nơi đây.

.....

Nhưng ngay khi vừa vào bên trong Bàn Long Quy Khu thì một cảnh tượng làm cho Xuân Đức cùng Vũ Y ngốc luôn.

Bên trong này bây giờ đã thay đổi hoàn toàn khác so với thời gian tầm vài tháng trước, trước kia thì bầu trời luôn luôn âm u mù mịt, gió lạnh rít gào, khắp nơi đều là mặt đất trơ trọi, âm quỷ đâu đâu cũng có. Nhưng còn bây giờ thì đã thay đổi hoàn toàn, thay đổi nhiều đến mức khiến cho Xuân Đức có chút không dám xác định nơi đây là Bàn Long Quy Khu mà hẳn từng biết.

Mặt đất phủ đầy hoa, các loại thảo mộc mọc lên xanh um, bầu trời thì trong xanh, mây trắng lượn lờ, ánh nắng dịu nhẹ. Thi thoảng lại có từng cơn gió nhẹ mang theo hương thơm của hoa cỏ thổi qua.

Nhìn thấy một màn trước mắt thì Xuân Đức không khỏi cau mày nói:

" Sẽ không phải là đi nhầm rồi chứ, vì sao Bàn Long Quy Khu lại có cảnh như thế này, đám âm quỷ kia đâu rồi."

Đúng lúc này ở bên cạnh Vũ Y gấp giọng nói:

" Anh nhìn kia, hướng 3h ấy. Kia là thứ gì? "

Nghe được Vũ Y nói Xuân Đức lúc này cũng nhìn phương hướng mà Vũ Y chỉ. Ngay lập tức Xuân Đức liền nhìn thấy thứ mà Vũ Y muốn nói.

Một cái ngọn túi lớn, mà không phải, nói chính xác là ra một cái tổ thật lớn nhìn giống ngọn núi. Chiều cao của mỗi cái tổ kia cũng phải hơn vài ngàn mét, còn phần dưới đáy thì càng lớn hơn nữa. Không biết cái tổ này được xây nên từ thứ gì mà lại có thể phát ra hắc quang mờ ảo.

Thêm vào đó từ bên trong cái tổ khổng lồ kia liên tục phun ra sương mù màu đen, sương mù màu đen kia sau khi được phun ra thì cũng không có tiêu tán mà tụ lại với nhau hình thành biển sương mù bao quanh cái tổ khổng lồ, vùng đất xung quanh cái tổ kia là một mảnh đất màu xám không có sinh cơ. Vừa nhìn qua liền cảm thấy nó hoàn toàn tách biệt với xung quanh.

Ngay khi hai người đang quan sát thì Bóng Ảnh không biết từ nơi nào mò ra nơi này, hấn lúc này liếm môi nói:

" Đệ có thể cảm nhận thấy thức ăn bên trong cái tổ kia, bên trong kia có thật nhiều thức ăn ngon, mùi vị khá giống con Quỷ Linh lần trước ca đưa cho đệ ăn."

Xuân Đức kinh ngạc nhìn qua bóng ảnh nói:

" Linh giác của đệ nhạy bén vậy, cách xa cả hơn ngàn dặm mà vẫn cảm nhận được. Lại còn đang ở trong tiên bảo nữa."

Vũ Y lúc này cũng nhìn qua nói:

" Còn thính hơn cả A Ngốc với A Khò nữa."

Bóng Ánh lúc này cười khà khà giải thích:

" Ca cũng giống như đệ thôi, nói gì nhau. Không phải lúc ca lên cơn thèm máu thì cũng vậy sao? Ca có nhớ cái thời gian mà ca luôn luôn cảm giác thấy muốn ăn không. Đệ cũng giống ca lúc đó đấy."

Xuân Đức nghe vậy thì hiểu ra, hấn gật đầu nói:

" Thì ra là đệ cũng bị à, tại đạo này dư thừa đồ ăn nên ca cũng không có bị hành hạ giống lúc trước nên cũng quên cái cảm giác kia rồi. Mà theo hai người nói trong cái tổ có thứ gì? Chúng ta có nên tấn công thử không? "

Bóng Ánh lúc này chắc như đinh đóng cột nói:

"Trong kia chắc chắn có thứ chúng ta cần tìm, chỉ không biết là nó đã lớn hay chưa mà thôi. Dùng một lần Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận vây bắt thứ kia. Đại ca thấy sao? "

Xuân Đức không có vội quyết định, mà nhìn qua Vũ Y bên cạnh, có điều Vũ Y lúc này đang vừa quan sát cái tổ kia vừa đối chiếu với tài liệu trong tay của nàng. Thấy nàng chăm chú như vậy hấn cũng không có cắt ngang, mà chờ đợi cô bé quan sát xong.

Nhưng sau một lúc đối chiếu với tài liệu thì lông mày của Vũ Y càng nhăn lại, cô nàng lúc này hình như có chút không vui, thấy vậy thì Xuân Đức định an ủi cô em gái này vài câu, có điều ngay khi hấn định mở miệng khuyên can thì Vũ Y lại bất ngờ la lên.

" Thấy rồi, tìm thấy rồi. Biết cái tổ kia là thứ gì rồi."

Ngồi sát bên cạnh, Xuân Đức lúc này nhìn thấy biểu hiện bất thường của Vũ Y thì đưa tay sờ trán cô nàng, thấy vẫn bình thường thì hấn mới nói:

" Nhiệt độ vẫn bình thường mà, không có dấu hiệu bị hâm hấp vì sao lại có biểu hiện đáng nghi như vậy? "

Biết là Xuân Đức đang đùa nên Vũ Y cũng chỉ lườm hắt một cái mà thôi, nàng nghiêm túc nói:

" Nghe em nói này, cái thứ chúng ta đang thấy được gọi là Ổ Quỷ hay Tổ Quỷ, gọi sao cũng được. Bên trong có một con Quỷ Linh Mẫu đứng đầu, ngoài ra còn không ít Quỷ Linh nhỏ. Ổ Quỷ này có cơ cấu hoạt động giống như tổ kiến vậy, Quỷ Mẫu chỉ ăn với đẻ trứng, còn đám phía bên dưới thì đi ra bên ngoài săn huyết thực mang về.

Cái thứ mà tạo nên cái tổ kia chính là phân cặn bả cũng với nước bọt của âm quỷ trộn lại với nhau đấy. Mà một khi đám âm quỷ này xây tổ thì không bao lâu nữa sẽ phát triển cực nhanh, nếu không sớm tiêu diệt thì không qua bao lâu lại sẽ có một đợt quỷ triều tràn ra bên ngoài."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 919: Thử Nghiệm Uy Lực Bảo Vật

Vũ Y còn chưa hết thì mắt của Xuân Đức lúc này cũng đã chớp động những hào quang khác thường. Tiếp sau đó khóe miệng hắn nhếch lên, trên khuôn mặt hắn lúc này hiện lên một nụ cười mười phần tà ác. Nhìn qua Vũ Y cùng Bóng Ảnh hắn cười hắc hắc nói:

" Anh đã có một kế hoạch mới, chỉ cần xuất nhiều một chút huyết thì phân chi Long Tộc chắc chắn sẽ bị diệt. Vũ Y, em bây giờ quay về địa bàn của Long Tộc bố trí ra cái này, nhớ tìm vị trí thích hợp ngay bên trong địa bàn của Long Tộc nhé. "

Vừa nói hắn vừa lấy ra từ bên trong nhẫn chứa đồ 72 cái quyển trục màu đỏ như máu đưa cho Vũ Y, cả Bóng Ảnh cùng Vũ Y sau khi nhìn thấy 72 quyển trục thì ánh mắt đều hiện lên một tia sáng khác thường.

Vũ Y sau khi nhận lấy 72 quyển trục thì gật đầu nói:

" Em biết mình phải làm cái gì, anh hai yên tâm. Cho em 5 ngày, e ngày nhất định em sẽ làm xong."

Xuân Đức lúc này khẽ cười nói:

" Càng nhanh càng tốt nhưng không cần phải mạo hiểm làm gì, trong 7 ngày thì mọi việc vẫn trong kiểm soát. Sau khi làm xong thì em dùng thiết bị mà Ác Ma Điện chế tạo trước kia liên lạc với anh. "

Vũ Y cất đi các quyển trục, nhẹ gật đầu nói:

" Em biết rồi, vậy nơi đây trông chờ vào anh. Em quay về địa bàn Long Tộc đây. "

Tiếp sau đó hai anh em ôm nhau một cái, sau đó Vũ Y liền rời đi. Vũ Y rời đi rồi thì ở trong phòng điều khiển chiến hạm chỉ còn hai người Xuân Đức cùng Bóng Ảnh. Bóng Ảnh lúc này nhìn về cái tổ phươg xa nói.

" Dù sao cũng còn thời gian vài ngày, đại ca nói có nên làm chút gì đó kích thích không? "

Khẽ nhếch mép cười tà, Xuân Đức ánh mắt lúc này cũng hiện lên một tia sáng lạnh.

" Ca cũng nghĩ như đệ, đã vậy chúng ta tìm hiểu xem nông sâu của cái tổ quý kia đi."

" Khắc khắc, đúng ý đệ."--Bóng Ảnh lúc này liếm môi một cái, cười lên một tràng man dại.

.....

Đã nói là làm, ngay khi hai người bàn bạc với nhau một chút thì liền triển khai kế hoạch. Vì phục vụ niềm vui giết chóc của mình, Xuân Đức cũng không tiếc tiền mà lại một lần nữa bày bố ra Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận.

Không qua bao lâu thì một cái đại hình trận pháp hơn vạn dặm hình thành, bao quanh khu vực của cái " Ô Quý " kia. Mọi hành động đều được diễn ra trong yên lặng, tất cả những con âm quỷ có nhiệm vụ canh gác xung quanh đều không hề hay biết cái gì đang diễn ra.

Lần này nắm trong tay trận nhãn cũng không phải là mấy tên tu vi thấp kém như Mộng Hồng Trần hay Tôn Khánh Nguyên mà là 7 con rối Tinh

Vương Tiên Cảnh Trung Kì, cùng 14 con sơ kì. Còn bốn con rồi vương giả khác thì 1 con được Sói Mập điều khiển, có nhiệm vụ bảo vệ chiến hạm cùng Huyết Vận. Ba con khác có nhiệm vụ thanh lý đám âm quỷ lạc đàn xung quanh.

.....

Mọi sự đã xong, Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh một cái, Bóng Ảnh lúc này nghe răng ra cười, Xuân Đức cũng cười. Hắn lúc này khẽ búng tay một cái.

" Tách "

Ngay khi hắn búng tay một cái thì trận pháp Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận lại một lần nữa hiện thế, từ bảy phương hướng bất đồng, bảy cột sáng bảy màu khác biệt phóng thẳng lên trời cao, linh áp từ những cột sáng này tán ra làm cho cả một phương thiên địa tiên khí bạo động.

Không qua vài cái hô hấp thì một cái trận pháp vây khốn đã được hình thành. Động tĩnh lớn như vậy ngay lập tức làm kinh động đến đám âm quỷ ở phía bên trong " Ô Quỷ ", từ bên trong cái " Ô Quỷ " kia hàng loạt âm thanh rít gào vang lên, sau đó hàng loạt thân ảnh từ cửa chính của " Ô Quỷ " bắt đầu tuôn ra như dòng lũ.

Nhưng đa phần đám âm quỷ này đẳng cấp không qua cao, đều là một chút ít tôm tép nhãi nhép mà thôi, sau khi chạy ra ngoài thì cả đám liền đứng ngây ngốc nhìn về bốn phương tám hướng xung quanh.

Xuân Đức cùng Bóng Ảnh lúc này đang đứng cùng nhau, nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cười nói:

" Lần này để ca trước đi. Ca cũng muốn xem thành quả của mình trong những ngày này, mong là kết quả sẽ tốt một chút."

Bóng Ánh không có phản đối, hấn gật đầu cười nói:

" Vậy đại ca lên trước đi."

Xuân Đức lắc lắc đầu mấy cái, tâm niệm khẽ động hấn nhẹ nói:

" Tất cả cùng cuồn bạo lên nào, A Manh chuyển đổi hình thái thứ 2."

Xuân Đức vừa dứt lời thì cả người hấn thoáng cái biến đổi, cả người hấn lúc này phát ra ma quang ngập trời, xung quanh hấn lúc này được một làn sương mù màu đen vờn quanh che đậy đi diện mạo của hấn lúc này. Nếu chỉ nhìn từ ngoài vào trong thì chỉ có thể thấy được đôi mắt xanh lam của hấn.

Cùng lúc đó trên người hấn Thiên Cốt Giáp, Thiên Huyền Cánh cũng hiện lên, cánh tay hấn cũng biến hóa thành bán long nhân để thích hợp với Mộng Mị Ma Trảo.

Quý Kiếm sau khi được kêu gọi đi ra ngoài thì liền chuyển đổi thành Quý Cung, không giống như những lần trước, lần này tất cả những bảo vật của Xuân Đức đều phát ra linh áp mạnh hơn rất nhiều, ánh sáng trên các bảo vật cũng là sáng hơn không ít.

Ngay khi Quý Cung vào trong tay Xuân Đức thì lấy hấn làm trung tâm, một trận gió lốc quét ra bốn phía xung quanh khiến cho tất cả hoa hoa thảo thảo đều bị thổi bay.

Nhắm mắt lại, hít vào một hơi sâu, Xuân Đức lúc này đang cảm nhận sức mạnh gia cường đang tuôn trào bên trong cơ thể hấn. Cảm giác thật mới lạ khiến hấn mê luyến không thôi. Nhưng đột nhiên hấn mở bừng mắt ra, ánh mắt hấn liên tục hiện lên quang mang lạnh lẽo, hấn trầm giọng nói ra một câu:

" Cuộc sống này vốn tàn nhẫn, muốn sống tốt thì phải tàn nhẫn hơn kẻ khác đây là chân lý. Nhưng tâm của ta vì sao quá mềm yếu phải chăng ta chưa giết đủ nhiều. Đã vậy từ hôm nay ta sẽ giết cho đến khi nào tâm của ta không còn lay động."

Sau khi hắn nói ra câu này thì hắn liền bắt đầu chậm rãi dương cung, cùng lúc hắn dương cung thì bầu trời đang bị ma quang làm lu mờ ánh sáng lúc này cũng dần dần sáng trở lại, tất cả tinh hoa hắc ám trong thiên địa lúc này đồng loạt quy tụ về ba điểm hình thành ba mũi tên trên Quỷ Cung.

Sau khi đã tụ lực đến mức cao nhất Xuân Đức liền bắn ra.

" Vù vù vù... Rắc rắc rắc..."

Ngay khi hắn vừa bắn ra ba mũi tên thì ba mũi tên liền biến thành ba luồng ánh sáng, xé toạc hư không bắn thẳng về phía về phía cái " Tổ Quỷ " .

Nhưng sau một cái chớp mắt sau cả Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đồng thời biến sắc. Cả hai đồng thời lùi nhanh ra khỏi Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 920: Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận

Ngay khi hai người vừa lui ra khỏi Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận thì một luồng sóng năng lượng màu đen quét tới đánh thẳng lên bề mặt kết giới, khiến cho cả kết giới bắt đầu có dấu hiệu dật dẹo, tiếp ngay sau đó thì ba tiếng nổ điếc tai đồng thời vang lên.

" Uỳnh uỳnh uỳnh....

" Rầm rầm rầm..."

Cùng với hàng loạt tiếng nổ lớn truyền đến, mặt đất lúc này cũng bắt đầu chao đảo, rung lắc dữ dội. Còn chưa hết cả không gian bên trong Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận lúc này hoàn toàn bị bao phủ bởi một cơn bão năng lượng màu đen cuồng loạn. Mọi thứ bên trong đều bị phá hủy nhấn chìm bên trong cơn bão năng lượng kia.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức không khỏi nuốt một nước miếng.

" Từ khi nào bản thân ta trở nên lợi hại như vậy rồi. Một đòn này sẽ không phải hủy diệt tất cả rồi chứ? "

Rất nhanh thì suy nghĩ hần đã được nghiệm chứng, cơn bão năng lượng đen kia qua không bao lâu thì liền tan đi, để lộ ra cảnh tượng như tận thế ở phía sau.

Khắp cả khu vực vụn dăm có hơn lúc này đã bị phá hủy toàn bộ, phạm vi mặt đất trong phạm vi hơn vụn dăm đều bị bao phủ bởi một thảm lửa màu đen nhạt, kinh khủng hơn là những ngọn lửa này mang theo đủ loại nguyên rủa. Đến ngay cả đất đá ở nơi đây cũng đang bị ăn mòn từng lớp từng lớp một.

Về phân cái " Ô Quỷ " khi trước, lúc này đã bị san bằng, ở vị trí trước kia của cái ổ quỷ là một cái hố to đùng, còn ở xung quanh khắp nơi là từng mảnh vỡ của cái tổ đang bị ngọn lửa màu đen mang theo nguyên rủa ăn mòn.

Về đám âm quỷ thì lúc này đã chẳng thấy con nào nữa rồi, hình như tất cả đều đã bị bóc hơi sạch sẽ.

Nhưng rất nhanh hẳn liền phát hiện ra điều khác lạ. Tại ở bên rìa miệng hố, nằm bên dưới một vài mảnh vỡ của cái tổ đang có thứ gì ở bên dưới. Xuân Đức lúc này nhanh chóng dùng hồn niệm của bản thân thăm dò nơi kia.

Rất nhanh hẳn liền biết thứ đang nằm bên dưới kia là cái gì, không ngờ nằm ở bên dưới đồng mảnh vỡ của cái tổ lại là một con sinh vật nhìn na ná giống con kiến, có điều về mặt hình thể thì khác xa nhau một trời một vực.

Con sinh vật này dài ít nhất có 8 mét, nó mà đứng thẳng cũng phải cao 3 mét, toàn thân nó được bao phủ bởi lân phiến màu đen, nó có phần trên nhìn khá giống nhân loại. Cũng có mắt, tai, mũi, miệng nhưng mà mắt nó thì giống côn trùng, tai thì giống yêu tinh, mũi thì bẹp xuống, còn cái miệng thì ngoác đến mang tai.

Lúc này đây con sinh vật kia đang hôn mê bất tỉnh, nằm bên cạnh nó còn có hai quả trứng cùng 3 con Quỷ Linh.

Xuân Đức nhìn thấy thì cũng đã ần ần biết được cái con quái vật này là thứ gì. Lúc này đây hắn nhìn qua Bóng Ảnh một cái, Bóng Ảnh ngay lập tức hiểu ý. Khẽ gật đầu một cái, Bóng Ảnh ngay lập tức xuyên qua đại trận tiến vào bên trong, bay lại gần còn sinh vật kì dị kia.

Không qua vài cái hô hấp thì Bóng Ảnh đã đến gần với con sinh vật kì dị kia, đang lúc hắn muốn bắt lại con sinh vật này thì nó bỗng nhiên sống lại, cặp mắt côn trùng mở lớn phóng ra một vệt ánh sáng màu tím.

Ánh sáng màu tím kia vô cùng kinh khủng, không nói tốc độ nhanh đến khó thể tưởng tượng, mà sức phá hoại cũng là kinh khủng vô cùng.

Do bị đánh bất ngờ nên Bóng Ảnh không có kịp né đòn thì đã bị hai luồng sáng tím kia xuyên thẳng qua thân thể, sau khi đục trên người Bóng Ảnh hai cái lỗ thì luồng sáng tím kia tiếp tục bắn thẳng về trận pháp.

Trận pháp mạnh nhất của Xuân Đức khi đối mặt với 2 tia sáng kia cũng giống như tờ giấy mỏng vậy, đơn giản bị nó xuyên thủng. Ngay lập tức 1/7 trận pháp bị sụp đổ. Nhưng con sinh vật kia sau khi phóng ra 2 luồng sáng tím này thì cũng chết luôn.

Ở bên ngoài nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng cảm thấy lạnh cả sống lưng, may mà hắn sợ chết để cho Bóng Ảnh đi tìm hiểu, bằng không mà dính một kích kia thì hắn không chết cũng phải thương nặng.

.....

Đang ở bên trong trận pháp, Bóng Ảnh nhìn xuống hai cái lỗ to như cái bát ở trước ngực mình thì khá là kinh ngạc. Hắn nhìn con sinh vật trước mắt cười nói:

" Cảm thấy hơi khó chịu, thì ra cảm giác đau là như vậy. Cảm ơn người."

Bóng Ảnh cũng không có tức giận, ngược lại còn cười cười cảm ơn đôi phương nữa, về phần vết thương thì hẳn không mấy quan tâm, vết thương dạng này không qua bao lâu thì sẽ liền lại mà thôi.

Sau khi ăn sống không biết bao nhiêu là cường giả thì hẳn cũng phát triển vô cùng nhanh, năng lực mà hẳn thức tỉnh cũng có rất nhiều, trong đó có năng lực tái sinh khiến cho hẳn không sợ thương thế, nếu không thể một kích giết chết hẳn thì rất nhanh hẳn cũng sẽ khôi phục như lúc ban đầu.

Sau khi nhật xác của con sinh vật kì lạ kia cùng với mấy con Quỷ Linh và vài quả trứng thì Bóng Ảnh cũng có tìm kiếm xung quanh một lượt nhưng không có thu hoạch gì, tất cả đều đã biến thành tro bụi.

.....

Thu dọn chiến trường, Xuân Đức cùng Bóng Ảnh một lần nữa quay về chiến hạm.

Ở bên trong một gian phòng đặc biệt. Lúc này đây Xuân Đức đang cùng với Bóng Ảnh mở xẻ con sinh vật kì lạ kia ra.

Sau khi dùng dụng cụ đặc biệt phanh thây con sinh vật kia ra thì Xuân Đức còn tìm được thêm ở bụng nó hai buồng trứng, mỗi buồng trứng có số trứng lên đến hàng ngàn quả, trong hai buồng trứng này đặc biệt có hai quả có kích thước cùng màu sắc khác những quả còn lại.

" Nội đan " cùng " Tinh hạch " của con sinh vật này cũng vô cùng khác biệt, hình thể cùng kết cấu vô cùng phức tạp. Xuân Đức cũng không có vội hấp thu mà để vào trong hai cái bình chứa riêng biệt đợi nghiên cứu, hẳn cũng không quên cắt bỏ đôi mắt của nó để riêng qua một bên.

Hắn lúc này đây muốn nghiên cứu ra vì sao con sinh vật này trước khi chết lại có thể phát ra loại thần thông kinh khủng như vậy nếu như có thể

tìm hiểu ra nguyên lý, tái hiện lại thần thông lúc trước thì hẳn lại sẽ có một sát chiêu đồng thuật bá đạo mới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 921: Đại Họa Ấp Xuống Đầu Long Tộc

Vài ngày tiếp theo Xuân Đức chỉ có ăn cùng nghiên cứu. Thực sự mà nói, hắn không có năng khiếu trong việc nghiên cứu này, hắn cảm thấy công việc này cực kì khô khan cùng nhàm chán. Cái cảm giác liên tục thử nghiệm, liên tục gặp thất bại khiến hắn mất hết cả tinh thần. Hắn nghiên cứu cũng không phải không có thành quả gì. Hắn lúc này đã mô phỏng ra được tuyệt chiêu đồng thuật trước kia của con quái vật nhưng mà so sánh uy lực thì không khác gì đom đóm so với mặt trời.

Khi thất bại đến lần thứ 1 vạn thì hắn liền dừng công cuộc nghiên cứu lại. Cũng không phải hắn bỏ dở công việc mà bên kia Vũ Y đã chuẩn bị xong, bây giờ chỉ cần hắn bên này làm tốt nữa thì mọi việc xem như thành công phân nửa.

.....

Cùng ngày hôm đó, ở bên trong Bàn Long Quy Khư bắt đầu dậy sóng, từ lúc ban đầu chỉ là hàng vạn con âm quỷ đuổi theo một chiếc thuyền nhưng không bao lâu sau thì ở phía sau số lượng âm quỷ đã đến hàng triệu con.

Trong hàng triệu con này cũng có không ít đã đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì, trung kì cũng có không ít.

Cá biệt còn có vài con Quỷ Linh Mẫu.

Cách làm cho đám âm quỷ này nổi điên cũng không phải việc gì khó khăn, chỉ cần lấy hai cái buồng trứng mà hắn có được từ việc mổ bụng của Quỷ Linh Mẫu đập nát, sau đó bôi lên khắp nơi ở bên trên chiến hạm. Sau đó cứ đi tới một cái " Tổ Quỷ " thì hắn lại bắn phá một lúc khiến cho đám âm quỷ kia phát điên lên đuổi theo phía sau.

Vốn dĩ nếu đám quỷ vật này duy trì được tinh tảo thì kế hoạch của hắn cũng không có đơn giản như vậy liền thành công nhưng ai bảo đám quỷ vật này một khi điên lên thì linh trí liền về con số âm. Cả đám đều chỉ biết chạy theo ở phía sau truy sát hắn.

Nhất mà khi ngửi được mùi đám trứng bị đập nát ở bên ngoài chiến hạm thì đám này càng thêm điên cuồng.

.....

Cuối ngày.

Phía sau chiến hạm mà Xuân Đức đang điều khiển lúc này không phải là vài triệu con âm quỷ nữa mà là hàng tỷ con. Số lượng âm quỷ bây giờ đã đông như kiến cỏ. Ở bên trong bày đàn này số lượng âm quỷ cấp cao là không thiếu. Số lượng nhiều đến nỗi mà ngay cả Xuân Đức cũng phải kiêng dè. Hắn lúc này đích xác là đang bỏ chạy mà không phải dẫn dụ.

Bây giờ chỉ cần hắn chậm một vài nhịp để bị đám âm quỷ kia bắt kịp, một khi bị vây vào bên trong thì hắn xác định sẽ bị quần công đến chết.

Vì vậy hắn không dám lơ là một chút nào, toàn lực ứng phó. Ngay khi hắn đang toàn lực chạy trốn thì lúc này trước mắt hắn, hình ảnh 3 chiều của bóng ảnh hiện ra.

" Đại ca, mọi sự đã xong. Phía đệ cũng đã xong, bên phía Vũ Y cũng đã xong. Khi nào thì có thể khởi động đây ca? "

Xuân Đức lúc này dựa vào tinh đề trước mắt, ước lượng tốc độ bản thân cùng tốc độ đám âm quỷ phía sau. Sau giây lát hắn liền nói:

" Đợi ca đếm tới 10 thì mở ra đại trận. Sau khi mở xong đại trận lúc ca bay qua đệ phải nắm chắc thời gian quay về bên trong chiến hạm rõ không?"

Ảnh chiếu của Bóng Ảnh gật đầu nói:

" Đệ hiểu rõ."

Xuân Đức bắt đầu đếm ngược:

"10"

"9"

" 8 "

"7"

"6"

"5"

"4 "

"3"

"2"

"1"

" Mở ra. Nhanh."

Ngay khi hắn dứt lời thì một cái vòng xoáy có bán kính hàng trăm dặm hiện ra, Xuân Đức lúc này không có giảm tốc độ của chiến hạm mà càng gia tốc nhanh hơn chui vào bên trong cái vòng xoáy kia. Ngay khi chiến hạm vừa chạm tới vòng xoáy thì một vệt đen ở bên cạnh ngay lập tức bay vào bên trong chiến hạm.

.....

Ngay khi đại trận ở nơi đây được mở thì một đại trận khác nằm ở bên trong đại bàn Long Tộc cũng xuất hiện.

Đại trận thứ 2 này không có ở trên mặt đất mà Vũ Y lại bố trí nó ở bên trên bầu trời. Ngay khi Vũ Y khởi động đại trận thì động tĩnh từ đại trận phát ra ngay lập tức thu hút vô số hồn niệm cường đại. Cũng gần như sau đó hàng loạt cường giả Long Tộc bay thẳng về phía bên này.

Bọn họ tuy không biết cái đại trận khổng lồ này là gì nhưng ý niệm đầu tiên của bọn họ là phá hủy cái đại trận này, tiếp sau mới là bắt kẻ mới vừa khởi động trận pháp kia.

Nhưng ngay khi đại trận được mở ra thì một chiến hạm cũ nát xuất hiện, vừa đi ra ngoài thì chiến hạm kia liền điên cuồng công kích những người đang bay tới.

" ầm ầm ầm..."

Đám cường giả Long Tộc phản ứng rất nhanh, tên nào tên nấy ngay lập tức lấy ra bảo vật hộ thể. Những công kích từ chiến hạm bắn lên bọn họ cũng không khác gì muối chích inox, không có người nào bị thương một chút nào.

Nhưng lúc bọn họ nhìn lên thì đã không còn thấy chiến hạm kia đâu nữa mà chỉ thấy đầy trời vỏ tàu bay tán loạn khắp nơi (Xuân Đức từ bỏ lớp bên

ngoài của chiến hạm, còn vì sao làm như vậy thì mọi người hiểu rồi).

Có điều bọn họ còn chưa kịp chửi bới thì một màn tiếp theo làm cho cả đám cường giả Long Tộc chết lặng, không biết bao nhiêu quý vật cấp bậc Tinh Vương Tiên Cảnh từ bên trong cái vòng xoáy trên trời bay ra, khí tức của bọn chúng khiến cho đám cường giả nơi đây hít thở không thông. Chỉ trong một cái hô hấp thôi thì đã có 20 con quái vật xuất hiện.

Vì đám quý vật cấp cao có tốc độ nhanh nhất nên khi xuất hiện cũng là bọn chúng xuất hiện đầu tiên, vừa xuất hiện nơi đây thì bọn nó đã hướng ánh mắt hung tàn của mình về đám cường giả Long Tộc nơi đây. Ngay khi đám cường giả Long Tộc này còn đang không biết làm gì thì một tiếng nổ kinh khủng vang lên.

" Âm..."

Một quả đạo hỏa cầu không biết là do ai phóng ra, bắn thẳng vào trận pháp phía bên trên bầu trời, ngay lập tức quả đạo hỏa cầu kia liền phá hủy trận pháp dịch chuyển ở phía bên trên bầu trời. Vòng xoáy không gian trong nháy mắt khép lại.

Nhưng chỉ trong một cái nháy mắt này thì lại có thêm rất nhiều quý vật xuyên qua được vòng xoáy không gian xuất hiện nơi đây.

Tiếp sau đó một loạt tiếng gào rú từ bên trong đàn quái vật vang lên.

" Krec krec....Krec krec..."

Lúc ban đầu chỉ là một con rú lên nhưng, tiếp sau đó là tất cả cùng rú lên. Sau khi rú lên thì đám quái vật này ngay lập tức chọn mục tiêu gần nhất mà lao đến tấn công.

Tiếp sau đó chính là một màn đại đồ sát bắt đầu, cả 100 con quái vật cấp bậc vương giả hướng về phía đám cường giả Long Tộc ở gần giết qua, không một kẻ nào có thể chống đỡ, không qua vài cái hô hấp thì hàng loạt tiếng gào thê lương vang vọng cả khắp địa bàn Long Tộc nơi đây

" Á á á á... Gào gào gào..."

Có kẻ chưa kịp biến về bản thể đã chết, phát ra từng tiếng kêu thê lương. Có kẻ kịp biến về bản thể rồi nhưng vẫn chung kết cục, tiếng gào rống lại càng thê lương cùng thảm thiết hơn gấp bội phần.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 922: Một Chút Bất Ngờ Phát Sinh

- ---o0o---

Sau khi chạy thoát địa phương nguy hiểm thì Xuân Đức mới dừng lại, hẳn lúc này này đang ở trên một vùng biển không người.

Vũ Y lúc này đang hướng ánh mắt của bản thân nhìn về phương xa, nhìn thấy gần 100 con quái vật cấp bậc vương giả đang tung hoành bên bên trong địa bàn long tộc, giết chóc khắp nơi thì cũng cảm thấy chút gì đó ớn lạnh.

Kể cả nàng nếu mà bị nhiều quái vật cao cấp như vậy vây xung quanh thì rất khó để thoát ra được. Nghĩ tới điều gì Vũ Y hơi nhíu mày lại, nàng quay qua Xuân Đức nói:

" Vì sao không thấy ba vị lão tổ của Long Tộc xuất hiện, đáng lý lúc này bọn hắn phải xuất hiện rồi mới phải chứ. Anh nói mấy kẻ kia đang định làm cái gì?

Thản nhiên cười, Xuân Đức lạnh nhạt nói:

" Đám kia hẳn bây giờ đang muốn truy tìm chúng ta, với em không thấy đám cường giả Long Tộc đang kéo dẫn đội hình của đám quý vật ra sao. Bọn chúng muốn phân tán đám quý vật kia ra sau đó tiêu diệt từng bộ phận. Đại hình trận pháp thủ hộ của Long Tộc cũng không phải rác. "

Vũ Y nghe vậy thì có suy tư, sau đó nàng lại hỏi:

"Vậy bây giờ chúng ta vẫn làm theo kế hoạch lúc trước sao? "

Xuân Đức gật đầu:

" Ừm, vẫn theo kế hoạch. Nhưng có thay đổi một chút, anh sẽ là người đánh lén ba tên lão tổ của Long Tộc. Em cùng Bóng Ảnh sẽ là người thanh lý phần còn lại của chiến trường."

Sau khi bàn bạc lại một chút kế hoạch thì nhóm người của Xuân Đức lại một lần nữa tách nhau ra đi làm phần việc của bản thân.

.....

Quả đúng như Xuân Đức dự kiến, sau khi kéo dẫn đội hình đám quái vật ra thì đại trận của Long Tộc liền được mở lên.

Khắp cả một cái phương viên mấy chục vạn dặm, mặt đất lúc này nứt ra từng khe hở vô cùng lớn, từ bên trong khe hở kia phát ra kim quang chói mắt. Ngay sau đó từ bên trong vết nứt kia một con lại một con Kim Long hư ảnh bay ra bên ngoài.

Ở trên cao nhìn xuống thì thấy giống như là một biển rồng vàng bay lượn vậy nhưng hư ảnh Kim Long kia sau khi gặp nhau thì liền dung hợp lại với nhau, ban đầu chỉ là một con Ngũ Trảo Kim Long nhưng không qua bao lâu thì đã là Thất Trảo sau đó là Cửu Trảo.

Hình thể cùng mức độ ngưng thực của những hư ảnh kia cũng tăng dần theo mức độ dung hợp, ban đầu chỉ là vài dặm, sau đó là vài trăm dặm cuối cùng là cái vài ngàn dặm. Ban đầu là hư ảo, sau đó là nửa hư nửa thực, cuối cùng là ngưng lại như thật.

Móng vuốt to lớn, lấp lóe hàn quang, vẫy rồng xếp đều tăm tắp phát ra kim quang lóng lánh, ngọn lửa hung mãnh từ bên trong miệng cùng lỗ mũi

của những con Kim Long này liên tục phun ra.

Không qua bao lâu thì trên địa bàn của đám Long Tộc này xuất hiện 81 con Cửu Trảo Kim Long, tất cả những con Kim Long này đồng thời rống lên một tiếng " Gào..." Âm thanh vang động bát phương, đánh tan cả mây trên bầu trời.

Tiếp sau đó 81 con Kim Long này liền nhào về phía một đầu quỷ vật gần nhất mà tấn công.

Ngay lập tức tiếng rống gầm, tiếng quỷ vật phần nộ gào rú truyền đi khắp cả địa bàn của Long Tộc, dư ba từ các vụ quần đầu nhanh chóng san bằng tất cả các loại kiến trúc phía bên dưới, thoáng cái mọi thứ đều hóa thành cát bụi, tất cả đều bị san thành bình địa.

Kẻ nào nhanh chân chạy ra khỏi khu vực chiến đấu thì may mắn nhất được một mạng, còn những kẻ chậm chân có tu vi yếu một chút , dưới Hàng Quân Tiên Cảnh thì liền bị dư ba của trận chiến quét chúng biến thành thịt vụn. Những kẻ có tu vi cao hơn, tầm cỡ Thần Quân Tiên Cảnh trung kì trở xuống thì chỉ biến thành bánh thịt mà thôi.

Trong lần đại nạn bất ngờ này thì chỉ có những đại năng Thần Quân Tiên Cảnh hậu kì hoặc mạnh hơn thì mới nhất lại được một cái mạng.

Lần này nếu như Long Tộc có phòng thủ được thì cũng bị thương nặng tới nguyên khí. Còn không phòng thủ được thì chính là diệt tộc.

.....

Tuy có 81 con Cửu Trảo Kim Long kiểm chế đại bộ phận quỷ vật vương giả nhưng vẫn còn không ít quái vật đẳng cấp cao, theo Xuân Đức quan sát được thì còn có 32 con quái vật cấp cao không bị người kiểm chế đang thỏa sức tàn sát đám Long Tộc cấp thấp.

Nhưng cũng không lâu sau đó, ngay khi đại trận được mở lên thì được một lúc thì đám cường giả Long Tộc lấy ba tên Lão Tổ cầm đầu bắt đầu phản kích lại mãnh liệt. Xuân Đức lúc này nhạy cảm phát hiện ra bên trong số cường giả Long Tộc kia còn xuất hiện thêm 1 tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn, sắp bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kì rồi nhưng người này lại che giấu bản thân, chỉ lộ ra ngoài khi tức Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì.

Sự xuất hiện của tên cường giả này khiến cho Xuân Đức có một chút do dự, dù sao có thêm một tên Tinh Vương Tiên Cảnh Viên Mãn thì vô cùng khác biệt, nếu không làm cẩn thận rất có thể bị cản ngược một miếng.

Nhưng rất nhanh sự do dự của hắn liền biến mất, hắn liếm môi một cái, nở một nụ cười khát máu nói:

" Đã vậy cũng tốt, giết thêm người nữa thì số lượng con mồi cần săn lại giảm đi một phần."

Sau khi đã có quyết định thì hắn cũng không có vội vàng hành động, hắn lúc này cẩn thận quan sát từng ly từng tí, nhất cử nhất động của đối phương.

.....

Xuân Đức cũng không biết rằng khi hắn đang chờ đợi cơ hội xuống tay thì đám cường giả Long Tộc lúc này cũng đã muốn tương kế tựu kế dụ hắn ra sau đó giết chết.

Đang cùng các cường giả trong tộc chém giết quý vật, một lão giả áo xám vừa đang thi triển thuật pháp lại vừa truyền âm với đồng bạn bên cạnh hỏi dò:

" Vẫn chưa phát hiện ra kẻ khả nghi kia sao? Vì sao đến giờ kẻ kia còn chưa ra tay, hay hắn nghĩ rằng chỉ cần nhờ đám quý vật này có thể giết được

chúng ta? "

Ở bên cạnh một lão giả áo vào lúc này cũng vừa đang chém giết với quý vật, đồng thời cũng truyền âm lại nói:

" Tên kia hẳn không ngu ngốc như vậy. Hẳn nhất định là đang chờ cơ hội để ra tay, nên cẩn thận. "

Ông lão lúc trước lại truyền âm nói:

" Biết, trước khi tên kia kịp ra tay thì ta nhất định sẽ bắt lấy hắn trước, sau đó mang về rút gân, lột da, luyện hồn của hắn như vậy mới có thể vơi đi mối hận trong lòng của ta."

Khi hắn vừa dùng hồn niệm nói ra điều này thì sát khí trên người hắn lúc này cũng tăng lên mấy lần như vậy là có thể thấy được người này oán hận Xuân Đức nhiều đến mức nào rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 923: Nhất Tiên Đoạt Mệnh- Luân Hồi Nhất Thiểm

- ---o0o---

Tình thế dần dần được kiểm soát, có được đại trận áp chế cùng với ba tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì ra tay thì đám quỷ vật nhanh chóng bị tiêu diệt từng con một, nơi đây cũng không phải là Bàn Long Quy Khư nên đám quỷ vật kia cũng không có sức khôi phục vô hạn nữa.

Duy chỉ có Quỷ Linh Mẫu là tương đối khó giải quyết, có được tu vi ngang với Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì, sức chiến đấu của nó là vô cùng khủng bố, chưa kể thân thể của nó nữa, một cái thân thể có thể ngang kháng hầu như tất cả tiên thuật cấp trung. Chỉ có sát chiêu do Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì trở lên mới có thể gây tổn hại đến nó.

Còn về đám cường giả Long Tộc nếu không may chúng một phát đồng thuật của nó thì ngay lập tức vong mạng không một lời chằng trời, vì vậy trong khi chiến đấu với Quỷ Linh Mẫu có không ít cường giả Long Tộc bị thương hoặc bị chết.

Trong đó có một lần con Quỷ Linh Mẫu đánh trúng một tên lão tổ của Long Tộc khiến cho tên kia bị thương không nhẹ. Đáng lý ra Xuân Đức lúc này nên ra tay tiêu diệt tên kia nhưng hấn lại nhịn xuống. Mục tiêu hấn lúc này chỉ có một, là cái tên giả trang Tinh Vương Tiên Cảnh Sơ Kì kia. Chỉ cần người này không cảnh giác, lộ ra một chút sơ hở thì hấn sẽ đưa tên này quy thiên.

.....

Thời gian từng phút từng giây đi qua. Xuân Đức lúc này mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ đợi cơ hội nữa mà thôi. Nhưng tên kia cũng là loại người vô cùng cẩn thận, mọi hành động của hắn đều như là tùy ý, đôi khi lại còn tự đẩy bản thân vào nguy hiểm nhưng đây tất cả chỉ là hắn tự mình bày ra mà thôi. Nếu như không nhờ hệ thống phụ trợ thì Xuân Đức cũng bị tên này qua mặt rồi.

Lại đi qua thêm một giờ nhưng con mồi của Xuân Đức vẫn vô cùng cẩn thận chưa hề lộ ra một sơ hở nào. Xuân Đức lúc này đưa ra một quyết định táo bạo nếu đối phương không cho hắn cơ hội thì hắn sẽ tự tạo ra cơ hội. Ngay lập tức hắn dùng bí thuật truyền âm cho cả 2 người Bóng Ảnh cùng Vũ Y.

.....

Đi qua thêm 2 canh giờ thì tình thế đã bắt đầu được kiểm soát. Ba con Quỷ Linh Mẫu cùng 5 con Âm Quỷ Vương hậu kì khác đều lần lượt bị tiêu diệt, bị đám cường giả Long Tộc vây công tới chết. Nhưng ngay khi bọn họ vừa giải quyết xong con âm quỷ vương hậu kì cuối cùng, tinh thần của cả đám đều buông lỏng một chút thì dị biến phát sinh.

Một tên vốn là cường giả của Long Tộc đang ở phía sau ba vị lão tổ của Long Tộc bất ngờ ra tay đánh lén một trong ba vị lão tổ, tình huống này quá bất ngờ, bất ngờ đến nỗi cả ngay ba tên lão tổ Long Tộc cùng một tên cường giả ẩn nấp kia cũng không kịp làm ra phản ứng.

Bọn họ ngàn suy vạn tính cũng không ngờ đối phương lại chọn phương thức như thế này ra tay. Bọn họ không biết đối phương từ khi nào đã ẩn vào bên trong đội ngũ của bọn họ.

" Phập."

Một vết đen lóe lên ngay sau đó thì đâm thẳng vào đầu của một trong ba vị lão tổ Long Tộc. Vị lão tổ Long Tộc kia sau khi bị đánh lén thì cả người tinh khí thần thoáng cái suy yếu đi rất nhanh. Hoàn toàn không còn một chút lực phản kháng nữa.

Sau khi tập kích thành công thì người kia liền hướng qua một người ở bên cạnh tập kích, tốc độ của kẻ đánh lén rất nhanh. Nhưng vào lúc này thì tên cường giả ẩn giấu bên trong đoàn người cũng phản ứng nhanh không kém.

Ngay khi Bóng Ảnh muốn giết tên lão tổ thứ 2 thì hắn đã bị cường giả ẩn giấu kia dùng tốc độ nhanh hơn chọc cho một đao ngay giữa ngực, đúng nơi trái tim. Hành động của Bóng Ảnh lúc này thoáng chậm lại một chút, một nhịp này tuy không đáng là gì nhưng lại khiến cho 1 trong 2 tên lão tổ Long Tộc khác may mắn thoát một kiếp.

" Súc sinh đáng chết." Hai người kia sau khi phản ứng kịp thì liền gầm lên rồi đồng thời tấn công về phía Bóng Ảnh.

Cũng vào lúc này Xuân Đức ra tay. Cách xa không biết bao nhiêu vạn dặm, ánh mắt hắn lúc này lóe lên u mang dày đặc, hắn cầm trong tay Quỷ Cung nhìn về phương xa sau đó bắt đầu kéo cung. Cùng với động tác kéo cung của hắn thì ở ngay trên đầu hắn bắt đầu hình thành một con phượng hoàng màu đen kịt bốc lên hắc khí dày đặc.

Khí tức từ con phượng hoàng đen kia phát ra làm cho cả một khu vực xung quanh hóa thành tro bụi. Nhưng ngay khi Xuân Đức dồn lực dây sắp tới viên mãn thì hắn cảm nhận được một luồng nguy hiểm từ phía sau ập tới.

Lúc hắn cảm nhận được sự nguy hiểm kia thì có muốn tránh cũng đã không kịp, lúc này đây ở ngay phía sau Xuân Đức bỗng nhiên lộ ra một

thân ảnh cao gầy, toàn thân che phủ hắc ý đang cầm một cây thích nhắm ngay phần trái tim của hắn mà đâm tới.

Ở trong bộ áo choàng đen kia, một lão giả khô gầy nhìn thấy Xuân Đức sắp bị chết dưới một kích này của hắn thì liền nở một nụ cười dữ tợn.

Nhưng nụ cười của hắn nhanh chóng biến mất, động tác đâm của hắn lúc này cũng dừng lại. Hắn không phải không muốn tiếp tục đâm mà hắn không còn lực để hành động. Hắn nhìn xuống phần ngực của bản thân, nhìn hai mũi dao đang xuyên qua ngực, hắn cảm thấy việc này rất không chân thực. Trước khi chết hắn còn tự hỏi một câu:

" Vì sao lại như vậy? "

Sau khi nói xong câu này thì hắn hoàn toàn vô lực gục xuống ngay phía sau lưng Xuân Đức. Cùng lúc đó một thân ảnh xinh đẹp không biết từ khi nào đã xuất hiện nơi đây, nàng lạnh lùng rút ra song đao của mình đang cắm ở trên người của hắc y nhân sau đó lại ẩn đi mất.

Ngay khi thân ảnh xinh đẹp kia biến mất thì lúc này Xuân Đức cũng bắn ra một mũi tên, mũi tên bay ra khỏi Quỷ Cung thì liền biến mất, biến mất không những mũi tên mà còn có cả con phượng hoàng đen hư ảnh nữa.

Nhưng ngay sau đó một tiếng phượng hót vang vọng khắp cả một phương thiên địa vang lên. Có điều tiếng phượng hót kia còn chưa truyền đi xa thì đã bị một tiếng nổ kinh khủng lấn áp.

" Oành.."

Từ phương xa, một luồng sóng năng lượng khủng bố lấy trung tâm là nơi đang đứng lúc trước của mấy tên lão tổ Long Tộc lan ra bốn phía xung quanh, quét quang mọi thứ ở trên đường đi. Bên trong luồng sóng năng lượng này còn kèm theo tiếng kêu thê lương vô cùng.

Còn ở trung tâm một cột mây đen hình nấm bốc lên cao mấy trăm dặm có hơn. Ở bên trong cột mây đen kia thì không rõ ràng. Liệu có thứ gì có thể sống sót sau vụ nổ đó không phải chờ đợi.

....

Ở bên này, Xuân Đức sau khi bắn ra một mũi tên kia thì ngay lập tức ngồi bệt xuống đất, bắt đầu thở hồng hộc, toàn thân hấn toát ra mồ hôi như suối.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 924: Không Một Kẻ Chạy Thoát

- ---o0o---

Nơi trung tâm vụ nổ.

Cột mây hình nấm sau khi tán đi thì lộ ra một cảnh tan hoang khắp nơi, mặc dù vụ nổ kia là ở bên trên bầu trời cách mặt đất cũng phải mấy chục dặm nhưng phía bên dưới mặt đất lúc này vẫn hình thành một cái hố to.

Lúc này đây ở bên trong cái hố to ở bên trên mặt đất kia đang có một loạt các thi thể không hoàn chỉnh, chỉ có là vài bộ hoàn chỉnh mà thôi, bất thành linh trong số những thi thể kia lại có một cái thi thể bắt đầu bò dậy.

Có điều sau khi cái thi thể kia vừa đứng dậy thì liền tự động vỡ tung ra thành vô số mảnh vụn rơi trên mặt đất, có điều cũng không có cảnh máu tươi bắn tung tóe mà là cảnh tượng giống như một cái bình sứ bị vỡ ra vậy. Sau khi cái thi thể kia vỡ tan ra thì lộ ra thân ảnh của Bóng Ảnh.

Có điều lúc này đây Bóng Ảnh đã suy yếu vô cùng, thân ảnh của hắn không còn ngưng thực như lúc trước mà mờ nhạt giống như sắp tan biến. Bóng Ảnh mạnh như vậy mà sau một kích toàn lực của Xuân Đức còn phải dặt dẹo, vậy là biết một kích lúc trước kinh khủng đến mức nào.

Bóng Ảnh sau khi vừa tỉnh dậy thì liền bắt đầu nhặt từng khối thịt rỗng nhỏ bỏ vào trong miệng ăn, lúc ban đầu hắn chỉ có thể ăn từng mảnh nhỏ nhưng không qua bao lâu thì hắn đã có thể nuốt được từng tảng lớn thịt. Sau vài phút thì hắn đã có thể bắt đầu cắn nuốt cả một con rồng lớn. Bóng Ảnh

cần nuốt càng nhiều huyết thực thì tốc độ khôi phục của hắn càng nhanh. Thoáng một cái hắn đã khôi phục được 1-2 phần.

Trong khi Bóng Ảnh cuốn nuốt thi thể để khôi phục thì Xuân Đức cùng Vũ Y lúc này lại có nhiệm vụ thanh chàng.

Vũ Y thì có nhiệm vụ săn giết tất cả những con âm quỷ vương còn sót lại, do một kích bắn cung của Xuân Đức lúc trước hủy luôn cả trận pháp nên đám hư ảnh Cửu Trảo Kim Long biến mất, thành ra lại có không ít quỷ vật thoát chết. Về phần Xuân Đức thì có nhiệm vụ giết mấy con rồng cứng đầu khác.

Tốc độ giết chóc của 2 người cực kì nhanh, lại thêm việc có 18 con rối Tinh Vương Tiên Cảnh cấp thấp, cùng 7 con rối Tinh Vương Tiên Cảnh trung phẩm nên cả địa bàn của Long Tộc nhanh chóng bị cả hai người khống chế lại. Đương nhiên là vẫn còn có cá lọt lưới nhưng không đáng kể, dù sao một vài con cá nhỏ chạy thoát cũng không ảnh hưởng gì.

.....

Sau khi đã khống chế cả phân chi Long Tộc nơi đây thì hai người Xuân Đức cùng Vũ Y đồng thời bay lại gần Bóng Ảnh.

Xuân Đức nhìn thấy Bóng Ảnh lúc này đã khôi phục 3-4 phần rồi thì cười nói:

" Không cần cần nuốt kiểu này mất công. Tiếp sau chính là hiến tế tất cả những kẻ ở nơi này, máu cùng tinh hoa hắc ám sẽ không thiếu. Mà lần này may mà có đệ giữ chân một lúc 3 tên kia, để cho ca có thời gian tụ lực bằng không sẽ có thêm không ít phiền toái."

Bóng Ảnh lúc này vừa nuốt xuống một khối thịt, nghe vậy thì lại cười gian nói:

" Ca cũng không cần cười, vì chổng chịu một đòn lúc trước mà đệ phải vận dụng cả bộ tiên bảo. Bây giờ bộ tiên bảo kia hủy luôn rồi. Sau này ca nhớ làm lại cho đệ một bộ."

Xuân Đức vừa mới đang cười nhưng sau khi nghe bóng ảnh nói bộ tiên bảo 10 kiện hoàn mỹ bị hủy thì nụ cười trên mặt hắn liền cứng ngắt lại, tự dung hắn cảm thấy ở trong lòng hắn đang nhỏ máu. Lúc này đây hắn cố nặn ra nụ cười nói:

" Hủy thì thôi, sau này sẽ kiếm một bộ khác tốt hơn."

Lúc này ở bên cạnh Vũ Y bỗng nhiên che miệng cười, sau đó thì dùng tay vỗ vai Xuân Đức nói:

" Anh hai nếu muốn khóc thì cứ khóc đi, em biết anh hai đang tiếc của mà. Nhìn cái nụ cười méo méo của anh hai làm em buồn cười quá. Hí hí."

Bóng Ảnh lúc này cũng cười " hắc hắc " không ngừng. Xuân Đức nhìn bộ dạng hai đứa em thì làm bộ ho khan một tiếng, sau đó mới nói:

" Không cười nữa, bây giờ hai đứa mang theo Sói Mập đi tìm kiếm mấy nơi cất giấu bảo vật. Còn về phần anh thì sẽ ở nơi đây chuẩn bị để huyết tể Quỷ Kiếm. "

Vũ Y lúc này có chút nghi ngờ nói:

" Mang theo Tiểu Kim làm gì vậy anh, cứ để nó ở nhà chơi với Huyết Vận đi. Không cần thiết đâu, em với Bóng Ảnh là được rồi."

Xuân Đức lúc này nở một nụ cười tươi nói:

" Tiểu Kim tu vi yếu kém nhưng nó lại có đặc thù cảm ứng với bảo vật, vô cùng lợi hại, đừng có mà xem thường. Hắc hắc, cứ mang nó đi cùng. Mà

phải rồi, mang luôn Tiểu Vận tới đây cho anh."

Lần này thì Vũ Y không có hỏi thêm, nàng nhoáng lên cái liền biến mất không thấy đâu.

.....

Không qua bao lâu thì Vũ Y đã mang theo Sói Mập cùng Huyết Vận đến nơi đây. Để Huyết Vận ở lại với Xuân Đức còn nàng cùng Bóng Ảnh mang theo Sói Mập đi thu hoạch tài vật.

Xuân Đức lúc này đây cũng mới vừa di chuyển tể đàn Bạch Cốt từ bên trong hầm chứa đồ đi ra, sau khi bố trí thêm một loạt trận pháp chúc phúc thì hắn mới dừng tay lại.

Hắn lúc này quay về nhìn Huyết Vận ôn hòa cười hỏi:

" Thấy sợ sao? "

Huyết Vận lúc này cả người hơi run run, sắc mặt nó trắng bệch nhưng nó lại lắc đầu nói:

" Không sợ."

Xuân Đức tiếp tục cười hỏi:

" Thấy đại ca ca có phải là người rất đáng sợ đúng không? "

Huyết Vận lắc đầu nói:

" Không phải, đại ca ca là người tốt nhất đối với đệ."

Hài lòng gật đầu, Xuân Đức lúc này ngồi xuống một cái thi thể con rồng gần đó cười nói:

" Hôm nay đại ca ca muốn dạy cho đệ một điều, ở cái thế giới này không có ai tốt hay xấu cả chỉ là lập trường khác nhau mà thôi. Muốn sống sót thì phải thật nhẫn tâm, nhẫn tâm ở đây không phải là nói đệ hướng lưỡi dao về người thân của đệ mà hướng về người ngoài. Đệ hiểu không? "

Gật đầu, Huyết Vận hai mắt hơi hơi đỏ, nắm tay nó siết chặt nói:

" Đệ hiểu, chỉ cần không phải người mình thì đều có thể giết. Giết hết những kẻ..."

Nói tới đây thì thằng bé không biết đã nghĩ tới chuyện gì, hai hàng nước mắt đã trào ra, có lẽ là nó nghĩ tới cảnh ở trại trẻ mồ côi, nghĩ đến tất cả mọi người, huynh đệ tỷ muội đều đã chết chỉ còn mình nó còn sống. Nghĩ đến những ánh mắt sợ hãi, hoảng loạn trước khi chết của mọi người.

Nhìn thấy Huyết Vận khóc, Xuân Đức cũng không có an ủi, cũng không có quát nạt. Hắn ôn hòa cười nói:

" Thích khóc thì cứ khóc to lên đi, vui cười, buồn khóc, đó là chuyện bình thường chẳng có gì phải xấu hổ cả. Cứ khóc thật lớn, khóc thật nhiều, khóc tới khi nào cạn nước mắt. Vì sau này, bước trên con đường giống như đại ca ca thì khóc cũng là một thứ sa sỉ . Ha ha."

Huyết Vận nghe xong những lời hắn nói vậy mà khóc mỗi lúc một lớn hơn, mới đầu nó chỉ đứng nơi đó thút thít mà khóc nhưng sau đó nó bắt đầu lúc một hòn đá bắt đầu khắc tên những huynh đệ tỷ muội của nó lên trên mặt đất. Vừa khắc tên nó vừa khóc.

Khi nó ghi đủ đi ra 924 cái tên thì nó bắt đầu hét lớn tên từng người một, từng người một, cái tên đầu tiên nó gọi tên chính là cô bé Tiểu Tâm.

" Tiểu Tâm Tỷ, Tỷ ở đâu, Tỷ nơi nơi nào rồi, đệ nhớ tỷ lắm. Tỷ ở đâu rồi.. Hu hu hu hu.."

Âm thanh mang theo tiếng nước nở, thê lương. Mới đầu nó còn có thể gọi tên rõ ràng từng người một nhưng rất nhanh sau đó giọng nó khàn đi, đến cuối cùng nó không thể nào gọi ra được rõ ràng nữa.

Lúc này đây Huyết Vận ngồi thất hồn lạc phách trên mặt đất, ánh mắt nó trống rỗng, nhìn không ra nó là người sống mà cứ giống như mà con rối không có linh hồn vậy?

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 925: Huyết Tế Cả Một Phân Chi Long Tộc

Mãi sau một lúc lâu thì Huyết Vận mới đứng dậy. Ánh mắt của nó lúc này cũng khá giống với ánh mắt của Xuân Đức, u ám không có một tia sinh khí. Nhìn thấy Huyết Vận biến đổi nhiều như vậy thì Xuân Đức quyết định ngày hôm nay đến đây là được, bằng không sẽ khiến cho thằng bé không thể chịu nổi mà phát sinh vấn đề tâm lý.

Cười cười, hắn ôn hòa nói:

" Đệ đại ca ca đưa đệ về trước, hôm nay như vậy là đủ rồi. Ngày khác đại ca ca sẽ dạy đệ thứ hơn. "

Nhưng lúc này Huyết Vận lại dùng ánh mắt kiên nghị nhìn hắn lắc đầu:

" Đệ không sao, đại ca ca không cần lo lắng. Có nỗi đau nào khi mất đi người thân bên cạnh, có tràng cảnh nào đáng sợ hơn việc chứng kiến cảnh tượng từng người thân của mình chết đi. Đệ phải thay đổi, đệ muốn giống như đại ca ca, giống như Vũ Y tỷ tỷ. Đệ không muốn mình chỉ là một người yếu đuối luôn đứng sau người khác. Đệ không muốn có người nào đó lại giống như Tiểu Tâm tỷ dùng cả tính mạng để cứu đệ. Đệ không muốn như vậy."

Xuân Đức nhìn thấy Tiểu Vận như vậy thì thấy được hình ảnh quen thuộc, nhìn thấy được hình ảnh trước kia của hắn, lúc trước khi còn ở trung thiên, ở bên trong Ma Linh Sâm Lâm khi Vũ Y chết đi thì hắn cũng đã từng điên cuồng như vậy. Hắn hiểu được cái cảm giác đó, cũng hiểu được cảm giác của Huyết Vận lúc này.

Nhếch mép nở một nụ cười mười phần tà dị, Xuân Đức lúc này nói ra một câu khiến cho cả cuộc đời sau này của Huyết Vận thay đổi:

" Tiểu Tâm cùng những người khác cũng không có chết, đại ca ca đã giúp bọn họ giữ lại một tia sinh cơ. Nhưng nếu như đệ muốn được ở bên cạnh mọi người thì phải trở nên mạnh mẽ hơn địch nhân, tàn nhẫn hơn địch nhân, gian xảo hơn địch nhân, đại ca ca không yêu cầu đệ trở thành cái gì đó quá cao siêu, chỉ cần đệ luôn hơn địch nhân của đệ là được. Muốn sống ở trên đời này mà không có địch nhân thì biện pháp duy nhất chính là tiêu diệt tất cả bọn chúng. Đệ hiểu ý của đại ca ca chứ? "

Huyết Vận mới đầu là sững sờ, sau đó là há to miệng ra, tiếp sau đó lại bắt đầu chảy nước mắt nhưng sau khi nước mắt chảy xong thì ánh mắt của nó càng thêm phần u ám. Nếu như là mấy tiểu tu sĩ Kim Đan mà nhìn vào ánh mắt của Huyết Vận lúc này thì đám người kia sẽ tự động lăn đùng ra chết.

Không ngờ trong lúc đau thương cực độ, lúc vui mừng khôn xiết thì Huyết Vận lại thức tỉnh một tia lực lượng huyết mạch khiến cho đôi mắt của cậu bé mang theo thần thông khôn lường. Có điều thần thông này vẫn còn quá nhỏ yếu.

Hít một hơi thật sâu, Huyết Vận nói:

" Đệ hiểu rồi. Đệ hứa sẽ không có làm đại ca ca, cùng Vũ Y tỷ tỷ phải thất vọng vì đệ."

Nhếch môi cười Tà, Xuân Đức khẽ gật đầu cười nói:

" Vậy thì đệ ở lại đây đi. Ở lại đây để nhìn xem con đường sau này mà đệ lựa chọn có thích hợp với bản thân hay không."

- --o0o---

Sau khi trò chuyện xong cùng với Huyết Vận thì Xuân Đức lúc này bay lên tế đàn bạch cốt. Tế đàn bạch cốt bây giờ đã rất khổng lồ, chiều cao bây giờ đã lên đến mấy chục dặm, còn phần bên dưới thì càng rộng lớn hơn gấp mười lần như vậy.

Sau khi đánh ra vài đạo pháp quyết thì cả tế đàn bạch cốt cùng với trận pháp xung quanh đều đồng thời sáng lên, hàng triệu triệu cái đầu lâu được sắp xếp thành hàng ngay ngắn lúc này đều sáng lên, từ sâu bên trong hốc mắt của những cái đầu lâu kia đều bốc cháy lên hai ngọn lửa màu đỏ yêu tà, cả tế đàn to lớn lúc này bỗng chốc bắn ra quang mang huyết hồng vạn trượng.

Cả một bầu trời nơi đâu cũng bị nhuộm thành một màu đỏ tươi xinh đẹp. Cùng lúc này cả tế đàn bắt đầu từ từ bay lên cao, tốc độ bay lên của bạch cốt tế đàn vô cùng thông thả, phải mất một lúc lâu thì tế đàn mới bay đến độ cao 10 dặm trên không. Ngay khi đạt tới độ cao 10 dặm thì tế đàn liền dừng lại.

Sau khi tế đàn bạch cốt dừng lại thì Xuân Đức liền bắt đầu dùng máu cùng linh hồn lực vẽ ra một cái đồ án kì quái, Xuân Đức vẽ rất nhanh, không qua bao lâu đồ án kia đã được hình thành. Sau khi đồ án kia thành hình thì có thể nhìn ra đây là một cái bia mộ thật lớn.

Sau khi đã vẽ xong đồ án thì Xuân Đức bỗng nhiên hét lớn một câu:

" Lấy máu của ta làm dẫn, lấy linh hồn của ta phụ trợ, triệu hồi về Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia."

Sau đó liên tục phun ra thêm 3 ngụm máu lên đồ án kia. Đồ án kia ngay lập tức phát ra quang mang u tối, cùng lúc đó vô số tinh hoa hắc ám trong thiên địa bắt đầu tụ về cái đồ án kia, chỉ sau một lúc thì một chiếc bia mộ màu đỏ như máu xuất hiện ngay bên trên tế đàn.

Tấm bị mộ này có vô số hoa văn dữ tợn, toàn bia mộ phát ra huyết quang ma quái khiến cho ngay cả Xuân Đức ở gần cũng cảm thấy một phần bất an.

Có điều ngay lúc này ánh mắt Xuân Đức liền lóe sáng, một tia u mang từ trong mắt hắn hiện lên, cái cảm giác bất an kia ngay lập tức bị xua tan, cùng lúc này Xuân Đức lấy ra Quỷ Kiếm bay lên trên đỉnh bia mộ cắm thẳng xuống.

" Phập "

Như là xuyên vào trong thân thể của một người chứ không phải đá sỏi, Quỷ Kiếm nhẹ nhàng đâm xuyên tấm bia mộ kia. Ghim thẳng ở trên tấm bia mộ, cùng lúc đó Quỷ Kiếm cũng bắt đầu phát ra ma quang ngập trời, con mắt màu đỏ mở lớn, vô số xúc tu từ Quỷ Kiếm lúc này nhanh chóng lan ra tấm bia đá, bao chặt lấy nó.

Thoáng cái tấm bia đá lúc này càng thêm quý dị cùng dữ tợn.

.....

Ở phía bên dưới, đang ở bên trong một cái lồng bảo vệ. Huyết Vận thấy một màn lúc này thì chỉ có mở to hai mắt ra mà nhìn chân chân, nó nhìn vào con mắt của Quỷ Kiếm thì trong lòng không khỏi bốc lên sự sợ hãi vô tận, nó phải cố gắng lắm mới không hét toáng lên.

.....

Sau khi làm xong mọi việc, Xuân Đức lúc này đây lại tiếp tục niệm một câu chú ngữ:

"Vĩnh đọa u minh. Vận kiếp bất phục. Ma hành thiên hạ. Mạt nhật lục sát. Mở."

Ngay khi tiếng "Mở" vừa xong thì cả tế đàn cùng tấm bia đá đều phát ra quang mang đại thịnh, từ bên trong tấm bia đá phóng ra ngàn vạn móc xích màu đỏ bắn về bốn phương tám hướng, còn ở bên dưới tế đàn thì triệu triệu cái đầu lâu cũng đồng thời bay ra bên ngoài, bay về cửu phương thập địa.

Cùng lúc này lấy trung tâm là tế đàn nơi Xuân Đức đang ngồi, liên tục có ma âm tán phát ra bốn phương xung quanh, ma âm đi tới đâu vạn vật héo tàn những thảo nguyên xanh biếc, những cánh rừng bạt ngàn nhanh chóng vàng úa, sau đó thì biến thành màu đen cuối cùng thì biến thành một nhúm tro tàn bị gió thổi đi.

Những loại tiên thú, Long Tộc cấp thấp khi nghe phải ma âm thì nhanh chóng gãy yếu, thoáng cái chỉ còn da bọc xương, sau vài cái hô hấp thì đến xương cũng không còn nữa. Cũng ngay khi vô số tiên thú cùng Long Tộc cấp thấp chết đi thì ở bên trong không khí dần dần ngưng tụ lại những điểm tinh quang nho nhỏ có màu xanh lục hay màu đen u tối. Tất cả bọn chúng đang hướng về cùng một phương hướng mà bay lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 926: Huyết Tế Cả Một Phân Chi Long Tộc-1

Đang ở bên trong bảo khố của Long Tộc thu thập tài vật thì Bóng Ảnh cùng Vũ Y lúc này đồng thời nghe thấy âm thanh làm cho người ta khó chịu. Ở bên cạnh bọn họ Sói Mập sau khi nghe thấy âm thanh kia thì liền cả người run lên bần bật, Vũ Y thấy vậy thì lúc này khẽ vung tay lên một cái, một luồng hào quang huyết sắc ngay lập tức bao vây lấy Sói Mập vào bên trong.

Không bị ảnh hưởng bởi ma âm từ tế đàn nữa, Sói Mập ngay lập tức khôi phục lại bình thường. Bóng Ảnh lúc này cười nói:

" Xem ra đại ca bắt đầu rồi, chúng ta cũng nhanh lên một chút thu thập nơi đây rồi đi tới tế đàn thôi."

Vũ Y lắc lắc đầu đáp:

" Người đi một mình đi, người ra ngoài đó giúp ca ca một tay, còn ta cùng Tiểu Kim vẫn phải tiếp tục thu thập nơi đây nếu đi ca thì ai thu thập tài bảo nơi này nữa. Với xong nơi này còn những nơi khác nơi khác nữa. "

Bóng Ảnh gật đầu nói:

" Ừm. Vậy ta đi qua giúp đại ca. Đám con rối kia ta để lại cho Tiểu Y người, có việc gì thì nhớ thông báo cho ta cùng đại ca biết."

Vũ Y phẩy phẩy tay, bộ dạng rất không vui nói:

" Đi đi, đi đi, người cũng giống ca ca, suốt ngày xem ta như tiểu hài tử vậy, ta lớn rồi. Đừng có suốt ngày như vậy."

Bóng Ánh cười hắc hắc nói:

" Ha ha, cái này là ta bị đại ca ảnh hưởng nên mới thành ra như vậy. Được rồi ta đi đây."

Nói xong thì Bóng Ánh liền hóa thành một luồng khói đen tan biến khỏi nơi đây. Sau khi Bóng Ánh rời đi rồi thì trên khuôn mặt đang phiền muộn của Vũ Y bỗng nhiên thay đổi, nét phiền muộn mới vừa rồi đã không thấy đâu nữa mà thay vào đó là một nụ cười thật tươi, thật xinh đẹp. Còn vì sao nàng bỗng nhiên cười lên như vậy thì chỉ có nàng mới biết.

Sói Mập ở bên cạnh thấy như vậy thì cũng nghi hoặc không thôi, nó có chút không rõ vì sao bà cô khó tính này đột nhiên lại cười lên, nhìn thấy cái nụ cười kia thì Sói Mập không hiểu vì sao trong lòng đột nhiên có chút bất an.

Tiếp sau đó thì Vũ Y cùng Sói Mập nhanh chóng di chuyển khắp bảo khố của Long Tộc để thu thập tài bảo, thu thập tài bảo thì không tốn bao nhiêu thời gian nhưng việc phải phá giải những trận pháp cùng cấm chế các kiểu thì rất tốn thời gian.

Nhưng cũng phải công nhận một điều, bảo khố của cả một tộc quả thực vô cùng nhiều. Từ tiên khí bảo vật các loại, cho đến nội đan, tinh thạch, đan dược, phù chú cũng là nhiều vô cùng. Tuy mới đi hơn phân nửa cái bảo khố thôi nhưng tài vật thu về được còn nhiều hơn một ít so với lần trước thu được tại Bàn Long Thành.

Nếu như có thể thu thập tất cả tài vật ở bên trong địa bàn Long Tộc thì tài phú thu về còn lớn hơn rất nhiều. Nhưng điều đó là không có khả năng,

thứ nhất là không đủ nhân lực để làm thứ 2 là không có nhiều thời gian đến vậy.

Vũ Y bây giờ cũng phải tranh thủ thời gian tìm kiếm các nơi cất giấu tài vật, nhanh chóng phá giải cấm chế rồi thu hoạch tài vật, vì sau khi Xuân Đức tiến hành xong huyết tế thì ngay lập tức lại sẽ rời đi mà không lưu lại quá lâu nơi đây.

Việc cả một phân chi của Long Tộc, có số lượng hàng chục tỷ thành viên bỗng nhiên biến mất sẽ không giấu được tai mắt của các tộc quần khác. Với cũng không phải không có cá lọt lưới nên cường giả các tộc rất nhanh sẽ đi tới đây. Nhanh thì 4 ngày, chậm thì 7 ngày. Nơi này sẽ bị cường giả đỉnh cấp của các tộc bao vây.

- --o0o---

Địa bàn của Long Tộc, bên trên bầu trời.

Lúc này đây bên trên bầu trời của Long Tộc đã biến thành một biển máu, một biển máu đúng theo nghĩa đen. Không biết bao nhiêu là tinh huyết của các thành viên Long Tộc sau khi bị rút ra liền được đưa về tế đàn bạch cốt.

Nhưng số lượng máu tươi quá nhiều khiến cho tế đàn bạch cốt cùng Quỷ Kiếm không có hấp thu kịp nên dồn lại thành một biển máu lơ lửng phía bên trên bạch cốt tế đàn. Long tộc thì biết rồi, hình thể một con rồng nhỏ của lớn hơn nhân tộc không biết bao nhiêu lần, vì vậy số lượng tinh huyết rút ra cùng là nhiều vô số kể. Chưa kể đến các đại năng Tinh Vương Tiên Cảnh của Long Tộc, bọn họ chính là một cái hồ máu, rút mãi chưa thấy cạn.

Lúc này một kì cảnh xuất hiện, từ biển máu trên trời đổ xuống một dòng thác, một dòng thác máu. Dòng thác máu kia đổ thẳng lên thân Quỷ Kiếm,

sau đó đổ vào bên trong tế đàn bạch cốt. Cảnh tượng như vậy nhìn vô cùng đẹp mắt.

.....

Ở bên cạnh bạch cốt tế đàn lúc này còn hai quả cầu vô cùng lớn. Một quả cầu màu đen đường kính hơn một dặm liên tục hấp thu tinh hoa hắc ám từ khắp các phương bay về. Một quả cầu khác chính là tinh hoa sinh mệnh có màu xanh như lá cây, phát ra ánh sáng nhu hòa. Hai quả cầu này lần lượt bị Bóng Ảnh cùng Xuân Đức cắn nuốt.

Xuân Đức vốn dĩ đã đạt đến tình trạng viên mãn, có thể tấn thăng lên sinh mệnh cao hơn nhưng lại không có đủ điều kiện để tấn thăng. Vì vậy hắn cắn nuốt cũng không phải cho bản thân mà là cho những bản mệnh bảo vật của hắn.

Bàn về tốc độ cắn nuốt thì Bóng Ảnh đứng đầu, bạch cốt tế đàn đứng thứ 2, Quỷ Kiếm thứ 3 còn Xuân Đức đứng chót.

Tinh hoa hắc ám trong cả một địa bàn của long tộc còn nhiều hơn cả biển máu phía bên trên đầu lúc này nhưng tốc độ Bóng Ảnh cắn nuốt quá nhanh khiến cho nó chỉ có thể co cụm thành một quả cầu khá lớn mà thôi. Bóng Ảnh sau khi cắn nuốt nhiều tinh hoa hắc ám như vậy thì nhanh chóng khôi phục, không qua bao lâu đã đạt tới đỉnh.

Tiếp sau đó Bóng Ảnh lại dùng tinh hoa hắc ám để tự gia cường năng lực thần thông của bản thân, lấy tinh hoa hắc ám để gia tăng năng lực thần thông đây cũng là một năng lực bẩm sinh của Bóng Ảnh. Hắn nếu có dư thừa tài nguyên(tinh hoa hắc ám) thì rất nhanh hắn sẽ trở nên mạnh mẽ, thần thông không cần luyện lập cũng có thể đạt tới trình độ đẳng phong tạo cực. Vô cùng bá đạo. Khí tức nguy hiểm của Bóng Ảnh nhanh chóng gia tăng theo thời gian.

So với Bóng Ảnh thì Xuân Đức lại có vẻ phé hơn rất nhiều, ngoại trừ việc có thể cắn nuốt được sinh mệnh tinh hoa cùng sinh hồn để nhanh chóng lớn mạnh thì hẳn chẳng có gì đặc biệt cả.

Hấp thu thiên địa tiên khí cũng không hấp thu được, kỹ năng cũng phải tự thân lĩnh ngộ, đến cả thiên phú sau khi thức tỉnh rồi cũng phải rèn luyện không là sẽ tự mất đi..... Cái gì cũng phải tự thân làm, chẳng được ông trời ưu ái cho cái gì.

Mà cái việc hấp thu sinh mệnh cùng sinh hồn cũng đâu có gì lợi hại, ngoại trừ việc không có lưu lại hậu hoạn về sau, có thể bổ sung gấp năng lượng lúc bí bách thì không được tích sự gì khác. Cái này cũng cần thời gian để chuyển hóa cũng lâu thấy bà nội luôn, với đâu phải lúc nào cũng có mà cắn nuốt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 927: Thu Hoạch - Tìm Nơi Ẩn Nấp

Ba ngày sau.

Lúc này đây biển máu ở trên bầu trời Long Tộc cũng đã biến mất không còn thấy đâu nữa. Nhưng bầu trời vẫn bị quang mang từ tế đàn bạch cốt nhuộm thành màu đỏ nhạt. Bạch cốt tế đàn lúc này đã hùng vĩ lên rất nhiều, cả về chiều cao lên phần đáy đều gia tăng 2-3 lần. Xung quanh bạch cốt tế đàn lúc này còn được gắn thêm vô số bộ cốt long uốn lượn nhìn vô cùng đẹp mắt.

Về phần Quỷ Kiếm sau khi đã cắn nuốt đầy đủ liên lâm vào trạng thái ngủ say chờ đợi lần tấn cấp tiếp theo. Không những nó mà Bóng Ảnh cũng như vậy. Sau khi cắn nuốt xong tinh hoa hắc ám của cả phân chi Long Tộc nơi đây thì Bóng Ảnh cũng đạt tới tình trạng viên mãn, cần thêm một thời gian để hấp thu toàn bộ và tiến cấp.

Số lượng tài phú mà Xuân Đức thu về được lần này cũng là nhiều không đếm hết, tính sơ sơ thì cũng phải gấp 3-4 lần so với số lượng tài phú mà hắn kiếm được tại Bàn Long Thành. Nhưng đây cũng không phải toàn bộ số lượng tài vật của Long Tộc, mà chỉ tầm 2/3 mà thôi. Rất nhiều nơi Xuân Đức cùng Vũ Y cũng không có tìm qua.

Cũng không phải là hắn đại gia không cần tiền tài mà là thời gian không cho phép, tin tức phân chi Long Tộc ở nơi đây bị diệt bây giờ có khi đã lan ra khắp các tộc rồi, nếu bây giờ hắn không có nhanh chóng rời đi thì rất có thể sẽ gặp phải nguy hiểm. Vì vậy đúng ngày thứ 3 thì hắn liền mang theo

Vũ Y, Sói Mập, Huyết Vận cùng đám con rôi của bản thân rời đi khỏi địa bàn Long Tộc. Trước khi đi hẳn cũng không quên dọn dẹp trận pháp vây khốn đám Long Tộc.

- --o0o---

Bên trong khoang điều khiển chiến hạm, Vũ Y đang ngồi phía sau Xuân Đức lúc này hỏi thăm:

" Anh hai, chúng ta bây giờ định đi đâu tiếp theo? Phải chăng thẳng tiến Ma Vực? Em cũng chưa biết Ma Vực nó ra làm sao nữa."

Xuân Đức lúc này đang lái chiến hạm, nghe Vũ Y nói vậy thì khẽ cười nói:

" Bây giờ Bóng Ảnh cùng với Quỷ Kiếm đều lâm vào ngủ say nên anh nghĩ chúng ta tạm thời không tiến đến Ma Vực mà tìm nơi ẩn nấp, tiêu hóa thành quả lần này. Chờ đợi Bóng Ảnh cùng Quỷ Kiếm lần nữa thức tỉnh sẽ rời đi. "

Vũ Y có phần kinh ngạc hỏi:

" Vậy chúng ta bây giờ đi đâu anh. Chẳng lẽ quay về địa bàn của nhân tộc."

Khẽ lắc đầu Xuân Đức nói:

" Không. Quay về địa bàn của nhân tộc làm cái gì, chúng ta sẽ ở khu vực vòng trong của Bàn Long Quy Khu, lúc trước ở trong đó anh đã có khảo sát qua một lần rồi, bây giờ địa mạch rất ổn không có giống trước kia biến động thất thường nữa nên không cần lo. Còn về đám âm quỷ thì chỉ cần cẩn thận một chút là được. So với ở bên ngoài thì an toàn hơn nhiều."

Vũ Y nghe vậy ánh mắt liền sáng lên nhưng ngay sau đó nàng lại có chút bất mãn nói:

" Anh hai đã tính từ trước rồi sao không nói cho em biết. Làm em lo lắng không đâu."

Cười khà khà Xuân Đức đáp:

" Thì mấy hôm nay có thời gian đâu, với kế hoạch không kịp với biến hóa mà. Lúc trước anh cũng đâu có nghĩ phải áp dụng phương án này, anh vốn muốn sau khi hạ thủ với Long Tộc xong thì liền sẽ tiến thẳng Ma Vực mà. "

Vũ Y thực ra cũng không có ý gì đâu, nàng chẳng qua là quen như vậy rồi, hay thích bắt bẻ Xuân Đức mấy vấn đề nhỏ nhặt để được hấn quan tâm hơn.

Tiếp sau đó thì hai anh em cũng có nói chuyện thêm một lúc nữa nhưng ngay khi đang nói chuyện vui vẻ thì Vũ Y không có lên tiếng nữa, Xuân Đức cảm thấy nghi hoặc nên ngay lập tức nhìn quay lại phía sau, vừa quay lại thì hấn đã thấy Vũ Y đang ôm một con cá sấu bông ngủ ngon lành rồi.

Xuân Đức chỉ khẽ cười một cái sau đó liền quay lại tiếp tục điều khiển chiến hạm. Hấn cũng hiểu vì sao Vũ Y lại như vậy, con bé mấy ngày này đã phải liên tục tiêu hao thể lực cùng tinh thần lực để phá giải các cấm chế cùng trận pháp nên dẫn tới mệt mỏi quá độ mà ngủ thiếp đi mất.

Nhưng một phần cũng là có hấn nơi đây nên Vũ Y mới có biểu hiện như vậy, bằng không với bản chất là một sát thủ thì nàng không bao giờ lại ngủ khi đang lẩn trốn thế này.

Lúc này Xuân Đức điều chỉnh qua chế độ tự động lái, sau đó rút ra một điều thuốc. Châm lửa rít một hơi, hấn lúc này cũng hơi híp híp mắt lại, ngồi

dựa hẳn vào phía sau lưng ghế, ngửa mặt lên trần rồi từ từ phun ra từng vòng khói hình tròn. Ánh mắt của hắn lúc này lưu chuyển không ngừng, dường như lúc này hắn đang tính toán một cái gì đó.

- --o0o---

Bốn ngày sau kể từ khi Xuân Đức tấn công địa bàn Long Tộc.

Tin tức một phân chi của Long Tộc tại khu vực Bàn Long Quy Khư gần như hoàn toàn bị diệt nhanh chóng đến tai các đại thế lực, các đại chủng tộc, các chủng tộc cùng thế lực phụ thuộc cũng nhanh chóng biết được việc này.

Lúc ban đầu mọi người còn tưởng rằng quý vật bên trong Bàn Long Quy Khư lần thứ 2 tấn công Long Tộc khiến cho bọn họ không giữ được địa bàn phải bỏ chạy nhưng ngay sau đó thì một tin tức mùi phần xác thực do một tên cường giả Long Tộc còn sống sót nói ra làm mọi người mới vỡ lẽ.

Long Tộc diệt cũng không phải là do quý vật mà là do người hay một thế lực nào đó lên kế hoạch mượn nhờ quý vật tiêu diệt. Tin tức này vừa được tung ra thì không khác gì một quả bom ném xuống mặt nước hồ thu tĩnh lặng.

Vô số cường giả các tộc nhanh chóng chạy tới địa bàn của Long Tộc, sau khi nhìn thấy khắp nơi chỉ là một mảnh hoang tàn cùng phế tích thì không khỏi cả kinh. Nhiều người bạo gan tiến xuống phía bên dưới bắt đầu quan sát cùng tìm kiếm. Nhưng rất nhanh thì bọn họ lại mừng như điên vì nơi đây còn không ít tài nguyên tu luyện cùng bảo vật còn sót lại.

Nhiều người kiếm được món hời lớn kiếm không được cảm xúc của bản thân nên hét lớn để phát tiết, cũng vì những tiếng hét sung sướng như vậy mà không lâu sau đó thì một làn sóng tầm bảo lan ra khắp nơi những cường

giả tới nơi đây xem xét tình hình cũng ngay lập tức biết được tình huống, sau đó thì cũng liền gia nhập vào đội ngũ tầm bảo.

Địa bàn của Long Tộc thoảng cái biến thành địa điểm tầm bảo lý tưởng, là nơi làm giàu của vô số cường giả các tộc.

Cũng vì còn quá nhiều tài vật để lại cho mọi người nên đâm ra các tộc đều có ý đồ riêng của bản thân muốn nuốt vào một miếng lớn nhất nhưng thói đời chẳng là vậy, nếu phần hơn về mình thì không sao nhưng bị một chút thua thiệt thì lồng lộn lên.

Cuối cùng trên địa bàn của Long Tộc lại xảy ra một cuộc huyết chiến giữa cường giả các tộc. Trong lúc nhất thời chẳng còn người nào muốn tìm hiểu nguyên nhân mà Long Tộc bị diệt nữa.

Đối với những việc này thì Xuân Đức không hề hay biết một chút gì, nếu hấn mà biết thì, không biết có hay không một lần nữa sắp xếp một cái bẫy để bẫy chết đám cường giả kia không. Sống già đời, Xuân Đức cũng dần dần trở nên thâm độc hơn, tàn ác hơn, gian xảo hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 928: Giới Thiệu Về Tiên Giới (Chương Phụ)

- ---o0o---

p/s: Nếu mọi người không thích có thể lướt qua xuống phần bên dưới, chỉ cần biết được thế lực bao trùm lên tất cả các thế lực ở quanh khu vực hung địa Bàn Long Quy Khư là được. Nhưng nếu mà đọc được hết thì càng tốt, càng dễ định hình được bối cảnh truyện. Do nhân vật chính vừa lên cao thiên không được bao lâu nên kiến thức có phần thiếu hụt, về sau đi nhiều sẽ nghiệm ra nhiều. Với những hiểu biết hiện tại về tiên giới có thể đúng bây giờ nhưng sau này thì không đúng nữa.

Giới thiệu về Tiên Giới:

Đầu tiên phải khẳng định rằng diện tích của tiên giới là vô cùng rộng lớn, tuy không đến độ vô biên vô hạn nhưng cũng khó mà có thể đo đếm được.

Trong tiên giới thì bao gồm rất nhiều " vực ", mỗi một vực thuộc tiên giới gọi tắt là " tiên vực ", nói như vậy để mọi người đừng hiểu nhầm tiên vực là cả tiên giới luôn.

Mỗi một " tiên vực " thì lại gồm rất nhiều " châu ". Trong một " châu " thì gồm rất nhiều các thế lực phân tán khắp nơi, lấy hình thức tồn tại chủ yếu là " quốc gia ", " tông môn-gia tộc "

Ở bất kì nơi nào cũng có sự phân bố khác nhau, nơi mà kém phát triển (nơi không có cường giả mạnh mẽ, tiên đạo yếu nhược) thì mặc định là khu

vực vòng ngoài, tiếp sau đó là vòng trong, khu vực trung tâm, khu vực hạch tâm.

Gọi là tiên giới cũng không phải tất cả đều là nhân tộc tu sĩ mà còn có các chủng tộc khác nữa. Cũng giống như Quỷ giới hay Quỷ Vực. Nơi đó không phải hoàn toàn đều là Quỷ mà còn có tu sĩ nhân tộc, yêu tộc, chọn con đường quý tu.

Nói cách đơn giản là Tiên Giới bao gồm tất cả sinh vật sử dụng tiên khí để tu luyện, bất kể giống loài khác nhau. Ma Giới thì dùng ma khí để tu luyện, lựa chọn con đường thành ma để bước lên con đường sau này. Yêu giới cũng tương tự, tất cả sinh vật lựa chọn yêu khí để tu luyện đều là yêu tu, đều thuộc về yêu giới. Các giới khác cũng tương tự.

Nhưng phải nói thêm là Tiên Giới thì lấy nhân tộc làm chủ đạo, các tộc khác yếu hơn một ít. Yêu giới thì lấy yêu tộc làm chủ. Ma giới lấy ma tộc làm chủ. Các giới khác cũng đại loại như vậy.

.....

Các giới phân chia cũng không phải là do ai đặt ra cả mà là do thiên địa nơi đó quyết định, giống như ở ma giới thì ma khí tràn ngập, các loại khí khác rất ít hoặc không có. Các giới được phân cách với nhau bởi giới bích, nói nôm na là bức tường ngăn cách. Nhờ có bức tường như vậy mà các loại khí đặc trưng của giới này không có chảy sang giới khác.

Việc có giới bích cũng ngăn cản khá nhiều việc đi lại các giới với nhau. Nhưng giới bích đa phần chỉ hạn chế đám sinh linh có đẳng cấp cao, có độ nguy hiểm lớn mà thôi, còn về phần đám kiến hôi cỡ như Luyện Hư thì thích qua cứ việc qua không hề bị giới bích ngăn cản.

Có điều cái gì cũng có ngoại lệ, nếu như cường giả chịu bỏ ra một cái giá nhất định thì cũng có thể đi qua. Thêm vào đó, cứ sau một thời gian nhất định, thời gian cũng không nhiều lắm, khoảng triệu năm hoặc hơn thì giới bích sẽ mỏng đi, đến lúc đó thì cường giả cũng có thể đi qua. Và đại chiến cũng vì thế mà phát sinh.

- ---o0o---

Bàn Long Quy Khư là một hung địa nổi tiếng nằm tại khu vực trung tâm của " Triều Tịch Châu ", Triều Tịch Châu cũng nằm trong khu vực trung tâm của Thần Phong Tiên Vực. Trong khu vực trung tâm này còn một vài " Châu " khác nữa.

Thế lực mạnh nhất tại " Triều Tịch Châu " chính là " Thăng Tiên Tông ". Thế lực này cai quản tất cả những gì ở bên trong Triều Tịch Châu, tất cả những cái thế lực lớn nhỏ đều phải nghe lệnh của nó, các chủng tộc cũng vậy.

Bên trong Thăng Tiên Tông thì được cấu thành từ nhiều thành phần khác nhau, nhân, yêu, ma, quỷ...Gì cũng có, miễn cứ đạt yêu cầu là sẽ được gia nhập vào trong " Tông " này.

.....

Sự việc Long Tộc bị diệt khiến ngay lập tức khiến cho Thăng Tiên Tông chú ý đến. Vừa đúng lúc thời điểm tuyển chọn môn nhân đệ tử, Thăng Tiên Tông này cũng một công đôi việc vừa cho người xuống xem xét tình huống, vừa tiện thể tiến hành tuyển chọn môn nhân.

Về phần nội tình của Thăng Tiên Tông ra làm sao thì đội Xuân Đức đi tìm hiểu.

Với đỉnh chính một chút đây chỉ là kiến thức sơ lược về tiên giới mà Xuân Đức nắm giữ, sau này đi nhiều, biết nhiều hơn thì có thể thay đổi. Dù sao mọi thứ đều là chỉ là biết được qua sách vở, thực tế thế nào chỉ có đi mới biết rõ được.

(Thế giới rộng lớn nhiều điều kì thú, chúng ta đôi khi vẫn có nhiều điều ngộ nhận mà phải đi nhiều, học nhiều thì mới biết được. Giống như trước kia tác cứ tưởng cá nước mặn thì nó uống nước mặn, ai mà biết được nó uống nước ngọt.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 929: Kinh Động Tới Thế Lực Bên Trên

- ---o0o---

Thời gian thấm thoát trôi qua, mới đó đã gần 1 tháng đi qua kể từ khi Xuân Đức quyết định xuống tay với Long Tộc

Nhưng chỉ trong thời gian ngắn ngủi này thì có hai tin tức làm dậy sóng cả Triều Tịch Châu, tin tức đầu tiên chính là một phân chi của Long Tộc bị người diệt gọn, chỉ còn một số ít cường giả đi ra ngoài làm nhiệm vụ cùng một số ít người nhanh chân chạy trốn là may mắn sống sót. Còn lại tất cả đều đã bị giết sạch.

Sự việc ác liệt như vậy ngay lập tức làm kinh động đến thế lực cai quản Triều Tịch Châu là Thăng Tiên Tông. Nhưng khi tin tức truyền về đến Thăng Tiên Tông thì đã là 7 ngày sau đó.

Ngay khi tin tức được truyền đến Thăng Tiên Tông thì tất cả người cầm quyền bên trong Thăng Tiên Tông đều giận dữ, nhất là mấy tên trưởng lão là người của Long Tộc. Bọn họ nhanh chóng cho người xuống xem xét tình hình phía dưới. Chuyến đi lần này còn có thêm 2 vị trưởng lão của Long Tộc đi cùng.

Cùng với tin tức phân chi Long Tộc bị diệt thì một tin tức khác càng làm cho người ta quan tâm hơn. Thăng Tiên Tông sau 3000 năm lại một lần nữa tuyển môn nhân đệ tử. Nhưng lần này Thăng Tiên Tông tuyển nhận đệ tử có chút khác so với mọi năm.

Điều kiện để tham dự có thể nói là khắt khe tới cực điểm, nhiều người sau khi nghe được điều kiện kia thì liền lắc đầu thở dài ngao ngán. Tiên căn yêu cầu ít nhất phải là thượng đẳng, riêng về điểm này cũng đã loại đại bộ phận người rồi.

Trọng vận người may ra mới có một người tiên căn thuộc dạng trung đẳng, còn đâu tất cả đều là hạ đẳng, mà trong cả triệu người còn khó tìm ra được kẻ có tiên căn thuộc thượng đẳng. Nếu như mà Thăng Tiên Tông đưa ra yêu cầu là tiên căn phải thuộc dạng " Hiêm " hay " Tuyệt Đỉnh " thì chắc đỡ phải tổ chức tuyển chọn.

Đó mới chỉ tính riêng đến tiên căn, còn chưa kể giới hạn tuổi tác cùng với thiên phú chiến đấu. Nhưng dù điều kiện có hạ khắc tới đâu đi nữa thì tin tức này vẫn được người người bàn tán, nhà nhà đàm luận, bởi vì chỉ cần một người được đi vào Thăng Tiên Tông thì sau này ắt thành cường giả, cùng với đó nước lên thì thuyền lên, gia tộc có người đi vào được Thăng Tiên Tông cũng được thom lây. Được Thăng Tiên Tông bảo vệ, không người nào dám phạm vào.

Có điều cũng phải loại trừ mấy trường hợp đặc biệt, ví như Long Tộc vậy, mặc dù có Thăng Tiên Tông bảo vệ nhưng vẫn bị diệt như thường.

- --o0o---

Ngay khi cường giả của Thăng Tiên Tông đi tới địa bàn của Long Tộc lúc trước thì tình hình nơi đây liền đã được bình ổn lại, không có người nào, thế lực nào dám làm trò bát nháo trước mặt sứ giả của Thăng Tiên Tông.

Cùng lúc đó quá trình điều tra cũng đã được bắt đầu, sau khi dùng nhiều biện pháp đặc thù điều tra thì những người này bắt đầu hướng sự chú ý lên một cái tên, đó chính là " Song Ma Quỷ Ảnh ". Theo bọn họ thấy thì " Song Ma Quỷ Ảnh " chính là kẻ đang nghi nhất trong sự việc lần này.

Cũng chẳng cần bằng chứng gì cả, chỉ cần thấy nghi ngờ thì những người này liền bắt đầu quy kết tội lỗi lên đầu Song Ma Quỷ Ảnh, tiếp sau đó chính là một loạt chiêu cáo thiên hạ, muốn bắt sống Song Ma Quỷ Ảnh trở về quy án.

Chỉ cần có người cung cấp tin tức hữu ích thì sẽ được trọng thưởng nếu như mang đầu của Song Ma Quỷ Ảnh giao nộp thì sẽ vừa được ban thưởng, vừa được tiến vào Thăng Tiên Tông, còn nếu bắt sống được Song Ma Quỷ Ảnh thì sẽ được thưởng một chức vị trong Thăng Tiên Tông.

Tin tức này vừa được tung ra thì liền gây ra một làn sóng lớn trong giới tu tiên tại Triều Tịch Châu, một cuộc tìm kiếm bắt đầu diễn ra. Lúc trước những người chưa từng nghe nói đến Song Ma Quỷ Ảnh thì lúc này đây cũng đã biết đến.

Tin tức này cũng không giới hạn tại Triều Tịch Châu mà còn lan sang cả các châu lân cận thu hút vô số cường giả.

Nhưng khi bọn họ nghe tới sự kinh khủng của Song Ma Quỷ Ảnh thì có không ít người bắt đầu thoái chí.

.....

Người nhiều lực lớn, cũng không biết làm sao mà lại có người lại biết được tung tích của Song Ma Quỷ Ảnh bán lại cho sứ giả của Thăng Tiên Tông.

Cũng không lâu sau đó tin tức Song Ma Quỷ Ảnh đang lẩn trốn tại bên trong Bàn Long Quy Khư được truyền ra, ngay lập tức những kẻ đang nhắm tới Song Ma Quỷ Ảnh liền tiến vào bên trong hung địa truy tìm Song Ma Quỷ Ảnh.

Nhưng muốn ở trong một hung địa như Bàn Long Quy Khư tìm người đầu phải là truyện gì đó nói ra liền có thể làm được, sau khi những kẻ kia tiến vào trong thì liền gặp phải đủ loại hung hiểm, chết không ít người.

---o0o---

Đối với việc này Xuân Đức hoàn toàn không biết gì, sau khi tiến vào bên trong Bàn Long Quy Khư thì hắn liền trở về nơi mà hắn đã chọn từ trước đó, vị trí hắn chọn là một hòn đảo nằm ở bên trong lòng biển Bát Hung Hải.

Sau khi thanh lý toàn bộ quái vật biển trong phạm vi xung quanh thì hắn liền quay về nơi ẩn nấp, bày ra vô số trận pháp phòng ngự, ẩn nấp, mê hoặc, công kích. Hắn cũng không quên để 7 con rối trung cấp canh giữ bên ngoài, 18 con rối khác thì đảm nhiệm vụ điều khiển trận pháp. Hắn còn tranh thủ tạo nên một con rối có linh hồn đảm nhiệm việc tìm hiểu tin tức ở bên ngoài cho hắn.

Sau khi đã an bài mọi việc đầu vào đây thì hắn cũng giống như Vũ Y, bắt đầu lâm vào ngũ say để khôi phục lại. Một thời gian dài, liên tục tiêu hao linh hồn lực ở cường độ cao khiến cho hắn mệt mỏi quá độ, vừa nằm xuống thì liền chìm vào giấc ngủ. Có điều lúc hắn ngủ vẫn phên ra một tia để cảnh giác.

.....

Xuân Đức ngủ một giấc liền là nửa tháng. Nửa tháng sau hắn lại một lần nữa tỉnh dậy. Vừa tỉnh dậy hắn liền nhìn thấy ngọc giản truyền tin đang đặt trên bàn sáng lên. Hắn lúc này không nhanh không chậm cầm lấy sau đó dùng hồn niệm rò xét.

Rất nhanh hắn liền biết được bên trong ngọc giản truyền tin nói cái gì, trong những ngày mà hắn chìm vào ngủ say thì con rối của hắn cũng đã gia nhập vào một đội ngũ tán tu, cũng từ đó mà tìm hiểu được rất nhiều tình huống ở bên ngoài.

Sau khi xem xong thì ánh mắt Xuân Đức liền lóe lên không ngừng, một lúc sau thì hắn nhếch môi cười cười:

" Thượng Tông sao? Lại còn muốn bắt ta nữa, ta ở đây đợi các ngươi. Đợi khi nào Quỷ Kiếm tấn cấp, Bóng Ảnh thức tỉnh thì ta sẽ đến nhà các ngươi chơi một chuyến. Hắc hắc."

Xuân Đức tuy là đang cười nhưng giọng cười hắn lại mang theo sự lạnh lẽo khiếp người, không biết bên trong ngọc giản kia ghi lại những thứ gì mà lại khiến cho Xuân Đức có bộ dạng như lúc này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 930: Những Ngày Bình An

- ---o0o---

Sau khi cười lạnh một lúc thì Xuân Đức cũng dừng lại, hấn cất đi cái ngọc giản truyền tin vào bên trong nhẫn chứa đồ, sau đó đứng dậy đi ra khỏi phòng. Hấn vừa đi ra khỏi phòng của mình thì liền đã nhìn thấy ở xa xa Vũ Y đang chỉ dạy cách tu luyện cho Huyết Vận cách tu luyện.

Hai người Vũ Y cùng Huyết Vận lúc này đang rất nhập tâm nên không có phát hiện ra hấn. Xuân Đức thấy hai người không có phát hiện ra hấn thì cũng lặng yên không một tiếng động đi tới một bên quan sát, nhìn hai người tập luyện.

Qua một lúc quan sát thì hấn phát hiện ra một điều, cuồng nhân tu luyện như Vũ Y vậy mà tới lúc dạy dỗ người khác lại rất có tính kiên nhẫn cao, Huyết Vận đôi khi liên tục mắc sai lầm nhưng cô nàng vẫn kiên trì giải thích, giảng giải sau đó lại để cho Huyết Vận làm lại từ đầu.

Thấy cảnh này thì hấn có chút nhớ tới trước kia, lúc hấn dạy Vũ Y nói tiếng việt, con bé nói sai suốt khiến hấn có chút buồn bực, vậy là hấn liên tục cốc đầu cô nàng, nghĩ lại cũng thấy tội tội con bé ghê. Thấy cũng tội mà thôi cũng kệ, chuyện qua lâu rồi. Nhưng không hiểu vì sao nghĩ tới đó hấn lại khẽ cười lên.

Tiếng cười của hấn không lớn nhưng với linh giác mẫn cảm liền phát hiện ra hấn. Vũ Y lúc này quay đầu nhìn lại, cả Huyết Vận thấy vậy cũng

nhìn theo. Khi nhìn thấy hấn đang ngẩn người cười ngây ngô thì trên mặt hai người Vũ Y cùng Huyết Vận đều xuất hiện một tia hiếu kì.

" Anh hai đang nghĩ cái gì mà nhìn đần thối vậy? "

Xuân Đức vốn còn đang nghĩ lung tung nhưng bất ngờ một âm thanh vang lên bên tai khiến cho hấn giật nảy mình. Nhìn lại thì đã thấy Vũ Y đứng trước mặt hấn từ lúc nào. Hấn lúc này gãi đầu cười ngượng nói:

" Có gì đâu, anh đang nghĩ đến mấy chuyện vớ vẩn ấy mà. ha ha ha ha. Mà Tiểu Vận dạo này tu luyện sao rồi, có gặp trở ngại ở đâu không? "

Nhìn thấy biểu hiện này của Xuân Đức thì Vũ Y liền cảm thấy buồn cười không thôi, nàng cảm thấy ông anh của nàng bao năm rồi mà chẳng thay đổi gì cả, khi nào nói dối cũng có cái biểu lộ này. Khẽ cười nàng nói:

" So với anh thì Tiểu Vận thông minh hơn nhiều, học một hiểu mười, thằng bé lại rất chịu khó nữa không có làm biếng như ai đó. "

Xuân Đức nghe vậy thì cười trừ, hấn lúc này nhìn qua Huyết Vận vẫy vẫy tay nói:

" Tiểu Vận lại đây để ca ca xem nào. "

Huyết Vận lúc này vẫn đang tập luyện nhưng lỡ tai thì đang hướng phía bên này nghe ngóng, Khi nghe được Xuân Đức gọi thì nó ngay lập tức dừng lại tập luyện, sau đó chạy tới trước mặt hấn. Vừa chạy lại tới nơi thì nó liền đã khoe.

" Ca ca, đệ đã kết đan thành công rồi. Đệ sau này sẽ càng thêm cố gắng, sẽ nhanh chóng mạnh mẽ như Vũ Y tỷ tỷ. "

Xuân Đức đang cảm thấy mát lòng mát dạ, bỗng nhiên hắn cảm thấy có gì đó không đúng lắm, lúc này hắn nhìn Huyết Vận ôn hòa hỏi :

" Vì sao không phải sau này giống như ca mà lại giống như Vũ Y tử tử? "

Huyết Vận lúc này cũng học bộ dạng gái đầu của hắn ngập ngừng nói:

" Đệ thấy Vũ Y tử tử mạnh hơn ca ca, sau này đệ cũng giống tử ấy bảo vệ ca ca."

Xuân Đức nghe vậy thì trong mắt lóe lên một ánh sáng khác lạ, lúc này đây hắn cười cười xoa đầu Huyết Vận nói:

" Ừ, cố gắng giống như Vũ Y tử tử, sau này đệ nhớ phải bảo vệ đại ca ca đấy. Ha ha."

Xuân Đức lúc này cười lên rất vui vẻ, việc được cô em gái bảo vệ hắn cũng chẳng cảm thấy gì cả, nếu là bình thường thì người ta sẽ cảm thấy không được tự nhiên khi làm anh mà lại để cho em gái bảo vệ nhưng hắn thì không, hắn cảm thấy bình thường à, ai bảo hắn tốt số có được một cô em gái giỏi giang cơ chứ.

Vũ Y lúc này ở bên cạnh cũng híp mắt cười cười, nàng cười lên rất đẹp lại rất ấm áp. Khác xa với cái vẻ lạnh tanh khi gặp người ngoài.

Đang lúc ba người nói chuyện vui vẻ thì Sói Mập không biết từ đâu mò ra. Bộ dạng của nó có phần thảm hại, thân thể béo ú của nó bây giờ cũng đã gầy đi một vòng. Xuân Đức nhìn thấy vậy thì kinh ngạc hỏi:

" Mập mập người làm sao mà có bộ dạng thế thảm vậy, mấy ngày không được cho ăn cơm à? "

Vũ Y lúc này cười nói:

" Tiểu Kim mấy ngày nay cũng theo em tu luyện nên mới có được bộ dáng thon gọn như lúc này đây. Hì hì."

Xuân Đức thấy nụ cười kia của Vũ Y thì khóe miệng liền co giật mấy cái, hẳn cảm thấy Vũ Y lúc này cười lên làm sao có đôi chút tà ác.

Sói Mập lúc này đang thất tha thất thểu đi tới nơi mà lúc Vũ Y đang dạy Huyết Vận Luyện tập, bỗng dừng nghe được âm thanh quen thuộc thì nó liền ngẩng đầu lên. Nhìn thấy Xuân Đức thì hai mắt của nó sáng lên như là nhìn thấy cứu tinh vậy.

Nó thí diên thí diên chạy tới bên cạnh Xuân Đức, vừa tới bên cạnh thì nó đã ùi ùi vào người hẳn biểu lộ thân thiết.

" Chủ nhân, Tiểu Kim thực sự nhớ người. Tiểu Kim đói quá, mấy ngày nay tiểu thư bắt Tiểu Kim ăn chay không được ăn thịt."

Xuân Đức nghe vậy thì hết ý, hẳn nhìn qua Vũ Y cười hỏi:

" Sao em không cho nó ăn thịt, bắt nó ăn chay làm gì? "

Vũ Y lúc này cười hì hì nói:

" Tại em thấy nó mập quá không có dễ thương nên quyết định cho nó giảm cân để có được thân hình thon gọn hơn. Anh không thấy bây giờ nó rất đáng yêu sao? "

Khóe miệng Xuân Đức lúc này lại co giật mấy lần, tự dưng hẳn có chút đồng cảm cho Sói Mập, hẳn lúc này dùng tay vỗ nhẹ đầu của nó nói:

" Hôm nay cả mập mập người cùng Tiểu Vận đều được nghỉ sớm, nghỉ ngơi ăn uống cho nó thoải mái sau đó chuẩn bị đi ngâm nước thuốc. Lần

này ở Long Tộc ta lấy được không ít thứ tốt nên sẽ có quà cho cả 2 nữa. "

Sói Mập nghe vậy thì tí nữa là nước mắt lưng tròng, nó cảm thấy chủ nhân của nó thật là người tốt nhất trên đời à. Nó ngay lập tức nịnh nọt nói:

" Chủ nhân quả nhiên là người đối với Tiểu Kim tốt nhất."

Thấy biểu hiện hí hửng của Sói Mập thì ở bên cạnh Vũ Y cũng nhìn sang cười mỉ mỉ nói:

" Vậy Tiểu Kim ngươi có thấy ta là người tốt không? "

Đang còn hí hửng Sói Mập, sau khi nghe được cùng nhìn thấy bộ dạng của Vũ Y thì nó liền khẽ rùng mình, nó lúc này cũng nịnh nọt nói ra:

" Tiểu thư cũng rất tốt với Tiểu Kim. Ha ha."

Vũ Y khẽ nhoẻn miệng cười duyên tiếp tục cười hỏi:

" Vậy Tiểu Kim có còn muốn ăn thịt nữa không ? "

Sói Mập nghe vậy thì có chút do dự, nó có chút không biết quyết định ra làm sao, vẫn là nên ăn thịt hay là không ăn. Đúng lúc này thì Xuân Đức cười nói:

" Thôi em đừng có làm khó mập mập nữa, để cho nó hưởng thụ cuộc sống đi. Anh là nuôi sói thịt, không béo lúc già cày mất ngon. Hắc hắc."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 931: Một Đám Không Có Chất Dinh Dưỡng

Sau khi nói chuyện vui đùa với nhau một lúc lâu thì mọi người mới tản đi ra. Sói Mập cùng với Huyết Vận được nghỉ ngơi sớm, ăn chơi một ngày để chuẩn bị cho ngày mai ngâm nước thuốc, còn về phần Xuân Đức thì đi lo nước ngâm cho Sói Mập cùng Huyết Vận. Vũ Y đương nhiên là vẫn đi theo Xuân Đức để phụ việc rồi.

.....

Lúc này đây Xuân Đức đang ở bên cạnh một cái bể tắm rất lớn, cẩn thận chọn lựa ra một ít dược thảo sau đó ném vào trong bể, bể tắm này cũng khá lớn đủ cho cả 10 người vào tắm cũng không thấy chật. Nước ở bên trong bể tắm hoàn toàn là do tiên khí từ bên trong tiên thạch tích tụ mà thành.

Xuân Đức mới kiếm được số tiền lớn nên lại quyết định tiêu xài hoang phí một phen, nói thực cái cảm giác nghiền nát tiên thạch ra rất thú vị. Từ lần trước dùng tiên thạch để luyện khí hãn lúc này đâm ra nghiện việc tự tay nghiền nát tiên thạch.

Cảnh này mà để cho người khác nhìn thấy thì khối người đau lòng mà chết. Không nói đến số lượng tiên thạch bị nghiền nát mà chỉ riêng tiên thảo thôi, mỗi một gốc ở bên ngoài cũng là cái giá trên trời, tài sản tích góp cả đời của một tên Hằng Quân Tiên Cảnh cũng chưa chắc có thể mua được, vậy mà Xuân Đức ném vào trong bể như ném rác vậy, thấy thiếu thiếu hãn lại bốc vại nắm ném vào.

Vũ Y ở bên cạnh nhìn thấy Xuân Đức liên tục bỏ tiên thảo vào bên trong bể nước thì có hơi lo lắng nói:

" Anh hai, nhiều như vậy liệu Tiểu Kim cùng Tiểu Vận có chịu đựng được không. Em sợ hai người bọn họ không chịu nổi được lực mạnh như vậy đâu. "

Đang lựa tiên thảo, Xuân Đức lúc này cũng không có ngẩng đầu lên, hắc hắc cười nói:

" Yên tâm đi, ở trong cái bể này đã có trận pháp điều hòa được lực rồi, sẽ không xảy ra vấn đề. Với những tiên thảo anh lựa chọn đều có tính lành nên cũng không có nguy hiểm gì cả. Với lúc hai người mập mạp cùng Tiểu Vận ngâm mình thì anh sẽ ở đây trông mà, lo gì."

Vũ Y khẽ "A " lên một tiếng, nàng cười nói:

" Hi, em lại lo lắng không đâu rồi."

Nhếch mép khẽ cười, Xuân Đức nói:

" Có quan tâm thì mới lo lắng, cái này là tự nhiên mà có gì đâu. Mà đúng rồi lần này chúng ta lấy được từ địa bàn Long Tộc có thứ gì đặc biệt đáng giá không? "

Vũ Y lúc này có phần buồn chán nói:

" Một đám không có chất dinh dưỡng, cả một tộc vậy mà không có nổi một thanh thượng phẩm tiên khí. Chỉ có lèo tèo vài thanh tiên khí trung cấp, còn về phần hạ phẩm thì nhiều lắm phải có tới 100 thanh. Về phần áo giáp thì lại rất ít, còn về phần những thứ lung tung khác thì nhiều lắm, em ngại kiểm kê. Đang đợi anh tỉnh lại dùng phụ trợ hệ thống đây."

Gật gật đầu Xuân Đức ôn hòa nói:

"Ừ, công việc vậy cứ để cho hệ thống phụ trợ làm cho nhanh, anh chỉ là muốn hỏi xem có thứ gì đáng giá không thôi chứ việc lật vật vậy em không cần lo. Mà em cảm thấy bộ đồ lần trước anh làm cho thế nào?"

Vũ Y cười hì hì nói:

"Không quá thoải mái nhưng cũng được, dù sao thì có vẫn hơn không mà. Hì hì. Khi nào anh lại làm cho em một bộ mới nữa đi."

Xuân Đức lúc này ngẩng đầu lên nhìn Vũ Y, hấn lườm con bé này một cái sau đó lại quay về với công việc của bản thân. Vừa chọn lựa tiên thảo hấn vừa nói:

"Nâng cấp lên thôi chứ làm nguyên một bộ mới hao tốn quá, tiện thể mới lấy được mấy kiện trung phẩm vũ khí từ Long tộc anh sẽ giúp em đúc luyện lại một bộ mới, với còn phải làm cho Bóng Ảnh một bộ nữa. Thở dài, hai đứa đúng là phá của."

Vũ Y nghe vậy thì liền phồng má lên, bộ dạng có chút bất mãn, ngay lúc nàng đang định nói cái gì thì chợt thấy thần sắc Xuân Đức khế đổi. Nàng có chút nghi ngờ hỏi:

"Làm sao vậy anh hai?"

Xuân Đức lúc này ngưng chọn lựa tiên thảo, lấy ra từ trong nhẫn chứa đồ một cái ngọc giản truyền tin, hấn dùng hồn niệm nhanh chóng quét qua, ngay sau đó thì hấn liền nở một nụ cười nhạt.

"Cầm lấy mà xem, nếu em buồn chán có thể ra ngoài chơi."

Vừa nói Xuân Đức vừa vút cho Vũ Y cái ngọc giản truyền tin đang cầm, Vũ Y lúc này liền đưa tay bắt lấy, sau đó nàng cũng nhanh chóng dùng hồn niệm tra xét thông tin bên trong, sắc mặt của nàng càng ngày càng trở nên lạnh hơn.

Sau khi xem xong thì nàng cười nói:

" Đạo này tâm tình của em đang tốt không muốn giết chóc quá nhiều, đợi khi nào em buồn bực sẽ ra chơi với bọn chúng. Bây giờ cứ để bọn chúng chơi với đám hung vật nơi đây đi. Chơi với đám âm quỷ hẳn sẽ rất thú vị."

Xuân Đức gật đầu:

" Sao cũng được, anh đạo này tâm tình cũng tốt nên cũng lười chơi cùng với đám kia. Mà anh mới có một ý này em muốn nghe không? "

" Anh nói đi." Vũ Y nói.

Xuân Đức cười tà nói:

" Chúng ta gia nhập Thăng Tiên Tông chơi một thời gian, sau đó mượn nhờ dịch chuyển trận pháp nơi đó truyền qua châu khác, chứ anh tính nếu như chúng ta mà cứ dùng sức mà phi hành hay là dùng truyền tống cự ly tầm trung thì phải mất cả chục năm chắc mới đến được Ma Giới quá."

Nhưng vừa nói xong thì hắn lại lắc đầu nói:

" Thôi, theo anh thấy thì chỉ cần em cùng Tiểu Vận gia nhập là được rồi, anh thì miễn đi, thời gian kia để anh luyện khí cùng tu luyện thì tốt hơn nhiều. Chán cái cảnh tông môn lắm rồi. "

Vũ Y nghe Xuân Đức không muốn cùng mình thì liếc xéo một cái rồi nói:

" Việc mình không muốn lại bắt em gái đi làm, quả đúng là anh trai tốt ha."

Xuân Đức cười cười nói ;

" Là anh thấy em suốt ngày ru rú một mình nên anh đề cho em tiếp xúc với người ngoài, tạo cơ hội cho em hòa đồng với mọi người đó mà. Chứ anh sợ đề em cứ một mình thế này thì đáng lo lắm. hắc hắc."

Vũ Y nghe vậy thì khẽ " xì " một tiếng sau đó liền nở một nụ cười. Tiếp sau đó hai anh em lại nói chuyện với nhau rất lâu, rất lâu. Mãi cho đến khi Vũ Y có việc riêng phải giải quyết thì hai người mới tách ra.

Sau khi chuẩn bị xong bể nước để ngâm cho Sói Mập cùng Huyết Vận thì Xuân Đức liền đi nấu cơm. Thực ra hẳn bây giờ cũng chẳng cần ăn cơm lắm, cần nuốt sinh mệnh của kẻ khác là cũng đủ khiến hẳn thỏa mãn rồi. Hẳn nấu cơm chẳng qua là hứng thú nhất thời mà thôi.

Trong lúc vừa nấu cơm thì hẳn cũng tranh thủ kiểm kê lại tài sản mà hẳn thu được ở Long Tộc lần này. Đứng nhìn hẳn lúc này trong tay đang nắm một khối tài sản khổng lồ nhưng chẳng mấy chốc thì hẳn lại sẽ nghèo thôi. Tốc độ kiếm tiền của hẳn rất nhanh nhưng tiêu tiền thì càng nhanh hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 932: Làn Sóng Truy Sát

- ---o0o---

Trong lúc Xuân Đức đang nhàn nhã tận hưởng cuộc sống của riêng hẳn thì ở chín lối cửa vào của Bàn Long Quy Khư đã xuất hiện vô số tu sĩ, tu vi bất đồng, chủng tộc bất đồng nhưng mục tiêu lại là giống nhau. Bọn họ đến đây với mong muốn tìm được Song Ma Quỷ Ảnh, chỉ cần tìm ra được nơi mà Song Ma Quỷ Ảnh đang ẩn nấp thôi thì nửa đời sau không phải ưu sầu về tài nguyên tu luyện nữa rồi.

Số lượng tu sĩ tham gia lần hẳn phải tính hàng ức, so với lần trước thì nhiều hơn không biết bao nhiêu lần. Có điều Bàn Long Quy Khư cũng không phải là cái nơi tốt lành gì, ở trong này nguy hiểm trùng điệp, đặc biệt là đám âm quỷ. Rất nhiều người sau đi vào trong này thì cũng không còn đi ra nữa.

.....

Tại lối vào Bàn Long Quy Khư thuộc địa phận cai quản của Long Tộc trước kia, lúc này đây đang có gần 50 mươi người đang vây xung quanh một cái tế đàn, còn ở cách đó không xa lại có thêm mấy trăm người khác nữa, trên tế đàn lúc này lại đang có một nữ tử mặc áo trắng liên tục đánh ra pháp quyết, đánh vào bên trên một cái ngọc bình.

Ngọc bình kia lúc này liên tục lay động, cả chiếc bình phát ra quang mang màu đỏ yêu diễm. Những người khác đứng xung quanh nhìn thấy cảnh này thì cả đám đều kích động không thôi. Đặc biệt trong đám người

nơi này có 2 ông lão khi nhìn thấy cái bình kia đang phát ra quang mang càng ngày càng chói mắt thì càng thêm phần kích động.

Hai ông lão này chính là hai vị trưởng lão của Thăng Tiên Tông đi ra từ Long Tộc trước kia, bọn họ về đây là mang theo tâm lý quyết tâm trả được mối thù diệt tộc này. Bên cạnh những người khác đều là cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì nguyện ý đi theo hai ông lão này. Hiển nhiên địa vị của trưởng lão bên trong Thăng Tiên Tông là cực kì siêu nhiên, có vô số kẻ nguyện ý nịnh nọt, đi theo.

Ngay lúc những người xung quanh đang kích động thì chiếc ngọc bình bỗng nhiên vỡ nát ra, sau đó từ bên trong chiếc ngọc bình kia bay ra một con huyết điệp, huyết điệp khẽ vỗ cánh hai cái liền hướng về một hướng mà bay đi.

Phương hướng mà huyết điệp bay đi bất ngờ lại là vị trí của Bát Hung Hải. Nhìn thấy huyết điệp đang dùng tốc độ rất nhanh bay thì hai ông lão cùng với nữ tử vừa làm phép ở phía trên đồng thanh nói:

" Đuổi theo."

Ngay sau đó một đám người phi hành ngay sau huyết điệp. Trong quá trình đi theo huyết điệp thì ông lão mặc kim bào, bộ dạng có phần dữ tợn nhìn qua nữ tử vừa tạo ra huyết điệp hỏi:

" Điệp Vũ tiên hữu, không biết bí thuật này có thể tồn tại bao lâu? "

Nữ tử có tên Điệp Vũ kia hơi cau mày nói:

" Bí thuật này của ta nhiều thì một tháng nhanh thì 20 ngày sẽ tan biến, muốn thi triển lại thì phải một lần nữa thu gom khí tức của đối phương. Vì vậy trong thời gian này chúng ta phải nắm chặt tìm đến tên kia, bằng không mất đi chỉ đường chúng ta sẽ rất khó tìm thấy kẻ kia."

Suy nghĩ một chút nàng lại nói thêm:

" Nghe nói kẻ kia cũng không phải hạng người dễ đối phó, Long Thần, Long Bạch hai vị tiên hữu không biết đã chuẩn bị đối phó với kẻ kia như thế nào? "

Ông lão mặc bạch y lúc này lên tiếng:

" Long Bạch ta trước lúc đến đây đã mượn của Khôn Tiên Trận của Càn Khôn huynh đệ, đảm bảo hai con sâu kiến đáng chết kia một khi vào trong sẽ không thể nào bỏ chạy. Đến lúc đó cũng không cần tiên hữu ra tay, để cho hai huynh đệ chúng ta đích thân hành hạ bọn chúng tới chết."

Ông lão mặc kim bào lúc này cũng phụ họa nói theo:

" Đúng vậy, không cần tiên hữu ra tay, chỉ cần tìm đến tên kia, việc phía sau cứ để cho huynh đệ chúng ta là được."

Nữ tử tên Điệp Vũ kia nghe vậy thì khẽ gật đầu, thực ra thì nàng cũng không xem trọng việc này lắm, theo nàng thấy thì hai cái tên mà được người đời gọi là Song Ma Quỷ Ảnh chẳng qua chỉ là hai tiểu nhân vật mà thôi. Một Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn như nàng khẽ búng tay cái liền chết một đám.

Đừng nhìn Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì với viên man cách nhau có một bước nhỏ, nếu như mọi thứ đều giống nhau thì một viên mãn có thể giải quyết vài hậu kì. Chênh lệch lớn như vậy nên nàng mới chẳng thêm quan tâm đến Song Ma Quỷ Ảnh, nếu không vì nể mặt Long Thần cùng Long Bạch thì nàng cũng không tới nơi đây làm gì.

Tiếp sau đó mọi người không có ai nói chuyện gì với nhau nữa cả, tất cả đều một đường thẳng tiến. Ở trên đường bọn họ có gặp vài " Tổ Quỷ " cùng " Quái vật " nhưng với đông đảo cao thủ lại còn có ba cường giả mạnh mẽ

nên mọi việc chướng ngại đều bị giải quyết, nhưng muốn giải quyết được đám này cũng phải tốn không ít công phu.

Những con Quỷ Linh hoặc Quỷ Linh Mẫu đều được được bọn họ thu về, âm châu, nội đan, tinh thạch cũng vậy đều được bọn họ lấy đi cả, đây cũng là một bút tài phú không hề nhỏ. Sau khi mang về bán lại cho đám luyện đan sư sẽ có cái giá rất cao. chỉ có những phần không có ích thì mới bị bỏ lại.

Có điều đám âm quỷ lúc này đây cũng không còn ngu ngốc cùng dễ kích động như hồi trước nữa, linh trí của bọn nó lúc này đã tăng cao lên một phần, lý trí cũng gia tăng không ít. Sau khi biết được có rất nhiều cường giả tiến vào bên trong Bàn Long Quy Khư, giết chết rất nhiều đồng tộc thì bọn nó liền nhanh chóng lui về sâu bên trong.

Lui về khu vực thứ 2 nằm gần khu vực trung tâm, nơi mà âm quỷ chính là bá chủ. Do hạn chế về thiên địa pháp tắc nên đại đa số quỷ vật cấp cao đều không thể đi ra khỏi khu vực thứ 2 này, số lượng quỷ vật cấp cao nơi này nhiều không đếm hết.

Ở vùng ngoại vi số lượng âm quỷ tuy nhiều nhưng lại không có bao nhiêu quỷ vật cấp cao, tất cả quỷ vật cấp cao đều tập trung ở khu vực thứ 2 này, còn sâu bên trong có hay không thì chưa ai dám đi vào nên cũng không có ai biết rõ. Với sự xuất hiện cũng biết mất của đám âm quỷ là vô cùng thần bí, chưa ai biết được bọn nó vì sao lại sinh ra, sau đó lại quỷ dị biến mất.

Nếu như quỷ vật ở nơi đây mà có thể dễ dàng đi ra ngoài thì hẳn các thế lực ở phụ cận đã không còn tồn tại từ rất lâu rồi. Ngày trước Xuân Đức muốn dẫn dụ đám âm quỷ cũng chỉ dám ở vùng ngoại vi mà dẫn dụ, cũng không có dám tại khu vực thứ 2 mà làm ra hành động lớn như vậy. Chỉ như vậy thôi cũng biết khu vực 2 với khu vực ngoại vi khác nhau thế nào rồi.

Vương giả ở khu vực bên ngoài còn có thể tự do đi lại không lo gặp nguy hiểm quá lớn nhưng vào khu vực thứ 2, cũng là nơi mà Xuân Đức đang ẩn trốn thì ngay cả vương giả không cẩn thận một chút cũng chết như thường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 933: Quỷ Kiếm Tiến Hành Lộ Xác

- ---o0o---

Thời gian mới đó lại đã đi qua 7 ngày.

Bảy ngày này Xuân Đức cũng không có được nghỉ ngơi một ngày nào cả, hắn liên tục phải ở bên cạnh canh chừng Sói Mập mà Huyết Vận. Bắt đầu từ mấy ngày trước Huyết Vận cùng Sói Mập đã bắt đầu tiến hành ngâm thuốc. Xuân Đức lúc trước có phần đánh giá quá cao hai tên này, hắn cứ nghĩ trong vòng một hoặc 2 ngày thì cả 2 sẽ hấp thụ hết dược lực trong hồ, ai ngờ bây giờ đã là ngày thứ 6 rồi mà vẫn còn chưa hết.

Có điều mấy ngày này cũng không phải là không có kết quả, tốc độ phát triển của Sói Mập cùng Huyết Vận phải dùng từ thần tốc để hình dung. Sói Mập chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi thì tu vi đã đạt tới đỉnh của Tinh Quân Tiên Cảnh, chỉ cần chuyển hóa một phần dược lực bên trong cơ thể là có thể đạt tới đỉnh, sau đó liền có thể độ kiếp.

Về phần Huyết Vận thì chính là nhảy vọt về tu vi, sau vài ngày thì Huyết Vận đã có tu vi Nhật Nguyệt Tiên Cảnh, có điều về mặt cảm ngộ cùng tâm cảnh lại có phần thiếu hụt. Điều này cũng là việc bất khả kháng. Cái gì cũng có mặt trái của nó không thể nào hoàn mỹ được. Tăng nhanh tu vi thì mất đi tâm cảnh cùng cảm ngộ tại cảnh giới trước đó.

Nhưng mà cái gì cũng có cách giải quyết cả thôi, đợi cho Huyết Vận đạt tới Bất Diệt Tiên Cảnh thì hắn sẽ một lần nữa tiến hành tẩy lễ cho Huyết Vận, tẩy lễ xong thì nó sẽ nhận được truyền thừa đến lúc đó thì mọi thứ sẽ

được hoàn mỹ, cả tu vi, tâm cảnh, cảm ngộ đều đủ cả. Nói chung mọi việc cũng đều được hấn tính toán cả rồi.

.....

Lại 3 ngày nữa đi qua.

Sau ba ngày cuối cùng thì Sói Mập cùng Huyét Vận cũng đã hấp thụ đến tia dược khí cuối cùng. Lúc này cả hai người đều có thay đổi vô cùng lớn. Ngoại trừ tu vi tăng cao thì bên ngoài cơ thể cũng phát sinh biến hóa rất nhiều,

Hình thể của Sói Mập lúc này đã to hơn một vòng, dài ra một đoạn, giờ nhìn nó bây giờ cũng rất ra dáng cự thú. Bộ lông trên cơ thể nó càng phát ra ánh kim chói mắt. Về phần Huyét Vận thì cũng có cao hơn một chút, nhìn đã giống như một đứa trẻ tầm 12 -13 tuổi rồi.

Có điều Huyét Vận lúc này có gì đó không quá đúng, nhìn kiểu gì thì cũng thấy thằng nhóc có nhiều nét giống nữ hài, khuôn mặt của thằng nhóc hơi thanh tú quá mức, da thì trắng, hai má thì phúng phính. Ngón tay thì thon dài. May mà phía bên dưới còn có thứ kia.

Sau khi hai người hoàn thành xong quá trình hấp thụ thì cả hai đồng thời mở mắt ra. Ánh mắt của hai người họ nhanh chóng chú ý đến Xuân Đức lúc này đang ngồi bên cạnh bờ hồ. Thấy hai người nhìn lại thì Xuân Đức lúc này ôn hòa cười nói:

" Rất tốt, mọi thứ đều diễn ra tốt đẹp. Bây giờ có phải hay không cảm giác rất khó chịu? "

Nghe hấn hỏi vậy thì cả Huyét Vận cùng Sói Mập đều gật gật đầu. Xuân Đức lúc này tiếp tục cười nói:

" Không cần lo, cảm giác khó chịu như vậy hẳn tầm vài chục năm là sẽ biến mất, tại các ngươi trong một thời gian ngắn hấp thu quá nhiều dược lực khiến việc chuyển hóa không kịp ứ lại bên trong cơ thể. Hắc hắc."

Lúc này sắc mặt của cả Sói Mập cùng Huyết Vận đều thay đổi, ngay khi cả hai đang muốn nói cái gì đó thì Xuân Đức lại cười nói:

" Đùa hai đùa một chút thôi, haha, đợi vài ngày nữa dược lực được chuyển hóa hết thì sẽ không còn khó chịu. Bây giờ cả hai đi nghỉ ngơi đi, mấy ngày này cả 2 cũng đã rất cố gắng."

Xuân Đức nở một nụ cười tràn đầy âm áp như nắng xuân vậy, hình ảnh của hắn lúc này quả thực khác xa với lúc hắn giết người, nhìn hắn lúc này thì chẳng ai có thể ngờ hắn lại là một cái thể ma đầu giết người không cần suy nghĩ, nhìn không thuận mắt liền giết.

Nhìn thấy được nụ cười, cùng nghe được lời của hắn nói thì cả Huyết Vận cùng Sói Mập đều cảm thấy được một sự âm áp, từ nhỏ cả Sói Mập cùng Huyết Vận đều là kẻ không có gia đình, chịu đủ sự giày vò mới sống đến ngày hôm nay, quãng đời phía trước của cả 2 đều chỉ tràn ngập bi ai vì vậy hành động của Xuân Đức lúc này có tác động đến cả 2 rất lớn.

Huyết Vận lúc này hai mắt có chút ướt át nói:

" Cảm ơn đại ca ca."

Sói Mập lúc này cũng nói:

" Cảm ơn chủ nhân."

Đang đùa một chút cho vui vẻ, tự nhiên thấy cả Huyết Vận cùng Sói Mập đều có cái biểu hiện như vậy thì Xuân Đức không khỏi kì quái, hắn có chút không hiểu vì sao hai đùa này lại có bộ dạng xúc động như vậy. Nhưng

rất nhanh hấn liền đã đoán ra được hấn là hai tên này quá đổi vui mừng vì tăng tiến tu vi nên mới có bộ dạng như vậy.

Nhưng ngay vào lúc này thì cánh cửa phòng tắm nơi đây bị người mở ra, Vũ Y mang theo một hộp cơm đi vào trong này. Nhìn thấy tình cảnh trong này thì nàng liền nở một nụ cười ôn nhu hướng về phía Huyết Vận cùng Sói Mập nói:

" Chúc mừng cả Tiểu Vận cùng Tiểu Kim đã thành công thoát thai hoá cốt. Cả 2 sau này nhớ phải cố gắng nhiều hơn đây. "

Sau đó nàng đi tới gần Xuân Đức nhìn hấn cười nói:

" Món ăn của em mới làm, mang đến cho anh nếm thử đây. Mà anh nhanh đi qua xem A Manh đi nó sắp thức tỉnh rồi."

Nghe tới Quỷ Kiếm sắp thức tỉnh thì Xuân Đức ánh mắt liền sáng lên, hấn lúc này nhân lấy hộp cơm từ tay của Vũ Y, hấn không vội mở ra mà nhìn cô em gái nhếch môi khẽ cười nói:

" Em làm món ăn có ăn được không vậy anh nghi ngờ quá, hắc hắc, thôi anh đi qua nhìn Quỷ Kiếm chút đây. Em lo cho Tiểu Vận nhé."

Nói xong hấn liền rời đi, trước khi đi hấn còn không quên nhéo má Vũ Y một cái, tuy Vũ Y bây giờ lớn rồi khuôn mặt không có mập mập phúng phính như hồi nhỏ nhưng nhéo má nàng vẫn rất sướng tay. Vũ Y bị nhéo má một cái thì không khỏi lườm Xuân Đức một cái.

.....

Rời đi phòng tắm Xuân Đức ngay lập tức tiến đến nơi đang đặt Quỷ Kiếm, do ngày trước Quỷ Kiếm lâm vào ngủ say quá đột ngột nên hấn không có kịp thu vào bên trong nhẫn chứa đồ. Lúc sau muốn thu vào bên

trong thì lại không thể thu vào, vậy là hắn bất đắc dĩ phải để Quỷ Kiếm ở ngoài này. Vì đề phòng lúc Quỷ Kiếm thức tỉnh gây ra động tĩnh quá lớn thì hắn đã bố trí rất nhiều trận pháp.

Đẩy ra cửa đá của một căn phòng, hắn nhanh chân bước vào bên trong sau đó lại khép cửa lại. Vừa vào bên trong hắn liền đã nhìn thấy Quỷ Kiếm đang lơ lửng giữa căn phòng, xung quanh Quỷ Kiếm lúc này liên tục bắn ra từng vòng hắc quang yêu dị. Hắc quang này so với đêm tối còn muốn đen hơn nhiều.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 934: Quỷ Kiếm Cùng Bóng Ảnh Đồng Thời Thức Tỉnh

Nhưng đúng vào lúc này, Quỷ Kiếm bỗng nhiên rung động kịch liệt, mặt ngoài của thanh kiếm nhanh chóng rạn nứt, vô số vết nứt như mạng nhện nhanh chóng lan tràn trên thân kiếm thoáng cái đã bao phủ cả Quỷ Kiếm.

Xuân Đức nhìn thấy một màn này cũng không có lộ ra thần sắc hoảng sợ, ngược lại lúc này trên mặt hắn lại hiện lên vẻ kích động cùng vui mừng, vì hắn biết Quỷ Kiếm không có làm sao cả mà là đến lúc máu chốt rồi, Quỷ Kiếm lúc này đang tiến hành lột xác.

Rất nhanh từng mảnh vỡ từ trên thân của Quỷ Kiếm bắt đầu rơi xuống mặt đất, ngay khi mảnh đầu tiên bong ra thì từ nơi vừa mới bong ra kia một ánh sáng càng thêm tối tăm, càng thêm tà ác bộc phát mà ra. Mảnh đầu tiên bong ra, sau đó là tới mảnh thứ 2, thứ 3 cuối cùng gần như là đồng thời tất cả lớp vỏ bên ngoài của Quỷ Kiếm đồng thời bong ra rơi xuống nền đất.

Ngay lập tức Quỷ Kiếm với diện mạo mới xuất hiện trước mắt của Xuân Đức, linh áp của nó mạnh mẽ hơn nhiều, màu đen ma tính của thân kiếm cũng càng đậm hơn, có điều hình thể nó lại giảm đi một ít. Lúc trước chiều dài của nó rơi vào tầm 3m thì giờ chỉ là 2m8.

Ngay khi Quỷ Kiếm vừa thành công lột xác thì từ bên trong cơ thể của Xuân Đức, mấy tiểu khí linh cũng đồng thời bay ra. Ánh mắt của cả đám đều nhìn chăm chăm về phía trước, trong ánh mắt của cả đám đều lộ ra thần sắc vui mừng.

Phong Phong(Khí linh của đại lung hấp huyết) lúc này hâm mộ nói ra:

" A Manh ca ca lại tiếp tục tấn cấp nữa rồi, thật đang ngưỡng mộ, đệ không biết khi nào mới được như vậy nữa."

Mộng Ma lúc này đang có chút nhỏ nhỏ ghen ghét, nghe được Phong Phong hâm mộ thì tiểu chút chút này liền không vui nói ra:

" Có gì tài giỏi đâu chứ, chẳng qua được ba ba thiên vị mà thôi. Tỷ xem thường những người như vậy. Hừ."

Xuân Đức ở bên cạnh nghe vậy thì khóe miệng co giật nhẹ nhẹ, hẳn biết Tiểu Mộng chẳng có ý gì đâu nhưng không hiểu vì sao con bé suy nghĩ một đằng mà nói ra miệng thì lại trái ngược hoàn toàn. Cứ nhìn cái biểu hiện của tiểu nha đầu này liền hiểu, bộ dạng thì xem thường nhưng ánh mắt thì lại hiện lên sự vui mừng.

Sau khi Quý Kiếm thành công lột xác thì A Manh cũng từ bên trong Quý Kiếm thông qua mắt quý đi ra ngoài. Vừa ra ngoài thì A Manh liền đã hướng về phía Tiểu Mộng nói:

" Người mạnh hơn làm lão đại, hôm nay chúng ta đến một trận."

Tiểu Mộng nghe vậy thì trừng mắt hung dữ nhìn A Manh, tiểu nha đầu này bẻ ngón tay cứ như dân giang hồ nói:

" Lại muốn ăn đánh, đến đây. Để tỷ tỷ dạy dỗ tên vô ơn nhà ngươi. Những ngày qua cả nhà đều lo lắng cho ngươi vậy mà vừa ra ngoài ngươi đã muốn làm càn, được lắm."

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng chẳng lạ gì, hẳn lúc này ngáp một cái sau đó liền ngồi xuống một cái giường ở bên trong căn phòng này. Nhưng ngay vào lúc này thì một âm thanh quen thuộc lại vang lên bên tai Xuân Đức.

" Hắc hắc, A Manh vậy mà thức tỉnh trước đệ nữa."

Ngay khi âm thanh này vang lên thì thân hình của Bóng Ảnh nhanh chóng hiện ra, lúc này Bóng Ảnh cũng ngồi ngay bên cạnh Xuân Đức, ánh mắt của hắn lúc này cũng đang nhìn mấy tiểu khí linh đánh nhau, à không phải nói là nhìn Tiểu Mộng đánh A Manh mới đúng, đánh nhau là 2 người đánh nhau còn đằng này Tiểu Mộng chỉ có đánh còn A Manh chỉ có chịu đòn.

Xuân Đức nhìn thấy Bóng Ảnh xuất hiện thì trên nét mặt cũng lộ ra nét vui mừng, hắn lúc này nở nụ cười vui vẻ nói:

" Hôm nay thật đúng là một ngày vui, Tiểu Vận cùng Sói Mập mới vừa tầy luyện thành công xong thì đến A Manh thức tỉnh, tới giờ thì lão nhị người cũng thức tỉnh. Hắc hắc. Tấn cấp lần này có gì thú vị sao? "

Bóng Ảnh nghe vậy cũng cười nói:

" Đúng là ngày vui, ca nghĩ xem có nên đi ra ngoài tổ chức buổi yến tiệc săn giết không. Lâu rồi không có máu tươi đệ lại cảm thấy thèm. Hắc hắc. Đệ bây giờ đang nóng lòng thử sức mạnh bản thân ra làm sao. Sau lần lột xác này đệ đã bước ra một bước dài, mà ca cũng không cần chế tiên bảo cho đệ làm gì nữa."

Xuân Đức kinh ngạc hỏi:

" Đừng nói với ta đệ ngưng ra bản mệnh bảo vật thứ 2 rồi nhé, cái này không khỏi cũng quá bá đi."

Cười cười Bóng Ảnh hí mắt nói:

" Thứ 2, ca đây là xem thường hay là sĩ nhục đệ vậy. Ca nhìn này."

Vừa nói Bóng Ảnh vừa vận chuyển hắc ám năng lượng bên trong cơ thể, ngay lập tức trên người Bóng Ảnh xuất hiện một bộ chiến giáp màu đen dữ tợn, sau lưng hắn cũng có một đôi cánh màu đen u tối. Mặc dù Bóng Ảnh đã cố gắng kiềm chế linh áp từ bản thân nhưng mà linh áp tán dạt thôi cũng khiến cho cả căn phòng dật dẹo.

Thấy căn phòng có khả năng sập thì Bóng Ảnh ngay lập tức thu về bản mệnh bảo vật của bản thân. Xuân Đức thấy vậy một màn thì không khỏi nuốt nước miếng, hắn kinh ngạc không thôi nói:

" Vậy mà sắp đủ một bộ rồi, chỉ còn thiếu liên (dây chuyền) cùng giới(nhẫn) nữa thôi, cái này cũng quá nhanh đi, không phải nói dưới Đế Cảnh chỉ có thể ngưng tụ nhiều nhất 2 món sao? "

Nhếch mép cười tà Bóng Ảnh nói:

" Đệ khác biệt mà, ca có thấy ảnh phân thân nào mà có thể mạnh hơn gốc chưa. Hắc hắc. Thôi không bàn chuyện này nữa, chúng ta bây giờ đang ở đâu vậy ca, đi ra ngoài săn giết một chút đi, đệ cảm thấy ngứa tay lắm rồi."

Bóng Ảnh lúc này liếm môi một cái bộ dạng khát máu vô cùng, Xuân Đức thấy vậy thì lại cười tươi nói:

" Chúng ta vẫn đang tại bên trong Bàn Long Quy Khu, đang có không ít người đang đuổi giết ca đây. Chắc phải đợi thêm thời gian nữa thì những người kia mới có thể đến được đây nhưng nếu đệ muốn thì vẫn có thể ra ngoài chơi với đám kia. "

Bóng Ảnh nghe vậy thì trong mắt bốc lên sát khí dày đặc, hắn lúc này khát máu cười cười:

" Đã vậy đệ đi chơi với đám kia đây. Lâu rồi không có máu khiến cho đệ sắp điên rồi."

Nói xong thì Bóng Ảnh liền hóa thành khói đen rời đi, Xuân Đức thấy vậy thì khẽ cười lắc đầu một cái, ngay lúc hắn muốn nằm ngủ một chút thì Bóng Ảnh lại lần nữa hiện ra hỏi:

" Mà ca, ca thấy đệ có nên gọi Tiểu Y đi cùng không? "

Nhẹ lắc đầu Xuân Đức nói:

" Đệ đi một mình đi, Vũ Y mấy ngày nay tâm tình đang rất tốt nên hắn nha đầu kia không muốn đi ra ngoài chơi đùa đâu. "

Bóng Ảnh nghe vậy có phần tiếc nuối nói:

" Vậy sao, thật đáng tiếc. Vậy đệ đành đi một mình vậy, ngày mai đệ sẽ quay trở lại."

Nói xong thì thân hình của Bóng Ảnh một lần nữa biến thành khói đen tiêu tán đi mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 935: Những Kẻ Không May

Sau khi Bóng Ảnh rời đi rồi thì trong căn phòng chỉ còn lại mình Xuân Đức cùng đám tiểu khí linh. Xuân Đức lúc này nhìn qua mấy tiểu khí linh khẽ mỉm cười sau đó thì nhắm mắt lại nằm nghỉ ngơi. Mấy ngày nay vì trợ giúp Sói Mập cùng Huyết Vận khiến hắn tiêu hao linh hồn lực khá lớn nên bây giờ hắn mới cảm thấy mệt mỏi như vậy.

Vừa nhắm mắt lại thì hắn liền chìm vào ngủ say. Vì có Vũ Y nơi đây hắn cũng không cần quá lo lắng, hắn cũng có thể yên tâm ngủ ngon.

- --o0o---

Trong khi Xuân Đức nơi đây vui vẻ hưởng thụ cuộc sống thì ở ngoài kia có những kẻ đang phải cong mông lên mà chạy trốn.

Đám người Long Tộc sau ba ngày bám theo huyết điệp thì cũng tiến vào khu vực thứ 2 của Bàn Long Quy Khư. Vừa vào khu vực thứ 2 thì đám người này liền bị vô số vương cấp âm quỷ đả mắt tới những ý vào có nhân số đông cùng với ba người Long Thần, Long Bạch cùng Điệp Vũ là những cường giả đỉnh cấp nên đội ngũ này không thèm để ý mà một đường thẳng tiến.

Có thể bọn họ nghĩ địa kiếp lần này cũng giống như mấy lần khác nếu có khác biệt thì cũng không quá lớn nhưng bọn họ nào ngờ địa kiếp lần này chính là một lần tai kiếp hiếm có.

Mới đầu những người này cũng ngang ngược như ở khu vực ngoại vi, gặp phải " Tô Quý " nào thì liền ra tay tiêu diệt " Tô Quý" đó, thu hoạch âm châu cùng những thứ hữu ích. Trong ngày đầu tiên khi tiến vào khu vực thứ 2 này thì số lượng tài vật mà bọn họ thu được vượt qua ba ngày trước cộng lại. Trên mặt người nào người nấy ai cũng hiện lên nét hưng phấn không thôi.

Nhưng đến ngày thứ 2 thì bọn họ liền hối hận rồi, bọn họ không ngờ lại bị đám âm quỷ phục kích. Hàng tỷ con âm quỷ vô thanh vô tức hình thành một biển âm quỷ bao lấy mấy trăm người bọn họ vào bên trong khiến cho cả đám đều lạnh cả sống lưng, tuy bọn họ có gần 50 vị Tinh Vương Tiên Cảnh, mấy trăm vị cường giả Thần Quân Tiên Cảnh cùng nửa bước vương giả nhưng đứng trước biển âm quỷ nhìn không thấy phần cuối cũng khiến cho cả đám tuyệt vọng.

Đã vậy bên trong biển âm quỷ kia cũng có không ít những tồn tại khiến cho cả đám cũng cảm thấy ớn lạnh, ngay lập tức những người này liền làm ra quyết định, bọn họ chọn một phương hướng sau đó cứng rắn lao ra bên ngoài.

Sức mạnh của mấy chục vị vương giả cùng hàng trăm Thần Quân Tiên Cảnh kết hợp lại với nhau khiến cho đám âm quỷ đông nhưng nhúc ở xung quanh chưa tới gần đã hóa thành thịt nát, sau đó lại hóa thành âm khí tiêu tán.

Nhưng số lượng âm quỷ quá nhiều, bọn họ vừa dùng thuật pháp giết chết một mảng lớn thì ngay lập tức lại có đám âm quỷ xung quanh bổ sung vậy, vì thế tốc độ lao ra khỏi biển âm quỷ vô cùng chậm chạp nhiều lúc còn bị đám âm quỷ vương cấp đánh lén khiến cho cả đội ngũ không tiến mà còn lui lại.

Người ta có câu nước chảy đá mòn, đám âm quỷ dùng thi thể để mài mòn tiên lực của những người nơi đây, dưới cường độ chiến đấu cao thì không bao lâu những tên Thần Quân Tiên Cảnh là những kẻ đầu tiên nằm xuống. Thi thể của bọn hắc nhanh chóng biến thành thức ăn cho đám âm quỷ.

Có người chết đi, lực lượng phòng hộ của giám xuống, đám âm quỷ lúc này thấy vậy thì lại càng hung mãnh tấn công, rất nhanh lại có thêm người nằm xuống. Khi đội ngũ của đám người Long Tộc còn chưa đi được 2/3 thì đội ngũ lúc trước bây giờ chỉ còn chưa đến 30 người.

Nhìn thấy tình huống càng ngày càng bết bát thì ba người Long Thần, Long Bạch cùng Điệp Vũ đều sốt ruột sau đó cả 3 người đồng thời thi triển ra tiên đạo sát chiêu mạnh mẽ nhất. Những tu sĩ theo bên cạnh cũng không tiếc hao tổn cũng thi triển ra chung cực bí thuật mạnh nhất của bản thân.

Đám người này sau khi đánh cược liều mạng một phen thì cũng lao ra khỏi được vòng vây của đám âm quỷ, không nhưng thoát khỏi được vòng vây của đám âm quỷ mà những kẻ này còn cắt đuôi được đám âm quỷ kia.

Lúc này đây đội ngũ 21 người của Long Tộc đang tại trên vùng biển phía bắc của Bát Hung Hải, cả đám lúc này đang trên một hòn đảo lớn đơn độc nằm giữa biển khơi, sau khi cử ra vài người canh gác thì những người còn lại tranh thủ trị thương.

Ba người Long Thần, Long Bạch cùng Điệp Vũ lúc này đang khoanh chân ngồi xếp bằng bên trong một động phủ, sắc mặt cả ba đều trắng bệch, hiển nhiên cả ba đều bị thương không nhẹ.

" Khục Khục."

Bỗng nhiên một âm thanh ho khan vang lên, ông lão mặc bạch y lúc này liên tục ho ra máu tươi. Ở bên cạnh Long Thần cùng Điệp Vũ đồng thời mở mắt ra. Nhìn thấy Long Bạch như vậy thì cả hai đều lo lắng hỏi thăm:

" Huynh đệ ngươi không sao chứ? "

" Long Bạch tiên hữu không bị làm sao chứ? "

Long Bạch sau khi ho xong một tràng, sắc mặt lão ta có chút trắng xám, hần lúc này nở một nụ cười khổ nói:

" Cường ép thi triển bí thuật đến 3 lần, bị phản phệ thể này đã là nhẹ rồi. Không ngờ bây giờ Bàn Long Quy Khư so với trước kia còn nguy hiểm hơn. Chúng ta lần này lỗ mãng rồi."

Điệp Vũ lúc này cũng xin lỗi nói:

" Cũng là do huyết đẹp của ta, nếu không vì nó thì chúng ta cũng không có chọn lựa hướng đi như vậy. Hai hai vị tiên hữu thành ra dạng này. Thành thực xin lỗi hai vị, trở về tông môn ta sẽ đền bù cho hai vị."

Long Thần lúc này xua tay nói:

" Điệp Vũ tiên tử nói quá lời rồi, việc này là do hai người bọn ta liên lụy tiên tử mới phải. Nhưng việc này cũng không phải là vấn đề quan trọng gì, quan trọng lúc này là làm sao để khôi phục lại một chút sau đó phản hồi Thăng Tiên Tông, thương thể của chúng ta thể này nếu như ở lại đây sẽ vô cùng nguy hiểm. Không may gặp tên kia thì với trạng thái lúc này của ba chúng ta có muốn chiến một trận cũng khó."

Cả hai người Điệp Vũ cùng Long Bạch nghe vậy cũng là gật đầu, Điệp Vũ lúc này nhẹ giọng an ủi nói:

" Ta đã gửi tin cầu cứu đến Tống Thanh cùng Tịnh Liên, với bốn sự của hai người kia thì rất nhanh cho thể đến đây, tới lúc đó chúng ta cũng không cần quá lo lắng nữa. Bây giờ chúng ta tranh thủ thời gian khôi phục đi, đề phòng có tình huống bất ngờ diễn ra."

Hai người khác nghe vậy thì trong mắt liền xuất hiện một tia vui mừng, bọn họ cũng biết Tống Thanh cùng Tịnh Liên là người nào, hai người kia cũng là cường giả giống như bọn họ, có hai người kia ở đây thì an toàn của cả 3 người liền được đảm bảo.

Tiếp theo đó ba người liền tranh thủ trị thương, có điều bọn họ trị thương chưa được bao lâu thì cả ba lại một lần nữa mở mắt ra, ba người nhìn nhau một cái, bọn họ đều nhìn thấy trong mắt nhau sự kinh ngạc nhưng sau đó cả ba đều lắc đầu khẽ cười rồi lại tiếp tục nhắm mắt trị thương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 936: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh

- ---o0o---

Rời đi hòn đảo mà Xuân Đức đang ở lại, Bóng Ảnh lúc này đang bay lượn trên vùng biển Bát Hung Hải. Suốt một giờ phi hành nhưng Bóng Ảnh vẫn chưa nhìn thấy đối thủ nào vừa tầm cả, đa phần quái vật biển nơi đây mạnh thì cũng chỉ đạt đến Thần Quân Tiên Cảnh.

Hắn là do không vui nên Bóng Ảnh thấy con quái vật biển nào là giết con đó, sau khi hấp thu hết tinh huyết nội đan cùng tinh hạch thì hắn liền bỏ đi, để lại những thứ khác cho đám quái vật biển cấp thấp nếu là trước kia hắn sẽ ăn sạch nhưng dạo gần đây khẩu vị của hắn có chút thay đổi, nếu không phải là con mồi có tu vi cao thì hắn chỉ ăn tí chút mà thôi.

.....

Lại thêm một canh giờ đi qua.

Bóng Ảnh lúc này đây đang sắp buồn chán đến chết rồi, hắn tìm cả buổi mà chẳng có thứ gì nên hồn. Ngay khi hắn đang buồn vì chưa tìm được con mồi vừa miếng thì ở phương xa có hai đạo ánh sáng một thanh một hồng đang bay nhanh về hướng này.

Bóng Ảnh ngay lập tức cảm nhận được khí tức cường đại ở bên trong hai đạo ánh sáng kia, hắn lúc này liếm môi một cái sau đó nhe răng cười lên dữ tợn, hắn lầm bầm:

" Cuối cùng cũng thấy thật rồi, hai kẻ này đến cũng thật đúng lúc. "

Trong tay hắn ngay lập tức xuất hiện ngọn giáo bóng tối, ngọn giáo bóng tối của Bóng Ảnh lúc này đã có thay đổi rất nhiều, từ hình dạng cho đến linh áp đều tăng lên đáng kể.

Khóa chặt hướng di chuyển của đạo ánh sáng màu hồng, Bóng Ảnh lúc này dồn lực sau đó nắm mạnh ngọn giáo bóng tối trong tay ra.

" Xoẹt..."

Ngọn giáo bóng tối sau khi rời tay Bóng Ảnh thì liền hóa thành một vệt ánh sáng màu đen rạch phá thương khung bản thẳng đến con môi mà hắn đã chọn.

Ở phương xa hai người bên trong hai đạo độn quang cũng nhìn thấy cảnh này, bên trong đạo độn quang màu hồng là một nữ tử nhìn thấy cảnh này thì không khỏi biến sắc mặt, nàng có thể cảm nhận được sức mạnh cuồng bạo từ bên trong thứ đang lao tới.

Không dám chậm trễ nàng ngay lập tức nâng tay lên một cái lệnh bài màu hồng xuất hiện trong tay nàng, quang mang từ cái lệnh bài kia nhanh chóng bao lấy nàng vào bên trong. Ở bên cạnh nàng nam tử mặc thanh y lúc này cũng bấm niệm pháp quyết đánh ra một luồng quang mang màu lam.

Quang mang màu lam kia nhanh chóng biến thành một thanh trường kiếm màu lam to lớn đón đầu ngọn giáo bóng tối đang lao tới đây. Nam tử lúc này khước môi khê cong lên, hắn khê búng tay một cái, thanh trường kiếm lúc trước càng phát ra quang mang chói mắt.

Nhưng ngay vào lúc nam tử kia mỉm cười thì trường kiếm cùng ngọn giáo bóng tối chạm nhau.

" Oành... Rắc rắc rắc..."

Ngoạn giáo bóng tối sau khi ca chạm cùng với cự kiếm thì liền phát ra tiếng nổ đình tai nhức óc nhưng ngay sau đó ngọn giáo liền trực tiếp xuyên nát cự kiếm phát ra tiếng kêu rắc rắc, tên nam tử thấy cảnh này thì biến sắc. Hấn lúc này cũng lấy ra một cái lệnh bài màu xanh sau đó cũng làm giống như nữ tử.

Khi lúc hai luồng ánh sáng xanh cùng hồng đan vào nhau thì ngọn giáo Bóng Tối cũng đã phóng đến trước mặt hai người, lúc này hai người nam nữ bên trong luồng ánh sáng mới cảm nhận được rõ ràng được sự khủng bố từ vật trước mắt.

" Uỳnh..."

Một tiếng nổ như thiên băng địa liệt vang lên, lấy trung tâm là nơi giao kích một luồng ánh sáng màu đen bùng nổ xen lẫn là màu hồng nhạt cùng một ít màu lam nhạt, cùng lúc đó một luồng sóng năng lượng màu đen bộc phát lan ra khắp bốn phía xung quanh, làn sóng năng lượng kia đi tới đâu thì đều khiến cho cả một mảnh không gian vặn vẹo.

Mặt biển lúc này cũng bắt đầu cuồng bạo, từng cơn sóng thần cao mấy trăm mét nhanh chóng quét về bốn phương tám hướng.

Luồng ánh sáng màu đen tán đi thì lộ ra thân hình của một nam, một nữ, cả hai người lúc này vô cùng chật vật, nam tử kia thì cả người run rẩy còn nữ tử thì liên tục phun ra từng ngụm máu tươi, máu tươi của nàng rơi xuống mặt biển thì liền khiến cho cả mặt biển trong phạm vi lớn sôi lên ùng ục.

Hai người lúc này đều dùng ánh mắt kinh sợ nhìn thân ảnh đang ở cách đó rất xa, ba giây sau hai người này không nói một lời liền đã quay người

bỏ chạy. Hai người đang bỏ chạy nhưng trong lòng thì cuồng loạn, trong lòng bọn họ trầm nghĩ.

" Cường giả bậc này vì sao lại xuất hiện ở nơi đây, vì sao? vì sao? "

" Vì sao hắt lại hướng ta hạ sát thủ. Người này lại là ai? "

Mười vạn câu hỏi vì sao liên tục hiện ra trong đầu hai người, hai người vừa chạy vừa không ngừng tự hỏi. Tự hỏi thì tự hỏi nhưng tốc độ của cả 2 người vô cùng nhanh, nhanh đến nỗi thoáng cái đã đi xa được mấy ngàn dặm.

Sau một lần giao thủ kia bọn họ lúc này cũng đã không còn can đảm ở lại đối chiến cùng với kẻ ở phía sau nữa.

Nhưng ngay khi bọn họ đang điên cuồng bỏ chạy thì một âm thanh như bùa đòi mạng vang lên phía sau lưng bọn họ.

" Vì sao lại phải chạy, chúng ta ở lại chơi đùa cùng với nhau nào."

Nghe được âm thanh này thì cả hai người không khỏi đánh cái rùng mình, âm thanh của đối phương lạnh lẽo giống như từ nơi tu la địa ngục nào đó vọng ra, nghe vào tai khiến cho tinh thần của cả hai người thoáng hoảng hốt.

Cũng vào cái giây phút thoáng hoảng hốt kia thì khoảng cách của cả 2 bên nhanh chóng thu hẹp lại, lúc một nam một nữ nhìn lại ở phía sau thì đã thấy một vệt sáng màu đen cách hai người bọn họ chưa đến 100 dặm.

Một nam một nữ lúc này nhìn nhau một cái sau đó liền chia về hai phương hướng khác nhau bỏ chạy, bọn họ biết chỉ có làm như vậy thì bọn họ mới có cơ may sống sót. Còn việc một người ở lại liệu chết với đối

phương thì không ai tình nguyện cả, dù sao chẳng ai muốn hi sinh mạng sống của bản thân để đổi lấy mạng của người khác.

Nhìn thấy hai người bỗng nhiên tách ra làm 2 hướng để chạy thì Bóng Ảnh liền cười lạnh nói:

" Vốn muốn chơi trò đuổi bắt với hai người các ngươi một chút nhưng không ngờ hai tên các ngươi lại cứ thích làm mấy trò vô bổ như vậy. Khắc khắc."

Hắn lúc này bỏ qua nam tử, lựa chọn nữ tử đuổi theo. Bóng Ảnh cảm thấy nữ nhân này yếu hơn tên nam tử kia một chút nên quyết định lựa chọn nàng ta làm con mồi. Cùng lúc này sau lưng Bóng Ảnh 6 đôi cánh chim hắc ám hiện ra, ngay lập tức tốc độ của Bóng Ảnh thoáng cái tăng lên mấy lần. Rất nhanh thì đã đuổi kịp được nữ nhân mặt hồng y kia.

Hắn lúc này cười lên dữ tợn nói:

" Một khối tài liệu tốt, nếu mang ngươi về thì đại ca hẳn rất vui. Khắc khắc. Ngoan ngoãn đứng yên nào đừng cố chạy làm gì."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 937: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh-1

Nữ tử cảm thấy đối phương đã đuổi ngay sát phía sau, biết mình chạy không thoát, trên mặt nàng xuất hiện một tia đăng chất, nàng cũng không phải tu sĩ hồn đạo cũng không có bí pháp hồn thuật để chạy trốn nhưng ngay sau đó trong mắt nàng liền xuất hiện một tia điên cuồng.

" Đã ngươi muốn ta chết thì cũng đừng nghĩ sống khá giả."

Nghĩ như vậy, lúc này nàng không còn do dự nữa. Nàng khẽ hé môi anh đào ra, từ bên trong miệng nàng lộ ra một cái phi trâm. Phi trâm kia vừa lộ ra thì ngay lập tức rút đi tinh, khí, thần của nàng ta khiến cho nàng ta trong nháy mắt trở nên suy yếu.

Cùng lúc này nàng ra không chạy nữa mà quay người lại thổi nhẹ một cái, phi trâm trong miệng nàng ta dùng tốc độ khó lòng đề phòng bắn thẳng tới đầu của Bóng Ảnh đang theo ở phía sau.

Bóng Ảnh lúc này đang mang theo tâm lý vui đùa đối phương nên cũng không quá chú ý đến hành động của nữ nhân trước mắt nên khi lúc nàng ta dừng lại thì hắn có hơi bất ngờ nhưng ngay sau đó hắn liền cảm thấy một thứ gì đó bay thẳng về phía đầu hắn.

Theo bản năng hắn đưa tay lên đỡ nhưng chỉ nghe " Phúc " một cái, bàn tay của hắn đã bị vật dụ dị kia đâm xuyên qua, sau đó tốc độ vẫn không giảm bắn thẳng đến mắt trái của hắn. Không kịp làm ra bất kì động tác gì cả, cây phi trâm do nữ tử hồng y bắn ra ngay lập tức đâm xuyên qua mắt trái của Bóng Ảnh, đâm xuyên vào đầu hắn.

Thấy Bóng Ảnh bị Mai Hoa Tử Trâm của bản thân đâm trúng mắt thì nữ tử áo hồng lúc này đã biến thành bà già cười lớn nói:

" Ha ha ha. Người chết chắc rồi, kẻ chúng Mai Hoa Tử Trâm hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đây là cái giá cho sự ngu dốt của người, ép ta phải thi triển ra bí thuật này người cũng nên cảm thấy thỏa mãn... Khục khục."

Còn chưa nói xong thì nữ tử lại ho khục khục mấy tiếng, cả người cũng già nua đi không ít, nhất là tóc tai của nàng nhanh chóng bạc trắng, tu vi thoáng cái cũng hạ xuống một mảng lớn.

Nhìn thấy nữ tử trước mắt cười điên cuồng như vậy thì Bóng Ảnh cũng " khặc khặc " cười nói:

" Chất độc có thể khiến cho ta không thể phục hồi đúng là bá đạo thật, có điều cắt bỏ đi liền xong chứ gì."

Ngay khi nữ tử kia còn chưa hiểu Bóng Ảnh nói như vậy là sao thì tình cảnh tiếp theo làm cho ánh mắt nàng có rụt lại, chỉ thấy đối phương vậy mà đưa tay lên tự vặn đầu của bản thân xuống, sau đó cắt vào túi. Sau khi đã cắt cái đầu của mình đi thì Bóng Ảnh nói, lúc này ở bàn tay hắn xuất hiện một con mắt cùng một cái miệng, từ bên trong hai cái miệng ở hai lòng bàn tay đồng thời phát ra âm thanh.

" Nhìn người lúc này còn có chút giá trị nên ta mới muốn bắt sống còn bây giờ thân thể thì suy yếu, tu vi suy giảm có sống cũng chẳng lợi ích gì nữa. Đã vậy liền làm thức ăn cho ta đi."

Nói xong thì Bóng Ảnh liền vươn tay chụp đến nữ tử phía trước, nữ tử kia muốn tránh đi nhưng lại phát hiện bản thân làm sao cũng không chạy thoát khỏi hai bàn tay này. Lúc này đây trên sắc mặt nàng hiện lên sự kinh

hoàng, nàng điên cuồng giãy giụa muốn tránh thoát khỏi hai bàn tay kia, có điều mọi thứ đều vô dụng.

Hai bàn tay của Bóng Ảnh như cái kìm sắt ép chặt nàng ta lại khiến cho nàng ta lúc này đến cả muốn giãy giụa cũng không làm được.

Bóng Ảnh sau khi bắt được nàng ta thì liền kéo nàng ta lại gần, cùng lúc đó ở khoang bụng của Bóng Ảnh lộ ra một cái miệng lớn, cái miệng kia há to ra lộ ra bên trong toàn răng nanh nhọn hoắt, mọc ra chi chít, trong cái miệng kia có thứ dịch nhờn xanh xanh nhìn kinh dị vô cùng.

Bóng Ảnh lúc này dứt thẳng đầu nữ nhân kia vào trong cái miệng phía dưới bụng, nữ nhân kia thấy một màn như vậy thì hét toáng lên:

" Không được, người không thể giết ta, ta là trưởng lão của Thăng Tiên Tông, người...."

" Rốp."

Còn chưa nói xong hết câu thì nàng ta liền không thể nói tiếp được nữa, cái miệng lớn kia khép lại ngay lập tức nữ nhân này liền bị cắn cụt đầu. Tiếp sau đó liên tiếp là những tiếng

" Răng rắc... Rốp rốp... Phúc phúc.."

vang lên. Nữ nhân kia bị Bóng Ảnh cắn thành nhiều khúc sau đó từ từ nhai nuốt, tiếng xương cốt kêu lên rôm rốp nghe vô cùng vui tai.

Sau mười mấy cái hô hấp thì nữ nhân lúc trước đã bị Bóng Ảnh ăn sạch, đến cả quần áo cũng chẳng còn. Sau khi ăn xong thì Bóng Ảnh lúc này lại quay người hướng về một phương hướng khác đuổi theo.

.....

Có điều sau 1 canh giờ, ngay khi bay đến trên một vùng, tại khu vực phía Bắc của Bát Hung Hải thì Bóng Ánh liền mất dấu tên nam tử lúc trước.

Bóng Ánh lúc này đứng yên trên trời, vì không có đầu nên cũng không thấy được biểu lộ của hắn lúc này thế nào. Nhưng sau một lúc thì hai cái miệng ở hai lòng bàn tay đồng thời lớn tiếng nói:

" Người cứ việc trốn, ta hôm nay bồi với người chơi cả ngày. Sau hôm nay nếu người còn sống thì ta sẽ tha cho người một mạng."

Vừa nói Bóng Ánh lúc này liền triển khai thần thông của bản thân, cùng lúc đó mỗi con mắt ở mỗi lòng bàn tay đều mở to. Từ bên trong hai con mắt kia bắn ra liên miên những chùm sáng đen trắng. Những chùm sáng đen trắng kia sau khi bay ra ngoài thì liền hóa thi vô số con cú màu trắng hoặc màu đen bay đi khắp bốn phương tám hướng khác nhau.

Thoáng cái cả một phiến thiên địa nơi đây tràn ngập những con cú hai màu đen trắng, bọn nó không những bay trên bầu trời mà còn lặn xuống dưới biển sâu tìm kiếm.

Đàn cú nhanh chóng bay tản ra xa.

1 vạn dặm.

2 vạn dặm

3 vạn dặm.

5 vạn dặm.

Ngay khi đàn cú bay ra khắp phạm vi 5 vạn dặm thì bỗng nhiên có một con cú phát hiện ra một hòn đảo khả nghi. Nó ngay lập tức kêu lên 3 tiếng. Âm thanh của nó vang vọng cả trời đất, xa xa đều có thể nghe được. Ngay

lập tức vô số con cú từ khắp nơi bay đến nơi đây, tiếp sau đó đàn cú liền bay xuống phía dưới.

.....

Cùng lúc này, người ở trên hòn đảo cũng đã từ lâu phát hiện ra sự hiện diện bất thường của đám chim cú bên ngoài, có điều bọn họ cũng chẳng thèm để tâm lắm. Nhưng đến khi đám chim cú kia vậy mà xuyên thẳng qua trận pháp ở bên ngoài đi vào bên trong thì cả đám đều kinh ngạc không thôi. Lúc này bọn cũng mới phát hiện ra đám chim cú này có chút không bình thường.

Bất ngờ chính là hòn đảo này lại là hòn đảo mà đám người Long Tộc đang ở lại trị thương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 938: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh-2

Nhưng ngay lúc những người này muốn ra tay diệt sát đám chim cú quái dị này thì một trận linh áp cường đại xuất hiện ngay phía bên trên trận pháp của hòn đảo. Linh áp kia mạnh đến mức, ngay cả trận pháp bên trên hòn đảo cũng bị nghiền ép đến gần như sụp đổ.

Cảm nhận được linh áp khủng bố này thì tất cả những người đang đứng bên ngoài đều nhìn lên trời, vừa nhìn lên thì ánh mắt của bọn họ không khỏi thít chặt, bọn họ lúc này đang nhìn thấy một tên có bộ dạng nhân loại, cả người bao trùm bởi hắc khí màu đen, linh áp khủng bố kia chính là từ kẻ này phát ra nhưng điều bọn họ chú ý nhất chính kẻ này vậy mà không có đầu.

Cùng lúc những người này đang kinh hãi thì những kẻ khác đang ở bên trong động phủ trị thương cũng cảm nhận được bên ngoài này bất thường, cả đám nhanh chóng vọt ra ngoài này. Đến cả ba người Long Thần, Long Bạch, Điệp Vũ cũng đi ra ngoài. Vừa ra bên ngoài thì tất cả ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía thân ảnh không đầu đang đứng giữa trời kia.

Vừa nhìn thấy đối phương thì ba người Long Thần, Long Bạch cùng Điệp Vũ trong lòng lộ bộ một cái, sắc mặt ba người trong nháy mắt trắng đi không ít. Lúc này đây ba người nhìn nhau một cái sau đó vô thanh vô tức lui về phía sau.

Hành động của ba người vô cùng bí mật, cộng thêm việc tất cả mọi người đều đang chú ý đến thân ảnh phía trên bầu trời nên cũng khôn có

người nào chú ý đến ba người bọn họ. Có điều những người khác không để ý không có nghĩa là không có ai không để ý tới bọn họ.

Bóng Ánh lúc này đang lơ lửng giữa trời, hần thông qua đám chim cú cũng đã nhìn hết được mọi thứ ở nơi đây, hần cũng nhìn thấy ba người Long Thần, Long Bạch cùng Điệp Vũ đang lặng yên lui về phía sau. Hần cũng nhận ra những kẻ nơi đây đều đang bị thương khá nặng, cộng thêm việc tiên lực bên trong cơ thể không đến 2 thành.

" Khặc khặc. Đồ ăn thật nhiều."

Âm thanh này là từ bên trong một cái miệng như lòng bàn tay của Bóng Ánh truyền ra. Những người khác lúc này cũng nghe được âm thanh kia, cũng nhìn thấy rõ âm thanh như kim loại kia là từ đâu phát ra. Cả đám không khỏi sờn tóc gáy.

Cùng lúc này Bóng Ánh nâng tay tay lên làm động tác chặt nhẹ một cái, theo cái động tác kia của Bóng Ánh trong thiên địa bỗng nhiên nhưng tự ra một thanh ma đao dài hàng dặm chém thẳng xuống phía bên dưới hòn đảo. Lúc ban đầu thanh ma đao kia còn chưa nhưng thực nhưng theo trong quá trình nó chém xuống thì càng ngày càng nhưng thực.

Khi gần va chạm với trận pháp bên ngoài của hòn đảo thì thanh ma đao đã hoàn toàn nhưng thực. Cả thân đao phát ra khí tức ma quái khiến cho không gian nó đi qua cũng lưu lại từng vệt màu đen không tiêu tán.

" Rầm... Ầm ầm ầm."

Ngay khi ma đao va chạm cùng với trận pháp trên hòn đảo thì trận pháp kia ngay lập tức bị cắt nát, ầm ầm sụp đổ. Thanh ma đao khí thế không giảm nhằm thẳng hướng những kẻ phía bên dưới mà bổ xuống, tốc độ của

ma đao kia không nhanh nhưng đám người phía bên dưới lại không làm sao tránh né.

Những người phía bên dưới hòn đảo nhìn thấy ma đao mang theo khí thể kinh nhân chém xuống thì cả đám không khỏi thất kinh, cảm nhận được lực lượng từ một đao này thì cả đám không khỏi sắc mặt trắng bệch. Nhưng bọn họ muốn tránh thì lại phát hiện bản thân làm sao cũng không tránh khỏi một đao này, cả đám lúc này cắn răng thi triển ra tiên thuật sát chiêu.

Ngay lập tức thiên địa tiên khí nơi đây liền bạo động, vô số hư ảnh hung thú hiện ra, từng tiên thuật sát chiêu tụ lại một chỗ đối kháng với ma đao đang chém xuống. Mấy chục vị vương giả cùng lúc thi triển ra sát chiêu thì có thể nghĩ ra cảnh tượng khủng bố đến mức nào.

" Oành oành oành..."

Hàng loạt tiếng nổ lớn vang lên, cùng lúc đó cả hòn đảo cũng bị uy lực từ vụ nổ đánh cho sập. Cả hòn đảo to lớn lúc này chia thành vô số mảnh chìm xuống biển, lấy trung tâm là hòn đảo cùng lúc đó từng con sóng lớn cao hàng chục mét quét về bốn phương tám hướng.

Ngay khi dư uy còn chưa tan hết đi thì hàng loạt đạo độn quang từ hòn đảo nhanh chóng hướng về nhiều phương hướng khác nhau mà cực tốc bỏ chạy. Không những vậy, trong đám này vậy mà có 4 tên trực tiếp bỏ lại nhục thân tiến hành hồn độn(Bí thuật chỉ có tu sĩ hồn đạo mới có thể sử dụng hoặc linh hồn đạt tới điều kiện nhất định mới có thể thi triển.)

Cũng vào đúng vào lúc này, ngay khi người bên trên hòn đảo đang bỏ chạy tứ tán thì từ một nơi khác cách đây không quá xa một thân ảnh từ bên trong mặt nước bay ra ngoài sau đó dùng tốc độ cực nhanh bỏ chạy.

Kẻ này không ai khác chính là tên nam tử lúc trước bị Bóng Ảnh đuổi giết, hành động của hắn ngay lập tức bị Bóng Ảnh khóa chặt.

Cảm nhận bản thân bị lực lượng thần bí khóa chặt thì nam tử liền cắn răng một cái sau đó chuyển qua một hướng khác. Phương hướng hắn bỏ chạy cũng chính là phương hướng mà hai huynh đệ Long Thần cùng Long Bạch đang đào tẩu.

Hành động của hắn ngay lập tức thu hút được sự chú ý của hai người Long Thần cùng Long Bạch, lúc ban đầu bọn họ nhìn thấy một nam tử mặc một bộ thanh y đang lao về phía này thì hai người có chút sửng sốt, bọn họ ngay lập tức nhận ra được người này là ai. Người này chính là cứu viện bọn họ đang chờ đợi Tống Thanh.

Nhưng khi bọn họ thấy quái vật không đầu kia cũng đuổi theo Tống Thanh ngay phía sau thì hai người trong nháy mắt sắc mặt biến đổi, bọn họ cũng thuộc hạng già đời ngay lập tức liền biết Tống Thanh đây là đang muốn làm cái gì, nét mặt của cả hai người trong nháy mắt trở nên hung ác. Cả hai cùng gầm lên:

" Tống Thanh, tên súc sinh nhà ngươi."

Cùng lúc đó cả hai người đồng thời thi triển ra hợp kích bí thuật, từ trong tay của bọn họ xuất hiện một viên cầu ánh sáng một lam, một vàng, cả hai đều phát ra quang mang chói mắt. Hai người đồng thời bấm niệm pháp quyết, hai quang cầu càng lúc càng sáng, ngay một giây tiếp theo thì hai quang cầu nổ tung hóa thành một đầu Thanh Long.

Con Thanh Long kia sau khi được hình thành thì ngay lập tức hướng về phía tên Tống Thanh đang bay tới đây đánh tới, sau khi thi triển ra một kích này thì hai người Long Thần cùng Long Bạch lại một lần nữa dìu nhau mà bay đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 939: Một Ngày Tốt Đẹp Của Bóng Ảnh-3

Nhìn thấy con Thanh Long đang hướng về phía mình đánh tới thì Tống Thanh khẽ hừ lạnh một cái, sau đó lấy ra một thanh tiên kiếm nhắm thẳng đầu con Thanh Long chém ra một kiếm, cùng lúc đó hấn hét lớn:

" Chết."

Một vệt bán nguyệt kiếm quang màu lam sắc to lớn chém thẳng vào đầu con Thanh Long, con Thanh Long kia vô lực phản kháng, chỉ thấy nó " gào " lên một tiếng thê lương sau đó hóa thành điểm điểm tinh mang màu xanh.

Nhìn thấy con Thanh Long đơn giản một kiếm liền bị bản thân tiêu diệt thì Tống Thanh liền cười lạnh, hấn lúc này càng tăng tốc nhanh hơn bám theo hai người Long Thần cùng Long Bạch. Nhưng ngay vào lúc hấn đang khinh thường hai người Long Thần cùng Long Bạch thì dị biến phát sinh.

Điểm điểm tinh mang đầy trời lúc này trong nháy mắt liền kết lại với nhau hình thành một cái lồng giam ánh sáng, giam lại Tống Thanh phía bên trong.

Tống Thanh lúc này vẫn bình tĩnh nâng lên tiên kiếm vận dụng tiên thuật chém ra 2 kiếm.

" Âm âm."

Nhưng ngay lập tức sắc mặt của Tống Thanh liền hiện lên vẻ hoảng sợ, hấn vậy mà không thể phá vỡ cái lồng giam này, hấn lúc này cũng bắt đầu

không giữ được bình tĩnh nữa vì phía sau quái vật không đầu đã đuổi theo phía sau.

Hắn liên tục vung tiên kiếm liên tục chém xuống.

" Âm âm... âm âm... Rắc..."

Phải mất 12 kiếm thì hắn mới phá nát được cái lồng giam ánh sáng nhưng cũng đúng vào lúc này hắn cảm nhận được nguy hiểm cực độ từ phía sau lưng, hắn ngay lập tức cưỡng ép sử dụng dịch chuyển tức thời.

" Vèo."

Thân ảnh hắn thoáng cái lệch ra khỏi vị trí phía trước mấy dặm(do tác động của hung địa thần thông bị hạn chế). Nhưng đúng lúc một âm thanh như búa đòi mạng vang lên bên tai hắn.

" Còn chạy."

Ngay sau đó một âm thanh xé không gian vang lên.

" Xoẹt... Phúc.."

Ngay sau đó hắn cảm thấy phía sau lưng đau nhói, lúc hắn nhìn xuống thì đã có một thanh giáo bốc lên hắc khí ngùn ngụt đâm xuyên qua ngực hắn. Ngay sau đó hắn liền bắt đầu cảm thấy mơ hồ, trời đất tối tăm mù mịt. Cả thân hình hắn đang bay ở không trung lúc này nhanh chóng rơi xuống biển.

Có điều khi thân thể hắn còn chưa rơi xuống biển thì một hắc ảnh xuất hiện bên cạnh hắn sau đó dùng một tay tóm lấy hắn, người này không ai khác chính là Bóng Ảnh. Bóng Ảnh lúc này đã mọc lại đầu, nhìn nhìn con môi vừa mới bắt được hắn cười lạnh nói:

" Làm ta phí công như vậy, lúc về ta phải bảo đại ca chế biến người ra làm thức ăn, sau này ăn dần."

Dùng một tay rút ra ngọn giáo bóng tối đang cắm trong ngực đối phương ra, Bóng Ảnh lúc này thu đối phương vào bên trong một cái túi chuyên dụng sau đó liền nhìn về một hướng rồi bay đi.

Đánh nhau ở trên Bát Hung Hải nơi đây cũng nhanh chóng thu hút sự chú ý của đám âm quỷ, đám quái vật kia tuy không thích biển nhưng nếu có đồ ăn ngon thì bọn nó vẫn mò ra săn giết.

.....

20 phút sau.

Lúc này đây trong tay Bóng Ảnh đang xách hai tên Long Tộc, hai tên này bây giờ đã chết. Trên hai cái đầu rỗng đều có một cái lỗ máu to đùng.

Vốn dĩ Bóng Ảnh cũng không có muốn giết hai tên này làm gì, hắn còn muốn bắt sống hai tên này về cho đại ca của hắn luyện con rối nhưng hai tên này khá là cố chấp, đã vậy lại còn muốn tự bạo đồng quy vu tận với hắn nên hắn cho hai tên này mỗi tên một giáo xuyên đầu.

Bị ngọn giáo bóng tối giết chết thì hồn phách cũng bị ngọn giáo tà ác này hấp thu luôn nên lúc chế tạo con rối không thể thành loại tinh phẩm được, đám này bây giờ mặc định biến thành đồ ăn.

Cất đi thi thể hai con rỗng, Bóng Ảnh lúc này lại nhìn về một phương hướng khác. Ánh mắt của hắn lóe sáng, hắn lầm bầm:

" Mong là con môi cuối cùng này ngoan hơn một chút, đừng lại để ta phải giết chết."

Nói xong câu này thì Bóng Ảnh lại một lần nữa mở hết tốc lực bay về một hướng khác.

.....

Đã chạy trốn gần 1 giờ đồng hồ. Điệp Vũ lúc này vẫn không dám ngừng chân, mỗi khi nàng chỉ cần dừng chân thì không bao lâu sẽ có một con chim cú phát hiện ra nơi ẩn nấp của nàng. Ngay lập tức ra tay tiêu diệt con chim cú kia sau đó lại chạy đi.

Lúc đầu nàng nghĩ chỉ là trùng hợp bị phát hiện nhưng đến lần thứ 7 thì nàng không cho rằng đó là trùng hợp nữa, nàng biết bản thân đã bị đối phương hạ xuống án ký truy tung nhưng tìm khắp trên người lại không phát hiện điểm nào khả nghi cả.

Vừa cực tốc phi hành nàng vừa chửi nhỏ:

" Chết tiệt, thứ kia là dạng quái vật gì mà lại đáng sợ như vậy. Quỷ vật đáng sợ như vậy hẳn chỉ có khu trung tâm mới xuất hiện. Vì sao nơi đây lại xuất hiện. Nếu ta có thể thoát khỏi nơi này thì từ nay về sau ta thề không bao giờ đặt chân vào nơi quái quỷ này nữa."

Nhưng ngay lúc này nàng đột ngột dừng lại nhìn về thân ảnh của một người không biết từ khi nào đã xuất hiện phía trước. Người đang chặn đường ở phía trước là một thanh niên mặc hắc y bề ngoài vô cùng tuấn lãng nhưng dao động tu vi lại cực kì mờ mịt. Nàng cũng không rõ đối phương là ai, là bạn hay là địch nên giữ một thái độ cảnh giác, vừa nhìn chăm chăm đối phương vừa hỏi:

" Người là kẻ nào, vì sao lại xuất hiện ở nơi đây."

Người thanh niên phía trước nghe vậy bỗng nhiên cười lên hắc hắc nói:

" Vừa mới gặp nhau cách đây không lâu, vì sao cô nương lại nhanh quên quá vậy. Chúng ta lại gặp mặt."

Thanh niên kia vừa mở miệng nói chuyện thì Diệp Vũ liền lui về phía sau, lông tơ nàng dựng ngược, ánh mắt nàng khó tin nhìn thanh niên đang ở phía trước, tuy bề ngoài thay đổi nhưng giọng nói của đối phương thì nàng vừa nghe đã liền nhận ra, cái âm thanh lạnh lẽo âm u như vọng từ trong thi sơn kia thì có chết nàng cũng không quên.

Ngay sau đó nàng ngay lập tức quay đầu muốn bỏ chạy nhưng ngay khi nàng vừa quay đầu thì liền có một bàn tay ôm lấy nàng từ phía sau lưng, ngay lập tức cả cơ thể nàng cứng ngắc, từng đợt khí lạnh truyền đi khắp thân thể, cùng lúc này cái âm thanh đáng sợ kia lại vang lên:

" Ngoan, không cần cố làm ra cái gì ngu ngốc. Người có tác dụng nhất trong 5 tên mà ta gặp hôm nay, theo ta về gặp đại ca,ta nghĩ đại ca sẽ không giết ngươi đâu. "

Diệp Vũ lúc này nhìn xuống ngực của mình, nhìn thấy 5 ngón tay đen ngòm đang đâm vào trong ngực nàng một đoạn thì sắc mặt nàng trắng bệch. Nàng lúc này theo bản năng gật đầu, vừa gật đầu nàng vừa nói:

" Đừng giết ta, người nói gì ta cũng làm theo."

Bóng Ánh nghe vậy thì cười tà, hấn vươn cái lưỡi dài như lưỡi rắn của hấn ra khẽ liếm tai của Diệp Vũ một cái, cơ thể Diệp Vũ trong nháy mắt run lên, nàng cũng không phải cảm thấy kích thích cái gì mà là cảm thấy lạnh sống lưng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 940: Tiểu Kim

Bóng Ánh lúc này cười tươi, giọng nói bỗng nhiên thay đổi hoàn toàn, hẳn ôn nhu nói:

" Ngoan như vậy mới tốt, không giống như mấy tên lúc trước. Mấy tên kia thực cứng đầu, người thì muốn chạy, kẻ lại muốn tự bạo. Thờ dài. Nếu ai cũng nghe lời như nàng là tốt rồi."

Xuân Đức lúc này mà ở đây, nghe được nhưng lời mà Bóng Ánh vừa nói thì chắc hẳn ánh mắt phải rời ra ngoài mắt. Bóng Ánh từ một tên cục xúc, máu lạnh không hề biết đến tình cảm là thứ gì, lại càng chưa bao giờ nói chuyện với địch nhân vậy mà lúc này lại biết trêu hoa gheo nguyệt rồi.

Nghe được âm thanh này thì Điệp Vũ liền ngốc luôn, mặc dù nàng biết là ai đang nói chuyện với nàng nhưng nàng lại không cảm thấy sợ hãi cùng chán ghét nữa, nàng cảm thấy giọng nói thật ấm áp. Nhưng đúng lúc này ở trên cổ nàng một sợi dây chuyền hình trái phát ra quang mang lam nhạt.

Ánh sáng lam nhạt kia vừa tán ra thì nàng đầu óc nàng ngay lập tức thanh tỉnh trở lại, bất giác trong lòng nàng lại có một đợt khí lạnh dâng lên. Nàng trầm nghĩ:

" Kẻ này thật đang sợ vậy mà chỉ cần dùng giọng nói liền có thể mê hoặc được ta."

Bóng Ánh đang ôm Điệp Vũ nhìn thấy trên cổ nàng ta sợi dây chuyền thì hẳn không khỏi hiếu kì, hẳn lúc này dùng tay thò vào trong ngực của

Điệp Ảnh móc ra cái mặt dây chuyền hình trái tim màu xanh kia. Thấy cái mặt dây chuyền kia liên tục phát ra lam mang thì hắn khẽ cười nhạt.

Tay của hắn thoáng cái được bao trùm bởi hắc khí, hắc khí kia nhanh chóng xuyên vào bên trong dây chuyền, cái dây chuyền kia nhanh chóng biến thành màu đen. Thấy vậy Bóng Ảnh lúc này mới thỏa mãn, hắn lại bỏ mặt dây chuyền kia vào lại trong ngực Điệp Ảnh.

Điệp Ảnh nhìn thấy bảo vật hộ thân của mình dễ dàng như vậy liền bị đối phương đồng hóa thì không khỏi thất kinh. Nhưng lúc này Bóng Ảnh lại nói:

" Tạm thời ngươi nuốt cái này vào, thương thế sẽ nhanh chóng được khôi phục. "

Vừa nói Bóng Ảnh lúc này mang ra một trái tim đang còn dính máu đưa cho Điệp Vũ, trái tim kia chỉ bằng nắm tay nhưng lại chứa bên trong một lượng sinh cơ vô cùng lớn. Điệp Vũ tiếp nhận trái tim, nhìn thấy trái tim đang còn dính máu đỏ tươi, nghĩ tới phải ăn thứ này thì bụng nàng không khỏi một trận muốn ói.

Nhưng nàng lúc này cũng hết cách, cái mạng nhỏ nằm trong tay đối phương. Không làm theo không được. Nàng lúc này nhắm mắt lại hé miệng muốn cắn xuống một miếng nhưng lúc này cả trái tim kia lại biến thành một dòng chất lỏng chui vào trong miệng nàng sau đó thì chui thẳng xuống phía dưới.

Ngay khi cảm thấy thứ kia vừa vào trong cơ thể thì nàng liền biến sắc. Thứ chất lỏng màu đỏ kia sau khi vào trong cơ thể nàng thì tán phát ra khắp cơ thể nàng, ngoại trừ cung cấp sinh cơ vô tận khiến cho nàng khôi phục nhanh chóng ra, thì nó còn hình thành một loạt các loại chú văn khắp cơ thể nàng.

Nhìn thấy sắc mặt của Diệp Vũ biến hóa thì Bóng Ảnh cười nói:

" Tạo nghệ của ta không bằng đại ca nên chỉ tạm dùng cách này không chế nàng, ta cũng không muốn nhìn thấy nàng bỗng nhiên làm ra cái gì quá khích, cái này cũng là vì bảo vệ nàng đấy. Nàng sẽ không trách ta chứ? "

Hắn khẽ dùng một ngón tay nâng cằm của Diệp Vũ lên cười hỏi. Diệp Vũ nào dám nói có, nàng lắc đầu nói:

" Không dám, không dám, chỉ là có một chút lạ lẫm mà thôi."

Nhếch mép cười tà, Bóng Ảnh hiền hòa nói:

" Sau này sẽ quen thôi. Bây giờ chúng ta quay về thôi."

Nói xong thì Bóng Ảnh liền phiêu phiêu bay đi, Diệp Vũ thấy vậy cũng nhanh chóng bay theo phía sau.

.....

Trên đường đi thì hai người cũng có gặp phải một ít quái vật biển cùng âm quỷ nhưng tất cả đều bị Bóng Ảnh giết sạch, lúc đầu hắn chỉ là giết đám quái vật biển cấp cao nhưng lúc sau thì hắn giết sạch, cứ gặp bất cứ cái gì hắn liền giết.

Cả chục vạn dặm mặt biển của Bát Hung Hải đều biến thành màu đỏ tươi, chỉ tới khi sắp về gần đến nhà, cách khoảng vạn dặm thì hắn mới ngừng lại việc giết chóc. Hắn làm như vậy cũng không phải vì hứng thú nhất thời mà đều có dụng ý của hắn.

.....

Không qua bao lâu thì Bóng Ảnh liền quay về hòn đảo nằm sâu dưới đáy biển nơi mà Xuân Đức đang tại. Mang theo Diệp Vũ hắn nhanh chóng

đi xuyên những trận pháp được bố trí nơi đây.

Mấy cái hô hấp sau thì hắn liền đã xuất hiện bên trong một gian đại sảnh, vừa xuất hiện thì hắn liền đã nhìn thấy Vũ Y cùng Huyết Vận còn có cả Sói Mập đang luyện tập.

Nhìn Vũ Y thì Bóng Ảnh đã lên tiếng hỏi:

" Đại ca vẫn còn đang ngủ sao? "

Tuy giọng nói của Bóng Ảnh thay đổi, đến cả ngoại hình thay đổi không còn âm trầm như lúc trước nhưng vừa nhìn qua Vũ Y liền đã nhận ra hắn, nàng chỉ hơi ngạc nhiên một chút sau đó thì gật đầu nói:

" Ca ca đang ngủ, đừng có làm phiền huynh ấy. Người đi ra ngoài tìm được nữ nhân này sao? "

Bóng Ảnh cười cười gật đầu, hắn chỉ Điệp Vũ nói:

" Nàng ta sau này sẽ là thức ăn của ta, máu của nàng là đồ tốt với ta. Ta quyết định thu nàng làm Huyết Tỳ, đang định nhờ đại ca một chút việc mà huynh ấy đang ngủ thì để khi khác. Ồ, Tiểu Kim người sắp độ kiếp rồi."

Bóng Ảnh lúc này chú ý tới Sói mập thì không khỏi kinh ngạc lên tiếng hỏi thăm. Lúc này hai người Sói Mập cùng Huyết Vận cũng đã đoán được cái người thanh niên anh tuấn đang đứng trước mặt là ai.

Sói Mập lúc này có chút hưng phấn nói:

" Vâng, Tiểu Kim sắp độ kiếp rồi nhưng phải đợi chủ nhân tỉnh dậy vì vậy Tiểu Kim đang áp chế chưa độ kiếp."

Huyết Vận lúc này cũng dùng ánh mắt kì quái xen lẫn một chút khó tin nhìn Bóng Ảnh nói:

" Ảnh ca ca thay đổi thật nhiều, tí nữa thì đệ không có nhận ra rồi. "

Bóng Ảnh cười hắc hắc nói:

" Là ca không chế được lực lượng của bản thân bây giờ đã đạt tới trình độ hoàn mỹ nên mới có thay đổi như vậy đây, Tiểu Vận thấy ca có phải hay không rất lợi hại."

Huyết Vận gật gật đầu nói:

" Ảnh ca ca thực lợi hại."

Diệp Vũ từ lúc đi vào trong nơi đây thì có chút không kịp thích ứng, nàng cứ nghĩ bản thân sẽ bước vào một cái động quật đâu đâu cũng là xương trắng, thi thể khắp nơi, đi đâu cũng sẽ nhìn thấy từng tên ma đầu khát máu nhưng lúc này đây cái mà nàng nhìn thấy lại là một cảnh tượng hoàn toàn khác.

Một nữ tử xinh đẹp khiến nàng cũng phải có phần ghen tị, một con Kim Lang có tu vi còn chưa tới Hằng Quân Tiên Cảnh, còn có một tiểu nam hài nữa, khung cảnh xung quanh thì vô cùng tươi sáng nhìn không ra nơi đây là nơi ở của một đại ma đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 941: Tiểu Kim 2

Ngay khi mọi người đang nói chuyện thì từ căn phòng ở gần đó cánh cửa được mở ra, một thanh niên có phần lười biếng bước ra ngoài này, vừa đi còn ngáp mấy lần. Người thanh niên kia mắt nhắm, mắt mở dơ tay lên vẫy tay chào mọi người:

" Chào cả nhà, mọi người đang nói chuyện gì đây."

Vũ Y nhìn thấy Xuân Đức đi ra ngoài cười vui vẻ nói:

" Anh hai ngủ dậy rồi à, mọi người đang bàn về việc Tiểu Kim sắp độ kiếp."

Huyết Vận cùng Sói Mạp cũng lên tiếng chào:

" Đại ca ca."

" Chủ nhân."

Bóng Ảnh lúc này cũng lên tiếng:

" Đại ca tỉnh dậy thật đúng lúc, đệ có việc cần nhờ ca đây."

Xuân Đức lúc này lại ngáp thêm một cái nữa sau đó mới nhìn về phía Bóng Ảnh, khi nhìn thấy Bóng Ảnh thì trong ánh mắt của hắn không khỏi hiện lên sự kinh ngạc nhưng rất nhanh thì sự kinh ngạc đó liền biến mất, sau đó hắn lại nhìn qua Điệp Vũ đang đứng bên cạnh Bóng Ảnh. Sau một lúc thì hắn cười nói:

" Hắc ám tiên lực nồng đậm như vậy thảo nào lão nhị ngươi còn lưu người sống mang về. Biết lão nhị ngươi muốn nhờ cái gì rồi, việc kia cứ để ca làm cho."

Bóng Ảnh lúc này cười hắc hắc nói:

" Hôm nay đệ ra ngoài thu hoạch không tệ nha. Tối này chúng ta có khi nên đổi món."

Xuân Đức nghe vậy lúc này hai mắt cũng sáng lên, hấn hứng thú hỏi:

" Có gì lấy ra cho ca cùng mọi người xem nào."

Bóng Ảnh lúc này lấy ra từ trong túi chứa đồ một con cá lớn bộ dạng dữ tợn, có vảy đen bao phủ toàn thân, Bóng Ảnh dơ con cá lên trước mặt cười nói:

" Dao Trì hắc thoa, loại hung vật này ngày trước đệ đã nhìn thấy trong mấy quyển bí điển của Bàn Long Thánh Địa, không ngờ hôm nay lại gặp được một con, hắc hắc, nó vậy mà lại muốn tranh đoạt con mồi với đệ."

Nhìn thấy con cá lớn trong tay Bóng Ảnh thì Xuân Đức ngay lập tức nhận ra nó là loại gì cái gì hấn không biết chứ loại hung vật nào có thể ăn thịt thì hấn đều biết. Hấn lúc này cũng cười hắc hắc:

" Đúng là đang buồn ngủ gặp chiếu manh, lâu lâu lại có thứ đổi khẩu vị."

Vừa nói hấn vừa tiến lên nhận lấy con Dao Trì Hắc Thoa từ trong tay Bóng Ảnh. Lúc này Bóng Ảnh lại nói:

" À đệ còn săn được hai đầu lão Long tu vi cũng khá cao, Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì có khi còn hơn một chút, ca nói nên làm gì bây giờ. Linh

hồn hai tên kia bị bản mệnh vũ khí của đệ nuốt mất linh hồn rồi bằng không thì luyện con rồi là tốt rồi."

Nghe vậy Xuân Đức hơi nhú mày một chút sau đó thản nhiên cười nói:

" Không luyện con rồi được thì làm thức ăn thôi. Chúng ta bây giờ cũng đâu có thiếu tiền, càng không thiếu nhân thủ, luyện ra thêm một con rồi Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì cũng phé. Không thì một con để ăn tạm còn còn lại luyện thành con rồi làm vật cưới cũng được. Đôi lúc đi ra ngoài ngồi lên cho có khí thế."

Ở bên cạnh Diệp Vũ nghe hai người nói chuyện mà lạnh cả sống lưng, cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì vậy mà chỉ làm thức ăn, luyện thành con rồi còn chê không có chỗ dùng, nàng không biết đối phương mạnh đến mức độ nào mà lại xem thường cả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì.

Tiếp sau đó mọi người bắt đầu tán ra, Xuân Đức mang theo con Dao Trì Hắc Thoa vào nhà bếp, Bóng Ảnh thì lại mang Diệp Vũ đi tới một nơi đặc biệt để chuẩn bị nghi lễ tâm linh buổi tối, về phần Sói Mập cùng Huyết Vận thì vẫn tiếp tục được Vũ Y chỉ đạo luyện tập.

- --o0o---

Thăng Tiên Tông.

Bình thường ở Thăng Tiên Tông mọi người chỉ chăm chú tu luyện mà không mấy khi để ý đến thế sự nên bình thường ở nơi đây đều rất vắng vẻ cùng yên tĩnh, trừ vài nơi đặc biệt nhưng ngày hôm nay có một sự việc làm cho cả Thăng Tiên Tông phải oanh động, khắp nơi đều đang bàn tán việc này.

" Biết tin tức gì chưa, trong ngày hôm nay mệnh hồn đấng của bốn vị trưởng lão liên tiếp bị dập tắt. " Một tên đệ tử mặc trường bào của Thăng

Tiên Tông nói với đồng bạn bên cạnh.

Tên đồng bạn nghe vậy thì thần sắc hiện lên sự khiếp sợ, hẳn có chút không tin tưởng hỏi lại:

" Người lừa ta đi, làm sao việc như vậy lại có thể xảy ra, phải biết các vị trưởng lão đều là đại năng Tinh Vương Tiên Cảnh ai lại có thể làm hại đến bọn họ được. Vậy những vị trưởng lão kia là ai?"

Người lúc trước nghe hỏi vậy thì cười ngượng ngùng nói:

" Ta cũng chỉ là mới bế quan đi ra liền nghe người khác nói vậy thôi chứ cũng không rõ ràng lắm. Nhưng việc này đều được mọi người trong tông môn đồn ầm lên cả rồi. Không có lừa làm sao có khói đúng không nào."

Ngay khi hai người này đang nói chuyện thì từ phương xa xuất hiện một nữ nhân hướng về phía bên này đi tới, nàng ta mặc một thân hồng y, khuôn mặt cực kì đáng yêu, hai cái má y hệt hai cái bánh bao phúng phính nhìn vào là chỉ muốn cắn một cái. Xung quanh nàng là còn có một đám nam tử đi theo.

Trong đám nam nữ kia thì có một nữ nhân xinh đẹp nhưng lạnh lùng đi ngay bên cạnh nàng ta những người khác khi nhìn thấy nữ tử này thì trong ánh mắt vừa có sự ngưỡng mộ cùng sợ hãi.

Hai người kia lúc này cũng nhìn thấy đám người đang tiến về phía này, hai người nhìn nhau một cái sau đó tự động lui ra một bên đứng cúi đầu. Không dám nhìn thẳng.

Rất nhanh thì đội ngũ kia cũng đi tới nơi đây, sau đó trực tiếp đi qua hai người này cũng không có người nào thèm nhìn hai người lấy một cái. Những kẻ vừa đi qua, người không phải là lạnh lùng thì lại là một bộ cao cao tại thượng.

Sau khi đội ngũ kia đi qua thì hai người này mới dám ngẩng đầu lên, một người nghi hoặc hỏi:

" Vì sao hôm nay cả Lam Nguyệt sư tử cùng Lam Linh sư tử đều xuất hiện mà lại cùng đi với nhau vậy nhỉ, thật kì quái. Không phải hai người không hợp nhau sao? "

Người còn lại nhún vai nói:

" Người hỏi ta, ta biết hỏi ai."

Nhưng ngay vào lúc này có một âm thanh vang lên phía sau lưng bọn họ, làm cả hai giật thót.

" Ta biết đấy, các ngươi muốn biết không? "

Hai người kia nghe âm thanh quen thuộc thì liền nhìn quay lại sau đó hung hăng trừng mắt nhìn người vừa mới xuất hiện.

" Hắc Tam Bàn ngươi biết chuyện gì nhanh nói cho chúng ta nghe."

Người mới xuất hiện lúc này cười hắc hắc nói:

" Nê tình chúng ta là huynh đệ lâu năm, chỉ cần hai người các ngươi đưa cho ta 30 viên thượng phẩm tiên thạch thì ta sẽ nói cho nghe."

Hai người kia nghe vậy thì lần thứ 2 trừng mắt, nghiến răng nghiến lợi nhưng sau đó cả hai vẫn phải móc ra tiên thạch mặc dù rất không cam lòng.

Nhận lấy tiên thạch từ hai người, Hắc Tam Bàn lúc này mới nói:

" Hai vị Lam Nguyệt cùng Lam Linh sư tử lần này là cùng đi với 5 vị trưởng lão khác đi xuống địa vực Bàn Long Quy Khư điều tra việc mất tích

của bốn vị trưởng lão khác. Cái này ta cũng chỉ là nghe nói, cũng không dám chắc nữa."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 942: Tiểu Kim 3

Rạng sáng ngày hôm sau. Bầu trời lúc này vẫn còn hơi tối, từng áng mây màu tím ở phía chân trời, gió biển thổi vù vù mang theo hơi lạnh của buổi sáng sớm. Mặt biển lúc này nổi lên từng con sóng nhỏ.

Lúc này đây Xuân Đức đang ngồi ở trên một mỏm đá, ánh mắt hắn nhìn về phía cuối chân trời. Trong mắt hắn hiện lên sự suy tư, đứng ngay bên cạnh hắn là Vũ Y, Vũ Y lúc này cũng giống hắn, lặng yên đưa ánh mắt nhìn về phương xa. Cả hai đều không nói gì chỉ lặng yên để gió biển thổi tóc cùng quần áo của bọn họ tung bay.

Từ xa nhìn lại thì thấy hai người không khác gì một cặp tình nhân đang ngắm bình minh cả. Nhưng vào lúc này Xuân Đức bỗng nhiên đứng dậy, hít vào một hơi thật sâu sau đó thở ra. Hắn quay qua Vũ Y cười nói:

" Cũng nên đi thôi cô bé. "

Vũ Y khẽ mỉm cười gật đầu:

" Vâng. "

Nhưng ngay sau đó thì Vũ Y lại hỏi:

" Nữ nhân kia liệu có tin được không anh hai? "

Xuân Đức biết Vũ Y đang lo lắng việc gì, hắn khẽ bóp nhẹ má cô nàng một cái cười nói:

" Nàng ta là huyết nô của Bóng Ảnh nên có thể tin được. Tuy nhiên chúng ta vẫn nên nghiệm chứng một lần thì mới biết được. Với em cũng không cần lo lắng quá, với thực lực chúng ta thế này thì trong Triều Tịch Châu không có mấy kẻ có thể uy hiếp được đến chúng ta."

Vũ Y nhoẻn miệng cười nói:

" Nếu như có thể che giấu được tại mắt của đám kia thì anh hai nghĩ có nên..."

Nói tới đây thì trong mắt của Vũ Y lóe lên một tia sáng lạnh khiếp người, Xuân Đức nhìn trong mắt thấy một màn như vậy khẽ lắc đầu nói:

" Không nên, chúng ta vừa xuống tay với Long Tộc, các tộc khác ít nhiều cũng đã có phòng bị rồi. Với anh cũng không còn nhiều tài liệu để chế tạo ra một cái cờ lớn trận pháp truyền tống như lần trước, thêm vào đó là đám âm quỷ đã biến đổi rất nhiều. Chúng không còn ngu ngốc để chúng ta dụ vào bẫy như lần trước nữa đâu. Anh cũng đã cân nhắc nhiều mặt rồi tất cả đều bất lợi với chúng ta."

Cười cười Vũ Y nói:

" Hi, anh hai đoán sai rồi, em không có ý đó. Em nói là mấy tên sâu kiến, giun dế đang sẵn giết chúng ta ấy. Chỉ cần chúng ta có thể che giấu mà không bị phát hiện sau đó lần vào đủ ngũ kia giết chết tất cả bọn chúng."

Thấy nụ cười gian xảo trên khuôn mặt Vũ Y thì Xuân Đức không khỏi nhéo má cô nàng thêm cái nữa.

" Con quỷ nhỏ, việc này để sau đi. Trước tiên đi ra ngoài tìm nơi cho Sói Mập độ kiếp, ở trong này quá nguy hiểm không thích hợp độ kiếp."

Vũ Y lúc này nhu thuận gật đầu:

" Vâng."

Sau đó hai người lấy ra một chiếc chiến hạm rồi cùng ngòi lên. Chiến hạm hóa thành một luồng ánh sáng bay về phía chân trời, bay về phía cửa ra của Bàn Long Quy Khư.

.....

Vài ngày sau.

Lúc này đây Xuân Đức cùng Vũ Y đã xuất hiện tại khu vực ngoại vi của Bàn Long Quy Khư, vừa ra ngoài này thì bọn họ liền thấy vô số tu sĩ chia thành từng đội ở khắp nơi tìm kiếm. Hỏi thăm qua mới biết những kẻ này đều là vì Song Ma Quỷ Ảnh mà đến.

Xuân Đức cũng có mật thám, cũng đã biết được số lượng người đi vào Bàn Long Quy Khư tìm kiếm hẳn là không hề nhỏ nhưng không ngờ lại nhiều đến mức này. Số lượng phải nhiều hơn hẳn dự tính gấp 2-3 lần. Với số lượng cường giả lớn như vậy nên đám âm quỷ ở khu vực ngoại vi này cũng bị dọn dẹp sạch sẽ không còn một mống.

Thấy vậy một màn thì Xuân Đức có chút cảm khái.

" Ta không ngờ cũng có giá đấy chứ."

Ngay lúc hắn đang cảm khái thì một đội ngũ gần 12 người nhanh chóng bay lại gần sau đó bao quanh lấy 2 người bọn họ, một tên nam tử mắt ưng, có đôi lông mày rậm, trên người mặc một bộ trường bào màu xám nhạt đi ra nhìn hai người chắt vấn:

" Hai người các ngươi là kẻ nào? Ta nhìn các ngươi rất là mặt. Nhanh lấy ra lệnh bài thân phận cho ta nhìn xem."

Ánh mắt hắn nhìn Xuân Đức thì đầy vẻ lạnh lùng, bộ dạng nếu như không ngay lập tức đưa ra lệnh bài thì tên này cũng mấy kẻ khác ở xung quanh ngay lập tức sẽ động thủ. Nhưng khi ánh mắt hắn nhìn về Vũ Y thì trong mắt không khỏi lóe lên hào quang khác thường, sự tham lam được biểu lộ ra không hề che giấu.

Những kẻ khác lúc này ánh mắt cũng đổ dồn lên người Vũ Y, cảm nhận được những ánh mắt này thì Vũ Y thập thần không vui nhưng nàng cũng chỉ nhăn mày lại một chút mà thôi.

Náo nhiệt nơi đây ngay lập tức thu hút được sự chú ý của những người khác, có nhiều người nhìn qua một cái rồi ngay lập tức lựa chọn rời đi xa, có người thì lại đứng lại gần chuẩn bị nhìn xem kịch vui, nhiều người thì bàn tán to nhỏ với nhau.

" Hai người kia xem như xui xẻo rồi, bị Lý công tử để ý tới thì xem như xong."

Một người khác ở bên cạnh cũng nói:

" Hắn là Lý công tử nhìn chúng nữ tử kia đi, nàng ta quả thực xinh đẹp."

Một người khác nhếch miệng cười khinh thường nói:

" Đẹp lại có làm gì, chẳng qua cũng chỉ là đồ chơi mà thôi, vài ngày nữa các ngươi sẽ thấy xác của nàng mà thôi."

Xuân Đức nghe được xung quanh bàn tán thì cũng hiểu lý do bản thân bị chặn lại rồi, hắn quên mất Vũ Y. Ngày nào hắn cũng nhìn thấy Vũ Y nên thấy cô bé này cũng bình thường chỉ có đôi chút đáng yêu thôi, còn đối với những kẻ khác chính là hấp dẫn chí mạng. Mang theo con bé chính là mang theo rắc rối.

Nhìn tên nam tử đang vênh mặt hất hàm đứng phía trước cùng với những kẻ đang xem cuộc vui xung quanh một lượt, hấn khẽ cười nhạt một cái. Tiếp sau đó..

" Bụp bụp bụp.."

Nhưng kẻ đang vây xung quanh trong nháy mắt phình to lên sau đó nổ như bóng bay, thoáng cái ở xung quanh mặt đất được bao phủ bởi một màu đỏ yêu diễm cùng lúc đó một làn sương máu nhanh chóng phiêu tán đi khắp nơi.

Người chưa chết duy nhất chính là tên nam tử mắt ưng. Xuân Đức lúc vươn tay ra, một lực hút kì dị từ tay hấn phát ra, tên nam tử mắt ưng kia ngay lập tức bị hấn hút vào trong tay. Tiếp sau đó Xuân Đức trực tiếp suu hồn kẻ này.

Sau vài cái hô hấp thì hấn đã suu hồn xong, lúc này hấn thò tay vào trong ngực tên nam tử này lấy một cái lệnh bài màu vàng bên trên có hình một con Kim Long ra. Cầm lệnh bài ở trong tay hấn khẽ cười một cái, sau đó lại nhìn tên nam tử vừa bị mình suu hồn, tên này lúc này vẫn còn chưa có chết, kẻ này đang dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn hấn.

Xuân Đức hơi nhíu mày một cái hấn tiện tay ném tên nam tử này qua một bên rồi không quan tâm tới nữa. Về phần nhẫn chứa đồ cùng các bảo vật khác của mấy tên này hấn cũng lười nhìn qua, đám tu sĩ đa phần là Hằng Quân Tiên Cảnh này thì có cái gì tốt được cơ chứ nên hấn cũng lười thu về.

(Cảm ơn mọi người đã theo dõi truyện.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 943: Phương Pháp Khắc Chế Biện Pháp Truy Tung

Có điều ngay khi hấn vừa ném tên này qua một bên thì Vũ Y lại tặng cho tên kia thêm một đao, Vũ Y khẽ chém nhẹ bàn tay một cái, một lưỡi đao khí màu đen hình bán nguyệt lập tức xuất hiện chém tên kia làm 2 đoạn.

" Á á á... á á á.."

Tên kia bị chém thành 2 đoạn nhưng lại không có máu chảy ra, hấn cũng có không có chết. Có điều sự đau đớn ngay lập tức làm cho hấn ra lên thê lương.

Xuân Đức đang định nói cái gì thấy vậy thì hơi bị kinh ngạc khiến hấn quên luôn lời mình vừa muốn nói. Vũ Y lúc này nhún vai một cái nói:

" Nhìn thấy ghét tặng hấn một đao thôi mà, không chết được đâu. Can cái tội dám đánh chủ ý lên em."

Xuân Đức không sao cả nói:

" Ừ, không sao cả, anh chỉ là có đôi chút ngạc nhiên một chút thôi. Mà em xem cái này, có vẻ biện pháp của Huyết Nô không sai, có thể lừa gạt được dụng cụ phát hiện chúng ta."

Vừa nói hấn vừa ném cái lệnh bài có in hình đồ án con Kim Long cho Vũ Y, Vũ Y tiếp nhận cái lệnh bài kia nhìn ngắm một chút sau đó nói:

" Nơi đây thật nhiều thứ cổ quái, cái lệnh bài bé tí này vậy mà có thể phát hiện được anh hai à, anh hai thử một chút xem nó phản ứng ra làm sao mà."

Khẽ cười hần lắc đầu nói:

" Có hiểu kì thì cũng nên đợi khi tới nơi nào đó ít người chứ, nơi này nhiều người như vậy mà em lại bảo anh thử nghiệm, đây là muốn chơi trò chơi kích thích sao? "

Vũ Y lúc này cũng nhìn qua, nhìn cách ở rất xa, rất xa đang có vô số tu sĩ hướng ánh mắt về phía bên này nhìn lại, ngay khi Vũ Y hướng ánh mắt nhìn qua đám này thì cả đám kia ngay lập tức quay người bỏ chạy. Nhưng chạy được một đoạn thấy Vũ Y không có đuổi theo thì lại đứng lại nhìn.

" Thôi mặc kệ đám người đó đi, nên ra ngoài thôi. Sói Mập sắp áp chế không nổi rồi, phải nhanh tìm nơi giúp nó độ kiếp." --- Xuân Đức ôn hòa nói.

Vũ Y nhẹ gật đầu một cái sau đó thì hai anh em liền rời đi. Lần này Vũ Y vẫn đi theo bên cạnh Xuân Đức nhưng nàng không có lộ ra thân hình mà tiến vào trạng thái ẩn thân, làm như vậy để tránh phiền phức không cần thiết.

Tuy Xuân Đức cũng chẳng ngại phiền phức nhưng cứ một chút lại phải ra tay đập chết đám quấy hôi khiến hắn có chút lười.

.....

Đúng như Xuân Đức dự đoán, không có Vũ Y mọi việc đều thuận buồm xuôi gió cả. Chẳng có ma nào thềm chặn đường một tên đực rựa lại cả. Tuy trên đường hắn cũng được rất nhiều cô gái để ý tới nhưng cũng không có cô nào đi ra chặn đường hắn sau đó cưỡng ép mang về nhà.

Qua đi mấy canh giờ hấn lúc này đã đi ra khỏi Bàn Long Quy Khư. Ở tại các vị trí cửa ra vào của Bàn Long Quy Khư đều có rất đông tu sĩ các tộc canh giữ, có điều hấn chỉ cần dùng vài thủ thuật nhỏ nhỏ liền có thể đơn giản đi qua.

Có phương pháp khắc chế biện pháp tìm kiếm của đám người Thăng Tiên Tông hấn lúc này chẳng còn phải lo lắng gì nữa cả, lúc trước hấn còn chưa tìm ra được phương pháp khắc chế thủ đoạn của đám người Long Tộc cùng Thăng Tiên Tông nên mới phải tạm thời ẩn nấp vào bên trong Bàn Long Quy Khư.

Nếu như hấn mà biết được phương pháp này sớm hơn thì lúc này hấn đã thuê một cái trang viên sau đó sống an nhàn, sung sướng rồi. Sờ lên chiếc nhẫn màu tím ở ngón tay áp út hấn cười cười.

.....

Sau khi đi ra khỏi Bàn Long Quy Khư hấn nhanh chóng tìm kiếm một nơi hoang vu để cho Sói Mập tiến hành độ kiếp, tiện thể hấn cũng muốn cho Tiểu Phong(khí linh của Hấp Huyết Đại Lung), Tiểu Hồng(Khí linh của dây chuyền sinh mệnh) tấn thăng thành Tiên Khí.

Sau 3 canh giờ phi hành, hấn cuối cùng cũng đã tìm được một nơi không tệ, nơi đây là một mảnh hoang vu sơn mạch, khắp nơi là núi đá trùng điệp, tiên khí cũng khá nồng nặc. Vừa hợp ý nơi đây thì Xuân Đức liền dùng hồn niệm của bản thân tán phát ra khắp xung quanh khu vực cả vạn dặm xua đuổi tất cả yêu thú, yêu tu, hay tu sĩ đi ngang qua.

Bị hồn niệm của hấn quét qua thì tất cả những sinh vật sống nơi đây đều lạnh run sau đó thì nhanh chóng bỏ chạy về bốn phương tám hướng.

Sau khi xua đuổi xong tất cả Xuân Đức lúc này bày ra mấy cái trận pháp chúc phúc, tốc độ bay trận của hắn không được nhanh cho lắm nên phải đến nửa đêm mới xong. Sau khi làm xong thì Xuân Đức lúc này mới gọi ra Sói Mập.

Một vệt kim quang lóe lên trong đêm tối Sói Mập ngay lập tức hiện ra bên cạnh hắn. Vừa nhìn thấy Sói Mập thì Xuân Đức đã cười nói:

" Chuẩn bị tiến hành độ kiếp rồi thấy rất vui phải không. Độ kiếp lần này kiểu gì cũng vượt qua nên cũng không cần lo làm gì, lần này mập mập người độ kiếp cũng không phải độ một mình đâu sẽ không lo buồn."

Vừa nói Xuân Đức vừa gọi ra Tiểu Phong cùng Tiểu Hồng. Ngay lập tức từ bên trong cơ thể hắn hai vệt sáng bay ra ngoài, quang mang tán đi lộ ra hai tiểu khí linh to bằng nắm tay người lớn, bây giờ thân thể của Tiểu Phong cùng Tiểu Hồng đã rất ngưng thực nên khó có thể quan sát được bảo vật bên trong cơ thể của bọn nó, nếu là ngày trước thì có thể nhìn thấy một sợi dây chuyền cùng một cái thắt lưng.

Nhìn hai tiểu khí linh Xuân Đức mỉm cười, sau đó lấy ra bốn mảnh " Cầm Tiêu Nguyên Linh" đưa cho hai đứa dận dò:

" Khi nào cảm thấy khó chịu thì có thể hấp thu thứ này, ăn vào sẽ không cảm thấy khó chịu cũng không cảm thấy sấm sét đáng sợ nữa."

[Chú thích: Cầm Tiêu Nguyên Linh và Sinh Tiêu Nguyên Linh có tác dụng giống nhau, giúp cho bảo vật gia tăng phần trăm thành công tiến lên đẳng cấp cao hơn. Xuân Đức có được Cầm Tiêu Nguyên Linh là từ nhưng vụ giao dịch cùng cướp đoạt gần đây.]

Nhận lấy bốn miếng Cầm Tiêu Nguyên Linh hai tiểu khí linh hướng về phía Xuân Đức cảm ơn:

" Cảm ơn ba ba."

Lúc này Sói Mập ở bên cũng lên tiếng muốn có quà:

" Chủ nhân, còn Tiểu Kim thì sao? "

Nhìn qua Sói Mập, Xuân Đức vỗ đầu nó nói:

" Yên tâm, mập mập người không cần bảo vệ gì cả, cứ để sét đánh cho giảm cân. "

Xuân Đức miệng thì nói vậy nhưng vẫn lấy ra một trái tim đang phát ra hồng quang mãnh liệt, từ bên trong trái tim kia phát ra mệnh môn sinh cơ, ngay cả mặt đất đá tro troi vậy mà tiếp xúc với hồng quang kia ngay lập tức mọc ra vô số thực vật.

Trái tim này là luyện từ từ cả một con Kim Long có tu vi vương giả. Nếu mà mang trái tim này đi bán thì có thể mua được hàng tá Tam Nhãn Kim Lang giống như Sói Mập, vậy mà Xuân Đức lại chịu bỏ ra là biết hãn quý Sói Mập đến trình độ nào rồi.

Vỗ Vỗ đầu Sói Mập hãn cười nói:

" An tâm mà độ kiếp có ta ở bên không cần phải lo gì cả."

Sau đó hãn lại nhìn qua hai tiểu khí linh nói:

" Hai đứa cũng vậy."

Nói xong thì hãn bắt đầu khởi động trận pháp chúc phúc sau đó rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 944: Mọi Thứ Đều Tốt Đẹp

- --o0o---

Xuân Đức sau khi rời đi thì bay lên một ngọn núi ở phụ cận. Đứng ở nơi đây hẳn có thể kiểm soát được tình hình, nếu có tình huống bất ngờ gì phát sinh hẳn cũng có thể nhanh chóng ra tay ứng đối.

Ngay khi hắn vừa bay lên ngọn núi ở phụ cận thì thiên địa bắt đầu biến động, bầu trời phía bên trên vừa mới còn đầy sao nhưng lúc này đã bị mây đen che kín rồi. Gió mạnh cũng bắt đầu nổi lên, từng cơn gió mạnh thổi qua khiến cho tất cả những cây cối ở phụ cận đều nghiêng sang một bên.

Sau vài chục cái hô hấp thì bầu trời phía bên trên đã bị mây đen che kín hoàn toàn, cả đám mây lúc sáng lúc tối do những tia sét lóe lên rồi vụt tắt, từng tiếng nổ ì ùng truyền ra. Ngay khi biển mây phía bên trên đã đạt tới cực hạn thì.

" Xoẹt xoẹt xoẹt..."

Ba tia sét màu lam to lớn từ ngay trên tầng mây phóng thẳng xuống phía dưới này, đánh ngay vào nơi của Sói Mập cùng hai tiểu khí linh. Ánh sáng của ba tia chớp rọi sáng cả một vùng không gian tối tăm. Sau một lúc thì từng đợt tiếng nổ lớn mới vang lên.

" Âm âm âm..."

Những tiếng nổ lớn này khiến cho cả cái núi đá mà Xuân Đức đang đứng cũng rung lên nhè nhẹ. Ngay khi loạt tia sét đầu tiên kết thúc thì bắt đầu mưa, mưa rất lớn, cứ như là thác nước đang đổ xuống vậy.

Đối với việc này thì Xuân Đức chỉ thờ ở lạnh nhạt mà nhìn, hẳn lúc này cũng tán đi hộ thể pháp nguyên của bản thân mặc kệ cho cơn mưa xối ướt người. Nước mưa rất lạnh nhưng lại khiến hẳn cảm giác vô cùng thoải mái.

Cũng ngay lúc này, tại nơi mà Sói Mập cùng hai tiểu khí linh đang tiến hành độ kiếp thì có ba cột sáng phóng lên cao, một vàng, một đỏ, một lam. Ba cột sáng phóng lên cao, xuyên qua màn mưa dày đặc, tỏa ra ánh sáng kì ảo.

Ánh sáng kì ảo phát ra từ ba cột sáng có thể quan sát được từ rất xa, rất xa. Rồi việc gì đến cũng phải đến, ngay khi ba cột sáng hiện ra thì có rất nhiều tu sĩ phát hiện ra, đồng loạt nhìn về phía này trong mắt ánh lên thần sắc tham lam.

Lúc đầu bọn họ cũng đã nhìn thấy dị tượng ở phương xa nhưng còn chưa chắc nơi kia xảy ra việc gì nhưng lúc này nhìn thấy ba cột sáng kia thì bọn họ chắc chắn nơi đó có bảo vật, bảo vật đã vậy còn không thấp, xác suất lớn có thể là một kiện chí bảo sắp tấn thăng lên làm Tiên Khí.

Nghĩ tới bản thân có thể sở hữu một kiện tiên khí thì những người này trong lòng không khỏi hiện lên một cỗ lửa nóng. Cả đám ngay lập tức giống như thiêu thân bay về nơi xa. Ban đầu chỉ là vài chục người nhưng rất nhanh quân số đã tăng lên đến hàng trăm sau đó là hàng ngàn.

.....

Ở nơi xa với hồn niệm cường đại của bản thân Xuân Đức cũng nhận ra được sự khác thường, hẳn cũng nhìn thấy đang có rất nhiều kẻ như điên như

dại đang lao về phía này. Có điều hắn chỉ bình tĩnh mà nhìn lên bầu trời, quan sát ba cột sáng, còn việc những tu sĩ đang bay tới đây thì hắn không quan tâm.

.....

Không qua bao lâu từ bên trên biển mây trên đầu bắt đầu phóng ra từng chùm tia sét lam sắc.

" Xoẹt xoẹt xoẹt..."

" Xoẹt xoẹt xoẹt..."

" Xoẹt xoẹt xoẹt..."

" Âm âm.. âm âm..."

Ba lần đầu tiên thì chỉ có 3 tia sét lam sắc đánh xuống, 8 lần tiếp theo mỗi lần có chín tia sét lam sắc đánh xuống, mỗi lần đánh xuống thì tia sét mang theo uy năng càng mạnh hơn một phần.

Cứ mỗi lần bị lôi kiếp đánh xuống thì ba cột sáng lại âm ỉ đi một chút nhưng ngay sau đó lại rực sáng hơn một phần.

Lặp đi lặp lại 10 lần, trải qua 108 lôi kiếp đánh xuống thì ba cột sáng lúc này càng to lớn hơn, càng rực rỡ hơn. Ánh sáng ba màu phát ra từ ba cột sáng rọi sáng cả một khu vực cả mấy trăm dặm xung quanh phạm vi nơi Sói Mập độ kiếp.

Cũng vào lúc này thiên địa lần nữa biến đổi, biển mây đen phía bên trên đầu nhanh chóng tản ra lộ ra ánh sao nhưng cơn gió mạnh cũng ngừng thổi, cơn mưa lớn như thác nước cũng ngừng rơi. Thiên địa thoáng cái quay về sự tĩnh lặng.

Ngay vào lúc này ở xa xa cũng vang lên từng hồi tiếng kêu thảm thiết.

" Á á á..."

" Tha mạng..... "

" Cứu...."

Vô số âm thanh kêu gào, cầu cứu, la hét thảm thiết vang lên. Nghe được âm thanh này thì Xuân Đức liền biết là Vũ Y đang điều khiển đám con rối chơi đùa rồi. Hắn chỉ khẽ cười sau đó thì không chú ý đến nữa.

.....

Thiên địa yên tĩnh trong giây lát, ngay sau đó thì có từng đạo thanh âm dễ nghe vang vọng khắp bốn phương tám hướng, âm thanh này khi nghe vào tai thì cảm thấy thư thái vô cùng.

Tiếp sau đó bầu trời ngay phía trên đầu hắn rơi xuống vô tận tinh quang, tinh quang đủ mọi màu sắc lấp lánh nhìn đẹp mắt vô cùng. Từ bên trong vô tận tinh quang lúc này liền kết lại với nhau hình thành nên một sợi dây chuyền màu lam hư ảo, một cái đai lưng có khuôn mặt quỷ dữ tợn.

Cảnh tượng như vậy tồn tại trong 10 cái hô hấp thì liền tan biến sau đó thì tất cả tinh quang hợp lại với nhau hóa thành ba dòng chảy ánh sáng bay thẳng xuống nơi mà Sói Mập cùng hai tiểu khí linh.

Lúc này đây nhìn thấy cảnh tượng như vậy thì Xuân Đức liền mỉm cười, hắn biết lúc này xem như mọi thứ đều đã thành công tốt đẹp.

Dùng hồn niệm tìm đến Vũ Y hắn truyền âm nói:

" Mọi thứ xong rồi nên rời đi thôi, sau này còn nhiều thời gian chơi với đám kia.

Vũ Y lúc này đang vừa điều khiển đám con rối chém giết, vừa tự thân tham gia. Vừa lúc nàng mới giết xong mấy trăm tên tu sĩ yêu tộc, đang định giết nốt mấy tên cuối cùng thì bỗng nhiên nghe được truyền âm của Xuân Đức.

Ngay lập tức nàng liền dừng tay lại, nàng có chút nhàm chán nhìn mấy tên tu sĩ yêu tộc còn sót nói:

" Chẳng thú vị một chút nào, một đám yếu đuối. Thôi không chơi đùa với đám các ngươi nữa, bản cô nương phải về nhà đây. "

Nói xong thì nàng liền vung tay lên thu về mấy con rối ở bên cạnh sau đó liền biến mất, Vũ Y bỏ đi được một lúc lâu rồi nhưng mấy tên yêu tộc còn sống sót vẫn không có hoàn hồn, cả đám tay chân run lẩy bẩy, sắc mặt tái nhợt.

Bọn họ giống như là bị dọa cho phát ngốc rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 945: Sống Giữa Bầy Địch Nhân

- ---o0o---

Một ngày mới lại bắt đầu.

Sau một đêm ở tạm bợ bên trong một cái sơn động, khi mới vừa rạng sáng thì Xuân Đức liền đã tỉnh dậy, sau đó một mạch bay về phía địa bàn của Long Tộc.

Không qua bao lâu thì hẳn một lần nữa đã quay về địa bàn của Long Tộc trước kia, nơi mà hẳn tiến hành lần đại đồ sát lớn nhất mà hẳn từng làm.

Địa bàn Long Tộc lúc này đã được gây dựng lại một lần nữa, tuy không có huy hoàng như trước kia nhưng cũng không đến nỗi tàn phá như hồi tháng trước. Có điều, địa bàn của Long Tộc lúc này đã co cụm lại. Trước kia địa bàn của Long Tộc rất lớn trải dài hàng triệu dặm nhưng bây giờ đã không còn 1/10. Tất cả thành viên Long Tộc còn sót lại lúc này đã tụ về khu vực trung tâm. Còn những địa phương khác thì đều đã bị ác tộc khác chiếm giữ.

Việc này cũng được phía thượng tông là Thăng Tiên Tông ngầm đồng ý. Cũng vì có Thăng Tiên Tông ở phía sau nên Long Tộc mới giữ lại được một phần mảnh đất cắm dùi.

.....

Sau khi tiến vào địa bàn của Long Tộc thì Xuân Đức liền bỏ ra một số lượng lớn tiền thạch để mua lại một cái trang viên rộng lớn. Cái trang viên của hắn nằm tại trí rất đẹp, ngay ở khu vực trung tâm. Bên trong trang viên này từ cảnh sắc, cách bài trí, đến nơi ở đều rất hợp ý hắn.

Cảnh sắc nơi này tú lệ vạn phần, hoa thơm nước chảy, sương khói lượn lờ, đã vậy lại còn có tiếng nhạc âm điệu. Nơi này còn có một cái lầu 9 tầng, nếu ở tầng 9 có thể phóng mắt nhìn ra bên ngoài, quan sát được gần như toàn bộ khu vực trung tâm của Long Tộc.

Đương nhiên bên trong trang viên này cũng không thiếu người hầu, gần như tất cả đều là mỹ, chỉ có vài tên canh cửa là nam tính.

.....

Sau khi mọi giao dịch hoàn tất, trang viên cũng đã là của hắn. Lúc này đây hắn nhìn qua tên quản gia lạnh nhạt nói:

" Gọi người chuẩn bị cho ta đồ ăn buổi sáng sau đó mang lên lầu 9 cho ta."

Người quản gia của cái trang viên này là một nữ tử trung niên tên là Nhã Vận, tuy là trung niên nhưng sắc đẹp của nàng ta cũng không thua kém bất kì một mỹ nữ nào. Nước da trắng, khuôn mặt xinh đẹp, thành thực, cơ thể thì không phải bàn, nơi nào nên lớn thì lớn, nơi cần nhỏ thì nhỏ. Tất cả tạo nên một nữ tử tuyệt sắc. Có điều tu vi nàng ta không cao, còn không tới Sinh Tử Tiên Cảnh.

Nữ quản gia nghe được Xuân Đức phân phó thì ngay lập tức gật đầu đáp:

" Vâng, công tử."

Xuân Đức lúc này khẽ gạt đầu một cái sau đó liền rời đi, đi thẳng lên lầu 9 của Quỳnh Hương Các. Nhìn theo bóng lưng của Xuân Đức thì trong đôi mắt của Nhã Vận hiện lên một tia thần sắc kinh ngạc, nàng có chút khó tin khi bản thân vậy mà bị người không thèm nhìn đến.

Nàng có thể cảm thấy rõ ràng Xuân Đức chỉ nhìn lướt qua nàng một lần sau đó liền không nhìn thêm một cái nào nữa, điều này khiến cho nàng có chút nghi ngờ về nhan sắc của bản thân. Ngay lập tức nàng liền lấy ra một tấm gương bắt đầu soi mặt, thấy bản thân ngày hôm nay còn xinh đẹp hơn nhưng hôm khác. Một lúc sau nàng cất gương đi, trong lòng trầm nghĩ.

" Ta xem ngươi còn làm bộ lạnh lùng đến khi nào. Hừ. Sớm muộn cũng có ngày ngươi nằm trong tay ta."

Ngay sau đó nàng trừng mắt nhìn đám người hầu xung quanh quát lớn:

" Đám hạ nhân các người còn đứng ngây ra đó làm cái gì, còn không nhanh đi thông tri nhà bếp chuẩn bị đồ ăn cho công tử. "

Tiếng quát này khiến cho đám thị nữ ở gần đó giật nảy cả mình, bọn họ rôi rít vâng vâng dạ dạ sau đó nhanh chóng chạy đi.

.....

Sau khi phân phó xong cho Nhã Vận, Xuân Đức lúc này đã tiến lên trong lầu 9 của Quỳnh Hương Các, hẳn lúc này đang ngồi bên cạnh cửa sổ, vừa nhàn nhã thưởng trà vừa đưa mắt nhìn ra xa xa, nhìn khắp khu trung tâm của Long Tộc.

Ngồi đối diện với hẳn lúc này là Vũ Y, sau khi nhìn qua nội khu Long Tộc một lượt thì Vũ Y nói:

" Không ngờ lần trước lại có nhiều cá lọt lưới đến vậy, đám Long Tộc này ít nhất vẫn còn trên 10 triệu tên, mà đây mới là khu vực trung tâm, phía bên ngoài hẳn cũng được gần 100 triệu."

Sau khi uống một ngụm trà Xuân Đức khẽ cười nói:

" Ừm, làm sao có thể diệt tuyệt được. Chúng ta nhân thủ không đủ, với những tên đi ra bên ngoài làm nhiệm vụ chúng ta hoàn toàn không có biện pháp. Mà thôi cũng kệ đi, mục đích của anh cũng đã đạt được rồi, cũng chẳng cần giết chết hết đám giun còn sót lại này làm gì."

Nghĩ tới cái gì đó, Vũ Y lúc này hỏi:

" Mà anh vẫn muốn gia nhập Thăng Tiên Tông sao? Em sợ khi vào bên trong cái tông môn kia bọn họ có cách gì điều tra ra chúng ta thì sẽ gặp phải phiền toái lớn."

Nghe vậy Xuân Đức có hơi nhăn mày một chút sau đó thì thở dài nói:

" Nhưng biết làm sao được, chỉ có Thăng Tiên Tông mới có dịch chuyển trận pháp cỡ lớn, có thể dịch chuyển qua lại giữa các châu với nhau. Chứ em nghĩ chúng ta nếu như cứ phi hành bình thường thì đến năm nào. Với quan trọng là anh muốn vào Thăng Tiên Tông kiếm một phần bản đồ, bản đồ mà Tôn Khánh Nguyên đưa cho chỉ có phạm vi rất nhỏ."

Vũ Y lúc này cũng rất bất đắc dĩ nói:

" Thực sự em không muốn mạo hiểm như vậy một chút nào nhưng mà hết lần này đến lần khác lại không có con đường nào khác. Em thì không sao cả, em chỉ là lo cho anh thôi. Hì hì."

Xuân Đức nhìn thấy nụ cười có phần gian gian của Vũ Y thì liền biết con nhóc này là đang giả vờ giả vịt, chứ thực tế con bé này chẳng lo lắng gì

đầu. Hấn lúc này không khỏi lườm Vũ Y một cái.

Bị hấn lườm thì Vũ Y lại cười hì hì nói:

" Người ta nói thật mà, là người ta lo cho anh hai đấy. Đã không trân trọng lại còn dùng cái thái độ..."

" Cốp "

Vũ Y còn chưa nói xong thì liền đã bị Xuân Đức không thương tiếc cốc lên đầu. Ngay lập tức Vũ Y liền theo bản năng rụt cổ lại, sau đó giả bộ đáng thương nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức không có bị bộ dạng đáng thương của Vũ Y làm cho mềm lòng, hấn lại cốc thêm mấy cái vào đầu của Vũ Y, sau đó mới nghiêm túc nói:

" Người của anh báo về là tháng sau đám kia sẽ bắt đầu tuyển chọn người, em cùng Tiểu Vận đều phải đi tham gia. Còn anh thì bận đi luyện khí rồi nên không có tham gia. Thời gian này anh sẽ cực ít ra ngoài nên có việc gì thì em thương lượng với Bóng Ảnh nhé."

Vũ Y hơi chút bất mãn nói:

“ Vì sao lần nào cũng là em vậy? Em không...”

Nàng còn chưa nói hết câu thì đã bắt gặp ánh mắt bất thiện của Xuân Đức, Vũ Y nhanh chóng nuốt những lời vừa muốn nói ra sau đó phồng má nói:

“ Biết rồi, làm gì mà hung với em.”

Xuân Đức lúc này mới dùng một tay xoa đầu Vũ Y cười mỉm nói:

“ Ngoan.”

(Ngày mai lại tiếp 3 chương, cảm ơn mọi người đã theo dõi.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 946: Cuộc Sống Nhàm Chán Của Xuân Đức

Thời gian nháo cái lại đã đi qua hơn mười ngày. Mấy ngày này Xuân Đức cũng không có đi đâu cả, suốt ngày quanh quẩn bên trong trang viên, sáng thì hấn đi ra bên ngoài nhìn cảnh bình minh, đôi khi thì chăm sóc đám thú nhỏ ở bên trong trang viên hoặc cho đàn cá ăn. Hấn cũng không quên tập luyện vào mỗi buổi sáng.

Sau khi tập luyện xong thì hấn lại bắt đầu dạy Huyết Vận về cách đối nhân xử thế, cách ứng đối khi gặp những tình cảnh bất ngờ, cùng với đó hấn cũng truyền có Huyết Vận phương pháp làm mặt nạ sống. Qua vài hôm dạy Huyết Vận hấn cảm thấy thằng bé quả thực rất thông minh, nếu đem so với hấn thì hấn tự cảm thấy bản thân xách dép cũng theo không kịp.

Sau khi hấn dạy Huyết Vận xong thì lại liền tự thân xuống bếp nấu ăn cho cả nhà, hấn cảm thấy ăn món ăn của người khác làm không hợp khẩu vị của hấn lắm, nên hấn mới đích thân xuống bếp.

Nấu ăn cũng không mất nhiều thời gian, không qua bao lâu mọi thứ đều đã xong. Tiếp sau đó cả nhà lại ăn cơm, rồi hấn lại đi luyện tập tuyệt kỹ. Còn về phần Luyện Khí thì tạm thời hấn không có tâm tình nên chưa vội.

Một ngày của hấn cũng chỉ quanh quẩn mấy việc như vậy, ngắm cảnh, luyện tập, dạy huyệt vận, nấu ăn, sau đó lại đi luyện tập, cảm thấy buồn buồn lại mang cái thảm ra giữa khuôn viên hoa nằm nhìn trời. Có lẽ người khác nhìn vào sẽ thấy cuộc sống hấn nhàm chán cực kì nhưng hấn lại thích cái cuộc sống như vậy.

.....

Nhật nguyệt luân phiên, lại một ngày nữa đã đi qua.

Cuộc sống ngày hôm nay của Xuân Đức có đôi chút thay đổi, sáng ngày hôm nay hẳn nghe người hầu nói ở khu trung tâm của Long Tộc đang tổ chức đại tiệc mừng lớn, tiệc mừng này là để chuẩn bị cho việc đón tiếp mấy tên sứ giả từ Thăng Tiên Tông xuống.

Biết được tin tức này Xuân Đức liền mang theo Huyết Vận đi nhìn xem những người kia bộ dạng thế nào, đi cùng với hai người còn có 4 thị nữ khác.

.....

Nơi tổ chức đại yến tiệc lần này tại Lâm Nhược Viên, Lâm Nhược Viên nằm ngay khu vực trung tâm của Long Tộc.

Nơi đây bàn về cảnh sắc hẳn là nơi đẹp nhất trong địa bàn Long Tộc, khắp nơi bên trong Lâm Nhược Viên đều là những cây tương tự giống cây hoa đào, có điều bông hoa đào thì màu hồng còn loại hoa này thì màu lam như nước biển, hương thơm từ loại hoa này khi hít vào liền khiến cho thân thể như tắm trong dòng nước mát, cực kì dễ chịu.

Ở bên dưới mặt đất là một lớp thảm hình thành từ một loại hoa màu tím cùng với những cây cỏ tươi xanh mơn mớn. Không dừng ở đó, ở khắp nơi xung quanh thì thoảng lại thấy được những loại tiên thú nhỏ cực kì đáng yêu, phía bên trên bầu trời thì thoảng lại xuất hiện một con tiên cầm. Kết hợp với sương mù lượn lờ do tiên khí hình thành thì nơi này không khác gì tiên cảnh cả.

Thêm vào đó ở khắp nơi thì thoảng lại có một suối nước phun, cùng với những lầu các lấp ló phía sau màn sương mù mờ nhạt, nói chung khi bước

vào Lâm Nhược Viên thì cảm giác đầu tiên chính là mộng huyền, mới đầu cứ ngỡ nơi này là mộng mà không phải thực. Nhưng sau một lúc thì mọi người lại sẽ giật mình hiểu ra rằng, đây là thực mà không phải mộng.

Lâm Nhược Viên hôm nay đang tụ tập rất nhiều người, có thanh niên tài tuấn cũng có cường giả của Long Tộc, đương nhiên là những tộc khác cũng đến tham dự, nhân, yêu, ma gì cũng có. Trong khắp cả Lâm Nhược Viên đâu đâu cũng nhìn thấy người, trên mặt người nào người nấy đều lộ rõ sự kích động. Xuân Đức cũng không hiểu vì sao bọn họ ai cũng kích động như ăn xuân dược như vậy.

Lúc này đây, sau khi đi vào Lâm Nhược Viên, dẫn theo Huyết Vận cùng bốn nữ tỳ hấn chọn một cái lầu các gần đó nhất có tên là Thanh Thu Các, tiếp sau đó tìm vị trí thích hợp để có thể quan sát được toàn cảnh. Hấn cũng không phải động thân đi tìm làm gì, sau khi đưa ra một số lượng lớn tiên thạch thì liền có người dẫn hấn đi đến vị trí hấn yêu cầu.

.....

Không qua vào lâu hấn đã được một nữ tử xinh đẹp dẫn lên trên lầu cao nhất của Thanh Thu Các, vị trí hấn ngồi ngay sát bên cạnh cửa sổ. Do hôm nay số lượng người khác lớn nên việc có phòng riêng là không thể nào, trừ khi là mấy tên có cấp bậc vương giả mới được hưởng cái đặc quyền đó. Vì vậy ở trong phòng của hấn còn có thêm vài người nữa.

Xuân Đức sau khi đi vào trong thì cũng nhìn qua những kẻ nơi đây một lần sau đó liền không để ý tới nữa những kẻ khác đối với hấn cũng như vậy.

Huyết Vận lần đầu tiên được thấy tràng cảnh lớn cùng hoành tráng như vậy nên lúc này cũng rất phấn khích, ánh mắt nó liên tục nhìn qua khắp nơi sau đó lại trầm trồ khen ngợi.

" Nơi này thật đẹp, cũng thật nhiều người."

Xuân Đức lúc này vừa uống trà vừa thản nhiên nói:

" Sau này đệ sẽ còn thấy nhiều tràng cảnh hoành tráng hơn nữa. Náo nhiệt hơn nữa, bấy nhiêu đây cũng chưa là gì cả."

Xuân Đức vốn cũng chỉ là thuận miệng nói một câu vậy thôi nhưng không ngờ lời nói hần vừa ra thì đã có vài người biểu hiện không vui nhìn qua hần, lúc này một nam tử tóc vàng nhìn hần cau mày, lạnh lùng nói ra:

" Người nói vậy là có ý gì. Ý người nói rằng Long Tộc chúng ta tổ chức đại tiệc đón tiếp thượng sứ trong mắt người chỉ là một thứ gì đó không đáng tiền có phải hay không. Nhân tộc các người từ khi nào lại trở nên lớn lối như vậy rồi."

Đang còn định nói gì đó với Huyết Vận nhưng Xuân Đức bị lời nói của tên thanh niên này cắt ngang, hần lúc này có phần hiếu kì nhìn qua người này. Ngay sau đó hần liền nở một nụ cười đầy tà khí, đồng thời hần cũng lạnh nhạt nói.

" Đi chỗ khác chơi đi tâm tình ta bắt đầu cảm thấy có chút không tốt rồi."

Những người trong phòng ngay lập tức thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng, một loại cảm giác sợ hãi không tên bốc lên trong lòng bọn họ, ngay sau đó những người này không một ai dám nhìn Xuân Đức thêm một lần nào nữa, cả đám nhanh chóng cúi đầu sau đó chạy ra bên ngoài.

Không có một kẻ nào dám nói một câu ngoan thoại, tất cả đều như chuột sợ mèo một dạng. Thoáng cái ở bên trong phòng lúc này chỉ còn lại có mấy người Xuân Đức.

Mấy nữ tỳ đi theo Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì trong mắt không khỏi hiện lên sự kinh ngạc, các nàng có chút không thể tưởng tượng ra vì sao Xuân Đức chỉ một lời nói liền khiến cho đám người kia tất cả đều sợ hãi bỏ đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 947: Người Cửa Thặng Tiên Tông Đến

Ngay khi mười mấy người bên trong căn phòng đang bước nhanh ra ngoài thì chuyện không may phát sinh, người đi trước nhất không biết có phải hay không có vôi vàng không có chú ý phía trước đang có người, tên này vẫn cứ một mạch bước đi, tiếp sau đó tên này liền đụng phải một người khác đang muốn bước vào trong này.

Ngay lập tức một giọng nói có phần đánh đá vang lên:

" Ui da, các người vôi đi đầu thai sao mà đi đứng không chú ý gì cả vậy. Đứng lại, đụng phải bản công chúa không nói lời xin lỗi đã muốn đi."

Nghe được tiếng chửi mắng, Xuân Đức cùng những người khác đang ở bên trong phòng đều nhìn về phía cửa ra vào. Lúc hấn nhìn lại thì đã thấy một thiếu nữ đang hai tay chống, ánh mắt hung dữ nhìn về phía tên thanh niên tóc vàng đang bị một tên trung niên không chế.

Tên thanh niên tóc vàng hình như cũng biết được lai lịch của thiếu nữ trước mắt nên khi nhìn rõ nàng ta là ai thì hấn liền ngay lập tức cầu xin nói:

" Xin lỗi, xin lỗi Thập Tam Công Chúa, là tiểu nhân có mắt như mù đụng phải người. Xin công chúa tha tội."

Không những tên thanh niên này có biểu hiện như vậy mà những kẻ khác cũng có biểu hiện tương tự như vậy, cả đám lúc này như con mèo nhỏ đứng qua một bên.

Cô gái kia sắc mặt lúc này cũng có chút hòa hoãn đi rất nhiều, nàng lúc này khẽ hừ nhẹ một cái rồi nói:

" Thấy ngươi cũng đã biết nhận sai lại là đồng tộc, ta đại nhân có đại lượng cũng sẽ không thềm chấp nhặt với ngươi, được rồi ngươi đi đi, nhớ là phải đi đứng chú ý vào hôm nay nơi này có rất nhiều đại nhân vật xuất hiện nếu như ngươi đụng phải bọn họ thì đến lúc đó không ai có thể cứu được ngươi đâu."

Cô gái này vừa nói như vậy thì tên trung niên đang khống chế tên thanh niên tóc vàng cũng buông hẳn ra, được thả ra tên thanh niên tóc vàng này ngay lập tức nói lời cảm tạ.

" Cảm tạ ân đức của Thập Tam Công Chúa, tiểu nhân nhất định sẽ ghi nhớ lời răn dạy của công chúa."

Nói xong thì hẳn lại hành lễ thêm một lần nữa sau đó liền cùng những đồng bạn khác của hẳn nhanh chóng rời đi. Những người đang ở vây ở xung quanh xem cuộc vui lúc này cũng nhanh chóng tán ra, trước khi đi ánh mắt bọn họ còn liếc nhìn cô gái có cái danh hiệu Thập Tam Công Chúa thêm vài lần.

Sau khi mọi người đã tán đi cả thì cô gái kia mang theo 6 người trung niên nam tử ở phía sau cũng bước vào căn phòng nơi Xuân Đức đang ngồi. Vừa bước vào trong thì nhóm bảy người của cô gái kia liền nhìn thấy nhóm người của Xuân Đức đang ngồi trong phòng, trong mắt những người này thoáng hiện lên sự nghi hoặc.

Xuân Đức lúc này đang nói chuyện cùng với Huyét Vận, hẳn bỗng nhiên cảm nhận được ánh mắt của người khác đang nhìn mình, lúc này hẳn cũng nhìn qua bên này, nhìn thấy bảy người đang nhìn mình thì hẳn khẽ cười ôn hòa một cái sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Nhưng ngay vào lúc này ở phía bên dưới bỗng dựng náo nhiệt hẳn lên, một mảnh tung hô vang dội. Nghe được âm thanh tung hô kia thì Xuân Đức ngay lập tức nhìn lại, vừa nhìn hẳn liền thấy tại phía cổng vào lúc này đang có một đoàn người chậm rãi tiến vào.

Trong đoàn người này thì có năm ông lão cùng với hai nữ tử là nổi bật nhất, theo phía sau còn có một đám thanh niên nam nữ, ở trước nhất lúc này thì có một tên cường giả của Long Tộc đang hướng về phía 5 ông lão giới thiệu, bộ dạng mười phần cung kính.

Năm ông lão kia thần sắc mỗi người đều giống nhau, cả 5 người đều mang vẻ mặt nghiêm túc, bộ dạng cao cao tại thượng, mặc kệ tên cường giả Long Tộc kia nói gì thì cả 5 người đều chỉ nhẹ gật đầu một cái, thể hiện bộ dạng tiền bối cao thâm đặc đạo.

Cả 5 người này tu vi cũng chỉ là ở Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì nhưng lại làm ra cái bộ dạng cao nhân tiền bối không ai bằng khiến cho Xuân Đức nhìn qua không khỏi mỉm cười.

Về phần hai cô gái ở phía sau năm ông lão thì hẳn khá có hứng thú với một người trong số đó, cô gái kia không cao cho lắm nhưng nhìn khá dễ thương, có khuôn mặt cực kì đáng yêu, nhất là hai cái má bánh bao cùng với đôi mắt to tròn. Nàng nàng này vừa đi theo sau 5 ông lão vừa vẫy tay nhỏ cùng nụ cười tươi đối với những người xung quanh.

Những người đang ở gần đó thấy vậy thì cả đám càng thêm cuồng nhiệt hơn. Không ít người nhìn thấy cô gái này nở nụ cười hướng về phía bản thân thì cả đám liền ngậy ngốc mà nhìn. Bộ dạng thất hồn lạc phách kia khiến cho Xuân Đức ở bên trên lầu cao quan sát cũng cảm thấy buồn cười.

Đối với cô gái lại thì hẳn cảm thấy có phần chán ghét, nữ nhân kia có thân hình thon gầy, khuôn mặt xinh đẹp nhưng lạnh lùng, lúc nào cũng làm

cái bộ dạng cách xa người vạn dặm. Vừa nhìn thôi là đã cảm thấy phản cảm rồi.

Còn về phần đám thanh niên nam nữ đi theo phía sau thì mặt tên nào tên nấy đều vênh lên như cái bánh khô. Bộ dạng dương dương tự đắc nhìn ngửa mắt vô cùng. Mà cái đám tạp nham này tên tu vi mạnh nhất cũng chỉ là Hằng Quân Tiên Cảnh hậu kì, không biết đám này tìm đâu ra sự ưu việt của bản thân mà lại cứ vênh mặt lên thế kia.

Chung quy lại thì trong đám người của Thăng Tiên Tông này hẳn nhìn thuận mắt chỉ có cô gái năm lùn, còn những kẻ còn lại vừa nhìn đã thấy ngửa mắt rồi.

Sau khi đã nhìn kỹ những người đến từ Thăng Tiên Tông thì Xuân Đức liền nhếch môi khẽ cười, sau đó hẳn nhìn qua Huyết Vận nói:

" Đệ còn muốn xem nữa không? Nếu không thì chúng ta nên về nhà thôi. Về nhà hôm nay ca làm món cháo cá cho ăn."

Huyết Vận nghe tới cháo cá thì hai mắt sáng lên nói:

" Vậy chúng ta về nhà đi, nơi này cũng chẳng có gì xem nữa cả."

Xuân Đức lúc này cười ôn hòa nói:

" Ừm, vậy chúng ta đi về thôi. "

Nói xong thì Xuân Đức liền đứng dậy mang theo Huyết Vận cùng bốn thi nữ đi ra ngoài. Hẳn vừa đi ra ngoài thì nữ tử lúc trước hơi cau mày nói:

" Kẻ này thật kì lạ."

6 người khác nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau. Nhưng rồi cũng không ai nói gì.

.....

Sau khi rời khỏi Lâm Nhược Viên thì Xuân Đức liền ngồi thú xa sau đó quay về trang viên của bản thân. Hấn cảm thấy quyết định đi nhìn xem mấy tên đến từ Thăng Tiên Tông thật đúng là sai lầm lớn nhất trong ngày.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 948: Không Biết Từ Đâu Tới

Không qua bao lâu thì Xuân Đức lại một lần nữa quay về nhà. Nhưng vừa về đến trang viên thì hắn không khỏi ngạc nhiên, trang viên của hắn lúc này đang xuất hiện một nhóm người lạ, đi đầu là một tên công tử đi ở bên cạnh là hai nữ tử đang như con chim nhỏ nép vào người thanh niên kia, ở phía sau thì có một ông lão cùng 3 tên trung niên nhân.

Tên công tử ca kia thì lúc này đang phe phẩy cái quạt ngọc trên tay, mặt thì vênh lên bộ dạng cao thủ tịch mịch.

Ông lão thì mặt mũi hom hem một chân đã bước vào quan tài, ba tên trung niên nhân còn lại thì mặt mày tên nào cũng hung thần ác sát, bộ dạng vô cùng hung ác.

Đối diện với đám người này là Nhã Vận cùng một vài người khác.

Ngay khi thú xa chạy vào bên trong trang viên thì liền bị một tên trung niên trong số 7 người cản lại, tiên thú bị khí thế của trung niên kia chấn nhiếp không dám đi tiếp nó đứng tại chỗ rống lên một tiếng sau đó liên tục lui về phía sau.

Đang cảm thấy phiền muộn trong người, Xuân Đức lúc này nhảy xuống thú xa, ánh mắt hắn có phần không thân thiện nhìn qua mấy người này lạnh nhạt hỏi:

" Mấy người các người là kẻ nào? "

Hắn vừa xuống thú xa thì những người khác cũng đồng thời nhìn lại phía bên này bắt đầu đánh giá hắn, thấy hắn hỏi ngang như vậy thì tên trung niên vừa mới bước ra cản đường đã quát lớn:

" Thấy nhà ta thiếu chủ còn không nhanh..."

Nhưng kẻ này còn chưa nói xong thì lúc này đây thanh niên có khuôn mặt như quan ngọc, này giờ đang làm bộ dạng cao thủ tịch mịch lên tiếng. Âm thanh hắn có phần nghiêm khắc vang lên:

" Lưu Tam."

Nghe được tiếng quát này thì tên trung niên kia ngay lập tức ngậm miệng lại sau đó thì lui về đứng phía sau tên thanh niên kia, sau khi đứng ở phía sau tên thanh niên thì người này còn không quên dùng ánh mắt lạnh lùng mang theo sát ý nhàn nhạt nhìn Xuân Đức.

Sau khi quát lên một tiếng khiến cho tên trung niên kia quay về thì tên thanh niên kia lại hướng về phía Xuân Đức nói:

" Người là chủ nhân của cái trang viên này phải không? "

Không hiểu vì sao nhìn thấy mấy người này thì Xuân Đức cảm thấy rất không được vui, nghe tên thanh niên kia hỏi vậy thì hắn bất giác nhíu mày lại, hắn lạnh nhạt nói:

" Là ta."

Nghe được hắn thừa nhận thì tên thanh niên lúc trước liền cười nói:

" Phải là tốt rồi, nơi này ta cần dùng vài ngày, ta sẽ cho người mang người đến nơi ở mới, sau vài ngày nữa thì người có thể quay lại nơi đây."

Tên thanh niên này vừa nói như vậy thì ba tên trung niên đang đứng phía sau hắn đều tán phát ra khí tức của cường giả Thiên Quân Tiên Cảnh nhàn nhạt, hiển nhiên đây chính là lấy thế ép người. Còn việc thanh niên kia nói mượn vài ngày thì chỉ là hình thức thôi.

Ngay lúc Xuân Đức còn đang phân vân không biết có nên giết luôn mấy con sâu kiến này không thì một âm thanh có phần kinh ngạc vang lên.

"Ồ, đám tạp ngư này từ đâu mò đến, lâu lâu lại có một đám chán sống. Mà ca ca cũng thật là không đâu ở đây nghe đám này luyện thuyên. Giết luôn đi bọn chúng nói nhảm nhiều quá."

Vũ Y không biết từ đâu đi ra, vừa đi ra thì đã phán một câu xanh rờn. Không nhưng phán một câu xanh rờn mà nàng ta con trực tiếp động thủ luôn.

Trong tay nàng xuất hiện một thanh đao khí tức trên người nàng thoáng cái trở nên cực kỳ nguy hiểm, vừa cảm nhận được khí tức nguy hiểm này thì ông lão này giờ không nói gì luôn đi theo phía sau tên thanh niên lúc này gấp giọng lên nói:

"Hiểu lầm, hiểu lầm, tiền bối khoan hãy động thủ. Cái này chỉ là hiểu lầm mà thôi."

Có điều Vũ Y cũng chẳng buồn nghe tên kia nói, nàng tiện tay hời hợt chém ra vài đường.

"Vèo vèo vèo."

Ngay lập tức 7 đạo đao ảnh hướng về phía 7 người kia chém tới, nhìn thấy 7 đạo đao ảnh khủng bố mang theo sát ý lẫm lẫm hướng về phía nhóm người mình đánh tới thì ba tên trung niên mới trước đó còn đang tỏ ra bộ

dạng cao thủ ngay lập tức sắc mặt trắng bệch. Không những ba người bọn họ mà nhưng người khác cũng đều vậy.

Lão giả trong đám người là phản ứng lại nhanh nhất hấn nhanh chóng lấy ra một tấm thẻ ngọc bóp nát, ngay lập tức một màn sáng được hình thành bao lấy lão cùng người thanh niên, quang mang từ thẻ ngọc kia vừa hình thành thì ngay lập tức đã va chạm với một đạo đao ảnh.

" Âm... Phúc phúc phúc..."

Một tiếng nổ lớn vang lên, ngay lập tức cái lồng ánh sáng kia liền vỡ nát nhưng đường đao ảnh mà Vũ Y chém ra cũng biến mất gần như hoàn toàn chỉ còn lại một ít tàn dư. Chút tàn dư kia cũng chỉ có thể đục trên người tên thanh niên cùng lão giả vài cái lỗ máu mà thôi.

Về phần những người khác thì không cần phải nói cũng có thể biết được kết quả, tất cả đều bị một đạo đao ảnh chém chết, chết đến không thể chết lại. Có điều không có máu tươi bắn văng tung tóe nhưng kẻ kia sau khi bị trúng phải một đường đao ảnh thì lập tức hóa thành cát bụi tan theo làn gió.

Ở xa xa đám thị nữ cùng mấy tên vệ binh nhìn thấy một màn như vậy thì cả đám đều run lên cầm cập bọn họ đứng chết lặng nơi đây, ánh mắt bọn họ mở thật lớn, bên trong ánh mắt của bọn họ đều là vẻ không thể tin tưởng được.

Bọn họ làm sao cũng thể tưởng tượng được tiêu thư dịu dàng của bọn họ lại đáng sợ như vậy. Miệng vẫn cười mà tay lại lấy tính mạng của người khác.

Nhìn thấy vẫn còn 2 tên chưa chết thì Vũ Y hơi nhướng mày lên, ngay lúc nàng định xuất thủ lần thứ 2 thì Xuân Đức đã ra tay. Hấn vẩy tay một cái, hai tên kia ngay lập tức bay vào trong tay hấn.

" Rắc rắc... Rắc rắc..."

Tay hắn khẽ dùng lực vịn một cái, tên thanh niên cùng ông lão kia trong nháy mắt liền mất mạng. Xuân Đức lúc này nhìn cũng chẳng buồn nhìn thuận tay ném hai cái xác trong tay ra ngoài cửa lớn của đại viện.

" Bạch Bạch."

Hai âm thanh vật nặng vang lên, hai cái xác bị ném ra giữa đường lớn. Cùng lúc đó giọng nói hờ hững của Xuân Đức vang lên:

" Không cần dọn làm gì, lát nữa sẽ có kẻ tới nhặt xác bọn chúng về."

Nói xong thì hắn liền cùng Vũ Y, Huyết Vận đi vào trong nhà. Trên đường đi ba người vẫn cười đùa, nói chuyện với nhau vui vẻ như không có việc gì nhìn không ra mới vài phút trước bọn họ vừa giết người xong.

Nhìn hai thi thể bị người vịn gãy đầu đang nằm trước cửa đại viện, lại nhìn bóng lưng của hai người Xuân Đức cùng Vu, đám hộ vệ cùng người hầu lại một lần nữa cảm thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 949: Lại Bắt Đầu Luyện Khí

- ---o0o---

Vừa vào trong nhà thì Vũ Y đã liền hỏi:

" Hôm nay có gì vui không anh? Những người kia thế nào?

Xuân Đức lúc này xoa nhẹ đầu Huyết Vận ôn hòa nói:

" Tiểu Vận tự đi tập luyện một mình nhé. Nếu không thì có thể đi gọi Tiểu Kim tập luyện cùng."

Huyết Vận nghe vậy thì liền gật đầu nói:

" Vâng, đệ đi tập luyện đây."

Nói xong thì Huyết Vận liền như một làn gió chạy nhanh ra phía sau nhà, nhìn theo sau bóng lưng của Huyết Vận, khi không còn nhìn thấy thân ảnh nhỏ bé kia nữa thì Xuân Đức lúc này mới nhìn Vũ Y cười nói:

" Năm người tất cả đều chỉ là hậu kì, trong đó có 2 tên đặc biệt hơn có tu vi sắp bước vào viên mãn. Ngoài ra những kẻ khác không cần quan tâm những kẻ còn lại không có một kẻ nào đạt tới nửa bước vương giả. Mà đúng rồi em khi nào có thể tiến vào hậu kì? "

Nghe được Xuân Đức quan tâm, Vũ Y lúc này mỉm cười nói:

" Hi hi. Sắp rồi, hẳn không bao lâu nữa đâu. Nếu mà mọi việc thuận buồm xuôi gió thì là đầu tháng sau. Có phải hay không anh hai cũng rất ghen tị. Cũng muốn thông minh, khả ái giống như Y Nhi. Hi hi. "

Xuân Đức nhếch môi khẽ cười nói:

" Thì cũng có đôi chút ghen tị nhưng anh chỉ ghen tị thông minh thôi còn khả ái thì không, anh cần gì khả ái chứ. Mà nhưng thứ anh cần em giúp anh thu mua chưa?"

Nhẹ gật đầu Vũ Y nói:

" Đã đầy đủ rồi, sáng ngày hôm nay lúc anh đi đã có người chuyển đến, tất cả đều nằm trong này. Anh định tiến hành luyện khí luôn sao? "

Vũ Y lúc này tháo xuống một cái nhẫn chứa đồ đang đeo ở ngón áp út đưa cho Xuân Đức, sau khi nhận lấy chiếc nhẫn chứa đồ từ tay Vũ Y, Xuân Đức ngay lập tức dùng hồn niệm quét qua những thứ ở bên trong, sau khi đã nhìn qua tất cả một lượt thì hẳn mới gật đầu nói:

" Ừ, anh chuẩn bị bắt đầu luyện khí, tranh thủ nâng cấp bộ đồ của em nữa. Có tiên bảo trung cấp sáo trang, kết hợp với tu vi hậu kì thì giết chết địch nhân cùng đẳng cấp cũng trong nốt nhạc, mà có khi không cần em đạt tới hậu kì chỉ cần như bây giờ cũng sẽ nhất kích tất sát."

Vũ Y lúc này mỉm cười nói:

" Thật vậy sao! Như vậy thì tốt quá. Hi hi. Chúc anh lần này luyện khí gặp nhiều may mắn nhé."

Dùng tay phải nhéo nhéo má của Vũ Y, Xuân Đức cười nói:

" Hôm nay ngoan lắm còn biết nói lời chúc tốt lành cho anh nữa, đáng được biểu dương. Hắc hắc. Thôi không tán dóc nữa anh đi đây, nhân lúc đang có cảm hứng tốt."

Nói xong câu này thì Xuân Đức lại nhéo má Vũ Y thêm mấy cái, mặc dù khuôn mặt của Vũ Y không còn phúng phính khả ái như hồi nhỏ, khuôn mặt con bé lúc này thon gọn xinh đẹp hơn rất nhiều. Có điều hấn quen tay rồi, từ hồi nhỏ đã vậy nên đến bây giờ tiện tay hấn lại nhéo má mấy cái, tuy cảm xúc không tốt bằng trước kia nhưng vẫn rất được.

Sau khi nhéo má đưa em vài cái thì hấn liền rời đi, trước khi rời đi hấn còn không quên nhắc nhở cô em gái vài câu:

" Không có anh ở đây thì đừng đụng một cái liền giết người, đuổi đám kia đi hay dọa sợ cũng được, thời gian chúng ta còn ở đây phải hơn tháng nữa anh không muốn rắc rối liên tục kéo đến đâu. Nhưng mà cũng không cần nhẫn nhịn làm gì thấy đối phương ngứa mắt qua giết cũng được. Nhớ chưa? "

Vũ Y đang xoa xoa má nghe vậy thì có chút không vui, cô phụng phịu cái mặt miễn cưỡng gật gật đầu nói:

" Nếu như không có tên nào rùng mỡ đến đây thì em cũng đâu thèm nhìn đám kia lấy một lần, là tại bọn hấn muốn đầu thai sớm mà. Em chỉ muốn hóa kiếp cho bọn chúng làm một việc tốt thôi."

Thấy con bé này vậy mà lại dám lý luận với bản thân, Xuân Đức lúc này lại đưa tay nhéo nhéo bên má còn lại của Vũ Y nói:

" Nói em có một câu, mà em nói lại với anh một chàng, lớn rồi bắt đầu dám cãi lại cả anh nữa. Được rồi, mọi việc cứ tùy ý em vậy, anh đi luyện khí đây."

Nói xong thì hắn liền biến mất, thân ảnh hắn thoáng cái đã không còn thấy đâu nữa. Nhìn thấy Xuân Đức đã rời đi thì Vũ Y đang phụng phịu cái mặt lập tức thay đổi 180 độ, lúc này lại nở một nụ cười thật tươi, sau đó thì vui vẻ đi lên phòng của mình.

- --o0o---

Không gian tầng 2 của chiếc nhẫn chứa đồ đặc biệt.

Xuân Đức cũng không có đi đâu xa, hắn lúc này lại vào bên trong nhẫn chứa đồ của bản thân chuẩn bị luyện linh. Còn chiếc nhẫn của hắn thì đang bị Vũ Y giữ, ở một khía cạnh nào đó thì hai anh em luôn ở cạnh nhau.

Sau khi đi vào bên trong thì hắn cũng không có vội bày trận để luyện khí, hắn lúc này bắt đầu quan sát thông tin những bảo vật bản mạng mà hắn nắm giữ. Do hệ thống phụ trợ bây giờ đã lỗi thời lắm rồi nên muốn để nó phân tích cùng thống kê đặc tính của từng bảo vật thì cần thời gian tương đối dài, có khi là dăm ba ngày có khi là cả tháng trời.

Tâm niệm vừa động, ngay lập tức một màn ánh sáng màu xanh nhạt hiện ra ngay trước mặt hắn. Tuy ở bên trên cái màn sáng này thông số nhiều chi chít nhưng đã quá quen thuộc với thứ này Xuân Đức nhanh chóng chọn phần bảo vật bản mạng cá nhân.

Sau khi đợi tầm 30 phút để hệ thống tải dữ liệu thì hắn đã được chứng kiến công năng của các bảo vật. Bảo vật mà hắn quan sát đầu tiên chính là Sinh Mệnh Dây Chuyền.

 ∞. Sinh Mệnh Dây Chuyền. ∞

Linh Tính: 8

Đăng Cấp: Tiên bảo cấp 2.(**)

Luyện Khí (Cường Hóa): Không.

Quán Chú: Không.

Huyết tể: Không.

Huyết Luyện: Không.

Khám: Không.

Tính năng đặc biệt:

+ Nâng cao sinh mệnh chủ nhân lên 20%

+ Nâng cao khả năng tự chữa lành của chủ nhân lên 20%

+ Tạo ánh sáng phòng hộ.(Rút đi 20% lượng máu của chủ nhân hiện tại tạo nên một huyết sắc phòng hộ y, huyết sắc phòng hộ y(áo giáp máu) có năng lực hấp thụ tất cả mọi công kích. Giới hạn của của phòng hộ y bằng 10 lần lượng máu của chủ nhân tiêu hao.)

 Hấp Huyết Đại Lưng.

Linh Tính: 9

Đăng Cấp: Tiên bảo cấp 3.(***)

Luyện Khí (Cường Hóa): Không.

Quán Chú: Không.

Huyết tể: Không.

Huyết Luyện: Không.

Khảm: Không.

Tính năng đặc biệt:

+ Nâng cao khả năng bộc phát của chủ nhân lên 5%.

+ Nâng cao sinh mệnh chủ nhân lên 30%

+ Nâng cao khả năng tự chữa lành của chủ nhân lên 30%

+ Tạo ánh sáng phòng hộ.(Rút đi 50% pháp nguyên của chủ nhân hiện tại tạo nên một pháp nguyên thuần có khả năng hấp thụ 10 lần sát thương tương đương với chủ nhân đã tiêu hao, đồng thời chuẩn hóa 10% sát thương thành sinh cơ bồi bổ cho chủ nhân.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 950: Uy Năng Của Quỷ Kiếm Hiện Tại

[Chương có nhiều số liệu mọi người thông cảm.]

Nhìn thấy thông tin của Dây Chuyền Sinh Mệnh cùng với Hấp Huyết Đại Lung sau khi tấn cấp lên tiên bảo thì hai mắt của Xuân Đức liên tục sáng lên, hấn trong lòng vô cùng vui vẻ. Cũng đã lâu lắm rồi hấn không dùng lại hai món bảo vật này, trước kia hấn sợ nếu mình sử dụng thì bảo vật sẽ bị hư hao do không chịu nổi pháp nguyên mạnh mẽ của hấn, còn lúc này đây sau khi đã tấn thăng lên tiên bảo thì hấn một lần nữa lại có thể vô tư sử dụng.

Càng nghĩ càng cảm thấy hưng phấn, càng nghĩ càng cảm thấy hứng thú, Xuân Đức không khỏi cười lên, tự nói với bản thân.

" Thật là tốt quá, vốn dĩ phòng ngự của ta luôn phải trông chờ vào sự cường hãn của Tiểu Thiên(Thiên Cốt Giáp) nhưng lúc này đây có thêm Tiểu Hồng(Dây chuyền sinh mệnh) cùng Tiểu Phong(Hấp Huyết Đại Lung) thì mọi thứ sẽ thay đổi rất nhiều. Thân pháp nhanh, phòng ngự dày mặc kệ là đánh giết hay là chạy trốn đều tốt. Hắc hắc."

Một tay khẽ vuốt cằm, Xuân Đức suy tư một chút sau đó lại tự nói:

" Đáng tiếc không có thứ gì có thể khôi phục thể lực nhanh chóng, bằng không với tuyệt kỹ mà ta tự sáng chế ra thì đừng nói là cùng đẳng cấp, trên vài đẳng cấp cũng phải chết, đáng tiếc là nó lại giới hạn thể lực. Chết tiệt thật, thôi xem Quỷ Kiếm chút nào."

Lần này Xuân Đức mong chờ nhất vẫn là Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm sau lần được hấn luyện linh(cường hóa) cùng gia cường thuộc tính đã vô cùng mạnh mẽ, bây giờ lại lột xác một lần nữa. Nghĩ tới đây tim của hấn liền đập nhanh.

Ngay lập tức hấn liền tìm đến kho dữ liệu của Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm sau khi lột xác vẫn vậy, vẫn phân ra làm 2 bộ phận khí linh cùng bảo vật riêng.

☪☪☪ Khí Linh A Mạnh☪☪☪

Chủ nhân: Trương Xuân Đức.

Chủng Tộc: Hồn Tộc.

Tư Chất: Thượng Thừa.

Tiềm Lực: Chưa thể phỏng đoán.

+Sức mạnh hồn đạo: Nắm giữ năng lực đặc biệt giúp cho đòn đánh linh hồn có khả năng xuyên qua bảo vật phòng ngự linh hồn. Nếu như bảo vật là Tiên Khí hoặc cường đại hơn thì năng lực liền bị suy giảm mạnh.

Một đòn đánh linh hồn bình thường có thể tiêu diệt Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì ~ Một đòn toàn lực có thể giết chết Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì.(Chưa có bí thuật linh hồn.)

+Sức mạnh lực đạo: ~ Tinh Quân Tiên Cảnh Hậu Kì.

+Phòng ngự: Hoàn toàn miễn dịch trước lực đạo công kích.

Miễn dịch toàn bộ hồn đạo công kích có cường độ bằng với cường độ linh hồn của khí linh.

Miễn giảm 82% nếu công kích hồn đạo vượt qua cường độ linh hồn của khí linh.

Năng lực thần thông:

+ Khí Linh Thông Linh: Gia tăng phòng ngự.(Thời gian không hạn chế.)

+ Khí Linh Ngự Bảo: Gia tăng công kích.(Thời gian không hạn chế.)

+ Khí Linh Cuồng Bạo: Gia tăng tất cả mọi mặt(Thời gian hạn chế 1 phút, sau 1 phút lâm vào suy yếu tột cùng.)

Chỉ vừa đọc hết thông tin của A Manh thì Xuân Đức liền phải hít vào một hơi thật sâu để giữ lại bình tĩnh, A Manh vậy mà khủng bố đến loại này rồi, sau khi cắn nuốt gần 10 tỷ hồn phách của đám Long Tộc thì nó liền có một bước nhảy vọt.

Bây giờ chỉ tính riêng A Manh hẳn liền đã có một chiến lược vương giả rồi, sau này nếu có một môn thượng thừa hồn thuật cho A Manh học tập thì không còn gì tuyệt vời hơn.

Xuân Đức lúc này nhin không được nói tục vài câu:

" Mẹ kiếp, biết vậy ta lên kế hoạch tiêu diệt luôn cả Quỷ Linh Tộc, để cho A Manh cắn nuốt cả Quỷ Linh Tộc thì có khi bây giờ nó đã có thể tiêu diệt được cả địch nhân Hằng Vương Tiên Cảnh rồi cũng nên. Mẹ kiếp bỏ lỡ mất thời cơ tốt nhất."

Sau khi chửi tục vài câu thì hẳn lại một lần nữa hít một hơi thật sâu để kiềm chế lại cảm xúc của bản thân, sau khi đã kiềm chế lại bản thân thì hẳn bắt đầu nhìn xem sự biến hóa của Quỷ Kiếm.

  Thông Tin Bảo Vật --- Quỷ Kiếm

- -- Trang bị Thần Ma hệ Càn(+5% tất cả thuộc tính):

+ Đẳng cấp: Thần Ma bảo vật cấp 5(trung cấp).

Mới vừa xem tới đây thôi thì hai mắt của Xuân Đức đã muốn lòi ra bên ngoài. Hắn lấp bắp kinh hãi nói:

" Cấp 5, cấp 5 rồi, lột xác một lần từ bảo vật cấp 4 lên cấp 5 rồi, cái này là sự thật à. Ta không có nằm mơ đi."

" Bốp bốp "

Xuân Đức vậy mà tự tát cho bản thân hai cái, trên mặt hắn ngay lập tức xuất hiện hai cái bàn tay 5 ngón. Cảm thấy đau rất truyền tới từ 2 mà, Xuân Đức này lại cuồng tiếu.

" Đau, là thật, là thật sự. Ha ha ha ha ha. Cấp 5, thực sự là cấp 5, mắt ta không có bị hoa. Ha ha ha. Long tộc các ngươi thật hữu ích à, chỉ mới gần 10 tỷ thành viên thôi mà lại có thể giúp cho Quý Kiếm tấn thăng một đẳng cấp. Ha ha ha ha. Ta chân thành cảm ơn các ngươi, cảm ơn những người bạn Long Tộc đang yêu. Ha ha ha."

Xuân Đức lúc này giống như là phát cuồng vậy, có vẻ như hắn vui quá rồi. Nhưng mà nếu ai ở trong trường hợp của hắn thì cũng vậy thôi, không vui sao được khi bản mệnh bảo vật trực tiếp nhảy vọt lên một đẳng cấp.

Cứ tưởng tượng bản thân có một món chí bảo cấp 4(sơ cấp)vất vả luyện linh mãi mới thành công lên được +3, sau này vất vả lắm luôn, táng gia bại sản mới lên được +5. Luyện linh đến + 20 gần như là vô vọng rồi, vậy mà hôm nay bảo vật đột nhiên lên chí bảo cấp 5(trung cấp), tương đương với một món chí bảo cấp 4 + 20 thêm vào đó là một món chí bảo cấp 4 + 0. Chưa kể đến quá trình dung luyện đầy mạo hiểm.

+ Huyết tể: 0

+ Linh tính: 12.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 3%

+ Chúc phúc: 20% khả năng công kích.

+ Khảm nạm khí phách. (Chưa.)

+Khảm nạm tạo hóa thạch(3/10): + 4% tất cả thuộc tính. +3% công kích.
+1% độ bền.

+ Quán ma(Chưa.)

+ Linh văn(Chưa.)

Thần thông mang theo(Đã được kích hoạt):

+ Căn nuốt(cấp 2) (Thượng thừa thần thông): Thôn phệ tất cả những gì có sinh mệnh với tốc độ cực kì nhanh chóng. Sau đó chuyển hóa thành năng lượng.

+ Xuyên giáp(Cấp 2): Sắc bén vô cùng, tăng cường khả năng xuyên phá.

+ Mê hoặc(Cấp 1): Mê hoặc địch nhân trong từng đường kiếm, năng lực mạnh yếu phụ thuộc vào khí linh.

+ Tê liệt (Cấp 3): Địch nhân trúng kiếm sẽ bị tê liệt, nặng có thể gây bất động, nhẹ thì làm chậm tốc độ phản ứng

+ Thần thông(Tạo Hóa Thạch) - Liệt diễm: Được bao phủ bên trong ngọn lửa đáng sợ gia cường đòn công kích. Sau khi công kích để lại trên

người những thương tích khó lành.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Tụ Lành: Mang theo sức mạnh đất trời khiến cho bảo vật có được khả hấp thụ tinh hoa thiên địa tự chữa trị tổn hại.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Trọng Kích: Gia tăng sức mạnh trong mỗi đòn đánh.

Nhìn xong số liệu của Quý Kiếm mà hẳn phải lấy tay đè lại nhịp tim, thần thông tự có của nó không phải nhiều mà là quá nhiều. Không dưới 30 môn thần thông, đây là lần đầu tiên hẳn nhìn thấy một thanh binh khí lại tích hợp nhiều loại thần thông đến như vậy.

Chú Ý: Còn 26 thần thông khác chưa được kích hoạt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 951: Phiền Phức Nho Nhỏ

Mặc dù đã lường trước sau khi tấn cấp thì Quý Kiếm sẽ mất hết các thuộc tính gia cường, quán chú, luyện linh. Nhưng khi chính mắt nhìn thấy mọi thứ đều trở về con số 0 thì trong lòng Xuân Đức bỗng nhiên cảm thấy nhói đau. Mặc dù hẳn biết lần này hẳn gặp vận may lớn khi Quý Kiếm vậy mà tấn cấp lên bảo vật cấp 5 nhưng không hiểu vì sao hẳn vẫn cảm thấy đau lòng.

Nghĩ tới bản thân tân tân khổ khổ, phải đập nôi bán sắt mới đủ tiền để luyện linh(cường hóa) lên + 5, rồi lại phải chịu bao nhiêu đau khổ từ thân xác cho đến linh hồn, trải qua bao nhiêu thất bại mới có thể gia cường thuộc tính tăng lên 17%, vậy mà lúc này đây mọi thứ đều trở về với cát bụi.

Càng nghĩ Xuân Đức càng cảm thấy đau lòng, càng nghĩ càng cảm thấy tủi thân. Bỗng dưng hẳn muốn khóc quá nhưng nghĩ lại bản thân cũng lớn rồi, khóc cũng kì cục vậy là hẳn lại nín khóc.

Tiếp sau đó hẳn lại tiếp tục quan sát 3 bảo vật bản mệnh của hẳn là Mộng Mị Ma Trảo, Thiên Cốt Giáp, Thiên Huyền Cánh.

Ba kiện chí bảo này sau lần luyện linh trước kia cũng không có thay đổi gì quá nhiều. Bây giờ cả ba món chí bảo đều đã được hẳn luyện linh(cường hóa) +6 cả rồi. Chỉ cần có thể lên +7 thì thuộc tính của bọn chúng nó sẽ tăng một mảng lớn.

Nếu là bộ bảo vật(sáo trang) thì các mốc quan trọng là: +5 ; +10 ;+15 ;+20.

Nếu là đơn lẻ thì các mốc quan trọng là: +7 ; +9 ; +11 ; + 15: +20.

Ước mơ của hắn cũng rất nhỏ bé, chỉ cần lên tới +15 là được rồi, hắn không cần 20 đâu, 15 cũng là mãn nguyện rồi. Có điều vậy mà mãi không có được, bây giờ có +7 thôi cũng không biết có được hay không nữa. Không phải cứ tay nghề tốt là được mà còn phải may mắn nữa.

Sau khi đã xem đi xem lại vài chục lần những bảo vật của bản thân thì Xuân Đức lúc này mới bắt đầu tiến hành chuẩn bị luyện khí. Thực ra trên người hắn còn một kiện trân bảo khác chính là Huyết Liên Trấn Hồn, có điều kiện trân bảo này đang ở giai đoạn tấn cấp nên khó lòng quan sát. Mặc dù chỉ là thần khí nhưng nó lại thuộc về hồn khí nên đối với hắn vẫn rất quý giá.

Nếu như không phải kiện hồn khí này còn chưa đản sinh là khí linh thì hôm trước hắn đã cho nó tấn cấp thành tiên bảo rồi, trong tay hắn vẫn còn 2 miếng Sinh Tiêu Nguyên Linh. Đủ để khiến cho nó có tám thành có thể chuyển thành tiên bảo.

- ---o0o---

Trong lúc Xuân Đức ở bên trong này đang tất bật chuẩn bị luyện khí thì ở bên ngoài Vũ Y cũng đang gặp một chút phiền toái nho nhỏ.

Chẳng là cách đây không lâu đã có người đến đây nhật xác hai tên bị Xuân Đức bóp chết sau đó ném ra ngoài đường mang đi nhưng sau một lúc lâu thì lại có một đám đông kéo tới nơi đây. Nhân số phải có gần 200 người, đi đầu là mấy người thanh niên nam nữ, theo phía sau là một đám cường giả Thiên Quân Tiên Cảnh. Trong đó cũng có không ít nửa bước vương giả, cường giả vương cấp cũng có 2 tên.

Người tới khí thế hung hăng vô cùng, vừa đến trước công trang viên thì một người thanh niên đi phía trước nhất đã hét lớn.

" Bao vây lấy nơi này cho ta, đừng để kẻ nào chạy ra ngoài. Hôm nay ta muốn nhìn xem là ai ăn gan hùm, mật gấu mà lại dám giết đệ đệ của Vương Phong ta."

Nghe được tiếng hét của hắn thì ngay lập tức vô số cao thủ bao vây cả trang viên, tên nào tên nấy trên người đều phát ra sát khí lẫm lẫm. Thiết nghĩ nếu không phải tên thanh niên này nói là chỉ muốn bao vây thì đám này đã xông vào bên trong chém giết rồi.

Đám vệ binh cùng thị nữ bên trong trang viên nhìn thấy một màn này thì đều thất kinh, cả đám nhanh chân trốn vào trong phòng sau đó không dám lộ đầu ra nữa, cả đám chỉ sợ tai bay vạ gió.

Sau khi đã chắc chắn rằng nơi đây đã bị bao vây, dù người bên trong có chấp cánh cũng khó thoát thì Vương Phong lại hướng vào phía trong gầm lên:

" Là kẻ nào giết đệ đệ ta, còn không mau ra đây nhận lấy cái chết. "

Tiếng gầm của hắn mang theo tiên lực cuộn cuộn cùng với sự phẫn nộ khó lòng diễn tả, âm thanh như tiếng rống gầm vang vọng khắp cả trang viên.

Đang ở phòng riêng tu luyện, Vũ Y lúc này bỗng nhiên nghe được âm thanh như sấm kia thì không khỏi nhăn mày lại một cái, đôi mắt to tròn xinh đẹp mở ra, bên trong đôi mắt xinh đẹp kia liên tục lóe lên quang mang lạnh lẽo. nàng có chút buồn bực nói thầm:

" Hừ, đám tạp nư này lại kéo tới, hôm nay bản tiểu thư tâm tình không tốt lấy các ngươi chơi đùa vậy. Nhất là cái tên vừa rống lên kia bản tiểu thư

nhất định sẽ cắt lưỡi ngươi, xem sau này ngươi còn rống được không."

Tiếp sau đó nàng liền đứng dậy, đi ra khỏi phòng. Ngay lúc nàng vừa mới đứng dậy thì Bóng Ảnh không biết từ đâu đi ra, bộ dạng uể oải vừa ngáp dài vừa nói:

" Chơi thì chơi nhưng đừng chơi chết là được, đại ca nói vậy."

Vũ Y nghe vậy thì nhìn qua Bóng Ảnh nhẹ gật gật đầu nói:

" Chơi tàn phế thôi, không chết được đâu không cần lo."

Bóng Ảnh nhếch môi cười tà nói:

" Ta biết là Tiểu Y ngươi không vui nhưng cố nhịn đi một chút, cái tên to miệng kia ta mới vừa nhìn thấy sáng nay, kẻ này đi cùng với đám người của Thăng Tiên Tông. Chơi hán phế sẽ có một số phiền toái không cần thiết. Vì đại ca phải ủy khuất Tiểu Y ngươi rồi. Hắc hắc."

Vũ Y lúc này làm sao lại nghe không hiểu lời của Bóng Ảnh, nàng cũng nhếch môi lên cười nói:

" Yên tâm. Xem như hôm nay ta chịu một chút ủy khuất vậy, món nợ ngày hôm nay ta sẽ ghi lại, ngày sau sẽ đòi."

Nói xong thì nàng liền bước ra khỏi phòng, đi xuống phía dưới. Trong khi nàng đang bước xuống phía dưới thì Bóng Ảnh lại cười lên ha hả, vừa cười vừa nói:

" Lúc đi đòi nợ nhớ gọi ta đấy."

Vũ Y nghe được lời của Bóng Ảnh thì cũng không có dừng lại, vừa đi nàng vừa nói:

" Sẽ không thiếu phần của ngươi, lúc nào đi ta gọi."

Nếu như có Xuân Đức ở đây, nghe được hai người nói chuyện như vậy thì hẳn sẽ ngay lập tức đoán ra vận mệnh của những kẻ bị hai người nhắm tới rồi. Thường thường những kẻ mà bị hai người nhắm tới đều có chung một cái kết cục cực kì bi thảm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 952: Vũ Y Giả Ngây Thơ

Trước cửa ra vào của trang viên.

Sau khi gầm lên một tiếng uy mãnh, thấy một lúc lâu vẫn không có người nào dám đi ra thì trong lòng Vương Phong đặc ý cười cười. Hắn còn đang tưởng rằng kẻ ở bên trong trang viên này đã bị uy thế của hắn dọa cho bẽ mặt, bây giờ chắc còn đang sợ hãi không biết nên làm sao làm sao cho phải.

Lúc này đây ở bên cạnh Vương Phong, một thanh niên cao gầy có khuôn mặt gian xảo quay qua nhìn hắn cười cười, nhỉnh hót nói:

" Theo tiêu đệ thấy thì người kia đã bị uy thế của Phong sư huynh dọa sợ rồi, bây giờ chắc đang tìm cách để bỏ trốn nhưng mà kẻ kia làm sao có thể biết rằng Phong sư huynh đã giăng thiên la địa võng khắp nơi."

Đám thanh niên nam nữ bên cạnh lúc này cũng nhân cơ hội a dua nói:

" Đúng vậy, kẻ kia hẳn đã bị Phong sư huynh dọa sợ, bây giờ cũng giống con chuột chui rúc vào một xó nào đó rồi. "

" Theo ta thấy thì có khi kẻ kia đã bị dọa cho sợ mà ngất đi. Ha ha ha."

" Đúng vậy, đúng vậy. Ha ha. Bị dọa cho đái ra quần sao đó thì bất tỉnh. Ha ha."

Nghe được những người bên cạnh thì nhau a đua nịnh thì Vương Phong trong lòng cảm thấy vô cùng thoải mái, nói thực hẳn cũng chẳng quan tâm đến việc một người huynh đệ không phải ruột thịt của hắn chết đi, chết thì cũng chết rồi, chẳng qua là bộ mặt của gia tộc nên hắn mới đi tới nơi đây. Nhưng mặt ngoài hắn vẫn phải làm bộ làm tịch một chút để lừa gạt thế nhân.

Đang lúc những người này thi nhau tâng bốc Vương Phong thì từ một cái lầu các gần đó đi ra một thiếu nữ, thiếu nữ này vừa xuất hiện thì ngay lập tức thu hút được sự chú ý của mọi người, gần như ngay lập tức tất cả ánh mắt đều đổ dồn lên người thiếu nữ kia.

Có nhiều người khi vừa nhìn thấy thiếu nữ kia thì đã giống như thất hồn lạc phách hai mắt si mê nhìn chằm chằm phía trước, trong miệng bọn họ liên tục nói:

" Thật xinh đẹp."

" Xinh đẹp quá. Nàng ấy là ai vậy? "

" Vì sao nơi này lại xuất hiện một nữ tử xinh đẹp như vậy."

Thiếu nữ vừa xuất hiện kia không ai khác chính là Vũ Y, thực ra những người này nhìn thấy cũng không phải dung mạo thật sự của Vũ Y mà chỉ là một cái mặt nạ da người mà thôi. Khuôn mặt thật sự của Vũ Y ngoại trừ người trong gia đình thì không ai biết.

Lúc này đây Vũ Y với khuôn mặt như thiên sứ, thanh thuần xinh đẹp đến cực điểm, thêm vào đó trên người của nàng còn mặc một bộ đồ màu trắng khiến cho cả người toát nên một khí chất dụ hoặc đến khó thể cưỡng chế được.

Sau khi đi ra ngoài này, đứng đối diện với đám người. Nàng khẽ nhếch môi cười nhạt nói:

" Người các ngươi cần tìm là ta, làm sao? Bây giờ các ngươi muốn như thế nào? "

Thấy nụ cười trên mặt của Vũ Y thì những người nơi đây trái tim không khỏi nảy lên một cái duy chỉ có tên vương giả đứng phía sau Vương Phong là vẫn giữ được bình tĩnh, ánh mắt cả đám cũng không khỏi đại ra. bọn họ không ngừng nuốt nước miếng.

Nhất là Vương Phong, sau khi nhìn thấy Vũ Y thì hấn liền quên luôn mục đích của mình tới đây, nghe được Vũ Y hỏi thì hấn thoáng cái ngẩn người nhưng ngay sau đó hấn liền thay đổi một bộ mặt.

Hấn lúc này cười tươi, sau đó nói:

" Đây hấn chỉ là một sự hiểu lầm, chỉ là hiểu lầm mà thôi. Ha ha. Tại hạ tên là Vương Thế Phong, nội môn đệ tử của Thăng Tiên Tông không biết quý danh tiên tử là gì? "

Vũ Y nhìn thấy thái độ của tên này thì không khỏi ngạc nhiên, rõ ràng tên này tới đây là muốn hỏi tội kia mà vì sao lúc này lại có thái độ như vậy, nàng vốn dĩ còn muốn giả heo ăn thịt hổ, sau đó đánh cho đám này bò về nhà ai ngờ sự việc lại ra ngoài dự đoán của nàng.

Nàng hơi cau mày nói:

" Không phải hiểu lầm mà là sự thật, lúc trước có một tên đến đây muốn chiếm trang viên này của ta nhưng bị ta giết chết. Người đó hình như là đệ đệ trong miệng của ngươi đấy."

Vương Phong nghe vậy thì lại tỏ ra phần nộ, sắc mặt hần trầm xuống nói:

" Lại còn có việc như vậy, như vậy thì việc này lỗi là do người tộc đệ kia rồi, hần có chết cũng không hết tội, ta chỉ hận rằng...."

Ngay vào lúc hần đang tràn đầy căm phẫn lên tiếng chỉ trích tên tộc đệ của hần thì vào lúc này tên cường giả vương cấp đứng phía sau hần truyền âm nói:

" Thiếu chủ, nơi này không còn cường giả nào khác. Người bên trong mạnh nhất cũng chỉ là nửa bước vương giả mà thôi. Còn cô gái ở đối diện tuy lão nô nhìn không ra nông sâu nhưng theo lão nô thấy thì nàng cũng không mạnh đi nơi nào. Không biết ý của thiếu chủ muốn thế nào."

Vốn thấy tự dung có một nữ tử xuất hiện lại còn tự nhận là hung thủ thì Vương Phong có đôi chút đề phòng đối phương nhưng nghe được lời của ông lão phía sau thì hần liền vững tâm, với trong lời nói của hần cũng đã để lộ ra thân phận của bản thân, hần cũng không tin nữ nhân này có thể làm gì hần.

Hần lúc này bỗng nhiên ưỡn thẳng ngực, vẻ mặt nghiêm túc, trầm giọng nói ra:

" Có điều dù tộc đệ của ta có phạm phải tội gì thì cũng là do Vương Gia chúng ta tự xử lý, không đến phiên một người ngoài như cô nương xen vào. Mặc dù ta không biết cô nương lai lịch ra sao nhưng việc này cô nương cũng phải cho tại hạ một cái công đạo. Bằng không việc này sẽ không đơn giản mà có thể cho qua."

Công phu trở mặt của tên này có thể nói là đạt đến mức thượng thừa, vừa mới trước kia ân cần bao nhiêu thì lúc này lại đê tiện bấy nhiêu.

Vũ Y nghe được những lời này cũng chỉ là cười nhạt, nàng khoanh tay trước ngực bộ dạng xem trò vui nói:

" Người muốn cái gì công đạo. Người cũng đã chết, thi thể cũng đã được các người mang về, nếu gia tộc các người nghèo quá không có tiền mua quan tài thì ta cho thể bố thí cho một ít tiên thạch về mà mua, đó cầm lấy. Còn thừa cũng không cần trả lại."

Vừa nói Vũ Y vừa lấy ra một nắm tiên thạch ném về phía trước, hành động của nàng tùy tiện như là việc ném một cái bánh bao cho một con chó vậy.

Nhìn thấy một màn như vậy thì sắc mặt người ở đây ai nấy đều thay đổi, kể cả tên Vương Phong lúc này cũng bị hành động của Vũ Y chọc giận, sắc mặt của hắn nháy mắt thì liền sa sầm lại, hắn lúc này trầm giọng quát.

" Bắt nữ nhân này lại, cắt đứt gân mạch của nàng ta rồi mang đi."

Tên này không nói thì thôi vừa nói ra chính là những lời tàn độc vô cùng, mấy tên cận vệ đang đứng ở phía sau nghe vậy thì ngay lập tức lao về phía trước món bắt lấy Vũ Y.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 953: Vũ Y Bạo Lược

Nhìn thấy một đám đại hán đang lao về phía mình thì Vũ Y vẫn đứng yên bất động, nàng nhìn mấy tên kia một cách đầy khinh miệt, bắt gặp ánh mắt này của nàng thì mấy tên kia ngay lập tức cảm giận, một người trong số đó giận dữ mắng mỏ.

" Thứ tiện nhân như ngươi mà lại dám dùng ánh mắt đó nhìn chúng ta."

Nghe được hai chữ tiện nhân thì ánh mắt của Vũ Y lóe lên sát ý, ánh mắt lạnh lẽo của nàng nhìn về phía tên đại hán vừa mới nói kia. Tên đại hán kia bị Vũ Y nhìn thì đột nhiên cảm thấy phía sau lưng lạnh ngắt, hay theo bản năng muốn xoay người bỏ chạy nhưng vì lệnh của chủ tử hắn vẫn tiến lên. Hắn hừ lạnh một cái để tăng thêm dũng khí, sau đó cùng đồng bạn khác tiến lên.

Nhưng ngay vào lúc này hắn liền thấy một làn gió mát thổi qua, sau đó chỉ thấy những đồng bạn bên cạnh hắn bỗng nhiên bay ngược về sau, vừa bay ngược về phía sau vừa phun máu.

Hắn còn chưa kịp hiểu việc gì đang diễn ra thì hắn liền đã cảm thấy cổ của bản thân bị cái gì đó siết chặt, nhìn lại thì hắn hoảng sợ phát hiện mình vậy mà lại bị nữ nhân kia dùng một tay khống chế. Cùng lúc này liên tiếp những tiếng

" Bịch bịch bịch "

vang lên. Mấy tiếng bịch bịch kia là thân thể của mấy tên vừa bị bay ngược về phía sau lúc này mới tiếp đất. Những người khác thấy một màn như vậy thì ngây ra, đang khi bọn họ còn chưa kịp phản ứng thì liên hoàn cước tiếp theo của Vũ Y khiến cho cả đám lạnh gáy.

Chỉ thấy Vũ Y đang dùng một tay không chế đại hán kia thì bất ngờ đá lên một cước, một cước này nhắm ngay con chim bé nhỏ của đại hán. Chỉ nghe " bụp " nhẹ một cái, rồi mọi người thấy cả người đại hán lúc này bỗng nhiên run rẩy, sắc mặt tái nhợt, thân thể hắn không tự chủ được mà co lại.

Lúc này Vũ Y lại thuận thế lên gối một cái, một cái lên gối này trúng ngay phía dưới cằm hàm của đại hán, lực đạo mạnh mẽ khiến cho cả người đại hán bật ngửa về phía sau, cùng lúc bật ngửa về phía sau thì trong miệng của đại hán cũng văng ra vài cái răng.

" Uych"

Cả cái thân hình to lớn ngã nằm ngửa ra, ngay khi đại hán vừa tiếp đất thì Vũ Y lúc này lại có chân lên đạp mạnh xuống một cái, ngay giữa ngực tên đại hán này, ngay lập tức tiếng xuống cốt vỡ nát vang lên.

" Hự.... Rắc rắc rắc rắc..."

Đại hán kia ăn một đạp này thì lập tức ói ra máu, hai mắt trợn to, sắc mặt vắn vẹo, hai tay hắn lúc này ôm lấy chân của Vũ Y như muốn nhấc chân nàng ra khỏi ngực hắn.

Vũ Y thấy vậy thì lông mày khẽ nhíu, nàng dùng lực đạp xuống.

" Rốp rốp rốp."

" Hự.. Oa."

Sức lực mạnh mẽ khiến cho phần ngực của tên đại hán sụp đổ hoàn toàn, hấn lúc này chỉ kịp kêu khẽ một tiếng, từ trong miệng hấn máu tươi phun ra liên tục, sau vài cái hô hấp thì hấn liền nghẹo đầu qua một bên không biết là còn sống hay đã qua đời.

Thấy tên này đã bất tỉnh thì Vũ y liền khẽ hừ lạnh một cái, lúc này nàng mới nhấc chân ra khỏi ngực đại hán. Nhìn cả lồng ngực của đại hán lúc này đã sụp đổ hoàn toàn thì sắc mặt những người ở nơi này đều biến sắc.

Tiếp sau đó Vũ Y đá mạnh tên nam tử dưới chân một cái vào hông, tên kia ngay lập tức giống cái bao tải thịt bị đã văng đến trước mặt tên thanh niên họ Vương.

Lúc này đây Vũ Y một lần nữa khoanh tay trước ngực nhìn những kẻ nơi này cười lạnh nói:

" Đám các ngươi chỉ có bấy nhiêu đó bản lĩnh thôi sao, một đám rác rưởi."

Ánh mắt của nàng nhìn thẳng Vương Phong cười hỏi:

" Làm sao? Vừa lúc này không phải rất khí thế sao, diễn chút cho bản cô nương xem nào. Diễn hay thì liền có thưởng."

Vừa nói nàng vừa móc ra thêm một nắm tiên thạch vụn ném đến trước mặt Vương Phong.

Tên Vương Phong lúc này nhìn nhìn tên hộ vệ không ra hình người phía dưới chân, cùng với vô số vụn tiên thạch rơi lả tả khắp nơi trên mặt đất thì sắc mặt hấn xanh lét. Cũng vào lúc này ông lão Tinh Vương Tiên Cảnh đang đứng phía sau Vương Phong nhìn thẳng Vũ Y quát.

" To gan, ngươi biết là đang nói chuyện với ai sao? Đã người không biết lớn nhỏ như vậy thì hôm nay lão phu thay mặt phụ mẫu ngươi dạy dỗ ngươi vậy."

Vừa nói hần vừa vận dụng bộ pháp bước qua Vương Phong sau đó vươn ra cánh tay gầy gò của bản thân chụp về phía Vũ Y, vì để cho Vũ Y không còn đường đào tẩu thì ông lão này còn không tiếc dùng linh hồn lực phong tỏa khắp nơi 10 mét xung quanh Vũ Y.

Nhìn thấy cánh tay như ma trảo kia sắp chụp lấy đầu của mình thì Vũ Y lúc cũng không có làm ra động tác né tránh mà nàng cũng đưa tay lên đón đỡ. Nhìn bàn tay trắng nõn như ngọc của nàng so với bàn tay như ma trảo của lão giả thì quả thực khác nhau một trời một vực, không ai có thể nghĩ rằng Vũ Y có thể chống cự lại, mọi người chỉ cho rằng đây là Vũ Y do quá bất ngờ bị động phản ứng mà thôi.

Nhưng một việc hết lần này đến lần khác không ai cho rằng nó có thể xảy ra thì lại xảy ra. Bàn tay nhỏ nhắn của Vũ Y đơn giản bắt lấy được cổ tay của đối phương, lúc này đây trên mặt của lão giả xuất hiện vẻ kinh hãi, còn trên khuôn mặt của Vũ Y xuất hiện nụ cười lạnh lùng.

" Rắc rắc rắc..."

Vũ Y dùng lực nắm chặt, cổ tay của lão giả ngay lập tức bị bóp nát vụn. Lão giả kia ngay lập tức rú thảm " a a a a " cùng lúc đó một cánh tay khác của lão giả cùng hóa thành ma trảo đánh về phía đầu của Vũ Y.

Có điều lần này cũng giống lần trước, Vũ Y một lần nữa đơn giản bắt lấy ma trảo kia, lúc này đây trên mặt cô nàng lại mang theo tiểu ý, nhếch một khe cười một cái. Tiếp sau đó, một tiếng " Phức " vang lên. Cả cánh tay kia của lão giả bị Vũ Y giật xuống, ngay lập tức máu tươi phun ra như suối.

Lão giả lúc này ngay lập tức lui về phía sau. Cùng với đó là âm thanh bi thiết từ trong miệng của lão phát ra.

" A a a a. Tay của ta. Tiệp nhân ngươi muốn chết."

Hai mắt của lão giả lúc này đã xung huyết, hấn lúc này ngay lập tức ra bảo vật của bản thân muốn công kích Vũ Y nhưng ngay khi hấn chỉ mới vừa niệm động gọi bảo vật thì Vũ Y một lần nữa xuất hiện ngay trước mặt lão ta.

Lại một cước ngay chỗ hiểm được tung ra. Lại một tiếng " Bụp" nhỏ nhỏ vang lên, vừa tung ra một cước này Vũ Y cũng đồng thời vung tay tát mạnh một cái lên mặt lão giả.

" Bốp."

Một âm thanh to rõ vang lên, cùng lúc đó thân hình của ông lão kia cũng bay lên không trung, santo không biết bao nhiêu vòng , vừa tiến hành santo nhiều vòng vừa liên tục phun ra máu tươi, bên trong còn có lẫn không ít răng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 954: Xử Lý Không Dứt Điểm Phiền Toái Nói Tiếp Phiền Toái

Nhìn thấy một màn như vậy thì tất cả những người nơi đây đều cảm thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng, khuôn mặt thì đau rát thay cho lão giả, cả đám không tự chủ được mà lui dần về phía sau. Ánh mắt nhìn về phía Vũ Y lúc này đã không phải là ánh mắt tham lam cùng thèm muốn mà thay vào đó là sự kính sợ.

Nhưng ngay lúc bọn họ muốn lui về phía sau thì liền bị ánh mắt của Vũ Y quét qua, ánh mắt kia không hiện lên một chút ba động tình cảm nào cả, nó lạnh lẽo u ám không có sinh cơ. Bị ánh mắt như vậy nhìn qua thì những người nơi đây không còn một ai dám lui về phía sau nữa cả. Cả đám đều ngoan ngoãn đứng yên tại chỗ.

Vũ Y lúc này nhìn qua tất cả những kẻ nơi đây sau đó lạnh giọng nói:

" Tất cả để lại một cánh tay phải sau đó thì rút đi. Lần sau còn dám đến làm phiền ta thì không phải là một cánh tay nữa. "

Âm thanh mang theo sự sát ý nhàn nhạt khiến cho đám người run lên từng cơn. Lúc này đây không một ai dám nói một tiếng không, tất cả mọi người kể cả nam lẫn nữ đều lấy ra vũ khí của bản thân sau đó thì tự đoạn đi cánh tay phải.

" Phập phập phập..."

" Á á á..."

Liên tiếp những tiếng kêu đau đớn vang lên, mặc dù đã có chuẩn bị trước nhưng bị đoạn đi một cách tay khiến cho nhiều người không tài nào chịu nổi, sắc mặt người nào cũng trắng bệch.

Sau khi đã tự đoạn đi một cánh tay thì những người này này cũng không dám rời đi mà vẫn đứng yên một chỗ chờ đợi phán xét tiếp theo của Vũ Y.

Vũ Y nhìn thấy những người này cũng đã tự cắt xuống một cánh tay phải thì cảm thấy như vậy là được rồi, nàng lúc này lạnh nhạt nói:

" Các ngươi có thể rút đi, nhớ mang theo thi thể mấy tên kia đừng có để nơi đây làm bẩn nhà của ta."

Nghe được câu này thì tất cả những người khác đều như được đại xá, cả đám vâng dạ rồi rút sau đó nhanh chóng mang theo thi thể những kẻ khác chạy đi. Bọn họ cũng không quên nhặt theo cánh tay của bản thân.

Đừng nhìn Vũ Y chỉ đánh nhẹ mấy cái như vậy là không có việc gì, trên thực tế mỗi đòn đánh của nàng đều mang theo bốn nguyên hắc ám, lực bốn nguyên này sau khi vào bên trong cơ thể địch nhân sẽ trở thành kịch độc chí mạng khiến cho đôi phương chết trong đau đớn.

Cũng vì vậy mà mấy tên kia chỉ bị nàng tát nhẹ một cái hay cho ăn một cước thì lúc này đều đã lặng yên nín thở vĩnh viễn rồi.

Nhìn thấy đám người kia như đám chó nhà có tang cúp đuôi chạy đi thì Vũ Y lúc này mới quay vào trong tiếp tục tu luyện. Sau khi nàng quay về phòng của bản thân đóng cửa lại thì đám tỳ nữ cùng thị vệ lúc mới dám đi ra khỏi nơi ẩn trốn.

Ánh mắt đám nữ tỳ nhìn về phía căn phòng vừa mới khép kín kia mà trong mắt hiện lên sự sùng bái không hề che giấu. Một thị nữ sùng bái nói:

" Các người có thấy gì không, tiểu thư lúc này thật quá ư tuyệt vời, ước gì ta cũng có một phần tu vi của tiểu thư thì tốt rồi. Đến lúc đó ta cũng sẽ là cường giả một phương. Nhưng không biết đám người kia có còn quay lại nữa hay không, nhìn những người kia hẳn là đến từ một thế lực rất lớn, không biết bọn họ có muốn trả thù không?"

Nói đến cuối thì tỷ nữ này lại có đôi chút lo lắng, lúc này đứng bên cạnh nàng còn có một vài thị nữ khác nhỏ giọng nói với nhau.

" Ta nghĩ rằng sẽ không đâu."

" Ta cũng nghĩ như vậy. "

" Với nếu có đến thì lúc đó cũng có tiểu thư chống, đám người hầu như chúng ta có lo lắng cũng không được gì. Chúng ta chỉ cần làm tốt việc của bản thân là được."

Đúng lúc này một âm thanh nghiêm khắc vang lên:

" Đã biết vậy còn không nhanh đi làm việc của mình, mấy người các người còn đứng ở đây làm gì nữa."

Nghe được âm thanh này thì đám tỷ nữ lập tức nhìn lại phương hướng vừa phát ra âm thanh, ngay lập tức bọn họ liền nhìn thấy Nhã Vận sắc mặt không vui đang nhìn bọn họ. Thấy là Nhã Vận thì đám tỷ nữ này ngay lập tức giả vờ lễ phép, cười hì hì nói:

" Vâng. Bọn em đi làm việc ngay đây Vận tỷ."

Ở cùng nhau đã lâu bọn họ cũng biết con người của Nhã Vận, vị tổng quản tuy có một ít tính xấu nhưng vẫn là một người rất tốt, nên bọn họ cũng không có sợ. Sau khi vâng vâng dạ dạ sau đó thì nhanh chân chạy đi làm việc của bản thân.

- --o0o---

Sau khi rời khỏi trang viên của Xuân Đức thì đám người của Vương Phong cũng không dám dừng lại trị thương mà mang theo thương thế một mạch chạy thẳng về nơi ở của bản thân. Vương Phong sau khi chạy được về đến Lâm Nhược Viên thì hẳn lúc này mới thở ra một hơi, trong mắt của hắn xuất hiện sự oán độc.

Ngay lúc này một âm thanh dịu dàng của nữ tử mang theo sự kinh ngạc cùng sự quan tâm vang lên:

" Vương Phong sư đệ ngươi làm sao vậy, là ai đã thương ngươi? "

Nghe được âm thanh này thì Vương Phong liền ngẩng đầu lên, ngay lập tức hắn liền nhìn thấy một thiếu nữ có khuôn mặt dễ thương đang cùng với hai nữ tử khác đang hướng về phía bên này đi tới. Nhìn thấy nữ tử này thì thần sắc của hắn ngay lập tức thay đổi, hắn lúc này mang theo cánh tay cụt tiến lên phía trước hướng về thiếu nữ cúi đầu chào:

" Nội môn đệ tử Vương Phong xin chào Lam Linh sư tỷ."

Thiếu nữ kia nhìn thấy Vương Phong bị thương như vậy mà vẫn chào mình thì có chút không đành lòng, nàng lúc này nhanh chân đi lại gần dùng hai nâng Vương Phong lên, khi lại gần nhìn thấy cánh tay phải của hắn đã đứt cụt thì nàng không khỏi đau lòng.

Tâm niệm vừa động, từ đầu ngón tay của nàng hiện lên một quả cầu ánh sáng màu xanh, quả cầu ánh sáng màu xanh kia khi chiếu lên vết thương của Vương Phong thì khiến cho những vết thương kia nhanh chóng lành lại, cánh tay bị cụt cũng nhanh chóng tái sinh như lúc ban đầu. Không qua mấy cái hô hấp thì tên Vương Phong này lại hoàn hảo như chưa hề có việc gì.

Sau khi trị thương xong thì thiếu nữ mới ôn nhu hỏi:

" Bây giờ sư đệ có thể kể rõ việc gì đã xảy ra sao? Nói cho sư tỷ nghe, sư tỷ sẽ làm chủ cho sư đệ."

Vương Phong nghe vậy thì trong lòng đại hỉ, hấn ngay lập tức kể lại việc lúc trước cho vị Lam Linh sư tỷ này. Đương nhiên hấn sẽ không kể việc tặc đệ của mình đến đoạt nơi ở của người ta, cũng không kể việc hấn bá đạo đến mức nào. Hấn lúc này chỉ kể đối phương tàn độc đến mức nào, bá đạo đến mức nào, một lời không hợp liền ra tay giết người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 955: Xử Lý Không Dứt Điểm Phiền Toái Nói Tiếp Phiền Toái (2)

Nghe được Vương Phong kể lại những việc xảy ra thì sắc mặt của Lam Linh cùng hai nữ tử phía sau của nàng mỗi lúc một trầm xuống. Khi Vương Phong còn chưa kể hết thì một nữ tử đứng phía sau Lam Linh đã giận dữ nói:

" Vậy mà lại dám không đặt Thăng Tiên Tông vào trong mắt, kẻ này là ăn gan hùm mật gấu hay sao? "

Lúc này một nữ tử khác cũng lên tiếng.

" Kẻ này nếu không diệt trừ thì tôn nghiêm của Thăng Tiên Tông ở đâu. Kẻ này nhất định phải chết."

Nói đến chữ " chết " thì nàng ta cắn đến rất nặng, còn xen lẫn với một ít sát ý. Cảm nhận được sát ý này thì Lam Linh hơi nhú mày lại. Nhìn thấy Lam Linh nhú mày thì nữ tử kia còn muốn nói cái gì lúc này cũng liền im miệng lại không dám nói tiếp.

Lúc này đây Lam Linh nhìn thật sâu vào Vương Phong khiến cho tên này trong lòng có chút chột dạ. Ánh mắt của hắn có chút né tránh ánh mắt của Lam Linh, nhìn thấy vậy thì Lam Linh liền nói:

" Vương Phong sư đệ dẫn ta tới nhìn xem những người bị hại. Sư tỷ ta muốn nhìn xem đối phương làm kiểu gì chỉ tát một cái liền có thể lấy mạng người."

Vương Phong nghe vậy thì trong lòng cũng thở ra một hơi, ánh mắt lúc trước của vị Lam Linh sư tử này khiến cho hắn cảm thấy mọi bí mật trong lòng của bản thân đều bị nhìn thấu. Lúc này đây hắn ngay lập tức gật đầu nói:

" Mời sư tử theo sư đệ một chuyến."

Nói xong thì hắn ngay lập tức đi trước dẫn đường những người khác theo ở phía sau hắn. Nơi ở của đám tùy tùng không phải được an bài tại Lâm Nhược Viên mà là ở một khu vực khác nên việc đi tới nơi kia cũng cần tốn một ít thời gian.

Sau khi đi tầm 20 phút thì bốn người đã tới nơi. Sau khi đến nơi này thì bốn người ngay lập tức được người quản sự nơi đây tiếp đón nhiệt tình nhưng lúc này cả bốn người đều không quan tâm mà trực tiếp đi nhìn mấy người bị thương. Cùng mấy kẻ không may bị Vũ Y giết chết.

Có điều lúc bọn họ đến đây thì đã muộn, lúc này một tùy tùng của Vương Phong sợ hãi nói:

" Thừa thiếu chủ, mấy cái thi thể khi đưa về tới đây thì đều biến thành khói đen tan biến hết rồi. Việc này không chỉ có thuộc hạ nhìn thấy mà mọi người đều nhìn thấy. Thiếu chủ nhìn bên trong quan tài vẫn còn quần áo cùng bảo vật của bọn họ. "

Những người khác ở một bên nghe vậy cũng liên tục là gật đầu đồng ý. Nghe người này nói vậy cũng nhìn thấy rõ ràng bên trong quan tài có quần áo cũng bảo vật thì Lam Linh hơi nhíu mày lại, lúc này đây nàng nhìn qua hai nữ tử hỏi:

" Hai người các ngươi tu vi cao thâm có nhìn ra được cái gì không ? "

Hai nữ tử kia lúc này hai mặt nhìn nhau sau đó xấu hổ nói:

" Xin lỗi tiểu thư bọn thuộc hạ cũng không nhìn ra được điểm gì cả."

Nghe vậy thì Lam Linh càng nhăn mày hơn:

" Đến cả hai người các người cũng không nhìn ra được cách hạ thủ của đối phương, chúng tỏ đối phương tu vi rất cao, phương pháp giết người cũng rất đặc biệt. Người này ta muốn gặp, hai người các người theo ta đi gặp người kia, Vương Phong người dẫn đường."

Nghe được lại phải tới nơi kia, lại nhớ đến ánh mắt lạnh lẽo của Vũ Y thì Vương Phong không khỏi hai chân mềm nhũn ra, hẳn lúc này có chút run run nói:

" Sư tỷ chúng ta thật phải đến nơi kia sao, kẻ kia tâm địa rất độc ác sư đệ sợ nếu sư đệ dám đến đó thì lần này đối phương sẽ lấy mạng sư đệ. "

Nhìn thấy biểu hiện sợ hãi của Vương Phong thì lúc này một thuộc hạ của Lam Linh không vui nói:

" Có hai người chúng ta bảo vệ thì người còn sợ cái gì, nói dẫn đường thì cứ dẫn đường đi đừng có làm mất thời gian của tiểu thư."

Lam Linh tuy không có thể hiện ra mặt nhưng trong lòng cũng ần ần xem thường vị sư đệ này, lúc này nàng ôn hòa nói:

" Sư đệ không cần sợ có Lam Mị cùng Lam Hải đi theo thì chúng ta sẽ được an toàn, hai người bọn họ đều là cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì, ở nơi này ngoại trừ mấy vị trưởng lão thì không ai hơn được các nàng."

Vương Phong nghe xong nhưng lời này thì cũng can đảm hơn một ít, hẳn lúc này hít một hơi sâu nói:

" Đã vậy đề sư đệ dẫn đường cho sư tử cùng hai vị tiên bối."

Nói xong thì hấn ngay lập tức đi ra ngoài chuẩn bị một chiếc thú xa, sau đó bốn người ngồi lên thú xa tiến thẳng đến trang viên của Xuân Đức.

- --o0o---

Sau vài giờ thì thú xa trở bốn người đã tới trước cổng của trang viên Xuân Đức.

Ngay khi thú xa dừng lại thì bốn người liền đi xuống, ngay khi bọn họ vừa đi xuống thì đã bắt gặp mấy ánh mắt cảnh giác nhìn bọn họ. Những ánh mắt này không ai khác chính là đám thị vệ canh cửa, sau khi bọn họ nhìn thấy Vương Phong thì không khỏi kinh ngạc lên tiếng:

" Lại là ngươi, ngươi sao lại tới nữa rồi? Mới vừa bị tiểu thư nhà chúng ta dạy cho một bài học còn chưa nhớ hay sao mà lại dám tới đây. Chẳng lẽ lại ngứa da. ""

Sau khi nhìn thấy sự cường hãn cùng bá đạo của tiểu thư nhà mình thì đám hộ vệ lúc này lá gan cũng lớn không ít, không có giống như lúc trước vừa nhìn thấy địch nhân thì đã bỏ chạy. Vương Phong nghe mấy tên hộ vệ nói vậy thì trong lòng bốc lên một cỗ lửa giận vô danh. Nhưng nghĩ tới nơi đây là nơi của nữ ma đầu kia nên hấn cũng không dám bộc phát.

Hấn lúc này cười cười nói:

" Sư tử của ta muốn gặp tiểu thư của các ngươi, không biết tiểu thư nhà các ngươi có ở nhà hay không? "

Hấn vừa hỏi xong thì một âm thanh có phần non nớt vang lên:

" Vũ Y tử bận tu luyện rồi, với tử ấy cũng không thích nói chuyện với đám người xấu các ngươi. Các ngươi có thể ra về, nơi đây không chào đón các ngươi. Bằng không Ảnh ca ca sẽ cho các ngươi biết tay."

Lúc này những người khác đều hướng ánh mắt qua phương hướng vừa phát ra thanh âm, lập tức bọn họ liền nhìn thấy một thanh niên có bộ dạng ôn hòa toàn thân bạch y đang dắt theo một tiểu nam hài khoảng 7-8 tuổi, tiểu nam hài kia hai má hồng hào bộ dạng khả ái vô cùng nhìn rất giống tiểu nữ hài.

Nhưng khi hai người Lam Mị cùng Lam Hải nhìn thấy thanh niên bạch y kia thì cả người không khỏi dựng hết lông tơ, một cảm giác nguy hiểm cực độ từ trong đáy lòng hiện ra. Bọn họ ngay lập tức tiến lên phía trước bảo vệ lấy Lam Linh, hai người cũng lấy ra tiên kiếm, ánh mắt đề phòng nhìn thanh niên bạch y kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 956: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết

Nhìn thấy biểu hiện khẩn trương của hai người Lam Mị cùng Lam Hải thì Lam Linh liền biết người mới đến không hề tầm thường. Lúc này đây ánh mắt của nàng cũng đã chú ý đến người bạch y thanh niên nhưng nàng lại không cảm thấy người thanh niên này có bất kì ác gì với nàng cả. Tuy người này hơi có một chút âm lãnh nhưng chính xác là không có ác ý.

Với nàng cũng có thể cảm nhận được người này sâu không lường được, một khi ra tay thì nàng nghi ngờ ngay cả hai người Lam Mị cùng Lam Hải cũng không phải đối thủ của người này.

Sau khi đánh giá xong người thanh niên bạch y thì nàng lúc này mới chú ý đến đứa bé vừa mới lên tiếng, không nhìn thì thôi vừa nhìn liền khiến cho nàng hết hồn. Ánh mắt của nàng mở ra thật lớn, giống như là không tin vào mắt của mình vậy. Đứa bé trước mắt này cốt linh không bao nhiêu còn chưa nổi 10 nhưng lúc này đã có tu vi Sinh Tử Tiên Cảnh Hậu Kỳ rồi.

Ngay vào lúc nàng kinh ngạc đến ngậy người thì một âm thanh ôn hòa vang lên khiến cho nàng hồi thần lại.

Bạch Y thanh niên này giờ chỉ nhìn mọi người cười mỉm lúc này lên tiếng.

" Không cần phải khẩn trương như vậy làm gì, ta cũng không phải loại người vô sĩ lấy thế hiếp người, nếu như mọi người mang theo thiện ý tới đây chỉ bằng đi vào bên trong bên uống trà nói chuyện một phen biết đâu lại có thể giải khai hiểu lầm."

Lam Linh nghe vậy thì lúc này cũng ra hiệu cho hai người Lam Mị cùng Lam Hải lui xuống, sau đó tiến lên phía trước vài bước lễ phép nói:

" Vậy phải làm phiền tiên bối rồi."

Bóng Ánh lúc này cười ôn hòa nói:

" Tiên bối sao, tu chân giới chúng ta chỉ so sánh lực lượng không phân biệt tuổi tác vậy hai chữ tiên bối này ta xin nhận rồi. Ha ha. Được rồi, đứng ở cửa nói chuyện cũng không tiện mời mọi người vào bên trong dùng trà."

Nói xong thì hắn liền xoay người mang theo Huyết Vận đi trước vào trong, bốn người Lam Linh lúc này cũng theo phía sau. Đám thị vệ lúc này cũng không có ngăn cản mà để cho bốn người đi vào trong.

- --o0o---

Vào đến trong phòng.

Lúc này đây Bóng Ánh tự mình rót trà mời cả bốn người. Vừa rót trà hắn vừa cười nói:

" Có phải tiểu cô nương đến đây vì chuyện của Vương Phong tiểu huynh đệ phải không? "

Lam Linh lúc này nhẹ gật đầu nói:

" Vâng. Vãn bối là vì việc của sư đệ mà tới đây."

Nhếch môi nở một nụ cười tà, Bóng Ánh bình thản nói:

" Thực ra việc này cũng không có gì, chẳng qua là tộc đệ của vị tiểu huynh đệ đây chọc giận huynh trưởng của ta nên bị huynh ấy giết chết. Sau đó thì vị tiểu huynh đệ đây mang theo người tới muốn bắt giết hung thủ.

Kết quả thì hẳn tiểu cô nương cũng đã biết rồi. Nếu cô nương không tin ta thì có thể hỏi Tiểu Vận."

Còn chưa đợi Lam Linh hỏi thì Tiểu Vận lúc này đang ngồi bên cạnh Bóng Ảnh đã nói.

" Ảnh ca ca nói rất đúng, sáng hôm nay khi đệ cùng với đại ca ca từ Lâm Nhược Viên trở về thì liền thấy bảy người xấu, đám người kia không thèm nói lý lẽ liền muốn dùng sức mạnh uy hiếp đại ca ca phải rời đi nơi đây. Vốn dĩ sẽ không có việc gì dù sao đại ca ca tính tình vẫn rất ôn hòa nhưng lúc đó Vũ Y tỷ lại xuất hiện, việc đám người kia dám uy hiếp đại ca ca khiến tỷ ấy rất giận, vậy là tỷ ấy ra tay."

Sau đó Huyết Vận lại chỉ tay thẳng vào mặt Vương Phong nói:

" Sau đó thì người này tìm đến nơi đây mang theo rất nhiều người bao vây lấy nơi này, vừa đến nơi này chưa hỏi trắng đen phải trái thì đã hét lớn muốn giết người. Việc này có thể hỏi tất cả mọi người ở nơi đây, hoặc ở phụ cận ai ai cũng biết cả....."

Huyết Vận đang còn muốn nói thêm gì thì Bóng Ảnh lại đưa tay lên khẽ xoa đầu nó rồi nói:

" Tiểu Vận kể bấy nhiêu là được rồi, thực ra việc này cũng không có gì lạ cả, người có thể lực hay thực lực hành động như vậy đều có thể hiểu được. Ở cái thế giới này chỉ có một chân lý, người có nắm tay lớn luôn là người đúng, kẻ yếu hơn đều là sai. Haha."

Lời này hẳn nói ra vừa là để cho Huyết Vận nghe, vừa để cho những người khác nghe. Thực ra thì Bóng Ảnh nói không hề sai một chút nào, ở tu chân giới hay bất kì đâu thì đó luôn là một chân lý cả.

Lam Linh là người cỡ nào thông minh, nàng ngay lập tức hiểu được ý của Bóng Ảnh, lúc này nàng cũng mỉm cười nói:

" Tiên bối dạy rất phải, văn bối ghi nhớ điều này. Còn việc tộc đệ của Phong sư đệ là hẳn tự gây nghiệt không thể trách ai. Những việc trước đó đã gây phiền hà cho tiên bối văn bối thành thật xin lỗi, mong tiên bối bỏ quá cho."

Bóng Ảnh lúc này cũng cười lên vui vẻ nói:

" Không có gì, chẳng qua là một chút phiền phức nho nhỏ mà thôi, cuộc sống phải như vậy thì cảm thấy có sự thú vị. Chỉ cần không phải ngày nào cũng gặp là được ha ha."

Lam Linh lúc này cũng mỉm cười những người khác nghe vậy cũng cười bồi theo, nghe tới đây thì bọn họ biết mọi việc xem như đã được giải quyết rồi. Nhẹ nhõm nhất phải kể đến 2 người Lam Mị cùng Lam Hải, từ lúc gặp Bóng Ảnh đến giờ cả 2 nàng thần kinh lúc nào cũng căng như dây đàn, bây giờ mới có thể thả lỏng một chút.

Lam Linh lúc này chợt nhớ đến cái gì, trên gương mặt nàng xuất hiện sự xấu hổ nói:

" Văn bối sơ ý quá, đến bây giờ còn chưa biết đạo hiệu của tiên bối là gì? Không biết tiên bối là người của đại thế lực nào? "

Sau khi khẽ nhấp một ngụm trà thì Bóng Ảnh mới chậm rãi nói:

" Cái này có nói thì tiêu cô nương cũng không thể biết được, với thứ đồ chơi kia lâu ngày không dùng nên ta cũng đã quên rồi. Ha ha. Ta cũng không thuộc thế lực nào cả, ta thích cuộc sống không gò bó nên chọn kiếp tán tu. Có điều tán tu tài nguyên thiếu thốn nên...."

Nói đến đây thì hẳn không có nói tiếp mà dừng lại một chút quan sát Lam Linh, Lam Linh lúc này hai mắt cũng đã lóe lên tinh mang. Nhìn thấy vậy thì Bóng Ảnh cười nói:

" Nên ta cùng với đại ca quyết định để cho tiểu muội của chúng ta cùng với tên nhóc này gia nhập một đại thế lực nào đó. Tiệp thể có tiểu cô nương ở đây, nghe nói tiểu cô nương cũng là người của Thăng Tiên Tông không biết nơi đó chọn lựa đệ tử thế nào? "

Lam Linh nghe vậy thì lập tức trong lòng kích động nhưng bên ngoài nàng vẫn làm bộ bình tĩnh, lúc này nàng cẩn thận nói:

" Thực ra việc gia nhập Thăng Tiên Tông cũng không phải là việc gì khó cả. Chỉ cần có một đại thế lực làm hộ thuẫn việc gia nhập là vô cùng đơn giản, Lam Gia của vãn bối ở bên trong Thăng Tiên Tông không nói là một nhà độc đại nhưng vẫn có được tiếng nói nhất định nếu như tiền bối có thể để cho muội muội gia nhập Lam Gia thì việc gia nhập Thăng Tiên Tông không thành vấn đề. Mạn phép cho tiểu bối hỏi một câu không biết vị tiền bối kia đã là tu vi gì rồi? "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 957: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết 2

Nhìn Lam Linh đang cố làm ra vẻ bình tĩnh Bóng Ảnh lúc này cười rộ lên nói:

" Xem ra gia tộc của tiểu cô nương rất không lồ à, ha ha, còn về phần tu vi của tiểu muội thì không được cao cho lắm, bây giờ cũng mới chỉ là Tinh Vương Tiên Cảnh Trung Kỳ Đỉnh Phong, vài ngày nữa hẳn là có thể tiến vào hậu kì. Không biết với tu vi như vậy thì Lam Gia có chào đón hay không? Tán tu chúng ta sợ nhất là khi gia nhập vào một thế lực mà lại bị cả một thế lực đó xem thường."

Nghe được lời nói đùa của Bóng Ảnh thì khóe miệng của cả bốn người khác trong phòng đều co quắp, nhất là hai người Lam Mị cùng Lam Hải, bọn họ đều là Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả nên hiểu rõ cường giả ở cảnh giới này muốn tấn thăng lên là cỡ nào khó khăn, không nói đâu xa chỉ nói riêng hai người nàng thôi, với tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì.

Ở trong gia tộc ai nhìn thấy các nàng mà không phải cúi đầu chào, đi đâu cũng được mọi người kính ngưỡng. Nếu như hai nàng có thể một chân bước vào hậu kì thì lúc đó các nàng chính thức bước lên vị trí lão tổ rồi, có điều trung kì cùng hậu kì nhìn như chỉ cách một chút nhưng đối với nhiều người đó là cái hào mà cả đời không thể vượt qua.

Lam Linh lúc này cười khỏ nói:

" Tiên bối thật biết nói đùa, với tu vi như vậy thì ở đâu cũng được các đại thế lực sẵn đón. Lam Gia tuy là một đại gia tộc nhưng cũng không

cường đại tới mức mà dám coi thường một vị vương giả. Việc tiên bối có thể cho tiểu muội mình gia nhập Lam Gia thì đó chính là phúc phận của Lam Gia. Có điều việc này là việc lớn vẫn bối không thể tự mình quyết định được, nhân tiện đi tới nơi đây cũng có một vị lão tổ của Lam Gia để vẫn bối gửi tin cho lão tổ tới đây. Lúc đó tiên bối có thể trao đổi cùng với lão tổ."

Bóng Ánh nhẹ gạt đầu, mỉm cười nói:

" Như vậy cũng tốt."

Tiếp sau đó Lam Linh ngay lập tức lấy ra truyền âm ngọc phù gửi đi một cái tin nhắn, trong tin nhắn thì nàng có nói đơn giản một chút việc chính cho vị lão tổ kia biết.

- --o0o---

Lâm Nhược Viên. Bên trong một căn phòng xa hoa đang có một ông lão cùng với một thiếu nữ đang ngồi nói chuyện cùng với nhau.

Ông lão kia bộ dạng hiền hậu, một đầu tóc bạc, da mặt hồng hào, ánh mắt của người này mang theo sự tang thương của năm tháng. Thân hình của ông lão này cũng rất cao lớn, so với người bình thường còn phải cao hơn một cái đầu. Ông lão này tên Lam Nhuận Phát một trong 5 vị trưởng lão của Thăng Tiên Tông đi tới đây lần này.

Về phần thiếu nữ thì nàng này có dung nhan tuyệt thế, tuy xinh đẹp nhưng lạnh lùng, đôi khi nàng ta cũng nở nụ cười nhưng mà nụ cười của nàng ta rét căm căm nhìn sao cũng giống như đang cười đẽ. Nàng ta mặc một thân quần áo màu lam nhạt khiến cho nàng ta càng thêm băng lãnh hơn. Cô gái này cũng không phải ai khác mà chính là Lam Nguyệt. Một trong mấy đại thiên kiêu lớp trẻ của Thăng Tiên Tông.

Ngay khi hai người đang nói chuyện với nhau thì ngọc giản truyền tin đang đeo bên cạnh hông của ông lão đột nhiên sáng lên, thấy vậy thì hai người cũng lúc dừng nói chuyện. Ông lão lúc này thần sắc có phần nghi hoặc cầm lấy ngọc giản truyền tin, vừa nhìn thấy là ai gửi tin cho mình thì ông lão không khỏi kì quái nói.

"Ồ, là Tiểu Linh Nhi gửi tin. Tiểu Linh Nhi hằng ngày không phải rất ghét ông lão như ta sao vì sao hôm nay lại gửi tin cho lão già này."

Ở bên cạnh Lam Nguyệt hơi mỉm cười nói:

"Linh Nhi còn nhỏ không hiểu được nỗi khổ của người, đợi nó lớn lên thì nó sẽ hiểu ra thôi. Người nhanh xem Tiểu Linh Nhi nhắn cái gì."

Ông lão cười ôn hòa nói:

"Tiểu Linh Nhi là một đứa bé ngoan, mỗi tội có đôi chút hiếu thắng mà thôi. Nó luôn lấy con làm mục tiêu để vượt qua nhưng mà... Thôi ta cũng không muốn nói nữa, cái này con tự hiểu được. Chỉ cần nhớ hai đứa là thân tử muội là được."

Nói xong thì ông lão mới bắt đầu dùng thần thức xem tin tức mà Lam Linh gửi về, vừa mới bắt đầu thì thần sắc của lão ta có chút cổ quái, sau đó thì thần nhiên cười nhưng sau một lúc thì sắc mặt của lão ta bỗng nhiên trở nên nghiêm túc hơn, càng về sau nét mặt của lão càng nghiêm túc đến cuối cùng thì trở nên ngưng trọng.

Nhìn thấy biến hóa nét mặt của ông lão thì Lam Nguyệt lên tiếng hỏi thăm:

"Gia gia làm sao vậy? Linh Nhi có chuyện gì sao? "

Ông lão lúc này đã thu về hồn niệm, lão ta cầm ngọc giản đưa cho Lam Nguyệt nói:

"Cháu tự mình xem đi."

Lam Nguyệt ngay lập tức cầm lấy ngọc giản truyền tin sau đó ngay lập tức dùng hồn niệm của bản thân quan sát.

Tiếp sau đó nét mặt của nàng ta cũng biến hóa y hệt ông lão, sau một lúc thì nàng cũng đã đọc xong hết nội dung tin nhắn, lúc này nàng đưa trả lại ngọc giản truyền tin cho ông lão sau đó nói:

"Gia gia thấy việc này thế nào?"

Ông lão nghe vậy thì trầm ngâm một lúc lâu sau mới nói:

"Trước hết cứ đến gặp đối phương một lần, nếu như có thể kết một cái thiện duyên thì cũng không phải là việc gì xấu. Nếu như đối phương có thể gia nhập Lam Gia, Lam Gia chúng ta có thêm một vị cường giả hậu kì gia nhập khi đó thực lực của chúng sẽ gia tăng một mảng lớn đến lúc đó thì cũng không cần nhìn sắc mặt của Thái Gia nữa rồi."

Lam Nguyệt nghe vậy thì gật nhẹ đầu cũng không nói thêm gì nữa cả, dù sao việc này cũng không phải nàng có thể nói lung tung.

Tiếp sau đó hai người nhanh chóng rời khỏi Lâm Nhược Viên đi tới trang viên của Xuân Đức.

---o0o---

Bên trong tầng 2 nhắn chứa đồ đặc biệt.

Ở bên ngoài còn chưa đi qua hết một ngày nhưng ở bên trong này đã trôi qua không ít thời gian, lúc này đây Xuân Đức đang ngồi thờ hồng hộc. Hẳn

mới vừa tiến hành đúc luyện xong bộ tiên bảo của Vũ Y, với trình độ luyện khí của hần hiện này thì việc đúc luyện lại một bộ tiên bảo đã không còn là việc gì khó khăn, quan trọng là có đủ tài liệu hay không thôi.

Nhìn mười món trung phẩm tiên bảo hắc ám hệ đang lơ lửng trước mắt thì Xuân Đức bất giác nở nụ cười, công sức hần bỏ ra cuối cùng đã được đền đáp xứng đáng. Mười món trung phẩm tiên bảo hình thành nguyên một kiện sáo trang. Tuy không nói là độc nhất vô nhị nhưng mà đi mòn dép cũng khó tìm thấy một bộ như thế này.

Tiên bảo rất quý giá nên đa phần mọi người đều chỉ có 1 kiện hoặc 2-3 kiện là nhiều nên việc một người có nguyên một bộ là vô cùng hiếm, đặc biệt bộ tiên bảo kia lại là cùng một hệ, cùng một phẩm chất, cái này lại cực kì hiếm nữa.

Một khi hình thành sáo trang thì công năng của nó trong nháy mắt tăng lên vài cái đẳng cấp, nếu như mang so một bộ sáo trang 10 món trung phẩm, với 10 món thượng phẩm tiên bảo hình thành một bộ không đồng nhất thì 1 bộ sáo trang trung phẩm mạnh hơn 3 thành so với bộ kia.

Sau khi ngồi nghỉ được một lúc thì hần lại bắt đầu quay về công việc của mình, hần bắt đầu tiến hành luyện linh(cường hóa) cho bộ đồ của Vũ Y, vì là làm cho em gái nên hần vô cùng cố gắng, cái gì cũng muốn đạt tới hoàn mỹ nhất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 958: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết 3

Ngoại giới, trang viên của Xuân Đức.

Lúc này đây Bóng Ảnh vẫn đang nói chuyện cùng với Lam Linh trong khi chờ đợi vị lão tổ của Lam Gia tới, hai người nói chuyện với nhau có vẻ vô cùng hợp nhau, lúc ban đầu còn là xung hô tiền bối này nọ bây giờ đã biến thành ca ca, muội muội rồi. Biến hóa có thể nói là nhanh đến kinh người.

Nhìn hai người nói chuyện với nhau mà mấy người Lam Mị, Lam Hải cùng với Vương Phong bên cạnh cũng trợn tròn mắt. Nếu không phải hai người từ đầu liền đã ở đây chứng kiến mọi thứ phát sinh thì lúc này mà nhìn thấy cảnh này thì còn nghĩ rằng hai người Bóng Ảnh cùng Lam Linh là bạn thanh mai trúc mã nữa.

Lam Linh lúc này nhìn Bóng Ảnh tò mò hỏi:

" Ảnh ca ca, huynh nói sáng nay cả huynh cùng với đại ca của huynh, còn có cả Tiểu Vận đều tới nhìn xem muội cùng những người khác sao. Vậy đại ca của huynh có nói gì về muội không? "

Bóng Ảnh ôn hòa cười nói:

" Đại ca sao, huynh ấy nói muội rất đáng yêu, rất xinh đẹp, là người mà huynh ấy vừa nhìn đã có hảo cảm. Về phần những người khác thì huynh ấy không nói gì cả. Ha ha."

Lam Linh trên mặt lúc này xuất hiện một tia bối rối, đã là người thì không ai không thích được khen cả. Nhất là từ những người mình có cảm tình tốt, nếu được nhưng người như vậy khen thì càng cảm thấy vui vẻ. Lam Linh lúc này có chút đáng tiếc nói:

" Nếu như biết nhau từ trước là tốt rồi, lúc đó muội cũng có thể gặp huynh ấy, muội đang rất tò mò không biết huynh ấy là người thế nào nữa. Hai người là huynh đệ hử là rất giống nhau phải không Ảnh ca? "

Cười cười, Bóng Ảnh nói:

" Mọi việc đều phải dựa vào duyên phận mà. Còn về phần đại ca sao huynh ấy...."

Đang nói chuyện bỗng dung Bóng Ảnh ngưng lại, ánh mắt hẩn nhìn ra bên ngoài cười nói:

" Xin mời tiên hữ vào trong, hà có gì đã tới nơi rồi còn phải đứng ở bên ngoài."

Nghe được lời hẩn nói thì những người khác đều nhìn về phương hướng cửa vào, cũng vào ngay lúc này đây hai thân ảnh một già một trẻ hiện ra. Vừa hiện ra thì ông lão đã cười lớn nói:

" Tiên hữ đạo hạnh cao thâm vừa nhìn đã nhìn ra được ta ẩn nấp, bội phục bội phục."

Nhìn thấy ông lão này xuất hiện thì những người khác bên trong phòng ngoại trừ Bóng Ảnh cùng Huyết Vận đều đứng lên cung kính chào.

" Gia gia."

" Tham kiến Lão Tổ."

" Tham kiến Lão Tổ.

" Tham kiến trưởng lão."

Sau khi đánh giá qua ông lão, lúc này Bóng Ảnh cũng đứng dậy chấp tay cười nói:

" Chỉ là may mắn mà thôi, ha ha, tiên hữu quá lời. Mời ngồi."

Ông lão kia cũng không có khách khí, sau khi tiến vào bên trong thì liền ngồi xuống đối diện với Bóng Ảnh những người khác lúc này đều đứng phía sau.

Lúc này đây Bóng Ảnh nhìn qua Huyết Vận xoa đầu nhỏ nói:

" Tiểu Vận mang mấy vị ca ca tỷ tỷ này đi nhìn xem trang viên của chúng ta đi."

Huyết Vận ngay lập tức gật đầu nói:

" Vâng. Ảnh ca ca."

Sau đó thì liền đứng dậy nhìn mọi người, lúc này đây những người khác đều biết là hai người Bóng Ảnh cùng Lão Tổ của Lam Gia muốn nói chuyện riêng với nhau nên không ai ngu gì mà ở lại. Cả đám rồi rít gật đầu sau đó thì nhanh chóng đi ra bên ngoài, đi theo Huyết Vận.

Trong phòng thoáng cái chỉ còn có 2 người Bóng Ảnh cùng vị lão tổ của Lam Gia. Bóng Ảnh lúc này mỉm cười sau đó rất trực tiếp nói thẳng vào vấn đề.

" Tiên hữu trên đường đến đây hẳn cũng đã đoán được dụng ý của ta rồi phải không? Chúng ta cần Lam Gia hỗ trợ đương nhiên cũng sẽ không phải là hưởng không."

Lão tổ của Lam Gia lúc này nhìn chăm chú Bóng Ảnh, trên mặt xuất hiện sự ngưng trọng nói:

" Cũng đã đoán được một phần, nếu tiên hữu không ngại thì có thể nói ra điều kiện của bản thân."

.....

Trong khi hai đại nhân vật nói chuyện với nhau thì Huyết Vận dẫn mọi người đi tham quan khắp nơi. Nói thực trang viên nơi Xuân Đức mua lại này tuy không đến nỗi nào nhưng so với Lâm Nhược Viên thì không đáng nhắc tới, thành ra việc đi tham quan có chút nhàm chán.

Lúc này Lam Linh ở bên cạnh ôn nhu hỏi:

" Tiểu Vận nơi mà đệ hay tu luyện ở đâu, tỷ muốn nhìn qua một chút."

Huyết Vận nghe vậy thì có chút do dự nhưng sau đó vẫn gật đầu nói:

" Vậy tỷ đi theo đệ."

Tiếp sau đó Huyết Vận lại dẫn theo 5 người đi về một hướng khác, đi tới phía sau trang viên. Khi đi qua một cái động phủ rất lớn, có tiên khí liên tục tràn ra bên ngoài thì Lam Linh tò mò hỏi:

" Nơi động phủ kia là nơi của ai tu luyện vậy Tiểu Vận."

Tiểu Vận nhìn động phủ to lớn mà Lam Linh chỉ thì nói:

" Nơi đó là của Kim ca đấy. "

Lam Linh lần đầu nghe đến nói mập nên rất hiếu kì hỏi:

" Kim ca lại là người nào? Vì sao tỷ không nghe Ảnh ca nhắc tới.""

Huyết Vận ánh mắt lúc này hiện lên sự âm áp nói:

" Kim ca là một đầu Tam Nhân Kim Lang. Ngày trước lúc đại ca bị thương nặng, Kim Ca cũng vậy, hai người gặp nhau tại một vùng hoang mạc, nương tựa vào nhau sau đó vượt qua những ngày khó khăn, về sau Kim ca đi theo đại ca. Cái này là đệ nghe đại ca kể đây."

Lam Linh cùng những người khác nghe vậy thì trong mắt đều hiện lên sự kinh ngạc, Lam Linh lúc này lại nói:

" Vậy có thể dẫn tỷ đi gặp Kim ca của đệ sao, tỷ muốn nhìn một chút."

Huyết Vận nhẹ gật đầu nói:

" Dạ, được."

Nói xong thì Huyết Vận nhanh chân chạy đến cái cửa động phủ của Sói Mập, sau khi Huyết Vận lấy ra một viên châu màu lam khảm vào một cái lỗ bên trên bức tường thì cánh cửa đá của động phủ " ầm ầm " mở ra.

Ngay khi cửa đá mở ra thì đại lượng tiên khí từ bên trong cuộn cuộn bay ra ngoài hình thành một làn sương khói màu trắng dày đặc. Thấy cảnh này thì những người khác trong mắt lại một lần nữa hiện lên sự kinh ngạc.

Nhưng ngay khi bọn họ đi vào trong động phủ thì cảnh tượng phía bên trong còn làm bọn họ rung động hơn vạn phần.

Vốn dĩ bọn họ còn nghĩ Kim ca trong miệng Tiểu Vận là bức nào hung thú mạnh mẽ, không ngờ chỉ là một con kim lang có huyết thống thấp kém. Nhưng điều đó chỉ là một phần, điều quan trọng là những thứ mà con sói này hưởng dụng.

Tiên khí trong này hóa lỏng, xung quanh lơ lửng không biết bao nhiêu là tinh hạch cùng nội đan của các hung thú cường đại. Trong đó còn có không ít là của vương giả. Chưa hết, trong miệng con sói này đang còn gặm một củ Bồ Huyết Linh Tham có độ tuổi cả mấy chục vạn năm.

Một màn như vậy thì khiến cho bọn họ là nhưng người từng nhìn qua nhiều tràng cảnh hoành tráng cũng không khỏi kinh ngạc đến ngay cả người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 959: Phiền Toái Nhỏ Được Giải Quyết 4

Do Vũ Y chuẩn bị đột phá cảnh giới nên thời gian gần đây Sói Mập được tận hưởng cuộc sống thanh nhàn của nó. Cả ngày chỉ có ăn với ngủ, chỉ mới mấy hôm mà nó đã mập lên một vòng. Ngay lúc nó đang tận hưởng cuộc sống thiên đường thì cửa động phủ bị mở ra, ngay lập tức nó hướng ánh mắt về phía cửa động phủ.

Khi nhìn thấy Huyết Vận dẫn theo mấy người đi vào trong này thì nó có chút kinh ngạc hỏi:

"Làm sao vậy Tiểu Vận, hôm nay không có đi tu luyện sao? Mà những kẻ này là ai vậy?"

Huyết Vận quay lại nắm tay Lam Linh rồi hướng về Sói Mập nói:

"Đây là Lam Linh tỷ, tỷ ấy là đệ tử hạch tâm của Thăng Tiên Tông đấy, là một người vừa tốt bụng lại còn xinh đẹp nữa."

Lam Linh nghe vậy thì trong lòng vui vẻ, trên mặt xuất hiện một chút ngượng ngùng. Lúc này đây Huyết Vận lại chỉ từng người nói:

"Còn đây là Lam Mị tỷ cùng Lam Hải tỷ. Vị tỷ ấy là cường giả vương cấp đấy. Còn tên này là Vương Phong,. Còn vị tỷ tỷ cuối cùng này là Lam Nguyệt."

Sói Mập lười biếng gật đầu một cái rồi nói:

" Đã biết, vậy mọi người tùy tiện nhé, ta ngủ tiếp. Lâu rồi mới được thư thái thế này."

Nói xong thì Sói Mập liền nhắm mắt lại ngủ ngon lành chẳng buồn để ý tới ai nữa người ở đây nhìn thấy vậy thì khóe miệng co giật liên hồi, bọn họ lần đầu tiên thấy có kẻ lớn lối như vậy.

Bình thường nếu là một tu sĩ cấp thấp nhìn thấy tu sĩ cấp cao sẽ ngay lập tức chào đón, ân cần thăm hỏi. Vậy mà lúc này đây bên trong đám người Lam Linh còn có cả vương cấp cao thủ lại bị Sói Mập bỏ qua.

Trong lòng mỗi người đều ngũ vị tạp trần, nhất là hai người Lam Mị cùng Lam Hải, hai người bọn họ dù đi đâu cũng được người người tôn kính, bây giờ bỗng nhiên bị người ta không thèm liếc nhìn, bị đối xử lạnh nhạt thì có chút không thích ứng.

Có điều mọi người cũng không có lập tức rời đi mà bắt đầu tìm hiểu các nơi bên trong động phủ, bên trong động phủ gồm nhiều vật lạ hiếm có, lại còn có trận pháp ảo diệu khiến cho cả đám vô cùng hứng thú.

- --o0o---

Trong khi nhưng người khác đang hưng phấn bưng bưng đi tìm hiểu động phủ của Sói Mập thì ở trong này Bóng Ánh cùng với vị lão tổ của Lam Gia cũng đã đàm phán hoàn tất. Hai bên đều đã đạt được mục tiêu của bản thân.

Bóng Ánh lúc này cười nói:

" Thệ ngôn cũng đã phát, khế ước cũng đã ký. Bây giờ chúng ta xem như cũng là người một nhà. Sau này chỉ cần Lam Gia không tệ bạc với chúng ta thì trong vòng 1 năm ba người chúng ta sẽ toàn lực giúp đỡ Lam Gia quật khởi."

Lão tổ Lam Gia lúc này cũng là cười nói:

" Vô Ảnh huynh đệ không nên nói như vậy, việc ta đã hứa thì nhất định sẽ làm được. Trong vòng một năm Lam Gia chúng ta nhất định sẽ tìm được những tư liệu mà Vô Ảnh huynh đệ yêu cầu. Còn về phần truyền tống ra ngoài Phong Thần Vực(Thần Phong Vực hay Phong Thần Vực đều là một nhé mọi người.) thì có chút độ khó nhưng chúng ta nhất định sẽ cố gắng làm đúng theo hứa hẹn."

Bóng Ảnh cũng là cười nói:

" Việc này Nhuận Phát huynh đệ nên về bàn bạc với những người khác ở trong tộc một phen, hỏi xem ý kiến của bọn họ thế nào. Ta cũng không muốn thấy cảnh 9 người 10 ý, đến lúc đó rất khó xử. Ha ha."

Lão tổ Lam Gia mỉm cười:

" Vô Ảnh huynh đệ đã quá lo lắng rồi, Lam Gia chúng ta tuy cái gì cũng không được nhưng được cái trên dưới đồng lòng. Ha ha."

Nói tới đây thì trên mặt ông lão xuất hiện vẻ tự hào không hề che giấu, Bóng Ảnh nhìn trong mắt thấy vậy thì cũng là hơi giật mình, phải biết muốn duy trì một đại gia tộc trên dưới một lòng là vô cùng khó khăn. Thường thường thì bên trong những gia tộc lớn sẽ có sự phân liệt rõ ràng.

Nghĩ tới điều gì lúc này Bóng Ảnh lại hướng về phía lão giả cười nói:

" Để cho chúng ta có một mối quan hệ bền chặt hơn nữa,ta có vật này muốn tặng cho tiên hữu. Xin tiên hữu không chê."

Nói xong thì Bóng Ảnh khẽ phát tay một cái, ba viên cầu màu đen được phong ấn xuất hiện ở trên bàn. Nhìn thấy ba viên cầu màu đen được phong ấn này thì Lam Gia lão tổ hơi nghi hoặc, hần lúc này tùy tiện cầm lấy một

quả cầu màu đen nâng lên quan sát, thấy không có vấn đề gì thì liền dùng hồn niệm xâm nhập vào bên trong nhìn xem.

Vừa nhìn vào bên trong thì ánh mắt của ông lão không khỏi co lại, ngay sau đó hắn lại lấy thêm hai quả cầu khác dùng hồn niệm quét qua một lượt. Sau khi nhìn qua mỗi quả cầu thì hô hấp của lão càng thêm dồn dập. Sau một lúc lâu quan sát kỹ lưỡng tin chắc rằng bản thân không phải nhìn thấy ảo tượng thì mới thu về hồn niệm.

Sau khi thu về hồn niệm thì vị lão tổ này lại phải một lần nữa nhìn lại Bóng Ảnh. Ánh mắt của lão ta lúc này nhìn về phía Bóng Ảnh khác xa lúc trước, hít vào một hơi thật sâu sau đó lão ta mới nói:

" Phần đại lễ này của Vô Ảnh huynh đệ quả thực có chút lớn. Không ngờ Vô Ảnh huynh đệ ngoại trừ là một thân chiến lực kinh thiên ra lại còn là một vị thần sư."

Nhếch môi cười tà, Bóng Ảnh bình thản nói:

" Cũng chỉ là 18 bộ con rối vương giả sơ kì mà thôi, thứ đồ chơi này là đại ca của ta làm ra không phải ta. Vốn dĩ định bán đi kiếm ít tiên thạch lễ dùng tạm qua ngày nhưng hôm nay gặp được Nhuận Phát huynh đệ nên ta lấy luôn làm quà tặng, Nhuận Phát huynh đệ không chê lễ mọn đã là tốt rồi."

Bóng Ảnh càng tỏ ra khách khí, càng tỏ ra không xem là việc lớn thì trong lòng của lão tổ Lam Gia càng cảm thấy Bóng Ảnh thâm sâu khó lường. Nhưng hắn cũng là dạng người sống thành tinh nên cũng rất biết đưa đẩy, hắn cũng biết đôi phương muốn cái gì nên cũng không có nhiều lời nữa.

Sau khi khách sao thêm vài câu thì hấn liền thu đám con rôi kia về trong túi của bản thân. Trong lòng hấn lúc này đang cuồng hỉ, hấn có chút không ngờ rằng lần này đi tới nơi đây lại thu hoạch được lợi ích lớn đến vậy.

Không nói có thể mời được những trợ thủ đắc lực giúp sức Lam Gia, chỉ tính riêng quà gặp mặt mà đối phương tặng cho cũng khiến cho cả Lam Gia thực lực tăng lên không ít.

Tiếp sau đó hai bên bắt đầu nói những chuyện ngoài lề, từ việc tổ chức tuyển chọn đệ tử cho Thăng Tiên Tông, rồi việc điều tra các trưởng lão của Thăng Tiên Tông mất tích, nói chung lão tổ của Lam Gia cũng đã xem Bóng Ảnh như người trong nhà(có thể ngôn cùng khế ước) nên biết cái gì liền nói cái đó.

Hai người bọn họ cứ như vậy trò chuyện, nói nguyên cả một đêm với nhau. Mãi tới sáng ngày hôm sau, sau khi lão tổ của Lam Gia nhận được truyền tin ngọc phù thì lúc này mới đứng dậy nói lời cáo từ. Hai người khách sáo với nhau vài câu sau đó thì Bóng Ảnh liền đi cùng với lão tổ Lam Gia ra ngoài phòng.

Tặng đậu

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 960: Cảm Thấy Thua Thiệt

Hai người vừa ra khỏi phòng thì liền đã thấy đám người Lam Linh, Lam Nguyệt đang đứng đợi ở bên ngoài từ trước, có điều sắc mặt mỗi người có cái gì đó không đúng lắm. Cả đám sắc mặt có chút u buồn nhìn vô cùng quái dị.

Có điều Bóng Ảnh cũng không có ngay lập tức hỏi thăm mà đợi khi những người kia đã rời đi rồi thì quay qua nhìn Huyết Vận hỏi:

" Tiểu Vận, mới sáng ra mà bọn người kia làm sao vậy? "

Huyết Vận lúc này bộ dạng vô tội nhún nhún vai nói:

" Mọi người từ khi đi ra khỏi động phủ của Kim ca thì liền có bộ dạng như vậy đây, đệ cũng không biết mọi người làm sao nữa. Nhìn bộ dạng của mỗi người hình như bị đả kích ghê gớm lắm."

Bóng Ảnh nghe vậy thì càng thêm kì quái, có điều hắn cũng không hỏi gì thêm nữa. Hắn nhẹ gật đầu nói:

" Được rồi, đệ tự mình đi luyện tập đi, chốc nữa ca sẽ ra kiểm tra."

Huyết Vận lập tức gật đầu nói:

" Vâng, đệ ngay lập tức đi luyện tập đây."

Nói xong thì Huyết Vận liền hóa thành một làn gió chạy đi mất, thoáng cái thân ảnh đã không thấy đâu. Bóng Ảnh nhìn theo thân ảnh của Huyết

Vận cho tới khi biến mất thì mới đi vào trong phòng, đóng cửa lại. Sau khi đã đóng cửa lại thì hắn nhẹ giọng nói:

" Điệp Vũ ra đây."

Hắn vừa dứt lời thì một thân ảnh yếu điệu xuất hiện ngay trước mặt hắn, thân ảnh kia một thân bạch y, khuôn mặt xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo, một mái tóc dài đang ngang lưng nhìn không khác gì tiên tử cả, người này chính là Điệp Vũ.

Điệp Vũ lúc này cũng kính nói:

" Chủ nhân gọi tiểu nô."

Bóng Ảnh nhìn thấy Điệp Vũ xuất hiện thì ánh mắt hắn phát ra quang mang xanh lục, hắn ngay lập tức ôm lấy nàng ra sau đó khẽ cắn lên cổ của Điệp Vũ.

Điệp Vũ lúc này cũng không có phản kháng mà mặc kệ cho hắn thích làm gì thì làm, khi bị Bóng Ảnh cắn ở cổ thì nàng khẽ rên lên một tiếng khe khẽ.

" Ừ."

Khuôn mặt xinh đẹp của nàng trong nháy mắt cũng hồng lên phơn phớt. Bóng Ảnh lúc này cũng không phải là cái gì tham luyện sắc dục mà là đang thưởng thức bữa ăn sáng của hắn, máu của Điệp Vũ chính là thức ăn mỹ vị của hắn.

Từ ngày biến Điệp Vũ thành Huyết Nô thì sáng nào hắn cũng phải thưởng thức nàng ta một lần. Nhưng ngay vào lúc hắn đang thưởng thức Điệp Vũ thì một âm thanh có phần buồn chán vang lên:

" Nhìn người như thế này rất dễ khiến cho người ta hiểu lầm đấy. Sau này có muốn ăn thì tìm nơi nào đó kín đáo mà ăn. Mà đại ca nói người giúp huynh ấy đi mua thêm thiên linh mạch, số thiên linh mạch lần trước đã dùng sắp hết rồi."

Bóng Ảnh nghe được âm thanh quen thuộc này thì liền ngưng lại việc ăn uống, hẳn lúc này liếm hết một ít máu còn đang dính trên cổ của Điệp Vũ sau đó ngẩng đầu lên nhìn Vũ Y nói:

" Sao không nói từ sớm, nói từ sớm ta nhờ lão già họ Lam kia làm cho phải xong rồi không? Vậy đại ca cần gấp không? "

Điệp Vũ được hẳn buông tha thì ngay lập tức cả người mềm như sợi bún nằm tựa vào trong lòng ngực của Bóng Ảnh, hơi thở của nàng có phần gấp gáp, trên mặt thì đỏ ửng nhìn cứ như là đang động xuân tâm vậy.

Vũ Y lúc này ngồi xuống đối diện với Bóng Ảnh, tự rót cho mình một chén nước sau đó ực một cái uống cạn. Sau khi uống xong thì nàng mới nói:

" Không cần gấp, trong 5 ngày có là được. Mà tối nay ta muốn đột phá rồi người hộ đạo giúp ta."

Gật gật đầu Bóng Ảnh nói:

" Không cần nói thì ta cũng sẽ làm. Người cứ yên tâm mà đột phá, đại ca đã giao Tiểu Y người cho ta thì ta nhất định sẽ bảo vệ tốt. "

Vũ Y nghe vậy thì liếc mắt nhìn Bóng Ảnh một cái sau đó lấy ra từ trong nhẫn chứa một một cái hộp màu đen ném cho Bóng Ảnh nói.

" Bên trong có một kiện bảo vật có thể đẩy nhanh tốc độ cắn nuốt cùng chuyển hóa tinh hoa hắc ám của người. Đại ca làm riêng cho người đấy.

Thôi ta đi tu luyện tiếp đây, người thay ta chăm sóc Tiểu Vận cùng Tiểu Kim mấy ngày tới."

Nói xong thì nàng liền đứng dậy quay người đi vào trong. Bóng Ảnh cầm lấy cái hộp đen, cảm nhận được lực lượng quen thuộc bên trong thì không khỏi nở nụ cười. Nhìn lên thấy Vũ y đã quay về phòng thì hắn cũng không nói gì thêm mà chỉ cười cười.

Tiếp sau đó hắn liền nhanh chóng lấy ra bảo vật mà đại ca hắn làm cho, quan sát một chút thì hắn liền tiến hành nhận chủ. Sau khi đã nhận chủ xong thì hắn lại quay lại với bữa ăn sáng đang còn dang dở của hắn.

Tiếp sau đó bên trong căn phòng lại vang lên từng tiếng rên khẽ của nữ tử, nếu là người ngoài nghe được thì rất dễ hiểu làm việc gì đang xảy ra bên trong.

- --o0o---

Trên đường quay về Lâm Nhược Viên nhìn thấy hai đứa cháu gái bảo bối của mình cả một chặng đường dài mà không nói một tiếng nào thì Lam Nhuận Phát(lão tổ Lam gia) không khỏi kì quái, có điều lão ta cũng không có hỏi gì mà chọn lựa giữ im lặng.

Nhưng vào lúc thú xa đi được nửa đường thì Lam Linh lại lên tiếng:

" Gia gia, Có phải Vô Ảnh ca ca gia nhập Lam gia chúng ta là vì mục đích khác phải không. Không thể nào huynh ấy lại gia nhập Lam Gia chỉ vì tài nguyên tu luyện."

Đang nhắm mắt dưỡng thần, nghe được Lam Linh hỏi thì Lam Nhuận Phát lúc này mở mắt ra, ánh mắt ôn hòa nhìn nàng cười nói:

" Vô Ảnh ca ca của cháu là tán tu, gia nhập một thế lực lớn để có tài nguyên tu luyện thì có gì là không đúng. Dù sao cuộc sống tán tu không phải tốt như vậy vượt qua đây."

Nghe được lời này thì Lam Linh liền phồng má lên, bộ dạng của cô nàng lúc này khả ái đến cực điểm. Nàng lúc này không vui nói:

" Gia gia không cần nhìn thấy Tiểu Linh Nhi còn nhỏ mà lừa gạt, nói Vô Ảnh ca ca thiếu thôn tài nguyên tu luyện thì chắc cả Triều Tịch Châu chúng ta đều là ăn xin cả."

Ông lão Lam Nhuận Phát nhìn thấy bộ dạng này của cháu gái thì buồn cười hỏi:

" Ha ha. Làm sao Tiểu Linh Nhi lại nói như vậy, chẳng lẽ cháu biết Vô Ảnh ca ca của cháu có bao nhiêu tài phú sao? "

Lam Linh lúc này có chút bất mãn nói:

" Sau khi cháu đi thăm quan khắp nơi bên trong trang viên mới biết, hừ, Vô Ảnh ca ca rất không đáng tin, miệng thì liên tục nói bản thân nghèo khổ. Trong khi đó đến cả một con Sói tầm thường còn có đãi ngộ cao hơn thần thú hộ sơn của Lam Gia chúng ta nữa. Hừ hừ. Vô Ảnh ca ca là người xấu. Hừ hừ, huynh ấy chắc chắn rất hay lừa gạt người."

Nghĩ tới việc ngày hôm qua đi vào động phủ của Sói Mập, Lam Linh lúc này kể tiếp:

" Gia gia không biết đâu, cái động phủ dành cho tiểu cầu kia có đến 9 đầu Địa Long Mạch cung cấp tiên khí, trận pháp bảo vệ có thể ngăn cản hai người Lam Mị cùng Lam Hải công kích mà không hư hao, gia gia biết nó ăn thứ gì không. Con tiểu cầu kia vậy mà chỉ ăn nội đan cùng tinh hạch của

vương giả cấp yêu thú. Nó ăn không hết con bày ra xung quanh để ngửi mùi.

Còn chưa có hết, gia gia biết con tiểu cầu kia trên người là gì không? Là nguyên một bộ tiên khí đấy. Không biết là người nào mà thừa thời gian phong ấn từng bộ phận của một bộ sáo trang sau đó lại mang cho một con tiểu cầu chỉ có tu vi với bước vào Hằng Quân Tiên Cảnh mặc nữa."

Những người khác ở bên cạnh liên tục gật đầu, bọn họ thấy người kia không phải là thừa thời gian mà chính là một kẻ ăn không ngời rồi, không có việc gì mới làm ra việc như vậy.

Ông lão nghe xong cũng ngẩn người, lão biết Bóng Ảnh là người rất có tiền, nhìn thấy đối phương đưa cho hắn 18 bộ con rối vương giả mà không nháy mắt lấy một cái là biết rồi nhưng không ngờ đối phương lại có tiền đến mức này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 961: Nhầm Lẫn

- --o0o---

" Hất xì! Hất xì! Hất xì! "

Xuân Đức mới vừa rảnh tay, đang muốn ngồi nghỉ ngơi một chút thì liên tục hất xì mấy cái liền, hắn lấy ngón tay dụi dụi cái mũi kì quái nói:

" Làm sao tự dung lại nhảy mũi nhỉ, hẳn là có người nào đang nói xấu sau lưng mình đây mà. "

Đúng lúc này ánh mắt của Xuân Đức sáng lên, hắn tự dung nhớ một chiêu mà ngày trước Vô Địch dạy cho hắn. Hắn bỗng dung cười hắc hắc, nụ cười của hắn mười phần tà ác. Hắn đoán người nói xấu mình hẳn là con bé Vũ Y chứ không còn người nào khác nên hắn muốn trêu con bé một chút.

Hắn lúc này lấy ra một bể nước lớn, bỏ một ít bùn đất vào bên trong, thêm một ít cát tinh, một ít rễ linh mộc, thêm vào 1 giọt tinh huyết của hắn. Cuối cùng hắn bỏ vào thêm một đồng xương cốt vào bên trong bể nước kia.

Tiếp sau đó hắn ngồi xuống vận dụng hồn niệm cường đại của bản thân bao trùm lấy cả bể nước, đồng thời tay hắn liên tục điểm vào tinh không trước mặt 108 lần, ngay khi lần 108 được điểm ra thì bên trong tinh không bỗng nhiên thoát ra một sợi khí màu lam nhạt, Xuân Đức nhanh chóng bắt lấy sợi khí màu lam nhạt.

Quan sát sợi khí màu lam nhạt hắn kì quái nói:

" Tiểu Y từ khi nào chuyển qua tu thủy hệ công pháp vậy nhỉ, đã vậy thủy linh lực còn rất nồng đậm nữa. Sau này con bé tấn thăng lên hậu kì phải nhờ con bé vào giúp luyện khí mới được. "

Tuy có đôi chút kì quái nhưng Xuân Đức không có quan tâm hẳn lúc này thả sợi khí màu lam nhạt kia vào bên trong bể nước.

Ngay lập tức bể nước sôi lên ùng ục, cùng lúc đó vô số thiên địa tinh hoa từ khắp nơi trong không gian đổ dồn lại nơi đây bay vào bên trong bể nước nhỏ kia. Từ bên trong bể nước lúc này ánh sáng lam sắc bộc phát, phóng thẳng lên cao.

.....

5 phút sau.

Nhìn thấy cột sáng lam sắc vẫn phóng thẳng lên trời cao thì Xuân Đức không khỏi cau mày nói:

" Tiểu Y đang ở rất gần ta vì sao lâu như vậy còn chưa bị tiếp dẫn tới đây. Vô lý."

10 phút qua đi. Cột sáng vẫn tồn tại.

" Thật không thể xem thường à nha, 10 phút rồi mà vẫn có thể kháng cự lại." Xuân Đức lần nữa kinh ngạc. Vì thuật pháp của hắn phụ thuộc vào huyết mạch tương thích cùng với cự ly nên việc sau 10 phút mà Vũ Y còn có thể kháng cự khiến hắn liên tiếp bị kinh ngạc.

.....

Sau 20 phút thì ánh sáng lam sắc tán đi. Lúc này đây Xuân Đức hào hứng đứng dậy nhìn thành quả của mình, có điều khi hắn nhìn vào bên

trong bể nước thì không khỏi kinh ngạc, nên bên trong bể nước kia không phải là Vũ Y mà là một cô gái vô cùng xa lạ.

Nhìn thấy cô gái này thì hắn cảm thấy có chút quen quen nhưng với khả năng gặp một lần là lúc sau liền quên của hắn thì hắn có cố nhớ cũng không nhớ ra cô gái này là ai. Lúc này đây cô gái kia cũng đang trợn to mắt nhìn Xuân Đức, trong ánh mắt của nàng tất cả đều là sự mờ mịt cùng hoảng sợ.

- --o0o---

Bên trong thú xa đang trở đám người Lam Gia quay về Lâm Nhược Viên.

Lúc này đây cả đám người đang ngây ra như phỗng, không ai dám tin vào mắt mình. Một người sống sờ sờ cứ như vậy biến mất trước mặt bọn họ.

Cách đây không lâu, khi mọi người còn đang nói chuyện vui vẻ với nhau thì Lam Nguyệt bỗng dưng cảm thấy cơ thể khó chịu, lúc đầu mọi người cũng không quá chú ý. Nhưng sau một lúc thì Lam Nguyệt bắt đầu có những biểu hiện bất thường, cơ thể nàng phát ra từng tia sáng lam sắc nhạt nhàn, thân thể của nàng ta cũng dần dần hư hóa sau đó thì liền biến mất.

Mặc dù lão tổ của Lam Gia đã làm đủ biện pháp nhưng cũng không thể giữ lại được Lam Nguyệt.

Sau một lúc lâu thì Lam Linh run giọng hỏi:

" Gia gia, Nguyệt tỷ đi đâu mất rồi."

Ông lão Lam Nhuận Phát lúc này lông mày cau chặt, sắc mặt lão ta có chút âm trầm. Nghe được Lam Linh hỏi thì hắn âm trầm nói:

" Là bị người dùng đại tiên thuật bắt đi. Kẻ này rất đang sợ, mặc dù gia gia đã làm đủ biện pháp cũng chỉ có thể kéo dài thời gian. Trước tiên chúng ta về Lâm Nhược Viên, còn về phần Tiểu Nguyệt gia gia sẽ nghĩ cách."

Những người khác nghe vậy thì đều hít vào một hơi thật sâu, bọn họ cũng là lần đầu tiên trong đời nhìn thấy một màn dụ dị như vậy, cách không mang người đi đã vậy lại còn không để lại một chút dấu vết gì, thần thông như vậy thì người thi triển phải có tu vi khủng bố bực nào.

- --o0o---

Quay về với Xuân Đức. Lúc này đây hắn có chút bối rối, hắn có chút không biết làm gì với cô gái mà hắn vừa tiếp dẫn đến đây nữa. Việc đầu tiên hắn nghĩ đến là đánh ngất cô nàng này sau đó ném ra ngoài đường, ai muốn nhặt về nuôi thì nhặt.

Nhưng rất nhanh hắn liền thay đổi quyết định, ánh mắt hắn liền sáng lên. Hắn lúc này đang thiếu một phụ việc, cô gái này tuy chẳng biết là ai nhưng nếu dùng để sai vặt cũng được.

Đã có quyết định Xuân Đức lúc này liền thay đổi sắc mặt, sắc mặt hắn lạnh lùng. Hai mắt hắn sắc lạnh cả người toát ra khí tức nguy hiểm, hắn nhìn cô gái lạnh giọng nói:

" Đứng dậy. "

Bộ dạng cũng giọng nói của hắn rất có sự uy hiếp, hắn nói ra một câu kia thì cô gái sắp mặt ngay lập tức trắng đi một phần, nàng ta lắp bắp nói:

" Ta... Ta.... Ta...."

Nhưng nhìn đến ánh mắt của Xuân Đức thì nàng không dám nói tiếp nữa, bao nhiêu thứ muốn nói đều bị nàng nuốt ngược vào trong. Sau đó

nàng nhanh chóng làm theo lời đối phương.

Xuân Đức nhìn cô gái này nghe lời như vậy thì nhẹ gật đầu hỏi:

" Người tên gì? "

Cô gái run run nói:

" Ta tên Lam Nguyệt, ta là.."

Nàng còn đang muốn nói gì thì đã bị Xuân Đức cắt ngang:

" Hỏi gì thì trả lời cái đó đừng có luyên thuyên dài dòng. Lam Nguyệt sao, cái tên chẳng đẹp tí nào. Nhìn thấy người một thân quần áo màu trắng ta thấy gọi người là Tuyết Kì đi, người thấy sao? Mà thôi sao chẳng cái gì thì ta thích cái tên đó sau này người dùng cái tên đó, còn bây giờ ra kia giúp ta khám linh mạch."

Xuân Đức cực kì bá đạo, hẳn không cho cô gái kia nói lời nào, hẳn hoàn toàn là áp đặt người ta. Trong lòng Lam Nguyệt thì cảm thấy có chút ủy khuất, nàng từ nhỏ đã được người người ngưỡng mộ, đi tới đâu cũng là chúng tinh phủng nguyệt chưa bao giờ bị người ta lớn tiếng nói thẳng vào mặt như vậy.

Nhưng nàng biết khi còn chưa thoát khỏi nơi này thì không thể không nghe lời đối phương. Mặc kệ đối phương nói cái gì nàng cũng đều gật đầu cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 962: Đào Tạo Người Phụ Việc

Xuân Đức lúc này mang Lam Nguyệt đến tế đàn bạch cốt, khi Lam Nguyệt nhìn thấy tế đàn bạch cốt thì bị dọa cho không nhẹ, cô nàng bị sát khí từ tế đàn tản ra dọa cho ngồi bệt trên mặt đất. Xuân Đức thấy vậy cũng chẳng buồn để ý, hấn chỉ tay về phía bên trái tế đàn nói:

" Nhìn thấy đám Thiên Long Mạch kia không, nhiệm vụ của ngươi là đặt tất cả bọn chúng vào vị thích hợp. Ngươi hấn cũng nhìn thấy mấy cái bộ cốt long trên tế đàn kia rồi chứ, mỗi đầu Thiên Long Mạch thì đặt vào bên trong một bộ cốt long.

Nơi này chỉ có không đến 1 vạn đầu Thiên Long Mạch, làm xong ngươi có thể nghỉ nhưng mà trong 12 canh giờ phải làm xong cho ta, không xong thì ngươi có thể tử nhảy vào bên trong tế đàn luôn."

Nói xong thì Xuân Đức liền rời đi, bỏ mặc Lam Nguyệt đang ngồi trên mặt đất.

.....

Xuân Đức sau khi rời đi được một lúc lâu thì Lam Nguyệt lúc này mới định thần lại, tuy nhiên sắc mặt nàng vẫn trắng bệch. Nhìn cái tế đàn khổng lồ, đứng từ phía bên dưới không nhìn thấy phía trên kia khiến cho trái tim của nàng siết chặt.

Lại nhớ tới lời của đối phương nói nàng lúc này cũng không còn dám chậm trễ nữa, nàng nhanh chóng bắt đầu công việc của bản thân, có điều

muôn di chuyển một đầu Thiên Long Mạch với tu vi của nàng hiện tại cũng phải cố hết sức, chưa kể phải bay lên cao đặt nó vào bên trong những bộ cốt long kia.

.....

Một giờ sau.

Lúc này đây Lam Nguyệt đã bắt đầu toát mồ hôi ra như suối, quần áo của nàng cũng dính sát vào người, đầu tóc mất trật tự. Nhìn ra chỉ một giờ trước nàng vẫn là một băng thanh tiên tử.

Có điều mặc dù rất mệt nhưng Lam Nguyệt vẫn cố gắng mang vác từng đầu Thiên Long Mạch để vào vị trí bên trên tế đàn. Nàng không có quên lời nói của đôi phương trước khi rời đi, nếu như trong vòng 12 canh giờ mà không thể làm xong thì kết cục của nàng hẳn cũng sẽ là một phần của cái tế đàn này, vì mạng sống nàng không thể không làm.

.....

Xuân Đức sau khi giao việc cho người phụ việc của mình thì lại bắt đầu lao đầu vào chuẩn bị tài liệu để ngày mai luyện khí. Những thứ hắn cần chuẩn bị rất nhiều nên phải tranh thủ làm không có nhiều thời gian nghỉ ngơi.

- --o0o---

Một ngày lại đi qua.

Xuân Đức lúc này cũng mới vừa tinh luyện xong những tài liệu cần thiết, bộ dạng của hắn lúc này đây có chút xộc xệch, đầu tóc hắn có chút rối bời, ánh mắt hiện lên tơ máu nhìn vào liền biết hắn lúc này đang rất mệt

mỏi, vừa làm xong thì hấn liền nằm luôn trên mặt đất, nhìn khoảng trời trống không phía trên hấn có chút cảm khái.

" Sau này hấn phải đào tạo một đám giúp việc mới được, chứ cái gì cũng tự mình làm như thế này quả thực cực muốn chết. Không biết con bé kia đã làm xong việc mình giao chưa không biết. Thờ dài. Trước kia vì sao mình lại không nghĩ tới việc đào tạo một nhóm người chuyên phụ giúp mình luyện khí nhỉ. Nếu mà có một đám giúp đỡ thì lúc này đâu phải khổ như vậy. Đúng là già rồi có khác."

Than thân trách phận một lúc thì Xuân Đức mới đứng dậy, sau khi đứng dậy thì hấn liền đi tới bạch cốt tế đàn.

Không qua bao lâu thì cũng đi tới bạch cốt tế đàn, sau khi đến đây thì hấn ngay lập tức hấn liền dùng hồn niệm dò xét qua một lượt, nhìn thấy mọi thứ đều đã đâu vào đấy thì hấn hài lòng gật đầu. Trong lòng hấn ý niệm đào tạo một đám người chuyên phụ giúp bản thân luyện khí càng thêm kiên định.

Sau khi đã nhìn qua tế đàn thì hấn lúc này mới dùng hồn niệm nhìn xem người giúp việc của mình, hồn niệm đảo qua hấn ngay lập tức đã thấy cô gái ngày hôm qua, nàng ta lúc này hấn là do quá mệt mỏi mà đã ngất đi, đang nằm ngay dưới chân tế đàn, trên người còn có không ít vết thương.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức khẽ vuốt cằm nói:

" Có tư chất làm chân chạy đây, tu vi tuy chẳng ra làm sao nhưng được cái chịu khó. Thôi thì bản công tử quyết định thu người làm chân sai vặt vậy. "

Xuân Đức trước lúc tới đây thì cũng đã quyết định sẵn rồi, nếu như nữ nhân này mà không hoàn thành công việc hấn giao cho thì xem như kiểm

tra thất bại, hấn cũng tiện thể ném nàng ta vào trong tế đàn luôn, còn nếu hoàn thành thì xem như vượt qua, hấn sẽ giữ nàng ta lại làm chân sai vặt cho bản thân.

Khẽ nhếch môi lên cười tà, Xuân Đức bước vài bước thì đã đến bên cạnh cô gái kia, sau khi cho nàng ta ăn vào một viên Thái Cực Huyền Đan thì liền xách nàng ta đi xuống tầng 1. Tìm đến một bãi cỏ xanh mượt thì hấn liền bỏ cô nàng này ở đó, sau đấy thì một mình quay về tế đàn.

Vừa quay về tế đàn thì hấn liền khởi động tế đàn lên, điều chỉnh tâm tình cho tốt sau đó bắt đầu tiến hành luyện khí.

- ---o0o----

Thời gian dần trôi, mới vừa đó lại một tháng đi qua.

Trong một tháng này thì Xuân Đức tổng công luyện khí 10 lần, thất bại 3 lần thành công 7 lần, do tài liệu không được chuẩn bị từ trước nên hấn không thể liên tục luyện khí mà cứ luyện xong một lần thì phải chuẩn bị tài liệu đợt mới.

Những ngày này thì Lam Nguyệt cũng bắt đầu thích ứng với công việc bản thân, tuy ngày nào cũng mệt gần chết nhưng mà nàng cũng không dám kêu ca cái gì.

Nàng tận mắt nhìn thấy có rất nhiều tu sĩ bị đưa tới nơi đây, cũng làm công việc giống như nàng nhưng biểu hiện của những người kia không làm vừa lòng vị tiền bối nơi đây, bọn họ liền bị ném vào bên trong tế đàn, chết đến không thể chết lại, nếu như nàng nhớ không lầm thì trong 1 tháng này đã không dưới 1 ngàn người bị ném vào bên trong tế đàn.. Vì vậy dù có mệt nàng cũng không dám than vãn, sợ làm đối phương không vui liền ném bản thân vào bên trong tế đàn khùng bố kia.

Với nàng cũng phát hiện nếu như nàng cố gắng làm việc thì đôi phương cũng không có bạc đãi nàng, từ tài nguyên tu luyện cho tới những thứ khác đều vô cùng rộng rãi. Đôi khi đôi phương còn sẽ truyền cho nàng một ít kinh nghiệm quý giá. Nàng có chút cảm khái cuộc sống thật là biến hóa khôn lường,

Ngay lúc nàng cảm khái thì một âm thanh quen thuộc lại vang lên:

"Đầu đất, mang nhóm tài liệu số 239 ngâm vào bên trong Vô Căn Thủy, tiện thể nhìn xem hai thứ hôm qua ta đưa cho người đã được chữa, nếu được rồi thì mang đến đây cho ta. Còn nếu chưa được thì ở đó nhìn xem, tranh thủ lấy Độc Huyết Long ra tinh luyện đi lát nữa ta cần."

Tên gọi của nàng lúc ban đầu là Lam Nguyệt, sau đó trở thành Tuyết Kỳ và bất giờ trở thành "Đầu Đất". Trong thời gian này nàng mới tiếp xúc đến luyện khí nên việc sai sót là không thể nào tránh khỏi và cái tên của nàng cũng vì thế mà thay đổi.

Nghe được âm thanh kia thì nàng nhanh chóng đáp lại:

"Vâng, thưa đại sư.."

Đáp lại một câu xong thì nàng cũng nhanh chóng đi làm những việc vừa mới được giao cho, nàng biết ngày hôm nay lại sẽ là một ngày vất vả nữa rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 963: Thời Gian Trôi Nhanh

- ---o0o---

Trong khoảng thời gian gần đây thì ở bên ngoài ngoại giới càng thêm náo nhiệt. Không nói đến làn sóng truy sát Song Ma Quỷ Ảnh càng lúc càng rầm rộ hơn, chỉ tính riêng việc chiêu thu đệ tử của Thăng Tiên Tông cũng đã làm cho cả Triều Tịch Châu dậy sóng.

Có điều những việc này cũng không hề ảnh hưởng gì đến cuộc sống của mấy người Vũ Y, Bóng Ảnh, Huyết Vận cùng Sói Mập cả.

Vũ Y thời gian cách đây không lâu thì đã đột phá lên hậu kì, lần đó động tĩnh cô nàng gây nên không nhỏ thu hút vô số sự chú ý cường giả khắp nơi nhưng cũng không có ai tới nơi đây quấy rối, ngoài việc có Bóng Ảnh luôn luôn thủ hộ bên cạnh thì công lao của vị lão tổ Lam Gia là không hề nhỏ.

Sau ngày hôm đó thì khắp nơi đều biết tại bên trong Long Tộc đang có vài cường giả thần bí, bọn người kia bắt đầu suy đoán thân phận của các cường giả thần bí kia, có nhiều người cũng liên tưởng cường giả thần bí kia có liên quan đến Song Ma Quỷ Ảnh.

Nhưng ngay vào lúc có mấy lời đồn kia thì lão tổ của Lam Gia chính thức tuyên bố rằng những cường giả này là người của Lam Gia đi theo tới nơi đây, từ đó cũng không có lời đồn này nọ nữa.

.....

Trong thời gian này thì lão tổ của Lâm Gia cũng đi tới trang viên của nhóm người Xuân Đức vài lần, ngoại trừ nói chuyện với nhau ra thì lão ta cũng có nhờ Bóng Ảnh cùng Vũ Y giúp tìm kiếm đứa cháu gái Lam Nguyệt của lão.

Lúc này đây bên trong một gian phòng xa hoa, hai người Bóng Ảnh cùng Vũ Y đang nói chuyện với nhau.

" Lão đầu kia nói cháu gái của lão bị thần bí nhất bắt đi, người đó sẽ không phải là người chứ? " --- Vũ Y lúc này có chút hồ nghi nhìn Bóng Ảnh.

Bóng Ảnh ngay lập tức lắc đầu nói:

" Không phải ta, cháu gái của lão đầu biết luyện khí ta bắt về làm gì, với ta cũng đã nhìn qua cô bé kia một lần làm sao có thể bắt nhầm được chứ. Ta bắt người đều là kẻ có tạo nghệ luyện khí cao sâu. Theo ta thấy hẳn là cháu gái của lão ta theo tình lang bỏ trốn rồi."

Liếc mắt nhìn Bóng Ảnh, Vũ Y có phần mỉa mai nói:

" Tạo nghệ luyện khí cao thâm, cao thật đấy, người biết đám kia bây giờ ra làm sao rồi hay không? "

Bóng Ảnh nghe ngữ khí Vũ Y có phần không đúng thì ngạc nhiên nói:

" Không phải những người kia đều đang giúp đại ca luyện khí sao? "

Vũ Y gật gật đầu nói:

" Ủ, là giúp đại ca luyện khí nhưng tên nào cũng không tới một ngày liền bị đại ca ném vào trong tế đàn rồi, đại ca nói mấy tên kia đã ngu lại còn

bảo thủ. Đại ca nói nếu người sau này người ra ngoài tìm bắt người thì chọn người nào nó nhanh nhẹn nghe lời là được. "

Bóng Ánh nghe vậy thì khẽ ồ lên, sau đó hấn gật đầu nói:

" Ta vốn là muốn tìm kẻ nào biết luyện khí để tiện cho đại ca, ai ngờ đám kia phé vật như vậy, nếu biết sớm thì ta đã ăn bọn hấn rồi. Mà tình hình thu mua Thiên Long Mạch bây giờ cũng không thể tiến hành nữa bên kia nói đã hết hàng rồi. Vũ Y người nói cho đại ca biết bằng không lại làm huynh ấy lỡ việc."

Vũ Y gật đầu nói:

" Ta biết rồi, mà người cảm thấy dạo này có chút buồn chán không? "

Bóng Ánh gật gù nói:

" Nhàm chán, cực kì nhàm chán. Cả ngày quanh quẩn chỉ có tu luyện cùng tu luyện không nhàm chán sao được. Tiểu Y người có ý gì hay sao nói nghe thử? "

Vũ Y lúc này cười nói:

" Đi vào bên trong Bàn Long Quy Khư săn giết một chút cho vui không? "

Bóng Ánh nghe vậy thì hai mắt sáng lên nhưng rất nhanh sau đó hấn liền lắc đầu nói:

" Không được, tuy ý kiến này rất không tồi nhưng trước khi bế quan luyện khí thì đại ca cũng đã nói hai người chúng ta không được gây chuyện, nếu chúng ta đi săn thì vui đấy nhưng lúc đại ca đi ra ngoài thì lại không

hay rồi. Thôi thì cứ an phận thêm một thời gian nữa vậy chờ đợi ngày đại ca luyện khí xong."

Vũ Y nghe vậy thì cũng ngay lập tức ỉu xìu xuống, bất đắc dĩ nàng gật đầu nói:

" Vậy thì lại chịu khó tu luyện cho qua ngày tháng vậy. Thôi ta về phòng tu luyện cũng cố tu vi tiếp đây, người giúp ta dạy dỗ Tiểu Vận nhé."

Vừa nói đồng thời nàng vừa đứng dậy đi về phòng. Bóng Ảnh lúc này cũng không có nhìn Vũ Y mà nhìn ra phía bên ngoài thông qua cửa sổ gần đó, thấy hôm nay lại là một ngày nắng đẹp thì hẳn lại thở dài. Hẳn có chút tiếc nuối, ngày đẹp trời thế này mà lại không nhìn thấy màu đỏ đúng là đáng tiếc.

Sau khi uống cạn một ly máu tươi thì hẳn cũng rời đi.

- --o0o---

Thời gian thấm thoát lại đi qua nửa năm.

Trong nửa năm này làn sóng săn giết Song Ma Quỷ Ảnh cũng dần yên lặng xuống, do không một ai có thêm bất kì manh mối gì về Song Ma Quỷ Ảnh nữa, thêm vào đó ở bên trong Bàn Long Quy Khư cũng không có ai từng một lần chạm mặt Song ma Quỷ Ảnh nên mọi người đều có chung một suy nghĩ, Song Ma Quỷ Ảnh đã lén bỏ chạy ra khỏi Bàn Long Quy Khư, bây giờ đã cao chạy xa bay rồi.

Cũng trong nửa năm này thì việc tuyển nhận đệ tử của Thăng Tiên Tông cũng đã hoàn thành, tại khu vực của xung quanh Bàn Long Quy Khư cũng đã có 120 người may mắn trở thành đệ tử của Thăng Tiên Tông. 120 người lựa chọn ra từ bên trong biển người thì biết mức độ cạnh tranh ác liệt đến mức nào rồi.

Còn về phần vụ việc các vị trưởng lão của Thăng Tiên Tông sau khi tiến vào bên trong hung đại biến mất thì những người khác đều đưa ra một cái kết luận. Bọn họ không may gặp phải thứ kinh khủng gì đó bên trong hung địa. Còn về phần điều tra chi tiết thì chẳng ai ngu mà đi làm công việc nguy hiểm như vậy cả.

Ngày hôm nay lão tổ Lam Gia lại một lần nữa đi tới trang viên của Xuân Đức.

Lúc này đây đang ngồi trong phòng uống trà, lão tổ Lam Gia nhìn Bóng Ảnh cười nói:

" Mọi việc ở nơi đây đều đã được giải quyết, sáng ngày mai lão ca cùng với những người khác đều phải trở về Thăng Tiên Tông, lão ca đến nơi đây là để thông báo cho Vô Ảnh lão đệ một tiếng để Vô Ảnh lão đệ chuẩn bị để ngày mai cùng quay trở về với chúng ta."

Bóng Ảnh nghe vậy thì cũng nở nụ cười, nhớ đến cái gì hấn lên tiếng hỏi thăm:

" Không biết Nhuận Phát lão ca đã tìm thấy được ái nữ chưa? "

Nhắc đến Lam Nguyệt thì vị lão tổ của Lam Gia trên mặt xuất hiện vẻ mặt có phần phức tạp, lão ta lúc này cũng không có giấu diếm mà nói ra:

" Vẫn chưa có được manh mối nào cả, việc này khiến cho lão ca ta cùng mấy vị lão tổ khác của Lam Gia vô cùng đau đầu. Có điều mệnh hôn đấng của Tiểu Nguyệt cũng không có bị tắt chứng tỏ nó đang rất an toàn, hơn thế nữa mỗi ngày lại một sáng hơn. Điều này có ý nghĩa gì lão đệ cũng hiểu rồi. Sự việc lần này có khi cũng không phải họa mà là một lần cơ duyên của Tiểu Nguyệt cũng nên. Có điều lúc này đây Lam Gia cũng xem như vô phương rồi, tất cả đều phải tùy vào số phận."

Nói đến cuối thì lão giả liền lắc đầu thở dài. Bóng Ảnh nghe vậy thì cũng thở dài đồng cảm. Tiếp sau đó hai người lại nói chuyện với nhau một lúc lâu cuối cùng mãi tới đêm khuya thì lão tổ của Lam Gia mới rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 964: Rời Đi

- ---o0o---

Sáng ngày hôm sau.

Vừa mới rạng sáng thì bốn người Bóng Ảnh, Vũ Y, Huyết Vận cùng Sói Mập đều đã ngồi chiến xa chạy đến Lâm Nhược Viên. Trước khi rời đi thì bọn họ cũng chỉ mang đi những thứ gì cần thiết mà thôi, về phần những thứ tạp nham khác đều bị bỏ lại cho đám hạ nhân. Sau khi bọn họ rời đi thì mọi việc nơi đây đều sẽ do Nhã Vận quản lý.

Với uy thế của Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì thì bọn họ có rời đi không bao giờ trở lại thì nơi này vẫn cứ như vậy mà thôi, cũng sẽ không kẻ nào dám đánh chủ ý tới.

.....

Chiến xa tốc độ cực nhanh, không qua bao lâu thì bọn họ đã tới Lâm Nhược Viên. Chiến xa khi đến trước cửa vào của Lâm Nhược Viên cũng không có dừng lại mà chạy thẳng một đường vào bên trong. Những vệ binh nơi đây cũng thấy chiến xa nhưng cũng không ai ngăn cản, đã vậy khi bọn họ nhìn thấy chiến xa lại còn cung kính cúi đầu.

Một mạch chạy thẳng vào bên trong, sau khi đến một cái quảng trường rộng lớn được phủ bởi thảm cỏ xanh thì mới dừng lại. Lúc này đây bốn người Bóng Ảnh, Vũ Y, Huyết Vận cùng Sói Mập mới từ trên xe bước xuống.

Bọn họ vừa bước xuống chiến xa thì đã nhìn thấy lão tổ của Lam Gia mang theo ái nữ Lam Linh đi tới chào hỏi:

" Vô Ảnh lão đệ tới thật đúng hẹn. Ha ha."

Tiếp sau đó lão ta nhìn qua Vũ Y, khi nhìn thấy Vũ Y thì hấn không khỏi giật mình, hấn lần này cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Vũ Y, khi nhìn thấy nàng ta thì tim hấn không khỏi đập nhanh, tim hấn đập nhanh cũng không phải là có tình ý hay gì cả mà hấn cảm giác nữ nhân có bộ dạng xinh đẹp như tiên nữ này còn đáng sợ hơn cả ca ca của nàng. Trục giác mách bảo hấn tốt nhất không nên chọc giận nữ tử này.

Sau khi lấy lại bình tĩnh thì lão ta mới mỉm cười hướng về phía Vũ Y nói:

" Vị này hấn là lệnh muội của Vô Ảnh lão đệ đi, ta cũng hay nghe Vô Ảnh lão đệ nhắc tới cô nương, không ngờ tiểu muội của Vô Ảnh lão đệ lại là một tuyệt thế mỹ nữ, nghiêng nước nghiêng thành."

Vũ Y nghe lời khen của lão giả thì bất giác nhăn mày lại, nàng có chút phản cảm với cách nói chuyện của lão giả này. Nếu như là ca ca của nàng nói ra những lời này thì nàng cảm thấy rất vui, còn người khác khen thì nàng lại cảm thấy rất không vui.

Nhìn thấy Vũ Y hơi nhíu mày, lại còn liếc mắt nhìn mình thì lão tổ của Lam Gia liền cảm thấy một đợt gió thành thổi qua khiến lông tơ của hấn nổi lên, hấn vốn dĩ đang muốn nói thêm mấy câu nữa nhưng ngay lập tức nuốt ngược những lời vừa định nói vào trong không dám nói tiếp nữa.

Bóng Ảnh lúc này ở bên cạnh thấy vậy thì liền cười lên ha hả nói:

" Lão ca không cần để ý việc này, muội muội của ta từ nhỏ đã vậy rồi, thích sống cô độc một mình vì vậy tính cách có hơi quái dị một chút. Được

ròi, chúng ta nên vào trong thôi kéo những người khác phải mất công chờ đợi."

Lão tổ Lam Gia lúc này cũng miễn cưỡng cười gật đầu sau đó đi trước dẫn đường, dẫn bốn người đi một nơi những người khác đang tụ họp. Trên đường đi thì lão ta chợt nhận ra có gì không đúng, lúc này hắn đi chậm lại, đi bên cạnh Bóng Ảnh sau đó nhỏ giọng hỏi:

" Vô Ảnh lão đệ không biết huynh trưởng của lão đệ đâu? "

Bóng Ảnh cũng nhỏ giọng nói:

" Việc này lão ca không hỏi thì ta cũng đang định nói đây. Đại ca hiện tại đang có công việc quan trọng nên tạm thời chưa thể xuất hiện. Nhưng hẳn thời gian không lâu nữa thì đại ca sẽ làm xong thôi."

Lão tổ Lam Gia nghe vậy thì nhẹ gật đầu, hắn cười cười mà không hỏi gì thêm. Vì đã phát thệ ước cùng kí khế ước nên hắn rất yên tâm với Bóng Ảnh. Có điều hắn không biết Bóng Ảnh chỉ để một mình bản thân phát ra thệ ước cùng với tự thân ký khế ước chính là có mục đích khác, vừa có mục đích khác cũng là đề phòng Lam Gia.

Rất nhanh mấy người bọn họ đã đi tới những người khác đang tụ họp. Thấy đám người bọn họ đi tới thì ánh mắt tất cả những người khác ở nơi đây đều nhìn qua phía bên này. Trong ánh mắt tất cả đều hiện lên vẻ sùng bái cùng cuồng nhiệt.

Lúc này đây những tên trưởng lão cũng có 2 người khác đi qua chào hỏi, còn lại hai người thì giữ nét mặt lạnh lùng chỉ liếc nhìn qua đám người Bóng Ảnh một cái liền thôi. Đối với cái thái độ này thì Bóng Ảnh, Vũ Y cũng chẳng buồn quan tâm. Hai người thấy vậy càng tốt, đỡ phiền phức. Chỉ cần không chọc tới bọn họ là được.

Tiếp sau đó tất cả mọi người nơi đây đều lên một chiếc phi thuyền không gian(một dạng bảo vật phi hành) rời đi. Từ đầu đến cuối cũng không nhìn thấy cường giả của các tộc khác tới tiễn đưa, không biết là có vấn đề gì.

- --o0o---

Không gian đặc biệt. Bạch cốt tế đàn.

Lúc này đây Xuân Đức vừa luyện linh lần cuối cùng kết quả thất bại, kết quả này làm hắn có chút khó chịu trong lòng. Có lẽ mấy chục ngày lập trung luyện linh cường độ cao mà kết cục lại thất bại thì ai cũng không vui cho được. Hắn muốn tạo cho Vũ Y một bộ tiên bảo luyện linh 9 lần nhưng tỉ lệ thành công luyện linh lần 9 quả thực..... Mà thôi không nhắc tới nữa, nhắc tới lại cảm thấy đau lòng.

Sau khi đi xuống tế đàn hắn liền qua một hướng gọi:

" Đầu đất nhanh chuẩn bị nước để ta tắm."

Hắn vừa nói xong thì ngay lập tức phía bên kia Lam Nguyệt liền đáp lại:

" Vâng. Đại sư (đại sư luyện khí không phải nhà chùa nhé.) "

Tiếp sau đó hắn đi thẳng xuống không gian tầng 1, không gian tầng 2 chỉ là một không gian màu trắng nhìn nhiều khiến cho người ta cảm thấy khó chịu. Còn tầng 1 thì có đủ mọi thứ, từ hoa cỏ, chim thú các loại. Vì vậy hắn luyện khí thì chọn tầng 2 còn nghĩ ngơi thì đều xuống tầng 1.

Khi hắn đi xuống tầng 1, đi tới căn nhà nhỏ của hắn ở dưới này thì Lam Nguyệt lúc này cũng đã chuẩn bị xong nước tắm cho hắn. Thấy hắn đi tới bộ dạng mệt mỏi vô cùng thì Lam Nguyệt có chút lo sợ, nàng ta khép nép nói:

" Đại sư, nước đã chuẩn bị xong."

Xuân Đức lúc này nhẹ gật đầu một cái, hần mệ nói:

" Hôm nay người có thể nghỉ một ngày. "

Lam Nguyệt nghe vậy thì trong lòng vui vẻ, đã lâu lắm rồi hôm nay nàng mới có một ngày nghỉ, lúc này nàng cúi đầu cảm ơn:

" Cảm ơn đại sư."

Xuân Đức cũng không có để ý tới nàng mà đi thẳng vào trong nhà, đi tới bồn tắm sau đó nhảy vào bên trong ngâm mình.

Lam Nguyệt nhìn thấy Xuân Đức lạnh lùng như vậy thì cũng đã quen thuộc rồi, tuy lúc đầu trong lòng có chút gì đó không vui nhưng lâu dần cũng thấy quen. Sau khi nhìn thấy hần đã đi vào bên trong thì lúc này nàng cũng rời đi, đi tới nơi ở riêng của nàng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 965: Thu Hoạch - Con Đường Gian Nan

Vừa về tới nơi ở riêng thì Lam Nguyệt liền thay một bộ đồ mới, một bộ đồ lam nhạt cực kì xinh đẹp. Bình thường những bộ đồ thể này không thích hợp cho nàng làm việc nó hạn chế tốc độ của nàng vì vậy nàng không có mặc nhưng hôm nay thì nàng có thể mặc lại nó rồi. Ngắm mình trong gương nàng bất giác nở nụ cười.

Cũng vào lúc này một con thỏ béo mập có bộ lông trắng tinh, hai mắt to tròn như hai viên hồng ngọc nhảy một cái liền nằm trên đầu của Lam Nguyệt.

" Tiểu thư trở về rồi, hôm nay người đang sợ kia không bắt tiểu thư phải làm việc sao? "

Lam Nguyệt dùng hai tay bắt lấy con thỏ trên đầu mình, sau đó cảnh giác nhìn xung quanh một cái, thấy không có ai thì nàng lúc này mới nhìn con thỏ nói:

" Tiểu ngọc sau này không được nói lung tung nghe chưa. Phải gọi là đại sư biết chưa? "

Con thỏ mập thấy tiểu thư của mình như vậy thì cũng biết mình lỡ miệng, nó cũng không có ngốc nó biết vì sao tiểu thư lại như vậy, chẳng qua lúc nãy nó quên mất mà thôi. Nó lúc này liên tục gật đầu nói:

" Em biết rồi tiểu thư."

Làm Nguyệt thấy nó nghe lời như vậy thì vô cùng cung nụng nàng liên tục dùng bàn tay mềm mại vuốt ve nó, con thỏ mập kia cũng vô cùng hưởng thụ sự đãi ngộ này. Trước kia hai người đã thân nhau vô cùng, sau khi đến nơi đây thì càng thân thiết hơn. Lam Nguyệt xem con thỏ này chính là người bạn tốt nhất của nàng.

- --o0o---

Xuân Đức sau khi tắm rửa xong thì liền lên giường nằm nghỉ, hắn cảm thấy cả cơ thể không còn chút khí lực nào, thân thể rã rời như không phải của bản thân, đầu óc mê muội, vừa nằm xuống thì hắn liền ngủ sau như chết. Vậy là biết khi luyện khí tiêu hao thể lực cùng tinh thần lực đến mức nào rồi, ngay cả Xuân Đức luyện xong có một ít bảo vật thôi cũng dặt dẹo.

.....

Thời gian không biết là đã đi qua bao lâu nữa. Xuân Đức lúc này lại lần nữa mở mắt ra, sau một thời gian dài tĩnh dưỡng thì hắn lại khôi phục như bình thường.

Việc đầu tiên hắn làm khi thức dậy chính là kiểm cái gì bỏ vào bụng, bụng hắn lúc này đang sôi lên ùng ục. Trong nhà của hắn cực kì nhiều đồ ăn nên một lúc sau hắn đã lấp đầy cái bụng của bản thân. Ăn no thoải mái hắn lúc này đi ra ngoài ngắm cảnh.

Lấy ra một cái ghế nằm, hắn đặt trước cửa nhà sau đó nằm lên, tận hưởng những cơn gió mát mang theo hương thơm của hoa cỏ thổi qua. Hắn cảm thấy cuộc đời đôi khi chỉ cần như thế này là đủ. Trong lúc tận hưởng cuộc sống hắn bắt đầu suy tính cho tương lai sau này.

Diệt cả một đại thế lực, lấy được bao nhiêu tài sản hắn cũng đã đầu tư hết cho luyện khí. Hắn cảm thấy sau này nên tạo một thế lực lớn thu gom

tài nguyên giống như ở trung thiên sau đó thì tập trung tài nguyên cho hấn sử dụng chứ kiểu này rất không ổn. Mỗi lần diệt một thế lực lớn như Long Tộc thì số lượng tài nguyên hấn thu được cũng không ít nhưng tính ra thì chẳng đáng là bao.

Nếu như giống ở trung thiên hấn có căn cơ, có thế lực thì tài nguyên của hấn thu về cuồn cuộn không ngừng, cũng không cần phải buồn rầu vì thiếu tài nguyên thế này. Thở dài nhưng muốn gây dựng một thế lực đâu phải cứ nói là làm được. Đầu tiên phải có thực lực, thứ 2 phải có tâm phúc. Với những thế lực khác nào để yên để cho một thế lực mới quật khởi.

Mà hấn lại không đủ tinh lực để quản lý tất cả, hấn cần phải tìm đến Táng Thần Uyên, tìm đến rồng con Bì Bì, đây mới là mục đích chính của hấn khi đến cao thiên lần này. À mà còn cái tông môn Vạn Kiếm Tông gì đó cũng cần diệt, có điều chưa phải lúc này.

Suy nghĩ một chút thì hấn lại cảm thấy nhức đầu, hấn tạm thời vẫn chưa tìm ra cách nào để vẹn cả đôi đường, vừa có thể kiếm được tài nguyên phục vụ cho bản thân, vừa có thời gian đi làm việc của bản thân.

Đẹp đi mấy cái suy nghĩ hại não kia qua một bên, Xuân Đức lúc này nhìn đến thành quả của mình sau lần luyện khí.

Tâm niệm vừa động một mặt hình ảnh sáng hư ảo hiện ra trước mặt hấn. Đầu tiên hấn nhìn đến là bộ tiên bảo mà hấn chế tạo cho Vũ Y.

 Bộ Giai Nhân

Bao gồm 10 phụ kiện: Nội giáp, ngoại giáp, mũ, quần, bảo vệ tay, dây chuyền, lắc chân, lắc tay, nhẫn, mặt nạ.

Phẩm Cấp: Tiên bảo.

Linh tính: 6

Đặc tính: Hắc ám hệ.

Đẳng cấp bộ: Cấp 5(trung cấp tiên bảo).

Luyện linh bộ(cường hóa tổng thể): Bộ +7([Nội giáp, ngoại giáp, mũ, quần,bảo vệ tay,dây chuyền,lắc chân, lắc tay,nhẫn]+8, mặt nạ +7]). Gia tăng thêm 27% thuộc tính.

Giang cường thuộc tính: + 23% thuộc tính.

Huyết tể: Hoàn mỹ.

Huyết luyện: Hoàn mỹ.

Khảm III: gia tăng thuộc tính bộ thêm 3%.

Thuộc tính bộ:

Nâng cao năng lực ẩn thân 4.001 lần.

Gia tăng tốc độ 1.57 lần.

Gia tăng toàn bộ thuộc tính chủ nhân 20%.

Hắc ám bảo vệ(giảm đi 60% lực sát thương từ mục tiêu, ngăn chặn toàn bộ công kích của địch nhân dưới Tinh Vương Tiên Cảnh.)

Nhìn thấy thông tin bộ đồ của Vũ Y thì hẳn cảm thấy có chút tiếc nuối, nếu như hẳn có tài liệu nhiều vài lần thì hẳn tự tin có thể luyện linh cho cả nguyên một bộ tiên bảo này lên +9, đến lúc đó thì bộ tiên bảo này lại là một đẳng cấp khác. Đáng tiếc chỉ vì hẳn không đủ tài nguyên.

Nhưng không sao, tuy không thể luyện linh toàn bộ 9 lần nhưng hấn nghĩ Vũ Y sẽ thích. Nghĩ đến ánh mắt sùng bái của cô em gái dành cho mình thì hấn không khỏi nở một nụ cười vui vẻ.

Cũng bởi vì tất cả tài nguyên đều tập trung chế tạo tiên bảo cho Vũ Y nên số lượng tài nguyên còn lại cũng không dư ra bao nhiêu nên lần này hấn cũng chỉ luyện linh(cường hóa) cho Quỷ Kiếm lên +5, Dây Chuyển Sinh Mệnh lên +3, Hấp Huyết Đại Lung +3 mà thôi.

Còn những bảo vật còn lại hấn không dám mang ra luyện linh. Mặc dù +7 rất mê hoặc nhưng hấn không dám. Một khi thất bại thì hấn chỉ có thể khóc ra máu.

Lúc này đây hấn trước hết nhìn qua Quỷ Kiếm một cái.

  Thông Tin Bảo Vật ---Quỷ Kiếm

- - Trang bị Thần Ma hệ Càn(+5% tất cả thuộc tính):

Năng lực chuyển đổi đặc biệt(Quỷ Kiếm luyện linh một lần tăng thêm thời gian 30 giây, làm lạnh giảm xuống 1 giờ, uy năng tăng thêm 1%):

+ Hình thái thứ 2 Quỷ Cung: Gia tăng lực sát thương thêm 25% +5% (Giới hạn 32 phút 30 giây, làm lạnh 19 giờ.)

+ Hình thái thứ 3 Song Ma Kiếm: Mỗi thanh kiếm mang theo uy năng bằng 75% (+5%)uy năng của Quỷ Kiếm (Giới hạn 12 phút 30 giây, hồi phục năng lực 1 9 giờ.)

+ Đẳng cấp: Thần Ma bảo vật cấp 5(trung cấp).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Âm hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cường giả.

+ Gia cường: 2%

+ Luyện Linh(cường hóa): +5(Gia tăng 50% toàn bộ thuộc tính)

+ Huyết tể: 0

+ Linh tính: 19.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 3%

+ Chúc phúc: 20% khả năng công kích.

+ Khảm nạm khí phách. (Chưa.)

+Khảm nạm tạo hóa thạch(3/10): + 4% tất cả thuộc tính. +3% công kích.
+1% độ bền.

+ Quán ma(Chưa.)

+ Linh văn(Chưa.)

Thần thông mang theo(Đã được kích hoạt):

+ Căn nuốt(cấp 2) (Thượng thừa thần thông): Thôn phệ tất cả những gì có sinh mệnh với tốc độ cực kì nhanh chóng. Sau đó chuyển hóa thành năng lượng.

+ Xuyên giáp(Cấp 2): Sắc bén vô cùng, tăng cường khả năng xuyên phá.

+ Mê hoặc(Cấp 1): Mê hoặc địch nhân trong từng đường kiếm, năng lực mạnh yếu phụ thuộc vào khí linh.

+ Tê liệt (Cấp 3): Địch nhân trúng kiếm sẽ bị tê liệt, nặng có thể gây bất động, nhẹ thì làm chậm tốc độ phản ứng

+ Thần thông(Tạo Hóa Thạch) - Liệt diễm: Được bao phủ bên trong ngọn lửa đáng sợ gia cường đòn công kích. Sau khi công kích để lại trên người những thương tích khó lành.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Tụ Lành: Mang theo sức mạnh đất trời khiến cho bảo vật có được khả hấp thụ tinh hoa thiên địa tự chữa trị tổn hại.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Trọng Kích: Gia tăng sức mạnh trong mỗi đòn đánh.

Nhìn xong số liệu của Quỷ Kiếm mà hẳn phải lấy tay đè lại nhịp tim, thần thông tự có của nó không phải nhiều mà là quá nhiều. Không dưới 30 môn thần thông, đây là lần đầu tiên hẳn nhìn thấy một thanh binh khí lại tích hợp nhiều loại thần thông đến như vậy.

Chú Ý: Còn 26 thần thông khác chưa được kích hoạt.

Nhìn qua một cái Xuân Đức liền thấy được sự khác biệt của Quỷ Kiếm, đúng là bảo vật Thần Ma có khác, đều là cấp 5 trung phẩm nhưng so với tiên bảo cấp 5 thì chênh lệch vô cùng lớn. Thần Ma trang bị luyện linh 5 lần tăng 50% thuộc tính bảo vật, con tiên bảo chỉ là 27% khi lên +7. Đúng là tiên nào của nấy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 966: Thu Hoạch - Con Đường Gian Nan 2

[T/G: Mấy cái đoạn tiên bảo hay vũ khí mọi người lướt qua cũng được nhé, mấy đoạn đó là tác đang tự phê pha, ảo tưởng ra bản thân sở hữu bảo vật như vậy. Đối với tác thì cảm thấy thú vị nhưng đối với mọi người hẳn không thú vị chút nào. Thấy cũng thương mọi người nhưng mà thôi cùng kệ, dù sao miễn tác sướng là được rồi, mọi người khó chịu kệ mọi người. Cảm ơn cả nhà đã thấu hiểu:))]

- --o0o---

Sau khi nhìn qua Quỷ Kiếm thì hẳn liền nhìn qua Phong Phong cùng Hồng Hồng.

☯. Sinh Mệnh Dây Chuyền. ☯

Linh Tính: 8

Đẳng Cấp: Tiên bảo cấp 2.(**)

Luyện Khí (Cường Hóa): +3(nâng cao thuộc tính 9%)

Quán Chú: Không.

Linh văn: Không.

Huyết tế: Không.

Huyết Luyện: Không.

Khảm: Không.

Tính năng đặc biệt:

+ Nâng cao sinh mệnh chủ nhân lên 20%(+1%)

+ Nâng cao khả năng tự chữa lành của chủ nhân lên 20%(+1%)

+ Tạo ánh sáng phòng hộ.(Rút đi 20%(+1%) lượng máu của chủ nhân hiện tại tạo nên một huyết sắc phòng hộ y, huyết sắc phòng hộ y(áo giáp máu) có năng lực hấp thụ tất cả mọi công kích. Giới hạn của của phòng hộ y bằng 10(+1%) lần lượng máu của chủ nhân tiêu hao.)

 ∞. Hấp Huyết Đại Lưng. ∞

Linh Tính: 9

Đăng Cấp: Tiên bảo cấp 3.(***)

Luyện Khí (Cường Hóa): +3(Gia tăng 10% thuộc tính trang bị).

Quán Chú: Không.

Huyết tể: Không.

Linh văn: Không.

Huyết Luyện: Không.

Khảm: Không.

Tính năng đặc biệt:

+ Nâng cao khả năng bộc phát của chủ nhân lên 5%(+1%).

+ Nâng cao sinh mệnh chủ nhân lên 30%(+1%)

+ Nâng cao khả năng tự chữa lành của chủ nhân lên 30%(+1%)

+ Tạo ánh sáng phòng hộ.(Rút đi 50%(+1%) pháp nguyên của chủ nhân hiện tại tạo nên một pháp nguyên thuần có khả năng hấp thụ 10(+1%) lần sát thương tương đương với chủ nhân đã tiêu hao, đồng thời chuyển hóa 10%(+1%) sát thương thành sinh cơ bồi bổ cho chủ nhân.)

[Chú ý: Bảo vật có đẳng cấp thấp hơn yêu người sử dụng. (VD: XD có tu vi Tinh Quân Cảnh mặc trên người một bộ pháp bảo.) Sau khi sử dụng độ bền giảm mạnh, chênh lệch quá lớn có thể trực tiếp hủy đi bảo vật. Chỉ có những bảo vật tương thích về đẳng cấp, hệ thì mới có thể phát huy ra sức mạnh hoàn mỹ nhất.]

Sau khi nhìn qua thông tin của Tiểu Phong cùng Tiểu Hồng thì hắn cảm thấy vô cùng thỏa mãn, có thể nói Tiểu Phong(Hấp Huyết Đại Lung) cùng Tiểu Hồng(Dây Chuyền Sinh Mệnh) là những bảo vật vô cùng hiếm.

Từ trung thiên cho đến cao thiên hắn gặp qua vô số bảo vật nhưng chưa có một bảo vật nào lại mang theo thuộc tính khủng bố như Tiểu Phong cùng Tiểu Hồng cả. Đúng là gà nhà nuôi được có khác(Ý nói hai cái bảo vật kia là do Xuân Đức tự mình vun đắp mà thành khác biệt so với mấy thứ đồ cướp được.)

Tiếp sau đó hắn nhìn qua tất cả bảo vật của bản thân một lượt. Xem xong hắn liền nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Bây giờ hắn muốn mạnh lên chỉ có 3 con đường, con đường thứ nhất chính là luyện khí, tăng đẳng cấp bảo vật lên. Con đường thứ 2 là nâng cao tuyệt kỹ cùng lĩnh vực, có điều con đường này cực kì khó mấy năm trời ròng rã ngày nào hắn cũng chăm chỉ tập luyện nhưng tiến bộ là vô cùng chậm chạp, chưa thấy tí gì gọi là khởi sắc cả.

Còn con đường thứ ba chính là căn nuốt sinh vật cao hơn bản thân, bây giờ nếu hấn căn nuốt đấm cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh thì sẽ gia tăng một chút về thân thể cùng thần hồn nhưng cũng chỉ là một ít mà thôi, rất không đáng kể. Trừ khi có đại lượng thức ăn thì mới có thể tăng nhanh chóng.

Chung quy đi được đến bước này rồi, muốn bước thêm một bước nhỏ nào nữa cũng là vô cùng khó khăn. À thực ra vẫn còn một con đường nữa để tăng lên thực lực, có điều con đường kia vô cùng mờ mịt. Con đường kia chính là chờ đợi lần thức tỉnh thứ 2 của hấn.

Thở dài hấn cảm thấy có chút bất lực, lúc này đây hấn ngồi dậy lấy ra một điều thuốc để hút. Nhìn lên bầu trời hấn cười nhạt nói:

" Có lẽ ta nên tự biết thỏa mãn với những gì đang có. Ta đã quá tham lam rồi. Mà cũng đến lúc đi ra bên ngoài nhìn xem một chút. "

Nói xong hấn liền biến mất tại chỗ, một giây sau đó hấn liền xuất hiện tại trước ngôi nhà nhỏ của Lam Nguyệt, nhìn vào căn nhà hấn lên tiếng gọi:

" Đầu đất đi ra ngoài này ta có chuyện muốn nói."

Không qua bao lâu thì một thiếu nữ xinh đẹp mang theo một con thỏ mập chạy ra ngoài căn nhà đi tới trước mặt Xuân Đức cung kính chào:

" Xin chào đại sư, đại sư có điều gì căn dặn? "

Xuân Đức lúc này nhìn qua nàng ta một cái, lại nhìn con thỏ mập đang trên đầu nàng. Bất gặp ánh mắt hấn con thỏ mập kia nhanh chóng nấp phía Lam Nguyệt. Xuân Đức lúc này mới lấy ra một đồng sách cùng vài cá rương lớn nói:

" Trong thời gian ta không ở đây người chỉ có thể ở tầng 1 nơi này nghe chưa. Còn đây là sách luyện khí người nhất định phải học xong lúc ta quay lại, còn những thứ này là để cho người tu luyện cùng luyện tập. Nếu có biểu hiện tốt thì ta cũng có thể cho người nêu ra một cái yêu cầu. Còn đây là thứ để người có thể liên lạc với ta."

Xuân Đức ném cho Lam Nguyệt một viên châu màu đỏ sau đó thì liền rời đi, thân ảnh hấn mờ nhạt dần sau đó liền tan biến mất. Sau khi Xuân Đức rời đi được một lúc thì Lam Nguyệt lúc này mới dám ngẩng đầu lên.

Nhìn mấy cái rương lớn cùng một đồng sách lớn như cái núi nhỏ thì Lam Nguyệt cảm thấy cực độ bất đắc dĩ, nàng không có một chút hứng thú nào với luyện khí nhưng hết lần này đến lần khác nàng phải học, lại còn phải học cho thật tốt.

Còn thở ngọc phía sau lưng của Lam Nguyệt nhìn thấy Xuân Đức đã rời đi thì nó lại mới bò lên vị trí lúc trước.

" Tiểu thư, vì sao chúng ta không bỏ trốn. Một khi rời khỏi đây thì người kia cũng không tìm được chúng ta."

Nghe được Tiểu Ngọc nói thì Lam Nguyệt cười khỏ nói:

" Tiểu Ngọc em nói chúng ta phải trốn đi đâu, chúng ta có thể trốn được sao. Đừng nhìn nơi đây là cả một mảnh thiên địa không nhìn thấy điểm cuối nhưng thực tế cũng chỉ là một nơi bị người kia khống chế mà thôi, chúng ta trốn không thoát, trừ khi người kia muốn thả chúng ta đi."

Con thở mập nghe vậy thì hoảng sợ, nó lúc bối rối nói:

" Tiểu thư, vậy chúng ta nên làm sao bây giờ, chẳng lẽ tiểu thư muốn ở lại nơi đây cả đời sao? "

Lam Nguyệt lúc này cười nói:

" Làm sao có thể chứ, tỷ nhất định sẽ chăm chỉ tu luyện, một ngày nào đó sẽ đánh thắng người xấu kia rồi mang theo tiểu ngọc thoát khỏi nơi đây. Tiểu Ngọc có tin Nguyệt Tỷ không."

Con thỏ mập nghe vậy thì ngay lập tức gật đầu nói:

" Tiểu Ngọc tin Nguyệt tỷ nhất định sẽ làm được, sẽ đánh thắng người xấu sau đó rời đi."

Lam Nguyệt nghe vậy thì cười tươi như hoa nhưng vào đúng lúc này một âm thanh mang theo sự trêu chọc truyền thẳng vào trong đầu nàng.

" Tiểu nha đầu rất có chí khí đấy, ta đợi ngày đó. Nhưng trước khi mơ đến ngày đó thì lo học xong đồng sách kia đi. Vốn ta định cho nha đầu người 1 tháng nhưng giờ thì nửa tháng ta sẽ quay lại kiểm tra."

Nghe được âm thanh này thì cả người Lam Nguyệt thoáng cái cứng ngắc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 967: Anh Cũng Thích Như Vậy

- ---o0o---

Sau khi rời khỏi không gian nhẫn chứa đồ Xuân Đức liền xuất hiện bên trong một căn phòng xa hoa tráng lệ, ở gần đó là Vũ Y đang tu luyện, ngay khi hắn xuất hiện thì Vũ Y cũng ngưng lại việc tu luyện của bản thân mở mắt ra, khi nhìn thấy hắn thì trong mắt Vũ Y hiện lên sự vui vẻ.

Cùng lúc này Bóng Ảnh không biết từ đâu cũng hiện thân ra, vừa hiện ra thì Bóng Ảnh liền cười hỏi :

" Mọi sự thuận lợi? "

Xuân Đức nhẹ gật đầu cười nói:

" Mọi sự thuận lợi, cái này là của Tiểu Y."

Vừa nói Xuân Đức vừa ném một cái bảo hạp về phía Vũ Y. Vũ Y nhìn thấy bảo hạp đang bay về phía mình thì đưa tay chớp lấy, ngay lập tức bảo hạp đã nằm gọn trong tay nàng. Vừa cầm tới bảo hạp thì Vũ Y ngay lập tức liền mở ra.

Ngay khi bảo hạp(cái hộp quý báu) vừa được mở ra thì thiên địa tiên khí cả một vùng liền bạo động, cùng lúc đó ma quang từ bên trong bảo hạp phóng lên cao xuyên qua cả nóc nhà. Tiếp sau đó lần lượt 10 kiện trung cấp tiên bảo từ bên trong bảo hạp bay ra ngoài xoay xung quanh Vũ Y.

Như là tìm được chủ nhân của mình, mười kiện tiên bảo đồng thời hóa thành mười đạo ánh sáng dung nhập vào cơ thể Vũ Y.

Cùng lúc đó trên người của Vũ Y cũng bắt đầu sinh ra biến hóa kì diệu, một bộ váy dài màu đen mang theo phong cách hiện đại xuất hiện trên người nàng, bộ váy màu đen kết hợp với vóc dáng Vũ Y hình thành một sức hút ma mị, đến cả Xuân Đức lúc này nhìn thấy ánh mắt cũng phải sáng lên.

Tiếp sau đó lần lượt các kiện trang sức cũng xuất hiện, tất cả mọi thứ đều hoàn mỹ cho đến khi cái mặt nạ xuất hiện.

Khi kiện tiên bảo cuối cùng xuất hiện cùng là cái mặt nạ, ngay khi nó vừa hiện ra thì khí tức ma mị của Vũ Y hoàn toàn biến mất mà thay vào đó là sự lạnh lẽo, âm trầm, u ám, máu tanh, cảm nhận được điều này thì Xuân Đức không khỏi nhú mày một cái.

Ngay lúc này Vũ Y dùng một tay tháo xuống mặt nạ, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp. Nàng nở một nụ cười ngọt ngào nói:

"Cái này chỉ cần khi giết địch nhân mà thôi."

Vũ Y vừa tháo xuống mặt nạ thì khí chất ma mị kia lại quay trở lại, Xuân Đức nghe cô em gái nói vậy thì khẽ nhếch miệng cười tà.

" Anh cũng thích như vậy."

Ngay vào lúc này bỗng nhiên Xuân Đức khẽ nhú mày, hắn cảm thấy có người đang dùng hồn niệm dò xét nơi đây. Ánh mắt lóe lên tia sáng lạnh, miệng khẽ hé ra một luồng độc tố bản nguyên vô hình vô chất bay ra ngoài hóa thành hàng vạn độc châm bắn về phía những hồn niệm đang muốn quan sát nơi đây. Hắn đây cũng chỉ là muốn cảnh cáo mà thôi, bằng không hắn đã sử dụng nguyên rũa rồi.

" Á á á.... "

Ngay lập tức hàng loạt âm thanh hét thảm vang lên, âm thanh này chỉ có thể cảm nhận được bằng linh hồn không thể dùng tai nghe.

.....

Cùng lúc này ở một ngọn núi cách nơi đám người Xuân Đức rất xa, bên trong một đại điện rộng lớn đang có 8 người vừa kêu gào thảm thiết vừa ôm lấy đầu mà nằm lăn lộn trên mặt đất. Những người này đều là mấy kẻ nhìn thấy dị tượng nơi Vũ Y ở lại muốn dùng hồn niệm nhìn xem là có chuyện gì xảy ra.

Bọn họ nằm lăn lộn trên mặt đất một lúc lâu sau mới dừng lại, sau khi dừng lại thì sắc mặt cả đám trắng bệch trên trán xuất hiện từng giọt mồ hôi to như hạt đậu. Đúng lúc này có vài đạo độn quang bay tới nơi đây, ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh 2 người. Một trong 2 người chính là lão tổ của Lam Gia, Lam Nhuận Phát.

Nhìn thấy tình cảnh bên trong đại điện thì một trong 2 người hơi cau mày lên tiếng:

" Còn ra thể thống gì nữa, còn không nhanh đứng dậy."

Đám người đang ngồi dưới đất lúc này khi nhìn thấy hai ông lão thì nhanh chóng đứng dậy, sau đó cả đám đều nhanh chân bước lại gần cung kính chào hỏi.

" Phong chủ. "

Lúc này Lam Nhuận Phát trầm giọng hỏi:

" Chuyện gì vừa xảy ra? Các người lúc nãy lại là làm sao? "

Nghe được Lam Nhuận Phát hỏi thì những người khác hai mặt nhìn nhau, sau đó tất cả những người kia đồng thời nhìn về phía một nữ nhân, nữ nhân thấy cả đám nhìn mình thì không khỏi hung dữ nhìn lại 7 người còn lại.

Nhưng sau đó nàng liền bắt đắ dĩ tiến lên trước một bước, hơi cúi đầu về mặt có phần xấu hổ nói:

" Vừa rồi tại nơi ở của Vũ Y tiên bối cùng Vô Ảnh tiên bối xuất hiện dị tượng vì tò mò nên 8 người chúng ta đã dùng Tụ Hồn Kính để nhìn xem là có việc gì nhưng còn chưa nhìn thấy cái gì đã bị...."

Nàng còn chưa nói hết thì nét mặt của Lam Phát lão giả đã âm trầm hẳn đi, ánh mắt hẳn mang theo sự tức giận nhìn qua 8 người. Nữ tử đang nói chuyện ngay lập tức không dám nói nữa những người khác đều câm như hến, cả đám cuối đầu.

Nhìn thấy vậy thì Lam Phát lão giả trầm giọng nói:

" Lần đầu cũng là lần cuối, ta không thấy một chuyện nào tương tự nữa. Nếu có lần thứ 2 thì các ngươi cũng hẳn biết hậu quả."

Tám người khác nghe vậy thì khẽ run lên, sau đó cũng kính nói:

" Tuyệt đối không có lần thứ 2. Cảm tạ phong chủ đã không trách tội."

Lúc này Lam Phát lão giả nhìn qua một ông lão khác nói:

" Chúng ta đi qua bên kia một chuyến. Hi vọng Vô Ảnh lão đệ không có hiểu lầm."

Ông lão còn lại gật đầu, ta cũng tính như vậy. Dù sao việc nhìn trộm người khác không phải là truyện gì tốt, nếu mà không bị phát hiện còn để

nói rằng này lại bị phát hiện, xử lý không tốt sau này rất có thể là tai họa ngầm.

Tiếp sau đó hai người quay người đi ra khỏi đại viện rồi một mạch bay thẳng đến nơi ở của Bóng Ảnh cùng Vũ Y. Nhìn thấy hai ông lão đã rời đi rồi thì 8 người khác đều nhìn nhau, nữ tử lúc trước có phần lo lắng nói:

"Mấy người chúng ta hình như gây ra chuyện lớn rồi."

Một người khác an ủi nói:

"Vị tiên bối kia cũng đã trừng phạt chúng ta rồi, hẳn không có việc gì đi."

Lúc này một người khác lại thở dài nói:

"Lúc đó thiên địa tiên khí bạo động mãnh liệt, cột sáng kia các người cũng không phải không nhìn thấy, chắc chắn đó là tiên bảo, hơn nữa không phải một kiện. Lúc đó mọi người cũng không ai có thể kiềm chế được đều muốn nhìn xem là cái gì, bây giờ gây ra họa thì cũng chỉ có thể tự trách chúng ta."

Những người khác nghe vậy thì cũng đều thở dài, tiên bảo đối với tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh luôn luôn là hấp dẫn chí mạng, đến ngay cả bên trong Thăng Tiên Tông cũng vậy mà không phải riêng nơi đâu. Ai cũng không ngại nếu bản thân có thêm vài kiện chí bảo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 968: Lấy Được Thông Tin Về Táng Thần Uyên

- ---o0o---

Hai người Lam Phát lão giả sau khi phi hành một lúc thì liền đã tới trước ngọn núi nơi mà đám người Vũ Y ở lại, khi tới đây thì hai người liền dừng lại không có tiếp tục tiến lên trước. Ngay lúc hai người còn chưa biết mở lời thế nào cho hợp lý thì một âm thanh nữ tử vang lên.

" Mời hai vị vào bên trong nói chuyện."

Nghe được âm thanh này thì hai người Lam Phát(Viết tắt của Lam Nhuận Phát) lão giả nhìn nhau một cái sau đó đồng thời bay về phía trước. Khi hai người đi tới trước cửa của căn nhà nhỏ trên núi thì cánh cửa liền được mở ra, cùng lúc đó Bóng Ảnh đi ra nhìn hai người cười nói:

" Hai vị lão ca mời vào bên trong, tiện thể lão đệ ta cũng có người muốn giới thiệu với hai vị."

Nhìn thấy Bóng Ảnh đi ra ngoài đón tiếp, lại nhìn thấy biểu hiện vui vẻ của hắn thì tảng đá trong lòng hai người ngay lập tức được bỏ xuống. Lúc này đây Lam Phát lão giả cũng cười nói:

" Không biết là Vô Ảnh lão đệ muốn giới thiệu ai, hôm nay lão ca tới đây cũng là mang đến một tin tức tốt lành."

Bóng Ảnh cười thần bí nói:

" Ha ha. Hai vị lão ca cứ vào bên trong trước đi."

Nói xong thì hẳn liền quay người vào bên trong trước, hai người Lam Phát lão giả lúc này nhìn nhau một cái sau đó cũng liền theo sau đi vào.

Vừa đi vào bên trong thì hai người liền đã nhìn thấy một thanh niên bộ dạng ôn hòa, ánh mắt màu xám hơi buồn, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, mặc một bộ áo lông thú màu đen, vừa nhìn qua liền cảm thấy thanh niên này cả người đều vô hại. Đối diện với thanh niên kia lúc này là một nữ nhân, nữ nhân kia bọn họ cũng biết, nàng chính là Vũ Y.

Có điều Vũ Y mà bọn họ biết hoàn toàn khác với người đang xuất hiện trước mắt lúc này, Vũ Y bọn họ biết là một nữ tử xinh đẹp nhưng lạnh lùng, ở cạnh nàng luôn cảm thấy sờn hết gai ốc, gió lạnh thổi suu suu. Còn nữ nhân trước mắt lúc này thì vừa xinh đẹp, dịu dàng, thi thoảng lại còn che miệng cười nhìn không khác gì một thiếu nữ 18 ngây thơ cả.

Thấy một màn như vậy thì hai người không khỏi ngây ra. Nhưng vào lúc này thanh niên mặc áo lông màu đen có bộ dạng ôn hòa kia hướng về phía hai người cười nói.

" Mời hai vị ngồi."

Bóng Ảnh lúc này cũng nhìn hai người cười nói:

" Đều là người nhà, tùy tiện. Ha ha. Không cần khách sáo làm gì."

Vốn dĩ là muốn tới nơi này xin lỗi cùng nói lời giải thích nhưng lúc này lại nhận được thái độ tiếp đón nhiệt tình như vậy khiến cho hai vị lão tổ của Lam Gia có chút không quá thích ứng. Lúc này đây bọn họ cảm thấy bản thân lo thừa, nói đúng hơn là bọn họ lấy bụng tiểu nhân so lòng quân tử. Nhìn thái độ này thì có khi người ta còn chẳng thêm để ý việc kia nữa là.

Hai người lúc này cũng chỉ biết cười bồi cho bót lúng túng, sau đó thì chọn một cái ghế ngồi xuống. Khi hai người vừa ngồi xuống thì Bóng Ảnh cũng vừa lúc mang ra mấy đĩa tiên quả đặt lên trên bàn, sau đó hắn cũng ngồi xuống bàn cùng với mọi người.

Hắn lúc này chủ động hướng về phía hai vị lão tổ Lam Gia giới thiệu:

" Hai vị lão ca hắn cũng đã đoán được rồi, đây là đại ca của ta Trương Xuân Đức."

Vừa nói hắn vừa đưa tay chỉ qua Xuân Đức. Ngay sau đó hắn lại nhìn Xuân Đức nháy mắt một cái rồi chuyển hướng nhìn qua hai người Lam Gia Lão Tổ tiếp tục nói:

" Cũng nhân tiện giới thiệu, đây là hai huynh đệ kết nghĩa của đệ, vị này tên là Lam Nhuận Phát, còn vị này tên là Lam Thừa Phong, cả hai đều là trưởng lão nội môn của Thăng Tiên Tông, là hai trong 7 vị lão tổ của Lam Gia. Tất cả chúng ta sau này đều sẽ là người một nhà. Đệ chỉ giới thiệu vậy thôi, sau này có thời gian dài tiếp xúc thì mọi người sẽ hiểu nhau hơn."

Nghe vậy thì kẻ cả Xuân Đức hay hai vị lão tổ của Lam Gia đều cười lên, bầu không khí trong nháy mắt vui vẻ hơn rất nhiều. Tiếp sau đó mọi người đều nói chuyện với nhau.

.....

Sau khi đôi bên nói chuyện với nhau được một lúc lâu thì lúc này đây Lam Thừa Phong mới bắt đầu nói vào việc chính.

Lúc này đây thần sắc của lão ta vô cùng nghiêm túc nói ra:

" Đã mọi người đều là người một nhà, ta cũng không vòng vo nữa. Hôm nay tới đây là có chuyện quan trọng cần sự giúp đỡ của mọi người. 20 năm

trước Lam Gia chúng ta cùng Thái Gia đồng thời phát hiện một một cái tàn tích của một thế lực bị chôn vùi bên trong lòng đất, hai bên cứ mỗi 5 năm lại dẫn người vào bên trong kia thăm dò một lần nên...."

Hắn còn chưa nói hết thì Bóng Ảnh đã cắt ngang nói:

" Đã là người một nhà thì Thừa Phong lão ca nên nói vào trọng điểm đi, nơi kia ra làm sao, cần lưu ý cái gì. Đừng có nên với không nên mãi ở đây."

Bị Bóng Ảnh cắt ngang thì trong lòng Lam Thừa Phong có hơi một chút khó chịu nhưng sau khi nghe được lời của Bóng Ảnh thì chút khó chịu kia liền tiêu tán sạch. Lúc này hắn cười lên ha hả nói:

" Là lão ca ta sai, sống với đám âm hiểm bên trong Thăng Tiên Tông thời gian dài nên lão ca ta cũng hình thành tính cách như vậy mong Vô Ảnh lão đệ thông cảm. Vậy để lão ca nói thẳng vậy. Lần này đi thăm dò có 5 vị lão tổ của Lam Gia, tất nhiên cũng có 2 người bọn lão ca, 2 người còn lại phải ở lại trấn thủ gia tộc. Một nửa cường giả Vương Cấp cũng sẽ đi theo 8 người chúng ta. Ngoài ra Lam Gia chúng ta cũng đã mời thêm được 1 viện thủ. Còn tài liệu về nơi kia thì đều trong đây, lão ca cũng đã mang tới."

Vừa nói hắn vừa đặt lên trên bàn một cái ngọc giản. Vũ Y lúc này cầm lấy ngọc giản sau đó đưa cho Xuân Đức, Xuân Đức nhận lấy, ngay sau đó liền dùng hồn niệm đọc thông tin bên trong. Sau một lúc thì hắn thu lại hồn niệm, rồi đặt lại ngọc giản xuống bàn.

Sau đó hắn mới bình thản nói:

" Mức độ nguy hiểm chỉ ngang bằng với Bàn Long Quy Khu vực bên trong, ba huynh muội bọn ta đi lần này hẳn chỉ là góp đủ quân số mà thôi. Việc này không vấn đề gì, khi nào thì chúng ta lên đường."

Nghe Xuân Đức nói vậy thì Lam Nhuận Phát lúc này cười nói:

" Xuân Đức huynh đệ sao lại nói vậy, có thêm ba người xuất hiện thì chúng ta liền có thể ép Thái Gia một đường. Lam Gia chúng ta trước tới nay luôn bị Thái Gia đè ép này mới có thể đè ép lại. Ha ha. Còn về việc khởi hành thì hẳn là 10 ngày sau. Sau khi chúng ta quay về Lam Gia thì liền xuất phát"

Nhớ tới việc gì đó, lúc này Lam Nhuận Phát lấy ra một quyển bí thư củ nát đặt trên bàn nói:

" Đây là ghi chép về Táng Thần Uyên, do thời gian hạn chế nên chưa thể tìm ra toàn bộ tư liệu của về nó. Với nơi kia quả thực rất bí ẩn, ít có ghi chép về nó."

Nhìn quyển sách củ nát ở trên bàn thì trong mắt Xuân Đức lóe lên một tia sáng kì lạ, có điều nó chỉ chợt lóe liền biến mất. Hẳn cũng không có khách khí mà trực tiếp thu quyển sách vào bên trong nhẫn chứa đồ.

Tiếp sau đó mọi người lại bắt bàn chuyện với nhau, chủ đề chính là về Thái Gia, tất cả mọi thông tin về Thái Gia mà hai vị Lam Gia lão tổ biết được thì đều nói ra. Năm người nói chuyện với nhau thêm vài tiếng thì hai người Lam Nhuận Phát cùng Lam Thừa Phòng đều phải rời đi vì có công việc quan trọng.

(Cảm ơn mọi người đã ủng hộ)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 969: Tiên Về Lam Gia

Những ngày tiếp theo cuộc sống của Xuân Đức vô cùng nhàn tản, suốt ngày chỉ quanh quẩn ở một nơi. Hết tu luyện tuyệt kỹ rồi lại tranh thủ thời gian tập không chế bản nguyên chi lực. Nếu rảnh rỗi thì hắn cũng Vũ Y hoặc Bóng Ảnh chiến đấu với nhau.

Có điều chiến đấu tâm cỡ của bọn họ có sức phá hủy rất lớn, mặc dù đã đến nơi chuyên dành cho Tinh Vương Tiên Cảnh nhưng đôi bên không thể bộc phát quá nửa sức mạnh bản thân, chỉ khoảng 3-4 phần, cũng mới có 3-4 phần thì cái nơi kia đã dặt dẹo muốn sụp đổ nếu mà thêm một chút chắc sập luôn.

Hơn một tuần cuộc sống của hắn như vậy trôi qua, vì hắn, Vũ Y cùng Bóng Ảnh tại Thăng Tiên Tông thân phận khá nhạy cảm, mặc dù đã được hai vị lão tổ Lam Gia bảo đảm nhưng luôn có người theo dõi bọn họ 24/24.

Cái tư vị bị người nhìn chăm chăm không thú vị một chút nào, nhất mà mấy tên theo dõi toàn là đám nghiệp dư, đi theo dõi người khác mà còn chưa theo dõi đã bị người ta phát hiện. Xuân Đức ngày nào cũng nhìn thấy đám người trong lòng cảm thấy buồn phiền, hắn rất muốn đập chết hết đám ruồi bọ kia. Có điều nơi này là nhà người ta hắn cũng không thể quá phận được.

.....

Thời gian qua đi 8 ngày thì một lần nữa hai vị Lam Gia lão tổ lại tìm đến hắn, cùng ngày hôm đó hắn cùng với hai vị lão tổ Lam Gia thêm một số

người khác nữa ngời lên chiến hạm rời khỏi Thăng Tiên Tông.

Vừa ra khỏi phạm vi của Thăng Tiên Tông thì những ánh mắt thân quen cũng biến mất. Trước lúc đi xa hẳn còn nhìn thấy đám người hằng ngày luôn theo dõi hẳn tên nào tên nấy sắc mặt đều vui mừng, sau đó nhanh chóng quay về bên trong tông môn.

Hai vị Lam Gia lão tổ đương nhiên cũng biết được điều này nên khi vừa ra ngoài Thăng Tiên Tông thì Thừa Phong lão giả đã cười xin lỗi:

" Những ngày này đã phải để Xuân Đức huynh đệ chịu ủy khuất rồi. Hai người chúng ta thực xin lỗi."

Xuân Đức nghe vậy thì sắc mặt vẫn bình thản, hẳn ôn hòa nói:

" Không nên nói xin lỗi làm gì. Việc này cũng là bình thường, dù sao ta là người ngoài đến Thăng Tiên Tông đề phòng cũng là điều đương nhiên. Chỉ cần Lam Gia không vậy là được rồi. "

Hai người Lam Nhuận Phát cùng Lam Thừa Phong lúc này đều nở nụ cười, Lam Nhuận Phát vỗ vai Xuân Đức cười lên ha hả, thái độ thân thiết nói:

" Tất nhiên sẽ không. Đến Lam Gia thì nơi đó chính là nhà của chúng ta."

Lời nói của ông lão vô cùng có thâm ý, mặc dù Bóng Ảnh cùng người này chỉ là định ra hẹn ước một năm nhưng không khi nào ông lão này từ bỏ việc lôi kéo 3 người Xuân Đức gia nhập Lam Gia. Cũng không biết nếu như ông lão này biết cả Long Tộc diệt gần như hết đều là do một tay Xuân Đức làm ra thì hẳn có cảm thấy hối hận khi mời Xuân Đức gia nhập Lam Gia hay không?

Xuân Đức đối với thái độ của ông lão này thì cũng cảm thấy khá thú vị, hẳn cũng đã có một kế hoạch cho sau này. Có điều phải nhìn xem Lam Gia là cái bộ dạng gì thì hẳn mới có quyết định cuối cùng

Tiếp sau đó ba người nói chuyện với nhau thêm một lúc lâu. Mãi gần tối thì hai vị lão tổ Lam Gia mới chào tạm biệt Xuân Đức sau đó đi về phòng của bản thân tu luyện.

Sau khi hai vị lão tổ Lam Gia rời đi thì Xuân Đức cũng không có đi tu luyện mà đi ra bên ngoài, hẳn muốn nhìn cảnh trời đêm.

.....

Đi ra bên ngoài, đứng ở cạnh lan can chiến hạm Xuân Đức lúc này ngửa mặt nhìn lên trời đêm. Bầu trời đêm nay không trăng cũng chẳng có sao, tất cả đều là một màu đen u ám. Gió lạnh rít gào thổi qua khiến cho lòng người cũng rét buốt.

Nhìn lên trời đêm này hẳn chẳng hiểu vì sao cảm thấy trong lòng có chút cô quạnh. Nhìn lên trời đêm hẳn giống như nhìn thấy tương lai của hẳn sau này, một tương lai mờ mịt u ám. Hắc ám vô biên quay đầu không thấy lối về. Hẳn khẽ thở dài một cái.

Nhưng vào lúc này một âm thanh có phật rụt rè vang lên.

" Muội có thể đứng cạnh huynh được không? "

Xuân Đức lúc này quay lại nhìn người vừa lên tiếng, vừa nhìn lại thì hẳn liền thấy một thiếu nữ có dạng khả ái đang tiến lại phía này. Hẳn ôn hòa mỉm cười:

" Tiểu Linh không có tu luyện sao? "

Thiếu nữ vừa mới lên tiếng chính là Lam Linh, tuy mới gặp nhau vài lần nhưng Xuân Đức cùng với cô gái này khá quen thuộc với nhau. Có lẽ bộ dạng của Xuân Đức nhìn khá là vô hại, thêm với bình thường hẳn khá ôn hòa nên có rất nhiều người có ấn tượng tốt với hẳn. Trong số đó cũng có Lam Linh.

Lam Linh sau khi đi đến bên cạnh Xuân Đức, nàng cũng học Xuân Đức hai tay nắm lan can chiến thuyền sau nàng thở dài nói:

" Ngày nào cũng phải tu luyện thật buồn chán muốn chết. Nhưng vì kì vọng của phụ mẫu của mấy vị lão tổ nên muội mới cố gắng thôi. Hôm nay muội đã tu luyện liên tục mấy canh giờ rồi nên muốn nghỉ giải lao một chút, vừa ra ngoài này thì gặp huynh đây. Mà huynh đang nghĩ tới cái gì vậy, lúc này muội thấy huynh thở dài giống như đang rất buồn chán."

Xuân Đức lại nhìn trời đêm, sau đó thì cười khổ nói:

" Huynh sao. Huynh cũng giống như muội vậy, cảm thấy con đường tu hành quá mệt mỏi, đôi khi chỉ muốn dừng lại. Nhưng mà một khi đã bước chân lên con đường này không thể nào quay đầu, cũng không thể dừng lại. Chỉ cần chậm trễ thì rất có thể rơi vào kết cục vạn kiếp bất phục."

Lam Linh nghe Xuân Đức nói chuyện thì cảm giác cuộc đời nàng cũng u ám đi một đoạn, lúc này nàng vội vàng lên tiếng cắt ngang lời của Xuân Đức.

" Nè nè. Huynh đừng có nói mấy câu như vậy được không, muội cảm thấy cuộc đời của muội cũng sắp không có lối thoát luôn rồi. Chẳng lẽ huynh không có chuyện vui gì sao, có thì kể cho muội nghe đi."

Lam Linh lúc nói chuyện với Xuân Đức hoàn toàn không có bộ dạng vãn bối nói chuyện với tiền bối, mặc dù thân phận của Xuân Đức tương

đương với mấy vị lão tổ của Lam Gia. Điều này khiến cho những người gần đó nghe được thì không khỏi cảm khái, người với người thật khác biệt.

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức xoa xoa đầu Lam Linh nói đùa:

" Không có. Muội có thì kể cho huynh nghe đi. Mà muội dễ thương thế này hẳn là trong gia tộc rất có nhiều người theo đuổi phải không. Không biết những người kia mà thấy muội đừng nói chuyện với huynh thế này có gửi chiến thư không biết. TỰ DUNG huynh rất mong chờ có người vì muội mà gửi chiến thư."

Bị Xuân Đức dùng tay xoa xoa đầu thì Lam Linh có chút cảm giác kì lạ, nàng chưa có cùng ai thân cận như vậy cả, kể cả phụ mẫu nàng cũng không có làm như vậy bao giờ cả. TỰ DUNG bị một nam nhân thân mật như vậy nàng có chút không quá thích ứng.

Nhưng nghe đến lời nói phía sau thì nàng liền tự hào nói:

" Đúng vậy á, muội ở trong gia tộc được rất nhiều người sùng bái cũng không ít người theo đuổi. Hì hì. Một thiếu nữ vừa xinh đẹp, vừa đáng yêu, lại còn dịu dàng như muội thì ai có thể lấy được muội là phúc phận ba đời."

Xuân Đức nghe vậy thì tiện tay nhéo má cô bé thêm vài cái sau đó cười nói:

" Muội còn quên chưa kể một ưu điểm nữa của muội đấy. Muội biết là gì không? "

Lam Linh hào hứng nói:

" Là gì vậy nói muội nghe đi."

Xuân Đức cười nói:

" Da mặt của mọi cũng rất dày đấy. Ha ha."

Nói xong câu này thì hắn liền quay người rời đi, Lam Linh nghe hắn nói vậy thì ban đầu còn không hiểu da mặt dày là sao cả, mãi sau một lúc lâu thì nàng mới hiểu ra. Lúc này nàng phồng má lên biểu lộ tức giận, nàng đang định mắng Xuân Đức mấy câu nhưng lúc nhìn lại đâu còn nhìn thấy thân ảnh của Xuân Đức nữa.

Nhìn về phía căn phòng nơi Xuân Đức đang ở, Lam Linh dơ lên nắm đấm nhỏ, sau khi " hừ " nhẹ một tiếng rồi nàng cũng quay về phòng của bản thân.

Những người khác ở gần đó nhìn thấy một màn như vậy thì sắc mặt cả đám cổ quái vô cùng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 970: Lam Gia

- ---o0o---

Lam Gia cũng là một đại thế lực khổng lồ, nếu xét về mặt nhân số cùng lãnh địa thì Lam Gia không thể sánh bằng phân chi Long Tộc mà Xuân Đức đã từng diệt nhưng bàn về thực lực thì lại vượt trội hẳn hơn so với phân chi Long Tộc kia.

Lam Gia có bảy vị lão tổ, người nào cũng đã có tu vi đã ngoài Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. Đây cũng là bảy trụ cột của Lam Gia, ngoài gia số lượng Tinh Vương Tiên Cảnh của Lam Gia vô cùng nhiều, không dưới 70 người trong đó sơ kì chiếm đại đa số, chỉ một phần nhỏ bước vào trung kì mà thôi.

Tiếp giáp với lãnh địa của Lam Gia thì có Thái Gia cùng Hải Tiên Tộc (tiếp giáp với biển, Hai Tiên Tộc là tên gọi chung chỉ đám yêu tu trên biển). Những cuộc tranh đấu nhằm chiếm đoạt tài nguyên không bao giờ ngừng lại nhưng đều được khống chế trong phạm vi cho phép, rất hiếm khi nổ ra đại chiến, bởi vì hai bên đều kiêng kị nhau, với nếu có tiêu diệt được đối phương thì cái giá cũng là rất thảm trọng nên không ai muốn điều đó xảy ra. Chưa kể đến bên thứ 3 vẫn trực chờ như hổ rình mồi.

Với nhân số tính lên đến hàng tỷ thành viên thì Lam Gia chia gia tộc thành nhiều khu vực, lấy khu vực có thiên địa nồng nặc nhất, địa thế tốt nhất làm nội tộc, nội tộc tập trung tinh anh của cả tộc. Tiếp giáp với nội tộc

là ngoại tộc. Người ở đây đã phần đều là tinh anh nhưng thuộc chi thứ của Lam Gia. Cuối cùng đến một mạng lưới khổng lồ phân chi Lam Tộc.

Những phân chi này đều chịu sự quản lý cùng bảo hộ của ngoại tộc, thành viên xuất sắc từ các phân chi hàng năm được đưa vào ngoại tộc, cũng tương tự như vậy người xuất sắc ở ngoại tộc thì được đưa vào trong nội tộc. Người ở trong nội tộc nếu không đủ tư cách thì bị đuổi ra ngoài. Cạnh tranh có thể nói cực kì khắc nghiệt.

- --o0o---

Ngày hôm nay nội tộc Lam Gia đang rất náo nhiệt vì có tin tức hôm nay các vị lão tổ trở lại. Một đại tiệc cực lớn đã được chuẩn bị để làm lễ tẩy trần cho các vị lão tổ.

....

Ở bên trong một căn phòng tu luyện đang có một thanh niên tuấn mỹ khoanh chân ngồi xếp bằng, quanh người hắn lúc này đang có vô tận thủy quang cầu phát ra ánh sáng chói mắt, bỗng nhiên những thủy quang cầu kia nổ tung hóa thành từng luồng ánh sáng nhập vào bên trong cơ thể thanh niên này, trong nháy mắt khí tức của người này tăng lên nhanh chóng. Nhất cử đạt tới Thần Quân Tiên Cảnh sơ kì đỉnh phong.

Sau khi khí tức bình ổn thì người này mở mắt ra, ánh mắt của hắn vô cùng lợi hại. Cảm nhận bản thân biến hóa hắn liền nở nụ cười.

" Thành công đột phá rồi, lần này Linh Nhi trở về ta nhất định sẽ cho muội ấy một niềm vui bất ngờ. Không biết khi nào muội ấy mới quay trở về."

Nói xong thì hắn liền đứng dậy đẩy cửa phòng đi ra bên ngoài, vừa ra bên ngoài thì hắn không khỏi ngạc nhiên khi thấy xung quanh không thấy

bóng dáng một ai. Đúng lúc này một âm thanh vui mừng vang lên.

" Thiên ca, Thiên ca."

Cùng lúc này một thân ảnh nhỏ xinh chạy vội đến đây, vừa chạy vừa la lên. Lam Thiên nhìn thấy người này thì trên mặt cũng xuất hiện sự vui vẻ, hấn cười nói:

" Tiểu Thúy, muội đi đâu mà vội vàng như vậy."

Rất nhanh cô gái kia liền chạy qua bên này, nàng ta nhìn Lam Thiên gấp gáp nói:

" Thiên ca không xong, lúc này muội nhìn thấy Linh tử vừa đi vừa nói chuyện với một nam nhân, bộ dạng hai người thân mật vô cùng."

Lam Thiên nghe vậy thì cau mày nói:

" Muội nói là thật sao, người kia là ai? Mà Linh Nhi đã quay về gia tộc rồi sao, muội ấy về khi nào làm sao ca không biết? "

Cô gái kia liên tục gật đầu nói:

" Là thật, là thật đấy, cách đây không lâu thì muội nhìn thấy, hai người vừa đi vừa nói chuyện với nhau rất vui vẻ, người thanh niên kia muội cũng không biết là ai. Người kia thế này này, cao vậy đó, hơi gầy, nhìn rất hiền. Linh tử mới quay về gia tộc cùng với 2 vị lão tổ tại huynh bề quan nên không biết."

Lam Thiên nghe vậy thì khẽ hừ nhẹ một cái sau đó liền một mạch đi thẳng ra ngoài nơi ở của mình, cô gái kia cũng chạy theo ngay phía sau.

.....

Với thân phận là Kỳ Lân Tử của Lam Thiên thì hẳn không cần phải thông qua cái gì kiểm tra cả không những thế ai gặp hẳn đều phải cung kính cúi đầu chào hỏi, hẳn cứ vậy một mạch đi tới nơi mà Lam Thúy vừa nói, hẳn muốn nhìn xem kẻ kia là ai mà lại dám đánh chủ ý lên người hẳn thậm thương trộm nhớ.

Không qua bao lâu thì hẳn đã tới nơi mà trước kia Tiểu Thúy nói, có điều hai người kia đã sớm rời đi rồi. Sau khi hỏi thăm một chút thì Lam Thiên liền cũng tra ra hai người kia đi đâu. Không ngờ hai người kia vậy mà lại đi tới nơi ở của Lam Linh.

Tuy mặt ngoài Lam Thiên cũng không có biểu lộ gì quá nhiều nhưng trong lòng hẳn đang tức giận vạn phần. Hẳn hận lúc này không thể xuất hiện trước mặt của Lam Linh sau đó đánh cái tên nam nhân đáng chết kia bò lăn ra mặt đất.

Lúc này đây hẳn lại cấp tốc đi tới nơi ở của Lam Linh, đương nhiên cô gái Lam Thúy cũng đi theo phía sau, trong đôi mắt xinh đẹp kia lóe lên một tia gian xảo.

.....

Do cũng rất thân với nhau nên Lam Thiên cũng không xa lạ gì nơi ở của Lam Linh cả, hẳn lúc này một mạch đi thẳng tới nơi ở của Lam Linh. Vừa mới đến nơi đây thì hẳn đã nhìn thấy người mình thầm yêu lôi kéo tay một thanh niên đi khắp nơi, vừa đi vừa giới thiệu. Nói cười vui vẻ với nhau.

Ngay khi hai người Lam Thiên cùng Lam Thúy xuất hiện thì ở nơi xa Xuân Đức lúc này cũng đã phát hiện ra. Cảm nhận được oán khí như ẩn như hiện ở trong ánh mắt của Lam Thiên nhìn mình thì Xuân Đức lúc này nhìn qua Lam Linh nói:

" Người thăm thương trộm nhớ của muội tới rồi kìa. Còn không nhanh ra gặp người ta đi, huynh cảm thấy tiểu tử kia sắp bốc hỏa rồi đấy."

Hắn chỉ vừa nói xong thì Lam Thiên đã bước lại phía bên này, trên mặt vẫn treo nụ cười. Tên này dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Xuân Đức sau đó nhìn qua Lam Linh cười tươi hỏi:

" Huynh mới vừa xuất quan nên cũng vừa mới biết tin tức muội trở về gia tộc, mà không biết vị huynh đài này là ai, Linh Nhi có thể hay không giới thiệu cho Thiên ca một hai."

Xuân Đức cảm nhận rõ địch ý trên người tên này, hắn chỉ cười cười sau đó vỗ vai hắn mấy cái bình thản nói:

" Không cần kích động như vậy làm gì. Thôi hai người nói chuyện với nhau đi, sau này còn có nhiều thời gian gặp gỡ."

Đi qua bên cạnh Lam Thúy thì hắn dừng lại một chút sau đó nhìn nàng ta nói:

" Còn đứng ngây ra đó làm gì, tiểu nha đầu ngươi cũng đi theo ta đi."

Nói xong thì Xuân Đức liền rời đi. Hắn cứ như vậy rời đi khiến cho Lam Thiên có chút ngây người ra, hắn không ngờ tình địch của hắn vừa gặp mặt đã tự động rút lui. Còn về phần Lam Thúy thì lè lưỡi làm bộ dạng ngáo ộp hướng về phía Xuân Đức nói:

" Ngươi nói ta đi theo ngươi thì ta phải đi theo sao, còn lâu."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 971: Lam Gia (2)

Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì chỉ là cười cười sau đó thân ảnh của hắn dần dần mờ nhạt sau đó thì biến mất không còn thấy đâu. Nhìn thấy hắn biến mất dụ dị như vậy thì hai người Lam Thiên cùng Lam Thúy không khỏi kinh ngạc.

Sau khi Xuân Đức rời đi được một lúc thì Lam Thúy lúc này chạy đến bên cạnh Lam Linh, dùng hai bàn tay nhỏ nhắn của mình bắt lấy một cánh tay của Lam Linh lắc qua lắc lại :

" Ngọc Linh tử, tên kia là ai vậy. Tên đó thật đáng ghét dám gọi muội là tiểu nha đầu."

Nghe Lam Thúy dám gọi Xuân Đức là tên đáng ghét thì Lam Linh không khỏi trừng mắt với nàng ta. Dùng một ngón tay ấn nhẹ lên trán của Lam Thúy, Lam Linh nói:

" Có biết huynh ấy là người nào không mà dám gọi tên này, tên kia. Cẩn thận cái miệng đây, nếu để phụ mẫu của muội nghe được còn không đánh nát cái mông."

Lam Thúy nghe vậy thì có chút không phục nói:

" Có gì ghê gớm đâu chứ, nhìn tuổi tác cũng không lớn hơn muội bao nhiêu, hắn là người mà được mấy vị lão chọn trúng chứ gì. Xi. Phụ thân cùng mẫu thân của muội mới không vì người ngoài mà đánh muội đây."

Lúc này bên cạnh Lam Thiên cũng đã từ từ nhận ra cái gì đó không thích hợp, hẳn cảm thấy trong giọng nói của Lam Linh đối với người kinh đầy sùng bái, loại sùng bái này không phải là tình yêu nam nữ gì đó mà là một loại sùng bái với cường giả.

Hắn lúc này nhìn Lam Linh hỏi:

" Như vậy rốt cục người kia lại là ai, hẳn thân phận người này không đơn giản."

Lam Linh lúc này nhìn qua Lam Thiên với ánh mắt sáng ngời, nàng cười hì hì nói:

" Vẫn là Thiên Ca thông minh nhất, hì hì, nói cho hai người biết huynh ấy sau này sẽ là một trong ba hộ thân của Lam Gia."

Nghe được hai chữ " hộ thân" thì hai người Lam Thúy cùng Lam Thiên đều vô cùng kinh ngạc, kinh ngạc đến không nói thành lời. Sau một lúc thì Lam Thiên kinh sợ nói:

" Như vậy không phải là..."

Hắn còn chưa nói xong thì Lam Ngọc Linh đã ngắt lời nói:

" Mọi người biết Thiên ca muốn nói cái gì rồi, sau này địa vị của Xuân Đức ca ca trong gia tộc chúng ta cũng ngang bằng với các vị lão tổ."

Nuốt xuống một ngụm nước miếng Lam Thiên lại hỏi:

" Vậy hai vị hộ thân còn lại là ai, có liên quan tới người ca vừa đắc tội kia không? "

Lam Linh cười híp mắt nói:

" Đương nhiên là có, không nhưng vậy lại còn rất thân thiết nữa. Thân đến không thể thân hơn được nữa. Hi hi. Nhưng mà Thiên ca, huynh cũng không cần lo lắng đâu. Xuân Đức đại ca rất dễ tính, không có việc huynh ấy chấp nhật việc nhỏ như vậy đâu."

.....

Rời đi nơi ở của Lam Linh, Xuân Đức không có đi nhìn xem Lam Gia thế nào mà ngay lập tức quay về nơi ở của bản thân.

Ngay khi hắn trở về phòng của mình thì đã thấy bên trong ngòai đợi sẵn 7 người, ngay khi hắn vừa bước vào trong thì bảy người này liền tiến lên chào đón.

Lúc này Nhuận Phát lão giả tươi cười hỏi:

" Ha ha. Xuân Đức huynh đệ làm sao đã quay về rồi, có hay không cảm thấy Lam Gia chúng ta rất tốt. "

Những người khác lúc này cũng mỗi người một câu, bộ dạng rất nhiệt tình. Xuân Đức thấy vậy thì cũng mỉm cười ôn hòa nói:

" Còn chưa đi được nhiều nhưng cũng đã cảm nhận được phần nào. Lam Gia quả thực khác với những gia tộc khác. Có thời gian nhất định ta sẽ đi từng nơi tham quan. Nhưng không biết mọi người đến tìm ta có chuyện gì sao? "

Lam Thừa Phòng cười lên sang sảng nói:

" Không có gì, không có gì. Chẳng qua bảy người chúng ta cảm thấy Xuân Đức huynh đệ người làm người quá khiêm tốn rồi, vốn dĩ định tổ chức một buổi tế tổ sau đó tuyên bố cho mọi người cùng biết Xuân Đức

huynh đệ người đã là người của Lam Gia nhưng huynh đệ người lại từ chối khiến bảy người bọn ta cảm thấy có chút không quá thích hợp."

Xuân Đức lúc này cũng đã cùng bảy người ngồi xuống, nghe vậy thì hần cười nói:

" Mọi người thông cảm, cũng không phải ta có ý gì chẳng qua con người ta là vậy, không những ta mà cả tiểu muội cùng đệ đệ của ta cũng vậy. Không thích mấy thứ rườm rà phức tạp hay nơi đông người. Chỉ cần tổ chức đơn giản một chút là được. Miễn đủ lễ thì thôi."

Bảy người khác hai mặt nhìn nhau, bọn họ sống cũng không biết bao nhiêu năm nhưng chưa từng thấy ai giống như Xuân Đức cả, thường thường đám người bọn họ tiếp xúc, tên nào tên nấy nếu mà giống Xuân Đức thì hận không phải để cho cả thiên hạ biết.

Bảy người nhìn nhau đều thấy vẻ bất đắc dĩ trong mắt của nhau. Lúc này một trung niên nữ tử nhìn Xuân Đức cười nói, nữ tử này bộ dạng rất dễ nhìn khi cười lên càng xinh đẹp hơn.

" Nếu đã lão bát không muốn thì mọi người cũng không cần gượng ép, dù sao cũng chỉ là hình thức bên ngoài mà thôi. Đã vậy chi bằng tối hôm nay chúng ta mở một buổi tiệc nhỏ, cùng mời thêm một ít người tới."

Xuân Đức nghe được trung niên nữ tử này gọi mình là " lão bát" thì ánh mắt hần lóe lên một tia sáng kì dị. Hần cảm thấy những người này liên tục biểu hiện tâm ý muốn cho hần gia nhập Lam Gia hần là có mục đích khác. Nghĩ thì nghĩ vậy nhưng hần cũng không có để lộ chút gì ra bên ngoài. Sắc mặt hần bình thường.

Nhìn trung niên nữ tử hần mỉm cười nói:

" Như vậy cũng hợp ý của ta. Đã vậy cứ quyết định như vậy đi. Mọi người thấy sao?"

Lam Thừa Phòng cười nói:

" Đã Xuân Đức huynh đệ người, à không bây giờ nên gọi là lão bát mới đúng. Chỉ cần lão bát người hợp ý là được. Mấy người chúng ta không có ý kiến gì cả."

Những người khác lúc này cũng cười lên Xuân Đức cũng hòa nhịp theo cuộc chơi, hẳn lúc này cũng cười lên cùng những người khác. Còn trong bụng mỗi người đang nghĩ cái gì, đang tính toán cái gì thì chỉ có chính họ mới biết mà thôi.

.....

Buổi tối ngày hôm đó, một buổi yến tiệc nhỏ được mở ra. Gọi là nhỏ nhưng cũng trong buổi yến tiệc số người tham gia cũng lên tới cả 100 người, đa phần đều là những người có chức vị cao bên trong Lam Gia cùng một số ít thiên kiều của Lam Gia.

Ở trong buổi tiệc thì Xuân Đức cũng chỉ nói chuyện một chút với vài người quen, còn những kẻ khác chỉ là xã giao mời rượu một cái cho xong chuyện.

(Cảm ơn mọi người đã ủng hộ.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 972: Vòng Xoáy Âm Mưu

Ngày hôm sau.

Sáng ngày hôm nay thì Lam Gia lại tiếp tục đón tiếp thêm khách quý, người đến là Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì cường giả. Cũng không phải một người như trong lời của Lam Thừa Phong mà có đến 2 người. Xuân Đức cũng có gặp qua hai người này một lần, cả hai đều là trung niên nam tử, vóc dáng cao gầy bộ dạng có phần âm nhu. Khi tiếp xúc với hai người này thì Xuân Đức liền sinh ra cảm giác chán ghét, có điều cảm giác này đều bị hấn áp chế ở trong lòng.

Cùng ngày hôm đó Lam Gia lại tổ chức một buổi đại tiệc linh đình vừa là lễ đón tiếp cho hai tên cường giả mới đến cũng là bữa cơm cầu bình an trước khi xuất hành đi tới cái di chỉ kia. Đối với những điều này Xuân Đức đều nhìn trong mắt, Xuân Đức cảm giác Lam Gia hiện tại cũng không an ổn như hắn nhìn thấy. Hắn cảm thấy có đại sự sắp phát sinh.

Đứng trên tháp cao chấp tay sau lưng nhìn bầu trời, ở bên cạnh còn có hai người Vũ Y cùng Bóng Ảnh. Sau một hồi lâu thì Xuân Đức đột nhiên nói:

" Lão nhị điều tra được hay không đám kia có phải hay không đang lừa dối chúng ta."

Bóng Ảnh ở bên cạnh lúc này có phần âm trầm nói ra:

" Đám người kia quả thực đang lừa chúng ta, bọn chúng muốn kéo chúng ta xuống vũng bùn lầy. Tối hôm qua đệ đã dùng bí thuật kiểm tra trí nhớ của vài tên có địa vị trong Lam Gia phát hiện thế cục của Lam Gia bây giờ rất không xong. Không nói tứ phía là địch nhưng nguy cơ cũng cực lớn. "

Xuân Đức nghe vậy thì sắc mặt vẫn như thường hỏi:

" Nguy cơ đến từ bên trong hay bên ngoài."

Bóng Ảnh đáp:

" Là bên ngoài, đến từ Thái Gia. Đại ca, đệ xin lỗi lần này là lỗi do đệ, chọn lầm đối tượng hợp tác."

Bóng Ảnh lúc này cúi đầu, bộ dạng buồn bã. Xuân Đức thấy vậy thì cười cười, bình thản nói:

" Nếu không phải gặp nguy cơ thì làm sao người ta có thể chịu bỏ ra cái giá lớn như vậy được. Vì sao tất cả những yêu cầu mà đệ đưa ra người ta đều không do dự chấp nhận."

Bí mật của Táng Thần Uyên đệ cũng không phải không biết, nơi kia cũng không đơn giản chỉ là một cái hung địa mà là nơi cất giấu cơ duyên khiến cho một người đạt được ngay lập tức nhất phi trùng thiên, vì vậy thông tin về nơi kia đều được các thế lực cực kì bảo mật, vậy mà mấy tên kia vẫn có thể từ bên trong Thăng Tiên Tông mang ra là cỡ nào không đơn giản."

Nghĩ tới điều gì thú vị Xuân Đức lúc này lại cười lên nói:

" Với điều này chưa chắc đã là không tốt, chiến tranh giữa các gia tộc sao ta thích. Có điều không biết nếu như một siêu cấp gia tộc hàng tỷ người

như vậy mà chết ca thì liệu Thăng Tiên Tông có để yên không biết."

Nghe được lời này thì cả Bóng Ảnh cùng Vũ Y ngay lập tức đều nhìn qua Xuân Đức, ánh mắt của Vũ Y rạng ngời nói:

" Anh hai muốn xuống tay với Thái Gia."

Xuân Đức lúc này nhếch mép cười tà:

" Muốn, rất muốn. Anh cần đại lượng tài nguyên để gia tăng sức mạnh của chúng ta. Hai người bọn em ít nhất phải tới Hằng Vương Tiên Cảnh thì chúng ta mới có phần đảm bảo khi đi qua Ma Giới, cũng như lúc tiến vào Táng Thần Uyên.

Cũng không giấu gì hai đứa, anh định dùng Lam Gia làm tấm bình phong để cho chúng ta có cái cớ mà tiêu diệt Thái Gia cùng Hải Tiên Tộc. Nhưng anh đang lo một điều là Thăng Tiên Tông liệu có nhúng tay vào việc này không."

Vũ Y kinh sợ nói:

" Như vậy mục đích từ đầu của anh hai đã không phải là mượn nhờ Lam Gia để thu thập thông tin về Táng Thần Uyên cùng với dịch chuyển trận pháp cỡ lớn của Thăng Tiên Tông. "

Xuân Đức gật đầu nói:

" Đó chỉ là một phần trong mục đích của anh, cái anh muốn có là một thế lực có thể cung cấp cuộn cuộn tài nguyên cho chúng ta, nếu đã chọn Lam Gia là nền móng đặt chân thì Thái Gia chắc chắn cần gạt bỏ, sau khi gạt bỏ Thái Gia thì số lượng tài phú thu được có thể chống chịu tài nguyên tu luyện của ba chúng ta một thời gian. Nếu được anh còn muốn cả Hải Tiên Tộc."

Bóng Ảnh lúc này ánh mắt lóe lên sát khí nói:

" Nếu như vậy mấy tên lão tổ Lam Gia kia có cần xử lý không đại ca. Dù sao bọn chúng không phải người mình ắt có dị tâm."

Xuân Đức lúc này nhếch môi cười:

" Không cần, đã có biện pháp khiến cho đám người kia tự nguyện đi theo chúng ta. Có điều cũng phải nhìn xem biểu của đám bọn chúng nữa mới được. Nếu thức thời thì sẽ để lại cho bọn chúng một con đường nếu không chúng ta cũng sẽ chôn vùi luôn cả Lam Gia."

Xuân Đức nói ra lời này không phải là ngông cuồng tự đại mà đã có nắm chắc trong tay. Không nói bản thân hắn đã mạnh mẽ hơn rất nhiều so với lúc tiêu diệt phân chi Long Tộc. Mà hai trợ thủ đắc lực cũng là người thân của hắn, Vũ Y, Bóng Ảnh, cả 2 đã là tồn tại đáng sợ. Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì trước mặt bọn họ nếu không cẩn thận thì chết thế nào cũng không biết.

Đặc biệt là Bóng Ảnh, bây giờ hắn chỉ cần quay về trạng thái bản thể sau đó hóa thân thành " Ba đầu địa ngục thiên long", lúc đó Bóng Ảnh cũng được kế thừa sức mạnh khi đó có thể đơn giản quét qua tất cả. Có điều cái bí pháp chết tiệt kia tiêu hao quá lớn với linh hồn của hắn không đủ chèo chống nổi. Mỗi lần thi triển là mỗi lần bị thương, không có Vô Địch cùng Heo Con nơi đây hắn không dám dùng nếu không phải vạn bất đắc dĩ.

Chung quy lại là hắn vẫn còn quá yếu. Nếu như hắn có sức mạnh nghiền ép mọi thứ thì cần quái gì bày mưu tính kế cho mệt, chỉ cần đi tới địa bàn của đối phương tán ra linh áp sau đó hỏi thẳng đối phương một câu.

" Muốn sống hay muốn chết, muốn sống thì nghe lời."

Nếu mà đôi phương dám cãi lại thì tiêu diệt khỏi cần nói nhiều. Có điều đây chỉ là ước mơ mà thôi.

- --o0o---

Thời gian nhanh chóng đi qua một ngày.

Rạng sáng ngày hôm sau, đúng theo như kế hoạch đã định ra từ trước. Vào sáng ngày hôm nay ba cái chiến hạm không gian dài hàng vạn mét mang theo vô số cường giả cùng thiên kiêu của Lam Gia đi tới di chỉ còn sót lại.

Tám siêu cấp cường giả(Vũ Y cùng Bóng Ảnh không hiện thân nên không tính, chỉ tính 5 lão tổ Lam Gia, 2 người được mời đến cùng với Xuân Đức.) phân ra trấn thủ ba chiếc chiến hạm. Duy có Xuân Đức một mình một chiến hạm.

Tuy Xuân Đức trong 2 ngày này cũng không có ra ngoài gặp người nhưng được mấy người lão tổ Lam Gia tuyên truyền rộng rãi lại còn kèm theo họa ảnh nên ai gặp hắn ngay lập tức đều nhận ra thân phận của hắn, tất cả mọi người đối với hắn vô cùng cung kính. Hắn lúc này cũng không có làm cao, gặp người chào hỏi hắn đều mỉm cười ôn hòa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 973: Một Cái Sát Cục

Đi cùng chiến hạm với Xuân Đức còn có thêm 12 Tinh Vương Tiên Cảnh tất cả đều là sơ kì. So với các thuyền khác thì số lượng trực tiếp ít hơn một nửa nhưng đây cũng là mọi người đã bàn với nhau từ trước rồi. Làm như vậy để chiến lực cả 3 chiến hạm đều được cân bằng.

Ở trên chiến thuyền không gian của Xuân Đức còn có thêm hai người quan trọng nữa là Lam Linh cùng Lam Thiên. Trước khi đi thì mấy người lão tổ Lam Gia đặc biệt nhờ cậy Xuân Đức trông nom hai người bọn họ. Mọi việc nhìn như đơn giản nhưng thực tế đều có ẩn ý của nó. Xuân Đức cũng mấy tên lão tổ Lam Gia đều là người sống thành tinh, có những việc không cần nói ra chỉ cần nghĩ ở trong lòng là được rồi.

Lúc này đây Xuân Đức đang đứng ở bên cạnh lan can phóng tầm mắt ra xa xa nhìn cảnh vật những nơi đi qua, bên cạnh hắn còn có một người thanh niên cùng một thiếu nữ, hai người này chính là Lam Thiên cùng Lam Linh.

Nhìn thấy Xuân Đức cả buổi chỉ có nhìn trời mà không nói một lời nào thì Lam Linh ở bên cạnh có chút nhỏ nhỏ bất mãn nói:

" Xuân Đức ca ca, huynh có thể hay không đừng có nhàm chán như vậy nữa, chúng ta nói chuyện đi gì đó đi. Không phải huynh còn chưa đi tới nơi kia lần nào sao, sao muội cảm thấy huynh chẳng có tò mò, hồi hộp hay hào hứng nào cả vậy."

Xuân Đức đang tận hưởng buổi sáng sớm, nghe được Lam Linh nói vậy thì hắn bình thản nói:

" Mọi người không thấy bầu trời lúc này đây rất đẹp sao, đời người có được bao nhiêu lần có thể nhìn thấy cảnh như thế này. Phải tranh thủ bằng không sau này sẽ không có cơ hội."

Lam Linh lúc này phồng má lên.

" Lại nữa rồi, chán huynh muốn chết, cả ngày toàn nói những thứ gì gì á. Làm như cứ như ngay hôm huynh sẽ chết vậy. Huynh mà muốn nhìn cảnh thế này thì sau khi xong việc nơi kia ngày nào mọi người cũng mang huynh đi ngắm cảnh."

" Ha ha." Xuân Đức nghe vậy thì chỉ cười lên ha hả, sau đó thì lại tiếp tục lặng yên nhìn trời. Ở bên cạnh Lam Linh nhìn thấy như vậy thì thở dài, nàng cảm thấy Xuân Đức hết thuốc chữa rồi, nàng cảm thấy Xuân Đức ngày nào cũng sống trong bi quan, không hiểu vì sao hắn có thể sống đến ngày hôm nay.

Lúc này đây nàng nhìn qua Lam Thiên, sau đó lôi kéo tay hắn đi qua một nơi khác, vừa đi vừa nói:

" Thiên ca, huynh không nên đứng qua gần Xuân Đức ca ca bằng không huynh cũng sẽ bị huynh ấy truyền bệnh sống bi quan cho đấy, nếu sau này huynh mà cũng như vậy thì mọi người chắc chết mất. "

Lam Thiên nghe vậy thì ngay lập tức gạt đầu, hắn mặc dù không cùng ý kiến với Lam Linh nhưng hắn lại sợ làm Lam Linh giận nên chỉ có thể bắt đấm dĩ gạt đầu. Còn về Xuân Đức thì hắn thấy bộ dạng của Xuân Đức lúc này mới giống như một cường giả chân chính. Một mình tịch mịch, phong phạm vân khinh, xem nhẹ sinh tử đây là mới thứ một cường giả chân chính nên có.

- --o0o---

Thời gian cứ lặng lẽ trôi. Ba chiến hạm của Lam Gia mang theo mọi người nhanh chóng đi tới cái di chỉ kia. Cái di chỉ kia nằm ở khu vực khá là nhạy cảm, nó nằm giáp ranh giữa Lam Gia cùng Thái Gia. Nếu cái di chỉ mở rộng ra thêm khoảng hơn sáu ngàn dặm thì lúc này cũng giáp biển luôn.

Sau thời gian 4 canh giờ thì mọi người đã tới được cái di chỉ kia, nơi là tàn tích của một siêu cấp thế lực bị vùi sâu dưới lòng đất. Cái di chỉ này có diện tích vô cùng lớn, khắp nơi đều được bao phủ bởi mây mù lượn lờ., Xuân Đức ước lượng qua nơi này không kém hơn cái Hoang Mạc Tử Thần bên trong Bàn Long Quy Khư là bao nhiêu, mà phần có thể quan sát từ bên ngoài cũng chỉ là bề nổi của tảng băng chìm mà thôi.

Ở ngay lối vào di chỉ lúc này cũng đã xuất hiện rất nhiều người những người này ăn mặc đồng nhất, trên người mặc một bộ thanh bào, ở trước ngực có thêu một đám mây cùng một cái mặt trời. Người có đám mây cùng mặt trời càng sinh động, càng giống thật thì càng là người có tu vi cùng địa vị cao trong thái gia.

Ở trước nhất đang có 9 người, 9 người này tu vi cực cao trên người tán phát ra linh áp của Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì cường giả. Trong 9 người này thì có một người không ăn mặc giống những người còn lại, hiển nhiên là trợ giúp của Thái Gia lần này.

Ngay khi chiến hạm của người Lam Gia xuất hiện thì cả 9 người này đồng loạt mở mắt ra, từ trong mắt của bọn họ lóe lên hào quang lợi hại. Tiếp sau tất cả đều đứng dậy, vừa đứng dậy thì khí thế của Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì liền tán ra xung quanh, bễ nghễ thiên hạ. Những người ở phía sau ai nấy đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn bọn họ.

Không lâu sau đó, ba chiếc chiến hạm của Lam Gia cũng dừng lại những tu sĩ của Lam Gia từ bên trong từng chiếc chiến hạm theo thứ tự bay ra khỏi

chiến hạm, một lúc sau thì đội ngũ của Lam Gia cũng đã tụ tập ở trước cửa lối vào di chỉ. Hình thành thế đối địch với người Thái Gia bên kia.

Hai bên vừa đối mặt với nhau thì bầu không khí căng thẳng liền xuất hiện, ánh mắt người của hai gia tộc nhìn nhau chẳng lấy gì làm thân thiện cả. Đến ngay cả mấy tên lão tổ cũng vậy, tuy vẻ mặt bình thản nhưng trong mắt đang cất chứa cả một trời bão tố.

Vào lúc này một ông lão bên phía Thái Gia lên tiếng:

" Người cũng đã tới đông đủ, chúng ta cộng đồng mở ra lối vào của khu di chỉ này."

Vì khu di chỉ này chỉ có một lối vào đã vậy lại còn bị cấm chế rất mạnh bao phủ, nên cần mấy tên đại năng ra tay để mở cửa, do cấm chế vô cùng mạnh mẽ nên cũng chỉ có thể chọn thời điểm cấm chế suy yếu nhất mà phá đi vào.

Đi vào bên trong sau khi đến một thời gian nhất định phải đi ra, thời gian này khoảng nửa năm, bằng không đến lúc cấm chế qua đi suy yếu thời gian khôi phục uy năng thì có muốn ra cũng không được.

Mà những người bị nhốt ở bên trong từ trước đến nay đều không người nào còn sống, nói chính xác hơn là đến lần tiếp theo đi vào di chỉ người của gia tộc có người bị nhốt ở bên trong đi tìm kiếm bọn họ nhưng không có ai có thể tìm thấy hay nhìn thấy dấu vết mà bọn họ để lại.

Nghe được ông lão kia nói thì người bên phía Lam Gia cũng gật đầu đồng ý. Tiếp sau đó phải cần tới 15 tên Tinh Vương Tiên Cảnh đồng loạt ra tay thì mới có thể đánh nát cái cấm chế, sau khi cấm chế bị phá thì lộ ra một cánh cổng ánh sáng to lớn.

Giống như đã rất quen với cảnh tượng này, ngay khi cửa ánh sáng hiện ra thì từng tốp người của hai bên gia tộc nhanh chóng vọt vào bên trong, mỗi lần có tới hàng trăm người bay vào bên trong nên chỉ sau một lúc thì nhân số ở ngoài này của cả 2 gia tộc đã giảm đi 1/3.

Mỗi khi có người đi vào bên trong cổng ánh sáng thì nó lại rút đi của mỗi người một tí tinh khí, cấm chế ở phía bên ngoài hấp thu tinh khí kia thì khôi phục lại một ít. Tốc độ khôi phục có thể nói là vô cùng nhanh chóng.

Nhất là khi mấy tên Tinh Vương Tiên Cảnh bắt đầu đi vào bên trong thì cấm chế càng khôi phục nhanh. Không qua bao lâu thì nơi đây chỉ còn lại 17 tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì.

Lúc này Lam Thừa Phong nói:

" Chúng ta đồng thời đi vào."

Những người khác bên phía Thái Gia cũng gật đầu, tiếp sau đó tất cả đồng loạt đi vào bên trong cổng ánh sáng. Ngay khi 15 người đi vào thì cấm chế ở bên ngoài ngay lập tức khép lại.

Ở bên ngoài này chỉ còn lại hai tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. Một người thuộc phe Lam Gia người còn lại là người của Thái Gia. Thêm vào đó là một số ít cường giả của Thiên Quân Tiên Cảnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 974: Một Cái Sát Cục (2)

Người ở lại bên phía Lam Gia cũng không phải một trong năm vị lão tổ của Lam Gia mà lại là một người được mời tới, người này tên Chu Nhất Tinh đã có giao tình mấy vị lão tổ của Lam Gia từ lâu nên rất được mấy vị lão tổ của Lam Gia tin cậy.

Nhưng ngay vào lúc này Chu Nhất Tinh vung tay lên chộp về phía mấy tên Thiên Quân Cảnh của Lam Gia, mấy tên Thiên Quân Tiên Cảnh kia không thể phản kháng bị Chu Nhất Tinh bắt vào trong tay, Chu Nhất Tinh khễ nắm một cái ngay lập tức những người kia liền mất mạng.

Cùng lúc này Chu Nhất Tinh nhìn qua người bên phía Thái Gia cười nói:

" Thái Thành huynh đã lâu không gặp. Không biết người đã đến chưa? "

Người trung niên bên phía Thái Gia lúc này cười tươi nói:

" Chu huynh đã lâu chưa gặp. Lần này Thái Gia chúng ta phải cảm tạ Chu huynh rồi, nếu không nhờ mưu kế của Chu huynh thì mấy con cáo già Lam Gia kia đâu có đơn giản như vậy lọt bẫy. Ha ha. Bây giờ bọn chúng không khác gì ba ba trong rọ đợi làm thịt. Còn về phần tiếp viện thì hẳn là đang thanh lý hết đám người Lam Gia còn sót lại, rất nhanh sẽ tới đây."

Chu Nhất Tinh lúc này không có cười nữa mà nghiêm túc nói:

" Thái Huynh không nên xem thường, trong đám người Lam Gia có một tên gia hỏa mà ta cũng không nhìn rõ sâu cạn, lúc ra tay phải nhất kích tiêu

diệt người này. "

Thái Thành thì không cho là đúng nói:

" Chu huynh còn lo lắng cái gì, Thái Gia chúng ta đã cùng với Băng Lam Tộc(một tộc trong vô số tộc quần của Hải Tiên Tộc) đã đạt thành hiệp ước chung. Tuy không biết Băng Lam Tộc lần này phái đến đây bao nhiêu cường giả nhưng sẽ không ít hơn 8 người có chiến lực hậu kì, dù tên kia có đạt tới viên mãn cũng phải chết. Hừ. Không những hắn chết mà nhưng kẻ khác cũng phải chết, đồ vật Thái Gia ta muốn nhất định phải có được. "

Chu Nhất Tinh cảm nhận được sát ý lảng lệ từ trên người Thái Thành thì không khỏi dựng lông tơ lên. Đúng lúc này thì ở phương xa liên tục có hơn 40 đạo độn quang nhanh chóng tiếp cận nơi này.

Tốc độ của những đạo độn quang kia rất nhanh không qua bao lâu đã xuất hiện trước mặt hai người Thái Thành cùng Chu Nhất Tinh, quang mang tán đi lộ ra 42 thân ảnh, có nam có nữ, có già có trẻ, tu vi bất đồng. Trong đám người này mạnh nhất có 9 người, tất cả đều tán phát ra ba động của Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì mới có được, nhưng kẻ còn lại đều là sơ kì cùng trung kì.

Dẫn đầu đội ngũ này là một nữ tử xinh đẹp nhưng lạnh như băng, trên người toát ra khí lạnh dày đặc đóng băng khu vực xung quanh thành một mảnh băng thiên tuyết địa. Nàng quét mắt nhìn hai người Chu Nhất Tinh cùng Thái Thành, khi hai người đang muốn lên tiếng thì nàng ta đã lên tiếng trước.

" Phá cấm vào trong, ta không muốn đem dài lắm mộng. Băng Lam Tộc chúng ta chỉ cần một nửa vật kia, về phần Lam Gia chúng ta không muốn dính dáng tới. Đây là lời của Hải Thần bộ hạ."

Thái Thành nhìn thấy thái độ của nữ kia như vậy thì cũng nghiêm túc đáp:

"Được, chỉ cần vật kia đến tay một nửa sẽ là của Băng Lam Tộc các ngươi. Còn về phần Lam Gia sẽ do Thái Gia chúng ta giải quyết."

Nói xong thì những người này không nhiều lời thêm nữa mà tập chúng phá giải cấm chế bên ngoài. Bên trong đội ngũ này có 10 tên hậu kì tính cả Chu Nhất Tinh cùng Thái Thành, thêm vào đó là 34 cường giả vương cấp nhưng phải qua thời gian 2 canh giờ oanh kích thì miễn cưỡng mới có thể phá được cấm chế bên ngoài cửa ánh sáng.

Tiếp sau đó những người này không do dự chút nào bay thẳng vào bên trong cánh cửa ánh sáng kia. Sau khi người cuối cùng vào bên trong thì cấm chế bên ngoài lại một lần nữa khép kín, phong bế cửa vào đi chỉ. Nếu một phương muốn ra bên ngoài là không thể nào.

Cũng từ đây cuộc săn giết chính thức mở màn, còn về phần ai là thợ săn, ai là con mồi thì khó nói.

- ---o0o---

Sau khi đi qua cánh cửa ánh sáng thì Xuân Đức liền bị truyền tống đến một mảnh phế tích, toàn là những kiến trúc đổ nát khắp nơi, đâu đâu cũng là cây cối mọc ra um tùm, thêm vào đó là làn sương mù màu xám khiến nơi này khá là âm trầm.

Nhìn hoàn cảnh xung quanh một cái thì Xuân Đức không khỏi nhớ đến cái phế tích mà Khổ Đức Nạp dẫn hắn đi. Cái nơi kia quả thực làm hắn khó quên. Hắn bị người ta phục kích đánh lén tí nữa thì vong mạng.

" Rít rít..."

Đang lúc này một tiếng kêu bén nhọn vang lên, cùng lúc đó một đám tiên thú nhìn giống con rắn nhanh chóng hướng về phía hấn cắn tới. Nhìn thấy đám rắn này thì ánh mắt Xuất Đức xuất hiện ánh sáng lạnh lẽo, ánh mắt hấn đảo qua nhìn đám rắn kia.

Chỉ vừa bắt gặp ánh mắt hấn, trong khi Xuân Đức còn chưa ra tay thì đám rắn kia ngay lập tức dừng lại sau đó quay đầu bỏ chạy. Thoáng cái bọn nó đã lẩn vào bên trong phế tích không thấy đâu. Xuân Đức thấy vậy cũng ngậy người ra, đám này tiên thú này linh cảm quả thực có chút quá nhạy cảm đi. Hấn mới chỉ nhìn cái còn chưa lộ ra tí gì sát ý thì đám này đã chạy sạch.

Đang lúc hấn ngậy người thì ở trước mặt hấn một cột sáng hiện ra, sau đó một tên trung niên đại hán, cao 3-4 mét xuất hiện trước mặt hấn, cả người hấn được bao phủ bên trong lân giáp màu đen, khuôn mặt dữ tợn nhìn kinh dị vô cùng. Ba động linh áp từ người kẻ này phát ra vô cùng mạnh mẽ, đã đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì.

Vừa hiện ra thì tên đại hán này cũng liền hướng phía Xuân Đức nhe răng cười nói:

" Người Lam Gia, hắc hắc, không ngờ vừa vào trong này lại có đồ ăn rồi."

Nói xong thì tên này liền liếm mép một cái, sau đó vươn tay chụp lấy Xuân Đức như chụp lấy cái bánh bao vậy. Xuân Đức nhìn thấy tên đại hán này lúc đầu còn cảm thấy mùi vị quen quen nhưng không nhớ là mùi vị gì.

Ngay khi tên kia nhấc tới đồ ăn thì Xuân Đức cũng nhớ ra, tên đại hán to lớn này có mùi giống đồ hải sản tươi sống mà hấn hay ăn trước kia. Nhìn thấy cánh tay lớn kia đang chụp thẳng về phía đầu mình thì Xuân Đức khẽ cười lên dụ dụ.

Ngay sau đó cả người tên đại hán kia bắt đầu run lên, sắc mặt hắn trong nháy mắt tím đen lại, hai tay hắn đang bắt tới Xuân Đức lúc này cũng co quắp lại, sau đó đại hán kia như cả một ngọn núi thịt nhỏ đổ ầm ầm xuống mặt đất. Hai mắt trắng dã, cả người co giật, miệng sùi bọt máu.

Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức liếm môi một cái nói:

" Lâu rồi chưa ăn hải sản tươi sống. À mà quên mất, nên sưu hồn cái đã. Xem cái con tôm bự này là từ đâu mò ra."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 975: Một Cái Sát Cục (3)

(

Ngay lúc Xuân Đức vừa mới tiến lên định sưu hồn cái con tôm bự này sau đó ăn thịt thì ở phụ cận phía nam có người xuất hiện. Ánh mắt của Xuân Đức ngay lập tức hướng về phía bên đó nhìn lại, vừa nhìn lại hắn liền đã thấy một thanh niên có bộ dạng âm trầm, trên người này mặc đạo bào của Lam Gia, khoe miệng còn đang chảy máu. Hiển nhiên tên này mới vừa giao thủ với ai đó bị thương.

Lúc Xuân Đức nhìn thấy thanh niên kia thì thanh niên kia cũng nhìn thấy hắn, ban đầu người kia nhìn thấy hắn thì ngạc nhiên sau đó là vui mừng, hắn nhanh chóng chạy nhanh về phía bên này. Vừa chạy đến bên này nhìn thấy tên cự hán đang nằm trên mặt đất liên tục sùi ra bọt máu thì vô cùng kinh ngạc nói.

" Hắc Sứ."

Xuân Đức thấy tên này biết được cái con tôm vừa bị hắn hạ độc thì bình thản hỏi:

" Người biết tên này."

Người thanh niên kia lúc này mới nhớ là mình còn chưa chào Xuân Đức, lúc này hắn nhanh chóng hành lễ nói:

" Thiên Thú Đường Lam Đằng xin chào hộ thần đại nhân. "

Sau khi hành lễ xong thì hắn liền nhanh chóng nói ra thân phận của con tôm bự:

" Thưa tiền bối. Người này vẫn bối biết, hắn là Hắc Sứ một trong những cánh tay đắc lực của Hắc Vương, hắn là người của Hắc Vương Cung."

Xuân Đức nghe nói thì biết tên này cũng không phải là tôm bên trong cái di chỉ này mà là từ bên ngoài tới, hắn lúc này đã lò mò đoán ra được cái gì. Để nghiệm chứng suy đoán của mình hắn ngay lập tức tiến hành sưu hồn đối với tên này.

" Bự "

Chỉ mới vừa sưu hồn được một chút thì đầu tên này liền nổ tung, Xuân Đức thấy cảnh này thì sắc mặt vẫn như thường, dù sao hắn cũng đã có được những thông tin cần thiết.

Đầu tên đại hán nổ tung thì hắn ngay lập tức biến về bản thể là một con tôm bự tổ chẳng, chiều dài ít nhất cũng phải 10 mét, toàn thân được bao bọc bởi lân phiến màu đen sáng bóng, vừa nhìn liền đã biết là đặc sản rồi, ăn vào chắc chắn rất ngon.

Xuân Đức lúc này nhìn qua Lam Đằng hỏi:

" Người thích ăn hải sản không? "

Lam Đằng nghe vậy thì có chút không hiểu vì sao, hắn lúc này theo bản năng nói: " Có."

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

" Vậy người có nhiệm vụ nướng con tôm lớn kia lên. Làm nhanh đi."

Lam Đăng nghe Xuân Đức nói vậy thì hai mắt phát sáng, đến lúc này hẳn liền hiểu được lời của Xuân Đức là sao rồi. Hẳn lúc này vâng vâng dạ dạ sau đó nhanh chóng lấy ra dụng cụ để chuẩn bị nướng cái tên Hắc Sứ kia.

Xuân Đức nhìn tên này lấy ra từ bên trong nhẫn chứa đồ dụng cụ nấu ăn thì không khỏi kinh ngạc hỏi:

" Người hẳn là rất có đam mê nấu ăn đi."

Lam Đăng một bên vừa chuẩn bị, một bên nói:

" Vâng tiên bối, văn bối là một trong 12 tiên trù của Lam Gia. Vì muốn đột phá cảnh giới trừ thần nên văn bối mới xin được đi vào bên trong di chỉ này, mong muốn tìm được mấy loại tiên thảo trong truyền thuyết."

Nghe đến hai từ " Tiên Trù " thì Xuân Đức liền nổi lên hứng thú, hẳn lúc này tìm một nơi ngồi xuống, vừa quan sát cách nướng hải sản của Lam Đăng vừa hỏi:

" Sau này có thời gian người có thể hay không dạy ta nấu ăn, ta rất thích nấu ăn nhưng tay nghề không được tốt cho lắm."

Nghe đến Xuân Đức cũng có hứng thú với nấu ăn thì Lam Đăng ngay lập tức hưng phấn nói:

" Tiên bối cũng thích nấu ăn sao, nếu như tiên bối muốn học nấu ăn thì văn bối nhất định sẽ dạy. "

Nhưng vào lúc này Lam Đăng bỗng nhiên dừng lại động tác của bản thân, hẳn lúc này nhìn qua Xuân Đức nói:

" Tiên bối, người không cảm thấy ngạc nhiên sao? Vì sao nơi này lại có người có Hắc Vương Cung. Băng Lam Tộc với nhân tộc chúng ta tuy không phải như nước với lửa nhưng cũng hiếm khi lui tới với nhau. Chưa lần nào vẫn bối thấy người của Băng Lam Tộc cũng tham gia vào việc của hai đại gia tộc chúng ta."

Xuân Đức đương nhiên là hiểu ý tên này muốn nói cái gì, hần cười nói:

" Người hoài nghi là Thái Gia bắt tay với Băng Lam Tộc chứ gì. Đúng vậy không?"

Lam Đẳng sắc mặt có phần ngưng trọng gật đầu. Xuân Đức thấy vậy thì cười nói:

" Biết rồi thì có làm được gì. Lần này đi vào trong này hần có không ít người của Hải Tiên Tộc đi. Đã vào trong này thì phải tùy vào số mệnh của mỗi người. Cũng giống như tên Hải Sứ hay Hắc Sứ gì đó, đường đường cũng là Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì giờ không phải đang trên giá nường sao. Ha ha."

Xuân Đức đương nhiên là không nói thật rồi, lúc trước hần sưu hồn tên kia biết được một phần kế hoạch của đám Băng Lam Tộc, tuy chỉ biết được một phần nhưng với khả năng suy luận của hần thì hần đơn giản liền có thể đoán ra gần như toàn bộ kế hoạch của đối phương.

Lam Đẳng nghe vậy thì cũng khẽ giật mình, hần cảm thấy lời của Xuân Đức thật đúng. Đi vào trong này thì phải tùy vào số mệnh của bản thân.

" Tiên bối dạy phải."

Nói xong thì hần lúc này lại bắt đầu chuyên tâm vào việc nấu ăn của bản thân. Xuân Đức nhìn thấy vậy thì cảm thấy tên này rất giống một tên dờ hơi, bất chợt nghi ngờ sau đó thì làm bộ dạng nghiêm túc suy tư, bây giờ

mới bị hấn nói có một câu thì lại làm ra bộ dạng thông hiểu toàn bộ. Đòi đúng là không thiếu loại người, người kiêu gì cũng có thể tìm thấy.

.....

Tên Lam Đăng này có một chút dở hơi nhưng về tài nghệ nấu ăn thì đúng là không thể chê vào đâu được. Cái con tôm bự kia bị tên này chế biến một chút đã biến thành một con tôm nướng ngọt tuyệt. Xuân Đức chỉ ăn một nửa con tôm lớn kia, nửa còn lại thì cho Lam Đăng.

Lam Đăng được hấn chia cho một nửa thì vô cùng vui vẻ, hấn liên tục cảm tạ. Sau khi cả hai đã ăn uống no đủ thì Lam Đăng lúc này mới dẫn đường cho Xuân Đức đi tới lối vào khu vực bên trong của di chỉ. Tất cả mọi người lúc ban đầu sau khi bước qua cánh cổng ánh sáng thì đều được truyền tống đến khắp nơi bên trong khu vực ngoại vi của di chỉ.

Vì lối vào khu vực bên trong của di chỉ rất nhiều nên không qua bao lâu thì Lam Đăng đã tìm thấy một cái, cả hai người nhanh chóng theo con đường mòn đi sâu xuống lòng đất, đi tới khu vực bên trong của di chỉ.

Trên đường đi cũng không có gặp nguy hiểm gì cả, với tu vi của Xuân Đức cùng Lam Đăng đều là vương giả cảnh giới thì ở khu vực bên ngoài này không một thứ gì có thể uy hiếp đến hai người bọn họ. Một đường không dừng bước, rất nhanh thì hai người đã đi vào khu vực bên trong của di chỉ nằm sâu dưới lòng đất.

Vừa đi vào trong này thì hai người liền đã gặp phải người của Thái Gia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 976: Thảm Liệt

- ---o0o---

Tại một địa phương khác bên trong di chỉ.

Mặt đất nơi này đã thành bùn nhão do máu từ các thi thể chảy ra, trên mặt đất thì thể khắp nơi, đa phần những thi thể này đều bị một kiếm chém làm đôi, , chết đến không thể chết lại. Hiển nhiên những kẻ này gặp phải địch nhân mạnh quá mức bản thân.

Nhìn quần áo trên người những thi thể này thì liền có thể biết được thân phận của bọn họ, tất cả đều là người của Lam Gia. Lại nhìn về cách đó không xa trận chiến vẫn đang diễn ra, hơn 300 người của Lam Gia đang bị 20 người của Thái Gia vây giết.

20 người của Thái Gia đều là cường giả vương cấp sơ kì(Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì), còn bên Lam Gia chỉ có 6 người. Sáu người kia thì có một người là trung kì, vì có người này là trung kì nên bên phía Lam Gia mới không bị diệt ngay lập tức.

Tuy không có bị diệt ngay lập tức nhưng số lượng người chết đi vô cùng nhiều, cứ sau một hô hấp là lại có một đám tộc nhân Lam Gia chết đi. Nhìn tình thế này không qua bao lâu tất cả những người Lam Gia ở đây đều phải chết.

Tiên thuật thần thông nổ vang, xen lẫn những tiếng kêu thảm thiết, cùng với đó là những tiếng mắng chửi.

" Thái Gia các người đây là phá hư quy củ, các người vậy mà lại xuống tay với tiêu bối. Các người đây là muốn chiến tranh giữa hai gia tộc có phải không? "

Tiếng gầm vang dội, mang theo sát ý, nộ ý kinh người. Nhưng cũng vào lúc này một âm thanh lạnh lùng mang theo sự xem thường từ bên phía đội ngũ Thái Gia vang lên.

" Chiến tranh, nực cười. Lam Gia là cái thá gì. Hừ. Hôm nay lão già người phải chết, không chỉ người phải chết mà tất cả người của Lam Gia đi vào trong này cũng phải chết. Hừ. Đến lúc đó Lam Gia còn cái gì để chiến với Thái Gia chúng ta. "

Cùng lúc này một người khác lạnh lùng nói:

" Nói nhảm nhiều với lão già này làm gì, giết. "

Vừa dứt lời thì tất cả bên phía người của Thái Gia dốc toàn lực ra tay, ngay lập tức áp lực lên đám người Lam Gia tăng thêm gấp mấy chục lần. Ngay lập tức số người chết bên phía Lam Gia tăng nhanh, từ hơn 300 người nhanh chóng còn 200 người, 100 người, cuối cùng chỉ còn vài chục người. Bên trong đám người này còn Lam Thiên là kì lân tử của Lam Gia.

Khi nhân số chỉ còn vài chục người thì lão giả có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì dứt khoát buông tha đối thủ sau đó bắt lấy Lam Thiên bỏ chạy, hẳn biết làm như vậy thì những người khác đều phải chết nhưng hẳn có ở lại thì cũng chỉ là góp thêm một cái xác mà thôi, vì vậy hẳn quyết định lựa chọn buông bỏ.

Người Lam Gia thấy lão giả mang theo Lam Thiên bỏ chạy thì kinh hoàng nhưng ngay sau đó bọn họ liền hiểu ra. Mấy tên Tinh Vương Cảnh

lúc này có hai tên đuổi theo lão già, còn lại 3 người thì lao về phía địch nhân hét lớn:

" Ta chết các ngươi cũng đừng nghĩ sống khá giả."

Ngay khi hắn hét lên thì những thành viên khác thuộc Lam Gia cũng điên cuồng, cả đám đều không muốn

nữa bắt đầu tự bạo.

" Âm âm âm.... Âm âm âm.."

Vụ bạo tạc sinh ra làn sóng năng lượng mạnh mẽ lan ra bốn phương tám hướng khiến cho đám người Thái Gia sắc mặt xanh lét, một người nhịn không được chửi tục.

" Mẹ kiếp, đám người Lam Gia đều là lũ điên."

Cả đám đành phải nhanh chóng lui về phía sau không dám tiếp tục truy kích. Vì nơi đây là di chỉ có không gian chi lực đặc biệt khiến cho vụ tự bạo của đám Tinh Vương Tiên Cảnh uy lực giảm đi 3 phần, vụ tự bạo chỉ có thể làm cho đám người Thái Gia chật vật một chút, chứ không thể làm bị thương hay giết được người nào.

Nhưng nhờ có đám tộc nhân không tiếc hi sinh cả mạng sống, tranh thủ thời gian quý giá giúp cho mấy người còn lại chạy thoát, Lam Thiên nhìn thấy vô số tộc nhân vì mình mà không tiếc tự bạo thì hai mắt hắn đỏ thẫm, dù là người vô tình thì lúc này thấy một màn như vậy cũng phải cảm thấy đau lòng, huống chi hắn lại là người có tình có nghĩa.

Hận ý của hắn với người của Thái Gia lúc này đã đạt tới đỉnh điểm, hắn rất muốn lúc này quay lại chém giết tất cả những kẻ kia nhưng hắn bất lực, hắn không có sức mạnh chém giết những người kia, không những không có

sức mạnh có thể chém giết vương giả của Thái Gia mà ngay cả lực lượng bảo vệ bản thân hắn cũng không có. Hắn lúc này cũng chỉ có thể cắn răng.

.....

Bốn người bị thương nặng nên tốc độ không nhanh, đã vậy bọn họ còn không may gặp phải một cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì của Băng Lam Tộc. Vì để cầm chân người này mà hai tên Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì của Lam Gia không tiếc tự bạo.

Nhờ có hai người này mà lão giả của Lam Gia mới có thể một lần nữa thoát khỏi mang theo Lam Thiên chạy đi.

Thấy hai người lại một lần nữa bỏ chạy thì người của Thái Gia cùng cao thủ của Băng Lam Tộc cũng đuổi theo, bộ dạng nếu không giết được hai người thì không bỏ qua.

.....

Liên tục đào mệnh, thương thế trên người của lão giả Lam Gia càng thêm nghiêm trọng, dần dần tốc độ của hắn ngày càng chậm lại. Cảm nhận được địch nhân đuổi phía sau càng ngày càng gần thì hắn không khỏi cười thảm.

Ngay lúc hắn cười thảm thì hắn cảm nhận đằng trước có người, đã vậy lại khí tức không hề yếu. Hắn mang theo hi vọng duy nhất vọt thẳng về phía trước. Hắn cầu nguyện rằng người phía trước là người của Lam Gia, nếu là người của Lam Gia thì hắn cùng Lam Thiên còn có một đường sinh cơ, nếu là người của Thái Gia thì hắn chắc chắn phải chết.

.....

Vì là liều mạng nên tốc độ của hắn tăng nhanh lên không ít. Nhưng khi hắn nhìn thấy người phía trước con đường thì sắc mặt hắn trở nên âm trầm, trong lòng hắn cười thầm nói:

" Ông trời không muốn ta sống. Hai lần gặp đều là người của địch nhân."

Hắn lúc này cũng không có chạy tiếp mà dừng lại, hắn cười khỏ nói với Lam Thiên:

" Đại công tử, hôm nay hai người chúng ta hắn không thể rời đi nơi này rồi. Nhưng trước khi chết cũng phải để cho đám cầu vật Thái Gia này trả một cái giá lớn."

Nghe ông lão nói vậy thì người Thái Gia đang chặn đường phía trước cười lạnh:

" Lam Thần, ngươi toàn thịnh ta còn không sợ, ngươi bây giờ đã thành bộ dạng này lại còn muốn cắn ta. Đến đến, lại đây cắn ta một cái xem nào, xem là răng người sắc hay giầy ta bền."

Cùng lúc này đám người Thái Gia ở phía sau cũng đuổi tới, cả đám đều dùng ánh mắt xem thường cùng giễu cợt nhìn hai người.

Nhưng vào đúng lúc này một cột ánh sáng màu xanh sáng lên, cùng lúc đó hai thân ảnh hiện ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 977: Lam Thiên

Khi hai thân ảnh này vừa hiện ra thì tất cả những người nơi đây đều chú ý tới. Lúc nhìn rõ là ai thì sắc mặt của Lam Thiên cùng Lam Thần đều kích động. Hấn lập tức hô lớn:

" Xuân Đức đại ca cứu ta."

Ngay lúc Lam Thiên vừa hô lớn thì tên trung niên Thái Gia có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì liền hướng về phía hai người Lam Thiên ra tay, còn những kẻ khác thì ngay lập tức quay đầu bỏ chạy. Bọn họ biết nếu không chạy thì chút nữa không có khả năng chạy nữa rồi. Còn về phần trung niên tấn công Lam Thiên vì hấn tự tin vào bản thân, hấn có bí thuật có thể chạy trốn.

Cảm nhận được một chưởng đang như thái sơn áp đỉnh thẳng xuống bản thân thì sắc mặt của Lam Thiên ngay lập tức tái nhợt, không những hấn mà lão giả Lam Thần lúc này cũng tái đi, hấn bị thương quá nặng đã sắp đến mức đèn cạn dầu tắt. Lúc trước hấn cũng chỉ là mạnh miệng mà thôi.

Lúc này đây Lam Đẳng nhìn thấy một màn như vậy thì kinh hãi, hấn muốn ra tay cứu hai người Lam Thiên cùng Lam Thần nhưng tu vi của hấn cũng chỉ là Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì có muốn ngăn cũng vô lực. Ngay lúc hấn định quay sang Xuân Đức cầu cứu thì hấn đột nhiên nhìn thấy tên trung niên Thái Gia mới vừa rời còn đang hung ác lúc này bỗng dừng ngừng lại bước chân, sắc mặt hấn tím đen, cả người run lên từng hồi.

Một cái chớp mắt sau cả người hắn liền bốc hơi thành khói đen bay vào trong miệng của Xuân Đức. Sau khi khói đen bị Xuân Đức cắn nuốt tất cả thì hắn khẽ liếm môi nói:

" Mùi vị không tệ, chẹp chẹp. "

Lam Đăng, Lam Thiên, Lam Thần nhìn thấy bộ dạng Xuân Đức vẫn như lúc trước nhưng không hiểu vì sao cảm thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng. Nhất là nụ cười của Xuân Đức lúc này, nụ cười kia càng thân thiện, càng hòa ái thì bọn họ càng thấy khủng bố.

Lại nhìn nơi mà tên tộc lão của Thái Gia vừa đứng, nơi kia lúc này chỉ còn lại mấy kiện bảo vật cùng một cái giới chỉ mà thôi.

Ngay lúc bọn họ còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì hàng loạt âm thanh

" Bịch bịch bịch..."

vang lên. Mấy chục tên Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì của Thái Gia vừa mới chạy lúc trước bây giờ đều đã biến thành mấy cái bao tải thịt nằm trên mặt đất, hô hấp bọn chúng yếu ớt vô cùng, nhìn giống như tùy thời có thể tắt thở vậy. Cùng lúc này một âm thanh có vài phần buồn chán vang lên:

" Đám này nên làm gì đây đại ca. Luyện thành con rối chơi cho đỡ buồn hay sao? Đệ vẫn còn để bọn chúng sống đấy."

Nghe được âm thanh này thì lần thứ hai bọn người Lam Thiên, Lam Thần, Lam Đăng lạnh sống lưng, tóc gáy dựng đứng. Cả đám theo bản năng đều lui về phía sau. Âm thanh của Bóng Ảnh lúc này đã thay đổi hoàn toàn, không có ôn hòa như bình thường mà cực kì lạnh lẽo, âm u, thêm vào đó là một loại tà tính khiến người ta lạnh mình.

Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì ho nhẹ một tiếng rồi nói:

" Đều là người nhà. Mọi người không cần sợ."

Bóng Ánh lúc này mới chú ý đến mấy người Lam Gia, hấn nhìn qua mấy người mỉm cười đang định nói gì thì đã thấy ba người kia lại lui về phía sau thêm vài bước, một đám không tự chủ được nuốt nước miếng ừng ực. Ánh mắt nhìn hấn như nhìn thấy viễn cổ hung thú vậy.

Bóng Ánh cảm thấy rất bất đắc dĩ, hấn bỏ nốt trái tim đang cầm trên tay vào trong miệng vừa nhai vừa nói.

" Ngoại trừ trái tim là có chút vị, còn lại đều là phế phẩm, thôi đệ về nhắm nháp mỹ thực của đệ đây."

Nói xong lời này thì Bóng Ánh liền hóa thành khói đen tiêu tán mất, còn về chuyện mỹ thực hấn là hấn đang nói đến máu của Diệp Vũ rồi.

Bóng Ánh đi rồi thì cái cảm giác u ám lạnh lẽo kia cũng biến mất. Trái tim đang thắt chặt của cả ba người Lam Gia lúc này mới buông lỏng.

Xuân Đức nhìn biểu hiện của đám người này thì thấy vô cùng khó hiểu, hấn cảm thấy Bóng Ánh cũng có gì khác biệt so với bình thường lắm đâu, chỉ là hơi u ám một chút mà thôi, quanh thân thêm tí khói đen, đôi mắt đỏ thêm một chút, ăn thêm một quả tim sống, chỉ có vậy thôi mà đã dọa cho đám này thành ra cái bộ dạng này.

Lúc này hấn buồn bực lên tiếng:

" Được rồi, đừng có làm ra cái bộ dạng như vậy nữa, bộ các người cảm thấy nhị đệ của ta đang sợ vậy sao? "

" Đáng sợ. Cực kì đáng sợ." --- Hấn vừa nói xong thì cả ba người Lam Gia đồng loạt đáp lời.

Nghe vậy thì Xuân Đức đúng là cạn lời thật luôn, hẳn hết biết nói gì cho phải.

.....

Sau một lúc lâu thì đám người này mới ổn định lại tâm thần, sau khi đã ổn định lại tinh thần thì đám này lại thay đổi một cái thái độ khác đối với Xuân Đức. Cả đám đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn Xuân Đức. Nhất là Lam Thiên.

Sau khi giải quyết nơi này thì bốn người lên đường đi tìm các tộc nhân khác. Trên đường đi Lam Thiên liên tục quẩn lầy Xuân Đức hỏi thăm đủ chuyện.

Lam Thiên đang đi ở bên cạnh lúc này nói:

" Đại ca thực lợi hại. Tiểu đệ ta còn chưa nhìn thấy cái gì thì tên cường giả Thái Gia kia đã chết. Đại ca làm sao lại được như vậy, có thể dạy cho ta không? "

Xuân Đức nhìn thấy Lam Thiên như một tiểu đệ hết hỏi cái này đến hỏi cái khác, bộ dạng sùng bái thì không khỏi nhức đầu. Hắn lắc đầu trực tiếp đã kích nói:

" Có dạy người cũng không học nổi, cái này cần có thiên sinh độc thể mới được."

Lam Thiên nghe vậy thì trầm mặc lại, trong mắt hiện lên sự thất vọng khó thể che giấu, hẳn lúc này muốn có sức mạnh, hẳn khát khao nắm giữ sức mạnh to lớn.

Nhìn thấy Lam Thiên bộ dạng sa sút như vậy thì Xuân Đức cũng chẳng cảm thấy gì cả, dù sao cũng chỉ là quen biết hời hợt mà thôi. Hắn tự thấy

bản thân không có cái nghĩa vụ phải giúp Lam Thiên trở nên mạnh mẽ. Nếu như là người thân của hắn thì hắn sẽ dốc lòng giúp đỡ, dù là phé phẩm giống như Sói Mập cũng không thành vấn đề. Nhưng mà người ngoài thì thôi dẹp đi.

Hai người Lam Đẳng cùng Lam Thần nhìn thấy Lam Thiên biểu lộ như vậy thì có chút lo lắng. Bọn họ biết Lam Thiên lần trước nhìn cảnh vô số tộc nhân chết đi thì chịu đả kích không nhỏ, không biết là hắn có thể vượt qua nổi hay không. Nếu vượt qua thì sau này hắn sẽ tiến thêm một bước dài trên con đường cường giả, còn nếu không thì hậu quả sẽ rất khó lường.

(Cảm ơn mọi người đã theo dõi.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 978: Lại Còn Muốn Giả Vờ Trước Mặt Ta

.---o0o---

Vài ngày sau.

Lúc này đây đội ngũ của Xuân Đức vẫn chỉ có bốn người, trên đường đi bọn họ cũng có gặp được tộc nhân của Lam Gia nhưng bọn hắn đều đã biến thành thi thể lạnh lẽo nằm trên mặt đất, đương nhiên cũng có không ít thi thể người của Thái Gia nằm xen vào.

Sắc mặt của đám người Lam Thiên, Lam Đăng, Lam Thần càng ngày càng trầm trọng. Bọn họ nhìn thấy thi thể của tộc nhân thì khó lòng bình tĩnh, có điều bọn hắn cũng không dám rời khỏi Xuân Đức, bọn họ biết một khi rời khỏi Xuân Đức thì cái mạng của bọn họ cũng khó lòng đảm bảo, vì vậy mặc dù sốt ruột nhưng bọn hắn cũng không còn cách nào khác.

Bây giờ bên trong di chỉ này đã không phải cái gì thăm dò nữa rồi mà chính là một hồi điên cuồng giết chóc, chỉ cần nhìn thấy phe đối phương thì liền giết.

.....

Vào ngày thứ 7 khi tiến vào di chỉ.

Sau khi đi tới một vùng hoang nguyên, ngay lúc Xuân Đức mang theo ba người khác đi tìm tộc nhân của Lam Gia thì ở phương xa, từ phía chân

trời đang có 2 đạo ánh sáng với tốc độ cực nhanh bay thẳng về phía này. Theo phía sau là 5 đạo ánh sáng khác.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức ngay lập tức dừng lại quan sát, vừa nhìn hẳn liền đã nhìn thấy thân ảnh trong mấy đạo ánh sáng kia, đang bỏ chạy trước nhất là hai người Chu Nhất Tinh cùng Lý Thanh Hiền, trong tay của Lý Thanh Hiền đang ôm một thiếu nữ, còn truy đuổi theo phía sau có 5 người, Xuân Đức chỉ biết một người trong số đó.

Giống như cũng đã nhìn thấy Xuân Đức, lúc khoảng cách đang còn ở rất xa thì Chu Nhất Tinh đã vội vàng lớn tiếng kêu lên:

" Xuân Đức tiên hữu nhanh giúp chúng ta một tay đối phó với những người này. "

Xuân Đức nhìn thấy Chu Nhất Tinh xuất hiện thì ánh mắt của hắn lóe lên một tia nghi ngờ, hắn đang kì quái vì sao đối phương lại ở trong này, hắn cứ nghĩ đối phương đáng lý ra phải ở bên ngoài chứ. Ngay lúc đang còn suy tư thì hai người kia đã bay tới bên này.

Khi hai người này vừa dừng lại thì Lam Thiên ở phía sau Xuân Đức đã kinh hô lên:

" Là hai người Chu tiền bối, Lý tiền bối còn có cả Lam Linh sư muội. "

Không những hẳn kinh ngạc mà cả ngay cả hai người Lam Đằng cùng Lam Thần cũng vô cùng kinh ngạc. Nhưng ngay sau đó ánh mắt của bọn họ đồng thời co rút lại khi nhìn thấy 5 người đuổi theo phía sau.

Ngay khi Lam Thiên kinh hô thành tiếng thì cùng lúc này mấy tên truy đuổi theo ở phía sau cũng đã bay đến nơi này. Cầm đầu là một nữ tử sắc mặt lạnh lùng, theo phía sau là bốn trên trung niên cường tráng. Những

người này tu vi đều rất cao, trong 5 người thì có 4 người là Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì, một người trung kì.

Vừa dừng lại độn quang thì những người này cũng không có ngay lập tức ra tay mà dùng ánh mắt cẩn thận đánh giá Xuân Đức, dường như bọn họ muốn nhìn thấu Xuân Đức vậy.

Ngay lúc những người này đang thăm dò Xuân Đức thì Chu Nhất Tinh cũng đã đi tới bên cạnh Xuân Đức, đứng sánh vai với hấn hấn, về phần Lý Thanh Hiền sau khi đưa Lam Ngọc Linh cho Lam Thiên thì cũng tiến lên đứng cùng 2 người.

Ba người đối diện với năm người nhưng khí thế không hề thua kém. Khí thế từ mấy đại cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì tán ra khiến cho cả một vùng không gian rộng lớn nơi đây vụn vẹo.

Giống như là sợ Xuân Đức không biết đối thủ là ai, Chu Nhất Tinh lúc này nhỏ giọng nói:

" Xuân Đức tiên hữu phải cẩn thận, nữ nhân kia chính là Thủy Mị, một trong ba đại thiên vương của Băng Lam Tộc, bên cạnh nàng bốn người đều là phụ tá đắc lực của nàng, mỗi người đều có chiến lực kinh người. Ngày trước nàng cùng với thủ hạ của mình cũng giết chết không ít Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn cường giả....."

Ngay khi Xuân Đức đang lắng nghe Chu Nhất Tinh nói thì một việc bất ngờ phát sinh, Chu Nhất Tinh cùng Lý Thanh Hiền đang ở bên cạnh Xuân Đức bất ngờ ra tay với hấn, một người thì đánh về phía đầu hấn, người còn lại thì nhắm vào trái tim hấn. Việc này quá đột ngột khiến cho Xuân Đức vốn có cảnh giác cũng không kịp né tránh.

Do có tương thông linh hồn cùng với Xuân Đức nên khi hắn gặp nguy hiểm thì hai bảo vật đang ngủ say là Hấp Huyết Đại Lung cùng với Dây Truyền Sinh Mệnh đồng thời thức tỉnh, ngay lập tức trên người Xuân Đức xuất hiện hai tầng ánh sáng huyết sắc trọng điệp với nhau.

Khi hai tầng ánh sáng huyết sắc vừa hình thành thì hai chưởng của hai người Chu Nhất Tinh cùng Lý Thanh Hiền cũng vừa lúc đánh tới.

" Đùng đùng đùng..."

Liên tiếp là những tiếng nổ lớn vang lên, Xuân Đức bị lực trùng kích mạnh mẽ đánh văng ra xa xa hơn mấy ngàn mét thì mới dừng lại. Lúc dừng lại thì sắc mặt hắn tái nhợt, sắc mặt tái nhợt cũng không phải là do bị thương mà là do bảo vật của hắn rút đi máu huyết hình thành hộ thuẫn.

Bị hai chưởng của hai đại cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì đánh lên nhưng hai tầng ánh sáng huyết sắc đang bao quanh Xuân Đức chỉ ảm đạm một chút xíu mà thôi, không ảnh hưởng quá lớn.

Một màn biến đổi như vậy thì cho ba người Lam Gia phía bên này biến sắc, cả đám không dám tin vào mắt mình, còn về phía đám người Chu Nhất Tinh, Lý Thanh Hiền khi thấy Xuân Đức bị đánh lén mà không bị thương thì cả hai người cũng không khỏi thất kinh.

Ánh mắt của Thủy Mị cùng thuộc hạ của nàng lúc này cũng co rút lại. Bọn họ có thể nhìn ra lúc này hai người Chu Nhất Tinh cùng Lý Thanh Hiền đã dốc toàn lực đánh lén, vậy mà đối phương không hư hao chút gì.

Xuân Đức sau khi ổn định lại thân hình thì liền dùng ánh mắt vô cảm nhìn về phía hai người Chu Nhất Tinh cùng Lý Thanh Hiền, ánh mắt u ám không có một chút ba động tình cảm. Bỗng nhiên hắn khẽ nhếch môi lên cười nói:

" Được rồi, đã các ngươi thích chơi thì hôm nay chúng ta cùng chơi với nhau. Cũng đã lâu lắm rồi ta chưa rèn luyện gân cốt. Hắc hắc. Nào Quỷ Kiếm ra đây chơi cùng với mọi người."

Được Xuân Đức kêu gọi lúc này A Manh đang ngủ say bên trong cơ thể hấn cũng ngay lập tức tỉnh dậy, cùng lúc đó trên tay hấn Quỷ Kiếm xuất hiện. Quỷ Kiếm vừa xuất hiện bị hấn nắm trong tay thì cả người hấn khí chất trong nháy mắt thay đổi hoàn toàn. Từ một thanh niên tuấn tú ôn hòa biến thành một kẻ tàn bạo khát máu.

Một loại khí tức tà ác tịch diệt vạn vật lan tràn khắp cả toàn bộ hoang nguyên nơi đây. Không gian đã u ám nay càng u ám hơn gấp bội.

Cũng không nhiều lời, Xuân Đức lúc này trực tiếp động thủ. Thân ảnh hấn vẫn đứng nguyên tại chỗ nhưng lúc này ở trước mặt hai người Chu Nhất Tinh cùng Lý Thanh Hiền lại có một khe hở không gian hiện ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 979: Nhất Kiếm Vong Mệnh

Đang còn choáng ngợp trước thay đổi của Xuân Đức thì hai người Chu Nhất Tinh cùng Lý Thanh Hiền bỗng nhiên cảm nhận được nguy cơ sinh tử, theo bản năng hai người vận chuyển hộ thể tiên khí, quang mang ánh sáng màu xanh lập tức bao phủ lấy hai người vào bên trong đồng thời lúc này hai người cũng lùi nhanh về phía sau, lui về hai hướng khác nhau. Trong quá trình lùi lại thì hai người cũng không quên mang ra bảo vật hộ thân che chắn phía trước.

Ngay lúc hai người vừa lùi lại thì một đạo ánh sáng màu đỏ sậm bỗng nhiên lóe lên một cái rồi biến mất, tốc độ nó rất nhanh khó người nào có thể quan sát được.

Có điều vào lúc này, đang cấp tốc lùi lại về phía sau Chu Nhất Tinh bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt hấn mang theo vẻ kinh ngạc cùng không thể tin được nhìn về nơi Xuân Đức đang đứng, hấn lúc này đang muốn mở miệng thì cả người hấn bỗng chốc rạn nứt ra như là đồ sứ vậy.

Tiếp sau đó một màn làm cho người hoảng sợ, từ bên trong người Chu Nhất Tinh bay ra một đoàn khói màu đỏ đậm. Ngay sau đó cả người của Chu Nhất Tinh vậy mà thoáng cái sụp đổ, cả người hấn biến thành vô số cát bụi rơi xuống phía dưới, về phần đoàn khói đỏ đậm kia thì bay về phía Xuân Đức bị Quỷ Kiếm cắn nuốt.

Cứ đơn giản như vậy, một đại năng Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì liền chết đi, chết đến khiến cho tất cả mọi người ở nơi đây đều phải sững sờ.

Đến ngay cả Xuân Đức cũng vậy, hấn không ngờ Quý Kiếm khi tấn thẳng lên bảo vật cấp 5 thì khùng bố vậy. Vừa rồi hấn chỉ dùng 6 phần sức mạnh, chém ra một kích cũng không phải tuyệt kỹ hay thần thông gì.

Nhìn thấy Xuân Đức một kiếm chém chết Chu Nhất Tinh thì chiến ý của mấy người Thủy Mị đã giảm phân nửa nhưng nàng cũng không có bỏ chạy mà cùng với thuộc hạ của mình đồng loạt thi triển ra tiên thuật sát chiêu.

Cả 5 người đồng thời hét lớn:

" Thù Mộng Quốc Độ."

Ngay lúc 5 người đồng thời hét lên thì cả không gian nơi này hóa thành một đại dương rộng lớn, cùng lúc đó bên trong đại dương kia một bàn tay cự thú vươn ra đập thẳng về phía Xuân Đức đang đứng, trong một trào này mang theo không gian lực lượng khiến cho việc di chuyển của Xuân Đức gặp khó khăn, gần như là không thể né tránh, một trào này mang theo khí thế to lớn khiến cho Xuân Đức nhìn thấy cũng phải nhíu mày.

Có điều cũng chỉ là hơi nhíu mày một cái mà thôi, hấn lúc này vung kiếm lên vận dụng tuyệt kỹ của bản thân tự mình sáng tạo ra. Cùng lúc này phía sau hấn, không gian bỗng chốc đen kịt một màu, đột nhiên giữa không gian tối tăm u ám kia có một đôi mắt đỏ như máu mở ra, đôi mắt mở ra mang theo khí tức tà ác không gì sánh nổi.

Ngay khi đôi mắt kia mở ra thì mắt của Quý Kiếm cũng mở ra. Hai bên dường như có sự tương liên nào đó.

Nhìn thấy cự trào khổng lồ kia còn cách mình không xa thì Xuân Đức chém ta một kiếm, ngay lập tức một đạo ánh sáng màu đỏ đậm có hình dạng bán nguyệt to lớn xuất hiện bắn thẳng về phía cự trào. Rất nhanh hai bên liền va chạm với nhau.

" Đùng đùng... Oành oành oành...."

Tiếng nổ lớn vang vọng khắp nơi, trời đất rung rinh, đạo kiếm quang kia chặt đứt cự trảo to lớn, khiến cho cự trảo to lớn trong nháy mắt vỡ thành vô số mảnh, kiếm quang càng bay càng lớn, càng bay càng sáng. Sau khi chém nát cự trảo nó cũng không có dừng lại mà chém đôi đại dương rộng lớn, chém thẳng về phía 5 người Băng Lam Tộc.

Những người đang đứng quan sát ở nơi đây thấy một màn như vậy thì vừa cảm giác sợ hãi lại vừa cảm thấy rung động không thôi. Động tĩnh lớn như vậy khiến cho Lam Linh đang bị hôn mê sâu cũng phải tỉnh lại, nàng vừa mở mắt ra thì đã thấy một mặt trăng khuyết màu đỏ máu sáng rọi cắt ngang qua bầu trời.

Người bên ngoài thì cảm thấy rung động cùng sợ hãi, còn mấy người Băng Lam Tộc đang chiến đấu nhìn thấy một màn như vậy thì hãi hùng khiếp vía, cả đám lúc này đã bắt đầu cảm thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng.

Nhưng vào lúc này Thủy Mị cùng với những người khác lại đồng thời hét lớn:

" Băng Bích."

Ngay khi tiếng hét này vang lên thì cả đại dương bây giờ đều hóa thành băng tuyết sau đó nhanh chóng tụ tập về trước mặt năm người hình thành một bức tường băng dày hàng cả dặm. Khi tường băng còn chưa hình thành xong thì đạo kiếm quang giống như mặt trăng khuyết kia đã đánh lên bức tường băng.

" Uỳnh...."

Tiếng nổ lớn vang lên, ngay lập tức một bộ phận của bức tường băng bên ngoài sụp đổ, vô số băng vụn bắn ra bốn phía hình thành một vụ băng

lở.

Nhưng ngay sau đó tiếng nổ lớn lại tiếp tục truyền ra " Ầm ầm ầm.." Từng âm thanh vang vọng cả trời đất , bức tường băng dày hàng dặm kia trong chớp mắt sụp xuống.

" Đùng.... Á á á..."

Ngay sau đó từng tiếng hét thảm vang lên, năm người Băng Lam Tộc ở phía sau tường băng vẫn dính phải một kích của Xuân Đức vừa rồi nhưng nhờ có tương băng kia suy giảm 7 phần lực bọn họ cũng chỉ là bị trọng thương mà không có chết. Bị thương nặng là bốn tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì, còn về phần tên cường giả trung kì sau một kích kia thì đã nhắm mắt lặng yên nín thở rồi.

Vừa bị một kích của Xuân Đức làm thương nặng, mấy người Băng Lam Tộc lúc này không có một chút do dự nào cả liền vận dụng thần thông đào mạng, không những bọn họ mà tên Lý Thanh Hiền đã từng đánh lén Xuân Đức lúc này cũng như vậy.

Có điều ý nghĩ thì tốt nhưng thực tế nó nghiệt ngã, ngay khi đám người này vừa có ý nghĩ muốn bỏ chạy thì.

" Phúc phúc phúc phúc phúc..."

Năm âm thanh xuyên thấu da thịt như đồng thời vang lên. Vào lúc này ở phía sau Lý Thanh Hiền một nữ tử mang theo một cái mặt nạ đầy ma quái đang nắm chặt một thanh đao, thanh đao kia lúc này đang đâm xuyên qua lồng ngực của Lý Thanh Hiền.

Lý Thanh Hiền rất ngạc nhiên khi nhìn thấy thanh đao xuyên qua ngực hắn, hắn còn không tự chủ dùng tay sờ lên mũi đao, khi hắn chạm được đến mũi đao cũng là lúc hắn tuyệt khí bỏ mình.

Về phần bốn người Băng Lam Tộc đều bị Bóng Ảnh dùng tay đâm xuyên qua cơ thể, Bóng Ảnh lúc này toàn thân hắc khí vờn quanh, từ bên trong làn hắc khí mọc ra bốn cánh tay đen xì không chế bốn người Băng Lam Tộc.

Giống như là rất hứng thú với tộc nhân nư này, Bóng Ảnh trực tiếp bỏ 2 trong số bốn tên vào trong miệng ăn sống, tiếng xương kêu rôm rốp ngay lập tức vang lên. Sau khi tiên thuật chấm dứt, trời đất quay về tĩnh lặng, duy chỉ có tiếng xương cốt vỡ nát là liên tục vang lên bên tai đám người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 980: Bản Chất

Nghe được tiếng xương cốt vỡ nát liên tục vang lên bên tai thì hai người Lam Linh cùng Lam Thiên lúc này hai chân mềm nhũn ra, đừng nói là hai người Lam Linh với Lam Thiên như vậy mà đến ngày cả hai tên Tinh Vương Tiên Cảnh như Lam Đẳng cùng Lam Thần đều cảm thấy vậy, bọn họ tự dung cảm thấy ớn lạnh trong lòng.

Một phần là trước sức mạnh khủng bố của những người trước mắt, một phần chính là biểu hiện hung tàn của bọn họ. Tuy bọn họ nhìn không rõ người có hắc khí bao quanh kia đang làm gì nhưng nghe được âm thanh xương cốt vỡ nát kêu rôm rốp kia thì bọn họ cũng có thể đoán ra người kia đang làm gì.

Lam Linh có phần nhát gan, lúc này cũng không dám nhìn nữa rồi, nàng nhắm mắt lại đồng thời dùng hai tay bịt tai mình lại. Nàng không muốn nhìn cảnh tượng trước mắt một chút nào cả, cũng không muốn nghe âm thanh đáng sợ kia nữa.

Lam Thiên tuy là nam nhân nhưng lúc này tâm thần cũng bán loạn, hắn lúc này cũng không dám nhìn về phía ba người đang bay trên bầu trời kia. Khi hắn nhìn vào người nào thì hắn cũng cảm thấy đạo tâm rung động, sát khí lan tràn rất khó khống chế, máu bên trong cơ thể cứ như muốn phá tan thân thể hắn bay ra ngoài.

.....

Ở bên trên bầu trời, sau khi Bóng Ảnh ăn xong hai tên Băng Lam Tộc thì phán một câu:

" Như vị thịt đông lạnh vậy, có điều cảm giác cũng rất đặc biệt. Ngon."

Sau đó hắn tóm cổ hai tên Băng Lam Tộc còn sống bay về phía Xuân Đức đang đứng. Vừa đến nơi thì hắn cười khặc khặc nói:

" Mùi vị không tệ, vị thịt khá ngon. Lâu nay phải ăn chay bây giờ có chút mặn cảm thấy thoải mái hơn hẳn. Đại ca tính xử lý sao với hai tên này?"

Xuân Đức lúc này cũng đã thu về Quỷ Kiếm, xung quanh cơ thể hắn cũng mất đi ánh sáng huyết sắc bảo vệ, có điều tà tính từ cơ thể hắn tán ra không hề giảm, nhìn hai con môi mà Bóng Ảnh tóm được Xuân Đức cười hắc hắc nói:

" Suru hồn bọn chúng, xem có tìm được cái gì hữu ích không. Tìm được cũng giết mà không tìm được cũng giết. Cả hai đều cho lão nhị người làm thức ăn đấy, à mà nhớ đề 2 trái tim nhé. "

Ngay lúc hai người đang nói chuyện thì Vũ Y cũng đang mang xác tên Lý Thanh Hiền kia bay lại đây, nghe được Xuân Đức nói chuyện thì nàng đạo:

" Hình như đồ ăn của anh hai cũng sắp hết rồi, chi bằng lúc này nhân tiện săn giết một ít. Bằng không lại giống như trước đây."

Xuân Đức lúc này mới nhớ lại là đồ ăn của hắn cũng sắp hết thật rồi, lần trước ở Long Tộc có hơi quá tay, cho Quỷ Kiếm ăn sạch. Còn hắn chỉ giữ lại một ít đồ ăn cho riêng mình. Nhớ đến hồi còn ở Bàn Long Thành, bị con đói giày vò nửa sống nửa chết thì hắn không khỏi run một cái. Hắn nhớ lúc

trước vì cơn đói mà hẳn không thể không vào Bàn Long Quy Khư săn tìm thức ăn.

Gật gật đầu hẳn dùng việt ngữ nói:

" May mà có em nói không thì anh cũng quên mất, như vậy hẳn là chúng ta nên săn giết một ít. Trong này nhiều Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả như vậy thì cũng không lo thiếu thức ăn. Được rồi hai đứa quay về đi, còn hai tên này để anh tự xử lý cũng được."

Bóng Ảnh cùng Vũ Y không có phản đối, hai người nhìn hẳn cười cười rồi biến mất. Lúc này Xuân Đức tiếp nhận hai người Băng Lam Tộc từ trong tay của Bóng Ảnh nhưng hẳn cũng không có vội suu hồn mà bay về phía đám người Lam Gia.

Mấy người của Lam Gia nhìn thấy hẳn nắm theo hai tên cường giả Băng Lam Tộc bay về phía bên này thì tâm thần có chút khẩn trương, bọn họ cảm giác Xuân Đức lúc này khác biệt hoàn toàn so với lúc bình thường. Nhìn sát khí đỏ lòm mang theo vô biên linh hồn không thể siêu thoát đang rít gào vờn quanh cơ thể Xuân Đức thì cả đám hô hấp càng thêm dồn dập.

Khi Xuân Đức còn chưa đến nơi thì hai người Lam Đẳng cùng Lam Thần đã cung kính cúi đầu hô lớn:

" Hộ thần đại nhân."

Hai người Lam Linh cùng Lam Thiên lúc này cũng không có giống như mấy ngày trước gọi Xuân Đức là đại ca mà lúc này cũng học theo hai người khác.

" Hộ thần tiên bối."

Ánh mắt màu xám của Xuân Đức quét nhìn qua bốn người một lượt sau đó lạnh nhạt nói:

" Mang tất cả những thi thể ngoài kia về đây cho ta. Lam Thần ngươi ở lại."

Ba người khác lúc này đồng thời đáp:

" Vâng."

Ngay sau đó lấy Lam Đăng dẫn đầu, ba người nhanh chóng đi ra bên ngoài tìm kiếm thi thể của tên Băng Lam Tộc đang bị vùi lấp sâu bên trong lòng đất cùng với đám bảo vật rơi khắp nơi.

Về phần Lam Thần hẳn lúc này đang đứng ở một bên cả người run run chờ đợi Xuân Đức sai bảo. Sau khi ba người khác rời đi, lúc này Xuân Đức nhìn qua Lam Thần nói:

" Trước kia ngươi có nói bản thân là hắc tiên của Lam Gia, ai vào tay ngươi cũng phải nôn ra toàn bộ bí mật phải không? "

Giọng nói của Xuân Đức lúc này không có ôn hòa như bình thường mà nó lạnh lẽo âm trầm khiếp người, nghe vào tai mà khiến cho Lam Thần đổ mồ hôi lạnh, hẳn lúc này hơi run nói:

" Vâng, vãn bối đã từng nói như vậy."

Xuân Đức lúc này không nói nhiều trực tiếp ném hai tên cường giả Băng Lam Tộc đã bị phong ấn tu vị lại cho Lam Thần, hẳn lúc này lạnh nhạt nói:

" Làm đi, làm ngay tại đây, ta muốn nhìn xem hắc tiên lại là cái dạng gì."

Lam Thần nghe vậy thì không dám trần trù, hấn lúc này ngay lập tức lấy ra đồ nghề của bản thân. Phải công nhận là người trong nghề có khác, cũng giống như Lam Đăng vậy tên này trong túi chứa đồ đếm không hết dụng cụ tra hình khảo vấn.

Đầu tiên tên này xích hai tên cường giả Băng Lam Tộc vào bên trong hai cái lồng, đầu của hai tên kia bị cố định bởi một cái đầu lâu màu đỏ thắm. Tiếp sau đó Lam Thần cho hai người này mỗi người mỗi viên thuốc màu đen, nghe nói đây là loại thuốc có thể kích thích cảm giác lên rất mạnh. Nó còn có một công hiệu khác nữa chính là cố định linh hồn.

Có viên thuốc này dụng hình cũng không lo mấy tên này không chịu nổi nhiệt mà tan mất linh hồn. Mản chuẩn bị của người này rất lâu, sau khi cho hai tên cường giả Băng Lam Tộc uống thuốc xong thì tên này còn phải rút hết móng chân, móng tay người ta ra sau đó đâm vào mỗi đầu ngón tay ngón chân một cái kim nhọn.

Cái kim kia to hơn cây tăm dài 20 phân, sau khi đâm vào một nửa thì dừng lại. Ngay khi vừa đâm vào thì hai tên cường giả Băng Lam Tộc liền gào lên thê lương. Xuân Đức thấy vậy thì kinh ngạc nói.

" Việc thuốc kia không ngờ lại có hiệu quả như vậy, chỉ cần đâm mấy cái kim vào đầu ngón tay với ngón chân thôi cũng khiến mấy tên này kêu toáng lên rồi. Thú vị à. Tiếp tục đi."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 981: Thái Nhất Bí Văn Thạch - Tình Thế Biến Hóa Khôn Lường

Sau bốn canh giờ thì cuộc tra hình khảo vấn mới kết thúc. Suốt bốn canh giờ này Xuân Đức luôn ngồi bên cạnh nhìn xem Lam Thần làm cách gì để ép đám kia nói ra chân tướng. Do biện pháp sưu hồn quá thịnh hành tại tu tiên giới nên cũng có vô số người nghĩ ra đủ biện pháp để khắc chế nó, vì vậy lại sinh ra cái nghề hắc tiên.

Sau khi quan sát từ đầu đến cuối buổi tra tấn thì Xuân Đức cũng phải cảm khái một câu.

" Người trong nghề có khác."

Lam Thần cực kì am hiểu phương pháp dùng hình, tâm lý, mê hoặc đối tượng. Xuân Đức ở một bên nghe hắn nói mà cũng cảm thấy trên cuộc đời đen tối đi một phần. Thê thảm nhất là hai tên cường giả Băng Lam Tộc, sau khi hai tên này nói xong bí mật thì cũng trút hơi thở cuối cùng.

Cả người bọn họ vết thương không nhiều nhưng ánh mắt của bọn họ trước lúc chết vẫn mở thật lớn, bên trong tất cả đều là sự mờ mịt cùng lạ lẫm, xen lẫn một chút hoang mang cùng với sự giải thoát.

Lần tra khảo này thu hoạch tin tức rất nhiều, so với lần trước Xuân Đức tự thân sưu hồn tên Hắc Sứ lấy được tin tức thì nhiều hơn rất nhiều. Lần này hắn biết được mục đích cùng kế hoạch của đám Băng Lam Tộc cùng Thái Gia.

Hắn cũng biết được Lam Gia đang che giấu cái gì. Không ngờ trong tay mấy vị lão tổ của Lam Gia lại có một phần bí tịch sau khi tu luyện có thể tăng tỷ lệ tấn thăng lên Hằng Vương Tiên Cảnh. Nhưng cái này đối với Xuân Đức cũng không có dụng hoặc quá lớn, bởi vì đại bộ phận công pháp đối với hắn vô dụng nên từ lâu hắn đã mất đi hứng thú với công pháp rồi.

Cái hắn quan tâm là trong tay mấy vị lão tổ có một viên Thái Nhất Bí Văn Thạch, đây là một loại kì thạch tuy không trực tiếp gia tăng lên chiến lực nhưng lại mang lại cho người ta may mắn cho người mang chúng, Xuân Đức cũng không biết loại kì thạch kia hình dạng ra sao nhưng qua lời khai của Thủy Mị cùng sự xác nhận của Lam Thần thì trên đời này thực có loại kì thạch như vậy tồn tại.

Vận may đây là một thứ hư vô mờ mịt nhưng là có thực, giống như mỗi lần hắn chết đi sống lại thì vận may của hắn lại giảm đi một phần, vì vậy nếu chết đi sống lại quá nhiều thì sau này cuộc đời hắn vận rủi quấn thân, vì vậy hắn cũng hạn chế việc bị người giết mặc dù hắn có đến hai cái mạng.

Suy nghĩ một chút hắn đã quyết định muốn viên kì thạch kia, công pháp thì hắn mặc kệ nhưng viên kì thạch hắn muốn có, đối với hắn thêm một chút vận may thì sau này việc luyện khí của hắn sẽ hoàn toàn khác biệt. Không những luyện khí mà những việc khác cũng vậy.

Lúc này hắn đứng dậy, ngẩng đầu nhìn thiên địa phía trước, khóe miệng hắn khẽ nhếch lên. Khuôn mặt của hắn lúc này nhìn đầy tà khí.

" Mong là chúng ta có thể thấu hiểu nhau không nên để mọi người khó xử."

Nói xong câu này thì hắn nhìn qua bốn người Lam Gia:

" Đi thôi."

Bốn người Lam Thần, Lâm Đăng, Lam Thiên, Lam Linh gật đầu một cái sau đó đi phía trước mở đường, về phần Xuân Đức thì đi sau bốn người.

.....

Di chỉ này cũng không phải quá lớn cũng chỉ tầm mấy chục vạn dặm nhưng mà đường ngang ngõ tắt cực kì nhiều, cơ quan cấm chế thi thoảng lại có một cái, đã vậy cứ sau một thời gian nhất định lại có thể thay đổi địa hình khiến cho việc tìm đến nơi cần đến càng thêm tốn thời gian.

Mấy ngày này trên đường đi thì nhân số đội ngũ từ 5 người cũng dần dần nhiều lên, không giống như trước kia ở khu vực vòng ngoài, đi vào sâu bên trong di chỉ thì cứ một thời gian ngắn lại có thể tìm thấy một vài tộc nhân của Lam Gia. Có điều khi tìm thấy những người này thì cả đám đều vết thương chồng chất, thần tình sợ hãi.

Hỏi ra thì mới biết những người này là những kẻ may mắn chạy thoát khỏi đợt vây quét của Thái Gia, còn những kẻ khác thì bây giờ hẳn là lành ít dữ nhiều rồi.

Đối với điều này thì Xuân Đức cũng không lấy gì làm ngạc nhiên, Thái Gia cùng Băng Lam Tộc bây giờ đã liên thủ với nhau muốn một mẻ hốt gọn Lam Gia thì việc xuống tay không phân nặng nhẹ là chuyện bình thường. Chết thì chết cũng chẳng có việc gì.

Có điều những vấn đề này không có ảnh hưởng gì đến Xuân Đức cả, hẳn lúc này chỉ cần đến vị trí đã hẹn từ trước với mấy vị lão tổ Lam Gia là được. Sau khi đến nơi kia gặp được mấy tên lão tổ Lam Gia rồi có gì tính sau. Nghĩ vậy Xuân Đức quyết định vẫn một đường tiến về phía trước.

.....

Lại đi qua nửa tháng.

Lúc này đây Xuân Đức cùng với đội ngũ hơn một ngàn người đã tiến đến vị trí hẹn trước. Trên đường đi tới đây cũng gặp không ít phiền toái nhưng đều không phải phiền toái gì quá lớn. không cần đến hấn ra tay, chỉ cần những người đi theo hấn là đủ giải quyết.

Nhưng khi vừa đi tới nơi đây nhìn thấy tình cảnh trước mắt làm cho hấn kinh ngạc không ít.

Ở phía xa xa, ngay trước một cái đại môn rộng lớn, cao hơn trăm mét, trên cái đại môn kia được chạm khắc vô số hung thú dữ tợn, bọn nó như vật sống, ánh mắt linh động cả người phát ra khí tức khiếp người nhưng hết lần này đến lần khác bọn nó đều là vật chết. Cả cái đại môn tản ra quang mang màu tím yêu dị, trong phạm vi 500 mét không người nào dám đến gần.

Nơi này không chỉ có đội ngũ của Thái Gia cùng Lam Gia mà còn có thêm một đội ngũ khác nữa. Những người kia cũng không phải là người của Băng Lam Tộc mà là một thế lực nào đó mà Xuân Đức không biết. Những người kia nhân số không nhiều nhưng mỗi người đều có tu vi rất cao.

Cũng vì có cái thế lực thần bí này xuất hiện mà người Thái Gia cùng Lam Gia ở nơi này mới không chém giết lẫn nhau, đã vậy lại còn đứng chung một trận tuyến. Hình như cả Thái Gia lẫn Lam Gia đều rất kiêng kị những người này.

Nhìn thấy tình cảnh trước mắt, nhìn thấy biến hóa vi diệu như vậy thì lúc này đây đến ngay cả Xuân Đức cũng không đoán ra được là có chuyện xảy ra. Một phe thế lực còn lại là kẻ nào.

Ngay khi Xuân Đức dẫn theo một người xuất hiện ở nơi đây thì mấy ngàn người đang ở nơi này cũng đồng thời nhìn lại. Xuân Đức lúc này đứng ở bên trong đội ngũ chú ý quan sát biểu lộ của những người nơi đây.

Đám người thuộc thể lực thân bí kia chỉ là nhìn qua một cái sau đó liền thu hồi ánh mắt, không thèm để ý tới nữa, trên mặt lộ rõ sự xem thường. Giống như bọn chúng là thân linh còn đội ngũ của Xuân Đức chỉ là đám kiến hôi vậy.

Ngay lúc hắn đang quan sát thái độ những người nơi đây thì âm thanh của Lam Thừa Phong vang lên bên tai hắn:

" Lão bát đi qua bên này không nên chọc vào những người kia."

Giọng nói của Lam Thừa Phong lúc này mang theo sự lo lắng cùng bất an.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 982: Lai Lịch Thế Lực Thần Bí

Nhận được truyền âm của Lam Thừa Phong thì Xuân Đức khẽ nhú mày một cái, hấn cũng nhận ra được sự bất an trong lời nói của đối phương. Suy nghĩ một chút Xuân Đức liền nhếch môi lên cười, tiếp sau đó hấn dẫn theo đội ngũ của mình đi về phía trận doanh của Lam Gia.

Đội ngũ một ngàn người rất nhanh thì đã dung hòa với người Lam Gia ở nơi đây. Lúc này đây Xuân Đức mang theo hai người Lam Thiên cùng Lam Linh tiến lên, ngồi ngay phía sau mấy vị lão tổ Lam Gia. Vừa an vị thì Xuân Đức đã liền truyền âm hỏi:

" Những người kia có lai lịch thế nào."

Lam Thừa Phong nghe được hấn hỏi thì lúc này cũng truyền âm lại.

" Những người này có lai lịch rất lớn, là một trong 2 đại thế lực lớn nhất của nhân tộc chúng ta ở Triều Tịch Châu. Bọn họ là người của Phong Gia. Trong gia tộc của bọn họ có cường giả Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh. Đây là cường giả mà chúng ta không thể trêu vào được."

Tuy là truyền âm nhưng giọng nói của Lam Thừa Phong vẫn có chút run run, nhất là khi nhắc tới cường giả Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh(là cường giả chưa bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh nhưng lại mạnh hơn cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn.) thì hấn lại càng run lợi hại.

Nghe được lời này thì Xuân Đức có điều suy nghĩ, hấn lại hỏi:

" Vậy Lam Gia so với Phong Gia chênh lệnh bao nhiêu? Mà thế lực cự đầu còn lại là gia tộc nào? "

Lam Thừa Phong nói:

" Lam Gia chúng ta cũng chỉ tương đương với một gia tộc phụ thuộc cỡ lớn của Phong Gia mà thôi. Chỉ một mệnh lệnh của Phong Gia thì Lam Gia của chúng ta ngay lập tức sẽ bị xóa sổ. Về phần thế lực cự đầu còn lại là Độc Cô gia tộc. Bên trong Thăng Tiên Tông hai gia tộc này có quyền lực vô cùng siêu nhiên vì vậy bọn họ làm việc chưa bao giờ kiêng kị gì cả."

Xuân Đức nghe xong thì cũng hiểu được thêm một ít về phân bố thế lực bên trong cái Triều Tịch Châu này, nói thực Triều Tịch Châu quá lớn, thế lực phân bố khắp nơi vô cùng phức tạp, cái hệ thống cai trị ở nơi đây nó phức tạp đến mức mà hẳn mỗi lần nghe cũng cảm thấy u mê. Mà đây cũng chỉ là riêng nhân tộc thôi đấy, chứ những chủng tộc khác thì không biết còn như thế nào nữa.

Xuân Đức lúc này lại tiếp tục hỏi:

" Bọn chúng đến nơi này làm gì? "

Lam Thừa Phong lúc này có phần đặng chất nói:

" Là đến đoạt bảo vật, không biết người Phong Gia làm cách nào mà lại biết được bí mật ở nơi đây, đã vậy còn điều tra được nơi cất giấu vật kia. Tuy lão ca ta không biết vật kia là vật gì nhưng lần này đến đây Phong Gia mang theo 10 vị Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn thì lão bát người cũng có thể biết vậy kia trân quý đến mức nào."

Truyền âm đến đây thì hẳn hít một hơi thật sâu, sau đó lại tiếp tục truyền âm nói:

" Theo lão ca suy đoán thứ đồ vật kia rất có thể là một bộ hoàn chỉnh bí pháp do Đế Cấp cường giả để lại. Nếu như không có Phong Gia nhúng tay thì Lam Gia chúng ta sau này rất có thể sẽ thay thế bọn họ. Đáng tiếc. Đáng tiếc. "

Vì là truyền âm nên Lam Thừa Phong cũng không sợ người nào nghe lén, nên hắn cũng bạo gan nói ra những điều hắn suy nghĩ trong lòng.

Ngay vào lúc này ở gần đó Lam Nhuận Phát cũng truyền âm cho Xuân Đức.

" Lão bát tí nữa nếu người Phong Gia có yêu cầu gì thì lão bát người cố gắng đáp ứng bọn họ. Không nên chọc bọn họ, chúng ta không phải đối thủ của người ta. Việc này mong lão bát người hiểu cho mấy người bọn ta."

Xuân Đức nghe xong thì ánh mắt hắn lóe lên một tia u mang nhưng ngay sau đó liền biến mất, trong lòng hắn thì cười lạnh. Những người này bề ngoài thì giao hảo với hắn, cố gắng lôi kéo hắn gia nhập Lam Gia nhưng trên thực tế lại là đang lợi dụng hắn, rất nhiều việc giấu diếm hắn.

Bây giờ lại muốn hắn cúi đầu trước mặt kẻ khác để bảo vệ Lam Gia, không biết vì sao tự dung trong lòng hắn sinh ra một loại cảm giác không vui, bỗng dung hắn muốn giết chết tất cả những kẻ ở nơi đây. Có điều hắn cũng biết nếu vài ba tên thì hắn không ngại bất kì kẻ nào nhưng ở nơi đây quá đông một khi làm vậy thì hắn sẽ có kết cục rất thảm.

Mặt ngoài hắn vẫn bình tĩnh như thường, không lộ ra cái gì cả. Hắn truyền âm lại.

" Lão ca yên tâm, ta tự biết nặng nhẹ."

Miệng thì nói vậy nhưng trong lòng thì hắn đang nghĩ một hướng khác. Hắn quyết định hủy đi kế hoạch lúc trước, bây giờ hắn muốn dùng biện

pháp cứng rắn không ché toàn bộ Lam Gia. Còn về phần những kẻ ở trong nay hấn cũng không muốn cho kẻ nào còn đi ra bên ngoài nữa, tất cả đều phải nằm lại nơi đây.

.....

Thời gian nhanh chóng đi qua. Mới đó lại thêm 5 canh giờ, có điều trong mấy canh giờ này cũng không có ai tìm đến nơi đây. Bên phía Lam Gia cùng Thái Gia ai có thể đến thì đều đã đến cả rồi những kẻ không đến thì hấn bây giờ đều đã thành phân bón đất. Về phần người của Phong Gia thì không biết là bọn họ đang đợi người nào nhưng đợi mãi vẫn chưa thấy đến.

Đúng lúc này từ hướng tây có tiếng nói chuyện truyền tới, mọi người ở nơi đây ngay lập tức nhìn lại. Vừa nhìn bọn họ liền đã thấy một đội ngũ gần 300 người xuất hiện trong tầm mắt bọn họ. Đi đầu là một thanh niên anh tuấn, tướng mạo bất phàm, cả người toát ra khí chất bá đạo.

Đi bên cạnh người thanh niên này là một thiếu nữ áo đỏ, dung mạo không biết ra làm sao bởi vì có mạng che mặt, có điều dựa vào thân hình của nàng thì cũng có thể phán đoán ra nàng ta là một mỹ nữ tuyệt sắc.

Cả hai người này đều còn rất trẻ nhưng đã có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì. Theo phía sau hai người này còn có không ít tuấn nam, mỹ nữ, nhìn qua cũng có đến 60 người. Đi ở bên cạnh bao lấy những người này vào bên trong là một đoàn cường giả, không một tên nào dưới Tinh Vương Tiên Cảnh, khí thế cả đám toát ra vô cùng kinh người. Đặc biệt trong số đó có vài người có khí tức thâm sâu không lường được.

Thấy được những người này thì đám Phong Gia đang ngồi ở nơi đây ngay lập tức đứng dậy đi lên phía trước chào đón, không những bọn họ mà còn có người của Lam Gia cùng Thái Gia cũng như vậy. Xuân Đức cũng nằm trong số đó.

Âm thanh " Thiếu Chủ " cùng với " Đại tiểu thư " liên tục bị đám người hô lên. Xuân Đức lúc này không cần đoán cũng biết đám người mới đến là người của Phong Gia. Ngay lúc hắn đang quan sát con mồi của mình thì kẻ được gọi là thiếu chủ kia lên tiếng.

" Lam Gia, Thái Gia sao? Các người cũng thật to gan lớn mật, phát hiện ra bí mật lớn như vậy mà lại dám không báo lên trên, các người biết tội chưa? "

Tiếng quát của hắn như sấm, vang vọng khắp bốn phương tám hướng, nghe được tiếng quát thì đám người lão tổ cùng thành viên của hai gia tộc lúc này đều run lên, lúc này mấy tên lão tổ của hai tộc lập tức quỳ xuống cầu xin:

" Xin thiếu chủ khai ân, đám thuộc hạ biết tội. "

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 983: Con Ác Mộng Vừa Mới Bắt Đầu

Không những mấy tên lão tổ quỳ xuống cầu xin mà những thiên kiêu của hai gia tộc phía sau cũng phải quỳ xuống, bọn họ có không vừa lòng đến đâu thì cũng phải quỳ xuống, đương nhiên Xuân Đức cũng không thoát. Hấn cũng phải quỳ xuống.

Việc quỳ xuống đối với hấn cũng chẳng có chút gắng nặng tâm lý gì cả, quỳ thì quỳ thôi, khi khác thu lại lợi tức sau. Còn cái quái gì mà dưới đầu gối nam nhân có hoàng kim hay chỉ quỳ bái cha mẹ mà không quỳ trước người khác thì đều là chém gió.

Nơi đây làm gì có luật pháp, chỉ cần nhìn ngựa mất liền có thể giết. Mấy kẻ thà chết chứ không chịu khuất phục thì bây giờ đa phần đều nằm yên nín thở rồi. Sống ở đâu thì đều phải biết luôn cúi thì mới sống tốt được, cương quá liền gãy.

Thế giới tu tiên nó khắc nghiệt như vậy đây, chỉ có thể lực to lớn hay người nắm giữ sức mạnh trên người khác thì mới có thể đứng thẳng sống lưng còn nếu nhỏ yếu phải biết luôn cúi, bằng không bản thân hay cả gia tộc ngày mai sẽ thành dĩ vãng.

Nhìn thấy tất cả mọi người của hai đại gia tộc là Lam Gia cùng Thái Gia đều quỳ xuống cầu xin thì ánh mắt của người Phong Gia hiện lên vẻ xem thường, trong mắt bọn họ đám người Lam Gia hay Thái Gia gì đều là đám thấp kém.

Cái gì mà trưởng lão của Thăng Tiên Tông, cái gì mà thiên tài đều không phải do Phong Gia bọn họ làm chủ.

Lúc này đây tên thiếu chủ của Phong Gia nhìn quét qua mấy tên lão tổ của Lam Gia cùng Thái Gia sau đó lạnh lùng nói:

" Niệm tình các người vi phạm lần đầu nên ta bỏ qua nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Bây giờ ta cho các người một cơ hội. Bây giờ các người dẫn theo tộc nhân của bản thân đi phía trước mở đường nếu đạt được bảo vật gì cũng không thể giấu diếm mà phải nộp lại, đợi sau này phân phối. Các người có nguyện ý không? "

Mấy người lão tổ hai đại gia tộc nghe vậy thì trong lòng đắng chát, bọn họ biết đối phương đây là muốn dùng bọn họ làm tốt thí dò đường. Có điều hết lần này đến lần khác bọn họ không dám từ chối. Cảm đấm nét mặt vô cùng cung kính nói.

" Nguyện vì thiếu chủ phục vụ."

Thanh niên nghe vậy thì cười lên ha hả nói:

" Tốt, tốt, tốt. Đã vậy thì Nguyên sư thúc nhờ người mở ra, Thần Hu Môn."

Cùng lúc này ở cách đó không một trung niên mặt bay ra khỏi đội ngũ, bay về phía cánh cửa to lớn cách đó không xa. Sau khi bay lại gần, cách cánh cửa 500 mét thì người này không bay tiếp mà dừng lại, lấy ra từ bên trong túi càn khôn 10 cặp song sinh tiểu hài đồng, sau đó ném vào bên trong phạm vi bao phủ của ánh sáng yêu dị của cánh cửa.

Ngay khi mọi cặp song sinh kia bị ném vào bên trong phạm vi ánh sáng thì cả đám nhỏ đều khóc ré lên thê lương như là chịu nổi thống khổ khó

lòng tưởng tượng, từ một đám trẻ con trắng trẻo bị bầm bồng chốc da tróc thịt bong cả người biến thành huyết nhân.

Nhưng ngay sau đó máu thịt từ trên người bọn nó bị cánh cửa yêu dị kia hấp thu sạch, trên mặt đất lúc này chỉ còn 20 bộ xương cốt nhỏ trắng hếu. Có điều người ở nơi đây nhìn thấy cảnh này thì chẳng ai nhú mày lấy một cái, bọn họ chỉ lạnh nhạt nhìn đám nhóc con kia chết đi. Sau đó ánh mắt của bọn họ lại chú ý lên đại môn.

Giống như đã được thỏa mãn, cánh cửa ma quái kia lúc này không ngờ lại phát ra âm thanh khắc khắc sau đó thì " âm âm" mở ra.

Từ từ cảnh tượng đằng sau cánh cửa kia cũng đã có thể nhìn thấy, đằng sau cánh cửa đại môn lại là một vùng thế giới sương mù dày đặc nhìn không rõ ràng. Ngay khi đại môn vừa mở xong thì tên thiếu chủ của Phong Gia lúc này hướng ánh mắt nhìn qua mấy tên lão tổ của các gia tộc khác.

Mấy tên lão tổ của hai tộc Lam Gia cùng Thái Gia đều cười khỏ, lúc này đây bọn họ tự mình dẫn theo cường giả trong tộc xâm nhập vào bên trong trước. Theo phía sau là đám thiên kiêu trong tộc. Cũng không đợi cho bọn họ bước vào bên trong, sau khi cánh cửa kia mở ra hoàn tất thì liền có một lực hút mạnh mẽ từ phía bên trong khuếch tán ra bên ngoài, hút tất cả những người nơi đây vào trong.

Ngay lập tức tất cả mọi người đều bị hút vào bên trong biển sương mù màu xám, ngay khi tất cả mọi người bị hút vào bên trong thì

" Rầm rầm.."

Cánh cửa dụ dị kia liền đóng lại thật nhanh, không qua hai cái hô hấp thì nó liền đóng kín lại, cùng lúc đó cánh cửa kia cũng dần dần mờ ảo sau đó biến mất. Nhìn thấy cảnh này thì rất nhiều người kinh hãi.

Nhưng vào đúng lúc này, hàng loạt âm thanh thê lương vang lên.

" Á á á á.... Cứu... Á."

" Á á á.... Quái vật.."

" Đứng đến đây... A a a."

Âm thanh không phải từ một hướng mà là xen lẫn ở bên trong đám người, âm thanh vô cùng thê lương khiến cho tất cả mọi người cảm thấy lạnh sống lưng, nhất là trong biển sương mù không nhìn thấy rõ vật gì như thế này.

Xuân Đức đứng trong đám người, nghe được âm thanh hét thảm thì hắn cũng bắt đầu đề phòng, hắn lúc này vận chuyển thể nội độc tố tiết ra bên ngoài hình thành độc khí phòng hộ. Vốn dĩ hắn muốn lợi dụng lúc này phóng ra độc tố tiêu diệt bớt địch nhân nhưng mà thứ sương mù chết tiệt này lại ngăn cản độc tố của hắn.

Có điều hắn cũng không có không có bỏ qua cơ hội này, hắn nhớ đại khái vị trí của đám người Phong Gia. Lợi dụng sương mù che mắt tầm nhìn hắn lúc này gọi ra Bóng Ảnh sau đó bắt đầu cả cùng lúc hành động.

" Phúc phúc.... Phúc phúc...."

" Á á.... A a a a a."

Liên tục là những âm thanh hét thảm vang lên, ban đầu âm thanh hét thảm tuy nhiều nhưng phân tán khắp nơi nhưng lúc này âm thanh hét thảm liên tục vang lên từ phía sau.

Nghe được liên tiếp tiếng hét thảm vang lên thì có một giọng nói lạnh lẽo vang lên.

" Mọi người nhanh tụ lại gần nhau cẩn thận bốn phía, cũng không cần sợ hãi, lão phu đã có cách phá giải thứ sương mù này."

Xuân Đức đang giết người nghe được âm thanh của lão giả, cũng cảm nhận được sương mù đang ngày càng mỏng thì hấn tranh thủ giết chết thêm một vài tên nữa, thu thi thể bọn chúng lại sau đó nhanh chóng lui về phía sau, ẩn vào bên trong đám người Lam Gia.

Đúng như lời lão giả nói, không qua mấy chục hô hấp thì sương mù đã tan đi gần hết, mọi người lúc này lại một lần nữa có thể nhìn thấy cảnh vật xung quanh. Ngay khi cả đám khôi phục được tầm nhìn thì cảnh tượng hiện ra trước mắt mọi người làm cho cả đám hoảng sợ không thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 984: Con Ác Mộng Vừa Mới Bắt Đầu(1)

Mặt đất nơi đây không biết từ khi nào đang bò lúc nhúc vô số côn trùng màu xanh lam to như ngón tay cái, cả người đầy lông tơ màu lam nhạt. Tốc độ di chuyển của bọn nó không nhanh nhưng số lượng lại cực kì đông đảo, nhìn đâu đâu cũng có. Những tu sĩ nếu ở trong phạm vi một mét liền bị đám côn trùng này tấn công.

Tuy lúc di chuyển thì không nhanh nhưng lúc tấn công lại nhanh đến kinh người nhưng tất cả đều bị hộ thể tiên khí của đám tu sĩ ngăn lại, có điều đám con trùng dài dài nhìn giống sâu này sau khi bám vào hộ thể tiên khí thì lập tức cắn nuốt.

Tốc độ cắn nuốt tiên khí của đám côn trùng này vô cùng khủng bố, một tên tu sĩ có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh thì 20 cái hô hấp sau liền bị hút cạn, ngay khi không còn hộ thể tiên khí thì liền bị đàn đàn lũ lũ côn trùng bám lên người, sau khi bám lên người thì đám côn trùng này liền dùng cái miệng toàn răng là răng đục một cái lỗ trên người nạn nhân sau đó chui vào bên trong.

Nhưng người bị đám con trùng này chui vào bên trong thì cả đám phát ra tiếng hét thê lương khó lòng diễn tả, lúc trước, khi sương mù còn đang bao phủ thì những tiếng hét thê lương đều có nguồn gốc từ những kẻ không may này.

Sau khi đám côn trùng kia chui vào bên trong cơ thể một người chưa đầy 1 phút thì liền đã ăn lỗ đố nạn nhân, nhìn từ ngoài không khác gì cái tổ

ong, sau đó từ bên trong cái thi thể kia lại tuôn ra một đồng sinh vật như vậy.

Trong đám côn trùng vừa được sinh ra có con cá biệt to hơn rất nhiều so với đồng loại, nó liên tục ăn thịt đám đồng bọn xung quanh. Mỗi khi ăn thịt một số lượng nhất định thì bọn nó lại to lớn hơn, màu sắc sáng hơn. Đám đồng loại xung quanh không những không phản kháng mà còn tự thân dâng đến miệng cho nó ăn. Tình cảnh vô cùng dụ dị.

Mới lúc trước nơi này có gần vạn người nhưng bây giờ còn chưa đến 2 ngàn, những kẻ còn lại đều đã biến thành thức ăn cho đám côn trùng, người còn sống một là có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh, hai là có bảo vật phòng ngự cường đại.

Sau giây phút bàng hoàng lúc này có người hét lớn:

" Thứ này là thứ quý gì. Chết đi."

" Âm."

Tên vừa hét lớn kia là một tên Tinh Vương Tiên Cảnh, hấn lúc này đánh ra một kích về đám con trùng ở xung quanh. Âm thanh nổ mạnh vang lên, ngay lập tức một đám côn trùng liền bị nghiền thành từng bãi chất lỏng màu xanh lam nhầy nhầy.

Có điều, chỉ có đám con trùng bình thường chết còn mấy con côn trùng to lớn thì lại không bị làm sao, thân thể bọn chúng bị đánh nát nhưng ngay sau đó liền tổ hợp lại với nhau, không những thế nó còn nhanh chóng ăn hết đám chất lỏng màu xanh lam ở xung quanh.

Vừa ăn xong thì nó lại biến hóa, thoáng cái những cái lông tơ trên người nó biến thành gai nhọn rồi nó lấy một cái tốc độ kinh khủng cắn về phía người vừa xuống tay với nó.

" Vèo "

Con côn trùng nhìn giống con sâu có gai to bằng cánh tay trẻ con lúc này hóa thành một tia sáng bắn xuyên qua hộ thể tiên khí của tên cường giả Tinh Vương Cảnh kia, hộ thể tiên khí đối với nó cũng giống như tờ giấy mỏng vừa đục liền phá.

Tên cường giả kia không kịp né tránh bị con côn trùng góm ghiếc kia bám lên mặt, ngay khi con côn trùng bám lên mặt người kia thì tên kia trong nháy mắt cứng đờ ra, cả người trong nháy mắt tím tái lại hiển nhiên là trúng độc.

Tiếp sau đó một màn ghê người phát sinh, con côn trùng nhìn như con sâu lớn kia há cái miệng lớn ra ăn sạch cái miệng của tên kia sau đó lại từ cổ họng chui xuống phía dưới. Ngay khi con sâu lớn kia chui xuống thì cái bụng của người kia liền phình lớn, phình lớn, cuối cùng là

" Bụp"

Cả cái bụng nổ tung ta, vô số những con sâu to lớn bắn ra bốn phía, còn cái khoang bụng của tên kia lúc này đã bị rỗng tuếch, bên trong vẫn còn nhưng nhúc nhúm đám sâu nhỏ cùng một con sâu to lớn ở giữa. Vừa nhìn thấy liền khiến mọi người ở đây nổi hết lông tơ.

Mọi việc diễn biến rất nhanh, từ lúc tên cường giả kia hét lên đến lúc này cũng chỉ vừa qua 20 giây, 20 giây này tất cả mọi người ở đây đều đứng hình, cả đám hoảng sợ nhìn con sâu to lớn đang nằm trong bụng tên kia.

Vào lúc này một âm thanh lạnh lùng vang lên:

" Tất cả những người có tiên lực hỏa hệ cùng băng hệ toàn lực ra tay. Những người khác lấy bảo vật vây khốn đám con trùng này lại."

Âm thanh này vừa vang lên thì tất cả những người ở đây đều như bị một lực lượng dẫn dắt không tự chủ được làm theo. Xuân Đức ở bên trong đám người nghe được âm thanh này thì nhú mày lại. Trong lòng hắn thầm nghĩ.

" Tình đạo tu sĩ, lại còn là tình đạo viên mãn. Kẻ này khắc chế ta nếu được phải giết đầu tiên."

Vì để biểu lộ ra bản thân không quá khác biệt lúc này Xuân Đức cũng giống như những người khác, liên tục dùng bảo vật vây khốn lại đám côn trùng. Về phần đám tu sĩ hỏa hệ cùng băng hệ mỗi lần xuất chiêu đều có thể tiêu diệt được không ít côn trùng.

Đám người phong gia lúc này cũng không đứng không, cả đám cũng dùng hết toàn lực để tiêu diệt đám côn trùng xung quanh.

Trong đó có mấy lão giả tu vi không tầm thường dùng tốc độ nhanh nhất vọt đến con côn trùng biến dị. Nhưng vào lúc này con côn trùng ở bên trong khoang bụng của tên tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh mở mắt ra, miệng nó há to phát ra âm thanh bén nhọn. Nghe được âm thanh này đám côn trùng đang còn sống lập tức chui xuống mặt đất. Cũng ngay khi nó vừa rít lên xong thì thân thể của con côn trùng kia bỗng nhiên hư quá sau đó biến mất.

Không đầy 3 cái hô hấp tất cả đám côn trùng đã biến mất không thấy đâu, bên trên mặt đất chỉ còn lại vô số thi thể bị gặm nhấm không ra hình thù gì, tràn cảnh vô cùng khủng bố. Mấy lão giả bên phía Phong Gia nhìn thấy con trùng kia biến mất thì sắc mặt cả đám trầm trọng không thôi.

Còn về phần những người khác thì thấy tình cảnh lúc này thì cảm giác không tự chủ được run lên. Còn chưa để mọi người ổn định tâm thần, mặt đất lúc này bỗng nhiên nứt ra, vô số bàn tay hư thối từ bên trong lòng đất vươn ra nắm lấy mấy cái xác kéo vào bên trong lòng đất.

Không những kéo mấy cái xác đang nằm trên mặt đất mà những tên tu sĩ còn sống cũng là mục tiêu của những cánh tay kia, những cánh tay kia tốc độ cực nhanh vừa bắt được liền kéo xuống lòng đất, ngay sau đó mặt đất liền khép lại. Chỉ nghe được những âm thanh thảm thiết từ phía bên dưới vọng lên.

Không biết là ai lúc này hô lớn:

" Bay lên, nhanh."

Những người khác nghe vậy thì ngay lập tức muốn bay lên, có điều vừa muốn bay lên thì bọn họ phát hiện nơi đây có không gian cầm cố không thể phi hành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 985: Nơi Ma Quái

Đang lúc những người ở nơi đây hoảng loạn vô cùng thì bất ngờ mặt đất bỗng nhiên khép lại, những cánh tay hư thối chưa kịp rút về bên trong lòng đất lúc này bị cắn nát, một bộ phận nằm lại trên mặt đất. Giống như là mất đi sinh cơ những cánh tay hư thối kia lúc đầu còn giãy dụa muốn quay về bên trong lòng đất nhưng chỉ sau vài hô hấp thì bọn nó liền ngừng lại việc giãy dụa. Một chút thịt còn sót lại trên mấy cánh tay kia lúc này đều hóa thành máu đen rơi trên mặt đất, bốc lên mùi thối kinh khủng.

Mọi việc biến đổi quá nhanh khiến cho những người còn sống nơi đây không kịp phản ứng, nhất là mấy tên tìm được đường sống trong chỗ chết, lúc đầu cả đám vẻ mặt đều trắng bệch nhưng sau mấy hô hấp nhận ra bản thân vừa nhặt về được một cái mạng thì cả đám đều cười lớn.

" Ha ha ha. Ta vẫn còn sống, ta chưa có chết."

" Ha ha ha.."

Có điều đám người bọn họ còn chưa cười được bao lâu thì cả đám đều phát ra tiếng kêu thê lương.

" Á á á. Đau quá..."

" Cái gì thế này, đau quá."

" Cứu ta.."

Lúc trước những bàn tay hư thối kia bắt được chân bọn họ nhưng chưa kịp lôi xuống lòng đất thì đã mặt đất bỗng nhiên khép lại, khiến cho những kẻ này nhặt về một cái mạng. Có điều không biết bàn tay hư thối kia mang theo bệnh độc gì vậy mà nhưng nơi nó đụng qua liền bị thối rữa.

Bắt đầu là từ chân sau đó nhanh chóng lan ra toàn thân, dù có chặt chân cũng vẫn bị lan ra như thường, từng miếng thịt lớn nhỏ trên cơ thể bắt đầu rụng xuống mặt đất, con mắt rời ra sau đó cũng rơi ra ngoài, chưa được mấy hô hấp thì những kẻ kia liền biến thành một đồng xương trắng hếu cùng với một vũng máu đen.

Nhìn thấy như vậy một màn những người còn sống đều phải hít một hơi thật sâu, hít một hơi không đủ có người liên tục hít vài hơi để cố gắng giữ bình tĩnh. Có điều người giữ được bình tĩnh không nhiều đại bộ phận lúc này đều đã hoảng loạn nhất là mấy tên tâm cảnh kém. Cả đám bắt đầu như điên như dại lao về bốn phía tìm kiếm lối ra.

Đúng vào lúc này, một cái vòng xoáy màu tím to lớn hiện ra, nhìn vào bên trong vòng xoáy có thể mở hồ nhìn thấy được phía bên kia vòng xoáy là một cánh rừng thưa, mặt đất cứng cỏi, đa phần đều là sỏi đá thi thoảng mới có một cây cỏ thú.

Thấy vòng xoáy này hiện ra người ở nơi đây bất chấp là có nguy hiểm hay không cả đám ngay lập tức tiến vào bên trong vòng xoáy. Vì vòng xoáy rất lớn nên cũng không cần tranh giành, có điều đám người này sợ hãi quá rồi muốn ngay lập tức rời khỏi nơi đây nên ai cũng muốn tranh đi vào phía bên trong trước, vì thế là cả đám lại bắt đầu đánh nhau.

" Cút ra, để lão tử vào trước."

" Con mẹ người tránh ra. "

" Kẻ nào dám ngăn cản ta đều phải chết."

" Âm âm.... Âm âm..."

Âm thanh nổ lớn liên tục vang lên, vô số người bị đánh cho phun máu bay ngược về phía sau. Đúng lúc này, cái lão già lúc trước lại lạnh giọng quát:

" Tất cả dừng lại cho lão phu."

Âm thanh này mang theo ý chí của Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn khiến cho đám người đang đánh nhau trong nháy mắt dừng lại, có điều vừa dừng lại thì mặt đất nơi mọi người đang đứng lại bắt đầu rung lắc, nhớ đến cảnh tượng lúc trước cả đám sắc mặt không khỏi trắng bệch.

Lúc này đây mọi người cũng đã bất chấp, nói cái gì cũng phải phải thoát khỏi nơi đây trước đã, rất nhanh người ở gần vòng xoáy màu tím nhất liền nhảy vào bên trong, ngay khi người này nhảy vào bên trong thì liền biến mất, quang mang màu tím cùng âm đạ đi một ít.

Thấy như vậy thì sắc mặt người nơi đây liền thay đổi, trong một cái nháy mắt tất cả những người ở nơi đây đều bộc phát tất cả sức mạnh sau đó lao về phía vòng xoáy màu tím. Xuân Đức lúc này cách vòng xoáy màu tím rất gần, sau đi đánh lui vài người về phía sau thì hắn cũng nhảy vào bên trong vòng xoáy.

.....

Sau một hồi trời đất đảo lộn thì Xuân Đức liền xuất hiện tại trên một cái tổ chim lớn nằm trên một cây cổ thụ. Ở bên trong tổ chim còn có một con chim non, gọi là chim non chứ nó còn to hơn cả Xuân Đức nữa, cả hai lúc này đang mắt lớn trừng mắt nhỏ. Ngoài ra còn có một quả trứng chưa nở, quả trứng kia rất lớn, bề ngoài có hoa văn lưu chuyển nhìn khá là bất phàm.

Xuân Đức lúc này liếm môi một cái, sau đó phát tay lên thu cả con chim kia cùng quả trứng không lồ vào bên trong nhẫn chứa đồ. Lâu lâu lại thấy sinh vật mới, việc đầu tiên hẳn nghĩ chính là phải ném thử vị thịt của loại này xem như thế nào.

Sau khi làm xong hành vi trộm trứng của mình thì hẳn nhanh chóng nhảy xuống mặt đất.

Hắn vừa nhảy xuống phía dưới thì vài đạo quang mang truyền tông màu tím xuất hiện, rồi 6-7 người hiện ra.

" Bịch bịch bịch...."

" Ui da.."

Những người này mới vừa bị truyền tông đến đây không làm sao ổn định được thân hình nên vừa hiện ra liền đã ngã nhào trên mặt đất, cả đám phát ra tiếng kêu đau đớn.

Xuân Đức quan sát quần áo đám người này mặc phát hiện 6 người này đều là người của Phong Gia gì đó, 2 trong số 6 người có tu vi chưa bước vào Tinh Vương Tiên Cảnh, 4 tên còn lại 3 tên hậu kì, một tên trung kì.

Sau mấy hô hấp thì mấy người này liền đã ngồi dậy, cả đám đều dùng tay xoa xoa huyết thái dương. Khi mở mắt ra thì những người này cũng đã nhìn thấy Xuân Đức cách đó không xa, thấy quần áo trên người hẳn không phải là quần áo của người Phong Gia thì trong mắt xẹt qua một tia lạnh lẽo.

Lúc này đây một trong hai tên chưa bước vào Tinh Vương Tiên Cảnh nhìn Xuân Đức quát lạnh.

" Ngươi. Đi qua bên này."

Xuân Đức nghe vậy thì cũng không có biểu hiện gì cả, hấn ngay lập tức đi qua bên đó. Tên thiên kiều Phong Gia thấy vậy thì khóe miệng nở một nụ cười lạnh. Hấn cảm thấy dù đối phương có là Tinh Vương Tiên Cảnh nhưng đứng trước mặt mình thì cũng giống một con chó mà thôi.

Không những hấn cười lạnh mà những người khác đều nở một nụ cười lạnh, nhất là một nữ tử trong số đó, hình như thấy Xuân Đức đi hơi chậm nên nàng ta quát lên.

"Lề mề cái gì còn không nhanh qua đây."

Xuân Đức nghe vậy thì khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh, hấn bước ra một bước đến trước mặt nữ tử kia sau đó trực tiếp đá ra một cước.

"Hự...Rắc rắc rắc..."

Xương cốt vỡ nát, thiếu nữ kia như quả bóng bay ra xa xa, vừa bay vừa phun máu tươi, sau khi đụng phải một góc đại thụ thì mới dừng lại, lúc dừng lại thì đầu nàng ta cũng ngoẹo qua một bên, hô hấp vẫn còn nhưng cách cái chết cũng không xa.

Mấy tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì thấy vậy thì cả đám giận dữ đang định phát tác thì cả đám bỗng nhiên thấy ngực mình đau nhói, vừa nhìn xuống liền thấy của bản thân bị một bàn tay đen thui xuyên qua.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 986: Nơi Ma Quái

Cùng lúc này một âm thanh lạnh thấu xương vang lên:

" Giờ các ngươi muốn chết thế nào, ta sẽ toại nguyện cho các ngươi. Lâu rồi ta chưa ăn thịt tu sĩ nướng vĩ, các ngươi có muốn cảm nhận một chút không? "

Âm thanh này không ai khác chính là Bóng Ảnh, bấy lâu nay hắn phải kiềm chế bản thân sống sao cho giống người bình thường nhưng vào đây rồi thì không cần thiết nữa, hắn có thể thoải mái bộc lộ bản tính của bản thân.

Hắn lúc này nhìn qua Xuân Đức nói:

" Đại ca, người thấy con cá nhỏ này nên xử lý thế nào, vẫn là cắt từng miếng thịt của hắn xuống rồi chiên lên hay là hầm thì ngon hơn. Hắc hắc."

Vừa nói Bóng Ảnh vừa nâng tên thanh niên thiên kiêu của Phong Gia lên, tên kia bị Bóng Ảnh bóp cổ thì sắc mặt trắng bệch, cả người run lẩy bẩy."

Xuân Đức nhìn tên thiên kiêu kia thì cười nhạt nói:

" Chơi vậy không có vui, không chế đám này lại lấy đi dò đường. Sau này có gặp đám người Phong Gia để cho bọn chúng chiến đấu với nhau mới thực sự thú vị. "

Xuân Đức lúc này nhìn qua thiếu nữ đang nằm hấp hối dưới gốc cây kia thì có chút tiếc nuối nói:

" Lúc này ra tay hơi nặng, bằng không để cho mấy tên này cưỡng hiếp nữ nhân kia đến chết thì còn thú vị nữa."

Lời này vừa nói ra thì Bóng Ảnh cũng phải ngạc nhiên.

" Đại ca, người thật biến thái à. Không ngờ đại ca lại có thú vui bệnh đến vậy."

Thiếu nữ ở dưới gốc cây lúc này đang hấp hối nghe vậy thì cũng phải run lên một cái, không những nàng mà những người khác cũng run lên nhẹ. Có điều ngay sau đó Xuân Đức lại cười nói:

" Thực ra sống hay chết cũng không quan trọng lắm, chết rồi vẫn làm được mà. Có điều không nghe tiếng hét thảm có phần không thú vị thôi. Hắc hắc."

Xuân Đức nói thì nói vậy thôi chứ hắn cũng không có làm vậy, tiếp sau đó hắn bắt đầu lột tất cả tài bảo trên người đám này xuống. Sau khi đã thu về hết tài vật thì hắn bắt đầu dùng biện pháp dã man khống chế đám này lại.

Hắn dùng bốn nguyên độc tố của bản thân biến hóa ra một con ký sinh trùng có sinh mệnh sau đó cấy nó vào bên trong đầu của đám người người Phong Gia. Con ký sinh trùng này toàn thân màu trắng nhìn khá giống con đũa ông dũa, sau khi chui vào từ đường mũi thì nhanh chóng xâm nhập trong đầu của mấy tên này.

[Con ký sinh trùng này là một dạng hình thái khác của Độc Tâm Trùng.]

Hiệu quả của con ký sinh trùng này vô cùng hay, có thể khống chế được nạn nhân, trong khi đó ý thức của nạn nhân vẫn thanh tỉnh, vẫn biết là bản thân đang làm cái gì, có điều không thể khống chế được bản thân mà thôi, với con ký sinh trùng này phải lợi dụng máu của vật chủ để sống nên nạn nhân thường sau một tháng liền ra đi. Cũng đã lâu lắm rồi Xuân Đức chưa dùng lại phương pháp này.

Làm xong tất cả Xuân Đức lúc này cười cười, hãnh nhìn qua hai tên thiên kiêu Phong Gia ra lệnh.

" Hai người các người tát nhau đi nào, tát phải có tiết tấu đấy, cứ người này tát xong thì người kia mới được tát."

" Bốp "

" Bốp"

" Bốp...."

Ngay lập tức âm thanh "bôm bốp " liên tục vang lên như đánh đàn vậy, cứ người này tát một cái xong thì người kia lại tát một cái, chỉ sau vài cái tát thì mặt của cả hai thiên kiêu Phong Gia lúc này đã xuất hiện 10 dấu ngón tay và đang từ từ sưng lên.

Bóng Ảnh ở một bên nhìn thấy vậy thì kinh ngạc nói:

" Chiêu này hay đấy đại ca. Đại ca để cho bọn chúng tát nhau làm gì, để cho bọn chúng ăn lẫn nhau đi, mỗi lần cắn một miếng, như vậy mới thú vị."

Hai thiên kiêu của Phong Gia nghe vậy thì trong mắt hiện lên sự hoảng sợ nhưng hết lần này đến lần khác bọn họ không thể làm gì được. Bốn tên Tinh Vương Tiên Cảnh ở bên cạnh nghe vậy thì trong lòng cũng một mảnh lạnh lẽo.

Nghe được Bóng Ảnh đề nghị thì Xuân Đức lắc đầu phản đối:

" Làm như vậy hư hết đồ chơi thì sao, không thấy lúc này ca phải tốn hao sinh mệnh để cứu về một mạng cho con nhóc kia sao. Không nên, không nên. Đợi khi nào có nhiều đồ chơi mới thì thử nghiệm cũng không tệ.

Bóng Ảnh nhẹ gật đầu nói:

" Cũng đúng, hắc hắc. Vậy để sau này đi, sau này bắt được nhiều đồ chơi mới, bỏ tất cả bọn chúng vào một cái lồng sau cho cả đám cắn nhau đến chết. Ăn thịt đồng tộc để sống như vậy hẳn là rất thú vị, biết đâu sau này lại đào tạo ra được một đầu chó săn tốt."

Càng nghe Bóng Ảnh nói thì trong lòng đám người Phong Gia càng lạnh, bọn họ cảm thấy Bóng Ảnh không phải là người mà là một con quỷ đội lốt người, nhưng vào đúng lúc này tên Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì của Phong Gia bỗng dung nổi lên tính cách anh hùng, thiết huyết không sợ chết hướng về phía bóng ảnh phun ra nước miếng, đồng thời mắng.

" Các người hai con súc sinh có giỏi giết ta."

Xuân Đức cùng Bóng Ảnh lúc này đang nói chuyện, nghe tên này gầm lên thì kinh ngạc, Bóng Ảnh bị chủ nước miếng lên người thì sắc mặt hẳn có chút biến đổi, hẳn lúc này cũng không có tức giận mà cười lên nói:

"Lại thích thể hiện rồi. Gì chứ chết khó lắm, thấy người thú vị như vậy ta quyết định nuôi người làm thức ăn tươi sau này. Bây giờ để ta thử vị thịt của người nào."

Vừa nói thì Bóng Ảnh liền giật một cánh tay của tên kia xuống, ngay lập tức cả cánh tay đứt lìa, máu tươi bắn lên cả mấy tên khác bên cạnh. Có điều tên kia cũng chỉ nhăn nhó mà không rên lên một tiếng, ánh mắt trừng chòng trọc Bóng Ảnh.

Bóng Ảnh sau khi giật xuống một cánh tay của tên kia thì bắt đầu tách từng ngón tay cho vào trong miệng nhai ngẫu nhiên, nhìn thấy tên kia không rên một tiếng mà dùng ánh mắt oán độc nhìn mình thì Bóng Ảnh nhe răng ra cười.

Hắn lúc này bắt ngờ vươn hai ngón tay ra, hai ngón tay hóa thành móc đâm vào mắt tên kia.

" Phúc phúc..."

Hai âm thanh nho nhỏ vang lên, hai ngón tay như hai cái móc câu của Bóng Ảnh đâm xuyên qua hai con mắt của tên kia, tên kia bị như vậy thì lúc này cũng phải la lên.

" A"

Có điều hắn mới vừa la lên thì bóng ảnh đã dùng một tay khác giật đứt cái lưỡi của hắn, máu tươi tràn ra khoang miệng, tên kia chỉ có thể kêu lên những tiếng.

" Ọc ọc."

Từ từ thu lại hai ngón tay, hai ngón tay kia mang theo hai con người to tròn cùng một đám dây thần kinh phía sau. Bóng Ảnh khẽ liếm một cái sau đó bỏ cả hai con người cùng cái lưỡi vào trong miệng nhai nuốt.

Về phần tên trung niên nhân kia lúc này đã thảm không thể tả, hai mắt bị móc ra lộ ra hai cái hố sâu đỏ lôm. Cái miệng liên tục khép mở nhưng chỉ có máu tươi tràn ra ngoài, một cái tay thì bị cụt. Nhìn mà thấy thương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 987: Cuộc Sống Mà

Xuân Đức nhìn thấy vậy thì cũng không có ngăn cản Bóng Ảnh, dù sao cũng chỉ là một món đồ chơi thôi mà, Bóng Ảnh thích dẫn vật kiêu gì thì tùy.

Nhưng ngay vào lúc này từ bên bầu trời vang vọng tiếng kêu giận dữ. Nghe được tiếng kêu bi phẫn cùng giận dữ này thì Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đồng thời nhìn lên trên bầu trời. Vừa ngẩng đầu nhìn lên thì bọn họ liền thấy một con chim 2 đầu to lớn, sải cánh không dưới 40 mét, toàn thân bao trùm bên trong hắc khí. Nó lúc này đang bay vòng vòng trên bầu trời như muốn tìm kiếm cái gì đó.

Cảm nhận được khí tức mạnh mẽ từ con chim hai đầu kia Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đồng thời nhìn nhau một cái, sau đó cả 2 đồng thời nở nụ cười.

" Muốn giết nó ăn thịt một lần cho biết không? " --- Xuân Đức nói.

Bóng Ảnh gật gù đáp:

" Đã có một con chim non, một quả trứng, bây giờ thêm một con chim mẹ nữa là đủ. Hắc. Đại ca ngươi ra tay đi."

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức nhẹ gật đầu một cái. Ánh mắt của hắn lúc này hướng về phía con chim lớn hai đầu trên bầu trời, đồng thời tay hắn nâng lên cao, ngay lập tức một cây cột mâu hư ảo có đồ ăn phù văn chằng

chịt xuất hiện trên tay hắn, cốt mâu ngưng tụ sức mạnh thiên địa dần dần trở nên ngưng thực(Quá trình này khoảng 3 giây).

Ngay khi cốt mâu đã hoàn toàn ngưng thực, toàn thân bốc lên độc khí xanh lục thì Xuân Đức liền dùng 8 phần sức mạnh ném nó ra.

" Vèo..."

Một vệt ánh sáng xanh từ trong tay hắn phóng đi, lúc cốt mâu rời tay của Xuân Đức cũng không có tạo nên bạo động hay phát ra khí tức gì nguy hiểm, mà nó giống như là một đứa bé ném viên đá ra ngoài vậ. Hoàn toàn che giấu sự nguy hiểm. Đây là thành quả của việc kiên trì tập luyện điều khiển bốn nguyên chi lực.

Cũng vì vậy mà con chim lớn hai đầu bên trên bầu trời còn chưa phát giác ra nguy hiểm thì đã bị cốt mâu của Xuân Đức nhanh như ánh sáng kia đâm trúng người. Cốt mâu này của Xuân Đức sau khi đâm trúng con chim lớn hai đầu kia thì cũng không tạo thành sát thương vật lý quá lớn, cả cốt mâu sau khi đâm trúng con chim, đâm xuyên vào người nó, đục một cái lỗ máu to như cái bát ở phía bụng. Ngay khi cốt mâu đi vào bên trong cơ thể con chim thì liền hóa thành độc tố phân tán khắp cơ thể nó.

Cái tốc độ phát tán độc tố rất nhanh, gần như là ngay lập tức, vì vậy chỉ thấy cốt mâu bắn trúng con chim lớn hai đầu thì nó liền rơi xuống đất, không kịp kêu một tiếng. Trong qua trình rớt xuống đất thì hắc khí quanh thân nó cũng tán đi hết lộ ra một bộ lông màu xám.

" Âm âm..."

Cả thân thể của con chim hai đầu rơi thẳng xuống mặt đất phát ra động âm âm, vài cây đại thụ trong phạm vi cũng bị gãy ngang.

Một con hung cầm tu vi ngang bằng với cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì đỉnh phong cứ đơn giản như vậy bị xử lý. Như vậy cũng có thể thấy được Xuân Đức sau thời gian dài tôi luyện thì chiến lực tự thân cũng đã rất mạnh, không có Quỷ Kiếm thì hắn vẫn mạnh.

Con chim hai đầu kia vừa rơi xuống thì Bóng Ảnh liền bay lại gần thu nó vào bên trong nhẫn chứa đồ của bản thân. Sau đó hắn quay về nhìn Xuân Đức cười cười rồi biến mất.

Xuân Đức lúc này cũng cười cười với Bóng Ảnh một cái rồi mang đám nô bộc rời đi. Nơi này động tĩnh rất lớn hẳn e rằng sẽ kéo đến phiền những phiền toái không cần thiết.

- ----o0o----

Thời gian đi qua rất nhanh, không qua bao lâu thì lại đã tối rồi. Lúc này đây Xuân Đức mang theo đám nô bộc tìm đến một cây đại thụ to lớn, sau khi tạo một cái nhà bên trong thân cây thì hắn liền cùng với những người khác chui vào bên trong.

Ngay khi hắn vừa vào trong cái nhà bên trong thân cây, không được bao lâu thì bên ngoài liền đổ mưa, cơn mưa rào rất lớn giống như là thác đổ vậy, trong cơn mưa còn kèm theo gió mạnh, có điều mưa thì mưa, gió thì gió nhưng lại không có sấm sét. Bầu trời vẫn đen đặc một màu. Từ bên trong thân cây nhìn ra bên ngoài Xuân Đức nhìn trời mưa như trút nước hắn đột nhiên cảm thấy có chút gì đó cô đơn.

Nhớ tới Vũ Y còn có Sói Mập đang ở bên trong không gian giới chỉ, Xuân Đức lúc này liền gọi cả hai ra nói chuyện cho vui. Quang mang lóe lên, Vũ Y cùng Sói Mập ngay lập tức xuất hiện ở ngoài này. Vừa ra ngoài thì hai người liền nhìn thấy Xuân Đức đang ngồi cô đơn một mình nhìn ra ngoài trời mưa.

Giống như bao nhiêu lần, Sói Mập lúc này tiến đến phía đến phía sau Xuân Đức rồi nằm xuống, Xuân Đức lúc này cũng như một thói quen ngồi tựa lưng vào bụng của Sói Mập, về phần Vũ Y thì nàng sau khi tiến lại gần Xuân Đức thì liền nằm xuống, gối đầu lên đùi của hắn. Nhìn gương mặt có chút u buồn của Xuân Đức thì Vũ Y hỏi:

" Anh hai đang nhớ mọi người sao? "

Xuân Đức lúc này một tay khẽ xoa đầu đứa em gái, một tay khác thì nắm lấy một bàn tay của con bé. Hắn nhẹ gật đầu ôn nhu nói:

" Đã lâu lắm rồi không có gặp mọi người. Cũng đã lâu lắm rồi cả nhà chúng ta chưa ăn cơm cùng nhau. Không biết khi nào mới có thể gặp mọi người."

Vũ Y lúc này nghiêng đầu nhìn ra bầu trời đêm, nhìn thấy mọi thứ tối tăm mờ mịt thì nàng khẽ thở dài:

" Em cũng vậy, cũng rất nhớ mọi người."

Nói xong thì Vũ Y lại nhìn Xuân Đức khẽ cười nói tiếp.

" Nhưng mà dù sao nơi đây vẫn có anh hai nữa mà, em thấy cũng rất vui. Mặc dù chúng ta ít khi gặp nhau."

Tay hắn vẫn khẽ vuốt ve mái tóc cô em gái, ánh mắt của hắn vẫn nhìn về nơi xa. Nghe được lời cô em gái thì hắn nở một nụ cười có phần chua xót nói:

" Cuộc sống là vậy, đôi khi không phải lúc nào cũng theo ý muốn của bản thân. Sau này có thời gian anh sẽ mang em đi chơi. "

Vũ Y lúc này nở một nụ cười thật tươi, nàng vui vẻ nói.

" Cái này là anh hai hứa đấy nhé. Hì hì. Mà tối nay em muốn ngủ ở đây được không? "

Nhìn xuống cô em gái, nhìn vào đôi mắt xinh đẹp kia, Xuân Đức nở nụ cười, hãnh khê nói:

" Ừ."

Vũ Y nghe vậy thì lúc này liền mỉm cười, sau đó từ từ nhắm mắt lại, một lúc sau thì nàng liền ngủ say. Nhìn thấy đứa em gái đã ngủ mất thì Xuân Đức cười khỏ, hãnh vốn dĩ còn muốn tâm sự một chút nữa, ai ngờ con bé này nói ngủ liền ngủ mất rồi. Về phần Sói Mập cũng như vậy, lúc này nó cũng đã ngủ ngon lành rồi.

Vậy là lúc này hãnh lại một mình lẳng lẳng nhìn màn mưa ngoài kia, nghe từng cơn gió rít gào thổi qua.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 988: Hung Thú Vương Cấp Sống Thành Đoàn

- ---o0o---

Một đêm dài cuối cùng cũng đi qua, cơn mưa đêm qua kéo dài tới gần sáng thì mới kết thúc. Lúc này đây nhìn ra bầu trời bên ngoài là một cảnh tượng vô cùng tươi đẹp. Bầu trời trong xanh thi thoảng mới nhìn thấy một đám mây trắng, ánh nắng dịu nhẹ từ mặt trời phía trên cao chiếu xuống.

Đi ra khỏi căn nhà bên trong thân cây, nhìn khắp cả cánh rừng đều bao phủ bởi sương mù màu trắng dày đặc, cảm nhận được bầu không khí trong lành cùng tươi mát thì Xuân Đức không khỏi hít vào một hơi thật sâu.

Sau khi hít vào một hơi thật sâu thì lúc này Xuân Đức mới chú ý đến mặt đất, ngày hôm qua mặt đất nơi đây chỉ toàn là sỏi đá, đôi khi mới có một bụi cây nhỏ vậy mà hôm nay, chỉ sau một trận mưa khắp nơi đều là hoa hoa thảo thảo che lấp cả nền sỏi đá phía bên dưới, biến hóa có thể nói là nhanh đến kinh người.

Có điều những thứ này chỉ khiến cho Xuân Đức sinh ra hứng thú trong lúc nhất thời mà thôi, không qua mấy phút thì hắn liền chẳng buồn để ý đến nữa. Lúc này đây hắn nhìn qua 5 người Phong Gia đang đứng ở phía sau nói:

" Các người đi phía trước dò đường đi. "

Năm người của Phong Gia nghe được Xuân Đức phân phó thì không dám chậm trễ, cả năm người ngay lập tức đi trước dò đường. Bọn họ chứng

kiến một màn hôm qua thì cũng đã biết sợ, bọn họ biết là dù có nghe lời thì đối phương cũng không bỏ qua cho bọn họ nhưng mà nếu nghe lời, bọn họ nghĩ đối phương sẽ cho bọn họ chết một cách nhanh chóng mà không phải giống kẻ ngày hôm qua. Tuy đằng nào cũng là chết nhưng chết kiểu thanh thản vẫn tốt hơn.

Nhìn những kẻ kia đã chạy đi phía trước dò đường, Xuân Đức lúc này vẻ mặt bình thản không nhanh không chậm bước đi phía sau đám người kia.

Xuân Đức lúc này đang hi vọng có thể tìm thấy một tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh Viên mãn của Phong Gia hay tên thiếu tộc trưởng gì đó cũng được, vì bí mật của nơi này chỉ có mấy người như bọn họ mới biết được chi tiết những người khác cũng có biết một chút nhưng toàn là những thứ râu ria.

Nhưng mà muốn gặp được một trong số những người kia là vô cùng khó khăn, sau khi đi vào vòng xoáy thì mọi người bị truyền tống phân tán ra khắp nơi, tuy hẳn không biết nơi này rộng lớn bao nhiêu nhưng mà từ ngày hôm qua tính đến bây giờ, hẳn ngoại trừ lúc đầu gặp phải 6 người của Phong Gia thì cũng chưa gặp được kẻ nào khác, chỉ dựa vào điểm này hẳn cũng có thể phán đoán ra được một hai.

.....

Cũng giống như những gì Xuân Đức đã liệu trước, nguyên một buổi sáng thăm dò nơi đây hẳn cùng với những người khác không tìm thấy bất kì một người nào, có chăng là đàn đàn lũ lũ hung thú. Hung thú nơi này cực kì nhiều, đại bộ phận đều có cảnh giới Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì, đám hung thú này không phải mỗi con sống một lãnh địa riêng mà sống thành đàn. Mỗi đàn lên tới mấy chục con, đôi khi là cả hơn trăm con.

Trăm con hung thú Tinh Vương Tiên Cảnh, mỗi con hình thể to như ngọn núi lớn, một khi bọn chúng di chuyển đi săn mỗi là cả một khu vực âm âm chấn động. Xuân Đức thấy vậy đương nhiên là không thể bỏ qua rồi, hấn ngay lập tức điều động mấy tên trưởng lão Phong Gia đi săn bắt đám hung thú kia.

Hấn lúc này cũng vô cùng nhân từ, thấy đám người kia trên người không có lấy một kiện vũ khí thuận tay hấn cũng cho mỗi người vài món bảo vật để mà đi săn bắt hung thú.

Có điều hiệu suất làm việc có ba tên này khiến hấn không vừa lòng một chút nào, giải quyết đàn hung thú mấy chục con còn đỡ, chứ mà giải quyết đàn hung thú tầm trăm con là đám này ỉ ạch một lúc lâu mới giải quyết xong.

Mặc dù ba tên này, tên nào cũng có tu vi hậu kì nhưng mà số lượng hung thú cũng rất đông, cộng với bản tính hung hãn liều mạng, với Xuân Đức là yêu bắt chứ không phải giết nên lúc đánh nhau hai bên giằng co phải một lúc lâu. Điều này Xuân Đức cũng có thể hiểu được nhưng mà hấn vẫn cảm thấy không vui.

Để nâng cao hiệu suất bắt hung thú, Xuân Đức lúc này quyết định bố trí ra trận pháp để bắt cho nhanh. Hấn cùng với Bóng Ảnh tốn hao mấy giờ để bố trí ra một cái siêu cấp độc trận phạm vi gần 8000 ngàn dặm, để bố trí ra cái độc trận này Xuân Đức cũng phải tiêu hao 1 thành độ tổ bản nguyên của hấn.

Sau khi đã bố trí xong tất cả hấn thì liền sai đám người của Phong Gia kia đi dụ hung thú, đám hung thú trong này linh trí không cao, bản năng chiếm chủ đạo, đặc biệt đám này vô cùng hung bạo, một khi bị chọc giận là sẽ điên cuồng đuổi giết đối thủ. Bất chấp đối phương có mạnh hơn bản thân hay không.

Công việc đi dẫn dụ hung thú này đối với ba tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì thì chỉ gặp một chút nguy hiểm nhưng mà đối với hai tên thiên kiêu của Phong Gia thì thảm rồi, bọn chúng tu vi không đủ khi đi làm cái nhiệm vụ này nếu không cẩn thận hoặc có một chút không may mắn thì sẽ vong mạng ngay lập tức.

.....

Ở trên một đỉnh núi cao, phóng tầm mắt có thể quan sát được bát phương. Lúc này đây Xuân Đức, Vũ Y cùng Bóng Ảnh đang đứng cùng một chỗ nhìn về phương xa. Nhìn về nơi khói bụi đang nổi lên cuộn cuộn kia.

" Đại ca tính làm gì với đám hung thú này mà lại bắt sống bọn chúng? "
--- Bóng Ảnh nhìn qua Xuân Đức hỏi.

Ánh mắt Xuân Đức lúc này lập lòe tinh mang, hần cười nói:

" Nếu như nói chỉ là hứng thú nhất thời, muốn bắt về nuôi để sau này ăn thịt dần hai đứa có tin không? "

Vũ Y ở bên cạnh liếc hần một cái, sau đó dùng việt ngữ nói:

" Tin anh hai được mới là lạ đấy."

Bóng Ảnh cũng gật đầu bổ sung một câu:

" Tin đại ca thì có mà bán nhà."

Xuân Đức lúc này nhìn qua hai đứa em, nhìn thấy cái biểu hiện không tin tưởng kia của hai đứa thì hần ho nhẹ một cái rồi nói:

" Thì mục đích chính vẫn là nuôi lấy thịt, mục đích phụ thì dùng bọn nó.... À mà cái này rồi sau này hai đứa sẽ biết thôi. Hắc hắc."

Thấy Xuân Đức nói lập lờ như vậy thì Vũ Y bên cạnh không khỏi liếc xéo hắt một cái, tuy trong lòng có chút gì đó không vui nhưng mà nàng lại không có biện pháp gì để đối phó với Xuân Đức cả. Vì để phát tiết buồn bực Vũ Y liền đá cho hắt một cái cho bỏ ghét.

Nhưng đúng vào lúc này, từ phía chân trời bỗng nhiên đen kịt một màu, màu đen kia cũng không phải là mây đen mà là một biển lửa màu đen, cùng lúc đó từ bên trong biển lửa một tiếng hét vang vọng trời. Nhìn thấy được biển lửa cùng với nghe được âm thanh mang theo linh áp kinh người kia thì cả ba người Xuân Đức đồng thời thay đổi sắc mặt.

Bóng Ảnh lúc này liếm môi nói:

" Đại ca, con không tước kia để đệ giải quyết cho. Mà đại ca muốn nó còn sống hay không? "

Xuân Đức lúc này cũng đã nhìn ra thứ khiến cho cả bầu trời biến thành biển lửa. Nghe được Bóng Ảnh nói thì hắt khẽ gật đầu:

" Đệ giải quyết nó đi, sống càng tốt mà chết cũng không sao."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 989: Săn Bắt Hung Thú

Được Xuân Đức đồng ý, Bóng Ảnh liếm môi thêm lần nữa, ánh mắt hẳn nhìn về phía chân trời đầy sự tham lam, trong nháy mắt cả người Bóng Ảnh bộc phát ra khí tức tà ác kinh thiên, cái khí tức tà ác kia cũng khiến cho cả một phương thiên địa nơi này bỗng dưng cũng u ám lại mấy phần.

" Vèo...."

Sau lưng Bóng Ảnh tám đôi cánh chim màu đen hiện ra, tám đôi cánh khẽ vỗ ngay lập tức Bóng Ảnh liền biến mất không còn thấy đâu, một cái chớp mắt sau liền đã thấy hẳn xuất hiện ở phía chân trời rồi.

Cũng không lâu sau đó hàng loạt tiếng nổ lớn, tiếng rít gào như xé tan thiên địa vang lên, từng đợt sóng năng lượng cuồng bạo từ phía cuối chân trời quét ra bốn phương nhưng nơi nó đi qua mọi thứ đều bị hủy diệt, sỏi đá biến thành bột mịn, cây cối trong nháy mắt bốc cháy rồi cũng hóa thành tro tàn.

Cảm nhận được ba động từ phía cuối chân trời, Vũ Y hơi nhíu mày một cái sau đó nhìn qua Xuân Đức hỏi:

" Có cần em đi qua giúp một tay không? "

Nhìn qua Vũ Y nhìn thấy đôi mắt con bé đang bốc lên lửa nóng kia thì Xuân Đức liền biết Vũ Y đang nghĩ cái gì, con bé này cũng không phải sợ Bóng Ảnh đánh không lại mà đang muốn đi ra đánh nhau, trong lòng hẳn thở dài mặc dù hẳn biết Vũ Y lớn rồi, cũng không phải là Vũ Y trước kia

nữa nhưng tại vì trước kia hấn bảo Vũ Y quen rồi, bây giờ để Vũ Y tự mình đi chiến đấu hấn có chút không an lòng.

Nhưng mà suy nghĩ một chút hấn vẫn là gật đầu. Giống như chỉ chờ có vậy, Vũ Y vừa thấy hấn gật đầu thì liền hôn nhẹ vào má hấn một cái sau đó thì biến đi đâu mất dạng.

Lau đi nước miếng trên mặt hấn nhếch môi khẽ cười. Cũng ngay khi Vũ Y vừa chạy đi mất thì con mồi hấn cũng đã tiến vào bên trong cạm bẫy mà hấn bố trí từ trước. Từng đàn hung thú một hồn nhiên không biết gì đuổi theo đám người Phong Gia đi vào bên trong trận pháp, số lượng đám hung thú này khá đông, à nhầm phải nói là rất đông mới đúng.

Đang đuổi theo đám người Phong Gia lúc này không dưới một ngàn con hung thú, hình như hung thú ở cả khu vực này đều bị đám người kia dẫn dụ ra sạch, hình thể con nào con nấy to như ngọn núi lớn, có con chạy trên mặt đất, có con lại bay trên bầu trời ở từ xa nhìn lại vô cùng đồ sộ. Nhất là khí tức hung bạo từ bọn chúng phát ra khiến cho người ta cảm thấy run sợ.

Nếu như hấn không có trận pháp mà tự thân phải đối phó với đàn hung thú cả ngàn con thế này thì cũng phải chạy gấp. Nếu là toàn là sơ kì còn dễ nói, đằng này bên trong còn có không ít hậu kì nữa những con hung thú hậu kì kia cực kì bất mắt, không nói đến khí tức mạnh mẽ trên người bọn nó tán ra, chỉ tính đến cái hình thể to lớn gấp đôi so với đám bên cạnh cũng quá dễ để nhìn thấy.

Với Xuân Đức lúc này cũng phát hiện một điều, nơi này hình như ngoại trừ đám hung thú Tinh Vương Tiên Cảnh thì không thấy đám thú cấp thấp ở đâu cả. Không biết bọn chúng có phải trốn sạch xuống lòng đất rồi không.

.....

Đợi khi đại bộ phận đám hung thú đã đi vào bên trong đại trận thì Xuân Đức lúc này liền giậm mạnh chân một cái, dưới một cái giậm chân này cả ngọn núi của hắn đang đứng cũng phải lún xuống một đoạn. Cùng lúc đó cả một cái đại trận 8000 ngàn dặm rực sáng, đại trận không những phong tỏa trên mặt đất mà còn phong cấm cả ở không trung.

Quang mang xanh lục phóng thẳng lên trời cao, mặc dù là ban ngày nhưng đứng từ ở rất xa, rất xa cũng có thể nhìn thấy. Vào lúc này mặt đất trong phương viên 8000 ngàn dặm nổi lên tầng tầng khói xanh những khói xanh này không thể nhìn thấy bằng mắt mà phải dụng tâm cảm ứng thì mới có thể cảm nhận được.

Những khói xanh kia sau khi bay ra khỏi mặt đất thì liền biến hóa thành đủ loại hình thù sau đó bám lên người, chui vào bên trong miệng của đám hung thú đang điên cuồng gào rú. Rất nhanh nhưng còn hung thú có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì liền bắt đầu có dấu hiệu bất thường, tốc độ cả đám nhanh chóng giảm mạnh, cả người run run, cứ chạy đi một đoạn lại nằm ngã lã ra, sau đó lại đứng lại, lại chạy, lại nằm ngã lã ra. Nhìn không khác gì say rượu cả, thú vị vô cùng.

Không lâu sau đó thì đám hung thú trung kì cũng có biểu hiện y hệt vậy, bình thường đám hung thú cực kì khó đối phó bởi vì bọn chúng ngoại trừ có thân thể cường hãn, lại có nội tại kháng độc tố cao, điểm yếu duy nhất của bọn nó chính là linh trí không cao mà thôi.

Nhưng kháng thì kháng chứ cũng phải nhìn xem là loại độc gì, nếu là dăm ba loại độc tố bình thường thì cũng thôi nhưng đây lại là độc tố bản nguyên của Xuân Đức, nên nhớ bản thể Xuân Đức chính là kẻ săn thực đỉnh cấp, thiên phú độc tố của hắn không phải là thứ bình thường.

Tuy Xuân Đức chưa biết độc tố trong thể nội của bản thân mạnh đến mức nào nhưng từ ngày độc tố dị biến đến nay hắn chưa thấy kẻ nào bị dính

độc mà còn sống. Xét ở khía cạnh nào đó, vũ khí mạnh nhất của hắn không phải Quỷ Kiếm mà là thể nội độc tố.

Nhất là khi hắn vận dụng đòn sát thủ, 9 con độc long trên cơ thể hắn đồng thời xuất thế thì đó mới là kinh khủng(ngày trước đối phó với đám hóa huyết điệp cũng đã dùng một lần, dùng xong trọng thương 2 tháng.)

.....

Chưa đầy 5 phút từ khi đại trận được khai mở thì đại bộ phận đám hung thú đã nằm trên mặt đất, lúc này chỉ còn vài con hung thú nhìn bộ dạng giống con thằn lằn là vẫn đang còn chống cự chưa có ngã gục xuống. Có điều bọn chúng cũng chỉ là cường chống đỡ mà thôi, không qua bao lâu thì cũng phải nằm xuống.

Ở bên trong đại trận, đám người Phong Gia nhìn thấy một màn như vậy thì cả đám không khỏi hít khí lạnh. Nhìn thấy từng mảng hung thú nằm ngã lăn trên mặt đất bất tỉnh thì bọn họ trong lòng rung động vô cùng. Tên thiên kiêu nam tử Phong Gia không biết nghĩ làm sao lại nói ra một câu.

" Thật đáng sợ, kẻ này thật đáng sợ, nếu như đại trận này mà đặt tại Phong Gia thiết nghĩ hậu quả là không thể nào tưởng tượng được."

Hắn vừa nói ra câu này thì cả bốn người khác lúc này đồng thời trừng mắt nhìn hắn, một lão giả quát.

" Câm cái miệng của ngươi lại. Ngươi không nói không ai bảo ngươi câm."

Bị quát như vậy thì thanh niên kia thì giật nảy mình, hắn cũng biết là mình lỡ miệng nên lúc này cúi gằm mặt xuống không dám nói lời nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 990: Con Mồi Tự Tìm Tới

Đang chủ trì đại trận, nhìn thấy tất cả con mồi đều đã ngã gục trên mặt đất thì Xuân Đức liền nhếch môi cười cười. Thu hoạch lần này cũng xem như được, trừ đi chi phí trận pháp (Trận pháp dùng một lần) cùng với tiêu hao mất một thành bản nguyên lực lượng thì xem như cũng lời chút đỉnh.

Lúc này đây hấn nhoáng người lên một cái liền bay đến đám hung thú đang nằm hôn mê trên mặt đất, hồn niệm khổng lồ bao trùm lấy tất cả bọn chúng.

"Vù.."

Trong nháy mắt tất cả đều biến thành từng luồng ánh sáng bay vào bên trong nhãn chứa đồ. Sau khi thu xong chiến lợi phẩm thì Xuân Đức lại nhìn về phía cuối chân trời. Đứng từ nơi đây hấn có thể nhìn thấy Vũ Y cùng Bóng Ảnh đang thỏa sức bộc phát thú tính của bản thân.

Hai người kia liên tục thay nhau trà đạp cái con khổng tước kia, may mà con khổng tước kia tu vi rất cao bằng không đã không chịu nổi nhiệt mà treo rồi. Xuân Đức ước lượng mỗi thần thông mà con khổng tước kia đánh ra có uy năng gấp khoảng từ 12-15 lần một đòn toàn lực của một Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. Vì vậy hấn suy đoán con khổng tước này chiến lực ngang với Bán Bộ Hằng Quân Tiên Cảnh, hoặc yếu hơn một chút nhưng không xê xích bao nhiêu.

Chiến lực của nó tuy rất mạnh, thần thông đánh ra vô cùng kinh người nhưng đánh với Vũ Y cùng Bóng Ảnh nó lâm vào thế yếu. Vũ Y tốc độ quá

nhanh né tránh toàn bộ thân thông mà con không tước đánh ra, về phần Bóng Ảnh thì trực tiếp nghạnh kháng, không thềm tránh né.

Còn biển lửa xung quanh con không tước kia nhìn thì vô cùng kinh người nhưng lại không gây sát thương quá lớn, nếu là đám cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì mới tạo sức sát thương cao, còn từ hậu kì thì có cũng như không. Có chăng cũng chỉ là gây một chút khó chịu, cùng hạn chế một chút tốc độ của đối thủ mà thôi.

Đã nhìn rõ chiến cục, cũng đã biết được cái kết. Xuân Đức lúc này liền không quan tâm tới nữa. Hắn lúc này tranh thủ tìm đến một nơi thích hợp ngồi xuống, tranh thủ thời gian nhân lúc đám hung thú kia đang hôn mê mà không chế lại bọn chúng.

- --o0o---

Động tĩnh chiến đấu ở nơi đây vô cùng lớn, truyền đi không biết bao nhiêu vạn dặm. Những kẻ ở phương xa ngay lập tức bị động tĩnh ở nơi này gây chú ý.

Ở một nơi sơn mạch liên miên, Trên một ngọn núi cao đang có một đội ngũ gần 40 người, trong 40 người này thì chỉ có 3 người Phong Gia, một người là thiếu chủ của Phong Gia, hai người còn lại là hai ông lão có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. Những người còn lại đa phần là người của Lam Gia cùng Thái Gia.

Cũng vì có hai ông lão kia mà thiếu chủ Phong Gia, Phong Kiếm mới có thể trấn áp được những người còn lại. Lúc này đây Phong Kiếm đang nhìn về phương xa, trong ánh mắt hắn hiện lên tia sáng khác thường. Sau một lúc suy tư thì hắn liền ra quyết định.

" Chúng ta nhanh chóng tiến về nơi kia. Nơi kia rất có thể là vị trí mà các vị tộc lão đang chiến đấu."

Nói xong một câu thì hắn cũng không hề do dự mà bay thẳng về phương hướng nơi đang có chiến đấu những kẻ khác ở phía sau lúc này hai mặt nhìn nhau rồi cũng cắn răng bay theo phía sau.

Cùng lúc này ở những nơi khác nhau, người của Phong Gia sau khi nghe được âm thanh chiến đấu kinh thiên kia thì liền ngẩng đầu nhìn lên, sau đó đồng thời bay về nơi đang xảy ra chiến đấu. Hầu như ai cũng nghĩ, chiến đấu như vậy chỉ có thể là tộc lão bên trong tộc gây ra mà thôi.

- --o0o---

Quay về với Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này cũng đã hoàn toàn khống chế xong đám hung thú, mỗi con hung thú hắn đều để lại một cái " độc linh chủng" bên trên linh hồn. Bây giờ sinh tử đám hung thú kia cũng chỉ là một ý niệm mà thôi. Sau khi khống chế được đám hung thú này thì trong tay Xuân Đức cũng gọi là có một chút thế lực.

Ngay khi hắn vừa khống chế xong đám hung thú thì lúc này Bóng Ảnh cùng Vũ Y cũng đã chơi tàn con khổng tước kia. Lúc này đây Bóng Ảnh nắm trong tay con khổng tước mang đến trước mặt Xuân Đức cười hắc hắc nói.

" Của đại ca đây, vẫn còn sống nhăn."

Xuân Đức nhìn con khổng tước trong tay Bóng Ảnh mà khóe miệng co giật nhẹ nhẹ, không biết hai người Bóng Ảnh cùng Vũ Y dẫn vật con khổng tước kia kiêu gì mà nó bây giờ nó đã bất tỉnh, cả bộ lông trên người cũng bị

đánh rụng, nhìn thấy mà thương, nhất là cả người toàn là vết đao, nhiều vết thấy cả xương trắng Xuân Đức nhìn thôi mà cũng cảm thấy đau thay nó.

Nhận lấy con hung cầm từ trong tay Bóng Ảnh nhìn qua vài lần rồi Xuân Đức cười nói:

" Nhìn nó chẳng khác gì con gà vịt trụi lông cả. Không biết luộc lên ăn thì có mùi vị như thế nào."

Xuân Đức không biết nhớ tới cái gì lúc này hấn khẽ liếm môi một cái, nhìn bộ dạng của hấn lúc này tà ác vô cùng. Có điều sau đó hấn vẫn kiểm chế xúc động muốn luộc con hung cầm kia lên chấm muối tiêu mà thu nó vào bên trong nhẫn chứa đồ. Đương nhiên hấn cũng không quên hạ xuống một cái độc linh chú lên linh hồn con khổng tước kia.

Vũ Y lúc này đang ở bên cạnh lên tiếng hỏi:

" Chúng ta bây giờ làm gì tiếp theo anh hai, có hay không lại tiếp tục đi bắt hung thú."

Nghe được Vũ Y hỏi, Xuân Đức lập tức lắc đầu nói:

" Hôm nay vậy là đủ rồi, bây giờ chúng ta ở nơi đây chờ đợi xem có ai bị hấp dẫn đến nơi này không. Nếu 2 canh giờ sau mà không có ai tới thì chúng ta liền rời đi nơi đây. Phải kiểm cho ra mấy tên đầu lĩnh của Phong Gia, bằng không chúng ta nơi đây rất bị động."

Bóng Ảnh cùng Vũ Y nghe vậy thì đều gật đầu, sau đó cả ba đều ẩn nấp đi, chờ đợi con mồi cắn câu. Về phần năm người Phong Gia đã bị Xuân Đức không chế, lúc này cũng đã được hấn an bài riêng.

Một giờ đi qua....

Mọi thứ vẫn như vậy, không có một người nào đến nơi đây, ngay cả đám động vật khác lúc này cũng không dám ra ngoài, không dám phát ra tiếng kêu, mọi thì lâm vào yên lặng đến đáng sợ.

Hai giờ qua đi...

Trước kia sao giờ vẫn vậy.

Ba giờ qua đi....

Lúc này đây bắt đầu có người xuất hiện trong tầm điều tra của Xuân Đức nhưng mà người tới không phải người hấn cần tìm, người này một vị lão tổ của Thái Gia. Sau khi tới đây thì tên kia bắt đầu quan sát hiện trường.

Không lâu sau khi lão tổ Thái Gia đến đây thì liên tục có độn quang bay đến nơi này, lúc này đây cũng đã có người Phong Gia xuất hiện. Tuy chỉ là một người nhưng lại đúng là người Xuân Đức cần tìm, cùng người mà hấn muốn tiêu diệt nhất. Tên tu sĩ Tình Đạo của Phong Gia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 991: Một Đòn Kết Liễu

Khi vừa nhìn thấy người này thì Xuân Đức liền đã liên hệ với Vũ Y đang ẩn nấp trong bóng tối. Xuân Đức lúc này dùng việt ngữ truyền âm nói:

" Tiểu Y thấy kẻ vừa mới đến sao? "

Vũ Y ngay lập tức truyền âm lại:

" Đã nhìn thấy, anh hai muốn giết người này sao? "

Xuân Đức lúc này nói:

" Không, là bắt sống. Nhưng phải cẩn thận. Người này là tu sĩ Tình Đạo của Phong Gia. Một khi ra tay là phải ngay lập tức hạ gục kẻ này, anh cảm nhận được sự nguy hiểm từ trên người hắn, ắt hẳn trên người hắn có bảo vật không tầm thường. Em nắm chắc bao nhiêu phần có thể trong một kích liền khiến kẻ kia mất đi lực phản kháng. "

Vũ Y chắc chắn nói:

" Em có chín thành nắm chắc."

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ nhú mày, hắn lúc này truyền âm cho Bóng Ảnh nói:

" Hỗ trợ Tiểu Y."

Nghe được Xuân Đức truyền âm thì Bóng Ảnh không nói một lời liền hóa thành khói đen sau đó dung nhập cùng với Vũ Y. Cùng lúc này Vũ Y cũng bắt đầu hành động, nàng đeo mặt nạ lên sau đó liền biến mất.

Ẩn thân thuật của Vũ Y lúc này đã đạt tới cảnh giới thượng thừa rồi đến ngay cả Xuân Đức vẫn luôn chú ý đến Vũ Y mà khi nàng biến mất hẳn cũng không thể xác định được vị trí hiện tại của nàng ở đâu.

Thực sự mà nói tên tu sĩ Tình Đạo của Phong Gia không quá nguy hiểm, nếu không phải kiêng dè thứ bảo vật không biết tên trên người tên kia thì hẳn, Vũ Y cùng Bóng Ảnh đã trực tiếp xuất hiện vây công tên kia. Dù tên kia có mạnh nấy chứ mạnh nữa cũng phải bó tay chịu trói nhưng hết lần này tới lần khác tên này lại mang trên người bảo vật khiến cho Xuân Đức phải kiên kị.

.....

Tên tu sĩ Tình Đạo của Phong Gia khi vừa tới nơi đây thì liền đã bị tất cả mọi người nhìn thấy, sau khi nhìn rõ hẳn là người nào thì đám tu sĩ nơi đây cả kinh, ngay lập tức cả đám bay qua phía bên này lần lượt từng người đến trước mặt lão ta cung kính chào hỏi.

" Kính chào Phong Lăng tiên bối."

" Kính chào Phong Lăng tiên bối."

" Kính chào Phong Lăng tiên bối."

" Kính chào Phong Lăng trưởng lão."

.....

Mỗi người đi đến trước mặt ông lão đều là mang theo một vẻ mặt tươi cười lấy lòng, có điều lão giả này không thèm nhìn những người trước mặt một cái, lão ta lúc này vẫn đang quan sát nơi vừa diễn ra chiến đấu của Bóng Ảnh, Vũ Y cùng con Khổng tước. Những người bị lão ta không nhìn tới thì sắc mặt xấu hổ, bọn họ ôm quyền nhanh chóng lùi qua một bên.

Duy chỉ có lúc mấy tên thiên kiêu của Phong gia tiến lên chào hỏi thì lão ta mới có phản ứng. Lão nhìn mấy người kia một cái sau đó thì khẽ gật đầu xem như đáp lời. Giống như cũng chỉ chờ có vậy, đám thiên kiêu Phong Gia lúc này trên mặt người nào người nấy đều mang theo vẻ tươi cười sau đó nhanh chóng đứng ra phía sau lão giả.

Người đến nơi đây mỗi lúc một nhiều, người nào đến đây sau khi nhìn thấy tên tu sĩ Tình Đạo của Phong Gia thì đều tiến lên chào lão giả Phong Lăng kia một tiếng tiên bói. Sau đó nếu người của hai gia tộc khác thì đi qua một bên đứng, còn người của Phong Gia thì đứng sau lưng của lão giả.

Cũng có nhiều người trong ngày hôm qua có thu hoạch ngoài ý muốn, bọn họ cũng rất thức thời dâng lên cho Phong Lăng lão giả, nếu là món đồ nào lọt vào mắt của lão ta thì lão ta liền cầm lấy sau đó khẽ gật đầu, còn thứ nào không hợp pháp nhãn thì lão ta liền ném nó xuống đất như ném một thứ rác thải vậy.

Những người có đồ vật bị ném trên mặt đất thì cả đám thần tình xấu hổ, sợ sệt, sau khi xin lỗi một thôi một hồi thì liền lui ra phía sau, còn về phần thứ đang nằm trên mặt đất kia bọn họ cũng không dám thu về, sợ đắc tội với đối phương.

Về phần Phong Lăng lão giả sau khi thu xong những vật hiếm mà đám tu sĩ dâng lên thì lại chấp tay sau lưng, bộ dạng lạnh nhạt với mọi thứ. Hiện lúc này ánh mắt chỉ nhìn chăm chú với một nơi.

Nhưng vào đúng lúc này, cũng giống bao lần khác, lúc này đây có một tu sĩ cũng mới vừa bay tới nơi đây. Người này là mộ nam tử thân hình có chút gầy yếu, bộ dạng có chút chật vật, trên thân mặc đạo bào của Lam Gia.

Sau khi đến nơi này liền được những người khác nhắc nhở, người này gật đầu cảm ơn sau đó nhanh chóng đi tới trước mặt Phong Lăng lão giả. Hắn cúi đầu cùng kính nói:

" Kính chào Phong Lăng tiên bối, vãn bối ngày hôm qua may mắn ở bên trong sào huyết hung thú tìm được một cây Lạp Thiên Phi Thúy trưởng thành, biết được tiên bối thích sưu tầm tiên thảo quý hiếm nên vãn bối liền mang đến đây. Mong tiên bối không từ chối, dù nó không đáng là gì nhưng đây là tấm lòng của vãn bối.

Vừa nói người nam tử bộ dạng gầy yếu kia liền lấy ra từ bên trong túi càn khôn một cái hộp gỗ, sau đó bộ dạng như hiến vật quý tiến đến bên cạnh Phong Lăng lão giả. Những người đang ở nơi đây nghe đến Lạp Thiên Phi Thúy thì cả đám không khỏi kinh hô thành tiếng, hiển nhiên ai cũng đã nghe nói đến vật kia.

Về phần Phong Lăng lão giả lúc này nghe đến bốn từ Lạp Thiên Phi Thúy, tuy không có kích động như những kẻ khác nhưng trong mắt lão ta lúc này cũng đã hiện lên tinh quang, nhìn thấy nam tử mang hộp gỗ đưa tới trước mặt mình thì lão ta ngay lập tức phát tay thu lấy. Cầm trong tay chiếc hộp gỗ lão ta không kiềm chế được nổi lòng mà ngay lập tức mở hộp ra.

Nhưng ngay vào lúc hắn vừa mở cái hộp ra thì một luồng hấp lực cực lớn hút hai bàn tay của lão ta lại, ngay lập tức lão liền cảm thấy không ổn, trên người lão ta ngay lập tức hiện lên ánh sáng màu vàng(hộ thể tiên khí), cùng lúc đó ánh mắt lão ta hung ác nhìn về phía nam tử vừa đưa cái hộp cho bản thân.

Nhưng vừa nhìn lại thì đồng tử của lão ta không khỏi thít chặt, lão nhìn thấy hai vệt kim quang nhanh chóng hướng phía ngực lão đâm tới, cảm nhận được khí tức từ hai vệt kim quang kia thì lão liền cảm thấy cực độ nguy hiểm. Lão ngay lập tức muốn tránh đi.

Nhưng còn chưa để lão làm ra thêm bất kì phản ứng nào khác, vệt kim quang kia đã đâm lên trên hộ thể tiên khí màu vàng bên ngoài.

" Rắc rắc..."

Chỉ vừa mới va chạm thì hộ thể tiên khí liền bị phá tan, hai vệt kim quang kia tốc độ không giảm đâm thẳng vào ngực lão. Hai âm thanh " Phúc phúc " vang lên.

Ngay khi kim quang đâm xuyên vào trong ngực thì lão giả Phong Gia cả người liền run lên bần bật, hai mắt đờ đẫn, ngay sau đó lão liền gục xuống.

Quá trình ám sát vô cùng nhanh chóng, khi tắt nhưng người nơi đây còn chưa nhìn rõ cái gì thì lão giả có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn của Phong Gia đã bị hạ gục.

Nhìn thấy lão giả bị hai cây đao màu vàng xuyên qua ngực, hai chân quỳ trên mặt đất, đầu gục xuống thì đầu óc của tất cả mọi người nơi đây đều trống rỗng, cả đám không dám tin vào mắt mình. Không gian thoáng cái tĩnh lặng như chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 992: Đến Một Tên Xử Lý Một Tên

Nhưng vào đúng lúc này từ hai phương hướng bất đồng, ba âm thanh giận dữ đồng thời vang lên.

" Người muốn chết. Dám đánh lén người của Phong Gia chúng ta."

Những âm thanh này đồng thời vang lên, mang theo linh áp khủng bố chấn cho tai của mọi người nơi đây ông ông. Người có tu vi yếu trực tiếp bạo thể mà chết hoặc thất khiếu chảy máu, chỉ có cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh mới có thể miễn cưỡng chống lại. Cùng lúc đó từ hai phương hướng khác nhau, ba đạo ánh sáng như sao băng xẹt qua bầu trời phóng đến nơi đây.

Nghe được âm giận dữ kia thì người ở nơi đây lúc này mới tỉnh hồn lại, cùng lúc này người của Phong Gia cũng gầm lên giận dữ. Mấy tên tộc lão của Phong Gia hét lớn.

" Chịu chết đi."

Vừa hét lớn một tiếng, gần mười tên tộc lão có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì đồng thời đánh về phía Vũ Y. Uy thế của một kích phần nộ này vô cùng kinh khủng, nó khiến cho cả một phiến thiên địa nơi đây cũng phải biến sắc.

Nhìn thấy công kích của gần mười tên tộc lão Phong Gia đánh tới thì nam tử kia cũng không có né tránh mà đứng trơ mắt ra mà nhìn. Giống như hẳn lúc này bị dọa ngốc rồi.

" Âm âm âm..."

Ngay lập tức nhưng công kích khủng bố kia liền hạ xuống, bao phủ lấy nam tử kia vào bên trong. Nam tử kia trong nháy mắt bị gần mười đại tiên thuật cắn nuốt.

Những người khác thấy như vậy thì cảm thấy không đúng nhưng lại không biết là không đúng ở điểm nào cả. Ngay cả mười tên tộc lão của Phong Gia lúc này cũng hơi cau mày lại, bọn họ cũng ần ần cảm thấy gì đó sai sai.

Rất nhanh bụi mù liền tán đi, lộ ra một cái hố sâu bên trong cái hố sâu kia lúc này đang nằm một cái túi da người bị đánh cho tàn phá, bên cạnh còn có vô số mảnh da người lớn nhỏ bất đồng. Khi mọi người nhìn kỹ thì không khỏi kinh hãi, bọn họ phát hiện cái túi da kia có bộ dáng giống như nam tử lúc trước.(giống như con ve lột xác vậy, hình ảnh nó thế nào thì tình cảnh lúc này như vậy.)

Đang lúc mọi người kinh nghi bất định thì liên tiếp ba âm thanh " hự hự hự " giống như đồng thời vang lên. Cùng lúc đó ba tên tộc lão của Phong Gia cũng đồng thời gục xuống, hai tay ôm lấy ngực, trong miệng thì trào ra máu đen.

Còn không để cho những người khác phản ứng kịp, lại có hai âm thanh

" Phúc phúc.. "

vang lên. Hai cái đầu bay lên cao cao, hai tên tộc lão khác của Phong Gia lúc này cũng chết mà không rõ vì sao. Thi thể không đầu lão đảo vài cái liền ngã trên mặt đất, về phần linh hồn của bọn chúng thì không biết vì sao mà lại không thấy bay ra ngoài bỏ chạy.

Cũng vào lúc này từ phương xa lại vọng đến âm thanh.

" Người dám."

Âm thanh mang theo sự phấn nộ vô cùng nhưng lại xen lẫn sự bất đắc dĩ. Bởi vì lúc này đây cả ba tên Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn của Phong Gia cũng đang phải lo mà đối phó với địch nhân của bản thân.

Ngay lúc phát hiện ba người này xuất hiện thì Xuân Đức ngay lập tức liền xuất hiện ngăn cản một người, về phần hai người khác thì do Bóng Ảnh giải quyết, sau khi ám sát thành công tên tu sĩ tình đạo của Phong Gia thì những kẻ khác đã không còn đáng lo, Vũ Y có thể giải quyết được vì vậy mà Bóng Ảnh cũng không cần hợp thể với nàng nữa.

Thực tế thì cái này là do Xuân Đức đề phòng vạn nhất mới để Bóng Ảnh hợp thể cùng với Vũ Y thôi, chứ thực tế thì không cần cũng không sao.

.....

Lúc này đây Xuân Đức đang một mình đối phó với một tên đại hán khôi ngô, tên này ngoại trừ to xác ra thì chiến lực cũng có thể nói là kinh người.

Sau khi đánh nhau bằng tay không với tên đại hán trước mắt mấy chục hiệp thì Xuân Đức tự nhận thấy là mình không bằng. Thân thể hắn vẫn chưa đủ mạnh để ngạnh kháng tiên bảo trung phẩm. Nhưng điều này cũng dọa cho tên đại hán kia xanh mặt, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy một người dùng tay không ngăn cản tiên kiếm trung phẩm mà không bị làm sao.

Sau khi đánh nhau được vài chục hiệp thì hai bên một lần nữa tách, đại hán cao lớn kia lúc này cảnh giác nhìn Xuân Đức lên tiếng.

" Ta nhận ra ngươi, ngươi là người của Lam Gia. Ngươi biết ngươi làm như vậy thì sẽ mang lại điều gì cho Lam Gia sao? Một khi ra ngoài, việc này truyền đến Phong Gia thì Lam Gia trong vòng một đêm sẽ bị xóa tên, bây giờ vẫn còn chưa muộn nếu như.... Hự.. Phụt.."

Tên này còn chưa nói xong thì sắc mặt trong lúc nhất thời liền tím đen lại, từ trong miệng hắn trào ra máu đen, thân thể khô ngô của hắn lúc này cũng run lên dữ dội, ánh mắt hắn hoảng sợ khi nhìn về Xuân Đức. Hắn lúc này không tự chủ lui về phía sau.

Có điều hắn chưa lui về thì Xuân Đức đã tiến lại gần, một tay nắm lấy cổ hắn cười lạnh nói:

" Lại còn muốn uy hiếp ta. Chẳng lẽ ta còn sợ Phong Gia các người sao. Đợi ta giải quyết xong Lam Gia nơi này thì mục tiêu kế đến chính là Phong Gia các người. "

Nghe Xuân Đức nói vậy thì hai mắt trung niên mở thật lớn, miệng hắn há ra như là muốn nói điều gì đó có điều bị bàn tay của Xuân Đức bóp chặt khiến hắn khó khăn lắm mới nói ra một câu.

" Người sẽ phải hối hận."

Vừa nói xong câu này thì hắn liền triệt để chết đi. Nhìn thấy người này chết đi thì Xuân Đức có chút đáng tiếc, hắn lúc này trong khi giao chiến với trung niên này thì đã lén sử dụng độc, vì cũng không rõ dùng bao nhiêu độc thì sẽ không lấy mạng tên này nên hắn sử dụng liều lượng gấp đôi lượng độc khi đối phó với một con hung thú có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì, ai ngờ tên này vậy mà không chịu nổi liền chết mất.

[Chú ý: Độc tố bản nguyên mà Xuân Đức sử dụng chỉ có khuyết điểm về mặt tốc độ cùng phạm vi công kích mà thôi, về lực sát thương còn vượt xa Quỷ Kiếm.]

Nhìn trong tay thi thể của đại hán, Xuân Đức có chút cảm khái:

" Lại phí một khối tài liệu tốt, không ngờ linh hồn cũng bị độc của ta độc chết tiêu tán luôn rồi."

Đúng lúc này hắn cảm nhận được cái gì đó, ánh mắt hắn ngay lập tức nhìn về phương xa. Vừa nhìn hắn liền thấy một đội ngũ gần bốn mươi người đang cấp tốc bỏ chạy, đặc biệt trong đó có ba người bỏ chạy nhanh nhất.

Trong ba người có một tên thanh niên Xuân Đức biết mặt, chính là tên thiếu chủ của Phong Gia. Hắn còn không quên cái thái độ lồi lõm của tên này lúc mới vừa gặp mặt. Ném xác tên trung niên vào trong nhẫn chứa đồ, Xuân Đức lúc này ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo tên thiếu chủ của Phong Gia.

Trong khi Xuân Đức đuổi theo ba người thì Bóng Ảnh bên này đang vui đùa cùng với hai người khác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 993: Không Chế Toàn Bộ

Bóng Ảnh lúc này không phải là chiến đấu một mình, lần này chiến đấu cùng với hắn còn có huyết nô Điệp Vũ nữa. Điệp Vũ sau một thời gian dài trị thương thì bây giờ chiến lực cũng đã khôi phục về tình trạng đỉnh phong, không những khôi phục mà còn tịnh tiến thêm một ít. Bây giờ chiến lực của nàng còn mạnh hơn Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn một chút.

Nói đến việc này thì công lao phải quy về Bóng Ảnh, vì để cho thức ăn của mình càng thêm mỹ vị Bóng Ảnh cũng không tiếc dùng tài nguyên của Xuân Đức bồi dưỡng Điệp Vũ.

Hai tên tộc lão Phong Gia cũng là người của Thăng Tiên Tông nên về thân phận của Điệp Vũ thì hai người biết rất rõ, vì biết rất rõ nên hai người càng thêm kính sợ.

.....

" Âm! Âm! Âm!"

Liên tiếp là những âm thanh chát chúa vang lên, Bóng Ảnh cùng Điệp Vũ kết hợp với nhau đánh cho hai tên tộc lão của Phong Gia thở không ra hơi. Hai người kia lúc này chỉ có thể tựa vào nhau mà phòng thủ, vừa đánh vừa lùi lại hi vọng muốn kéo dài thời gian.

Giống như là nhận ra được ý đồ của hai người, Bóng Ảnh lúc này cười lên, điệu cười của hắn trầm thấp nghe giống như ác đụt cười vậy.

" Khắc khặc, còn muốn đợi viện thủ đến, các ngươi cho rằng cái tên kia có thể sống dưới tay đại ca của ta. Đứng lại đánh một trận tận hứng đi nào, không phải mới đầu các ngươi ai nấy đều rất hung mãnh sao? "

Nghe được lời nói của Bóng Ảnh thì trong lòng hai tên tộc lão Phong Gia cảm thấy trầm xuống, bọn họ quả thực đang đợi người đến giúp nhưng nghe Bóng Ảnh nói thì lòng tin của bọn họ liền giảm đi phân nửa. Bây giờ bọn họ đang lâm vào tình thế tiến thoái lưỡng nan, đánh thì đánh không lại mà chạy thì cũng chạy không thoát.

Điều làm cho bọn họ bất đắc dĩ nhất chính là kẻ này vẫn không có ra tay toàn lực, đã vậy còn luôn thúc dục cùng ép buộc bọn họ phải chiến đấu với hắn, trong khi kẻ này chính là một con quái vật đánh không chết, mất đầu hay mất tứ chi thì ngay sau đó liền tái sinh lại, đã vậy trên người này sinh cơ vẫn bưng bưng không hề có dấu hiệu giảm xuống.

Bình thường dù là đại năng kinh thiên cỡ nào, một khi bị mất đầu hay tứ chi thì đều phải tổn rất nhiều bản nguyên sinh mệnh để khôi phục lại. Việc này gián tiếp hạ xuống chiến lực, còn con quái vật trước mặt bọn họ thì hoàn toàn ngược lại, càng bị thương thì nó càng mạnh, càng thêm điên cuồng.

- --o0o---

Xuân Đức đã giải quyết xong đối thủ, Bóng Ảnh thì đang chơi trò tìm kích thích trong chiến đấu. Về phần Vũ Y lúc này cũng đã giải quyết xong. Bất kỳ những kẻ nào không nghe lời hoặc dám chống đối thì Vũ Y không do dự đưa tiễn kẻ kia đi gặp người thân nơi hoàng tuyền, kẻ cả là người của Lam Gia cũng vậy.

Bây giờ ở xung quanh Vũ Y là một mảnh xác chết nằm la liệt, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất. Lúc này còn đứng ở đây đều là người của hai gia tộc là

Lam Gia cùng Thái Gia. Về phần người của Phong Gia đã bị nàng giết sạch rồi.

Vũ Y lúc này đảo ánh mắt nhìn qua đám người sau đó lạnh giọng nói:

" Muốn sống thì nên biết nghe lời, đừng để ta không vui. "

Mấy trăm người phía đối diện lập tức cúi đầu xuống, cả đám lúc này đang run lên. Bọn họ thực sự cảm thấy sợ, đối phương không những có tu vi cao cường đã vậy lại cực kì tàn nhẫn, chỉ một lời không hợp liền giết người, nhìn một mảnh thi thể đang nằm xếp đống lên nhau, lại nhìn máu tươi đang chảy thành dòng trên mặt đất thì cả đám trong lòng lạnh ngắt.

Nhìn thấy cả đám người cúi đầu lặng yên không dám nói gì nữa thì Vũ Y lại nhìn về phía một tên trung niên nữ tử của Lam Gia nói:

" Người, đi ra ngoài."

Nghe được lời này thì trung niên nữ tử kia ngay lập tức run mạnh một cái, có điều nàng cũng không dám bỏ chạy, nàng biết với tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì như nàng một khi bỏ chạy thì nàng chắc chắn phải chết, đối phương giết hậu kì tu sĩ như giết gà lại càng không nói tên một tu sĩ trung kì như nàng, lúc này nàng lấy hết can đảm bước ra khỏi đội ngũ, đi tới trước mặt Vũ Y cực kì cung kính nói:

" Tiên bối có điều gì xin cứ căn dặn."

Vũ Y đánh giá nàng ta hai lần rồi nói:

" Những người này ta giao cho ngươi, ta không cần biết ngươi làm cách nào miễn bọn chúng biết nghe lời là được. Bây giờ thì cho người dọn những thi thể kia về một chỗ đi."

Trung niên nữ tử nghe vậy thì thoáng cái ngẩn người ra, vốn đã chuẩn bị sẵn tâm lí phải chết nhưng không

ngờ đối phương lại không có giết mình lại còn giao cho trọng trách, sau vài giây ngẩn người thì nàng ngay lập tức phản ứng lại. Lúc này nàng cam đoan nói:

" Sẽ không làm tiền bối phải thất vọng."

Nói xong thì nàng ngay lập tức lui xuống, đi tới trước mặt đám người hai gia tộc. Đám người hai gia tộc ánh mắt nhìn về phía nàng đã phát sinh biến hóa vô cùng lớn, có người thì vui mừng, có người lại lo lắng, có kẻ lại không phục.

Nhìn mấy trăm người nơi đây, nàng ta lớn giọng nói:

" Ta là Lam Hồng, từ nay các ngươi phải nghe lệnh của ta, người nào không dám không nghe lệnh của ta cũng chính là chống đối tiền bối. Bây giờ nghe ta điếm tên, người nào được ta điếm tên thì bước lên đây."

Nữ tử này bên trong Lam Gia cũng là người có địa vị nên lúc ra lệnh cho người khác cũng vô cùng có khí thế những người bị nàng điếm tên thì sắc mặt người nào cũng âm tình bất định.

Đối với những việc này thì Vũ Y làm ngơ, nàng lúc này ngồi trên một hòn đá lớn nhìn về phương xa, nhìn về phương hướng của Xuân Đức.

- --o0o---

Quay trở lại với Xuân Đức. Sau khi hắn vừa phát hiện ra con mồi thì liền đuổi theo, không qua bao lâu thì hắn liền đã đuổi theo ngay phía sau ba người kia. Thấy hắn đuổi sát theo phía sau thì ba người kia liền tách ra chạy, có điều Xuân Đức vẫn chỉ đuổi theo tên thiếu chủ Phong Gia.

Vậy là hai tên khác lúc này tự chạy quay về, sau đó liền chết muốn kéo chân Xuân Đức lại để tranh thủ thời gian cho tên thanh niên kia chạy trốn.

Mục đích của hai người quả thực cũng đã đạt được như nguyện, một người kiềm chế Xuân Đức được 2 giây sau đó liền bị hắn một kiếm chém đôi, người thứ hai thì lâu hơn một chút, tên kia không tiếc tự bạo tất cả vũ khí, ngay cả bản thân cũng muốn tự bạo. Có điều bị Xuân Đức nhanh hơn một nhịp bắn chết tươi.

Như vậy thời gian hai tên kia tranh thủ được cũng được gần 10 giây, thêm vào việc Xuân Đức tốn thêm thời gian nhặt xác 2 tên thì hắn là 10 giây. Trong mười giây này thì tên thiếu chủ của Phong Gia đã vận dụng bí pháp cùng bí bảo chạy trốn được rất xa.

Xuân Đức thấy vậy một màn thì nhăn mày lại, không một chút do dự hắn liền đuổi theo. Nếu không phải tên này là thiếu chủ Phong Gia biết được nhiều bí mật cần phải bắt sống thì hắn đã sớm vận dụng Quỷ Cung cho tên này một tiễn rồi.

(Cảm ơn mọi người đã ủng hộ. Chúc mọi người có buổi tối vui vẻ.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 994: Phân Thân Cường Giả

- --o0o---

Cũng phải công nhận một điều, thiếu chủ của một siêu cấp thế lực trên người tên kia có vô số bí bảo, đồ bảo mệnh cũng có không ít. Đặc biệt là "Độn Thiên Phù" tên kia không phải có vài tấm mà là có cả năm. Cứ lúc một tên kia lại sử dụng một tấm, khiến cho việc truy đuổi của Xuân Đức gặp nhiều khó khăn vô cùng.

Nhìn thấy mãi mà vẫn chưa tóm được con cá trạch kia, Xuân Đức có chút phát cáu. Lúc này hấn lạnh lẽo nói :

" Còn chạy nữa. Được, ta cho ngươi chạy. Thật nghĩ ta không có biện pháp nào sao."

Âm thanh của hấn không lớn nhưng vang vọng khắp cả một phương thiên địa, mới vừa sử dụng "Độn Thiên Phù" lần nữa đào mệnh thành công, Phong Kiếm nghe được âm thanh này thì cả người không khỏi phát lạnh. Nhưng hấn cũng không có dừng lại mà ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi, nếu không phải "Độn Thiên Phù" không cách nào sử dụng liên tục trong 3 phút thì hấn sớm tiếp tục dùng "Độn Thiên Phù" để chạy khỏi nơi đây, cách xa cái tên phía sau.

Xuân Đức đứng ở trên bầu trời, nhìn về phương xa cách nơi hấn đứng mấy vạn dặm. Nhìn thấy Phong Kiếm đang dùng bí bảo khó lường bỏ chạy thì hấn lạnh lùng cười. Lúc này đây hấn phát tay một cái, thiên địa nơi hấn đứng thoáng cái bạo động kịch liệt.

Vô số tinh hoa trong trời đất nơi đây ngưng tụ lại với nhau thoáng cái hình thành nên gần trăm cái cốt mâu. Nhưng cốt mâu kia có hoa văn màu đỏ yêu diễm, bên ngoài bốc lên độc khí xanh lục, không những vậy lần này ở mỗi cốt mâu lại có cả lôi điện màu đen vờn quanh nhìn vô cùng khủng bố.

Quá trình ngưng tụ những cốt mâu này không qua một cái hô hấp, Xuân Đức lúc này nhìn về phương xa nhẹ phất tay một cái, gần trăm cốt mâu lần lượt bay đi.

" Vèo vèo vèo... Vút vút... Xẹt xẹt.."

Âm thanh xé rách không liên tiếp vang lên, từng cốt mâu hóa thành từng luồng ánh sáng bắn về phương xa. Những cốt mâu này rất dẹt, cứ bay đi một đoạn thì nó lại biến mất(thuần di). Lúc hiện ra thì đã ở rất xa, cũng vì vậy mà phạm vi mấy vạn dặm trong nháy mắt liền đã bay qua.

Đang sử dụng bí bảo cấp tốc bỏ chạy, lúc này đây Phong Kiếm chợt thấy sống lưng lạnh lẽo, hắn không kiềm chế được hiếu kỳ mà nhìn lại, vừa nhìn lại hắn thấy được từ phương trời xa đang có liên miên nhưng tia sáng xanh đen bay về phía hắn, cảm nhận được uy năng trong mỗi tia sáng kia thì sắc mặt hắn liền tái nhợt.

Hắn lớn tiếng mắng chửi.

" Ngươi mạnh như vậy vì sao cứ nhất quyết phải đuổi giết ta. Đáng chết, đáng chết."

Miệng thì mắng chửi nhưng tay của hắn lúc này lại đưa tay vào túi càn khôn lấy ra một viên thủy tinh cầu màu trắng. Nhìn thủy tinh cầu màu trắng kia một lần sau đó hắn cắn răng ném đi, ném về phía mấy tia sáng xanh đen đang bay đến đây.

Sau khi lấy ra thủy tinh cầu ném đi thì hắn còn không có yên tâm, lúc này hắn lại triệu hồi ra chiến thú của bản thân, chiến thú của hắn là một con người đá cao vạn mét, vừa hiện ra đã như một ngọn núi lớn che chắn trước người hắn. Ra lệnh cho người đá xong thì hắn liền bỏ chạy, hắn cũng không nghĩ rằng với hai chiêu bài vừa rồi có thể ngăn cản được người kia.

Vừa bỏ chạy hắn vừa làm bầm.

" Chỉ cần kéo dài được 10 giây thì ta lại có thể sử dụng Động Thiên Phù 10 vạn dặm, đến lúc kẻ kia muốn đuổi theo ta cũng sẽ không dễ dàng."

Thủy tinh cầu rời tay hắn trong nháy mắt liền sáng lên, ánh sáng từ thủy tinh cầu như mặt trời ban trưa, vô cùng chói mắt. Ngay khi 5 luồng ánh sáng bắn đến nơi đây thì cả thủy tinh cầu bỗng chốc nổ tung.

" Oành...."

Một tiếng nổ lớn vang lên, lấy trung tâm vụ nổ là thủy tinh cầu, một luồng sóng nhiệt cán quét khắp nơi thiêu mọi thứ thành tro bụi, nó không chỉ ảnh hưởng đến xung quanh mà còn ảnh hưởng đến 5 đạo ánh sáng cùng là 5 cây cột mâu bay đầu tiên, bị lực lượng lớn tác động 5 cây cột mâu cũng lần lượt nổ tung.

" Âm âm âm âm âm....."

Âm thanh bạo liệt liên tiếp vang lên, cả bầu trời lúc này cũng phải tối tăm lại vài phần, từ những vụ nổ kia một luồng năng lượng khủng bố sinh ra nhưng ngay sau đó nó lại bị vụ nổ từ thủy tinh cầu triệt tiêu tất cả.

Mọi thứ đang vô cùng bạo động bỗng chốc lại yên tĩnh đến lạ thường. Cùng lúc này, ngay khi thủy tinh cầu nổ tung thì một thân ảnh hư ảo hiện ra trên trời xanh, hư ảnh này là một trung niên, thân khoác long bào, đầu đội

quan nhìn vô cùng uy nghiêm. Cả người phát ra khí tức còn mạnh hơn cả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn, một loại khí tức bề ngỗ thiên hạ.

Hư ảnh này sau khi thành thành thì chỉ sau một hô hấp liền ngưng thực, vừa ngưng thực thì thân ảnh kia liền đã gằm lên.

" Kẻ nào to gan dám mạo phạm đến uy nghiêm của Phong Gia...."

Vốn cái thân ảnh mặc để quan kia còn định nói cái gì nữa nhưng vào lúc này vô số vết sáng vạch phá không gian bắn thẳng đến nó. Nhìn thấy những vết sáng kia đang bắn tới bản thân thì thân ảnh mặc để bào trên bầu trời khẽ "hừ" lạnh.

Hắn vung tay lên nói:

" Diệt hết cho ta."

Ngay lập tức trên bầu trời xuất hiện vô số đường đao gió hướng về phía những vết sáng bắn tới. Trong nháy mắt hai bên đụng phải nhau, lập tức liên tiếp các vụ bạo tạc liền sinh ra, sóng khí cuồn cuộn, độc vụ cùng lôi điện màu đen ngang dọc khắp nơi.

Nhìn thấy một màn như vậy thì trung niên mặc để bào khẽ phát tay một cái, tất cả độc vụ cùng sóng khí liền bị cuốn ra xa xa, ánh mắt của hắn lúc này nhìn về phía Xuân Đức nơi xa mang theo sự coi thường.

Ở nơi xa, Xuân Đức cũng nhìn thấy màn này, có điều hắn chỉ hơi nhíu mày một cái thôi, mấy cái cốt mâu vừa rồi cũng không phải là để đánh giết tên thiếu chủ Phong Gia nên uy lực không mạnh, vì vậy mới bị cái phân thân mặc để bào kia dễ dàng ngăn trở.

Nhìn thấy cái ánh mắt xem thường khi trung niên kia nhìn mình thì Xuân Đức cảm thấy có chút gì đó không vui. Chung quy hắn vẫn ghét bị

người khác xem thường, tuy trong lòng không vui nhưng Xuân Đức lại nở nụ cười. Hắn cười nhạt nói:

" Một phân thân, hay đấy. Rất có ý nghĩa."

Vừa nói hắn vừa lấy ra Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm trong tay hắn hóa thành Quỷ Cung. Một tay khác hắn lôi ra một cái xác của tên cường giả Phong Gia vừa bị hắn giết.

Cái xác trong tay hắn nổ tung hóa thành một đoàn sương máu, sương máu này cũng không tán đi mà ngưng tụ lại một mũi huyết tiễn.

Đặc mũi tên lên Quỷ Cung, Xuân Đức nhìn về phía trung niên mặc đồ bào cười lạnh nói:

" Đừng nói chỉ là một cái phân thân, đến cả bản thể ngươi ở đây cũng phải chết."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 995: Tại Hạ Chưa Ngán Ai Bao Giờ

Tên trung niên mặc đội để quan mới vừa mấy giây trước còn dùng ánh mắt xem thường nhìn Xuân Đức, sau khi thấy Xuân Đức lấy ra Quỷ Cung thì ánh mắt hắn kinh nghi bất định, khi nhìn thấy thi thể cường giả Phong Gia trong tay Xuân Đức thì hắn cực kì phẫn nộ nhưng khi nhìn thấy Xuân Đức dương cung thì sắc mặt hắn liền đại biến.

Giống như là theo bản năng, hắn gầm lên.

" Hoàng Thiên Cực Minh - Li Giới Tề Vân."

Ngay khi hắn vừa gầm lên một tiếng này thì quanh thân hắn có có một tầng ánh sáng màu trắng thánh khiết bao trùm, cùng lúc đó ở xung quanh hắn đồng thời xuất hiện 6 thân ảnh, 6 thân ảnh kia sau khi hình thành thì đồng thời gào thét hướng về phía Xuân Đức đánh tới.

Cũng nhân lúc này trung niên mặc để bào dùng thuật pháp cấp tốc lui về phía sau. Nhưng hắn vừa mới có ý định lui về phía sau thì liền đã cảm nhận được một luồng ý chí tuyệt cường khóa chặt, mặc cho hắn bỏ chạy đi tới nơi nào thì vẫn bị luồng ý chí kia khóa lấy.

Cũng vào lúc trung niên mặc để bào bỏ chạy thì Xuân Đức cũng bắn ra một tiễn kia. Một tiễn kia có tên là " Huyết Hồn Tiễn ", " Huyết Hồn Tiễn " không cần học tập từ trước, chỉ cần có Quỷ Cung trong tay liền có thể biết được phương pháp bắn ta một tiễn này(Nếu mà luyện tập thì sẽ nâng cao độ thành thực cùng uy lực.)

Huyết Hồn Tiễn vừa được bắn ra thì cả thiên địa cũng bị nhuộm thành màu đỏ, lúc ban đầu chỉ là một mũi tên nhưng cứ bay đi được một khoảng cách nhất định thì ở bên cạnh mũi tên chính sẽ xuất hiện một mũi tên phụ, mũi tên phụ kia chỉ bằng 1/2 so với mũi tên chính kể về uy lực lẫn hình dạng. Duy chỉ có tốc độ là tương đương.

Ngay lúc 6 phân thân do trung niên mặc đế bào muốn ngăn cản mũi "Huyết Hồn Tiễn" thì những mũi tên phụ đang bay xung quanh mũi tên chính lúc này bỗng nhiên gia tăng tốc độ, bay lệch quỹ đạo bắn về phía 6 phân thân kia.

10 mũi tên phụ sau khi tách ra thì lấy tốc độ nhanh gấp đôi lúc ban đầu bay đi, ngay khi sáu phân thân kia còn chưa làm nên được trò trống gì thì liền bị 6 mũi tên bắn nổ đầu. Trong nháy mắt cả 6 phân thân liền tan biến, cùng với 6 phân thân tan biến thì 6 mũi tên phụ cũng tan biến.

Còn về bốn mũi tên phụ khác sau khi không tìm thấy mục tiêu lại một lần nữa quay về bên mũi tên chính.

Đang dùng bí thuật bỏ chạy, cảm nhận được 6 phân thân bị diệt trong nháy mắt thì trên trung niên mặc đế bào âm trầm như nước. Hắn biết đối phương không phải dạng người tầm thường nhưng không ngờ lại mạnh đến như vậy. Hắn tự biết mình lần này khó thoát, kể cả bản thể ở đây đối diện với một kích này cũng khó thoát, đừng nói chi là phân thân như hắn.

Biết không thể làm gì hơn, hắn lúc này quyết định tự bạo để tranh thủ một chút thời gian cho người kế thừa của hắn. Hắn lúc này nhắm mắt lại, miệng khẽ nói:

" Cô Tinh Liệt Phùng. "

Hắn vừa nói ra câu này thì thân thể của hắn nhanh chóng phình lớn, cùng với đó thân thể của hắn cũng từ từ hư hư hóa nhưng hết lần này đến lần khác bên trong thân thể hắn lại thai nghén một sức mạnh cuồng bạo.

Ngay vào lúc này, khi Huyết Hồn Tiên chỉ còn cách trung niên kia 5 dặm thì lại bất ngờ biến mất, ngay sau đó thì liền đã xuất hiện trước người đá khổng lồ to như ngọn núi lớn sừng sững.

" Đùng... Âm âm âm..."

Hai tiếng nổ lớn làm thương khung vạn vẹo, đại địa chao đảo đồng thời vang lên. Tiếng nổ đầu tiên là do vụ tự bạo của tên trung niên mặc đế bào, vì Huyết Hồn Tiên đột nhiên thuấn di quá bất ngờ nên trung niên kia không kịp phản ứng lại. Vì vậy lần tự bạo này của hắn không đem lại bất kì hiệu quả nào cả.

Còn về tiếng nổ thứ 2 chính là vụ va chạm giữa Huyết Hồn Tiên cùng người đá khổng lồ. Người đá khổng lồ kia đã nhận được lệnh có chết cũng phải ở nơi đây ngăn cản Xuân Đức nên khi trung niên mặc đế bào bỏ chạy nó vẫn không có bỏ chạy.

Ngay lúc Huyết Hồn Tiên biến mất thì người đá khổng lồ liền cảm thấy bất an, nó ngay lập tức dùng thân thể của tộc người đá. Trên người nó thoáng cái có vô số phù văn, đồ án khác nhau sáng lên, đồng thời một màn sáng hiện lên cùng lúc đó liên miên ngọn núi lớn từ phía dưới mặt đất mọc lên che chắn ở phía trước nước.

Có điều nó không ngờ làm như vậy cũng vô dụng. Huyết Hồn Tiên mang theo uy thế ngấp trời, trực tiếp bắn nát tất cả những ngọn núi che chắn trước mặt người đá. Mỗi lần phá nát một ngọn núi thì Huyết Hồn Tiên lại tiêu hao một mũi tên phụ.

Sau khi phá hủy xong tất cả những ngọn núi thì những mũi tên phụ cũng bị phá hủy sạch. Lúc này đây thì người ta mới có thể thấy được sức mạnh hủy diệt chân chính của Huyết Hồn Tiên.

Ngay khi Huyết Hồn Tiên va chạm với cự nhân thì nó bộc phát ra huyết quang chói mắt, huyết quang làm cho cả một mảnh thiên địa nơi đó cũng bị biến thành màu đỏ, tất cả những sinh vật sống bị bao trùm bên trong huyết quang trong nháy mắt bị biến thành tro bụi.

May mắn người đá khổng lồ không phải dạng sống bình thường nên không bị huyết quang ảnh hưởng quá nhiều. Có điều huyết chú vẫn, cùng huyết hồn chú lại là khắc tinh của người đá, sau khi vừa đâm vào trong cơ thể người đá thì huyết hồn chú liền bộc phát. Hồn phách của người đá trong nháy mắt bị phá hủy, cùng lúc này lực bạo tạc kinh người khiến cho cả cơ thể người đá trong nháy mắt nổ tung.

Sau khi Huyết Hồn Tiên bắn nát người đá thì tiếp tục bay về phương xa, có điều hình thể của nó đã giảm đi 2/3, tốc độ cũng chậm lại rất nhiều.

Tất cả quá trình từ lúc trung niên mặc đế bào xuất hiện cho đến lúc bị hủy diệt cũng chỉ chưa tới 15 giây. Nhưng với thời gian này thì tên thiếu chủ của Phong Gia lại một lần nữa sử dụng " Độn Thiên Phù " bỏ chạy, thành công kéo dài khoảng cách của cả hai người.

Cũng bởi vì sử dụng " Độn Thiên Phù " bỏ chạy, Xuân Đức không cách nào khóa chặt vị trí của người này nên Huyết Hồn Tiên mất đi mục tiêu tiếp theo liền trực tiếp nổ tung trên không trung, hình thành một biển sương máu bao trùm phương viên mấy ngàn dặm. Vạn vật bên trong phạm vi này không một thứ có thể sống sót.

Xuân Đức sau khi bắn ra một tiễn thì cũng không có tiếp tục truy kích, hôm nay hắn tiêu hao hơi nhiều nên cần phải nghỉ ngơi, từ bố trí đại trận

tiêu hao bản nguyên chi lực, cho đến việc nô dịch đả hung thú tiêu hao linh hồn lực, lại phải trải qua mấy cuộc chiến liên tiếp khiến cho hấn cảm thấy hơi mệt mỏi.

Mà ở cái nơi nguy hiểm thế này hấn không thể để như vậy, hấn cần ở trong trạng thái sung mãn để phòng ngừa mọi trường hợp xấu nhất có thể xảy ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 996: Độn Thiên Phù

Hắn cũng không có cái gì không cam lòng cả, chỉ là hơi tiếc một chút thôi, tên thiếu chủ Phong Gia kia ắt hẳn nắm giữ rất nhiều thông tin nơi đây nhưng dù sao không bắt được tên thiếu chủ Phong Gia thì hắn vẫn còn người để mà khai thác thông tin. Hắn lúc này thu lại Quỷ Kiếm sau đó bay về nơi Vũ Y đang tại.

.....

Cũng không qua bao lâu thì hắn liền đã quay về nơi trước kia, vừa về tới đây thì hắn liền đã nhìn thấy Vũ Y cùng Bóng Ảnh đang đợi hắn từ trước. Vừa nhìn thấy hắn thì Bóng Ảnh cười nói:

" Nhìn bộ dạng của đại ca thế này hẳn là công việc không suôn sẻ đi."

Nhẹ gật đầu Xuân Đức cười khổ nói:

" Có kẻ quan trọng nhất thì để chạy, trên người tên kia quá nhiều bảo vật bảo mệnh. Bên phía đệ mọi việc thuận lợi chứ."

Bóng Ảnh cười hắc hắc nói:

" Thuận lợi, hai tên kia rất ngoan, cũng rất chịu hợp tác. Hai tên kia đang bị huyết nô tra hỏi. Hắn không bao lâu nữa sẽ có thông tin mà đại ca cần."

Vũ Y lúc này cũng lên tiếng:

" Những người này bây giờ làm gì đây anh hai."

Vừa nói thì nàng liền nhìn về phía đám người đứng cách đó không xa, Xuân Đức lúc này cũng nhìn qua đám người kia, nhìn thấy mấy trăm người trong đó có không ít Tinh Vương Tiên Cảnh thì khẽ nhíu mày, suy tư một chút thì hần nói.

" Em tạm thời chú ý đám người này, kẻ nào có dị động gì thì liền giết đi. Ngày hôm nay anh tiêu hao hơi lớn nên không thể nô dịch hết đám này được. "

Bóng Ảnh lúc này cười hắc hắc nói:

" Đệ đoán trước ca kiêu gì cũng nói vậy mà, yên tâm đi đám này có cho thêm 20 cái lá gan nữa cũng không dám làm loạn, đệ đã trông vào bên trong linh hồn bọn chúng một cái Âm Ma Chung, chỉ cần một tâm niệm thì đám người này lên chết đến không thể chết lại."

Xuân Đức nghe vậy thì ánh mắt chợt lóe, lúc này hần cũng cười nói:

" Quên mất lão nhị ngươi, hắc hắc, vậy đám người này sẽ do lão nhị ngươi quản lý, bọn chúng sau này sẽ có tác dụng lớn đây. Được rồi, chúng ta nên tìm một nơi nào đó để khôi phục. Khi nào lấy được tin tức xác thực thì lên đường."

Bóng Ảnh cùng Vũ Y nghe vậy thì đều gật đầu, tiếp sau đó ba người mang theo những người khác rời đi nơi đây.

.....

Sau khi tìm được nơi thích hợp thì Xuân Đức liền đi nghỉ ngơi để khôi phục, về phần Bóng Ảnh cùng Vũ Y thì một người bảo vệ cho Xuân Đức, người còn lại thì đi an bài cho những kẻ khác.

- --o0o---

Phong Kiếm sau khi sử dụng " Độn Thiên Phù " 10 vạn dặm thì liền không cảm nhận được hồn niệm khóa lấy bản thân nữa, lúc này trong lòng hắn nhẹ nhõm thở ra một hơi. Nhưng hắn cũng không dám dừng lại nghỉ ngơi, hắn sợ Xuân Đức đuổi theo nên vẫn tiếp tục bỏ chạy. Sau khi sử dụng thêm 5-6 lần " Độn Thiên Phù " thì hắn mới dám ngừng lại.

Vừa dừng lại nghỉ ngơi thì hắn liền tiếp phun ra máu tươi hiển nhiên là hắn bị thương không nhẹ, thương thế này cũng không phải là do kẻ thù của hắn gây nên mà là do hắn dốc sức liều mạng bỏ chạy, không tiếc vận dụng cả bí pháp tổn hại nên bây giờ hắn mới bị thương thành ra dạng này.

Sau khi uống một đồng tiên dược cấp cao thì thương thế của hắn đã khỏi sắc hơn, có điều sắc mặt của hắn lúc này vẫn tái nhợt, khí tức bản thân thì hỗn loạn, không những hỗn loạn mà còn suy yếu vô cùng. Nếu như lúc trước Xuân Đức mà kiên trì thêm một lúc thì có lẽ tên này cũng không thể chạy nổi.

Phong Kiếm lúc này đang ở trong một cái hang sâu, ngồi tựa vào vách tường đá. Nghĩ lại chuyện vừa rồi mà hắn còn cảm thấy sợ hãi.

Đối phương quá mạnh mẽ, mạnh mẽ tới nỗi cả con át chủ bài của hắn cũng không làm gì được đối phương. Nghĩ đến một kích cuối cùng kia mà lòng hắn không khỏi run lên. Trong lòng hắn thầm nguyên rủa.

" Một khi ta rời khỏi nơi đất nhất đi phải lão tổ giết chết người này."

Đang lúc hắn nguyên rủa thì bất ngờ bên ngoài lại có tiếng động vang lên, thần kinh của Phong Kiếm ngay lập tức liền căng như dây đàn, hắn lúc này đã suy yếu vô cùng. Đừng nói đến người kia mà chỉ cần một tên Tinh Quân Tiên Cảnh sơ kì thôi cũng đủ sức giết chết hắn.

Hắn lúc này lấy ra từ bên trong túi càn khôn một viên cầu thủy tinh màu đen, về phần ánh mắt của hắn thì gắt gao nhìn về phía bên ngoài. Nhưng ngay vào lúc thần kinh của hắn căng như dây đàn thì hắn nhìn thấy người tiến vào lại là người quen của hắn.

Tảng đá trong lòng của hắn liền được bỏ xuống, hắn nhìn người mới vừa bước vào bên trong này lên tiếng.

" Là người Phong Hoa, người làm sao lại tìm được đến nơi đây."

Người vừa đi vào trong này là một nữ tử tuyệt sắc, nàng tên là Phong Hoa, ở Phong Gia nàng có địa vị không thua kém gì Phong Kiếm. Sau khi đi vào trong này, nhìn thấy Phong Kiếm bị trọng thương thì nàng không khỏi kinh ngạc nói:

" Ta dùng biện pháp lúc trước hai người chúng ta định trước, người không nhớ sao. Mà người vì sao lại thành ra cái dạng này, chẳng lẽ gặp phải hung thú đáng sợ nào? "

Đi cùng với Phong Hoa, đi phía sau nàng còn có hai trung niên, hai trung niên này chính là 2 trong số 10 tộc lão có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn đi tới nơi đây lần này. Sau khi hai người nhìn thấy tình trạng của Phong Kiếm thì cũng không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ biết Phong Kiếm là ai, cũng vì thế mà biết được hắn ta không tầm thường, không nói đến chiến lực bản thân siêu việt bàn cùng lứa, chỉ tính riêng những bảo vật mà người kia đưa cho hắn cũng đủ nghiền ép một người như bọn họ. Bọn họ không nghĩ ra là cái gì có thể khiến cho Phong Kiếm thành ra cái dạng này.

Phong Kiếm lúc này lại dựa vào tường, bộ dạng suy yếu đến cực điểm. Nghe được Phong Hoa hỏi thì hắn cười khổ nói:

" May mắn có phân thân của lão tổ đời thứ 1 bằng không cái mạng của ta cũng không giữ lại được, trên đường đi tìm các người ta gặp phải một tên gia hỏa cực kì đáng sợ. Phân thân lão tổ đời thứ nhất cùng sủng vật của ta đều bị hắn giết chết, may mà trên người ta có không ít đồ bảo mệnh bằng không hôm nay khó thoát một kiếp."

Phong Hoa cùng với hai tên trung niên phía sau nghe vậy thì sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, ba người không dám tin những gì vừa nghe. Phân thân của lão tổ đời thứ nhất bị diệt, phải biết dù chỉ là một đạo phân thân thôi nhưng cũng đủ nghiền ép Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn ngàn lần. Bọn họ có chút không nghĩ ra là người nào làm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 997: Cẩm Chú Nguyên Rửa Thâm Độc Của Xuân Đức

Ở bên trong hang động tối tăm, sau khi đã khôi phục lại ít nhiều thì Phong Kiếm bắt đầu kể lại tất cả những việc mà hắn gặp phải vài ngày này, nhất là việc hắn bị Xuân Đức đuổi giết. Khi nhắc đến Xuân Đức thì trong lòng hắn lại không khỏi nổi lên hàn ý, nhất là nhớ đến đôi mắt màu xám u ám kia. Khi nhìn vào đôi mắt kia hắn cảm thấy bản thân giống như cũng sắp chết đi vậy.

Phong Hoa ở bên cạnh ngồi nghe, càng nghe thì càng cảm thấy kinh hãi, cũng khâm phục Phong Kiếm vậy mà có thể chạy thoát khỏi tay đối phương. Nếu là nàng thì chưa chắc đã kiên trì được như Phong Kiếm. Nhưng vào lúc này Phong Hoa chợt biến sắc, nàng nhìn qua hai tên tộc lão nói:

" Hai vị tiên bối nhanh lại đây nhìn xem trên người thiếu tộc trưởng có ấn ký truy tung mà kẻ địch để lại hay không, nếu có thì ngay lập tức phải xóa bỏ đi bằng không đối phương tìm đến chúng ta sẽ gặp phiền toái lớn."

Nghe được nhắc nhở của Phong Hoa thì hai tên tộc lão của Phong Gia lúc này ngay lập tức tiến lại gần sau đó đồng thời dùng hồn niệm dò xét Phong Kiếm. Bọn họ tìm lần lượt từng nơi một, không bỏ sót qua một nơi nào, có thể nói là nhìn Phong Kiếm trong ngoài một lượt.

Đối với việc này thì Phong Kiếm cảm thấy rất không thích nhưng hắn cũng biết đây là lúc nào nên cũng không có phản đối mà để cho hai tên kia dò xét. Nhưng sau một lúc thì hai người kia vẫn không có phát hiện gì, ngay

lúc cả hai cho rằng trên người Phong Kiếm không có ấn ký truy tung của kẻ địch thì một trong hai người bất ngờ phát hiện ra một điều khả nghi.

Tên này ngay lập tức lấy ra một miếng ngọc màu trắng, miếng ngọc trong tay hắn lúc này phát ra bạch quang nhu hòa nhưng khi ánh sáng như hòa kia chiếu lên cơ thể của Phong Kiếm thì một hình ảnh làm cho người giật mình xuất hiện.

Ngay khi luồng bạch quang kia chiếu lên người Phong Kiếm thì trên người hắn xuất hiện một cái hư ảnh ma quái, cái hư ảnh kia không có ngũ quan chỉ có một cái miệng toàn răng là răng. Cái hư ảnh ma quái kia lúc này liên tục hấp rút linh hồn của cùng sinh mệnh của Phong Kiếm. Nó hấp rút được càng nhiều thì nó lại càng lớn mạnh hơn.

Nhìn thấy một màn như vậy thì hai tên tộc lão Phong Gia cùng Phong Hoa đều kinh hoảng kêu lên:

" Cấm chú nguyên rủa, người kia vậy mà là quý đạo thực hồn tu sĩ."

Nghe đến mấy từ " Quý Đạo Thực Hồn " thì Phong Kiếm sắc mặt liền trắng, tuy hắn trước kia chưa bao giờ nhìn thấy hay chứng kiến " Quý Đạo Thực Hồn " tu sĩ ra tay nhưng theo như ghi chép của Phong Gia thì hắn cũng biết được đám vô nhân tính kia đáng sợ.

Người đi trên con đường này lấy việc cắn nuốt sinh linh, cắn nuốt linh hồn để lớn mạnh, cắn nuốt càng nhiều sinh linh thì tu vi càng cao, thần thông pháp thuật càng mạnh. Những kẻ đi trên con đường này lấy cấm chú nguyên rủa mà vang danh, tu luyện loại tà đạo này rất dễ nhưng để đạt đến thành tựu cao lại không có mấy người.

Hiển nhiên lần này hắn gặp phải cao thủ trong cao thủ rồi. Nếu hai vị tộc lão ở đây thì hắn rất có thể chết mà không rõ nguyên nhân. Phong Kiếm

bình thường rất bình tĩnh nhưng đến lúc này hắn cũng không giữ được bình tĩnh nữa rồi. Hắn nhìn hai vị tộc lão gấp giọng nói:

" Hai vị tiên bối nhanh giúp ta khu trừ thứ này."

Hai tên tộc lão nghe Phong Kiếm gấp gấp thì hơi nhú mày, sau đó chắc chắn nói:

" Thiếu tộc trưởng yên tâm, nếu không biết thì thôi, một khi đã biết thì liền có cách khu trừ thứ này."

Hai tên tộc lão này nhìn nhau một cái, sau đó bầm niệm tiên quyết. Trong nháy mắt linh hồn hai người bay ra ngoài, linh hồn của cả hai người vô cùng ngưng thực nhìn không khác gì nhục thân. Khi linh hồn hai người vừa xuất hiện thì đồng thời thi triển hồn thuật đánh về phía thứ ma quái đang bám trên người Phong Kiếm.

Giống như là cảm nhận được nguy hiểm, chú linh lúc này cũng hướng về phía hai người tộc lão Phong Gia rít gào, âm thanh của nó bén nhọn vô cùng, nghe vào tai mà khiến cho linh hồn cảm giác đau nhói. Ở bên cạnh Phong Hoa nghe được âm thanh này thì cả người run rẩy, sắc mặt nàng tái nhợt.

" Oanh long long..."

Còn chưa gào thét xong thì " chú linh" đã bị hai đạo hồn thuật đánh lên người, cả người của nó trong nháy mắt mờ nhạt đi không ít. Nhưng vào lúc này Phong Kiếm bỗng nhiên kêu lên một tràng thê lương.

" A a a a... Đau.. Đau quá... Dừng tay..."

Nghe được âm thanh kêu thảm của Phong Kiếm thì hai tên tộc lão của Phong Gia cũng không dám tiếp tục oanh giết chú linh nữa, hai người lúc

này lại một lần nữa quan sát chú linh.

Nhưng khi đã nhìn rõ nguồn gốc của chú linh thì hai người không khỏi hít vào một hơi thật sâu, một trong hai người lúc này nói ra.

" Thật thâm độc, thật nham hiểm, kẻ kia không ngờ dùng sinh hồn tộc nhân Phong Gia chúng ta tạo nên nguyên rủa này, nguyên rủa này đã hình thành chú linh tương thông với linh hồn của thiếu tộc trưởng, một khi giết chết chú linh thì thiếu tộc trưởng cũng sẽ gặp nguy hiểm."

Phong Hoa ở một bên nghe vậy thì lo lắng nói:

" Vậy chúng ta nên làm sao bây giờ? Chẳng lẽ không còn cách nào để khu trừ chú linh này sao? "

Một tên tộc lão lúc này có phần cay đắng nói:

" Cách thì có, một là giết chết người gieo cấm chú, hai là để kẻ kia tự mình hủy chú, ba là trở về mượn nhờ lão tổ thứ nhất khu trừ."

Nghe vậy thì Phong Hoa liền cảm thấy trong lòng trầm xuống. Ba biện pháp không biện pháp nào có thể làm được, việc giết tên giao cấm chú là gần như không thể bọn họ còn cố gắng tránh né người kia còn không kịp nữa là, về phần để người kia hủy đi cấm chú là điều không có khả năng, còn cách thứ ba là quay trở về gia tộc thì càng không khả thi nữa. Đợi quay về gia tộc thì Phong Kiếm đã chết rồi.

Lúc này Phong Hoa đột nhiên thở dài nói ra:

" Kẻ kia quả thực âm độc, hấn cũng đã tính hết rồi. Mọi việc nhìn như bình thường nhưng lại ẩn giấu huyền cơ trong đó. Bây giờ chúng ta có hai sự lựa chọn, một là chủ động đầu hàng rồi đi tới gặp người kia, hai là chạy trốn sau đó bị bắt, à còn biện pháp thứ ba đó chính là tự sát."

Nghe được nàng nói thì hai tên tộc lão ngay lập tức nhìn sang nàng, cả hai đều dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng. Nhìn thấy ánh mắt của hai người thì Phong Hoa bất đắc dĩ nói.

" Chúng ta đều bị kẻ kia tính kế, hai vị tiên bối nhìn xem lúc này đây có phải hai không cả ba chúng ta đều bị lây dính nguyên rủa."

Hai tên tộc lão kia nghe vậy thì lập tức cả kinh, linh hồn của cả hai ngay lập tức quay về thân xác. Một người trong số đó lúc này lại lấy ra miếng ngọc kia, miếng ngọc sáng lên. Ngay sau đó là một cảnh tượng làm cho tất cả người nơi đây đều lâm vào kinh hãi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 998: Cẩm Chú Nguyên Rửa Thâm Độc Của Xuân Đức(1)

Ánh sáng nhu hoa bao phủ cả ba người vào bên trong cùng lúc đó mọi người cũng nhìn thấy một chú linh hư ảo đang bám trên thân thể của bọn họ, chú linh kia cũng có bộ dạng hết như con chú linh đang bám trên người Phong Kiếm, sắc mặt của hai tên tộc lão lúc này biến hóa khôn lường, vừa kinh vừa sợ đôi khi còn hiện lên sự bất đắc dĩ.

Lúc này Phong Hoa có phần tự trách nói:

" Đã biết Quỷ Đạo Thực Hồn Sư nham hiểm nhưng không ngờ lại còn âm hiểm đến trình độ này, tên kia đã tính trước mọi việc, từ lúc chúng ta đi vào nơi đây gặp được thiếu tộc trưởng thì đã trúng kế của kẻ kia. Người kia dùng huyết mạch của người Phong Gia luyện chú thì không lý gì lại bỏ qua chúng ta. Đáng tiếc chúng ta biết được điều này đã muộn."

Phong Kiếm mới thoát ra từ cơn thống khổ lúc này nghe vậy thì sắc mặt hần liền trắng thêm một phần, tâm tư của hần lúc này không được linh thông, hần có phần gấp gấp hỏi:

" Vậy chúng ta nên làm sao bây giờ? "

Lúc này một tên tộc lão cau mày nói ra:

" Nếu chúng ta rơi vào tay kẻ kia thì 3 phần chết, 7 phần còn lại thì sống không bằng chết. Biện pháp bây giờ chỉ có một, chính là tạm thời áp chế nguyên rửa trên người. Sau đó nhanh chóng tìm cách thoát khỏi nơi đây

quay về Phong Gia. Làm như vậy thì có 9 thành phải chết nhưng ít ra còn có một đường sinh cơ."

Những người khác nghe vậy thì đều trầm mặc, bọn họ đều hiểu đạo lý này nhưng biết được tính mạng của mình như chỉ mảnh treo chuông thì trong lòng người nào cũng nặng chịch.

- --o0o---

Một đêm đi qua, một ngày mới lại bắt đầu.

Trong khi đám người Phong Gia đang đau đầu tìm cách áp chế nguyên rủa cùng tìm cách thoát ra khỏi cái bí địa này thì Xuân Đức nơi đây lại vô cùng tự tại.

Sau một đêm dài khôi phục thì Xuân Đức lúc này lại khỏe mạnh như thường, tinh thần no đủ, sắc mặt hồng hào. Nhìn không ra ngày hôm qua hắn phải liên tục chiến đấu thời gian dài.

Lúc này đây vẫn giống bao ngày, vừa sáng sớm thì Xuân Đức, Vũ Y, Bóng Ảnh, Huyết Vận cùng với Sói Mập lại cùng nhau dùng bữa sáng.

" Bên phía đệ sao rồi? " Xuân Đức đang gặm thịt, vừa gặm hắn vừa nhìn qua Bóng Ảnh hỏi.

Bóng Ảnh lúc này đang tận hưởng bữa ăn riêng của mình(ăn Diệp Vũ), nghe Xuân Đức hỏi thì hắn cười nói:

" Đã có kết quả, đệ cùng Tiểu Y cũng đã xác nhận lại một lần, lời khai của hai tên kia có thể tin được. Không những tìm hiểu được thông tin cần thiết mà còn lấy được 2 phần bản đồ trên người hai tên kia."

Vừa nói Bóng Ảnh liền đặt lên bàn hai tấm bản đồ làm từ da một loại tiên thú nào đó. Xuân Đức nhìn thấy hai tấm bản đồ thì lúc này nhớ ra bản thân cũng giữ một tấm như vậy. Hắn ngay lập tức lấy ra. Có điều tấm bản đồ có hẳn hoàn toàn không liên quan gì đến miếng bản đồ của Bóng Ảnh mang ra.

Vũ Y lúc này mới vừa lấy xong cơm cùng thức ăn cho Huyết Vận, nhìn trên bàn ba tấm bản đồ thì nói:

" Theo em thấy tấm bản đồ này hẳn có 12 tấm. Ba tấm này chỉ là 3 phần nhỏ mà thôi, phải lấy được những phần còn lại thì chúng ta mới có được bản đồ hoàn chỉnh. Mà em đoán những phần bản đồ còn lại hẳn là trên đám người tộc lão của Phong Gia, 7 tên tộc lão Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn mỗi người một tấm, tên thiếu tộc trưởng kia nắm giữ hai tấm."

Xuân Đức cười khỏ nói:

" Biết được cũng vô dụng, muốn tìm được đám kia nói thì dễ làm thì khó. Còn không biết mấy tên kia có tranh thủ đi đến nơi cất giấu bảo tàng hay không nữa. Nếu như đám kia đã tiến vào trong mà chúng ta vẫn còn ở bên ngoài tìm kiếm thì đúng không cái ngu nào bằng rồi."

Vũ Y gắp một miếng thịt nhỏ bỏ vào trong miệng nhai, vừa nhai nàng vừa suy tư, sau một lúc thì nàng lên tiếng:

" Vậy anh hai nói nên làm sao bây giờ? "

Vừa mới ném cho Sói Mập một cái đùi nướng lớn, nghe được Vũ Y hỏi thì Xuân Đức cười nói:

" Đâu có gì phải lo lắng, chuyện đâu còn có đó mà, đám người Phong Gia thực lực tổng hợp còn không bằng ba người chúng ta mà bọn hắn còn dám đi vào, nhất là còn mang thêm đám thiên kiêu đi vào, hiển nhiên nơi

này không quá nguy hiểm. Đã vậy thì chúng ta còn phải do dự cái gì, cứ vậy mà tiến vào thôi. Đương nhiên là phải làm một ít chuẩn bị cho tình huống xấu có thể phát sinh."

Nói xong thì hắn liền húp một bát canh cực lớn, sau khi húp xong thì hắn xoa xoa bụng thỏa mãn nói:

" No rồi, cả nhà ăn tiếp đi nhé. Anh đi xuống nhìn xem hai tên kia một chút."

Lúc này Xuân Đức liền đứng dậy, trước lúc rời đi hắn còn không quên ném cho Sói Mập một cái đùi nướng nữa, sau đó mới nhìn mọi người mỉm cười gật đầu rồi đi ra ngoài.

Ngay khi Xuân Đức vừa rời đi thì Vũ Y nhạy cảm phát hiện Huyết Vận có cái gì đó không đúng, nàng lúc này nhìn qua Huyết Vận ôn nhu hỏi:

" Tiểu Vận làm sao vậy? Làm sao tỷ nhìn đệ có vẻ buồn."

Huyết Vận lúc này đang cúi đầu vừa ăn vừa suy nghĩ lung tung cái gì đó, bỗng nhiên nghe được Vũ Y hỏi thì Huyết Vận theo bản năng lắc đầu nói:

" Không có, đệ không có buồn."

Vũ Y nhìn bộ dạng này của Huyết Vận thì hơi nhíu mi lại một chút, nàng vẫn dùng giọng nói ôn nhu hỏi:

" Không được giấu tỷ, đệ có gì khúc mắc thì nói ra cho tỷ nghe."

Nhìn thấy ánh mắt của Vũ Y mang theo sự yêu thương nhìn mình thì Huyết Vận có chút chột dạ. Lúc này ngay cả Sói Mập cùng với Bóng Ảnh cũng nhìn qua. Thấy mọi người đều nhìn mình thì Huyết Vận ấp úng nói.

" Cái kia, là như vậy á. Hôm nào cả nhà cùng ăn cơm với nhau hay lúc nào đại ca ca cùng với Y tỷ nói chuyện là đệ không có hiểu được là mọi người đang nói cái gì, mà đệ thấy hình như cả nhà chỉ có mình đệ không hiểu thôi. Cái này làm đệ rất khó chịu trong lòng."

Vừa nghe Huyết Vận nói vậy thì Vũ Y liền ngẩn người, không những nằng mà ngay cả Bóng Ảnh cũng vậy. Hai người bọn họ không ngờ Huyết Vận cảm thấy buồn lại vì chuyện này.

Nói đến cũng khổ gia đình của Xuân Đức có chút loạn về ngôn ngữ lúc nói chuyện.

Xuân Đức nói với Vũ Y thì dùng việt ngữ, nói với Bóng Ảnh thì lúc dùng Ma Long Đại Lục ngôn ngữ, lúc thì dùng cao thiên tiên tộc ngôn ngữ, nói với Huyết Vận thì dùng cao thiên ngôn ngữ. Mà Huyết Vận xuất thân từ cao thiên đâm ra nó không hiểu được Xuân Đức mỗi khi nói chuyện với Vũ Y. Không những Huyết Vận không hiểu mà cả Sói Mập cũng không hiểu.

Có điều đối với việc này thì Sói Mập không có chấp nhất giống như Huyết Vận. Không hiểu thì không hiểu thôi, chẳng sao cả. Dù sao chủ nhân của nó vẫn ở đây là được.

Suy nghĩ một chút Vũ Y lúc này nhẹ xoa đầu Huyết Vận ôn nhu nói:

" Hóa ra Tiểu Vận buồn là vì việc này sao. Cái này cũng là tỷ sơ ý quá. Khi nào có thời gian thì tỷ sẽ dạy đệ thứ ngôn ngữ mà đại ca ca hay nói. Vì thứ ngôn ngữ này rất đặc biệt không có bên trong thông linh châu nên phải học từ đầu, đến lúc đó đệ không được kêu ca đâu đấy. Nghe chưa?"

Huyết Vận lúc này vui vẻ hẳn lên, thẳng bé liên tục gật đầu nói:

" Vâng. Hi hi. Đệ sẽ chăm chỉ."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 999: Kế Hoạch Diên Cuồng

3 Ngày sau.

Trong những ngày này Xuân Đức dẫn theo đội ngũ mấy trăm người một đường tiến tới khu vực nơi được cho là đang cất giấu bảo vật. Theo như thông tin lấy được thì vị trí hiện tại của hấn là đang ở một cái không gian trung lập, sau khi tìm được ba ngọn núi tại vùng trung tâm thông qua một cánh cửa không gian thì hấn chính thức vào bên trong khu vực cất giấu bảo vật.

Vì vậy trong những ngày này Xuân Đức một đường đi thẳng đến khu vực trung tâm của phiến không gian trung lập này, trên đường đi hấn gặp không ít hung thú. Phàm là những con hung thú nào có tu vi từ Tinh Vương Tiên Cảnh trở lên đều bị hấn bắt lại. Với sự giúp đỡ của đám nô bộc thì việc vây bắt đám hung thú kia đơn giản hơn rất nhiều.

Có thể nói cái không gian nơi đây chính là một cái bảo tàng rồi, với số lượng hung thú vương giả nhiều không đếm không hết thì cũng là một số tài phú không nhỏ. Đối với việc khống chế đám hung thú kia, người khác sẽ gặp khó khăn chứ riêng Xuân Đức thì không thành vấn đề. Nên nhớ bên trong thế giới linh hồn của hấn vẫn còn hai tên gia hỏa, một cái là "ma hồn" một cái là "sát hồn."

Xuân Đức từ rất lâu đã khống chế được hai tên này, bắt hai tên này làm việc cho hấn thì không thành vấn đề. Mỗi tên phân ra một ít hồn phách thì có thể đơn giản khống chế được đám hung thú. Thực sự việc bắt hung thú

lần này cũng không phải Xuân Đức chỉ là hứng thú nhất thời mà có mục đích của hẳn cả.

Hắn định dùng đám hung thú này bồi dưỡng " Ma Hồn " cùng " Sát Hồn ", sau này hẳn muốn tạo nên hai đại ma đầu giống như Bóng Ảnh vậy. Có điều lần này hẳn phải bỏ vốn nhiều hơn lúc tạo ra Bóng Ảnh.

Xuân Đức ước tính phải có gần 2 vạn tu sĩ hoặc hung thú có đẳng cấp Tinh Vương Cảnh để phục vụ mục đích nuôi hồn phách của " Sát Hồn " cùng " Ma Hồn " .

Sau đó muốn tạo nhục thân cho hai tên kia thì cần huyết tế một số lượng không nhỏ sinh linh, số lượng ít nhất cũng phải gấp trăm lần khi hẳn diệt phân chi Long Tộc. Tóm lại nếu kế hoạch của hẳn bị người biết được thì hẳn chắc bị cả tiên giới truy sát.

Còn về phần hẳn vì sao lại phải làm như vậy đơn giản chỉ vì không qua mấy chục năm hẳn sẽ phải qua Ma Giới, tiến vào Táng Thần Uyên. Hẳn cần gia tăng lực lượng thật nhiều, bất kể cái gì có thể lợi dụng thì đều phải lợi dụng.

.....

2 ngày sau.

Thời gian lại đi qua thêm 2 ngày, buổi chiều ngày thứ 5 rốt cuộc Xuân Đức cũng đã nhìn thấy cánh cửa không gian đi vào bên trong nơi cất giấu bảo tàng.

Có điều khi hẳn tới đây thì cánh cửa không gian kia chỉ mới hình thành 1/3. Thấy như vậy một màn thì Xuân Đức nghi hoặc không thôi, hẳn ngay lập tức lôi hai tên tộc lão Phong Gia ra hỏi.

Sau khi hỏi thăm một lúc thì Xuân Đức cũng đã hiểu vì sao. Cánh cửa không gian này không phải lúc nào cũng mở ra mà chỉ mở vào duy nhất một ngày cố định trong 3 tháng. Chỉ khi nào cánh cửa không gian này hình thành hoàn chỉnh, sau đó mở ra thì mới có thể tiến vào bên trong.

Dựa vào tình trạng của cánh cửa hiện tại thì cần phải chờ gần 2 tháng nữa thì mới đến cái ngày kia. Đương nhiên Xuân Đức sẽ không ngây ngốc ngồi ở nơi này chờ đợi hai tháng, hẳn ngay lập tức để lại Vũ Y nơi này canh giữ cửa không gian.

Về phần hắn thì cùng với Bóng Ảnh mang theo những kẻ khác bắt đầu đi săn bắt đám hung thú, cũng nhân tiện tìm kiếm người của ba gia tộc. Đối với Xuân Đức lúc này, tất cả những kẻ trong này đều là con mồi của hắn. Duy chỉ có Lam Gia là có một chút vương tay chân, dù sao Bóng Ảnh cũng đã có thế ngôn cùng kí khế ước với Lam Gia.

Vì vậy trong thời gian một năm hắn sẽ không làm gì người Lam Gia, cùng lắm chỉ là bắt giữ mà thôi. Còn sau một năm thì lúc đó phải dựa vào biểu hiện của đám người kia để mà xem xét rồi.

- --o0o---

Thời gian một tháng đi qua.

Một tháng này cả cái thế giới nơi đây đều bị Xuân Đức cùng Bóng Ảnh mang theo thuộc hạ lật lên một lần. Nếu như chỉ có Xuân Đức, Bóng Ảnh cùng với vài trăm người thì không làm được điều đó nhưng ai bảo hắn lại cho thêm đám hung thú trợ giúp chứ.

Đám hung thú kia sau khi bị " Sát Hồn " cùng " Ma Hồn " cấy vào linh hồn của bọn chúng một tia hồn phách thì cả đám vô cùng nghe lời. Chỉ cần ra lệnh bọn chúng lập tức làm theo, bất chấp sống chết.

Vì vậy mà Xuân Đức mới có lực lượng lật tung thế giới nơi đây. Trong thời gian một tháng này thì số lượng hung thú vương giả của hắn bắt được và nô dịch đã lên tới 8 ngàn con, đây có thể nói là một số lượng vô cùng kinh khủng. Hắn lúc này cũng đang rất nghi hoặc vì sao nơi này lại sản sinh ra được lắm hung thú cấp cao như vậy.

Có được lực lượng như bây giờ, Xuân Đức muốn diệt một thế lực nào đó giống như Lam Gia, Thái Gia hay phân chi Long Tộc trước kia thì chỉ cần xua đám hung thú này ra là xong, chẳng mấy chốc thế lực kia liền bị chôn vùi.

Có điều hắn bây giờ lại bắt đầu gặp phải tình cảnh khó khăn mới, đó chính là thức ăn. Nuôi nhiều hung thú như vậy thì thức ăn chính là vấn đề lớn. Không có thức ăn thì hắn không thể duy trì số lượng hung thú nhiều như vậy. Việc này làm cho hắn đau đầu không ít.

8 ngàn con hung thú vương cấp, một ngày nó tiêu hao thức ăn có thể nghĩ. Vì vậy hắn lúc này không chỉ có săn bắt hung thú cấp cao mà bắt tất cả những thứ gì mà hắn gặp được, tất cả loại thực vật gì là nguồn thức ăn của đám hung thú đều bị hắn mang vào bên trong không gian giới chỉ đặc biệt(cái nhẫn chứa đồ được làm từ 12 cái giới bảo) của mình.

.....

Gần 2 tháng sau.

Lúc này đây, cả thế giới nơi đây đều bị Xuân Đức lật lên vài lần, chuyển toàn bộ tài nguyên vào bên trong nhẫn chứa đồ của bản thân. Để làm được việc này thì Xuân Đức có thể nói là đã vắt kiệt sức lao động của đám nô bộc.

Trong hai tháng thì số lượng nô bộc của hắn thu về đã lên đến gần 400 người, trong số đó đại bộ phận có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh chỉ một số ít là có tu vi thấp hơn Tinh Vương Tiên Cảnh, có điều trong số những người bị Xuân Đức bắt được lại không hề nhìn thấy mấy vị lão tổ của Lam Gia, cả 5 người giống như đã bốc hơi, không những lão tổ của Lam Gia mà tên thiếu tộc trưởng của Phong Gia cũng thấy đâu.

Giống như mấy tên kia đã biến mất rồi vậy. Đối với việc này thì Xuân Đức cảm thấy có chút buồn bực nhưng hắn cũng không có để tâm nhiều. Dù sao việc của hắn cần làm quá nhiều.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1000: Cánh Cửa Mở Ra Một Phương Trời Mới

Thời gian cánh cửa không gian hoàn toàn thành hình cuối cùng cũng đã tới.

Lúc này đây Xuân Đức đang cùng với Vũ Y và Bóng Ảnh quan sát cánh cửa không gian truyền tống. Nhìn thấy không gian vết nứt liên tục xuất hiện thì Xuân Đức có chút nhăn mày lại nói:

" Cái cánh cửa này khá là nguy hiểm. Không biết cường độ sức mạnh của những không gian vết nứt này thế nào? "

Xuân Đức vừa nói lời này thì Bóng Ảnh ở bên cạnh đã triệu hồi ra một tên nô bộc(Bóng Ảnh cũng không không gian chứa đựng người sống riêng của bản thân. Tất cả nô bộc đều do Bóng Ảnh quản lý), trước sự mờ mịt của tên nô bộc kia thì Bóng Ảnh liền ném hấn vào bên trong cánh cửa truyền tống không gian.

" A a a a..."

Ngay lập tức âm thanh thê lương liền vang lên, tên kia ngay khi vừa tiếp xúc với cánh cửa không gian thì liền bị vô số vết nứt không gian cắt thành vô số mảnh. Nhìn thấy một màn như vậy thì Bóng Ảnh nói:

" Lực sát thương không phải rất lớn, chỉ cần có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì thì hoàn toàn có thể chống đỡ được. Theo đệ thấy thì đây hẳn là hạn chế truyền tống mà thôi. À mà để đệ tự mình thử nghiệm cho chắc."

Không đợi Xuân Đức có đồng ý hay không thì Bóng Ảnh liền phi thân vào bên trong cánh cửa không gian. Xuân Đức thấy vậy thì chỉ hơi nhíu mày một chút liền thôi, hẳn nghĩ đến Bóng Ảnh gần như là bất tử, chỉ cần hắn còn sống thì Bóng Ảnh không chết nên cũng an tâm hơn rất nhiều.

Quả nhiên sau khi Bóng Ảnh đi vào một lúc thì liền quay về bên này. Vừa đi ra thì hắn đã liền cười hắc hắc nói:

" Không có vấn đề đại ca. Đường hầm không gian an toàn, tuy có vết nứt không gian nhưng đây chẳng qua cũng chỉ là thủ thuật để ngăn cản người không đủ tu vi đi vào bên trong mà thôi. Có điều đệ cũng không có đi qua bên kia, đệ cảm thấy mình một khi đi qua bên kia thì rất khó quay trở lại. Vì vậy đệ chỉ đi tới cuối sau đó quay lại."

Xuân Đức nghe vậy thì liền an tâm hơn rất nhiều, hẳn lúc này nhìn qua Vũ Y nói:

" Vì đề phòng có gì không hay nên em vào bên trong hẳn chứa đồ của anh trước nhé. Anh cùng với Bóng Ảnh sẽ cùng nhau đi qua bên kia. "

Vũ Y nghe mình phải quay về thì liền xụ mặt ra, bộ dạng vô cùng không cao hứng. Ánh mắt của nàng có chút đáng thương nhìn Xuân Đức, nàng cũng muốn đi cùng.

Xuân Đức thấy vậy thì lắc đầu, hẳn khẽ nhéo nhẹ má của Vũ Y khẽ nói:

" Ngoan."

Vũ Y thấy làm bộ đáng thương không có tác dụng thì liền thôi, lúc này nàng đành phải quay về nơi chết tiệt kia tu luyện một mình. Trước khi đi thì nàng còn không quên dùng ánh mắt u oán nhìn Xuân Đức, sau đó còn nói một câu.

" Lần này nữa thôi đấy, lần sau em không vào trong kia nữa đâu."

Xuân Đức lúc này cười cười gật đầu sau đó thu Vũ Y vào bên trong nhẫn chứa đồ. Tính cách của hắn cẩn thận quen rồi, với một phần hắn cũng lo cho Vũ Y nữa, dù sao trước kia Vũ Y chết đi một lần khiến cho tâm lý hắn mang theo bóng mờ. Hắn rất sợ lại có một lần như vậy nữa nên an toàn của Vũ Y hắn luôn cân nhắc tới đầu tiên.

Hắn vẫn luôn làm theo câu châm ngôn của mình " Dù bạn có làm đúng một ngàn lần nhưng chỉ cần làm sai đúng một lần thì cái kết chính là vạn kiếp bất phục."

Vũ Y đi rồi, Xuân Đức lại nhìn qua Bóng Ảnh. Bóng Ảnh lập tức hiểu ý ngay tức khắc hóa thành một làn sương khói màu đen dung nhập với Xuân Đức, ngay lập tức Xuân Đức trên người ánh lên quang mang hắc ám.

Sau khi đã chuẩn bị đầu vào đấy thì hắn liền đi vào bên trong cánh cửa không gian truyền tống kia. Ngay khi bước vào bên trong cánh cửa không gian truyền tống thì hắn liền cảm thấy được thời không thác loạn, vô số vết cắt hư không hiện ra cắt lên người hắn, có điều tất cả đều bị màn hắc quang bên ngoài cơ thể hắn ngăn cản.

Sau khi đi bên trong đường hầm thời không một thời gian ngắn thì hắn liền đã nhìn thấy điểm cuối. Đúng như Bóng Ảnh nói, hắn cũng cảm nhận được nếu bản thân đi qua bên kia thì rất khó để quay trở lại. Lúc này đây hắn có chút do dự. Nhưng tính toán một chút hắn liền kiên quyết bước qua. Ngay lập tức hắn liền cảm thấy đầu óc mê mang.

- --o0o---

Tình trạng mê man không kéo dài bao lâu thì Xuân Đức liền một lần nữa lấy lại tỉnh táo, ngay lập tức hắn liền mở mắt ra nhìn xung quanh.

Xuân Đức hỏi:

" Đại ca có vẻ rất thích nhưng nơi kiêu như thế này thì phải. Thảo nào trước kia đệ thấy ca cải tạo không gian vong linh cũng có bộ dạng thế này."

Xuân Đức nghe vậy thì mỉm cười, hẳn đang định trả lời thì lại có chuyện ngoài dự kiến phát sinh. Lúc này đây từ phương xa, liên tiếp có 10 đạo ánh sáng bay về phía bên này, trong 10 đạo ánh sáng kia Xuân Đức nhìn thấy một đám thanh niên nam nữ. Nam anh tuấn tiêu sái, nữ xinh đẹp tuyệt vời. Khí tức của những người này rất mạnh, đã là Tinh Vương Tiên Cảnh, có sơ kì có trung kì còn có cả hậu kì nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1001: Người Đến Không Thiện

Bóng Ảnh cũng nhìn thấy những kẻ đang bay về phía bên này, ánh mắt của hắn lóe lên quang mang lạnh lẽo.

" Có người đến, kẻ đến không thiện. "

Xuân Đức nhẹ gạt đầu, hắn cũng cảm nhận được đám người kia không mang theo thiên ý đến đây. 10 người, trên người kẻ nào cũng phát ra sát ý mạnh mẽ. Có điều tâm tình của hắn lúc này đang rất tốt nên hắn cười nói.

" Vừa lúc chúng ta không biết gì nhiều về nơi này, tiện thể có kẻ đến đây thì bắt lại hỏi thăm một phen."

Liếm liếm môi, Bóng Ảnh lúc này cười hắc hắc nói:

" Xem như mấy tên kia may mắn. Hắc hắc. Vậy để đi chơi với mấy tên kia một chút."

Nói xong câu này thì Bóng Ảnh liền đứng dậy, hắn lúc này bẻ khớp ngón tay, lắc lắc đầu nhìn về phía phương trời xa. Sau đó thì hắn phóng thẳng lên cao, thân ảnh của hắn nhấp nhóang hai cái liền đã xuất hiện bên trên bầu trời nơi xa.

Về phần Xuân Đức thì hắn lúc này nằm dài ra trên ngọn đồi, nhìn lên bầu trời trong xanh trên cao, cảm nhận từng cơn gió mát thổi qua. Còn mười người mới tới kia thì Xuân Đức không quan tâm cho lắm. Dù sao có mình Bóng Ảnh liền đủ, cho dù Bóng Ảnh không có ra tay mà thả ra đám

nô bộc thôi cũng được rồi. Đám người kia đối mặt với Bóng Ảnh thì không có một tí cửa gì cả.

" Á á á á.."

" Ha ha ha. Đến đây đi, chúng ta tiếp tục chơi."

Xuân Đức mới vừa thả hồn theo gió chưa được bao lâu thì liền đã nghe được tiếng hét thảm, cùng với đó là tiếng cười man dại của Bóng Ảnh. Không cần nhìn thì hẳn cũng biết là có chuyện gì đang xảy ra. Có lẽ nghe nhiều rồi cũng quen nên hẳn vẫn tiếp tục nhìn trời suy nghĩ miên man.

Đúng lúc vào này thì ngọc truyền tin của hắn rung lên nhè nhẹ, Xuân Đức ngay lập tức cảm ứng được. Hắn cầm lấy ngọc truyền tin lên nhìn, sau khi truyền vào pháp nguyên thì ngọc truyền tin(có dạng hình tròn màu lam, to bằng viên bi mắt mèo) liền rực sáng, cùng lúc đó một cái hình chiếu ba 3d hiện ra.

Hình chiếu kia lúc ban đầu còn mờ nhạt nhưng ngay sau đó thì liền ngưng thực. Lúc này đây một khuôn mặt thiếu nữ hiện ra, cùng lúc đó nàng ta hướng về phía Xuân Đức cung kính chào.

" Đại sư."

Nhìn thấy cô gái này thì Xuân Đức cũng không lạ gì, nàng là tiểu nô bộc giúp hắn luyện khí. Hắn lúc này bình thản hỏi:

" Có chuyện gì sao? "

Lam Nguyệt đáp:

" Đại sư, ta đã học xong tất cả những thứ mà người đưa cho. Tinh luyện tài liệu đã đạt tới trình độ sơ cấp. Đại sư nói là nếu ta đạt được yêu cầu của

đại sư thì có thể đưa ra một yêu cầu với người, không biết lời nói lúc trước của đại sư là thật sao? "

Nghe vậy thì Xuân Đức khẽ gật đầu nói:

" Nói ra yêu cầu của người đi."

Lam Nguyệt lúc này lập tức đáp:

" Đại sư có thể cho ta đi ra bên ngoài một ngày được không. Ta hứa sẽ nghe lời."

Suy nghĩ một chút Xuân Đức gật đầu:

" Được, sáng ngày mai ta sẽ đưa người ra ngoài để tận hưởng một ngày trọn vẹn. Đầu đất người còn việc gì nữa không? "

Lam Nguyệt lắc đầu nói:

" Không còn."

Nàng vừa nói xong lời này thì Xuân Đức ngay lập tức đóng lại ngọc truyền tin, hất bỏ ngọc truyền tin vào túi sau đó lại bắt đầu nhìn lên trời cao suy tư.

.....

Ở bên trong nhẫn chứa đồ tầng 1 của Xuân Đức, tại ngôi nhà nhỏ của mình, Lam Nguyệt đang ôm con thỏ mập lăn qua lăn lại trên giường vui vẻ nói.

" Tiểu Ngọc, ngày mai chúng ta có thể ra thế giới bên ngoài một ngày, em có thấy thích không."

Con thỏ mập nhìn thấy tiểu thư của mình vui vẻ như vậy thì nó cũng vui lây, lúc này nó mở miệng nói:

" Vâng tiểu thư, em cũng muốn ra ngoài, trong này quá đáng sợ. Ở nơi đây đâu đâu cũng là quái vật to lớn."

Con thỏ mập lúc này là đang nói tới đám hung thú mà Xuân Đức thả vào trong này, mặc dù nhẫn chứa đồ của hắn được dung luyện từ rất nhiều giới bảo hình thành một thế giới to lớn nhưng nhiều hung thú vương cấp như vậy khiến cho không gian to lớn cũng trở nên chật hẹp. Nhất là mấy đại hung thú, nhiều con có hình thể lên đến cả hàng vạn dặm, nhìn thôi cũng đủ khiến người ta run sợ.

Ngay khi con thỏ mập vừa nhắc đến quái vật khổng lồ thì cái cửa sổ của căn nhà nhỏ lúc này bị cái gì che lại, bỗng nhiên tối sầm. Hai người Lam Nguyệt cùng Tiểu Ngọc liền nhìn lên, vừa nhìn lên thì bọn họ liền thấy một con mắt to lớn của loài bò sát đang nhìn hai người bọn họ. Con mắt kia rất lớn, nó còn to hơn cả cái cửa sổ, con mắt có màu huyết sắc nhìn đáng sợ vô cùng.

Có điều con mắt màu huyết sắc sau khi quan sát hai người một lúc thì cũng liền thu hồi, ánh sáng lúc này lại chiếu vào bên trong căn phòng nhỏ. Cùng lúc này hai người Lam Nguyệt cùng Tiểu Ngọc cũng nhìn thấy một con rắn siêu lớn bò đi về phương xa.

Lam Nguyệt nhìn thấy con hung thú cự mãng kia đã đi xa thì mới thở ra một hơi, nàng biết những con hung thú nơi này không có tấn công nàng cùng Tiểu Ngọc nhưng biết là một chuyện còn lúc đối mặt với bọn chúng lại là chuyện khác, mỗi lần ở gần đám hung thú kia trái tim của nàng cũng muốn ngừng đập luôn.

.....

Ở bên ngoài.

Bóng Ánh sau khi chơi đùa một hồi thì cũng chán, ngay lập tức hắn liền ra tay thực sự. Và khi Bóng Ánh đã thực sự ra tay thì 10 người kia ngay lập tức bị thương nặng. Cả mười người bị Bóng Ánh mang đi, mang đến nơi mà Xuân Đức đang nằm nghỉ ngơi.

Lúc tới nơi, nhìn thấy Xuân Đức vẫn đang nằm nhìn lên bầu trời suy nghĩ miên man thì Bóng Ánh lên tiếng hỏi:

" Đại ca, người đã bắt tới rồi."

Bị lời nói của Bóng Ánh cắt đứt mạch suy tư, lúc này Xuân Đức cũng không có tiếp tục suy tư nữa mà nghiêng đầu nhìn qua phía bên này.

Vừa nhìn qua thì khóe miệng hắn khẽ giật giật vài cái, lúc này đây mười kẻ lúc trước bây giờ đã thảm khó lời diễn tả, trên người kẻ nào kẻ nấy đều là vết thương chi chít, nhìn cứ giống như trải qua một vụ hấp diêm tập thể vậy.

Đầu tóc người nào người nấy thì rối như cái tổ quạ, quần áo thì te tua sơ mướp. Trên mặt kẻ nào cũng mang theo vô tận sợ hãi nhìn Bóng Ánh. Về phần sát khí của những người này thì đã tiêu tán đi đâu hết rồi, mấy tên này lúc tới thì hùng hổ dọa người, bây giờ thì chẳng khác gì mấy con mèo bệnh.

Xuân Đức lúc này ngồi dậy nói chuyện.

" Lần lượt từng người giới thiệu một chút về bản thân đi. Nhớ là chi tiết một chút nhé. Bắt đầu từ người trước đi."

Xuân Đức lúc này chỉ tay vào một cô gái gần đó nhất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1002: Trúc Mộng Lam Viên-Kế Hoạch Mới

Nữ tử kia bị Xuân Đức chỉ mặt thì trong lòng lộp bộp một cái, có điều nàng cũng không dám phản kháng hay gì cả. Nàng ngoan ngoãn đi tới trước mặt Xuân Đức, sau đó có phần ấp úng nói:

" Ta là Lâm Uyển Nhu, đệ tử chân truyền của Vô Cực lão tổ. Vô Cực lão tổ là một trong bốn đại lão tổ của Băng Thần Cung. Băng Thần Cung là.... "

Cô nàng này giống như là sợ Xuân Đức không biết nàng là ai nên lúc kể vô cùng chi tiết, Xuân Đức nghe nàng kể mà vừa nghe vừa phải gật gù. Quả thực hẳn cũng chẳng biết nàng ta đang nhắc tới ai, nhắc đến kẻ nào, điều hẳn hẳn biết là thế lực của nàng ta cũng nằm trong Phong Thần Vực mà thôi.

Ai bảo một vực của Tiên Giới rộng như vậy làm gì, Xuân Đức mò mẫm mãi còn chưa ra khỏi một châu(Triều Tịch Châu) chứ huống gì là các châu khác. Vì để tỏ ra mình cũng không đến nỗi quá dốt địa lý hẳn liên tục gật đầu, nữ tử kia thấy hẳn vậy thì càng nói nhiều hơn, ra thế lực của thế lực đứng phía sau nàng.

Cái gì nàng ta cũng nói trừ việc quan trọng nhất nơi này là cái nơi khi gió nào thì nàng ta lại không có nói.

Xuân Đức thấy vậy thì cũng rất trực tiếp hỏi thẳng luôn, hẳn hỏi xem nơi này là cái nơi chết tiệt nào. Những kẻ khác nghe vậy thì nghi hoặc không thôi, có điều bọn họ cũng chỉ là nghi hoặc trong lòng mà không nói

ra ngoài. Mười người này cũng rất hợp tác, sau khi Xuân Đức hỏi thì bọn họ biết gì đều nói cái đó.

Cũng nhờ sự hợp tác của đám người này mà Xuân Đức cũng đã hiểu rõ được nơi này là nơi nào. Nơi đây nếu muốn hiểu cặn kẽ thì vô cùng khó khăn, vì vậy Xuân Đức cũng chỉ nắm được mấy ý chính mà thôi.

Cái thế giới mà hắn đang tại được cộng đồng các tu sĩ gọi là Trúc Mộng Lam Viên, còn vì sao gọi như vậy thì Xuân Đức chịu. Hắn chỉ biết nơi đây từng là nơi từng được một siêu cấp thế lực tông môn thời đại viễn cổ chọn làm khu thí luyện để tuyển nhận đệ tử vào tông. Bên trong nơi này cất chứa rất nhiều cơ duyên, người nào chiếm được thì lập tức có thể bước ra một bước lớn trên con đường tu đạo.

Vì là nơi thí luyện nên mức độ nguy hiểm cũng không phải rất lớn, so với mấy cái hung địa mà Xuân Đức từng vào thì thua xa, cái này hắn cũng chỉ là nghe nói còn thực tế thế nào thì hắn cũng không rõ.

Trúc Mộng Lam Viên cứ mỗi 3000 năm thì lại mở cửa ra một lần, mỗi lần mở cửa thì tại các châu bên trong Phong Thần Vực sẽ xuất hiện cầu nối truyền tống đi vào nơi này. Số lượng người của mỗi châu đi vào nơi này cũng khác nhau, châu nào càng mạnh thì số lượng người được đi vào cũng càng nhiều.

Người đi vào trong này cũng có giới hạn về tu vi cùng tuổi tác, nghe nói chỉ cần có tu vi cao hơn Thần Quân Cảnh sơ kì, thấp hơn Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kì thì đều có thể đi vào. Có điều không biết vì sao mà mấy tên đại năng Hằng Vương Tiên Cảnh hay bán bộ Hằng Vương Tiên Cảnh không có người nào đi vào.

Nói ra thì dài chứ thực tế thì người nào " chỉ cần thông qua cầu nối truyền tống đi vào trong này là được", ai cũng có thể thử sức, được thì vào

trong này tìm kiếm vận may cùng cơ duyên của bản thân, không được thì đứng ở ngoài đợi sau 3000 năm lại thử tiến vào thêm lần nữa, không được nữa thì đợi tiếp 3000 năm. Đơn giản chỉ vậy thôi.

Số người của mỗi châu đi vào nơi này cũng không phải rất nhiều, ít ít thì mấy trăm nhiều thì cả ngàn. À mà thêm một điều quan trọng nữa là Trúc Mộng Lam Viên cũng mới vừa mở ra không lâu, chưa tới một tuần. Đa phần những kẻ đi vào trong này đều đang tập làm quen với môi trường mới nên cũng chưa ai có động tác gì cả.

Biết được những điều này thì Xuân Đức trong đầu liền hiện ra một cái suy nghĩ tà ác, hấn tính bắt cóc đám thiên kiêu đi vào nơi này sau đó lại đi tổng tiền đám tông môn kia, dù sao có Thực Mộng Thương Thành Tiên Giới làm nơi giao dịch hấn cũng không lo. Nghĩ tới bản thân bắt cóc tổng tiền tất cả các đại thế lực trong một vực thì hấn liền cảm thấy phấn khích không thôi.

Nghĩ đến tình cảnh giàu có sau này của bản thân, khóe môi của hấn lúc này hấn khẽ nhếch lên. Nhìn hấn lúc này rất gian, nếu là người quen biết hấn nhìn thấy nụ cười này thì liền sẽ biết hấn đang có kế hoạch âm hiểm trong bụng, chuẩn bị thực thi.

Mười người Băng Thần Cung tuy cũng chẳng thân quen gì với Xuân Đức cả nhưng khi nhìn thấy hấn cười thì cũng cảm thấy Xuân Đức không có ý tốt, cả đám không khỏi lạnh cả sống lưng.

Đã có suy tính của bản thân, lúc này hấn nhìn qua Bóng Ảnh nói:

" Lão nhị ngươi không nên chơi chết mấy tên này, sau này chúng ta còn cần mấy tên này kiếm tiền đấy. Nhưng mà cũng không cần đòi đãi quá tốt với bọn hấn làm gì, chỉ cần không chết liền được. "

Bóng Ảnh nhìn thấy u quang trong mắt Xuân Đức thì lúc này hắn cũng hiểu được ít nhiều gì đó, hai người đã quá hiểu nhau rồi mà. Hắn lúc này liếm môi mấy lần sau đó cười nói.

" Khừa khừa. Làm sao đệ cảm thấy sắp có chuyện vui xảy ra nhỉ. Được rồi, nếu đại ca đã muốn đám này sống thì bọn chúng sẽ không chết được. Nhưng mà nuôi không đám này cũng không thể được à, đại ca đã có an bài gì chưa? "

Xuân Đức gật gù nói:

" Đã có rồi, làm sao có thể để đám này sống thanh thản được, trước khi trả lại cho tông môn bọn chúng thì phải ép khô mấy tên này chứ. Mỗi ngày đệ mang mấy tên này cùng với đám nô bộc khác đến Huyết trì ở cạnh Bạch Cốt Tế Đàn phụng hiến một lần sinh cơ bản thân. Dù sao máu huyết của Tinh Vương Tiên Cảnh cũng rất có tác dụng."

Bóng Ảnh gật đầu nói:

" Yên tâm đại ca, đệ hiểu rồi. Hắc hắc."

Xuân Đức lúc này cũng cười hắc hắc.

Về phần mấy người Băng Thần Cung nghe được hai người đối thoại tuy hơi cảm thấy sợ hãi nhưng bọn họ cũng nghe ra được cái mạng nhỏ của bản thân đã không cần lo lắng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1003: Xuân Đức Chăn Thả Hung Thú

Mặt trời không qua bao lâu thì liền xuống núi, màn đêm nhanh chóng bao trùm cả một thảo nguyên rộng lớn. Khi màn đêm vừa buông xuống thì cả thảo nguyên yên bình lúc ban ngày bỗng chốc sống dậy, từng đàn hoang thú bắt đầu rời hang đi săn. Tiếng thú rống vang lên khắp thảo nguyên.

Xuân Đức ngồi trên đồi cao phóng tầm mắt ra xa xa liền có thể nhìn thấy từng đàn Hỏa Lang hàng ngàn con đang đi săn mồi, bọn chúng vô cùng hung tàn, dù là gặp phải loài khác hay là đồng loại thì bọn chúng cũng xông lên cắn giết lẫn nhau, đám này cũng ăn rất tạp dù là thịt, hoa quả, ngay đến cả cỏ bọn chúng cũng đều ăn.

Đám này hình thể rất lớn, nhìn chẳng khác gì con trâu cỏ, ánh mắt cả đám đỏ lừ nhìn cứ như viên than hồng vậy, cả người đám sói này được bao phủ bởi một bộ lông màu xám bạc, trên thân thì liên tục bốc lên hắc khí đen ngòm, xa xa nhìn giống như cả người bọn chúng đang bốc lên ngọn lửa màu đen vậy. Cũng dựa vào đặc điểm này mà Xuân Đức cũng mới gọi bọn chúng là Hỏa Lang.

Đám này tu vi cũng rất được, đa phần đều là Thiên Quân Tiên Cảnh, nhiều con còn có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh.

Trên thảo nguyên lúc này cũng không chỉ có mình đám Hỏa Lang mà còn có rất nhiều loại thú săn mồi khác. Trên mặt đất đã nhiều thì trên bầu trời cũng không ít hơn bao nhiêu, từng đám côn trùng khổng lồ quét ngang

qua bầu trời, gọi là côn trùng nghe thì có vẻ nhỏ bé chứ cái đám côn trùng nơi đây con nào con nấy to như con bê vậy. Nhìn mà hãi hùng khiếp vía.

Bọn nó di chuyển phát ra tiếng kêu khiến cho cả phiến thiên địa oanh vang, chỉ là đập cánh thôi cũng khiến cho cuồng phong gào thét.

Theo sau nhưng đàn côn trùng kia chính là từng đàn chim săn mồi, có loài nhìn giống mấy con khủng long bay, có loài lại giống đám dơi, nói chung là vô cùng đa dạng.

Nhưng cái mà Xuân Đức chú ý nhất không phải những thứ này, hẳn lúc này đang chú ý trên thảo nguyên nơi đây xuất hiện từng đàn tiên thú ăn cỏ khổng lồ có số lượng lên tới hàng trăm ngàn con, đám tiên thú kia có một cái thân thể nhìn không khác gì con hà mã, có điều đuôi bọn chúng thì dài hơn với cái đầu cũng dài hơn, còn về thân hình thì béo tròn ục ục như vậy. Vì vậy hẳn đặt tên cho đám tiên thú này là Mã Long(sự kết hợp của Hà Mã cùng Khủng Long hình thành loài mới kaka)

Đã vậy con nào con nấy cũng to xác vô cùng, con nhỏ nhất thì chắc cũng bé bé kiểu vài con voi châu phi cộng lại, con lớn thì nhìn như mấy tòa núi lớn di động. Lúc này đây đang có mấy chục đàn Hỏa Lang vây quanh đám tiên thú ăn cỏ này, có điều bọn nó cũng chỉ vây quanh sau đó tìm cơ hội tấn công mấy con non mà thôi. Đôi khi có một con Mã Long trưởng thành tách ra khỏi bầy lao thẳng vào đàn sói xung quanh giẫm chân, quất đuôi lia lịa, đôi khi còn là lăn tròn.

Mỗi lần như vậy là đám Hỏa Lãng phải bỏ chạy tứ tán, con nào không may bị cái chân to gấp mấy chục lần cái cột đình giẫm chúng thì ngay lập tức thành bánh thịt, nếu là bị cái đuôi quật chúng thì cũng không khá hơn là bao. Cả thân xương cốt nát nhừ, cô giật thêm mấy cái, sau đó thì chết nhe răng.

Xuân Đức sau khi quan sát một hồi thì trong đầu hắn liền nảy ra một cái ý tưởng. Cái ý tưởng này vừa hiện ra thì ánh mắt của Xuân Đức sáng ngời. Hắn lúc này tự ki nói:

" Ta tự khâm phục bản thân quá đi mà, mang đám hung thú của mình ra ngoài này cho bọn nó tự kiếm thức ăn có phải tốt không. Hắc hắc."

Đã có quyết định, Xuân Đức lúc này nhanh chóng dùng hồn niệm cường đại của bản thân triệu hồi ra từng đàn hung thú. Do đám hung thú này đã bị thuần hóa nên lúc triệu hồi đi ra thì cả đám đều dùng ánh mắt thân thiết nhìn Xuân Đức.

" Âm âm... âm âm.."

Thiên địa nổ vang, từng đàn hung thú vương cấp bị Xuân Đức thả ra ngoài. Vì ở một nơi thì không cách nào triệu hồi ra hết đám hung thú được nên Xuân Đức phải vừa bay đi vừa triệu hồi. Hắn lúc này bay đi cũng rất có ý tứ, hắn lúc này chọn đàn Mã Long lớn nhất sau đó bay xung quanh.

Lúc hắn kết thúc một vòng xung quanh đàn Mã Long có đến cả triệu cá thể kia thì 8000 ngàn con hung thú vương cấp cũng đã được thả đi ra, hình thành vòng vây bao quanh lên đám Mã Long. Khí tức từ 8000 con hung thú vương cấp hình thành phong bạo thổi quét bát phương.

" Rống rống rống..."

Ngay sau đó là từng tiếng rống kinh thiên động địa những tiếng rống này đồng thời vang lên khiến cho cả một mảnh thiên địa oanh vang. Xuân Đức sau khi thả xong đám hung thú thì cảm thấy một trận mệt mỏi, linh hồn lực của hắn tiêu hao đã mất 2 phần, mất 2 phần linh hồn lực chỉ để đưa mấy ngàn con hung thú đi ra ngoài.

Lúc này đầu hắn đứng ở trên cao, tuy có đôi chút mệt mỏi nhưng nhìn thấy cảnh tượng thế này thì sự mệt mỏi kia liền bị thay thế bởi sự kích thích. Hắn không biết tí nữa nếu như triển khai cuộc đại đồ sát sẽ là tràng cảnh như thế nào. Hắn sẽ vô cùng phấn khích.

Xuân Đức thấy việc này khá thú vị, nên hắn quyết định gọi tất cả mọi người ra nhìn xem. Quang mang lóe lên lúc này Bóng Ảnh xuất hiện đầu tiên, tiếp sau đó là Vũ Y, Huyết Vận, Sói Mập cùng với tiểu nô bộc Lam Nguyệt và thú sủng của nàng.

Vừa ra ngoài mọi người nhìn thấy cảnh tượng phía bên dưới, lại cảm nhận được bầu không khí nơi đây thì không khỏi cả kinh, Bóng Ảnh cùng Vũ Y còn đỡ một chút, riêng Huyết Vận, Sói Mập cùng Lam Nguyệt thì lúc này hô hấp cảm thấy khó khăn.

Linh áp quá khổng lồ khiến cho mấy người bọn họ không thể tài nào thừa nhận nổi, Vũ Y lúc này nhìn thấy vậy thì khẽ vung tay lên một cái, ngay lập tức trên người Huyết Vận, Sói Mập cùng Lam Nguyệt đều hiện lên một tầng ánh sáng màu đỏ nhạt. Có tầng ánh sáng màu đỏ kia bảo vệ thì ba người liền đã có thể hô hấp bình thường.

Bóng Ảnh sau khi nhìn tình cảnh bên dưới một lúc cùng với khắp nơi xung quanh thì cười lên hắc hắc nói:

" Thật kích thích à, lâu rồi đệ cũng chưa nhìn thấy một màn đặc sắc như vậy. Đại ca cho bắt đầu ngay đi, còn chờ đợi gì nữa."

Xuân Đức lúc này cười đùa nói:

" Vội vàng gì chứ, chúng ta vừa ăn cơm tối, vừa quan sát có phải thú vị hơn không. Với một màn như hôm nay sẽ còn được thấy dài dài, từ mai ca bắt đầu chuyển qua nghề đi chăn thả hung thú bán kiếm tiền rồi."

Bóng Ảnh cùng Vũ Y nghe được Xuân Đức nói đùa thì cũng cười lên. Duy chỉ có ba người Huyết Vận, Sói Mập cùng với Lam Nguyệt là vẫn đang ngây ngốc nhìn cảnh tượng phía bên dưới. Cả ba liên tục nuốt nước miếng

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1004: Xuân Đức Chấn Thả Hung Thú(1)

Cũng giống như động vật bình thường, đám Mã Long mặc dù có số lượng rất đông, không những đông mà bên trong còn có không ít tồn tại cấp bậc vương giả nhưng lại không dám xông ra khỏi vòng vây của gần tám ngàn con hung thú vương cấp, cả đám cứ đứng ở bên trong liên tục tụ lại gần nhau, kêu gào ầm ỉ.

Về phần đám thú săn mồi khác lúc này đã bỏ chạy tán loạn khắp nơi, cả thảo nguyên thoáng cái hỗn loạn vô cùng.

.....

Sau một lúc chuẩn bị thì bữa cơm tối đã chuẩn bị xong. Xuân Đức, Vũ Y, Bóng Ảnh, Huyết Vận, Sói Mập cùng với Lam Nguyệt lúc này đang ngồi trên một tấm thảm bay to lớn.

Ngay khi cơm nước đã được bày ra thì Bóng Ảnh đã không còn kiên nhẫn chờ đợi được nữa, lúc này đây hắn thay mặt Xuân Đức ra lệnh cho quân đoàn hung thú tấn công. Cũng giống như Bóng Ảnh đám hung thú khát máu cuồng bạo đã sớm không còn kiên nhẫn nữa, lúc này đây được mệnh lệnh của Bóng Ảnh thì cả đám bắt đầu điên cuồng gầm rống.

" Gào gào gào..

Sau đó lao vào bầy Mã Long, cũng giống như hổ vào bầy dê, sau khi bầy hung thú lao vào đàn Mã Long thì

đàn Mã Long kia cũng chỉ có thể bỏ chạy mà không dám phản kháng. Đây có thể là bản năng giữa thú săn mồi cùng con mồi.

Có nhiều con hung thú to lớn hình thể lên đến cả vạn dặm lúc này há to miệng máu tấp về đám Mã Long, vô số những con Mã Long to lớn bị cái miệng kia cắn một cái đứt đôi hoặc bị trực tiếp nuốt vào bên trong. Đám hung thú có hình thể nhỏ hơn thì phải cắn chết sau đó xé nát con mồi ra mới có thể ăn được.

Do trong đám hung thú vương cấp của Xuân Đức đại bộ phận đều không có thần thông gì mà đều nhờ thân thể cường hãn săn mồi nên tràng cảnh thập phần máu tanh.

Cuộc đồ sát rất nhanh đã lên tới cao trào, từng thì thể to lớn như những tòa nhà cao tầng của đám Mã Long bị đám hung thú xé nát thành nhiều mảnh sau đó bị đám hung thú nuốt xuống. Máu tươi nhanh chóng nhuộm đỏ cả thảo nguyên, không qua bao thì máu tươi liền tụ thành dòng nhỏ, cuối cùng là thành sông máu. Sông máu chảy về những nơi chũng hơn hình thành những hồ máu lớn.

Có lẽ ở thế giới lúc trước đám hung thú của Xuân Đức bị đói lâu ngày nên bây giờ vô cùng khát máu, mặc dù đã có hãn cùng với một bộ phận của Sát Hồn cùng Ma Hồn kiềm chế nhưng đôi khi vẫn một vài con hung thú vì tranh giành con mồi mà đánh nhau.

Đối với việc này Xuân Đức cũng rất bất đắc dĩ, một mình hãn không thể nào kiểm soát toàn bộ tất cả hung thú được, nếu cùng lúc không chế gần 8000 con hung thú vương cấp thì linh hồn lực tiêu hao sẽ vô cùng lớn. Vì vậy hãn cứ mặc kệ đám hung thú này hành động theo bản năng, miễn không chết là được.

Ở dưới đất đã thảm thiết như vậy thì trên bầu trời cũng không kém bao nhiêu, đám hung cầm đại bộ phận có được thần thông của bản thân vì thế lúc triển khai đồ sát có thể nói là nhanh đến kinh người, không giống như đám hung thú chỉ biết dựa vào thân thể, mỗi lần chỉ có thể giết được một mục tiêu hai vài ba mục tiêu.

Mỗi con hung cầm mỗi lần dùng thần thông thì sẽ có một mảnh sinh linh bị chôn vùi, Xuân Đức ngồi trên thảm bay hấn lúc này đang chú ý đến con Không Tước mà lần trước bị Bóng Ảnh cùng Vũ Y dẫn vật cho dặt dẹo.

Con " Không Tước " kia cũng giống lần trước gọi ra biển lửa màu đen bao phủ cả thương, ngay khi biển lửa màu đen kia xuất hiện thì trong nháy mắt đã giết chết gần như tất cả đám côn trùng ở nơi đây, mùi vị côn trùng nướng phiêu tán khắp cả không gian.

Không những đám côn trùng bị tiêu diệt mà ngay cả những loại chim săn mồi khác cũng chết không ít, về phần những kẻ may mắn thoát khỏi biển lửa thì lại bị đám hung cầm vương giả khác săn giết.

Nhìn cảnh tượng lúc này chẳng khác gì cảnh diệt thế, trên bầu trời thì bao trùm bởi biển lửa màu đen khổng lồ, vô số hung cầm gào rú phát ra tiếng kêu bén nhọn đuổi theo mục tiêu, sau khi bắt được thì liền xé xác đôi phương sau đó ăn sống, máu tươi từ đôi phương vương vãi khắp nơi. Hình thành những cơn mưa máu đổ xuống mặt đất.

Ở trên thảo nguyên thì lúc này cũng bốc cháy ngùn ngụt, do nhiệt độ từ biển lửa phía trên khiến cho cả thảo nguyên thoáng cái khô nóng như sa mạc, thực vật nhanh chóng khô héo, sau đó thì tự bốc cháy. Nhiều nơi ngọn lửa bốc cao lên đến cả mét, có điều thì thoáng từ trên bầu trời lại dội xuống một cơn mưa máu khiến cho ngọn lửa đang cháy lớn lại tắt ngúm, khói trắng lúc này bay lên mù mịt.

Tiếng kêu gào gầm rú điên cuồng, tiếng hét thê lương, mặt đất rung động âm âm, hình thành nên một bức tranh đầy màu sắc. Chỉ có được tận mắt chứng kiến thì mới thấy hết được vẻ đẹp của thảo nguyên lúc này.

.....

Cuộc đại đồ sát này kéo dài đến tận hừng đông. Đến thời điểm này thì phóng mắt nhìn ra xa xa cả một khu vực mấy chục vạn dặm chỉ còn lại một mảnh hoang tàn, mặt đất tàn phá không chịu nổi, khắp nơi bốc lên khói trắng.

Về phần đám hung thú thì đêm qua bọn chúng được một bữa no nê, con nào con nấy bụng cũng đã căng tròn, nhiều con hung cảm do ăn quá nhiều khiến cho bọn nó tạm thời mất đi năng lực bay lượn. Bọn nó lúc này đều tụ tập trên lưng một con rùa lớn mà nằm nghỉ.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức liền mỉm cười, hẳn nhớ khi còn chưa đi tới thế giới này thì hẳn cũng rất hay đi chặn cừu, nhìn đám cừu bụng căng tròn thì hẳn cảm thấy rất vui. Bây giờ tuy không phải đi chặn cừu nhưng cũng na ná như vậy.

.....

Vài ngày sau.

Mấy ngày này Xuân Đức liên tục mang đàn hung thú của mình đi săn môi, mấy lần đầu thì Bóng Ảnh cùng Vũ Y còn ra ngoài này nhìn xem một chút nhưng sau vài lần thì hai người cũng chán không xem nữa, Xuân Đức cũng vậy. Nhìn thấy tràng cảnh đại đồ sát nhiều quá cũng chán, sau mấy ngày hẳn cũng chẳng thèm nhìn nữa.

Trong vài ngày này thì đàn hung thú của Xuân Đức cũng thu nạp thêm một ít thành viên mới, nâng con số của cả đàn lúc này lên trên tám ngàn

con. Đối với việc này thì Xuân Đức cảm thấy có chút không mấy vừa lòng, hẳn vốn tưởng nơi này rộng lớn như vậy thì hung thú tồn tại cũng phải rất nhiều kia. Ai ngờ đi vài ngày mà chỉ mới thu hoạch được có hơn trăm con. Đã vậy càng ngày lại càng ít, hơn thế nữa đám hung thú kia đều toàn sơ kì với trung kì, không có nổi một con hậu kì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1005: Thế Giới Thật Nhỏ Lại Gặp Người Quen

Thời gian mới đó lại đã một tháng trôi qua.

Trong một tháng thời gian này cuộc sống của Xuân Đức có phần nhàn tản, buổi sáng thì tập luyện thể dục một chút sau đó thì ăn sáng, đương nhiên trước khi ăn sáng thì hắn cũng đã nhìn xem đàn hung thú của mình đang làm cái gì. Thấy mọi thứ đều ổn thì hắn mới đi ăn sáng.

Sau khi ăn sáng xong thì lại đi ra bên ngoài luyện tập tuyệt kỹ mà hắn sáng tạo ra. Tuy tập mãi mà chẳng thấy có tiến bộ gì nhưng hắn vẫn cứ luyện tập hằng ngày. Tu luyện tuyệt kỹ chán thì hắn lại tập điều khiển bản nguyên chi lực. Luẩn quẩn một hồi cái lại đến buổi trưa. Sau khi ăn xong cơm chưa thì hắn lại dẫn đàn thú nuôi(hung thú) của mình đi tìm kiếm một vùng đất mới.

Vừa đi tìm vùng đất mới, vừa đi tìm thức ăn cho đàn hung thú cũng là vừa tìm hiểu Trúc Mộng Lam Viên, trong tay hắn tuy có 8 phần địa đồ nhưng cũng vô dụng, thiếu mất 4 phần quan trọng nhất khiến cho 8 tấm trong tay hắn có cũng như không.

Về phần 10 người của Băng Thần Cung gì đó, bọn họ đều cũng là lần đầu tiên đi vào trong này nên cũng không giúp ích được gì nhiều cho Xuân Đức. Bọn họ chỉ có thể cung cấp một số thông tin đặc thù mà thôi, còn lại tất cả đều phải dựa vào Xuân Đức tự mình đi tìm hiểu.

Đấy, cuộc sống trong một tháng của hắn chỉ quanh quẩn có mỗi như vậy, sáng nhìn cây nhìn lá, chiều ngồi bờ sông câu cá, tối lại ngẩn người đợi trời

sáng, chung quy là "Nhàn".

- --o0o---

Ở một nơi khác bên trong Trúc Mộng Lam Viên.

" Âm âm âm..."

Hàng loạt tiếng nổ lớn vang lên, một con tiên thú Tinh Vương Tiên Cảnh trung kì có thân thể to lớn âm âm ngã xuống mặt đất. Vây xung quanh thân thể nó là hai mươi mấy người, tất cả đều thanh niên nam nữ trẻ tuổi, trên người bọn họ mặc đồng nhất một loại quần áo. Hiển nhiên những người này đều xuất phát cùng một thế lực.

Nếu mà Xuân Đức ở nơi đây hẳn nhất định sẽ nhận ra được một người trong số những người ở đây. Người này cũng là người mà hắn tìm kiếm một thời gian dài mà không thấy Phong Gia thiếu chủ Phong Kiếm. Lúc này Phong Kiếm đã không còn bộ dạng nhát chết như lúc trước nữa, bây giờ hắn đang đứng trong tư thế ngẩng cao đầu.

Tất cả những người xung quanh đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn hắn, trong số những người này chỉ một một người là không như vậy, người này là một thanh niên tuấn tú có điều sắc mặt hắn mười phần lạnh lùng, ở gần hắn thì không khác gì ở gần khối băng vậy. Ánh mắt của người này khi nhìn Phong Kiếm thì mang theo vẻ coi thường nhàn nhạt.

Người này chính là nhị công tử Phong Gia, Phong Hàn. Tên này cũng là người thừa kế số 2 cho cái chức vị gia chủ của Phong Gia.

Cảm nhận được ánh mắt của Phong Hàn, lông mày của Phong Kiếm không tự chủ được nhăn lại, hắn vô cùng không vui nói:

" Phong Hàn, ánh mắt ngươi nhìn ta như vậy là có ý. Ngươi đang xem thường ta sao? "

Phong Hàn nhìn thấy ánh mắt bất thiện của Phong Kiếm thì lạnh lùng cười.

" Ta không có xem thường ngươi, ngươi không xứng. Kẻ phé vật như ngươi không xứng làm đối thủ của ta, mà tốt nhất ngươi nên lo cho bản thân sau khi rời khỏi nơi đây đi, làm hư đại sự không nói đã vậy còn làm tổn thất 9 vị tộc lão chiến lược viên mãi."

Phong Kiếm nghe Phong Hàn nhắc lại chuyện cũ thì sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống. Việc kia chính là cơn ác mộng cũng là nỗi sỉ nhục của hắn, vốn nghĩ chỉ là một việc không có gì khó khăn không ngờ hắn lại gặp phải kẻ đáng sợ kia. Lần đó hắn may mắn lắm mới có thể thoát ra khỏi bí địa chạy về gia tộc, trên đường đi vì để áp chế " Chú Linh " một vị tộc lão khác phải hi sinh tính mệnh để giúp hắn.

Khi trở về gia tộc hắn cùng với Phong Hoa cùng một tộc lão khác cũng chỉ còn nửa cái mạng. May mà nhờ vị lão tổ đời thứ nhất mời được thần y bên trong Thăng Tiên Tông đến trị liệu bằng không lúc này hắn cũng chưa chắc có thể đứng ở đây.

Có điều việc hắn mang theo mấy trăm tộc nhân đi đến bí địa chỉ còn có ba người trở về khiến cho cả gia tộc vô cùng phẫn nộ, tuy việc này cũng không phải lỗi của hắn nhưng nhiều kẻ trong gia tộc không hợp với hắn luôn lấy việc này ra đâm chọc hắn.

Vì để tạm lánh phong ba, hắn mới không chờ thương thế khôi phục đã tiến vào bên trong Trúc Mộng Lam Viên. Hắn đi vào trong này cũng là muốn làm nên một điều gì đó lớn lao, để chứng minh cho cả gia tộc biết hắn mới là thiếu chủ của Phong Gia.

Nhìn thấy Phong Kiếm cùng Phong Hàn đang mắt lạnh nhìn nhau thì Phong Hoa ở gần đó vô cùng bất đắc dĩ lên tiếng. Nàng uyển chuyển nói:

" Chúng ta dù sao cũng là người của Phong Gia, lần này đại diện cho Thăng Tiên Tông, đại diện cho Triều Tịch Châu tiến vào nơi đây tranh đoạt cơ duyên. Hai người không thể tạm thời bỏ đi hiềm khích cá nhân, mà hợp tác với nhau sao. Dù sao nói gì thì nói chúng ta đều cùng chung một mục đích khi tiến vào nơi đây."

Những người khác nhìn thấy Phong Hoa lên tiếng khuyên can hai người thì trong lòng bọn họ cũng âm thầm thở ra một hơi, dù sao người ở đây tuy nhiều nhưng có thể lên tiếng lúc này chỉ có Phong Hoa mà thôi.

Hai người Phong Hàn cùng Phong Kiếm đang mắt lạnh nhìn nhau nghe được lời nói của Phong Hoa thì cả hai đều "hừ" lạnh sau đó không ai thêm để ý tới ai nữa.

Phong Hoa thấy vậy thì cũng hết cách, hai người này đều là kẻ tâm cao khí ngạo muốn cho một người nào đó xin lỗi người còn lại là không có khả năng. Nàng làm vậy cũng đã là tận khả năng.

Đúng lúc này ở trên trời cao một tiếng hét vang làm tất cả mọi người nơi đây đều phải ngẩng đầu nhìn lên cao.

Vừa nhìn lên bọn họ liền thấy một con quái ưng 3 đầu to lớn, thân thể của nó bao phủ bên trong một lớp lông màu xám nhạt, 3 cái đầu thì chỉ một đầu là loài chim, còn hai cái đầu khác một cái giống linh cẩu, cái còn lại giống rắn. 6 con mắt của nó đang quan sát hai mươi mấy người phía dưới này. Trong ánh mắt kia hiện lên sự tham lam không hề che giấu.

Ngay lúc không vui lại có một con hung cầm tìm đến, hai người Phong Hàn cùng Phong Kiếm lúc này không hẹn mà cùng ra tay công kích con

quái ung bên trên bầu trời. Hai người đồng thời lấy ra tiên kiếm chém ra một kiếm kinh thiên về phía con quái ung.

Một kiếm này cả hai người đều ra tay toàn lực, kiếm quang khổng lồ phong tỏa tất cả đường bỏ chạy của con quái ung. Còn quái ung kia cũng chỉ có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kì gặp hai người công kích thì nó hoàn toàn bất lực. Nó muốn né tránh nhưng lại không thể.

" Phập phập.... Quác...Gào gào.."

Hai đạo kiếm quang bá đạo lập tức cắt con quái ung thành nhiều khúc, máu tươi văng tung tóe hình thành một cơn mưa máu từ trên trời rơi xuống. Nhìn thấy con quái ung đã bị tiêu diệt thì cả hai người Phong Hàn cùng Phong Kiếm đồng thời làm bộ lạnh nhạt nói.

" Súc sinh thật không biết sống chết là gì."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1006: Chạy Thật Nhanh

Cũng ngay khi con quái ưng bị hai người Phong Kiếm cùng Phong Hàn giết chết thì ở phương xa, Xuân Đức đang nằm trên lưng một con thỏ khổng lồ phơi nắng bỗng nhiên cảm ứng được cái gì đó. Hấn lúc này kì quái nói thầm:

" Chết rồi sao, một đầu sơ kì vương cấp hung thú còn chưa kịp làm gì đã chết như vậy đối phương hẳn có tu vi không kém. Mà cái khí tức kia làm sao ta cảm thấy có chút quen thuộc vậy nhỉ, hình như đã gặp ở đâu rồi thì phải."

Mang theo nghi hoặc trong lòng, Xuân Đức lúc này nhảy lên trên lưng của một con Rồng Quỷ(Một con rồng giống như loại rồng phương tây, có hai cánh cực lớn, toàn thân màu đen, hai mắt thì xanh lè.) sau đó dẫn theo đám thú nuôi của bản thân chạy đến nơi con hung cầm vừa mới chết.

" Gào gào gào...."

Con Rồng Quỷ ở phía dưới Xuân Đức được mệnh lệnh của hấn lúc này gầm lên một tiếng sau đó dẫn đầu bay về phương xa.

Đám hung thú, hung cầm khác lúc này cũng đứng dậy sau đó con thì chạy, con thì bay theo phía sau. Với đám này cực kì ồn ào, vừa chạy theo bọn chúng vừa gào rống liên hồi khiến cho cả một phương thiên địa âm âm chấn động.

Bây giờ tuy là giữa trưa, trời cao trong xanh không một gợn mây nhưng mà lúc đám thú nuôi của Xuân Đức di chuyển thì liền che lấp cả ánh sáng mặt trời, khiến cho phương viên mấy chục vạn dặm không nhìn thấy ánh sáng mặt trời. Kết hợp với tiếng gầm tạo nên thanh thế có thể nói là vô cùng kinh người.

Nếu là ngày trước thì Xuân Đức sẽ quát đám hung thú này câm miệng lại nhưng bây giờ nghe nhiều cũng quen rồi nên hẳn cũng mặc kệ. Kệ cho bọn chúng gào rống.

- --o0o----

Cũng ngay khi Xuân Đức mang theo đàn thú nuôi của mình chạy đến nơi con ung quý chết thì đám người Phong Gia đang đứng tại nơi đây cũng cảm thấy mặt đất bắt đầu rung động nho nhỏ.

Phong Hoa là người đầu tiên cảm thấy có gì đó không được bình thường, nàng lúc này lên tiếng nói:

" Mọi người có cảm thấy có điều gì không ổn không, hình như thiên địa tiên khí đang dao động mạnh hơn bình thường, với mặt đất hình như cũng đang rung nhẹ."

Những người khác lúc này đều gật đầu, hiển nhiên bọn họ cũng đã cảm nhận thấy điều bất thường. Ngay khi bọn họ còn đang nghi hoặc không biết điều gì đang diễn ra thì đột nhiên cảm thấy mặt đất chấn động càng thêm kịch liệt.

Ban đầu chỉ là rung nhẹ, sau đó hơi rung mạnh, sau một lúc thì bọn họ cảm thấy mặt đất rung động âm âm. Cùng lúc đó bọn họ cũng cảm thấy bầu không khí bị đè nén hơn rất nhiều, giống như là có ai đó đang vuốt ve trái tim của bọn họ vậy.

Nhưng vào lúc này có một tên thiếu niên bỗng nhiên kêu lên thất thanh.

" Mọi người nhìn xem kia là cái gì, đó, nó ở phía chân trời ấy. Mọi người nhanh nhìn xem thứ kia là gì."

Những người khác bị tiếng kêu thất thanh của tên này làm cho giật nảy mình, cả đám có đôi chút khó chịu với tên này nhưng cũng không ai nói gì mà đều nhìn về phương hướng tên kia vừa chỉ. Nhưng chỉ vừa nhìn thôi thì hô hấp của bọn họ đã trở nên dồn dập rồi.

Bọn họ nhìn thấy phía chân trời là một biển mây màu đỏ cuộn cuộn bên trong biển mây kia liên tục vọng ra tiếng kêu gào trầm thấp, thi thoảng bọn họ còn nhìn thấy có thứ gì đó chui ra bên ngoài biển mây màu đỏ, có điều khoảng cách quá xa khiến cho bọn họ không thể thấy rõ ràng.

Nhưng cũng không cần chờ đợi bao lâu thì bọn họ cũng đã có thể nhìn thấy rõ ràng cái biển mây kia là cái gì, cái biển mây kia cũng không phải cái gì từ nước tạo thành mà là từ vô số sát khí hình thành. Nhận ra được điều này thì những người nơi đây trái tim đều như muốn ngừng đập. Cả đám trở nên ngây ngốc không biết làm cái gì.

Ở trong đám người Phong Kiếm lúc này cũng nhìn về phía chân trời, vì để thể hiện mình hơn người nên hắn đã âm thầm lấy ra bảo vật mà lão tổ ban tặng cho hắn, hắn muốn vận dụng bảo vật này nhìn rõ tình huống phía cuối chân trời sau đó nói cho những người nơi đây, để mọi người đều nghĩ rằng hắn bất phàm. Sau đó sẽ dùng ánh mắt sùng bái nhìn hắn.

Nghĩ liền làm, hắn ngay lập tức vận dụng bảo vật kia, ngay sau đó hắn liền nhìn được tình cảnh phía cuối chân trời nhưng hắn chưa kịp cao hứng thì liền đã nhìn thấy ác mộng của đời hắn. Hắn nhìn thấy một thanh niên đang ngồi trên một đầu Quỷ Long đang dùng tốc độ khó có thể hình dung bay về phía bên này.

Khi nhìn thấy người thanh niên kia thì cả người của hắn thoáng cái cứng đờ ra, sau đó là kịch liệt run rẩy, hắn không tự chủ được lằm bằm trong lòng.

" Tên kia sao lại xuất hiện ở đây, hắn làm sao lại ở nơi này. Vì sao, vì sao ông trời lại để cho ta gặp hắn lần thứ 2. Đúng rồi ta phải chạy, phải chạy."

Nghĩ đến mình phải chạy, hắn lúc này mặc kệ những người khác, một tay bắt lấy Phong Hoa bên cạnh sau đó lấy ra mấy tấm " Độn Địa Phù".

Nhìn thấy hành động bất thường của hắn thì tất cả mọi người đều kinh ngạc, Phong Hoa lúc này cũng lên tiếng hỏi:

" Người làm sao vậy?"

Phong Kiếm lúc này vừa thúc dụng " Độn Địa Phù " vừa tranh thủ nói:

" Nhanh giúp ta thúc dụng độn địa phù, bằng không chúng ta đừng mong chạy. Tên đang sợ kia đến."

Hắn vừa dứt lời này, khi mọi người còn chưa hiểu ngô khoai ra sao thì một âm thanh từ phía cuối chân trời vọng đến.

" Gặp được là hữu duyên hà có gì phải bỏ chạy, ở lại đi ta có chuyện muốn tâm sự cùng với ngươi."

Cùng lúc này hàng loạt tia sáng từ phía cuối chân trời đang phi tốc đến nơi đây, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Lại cảm nhận được vị đạo tử vong quen thuộc, lúc này hắn nhìn những người xung quanh gằm thét:

" Các ngươi không muốn chết thì nhanh chạy đi."

Những người khác tuy không hiểu ra sao nhưng thấy bộ dạng không phải nói đùa của Phong Kiếm thì tất cả mọi người ở đây đều lấy ra " độn địa phù" hoặc " độn thiên phù". Phong Hoa cảm nhận được Phong Kiếm đang vô cùng lo lắng nên nàng lúc này cũng giúp hấn một tay thúc dục độn địa phù.

Không đến hai cái hô hấp thì độn địa phù sáng lên bao lấy hai người vào bên trong sau đó thì liền chui xuống lòng đất biến mất không thấy đâu, tiếp sau đó những người khác cũng lần lượt biến mất. Có điều ngay khi bọn hấn còn chưa triệt để biến mất thì mấy đạo tia sáng từ cuối chân trời cũng đã bắn tới.

" Bùm bùm bùm...."

" Á á á..."

Hàng loạt tiếng nổ lớn vang lên, mấy tên còn chưa kịp chạy lập tức bị chôn vùi, bên trong vụ nổ lớn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1007: Chạy Thật Nhanh(1)

Vụ nổ xảy ra được vài chục cái hô hấp thì Xuân Đức mới bay đến nơi đây, nhìn thấy nơi đây đã bị san thành bình địa thì Xuân Đức hơi cau mày, có chút không vui nói ra:

" Lại để mấy con chuột kia chạy rồi. Thôi được rồi, sau này kiểu gì chẳng gặp lại. Ta vốn chỉ là muốn tâm tình một chút mà thôi, có cần phải chạy nhanh vậy không. Thờ dài."

Xuân Đức quả thực cũng không có tâm tư giết chết ai cả, dù sao những người bên trong nơi này đều là tinh anh trong tinh anh của các đại thế lực, nếu bắt được sau đó đòi tiền chuộc thì sẽ kiếm được nhiều hơn. Đáng tiếc là bắt sống được đám này có chút khó nếu mà giết chết thì đơn giản hơn nhiều.

Nhưng không sao, hôm nay cuối cùng thì hắn cũng đã nhìn thấy được tinh anh các đại thế lực trong một tháng nay. Điều này đã là không tệ rồi, hắn cảm thấy tiền tài đang xếp thành núi ở trước mắt chỉ đợi hắn đến mang đi mà thôi.

- --o0o---

Ở cách xa nơi Xuân Đức đang đứng ngoài 8 vạn dặm, lúc này ở bên trong một cánh rừng lớn, từ phía mặt đất bay ra một đạo ánh sáng, ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh của hai người Phong Kiếm cùng Phong Hoa. Ngay khi hai người vừa xuất hiện tại nơi đây không được bao lâu thì có liên tiếp độn

quang từ bên trong lòng đất bay ra. Cũng có một ít là từ các khe hở không gian bò ra.

Trong đó có vài người vừa xuất hiện thì liền đã hôn mê bất tỉnh. cả người bọn họ gầy teo tóp, tóc trên đầu cũng biến thành tóc bạc. Một số khác thì lại ôm lấy phần vết thương trên cơ thể rên la thảm thiết những người này thân thể cũng đang nhanh chóng héo rút đi, dùng mắt cũng có thể thấy được. Thấy như vậy một màn thì những người truyền tống trước không thấy được màn kinh khủng phía sau lúc này gấp gấp hỏi.

" Các người bị làm sao? "

Một số người thì nhanh chóng tiến lại gần mấy người bị thương biểu hiện muốn giúp đỡ. Duy chỉ có Phong Kiếm ở bên trong đám người thấy được cảnh này thì hét lớn.

" Nhanh lui về phía sau cách xa bọn họ ra. Những người khác cũng đừng có lại gần ta."

Hắn vừa la lên, vừa dùng dịch chuyển cự ly ngăn bỏ chạy về phía sau, Phong Hoa ở bên cạnh phản ứng nhanh nhất, nàng cũng nhanh chóng lui về phía sau. Những người khác thấy hai người như vậy thì cũng bất giác học theo, cả đám nhanh chóng lui nhanh về phía sau, cách xa mấy người bị thương đang nằm trên mặt đất ra.

Sau khi đã lui ra khoảng cách an toàn thì lúc này Phong Hàn ở trong đám người bộ dạng âm trầm lên tiếng hỏi:

" Phong Kiếm chuyện này là sao? "

Lần này không cần Phong Kiếm nói chuyện, Phong Hoa ở một bên đã lên tiếng:

" Việc này lúc sau hãy nói, bây giờ phải tranh thủ cứu những người kia. May mà trước khi vào đây ta cũng đã có chuẩn bị trước."

Vừa nói nàng vừa lấy ra một tấm phù chú màu trắng, tâm niệm vừa động tấm phù chú kia lập tức một màn mưa ánh sáng bao phủ lấy tất cả mọi người nơi đây, ngay khi màn mưa ánh sáng kia bao trùm lấy tất cả mọi người thì cũng ngay lúc này, hàng loạt tiếng kêu thê lương vang vọng.

" Oe oe oe.."

Tiếng kêu như âm thanh của tiếng trẻ con vừa mới sinh ra nhưng lại bị người khác nhẫn tâm bóp chết vậy, mọi người ở đây nghe được âm thanh kia thì nước mắt bỗng dưng trào ra, ánh mắt mê mang, không hiểu vì sao cảm thấy đau lòng cực độ, bọn họ muốn chạy ra khỏi màn mưa ánh sáng. Lao về phía mấy người đang bị thương nằm trên mặt đất.

Nhưng vào lúc tâm tình mọi người đang dao động thì âm thanh của Phong Kiếm vang lên:

" Ôn định tâm thần, âm thanh kia là của chú linh, phải cố gắng giữ vững bản tâm đừng để nó mê hoặc."

Nghe được tiếng quát của Phong Kiếm thì những người nơi đây đều đánh cái rùng mình, bước chân vừa bước ra cũng vội thu về. Cả đám lúc này nhanh chóng ngồi xuống nhắm mắt tĩnh tâm.

Cơn mưa ánh sáng bao phủ được 3 phút thì từ trên cơ thể của mấy người bị thương đang nằm trên mặt đất lúc này bắt đầu bốc lên khói xanh, khói xanh kia mang theo oán khí không tiêu tan, từ bên trong khói xanh kia có thể nhìn thấy được một khuôn mặt lạnh lùng đang nhìn tất cả mọi người nơi đây.

Nhưng mãi một canh giờ sau thì khói xanh lúc này mới ngừng bốc lên, mấy người bị thương lúc này cũng đã trở về bình thường, mái tóc bạc bây giờ cũng đã đen nhánh, cơ thể gầy nhom hốc hác bây giờ cũng đã đầy đặn trở lại.

Ngay khi những người này khôi phục lại bình thường thì cơn mưa ánh sáng cũng kết thúc, cả bầu trời mưa ánh sáng lúc này lại hóa thành một tấm phù chú bay vào trong tay Phong Hoa, sắc mặt của Phong Hoa lúc này vô cùng tái nhợt, tuy có hai người Phong Kiếm cùng Phong Hàn phụ trợ nhưng một canh giờ này thúc dục " Thanh Linh Phù "" cũng khiến cho nàng tiêu hao cực lớn.

Không những nàng như vậy mà hai người Phong Hàn cùng Phong Kiếm đều như vậy. Cả ba người lúc này đồng thời ngồi xuống ăn tiên đan khôi phục lại tiên lực đã tiêu hao.

.....

Hai canh giờ sau.

Lúc này đây ba người Phong Hoa, Phong Kiếm, Phong Hàn một lần nữa mở mắt ra. Ba người lúc này nhìn nhau một cái, tiếp sau đó Phong Hàn liền hỏi:

" Bây giờ có thể nói cho ta cùng mọi người biết là lúc này có chuyện gì sao? "

Phong Kiếm lúc này vẻ mặt âm tình bất định nói:

" Chúng ta đang phải đối mặt với một tên cực kì đáng sợ, kẻ mà khiến cho ta như chó nhà có tang chạy về Phong Gia chính là kẻ vừa gặp cách đây không lâu. Người của chúng ta bị thương chắc chắn là do tên kia gây ra.

Giờ thì người biết tên kia đáng sợ tới mức nào rồi chứ, nếu không phải ta phát hiện sớm nói các người bỏ chạy thì giờ hậu quả có thể nghĩ."

Phong Hàn nghe vậy thì khuôn mặt hần khẽ biến đổi, lúc này hần nhìn về một tên tộc nhân lúc trước bị thương hỏi:

" Nói cho ta biết làm sao các người lại bị thương thành như vậy, trước lúc bị thương các người có nhìn rõ cái gì khiến cho các người bị thương sao? "

Tên tộc nhân kia vẻ mặt hồi ức nhớ lại nhưng sau một lúc thì hần mờ mịt lắc đầu nói:

" Không biết, ngay khi chúng ta đang dịch chuyển thì bỗng nhiên cảm nhận được một khí tức âm lãnh xâm nhập vào cơ thể bỏ qua hộ thể tiên khí mà thôi."

Mấy người khác cũng đồng loạt lắc đầu tỏ ý bản thân cũng không biết. Nghe vậy thì sắc mặt của Phong Hàn càng thêm âm trầm, đang trong quá trình dịch chuyển mà vẫn có thể bị thương thành như vậy, cái này chứng tỏ đối phương cũng quá khủng bố đi. Hần nghĩ nếu như bản thân lúc trước chạy chậm một nhịp thì có thể tưởng tượng được kết quả.

Nếu như đối phương quả là địch nhân của Phong Kiếm, mà Phong Kiếm lại có thể chạy thoát được từ trong tay kẻ kia. Nghĩ đến đây thì hần hít vào một hơi thật sâu, lúc này đây ánh mắt của hần nhìn về phía Phong Kiếm đã có thay đổi rất nhiều.

Nhìn Phong Kiếm hần lúc này nói:

" Người rất lợi hại, lúc trước là ta đã xem thường người."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1008: Cảm Thấy Thật Sâu Sợ Hãi

Phong Kiếm nghe được lời nói của Phong Hàn thì chỉ là gạt nhẹ đầu một cái mà thôi nếu là bình thường hẳn sẽ đắc ý không thôi nhưng lúc này thì không, hẳn cảm thấy trên cổ mình đang treo lơ lửng một thanh đại long đao, bất cứ khi nào cũng có thể chém đứt đầu hẳn.

Nhớ đến tình cảnh trước đây không lâu, khi hẳn bị chú linh hành hạ sống dở chết dở, khiến cho hẳn không tự chủ được run lên. Lúc này hẳn liên tục hít vào vài hơi thật sâu để cố gắng lấy lại bình tĩnh, sau khi đã lấy lại bình tĩnh thì hẳn nói.

" Bây giờ chúng ta phải nhanh chóng rời đi khỏi nơi đây, cách tên kia càng xa càng tốt, tuyệt đối không nên công kích bất cứ loại phi cầm nào, rất có thể những con hung cầm kia chính là tay chân của kẻ kia. Lúc trước chúng ta bị phát hiện nguyên do rất có thể là đã giết chết con quái ung ba đầu kia.

Được rồi chúng ta tranh thủ thời gian chạy đi nếu để tên kia phát hiện sẽ không hay, mặc dù trong này hồn niệm không thể tán phát quá xa nhưng ta không biết tên kia có thủ thuật truy tung nào khác. Vì để ổn thỏa tốt nhất cứ nên chạy đi đã."

Nói xong thì hẳn liền đứng dậy sau đó chạy sâu vào trong rừng những người khác lúc này cũng đã hiểu sơ sơ về tình cảnh của bản thân, cũng biết được bản thân đang lâm vào tình thế nguy hiểm nên cũng không có do dự mà đuổi theo.

Trên đường bỏ chạy thì Phong Hàn liên tục hỏi thăm Phong Kiếm về những việc xảy ra trước kia, lúc này đây là hẳn thực sự quan tâm chứ không phải là muốn đâm thọc gì Phong Kiếm cả. Phong Kiếm lúc này cũng không có che giấu, hẳn bắt đầu tường thuật sự việc từ khi mới gặp được Xuân Đức, sau đó phải dùng gần như tất cả át chủ bài thì mới may mắn thoát khỏi truy tung của Xuân Đức.

Hắn cũng không quên kể việc " Chú Linh", hẳn nói cho Phong Hàn cùng mọi người ở đây biết chú linh đáng sợ như thế nào, câu chuyện của hắn kể còn chưa có hết thì những người xung quanh đều đã cảm thấy sống lưng lạnh toát. Bây giờ thì bọn họ cũng biết vì sao khi vừa nhìn thấy kẻ kia thì Phong Kiếm lập tức liền bỏ chạy mà không thêm suy nghĩ.

Gặp phải địch nhân như vậy không bỏ chạy chính là tự tìm cái chết. Nhất là mấy tên bị thương càng hiểu rõ sâu sắc hơn về cái vấn đề này.

- --o0o---

Quay trở về với Xuân Đức.

Sau khi để cho đám người Phong Gia chạy thoát thì Xuân Đức cũng đã dùng hồn niệm của bản thân dò xét trong phạm vi 7 vạn dặm xung quanh, do bên trong nơi đây thần thức của hắn bị hạn chế nghiêm trọng nên phạm vi 7 vạn dặm cũng đã là cực hạn.

Có điều sau khi dò xét một lúc lâu mà không tìm thấy bóng dáng của đám người Phong Gia thì Xuân Đức cũng đành buông tha, có điều lúc này hắn lại phát hiện ở khu vực Đông Nam có một cánh rừng bạt ngàn, Xuân Đức suy tư một chút thì liền dẫn đám thú nuôi đi tới cánh rừng kia.

Nằm trên lưng Đại Hắc Thỏ, Xuân Đức lúc này suy nghĩ.

" Không biết cái Trúc Mộng Lam Viên nay rộng lớn tới mức nào nữa, cứ nghĩ đám thiên tài của các đại thế lực phải nhiều như giun đất, đâu đâu cũng nhìn thấy, ấy thế mà lâu léc mới thấy được vài tên. Thật tình là, chẳng lẽ ông trời cũng muốn chặn đường phát tài của ta sao."

Đang lúc Xuân Đức than ngẩn thờ dài thì hấn bất chợt cảm ứng được cái gì đó, hấn lúc này ngồi dậy nhìn về phương xa. Ở cuối nơi chân trời hấn lúc này có thể nhìn thấy một cột ánh sáng nối liền giữa thiên địa với nhau. Vừa nhìn thấy cột sáng kia thì ánh mắt của Xuân Đức liền phát ra kì quang, hấn biết cột sáng kia đại biểu cho cái gì.

Cột sáng kia đại biểu cho khu vực thứ 2 của Trúc Mộng Lam Viên đã mở ra, trước kia ở thời kì thượng cổ thì người thí luyện chỉ cần sinh tồn ở bên ngoài này một tháng thì đều được đánh giá là đã thông qua, sau đó sẽ tiến vào khu vực thứ 2. Ở cái khu vực thứ 2 kia mới chính thức là khảo nghiệm. Bên trong khu vực thứ 2 cất giấu cực kì nhiều nhiều kì ngộ(cái này là Xuân Đức cũng được người khác nói lại.)

Vì để tăng nhanh tốc độ Xuân Đức đành phải thu lại tập đoàn hung thú của mình, chỉ để lại bốn con hung thú có tu vi nửa bước Hằng Vương Tiên Cảnh, một con không tước, hai con Rồng Quý một đen một lam, cùng với một con đại hắc thỏ.

Ngay sau khi đã thu lại tập đoàn hung thú của mình, Xuân Đức lúc này liền ngồi lên người của con Rồng Quý sau đó cùng với ba đại hung thú khác cực tốc bay về nơi cột sáng phía cuối chân trời, hấn muốn đến nơi kia sớm nhất sau đó đứng tại nơi đó chặn chốt.

Tuy vẫn còn một vài điểm truyền tống khác vào bên trong khu vực thứ 2 nhưng Xuân Đức cũng không biết điểm kia nằm ở nơi nào, với hấn cũng không có thời gian đi tìm, vì vậy hấn liền bỏ qua.

.....

Cột sáng truyền tống kia cực kì sáng, cực kì lớn vì vậy ở phạm vi vô cùng xa cũng có thể nhìn thấy, cảm nhận được cột sáng kia phát ra khí tức, đám thanh niên tuấn kiệt của các siêu cấp đại thế lực lúc này mới lục tục đi ra khỏi động phủ tu luyện.

Mục đích của bọn họ là ở khu vực thứ 2 tranh giành cơ duyên nên khi cột sáng truyền tống xuất hiện cũng là lúc bọn hắn triển khai hành động của bản thân. Nhiều kẻ vừa ra ngoài nhìn thấy cột sáng to lớn ở cuối chân trời thì ngửa mặt lên trời hét gào.

" Lần này thần huyết chắc chắn sẽ thuộc về ta, kẻ nào cũng đừng mong có thể đoạt nó. Kẻ nào dám tranh đoạt với ta kẻ đó đều phải chết."

Có kẻ thì hô to muốn mình đoạt thần huyết, kẻ thì muốn chiếm được thần binh gì gì đó, có kẻ thì lại muốn đạo tâm quả hay đạo thụ quả gì nữa, gần như lúc cột sáng xuất hiện thì bốn phương tám hướng liên tục có tiếng rít gào phát ra. Sau đó liên miên độn quang bay về phía cột ánh sáng truyền tống.

Xuân Đức đang bay đến phụ cận cột sáng lúc này cũng nghe được một vài âm thanh của tu sĩ, hắn ngay lập tức tán ra hồn niệm của bản thân, vừa tản ra thì sắc mặt của hắn không khỏi cổ quái, bởi vì trong phạm vi bao phủ hồn niệm của hắn xuất hiện vô số tu sĩ.

" Sao kì cục vậy, vì sao lúc trước lại không phát hiện ra đám tu sĩ nơi đây. Lúc này thì lại xuất hiện một đồng." "

Xuân Đức có nghĩ nỗ đầu cũng không hiểu vì sao lúc trước bản thân dùng hồn niệm tìm kiếm nơi này vài lần thì chẳng phát hiện ai mà lúc này

thì lại phát hiện một đồng tu sĩ. Suy mãi không ra nguyên nhân nên hẳn đổ tội cho cái thế giới nơi đây chơi xỏ hẳn.

Thực ra thì Xuân Đức có điều không biết, trước kia nơi này thí luyện chỉ là sinh tồn mà thôi nên nghiêm cấm việc giết chóc, vì vậy để hạn chế tình huống không mong muốn phát sinh thì người bước vào trong này sẽ không thể dùng hồn niệm cảm ứng lẫn nhau trong vòng 1 tháng đầu tiên, chỉ khi nào nội viện Trúc Mộng Lam Viên mở ra thì mọi người mới có thể cảm ứng được nhau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1009: Cạm Bẫy

Cột ánh sáng ở cuối chân trời nhìn thì như là rất gần nhưng thực tế lại xa đến tít mù khơi, với tốc độ của Xuân Đức mà cũng mất mấy canh giờ thì mới chạy đến nơi. Khi hấn đến nơi thì đã có nhìn thấy không ít người ở nơi này, cả đám đang đánh nhau tụi bụi để tranh giành quyền đi vào bên trong cột sáng trước nhất.

Cột sáng nhìn phương xa thì có vẻ rất lớn nhưng thực tế chỉ là hào quang tán phát ra xung quanh mà thôi, về phần cái truyền tống đài thì chỉ tối đa cho 5 người cùng lúc dịch chuyển. Vì vậy những người nơi này mới đánh nhau chảy máu đầu để được đi vào bên trong trước tiên.

Có điều ngay khi Xuân Đức đến nơi đây thì đám người bên dưới lập tức dừng lại chiến đấu, cả đám run run ngẩng đầu nhìn lên bầu trời phương xa. Khi nhìn thấy Xuân Đức cùng với bốn đại hung thú, cảm nhận được khí tức ác liệt từ trên người bọn họ phát ra thì tất cả những người ở nơi đây đều không tự chủ được nuốt nước miếng.

Ngay khi mọi người đang yên lặng quan sát thì không biết là ai run run nói ra:

" Không Tước Vương, Lam Long Quỷ Vương, Hắc Long Quỷ Vương, Hắc Ma Thổ Vương. Có thể không chế bốn đại hung thú có tu vi bán bộ Hằng Quân Tiên Cảnh, kẻ này là ai? "

Người vừa lên tiếng là một trung niên có tu vi không thấp, đã đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì.

Hắn vừa nói ra người này thì tất cả những người nghe được đều cảm thấy trái tim nhảy lên kịch liệt. Nhưng đúng vào lúc này lại có 3 người nhân lúc mọi người không chú ý mà tranh thủ chạy vào đến truyền tống đài.

Ngay lập tức liền có người hét lớn.

" Ba người các người muốn chết."

Ngay lập tức liền có một thanh niên từ trong đám người, khí thế hùng hổ lao về phía ba người kia, ba người kia lúc này bộ dạng không sợ hãi dùng binh khí trên tay đánh về phía người thanh niên kia.

Nhưng ngay khi mọi người nghĩ là bốn người kia sẽ đánh nhau thì sự việc bất ngờ lại phát sinh. Bốn người kia không có đánh nhau đã vậy lại còn hợp tác với nhau cùng nhau đánh ra một kích cực mạnh về phía những kẻ đang chạy tới muốn ngăn cản bọn họ.

" Âm âm âm."

Những người đang chạy tới muốn ngăn cản thì bị tình huống trước mắt làm cho bất ngờ không kịp phản ứng. Khi đòn công kích từ bốn người kia đánh tới thì cả đám do không có sự chuẩn bị liền ăn phải cái thiệt thòi không nhỏ, cả đám bay ngược về phía sau miệng phun máu tươi.

Còn bốn người kia thì mượn nhờ lực đẩy của vụ bạo tạc thành công tách ra khỏi đám người, cũng tiến gần hơn đến truyền tống đài. Lúc này một người trong số đó cười lên càn rỡ.

" Đám ngu ngốc các người tưởng rằng có thể ngăn cản được chúng ta sao. Ha ha...."

" Phập phập phập phập..."

Tên kia còn chưa kịp cười cho xong thì đã tắt tiếng, bốn vệt sáng từ phía bầu trời phương xa dùng tốc độ di chuyển còn nhanh hơn cả thuần di bắn xuyên qua đầu của cả bốn người. Trong nháy mắt đầu lâu của cả 4 người đều nổ tung như pháo bông.

Thân thể không đầu trong nháy mắt ngã nhào trên mặt đất, về phần bốn vệt ánh sáng sau khi bắn nát đầu của 4 người thì cũng đồng thời biến mất không còn tăm tích.

Cũng ngay khi bốn người kia chết đi thì một âm thanh lạnh lùng từ phương xa vọng về phía bên này:

" Còn dám chạy thì đừng trách ta ác, ta không muốn nói lần thứ 2."

Âm thanh này là của Xuân Đức, miệng hắn tuy nói vậy nhưng trong lòng hắn thì đang chảy máu, mấy tên kia tu vi không tệ nếu bắt lại sau đó đòi tiền chuộc thì sẽ là một bút tài phú không nhỏ nhưng mấy tên này lại cứ thích đi đầu thai sớm khiến cho Xuân Đức cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Nhưng hắn lúc này cũng phải công nhận một điều, giết người luôn luôn dễ hơn bắt người. Mấy tên kia có cả trung kì có cả hậu kì mà hắn phát tay một cái thì cũng chết cả đám.(Nói là phát tay cho oai chứ lúc này đã dùng đến 8-9 phần sức mạnh rồi.)

Hành động cùng với lời nói của Xuân Đức ngay lập tức trấn áp được những người nơi đây. Cả đám lúc này đều vô cùng thành thật đứng qua một bên, đứng cách xa xa truyền tống đài.

Nhìn cả đám ngoan ngoãn như vậy thì Xuân Đức vô cùng hài lòng. Hắn lúc bay xuống đi tới bên cạnh truyền tống đài.

Những người ở đây thấy vậy thì ai cũng cho rằng Xuân Đức sẽ đi vào bên trong truyền tống đài nhưng việc ngoài ý muốn lại lần nữa xảy ra. Xuân

Đức mặc dù đi tới truyền tống đài nhưng cũng không có đi vào bên trong mà là tới thu hồi bốn cái thi thể không đầu kia. Về phần bốn đại hung thú thì lúc này bay ra bốn hướng khác nhau bao vây lấy đám người.

Những người nơi đây lúc này đã bắt đầu ần ần cảm thấy không ổn, ngay khi bọn họ còn không biết Xuân Đức muốn làm cái gì thì lúc này Xuân Đức lại lên tiếng:

" Bây giờ các người sẽ trở thành tù binh của ta, tất cả tự mình phong cấm tu vi đi. "

Xuân Đức vừa nói xong thì bốn đại hung thú lúc này cũng phát ra khí thế kinh nhân khiến cho đám người nơi đây sắc mặt ngay lập tức trắng bệch. Cả đám lúc này tuy trong lòng biệt khuất nhưng lại không người nào dám nói cái gì cả. Cả đám lúc này ai nấy đều ngoan ngoãn tự thân phong cấm tu của bản thân.

Xuân Đức thấy vậy thì nhếch môi lên khẽ cười tà, cùng lúc này hắn dùng tâm niệm liên hệ với Bóng Ảnh. Ngay lập tức Bóng Ảnh liền hiện ra nơi đây, vừa ra ngoài nhìn thấy một đám thiên kiêu của các đại thế lực đang bị bốn đại hung thú bao vây thì hai mắt nheo lại, sau đó hắn cũng nở một nụ cười tà ác.

" Hắc hắc, đại ca thu hoạch lần này không tệ nha, đợi ra ngoài sẽ giao bán đám này với cái giá cao."

Đám thiên kiêu các đại thế lực lúc này mặt mày đang ủ rũ, sau khi nghe được Bóng Ảnh nói câu kia thì cả đám bỗng dung mở lớn con ngươi, không dám tin tưởng nhìn về phía hai người. Bọn họ cảm thấy hình như bản thân gặp phải ảo giác. Nếu như không phải ảo giác vì sao bọn họ lại nghe có người dám mang bọn họ đi bán với giá cao, cái kia không phải đắc tội với toàn bộ thế lực cự đầu của Phong Thần Vực sao.

Nhìn thần tình của đám người thì Bóng Ảnh lúc này cũng đã đoán ra được bọn họ đang nghĩ cái gì, hấn lúc này cười lên gian ác.

" Các người không có nghe lầm đâu, đợi ra khỏi đây thì các người sẽ được bán đấu giá công khai đấy, mà các người nên hi vọng là có người mua các người bằng không cả nam lẫn nữ đều vào thanh lâu hành nghề nhé. Ta nghĩ nếu các người vào thanh lâu hành nghề sẽ có giá rất cao đấy. Ha ha ha ha."

Những người ở đâu nghe vậy thì cặp mắt như muốn lồi ra bên ngoài luôn, cả đám lúc này đều cảm thấy thế giới như vừa bị đảo loạn vậy, bọn họ cực độ cảm thấy không chân thực.

(Cảm ơn mọi người đã theo dõi.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1010: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên

- ---o0o---

Sau khi đã không chế được đám thiên kiều nơi đây thì Xuân Đức cũng không có đông dài với đám này, hắn dùng năng lực đặc biệt của mình khiến cho đám người kia không mở ra được hai mắt sau đó thu vào bên trong nhãn chứa đồ của bản thân.

Vào bên trong kia thì hắn không cần phải lo, những người này sẽ được Sói Mập chiêu đãi tận tình. Nhưng vì sợ Sói Mập chơi chết đám này nên Xuân Đức vẫn dùng hồn niệm truyền âm cho Sói Mập.

“ Mập mập, đám người kia ta giao cho người đấy, thích chơi thể nào thì chơi, thích dẫn vật thể nào thì dẫn vật nhưng không được để bọn chúng chết, hiểu rõ chưa? Đám này sau này sẽ giúp chúng ta kiếm tiền đấy.”

Hắn vừa nói xong thì Sói Mập bên kia liền đã truyền âm lại :

“ Chủ nhân yên tâm đi, Tiểu Kim đối với việc này rất có kinh nghiệm.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng đã an tâm hơn rất nhiều nhưng hắn lúc này vẫn dặn dò thêm.

“ Đám này đều giàu đến chảy mỡ, mập mập người nhớ lột cho bằng sạch đấy, thêm vào đó mỗi ngày mang đám người này đến tế đàn lấy máu. Thời gian sắp tới sẽ có thêm rất nhiều người nếu cần có thể gọi Tiểu Vận hoặc nô bộc của ta đến phụ giúp.”

Sói Mập lập tức truyền âm đáp:

“ Vâng, xin chủ nhân yên tâm, đã có lần nào Tiểu Kim làm người thất vọng đâu.”

Sau khi dặn dò xong Sói Mập thì Xuân Đức lúc này cùng với Bóng Ảnh bắt đầu bố trí một cái siêu cấp khôn trận. Cái siêu cấp đại trận này có phạm vi đến cả 2 vạn dặm bao trùm xung quanh phạm vi cột sáng truyền tống, một khi đã vào trong thì khó lòng đi ra, trận pháp này được tích hợp giữa độc trận, huyền trận cùng với Thất Tuyệt Vô Sinh Đại Trận. Một lần này Xuân Đức cũng đã xuất huyết ra không ít nhưng vì sự nghiệp phát tài hắn cũng chỉ có thể cắn răng nhịn đau mà xuất ra thôi.

Sau khi đã bố trí xong đại trận thì Bóng Ảnh liền gọi tất cả nô bộc ra, đám nô bộc này có nhiệm vụ phục kích đánh lên đám thiên kiều bước vào trong trận. Vì để phòng ngừa vạn nhất có kẻ may mắn chạy thoát mang tin tức nơi này truyền đi phá hỏng đại kế của mình, Xuân Đức còn gọi cả Vũ Y ra hiệp trợ.

Cứ như vậy, sau 5 canh giờ tất bật thì một cái bẫy hoàn hảo đã được giăng ra, bây giờ chỉ là chờ cá lọt lưới mà thôi. Mà cũng ở trong 5 canh giờ bày trận thì Xuân Đức cũng đã bắt thêm được 523 người nữa. Có điều những người này không có ai nổi bật, toàn là một đám Thần Quân Tiên Cảnh, đôi khi thì có một vài tên Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ.

.....

Thời gian lại đi qua thêm 3 canh giờ.

Quả thực ông trời cũng không phụ người có lòng, trong ba canh giờ này đã có mấy chục đợt cá dính lưới.

Xuân Đức bắt được gần một ngàn tên, không có bất kì một tên nào có thể chạy trốn. Một khi những người kia bước chân vào bên trong khố trận thì liền bị tứ đại hung thú cùng với mấy trăm nô bộc vây công.

Không nói tới tứ đại hung thú cường hãn vô song, chỉ tính riêng 9 đại cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn thôi cũng đủ khiến cho đám thiên kiêu cảm thấy tuyệt vọng.

Bị đại trận áp chế, bị đối thủ động hơn gấp nhiều lần vây công, đám thiên kiêu kia nhanh chóng từ bỏ chống cự, cả đám ngoan ngoãn tự phong cầm tu vi của bản thân sau đó ngồi xồm trên mặt đất.

Đương nhiên bên trong những kẻ này cũng có không ít những tên cứng đầu, ngoan cố chống lại đến cùng thà chết chứ không khuất phục, có kẻ còn muốn tự bạo đồng quy vu tận. Để đối phó với đám ngoan cố này thì Bóng Ảnh trực tiếp ra tay, sau khi đã bắt lại được mấy tên kia thì hắn trực tiếp ăn sống trước mặt những người nơi đây.

Thấy một màn hung tàn như vậy thì những kẻ vừa bị bắt lập tức ngoan ngoãn hơn vài lần. Cả đám im thin thít, chỉ biết cúi đầu xuống nhìn mặt đất.

.....

Hai ngày sau.

Trong hai ngày số lượng thiên kiêu bị Xuân Đức bắt được đã lên đến 6-7 ngàn người và đang không ngừng tăng lên những kẻ này đến từ rất nhiều thế lực khác nhau, Xuân Đức ước tính một chút thì cũng đã có non nửa thế lực cự đầu ở Phong Thần Vực có thiên kiêu bị hắn bắt giữ, cũng xem như là đã kết thù với những đại thế lực kia rồi.

Có điều hắn cũng đã xác định từ trước rồi nên cũng chẳng ngại. Dù sao lúc đầu hắn đã xác định là đắc tội với cả Phong Thần Vực rồi.

Cũng trong mấy ngày này, sau khi hẳn sử dụng hình thức ép cung đối với đám thiên kiêu các đại thế lực thì đám kia đã nôn tất cả bí mật về nơi này ra. Thông qua lời khai của đám này thì Xuân Đức cũng đã định hình được nơi đây ra làm sao.

Trúc Mộng Lam Viên có năm nơi quan trọng nhất tất cả đều ở khu vực thứ 2, phía đông của Trúc Mộng Lam Viên có “Trận Linh Đồ Giám”, phía tây có “Sách Cổ Hiên Viên”, phía nam có “Đan Tiên Cổ Tháp”, phía bắc có “Huyết Thần Trì.”

Quan trọng nhất cũng là hung hiểm nhất đó là “Thần Võ Nguyên Tháp” nằm ngay giữa khu vực trung tâm của Trúc Mộng Lam Viên.

Về phần đặc điểm thí luyện của những nơi kia thì Xuân Đức thông qua mấy tên thiên kiêu kia cũng biết được ít nhiều. Ở “Trận Linh Đồ Giám” thì kiểm tra người có thiên phú về bày trận pháp, “Sách Cổ Hiên Viên” thì lại kiểm tra về xông trận pháp, “Đan Tiên Cổ Tháp” chỉ cần nghe tên là cũng biết được nó chỉ dành cho người có tạo nghệ về đan đạo, về phần “Huyết Thần Trì” nghe nói chỉ cần chạy qua 108 phiến đá trên một cái huyết hồ thì sẽ chiếm được thần huyết.

Còn “Thần Võ Nguyên Tháp” thì chính là kiểm tra về chiến lược của bản thân, ở bên trong chỉ cần chém giết địch nhân là được, địch nhân đây có thể là do tháp ảo hóa ra hoặc cũng có thể chính là người cùng tham gia thí luyện. Một khi đã vào tháp thì chỉ khi nào vượt qua được 10 tầng đầu mới có quyền lựa chọn đi ra ngoài hay là tiếp tục.

Nghe nói nơi kia chính là một nơi có vào mà không có ra, người đi vào bên trong 1000 người cũng chỉ có một người có thể đi ra, nhưng cái gì cũng có cái giá của nó, người có thể từ bên trong “Thần Võ Nguyên Tháp” đi ra sau này tất cả đều trở thành đại nhân vật.

Người thì nhận được thần binh tuyệt thế, kẻ lại nhận được công pháp thượng thừa, một số người còn may mắn nhận được lực lượng thần bí trực tiếp tấn thăng lên đến Hằng Vương Tiên Cảnh.

Xuân Đức biết được những tin tức như vậy thì trong lòng không khỏi bốc lên một cỗ lửa nóng. Hắn rất có lòng tin vào chính bản thân mình, hắn có lòng tin rằng bản thân sẽ vượt qua được nơi kia, nếu như hắn có thể chiếm được một phần cơ duyên bên trong “Thần Võ Nguyên Tháp” thì thời gian để đi qua Ma Giới sẽ không còn xa nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1011: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên 2

- ---o0o---

Nửa tháng sau.

Trong nửa tháng này Xuân Đức cũng không có vội thông qua cột sáng truyền tống đi vào bên trong nội viên tìm kiếm cơ duyên của bản thân mà vẫn ở xung quanh cột sáng truyền tống phục kích đám thiên kiêu của các đại thế lực.

Trong vòng mười ngày đầu tiên thì số lượng thiên kiêu bị hấn bắt đã đạt tới con số gần 3 vạn người nhưng 5 ngày gần đây thì số lượng người đi tới cột sáng truyền tống nơi đây đã không nhiều, thông thường phải 1-2 canh giờ mới có một nhóm người tới, mà người tới thường có tu vi không cao, đa phần đều là Thần Quân Tiên Cảnh, hiếm hoi lắm mới có một tên Tinh Vương Tiên Cảnh.

Lúc này đây Bóng Ảnh đang đứng bên cạnh Xuân Đức lên tiếng:

“Đại ca, chúng ta nên đi vào trong kia thôi. Đệ nghe đám dê mập kia nói cột sáng này chỉ tồn tại trong 20 ngày, 20 ngày sau sẽ biến mất. Với mấy ngày này đã không còn mấy con mồi nữa rồi.”

Xuân Đức đang xem danh sách, lý lịch mà đám thiên kiêu bị hấn bắt được, nghe Bóng Ảnh nói vậy thì nhẹ lắc đầu nói:

“ Vẫn còn 5 ngày mà, chờ hết 5 ngày thì chúng ta liền thông qua truyền tống đi vào bên trong cũng không muộn. Dù sao cũng đã chậm 15 ngày rồi chậm thêm 5 nữa cũng không tính là gì.”

Bóng Ảnh nghe Xuân Đức nói như vậy thì cũng không nói gì thêm, dù sao chỉ cần Xuân Đức quyết định như thế nào thì hẳn đều nghe theo. Thấy Xuân Đức đang xem lần lượt lý lịch của đám thiên kiêu bắt được thì Bóng Ảnh hiếu kỳ hỏi:

“ Đại ca xem lai lịch của đám kia làm gì vậy?”

Khẽ nhếch môi lên cười tà, Xuân Đức nói:

“ Để phân loại đó mà, phải nhìn xem bên trong có tên nào đặc biệt quan trọng với một thế lực nào đó không để sau này chúng ta còn biết đường mà ép giá nữa chứ. Mà lần này thu hoạch được nhiều không, Sói Mập nó đã thống kê chưa?”

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“ Tiểu Kim đã thống kê tất cả những thứ lấy được, mà phải công nhận đám người này béo đến chảy cả mỡ ra. Gần như trên người tên nào cũng có một kiện tiên khí, có nhiều tên còn nguyên cả bộ. Không những tiên khí mà phù chú, tiên đan các loại cũng nhiều vô số kể. Đại ca quyết định đánh cướp đám này quả thực vô cùng sáng suốt.”

Gấp lại quyển sổ trên tay, Xuân Đức cười hắc hắc nói:

“ Bọn chúng không béo thì hơi đâu xuống tay, phi vụ lần này mà trót lọt chắc chúng ta phải tìm cách chạy khỏi Phong Thần Vực, bằng không sớm muộn gì cũng bị đám cự đầu tông môn tìm tới.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì hơi nhú mày nói:

“ Vì sao phải chạy đại ca, đám cự đầu tông môn kia kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ mà thôi nếu đến một lúc 3-4 tên còn có thể khiến chúng ta lùi bước, còn một người mà dám truy kích chúng ta thì đệ sẽ xử lý hẳn luôn.”

Xuân Đức trong mắt hiện lên ánh sáng khác thường, suy nghĩ một chút thì hẳn lắc đầu nói:

“Đó chỉ là bề nổi của tảng băng chìm mà thôi, giống như hời ở trung thiên ấy, có ai biết được chân chính thực lực của Ác Ma Điện đâu, vì vậy không thể tin được vào mấy cái tin tức kia.”

Như đã ngộ ra, Bóng Ảnh lúc này gật gật đầu, sau đó hẳn lại nói:

“ Về mấy điểm này đệ không hiểu sao cực kì u mê, suy nghĩ không linh hoạt một chút nào. Mà rời khỏi Phong Thần Vực thì đại ca định qua vực nào?”

Nhìn Bóng Ảnh trên dưới một lượt, Xuân Đức thản nhiên cười nói:

“ Cái này cũng không phải cái gì khó giải thích, đệ thuộc dạng nghiêng về chiến đấu, bản năng chiến đấu của đệ cực cao vì thế mà một vài mặt khác phải giảm xuống cũng là điều tất nhiên. Còn về việc sau khi rời khỏi Phong Thần Vực thì đi đâu thì ca cũng đang suy tính.”

Nói đến đây thì Xuân Đức lại dừng một chút, hẳn hơi cau mày lại. Sau một lúc thì mới nói tiếp:

“ Bây giờ chúng ta có hai lựa chọn, một là đi qua Huyền Mộng Tiên Vực hoặc Phong Ma Tiên Vực. Hai vực này đều có quan hệ bất hòa cùng với Phong Thần Tiên Vực, với hai vực này cũng là hai vực gần nhất tiếp giáp với Phong Thần Tiên Vực. Có điều bây giờ ca còn chưa có nhiều tài

liệu về hai vực này nên tạm thời chưa có quyết định, việc này chắc phải đợi một thời gian nữa.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì lại gật đầu nói:

“ Việc này đại ca cứ từ từ suy tính, dù sao thời gian chúng ta cũng không thiếu, chỉ trách đệ ở phương diện này quả thực không được, bằng không sẽ giúp đại ca một tay. ”

Xuân Đức nghe vậy thì cười cười, hấn liên tục dùng tay vỗ vai Bóng Ảnh vài cái nhưng vào đúng lúc này ngọc truyền tin của hấn bỗng nhiên sáng lên. Thấy ngọc truyền tin sáng lên thì Xuân Đức ngừng cười đùa với Bóng Ảnh mà cầm ngọc truyền tin lên.

Dùng hồn niệm truyền vào bên trong ngọc truyền tin Xuân Đức ngay lập tức liền biết là ai vừa nhắn tin cho bản thân cùng với nội dung tin nhắn. Sau khi đọc xong tin nhắn thì khước miệng hấn cong lên.

Bóng Ảnh ở bên cạnh hiếu kỳ hỏi:

“ Có chuyện gì vui sao đại ca?”

Xuân Đức cười tà, hấn cất ngọc truyền tin vào túi sau đó nói:

“ Vũ Y nói có một tên thiên kiêu của một siêu cấp đại thế lực muốn gặp ca, nghe nói tên kia có bí mật muốn trao đổi. Hắc hắc, thôi ca vào trong nhìn xem chút, đệ ở ngoài này đợi cá vào lưới nhé.”

Vừa nói Xuân Đức vừa vỗ vai Bóng Ảnh thêm hai cái rồi biến mất.

- --o0o---

Tại không gian tầng 2 bên trong nhẫn chứa đồ đặc biệt của Xuân Đức, tại bên cạnh tế đàn bạch cốt.

“ Vèo.”

Quang mang chợt lóe, thân ảnh của Xuân Đức đã xuất hiện tại không gian nơi đây. Vừa vào trong này thì Xuân Đức liền đã cảm ứng được Vũ Y đang ở đâu. Khẽ nhoáng một cái, thân ảnh của hắn lại đã biến mất.

Ngay sau đó hắn đã xuất hiện tại tầng 1 không gian, trước căn nhà nhỏ trước kia của hắn. Vừa đến đây thì hắn liền đã nhìn thấy Vũ Y, có điều lúc này đây ở bên cạnh nàng còn có một nữ nhân khác, nữ tử này khá là xinh đẹp, khuôn mặt đẹp, tóc dài, thân hình lả lướt, có điều Xuân Đức chỉ nhìn qua một cái liền thôi.

Khi hắn xuất hiện thì hai người khác cũng đã phát hiện ra hắn, Vũ Y lúc này vui vẻ nói:

“ Anh hai đến rồi.”

Xuân Đức ôn hòa cười nói:

“ Ừm. Mà người em nói là cô gái này sao?”

Vũ Y gật gật đầu đáp:

“ Vâng, là cô ta.”

Nữ tử kia vốn đang quan sát Xuân Đức nhưng khi nghe hai người nói chuyện thì không khỏi kinh ngạc, vì nàng không hiểu hai người bọn họ đang nói cái gì. Một thứ ngôn ngữ hoàn toàn xa lạ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1012: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên 3

Xuân Đức cũng không có để ý đến vẻ mặt ngạc nhiên của thiếu nữ kia, hấn nhìn nàng ta trực tiếp đi thẳng vào vấn đề. Dùng ngôn ngữ tiên giới lên tiếng hỏi:

“ Người có gì muốn nói với ta sao? Nếu có thì nói ngay đi ta không có nhiều thời gian.”

Cảm nhận được ánh mắt của Xuân Đức nhìn chăm chú lên bản thân thì nữ tử kia theo bản năng nhìn lại nhưng khi vừa nhìn vào đôi mắt màu xám của Xuân Đức nàng không khỏi rùng mình một cái, một loại bất an khó nói thành lời hiện ra trong lòng, ngay lập tức nàng liền rời đi ánh mắt qua nơi khác.

Vừa nhìn qua nơi khác nàng vừa nói:

“ Phải, ta có một bí mật lớn muốn cùng ngươi trao đổi, việc này ta chỉ muốn cho mình ngươi.”

Nàng ta vừa nói xong thì Vũ Y ở gần đó đã nhìn Xuân Đức lên tiếng:

“ Em có chuyện phải đi làm gấp, anh hai ở đây nói chuyện với cô ta đi.”

Nói xong thì nàng khẽ nháy mắt một cái, đồng thời khẽ cười lên, nụ cười của nàng có phần gian gian. Ra hiệu với Xuân Đức xong thì nàng mới rời đi. Nhìn thấy Vũ Y đi rồi thì Xuân Đức bên ngoài cũng không có biểu hiện ra cái gì nhưng trong lòng thì hấn cảm thấy chán ghét với nữ nhân trước

mắt thêm 5 phần. Hắn cũng không rõ vì sao đột nhiên lại có cảm giác như vậy.

Nhìn nữ nhân trước mắt Xuân Đức lạnh nhạt nói:

“ Nói đi.”

Cảm nhận được lãnh ý trong lời nói của Xuân Đức thì thiếu nữ trong lòng không khỏi tức giận, nàng chưa bao giờ bị người ta đối đãi như vậy, nàng ở đâu cũng đều được người người kính ngưỡng, chưa bao giờ phải chịu ủy khuất như ở nơi này. Nhưng nàng cũng là người biết thời biết thế nên không có phát tác, nàng chỉ là ghi lại mối hận hôm nay đợi ngày sau an toàn sẽ tìm tên thanh niên trước mắt báo thù.

Cố gắng dùng giọng điệu ôn nhu nhất có thể, nàng nhìn Xuân Đức nói ra:

“ Trước tiên ta xin tự giới thiệu ta tên Mộng Vân là....”

Nàng còn chưa nói hết thì liền đã bị Xuân Đức dơ tay lên cắt ngang, Xuân Đức rất không khách khí nói:

“ Ta không cần biết tên của một tù nhân làm gì, có gì mau nói nếu không nói thì cũng không cần nói nữa.”

Mộng Vân đang cố gắng không phát tác, nàng đã rất cố gắng ôn nhu nhưng không ngờ lại nhận được sự đáp trả như vậy, hành động của Xuân Đức tí nữa thì làm nàng không kiềm lại được mà chửi lên, may mắn là nàng vẫn còn kiềm chế được nhưng trong lòng của nàng lúc này Xuân Đức đã đứng vị trí đầu tiên trong đám người mà nàng căm thù nhất.

Hít vào một hơi thật sâu để kiềm chế bản thân, nàng lúc này cũng trực tiếp nói:

“ Ta nắm giữ phương pháp thông qua 20 tầng đầu tiên của Thần Võ Nguyên Thập.”

Nghe Mộng Vân nói vậy thì hai mắt của Xuân Đức khẽ nheo lại, hấn cẩn thận cảm ứng ba động trên người nàng ta, sau giây lát thì hấn lên tiếng:

“ Vậy cái giá đổi lại là gì?”

Thấy Xuân Đức đã động tâm thì Mộng Vân lúc này cũng bắt đầu đưa ra cái giá của bản thân:

“ Ta muốn ngươi trả lại bảo vật của ta cùng với thả ta ra ngoài. Hai chúng ta có thể hợp tác cùng nhau. Ngươi thấy thế nào?”

Xuân Đức lúc này bỗng nhiên nhếch môi khẽ cười, nụ cười của hấn mang theo vẻ trào phúng không hề che giấu. Hấn có chút châm chọc nhìn nữ nhân trước mắt nói:

“ Có lẽ não của ngươi cũng đã lâu không dùng nên đã mọc meo hết cả rồi. Trả lại bảo vật, thả ngươi tự do sau đó lại còn muốn đòi bên cùng hợp tác, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta là một thằng ngu sao?”

Nhìn nụ cười trào phúng của Xuân Đức thì Mộng Vân đột nhiên cảm thấy lửa giận không tên bùng lên mãnh liệt nhưng nhớ tới thân phận bản thân lúc này nàng đành phải nhịn xuống. Nàng lúc này cắn răng nói:

“ Vậy ngươi muốn sao?”

Xuân Đức nghẹo đầu nhìn nàng, sau đó thản nhiên nói:

“ Nếu ngươi chịu nói ra thì trong khoảng thời gian ở nơi này sẽ không phải chịu nỗi đau xác thịt. Chỉ cần nằm ăn rồi đợi tới ngày thế lực của ngươi mang tiền chuộc đến chuộc ngươi về là được.”

Mộng Vân nghe vậy thì tí nữa nhảy dựng lên, nàng lúc này lớn tiếng nói:

“ Người có biết bí mật thông qua 20 tầng đầu tiên của Thần Võ Nguyên Tháp có ý nghĩa thế nào không? Nó có thể thay đổi số phận của một đại thế lực đấy...”

Nàng còn chưa nói xong thì Xuân Đức đã tiến lên một bước, sau đó dùng một ngón tay nâng cằm nàng lên, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào mắt của Mộng Vân, vừa nhìn hắn vừa nhếch môi cười lên, nụ cười của hắn vô cùng tà ác:

“ Cái đó quả thực ta không có biết nhưng ta biết nếu như người không chịu nói ra thì sẽ có kết cục rất thảm đấy. Người nghĩ sao nếu ta lột sạch người sau đó ném vào một đám nam nhân, thời gian thí luyện chắc phải còn ít nhất vài tháng, vài tháng sau người thành cái dạng gì thì có thể tưởng tượng ra được đi. Đợi đến lúc người về tông môn của bản thân, sau đó mọi người đều biết được chuyện kia thì kết cục của người lúc đó sẽ ra sao?”

Mộng Vân nghe xong thì cả người lập tức cứng ngắc, ánh mắt của nàng mở ra thật lớn, nàng có chút không dám tin vào những gì mình vừa nghe, nhìn kẻ trước mắt không đến nỗi nào vậy mà cái hành động đê tiện như vậy hắn cũng có thể mở miệng nói ra được.

Nghĩ đến bản thân bị hàng ngàn nam nhân thay phiên chà đạp thì Mộng Vân không kiềm chế được cả người đều run rẩy không ngừng. Chỉ nghĩ tới đó thôi thì nàng đã cảm thấy sợ hãi không thôi nếu như việc kia mà tất cả mọi người đều biết thì nàng lúc đó còn có thể sống được sao?

Nhưng nàng suy nghĩ một chút liền cảm thấy có chút gì đó không đúng, đôi phương chỉ bắt giam mình mà cũng không có hành động gì quá đáng

hiển nhiên là đôi phương kiêng kỵ thế lực sau lưng của mình. Như vậy những lời vừa nói của kẻ này chín phần là muốn dọa nạt mình.

Nghĩ như vậy thì lòng tin của nàng liền dâng lên cao, nàng dùng một tay gạt phắt cái tay của Xuân Đức qua một bên, sau đó dùng giọng nói ngạo kiều lên tiếng:

“ Người có giỏi thì cứ làm như vậy. Hừ. Nếu người làm như vậy thì sau này người có chạy tới đâu cũng khó thoát khỏi cái chết. Hừ.”

Nói xong nàng liền khoanh tay trước ngực, ánh mắt cao cao nhìn qua Xuân Đức.

Xuân Đức cảm nhận được ánh mắt khiêu khích của nàng ta thì hai mắt khẽ híp, hấn lúc này tâm niệm vừa động liền truyền âm có tiểu nô bộc của hấn.

“ Mang tới đây 20 tên nam nhân, chọn mấy tên cường tráng một chút.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1013: Cơ Duyên Bên Trong Trúc Mộng Lam Viên 4

Ở khu vực tầng 2 gần bạch cốt tế đàn, Lam Nguyệt lúc này đang cầm một quyển sổ nhỏ ghi ghi chép chép gì đó bỗng nhiên nghe được truyền âm của Xuân Đức.

Nàng lúc này không một chút do dự liền cất đi quyển sổ nhỏ sau đó chạy đến bên cạnh Sói Mập nói điều gì đó, Sói Mập gật gật đầu rồi Lam Nguyệt lại chạy đi, nàng chạy về phía giam giữ tù nhân.

Không qua bao lâu thì nàng liền đi ra khỏi nơi giam giữ tù nhân còn dẫn theo 20 người, 20 người kia ai nấy đều thân thể gầy yếu, hư nhược, bộ dạng có chút thiếu sức sống.

Lúc này đây Lam Nguyệt dẫn theo 20 người một đường thông qua dịch chuyển trận pháp đi xuống không gian tầng 1.

.....

Thêm 5 phút thì nàng liền đã đi tới trước căn nhà nhỏ của Xuân Đức, vừa nhìn thấy hắn đang đứng nơi đó thì nàng nhanh chân tiến lại gần cung kính chào.

“Đại sư, người đã được đưa tới.”

Xuân Đức lúc này cũng đã nhìn thấy người mà Lam Nguyệt đưa tới, nhìn tên nào tên nấy xanh xao vàng vọt nhìn cứ giống kẻ chết đói thì hơi nhướng mày hỏi:

“ Ta không phải nói người chọn mấy tên cao to lực lưỡng sao, vì sao chọn mấy tên này?”

Lam Nguyệt lúc này nhanh chóng giải thích:

“ Thừa đại sư những người này đã thuộc dạng khỏe mạnh nhất rồi ạ nhưng kẻ khác còn không được thế này. Do thời gian gần đây Kim quản gia liên tục rút tinh huyết của bọn họ khí cho đám người này nguyên khí đại thương, gián tiếp dẫn đến tình trạng như lúc này.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng hết biết nói cái gì cho phải, không ngờ Sói Mập ác như vậy, rút tinh huyết nhiều đến mức đám thiên kiêu kia chỉ còn lại da bọc xương.

Có điều vấn đề này cũng không có lớn, chẳng lẽ 20 người còn không làm gì được một nữ nhân. Hắn lúc này khẽ phát tay một cái, một làn độc khí nhanh chóng tán ra bay về phía 20 người kia. 20 người kia lúc này đã bị Xuân Đức trói buộc không thể né tránh nên chỉ có thể trơ mắt nhìn độc khí xâm thể.

Không qua mấy cái hô hấp sau khi độc khí nhập thể thì đám người kia hai mắt lập tức đỏ hồng, hơi thở gấp gáp, bộ phận nào đó đã chào cờ, ánh mắt của cả đám đều như sói đói nhìn về phía hai người Lam Nguyệt cùng Mộng Vân.

Ánh mắt kia đáng sợ đến mức dọa cho Lam Nguyệt theo bản năng chạy ra phía sau lưng Xuân Đức ẩn nấp, nàng chỉ dám lò một cái đầu ra nhìn 20 người nam tử kia. Về phần Mộng Vân lúc này thì cả người run lên. Lúc này đây nàng ần ần cảm thấy điều gì đó không hay sắp xảy ra.

Ngay khi nàng còn chưa kịp nghĩ ra thì một tiếng “ Xoẹt” vang lên. Bộ đồ đang mặc trên người của nàng thoáng bị xé thành vài mảnh, thân thể trần

như nhộng ngay lập tức xuất hiện trước mặt những người ở đây.

20 tên nam tử bị Xuân Đức hạ độc, lúc này nhìn thấy thân thể của Mộng Vân thì cả đám hưng phấn gào rú cả lên.

“ gừ gừ.”

“ Gừ gừ.”

“ Gừ gừ.”

Nếu như lúc này không phải có Xuân Đức không chế đám người kia thì những kẻ kia đã sớm nhào lên rồi.

Đang nấp phía sau Xuân Đức, Lam Nguyệt nhìn thấy hấn xé tan quần áo của Mộng Vân lại nhìn 20 người nam nhân cách đó không xa thì sắc mặt thoáng cái cắt không còn giọt máu.

Cũng sau vài giây đứng hình, sau khi kịp nhận ra chuyện gì thì Mộng Vân liền hét lên thất thanh.

“ Á a a a a.”

Ngay sau đó nàng theo bản năng ngồi xuống, hai tay ôm lấy trước ngực đầu cúi xuống.

Xuân Đức nhìn thấy vậy thì mặt không biểu tình, hấn vươn một tay ra tóm lấy cổ của Mộng Vân sau đó nâng nàng lên, nhìn Mộng Vân hấn cười lạnh nói:

“ Giờ cô muốn nói hay là muốn cùng với 20 người trước mắt triền miên một lần.”

Mộng Vân đang vùng vẫy nghe được Xuân Đức hỏi thì nàng vừa khóc vừa nói:

“ Ta nói, ta nói, đừng có làm như vậy, ta không muốn. Hu hu. Ta không muốn, thả ta ra. Hu hu.”

Mộng Vân lúc này là khóc thật sự, nàng tuy tu vi rất cao nhưng bình thường là công chúa nhỏ của cả một đại thế lực nào có bị người đối xử qua như vậy. Vì vậy tâm lý của nàng cũng không phải rất cứng cỏi nhưng dù là nữ nhân có được tâm lý cứng cỏi đến mấy mà đứng trước tình cảnh thế này thì cũng khó mà giữ được bình tĩnh.(Trừ đám độc phụ nhân với đám dâm nữ ra.)

Xuân Đức thấy cô gái này đã chịu nghe lời hơn thì liền thả nàng xuống, sau đó khẽ phát tay một cái, một luồng sương mù màu trắng bao phủ lấy 20 người đứng cách đó không xa. Cả đám ngay lập tức nằm gục trên mặt đất.

Lúc này đây hắn nhìn qua Lam Nguyệt nói:

“ Mang mấy tên này về nhốt lại, đầu đất người về nói với Tiểu Kim tủy não hết đám này đi nếu tên nào tủy không được thì giết luôn. Việc hôm nay không cần có người thêm người biết.”

Lam Nguyệt nghe vậy thì cả người run run, nàng lập tức cung kính nói:

“ Vâng, đại sự.”

Nói xong thì nàng liền quay người mang theo 20 tên nam tử đang nằm trên mặt đất nhanh chóng rời đi, trước khi đi nàng cũng nhìn qua Mộng Vân một lần, trong mắt nàng thoáng hiện lên một tia thương xót.

Sau khi Lam Nguyệt đã mang theo đám người rời đi thì Xuân Đức cũng lấy ra một cái áo choàng sau đó ném cho Mộng Vân. Nhìn cô nàng cả người

co rúm thành một đoàn ngời khóc thút thít thì hấn không khỏi cau mày lại, hấn chó chút phát bực nói:

“ Cầm miệng, còn khóc nữa thì ta sẽ ném cho đám nam nhân lúc này luân phiên cưỡng gian người đến khi nào chỉ còn một hơi thở.”

Bị Xuân Đức quát thì Mộng Vân lập tức nín thình, có điều nàng kiềm chế không khóc thành tiếng nhưng mà thi thoảng lại nấc lên một cái, hai mắt lúc này của nàng cũng đã đỏ lên, nước mũi sụt sụt nhìn đến mà thương.

Thấy Mộng Vân đã ngừng khóc thì Xuân Đức liền lấy ra một bộ đồ của Vũ Y ném cho nàng ta, sau đó hấn lạnh nhạt nói:

“ Mặc vào xong rồi đến gặp ta nói chuyện.”

Nói xong thì Xuân Đức cũng không có để ý tới nàng nữa mà đi vào bên trong nhà.

.....

Nhìn thấy Xuân Đức đã đi vào bên trong, nước mắt của Mộng Vân lúc này lại nhịn không được ào ào chảy ra, nàng lúc này dùng tay bịt lấy miệng của mình để không bật khóc thành tiếng.

Nàng cứ ngời khóc như vậy một lúc lâu sau đó mới đứng dậy mặc quần áo, sau khi đã mặc lại quần áo xong xuôi thì nàng mới đi vào bên trong căn nhà nhỏ. Nhưng lúc đi vào bên trong căn nhà thì bước chân của nàng có chút chậm dần, nàng lúc này rất sợ người nam tử phía bên trong, theo bản năng nàng không muốn đối mặt với người kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1014: Tiến Vào Khu Vực Bên Trong

- ---o0o---

Năm ngày sau. Hôm nay là ngày thứ 20 kể từ khi cột sáng sáng truyền tổng xuất hiện, trong mấy ngày cuối cùng này thì Xuân Đức cũng bắt thêm được gần ngàn tên thiên kiêu của các đại thế lực.

Lúc này đây Xuân Đức đang đứng cạnh cột sáng truyền tổng nhìn nó đang dần dần âm đạm xuống thì hắn quyết định không tiếp tục chờ đợi nữa mà đi vào bên trong kia tìm kiếm cơ duyên của bản thân.

Năm ngày trước sau khi dùng một vài biện pháp không được tốt đẹp cho lắm để ép hỏi Mộng Vân thì hắn đã biết thêm được rất nhiều thứ. Hắn bây giờ đã hiểu không ít về “Huyết Thần Trì” cùng “Thần Võ Nguyên Tháp”.

Sau khi đã có quyết định thì hắn nhanh chóng thông báo cho đám nô bộc thu gom lại tất cả những thứ có thể tận dụng được, dù sao hắn vẫn nghèo tận dụng được cái gì thì tận dụng cái đó.

Một canh giờ sau. Lúc này đây mọi thứ đều đã được thu gom lại, Xuân Đức nhìn qua một lượt thấy không còn sót lại một thứ gì thì lúc này đây hắn mới bước vào bên trong cột sáng truyền tổng.

Hắn vừa bước vào bên trong cột sáng dịch chuyển thì một loại lực lượng kỳ lạ liền bao quanh hắn, trong nháy mắt lực lượng kia bao phủ lấy hắn thì thân ảnh hắn dần mờ nhạt sau đó hoàn toàn biến mất. Cùng lúc thân ảnh hắn biến mất thì cột sáng cũng dần dần âm đạm xuống.

Quang mang của cột sáng nhanh chóng thu hẹp, đài truyền tổng lúc này cũng dần dần chìm sâu vào bên trong lòng đất.

Không qua ba mươi cái hô hấp thì mặt đất nơi đây liền khép lại, tiếp sau đó mọi thứ lại biến đổi, từ địa hình cho đến cây cối, động vật các loại. Nếu Xuân Đức có một lần quay lại nơi đây thì cũng không thể nhận ra nơi này đã từng xuất hiện một cái truyền tổng trận pháp.

.....

Quá trình truyền tổng cũng không phải rất lâu, chỉ vài chục lần hô hấp thì Xuân Đức lại một lần nữa nhìn thấy ánh sáng mặt trời.

Vừa xuất hiện thì hắn liền nhanh chóng dùng hồn niệm của bản thân quan sát nơi đây một lượt. Rất nhanh hắn liền đã định hình được địa thế nơi đây.

Nơi hắn đang đứng là trên rìa một mảnh đất trống rộng lớn, bốn phía xung quanh đều có một tấm màn ánh sáng bao phủ, tấm màn sáng này ngăn cản hồn niệm, đồng thời cũng ngăn cản thị giác của tu sĩ vì vậy đứng từ bên trong này không thể nhìn ra bên ngoài.

Ngay khi Xuân Đức còn chưa biết làm thế nào để đi ra ngoài thì một âm thanh già nua vang lên:

“ Người xông trận thứ 21321 4343 1233 có muốn hay không bắt đầu xông trận.”

Xuân Đức nghe được âm thanh này thì thoáng kinh ngạc nhưng sau đó liền bình tĩnh lại. Hắn lúc này đáp:

“ Không.”

Ngay khi hắn vừa nói từ “ không” thì âm thanh già nua kia lại vang lên:

“ Người xông trận thứ 21321 4343 1233 đã thất bại. Sau năm giây một lần nữa truyền tổng ra ngoài khu thí luyện.”

Cũng không phải đợi quá lâu, đúng 5 giây thì Xuân Đức lại một lần nữa được lực lượng thần bí dịch chuyển ra bên ngoài.

Quang mang chợt lóe, Xuân Đức lúc này bị truyền tổng đến khu vực không biết tên, nơi này giống như là ở phía dưới chân một ngọn núi, cách đó không xa là một cánh cửa truyền tổng cùng một cái tấm bia đá cao trăm mét, ngay khi hắn vừa được truyền tổng đến nơi đây thì đã nhìn thấy rất đông người.

Nơi này có không dưới mấy ngàn người, bọn họ đang tập 5 tùm ba bàn tán với nhau. Một số người thì lại thông qua cửa truyền tổng biến mất. Ngay khi Xuân Đức vừa xuất hiện thì những người nơi đây đều nhìn lại, khi vừa nhìn thấy hắn thì thần sắc của đám người nơi đây vô cùng ngạc nhiên nhưng tiếp sau đó là xem thường.

Lúc này đây từ bên trong đám người có một tên trung niên chỉ tay về phía Xuân Đức lớn tiếng cười to nói:

“ Hắn chính là cái kẻ không qua nổi lần đầu kiểm tra, hahaha, các người nhìn hắn lại còn đang làm mặt lạnh nửa kia, cứ tưởng làm như vậy thì mọi người sẽ sợ hắn sao?”

Đại bộ phận những người khác lúc này cũng cười lớn, bọn họ không ngừng chỉ trỏ Xuân Đức, bộ dạng xem thường đến cực điểm. Xuân Đức thấy vậy một màn thì cảm thấy vô cùng kỳ quái, đám người này bị cái gì vậy không biết? Tự dưng cười lên ha hả cứ như đám dở người vậy.

Cũng không biết có phải đám này ăn no rục mỡ hay không mà hết kẻ xem thường hẳn lại có người muốn hẳn cút, lúc này lại có một tên thanh niên bước ra ngoài, hẳn rất không khách khí nhìn thẳng mặt Xuân Đức chửi:

“ Phê vật còn không nhanh cút đi, nơi này không phải là nơi người có thể đứng. Lập tức cút, bằng không đứng trách ta không khách khí.”

Nghe được mấy lời này thì bên ngoài Xuân Đức không có biểu lộ ra cái gì cả nhưng trong lòng cũng đã có chút nho nhỏ tức giận. Vô duyên vô cớ bị con kiến hôi mắng chửi thẳng mặt không tức thì không phải là người.

Có điều hẳn cũng biết ở những nơi như thế này thì không thể tùy tiện ra tay, nơi đây vẫn còn lưu lại rất nhiều đại hình sát trận mạnh mẽ, một khi làm cái gì sau quy định rất có thể phải gặp công kích từ những trận pháp như vậy.

Vì vậy hẳn quyết định tạm thời không ra tay mà thử thăm dò trước. Hẳn lúc này khoanh tay cười lạnh nhìn tên thanh niên kia nói:

“ Ta đứng ở đây, có bản lĩnh thì cứ tiến đến.”

Nhìn thấy thái độ coi thường mọi người của Xuân Đức thì hầu như tất cả những người đang đứng tại nơi đây lúc đầu là kinh ngạc, sau đó là giận giữ. Có điều lại không tên nào dám tiến lên nhưng vào lúc này ở bên trong đám người có gần 10 người vốn không thuận mắt với Xuân Đức lúc này tiến lên phía trước.

Khi thế của Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả tán phát đi ra nhưng ngay khi mấy tên này hư chương thanh thế thì liền đã bị người bên cạnh giữ lại nói:

“ Không được, nơi này nghiêm cấm đánh nhau. Nếu làm trái liền sẽ bị Chí Cao Tháp tiêu diệt, đừng để hấn kích tướng.”

Mây tên kia nghe đến ba từ “ Chí Cao Tháp” thì liền dừng lại bước chân, cả đám lúc này đều dùng ánh mắt hung dữ nhìn về phía Xuân Đức.

Xuân Đức ở phía đối diện nghe đám người nói chuyện thì lập tức xác nhận phán đoán của mình là chính xác nhưng vì để kiểm định cho chắc thì hấn liền kiểm tra thêm lần nữa.

Lúc này đây hấn âm thầm ngưng tụ sát ý đối với đám người, ngay khi hấn vừa ngưng tụ sát ý thì hấn lập tức cảm nhận được một cái gì đó khóa chặt bản thân. Một cỗ dự cảm bất tường dâng lên trong lòng của hấn, ánh mắt của hấn lúc này chớp lóe vài lần sau đó thì liền biến mất, đồng thời hấn cũng tán đi sát ý vừa ngưng tụ.

Đã có được đáp án, lúc này Xuân Đức càng thêm chẳng kiêng nê gì nói:

“ Làm sao? Không phải lúc này mới vừa rất hùng hổ dọa người sao. Vì sao bây giờ đều giống chó cụp đuôi vậy, tiến đến. Ta đứng nơi đây, tên nào thích thì cứ lên.”

Xuân Đức bình thường miệng cũng không có lợi hại như vậy nhưng không hiểu sao lúc này hấn chửi người được đến trôi chảy. Lời ra đến miệng thì Xuân Đức còn phải ngạc nhiên với chính bản thân mình.

Về phần đám người nơi đây thì lại có phản ứng khác nhau, người thì xem thường, người thì cười lạnh, kẻ thì lại bàng quan chẳng quan tâm nhưng đại bộ phận đều rất tức giận.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1015: Tiến Vào Khu Vực Bên Trong 2

Thấy đám người kia chỉ có thể dùng ánh mắt căm tức nhìn mình thì Xuân Đức liền cười cười, hắn vừa rồi cũng chỉ là sinh miệng lưỡi nhất thời mà thôi, cảm thấy buồn bực nên hắn chửi vài câu cho đỡ tức chứ thực tế hắn cũng chẳng có ý gì khác. Dù sao mục tiêu của hắn bây giờ là đi tới Thần Võ Nguyên Tháp.

Mà cái nơi hắn đang ở này chắc chắn không phải là Thần Võ Nguyên Tháp rồi, còn vì sao tự dưng hắn lại bị truyền tống ngay vào khu thí luyện thì hắn cũng chịu, chắc là do truyền tống trận pháp thời gian dài không được bảo trì nên xảy ra vấn đề.

Đã xả xong cơn giận, lúc này Xuân Đức cũng không có ý định tiếp tục dùng chân ở nơi đây nữa mà bắt đầu đi tìm lối đi xuống. Đảo mắt nhìn quanh một cái hắn liền đã thấy được lối đi xuống. Đứng từ nơi đây hắn liền có thể thấy được ần ần trong làn sương mù xung quanh một hàng dài bậc cầu thang đá.

Đã tìm thấy lối đi xuống hắn không có chút do dự liền tiến nhanh đến cầu thang rồi đi xuống, thân ảnh của hắn nhanh chóng biến mất trong làn sương.

Những người khác nhìn thấy hắn vậy mà rời đi thì không khỏi kinh ngạc, lúc này đây mười tên lúc trước bước ra đe dọa Xuân Đức bây giờ lại nhìn nhau một cái, trong mắt cả đám đều hiện lên sát ý, bọn họ gật đầu với nhau một cái sau đó đồng thời bay về phía cầu thang đá.

Thoáng cái thì thân ảnh của mười người cũng đã ẩn vào trong màn sương mù dày đặc xung quanh.

Nhìn mười người đã ẩn vào trong màn sương mù thì lúc này nhiều người bắt đầu bán tán với nhau.

Tên trung niên đại hán lúc trước lớn tiếng chê bai Xuân Đức lúc này nhìn qua đồng bạn cười nói:

“Thập đại ma tử ra tay thì tên kia chết chắc rồi, có nên đi xem náo nhiệt không? Xem tên kia chết như thế nào?”

Đồng bạn của hắn cũng là một trung niên nam tử, người này thân hình tong teo gầy yếu, ánh mắt có phần âm trầm. Nghe được đại hán nói thì liền gật đầu:

“Ta cũng muốn nhìn xem cái tên kia chết như thế nào, cũng chỉ là một tên trung kỳ mà thôi lại có can đảm trào phúng tất cả mọi người. Hắn quả thực là tự tìm chết.”

Hai người nói với nhau vài câu thì cũng theo sau mười tên Ma Tử gì đó đi xuống. Không những hai người mà rất nhiều người khác cũng đi theo xem, dù sao Xuân Đức lúc trước cũng chọc giận không ít người.

.....

Quay lại với Xuân Đức.

Lúc này đây Xuân Đức đang được một đám mây màu trắng đưa xuống núi, vốn dĩ hắn nghĩ phải tự mình đi bộ xuống nhưng không ngờ lại được một đám mây đưa xuống, trên đường đi xuống thì hắn cũng bắt đầu có cái nhìn toàn cảnh nơi đây.

Cái nơi vừa rồi hẳn đứng là trên đỉnh núi chứ không phải là cái chân núi, tại cái đỉnh kia lớn quá khiến cho hẳn nhầm lẫn, về phần thân núi thì lớn vô cùng, tuy hẳn đứng ở trên cao cũng không thể quan sát được toàn bộ thân núi.

Quanh thân núi có một cái cầu thang thật dài thật dài, cầu thang kia quấn quanh sườn núi sau, có một đầu từ phía bên dưới đất, đầu còn lại nối liền với đỉnh núi. Trên cầu thang lúc này đang có rất nhiều người đi lên nhưng cứ đi một đoạn thì lại phải dừng lại nghỉ ngơi.

Còn về cảnh sắc xung quanh thì chẳng thấy gì ngoại trừ mấy con tiên hạc ra thì toàn mây trắng. Mà mấy đám mây này cũng rất tà môn, có thể hạn chế hồn niệm vì vậy rất khó quan sát cảnh vật phía bên dưới.

.....

Gần 10 phút sau.

Lúc này đây Xuân Đức đã được đám mây đưa xuống phía dưới mặt đất, mặt đất nơi đây được bao phủ bởi một thảm thực vật dày đặc, nhìn không khác gì rừng rậm, mà có khi là rừng rậm thật cũng nên. Xuân Đức đối với cái này có điều không quá chắc chắn.

Mặc dù đã xuống mặt đất rồi nhưng khắp nơi vẫn bị sương mù dày đặc bao phủ, phạm vi quan sát rất hạn chế.

Nhìn xung quanh một chút, thấy hướng nào cũng giống hướng nào, toàn một màu trắng xóa của sương mù với lấp ló bên trong là cây cối rậm rạp thì Xuân Đức không khỏi buồn bực, hẳn hiện tại còn không rõ là mình đang ở chỗ khi ho nào nữa, bây giờ làm sao đi tới Thần Võ Nguyên Tháp cũng là một vấn đề nan giải.

Ngay lúc hắn đang ân hận vì sao lúc này không cố gắng dụ dỗ một tên đi ra bên ngoài sau đó không chế lại biến thành người dẫn đường thì

“Ồ ào ào...”

Liên tiếp có tiếng động lớn vang lên xung quanh hắn, tiếng cây cối đổ gãy làm hắn chú ý. Hắn vừa nhìn lại thì đã nhìn thấy mười tên thanh niên mặt mũi âm trầm đang nhìn hắn.

Những người kia nhanh chóng triển khai thân pháp bao vây lấy Xuân Đức, sau khi đã vây hắn vào trong thì một người cười lạnh nói:

“Lần này ta nhìn xem ngươi chạy đường nào, nếu ngươi ở trên kia có được Chí Cao Tháp bảo vệ thì còn giữ được cái mạng nhỏ nhưng hết lần này đến lần khác ngươi lại tự tìm đường chết, ta nên nói là ngươi ngu ngốc hay là thần kinh có vấn đề.”

Bị chửi nhưng lần này Xuân Đức cũng không có tức giận, trên mặt hắn xuất hiện nụ cười thật tươi. Hắn liếm môi một cái nói:

“Đúng là đang buồn ngủ thì gặp chiếu manh. Các ngươi đến cũng thật đúng lúc quá đi. Mà các ngươi cũng vô cùng may mắn đấy, lần trước ta cũng đã tìm ra được liệu lượng độc vừa đủ để hạ gục một tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. Lần này sẽ không có lỗi tay giống lần trước nữa.”

Những kẻ khác lúc này nhìn thấy biểu hiện thông dong của Xuân Đức thì trong lòng không khỏi máy động. Nhưng vào lúc này một người lớn tiếng nói:

“Hừ. Kẻ này chỉ là đang hư trương thanh thế mà thôi, cùng tiến lên.”

Chín người còn lại nghe vậy thì gật đầu, sau đó thì hung ác đánh về phía Xuân Đức nhưng bọn họ chỉ vừa mới vận chuyển tiên lực thì ngay lập tức

phun ra máu tươi.

“ Phụt phụt phụt...”

Liên tiếp là những âm thanh phun máu vang lên, cùng lúc đó cả 10 người đồng thời nằm co quắp trên mặt đất, sắc mặt tím đen, miệng thì há lớn, từ bên trong liên tục có máu đen tràn ra.

Cũng không biết có phải là Xuân Đức cố ý hay không mà trong 10 tên chỉ có 4 tên sống, 6 tên còn lại giật giật được mấy cái thì cứng đơ luôn. Ngay khi Xuân Đức vừa xử lý xong 10 tên thì lại có một đám khác kéo đến. Liên tiếp có những âm thanh xé gió vang lên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1016: Tiến Vào Khu Vực Bên Trong 3

“ Vèo vèo vèo...”

Không lâu sau đó nơi đây liền xuất hiện gần trăm người, trong số đó tên trung niên đại hán có hiềm khích với Xuân Đức bay đến nơi đây đầu tiên. Khi những người này bay đến nơi đây, nhìn thấy thảm trạng của mười người đang nằm trên mặt đất thì cả đám không khỏi trợn to đôi mắt, sau đó cả đám không tự chủ lui ra đằng sau vài bước.

Nhưng bọn họ có lùi nấy chứ lùi nữa đều vô dụng, một khi bọn họ đã tới đây thì xem như số phận đã định sẵn rồi.

Ngay khi đám người kia còn chưa hết bàng hoàng thì sắc mặt cả đám trong nháy mắt trắng bệch, sau đó liền hai tay ôm lấy ngực, miệng liên tục thổ ra máu đen.

Không qua bao lâu thì sắc mặt của cả đám nháy mắt tím đen, bệnh trạng của những kẻ này không khác gì mấy tên lúc trước.

Trong số những người này thì duy nhất có mỗi trung niên đại hán là không bị làm sao, cũng không phải tên này cao siêu bao nhiêu mà là Xuân Đức không có dùng độc công kích hắn vì vậy hắn mới có thể còn đứng.

Nhìn trung niên đại hán, Xuân Đức lúc này cười lạnh nói:

“ Ta nhớ người là tên đầu tiên nói ta là phế vật thì phải. Người lúc đó ngược lại biểu hiện rất tốt. Ta có phần khen ngợi đấy. Nhưng mà bây giờ thì

ngươi nên tính sao? Mà thôi ta hỏi thẳng ngươi bây giờ thích chết như thế nào?”

Cảm nhận được lãnh ý trong lời nói của Xuân Đức thì trung niên đại hán không tự chủ được nuốt nước miếng, hấn lúc này trong yếu ngoài cứng nói:

“ Ngươi vậy mà lại dám giết người ở đây. Ngươi có biết làm như vậy sẽ có hậu quả thế nào không? Ta nói cho ngươi biết nếu như...”

“ Rắc rắc rắc...”

Tên kia còn chưa nói hết câu thì đã bị Xuân Đức đi tới trước mặt dùng một tay không chế lấy cổ tên kia sau đó nhẹ nhàng siết lại. Ngay lập tức tiếng xương cốt vỡ nát vang lên. Xuân Đức cũng không có ngay lập tức bóp chết tên kia mà từ từ siết, nhìn biểu cảm tuyệt vọng của tên này Xuân Đức cảm thấy khá thú vị.

Tên trung niên đại hán kia cũng chỉ có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, mà bóp chết một sơ kỳ đối với Xuân Đức hiện tại cũng không khác gì bóp chết con kiến cả. Tên trung niên kia đứng trước mặt hoàn toàn không có lực phản kháng.

Đối với Xuân Đức, tiền thì đương nhiên là phải kiếm nhưng mà kẻ nào làm hấn bực mình thì hấn cũng không ngại đưa tiền kẻ đó xuống hoàng cửu tuyền đoàn tụ với người thân luôn.

Ngay lúc Xuân Đức đang muốn từ từ bóp chết con côn trùng đáng ghét thì bỗng dưng hấn cảm ứng được nguy hiểm đánh úp từ phía sau. Hấn không một chút do dự liền nắm tên trung niên kia lên làm tấm chắn.

“ Vèo..”

Một vệt ánh sáng màu đen lóe lên, ngay sau đó liền đâm trúng phía sau lưng tên trung niên. Một tiếng “phập” thanh thúy vang lên, lúc nhìn lại thì đã thấy một thanh đoản kiếm bốc lên hắc khí ngụt ngụt đâm xuyên qua ngực tên trung niên.

Thanh đoản kiếm kia mặc dù đã đâm qua cơ thể tên trung niên nhưng lúc này nó vẫn rung động kịch liệt, đột nhiên cả thanh đoản kiếm kia bỗng chốc bùng sáng lên hắc quang, ngay sau đó liền dừng tốc độ kinh người tập kích Xuân Đức.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức liền nheo mắt lại, ngay lúc đoản kiếm kia bùng lên hắc quang thì cánh tay trái của hắn cũng trở về hình dạng bán long hóa. Sau đó lại dừng tốc độ siêu việt đoản kiếm chớp tới.

Không có gì bất ngờ, hắn ngay lập tức bắt được thanh đoản kiếm kia. Lúc này hắn khẽ dùng lúc bóp một cái.

“ Rắc rắc rắc...”

Thanh đoản kiếm trong tay hắn nay lập tức vỡ thành từng mảnh. Hắn thả lỏng bàn tay trái ra những mảnh vỡ của đoản kiếm ngay lập tức rơi xuống mặt đất phát ra tiếng “keng keng”. Cùng lúc này hắn cũng buông ra cái xác của tên trung niên đại hán, ánh mắt Xuân Đức lúc này nhìn về một phương hướng.

Pháp nguyên quán chú vào hai mắt ngay lập tức hắn liền nhìn rõ được đối phương là người nào. Đối phương có 2 người, một nam một nữ cả hai đều che mặt, bên ngoài khoác một tấm áo choàng màu đen. Linh áp từ trên hai người này rất mờ mịt vì vậy Xuân Đức cũng không có phán đoán ra tu vi hai người kia.

Lúc Xuân Đức nhìn lại thì hai người kia cũng đã chạy được rất xa. Xuân Đức bây giờ có đuổi theo cũng đuổi không kịp, vì vậy hắn chỉ nhìn một chút, sau khi ghi nhớ khí tức của hai người thì liền thu hồi ánh mắt. Hắn có linh cảm kiểu gì sau này cũng gặp lại hai người kia.

Tiếp sau đó hắn thu dọn bãi chiến trường, ném mấy tên vừa bị hắn hạ gục vào bên trong nhẫn chứa đồ.

.....

Ở phương xa. Sau khi đã bỏ chạy một đoạn đường dài nhưng không có cảm ứng được người đuổi theo thì đôi nam nữ vừa đánh lén Xuân Đức lúc này mới dừng lại.

Lúc này đây một trong hai người lên tiếng:

“ Triều Tịch Châu khi nào cũng xuất hiện một nhân vật như vậy, tay không bóp nát tiên bảo trung phẩm, cái này không phải ta tận mắt nhìn thấy thì có đánh chết ta cũng không tin.”

Người còn lại gật đầu nói:

“ Kẻ này nếu để trưởng thành thì sẽ ảnh hưởng rất lớn đến Phở Tế Châu chúng ta, bây giờ một trong hai người chúng ta quay về báo việc này cho đại sư huynh, người còn lại thì theo dõi tên kia.”

Người lúc trước lên tiếng lúc này gật đầu nói:

“ Vậy để ta quay lại theo dõi tên kia cho, người quay về thông báo việc này cho đại sư huynh đi. Nhớ lan truyền việc tên kia hạ độc thủ với thiên kiêu của các châu khác nữa.”

“Được.” Người còn lại ứng một tiếng sau đó liền hóa thành vệt sáng biến mất.

.....

Hai canh giờ sau.

Lúc này đây Xuân Đức đang trên đường đi tới Thần Võ Nguyên Tháp. Đi phía trước dẫn đường cho hắn là một trong số ít người còn sống sót trong lần tập kích cách đây không lâu. Xuân Đức vốn nghĩ rằng bản thân đã có thể không chế độc tố của bản thân rất tốt nhưng không ngờ hắn vẫn độc chết gần như toàn bộ những kẻ đuổi theo.

Chung quy thân thể của tu sĩ không thể bằng đám hung thú được. Chỉ hơi quá một chút liều lượng thì liền chết không kịp nói lời từ biệt.

Nhìn tên thanh niên đang đi phía trước Xuân Đức lạnh lùng hỏi:

“Sắp đến chưa?”

Nghe được hắn hỏi thì tên thanh niên kia bất chợt khẽ run lên một cái, hắn lúc này nhanh chóng dừng lại quay lại nhìn Xuân Đức hơi cúi đầu cung kính nói:

“Còn rất xa thưa đại nhân, ít nhất phải còn nửa ngày đường, không biết đại nhân có điều gì cản dận nữa không?”

Xuân Đức nhìn người thanh niên tiếp tục lạnh lùng nói:

“Không. Người tiếp tục dẫn đường.”

“Vâng, đại nhân.”

Tên kia ứng một tiếng sau đó xoay người lại, tiếp tục công việc dẫn đường của bản thân. Đi trên đường hắn thi thoảng lại lên quan sát sắc mặt của Xuân Đức. Nhưng hắn thấy Xuân Đức luôn luôn giữ vẻ mặt lạnh lùng thì trong lòng không khỏi bất an.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1017: Người Của Triều Tịch Châu Bị Kỳ Thị

Sáng ngày hôm sau.

Lúc này đây Xuân Đức vẫn đang trên đường đi tới Thần Võ Nguyên Tháp, cả đêm hôm qua hẳn cũng không có dừng lại nghỉ ngơi mà một đường đi không ngừng nghỉ.

Buổi tối ở nơi này cũng không có gì nguy hiểm cả vì vậy hẳn mới không dám kiêng dè gì mà đi vào buổi tối. Thực ra nơi đây cũng không phải là không có nguy hiểm mà những nơi nguy hiểm đều ở những khu vực đặc biệt nếu không phải chủ động tìm tới thì không có lý gì lại đụng phải.

Ở nơi đây không cần đề phòng cái gì khác ngoại trừ đám tu sĩ mà thôi. Ở trong nơi này đám tu sĩ mới là nguy hiểm nhất. Nếu mà là các thế lực đối địch thì càng là không chết không thôi.

Ngày hôm qua, trên đường đi tới Thần Võ Nguyên Tháp hẳn cũng đã nhìn thấy được vài cuộc đuổi giết quy mô nhỏ, mỗi lần như vậy đều có không ít tinh anh ngã xuống.

Với Xuân Đức sau khi hỏi thăm qua thì cũng biết vì sao bản thân lại bị những người khác xem thường rồi, lý do cũng rất đơn giản, chẳng qua là Triều Tịch Châu là cái châu yếu nhất trong mấy trăm châu của Phong Thần Vực. Bất kì kẻ nào là người của Triều Tịch Châu cũng đều bị những người khác xem thường như vậy mà không riêng gì hẳn.

Đối với vấn đề này thì Xuân Đức cũng cảm thấy bình thường, nhỏ yếu hơn thì bị xem thường là đúng rồi, đây là điều tất nhiên. Ở hiện đại người ta xem thường trong lòng còn ở nơi đây thì người ta lấy việc đó ra làm niềm vui.

.....

Ngay lúc Xuân Đức cùng với nô bộc của mình đang bay nhanh tiến về Thần Võ Nguyên Thập thì hần bỗng dung cảm thấy có cái gì đó không được đúng. Linh cảm mách bảo hần không nên tiến về phía trước.

Hần rất tin vào linh cảm của bản thân vì thế hần ngay lập tức dừng lại không tiếp tục bay về phía trước. Hần lúc này nhìn tên nô bộc nói:

“ Lùi lại, phía trước có cạm bẫy.”

Tên thanh niên dẫn đường nghe được Xuân Đức nói thì ngay lập tức dừng lại, tuy trong lòng hần có phần nghi hoặc nhưng lại cũng không dám nói gì, hần ngoan ngoãn lui về, đứng phía trước Xuân Đức làm bộ dạng chuẩn bị chiến đấu.

Tại một nơi cách vị trí Xuân Đức đang đứng khá xa, lúc này đây ở trong một cánh rừng thưa, có một đội ngũ 9 người đang quan sát nhất cử nhất động của Xuân Đức. Vốn cả đám đang cười lạnh nhìn Xuân Đức nhưng thấy hần đột nhiên dừng lại thì sắc mặt cả đám liền trở nên khó coi.

Ở từ một nơi không biết tên, lúc này đây một âm thanh nam tử âm trầm vang lên:

“ Kẻ này linh giác rất mạnh, có lẽ cạm bẫy trước đó của chúng ta bố trí ra sẽ vô dụng. Mọi người chuẩn bị thực hiện phương án thứ 2. Ngay khi ta ra hiệu thì đồng thời hành động, bằng không rất có thể để cho kẻ này chạy trốn.”

.....

Sau khi dừng lại quan sát một lúc lâu thì Xuân Đức cuối cùng cũng nhìn ra được điều bất thường, hẳn lúc này đã có thể lờ mờ nhìn ra được phía trước có một cái đại trận. Một khi hắn bước vào đại trận kia sẽ gặp phải phiến toái không nhỏ.

Ngay khi hắn còn phân vân chưa quyết, là có nên đi vào bên trong trận hay là đi vòng qua nơi đây, sau đó lại tìm mấy tên bố trận đánh cho một trận thì bất chợt từ nhiều phương hướng bất đồng, hàng loạt tiên thuật thần thông đánh về phía hắn.

Những tiên thuật thần thông kia hóa thành vệt sáng, dùng tốc độ nhanh đến khó tin xạ kích mà đến. Cùng lúc này từ những nơi ẩn nấp khác nhau liên tục có bóng đen bay ra ngoài nhưng bóng đen kia sau khi hiện ra thì nhanh chóng tạo thành vòng tròn bao vây lấy Xuân Đức vào bên trong.

Về phần Xuân Đức sau khi nhìn thấy hàng loạt tiên thuật đánh về phía bản thân, đồng thời cũng cảm nhận được mấy chục đạo khí tức xa lạ xuất hiện thì sắc mặt hắn không một chút biến đổi.

Hắn triệu hồi ra Quỷ Kiếm sau đó bình tĩnh đón đỡ từng đạo tiên thuật thần thông.

“Oanh long long...”

Từng đạo tiên thuật thần thông sau khi vào phạm vi nhất định thì liền bị Xuân Đức huy động Quỷ Kiếm chém nát. Liên tiếp là những tiếng nổ lớn vang lên. Sau khi chém ra liên tục mấy chục kiếm thì tất cả những công kích đánh về phía hắn đều bị hóa giải. Đương nhiên ở trong này không thể không kể đến công lao của tên nô bộc của hắn.

Sau khi vừa hóa giải xong công kích đánh tới thì Xuân Đức cũng đã phát hiện bản thân mình bị một đám người lạ mặt bao vây. Tất cả những kẻ này đều mặc áo choàng màu đen, lại còn đeo cả mặt nạ rất khó phân biệt nam nữ. Khí tức trên người của những kẻ này cực kỳ mờ mịt nhìn không ra sâu cạn.

Đã vậy hình như đám này đến đây cũng đã có chuẩn bị rất kỹ, bọn chúng cũng không có đến quá gần Xuân Đức mà lại đứng ở một khoảng cách khá xa, nằm ngoài tầm công kích của độc tố.

Nhìn thấy đôi phương có nhiều người như vậy, lại còn cẩn thận có thừa. Xuân Đức cũng không phải dạng người anh hùng cái thế gì mà lại muốn một mình đánh với cả một đám cường giả như thế này.

Lúc này đây hắn cũng bắt đầu gọi ra người trợ giúp.

“ Vèo vèo vèo...”

Liên tiếp là những đạo ánh sáng từ bên trong nhẫn chứa đồ của hắn bay ra ngoài. Không qua hai cái hô hấp thì đứng bên cạnh Xuân Đức là 8 Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn(7 người tộc lão của Phong Gia cùng với Điệp Vũ), mấy trăm hậu kỳ, thêm vào đó còn có bốn đại hung thú nữa bước Hằng Vương Tiên Cảnh.

Nhân số thoáng cái đã gấp 3-4 lần so với địch nhân. Khí tức mạnh mẽ từ đám nô bộc phát ra ngay lập tức xua tan tất cả mây trắng trong phạm vi rộng lớn.

Ở phía đối diện đám người vừa muốn vây công Xuân Đức lúc này liền trợn to đôi mắt, bọn họ tí nữa thì cắn đứt đầu lưỡi. Cảnh tượng trước mắt quả thực khiến cho bọn họ muốn chửi thề.

Nhưng còn không đợi cho bọn chửi tục thì Xuân Đức lúc này đã ra lệnh:

“Bắt những kẻ này lại cho ta, đừng để tên nào chạy thoát.”

Được mệnh lệnh của Xuân Đức thì tất cả cường giả xung quanh hắn đồng thời thi triển thần thông. Ngay lập tức, một cỗ khí tức phô thiên cái địa đè ép mà xuống.

Trong số mấy chục người áo đen thì có hơn phân nửa bị cỗ khí thế khủng bố kia ép cho không động đậy được. Chỉ có một số ít là còn khả năng quay đầu chạy trốn.

Tốc độ của mấy tên áo đen lúc bỏ chạy có thể nói là cực kì nhanh chóng, không những có thể tránh né gần hết các đòn công kích đã vậy lại còn lợi dụng công kích của địch nhân mà bỏ chạy nhanh hơn.

Vì vậy trong lúc nhất thời ở trên bầu trời vô số vệt ánh sáng bay lượn khắp nơi nhìn vô cùng đẹp mắt. Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng cảm thấy có chút thích chí, dù sao có thủ hạ giúp bản thân giải quyết mấy việc nhỏ nhặt như thế này cũng vô cùng tiện lợi.

Xuân Đức hai tay ôm ngực nhìn về phương xa cười khà khà:

“Lại còn dám đến vây công ta, ta chưa đi tìm các ngươi là may lại còn dám đến vây công ta nữa. Bây giờ thì biết hậu quả nhé.”

Tên thanh niên có nhiệm vụ dẫn đường cho Xuân Đức nhìn thấy cảnh tượng lúc trước, sau một hồi thất thần thì lúc này cũng đã khôi phục lại, khóe miệng của hắn lúc này liên tục co giật mấy lần.

Trong lòng của hắn lúc này cũng mặc niệm cho đám Phong Tế Châu xấu số kia, trêu chọc người nào không trêu chọc lại cứ tìm đúng tên ôn thần này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1018: Thần Võ Nguyên Thập

Xuân Đức cũng không phải chờ quá lâu thì đám nô bộc đã bắt được đám người tập kích hắn mang về.

Nhìn 31 người bị phong cấm tu vi đang quỳ trước mặt mình, Xuân Đức cảm thấy thế gian không có gì thú vị hơn cái này, mới vừa cách đây không lâu thì hắn là con mồi của đám người này nhưng ngay sau đó thì đám người này lại biến thành con mồi của hắn.

Nhìn thần tình sợ hãi cùng không cam lòng của những kẻ này thì Xuân Đức chỉ có cười nhạt, hắn cũng không có ý định giết mấy người này. Dù sao mỗi tên thiên kiêu đều là một số tài phú không nhỏ.

Cũng chẳng có lời gì để nói với đám người này, Xuân Đức sau khi quan sát một chút phát hiện không thấy hai tên lần trước đánh lên mình thì cũng liền thu đám này vào bên trong nhẫn chứa đồ.

Không những bọn họ mà những kẻ khác cũng bị hắn thu vào chỉ để lại mình tên thanh niên dẫn đường mà thôi.

“ Tiếp tục đi thôi.”--- Sau khi thu những người khác vào trong không gian riêng thì Xuân Đức liền ra lệnh cho người thanh niên tiếp tục dẫn đường.

Tên kia vâng vâng dạ dạ mấy lần sau đó lại tiếp tục dẫn đường.

.....

Buổi chiều cùng ngày.

Sau khi liên tục phi hành nhiều canh giờ liền thì Xuân Đức cùng tên thanh niên Văn Tích đã đi tới được địa phương đăng Thần Võ Nguyên Tháp.

Thần Võ Nguyên Tháp cũng không phải một mình độc lập, mà là nằm ở trung tâm của một cái thành trì. Cái thành trì kia lại là trung tâm của Trúc Mộng Lam Viên.

Xuân Đức nghe nói thành trì này có tên là Thần Võ Thành, cả thành trì có diện tích không phải quá lớn, chắc tầm vài ngàn dặm vuông. Tường thành thì đã bị rêu xanh phủ kiến, bên trong thành thì chỉ tồn tại một ít kiến trúc nguyên vẹn, đa phần đều đã đổ nát.

Duy chỉ có Thần Võ Nguyên Tháp nằm giữa thành trì là vẫn như vậy, nó giống như không bị thời gian ảnh hưởng. Cách xa xa cũng có thể cảm nhận được sự thần thánh từ ngọn tháp kia.

Có điều tất cả những điều này cũng chỉ là Xuân Đức nghe người khác nói lại mà thôi, vì lúc này đây hắn còn chưa vào được bên trong thành nên cũng không biết thực hư thế nào.

Bây giờ hắn đang tại cửa thành bắc cũng là cửa thành duy nhất để đi vào bên trong.

Ở nơi đây đang có rất đông người, Xuân Đức nhìn sơ qua thì nơi này cũng đang có gần vạn người. Những kẻ này tới đây phần nhiều cũng không phải vì đi vào bên trong Thần Võ Nguyên Tháp mà là để thử sức của bản thân.

Ở cổng thành nơi này có một cái trận pháp trọng lực khá là vi diệu, muốn tiến vào bên trong thành phải đi qua cái trận pháp này. Cái trận pháp

này trải dài đoạn đường gần 3000 mét. Cứ mỗi lần tiến lên một bước thì trong lực sẽ lớn hơn một phần, có nhiều tên Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ chưa đi đến nửa đường thì đã phải quay trở về vì không chịu được trọng lực kia. Vì vậy người có thể đi vào bên trong cũng thuộc không phải dạng vừa.

Những điều này đối với Xuân Đức mà nói thì cũng bình thường nhưng cái khiến hắn cảm thấy ức chế nhất là quy định nơi đây.

Cái đoạn đường đi vào bên trong thành chỉ chấp nhận 3 ngàn người cùng lúc bước vào. Nếu có người 3001 đi vào sẽ bị trận pháp bài xích. Chỉ khi nào có kẻ tự nguyện bỏ cuộc đi ra ngoài thì người khác mới có thể tiến vào.

Nếu như đám kia đã không tiến vào trong được thì quay ra ngoài luôn đi thì cũng thôi, đằng này hết lần khác đám người kia lại dừng chân nghỉ lấy sức sau đó lại tiếp tục lê lét đi vào trong. Đi được vài bước lại ngồi nghỉ, nghỉ được nửa ngày thì lại mới đi tiếp.

Mà cái quan trọng nhất ở nơi này là nghiêm cấm đánh nhau, ở trước cổng thành thì nghiêm cấm nhưng chỉ cần đi vào bên trong thì không. Đã vào bên trong thành thì muốn giết chóc kiểu gì cũng được.

Thêm vào việc Xuân Đức là người của Triều Tịch Châu nữa, đi tới đâu cũng được tất mọi người trao yêu thương bằng những ánh mắt xem thường cùng miệt thì, đôi khi còn tặng kèm những nụ cười trào phúng. Đối với việc này cũng làm cho Xuân Đức cảm thấy khó chịu không thôi.

.....

Ngay khi Xuân Đức đang xếp hàng đợi tới lượt mình đi vào bên trong thì hắn bất ngờ bị người phía sau vỗ vai. Xuân Đức đang không vui, lúc này hắn quay người lại nhìn kẻ vừa vỗ vai mình, nhìn thấy là một tên trắng, bộ dạng công tử phong lưu thì hắn liền lạnh giọng nói:

“ Chuyện gì?”

Nhìn thấy biểu tình không kiên nhẫn của Xuân Đức thì tên thanh niên mặt trắng lúc đầu là kinh ngạc, sau đó thì cười trào phúng nói:

“ Ui cha, đám phế vật của Triều Tịch Châu hôm nay lại dám ở trước mặt Diệp Bạch ta phách lối, ngươi biết hậu quả của việc khi đắc tội với ta sao?”

Vừa nói tên Diệp Bạch này liền phe phẩy quạt ngọc trong tay, ánh mắt cao cao tại thượng nhìn xuống Xuân Đức. Mấy tên khác ở gần đó lúc này cũng cười lạnh nói:

“ Hẳn đây là muốn chết, dám đắc tội với Diệp công tử, ở nơi này hẳn có thể không sao nhưng chỉ cần ra ngoài thì Diệp công tử liền có thể dùng một vạn cái phương pháp đùa chết hẳn.”

Một người khác lại nhìn Xuân Đức cười mỉa:

“ Thứ phế vật còn không nhanh quỳ xuống mà cầu xin Diệp công tử, nếu như Diệp công tử cảm thấy vui biết đâu lại có thể tha ngươi một cái mạng chó.”

“ Ha ha ha ha.”

“ Ha ha ha...”

Vô số những kẻ khác lúc này đều cười rộ lên. Trong số những kẻ này không chỉ là người của các Châu khác mà còn có cả người của Triều Tịch Châu.

Xuân Đức tuy là người hiền lành không thích giết chóc, tính tình cũng thuộc dạng ôn hòa nhưng liên tục bị khiêu khích thì hẳn cũng cảm thấy phát

bực, sát tâm của hắn lúc này bộc phát mãnh liệt. Dù đã vận chuyển thanh tâm quyết nhưng vẫn không thể nào áp chế được.

Lúc này đây hắn không nói một lời nào, sắc mặt âm trầm như nước rời khỏi vị trí lúc trước sau đó đi ra ngoài. Nhường lại vị trí cho tên Diệp Bạch gì đó. Những kẻ khác thấy hắn khuất nhục như vậy bỏ đi thì càng cười lớn hơn.

“ Ha ha. Phế vật biết vậy còn không nhanh cút đi từ đâu.”

“ Ha hả, các ngươi nhìn xem bộ dạng như chó nhà có tang của hắn.”

Vô số tiếng cười nhạo báng vang lên, lúc này đây không một ai không một người nào vì Xuân Đức mà nói một tiếng.

Nếu đám người kia không cười còn đỡ, đám này cười thì càng làm kích thích sát tâm của Xuân Đức, sát tâm của Xuân Đức cũng phải cái ý nguyện giết chóc điên cuồng mà là ý nguyện hành hạ địch nhân sống không bằng chết.

Phạm vi trận pháp bảo vệ tại cửa thành Bắc là 3 dặm. Sau khi Xuân Đức rời khỏi phạm vi bảo vệ trận pháp tại thành Bắc thì hắn liền dừng lại. Tiếp sau đó thì hắn liền triệu hồi Vũ Y cùng đám nô bộc lẫn thú nuôi cao giai của hắn ra.

“ Âm âm âm...”

“ Gào gào gào...”

“ Hú hú hú...”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1019: Tiến Vào Trong Thành

Thoáng cái nơi đây đã bị bao phủ cả vài ngàn đầu hung thú cao giai, mấy trăm con có thực lực viên mãn chiến lực, 1-2 ngàn con có thực lực hậu kỳ, vài trăm tên nô bộ tu sĩ vương cảnh. Đáng chú ý nhất là bốn đại hung thú nữa bước Hằng Vương Tiên Cảnh.

Tràng diện có thể nói là đồ sộ đến cực điểm, nhìn thấy một màn này thì đám người phía bên trong lập tức cảm như hèn không còn tên nào có thể nói được cái gì nữa.

Xuân Đức lúc này đứng ở bên ngoài trận pháp bảo vệ nhìn về phía đám người đang ở bên trong cười lạnh nói:

“ Ta đứng ngoài này, chờ đợi các người không thông qua cái trận pháp của cửa thành truyền tống ra ngoài này, ra một tên bắt một tên, ta xem lúc đó mấy tên các người còn có thể cười được nữa không?”

Vũ Y nhìn thấy Xuân Đức có vẻ tức giận thì không khỏi kinh ngạc hỏi:

“ Đám kia làm gì mà anh hai tức giận đến vậy?”

Đối với Vũ Y thì Xuân Đức có cũng không có giấu, hẳn kể mấy việc vừa xảy ra. Tuy làm vậy giống như là đang tổ khổ với em gái nhưng da mặt hẳn đủ dày nên cũng không thấy ngại.

Vũ Y nghe xong thì hai mắt ánh lên những tia sáng lạnh lùng, nàng lúc nheo nheo mắt đánh giá đám người ở bên trong trận pháp bảo vệ, nhất là

khi nhìn về phía Diệp Bạch thì ánh mắt cùng nàng càng thêm phần lạnh lùng.

.....

Đám người ở bên trong trận pháp bảo vệ cảm nhận được ánh mắt lạnh lẽo của Vũ Y thì không khỏi đánh cái rùng mình, một đám người lúc này thì nhau nuốt nước miếng, bọn họ nhìn thấy đâu đâu cũng là hung thú che trời thì không khỏi ứa ra mồ hôi lạnh. Nhất là khi nhìn về phía bốn đại hung thú, răng của bọn họ không tự chủ được va vào với nhau.

Không biết là tên nào lúc này lắp bắp nói:

“ Nhiều Nhiều ... Nhiều hung thú quá. Còn có bốn con hung thú bá chủ. Tên kia làm sao lại có nhiều trợ giúp đến vậy? Lúc trước ta có nói hấn phế vật nếu như bây giờ ta bị trận pháp đuổi ra ngoài không phải xong đời.”

Không chỉ có hấn nghĩ như vậy mà đại bộ phận người ở đây đều nghĩ như vậy. Lúc này đây trong lòng mỗi người đều bất an đến cực điểm.

.....

Thời gian dần dần trôi qua.

Mỗi thời mỗi khắc trôi qua thì liền có kẻ không thông qua nổi cấm chế ở cổng thành mà bị truyền tống đi ra. Xuân Đức lúc này cũng bắt kể những tên này đã có từng mảng hay là khinh bỉ qua mình chưa, việc đầu tiên hấn làm chính là cho người bắt lấy sau đó cắt tiết trước mặt trước tất cả những kẻ có ở nơi đây.

Xuân Đức rút máu cũng rất có chừng mực, hấn vẫn để cho đối phương một hơi thở mà tiếp tục sống dật dẹo.

Lúc ban đầu thì hấn cắt tiết luôn một lèo nhưng sau này thì hấn dùng vũ khí đâm vào người mấy tên kia để cho máu chảy ra từ từ, sau đó thì lại treo mấy tên kia lên.

Xuân Đức làm như vậy rất có lực trùng kích, đám người bên trong thấy như vậy thì sắc mặt tái nhợt. Tuy đám người bên trong nhân số đông đảo, cũng có không ít cường giả cao giai nhưng mà không có người nào đạt tới Chuẩn Hằng Vương Tiên Cảnh cả. Vì vậy đối mặt với Xuân Đức bọn họ không dám cùng nhau đứng lên phản kháng.

.....

5 ngày sau.

Lúc này đây gần 1 vạn người ở trước cửa thành cùng với 3000 người bên trong trận pháp trọng lực trước đó. Vào thời điểm cũng đã có một bộ phận nhỏ thông qua cửa thành đi vào bên trong. Còn lại đại bộ phận đều thất bại bị truyền tống đi ra bên ngoài. Đương nhiên là vẫn còn một số người đang cố gắng kiên trì.

Những người bị truyền tống đi ra ngoài rơi vào trong tay của Xuân Đức thì đều có chung một cái kết cực kỳ bi thảm. Nhưng mà may mắn một cái là không người nào bị giết chết cả, tất cả đều chỉ bị hành hạ cho không còn hình người mà thôi.

Qua đi mấy ngày thì cơn giận của Xuân Đức đã sớm không còn, hấn là người rất hiếm khi tức giận, một khi tức giận thì cũng không lâu liền sẽ tiêu tan. Lúc này đây hấn nhìn qua cô em gái nhỏ nói:

“ Tiểu Y, em cầm lấy cái này, anh bây giờ phải đi vào trong kia.”

Vừa nói Xuân Đức vừa lấy chiếc nhẫn chứa đồ đang đeo ở ngón áp út đưa cho Vũ Y. Vũ Y tiếp nhận chiếc nhẫn chứa mà Xuân Đức đưa cho,

nàng hiểu vì sao Xuân Đức lại phải làm như vậy, nàng nhìn Xuân Đức có chút lo lắng nói ra.

“ Anh hai cứ đi như vậy liệu có nguy hiểm không? Em cảm thấy lo lắng quá.”

Xuân Đức cười cười, hấn đưa tay lên nhẹ xoa đầu Vũ Y. Hấn ôn hòa nói:

“ Yên tâm đi, mệnh anh cứng lắm sẽ không có việc gì đâu. Trong thời gian anh đi vào trong em cũng không cần ở nơi đây chờ đâu.”

Nhìn thấy cô em gái vẫn một bộ lo lắng không thôi thì Xuân Đức cười khỏ nói:

“ Thôi nào, phải có lòng tin vào anh hai chứ. Chẳng lẽ anh hai không đáng tin vậy sao?”

Vũ Y nghe hấn nói hoài thì cũng bị thuyết phục, lúc này nàng nhẹ gạt đầu mỉm cười nói:

“ Vâng. Em tin anh hai mà chỉ là có đôi chút lo lắng thôi. Hì. Anh hai cố lên nhé. Em ở ngoài này đợi anh.”

Ở cách đó không xa Mộng Vân nhìn thấy Xuân Đức cùng Vũ Y có cử chỉ thân mật như vậy thì trong lòng không khỏi xuất hiện cái gì đó không cân bằng, trong lòng nàng tự hỏi vì sao đều là nữ nhân mà lại phân biệt đối xử đến như vậy. Đối với nàng thì kẻ kia luôn luôn là vẻ mặt lạnh lùng, âm trầm...

Xuân Đức nhìn thấy Vũ Y như vậy thì cười ôn hòa:

“ Ừ. Ngoan.”

Nói xong thì hắn liền dẫn Mộng Vân đi vào bên trong trận pháp bảo vệ cửa thành. Bây giờ đã không còn ai khác nên cũng chẳng cần xếp hàng nữa. Nên vừa trong thì hắn đã trực tiếp xông trận.

Vừa bước vào bên trong trận thì hắn liền cảm thấy một áp lực như có như không lên thân mình. Sau khi đi ra khoảng cách ngàn mét thì hắn chỉ cảm thấy có một chút áp lực nho nhỏ. Đối với cái áp lực này thì cũng chẳng hề ảnh hưởng gì đến tốc độ của Xuân Đức cả.

Khi đi tới 2000 mét thì hắn mới cảm thấy lực áp mạnh hơn thêm một ít nữa. Tốc độ di chuyển cùng bộ dạng như không có gì của hắn khiến cho những kẻ đang quan sát hắn đều phải cả kinh.

Lúc Xuân Đức đi gần hết trận pháp 3000 mét thì lúc này hắn mới nhớ đến Mộng Vân, lúc hắn nhìn lại thì thấy cô nàng kia mới đi đến 2000 mét, trên trán cô nàng kia lúc này đã toát ra mồ hôi như suối rồi.

Xuân Đức thấy vậy thì hơi nhíu mày, hắn lúc này lại vòng quay lại, đi tới trước mặt Mộng Vân đưa tay ra nói:

“ Năm lấy tay ta, ta mang ngươi đi. Tốc độ của ngươi quá chậm.”

Nhìn thấy Xuân Đức quay lại sau đó đi tới trước mặt mình đưa tay ra thì tâm tình của Mộng Vân lúc này có chút phức tạp. Nàng có chút do dự không biết là có nên nắm hay không.

Xuân Đức nhìn thấy cô nàng này do dự mãi không quyết thì liền chẳng thèm đợi nàng đồng ý nữa mà trực tiếp nắm lấy tay nàng ta sau đó kéo đi. Ngay khi hắn nắm tay Mộng Vân kéo đi thì áp lực nơi đây dành cho hắn gia tăng gấp 3.

Tuy là áp lực gấp 3 nhưng tốc độ Xuân Đức vẫn không có giảm. Ánh mắt của hắn lúc này đang nhìn về một phương hướng. Nơi kia có một thân

ảnh mà hấn khá là quen thuộc “ Diệp Bạch”, cái tên gia hỏa mà mấy ngày trước gây sự với hấn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1020: Nhất Kiếm Vong Mệnh

Ở nơi xa Diệp Bạch lúc này cũng cảm nhận được ánh mắt lạnh lẽo của Xuân Đức, hấn thoáng cái rùng mình một cái. Nhưng nhớ đến bên cạnh mình còn có bốn vị sư huynh khác thì hấn liền bình tĩnh lại không ít.

Theo hấn thấy nếu như Xuân Đức ở bên ngoài thì hấn còn sợ nhưng vào một mình hấn đi vào trong này chính là tự tìm đường chết. Lúc này hấn nhìn qua mấy vị sư huynh bên cạnh hấn nói:

“ Kẻ này cực độ hung tàn, tự kiêu, tự đại ý vào chiến thú mạnh mẽ mà coi thường những người khác, có thể nói làm cho nhân thần công phẫn. Nhưng lúc này không biết sống chết lại dám một mình đi vào trong này, theo sư đệ nghĩ...”

Hấn còn chưa nói hết câu thì một thanh niên mặc hoàng y đã lớn tiếng quát:

“ Câm miệng. Việc này là người tự mình gây ra thì tự mình xử lý. Việc này bốn người chúng ta sẽ không nhúng tay vào.”

Nghe vậy thì Diệp Bạch không khỏi ngây ngốc, vừa mới cách đây không lâu mấy người này nhận chỗ tốt từ hấn, hứa sẽ giúp hấn diệt trừ người kia vậy mà quay đi ngoảnh lại một cái liền thay đổi.

Còn chưa đợi cho hấn phản ứng lại thì bốn người kia liền bay ra xa xa để lại Diệp Bạch đứng ở nơi đây một mình.

Thấy vậy một màn Diệp Bạch triệt để ngậy ra. Hấn không hiểu vì sao lại thành ra dạng này. Nhưng vào lúc này một luồng hồn niệm khủng bố trực tiếp khóa chặt lấy hấn. Cùng lúc đó một âm thanh cười cợt vang lên.

“ Chúng ta lại gặp mặt, Diệp đại công tử. Đây phải chăng là duyên phận.”

Biết đã không có thể nhờ vào người nào ngoại trừ chính mình, Diệp Bạch lúc này hít vào một hơi, sau đó quay lại nhìn Xuân Đức nói lời xin lỗi.

“ Việc lúc trước là tại hạ sai mong vị huynh đài đây lượng thứ. Nếu có yêu cầu gì thì xin huynh đài cứ nói tại hạ sẽ tận lực đáp ứng.”

Nghe hấn nói vậy thì không những Xuân Đức kinh ngạc mà những kẻ khác cũng ngạc nhiên không kém. Xuân Đức kinh ngạc trong giây lát sau đó liền hiểu được dụng ý âm hiểm của đối phương. Tên này ngược lại là có đầu óc.

Quả nhiên tên này vừa nói thì liền đã có người đứng ra bên vực hấn. Một tên thanh niên bộ dạng tiêu sái, bên cạnh còn có một nữ tử đi theo bên cạnh lúc này bước ra ngoài, tên kia nhìn Xuân Đức sau đó dùng giọng nói chính khí凛 nhiên nói ra:

“ Theo ta thấy việc này cũng không qua có gì, lúc trước đôi bên có hiểu lầm thì vị Diệp huynh đệ cũng đã xin lỗi, xem như cho qua. Còn vị huynh đệ đây theo ta thấy nên thu liễm lại một chút. Không nên ỷ vào mấy con hung thú vô tri kia mà càn quấy, người ta đã xin lỗi cũng nên bỏ qua. Với những người trước kia có không may đắc tội với vị huynh đệ đây sau khi trừng phạt cũng nên thả bọn họ ra.”

Tên này vừa nói ra thì được rất nhiều người hưởng ứng, mấy người đứng phía sau hấn lên tiếng trợ uy.

“ Hạo Thần sư huynh nói rất đúng.”

“ Người cũng không dám giết bọn họ vậy bắt lại thì làm được cái gì, chỉ bằng thả bọn họ ra đôi bên sau này còn dễ nói chuyện.”

“ Người mà cứ tự ý làm theo ý mình thì sau này sẽ rước đến tai họa ngập đầu cho Triều Tịch Châu mà thôi. Có thể người ở đây uy phong nhưng ở nơi khác thì... Hắc hắc.”

Nghe được những lời này thì Xuân Đức vì sao đám này lại có lá gan lớn đến vậy rồi nhưng kẻ này cho rằng hắn không dám giết người mà chỉ hành hạ một chút mà thôi.

Ánh mắt của Xuân Đức lúc này chợt lóe lên một tia tàn độc, nhân lúc đám người này không phòng bị hắn âm thầm thôi động bốn nguyên độc tố tán phát ra xung quanh nơi đây.

Nhưng ngay khi Xuân Đức mới vừa thôi động bốn nguyên độc tố tán phát ra xung quanh thì cái tên nguy quân tử Hạo Thần gì đó sắc mặt bỗng nhiên kịch biến, hắn lúc này hét lớn:

“ Nhanh lùi lại, hắn sử dụng âm chiêu.”

Những kẻ khác nghe hắn hét lớn thì cả kinh, cả đám lúc này nhanh chóng lui nhanh về phía sau.

Nhìn thấy tên này phản ứng nhanh như vậy thì Xuân Đức có phần kinh ngạc nhưng ngay sau đó cả người hắn bộc phát sát ý kinh thiên, sát ý đỏ đậm thoáng cái bao phủ cả phạm vi rộng lớn xung quanh, Quỷ Kiếm xuất hiện ở trong tay, hắn như tia chớp đổ lao về phía Hạo Thần.

Cảm nhận được nguy hiểm chí mạng đến từ Xuân Đức, tên thanh niên Hạo Thân lúc này sắc mặt trắng bệch, hắn vừa cấp tốc lui về phía sau vừa

vận chuyển hộ thể tiên khí, hấn cũng không quên lấy ra bảo vật phòng ngự.

Cũng vừa lúc hấn lấy ra bảo vật phòng ngự thì Xuân Đức cũng đã xuất hiện trước mặt hấn, ánh mắt u ám không một chút ba động tình cảm nhìn hấn chằm chằm khiến cho hấn hô hấp dồn dập, một cảm giác sinh tử xuất hiện mãnh liệt ở trong lòng hấn.

Nhưng chưa để cho hấn làm ra quyết định tiếp theo thì một kiếm nhanh đến khó lường của Xuân Đức cũng đã chém xuống.

“Roẹt...”

Hấn chỉ cảm thấy bản thân như mất đi một cái gì đó sau đó liền không biết một cái gì nữa.

Xuân Đức lúc này đang hợp thể sát linh cùng với Bóng Ảnh nên mọi phương diện đều tăng lên rất lớn, sau khi giải quyết xong một tên thì hấn liền giết qua những kẻ khác.

Cùng lúc này hấn hô lớn một tiếng:

“Song Kiếm.”

Quỷ Kiếm trong tay hấn như hiểu được lời hấn nói, ngay khi hấn vừa dứt lời thì Quỷ Kiếm thoáng cái rực sáng quang mang tà ác, từ Quỷ Kiếm ban đầu bắt đầu tách ra làm hai thanh Quỷ Kiếm, mỗi thanh Quỷ Kiếm lúc này có hình thể bằng $\frac{2}{3}$ lúc ban đầu.

Cùng lúc này Xuân Đức cũng mở ra Thiên Huyền Cánh, vừa mở ra đã là hình thái thứ 3. Tốc độ của hấn lúc này có thể nói là nhanh đến cực hạn, hấn hóa thành một luồng ánh sáng màu đỏ truy kích theo đám người.

“Á, tha ta.”

“ Dừng giết ta.”

“ A a a a a.”

“ Dừng. Á.”

Liên tiếp là những tiếng hét thảm vang lên, bất kể người nào ở nơi đây đối diện với Xuân Đức không tên nào vượt qua nhất kiếm của hắn, nhất kiếm vong mệnh đây chính là cụm từ chính xác nhất để miêu tả cách giết chóc của hắn.

Đám người bị hành động của Xuân Đức dọa cho không nhẹ, cả đám lúc này chỉ biết chạy không mấy người dám đứng lại đánh cùng hắn một trận, có người dám đứng lại thì cũng liền bị hắn chém thành 4 khối.

Bị Xuân Đức dồn dập cả đám lúc này vô ý thức chạy về Thần Võ Nguyên Tháp, có lẽ bọn họ thật bị dọa cho sợ mà không ít người sau khi đến Thần Võ Nguyên Tháp thì liền vọt vào bên trong. Có một tí người cùng do dự trong giây lát cũng đi vào trong.

Trong số những kẻ có thể chạy đến Thần Võ Nguyên Tháp có cả Diệp Bạch, tên kia lúc trước cũng thật may mắn, Xuân Đức không có lựa chọn đầu tiên giết hắn mà lại chọn Hạo Thần làm con mồi, vì vậy hắn mới có thể nhặt được một mạng.

Nhưng ngay vào lúc hắn sắp bước vào phạm vi của Thần Võ Nguyên Tháp thì một âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai hắn:

“ Chết.”

Cùng lúc đó hắn chỉ cảm thấy ý thức bản thân mơ hồ đi rất nhanh, chưa đến một cái hô hấp sau thì hắn liền không biết cái gì nữa.

Cùng lúc hấn mất đi ý thức thì thân thể hấn bỗng nhiên hóa thành cát bụi màu đen, khi thân thể hấn chưa kịp ngã xuống thì liền chỉ còn một nắm tro màu xám bị gió thổi bay tán loạn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1021: Vào Trong Tháp

Mấy kẻ xung quanh đang chạy trốn cùng với Diệp Bạch nhìn thấy hấn bỗng nhiên hóa thành cát bụi thì không khỏi hãi hùng khiếp vía, bọn họ không thấy cùng không hiểu vì sao Diệp Bạch lại đột nhiên chết đi dụi dụi như vậy.

Những một điều mà bọn họ biết là cái chết của Diệp Bạch chắc chắn liên quan đến kẻ kia. Nghĩ đến điều này thì cả đám lại cảm thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng. Lúc này đây tâm niệm duy nhất của bọn họ là đi vào Thần Võ Nguyên Tháp.

Đi vào nơi kia thì cử tử nhất sinh nhưng vẫn còn hơn ở ngoài này thập tử vô sinh. Nghĩ như vậy tốc độ của bọn họ thoáng tăng lên rất nhiều. Không qua mấy cái hô hấp thì cả đám đều đã đi vào bên trong Thần Võ Nguyên Tháp.

.....

Đợi cho những người khác đều chạy trốn vào bên trong Thần Võ Nguyên Tháp thì thân ảnh của Xuân Đức lúc này mới từ từ hiện ra. Hấn tạo sức ép buộc những người kia đi vào trong tháp cũng không phải là nhất thời thỏa mãn sát tính của bản thân mà đã có tính toán từ trước cả rồi.

Lúc này đây hấn nghiêm túc nhìn lên Thần Võ Nguyên Tháp, nhìn ngọn tháp 99 tầng, cao lớn sừng sững phát ra khí tức cổ lão tang thương, lại nhìn lối vào đen ngòm giống như là một cái miệng của một con quái thú khổng lồ phía dưới thì Xuân Đức đột nhiên cảm thấy cái gì thân thiết vô cùng.

Hắn cảm thấy cái khí tức âm trầm lạnh lẽo tang thương này đã từng gặp ở đâu đó rồi. Có điều lâu quá hắn quên mất rồi.

Sau một hồi lâu quan sát thì hắn mới thu hồi ánh mắt, cũng vào lúc hắn thu hồi ánh mắt thì Mộng Vân cũng đã tiến đến nơi đây, ánh mắt của nàng ta lúc nhìn thấy Xuân Đức thì hiện lên sự sợ hãi khó có thể che giấu.

Lúc này đây nàng đưa một cái nhẫn trữ vật cho Xuân Đức.

“ Thi thể của bọn họ đều được ta để ở trong này.”

Xuân Đức tiếp nhận cái nhẫn trữ vật mà Mộng Vân đưa cho, sau khi dùng hồn niệm quét qua một lần thì hài lòng gật đầu. Xuân Đức vừa rồi vì để giết gà dọa khỉ, ép đám kia phải bỏ chạy vào bên trong Thần Võ Nguyên Tháp thì đã giết 52 người, bên trong này có 51 cái thi thể đã đủ số lượng.

Nhìn Mộng Vân hắn lạnh nhạt nói:

“ Chúng ta cũng đi vào trong thôi.”

Mộng Vân nghe hắn nói vậy thì ngay lập tức gật đầu sau đó đi ở phía trước dẫn đường. Xuân Đức lúc này không nhanh không chậm bước theo phía sau. Khi hai người vừa đi tới lối vào cách 10 mét thì liền đã có một lực hút khổng lồ cuốn hai người đi vào bên trong.

Do đã biết điều này từ trước nên cả hai cũng không có phản kháng mà cứ mặc kệ cho lực lượng kì bí kia cuốn bản thân vào bên trong. Ngay khi vừa vào trong lối vào thì Xuân Đức liền cảm nhận được một sự thay đổi rõ ràng. Có điều hắn còn chưa kịp suy nghĩ cái gì thì liền đã mất đi ý thức tạm thời.

.....

Quá trình mất đi ý thức tạm thời này cũng không bao lâu, chỉ chưa tới 5 giây. Đây là hiện tượng linh hồn yếu nhược bị lực lượng mạnh mẽ hơn đè ép khiến cho nó tạm thời mất đi năng lực, lâm vào trạng thái chết giả. Cũng giống như lúc truyền tống vậy, lúc đang còn là kim đan hay hóa thần trong lúc truyền tống đều bị mất đi tri giác tạm thời.

Khi Xuân Đức vừa lấy lại được ý thức thì đập vào mắt hắn chính là một mảnh thế giới đã bị hủy diệt, mặt đất màu đỏ cằn cỗi không một động thực vật sinh sống, ở rải rác trên mặt đất có những bộ hài cốt đã bị phong hóa, từng cơn gió mạnh cuốn theo tro bụi màu xám thối mù trời.

Nằm ở giữa mảnh thế giới bị hủy diệt này là một cái tháp cao, cái tháp cao này có bộ dạng không khác gì hình dạng của Thần Võ Nguyên Tháp ở bề ngoài. Điều khác biệt chỉ là hình có chút nhỏ hơn mà thôi, với khí tức của cái tháp này không còn là tang thương cổ lão nữa mà là sát khí đậm đặc tới cực điểm.

Xuân Đức đứng ở rất xa cũng có thể ngửi thấy mùi tanh từ bên trong tháp kia phát ra.

Hắn đảo mắt nhìn quanh một cái, phát hiện nơi đây không có bóng dáng một ai khác ngoài trừ hắn cùng Mộng Vân thì không khỏi kinh ngạc. Hắn lúc này nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Người nói những kẻ lúc trước đã vào bên trong tháp kia rồi sao ?”

Mộng Vân đáp:

“ Phải, những ai sau khi đến nơi đây thì sẽ được Thần Võ Nguyên Tháp tự động dịch chuyển đi vào bên trong tháp.”

Mộng Vân vừa nói xong thì lúc này từ đỉnh ngọn tháp, một luồng ánh sáng đỏ như máu chiếu xuống vị trí hai người Xuân Đức cùng Mộng Vân.

Trong nháy mắt khi luồng huyết quang kia bao trùm hai người thì thân ảnh của hai người liền biến mất không còn tăm tích.

.....

Được Thần Võ Nguyên Thập truyền tống vào trong, lúc này đây Xuân Đức cùng Mộng Vân được đưa tới một cái sân lớn, nơi đây không chỉ có riêng hai người bọn họ mà còn không ít người khác nữa. Xuân Đức nhìn sơ qua thì nơi này tính cả 2 người bọn họ vừa đủ 99 người.

Những người ở nơi đây Xuân Đức không biết một ai và hình như cũng không ai biết hắn, khi hắn xuất hiện thì những người này chỉ lạnh nhạt nhìn qua hắn một lần thì liền thu hồi ánh mắt.

Nhưng Xuân Đức nhạy cảm phát hiện khi Mộng Vân nhìn về một thiếu nữ mặc áo xanh đang ngồi khoanh chân ở cách đó không xa thì trái tim nàng bỗng nhiên tăng tốc, hô hấp thoáng cái bất ổn.

Thiếu nữ kia hình như cũng cảm ứng được cái gì đó, nàng ta mở mắt ra nhìn về phía bên này nhưng khi thấy Xuân Đức cùng Mộng Vân thì nàng ta chỉ hơi cau mày, nàng ta nhìn Mộng Vân mấy lần nhưng chỉ qua vài lần liền thu hồi ánh mắt, sau đó tiếp tục ngồi tu luyện như không có việc gì.

Có điều, đúng vào lúc này một âm thanh già nua vang lên.

“ Phân chia tổ đội bắt đầu. Những ai cùng một đội ngũ thì đứng cạnh nhau những người nào không phải đội ngũ thì đứng cách xa nhau 3 mét. Bất kỳ hành vi cố ý gây rối loạn sẽ bị xóa bỏ ngay lập tức. Các người có 10 giây.”

Ngay khi âm thanh già nua này vang lên thì những người nơi đây đồng loạt đứng dậy phân tán ra, không có bất kỳ một ai tổ đội ngoại trừ hai người Xuân Đức cùng Mộng Vân.

Đôi với điều này thì Xuân Đức cũng đã hiểu vì sao, đơn giản vì tổ đội càng đông thì độ khó càng gia tăng, mà gia tăng không phải bình thường. Ít nhất là gấp đôi. Vì vậy những người ở nơi này không ai lựa chọn tổ đội mà đều lựa chọn hành động một mình.

Thời gian 10 giây thời gian rất nhanh đã kết thúc, ngay khi thời gian vừa điểm thì tất cả những người nơi đây đều bị truyền tống đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1022: Thần Bí Và Những Nguy Hiểm Khó Lường

- ---o0o---

Một lần nữa xuất hiện thì hai người Xuân Đức cùng Mộng Vân đã ở một căn phòng đồ nát, xung quanh có kết giới màu đỏ thủ hộ, vào lúc này âm thanh già nua kia lại lần nữa vang lên.

“ Nhiệm vụ đầu tiên của hai người các người là đến tây của Huyết Long Phong, đi tới phía bên dưới gốc tương tư mộc sau đó dùng quyền trục này gọi ra Tu La Điều. Đánh chết Tu La Điều nhiệm vụ hoàn thành. Nhiệm vụ hạn định một giờ, sau một giờ không thành công thì cả hai đều sẽ bị xóa bỏ. Nếu thành công sẽ nhận được lực lượng quán chú. Chúc các người may mắn.”

Âm thanh kia vừa dứt thì một quyền trục màu xám nhạt có hoa văn màu đỏ bỗng chốc hiện ra rơi xuống mặt đất. Xuân Đức nhặt lên quyền trục kia sau khi quan sát một hồi thì liền dặt ở bên hông.

Cũng vào lúc này thì bốn kết giới huyết sắc thủ hộ ở xung quanh biến mất. Lộ ra cảnh sắc xung quanh nơi đây.

“ Gào gào...”

Còn chưa để cho Xuân Đức kịp quan sát xung quanh thì một âm thanh gào thét bén nhọn vang lên, cùng lúc đó một con quái vật màu tím, không có mắt, một cái mõm thật lớn và cái miệng đầy răng, cùng với tứ chi dài ngoằng lao về phía bên này.

Xuân Đức lúc này gần như là theo bản năng, hai tay hắn hóa thành trảo rồng, khi con quái vật kia đánh tới gần thì hắn cũng không có tránh đi mà trực tiếp đón đỡ.

Hai cánh tay bán long hóa lúc này bắt lấy con quái vật kia sau đó thì xé mạnh.

“ Xoạt..”

Dưới sức mạnh cường bạo con quái vật kia bị Xuân Đức trực tiếp xé ra làm hai mảnh, thứ huyết màu xanh từ bên trong cơ thể con quái vật văng tung tóe ra khắp nơi nhưng thứ tiếp xúc với nó ngay lập tức bị ăn mòn.

Cùng lúc này, sau khi xé đôi con quái vật kia thì hai mảnh thi thể của con quái vật liền biến mất, hóa thành một luồng ánh sáng màu đỏ bám trên người Xuân Đức.

Cũng vào lúc này giọng nói già nua kia lại vang bên trong đầu hắn:

“ Lần đầu tiêu diệt quái vật bên trong Huyết Long Phong nhận được 1 điểm công trạng. Nhiệm vụ mở rộng, tiêu diệt toàn bộ quái vật thủ hộ bên trong Huyết Long Phong 1/2000, sau khi tiêu diệt được số quái vật quy định sẽ nhận được khen thưởng tương xứng. Thất bại không bị trừng phạt.”

Xuân Đức nghe được âm thanh kia thì cảm thấy mình giống như lạc vào thế giới game online chém quái thăng cấp vậy. Khác có mỗi cái là thế giới game thì có máy chủ với chết còn có thể sống lại. Còn ở thế giới này thì Hồn Linh của Thần Võ Nguyên Thập điều khiển tất cả, chết ở đây cũng khỏi sống lại. Tuy chỉ khác có một chút như vậy thôi nhưng nó lại khiến cho cả hai khác biệt hoàn toàn.

Nhìn qua Mộng Vân, Xuân Đức hỏi:

“ Nhiệm vụ lần này cô có tư liệu sao?”

Mộng Vân gật đầu nói:

“ Tuy nhiệm vụ có thay đổi địa điểm tiến hành nhưng về mấu chốt của nhiệm vụ là Tu La Điều thì hoàn toàn giống như thông tin ta có được. Điểm yếu của Tu La Điều là sau khi được gọi ra sẽ không tấn công mà nó sẽ bồi hồi ở quanh gốc tương tự mộc cho đến khi bị ai đó tấn công hoặc đến thời gian biến mất. Thời gian Tu La Điều xuất hiện là 10 giây.”

Xuân Đức nghe xong thì hơi nhíu mày, có thể nghĩ nếu như không biết trước mấy vấn đề này thì hẳn sẽ cho rằng đây là một cái nhiệm vụ đơn giản mà không phải là một cái nv hồ chết người không đền mạng.

Xuân Đức lúc này lại hỏi tiếp:

“ Còn điểm gì cần lưu ý nữa? “

Mộng Vân suy nghĩ một lát rồi nói:

“ Điểm cần lưu ý chính là cây tương tự kia, theo như tư liệu ta nắm được thì nơi này ắt hẳn sẽ có hai cây tương tự mộc, hai cây đều là thật nhưng triệu hồi ở mỗi cây Tu La Điều gọi ra cũng sẽ khác nhau. Cây tương tự mộc nào càng lớn lúc ở bên dưới gốc cây triệu hồi ra Tu La Điều thực lực càng yếu.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Đi sát theo ta, ta sẽ bảo vệ ngươi. Chỉ cần ngươi làm tốt việc của mình thì việc ta đã hứa chắc chắn sẽ giúp ngươi.”

Mộng Vân nghe vậy thì trong đôi mắt tinh quang chợt hiện, nàng lúc này cũng nói:

“ Ta biết. Ta sẽ dốc toàn lực giúp ngươi.”

Tiếp sau đó hai người bắt đầu đi tìm tương tư mộc, còn về việc “ Hồn Linh” của Thần Võ Nguyên Thập nói đến phía “Tây” của Huyết Long Phong để tìm là hoàn toàn thừa thãi chẳng có tí tác dụng nào, ở trong này hoàn toàn không thể xác định được phương hướng đông tây nam bắc gì cả.

Cách duy nhất để tìm tương tư mộc là đi tìm lần lượt, nếu may mắn sẽ tìm thấy sớm, bằng không có thể hết thời gian mà cũng chưa tìm thấy.

Trong quá trình đi tìm còn phải tránh trường hợp lạc phương hướng, cứ đi vòng quanh một địa phương. Để không bị như vậy thì Xuân Đức mỗi khi đi qua một nơi nào đó liền đánh dấu lại.

.....

Nửa tiếng sau.

Mặc dù đã đi hơn phân nửa Huyết Long Phong nhưng Xuân Đức vẫn chưa tìm thấy tương tư mộc nơi nào.

Ngược lại hẳn lại gặp phải không ít quái vật màu tím ghê tởm giống lúc trước. Đám quái vật kia tuy thực lực chẳng ra sao nhưng lại khiến hẳn vướng tay vướng chân không ít.

Xuân Đức vốn dĩ muốn để cho Bóng Ảnh đi ra ngoài tham gia tìm kiếm tương tư mộc nhưng nghĩ kỹ một chút hẳn liền từ bỏ cái ý định kia. Dù sao nơi đây cũng không phải là địa phương thân thiện gì, biết đâu được lại có tình huống bất ngờ phát sinh. Vì vậy hẳn không dám cho Bóng Ảnh rời xa mình. Trừ khi rơi vào đường cùng thì hẳn mới làm như vậy.

Với bây giờ hẳn cũng đã đi hơn phân nửa nơi đây rồi. Không tới 20 phút nữa có lẽ sẽ đi hết toàn bộ nơi đây. Đến lúc đó chắc chắn sẽ tìm thấy được

tương tư mộc. Không cần thiết phải cho Bóng Ảnh tách khỏi hấn.

.....

Gần 10 phút sau.

Đi ra ngoài dự liệu của Xuân Đức một chút, còn chưa đến 20 phút thì hấn liền đã tìm thấy tương tư mộc.

Đúng như lời của Mộng Vân nói, nơi đây có hai cây tương tư, hơn nữa bọn chúng còn mọc sát ngay bên cạnh nhau mà không phải mỗi cây mỗi phương. Một cây lớn một cây nhỏ.

Xuân Đức sau khi nhìn thấy hai cây này thì cũng phải xác định một hồi chắc chắn bọn chúng là cây tương tư thì lúc này mới lấy quyền trục triều hồi Tu La Điều ra.

Cũng không cần hấn thì pháp cái gì, ngay khi quyền trục vừa rời khỏi tay hấn thì liền hóa thành một luồng khói đen, khói đen kia nhanh chóng hình thành một con Tu La Điều.

Do đã chuẩn bị từ trước, Xuân Đức lúc này đã xúc thế hoàn tất, ngay khi con Tu La Điều kia vừa hình thành thì hấn đã dùng Quỷ Kiếm chém ra tuyệt kỹ của bản thân.

“Đùng,”

Một âm thanh bạo liệt vang lên. Con Tu La Điều vừa thành hình thì liền đã bị Xuân Đức chém chết.

Cũng vào lúc đó hai luồng huyết quang to lớn bay về phía hấn cùng Mộng Vân. Nhưng lúc này Mộng Vân nhắm mắt lại nói nhỏ cái gì đó, luồng

huyết quang đang bay về phía nàng lại chuyển hướng bay qua phía Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1023: Tầng 2 Thần Võ Nguyên Tháp

Đối với hành động này của Mộng Vân thì Xuân Đức cũng không cảm thấy ngạc nhiên gì, dù sao đây cũng là ước định từ trước của hai người. Đừng nhìn Mộng Vân bên ngoài chỉ là một nữ tử có tính tình tiểu thư không biết biến báo nhưng thực tế nàng ta rất thông minh, hơn nữa cũng không phải loại thông minh bình thường. Nàng ta còn biết giả ngu trong một vài trường hợp. Nếu như không phải có Bóng Ảnh thì Xuân Đức ngày trước cũng rất có thể đã bị nàng qua mặt.

Chẳng phải vì vậy mà nàng ta từ một tù binh mà bây giờ lại có thể nói chuyện với Xuân Đức như một người đồng minh. Trong mấy ngày trước Xuân Đức cũng đã tự mình lĩnh giáo qua sự sắc sảo cùng trí tuệ hơn người của nàng ta. Cũng vì vậy mà thái độ của Xuân Đức đối với nàng ta cũng thay đổi đi không ít. Xuân Đức luôn luôn tôn trọng những người biết dùng cái đầu.

Ngay khi hai đoàn huyết quang bao trùm lấy Xuân Đức thì âm thanh già nua của hồn linh Thần Võ Nguyên Tháp lại vang lên:

“Thành công tiêu diệt Tu La Điều nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng công trạng. Hoàn thành nhiệm vụ mở rộng ban thưởng 50 điểm công trạng. Kết thúc nhiệm vụ hai người sẽ được đưa tới tầng 2. Hai người có thời gian nghỉ ngơi 3 canh giờ.”

“Vèo vèo.”

Âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Thập vừa chấm dứt thì thân ảnh của hai người Xuân Đức cùng Mộng Vân cùng dần dần mờ nhạt sau đó biến mất.

.....

Không lâu sau đó Xuân Đức cùng Mộng Vân liền đã xuất hiện tại tầng 2 không gian thờ của Thần Võ Nguyên Thập.

Khi hai người xuất hiện nơi đây thì ở nơi này cũng đã có không ít người, nhân số ở không gian thờ này tầm 30 người và đang không ngừng xuất hiện thêm người mới.

Có điều Xuân Đức quan sát những kẻ nơi đây thì hẳn phát hiện mấy tên kia, tên nào tên này đều bị thương, không ít thì nhiều, ít thì bị mấy chục vết thương nhẹ, nhiều thì mất đi cánh tay hay cái chân. Bộ dạng người nào người nấy nhìn chật vật vô cùng.

Duy trong đám người chỉ có hẳn cùng Mộng Vân là không tổn hao lông tóc gì. Vừa xuất hiện nơi đây thì Mộng Vân liền bắt đầu nhìn xung quanh nhưng sau khi tìm một lúc mà không tìm được người muốn tìm thì tinh thần cô có chút uể oải.

Xuân Đức lúc này truyền âm hỏi:

“Đang tìm người sao? Nữ tử áo xanh lúc trước là gì của cô?”

Mộng Vân đang cảm thấy buồn vì người mình cần tìm không có nơi đây thì nghe được Xuân Đức hỏi, nàng nhẹ gật đầu nói:

“Nàng là muội muội của ta.”

Xuân Đức nghe được câu trả lời như vậy thì có điều bất ngờ. Có điều hắn cũng không tiếp tục hỏi gì thêm nữa, dù sao có những việc không nhất thiết phải biết.

Tiếp sau đó hai người tìm một vị trí trống trải rồi ngồi xuống nghỉ ngơi. Tranh thủ thời gian khôi phục lại tiêu hao khi làm nhiệm vụ lúc trước.

.....

Ngay lúc Xuân Đức đang ngồi khôi phục lại tiêu hao thì âm thanh của “hồn linh Thần Võ Nguyên Thập” lại xuất hiện trong đầu hắn.

“Đạt được 151 điểm công trạng người muốn trao đổi vật phẩm hay là quán chú lực lượng. Nếu chọn quán chú lực lượng thì có thể chọn thân thể hoặc linh hồn, chỉ được chọn 1 hoặc là thân thể hoặc là linh hồn. Sau khi lựa chọn ngày sau không thể thay đổi.”

Cùng lúc này linh hồn của hắn bị kéo vào một không gian không không biết tên. Trước mắt Xuân Đức lúc này là một bảng danh sách vật phẩm có thể trao đổi bằng điểm công trạng.

Nhìn vào danh sách này thì Xuân Đức không khỏi ngạc nhiên. Bởi vì hắn nhìn thấy cùng một vật phẩm là một kiện “Tiên Kiếm” nhưng nếu như hắn chưa vượt qua 10 tầng đầu thì số công trạng cần đổi là 1000 nhưng nếu như hắn vượt qua 10 tầng thì công trạng để đổi kiện “Tiên Kiếm” chỉ còn là 900 điểm công trạng.

Cứ như vậy chỉ cần vượt qua tầng 20 thì chỉ còn 800, tầng 30 là 700. Không chỉ là vật phẩm mà lực lượng quán chú cũng được tình như vậy. Nói cho dễ hiểu thì cùng với một số điểm công trạng nhưng nếu như người tham gia vượt tháp có thành tích càng cao thì đổi được nhiều thứ hơn.

Sau khi suy nghĩ một hồi lâu thì Xuân Đức quyết định sử dụng 1 điểm công trạng để quán chú lực lượng linh hồn thử xem nó như thế nào.

“ Sử dụng 1 điểm công trạng quán chú linh hồn lực lượng.”

Hắn vừa nói ra này thì một luồng bạch quang bỗng dung xuất hiện sau đó dung nhập vào linh hồn của hắn, ngay khi luồng bạch quang kia dung nhập vào linh hồn của hắn thì hắn liền cảm thấy bản thân dễ chịu hơn rất nhiều. Cứ như người đang khát được uống nước vậy.

Có điều cảm giác kia đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, đâm ra Xuân Đức chưa kịp cảm nhận được nhiều thì đã không thấy gì nữa rồi. Hắn lúc này rất có xúc động muốn dùng 150 điểm còn lại gia tăng linh hồn lực.

Nhưng mà cuối cùng lý trí vẫn thắng được cảm tính, trong lòng hắn tự nhủ:

“ Xúc động là ma quỷ, xúc động là ma quỷ. Phải nhịn, phải nhịn xuống.”

Vì vậy hắn quyết định rời khỏi không gian đôi thương mà không đòi thêm bất kỳ cái gì khác để giữ lấy điểm công trạng.

Ngay khi linh hồn vừa nhập thể thì hắn liền cảm nhận được bàn tay ai đó đang lôi kéo mình, Xuân Đức lúc này mở mắt ra. Vừa mở mắt ra hắn liền đã nhìn thấy Mộng Vân đang dùng tay giật áo hắn.

Hắn có chút nghi ngờ hỏi:

“ Làm sao?”

Mộng Vân thấy hắn đột nhiên mở mắt ra thì giật mình, bất giác thối lui ra phía sau. Nhưng ngay sau đó nàng liền đã lấy lại được bình tĩnh, lúc này nàng nhìn hắn nghiêm túc nói:

“ Ta muốn cùng với người thương lượng một chuyện.”

Xuân Đức mặt không biểu tình nhìn Mộng Vân.

“ Nói nghe.”

Mộng Vân nói:

“ Có thể để muội muội ta gia nhập tiểu đội không, làm như vậy thì điểm công trạng của người sẽ kiếm được nhiều gấp 3.”

Xuân Đức nghe vậy thì bất giác nhíu mày lại, hẳn lúc này theo bản năng nhìn về một phương hướng, hẳn vừa nhìn thì liền đã thấy nữ tử mặc áo xanh lần trước, lúc này đây nàng ta cả người đều thương tích, nhiều vết thương rất lớn, tuy đã được băng bó nhưng máu tươi vẫn trào ra nhuộm đỏ cả quần áo nàng. Sắc mặt nàng lúc này cũng trắng bệch, tình hình có vẻ không quá ổn.

Xuân Đức chỉ nhìn sơ qua liền thu hồi lại ánh mắt, sau đó thì lại nhìn Mộng Vân. Hẳn không có do dự mà trực tiếp từ chối.

“ Ta không muốn đánh cuộc mạng của bản thân. Có thêm cô nhiệm vụ độ khó đã là gấp đôi nếu như thêm 1 người nữa độ khó sẽ là gấp 3. Gấp 3 lần độ khó nhiệm vụ, đến ngay cả bản thân ta cũng không có lòng tin vượt qua.”

Mộng Vân cũng đã lường trước được Xuân Đức sẽ nói như vậy nhưng nàng lại không có biện pháp gì để thuyết phục Xuân Đức.

Để cho một người không quen biết liệu tính mạng bảo vệ một người khác là điều không thể nào, Trừ khi người kia mang dòng máu anh hùng nhưng Xuân Đức không nằm trong số đó. Đối với hẳn ai chết mặc ai chỉ cần

hắn cùng với người thân của hắn sống tốt là được, đối với hắn điều này đã là một chân lý.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1024: Nhiệm Vụ Tàn Khốc

- ---o0o---

Thời gian mấy canh giờ nghỉ ngơi nhanh chóng qua đi, cũng đã tới lúc làm nhiệm vụ thứ 2. Cũng không cần phải ai đi nhắc nhở hồn linh của Thần Võ Nguyên Tháp, ngay khi thời gian vừa đến thì mọi người lần nữa được truyền tổng đến không gian chuẩn bị.

Vẫn giống như trước đó, Xuân Đức cùng Mộng Vân lúc này lại xuất hiện bên trong kết giới huyết sắc kia. Cùng lúc này âm thanh già nua của hồn linh Thần Võ Nguyên Tháp vang lên.

“ Nhiệm vụ Đấu Trường Thượng Cổ. Quy tắc nhiệm vụ:

Tiêu diệt địch nhân, cá nhân hoặc tổ đội chỉ cần giết được 10 địch nhân sẽ hoàn thành nhiệm vụ. Hoặc sống sót trong 1 giờ. Nếu giết được địch nhân thứ 11 trở đi sẽ được công trạng, từ người thứ 20 sẽ là 500. Mỗi lần giết chết một địch nhân bản thân sẽ yếu đi 1%. Cho phép sử dụng bất kì loại thủ đoạn nào. Nhiệm vụ sau 30 giây sẽ bắt đầu.”

Xuân Đức nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Nơi này cần lưu ý điểm gì?”

Mộng Vân lúc này rất nghiêm túc đáp:

“ Nơi đây không chỉ có tu sĩ cần phải tiêu diệt mà còn có quái vật xuất hiện. Mỗi khi có một tu sĩ bị giết chết thì sẽ có một quái vật mạnh gấp đôi tu sĩ kia xuất hiện. Quái vật kia lực công kích không quá mạnh nhưng phòng ngự thì siêu cường, một khi bị dây dưa rất khó thoát ra, vì vậy ngay khi giết chết tu sĩ cần phải tranh thủ thời gian lùi ra xa, thời gian chỉ có 3 giây. Chỉ cần rời xa quái vật trong phạm vi 1000 mét thì sẽ tránh được bọn nó công kích. Thêm một điều nữa, nơi này không thể dùng hồn niệm.”

Xuân Đức nghe xong thì nheo mắt lại, qua lần nhiệm vụ đầu tiên hẳn đã biết cái hồn linh của Thần Võ Nguyên Tháp cực kỳ thích âm người khác, không ngờ nó lại âm hiểm đến mức này.

Cứ nghĩ đến vừa giết xong một tên, ngay sau đó lại xuất hiện một con quái vật mạnh gấp đôi tên kia, tiếp theo lại dây dưa bản thân đến chết thì Xuân Đức cũng nhìn không được cảm thấy đau răng. Chưa kể đến đám tu sĩ như hồ rình mồi ở khắp mọi nơi, nếu như bản thân bị đám quái vật kia dây dưa thì đám kia chẳng lẽ buông tha cơ hội ám toán, chỉ có thằng ngu mới buông tha cơ hội như vậy.

Vì vậy Xuân Đức cảm thấy lần này không nên đánh cận chiến mà chọn công kích từ xa.

Nhìn qua Mộng Vân, Xuân Đức nói:

“ Cố gắng hỗ trợ ta nếu được ta cũng sẽ cố gắng giúp muội muội của cô.”

Xuân Đức cũng đã nhìn ra tâm tình của Mộng Vân, lúc này hẳn quyết định cho cô nàng này uống thuốc an thần, dù sao lời nói chẳng mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau. Còn nói xong mà có làm hay không lại là một chuyện khác.

Quả nhiên Mộng Vân nghe được thì tâm tình có phần tốt hơn hẳn, nàng gật đầu nói:

“ Ta sẽ hết sức.”

Tranh thủ thời gian thì nàng bắt đầu sử dụng tiên thuật gia trì chúc phúc cho Xuân Đức. Hai mắt nàng nhắm nghiền lại, trong miệng liên tục lầm bầm chú ngữ, tay liên tục bắt pháp quyết, cùng lúc đó cả người của nàng tỏa ra khí tức thánh khiết.

Sau vài hô hấp thì nàng liên tục nói ra:

“ Long tương chúc phúc gia trì.”

“ Đại nghệ vương sát.”

“ Phong linh.”

“ Xâm như hỏa.”

“ Từ như lâm.”

“ Đạo chi tâm kiếp.”

“ Đạo chi tâm nhãn.”

Cùng lúc này trên người Xuân Đức bắt đầu xuất hiện liên miên các phù văn chúc phúc chi lực, Xuân Đức có thể cảm nhận lực lượng của bản thân thoáng cái gia trì thêm một mảng lớn.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Mộng Vân lúc này đã thay đổi rất nhiều, trong mắt hắn liên tục lóe lên quang mang kỳ dị nếu mà là người thân của hắn nhìn thấy hắn như vậy thì sẽ biết lúc này đây hắn đang có suy nghĩ xấu xa, làm hại người khác.

Có điều lần này, sau khi nhìn Mộng Vân giây lát thì hắn lại lắc đầu thờ dãi, cũng không biết là hắn đang thờ dãi vì cái gì.

.....

30 giây nói dài thì không dài mà nói ngắn cũng không ngắn, thời gian này đầy đủ cho tất mọi người chuẩn bị hoàn tất.

Nhờ có “ Đạo Chi Tâm Nhân” mà Mộng Vân gia trì cho bản thân mà Xuân Đức lúc này có tầm quan sát vô cùng rộng, ngay khi kết giới biến mất thì hắn liền đã có cái nhìn bao quát nơi đây.

Nơi đây gọi là Đâu Trường Thượng Cổ nhưng chắc lâu lắm không có sử dụng rồi nên khắp nơi là cây cối cao lớn, thảm thực vật bên dưới cũng xanh um. Nhất là đám cỏ cao 3-4 mét nếu như có người ẩn nấp vào bên trong đấy thì cực kì khó phát hiện.

Nơi này phạm vi cũng không phải quá lớn, không lớn hơn 2000 kilomet vuông. Nếu như có thể sử dụng được hồn niệm thì Xuân Đức có thể quan sát cận kề không sót thứ gì.

Rất nhanh Xuân Đức liền đã nghe được âm thanh tiên thuật nổ vang, ánh mắt của hắn ngay lập tức hướng về phương hướng đang diễn ra chiến đấu. Vì là chuyện có liên quan đến tính mạng của mình nên Xuân Đức cũng rất nghiêm túc, ngay từ đầu hắn đã vận dụng gần như toàn bộ năng lực của bản thân.

Ánh mắt của hắn lúc này biến đổi không còn giống như mắt của nhân loại nữa mà nhìn rất giống như một loại viễn cổ hung thú nào đó, ánh mắt của hắn màu xám chuyển qua xanh lam.

Khi hắn nhìn qua vị trí đang diễn ra chiến đấu thì liền thấy được hai tên nam tử đang dùng từng từng nắm phù lục ném về phía nhau những phù lục kia

có uy lực rất đáng gờm khi được kích hoạt liền nổ tung, cả một vùng rộng lớn trong nháy mắt liền bị hủy diệt. Băng, hỏa, phong, lôi, loại nào cũng có.

Có điều do không gian nơi đây hạn chế nên uy lực của những tấm phù kia cũng bị hạn chế đi không ít, bằng không nếu là bình thường thì nơi đây sớm đã tan hoang rồi.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức muốn ra tay thì hắn bất ngờ cảm ứng thấy có điều bất thường tại phụ cận. Ánh mắt của hắn nhìn về phía một góc cây đại thụ, mặc dù nơi đó hắn không nhìn thấy ai nhưng linh cảm mách bảo hắn rằng nơi đó có địch nhân.

Hắn phát tay lên một cái, thiên địa tiên khí nơi đây lập tức bạo động, cùng lúc đó gần 3 ngàn cái cốt mâu có hoa văn dữ tợn hình thành. Nhìn thấy số lượng cốt mâu nhiều như vậy thì Xuân Đức thoáng cái kinh ngạc đến ngây ra.

Vốn dĩ hắn chỉ muốn tạo ra 300 cái cốt mâu mà thôi nhưng không hiểu vì sao nó lại trực tiếp hình thành gần 3 ngàn cái, đã vậy khí tức của đám cốt mâu kia phát ra còn mạnh mẽ hơn cả lúc bình thường, trong khi đó lượng pháp nguyên tiêu tốn giảm gần phân nửa.

Xuân Đức cũng nhin không được mà kinh ngạc nói ra:

“ Cái này lại là có chuyện gì ?”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1025: Nhiệm Vụ Tàn Khốc(1)

Xuân Đức đã kinh ngạc thì không cần phải nói Mộng Vân ở phía sau lưng hắn, lúc này đây cô nàng cũng phát mộng rồi. Nhìn trên đầu của mình mấy ngàn cốt mâu đang phát ra khí tức tà ác thì nàng không khỏi nuốt nước miếng.

Nhất là cảm nhận được rất nhiều oán khí từ bên trong luồng khí tức kia, trong lòng nàng không khỏi trầm nghĩ.

“ Kẻ này đã giết bao nhiêu sinh linh mà khiến cho oán khí nồng đậm tới mức này, đã vậy hắn lại không việc sao mà còn có thể sử dụng được oán khí kia làm vũ khí công kích. Không biết ta chọn người này làm đồng bạn hợp tác liệu có đúng không đây.”

Có suy nghĩ như vậy, Mộng Vân không khỏi nhìn sang Xuân Đức, nhìn thấy gương mặt lạnh tanh kia thì trong lòng nàng không khỏi nổi lên dự cảm bất an.

Ngay lúc nàng còn đang suy nghĩ lung tung thì Xuân Đức đã bắt đầu triển khai công kích.

Chỉ nhìn thấy hắn phát tay một cái, ngay lập tức liền có mấy chục cây cốt mâu dài 2 mét hóa thành luồng sáng bắn đi. Bắn về những nơi mà Xuân Đức cho rằng có kẻ đang lẩn trốn.

“ Uỳnh uỳnh uỳnh....”

Những cốt mâu mang theo oán khí, độc khí cùng nguyên rửa đáng sợ liên tục oanh kích đến những vị trí Xuân Đức nghi ngờ những cốt mâu kia sau khi đâm xuyên núi đá, đại thụ thì liền nổ tung.

Tuy đã bị không gian nơi đây áp chế những mối vụ nổ ít nhất cũng có phạm vi 5 dặm, mấy chục vụ nổ liên tục diễn ra khiến cho một phạm vi rộng lớn gần 40 dặm vuông lập tức bị san thành bình địa.

Sức mạnh của vụ bạo tạc hủy diệt tất cả núi đá biến bọn chúng thành bột mịn, oán khí, độc khí cùng nguyên rửa giết chết tất cả những sinh linh trong phạm vi kia. Đứng từ vị trí của Xuân Đức có thể quan sát thấy cả một khu vực mấy chục dặm vuông nhanh chóng biến thành vùng đất chết.

Động thực vật trong nháy mắt biến thành oán chú màu đen phiêu tán ra khắp nơi, mặt đất liên tục bốc lên khói màu xanh(độc khí) xen lẫn với đó là những linh hồn màu đen(oán khí hình thành oán chú kết hợp với nguyên rửa mà hình thành). Trong nháy mắt nơi kia hoàn toàn diệt tuyệt.

Cũng ngay vào lúc này, bên trong đầu Xuân Đức vang lên âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Tháp:

“ Giết chết 4 địch nhân, nhiệm vụ tiến độ hoàn thành 4/10 nhận được suy nhược tổng thể 4%.”

Âm thanh kia vừa vang lên thì Xuân Đức liền cảm ứng được một trận suy nhược nhẹ lan tràn khắp cơ thể, tuy không có ảnh hưởng quá lớn đến sức chiến đấu của hắn nhưng lại khiến cho hắn cảm thấy khó chịu vô cùng.

Xuân Đức lúc này liên hệ với Bóng Ảnh, hắn truyền âm nói:

“ Đệ có cảm thấy suy nhược không?”

Bóng Ảnh lúc này đang hợp thể với Xuân Đức, tạo áo giáp phòng hộ bên ngoài cho hắn, nghe được truyền âm thì Bóng Ảnh liền đáp lại:

“ Có cảm nhận được suy yếu nhưng đã bị đệ dùng bí pháp trì hoãn lại rồi. Không thành vấn đề đại ca.”

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng có chút vui vẻ, nếu như Bóng Ảnh không bị ảnh hưởng thì hắn có thể thoải mái giết chóc rồi. Nơi đây có 99 người tình cả hắn cùng Mộng Vân.

Chỉ cần hắn giết tầm 80 người thì sẽ cảm thấy suy nhược kinh khủng đến lúc đó chắc chắn phải nhờ Bóng Ảnh rồi. Bằng không hắn sẽ gặp phải nguy hiểm khó thể tưởng tượng.

Nhưng vì để chắc chắn Xuân Đức vẫn là hỏi:

“ Bí pháp của đệ có thể trì hoãn được bao lâu?”

Bóng Ảnh lập tức truyền âm lại nói:

“ Ít là 3 tháng nhiều thì nửa năm, từ lúc đệ thức tỉnh ở bên trong Bàn Long Quy Khư năng lực này đã mạnh lên rất nhiều. Đại ca yên tâm đi”

Xuân Đức âm thầm gật đầu, hắn lúc này lại nhìn qua bên phía Mộng Vân nói:

“ Mộng Vân cô liên tục chúc phúc gia trì cho ta. Ta muốn một lần hủy diệt nơi này.”

Mộng Vân nghe hắn nói vậy thì quá sợ hãi, nàng lúc này lắp bắp kinh hãi nói:

“ Người muốn giết tất cả mọi người ở nơi đây sao? “

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Bọn họ chẳng nào cũng chết chi bằng thành toàn cho chúng ta có phải tốt hơn không.”

Mộng Vân có chút do dự nói:

“ Nhưng muội muội của ta thì làm sao?”

Xuân Đức giống như đã lường trước Mộng Vân hỏi như vậy nên khi nàng vừa hỏi thì hắn liền đáp:

“ Yên tâm ta đã suy nghĩ vấn đề này, pháp thuật của ta lợi hại không ở sức mạnh công phá mà là oán khí, nguyên rửa cùng với độc khí, mà ba loại này ta đều có thể khống chế được. Nếu cô không tin thì nhìn xem.”

Xuân Đức vừa nói hắn vừa hướng về phương xa phát nhẹ tay một cái, từ địa phương vừa bị hắn hủy diệt, lúc này đây tất cả oán khí, độc khí cùng nguyên rửa như bị lực lượng vô hình nào đó dẫn dắt đi.

Tất cả oán khí, nguyên rửa cùng độc khí thoát ra khỏi lòng đất sau đó hình thành một con quái vật ghê tởm, con quái vật kia không mắt chỉ có một cái miệng toàn răng là răng, một cái thân thể dài ngoằng, không có chân, toàn thân bao phủ toàn là lân phiến màu đen.

Không nhưng oán khí, nguyên rửa, độc khí từ trong lòng đất mà những độc khí, nguyên rửa, oán khí đang bay tán loạn khắp nơi reo rắc cái chết lúc này cũng hội tụ về một nơi.

Sau khi con quái vật kia thành hình thì liền bò nhanh về phía Xuân Đức, trên đường đi nó để lại trên mặt đất từng vết nám đen. Bốc lên khói đen tà ác.

Mộng Vân nhìn thấy một màn như vậy cũng tròn tròn mắt. Nàng có chút kinh hãi nói:

“ Thứ kia có sinh mạng, vậy mà lại có được sinh mạng, người làm sao lại có thể làm được như vậy? “

Xuân Đức đối với vấn đề này của Mộng Vân thì chỉ cười nhạt mà không đáp lời, thực tế trong lòng hắn cũng đang cuộn sóng. Hắn lúc này chỉ là muốn thể hiện một chút mà thôi, ai ngờ lại tìm ra một phương pháp kết hợp mới.

Hắn nhìn con quái vật được hình thành từ oán khí, nguyên rửa, độc khí cùng với linh hồn của những kẻ xấu số đang bò đến đây. Trong lòng máy động hắn liền ra lệnh cho nó dừng lại.

Ngay lập tức con quái vật kia liền dừng lại, Xuân Đức thấy vậy thì lại ra lệnh cho nó tấn công vào ngọn núi đá gần đó.

Con quái vật kia liền há miệng phun ra ngoài một luồng khói tím. Khói tím kia tốc độ rất nhanh, thoáng cái đã bao trùm lấy ngọn núi đá gần đó. Cả ngọn núi lúc này, có thể dùng mắt thường thấy nó đang lụi tàn đi, không quá mấy hô hấp thì cả núi đá kia triệt để bị ăn mòn thành một đống tro bụi. Cảnh tượng có thể nói là vô cùng chấn nhiếp nhân tâm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1026: Huyền Diệt Ma Mâu

[Mâu: Dài 2-3 mét, to như cổ tay người lớn, đầu nhọn, thân mâu tròn nhẵn.]

Cảnh tượng ở nơi này sớm đã bị người có tâm chú ý đến, ai nhìn thấy một màn như vậy thì cũng hãi hùng khiếp vía. Bọn họ cảm thấy tử vong đang nhanh chóng tới gần hơn lúc nào hết.

Những người này cũng phản ứng lại rất nhanh, bọn họ bắt đầu liên hệ với nhau hình thành tổ đội nhằm chống lại Xuân Đức.

Đến ngay cả hai tên đang dùng phù lục đánh nhau sống chết cách đây không lâu, lúc này cũng đã dừng lại. Một trong hai người lúc này nói:

“ Đã có bốn người bị tên kia giết chết, tên kia không thể xem nhẹ. Ta với người cùng những người khác, trước liên thủ giết chết kẻ kia sau đó lại phân cao thấp. Người thấy thế nào?”

Ở đối diện với người này là một thanh niên áo xanh, dáng người cao gầy, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng. Hắn suy nghĩ trong chốc lát thì liền gật đầu nói:

“ Được. Như vậy cũng tốt. Vậy trước hết liên thủ giết chết tên kia sau đó lại phân cao thấp.”

.....

Trong khi những người khác đang bắt đầu liên thủ với nhau nhằm loại bỏ Xuân Đức ra khỏi cuộc chơi thì Xuân Đức ở nơi đây vẫn còn chưa biết gì. Hắn lúc này vẫn đang còn ở trong rung động. Hắn thế nào cũng không nghĩ ra được, vì sao bản thân lại có thể tạo ra một con quái vật đáng sợ chỉ bằng cách đơn giản như thế.

Chỉ cần có chút oán khí, một chút nguyên rửa mộc hệ cùng huyết hệ, một chút độc khí, thêm vào đó là những oán linh vừa bị giết chết, cô đọng lại một cái thì lại hình thành nên một con quái vật như trước mắt.

Có điều định lực của Xuân Đức cũng không tồi, rất nhanh thì hắn liền thoát khỏi sự rung động của bản thân. Hắn vẫn biết mình đang ở đâu và cần phải làm gì.

Nhìn qua Mộng Vân hắn lên tiếng:

“Toàn lực hỗ trợ ta đi.”

Mộng Vân sau khi chứng kiến tất cả thì đã không còn do dự, lúc này đây sau khi nghe Xuân Đức nói thì nàng lập tức thi triển nhiều bí thuật phụ trợ Xuân Đức.

Cảm nhận được lực lượng đang liên tục tăng cường Xuân Đức cảm thấy vô cùng thoải mái. Lúc này đây hắn còn liên hệ với Bóng Ảnh:

“Đệ xuất ra 1 phần bản nguyên hắc ám cho ca mượn dùng tạm.”

Bóng Ảnh lập tức hồi âm.

“Được.”

Cùng lúc này Xuân Đức dùng ra ba thành pháp nguyên, 4 thành linh hồn lực, 3 thành độc tố bản nguyên, vận dụng sát khí từ “Sát Hồn”, vận dụng

hồn độn ma khí từ “Ma Hồn” cùng với 1 thành bản nguyên hắc ám của Bóng Ảnh. Lấy máu làm dẫn lấy hồn phụ trợ hình thành nên “Huyền Diệt Ma Mâu”.

Thiên địa 30 dặm xung quanh vị trí Xuân Đức đứng lúc này cũng thất sắc, tất cả đều bị hắc khí tà ác từ bên trên Huyền Diệt Ma Mâu thay thế, mặt đất nơi hấn đứng cũng không còn sinh cơ, tất cả những thứ gì ở xung quanh hấn đều héo tàn. Đến ngay cả Mộng Vân lúc này sắc mặt cũng đã tái nhợt, khóe môi chảy máu.

Cảm nhận được sự thăng hoa trong thân thông của mình Xuân Đức lúc này không khỏi nhếch môi lên cười, trong lòng hấn lúc này cũng đã ngộ ra:

“Giờ cuối cùng ta cũng hiểu vì sao ta tập luyện mãi mà không tiến, cố gắng bao nhiêu cũng không thể tiến thêm rồi. Đơn giản vì linh hồn ta đã tới cực hạn không thể tiến thêm một bước. Không ngờ việc lĩnh ngộ kỹ năng lại còn liên quan đến linh hồn, lúc trước ta chỉ nghĩ rằng nó liên quan đến thiên phú mà thôi. Thật sai lầm, sai lầm à.”

Hít vào một hơi thật sâu, sau đó Xuân Đức nhắm mắt lại. Cảm nhận xung quanh, cảm nhận sự âm trầm lạnh lẽo xung quanh. Hấn lúc này lại có chút cảm giác thích nó. Cảm nhận trong giây lát thì Xuân Đức khẽ nói:

“Tận Diệt.”

Khi hấn vừa thốt ra hai từ này thì vô tận Huyền Diệt Ma Mâu ở trên đầu hấn hình thành mưa sao băng bắn về bốn phương tám hướng. Bao trùm gần như toàn bộ Đấu Trường Thượng Cổ nơi đây. Trừ vị trí hấn đang đứng ra mà thôi.

Nếu ở trên cao từ đằng xa lúc này quan sát, thì có thể thấy được một cảnh tượng vô cùng đẹp mắt. Giống như một cái pháo hoa khổng lồ đang nổ

tung, những tia sáng bay về khắp mọi nơi.

Nhìn thì đẹp nhưng cái khí tức chết chóc nó mang theo thì lại không thấy vui một chút nào.

Cũng không phải chờ đợi quá lâu, không đến 2 cái hô hấp thì liên miên tiếng nổ vang lên.

“ Ầm ầm ầm...”

“ Uỳnh uỳnh...”

“ Đùng đùng...”

Mặt đất chao đảo, rung lắc mãnh liệt. Mỗi Huyền Diệt Ma Mâu sau khi đâm xuống thì liền nổ tung, phương viên mấy chục dặm trong nháy mắt bị san thành bình địa, một luồng khí tức chết chóc bao trùm khắp nơi.

Cùng lúc đó những luồng sóng khí quét ra bốn phương tám hướng, sau khi va chạm với nhau không những không tiêu tán mà còn hình thành nên những cơn lốc xoáy những cơn lốc xoáy kia có thể nhìn thấy khắp nơi trên mặt đất, cuốn bay tất cả mọi thứ còn sót lại lên cao.

Cũng ngay khi Xuân Đức thi triển ra đòn sát thủ thì trong đầu hắn liên tiếp vang lên thông báo của hồn linh Thần Võ Nguyên Thập:

“ Hoàn thành nhiệm vụ tổ đội. Ban thưởng 200 công trạng. Hoàn thành nhiệm vụ lần đầu đánh chết sinh vật bất tử nhận được 100 công trạng.”

[Chú thích: Sinh vật bất tử là đám sinh vật nếu không có ai làm gì bọ chúng thì bọn nó sẽ sống mãi mà không bị chết. Chứ không phải là giết không chết.]

“ Giết chết thêm 10 địch nhân ban thưởng 1000 công trạng. Giảm thời gian cần sinh tồn 20% ”

“ Giết chết thêm 51 địch nhân ban thưởng thêm 25500 công trạng. Giảm thời gian cần sinh tồn 51%”

“ Đã giết chết tổng cộng 71 địch nhân, mức độ suy yếu hiện tại 71%. Thời gian cần phải sống sót giảm đi 71% hiện tại cần phải sống sót thêm 8 phút 21 giây.”

Còn chưa đợi Xuân Đức suy nghĩ gì thêm thì lại tiếp tục có âm thanh vang lên trong đầu hắn.

“ Giết chết thêm 6 địch nhân ban thưởng 3000 công trạng.”

“ Giết chết thêm 3 địch nhân ban thưởng 1500 công trạng.”

“ Giết chết 70 sinh vật bất tử nhận được 700 công trạng.”

Cùng lúc âm thanh kia kết thúc thì có một luồng huyết quang và một luồng khí xám cực lớn bay vào bên trong cơ thể Xuân Đức khiến cho hắn cảm thấy khó chịu vô cùng.

Một loại cảm giác suy nhược khó lòng diễn tả khiến cho hắn nhớ đến lần bị trọng thương bên trong Hoang Mạc Tử Thần.

Dồn hết sức lực còn lại lúc này hắn thôi động bí pháp khiến cho đám độc khí, nguyên rủa các thứ hình thành nên từng con quái vật đáng sợ. Sau khi đám quái vật kia hình thành thì một bộ phận theo mệnh lệnh của Xuân Đức đi săn tìm những kẻ khác, một phần ở lại bảo vệ hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1027: Mọi Thứ Đầu Đã Được Tính Toán

Sau khi làm xong mọi việc thì Xuân Đức liền bắt đầu ngồi xuống thờ hồng hộc, mồ hôi tuôn ra như suối làm ướt đầm cả quần áo hần đang mặc. Tuy hần bị áp chế hơn 7 thành sức mạnh cũng không phải vấn đề to tát gì nhưng thoáng cái áp chế nhiều như vậy khiến cho hần không quá thích ứng.

Mộng Vân lúc này ở phía sau hần bắt đầu dùng tiên thuật trị liệu giúp hần thư giãn, quang mang thánh khiết liên tục từ Mộng Vân chuyển qua Xuân Đức, bao trùm lấy hần vào bên trong.

Được quang mang thánh khiết kia bao vào bên trong thì Xuân Đức cảm thấy khá hơn rất nhiều. Tuy quang mang kia không có tác dụng giúp hần khôi phục nhưng lại giúp hần tăng nhanh tốc độ thích ứng với trạng thái hiện tại.

.....

Trong lúc Xuân Đức đang cố gắng khôi phục cùng thích ứng với tình trạng mới của thân thể thì những kẻ còn sống sót sau lần công kích vừa rồi, lúc này đây đang bắt đầu có một kế hoạch mới nhằm vào Xuân Đức.

Tại một vị trí nằm ngay góc phía đông nam của Đấu Trường Thượng Cổ, có một lồng ánh sáng cực lớn đang bao phủ nơi này. Ở bên ngoài đang có một đám quái vật do Xuân Đức tạo ra đang công kích nơi đây. Bên trong lồng ánh sáng phòng hộ kia là 26 người. Bọn họ đều là người tham gia nhiệm vụ lần này.

Một thanh niên tuấn lãng mặc bạch y lúc này nhìn mọi người lên tiếng:

“ Tất cả mọi người nghe ta nói, bây giờ là thời cơ tốt của chúng ta. Nhân lúc tên kia đang suy yếu thì giết chết hắn. Nếu giết được kẻ kia thì điểm công trạng hoàn toàn có thể chia đều cho mọi người nơi đây. Mọi người có đồng ý với ý kiến của ta không?”

Hắn vừa dứt lời thì có một nam tử khác lên tiếng, người này bộ dạng gầy yếu, nét mặt có phần âm trầm.

“ Phong Lăng, ai trong chúng ta lại không biết điều đó nhưng làm sao có thể vượt qua được đám quái vật đang vây quanh ngoài kia. Chúng ở nơi này còn có thể sống, một khi đi ra ngoài thì trong chúng ta nhất định phải có người chết. Chỉ vì một ít công trạng mà đánh đổi tính mạng ta thấy không đáng.”

Những người khác nghe tên thanh niên gầy yếu kia nói vậy thì đa phần đều gật đầu. Bọn họ cảm thấy nếu không phải đối mặt với kẻ kia là điều tốt nhất, công trạng tuy quý nhưng cũng không quý bằng cái mạng nhỏ.

Nhìn thấy biểu hiện của đám người thì Phong Lăng cười lạnh nói:

“ Các người cho rằng chúng ta còn con đường nào khác sau, bây giờ chỉ có 30 con quái vật công kích nơi đây mà kiện tiên bảo phòng hộ này đã có dấu hiệu bất ổn, các người thử nghĩ đến khi có hàng ngàn con đến thì sao, tới lúc đó muốn chạy cũng khó chứ đừng nói là giết kẻ kia.”

Lúc này một người không tin nói:

“ Người sẽ không lừa mọi người đi, một kiện chí bảo thượng phẩm làm sao nói phá là phá được. Phải không Vân Huyền Tiên Tử.”

Người này vừa nói vừa nhìn sang một nữ tử có khuôn mặt xinh đẹp tuyệt luân đang ngồi cách đó không xa, không những hấn mà đại bộ phận những người ở đây đều đang nhìn về phía nàng ta.

Vân Huyền nhìn thấy mọi người đều nhìn mình thì bất đắc dĩ cười khổ nói:

“ Phong Lãng nói không sai, ta là chủ nhân của bảo vật nên biết rõ. Nếu như đến thêm 20 con quái vật thì kiện tiên bảo này có thể chống cự thêm 30 phút, nếu là 100 con thì 10 phút không tới, còn là 1000 con thì trong nháy mắt sẽ bị phá. Đám quái vật này rất quái dị, bọn nó nếu đơn lẻ sẽ không quá mạnh nhưng nếu cùng nhau công kích, điệp gia lên nhau sẽ vô cùng đáng sợ.”

Lời này vừa ra liền khiến cho những người nơi đây sắc mặt khó coi gấp mấy lần. Lúc này đây bọn họ biết nếu muốn sống ắt hẳn sẽ không thể chỉ lẩn trốn ở nơi đây.

Lúc này một người nhìn về phía Phong Lãng nói:

“ Nếu ngươi đã nói vậy hẳn là đã có biện pháp ứng đối, không ngại thì nói ra cho mọi người cũng nghe.”

Ngay lập tức những người khác lúc này đều nhìn về phía Phong Lãng. Tên Phong Lãng kia hình như cũng chỉ chờ có như vậy, lúc này hấn nhanh chóng nói ra kế hoạch của bản thân.

“ Mọi người hẳn cũng đã nhìn ra đám quái vật bên ngoài linh trí không cao, bọn nó chỉ có bản năng là chính. Với bọn nó cũng không được điều khiển. Ta suy đoán tên kia đã không đủ sức điều khiển bọn chúng.

Bây giờ chỉ cần cắt cử một vài người đi dẫn dụ đám kia đi chỗ khác là được. Những người khác thì đi tới giết chết tên kia. Tên kia dù có chiến lực

kinh nhân nhưng bị áp chế 7 thành thì bây giờ cũng đã thành cộp không răng.”

Quan sát vẻ mặt mọi người bắt đầu trở nên động tâm thì Phong Lăng nói tiếp:

“ Mọi người cũng nghe hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập nói rồi, tên kia chỉ còn không đến 10 phút là có thể rời đi nơi đây, vì vậy chúng ta phải hành động thật nhanh.”

“ Vì để công bằng chúng ta bốc thăm xem ai là người phải đi dẫn dụ quái vật, ai là người phải đi giết tên kia.”

Vừa nói hẳn vừa lấy ra một nắm thẻ bài, cho mọi người xem một lượt xong thì hẳn liền bỏ vào bên trong ống, lắc liên tục mấy lần. Sau đó hẳn đặt xuống bàn cho mọi người rút. Vì nơi đây không thể dùng linh hồn lực nên cũng không cần lo lắng ai đó sẽ gian lận.

Rất nhanh 25 người đều đã bốc xong, Phong Lăng lúc này mới cầm cái thẻ bài cuối cùng lên. Hẳn lật ra trước mặt mọi người, trên thẻ bài của hẳn có gì một chữ “ Sát” chứng tỏ hẳn có nhiệm vụ đi giết người.

Tiếp sau đó những người khác cũng bắt đầu lật tấm thẻ của mình lên. Trong 26 người thì có 6 người có nhiệm vụ giết chết Xuân Đức những người khác có nhiệm vụ dẫn dụ đám quái vật đi nơi khác.

Kế hoạch đã có, nhân thủ cũng đã chuẩn bị. Ngay sau đó đám người này liền hành động.

Lồng sáng bảo vệ vừa được thu lại thì cả mấy chục con quái vật bên ngoài liền hướng về phía đám người công kích tới.

Lúc này đây một tên nam tử đại hán từ đám người lao ra bên ngoài, vừa lao ra hấn liền hét lớn:

“ Đám quái vật đi chết đi.”

Vừa la hét hấn liền huy chưởng đánh về phía đám quái vật. Sau đó liền co giò bỏ chạy.

“ Âm âm...”

Chưởng phong mạnh mẽ đánh cho đám quái vật lui về phía sau một chút, hình thể của bọn chúng có chút vặn vẹo. Nhưng ngay sau đó đám quái vật kia liền đã có thể ổn định lại thân thể, cả đám lúc này rít gào đồng thời đuổi theo đại hán kia.

Những người khác thấy một màn như vậy thì đều vui mừng, một người lúc này vui vẻ nói ra:

“ Quả nhiên là một đám súc sinh không có linh trí.”

Phong Lăng lúc này cũng vui mừng, hấn nhìn qua những người khác nói:

“ Mọi người đẩy nhanh tốc đi, tên kia sắp có thể rời khỏi nơi đây rồi.”

Những người khác lúc này đồng thời gật đầu sau đó, tùy theo nhiệm vụ phân phó trước đó mà tản ra hành động.

Những người này vô cùng tự tin với kế hoạch mà bọn họ định ra nhưng bọn họ không có biết rằng bọn họ đã sớm bị Xuân Đức tính kế từ trước rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1028: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 2

Xuân Đức mặc dù bây giờ tuy có suy yếu thật nhưng cũng không đến trình độ buông bỏ toàn cục, nếu như đám người kia co cụm lại một chỗ sau đó vừa đánh vừa rút thì có khả năng còn sống vài người.

Dù sao quái vật hấn tạo nên cũng phải thời gian rất dài. Trong một thời gian ngắn bọn nó sẽ tự động tiêu tán, Xuân Đức biết chắc là như vậy có điều hấn còn chưa xác định được thời gian chính xác mà thôi.

Nhưng lúc này đây đám người kia lại tự mình phân tán lực lượng ra, buồn cười nhất chính là mấy tên đi dẫn dụ đám quái vật. Nếu không phải Xuân Đức kiềm chế bọn nó thì mấy tên kia đã sớm chết mất xác rồi. Nhưng Xuân Đức chưa vội ra tay, hấn muốn đợi tất cả con mồi đi vào bên trong vòng vây.

26 người trong đó một người hấn không giết là con 25 người, mỗi người 500 công trạng. Sơ sơ là có 12500 điểm công trạng, số điểm như vậy hơn hấn việc chất góp đi làm nhiệm vụ.

Thông qua tầm nhìn của đám quái vật, Xuân Đức lúc này cũng có thể nhìn thấy được những kẻ kia đang làm gì, 20 người đi hấp dẫn quái vật, 6 người thì cấp tốc dùng độn thuật chạy về phía bên này.

Xuân Đức cũng rất tạo điều kiện cho đám kia làm việc, để cho đám kia càng vào trong sâu trong vòng vây sau đó chút nữa thu lưới thì tỉ lệ xảy ra việc ngoài ý muốn là cực kỳ thấp.

.....

Thời gian từ từ đi qua.

Dưới sự hỗ trợ của Xuân Đức, đám người kia thành công đánh tới lớp phòng ngự cuối cùng do đám quái vật tạo ra.

Cũng vào lúc này Xuân Đức quyết định thu lưới, hắn nhắm mắt lại trong miệng liên tục làm bầm một thứ ngôn ngữ gì đó tối nghĩa. Cũng ngay khi hắn làm bầm thứ ngôn ngữ tối nghĩa kia thì đám quái vật do hắn tạo ra thoáng chốc trở nên cuồng bạo.

“ Uỳnh Uỳnh.”

“ Đùng đùng đùng...”

Đám quái vật kia được mệnh lệnh của Xuân Đức bắt đầu tự bạo, đầu tiên là một vài con, tiếp sau đó là hàng trăm hàng ngàn con liên tiếp tự bạo.

Thiên địa lại một lần nữa biến sắc, mặt đất rạn nứt, vô số khe hở chằng chịt hiện ra. Nhưng lần này đám quái vật sau khi tự bạo thì liền tiêu tán, vụ nổ chỉ có sát thương vật lý mà không có sát thương phép.

Tất cả độc khí, oán chú, ma khí ... đều chỉ là nguyên liệu nổ, sau khi nổ tung xong thì liền tiêu tán. Nhưng uy lực từ vụ nổ rất lớn, so với lúc ban đầu gấp đôi không chừng. Sóng xung kích từ trong vụ nổ tạo ra một lần nữa hình thành cơn bão năng lượng cuốn bay tất cả mọi thứ.

Đám người có ý định muốn nhân lúc hắn yếu muốn mệnh hắn, lúc này đây do không kịp đề phòng liền bị thương nặng, sau khi bị thương nặng thì lại bị các vụ tự bạo khác ảnh hưởng, khiến cho ngay lập đầu tiên đám người kia đã chết hơn phân nửa.

Mà mỗi khi có người chết thì âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Tháp liền vang lên trong đầu hẳn.

“ Giết chết thêm 4 địch nhân ban thưởng 2000 điểm công trạng. Thời gian sinh tồn giảm 4%.”

“ Giết chết 7 địch nhân, ban thưởng 3500 công trạng. Thời gian sinh tồn giảm 7%”

“ Giết chết 9 địch nhân, ban thưởng 4500 công trạng. Thời gian sinh tồn giảm 9%”

“ Giết chết 3 địch nhân, ban thưởng 1500 công trạng. Thời gian sinh tồn giảm 3%”

“ Đã hoàn thành nhiệm vụ sinh tồn(bắt buộc), tổ đội người vượt tháp được đưa tới khu nghỉ ngơi tầng 3. Thời gian nghỉ ngơi là 5 canh giờ.”

Âm thanh kia vừa dứt thì một cột sáng chiếu xuống người của Xuân Đức cùng Mộng Vân. Trong nháy mắt hai người liền biến mất khỏi nơi đây, ngay khi hai người vừa biến mất thì tất cả quái vật đáng sợ cũng biến mất. Những vụ tự bạo mà bọn chúng gây ra cũng trong nháy mắt bị áp chế lại.

Lúc này đây cả Đấu Trường Thượng Cổ chỉ còn lại là một mảnh phế tích, khắp nơi chỉ còn là từng hố lớn do vụ bạo tạc của những con quái vật hình thành. Cũng vào lúc này, đứng ở bên trong mặt đất đấu trường chỉ còn lại có ba thân ảnh.

Một nam hai nữ, nam chính là tên Phong Lăng, còn hai người khác, một người chính là Vân Huyền Tiên Tử, cô gái còn lại chính là muội muội của Mộng Vân.

Trong ba người chỉ có muội muội của Mộng Vân là ít bị thương nhất, nàng chỉ bị mất đi cánh tay phải cùng với một số vết thương trên cơ thể. Còn về hai người khác thì đang hấp hối.

Tên Phong Lăng kia lúc này đang nằm trên mặt đất liên tục phun ra máu tươi. cả người hắn lúc này không một chỗ lành lặn, từng vết thương có thể nhìn thấy cả xương trắng hếu. Trước ngực hắn lúc này còn có một cái lỗ máu to đùng nhìn mà ghê người. Không biết là thứ gì lại tạo nên cái lỗ máu kia.

Về phần Vân Huyền thì cũng không khá hơn tên Phong Lăng kia bao nhiêu, cả người nàng ta không một chỗ lành lặn, toàn thân máu thịt mơ hồ, đến cả khuôn mặt xinh đẹp cũng bị tàn phá đi không ít. Nhìn vào mà khiến cho người ta không khỏi đau lòng.

Lúc này đây nàng đang được muội muội của Mộng Vân dìu đỡ đi tới một nơi sạch sẽ hơn. Một thiếu nữ cụt mất cánh tay đang dìu đỡ một thiếu nữ khác bị trọng thương, nếu có ai nhìn thấy cảnh này thì cũng không khỏi cảm động.

Giống như là dùng hết khí lực, Vân Huyền nhìn qua cô gái đang dìu mình thều thào lên tiếng cảm ơn:

“ Mộng Tước, cảm ơn muội, nếu không có muội thì chắc ta cũng đã chết.”

Mộng Tước nghe vậy thì nói:

“ Vân Huyền tỷ, tỷ đừng nói như vậy, nếu không có tỷ dùng tiên bảo cứu muội thì chắc gì muội đã còn sống đến lúc này, nếu không cứu muội thì tỷ cũng không có bị thương thành cái dạng này nếu nói cảm ơn thì muội phải cảm ơn tỷ mới đúng.”

Vân Huyền mỉm cười, mặc dù nụ cười của nàng có chút thê lương nhưng cũng xinh đẹp vô cùng. Nàng thều thào nói:

“ Gặp được muội ở đây tở rất vui. Mà vì sao tở không thấy Mộng Vân, chẳng lẽ muội ấy...?”

Nhắc đến tở tở mình, Mộng Tước vẻ mặt liền ảm đạm đi rất nhiều. Nàng ta buồn bã nói:

“ Muội cũng không biết tở ấy ở đâu. Hy vọng tở ấy vẫn còn sống.”

Vân Huyền cũng nghe ra được nỗi lòng của Mộng Tước, nàng lúc này cũng cười khô nói:

“ Sống chết có số, không nói đến Tiểu Vân, chỉ nói hai chúng ta. Bây giờ mới chỉ là tầng 2 mà chúng ta đã bị thương nặng thế này thì có chín thành là phải chết trong nơi đây rồi. Tở mong là Mộng Vân nếu có còn sống cũng đừng đi vào trong này làm gì.”

Nghe được lời bi quan của Vân Huyền thì Mộng Tước an ủi:

“ Còn hy vọng chúng ta không được buông bỏ. Tở phải mạnh mẽ lên, nơi đây còn có muội nữa mà, chúng ta sẽ không chết.”

Mộng Tước nói thì nói vậy nhưng trong lòng của nàng cũng đã nguội lạnh rồi. Nếu như tầng thứ 3 là làm nhiệm vụ bình thường thì nàng còn có 3 phần cơ hội sống nhưng nếu như phải đối đầu với kẻ kia thì nàng cảm thấy mình không có một chút cơ hội nào.

Qua lần chiến đấu vừa rồi nàng biết đối phương mạnh đến mức nào. Đối phương mạnh đến mức mà có thể một mình đơn giản giết chết tất cả người bên trong đây. Nói tới mới nhớ, nàng lúc này còn không biết đối phương hình dạng ra sao, là nam hay là nữ, dài hay ngắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1029: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 3

- ---o0o---

Vừa quay về không gian chờ của tầng 3 thì Mộng Vân lúc này đã tìm không được lo lắng mà hỏi:

“ Muội muội ta sẽ không chết phải không?”

Xuân Đức nhìn qua nàng nói:

“Ừm, không chết được, bị thương một chút mà thôi. Yên tâm đi, lần này nàng ta cũng đã hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được công trạng. Với số điểm kia nàng ta có thể sử dụng mà khôi phục lại thương thế.”

Mộng Vân nghe được muội muội của mình chỉ bị thương nặng mà vẫn giữ được tính mạng thì trong lòng không khỏi nhẹ thở ra, cảnh tượng lúc trước nàng cũng nhìn thấy. Nàng biết để không giết lầm muội muội của nàng thì hẳn Xuân Đức đã rất cố gắng không chế rồi.

.....

Đúng như Xuân Đức nói, sau khi hai người ở nơi đây khôi phục một lúc lâu thì ở trên quảng trường rộng lớn nơi đây liên tục xuất hiện ba đạo ánh sáng truyền tống.

Quang mang truyền tống tán đi, lộ ra ba thân ảnh ở bên trong. Hai nữ một nam, người nào người nấy đều suy nhược vô cùng, Nhưng vào đúng

lúc này thì một luồng ánh nhu hòa như ánh sáng của mặt trăng chiếu xuống cả ba người.

Ngay khi ánh sáng nhu hòa kia chiếu lên thân thể ba người thì thương thể của cả ba người lấy mắt thường có thể thấy được đang nhanh chóng khôi phục. Chỉ sau vài phút thì tất cả thương thể đã được chữa trị hoàn toàn nhìn không ra một chút dấu vết là vừa bị trọng thương.

Nhưng mà nhìn nét mặt đau lòng của cả ba người thì Xuân Đức biết cái giá để được trị liệu tận gốc như vậy hẳn là không rẻ. Chắc hẳn phải công trạng thì mới khiến bọn họ đau lòng đến vậy. Tuy đối với hắn không tính là gì nhưng đối với 3 người kia chính là dùng cả mạng mới đổi lại được. Thật không dễ dàng một chút nào.

[Chú ý: Thần Võ Nguyên Tháp phương thức thí luyện. Mỗi một lần vượt ải thì sẽ có 99 người tham gia. Sống lên tầng tiếp theo, chết thì bị tháp hấp thu. Sau khi lên tầng trên rồi nếu vẫn còn 99 người sẽ tiếp tục vượt ải, còn nếu thiếu người thì sẽ được bổ sung. Khi nào đủ 99 người sẽ tiếp tục. Trừ khi không còn người đủ tiêu chuẩn sẽ không tiếp tục bổ sung thêm mà sẽ trực tiếp tiến hành vượt ải tiếp theo.]

Ngay khi ba người kia vừa trị liệu xong thì liền nhìn qua bên này, nhìn thấy Xuân Đức cùng với Mộng Vân đeo mặt nạ nạ quý cũng đang nhìn bọn họ, thì cả ba người đồng thời cảm thấy hàn ý chạy dọc sống lưng.

Không nói đến cái mặt nạ nhìn vô cùng đáng sợ, chỉ tính riêng cái khí tức âm lãnh còn chưa tiêu tan ở trên người Xuân Đức cũng khiến cho ba người cảm thấy hãi hùng khiếp vía, một loại vị đạo chết chóc quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn.

Ngay khi hai bên đang đánh giá lẫn nhau thì hồn linh của Thần Võ Nguyên Tháp bỗng dung xuất hiện tuyên bố nhiệm vụ tiếp theo.

Ở trên cao, một cái hư ảnh con rắn chín đầu hiện ra. Nó nhìn xuống 5 người Xuân Đức nói:

“ Nhiệm vụ tiếp theo: Sinh tồn trên đảo hoang. Thời gian bắt đầu thử thách sẽ được tổ chức ngay sau khi kết thúc nghỉ ngơi.”

“ Quy tắc nhiệm vụ. 5 người các người sẽ hình thành một đội ngũ, ở bên trên đảo hoang sinh tồn 7 ngày. Cùng tham gia nhiệm vụ lần này còn có nhiều đội ngũ khác nữa, trong 7 ngày này các người vừa phải sinh tồn vừa phải tìm đủ 3 viên Lệ Nữ Hoàng. Lệ Nữ Hoàng chỉ có thể đánh giá Nữ Hoàng Băng mới có.”

“ Chú ý không thể chém giết thành viên trong đội, nếu giết chết thành viên trong đội sẽ bị phạt 1000 điểm công trạng. Nếu công trạng nhỏ hơn 0 sẽ tự động bị xóa bỏ.”

Nói xong thì hư ảnh con rắn đầu xà kia cũng biến mất không còn tăm hơi.

Nghe xong nhiệm vụ thì Xuân Đức liền đã truyền âm cho Mộng Vân nói:

“ Lần này cô được như nguyện rồi nhé, mà ta đang tự hỏi vì sao cô lại không dám nhận muối muối của mình vậy?”

Mộng Vân có chút do dự nói:

“ Cái này là bí mật của ta, người đừng hỏi được không?”

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ “Ồ” lên, nhẹ gật đầu xem như đã hiểu. Lúc này đây hắn gỡ ra mặt nạ. Cái mặt nạ này là dụng cụ giúp cho hắn gia tăng tốc độ hồi phục, hắn phải tốn 1000 điểm công trạng để đổi cái mặt nạ này nhưng phải công nhận đeo cái mặt nạ này lên hắn cảm thấy rất dễ chịu.

Nhìn về ba người phía đối diện, Xuân Đức lúc này mỉm cười ôn hòa nói:

“ Xin chào mọi người, tiếp sau đó chúng ta sẽ là đồng đội của nhau vì vậy bây giờ chúng ta cũng nên nói chuyện tìm hiểu lẫn nhau chứ nhỉ. Để ta tự giới thiệu trước đi, ta tên Xuân Đức, là một tu sĩ bình thường, có ngoài hình bình thường, có thần thông thuật pháp bình thường, có sở thích cũng bình thường, có một ước mơ bình thường, có mục tiêu sau này cũng bình thường. Được rồi mọi người tự giới thiệu đi.”

Đối với Xuân Đức thì Mộng Tước cũng không có xa lạ, dù sao ở tầng một cùng tầng 2 nàng đều đã nhìn thấy hắn, có điều nàng cũng không quá chú ý đến Xuân Đức. Nhưng lúc này đây nàng phải nhìn hắn bằng ánh mắt khác.

Duy chỉ có hai người Phong Lăng cùng Vân Huyền là lần đầu tiên nhìn thấy Xuân Đức, nếu không phải vừa trải qua trận chiến cử tử nhất sinh trước đó cùng với cái khí tức âm lãnh chưa tán đi hết còn đang lưu lại một ít trên người Xuân Đức thì hai người cũng sẽ không cho rằng Xuân Đức lại là cái tên kinh khủng ở trong cái đấu trường sinh tử kia đâu. Nhìn Xuân Đức bọn họ nhìn sao cũng thấy Xuân Đức rất vô hại à. Điều này khiến cho bọn họ cảm thấy vô cùng mâu thuẫn.

Sau khi Xuân Đức tự giới thiệu xong thì Vân Huyền là người thứ 2 tự giới thiệu:

Ta tên Nguyên Ngọc Vân Huyền, nô đạo tu sĩ, thú sủng của ta có một đôi Thiên Mị Yêu Hồ, rất vui được gặp tiên hữu.”

Kế tiếp đó là Phong Lăng:

“ Tại hạ tên Phong Vân Lăng Lăng, kiếm đạo tu sĩ. Tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì. rất vui được tổ đội với một người mạnh như tiên hữu.”

Xuân Đức nhếch môi cười nói:

“ Mọi người hình như có chút hiểu lầm, ta không phải là người mà trong lòng mọi người đang nghĩ, người mà mọi người đang nghĩ tới chính là vị bằng hữu bên cạnh ta. Nàng ấy có đạo hiệu Nhất Kiếm Vong Mệnh, còn về tên thật thì thật không tiện nói ra.”

Lời này vừa nói ra thì đừng nói ba người khác kinh ngạc mà đến ngay cả Mộng Vân cũng trợn tròn mắt. Trong lòng thì nàng thầm mắng Xuân Đức “ vô liêm sỉ.”

Lúc này đây ba người khác cũng bán tín bán nghi. Dù sao bọn họ lúc trước cũng không có nhìn thấy người nào ra tay. Nhưng suy nghĩ một chút bọn họ quyết định lờ đi vấn đề này, không có ý định làm rõ.

Tiếp sau đó Mộng Tước là người giới thiệu cuối cùng, nàng ta nói cũng rất ít, chỉ nói tên của mình.

Sau khi mọi người đã giới thiệu xong thì Xuân Đức liền phán một câu xanh rờn:

“ Trong 5 người chúng ta thì duy mình ta là người bình thường nên vì vậy chức vụ đội trưởng cứ để đồng bạn của ta làm, chúng ta chỉ cần làm theo là được, mọi người không có ý kiến gì chứ?”

Những người khác nghe hắn nói thì khóe miệng giật nhẹ nhẹ, bọn họ cảm thấy cách nói chuyện của Xuân Đức thật không giống ai cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1030: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 4

- ---o0o---

Sau khi đã làm quen với nhau xong cùng thống nhất một vài vấn đề thì cũng chẳng còn việc gì để nói với nhau nữa vì vậy ai lại về chỗ người đó. Tự mình tu luyện.

Đối với nhiệm vụ lần này thì Mộng Vân cũng không có bao nhiêu tư liệu cả, nàng ta chỉ biết vào 12 giờ tối hằng ngày thì “Nữ Hoàng Băng” sẽ xuất hiện. Trong vòng 10 phút nếu không thể tiêu diệt được nó thì nó hoặc là biến mất hoặc là cuồng bạo. Một khi cuồng bạo rồi thì có đánh giết được nó cũng sẽ không rơi ra “giọt nước mắt của nữ hoàng.”

Mỗi lần giết chết được “Nữ Hoàng Băng” sẽ nhận được ít nhất một giọt nước mắt của nàng ta, còn nhiều thì không biết là bao nhiêu.

Với Mộng Vân cũng nói với hắn mấy điều cần lưu ý. Ở trên đảo hoang kia phải tự tìm kiếm thức ăn nuôi sống bản thân, phải đề phòng các tổ đội khác đánh lén.

Vào mỗi trưa mỗi ngày sẽ có một đợt quái tuyệt xuất hiện, mỗi 3 ngày sẽ có một đợt quái vật biển lên bờ, ngày cuối cùng khi “Nữ Hoàng Băng” xuất hiện sẽ không xuất hiện một mình mà kèm theo hộ vệ.

Đối với những điều này Xuân Đức không có xem nhẹ mà đều ghi nhớ toàn bộ. Sau đó hai người lại tiếp tục nói chuyện đàm luận thêm một lúc thì mới dừng lại.

- --o0o---

Thời gian nghỉ ngơi nhanh chóng trôi qua. Thoáng cái lại đến thời gian mọi người đi làm nhiệm vụ thứ 3 rồi. Cũng giống như mấy lần trước, lần này bọn họ vẫn trực tiếp bị truyền tống đến nơi tiến hành nhiệm vụ.

.....

Ánh sáng truyền tống tán đi, lúc này đây 5 người xuất hiện trên một đảo hoang, đảo hoang này rất lớn, diện tích bao nhiêu cũng không rõ. Trên đảo cây cối xanh tươi mon mơn. Phong mắt nhìn ra xa xa còn có thêm 5 hòn đảo khác nữa.

Cả 6 hòn đảo hình thành một ngôi sao 5 cánh với vị trung tâm là một hòn đảo lớn nhất, Xung quanh nơi đây bị bao trùm bởi biển mênh mông vô tận, nhìn không thấy điểm cuối.

Ngay lúc mấy người Xuân Đức đang quan sát địa thế thì bọn họ nhìn thấy cách đó không xa đang có 14 người đang bay nhanh qua bên này, trên người tên nào tên nấy sát khí đằng đằng.

Xuân Đức dựa vào khí tức trên người mấy kẻ này phát ra thì cũng có thể đoán được tu vi của từng tên một, trong đám người đang lao tới đây có 1 tên viên mãn, 3 tên hậu kỳ còn lại đều là trung kì.

Xuân Đức lúc này cũng không nói nhiều mà trực tiếp phát động giết chóc:

“ Giết bọn chúng.”

Xuân Đức chỉ nói một câu sau đó liền xông lên phước, tốc độ hấn vô cùng nhanh, tuy không có có Thiên Huyền Cánh nhưng cũng đã rất nhanh. Có thể sánh ngang với Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ.

Những người khác thấy Xuân Đức xông lên thì lúc này cũng không do dự mà xông lên theo, nếu là địch nhân thì bọn họ sẽ cảm thấy vô cùng sợ hãi đối với Xuân Đức nhưng nếu là đồng đội thì bọn họ lại cảm thấy rất an toàn.

Đội ngũ 14 người đang tiến về phía bên này nhìn thấy đối ngũ 5 người Xuân Đức không bỏ chạy mà lại dám quay lại chiến đấu thì không khỏi kinh ngạc nhưng sau đó là xem thường.

Người dẫn đội của tổ đội 14 người là một trung niên mặt đen, lúc này hắn nhìn Xuân Đức đang lao tới thì cười lạnh:

“ Đây là các người tự tìm đường chết. Nếu biết thân biết phận, cụp đuôi chạy đi ta còn để lại cho các người một đường sống nhưng hết lần này đến lần khác các người lại muốn chết vậy thì không trách ta được rồi.”

“ Mọi người đồng loạt công kích tên kia.”

Tên trung niên mặt đen lớn tiếng rống lên một tiếng thì ngay lập tức 13 người khác đồng thời dùng tiên thuật mạnh mẽ nhất đánh về phía Xuân Đức, trong nháy mắt liền có vô số tiên thuật được đánh ra, phô thiên cái địa tiên thuật liền bao phủ lấy Xuân Đức bao bên trong.

“ Âm âm âm...”

Cũng trong nháy mắt đó Xuân Đức liền bị vô số tiên thuật nhấn chìm. hàng loạt tiếng nổ âm âm vang lên, ngay lập tức một khu vực rộng lớn trên đảo hoang liền bị hủy diệt.

Nhìn thấy Xuân Đức bị chôn vùi bên trong hàng loạt tiên thuật bá đạo thì trung niên mặt đen cùng với đội ngũ của hắn liền không khỏi cười lạnh. Tên trung niên đội trưởng cười lớn nói:

“ Một mao đầu tiểu thử thì sinh cái gì anh hùng, không phải một lần công kích liền không trụ được sao. Ha ha ha.”

Nghe hắn nói như vậy thì bên cạnh hắn liền có một đám người a dua nịnh nọt:

“ Trần Tiên sư thúc nói rất đúng. “

“ Trần Tiên sư thúc ở đây thì ai có thể là đối thủ...”

“ Sư thúc chỉ cần phát tay áo thì tên kia liền hóa thành tro bụi.”

Quang mang từ tiên thuật nhanh chóng tan biến, tại nơi lúc trước Xuân Đức đứng bây giờ chỉ có một cái thi thể bị đánh nát be nát bét nhìn không ra hình dạng gì cả.

Đội ngũ 14 người bên kia thấy cái thi thể nằm trên mặt đất thì càng cười to hơn, còn về phần mấy người Mộng Vân, Vân Huyền, Mộng Tước, Phong Lăng thì thoáng cái dừng lại, bọn họ có chút không dám tin vào mắt mình.

Nhưng vào đúng lúc này thì một âm thanh ở phía sau đám người Mộng Vân vang lên:

“ Còn ngây ra đó làm gì, còn không nhanh giết mấy tên kia đi.”

Vừa nghe được âm thanh này thì tất cả mọi người ở đây đều không khỏi nhìn lại. Khi nhìn thấy Xuân Đức lúc này lại đang ngồi trên một tảng đá cách đó không xa, tay đang cầm quả táo ăn thì cả đám không khỏi kinh ngạc.

Tất cả theo bản năng lại nhìn về cái thi thể đang nằm trên mặt đất, nhìn thấy cái thi thể kia vẫn còn đó, hơn nữa cái thi thể kia đích xác là Xuân Đức

chứ không phải ai khác. Lúc này đây cả đám đều mộng bức, không biết là chuyện gì đang xảy ra nữa.

Đương nhiên bọn họ làm sao có thể biết được, việc này chỉ có mình Xuân Đức cùng với hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập mới biết rõ mà thôi.

Chẳng là trước khi đến đây, Thần Võ Nguyên Thập hồn linh ngoại trừ ban thưởng công trạng còn ban thưởng thêm cho Xuân Đức 3 tấm hóa thân phù. Vì hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập chỉ ban thưởng mà không giải thích công hiệu nên Xuân Đức phải tự mình kiểm nghiệm.

Dựa vào tên của loại phù chú thì Xuân Đức cũng đã đoán ra 8-9 phần công hiệu rồi nên chỉ cần kiểm nghiệm xem suy luận của hắn có đó chính xác không mà thôi. Và kết quả thì thấy rồi đấy, phán đoán của Xuân Đức hoàn toàn chính xác.

Sau một lúc ngay ra thì đội ngũ bên phía đối địch mới phản ứng lại. Tên trung niên mặt đen lúc này hừ lạnh một tiếng nói:

“ Chẳng qua chỉ là thuật thể thân thấp kém mà thôi, người có thể thoát chết một lần xem lần này còn có thể may mắn nữa không.”

Hắn vừa dứt lời xong, còn chưa kịp làm gì thì ở bên này Xuân Đức đã động trước, hắn bóp nát quả táo trong tay đồng thời hô lớn một tiếng:

“ Long Cốt Ma Thủ.”

Xuân Đức còn chưa nói xong thì mắt đất thoáng cái rung động kịch liệt, hàng loạt khe nứt lộ ra. Một lực hút vô cùng mạnh mẽ muốn hút những người nơi đây vào bên trong.

Cả đám cảm nhận được lực hút quỷ dị thì không khỏi cả kinh muốn bay lên cao nhưng lực hút từ mấy khe nứt kia rất đáng sợ khiến cho người nơi đây trong lúc nhất thời cũng không thể thoát ly.

Nhưng vào đúng lúc này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1031: Mọi Thứ Đều Đã Được Tính Toán 5

Từ bên trong những khe nứt kia xuất hiện nhiều “ Bạch Cốt Ma Trảo” to lớn bốc hơi độc khí màu xanh lục những “ Bạch Cốt Ma Trảo” kia nhìn khá giống trảo rồng, ngay khi xuất hiện thì bọn chúng lấy tốc độ nhanh đến khó lường chộp về phía đám người phe đối địch.

Trong đám người phe đối địch duy nhất một mình trung niên mặt đen là có phản ứng kịp thời, hắn lấy ra tiên kiếm sao đỏ vận dụng bí pháp chém mạnh về phía “ Long Cốt Ma Trảo “ đang vồ đến hắn.

“ Đùng..”

Tiên kiếm chém lên “ Long Cốt Ma Trảo” thì liền phát ra âm thanh bạo liệt, có điều ‘ Long Cốt Ma Trảo’ vẫn hoàn hảo không bị tổn thương trong khi đó, lực phản chấn mạnh mẽ khiến cho gan bàn tay của trung niên rách nát, máu tươi chảy dòng dòng.

Nhưng cũng nhờ lực phản chấn mạnh mẽ này mà trung niên kia thoát ly khỏi lực hút của mấy cái khe hở, thành công tìm đường sống trong chỗ chết. “ Long Cốt Ma Trảo” sau khi vồ hụt trung niên thì cũng không đuổi theo mà lại rút vào bên trong lòng đất.

“ Á á á”

Trung niên mặt đen thì may mắn thoát chết nhưng mấy kẻ khác thì không có may mắn như vậy. Đám kia không giống như trung niên mặt đen

là tạo lấy ra tiên kiếm chém cốt trảo mà là dùng hộ thể tiên khí cùng với bảo vật phòng ngự.

Có điều mặc kệ là hộ thể tiên khí hay bảo vật phòng ngự gì khi tiếp xúc với độc khí ở bên ngoài “ Long Cốt Ma Trảo” thì trong giây lát liền mất đi linh tinh, hộ thể tiên khí nhanh chóng bị hấp thu. Và cái kết của người bên trong chính là cái chết.

Bọn họ bị “ Long Cốt Ma Trảo” kia bóp nát thành tương. Trong giây lát ngoại trừ tên mặt đen trung niên còn lại toàn bộ đã bị bóp chết, đám người Mộng Vân thấy vậy thì ngây ngốc ra.

Nhưng vào đúng lúc này bọn họ lại nghe Xuân Đức quát:

“ Giết hắn.”

Nghe được âm thanh lạnh lẽo kia thì cả bốn người đồng thời giật mình sau đó liền phản ứng lại, cả đám lúc này cố gắng bình ổn nỗi lòng sau đó lấy ra binh khí hướng về phía trung niên mặt đen kia đánh tới.

Về phần Xuân Đức lúc này thì hắn đang nhíu mày lại, trong lòng hắn thầm nghĩ:

“ Không có điểm công trạng ban thưởng, xem ra nhiệm vụ lần này chỉ có thể đánh chết Nữ Hoàng Băng sau đó thu hoạch lệ nữ hoàng rồi hoàn thành nhiệm vụ mà thôi. Cứ nghĩ sẽ có một ít ban thưởng kia, lần này xem như đám người kia may mắn.”

Giết người mà không thu được công trạng, cũng chẳng thể chiếm đoạt được bảo vật trên người đối phương. Không có lợi ích gì thì Xuân Đức cũng lười đi giết người, hắn chẳng muốn làm mấy việc vô bổ như vậy trừ khi đối phương chọc tới hắn mà thôi.

Thở dài một hơi, Xuân Đức lúc này lại bắt đầu tận hưởng cảnh sắc nơi này, mặt nước trong xanh, đang có sương mù bốc lên nhìn có phần huyền ảo, bầu trời thì đang bị bao phủ bởi từng đám mây trắng mỏng nhìn cũng rất đẹp, thêm vào cảnh sắc trên hòn đảo thì có thể nói nơi này vô cùng mỹ lệ. Rất thích hợp để nghỉ dưỡng.

Đáng tiếc hẳn đến nơi đây không phải để nghỉ dưỡng mà là để làm nhiệm vụ. Nghĩ đến cái nhiệm vụ kia Xuân Đức lại cảm thấy chán.

Nữ Hoàng Băng chỉ xuất hiện 7 lần, nếu mỗi lần chỉ 1 giọt lệ thì sẽ có được 2 tổ đội hoàn thành nhiệm vụ. 2 tổ đội thì nhiều nhất chắc cũng chỉ 30 người. Vậy còn lại 53 người chắc chắn phải bỏ mạng nơi đây. Nhiệm vụ nhìn thì như không có gì, đơn giản vô cùng nhưng thực tế chính là một cái nhiệm vụ tử vong. Kẻ yếu ở nơi này chẳng có tí cơ hội sống nào.

Trong khi Xuân Đức đang suy nghĩ thì trận chiến giữa bốn người Mộng Vân cùng với trung niên đại hán ở bên trên bầu trời cũng đã đến hồi gay cấn. Tuy bốn người bọn Mộng Vân tu vi thấp hơn trung niên một bậc nhưng trung niên mặt đen kia lại kiêng kị Xuân Đức đang ở phía dưới, vô tâm ham chiến chỉ muốn rời khỏi nơi này.

Vì vậy hai bên thành ra chiến đấu ngang cơ, không phân cao thấp.

Trận chiến nơi đây cũng tạo động tĩnh không nhỏ, lúc này đây cũng đã có không ít người đứng cách xa xa quan sát trận chiến. Bọn họ vừa quan sát trận chiến vừa bắt đầu đánh giá với các đội ngũ khác.

Vào lúc này ở bên trên hòn đảo trung tâm, một đội ngũ 12 người, dẫn đầu là một nam một nữ. Cả hai người tuổi đời còn rất trẻ, bọn họ cũng đang nhìn về trận chiến trên bầu trời, ánh mắt bọn họ lúc này đang tập trung trên người Mộng Tuyết cùng Vân Huyền.

Nữ tử có khuôn mặt kiều diễm, mặc một thân hồng y lúc này che miệng cười duyên nói:

“ Vô Trần sư huynh lúc này có phải hay không đang cảm thấy lo lắng cho Vân Huyền sư muội. Nếu lúc này Vô Trần sư huynh ra tay cứu giúp thì ta nghĩ Vân Huyền sư muội sẽ rất cảm động đây. Không chừng muội ấy sẽ lấy thân báo đáp cũng nên.”

Nghe được nữ tử áo hồng trêu đùa thì thanh niên có khuôn mặt như quan ngọc, một thân thanh bào, tay cầm ngọc phiến lúc này cười nhạt nói:

“ Hồng Liên sư muội chẳng lẽ còn không nhìn ra sao, người trung niên cũng không có tâm tư ở lại chiến đấu, chẳng qua là bị bốn người bọn Vân Huyền giữ chân lại mà thôi. Với bên đội ngũ phía Vân Huyền vẫn còn một người không có ra tay.”

Vừa nói chuyện ánh mắt của Vô Trần liền nhìn về phía Xuân Đức những người khác ở bên cạnh hắn lúc này cũng nhìn về phía Xuân Đức đang ngồi trên tảng đá.

Giống như là cảm ứng được người nào đó đang nhìn lên mình, Xuân Đức lúc này bỗng dựng ngẩng đầu lên nhìn qua phía bên này. Nhìn thấy đội ngũ 12 người đang nhìn mình thì hắn hơi nheo nheo mắt lại. Ánh mắt của hắn lúc này lộ rõ sự không thiện ý.

Những người khác lúc này nhìn thấy ánh mắt kia của hắn lúc này bất giác quay đầu nhìn qua chỗ khác không dám đối diện với ánh mắt của hắn. Duy chỉ có hai người Hồng Liên cùng Vô Trần là vẫn không nhường mà vẫn đấu mắt với Xuân Đức.

“ Á..”

Nhưng khi trận đấu mắt đang gay cấn thì Hồng Liên ở phía bên này bỗng nhiên hét lên một tiếng đau đớn, Vô Trần ở bên cạnh lúc này cũng đã cảm nhận được cái gì hấn nhanh chóng thu hồi ánh mắt không dám đấu mắt cùng với Xuân Đức nữa.

Lúc hấn nhìn quay lại Hồng Liên thì thấy nàng ta đang hai tay bưng lấy khuôn mặt, từ bên trong kẽ tay liên tục trào ra máu đen. Hấn lúc này có phần lo lắng lên tiếng:

“ Hồng Liên sư muội, muội bị làm sao vậy?”

Hồng Liên lúc này buông ra hai tay, nắm lấy cánh tay của Vô Trần, hai mắt nàng ta nhắm nghiền, từ bên trong mắt liên tục chảy ra máu đen nhìn rất ghê người, lúc này đây nàng ta vừa khóc nức nở vừa nói:

“ Mắt của muội không thấy gì nữa, mắt của muội không thấy gì nữa rồi. Song đồng cực tử của muội bị hủy. Vô Trần sư huynh thù này huynh nhất định phải báo cho muội. Tên kia hủy đi song đồng của muội, huynh cũng phải hủy đi hai mắt của hấn.”

Vô Trần nghe vậy thì cả kinh, sau đó cảm thấy tức giận vô cùng. Nhưng hấn còn chưa quyết định có nên đi tìm Xuân Đức báo thù cho sư muội hay không thì hấn bỗng dung cảm thấy nguy hiểm đến gần.

“ Chạy nhanh.”

Hấn cũng chỉ kịp là lên một tiếng báo động cho mọi người, sau đó thì liền ôm lấy Hồng Liên bay vút lên trời cao. Những người khác phản ứng cũng không có chậm, ngay khi Vô Trần la lên một tiếng thì đám kia cũng tán ra bốn phương tám hướng.

Bọn họ vừa chạy đi thì ngay nơi lúc trước bọn họ đứng, một vệt sáng màu xanh bắn thẳng xuống.

“ Bùm..”

Lấy trung tâm là vị trí nơi vệt sáng bắn xuống. Một làn sóng năng lượng màu xanh lục có thể dùng mắt thường quan sát được khuếch tán ra phương viên mấy chục dặm xung quanh. Trong nháy mắt nơi đây thực vật lụi tàn, động vật chết sạch. Đất đai biến thành sa mạc cằn cỗi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1032: Trần Nhiếp Toàn Bộ

Trong số 12 người thì có bốn kẻ chạy chậm so với những người khác một nhịp, cũng vì chậm một nhịp mà bọn họ không còn được thấy ánh sáng mặt trời ngày mai nữa. Bốn người kia bị làn sóng năng lượng màu xanh quét trúng chưa kịp phát ra tiếng kêu thảm thì đã liền hóa thành bộ xương trắng nằm trên mặt đất.

Máu thịt, quần áo của bọn họ trong nháy mắt liền bốc hơi. Duy chỉ có những kiện tiên bảo là còn sót lại.

Động tĩnh lớn như vậy khiến cho tất cả mọi người đều nhìn sang, khi thấy một màn như vậy thì cả đám không khỏi kinh hãi trong lòng, ánh mắt của bọn họ nhìn về nơi Xuân Đức đang ngồi lúc này lại có thêm một phần sợ hãi.

Cũng ngay khi mọi người chú ý đến Xuân Đức thì tên trung niên mặt đen cũng thoát khỏi bốn người Mộng Vân, Vân Huyền, Phong Lăng, Mộng Tước vây công.

Sau khi thoát khốn thì hắn liền bỏ chạy, trước khi bỏ chạy hắn ném lại một câu ngoan thoại để giữ mặt mũi.

“ Năm người các ngươi chờ, dám giết người Tiên Minh các ngươi chết chắc rồi, đợi khi ta dẫn người đến cũng là lúc các ngươi phải chết. Các ngươi đợi đây.”

Hắn không nói còn đỡ, hắn nói ra lời này thì số mệnh hắn liền đã được định sẵn.

Đang ngồi trên tảng đá, Xuân Đức nghe được lời ngoan thoại của đối phương thì cười lạnh, lúc này đây hắn đứng dậy. Lấy ra Quỷ Cung sau đó vung tay lên một cái.

Huyết dịch từ 13 cái xác chết lúc này bay vào trong tay hắn nhưng tụ thành thành một mũi huyết tiễn. Đặt huyết tiễn lên Quỷ Cung, ngay lập tức cả Quỷ Cung và huyết tiễn đồng thời phát ra quang mang tà dị.

Ánh mắt của Xuân Đức lúc này như chim ưng nhìn về phía trung niên mặt đen đang chạy trốn, sau khi đã khóa chặt trung niên kia thì khoe môi hắn khê nhếch.

“ Vèo.”

Mũi huyết tiễn được bắn ra, nó hình thành một đường ánh sáng huyết sắc thẳng tắp bắn đến tên trung niên mặt đen.

“ Bùm”

Không có bất kỳ sự hồi hộp nào, mũi tên máu bắn trúng ngực tên trung niên mặt đen. Sau khi đâm vào bên trong ngực tên trung niên mặt đen thì cả mũi tên nổ tung, mũi tên nổ tung khiến cho tên trung niên kia cũng bị xé thành nhiều mảnh.

Cảnh tượng nhìn không khác gì bắn pháo hoa là mấy, có điều so với bắn pháo hoa thì đẹp hơn nhiều. Sau khi vụ nổ kết thúc thì những mảnh xương hay vụn thịt rơi xuống mặt biển, bị đám quái ngư ở phía dưới tranh nhau. Ở bên không trung chỉ lưu lại một làn sương mù màu đỏ mờ nhạt đang dần tan biến.

Cứ như vậy một tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ liền chết. Đứng trước một mũi tên kia của Xuân Đức thì kẻ kia đến năng lực phản kháng cũng không có. Sau khi giết xong tên kia thì Xuân Đức lại trầm ngâm, hần hơi nhíu mày lại suy tư.

Từ ngày hôm qua sau khi sử dụng một điểm công trạng, quán chú linh hồn lực thì không ngờ linh hồn lực hần lại bước ra một bước lớn. Tuy hần cũng không biết linh hồn lực bản thân mạnh như thế nào nhưng hôm qua hần đã cảm nhận được bản thân thay đổi rất nhiều.

Hần nhận thấy sau khi linh hồn tăng lên thì bỗng chốc hần mạnh lên rõ ràng, từ việc uy lực thần thông tăng cao, đến giảm lượng pháp nguyên tiêu hao, đến hôm nay sử dụng Quỷ Cung uy lực cũng mạnh hơn không ít.

Ngày trước hần cũng biết được linh hồn rất quan trọng nhưng không nghĩ nó lại có nhiều công dụng đến vậy. Công dụng vượt quá dự kiến của hần. Khiến cho hần trong hơn một ngày này liên tục kích động. Cảm giác kích động này chỉ có thể tự mình trải nghiệm qua thì mới hiểu được.

Xuân Đức suy nghĩ gì thì chỉ mình hần biết, trong lòng hần đang vui cũng chỉ có mình hần biết. Người khác nhìn vào thấy hần sau khi giết người, sắc mặt càng trở nên âm trầm thì khỏi cảm thấy bất an.

Cả đám lúc này nhanh chóng trốn đi, không người nào nguyện ở lại tiếp tục quan sát Xuân Đức cùng đội ngũ của hần. Bọn họ cũng nhận ra Xuân Đức chẳng phải là cái loại thiện nam tín nữ gì, nếu làm hần cảm thấy ngứa mắt lúc đó lại bị hần giết cũng nên.

Vì vậy mọi người lựa chọn hình thức né tránh. Với bọn họ cũng đã nhìn thấy một phần chiến lực của Xuân Đức rồi, bắn một mũi tên liền có thể giết chết một Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn, mà nhìn trạng thái của Xuân

Đức sau khi bắn tên cũng chẳng có biểu hiện gì là suy yếu, chứng tỏ hắn có thể liên tục bắn như vậy nhiều lần.

Nghĩ tới đó thôi thì tất cả mọi người ở nơi đây không khỏi cảm thấy rùng mình. Nếu Xuân Đức thực sự có thể làm như vậy thì gom tất cả người ở trên mấy đảo nơi đây cũng không đủ cho hắn giết.

.....

Sau khi Xuân Đức giết chết tên trung niên mặt đen thì hắn liền lằm vào suy nghĩ miên man, trong đầu hắn liên tục hiện lên nhưng kế hoạch những toan tính cho tương lai.

Thời gian bất giác đi qua một canh giờ. Xuân Đức vẫn như vậy, hắn ngồi trên tảng đá, lông mày liên tục nhíu lại. Đám người Mộng Vân, Phong Lãng, Vân Huyền, Mộng Tước lúc này cũng chỉ dám đứng ở xa xa, bọn họ nhìn thấy Xuân Đức liên tục nhíu mày mà cảm thấy trái tim cũng thắt lại theo.

Đang lúc mọi người trong lòng bất an thì Xuân Đức lúc này lại đứng dậy. Bộ dáng, khí chất cũng đã quay về lúc bình thường, nhìn hắn bây giờ lại giống như một thiếu niên vô hại, mặc ai cũng có thể khi dễ hắn.

Sau khi đứng dậy thì Xuân Đức liền nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Bao lâu rồi?”

Mộng Vân thấy hắn đã quay lại bộ dáng lúc bình thường thì trong lòng tảng đá cũng được buông bỏ. Nàng lúc này nói:

“ Hơn một canh giờ rồi. Chúng ta vẫn còn 4 tiếng nữa mới phải đối mặt với thử thách đầu tiên.”

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ gật đầu. Hấn lúc này lại hỏi:

“Vậy chúng ta bây giờ nên làm gì đội trưởng?”

Mộng Vân bị hấn gọi là đội trưởng thì trong lòng có chút gì đó không đúng, nàng thầm nghĩ “Làm gì có đội trưởng nào mà lại phải nghe lời đội viên cơ chứ, bắt ta làm đội trưởng chính là thuận tụy trêu đùa ta. Người này trong đầu tất cả đều là suy nghĩ xấu xa.”

Nghĩ thì nghĩ nhưng nàng cũng không có biểu lộ ra mặt, nàng cũng biết tính cách Xuân Đức khá quái dị, lúc vui, lúc buồn khá là thất thường. Biết đầu lỡ may đúng lúc hấn không vui, hấn lại có nổi điên giết luôn nàng không.

“Thời gian còn sớm, ta nghĩ nên tìm nơi nào đó an toàn trên hoàn đảo làm nhà. Sau đó lại đi tìm thức ăn, vì nơi này điều kiện đặc thù nếu không ăn uống gì thì trong vòng một ngày chúng ta sẽ giảm đi sức chiến đấu 3 thành trở lên vì vậy chúng ta nhất phải tìm được thức ăn.”

Xuân Đức cùng với những người khác nghe vậy thì gật đầu, Xuân Đức lúc này lên tiếng:

“Như vậy ta cùng với Phong Lãng sẽ tìm cái gì đó lót bụng. Đội trưởng cùng với hai người khác sẽ đi tìm nơi ở tạm. Mọi người thấy sao?...”

Hấn còn nói xong thì tất cả mọi người đồng thời gật đầu mà không cần suy nghĩ.

Xuân Đức thấy bốn người khác đồng thời gật đầu như đã thương thảo từ trước thì không khỏi ngạc nhiên nói.

“Mọi người không có ý kiến gì sao?”

Bốn người kia lúc này lại đồng thanh nói:

“ Không có.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1033: Quỷ Băng

Nhiệm vụ đã phân ra, ba người bọn Mộng Vân thì đi tìm nơi ở tạm, còn Xuân Đức cùng Phong Lãng lúc này đi kiếm thức ăn.

Sau khi ba người Mộng Vân rời đi thì Phong Lãng liền cười cười đi tới trước mặt Xuân Đức hỏi:

“ Lão đại, chúng ta bây giờ nên làm gì?”

Nghe được Phong Lãng gọi mình là lão đại thì Xuân Đức cũng không nói gì mà chỉ cười cười, hắn lúc này chỉ tay về đồng thệ khô đang vương vãi trên mặt đất nói:

“ Lượm lặt hết đồng thệ khô(lúc trước bị Xuân Đức rút hết máu) kia, nhặt luôn cả mấy cái xác kia nữa rồi đi theo ta.”

Phong Lãng nghe vậy thì ngay lập tức đi qua bên kia nhặt mấy bộ thi thể bị bóp của mấy tên xấu số. Sau khi đã nhặt xong thì hắn lại quay về bên cạnh Xuân Đức chờ đợi sai bảo.

Lúc này đây Xuân Đức nhìn hắn khẽ gật đầu cười cười, sau đó không nói gì thêm mà đi ra ngoài bờ biển.

.....

Không qua bao lâu thì Xuân Đức cùng với Phong Lãng đang đứng ở rìa hòn đảo, rìa hòn đảo nơi này có một bãi cát khá đẹp. Sau khi quan sát địa

thể nơi này một chút thì Xuân Đức nhìn qua Phong Lãng nói:

“ Quăng mồi đi.”

Phong Lãng nghe hắn nói thì lập tức ném một cái thi thể khô đét xuống biển. Ngay khi cái xác vừa xuống biển thì mắt nước liền bắt đầu trở nên bạo động.

Đứng ở trên bãi cát nhìn xuống vùng biển nông gần đó Xuân Đức có thể dễ dàng nhìn thấy vô số những loại cá có hình thù dữ tợn đang lao về phía cái xác mà Phong Lãng vừa vớt xuống.

Lúc trước nhìn thấy thi thể của trung niên mặt đen rơi xuống biển thì liền bị đám quái ngư nơi này ăn sạch thì Xuân Đức liền đã nghĩ ra biện pháp dùng xác chết câu cá. Biện pháp này vừa an toàn mà lại hiệu quả.

“ Kéo mồi lên.”--- Xuân Đức lại ra lệnh một tiếng.

Phong Lãng ngay lập tức lại kéo cái xác kia lên bờ cát. Hắn kéo cái xác lên thì đàn hung ngư lúc này cũng thi nhau nhảy ra khỏi mặt biển, bò lên trên bờ.

Xuân Đức cũng chỉ chờ có vậy, ngay khi đám quái ngư kia lên bờ thì hắn liền dùng pháp nguyên ngưng tụ ra vô số ngọn lao.

“ Vèo vèo vèo...”

Những ngọn lao kia như mưa rào đồng dạng bay đến đám quái ngư, trong nháy mắt vô số quái ngư bị ngọn lao đâm chết không kịp ngáp. Thoáng cái cả bờ biển đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Máu tươi từ đám quái ngư bị chết chảy xuống biển, ngay lập tức lại thu hút đến vô số quái vật biển.

Trong số quái vật biển kia Xuân Đức nhìn thấy có 6 con tôm dài to lớn, toàn thân màu xanh, hai cái càng có thể nói là khủng bố, chiều dài thân thể của bọn chúng phải đạt tới 30 mét có hơn.

Nhìn thấy mấy con tôm kia thì hai mắt Xuân Đức liền sáng lên, ngay khi đám tôm kia vào phạm vi công kích của hắn thì hắn liền không trần trù mà ra tay.

Điều động pháp nguyên từ bên trong thể nội, Xuân Đức tạo ra 6 long trảo to lớn. 6 long trảo kia lúc xuất hiện cũng vô cùng vi diệu, bọn nó vừa xuất hiện thì liền đã nắm mấy con tôm lớn kia rồi.

Khi vừa ngưng thực thành công thì bọn chúng liền quắp chặt mấy con tôm sau đó nhấc bổng ra khỏi mặt nước. Cũng không rõ là Xuân Đức đã làm cách nào mà mấy con tôm kia không có chống cự, cứ mặc cho hắn lôi ra khỏi mặt nước.

Nhìn mấy con tôm mà mình vừa bắt được thì Xuân Đức liền nhếch môi cười. Nhìn qua bên phía Phong Lăng hắn nói:

“ Về thôi.”

Tiếp sau đó hai người mang theo chiến lợi phẩm quay về tìm ba người bọn Mộng Vân, Vân Huyền cùng Mộng Tước. Còn về phần bờ biển lúc này đang có từng đàn quái thú cắn giết nhau thì hai người mặc kệ. Dù sao thức ăn cũng đã kiếm đủ không cần thiết phải dây dưa với đám kia.

Hai người không để ý cũng không có nghĩa là những người khác không để ý, ngay khi hai người vừa rời đi không được bao lâu thì tại trên bờ biển liên tục có độn quang xuất hiện.

Những người này không ai khác chính là đám tu sĩ tham gia nhiệm vụ lần này, bọn họ nhìn thấy từng đàn quái ngư đang cắn giết lẫn nhau, thì thể

trôi nổi khắp thì không khỏi vui mừng, từng người tranh thủ vớt lấy một cái thì thể còn tương đối nguyên vẹn sau đó rời đi.

Đừng nhìn biển nơi đây nhiều cá mà lầm tưởng muốn bắt bao nhiêu thì bắt, nước biển nơi này vô cùng quý dị, chạm vào thôi cũng khiến cho tu sĩ tiêu hao tiên lực, vì vậy càng không phải nói lặn xuống biển để săn bắt cá rồi.

Xuân Đức cũng vì biết điểm này nên không có tự tiện đi xuống biển bắt cá mà lại dùng mồi như là vậy.

.....

Rất nhanh thì Xuân Đức cùng Phong Lăng đã tìm thấy ba người còn lại, vì cả hòn đảo này chỉ còn mỗi tổ đội của hắn nên việc tìm nơi ở lại cũng không phải là điều gì quá khó khăn.

Vị trí ở lại của bọn họ là ở bên trong một cái khe sâu, nơi đây có một cái hang động khá lớn, có thể cho mấy chục người cùng lúc ở lại. Lựa chọn nơi đây làm nơi ở lại tạm thời cũng không phải là không có lý do, nghe Mộng Vân nói thì làm như vậy là để trốn tránh “ Quỷ Băng” cùng với “ Quái Vật Biển.”

Đối với điều này thì 3 người khác không ai phản đối, Xuân Đức cũng như vậy, hắn cũng tán đồng cách làm của Mộng Vân.

Sau khi gia cố lại nơi ở, bố trí thêm một cái huyết trận(trận pháp dùng máu tạo thành) để đề phòng trường hợp bất ngờ. Tiếp theo Xuân Đức phân cho mỗi người khác một con tôm, riêng phần hắn 2 con.

Về phần những người khác thích làm gì với mấy con tôm thì hắn không quan tâm, bọn họ thích ăn sống hay ăn chín gì thì tùy. Còn hắn thì đương nhiên là vẫn theo bài truyền thống rồi, nướng lên ăn.

Do mấy con tôm khá lớn nên hấn chỉ có thể ở bên ngoài nướng, với kinh nghiệm ăn bờ ở bụi lâu năm thì hấn nhanh chóng làm sạch hai con tôm, sau đó thì nướng lên.

Do không có Sói Mập ở bên cạnh nên việc đốt lửa lần này cũng do hấn phụ trách, chắc do lâu quá không nướng nên tay nghề của hấn xuống thấp. Cả hai con tôm to đùng mà hấn nướng cháy hơn phân nửa, may mà phần thịt khá dày nên hấn vẫn còn cái ăn.

Nhưng chung quy hấn vẫn còn khá hơn nhiều so với đám đại thiếu gia, đại tiểu thư như đám người Mộng Vân, Phong Lăng, Mộng Tước, Vân Huyền. Đám người kia loay hoay cả buổi còn chưa nướng xong con tôm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1034: Quỷ Băng(1)

Thời gian từ từ đi qua. Không bao lâu thì đã tới giữa trưa.

Ngay lúc Xuân Đức đang nằm nghỉ ngơi thì đột nhiên cảm thấy nhiệt độ giảm mạnh, nhiệt độ giảm đi nhiều tới mức mà Xuân Đức cũng cảm thấy lạnh. Bên tai hắn lúc này cũng đã nghe được trận trận cuồng phong gào thét.

Vì có chút tò mò nên Xuân Đức lúc này đi ra bên ngoài cửa động nhìn xem thế nào, lúc hắn đi ra ngoài cửa động thì đã thấy mấy người Mộng Vân đứng nơi đó từ trước. Thấy hắn đi tới thì mấy người đồng thời chào hỏi hắn.

Xuân Đức lúc này cũng khẽ gật đầu xem như đáp lại, khi hắn đi tới của động nhìn ra bên ngoài thì liền thấy được cảnh sắc ở bên ngoài đang thay đổi nhanh đến chóng mặt

Ở vách núi đối diện bây giờ đã bong ra từng lớp vì nhiệt độ hạ xuống đột ngột, không lâu sau đó thì bắt đầu có những bông tuyết rơi xuống, lúc đầu chỉ là lưa thưa vài bông tuyết bay trong gió nhưng chỉ sau một lúc thì đã thay đổi hoàn toàn.

Cả một bầu trời đầy những bông tuyết bay lượn, ở bên trên vách núi đối diện lúc này cũng đã nhanh chóng hình thành một lớp tuyết dày, thoáng cái nơi đây đã thành một thế giới băng tuyết.

Cũng vào ngay lúc này, Xuân Đức lần đầu tiên chứng kiến sự hình thành của một con “ Quỷ Băng”.

Từ bên trong lớp tuyết dày, một sinh vật trong suốt như pha lê, có đôi mắt đỏ, có tư chi rất dài từ từ bò ra. Lúc ban đầu nó cao còn chưa đến 20cm nhưng sau khi thoát ra khỏi lớp tuyết dày bọn chúng há miệng hút một cái, vô số tuyết xung quanh bị hút vào bên trong miệng chúng, và trong nháy mắt bọn chúng liền cao lớn lên.

50 cm.

70 cm.

1 m.

2 m.

3m.

Mãi khi đến 3 mét thì bọn nó mới dừng quá trình trưởng thành, sau khi đã đạt tới ba mét thì bọn nó đã giống một con quái vật băng thật sự, với cái thân thể nhìn như thủy tinh xanh, đôi mắt đỏ rực, cả ngoài chi chít gai nhọn, móng vuốt dài lấp lánh hàn quang.

Xuân Đức khá là tò mò với cái sinh vật này này, hẳn quyết định bắt một con thử nghiên cứu, có điều hẳn không ngu đến mức chọn con quái vật ba mét to lớn kia, hẳn đợi con quái vật kia bỏ đi, sau đó nhân cơ hội bắt một con “ Quý Băng” còn nhỏ.

Xuân Đức tò mò về đám Quý Băng thì mấy người còn lại cũng hiếu kỳ không kém, sau khi Xuân Đức bắt được một con mang vào bên trong nghiên cứu thì bốn người khác cũng tò mò đi theo.

Đi vào bên trong hang động, mở ra một tầng kết giới. Xuân Đức lúc này mới thả con Quý Băng còn nhỏ ra. Vừa mới được thả ra thì con Quý Băng kia liền đã há miệng phun ra một đoàn sương màu trắng đục.

Đoàn sương khói màu trắng đục kia chạm đến vật gì thì vật đó ngay lập tức đóng thành băng, khi hàn khí kia va chạm với kết giới thì khiến cho cả cái kết giới mà Xuân Đức tạo ra phát ra tiếng “ cọt kẹt”.

Thấy vậy một màn thì người ở đây đều biến sắc, ngay cả Xuân Đức cũng phải thay đổi sắc mặt. Có điều đang lúc mọi người kinh hãi thì lại phát hiện ra một điều bất khả tư nghị.

Con Quỷ Băng kia sau khi phun ra đoàn sương khói màu trắng đục kia thì liền vỡ tan ra thành từng mảnh, sau đó liền bốc hơi sạch sành sanh, duy chỉ có hai mắt của nó là còn tồn tại.

Hai con mắt của con Quỷ Băng này vô cùng đặc biệt, nó không phải màu đỏ mà lại là màu lam giống như thân thể của nó.

Hiếu kỳ Xuân Đức lúc này nhặt lấy hai con mắt kia lên quan sát nhưng sau khi quan sát một hồi thì hẳn chẳng phát hiện ra đôi mắt này có điểm gì đặc biệt cả.

Nhưng ngay lúc Xuân Đức cho rằng mấy thứ này vô dụng thì A Manh bỗngưng truyền hồn niệm đến cho hắn.

“ Ba ba, thứ này có thể ăn được. Tiểu Manh cảm thấy nó hẳn rất ngon.”

Xuân Đức nghe được A Manh nói thì thoáng sửng sốt một chút nhưng ngay sau đó hắn liền phản ứng lại, tiếp sau đó hắn liền triệu hồi ra Quỷ Kiếm. Quỷ Kiếm sau khi vừa ra ngoài thì liền mở mắt ra. Một cảm giác tà ác đến cực hạn bao phủ khắp không gian kết giới nơi đây.

Đám người Mộng Vân, Vân Huyền, Phong Lăng, Mộng Tước cũng là lần đầu tiên được nhìn thấy Quỷ Kiếm ở gần thế này, cảm nhận được khí tức tà ác, máu tanh từ thân kiếm phát ra thì đáy lòng cả 4 người đều lạnh ngắt.

Nhất là khi nhìn vào con mắt trên thân kiếm kia, bọn họ cảm thấy như linh hồn của mình muốn thoát ra ngoài bay vào trong đó vậy. Lúc ban đầu cảm giác này không quá lớn nhưng chỉ sau vài hô hấp thì bọn họ liền cảm thấy hết chóng đờ nổi, trên trán mỗi người đều nổi cả gân xanh, hai mắt huyết hồng.

Nhận thấy biểu hiện không đúng của bốn người Xuân Đức lúc này khẽ phát tay một cái, cả bốn người lập tức như bao tải rách bay ra ngoài kết giới. Bốn người bay ra khỏi kết giới thì kết giới lại một lần nữa đóng lại.

“ Bịch bịch bịch bịch.”

Âm thanh vật nặng liên tiếp vang lên, cả bốn người lúc này đều nằm ngã trên mặt đất, miệng lớn thở dốc. Bọn họ giống như vừa dạo qua một vòng quỷ môn quan vậy. Ánh mắt của bốn người khi nhìn về phía kết giới nơi Xuân Đức đang ở thì không khỏi hiện lên sự kính sợ.

Trong lòng bọn họ thầm nghĩ.

“ Người có thể khống chế được một thứ binh khí tà ác đáng sợ đến như vậy thì phải là người dạng gì?”

.....

Đối với tâm tư của đám người Mộng Vân, Xuân Đức không biết, mà có biết thì hẳn cũng không có quan tâm.

Lúc này đây, Xuân Đức vừa mới cho Quỷ Kiếm ăn xong hai con mắt của con Quỷ Băng.

Sau khi vừa cắn nuốt hai con mắt của con Quỷ Băng thì Quỷ Kiếm lập tức run lên, toàn thân nó phát ra một lượng lớn hàn khí, hàn khí kia rất đáng

sợ, Xuân Đức sau khi cảm nhận thấy hàn khí kia thì theo bản năng lùi về phía sau cách xa Quỷ Kiếm.

Hàn khí đáng sợ kia vừa tác động đến kết giới thì cả kết giới lập tức đóng thành băng màu đen sau đó vỡ nát thành từng mảnh. Nhưng vào đúng lúc này hàn khí kia bỗng nhiên quay ngược vào bên trong Quỷ Kiếm.

Cùng lúc này A Manh truyền âm cho Xuân Đức:

“ Cái này có tác dụng lớn với Tiểu Manh, ba ba còn có nữa không?”

Xuân Đức nghe nói vật kia có tác dụng lớn với A Manh thì hai mắt liền sáng lên. Hẳn lúc này cũng truyền âm lại.

“ Tạm thời ba ba không còn nhưng rất nhanh sẽ có. Tiểu Manh đợi ba nhé.”

Quỷ Kiếm nghe vậy thì khẽ rung rung lên, sau đó liền hóa thành một đạo ánh sáng bay vào bên trong cơ thể Xuân Đức.

Sau khi Quỷ Kiếm quay lại bên trong cơ thể thì Xuân Đức cũng không vội đi săn Quỷ Băng, hẳn lúc này đang có một nghi vấn, đợi hẳn làm rõ nghi vấn kia thì mới quyết định sau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1035: Quỷ Băng(2)

“ Không có.”

“ Không có.”

“ Vẫn không có.”

Xuân Đức liên tục bắt một đám Quỷ Băng vào bên trong động phủ sau đó lại tiến hành theo phương pháp ban đầu nhưng lại không phát hiện ra thứ gì còn sót lại. Đám Quỷ băng kia sau khi tiêu tán liền triệt để biến mất mà không có để lại bất kỳ thứ gì.

Xuân Đức lúc này có thể xác định được một điều, chỉ có những con Quỷ Băng đặc biệt có đôi mắt màu lam như nước biển kia mới có thể sau khi chết đi ngưng tụ ra đồ vật mà hắn cần.

Lúc này hắn nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Cô có tài liệu nào nói về đám Quỷ Băng phía trên không?”

Mộng Vân lúc này đang ngồi ở cách đó không xa, nghe hắn hỏi vậy thì hơi nhíu mày suy tư, sau một lúc thì nàng gật đầu nói:

“ Có biết nhưng không biết nhiều. Trước kia ta chỉ chú ý đến Nữ Hoàng Băng mà thôi.”

Xuân Đức gật gù gật đầu, sau đó hỏi:

“ Như vậy những con Quỷ Băng có đôi mắt lam sắc với những con Quỷ Băng có đôi mắt hồng sắc có gì khác nhau?”

Mộng Vân đáp:

“ Quỷ băng chia làm 3 loại, một loại bình thường là những con Quỷ Băng có đôi mắt màu đỏ, thực lực bọn chúng cũng tầm thường. Đa phần đều là Thần Quân Tiên Cảnh.

Loại thứ 2 là tinh anh Quỷ Băng, bọn chúng có đôi mắt lam sắc, thực lực cũng mạnh hơn rất nhiều so với Quỷ Băng thông thường, bọn chúng thường khổng chế từ 300 con cho đến 1000 con Quỷ Băng thông thường.

Loại thứ 3 là tinh anh biến dị Quỷ Băng, đặc điểm nhận dạng của bọn chúng là đôi mắt màu xanh lục. Hình thể rất to lớn, cao tầm 5 mét. Bọn nó lấy những con Quỷ Băng khác làm thức ăn. Thực lực của bọn chúng rất mạnh, năng lực khôi phục cũng rất đáng sợ.”

Xuân Đức nghe xong thì lập tức hiểu rõ. Hắn nhìn những người khác nói:

“ Ta đi ra ngoài một chuyến, các ngươi ở trong này đừng có đi đâu.”

Những người khác nghe vậy thì vẻ mặt thoáng hiện lên sự kinh ngạc cùng nghi hoặc. Nhưng bọn họ chỉ gật đầu mà không ai dám hỏi là muốn đi đâu và làm cái gì. Dù sao việc của Xuân Đức muốn làm thì bọn họ không có quyền biết.

Xuân Đức lúc này chuẩn bị một chút vật dụng cần thiết sau đó lấy ra cái mặt nạ mà hắn đòi được bên trong Thần Võ Nguyên Tháp, cái mặt nạ ngạ quỷ này ngoại trừ có tác dụng giúp chủ nhân khôi phục gấp 15 lần thì còn có một năng lực khá thú vị.

Có khả năng ghi nhớ hình dạng và khí tức của 3 loài sinh vật sau đó giả mạo chúng. Nói nôm na là Xuân Đức có thể dùng nó để giả mạo thành Quỷ Băng sau đó tha hồ đi khắp nơi mà không bị phát hiện.

Đáng tiếc là cái mặt nạ này lại có thời gian sử dụng cùng hạn chế nơi sử dụng, thời gian tồn tại của cái mặt nạ này là 20 năm và chỉ có thể sử dụng bên trong Thần Võ Nguyên Tháp mà thôi.

Sau khi đã chuẩn bị hoàn tất thì Xuân Đức liền thông qua trận pháp của động phủ đi ra bên ngoài. Nhoáng lên một cái thì thân ảnh của hắn đã biến mất không thấy đâu.

Bốn người khác nhìn thấy hắn đi rồi thì hai mặt nhìn nhau, ngay sau đó cả đám đều lắc đầu cười khở. Tiếp sau đó cả bốn người lại quay về nơi ở riêng của bản thân sau đó tranh thủ tu luyện.

.....

Xuân Đức sau khi vừa ra ngoài thì liền giả dạng một con Quỷ Băng thông thường.

Từ bên trên cái mặt nạ huyền bí phát ra một luồng ánh sáng bao trùm lấy hắn, Xuân Đức có thể rõ ràng cảm nhận được khí tức của mình đã thay đổi hoàn toàn, duy chỉ có diện mạo là vẫn duy trì như lúc bình thường.

Có điều hắn phát hiện, khi đám Quỷ Băng nhìn thấy hắn thì liền xem như không thấy mà tiếp tục du tẩu không mục đích ở trên mặt băng tuyết. Thấy vậy thì Xuân Đức liền vui vẻ.

Lúc này đây hắn bắt đầu khám phá xung quanh, ánh mắt hắn nhìn về bốn phương tám hướng.

Sau một lúc thì hẳn phát hiện ở trên hòn đảo của hẳn khắp nơi đều là Quỷ Băng bọn chúng tụ tập thành đàn, mỗi đàn không dưới 500 con. Những đàn Quỷ Băng này liên tục di chuyển để săn tìm huyết thực.

Con vật nào không may mắn bị bọn chúng phát hiện thì xem như kết cục đã định.

Ngoài những đàn Quỷ Băng mấy trăm còn thì Xuân Đức còn phát hiện ra một số con Quỷ Băng đi đơn lẻ, trong số đó có vài con khá là đặc biệt. Thân cao 7-8 mét, toàn thân mọc ra gai xương dữ tợn, đôi mắt to đùng phát ra ánh sáng xanh lục. Tứ chi thô to, móng vuốt sắc bén.

Bọn chúng không những ăn thịt đám Quỷ Băng thông thường đi đơn lẻ khác mà đôi khi còn một mình xông vào cả đàn Quỷ Băng. Cả đàn Quỷ Băng mấy trăm con nhưng khi thấy con Quỷ Băng biến dị kia thì cả đám đều bỏ chạy mà không dám ở lại chiến đấu.

“ Gào gào..”

Giống như là cảm nhận được ánh mắt không có ý tốt của Xuân Đức, một con Quỷ Băng tinh anh biến dị lúc nào ngửa mặt lên trời rống lên vài tiếng, sau đó há miệng liên tục phun ra những mũi tên băng về phía Xuân Đức.

“ Vèo vèo vèo...”

Những mũi tên băng kia tốc độ rất nhanh nhưng Xuân Đức cũng không chậm, hẳn như con khỉ tránh trái, né phải một lúc thì cũng đã né được tất cả những mũi tên băng.

Mấy mũi tên băng kia bắn không trúng hẳn nhưng lại bắn trúng đám Quỷ Băng gần đó. Đám Quỷ Băng kia trong nháy mắt vỡ nát thành từng mảnh.

Thấy một kích mà vẫn chưa giết được Xuân Đức thì con Quỷ Băng tinh anh biến dị kia lập tức rống lên:

“ Gào gào...”

Hàn khí từ trong miệng nó phun ra, hàn khí kia lạnh đến mức. Đi đến đâu đóng băng vạn vật đến đó, nhìn thôi cũng làm người ta kinh hãi. Tiếp sau đó con Quỷ Băng biến dị kia như trâu húc mả lao về phía Xuân Đức.

Nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt Xuân Đức không khỏi thay đổi, lúc này đây hẳn cũng không có dừng lại chiến đấu với con Quỷ Băng biến dị kia mà lại hướng về một đàn Quỷ Băng gần đó nhất chạy tới.

....

Đàn Quỷ Băng nghe được tiếng động bên này thì liền nhìn sang, sau khi nhìn thấy con Quỷ Băng biến dị thì cả đàn đều xao động cả lên. Tiếp sau đó từ bên trong đàn Quỷ Băng một tiếng rống vang lên.

Ngay lập tức cả đàn Quỷ Băng lúc này cũng bắt đầu tháo chạy, có điều bọn chúng cũng không có bỏ chạy mỗi con một nơi mà vây xung quanh một con Quỷ Băng thấp lùn có đôi mắt màu lam.

.....

Tiếp sau đó một cảnh tượng hỗn loạn bắt đầu phát sinh, dưới sự dẫn dắt của Xuân Đức từng đàn Quỷ Băng lúc này bỏ chạy sang hòn đảo lớn chính giữa, theo phía sau đàn Quỷ Băng là từng con biến dị Quỷ Băng.

Xuân Đức làm như vậy thức ra cũng không có ác ý gì, hẳn chỉ muốn mượn nhờ đám Quỷ Băng này suy yếu lực lượng của đám người tham gia nhiệm vụ lần này. Dù sao càng ít người thì lúc săn giết Nữ Hoàng Băng càng đỡ có người cạnh tranh.

Bây giờ đám người kia có thể rất sợ Xuân Đức nhưng việc liên quan đến tính mệnh thì đám người kia sẽ bất chấp. Với suy nghĩ đằng nào cũng chết thì rất có thể đám người kia sẽ làm ra cái gì ngu ngốc. Vì vậy hẳn phải nhân cơ hội này tiêu diệt bớt đi đối thủ của mình.

Nếu mà đám người kia có thể giúp hẳn giết chết đại bộ phận đám Quỷ Băng thì lại không còn gì tốt hơn rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1036: Dẫn Dụ Quý Băng

- ---o0o---

Quả nhiên không có ngoài dự đoán của Xuân Đức. Những kẻ khác tham gia nhiệm vụ lần này phần nhiều đều không biết những tình huống bất có thể phát sinh vì đó mà không chuẩn bị chu đáo từ trước.

Khi Quý Băng xuất hiện thì cả đám đều lâm vào vòng vây của Quý Băng. Nếu như số lượng Quý Băng phân tán thì đám người kia còn thể chống đỡ được nhưng bây giờ Quý Băng trên hòn đảo của Xuân Đức bị hấn dẫn dụ hết sang hòn đảo chính giữa thì đám người kia vất vả rồi.

Còn vì sao Xuân Đức lại lựa chọn hòn đảo chính giữa mà không lựa chọn những hòn đảo khác là vì hấn phát hiện, ngoại trừ hòn đảo trung tâm là có tiếng đánh nhau ra thì không có hòn đảo nào vang lên tiếng đánh nhau nữa cả, vì vậy Xuân Đức liền có 2 cái suy đoán đưa ra.

Một là đám người kia cũng có người nắm được thông tin nhiệm vụ giống như Mộng Vân mà trước đó đã tìm nơi ẩn trốn, hai là bọn chúng đã chạy qua hòn đảo chính. Có suy đoán như vậy Xuân Đức liền quyết định dẫn dụ toàn bộ quái vật băng đi qua hòn đảo chính.

.....

Trên hòn đảo trung tâm, tại một cửa hang động, nơi này có địa thế thuận lợi cho việc phòng thủ. Lúc này đây đám người tham gia nhiệm vụ lần này đang tụ họp lại một chỗ với nhau mà chống lại đám Quý Băng.

Đám Quỷ Băng thông thường chỉ có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh nhưng số lượng bọn chúng rất đông, cả đám sau khi phát hiện ra nơi này có sinh vật sống tồn tại thì điên cuồng lao đến.

Mặc dù cứ tiến lên gần đến cửa hang động thì liền bị chém giết những bọn chúng vẫn hết lớp này đến lớp khác xông lên. Số lượng không những không giảm mà càng lúc càng tăng.

“ Thứ chết tiệt này là cái quỷ gì vì sao giết mãi không hết.”--- Một tên thanh niên áo lam sau khi vừa ra tay chém giết liên tục mấy trăm đầu Quỷ Băng thông thường thì liền ngồi trên mặt đất thở dốc.

Một người có vẻ là bằng hữu của tên này, vừa đang chém giết Quỷ Băng cấp thấp vừa lên tiếng:

“ Ta cũng không biết là thứ quỷ gì nhưng ta biết còn kéo dài như thế này thì rất không ổn, tiên lực tiêu hao quá lớn trong khi đó lại không có đan dược khôi phục nếu cứ kéo dài thế này sớm muộn mọi người cũng bị chết vì kiệt sức.”

Những người khác ở gần đó nghe vậy thì sắc mặt cũng khó coi lên. Đúng lúc này một thiếu nữ lớn tiếng la lên.

“ Mọi người nhanh chuẩn bị lại có một đợt quái vật tấn công, lần này còn đông hơn rất nhiều so với lần trước.”

m thanh của thiếu nữ này vừa vang lên thì mấy chục người ở phía trong hang động đang ngồi khôi phục lúc này đều mở mắt ra. Cả đám lúc này đều đứng dậy đi ra bên ngoài cửa hang động.

Phóng mắt nhìn ra xa xa, bọn họ thấy hàng đàn Quỷ Băng đang chạy thẳng về phía bên này. Đại địa cũng vì vậy mà “ ầm ầm” chấn động, tiếng rít gào của vô số Quỷ Băng làm cho màng tai của mọi người ong ong cả lên,

sắc mặt người nào người nấy khi thấy cảnh tượng như vậy thì trở nên khó coi dị thường.

Lúc này đây một thanh niên mặc áo đen, ánh mắt sắc bén căm tức nói:

“ Sao lại đến một lúc nhiều như vậy, tiên lực của chúng ta vốn đã tiêu hao rất lớn nếu như bây giờ tiếp tục tiêu hao thì buổi tối đừng mong có thể tranh đoạt lệ nữ hoàng với tên kia.”

Một thiếu nữ nhìn bề ngoài 18-20 tuổi, sau khi nghe thanh niên áo đen nói xong thì lại cười lạnh.

“ Địa Tạng Ma cái này người nói sai rồi, tên kia tuy mạnh nhưng chỉ một người, mấy kẻ đi cùng hắn cũng chỉ thuộc dạng bình thường, chúng ta đông người như vậy chống lại đám quý vật này còn vất vả huống gì chỉ là mấy người bọn hắn. Hừ. Đến lúc Nữ Hoàng Băng xuất hiện thì hắn cũng không lực cùng chúng ta tranh đấu.”

Thiếu nữ này vừa nói xong thì một thiếu nữ khác đã tiếp lời:

“ Liên Hoa nói không sai, ta xem ra tên kia đến lúc đó còn phải trốn chúng ta chứ đừng nói gì là dám ra tranh đoạt. Nếu hắn không thức thời thì cũng đừng trách chúng ta sao nhân tâm rồi.”

Thấy hai thiếu nữ này một kẻ tung một kẻ hứng thì thanh niên áo đen cười lạnh, hắn không nói gì thêm nhưng trên nét mặt lộ rõ sự xem thường không hề che giấu.

Hai thiếu nữ kia thấy hắn biểu hiện sự vậy thì một người trong số đó vẻ mặt không vui nói:

“ Địa Ma vẻ mặt người như vậy là sao?”

Ngay khi hai bên đang sắp xảy ra xung đột thì lúc này một tiếng quát vang lên.

“ Đủ rồi. Tất cả im miệng lại cho ta, vấn đề kia để sau bàn bây giờ là phải vượt qua được khó khăn trước mắt. Chúng ta có tổng cộng 63 người, bây giờ ta có phân phó thế này. Mọi người nghe cho kỹ, có gì thắc mắc thì có thể hỏi.”

Người vừa lên tiếng nói chuyện là một tên trung niên mặt trắng, người này tên Lãnh Thu Hàn, tu vi đã đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn, với tên này hình như cũng rất có uy vọng trong đám người nên khi hắn vừa tên tiếng thì ai cũng chăm chú nghe. Không ai dám chen ngang ngắt lời hắn.

Sau khi đã trấn áp xong đám thiên kiêu thì trung niên bắt đầu giảng giải nhanh chiến thuật chống lại đám Quỷ Băng. Những người khác cũng rất chăm chú lắng nghe.

Sau khi nghe xong thì cả đám đều gật đầu nhất trí tán thành, tiếp sau đó cả đám bắt đầu tán ra, ai làm nhiệm vụ người đó.

.....

“ Âm âm âm....”

“ Uỳnh uỳnh uỳnh...”

“ Rầm rầm rầm...”

Không qua bao lâu thì đám người dưới sự lãnh đạo của Lãnh Thu Hàn bắt đầu phản kích lại đám Quỷ Băng. Mỗi lần công kích của đám người Lãnh Thu Hàn rơi xuống là liền có một mảnh Quỷ Băng bị tiêu diệt.

Phải biết rằng đám người Lãnh Thu Hàn ai nếu đều có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh cả, trong khi đám Quỷ Bãng mặc dù có hình thù dữ tợn nhưng cũng chỉ là Thần Quân Tiên Cảnh mà thôi. Dính một đoàn của Tinh Vương Tiên Cảnh thì liền có một đám hôi phi yên diệt.

Lúc này đây ở một nơi bí mật, Xuân Đức cũng đang lặng yên quan sát diễn biến nơi đây, thấy đám người kia vậy mà có đến hơn 60 người thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc. Tính ra nơi này đã tập gần như toàn bộ người tham nhiệm vụ lần này.

Biết với chỉ mấy chục vạn Quỷ Bãng thì không thể làm gì được đám này nên Xuân Đức quyết định đi qua các đảo lân cận dẫn dụ đám Quỷ Bãng đi qua nơi đây, dù sao đám Quỷ Bãng số lượng cũng có hạn, chết đi một con là ít đi một con nếu không tu tập được số lượng lớn thì sẽ không gây được sát thương cao.

Đã có chủ ý thì Xuân Đức ngay lập tức hành động. Thân ảnh của hắn thoáng cái lại biến mất khỏi nơi đây.

.....

Vì để nâng cao hiệu suất dẫn dụ thì Xuân Đức không có tiếp tục dùng phương thức ban đầu nữa mà dùng chính bản thân làm mồi câu. Đám Quỷ Bãng kia rất mẫn cảm với khí tức của người sống, một khi nhìn thấy, người thấy thì bọn nó liền đuổi theo không tha.

.....

Cũng không cần phải chờ đợi quá lâu. Xuân Đức rất nhanh thì liền đã dẫn dụ gần như toàn bộ đám Quỷ Bãng từ bốn hòn đảo khác đi qua hòn đảo chính, số lượng Quỷ Bãng của cả bốn hòn đảo ước tính lên đến gần 80 vạn, với số lượng 80 vạn thì có thể để cho đám người kia giết đến mệt nghỉ.

Nhưng cũng phải nói trong quá trình hấn dẫn dụ đám Quỷ Băng, hấn cũng có mấy lần bị đám quỷ vật kia vây quanh, may mà hấn có mặt nạ nạ quỷ bằng không, xem như hấn tự lấy đá đập chân mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1037: Nữ Hoàng Băng

- ---o0o---

Sau khi thành công dân dụ tất gần như tất cả Quý Băng lên hòn đảo trung tâm hướng đến đám người Lãnh Thu Hàn thì Xuân Đức liền chọn một vị trí đẹp mà ngồi quan sát cuộc vui. Đối với hắn nhân sinh cũng chỉ có chút niềm vui như vậy, nhìn địch nhân giãy dụa trong cơn tuyệt vọng.

Ở một vị trí cao, có thể bao quát toàn cảnh, Xuân Đức lúc này nhìn thấy 63 người khác đang tả xung hữu đột trong đàn Quý Băng. 63 người tạo thành trận hình công phòng đầy đủ, tiến lùi rất có quy tắc, không chệch vào đâu được.

Quý Băng tuy nhiều nhưng chưa con nào vào trong phạm vi 200 mét xung quanh đội ngũ kia liền đã bị tiêu diệt nhưng Xuân Đức có thể nhìn ra đám người kia càng đánh càng đuối sức.

Ở nơi này nếu không đổi được phẩm từ Thần Võ Nguyên Tháp thì sẽ không có thứ gì có thể khôi phục tiên lực ngoại trừ tự thân hấp thụ tiên khí sau đó chuyển hóa thành tiên lực.. Mà được phẩm được bán trong Thần Võ Nguyên Tháp rất đắt, sẽ chẳng mấy ai đủ công trạng để mua. Và đám người ở phía xa xa kia cũng vậy.

Bọn họ không có được phẩm bù lại thể lực cùng tiên lực nếu thời gian kéo dài thì kết cục của bọn họ có thể tưởng tượng ra.

.....

Không chật khỏi dự liệu của Xuân Đức, đám người phía bên dưới sau khi cầm cự được gần 3 giờ thì bắt đầu có dấu hiệu suy yếu. Công kích đã không còn sắc bén như trước, phòng ngự cũng vậy.

Do thể lực tiêu hao nhiều khiến cho đám người kia bắt đầu phản ứng chậm lại và đó là cơ hội cho đám tinh anh Quỷ Băng cùng với biến dị Quỷ Băng. Giống như là có lực lượng nào đó điều khiển, đám Quỷ Băng nếu lúc bình thường thì sẽ con mạnh ăn thịt con yếu hơn nhưng nếu là lúc gặp sinh vật sống, đặc biệt là người làm nhiệm vụ thì tất cả bọn nó đều nhất trí một lòng tiêu diệt sinh vật kia trước tiên.

.....

Thời gian qua đi 20 phút. Lúc này đây trận hình bắt đầu có dấu hiệu bất ổn, một vài người tu vi yếu bị đám tinh anh Quỷ Băng cào bị thương, không lâu sau đó thì bị giết chết.

Ngay lập tức trong trận hình liền xuất hiện chỗ sơ hở, giống như chỉ chờ có như vậy, đám tinh anh Quỷ Băng cùng biến dị Quỷ Băng lúc này xông lên. Nhắm đúng nơi điểm yếu của trận hình mà công kích.

Ngay khi Xuân Đức cho rằng đám người kia sắp không trụ được đến nơi thì hần một tên nam tử tóc đen mắt lam ở bên trong đám người phun ra một viên châu. Viên châu kia phát ra hỏa quang rùng rùng.

Ngay khi viên châu kia xuất hiện thì mặt tuyết xung quanh liền có dấu hiệu tan chảy, hơi nước bốc lên nghi ngút. Thanh niên kia nhìn thấy đám tinh anh cùng biến dị Quỷ Băng đang lao đến thì gầm lên.

“ Chết hết đi đám quái vật.”

Ngay sau đó hần liền ném viên Hỏa Tinh Châu kia ra ngoài, ném về phía đám quái vật băng đang lao đến.

“ Phùng..Phùng...Phùng...”

Viên Hỏa Tinh Châu kia sau khi va phải một tinh anh Quỷ Băng thì liền nổ tung, vô số tia lửa màu xanh lam bắn ra xung quanh. Ngọn lửa màu lam kia quý dị vô cùng, dù là mặt tuyết hay Quỷ Băng thì nó đều có thể đốt cháy.

Đám Quỷ Băng vừa chạm phải ngọn lửa màu xanh kia thì liền bốc thành sương trắng đến cả kêu thảm cũng không kịp, mặt tuyết cũng như vậy. Thoáng cái, nơi xung quanh đám người phạm vi 300 mét bị bao quanh bởi biển lửa màu lam.

Tất cả Quỷ Băng hay mặt tuyết lúc này đều đã bốc hơi thành sương mù bay lên cao.

Xuân Đức ở nơi xa nhìn thấy một màn như vậy thì cũng cả kinh, hẳn cả kinh cũng không phải vì thủ đoạn của tên thanh niên kia mà là hẳn sợ thứ hẳn cần có bị hủy luôn không.

Tập trung pháp nguyên vào hai mắt, hẳn lúc này có thể nhìn xuyên vào trong màn lửa dày đặc màu lam kia, nhìn thấy trên mặt đất mấy viên tròn tròn màu lam nhạt cùng với màu lục bích thì hẳn mới nhẹ thở ra một hơi.

Đã xác định được vật mình cần không có bị làm sao thì Xuân Đức lúc này lại bắt đầu xem cuộc vui.

Nhưng mà lúc hẳn nhìn lại thì khóe miệng không khỏi giật giật. Đám người kia nhờ có biển lửa xung quanh bảo vệ, lúc này đang cấp tốc đào hầm chạy trốn(do bên trong không gian đặc thù không thể sử dụng đòn địa hoặc dịch chuyển).

Đám người kia đào hầm còn nhanh hơn cả đám trộm mộ chuyên nghiệp nữa, thoáng cái cả đám đã không thấy đâu chỉ còn một đồng đất to đùng

trên mặt đất.

Về phần đám tinh anh Quỷ Băng cùng biến dị Quỷ Băng nhìn thì như thông minh nhưng lúc này lại cứ đâm đầu vào biển lửa mà chết. Hết con này đến con khác lao đầu vào trong biển lửa sau đó bị biển lửa đốt cho thành sương trắng.

Nhưng mỗi lần có một đám Quỷ Băng lao vào trong biển lửa thì biển lửa kia liền thu hẹp lại, lúc ban đầu là 300 mét nhưng nhanh chóng giảm xuống còn 200 mét, 100 mét, cuối cùng còn 5 mét.

Khi biển lửa còn 5 mét thì đám tinh anh cùng biến dị Quỷ Băng lúc này cũng không còn bao nhiêu. Chỉ còn chưa đến 100 con. Ấy vậy mà đám kia vẫn không biết sợ, vẫn cứ như thiêu thân lao đầu vào lửa, từng con một nhảy vào bên trong cái vành đai lửa 5 mét kia.

Đến khi cái vành đai lửa kia tắt thì đám quái vật băng cũng chết sạch. Nếu như đám người Lãnh Thu Hàn không phải đã sợ quá mà bỏ chạy, lúc này đây mà nhìn thấy cảnh này chắc phải cười muốn rụng trứng luôn. Đám Quỷ Băng nhìn như thông minh nhưng trên thực tế chính là đám ngu dân à. (Hệ quả của việc không biết sợ chết là cái gì.)

Đương nhiên Xuân Đức đối với điều này thì cũng cảm thấy rất vui vẻ. Dù sao chỉ bỏ ra một chút sức lực sau đó đi ra lượm nhặt chỗ tốt thì ai mà không muốn làm kia chứ.

Hắn lúc này nhảy xuống dưới, đi tới nơi chiến trường. Bắt đầu nhặt từng đôi mắt của đám tinh anh Quỷ Băng cùng với biến dị Quỷ Băng. Cũng không hiểu mấy đôi mắt này là thứ gì mà lại không thể dùng hồn niệm thu lấy, vì vậy hắn bắt đắ dĩ phải nhặt như vậy.

Nhưng chỉ nhất một lúc thì hắn liền cảm thấy lười ròi. Trong cái khó ló cái khôn, hắn lúc này gọi Quỷ Kiếm đi ra nhưng khi hắn câu thông với A Manh thì lại phát hiện A Manh đang ngủ say, hỏi đám Tiểu Mộng thì hắn mới biết do A Manh ăn thứ kia xong thì liền ngủ say.

Nghe vậy thì Xuân Đức nhất thời lo lắng, hắn ngay lập tức dùng hồn niệm kiểm tra A Manh. Sau khi đã xác nhận là A Manh không có bị làm sao thì lúc này hắn mới yên lòng.

Tiếp sau đó hắn lại tiếp tục công việc nhất mắt của mình. Nhưng hắn vừa nhất được một lúc thì âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Tháp vang lên trong đầu hắn.

“ Tiêu diệt 82% số lượng quái vật đợt 1. Ban thưởng 500 điểm công trạng cho mỗi người còn sống.”

“ Ban thưởng 500 công trạng cùng một bình dược phẩm hồi phục tiên lực cho Tề Hạo, người giết được nhiều quái vật nhất.”

“ Ban thưởng 500 công trạng cùng một viên đan dược khôi phục thể lực cho Phở Hoằng, người giết được nhiều quái vật tinh anh nhất.”

“ Ban thưởng 200 công trạng cho mỗi người giết trên 100 quái vật.”

Xuân Đức nghe xong thì cũng ngẩn người, không ngờ tiêu diệt đám Quỷ Băng kia lại có thể thu hoặc được điểm công trạng. Tính ra cũng rất nhiều, nếu chỉ làm nhiệm vụ chính tuyến thì còn không bằng nữa. Hắn nhớ nhiệm vụ chính tuyến tầng 2 hình như có công trạng thì phải.

Hắn thấy ở trong nơi này muốn có công trạng thì phải hoàn thành nhiệm vụ mở rộng, nếu cứ chăm chăm làm nhiệm vụ chính tuyến thì không mấy khả quan.

.....

Nghe được âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Thập thì không chỉ có mình Xuân Đức kinh ngạc mà tất cả mọi người đều kinh ngạc. Nhất là mấy tên đang trốn chui trốn lủi ở đâu đó trốn tránh Quỷ Băng.

Còn người vui mừng nhất hẳn là hai tên Phổ Hoàng cùng Tề Hạo gì đó rồi, vừa nhặt được một mạng, vừa được 1000 điểm công trạng lại còn được thêm 1 bình dược phẩm cực kỳ trân quý nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1038: Nữ Hoàng Băng (1)

- ---o0o---

Sau khi đã thu xong những vật mà mình cần thì Xuân Đức liền trở về động phủ nơi đám người Mộng Vân đang ở.

Lúc hấn quay trở về thì cũng không chào hỏi ai cả mà ngay lập tức quay về nơi ở riêng của bản thân.

.....

Thời gian dần trôi. Mới không bao lâu thì trời đã bắt đầu nhá nheo tối, gió tuyết vẫn thổi vù vù, lớp băng lúc trước mỗi lúc một dày thêm. Bây giờ lớp băng trên mặt đất có nơi đã dày đến 3 mét rồi.

Ở bên trong động phủ. Tại nơi ở riêng của Xuân Đức, lúc này đây Xuân Đức đang làm một chút thí nghiệm nho nhỏ với chính bản thân.

Sau khi sử dụng hệ thống phụ trợ phân biệt ra mấy cái viên tròn tròn màu lam cùng màu xanh lục kia là cái gì thì Xuân Đức liền có một ý tưởng. Nếu như bản thân ăn thứ này liệu có thay đổi theo chiều hướng tích cực giống như Quỷ Kiếm hay không.

Nghĩ thì nghĩ như vậy nhưng Xuân Đức cũng không có dám một lúc nuốt nhiều, hấn nghiền nát một viên “bích lục băng tinh” ra thành bột mịn sau đó khẽ liếm ăn một ít.

Vừa thử nếm một ít bột phần của “ bích lục băng tinh ” Xuân Đức liền nhắm tịt hai mắt lại, cổ hần rụt lại, lưỡi lè ra.

“ Úi chu cha, cái này là cái gì mà chua ghê vậy.”

Vừa nói Xuân Đức còn liên tục rùng mình mấy cái, hần không phải nói điều chứ cái thứ bột mà hần vừa nếm thử chua kinh khủng khiếp. Nó còn hơn việc uống nước chanh không đường nhiều.

Tiếp sau đó hần lại thử nếm bột phần nghiền từ “ lam sắc băng tinh” nhưng mà vị đạo của thứ bột phần kia cũng chẳng khá hơn chút gì. Nó mặn chát.

Sau khi nếm thử hai cả hai loại “ bích lục băng tinh” cùng “ lam sắc băng tinh” thì Xuân Đức liền từ bỏ việc hấp thu năng lượng từ hai loại đồ vật trân quý này, hần cảm thấy vẫn cứ để Quý Kiếm hấp thụ mới là tốt nhất, còn hần thì miễn đi.

Không còn việc gì để làm, lúc này đây Xuân Đức lại bắt đầu tu luyện “ Thanh Tâm Quyết” đạo này hần thường xuyên giết chóc khiến cho tâm tình có phần bất ổn, bản tính hung tàn khát máu lúc nào cũng trực chờ bộc phát.

Xuân Đức cũng không muốn nhìn thấy cảnh, hần không thể không chế được bản tâm, mà biến về bản thể sau đó tàn sát chúng sinh, để rồi chẳng được gì mà hần lại bị thương.

- --o0o---

Thời gian từ từ đi qua, không qua bao lâu thì đã sắp tới thời gian “ Nữ Hoàng Băng Tuyết” xuất hiện.

Cũng không cần người nào nhắc nhở, lúc này đây Xuân Đức tự kết thúc công việc tu luyện của bản thân sau đó đứng dậy đi ra bên ngoài. Khi hần ra

bên ngoài đã thấy bốn người khác đã chuẩn bị xong đang đợi hấn ở bên ngoài cửa động.

Nhìn qua bốn người, Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Đi thôi.”

Nói xong thì hấn dẫn đầu mọi người bay ra bên ngoài. Những người khác lúc này cũng theo ngay phía sau Xuân Đức đi lên mặt đất.

Xuân Đức vừa đi ra bên ngoài này bị gió lạnh thổi qua cũng không khỏi run nhè nhẹ. Hấn nhìn lên bầu trời, nhìn thấy bầu trời bây giờ đã tối đen như mực, không trăng không sao, chỉ có những đám mây đen giăng kín bầu trời, mặt đất thì đã bị tuyết trắng xóa bao phủ, cuồng phong liên tục gào thét thổi qua mang theo những bông tuyết cùng với cái giá lạnh thấu xương.

Theo bản năng như lúc hấn còn là phạm nhân, hấn xoa xoa tay sau đó hà hơi vào bên trong để cảm giác ấm hơn. Nhưng nhớ đến mình bây giờ cũng không phải là một phạm nhân nữa mà đã là một tu sĩ thì hấn liền dừng cái hành động ngốc nghếch đó lại.

Hấn quay lại nhìn qua Mộng Vân nói:

“ Sắp đến thời gian thứ kia xuất hiện chưa?”

Mộng Vân lúc này lấy ra một cái mặt kính hồng sắc, sau khi nhìn một lát thì nói:

“ Rất nhanh sẽ xuất hiện. Phương hướng thứ kia xuất hiện rất có thể ở phía đông bắc ngay ở trên biển.”

Xuân Đức nghe xong thì nhẹ gật đầu. Tiếp sau đó hấn cùng với những người khác lựa chọn một vị trí cao nhất trên hòn đảo, sau đó đứng ở nơi đó

quan sát.

Lần tham gia nhiệm vụ lần này có 99 người, trong đó đã có 14 người bị Xuân Đức giết khi vừa lên đảo, bây giờ là còn 85 người.

Trong số 85 người thì có 63 người bị hấn hãm hại cho tí nữa phải bỏ lại cái mạng nhỏ. Như vậy lúc này đây chỉ còn có 22 người trong đó tính cả đội ngũ của hấn là có khả năng chiến đấu cùng với “ Nữ Hoàng Băng.”

Nhưng cũng không thể không tính đến việc hai người Tề Hạo cùng Phổ Hoảng chịu bỏ ra dược phẩm trân quý giúp cho những người khác khôi phục lại. Con mồi chỉ có một mà sói thì hàng đàn, tối nay rất có thể lại có thêm một cuộc ác chiến.

Ngay khi Xuân Đức đang nhìn trời suy tư thì tại vùng biển cách đó không xa bắt đầu xuất hiện dị tượng kinh người, thiên địa tiên khí kịch liệt bạo động, một vòng xoáy to lớn bên trên bầu trời xuất hiện, ở bên trong vòng xoáy liên tục có tia sét phóng ra. Cùng lúc đó một luồng ánh sáng màu đỏ như máu từ bên trong vòng xoáy phóng ra ngoài.

Nhìn thấy được dị tượng như vậy thì Xuân Đức cùng bốn người khác đều không khỏi chăm chú hấn lên.

Ngay khi luồng ánh sáng màu đỏ chiếu thẳng xuống mặt bên trên biển thì một loại hấp lực đáng sợ được sinh ra, gió tuyết khắp nơi đều bị hút về phía đó, không những gió tuyết mà những con Quỷ Băng cùng với lớp tuyết dày cũng bị hút về phía đó.

Tất cả đều hội tụ về một điểm, thời gian diễn ra điều này rất nhanh, không qua mười cái hô hấp thì mọi thứ liền dừng lại. Cùng lúc đó ở trên mặt biển bên trong luồng ánh sáng huyết sắc một sinh vật mang hình dạng con người được hình thành.

Nó không phải rất cao lớn, chỉ tầm 2 mét, nó không có da thịt mà chỉ có một bộ xương cốt trắng như tuyết, ở bên ngoài bộ xương cốt được mặc lên một bộ đồ màu tuyết trắng cùng với một cái phi phong màu xanh, đầu đội vương miện, tay cầm quyền trượng đầu lâu. Xung quanh nó là gió tuyết quay cuồng.

Nếu như chỉ nhìn bề ngoài mà không nhìn vào mặt của nó thì ai cũng sẽ nghĩ rằng đây là một cô nàng công chúa xinh đẹp.

Ngay khi “Nữ Hoàng Băng” được sinh ra thì hai đội ngũ khá đông người xuất hiện, một đội ngũ gồm 17 người, đội ngũ còn lại có 13 người.

Thấy có nhiều người như vậy xuất hiện thì Mộng Vân đang đứng ở phía sau Xuân Đức nhẹ hỏi:

“Chúng ta bây giờ cần phải làm gì? Có hay không đi ra tranh đoạt cùng với những người kia?”

Xuân Đức đang nhìn về phía “Nữ Hoàng Băng” nghe được Mộng Vân hỏi như vậy thì nói:

“Ngày hôm nay chúng ta sẽ không tham gia tranh đoạt trước tiên quan sát diễn biến đã, chúng ta cần phải hiểu rõ thêm về con quái vật kia. Không hiểu gì về nó mà cứ lao đầu vào thì thuận túy là tìm cái chết. Cứ để đám người kia giúp chúng ta thăm dò đi.”

Xuân Đức miệng thì nói vậy nhưng hấn lại đang bắt đầu ước lượng tương quan lực lượng của song phương. Sau đó suy tính những biện pháp khác nhau. Nếu có thể hấn cũng không ngại giết người đoạt bảo vật.

[Tác: Đi làm về muộn, mệt mỏi, viết chậm, nên ra chương sẽ rất thất thường, mọi người thông cảm. Thôi tác đi ngủ đây.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1039: Nữ Hoàng Băng Đáng Sợ

- ---o0o---

“ Réc rác rác...Réc rác rác...”

Đang lúc Xuân Đức còn lâm vào những toan tính của bản thân thì một tiếng kêu bén nhọn xuyên phá trời đêm vang lên. Âm thanh kia mang theo lực lượng công kích linh hồn khiến cho tất cả những người nghe được nó đều cảm thấy đầu vầng mắt hoa.

“ A a a a..”

Đội ngũ Xuân Đức đứng ở khá xa nên còn đỡ một chút nhưng những kẻ khác thì không có may mắn như vậy. Bọn chúng đang ở rất gần “ Nữ Hoàng Băng”, khi tiếng hét bất ngờ mang theo công kích linh hồn kia vang lên thì đám người này không ai kịp làm ra chuẩn bị gì cả.

Ngay lập tức mấy tên có linh hồn yếu yếu một chút liền hét lên thể lương, 7-8 người gì đó đang bay trên trời lúc này rơi thẳng xuống mặt đất, đâm vào bên trong lớp băng phía dưới.

Do lúc trước “ Nữ Hoàng Băng” xuất hiện đã hút đi lớp tuyết mềm ở xung quanh bây giờ chỉ còn lại mặt băng cứng rắn, đám người kia rơi xuống mặt băng thì phát ra âm thanh “ bịch bịch bịch..”

Về phần đội ngũ của Xuân Đức tuy nói là đỡ một chút nhưng cũng chẳng khá hơn bao nhiêu. Ngoại trừ Xuân Đức ra những người khác đều

lung la lung lay, máu từ bên trong mũi, tai đang chảy ra ngoài. Nhìn rất thê thảm. Xuân Đức không bị sao cũng không phải linh hồn hấn cường đại bao nhiêu mà là do “Huyết Liên Trấn Hồn” lúc này đang bảo vệ hấn.

Một luồng quang mang nhũ bạch sắc mờ nhạt bao trùm lấy Xuân Đức, khi sóng âm va chạm lên luồng quang mang này thì đại bộ phận liền bị bắn ngược lại, một bộ phận khác thì bị hấp thu, còn luồng quang mang nhu hòa nhìn như yếu ớt kia chỉ khẽ rung lên nhẹ nhẹ mà thôi.

.....

Nữ Hoàng Băng sau khi vừa kêu lên xong liền huy động quyền trượng, từ bên trên đầu lâu của quyền trượng bắn ra hai luồng ánh sáng xanh nhạt, hai luồng ánh sáng xanh nhạt kia chiếu thẳng lên trên bầu trời.

Bầu trời từ đang đêm đen bỗng chốc sáng lên rực rỡ, bầu trời bên trên mấy hòn đảo lúc này phát ra quang mang lam sắc dịu nhẹ giống như ánh sáng mặt trăng chiếu qua một tờ giấy màu vậy. Vô cùng lung linh cùng huyền ảo.

Có điều ai cảm thấy lung linh huyền ảo chứ Xuân Đức tuyệt nhiên không thấy, hấn chỉ cảm thấy sống lưng mát lạnh mà thôi.

Lúc hấn ngẩng đầu lên nhìn bầu trời thì đã thấy cả bầu trời là những tảng băng hình thoi màu lam phát ra ánh sáng nhu hòa đang trực chỉ đâm xuống phía dưới.

“Cái này cũng không khỏi có chút khủng bố đi.”

Xuân Đức vừa dứt lời thì..

“Xiu xiu xiu... Xiu xiu xiu xiu xiu... Xiu xiu xiu xiu... Xiu xiu xiu..”

Vô tận tảng băng lớn hình thoi từ trên trời lấy tốc độ nhanh đến không hợp thói thường đâm xuống phía dưới. Cảm nhận được uy lực khủng bố từ các tảng băng kia Xuân Đức không một chút do dự liền muốn bỏ chạy ra khỏi phạm vi công kích.

Nhưng mà hắn vừa mới bỏ chạy thì một lần nữa “ Nữ Hoàng Băng” lại thi pháp. Nàng ta nâng cao quyền trượng, trong miệng thì liên tục lầm bầm chú ngữ, cùng lúc với nàng ta lầm bầm chú ngữ thì quyền trượng càng lúc càng sáng, cả cái quyền trượng bùng lên lam sắc ta quang. Quá trình này không phải rất dài khoảng 3 giây thời gian.

“ Rầm rầm rầm rầm.... Rầm rầm rầm...”

Từ trên mặt băng tuyết bất ngờ mọc lên từng gai nhọn, gai nhọn kia rất lớn, có cái cao đến cả mấy chục mét, Không những gai nhọn những tảng băng cũng liên tiếp mọc lên bao vây lấy tất cả đám người.

Cùng lúc đó một lực hút siêu cường kéo tất cả những kẻ đang trên cao rơi xuống mặt đất.

Xuân Đức nhìn thấy như vậy thì liền không khỏi cả kinh, giống như là cảm nhận được sự lo lắng cùng bất an của hắn, Phong Phong(Hấp Huyết Đại Lưng) cùng Tiểu Hồng(Dây Chuyền Sinh Mệnh) không cần hắn kêu gọi đã tự động giác tỉnh, phóng xuất ra quang mang bảo hộ hắn vào bên trong.

“ Uỳnh uỳnh uỳnh...”

Thiên băng địa liệt cùng lắm cũng chỉ thế này, trên trời hàng loạt những tảng băng hình thoi như mưa sao băng rơi xuống mặt đất. Dưới đất thì liên miên bất tận băng thứ cùng tảng băng hình thành vây khốn những tu sĩ vào bên trong.

Nhiều kẻ không may mắn bị những tảng băng hình thoi mang theo uy lực khủng bố đập trúng sau đó lại bị băng thứ đâm xuyên qua cơ thể mà chết, nhiều tên chạy không kịp thì bị tường băng ép thành thịt vụn.

Tình thế hoàn toàn đảo ngược, từ con mồi “ Nữ Hoàng Băng” bỗng chốc lại biến thành kẻ săn mồi, pháp lực nàng ta giống như vô biên vô tận, cứ vùng quyền trượng lên là có một đợt công kích khủng bố xuất hiện.

Xuân Đức lúc này đây chống đỡ từng đợt công kích kia cũng phải cật lực chứ đừng nói là những người khác.

Huy động song kiếm trong tay Xuân Đức chém tan bất cứ băng chùy, băng thứ hay băng bích đến gần. Xung quanh hắn mấy ngàn mét tất cả đều là băng vụn, bốn người khác trong đội ngũ của hắn lúc này cũng ở ngay sát bên cạnh hắn hỗ trợ hắn ngăn cản công kích từ nữ hoàng băng.

“ Âm âm âm..”

Vốn dĩ công kích từ Quỷ Kiếm mang theo uy năng rất lớn nhưng lúc này đây cũng chỉ miễn cưỡng phá vỡ những băng chùy kia. Xuân Đức cảm nhận được pháp nguyên bên trong cơ thể điên cuồng tiêu hao thì không khỏi chửi một câu.

“ Cái này là cái quỷ gì nhiệm vụ, cái này chính là tử vong nhiệm vụ. Mạnh như vậy thì sao có thể đến gần nói quái gì là giết.”

Hắn quay qua bốn người khác lớn tiếng nói:

“ Bốn người các ngươi dốc toàn lực ngăn cản công kích của con quái vật kia giúp ta 15 cái hô hấp, cứ để thể này đợi nó cuồng hóa lần sau thì đừng mong kẻ nào còn sống.”

Bốn người khác nghe hấn lớn tiếng nói thì cả đám đều không một chút do dự liền gật đầu. Lúc này đây cả bốn người kia trực tiếp sử dụng bí thuật tổn hại đến thân thể để nâng cao chiến lực bản thân.

Từ trên người đồng thời bùng lên bốn luồng huyết quang, ánh mắt của bọn họ lúc này đầy tơ máu, cơ bắp trên người đồng thời lớn hơn rất nhiều.(Phương pháp huyết tể, đổi sinh cơ cùng tiềm năng của bản thân lấy chiến lực tạm thời, biện pháp vô cùng phổ biến ở tiên giới, ai cũng biết nhưng lại không mấy người dám sử dụng.)

Ngay khi bốn người sử dụng huyết tể thì chiến lực của bốn người bắt đầu tiêu thăng lên đến không tưởng, thoáng cái cả bốn người đều đã đạt tới trình độ Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn.

Xuân Đức thấy bốn người kia huyết tể thì có thể miễn cưỡng ngăn cản công kích của “ Nữ Hoàng Băng” thì hấn cũng không có trần trù thêm một giây phút nào nữa mà bắt đầu thi triển tuyệt kỹ của bản thân.

“ A Manh chuyên đổi hình thái. Tiểu Mộng, Tiểu Cốt, Tiểu Thiên hình thành trạng thái hòa hợp.”

Xuân Đức vừa dứt lời thì toàn thân hấn bắt đầu biến đổi, không những hấn bắt đầu biến đổi mà Quỷ Kiếm cũng bắt đầu biến đổi.

Thiên địa thoáng cái tối đen như mực, thời gian cũng như ngừng lại, từ bên trong màn đêm vô tận kia một đôi mắt màu đỏ như ác quỷ hiện, cùng lúc đó toàn thân Xuân Đức cùng bùng lên ngọn lửa màu tím yêu dị.

“ Luân Hồi Nhất Thiêm”--- Xuân Đức rít gào một tiếng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1040: Nữ Hoàng Băng Đáng Sợ (2)

Ngay khi hấn vừa gầm lên một tiếng kia thì màn đêm nơi đây thoáng cái thu nhỏ lại hình thành một con hắc phượng ngay phía trên đầu Xuân Đức, đôi mắt màu đỏ trong màn đêm lúc này cũng trở thành đôi mắt của nó.

Con hắc phượng lần này không phải hư ảnh giống như lần ở phân chi địa bàn Long Tộc mà đã hoàn toàn ngưng thực, hình thể của nó to lớn vô cùng, nhất là lúc này nó đang xòe cánh ra.

Toàn thân nó bốc lên hắc khí ngùn ngụt nhưng không bao lâu thì cả thân hình nó lại bị ngọn lửa tím trên người Xuân Đức bao trùm.

Ngay khi ngọn lửa tím bao trùm thì nó liền ngửa đầu lên trời phát ra âm thanh bén nhọn, âm thanh mang theo lực lượng xuyên kim phá thạch, nhưng băng bích, băng chùy, băng thứ trong phạm vi mấy chục dặm xung quanh Xuân Đức lúc này tất cả đều biến thành băng vụn.

Cùng vào lúc này Xuân Đức buông dây.

“Vù...”

Mũi tên được nhưng tự từ hắc ám bản nguyên của Bóng Ảnh như một tia sáng bắn đến thẳng đầu “Nữ Hoàng Băng”, cùng lao đi với mũi tên còn có hắc phượng.

Giống như cảm nhận được nguy cơ “Nữ Hoàng Băng” lúc này cũng rít lên một tiếng, ngay sau đó quang mang từ trên quyền trượng của nàng ta

càng thêm sáng hơn.

Cùng lúc đó liên miên núi băng bỗng chốc từ mặt đất nhô cao lên ngăn cản nhất kích của Xuân Đức.

“ Uỳnh uỳnh uỳnh...Uỳnh uỳnh uỳnh...”

Nhưng mũi tên được Xuân Đức toàn lực bắn ra đâu có đơn giản như vậy là có thể ngăn cản, lần lượt từng núi băng một nổ tung, băng tuyết văng ra bốn phương tám hướng, từng tiếng nổ đình tai nhức óc liên tiếp vang lên. Nhưng... Tốc độ của mũi tên mà Xuân Đức chỉ chậm lại một chút mà thôi, nó vẫn nhanh như lưu tinh bắn đến “ Nữ Hoàng Băng.”

Nhìn thấy một màn như vậy thì “ Nữ Hoàng Băng” cũng không có né tránh, cũng không biết là nó không thể né tránh hay là không thèm né tránh. Chỉ thấy nó vung cao pháp trượng.

Ngay lập tức toàn thân của “ Nữ Hoàng Băng” được bao trùm bên trong một lớp băng bích, băng bích kia điểm lệ dị thường phát ra quang mang bảy màu.

Ngay khi băng bích vừa hình thành xong thì..

“ Uỳnh...”

Một tiếng nổ như xé tan thiên địa vang lên, cùng lúc đó một đợt sóng nhiệt màu đen lấy trung tâm là vị trí “ Nữ Hoàng Băng” trước kia quét ra bốn phương tám hướng. Tất cả băng tuyết ngay khi tiếp xúc với sóng nhiệt màu đen kia thì liền bốc hơi toàn bộ.

Sóng nhiệt kia lan đi rất xa, xa phải đến cả vài vạn dặm, toàn bộ băng tuyết trong khu vực này đều hóa thành sương mù màu trắng. Thoáng cái trên trời lại ngưng tụ ra vô số đám mây sau đó liền mưa xuống.

“ Rào rào... Âm âm...”

Con mưa như chút nước, kèm theo sấm rung chớp giạt.

.....

Xuân Đức lúc này đây đang nhìn về phương xa, tay hắn cầm Quỷ Cung, cả người bốc lên ngọn lửa màu tím tà dị, những giọt mưa còn chưa đọng tới hắn thì liền đã bốc hơi.

Đứng bên cạnh hắn còn có bốn người Mộng Vân, cả đám lúc này cũng đang nhìn về phương xa, mấy người Mộng Vân lúc này vẫn đang trong giai đoạn huyết tể nên nhìn ai cũng bùng bùng sức sống không có dấu hiệu gì là mệt mỏi.

Lúc này đây Vân Huyền nhin không được quay qua Mộng Tước hỏi:

“ Nó chết chưa?”

Mộng Tước nhỏ giọng nói:

“ Mọii cũng không biết, hy vọng nó chết rồi.”

Nàng vừa dứt lời thì Xuân Đức đã hét lớn.

“ Chạy nhanh.”

Xuân Đức còn chưa nói xong thì thân ảnh của hắn đã biến đi đâu mất những người khác tuy có chút giạt mình nhưng cũng phản ứng lại rất nhanh, cả đám đều lập tức tứ tán ra xung quanh chạy trốn.

Cũng ngay khi bọn họ vừa bỏ chạy thì một tiếng hét thê lương từ nơi xa xa vang lên.

“ A A A A A A..”

Cùng lúc đó một cột sáng năng lượng màu xanh lam mang theo lực lượng hủy diệt bắn về phía nơi mà đám người Xuân Đức vừa đứng.

Luồng sáng năng lượng màu xanh kia vô cùng kinh khủng nó đơn giản bắn xuyên qua hòn đảo lúc trước của đám người Xuân Đức ở lại.

Luồng năng lượng kia rất mạnh, tốc độ cũng vô cùng nhanh nhưng thời gian duy trì không được bao lâu. Vừa chợt lóe lên liền biến mất, có điều nếu như không phải Xuân Đức sớm phát hiện nguy hiểm nhắc nhở những người khác thì bây giờ chắc chỉ còn mình hấn còn sống.

Bốn người Mộng Vân, Phong Lăng, Vân Huyền, Mộng Tước chạy chậm hơn Xuân Đức một nhịp, tuy không bị luồng năng lượng kia bắn trúng nhưng lại bị tàn dư quét trúng. Chỉ là bị tàn dư tác động nhưng cả bốn người giống như điều đứt dây bay ra xa xa, sau khi rơi xuống đất thì liên tục thổ huyết không ngừng.

.....

“ Đùng.”

Ngay khi luồng sáng kia chấm dứt thì ở nơi xa xa, một tiếng nổ lớn vang lên, trong tiếng nổ lớn kia còn mang theo âm thanh không cam lòng. Cùng lúc đó thiên địa nơi đây bỗng nhiên biến đổi dữ dội.

Tất cả băng tuyết trong nháy mắt bốc hơi sạch sẽ không còn một chút gì, vì vậy mà trên bầu trời cơn mưa đổ xuống càng lúc càng lớn.

.....

Xuân Đức sau khi nghe được tiếng nổ lớn cùng với âm thanh không cam tâm kia thì trong lòng liền buông lỏng, ánh mắt hắn lúc này nhìn về nơi mà “Nữ Hoàng Băng” vừa chết, nhìn thấy nơi kia đang trôi nổi mấy vật thể phát ra ánh sáng như hòa thì ánh mắt hắn liền sáng lên.

Nhưng ngay vào lúc này lại có kẻ thích đoạt thức ăn trước miệng cạp, từ một địa phương cách nơi tồn tại của “Lệ Nữ Hoàng” không quá xa, đang có 5 bóng người lao tới muốn cướp đoạt.

Xuân Đức ở nơi xa nhìn thấy vậy thì ánh mắt liền trở nên lạnh lẽo thấu xương.

“Các ngươi đều muốn chết hết rồi sao?”--- Xuân Đức kiềm không được tức giận mà gầm lên một tiếng phẫn nộ.

Cùng lúc này Xuân Đức dương cung, trên Quỷ Cung lúc này xuất hiện hiện bốn mũi tên màu xanh lục quý dị những mũi tên này đều được hắn dùng bốn nguyên độc tố hình thành.

Chỉ có 4 mũi tên nhưng đã tổn đến 2 thành bốn nguyên chi lực cùng một thành máu huyết của hắn. Vì giết 5 người mà hắn lại tiêu hao nhiều như vậy thì có thể thấy tâm tình của hắn lúc này đang không tốt như thế nào.

Xuân Đức dương cung nhưng không có nhằm 5 người kia mà lại nhắm thẳng trời cao.

“Vút vút vút vút...”

Bốn mũi tên bắn thẳng lên trời cao, ngay khi bắn đến bên trên đầu, nơi mà “Nữ Hoàng Băng” vừa mới chết thì cả bốn mũi tên đều nổ tung.

“Đùng đùng đùng đùng...”

Một màn pháo hoa màu xanh lục xuất hiện bên trên bầu trời, cùng lúc đó trong màn pháo hoa kia hàng vạn mũi độc tiễn nhỏ hơn được sinh ra, bắn về bốn phương tám hướng, bao trùm khắp cả một phương viên rộng lớn.

Hiển nhiên Xuân Đức lần này muốn tiêu diệt không chỉ 5 người kia mà là tất cả những kẻ còn sống gần đó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1041: Nhiệm Vụ Gian Nan

- --o0o---

“ Đùng ùng ùng....”

Sau khi những mũi tên độc tố kia bắn xuống, va chạm phải chướng ngại vật thì liền nổ tung, suốt một phương viên mấy chục ngàn dặm trong nháy mắt liền bị độc tố cùng cảm chú nguyên rửa tàn phá không còn sót cái gì.

Mấy tên dám can đảm dám cướp thức ăn trước miệng cạp lúc này cũng đã hôi phi yên diệt toàn bộ.

Trước khi đám kia bốc hơi khỏi nhân gian thì Xuân Đức còn có thể nhìn thấy biểu tình sợ hãi trên khuôn mặt bọn chúng. Có điều mọi thứ đều đã muộn, đến lúc sắp chết mới biết thì sợ thì đã không còn ý nghĩa gì nữa cả.

Sau khi giải quyết xong đám người kia, Xuân Đức lúc này liền bay về nơi mà mấy giọt “ Lệ Nữ Hoàng” đang trôi nổi. Nhưng khi đến nơi thì Xuân Đức phát hiện nơi đây không chỉ có “ Lệ Nữ Hoàng” mà còn có một cây quyền trượng nữa.

Cây quyền trượng kia dài tầm 2m5, toàn thân được chạm khắc rất nhiều bí văn huyền bí những bí văn kia khi thì lưu chuyển lam quang, khi thì lại lưu chuyển huyết quang. Ở phía trên đầu trượng còn có một cái đầu lâu trong suốt.

Thu lấy 2 giọt nước mắt của Nữ Hoàng Băng, Xuân Đức lúc này cảm lên quyền trọng, cảm nhận được một luồng sức mạnh quen thuộc thì không khỏi nhớ đến lúc hắn còn là Tạo Hóa Cảnh tu sĩ.

Lúc đó hắn vẫn đang dùng thân thể của Trương Đức mà không phải là thân thể hiện tại, Hồi đó hắn cũng theo con đường pháp thuật nhưng mà dòng đời xô đẩy hắn thế quái nào mà lại thành ra như lúc này.

Nâng cao quyền trọng, nhớ lại một cái chú thuật đơn giản, Xuân Đức lúc này lầm bầm chú ngữ.

“ Το άκαμπο πνεύμα του δάσους έχει μια αρκετά λεπτή θεραπευτική ικανότητα, αλλά έχει την δύναμη της ποσότητας. Ένα σοφό σύννεφο θεραπεύει το Xuan Duc και τις φιλικές μονάδες που βρίσκονται κοντά”

(P/S: cái này là tiếng hy Lạp nhé, để vậy nhìn cho nó ngẫu thôi, chứ để tiếng Việt nhìn nó chuối chuối)

Sau khi hắn kết thúc chú ngữ thì xung quanh người hắn thoáng cái xuất hiện vô số hư ảnh thảo mộc, cùng lúc đó 8 con tiểu tinh linh nhỏ bé có đôi cánh màu xanh xuất hiện ngay trên đầu hắn, bay vòng tròn.

Vô số tinh quang màu xanh sinh mệnh lúc này rơi xuống, nhập vào bên trong cơ thể Xuân Đức, giúp cho hắn khôi phục lại một chút. Hiện tượng này chỉ kéo dài 10 giây thì liền biến mất.

Cười khở, Xuân Đức tự nói với bản thân.

“ Ngày trước, khi ta chỉ với là Tạo Hóa Cảnh thì có thể triệu hồi ra 12 đại thiên sứ chúc phúc vậy mà bây giờ chỉ có thể gọi về 8 tiểu thiên sứ. Đúng là châm chọc mà. Thôi cái quyền trọng này có vẻ không phải vật phạm, để lại sau này cho Lan Lan vậy.”

Tự giễu một câu, Xuân Đức lúc này liền thu cái quyền trọng về bên trong nhần không gian.

Tiếp sau đó thì hắn liền quay về hòn đảo trước kia, hắn lúc này cần tìm đám người Mộng Vân, dù sao nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành, chỉ mới kiếm được $\frac{2}{3}$ số lượng “Lệ Nữ Hoàng” mà thôi. Hắn lúc này vẫn cần phải có sự trợ giúp từ những người này.

.....

Không qua bao lâu thì Xuân Đức đã tìm thấy được mấy người Mộng Vân, Mộng Tước, Vân Huyền, Phong Lãng. Có điều lúc hắn tìm thấy bốn người thì cả bốn đều đã hôn mê rồi.

Sắc mặt của cả bốn người đều trắng như tờ giấy, toàn thân suy nhược, hô hấp yếu ớt. Thấy bọn họ như vậy thì ngay lập trong lòng Xuân Đức xuất hiện ý niệm từ bỏ đám người này, dù sao đã bị thương thành như vậy thì cũng vô dụng.

Nhưng nghĩ đến quy định nhiệm vụ lần này, lại nghĩ đến Mộng Vân vẫn còn giá trị lợi dụng thì hắn liền thay đổi quyết định. Mang theo bốn tên bị thương đúng là một cái gánh nặng nhưng Xuân Đức lại không thể không làm như vậy.

Nếu đã quyết định cứu Mộng Vân thì phải cứu cả Mộng Tước, mà cứu Mộng Tước thì lại phải cứu Vân Huyền, duy chỉ có Phong Lãng là từ bỏ cũng không sao nhưng nghĩ đã cứu 3 người rồi thì thêm hay bớt 1 người cũng chẳng giải quyết được vấn đề gì cả. Vậy là hắn liền cứu cả bốn người, mang bọn họ về động phủ lúc trước.

Sau khi quay về động phủ thì Xuân Đức liền khởi động cấm trận che giấu nơi đây, đưa bốn người khác về phòng riêng của bản thân, sau đó hắn

cũng quay về nơi ở riêng của mình mà nằm nghỉ ngơi. Trong lúc hẩn nghỉ ngơi thì Bóng Ảnh sẽ là người bảo vệ hẩn.

.....

Trong khi Xuân Đức đã quay về nghỉ ngơi dưỡng sức thì ở trên một ngọn núi cao tại hòn đảo trung tâm, lúc này đây đang có 16 người ở cùng nhau, bọn họ lúc này đều nhìn về một phương hướng.

Phương hướng kia chính là nơi mà Xuân Đức giết chết “ Nữ Hoàng Băng” cũng là nơi mà hẩn trong lúc nhất nhất thời giận dữ mà tạo nên một biển độc tố cùng với cấm chú nguyên rủa. Nơi kia lúc này đã trở thành cấm khu sinh mệnh.

Lúc này đây một thiếu niên có độ tuổi không lớn lắm, có một đầu tóc tím, toàn thân mặc áo giáp da, vừa nhìn biển độc tố cùng cấm chú nguyên rủa tại phương trời xa vừa nuốt nước miếng nói.

“ May mắn có Vô Trần đại ca can ngăn, bằng không lúc này đây ta cùng với mọi người cũng đã nổi theo gót chân của Lãnh Thu Hàn rồi. Không ngờ tên kia sau một hồi đại chiến vẫn còn mạnh đến đáng sợ như vậy.”

Ngay khi tên này vừa nói xong thì lại có một đại hán khác nói:

“ Nhờ có Vô Trần đại ca mà mọi người mới có thể còn đứng nơi đây, sau này Vô Trần đại ca chính là lão đại của bọn ta, nếu như ai không phục chính là không nể mặt Phổ Hoằng ta.”

Nghe hai người này nói vậy thì những người khác lúc này cũng nhao nhao lên, mỗi người một câu tâng bốc tên Vô Trần kia lên mây. Nhưng đúng lúc này một âm thanh nữ tử vang lên.

“ Các người đừng có ồn ào, không thấy Vô Trần sư huynh đang suy nghĩ sao. Nhanh đi nơi khác tán dóc đi, đừng ở đây làm phiền huynh ấy.”

Người lên tiếng là Hồng Liên, vì Hồng Liên là sư muội của Vô Trần nên mọi người trong đội ngũ đều rất nể mặt nàng, nghe nàng ta nói như vậy thì những người khác lúc này đều cười trừ sau đó thì rời đi.

Ở lại nơi này chỉ còn có ba người cùng với Vô Trần là bốn. Đợi lúc những người khác đã rời đi thì lúc này Hồng Liên mới hỏi Vô Trần.

“ Sư huynh, vì sao không dẫn người giết tên kia. Tên kia sau khi đại chiến hãn đã rất yếu nếu như chúng ta tranh thủ lúc này vừa có thể giết hãn lại vừa có thể đoạt được vật phẩm nhiệm vụ”

Vô Trần ánh mắt thâm thúy nhìn về biển độc tổ xa xa nói:

“ Muội lấy cái gì dám chắc là tên kia đã suy yếu đến mức không còn lực phản kháng. Không phải lúc trước Lãnh Thu Hàn cũng nói vậy sao? Sau đó thì sao, sau đó thì cả đám đều chết đến xương cũng không còn.”

Nghe vậy thì Hồng Liên có chút không cam lòng nói:

“ Như vậy chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Vô Trần lúc này cũng lắc đầu nói:

“ Sư huynh tạm thời cũng chưa nghĩ ra được kế sách gì tốt, việc này cũng không phải nhất thời liền có thể tìm ra cách giải quyết. Thôi thì ngày mai lại bàn tiếp. Huynh trước hết đi nghỉ ngơi, hôm nay đã quá mệt mỏi rồi.”

Nói xong thì hãn không ai cả mà một mình rời đi.

Sau khi Vô Trần rời đi thì Tề Hạo cùng Phở Hoảng đồng thời nhìn qua Hồng Liên. Hồng Liên thấy hai người nhìn mình thì nở một nụ cười yêu diễm, nàng khẽ cười nói:

“ Hai người nhìn ta như vậy là có ý gì?”

Tề Hạo lúc này nói:

“ Đã biết rồi hà cứ phải che giấu. Hai người chúng ta tán đồng với cách nghĩ của Hồng Liên Tiên Tử. Không nhân thời cơ lúc này thì còn đợi tới khi nào.”

Ở bên cạnh Phở Hoảng cũng gật đầu, hắn nâng tay lên làm động tác cắt cổ.

Thấy hai người như vậy thì Hồng Liên liền mỉm cười nhưng trong mắt nàng ta lại lóe lên ánh sáng lạnh lùng. Nhìn hai người nàng khẽ nói:

“ Tên đó phải chết.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1042: Tập Kích Bất Ngờ - Bóng Ảnh Bí Pháp Mất Đi Tác Dụng

Thời gian lúc này đã là 4-5 giờ sáng.

Ngay khi Xuân Đức cùng với những người khác đang dưỡng thương thì bất ngờ những trận pháp phòng ngự được bố trí xung quanh động phủ lúc này sáng lên mãnh liệt.

Hào quang màu đỏ từ “Huyết Trận” mãnh liệt tỏ ra khiến cho cả 5 người đang ở bên trong động phủ lúc này đều tỉnh giấc. Nhưng ngay khi mọi người còn chưa hiểu là có chuyện gì xảy ra thì những tiếng nổ lớn liên tiếp vang lên.

“ Ầm ầm ầm...”

“ Đùng đùng.....”

“ Đùng đùng....”

Cùng lúc những tiếng nổ lớn vang lên thì mọi thứ bên trong động phủ bắt đầu rung lắc mãnh liệt, vô số đất đá từ phía bên trên đỉnh đầu rơi xuống. Còn chưa để mọi người phản ứng kịp thì.

“ Ầm ầm....”

Một tiếng nổ lớn điếc tai vang lên, cùng lúc đó cả động phủ nơi đây âm ầm sụp xuống. Trận pháp được bố trí từ trước đó lúc này cũng không thể chèo chống nổi mà sụp đổ.

Xuân Đức vừa tỉnh lại thấy cả động phủ thoảng cái liền sập xuống thì sắc mặt hấn khó coi vô cùng, lúc này hấn cũng không có đi cứu những người khác mà một mình bỏ chạy trước.

“ Vèo...”

Cả người hấn hóa thành một mũi khoan, lúc này đục thẳng lên phía trên mặt đất, nếu như là lúc Xuân Đức toàn thịnh thì việc này quả thực vô cùng đơn giản nhưng lúc này đây hấn mới trải qua trận đại chiến với “ Nữ Hoàng Băng” còn chưa khôi phục lại nên việc này khiến cho hấn chật vật không ít.

Nhưng dù chưa khôi phục thì hấn cũng chỉ cần cố gắng một chút liền đã có thể xuyên qua tầng tầng đất đá đang sập xuống mà chui lên phía trên.

Có điều, ngay khi hấn vừa bay lên phía trên thì liền cảm thấy nguy hiểm đến từ bốn phía.

Vẫn giống như mọi khi, ngay khi hấn gặp nguy hiểm thì Tiểu Phong(Hấp Huyết Đại Lung) cùng với Tiểu Hồng(Dây Chuyền Sinh Mệnh) đồng thời tạo ra lồng ánh sáng bảo vệ hấn.

“ Âm âm ... Âm âm... Âm âm...”

Ngay khi lồng bảo vệ vừa hiện lên còn chưa thành hình hoàn toàn thì gần như trong nháy mắt mười mấy đạo tiên thuật sát chiêu đồng thời đánh lên người hấn. Dù là có được Tiểu Phong cùng Tiểu Hồng bảo vệ thì Xuân Đức lúc này cũng cảm thấy ngực một trận khó chịu.

Một cảm giác đau đớn, đè ép đến cực điểm. Khiến cho hấn hít thở không thông.

Tuy bị tập kích bất ngờ nhưng tâm hấn cũng không có loạn, lúc này đây hấn cũng đã lờ mờ đoán ra được việc gì đang diễn ra. Trong lòng hấn lúc

này sát ý sôi trào mãnh liệt.

“ Một khi ta có cơ hội trở mình thì đám các ngươi đều phải chết.”--
Trong lòng Xuân Đức thầm thề một câu.

Nhớ đến bản thân vẫn còn 2 tấm “ Hóa Thân Phù”, Xuân Đức không một chút do dự liền sử dụng một tấm. Ngay khi Xuân Đức đang truyền pháp nguyên vào “ Hóa Thân Phù” thì cả hai tiểu khí linh Hồng Hồng cùng Phong Phong đồng thời truyền âm cho hắn.

“ Ba ba, bọn con sắp không chịu nổi nữa. Á.”

Còn chưa nói xong thì cả hai tiểu khí linh cùng kêu lên một tiếng đau đớn, ngay lập tức hai luồng ánh sáng bảo vệ Xuân Đức lúc này cũng tan rã. Nhưng cũng vào đúng lúc này “ Hóa Thân Phù” được hắn kích hoạt thành công.

Một luồng lực lượng thần bí bao trùm lấy hắn sau đó mang hắn rời đi.

.....

Một cái hô hấp sau Xuân Đức xuất hiện ở một địa phương cách vị lúc trước rất xa, vừa xuất hiện thì hắn liền phun ra mấy búng máu, mặc dù đã có Bóng Ảnh hộ thân nhưng có đại trận áp chế lại còn bị hơn chục tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ đánh lén khiến cho hắn bị thương không nhẹ.

Lúc này đây Bóng Ảnh cũng từ bên trong cơ thể hắn thoát ra, ôm lấy hắn lo lắng hỏi:

“ Đại ca không sao chứ? Để đệ đi giết đám kia.”

Nói xong Bóng Ảnh liền muốn rời đi nhưng hấn chưa đi thì liền đã bị Xuân Đức kéo lại nói:

“Đừng nóng vội, đám người kia có đại trận thủ hộ lại còn có bảo vật lợi hại. Cứng đối cứng với bọn hấn là không khôn ngoan chút nào. Mà tình trạng của đệ lúc này cũng không thích hợp. Khục khục.”

Còn chưa dứt câu thì Xuân Đức lại ho khan mấy tiếng. Bóng Ảnh nghe Xuân Đức nói vậy thì có chút nôn nóng nói:

“Vậy chúng ta phải làm sao đại ca? Đám khốn kiếp kia vậy mà lại chọn đúng thời điểm đại ca suy yếu nhất tập kích.”

Xuân Đức lau đi vết máu ở miệng cười nói:

“Nếu không phải ca đã suy yếu đi rất nhiều, không đến 2 phần lúc toàn thịnh thì đám kia làm sao lại có lá gan đó. Được rồi, cũng không cần tức giận làm gì. Cuộc sống mà, mạnh được yếu thua. Khục khục.”

Đang nói Xuân Đức lại ho khan vài tiếng sau đó tiếp tục phun ra thêm hai ngụm máu đen, cảm nhận vị tanh trong miệng Xuân Đức bất giác lại nở nụ cười.

Nhìn Bóng Ảnh hấn nói:

“Di chứng sau khi sử dụng Luân Hồi Nhất Thiểm thật khó chịu, may mà hôm qua không có dùng Tam Phi Văn Long. Bằng không lúc này còn không xong nữa. Bây giờ tìm một nơi để ca trước hết khôi phục cái đã.”

Bóng Ảnh gật đầu sau đó mang theo Xuân Đức rời đi nơi đây, tìm một địa phương thích hợp để Xuân Đức tiếp tục dưỡng thương.

.....

Nơi mà Xuân Đức cùng Bóng Ảnh chọn làm vị trí ở tạm dưỡng thương chính là bên trên hòn đảo trung tâm.

Sau khi đã tìm được một nơi khá tốt để ở lại, Xuân Đức nhìn Bóng Ảnh hỏi:

“ Tu vi hiện tại của đệ hạ xuống đến mức nào rồi?”

Bóng Ảnh hơi ước lượng một chút liền nói:

“ Đã rơi xuống hậu kì, bí pháp trì hoãn của đệ không hiểu vì sao lại mất đi tác dụng nhanh đến vậy. Rõ ràng lúc hôm qua khi chiến đấu với Nữ Hoàng Băng vẫn còn tác dụng vậy mà cách 1 giờ trước đột nhiên mất đi tác dụng. Bằng không cũng sẽ không có chuyện như lúc này.”

Xuân Đức ngồi dựa vào tường đá thản nhiên nói:

“ Đã không nghĩ ra thì cũng không cần cố suy nghĩ làm gì. Thôi được rồi, bây giờ chúng ta tạm thời đánh không lại đám người kia chỉ có thể lẩn trốn vậy. Chỉ mong bọn chúng không có bị đột Quỷ Băng trưa nay giết chết.”

Nói xong thì Xuân Đức liền đeo mặt nạ lên, sau đó ngụy trang thành một con Quỷ Băng. Về phần Bóng Ảnh thì ẩn nấp vào một chỗ tối khác, đề phòng trường hợp bất ngờ phát sinh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1043: Ngày Thứ Hai

Trong khi Xuân Đức đã tìm được một nơi ẩn trốn an toàn thì đám người tập kích hắn vẫn còn đang phân vân về cái chết của hắn.

Lúc này đây Hồng Liên đang nắm trong tay cái xác thể thân của Xuân Đức mà cau mày. Ở bên cạnh nàng ta là đại hãn Phở Hoằng cũng như vậy. Gần đó Từ Hạo nhìn thấy hai người như vậy thì nghi hoặc hỏi:

“Làm sao vậy, mọi người phát hiện điều gì khả nghi sao?”

Hồng Liên nhăn mày khó hiểu nói:

“Đích thị cái xác này là thi thể của tên kia nhưng ta vẫn cảm thấy cái gì đó không đúng, nhất là bảo vật của hắn cùng với Lệ Nữ Hoàng đều không thấy ở trên người.”

Từ Hạo nhún vai nói:

“Có gì đáng ngạc nhiên đâu, có lẽ những thứ kia đều đã bị Thần Võ Nguyên Thập thu đi rồi. Không phải điều này là bình thường sao, có gì đâu mà nghi ngờ. Hồng Liên cô quá nhạy cảm rồi. Phở Hoằng huynh thấy ta nói đúng không?”

Phở Hoằng lúc này nhẹ gật đầu nói:

“Ta cũng nghĩ vậy, tên kia hoàn toàn không có khả năng còn sống, để giết tên kia chúng ta đã không tiếc đại giới bỏ ra 15 kiện tiên bảo để bố trí

Thái Ấp Kinh Trận, tên kia hoàn toàn không có cơ hội để chạy trốn. Với tất cả chúng ta đều trực tiếp nhìn thấy tên kia bị đánh chết dưới công kích liên thủ của mọi người.”

Hồng Liên nghe hai người nói thì cũng thở dài nói:

“ Hẳn là do ta quá nhạy cảm rồi, tên kia vốn thực lực 10 không còn một, lại bị chúng ta âm thầm bố trí đại trận vây khốn thì làm sao có thể chạy thoát được cơ chứ.”

Từ Hạo lúc này cười ôn hòa nói:

“ Người ta có câu, bị rắn cắn mười năm sợ dây thừng, Hồng Liên Tiên Tử lúc trước bị ăn thiệt thòi trên tay tên kia nên sinh ra tâm lý như vậy cũng là điều bình thường. Nhưng mà tiên tử không phải lo, ta dám lấy tính mạng ra đảm bảo là tên kia đã không còn sống trên đời này nữa rồi.”

Ngay khi ba người đang nói chuyện với nhau thì một tên thanh niên nhỏ thó đi tới trước mặt ba người báo cáo.

“ Tìm thấy bốn đồng bạn của người kia, bọn họ đều đang được giam giữ tại Lô Sơn. Không biết nên xử lý bọn họ thế nào xin ba vị đội phó quyết định.”

Tên này còn chưa nói xong thì lại có một thiếu nữ khác đi tới nơi này, đi đến sát bên tai Hồng Liên nhỏ giọng nói:

“ Vô Trần sư huynh muốn gặp sư tỷ.”

Nghe được thiếu nữ nói thì Hồng Liên khẽ thay đổi sắc mặt, lúc này đây nàng nhìn qua hai người Từ Hạo cùng Phổ Hoảng nói:

“ Ta đi gặp Vô Trần sư huynh, việc nơi này hai người tự thương thảo sau đó giải quyết.”

Nói xong thì nàng liền cùng với thiếu nữ kia rời đi. Hai người Từ Hạo cùng với Phở Hoảng lúc này nhìn nhau một cái sau đó cũng liền rời đi.

- --o0o---

Tại bên trong một gian thạch động tối tăm, nơi đây đang có bốn người. Bốn người này không ai khác chính là Mộng Vân, Mộng Tước, Vân Huyền cùng với Phong Lãng.

“ Nghe nói người kia chết rồi, vì sao không thấy cô có một chút lo lắng gì?”

Ở trong thạch động tối tăm, Phong Lãng nhìn thấy Mộng Vân vẫn như bình thường, trên mặt không nhìn ra lo lắng gì thì hiếu kỳ hỏi một câu.

Mộng Vân đang suy nghĩ, nghe được Phong Lãng nói thì lạnh nhạt lên tiếng.

“ Người cảm thấy hẳn dễ chết vậy à? Cho dù bốn người chúng ta có chết cả thì hẳn cũng không chết.”

Vân Huyền lúc này cũng lên tiếng:

“ Xem ra cô rất có lòng tin vào người kia.”

Mộng Vân gật đầu đáp:

“ Ta hiểu rõ hẳn hơn các người.”

Vân Huyền lúc này ngòì lại gần Mộng Vân, nhỏ giọng hỏi:

“ Có một điều từ trước ta đã muốn hỏi rồi nhưng vẫn chưa có dịp. Lãng Phi, cô cùng với người kia rốt cuộc là quan hệ gì, ta thấy hai người quan hệ khá là kỳ quái, người kia luôn bảo vệ cô nhưng lại rất lạnh nhạt với cô không giống như là một cặp.”

Ngay lúc Mộng Vân đang định qua loa cho xong chuyện thì cánh cửa thạch động đột nhiên được mở ra. Sau đó một nam một nữ liền đi vào bên trong này. Người đi vào bên trong này không ai khác chính là Vô Trần cùng Hồng Liên.

Vừa nhìn thấy hai người này thì sắc mặt của Mộng Tước cùng Vân Huyền có chút phức tạp. Về phần Mộng Vân cùng Phong Lãng thì vẫn giữ thần sắc như vậy. Không kinh không hoảng, chỉ lạnh lùng quan sát mọi việc.

Vừa vào bên trong thì Hồng Liên liền đã nở nụ cười tươi nhìn hai người Mộng Tước cùng Vân Huyền nói:

“ Để hai người phải chịu ủy khuất rồi. Nhưng điều này cũng là bất đắc dĩ, mong hai người không nên oán ta. Lúc này đây ta mang Vô Trần sư huynh đến thăm hai người đây. Huynh ấy có chuyện muốn nói với hai người, thôi ta không làm phiền mọi người hàn huyên ta có chuyện phải đi trước rồi.”

Nói xong thì nàng ta liền rời đi để lại Vô Trần cùng với bốn người ở lại nơi đây.

Đợi khi Hồng Liên đã rời đi thì Vô Trần liền nhìn hai người Mộng Tước cùng với Vân Huyền nói ra:

“ Sư huynh có phương pháp giúp hai muội có thể gia nhập đội ngũ sư huynh, từ bỏ đội ngũ trước đó. Hai vị sư muội có nguyện ý hay không?”

Mộng Tước cùng với Vân Huyền nghe vậy thì không có một chút do dự liền nói:

“Đương nhiên nguyện ý. Bọn muội cùng chỉ vì bất đắc dĩ mà mới gia nhập đội ngũ này, nếu như sư huynh có biện pháp giúp hai người bọn muội gia nhập đội ngũ của huynh thì còn gì tốt hơn.”

Giống như đã sớm liệu trước từ trước đó, thấy hai người lập tức đồng ý thì Vô Trần cũng không có chút bất ngờ nào, hấn lúc này nhìn Mộng Vân cùng với Phong Lãng nói:

“Hai vị hấn là Lãng Phi tiên tử cùng với Phong Lão đạo hữu đi. Hai vị cũng biết rồi đó, đội trưởng của hai người cũng đã chết bây giờ hai vị chỉ có một lựa chọn là gia nhập đội ngũ của ta thì mới có một đường sinh cơ. Hai vị nghĩ sao?”

Phong Lãng nghe được Vô Trần mời chào thì liền động tâm, sau một lúc do dự thì hấn liền đồng ý nói:

“Ta nguyện ý gia nhập chiến đội của đạo huynh nhưng không biết dùng phương pháp nào để có thể từ bỏ đội ngũ lúc trước mà gia nhập đội ngũ đạo huynh.”

Vô Trần lúc này mỉm cười nói:

“Chỉ cần có 1 ngàn điểm công trạng liền có thể chuyển sang đội ngũ mới. Nếu như Phong Lãng huynh đệ không đủ công trạng thì ta có thể cho mượn. Sau này có trả lại sau là được.”

Phong Lãng nghe vậy thì gật đầu vui mừng nói:

“Nhu vậy thì tốt quá, cảm ơn đạo hữu.”

Vô Trần cười cười tỏ vẻ không có gì. Lúc này đây hắn lại nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Lãng Phi tiên tử hắn cũng đã nghe được phương pháp chuyển giao đội ngũ rồi, không biết tiên tử còn có điều gì phải lo nghĩ nữa mà chưa đồng ý. Chỉ cần tiên tử gia nhập đội ngũ của ta, sau đó lại cộng đồng tiêu diệt Nữ Hoàng Băng hoàn thành nhiệm vụ, đãi ngộ cùng điểm công trạng của tiên tử cũng sẽ không thấp hơn những người khác.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1044: Ngày Thứ Hai (1)

Nghe Vô Trần nói về viễn cảnh tương lai sáng lạn thì trong lòng của Mộng Vân chỉ có cười lạnh. Nàng không có giống như muội muội của mình tin vào những lời hoa ngôn xảo ngữ của tên này. Đối với Vô Trần thì nàng tuy không hiểu quá rõ nhưng cũng là biết một hai. Dù sao bọn họ đều cùng xuất thân từ một thế lực.

Ở trong thế lực của nàng thì Vô Trần người này được biết đến là kẻ có tâm cơ thâm trầm, đừng nhìn mặt ngoài kẻ này luôn tươi cười ôn hòa nhưng trong tâm thực ra rất đen, hợp tác với kẻ này thì không biết lúc nào sẽ bị ruồng bỏ.

Ở trong lòng của Mộng Vân thì đã sớm có quyết định từ trước rồi. Nếu như Xuân Đức mà chết thì nàng nghĩ nơi này cũng sẽ chẳng còn ai có thể sống sót. Vì đơn giản người ở đây không có một ai có thể chiến thắng được Nữ Hoàng Băng cả. Nếu nhiệm vụ thất bại thì tất cả cũng đều phải chết mà thôi.

Ngày hôm qua nàng cũng đã được tự mình trải nghiệm qua sự khủng bố của Nữ Hoàng Băng. Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ ở trước mặt nó quá thực chính là kiến hôi mà thôi. Còn Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn cũng chỉ có thể miễn cưỡng tự thân bảo vệ, lấy đầu ra lực để giết Nữ Hoàng Băng.

Vì vậy nàng đã quyết định đặt niềm tin vào Xuân Đức, Xuân Đức sống nàng có cơ hội sống, Xuân Đức chết nàng cũng chết, nếu Xuân Đức sống

mà nàng lại phản bội hắn thì kết cục của nàng sẽ còn thảm hơn cả cái chết.

Đã có quyết định như vậy nên đối với lời nói của Vô Trần nàng chỉ xem như không nghe thấy sau đó ngồi yên.

Vô Trần thấy một hồi khuyên bảo đối phương mà đối phương lại làm như không nghe thấy thì trong lòng có đôi chút tức giận, có điều hắn cũng không có lộ ra mặt ngoài.

Lúc này đây hắn nhìn qua ba người khác nói:

“ Chúng ta đi ra ngoài trước, để cho Lăng Phi tiên tử ở lại nơi đây suy nghĩ một thời gian, ta nghĩ rằng Lăng Phi tiên tử sẽ sớm nhìn ra con đường chân chính mà bản thân nên đi.”

Nói xong thì hắn liền dẫn đầu đi ra bên ngoài, ba người khác lúc này nhìn qua Mộng Vân một cái sau đó cũng liền rời đi. Trước khi rời đi ba người bọn họ còn thở dài, giống như là rất tiếc hận cho Mộng Vân vậy.

- --o0o---

Ở bên trong một cái hang sâu nơi mà Xuân Đức ở lại, ngay khi hắn đang dưỡng thương thì âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Thập lại vang lên trong đầu hắn khiến cho hắn tỉnh giấc.

“ Đội viên Mộng Tước rời bỏ đội ngũ, tất cả điểm công trạng của thành viên này được chia đều cho những người còn lại bên trong đội ngũ.”

“ Đội viên Vân Huyền rời bỏ đội ngũ, tất cả điểm công trạng của thành viên này được chia đều cho những người còn lại bên trong đội ngũ.”

“ Đội viên Phong Lăng rời bỏ đội ngũ, tất cả điểm công trạng của thành viên này được chia đều cho những người còn lại bên trong đội ngũ.”

“ Nhận được 925 điểm công trạng.”

Xuân Đức nghe được âm thanh này thì không khỏi kinh ngạc, Từ những lời mà hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập vừa thông báo thì hẳn liền có thể xác định được bốn người Mộng Vân, Vân Huyền, Mộng Tước, Phong Lăng đều còn sống và ba trong bốn người đã phản bội hẳn.

“ Rất thú vị.”

Xuân Đức nói một câu không đầu không đuôi như vậy xong liền nhắm mắt lại tiếp tục khôi phục.

Xuân Đức lúc này đã vượt sấp qua được thời kỳ suy yếu do di chứng sử dụng Luân Hồi Nhất Thiêm gây nên. Bây giờ cần thời gian không bao lâu nữa thì hẳn sẽ lại một lần nữa khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh, điều này nếu ở bên ngoài thì không thể nào nhưng ở bên trong tháp, có được chiếc mặt nạ nghịch thiên lại là một điều gì đó rất bình thường.

.....

Thời gian trôi đi rất nhanh mới thoáng cái bây giờ lại đã gần 8 giờ sáng, lại chỉ còn có 4 tiếng nữa thì Quỷ Băng lại một lần nữa xuất hiện.

Bầu trời lúc này cũng giống như ngày hôm qua, trời quang mây, nắng dịu nhẹ, gió biển thổi lồng lộng, một khung cảnh tươi đẹp.

Trên bầu trời thì thoáng lại có một đạo độn quang bay vụt qua, bọn họ lúc này giống như là đang tìm kiếm một cái gì đó, thần sắc của những kẻ này đều hiện rõ sự lo lắng cùng sợ hãi.

.....

Không qua bao lâu buổi sáng cũng đã trôi qua, bây giờ đã tới gần buổi trưa, Nhưng trên bầu trời lúc này vẫn đang còn tu sĩ phi hành, bọn họ vẫn không thôi tìm kiếm thứ gì đó.

Lúc này đây ở sâu bên trong hang núi, đám người Vô Trần, Hồng Liên, Từ Hạo, Phổ Hoảng, Mộng Tước, Vân Huyền, Phong Lang đang vây quanh cái thi thể giả của Xuân Đức.

Sau khi nghe xong Phong Lãng nói thì Từ Hạo liền nhin không được cả kinh hỏi lại.

“ Người nói cái thi thể này không phải là thực mà chỉ là một cái thể thân? Vì sao ngươi biết.”

Phong Lãng lúc này nhìn cái thi thể của Xuân Đức đang ở gần đó thì sắc mặt hần trắng hần ra, hần lúc này đã bắt đầu cảm thấy ân hận vì quyết định khi trước của bản thân.

Nghe được Từ Hạo nói thì hần cười khổ đáp:

“ Ta không có nói nó là giả mà chỉ nói là rất có thể là giả. Còn vì sao ta nói như vậy bởi vì ta cũng đã nhìn thấy người kia thi triển thủ đoạn này một lần. Ngay khi vừa lên đảo lúc đối chiến với đội ngũ 14 người thì hần đã có sử dụng một lần. Không tin mọi người có thể hỏi Mộng Tước cùng Vân Huyền.”

Những người khác lúc này đều nhìn về phía hai người Mộng Tước cùng Vân Huyền. Thấy mọi người đều nhìn về phía mình Vân Huyền cùng Mộng Tước đều gật đầu.

Vân Huyền nói:

“ Là có chuyện như vậy nhưng cái này cũng không đại biểu...”

Vân Huyền còn đang muốn nói cái gì thì đột nhiên cảm thấy rùng mình, không chỉ có nàng mà những người khác đều như vậy. Nhìn ra bên ngoài thấy bên ngoài trời lại bắt đầu có tuyết rơi thì cả đám người không khỏi sửng sốt, sau đó là kinh hoàng.

Vô Trần lúc này lông mày đã nhăn chặt lại, hấn lằm bằm.

“ Vì sao lại bắt đầu có tuyết rơi, không lẽ lại giống như ngày hôm qua, đám quái vật băng tuyết lại sắp xuất hiện.”

Nghĩ tới điều gì, hấn lúc này nhìn qua Vân Huyền hỏi:

“ Vân Huyền sư muội, muội nói ngày hôm qua đội ngũ trước kia của sư muội có thể trốn tránh được quái vật tấn công có phải không?”

Vân Huyền gật đầu. Vô Trần lúc này lại hỏi:

“ Như vậy làm sao để cho đám quái vật kia không tấn công chúng ta hoặc là làm sao để bọn chúng không phát hiện chúng ta.”

Nghe đến đây thì Vân Huyền lắc đầu nói:

“ Vấn đề này sư muội quả thực không biết. Việc này chỉ có người kia cùng với Lăng Phi là biết, từ vị trí ở lại cho đến bố trí ra trận pháp cũng là hai người kia làm. Bọn họ giống như là có bí mật rất lớn nhưng luôn che giấu đối với chúng ta.”

Mộng Tước cũng gật đầu nói phụ họa:

“ Vân Huyền tỷ nói không sai, tuy chúng ta cùng một tổ đội nhưng hai người kia chưa bao giờ xem chúng ta là người một nhà. Bọn họ luôn che giấu chúng ta.”

Phong Lăng lúc này cũng nói:

“ Vô Trần huynh nếu muốn biết điều này thì nên đi hỏi vị Lãng Phi cô nương kia, nàng ta hình như biết rất nhiều, ngày hôm qua theo như ta quan sát thì nàng ta giương như biết trước thời gian lúc đám quái vật xuất hiện, ngay cả Nữ Hoàng Băng xuất hiện nơi nào, thời gian nào cũng bị nàng ta nói chính xác.”

Vô Trần nghe vậy thì không do dự mà đứng dậy đi ra ngoài, đi đến nơi giam giữ Lãng Phi.

Nhưng hắn còn chưa đi ra ngoài thì đã có một người hốt ha hốt hải chạy vào báo cáo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1045: Ngày Thứ Hai (2)

“ Không xong rồi đội trưởng.”--- Tên đội viên vừa mới chạy đến hấp tấp nói.

Vô Trần thấy người nọ như vậy thì cau mày nói:

“ Chuyện gì?”

Tên đội viên kia kinh hoàng nói:

“ Là quái vật, quái vật ngày hôm qua lại xuất hiện.”

Vô Trần nghe vậy thì xua tay nói:

“ Đã biết, tránh đường.”

Tên đội viên kia nghe Vô Trần dường như không quan tâm thì lại nói:

“ Quái vật kia rất mạnh, sau khi giết chết 3 người bên chúng ta liền cứu đi nữ nhân có tên Lăng Phi.”

Nghe nói Lăng Phi được quái vật cứu đi thì Vô Trần thoáng cảm thấy hoang đường cực độ, hấn cố gắng áp chế cơn xúc động, dùng giọng nói bình tĩnh nhất có thể hỏi tên kia.

“ Người xác định là quái vật cứu đi mà không phải người cứu đi chứ?”

Tên đội viên gật đầu như giã tỏi nói:

“ XÁC ĐỊNH, là một con quỷ băng có đôi mắt xanh lục, không những ta nhìn thấy mà những người khác đều nhìn thấy. Không tin đội trưởng có thể hỏi bọn họ.”

Vô Trần lúc này sắc mặt âm trầm nói:

“ Đi.”

Nhìn thấy sắc mặt âm trầm của Vô Trần thì tên đội viên kia cũng không dám nhiều lời mà lặng yên cúi đầu đi theo phía sau.

- --o0o---

Cũng vào lúc này nhưng ở một nơi khác.

Bên trong nơi lẩn trốn lúc trước của Xuân Đức, lúc này đây lại xuất hiện thêm một người. Người này không ai khác chính là Mộng Vân. Xuân Đức sau khi khôi phục đến 5-6 thành thì liền đi tìm Mộng Vân. Dù sao nàng ta lúc này vẫn có tác dụng vô cùng lớn.

Nhìn Mộng Vân, Xuân Đức hỏi thăm.

“ Người ổn chứ?”

Mộng Vân lúc này nhìn Xuân Đức thì trong ánh mắt xuất hiện một tia phức tạp, nàng nhẹ gật đầu nói:

“ Không chết được.”

Xuân Đức cũng khẽ gật đầu:

“ Ừm. Vậy người tự mình trị thương đi, ta vẫn cần phải tiếp tục khôi phục thương thế.”

Nói xong thì Xuân Đức lại bắt đầu lâm vào trạng thái giả chết để tiến hành khôi phục thương thế, Mộng Vân thấy vậy, vốn còn đang định nói cái gì nhưng lúc này lại thôi.

Tiếp sau đó nàng cũng tìm một vị trí sau đó nằm xuống tiến hành trị thương, ngày hôm qua lúc chiến đấu với Nữ Hoàng Băng vì sử dụng bí thuật huyết tế sinh mệnh khiến cho nguyên khí nàng đại thương. Bây giờ nếu không muốn làm vương tay vương chân Xuân Đức thì nàng cũng phải nhanh chóng khôi phục trở lại thời kỳ toàn thịnh.

Vì nắm giữ được phương pháp né tránh đám Quỷ Băng nên kể cả Xuân Đức cùng Mộng Vân đều không lo lắng gì nhưng mấy kẻ khác thì lại không may mắn như vậy rồi.

---o0o---

Ở tại nơi đám người Vô Trần đang dừng chân. Lúc này đây đội ngũ 25 người (chết 3 người gia nhập thêm 3 người tìm được 9 người tổng số 25 người) đang phải thay phiên nhau chống trả lại từng đợt công kích mãnh liệt từ đám Quỷ Băng.

Đám Quỷ Băng tuy nhiều nhưng so với số lượng ngày hôm qua thì không đáng nhắc tới, vì vậy đám người Vô Trần vẫn có thể thoải mái ứng phó mà không gặp phải vấn đề gì quá lớn.

Có điều rất nhanh thì bọn họ sẽ gặp phải vấn đề, vấn đề kia chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Khi nào Xuân Đức khôi phục chính là lúc đám kia gặp phải vấn đề chí mạng.

.....

Khoảng đến gần 3 giờ chiều thì Xuân Đức một lần nữa từ trạng thái chết giả tỉnh lại.

Khi hấn tỉnh lại thì cả người hấn liền xuất hiện huyết quang trùng thiên nhưng huyết quang kia chỉ thoáng hiện lên liền biến mất.

Ngay khi hấn tỉnh lại thì một âm thanh tuy khô khốc nhưng lại xen lẫn sự vui mừng trong đó vang lên.

“Đại ca tỉnh lại rồi?”

Nhìn về một góc tối, Xuân Đức lúc này mỉm cười. Hấn nhếch môi lên khẽ cười:

“ Đã khôi phục cũng là đến lúc nên đi tìm những người bạn cũ hàn huyên rồi.”

Nghe được Xuân Đức nói thì Bóng Ảnh cũng cười lên dữ tợn.

“ Phải giết hết đám kia thì mới hả giận.”

Xuân Đức lắc đầu, hấn nhếch môi cười tà nói:

“ Giết chết chẳng qua là một biện pháp thấp kém mà thôi, ca muốn tra tấn tinh thần đám người kia từng chút một, từng chút một, khiến cho bọn chúng không chịu nổi mà phát điên.”

Bóng Ảnh nghe Xuân Đức nói thì lập tức đồng ý.

“ Được, chỉ cần đại ca muốn là được.”

“ Ha ha ha ha..”

“ Ha ha ha ha..”

Cả hai đồng thời cười lên, tiếng cười tràn ngập tà khí khiến cho không gian nơi đây cũng âm u, lạnh lẽo đi vài phần.

Tiếp sau đó Bóng Ảnh một lần nữa hợp thể cùng với Xuân Đức rồi cả hai cùng rời đi.

- --o0o---

Trên một ngọn cây cao, Xuân Đức lúc này đang nhìn về phía một cửa hang động cách nơi hắn đứng không quá xa.

Nơi kia được bao phủ bởi một cái đại trận. Đại trận kia liên tục giải phóng ngọn lửa màu tím thiêu đốt tất cả những con Quỷ Băng đi vào phạm vi công kích. Đa phần những con Quỷ Băng thông thường sau khi bị ngọn lửa phun trúng thì liền bị hòa tan hóa thành hơi nước.

Chỉ có một bộ phận nhỏ Quỷ Băng thông thường có thể vượt qua được đại trận mà tiến đến gần cửa hang động. Nhưng còn chưa đến nơi thì liền đã bị chém giết.

Đám tu sĩ ở trước cửa động lúc này đang vừa nói vừa cười với nhau, đôi khi còn chỉ chỉ trỏ trỏ đám quỷ băng. Bộ dạng tên nào tên nấy đắc trí vô cùng.

Một màn như vậy lọt vào trong mắt Xuân Đức thì hắn liền cười lạnh. Hắn lúc này vung tay lên một cái, thoáng cái bầu trời nơi đây xuất hiện hàng ngàn cây cốt mâu dài 2m, trên thân in đủ loại hoa văn tà ác phát ra ánh sáng đỏ loét.

“ Cố gắng mà cười đi.”

Xuân Đức khẽ nhếch môi sau đó thì phát tay một cái. Ngay lập tức 10 thanh cốt mâu liền bay đi, hóa thành ánh sáng bắn về phía đại trận. Mỗi lần 10 thanh không nhiều không ít.

Nếu ở xa xa thì có thể nhìn thấy từ nơi Xuân Đức đang đứng liên tục có từng chùm ánh sáng bắn về phía đại trận nơi đám tu sĩ đang đứng.

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

Ngay lập tức từng tiếng nổ đing tai nhức óc vang lên, cái đại trận cách nơi Xuân Đức đang đứng không xa trong nháy mắt bị phá hư một phần. Xuân Đức cũng là một người có nghiên cứu về trận pháp cao siêu vì vậy đối với trận pháp của đối phương hắn vừa nhìn đã nhìn ra kết cấu của trận pháp.

Đã nhìn ra được kết cấu thì việc phá hư chỉ là vấn đề nhỏ. Một phần đại trận bị phá hư, cả đại trận bắt đầu gặp trục trặc,

“ Bùm.”

Đại trận nghịch chuyển thoáng cái nổ tung. Cả cái hang động gần đó trong nháy mắt cũng sập xuống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1046: Ngày Thứ Hai (3)

Gần như trong nháy mắt lúc hàng động bị sập xuống thì có hàng loạt thân ảnh từ bên trong phi ra bên ngoài.

Ở nơi xa Xuân Đức cũng nhìn thấy cảnh này, hắn lại tiếp tục phát tay một cái. Lần này liền có 100 thanh cốt mâu bay bắn về phía đám người kia.

“ Xoẹt xoẹt xoẹt...”

Như những chùm laser bắn đi nhìn vô cùng đẹp mắt, không những đẹp mắt mà còn có uy lực cực cao, không những uy lực cực cao mà độ chính xác cũng không phải bàn.

“ Âm âm âm...”

“ Á....Á....Á...”

Trong những tiếng nổ lớn còn kèm theo không ít tiếng kêu thảm thiết. Xuân Đức ở nơi xa nghe được những tiếng kêu thảm này thì liền nở nụ cười vui vẻ. Trong lòng hắn thì cười lạnh.

“ Đám đánh lén ta, hôm nay ta cho đám các ngươi lãnh đủ. Không giết các ngươi thì các ngươi lại bảo ta hiền.”

Nghĩ vậy Xuân Đức lại một lần nữa vung tay lên, lúc này lại có hàng vạn cốt mâu hiện ra. Những cốt mâu này không có độc chú cùng nguyên rủa vì vậy không có tiêu hao bản nguyên chi lực, lẫn linh hồn lực mà chỉ tiêu

hao pháp nguyên mà thôi, mà pháp nguyên đối với hần thì chưa bao giờ là vấn đề. Thích bao nhiêu có bấy nhiêu.

“ Dám đánh lên ta.”

“ Dám nhân lúc ta bị thương mà ám toán ta.”

“ Con mẹ các ngươi đều có bản lĩnh.”

“Ta xem không có đại trận phòng ngự thì đám các ngươi lại có chiêu số gì đâu lại với ta.”

Xuân Đức mỗi lần quát một tiếng thì lại phát tay một cái, lúc đầu chỉ có 100 thanh nhưng sau đó là cả mấy trăm thanh cốt mâu, tiếp sau là cả ngàn thanh hoặc mấy ngàn thanh. Đồng thời bắn về phía mấy chục người ở nơi xa.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức uất ức tăng cao, muốn giết chết cả đám bên dưới cho hả giận thì hần chợt nhớ đến mục đích ban đầu là hành hạ đám người kia cho đến lúc thác loạn.

Nghĩ đến đây thì hần liền thu tay lại, trong lòng thì thầm nghĩ:

“ Mới công kích có chút như vậy hần đám kia đang còn sống cả, dù sao bọn chúng đều là tinh anh của các đại thế lực.”

Xuân Đức thu tay lại không tiếp tục công kích nữa thì cảnh tượng mưa ánh sáng cũng kết thúc. Ngay khi cảnh tượng mưa ánh sáng kết thúc thì Xuân Đức lúc này cũng đã nhìn rõ cảnh tượng phía bên dưới.

Mặt băng phía bên dưới lúc này đây đã biến thành cái sàng, trên mặt băng đâu đâu cũng là những lỗ tròn sâu không thấy đáy. Có nhiều ngọn núi đá bị đục lỗ chỗ, nhiều đại thụ bị gãy nát. Trên mặt tuyết kia còn có 7-8 bộ

thi thể không hoàn chỉnh, cả người đều là những lô máu to như nắm tay, nhìn thấy mà hãi hùng khiếp vía.

Nhưng ánh mắt của Xuân Đức lúc này đang nhanh chóng nhìn về một phương hướng, nơi kia đang có một cái lồng ánh sáng be bé xinh xinh, bên trong còn có 17 người.

Nhìn những người kia thì Xuân Đức liền thấy được khá nhiều gương mặt quen thuộc, ba tên đồng đội đã rời bỏ hắn, một ả tiện nhân trước kia bị hắn hủy đi hai mắt, một tên mặt trắng bộ dáng cao thâm mặt trắc.

Xuân Đức nhìn thấy những người kia thì những người kia cũng nhìn thấy hắn, lúc này đây tên đê tiện Vô Trần hướng về phía hắn lên tiếng:

“Xuân Đức đạo hữu, có gì từ từ nói chuyện không nên động thủ. Chuyện khi trước chẳng qua chỉ là một cái hiểu lầm mà thôi.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng cười nói:

“Quả thực là hiểu lầm, ta vừa rồi cũng chỉ là muốn giúp các người tiêu diệt một chút quái vật xung quanh mà thôi, ai bảo các người không có việc gì lại từ bên trong động phủ chạy ra ngoài làm gì.”

Một tay vân vê cằm Xuân Đức lại nhìn Vô Trần nói tiếp:

“Đạo hữu đứng trong nơi đó nói chuyện rất có ý tứ sao? Vì sao không ra ngoài này nói chuyện. Dù sao cũng chỉ là hiểu lầm, ta cũng sẽ không chấp nhặt việc nhỏ nhặt kia.”

Xuân Đức lúc này biểu hiện ra một bộ rộng lượng không thèm để ý việc nhỏ, hắn nói như vậy mà trên mặt hắn không có chút biểu lộ gì không tự nhiên cả. Giống như là hắn đang nói lời chân tâm vậy.

Nếu như cách đây không lâu Xuân Đức nói như vậy thì hẳn là có người sẽ tin nhưng lúc này, nhìn khung cảnh xung quanh rộng lớn bị tàn phá không còn cái gì, lại nhìn gần chục bộ thi thể không hoàn chỉnh ở trên mặt tuyết thì kẻ nào tin lời Xuân Đức nói đó mới là thần kinh có vấn đề.

Vô Trần đang ở bên trong lồng ánh sáng nghe được Xuân Đức nói như vậy thì thoáng cái sửng sốt nhưng ngay sau đó thì khóe miệng hắn liền co giật mấy cái, hắn cũng không tin lời Xuân Đức nói nhưng lúc này đây nếu như hắn không ra bên ngoài nói chuyện thì cũng không được mà đứng ở bên trong cũng không được.

Ngay lúc hắn đang chưa biết nên làm sao cho phải thì tên đại hán Phổ Hoằng lúc này lại nhìn về phía Xuân Đức quát lạnh.

“ Hừ, chẳng qua ỷ vào một chút bàng môn tà đạo mà thôi. Nếu có gan thì cùng với Phổ Hoằng ta chiến một trận. Đánh lén người khác như vậy rất có ý tứ sao?”

Xuân Đức nghe vậy thì liền nhịn không được cười lên:

“ Ha hả, vị huynh đệ này nói sai rồi, ta nào có bao giờ làm cái trò đánh lén đê tiện gì đó đâu. Chẳng phải lúc trước ta nói đó chỉ là hiểu lầm rồi sao, ta đang công kích đang quý vật nơi đây thì mọi người tự dung chạy ra đó chứ, bây giờ sao lại oán ta.”

Nhìn đại hán đang trừng mắt với mình thêm vài lần, Xuân Đức đột nhiên nói:

“ Nếu như đạo hữu thích thì được thôi, tại hạ tuy không giỏi đánh đánh giết giết nhưng cũng chưa ngán ai bao giờ. Mời.”

Vừa nói xong thì Xuân Đức liền từ phương xa bay đến gần đám người. Ánh mắt hắn vẫn nhìn tên đại hán, trên mặt hắn lúc này cũng đang treo một

nụ cười ấm áp như gió xuân.

Có điều tất cả mọi người ở nơi đây khi nhìn thấy nụ cười của Xuân Đức thì chẳng cảm thấy ấm áp chút nào mà chỉ cảm thấy khí lạnh liên tục chạy dọc sống lưng mà thôi.

Lúc này đây đến lượt tên Phổ Hoàng bối rối, lúc trước hắn chỉ là nhìn không được cái biểu hiện vô sỉ của Xuân Đức nên mới nói ra như vậy, chứ đầu hắn có bị vào nước đi nữa cũng không điên tới mức một mình đi ra khiêu chiến Xuân Đức.

Đúng lúc này mặt tuyết bỗng nhiên âm âm trấn động, lúc mọi người nhìn lại thì thấy vô số Quỷ Băng từ bốn phương tám hướng bị động tĩnh cùng mùi máu tươi nơi đây thu hút đến.

Thấy đàn Quỷ băng với số lượng lên đến hàng vạn con đang lao đến đây thì trong lòng đám người Vô Trần một mảnh vui mừng, dù sao bọn họ đang ở bên trong lồng phòng ngự cũng không cần lo.

Nhưng Xuân Đức đang một mình ở bên ngoài thì phải xui xẻo rồi. Dù sao đối mặt với nhiều như vậy quỷ vật dù là tu sĩ cường đại tới đâu nhưng chưa đạt tới Hằng Vương Tiên Cảnh đều phải bỏ chạy

Ngay lúc đám người nghĩ Xuân Đức sẽ bỏ chạy thực mạng thì hắn lại bất ngờ nhìn mọi người cười nói:

“Phiền toái của các ngươi đến rồi.”

Nghe hắn nói vậy thì mọi người đầu tiên nghĩ rằng Xuân Đức bị điên rồi nhưng ngay sau đó một cảnh làm bọn họ há hốc miệng ra. Khi đàn quái vật tràn đến thì Xuân Đức bỗng nhiên biến thành một con biển dị Quỷ Băng có đôi mắt màu xanh lục.

Đàn quý vật đang chạy đến tận công hãn bổng chốc dừng lại sau đó thì lại chuyển hướng sang đám người Vô Trần đang ở bên trong lồng ánh sáng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1047: Ngày Thứ Hai (3)

- ---o0o---

Ngay khi Xuân Đức vừa rời đi thì đàn đàn lữ lữ Quý Băng liền vây quanh lồng phòng ngự của đám người Vô Trần chặt như nêm cối, do cái đám thiếu năng này cũng chẳng có thủ đoạn gì công kích đáng kể ngoại trừ phun hàn khí cùng dùng móng vuốt tấn công nên mặc dù số lượng rất đông nhưng chỉ có một bộ phận nhỏ trong đó có thể tấn công lên lồng phòng ngự mà thôi. Đám còn lại thì đứng bên ngoài chen lấn hoặc gào rú.

Mà cái lồng phòng ngự kia lại thuộc về tiên bảo thượng phẩm, Thần Quân Tiên Cảnh đánh lên tiên bảo thượng phẩm thì cũng chẳng khác gì muối đốt inox là mấy.

Nhìn đến cảnh này thì Xuân Đức liền cảm thấy chán nản, đã biết đám này thiếu năng nhưng mà không ngờ lại thiếu chất xám đến trình độ này.

Ngay lúc Xuân Đức cho rằng đám Quý Băng này chính là một đám không có đầu óc, là một đám hộc hại thì một chuyện bất ngờ phát sinh.

Ở bên trong đàn Quý Băng có một con Quý Nước rất đặc thù. người nó bày nhầy nhìn giống như là một khối chất lỏng màu lam vậy. Lúc này đây con Quý Nước quái dị này bỗng nhiên kêu lên một âm thanh, âm thanh kia giống như tiếng nước nở khi một cô gái khóc vậy.

Nghe được âm thanh này thì đám Quý Băng ở xung quanh ngay lập tức dừng lại hành động đang làm sau đó cả đám đồng loạt lao về phía con Quý

Nước. Nhưng một màn tiếp theo chính thức kiến cho Xuân Đức cùng những người nơi đây há hốc miệng ra.

Vô số Quỷ Băng thông thường hay tinh anh hoặc là biến dị sau khi đụng vào người con Quỷ Nước thì giống như bị hòa tan ra vậy, sau khi bị hòa tan thì liền dung nhập vào bên trong con Quỷ Nước. Mỗi khi hòa tan một con Quỷ Băng thì hình thể của con Quỷ Nước này lại lớn hơn một chút.

Cứ như vậy, không qua bao lâu thì hình thể của con Quỷ Nước kia đã đạt tới độ cao 50 mét, toàn thân nó là những con sóng gợn nhìn rất quái dị, nhìn nó không khác một con Morphling cả.

Ngay khi nó vừa hình thành thì huy động hai tay đẩy ra một cái. Từ bên trong hai bàn tay to lớn kia phóng ra hai luồng nước, hai luồng nước kia bắn thẳng đến lòng ánh sáng bảo vệ của đám người Vô Trần.

Tất cả Quỷ Băng cản đường đều bị hai luồng nước kia đồng hóa thành một bộ phận của nó.

Không có tiếng nổ “ ầm ầm” hay gì cả, hai luồng nước kia không nhìn lòng ánh sáng bảo hộ mà trực tiếp đi xuyên qua cuốn lấy 7-8 người ở bên trong đi ra bên ngoài, đi xuyên qua lòng ánh sáng.

Còn không để cho mấy người kia kịp làm ra phản ứng gì thì hai luồng nước kia đã mang theo bọn họ chui vào trong miệng con Quỷ Nước.

Vì con Quỷ Nước có hình thể trong suốt nên Xuân Đức cũng có thể nhìn thấy được rõ ràng những gì diễn ra ở bên trong nó. 7-8 tên tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh sau khi bị nó nuốt vào bên trong thì lập tức bị phân hủy.

Đầu tiên là quần áo ở bên ngoài thoáng cái bị ăn mòn sạch, sau đó chính là đến da thịt, lớp da bị ăn mòn nhanh chóng khiến cho những kẻ kia biến

thành huyết nhân, máu tươi từ bên trong cơ thể của bọn họ điên cuồng phun ra nhuộm đỏ một phần con Quỷ Nước.

Bọn họ giãy giụa càng mạnh thì quá trình phân hủy càng nhanh, không qua mấy cái hô hấp thì 7-8 người kia chỉ còn là mấy bộ xương trắng đang rơi xuống phía dưới đáy của con Quỷ Nước.

Cứ đơn giản như vậy, 7-8 tên Tinh Vương Tiên Cảnh liền đã mất mạng, một cái chết đầy đau đớn cùng bất ngờ.

Xuân Đức đứng cách đó không xa nhìn thấy cảnh này thì liền đứng hình trong giây lát nhưng hần nhanh chóng lấy lại tinh thần, tiếp sau đó hần liền chuồn đi, hần cảm thấy con Quỷ Nước này còn nguy hiểm hơn cả Nữ Hoàng Băng nữa. Tốt nhất cách càng xa càng tốt.

Không những hần nghĩ như vậy mà những người còn sống khác cũng nghĩ như vậy. Cả đám sau khi lấy lại tinh thần thì cũng ngay lập tức bỏ chạy, do con Quỷ Nước đã thôn phệ gần hết đám Quỷ Băng gần đó rồi nên cũng không có kẻ nào cản trở đám người bọn họ bỏ chạy.

“ Vèo vèo vèo...”

Chín người bay về chín hướng khác nhau, tốc độ bọn họ cực nhanh thoáng cái đã đi xa cả vài chục dặm. Nhưng vào lúc này con Quỷ Nước lại rống lên giận dữ.

“ Gào gừ...”

Tiếng gào rú của nó không khác gì tiếng những cơn sóng lớn đập vào vách đá, tiếp sau đó cả người con Quỷ Nước thoáng cái chuyển qua màu đỏ như máu, rồi nó bỗng nhiên lướt nhanh.

“ Ào ào ào...”

Khi con Quỷ Nước di chuyển tạo nên tiếng sóng vỡ bờ nghe cực kì dụ dị nhưng điều dụ dị nhất chính là tốc độ của nó, tốc độ của nó nhìn như không nhanh nhưng trên thực tế lại nhanh đến không hợp thói thường.

Nó chỉ cần lướt nhẹ một cái liền đã đuổi theo được một người trong số chín người bỏ chạy, nhẹ nhàng hút một cái tên xấu số kia liền đã bị nó hút vào bên trong cơ thể.

Còn chưa hết, nhìn thấy tám người khác đã bỏ chạy ra được rất xa thì nó bỗng dừng phân thân, từ cơ thể cao hơn 50 mét nó phân thành 8 cơ thể giống nhau có chiều cao chưa đầy 10 mét.

Cả 8 phân thân cùng một lúc tách ra đuổi theo tám người, nhìn theo 8 con Quỷ Nước đang lao đi thì trong lòng Xuân Đức có chút do dự, hẳn lúc này đang do dự là có nên cứu Mộng Tước hay không.

Dù sao nàng ta cũng là muội muội của Mộng Vân, mà hẳn với Mộng Vân lúc này lại là đang hợp tác với nhau, đôi bên cũng không hoàn toàn thật lòng với nhau nên nhiều việc rất không thuận lợi. Nếu như bây giờ hẳn cứu được Mộng Tước thì mối quan hệ song phương rất có thể tiến thêm một bước.

Đại não cấp tốc suy tính lợi và hại, sau vài giây thì hẳn quyết định nên cứu Mộng Tước, dù sao lợi vẫn nhiều hơn hại. Nghĩ liền làm, lúc này đây hẳn dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo phương hướng của Mộng Tước.

.....

Không qua bao lâu hẳn đã liền đuổi kịp Mộng Tước, lúc này đây nàng ta đang chạy trốn con Quỷ Nước quanh một ngọn núi. Con Quỷ Nước kia có lẽ do mới hình thành nên đầu óc cũng không được linh mẫn cho lắm.

Nó chỉ biết cầm đầu đuổi theo mục tiêu, mà lại không biết công kích mục tiêu, nếu nó mà liên tục công kích Mộng Tước đang chạy phía trước thì nàng ta sớm đã chết đầu còn sống đến lúc này.

Ngay lúc Xuân Đức đang định ra tay cứu giúp Mộng Tước thì âm thanh của hệ thống phụ trợ lâu ngày chưa vang lên lúc này lại xuất hiện trong đầu hắn.

“ Phát hiện sinh vật có chứa hỗn độn thiên thủy nồng độ thấp, cách vị trí đang đứng 32 dặm về phía Tây Bắc.”

Nghe được âm thanh này thì Xuân Đức thoáng cái dừng lại, trong lòng hắn thì kinh nghi bất định, mặc dù hắn chẳng biết hỗn độn thiên thủy là cái gì nhưng cứ dính đến 2 từ hỗn độn thì mặc định thứ kia bất phàm.

Hắn lúc này dò hỏi lại hệ thống phụ trợ:

“ Hỗn độn thiên thủy là thứ gì, có tác dụng gì. Đặc điểm nó ra sao?”

Xuân Đức hỏi liền một lúc ba vấn đề, vốn dĩ hắn nghĩ hệ thống phụ trợ sẽ không trả lời vì không có đủ tư liệu nhưng bất ngờ, hệ thống phụ trợ hôm nay thông minh đột xuất, nó ngay lập tức đáp lời:

“ Hỗn độn thiên thủy, thứ nước đầu tiên xuất hiện trong thiên địa có được linh trí của bản thân. Hỗn độn thiên thủy có vô vàn công dụng nhưng trọng yếu nhất nó là nguyên liệu để gia trì, nâng cấp cho bảo vệ hệ hỗn độn.... Hỗn độn thiên thủy có được linh trí nhất định, có khả năng thôn phệ, có được sức phòng ngự gần như vô cực, chỉ có thể áp dụng biện pháp phong ấn.... Do tư liệu không đầy đủ nên tạm thời chưa thể có được những tư liệu chi tiết mà chủ nhân cần.”

Xuân Đức nghe được công dụng của hỗn độn thiên thủy thì hai mắt liền tỏa ánh sáng. Lúc nhìn về con Quỷ Nước màu đỏ đang truy đuổi theo Mộng

Tước thì hấn khẽ liêm môi.

Con Quỷ Nước này chính là cơ duyên lớn thứ 3 trong cuộc đời tu tiên của hấn, chỉ cần bắt được nó sau đó dung luyện vào bản mệnh chí bảo thì sau này hấn liền có thể đi qua Ma Giới rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1048: Hỗn Động Thiên Thủy

“Biện pháp phong ấn sao? Vì sao ngày trước ta không học nhiều thêm một vài phương pháp từ Vô Địch chứ, bây giờ có mỗi một loại. Thất bại xem như xong, cầu trời là đừng có thất bại đấy.”

Xuân Đức trong lòng đang cầu nguyện, hấn nắm giữ rất nhiều sát chiêu nhưng về thủ đoạn phong cấm chỉ có một, điều này khiến cho hấn không khỏi có chút lo được lo mất.

Hít một hơi sâu để bình lặng lại sự kích động trong lòng..... Sau khi đã bình ổn lại tâm tình, Xuân Đức bắt đầu ra tay.

Toàn thân hấn pháp nguyên vận chuyển đến cực hạn, tay hấn bắt động pháp ấn. Linh hồn lực từ bên trong thế giới linh hồn cũng âm âm tuôn ra. Cũng vào lúc đó một tấm bia đá huyết sắc bị dây xích quấn quanh dần dần hiện ra.

Bắt một cái pháp ấn cuối cùng, Xuân Đức khẽ nói:

“Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia ... Giải.”

Ngay khi hấn vừa niệm xong chữ “Giải” thì cả tòa ma bia âm âm bạo phát, huyết quang từ ma bia phát ra ánh sáng nhuộm đỏ bầu trời, dù là mặt tuyết hay là những bông tuyết cũng đều bị nhuộm thành màu huyết sắc.

Cùng lúc đó những sợi xích màu đen đang quấn quanh ma bia bỗng nhiên tách rời khỏi ma bia hình thành những đầu măng xà hung tợn, cũng

vào lúc này trên tấm ma bia hiện lên hai chữ đỏ như máu mang theo sát ý kinh thiên.

“ Tà Cấm.”

Chỉ là hai chữ nhưng lại bao hàm gần như tất cả mọi loại tà ác hội tụ mà hình thành. Đến cả Xuân Đức mỗi lần nhìn thấy hai chữ này đều cảm thấy lông tơ dựng đứng.

Ngay khi “ Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia” vừa giải xong thì Xuân Đức liền chỉ tay một cái về con Quỷ Nước đang truy đuổi theo Mộng Tước. Gần như trong nháy mắt vô số đầu hung xà đáng sợ từ “ Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia” hướng về phía con Quỷ Nước mà lao đến.

Con Quỷ Nước giống như là cảm nhận được nguy hiểm chí mạng, nó không lựa chọn cứng đối cứng mà lại tự phân giải bản thân sau đó ẩn vào trong lớp tuyết, thoáng cái đã không thấy đâu.

Xuân Đức ở nơi cách đó không xa nhìn thấy như vậy thì trên mặt hiện nên vẻ lạnh lùng, miệng hằn khẽ nói:

“ Thiên Long Chi Tâm.”

Xuân Đức từ từ nhắm mắt lại sau đó dùng tâm của mình cảm nhận nhận thiên địa nơi đây. Rất nhanh thì hắn liền đã thấy con Quỷ Nước kia, nó lúc này đã tụ lại một thể đang ở phía dưới lòng đất gần ngàn mét. Nó lúc này đang điên cuồng kêu gào. Âm thanh của nó rất đặc biệt chỉ có thể dùng tâm mà cảm ứng không thể dùng tai mà phân biệt.

Xuân Đức biết con Quỷ Nước này đang gọi về những phân thân khác, hắn lúc này quyết định phải hành động thật nhanh, bằng không chút nữa 7 phân thân khác đến đây thì hắn nguy rồi.

“ Cấm.”

Hắn thốt lên một tiếng, ngay lập tức không gian xung quanh con Quỷ Nước lúc này liền bị phong ấn lại, cùng lúc đó hơn 30 đầu hung xà(bản thể là tà xích) từ trên cao lao xuống, đâm xuyên qua mặt băng tuyết đâm sâu xuống lòng đất. Thẳng hướng con Quỷ Nước mà lao đến.

“ Phập phập phập...”

Những con hung xà kia nhanh chóng lao đến nơi con Quỷ Nước đang bị giam cầm sau đó cắn lên người nó.

Ngay khi mấy chục đầu hung xà đồng thời cắn lên người con Quỷ Nước thì Xuân Đức liền cảm thấy pháp nguyên cùng linh hồn lực của bản thân đang bị xói mòn đi mãnh liệt.

“ Lực cắn nuốt thực khủng bố.”

Trong lòng Xuân Đức không khỏi kinh thán một tiếng nhưng hắn cũng không có từ bỏ, dù sao miếng ăn đã tới miệng đời nào hắn nhả ra. Bị như vậy không khiến cho hắn từ bỏ mà càng khiến cho hắn trở nên hung ác.

Xuân Đức lúc này vận dụng cả bốn nguyên hồn độn chi lực của tự thân thay thế cho pháp nguyên. Ngay lập tức tốc độ xói mòn lực lượng liền bị giảm xuống, cùng lúc này mấy chục đầu hung xà cũng lôi con Quỷ Nước từ trong mặt đất đi ra ngoài.

Con Quỷ Nước kia mặc dù rất cố gắng vùng vẫy nhưng lại không thể thoát ra khỏi 30 đầu hung xà không chế, nếu như lúc này nhìn kỹ thì có thể phát hiện trên người con Quỷ Nước đang có hàng tỷ cấm chú nguyên rửa hình thành một tấm lưới bao lấy toàn cơ thể nó, khiến cho nó chỉ có thể giãy giụa mà không cách nào thoát ra.

Dần dần con Quỷ Nước bị lôi kéo về gần “ Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia”, khi con Quỷ Nước cách “ Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia” một dặm thì từ hai chữ “ Tà Cấm” ở trên “ Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia” liên tục phát ra ánh sáng màu đỏ đậm chiếu lên cơ thể con Quỷ Nước.

Bị quang mang màu đỏ từ hai chữ “ Tà Cấm” kia chiếu lên người thì con Quỷ Nước nhanh chóng không còn giãy giụa nữa, chỉ sau vài chục cái hô hấp thì nó liền bất động. Cùng lúc đó thân thể nó nhanh chóng co lại, không qua bao lâu thì từ thân thể cao 10 mét bây giờ chỉ còn là một quả cầu to bằng nắm tay. Một quả cầu màu đỏ nhìn rất đẹp mắt.

Xuân Đức nhìn thấy kết quả như vậy thì mừng như điên, hấn ngay lập tức vươn tay ra cầm lấy viên cầu kia. Ngay khi viên cầu kia vào trong tay thì bàn tay đang nắm viên cầu của Xuân Đức liền bốc khói nghi ngút.

Xuân Đức hơi kinh hãi, theo bản năng hấn buông ra viên cầu, nhìn viên cầu màu đỏ đang trôi nổi trước mặt Xuân Đức không khỏi chửi một câu:

“ Đã bị phong ấn rồi còn không yên phận, đợi ta có thời gian liền luyện người. Thứ chết tiệt. Hừ.”

Xuân Đức chửi xong một câu thì liền dùng bốn nguyên lực bao lấy viên cầu sau đó cất đi, ngay khi hấn vừa cất viên cầu đi thì từ nhiều phương hướng khác nhau liên tiếp truyền đến tiếng rống giận.

Xuân Đức nghe được tiếng rống giận kia lập tức cảm thấy trái tim nháy lên bịch bịch, nếu là một trong 8 phân thân của con Quỷ Nước hấn còn có thể đối phó được chứ đồng thời đối phó với 2 cái, hấn nắm chắc phần thua trong tay.

Không tiếp tục do dự một giây một khắc nào, hấn nhanh chóng chạy đến vị trí của Mộng Tước kéo tay nàng ta chạy đi.

“ Còn ngây ra đó cái gì nữa, sao còn không biết đường mà chạy đi muốn đầu thai sớm à.”

Bị Xuân Đức nắm tay kéo đi, lại con bị hấn quát nhưng Mộng Tước vẫn ngây ra, nàng cứ chân chân nhìn Xuân Đức, nàng cũng hi vọng sẽ có người đến cứu nàng nhưng không ngờ người kia lại là Xuân Đức. Trong trí nhớ của nàng Xuân Đức là kẻ máu lạnh vô tình không có chuyện hấn lại vì người khác mà tự đặt bản thân vào nguy hiểm.

Nhưng lúc này đây mọi thứ đều bị đảo ngược, người bị nàng cho rằng là kẻ máu lạnh vô tình, là người nàng phản bội thì lại ra tay cứu giúp nàng. Trong lòng nàng lúc này phức tạp vô cùng, mãi sau một lúc lâu thì nàng mới thốt ra được hai từ.

“ Cảm ơn.”

Xuân Đức đang lo bỏ chạy, nghe được Mộng Tước nói vậy thì liền nói:

“ Ôn nghĩa quý gì, lo mà lấy thân báo đáp đi.”

Mộng Tước nghe vậy thì không khỏi tròn tròn mắt lên mà nhìn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1049: Hỗn Động Thiên Thủy(1)

Với khả năng chạy trốn thượng thừa của mình, Xuân Đức không qua bao lâu thì liền đã cắt đuôi được mấy con Quỷ Nước. Lúc này đây hắn lại quay về động quật nơi mà Mộng Vân đang ở lại.

Đi theo phía sau hắn còn có Mộng Tước, cô nàng này đi theo phía sau nhưng ánh mắt thì liên tục lảo liên nhìn xung quanh, thấy Xuân Đức càng ngày càng đi càng vào sâu bên trong thì nàng ta kéo áo hắn.

“ Này này, chúng ta đang đi đâu vậy?”

Nghe được Mộng Tước hỏi thì Xuân Đức vẫn tiếp tục đi tiếp, hắn không có quay đầu lại mà nói:

“ Thì quay về nơi ẩn trốn chứ đi đâu nữa, chẳng lẽ cô thích ra bên ngoài cho mấy con quái vật kia đuổi giết à?”

Mộng Tước vẫn tiếp tục nắm lấy góc áo của Xuân Đức, nàng ta hình như có chút không được tự nhiên nói:

“ Nhưng nơi này sao tối tăm như vậy? Đã vậy còn ẩm ướt nữa.”

Xuân Đức chẳng buồn quan tâm cảm xúc không đúng của Mộng Tước, hắn bình thản nói:

“ Thì ở sâu bên trong lòng đất hỏi sao trả vậy. Ánh sáng không chiếu tới thì tối thôi, nước từ bên ngầm xuống thì nơi này ẩm ướt, vậy mà cũng hỏi.

Toàn hỏi thừa. Chẳng lẽ đám thiên kiều xuất thân từ đại thế lực đều là đám bại não hết cả à.”

Bị nói là bại não thì Mộng Tước có nhỏ nhỏ tức giận, lúc này nàng chống chế nói:

“ Người mới bại não ấy, ta chẳng qua là muốn tạo không khí tốt một chút nên tìm đề tài nói chuyện, chứ ai mà không biết việc kia. Hừ.”

Xuân Đức lúc này tâm tình không tệ, hấn nhún vai nói:

“ Vậy thì tìm cái đề tài gì có chất dinh dưỡng một chút đi, ví dụ như bây giờ làm sao để mà sống chẳng hạn. Bây giờ cô cũng không phải thành viên của ta.... Việc phía sau ta không nói thì cô cũng biết rồi đây.”

Ngay khi hai người đang nói chuyện thì ở phía trước xuất hiện một thân ảnh. Người này không ai khác chính là Mộng Vân. Lúc nàng nhìn thấy Xuân Đức dẫn theo Mộng Tước đi tới thì trong mắt nàng hiện lên sự kinh ngạc.

Xuân Đức lúc này cũng đã nhìn thấy Mộng Vân, thấy nàng ta cứ đứng ngây ra đó không biết làm gì thì khi hấn đi qua liền khẽ nói vào tai nàng ta:

“ Thấy cô cùng với muội muội của mình hình như có chút gì đó không tiện nên ta đã giúp cô nói ra thân phận rồi, ở lại từ từ nói chuyện với muội muội đi. Không cần cảm ơn đâu.”

Nói xong lời này thì Xuân Đức lại tiếp tục đi sâu vào bên trong để lại Mộng Vân lúc này như bị sét đánh đứng ngây ra đó. Phải sau mấy giây thì nàng mới hồi thần lại. lúc nàng hồi thần lại định nói cái gì đó với Xuân Đức nhưng lúc này hấn đã đi xa.

Ngay vào lúc nàng ta đang bồi rồi thì một âm thanh có phần bồi rồi vang lên:

“ Tỷ.”

- --o0o---

Trọng lúc hai tỷ muội nhà Mộng đang có những giây phút bên nhau thì Xuân Đức lúc này đây đã chui vào bên trong kết giới, sau đó lấy ra “ Hồn Độn Thiên Thủy” nghiên cứu.

Bóng Ảnh lúc này cũng hiện ra, ngồi đối diện với Xuân Đức cũng đang quan sát cùng đánh giá “ Hồn Độn Thiên Thủy”.

“ Đại ca, thứ này có năng lượng thật tinh thuần. Nếu có thể hấp thụ được hẳn là sẽ giúp ích rất lớn.”

Xuân Đức gật gù tán đồng:

“ Đương nhiên ca cũng biết điều đó, có điều thứ quý này cũng không phải dạng dễ hấp thụ, hấp thụ thứ này cũng chẳng khác gì việc uống thuốc độc giải khát cả.”

Bóng Ảnh hỏi:

“ Vậy đại ca tính làm gì với thứ này?”

Xuân Đức vân vân cầm nói:

“ Ca đang suy tính nếu như dùng ý chí của bản thân thay thế ý chí của thứ nước này thì có thể khống chế được nó không? Nếu mà được thì không còn gì tốt hơn.”

Nghe vậy Bóng Ảnh liền nói:

“ Vậy lập tức thử đi đại ca, biết đâu lại được.”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Bình tĩnh nào, việc gì phải nóng. Cái thứ nước này có thể cắn nuốt lẫn vật chất lẫn linh hồn đấy, làm không khéo lại bị tổn thương linh hồn thì hỏng bét.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì cau mày:

“ Vậy làm sao bây giờ?”

Xuân Đức cười nói:

“ Không cần lo, việc này cứ để Tiểu Mộng(Mộng Ma, khí linh của Mộng Mị Ma Trảo) lo, con bé có khả năng thiêu đốt linh hồn mà.”

Xuân Đức vừa nói thì cũng không có chờ đợi mà lập tức câu thông cùng với Tiểu Mộng ở bên trong thế giới linh hồn, ngay khi hấn vừa câu thông thì Tiểu Mộng liền xuất hiện.

“ Ba ba.”

Xuân Đức khẽ dùng một ngón tay chọc nhẹ vào má của Tiểu Mộng rồi nói:

“ Ngoan. Tiểu Hồng cùng Tiểu Phong sao rồi, hai đứa nó bị thương nặng không?”

Tiểu Mộng gật đầu nói:

“ Dạ, cũng nặng. Có điều cũng không quá mức nghiêm trọng, chỉ cần một thời gian ngắn nữa liền sẽ khôi phục.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền cảm thấy an tâm hơn rất nhiều, hấn nhẹ gạt đầu ôn hòa nói:

“Vậy là tốt rồi, không sao cả. Đợi khi nào xong nhiệm vụ lần này ba ba sẽ đi đổi một chút thức ăn cho mấy đứa. Được rồi Tiểu Mộng, giúp ba ba xử lý cái thứ cứng đầu này, hủy diệt linh trí của nó giúp ba ba.”

Xuân Đức lúc này chỉ tay về phía “Hỗn Động Thiên Thủy”, Tiểu Mộng lúc này cũng nhìn theo tay hấn, khi con bé nhìn thấy “Hỗn Động Thiên Thủy” thì hai mắt liền sáng lên.

“Thứ này có vẻ ăn rất ngon.”

Vừa nói thì Tiểu Mộng liền bay lại gần “Hỗn Động Thiên Thủy” sau đó ôm lấy mà gặm.

Tiếng kêu “két két két...” ngay lập tức vang lên, có điều dù Tiểu Mộng gặm nhiều nấy chứ nhiều nữa thì cũng không cách nào làm cho viên cầu do “Hỗn Động Thiên Thủy” để lại một vết xước.

Giống như bị đau răng, Tiểu Mộng không tiếp tục gặm nữa. Nhìn viên cầu đang ôm con bé có chút bất mãn nói.

“Cứng quá đi, sò thì mềm vì sao lúc cắn lại cứng như vậy. Vậy cũng đừng trách ta, xem chiêu.”

Vừa nói thì Tiểu Mộng liền huy động song quyền liên tục đánh lên viên cầu. Cùng lúc đó một ngọn lửa màu tím từ cơ thể của Tiểu Mộng thông qua hai bàn tay bé tí truyền sang viên cầu.

Viên cầu kia ngay lập tức vặn vẹo biến hình. Cũng vào ngay lúc này một âm thanh nức nở như tiếng khóc của nữ nhân, đôi khi lại là tiếng khóc của

trẻ con liên tục vang lên. Nhưng càng về sau thì âm thanh kia càng bi thiết, nghe giống như tiếng tiếng rên của trẻ con khi bị lạnh vậy.

Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đang ở cạnh đó nghe được âm thanh khóc thê lương, bi thảm kia thì nước mắt liền trào ra. Một cảm giác đau thương khó diễn tả khiến cho cả Xuân Đức lẫn Bóng Ảnh đều không thể tự kiềm chế được cảm xúc của bản thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1050: Luyện Hóa Sơ Bộ

Nhưng vào lúc này trên người của cả hai, đồng thời tán phát ra sát khí kinh người. Không những sát khí mà còn có oán khí nhưng oán khí cùng sát khí này đều là do việc giết chóc vô số sinh linh hình thành.

Sát khí cùng oán khí mà hai người đồng thời phát ra mạnh mẽ đến mức kết giới ở bên ngoài ngay lập tức rạn nứt, từng tiếng “rắc rắc” vang lên. Thoáng một cái, cả kết giới đã bị rạn nứt giống như mạng nhện.

Qua thêm ba bốn lần hô hấp thì kết giới liền không chịu nổi, cả kết giới “âm âm” sụp đổ, từng luồng sát khí đỏ ngòm cùng với vô số oán khí hình thành những khuôn mặt dữ tợn bộc phát đi ra, bao trùm hết khu vực bên trong động quật.

Đang đứng ở bên ngoài cùng nhau nói chuyện, hai tử muội Mộng Vân, Mộng Tuyết đột nhiên thấy cảnh tượng như vậy thì cả hai đều thất kinh. Ngay khi hai người còn chưa biết nên làm gì tiếp theo thì bỗng nhiên sát khí cùng oán khí bỗng chốc tiêu tán.

Nói đúng hơn là nó được hai người Xuân Đức cùng Bóng Ảnh thu về. Ngay khi sát khí cùng oán khí được thu lại thì cái kết giới lúc trước cũng một lần nữa được dựng lên, ngăn cách giữa bên trong với bên ngoài.

.....

Ở bên trong kết giới, Xuân Đức nhìn Bóng Ảnh nói:

“ Thứ kia vậy mà có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của chúng ta. Quả là thiên địa tạo hóa có khác.”

Bóng Ánh gật đầu:

“ Quả thực bất phàm, đến ngay cả đệ mà cũng bị ảnh hưởng, thật khó tin lại có một thứ như vậy tồn tại.”

Xuân Đức cũng gật đầu, sau đó hần nhìn qua Tiểu Mộng hỏi:

“ Làm sao rồi Mộng Mộng?”

Tiểu Mộng lúc này đang ôm viên cầu còn to hơn cả cơ thể của cô bé bay đến trước mắt Xuân Đức khoe khoang.

“ Hi. Mộng Nhi đã ra tay thì không gì là không thể giải quyết, ba ba nhìn xem thứ này đã hoàn toàn bị hủy đi linh trí, bây giờ chỉ cần ba ba dùng hồn niệm mình xâm nhập vào trong là có thể khống chế được nó. Mà thứ này ăn ngon quá.”

Vừa nói Tiểu Mộng lại nhin không được mà lại gặm một miếng thật lớn, do hỗn độn thiên thủy đã mất đi linh trí nên nó không còn khả năng phòng ngự như lúc ban đầu nữa, dễ dàng bị Tiểu Mộng gặm mất một miếng lớn.

Xuân Đức thấy vậy thì ngay lập tức lấy lại viên cầu màu đỏ kia, dùng một ngón tay chọt chọt má của Tiểu Mộng, Xuân Đức răn dạy.

“ Không được tùy tiện ăn lung tung như vậy, thứ này không phải để ăn nghe chưa. Thứ này ba ba còn cần dùng đến.”

Tiểu Mộng giống như là không nghe thấy lời Xuân Đức nói, sau khi nuốt xuống một miếng kia thì liền gương đôi mắt to tròn lên nhìn Xuân Đức, manh manh nói:

“ Ba ba xin cho thêm một miếng nữa đi.”

Nhìn bộ dạng khả ái của Tiểu Mộng, lại nhìn hỗn độn thiên thủy ở trong tay, Xuân Đức lúc này có phân vân. Nhưng lúc sau hắn vẫn là cho Tiểu Mộng một phần, cũng coi như là trả công cho con bé.

Tiểu Mộng sau khi nhận lấy phần thưởng mà Xuân Đức đưa cho thì cũng không có xin thêm nữa, con bé ngay lập tức bay vào lại bên trong thế giới linh hồn của hắn.

Sau khi Tiểu Mộng đi rồi, Xuân Đức ngay lập tức dùng hồn niệm của mình xâm nhập vào bên trong “ Hỗn Độn Thiên Thủy”.

Hồn niệm của hắn vừa vào “ Hỗn Độn Thiên Thủy” thì giống như trâu đất xuống biển vậy không thấy tăm hơi. Có điều hắn cũng không có kinh hoàng, sự việc như vậy hắn đã liệu định từ trước rồi.

Lúc này đây hắn vẫn tiếp tục truyền hồn niệm vào bên trong “ Hỗn Độn Thiên Thủy”. Ở bên cạnh Bóng Ảnh lúc này cũng giúp hắn một tay. Hai người chung sức đồng lòng luyện hóa “ Hỗn Độn Thiên Thủy”.

Một giờ đi qua....

Hai giờ đi qua....

Trời quả không phụ người có lòng, sau hơn hai giờ liên tục dùng hồn niệm lạc ấn tinh thần ấn kỳ vào bên trong viên cầu “ Hỗn Độn Thiên Thủy” thì rốt cuộc Xuân Đức cũng đã thành công.

Thở ra một hơi, lau đi mồ hôi ở trên trán, Xuân Đức lúc này tung tung viên cầu trên tay một cách vui vẻ. Tâm niệm vừa động, hắn liền chuyển đổi hình thái của Hỗn Độn Thiên Thủy.

“ Biến thành Quỷ Nước nào.”

Xuân Đức tung quả cầu ra xa, ngay lập tức quả cầu liền biến đổi hình thái, thoáng cái đã biến thành một con Quỷ Nước cao 10 mét.

“ Tấn công.”

Xuân Đức lại tiếp tục ra lệnh cho Quỷ Nước tấn công vào kết giới, con Quỷ Nước ngay lập tức đánh mạnh vào kết giới, cả kết giới trong nháy mắt vỡ tan.

Xuân Đức lúc này nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Đệ thử dùng ngọn giáo bóng tối tấn công nó xem nào, để xem lực phòng ngự của nó biến thái đến mức nào.”

Bóng Ảnh gật gật đầu sau đó đứng dậy, tay hắn khẽ nắm vào hư không một cái. Một ngọn giáo tà ác bỗng nhiên xuất hiện trong tay hắn, tiếp sau đó Bóng Ảnh vận dụng vài phần sức mạnh ném thẳng ngọn giáo vào con Quỷ Nước.

“ Keng...”

Một âm thanh chói chói vang lên, ngọn giáo bóng tối vậy mà không thể đâm xuyên vào cơ thể con Quỷ Nước. Sau khi ngọn giáo bóng tối bắn lên người con Quỷ Nước thì liền bị bắn ngược về phía sau.

Thấy vậy một màn thì Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đồng thời kinh ngạc. Bóng Ảnh lúc này lại khẽ vung tay một cái, ngọn giáo bóng tối đang rơi trên mặt đất lại bay vào trong tay hắn.

“ Để xem lần này còn đỡ được không?”

Cả người Bóng Ảnh lúc này bốc lên tà khí ngùn ngụt. Hấn vận dụng đến 8 thành lực lượng ném ra một giáo.

Xuân Đức thấy Bóng Ảnh quyết ăn thua đủ với con Quỷ Nước thì không khỏi cười cười. Nhưng Xuân Đức quên rằng hấn đang ở sâu bên trong lòng đất mà nơi đây nếu gặp chấn động lớn thì rất có thể sụp xuống.

Nhưng lúc hấn kịp nhớ ra thì cũng đã muộn, ngọn giáo bóng tối mang theo uy lực khủng bố bắn đến giữa ngực con Quỷ Nước.

“ Uỳnh...”

Một âm thanh nổ mạnh vang lên, cùng lúc đó một luồng sóng xung kích khủng bố khuyết tán ra mọi nơi, không gian nơi này thoáng cái không chịu nổi lực tác động như vậy, bắt đầu có dấu hiệu bất ổn, đất đá ở phía trên bắt đầu sụp xuống, mặt đất thì nứt ra.

Xuân Đức vừa nhìn thấy cảnh này thì theo bản năng liền bỏ chạy, tốc độ bỏ chạy của hấn cực nhanh thoáng cái đã vọt ra ngoài, vừa ra bên ngoài thì hấn liền đã thấy hai người Mộng Tước cùng Mộng Vân đang tròn mắt mà nhìn vào trong này.

Không một lời giải thích, Xuân Đức túm áo của hai nàng kia đồng thời kéo đi, về phía Bóng Ảnh khi thấy Xuân Đức bỏ chạy thì liền đã hóa thành khối đen dung nhập vào cơ thể hấn.

.....

Xuân Đức vừa chạy ra khỏi cái động quật bên dưới lòng đất thì cả cái động quật lúc này “ ầm ầm” sụp xuống.

Nếu như hấn mà chạy không nhanh thì rất có thể lại bị chôn sống dưới đó rồi, tuy vẫn có thể thoát ra ngoài nhưng cái quá trình kia hấn chẳng

muốn trải nghiệm chút nào.

Ngay khi Xuân Đức vừa ra bên ngoài thì con Quỷ Nước cũng chạy ra theo, tuy ăn một kích gần như toàn lực của Bóng Ảnh nhưng nó chẳng có chút bị thương hay gì cả, mọi thứ vẫn bình thường như lúc ban đầu.

Một lần nữa chứng kiến sự cường hãn về lực phòng ngự của con Quỷ Nước thì trong lòng Xuân Đức không khỏi kinh thán.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1051: Bắt Quỷ Nước

Nhưng ngay vào lúc trong lòng hấn kinh thán thì sắc mặt hấn thoáng cái thay đổi. Ánh mắt của hấn lúc này nhìn về một phương hướng, ở phương hướng kia hấn nhìn thấy hai con Quỷ Nước đang cực tốc di chuyển về phía bên này, mỗi con có độ cao không dưới 50 mét.

Nhìn thấy cảnh này thì lông mày hấn không khỏi nhăn lại, trong lòng hấn trầm nghĩ.

“Cái quái gì vậy, mới có chưa đầy ba giờ mà lại cao đến 50 mét rồi, đám này sẽ không phải thôn phệ sạch đám Quỷ Băng trên những hòn đảo còn lại rồi chứ.”

Hai người Mộng Tước, Mộng Vân lúc này cũng đã phát hiện ra hai con Quỷ Nước, Mộng Vân thì lần đầu tiên nhìn thấy Quỷ Nước nên thần tình nàng ta vẫn bình thường, đã vậy con xen lẫn sự hiếu kỳ. Duy chỉ có Mộng Tước đã từng nếm sự lợi hại của Quỷ Nước, sau khi nhìn thấy hai con Quỷ Nước to lớn kia thì mặt cắt không ra giọt máu.

Theo bản năng nàng ta hướng về Xuân Đức bên cạnh để tìm cảm giác an toàn nhưng khi nhìn thấy sắc mặt Xuân Đức cũng không tốt thì trái tim nàng ta thoáng cái đập nhanh lên vài lần.

Về phần Xuân Đức lúc này thì đang suy tư làm sao đối phó với hai con Quỷ Nước. Đại não của hấn cấp tốc suy nghĩ, bỗng nhiên linh quang chợt lóe, hấn đột nhiên nghĩ ra một cách có phần không được khả thi cho lắm.

Có điều hần cũng không quá quan tâm đến việc kế kia có khả thì hay không. Trước hết cứ thử cái đã, được thì tốt mà không được thì chạy.

Hần lúc này dùng hồn niệm khổng chế cho con Quỷ Nước biến thành hai sợi dây to lớn dài hàng dặm, sau đó lại lệnh cho Quỷ Nước tấn công hai con Quỷ Nước khác đang lao đến đây.

“ Đi”

Xuân Đức khẽ quát một tiếng, hai sợi dây khổng lồ được hình thành từ con Quỷ Nước của hần lấy tốc độ nhanh như chớp giạt bắn tới hai con Quỷ Nước khác. Hai con Quỷ Nước khác linh trí không cao, nhìn thấy hai sợi dây bay đến thì cứ trơ mắt ra mà nhìn, để mặc hai sợi dây quấn quanh cơ thể bọn chúng.

Nhưng ngay khi Xuân Đức vừa điều khiển cho hai sợi dây kia quấn chặt lấy con Quỷ Nước thì sắc mặt liền tái mét, hần cảm nhận được lực cắn nuốt vô cùng cường đại đến từ hai con Quỷ Nước, nó khiến cho linh hồn lực cùng pháp nguyên nhanh chóng tiêu hao.

Nhưng vào lúc này hần bỗng nhiên lại nghĩ đến một biện pháp. Hần lúc này nhìn qua hai người Mộng Vân cùng Mộng Tước nói:

“ Truyền tiên lực của các ngươi vào cái này.”

Xuân Đức vừa nói thì liền điểm vào hư không 5 cái, một vòng tròn thật lớn với một ngôi sao màu đỏ chính giữa hiện ra. Trên cả vòng tròn cùng ngôi sao kia liền tụ có những hoa văn, đồ án phức tạp chớp động nhìn vô cùng thần bí. Nhất là khi vòng tròn cùng ngôi sao lại quay ngược chiều với nhau hình thành nên một cái gì đó vô cùng huyền diệu

Mộng Vân cùng Mộng Tước lúc này nhìn thấy vòng tròn cùng ngôi sao trước mắt thì thoáng do dự nhưng khi nhìn thấy sắc mặt lạnh tanh của Xuân

Đức đang nhìn hai nàng thì cả hai đều khẽ cắn răng ngà sau đó đặt bàn tay lên cái vòng tròn ở trước mắt.

Vừa chạm vào vòng tròn kỳ bí thì sắc mặt của cả hai người đồng thời trắng bệch, bọn họ cảm thấy một lực hút khủng bố đang rút đi tiên lực bên trong cơ thể bọn họ. Tiên lực bên trong cơ thể bọn họ cứ như nước tràn bờ đê không thể không chế thoát ra ngoài.

Bọn họ lập tức muốn rút tay ra khỏi cái vòng tròn kỳ bí kia nhưng lại phát hiện làm cách nào cũng không thể rút ra khỏi nhưng ngay vào lúc hai người hoảng loạn thì Xuân Đức lại nói:

“ Bình tâm tĩnh trí, hai người các ngươi không chết được thôi cùng làm chỉ thành phế nhân là cùng. Cứ yên tâm ở ta.”

Xuân Đức không nói thì thôi, vừa nói ra thì tí nữa làm cho hai người Mộng Vân cùng Mộng Tuyết tức phun máu, cái gì mà không chết cùng lắm chỉ thành phế nhân, ở tiên giới phế nhân so với chết thì còn đáng sợ hơn nhiều, vậy mà Xuân Đức cũng có thể nói ra được.

Nếu không phải không thể phân tâm cùng cử động thì hai người Mộng Vân cùng Mộng Tuyết đã sớm xông lên liều mạng cùng với Xuân Đức rồi. Hoặc ít nhất cũng phải chửi hấn vài câu cho đỡ tức.

.....

Xuân Đức cũng mặc kệ hai người nghĩ gì. Hấn lúc này không có nhiều tâm tư để ý đến hai người, ngay khi rảnh tay thì hấn liền dùng hồn niệm gọi ra “ Sát Hồn” cùng “ Ma Hồn”, đương nhiên là không thể thiếu được Tiểu Mộng.

Ngay khi hấn vừa dùng hồn niệm triệu hồi ba người thì ngay lập tức cả ba đồng thời xuất hiện.

“ Ba ba.”

“ Đại ca”

“ Đại ca”

Khi ba người vừa xuất hiện nhìn thấy Xuân Đức thì liền lên tiếng chào hỏi. Xuân Đức thấy ba người xuất hiện thì liền gật gật đầu sau đó nói nhanh, phương án mình vừa nghĩ ra.

“ Chúng ta đang đối mặt với một thứ cực kỳ khó chơi... Chúng ta cần phải làm thế này.... Thế này.... Mọi người trước hết phải làm thế này... Tiểu Mộng cùng với Bóng Ảnh sẽ làm như vậy như vậy nghe chưa.... Sau đó Long Sát cùng Nguyên Ma sẽ làm như vậy... Đã rõ chưa?”

Ba người nghe xong thì đồng thời gật đầu:

“ Đã rõ.”

Xuân Đức cũng gật đầu, hấn nhìn Bóng Ảnh cùng Tiểu Mộng nói:

“ Bắt đầu đi, trước hết hủy đi linh hồn hai thứ kia.”

Tiểu Mộng lúc này lại nói:

“ Ba ba, gọi thêm A Mạnh nữa, tên kia vừa lĩnh ngộ được Băng Hồn Thuật cùng với Độc Hồn Thuật.”

Xuân Đức nghe được Tiểu Mộng như vậy thì thoáng sửng sốt nhưng cũng không hỏi nhiều thêm, hấn lập tức triệu hồi A Mạnh đi ra.

Ngay khi hấn vừa liên hệ với A Mạnh thì liền được phản hồi, ngay sau đó một con quái vật mười hai đầu hung tợn xuất hiện. Không có thời gian giải thích cho A Mạnh nữa hấn nói:

“ A Manh nhớ làm theo Tiểu Mộng. Chỉ cần làm giống Tiểu Mộng là được, biết chưa?”

A Manh gật đầu:

“ Dạ biết.”

Tiếp sau đó Bóng Ảnh, A Manh cùng với Tiểu Mộng đồng thời đi tới sát vòng tròn huyền ảo đang ở gần đó truyền lực lượng vào trong.

Tiểu Mộng truyền lực lượng thiêu đốt linh hồn, Bóng Ảnh thì là ma diệt thần trí, còn A Manh là đóng băng linh hồn.

Ba lực lượng bất đồng nhưng thông qua “ Đồng Tâm Trận” lại hình thành một thể sau đó được truyền đến cho con Quỷ Nước của Xuân Đức.

Hai con Quỷ Nước khác không biết được mưu kế âm hiểm của Xuân Đức nên lúc này vẫn đang vô tư cắn nuốt lực lượng từ sợi dây đang quấn quanh trên cơ thể.

Nhưng rất nhanh thì hai con Quỷ Nước kia liền bắt đầu gào rú thê lương, toàn thân bọn chúng bốc lên ngọn lửa màu tím rùng rục, đôi khi lại đan xen một chút hắc khí.

Nhưng đáng sợ nhất hẳn là “ Băng Hồn Thuật “ của A Manh, “ Băng Hồn Thuật” này không chỉ đóng băng linh hồn mà còn đóng băng luôn cả thân thể hai con Quỷ Nước. Ở phần đầu của hai con Quỷ Nước, tại sâu bên trong có một khối băng lớn đang lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được hình thành và phát triển ra xung quanh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1052: Long Sát-Nguyên Ma

- ---o0o---

Ngay khi Xuân Đức cùng mọi người đang cố gắng thủ tiêu hai con Quỷ Nước thì ở phương xa liên tục có tiếng gầm rú vang trời. Hiện nhiên các phân thân còn lại của con Quỷ Nước lúc trước đã phát hiện ra tình huống không ổn của đồng bọn.

Xuân Đức nghe được tiếng gầm kia thì sắc mặt bất biến, hấn lúc này không một chút do dự liền mở ra Thiên Huyền Cánh sau đó bay vọt về một con Quỷ Nước gần nhất.

Xuân Đức cũng không có định giao chiến với cái đám kháng vật lý 96,69% này. Hấn chỉ muốn dụ bọn chúng rời xa nơi đây mà thôi, đợi đến lúc “Sát Hồn” cùng “Ma Hồn” có thể đoạt xá được hai phân thân kia thì đến lúc đó lại tính tiếp.

.....

Đúng như Xuân Đức dự kiến, do đám Quỷ Nước này mới hình thành chưa bao lâu nên linh trí cực kì có hạn, chỉ cần hấn vận dụng vài thủ đoạn nho nhỏ liền có thể dẫn dụ 5 phân thân còn lại.

Có điều dẫn dụ đám này cũng không phải là một cái gì đó thú vị, trên đường dẫn dụ hấn thi thoảng lại bị một lần công kích linh hồn của đám chết tiệt kia, công kích linh hồn của đám này còn dữ dội hơn cả Nữ Hoàng Băng nữa.

Công kích linh hồn của Nữ Hoàng Băng ít ra thì còn có thể đỡ được nhưng đám này công kích thì lại xuyên qua tất cả, trực tiếp tấn công vào linh hồn, tuy không gây sát thương gì lớn nhưng nó lại vô cùng ảnh hưởng đến tốc độ chạy trốn của Xuân Đức.

Mấy lần tí nữa thì bị đám kia đuổi kịp. Nếu mà không may bị đám này nuốt vào bên trong thì hẳn cảm thấy mình chắc cũng không sống được bao lâu. Nhớ đến cảnh tượng lúc trước, mấy tên Tinh Vương Tiên Cảnh bị nuốt vào bên trong thì liền biến thành bộ xương mà lòng hẳn không khỏi ớn lạnh. Hẳn cũng không muốn chết một cách đầy đau đớn như vậy đâu.

Nghĩ như vậy thì hẳn không khỏi tăng nhanh tốc độ của bản thân, kéo dài khoảng cách của hai bên.

.....

Trong khi Xuân Đức đang dẫn dụ 5 phân thân khác của con Quỷ Nước thì ở bên này, đám này Bóng Ảnh cũng đã hạ gục được hai phân thân khác.

Nhìn hai phân thân đã hoàn toàn không gãy giữa nửa thì Bóng Ảnh liền thở ra một hơi, hẳn nhìn qua “Ma Hồn” cùng “Sát Hồn” nói:

“Đến lượt hai các ngươi nếu như thành công thì không cần chờ đến sau này nữa, bây giờ các ngươi liền có bản thể của chính mình.”

Ma Hồn cùng Sát Hồn nghe được sắp có nhục thân thì càng thêm kích động, cả hai đồng thời liếm môi một cái sau đó nhìn Bóng Ảnh nói:

“Nhị ca yên tâm, bọn ta sẽ không làm cho nhị ca cùng đại ca thất vọng.”

Tiếp sau đó cả hai đồng thời bay về phía hai phân thân của con Quỷ Nước, thông qua miệng của bọn chúng chui vào bên trong. Ngay khi “Ma

Hồn” cùng “ Sát Hồn” chui vào bên trong hai phân thân thì hai phân thân kia bắt đầu có những thay đổi vi diệu.

Một phân thân thì bốc lên sát khí màu đỏ nhàn nhạt, một cái thì lại bốc lên ma khí màu đen nhìn khá là dị.

Thấy cảnh này thì Tiểu Mộng nhìn qua Bóng Ảnh hỏi:

“ Ảnh thúc, vì sao ba ba lại muốn cho hai tên này thân thể, để hai tên kia làm nô bộc cho Mộng Nhi không phải tốt hơn sao. Hai tên kia ngoại trừ vẻ mặt hung ác thì chẳng được tích sự gì, cho bọn chúng nhục thân cũng bằng thừa, để bọn chúng làm nô bộc cho Mộng Nhi, còn hai cái thân thể kia làm thức ăn cho Mộng Nhi mới là tốt nhất á. Ba ba chẳng biết tính toán gì cả.”

Bóng Ảnh đang theo dõi biến đổi hai phân thân Quỷ Nước nghe được Tiểu Mộng nói như vậy thì khóe miệng hắc không khỏi co giật mấy lần. Nhìn cái bộ dạng thèm nhỏ dãi của Tiểu Mộng thì hắc liền biết con bé đang suy nghĩ cái gì rồi.

Hắc lúc này trầm nghĩ trong lòng:

“ Nếu để cho Tiểu Mộng ăn một ít thì hắc đại ca không nói gì đâu. Dù sao con bé cũng có công lớn trong việc thu phục hai phân thân kia.”

Nghĩ vậy thì hắc liền hướng Tiểu Mộng nói:

“ Mộng Mộng muốn ăn phải không? Được rồi, cho Mộng Mộng ăn một tí đấy nhưng nhớ chỉ là được ăn một ít thôi đấy không được ăn nhiều đâu, bằng không Ảnh thúc rất khó bàn giao với ba ba của Tiểu Mộng.”

Tiểu Mộng đang lau nước miếng, nghe vậy thì theo bản năng hỏi:

“ Ảnh thúc nói thật à?”

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“ Thật.”

Nghe được Bóng Ảnh xác định, Tiểu Mộng liền không một chút do dự bay đến con Quỷ Nước của Xuân Đức, sau đó lấy đi một phần làm của riêng.

Tiểu Mộng cũng không có ăn một mình mà mang về phân cho A Manh một ít, con bé nói:

“ Cho này, cầm lấy.”

A Manh thấy được chia phần thì lúc này cũng nhận lấy sau đó cảm ơn:

“ Cảm ơn Mộng tử.”

Tiểu Mộng gật đầu nói:

“ Ừm. Ăn đi ngon lắm á. Còn phần này là để cho mấy người Phong Phong, Hồng Hồng cùng Tiểu Thiên, Tiểu Cốt.”

Tiểu Mộng lại phân ra bốn phần khác cất đi. Bộ dạng đại tỷ đầu để dành kẹo cho đám em út ở nhà.

Ở cạnh đó hai người Mộng Vân, Mộng Tước nhìn thấy một màn như vậy thì hai mặt tròn to, tí nữa không khỏi cắn đút đầu lưỡi.

Bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy khí linh có thể rời bỏ đi bảo vật mà vẫn có thể hoạt động như bình thường, cái này lật đổ hết thường thức cơ bản của hai người. Bình thường khí linh dù có mạnh đến đâu cũng không thể tự rời bỏ đi bảo vật mà nó ký gửi.

Giống như khí linh của Thân Võ Nguyên Tháp vậy, mặc dù nó vô cùng cường đại nhưng cũng chỉ có thể quanh quẩn bên trong tháp mà không thể tự mình đi ra ngoài. Ở bên trong tháp nó có thể là thiên hạ vô địch nhưng một khi đi ra ngoài thì liền giống như sâu kiến, tu sĩ Tinh Quân Tiên Cảnh liền có thể dùng một ngón tay dí chết nó.

Nhưng bây giờ, Mộng Ma cùng với A Mạnh rõ ràng là hai khí linh nhưng hết lần này tới lần khác lại có thể rời xa vật chủ, hơn thế nữa thực lực lại rất mạnh. Hai nàng suy tính một chút nếu như hai nàng mà ở thời kỳ toàn thịnh liên thủ lại với nhau thì có thể chiến thắng một trong hai tiểu khí linh.

Nhưng nếu như hai tiểu khí linh này cùng nhau liên thủ thì hai người chắc chắn là kẻ chiến bại. Còn nếu như hai khí linh này mà kết hợp cùng với bảo vật bản mệnh thì hai người không cần đánh nữa làm gì.

.....

Nhưng vào lúc này hai tiếng cười man dại vang lên, làm cho tất cả mọi người nơi đây giật cả mình.

“ Ha ha. Thân thể, ta có thân thể. Thật mạnh ha ha ha.”

“ Khặc khặc. Cuối cùng cũng không cần chờ đến ngày kia nữa rồi, bây giờ ta cũng có thân thể.”

Hai âm thanh này phát ra từ bên trong miệng của hai phân thân Quý Nước. Bóng Ảnh nghe được hai tiếng cười điên cuồng này thì cũng nhếch môi lên nói:

“ Thành công rồi, xem ra lần này đã không uổng công.”

Ở xa xa, hai phân thân của Quỷ Nước lúc này từ từ thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành hai thanh niên bộ dạng na ná như Xuân Đức thì liền dừng lại, một người thì sát khí lãng thiên, đôi mắt đỏ rực như máu, cả người phát ra khí tức cuồng bạo khát máu.

Kẻ còn lại thì cả người lại phát ra khí tức âm trầm như từ nghĩa địa vậy, đôi mắt trắng dã vô cảm đánh giá mọi thứ, một đầu tóc trắng rối mù nhìn khá là kinh dị, kẻ này có bộ dạng khá giống Bóng Ảnh có điều so với Bóng Ảnh thì âm trầm hơn rất nhiều.

Cả hai lúc này đồng thời bay đến trước mặt đám người Bóng Ảnh, nhìn Bóng Ảnh, Long Sát hỏi:

“ Nhị ca, chúng ta bây giờ làm gì tiếp theo?”

Bóng Ảnh nhìn hai người nói:

“ Còn làm gì nữa, đi hiệp trợ đại ca bắt nốt 5 phân thân còn lại. Nếu hai tên các người có thể cắn nuốt được 5 phân thân còn lại thì hẳn là sẽ mạnh lên rất nhiều đấy.”

Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này đều gật đầu, Tiểu Mộng cùng A Manh cũng vậy, tiếp sau đó cả đám người bắt đầu chạy đi tìm kiếm Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1053: Thành Công Tôm Gọn

- --o0o---

Trở về với Xuân Đức.

Lúc này đây hắn đang phải dùng hết khí lực để chạy, vừa chạy hắn vừa lầm bầm:

“ Sao đám Tiêu Mộng còn chưa đuổi tới nữa, chắc là do hai tên ăn hại kia làm chậm chễ, hai tên kia cũng quá vô dụng đi chứ, cả mấy tiếng rồi còn chưa đoạt xá xong hai cái phân thân nữa à. Nuôi các người quả thực tốn cơm mà, đang lý phải bóp chết các người từ nhỏ cho rồi, thùng cơm.”

Nhìn ra phía sau thấy 5 phân thân của con Quỷ Nước tốc độ càng lúc càng nhanh đuổi theo bản thân thì Xuân Đức không khỏi cảm thấy nhức đầu.

Ngay lúc hắn đang cảm thấy phiền muộn vô cùng thì bất chợt cảm thấy nguy hiểm đến từ phía bên trái. Ngay khi hắn còn chưa kịp làm ra động tác né tránh chỉ vừa vận chuyển hộ thân pháp nguyên thì liền cảm thấy một thứ gì đó đâm phải.

“ Âm...”

Một tiếng nổ mạnh vang lên, Xuân Đức bị lực đạo phản chấn khiến cho phải chậm lại vài nhịp, ngay khi hắn vừa chậm lại vài nhịp thì liền ăn liên hoàn chương từ 5 phân thân Quỷ Nước đành tới.

Bị 5 luồng hỗn độn thiên thủy bắn trúng Xuân Đức ngay lập tức như điều đứt dây bay về xa xa, vừa bay hấn vừa phun ra không ít máu tươi, may mà có Thiên Cốt Giáp bảo vệ bằng không hấn cũng không phải chỉ bị thương có chút như vậy.

Trong quá trình bay ngược thì liền nhìn thấy hai thân ảnh quen thuộc đang dùng đôi mắt oán độc nhìn hấn. Hai người này hấn đều biết, một người tên là Vô Trần, kẻ còn lại tên là Hồng Liên, hai người này hấn đều biết được từ trong miệng của Mộng Tước.

Khi vừa nhìn thấy hai người kia thì Xuân Đức có đôi chút kinh ngạc nhưng ngay sau đó chính là tức giận, bị người đánh lên không tức giận mới là lạ. Hấn lúc này tranh thủ bấm vài ấn quyết, máu tươi vừa bị hấn phun ra lúc trước ngay lập tức bốc cháy giữa không trung.

Làm xong điều này thì Xuân Đức cũng không có do dự nán lại mà ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy. Về phần hai tên kia thì Xuân Đức xem như không nhìn thấy.

Nhìn thấy Xuân Đức cùng với 5 phân thân của Quỷ Nước đã đi xa thì Hồng Liên liền nhìn qua Vô Trần nói:

“ Vô Trần sư huynh chúng ta giờ làm sao?”

Vô Trần lúc này nhìn theo phương hướng nơi Xuân Đức biến mất thì không khỏi nhăn chặt mày.

“ Lần trước sư muội đánh lên người này không thành, bây giờ chúng ta lại một lần nữa ám toán hấn. Hai bên đã kết tử thù, bây giờ chỉ có thể nhân lúc hấn đang bị 5 con quái vật kia truy sát mà giết hấn. Có như vậy chúng ta mới có một con đường sống.”

Hồng Liên nghe vậy thì gật đầu, trong mắt nàng ta liên tục lóe lên ánh sáng lạnh nhưng sau một lúc thì nàng ta lại cau mày nói:

“ Nhưng tên kia tốc độ quá nhanh, đã thế lúc này còn cảnh giác hai người chúng ta. Vậy làm sao để giết hắn.”

Vô Trần lúc này âm lãnh cười cười:

“ Hừ, không cần chúng ta ra tay, 5 con quái vật kia sẽ thay chúng ta giết hắn. Ta cũng không tin hắn có thể chạy mãi được.”

Vô Trần nói như vậy cũng chỉ là vãn hồi mặt mũi, thực tế hắn cũng không có cách nào đối phó với Xuân Đức cả. Nếu không phải vì lúc này đây Xuân Đức không hiểu vì sao lại bị 5 con quái vật truy sát thì hắn cũng không dám đi đánh lên Xuân Đức.

Nhưng hắn cũng không ngờ, Xuân Đức bị hắn đánh lên, vị 5 con quái vật kia đánh lên người vậy mà chỉ bị phun dăm ba ngụm máu tươi sau đó lại vẫn khỏe mạnh như thường, lại còn dùng tốc độ nhanh hơn cả lúc trước bỏ chạy. Điều này khiến cho tảng đá trong lòng hắn càng lúc càng nặng.

- --o0o---

Thời gian lại đi qua gần một giờ.

Xuân Đức lúc này bỏ chạy cũng đã cảm thấy có chút mệt, chờ mãi mà không thấy có tiếp viện đến hắn có chút mất kiên nhẫn, lúc trước hắn bị đánh lên lại bị 5 con quái vật đánh trúng nhìn giống như là không bị thương gì nhưng trên thực tế hắn lại bị thương không nhẹ. Chẳng qua là hắn đang cố gắng chống cự mà thôi.

Ngay lúc hắn định tăng tốc độ cắt đuôi 5 con quái vật thì bỗng nhiên cảm ứng được từ hướng đông bắc có dao động quen thuộc. Cảm nhận được

mấy luồng dao động quen thuộc này thì Xuân Đức cũng nhẹ thở ra một hơi.

“ Đợi nửa năm mới đến.”

Tiếp sau đó Long Sát cùng Nguyên Ma phân ra kiếm chế hai phân thân Quỷ Nước, còn con Quỷ Nước của Xuân Đức lúc này cũng tự mình ngăn cản một con Quỷ Nước khác. Hai phân thân khác thì lại bị Bóng Ảnh dùng phương pháp đặc thù dẫn dụ đi.

Xuân Đức thấy vậy thì lúc này mới dám dừng lại thở ra một hơi. Hắn nhìn qua phía Mộng Vân hỏi:

“ Các người làm cái quỷ gì mà giờ này mới đến vậy?”

Mộng Vân lúc này cũng rất là vô tội nói:

“ Không phải mọi người không muốn tới sớm mà tốc độ của người quá nhanh, đã vậy còn không theo phương hướng nhất định, cứ lúc một lại chuyển hướng khiến cho chúng ta không tài nào đuổi kịp.”

Lúc này Tiểu Mộng cùng A Manh cũng bay lại gần Xuân Đức, ngồi trên vai của hắn, thấy hắn sắc mặt không tốt thì Tiểu Mộng hỏi:

“ Ba ba bị thương sao?”

Xuân Đức nghe được Tiểu Mộng hỏi thì lắc đầu nói:

“ Không có, chỉ là có chút mệt. Mà thôi việc này để sau đi, nhanh hiệp trợ Long Sát cùng với Nguyên Ma giết chết mấy phân thân ở nơi này. Sau đó còn phải đi giúp Bóng Ảnh nữa.”

“ Vâng. Ba ba.”--- Tiểu Mộng cùng A Manh đồng thời lên tiếng đáp lời.

Đã có kinh nghiệm từ lần trước đó, lúc này đây Xuân Đức lại làm giống như lúc trước. Sau khi tạo ra “Đồng Tâm Trận” thì hắn liền cùng với những người khác bắt đầu công kích hai phân thân đang bị Long Sát cùng Nguyên Ma dây dưa.

Kể ra cũng may, Hỗn Độn Thiên Thủy này vừa mới hình thành chưa bao lâu nên linh hồn có phần bạc nhược nếu như mà có vài chục năm hay vài trăm năm thì Xuân Đức đừng hòng có thể tiêu diệt được nó.

.....

Vì đã có kinh nghiệm từ lần trước nên lần này chỉ cần một giờ thì Xuân Đức cùng với những người khác liền đã có thể hạ gục một lúc ba phân thân khác của con Quỷ Nước.

Tiếp sau đó mọi người lại đi tìm Bóng Ảnh, lần này thì mọi người cũng không cần phải tìm bao lâu thì liền đã thấy Bóng Ảnh đang cùng với con Quỷ Nước đánh nhau.

Trận chiến này vô cùng kinh khủng, hai bên liên tục đối cứng với nhau, sóng xung kích liên tục khuếch tán ra bốn phương tám hướng phá hủy gần như mọi thứ trong khu vực vạn dặm xung quanh.

Một phần của hòn đảo trung tâm lúc này cũng vì vậy mà sụp đổ.

Thấy vậy một màn thì Xuân Đức khóe miệng liền giật giật, một bên thì có thân thể khó lòng phá nát, một bên thì có khả năng tái sinh gần như vô hạn, nếu không phá hủy linh hồn đối phương mà cứ đánh như thế này thì có tới mùa quýt sang năm cũng không xong.

Lấy tay xoa xoa hai huyệt thái dương Xuân Đức cảm thấy đau đầu đã man, có lẽ ngày hôm nay hắn tiêu hao hơi nhiều.

Nhìn qua mọi người hắn nói:

“ Giải quyết hai cái thứ này nữa là xong. Mọi người nhanh lên một chút để còn về nghỉ ngơi nào.”

Tiếp sau đó một màn trước kia lại lặp lại.

.....

Và sau không qua bao lâu thì hai cái phân thân cuối cùng của con Quỷ Nước cùng bị tiêu diệt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1054: Nhiệm Vụ Trở Nên Đơn Giản

Thời gian trôi qua nhanh, ngày thứ hai cũng chỉ còn vài tiếng nữa là kết thúc. Bây giờ hẵn cũng đã gần 10 giờ đêm.

Lúc này đây Xuân Đức cùng với hai người Mộng Tước, Mộng Vân đang ở bên trong một hang động lớn nằm sâu bên trong một ngọn núi cao của hòn đảo trung tâm.

Mộng Tước cùng Mộng Vân thì ở gần ngoài cửa hang, vừa nói chuyện cùng với nhau vừa làm nhiệm vụ canh gác. Xuân Đức cũng nói chuyện bản thân bị tập kích khi trước cho hai người nghe để cho cả hai cũng biết đường mà đề phòng.

Về phần Xuân Đức lúc này thì đang nằm nghỉ ngơi lấy sức, ở xung quanh hẵn là bốn quả cầu màu đỏ, trong đó có hai quả cầu màu đỏ to hơn hai quả còn lại rất nhiều.

Hai quả cầu màu huyết sắc to lớn kia chính là Long Sát cùng với Nguyên Ma sau khi thu nhỏ lại hết mức. Hai tên này dưới sự cho phép của Xuân Đức thì nhanh chóng hấp thu những phân thân của con Quỷ Nước còn lại và nhanh chóng lớn mạnh.

Nhưng dù sao Hỗn Động Thiên Thủy cũng không phải là cái gì dễ dàng hấp thụ vì vậy hai tên này sau 4-5 tiếng rồi mà chỉ mới hấp thu được bốn cái phân thân, đến lúc này vẫn còn hai cái.

- --o0o---

Một ngày nữa lại sắp bắt đầu. Bây giờ còn chưa đến một giờ nữa thì sẽ đến 0 giờ.

Đang nằm ở trên giường đá Xuân Đức lúc này đột nhiên mở mắt ra. Nhìn thấy đứng ở bên giường là Long Sát cùng Nguyên Ma hai người thì hấn liền hỏi:

“ Đã cắn nuốt xong rồi?”

Hai người kia đồng thời đáp:

“ Đã cắn nuốt xong rồi.”

Xuân Đức tiếp tục hỏi:

“ Bóng Ảnh đâu?”

Long Sát nói:

“ Nhị ca nói đi ra ngoài săn hai tên dám đánh lén đại ca.”

Hơi cau mày Xuân Đức lại hỏi:

“ Vẫn chưa về sao?”

Xuân Đức vừa mới dứt lời thì một bóng đen thoáng cái hiện ra, bóng đen kia đứng cách giường đá nơi Xuân Đức đang nằm không quá xa, trong tay hấn còn xách theo hai cái đầu người.

Bóng đen này không ai khác chính là Bóng Ảnh, còn đầu người trên tay hấn cũng không phải là đầu của hai người Hồng Liên cùng Vô Trần mà là đầu của Tề Hạo cùng Phổ Hoảng.

“ Đệ về rồi đây, chủ mưu vẫn chưa bắt được nhưng lại đụng phải hai con tạp nư cản đường, tiện thể đệ giết luôn rồi.”

Xuân Đức nhìn thấy Bóng Ảnh xuất hiện, lại còn mang theo hai cái đầu người còn dính máu thì không khỏi hiếu kỳ hỏi:

“ Về là tốt rồi nhưng mà lão nhị ngươi mang theo đầu hai tên này làm gì vậy?”

Bóng Ảnh lúc này cũng gãi đầu nói:

“ À, cái này đệ cũng không biết nữa, cũng không hiểu vì sao lại mang đầu hai tên kia về làm gì. Ha ha. Thôi cái này thưởng cho hai tên tiểu tử này.”

Nói xong thì hắn liền ném hai cái đầu cho Long Sát cùng Nguyên Ma. Hai tên kia cũng không từ chối, vừa tiếp được cái đầu mà Bóng Ảnh ném cho thì cả hai đồng thời há miệng nuốt vào.

Xuân Đức thấy vậy thì chỉ nhún vai, sau đó thì nói:

“ Thời gian hẳn là còn gần một tiếng nữa, đi ra ngoài cùng với ca. Trước khi Nữ Hoàng Băng xuất hiện thì tranh thủ giết chết hai con chuột kia. Cứ để bọn chúng ẩn nấp xung quanh thì thoảng bị cắn một miếng thì cũng không dễ chịu gì.”

Ba người Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma nghe hắn nói vậy thì đồng thời gật đầu.

Tiếp sau đó thì ba người đi theo Xuân Đức ra ngoài cửa hang động. Lúc đi ra ngoài nhìn thấy Mộng Vân thì Xuân Đức liền hỏi:

“ Còn bao lâu nữa thì xuất hiện? Xác định được phương vị tương đối của Nữ Hoàng Băng chưa?”

Mộng Vân nghe hẳn hỏi thì cũng liền nói:

“ Chỉ còn chưa đến một giờ nữa thì Nữ Hoàng Băng liền xuất hiện, địa phương lần này Nữ Hoàng Băng hạ xuống rất có thể lại tại bờ biển phía bắc của hòn đảo số 2. Chúng ta bây giờ xuất phát sao?”

Xuân Đức nghe vậy thì trầm ngâm một chút sau đó liền nói:

“ Đợi ta kiểm tra một chút đã.”

Xuân Đức sau khi nói xong thì liền cắn đầu ngón tay, ba giọt máu màu xanh lục của hắn chảy ra. Ngay khi ba giọt máu kia vừa chảy ra thì Xuân Đức liền niệm động chú ngữ.

“ Bụp bụp...”

Cả ba giọt máu đồng thời nổ tung hóa thành vô số điểm tinh quang những điểm tinh quang kia nhanh chóng hợp thành một bức hình. Bên trong hình ảnh đầu tiên là vị trí có hòn đảo số 4 cùng số 3. Tiếp sau đó là cảnh tượng hai người Vô Trần cùng Hồng Liên. Sau đó những điểm điểm tinh quang kia lại một lần nữa tiêu tán.

Xuân Đức lúc này sắc mặt có phần không tốt nói:

“ Hai con chuột kia trốn được rất kỹ. Đợi giải quyết xong Nữ Hoàng Băng lại đi tìm hai người. Chúng ta đi thôi.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì nói:

“ Việc này cũng chẳng có gì quan trọng cả, cứ để cho bọn chúng sống. Thời gian vẫn còn dài. mấy ngày sau cứ để cho đệ chơi với bọn chúng.”

Xuân Đức nghe xong thì gật nhẹ đầu, sau đó nói:

“ Cũng phải, chúng ta còn phải ở trên cái đảo này thêm 5 ngày nữa. 5 ngày này không có việc gì làm thì chơi đùa với hai con chuột kia một chút, chẳng nào bọn chúng cũng phải chết chỉ là chết sớm hay muộn mà thôi.”

Long Sát, Nguyên Ma cùng Bóng Ảnh nghe xong thì đều cười khặc khặc, về phần hai tử muội Mộng Vân, Mộng Tước thì cảm thấy gió lạnh thổi suu suu.

Tiếp sau đó 6 người một mạch đi tới vị trí nơi mà Mộng Vân suy tính, Xuân Đức tuy rất hiếu kỳ với khả năng suy tính của Mộng Vân nhưng hẳn cũng không có hỏi, dù sao đây cũng là giao ước của hai người.

- --o0o---

Trong khi mấy người Xuân Đức đang tiến vị trí Nữ Hoàng Băng thì trên hòn đảo số 4 cùng số 3 hai người Vô Trần cùng Hồng Liên lúc này đang run lên từng trận.

Cách đây không bao lâu thì bọn họ bị một người thần bí đuổi giết liên tục mấy canh giờ, may nhờ có bảo vật cùng với tu vi không yếu, quan trọng là bọn họ tìm được hai con tốt thí mạng là Tề Hạo cùng với Phổ Hoàng thì cả hai mới nhặt về được cái mạng.

Nhưng vừa rồi bọn họ liền cảm thấy có một ánh mắt từ nơi rất xa nhìn đến bọn họ, cảm giác này mặc dù có chút hoang đường nhưng lại rất chân thật. Hai người cũng là kẻ già đời, có kinh nghiệm tranh đấu với người nên cũng biết bản thân bị người ta hạ xuống truy tung ẩn ký.

Lúc này đây cả hai người đang cố gắng tìm ra truy tung ẩn ký ở trên người, đồng thời ngay lập tức tìm nơi lẩn trốn mới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1055: Nhiệm Vụ Trở Nên Đơn Giản(1)

Thời khắc Nữ Hoàng Băng xuất hiện cuối cùng cũng đã đến. Không nằm ngoài sự suy đoán của Mộng Vân, lần này Nữ Hoàng Băng tiếp tục xuất hiện tại vị trí mà nàng suy đoán trước đó.

Rút ra kinh nghiệm từ lần trước, sau khi Nữ Hoàng Băng xuất hiện sau tầm 5 giây thì mới bắt đầu tấn công. Trong khoảng thời gian này Xuân Đức liền sẽ trực tiếp vận dụng “Luân Hồi Nhất Thiểm” giải quyết luôn.

Còn về phần an toàn của hắn lúc này đã không cần phải lo. Có được Long Sát cùng Nguyên Ma bảo vệ trong thời kỳ suy yếu thì hắn không còn gì phải lo lắng. Hơn thế nữa lần này hắn cũng đã chuẩn bị, thời kì suy yếu sẽ không quá lâu.

.....

Mọi thứ đúng như kịch bản mà Xuân Đức đã dựng sẵn, ngay khi Nữ Hoàng Băng xuất hiện thì hắn liền dùng Quỷ Cung bắn ra một kích vừa đủ để tiêu diệt Nữ Hoàng Băng.

“ Uỳnh”

“ A A A ...”

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, cùng lúc đó là một tiếng hét không cam lòng của Nữ Hoàng Băng xen lẫn bên trong. Đồng thời một cột sáng bắn thẳng lên trên bầu trời biểu hiện Nữ Hoàng Băng đã chết.

Mộng Tước ở bên cạnh nhìn thấy cuộc chiến kết thúc chóng vánh như vậy thì cảm thấy có chút không quá thích ứng, nàng vốn tưởng lại sẽ có một trận chiến gian khổ như lần đầu đối mặt với Nữ Hoàng Băng.

“Cứ như vậy liền chết rồi sao?” Mộng Tước có phần mộng bức hỏi ra một câu ngây thơ.

Xuân Đức sau khi cất đi Quỷ Cung nhìn về phương xa thì thản nhiên nói:

“Chết rồi, Nữ Hoàng Băng có hai nhược điểm, một là nó không thể di chuyển, hai là nó mất trái của nó. Bắn nổ mất trái của nó thì sẽ đơn giản tiêu diệt được nó. Sau này hai người có vào lại trong tháp, làm lại nhiệm vụ này thì nhớ đấy. Được rồi đến xem nó có rút thứ gì quý giá không.”

Còn chưa nói hết câu thì Xuân Đức, đã bay đến vị trí nữ hoàng băng vừa chết. Khi đến nơi thì hắn liền nhìn thấy một giọt nước màu xanh phát ra quang mang chói lòa cùng một cái túi nhỏ màu đỏ.

Ngay khi hắn thu về giọt nước màu xanh lam kia thì âm thanh của Thần Võ Nguyên Tháp liền vang lên trong đầu hắn.

“Nhiệm vụ thu thập nước mắt nữ hoàng thành công 3/3.”

“Nhiệm vụ sống sót trên đảo hoàng bảy ngoài hoàn thành 2/7.”

Xuân Đức lúc này thử hỏi hồn linh của Thần Võ Nguyên Tháp về cái túi nhỏ màu đỏ.

“Có thể giám định cái túi nhỏ màu đỏ này được không?”

Xuân Đức vốn là hỏi chơi thôi không ngờ lại được đáp lại.

“ Có thể giám định, có thể sử dụng công trạng để giám định. 10 điểm công trạng 1 lần giám định. Người muốn giám định đồ vật này sao?”

Xuân Đức ngay lập tức nói:

“ Giám định nó giúp ta.”

Hồn linh Thần Võ Nguyên Thập lập tức hồi âm, âm thanh có phần già nua lúc này lại đan xen một chút thương thức nói:

“ Người rất khác biệt, hy vọng người có thể đi được càng xa. Cái túi mà người đang cầm có tên Huyết Vũ Cẩm Nang. Nó ngoại trừ có khả năng chứa đồ ra thì còn có khả năng mang lại may mắn cho người đeo nó. Thứ đồ này có thể nâng cấp lên. Nếu muốn biết nhiều hơn, đợi khi xong nhiệm vụ nơi đây đi tới không gian trao đổi thưởng để biết được nhiều hơn.”

Xuân Đức lúc này lại tiếp tục hỏi:

“ Có thể dùng công trạng để làm những việc gì?”

Âm thanh già nua lại vang lên bên trong đầu hắn.

“ Công trạng dùng để trao đổi vật phẩm, thông tin nhiệm vụ, giám định vật phẩm....Nhưng mức giá là khác nhau. Người vừa hỏi ta một câu và giám định 1 vật phẩm trừ 210 công trạng.”

Xuân Đức nghe xong thì khóe miệng co giật vài cái, hỏi có một câu mà mất 1/5 kiện tiên bảo, cái giá này cũng quá chát đi chứ. Mà cái này chỉ là câu hỏi bình thường nếu là câu hỏi liên quan đến nhiệm vụ còn không phải cao hơn mấy.

Nghĩ như vậy hắn liền thôi, không có tiếp tục hỏi nữa.

.....

Tiếp sau đó hắn cùng với những người khác quay về nơi ở lúc trước. Bây giờ vẫn còn 5 ngày nữa, 5 ngày này đối với hắn cũng không phải là cái gì thử thách nữa mà chẳng qua là thời gian hốt bạc. Hắn cũng đã lên kế hoạch cho những ngày tiếp theo cả rồi.

- --o0o---

Ngày thứ 3.

Giữa trưa ngày thứ 3, rất nhiều quái vật biển bò lên những hòn đảo càn quét mọi thứ, có điều bọn chúng với gặp phải Long Sát cùng Nguyên Ma. Với thân thân là Hỗn Độn Thiên Thủy thì hai tên kia hầu như có thể thôn phệ được tất cả các dạng sinh vật sống.

Vô số đầu quái vật có cấp bậc Thần Quân Tiên Cảnh hay Tinh Vương Tiên Cảnh đều bị hai người Long Sát cùng Nguyên Ma thôn phệ. Càng thôn phệ nhiều thì sức mạnh nhục thân của hai người càng gia tăng.

Xuân Đức cũng không rõ bọn họ gia tăng nhiều đến mức nào nhưng bọn họ để mặc cho Bóng Ảnh công kích cũng không bị tổn thương gì đáng kể. Chỉ có công kích hỏa hệ thì mới có lực sát thương nhưng sát thương cũng không phải quá lớn.

Ngoài sức mạnh nhục thân khủng bố ra thì sức mạnh linh hồn của hai người Long Sát cùng Nguyên Ma cũng được cải thiện đáng kể.

Nhưng điều làm Xuân Đức thất vọng nhất là hai tên kia chẳng thức tỉnh thần thông mới gì. Ngoại trừ hai lĩnh vực vốn có từ trước là Bách Kiếp Động Minh cùng với Thiên Giới Bà Sa thì hai tên này bây giờ chỉ có thể phóng nước mà thôi.

.....

Tối hôm đó đúng hẹn lại lên, Nữ Hoàng Băng lại xuất thế và lại bị hấn bắn cho chết mất xác. Tối hôm nay hấn ngoại trừ nhận được hai giọt nước mắt ra thì chẳng nhận được gì cả.

- --o0o---

Ngày thứ 4.

Ngày hôm nay cũng giống như mấy lần trước, lại có vô số Quỷ Băng xuất hiện nhưng trong vô số Quỷ Băng đó lại không có bất kỳ một con Quỷ Nước nào, điều này khiến cho Xuân Đức cùng với hai người Long Sát và Nguyên Ma thất vọng không thôi.

Tiếp sau đó thì hai người Long Sát và Nguyên Ma lại đi ra ngoài thôn phệ hết đám Quỷ Băng sau đó lại quay trở về.

.....

Buổi tối sau khi đánh giết Nữ Hoàng Băng thì Xuân Đức lần này nhận được khá nhiều vật phẩm, một quyển sách vàng, một giọt nước mắt cùng với một cái chìa khóa.

Sau khi giám định thì Xuân Đức biết quyển sách vàng kia là một quyển sách ghi lại phương pháp tu luyện cho y sư. Còn cái chìa khóa đương nhiên là để mở quyển sách rồi.

- --o0o---

Ngày thứ 5.

Hôm nay khác biệt hơn hôm qua một chút, Long Sát cùng Nguyên Ma đồng thời tìm được 1 một con Quỷ Nước. cả hai không một chút do dự liền đem cả hai con Quỷ Nước kia thôn phệ không còn.

Nhờ thôn phệ một con Quỷ Nước này mà cả hai người đồng thời thức tỉnh một cái thần thông cùi bắp. Nếu ở gần Long Sát sẽ gia tăng khả năng hồi phục huyết khí, còn ở gần Nguyên Ma sẽ nhận được khả năng hồi phục tiên lực.

.....

Buổi tối sau khi đánh giết Nữ Hoàng Băng thì Xuân Đức lại nhận được một lúc ba giọt nước mắt. Ngoài ra thì chẳng có gì cả.

- --o0o---

Ngày thứ 6.

Hôm nay quái vật biển lại lên bờ và Long Sát cùng Nguyên Ma lại đảm nhận nhiệm vụ dọn dẹp quái vật biển. Cũng may hai tên này thể năng giống như là không bao giờ cạn nên làm công việc dọn dẹp từ 12 giờ trưa đến hẵn gần 12h đêm.

.....

Buổi tối Xuân Đức lại tiếp tục đi đánh boss, có điều lần này hắn không nhất kích giết chết nữa mà câu kéo thời gian gần đủ 10 phút mới giết.

Nhưng mà kết quả cũng chẳng ra làm sao, Nữ Hoàng Băng vẫn chỉ rớt ra ba viên nước mắt, ngoài ra chẳng còn gì khác. Sau lần này Xuân Đức thành ra đã mất niềm tin vào việc đi đánh boss.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1056: Ngày Cuối Cùng

Hôm nay đã là ngày thứ 7 cũng là ngày cuối cùng của nhiệm vụ. Xuân Đức lúc này đang buồn chán ngồi một mình ở trên một mỏm đá gần bờ biển, ánh mắt hắn thì nhìn về phía chân trời xa xa.

Bây giờ cũng đã quá giữa trưa rồi nhưng cũng không thấy có Quỷ Băng hay quái vật biển gì xuất hiện, điều này khiến cho Xuân Đức cảm thấy khá là kinh ngạc. Nhưng chỉ sau một lúc Xuân Đức liền cảm thấy bình thường, dù sao Quỷ Băng hay quái vật biển gì đó hắn cũng đã gặp nhiều, bây giờ cũng chẳng hào hứng như lúc đầu. Xuất hiện thì xuất hiện, không xuất hiện thì thôi.

Ngay lúc Xuân Đức buồn chán ngồi trên bờ đá nhìn xuống biển ngắm cá thì bỗng dung hắn cảm ứng được có người đến. Hắn lúc này quay người lại, khi người nhìn thấy người đến là ai thì sắc mặt có phần thay đổi.

Người đến có 6 người trong đó bốn người Xuân Đức biết, Vân Huyền, Phong Lăng, Vô Trần, Hồng Liên, đều là những gương mặt quen thuộc mà hắn từng gặp qua không ít lần. Về phần hai nam tử khác thì hắn không rõ ràng cho lắm, hai người kia hắn gặp lần này cũng là lần đầu.

Nhìn 6 người Xuân Đức mỉm cười nói:

“ Các người vẫn còn sống à. Hôm nay ngày đẹp trời cảm thấy chán sống nên tìm đến ta có phải không, đã vậy ta sẽ không cô phụ các người.”

Xuân Đức vừa nói vừa hời hợt vung tay lên, ngay lập tức chi chít những cốt mâu liền được hình thành.

Thấy hấn chưa nói mấy câu thì đã muốn động thủ thì 6 người đứng đối diện liền biến sắc. Lúc này đây Vô Trần vội lớn tiếng nói:

“ Khoan động thủ, đừng vội động thủ chẳng lẽ ngươi không cần đồng bạn của mình nữa.”

Vừa nói liền tên này liền nhìn qua Vân Huyền, Vân Huyền lúc này không biết từ đâu mang ra hai người Mộng Tước cùng Mộng Vân. Hai người kia lúc này đã hôn mê.

Xuân Đức nhìn thấy hai người Mộng Tước cùng Mộng Vân không hiểu vì sao lại rơi vào trong tay đám người này thì có phần ngạc nhiên. Đám này cũng hạ thủ được quá nhanh đi chứ, hấn nhớ cách đây vài tiếng hấn còn gặp qua hai tỷ muội nhà họ Mộng này.

Lúc này đây hấn cũng thật thu tay lại, biến cốt mâu trên đầu hấn ngay lập tức biến mất, hấn lúc này xếp bằng trên mỏm đá, một tay chống cằm, hai mắt hí hí nhìn mấy người đối diện, bộ lười biếng đến cực điểm. Hấn nhìn 6 người hỏi:

“ Không có trò chơi nào thú vị hơn chút sao? Các ngươi nghĩ ta quan tâm đến hai thứ phế vật này. Nếu được thì các ngươi cứ giết luôn đi còn mang đến nơi đây làm gì? Mà thôi, giờ ta cũng rảnh, thôi thì nói chuyện một chút với các ngươi cũng được. Mấy người các ngươi muốn nói cái gì thì nói đi.”

Nghe được lời của hấn thì một tên nam tử có phần lạ mặt lên tiếng:

“ Ngươi thật không quan tâm đến bọn họ?”

Xuân Đức đưa tay che miệng, hấn ngáp dài một cái, nước mắt hấn cũng theo cái ngáp này mà chảy ra. Lấy tay xoa xoa đi nước mắt hấn lại nói:

“ Thích thì cứ giết đi hỏi nhiều như vậy làm gì. Mà được rồi, ta còn phải về đi ngủ, nếu các người đã không có lời gì muốn nói thì đều chết cả đi.”

Vừa nói xong thì hấn liền vỗ tay hai cái.

“ Bốp bốp.”

Tiếng vỗ tay hấn vừa vang lên thì hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đang âm thầm đi theo hấn lập tức xuất hiện, vừa xuất hiện thì ánh mắt của bọn họ liền nhìn về đám người Vô Trần. Ánh mắt như sói đói nhìn vào mấy con dê béo.

Xuân Đức lúc này cũng đứng dậy, hấn vươn vai một cái rồi nói:

“ Nói đi, không nói là hối hận đấy. Các người may mắn hôm nay ta không có tâm tình giết người bằng không các người đã sớm chết. Nếu còn không nói nữa thì cũng đừng trách ta rồi. ”

Xuân Đức vừa nói hết câu thì Vô Trần, cái tên chuyên gia âm người lúc này lại quỳ xuống dập đầu nói:

“ Tiền bối, lúc trước là bọn vãn bối đui mù chọc vào tiền bối nhưng mong tiền bối không chấp nhặt với đám tiểu bối chúng ta. Mấy người vãn bối chúng ta cũng không xin gì hơn chỉ xin một cơ hội cuối cùng.”

Tên Vô Trần này vừa Quỳ Xuống thì mấy người khác cũng đồng thời quỳ xuống, Xuân Đức quan sát thấy sắc mặt của những người này lúc quỳ xuống cũng không có biểu cảm miễn cưỡng gì cả mà giống như đã chuẩn bị từ trước rồi vậy.

Nhìn 6 người Xuân Đức cười cười, hẳn lúc này cũng đã đoán được ý đồ của bọn họ. Hẳn thân nhiên nói:

“ Chúng mình cho ta thấy giá trị của các người đi nào? Các người muốn lấy cái gì để đền đáp lại ân tình này của ta.”

Vô Trần nghe Xuân Đức nói vậy thì lập tức lên tiếng:

“ Bọn vẫn bồi tổng cộng còn 30300 điểm công trạng tất cả đều nguyện dâng lên cho tiền bối. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ nơi đây tất cả điểm công trạng hay vật phẩm được Thần Võ Nguyên Thập ban cho, bọn vẫn bồi cũng đều nguyện ý dâng lên tất cả cho tiền bối.”

[Điểm công trạng chỉ có thể trao đổi giữa các người thí luyện có cùng đẳng cấp. Hoặc từ người có đẳng cấp cao hơn cho người có người có đẳng cấp thấp hơn. Đẳng cấp ở đây là chỉ tầng tháp mà người tham gia đã vượt qua.]

Xuân Đức nghe xong thì không khỏi kinh ngạc hỏi:

“ Các người lấy ở đâu ra nhiều điểm công trạng như vậy?”

Vô Trần cũng không có giấu diếm mà nói:

“ Thừa tiền bối, điểm công trạng này là từ những người trong đội ngũ chết đi để lại, sau khi một người trong đội ngũ tử vong thì điểm công trạng có người đó sẽ chia đều cho tất cả những người còn lại. Vì vậy mà số điểm mới có thể nhiều như vậy.”

Xuân Đức giống như đã ngộ ra, tuy mỗi người không nhiều chỉ từ vài trăm cho đến hơn một ngàn nhưng mà người thì đã có gần 10 ngàn, còn vài chục người thì còn số kia lại càng lớn hơn.

Xuân Đức suy nghĩ một chút, bỏ qua 6 con tạp ngư đôi lấy cả 30k điểm công trạng cũng xem như không lỗ, thêm vào đó lại còn có thể cứu được Mộng Vân. Dù sao cô nàng này vẫn còn giá trị lợi dụng. Tính ra vẫn có chút lời.

Hắn lúc này gật đầu nói:

“ Xem như cũng tạm được, đã vậy thì chuyển toàn bộ điểm công trạng sang cho ta đi.”

Vô Trần nghe vậy thì liền cho chút do dự, hắn lúc này đang lo Xuân Đức sau khi nhận xong điểm công trạng liền trở mặt giết người. Có điều hắn chỉ suy nghĩ một chút thì quyết định đánh cược một lần.

Hắn lúc này liên hệ với hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập tiến hành giao dịch cùng với Xuân Đức. Cũng vào lúc này âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Thập cũng vang lên trong đầu hắn.

“ Nhận được 30300 điểm công trạng.”

Xuân Đức nghe xong đã nhận được 30300 điểm công trạng thì liền nở nụ cười, hắn lúc này lạnh lùng nói:

“ Giết.”

Ngay khi hắn vừa thốt ra từ này thì liên tiếp những âm thanh

“ Phúc phúc phúc phúc...”

Vang lên. Bóng Ảnh không biết từ khi nào đã đứng sau đám người, khi Xuân Đức vừa nói giết thì hắn liền ra tay. Tốc độ hắn quá nhanh khiến cho đám người nơi đây không ai kịp phản kháng thì liền đã mất mạng.

Cả 6 người đều bị một ngọn giáo màu đen chọc xuyên qua đầu lâu chết ngay lập tức. Trên khuôn mặt những người này vẫn còn đọng lại biểu tình lúc trước khi chết.

Xuân Đức vốn lúc trước cũng không muốn giết những kẻ này nhưng mới vài giây trước hắn bỗng nhiên lại đổi ý. Hắn cảm thấy thôi thì cứ giết quách cho rồi, để lại mấy con rắn độc ở bên cạnh cũng chẳng cảm thấy vui vẻ gì.

Sau khi giết xong 6 người thì Bóng Ảnh liền trực tiếp nuốt sống cả 6 người. Sau đó hắn nhìn qua Xuân Đức hỏi:

“Đại ca, bây giờ chúng ta làm gì tiếp theo?”

Xuân Đức lúc này lại ngáp một cái nói:

“Trở về thôi, mang theo hai nữ nhân kia về luôn.”

“Rõ. Đại ca.”--- Bóng Ảnh gật đầu, sau đó nhìn qua hai người Long Sát cùng Nguyên Ma ra hiệu một cái.

Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này hiểu ý, mỗi người nắm lấy một người đang nằm trên mặt đất sau đó bước theo Xuân Đức cùng Bóng Ảnh trở về.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1057: Nhiệm Vụ Kết Thúc

- ---o0o---

Thời gian qua nhanh, mới đó lại đã gần đến giờ Nữ Hoàng Băng xuất hiện. Lúc này đây Xuân Đức đang ngồi đối diện với Mộng Vân cùng Mộng Tước. Đối với việc buổi trưa thì Xuân Đức cũng không có để trong lòng, hẳn lúc này đang xác nhận lại một lần nữa những thông tin về Hộ Vệ của Nữ Hoàng Băng.

“ Mộng Vân, cô nói hai hộ vệ kia còn mạnh hơn cả Nữ Hoàng Băng nữa sao?”

Mộng Vân đang ngồi đối diện với gật đầu nói:

“ Đối với vấn đề này ta cũng không có nắm chắc mười phần nhưng bảy tám phần vẫn có.”

Xuân Đức hơi trầm ngâm, sau một lúc hẳn lại hỏi:

“ Nếu như giết chết Nữ Hoàng thì hai hộ vệ kia có cùng không?”

Nhẹ gật đầu, Mộng Vân đáp:

“ Theo như tư liệu trước kia ta xem thì quả thực có ghi chép về việc này, chỉ cần tiêu diệt được Nữ Hoàng thì hai hộ vệ của nàng cũng sẽ chết theo. Việc này ta cũng có 8 thành nắm chắc.”

Một tay gõ bàn, Xuân Đức lúc này có chút suy tư nếu như chỉ cần tiêu diệt được Nữ Hoàng mà mọi thứ đều được giải quyết thì tốt, chứ sau khi giết xong nữ hoàng mà hai hộ vệ của nàng vẫn tiếp tục chiến đấu thì hơi khoai rồi.

Thực ra mà nói, hẳn lúc này cũng không cần mạo hiểm đi săn giết Nữ Hoàng Băng làm gì, dù sao thì nhiệm vụ đã thành. Đợi sau khi Nữ Hoàng Băng biến mất thì hẳn liền sẽ được đưa về không gian nghỉ ngơi của tầng 4. Nhưng hẳn lại có chút không nỡ, dù sao giết chết Nữ Hoàng Băng có xác suất nhận được vật phẩm chân quý.

Không nói đâu xa, riêng cái Huyết Vũ Cẩm Nang thôi. Vật phẩm có thể mang lại điềm lành, mang lại may mắn cho chủ nhân rất ít. Vậy mà hẳn lại chiếm được một cái cho bản thân.

Sau khi đã suy nghĩ cẩn thận, so sánh tương quan lực lượng của hai bên Xuân Đức quyết định vẫn là nên đi giết Nữ Hoàng Băng. Biết đâu lại sẽ có vật phẩm trân quý xuất hiện. Đương nhiên hẳn cũng dự phòng trường hợp xấu nhất rồi.

Ngay khi hẳn vừa làm ra quyết định, thì đang ngồi phía đối diện Mộng Vân bỗng nhiên lên tiếng hỏi:

“ Ta có thể hỏi một chuyện được sao?”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức bình thản nói:

“ Hỏi đi.”

“ Bọn họ còn sống sao?”--- Mộng Vân nói.

Lắc đầu, Xuân Đức đơn giản nói ra ba từ:

“ Đều đã chết.”

Nghe được đáp án thì Mộng Vân lập tức trầm mặc. Tiếp sau đó không ai nói với nhau lời nào nữa

- ---o0o---

Không qua bao lâu thì đã đến thời điểm mà Nữ Hoàng Băng xuất hiện. Nhưng lần này lại có việc phát sinh ngoài ý xảy ra.

Cũng giống như lúc trưa, không có quái vật biển hay là Quỷ Băng xuất hiện. Đến thời khắc này cũng không có Nữ Hoàng Băng xuất hiện luôn. Tất cả mọi thứ đều gió êm sóng lặng.

Đứng trên một ngọn núi cao tại hòn đảo trung tâm Xuân Đức nhìn thấy đã tới giờ mà không có bất kỳ dị tượng nào phát sinh thì trong lòng không khỏi kì quái.

Ngay lúc hấn nghi ngờ đây phải chăng là một cái bẫy thì dị tượng đột nhiên phát sinh. Ở giữa bầu trời đêm một hư ảnh bỗng chốc hiện ra nhưng khi nhìn rõ hư ảnh này thì Xuân Đức phát hiện ra hư ảnh kia chính là hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập.

Ngay khi hiện ra thì 9 cặp mắt của hồn linh Thần Võ Nguyên Thập đồng thời nhìn về phía Xuân Đức, cùng lúc đó một âm thanh già nua vang lên.

“ Chúc mừng người cùng tổ đội của bản thân thành công thông qua nhiệm vụ lần này. Thành công thông qua nhiệm vụ lần này tất cả thành viên trong nhóm đều được thưởng 300 điểm công trạng.”

“ Nhiệm vụ chính tuyến thành công cả tổ đội được đưa đến khu vực chờ tại tầng bốn nghỉ ngơi, thời gian nghỉ ngơi là một tháng.”

“ Ban thưởng nhiệm vụ mở rộng. Tổ đội thành công vượt qua 6 đợt quái vật tấn công. Mỗi người được nhận 600 điểm công trạng.”

“ Tổ đội đánh giết 6 lần Nữ Hoàng Băng nhận được 6000 điểm công trạng.”

“ Giết chết hơn 8 phần quái vật đợt 2 mỗi người đạt được 1000 điểm công trạng.”

“ Giết chết hơn 8 phần quái vật đợt 3 mỗi người đạt được 1500 điểm công trạng.”

“ Giết chết hơn 8 phần quái vật đợt 4 mỗi người đạt được 2000 điểm công trạng.”

“ Giết chết hơn 8 phần quái vật đợt 5 mỗi người đạt được 2500 điểm công trạng.”

“ Giết chết hơn 8 phần quái vật đợt 6 mỗi người đạt được 3000 điểm công trạng.”

“ Người vượt ải Xuân Đức liên sát 6 lần Nữ Hoàng Băng khen thưởng một đi vào không gian trao đổi đặc biệt. Hạn định 3 giờ kể từ khi bước vào. Phần thưởng không được trao cho người khác và có hạn định 24 giờ.”

Sau khi đọc xong ban thưởng thì hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập liền biến mất. Cùng lúc đó Xuân Đức và hai tử muội Mộng Vân, Mộng Tước cũng được truyền tống đến không gian chờ tại tầng bốn.

- --o0o---

Ánh sáng tán đi, Xuân Đức cùng với hai người khác lúc này đã xuất hiện tại không gian chờ tầng bốn.

Lần này nơi xuất hiện cũng không phải là cả một quảng trường rộng lớn nữa mà chỉ là một căn phòng mà thôi. Căn phòng này vô cùng đơn sơ, ngoài bốn vách tường cùng với vài cái ghế ra thì chẳng còn gì khác. Nơi này nhìn giống mấy cái công xưởng bỏ hoang vậy.

Khi ba người xuất hiện nơi đây thì nơi này không ngờ đã có 9 người đã ở nơi đây từ trước, có lẽ do phần đọc ban thưởng của Xuân Đức khá dài nên mới đến chậm một bước.

Đánh giá đối phương, Xuân Đức phát hiện những người này trên người đầy rẫy những vết thương, quần áo rách nát, ánh mắt đỏ ngầu nhìn cứ như mấy con dã thú lâu ngày bị bỏ đói vậy.

Khi Xuân Đức đánh giá những người kia thì những người kia cũng đánh giá lại hắn cùng hai người Mộng Tước và Mộng Vân, khi nhìn thấy hắn cùng với hai người khác không có vẻ gì là bị thương, quần áo trên người cũng rất sạch sẽ, đã vậy lại còn chỉ có ba người thì đám người kia đều không khỏi hiện ra vẻ kinh sợ.

Cả đám người lúc này nhanh chóng rời đi ánh mắt, không còn kẻ nào dám nhìn ba người thêm cái nào. Mấy người đang ngồi ghế lúc này cũng tự động đứng lên, đi qua nơi khác nhường ghế ngồi lại cho ba người Xuân Đức.

Đối với hành động này Xuân Đức cũng không lấy gì làm kinh ngạc, dù sao kẻ mạnh đi đến đâu cũng rất được tôn trọng. Có điều nhìn mấy cái ghế bám đầy bụi kia thì Xuân Đức cũng lười ngồi lên chúng. Hắn cảm thấy ngồi trên cái ghế kia với ngồi trên mặt đất cũng chẳng khác biệt hơn là bao nhiêu.

Vì vậy hắn lúc này kiếm một vị trí thích hợp sau đó thì ngồi xuống, ngồi bệt xuống đất, lưng thì dựa vách tường. Mộng Tước cùng Mộng Vân nhìn

thấy hấn như vậy thì hai mặt nhìn nhau, sau đó thì đều học theo Xuân Đức mà ngồi xuống. Hai người phân ra, mỗi người một bên.

Sau khi ba người vừa yên vị thì liên tiếp có những cột sáng truyền tống xuất hiện. Từ bên trong cột sáng truyền tống kia đi ra rất nhiều người, có nam có nữ, có già có trẻ nhưng bọn họ đều có chung một đặc điểm, trên mặt tất cả những kẻ vừa xuất hiện đều hiện ra vẻ mệt mỏi không chịu nổi, trên người vết thương chồng chất vết thương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1058: Nhiệm Vụ Kết Thúc (2)

- ---o0o---

Người xuất hiện nơi đây mỗi lúc một nhiều, Xuân Đức lúc đầu còn nhìn xem những người kia ra làm sao nhưng sau một lúc thì hắn liền bỏ qua những người này mà nhắm mắt dưỡng thần.

Nhưng ngay khi hắn chỉ mới vừa nhắm dưỡng thần thì một âm thanh cả kinh vang lên.

“ Là ngươi.”

Ngay khi âm thanh kia vang lên thì Xuân Đức cảm nhận được ánh mắt của những người nơi đây đều đổ dồn lên người hắn. Hắn lúc này liền mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì hắn liền thấy có một nhóm người đang nhìn mình, trong đó có một thanh niên thân mặc thanh y đang dùng ánh mắt khó tin nhìn hắn.

Nhìn thấy người thanh niên kia thì Xuân Đức cảm thấy kẻ này có chút quen mặt nhưng cũng chẳng nhớ ra là ai. Lòng mày hắn lúc này hơi nhíu lại, hắn nhíu lông mày cũng không phải vì đang suy nghĩ thân phận của thanh niên kia mà hắn cảm thấy người ở nơi này quá ồn ào.

Trong con ngươi của hắn lúc này chớp lóe hàn quang, hắn nhìn tất cả những kẻ nơi đây một lượt. Ánh mắt hắn quét đến đâu thì người nơi đó lập tức ngậm miệng.

“ Đừng làm phiền ta cũng đừng ồn ào. Các người thích nói chuyện thì dùng truyền âm đi, ta chỉ nói một lần đừng để ta nhắc lại lần 2.”

Nói xong thì Xuân Đức lại tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần không có quan tâm đến những người khác nữa.

Thấy hắn một lần nữa nhắm mắt thì những người nơi đây bắt đầu dùng truyền âm nhập mật với nhau. Có không ít người bắt mẫn với hành vi của Xuân Đức.

“ Kẻ này thật kiêu ngạo, vậy mà lại muốn tất cả mọi người im lặng để cho hắn nghỉ ngơi. Hừ. Nếu không phải ta đang bị thương thì đã sớm dạy cho tên này một bài học”

Một thanh niên cao gầy, mặc áo bào tro, vẻ mặt rất không vui truyền âm cho người bạn bên cạnh hắn. Không chỉ có một mình thanh niên này mà rất nhiều người ở nơi đây đều giống vậy. Đa phần mọi người đều rất gai mắt với hành động cùng lời nói của Xuân Đức nhưng hết lần này tới lần khác lại không có ai dám đứng ra nói cái gì.

Lúc này đây có người bắt đầu truyền âm cho tên thanh niên mặc thanh y hỏi thăm:

“ Đạo hữu, hình như người rất rõ về người này, có thể hay không nói cho chúng ta biết một hai.”

Đối với những câu hỏi của mọi người thì thiếu niên kia luôn truyền âm đáp lại một câu:

“ Tên này thủ đoạn tàn độc, trước lúc đi vào nơi này hắn đã bắt giết rất nhiều thiêu kiêu của các châu, tốt nhất đừng đụng đến hắn.”

Những người khác nghe được câu trả lời như vậy thì đều cả kinh, sau đó tất cả mọi người đều âm thầm lặng lẽ đi qua một bên ở cùng với nhau, cách xa nơi Xuân Đức đang ngồi ra.

- --o0o---

Trong khi Xuân Đức đang làm mưa làm gió ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp thì ở bên ngoài Vũ Y cũng đang hoành hành khắp nơi.

Với số lượng hung thú cực kỳ đông đảo, thêm vào đó là rất nhiều nô bộc cao giai, Vũ Y lúc này nắm trong tay lực lượng có thể sánh ngang với một đại thế lực cỡ lớn.

Những ngày đầu tiên khi Xuân Đức vừa vào bên trong Thần Võ Nguyên Tháp thì Vũ Y vẫn một mực đứng chờ tại trước cửa thành không rời một bước, về sau cảm thấy sốt ruột quá nên Vũ Y cũng đã đi vào bên trong thành, đi đến trước lối vào của Thần Võ Nguyên Tháp.

Lúc đến trước lối vào Thần Võ Nguyên Tháp thì nàng đã định đi vào bên trong rồi. Nhưng lúc nàng định bước vào bên trong thì lại nhớ đến lời dặn dò trước đó của Xuân Đức. Vậy là nàng lại thôi.

Vào cũng không được, đứng chờ thì sốt ruột, mà rời đi cũng không xong. Thành ra nàng lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan.

Nhưng dần già nàng cũng đã bắt đầu làm quen với cái cảm giác không có Xuân Đức ở bên cạnh. Khi được hơn một tuần thì nàng bắt đầu dẫn đội quân hung thú cùng nô bộc của bản thân đi càn quét khắp nơi.

Bất kỳ gặp phải tên thiên kiêu nào thì Vũ Y cũng đều phải quần áo tên kia một trận thừa sống thiếu chết sau đó mới thu vào bên trong chiếc nhẫn chứa đồ đặc biệt mà Xuân Đức để lại.

Trong đám thiên kiêu nàng bắt được không phải tên nào cũng cứng đầu, có rất nhiều tên sau khi bị nàng hành hạ cho một trận thừa sống thiếu chết thì lại quay qua làm tay sai cho nàng.

Với cái kiêu suy nghĩ “ ta đã bị như vậy thì các người cũng đừng mong sống khá giả” thì đám tay sai này rất được việc. Bao nhiêu địa điểm có đông người tu tập thì bọn họ đều dẫn Vũ Y đi qua một lần.

Không những thế, mấy tên này còn liên hợp lại với nhau sau đó tạo dựng một màn kịch lừa bịp những thiên kiêu của các châu khác đến cho Vũ Y bắt.

Thành ra số lượng người mà Vũ Y bắt được còn nhiều hơn cả Xuân Đức lúc trước bắt được.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi thì ba nơi tụ tập nhiều người nhất là Đan Tiên Cổ Tháp, Sách Cổ Hiên Viên cùng Trận Linh Đồ Giám đều đã bị Vũ Y đi qua một lượt.

Nàng đi qua đến đâu thì nơi đó liền biến thành một nơi vắng vẻ, đám thiên kiêu của các đại thế lực nếu không ở bên trong trận pháp bảo vệ thì đều bị nàng một mẽ hốt gọn.

Phương pháp của Vũ Y cũng vô cùng đơn giản, chỉ cần khiêu khích đám người kia cho bọn chúng đi ra khỏi trận pháp bảo vệ sau đó bất ngờ đánh lén khiến cho những kẻ kia không kịp trở tay, vậy là đơn giản có thể bắt được cả đám.

Nếu như khiêu khích không được thì nàng lại cho người vào phá rối, phá rối ở đây cũng không phải là cứ đi vào rồi đánh đánh giết giết mà là phá rối theo quy tắc, người của nàng đi vào cạnh tranh với những kẻ ở trong kia, sau khi đánh bại đối phương thì đối phương liền bị đào thải.

Mà một khi đã bị đào thải thì liền sẽ bị truyền tống ra khỏi trận pháp bảo vệ, đến lúc đó thì những kẻ kia liền trở thành con mồi béo cho Vũ Y cùng đồng bọn rồi.

Chỉ có một số ít kẻ thông minh, với có thực lực chân chính vẫn bám trụ được thì mới có thể tránh khỏi độc thủ của Vũ Y mà thôi.

.....

Sau khi một lần nữa càn quét xong nơi thí luyện “ Sách Cổ Hiên Viên” thì Vũ Y liền bắt đầu lên đường, thẳng đến Huyết Thần Trì.

Lúc này đây Vũ Y mang theo tứ đại hung thú mạnh nhất cùng với 8 tên nô bộc Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn đi tới Huyết Thần Trì. Đi ở phía trước còn có vài người nữ tử những nữ tử này đều là những người nguyện ý đầu nhập vào Vũ Y.

Đối với những người tự động đầu nhập vào thế lực của bản thân thì Vũ Y cũng không có từ chối, nhất là khi những người kia cũng không phải là người của đại thế lực gì mà chỉ là tán tu mua được danh ngạch đi vào trong này.

Đương nhiên Vũ Y cũng không có qua loa nhận người mà đã kiểm tra cẩn thận một phen, thấy không có điểm gì khả nghi thì nàng mới đồng ý. Có điều chấp nhận thì chấp nhận nhưng nàng vẫn dùng “ Linh Hồn Ma Chú” khống chế những người này. Đề phòng có kẻ sinh dị tâm.

Đối với điều này thì những người đồng ý đi theo Vũ Y cũng không có ý kiến gì cả, bọn họ đều tự nguyện để Vũ Y gieo chú ấn lên linh hồn bản thân.

“ Tiểu Thư phía trước đã là lối vào của Huyết Thần Trì, chúng ta bây giờ nên làm gì tiếp theo?”--- Một cô gái độ tuổi ngang với Vũ Y có khuôn mặt

nhỏ nhắn, dáng người uyển chuyển, mặc một thanh hồng y lúc này chỉ tay về một cái cửa động cách đó khá xa nói.

Vũ Y lúc này đang ngồi trên lưng của một trong tứ đại hung thú nghe được cô gái mặc hồng y kia nói thì liền ngẩng đầu lên nhìn về nơi xa xa, sau đó nàng khẽ nói:

“ Mọi người dừng lại.”

Ngay lập tức cả đội ngũ liền dừng lại. Lúc này ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về phía Vũ Y, chờ đợi nàng sai bảo.

Vũ Y lúc này nhìn qua thiếu nữ áo hồng ở gần đó hỏi:

“ Tuyết Kỳ, muội nói phía trước đã là cửa vào Huyết Thần Trì rồi sao? Vì sao lại không có ai qua lại?”

Tuyết Kỳ lúc này suy nghĩ một chút liền nói:

“ Những ngày này chúng ta liên tục bắt thiên kiều của các đại thế lực, hiển nhiên là có kẻ đã tới nơi đây truyền tin. Bọn chúng lúc này hẳn là đã co đầu rút cổ vào bên trong trận pháp bảo vệ rồi.”

Vũ Y gật đầu nói:

“ Ta cũng nghĩ vậy. Được rồi, nếu như bọn chúng đã đề phòng như vậy thì cứ để cho bọn chúng đề phòng. Mọi người thay đổi một chút, chúng ta đi vào bên trong nơi kia nhìn xem nó là cái dạng gì.”

“ Vâng, tiểu thư.”--- Mấy cô gái đồng thời ứng một tiếng.

Tiếp sau đó Vũ Y thu lại bốn đại hung thú của mình cùng với 7 tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn, nàng chỉ để lại 5 người là Tuyết Kỳ, Tuyết Tâm, Điệp Vũ, Thanh Thanh cùng Ngọc Điệp.

Sáu người sau khi thay đổi một phen quần áo, biến đổi một chút dung mạo cùng khí tức, sau đó liền bình thản tiến đến lối vào của Huyết Thần Trì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1059: Huyết Thần Trì

- ---o0o---

Huyết Thần Trì là một cái hồ máu cực lớn, ở chính giữa hồ có bốn hòn đảo ở cạnh nhau, cả bốn hòn đảo kia lúc này đều đang sáng lên rực rỡ, ánh sáng từ bốn hòn đảo phóng thẳng lên cao hình thành hư ảnh của tứ đại thần thú.

Bạch hổ ở phía bắc, Huyền Vũ phía đông, Chu Tước phía tây, Thanh Long phía nam.

Tuy chỉ là hư ảnh nhưng khí tức cùng tiếng gầm của bọn chúng cũng làm cho những kẻ ở nơi đây cảm thấy sợ hãi.

Nối liền với bốn hòn đảo là bốn con đường. Những con đường kia là hình thành từ vô số những tảng đá nổi trên mặt nước. Những tảng đá kia có hình dạng bất đồng, có cái thì bằng phẳng có cái lại lởm chởm. Những tảng đá kia cũng không có nối liền với nhau mà giữa hai tảng đá có một khoảng cách nhất định.

Khoảng cách giữa những tảng đá lúc đầu thì rất ngắn, càng về sau thì càng xa. Diện tích của những tảng đá nổi trên mặt nước cũng vậy, lúc đầu rất lớn, có thể cho cả vài trăm người cùng đứng cũng không thành vấn đề. Nhưng càng về sau lại càng nhỏ, nhỏ đến mức chỉ vừa vặn cho một người đứng.

Nơi đây được bao phủ bởi cảm không chi lực vì vậy không thể phi hành, ở dưới hồ thì có đủ loại huyết ngư, một khi có ai không may rơi xuống thì liền xác định. Nhưng cái đáng sợ nhất chính là trọng lực nơi đây cùng với huyết thủy trong hồ.

Càng về gần hòn đảo thì càng trọng lực càng mạnh, huyết thủy nơi đó đặc tính ăn mòn cũng rất mạnh, một khi rơi xuống nếu như không nhanh lên bờ thì chẳng mấy chốc sẽ biến thành xương trắng.

Ở xung quanh bên bờ Huyết Thần Trì lúc này đang có rất nhiều người, đến từ vô số các thế lực khác nhau. Đa phần những người này đều đang xếp bằng khôi phục. Ở trên những phiến đá ở giữa hồ lúc này cũng có rất nhiều người, có điều những kẻ kia đa phần chỉ đi được đến nửa đường đều dừng lại, chỉ có không đầy mười người là đi được $\frac{2}{3}$ chặng đường.

Khi Vũ Y mang theo những người khác đi vào trong này thì lập tức đưa tới sự chú ý của rất nhiều người.

Ngay lập tức tiếng bàn tán liền vang lên. Vô số ánh mắt lập tức đổ dồn lên 6 người bọn Vũ Y.

“Nhìn nhìn, lại có người tới hơn nữa đều là đại mỹ nữ. Dương Tử người nói chúng ta có nên đi qua cùng các nàng làm quen một chút không?” Một thanh niên có diện mạo tuấn tú, lúc này vừa nhỏ giọng nói chuyện vừa dùng cùi chỏ huých huých đồng bạn bên cạnh.

Người bạn bên cạnh hắn cũng là một thanh niên trẻ tuổi, người kia khuôn mặt như đẽo gọt, mày kiếm mắt sáng, cả người phát ra khí tức lẫm liệt khó tưởng. Nghe được đồng bạn mình nói chuyện thì hắn vẫn tiếp tục nhắm mắt khôi phục, hắn lạnh nhạt nói:

“ Bất quá chỉ là mấy nữ nhân mà thôi, không cần thiết phải như vậy. Lưu Phi, theo ta thấy ngươi nên học đệ đệ vài phần, đừng có thấy nữ nhân thì lại nháy dựng lên như vậy.”

Lưu Phi nghe vậy thì xem thường nói:

“ Hai tên cuồng tu luyện các ngươi thì biết cái gì chứ. Sống ở trên đời mà thiếu đi nữ nhân thì còn gọi cái gì là vui vẻ. Nếu không đi thì một mình ta đi vậy, đến lúc ta cùng với các nàng đã thành bằng hữu thì cũng đừng mặt dày đi qua.”

Nói xong thì Lưu Phi liền đứng dậy, chỉnh sửa lại quần áo cho nhìn có vẻ tươm tất nhất, sau đó không nhìn hai người đồng bạn của mình mà quay người rời đi, đi đến nơi mấy người Vũ Y đang đứng.

Thấy Lưu Phi quả thực đã đi thì hai người Dương Tử cùng Độc Cô đều mở mắt ra. Cả hai lúc này cũng nhin không được tò mò, là dạng mỹ nữ gì mà lại khiến cho Lưu Phi cái tên kia vừa thấy thì đã sáng mắt lên rồi. Phải biết Lưu Phi cũng là đệ tử hạch tâm của một đại thế lực lớn, dạng gì mỹ nữ mà hắn chưa từng gặp qua.

Lúc này đây hai người đồng thời nhìn lại, khi thấy mấy người Diệp Vũ, Tuyết Kỳ, Thanh Thanh, Tuyết Tâm, Ngọc Diệp thì hai mắt cũng sáng lên nhưng lúc nhìn qua Vũ Y thì cả hai không khỏi bỗng dưng cảm thấy lạnh gáy, tuy cái cảm giác này chỉ thoáng qua nhưng hai người biết cái cảm giác kia không phải giả.

Lúc này hai người nhìn nhau một cái sau đó đều đứng dậy đi về phía mấy người Vũ Y.

.....

Lưu Phi đi đến gần đám người Vũ Y thì liền tươi cười hướng mấy người nói:

“ Tại hạ Lưu Phi có duyên gặp các vị tiên tử, hình như các vị tiên tử là lần đầu tiên đi tới nơi đây nếu có gì không rõ thì có thể hỏi tại hạ, tại hạ nhất định sẽ nói toàn bộ những gì mình biết.”

Tuyết Kỳ lúc này lên tiếp đáp lời:

“ Cái này không cần làm phiền Lưu Phi công tử rồi, chúng ta cũng phải là lần đầu tiên đi tới nơi đây nên cũng rất quen thuộc, làm phiền công tử đã nhọc lòng rồi.”

Lưu Phi thấy đối phương từ chối thì cũng không có cảm thấy bất ngờ, hắn chỉ sợ đối phương không thêm đề ý mà thôi, còn cái lý do lúc trước chẳng qua là hắn tùy tiện nêu ra mà thôi.

Qua cách nói chuyện thì hắn thấy cô gái này cũng không phải dạng người đánh đá gì, tướng mạo xinh đẹp, giọng nói cử chỉ ôn nhu rất đúng khẩu vị của hắn. Hắn lúc này bắt đầu giờ công phu mặt dày.

“ Bằng không chúng ta kết thành đội ngũ, đến lúc vượt ải hỗ trợ nhau cũng thuận tiện hơn, tại hạ còn có hai đồng bạn. Tại hạ không phải nói khoác chứ hai đồng bạn kia của ta đều là thiên tài trong thiên tài cùng thế hệ đấy. Nếu như mấy vị tiên tử đi cùng với ba người chúng ta đảm bảo sẽ được an toàn.”

Thấy tên này dây dưa không dứt thì mấy cô gái lúc này đều len lén nhìn về phía tiểu thư của bọn họ, thấy tiểu thư sắc mặt như thường, trên mặt còn treo nụ cười như có như không thì cả đám không khỏi nhẹ thở ra một hơi.

Đúng lúc này thì Vũ Y lại lên tiếng nói chuyện:

“ Như vậy sao, đã Lưu Phi công tử đây có lòng thì mấy tỷ muội bọn ta cũng không tiện từ chối, đã vậy thì chúng ta đồng thời kết thành đội ngũ đi.”

m thanh của Vũ Y lúc này rất thanh, đã vậy còn có phần ôn nhu, nghe vào tai liền cảm thấy thoải mái không thôi. Kết hợp với nụ cười như có như không của nàng thì càng khiến cho nàng trở nên xinh đẹp.

Đừng nói Lưu Phi mà ngay cả mấy tùy tùng của Vũ Y thấy nàng như vậy thì cũng không khỏi ngạc nhiên, trong lòng thì thầm than.

“ Tiểu thư không hổ là tiểu thư, thay đổi còn nhanh hơn cả lật sách.”

Lưu Phi sau giây lát ngẩn ngơ trước vẻ đẹp cùng lời nói của Vũ Y thì liền gãi đầu, hấn cười trừ vài tiếng sau đó nói:

“ Vậy để tại đi gọi hai người bằng hữu của ta đến đây, hấn hai người bọn họ sẽ rất rất vui cho mà xem.”

Nói xong thì Lưu Phi liền quay người định đi gọi hai người bạn của mình. Nhưng khi hấn vừa quay người thì liền đã đụng phải một người phía sau, lằn va chạm này tí nữa thì khiến cho hấn ngã ngổ trên mặt đất.

Đang muốn mắng chửi nhưng khi nhìn thấy người đụng phải mình là ai thì hấn liền vội nuốt lại vừa muốn phun ra khỏi miệng. Cũng không cần hấn giới thiệu, lúc này hai người Dương Tử cùng Độc Cô đều hướng về phía mấy người Vũ Y tự mình giới thiệu.

“ Tại hạ Độc Cô Kiếm là bằng hữu Lưu Phi rất vui được gặp các vị.”

“ Tại hạ Dương Tử Quân cũng là bằng hữu của Lưu Phi rất vui được gặp các vị.”

Lời nói của hai tên này giống nhau như đúc, từ ngữ điều cho đến sắc mặt, nhất là cái nụ cười cứng ngắc kia. Chúng nữ nhìn thấy vậy thì lúc này đều che miệng cười duyên.

Hai người Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân thấy mấy nàng che miệng cười vậy sắc mặt lúc này cũng có chút lúng túng, hai người vội ho khan vài tiếng để cho đỡ lúng túng.

Thấy hai người ho khan liên tục thì chúng nữ lúc này cũng biết ý mà ngừng cười, Tuyết Kỳ lúc này cũng thay mặt chúng nữ giới thiệu.

“ Hì hì. Ta có chút không hiểu làm sao ba người lại có thể thành bằng hữu được đây. Mà quên mất chưa giới thiệu, ta tên là Lục Tuyết Kỳ, còn cô gái mặc áo trắng này là muội muội của ta Lục Tuyết Tâm.”

Vừa nói nàng vừa chỉ Lục Tuyết Tâm ở bên cạnh, tiếp sau đó nàng bắt đầu chỉ từng người.

“ Còn nàng ta tên là Thanh Thanh, còn đây là Ngọc Điệp, đây là Điệp Vũ tỷ tỷ.”

“ Còn đây là tiểu thư nhà chúng ta, tiểu thư nhà chúng ta tên Vũ Y.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1060: Tranh Đoạt Bạch Hồ Thần Huyết

Sau khi đã làm quen với nhau xong thì 3 nam 6 nữ bắt đầu thương thảo việc tranh đoạt thần huyết.

Do nơi đây có khá nhiều thế lực hỗn tạp, tranh đoạt vô cùng kịch liệt nên việc có một tổ đội mạnh mẽ để hỗ trợ bản thân thì không còn gì tốt hơn.

Lưu Phi lúc này nhìn mọi người một lượt sau đó cười nói:

“ Chúng ta cũng xem như là đã quen biết nhau nên có gì thì mọi người cũng nên thẳng thắn bày tỏ không cần ngại. Sắp đến chúng ta sẽ tham gia tranh đoạt thần huyết vì vậy mọi người có thể nói một chút về tu vi cùng sở trường của bản thân được không?”

“ Vì ta là người nêu ra đề nghị này nên sẽ là người tiên phong. Ta bây giờ đã là tu Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ, chỉ một chút nữa thôi là có thể đột phá đến viên mãn. Sở trường của ta là cận chiến. Tiếp sau đó là Dương Tử đi.”

Giới thiệu xong bản thân thì Lưu Phi liền nhìn qua Dương Tử Quân. Dương Tử Quân lúc này lại khẽ ho khan một tiếng sau đó nói:

“ Tại hạ có được tu vi viên mãn, một chân bước vào chuẩn Hằng Vương Tiên Cảnh. Sở trường cận chiến.”

Nói xong thì Dương Tử Quân trên mặt cũng xuất hiện một chút ngạo nghễ, dù sao ở tuổi hấn bước vào viên mãn đã là rất không dễ dàng, nhất là

hắn lại còn đã chạm đến ngưỡng Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh. Thành tích như vậy khiến cho hắn có thể tự ngạo.

Tiếp sau đó là đến Độc Cô Kiếm. Độc Cô Kiếm lúc này cũng rất hào hứng nói:

“ Tại hạ tuy không bằng được với Dương Tử nhưng cũng không kém bao nhiêu, tu vi của tại hạ cũng đã là viên mãn, sở trường kiếm đạo.”

Nghe ba người giới thiệu xong thì Lúc Tuyết Tâm muội muội của Lục Tuyết Kỳ lúc này cười nói:

“ Ba vị đại ca tu vi quả thực thâm sâu khó lường. Tiểu muội tự nhận mình không bằng. Tiểu muội chỉ có tu vi hậu kỳ mà thôi, khả năng phòng của tiểu muội cũng không được tốt lắm, sau này mong ba vị đại ca chiếu cố thêm.”

Ba người Dương Tử Quân, Độc Cô Kiếm, Lưu Phi nghe vậy thì đều mỉm cười, lúc này Lưu Phi hỏi:

“ Tiểu Tâm muội muội không cần lo lắng lúc đó đại ca sẽ bảo vệ muội nhưng đại ca vẫn còn chưa biết biết Tuyết Tâm tinh thông trường phái nào?”

Lục Tuyết Tâm lúc này che miệng cười, nàng có chút rụt rè nói:

“ Cái này quả thực có chút không tiện nói ra. Tiểu muội là một Quỷ Đạo Sư, ba vị đại ca hẳn đã nghe qua.”

Vừa nghe đến Quỷ Đạo Sư thì nụ cười trên mặt của Lưu Phi thoáng cái cứng ngắc, mồ hôi trên trán hắn không khỏi chảy ra. Không nhưng hắn mà hai người bằng hữu của hắn cũng như vậy.

Trong tu tiên giới thì ai mà không biết Quỷ Đạo Sư chứ. Đám kia chính là đám người dã man, giết người như ngóe, thủ đoạn cực kỳ tàn độc những vụ thảm sát hàng loạt có đến 3 phần đều là do đám này làm nên. Tất cả những điều này đều được cả tu tiên giới công nhận.

Lưu Phi lúc này cũng cười gượng nói:

“ Hóa ra Tiểu Tâm là... À không, Tuyết Tâm cô nương là một Quỷ Đạo Sư, tại hạ lúc trước không biết, có điều gì không phải mong cô nương bỏ quá cho.”

Tuyết Tâm lúc này bộ dạng có chút thương tâm nói:

“ Lưu Phi đại ca làm sao lại biểu hiện thái độ như vậy chứ, muội biết danh tiếng của Quỷ Đạo Sư có chút không tốt nhưng muội khác bọn họ mà, muội là một cô gái lương thiện, huynh không tin có thể hỏi mọi người.”

Nàng ta vừa nói vậy thì mấy nữ nhân khác cũng đều gật đầu, lúc này Thanh Thanh tiếp lời:

“ Tiểu Tâm nói không sai, muội ấy là một thiếu nữ lương thiện. Mọi người tiếp xúc nhiều sẽ nhận ra thôi. Tiểu Tâm đã giới thiệu thì tiếp theo là ta đi, ta là một Độc Hồn Sư, tu vi cũng chỉ mới bước vào viên mãn.”

Nói xong thì nàng liền nhìn qua Tuyết Kỳ, Tuyết Kỳ lúc này gật đầu sau đó nói:

“ Ta cũng giống muội muội cũng đều là Quỷ Đạo Sư, tu vi cũng không được cao cho lắm, chỉ vừa bước vào viên mãn mà thôi.”

Tiếp sau đó là Ngọc Diệp, nàng ta ôn nhu nói:

“ Ta là một Y Đạo Sư, tu vi cũng là Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn.”

Cuối cùng là Diệp Vũ, nàng ta lúc nói chuyện có chút lạnh, sau khi đợi Ngọc Diệp nói xong thì nàng ta liền nói:

“ Huyết Đạo Tiên Tu, Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh.”

Về phần Vũ Y thì cô nàng này chỉ mỉm cười mà không nói một lời nào. Nhưng điều này cũng không có khiến cho ba tên nam nhân trong tổ đội quan tâm, lúc này đây ba tên kia đang nuốt nước miếng. Ánh mắt nhìn về 6 người bọn Vũ Y đã hoàn toàn thay đổi.

Bọn họ lần đầu tiên cảm thấy câu nói “ Đánh giá một con người không thể nhìn bề ngoài” lại chính xác đến như vậy.

Sáu nữ nhân xinh như hoa như ngọc, bộ dạng hoa nhường nguyệt thẹn liễu hờn kém xanh nhưng trên thực tế toàn là nữ ma đầu, nếu như nói những người đi theo con đường Quỷ Đạo Sư, Độc Hồn Sư. Huyết Đạo là người lương thiện thì hẳn ở tu tiên giới sẽ không còn cảnh chém giết.

Sau khi đã biết là mình bị người ta trêu đùa thì Lưu Phi lúc này cũng không còn cái vẻ mặt dương dương đắc ý như lúc trước nữa rồi. Sắc mặt hắn lúc này tiu nghỉu, buồn như chó cún. Hai bằng hữu của hắn cũng không khá hơn là bao.

Nhìn thấy vẻ mặt của ba người thì Lục Tuyết Kỳ liền che miệng cười duyên, sau đó nói:

“ Ba vị đại ca làm sao vậy, đừng làm bộ dạng đó chứ, dù sao chúng ta sau này là đồng đội của nhau. Hi hi. Mọi người sau này nhớ giúp đỡ lẫn nhau nhiều hơn. Mà phải rồi, tiểu muội nghĩ lần tranh đoạt thần huyết lần này chúng ta sẽ hết lòng bảo vệ tiểu thư, chúng ta sẽ ứng phó với những người khác. Còn tiểu thư sẽ giữ sức để leo lên đảo. Ba vị đại ca cảm thấy thế nào?”

Ba người Lưu Phi, Độc Cô Kiếm, Dương Tử Quân lúc này nhìn nhau một cái, bọn họ đều nhìn thấy sự bất đắc dĩ trong mắt của nhau.

Lúc này Lưu Phi quay lại nhìn Tuyết Kỳ nở một nụ cười có phần miễn cưỡng.

“Được, ba người chúng ta không thành vấn đề. Mọi việc cứ theo như lời của mấy vị tỷ tỷ làm là được.”

Nghe Lưu Phi gọi mình là tỷ tỷ thì Tuyết Kỳ liền che miệng cười:

“Làm sao lại gọi người ta là tỷ tỷ rồi, người ta còn không già tới mức đó đâu. Thôi cứ gọi là muội muội đi, nghe như vậy cũng cảm thấy tốt hơn.”

Nhìn thấy bộ dạng lúc này của Tuyết Kỳ thì trong lòng ba người Lưu Phi đều thầm mắng một tiếng “Yêu Tinh”.

Tuy 9 người nói chuyện với nhau người khác không có nghe được nhưng lại nhìn thấy được, thấy Tuyết Kỳ bộ dáng mê người liên tục nhìn ba người Lưu Phi cười duyên thì đám đang quan sát gần đó đều ước ao ghen tị. Muốn mình được thế chỗ cho Lưu Phi ba người.

Có không ít người còn than thở:

“Nếu như tu vi của ta mạnh hơn thì cũng sẽ xin gia nhập đội ngũ của bọn họ. Nếu như ngày nào cũng nhìn thấy mấy người các nàng mỉm cười thì cũng khiến ta mãn nguyện rồi.”--- Một tên thành niên tu vi trung kỳ, ở cách đám người Vũ Y khá xa lúc này than vãn.

Ở bên cạnh hẳn một tên nam tử nhỏ gầy, bộ dạng hèn mọn nói:

“Đã ước thì ước lớn một chút, nếu như có thể mang cả sáu người các nàng lên giường sau đó cùng một lúc... Hắc hắc... Như vậy thì quả thực

không còn gì tuyệt vời hơn.”

Một khác lúc này cũng góp lời.

“ Hắc hắc, bằng không chúng ta đi tìm Phong Thần Tuấn xem sao, tên kia hẳn là sẽ có hứng thú với mấy người này.”

Hai người khác nghe tên này nói vậy thì ánh mắt đồng thời sáng lên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1061: Tranh Đoạt Bạch Hồ Thần Huyết(1)

Sau khi đã bàn bạc với nhau xong thì nhóm người của Vũ Y liền lập tức tiến hành tranh đoạt thần huyết. Mục tiêu đầu tiên của bọn họ chính là Bạch Hồ thần huyết.

Những người đang ngồi khôi phục ở trên bờ nhìn thấy đám người Vũ Y bắt đầu có hành động thì cả đám đều không khỏi bàn tán.

“ Nhìn xem, bọn họ đi tới đầu cầu phía bắc. Các người nói bọn họ đây là muốn tranh đoạt Bạch Hồ thần huyết hay chỉ là muốn thử sức bản thân một chút mà thôi?”--- Một thanh niên thấp lùn, khuôn mặt mập mạp sau khi nhìn thấy đám người Vũ Y tiến đến đầu cầu phía bắc thì liền quay qua nói chuyện với đồng bạn.

Ở bên cạnh hắn lúc này có 8-9 người những người kia sau khi nghe hắn nói thì đều lộ ra thần sắc suy nghĩ.

Sau một lúc thì một cô gái trong số bọn họ lên tiếng:

“ Ta nghĩ bọn họ hẳn chỉ là muốn thử sức của bản thân mà thôi, ta nhìn bọn họ thấy thế nào cũng không phải quá mạnh, mà các người biết rồi Mạnh Tử Ngang sẽ không có người nào có quyền tranh đoạt thần huyết cùng hắn.”

Ngay khi cô gái này vừa nói xong thì một nam tử mặt đỏ liền phủ định nói:

“ Cũng chưa chắc, ta biết một người trong số bọn họ, tên kia là Dương Tử Quân, kẻ này có tu vi kinh nhân, là người mạnh nhất trong cùng thế hệ của Đông Phong Châu. Hắn không thể nào đi tới đây chỉ vì muốn thử sức cho biết.”

Nữ tử lúc trước nghe vậy không phục nói:

“ Vậy người nghĩ chỉ bằng mấy người bọn họ đủ sức ngăn cản lại đám người Mạnh Tử Ngang sao?”

Thấy hai người bắt đầu có xu hướng muốn cãi nhau thì tên thanh niên thấp lùn lúc trước vội cản ngăn:

“ Ài, hai người các người tranh cãi với nhau làm gì, cứ nhìn xem không phải liền biết sao? Đó, nhanh nhìn đi bọn họ bắt đầu rồi.”

Nghe tên thanh niên thấp lùn nói vậy thì mấy người khác lúc này cũng đều tập trung nhìn về phía đầu cầu phía bắc. Đúng như thanh niên nói, ở nơi kia đám người của Vũ Y đã bắt đầu vượt ải rồi.

.....

Nhóm người Vũ Y cũng không phải chỉ có 9 người, sau khi thương thảo xong thì Vũ Y liền gọi ra thêm 7 tên Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn nô bộc đi ra hiệp trợ.

Thời điểm ban đầu đối với đám người Vũ Y rất dễ dàng, lúc ban đầu những tảng đá ở gần nhau, trọng lực lại không quá lớn vì vậy đơn giản có thể nhảy qua. Với cũng không có ai ngăn cản bọn họ nên việc nhảy qua giữa các phiến đá trên mặt hồ càng thêm thuận lợi.

“ Vút vút vút..”

Thoáng cái đám người Vũ Y liền đã đi được 1/5 quãng đường. Những người khác ở bên bờ hồ thấy vậy cũng đều kinh ngạc, lúc này đây rất nhiều người đều hướng ánh mắt nhìn về đám người Vũ Y.

Không qua bao lâu thì đám người Vũ Y lại đi thêm được một đoạn không ngắn, thoáng cái đã được gần nửa lộ trình.

Nhưng khi đi tới phiên đá thứ 49 thì bọn họ liền gặp phải ngăn cản từ đám người ở phiên đá kế đó.

Ở trên phiên đá thứ 50 lúc này cũng đang đứng gần 30 người, tất cả những người này đều tỏa ra khí tức vô cùng cường đại, trong đó cũng không thiếu Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn.

Lúc này đây ở trên phiên đá thứ 50 một ông lão mặc áo bào xám tro đang khoanh chân ngồi xếp bằng từ từ mở mắt ra, ánh mắt của lão ta vô cùng tang thương, sau khi quan sát đám người Vũ Y thì lão ta nhàn nhạt lên tiếng.

“ Các người dừng ở nơi đó là được rồi, đợi khi nào thiếu chủ của ta lấy được thần huyết thì các người có thể tiếp tục đi. Còn bây giờ thì dừng lại ở đây thôi nếu còn cố ý tiến thêm thì cũng đừng trách lão phu ra tay độc ác.”

Vũ Y đứng bên này, nghe được lão già kia nói chuyện thì ánh mắt nàng khẽ nheo lại, nhìn qua Điệp Vũ nàng truyền âm nói:

“ Điệp Vũ, ngươi đi trước mở đường.”

Điệp Vũ nghe được Vũ Y truyền âm thì liền gật đầu đáp ứng:

“ Rõ, thưa tiểu thư.”

Vừa nói xong thì tay nàng liền bắt pháp ấn, miệng nàng lẩm bẩm một đoạn dài chú ngữ tối nghĩa:

“πάρτε το αίμα μου ως οδηγό, πάρετε την ψυχή υποστήριξης, καλέστε στο αίμα των μηνυμάτων”

Cùng lúc nàng ta đọc chú ngữ, huyết thủy bên trong hồ thoáng cái bạo động, vô số huyết thủy từ bên trong hồ không ngờ lại tách ra sau đó bay lên trời hóa thành một con huyết điệp(bướm máu) khổng lồ.

Con bướm máu kia vô cùng khủng bố, khi nó vừa hình thành thì đã phát ra linh áp khiến cho đám người bên phía phiến đá thứ 50 sắc mặt tái nhợt. Lão già lúc trước còn một bộ cao thâm mặt trắc nhưng khi thấy huyết điệp thì khoe miệng run rẩy.

“ Bán bộ Hằng Vương Tiên Cảnh, cái này không thể nào.”

Cảm nhận được linh áp khổng lồ đến từ huyết điệp thì nhưng kẻ ở đây gần như liền phán đoán ra tu vi chân thực của Điệp Vũ. Cũng vì biết được tu vi thật sự của nàng ta nên đám người này mới hoảng sợ.

“ Nhanh rút.”

Cảm nhận được uy thế khó lòng chống đỡ thì một tên nhát gan liền kêu lên. Nhưng hắn vừa nói thì đã có một âm thanh gầm thét:

“ Hoảng loạn cái gì, nhanh bày trận.”

Nghe được âm thanh này thì đám người bên trên phiến đá thứ 50 ngay lập tức ổn định lại, cả đám lúc này nhanh chóng bày trận, trận pháp rất nhanh thì liền đã hình thành.

Một cái lồng ánh sáng giống như cái khiến được hình thành, che chắn những người xung quanh vào bên trong, đồng thời lúc này cũng có vô số công kích đánh về phía đám người Vũ Y bên này.

Cái quá trình đi từ kinh ngạc tới kinh sợ sau đó bày ra trận pháp cũng chỉ trong thời gian rất ngắn không đến 5 giây thời gian, mà cũng với thời gian này thì Huyết Điệp do Điệp Vũ lúc này cũng mới hình thành đến trạng thái hoàn mỹ nhất.

Nhìn thấy công kích đầy trời đánh về phía đám người bên mình thì Điệp Vũ khẽ quát nhẹ một tiếng.

“ Huyết Thiên Ma Âm.”

Nàng vừa dứt lời thì con Huyết Điệp to lớn đang bay bên trên huyết hồ bỗng dưng rung động hai cánh, cùng lúc đó miệng nó há lớn, từ bên trong cái miệng đầy răng cùng dịch nhầy màu đỏ kia phát ra những âm thanh chói tai.

“ Gào gào gào...”

Lấy mắt thường có thể thấy được từ bên trong miệng con Huyết Điệp kia liên tiếp phát ra những luồng sóng âm. Những luồng sóng âm kia làm cho không gian nơi đây vụn vẹo.

Ngay khi những tiên thuật từ những tu sĩ kia va chạm phải sóng âm thì lập tức bị đồng hóa thành một bộ phận của sóng âm. Sóng âm kia trong nháy mắt khùng bố lên gấp mấy lần.

“ Âm âm âm...”

Sóng âm kinh khủng ngay lập tức trùng kích lên đại trận mà đám người phía bên kia tạo nên, từng âm thanh nổ mạnh vang lên, tấm khiên hư ảnh

vậy mà lại có dấu hiệu rạn nứt.

Vũ Y nhìn thấy một màn như vậy thì liền nhìn qua những người khác nói:

“ Tranh thủ thời gian đi qua bên kia, Diệp Vũ cũng không có khả năng kiềm chế được đám người kia được quá lâu.”

Những người khác nghe nàng nói vậy thì lập tức gật đầu sau đó đồng thời nhảy sang phiến đá thứ 50.

Do nơi đây không gian đặc thù nên việc sử dụng bảo vật hay phù lục đều hạn chế, đến ngay cả công kích cự ly xa cũng bị hạn chế đi uy lực, vì vậy cách duy nhất cũng chỉ có thể là cận thân chiến đấu.

Tổ đội 15 người trong nháy mắt liền đã đi qua phiến đá thứ 50, đối thủ của bọn họ tuy đông hơn không ít nhưng lại không đủ gây cho bọn họ sợ hãi, bởi vì đối phương tu vi kém bọn họ rất nhiều, đại bộ phận những kẻ nơi này đều chỉ có trung kỳ cùng hậu kỳ mà thôi.

Nếu muốn thì lúc trước Vũ Y chỉ cần để cho đám thủ hạ bộc lộ hết tu vi ra thì liền có thể dọa cho đám này bỏ chạy nhưng nàng lại không có làm như vậy, nàng muốn làm một lần khỏe cả đời.

“ Ầm..”

Tiếng nổ mạnh vang lên, Huyết Diệp bay thẳng vào đám người đối phương va chạm với tám thuẫn hư ảnh sau đó nổ tung. Cả tám thuẫn cùng huyết điệp trong nháy mắt đều không còn.

Cùng lúc này Vũ Y liền lấy lạnh giọng nói:

“ Toàn lực giết chết tất cả những kẻ cản đường.”

Âm thanh của nàng lạnh lẽo thấu xương, bên trong lời nói chứa đựng vô tận sát ý, không nói đến đám người đối phương, mà ngay cả người bên mình khi nghe được Vũ Y nói thì cả đám không khỏi dựng tóc gáy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1062: Người Người Khiếp Sợ

Một lời nói vừa ra, phía bên này 15 người toàn lực bộc phát, khí thế của hơn mười Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn thoáng cái áp đảo khí thế đối phương.

Cùng lúc đó đám người Lục Tuyết Kỳ, Lục Tuyết Tâm, Thanh Thanh mới chính thức thể hiện ra một mặt khác của bọn họ.

Hai tỷ muội Lục Tuyết Kỳ cùng Lục Tuyết Tâm lúc này liên thủ với nhau triệu hồi ra vô số vong hồn những vong hồn này vô cùng mạnh mẽ, khí tức trên người bọn họ không có một kẻ nào yếu hơn Tinh Vương Tiên Cảnh. Những vong hồn này vừa hiện thì liền điên cuồng rít gào lao về phía đám người đối địch.

Về phần Thanh Thanh thì nàng ta triệu hồi ra rất nhiều độc trùng những độc trùng kia tuy không lớn nhưng con nào con nấy cùng phát ra khí tức cùng tà ác, diện mạo thì xấu xí đến xúc phạm người nhìn.

Khi đám này được triệu hồi đi ra thì cùng liền cùng với bầy vong hồn điên cuồng lao về phía đám người đối địch.

Về phần những người khác lúc này cũng bộc lộ ra một phần át chủ bài của bản thân.

Thoáng cái so về nhân số thì bên phái Vũ Y liền đông hơn đối phương mấy lần.

“ Phúc phúc phúc....”

“ A a a a”

“ Âm âm âm...”

“ A a a a a....”

“ A a a a a ...”

Ngay khi hai bên vừa áp sát nhau thì liền có tiếng hét thảm vang lên khắp nơi, tiên huyết văng ra bốn phía, tứ chi bay múa những cái đầu bay lên cao cao.

Vô số kẻ bị độc trùng chích một cái thì cả người liền thối rữa, không qua mấy cái hô hấp thì liền còn là bãi máu đen, nhiều tên thì bị vong hồn xâu xé, đám vong hồn này cũng không có tấn công nhục thân mà trực tiếp tấn công hồn phách đối phương.

Nếu như tên nào không may để cho đám vong hồn này chui được vào bên trong thân thể thì coi như chết là cái chắc, sau khi cắn nuốt được linh hồn đối phương thì đám vong hồn liền chiếm đoạt thân thể của đối phương, sau đó lại dùng chính thân thể kia mà tấn công những kẻ khác.

Chiều hướng chiến đấu hoàn toàn nghiêng về một bên, bên phía Vũ Y ngay từ đầu liền đã chiếm được ưu thế. Sau khi chiến đấu bắt đầu được vài giây thì Diệp Vũ phía bên kia cũng liền đi qua bên này giúp sức.

Với tu vi cường hãn của bản thân, một khi nàng ta xuất chiêu thì hiếm kẻ nào có thể chống cự được.

Nhưng cái quan trọng nhất chính là Ngọc Diệp ở phía sau, nàng ta không hổ là một Y Đạo Sư vương cấp, năng lực hỗ trợ của nàng ta cực kỳ

mạnh, nhất là khả năng trị liệu có thể nói là khiến cho người ta tức lộn ruột.

Khi nàng ta vận dụng năng lực thì trên người của tất cả thành viên bên phía Vũ Y đều xuất hiện một lồng ánh sáng màu xanh lục, hộ thể màu xanh lục kia không nhưng ngăn cản công kích mà còn gia tăng toàn bộ các phương diện khác.

.....

Thời gian chưa tới 30 giây thì chiến đấu liền kết thúc, trên phiến đá thứ 50 chỉ còn lại vô số thi thể cùng những tàn chi đứt lìa, máu tươi lai láng, nội tạng vương vãi khắp nơi.

Có một vài tên muốn bỏ chạy nhưng cũng không kịp tất cả đều bị Vũ Y chém làm đôi chết đến không thể chết lại.

Nói thực trận chiến diễn ra quá nhanh, chỉ có vài chục giây thì tất cả liền bị giải quyết, hơn nữa đây vốn là một cuộc chiến không cân sức vì vậy trận chiến cũng có chút tẻ nhạt. Đám người Vũ Y cũng chẳng cần thi triển ra tiên thuật gì ghê gớm thì liền đã có thể giết chết tất cả những kẻ cản đường.

Đối với Vũ Y cùng với đám tùy tùng của nàng thì trận chiến này chẳng qua cũng chỉ là làm nóng người, không có bao nhiêu ý nghĩa cả. Nhưng đối với người khác thì lại không phải như vậy.

Kể cả những người đang đứng trên bờ quan sát hay là những kẻ ở những phiến đá xa hơn thấy một màn tàn nhẫn như vậy thì không khỏi cảm thấy sợ hãi trong lòng, tuy nói là ở trên phiến huyết hồ này có thể tự do chém giết nhưng lại không ai làm như vậy cả, cùng lắm là đánh trọng thương đối phương sau đó liền đuổi đối phương đi mà thôi, rất hiếm khi giết người.

Nhưng lúc này đây đám người Vũ Y liền đã phá vỡ cái quy củ này, đối với hành động phá hư quy củ này những người khác có bất mãn trong lòng

nhưng lại không có tên nào dám lên tiếng.

Dù sao đám người Vũ Y cũng không phải cái gì dễ chọc, không tên nào nguyện làm chim đầu đàn cả.

Đúng vào lúc này Vũ Y nhìn qua tất cả những kẻ ở trên các phiến đá phía trước nói:

“ Bây giờ các ngươi là tự mình rời đi hay để ta phải động thủ giết người.”

Nghe được lời nói của Vũ Y thì những người kia trên mặt đều hiện lên sự giận dữ nhưng sau đó đại bộ phận lựa chọn từ bỏ tranh đoạt thần huyết Bạch Hồ, chỉ một bộ phận nhỏ đang ở cách đám người Vũ Y khá xa thì không thèm để ý đến lời nàng nói.

Những người kia đại bộ phận đều đã đặt chân lên phiến đá thứ 80, đã rất gần với Bạch Hồ đảo. Một khi lên được Bạch Hồ đảo, chiếm được thần huyết thì liền sẽ được truyền tống đi nơi khác, vì vậy đám người kia mới không có sợ. Với hẳn bọn họ nghĩ đám người Vũ Y cũng chưa chắc có thể tới được đây.

Đối với những kẻ không thèm để ý đến lời nói của mình thì Vũ Y chỉ khẽ hừ lạnh, sau đó nhìn qua những người khác nói:

“ Tiếp tục đi thôi.”

“ Vâng, tiểu thư.”--- Những người khác đồng thời ứng một tiếng.

Tiếp sau đó 16 người lại bắt đầu tiến lên phía trước. Tốc độ của bọn họ rất nhanh, có được một Y Đạo Sư như Thanh Thanh khiến cho quá trình vượt ải đơn giản đi không ít.

Nhưng khi đi tới phiên đá thứ 75 thì trọng lực nơi kia bỗng chốc tăng mạnh, ngay lập tức trong đội ngũ của Vũ Y hai người Lục Tuyệt Tâm cùng với Lưu Phi liền không thể tiếp tục đi tiếp. Hai người chỉ có thể bắt đắ đã dừng lại tại bậc thứ 75.

Nhóm người của Vũ Y một mạch đi tới bậc 75, điều này khiến cho đám người trên vô cùng kinh ngạc, bọn họ lần đầu tiên thấy có một nhóm người trong một lần lại có thể đi xa được đến như vậy.

Trên bờ đám người đang đứng nhìn lúc này lại được một lần nữa ồn ào.

“ Các người nhìn những người kia đã tới bậc 75 rồi, vậy mà chỉ có 2 người phải dừng lại. Bọn họ thực mạnh.”

Nghe vậy một người khác liền nói:

“ Thực lực của bọn họ đúng là không thể xem thường nhưng quan trọng hơn bên trong đội ngũ của bọn họ có một Y Đạo Sư cấp cao, người không thấy khi Y Đạo Sư kia thi triển thần thông thì áp chế của Huyết Hồ lên đám người kia liền giảm đi không ít sao?”

Những người khác nghe vậy thì đầu gật đầu đồng ý. Nhưng vào lúc này lại có một người đưa ra nghi vấn:

“ Vậy theo các người thần thông mà Y Đạo Sư kia thi triển ra là loại thần thông gì. Ta nhìn mà không nhận ra.”

Những người khác nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau sau đó thì lắc đầu.

“ Ta không biết.”

“ Ta cũng không biết.”

“ Cái này ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.”

Đúng lúc này một người vội chỉ tay nói:

“ Các người nhìn, mấy người cũng không ngồi yên được nữa rồi, cả đám bắt đầu vượt ải.”

Mọi người nghe vậy lúc này đều nhìn theo hướng người kia chỉ, vừa nhìn thì bọn họ liền phát hiện ra những người ở phiến đá từ thứ 80 đến 87 lúc này đều đứng dậy chuẩn bị vượt ải.

Lúc này một người cười trên nỗi đau của kẻ khác nói:

“ Đám kia bây giờ hẳn đang rất hối hận đi. Hắc hắc.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1063: Mạnh Tử Ngang

- ---o0o---

Đi tới phiên đá thứ 75 thì hai người Lục Tuyết Tâm cùng Lưu Phi dừng lại, tiếp sau đó đến phiên đá thứ 76 thì 3 tên nô bộc vốn là tộc lão của Phong Gia trước kia cũng không thể đi tiếp đành phải dừng lại. Tiếp sau đó liên tiếp có người không thể tiếp tục tiến về phía trước.

Khi đi tới phiên đá thứ 80 thì đội ngũ của Vũ Y lúc này chỉ còn có 6 người không tính Vũ Y trong đó.

Sau khi đi tới phiên đá thứ 80 thì Tuyết Kỳ lúc này có chút không chịu nổi, hướng về phía Vũ Y nói:

“ Tiểu thư, chúng ta có thể hay không dừng lại nghỉ ngơi một chút.”

Vũ Y nghe vậy thì thoáng nhìn qua mọi người, thấy ngoại trừ Điệp Vũ ra thì những người khác đều đã rất mệt mỏi rồi. Suy nghĩ một chút Vũ Y liền nói:

“ Mọi người nếu không thể tiếp tục thì cứ việc ở lại nơi này nghỉ ngơi, ta cùng Điệp Vũ sẽ tiếp tục.”

Nghe Vũ Y nói như vậy thì Tuyết Kỳ liền nói:

“ Như vậy sao được, bọn em phải luôn đi theo tiểu thư...”

Tuyết Kỳ còn chưa nói hết thì liền đã bị Vũ Y đưa tay ra ngăn lại, nhìn mọi người Vũ Y mỉm cười nói:

“ Không cần phải làm vậy, việc này có cưỡng ép bản thân cũng không được gì. Nếu không thể tiếp tục thì dừng lại, ta sẽ không trách ai cả, với việc này đến đây thì chỉ cần ta cùng Điệp Vũ liền có thể giải quyết.”

Mấy cô gái khác nghe vậy thì liền cúi đầu, sau đó cả ba người Tuyết Kỳ, Ngọc Điệp, Thanh Thanh cùng nói:

“ Cảm ơn tiểu thư.”

Vũ Y lúc này chỉ gật nhẹ đầu mỉm cười mà không nói gì thêm, ánh mắt của nàng nhìn qua Điệp Vũ, Điệp Vũ hiểu ý ngay lập tức gật đầu.

Tiếp sau đó hai người Vũ Y cùng Điệp Vũ lại một lần nữa tiến lên phía trước, về phần hai người Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân sau khi do sự một chút cũng không có đuổi theo hai người mà lựa chọn ngồi tại chỗ điều tức.

- --o0o---

Hai người Vũ Y cùng Điệp Vũ một mạch từ phiến đá thứ 80 thẳng đến phiến đá thứ 89 thì mới dừng lại.

Lúc này đây trọng lực của Huyết Hồ tác động lên hai người đã cực kì khủng bố, Vũ Y cảm nhận hô hấp của mình lúc này cũng bắt đầu có chút khó khăn rồi, trên người giống như có liên miên những ngọn núi lớn đè lên khiến cho nàng cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Nhìn về phía trước, lúc này đây ở phía trước cũng chỉ còn có một người mà thôi, một nam tử tuấn lãng, một đầu tóc bạc, toàn thân bạch y nhìn không khác gì một vị trích tiên cả.

Đối với người này thì Vũ Y cũng đã được mấy người Lưu Phi nói qua, kẻ này tên là Mạnh Tử Ngang, là thánh tử thứ nhất của thánh địa Bà Sa tại Thiên Phong Châu. Tính tình cô độc, một lòng truy cầu đại đạo. Một thân tu vi cùng thần thông rất lợi hại, nghe nói nếu đánh 1-1 thì hẳn chưa từng bại lần nào.

Khi Vũ Y quan sát đối phương thì đối phương lúc này cũng đang đánh giá Vũ Y.

Mạnh Tử Ngang đối với hành động của Vũ Y lúc trước cũng không thèm để vào trong mắt, hẳn cho rằng mấy người bên phía Vũ Y thực lực không tồi nhưng nếu như hắn ra tay toàn lực liền có thể đơn giản áp chế toàn bộ, vì vậy hắn mới không thèm để ý tới mấy người Vũ Y.

Nhưng khi nhóm người của Vũ Y một mạch từ bậc thứ 50 đi tới bậc thứ 80 thì hắn liền bắt đầu chú ý một chút, có điều cũng chỉ là chú ý một chút mà thôi, dù sao lúc trước hắn một lần liền có thể đi hết 88 bậc.

Nhưng lúc này đây, hắn chính thức xem Vũ Y là đối thủ của mình, đối phương vậy mà trong một lần liền có thể đi hết 89 bậc, cái này nói rõ thực lực đối phương không kém hơn hắn.

Nhìn Vũ Y cùng Diệp Vũ vài lần sau đó Mạnh Tử Ngang nhàn nhạt mở miệng:

“ Các ngươi quả thực khiến ta rất bất ngờ nhưng đến đây là kết thúc. Các ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không thể đuổi kịp ta.”

Nghe được giọng điệu xem thường của đối phương thì Vũ Y liền cảm thấy khó chịu, không những nàng cảm thấy khó chịu mà Diệp Vũ ở bên cạnh cũng thấy khó chịu.

Diệp Vũ nhìn không được xem thường nói:

“ Ta thấy người tốt nhất là nên nhảy xuống hồ đi, bằng không lát nữa hai ta qua đó thì lại phải mất công đánh người một trận.”

Nghe được lời nói của Diệp Vũ thì Mạnh Tử Ngang chỉ cười nhạt nói:

“ Chỉ bằng hai người các người còn chưa có tư cách đó. Bằng không ta đi nữa mà ngồi ở đây đợi hai người các người đi qua, nếu các người có thể đi qua được bên này thì xem như ta thua.”

Vừa nói xong thì Mạnh Tử Ngang liền ngồi xuống, bộ dạng đợi hai người Vũ Y cùng Diệp Vũ đi qua.

Vũ Y này giờ không nói gì, bất chợt mỉm cười sau đó nói:

“ Người giả trang ngược lại thật rất giống, người khác thường nói người tính tình cô độc, tâm sáng như gương nhưng ta lại thấy người hoàn toàn ngược lại đây. Hừ. Đã không có thực lực còn ưa thích khoác lác, nếu người có thực lực đi tiếp vì sao lại còn dừng ở đây.”

Bị nói trúng tâm đen nhưng Mạnh Tử Ngang liền không giữ bộ mặt lãnh đạm trước kia nữa mà thay vào đó là bộ mặt âm trầm, hấn lạnh lùng nói:

“ Như vậy thì đã sao, ta không có thực lực đi tiếp, chẳng lẽ hai người có thực lực đó sao. Ta nói rồi, ta ở nơi đây chờ nếu như một trong hai người các người có thể đi qua thì ta liền nhận thua.”

Nghe được lời nói khiêu khích của đối phương thì Vũ Y chỉ cười nhạt, sau đó nàng truyền âm cho Diệp Vũ, Diệp Vũ gật gật đầu mấy cái, tiếp theo cả hai cũng đều ngồi xuống khôi phục cùng làm quen với áp lực nơi đây.

Nhìn thấy đối phương ngồi xuống đã tọa khôi phục thì Mạnh Tử Ngang cũng không có ngừng lại việc trầm chọc cùng khiêu khích. Nhưng sau một

lúc lâu mà hai người kia vẫn không có để ý đến mình thì Mạnh Tử Ngang lúc này mới ngừng lại.

- --o0o---

Thời gian thoáng cái qua đi nửa ngày, sau khi đã khôi phục lại không sai biệt lắm cùng thích nghi với áp lực nơi đây thì hai người Vũ Y cùng Điệp Vũ lần nữa muốn đi qua phiến đá thứ 90.

Ngay khi hai người vừa đứng dậy thì ở phía bên kia Mạnh Tử Ngang cũng mở mắt ra.

Nhìn thấy hai người chuẩn bị đi qua bên đây thì sắc mặt hắn vẫn như bình thường, trên mặt vẫn là một nụ cười châm chọc.

“ Đi.”--- Vũ Y nói khẽ.

Ngay sau đó cả hai người đồng thời bay về phiến đá thứ 90. Ở bên phía đối diện, Mạnh Tử Ngang thấy vậy thì liền cười lạnh.

“ Muốn đi qua, nào có đơn giản như vậy. Các ngươi thật cho rằng ta sẽ không làm gì mà để cho hai người các ngươi đi qua bên này thật sao? Thật là ngây thơ.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1064: Chiến

- ---o0o---

Mạnh Tử Ngang lúc này cũng không có chọn ngăn cản hai người cùng lúc, hắn chỉ ngăn cản Điệp Vũ về phần Vũ Y thì hắn không có ngăn cản.

Hai mắt nhắm nghiền. Tay bấm pháp ấn, miệng đọc chú ngữ, xung quanh Mạnh Tử Ngang lúc này sáng lên quang huy màu đỏ thẫm, 5 con rồng hư ảnh xuất hiện quấn quanh thân hắn, bỗng nhiên hai mắt hắt mở ra cùng lúc đó hắn lớn tiếng rống lên.

“ Thiên Chân Quyết - Ngũ Long Ngự Thiên.”

Ngay khi hắn vừa rống lớn thì mấy con rồng hư ảnh xung quanh người hắn lúc này cũng đồng thời ngửa đầu rít gào sau đó thì bay ra ngoài, hòa thành một thể hình thành một cái Ngũ Long Luân đánh về phía Điệp Vũ lúc này đang ở trên không.

Nhìn thấy Ngũ Long Luân mang theo khí thể kinh người hướng thẳng về phía bản thân thì Điệp Vũ khẽ hừ nhẹ sau đó cũng hô lớn một tiếng:

“ Huyết Quang Trảm.”

Nàng vừa hô lớn đồng thời vung tay phải lên chém mạnh một cái về phía Ngũ Long Luân, ngay khi nàng vừa chém ra một cái thì giữa hư không hình thành một bán nguyệt kiếm quang, kiếm quang kia phát ra ánh sáng huyết sắc vừa hình thành thì liền lao thẳng đến Ngũ Long Luân.

“ Uỳnh..”

Huyết Quang Trảm cùng Ngũ Long Luân trong nháy mắt liền gặp nhau sau đó nổ tung, sóng khí từ vụ nổ có thể thấy được bằng mắt thường lan ra bốn phía, không những thế nó còn khiến cho nước hồ hình thành những cơn sóng cao 3-4 mét.

Tuy một đòn đánh này của Mạnh Tử Ngang không khiến cho Điệp Vũ bị thương nhưng lại khiến cho nàng ta không còn lực để tiếp tục bay qua phiến đá thứ 90 nữa nếu cố gắng tiếp tục bay qua thì còn chưa đến bờ nàng ta sẽ bị rớt xuống Huyết Hồ. Đến lúc đó thì không cần Mạnh Tử Ngang ra tay, huyết thủy cùng quý vật trong Huyết Hồ sẽ thay hấn giải quyết Điệp Vũ.

Điệp Vũ đương nhiên cũng biết điều này, trong lòng nàng cũng rất bất đắc dĩ nhưng cũng không còn cách nào khác. Lúc này đây nàng dựa theo luồng sóng năng lượng từ vụ nổ mà một lần nữa lùi về lại bên phía phiến đá thứ 89.

Ngay trong thời khắc ngắn ngủi hai bên giao chiến thì Vũ Y không bị ai ngăn trở đơn giản đi qua phiến đá thứ 90.

Lúc này đây nàng đang mắt đối mặt với Mạnh Tử Ngang, hai bên đang quan sát lẫn cũng là tranh thủ thời gian, Mạnh Tử Ngang thì tranh thủ thời gian khôi phục còn Vũ Y thì tranh thủ thời gian làm quen với áp lực nơi này.

Nhưng chỉ sau vài hô hấp, Vũ Y sau khi đã làm quen một chút với áp lực bên phiến đá thứ 90 thì lập tức triển khai tấn công.

Lấy ra song đao, đeo lên mặt nạ ác quỷ, khí chất của cả người nàng trong nháy mắt thay đổi 180 độ, một cảm giác tà ác lạnh lẽo tràn ra. Ở phía

đôi diện Mạnh Tử Ngang cảm ứng được thay đổi của Vũ Y thì cũng không khỏi nhăn mày lại.

“ Vèo...”

Vũ Y bất ngờ hóa thành một luồng ánh sáng bắn thẳng đến Mạnh Tử Ngang, tốc độ của nàng quá nhanh, nhanh đến nỗi mỗi nơi nàng đi qua thì liền xuất hiện ảo ảnh trọng điệp lên với nhau.

Mạnh Tử Ngang thấy vậy thì trong lòng cả kinh. “ Nhanh quá, chết tiệt.”

“ Thiên Sơn.”--- Mạnh Tử Ngang gầm lên. Ngay lập tức một tòa núi nhỏ tán phát quang mang bảy màu hiện ra ngay trước mặt hắn.

Cùng lúc này Vũ Y cũng đã đến phụ cận, thấy có một núi nhỏ tự dưng xuất hiện thì Vũ Y gần như không cần suy nghĩ liền chuyển hướng, thân thể nàng uốn éo một cái liền đã biến mất.

Một cái nháy mắt sau thì Vũ Y lại đã xuất hiện ở phía sau Mạnh Tử Ngang, song đao màu vàng như hai tia chớp nhằm vào nơi yếu hại của Mạnh Tử Ngang mà chém xuống.

Cảm nhận được nguy hiểm bất ngờ đánh úp từ phía sau Mạnh Tử Ngang lần thứ hai cả kinh, lúc này đây hắn khổ niệm.

“ Thuấn.”

Gần như trong tức thời hắn liền cùng với tòa núi nhỏ bảy màu liền đổi vị trí cho nhau.

“ Xoẹt xoẹt... Rầm rầm rầm..”

hai âm thanh xoẹt xoẹt vang lên, cả ngọn núi thất thái trong nháy mắt bị song đao của Vũ Y chém làm bốn, ngay khi ngọn núi nhỏ kia bị chém làm 4

thì ánh sáng bảy màu cũng ngay lập tức biến mất, sau đó liền rơi xuống mặt đá bên dưới phát ra tiếng động “ ầm ầm.”

Vũ Y thấy đối phương trong nháy mắt liền cho thể tránh thoát khỏi một kiếp thì ánh mắt của nàng ta càng thêm lạnh, lấy ra một viên châu màu đen Vũ Y ném mạnh xuống nền đá.

“ Bùm.”

Viên châu nổ tung, một làn khói đen dày đặc bỗng chốc được hình thành sau đó bao trùm hết phiến đá thứ 90.

Bên trong làn khói đen dày đặc thì kể cả thân thức lẫn tâm nhìn đều bị hạn chế đi rất nhiều. Những mấy điều bất lợi này chỉ là dành cho đối thủ của Vũ Y còn nàng ở bên trong làn khói đen này thì cũng không khác gì cá gặp nước, tất cả mọi phương diện của nàng khi ở bên trong làn khói đen đều được tăng lên đáng kể.

Nhưng đối thủ của nàng là Mạnh Tử Ngang phản ứng cũng rất nhanh, sau khi khói đen vừa xuất hiện thì tên kia liền tung ra 9 tấm phù, chín tấm phù kia phát ra ánh sáng màu xanh, ở bên trên mỗi tấm phù còn lưu chuyển không ít lôi điện. Đồng thời tên này cũng lấy ra bản mệnh vũ khí.

Bản mệnh vũ khí của Mạnh Tử Ngang cũng là một đôi song kiếm, bên trên mỗi thân kiếm đều có trạm khắc một con rồng, toàn thân lưu chuyển lôi điện.

“ Vèo vèo vèo..”

Ngay khi Mạnh Tử Ngang chỉ vừa kịp lấy ra được bản mệnh vũ khí thì Vũ Y lần nữa công kích.

Ở bên trong làn khói đen dày đặc thân ảnh của Vũ Y thoát ẩn, thoát hiện, chột động chột tây cực kì khó xác định được vị trí. Nhưng một giây sau đó, vô số Vũ Y từ trong màn khói đen đồng thời đánh thẳng về phía Mạnh Tử Ngang.

Mạnh Tử Ngang thấy vậy thì khẽ nói:

“ Bạo.”

Hắn vừa nói xong thì ngay lập tức 5 trong 9 tấm phù đang vây xung quanh hắn bỗng nhiên nổ tung. Từng tiếng nổ lớn vang lên.

“ Âm âm âm..”

Mỗi khi một tấm phù nổ thì liền sẽ có vô số tia sét xuất hiện, 5 tấm phù cùng nổ tạo thành cả một khu vực bị tia sét bao phủ, tất cả những thân ảnh Vũ Y bị tia sét đánh trúng thì liền nổ tung hóa thành khói đen tiêu tán đi.

Trong nháy mắt tất cả thân ảnh Vũ Y đánh về phía Mạnh Tử Ngang đều biến mất. Mạnh Tử Ngang thấy vậy thì trong lòng thầm mừng:

“ Thật giảo hoạt.”

Ngay khi những thân ảnh của Vũ Y biến mất thì những tia sét từ những phù lục kia cũng tan biến theo. Cũng ngay khi những tia sét kia vừa biến mất thì lại có vô số thân ảnh của Vũ Y lần nữa đánh về phía Mạnh Tử Ngang.

Mạnh Tử Ngang thấy vậy thì mừng:

“ Yêu nữ chết tiệt, không người không còn chiêu số gì khác sao? Có giỏi thì lộ mặt ra đường đường chính chính đánh với ta một trận.”

Vũ Y ở bên trong làn khói đen khe vậy thì khoe môi khẽ cong, nàng cũng không có đáp lại lời của đối phương mà vẫn tiếp tục thi triển thuật pháp.

Thấy Vũ Y không có đáp lại thì Mạnh Tử Ngang chỉ khẽ hừ lạnh, hấn vốn định thử Vũ Y một chút mà thôi nên cũng đã lường trước được rằng Vũ Y sẽ không đáp lại.

Nhìn thấy trùng điệp thân ảnh đang lao về phía mình, lại nhìn làn khói đen xung quanh thì Mạnh Tử Ngang không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi. Cái thứ quái quỷ này hạn chế hấn thật lớn.

“Thật ngĩ ta không có biện pháp nào đối phó với cái thứ quỷ này sao.Hừ.”

Vừa nói thì hấn liền ném ra một nắm lôi châu, lôi châu kia có đến vài ngàn viên bay về bốn phương tám hướng. Lúc này đây Mạnh Tử Ngang lại hét lớn:

“Nổ chết yêu nữ kia cho ta.”

“Bùm bùm bùm bùm....”

Hấn vừa hét lên thì trong nháy mắt mấy ngàn viên lôi châu liền nổ tung, thoáng cái khắp cả phiến đá thứ 90 lúc này đều bị lôi điện bao phủ, thứ khói đen mà Vũ Y tạo ra lúc trước cũng bị những tia lôi điện kia hủy diệt.

Những ma ảnh đang lao về phía Mạnh Tử Ngang trong nháy mắt cũng hôi phi yên diệt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1065: Chiến (2)

Khói đen không còn những ma ảnh cũng biến mất, thân hình của Vũ Y ngay lập tức lộ ra.

Nhưng khi Mạnh Tử Ngang nhìn thấy Vũ Y thì ánh mắt của hắn không khỏi co rút lại, bởi vì hắn dùng hồn niệm thì không thể cảm ứng được nơi mà Vũ Y đang đứng, chỉ có thể dùng mắt để quan sát. Mà tu tiên giả hồn niệm không dùng được thì trong chiến đấu sẽ cực kì bất lợi.

Ánh mắt của Mạnh Tử Ngang lúc này cũng bắt đầu chú ý đến bộ váy màu đen ở trên người Vũ Y, vừa nhìn qua một cái thì khóe miệng của Mạnh Tử Ngang liền co giật mấy lần, trong lòng hắn thì thầm mắng.

“ Ta đường đường là thánh tử mạnh nhất của Bà Sa thánh địa vậy mà trên người chỉ có một kiện tiên bảo thượng phẩm còn lại thì đều là đồ tạp nham, còn yêu nữ này thì tốt, toàn thân là bảo, đã vậy lại còn là một bộ, đến cả vòng chân cũng là tiên bảo.”

Nhìn Vũ Y, Mạnh Tử Ngang lần đầu tiên lên tiếng hỏi:

“ Ngươi là ai, thuộc đại thế lực nào?”

Vũ Y vừa ứng phó xong với đám lôi châu thì liền nghe được Mạnh Tử Ngang hỏi về lai lịch của bản thân. Vũ Y đầu tiên là có chút ngạc nhiên, sau đó khẽ cười, nàng vừa chơi đùa song đao trong tay vừa nói:

“ Nói cho người biết cũng không sao cái này cũng không phải cái gì bí mật, người có thể gọi ta là Âm Ảnh Quân Vương còn thân phận của ta thì là Thánh nữ của Ác Ma Điện. Người còn cần biết thêm cái gì nữa sao???”

Nghe Vũ Y nói thì lông mày của Mạnh Tử Ngang không khỏi nhíu lại, mặc dù hắn chưa nghe Ác Ma Điện nhưng nếu chỉ một thánh nữ đã có tu vi thế này thì thế lực kia hẳn cũng không nhỏ, mà chỉ dựa vào danh hiệu thì hẳn cũng có thể suy đoán ra cái thế lực kia hẳn là một cái thế lực của ma đạo.

Mạnh Tử Ngang lúc này hừ lạnh nói:

“ Ta còn hiếu kỳ vì sao các người lại ra tay nhẫn như vậy hóa ra là người của ma đạo, đã vậy hôm nay ta liền trừ ma vệ đạo.”

Giống như là nghe được câu chuyện cười, Vũ Y không khỏi cười lên nói:

“ Trừ ma vệ đạo, cái khẩu hiệu này nghe rất quen tai à, người cũng đừng làm ta buồn cười chứ. Ha ha. Nếu người muốn bảo vệ chính đạo thì cứ đến giết ta, ta đứng đây đợi người đến giết.”

Lời nói của Vũ Y mang theo mùi phân trào phúng, Mạnh Tử Ngang nghe xong thì sắc mặt cũng âm trầm thêm mấy phần, hắn lúc này gầm lên.

“ Lôi Quang Độn Long Quyết. Chết đi ma nữ.”

Mạnh Tử Ngang lúc này cũng giận thật sự, hắn thi triển ra một pháp này chính là một pháp mạnh nhất trong tam thánh diệu pháp của Bà Sa Thánh Địa, lấy linh hồn làm dẫn triệu hồi 3 đầu lôi long xuyên phá thời không công kích Vũ Y.

Lôi long trên thực tế chính là ngưng tụ của vô số tia sét mà hình thành, có được sức phá hủy cực kỳ khiếp người. Ba con lôi long xuất hiện trong nháy mắt phong tỏa gần như tất cả mọi đường chạy trốn của Vũ Y.

Nhìn thấy ba con lôi long mang theo khí thể nhiếp nhân tâm lao đến thì Vũ Y sắc mặt không khỏi biến đổi, có điều Mạnh Tử Ngang cũng không thấy được nét mặt của nàng vì đã có mặt nạ che lấp.

Vũ Y lúc này thu lại song đao, tay bấm ấn pháp miệng khê quát:

“ Bích Ảnh.”

Ngay lập tức hai bóng người từ bên trong thân thể của Vũ Y bay ra ngoài, hướng về phía hai con lôi long đánh tới, cùng lúc đó một màn bích chương màu xanh lá cũng hiện lên bảo vệ lấy Vũ Y vào bên trong.

“ Âm âm...”

Liên tiếp là tiếng nổ mạnh vang lên, hai bóng người từ bên trong cơ thể của Vũ Y sau khi đến gần lôi long thì lập tức nổ tung, vụ nổ vô cùng mạnh khiến cho hai con lôi long bên trái cùng bên phải trong nháy mắt nổ tan xác, hóa thành đạo đạo tia sét nhỏ.

Luồng sóng xung kích từ vụ nổ mạnh mẽ đến nỗi thổi cho Mạnh Tử Ngang ở nơi xa cũng phải liên tiếp lui về phía sau, may mắn đến gần rìa phiến đá thứ 90 thì hắn cũng dừng lại được.

Không những hắn bị luồng sóng xung kích ảnh hưởng mà Vũ Y cũng bị, nàng ở gần hơn nên ảnh hưởng càng lớn hơn, kết giới màu xanh của nàng tạo ra lúc này cũng phát ra tiếng kẽo kẹt giống như là sắp vỡ nát đến nơi.

Về phần con lôi long thứ ba cũng bị hai vụ nổ gần đó ảnh hưởng không ít, tốc độ của nó giảm mạnh, vô số tia sét trên người nó cũng bị thổi tách

khỏi thân thể, hình thể của nó cũng giảm đi không ít.

“ Rằm...”

Con lôi long kia hung hăng một trảo lên kết giới của Vũ Y, cái kết giới vốn sắp nát kia trong nháy mắt liền vỡ tan.

Nhưng cũng không chờ cho con lôi long kia kịp tấn công lần thứ hai thì hai vệt ánh sáng màu vàng liền chia cắt nó ra thành vô số bộ phận, ngay lập tức con lôi long kia liền hóa thành từng tia sét nhỏ tiêu tán mất.

Sóng xung kích qua đi, lôi điện biến mất, trên phiến đá thứ 90 lúc này chỉ còn có 2 người Vũ Y cùng Mạnh Tử Ngang. Nhưng lúc này nếu so sánh thì Mạnh Tử Ngang tốt hơn Vũ Y không ít.

Có điều sắc mặt của Mạnh Tử Ngang cũng chẳng tốt đi nơi nào, tam thánh diệu pháp một trong do chính hắn thi triển ra vậy mà bị người ta dùng hai cái thể thân cùng với một nhát chém liền cho giải quyết. Việc này mà để cho đám thánh tử thánh nữ ở Bà Sa thánh địa biết được còn không bị bọn chúng cười vào mặt.

Về phần Vũ Y, lúc này nàng khẽ đưa tay lau đi vết máu ở khóe miệng, sau đó nàng thản nhiên cười:

“ Lâu rồi không ai khiến ta bị thương cả, cái cảm giác này thật đúng là rất hoài niệm, có lẽ sau này ta nên cách đại ca ra một chút, bằng không huynh ấy sẽ suốt ngày lo lắng cho ta.”

Lời này là Vũ Y tự nói với mình cũng không có ý nói cho Mạnh Tử Ngang nghe nhưng người nói thì vô ý mà người nghe thì có ý. Mạnh Tử Ngang nghe Vũ Y nhắc đến đại ca thì sắc mặt liền nhăn lại, trong lòng hắn ngay lập tức có đủ thứ suy tính hiện lên.

Nhưng vào đúng lúc này, Vũ Y lại nhìn thẳng vào hắn nói:

“ Bây giờ chúng ta có thể chân chính đánh một trận rồi, thực lực của ngươi rất mạnh, rất thích hợp làm đối thủ cho ta tập luyện.”

“ Ác ma cuồng bạo.”

“ Ác ma tiếp dẫn.”

Ngay khi Vũ Y vừa dứt lời thì Mạnh Tử Ngang liền cảm thấy khí tức nguy hiểm trên người nàng thoáng cái tăng lên rất nhiều, đã vậy còn không ngừng tăng lên.

Mạnh Tử Ngang cảm thấy không ổn, lúc này hắn lập tức ra tay. Thân thể hắn nhoáng lên một cái trong nháy mắt liền xuất hiện trước mặt Vũ Y vung song kiếm chém xuống.

Nhưng ngay vào lúc này từ phía sau lưng của Vũ Y bất chợt hiện lên một đôi cánh xương, đôi cánh xương lấy tốc độ kinh người quét về phía Mạnh Tử Ngang.

Tốc độ kia còn nhanh hơn cả tốc độ dùng sóng kiếm chém xuống của Mạnh Tử Ngang, cảm nhận được nguy hiểm Mạnh Tử Ngang lập tức từ bỏ Vũ Y huy động sóng kiếm ngăn cản cánh xương.

“ Âm..”

Chỉ một quét, Mạnh Tử Ngang lập tức bắn văng ra xa xa lăn trên mặt đá, khi hắn còn chưa kịp đứng dậy thì Vũ Y liền đã lao tới, sóng đao lấp lánh hàn mang chém thẳng xuống đầu của Mạnh Tử Ngang.

Mạnh Tử Ngang cả kinh nhưng hắn ngay lập tức phản ứng lại, trong miệng hắn niệm động chú ngữ, sau đó khẽ nói.

“ Lôi thuần.”

Lập tức có một tấm thuẫn hình thành từ lôi điện xuất hiện đón đỡ đòn đánh của Vũ Y.

“ Bùm..”

Ngay lập tức tấm lôi thuẫn kia bị song đao của Vũ Y chém nát, tia điện bay loạn khắp nơi, song đao tốc độ chỉ giảm hơn một chút so với lúc ban đầu.

“ Phập.”

Một cánh tay trái của Mạnh Tử Ngang lập tức đứt lìa nhưng hấn may mắn vẫn giữ được một mạng.

Nhịn sự đau nhức kịch liệt hấn lấy ra vài tấm lôi phù ném về phía Vũ Y.

“ Bạo.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1066: Dị Biến Phát Sinh

“ Ầm ầm ầm...”

Mấy tâm lôi phù lập tức nổ tung, vô số lôi điện hình thành lưới võng hướng về phía Vũ Y trùm đến.

Vũ Y thấy vậy thì khẽ hừ nhẹ một tiếng, tốc độ không giảm tiếp tục áp sát Mạnh Tử Ngang, khi lưới võng do lôi điện hình thành kia còn chưa chạm đến Vũ Y liền bị nàng sử dụng song dao chém nát.

Với sức mạnh tăng cường từ “ Ác ma cuồng bạo” cùng “ Ác ma tiếp dẫn” thì tốc độ Vũ Y lúc này đã nhanh hơn lúc trước rất nhiều, không những tốc độ mà tất cả những phương diện khác cũng tăng lên diện rộng.

Sau khi chém nát lôi võng thì nàng liền đã áp sát đến Mạnh Tử Ngang, song dao vung lên lần nữa hướng về phía đầu Mạnh Tử Ngang chém xuống.

Cảm nhận được nguy cơ chí mạng, lúc này Mạnh Tử Ngang cũng đã bắt chấp, hấn lúc này vỡ ngực bản thân một cái.

“ Phụt”

Một ngụm máu tươi phun ra, bên trong ngụm máu tươi kia còn có một tấm huyết phù.

“ Ầm...”

Song đao Vũ Y hạ xuống vừa lúc chém lên tám huyết phù kia nhưng một việc không ngờ phát sinh, tám huyết phù kia phát ra quang mang huyết sắc ngăn cản song đao của Vũ Y chém xuống. Và quả thực nó đã ngăn cản được. Không nhưng ngăn cản được mà còn đẩy lùi Vũ Y về phía sau.

Bị một tám phù ngăn cản thì Vũ Y cảm thấy rất khó tin, sau khi bị đẩy ngược ra xa thì nàng cũng không có tiếp tục tấn công mà dừng lại quan sát.

Nhìn thấy tám huyết phù kia liên tục hấp thu máu huyết của Mạnh Tử Ngang thì lông mày nàng càng nhíu chặt.

Ở bên trong luồng sáng bảo vệ do huyết phù hình thành, Mạnh Tử Ngang dùng đôi mắt cực kì oán độc nhìn Vũ Y, hấn nhìn một cánh tay của mình bị chặt đứt mà không thể tái sinh thì sự oán độc càng tăng thêm một phần.

“Tiểu thư ta đến giúp người.”

Nhưng vào lúc này, Diệp Vũ sau khi khôi phục lại trạng thái toàn thịnh thì một lần nữa liền đi qua bên đây, không có Mạnh Tử Ngang ngăn cản Diệp Vũ đơn giản liền đã bay qua bên đây, đi tới bên cạnh Vũ Y.

“Tiểu thư...”

Diệp Vũ còn chưa nói được hết câu thì dị biến lại phát sinh, tám huyết phù đang bảo vệ Mạnh Tử Ngang lúc này bỗng dung chui tọt lại vào trong người hấn, cùng lúc đó Mạnh Tử Ngang bắt đầu phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cả người hấn thoáng cái lớn hơn vài vòng, quần áo trong nháy mắt liền rách nát, răng từ miệng hấn mọc dài ra, bàn tay lúc này cũng hóa thành móng vuốt, toàn bộ da trên cơ thể hấn tróc ra, màu tươi chảy đầm đìa nhưng ngay sau đó nó liền được thay thế bởi một lớp lông nhưng màu đỏ.

Thoáng cái Mạnh Tử Ngang liền biến thành một con huyết báo to lớn, khí tức huyết sát cùng bạo ngược ngay lập tức lan ra bốn phương tám hướng khiến cho huyết thủy trong hồ hình thành từng cơn sóng lớn.

“ Gừ gừ gừ...”

Con huyết báo to lớn sau khi hình thành thì cũng không có ngay lập tức tấn công Vũ Y cùng Điệp Vũ mà đứng tại chỗ gằm gừ. Ánh mắt của nó lúc thì thanh tỉnh lúc thì lại bị sát ý che phủ.

Nghe được tiếng gằm gừ, lại nhìn thấy biểu hiện của con Huyết Báo, Vũ Y lúc này lập tức ra lệnh cho Điệp Vũ.

“ Cùng ta giết nó.”

Vừa nói xong thì Vũ Y liền hóa thành ba bóng người đồng thời hướng về phía Huyết Báo lao đến, Điệp Vũ thấy vậy lúc này cũng không có do dự mà cũng theo sát ngay phía sau.

Huyết báo nhìn thấy Vũ Y cùng Điệp Vũ mang theo sát ý lao đến thì nó gằm lên một tiếng kinh thiên.

“ Gào gào gào...”

Âm thanh gào rú vang lên, ngay lập tức có vô số lôi điện liền được hình thành sau đó hướng về phía hai người Vũ Y cùng Điệp Vũ mà đánh tới.

Thấy vậy một màn, ba thân ảnh Vũ Y cùng huy động song đao đồng thời rít lên một tiếng bén nhọn.

“ Ma Hoa Linh-Độn Hình.”

“ Âm...”

Ba thân ảnh của Vũ Y trong nháy mắt khi lôi điện quét đến thì liền nổ tung hóa thành vô số bông hoa màu đen. Những bông hoa màu đen kia cũng trong nháy mắt liền tiêu tán đi không còn dấu vết.

Nhưng sau một cái hô hấp thì ba thân ảnh Vũ Y lại một lần nữa hiện ra, lúc này đây, sau khi hiện ra thì nàng đã áp sát với Huyết Báo.

Huyết báo nhìn thấy Vũ Y xuất hiện ở trước mắt thì nó liền vung trảo vô ngang một cái, tốc một một trảo kia vô cùng nhanh, nhanh đến mức ngoại trừ bản thể của Vũ Y có thể né được thì hai phân thân khác trong nháy mắt bị vỡ nát.

Vũ Y lúc này cực kì bất đắc dĩ phải lùi về phía sau nhưng trước khi lùi lại thì nàng cũng kịp chém ra một đao.

Kim quang lóe lên bắn thẳng đến dưới phần cổ của Huyết Báo, tốc độ của kim quang cực nhanh, chỉ vừa lóe lên liền đã đến nơi.

“Phúc..”

Một âm thanh xuyên phá da thịt vang lên, vết kim quang kia chém thẳng vào cổ của Huyết Báo, ngay lập tức cổ nó xuất hiện một vết thương cực dài, máu tươi từ bên trong tuôn ra như suối. Có điều vết thương kia rất nhanh thì đã lành lại.

Huyết Báo bị đau, lúc này gầm lên “gào gào gào”, sau khi rống xong thì nó liền há rộng miệng, ngay lập tức một cột ánh sáng màu đỏ bắn thẳng về nơi Vũ Y đang đứng.

Cảm nhận được nguy hiểm Vũ Y lập tức né tránh, đoàn ánh sáng kia lập tức bắn lên mặt đá phía bên dưới.

“Xèo xèo...”

Âm thanh ăn mòn vang lên, mặt đá vậy mà lại bị ăn mòn thành một cái lỗ nông. Tiếp sau đó con Huyết Bao liền nhảy lên cao, thẳng hướng Vũ Y đang đứng mà vô tới.

Nhìn thấy Huyết Báo lại một lần nữa đánh tới thì Vũ Y hừ lạnh, nàng nhanh chóng né tránh. Đồng thời hướng về phía Điệp Vũ đang bắt pháp ấn nói:

“Kiềm chế nó giúp ta 5 cái hô hấp.”

Điệp Vũ sau khi phá giải xong lôi điên do tiếng gầm của Huyết Báo tạo thành thì liền bắt đầu tụ pháp, khi nghe được Vũ Y nói thì nàng ta ngay lập tức gật đầu sau đó liền thi pháp hướng về phía Huyết Báo đánh tới.

Vô số bàn tay máu to lớn hình thành từ giữa hư không sau đó như cuồng phong bạo vũ đánh tới con Huyết Báo.

Sau khi lui ra xa, nhìn qua Điệp Vũ cùng Huyết Báo giao chiến, xác định được là Điệp Vũ có thể giúp nàng ngăn cản vài cái hô hấp thì Vũ Y mới yên tâm thi pháp. Tay bắt pháp ấn, miệng khẽ nói.

“Thiên Ma Phụ Thể.”

Khi nàng vừa nói xong thì có một hư ảnh xuất hiện, hư ảnh này bất ngờ lại có bộ dạng tương đồng với Xuân Đức nhưng khí tức từ cái hư ảnh kia phát ra vô cùng tà ác, ánh mắt của nó cũng vậy, một ánh mắt chết chóc trong đó là cả một bầu trời giông bão.

Khi hư ảnh kia vừa được hình thành thì Vũ Y liền dùng hai ngón tay điểm lên ngực trái của mình một cái, lập tức hư ảnh ở trên cao lúc này thu nhỏ lại nhập vào bên trong cơ thể của Vũ Y.

Ngay khi hư ảnh kia nhập vào bên trong cơ thể Vũ Y thì tu vi của nàng nhanh chóng gia tăng, từ Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kì vậy mà kéo thẳng lên đến Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh.

Một cảm giác mạnh mẽ chưa từng có lan tràn khắp toàn thân Vũ Y. Hít vào một hơi thật sâu, Vũ Y lúc này nhìn về phía Huyết Báo, trong mắt hiện lên sự coi thường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1067: Cừ Mộng Trảm

“ Điệp Vũ lùi lại để nó cho ta.”--- Vũ Y sau khi thi triển Thiên Ma Phụ Thể thì liền truyền âm cho Điệp Vũ.

Điệp Vũ đang cố gắng ngăn cản Huyết Báo tranh thủ thời gian cho Vũ Y, lúc này đây nghe được Vũ Y nói thì nàng không một chút do dự liền lui về phía sau. Thấy Điệp Vũ đang đánh đột nhiên bỏ chạy thì Huyết Báo liền gầm lên một tiếng sau đó liền đuổi theo.

Nhưng đúng lúc này Vũ Y vô thanh vô tức xuất hiện ngay trên đầu nó, trong miệng nàng khẽ nói:

“ Cừ Mộng.”

Cùng lúc nàng nói hai từ này thì song đao trong tay nàng bỗng dưng biến mất, cũng vào lúc song đao Vũ Y biến mất, Huyết Báo đang đuổi theo Điệp Vũ lúc này bỗng chốc dừng lại.

Sau vài hô hấp thì cả thân hình to lớn thoáng cái bốc hơi sạch sẽ biến thành một luồng sương máu bay vào trong miệng Vũ Y bị nàng hấp thụ, nơi đang đứng lúc trước của Huyết Báo bây giờ cũng chỉ còn một chút cặn bã mà thôi.

Sự việc xảy ra quá bất ngờ khiến cho ngay cả Điệp Vũ là người trong cuộc cũng cảm thấy có chút không quá thích ứng, nàng vốn rất có lòng tin với tiểu thư nhà mình nhưng cũng không có nghĩ rằng tiểu thư sau khi sử dụng Thiên Ma Phụ Thể thì chỉ cần một chiêu liền giải quyết đối thủ.

Đến ngay cả Diệp Vũ còn như vậy thì không nói đến những kẻ bên ngoài đang xem trận chiến rồi, nhìn thấy Huyết Báo do Mạnh Tử Ngang biến thành đơn giản như vậy liền bị giết chết thì cả đám không khỏi ngẩn người ra.

Về phần Vũ Y, sau khi giết chết Mạnh Tử Ngang thì nàng cũng không cảm thấy bao nhiêu thành tựu dù sao kẻ thù sau này của nàng cũng không phải dăm ba đám tạp ngư như thế này. Với lực lượng hiện tại cũng không phải hoàn toàn là của nàng mà một phần đến từ Xuân Đức.

Thu lại song đao, ánh mắt của Vũ Y lúc này nhìn lên Bạch Hổ đảo, tiếp sau đó nàng liền tiến về phía trước, tiến về Bạch Hổ đảo nơi có Bạch Hổ thần huyết.

91 bậc...

92 bậc....

93 bậc....

94 bậc....

95 bậc....

96 bậc....

97 bậc....

98 bậc....

99 bậc....

Sau khi liên tục vượt qua 9 bậc thì Vũ Y liền cảm thấy một sức ép khủng khiếp đè nặng lên cơ thể nàng khiến cho nàng muốn đứng dậy cũng phải cố

hết sức, do sức ép quá lớn mà xương cốt bên trong cơ thể của Vũ Y liên tục phát ra âm thanh rắc rắc.

Không những sức ép kinh khủng, khi tới bậc thứ 99 thì tiếng gằn của hư thú Bạch Hồ trên bầu trời cũng là một trở ngại không nhỏ. Mỗi lần hư ảnh kia gầm lên thì đầu của Vũ Y như muốn vỡ ra vậy.

Nhìn hòn đảo ngay trước mắt, Vũ Y trong lòng không khỏi trầm nghĩ.

“ Một chút nữa thôi, vì anh hai chỉ cần cố gắng một chút nữa là được.”

Nghĩ tới Xuân Đức, Vũ Y bỗng dung cảm thấy có lòng tin hơn rất nhiều. Cố gắng điều chỉnh trạng thái cho ổn định lại một chút, Vũ Y hít vào một hơi thật sâu sau đó liền nhảy.

Thân ảnh nhỏ nhắn kia nhanh chóng tiếp cận hòn đảo Bạch Hồ, khi chỉ còn cách hòn đảo Bạch Hồ 200 mét thì áp lực kinh khủng liền nghiền nát đôi cánh xương phía sau lưng Vũ Y.

Khi đến gần 50 mét thì cả người Vũ Y cũng vặn vẹo biến hình, nhìn tình cảnh này nếu như Vũ Y còn cố gắng tiến thêm nhất định sẽ bị ép thành thịt nát.

Nhưng vào ngay thời khắc mấu chốt này, từ trên người Vũ Y, bộ trang bị tiên bảo trung phẩm lúc này đột nhiên rực sáng, một luồng năng lượng hắc ám hình thành bao lấy nàng vào bên trong. Ngay tức thì áp lực tác động lên người Vũ Y nhỏ đi 8 thành.

“ Vèo..”

Vũ Y thành công xuyên qua lớp vách ngăn bên ngoài của Bạch Hồ đảo đi vào bên trong.

Vừa đi vào bên trong đảo thì Vũ Y liền không còn cảm thấy áp lực khủng khiếp khi trước nữa. Nhưng lúc này nàng cũng không có quan tâm đến việc này, bây giờ tinh thần của nàng đang trung hết vào cái vòng tay nàng đang đeo.

Cái vòng tay lúc này sáng lên vài lần sau đó một giọng nói quen thuộc vang lên:

“ Hôm nay cuối cùng cô gái bé nhỏ cũng đã phát hiện ra năng lực đặc biệt của bộ tiên bảo mà anh hai làm cho rồi. Có phải hay không rất bất ngờ, cái này là anh hai chuẩn bị riêng cho em đấy. Nhưng nhớ là năng lực này phải sau một ngày mới có thể hồi phục vì vậy phải sử dụng cẩn thận. Đây là đoạn chú văn để sử dụng năng lực kia.”

“ ο αδελφός μου με προστατεύει”

Sau khi nghe xong chú ngữ thì Vũ Y liền phồng má lên. Nàng lẩm bẩm:

“ Người ta mới không thèm đây.”

Nói thì nói vậy nhưng trên nét mặt của nàng vẫn hiện sự vui mừng khó mà che giấu, lúc này đây sau khi bình ổn lại tâm tình thì Vũ Y mới quan sát hòn đảo nơi đây.

Hòn đảo nơi đây chẳng có gì ngoài một cái tế đàn, Vũ Y lúc này cẩn thận từng chút một đi đến tế đàn, sau khi đi tới tế đàn thì nàng liền thấy bên trên tế đàn có một cục đá to bằng bàn tay bên trong có chứa một giọt máu.

Giọt máu kia có màu đỏ tươi, mặc dù bị phong ấn bên trong cục đá nhưng vẫn phát ra khí tức vô cùng bạo ngược. Cảm nhận được khí tức bạo ngược kia thì tim của Vũ Y không khỏi đập mạnh.

“ Thứ này hẳn có thể giúp ích cho anh hai rất nhiều.”

Nghĩ như vậy, khoe miệng Vũ Y khẽ nhếch lên, sau đó nàng đưa tay chộp lấy viên đá, viên đá kia dễ dàng bị nàng cầm lấy. Ngay khi nàng vừa cầm lấy cục đá có chứa thần huyết vào trong tay thì một luồng bạch quang liền bao lấy nàng.

“ Vút..”

Nhoáng cái thân ảnh của Vũ Y liền đã biến mất nhưng ngay sau đó, tại phía Bắc trên bờ Huyết Hồ thân ảnh của Vũ Y lần nữa hiện ra.

Cũng vào lúc này, hư ảnh Bạch Hồ bên trên bầu trời gập nhẹ một tiếng sau đó liền biến mất, cả hòn đảo Bạch Hồ lúc này cũng từ từ chìm xuống đáy huyết hồ, không những Bạch Hồ đảo chìm xuống mà tất cả những phiến đá dẫn đến Bạch Hồ đảo lúc này cũng từ từ chìm xuống.

Cảm nhận được điều này, đám người đang ở bên trên những phiến đá dẫn đến Bạch Hồ đảo lúc này cũng nhao nhao chạy trở về.

Nói ra cũng kỳ, khi đi tới Bạch Hồ đảo thì mỗi lần vượt qua một phiến đá thì chính là một thử thách nhưng lúc chạy ngược lại thì lại đơn giản hơn rất nhiều, nhiều người mất cả tuần mới có thể đi tới phiến đá thứ 50 nhưng cần chưa tới 5 giây để chạy quay về bờ.

Đám người Diệp Vũ, Thanh Thanh, Ngọc Diệp, Tuyết Kỳ, Tuyết Tâm cùng những người khác lúc này cũng đã quay trở lại bờ, một đám người vây lấy xung quanh Vũ Y nói lời chúc mừng.

“ Chúc mừng tiểu thư lấy được Bạch Hồ thần huyết.”

“ Chúc mừng tiểu thư lấy được Bạch Hồ thần huyết.”

“ Chúc mừng tiểu thư lấy được Bạch Hồ thần huyết.”

....

“ Chúc mừng Vũ Y tiên tử nhận được thần huyết.”

Mấy người tùy tùng của Vũ Y mười người như một ai cũng nói duy nhất có một câu. Duy chỉ có mấy người Lưu Phi, Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân là nói khác.

Vũ Y nghe được mọi người chúc mừng thì khẽ mỉm cười. Nàng lúc này cũng nói:

“ Cảm ơn mọi người đã giúp đỡ ta đoạt được thần huyết. Sau này rời khỏi đây ta nhất định sẽ có một món quà lớn dành cho mọi người.”

Nghe Vũ Y nói vậy thì Tuyết Kỳ liền nói:

“ Tiểu thư nói gì vậy, người đừng làm bọn em ngại có được không, bọn em cũng không có giúp được gì cho tiểu thư cả, tất cả đều là do tiểu thư tài giỏi. Mà tiểu thư nhanh tranh thủ hấp thu thần huyết đi, bọn em sẽ bảo vệ tiểu thư. Không cho ai làm phiền đến tiểu thư cả.”

Chúng nữ nghe được Tuyết Kỳ nói thì cũng nhao nhao góp lời:

“ Đúng vậy tiểu thư, tiểu thư nhanh hấp thu thần huyết đi. Nghe nói một khi hấp thu thần huyết sẽ thu được thần lực nhất cử đột phá đại cảnh giới.”

Nhẹ lắc đầu Vũ Y khẽ mỉm cười nói:

“ Không được, thần huyết này ta để cho ca ca.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1068: Dương Tử Quân

Nghe được Vũ Y nói thần huyết không phải để cho nàng dùng mà lại để cho một người khác dùng thì tất cả những người ở đây đều không khỏi kinh ngạc, không kinh ngạc sao được khi cái này là thần huyết chứ không phải là cái gì khác.

Ở bên ngoài chỉ vì một kiện tiên bảo thôi, không thiếu việc con giết cha, người thân tự giết lẫn nhau hay bằng hữu phản bội nhau. Huống gì bây giờ lại là thần huyết.

Sau một lúc ngậy người thì Tuyết Kỳ chớp chớp đôi mắt to tròn hỏi:

“Đại ca của tiểu thư là ai? Bọn em đã từng gặp qua chưa?”

Không đợi Vũ Y nói thì Điệp Vũ ở bên cạnh đã lên tiếng:

“Không thấy tiểu thư đã rất mệt mỏi rồi sao còn ở đó hỏi lung tung. Nhanh đi tìm chỗ cho tiểu thư nghỉ ngơi.”

Được nhắc nhở, chúng nữ lúc này mới nhớ đến tiểu thư nhà mình lúc này vừa trải qua cái gì, cả đám lúc này nhao nhao lên đi tìm địa phương cho tiểu thư nhà mình nghỉ ngơi.

Những người khác thấy bọn họ đi tới thì lập tức tránh sang một bên, cả đám đều dùng ánh mắt ái mộ nhìn về phía chúng nữ, về phần ba người Lưu Phi, Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân đi theo phía sau thì bị toàn trường dùng ánh mắt cừu thị mà nhìn.

Ba người Lưu Phi, Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân cảm nhận được vô số những ánh mắt không thiện ý kia thì cảm thấy không biết nói cái gì cho phải, bọn họ cũng là bất đắc dĩ à.

Không qua bao lâu thì chúng nữ liền đã tìm được một vị trí lý tưởng để cho Vũ Y ở lại nghỉ ngơi, sau khi cắt cữ Ngọc Điệp ở lại trông nom Vũ Y thì cả đám liền kéo nhau đi ra bên ngoài.

Vừa ra bên ngoài thì Lục Tuyết Tâm lúc này liền đã kéo cánh tay áo của Điệp Vũ hỏi:

“ Điệp Vũ tỷ tỷ, có thể nói cho bọn muội biểu ca ca của tiểu thư là ai sao. Bọn muội thực sự rất tò mò à.”

Nghe được Tuyết Tâm nói thì chúng nữ ngay lập tức hướng ánh mắt về phía Điệp Vũ, ngay cả ba người Lưu Phi, Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân lúc này cũng vánh tai lên nghe.

Điệp Vũ thấy mọi người như vậy thì cười khỏ, sau khi nhìn xung quanh một lượt thì bắt đầu truyền âm nhóm.

“ Việc này không nên để tiểu thư nghe, nên chúng ta chỉ có thể truyền âm mà thôi. Với sau này cũng không được để cho tiểu thư biết là chúng ta ở phía sau lưng đàm luận ca ca của tiểu thư. Mọi người rõ chưa.”

Chúng nữ lập tức gật đầu, ba người Lưu Phi, Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân cũng vậy.

Tiếp sau đó Điệp Vũ bắt đầu nói:

“ Mọi người gần đây mới đi theo tiểu thư nên không biết, tiểu thư còn có một vị ca ca. Không nhưng có một vị ca ca còn có một vị đệ đệ, mà nói đệ đệ cũng không phải người kia có địa vị không phân cao thấp với tiểu thư.

Mà người có địa vị không phân cao thấp kia với tiểu thư chính là chủ nhân của tỳ.”

“ Chủ nhân.”--- Tuyệt Tâm nhin không được kinh ngạc mà thốt lên nhưng nàng nhanh chóng dùng tay bịt miệng của mình lại.

Chúng nữ lúc này cũng tròn mắt nhìn Điệp Vũ. Điệp Vũ thấy vậy thì mỉm cười hỏi:

“ Có gì đáng ngạc nhiên đâu, không phải bọn muội cũng nhận tiểu thư làm chủ sao? Thì việc tỳ nhận người kia làm chủ nhân cũng có gì lạ đâu?”

Thanh Thanh lắc đầu nói:

“ Không giống, không giống, làm sao lại có thể giống nhau được, dù sao tiểu thư cũng là nữ nhân còn người kia là nam nhân nếu như đến lúc... Cái kia, Điệp Vũ tỳ tỳ người sẽ không phải bị ăn sạch rồi chứ.”

Điệp Vũ thấy ánh mắt mập mờ của mọi người thì hai má không khỏi đỏ lên, nàng khẽ gất nói:

“ Mấy đứa đừng có suy nghĩ lung tung không có việc đó đâu. Mà quay lại chủ đề chính không nói việc này nữa, bây giờ mọi người muốn nghe tỳ kể về người nào trước.”

Thanh Thanh lúc này ngồi sát lại gần Điệp Vũ, dùng khủy tay khẽ huých huých, sau đó nở một nụ cười gian rồi nói:

“ Tỳ kể về chủ nhân của tỳ trước đi.”

Điệp Vũ khẽ lờm Thanh Thanh một cái, sau đó khẽ ho nhẹ rồi mới nói:

“ Chủ nhân của tỳ sao, tuy có đôi chút đáng sợ nhưng vẫn rất đối tốt với tỳ, tỳ có thể tấn thăng đến Bàn Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh cũng là nhờ chủ

nhân giúp đỡ. Diện mạo của chủ nhân rất tuấn tú nêu khi có người ngoài thì sẽ có bộ dạng ôn hòa cực kỳ dễ gần, còn khi không có ai thì sẽ có chút lạnh, khi đây chủ nhân có chút đáng sợ....”

Chúng nữ nghe vậy thì khẽ ồ lên, ánh mắt cả đám lúc này loạn chuyên, không biết là suy nghĩ cái gì. Đúng lúc này Tuyết Tâm lại hỏi:

“ Vậy chủ nhân của tử hắc rất mạnh đi, nếu như chủ nhân của tử so với tiểu thư của bọn muội thì ai mạnh hơn?”

Điệp Vũ lúc này không cần suy nghĩ liền nói:

“ Đương nhiên là chủ nhân của tử mạnh hơn rồi, trong ba người thì chủ nhân của tử là mạnh nhất, sau đó đến ca ca của tiểu thư. Cái này mọi người có thể hỏi tiểu thư, lần trước tử hỏi thì tiểu thư nói vậy đấy.”

Mọi người nghe vậy thì lại một lần nữa khẽ ồ lên, lúc này lại đến lượt Tuyết Kỳ tò mò hỏi:

“ Tình cảm của tiểu thư cùng với hai người khác hẳn rất tốt đúng không?”

Điệp Vũ gật gù nói:

“ Rất tốt, đặc biệt tốt, không tốt thì làm sao có chuyện chiếm được thần huyết bản thân không phục dụng mà lại để lại cho ca ca mình.”

Mọi người nghe vậy thì gật đầu đồng ý, Tuyết Kỳ lúc này lại hỏi:

“ Vậy chứ ca ca của tiểu thư như thế nào?”

Điệp Vũ lúc này suy tư một chút sau đó mới nói:

“ Người này tỷ tiếp xúc không nhiều, nói đúng ra thì chỉ mới được gặp qua vài lần còn chưa một lần nói chuyện. Nhìn từ vẻ bên ngoài thì đại ca của tiểu thư khá là hiền lành, nhìn lâu thì cảm thấy có chút thư sinh quá mức. Ăn nói ôn hòa nhẹ nhàng. Nhưng mọi người đừng có để cái vẻ ngoài đó đánh lừa, đại ca của tiểu thư chính là một người cực kì cực kì nguy hiểm.”

Thanh Thanh hỏi:

“ Làm sao tỷ biết được.”

Điệp Vũ lúc này có chút nhớ lại sau đó liền truyền âm nói:

“ Mọi người hẳn cũng nghe nói đến thảm án phân chi Long Tộc lại Triều Tịch Châu chứ?”

Chúng nữ lúc này cùng lúc gật đầu, ngày cả ba người Lưu Phi, Độc Cô Kiếm cùng Dương Tử Quân cũng gật đầu theo.

Điệp Vũ lúc này lại nói:

“ Vụ thảm án kia chính là do đại ca của tiểu thư gây nên đấy, tỷ vì điều tra việc kia sau đó mới bị chủ nhân bắt giữ. Sau này thì tỷ đi theo chủ nhân.”

Chúng nữ nghe vậy thì đều không khỏi hít vào một hơi lạnh. Thanh Thanh lúc này có chút run run nói:

“ Như vậy sau này chúng ta nên tránh tiếp xúc với ca ca của tiểu thư thì tốt hơn, kẻo có ngày không hiểu vì sao lại bị giết.”

Điệp Vũ nhìn thấy mọi người thần tình lo lắng thì cười nói:

“ Mọi người không cần phải vậy, việc đại ca của tiểu thư diệt phân chi Long Tộc tại Triều Tịch Châu cũng không phải là không có lý do. Tỷ nghe nói cái phân chi Long Tộc kia rảnh rồi không có việc gì lại đi vây sát đại ca của tiểu thư sau này nên mới bị đại ca của tiểu thư diệt tộc.”

“ Mọi người cũng đã chọn đi theo tiểu thư thì phải cố gắng vào, với quan trọng nhất là đừng mang hai long, một khi phát hiện có lòng dạ bất chính thì lúc không phải chết là xong đâu.”

Chúng nữ lập tức gật đầu nói:

“ Bọn muội hiểu rõ, bọn muội chọn đi theo tiểu thư cũng không phải do ép buộc.”

Nở một nụ cười, Điệp Vũ lại ném cho mọi người một viên thuốc an thần.

“ Đi theo tiểu thư một thời gian mọi người sẽ thấy tốt hơn lẫn lộn bên ngoài rất nhiều, tán tu như bọn muội gia nhập vào một thế lực còn không phải nghe người ta sai bảo, nói khó nghe một chút là làm chó cho người.

Nhưng đi theo tiểu thư mọi người sẽ có đủ quyền lợi, nếu tiểu thư vui nhất định sẽ có ban thưởng, không nhìn đâu xa, mọi người cũng biết cái con sói béo ú có tên Tiểu Kim rồi chứ, nó chính là hình mẫu đấy.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1069: Ác Ma Điện Hiện Tại (Ngoại Truyện)

- ---o0o---

Trong khi Xuân Đức phải sống một cuộc sống vất vả, ăn bữa nay lo bữa mai tại cao thiên thì ở dưới trung thiên, thời gian những năm Xuân Đức rời đi lại là thời kỳ phát triển huy hoàng nhất của Ác Ma Điện từ khi thành lập cho đến nay.

Sau khi đánh vững căn cơ tại Vùng Đất Bị Lãng Quên, dưới sự lãnh đạo của Dương Vân Ly, Mai Anh, Tuyết Anh, Ác Ma Điện từ đó bắt đầu bành trướng ra khắp cả tinh vực cùng những tinh vực lân cận, trở thành một siêu cấp đại thế lực ở tại trung thiên.

Có được Tuyết Báo cùng hai phân thân cấp cao mà Xuân Đức để lại, Ác Ma Điện gần như không e ngại bất kỳ một thế lực nào tại trung thiên. Đến ngay cả cường giả từ cao thiên phủ xuống cũng phải kiêng kỵ Ác Ma Điện.

Có được giới bích của hai vũ trụ làm bình phong vì vậy cường giả từ cao thiên phủ xuống thực lực cũng không quá mạnh, sau khi bọn họ xuống trung thiên thì tất cả đều bị áp chế xuống chỉ còn Tinh Vương Chi Cảnh hoặc thấp hơn. Mà với tu vi như vậy thì Ác Ma Điện chỉ cần tốn một chút công phu liền có thể giải quyết.

Chủ điện bành trướng phát triển cực kỳ lớn mạnh, kéo theo hai phân điện cũng phát triển lên tầm cao mới.

Phân điện số 1 đặt tại Thiên Long Đại Lục dưới sự cai quản của trương gia, sau khi “ Chủ Điện” bắt đầu có ý đồ thôn tính các thế lực khác trong tinh vực thì nơi đây cũng tiến hành thu phục các thế lực lân cận.

Với sự giúp đỡ từ “ Chủ Điện” thì phân điện số 1 nhanh chóng hàng phục được tất cả các thế lực phụ cận, ngoài trừ Lạc Hà Tiên Cốc. Nguyên do, đứng ở phía sau Lạc Hà Tiên Cốc là một thế lực ở cao thiên, vì vậy Lạc Hà Tiên Cốc mới dám từ chối việc gia nhập Ác Ma Điện.

Nhưng chỉ ba ngày sau, từ bên phía “ Chủ Điện” của Ác Ma Điện liền phái đại lượng cường giả cùng trang bị vũ khí tiến tới Lạc Hà Tiên Cốc, không nói một lời trực tiếp san bằng Lạc Hà Tiên Cốc, giết chết toàn bộ người của cốc này.

Tin tức vụ đại thảm sát nhanh chóng truyền đi, các thế lực lớn nhỏ tại Thiên Long Đại Lục trong lòng liền cảm thấy bất an đến cực độ, lo sợ bản thân sẽ có kết cục giống như Lạc Hà Tiên Cốc. Ngay ngày hôm sau vô số các thế lực lớn nhỏ đều tranh thủ phái đi sứ giả đi đến Ác Ma Điện phân bộ đề xin được đầu nhập.

Từ đó công việc thu phục các thế lực trở nên nhanh chóng không ít.

Về phần phân bộ số 2 của Ác Ma Điện, lấy trụ sở là Tinh Phách Cung trước kia, bây giờ đổi tên thành Ác Ma Điện số 2.

Sau khi nhận được lệnh từ “Chủ Điện” thì dưới sự lãnh đạo của Lãnh Như Hàn, phân bộ số 2 bắt đầu hành động, trong nháy mắt thôn tính toàn bộ các thế lực bên trong “Loạn Tinh Hải” sau đó lại tiếp tục bành trướng ra bên ngoài.

Với tham vọng cùng dã tâm của mình Lãnh Như Hàn làm việc này có thể nói là vô cùng tận tâm. Có thể nói hấn dùng gần như tất cả tinh lực của

mình chỉ để cho việc bành trướng của Ác Ma Điện.

.....

Cứ như vậy, chưa đầy 10 năm thì Ác Ma Điện đã chiếm được toàn bộ tinh vực, cũng từ đó đổi tên tinh vực lúc trước thành Ác Ma Vực.

Trong Ác Ma Vực có hơn mấy ngàn tinh cầu có người sinh sống. Trên mỗi tinh cầu thế lực lại phân bố khắp nơi, để cai quản được hết lãnh thổ rộng lớn của mình, Ác Ma Điện cũng không tiếc tiêu hao tài nguyên mà bố trí ra một mạng lưới trận pháp dùng để dịch chuyển giữa các tinh cầu với nhau.

Ở trên mỗi một tinh cầu lại bố trí một trụ sở giám sát lấy tên là Ác Ma Sứ, Ác Ma Sứ ngoại trừ việc thu nạp cống phẩm cùng giữ gìn quy tắc chung thì không tham dự vào bất kì tranh đấu nào của các tông môn, các thế lực nơi đây. Vì vậy Ác Ma Sứ rất được chào đón.

Đương nhiên nơi đâu cũng có phản loạn, nơi đâu cũng có thành phần bất mãn với chính quyền đương thời, Ác Ma Điện cũng không ngoại lệ. Vì để đối phó với cái tệ nạn này.

Ác Ma Điện bắt giữ, xua đuổi tất cả đám người phản loạn hay có tâm làm loạn kia lên một tinh cầu căn cõi rộng lớn. Tinh cầu kia được mọi người biết đến với cái tên “ Thiên Đường Tội Ác.”

Tinh cầu này luôn có vô số cường giả của Ác Ma Điện trông coi, một khi có kẻ nào có ý định bỏ chạy thì sẽ ngay lập tức bị tiêu diệt. Nhưng nếu như không có ý định bỏ chạy thì sẽ chẳng ai quan tâm đến đám kia làm cái gì.

Ở nơi kia những thành phần phản loạn, bất hảo, tội phạm đều có thể được tự do làm theo ý mình, bọn chúng thích đốt cướp giết hiếp gì thì tùy,

miễn không có chạy ra khỏi tinh cầu đó là được. Đối với đám phần tử bất hảo này Ác Ma Điện cũng không giết ngược lại cứ một thời gian sẽ cung cấp một bộ phận tài nguyên cho đám này.

Đương nhiên Ác Ma Điện cũng không có thừa tài nguyên tới mức cung cấp không cho đám phản loạn này tu luyện, làm như vậy chẳng qua là muốn thu lại lợi ích lớn hơn mà thôi.

Những binh đoàn vong linh cần có máu tươi cùng thân thể để làm nguyên liệu và cái đám thành phần bất hảo kia chính là tài liệu tốt nhất rồi. Mỗi khi có một tên chết đi thì máu huyết cùng với thi thể của kẻ đó sẽ bị đại trận pháp trên tinh cầu mang đi đến một nơi thu gom.

Ở trên tinh cầu Thiên Đường Tội Ác ngoại trừ luật rừng thì không có luật lệ gì khác, cuộc sống không gò ép thành ra lại thu hút không ít ma đạo tu sĩ đi tới, không những ma đạo tu sĩ mà nhiều người muốn rèn luyện bản thân cũng chọn nơi này làm điểm đến.

Đối với điều này Ác Ma Điện cũng không có ngăn cấm, ai muốn tiến vào Thiên Đường Tội Ác thì đều được thông qua, chỉ có lúc đi ra thì hơi phiền phức mà thôi. Thành ra, chỉ sau vài năm Thiên Đường Tội Ác không những là nơi giam giữ tội phạm lớn nhất của Ác Ma Điện, mà còn là khu chợ đen lớn nhất của Ác Ma Tinh Vực. Bên ngoài không có gì thì cứ tiến vào trong này liền sẽ có.

- --o0o---

Tổng kết, sau thời gian Xuân Đức rời đi Ác Ma Điện đã hoàn toàn thống trị tinh vực ban đầu và đang có chiều hướng thôn tính các tinh vực lân cận.

Trở thành một siêu cấp đại thế lực của nhân tộc tại trung thiên nắm giữ hệ thống khoa học kỹ thuật vô cùng tân tiến(do Vô Địch để lại), có được hệ

thống tu chân hoàn mỹ nhất. Có được quân đội đào tạo chính quy vô cùng hùng mạnh.

Là thế lực đầu tiên có thể thống nhất toàn bộ một tỉnh vực tại bắc khu trung thiên. Là nơi đầu tiên mà tu chân được đưa vào giáo dục đào tạo đại trà.

Là nơi gần như là duy nhất trong tu chân giới, nơi mà phàm nhân cũng được tôn trọng, được đối xử bình đẳng, còn được xem là vật báu của tu chân giả. (Hiện tại điều này chỉ giới hạn tại Chủ Điện cùng hai phân bộ chính của Ác Ma Điện nhưng đang nhanh chóng phổ biến ra khắp mọi nơi.)

Là thế lực có nhà giam lớn nhất, có số lượng tù nhân nhiều nhất, có được khu chợ đen nổi tiếng nhất.

Là nơi mà báo chí, truyền thông đã không còn là xa lạ với mọi người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1070: Chương Phụ

- ---o0o---

[P/s: Quay về với tổng bộ Ác Ma Điện là quay về với thế giới hiện đại nhé mọi người. Những kiểu xung hô sẽ có một chút biến đổi. Công việc căng thẳng, thời tiết nóng bức, chém giết triền miên và liên tục khiến đầu óc tác căng cứng nên cần cái gì đó để hạ nhiệt. Vì vậy ngày hôm nay sẽ có 3c phụ, ngày mai lại quay lại.]

Vùng Đất Bị Lãng Quên - Tổng bộ Ác Ma Điện - Học Viện Thiên Thần.

Bây giờ trời cũng đã về chiều, mặt trời lại sắp một lần nữa xống núi. Ở bên trong một lớp hộp, tại tầng 8 của khu Học Viện Thiên Thần. Một thiếu nữ 17-18 tuổi đang ngồi một mình, hai tay chống cằm, tựa người vào cửa sổ, ánh mắt nhìn về phương trời xa xăm.

Đúng vào lúc này từ bên ngoài, một thiếu nữ mặc đồng phục của Học Viện Thiên Thần chạy vào trong này, nhìn thấy thiếu nữ đang ngẩn người đứng bên cửa sổ thì nhẹ thở ra một hơi sau đó nói:

“ Tiểu Vi về thôi, bạn còn làm gì ở đây vậy?” (Tiểu Vi là con gái của người vợ thứ hai của Trương Anh, Trương Anh là anh trai của Xuân Đức. Cô bé lúc trước đi theo Xuân Đức để trị bệnh, sau này rời đi thì Xuân Đức để lại Tiểu Vi cho Tuyết Anh chăm sóc.)

Nghe được có người gọi mình Tiểu Vi lúc này cũng không có quay người nhìn lại mà vẫn tiếp tục nhìn về phía cuối chân trời xa xa.

“Mình ở lại thêm một lát, mặt trời cũng sắp xuống núi rồi. Kim Nghi, bạn cứ về trước đi.” (Kim Nghi là con gái nuôi của Đại Bạch.)

Kim Nghi nghe vậy cũng không có rời đi mà tiến lại gần Tiểu Vi, sau khi quan sát nét mặt của Tiểu Vi mấy lần thì cô bé này liền nói đùa:

“Đang tương tư đến ai hả, nói cho mình nghe đi. Có phải hay không Tiểu Vi nhà chúng ta bị anh chàng Lý Tiêu Minh hớp mất hồn rồi.”

Nghe Kim Nghi trêu đùa thì Tiểu Vi chẳng buồn phản ứng, cô bé một tay xua xua Kim Nghi bộ dạng ghét bỏ nói:

“Đi chỗ khác chơi đi đừng phá đám mình ngắm cảnh.”

Nhìn thấy Tiểu Vi một bộ ghét bỏ bản thân, Kim Nghi lúc này làm bộ dạng đau lòng gần chết nói:

“Tiểu Vi đúng là người nhẫn tâm, tim mình sắp vỡ ra thành từng mảnh rồi. híc híc.”

Thấy cô bạn thân lại bắt đầu, Tiểu Vi liền cảm thấy nhức đầu. Nàng bắt đầu nói:

“Thôi được rồi, chúng ta đi về thôi. Đừng có làm cái bộ dạng như vậy nữa.”

Nghe được Tiểu Vi nói thì Kim Nghi lập tức liền lại phục sinh đầy máu, đầu còn cái bộ dạng thương tâm gần chết lúc trước. Tiếp sau đó hai cô gái nắm tay nhau đi ra khỏi phòng học.

Đi trên đường thì Kim Nghi hỏi:

“Phải rồi Tiểu Vi, anh trai Trương Tuấn của bạn đi đâu rồi, làm sao dạo này không thấy tới thăm bạn?”

Tiểu Vi thở dài nói:

“Mình làm sao biết được, có lẽ anh ấy bận đi. Mà việc anh trai mình có đến thăm mình hay không thì có liên quan gì đến bạn đâu chứ?”

Kim Nghi ở bên cạnh lúc này hai mắt hiện tinh quang nói:

“Anh ấy là thần tượng của mình đấy, không những mình mà còn của rất nhiều cô gái khác trong học viện. Một người văn võ song toàn, tướng mạo hơn người nếu như có thể lấy làm chồng thì đời này xem như không còn gì tiếc nuối. Đáng tiếc cho cậu, hai người là anh em ruột thịt, không thể đến được với nhau.”

Nhìn cô bạn thân lại phát xuân thì Tiểu Vi không khỏi dùng đôi mắt cá chết nhìn nàng. Trong lòng thì thâm nghĩ, ta mới không thêm đây hừ.

Giống như là nhớ tới điều gì đó Kim Nghi lúc này bỗng nhiên thay đổi một bộ sắc mặt, sau đó ráo rác nhìn xung quanh, khi phát hiện không có ai thì liền nhỏ giọng nói Tiểu Vi:

“Hôm qua mình có nghe lén ba ba của mình cùng với Tuyết Anh tỷ nói chuyện. Mình nghe được một tin rất thú vị. Bạn có muốn nghe không?”

Thấy Kim Nghi thần thần bí bí như vậy thì Tiểu Vi cũng nổi lên hiếu kỳ, nàng gật đầu nói:

“Nói cho mình nghe đi.”

Lúc này Kim Nghi bỗng dưng nở một nụ cười tươi sau đó nói:

“Mình đùa đấy. Hi hi.”

Vừa nói xong lời này thì Kim Nghi liền cấp tốc bỏ chạy để lại Tiểu Vi đứng đó tròn tròn mắt, một lúc sau Tiểu Vi liền hung hăng giậm chân một

cái, một tay dơ nắm đấm nói:

“ Kim Nghi bạn đứng lại đó cho mình. Bằng không tới lúc mình bắt được thì bạn không xong với mình.”

Kim Nghi đang bỏ chạy lúc này quay người lại ngoắc ngoắc ngón tay làm động tác khiêu khích.

Tiểu Vi thấy vậy thì miệng khẽ đọc chú ngữ, trong nháy mắt toàn thân nàng được hắc ám bao phủ vào bên trong.

“ Quý bộ.”

Trong nháy mắt thân ảnh của Tiểu Vi liền hóa thành luồng ánh sáng màu đen đuổi theo Kim Nghi.

Cảm nhận được Tiểu Vi đuổi theo, Kim Nghi lúc này cũng bắt đầu tăng tốc, cũng không rõ nàng dùng bí thuật gì mà cũng hóa thành một luồng ánh sáng màu hồng cực tốc bỏ chạy.

Một hồng một đen theo sát với nhau, đưa tới rất nhiều sự chú ý của những học viên khắp nơi. Mọi người giống như cũng rất quen thuộc với tình cảnh này nên khi thấy cũng chẳng có ai lấy làm ngạc nhiên. Mà vô cùng hào hứng cổ vũ, người thì cổ vũ cho Kim Nghi, kẻ thì lại cổ vũ cho Tiểu Vi.

.....

Ở một nơi không người nhìn thấy lúc này đây có hai bóng người đang đứng cùng nhau, ánh mắt của bọn đang nhìn thấy hai người Tiểu Vi cùng Kim Nghi.

Đúng lúc này một người bỗng dung lên tiếng:

“ Lão Bạch, con gái nuôi Kim Nghi của lão chẳng giống lão Bạch người một chút nào. Ha ha.”

Đại Bạch khẽ cười nói:

“ Giống ta thì có gì tốt, ta thích con bé như vậy. Mà làm sao hôm nay Lão Tà người lại đến đây.”

Tà Long bất đắc dĩ nói:

“ Cũng không có gì, chẳng qua là tiểu tử Trương Tuấn nhờ ta đến nhìn xem con bé Tiểu Vi kia một thời gian mà thôi.”

Đại Bạch nghe vậy thì ồ lên, sau đó hỏi:

“ Tình hình bên kia thế nào rồi? Chúng ta có tiếp tục nữa hay thôi?”

Tà Long kinh ngạc nói:

“ Tuyết Anh còn chưa thông báo cho lão sao, chúng ta bắt đầu ngưng chiến trên mọi mặt trận rồi, Ác Ma Điện chúng ta bây giờ cái cần nhất cũng không phải là tiếp tục khuếch trương mà là củng cố lại thế lực, hẳn phải mất một thời gian rất dài để có thể tiêu hóa được chiến quả lần này.”

Đại Bạch gật gù nói:

“ Vậy sao, ta cảm thấy như vậy mới là tốt nhất, bây giờ chúng ta rất thiếu hụt nhân thủ, không chế được Ác Ma Vực đã là cố hết sức, nếu còn tiếp tục e rằng không thể duy trì như hiện nay.”

Tà Long nheo mắt nói:

“ Thi những nơi kia cũng chỉ là bàn đạp cho chúng ta sau này thôi mà. Đáng tiếc Củ Cải không có ở đây bằng không cũng không cần đợi tới lúc

Ác Ma Điện cũng cổ xong.”

Nhắc tới Xuân Đức, Đại Bạch có chút suy tư, sau một lúc mới nói:

“ Đại nhân đi lên cao thiên cũng được thời gian, không biết đại nhân ở trên kia sao rồi?”

Nhếch môi lên khẽ cười, Tà Long nói:

“ Hẳn sẽ chịu không ít khổ đi, có điều đó là quyết định của hẳn chúng ta không thể ngăn cản được. Với đừng quên ở bên cạnh hẳn còn một tồn tại rất đáng sợ. Có người kia ở bên cạnh thì Củ Cải hẳn sẽ không có việc gì.”

Đại Bạch nghe có lý thì gật gật đầu. Tiếp sau đó hai người nói chuyện thêm một lúc rồi cũng rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1071: Chương Phụ - Không Gian Vong Linh

- ---o0o---

Không Gian Vong Linh.

Tốc độ chảy thời gian của không gian vong linh cao hơn ngoại giới rất nhiều, vì vậy bên ngoài tuy mới đi qua không bao lâu nhưng trong này đã là mấy ngàn năm rồi.

Trong thời gian mấy ngàn năm này thì diện mạo của Không Gian Vong Linh vẫn như vậy, không có quá nhiều thay đổi. Do không có nguồn cung cấp tài nguyên là Xuân Đức, vì vậy Vô Địch ở trong này muốn làm cái gì cũng khó.

Nguồn năng lượng dự trữ từ dưới trung thiên đến nay cũng chỉ phục vụ duy nhất một mục đích chính là duy trì sự bền vững của không gian nơi đây mà thôi.

.....

Tại bên trong Không Gian Vong Linh - Tầng 1(tầng đáy của Không Gian Vong Linh.)

Lúc này đây khắp phương viên mấy trăm vạn dặm của Không Gian Vong Linh-Tầng 1 tất cả đều là Ma Sói. Đâu đâu cũng có thể nhìn thấy từng đàn Ma Sói đang đi săn mồi hoặc nằm trên mặt đất hấp thụ Hỗn Độn Ma Khí.

Số lượng Ma Sói bây giờ so với thời kỳ lúc đầu đã phải gấp đến hàng triệu lần rồi. Do nơi đây không có bất kỳ thiên địch nào nên việc đám Ma Sói phát triển một cách vô tội vạ cũng là điều dễ hiểu.

Tại bên trong một cung điện to lớn, ở bên trong một gian mật thất xa hoa. Có 26 đại hán lúc này đang ngồi thương thảo với nhau. 26 đại hán này chính là 26 đầu Ma Lang Vương mà Xuân Đức đầu tiên thu phục.

“ Số lượng tộc đàn của chúng ta ngày càng vượt quá kiểm soát nếu như không sớm tìm ra giải pháp thì không qua mấy ngàn năm nữa đến nơi sinh sống cũng không có chứ đừng nói tới tài nguyên tu luyện. Mọi người có ý kiến gì trong việc này không?”-- Một đại hán bị chợt một bên mắt lúc này lên tiếng.

Nghe được đại hán chợt mắt nói thì những người khác đều trầm tư, sau một lúc thì một đại hán khác lên tiếng.

“ Số 1, theo ta thấy việc này trước hết hãy xin ý kiến của các vị đại nhân. Nếu như chúng ta có thể di chuyển tộc đàn lên tầng 2 thì sẽ không cần phải lo về không gian sinh tồn nữa.”

Đại hán này vừa nói xong thì tất cả những người khác đều gật đầu đồng ý. Sau đó ánh mắt của mọi người đều nhìn về đại hán chợt mắt.

Đại hán chợt mắt nhìn mọi người nói:

“ Việc này ta cũng đã có nói qua với các vị đại nhân rồi, cũng đã nhận được sự chấp thuận của các vị đại nhân nhưng nơi kia có Hắc Âm Ma Thu, mà mọi người cũng thứ kia kinh khủng thế nào rồi đấy.”

Nghe được hán nói thì một đại hán có một vết sẹo dài bên má phải lúc này hỏi:

“ Chẳng lẽ Thanh Huyền đại nhân vẫn chưa thể hoàn toàn khống chế được Hắc Âm Mẫu Thụ sao?”

Đại hán chợt mắt lắc đầu nói:

“ Đương nhiên Thanh Huyền(tên gọi khác Heo Con, Nhân Sâm Tinh) đại nhân đã dung nhập với mẫu thụ thì có thể khống chế được nó, có điều đại nhân luôn luôn tu luyện vì vậy không rảnh để ý đến mấy việc lật vật kia... Cái sau không cần ta nói thì mọi người có thể tự hiểu.”

Những người khác nghe vậy thì đều gật gật đầu.

.....

Cũng vào lúc này tại Không Gian Vong Linh-Tầng 2.

Ba người Tiểu Thất, Lan Lan cùng với Thanh Huyền vừa lúc kết thúc bế quan đi ra khỏi nơi tu luyện.

Khi ba người vừa nhìn thấy nhau thì liền thở dài, tiếp sau đó cả ba người lại đi tới chiếc bàn đá quen thuộc ngồi xuống.

Tiểu Thất nhìn Lan Lan, Thanh Huyền một lượt sau đó nói:

“ Đạo này tâm tình có chút không được tốt, không cách nào chuyên tâm tu luyện. Hai người thì sao?”

Lan Lan nhún vai nói:

“ Y chang luôn.”

Thành Huyền thì nhẹ gật đầu nói:

“ Cũng vậy.”

Ba người nhìn nhau sau đó thì lại thở dài một lần nữa, Thanh Huyền lúc này nằm dài ra bàn đá, bộ dạng hết sức sống.

“ Chúng ta thì phải ở nơi này chịu khổ còn Vũ Y cùng với anh hai thì sướng rồi. Hai người kia lúc này hẳn đang rất vui vẻ đi, có khi nào hai người bọn họ bỏ quên chúng ta ở nơi đây luôn không?”

Lan Lan nghe bài ca muôn thuở của Thanh Huyền thì cười khổ nói:

“ Làm gì có chuyện đó chứ, với không phải Vô Địch đại ca nói sắp mở ra thông đạo đi thông với ngoại giới rồi sao. Chỉ cần chờ một thời gian nữa thôi thì chúng ta liền có thể gặp anh hai cùng Vũ Y rồi.”

Thanh Huyền nghe xong cũng không phần trán lên chút nào, vẫn một bộ dạng thiếu sức sống như vậy, nàng ta dùng ánh mắt như nhìn người ngốc nhìn về phía Lan Lan sau đó nói.

“ Lời Vô Địch đại ca nói mà cũng tin. Mấy ngàn năm trước lão ấy cũng nói y chang như vậy nhưng đến bây giờ vẫn còn chưa thể khai thông lối đi với ngoại giới. Đừng có hi vọng làm gì, hi vọng càng nhiều thất vọng càng lớn mà thôi.”

Tiểu Thất lúc này cũng gật đầu, sau đó nói hùa theo Thanh Huyền.

“ Đúng vậy, không nên tin lão ấy, lão ấy với anh hai là cùng một ruột mà, chuyên gia lừa gạt, rất không đáng tin. Mà đúng rồi, A Ngốc cùng với A Khờ đi đâu rồi?”

Lan Lan nhún vai nói:

“ Chắc lại lên lên tầng 3 rồi đi chơi rồi, ngoài lên tầng 3 ra thì bọn nó còn có thể đi đâu khác nữa.”

Thành Huyền lúc này có chút ước ao nói ra:

“ Thực ra ngọc ngốc giống hai đứa bọn nó cũng tốt, cả ngày rượt đuổi nhau cũng cảm thấy vui rồi, không giống như chúng ta. Đôi khi muội ước gì mình cũng được như chúng nó.”

Nghe Thanh Huyền nói thì Tiểu Thất cùng Lan Lan đồng thời thở dài, nghe hai người thở dài thườn thọt thì Thanh Huyền cũng thở dài theo.

.....

Không Gian Vong Linh- Tầng 3.

Cũng vào lúc này, ngay trên một cánh đồng, Vô Địch cũng đang vừa nhìn trời vừa thở ngắn than dài. Ở cách đó không xa là A Manh cùng A Ngốc đang rượt đuổi theo nhau.

“ Hết cách, không làm sao để câu thông với ngoại giới. Chết tiệt thật, chẳng lẽ không còn phương pháp gì sao, rõ ràng thời gian đã đủ rồi mà.”

“ Hay là do năng lượng không tương thích dẫn đến không cách nào mở ra lối đi thông đạo nhỉ.”

“ Mà không biết Củ Cải ngoài kia sao nữa rồi. Mong rằng sẽ không gặp được cái gì nguy hiểm quá lớn. Nhưng mà làm sao ta cứ cảm thấy lo lo nhỉ, đã vậy còn thấy có chút cô đơn. Thở dài.”

“ Không có tên ở bên cạnh nói chuyện cũng thật buồn, bây giờ nên làm cái gì để giết thời gian đây nhỉ, chẳng lẽ lại đi nghiên cứu nhưng mà cũng đâu còn cái gì để nghiên cứu đâu. Mọi tài liệu cung đã dùng xong hết rồi.”

“ Có lẽ ta nên đi ngủ một giấc sau khi tỉnh lại biết đâu cái thông đạo liền được mở ra.”

Vô Địch sau khi tự mình làm nhảm một lúc lâu thì liền nằm ngủ ngay giữa đồng như vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1072: Thần Võ Nguyên Thập-Quán Chú Linh Hồn

- --o0o---

Thần Võ Nguyên Thập- Không gian chờ tầng 4.

Sau khi quay về không gian chờ tầng 4 tiến hành nghỉ ngơi được hơn nửa ngày thì Xuân Đức quyết định sử dụng cơ hội tiến vào không gian trao đổi đặc biệt của Thần Võ Nguyên Thập.

Tâm niệm hấn vừa động, lập tức câu thông với hồn linh Thần Võ Nguyên Thập.

“ Sử dụng phần thưởng tiến vào không gian trao đổi đặc biệt.”

Ngay sau khi vừa nói xong thì một âm thanh gia nua vang lên trong đầu hấn.

“ Được. Người có 3 giờ.”

Cũng vào lúc này quang mang màu đỏ bao quanh lấy cả người Xuân Đức, thân thể hấn từ từ hư hóa sau đó hoàn toàn biến mất. Những người ở nơi đây thấy vậy một màn thì đều cảm thấy ngạc nhiên. Cả đám bắt đầu trêu đầu ghé tai nhau bàn luận.

.....

Không qua vài giây sau khi bị truyền tống đi thì Xuân Đức liền có được tri giác. Lần này hấn đi tới không gian giao dịch đặc biệt cũng không phải

chỉ mình linh hồn mà còn có cả thân thể nữa.

Quan sát xung quanh, hắn phát hiện nơi này giống như một vùng tinh không bên ngoài vũ trụ vậy, vô biên vô hạn nhìn không thấy điểm cuối.

Đang lúc hắn còn chưa biết nơi này ra sao thì bất ngờ một tấm màn ánh sáng màu đỏ hiện ra trước mặt hắn, cùng lúc đó âm thanh già nua kia cũng vang lên.

“ Thời gian bắt đầu tính.”

Xuân Đức nghe được âm thanh của hồn linh Thần Võ Nguyên Thập nhưng cũng không có bao nhiêu để ý, sự chú ý của hắn lúc này đã đặt hết lên tấm màn hình ánh sáng màu đỏ.

Bên trên tấm màn hình ánh sáng màu đỏ này có thông tin vật phẩm có thể trao đổi, rất nhiều thiên tài địa bảo mà hắn không biết thì trong này đều có. Mỗi một thiên tài địa bảo hay một kiên dị bảo thì đều có ghi rõ chức năng, cách sử dụng, người tương thích sử dụng. Tất cả đều rất chi tiết.

Với Xuân Đức còn phát hiện ra một điều, giá cả của những vật phẩm nơi đây được giảm 30%. Như vậy hắn ở không gian trao đổi này cũng tương ứng khi vượt qua tầng thứ 30. Điều này làm cho hắn rất bất ngờ cùng vui mừng.

Lúc trước hắn định đi tới tầng thứ 20 sau khi trao đổi xong thì liền rời đi nơi đây. Hắn cũng không cho rằng mình đặc biệt hơn người có thể đi hết 99 tầng nơi đây vì vậy mục tiêu của hắn là tầng thứ 20.

Nhưng sau nhiệm vụ Lệ Nữ Hoàng thì mục tiêu của hắn lần nữa giảm xuống, hắn đặt ra mục tiêu chỉ là tầng 10, hắn cảm thấy bản thân có thể sống qua tầng 10 cũng đã là một điều kì diệu. Nếu đến tầng 10 thì hắn sẽ rời đi cái nơi quý này.

.....

Sau khi mất gần 30 phút để lướt qua đồng thông tin về vật phẩm trên bàn thì Xuân Đức không có lựa chọn đổi cái gì cả mà đi qua mục quán chú nhìn xem một chút.

Nhưng mà mục quán chú này rất mơ hồ, nó chỉ nói là có thể dùng điểm công trạng quán chú thân thể cùng linh hồn nhưng lại không có bất kỳ điểm lưu ý nào.

Điểm lưu ý Xuân Đức muốn nói ở đây là trạng thái linh hồn hoặc trạng thái cơ thể. Thân thể cũng giống như một cái lọ vậy, còn linh hồn chính là thứ dung dịch đựng trong nó. Nếu như Xuân Đức không biết cái gì cứ mù quáng quán chú thì rất có khả năng linh hồn của hắn sẽ cường đại vượt xa thân thể, và hậu quả là thân thể hắn sẽ nổ tung.

Thử câu thông với hồn linh Thần Võ Nguyên Thập:

“ Ta muốn xác định thân thể hiện tại của ta có thể chịu được lực lượng linh hồn là bao nhiêu không?”

Ngay khi hắn vừa dứt lời thì âm thanh già nua liền vang lên:

“ Cần tốn 500 điểm công trạng để tiến hành quá trình phân tích.”

Khóe miệng Xuân Đức lúc này giật giật mấy cái, Xuân Đức cảm thấy hồn linh Thần Võ Nguyên Thập này cực kỳ hắc, không biết là tên đại năng rảnh háng nào trước lúc sắp chết lại tạo ra nó nữa.

Nhịn đau, Xuân Đức lúc này gật đầu nói:

“ Ta đồng ý.”

Hắn vừa dứt lời thì liền có một luồng sáng bảy màu bao trùm lấy hắn, luồng sáng kia biến ảo dăm bảy lần thì đồ án ba chiều hiện ra, cùng lúc đó âm thanh già nua kia lại lên tiếng.

“ Lúc đầu cảm thấy người rất đặc biệt nhưng không ngờ người lại là một con Địa Ngục Thiên Long. Theo như tri thức mà chủ nhân của ta để lại thì giống loài của người không nhiều, đến cả cuộc đời của chủ nhân của ta cũng chỉ có thể nhìn thấy vài lần, vậy mà lúc này ta cũng được chứng kiến một lần. Người có thể hay không biến về trạng thái bản thể để ta nhìn xem.”

Xuân Đức thấy cái tên hồn linh này lăm nhăm câu giờ cả buổi thì sắc mặt cũng chẳng lấy gì là tốt, nghe tên kia còn muốn mình biến về bản thể thì hắn liền hỏi:

“ Chỉ cần người cho ta vạn điểm công trạng thì ta cũng có thể biến về bản thể một lần cho người xem.”

Con cửu đầu hoàng kim xà(Hồn linh Thần Võ Nguyên Tháp) nghe vậy thì lắc đầu nói:

“ Không được, chủ nhân của ta trước khi chết tạo ra ta thì ta cũng mang theo ý chí của người không thể nào làm trái. Việc này không thể được.”

Xuân Đức nghe xong thì liền nhún vai nói:

“ Không có gì là miễn phí, ắt hẳn người còn phải hiểu rõ câu này hơn cả ta nữa. Được rồi, bây giờ thì quay về việc chính đi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe xong thì chính cái đầu cùng gật đầu sau đó liền nói:

“ Người nói cũng phải. Được rồi vậy thì quay lại việc chính. Sau khi sử dụng bí pháp mà chủ nhân lưu lại thì ta cũng đã xác định được cường độ

thân thể của người từ đó đưa ra được tính kết quả như thế này.”

“ Nếu ở trạng thái nhân loại thì cường độ thân thể của người giảm đi rất nhiều khoảng 80% so với khi người ở trạng thái bản thể là Địa Ngục Thiên Long vì vậy lượng linh hồn có thể chịu tải được giảm đi 9%. Suy tính linh hồn cực hạn mà người có thể chịu đựng mà không cảm thấy khó chịu có cường độ tương đương với Thần Vương Tiên Cảnh sơ kỳ bình thường.”

Xuân Đức nghe xong Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói thì liền mắt cho O miệng chữ A, hẳn có chút không tin tưởng nói:

“ Người sẽ không chém gió chứ, hay là bí pháp của chủ nhân người để lại bị sai sót đâu rồi. Chứ ta cảm thấy bản thân ta không có mạnh mẽ đến mức đó đâu. Linh hồn cường độ Thần Vương Tiên Cảnh sơ kỳ bình thường, dù là bình thường thì cũng quá khủng bố rồi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này giống y hệt một người bạn rất kiên nhẫn giải thích cho Xuân Đức hiểu.

“ Cái này thì tính là gì, chắc cho tộc các người quá ít người nên truyền thừa bị gián đoạn nên người mới không biết gì mà tự đánh giá thấp bản thân như vậy. Theo tri thức mà chủ nhân ta để lại thì tộc của người cũng không phải dùng sức mạnh thân thể để chiến đấu mà là dùng độc để chiến đấu.”

“ Lúc chủ nhân của ta còn sống đương thời gặp phải một người trong tộc các người, người kia chỉ dùng một hơi thở thì liền đã diệt gọn một vực ở Tiên Giới. Mấy vạn năm sau một vực đó vẫn không có gì có thể sinh sống.”

Xuân Đức lần này nghe xong thì thiếu tí nữa rớt mắt ra ngoài luôn.

“ Thở một hơi diệt một vực, mấy vạn năm không có cái gì có thể sinh sống. Cái này có phải hay không khủng bố quá mức rồi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhìn hấn kinh ngạc như vậy thì thờ dài nói:

“ Người còn nhỏ không biết được những việc này cũng là điều bình thường, lại không có tộc nhân ở bên cạnh nói cho người nữa. Chỉ như vậy thôi thì đã tính là gì, nghe nói vị đại năng kia cũng không phải là cố ý mà chẳng qua chỉ là vô tình mà thôi. Nói tới mới nhớ, gia tộc của ta cũng bị liên lụy lần tai kiếp đó, cả tộc chỉ có mình ta còn sống nhưng không qua bao lâu thì ta cũng chết theo.”

Xuân Đức như nghe được cái gì đó quan trọng, lúc này hấn cẩn thận nói:

“ Sẽ không phải trước kia người trong tộc của ta vô tình giết chết hết gia tộc của người, lúc người gần chết hấn chỉ còn lại ít hồn phách thì lại gặp được vị chủ nhân làm ra cái tháp này, sau đó vị kia lại dùng vô thượng thần thông biến người thành bộ dạng bây giờ.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe xong thì cười nói:

“ Trí tưởng tượng của người rất phong phú nhưng quả thực người nói không sai, tình cảnh của ta đích xác là như vậy. Nhớ lúc trước ta cũng là một vị đế cấp cường giả vậy mà vô tình gặp phải tai họa ngập đầu. Chủ nhân lúc đó đồng cảm với hoàn cảnh của ta nên mới cứu ta một mạng. Ha ha. Nói vậy thì hai chúng ta hấn là cừu nhân của nhau mới phải.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1073: Thần Võ Nguyên Thập-Quán Chú Linh Hồn (2)

Xuân Đức lúc này như ngộ ra nói:

“ Có phải hay không ngươi lúc trước là lấy việc công trả thù riêng, an bài cho ta đủ loại nhiệm vụ khó khăn. Thảo nào ta thấy có điều gì là lạ, vì sao mấy tầng nhiệm vụ đầu tiên thôi mà lại nguy hiểm đến vậy.”

Lần này đến lượt Cửu Đầu Hoàn Kim Xà trọn tròn mắt, chín đôi mắt nhìn Xuân Đức trừng trừng nói:

“ Tiểu tử ngươi cũng thật biết suy diễn, ở nơi đây tất cả đều phải tuân theo ý chí mà chủ nhân của ta để lại, làm gì có chuyện ám hại ở nơi này. Với ta cũng chỉ vừa biết thân phận của tiểu tử ngươi mà thôi. Làm sao có thể ám hại ngươi được.”

Xuân Đức nghe thấy có lý gật đầu nói:

“ Ồ há, nói như vậy cũng đúng. Là ta suy nghĩ nhiều rồi. Hắc hắc. Mà ngươi còn biết gì nữa không, kể cho ta biết đi. Ta cũng rất hiếu kì về tộc của ta.”

Cửu Đầu Hoàn Kim Xà nói:

“ Ta cũng không phải biết rất nhiều, chủ yếu là được nghe chủ nhân kể lại mà thôi. Nghe nói vị đại nhân kia sau khi vô tình diệt một vực nơi ta sống thì cũng vô tình diệt mười mấy vực khác.”

Xuân Đức nghe được vô tình diệt mười mấy vực thì khóe miệng co quắp trong lòng thầm nghĩ “ Mẹ nó chứ vô tình.”

“ Biết được việc này cao tăng của tiên giới vô cùng phần nộ, xuất động cả Chí Tôn cấp nhân vật đi đối phó vị kia, có điều không bao lâu sau thì một tin tức làm cho cả tiên giới oanh động. Mười mấy vị chí tôn đi rồi chỉ còn có vài người quay trở lại. Còn chi tiết thế nào thì chủ nhân không có kể cho ta.”

Xuân Đức lúc này thật đúng là kinh sợ rồi, hấn nuốt nuốt nước miếng.

“ Chí tôn mười mấy người đồng thời xuất động đi về chỉ ba bốn người. Cái này cũng thực có hơi chút ... hơi chút đáng sợ rồi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy vậy thì cười lên ha hả:

“ Như vậy lúc này ngươi cũng hiểu vì sao gia tộc của ta bị diệt không còn một ai mà ta cũng không dám hận vì đại nhân kia rồi đấy, ta đến tư cách để hận cũng không có. Theo như ta phán đoán tư chất của ngươi hẳn chỉ là loại thấp kém của thấp kém trong tộc nhưng nếu có đủ thời gian trưởng thành thì sau này ngươi chắc chắn sẽ trở thành một vị Chí Tôn.”

Bị người nói bản thân là thấp kém của thấp kém thì Xuân Đức trong lòng có một chút nhỏ nhỏ không vui nhưng ngẫm lại bản thân hình như cũng đúng là như vậy thật.

Nhưng khi nghe đến Chí Tôn thì Xuân Đức liền chán nản nói:

“ Ngươi cũng không cần đề cao ta quá. Chí Tôn sao, cái đó ta không dám tưởng đến. Mà thôi, nếu là chỗ quen biết ngươi có kiến nghị gì giúp ta không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy vậy thì liền cười âm hiểm nói:

“ Khặc khặc, vì sao ta lại phải giúp cừu nhân cơ chứ.”

Xuân Đức thấy tên này bỗng dung trở mặt thì có chút ngạc nhiên hỏi:

“ Không phải ngươi không có hận người kia sao?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thân nhiên nói:

“ Người kia thì đúng là ta không có tư cách để hận nhưng mà ngươi thì khác, ngươi cũng không phải người kia, ngươi bây giờ cũng chỉ là tiểu sâu kiến mà thôi. Hắc hắc. Ta không nhân cơ hội này trả thù đã là may mắn cho ngươi lại còn muốn ta giúp đỡ.”

Xuân Đức lúc này khoe miệng lại được một trận co quắp, hẳn cảm thấy thế giới này thật không đáng tin một chút nào, bây giờ đến cả khí linh cũng gian xảo đến vậy.

Nhìn thấy biểu tình trên mặt của Xuân Đức, Cửu Đầu Hoàng Kim Xà bỗng nhiên cười lớn nói:

“ Quả nhiên ngươi vẫn chỉ là một tiểu hài tử mà thôi, cũng không hiểu vì sao ngươi ở bên ngoài vẫn sống được đến giờ. Tâm tư của ngươi quá dễ đoán rồi.”

Xuân Đức một lần nữa cảm thấy muốn đập con rắn vàng chín đầu trước mắt, hẳn thầm nghĩ “ So sánh như bừ, ta sống còn chưa đến 200 năm lại mang đi so sánh với đám sống ngang với tuổi của vũ trụ.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà sau khi cười lớn một hồi thì cũng bắt đầu nghiêm túc nói:

“ Muốn để ta cho lời khuyên một lần thì cần 1000 điểm công trạng, đây là quy tắc không thể thay đổi.”

Xoa xoa hai huyệt thái dương, Xuân Đức cảm thấy hết biết nói gì với con rắn vàng này rồi. Hắn gật đầu nói:

“ Một ngàn thì một ngàn, vậy nếu người cho ý kiến ba lát thì sao, ta có được lấy lại điểm công trạng không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lắc đầu nói:

“ Đã giao dịch là không có hoàn lại. Nhưng người yên tâm, ta cho lời khuyên chắc chắn hữu ích. Vậy người muốn cho lời khuyên về cái gì.”

“ Đương nhiên là dùng điểm công trạng rồi.”--- Xuân Đức nói.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà suy tư trong giây lát liền nói:

“ Thiên phú của người là sử dụng độc tố vậy ta khuyên người nên mua một bộ nhãn độc để phụ trợ khả năng sử dụng độc của bản thân. Với số điểm công trạng trước mắt mà người có thì ta khuyên người nên mua trước một chiếc nhãn. Giá là 7 vạn điểm công trạng. Còn lại tất cả thì quán chú vào linh hồn.”

Xuân Đức nghe được cái giá 7 vạn thì không khỏi thốt lên:

“ Nhãn gì mà đắt dữ vậy, tiên bảo có 1000 điểm, nếu được giảm giá còn 700 điểm, vậy mà một cái nhãn liền 7 vạn điểm. Chẳng lẽ nó là tổ khí à.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà một mặt xem thường nói:

“ Đúng là người trẻ tuổi không thấy qua các mặt của xã hội, không phải cứ bảo vật cấp cao là tốt mà phải xem công dụng có nó có phù hợp với bản thân mình không. Trước hết người cứ xem năng lực của chiếc nhãn này đi đã.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vừa nói xong thì một mặt hình ảnh sáng nhỏ hơn xuất hiện trước mặt Xuân Đức, trên đó lúc này đang xuất hiện một mô hình chiếc nhẫn hư ảo, ở bên cạnh là công năng.

☞ ∞ ∞ ∞ Nhân-Thiên Độc Long ∞ ∞ ☞

- + Nâng cao khả năng sử dụng độc.
- + Nâng cao khả năng không chế thao túng độc.
- + Giảm tiêu hao.
- + Tăng sát thương độc tố.

Thông tin của cả chiếc nhẫn chỉ có bấy nhiêu đã vậy cái gì cũng rất mơ hồ. Xuân Đức lúc này nhìn qua Cửu Đầu Hoàng Kim Xà hỏi:

“ Làm sao số liệu mơ hồ quá vậy? Không có một cái gì rõ ràng.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này thản nhiên nói:

“ Chủ nhân của ta quy định vậy đây, chỉ khi mua xong mới có thể biết được chi tiết công năng của vật phẩm, còn trước đó chỉ là sơ lược mà thôi. Há. Vậy ngươi có mua không?”

Xuân Đức suy tư một hồi thì quyết định mua, hấn gật đầu nói:

“ Được, ta đồng ý mua cái nhẫn này.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này cũng cười lên khặc khặc nói:

“ Vậy chúc mừng ngươi mua được Thiên Độc Long-Nhẫn, mấy chục vạn năm qua ngươi là người đầu tiên dùng lượng lớn như vậy công trạng trao đổi đây. À mà quên chưa nói cho người biết Thiên Độc Long- Nhẫn

cần phải đi kèm với 9 chiếc nhẫn khác thì mới có thể kích hoạt toàn bộ năng lực nhé. Mỗi chiếc nhẫn kia giá cả cũng không cao lắm. Cái thứ 2 gấp đôi cái thứ nhất mà thôi.”

Còn chưa kịp vui mừng, sau khi xong lời của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói thì Xuân Đức cảm thấy trên trán xuất hiện mấy vệt đen. Hắn lúc này cũng không có đi xem công dụng toàn bộ của cái nhẫn mới mua mà nhìn về phía Cửu Đầu Hoàng Kim Xà tức giận nói:

“ Sao ngươi không nói từ sớm, ngươi đây rõ ràng là lừa người.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thản nhiên nói:

“ Ta quên lúc giới thiệu ấy mà, già rồi hay quên có gì đáng ngạc nhiên đâu. Mà thôi được rồi bây giờ đến thời gian quán chú linh hồn cho ngươi rồi. Nói chuyện này giờ cũng gần hết 3 giờ rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1074: Thần Võ Nguyên Thập-Nhiệm Vụ Mới

- ---o0o---

Sau khi mua được cái nhẫn Thiên Độc Long, tiếp sau đó Xuân Đức liền bắt đầu dùng gần như toàn bộ điểm công trạng để quán chú lực lượng linh hồn. Sau đó hắn còn mua một ít quà cho đám tiểu khí linh.

Sau khi tiêu pha một phen thì Xuân Đức chỉ còn vền vẹn đúng 3000 điểm công trạng. Ba ngàn điểm công trạng này là hắn dự phòng trường hợp phải giết đội viên nhóm cần dùng.

Bởi vì mua xong cái nhẫn cùng với mấy món quà nhỏ cho đám tiểu khí linh thì hắn cũng chẳng còn bao nhiêu điểm công trạng, vì vậy lực lượng linh hồn hắn quán chú cũng không phải quá lớn, lực lượng quán chú chỉ giúp hắn tăng cường độ linh hồn từ Tinh Vương Cảnh trung kỳ lên Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ viên mãn mà thôi.

Sau khi đã trao đổi hoàn tất, quán chú lực lượng cũng xong thì thời gian cũng vừa đủ. Hắn lập tức lại truyền tống trở về không gian chờ tại tầng 4.

.....

Quang mang lóe lên hắn lại quay về vị trí lúc trước, khi vừa xuất hiện thì hắn liền thấy một đám người đang vây quanh bản thân, nói đúng ra là vây quanh hai người Mộng Vân, Mộng Tước nhưng hắn bỗng nhiên xuất hiện.

Cũng không biết có phải là do Xuân Đức vừa bị Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lừa gạt mua cái nhân nên trong lòng nộ khí tích đầy, vừa xuất hiện nhìn thấy đám người đang áp sát lại gần thì hấn liền dùng Quỷ Kiếm chém về phía một tên gần nhất.

“ Phúc.”

Tên kia ngay lập tức bị chia làm 2, hai nửa thi thể văng ra hai bên, máu tươi nội tạng bay tán loạn. Cùng lúc đó âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vang lên trong đầu hấn.

“ Tiểu tử, giết người vô cớ trừ 1000 điểm công trạng.”

Xuân Đức cũng không có để ý đến lời nói của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà mà nhìn về phía đám người hỏi:

“ Trong số các người kẻ nào muốn chết nữa.”

Nghe được Xuân Đức hỏi thì cả đám người lúc này mới phản ứng lại, cả đám lúc này dùng ánh mắt kinh sợ nhìn Xuân Đức, sau đó nhanh chóng lui về phía sau.

Lúc này đây Mộng Vân cũng hoàn hồn nhìn hai nửa thi thể trên mặt đất thì nàng cảm thấy mộng bức. Nhìn Xuân Đức nàng hỏi:

“ Vì sao lại giết hấn?”

Xuân Đức quay lại nhìn thấy vẻ mặt ngờ ngác của Mộng Vân thì cảm thấy hình như có gì sai sai, hấn lúc này cũng kinh ngạc không kém hỏi:

“ Không phải những kẻ này định gây bất lợi cho hai người các người sao?”

Mộng Vân lắc đầu nói:

“ Không phải, là chúng ta đang thương thảo cách vượt qua nhiệm vụ sắp tới.”

“ Ách” Xuân Đức nghe vậy thì hết biết nói cái gì cho phải, hắn vốn nghĩ đám người kia đang làm khó hai người Mộng Tước cùng Mộng Vân nên ra tay giết chết một, cốt yếu là để giết gà dọa khỉ mà thôi.

Hắn lúc này thu lại Quỷ Kiếm, sát khí cũng tản đi, nở nụ cười ôn hòa nhìn về phía đám người đang đứng cách đó xa xa nói:

“ Chỉ là một chút hiểu lầm mà thôi, không có gì, không có gì. Ta chỉ có một chút nhầm lẫn mà thôi.”

Đám người nhìn hai nửa thi thể trên mặt đất lại nhìn về mặt vô tội của Xuân Đức thì không khỏi nuốt nước miếng. Cả đám không tự chủ lại lùi về sau. Sau đó tất cả đều đi qua một bên, dành lại nửa không gian nơi đây cho ba người Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này cảm thấy bản thân rất vô tội, hắn thậm nghĩ “ đám người này bàn bạc thì không đi ra giữa mà đứng, đã vậy mặt tên nào tên nấy đều âm trầm như nước, hỏi sao không khiến người ta hiểu lầm cho được.”

Thấy mọi người ai cũng xa lánh mình thì Xuân Đức nhún nhún vai sau đó lại ngồi dựa tường, nhìn Mộng Vân hắn hỏi:

“ Trong lúc ta rời đi thì đã có thông báo về nhiệm vụ tiếp theo rồi sao? Nhiệm vụ lần này là gì nói ta nghe một chút.”

Mộng Vân lúc này cũng ngồi xuống bên cạnh hắn, bắt đầu giảng giải về nhiệm vụ lần này.

“ Nhiệm vụ lần này có tên là Thập Vạn Đại Sơn. Quy định cũng giống như lần trước, tất cả mọi người ở nơi đây sẽ hình thành tổ đội để vượt qua

nhiệm vụ. Nghiêm cấm hành vi giết hại đồng đội dưới mọi hình thức. Nếu cố tình giết hại sẽ bị phạt một ngàn điểm công trạng.”

“ Nhiệm vụ lần này là một nhiệm vụ cỡ trung nên số người tham gia sẽ nhiều hơn mấy lần trước rất nhiều, theo như tư liệu của ta có được thì mỗi lần nhiệm vụ cỡ trung thế này sẽ có 5 đội ngũ cùng tham gia.”

“ Theo như tư liệu ít ỏi mà ta biết được thì nhiệm vụ này có bốn ải, mỗi ải độ khó sẽ tăng dần, ta chỉ nắm giữ tư liệu của hai ải đầu, về phần hai ải sau thì ta không biết.”

Ngay vào lúc Mộng Vân đang giải thích cho Xuân Đức thì cái xác của kẻ xui xẻo vừa bị Xuân Đức giết chết liền biến mất. Cùng lúc đó một cột sáng truyền tống xuất hiện.

Quang mang ánh sáng truyền tống tản đi, một thanh niên bạch y xuất hiện, tay cầm quạt ngọc, trên mặt luôn treo một nụ cười tiêu sái, khi hắn vừa xuất hiện liền nhìn thấy tình cảnh quái dị nơi đây.

Gần như tất cả mọi người đều đang tụ tập lại với nhau, tất cả bọn họ đều dùng ánh mắt xa lánh nhìn về phía người còn lại của nơi đây. Nhìn thấy một màn quái dị như vậy thì tên thanh niên bạch y khẽ cau mày.

Sau khi đánh giá hai bên một lượt thì hắn quyết định theo số đông, lúc này đây hắn hướng về phía đông đảo mọi người chấp tay ôm quyền nói:

“ Tại hạ Quyên Bạch lần đầu gặp gỡ mọi người, mong rằng sau này chúng ta sẽ là chiến hữu tốt của nhau.”

Vốn dĩ cứ tưởng rằng, sau khi bản thân ân cần chào hỏi thì sẽ được đông đảo mọi người đón tiếp hoặc ít ra cũng là một vài người. Nhưng lúc này đây lại không có ai để ý đến hắn cả, tất cả mọi người lúc này đều vẫn nhìn về phía ba người ở bên kia.

Quyên Bạch thấy thế thì cảm thấy vô cùng quái dị, lúc này hấn tiến đến gần một thanh niên có bộ dạng cũng thư sinh như hấn nhỏ giọng hỏi:

“ Huynh đệ, nơi đây có chuyện gì vậy, ta vừa mới đến còn chưa biết gì mong được đạo hữu chỉ giáo cho.”

Lần này may mắn cho Quyên Bạch là hấn không có bị ăn bơ nữa, lần này người thanh niên thư sinh kia lúc này nhỏ giọng nói:

“ Nhìn thấy người mặc áo lông thú màu đen đang ngồi giữa hai nữ tử phía trước không?”

Quyên Bạch gật đầu nói:

“ Có nhìn thấy, người kia làm sao vậy đạo hữu, ta thấy hấn cũng không được mạnh mẽ cho lắm, hấn là tu vi không cao nên mới cần hai nữ nhân ở bên cạnh như vậy.”

Quyên Bạch ngay lập tức cho Xuân Đức một cái đánh giá, trong giọng nói còn xen lẫn một chút xem thường, có lẽ tên này cảm nhận được ba động linh áp của Xuân Đức chỉ vừa mới là Tinh Vương Tiên Cảnh.

Quyên Bạch vừa nói ra lời này thì những người xung quanh lập tức phản ứng lại hấn, lúc này cả đám đều dùng ánh mắt như nhìn thẳng ngu nhìn Quyên Bạch. Có người còn trực tiếp nhổ bãi nước miếng rồi nói:

“ Tự nhìn lại bản thân đi rồi hãy nói, thứ đồ không biết sống chết là gì.”

Bỗng dưng bị người chửi mà không rõ nguyên do thì Quyên Bạch trong lòng liền nổi lên một cỗ lửa giận nhưng lúc này thanh niên thư sinh bên cạnh lại kéo lại hấn lại nhỏ giọng nói:

“ Đạo hữu đừng nóng giận, nghe ta nói. Người mặc áo lông màu đen kia không giống như bề ngoài của hắn đâu, tên kia chính là một tên hung thần đấy, cách đây không lâu hắn vừa giết chết một người. Vì vậy sau này tốt nhất tránh xa tên đó ra. Ở nơi này không có bất kì người nào là đối thủ của hắn.”

Quyên Bạch nghe vậy thì cả kinh, lúc này hắn cũng hiểu vì sao mình lại được truyền tống đến đây, cũng hiểu vì sao những người khác lại có thái độ như vậy rồi. Hắn lúc này có chút chột dạ nhìn sang Xuân Đức, không biết là mấy lời nói lúc trước có chọc giận tên sát tinh này hay không.

Thấy Xuân Đức dường như chẳng buồn quan tâm đến bên này thì hắn cũng an tâm. Sau đó hắn quay lại truyền âm cho tên thư sinh hỏi:

“ Đạo hữu, tên kia hung tàn như vậy vì sao mọi người không liên thủ diệt trừ hắn.”

Tên thư sinh nghe được truyền âm của Quyên Bạch thì sắc mặt khẽ biến, hắn lúc này cũng truyền âm lại:

“ Tên kia cực kỳ đáng sợ, nơi đây có vài đạo hữu đã từng thấy hắn ra tay, nghe nói lúc ở bên ngoài hắn một mình giết cho cả mấy ngàn thiên kiêu các châu phải bỏ chạy vào trong Thần Võ Nguyên Tháp đấy.”

Quyên Bạch nghe vậy cũng cả kinh.

“ Đáng sợ như vậy, hắn là ai?”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1075: Thần Võ Nguyên Thập -Nhiệm Vụ Số 4

- ---o0o---

Tên thư sinh kia nhỏ giọng nói:

“ Cũng không biết hắn đến từ đâu, có người nói hắn đến từ Triều Tịch Châu nhưng ta không tin, ta không tin một người như vậy ở Triều Tịch Châu lại không có một chút danh tiếng gì.”

Quyên Bạch nhẹ gật đầu đồng ý, hắn cũng không tin một người mạnh như vậy lại đến từ cái nơi chó ăn đá gà ăn sỏi kia. Tiếp sau đó hắn cũng không có tiếp tục hỏi nữa mà cũng lặng yên cùng những người khác ngồi quan sát ba người Xuân Đức nơi xa xa.

.....

Quay trở về với Xuân Đức.

Sau khi lắng nghe một hồi Mộng Vân giải thích thì hắn cũng nắm được đại khái thông tin nhiệm vụ lần này.

Nhìn Mộng Vân hắn nói:

“ Hai người các cô đi qua bên kia phổ cập tri thức cho đám kia đi, dù sao về sau cũng cần đám người kia trợ giúp. Mà cũng nói luôn cho bọn hắn biết đừng có nhìn chăm chăm vào ta như vậy, ta rất không thích.”

Mộng Vân nghe xong liền gật đầu sau đó đứng dậy đi qua bên phía đám người cách đó không xa, theo sau nàng còn có Mộng Tước.

Đợi hai người rời đi thì Xuân Đức lúc này mới lấy ra cái nhẫn mà hắn mới phải dùng mệnh mới đổi được. Tâm niệm vừa động, ngay lập tức cái nhẫn màu xanh lục xuất hiện trong tay hắn.

Nhìn chiếc nhẫn như đồ đồng nát với vô số rỉ sét thì Xuân Đức cảm thấy đau răng, hắn còn chưa thấy tiên bảo nào mà lại nhìn giống phế thải thế này. Cái này mà vớt ven đường có khi chẳng ai thèm để ý.

Tâm niệm vừa động hắn lập tức sử dụng hệ thống phụ trợ giúp hắn quan sát cái nhân này. (Nói tới cũng may, có lẽ là Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cảm thấy áy náy với những gì đã làm nên cũng có bồi thường một chút ít. Vậy là Xuân Đức liền nhờ nâng cấp cái hệ thống phụ trợ, bây giờ nó hoạt động tốt trước rất nhiều rồi.)

Cùng lúc này một mặt hình ánh sáng màu xanh nhạt hiện ra trước mắt hắn. Trên cái bảng ánh sáng kia lúc này có hình chiếc nhẫn mà hắn đang cầm, bên cạnh là đầy đủ công năng cùng giới thiệu về cái nhẫn(Dữ liệu này là do Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thêm vào.)

Vật phẩm được sử dụng tinh nguyên, tinh phách, bốn nguyên chi lực của Thiên Độc Long kết hợp với vô số tài liệu trân quý làm thành. Thiên Độc Long- Nhẫn có yêu cầu rất cao đối với người sử dụng nếu không tương thích có thể gây đột tử.

Yêu Cầu: Có được tu vi ít nhất là Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ, am hiểu độc thuật.

Độ bền: Chịu được sức mạnh của Đế Cảnh.

Phẩm bậc: Tiên bảo cấp 1.

Luyện linh: 0.

Quán chú: 0.

Huyết luyện: 0.

Khảm nạm tạo hóa thạch: 0/3.

Khảm nạm khí phách: 0/5.

(Chưa nhận chủ)

+ Nâng cao tốc độ sử dụng độc 25%

+ Nâng cao khả năng không chế thao túng độc 25%

+Giảm tiêu hao độc tố bản nguyên 25%

+Tăng sát thương độc tố 25%

(+) Kỹ năng chủ động: Tinh Vi Dẫn Nguyệt cấp 1

Tăng sát thương độc tố lên 5%.

Thời gian 12 giây. Sau khi sử dụng cần chờ 120 giây.

Xuân Đức vừa nhìn đến cái nhân này là tiên bảo cấp một thì tí nữa liền phun ra búng máu. May mà hắn nhanh chóng nhìn xuống công năng, thấy công năng của cái nhân này cũng không tệ thì hắn mới cảm thấy cân bằng một chút.

Mặc dù công năng có tốt nhưng nếu như hắn dùng số điểm công trạng kia quán chú linh hồn lực thì còn tốt hơn nhiều. Hắn cảm thấy quyết định

nghe theo lời còn rắn chết tiệt kia là một sai lầm lớn nhất trong năm của hắn.

Nhớ đến cái nhẫn này chỉ là một phần trong một bộ của Nhẫn-Thiên Độc Long thì Xuân Đức cảm thấy đau cả răng, giờ mua một cái rồi, chẳng lẽ sau này không mua mấy cái còn lại để mà nâng cấp lên.

Mà nghĩ đến cái giá trao đổi hắn lại cảm thấy muốn phun một ngụm máu. Cái nhẫn này nếu mua mà không được giảm giá thì có giá 10 vạn điểm công trạng, cái nhẫn thứ 2 sẽ có giá 20 vạn điểm, cái thứ ba sẽ có cái giá 40 vạn điểm. Mới nghĩ đến đó thôi thì...

Thở dài, mặc dù cảm thấy rất không đáng nhưng đã mua về chẳng lẽ lại vứt đi, vậy là hắn liền đeo chiếc Nhân-Thiên Độc Long kia vào ngón áp út.

Ngay khi hắn vừa đeo chiếc nhẫn vào tay thì cả chiếc nhẫn lúc này như một con ác đực cắn chặt lấy ngón tay hắn sau đó điên cuồng hấp thu máu trong cơ thể hắn. Ngay khi chiếc nhẫn hấp thụ được một lượng máu tươi nhất định của Xuân Đức thì những đồ án cùng hoa văn cũng bắt đầu sáng lên.

Tầng tầng rỉ sét bắt đầu bong tróc lộ vẻ đẹp vốn có của nó, cùng lúc đó một loại lực lượng thần bí từ chiếc nhẫn cũng bắt đầu truyền ngược vào cho hắn, Xuân Đức cảm thấy bản thân cùng với chiếc nhẫn giống như tạo thành một vòng tuần hoàn vậy.

Xuân Đức lúc này cũng thử nghiệm một chút, hắn xòe tay ra một cái, độc tố bản nguyên của hắn lập tức tràn ra, hình thành một quả cầu độc tố màu xanh lơ lửng trên lòng bàn tay.

Tâm niệm vừa động, quả cầu độc tố kia nhanh chóng biến hình, biến thành một búp sen ngay sau đó búp sen nở rộ hóa thành một bông hoa sen

xinh đẹp. (Độc tố bản nguyên tại lần dị biến thứ 2 đã dung hợp cùng với bốn nguyên hỗn độn chi lực vốn có lúc ban đầu nhắc lại chút cho cả nhà nhớ.)

Thấy trò này có vẻ thú vị, Xuân Đức liên tục biến đổi độc khí trong lòng bàn tay thành đủ mọi thứ mà hắn biết, chim, rắn, chuột, ếch nhái gì hắn cũng thử qua.

Mỗi khi tạo hình được một con thì hắn liền bỏ qua một bên, không qua bao lâu thì xung quanh hắn liền có hàng tá động vật nhỏ.

Những con vật kia sống động như thật, nếu không phải tận mắt nhìn thấy Xuân Đức biến ra thì nhiều người cũng sẽ lầm tưởng đây là mấy động vật vốn có ở nơi đây.

Có điều Xuân Đức rất nhanh thì cảm thấy chán, hắn dùng một bàn tay chụp xuống, một đám động vật xinh đẹp kia chóng nháy mắt hồi phi yên diệt biến thành từng luồng độc khí quay về bên trong cơ thể. Tiếp sau đó Xuân Đức liền nhắm mắt dựa bờ tường mà ngủ.

.....

Xuân Đức làm như vậy cũng không có ý gì khác, chẳng qua hắn thấy làm như vậy tiết kiệm thời gian mà thôi. Nhưng ở trong mắt người khác lại là một chuyện khác.

Nhất là khi hắn đưa tay chụp chết đám người động vật nhỏ kia thì những người đang lưu tâm đến hắn đều giật nảy cả mình.

Trong lòng mọi người lúc này đều đang nổi lên cùng một cái ý nghĩ:

“ Xuân Đức đây là đang cảnh cáo tất cả mọi người, hắn vì mọi người ở đây như những động vật nhỏ nếu như hắn không vui thì chỉ cần chụp một

bàn tay liền có thể giết chết tất cả.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1076: Thần Võ Nguyên Thập -Nhiệm Vụ Bắt Đầu

- ---o0o---

Thời gian chớp mắt cái lại đã đi qua một tháng. Hôm nay lại đã đến ngày phải tham gia nhiệm vụ vượt ải bắt buộc. Ngoại trừ Xuân Đức ra thì tất cả những người khác bao gồm cả Mộng Vân cùng Mộng tước trong đó, nét mặt của bọn họ đều lộ vẻ sự lo lắng cùng bất an.

Trong một tháng này thì Xuân Đức cũng có giao tiếp qua với những người nơi đây vài lần. Dưới sự giúp đỡ của Mộng Vân thì đám người kia cũng đã bớt đi một ít sợ hãi đối với Xuân Đức.

.....

Thời gian vừa điếm thì tất cả mọi người liền bị truyền tống đến nơi làm nhiệm vụ. Lần này Cửu Đầu Hoàng Kim Xà kia cũng không có xuất hiện lấy một lần.

Quang mang ánh sáng truyền tống liên tục chớp động, từng bóng người từ bên trong đi ra. Không qua bao lâu thì 99 người liền xuất hiện tại trên một đài cao. Từ trên đài cao này có thể quan sát được một bộ phận địa hình nơi đây.

Nơi đây khắp nơi là những dãy núi trập trùng nối liền san sát với nhau, phía bên trên những đỉnh ngọn núi được bao phủ bởi từng đám mây đen, cây cối ở nơi đây thì mọc um tùm, đâu đâu cũng thấy, không những thế nơi

này còn có rất nhiều hồ nước lớn nhỏ, nước trong hồ thì đều có một màu đỏ như máu, nhìn khá là kinh dị.

Không khí ở nơi đây cũng khá ẩm ướt, sương mù dày đặc rất hạn chế tầm nhìn, nhất là cái mùi tanh nồng cùng mùi hôi thối bên trong không khí càng làm cho người ta cảm thấy có phần khó chịu.

Đánh giá qua một lượt địa hình nơi đây thì Xuân Đức không khỏi nhăn mày nói:

“Thập Vạn Đại Sơn là nơi này sao? Làm sao ta cảm thấy nơi này giống như...”

“Àm.. gào.”

Khi Xuân Đức còn chưa nói hết câu thì bất ngờ có một con vật lớn như con trăn, có rất nhiều chi với đôi mắt đỏ lờm từ lòng đất bò ra cắn về phía hắn. Xuân Đức vốn không ưa mấy con dài dài mềm mềm nhìn thấy cái thứ tởm tởm kia cắn về phía mình thì hắn liền đá cho một phát.

“Thịch... Rầm rầm rầm.”

Một cước của Xuân Đức rất nhanh, khi con quái vật dài dài ghé tởm kia còn chưa cắn được đến hắn thì liền bị hắn đá cho một cái trúng ngay đầu.

Ngay lập tức cả cái đầu con quái vật nổ tung, cùng lúc đó cả cái thân thể con quái vật kia bay ngược về phía sau, vốn nghĩ con quái vật này chỉ dài vài mét nhưng không ngờ thân thể của nó dài đến vài trăm mét.

Bị Xuân Đức đá cho một cái thì cả thân thể to lớn đang ẩn bên dưới lúc này cũng lộ ra ngoài. Thân thể to lớn không đầu lúc này âm âm đùng xuống mặt đất. Nhưng lúc nó rơi xuống mặt đất cũng không có chết mà một lần nữa bò dậy.

Cái đầu bị Xuân Đức đá nát lúc này lại mọc ra, con quái vật lúc này há to miệng hướng về phía Xuân Đức gầm thét.

“ Rít rít..”

Thấy con quái vật kia vẫn còn chưa có chết lại còn hướng về phía mình gầm thét thì Xuân Đức tiện tay liền tạo ra một cây Huyền Diệt Ma Mâu sau đó ném thẳng vào miệng con quái vật kia.

Cây Huyền Diệt Ma Mâu lấy một tốc độ khó có thể hình dung phi thẳng vào trong miệng con quái vật kia. Con quái vật giống con trăn lai rết kia đang gào rú trong nháy mắt liền cắm miệng.

Tiếp sau đó cả người con quái vật bốc lên hắc khí, từng tác cơ thể của nó nhanh chóng bị hoại tử, chỉ sau vài cái hô hấp thì nó hoàn toàn biến thành một vũng máu đen.

Nhìn qua Mộng Vân, Mộng Tước hai người, Xuân Đức bình đạm nói:

“ Nơi này có vẻ không phải rất an toàn, muốn sống thì tốt nhất theo sát ta. Ta không thể phân tâm bảo vệ cả hai cùng lúc.”

Mộng Vân cùng Mộng Tước lúc này nhẹ gạt đầu, khi gạt đầu về mặt của hai người cũng cực nghiêm túc, hiển nhiên bọn họ cũng đã nhìn ra nơi này cực kỳ nguy hiểm, còn nguy hiểm hơn rất nhiều so với tính toán ban đầu của bọn họ.

Nhìn qua những người khác Xuân Đức nói:

“ Bây giờ tên nào thích thì có thể đi theo ta, không thích thì có thể tự do hành động, ta cũng không có ngăn cản. Đi theo ta thì các người tuy vẫn có thể chết như thường nhưng ít ra thì tỷ lệ sống vẫn cao hơn một ít.”

Những người khác nghe Xuân Đức nói vậy thì hai mặt nhìn nhau, cả đám bắt đầu truyền âm thảo luận với nhau. Trên nét mặt của bọn họ xuất hiện thần sắc do dự.

Nhưng vào lúc này ở bên trong đám người, một thanh niên tuấn dật, ánh mắt có phần âm nhu, toàn thân mặc bạch y nhìn những người nơi đây đồng dục nói:

“ Đi theo hấn chắc chắn chúng ta đều sẽ bị biến thành con cò thí mạng mà thôi, vậy đi theo hấn để làm cái gì, điều này ta cũng đã nói cho mọi người từ trước, tất cả chúng ta đều cũng hiểu điều đó. Vì sao lúc này còn do dự?”

“ Các vị phải biết tính mạng chỉ có một nếu quyết định sai thì sẽ không có cơ hội quyết định lần 2.”

Nghe được những lời tên kia nói thì sắc mặt của Xuân Đức không khỏi trầm xuống. Nhưng trong lòng thì hấn lại không ngừng cười lạnh. Thực tế thì hấn muốn cho đám nơi này chết sạch, có như vậy thì số điểm công trạng mà đám kia đang có mới thuộc về hấn. Đó cũng là biện pháp tăng điểm công trạng nhanh nhất.

Có điều chặng đường phía trước còn dài, hấn cũng muốn có một vài thân tin giúp sức, có như vậy thì mọi việc mới có thể đơn giản hơn. Nhưng nếu như không có tên nào nguyện ý thì hấn cũng không cần. Dù sao thì hấn vẫn còn cách khác nữa mà.

.....

Thấy tất cả những người khác đều nguyện ý đi theo tên thanh niên Bạch y kia thì Xuân Đức cũng không có ý định dừng lại nơi đây lâu. Nhìn qua hai

người bạn đồng hành của mình một cái, hai người kia cũng hiểu ý gật gật đầu.

Tiếp theo đó ba người đi xuống đài cao men theo lối mòn có sẵn đi vào trong rừng sâu.

Nhưng đúng vào lúc này hai âm thanh, một nam, một nữ cùng lúc vang lên.

“ Đợi hữu đợi đã.”

Cùng lúc đó hai thân ảnh chạy nhanh đến phía bên này. Xuân Đức cùng với hai người khác lúc này cũng dừng lại đợi bọn họ. Không qua bao lâu thì hai người kia liền đã đến trước mặt ba người.

Lúc này đây cả hai người kia lại đồng thời nói:

“Ta muốn gia nhập đội ngũ của mọi người. Được chứ.”

Mộng Tước cùng Mộng Vân thấy có người muốn gia nhập đội ngũ của bọn họ thì rất vui mừng. Mộng Vân nở nụ cười ôn nhu nói:

“ Chào mừng hai vị đạo hữu gia nhập đội ngũ chúng ta.”

Nói xong thì nàng liền nhìn qua Xuân Đức hỏi:

“ Đội trưởng, hai người bọn họ gia nhập đội ngũ chúng ta không có vấn đề chứ.”

Xuân Đức lúc này như cười như không nhìn hai người, sau khi suy nghĩ một chút liền nói:

“ Đương nhiên là có thể, không thành vấn đề. Có điều ta cũng không hi vọng hai vị đây giống như hai đồng bạn trước kia của ta.”

Nam tử mới gia nhập nghe được Xuân Đức nói vậy thì rất là nghiêm túc hỏi:

“ Xin hỏi hai vị đồng bạn mà đạo hữu nói là có chuyện gì?”

Xuân Đức chỉ cười nhạt nói:

“ Cũng không có chuyện gì to tát cả. Chẳng qua hai người bọn họ phản bội lại ta mà thôi. Sau đó thì bọn họ bị ta giết chết rồi. Ha ha.”

Nói xong thì Xuân Đức liền dẫn đầu đi trước không có để ý đến bốn người ở phía sau. Hai người mới gia nhập nghe vậy thì hơi ngậy ra một chút nhưng vào lúc này Mộng Vân ở bên cạnh lại nói:

“ Chuyện đó có thời gian ta sẽ kể cho hai người nghe, bây giờ thì nhanh đuổi theo đội trưởng thôi. Nên nhớ chỉ khi ở gần đội trưởng thì chúng ta mới được an toàn. Nhanh đuổi theo thôi.”

Nói xong thì nàng liền nhanh chân chạy theo Xuân Đức, Mộng Tước lúc này cũng như vậy, hai thành viên mới gia nhập lúc này cũng nhìn nhau một cái sau đó thì cũng nhanh chóng đuổi theo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1077: Nhiệm Vụ Số 4 - Nguy Hiểm Khắp Mọi Nơi

- ---o0o---

Nhìn năm người Xuân Đức dần dần ẩn vào bên trong khu rừng ở phía trước cho đến khi hoàn toàn biến mất, tên thanh niên bạch y lúc trước đứng ra kêu gọi mọi người lúc này không khỏi híp mắt lại.

Ngay lúc này một tên thanh niên khác bộ dạng cũng na ná tên này, cũng một bộ âm hiểm như nhau lên tiếng hỏi:

“ Bạch Sa, chúng ta bây giờ làm gì, có hay không đi theo năm người kia? Để bọn chúng đi trước mở đường, chúng ta theo phía sau nhất cử lưỡng tiện.”

Bạch Sa hơi nhíu mày lại suy tư, sau một lúc mới lắc đầu nói:

“ Không nên, tuy bây giờ chúng ta cùng với năm người kia trên danh nghĩa là cùng một đoàn đội nhưng thực tế hai bên không liên quan gì đến nhau. Không nên chọc một đầu thú hoang làm gì. Nếu năm người kia chọn hướng bắc thì chúng ta liền chọn hướng nam để đi.”

Tiếp sau đó hắn nhìn về phía những người đứng sau nói:

“ Mọi người, ta chọn hướng nam để đi mọi người có ý kiến gì không?”

Ngay lập tức những người ở phía sau liền lắc đầu nói:

“ Không có.”

“ Không có.”

.....

“ Không có.”

Thấy không có ai phản đối thì Bạch Sa lúc này lại nói tiếp:

“ Vậy chúng ta quyết định đi về hướng nam, bây giờ nơi đây chúng ta có 7 đội ngũ khác nhau số lượng thành viên cũng như chiến lực cũng xem xem nhau, như vậy lần lượt từng đội ngũ sẽ thay phiên nhau đi phía trước mở đường. Vì để làm gương, Bạch mỗ cùng với tổ đội của mình sẽ là tổ đội đầu tiên. Mọi người có ý kiến gì không ạ?”

Đội trưởng của mấy tổ đội khác lúc này nhìn nhau một cái sau đó lại một lần nữa cùng nhau lắc đầu nói:

“ Không có vấn đề, cứ làm theo lời của Bạch đạo hữu.”

Tiếp sau đó những người này liền chọn phương hướng phía Nam, dọc theo lối mòn mà tiến sâu vào trong khu rừng phía trước.

Do người ở nơi đây đều là đến từ các đại thế lực, toàn là những kẻ tâm cao khí ngạo nên rất khó để cho đám người này phục tùng, Xuân Đức cũng vĩ nghĩ đến điểm này nên cũng không cố gắng làm điều vô nghĩa kia làm gì.

Cái quyết định kia của Xuân Đức có thể nói là vô cùng chính xác, nếu như hấn cố gắng thu phục đám người này thì hấn sẽ hao kiệt tâm lực mà chết.

- --o0o---

Quay trở về với Xuân Đức.

Lúc này đây, sau khi đã đi được một thời gian khá dài, năm người bọn họ đã xâm nhập vào sâu bên trong khu rừng thiên nước độc này. Nhưng nhờ có năng lực suy tính thần kỳ của Mộng Vân, tổ đội Xuân Đức tiết kiệm được không ít thời gian để đi tới mục tiêu cần đến.

Đi bên trong khu rừng thiếu ánh sáng, khắp nơi là sương mù dày đặc, đã vậy bên trong không khí còn phiêu lãng mùi máu tanh khiến cho thần kinh của cả đám đều căng cứng.

“ Mộng Vân, còn bao lâu thì đến nơi?”

Mộng Vân không biết là đang suy nghĩ cái gì, nghe được Xuân Đức hỏi thì khiến cho nàng giật mình.

“ Cái kia, ta còn chưa tính ra, chỉ biết nó nằm trong khu vực quanh đây thôi. Nhưng chúng ta đến nơi đó sớm để làm gì vậy?”

Xuân Đức thản nhiên nói:

“ Đến sớm để mà giăng bẫy chứ làm gì nữa, vậy mà cũng hỏi. Chứ cô nghĩ ta cần đến nơi kia sớm là để làm gì? Chẳng lẽ là một mình đi giết con Hắc Mộc kia sau đó để những kẻ khác đến chiếm tiện nghi? Sau đó nhân tiện lúc ta suy yếu giết ta luôn?”

Mộng Vân thấy Xuân Đức hiểu sai ý mình thì vội lắc đầu giải thích:

“ Không có, không có, ta đâu có nghĩ như vậy. Là người tự mình suy nghĩ nhiều đó thôi.”

Xuân Đức thấy vậy thì nhếch môi lên khẽ cười, hẳn lúc này tâm tình không tệ, hoàn cảnh nơi này khiến hắn cảm thấy mình như về đến nhà vì vậy tâm lý của hắn cũng thoải mái vô cùng. Thấy mấy người khác cứ một

bộ như lâm đại địch nên hắn nói đùa một chút cho bầu không khí bớt căng thẳng.

Vốn còn đang định nói đùa thêm mấy câu với Mộng Vân nhưng vào đúng lúc này, hàng loạt tiếng xé gió cùng tiếng động lạ vang lên:

“ Vút vút vút..... Vút vút vút...”

“ Lạo xạo...Lạo xạo...”

Cảm nhận được nguy hiểm đến từ bốn phương tám hướng thì sắc mặt Xuân Đức không khỏi biến đổi, hắn nhìn qua nhưng người khác nói nhanh.

“ Đứng gần lại với ta.”

Bốn người khác lúc này cũng cảm nhận được sát cơ nổi lên bốn phía, nghe được Xuân Đức nói thì ngay lập tức đứng sát lại với hắn, bốn người dựa vào nhau cảnh giác nhìn xung quanh.

“ Xoẹt xoẹt xoẹt...”

Đột nhiên từ bên trong làn sương mù dày đặc, vô số vệt sáng dùng tốc độ khó lòng hình dung bắn thẳng về phía bốn người.

“ Long Sát, Nguyên Ma.”

Xuân Đức vốn đã cảnh giác từ trước, khi vừa cảm thấy có điều không ổn hắn liền gọi Ma Hồn cùng Sát Hồn đi ra. Long Sát cùng Nguyên Ma vừa xuất hiện, không cần đợi Xuân Đức phân phó thì hai người cũng tự biết nên làm cái gì.

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này hòa hợp lại với nhau biến thành một cái bong bóng bằng nước không lồ bao trọn cả năm người Xuân Đức vào bên trong.

“ Ầm ầm ầm... Bùm bùm..”

Cũng ngay khi bóng bóng thành hình thì vô số vệt sáng màu đen, màu đỏ cùng màu lục bắn thẳng lên lớp bên ngoài của bóng bóng phát ra những tiếng nổ mạnh.

Mỗi lần một vệt sáng bắn lên bong bóng nước lại khiến cho nó khẽ rung động nhưng mà cũng chỉ là khẽ tạo nên một chút rung động mà thôi, hoàn toàn không thể xuyên phá bong bóng nước.

Những tiếng nổ lớn kéo dài liên tục gần 5 phút thì mới dừng lại, lúc tiếng nổ lớn dừng lại thì xung quanh nơi đám người Xuân Đức đứng đã tràn ngập những mũi tên.

Nhưng mũi tên kia to như cổ tay người lớn dài gần 2 mét, bên trên mỗi mũi tên có khắc phù văn những phù văn kia lúc sáng lúc tối nhìn huyền ảo vô cùng. Không những vậy, từ bên trên những mũi tên kia còn đang thiêu đốt một ngọn lửa màu đen, tuy không có trực tiếp tiếp xúc với ngọn lửa màu đen kia nhưng Xuân Đức có thể cảm nhận ra, ngọn lửa màu đen kia rất đáng sợ.

Cũng đúng vào lúc này một âm thanh có phần khô khan vang lên:

“ Ô. Còn chưa có chết.”

Xuân Đức cùng bốn người khác đều nghe được âm thanh kia, theo bản năng bọn họ nhìn về phương hướng phát ra âm thanh. Khi vừa nhìn thấy rõ người nói chuyện là ai thì Mộng Vân đã kinh hãi thốt lên.

“ Quỷ Long Nhân.”

Nghe được Mộng Vân kinh hãi thốt lên thì Xuân Đức liền hỏi:

“Biết nó là cái gì sao?”

Mộng Vân gật đầu nói:

“Biết, trong điển tịch của gia tộc của ta có tài liệu về nó. Đám này có tên là Quỷ Long Tộc, sức mạnh thân thể vô cùng cường đại, có được năng lực hắc viêm vô cùng khủng bố. Mỗi lần Quỷ Giới xâm lấn Tiên Giới thì đám Quỷ Long Tộc này chính là một lưỡi dao nhọn.”

Xuân Đức lại hỏi:

“Cô hiểu cái con bò sát kia nói cái gì không?”

Mộng Vân lắc đầu:

“Không hiểu, đó chắc là một loại ngôn ngữ thông dụng ở Quỷ Giới.”

Thấy Mộng Vân cũng không hiểu kẻ vừa xuất hiện nói cái gì thì Xuân Đức cũng không có tiếp tục hỏi thêm mà bắt đầu đánh giá kẻ vừa mới xuất hiện kia.

Tên này ngược lại nhìn rất giống mấy con thần lằn có điều đứng bằng hai chân mà thôi, có cái đuôi khá dài, toàn thân được bao phủ bởi một lớp lân phiến màu đen, bên ngoài thì mặc lên giáp trụ, ánh mắt lạnh lẽo đặc trưng của loài bò sát. Trên đầu còn có một cái sừng dài.

Tu vi ba động đánh giá ở mức Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1078: Nhiệm Vụ Số 4 - Nguy Hiểm Khắp Mọi Nơi (2)

Trong lúc Xuân Đức quan sát đánh giá con Quỷ Long Nhân trước mắt thì từ sâu bên trong khu rừng bắt đầu đi ra từng con Quỷ Long Nhân khác. Không qua bao lâu thì 5 người bọn họ đã bị một đàn Quỷ Long Nhân số lượng phải vài ngàn con vây chặt như nêm cối.

Thấy như vậy một màn, dù có là ở bên trong bong bóng bảo hộ thì hai thành viên mới gia nhập của nhóm Xuân Đức, trên trán lúc này cũng đã ứa ra mồ hôi lạnh, tay cầm vũ khí của bọn họ cũng không khỏi run run.

Ngược lại với bọn họ thì hai người Mộng Vân cùng Mộng Tước thì khá hơn nhiều, sắc mặt cả hai tuy có hơi trắng một chút nhưng cũng không có đến nỗi run rẩy như hai người kia.

Còn về phần Xuân Đức khi nhìn thấy nhiều Quỷ Long Nhân xuất hiện như vậy thì hẳn chỉ lại hơi nheo mắt lại mà thôi. Trong lòng hẳn lúc này lại nổi lên một suy cái âm mưu khác.

Nhưng vào đúng lúc này, mấy ngàn con Quỷ Long Nhân cùng lúc nâng binh khí trong tay lên nhằm thẳng vào 5 người Xuân Đức, binh khí trên tay của mỗi tên kia là một chiếc nỏ, ở bên trên có gắn 3 mũi tên.

“ Gào..”

Ngay khi con Quỷ Long Nhân có cái sừng dài hét lên một tiếng thì phô thiên cái địa mũi tên hóa thành từng luồng ánh sáng bắn thẳng về phía bong bóng nước.

Nhìn thấy nhiều công kích cùng lúc bắn về phía mình như vậy nhưng Xuân Đức cũng không có biểu hiện ra một chút lo lắng, hẳn tự tin rằng Long Sát cùng Nguyên Ma có thể ngăn cản được công kích dạng này.

Quả nhiên không có ngoài dự đoán của Xuân Đức, chỉ chút những mũi tên bắn lên bong bóng nước phát ra từng tiếng nổ lớn.

“ Ầm ầm ầm....”

Nhưng lại không một mũi tên nào có thể đâm vào dù chỉ là một chút, tất cả sau khi bắn lên màng bên ngoài của bong bóng liền bị bật ngược trở lại sau đó rơi xuống mặt đất.

Đứng ở bên trong bong bóng nhìn vô vàn công kích bị chặn ở bên ngoài Xuân Đức không khỏi nhếch môi lên cười, trong lòng thì thầm nghĩ.

“ Nguyên Ma cùng Long Sát hai tên này mặc dù chẳng có thần thông gì đáng nói nhưng mà nếu lấy ra làm bia đỡ cũng rất có hiệu quả. “

Lúc này đây Xuân Đức lần đầu tiên cảm nhận được cái cảm giác đứng yên mà địch nhân cũng không thể làm gì được bản thân. Một cảm giác có thể nói là vô cùng sung sướng.

.....

Sau một hồi lâu công kích nhưng cái bong bóng nước nhìn như mỏng manh vẫn tồn tại mà chưa bị phá hủy thì tên Quỷ Long Nhân có cái sừng trên đầu lại gầm lên.

Ngay lập tức đám Quỷ Long Nhân khác liền dừng công kích sau đó cả đám đều gầm lên, ánh mắt màu vàng của bọn chúng biến thành đỏ đậm, cả đám lúc này đồng thời đánh về phía 5 người Xuân Đức.

Nhìn thấy như vậy một màn thì Xuân Đức không khỏi liếm môi một cái, hần lúc này nở một nụ cười đầy dụ dị. Trong lòng hần thầm nhủ:

“ Còn chưa tìm được mục tiêu thí nghiệm, các người đến cũng thật đúng lúc à. Đến càng đông càng tốt, hắc hắc, còn tên nào nữa thì đến đây hết đi.”

Giống như là ông trời nghe thấy lời cầu nguyện của hần, lúc này đây Quỷ Long Nhân không chỉ xuất hiện ở trên mặt đất, mà ở trên bầu trời cũng đã xuất hiện không ít Quỷ Long Nhân. Trong đó không thiếu những con Quỷ Long Nhân đặc biệt. Số lượng đã rất nhiều không dưới vạn con, đại bộ phận đều có Tinh Vương Tiên Cảnh Trung kỳ.

Thấy nhiều như Quỷ Long Nhân xuất hiện thì sắc mặt bốn người khác lúc này đều trắng bệch. Theo bản năng bọn họ đều nhìn về phía Xuân Đức, khi thấy được nụ cười có phần tà dị của hần thì trong lòng của bọn họ thoáng cái an ổn hơn rất nhiều.

Nếu là lúc bình thường nhìn thấy nụ cười tà dị kia thì bọn họ sẽ cảm thấy lạnh hết sống lưng nhưng lúc này đây nó lại giống như là một liều thuốc an thần vậy. Chỉ cần Xuân Đức không hoảng loạn thì bọn họ cũng liền vững tâm.

Thấy thời cơ cũng đã đến lúc chín muồi, Xuân Đức cũng không có tiếp tục chờ đợi thêm nữa, trong miệng hần khẽ nói:

“ Độc Diệt Thương Sinh.”

Ngay lúc hần nói ra mấy chữ này thì một cảnh tượng khủng bố phát sinh, trong nháy mắt phương viên mấy ngàn dặm lấy trung tâm là vị trí của Xuân Đức đang đứng hiện tại bắt đầu hủy diệt.

Những cây cỏ thụ cao lớn, tầm thảm cỏ ở bên dưới trong khu vực mấy ngàn dặm lấy mắt thường có thể thấy được nhanh chóng lụi tàn đi. Bọn

chúng trong một cái chớp mắt liền hóa thành tro tàn.

Đến ngay cả những hồ nước rộng lớn cũng trong cái nháy mắt đó liền cạn sạch nước lộ ra đáy hồ khô nứt.

Đến ngay cả đám Quỷ Long Nhân ở trên mặt đất hay trên bầu trời cũng vậy, bọn chúng trong chớp mắt liền biến thành một cái xác chết, sau đó cái xác chết kia nhanh chóng biến thành tro bụi. Đến ngay cả làn sương mù dày đặc trong nháy mắt cũng biến mất.

Mọi thứ chỉ trong chớp mắt đều biến mất, chỉ để lại một mảnh đất hoang vu lạnh lẽo đen xì cùng với tro bụi đang bay khắp nơi.

Nhìn thấy cảnh tượng như ngày tận thế như vậy thì cả năm người đều ngây ngốc, ngay cả Xuân Đức là chủ mưu lúc này cũng kinh ngạc đến ngoác miệng ra. Hắn làm sao cũng không thể tưởng tượng ra một lần mình toàn lực ra tay lại đạt đến trình độ như thế này.

Độc Diệt Thương Sinh cũng không phải là bí pháp mà hắn sáng tạo hay học ở đâu mà đây là thần thông của hắn vừa thức tỉnh không lâu. Nói chính xác ra là ngay khi hắn kiểm tra công hiệu của Thiên Độc Long - Nhãn, vận dụng độc tố bản nguyên đến 70% thì hắn liền lĩnh ngộ được cái thần thông này.

Vì là thần thông tự giác tỉnh nên hắn cũng theo bản năng là thi triển đi ra mà thôi. Dưới con mắt của người khác thì thấy mọi thứ đều trong chớp mắt đều lụi tàn nhưng trong mắt hắn thì lại khác.

Hắn nhìn thấy những sinh linh kia trong nháy mắt biến thành một bông Hắc Liên, Hắc Liên kia sớm nở chóng tàn, trong nháy máy liền biến thành một bông hoa sen xinh đẹp nhưng một khắc sau lại biến thành tro bụi bay theo gió. Nhưng một giây bông Hắc Liên kia nở rộ hắn cảm thấy thật đẹp.

Trong lúc Xuân Đức đang đắm chìm trong bao nhiêu là cảm xúc thì một âm thanh có phần quen thuộc vang lên trong đầu hắn:

“ Tiểu tử khá lắm, vừa mới vào thí luyện thì liền đã giết đi mất 1 thành Quỷ Long Nhân nơi đây rồi. Không hổ là dòng dõi của Địa Ngục Thiên Long nhất tộc, thiên phú dùng độc có thể nói kinh thế hãi tục. Mà ta cũng thông báo cho tiểu tử ngươi một tin vui.”

Nghe được âm thanh này thì Xuân Đức liền biết là ai đang nói chuyện với mình, âm thanh này không ai khác ngoại trừ con rắn lừa đảo chứ.

“ Tin vui gì?”--- Xuân Đức hỏi lại.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này cười rất gian nói:

“ Ngươi giết được nhiều như vậy Quỷ Long Nhân đương nhiên là có ban thưởng rồi, theo như ý nguyện chủ nhân để lại mỗi khi có người giết được một đầu Quỷ Long Nhân Tinh Vương Tiên Cảnh sơ cấp thì sẽ được 10 điểm công trạng, một đầu trung cấp sẽ là, một đầu cao cấp sẽ là 1000 điểm, một đầu thủ lĩnh sẽ có 10 vạn điểm.”

“ Vừa rồi theo như thống kê thì người giết được hai đầu thủ lĩnh trong đó, 932 con cao cấp, 6755 con trung cấp cùng 36 con sơ cấp. Nhận được ban thưởng 361 vạn 536 điểm công trạng. Nhưng vì phải chia cho 98 thành viên trong cả đội ngũ 2 thành điểm công trạng người bây giờ chỉ còn 282 vạn 2 ngàn điểm công trạng mà thôi. Hắc hắc. Cái cảm giác mình làm mà phải chia cho người khác rất không thú vị đi. Hắc hắc.”

Xuân Đức nghe xong thì cũng không có biểu cảm gì quá lớn, hắn chỉ thoáng nhíu mày một cái rồi xem như không có việc gì nói:

“ Không sao cả, chúng ta đều là đồng đội của nhau. Việc phân chia như vậy cũng là điều bình thường, có như vậy thì chúng ta mới có thể đoàn kết

sát cánh bên nhau cùng vượt qua những khó khăn trước mắt.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vốn đang cười khặc khặc nghe được Xuân Đức nói vậy thì tiếng cười của nó liền im bật nhưng ngay sau đó thì nó lại cười lớn hơn:

“ Hắc hắc. Tiểu tử, nếu như người trong tộc của người ai cũng có tấm lòng từ bi giống người thì chắc khắp Ngũ Thiên Thập Lục Giới mọi người sẽ cảm động đến rơi nước mắt đấy. Hắc hắc. Địa Ngục Thiên Long là giống loài lương thiện hắc hắc, ta sẽ nhớ kỹ điều này hắc hắc. ”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà giống như là nghe được điều gì đó rất thú vị, nó cứ lặp đi lặp lại câu nói của Xuân Đức sau đó liên tục cười khặc khặc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1079: Nhiệm Vụ Số 4 - Nhân Vật Được Liệt Vào Danh Sách Cần Tránh Xa

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà sau khi cười một hồi lâu thì mới chịu rời đi. Cũng ngay khi Cửu Đầu Hoàng Kim Xà biến mất thì dị biến lần nữa phát sinh, khắp cả một phạm vi mấy ngàn dặm lúc trước bị Xuân Đức dùng độc hủy diệt, vô số luồng khí xám nhỏ li ti lúc này hội tụ lại với nhau sau đó bay về phía Xuân Đức đang đứng.

Nói đúng hơn là bay vào trong Thiên Độc Long-Nhẫn ở trên tay hắn, Xuân Đức nhìn thấy cảnh tượng như thế thì cũng không khỏi lấy làm kỳ, có điều hắn cũng không ngăn cản việc Thiên Độc Long-Nhẫn thôn phệ những luồng khí xám kia.

Mỗi khi cắn nuốt được một số lượng nhất định khí xám thì Thiên Độc Long-Nhẫn lại sáng thêm một chút, con rồng nhỏ bên trên chiếc lúc trước chỉ là đồ án lúc này cũng bắt đầu thành hình.

Sau khi đã thôn phệ tất cả khí xám ở nơi đây thì một con rồng bé tí sống động như thật cũng được hình thành. Cùng với đó Xuân Đức cảm thấy Thiên Độc Long-Nhẫn đối với bản thân gia tăng thêm một phần thân thiết.

Nhìn nhìn chiếc nhẫn đang đeo ở ngón áp út, Xuân Đức không khỏi lấy làm kỳ quái nói:

“ Lại còn có thể biến hình nữa à, khá thú vị đấy chứ. Nhìn cũng đẹp lên không ít.”

Có điều đối với hấn thì đẹp xấu cũng chẳng quan trọng, miễn mạnh là được, hữu ích là được, đẹp mà không tác dụng thì hấn liền ném luôn chứ chẳng để làm gì.

Sau khi nhìn qua một lần thì Xuân Đức cũng không có để ý đến Thiên Độc Long-Nhẫn nữa. Nhưng lúc hấn quay lại thì thấy bốn người khác đang dùng ánh mắt như nhìn thấy dục quan sát hấn.

Xuân Đức thấy vậy thì không khỏi nhướn mày lên, hấn có chút không thích người khác nhìn mình như vậy.

“Làm sao? Có chuyện gì mà các người lại nhìn ta với ánh mắt như vậy?”

Bốn người khác đang chăm chú nhìn Xuân Đức, nghe hấn nói vậy lại thấy nét không vui của hấn thì cả bốn người ngay lập tức không dám nhìn nữa, cả đám cúi đầu xuống. Không ai dám nói tiếng nào.

Nhưng trong lòng của bọn họ thì đang nổi lên từng cơn sóng lớn, tuy bọn họ đã nhìn từ đầu đến cuối nhưng cũng khó thể tin vào mắt mình cho đến khi Hồn Linh của Thần Võ Nguyên Tháp thông báo cho bọn họ biết thì cả đám mới chắc chắn việc lúc trước là sự thật.

Tất cả bọn họ mỗi người đều nhận được 7200 điểm công trạng, bọn họ cũng biết được số lượng Quỷ Long Nhân mà Xuân Đức vừa giết chết, nghe xong số lượng kia cũng khiến cho bọn họ tim gan đều lạnh.

Thấy bốn người đều trầm mặc không nói gì đứng đó thì Xuân Đức không khỏi kì quái, không hiểu cái đám này đang bị sao nữa, nhìn lên bầu trời, thấy trời cũng sắp tối rồi hấn nhìn qua bốn người nói:

“Được rồi, chúng ta nên rời khỏi nơi đây thôi, không nên chậm trễ nếu mà lại gặp phải mấy ngàn con Quỷ Long Nhân như lúc trước thì ta cũng

không có khả năng chống lại đâu.”

Bốn người kia đang cúi đầu nghe được hắn nói thì đều gật đầu:

“ Rõ, đội trưởng.”

Tiếp sau đó 5 người lại một lần nữa lên đường nhưng lần này cũng không phải là đi tìm Hắc Mộc mà là đi tìm nơi ở lại qua đêm.

- --o0o---

Trong lúc Xuân Đức đang đi tìm nơi để ở lại qua đêm thì tin tức hắn giết một số lượng cực lớn Quỷ Long Nhân ở nơi đây cũng đã được mọi người biết đến. Không chỉ có đám người tham gia nhiệm vụ sinh tử biết được mà ngay cả đầu lĩnh Quỷ Long Nhân cũng biết rõ.

Lúc này đây ở trong các tổ đội của nhóm người tham gia nhiệm vụ đều đang nhắc đến cùng một cái tên Thiên Chân Vô Tà(cái tên này là do Cửu Đầu Hoàng Kim Xà tự mình đặt thêm cho Xuân Đức. Xuân Đức vốn lấy tên là Vô Tà.)

Tất cả đều đang vô cùng hiếu kỳ Thiên Chân Vô Tà là ai? Có bộ dạng như thế nào? Cảnh giới gì mà lại có thể giết được nhiều như vậy Quỷ Long Nhân. Là dùng thực lực chân chính đánh giết hay là dùng bảo vật mạnh mẽ đánh giết.

Đó là những người chưa từng gặp qua Xuân Đức thì hiếu kỳ như vậy, còn những người đã từng gặp qua hắn thì sắc mặt cả đám lúc này đang khó coi vô cùng. Không những khó coi mà còn xen lẫn sự sợ hãi khó thể che giấu.

....

Tại bên trong một cái hang sâu. Đám người lúc trước từng là đồng bạn của Xuân Đức lúc này đang ở đây. Nhưng vào lúc này, sắc mặt của những kia đều không tốt, tất cả đều trầm mặc.

Ngay vào lúc yên tĩnh như vậy, một người đứng dậy nhìn qua tất cả mọi người nói:

“ Mọi người, bây giờ chúng ta nên làm cái gì? Cứ trầm mặc như vậy cũng không phải là biện pháp.”

Ngồi cách đó không xa, thanh niên Bạch Sa cau mày nói:

“ Diệp Trần, có gì thì cứ nói thẳng ra đi. Không cần vòng vo tam quốc.”

Diệp Trần nghe vậy thì nhún vai nói:

“ Ta cũng không có biện pháp gì, chẳng qua là muốn nghe suy nghĩ của từng người sau đó quyết định phương án tiếp theo. Chứ ngồi không thế này thì có giải quyết được gì.”

Bạch Sa thấy tên này giỏi đưa đẩy như vậy thì cười nhạt nói:

“ Sự thật bày ra trước mắt còn cần phải suy nghĩ sao. Tất cả chúng ta lúc đầu đều đã không chọn hấn bây giờ còn có thể quay lại được sao, đến gặp hấn còn không phải bị hấn một bàn tay chụp chết, hấn có thể giết một lúc nhiều như vậy Quỷ Long Nhân thì giết tất cả chúng ta cũng không thành vấn đề.”

“ Các người còn nhớ lúc trước sao? Khi hấn vừa hiện ra không nói một lời liền đã giết người, ta đoán lúc đó hấn không có quá nhiều điểm công trạng nên chỉ giết một người để đe dọa đám chúng ta nhưng bây giờ thì khác, với lượng điểm công trạng hiện có hấn có thể hết tất cả chúng ta mà không cần suy nghĩ. Lại nói, các người thấy hấn là người hiền lành sao?

Thấy hắn là kẻ đáng tin sao? Thấy hắn là người dễ dàng tha thứ cho người khác sao?”

“ Hừ. Bây giờ đến gặp hắn muốn đầu nhập vào hắn còn không phải tự tìm cái chết. Kẻ nào muốn chết cứ tự đi một mình, ta không phụng bồi.”

Nói xong thì Bạch Sa liền không có tiếp tục nói nữa mà lặng yên quan sát nét mặt của những người khác.

Những người khác nghe hắn nói vậy thì đầu cúi đầu suy tư, sắc mặt người nào người nấy đều vô cùng nặng nề.

Được một lúc thì có một thiếu nữ phấn điêu ngọc mài đứng dậy nói:

“ Điều Bạch Sa đạo hữu nói không sai, người kia cũng không phải là kẻ lòng dạ rộng lượng gì, giết người như ngóe, khát máu thành tính. Nếu bây giờ đến gặp hắn quả thực không khác gì tự tìm đường chết.”

“ Các vị cứ nghĩ xem, chúng ta những người không làm gì mà lại nhận được hai thành từ hắn, mỗi người đều nhận được 7200 điểm công trạng. Mọi người nghĩ hắn sẽ cam lòng sao? Chắc chắn sẽ không. Ta lúc này đang có một suy nghĩ đang sợ không biết có nên nói ra hay không?”

Nói đến đây thì thiếu nữ này lại không có tiếp tục nói nữa mà nhìn mọi người ở đây.

Thấy đang tới chỗ máu chốt mà thiếu nữ lại không nói tiếp thì một đại hán khô ngô lúc này cau mày hỏi:

“ Trúc Dung tiên tử có gì xin hãy nói ra cho mọi người cùng nghe.”

Bạch Sa lúc này cũng góp lời:

“ Đổng huynh nói đúng, Trúc Dung tiên tử có gì xin hãy nói ra để mọi người cùng nghe.”

Những người khác lúc này cũng gật gật đầu đồng ý, tỏ vẻ Trúc Dung cứ việc nói ra, sẽ không có người nào trách nàng.

Thấy vậy thì Trúc Dung hít một hơi sâu tiếp tục nói:

“ Bây giờ tất cả chúng ta đang ở trong tình trạng vô cùng nguy hiểm, mọi có nghĩ đến tên kia sẽ đi tìm và giết chết tất cả chúng ta hay không?”

Nàng vừa nói ra lời này thì một thiếu nữ khác liền phản đối nói:

“ Không có khả năng, vì sao hắn lại làm như vậy. Hắn làm như vậy cũng sẽ không được cái gì.”

Trúc Dung cũng không vì bị cắt ngang mà tức giận, nàng từ tốn giải thích:

“ Chúng ta không phải người của hắn mà lại được hưởng lợi từ hắn, điều này sẽ khiến hắn rất tức giận. Sau này chắc chắn sẽ còn giết được nhiều địch nhân hơn kiếm được càng nhiều hơn điểm công trạng. Đến lúc đó 2 thành mà hắn kiếm được lại phải phân ra cho chúng ta.

Nhưng nếu như hắn giết tất cả mọi người thì cũng chỉ mất chưa đến 10 vạn điểm công trạng, tuy đây là một con số lớn với chúng ta nhưng đối với hắn lại không tính là gì. Giết hết chúng ta xong thì sau này hắn sẽ không phải phân điểm công trạng cho bất kì người nào cả. Nói như vậy hắn mọi người cũng đã hiểu rõ ràng hết rồi chứ”

Tất cả người ở đây đều là tinh anh của các đại thế lực, Trúc Dung đã nói rõ như ban ngày rồi thì làm sao những người nơi đây lại không hiểu. Cũng bởi vì hiểu nên cả đám lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1080: Nhiệm Vụ Số 4 - Ban Đêm Tại Thập Vạn Đại Sơn

Nhưng sau một lúc thì lại có người đưa ra nghi vấn. Một tên nam tử bộ dạng có phần thật thà hỏi:

“ Nếu nói như vậy thì hẳn cũng sẽ giết luôn những người bên cạnh của hẳn sao? Không phải những người kia đều là đồng bạn của hẳn sao?”

Bạch Sa ở gần đó cười nhạt nói:

“ Đạo hữu cảm thấy người như hẳn cần đồng bạn sao?”

Tên nam tử bộ dạng có phần thật thà kia sau khi nghe Bạch Sa nói thì liền cúi đầu trầm mặc, không có tiếp lời.

Nhưng vào lúc này Trúc Dung lại nói:

“ Thực ra thì có 3 khả năng chính, một là tên kia sẽ giống như Bạch đạo hữu nói, người kia sẽ giết chết tất cả chúng ta, vừa để thỏa mãn hung tính của hẳn cũng là vừa trừ đi cái gai trong mắt.

Trường hợp thứ 2 là hẳn chỉ cần điểm công trạng mà thôi, chỉ cần giao điểm công trạng cho hẳn thì chúng ta sẽ được an toàn.

Còn trường hợp thứ 3 là hẳn sẽ bắt bốn người kia giao ra điểm công trạng sau đó giữ lại mạng cho họ, còn về phần chúng ta thì dù có giao hay không giao cũng đều sẽ bị hẳn giết sạch không tha một người. Theo như đánh giá của ta thì trường hợp thứ 3 hẳn là dễ xảy ra nhất.”

Nghe được phân tích của Trúc Dung thì cả đám người lại một lần nữa lâm vào trầm mặc, bọn họ cảm thấy Trúc Dung nói rất có lý. Bọn họ cảm thấy nguy cơ sinh tử vào lúc này lớn hơn bao giờ hết. Đối mặt với một địch nhân có thể đơn giản mạt sát tất cả những kẻ chưa bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh thì mọi người đều cảm thấy bế tắc.

- --o0o---

Quay trở về với Xuân Đức.

Thời gian trôi nhanh, không qua bao lâu thì màn đêm cũng đã bao phủ nơi đây. Năm người Xuân Đức lúc này cũng đã tìm được một nơi ở lại khá lý tưởng, nơi ở lại của bọn họ là một cái tổ của mỏ con hung cầm nằm ở trên một cây đại thụ rất cao.

Về phần con hung cầm kia cùng với trứng của nó lúc này thì đã thành thịt nướng cùng trứng luộc cho mấy người trong nhóm của Xuân Đức dùng bữa tối.

Kể đến cũng trùng hợp, trong tổ thì có 5 quả trứng luộc lên vừa đủ phân cho mỗi người một quả, còn hai con hung cầm bố mẹ thì cũng được Xuân Đức chia đều ra cho tất cả mọi người.

Hai con hung cầm tu vi cũng rất cao, đã là Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ, nên chất thịt cũng rất ngon.

Đang trong lúc mọi người dùng bữa tối thì Xuân Đức lại bỗng nhiên nhìn về phía hai thành viên mới lên tiếng hỏi thăm:

“ Mà đúng rồi, hai người các ngươi tên là gì? Ta còn chưa biết tên hai người các ngươi.”

Nghe được Xuân Đức hỏi thì tên nam tử, có khuôn mặt hơi mập, bộ dạng phúc hậu lúc này vừa ăn vừa nói:

“ Ta tên Tiêu Phúc nhưng mà không ai chịu gọi như vậy cả, mọi người đều gọi ta thành Tiểu Phúc, đội trưởng cứ gọi ta Tiểu Phúc là được. Ta là tán tu đến từ Đông Hoang Vực cơ duyên xảo hợp đi tới Phong Thần Vực gặp đúng lần mở ra cửa của Trúc Mộng Lam Viên.”

Sau khi tiểu phúc giới thiệu xong thì đến lượt thiếu nữ kia, nàng này tuy nhìn không được xinh lắm nhưng bộ dạng lại khiến cho Xuân Đức rất có hảo cảm, nàng ta giống như là một nữ nhân vùng nông thôn vậy không hề giống một cường giả Vương Cấp cao thủ.

“ Ta tên Trương Lệ Dĩnh, là tán tu đến từ Triều Tịch Châu.”

Nghe xong nàng ta giới thiệu thì tất cả mọi người ở đây đều ngạc nhiên, mấy người Mộng Vân, Mộng Tước thì ngạc nhiên nàng ta lại là tán tu giống Tiểu Phúc mà không phải đến từ đại thế lực giống như hai người bọn họ.

Về phần Tiểu Phúc thì không ngờ Lệ Dĩnh cô gái này cũng là một tán tu giống bản thân.

Xuân Đức lúc này cũng cười cười, nụ cười hần rất ôn hòa không còn mang theo cái vẻ tà dị khát máu như trước, nụ cười này kết hợp với cái bộ dạng vô hại của hần làm cho mọi người ở đây không khỏi cảm thấy lạnh lạnh.

Tiểu Phúc lúc này đang ăn cũng dừng ăn lại, bộ dạng của hần có chút rụt rè nói:

“ Đội trưởng, người có thể hay không vẫn như lúc ban ngày, cứ vẻ mặt lạnh lùng, nụ cười thì mang theo một chút gì đó tà dị. Chứ đừng giống lúc này, đội trưởng cười mà làm ta sợ quá.”

Xuân Đức nghe được Tiểu Phúc nói thì không khỏi ngưng cười, hẳn có chút hiếu kỳ hỏi:

“ Ta cười có đáng sợ như vậy sao?”

Mộng Vân lúc này liền nói:

“ Rất đáng sợ, nụ cười kia chỉ thích hợp với người lần đầu tiên tiếp xúc với đội trưởng thôi.”

Những người khác lúc này cũng đồng thời gật đầu tỏ vẻ đồng ý, Xuân Đức thấy vậy thì khẽ lắc đầu, vẫn một bộ dạng ôn hòa như lúc trước.

“ Nói có thể mọi người không tin nhưng thực tế ta là một người rất ôn hòa, cũng không thích giết chóc, chẳng qua là do hoàn cảnh ép buộc mà thôi.”

Nghe được Xuân Đức nói thì bốn người khác khước miệng không tự chủ được giật giật mấy cái, trong lòng thì thầm nghĩ “ Bọn ta đúng là không tin, người mà là người ôn hòa thì tiên giới đã không có ác nhân rồi.”

Nhìn biểu hiện của mọi người, Xuân Đức thở dài nói:

“ Ta biết là mọi người không tin mà nhưng thực tế nó là như vậy, ta cũng là một tán tu đến từ Triều Tịch Châu, há mà nói đến cũng trùng hợp, ta đây cũng họ Trương đấy. Có khi nào chúng ta lại có quan hệ họ hàng xa không Lệ Dĩnh tiểu thư?”

Mọi người nghe thế thì đều “Ồ” lên, nhất là Lệ Dĩnh, nàng ta lúc này không khỏi nhìn Xuân Đức vài lần nhưng ngay sau đó nàng liền cười khỏ nói:

“ Đội trưởng cũng không cần lấy ta ra làm trò đùa rồi. Làm sao chúng ta lại có quan hệ họ hàng được chứ.”

Có lẽ lúc này tâm lý Xuân Đức đang rất vui vẻ nên hắn liên tục làm ra những hành động khác xa lúc bình thường, hắn lúc này cười hắc hắc bộ dạng có chút lưu manh nói:

“ Cái này là cô sai rồi, này nhé, chúng ta cùng là một họ Trương, không nói đến đâu xa nhưng chỉ xét riêng đến đạo duyên thì chúng ta liền giống nhau, đó chẳng phải là liền có quan hệ. Còn về phần họ hàng thì....”

“ Đùng.”

Xuân Đức còn chưa nói hết câu thì không biết là cái thứ quý gì đụng phải gốc cây đại thụ nơi hắn đang ở lại phía trên, khiến cho cả cái cây lắc lư dữ dội.

“ Âm âm âm..”

Liên tiếp là những tiếng nổ lớn vang lên, cái cây rung lắc mỗi lúc một mạnh, cùng lúc này Xuân Đức cũng biết là con gì đang tác oai tác quái phía bên dưới, hóa ra ở phía dưới gốc cây có một con nhìn khá giống con tê giác, không biết có bị thần kinh hay không mà nó liên tục húc đầu vào gốc cây khiến cho cả cái cây rung lên từng hồi.

“ Trời đánh tránh bữa ăn vậy mà cái thứ chết bầm nhà người vậy mà lựa đúng lúc ta ăn cơm phá đám. Đã vậy cho người biến thành thức ăn luôn.”

Xuân Đức nói xong một câu sau đó liền bay khỏi cái tổ chim khổng lồ ở trên cao sau đó lao xuống phía dưới gốc cây.

Chỉ nghe “ Uỳnh” một tiếng sau đó liền yên tĩnh, đám Mộng Vân lúc này cũng hiếu kỳ dùng hồn niệm nhìn xem. Vừa nhìn bọn họ liền nhìn thấy

Xuân Đức lúc này đang dùng tay đâm sâu vào trong đầu con quái thú kia, còn về phần con quái thú thì lấy tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được đang nhanh chóng khô héo đi. Không qua vài cái hô hấp thì liền biến thành đám bụi bị gió thổi tan đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1081: Nhiệm Vụ Số 4 - Quái Vật Khổng Lồ Khắp Mọi Nơi

Sau khi xử lý xong con quái thú nhìn giống con tê giác kia thì Xuân Đức liền quay về cái tổ chim phía trên cao. Nhưng hắn chỉ vừa bay vào bên trong tổ chim thì lại một lần nữa cảm thấy cả cái cây đại thụ rung lên bần bật.

Không những cây đại thụ hắn đang ở lại như vậy mà một phiến rừng đều đang như vậy.

“ Ầm ầm ầm...”

“ Ầm ầm ầm...”

Đất rung núi chuyển, cũng không biết là từ nơi nào đi ra, trong phạm vi quan sát của Xuân Đức cùng những người khác lúc này xuất hiện vô số sinh vật to lớn, bọn chúng có cái cổ thật dài, một cái đầu giống như loài cá, một đôi mắt xanh, thân thể to lớn, tám chân như cột đình, mỗi bước đi là làm cho đất rung núi chuyển.

Một đàn mấy chục con bước đi khiến cho cả khu rừng rung động ầm ầm, đám này ăn tạp vô cùng, cái gì cũng ăn, lá cây, hung cầm bay trên trời, ngay đến cả cá bên trong hồ nước cũng không buông tha.

Nhưng vào lúc này từ phương bắc từng tiếng kêu bén nhọn vang lên.

“ Gào gào gào...”

Vô số sinh vật nhìn khá giống báo săn, có điều bọn chúng có ba mắt, hình thể to hơn con voi châu phi một chút, toàn thân được bao phủ trong làn sương đen, vừa rít gào vừa lấy tốc độ khó có thể hình dung lao về phía bên này.

Hình thể to lớn là vậy nhưng lúc bọn chúng lao đi lại không gây tiếng động quá lớn. Cả đám hóa thành từng luồng ánh sáng màu đen len lõi qua những gốc cây đại thụ tiến thẳng đến bên này.

Còn chưa hết, lúc này ở trên bầu trời cũng không biết từ nơi nào bay đến vô số loại hung cầm to lớn. Bọn chúng bay mà che kín cả bầu trời. Đám này vỗ cánh mà hình thành từng trận gió mạnh thổi cho cả rừng cây hết nghiêng qua bên này lại nghiêng qua bên khác.

Tiếng kêu của bọn chúng hợp lại với nhau không khác gì tiếng sấm. Trong thoáng chốc, cả thế giới đêm tối trở nên sinh động đến dị thường.

Ở trên cao, nhìn thấy một màn biến đổi nhanh đến kinh người như vậy thì Xuân Đức không khỏi chẹp chẹp nói:

“Thật là đặc sắc à. Đáng tiếc không thể mang Thiên Địa-Nhẫn(Cái nhẫn mà Vô Địch làm cho Xuân Đức, trước khi đi vào Thần Võ Nguyên Thập đã đưa cho Vũ Y) vào trong này, bằng không đám hung cầm mãnh thú này cũng sẽ là một chiến lợi phẩm to lớn.”

“Quéc...”

Cũng không biết có phải hay không Xuân Đức miệng quạ đen, hấn vừa nói xong thì liền có ba con hung cầm nhìn giống chim ưng nhằm thẳng hướng của hấn mà lao xuống.

Nhìn thấy ba con hung cầm có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ đang hướng về phía mình lao đến thì Xuân Đức khẽ búng tay một cái. Ngay lập

tức ba mũi Băng Độc Trâm hình thành sau đó biến mất.

Cùng lúc với ba mũi Băng Độc Trâm biến mất thì ba con hung cầm đang lao về phía hấn cũng ngay lập tức hóa thành tro tàn. Sau đó ba luồng khí xám liền bay về phía hấn bị Thiên Độc Long-Nhẫn hấp thu.

Bốn người khác nhìn thấy như vậy thì trong lòng không khỏi kinh thán:
“Thật mạnh.”

Nhìn khắp nơi là quái vật khổng lồ, hung cầm, hung thú khắp nơi. Mộng Vân lúc này nhìn qua Xuân Đức nói:

“Đội trưởng, chúng ta có nên hay không tìm nơi khác ở lại. Nơi này có vẻ không quá an toàn.”

Xuân Đức nghe Mộng Vân nói vậy thì nhún vai trả lời:

“Giống nhau cả thôi, nơi nào chẳng vậy. Cô nhìn xem, khắp nơi là đám hung cầm, hung thú, ở dưới lòng đất thì có đám hung trùng, chúng ta ở bên trong cái tổ chim này đã là an toàn nhất rồi. Đợi ta bố trí thêm một ít trận pháp nữa liền có thể an tâm ngủ.”

Nói xong thì Xuân Đức liền dùng máu của bản thân tạo một Huyết Mê Trận, đương nhiên hấn còn để cho Long Sát cùng Nguyên Ma làm bảo hộ cho hấn.

Có điều khi hấn gọi ra Long Sát cùng Nguyên Ma, khi hai tên này nhìn thấy khắp nơi là hung cầm, hung thú thì liền nói:

“Đại ca, có thể cho bọn ta đi ăn đám kia được sao?”

Xuân Đức nghe được hai tên này nói vậy thì mới nhớ ra, hai tên này có khả năng thôn phệ cực mạnh, ăn cái gì cũng có thể giúp ích cho bản thân

lớn mạnh hơn.

Vỗ trán một cái, Xuân Đức tự trách nói:

“ Ta quên mất hai người các người là hình thành từ cái gì, được rồi các người cứ tùy thích đi chơi.”

Xuân Đức vừa dứt lời xong thì Bóng Ảnh lúc này cũng hiện ra nói:

“ Vậy còn đệ thì sao, nhịn cả tháng nay đã rất khó chịu. ”

Nhìn thấy Bóng Ảnh thì Xuân Đức cũng chợt nhớ ra, cái tên này cũng có khả năng thôn phệ không thua gì hai người Long Sát cùng Nguyên Ma. Chẳng qua lâu nay vì phải luyện hóa thức ăn lúc trước nên không có đi ra ngoài mà thôi.

Phất phất tay, Xuân Đức có phần ghét bỏ nói:

“ Đi luôn đi, ba người các người cùng đi ra ngoài kia chơi với đám không nào kia đi.”

Nghe được Xuân Đức thì ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma lúc này đều vui vẻ. Cả ba cùng cười hắc hắc nói:

“ Đại ca ở nhà ngủ ngon, bọn đệ đi chút sẽ về. Hắc hắc.”

Nói xong thì ba người liền hóa thành ba vệt ánh sáng biến mất. Thấy ba người đi rồi thì Xuân Đức cũng liền đi qua một bên nằm ngủ, mặc kệ cái tổ chim rung lắc. (Cái tổ chim của mấy con hung cầm kia cũng không lớn lắm đường kính khoảng 200 mét mà thôi.)

Đợi đến lúc Xuân Đức đã đi nghỉ ngơi thì lúc này Tiểu Phúc cùng Lê Dĩnh mới cẩn thận nhìn qua hai người Mộng Vân, Mộng Tước hỏi:

“ Vân Tỷ, ba người bọn họ là ai?”

Mộng Vân nghe hai người hỏi thì cũng không có giấu diếm gì cả mà nói:

“ Ba người bọn họ đều là huynh đệ của đội trưởng rất được đội trưởng tín nhiệm, người có bộ dạng âm lãnh nhất tên là Nguyên Ma, người có sát khí dày đặc đỏ như máu tên là Long Sát, người cuối cùng tên là Bóng Ảnh.”

Tiểu Phúc lúc này lại hỏi:

“ Như vậy Vân tỷ. Bọn họ vẫn luôn đi theo chúng ta sao, vì sao ta mới thấy bọn họ lần đầu.”

Mộng Vân gật đầu nói:

“ Ba người bọn họ luôn đi theo chúng ta, tuy ta cùng với đội trưởng ở cạnh với nhau thời gian dài nhưng cũng không rõ ràng lắm, người có tên Bóng Ảnh vô cùng thần bí, người kia đến vô ảnh đi vô tung, chỉ khi nào đội trưởng cần thì hắn mới xuất hiện.”

Nghe vậy thì cả Tiểu Phúc cùng Lê Dĩnh đều vô cùng kinh ngạc, bọn họ lúc này mới biết nhóm người bọn họ còn có thêm ba cao thủ khác đi cùng, nghĩ đến Xuân Đức đã đáng sợ như vậy thì ba người kia hẳn cũng không kém.

Lúc này Lê Dĩnh lại hỏi:

“ Vân tỷ, lúc trước đội trưởng bảo ba người kia ra ngoài chơi với đám không nào là làm sao, ta không hiểu.”

Mộng Trúc lúc này chỉ về một phương hướng nói rồi nói:

“Cứ nhìn đi liền sẽ hiểu ngay ấy mà. Các người nhìn về phía bên đó đi, thấy chưa?”

Thấy Mộng Tước chỉ tay thì Lê Dĩnh cùng Tiểu Phúc đồng thời nhìn về phương hướng kia, vừa nhìn lại bọn họ không khỏi mở to đôi mắt ra.

Bọn họ nhìn thấy hai con sóng thần cao mấy trăm mét màu đen cùng màu đỏ đang càn quét khắp nơi, nhưng nơi hai con sóng thần kia đi qua thì cây cối cũng không có bị làm sao, duy chỉ có đám hung trùng, hung thú là không thoát một con, đến cả đám hung cầm đang bay trên bầu trời cũng không thoát.

Từ bên trong hai con sóng thần kia tách ra vô số bàn tay chụp về phía đám hung cầm đang bay trên bầu trời, sau đó kéo vào trong con sóng thần kia.

Điều đáng sợ là hung thú, hung trùng hay bất kì một loại hung cầm nào sau khi bị hai con sóng thần kia nuốt vào bên trong thì đều nhanh chóng bị hòa tan, không qua mấy cái hô hấp liền tan biến không có sót lại chút gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1082: Nhiệm Vụ Số 4 - Long Sát Nguyên Ma Phát Triển Thần Tốc

Nhìn thấy một màn như vậy thì hai người Mộng Vân, Mộng Tước còn đỡ, vì hai người đã từng nhìn thấy mấy lần khi làm nhiệm vụ số 3 rồi. Có điều mỗi lần nhìn thấy bọn họ thì bọn họ vẫn không thể kiếm chế được tim đập nhanh. Quá mạnh mẽ, quá đáng sợ, có được thứ này thì có thể nghĩ Xuân Đức cũng đã trở thành một đại nhân vật. Chỉ cần một ý niệm, Xuân Đức lúc này liền đã có thể tàn sát bất kỳ một đại thế lực nào nếu như không có cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh.

Riêng về phần hai người Lệ Dĩnh cùng Tiểu Phúc thì chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, bọn họ nhìn về phía nơi chân trời xa xa mà không chớp mắt lấy một cái.

Nhưng vào đúng lúc này một tiếng cười đầy điên cuồng cùng man dại vang lên.

“Ha ha ha ha ha ha.... Chết đi... Chết ... Chết ... Chết... Phải chết sạch...”

Bốn người lúc này lại nhìn về phía bên trên bầu trời, nhìn thấy trên cao là một con Ác Quỷ có tám cánh, toàn thân nó phát ra hắc khí còn đen hơn cả màn đêm, đôi mắt nó màu đỏ như hai viên than hồng. Một loại cảm giác áp bách khiến cho người ta khó thở.

Còn Ác Quỷ kia điên cuồng cười lớn, điên cuồng phóng từ ngọn giáo màu đen trong tay về phía đám hung cầm, đàn hung cầm kia tuy cũng rất

mạnh nhưng không con nào chịu nổi một giáo.

Mỗi khi trúng một giáo thì bọn nó liền bốc hơi biến thành một luồng khói đen bay về phía con Ác Quỷ nơi kia.

Nhìn về phía con Ác Quỷ trên cao, Mộng Vân lúc này như vô thức nói ra:

“ Mọi người bây giờ hẳn là đã biết vì sao đội trưởng không cần đồng bạn chưa, cũng không lo sợ khi bị mấy ngàn con Quỷ Long Nhân vây công rồi chứ, đơn giản vì hắn có lực lượng trong tay.”

Nghe được Mộng Vân nói không có một ai nói gì thêm, bọn họ đều đang choáng ngợp trước cảnh tượng trước mắt. Mãi một lúc sau thì Lê Dĩnh mới hỏi:

“ Vân tỷ, đội trưởng đã mạnh như vậy rồi, lại còn có thêm ba huynh đệ khác cũng mạnh không kém, vì sao lại còn muốn cùng với chúng ta tạo thành tổ đội.”

Nghe được câu hỏi của Lê Dĩnh thì Mộng Vân khẽ cười, nụ cười nàng có chút tự giễu nói:

“ Bởi vì có những nhiệm vụ yêu cầu cần 9 người mới có thể hoàn thành nên hẳn mới cần thêm đồng đội, bây giờ đội ngũ của chúng ta là 8 người, sau này sẽ có thêm một người nữa. Nếu không vì lý do như vậy, hai người nghĩ hẳn vì sao lại cần thêm đồng đội.”

“ Nói hơi khó nghe một chút thì chúng ta cũng giống như gánh nặng của hắn vậy, thêm chúng ta vào chẳng qua là để phù hợp với quy tắc của nhiệm vụ mà thôi, ngoài ra không được tích sự gì khác.”

Nghe được Mộng Vân nói thì ba người khác lúc này đều trầm mặc, Mộng Tước tuy cũng đã nghe lời này từ tỷ tỷ mình vài lần nhưng mỗi lần nghe được cũng khiến cho lòng nàng cảm thấy khó chịu vô cùng.

Đang nằm nghỉ ngơi, Xuân Đức lúc này bỗng nhiên quay người qua nhìn bốn người cười nói:

“ Ta có lời khen cho mọi người đấy, ít ra cũng có cái nhận thức đúng về bản thân, Mộng Vân nói không sai một chút nào, bốn người các người đều là gánh nặng của ta nhưng các người yên tâm. Trong bốn người các người thì chỉ có Mộng Vân là còn có một chút tác dụng. Mọi người nghe xong hẳn là đau lòng lắm phải không? Ha ha”

Tiếp tục cười cười, Xuân Đức nói:

“ Ta cũng là người thẳng thắn, nên cũng không muốn vòng vo, mọi người đi theo ta chỉ cần không phản bội ta, biết nghe lời, giúp ta hoàn thành mấy công việc đơn giản thì sau này ta cũng không bạc đãi các người. Ta ăn thịt thì cũng sẽ cho các người ăn xương, hắc hắc. Thôi ta tiếp tục đi ngủ đây, các người có nói chuyện thì dùng truyền âm đi, tai ta thính lắm.”

Nói xong thì Xuân Đức liền quay mặt qua một bên khác nằm ngủ, thấy như vậy thì bốn người khác đều không biết nói gì hơn, riêng Mộng Vân thì trong lòng đang mắng Xuân Đức máu chó sôi đầu.

“ Hừ. Cái tên chết tiệt, cái đồ vô lương tâm, cái thứ phụ bạc, ta giúp người bao nhiêu việc vậy mà nói ta chỉ có tí tác dụng, đúng là cái đồ bội tình bạc nghĩa. Hừ hừ. Hừ hừ.”

Nghĩ thì nghĩ như vậy nhưng Mộng Vân cũng không có ngốc mà nói ra, nàng vẫn không có quên lần đầu gặp mặt Xuân Đức, lần đó nàng Xuân Đức

xé nát quần áo, ngã lại tình cảnh lúc đó khiến cho nàng không khỏi rùng mình một cái.

Xuân Đức tạo cho nàng ấn tượng rất không tốt, trong suy nghĩ của nàng thì Xuân Đức là một kẻ ngoan độc, giả dối, âm hiểm, đê tiện, bất chấp thủ đoạn, lợi ích của bản thân đặt lên trên tất cả. Nếu có đủ lợi ích thì hắn sẽ làm.

Có điều dù là kẻ xấu xa như vậy nhưng Xuân Đức lại rất quan tâm đến em gái hắn. Điều này khiến cho Mộng Vân rất khó hiểu, vì sao một người như vậy lại có thể đối xử tốt thật tâm với một người khác được.

Trong lúc Mộng Vân đang chửi mắng Xuân Đức trong lòng thì Tiêu Phúc lúc này cười khở nói:

“ Đội trưởng cũng thật thẳng tính, may mà ta mặt dày bằng không cũng đã tự ái bỏ đi.”

Mộng Tước nhìn Tiêu Phúc, sau đó phán một câu xanh rờn:

“ Ta nghĩ nếu người mặt mông một chút giờ này ngày mai chắc đã được đoàn tụ với người thân rồi.”

Tiêu Phúc nghe vậy thì chỉ cười khan. Tiếp sau đó bốn người lại bắt đầu nhìn cuộc đại đồ sát đang diễn ra tại nơi xa xa.

.....

Ở một nơi khác, ẩn sâu bên trong bầu trời đêm, lúc này đây cũng đang có một kẻ khác nhìn về phía bên này, kẻ này chính là Cửu Đầu Hoàng Kim Xà. Nhìn thấy tình cảnh phía dưới thì nó không khỏi thở dài thườn thượt.

“ Tên tiểu quý kia quả thực may mắn đến hết cả phần của người khác, chí bảo trên người ngay đến cả mấy tên đại năng cấp bậc chí tôn cũng thềm nhỏ dãi, có một ảnh phân thân còn mạnh hơn xa so với bản thể, đã vậy còn có được hai linh hồn phù hợp với đặc tính của Hỗn Độn Thiên Thủy. Cái này cũng quá con mẹ nó được ông trời chiếu cố rồi.”

“ Nhiệm vụ thứ 3 vốn nghĩ tên tiểu quý này chết chắc không ngờ lại thành cơ duyên lớn nhất đời hắn. Đáng tiếc nơi đây mọi thứ đều phải làm theo ý nguyện của chủ nhân, bằng không ta đã sớm cũng hắn trao đổi.”

Đúng vào lúc này một thân ảnh khác cũng hiện lên, lần này lại là một con Cửu Đầu Thanh Xà. Tiếp sau đó lại là một thân ảnh khác Cửu Đầu Hắc Kim Xà. Vừa xuất hiện thì hai con quái xà này đều mở miệng nói:

“ Lão tam, người nói có hậu nhân của Địa Ngục Thiên Long xuất hiện, có thật không? ”

Hai con Cửu Đầu Xà khác chính là hai khí linh khác của Thần Võ Nguyên Thập, Cửu Đầu Thanh Xà có nhiệm vụ quản lý từ tầng 51 đến tầng 90, Cửu Đầu Hắc Kim Xà quản lý tầng 91-99.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy hai vị đồng bạn xuất hiện thì vui vẻ lên không ít, nó hướng về nơi Xuân Đức đang nằm ngủ nói:

“ Cái tên thanh niên đang nằm ngủ ngon lành trong cái tổ chim chính là cái tên mà đệ nhắc đến đấy.”

Hướng theo ánh mắt của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà, hai con Cửu Đầu Xà khác đều nhìn thấy Xuân Đức, không những nhìn thấy Xuân Đức mà còn nhìn thấy luôn cảnh tượng phía bên dưới. Sau khi nhìn thấy tràng cảnh bên dưới thì cả hai không khỏi kinh ngạc.

Còn Cửu Đầu Hắc Kim Xà nhìn về phía Bóng Ảnh thì kinh dị nói:

“ Hắc Huyền Phệ Tâm Ma Ảnh. Cái tên kia vậy mà rút tâm ma cùng với Ảnh Tử của bản thân ra luyện thành phân thân. Cái này không khỏi quá biến thái đi chứ.”

Hiển nhiên con Cửu Đầu Hắc Kim Xà này đạo hạnh cao hơn con rắn vàng cùng con rắn xanh(gọi rắn vàng với rắn xanh nghe chuối cả nải), vừa nhìn liền đã phát hiện ra được điều khác biệt của Bóng Ảnh.

Nghe được con Cửu Đầu Hắc Kim Xà nói thì hai con rắn còn lại lúc này đều kinh ngạc, con Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này nịnh hót nói:

“ Đại ca quả không hổ là Thiên Đế Tiên Cảnh, vừa nhìn liền đã nhìn ra. Bọn đệ xin cam bái hạ phong.”

Cửu Đầu Hắc Kim Xà nghe được lời nịnh hót này thì khẽ thờ dài nói:

“ Lão tam ngươi cũng đừng nói nữa, cái gì mà Thiên Đế với không Thiên Đế còn không phải cũng bị người ta trong lúc vô tình giết chết. Mà thôi, chuyện đã qua không nhắc lại nữa. Nói đến tiểu tử này đi. Các ngươi thấy tiểu tử này thế nào?”

Hai con Cửu Đầu Xà khác nghe vậy thì nhìn nhau một cái sau đó con Cửu Đầu Thanh Xà nói:

“ Đễ lão tam nói trước đi, đệ mới lần đầu tiếp xúc với người này cũng chưa nhìn ra qua nhiều thứ.”

Con Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhẹ gật đầu sau đó nói:

“ Vậy đễ đệ nói trước. Theo đệ thấy thì kẻ này thiên phú tu luyện không được tốt lắm nhưng có được hồng phúc tề thiên, cơ may không ngừng, trên người hẳn mang theo ba kiện chí bảo khiến cho cả Tiên Giới cũng phải điên cuồng. Nếu còn sống thì sau này tất thành Chí Tôn.”

Cửu Đầu Hắc Kim Xà nghe vậy thì lắc đầu nói:

“ Lão tam, người vẫn như năm nào, có điều hắc cũng là một phần tu vi của lão tam người mới vào Đế Cảnh nên nhãn lực không tốt. Kẻ này cốt linh chưa đến 200 đã thành tựu vương giả còn không có thiên phú thì ai không có có thiên phú nữa. Trên người hắc quý giá nhất không phải cái gì bí bảo hay không bí bảo mà là một thứ khác, tuy ta không nhìn thấy cũng không cảm nhận được nhưng linh cảm của ta mách bảo ta như vậy.”

Suy nghĩ trong giây lát hắc lại nói tiếp:

“ Thứ kia gắn liền với vận mệnh của hắc, hắc không chết thứ kia không diệt, thứ kia không diệt thì các người có làm sao hắc cũng sẽ không chết. Kẻ ngày ngày sau còn sẽ đáng sợ hơn cả vị đại nhân lúc trước từng không may giết chết chúng ta. Mà hai đệ có thấy phân thân ma ảnh kia không?”

Hai con Cửu Đầu Xà gật gật đầu, sau đó lại chuyên chú lắng nghe. Con Cửu Đầu Hắc Kim Xà lúc này lại nói:

“ Hắc Huyền Phệ Tâm Ma Ảnh Phân Thân kia sau này chính là con bài mạnh nhất của tiêu tử kia. Các đệ có biết vì sao không?”

Hai con Cửu Đầu Xà đồng thời lắc đầu, tỏ vẻ không biết. Thấy vậy thì con Cửu Đầu Hắc Kim Xà tiếp tục giải thích:

“ Chỉ cần kẻ này đạt đến Vô Thượng Chí Tôn, tâm ma bất diệt, Hắc Huyền Phệ Tâm Ma Ảnh của hắc cũng sẽ bất diệt, đã vậy càng ngày sẽ càng mạnh. Mạnh nhất sẽ gấp 5 lần bản thể, đến lúc đó các người nói xem sẽ như thế nào. Ha ha ha ha. Ta nghĩ đến lúc đó đám lão già ở Thiên Cực Thần Tháp cũng phải khóc ra máu rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1083: Nhiệm Vụ Số 4 - Thôn Phệ Đến Giới Hạn

- ---o0o---

Mặc dù khả năng thôn phệ của ba người Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma vô cùng khủng bố, khả năng chuyển đổi năng lượng của bọn họ cũng vô cùng mạnh nhưng cái gì cũng có quy luật cùng giới hạn của nó, mặc dù có thể nhanh chóng thôn phệ mọi thứ nhưng bọn họ cần nuốt một lần nhiều như vậy thì cũng cần một thời gian dài để chuyển hóa cùng hấp thụ những thứ kia.

Bọn họ không thể giống như Thánh Gióng được, chỉ cần ăn vào thì có thể trong nháy mắt liền biến thành chiến thần bình loạn thiên hạ. Cái này cũng là hạn chế của bọn họ, nếu có được năng lực giống như Thánh Gióng thì có lẽ Xuân Đức không qua bao lâu liền có thể xưng bá cao thiên rồi.

Sau một đêm càn quét, cần nuốt không biết bao nhiêu là sinh linh thì ba người Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma cũng quay trở về nơi Xuân Đức đang ở, trên mặt ba tên này lúc này lộ ra vẻ thỏa mãn.

Có điều do giết chóc quá nhiều, sát khí cùng oán khí trên người bọn họ cũng vô cùng kinh khủng. Sát khí từ ba người tỏa ra mà khiến cho bốn người Mộng Vân, Mộng Tước, Tiêu Phúc, Lê Dĩnh cảm thấy hô hấp khó khăn.

Duy chỉ có Xuân Đức là vẫn ngủ ngon lành như không cảm giác gì. Cũng không biết là Xuân Đức lúc ngủ mơ thấy gì mà hắn liền cười khúc khích cả buổi, nước miếng cũng chảy ra ngoài, nhìn rất tức cười.

.....

Thời gian trôi nhanh, lúc này thì mặt trời đã lên cao. Những tia nắng lúc này cũng xuyên qua những tán lá dày đặc chiếu vào bên trong tổ chim mà Xuân Đức đang ở lại.

Ánh nắng chiếu lên khuôn mặt Xuân Đức khiến cho hắn đang ngủ lúc này cũng phải tỉnh dậy.

Có vẻ hắn vẫn rất buồn ngủ nên khi đã ngồi dậy mà hắn còn ngáp dài một cái, sau đó hắn lấy tay dụi dụi mắt. Nhìn chung quanh, nhìn thấy mấy người Bóng Ảnh, Mộng Vân thì hắn theo lệ thường dơ tay ra chào.

“ Buổi sáng tốt lành.”

Thấy Xuân Đức tỉnh dậy thì ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma lúc này cũng cười nói:

“ Buổi sáng tốt lành lão đại.”

Những người khác lúc này cũng học theo mấy người Bóng Ảnh chào hỏi Xuân Đức.

“ Đội trưởng, buổi sáng tốt lành.”

Sau khi đã đỡ buồn ngủ thì Xuân Đức lúc này mới đứng dậy, vươn vai một cái. Sau đó mới nhìn những người khác ôn hòa hỏi:

“ Mọi người đã ăn gì chưa, nếu chưa ăn gì thì chúng ta bây giờ ăn sáng.”

Những người khác nghe hắn nói thì đều lắc đầu tỏ ý chưa có ăn gì. Tiếp sau đó Xuân Đức mang phần đồ ăn ngày hôm qua ra phân chia cho mọi người ăn sáng.

.....

Trong khi ăn sáng thì Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh hỏi:

“ Tới hôm qua làm sao? Nhìn thấy ba người bọn đệ có vẻ rất vui.”

Bóng Ảnh lúc này đang ngồi gặm một trái tim nghe Xuân Đức hỏi thì liền cười nói:

“ Nơi này chính là bảo địa đầy đại ca, đám hung thú trong này có thể nói là nhiều đến đếm không hết, tới hôm qua đệ cùng với hai tên ăn hại này làm một vỏ lớn, càn quét khắp phương viên mấy vạn dặm quanh đây. Chắc trong thời gian dài bọn đệ sẽ không thể tiếp tục cắn nuốt.”

Nghe vậy Bóng Ảnh nói vậy thì Xuân Đức hơi kinh ngạc, thôn phệ nhiều đến mức mà không thể tiếp tục thôn phệ, trường hợp này cũng là lần đầu tiên. Có điều lúc này Xuân Đức lại nhớ đến chuyện gì đó, sắc mặt hắn hơi biến đổi nói:

“ Như vậy mấy người bọn đệ có tìm thấy địa phương kia sao? Địa phương chúng ta đang tìm ấy.”

Ba người Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này nhìn nhau một cái, sau đó cả ba đồng thời cười khò, Bóng Ảnh gãi gãi đầu nói:

“ Cái kia đại ca thông cảm, mấy người bọn đệ buổi tối vui quá nên quên việc kia rồi, chỉ mãi giết chóc mà quên mất việc kia.”

Thấy ba người như vậy thì Xuân Đức cũng không có trách, hắn khẽ cười:

“ Không vấn đề gì, dù sao thời gian chúng ta còn rất dài. Với hôm nay cũng chỉ là ngày thứ hai mà thôi, cần gì phải vội. Được rồi, thôi mọi người

ăn đi, ăn xong chúng ta lại đi tìm nơi kia.”

Bóng Ánh cùng với hai người khác lúc này cũng cười cười. Tiếp sau đó mọi người lại tiếp tục ăn sáng với nhau, trong bữa cơm thì chỉ có Xuân Đức cùng Mộng Vân thì thoảng trao đổi một chút, về phần những người khác đều giữ im lặng tuyệt đối...

.....

Ngay vào lúc mọi người vừa dùng xong bữa sáng thì âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà bất ngờ từ bầu trời vang vọng khắp bốn phương tám hướng.

“ Trong thời gian 3 canh giờ sắp tới sẽ xuất hiện 5 tấm địa đồ. Một khi địa đồ xuất hiện sẽ có dị tượng xảy ra. Chú ý. Địa đồ chỉ xuất hiện một lần duy nhất, trong 2 canh giờ nếu không có người nhận chủ sẽ lần nữa biến mất.”

Sau khi nói xong thì âm thanh kia liền biến mất, thiên địa một lần nữa lâm vào tĩnh lặng. Nhưng vào lúc này thì trong đầu Xuân Đức lại tiếp tục vang lên âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà.

“ Hắc hắc, tiểu tử ngươi nhìn có vẻ rất nhàn hạ thì phải, cũng không trách được ai bảo người lại có nhiều thủ đoạn như vậy chứ.”

Nghe được âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thì Xuân Đức không khỏi nhăn mày lại, hẳn lúc này vẫn còn ghi hận con rắn này lừa hắn mua cái nhẫn.

“ Hình như ngươi có vẻ rất quan tâm ta thì phải, chẳng lẽ nơi này không còn người nào khác để ngươi chú ý sao?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười gian nói:

“Đương nhiên là có, có điều người vẫn là người đặc biệt nhất. Một con Địa Ngục Thiên Long xuất hiện ở tiên giới, lại còn đi vào Thần Võ Nguyên Thập, người không thấy đây là duyên phận sao?”

Xuân Đức giống như là nghe ra được âm mưu gì đó, hần lúc này rất trực tiếp hỏi:

“Có phải người muốn cùng ta giao dịch, nếu có thì nói ra luôn đi. Chỉ cần có chỗ tốt, lợi ích đủ lớn thì ta đều có thể làm.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe được hần nói như vậy thì ban đầu là sững sờ nhưng sau đó thì cười lên ha hả.

“Được, rất được, tiêu tử người rất hợp ý ta. Vậy ta cũng không lòng vòng nữa. Ta muốn người tìm đến phân chi gia tộc của ta nằm tại Hồng Mông Cổ Vực, tìm đến một người sau đó mang người kia đến nơi này. Nhưng tiền đề là người phải sống đi ra khỏi nơi đây đã. Nếu không mọi thứ đều vô nghĩa.”

Xuân Đức thấy con rắn chết tiệt nói này chỉ nói nhiệm vụ mà không nói chỗ tốt thì cau mày đáp:

“Đừng nhiều lời thừa thãi như vậy, nói chỗ tốt.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe vậy thì hết biết nói gì cho phải nó cảm thấy Xuân Đức quá thực dụng rồi.

“Ta sẽ cố gắng hết sức giúp đỡ người vượt qua những nhiệm vụ mà chủ nhân để lại, đảm bảo người vượt qua 10 tầng đầu tiên, người thấy sao?”

Xuân Đức lập tức cự tuyệt nói:

“Giao dịch này ta từ chối.”

Thấy Xuân Đức lập tức cự tuyệt thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lại nói:

“ Người không suy nghĩ một chút sao? Lợi ích như vậy mà người còn chưa cảm thấy thỏa mãn.”

Xuân Đức thản nhiên nói:

“ Do ta còn có kế hoạch khác nên cũng không biết có đi được hay không vì vậy mới không đồng ý, tuy ta cũng chẳng tốt lành gì nhưng việc không chắc chắn thì ta cũng không hứa suông. Được rồi vấn đề này chấm dứt ở đây đi, người còn việc gì khác không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà khẽ ồ lên một tiếng:

“ Hóa ra là như vậy, ta đã hiểu. À mà thông báo cho người một tin mừng, ngày hôm qua mấy cái phân thân của người giết được không ít Quỷ Long Nhân nên người lại nhận được điểm thưởng, 782 vạn điểm công trạng đã trừ đi 2 phần cho những người khác. Hắc hắc. Mong người sẽ cố gắng nhiều hơn.”

Cười “ hắc hắc “ mấy tiếng xong thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà mới rời khỏi tâm trí của Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1084: Nhiệm Vụ Số 4 - Tranh Đoạt Bản Đồ

Sau khi nói chuyện xong với Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thì Xuân Đức cũng liền mở mắt ra. Lúc hắn vừa mở mắt ra thì lại thấy bốn người khác đang len lén nhìn mình.

Hơi nhíu mày hắn hỏi:

“ Các người lại làm sao?”

Mộng Vân lúc này cẩn thận hỏi:

“ Người không tức giận?”

“ Tức giận gì?”---Xuân Đức có phần khó hiểu.

Mộng Vân lại nói:

“ Thì điểm công trạng của người bị chia cho những người khác đấy, chẳng lẽ người không tức giận?”

Nghe vậy thì Xuân Đức mới hiểu ra, hắn lúc này nhún vai nói:

“ Có gì đâu mà tức giận, đám người kia chắc chắn phải chết, có điều là chết theo kiểu nào mà thôi, đến lúc đó cái gì của ta vẫn là của ta, mà không phải của ta cũng là của ta. Nếu đám kia khôn hồn trả lại điểm công trạng cho ta thì ta còn cho con đường sống, bằng không thì một tên cũng không để lại.”

Xuân Đức nói giết người mà nhạt như nước ốc, giống như hấn đang nói việc đi cắt tiết gà làm com vậy. Bốn người khác nghe hấn nói chuyện mà cảm thấy lông tơ dựng hết cả lên. Bàn chân lạnh toát.

Lau lau mồ hôi trên trán, Tiêu Phúc hỏi:

“ Đội trưởng, chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Hơi suy nghĩ một chút Xuân Đức liền nói:

“ Cũng chẳng cần phải làm gì, đợi mấy tấm bản đồ kia xuất hiện mà thôi. Khi nào mấy tấm địa đồ kia xuất hiện thì chúng ta liền chạy tới cầm về là được. Không thì bây giờ có thể đi dạo một chút, biết đâu lại tìm được cái gì thú vị. Mọi người nghĩ sao?”

Bốn người kia nghe hấn nói thì hai mặt nhìn nhau sau đó bốn người lại cùng nói:

“ Việc này đội trưởng tự mình quyết định là được. Bốn người chúng ta nhất nhất nghe theo.”

Khẽ cười tà, Xuân Đức vân vân cầm ra điều suy nghĩ, sau một lúc thì hấn nói:

“ Như vậy thì đi dạo một chút đi, biết đâu lại tìm ra điều gì thú vị.”

Nói xong thì hấn liền nhảy xuống phía dưới những người khác nhìn nhau một cái sau đó cũng nhảy xuống theo. Về phần Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma thì đã bốc hơi rồi.

Sau khi xuống đất thì Xuân Đức liền nghĩ ra một trò vui, hấn vung tay lên một cái, một luồng bản nguyên độc tố tinh thuần liền được sinh ra, luồng độc tố bản nguyên kia nhanh chóng cô đọng biến thành một con thỏ.

Một con thỏ cao 5 mét, có đôi mắt lục bích cùng bộ lông màu xanh nhìn khá quái dị, Ngoài những thứ đó ra thì con thỏ nhìn vô cùng giống thật.

Phạm vi 10 mét xung quanh nơi con thỏ đang đứng không một ngọn cái gì có thể sống sót, cây cỏ, hoa hòe gì cũng nhanh chóng héo úa lụi tàn. Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức hơi nhăn mày.

Rõ ràng là hắn đã khống chế rất tốt nhưng không hiểu vì sao vẫn còn một chút xíu tàn dư độc tố tán phát ra. Mặc kệ, hắn nghĩ dù sao cũng chỉ là một chút độc tố mà thôi cũng không ảnh hưởng gì. Lúc này hắn nhảy lên lưng con thỏ sau đó nhìn lại bốn người Mộng Vân đang ở cách đó xa xa hỏi:

“ Mọi người có muốn cùng ngồi chung không?”

Hắn vừa hỏi thì bốn người kia liền đồng thời lắc đầu mà không cần suy nghĩ. Tiêu Phúc lúc cười cố gắng nở nụ cười:

“ Bốn người chúng ta không cần tọa kỵ đâu, đội trưởng một mình cưỡi tọa kỵ là được rồi. Ha ha. Ha ha.”

Miệng thì cười nhưng trên trán Tiêu Phúc lúc này lại đang lấm tấm mồ hôi, hắn nhìn con thỏ mà Xuân Đức đang ngồi lại nhìn cây cối xung quanh đó mà không khỏi lạnh cả sống lưng. Hắn thiết nghĩ bản thân mà ngồi lên con thỏ kia liệu có biến thành bộ dạng giống đám cây cối xung quanh không.

Thấy không ai chịu ngồi chung với mình Xuân Đức có chút tiếc nuối nói:

“ Con thỏ dễ thương thế này, mắt xanh lông xanh, toàn thân béo mập. Vậy mà các người lại ghét bỏ nó, mọi người làm ta buồn quá, thôi không ai chịu ngồi chung thì ta ngồi một mình vậy.”

Cảm thán xong thì Xuân Đức liền ra lệnh cho con thỏ chạy đi, con thỏ do Xuân Đức tạo ra chạy rất nhanh, nhảy vài cái đã được mấy trăm mét rồi. Có điều nó đi đến đâu thì cỏ cây nơi đó đều lụi tàn, mặt đất thì khô nứt nhìn thấy mà ghê người.

Bốn người khác nhìn Xuân Đức đang đi xa thì lại nhìn nhau một cái, Tiêu Phúc lúc này lại nói:

“ Làm sao ta cứ cảm thấy cái mạng nhỏ của bản thân bất cứ lúc nào cũng sẵn sàng bị lấy đi vậy, ở gần đội trưởng không an toàn một chút nào.”

Lệ Dĩnh nhìn con đường chết mà Xuân Đức vừa làm ra thì cũng nuốt nước miếng một cái sau đó nói:

“ Ta cũng thấy vậy. Sau này chắc ta không dám ăn thức ăn do đội trưởng làm nữa. Biết đâu đội trưởng lại dùng ít độc tố làm gia vị thì chúng ta chết lúc nào cũng không rõ.”

Đối với quan điểm này của hai người Tiêu Phúc cùng Lệ Dĩnh thì hai tỷ muội nhà họ Mộng cũng rất đồng tình. Bọn họ cũng cảm thấy sẽ có một ngày, bọn họ không chết vì địch nhân mà sẽ chết vì Xuân Đức vô tình sáng tạo ra cái mới mẻ gì đó.

Tiếp sau đó bốn người liền đi theo dấu vết mà Xuân Đức để lại, công nhận Xuân Đức làm ra con thỏ độc cũng hữu ích thật, có mà nó mà 5 người đội ngũ hẳn không lo sợ phải lạc mất nhau.

- ---o0o---

Trong lúc tổ đội 5 người của Xuân Đức đang bình thản du ngoạn khắp nơi, tận hưởng cuộc sống thì những tổ đội khác lúc này đây đang phải tính toán xem là làm sao có thể tránh được kẻ có danh hiệu “ Thiên Chân Vô Tà” kia.

Đối với người mang danh hiệu Thiên Chân Vô Tà thì bọn họ sớm liệt vào danh sách kẻ nguy hiểm nhất cần phải tránh xa rồi. Nhất là vào sáng nay, khi bọn họ biết người kia vậy mà buổi tối không có chọn nơi ẩn nấp mà lại đi ra ngoài săn giết Quỷ Long Nhân thì càng khiến cho bọn họ thêm kinh sợ.

Ban đêm ở nơi đây là cái dạng gì nguy hiểm thì tất cả những người tham gia nhiệm vụ sinh tử lần này đều đã được trải nghiệm qua. Cũng vì biết được mà bọn họ càng có cảm nhận sâu sắc về mức độ khủng bố của Xuân Đức. Cũng từ đó mà đưa ra được kết luận.

Đại bộ phận bọn họ đều cho rằng Xuân Đức không phải cái Tinh Vương Tiên Cảnh cả mà chính là một lão quái Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ đỉnh phong, có khi còn phải cao hơn, không biết dùng cách gì mà lại đi vào được nơi đây.

Ở phía tây nam, cách đội ngũ Xuân Đức cũng không quá xa, lúc này đây cũng có một đội khác. Đội ngũ này cũng chỉ có 5 người, tất cả đều là nam tử. Trong 5 người thì có bốn người trung niên, một tên thiếu niên.

Lúc này người thiếu niên kia đang nói:

“ Mọi người nói xem khi tám địa đồ đầu tiên xuất hiện chúng ta có nên tranh đoạt hay không?”

Bốn người khác nghe vậy thì nhú mày suy tư, sau một lúc thì một đại râu rậm lên tiếng:

“ Trước hết cứ đến nơi đó nhìn xem tình hình thế nào, nếu tên kia không tới thì chúng ta liền cướp đoạt nếu tên kia tới thì chúng ta liền nhường cho hắn.”

Vào lúc này một tên trung niên bộ dáng cao gầy, trên lưng mang một thanh đại kiếm nói:

“ Quan trọng là chúng ta không biết tên kia mặt mũi ra làm sao? Làm sao mà né hắn ra được. Mà cũng thật không ngờ, ngũ ma chúng ta lại có ngày làm việc mà phải sợ trước sợ sau như thế này.”

Thiếu niên lúc trước cười khỏ nói:

“ Biết làm sao được, với những gì mà tên kia thể hiện thì có 100 người giống như chúng ta cũng không phải đối thủ của hắn. Mà mọi người nói tên kia liệu có phải một lão quái Hằng Vương Tiên Cảnh hay không?”

Vẫn chưa nói gì từ đầu buổi tới giờ, người trung niên mặc lam bào đang ngồi một bên lúc này bỗng đứng lên tiếng.

“ Không thể nào, người khác không biết các ngươi còn không biết sao. Mấy cái bí địa trong Trúc Mộng Lam Viên đều hạn chế tu người vào trong này, dù có là Thần Vương Tiên Cảnh cũng bị ép xuống Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh, vì vậy người kia không thể nào là Hằng Vương Tiên Cảnh lão quái được.”

Nghe vậy, thiếu niên lúc trước nhăn mày hỏi:

“ Vậy vì sao tên kia lại mạnh như vậy?”

Người trung niên mặc lam bào nhún nhún vai, thản nhiên nói:

“ Cái này chắc phải đến gặp trực tiếp tên kia rồi hỏi thăm, chứ ta không biết.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1085: Nhiệm Vụ Số 4 - Tranh Đoạt Bản Đồ(1)

Thời gian chậm chậm trôi qua.

Một giờ....

Hai giờ

Ba giờ

Từ lúc Cứu Đầu Hoàng Kim Xà thông báo là sẽ có địa đồ xuất hiện thì đã ba giờ trôi qua nhưng không thấy bất kỳ dị thường nào.

Nhưng ngay vào lúc tất cả mọi người nghĩ hoặc thì bầu trời phía trên bỗng dưng biến đổi cực mạnh, cả bầu trời đang quang mây, ánh nắng dịu nhẹ bỗng chốc tối sầm lại.

Mây đen không biết từ nơi nào kéo đến trong nháy mắt liền che kín bầu trời, mây đen vùn vủ như là có sinh vật đáng sợ đang ở bên trong khuấy động, bầu trời thoáng cái tối tăm mù mịt, cuồng phong gào thét thổi cho cả cánh rừng nghiêng về một bên, nhiều cây không chịu được liền bật cả gốc bị gió lốc cuốn lên cao, cảnh tượng lúc này không khác gì sắp tận thế, một loại cảm giác áp bách đến cực hạn.

Đang đi dạo quanh khắp nơi, nhìn thấy bầu trời biến đổi như vậy thì Xuân Đức không khỏi bất đắc dĩ nói:

“ Có mấy cái địa đồ thôi mà, có cần phải đao to búa lớn vậy không. Cứ làm như Hỗn Độn Chí Bảo xuất thế không bằng.”

Xuân Đức vừa nói xong thì “ Ầm” một tia chớp hóa thành một con lôi long nhằm thẳng hướng hắn mà đánh tới. Con lôi long uốn lượn, nhe nanh múa vuốt phóng về phía Xuân Đức mang theo khí tức hủy diệt vạn vật.

Nhìn thấy con lôi long lao về phía mình thì Xuân Đức cũng chẳng buồn tránh né, mà cứ để mặc con lôi long kia đánh tới. Khi con lôi long đánh lên người Xuân Đức thì nó trong nháy mắt liền bị hút vào bên trong cơ thể Xuân Đức. Giống như trâu đất xuống biển không để lại tí tăm hơi nào.

Xuân Đức thấy vậy thì thầm nghĩ " ta đến đến lôi kiếp của tiểu thiên kiếp còn có thể cắn nuốt được huống gì là cái thứ này. Mà cái con rắn kia cũng thật tính tai, ta nói nhỏ vậy mà cũng nghe thấy."

Sau khi bầu trời hạ một đạo tia sét đánh Xuân Đức thì cũng không có tiếp tục hạ tia sét thứ 2, mà lúc này ở những phương hướng bất đồng, có năm vật phát ra ra ánh sáng rơi từ trên bầu trời xuống phía bên dưới,

Năm vật kia sau khi rơi xuống dưới thì hình thành một cột sáng chiếu thẳng lên bầu trời, rất dễ dàng quan sát thấy. Nhìn thấy cuối cùng địa đồ cũng xuất hiện thì Xuân Đức cũng lấy làm mừng.

Lúc này đây hắn cười độc thỏ chạy đến vị trí cột sáng gần nhất. Theo sát phía sau hắn là bốn người Mộng Vân, Mộng Tước, Lệ Dĩnh, Tiêu Phúc.

Đừng nhìn con Độc Thỏ do Xuân Đức tạo ra chạy không nhanh nhưng trên thực tế lại nhanh đến không tưởng, kế thừa thần thông của Xuân Đức còn Độc Thỏ do hắn tạo ra có thể chạy xuyên qua địa hình.

Khả năng đi xuyên địa hình này cũng không khác thuần di cự li ngắn là bao, có điều nếu là do người thi triển thì cần phải có thời gian nghỉ ngơi

giữa hai lần thuận di nhưng Độc Thỏ do Xuân Đức tạo ra thì không, nó liên tục sử dụng khả năng đi xuyên địa hình mà không cần phải dừng lại.

Với khả năng này thì con Độc Thỏ di chuyển trên mặt đất cũng chẳng khác gì phi hành trên không cả.

Khoảng cách giữa Xuân Đức với cột sáng gần nhất là không xa, chưa đến 3 vạn dặm, vì vậy không qua thời gian bao lâu thì hắn liền đã chạy đến nơi kia. Vốn nghĩ ban thân đã là người đến nhanh nhất nhưng mà không, vẫn có người đến nhanh hơn hắn.

Đến trước hắn không phải một hai người mà là cả một nhóm người, một tổ đội gần 30 người. Những người này đến đây trước nhất, đang cố gắng phá đi phong ấn bên ngoài của tám địa đồ.

Xuân Đức vừa thấy như vậy thì cũng không nhiều lời vô ích, trực tiếp động thủ đoạt lại.

“Huyền Diệt Ma Mâu.”

Vừa xuất chiêu đã là đòn sát thủ, Xuân Đức vừa niệm một câu thì trên đầu hắn xuất hiện hàng vạn thanh Độc Mâu đáng sợ, ngay khi vừa hình thành thì liền phóng về phía đám người trước mắt.

Tốc độ thi triển thuật pháp của Xuân Đức là cực kì nhanh, gần như trong chớp mắt liền hoàn thành. Hàng vạn cốt mâu hóa thành từng chùm ánh sáng xanh lục bao phủ đám người phía đối diện vào bên trong.

“Ầm ầm ầm...”

“Uỳnh uỳnh uỳnh...”

Trong nháy mắt phương viên mấy chục dặm ở phía đối diện bị hủy diệt hoàn toàn, tiếng nổ lớn liên tục vang lên không dứt, mặt đất bị uy lực từ vụ bạo tạo khiến cho nứt ra như mạng nhện.

Rất nhanh thì độc khí cùng những thứ khác liền tán đi, lộ ra nền đất đen thui phía bên dưới nhưng điều làm cho Xuân Đức bất ngờ là trong những người kia, còn hơn 7 người vẫn còn sống. Sau khi độc khí tán đi thì mấy tên này liền lập tức dùng bí pháp bỏ chạy.

Không những bỏ chạy mà một tên trong số đó cũng tiện tay nhặt đi tấm địa đồ. Do lần công kích phạm vi lớn của Xuân Đức lúc trước không những hủy diệt nhiều thứ xung quanh mà cũng gián tiếp hủy luôn lớp phong cầm bên ngoài của địa đồ, vì thế mà mấy tên kia mới có thể mang đi.

“Đã bỏ chạy còn dám lấy đi địa đồ. Chán sống rồi sao?”

Lấy ra Quỷ Cung, Xuân Đức chộp tay vào hư không một cái, sinh mệnh của mọi thứ trong phạm vi 1 dặm quanh hắn thoáng cái bị rút cạn, cùng lúc đó một mũi tên màu xanh như ngọc phát ra ánh sáng xanh lúc mê người được tạo nên.

Gài tên dương cung, Xuân Đức nhắm thẳng cái tên đang cầm địa đồ.

“Xoẹt...”

Mũi tên được bắn ra hình thành một luồng ánh sáng màu xanh lục hoa mỹ. Trên đường đi của mũi tên mọi thứ đều bị hấp thu đi 7 phần sinh cơ. Cũng nhờ thế mà mũi tên càng bay càng lớn.

“Phập...”

“Uỳnh....”

Không một chút bất ngờ mũi tên xuyên thẳng qua đầu tên đang cầm địa đồ, bắn cho đầu hắn nổ tung như pháo bông, mặc dù tên kia đã cố gắng lên ra vài bí bảo cùng vận chuyển hộ thể tiên khí đến cực hạn nhưng cũng không tránh khỏi cái chết.

Mũi tên sau khi bắn nát đầu tên kia thì vẫn tiếp tục bay tiếp, bay tít lên trời cao sau đó mới phát nổ, vụ nổ giải phóng ra vô tận tinh quang màu xanh sinh mệnh nhìn đẹp mắt vô cùng, sinh mệnh nồng đậm đến mức mà ngay trên không trung hình thành vô số loại hoa, thực vật khác nhau. (Hạt cây bị gió thổi lên cao, tiếp xúc với sinh cơ nồng đậm trực tiếp trưởng thành.)

Thấy đồng bạn bị một mũi tên bắn nổ đầu thì những kẻ khác đều thất kinh, lúc này đây không một tên nào còn dám quay lại nhặt địa đồ nữa mà nhanh chóng bỏ chạy ra khắp nơi.

Cất đi Quỷ Cung, Xuân Đức lúc này dùng tốc độ nhanh nhất chạy lại bên cạnh thi thể tên kia, cầm tấm địa đồ lên, quan sát một chút, thấy cái địa đồ này không có vấn đề thì hắn liền cất vào trong túi. Sau đó lại ngồi lên Độc Thỏ chạy quay lại đi tìm đám người Mộng Vân.

[Lưu Ý: Ngoại trừ một vài vật phẩm đặc thù thì những thứ khác của người tham gia nhiệm vụ sau khi chết đều bị Thần Võ Nguyên Thập lấy đi, cũng chính vì thế mà Thần Võ Nguyên Thập ngày càng giàu, tiên bảo nhiều đến chất thành đống cũng là vì vậy. Hệ quả của việc thu vào thì nhiều mà chi ra thì ít.]

.....

Không qua bao lâu thì hắn liền đã tìm đến được mấy người Mộng Vân, vừa nhìn thấy Mộng Vân thì hắn liền đưa tấm bản đồ đang cất trong túi cho nàng ta:

“ Mộng Vân, cô nhìn xem tấm địa đồ này thế nào?”

Mộng Vân sau khi tiếp nhận địa đồ mà Xuân Đức đưa cho thì cẩn thận xem xét một phen, sau một lúc thì lông mày của nàng không khỏi nhíu lại.

“ Thứ này chỉ là một phần tàn đồ mà thôi, tuy nhìn rất giống một tấm bản đồ hoàn chỉnh nhưng trên thực tế chỉ là tàn đồ. Cái này ta dám đảm bảo.”

Xuân Đức nghe đây chỉ là tàn đồ thì sắc mặt vẫn như thường, hẳn lúc trước cũng đã có suy nghĩ như vậy, cái con rắn lắ m đầu kia làm gì có chuyện nhân từ mà phát một lúc 5 tấm bản đồ. À, mà nói vậy thì tội cho con rắn vàng quá, có trách thì nên trách cái tên đại nặ g dựng nên cái nơi này sau đó áp đặt mấy cái quy củ chủ yếu nhằm mục đích chơi khăm người khác.

Thở dài, Xuân Đức nhìn lên bầu trời, nhìn thấy ở bốn phương hướng khác vẫn tồn tại bốn cột sáng thì hẳn không khỏi cảm thán mức độ suy nghĩ chu đáo của tên đại nặ g kia. Chắc lão già đó sợ những người tham gia nhiệm vụ không tìm thấy nhau nên mới làm cho mấy tấm tàn đồ kia sáng lên như vậy.

Làm như thế thì ai nắm giữ tàn đồ sẽ thành mục tiêu của những kẻ khác và cái kết thì không cần phải nói thì cũng có thể đoán được rồi.

Nhìn qua bốn người khác Xuân Đức nói:

“ Đi thôi, đi mượn bốn mảnh tàn đồ khác về ghép lại bản đồ chính nhìn một cái, sau đó còn tranh thủ thời gian mà trả lại cho người ta.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1086: Nhiệm Vụ Số 4 - Tranh Đoạt Bản Đồ(2)

[Lưu Ý: Tham gia là nhiệm vụ sinh tử nên đừng hỏi vì sao sát tính của nhân vật chính lại nặng như vậy, không giảng đạo lý đã ra tay giết người.]

Nghe được Xuân Đức nói chuyện giống như bản thân hẳn là người lương thiện lắm lắm thì bốn người khác trong lòng đều thầm có chung một suy nghĩ.

“ Da mặt thật dày.”

Tuy nghĩ như vậy nhưng trên mặt mỗi người đều lộ vẻ tán thành. Tiếp sau đó năm người lại một lần nữa hướng về cột sáng địa đồ gần nhất mà chạy tới. Có điều hẳn địa đồ kia đang có người nắm giữ nên cột sáng liên tục di chuyển mà không phải đứng yên tại chỗ.

“ Rào rào rào...”

Con mưa lớn bắt chợt ập xuống, cùng lúc đó vô số tia chớp đánh xuống cánh rừng phía bên dưới, đánh lên những cây đại thụ khổng lồ.

“ Âm âm âm...”

Từng tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên nhưng cái đó cũng chưa tính là gì. Lúc này đây, tại nơi xuất hiện những cột sáng, cũng đang có rất đông tu sĩ tranh đấu, tiên thuật va chạm với nhau còn tạo nên những tiếng nổ lớn hơn như vậy nhiều.

“ Đùng đùng đùng.... Âm âm..”

Sóng năng lượng từ các vụ va chạm lan ra bốn phương tám hướng, nhất là ở dưới trời mưa lại càng thêm rõ ràng.

.....

Xuân Đức đang chạy lại đến cột sáng gần hẳn nhất thì lại bất ngờ gặp phải người cũng có cùng suy nghĩ như hắn. (Lúc này Xuân Đức đã đổi qua bay trên trời không còn ở đi ở phía dưới.)

“ Vút vút vút....”

Từ cánh rừng phía bên dưới bay lên mười mấy người, cản đường đi của năm người Xuân Đức cùng lúc vây bọ họ vào bên trong.

Thấy có người cản đường Xuân Đức cũng không nói thêm một lời, trực tiếp gọi ra Quỷ Kiếm sau đó giết tới.

Quỷ Kiếm hóa thành song kiếm, Thiên Huyền Cánh vừa hiện ra đã là trạng thái thứ ba, tốc độ của Xuân Đức trong nháy mắt gia tăng đến cực hạn. Thân ảnh hắn đang đứng yên bỗng dung biến mất, ngay sau đó...

“ Phúc phúc phúc...”

“Phúc phúc phúc...”

Liên tiếp là những âm thanh dễ nghe vang lên, cũng vào lúc này thân ảnh của Xuân Đức mới từ từ hiện ra nhưng khi con chưa hoàn toàn hiện ra thì lại một lần nữa biến mất.

Ngay sau đó hắn lại xuất hiện ở sau một tên khác, lại một cái đầu bay lên cao cao, máu tươi vẩy trời cao, tàn chi, thi thể, nội tạng đủ kiểu rơi lả tả, bay lượn bên trong không trung.

Có được Bóng Ảnh kết hợp để gia tăng lực sát thương cùng tốc độ, lại thêm hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đỡ đòn. Xuân Đức hầu như không còn phải lo về mặt phòng ngự nữa. Hắn có thể thoải mái mà giết chóc.

Đợi đến khi mấy tên kia kịp phản ứng thì hơn một nửa người đã bị giết chết, lúc này đây chỉ có 3 tên đang đứng ngây ngốc nơi đó. Bọn họ giống như là mất đi năng lực hoạt động vậy.

Sau khi ra tay giết một lúc mười mấy tên cản đường, lại nhìn thấy biểu hiện của ba tên còn sống lúc này thì Xuân Đức không khỏi dừng tay, lúc này đây thân ảnh hắn lại một lần nữa hiện ra.

Nhìn ba người hắn hỏi:

“ Các ngươi không chạy sao?”

Nhìn thấy Xuân Đức hiện ra thì ba người kia vẫn đứng ngây ra, ánh mắt của bọn họ vẫn đang nhìn theo mấy cái thi thể của đồng bạn đang rơi xuống phía dưới rừng cây.

Thấy ba người cứ ngây ngốc như vậy thì Xuân Đức tiện tay huy động song kiếm một cái, chém ra hai đường kiếm quang, kiếm quang đen kịt trong nháy mắt cắt ba người kia ra làm 9 khúc.

Cho đến lúc chết thì trên mặt ba người kia vẫn giữ cái biểu hiện ngây ngốc như vậy. Nhìn đến cảnh này Xuân Đức cũng lấy làm kỳ, hắn thậm nghĩ chẳng lẽ mình giết không phải chân thân mà chỉ là thể thân, nhưng hắn cảm giác không phải à.

Trận chiến tuy diễn ra rất nhanh nhưng do đám người Xuân Đức đang giữ một phần tàn đồ nên rất nhiều người chú ý đến bên này, bọn họ cũng vừa thấy được một màn đồ sát lúc trước.

Trong đó còn có không ít người nhận ra thân phận của Xuân Đức, khi nhìn rõ Xuân Đức là ai thì bọn họ liền không nói hai lời đã quay đầu dùng động thuật nhanh nhất để bỏ chạy. Tốc độ có thể nói là nhanh đến cực hạn, thoáng cái đã không nhìn thấy ở đâu.

Cũng do trận chiến diễn ra quá nhanh nên có một số kẻ muốn đến nơi đây, nhân cơ hội đục nước béo cò ngư ông đắc lợi không kịp phản ứng, khi bọn họ vừa chạy đến gần Xuân Đức thì cũng là lúc đám người cản đường đầu tiên chết sạch.

Bây giờ bọn họ đối diện với Xuân Đức thì lại không biết nên làm thế nào. Đánh thì đánh không lại mà chạy thì chắc chắn phải chết. Lúc này đây một nam tử mặc kim bào nhìn Xuân Đức cười gượng nói:

“Đạo hữu, có gì từ từ nói chuyện, bình tĩnh, đừng vội động thủ. Cái này chắc chắn là một sự nhầm lẫn to lớn, chúng ta là muốn đến giúp đỡ đạo hữu nhưng không ngờ đạo hữu lại thân thông quảng đại như vậy.”

Lời này vừa nói ra thì đến ngay cả nam tử kim bào cũng thấy mình bịa cái lý do quá là ngu xuẩn, có điều trong lúc nhất thời hắn cũng không tìm ra lý do nào hợp lý hơn.

Xuân Đức đứng ở đối diện nghe vậy thì nhăn mày lại, hắn nhăn mày lại cũng không phải vì bất mãn với câu nói của tên nam tử kim bào mà là hắn đang cảm thấy buồn phiền vì không kiếm được điểm công trạng.

Vốn nghĩ giết chết được người tham gia cùng làm nhiệm vụ sẽ nhận được công trạng ban thưởng nhưng mà không, hắn giết liên tiếp mười mấy người nhưng cũng chẳng nhận được một tí công trạng nào cả.

Đã không nhận được điểm công trạng thì hắn cũng lười đi làm mấy cái chuyện vô nghĩa, đối với hắn giết người cũng chỉ là một cái rất bất bình

thường nếu không phải vì mục đích nào đó thì hẳn cũng chẳng hơi đâu mà làm mấy việc kia.

Thu về Quý Kiếm, Xuân Đức nhìn tên nam tử kim bào trước mắt hỏi:

“ Muốn sống không?”

Tên nam tử mặc kim bào ở đối diện lập tức gật đầu nói:

“ Muốn.”

Xuân Đức lúc này vẫy vẫy tay, đứng ở phía sau Mộng Vân nhận được ám hiệu của hắn thì hiểu hắn muốn làm cái gì, nàng lúc này nhanh chóng bay lại gần Xuân Đức đưa tấm tàn đồ kia cho Xuân Đức.

Xuân Đức cầm trong tay tàn đồ, lại nhìn người nam tử mặc kim bào nói:

“ Hẳn ngươi cũng biết được ta là ai rồi, ta bây giờ cần bốn phần tàn đồ còn lại để ghép thành địa đồ, ngươi cầm tàn đồ này đi tìm bốn mảnh còn lại sau đó ghép lại rồi giao cho ta. Làm được không?”

Nam tử mặc kim bào lập tức đáp:

“ Làm được.”

Hắn lúc này mặc kệ, cứ trước hết đáp ứng tên ôn thần trước mắt đi cái đã rồi tính sau.

Xuân Đức nghe vậy thì liền ném miếng tàn đồ cho tên kia sau đó lại nói thêm:

“ Khi ngươi đi tìm tàn đồ nếu gặp kẻ khác thì cũng nói cho bọn họ biết, ta cũng không muốn giết đám các ngươi làm gì, có giết các ngươi cũng

chẳng thêm được một điểm công trạng nào cả, vì thế đừng làm ta bực mình để rồi lại có chuyện không hay xảy ra.”

Nam tử kim bào nghe vậy thì cũng hiểu ra vì sao Xuân Đức chẳng thèm giết mình rồi, lúc này hấn rậm rạp gần đầu nói:

“ Vâng, vâng, đại nhân yên tâm, tiểu nhân nhất định sẽ chuyển lời của đại nhân đến những người khác.”

Nói xong thì hấn cùng vài người nữa nhanh chóng đi tới mảnh tàn đồ thứ 2 bị người bỏ lại, nhặt lấy sau đó liền rời đi.

Nhìn đám người đã đi xa thì lúc này Tiêu Phúc tiến lại gần Xuân Đức cẩn thận hỏi:

“ Đội trưởng, người không sợ đám kia liền đi một mạch mà không trở lại sao?”

Đứng trong gió bão, Xuân Đức thản nhiên nói:

“ Nếu trường hợp như vậy mà xảy ra thì ta cũng không ngại tốn thời gian đi săn tìm từng tên sau đó giết chết. Ta đã cho bọn họ cơ hội thì tốt nhất là nên quý trọng. Nhưng ta nghĩ bọn họ đều là người thông minh hấn là biết nên làm thế nào.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1087: Nhiệm Vụ Số 4 - Ác Danh Lan Xa

[Đầu chương thì mình xin giải đáp vấn đề mà nhiều người quan tâm, các bạn có nt fb hỏi là vì sao mà nvc sau khi đổi được Thiên Độc Long-Nhẫn thì trở nên mạnh như vậy. Mình xin nói ngắn gọn thế này. Bởi vì bản nguyên độc tố của nvc đã dung hợp với bản nguyên hỗn độn chi lực hình thành một thể, vì vậy tính năng của Thiên Độc Long-Nhẫn không chỉ tăng phúc cho riêng mình bản nguyên độc tố nữa mà sẽ tăng phúc cho cả 2. Đến đây thì mọi người có lẽ đã hiểu rõ rồi đúng không ạ.]

- ---o0o---

Vì cũng lười đi tìm nơi khác nên Xuân Đức lúc này liền dùng Nguyên Ma làm nơi ở tạm. Nguyên Ma nhận được yêu cầu của Xuân Đức thì lập tức đồng ý, trong nháy mắt một ngôi nhà được làm từ nước hình thành, trôi nổi lơ lửng giữa không trung.

Nhìn bốn người khác Xuân Đức nói:

“ Đi vào ở tạm, đợi xem kết quả thế nào.”

Nói xong thì hắn dẫn đầu đi vào bên trong trước, bốn người khác nhìn thấy Xuân Đức đã đi vào bên trong thì hai mặt nhìn nhau.

Lệ Dĩnh lúc này có chút sợ hãi nói:

“ Mọi người có cảm giác lạnh lạnh không? Vì sao ta cảm thấy không nên đi vào nơi kia một chút nào cả.”

Tiêu Phúc nhìn ngôi nhà phía trước, nhìn thấy hắc khí phát ra từ ngôi nhà thì hắn không khỏi nuốt nước miếng:

“ Ta cũng vậy, ta không muốn đi vào trong đó. Thôi ta ở ngoài này cũng được, mọi người đi vào bên trong trước đi.”

Đến ngay cả Mộng Tước cũng nói:

“ Tỷ tỷ, ta cũng ở ngoài này với Tiêu Phúc cùng Lê Dĩnh thôi.”

Nghe ba người nói vậy thì Mộng Vận không khỏi lườm cả người một cái.

“ Nhất gan.”

Nói ra hai từ này thì nàng liền nhanh chân đi vào bên trong ngôi nhà do Nguyên Ma biến thành kia.

Ba người khác thấy vậy thì lại nhìn nhau, bọn họ cũng nhìn thấy được sự sợ hãi trong mắt đối phương.

Không sợ làm sao được khi đêm qua chính mắt bọn họ nhìn thấy cái thứ bây giờ đang là ngôi nhà kia cần nuốt vô số sinh linh, chỉ vừa nghĩ đến đây thì bọn họ liền cảm thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng.

- --o0o---

Trong khi Xuân Đức ở nơi này an an ổn ổn bình tĩnh tu luyện thì ở những nơi khác lại đang nổi lên sóng gió ngập trời.

Tên nam tử mặc kim bào cùng đồng bạn của hắn rất nhanh thì liền đã tán phát đi lời nói của Xuân Đức, hắn cũng không cần thêm mắm thêm muối gì vào câu nói của Xuân Đức cả, hắn cứ y nguyên mà truyền đi.

Tin tức này lan ra rất nhanh, không qua bao lâu thì tất cả những người tham gia nhiệm vụ lần này đều đã biết được tin tức. Khi biết rõ Xuân Đức muốn cái gì thì bọn họ cũng nhẹ nhàng thờ ra một hơi nếu như không phải đối đầu với một kẻ mạnh như vậy thì bọn họ nguyện ý không bao giờ đối đầu.

Dù sao giai đoạn đầu của nhiệm vụ lần này chẳng qua cũng chỉ là sinh tồn mà thôi. Cũng không nhất thiết phải người chết ta sống.

[Lưu ý: Nhiệm vụ sinh tử của Thần Võ Nguyên Thập đưa ra, không phải nhiệm vụ nào cũng nói rõ nội dung ngay từ lúc đầu, có những nhiệm vụ tuyên bố theo từng giai đoạn. Chỉ có những người như Mộng Vân có được tư liệu về nhiệm vụ thì mới có thể ở trước thời gian ban bố nội dung tiếp theo nhiệm vụ biết được nhiệm vụ giai đoạn sau là gì. Đại bộ phận đều chính xác nhưng vẫn luôn có việc xảy ra ngoài ý muốn.]

.....

Cũng ngày hôm đó, sau khi cơn giông vừa chấm dứt thì nam tử mang kim bào lúc này lại một lần nữa quay trở về gặp Xuân Đức. Nhưng lần này hẳn chỉ một mình quay lại, bên cạnh hẳn những đồng bạn khác không thấy đâu.

Được mấy người Mộng Tước thống chi, Xuân Đức đang tu luyện cũng dừng lại việc tu luyện mà đi ra ngoài, sau khi đi ra ngoài thì hẳn liền nhìn thấy tên nam tử lúc trước.

Xuân Đức nhìn hẳn nhàn nhạt lên tiếng:

“ Đã quay lại.”

Tên nam tử kia sau khi nhìn thấy Xuân Đức thì nhanh chóng đi tới trước mặt hẳn cung kính nói:

“ Thưa đại nhân, năm tấm tàn đồ đã được tiểu nhân mang trở lại, ngoài ra lời nói của đại nhân muốn chuyển đến những người khác cũng đã được tiểu nhân truyền đi.”

Vừa nói hẵn vừa mang ra năm tấm tàn đồ dâng lên cho Xuân Đức, Xuân Đức nhận lấy 5 tấm tàn đồ thì liền gật đầu nói:

“ Làm rất tốt, người có thể đi được rồi.”

Nhưng vào đúng lúc này thì nam tử kia liền quỳ xuống nói:

“ Đại nhân, người có thể cho ta ở lại được không, ta nguyện làm chó săn cho đại nhân.”

Xuân Đức đang định đi vào trong nghe được tên nam tử này nói như vậy lại nhìn thấy hành động của hẵn thì có đôi chút bất ngờ. Suy tư một chút thì Xuân Đức liền hỏi:

“ Muốn ở lại? Muốn làm chó săn cho ta?”

Tên nam tử kia không do dự đáp:

“ Vâng.”

Xuân Đức gật đầu thản nhiên nói:

“ Trước hết người ra hỏi ba người bọn họ quy củ của ta, cảm thấy được thì ở lại, còn không được thì nhanh chóng lượn đi.”

Nói xong thì Xuân Đức cũng không có quan tâm đến tên kia nữa mà đi vào trong nhà, tìm Mộng Vân bàn việc.

Đợi khi Xuân Đức đã đi vào bên trong thì lúc này nam tử kia mới đứng dậy, lúc hẵn đứng dậy thì Tiểu Phúc đã đi tới cạnh hẵn nở nụ cười chân

thành nói:

“ Đội trưởng đã đồng ý xem như đạo hữu may mắn rồi.”

Lúc này Mộng Tước đi tới nói:

“ Trước hết cứ nói cho vị đạo hữu này biết quy củ của đội trưởng đi, để cho vị đạo hữu này còn biết đường mà lựa chọn.”

Tiêu Phúc nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Phải phải, là ta quên. Như vậy đi, trước hết đạo hữu cho ta biết đạo hữu tên là gì?”

Nam tử mặc kim bào nghiêm túc nói:

“ Tại hạ tên Dương Vũ.”

Tiểu Phúc gật đầu nói:

“ Như vậy Dương Vũ đạo hữu, thực ra quy củ cũng rất đơn giản, mọi việc chỉ cần nghe đội trưởng là được, đội trưởng nói sao thì làm vậy đừng có hỏi lại. Chúng ta chỉ việc giải quyết mấy việc lặt vặt còn lại đã có đội trưởng lo. Về phần điểm công trạng cũng sẽ do đội trưởng phân phối, với cái quan trọng nhất là đừng nên có suy nghĩ phản bội, bằng không sẽ chết rất thảm đấy.”

Dương Vũ nghe vậy thì cũng không lấy gì làm ngạc nhiên, hắn cũng đã liệu trước được sẽ có việc như vậy. Hắn lúc này gật nhẹ đầu nói:

“ Những quy củ này ta đều có thể chấp nhận, mà nói chuyện này giờ ta còn không biết quý danh ba vị tên là gì.”

Ba người khác nghe Dương Vũ đồng ý thì thái độ cũng chuyển biến tốt hơn rất nhiều, lúc này Tiêu Phúc thay mặt hai người khác giới thiệu.

“ Ta tên Tiêu Phúc nhưng cứ gọi ta Tiểu Phúc Tử là được, hai nàng ấy một người tên Mộng Tước người còn lại là Lệ Dĩnh.”

Dương Vũ gật đầu, hần lúc này lại hỏi tiếp:

“ Vậy đội ngũ chúng ta có bao nhiêu người, mà lúc trước ta còn thấy một nữ tử khác, không biết vị kia tên là gì?”

Lần này Lệ Dĩnh lên tiếng đáp lời:

“ Còn một nữ tử khác tên là Mộng Vân, nàng ấy là tỷ tỷ của Mộng Tước, về phần đội ngũ của chúng ta có tất cả 8 người thêm người nữa là 9 người. Ngoài 5 người chúng ta thì còn đội trưởng cùng với 3 huynh đệ khác của hần. Về phần đội trưởng cùng với ba huynh đệ khác của người thì người cũng đừng hỏi nhiều, biết nhiều không tốt.”

Dương Vũ đương nhiên cũng hiểu đạo lý này, hần gật đầu nói:

“ Cảm ơn Lệ Dĩnh cô nương đã giải thích. Không biết sau này ta cần phải làm gì?”

Mộng Tước nhún vai nói:

“ Thì giống như Tiêu Phúc nói vậy, chúng ta chỉ đứng ở bên ngoài làm bộ làm tịch một chút thôi, ngoài ra không phải làm gì cả, tất cả mọi việc đã có đội trưởng cùng đại tỷ của ta lo rồi.”

Dương Vũ nghe vậy thì khloe miệng không khỏi co giật nhè nhẹ. Hần có cảm giác Mộng Tước như đang trêu đùa hần vậy.

Nhìn thấy biểu hiện của Dương Vũ thì ba người khác cũng biết hắn đang nghĩ cái gì, lúc này Tiêu Phúc vỗ vai hắn nói:

“ Huynh đệ đừng suy nghĩ nhiều, ta biết ngươi đang nghĩ, có thời gian ra sẽ nói rõ cho ngươi hiểu.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1088: Nhiệm Vụ Số 4 - Bản Đồ Hoàn Chỉnh Của Thập Vạn Đại Sơn

Ở bên trong căn nhà của mình, Xuân Đức lúc này đang cùng Mộng Vân bàn việc liên quan đến nhiệm vụ phần sau.

Lúc này hai người đã ghép xong bản đồ hoàn chỉnh, bây giờ cả hai đang cùng nghiên cứu nó. Nhìn trên bản đồ Mộng Vân bắt đầu phân tích cùng nói những suy đoán của mình cho Xuân Đức nghe.

“ Bốn nơi này đều đánh dấu khu vực cực kỳ nguy hiểm, ta suy đoán nơi đây có đến 9 phần là thứ chúng ta cần tìm.”

“ Tại nơi này, ngay tại khu vực chúng ta đang ở có một điểm đỏ lớn, với theo tài liệu lúc trước ta có được thì nơi đây hẳn là vị trí của Hắc Mộc.”

Xuân Đức nhìn trên địa đồ, thấy vị trí điểm đỏ kia nằm tại Hắc Mộc Lâm cũng là nơi trước kia hắn giết cả vạn Quỷ Long Nhân, lúc này hắn hơi nhú mày lại, sau một lúc thì nói:

“ Như vậy nơi ẩn thân của Hắc Mộc hẳn là nằm ở bên dưới lòng đất mà không phải phía bên trên hoặc rất có thể đã bị đại trận bao phủ. Bây giờ chúng ta lại tiếp tục quay về nơi kia tìm kiếm sao?”

Mộng Vân lúc này cũng nhú mày lại, nàng tiếp tục quan sát cẩn thận địa đồ. Sau một lúc lâu thì ánh mắt của nàng chột sáng lên, lúc này đây nàng ta vui vẻ nói:

“ Người nhìn hai điểm xanh này, nếu như nối hai điểm này với điểm đỏ tại Hắc Mộc Lâm chúng ta liền sẽ có một cái tam tài trận. Nếu như nối tiếp với điểm đỏ tại Cửu Long U Minh sẽ có được một cái tứ tượng trận, Tiếp tục nối liền hai điểm đỏ khác chúng ta lại được một cái ngũ hổ trận cùng lục vũ trận. Như vậy hai điểm xanh kia nhất định là chìa khóa để tìm ra nơi ẩn thân của Hắc Mộc.”

Xuân Đức nghe được Mộng Vân nói thì cái hiểu cái không, hẳn cũng không hiểu ý nghĩa mấy cái tam tài, tứ tượng, ngũ hổ, lục vũ là cái gì, chỉ biết rằng mấy cái kia liền quan đến nhau mà thôi.

Thực sự mà nói, hẳn ngoài trừ có một chút chiến lược, biết tí luyện khí cùng với một chút khôn vặt cùng với thói quen cẩn thận ra thì không có gì cả. Ở những phương diện khác hẳn gần như là mù tịt. Vì vậy lúc nghe Mộng Vân phân tích hẳn giống như nghe thiên thư vậy.

Có điều Mộng Vân cũng là một nữ nhân cực kỳ khôn ngoan, nàng ta luôn luôn biết cách tạo chỉ dẫn cho Xuân Đức, giải thích cho hẳn, sau đó lại đợi hẳn quyết định mà không phải là nói phải làm cái này, làm cái kia. Vì vậy giữa hai người mới có thể sống chung được.

Gật nhẹ đầu, Xuân Đức ôn hòa nói:

“ Vậy chúng ta trước tiên đi tới phía nam Hắc Mộc Lâm nhìn xem ký hiệu màu xanh kia là thứ gì. Cô thấy sao?”

Mộng Vân cũng nhẹ gật đầu đáp:

“ Ừm, ta cũng nghĩ như vậy. Vậy chúng ta khi nào thì xuất phát?”

“ Bây giờ.”---- Xuân Đức không do dự mà nói.

Nhưng khi Xuân Đức vừa mới đứng dậy thì âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liền vang lên bên trong đầu hắn.

“ Người tham gia nhiệm vụ sinh tử Dương Vũ gia nhập chiến đội.”

“ Người tham gia nhiệm vụ sinh tử Bạch Sa rời bỏ chiến đội, tất cả điểm công trạng khi bắt đầu nhiệm vụ thứ 4 đều được chia đều cho các thành viên còn lại.”

“ Người tham gia nhiệm vụ sinh tử Lâm Kỳ rời bỏ chiến đội, tất cả điểm công trạng khi bắt đầu nhiệm vụ thứ 4 đều được chia đều cho các thành viên còn lại.”

“ Người tham gia nhiệm vụ sinh tử Tiểu Phàm rời bỏ chiến đội, tất cả điểm công trạng khi bắt đầu nhiệm vụ thứ 4 đều được chia đều cho các thành viên còn lại.”

.....

“ Người tham gia nhiệm vụ sinh tử Mặc Ly rời bỏ chiến đội, tất cả điểm công trạng khi bắt đầu nhiệm vụ thứ 4 đều được chia đều cho các thành viên còn lại.”

Liên tiếp là những âm thanh thông báo từ Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vang lên bên trong đầu Xuân Đức, phải sau một lúc lâu thì âm thanh kia mới dừng lại. Xuân Đức lúc này cũng cảm thấy đầu óc ong ong, hắn không khỏi ngoáy ngoáy lỗ tai.

Nhìn qua Mộng Vân hắn hỏi:

“ Đã đủ chưa?”

Mộng Vân gật đầu nói:

“ Đã đủ, hình như tất cả những người kia đều đang ở cùng nhau.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức cười đùa nói:

“ Chắc chắn những người kia đang ở gần nhau, không phải vậy vì sao lại có thể cùng một lúc đưa ra quyết định như vậy được. Mà cũng phải công nhận đám người kia quyết đoán thật, mỗi người hơn 2 vạn điểm công trạng mà nói từ bỏ là từ bỏ được, ta còn vốn nghĩ sẽ có kẻ không nỡ lòng chứ.”

Mộng Vân nhìn Xuân Đức cười khở nói:

“ Làm gì có ai cam lòng từ bỏ hơn 2 vạn điểm công trạng chứ, chẳng qua chỉ là tình thế bắt buộc mà thôi. Nếu như bọn họ không tiếc điểm công trạng thì ngay khi tiến vào nơi đây liền đã sử dụng 1000 điểm công trạng rồi bỏ chiến đội thành lập một đội ngũ khác rồi. Một ngàn điểm đối với người không tính là gì nhưng đối với người khác là dùng mệnh để đổi lại đấy.”

Nhìn bộ dạng của Mộng Vân, Xuân Đức không khỏi cảm thấy kỳ lạ, hẳn lúc này đi đến trước mặt Mộng Vân sau đó ngồi xuống, khoảng cách hai người lúc này không quá 30 phân. Một tay khẽ bóp nhẹ khuôn mặt của Mộng Vân, Xuân Đức có phần tà ác nói.

“ Hình như cô đang thương tiếc những người khác, không những vậy còn đáng châm chọc ta nữa thì phải, có hay không dạo gần đây ta quá nuông chiều cô khiến cho lá gan của cô lại lớn hơn không ít rồi. Phải hay không lại muốn một lần giống như trước kia?”

Nhìn thấy nụ cười tà ác của Xuân Đức, lại nhìn điệu bộ hẳn lúc này thì Mộng Vân không khỏi sợ hãi, nàng lắc đầu nói:

“ Không có, không có thiệt mà, ta chỉ là tiện miệng nói vậy thôi, ta thật sự không có ý gì cả. Người tin ta đi, ta thực sự không có ý gì hết.”

Khẽ nhếch môi cười tà, Xuân Đức khẽ hôn Mộng Vân một cái rồi nói:

“ Như vậy mới ngoan, ta thích người thông minh nhưng đừng có thông minh quá là được. Cũng đừng cố gắng thoát khỏi khống chế của ta, ta không thích điều đó. Ta cũng không muốn vùi dập một bông hoa xinh đẹp như cô đừng ép ta phải làm điều đó.”

Nói xong thì Xuân Đức liền đứng dậy, thản nhiên đi ra ngoài, để cho Mộng Vân ngồi ở nơi đó ngẩn người, sau khi Xuân Đức đã đi ra ngoài thì Mộng Vân lúc này mới đưa tay lên khẽ sờ môi của bản thân.

“ Hắn vậy mà cứ như vậy khinh bạc ta” trong lòng của Mộng Vân lúc này có rất nhiều cảm xúc khác nhau, nàng làm sao cũng không có nghĩ rằng, nụ hôn đầu tiên của nàng cứ như vậy bị người cướp đi. Mà người kia cũng không phải người mà nàng thương.

Lắc lắc đầu, Mộng Vân nhanh chóng xua đi mấy cái ý nghĩ vớ vẩn trong đầu, trong lòng nàng lúc này lại đang bốc lên một cỗ lửa giận vô danh, nàng trầm nghĩ.

“ Bản thân mình dù sao cũng là một thiên chi kiều nữ, dung nhan tuy không tới mức nghiêng nước nghiêng thành nhưng cũng là trăm vạn người có một, là con gái trưởng lão của một thế lực cực lớn, vậy mà lúc này đây lại bị một nam tử khinh bạc, đã vậy người kia trong lúc khinh bạc nàng lại còn rất hồ hững, cứ như đang xem mình là một món hàng đã qua sử dụng vậy. Hừ hừ. Tên đáng chết.”

Càng nghĩ đến cái ánh mắt kia của Xuân Đức thì Mộng Vân trầm hận đến ngứa răng, nếu không vì đánh không lại Xuân Đức thì nàng quyết không tha cho hắn.

Mãi sau một lúc lâu thì nàng mới bình ổn lại tâm tình, sửa sang lại quần áo lúc này Mộng Vân cũng bước ra ngoài.

Lúc nàng đi ra ngoài thì liền bắt gặp ánh mắt kì quái của mọi người, nhất là Mộng Tước, lúc này đây Mộng Tước đi tới bên cạnh Mộng Vân nhỏ giọng hỏi:

“ Tỷ tỷ, người làm sao mà hai má lại hơi hồng hồng lên thế kia, đã vậy trên trán còn toát mồ hôi nữa, phải trắng trong kia rất đáng sợ.”

Mộng Vân nghe được Mộng Tước nói thì khẽ giật mình một cái, có điều nàng che giấu rất tốt.

“ Mọi cứ thử đi vào trong đó là biết ngay thôi.”

Xuân Đức đứng ở một bên, nhìn thấy cảnh này thì lạnh nhạt nói:

“ Thôi được rồi, muốn tâm sự thì trên đường tâm sự cũng được, bây giờ thì đi thôi.”

Tiếp sau đó 6 người đồng thời đi về phía nam Hắc Mộc Lâm

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1089: Nhiệm Vụ Số 4 - Mộc Lâm Huyền Thế Đồ

Có được địa đồ trong tay vì vậy việc tìm kiếm cũng đơn giản đi rất nhiều, cũng phải nói đến cái địa đồ này vô cùng thuận tiện sử dụng, sau khi nhận chủ thì nó còn hiển thị cả phương vị đang đứng của Xuân Đức. Nhờ có điểm này mà Xuân Đức có thể xác định được vị trí của bản thân.

Sau gần 3 tiếng phi hành thì Xuân Đức cùng với năm người khác đã tới được phía nam Hắc Mộc Lâm, trên địa đồ biểu diễn nơi này chỉ là một điểm nhưng thực tế nó có diện tích không nhỏ, vì vậy lúc này đây 6 người không thể giống như lúc trước phi hành mà phải đi xuống phía dưới tìm tòi.

Nhìn khu rừng chết phía trước phía trước Xuân Đức không khỏi nhíu mày lại. Lúc này hẳn lại gọi ra Long Sát cùng Nguyên Ma.

Được hẳn triệu hồi thì hai người kia lập tức hiện ra, vừa hiện ra cả hai liền hướng về phía Xuân Đức chào hỏi:

“Đại ca.”

“Đại ca.”

Xuân Đức gật đầu, sau đó phân phó:

“Hai đứa bọn đệ đi trước thăm dò, tốt nhất là hai người bọn đệ cần quét một lượt nơi này đi. Hai người có hiểu ý ca nói không?”

Long Sát cùng Nguyên Ma đồng thời gật đầu nói:

“ Bọn đệ hiểu, đại ca yên tâm đi.”

Nói xong thì cả hai lúc này lại biến về bản thể, ngay lập tức con Quỷ Nước(Bộ dạng tương tự giống con morphing dota2) cao cả ngàn mét được hình thành, cả hai lúc này không một chút do dự mà đi vào sâu bên trong khu rừng trước mắt.

Sau khi hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đã đi phía trước thăm dò thì Xuân Đức liền nhìn qua những người khác nói:

“ Đi theo sát phía sau, cẩn thận xung quanh, đừng cách ta quá xa, nơi này ta cảm thấy không an toàn.”

Mọi người nghe hẳn nói nơi này không an toàn thì mấy người khác lúc này đều nghiêm túc hẳn lên.

Tiếp sau đó 5 người liền tiến vào bên trong khu rừng chết kia, nơi đây u ám vô cùng những cây cối ở nơi này đều đã bị chết, tất cả chỉ còn lại cành cây mà không có một cái lá. Kết hợp với cái không khí u ám xung quanh khiến nơi này rùng rợn hơn rất nhiều.

Ngay khi 6 người vừa đi vào sâu bên trong khu rừng chưa đầy hai dặm thì bất ngờ từ bên trong một thân cây lao ra một bóng đen.

Vừa lao ra ngoài thì bóng đen kia liền lấy tốc độ nhanh đến khó lòng tưởng tượng cắn về phía đầu của Mộng Vân. Tốc độ sinh vật kia nhanh đến mức mà Mộng Vân vừa kịp quay đầu thì nó đã cắn tới.

Ngay trong lúc Mộng Vân sắp đi đời nhà ma thì bất ngờ một ngọn giáo màu đen không biết từ đâu xuất hiện đâm xuyên qua đầu con sinh vật kia, đóng đinh nó trên mặt đất. Có điều bóng đen này vẫn kịp dùng trảo phải cào bị thương Mộng Vân.

“ Á...”

Một tiếng rên đau đớn của Mộng Vân vang lên, móng vuốt của bóng đen kia cắt qua một vết thương thật dài trên tay phải của nàng, vết thương sâu đến nỗi nhìn thấy tận xương, xung quanh miệng vết thương thì đang nhanh chóng thối rữa.

.....

Trong lúc những người khác đang quan tâm Mộng Vân thì Xuân Đức lại nhìn về phía bóng đen kia, lúc này hắn mới nhìn rõ bóng đen kia là cái gì, bóng đen kia là một con sinh vật đen đúa thân thể giống như loại thằn lằn, tứ chi rất dài, có móng vuốt cũng rất dài, có một cái đầu giống như loài ếch cùng với một hàm răng toàn răng là răng.

Cũng vào lúc này thân ảnh của Bóng Ảnh cũng hiện ra, hắn đứng bên con sinh vật quái dị kia, nhìn thấy bị một giáo đâm xuyên đầu mà vẫn không chết thì Bóng Ảnh cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Hắn hướng về phía Xuân Đức nói:

“ Đại ca, người nhìn xem thứ này là cái quỷ gì vậy, bị một giáo của đệ xuyên qua vẫn không chết.”

Xuân Đức lúc này cũng đi qua bên ngay nhìn xem cho rõ, nhìn thấy con sinh vật đen đúa kia đang điên cuồng giãy dụa sau một lúc lâu thì không khỏi kinh ngạc. Nhưng sau giây ngỡ ngàng thì Xuân Đức liền ồ lên.

“ Cái thứ này vậy mà không phải sinh vật bình thường mà lại là từ vô số linh hồn ngưng tụ lại mà thành, lão nhị người nhìn, nó sắp không chống đỡ nổi rồi.”

Xuân Đức vừa dứt lời thì cả con sinh vật quái dị kia liền bị ngọn giáo bóng tối của Bóng Ảnh hút vào bên trong, trong nháy mắt khí tức của ngọn

giáo bóng tối lại gia tăng lên một ít.

Bóng Ánh cầm lên ngọn giáo bóng tối, cảm nhận một chút thì vui vẻ nói:

“ Quả như đại ca nói, cái thứ này mà lại chứa trên trăm vạn hồn phách bị nguyên rửa ngưng tụ mà thành. Quả là thứ tốt à, không biết nơi này còn nhiều đồ vật như thế này nữa không? Nếu mà còn nhiều thì bản mệnh bảo vật của đề rất có thể đạt đến trạng thái hoàn mỹ nhất.”

Xuân Đức nở nụ cười tà nói:

“ Chắc chắn là sẽ còn, hơn nữa sẽ không ít. Nhìn nơi đây một cái là có thể nhìn ra mà. Đề ca nói cho hai tên kia một cái, đề cho hai đứa nó giúp đề tìm kiếm đám này.”

Bóng Ánh nghe vậy thì cười hắc hắc, sau đó lại một lần nữa ẩn vào bên trong bóng tối. Cũng vào lúc này, Xuân Đức liền truyền âm cho hai người Long Sát cùng Nguyên Ma. Hắn vừa truyền âm xong thì liền đã nhận được phản hồi từ hai người:

“ Đại ca yên tâm, bọn đệ biết nên làm thế nào.”

Sau khi nhận được truyền âm của Xuân Đức thì hai người Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này liền nghiền nát tất cả những thứ gì ở trên đường đi để tìm đám Quỷ Cây kia.

Sau khi làm xong mọi việc thì Xuân Đức lúc này mới nhớ ra là bản thân cũng cần quan tâm đội viên của mình một chút, hắn nhìn qua Mộng Vân hỏi thăm:

“ Còn sống không?”

Mộng Vân đang được mấy người khác chăm sóc, nghe được lời quan tâm của Xuân Đức thì tí nữa ói máu, mấy người khác khóc miệng cũng khẽ giật giật.

Xuân Đức lúc này ngồi xuống nhìn vết thương Mộng Vân, thấy vết thương đang nhanh chóng hoại tử thì hấn khẽ cau mày.

Nâng lên hai ngón tay, từ đầu ngón tay phụt ra một luồng ánh sáng tím, trước con mắt kinh ngạc của mọi người Xuân Đức hạ tay xuống, chém rụng nguyên cánh tay đang bị thương của Mộng Vân.

Mộng Vân không có chuẩn bị tâm lý từ trước, bất ngờ bị chém rớt một cánh tay thì nàng liền kêu lên một tiếng đau đớn:

“ Á, đau quá. Người.. Người sao lại chặt đứt cánh tay của ta.”

Xuân Đức nhìn Mộng Vân đang nước mắt ngấn, nước mắt dài thì không khỏi xem thường nói:

“ Mất có cánh tay thôi mà, làm gì kêu khóc như sắp chết vậy. Từ từ sau này rồi cũng sẽ tái sinh lại thôi, có cần kêu như vậy không. Không cắt đi chẳng lẽ để cứ để như vậy.”

Thấy Xuân Đức đáp lại lạnh lùng cùng thái độ xem thường như vậy thì Mộng Vân có chút không phục nói:

“ Nhưng người cũng nên nói trước cho ta biết trước mà chuẩn bị chứ, người cứ thử bị mất một cánh tay xem có kêu không.”

Liếc xéo Mộng Vân một cái, Xuân Đức lúc này lại nhìn xuống đùi của nàng ta, Mộng Vân thấy hấn nhìn xuống chân mình thì vội kêu lên:

“ Nơi đó ta không có bị thương chỉ là bị dính máu lên mà thôi, người đừng có làm bậy.”

Xuân Đức khẽ “ ồ” lên một tiếng, sau đó cười nói:

“ Ta nghĩ chân cô cũng bị thương nên đang tính cắt giùm cho, nếu không bị sao thì thôi.”

Mộng Vân nghe thế thì hai mắt mở lớn, tức giận nhìn Xuân Đức.

Bốn người khác ở bên cạnh nhìn thấy một màn như vậy thì cũng không khỏi đổ mồ hôi lạnh, trong lòng thầm thề sau này bản thân có bị thương cũng nhất định không để cho Xuân Đức trị thương, bằng không trên người lại sẽ thiếu đi một vài bộ phận.

Xuân Đức lúc này đứng dậy nhìn Mộng Vân nói:

“ Được rồi, cũng đứng có mà tròng mắt lên nhìn ta. Chẳng lẽ cô lại muốn một chút nho nhỏ trừng phạt nữa sao?”

Nghe Xuân Đức đe dọa thì Mộng Vân lập tức cúi đầu, không dám nhìn hẳn nữa nhưng trong lòng nàng lúc này thì đang chửi bới Xuân Đức máu chó sói đầu.

Nhếch môi cười tà, Xuân Đức dùng một tay xoa đầu Mộng Vân ôn hòa nói:

“ Rất ngoan, bây giờ chúng ta vẫn phải tiếp tục lên đường, người bị thương rồi nên sau này đi gần ta một chút, ta sẽ bảo vệ người. Được rồi, đứng dậy đi.”

Vừa nói thì Xuân Đức liền đưa tay phải ra, Mộng Vân thấy hẳn đưa ra thì cũng không có làm cao, nàng lúc này nắm lấy sau đó đứng dậy.

Tiếp theo sau mọi người lại một lần nữa đi sâu vào bên trong khu rừng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1090: Nhiệm Vụ Số 4 - Mộc Lâm Huyền Thế Đồ (2)

- ---o0o---

Một giờ đi qua....

Ba giờ đi qua....

Sau giờ đi qua....

Một ngày đi qua....

Năm ngày đi qua...

Đi qua năm ngày tìm kiếm, Xuân Đức cùng với những người khác đã thăm dò từng tấc đất bên trong cánh rừng chết kia thì cuối cùng nhóm người Xuân Đức cũng đã phát hiện được một điểm khả nghi.

Lúc này đây Xuân Đức cùng với năm người khác đang đứng bên cạnh một bờ hồ nằm ở bên dưới lòng đất của cánh rừng chết, cái hồ này không lớn lắm, khoảng vài dặm vuông, nước bên trong hồ đen xì một màu phát ra mùi tanh tưởi khủng khiếp, không may hít một hơi liền cảm giác muốn nôn tất cả ra ngoài.

Chính giữa hồ lúc này đang trôi nổi một cái hộp gỗ, hộp gỗ kia không lớn chỉ bằng lòng bàn tay đang phát ra ánh sáng màu vàng nhạt. Tuy chỉ phát ra ánh sáng rất yếu ớt nhưng ở thế giới chỉ toàn màu đen này lại vô cùng bắt mắt.

Nhìn chiếc hộp đang ở giữa hồ Xuân Đức hơi nhúu mày lại, hắn cảm thấy cái hồ này có một thứ gì đó rất khó chơi, nhìn vào không nơi hư không Xuân Đức nói:

“ Bóng Ảnh, đệ thử thăm dò một chút cái hồ này xem thế nào.”

Bóng Ảnh đang ở phụ cận nghe vậy thì liền tách ra một phân thân, phân thân kia hóa thành một con dơi ác quỷ hướng thẳng phía cái hộp đang ở giữa hồ mà lao đến.

Một đường bay đến cái hộp con dơi ác quỷ không gặp phải bất kỳ một ngăn cản nào cả, mặt nước hồ vẫn phẳng lặng như vậy,

Sau khi con dơi ác quỷ bay đến gần cái hộp thì một ngụm nuốt nó vào bên trong sau đó bay quay về.

Không qua bao lâu thì con dơi ác quỷ liền quay trở về bên cạnh Bóng Ảnh, chiếc hộp kia lúc này cũng rơi vào trong tay hắn. Cầm trong tay hộp quý nhưng Bóng Ảnh không vội mở ra mà nhìn qua bên Xuân Đức xin ý kiến.

Xuân Đức nhẹ gật đầu. Được hắn đồng ý thì lúc này Bóng Ảnh mới mở chiếc hộp kia ra, ở bên trong cái hộp chẳng có gì khác ngoài một khối đá. Bên trên khối đá kia ghi lại một loại ngôn ngữ vô cùng cổ xưa.

Nhưng còn chưa kịp để cho mọi người tìm hiểu cổ ngữ kia có nội dung gì thì cái hồ nước đang yên bình bên cạnh lúc này bỗng dung sôi lên.

Theo bản năng của mình, ngay khi cái hồ vừa có dị tượng thì Xuân Đức liền ôm lấy Mộng Vận sau đó gấp giọng nói:

“ Chạy.”

Chỉ nói đúng một từ, sau đó hắn liền dùng tốc độ thật nhanh chạy ra bên ngoài, chạy khỏi nơi địa cung nơi đây. Những người khác tuy chỉ đi theo Xuân Đức vài ngày nhưng cũng đã học được tác phong của Xuân Đức, chỉ cần thấy không ổn trước hết cứ chạy đã sau đó thì tính sau.

Ngay khi bọn họ đang chạy ra ngoài thì cả địa cung nơi này bắt đầu có dấu hiệu sụp đổ, mặt đất tự dưng rung lắc mãnh liệt, đất đá từ phía bên trên lúc này cũng rớt xuống từng mảng lớn.

Nhất là từ cái hồ nước đen ngòm lúc trước, bây giờ bỗng dưng sôi trào lên vô cùng mãnh liệt, từ bên trong hồ bắt đầu đi ra vô số kỵ binh không đầu những kỵ binh không đầu kia ngay khi đi ra khỏi bờ hồ thì liền thúc ngựa đuổi theo đám người Xuân Đức.

“ Hí hí hí...”

“ Âm âm...”

“ Khếch khếch...”

Tiếng ngựa hí, tiếng đất đá sụp đổ, tiếng cười ma quái từ những kỵ binh không đầu vang vọng khắp cả địa cung.

Đang chạy ở phía trước đám người Xuân Đức, lúc này nghe được âm thanh ma quái kia thì cũng không khỏi dựng lông tơ, cũng vì thế mà tốc độ của bọn họ cũng nhanh hơn một phần.

.....

“ Vèo vèo vèo...”

Sau vài phút cấp tốc bỏ chạy thì cuối cùng sáu người cũng đã chạy lên được phía trên mặt đất.

Ngay khi chạy thoát khỏi địa cung thì Xuân Đức cùng với năm người khác không có tiếp tục bỏ chạy nữa mà dừng lại cấp tốc bố trí ra một cái trận pháp tạm thời. Có được Lê Dĩnh cùng Tiểu Phúc là hai trận sư cấp cao, thêm vào Xuân Đức nữa, ba người trong nháy mắt liền đã bố trí xong một cái trận pháp khôn địch.

Nếu như đánh không lại thì bọn họ cũng sẽ nhờ trận pháp kéo dài thời gian mà bỏ chạy.

Cùng với đó hai người Long Sát cùng Nguyên Ma cũng được gọi ra để phục kích đám sinh vật đang đuổi theo phía sau.

Đang đứng bên cạnh Xuân Đức, Bóng Ảnh có phần kích động nói:

“Đại ca, đám kia hình như tất cả đều là do vô số oan hồn ngưng tụ mà thành, nếu như có thể thôn phệ hết bọn chúng thì lần này xem như có lời.”

Xuân Đức lúc này liếm môi nói:

“Không phải vậy thì vì sao chạy ra ngoài này ca không có chạy tiếp mà dừng lại nơi đây phục kích đám kia. Mà ba người bọn đệ có thể tiếp tục thôn phệ được chưa?”

Bóng Ảnh nói:

“Được đại ca.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“Vậy thì tốt, chuẩn bị giết.”

Xuân Đức vừa dứt lời thì mặt đất gần cửa địa cung bắt đầu rung mạnh, cùng lúc đó vô số âm thanh ma quái truyền ra, nghe được âm thanh ma quái

kia thì năm người Mộng Vân, Mộng Tước, Dương Vũ, Tiểu Phúc, Lê Đình sắc mặt đều trắng bệch.

Xuân Đức nhìn qua năm người nói: “ Phong bế cảm giác lại, các người chỉ cần duy trì trận pháp việc còn lại để ta lo.”

Năm người kia nghe hắn nói thì đều gật đầu, sau đó làm theo lời hắn dặn.

.....

Cũng không cần chờ đợi bao lâu thì liền có một đoàn Kỵ Sĩ Ma 7 con đi thông qua cửa địa cung đi ra bên ngoài, đi vào bên trong khốn trận mà Xuân Đức đã bố trí trước đó.

Nhìn thấy bảy con Kỵ Sĩ Ma xuất hiện Xuân Đức liền nói:

“ Giết.”

Ngay khi hắn vừa nói thì Long Sát cùng Nguyên Ma đều tiến lên phía trước vây lấy bảy con Kỵ Sĩ Ma.

Bảy con Kỵ Sĩ Ma thấy vậy thì liền gầm lên, sau đó dùng tốc độ như thuấn di đâm thẳng vào hai người Long Sát cùng Nguyên Ma.

“ Đùng đùng đùng...”

“ Á á ...”

Nhưng điều bất ngờ xảy ra, khi bảy con Kỵ Sĩ Ma đánh lên người Long Sát cùng Nguyên Ma thì lập tức khiến cho hai tên này hét thảm. Cùng lúc đó từ trên người bảy con Kỵ Sĩ Ma bốc lên một tầng hắc diễm, hắc diễm kia truyền qua cây thương bọn chúng đang cầm đốt cháy hai người Long Sát cùng Nguyên Ma

“ Thần hựu trạng thái bị phá giải, linh hồn hao tổn.” Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì trong lòng không khỏi cả kinh.

Hắn cùng với Bóng Ảnh không hẹn mà cùng lúc xuất thủ, cả hai đồng thời dùng tốc độ nhanh nhất phóng về bảy tên Kỵ Sĩ Ma đang bị hai người Long Sát cùng Nguyên Ma kiềm chế.

Lần này Xuân Đức cũng không dùng Quỷ Kiếm mà chuyển qua dùng Mộng Mị Ma Trảo, cả người hắn lúc này bốc lên ngọn lửa màu tím yêu dị. Ngay khi xuất hiện bên cạnh một tên Kỵ Sĩ Ma thì hắn liền nhắm vào ngực tên kia mà đâm vào.

“ Phập.”

Ngay lập tức lồng ngực tên kia bị đánh xuyên, cùng lúc đó cả người tên Kỵ Sĩ Ma cũng bốc lên ngọn lửa màu tím, trong nháy mắt cả người con Kỵ Sĩ Ma vụn vụn, vô số oán chú từ bên trong nó lúc này điên cuồng thoát ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1091: Nhiệm Vụ Số 4 - Mộc Lâm Huyền Thế Đồ (3)

Nhìn thấy một màn này thì sắc mặt Xuân Đức liền biến đổi, cảm thấy không ổn lúc này hắn gấp giọng nói:

“Thứ chết tiệt này không phải linh hồn cô đọng, lập tức rút lui.”

Xuân Đức vung tay lên, một đoàn lửa tím liền xuất hiện thiêu đốt nơi đây, mấy con Kỳ Sĩ Ma bị lửa linh hồn thiêu đốt trong nháy mắt liền bị đốt cháy thành vô số khói đen.

Ngay sau đó Xuân Đức liền chạy tới bên cạnh Mộng Vân, mạnh mẽ kéo nàng ta ra khỏi trận pháp sau đó dùng hết tốc độ bỏ chạy.

Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này cũng không một chút chậm trễ, cả ba đồng thời thoát ra khỏi trận pháp kéo mấy người Mộng Tước, Lệ Dĩnh, Dương Vũ, Tiêu Phúc theo cùng sau đó bám theo Xuân Đức.

Tốc độ của cả ba người đều không thua kém Xuân Đức nên sau một lúc liền đã bắt kịp hắn, đang lúc chạy trốn Bóng Ảnh hỏi:

“Đại ca, thứ kia là gì mà lại khiến đại ca e ngại như vậy?”

Xuân Đức vừa cực tốt bỏ chạy vừa nói:

“Cũng không hẳn là ca e ngại bọn chúng, quan trọng là chúng ta có giết đám kia cũng không thu được cái gì, ngược lại còn dính thêm một đồng

phiên toái.”

Gật gật đầu, Bóng Ảnh nói:

“ Hóa ra là như vậy, bây giờ chúng ta đi đâu đây đại ca.”

Xuân Đức không cần suy nghĩ liền nói:

“ Trước hết cứ chạy ra nơi này đi cái đã, sau đó lại tính.”

Tiếp sau đó cả nhóm người lại tiếp tục gia tốc chạy khỏi khu rừng nơi đây.

Có được trận pháp cùng lửa linh hồn ở trước cửa hang động ngăn cản, đám Ma Kỵ trong lúc nhất thời không thể đi ra ngoài, đợi khi bọn chúng có thể thông qua trận pháp cùng lửa linh hồn thì nhóm người Xuân Đức đã chạy ra khỏi khu rừng chết.

- --o0o---

Sau khi chạy ra khỏi khu rừng chết thì Xuân Đức cùng với chiến đội của bản thân vẫn tiếp tục duy trì tốc độ chạy về phía Tây Bắc của Hắc Mộc Lâm, mãi cho đến khi chắc chắn là những thứ đáng ghét kia không có đuổi theo thì Xuân Đức lúc này mới giảm lại tốc độ phi hành.

Có thời gian, Xuân Đức lúc này mới ẩ cái khối đá mà ghi lại toàn cổ văn bên trên ra quan sát.

Nhưng hần quan sát một lúc thì cũng không hiểu bên trên cục đá này ghi lại là cái gì, đến ngay cả hệ thống phụ trợ cũng không có lưu trữ thông tin về loại văn tự, lúc này Xuân Đức mới nhìn qua Mộng Vân đang bị hần ôm như ôm bao tải hỏi:

“ Mộng Vân, cô có biết những văn tự cổ này không?”

Mộng Vân hơi thở có chút gấp gáp nói:

“ Người trước hết có thể thả ta ra được sao?”

Xuân Đức lúc này mới nhớ lúc này đã chạy thoát khỏi phiền toái rồi cũng không cần ôm cô nàng bỏ chạy nữa, tuy trong gần một tuần này Mộng Vân có bị thương thêm vài chỗ nhưng cũng không có nghiêm trọng vẫn có thể di chuyển bình thường không cần hẳn giúp đỡ.

Nghĩ vậy Xuân Đức liền thả Mộng Vân ra.

“ Bịch...”

Mộng Vân lập tức môi hôn đất, may mà lúc này đang đứng trên bãi cỏ bằng không lại có việc không may xảy ra rồi. Nhìn thấy cô nàng này vậy mà ngốc đến mức để bản thân bị ngã sấp thì Xuân Đức không khỏi cười nói:

“ Đần cũng để cho người khác đần với chứ, đần hết cả phần thiên hạ rồi, hộ thể tiên khí đâu mà không sử dụng, hay đạo này thích tự ngược quen rồi.”

Mộng Vân sau khi hôn đất mẹ lúc này vừa bò lên, nghe được Xuân Đức châm chọc thì không khỏi tức giận nói:

“ Người mới đần, người không thấy tình trạng của ta lúc này sao mà còn hỏi.”

Thấy cô nàng này lại dám chửi mình thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc, hẳn nghiêng đầu nhìn Mộng Vân nói:

“ Lại còn dám chửi ta, chẳng lẽ cô không sợ ta...”

Xuân Đức còn chưa nói hết câu thì Mộng Vân đã vừa rơm rớm nước mắt vừa nói:

“ Người thích làm gì mặc người, ta ở đây người muốn làm gì cứ làm đi.”

Nói xong thì nàng ta quay đầu qua một bên, bộ dạng cho Xuân Đức muốn làm gì thì làm. Biểu hiện như vậy khiến cho không những Xuân Đức sửng sốt mà tất cả những người khác đều sửng sốt.

Xuân Đức lúc này tiến lại gần, dùng tay sờ trán Mộng Vân kỳ quái nói:

“ Cũng không nóng chứng tỏ không bị ốm đau, vì sao hôm nay biểu hiện lạ vậy, chắc lẽ lúc này oán chú nhập thể.”

Nghĩ đến Mộng Vân đang bị oán chú ảnh hưởng thì Xuân Đức không khỏi xé một bên áo của nàng ta ra xem.

“ Xoẹt..”

Tiếng vải rách vang lên, cùng lúc đó một bên ngực của Mộng Vân liền lộ ra. Bốn người Lê Đình, Mộng Tước, Dương Vũ, Tiêu Phúc đều cả kinh. Đến ngay cả Mộng Vân lúc này cũng hoảng sợ.

“ Người... Người định làm gì.”

Xuân Đức không có để ý đến lời nói của Mộng Vân, hẳn lúc này đang chú ý đến một điểm đỏ trên ngực của nàng ta. Nhìn thấy điểm đỏ này thì Xuân Đức không khỏi cau mày lại:

“ Biết ngay mà, Liệt Tâm Oán Chú. Hối làm sao tự dung lại khác thường như vậy.”

Xuân Đức lúc này nâng hai ngón tay lên, một đoàn ngọn lửa màu tím xuất hiện, sau đó hắn điểm vào điểm đỏ trên ngực của Mộng Vân.

“ Á á á”

Ngay lập tức hai tiếng hét thê lương vang lên, một tiếng hét là của Mộng Vân phát ra, một cái khác là của Chú Linh phát ra, ngay khi hai ngón tay của Xuân Đức điểm lên ngực trái của Mộng Vân thì trong người nàng ta liên tục bay ra bảy bóng trắng. Bảy bóng trắng kia dùng tốc độ nhanh nhất bay đến Tiêu Phúc gần đó.

Có điều khi hai bóng còn chưa bay đến nơi thì liền đã bị một bàn tay đen như mực bắt lại, cũng lúc này giọng nói của Bóng Ảnh vang lên.

“ Hóa ra là bảy tên các ngươi, hỏi sao lúc trước không thấy tâm u hồn đầu, hóa ra là các ngươi ẩn nấp vào người của tiểu cô nương kia. Hắc hắc.”

Vừa nói Bóng Ảnh vừa bỏ bảy bóng trắng kia vào trong miệng sao đó một ngụm nuốt xuống, tiếng kêu thét của bảy bóng trắng lập tức im bật.

Đám người Mộng Tước, Lệ Dĩnh, Tiêu Phúc, Dương Vũ nhìn thấy bảy bóng trắng bay ra khỏi người của Mộng Vân thì đều cả kinh, lại nghe Bóng Ảnh nói thì bọn họ cũng đã lờ mờ đoán ra được cái gì đó.

Mộng Tước lúc này chạy đến bên cạnh Xuân Đức nhìn Mộng Vân đang hôn mê thì lo lắng nói:

“ Đội trưởng, tỷ tỷ ta không sao chứ?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Không sao cả, có ta ra tay làm sao có việc gì, oán chú nhập thể thời gian không lâu chỉ bị tổn hao một chút sinh mệnh cùng hồn phách mà thôi, cùng lắm sau này chỉ thành phế nhanh chứ không thể chết được.”

Những người khác nghe vậy thì đều im lặng, trên mặt người nào người nấy cũng lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, bọn họ cảm thấy Xuân Đức cũng thật là, ai đời an ủi người khác lại nói như vậy.

Không quan tâm đến biểu cảm của người khác, Xuân Đức lúc này chỉnh sửa lại quần áo cho Mộng Vân sau đó cõng nàng ta trên lưng.

“ Đi thôi, trước hết tìm nơi nào đó nghỉ lại, khôi phục vài ngày sau đó lại tiếp tục lên đường.”

Nhưng ngay vào lúc này Xuân Đức lại cau mày lại, hẩn nhìn về cây đại thụ phía trước không xa, tay hẩn khẽ run lên một cái, một cây độc mâu được hình thành, Xuân Đức khẽ vẫy tay một cái.

Độc mâu hóa thành vệt sáng đâm thẳng đến gốc đại thụ cách đó không xa.

“ Ầm.”

Thanh độc mâu nổ tung, sức mạnh của vụ nổ lập tức phá hủy mọi thứ trong phạm vi 50 mét quanh đó, cây đại thụ kia cũng bị tạc cho nát vụn, độc khí cũng nhờ vụ nổ mà lan ra khắp nơi, đi đến đâu mọi thứ đều bị hủy diệt. Thoáng cái phạm vi vài dặm quanh cây đại thụ lúc này biến thành một mảnh tử địa.

Nhưng vào lúc này ở một địa phương khác, từ từ hiện ra 3 thân ảnh. Ba thân ảnh này cũng không phải là người mà là ba con Quỷ Long Nhân, ba con Quỷ Long Nhân này rất khác biệt, con nào cũng có 2 sừng trên đầu.

Xuân Đức nhìn thấy ba con Quỷ Long Nhân này thì ánh mắt không khỏi híp lại, hẩn cảm thấy đối phương rất mạnh, mạnh hơn rất nhiều so với cái đám lâu la mà hẩn giết trước kia.

Trong lúc Xuân Đức đánh giá ba con Quỷ Long Nhân này thì ba tên kia cũng đánh giá hắn, nhìn thấy Xuân Đức cùng với những người khác bộ dạng chật vật thì một con Quỷ Long Nhân trong đó liếm môi nói:

“ Đám ngu xuẩn này vậy mà chạy vào Vong Hồn Lâm, nhìn bộ dạng của bọn chúng hẳn là ăn không ít đau khổ, nhân cơ hội này giết bọn chúng, giết xong mấy tên này thì ba người bọn ta liền có thể đi lên tầng 5 rồi.”

Một con Quỷ Long Nhân khác cũng liếm liếm môi nói:

“ Nhiệm vụ lần này không ngờ đơn giản như vậy, chỉ cần giết đám tép riu này liền có thể đi lên tầng 5, không những thế còn nhận được ban thưởng vô cùng lớn.”

Xuân Đức nhìn thấy ba con Quỷ Long Nhân nhìn bản thân với ánh mắt say đắm như thấy thức ăn mỹ vị thì liền nhếch môi lên cười, mặc dù chẳng biết đám này đang nói cái gì nhưng hắn có thể khẳng định mấy tên này không có ý tốt.

“ Giết bọn chúng.”--- Xuân Đức lạnh lẽo nói.

Hắn vừa dứt lời thì Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma lập tức xông lên, bốn người Mộng Tước, Dương Vũ, Lê Dĩnh, Tiêu Phúc cũng đồng thời theo sau. Duy chỉ có Xuân Đức là lui về phía sau.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1092: Nhiệm Vụ Số 4 - Thực Lực Chân Thực Của Ba Đại Ma Đầu Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma

“ Ầm ầm ầm....”

“ Đùng đùng đùng...”

“ Rầm rầm rầm rầm ...”

Trong nháy mắt trận chiến liền đã nổ ra, Bóng Ảnh lựa chọn cho mình một địch thủ, hai người Long Sát cùng Nguyên Ma mỗi người lựa chọn cho mình một đối thủ, còn về bốn người khác thì phân ra làm 2 tổ đội nhỏ hiệp chợ Long Sát cùng Nguyên Ma.

Song phương vừa giao chiến đã vô cùng kịch liệt, mới vừa giao chiến liền đã là sinh tử quyết đấu chứ không phải loại thăm dò đối phương gì cả. Có sát chiêu gì thì lập tức sử dụng, khiến cho đối phương không kịp trở tay.

Xuân Đức đứng ở bên ngoài, vừa bảo vệ Mộng Vân vừa quan sát trận chiến nơi xa, nhìn thấy Bóng Ảnh cùng một con Quỷ Long Nhân hai sừng thì không khỏi tặc lưỡi.

Xuân Đức lúc này vượt cằm khẽ nói:

“ Đáng tiếc là không có cái gì ghi lại hình ảnh này, nếu có thì tốt biết mấy, ghi lại trận chiến này sau về dưới trung thiên cũng có cái làm quà cho đám người Tuyết Anh, Tà Long rồi.”

Ngay lúc Xuân Đức đang tiếc nuôi thì đột biến diễn ra, ba con Quỷ Long Nhân hai sừng lúc này đồng thời gầm lên.

“ Gào gào gào...”

Từ bên trong cơ thể bọn chúng bộc phát ra luồng ánh sáng đỏ như máu, ánh sáng màu đỏ kia không ngờ trong nháy mắt lại có thể đẩy lùi bọn người Bóng Ảnh ra xa xa, cũng vào lúc này hình thể của mấy con Quỷ Long Nhân hai sừng bắt đầu biến đổi mạnh.

Toàn thân cơ bắp nổi lên, hình thể thoảng cái tăng ba bốn lần, mấy cái móng vuốt cũng dài ra không ít, khí tức trên người bọn hắn cũng gia tăng lên cực nhanh.

Có điều đám người Bóng Ảnh cũng không phải người ngu, đâu dại gì để đối phương có thời gian để hoàn toàn biến đổi, nhân lúc đối phương còn chưa biến đổi xong thì liền đã tấn công.

Bóng Ảnh lúc này tụ lực vào ngọn giáo sau đó nhằm thẳng đầu tên Quỷ Long Nhân hai sừng mà ném.

“ Xoẹt...”

Ngọn giáo hóa thành luồng ánh sáng màu đen vọt thẳng đến đầu con Quỷ Long Nhân hai sừng. Cùng lúc này thân ảnh của Bóng Ảnh cũng biến mất.

Nhìn thấy ngọn giáo bóng tối mang theo sức mạnh tịch diệt phi đến thì con Quỷ Long Nhân hai sừng cười gằn.

“ Quá yếu.”

Vào lúc này từ hai cái sừng trên đầu nó cũng phóng ra một luồng ánh sáng đỏ bắn đến ngọn giáo bóng tối.

“ Âm...”

Hai bên va chạm nhau hình thành luồng sóng khí hai màu càn quét phương viên mấy vạn dặm, mặt đất phía bên dưới bị cày nát, vô số cây cối bị ép thành phấn vụn hai trận chiến khác ở bên cạnh cũng vì vậy mà ảnh hưởng.

Bốn người Dương Vũ vị luồng sóng khí kia quét chúng thì liền bị thương nặng, cả đám sắc mặt trắng bệch, lão đảo lui về phía sau.

Ngay lúc con Quỷ Long Nhân hai sừng đặc ý thì Bóng Ảnh lại bất ngờ xuất hiện phía sau nó, hai ma trảo mạnh mẽ đâm xuyên vào ngực con Quỷ Long Nhân hai sừng.

“ Phập phập..”

Hai âm thanh xuyên phá da thịt vang lên, cùng lúc đó Bóng Ảnh cười gằn nói:

“ Con thần lằn chết tiệt, xem ngươi còn đặc ý nữa không. Nãy giờ chỉ là chơi đùa với con thần lằn 2 sừng nhà ngươi một chút mà thôi lại còn nghĩ ta sợ ngươi.”

Nhìn hai ma trảo xuyên ngực mình đang nhanh chóng rút đi sinh mệnh của bản thân, con Quỷ Long Nhân hai sừng lúc này không kinh sợ mà còn cười lạnh, bất ngờ đầu của tên này xoay ngược 180 độ, quay lại phía sau, hai tay hắn cũng đồng thời đâm vào bên trong ngực của Bóng Ảnh.

“ Hừ, còn chưa biết ai chết.”

Sau khi hừ lạnh một tiếng thì tên này cố gắng dùng lực để xé nát Bóng Ảnh ra, thân thể của Bóng Ảnh bị cự lực khổng lồ tác động lúc này cũng bắt đầu có dấu hiệu không chịu được mà bắt đầu rạn vỡ.

Còn chưa hết, con Quỷ Long Nhân hai sừng không những muốn xé nát Bóng Ảnh mà nó còn há miệng phun ra một đoàn sương mù màu đen, sương mù kia lập tức dính lên mặt của Bóng Ảnh, trong nháy mắt cả khuôn mặt của Bóng Ảnh bị ăn mòn lỗ đổ, lớp mặt nạ da người mà Xuân Đức làm cho Bóng Ảnh cũng bị hủy mất, lộ ra chân diện mục thực sự của hắn.

Diện mạo của Bóng Ảnh lúc này quả thực quá mức dọa người, đến cả con Quỷ Long Nhân hai sừng đang giao chiến với Bóng Ảnh khi nhìn thấy diện mạo của hắn mà cũng phải sững người lại.

Một khuôn mặt đen xì không có ngũ quan, chỉ có một con mắt to đỏ lờm ở giữa trán, một cái miệng rộng chiếm nguyên nửa cái mặt, cùng một hàm răng nhọn mọc chìa ra cả bên ngoài.

“Thứ súc sinh, ngươi làm ta tức giận.”

Cái cổ của Bóng Ảnh bỗng dài ra cái miệng hắn há lớn lộ ra hàm răng chi chít, bên trong là dịch nhờn lênh láng. Bóng Ảnh lúc này đóp về phía đầu con Quỷ Long Nhân hai sừng.

“Phập.”

Cả cái đầu của con Quỷ Long Nhân hai sừng bị Bóng Ảnh cắn đứt gọn, máu tươi từ cái cổ không đầu phun ra như suối.

“Phập phập...”

“Ngoàm ngoàm...”

“ Rắc rắc...”

Bóng Ảnh như con Ác Quỷ điên cuồng cắn xé từng bộ phận của con Quỷ Long Nhân hai sừng, tiếng da thịt xé nát, tiếng xương cốt vỡ vụn, tiếng nhai nuốt của Bóng Ảnh hình thành một loại giai điệu chết chóc.

Cùng với lúc Bóng Ảnh nhai nuốt địch nhân thì những vết thương trên người hắn cũng cấp tốc lành lại, không qua mấy cái hô hấp thì lại hoàn hảo như lúc ban đầu, duy chỉ có khuôn mặt là không thể khôi phục, do mất đi mặt nạ sống nên diện mạo của Bóng Ảnh lúc này dữ tợn cực kỳ.

Khí tức trên người của Bóng Ảnh lúc này cũng cực kỳ đáng sợ, đáng sợ đến mức mà hai con Quỷ Long Nhân hai sừng khác lúc này cảm nhận được cũng phải run lên, bọn nó điên cuồng công kích hai người Long Sát cùng Nguyên Ma nhằm mục đích bỏ chạy.

Đứng bên ngoài nhìn thấy mọi việc Xuân Đức lúc này cũng đã có một cánh nhận xét về Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ. Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ mà không có bảo vật lợi hại thì một mình Bóng Ảnh cũng đủ giết một đám rồi, vốn tưởng rằng Hằng Vương Tiên Cảnh rất đáng sợ nhưng trên thực tế cũng không có đáng sợ lắm.

Nhìn Bóng Ảnh, Xuân Đức lạnh nhạt nói:

“ Giết bọn chúng đi lão nhị, đám này đã hết giá trị nghiên cứu.”

“ Rõ, lão đại.”--- Bóng Ảnh lên tiếng đáp.

Ngay sau đó, Bóng Ảnh cùng với hai người Long Sát và Nguyên Ma bắt đầu toàn lực ra tay, có được Long Sát cùng Nguyên Ma là hai tấm khiên thịt che chắn cùng dây dưa địch nhân, Bóng Ảnh chỉ có việc đứng bên ngoài tấn công.

Hai con Quỷ Long Nhân hai sừng lúc này lâm vào hạ phong tuyệt đối, chạy không thoát mà đứng lại chỉ có chết.

Bỗng nhiên cả hai tên này đồng thời phình lớn cơ thể, khí tức cuồng bạo từ bên trong bọn chúng bộc phát.

“ Phập.. Bụp..”

Biết hai tên này đang có ý định làm gì, Bóng Ảnh liền dùng ngọn giáo bóng tối xử ném thẳng về phía đầu một con Quỷ Long Nhân hai sừng, do hai tên kia đang muốn tự bạo nên khả năng phòng thủ giảm mạnh đơn giản bị ngọn giáo của Bóng Ảnh xuyên qua đầu chết ngay tại chỗ.

Nhưng một tên khác lúc này cũng lại đã hoàn thành quá trình tự bạo.

“ Âm...”

Một tiếng nổ lớn trầm đục vang lên. Ngay khi tên này tự bạo thì Bóng Ảnh đã lùi ra xa, về phần hai người Long Sát cùng Nguyên Ma thì biến về bản thể sau đó kết hợp với nhau bao tên kia vào bên trong.

Vụ tự bạo của con Quỷ Long Nhân hai sừng cũng giống như ném một quả lựu đạn xuống lòng hồ vậy, ngoại trừ một ít bọt khí cùng một tiếng nổ lớn trầm đục ra thì chẳng còn gì khác.

Về phần hai người Long Sát cùng Nguyên Ma thì chẳng sút mẻ gì cả, chẳng qua là chỉ tiêu hao một chút tinh hồn mà thôi, khí tức có suy yếu đi một chút.

Cả quá trình nói thì dài nhưng trên thực tế cũng dài thật, gần mấy tiếng đồng hồ chỉ có đánh đánh chém chém, vì đứng ở bên ngoài nên Xuân Đức ngoài thấy đẹp mắt ra thì chẳng thấy gì khác.

Về phần bốn người khác thì lúc này đã sớm đứng góc ở một bên rồi, đám kia miệng thì chảy máu mà cứ há miệng ra, nhìn đến mà buồn cười.

Sau khi giải quyết xong ba con Quỷ Long Nhân hai sừng thì Bóng Ảnh cùng với hai người Nguyên Ma cùng Long Sát đều quay về bên cạnh Xuân Đức.

Vừa về đến bên cạnh Xuân Đức, Bóng Ảnh liền hỏi:

“Đại ca còn cái mặt nạ da người nào không cho đệ xin một cái, cái kia hư rồi.”

Xuân Đức nhún vai nói:

“Hết rồi, chỉ còn một cái mặt nữ nhân, đệ dùng không?”

Bóng Ảnh nghe vậy thì trực tiếp lắc đầu nói:

“Thôi, ca cứ để mà dùng, đợi khi nào có thời gian ca làm cho đệ một cái mặt nạ giống ca là được. Mà ca này giờ đứng ngoài quan sát thì có phát hiện gì hay không?”

Lắc đầu, Xuân Đức nói:

“Chẳng phát hiện ra cái gì hay cả những cái mà ca quan sát được thì bọn đệ cũng rõ ràng, đám sinh vật nơi đây ngoại trừ tự thân mạnh mẽ ra thì bảo vật không có, ngoại trừ mấy món tự chế ra. Thủ đoạn có hạn, bản năng có thừa mà tư duy có hạn, chỉ cần bắt bài liền có thể đơn giản giết chết.”

“Mà thôi, quan tâm gì đến cái đám thiếu não kia, chúng ta nhanh đi tìm nơi ở lại thôi, ở nơi này không khéo lại bị cái đám Ma Ky kia đuổi theo thì phiền.”

Nghe hẳn nói thì tất cả những người khác đều đồng ý, tiếp sau đó cả nhóm lại một lần nữa lên đường.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1093: Nhiệm Vụ Số 4 - Boss Hắc Mộc Hiện Thế

- ---o0o---

Xuân Đức mới vừa muốn rời đi tìm nơi ở lại qua đêm thì từ bên trên bầu trời lại vang vọng âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà. Âm thanh kia to rõ vô cùng, dù có ở đâu cũng có thể nghe rõ. Cùng lúc đó cả không gian nơi đây như ngừng lại, cả thiên địa chỉ còn duy nhất một mình âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà.

“ Tất cả người tham gia nhiệm vụ sinh tử lần này nghe rõ.”

“ Sống sót một tuần bên trong Thập Vạn Đại Sơn hoàn thành. Giết chết ba đại cự đầu của Quỷ Long Nhân hoàn thành. Giai đoạn đầu tiên của nhiệm vụ kết thúc.”

“ Chiến đội giết chết ba đại cự đầu ban thưởng 30 vạn điểm công trạng. Điểm công trạng được phân chia đều cho mọi thành viên,”

“ Người giết chết mỗi một cự đầu nhận được ban thưởng 3 vạn điểm công trạng.”

“ Tất cả những người còn sống sót sau một tuần đều nhận được 500 công trạng.”

“ Mở ra giai đoạn thứ 2 của nhiệm vụ.”

“ Nhiệm vụ đầu tiên đến phía nam Hắc Mộc Lâm đoạt lấy Mộc Lâm Huyền Thế Đồ. Nhiệm vụ này đã được hoàn thành. Chiến đội hoàn thành nhiệm vụ nhân được 20 vạn điểm công trạng.”

“ Nhiệm vụ tiếp theo tiêu diệt Hắc Mộc Linh, trong 30 phút tất cả những người tham gia nhiệm lần này sẽ được chuyển đến khu vực phong ấn boss Hắc Mộc. Khi boss Hắc Mộc được giải phong ấn nhiệm vụ chính thức bắt đầu. Nhiệm vụ kéo dài 3 ngày, trong ba ngày không thể tiêu diệt Hắc Mộc toàn bộ người tham gia nhiệm vụ sẽ bị mật sát.”

Âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà đến đây thì cũng dừng lại, thiên địa lúc này cũng khôi phục bình thường.

Xuân Đức vừa mới nhìn qua Bóng Ảnh đang định nói cái gì đó nhưng không để cho hắn nói chuyện thì quang mang ánh sáng màu vàng từ trên trời phóng xuống bao lấy cả 9 người vào bên trong.

“ Vèo”

Thân ảnh của chín người trong nháy mắt biến mất khỏi nơi đang đứng.

.....

Một khắc sau cả 9 người lại một lần nữa xuất hiện ở một địa phương xa lạ, nơi này mờ mịt không thấy một cái gì cả, tất cả đều là sương mù màu đen.

Nhưng đúng vào lúc này, cái thứ mà Xuân Đức lấy được ở phía nam Hắc Mộc Lâm lúc này bỗng nhiên bay ra ngoài những ký tự cổ trên nó lúc này sáng lên rực rỡ. Ánh sáng kia rực rỡ đến mức đám người Xuân Đức cũng không thể nhìn thẳng.

Đợi đến lúc mọi người mở mắt ra thì mọi thứ đã thay đổi hoàn toàn, sương mù màu đen lúc này cũng đã biến mất, mọi thứ đều đã có thể quan sát được rõ ràng.

Nhìn xung quanh thì Xuân Đức phát hiện nơi đây giống như một cái đấu trường cổ đại vậy, mặt đất khắp nơi là hài cốt, có hài cốt là của yêu thú, có cái lại là của nhân tộc. Bốn phía xung quanh của đấu trường cổ đại này là 108 bức tượng hùng vĩ những bức tượng kia phát ra khí tức vô cùng đáng sợ.

Xuân Đức cảm giác nếu như bản thân mà dám tiến đến phạm vị của mấy bức tượng kia thì liền sẽ gặp phải công kích chí mạng.

Chính giữa đấu trường lúc này đang giam cầm một cái cây, cái cây kia không phải quá lớn, cao cũng khoảng vài trăm mét, toàn thân đen xì như bị sét đánh, trên cây không có bất kỳ một cái lá nào nhưng ở trên thân cây lại có rất nhiều khuôn mặt dữ tợn nhưng khuôn mặt kia mặc dù đang ngủ nhưng vẫn mang lại cảm giác hung bạo.

Cả cái cây bị phong ấn bên trong một cái núi băng khổng lồ, có điều núi băng kia đang dần dần tan ra, với tốc độ tan như thế này thì không đến 3 ngày thì sẽ tan hết.

“ Hắc Mộc chính là thứ này sao? Nhìn cũng không phải rất lợi hại.” Tiêu Phúc quan sát một hồi lâu thì cho ra một cái đánh giá.

Hắn vừa nói ra lời này thì Xuân Đức đã liền nói:

“ Ừm, quả thực không lợi hại gì, vậy cái cây này mấy ngày sau sẽ do Tiêu Phúc người xử lý. Không vấn đề gì chứ?”

Tiêu Phúc nét cười trên mặt thoáng cái bay biến đi đâu mất mà thay vào vẻ mặt buồn hiu, hắn lúc này làm bộ hồi lỗi nói:

“ Đội trưởng, ta chỉ là thuận miệng nói đùa một câu thôi. Ta không có ý đó.”

Xuân Đức cũng nhếch môi cười nói:

“ Thì ta cũng chỉ thuận miệng nói đùa với người thôi, cũng không có ý bảo người đi chịu chết. Thôi đừng có mà tào lao nữa, tranh thủ nghỉ ngơi đi, mấy ngày sau kiểu gì cũng có một trận ác chiến.”

Tiêu Phúc lúc này lau lau mồ hôi nói:

“ Đội trưởng ngài cũng đừng có lâu lâu lại nói đùa một lần như vậy, trái tim yếu đuối của ta không chịu nổi như vậy mấy lần đâu.”

Mộng Tước ở bên cạnh lườm hán một cái nói:

“ Vẫn còn lắm miệng, nhanh nhanh đi trị thương đi, đừng có ở đó mà nhiều lời.”

Thấy hai người lại nháo trò thì Xuân Đức chỉ cười nhạt, sau đó tìm một chỗ ngồi xuống, hán đặt Mộng Vân đang hôn mê ở bên cạnh sau đó cũng nhắm mắt lại.

Những người khác thấy vậy thì cũng một vị trí ở gần Xuân Đức ngồi xuống. Về phần Bóng Ảnh cùng với hai người Long Sát và Nguyên Ma thì lúc này đã quay về bên trong Xuân Đức rồi.

Sau khi nhóm người Xuân Đức đã yên yên ổn ổn tĩnh tạo trị thương thì nơi đây mới bắt đầu có truyền tống xuất hiện, vô số cột sáng màu vàng xuất hiện bên trên sân đấu trường nơi đây.

Người nào người nấy vừa hiện ra thì đều nhìn về Hắc Mộc đang bị phong ấn ở giữa sân, sau đó mới nhìn qua vị trí mà sáu người Xuân Đức

đang tỉnh tọa trị thương.

Ngay lập tức những người nơi này bắt đầu ồn ào hẳn lên, cả đám không kiêng kỵ gì mà bắt đầu đàm luận về chiến đội của Xuân Đức.

“ Tên kia là trong miệng người nói sát tinh sao? Vì sao ta cảm thấy kẻ này không có gì đáng sợ. Nhìn không khác gì một tên ăn xin cả, người nhìn xem nữ nhân đang nằm bên cạnh hắn, lại nhìn mấy người khác, cả đám bọn chúng hình như đều đang bị thương mà hình như là còn không nhẹ đâu.”

“ Quả thật là đang bị thương.”

“ Ta thấy các người cứ đồn thổi hẳn lên quá, bây giờ gặp mặt làm gì giống như trong lời đồn, đúng là một đám thần hồn nát thần tính nói bậy.”

“ Lúc trước ta nói tên này có mang theo bí bảo gì đó nên mới giết được nhiều như vậy Quý Long Nhân, nếu hẳn mà có thực lực như vậy mấy ngày hôm nay lại chẳng không ngồi yên rồi.”

“ Các người có tin hay không ta lên khiêu chiến hẳn mà hẳn không dám đáp lại.”

Những lời đàm tiếu thế này liên tục nổi lên khắp nơi nhưng đây chẳng qua là đám người chưa từng gặp mặt Xuân Đức lần chưa từng chứng kiến hẳn tàn độc nên mới dám nói như vậy.

Về phần đám người đã từng một lần nhìn thấy Xuân Đức ra tay hoặc ít ra cũng biết hẳn là ai thì cả đám không ai nói một lời những người này đứng cùng một chỗ với nhau, đứng cách xa mấy tên không biết sống chết kia ra.

Bạch Sa ở bên trong đội ngũ của bản thân nhìn thấy những kẻ chán sống kia không kiêng dè gì mà bàn tán Xuân Đức thì hẳn cười lạnh, nở một nụ

cười có phần âm độc hấn nhìn qua mấy đội trưởng khác nói:

“ Các người đoán xem mấy tên miệng tiện kia sống được bao lâu?”

Diệp Trần nhếch môi lên cười nhạt nói:

“ Ta đoán là lúc tên kia mở mắt ra thì đám người kia sẽ ngậm miệng.”

Thiếu nữ có bộ dạng khả ái tên Trúc Dung lúc này lại nói:

“ Ta nghĩ tên kia lúc này sẽ không làm điều ngu ngốc ấy đâu, dù sao bây giờ Hắc Mộc mới là đại địch lớn nhất của chúng ta, theo ta nghĩ cũng ta có thể tìm hấn để liên ...”

Nàng còn chưa nói xong thì đã nghe..

“ Xoẹt... Âm....”

Một tên đang dương dương đắc ý đàm luận Xuân Đức bỗng nhiên bị một thanh giáo màu đen ngòm xuyên nát đầu chết ngay lập tức.

Cùng lúc này Bóng Ánh từ bên trong cơ thể Xuân Đức hiện ra, ánh mắt lạnh lẽo cùng khí tức tà ác quét qua khắp những người đang ở nơi đây, ánh mắt hấn đến đâu người ở đó liền run lên.

“ Các người một là chọn câm miệng lại, hai là có thể đi chết được rồi.”

Âm thanh khàn đặc mang theo sát ý vô tận khiến cho ai nghe thấy cũng lông tơ dựng ngược, cả đám lập tức trầm mặc không ai nói một lời.

Thấy đám này cũng đã ngậm miệng không còn kẻ nào dám mở miệng nói chuyện nữa thì Bóng Ánh một lần nữa quay bên người Xuân Đức.

Bóng Ảnh biến mất, cái khí tức tà ác đến cùng cực kia cũng biến mất, trái tim mọi người nơi đây cũng như được nói lỏng ra.

Trúc Dung lúc này nuốt một ngụm nước miếng sau đó nhỏ giọng nói:

“ Lúc trước xem như ta chưa nói gì cả.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1094: Nhiệm Vụ Số 4 - Hắc Mộc Phá Cẩm

- ---o0o---

Thời gian tiếp theo ở bên trên đấu trường nơi đây yên tĩnh dị thường, không còn ai lớn tiếng đàm luận nữa, có nói chuyện thì bọn họ đều dùng truyền âm cho nhau mà thôi.

Nhưng đa phần ánh mắt của mọi người thi thoảng lại nhìn về phía bên này một chút, len lén quan sát nhóm người Xuân Đức, đặc biệt là Xuân Đức đang ngồi nhắm mắt tịnh dưỡng. Bọn họ mặc dù đã nhìn Xuân Đức rất nhiều lần, nhìn được đến rõ ràng nhưng lại không cách nào liên tưởng giữa Xuân Đức với cái ác danh của hắn.

Với trong lòng những người nơi đây lúc này đều đang rất tò tò mò cùng hiếu kỳ thân phận của Bóng Đen lúc trước. Không ít người trong lòng đều đang có suy đoán riêng.

Thời gian trôi nhanh. Thoáng cái thời gian một ngày liền đã đi qua kể từ khi mọi người được truyền tống đến nơi đây. Núi băng phong ấn Hắc Mộc lúc này cũng đã tan được phân nửa, tốc độ tan của núi băng còn nhanh hơn cả Xuân Đức dự đoán.

Trong một ngày này thì Xuân Đức cũng đã điều chỉnh trạng thái của bản thân đến mức cao nhất. Nhờ có mặt nạ ngạ quỷ trao đổi từ Thần Võ Nguyên Tháp nên mặc dù mấy ngày trước đó hắn chém giết không ngừng nhưng chỉ cần nghỉ ngơi một ngày liền đã khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

Mộng Vân sau một ngày cũng đã tỉnh dậy, khi nàng tỉnh dậy nhìn thấy không gian xa lạ nơi đây thì không khỏi kinh ngạc nhưng sau khi được Xuân Đức nói cho biết nơi đây là đâu thì nàng ta cũng đã hiểu ra.

Về phần bốn người khác là Dương Vũ, Lê Dĩnh, Mộng Tước, Tiêu Phúc tuy thương thể chưa thể hoàn toàn khôi phục nhưng cũng đã khôi phục 7-8 phần.

Cũng trong một ngày này thì ở nơi đây cũng đã hình thành một cái liên minh tạm thời, liên minh tạm thời này liên hợp tất cả mọi người nơi đây trừ tổ đội của Xuân Đức ra.

Đối với việc này thì Xuân Đức làm ngơ, xem như không nhìn thấy cũng không quan tâm. Hắn cũng không có ý định gia nhập cái liên minh gì đó, hắn không tin bất kỳ ai ở nơi này, với hắn cảm thấy dù có liên minh với đám kia cũng chẳng giải quyết được vấn đề gì.

Dù sao những kẻ ở nơi đây thực lực yếu hơn hắn không ít, hắn cảm thấy đám người này không có tư cách cùng hắn liên thủ. Đây cũng không phải là hắn tự kiêu tự đại mà thực tế là nó như vậy.

- --o0o---

Đến ngày thứ 2.

Trong lúc Xuân Đức đang tu luyện Thanh Tâm Quyết cùng luyện tập khống chế bốn nguyên thì có một người đi tới trước mặt hắn nhã nhặn hỏi:

“ Vô Tà đạo hữu, ta có một ít chuyện làm phiền đạo hữu. Không biết đạo hữu có thời gian nghe ta nói đôi lời?”

Xuân Đức lúc này mở mắt ra, trong đôi mắt hắn chỉ có một mảnh u tĩnh không còn vẻ tàn bạo như mấy ngày trước, nhìn người thành niên mặc áo

bào trắng ở trước mắt Xuân Đức nhẹ gật đầu có phần ôn hòa nói:

“ Có việc gì đạo hữu cứ việc nói ra.”

Lúc này đây có rất nhiều người đang quan sát về phía bên này, trong lòng đang suy đoán kết cục của thanh niên bạch y kia sẽ ra sao nhưng lại không ngờ đến lại có một màn như vậy.

Nhiều người cũng là lần đầu tiên nghe Xuân Đức nói chuyện, lại nhìn thái độ ôn hòa của hắn thì trong lòng cả đám không khỏi khó hiểu. Bọn họ có chút nghĩ không ra Xuân Đức là dạng người như thế nào.

Ngay cả thanh niên mặc áo bào trắng đang đứng đối diện với Xuân Đức lúc này cũng phải ngẩn ra, sau vài giây thì hắn mới lấy lại tinh thần, nhìn Xuân Đức hắn vẫn lễ độ nói:

“ Vô Tà đạo hữu, ta là Nam Thần Phong thay mặt cho toàn bộ liên minh mời đạo hữu gia nhập. Chỉ cần đạo hữu nguyện ý gia nhập liên minh thì điều kiện gì mà đạo hữu đưa ra chỉ cần không quá đáng thì chúng ta đều có thể đáp ứng. Không biết ý đạo hữu thế nào. ”

Xuân Đức nghe được người này muốn mời mình gia nhập cái liên minh củ cái kia thì không một chút do dự liền lắc đầu nói:

“ Ta sẽ không gia nhập. Còn vì sao ta không gia nhập thì chỉ là do ta không thích mà thôi. Đạo hữu có thể quay về rồi.”

Có lẽ đã sớm biết được câu trả lời của Xuân Đức là như vậy nên trên mặt của Nam Thần Phong không hiện ra bất kỳ sự kinh ngạc nào, hắn lúc này chỉ khẽ thở dài sau đó lại nói:

“ Sớm biết đạo hữu sẽ nói như vậy. Có điều ta vẫn còn một chuyện muốn nói với đạo hữu.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu đáp:

“ Đạo hữu nói đi.”

Nam Thần Phong lúc này rất nghiêm túc nói:

“ Chúng ta muốn đạo hữu cùng chiến đội của đạo hữu không tham gia vào việc giết chết Hắc Mộc lần này. Lần giết chết Hắc Mộc lần này liên minh chúng ta sẽ tự mình giải quyết.”

Xuân Đức nghe xong thì khẽ ồ lên nhưng sau đó hấn liền gật đầu hiểu ra. Hấn cười cười nói:

“ Có vẻ như mọi người nắm chắc có thể tiêu diệt được Hắc Mộc rồi, điều này khiến ta có phần rất kinh ngạc đấy. Được rồi, chiến đội của chúng ta không ra tay cũng không thành vấn đề. Vậy thứ ta nhận được là cái gì?”

Nam Thần Phong nghe vậy thì nở nụ cười, hấn lúc này lấy ra một cái hắc bài đưa cho Xuân Đức, Xuân Đức dùng thần niệm nhìn qua một cái thì khóe miệng khẽ nhếch lên. Hấn nhìn Nam Thần Phong thâm ý nói:

“ Thật đúng là một đại lễ, đại lễ thế này mà không nhận thì ta lại thành đồ ngọc rồi. Hắc Mộc Linh Tâm đối với ta cũng vô dụng đưa cho các ngươi cũng không thành vấn đề. Việc này ta đồng ý.”

Nghe được Xuân Đức nói đến Hắc Mộc Linh Tâm thì Nam Thần Phong không khỏi biến đổi sắc mặt.

“ Như vậy là đạo hữu cũng đã biết?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Đã biết, thứ kia đối với ta vô dụng. Chỉ cần ngươi giữ đúng giao ước thì ta sẽ không nhúng tay.”

Nam Thân Phong cũng rất quyết đoán gật đầu:

“Vây trước hết đa tạ đạo hữu. Giao ước đã định ta sẽ không nuốt lời.”

Nói xong thì Nam Thân Phong liền hướng Xuân Đức chào một cái sau đó mới quay về chỗ của bản thân

Đợi Nam Thân Phong đi rồi thì Mộng Vân ở bên cạnh tò mò hỏi:

“Hắn muốn cùng ngươi trao đổi thứ gì sao, ta nghe đến Hắc Mộc Linh Tâm thứ kia là gì?”

Xuân Đức nhìn qua Mộng Vân một bộ biểu kỳ bảo bảo thì cười nói:

“Việc người lớn, nha đầu ngươi không cần biết làm gì.”

Nói xong thì Xuân Đức một lần nữa nhắm mắt lại, có điều khóe miệng hắn lúc này lại không khỏi nhếch lên, nhìn rất gian. Thấy bộ dạng Xuân Đức bí hiểm như vậy thì Mộng Vân chỉ là khẽ làm bầm mấy tiếng sau đó lại bắt đầu đã tọa khôi phục.

- -o0o---

Ngày thứ 3.

Tốc độ tan chảy phong ấn bên ngoài của Hắc Mộc Linh mỗi lúc một nhanh, bây giờ núi băng bên ngoài đã không còn nổi 1/10, khí tức hắc ám từ Hắc Mộc Linh lúc này đã bắt đầu xuyên qua phong ấn tiết ra bên ngoài.

Cảm ứng được cái khí tức u ám, đen tối kia thì những người nơi đây sắc mặt đều biến đổi mạnh. Ở bên trên thân cây lúc này cũng đã có một vài bộ mặt mở mắt ra.

Bỗng nhiên cả khối băng phong ấn bên ngoài bắt đầu rạn nứt. Âm thanh

“ Rắc rắc... Rắc rắc...”

Liên tục vang lên. Vô số vết nứt như màng nhện xuất hiện bên ngoài phong ấn. Lúc này đây, Xuân Đức đang nhắm mắt tịnh tâm cũng đã mở mắt ra nhìn, thấy một màn như vậy thì hắn nói nhỏ:

“ Chuẩn bị bắt đầu rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1095: Nhiệm Vụ Số 4 - Xương Nát, Thịt Tan, Linh Hồn Tiêu Tán

- ---o0o---

“ Rầm rầm rầm...”

Thời khắc Hắc Mộc Linh thoát khỏi phong ấn cũng đã tới, núi băng bên ngoài thoáng cái sụp đổ lộ ra Hắc Mộc Linh ở bên trong, ngay khi Hắc Mộc Linh vừa thoát khỏi phong ấn thì một tiếng hét lớn vang lên.

“ Đồng thời công kích.”

Âm thanh này vừa dứt thì hầu như tất cả những người ở xung quanh đấu trường rộng lớn nơi đây đều đồng thời thi triển ra thuật pháp đã ngưng tụ từ trước.

“ Vù vù vù...”

“ Âm âm âm...”

“ Xoẹt xoẹt xoẹt...”

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Quang, Âm... gì cũng có. Tiên thuật đầy trời mang theo khí thể tịch diệt thiên địa đánh thẳng vào Hắc Mộc Linh vừa thoát khỏi phong ấn.

Nhưng ngay vào lúc này, từ bên trên các khuôn mặt của Hắc Mộc Linh đồng thời mở miệng ra rít gào.

“ Gào gào gào...”

Âm thanh như là đang có hàng trăm tỷ sinh linh đồng thời gào khóc, tiếng kêu thê lương khiến cho cả thiên địa nơi đây tối sầm lại, cùng lúc đó vô số sóng âm lấy mắt thường có thể được hình thành một tầng ngăn cản các công kích tiên thuật đánh tới.

“ Âm âm âm...”

“ Đùng đùng đùng...”

“ Oanh long long...”

Tiếng nổ rung động thiên địa liên tiếp vang lên, tầng sóng âm lúc đầu còn có thể cùng với vô số tiên thuật kia ngách kháng nhưng sau một giây liền bị chôn vùi.

Trong nháy mắt vô số tiên thuật sát chiêu đồng thời đánh thẳng lên thân Hắc Mộc Linh.

“ Rầm rầm...”

“ Oa oa... Đau.. Đau quá....”

Tiếng nổ lớn vẫn liên tiếp vang lên, cùng lúc đó một âm thanh khóc bi thương vang lên, âm thanh kia giống như âm thanh của vô số trẻ nhỏ cùng lúc vang lên, người nghe được thì đều không khỏi cảm thấy tinh thần bấn loạn, công kích đang đánh ra cũng phải chậm lại.

Có một số người bị âm thanh kia làm cho mê muội, hai mắt đỏ rực, không có tiếp tục công kích Hắc Mộc Linh ngược lại, lại quay sang đồng bọn bên cạnh hạ sát thủ, cả đám đồng thời hét lên giận giữ.

“ Các ngươi đáng chết, đáng chết, đáng chết...”

“ A a a a A a a a a ...”

Tiếng hét thảm ngay lập tức vang lên, trận hình lúc trước của đám người liên minh diệt Ma trong nháy mắt tan vỡ.

Nhưng vào đúng lúc này một âm thanh lạnh lẽo vang lên:

“ Dừng lại.”

Âm thanh này mang theo lực lượng thánh quang, sau khi truyền vào trong tay những kẻ đang bị mê loạn lập tức giúp cho đám người kia thanh tỉnh trở lại. Đám người vừa mới thanh tỉnh thì liền ngơ ngác nhìn những thi thể trên mặt đất lại về phía Hắc Mộc Linh. Khi nhìn về Hắc Mộc Linh thì cả đám không tự chủ lui về phía sau.

Về phần Hắc Mộc Linh sau khi trải qua một trận công kích kia thì trên thân thể đều là vết thương, vô số cành cây cũng bị gãy lìa những khuôn mặt trên thân cây lúc này cũng đang khóc, bọn chúng khóc ra máu nhìn đáng thương vô cùng.

Đúng vào lúc này Hắc Mộc Linh bỗng nhiên cất tiếng khóc như tiếng tiểu hài tử.

“ Ô ô ô. Sợ...Ô ô... Hu hu...”

Tiếng khóc vừa cất lên thì trên đầu trường xung quanh Hắc Mộc Linh bỗng nhiên xuất hiện vô số cột sáng truyền tống, từ bên trong truyền tống cột sáng đi ra là đốm không hết Quỷ Long Nhân.

Có điều đám Quỷ Long Nhân lúc này như đám bị điên vậy, hai mắt đỏ thẫm, răng nanh lộ ra ngoài, ngay sau khi vừa xuất hiện thì liền đã nhào về phía đám người tham gia nhiệm vụ lần này cắn xé, hành động của bọn chúng giống như là hành động của một đám dã thú vậy.

Bỗng nhiên xuất hiện như vậy Quỷ Long Nhân cũng khiến cho đám người nơi đây một trận luống cuống nhưng vào lúc này âm thanh lúc trước lại vang lên:

“ Giết chết hết đám súc sinh, ba người một đội hỗ trợ lẫn nhau giết chết đám này.”

Như là đã có chuẩn bị từ trước, ngay khi người kia vừa dứt lời thì những tên tu sĩ ở xung quanh lúc này đồng thời phân chia thành vô số đội hình nhỏ, cứ ba người một tổ sau đó cùng nhau liên thủ giết chết đám Quỷ Long Nhân vừa xuất hiện.

Đám Quỷ Long Nhân như là một đám dã thú không có đầu óc chỉ biết xông lên liều mạng với những người tham gia nhiệm vụ. Nhưng mà bình thường còn đánh không lại huống gì là lúc này, vì vậy đám Quỷ Long Nhân vừa chỉ mới xông lên liền đã bị chém giết.

Nhưng rất nhanh thì những người nơi đây liền đã cảm thấy không ổn, đám Quỷ Long Nhân sau khi bị chém giết, thi thể nằm đầy trên mặt đất nhưng không qua bao lâu thì liền biến thành thây khô. Cùng lúc này Hắc Mộc Linh ở giữa quảng trường giống như là được tưới tiên thủy.

Thân hình nó nhanh chóng to lớn, to lớn lên, không qua mấy chục cái hô hấp thì liền đã cao 2000 - 3000 mét, vô số nhánh cây mọc dài ra, tất cả những vết thương lúc trước ở trên thân cây cũng đã liền lại. Nhìn thấy một màn như vậy thì những người nơi đây đều thất kinh.

Vốn Quỷ Long Nhân đang lao về phía đám tu sĩ liều mạng nhưng lúc này lại chạy vào bên trong một cái hang ngay dưới gốc của Hắc Mộc Linh. Cứ mỗi khi có một nhóm Quỷ Long Nhân chạy vào bên trong cái hang kia thì Hắc Mộc Linh lại phát triển lớn thêm một vòng.

May mắn quang mang truyện tổng sau vài phút thì cũng ngừng, vì đó Quỷ Long Nhân cũng không có tiếp tục xuất hiện. Nhưng lúc này Hắc Mộc Linh cũng đã quá khổng lồ rồi, nó phải lớn gấp mười lần lúc mới đầu.

Những người khác nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt trắng bệch. Nhưng còn chưa để bọn họ làm ra phản ứng tiếp theo thì từ tất cả các khuôn mặt ở bên trên Hắc Mộc Linh đồng thời phát ra thanh âm.

“ Các ngươi đều phải chết.”

Âm thanh như sấm khiến cho màng tai của tất cả mọi người ong ong cả lên, cũng vào lúc này tất cả cành cây của Hắc Mộc Linh bắt đầu vũ động, vô số cành cây thô to nhằm thẳng đám tu sĩ mà vụt tới.

“ Vù vù vù....”

“ Âm âm âm...”

“ Á á á ...”

Tiếng gió rít vù vù vang lên, vô số cành cây đập xuống mặt đất phát ra tiếng động âm âm, mặc dù công kích quá Hắc Mộc Linh vô cùng đơn điệu nhưng lại vô cùng dày đặc.

Cả ngàn cành cây cùng lúc vụt xuống thì kẻ bị nhắm đến cho chín phần phải chết, trong lúc nhất thời có vô số tiếng hét thảm vang lên. Nhiều kẻ tránh không kịp liền bị quật thành bánh thịt, đôi khi thì quật đứt làm đôi.

Tình thế biến đổi quá nhanh, mới vài giây trước thì Hắc Mộc Linh còn ở thế yếu nhưng chỉ quay đi ngoảnh lại thì nó lại biến thành kẻ đồ tể ở nơi đây. Đám tu sĩ liên minh lúc này đừng nói là tấn công Hắc Mộc Linh, bây giờ bọn chúng đến làm sao để sống dưới công kích của Hắc Mộc Linh cũng là một vấn đề.

Nhưng vào đúng lúc này kinh biến một lần nữa phát sinh. Một khuôn mặt to lớn với vô số con mắt xuất hiện tại giữa thân cây, cùng lúc đó một âm thanh cuồng nộ vang lên.

“ Chết.”

Âm thanh kia hóa thành sóng âm khủng bố khuếch tán cả đầu trường, sóng âm kia đi đến đâu thì người ở đó liền nổ tung như quả dưa hấu bị đập nát, chỉ một số ít người là còn có thể trụ được.

Diễn biến quá nhanh, Xuân Đức cùng với những người bên trong chiến đội của bản thân cũng không kịp làm ra chuẩn bị thì sóng âm kia đã tràn đến. Trong nháy mắt ngoại trừ Xuân Đức thì người còn lại đều nổ tan xác.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1096: Nhiệm Vụ Số 4 - Xương Nát, Thịt Tan, Linh Hồn Tiêu Tán (2)

Sóng âm kia mang theo lực lượng tinh thần trùng kích cực kỳ khủng bố đến ngay cả Xuân Đức có Thiên Cốt Giáp cùng Huyết Liên Trấn Hồn bảo vệ mà cũng cảm thấy một trận hoa mắt chóng mặt.

Mộng Vân ở gần hẳn nhất nhìn thấy nàng ta nổ tung chỉ còn lại linh hồn, nhân lúc linh hồn nàng ta chưa bị sóng âm khủng bố hủy diệt thì Xuân Đức há miệng hút một cái.

Linh hồn của Mộng Vân lập tức bị hắn hút vào bên trong miệng, Xuân Đức cũng chỉ vừa kịp hút linh hồn Mộng Vân vào trong miệng, còn chưa kịp cứu Mộng Tước thì đợt công kích thứ 2 của Hắc Mộc Linh liền đã ập đến.

“ Râm râm râm...”

Mặt đất nứt ra, vô số rễ cây bắn ra ngoài, cuốn về phía Xuân Đức. Xuân Đức lúc này còn đang trong trạng thái choáng nhẹ nên phản ứng không kịp liền bị vô số rễ cây kia quấn thành cái bánh chưng.

Cùng lúc này có mấy chục rễ cây khác bắn thẳng về phía đầu hắn, bộ dạng như muồn xiên thủng đầu hắn. Nhưng ngay vào lúc này hai luồng ánh sáng huyết sắc trọng điệp xuất hiện, bảo hộ Xuân Đức vào bên trong.

“ Âm âm âm...”

Những rễ cây kia sau khi bắn đến đầu Xuân Đức thì liền bị quang mang huyết sắc kia chặn lại. Xuân Đức may mắn nhặt được một cái mạng.

Về phần những kẻ khác thì không có được may mắn như hắn, sau khi bị rễ cây của Hắc Mộc Linh quán chặt thì liền lập tức xoắn thành thịt nát, chết không thể chết lại.

Sau khi thi triển liên tục ra hai đòn sát chiêu thì Hắc Mộc Linh cũng không có tiếp tục công kích nữa, thân thể nó rút xuống không ít, lớp vỏ cây bên ngoài cũng sần sùi đi rất nhiều. Bộ dạng tiêu hao vô cùng lớn.

Chỉ trong giây phút ngắn ngủi, nơi đây chỉ còn một mình Xuân Đức là còn sống, tất cả những kẻ khác đều đã chết và biến thành thức ăn cho Hắc Mộc Linh.

“ Vẫn còn có kẻ không chết.”--- Âm thanh hỗn tạp mang theo sự kinh ngạc vang lên.

Nhưng ngay sau đó, từ khuôn mặt người to lớn ở thân cây lần nữa vang lên âm thanh lạnh lùng:

“ Cũng chỉ là cổ giãy chết mà thôi, ta xem ngươi có thể chịu đựng được bao lâu.”

Ngay khi Hắc Mộc Linh nói ra lời này thì những rễ cây đang quán lấy Xuân Đức lại gia tăng lực lượng lên gấp bội. Ngay lập tức âm thanh

“ Rắc rắc”

Liên vang lên. Những lớp phòng hộ trên người Xuân Đức bị bóp cho đến biến dạng. Nếu cứ theo tình hình này thì không bao lâu nữa sẽ liền bị phá, đến lúc đó Xuân Đức chết chắc.

Nhưng vào thời khắc quan trọng này, Xuân Đức cuối cùng cũng đã thanh tỉnh trở lại. Cả người hấn thoáng cái bốc lên ngọn lửa màu tím, cùng lúc đó một luồng độc tố bản nguyên theo lớp phòng hộ toát ra bên ngoài.

“ Xèo xèo....”

Trong nháy mắt nhưng chiếc rễ cây đang quấn quanh hấn liền bắt đầu thối rữa một cách nhanh chóng. Chỉ sau hai cái hô hấp thì tất cả đều biến thành nước đen, Xuân Đức lúc này liền được thả tự do. Không những thế, ngọn lửa thiêu đốt linh hồn của Tiểu Mộng lúc này cũng lan theo rễ cây mà thẳng đến Hắc Mộc Linh. Có điều Hắc Mộc Linh trong nháy mắt liền cảm thấy không ổn, nó ngay lập tức tự đoạn những chiếc rễ kia.

Không có được sinh cơ từ cây mẹ, mấy chiếc rễ kia trong chớp mắt liền hóa thành mấy cái rễ khô.

Cũng vào lúc này khi Xuân Đức vừa được tự do thì ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma cũng hiện ra, lúc trước ba người bọn họ đều toàn lực giúp Xuân Đức phòng thủ bằng không Xuân Đức đã sớm bị bóp chết.

Những khuôn mặt bên trên Hắc Mộc Linh khi nhìn thấy bốn người Xuân Đức, Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma thì đầu tiên là cả kinh nhưng sau đó là phẫn nộ đến tột cùng.

“ Thứ hạ đẳng sâu kiến đáng chết.”--- Hắc Mộc Linh phẫn nộ gầm lên.

Ngay lập tức vô số cành cây đồng thời đánh về phía Xuân Đức.

Thấy như vậy thì hai người Long Sát cùng Nguyên Ma không đợi Xuân Đức phân phó liền đứng ra thay hấn ngăn cản công kích.

“ Âm âm âm”

Vô số công kích đánh lên hai người Long Sát cùng Nguyên Ma nhưng cũng chỉ làm cho hai người bọn họ vụn vẹo biến hình một chút mà thôi, ngoài ra không gây tổn thương gì cho hai người bọn họ. (Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đều là hệ thủy, lấy nhu chế cương là sở trường nhưng nếu giống như lúc trước Xuân Đức bị siết chặt thì hai người này lại phé, vì vậy không có phòng ngự tuyệt đối chỉ có thủ đoạn có dùng đúng hay không mà thôi.)

Không những có công kích trực diện mà Hắc Mộc Linh còn sử dụng ám toán, vô số rễ cây từ phía dưới lòng đất phóng thẳng lên, bắn về phía Xuân Đức cùng Bóng Ảnh.

Có điều lần này Xuân Đức không có bị công kích linh hồn ảnh hưởng, hấn đơn giản có thể né tránh, nếu không né tránh kịp thì hấn liền dùng Quỷ Kiếm chém đứt mấy cái rễ cây kia.

Thấy không làm gì được bốn người Xuân Đức, Hắc Mộc Linh một lần nữa lại rống lớn, có điều lần này cũng không phải công kích linh hồn mà là một lần triệu hồi.

Từ bên trên Hắc Mộc Linh, vô số quả màu đen to hình tròn được sinh ra, bọn chúng lớn lên rất nhanh, không qua bao lâu thì đã to đùng. Khi đến một ngưỡng nhất định thì tất cả những quả kia đồng loạt rơi xuống mặt đất.

Cũng ngay khi rời xuống mặt đất thì những quả kia liền biến thành những Hắc Mộc chiến sĩ, kiểu sinh sản này không khác gì Hắc Âm Ma Thú của Xuân Đức cả.

Còn chưa hết, lúc này quang mang truyền tống màu vàng xuất hiện khắp quảng trường, từ bên trong những truyền tống kia vô số Quỷ Long Nhân đi ra, số lượng phải tính đến hàng chục vạn.

Đang gian nan chống đỡ công kích của Hắc Mộc Linh, nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức không khỏi nhẩn mày lại. Nhưng ngay sau đó hấn lại nở một nụ cười lạnh. Trong lòng hấn thì thầm nghĩ.

“ Đền càng đông càng tốt. Đền càng đông càng vui.”

Chỉ chưa đầy 5 phút thì số lượng Quỷ Long Nhân cùng với Hắc Mộc chiến sĩ đã lên đến gần trăm vạn, che phủ khắp cả đầu trường, đầu đầu cũng nhìn thấy. Vì sinh ra Hắc Mộc chiến sĩ mà Hắc Mộc linh cũng tiêu hao không ít, thân thể nó nhanh chóng heo rút.

Thấy thời cơ đã đến, Xuân Đức lúc này cười lớn:

“ Ha hả. Cho ngươi biết cái gì mới là diệt thế. Xuất hiện đi nào Cửu Độc Long.”

Xuân Đức vừa nói ra lời này thì những hình xăm trên người vốn dĩ chỉ thấy mờ nhạt nhưng lúc này lại hiện lên rõ ràng. Ngay sau đó chín con Độc Long từ bên trong cơ thể hấn thể hấn thoát ra.

Mới đầu bọn nó chỉ có to bằng cổ tay nhưng chỉ qua vài cái hô hấp thì liền hóa thành chín đầu Độc Long dài cả mấy ngàn mét. Bầu trời vốn hắc ám bây giờ càng hắc ám thêm, mây đen vần vũ, sấm chớp giạt đùng đùng.

“ Tịch Diệt Thương Sinh.”

Cùng lúc với Xuân Đức nói ra lời này thì cả chín con độc long đang bay trên bầu trời đồng thời ngửa đầu rống lên.

“ Gào gào gào....”

Âm thanh khủng bố trong nháy mắt làm cho cả thiên địa rung lắc mãnh liệt, ngay sau đó cả chín con độc long từ 9 phương vị bất đồng cùng lúc lao

đến Hắc Mộc Linh.

Trên đường chín con Độc Long bay qua, tất cả Hắc Mộc chiến sĩ lẫn Quỷ Long Nhân trong nháy mắt liền bốc thành khói xanh tiêu tán.

Hắc Mộc Linh nhìn thấy chín con Độc Long khí thế hung mãnh lao đến, lại nhìn vô số đứa con của nó trong nháy mắt bị hủy diệt thì liền gầm lên.

“ Không ai có thể ngăn cản ta thành thần.”

Trong nháy mắt Hắc Mộc Linh gầm lên thì lại một luồng siêu cường linh hồn công kích khuếch đại ra khắp nơi nhưng mục tiêu chủ yếu là nhằm vào chín con Độc Long.

Nhưng khi luồng tinh thân công kích kia quét chúng chín con Độc Long thì cả chín con Độc Long đều không có bị ảnh hưởng gì, vẫn tiếp tục hướng về phía Hắc Mộc Linh đánh tới.

Chín con Độc Long không sao nhưng Xuân Đức thì không hay rồi, trong nháy mắt luồng công kích linh hồn kia quét chúng chín con Độc Long thì Xuân Đức liền cảm thấy đầu như muốn vỡ tung.

May mà có Bóng Ảnh hấp thụ sát thương bằng không hẳn trong nháy mắt liền sẽ nổ tan xác(Hai người tinh thần tương thông.). Có điều do phải chịu sát thương quá lớn khiến cho Bóng Ảnh trong nháy mắt liền vỡ tung, sau đó phải quay về làm cái bóng của Xuân Đức.

Trước lúc biến mất thì Bóng Ảnh chỉ kịp nói:

“ Đại ca, đệ không xong rồi. Đại ca phải sống đây.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1097: Nhiệm Vụ Số 4 - Ngàn Cân Treo Sợi Tóc

Nhìn thấy Bóng Ảnh tiêu tán thì Xuân Đức chỉ là hơi nhú mào, ánh mắt hần lúc này rất lạnh, rất lạnh, lạnh đến như có thể đóng băng mọi thứ. Nhìn Hắc Mộc Linh, Xuân Đức trầm giọng nói.

“ Một con thụ tinh vậy mà làm ta ra nông nổi này. Người rất khá. Nhưng bây giờ thì chết đi.”

Xuân Đức cắn chữ chết được đến rất nặng, ngay khi hần vừa dứt lời thì cả chín con Độc Long đồng thời há miệng, ở trước miệng mỗi con độc long hình thành một quả cầu ánh sáng cực lớn.

“Chúu chúu...”

Sau ba giây từ những quả cầu ánh sáng kia đồng thời phóng ra một luồng sáng bích lục, luồng sáng kia mang theo sức mạnh khó lòng tưởng tượng.

Vô số cành cây đang đánh tới chín con Độc Long vì luồng sáng này bắn chúng thì liền bị phân hủy thành nước đen sau đó rơi trên mặt đất, chín luồng sáng trong chớp mắt liền bắn đến trên thân Hắc Mộc Linh.

Ngay vào lúc này Hắc Mộc Linh lại gào lên, toàn thân nó xuất hiện một tầng hắc quang ngăn trở chín luồng ánh sáng bích lục nhưng không bao lâu thì liền bị chín luồng ánh sáng bích lục kia ăn mòn không còn.

Không còn hắc quang hộ thể, chín luồng sáng bắn lên thân thể của Hắc Mộc Linh, ngay lập tức Hắc Mộc Linh liền gào lên bi thương.

“ A a a a a. Đáng chết... Đáng chết....”

“ Người đáng chết... Vốn dĩ ta chỉ cần vượt qua lần này thì sẽ thoát ra khỏi nơi đây nhưng người lại phá hủy ước vọng của ta. Người đáng chết. Người đáng chết.”

Hắc Mộc Linh vừa gào rú, vừa điên cuồng nguyên rủa Xuân Đức. Xuân Đức nhìn Hắc Mộc Linh đang bị phân giải thì cười lạnh:

“ Ta đáng chết nhưng không chết là được. Hừ. Còn cái thứ như người đáng lý bớt sống đi cho đời bớt rối. Người sống đến giờ cũng là được ông trời chiếu cố rồi, bay giờ để ta tiễn người đoàn đường cuối, đừng có chống lại làm gì. Chúc người ra đi thanh thản.”

“ Bạo.”

“ Bạo.”

Xuân Đức vừa nói “ Bạo” thì Hắc Mộc Linh bên kia cũng đồng thời nói y hệt hẳn.

Cùng lúc đó lấy Hắc Mộc Linh làm trung tâm, một cột sáng năng lượng màu đen phóng thẳng lên trời nhưng ngay sau đó lại biến mất, tất cả năng lượng tích tụ lại một điểm nhưng sau một khắc sau thì tất cả năng lượng tích tụ kia đồng thời bộc phát.

Một luồng năng lượng màu đen khổng lồ bộc phát quét sạch mọi thứ, chôn vùi tất cả, nó đi tới đâu mọi thứ đều bị hủy diệt không còn. Duy chỉ có chín con Độc Long là không bị sao cả, bọn nó lúc này chuyển qua hư hóa trạng thái miễn dịch tất cả sát thương.

Nhưng Xuân Đức lại không làm được như vậy, mặc dù có được Long Sát cùng Nguyên ma che chắn nhưng lúc luồng năng lượng kia gần đến nơi thì Xuân Đức liền cảm thấy không có khả năng chống đỡ.

Trong mắt hắn lúc này lóe lên một tia sáng kì dị, hắn lúc này không có triệu hồi ra bất kỳ bảo vật nào ngược lại còn ẩn giấu bọn chúng vào sâu bên trong thế giới linh hồn.

Trước cơn bão năng lượng màu đen kia, Xuân Đức chẳng khác gì bọt biển, vừa bị quét chúng liền tan nát.

Ngay khi Xuân Đức vừa tan biến thì chín con Độc Long liền gầm lên một tiếng không cam lòng sau đó liền tan biến đi mất.

- --o0o---

Đang theo dõi diễn biến nơi đây mấy tên khí linh của Thần Võ Nguyên Tháp nhìn thấy một màn như vậy thì không khỏi cả kinh, Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này khó hiểu nói:

“Tiểu tử kia chết rồi. Cứ như vậy liền đã chết rồi. Đến lúc chết cũng không có quay về bản thể của hắn, vì sao vậy. Ta nghĩ nếu như hắn quay về bản thể thì hắn vẫn có thể sống mới phải, vì sao hắn không làm như vậy?”

Nghe được Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói thì con Cửu Đầu Hắc Kim Xà nói:

“Tiếp tục theo dõi đừng hỏi nhiều, hai người các ngươi không thấy trước khi bị thổi tan thành cát bụi thì tên kia rất bình thản sao. Nếu như Địa Ngục Thiên Long mà dễ giết như vậy thì cũng đã không còn tồn tại đến giờ.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“ Nhưng mà chúng ta đều thấy tên kia bị hủy diệt rồi mà, hấn làm sao còn có thể sống được chứ.”

.....

Phía dưới nơi đấu trường cổ.

Sau khi đợt sóng năng lượng quang đi, mọi thứ đều lắng xuống thì một âm thanh cuồng tiếu vang lên:

“ Ta vẫn sống, haha, ta làm sao có thể chết được. Không ai có thể đánh bại được ta. Ngày ta thoát khỏi nơi quỷ quái này cuối cùng cũng đã tới.”

Tại nơi Hắc Mộc Linh trước kia, lúc này đây đang xuất hiện một cái cây nhỏ, tiếng cười cuồng ngạo kia cũng là được phát ra từ nó.

Có điều, ngay lúc nó đang cười lớn thì dị biến phát sinh. Vô số tinh hoa thiên địa nơi đây bị một loại sức mạnh kỳ bí hấp thu đi, 108 pho tượng đang đứng xung quanh đấu trường cũng bị lực lượng kia hấp rút đi năng lượng ở bên trong.

Trong nháy mắt 108 pho tượng sụp đổ, hóa thành một đồng cát. Cùng lúc đó tại nơi trước kia Xuân Đức chết đi, một cái bia mộ cao 20 mét xuất hiện. Bia mộ kia nhanh chóng hấp thu tất cả tinh hoa thiên địa nơi đây, càng hấp thu nhiều tinh hoa thiên địa thì bia mộ càng sáng lên, ngay khi hấp thu đến cực hạn thì tiếp sau đó một cột ánh sáng màu đen từ bia mộ chiếu thẳng lên trời.

Ngay khi cột sáng đen kia chiếu lên bầu trời thì ba khí linh của Thần Võ Nguyên Tháp liền cảm thấy không ổn.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liền nói:

“ Vì sao ta cảm thấy rất bất an.”

Ngay khi Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vừa nói xong thì một tia sét từ thiên ngoại, vượt qua hư không, xuyên qua vách ngăn của Trúc Mộng Lam Viên, vượt qua phòng ngự của Thần Võ Nguyên Tháp đánh thẳng lên tâm bìa mộ cao mấy chục mét kia.

“ Uỳnh...”

Bìa mộ bị tia sét từ thiên ngoại kia đánh lên phía trên thì lập tức rạn nứt, vô số vết nứt chằng chịt xuất hiện.

“ Âm âm...”

Tiếp sau đó cả bìa mộ âm âm đổ nát. Cũng ngay vào lúc này một thiếu niên bộ dạng 15-16 tuổi xuất hiện. Thiếu niên kia vừa hiện ra thì lại có một cột sáng màu đen từ trên trời chiếu thẳng xuống người hắn. Trong giây lát khí tức của hắn gia tăng mãnh liệt. Mới đầu chỉ là phạm nhân nhưng sau một cái hô hấp thì liền đã là Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả.

Người thiếu niên này không ai khác chính là Xuân Đức sau khi trọng sinh, đây cũng là lần đầu tiên hắn bị chết kể từ lúc tiến lên cao thiên.

Cảm nhận một chút thân thể thì Xuân Đức cau mày nói:

“ Lại nữa rồi, lại quay về hình dạng lúc nhỏ. Thật bực mình.”

Trong lúc Xuân Đức đang thăm dò thân thể thì những kẻ đang quan sát nơi đây đều tròn to mắt ra mà nhìn.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lấp bắp nói:

“ Tiểu tử kia sống lại rồi, thật sống lại rồi.”

Lần này đến cả Cửu Đầu Hắc Kim Xà cũng phải nói:

“ Mẹ nó tà môn.”

Con Cửu Đầu Xà còn lại cũng nói:

“ Quá tà môn.”

Hắc Mộc Linh sau khi bị bia mộ hấp thu gần hết tinh hoa lúc này chỉ có một hơi tàn, nhìn thấy Xuân Đức xuất hiện, cảm nhận được khí tức địch nhân quen thuộc thì nó không dám tin nói.

“ Không thể nào, vậy mà không chết.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1098: Nhiệm Vụ Số 4 - Thông Qua Cùng Ban Thưởng

- ---o0o---

So với những người bên ngoài chỉ có thể nhìn thấy mặt ngoài của vấn đề thì linh hồn của Mộng Vân ở bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức, chứng kiến tất cả, cảm nhận tất cả thì càng thêm rung động.

Ở bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức.

Lúc này đây đám tiểu khí linh đang nhìn về phía linh hồn của Mộng Vân chầm chọc nói.

“ Người thấy chưa, ba ba sẽ không chết, ba ba là mạnh nhất, ba ba sẽ không bao giờ chết.”

“ Đúng vậy, ba ba sẽ không bao giờ chết.”

“ Nữ nhân xấu dám nói ba ba sẽ chết. Nếu không phải ba ba dặn không được ăn người thì ta đã sớm nuốt sống ngươi.”

Mấy tiểu khí linh hình như rất không thích Mộng Vân, Tiểu Cốt cùng Tiểu Mộng thì luôn nhìn chăm chăm Mộng Vân một bộ muốn nuốt sống. Những tiểu khí linh khác tuy không có hung dữ như vậy nhưng cũng chẳng khác là bao.

Mộng Vân nghe được đám tiểu khí linh nói thì nét mặt có chút xấu hổ, khi trước nàng nhìn thấy Xuân Đức cùng Hắc Mộc Linh chiến đấu. Khi

thấy Hắc Mộc Linh tự bạo thì nàng liền nghĩ Xuân Đức hẳn phải chết nên nàng mới nói vậy.

Ai ngờ sự việc lại biến đổi thành ra thế này, vốn mấy tiểu khí linh trước mắt cũng xem như là đối tốt với nàng nhưng từ khi nàng nói ra câu kia thì cả đám tiểu chút chút này liền thay đổi 180 độ.

Mặc dù nàng đã cố giải thích nhưng cũng không thay đổi được thái độ của mấy tiểu khí linh, nàng dám chắc nếu không có Xuân Đức trước kia căn dặn thì mấy tiểu khí linh này bây giờ rất có thể xông lên ăn tươi nàng.

- --o0o---

Ở bên ngoài.

Sau khi Xuân Đức quan sát xong thân thể thì bắt đầu nhìn quanh khắp nơi, khi nhìn thấy phần lõi còn sót lại của Hắc Mộc Linh thì liền cười lạnh.

Đi tới bên cạnh Hắc Mộc Linh Tâm, Xuân Đức nắm lên sau đó nhìn thẳng vào mắt của Hắc Mộc Linh Tâm mà nói:

“ Bị người hại lần này đúng là thảm rồi. Hủy đi ta mất một ảnh phân thân, hại ta thành bộ dạng hiện tại, bây giờ người có chết cũng nên mãn nguyện.”

Nói xong thì Xuân Đức liền bóp mạnh một cái, Hắc Mộc Linh Tâm trong nháy mắt vỡ nát, Xuân Đức hút nhẹ một cái những mảnh vỡ của Hắc Mộc Linh Tâm bị hắn thôn phệ sạch sẽ. Ngay khi Xuân Đức vừa cắn nuốt Hắc Mộc Linh Tâm thì liền cảm thấy một luồng sinh cơ mãnh liệt chạy khắp thân thể hắn.

Cũng ngay vào lúc Xuân Đức giết chết Hắc Mộc Linh thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng một lần nữa hiện ra.

Sau khi nhìn đi nhìn lại Xuân Đức mấy chục lần thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà mới nói:

“ Tiểu tử ngươi bản lĩnh không nhỏ à, như vậy mà vẫn còn có thể sống?”

Xuân Đức nhìn thấy Cửu Đầu Hoàng Kim Xà xuất hiện thì việc đầu tiên hắn hỏi chính là:

“ Ta hỏi thật chứ, nhiệm vụ độ khó thế này thế có nhiều người vượt qua không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thản nhiên nói:

“ Hình như trong mấy chục vạn năm rồi, người nào mà gặp phải nhiệm vụ như ngươi mà lại có độ khó 7 sao giống ngươi thì đều chết cả rồi. Chết từ lúc còn ở giai đoạn một kia. Cũng có vài tên cũng tới được giai đoạn 2 nhưng khi Hắc Mộc Linh vừa giải phong ấn thì mấy tên kia cũng liền đi đời nhà ma.”

Xuân Đức lại hỏi:

“ Làm sao nhiệm vụ của ta lại có độ khó 7 sao, phải chăng là ngươi cố ý?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười gian nói:

“ Cái này có liên quan đến quy định của chủ nhân nên người cần trả 1000 điểm công trạng. Ngươi đồng ý chứ?”

Xuân Đức lập tức gật đầu, Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này cười nói:

“ Thực ra cái này ta cũng không rõ lắm, ta chỉ biết ở giai đoạn đầu hoàn thành càng nhanh thì độ khó càng cao. Ngoài ra còn phụ thuộc vào tu vi người tham gia, số lượng người tham gia. Mới đầu tham gia một nhiệm vụ

thì độ khó đều là 0 sao về sau tùy theo nhiều yếu tố khác nhau mà mức độ khó tăng nhiều hay ít. Mà độ khó cao thì đồng nghĩa với nguy hiểm lớn, phần thưởng cũng nhiều hơn.”

“ Nói tới tiêu tử người cũng thực khá, vậy mà có thể làm cho nhiệm vụ gia tăng tới 7 sao độ khó. Muốn chết nhanh cũng không cần gấp vậy chứ. Nhiều nhất 10 sao người đạt tới 7 sao. Ha ha.”

Xuân Đức nghe được Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười lớn thì cũng không có tức giận, hắn lúc này đang suy tư rất nhiều thứ. Sau một lúc thì hắn mới thở dài nói:

“ Lần sau ta sẽ cẩn thận hơn, bằng không chết thế nào cũng không biết. Được rồi, giờ lại phải tiếp tục nhiệm vụ. Không biết ta có vượt qua nổi cái nhiệm vụ lần này không nữa.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe Xuân Đức nói thì kinh ngạc hỏi:

“ Người còn định làm nhiệm vụ gì?”

Xuân Đức nhón mày nói:

“ Thì nhiệm vụ này, không phải vẫn còn ba ải nữa sao?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà trợn trừng mắt nói:

“ Chủ nhân ta tạo ra Thần Võ Nguyên Thập là để bồi dưỡng thiên tài cho tiên giới chứ đâu phải giết chết thiên tài đâu. Nhiệm vụ độ khó 7 sao chỉ 2 ải là đã hiếm người vượt qua rồi còn thêm nữa thì không phải tuyệt đường sống người tham gia sao.”

Xuân Đức kinh ngạc nói:

“ Nói như vậy là nhiệm vụ kết thúc rồi sao, như vậy vì sao ta còn chưa nghe người thông báo hoàn thành nhiệm vụ.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này có chút ngưng ngừng nói:

“ Mãi nói chuyện ta quên ấy mà. Giờ tuyên bố cũng đâu có muộn. Ha ha.”

Vừa cười ha hả, Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vừa phun ra một viên châu. Viên châu kia bay lên trời cao sau đó nổ tung. Cùng lúc đó một cái hư ảnh Cửu Đầu Hoàng Kim Xà quen thuộc lại hiện ra.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì hết biết nói cái gì, hóa ra mấy tên này lười đến mức không tự mình tuyên bố kết quả mà toàn dùng ý niệm ngưng kết từ trước. Thảo nào mấy lần trước kia Xuân Đức cứ cảm thấy là lạ.

Vẫn giống như mọi khi, hư ảnh Cửu Đầu Hoàng Kim Xà uy nghiêm nói:

“ Tuân theo ý chí của Huyết Lệ Tiên Tôn. Nhiệm vụ chính tuyến sinh tử vượt ải số 4 hoàn thành, chúc mừng những người còn sống thành công tiến lên tầng 5 Thần Võ Nguyên Tháp. Mỗi người nhận được ban thưởng 400 điểm công trạng.”

“ Người giết chết được Hắc Mộc Linh nhận được ban thưởng 50 vạn điểm công trạng.”

“ Chiến đội giết chết Hắc Mộc Linh nhận được 10 vạn điểm công trạng. Ban thưởng thêm một cuốn mật tịch cổ quyển 4 sao có thể tiến vào không gian trao đổi đặc biệt 4 giờ.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà thành công giết chết 21 vạn Hắc Mộc chiến sĩ nhận được 2100 vạn điểm công trạng ban thưởng.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà thành công giết chết 16 vạn Quỷ Long Hồn chiến sĩ nhận được 1600 vạn điểm công trạng ban thưởng.”

“ Sau 3 phút những người còn sống sẽ được đưa tới không gian chờ tại tầng 5. Sau một tháng sẽ ban bố nhiệm vụ lần tiếp theo.”

Nói xong thì hư ảnh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liền biến mất, về phần Xuân Đức cũng không cần đợi đến 3 phút, sau khi hư ảnh trên bầu trời biến mất thì hắn cũng liền được đưa về không gian chờ tầng 5.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1099: Thần Võ Nguyên Thập Tầng 5

- ---o0o---

Sau khi ánh sáng truyền tống biến mất thì Xuân Đức liền hiện ra bên trong một cái hoa viên, nơi đây cảnh sắc rất khá, thảm cỏ xanh tươi, hoa hoa thảo thảo khắp nơi, lại còn có cả hòn giả sơn nữa. Ở giữa cái hoa viên này có một cái bàn đá cùng 9 cái ghế ngồi. Bên trên có vài chùm linh quả.

Xuân Đức tiến đến bên bàn đá, ngồi xuống. Sau khi quan sát đồng linh quả trên bàn một lúc mà không biết đây là trái gì thì hắn liền cho vào miệng nếm thử.

Sau khi ăn một vài quả, cảm thấy ngọt ngọt thì hắn liền cầm cả chùm lên ăn, sau vài ba lần nhai nuốt thì hắn đã ăn sạch sẽ. Thấy chẳng còn gì hắn lúc này không khỏi nói nhỏ.

“ Ngon thì ngon thật đấy nhưng mà ít quá chả bỏ dính răng.”

Nhìn quanh chẳng thấy ai, lại cũng chẳng có việc gì làm, Xuân Đức lúc này buồn chán nằm xuống thảm cỏ phía dưới ngửa mặt nhìn trời. Đúng lúc này hắn mới nhớ đến bên trong thế giới linh hồn của mình vẫn còn một người.

Nhớ đến Mộng Vân, Xuân Đức lúc này khẽ hé miệng ra. Ngay lập tức linh hồn của Mộng Vân từ bên trong miệng hắn bay ra ngoài. Nhìn thấy Mộng Vân thì Xuân Đức cười khổ nói.

“ Bây giờ lại cũng chỉ còn có hai người chúng ta.”

Linh hồn Mộng Vân lúc này cũng cười khỏ đáp lại:

“ Đã là số mệnh thì không thể tránh khỏi. Ta lúc này còn phải cảm ơn người lúc đó đã cứu ta, không có người ta bây giờ hẳn cũng đã chết như những người khác rồi.”

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức nói:

“ À mà người thích có thân thể hay thích ở dạng linh hồn thể này hơn, nếu thích thân thể thì chút nữa ta đi mua cho người một bộ mà dùng tạm.”

Không cần suy nghĩ Mộng Vân liền nói:

“ Đương nhiên là có thân thể rồi, ở dạng linh hồn thể này ta thực sự không quen.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Được thôi, chút nữa ta cùng với cô đi mua một bộ thân thể. Bây giờ ta muốn ngủ một giấc đã.”

Mộng Vân không có ý kiến, nàng chỉ nhẹ gật đầu nhưng sau một lúc thì nàng cẩn thận hỏi:

“ Có thể cho ta hỏi một việc được không?”

Xuân Đức không có mở mắt, hấn lạnh nhạt nói:

“ Có gì nói đi.”

Mộng Vân khẽ cắn môi nói:

“ Ta đã mất đi thân thể, đã thành dạng này vậy ước định trước kia của hai chúng ta có còn ý nghĩa không?”

Khẽ cười, Xuân Đức bình thản nói:

“ Lời ta đã hứa thì ta sẽ làm, với cô có thân thể hay không có gì khác nhau sao?”

Mộng Vân nghe hắn nói vậy thì trong sâu đôi mắt hiện lên một tia hy vọng. Nàng nở một nụ cười xinh đẹp nói:

“ Cảm ơn.”

.....

Tiếp sau đó hai người không có tiếp tục nói chuyện cùng với nhau nữa, Xuân Đức thì nằm giữa vườn hoa mà ngủ một cách ngon lành, về phần Mộng Vân thì ngồi lặng yên ở một bên quan sát hắn.

Nhìn Xuân Đức an bình nằm ngủ nơi đó, nhìn khuôn mặt có phần non nớt kia, lại nhìn khoe miệng còn đang chảy nước miếng của hắn, Mộng Vân bất giác nở một nụ cười, trong lòng nàng thầm nghĩ.

“ Người này lúc ngủ nhìn đáng yêu hơn lúc thức nhiều.”

Nghĩ vậy Mộng Vân liền muốn sờ khuôn mặt của Xuân Đức một cái, có điều khi tay nàng sắp chạm đến mặt của Xuân Đức thì Xuân Đức bỗng nhiên mở mắt ra, một đôi mắt u ám lạnh lẽo nhìn thẳng Mộng Vân khiến cho cả thân thể nàng cứng ngắc.

“ Cô đang định làm cái gì?”--- Xuân Đức nhìn Mộng Vân kỳ quái hỏi.

Mộng Vân có chút chột dạ nói:

“ Không làm gì cả, chẳng qua là ta thấy con kiến bò trên mặt người nên ta muốn bắt nó ra giùm người thôi.”

Xuân Đức thừa biết là cô nàng này đang nói dối, nơi này làm quỷ gì có con kiến nào cơ chứ, có điều hấn cũng không có vạch trần cô nàng. Ngồi dậy, vươn vai một cái, Xuân Đức nói:

“ Bây giờ tiến vào bên trong không gian trao đổi thôi.”

Mộng Vân thấy Xuân Đức ngồi dậy thì nói:

“ Người không có tiếp tục ngủ nữa à, sao không ngủ tiếp đi.”

Ngáp dài một cái Xuân Đức nói:

“ Vào trao đổi cho xong rồi ra ngoài này có cả tháng để ngủ mà lo gì. Mà lúc trước ta đã phân cho cô 3 vạn điểm công trạng rồi, với số điểm công trạng kia thì cô có thể mua được một thân thể tốt cùng vài thứ cần thiết. Mà 3 vạn điểm cô cảm thấy đủ chưa? Có cần thêm không?”

Lắc lắc đầu, Mộng Vân nói:

“ Đủ rồi, đủ rồi. Như vậy đã quá nhiều, ta không giúp được gì mà lại được phân nhiều như vậy khiến ta có chút ngượng ngùng. Cảm ơn người.”

Xuân Đức nhún nhún vai nói:

“ Nếu ngại quá thì có thể trả lại mà, điểm công trạng ta chưa bao giờ chê nhiều. Dù ta có mấy ngàn vạn điểm công trạng vẫn còn thấy ít.”

Mộng Vân nghe hấn nói vậy thì trừng mắt, vốn dĩ là nàng chỉ là nói lời khiêm tốn mà thôi, ai ngờ cái tên này vậy mà cũng dám nói ra mấy lời như thế. Trong lòng nàng lúc này lại bốc lên một chút xiu tức giận.

Nhìn Mộng Vân tròn tròn mắt, Xuân Đức cười nói:

“Đùa cô một chút thôi, ta cũng không phải người hẹp hòi, nói gì thì nói cô cũng có công nên ta cũng không có keo kiệt, bây giờ cô có 10 vạn điểm công trạng muốn mua gì thì mua. Được rồi, ta đi vào bên trong trước. Hẹn gặp lại sau.”

Nói xong thì Xuân Đức liền sử dụng “Cổ Tích Mật Quyển 4 sao” trong nháy mắt hẳn liền được truyền tống đến không gian giao dịch đặc biệt.

Nghe được lời nói của Xuân Đức, còn chưa kịp nói cảm ơn lần 2 thì đã thấy Xuân Đức chạy mất rồi. Mộng Vân lúc này bỗng nhiên khẽ cười, trong lòng thầm nghĩ “Xem như người có lương tâm.” Tiếp sau đó nàng cũng sử dụng “Cổ Tích Mật Quyển 4 sao” truyền tống đi.

- --o0o---

Không gian quen thuộc lại hiện ra trước mắt Xuân Đức. Khi Xuân Đức vừa xuất hiện ở nơi đây thì liền đã nhìn thấy con rắn vàng lờ lợc xuất hiện. Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này hiện hình ra, nhìn Xuân Đức cười híp mắt nói:

“Lại gặp người rồi tiểu tử.”

Xuân Đức nhìn con rắn vàng này đang cười gian thì híp mắt nói:

“Đừng có vừa nhìn thấy ta liền cười gian như vậy được không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà không có quan tâm đến thái độ đề phòng của Xuân Đức. Nó lúc này vẫn cười gian nói:

“Thiên Độc Long- Nhân dùng tốt chứ. Có hay không muốn những phần còn lại.”

Xuân Đức liếc xéo nó một cái rồi nói:

“ Thờ biết còn hỏi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này vẫn tiếp tục cười gian nói:

“ Vậy có cần ta cho lời khuyên nữa không? Ta biết có vài thứ rất thích hợp cho ngươi.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền nổi lên đề phòng, hấn cảnh giác nói:

“ Thật không? Mà trước hết cứ nâng cấp xong cái nhẫn Thiên Độc Long của ta đi cái đã, nếu còn thừa nhiều thì sẽ tính đến những thứ khác.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười nói:

“ Nói đến tiêu tử ngươi cũng thật là biết tiêu pha những kẻ khác đều dùng tất cả thời gian cho phép để có thể xem xét là nên mua gì, tiêu tử ngươi ngược lại tốt. Thích là mua. Ha ha.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1100: Thần Võ Nguyên Thập Tầng 5- Nâng Cấp Thiên Độc Long Nhẫn Cấp 9

Thấy con rắn vàng lừa đảo này lại bắt đầu nói đều bản thân thì Xuân Đức không khỏi lờm nó một cái. Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy vậy mới cười hắc hắc mang ra thứ mà Xuân Đức cần đến.

“Tiểu tử, như lần trước đã nói muốn nâng cấp lên Thiên Độc Long-Nhẫn cấp 2 cần có một bản cấp 1 cùng một bản cấp 2. Giá tiền bản cấp 2 bằng 2 lần bản cấp 1. Muốn lên bản cấp 3 thì cần có 1 bản cấp 2, giá tiền bản cấp 3 thì bằng 2 lần bản cấp 2. Tiểu tử ngươi định nâng cấp đến cấp mấy để ta tính.”

Xuân Đức cau mày nói:

“Làm sao ta nhớ lần trước ngươi nói khác nhi, chẳng lẽ ta nhớ lầm.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười hắc hắc nói:

“Lần trước ta cũng nói vậy, là tiểu tử ngươi nhớ lầm đấy. Thôi để ta tính giúp ngươi. Bản cấp 1 có giá 10 vạn điểm được giảm 4 thành còn 6 vạn điểm. Bản cấp 2 cần 12 vạn điểm. Cấp 3 cần 24 vạn điểm. Cấp 4 cần 48 vạn điểm. Cấp 5 cần 96. Cấp 6 cần 192 vạn điểm. Cấp 7 cần 384 vạn điểm. Cấp 8 cần 768 vạn điểm. Cấp 9 cần 1536 vạn điểm. Cấp 10 cần có 3072 vạn điểm.”

“Bây giờ tiểu tử ngươi chỉ có một nhẫn cấp một vậy phải cần 6092 vạn điểm mới có thể tăng đến cấp 10. Mà hình như điểm công trạng của tiểu tử

ngươi không nhiều như vậy thì phải.”

Xuân Đức nghe xong tính toán của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thì khóe miệng co quắp một trận, hấn vốn nghĩ bản thân cũng gọi là có chút tiền có thể thoải mái mua sắm trao đổi một ít. Nhưng không ngờ đến một cái nhẫn cũng nâng cấp không đến trạng thái cuối.

“ Thôi, cho ta nâng cấp Thiên Độc Long-Nhẫn đến cấp 9 đi. Còn cấp 10 chắc đợi khi nào ta có điểm công trạng lại nói.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lúc này cười càng gian hơn nói:

“ Hỏi thật, cảm giác tiêu điểm tích lũy thể này có kích thích không? Ta nhìn mà cũng cảm thấy hâm mộ.”

Xuân Đức trong lòng đang đau như cắt, nghe được con rắn lừa đảo này lại cạnh khóe mình thì tức giận nói:

“ Ngươi cứ thử đi là biết. Đừng có nhiều lời, giúp ta nâng cấp đi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy Xuân Đức vậy thì không có ý định trêu chọc nữa, hấn lúc này tiếp nhận chiếc Nhẫn-Thiên Độc Long từ trong tay Xuân Đức sau đó lăm bắm một đoán chú văn kỳ ảo.

Ngay lập tức chiếc Nhẫn-Thiên Độc Long trong tay Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liền sáng lên mãnh liệt.

“ Phùng..”

Chiếc nhẫn lóe sáng lên mãnh liệt sau đó liền tối lại, lúc này Thiên Độc Long-Nhẫn đã thay đổi một diện mạo mới, tinh mỹ hơn đồng thời phát ra ánh sáng màu cam nhạt.

“ Phùng...”

“ Phờng...”

“ Phờng...”

“ Phờng...”

“ Phờng...”

“ Phờng...”

“ Phờng...”

Quá trình như vậy lặp lại 8 lần, màu sắc cùng hoa văn trên Thiên Độc Long-Nhẫn mỗi lúc một sáng, mỗi lúc một tinh mỹ, đến lần thứ 8 khi Thiên Độc Long-Nhẫn đã lên cấp 9 thì con rồng trên chiếc nhẫn giống như sống lại. Cùng với đó quang mang của chiếc nhẫn cũng phát ra chói lòa. Một quang mang màu xanh lục cực kỳ đẹp mắt.

“ Đã xong, người cầm lấy thử cảm nhận đi.”

Xuân Đức tiếp nhận chiếc nhẫn của mình sau đó liền đeo vào ngón áp út, ngay lập tức hẳn liền cảm nhận được lực lượng thần bí từ chiếc nhẫn truyền vào cơ thể.

Cùng lúc đó quang mang của chiếc nhẫn cũng nội liễm vào trong không còn phát ra ánh sáng chói mắt như trước nữa.

Cảm nhận được lực lượng mạnh mẽ từ chiếc nhẫn, Xuân Đức hài lòng nói:

“ Tiền nào của nấy, đúng là không uổng công nâng cấp lên cấp 9. Đúng rồi, nơi này có bảo vật gì có thể gia tăng được thể lực, đồng thời nâng cao khả năng hồi phục thể lực không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lắc đầu nói:

“ Không có, thể lực đối với người tu luyện thường không là vấn đề nên bảo vật dạng này cực kỳ hiếm, nếu có cũng chỉ là bảo vật cấp thấp mà thôi không thích hợp với ngươi. Mà ngươi cũng lo lắng thể lực không đủ lúc chiến đấu sao?”

Xuân Đức không dấu điểm nói:

“ Phải, tuyệt kỹ mà ta sáng tạo ra cực kỳ tiêu hao thể lực. Nếu sử dụng quá mức ta có thể chết vì kiệt lực. Mà phải rồi, lần trước ngươi nói có thể nâng cấp được Thiên Vũ Cẩm Nang sao? (cái cẩm nang lúc giết Nữ Hoàng Băng nhận được.)”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà gật đầu nói:

“ Ừ. Có điều thứ kia nâng cấp cần rất nhiều điểm công trạng hơn nữa còn phải dựa vào nhân phẩm, không phải cứ nâng cấp là sẽ thành công. Tất cả bảo vật mang lại chúc phúc may mắn đều như vậy. Ta khuyên ngươi tốt nhất khi nào có ít nhất hai ngàn vạn điểm công trạng thì hãy nghĩ đến thứ kia.”

Xuân Đức nghe Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói chân thành như vậy thì cũng tin tin, hấn gật đầu nói:

“ Vậy dùng toàn bộ điểm công trạng còn lại quán chú linh hồn cho ta đi. À mà cũng đừng dùng toàn bộ, để lại 10 vạn điểm giúp ta.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà kinh ngạc nói:

“ Ngươi không muốn mua những món bảo vật khác sao? Ta còn vài món bảo vật rất thích hợp với ngươi đấy.”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Không cần, bây giờ ta phải nâng cao linh hồn tự thân, người cũng biết ảnh phân thân của ta bị làm sao rồi đấy, ta cần khôi phục lại nó gấp.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe qua đã hiểu, nó gật đầu nói:

“ Đã hiểu.”

Tiếp sau đó Xuân Đức bắt đầu tiếp nhận quán chú linh hồn, nói đến cũng kỳ lạ, quán chú linh hồn nếu như chỉ quán chú một ít thì cảm thấy rất chi là dễ chịu nhưng mà quán chú một lúc mấy trăm vạn điểm công trạng thì cái kia chính là cực hình trong cực hình.

Xuân Đức cảm thấy linh hồn của bản thân như bị ai đó bơm căng, căng đến nỗi khiến cho linh hồn của hắn rạn vỡ, một loại đau đến khó lòng tưởng ập đến nhưng ngay vào lúc này lại có lực lượng ôn hòa giúp cho linh hồn hắn gắn liền lại. Nhưng chỉ vừa liền lại không được bao lâu thì một lần nữa linh hồn của hắn lại rạn nứt.

Quá trình này diễn ra liên tục, trong một giờ ngắn ngủi thì quá trình này đã lặp lại đến mấy chục vạn lần, dù là Xuân Đức lúc này cũng đã cảm giác có chút ăn không tiêu, sắc mặt hắn nhăn nhó như khi ăn ớt vậy.

- --o0o---

Hai giờ sau, Xuân Đức lúc mới thoát khỏi nỗi cực hình, lúc quán chú xong thì cả người Xuân Đức đều là mồ hôi nhễ nhại.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhìn hắn thảm hại như vậy thì cười khặc khặc nói:

“ Đúng là mang huyết mạch Địa Ngục Thiên Long có khác, quán chú một lúc nhiều như vậy lực lượng linh hồn mà vẫn còn có thể sống, nếu là những chủng tộc khác đã phân đều đã chết. Ngươi bây giờ cảm thấy sao tiểu tử, ổn cả chứ.”

Xuân Đức cảm nhận một chút thì gật đầu nói:

“ Cảm thấy rất tốt, không có vấn đề gì. Mà linh hồn ta lúc này đã đạt đến tình trạng nào rồi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“ Cũng chỉ ngang với Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ đỉnh phong mà thôi.”

Gật đầu, Xuân Đức thỏa mãn nói:

“ Vậy là tốt rồi. Quên mất ngươi lấy cho ta mấy món đồ lần trước, ta mua cho đám tiểu khí linh. Lần này lấy nhiều một chút. Dùng 5 vạn điểm công trạng nhé.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“ Không thành vấn đề.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1101: Thần Võ Nguyên Thập Tầng 5- Một Đám Âm Hiểm, Giả Dối

- --o0o---

Sau khi đã dùng hết điểm công trạng, chỉ để lại 5 vạn điểm đề phòng trường hợp cần giết đồng đội lúc cần thiết. Tiếp sau đó Xuân Đức cũng không có nói chuyện với con rắn lừa đảo nữa mà quay về không gian nghỉ ngơi tại tầng 5.

Ánh sáng truyền tống tán đi. Xuân Đức lúc này lại quay về hoa viên trước kia. Ngay khi hắn vừa xuất hiện thì liền đã cảm nhận được có vài ánh mắt đang đánh giá hắn.

Xuân Đức cũng thuận mắt nhìn sang, lúc nhìn sang thì hắn thấy đang có 8 người, có nam có nữ đang ngồi xung quanh bàn đá nói chuyện với nhau. Cũng vào lúc này một cô gái bộ dạng mười tám đôi mươi đứng dậy đi về phía hắn.

“ Người đã về rồi.”

Nghe được giọng nói quen thuộc thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc, sau khi đánh giá một chút thiếu nữ trước mắt thì hắn ngạc nhiên nói:

“ Mộng Vân? Bộ thân thể này hình như có chút không hợp lắm với cô thì phải, người không biết lại còn tưởng cô là tiểu nha đầu nhà nào đó đi lạc vào trong này cũng nên.”

Mộng Vân lườm hắn một cái nói:

“ Ta là tiểu nha đầu thì ngươi là cái gì, nhìn lại bộ dạng của mình đi, bây giờ ngươi khác gì đám nhóc vắt mũi chưa sạch.”

Bị đụng chạm đến nỗi đau, Xuân Đức không khỏi dùng đôi mắt cá chết nhìn Mộng Vân.

“ Đừng có chạm vào nỗi đau của ta. Mà đúng rồi, mấy người kia là người nào, thấy cô nói chuyện với bọn họ có vẻ rất vui vẻ.”

Không đợi Mộng Vân đáp lời thì lúc này đã có một nữ tử đi đến bên này.

Lúc này một cô gái có bộ dạng thướt tha, mái tóc rất dài, mặc một thân lam y, độ tuổi hơn 20 nhìn Xuân Đức nở nụ cười duyên nói:

“ Xin chào tiểu huynh đệ, lần đầu gặp mặt, tự tên Lâm Duệ. Tiểu huynh đệ tên là gì?”

Lại bị người gọi là tiểu huynh đệ thì Xuân Đức trong lòng không khỏi buồn bực, hắn nhìn cô gái kia nói:

“ Đừng có gọi ta như vậy, ta cũng không nhỏ. Nếu tính về tuổi ta còn có thể làm ba ba của cô đấy.”

Nhìn bộ dạng không vui của Xuân Đức, lại nghe hắn nói như vậy nhưng Lâm Duệ lại che miệng cười khanh khách nói:

“ Thật dễ thương, lại đây cho tỷ nựng cái nào.”

Vừa nói nàng ta vừa vươn tay ra định sờ mặt của Xuân Đức, Xuân Đức thấy như vậy thì liền đưa tay lên nắm lấy bàn tay của nữ tử, ngay lập tức bàn tay của nữ tử bị hắn nắm chặt lại.

Xuân Đức lúc này có phần không quá vui nói ra:

“ Ta không thích người khác đụng chạm ta. Không nên làm ta tức giận.”

Cũng không biết có phải do lần trọng sinh gần đây hay không. Sát khí cùng oán khí do Xuân Đức giết người tích tụ trong bao nhiêu năm lúc này đây đã không còn, vì vậy hẳn lúc này cho người ta cảm giác ngây thơ, đơn thuần, vô hại đến cực điểm.

Nếu là lúc trước Xuân Đức nói ra lời này, kết hợp với ánh mắt lạnh lẽo cùng sát khí khủng bố thì sẽ khiến cho người đối diện kinh sợ. Nhưng lúc này đây, lời nói cùng hành động của hắn vẫn như cũ nhưng lại chỉ khiến cho người ta cảm thấy là hắn đã hờn giận đơn thuần mà thôi. (Hệ quả của việc trọng sinh, vừa tiêu hao đạo vận, vừa mất đi sát khí cùng oán khí.)

Nhìn bộ dạng, hành động cùng lời nói của Xuân Đức, Lâm Duệ trong mắt không khỏi ánh lên tia sáng khác thường. Nàng lúc này rút tay về, cũng thu lại vẻ mỉa mai hoặc lúc trước, nàng ta nhoẻn miệng cười duyên nói:

“ Như vậy đạo hữu tên là gì, tiểu nữ có hay không vinh hạnh được biết quý danh của đạo hữu.”

Nói xong thì nàng ta còn nháy mắt một cái, bộ dạng rất tinh nghịch.

Xuân Đức không muốn dây dưa với cái cô Lâm Duệ này, hắn trả lời cộc lốc:

“ Vô Tà, các ngươi tiếp tục nói chuyện đừng làm phiền đến ta.”

Nói xong thì Xuân Đức mặc kệ Mộng Vân cùng Lâm Duệ đứng nơi đó, hắn tìm đến một địa phương thích hợp sau đó ngồi xuống. Về phần những kẻ khác hắn cũng lười đi làm quen.

Nhìn thấy Xuân Đức như vậy thì Lâm Duệ liền nhìn qua Mộng Vân nhỏ giọng hỏi:

“ Hai người là quan gì hệ gì vậy Tiểu Vân?”

Mộng Vân lúc này vẫn đang nhìn Xuân Đức ngồi một mình nơi kia, trong lòng nàng lúc này đang có một cảm giác vô cùng quái lạ, nàng tự dung cảm thấy Xuân Đức không còn đáng sợ như trước kia nữa, mặc dù nàng biết đây nhất định là ảo giác nhưng không hiểu vì sao vẫn tin là thật.

Nghe Lâm Duệ hỏi thì nàng khẽ cười nói:

“ Hẳn là đồng bạn của muội từ khi mới tiến vào Thần Võ Nguyên Tháp, hai người bọn muội cũng đã cùng nhau trải qua 4 nhiệm vụ rồi. Ở bên ngoài thì hai người bọn muội là thanh mai trúc mã.”

Lâm Duệ sau khi nghe Mộng Vân nói hai người là thanh mai trúc mã thì có đôi chút ngạc nhiên, sau đó thì ta khẽ cười nói:

“ Hóa ra là vậy, như vậy hai người hẳn rất thân thiết đi. Như vậy muội ra nói cậu ấy đến nói chuyện cùng với mọi người đi, như vậy thì chúng ta mới có thể hiểu rõ nhau hơn, sau này đến khi hợp tác cũng thuận lợi hơn.”

Mộng Vân cười khỏ nói:

“ Lâm Duệ Tỷ, tỷ cũng không phải không nhìn thấy tính cách của cậu ấy. Thôi, cứ để cậu ấy ở nơi đó một mình đi, để muội đi qua thay mặt cậu ấy xin lỗi mọi người một tiếng.”

Lâm Duệ hiểu ý cười cười, tiếp sau đó hai người lại quay về bên phía bàn đá nói chuyện cùng với những người khác. Về phần Xuân Đức cũng chỉ được những người khác nhìn qua vài ba lần sau đó thì không ai để ý đến hắn nữa.

....

Xuân Đức đang ngồi dựa lưng vào một tảng đá lớn, hai mắt nhắm nghiền bộ dạng giống như là đang tu luyện nhưng trên thực tế hắn đang quan sát những người nơi đây.

Sau một lúc quan sát thì trong lòng hắn liền nở một nụ cười lạnh lùng, nếu nhìn bề ngoài thì những người kia nói chuyện với nhau vô cùng vui vẻ nhưng Xuân Đức biết, đám này mặt ngoài thì cười nhưng trong không cười.

Trong lúc nói chuyện thì cả đám này cũng đang âm thầm cân nhắc, ước lượng đối phương, còn vì sao phải làm như vậy thì đến thẳng ngu cũng biết là vì sao.

Theo như Xuân Đức quan sát được thì nhân vật nguy hiểm nhất ở nơi đây hẳn là cô gái tên Lâm Duệ kia. Hắn có thể cảm thấy tất cả những người ở nơi đây khi nhìn qua nàng ta thì ẩn trong sâu ánh mắt của bọn họ hiện lên một tia kiêng kị.

Còn kẻ được xem là yếu nhất hẳn là bản thân hắn rồi, Xuân Đức lúc trước vừa xuất hiện nơi đây liền đã có thể cảm nhận được, đám người kia sau khi nhìn qua hắn thì trong mắt liền hiện lên sự xem thường. Tiếp sau đó thì cả đám liền không chú ý đến hắn nữa.

Duy chỉ có nữ tử tên Lâm Duệ kia là khác, nàng ta đi tới bên này ngoài mặt là làm quen nhưng trên thực tế lại là có ý đồ khác. Mỗi khi nàng ta xác định được rồi thì mới buông tha cho Xuân Đức.

Mặt ngoài nhìn đơn giản nhưng trên thực tế không có đơn giản như vậy. Tất cả những người nơi đây đều đang diễn kịch cho nhau nhìn. Chẳng qua là bọn họ diễn quá đạt nhìn giống như thật mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1102: Vô Địch Xuất Thế

Sau khi đã có cái nhìn sơ bộ về mấy con rắn độc ở xung quanh, Xuân Đức cảm thấy có nhìn thấy mấy ngàn lần nữa cũng không có thu hoạch được thêm cái gì. Hắn lúc này liền thu hồi về hồn niệm. Hồn niệm của hắn lúc này đã mạnh hơn đám người ở đây rất nhiều nên chẳng ai có thể phát hiện ra là hắn đang quan sát bọn họ.

Sau khi thu hồi hồn niệm trở về, Xuân Đức lúc này lại bắt đầu quan sát thông tin của Thiên Độc Long-Nhẫn cấp 9. Hắn muốn nhìn xem sau khi lên tới cấp 9 thì Thiên Độc Long - Nhẫn thay đổi như thế nào, để sau này hắn còn quyết định có lên cấp 10 hay không.

Tâm niệm vừa động, ở bên trong đầu hắn lúc này vang lên âm thanh của hệ thống phụ trợ.

☪ ☪☪ Nhẫn-Thiên Độc Long☪☪ ☪

Vật phẩm được sử dụng tinh nguyên, tinh phách, bản nguyên chi lực của Thiên Độc Long kết hợp với vô số tài liệu trân quý làm thành. Thiên Độc Long- Nhẫn có yêu cầu rất cao đối với người sử dụng nếu không tương thích có thể gây đột tử.

Hòn 8901/5000 000 000(gia tăng 1% tổng thuộc tính)

Yêu Cầu: Có được tu vi ít nhất là Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ(Hồn lực), am hiểu độc thuật, thiên sinh độc thể.

Độ bền: Chịu được sức mạnh của Đệ Cảnh cao giai.

Phẩm bậc: Tiên bảo cấp 9.

Luyện linh: 0.

Quán chú: 0.

Huyết luyện: 0.

Khảm nạm tạo hóa thạch: 0/3.

Khảm nạm khí phách: 0/5.

(Đã nhận chủ)

+ Nâng cao tốc độ sử dụng độc 125%

+ Nâng cao khả năng không chế thao túng độc 125%

+Giảm tiêu hao độc tố bản nguyên 125%

+Tăng sát thương độc tố 125%

+Gia tăng kháng tính với tất cả các loại độc tố 15%

(+) Kỹ năng chủ động: Tinh Vi Dẫn Nguyệt cấp 9

Tăng sát thương độc tố lên 45%.

Thời gian 108 giây. Sau khi sử dụng cần chờ 120 giây.

(+) Kỹ năng chủ động: Triệu hồi cấp 4.

Gọi về một Thiên Độc Long, Thiên Độc Long không có năng lực thân thông. Mang theo tất cả đặc tính của người triệu hồi, sức sống gia tăng 5 lần.

Thời gian tồn tại Thiên Độc Long là 140 giây. Sau khi sử dụng cần chờ 180 giây.

Sau khi nghe xong hệ thống phụ trợ thông báo cùng phân tích giá trị tăng giảm thuộc tính thì Xuân Đức không khỏi cảm thấy một chút vui vẻ. Năng lực có thêm, kháng tính gia tăng, độ bền tăng, gần như mọi phương diện đều tăng.

Đến ngay cả yêu cầu đeo cái nhẫn này cũng tăng lên. Xuân Đức lúc này đang có cái lo lắng, không biết nếu nó mà lên cấp 10 liệu có yêu cầu gì quá đáng không. Nâng lên cấp 10 mà không thể sử dụng được đến lúc đó chắc đập đầu vào gối chết quách luôn cho rồi.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức suy nghĩ về việc sau này có nên nâng cấp Thiên Độc Long- Nhẫn nữa hay không thì một âm thanh quen thuộc vốn đã rất lâu hần chưa có nghe thấy vang lên trong đầu hần.

“ Củ Cải, ngươi không sao chứ.”

Nghe được âm thanh quen thuộc kia thì Xuân Đức đàn người ra một lúc lâu, sau đó mới kịp phản ứng lại. Trong lòng hần vui mừng quá đỗi. Hần lúc này lên tiếng.

“ Hắc hắc, ông bạn già lâu ngày không gặp. Làm ta nhớ lão gần chết.”

Âm thanh của Vô Địch lúc này lại một lần nữa vang lên bên trong đầu Xuân Đức:

“ Xem ra mi không có sao rồi. Ngày hôm qua ta cảm ứng được mi chết đi nên không tiếc mọi giá để đã thông thông đạo đi tới thế giới bên ngoài. Có điều không hiểu vì sao cứ đã thông được gần hết thì thông đạo kia lại sụp đổ. Mãi cho đến bây giờ mới đã thông xong. Mà mi đang ở đâu vậy?”

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng có một cái gì đó âm áp nổi lên, hẳn lúc này cô kiềm chế cảm xúc nói:

“ Đang ở bên trong một nơi thí luyện của một vị tôn giả trước lúc chết tạo nên. Mà mấy người bạn Lan Lan, Tiểu Thất, Bé Heo đâu rồi?”

Vô Địch nghe được Xuân Đức nói thì đáp lại:

“ Thảo nào ta cảm giác là lạ. Hóa ra là đang ở bên trong nơi thí luyện của một tên tôn giả. May mà ta còn chưa có đi ra, bằng không lại gặp phải rắc rối rồi. Về phần mấy người Lan Lan đều đang hôn mê rồi, hôm qua lúc đã thông thông đạo cả ba đứa nó tiêu hao quá độ mà bất tỉnh rồi.”

Xuân Đức có phần lo lắng hỏi:

“ Vậy ba đứa nó không sao chứ?”

Vô Địch cười nói:

“ Không sao, chỉ là tiêu hao quá độ mà thôi.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng an lòng nói:

“ Vậy là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi. Chỉ cần bốn người các người không sao là được. Mà phải rồi ông bạn già, lão xuất hiện có bị mấy tên khí linh nơi này phát hiện không?”

Vô Địch cười hắc hắc nói:

“ Chỉ là vài khí linh mà thôi có gì đáng nói, cùng lắm thì đám người kia có cảm ứng mơ hồ mà thôi chứ không tài nào có thể phát hiện được ta hết, mi an tâm đi. Mà đạo này sao rồi, hôm qua vì sao lại chết đi thế?”

Xuân Đức lúc này cười nói:

“ Vẫn chưa có chết lão không thấy sao, ha ha, đạo này thì tốt hơn trước kia nhiều, hồi mới đầu lên trên này không có lão ăn không ít khổ nhưng giờ đỡ hơn rồi, chắc khổ nhiều cũng quen. Hôm qua thì bị một con thụ tinh có tu vi Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ đỉnh phong tự bạo nên ta bị chết đó mà. Vốn còn đang lo lắng như giờ lão xuất hiện thì an tâm hơn nhiều rồi.”

Vô Địch nghe Xuân Đức bị một thụ tinh có tu vi Hằng Vương Tiên Cảnh tự bạo giết chết thì rất kinh ngạc.

“ Ép cho một con thụ tinh có tu vi Hằng Vương Tiên Cảnh phải tự bạo thì mi cũng không phải dạng vừa đâu, mới lên cao thiên không bao lâu mà đã phát triển đến vậy rồi, mi làm ta xúc động quá, mà thử kể lại mọi việc trước kia cho ta nghe đi.”

Lâu ngày gặp người thân, nghe được Vô Địch hỏi vậy thì Xuân Đức bắt đầu kể từ lúc còn chưa tiến vào cao thiên, hắn nói rất chi tiết về việc bị một cái móng vuốt đập trúng tí nữa đi đời nhà ma.

Sau đó lại kể tới hắn gặp được Sói Mập ở hoang mạc, gặp được hai cô gái tốt bụng, rồi lại kể đến cuộc sống tại Long Nham Thành. Tiếp đó lại kể về cuộc sống ở Bàn Long Thánh Địa... Xuân Đức có thể nói nhớ được cái gì thì hắn liền kể cái đó cho Vô Địch nghe.

Vô Địch nghe hắn kể chuyện thì cũng không có lên tiếng mà chỉ lặng yên lắng nghe. Vì Xuân Đức kể quá chi tiết nên khi hắn kể hết câu chuyện

của mình trong mấy năm gần đây cho Vô Địch nghe thì cũng đã hết một ngày.

Vô Địch sau khi nghe xong thì cười nói:

“ Không ngờ trong mấy năm này mi lại ăn nhiều đau khổ như vậy hắc hắc. May mà vẫn còn sống đến bây giờ. Thở dài, mi ở bên ngoài ăn đau khổ, ta ở bên trong cũng chẳng sung sướng gì.”

Xuân Đức ngạc nhiên hỏi:

“ Lại chém, lão ở bên trong chỉ ăn với ngủ cho mập làm gì chán. Ta mà được như vậy thì chẳng còn cầu mong gì hơn.”

Vô Địch nghe xong thì liền chửi:

“ Mẹ kiếp.Mi nghe câu người đi ra đường không lo, người ở nhà lo lắng chưa. Đâu đen chứ, ta ở trong đó ngày nào mà không lo cho mi với Vũ Y ở ngoài này. Móa, nói lại bảo ta độc mồm độc miệng, mi ở ngoài này treo rồi thì ta cũng treo luôn, mà mi lúc lên trên này là dạng gì thực lực, đâu đen.”

“ Tính mạng luôn luôn bị đe dọa mi nói xem ta sống có sung sướng không. Không nói thì thôi, nói lại thấy tức. Mi cứ thử sống như ta đi rồi biết. Khốn kiếp.”

Bị Vô Địch tổng sỉ vả cho một trận thì Xuân Đức liền chỉ biết cười, hắc có phần hôi lỏi nói:

“ Cũng phải ha. Tội lão kinh.”

[Tác: Tìm không thấy từ thích hợp xưng hô, do quan hệ của Xuân Đức cùng Vô Địch đã rất mật thiết nên mấy từ ta-người cảm thấy xa lạ quá, vì

vậy chuẩn qua ông bạn, lão, ta-mi cho nó gần gũi. Mọi người cố gắng làm quen.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1103: Vô Địch Xuất Thế(1)

Một tuần sau.

Từ khi Vô Địch xuất hiện thì Xuân Đức liền cảm thấy vui vẻ hơn hẳn, nhiều thứ áp lực xung quanh cũng tiêu tan, tâm tình của hắn lúc này có thể nói là tốt nhất từ khi đi lên cao thiên đến giờ.

Trong những ngày này Xuân Đức liên tục nói chuyện cùng với Vô Địch, có lẽ là lâu rồi mới gặp nên hai bên có rất nhiều chuyện để nói với nhau, nói xuyên ngày qua đêm mà vẫn không hết chuyện để tâm sự với nhau.

....

Bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức.

Lúc này đây Xuân Đức cùng Vô Địch đang ngồi cạnh nhau nói chuyện. Gần đó là mấy tiểu khí linh đang chơi đùa cùng nhau. Đang lúc Xuân Đức kể chuyện xưa thì Vô Địch bất ngờ lên tiếng hỏi:

“ Mãi nói chuyện với mi quên mất tiêu việc chính, Củ Cải, ta bây giờ đang cần năng lượng cấp cao để gia tăng độ vững chắc của thông lộ nối liền với ngoài giới, mi có cách nào kiếm được tài nguyên không?”

Xuân Đức có chút bất đắc dĩ nói:

“ Thiên Địa-Nhẫn ta đưa cho Tiểu Y mất rồi, bao nhiêu tài nguyên cũng để nơi kia sạch, trên người ta bây giờ không có gì cả. Ngoài mấy kiện bản

mệnh bảo vật ra.”

Vô Địch nghe vậy cũng thở dài:

“ Sao mà đen đui vậy, cái thông đạo ta vật vã khai thông với ngoại giới đã xong nhưng lại rất không ổn định, nó nguy cơ sụp đổ bất cứ lúc nào, nó mà sụp đổ rồi thì lúc chỉ có thể khóc ra máu. Mi cố gắng nghĩ cách đi, đậu đen. Bằng không mấy ngàn năm sau nữa mới có thể nhìn mặt mấy cô em gái của mi đây.”

Xuân Đức cau mày lại, hấn lúc này đang suy tư, sau một lúc lâu suy nghĩ thì hấn chợt nhớ ra là mình vẫn còn một ít công trạng. Hấn vội hỏi Vô Địch.

“ Tiên bảo cũng được phải không lão, mà lão có thể phân tách tiên bảo thành năng lượng chưa?”

Vô Địch xem thường nói:

“ Đến cả Hồn Độn Ma Bảo ta còn phân giải được huống gì tiên bảo, mi quên mấy cái bảo vật trên người của mình vì sao lại có rồi à.”

Cười hắc hắc, Xuân Đức mặt dày nói:

“ Lâu quá nên quên, mà lão cần nhiều tiên bảo không để ta biết đường còn tính.”

Vô Địch không cần suy nghĩ liền nói: “ Không nhiều hơn 4 kiện tiên bảo sơ cấp. Củ Cải mi kiếm được cho ta sao?”

Xuân Đức gật gù cười nói:

“ Được. Cái này lại quá đơn giản, tưởng lão cần nhiều lắm cơ, chứ vài món tiên bảo thì ta giờ cần là có.”

Vô Địch kinh ngạc nói:

“Ồ, lợi hại vậy à.”

Xuân Đức cười gian nói:

“Đương nhiên lợi hại rồi, hắc hắc, thôi thì bây giờ ta báo đáp ân tình trước kia lão nuôi ta lớn, sau này chúng ta không ai nợ ai, đường ai nấy đi. Thấy có được không?”

Vô Địch dùng ánh mắt xem thường nhìn Xuân Đức nói:

“Chuyện cười của mi nhạt toẹt à. Đã không có khừu hài hước thì đừng kể chuyện cười. Đã có thể kiếm được tiên bảo thì nhanh giúp ta đi, mà càng nhiều càng tốt, ta cũng không chê ít.”

Nói đến cuối Vô Địch liền biểu hiện ra bản chất tham tài của mình, lần này đến lượt Xuân Đức dùng ánh mắt xem thường đánh giá Vô Địch. Cái con hàng này sau bao nhiêu năm rồi mà bản tính vẫn như vậy, không khác hơn chút nào. Tham tài như mạng.

Nhẹ gật đầu Xuân Đức nói:

“Đợi ta chút, ta đi đổi vài kiện tiên bảo cấp trung cho lão.”

Nói xong thì linh hồn của Xuân Đức bên trong nơi đây liền biến mất, cùng lúc này Xuân Đức ở bên ngoài lần nữa mở mắt ra. Vừa mở mắt ra thì Xuân Đức liền nhìn quanh tìm kiếm Mộng Vân.

Rất nhanh hẳn liền thấy Mộng Vân đang ở đâu, nàng ta cũng không có đâu xa mà ngồi ngay sau lưng hắn. Lúc này Xuân Đức nhỏ giọng hỏi:

“Mộng Vân, điểm công trạng của cô còn nhiều không?”

Mộng Vân đang tu luyện, bỗng nhiên nghe được Xuân Đức gọi thì liền mở mắt ra. Lúc này đây cô nàng quay lại nhìn hắn nói:

“ Vẫn còn một ít, không phải ngại cho rồi lại muốn đòi lại chứ?”

Nhìn bộ dạng của Mộng Vân lúc này khiến cho Xuân Đức không khỏi có chút xấu hổ nói:

“ Ta việc cần dùng điểm công trạng gấp, cô còn bao nhiêu thì đưa ta đi. Sau này ta có sẽ trả lại.”

Nghe Xuân Đức nói chuyện mềm mỏng như vậy thì Mộng Vân không khỏi cảm thấy là lạ. Nàng nhìn Xuân Đức chằm chằm một lúc lâu sau đó tự dung cúi đầu nhỏ giọng nói:

“ Ừ. Số điểm công trạng kia ta mới dùng một nửa, vẫn còn 5 vạn. Ta liền chuyển cho ngươi đây, sau này nhớ trả đầy không được quên.”

Cảm thấy Mộng Vân có cái gì đó không đúng nhưng Xuân Đức cũng chẳng mấy quan tâm, hắn gật đầu không kiên nhẫn nói:

“ Biết rồi, khổ lắm nói mãi, ta đâu có mặt dày mà lấy không điểm công trạng của nha đầu nhà ngươi.”

Mộng Vân bỗng dung ngẩng đầu lên, nàng ta có chút xiu tức giận nói:

“ Ta không phải tiểu nha đầu.”

Xuân Đức cảm thấy nhức đầu, hắn gật đầu nói:

“ Được rồi, cô đúng là ta sai, thôi nhanh chuyển điểm cho ta đi.”

Thấy Xuân Đức chịu nhận sai thì Mộng Vân lại nở một nụ cười tươi, Xuân Đức thấy nụ cười này của Mộng Vân thì không khỏi dùng ánh mắt

ngờ vực nhìn nàng ta, hẳn cảm thấy từ khi có thân thể mới thì Mộng Vân cứ là lạ thế nào ấy.

Trong lòng hẳn thầm nghĩ: “ Con cóc này lại lên con gì nữa vậy trời. Chẳng lẽ thay thân thể thay đổi luôn tính cách rồi à.”

Ngay lúc Xuân Đức đang suy nghĩ lung tung thì âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lại vang lên trong đầu hẳn:

“ Tiểu tử có phải cần trao đổi cái gì không?”

Xuân Đức nghe được truyền âm của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thì liền đáp lại:

“ Đúng là sống thành tinh rồi có khác đánh hơi thật nhanh. Ta muốn dùng 8 vạn điểm công trạng đổi tiên bảo trung phẩm bình thường.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghi hoặc nói:

“ Tiểu tử ngươi đổi mấy thứ kia làm cái gì? Ngươi còn thiếu bảo vật sao?”

Xuân Đức không vui nói:

“ Ta đổi về để cho hai phân thân của ta ăn không được sao? Mà nói đổi thì đổi đi, còn nhiều lời làm gì.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười gian nói:

“ À, ta chỉ hiếu kỳ thôi, hắc hắc, 8 vạn điểm đổi được 8 kiện trung phẩm tiên bảo bình thường. Nói thật ta vẫn thích cách mà tiểu tử ngươi tiêu điểm công trạng đấy. Hắc hắc.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vừa nói xong thì trước mặt Xuân Đức đột nhiên xuất hiện một cái túi nhỏ, dùng hồn niệm quét qua thì Xuân Đức liền thấy bên trong có 8 thanh kiếm. Tất cả đều là tiên bảo trung phẩm.

Thu lại cái túi nhỏ, Xuân Đức lúc này lại liên lạc với Vô Địch:

“ Ông bạn, có thứ lão cần rồi này.”

Vô Địch lập tức đáp lời nói:

“ Ừ, ta thấy rồi, mà cảm ơn mi.”

Xuân Đức cười nói:

“ Ôn nghĩa vẹo gì, chuyện nhỏ thôi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1104: Bóng Ảnh Phục Hồi

- ---o0o---

Thời gian lại đi qua thêm nửa tháng.

Từ khi Vô Địch nhận được 8 kiện binh khí tiên bảo trung phẩm thì liền bắt đầu phân tách, quá trình phân tách cũng không tốn quá nhiều thời gian thì liền hoàn thành. Tiếp sau đó Bóng Ảnh liền ngay lập tức gia cố lại thông đạo đi thông với ngoại giới.

Cũng từ lúc Vô Địch gia cố lại được thông đạo thì Xuân Đức liền tiến vào bên trong không gian vong linh, về phần bên ngoài thì chỉ là một cái thể thân mà Vô Địch tạo ra giúp hấn qua mắt hồn linh của Thần Võ Nguyên Thập mà thôi.

Xuân Đức tiến vào bên trong không gian vong linh có ba mục đích chính, thứ nhất chính là muốn lợi dụng tốc độ chảy thời gian bất đồng mà khôi phục lại, lần trước hấn đã dùng một lần “ Phục Sinh” bây giờ lại phải chờ đợi hồi phục lại.

Cái thứ 2 chính là thăm mấy cô em gái rồi, lâu lắm rồi mấy anh em mới gặp lại hấn cũng rất nhớ mấy con bé. Bên cạnh đó hấn cũng không quên hai đại sủng vật của bản thân là A Ngọc cùng A Khờ.

Cái thứ ba chính là nhờ Bé Heo(tên gọi khác Thanh Huyền, Heo Con, Nhân Sâm Tinh, Bé Heo là tên gọi ở nhà.) sử dụng năng lực của Hắc Âm Ma Thụ trợ giúp hấn phục sinh Bóng Ảnh.

Lần trước Bóng Ảnh thay hấn hấp thụ sát thương linh hồn, khiến cho trong nháy mắt liền bạo thể mà chết, điều này khiến cho Xuân Đức rất lo lắng. Hấn cũng không biết là có thể phục sinh được Bóng Ảnh không nếu không thể thì đây quả thực chính là đã kích to lớn đối với hấn.

- --o0o---

Thời gian nhanh chóng đi qua, với tốc độ chảy thời gian nhanh hơn mấy ngàn lần so với bên ngoài(Vô Địch sử dụng năng lượng cấp cao thúc đẩy quá trình gia tốc thời gian), Xuân Đức từ khi đi vào bên trong không gian vong linh đã được gần 128 năm, tuy vậy ngoại giới chỉ vừa đi qua nửa tháng.

128 năm này Xuân Đức không ngày nào mà không chém giết kịch liệt, không ngày nào là không đắm mình trong sương máu. Nhưng trong thời gian này hấn không phải vận dụng Thanh Tâm Quyết để áp chế nữa. Tất cả mọi sát khí, oán khí, ma niệm, tà niệm gì đó đều bị Bóng Ảnh đang ngủ say hút đi.

Xuân Đức sau khi được Vô Địch chỉ điểm thì cũng hiểu vì sao mà bản thân trên người lại không có sát khí cùng oán khí, đơn giản bởi vì những thứ kia đều bị Bóng Ảnh hút đi hết rồi, Bóng Ảnh bị thương cần những thứ kia để khôi phục trở lại.

Cũng trong hơn 100 năm này, Xuân Đức có thể nói là đi ngược với con đường tu đạo, người ta tu đạo thì trăm đoạn tâm ma còn hấn thì điên cuồng nuôi dưỡng tâm ma của bản thân. Có điều người muốn trừ thì không được, còn người muốn có thì lại không cho.

Tâm ma của hấn duy nhất một lần bạo phát chính là lúc Vô Địch đưa hấn vào mộng cảnh, trong mộng cảnh hấn nhìn thấy Vũ Y chết, Lan Lan

chết, Bé Heo chết, Tiêu Thất chết, tất cả người thân của hắn đều chết, hắn lúc đó chỉ còn cô độc ở trên đời.

Có điều cũng không biết là do hắn quá may mắn hay là quá đen đui vậy mà trong lúc mơ mơ hồ hồ không biết làm cách gì hắn lại có thể vượt qua được tâm ma của bản thân.

Bất đắc dĩ, Vô Địch phải đưa hắn vào một không gian khác, một nơi chỉ có giết chóc và giết chóc, không giây phút nào ngừng nghỉ, nếu là người khác đã sớm điên, duy Xuân Đức muốn điên cũng không thể điên, tất cả cảm xúc tiêu cực gì đó đều truyền hết qua cho Bóng Ảnh cả rồi, thành ra hắn lúc nào cũng duy trì trạng thái tinh thần tốt nhất.

.....

Một ngày này, ngay lúc Xuân Đức vẫn đang điên cuồng sử dụng tuyệt kỹ để giết chóc thì một âm thanh quen thuộc đã từ rất lâu rồi không có nghe thấy bỗng nhiên vang lên bên tai Xuân Đức.

“ Cảm ơn đại ca. Đại ca lần này vất vả rồi.”

Nghe được âm thanh này thì Xuân Đức liền dừng tay lại, không có tiếp tục giết chóc nữa. Cùng lúc này Bóng Ảnh hiện ra.

Diện mạo của Bóng Ảnh lúc này so với trước kia càng thêm đáng sợ, toàn thân đen thui phát ra hắc khí ngùn ngụt, tứ chi rất dài, lại còn có thêm móng vuốt, nhất là khuôn mặt thiếu đi một vài bộ phận. Cả khuôn mặt chỉ có một con mắt màu đỏ giữa trán cùng một cái miệng rộng đến mang tai.

Diện mạo đáng sợ là vậy, tà ác là vậy nhưng Xuân Đức nhìn thấy thì lại vui mừng quá đỗi, lúc này Xuân Đức không khỏi ôm lấy Bóng Ảnh nói:

“ Lão nhị, lại được nhìn thấy đệ rồi..”

Bóng Ánh nhe cái miệng đầy răng ra cười nói:

“ Khặc khặc, thực ra đệ vẫn luôn quan sát ca đây, có điều đang trong trạng thái tái tạo nên mới không thể nói chuyện mà thôi. Mà đệ lúc này còn cảm thấy bản thân còn mạnh hơn trước kia rất nhiều. Hắc hắc, nếu mà hai ta đánh nhau thì đệ chấp ca một tay. ”

Buông ra Bóng Ánh, Xuân Đức cũng cười nói:

“ Hắc hắc, thật thế không?...”

Xuân Đức vốn còn đang định nói tiếp thì đột nhiên không gian nơi đây thoáng cái vỡ tan tành, vô số quái vật cũng biến mất không thấy đâu. Lúc này Xuân Đức cùng Bóng Ánh đồng thời xuất hiện tại tầng 2 không gian vong linh.

Khi hai người vừa xuất hiện thì ở gần đó đã xuất hiện mấy người quen, có mấy cô em gái của hắn, hai con thú cưng, ngay cả Vô Địch cũng ở đây. Vừa nhìn thấy hắn thì Vô Địch liền nói:

“ Hết năng lượng cấp cao duy trì không gian gia tốc thời gian, may mà vừa kịp lúc. Ủa. mà sao Bóng Ánh bây giờ lại thành ra cái bộ dạng này.”

Lúc này ba cô em gái Xuân Đức cùng lên tiếng:

“ Xấu muốn chết, đen thui. May mà anh hai không có như vậy.”

Bóng Ánh thấy mọi người như vậy thì cười khặc khặc nói:

“ Đại ca có năng lực tiến hóa lên sinh mệnh thể cao hơn thì ta cũng có khả năng tiến hóa rồi. Đây là thân thể mới sau khi tiến hóa, mọi người không thấy nó rất đẹp sao? Ta thì rất thích thân thể hiện tại.”

Nghe Bóng Ảnh nói thì mọi người ở đây mới hiểu ra, hóa ra Bóng Ảnh cũng có thể tiến hóa để trở nên mạnh hơn.

Ba cô gái sau khi nhìn Bóng Ảnh thêm vài lần thì vẫn lắc đầu nói:

“ Xấu, thế này sao dám cho người đi theo gặp người, vừa gặp người bọn người kia còn không phải sợ chết khiếp.”

Xuân Đức lúc này cười nói:

“ Sau này kiếm một cái thân thể cho Bóng Ảnh dùng tạm lúc gặp người ngoài là được mà, à mà phải rồi lão hệ thời gian trôi qua bao lâu rồi.”

Vô Địch đáp:

“ Chắc cũng gần một tháng đến nơi rồi, ta dạo này cũng bận nên không có để ý lắm. Nhưng mà an tâm đi, còn chưa tới một tháng đâu.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừm. Thôi chắc ta phải ra ngoài thôi, thời gian tiến hành nhiệm vụ tiếp theo sắp đến rồi. Lần sau quay lại sẽ mang quà cho mọi người.”

Thanh Huyền hỏi:

“ Anh hai có cần bọn em giúp gì không?”

Xuân Đức khẽ lắc đầu nói:

“ Không cần, anh có thể tự giải quyết được. Mà mấy đứa phải nhớ là không được tùy tiện đi ra bên ngoài nghe chưa, nơi đây có ý chí của một vị tiên tôn để lại, nếu mấy đứa đi ra ngoài rất có thể trong nháy mắt bị diệt sát. Còn vì sao lại như vậy thì sau này mấy đứa có thể hỏi Vô Địch. Được rồi, anh đi ra ngoài trước. Tạm biệt mọi người.”

Tiếp sau đó mấy anh em ôm nhau một chút sau đó Xuân Đức mới cùng Bống Ảnh đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1105: Nhiệm Vụ Số 5 - Nhiệm Vụ Sinh Tồn Tại Thế Giới Ma Pháp

Mặc dù có muốn hay không muốn thì thời gian vẫn trôi đi. Thời gian nghỉ ngơi cuối cùng vẫn phải kết thúc, một nhiệm vụ mới là được đưa ra và một thử thách mới lại bắt đầu.

Ngày hôm nay, Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lại một lần nữa hiện ra tuyên bố nhiệm vụ mới.

Ở phía trên cao bầu trời, hư ảnh Cửu Đầu Hoàng Kim Xà dùng ánh mắt uy nghiêm nhìn cả 9 người đồng thời ban bố nội dung nhiệm vụ lần này.

“Nhiệm vụ thích nghi vượt ải lần này được tiến hành tại một thế giới xa lạ mà các người chưa từng biết đến. Nhiệm vụ lần này cực kỳ đơn giản, các người chỉ cần sống tại thế giới kia một tháng là được. Các người phải làm sao để hòa mình sống tại thế giới kia trong vòng 1 năm.

Do nhiệm vụ lần này có mức độ nguy hiểm thấp nên để gia tăng độ khó của thử thách, tất cả những người tham gia nhiệm vụ lần này đều bị phong cấm toàn bộ tu vi, cường độ thân thể sẽ bị áp chế về đến phạm nhân. Tất cả bảo vật đều không thể sử dụng. Trong vòng 30 giây tiếp theo các người sẽ được dịch chuyển đến nơi tiến hành nhiệm vụ lần này.”

Nói xong thì hư ảnh trên cao liền biến mất, Xuân Đức lúc này nhìn qua Mộng Vân nói:

“Nhiệm vụ này cô có biết chút gì không?”

Mộng Vân lắc đầu nói:

“ Ta xin lỗi, ta không biết.”

Xuân Đức không sao cả nói:

“ Cũng không sao, nhiệm vụ lần này cũng không có nguy hiểm gì. Cứ sống một năm ở nơi kia là xong. Nếu được thì sau này tới nơi kia ta sẽ đi tìm cô.”

Mộng Vân gật đầu đáp:

“ Ta cũng vậy.”

Tiếp sau đó, khi thời gian còn chưa đến nửa phút thì cả chín người ở nơi đây đều được một quang mang truyền tống màu đỏ bao phủ, trong nháy mắt khi ánh sáng màu đỏ kia bao phủ tất cả mọi người thì thân ảnh của cả chín người đều nhanh chóng mờ nhạt, sau đó không lâu thì hoàn toàn biến mất.

- --o0o---

Sau một hồi thiên toàn địa chuyển, đầu óc hỗn loạn thì Xuân Đức cuối cùng cũng mở mắt ra được.

Lúc hắn mở mắt ra thì phát hiện bản thân đang bên trong một căn nhà nhỏ tồi tàn, cả căn phòng chẳng có gì khác ngoài một cái bàn nhỏ cùng một cái ghế bằng gỗ. À quên mất, còn có thêm một chiếc giường cũ mà hắn đang nằm nữa.

Thứ cảm nhận một chút thân thể thì Xuân Đức phát hiện tình trạng của mình không khác gì như trong lời nói của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cả. Có điều mặc dù linh hồn nhỏ yếu, thân thể thì suy nhược nhưng Xuân Đức lại không có cảm thấy khó chịu.

Ngồi dậy, Xuân Đức lúc này đi tới bên cạnh cái cửa sổ nhìn ra bên ngoài, vừa nhìn ra bên ngoài thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc đến ngây người. Ở ngoài kia là một khung cảnh vừa xa lạ vừa thân quen.

Thân quen là bởi tất cả những kiến trúc nơi này đều rất giống kiến trúc ở hiện đại, còn về phần xa lạ thì bởi vì nơi này người ta có thể bay như người tu chân, sử dụng pháp thuật cũng rất giống người tu chân, chỉ khác một chút về năng lượng sử dụng mà thôi.

Sau một hồi quan sát thì Xuân Đức cảm thấy bản thân giống như là đang ở một “Ma Pháp” thế giới.

“Ma pháp thế giới sao, cũng rất thú vị. Không biết nơi này là ảo cảnh hay là một thế giới thực sự nữa.”

Xuân Đức vốn chỉ là tự hỏi bản thân mà thôi, ai ngờ Vô Địch lúc này lại trả lời hắn:

“Cái này không phải mộng cảnh đâu, cái này là một thế giới thực đấy, nếu chết ở thế giới này thì cũng chẳng khác gì chết ở ngoài đâu.”

Nghe được Vô Địch nói thì Xuân Đức mới nhớ bản thân đến nơi này cũng không có cô đơn, vẫn người thân ở bên cạnh, hắn vốn nghĩ sau khi tới nơi này thì không thể tiếp tục nói chuyện với Vô Địch được chứ.

“Ông bạn, lão nói xem ta bây giờ nên làm gì? Cho lời khuyên đi.”

Vô Địch suy nghĩ một chút liền nói:

“Ở nơi này mi sẽ giống như người bình thường vậy, không có gì đặc biệt cả. Mà người bình thường thì cần ăn mới sống được, vậy trước tiên cứ kiếm đồ ăn, thức uống đi cái đã. Nơi đây bị ý chí của tên Huyết Lệ gì đó

bao phủ nên ta không giúp mi được gì đâu. Không tin mi có thể thử một chút.”

Xuân Đức gật đầu nói:

" Vậy thử chuyển cho ta một cái đũa ma thú nướng đi."

Vô Địch lập tức từ bên trong không gian vong linh chuyển ra ngoài cho Xuân Đức một cái đũa nướng nhưng cái đũa nướng kia vừa xuất hiện thì liền hóa thành tro tàn.

Xuân Đức thấy vậy thì liền biết Vô Địch phỏng đoán không có sai, hẳn lúc này gật gù nói:

“ Ừ, xem ra lão phé rồi, thôi ta đành tự thân vận động vậy, trước tiên đi kiếm đồ ăn, ta cũng đói lắm rồi.”

Nói xong thì Xuân Đức liền sửa sang lại một chút quần áo rồi đi ra bên ngoài. Nhưng ngay khi Xuân Đức vừa đi ra bên ngoài thì hắn liền phát hiện bản thân không biết đi nơi nào cả. Bây giờ hắn biết muốn có thức ăn thì trước hết phải đi kiếm một công việc để làm.

Có điều ở thế giới này hắn hoàn toàn xa lạ, không biết một cái gì cả. Suy nghĩ một chút hắn bắt đầu đi dọc theo con đường lớn. Ở trên đường người người đi lại tấp nập, có điều đa phần những người kia đều là dùng đạo cụ ma thuật để di chuyển như chổi hay thảm bay, rất hiếm người đi bộ như hắn.

Xuân Đức mặc dù đang đi giữa chốn đông người nhưng hắn cảm thấy bản thân giống như là kẻ lạc loài vậy, hắn cảm thấy cả thế giới nơi này như không dành cho hắn vậy. Một cảm giác xa lạ cùng cô độc.

Như vậy thôi cũng đành, đường này hẳn thi thoảng lại nhận được sự khinh bỉ từ những người xung quanh, kể cả những kẻ đang bay trên trời hay những người đang đi bộ giống hẳn, cũng đều dành cho hẳn một cái ánh mắt không lấy gì là thân thiện.

Nhưng với bản tính của mình, Xuân Đức đều không có để ý đến những ánh mắt kia. Hẳn lúc này chuyên tâm đi tìm một công việc gì đó để kiếm được miếng cơm ăn.

Nhưng có lẽ số hẳn không may nên đi tới nơi nào cũng bị từ chối cả, muốn đi làm việc ở nơi đây dù chỉ là lau dọn thôi cũng yêu cầu có trình độ tập sự pháp sư cấp 1 mà Xuân Đức thì biết rồi. Hẳn đến ngay cả thức tỉnh ma pháp hẳn còn chưa thức tỉnh thì lấy đâu ra tập sự ma pháp sư cấp 1.

Vì vậy đi suốt cả buổi, đi qua rất nhiều hàng quán, đi qua rất nhiều nơi tuyển người phục vụ, làm thêm nhưng không có một nơi nào nhận hẳn vào làm việc cả. Dù cho là công việc dơ bẩn nhất, ít tiền nhất cũng không có ai nguyện ý thuê hẳn làm cả.

.....

Một ngày đi qua rất nhanh, bây giờ trời cũng đã tối. Một ngày đi kiếm công việc nhưng không được, Xuân Đức lúc này vừa mệt vừa đói, hẳn cảm thấy bản thân không thể tiếp tục đi được nữa.

Vì vậy hẳn cũng không có quay về ngôi nhà tồi tàn của bản thân mà ngồi ngay trên lề đường, trước một căn nhà bỏ hoang. Nhìn cảnh tượng đường phố tấp nập, đông đúc người qua lại mà không khỏi thở dài.

Lúc này đây hẳn cảm thấy bản thân lại quay trở về trước kia, lúc còn chưa gặp được Vô Địch, lúc đó hẳn cũng cầm tấm bằng đại học đi khắp nơi

xin việc như thế này, đi đến rất nhiều nơi nhưng ai xem xong hồ sơ của hắn cũng lắc đầu nói: “ Ở nơi này cần người có nghiệm trên 3 năm em ơi.”

Nhớ đến chuyện xưa, Xuân Đức bất giác lại nở một nụ cười. Hắn cảm thấy đời như là giấc mộng thoáng qua mà thôi.

Ngay lúc hắn đang suy nghĩ về chuyện xưa thì một âm thanh có phần hơi khó nghe vang lên:

“ Muốn ăn không?”

Xuân Đức đang cúi đầu suy nghĩ vẩn vơ, nghe được âm thanh này thì ngẩng đầu lên, lúc hắn ngẩng đầu lên thì nhìn thấy một cô gái có diện mạo bình thường, độ tuổi 17-18, tuy không đến nỗi xấu nhưng cũng chẳng đẹp đi nơi nào đang cầm một cái bánh chia tay về phía hắn.

Nhìn cô gái, lại nhìn cái bánh trên tay cô ta, Xuân Đức lúc này gật đầu nói:

“ Muốn.”

Cô gái nhìn thấy Xuân Đức gật đầu thì lại nói:

“ Thấy tiểu đệ(Xuân Đức lúc này bộ dạng cũng chỉ 15 tuổi, di chứng có trọng sinh để lại) cũng tội, có muốn đi theo tỷ kiếm ăn không?”

Xuân Đức lần nữa gật đầu nói:

“ Muốn.”

Cô gái kia lúc ném cái bánh cho Xuân Đức rồi nói:

“ Ăn đi, thấy tiểu đệ cũng đói lắm rồi. Ăn xong thì theo tỷ đi gặp mọi người.”

Tiếp nhận lấy cái bánh từ trong tay cô gái, Xuân Đức lúc này bắt đầu ăn ngẫu nhiên, hẳn thực sự đã rất đói, từ sáng đến giờ hẳn mới được ăn có một chút như vậy. Rất nhanh thì hẳn liền ăn xong cái bánh.

Nhìn thấy hẳn đã ăn xong thì cô gái kia nói:

“ Theo tở đi gặp mọi người.”

Nói xong thì nàng ta liền quay người rời đi, Xuân Đức lúc này cũng đứng dậy đi theo cô gái kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1106: Nhiệm Vụ Số 5 - Cuộc Sống Khó Khăn.

Khoảng gần hai giờ sau, Xuân Đức đi theo cô gái đi đến một căn nhà bỏ hoang, nơi đây đã cách khá xa khu phần hoa náo nhiệt, vì vậy mọi thứ xung quanh đều tối đen chỉ có một chút ánh sáng lờ mờ từ phương nơi xa chiếu đến nơi này, khắp nơi xung quanh căn nhà bỏ hoang này là cỏ dại, cỏ dại nơi đây mọc um tùm cao đến cả mét.

Cô gái kia sau khi đến nơi này thì liền đi vào bên trong, Xuân Đức ở phía sau thấy vậy cũng đi nhanh chân bước theo. Vừa đi vào bên trong căn nhà bỏ hoang này Xuân Đức liền đã ngửi thấy mùi ẩm thấp cùng mùi hôi của nước bẩn.

Cùng lúc này hắn cũng nhìn thấy ở bên trong nơi này còn có 4 người khác, do ánh sáng nơi đây quá yếu nên hắn cũng chỉ lờ mờ nhận ra bốn người kia có hai nam hai nữ mà thôi.

Khi hắn cùng với cô gái kia vừa đi vào trong này thì bốn người kia đều nhìn lại, khi bọn họ nhận ra cô gái thì đều đứng dậy chạy tới chào đón. Một trong số đó có một bé gái lớn tiếng hô, âm thanh của cô bé có giọng điệu rất khác so với cô gái vừa nói chuyện với hắn, hắn những người này không cùng từ một vùng miền.

“ Lam Diệp tử đã về rồi.”

Nghe được cô bé kia gọi thì Xuân Đức lúc này cũng mới biết người vừa cho mình cái bánh tên là Lam.

Đúng lúc này cô gái tên Lam kia quay lại nhìn Xuân Đức nói:

“ Lên đây làm quen với mọi người.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền đi lên trước nhìn bốn người khác nói:

“ Chào mọi người, ta tên Vô Tà là trẻ lang thang mới tới nơi này.”

Bốn người kia lúc đầu có chút ngạc nhiên nhưng sau đó liền hiểu ra, một tên thiếu niên có bộ dạng gầy ốm lúc này cười nói:

“ Ta tên Lai Khắc.”

Tiếp sau đó là tên thiếu niên còn lại lên tiếng, người này ngược lại có chút không mấy hữu hảo đối với Xuân Đức. Hắn nói cốc lốc:

“ Tây Nặc.”

Sau đó là một thiếu nữ cùng một cô bé, hai người kia một người tên “ Sắc Vi” người còn lại tên “ Lan Đóa”

Sau khi làm quen xong thì Lam Diệp lại lấy ra mấy cái bánh đưa cho mọi người ăn những người khác vừa nhìn thấy bánh thì liền mừng rỡ, sau đó cả đám bắt đầu ăn ngấu nghiến giống như Xuân Đức lúc trước.

Ăn uống xong xuôi thì Lam Diệp nhìn mọi người nói:

“ Mọi người ăn uống xong rồi, chúng ta bây giờ đi thôi.”

Nói xong thì nàng ta liền tiến đến bên góc lấy ra mấy cái bao lớn bao nhỏ đưa cho mọi người. Xuân Đức cũng được phân cho một cái, hắn chỉ nhận lấy mà không hỏi gì thêm.

Tiếp sau đó cả 6 người đồng thời rời khỏi cái nhà bỏ hoang nơi đây.

.....

Trên đường đi Xuân Đức nhìn qua bên cạnh thiếu niên có bộ dạng gầy yếu hỏi nhỏ:

“ Chúng ta bây giờ đi đâu vậy Lai Khắc.”

Lai Khắc nghe hẳn hỏi thì nói:

“ Chúng ta bây giờ đi đến bãi rác mới của đế đô, tí nữa đến đó ta sẽ chỉ người cách lượm rác.”

Xuân Đức nghe xong thì có một chút ngạc nhiên nhưng ngay sau đó thì liền cảm thấy bình thường, đối với đám trẻ lang thang thì cái gì có thể kiếm sống thì đều có thể làm, đi lượm rác thì cũng chẳng phải chuyện gì ghê gớm.

Đi không qua bao lâu thì Xuân Đức cùng với 5 người khác đã đi đến một cái bãi rác khổng lồ, khi bọn họ đi tới nơi này thì cũng không phải được đi vào bên trong lượm rác ngay mà phải đợi cho Lam Diệp đi đóng lệ phí thì mới được vào trong.

Sau khi đóng lệ phí xong thì Lam Diệp quay lại nói với mọi người:

“Hôm nay chúng ta có thể ở bên trong 3 tiếng, mọi người cố gắng lên. Vô Tà, đệ theo tử, tử sẽ hướng dẫn đệ.”

Nói xong thì nàng ta mang theo một cái bao lớn đi vào bên trong bãi rác, Xuân Đức cùng với những người khác lúc này cũng nhanh chân đi theo phía sau. Sau khi đi vào bên trong bãi rác thì mọi người liền tách nhau ra để đi nhặt. Do Xuân Đức là người mới nên đi theo Lam Diệp để học hỏi kinh nghiệm.

Rác thải bên trong nơi đây đa phần đều là rác thải của các Học Viện Ma Pháp bên trong đế đô thải ra, bên trong cũng có ít là rác thải sinh hoạt của những gia đình bình thường. Vì vậy nơi này đa phần đều là những dụng cụ ma pháp đã bị hư hỏng không thể tái chế nhưng trong đó vẫn có một số ít thứ có thể tận dụng được, Xuân Đức cùng những người khác ở nơi đây đều là tìm những thứ kia để về bán lại.

Lam Diệp hướng dẫn cho Xuân Đức rất kỹ, làm sao để phân biệt thứ rác nào nên nhặt, cái nào không nên nhặt, cái nào bán được giá cao, làm sao để nhặt cho nhanh, làm sao để nhìn ra một vật phẩm bị hư hại nhẹ giữa một núi rác. Có thể nói đây là cả một bầu trời tri thức, Xuân Đức nghe xong mà cũng cảm thấy mông mị.

Có điều Xuân Đức học rất nhanh, hẳn là trong hắn có dòng máu đi lượm rác từ nhỏ vì vậy chỉ sau gần một tiếng đi theo Lam Diệp thì Xuân Đức liền đã học được kỹ năng lượm rác thượng thừa, hắn bắt đầu tách riêng ra đi tìm một mình.

Ban đầu Lam Diệp còn lo lắng cho hắn nhưng sau khi nhìn thấy hắn thuần thục lượm nhặt những phế phẩm bị hư hại không nhiều bỏ vào trong bao thì nàng ta cũng yên tâm.

.....

Thời gian trôi đi 2 giờ thì Xuân Đức cũng đã lượm được nửa cái bao lớn, nếu đi bán hết những thứ ở bên trong thì Xuân Đức ngày mai không lo bị đói. Nói thực đi lượm rác thế này Xuân Đức cũng không thấy buồn, ít ra hắn vẫn có Vô Địch nói chuyện cho vui. Tuy Vô Địch chẳng giúp được gì nhưng chỉ cần như vậy là đã đủ rồi.

Đang lúc tìm kiếm, Xuân Đức đột nhiên phát hiện ẩn sâu bên trong một cái bao rách có vật gì đó phát ra ánh sáng, Xuân Đức lúc này liền tò mò mở

ra cái bao. Sau khi lục lọi một hồi thì hắn liền tìm thấy một thanh dao găm dài gần 20cm, vừa nhìn qua thì Xuân Đức liền cảm thấy con dao này sắc bén dị thường, toàn thân con dao phát ra ánh sáng lam nhạt.

Sau khi tìm thấy con dao găm thì Xuân Đức liền dùng một cái túi bóng quấn lại sau đó bỏ vào trong túi quần. Nhưng chỉ vừa nhét con dao vào bên trong túi quần thì hắn lại tìm thấy một cái vỏ dao, nhìn qua một cái thì hắn liền phát hiện ra vỏ dao này rất hợp với con dao hắn vừa tìm lấy.

Lấy con dao lúc trước ra, ném đi mấy cái túi bóng, Xuân Đức nhét con dao vào vỏ, đúng như hắn dự kiến, cả hai vừa khin khít. Vì để không ai nhìn thấy, Xuân Đức lúc này lại cất con dao đi.

Tiếp sau đó Xuân Đức càng thêm tích cực trong việc lượm rác này, tốc độ của hắn còn nhanh hơn cả lúc trước rất nhiều, vì thế mà chỉ chưa đầy một tiếng sau thì cả cái bao tải lớn của hắn liền đầy.

Đầy bao rồi, không còn nơi nào để nhét thêm rác, Xuân Đức lúc này quyết định quay lại tìm mọi người, lúc hắn quay lại tìm mọi người thì 5 người kia lúc này cũng đã đi tìm hắn.

Khi nhìn thấy hắn mang theo một bao rác lớn thì Lam Diệp thưởng cho hắn một ánh mắt khích lệ, mấy người khác lúc này cũng vui vẻ nhìn về phía hắn cười cười.

Lam Diệp nói:

“ Chúng ta về thôi, hôm nay mọi người cũng đã mệt rồi. Ngày mai chúng ta có tiền thì có thể ở trong này lâu hơn, tìm được nhiều hơn.”

Mọi người ai cũng vui vẻ gật đầu, tiếp sau đó mọi người liền đi về nhà nhưng lúc đến cửa ra vào của bãi rác thì bọn họ nhìn thấy rất nhiều người bị

đánh nằm lãn trên mặt đất kêu rên. Ở xung quanh còn có không ít người nhưng người này đều đang nhìn về một phía.

Nơi kia có ba bốn tên thanh niên mặt mày hung dữ đang nhìn đám người quát lớn:

“ Ta hỏi các người có giao nộp lệ phí hay là muốn bị đánh tàn phế như những kẻ này.”

Đám người nghe vậy thì có không ít người bất mãn nói:

“ Không phải lúc trước khi vào trong tay chúng ta đều đã đóng lệ phí một lần rồi sao, bây giờ vì sao còn phải đóng lần nữa, trước kia đâu có như vậy.”

Một tên thanh niên có mái tóc màu vàng lạnh lùng nói:

“ Trước kia là trước kia, bây giờ là bây giờ. Bây giờ muốn đi vào phải đóng lệ phí mà muốn đi ra cũng phải đóng lệ phí. Ta nhắc lại lần nữa các người là muốn đóng lệ phí hay muốn tàn phế. Đã các người ngoan cố như vậy không cho các người một bài học thì các người lại không biết mình là ai, đám hạ tiện.”

Vừa nói xong thì mấy tên thanh niên kia đồng cười lên dữ tợn sau đó niệm chú ngữ, đám người này niệm gần cả phút thì ở xung quanh mới xuất hiện 7-8 quả cầu lửa to bằng nắm tay em bé.

Sau đó mấy tên này đồng thời quát lớn:

“ Chết đi đám hạ tiện.”

“ Vù vù...”

Mấy tiểu chục tiểu hỏa cầu kia nhanh chóng bay về phía đám người.

“ Bụp bụp....”

Tiểu hỏa cầu nổ tung, ngay lập tức có vô số người quần áo bị đốt cháy biến thành hỏa nhân, tiếng la hét thê lương vang lên.

“ A a a a a..”

Mấy tên thanh niên kia thấy vậy thì cười lớn, tên thanh niên tóc vàng lúc trước nhìn đám người trước mắt cười lạnh nói:

“ Đám hạ tiện không biết sống chết là gì, cứ phải ăn khổ mới chịu nghe lời.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1107: Nhiệm Vụ Số 5 - Sống Ở Trên Đời Phải Thật Nhẫn Tâm

Mấy người Lam Diệp, Sắc Vi, Lan Đóa, Lai Khắc, Tây Nặc nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì cả đám đều không khỏi lùi về phía sau, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy. Ở trong đám người duy chỉ có Xuân Đức là không có biểu hiện gì quá lớn, hấn lúc này lén lút ngồi xuống nhặt vài nắm cát bỏ vào túi quần. Sau đó lại đứng ra phía sau Lam Diệp.

Dưới sự uy hiếp của mấy tên thanh niên kia thì những người ở nơi đây đều ngoan ngoãn nghe lời đi lên giao tiền lệ phí. Mặc dù chẳng ai cam lòng nhưng vẫn phải đóng tiền, bọn họ địa trong xã hội địa vị thấp kém, không dám phản kháng tầng lớp ma pháp sư, mặc dù là tập sự ma pháp sư cũng vậy.

Không qua bao lâu thì cũng đến lượt nhóm người Xuân Đức tiến lên giao tiền. Lam Diệp lúc này móc ra một nắm tiền lẻ đưa cho tên thanh niên tóc vàng. Tên thanh niên tóc vàng sau khi đếm xong tiền thì tức giận ném mớ tiền kia xuống đất, sau đó tiện tay cho Lam Diệp một cái tát sau đó quát lớn.

“Thứ hạ đẳng ngươi muốn chết, dám ăn bớt tiền lệ phí ngươi chán sống rồi sao?”

Thấy Lam Diệp bị tát cho sùi bọt máu thì Lan Đóa đưa bé gái nhỏ nhất trong nhóm lúc này liền khóc, con bé chạy lại đỡ Lam Diệp quan tâm hỏi:

“Lam Diệp tỷ, tỷ không sao chứ.”

Lam Diệp bị tát cho chảy cả máu miệng nhưng cũng không dám phản kháng, nằng lúc này đẩy nhẹ Lan Đóa qua một bên sau đó quỳ gối hướng về phía tên thanh niên tóc vàng cầu xin nói:

“ Ma pháp sư đại nhân cao quý. xin hãy thương xót cho mấy người nghèo hèn chúng ta, mấy người bọn ta chỉ bấy nhiêu tiền mà thôi. Bằng không mấy người bọn ta xin để lại những gì lấy được ngày hôm nay. ”

Tên thanh niên tóc vàng kia nghe được Lam Diệp nói như vậy thì lại đập cho Lam Diệp một cái vào mặt sau đó mắng:

“ Chó đẻ, người thứ hạ đẳng này muốn chết. Tiền lộ phí không giao nộp lại còn muốn nói lý với ta.”

Vừa nói thì tên kia liền lấy ra một thanh kiếm nhằm thẳng đầu Lam Diệp mà chém xuống, thấy cảnh này thì những người khác chỉ biết quay đầu đi không dám nhìn.

Về phần mấy người khác bên trong đội ngũ thấy vậy một màn cũng hoảng sợ lùi về phía sau không ai dám tiến đến, ngoại trừ cô bé Lan Đóa là đang sống chết ôm lấy Lam Diệp không buông.

Thấy Lam Diệp sắp bị chém bay đầu thì lúc này Xuân Đức ở gần đó liền ném vài nắm cát mà lúc trước hất bỏ vào trong túi ra.

Mấy tên kia gọi là tập sự ma pháp sư thực ra cũng chẳng hơn người bình thường là bao, bị Xuân Đức tập kích bất ngờ thì liền dính chiêu, tên thanh niên tóc vàng là bị nặng nhất, hất ăn nguyên cả nắm cát vào mắt, ngay lập tức lăn lộn trên mặt đất.

Về phần mấy tên khác thì kịp tránh né, chỉ bị một ít vào mắt mà thôi. Xuân Đức nhân lúc này kéo Lam Diệp dậy nói:

“ Chạy, còn ngậy ra đó muốn chết à.”

Lam Diệp nghe được Xuân Đức nói thì mới phản ứng lại nhưng mà nàng ta cứ trơ mắt ra mà nhìn hắn, Xuân Đức thấy vậy thì cảm thấy cực kỳ bực mình, hắn cho nàng ta thêm một cái tát sau đó quát.

“ Chạy đi, nhìn cái mẹ gì nữa, bị ngu à.”

Nói xong thì Xuân Đức cũng mặc kệ cô nàng kia mà chạy trước, hướng về phía khu rừng cách đó không xa chạy vào.

Bị ăn một cái tát vào mặt, lại nhìn Xuân Đức đã chạy đi xa thì lúc này Lam Diệp cũng mới nhận ra được tình cảnh của bản thân, nàng vợ vội vài đồng tiền lẻ trên mặt đất sau đó cũng nhanh chân bỏ chạy về một hướng khác.

Khi Xuân Đức chạy sắp vào trong khu rừng thì ở phía sau ba âm thanh tức giận vang lên:

“ Thứ hạ đẳng ta muốn giết ngươi.”

“ Đồ con hoang, hôm nay ta không giết ngươi thì không làm người.”

“ Mày nghĩ chạy vào rừng là có thể thoát sao đồ con hoang.”

Xuân Đức nghe được ba âm thanh tức giận kia thì cũng không có quay đầu lại mà vẫn tiếp tục bỏ chạy vào bên trong khu rừng, trời tối thế này hắn cũng không tin mấy tên kia có thể làm gì được hắn.

- --o0o---

Do mấy tên thanh niên đều đuổi theo Xuân Đức nên thành ra Lam Diệp cùng Lan Đóa không có bị ai đuổi theo, hai người dễ dàng liền có thể chạy thoát. Khi chạy được một lúc lâu thì hai người mới dừng lại mà thở.

Lan Đóa lúc này vừa khóc vừa nói:

“ Lam Diệp tử, Vô Tà ca ca sẽ không bị làm sao chứ, huynh ấy sẽ không bị bọn người ác độc kia giết chết chứ.”

Lam Diệp lúc này ôm lấy Lan Đóa vào trong lòng an ủi nói:

“ Cậu ấy sẽ không có việc gì, bây giờ tử mang Tiểu Đóa chạy đi trước, ngày mai chúng ta lại quay lại đi tìm Vô Tà đại ca.”

Lan Đóa nghe vậy thì gật gật đầu. Tiếp sau đó Lam Diệp lại mang Lan Đóa chạy đi.

Về phần mấy người Lai Khắc, Sắc Vi, Tây Nặc lúc này cũng đã bỏ chạy khỏi bãi rác, ngày khi mấy người bọn Xuân Đức chạy đi thì ba người kia chỉ do dự thêm một chút cũng liền chạy theo.

- --o0o---

Quay trở lại với Xuân Đức.

Sau một hồi chạy chưa tới 10 phút thì Xuân Đức đã phải dừng lại thở hồng hộc, hần cảm thấy phổi giống như sắp nổ rồi vậy. Cả người hần lúc này nhìn chật vật không chịu nổi, đầu tóc thì rối mù, quần áo thì te tua do quặc phải cây rừng. Nhưng ánh mắt của hần lúc này lại rất lạnh.

Xuân Đức trong lòng lúc này có chút không biết là tư vị gì, đường đường lại một đại năng vậy mà giờ bị ba con kiến truy sát, hần cảm thấy cuộc đời chỉ đến thế là cùng. Mất đi sức mạnh, mất đi sự hỗ trợ của mấy đứa em gái, mất đi sự bảo vệ của Vô Địch hần cảm thấy bản thân thật yếu đuối.

Hít vào một hơi thật sâu, Xuân Đức tận dụng khả năng trời sinh nhìn trong đêm của mình mà xác định địa thế nơi đây một lượt. Sau khi đã quan sát một lượt thì hẳn nhìn thấy một vị trí có thể đặt bẫy.

Có điều khi hẳn còn chưa kịp đặt bẫy thì đã nghe được tiếng động ở phía sau, ánh mắt ngay lập tức tập chung vào vị trí nơi phát ra tiếng động. Ngay lập tức hẳn liền thấy được thanh niên tóc vàng đang một mình đi về phía bên này.

Tên kia lúc này một tay cầm kiếm, một tay đang cầm một ngọn đèn ma pháp, ngọn đèn ma pháp kia cũng không quá sáng, nó chỉ có thể giúp cho tên thanh niên tóc vàng kia nhìn rõ phạm vi 3 mét là cùng.

Liếm môi một cái, Xuân Đức lúc này rút ra con dao găm lúc trước sau đó ngồi xuống nhặt một khúc gỗ mục rồi vẩn ẩ nấp sau một gốc cây, đợi tên kia đi vào phạm vi tấn công.

“ Đồ con hoang, tao biết là mày đang ở đây, mày không trốn được đâu. Khôn hồn thì đi ra đây nhận lấy cái chết, bằng không mấy người bạn của mày đều phải chết cả, bọn nó đang nằm trong tay tao.”

Nghe tên kia chửi mắng thì khóe môi Xuân Đức càng cong lên, về phần đồng bạn sao, Xuân Đức chẳng quan tâm, chết thì chết. Chết cả cũng được, hẳn cũng đã làm hết sức rồi.

Cảm nhận tên kia mỗi lúc đi tới một gần hơn thì Xuân Đức cười càng tươi, đợi khi tên kia đã đi gần đến vị trí nơi Xuân Đức đang đứng thì hẳn liền ném ra khúc gỗ đang cầm trong tay qua một bên khác.

“ Bịch.”

Âm thanh của khúc gỗ vang lên, ngay lập tức tên thanh niên tóc vàng kia liền bị chú ý qua bên đó, Xuân Đức quan sát ánh sáng từ đèn ma pháp phát

ra thì liền đã phán đoán được kẻ địch đã mắc câu.

Không một chút do dự hắn liền lao ra, một tay cầm dao găm nhằm thẳng đầu đối phương mà đâm xuống.

Tên thanh niên kia cảm nhận được nguy hiểm đến từ phía sau vừa muốn quay lại nhưng hắn liền cảm thấy đầu bị một thứ gì đó đâm xuyên, sau đó hắn liền trời đất mơ hồ rồi đen kịt.

“ Bịch”

Thân thể hắn ngay lập tức ngã xuống, nằm lăn trên mặt đất. Giống như là nghe được động tĩnh ở bên này, từ hai phương hướng khác có hai người nhanh chóng chạy tới bên này.

Xuân Đức nghe được tiếng động thì cười lạnh, cầm lên thanh kiếm mà tên thanh niên tóc vàng vừa mới chết để lại, hắn một lần nữa ấn vào màn đêm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1108: Nhiệm Vụ Số 5 - Thức Tỉnh Ma Pháp Nguyên Tố Quang Thuộc Tính

Nếu ở bên ngoài trực diện thì Xuân Đức không thể nào chiến thắng 3 người này nhưng nếu như ở trong rừng lại còn 1-1 thì hẳn nắm chắc có thể giết chết ba tên này, chẳng qua là hơi mất công một chút mà thôi.

Không qua bao lâu thì Xuân Đức liền đã nhìn thấy mục tiêu thứ 2, tên này có bộ dạng cũng không lớn lắm, chắc độ 15-16 tuổi. So với hẳn thì cả hai đêm sêm sêm nhau.

Nhìn bộ dạng tên này đang cắm đầu cắm cổ mà chạy thì Xuân Đức liền biết đây là gà non rồi. Xuân Đức cũng không hiểu vì sao ba con gà này lại dám chạy vào trong rừng giết hẳn, phải chăng bọn này nghĩ hẳn không dám phản kháng sao?

Phục kích từ trước, đợi con mồi đến gần, Xuân Đức lúc này không khác gì con độc xà ẩn nấp trong bóng tối.

Cũng không phải để hẳn chờ đợi lâu, con mồi của hẳn liền đã tới gần. Xuân Đức lúc này dùng con dao găm lúc trước, nhắm thẳng mục tiêu đang chạy đến ném đi.

“ Vút...”

“ Phập.”

Mặc dù tài phi đao của Xuân Đức chẳng ra sao nhưng ở khoảng cách gần hắn vẫn ném rất chuẩn, vốn dĩ hắn định phi con dao vào giữa ngực tên kia nhưng không ngờ con dao lệch một chút xíu, cắm vào giữa mặt tên kia khiến cho tên thiếu niên kia chết không kịp ngáp.

Lần trước hắn không dám ném dao găm cũng là vì vậy, lỡ may ném chệch rồi, đối phương có kiếm còn hắn tay không thì khó chơi rồi.

Giải quyết xong tên này, Xuân Đức lập tức lột áo của tên này ra sau đó mặc lên người, rồi lại chạy về phía cái xác của tên tóc vàng. Không qua bao lâu thì hắn liền đã quay trở lại nơi mà tên tóc vàng bị giết.

Có điều khi hắn đi tới nơi đây thì lại không thấy kẻ nào khác, Xuân Đức thấy vậy thì nhếch môi lên cười. Thân ảnh của hắn lúc này lại ẩn sâu vào trong màn đêm. Xuân Đức biết, tên còn lại hắn chỉ quanh nơi này thôi chứ không ở đâu xa.

Lợi dụng khả năng nhìn trong đêm tối Xuân Đức lúc này một lần nữa cẩn thận quan sát khắp nơi xung quanh. Sau khi cẩn thận quan sát thì Xuân Đức rất cuộc cũng tìm thấy được tên kia ở đâu.

Tên còn lại đang nấp sau một cái gốc cây, có điều tên này nấp kiểu gì mà lại lộ ra mũi giày.

Đã tìm thấy mục tiêu, Xuân Đức lúc này liền bắt đầu áp sát, tiếp cận mục tiêu. Với kinh nghiệm chém giết, đánh lén bao nhiêu năm, Xuân Đức dễ dàng lẽ ra phía sau tên kia.

Trong lúc tên kia còn đang nhìn về phía thi thể tên tóc vàng thì hắn bỗng nhiên cảm thấy phía sau lưng mát lạnh. Cùng lúc đó một thanh kiếm đâm xuyên từ phía sau đâm qua ngực hắn. Đồng thời một âm thanh có phần hài hước nói:

“ Chúc lên đường bình an.”

Tên kia con chưa quay đầu lại nhìn xem là ai đã giết hắn thì đã tắt thở mà chết. Sau khi giết chết tên địch nhân cuối cùng thì Xuân Đức lúc này cũng không dám ngồi nghĩ, hắn nhanh chóng gom ba cái xác về một chỗ.

Sau đó tìm kiếm trên người ba tên này xem có gì không, sau khi tìm kỹ càng từ trong ra ngoài thì Xuân Đức phát hiện ba tên này cũng nghèo kiệt xác chẳng có mẹ gì, ngoại trừ một ít tiền cùng ba cái đĩa phép, vài quyển sách ma pháp cấp thấp thì chẳng có gì ra hồn.

Thực ra cũng không phải là không có gì ra hồn, Xuân Đức thu được một cái nhẫn không gian ở trên người tên tóc vàng, cái nhẫn chứa đồ này có diện tích 2 mét vuông. Nếu là lúc bình thường thì Xuân Đức đã sớm quang đi rồi nhưng bây giờ lại là bảo vật đối với hắn.

Do đã có kinh nghiệm với thứ đồ chơi này, Xuân Đức đơn giản lau đi linh hồn niệm ấn ở trên nhẫn chứa đồ đi, sau đó bỏ thi thể của ba tên kia vào bên trong, Xuân Đức cũng không định lãng phí xác của ba tên này, dù sao ba tên này đều là thức ăn giàu chất dinh dưỡng. Máu thì có thể thay cho nước uống, thích hợp sống ở trong rừng thời gian dài.

Vì nơi đây để lại máu tươi, sợ lại thu hút ma thú đến nên Xuân Đức sau khi thu dọn xong liền chuồn gấp.

- --o0o---

Ngày hôm sau.

Ngày hôm qua có thể là một ngày dài đối với Xuân Đức. Vừa tiến đến thế giới này vốn tưởng bản thân sẽ trở thành một người lương thiện, sống an nhàn qua hết một năm. Nhưng mà không, vừa đến ngày đầu tiên thì liền đã giết ba mạng người. Cả đêm thì chạy trốn vào sâu bên trong rừng, hắn

muốn ở trong rừng một thời gian, chờ đợi sóng yên biển lặng rồi lại một lần nữa đi ra bên ngoài.

Lúc này đây Xuân Đức đang ở bên trong một cái hang nông bên trên một vách đá, vì để tránh ma thú nên Xuân Đức cũng không dám ngủ ở dưới đất, lỡ may đang ngủ mà bị con ma thú nào phát hiện thì thôi xong rồi.

Vừa mới sáng sớm thì ánh mặt trời đã chiếu thẳng lên vách đá, chiếu vào tận bên trong hang, khiến cho Xuân Đức đang nằm co rúm vì lạnh lúc này cũng tỉnh lại, đêm qua sau khi mò lên được đến trên này thì Xuân Đức liền kiệt sức chỉ kịp lấy mấy bộ đồ của ba tên kia đắp lên người thì hấn liền ngủ thiếp đi.

Mặc dù đã có mấy bộ đồ đắp lên nhưng thực sự ở trên cao rất lạnh, lúc sáng sớm khi Xuân Đức tỉnh dậy thì liền cảm thấy cả người cứng ngắc.

Vừa mới tỉnh dậy thì Xuân Đức liền đã nghe được Vô Địch nói:

“Củ Cải, nơi đây đang rất bài xích thông đạo của không gian vong linh, ngày hôm qua còn không có mạnh mẽ như vậy nhưng hôm nay nó bất chợt mạnh hơn rất nhiều. Chắc phải đóng lại cửa thông đạo đi thông đến nơi đây thôi, Củ Cải mi ở lại cố gắng sống sót nhé nhưng an tâm đi, nếu mi gặp nguy hiểm chí mạng, ta dù có phải đánh đổi tất cả cũng sẽ cứu mi.”

Xuân Đức nghe được Vô Địch nói vậy thì trong lòng có chút buồn, nói thực hấn không thích cảm giác cô đơn chút nào, có điều hấn cũng là người biết suy nghĩ.

“Ừm, không sao cả, ta sẽ tự lo được, lão an tâm đi.”

Vô Địch lúc này cũng cười nói:

“Ta cũng tin ở mi. Thôi tạm biệt nhé.”

“ Anh hai hẹn sớm gặp lại nha.”

Sau khi Vô Địch chào tạm biệt thì ba cô em gái cũng chào tạm biệt hẳn, tiếp sau đó thì không còn ai lên tiếng gì nữa.

[p/s: Có nhiều bạn có thể cảm thấy vô lý khi có không gian vong linh ở bên cạnh mà Xuân Đức lại không có đồ ăn, mình giải thích một chút, cái này là do không gian áp chế nhé, mặc dù thông đạo vẫn còn nhưng lại không thể di đồ vật có thực thể đi ra được. Với nơi đây có quy tắc của tôn giả, ngoại trừ người thí luyện, thì vật chất lẫn phi vật chất không thuộc về thế giới này sẽ bị hủy diệt.]

Biết là Vô Địch đã tạm thời đóng lại không gian thông đạo thì Xuân Đức liền thở dài, hấn tự dưng cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó. Có điều cái cảm giác kia rất nhanh thì qua đi.

Xuân Đức lúc này đi ra bên ngoài nhìn tận hưởng ánh nắng buổi sáng mai. Ngồi dựa người vào vách đá để mặc những tia sáng đầu tiên của một ngày chiếu lên người, Xuân Đức vừa tận hưởng cảm giác ấm áp lại tranh thủ nhìn xem mấy thứ đồ đạc của mấy tên kia. Tối hôm qua gấp quá hẳn cũng không có nhìn kỹ.

Mang hết mọi thứ bày ở trước mắt, Xuân Đức lúc này bắt đầu xem xét từng thứ một, đầu tiên là nhìn xem mấy quyển sách ma pháp.

Chọn lựa đại một quyển, sau khi đặt tay lên quyển sách, dùng tâm linh cảm ứng, cả quyển sách bắt đầu sáng lên. Quyển sách đang ở trên mặt đất lúc này bay đến vừa tầm mắt của Xuân Đức, Xuân Đức tâm niệm vừa động thì quyển sách tự động mở ra.

Xuân Đức phát hiện những thứ mà được viết bên trong quyển sách là một thứ ngôn ngữ xa lạ mà hẳn chưa từng biết thì không khỏi cau mày lại,

có điều đúng vào lúc này, một dòng năng lượng vô danh nào đó chảy vào bên trong cơ thể hắn, trong nháy mắt khi dòng năng lượng vô danh kia hòa tan thì hắn lại có thể đọc được thứ ngôn ngữ kia.

Đập vào mắt hắn là ba chữ lớn, cách thức tinh ma pháp nguyên tố. Xuân Đức thấy vậy thì lập tức nổi lên hứng thú, hắn nhanh chóng cẩn thận đọc từng chữ một, từng trang một.

Hắn phát hiện trong sách này viết cũng không khó hiểu lắm, mọi thứ đều có quy trình rõ ràng chỉ có điều hơi rườm rà một chút mà thôi, cả quyển sách đề cập đến hai vấn đề chính là thức tinh ma pháp nguyên tố cùng một vài kỹ năng ma pháp cơ bản như “Tiểu Hỏa Cầu Thuật”, “Băng Truy Thuật”, “Địa Dẫn”.

Xuân Đức lúc này bắt đầu học theo trong sách, hắn muốn thức tinh ma pháp nguyên tố.

Có lẽ trước kia Xuân Đức đã từng là ma pháp sư nên hắn thực hiện các bước rất chuẩn xác, không qua bao lâu thì Xuân Đức mở mắt ra, khi hắn mở mắt ra thì phát hiện xung quanh người hắn có 3 quả cầu ánh sáng to bằng nắm tay.

“Ồ, thánh quang.”--- Xuân Đức kinh ngạc nói.

Hắn có chút kinh ngạc khi bản thân lại thức tinh quang hệ ma pháp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1109: Nhiệm Vụ Số 5 - Năng Lực Hấp Thụ Không Có Mất Đi

Sau khi thức tỉnh quang thuộc tính nguyên tố thì Xuân Đức lại một lần nữa lâm vào bế tắc, mấy quyển sách ma pháp nơi đây không có quyển sách ma pháp nào dạy phép thuật quang thuộc tính. Cả ba quyển sách này đều dạy về phép thuật hỏa thuộc tính.

Ném ba quyển sách qua một bên, Xuân Đức lúc này thử dùng hệ thống phụ trợ nhìn xem mấy cái gậy phép xem thế nào.

☞☞☞ Gậy phép cấp thấp.☞☞☞

Thích hợp sử dụng cho người vừa bước vào con đường ma pháp sư, có độ bền thấp nên cẩn thận khi sử dụng để tránh hư hại.

Gia tăng 2% tốc độ thi triển ma thuật.

Nhìn xong đặc tính của cái gậy phép thì Xuân Đức cảm thấy không biết nói gì hơn, gia tăng 2 % tốc độ thi triển. Cái này có cũng như không.

Sau khi quan sát mấy cây gậy phép thì Xuân Đức lại nhìn qua mấy vật khác.

☞☞☞ Sách Ma Pháp.☞☞☞

Hướng dẫn cho người mới vừa bước vào con đường ma pháp. Nếu nhận chủ có thể gia tăng pháp thuật cho người nắm giữ.

1 Ma thuật.

☸ Đá Ma Thuật. ☸

Dùng để lưu trữ ma thuật, thích hợp cho người mới học ma pháp.

3 Điểm tích lũy ma thuật.(1/3)

☸ Kiếm. ☸

Chế tác thủ công, có độ sắc bén cao.

+5 sát thương

Thở dài, tuy sớm biết mấy món đồ này chẳng có bao nhiêu giá trị nhưng chính thức xem chi tiết hẳn mới thấy mấy thứ này không khác rác thải là mấy. Có điều đối với Xuân Đức bây giờ dù là rác thải cũng hữu ích, ít ra hẳn có thể mang đồng này đi bán sau đó kiếm tiền ăn cơm.

Nghĩ đến cơm Xuân Đức lại cảm thấy đói, lúc này đây hẳn mới nhớ ra cả ngày hôm qua hẳn cũng chỉ ăn vài cái bánh mà thôi, ngoài ra chẳng có gì khác. Lúc này hẳn cảm thấy vừa đói vừa khát.

Thu lại đồng đồ tạp nham, Xuân Đức lúc này đứng dậy vươn vai một cái, sau đó từ từ leo xuống vách núi, hẳn lúc này cần đi kiếm củi để nướng thịt. Về phần nước uống thì hẳn lại không lo, vì trong cái nhẫn chứa đồ mà tên tóc vàng mang theo có không ít nước.

.....

Không qua bao lâu thì Xuân Đức liền đã kiếm được củi để nướng thịt, có điều vì là sáng sớm nên những cành cây khô vẫn còn chút ẩm ướt rất khó bắt lửa nên hẳn phải mang đồng củi kia hong khô.

Được cái trời nắng, sau khi để tản đồng củi ra khắp vách đá thì không bao lâu số củi kia liền đã khô. Sau khi củi đã khô thì lúc này Xuân Đức lại

phải theo phương pháp cổ truyền mà tạo lửa.

Quá trình tạo lửa theo phương pháp truyền thống quả thực rất tốn thời gian, mãi đến cả tiếng sau Xuân Đức mới có lửa, vì làm không quen nên tay hắn đã phỏng rộp hết cả lên.

“ Nếu mà thức tỉnh họa hệ nguyên tố thì tốt rồi, đâu cần phải vì tạo lửa mà hành hạ bản thân như thế này.”

Nhưng mà có lửa thì hắn đã vui rồi, sau khi lửa đã bén thì hắn lúc này mới mang ra ba tên truy sát hắn hôm qua, do ba tên này bị bỏ ở bên trong không gian chứa đồ nên thịt vẫn còn rất tươi, cơ thể còn chưa bị cứng, vừa nhìn thì thấy giống như là vừa mới chết vậy.

Xuân Đức lúc này thành thực lột bỏ những phần không thể ăn được như xương cốt, da, tóc, ruột, móng chân, móng tay... Sau đó thì vớt vào bên trong một cái khe núi đá. Do mấy tên này vẫn còn tươi nên máu còn chưa đông. Đang lúc khát Xuân Đức liền uống cho đỡ khát.

Tiếp sau đó cũng giống như nướng thịt bình thường, hắn treo mấy tảng thịt lớn lên trên giá để nướng.

Vì đã rất đói nên hắn lấy tạm ba quả tim với mấy lá gan, xiên vào một xiên rồi nướng lên.

.....

Không qua bao lâu thì mùi thịt liền tán phát ra, về phần mấy trái tim cùng lá gan lúc này cũng đã chín, Xuân Đức không chờ thêm nữa mà bắt đầu ăn.

Không có gia vị tuy hơi nhạt một chút nhưng vị vẫn rất ngọt, sau 3 phút thì hắn liền đã ăn sạch mấy quả tim với mấy lá gan. Sau khi hắn ăn xong

mấy quả tim cùng vài lá gan thì bất ngờ cảm thấy một sự biến đổi lớn bên trong cơ thể hẳn.

Hắn cảm thấy sức mạnh của cơ thể nhanh chóng gia tăng lên, vì để kiểm nghiệm xem là có đúng không hay là do bản thân ảo tưởng, lúc này Xuân Đức thử dùng tay bẻ một khúc gỗ.

“ Rắc...”

Khúc gỗ to như cổ tay của người lớn đơn giản bị hắn bẻ gãy, thấy vậy một màn thì ánh mắt của Xuân Đức không khỏi lóe lên mấy lần, trong lòng của hắn lúc này thì vui vẻ vô cùng.

“ Ý chí của Chí Tôn thì đã thế nào, quy tắc thì lại thế nào, còn không phải vẫn không thể áp chế được năng lực của ta hay sao. Năng lực thôn phệ của ta vẫn còn hắc hắc. Đã năng lực thôn phệ vẫn còn thì có nghĩa công pháp hấp rút sinh mệnh vẫn có thể sử dụng, đọi linh hồn lực của ta phát triển thì liền có thể thi triển rồi.”

Nghỉ đến đây thì Xuân Đức không khỏi cười thầm trong lòng, có điều nét mặt hắn cũng không có biến đổi gì. Vẫn là một bộ bình thản thương thức bữa sáng.

Nhưng do trạng thái của Xuân Đức bây giờ chẳng khác gì người phạm nên tốc độ chuyển hóa năng lượng cũng rất chậm, sau khi ăn xong thêm mấy quả thận cùng 2-3 cân thịt thì Xuân Đức liền đã không nuốt nổi nữa.

Tiếp sau đó hắn lại nằm vào trong góc hang mà ngủ, về phần đồng lửa thì hắn vẫn để vậy, dù sao khói cũng không có bay ra ngoài mà toàn bộ bay vào bên trong khe nứt bên trên rồi. Dù có người tới nơi đây cũng khó lòng phát hiện.

- --o0o---

Trong lúc Xuân Đức đang an an ổn ổn nằm ngủ thì ở ngoài kia đang có một cuộc tìm kiếm quy mô nhỏ.

Xuân Đức không biết rằng, ba tên thiếu niên mà hắn giết đều là học viên ma pháp sư tập sự của một học viện danh tiếng trong đế đô. Ở trong cái xã hội này ma pháp sư rất được tôn trọng, dù chỉ là tập sự. Vì vậy ba học viên bất ngờ mất tích khiến cho học viện, gia đình cùng chính quyền đều quan tâm.

Lúc này đây, tại nơi mà trước kia Xuân Đức giết chết ba tên thiếu niên đang đứng một đám người mặc áo choàng màu trắng. Dẫn đầu đội ngũ này là một cô gái có tướng mạo xinh đẹp, thân hình cao gầy, mái tóc rất dài, đôi mắt hữu thần.

Nàng ta nhìn qua một nữ tử đứng bên cạnh hỏi:

“Đã tìm ra được manh mối gì chưa?”

Nữ tử đứng bên cạnh cũng kính đáp:

“Thưa An Na tiểu thư vẫn chưa hề tìm thấy dấu vết gì khác của ba người kia. Mọi dấu vết đều dẫn đến đây sau đó liền biến mất.”

An Na nghe vậy thì nhíu mày lại suy tư, sau một lúc thì nàng ta lại hỏi:

“Vậy những người kia khai thế nào?”

Nữ tử kia lại cung kính đáp:

“Thưa An Na tiểu thư, những người kia đều đã khai báo toàn bộ, tất cả bọn họ đều có chung một câu trả lời. Ba học viên của Học Viện Già Lan tối ngày hôm qua đi tới nơi đây thực hiện nhiệm vụ giám sát, trong quá trình

làm nhiệm vụ thì lại bị một tiện dân bất ngờ tấn công rồi bỏ chạy vào trong rừng. Tiếp sau đó ba học viên kia liền đuổi theo tiện dân kia.”

An Na lạnh lùng nói:

“ Tây Vi Ni Á đây là lần cuối cùng ta muốn nhắc nhở cô, đừng ở trước mặt ta mở miệng liền gọi tiện dân. Những người đó đều là con dân của Quang Minh Thần.”

Tây Vi Ni Á lúc cúi đầu nói:

“ Xin lỗi tiểu thư An Na, thuộc hạ lần sau sẽ không dám nữa.”

An Na vẫn lạnh lùng nói:

“ Bây giờ thì hãy nói cho ta biết sự thật, nếu ta phát hiện ngươi dám nói dối thì cẩn thận cái mạng của ngươi.”

Tây Vi Ni Á khẽ run một cái, biết là bản thân đã làm cho vị An Na tiểu thư này tức giận nên nàng ta cũng không dám đặt điều giống như vừa nói lúc trước mà bắt đầu kể lại chi tiết mọi thứ, đúng theo như thực tế những gì đã xảy ra.

Sau khi nghe xong mọi việc thì An Na cười lạnh lùng nói:

“ Dám ở đế đô tự tiện giết bình dân ai cho phép bọn chúng làm như vậy. Tốt nhất là ba tên kia không được tìm thấy, bằng không chính tay ta sẽ lấy đầu ba bọn chúng. Bây giờ các ngươi đưa tất cả những người liên quan đến nơi của ta, ta muốn tự mình thẩm tra. Còn bây giờ chúng ta trở về thôi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1110: Nhiệm Vụ Số 5 - Lực Lượng Quay Trở Về

Vài ngày tiếp theo Xuân Đức chỉ làm duy nhất 2 công việc, một là ăn sau đó là ngủ.

Cũng trong thời gian ngắn ngủi này, sức mạnh cơ thể của hắn cũng đã gia tăng được không ít, bây giờ nếu mà gặp tầm trăm tên giống hôm trước thì hắn có thể đứng lại đối cứng, sau đó giết chết lần lượt từng tên một.

Đến ngày thứ 5 kể từ khi đến cái thế giới này, Xuân Đức lúc này một lần nữa phải rời hàng đi săn mồi, lượng thịt mà hắn có trong vài ngày này đã bị hắn ăn gần hết rồi.

Bây giờ vách núi cao 20 mét hắn có thể đơn giản nhảy xuống mà không lo bị thương.

“ Bịch”

Nhảy xuống dưới đất, sau đó Xuân Đức làm mấy động tác thể dục đơn giản, cảm nhận toàn thân sức lực dồi dào thì không khỏi cảm khái:

“ Có sức mạnh thật tốt, mấy ngày trước mình mà có sức mạnh thế này thì liền trực tiếp vặn đầu ba con kiến kia xuống làm ghế ngồi. ”

Đang lúc Xuân Đức cảm khái thì bỗng nhiên có một đàn chó gàn chục con xuất hiện, đồng thời hướng về phía hắn sủa inh ỏi:

“ Gâu gâu gâu...”

Ngay khi mấy con chó kia vừa sủa lên thì có 4-5 bóng người từ nơi xa chạy đến nơi đây. Những người này đều mặc áo choàng trắng trùm đầu, toàn thân tỏa ra một loại khí tức rất là quái lạ. Dẫn đầu những người này là một nữ nhân, nữ nhân kia diện mạo có phần xinh đẹp, nàng ta có một đôi mắt màu lam rất cuốn hút, một mái tóc dài, thân thể nhỏ nhắn. Nhưng sau khi nàng ta vừa nhìn thấy Xuân Đức thì liền ra lệnh cho hai người ở bên cạnh.

“Tiến lên bắt thứ tiện dân kia lại cho ta.”

Giọng nói của nàng ta rất lớn, xen lẫn bên trong lời nói còn có sự oán độc đối với Xuân Đức.

Nàng ta vừa dứt thì liền có hai người mặc áo choàng màu trắng tiến lên bắt lại Xuân Đức. Xuân Đức lúc này cũng không có phản kháng mà để cho hai người kia giải hắn đến trước mặt nữ nhân kia.

Khi Xuân Đức vừa được đưa đến trước mặt nữ nhân kia thì liền bị nàng ta cho ăn một cái tát vào mặt.

“Bốp”

Cái tát kia rất mạnh, khiến cho Xuân Đức ngay lập tức nằm lãn ra mặt đất, khóe miệng chảy máu.

Nữ nhân kia nhìn Xuân Đức khóe miệng chảy máu thì lạnh lùng ra lệnh cho hai tên ma pháp sư ở bên cạnh:

“Hai người các ngươi giữ hắn lại cho ta, nếu như không này ta không quát chết tên tiện dân này thì khó tiêu mỗi hận trong lòng.”

Hai ma pháp sư kia có chút lo lắng nói:

“ Tây Vi Ni Á tiểu thư, việc này không tốt lắm đâu. Nếu như hấn chết rồi thì chúng ta biết bàn giao sao cho An Na đại nhân.”

Tây Vi Ni Á vẫn lạnh lùng nói:

“ Các người cứ theo lệnh của ta mà làm, về bên phía An Na tiểu thư thì ta biết nên làm thế nào, các người không cần phải lo. Bây giờ nâng tên tiện dân kia tới đây cho ta.”

Hai tên ma pháp sư thấy Tây Vi Ni Á như vậy thì cũng không dám cãi lời, cả hai lúc này tiến đến bên cạnh Xuân Đức nâng hấn dậy sau đó mang đến trước mặt Tây Vi Ni Á.

Nhìn thấy Xuân Đức được đưa tới gần thì Tây Vi Ni Á cay nghiệt nói:

“ Chỉ vì thứ hạ đẳng như người vậy mà lại khiến cho ta bị trách phạt. Thứ không có cha mẹ như người vì sao từ nhỏ không chết luôn đi, còn sống làm gì.”

Nhưng ngay vào lúc này, đúng lúc những người này lơ là nhất, Xuân Đức bỗng chốc giăng tay ra khỏi hai tên ma pháp sư, cùng lúc đó thanh dao găm mấy ngày trước hấn dùng để giết người hôm nay lại xuất hiện.

“ Xoẹt xoẹt xoẹt...”

Xuân Đức xoay người đúng một vòng, ba cái đầu của hai tên ma pháp sư cùng nữ nhân kia đồng thời bay lên. Cả ba người đến lúc chết cũng không rõ là vì sao mà chết.

Ngay sau khi vừa giết xong 3 người thì Xuân Đức liền trực tiếp ném thẳng con dao găm đang cắm trong tay về phía một tên ma pháp sư.

Con dao găm hóa thành một luồng sáng xanh đậm thẳng vào đầu một tên.

“ Phập.”

Cả con dao găm dài 20cm đâm vào đầu khiến cho tên ma pháp sư kia trong nháy mắt liền ngã xuống, có điều khi bốn người vừa chết thì tên ma pháp sư cuối cùng cũng đã phản ứng.

Hắn kinh sợ thối lui ra phía sau vài bước, xung quanh hắn nổi lên một tầng thủy nguyên tố hình thành tấm thuẫn che chắn hắn vào bên trong, đồng thời tên này cũng ra lệnh cho mấy con chó tấn công Xuân Đức.

7-8 con chó hình thể to lớn như con báo sẵn hướng về phía Xuân Đức chồm đến, về phần người đàn ông kia sau khi ra lệnh cho mấy con chó tấn công thì tranh thủ niệm chú ngữ.

Nhìn mấy con chó to như con báo đang lao về phía mình thì Xuân Đức khẽ cười, lật tay một cái thanh kiếm của tên thanh niên tóc vàng liền xuất hiện trong tay hắn.

“ Vài con ma thú cấp thấp cũng muốn làm khó ta.”--- Xuân Đức cười nhạt.

Ngay sau đó hắn liền bắt đầu di chuyển, tốc độ di chuyển của hắn rất nhanh hình thành ảo ảnh, thân ảnh hắn xoẹt qua bên cạnh mấy con chó thì 7-8 con chó kia trong nháy mắt liền bị chém rụng đầu.

Xuân Đức tốc độ không giảm, hắn lúc này nhắm thẳng đến tên ma pháp sư cuối cùng. Nhưng vào lúc này tên ma pháp sư kia cũng đã kết thúc niệm chú, hắn quát lớn.

“ πάγο δράκο”

Ngay lập tức một con rồng băng từ giữa hư không hình thành sau đó cấn về phía Xuân Đức, tốc độ của con rồng băng kia không cao nhưng hình thể lại rất lớn.

“ Ầm”

Vì tránh né không kịp nên Xuân Đức phải bắt đắc dĩ đón đỡ phát cấn của con rồng băng, ngay lập tức hắn liền bị lực phản chấn mạnh mẽ đẩy lùi về phía sau 5-6 mét.

Nhìn con rồng băng dài cả gần chục mét đang bảo vệ tên ma pháp sư kia thì Xuân Đức không khỏi cảm thấy đau răng. Đám ma pháp sư nếu bị áp sát thì sẽ giết được rất dễ dàng nhưng nếu không thể tiếp cận được thì khó rồi.

“ Gào gào..”

Ngay lúc Xuân Đức đang tìm đối sách thì con rồng băng kia liền bắt đầu phun băng.

Một luồng hàn khí từ bên trong miệng nó phóng ra bắn thẳng về phía Xuân Đức, luồng hàn khí đi tới đâu thì mọi thứ đều bị đóng băng. Có điều tốc độ di chuyển của hàn khí kia không nhanh cho lắm, Xuân Đức chỉ cần nháy qua một bên liền có thể né tránh.

Những vào lúc này con rồng băng kia lại hét lớn, ngay lập tức ở bên trong không trung hình thành ra 20-30 khối băng trùy hướng về phía Xuân Đức lao đến.

Thấy một màn như vậy thì Xuân Đức khẽ hừ lạnh, lúc này hắn không có tiếp tục lui ra sau né tránh nữa mà một lần nữa tiến lên, vừa dùng tốc độ cao để di chuyển, đồng thời cũng lợi dụng nó mà né tránh.

Những khối băng trùy kia tuy tốc độ rất nhanh nhưng nhiều nhất cũng chỉ là sượt qua qua Xuân Đức mà không thể làm tổn thương hắn. Không qua vài cái hô hấp thì Xuân Đức lần nữa tiếp cận tên ma pháp sư kia.

Con rồng băng thấy hắn đến gần thì lúc này dùng cánh quét một cái, Xuân Đức đã đoán trước quỹ tích lúc này quỳ gối trượt trên mặt đất, cánh con rồng băng chỉ quét ngay sát trên đầu hắn.

Né được con rồng băng, Xuân Đức lúc này tu lực sau đó cùng kiếm chém thẳng xuống tên ma pháp sư đang ở bên trong tám thuẫn thủy nguyên tố.

Xuân Đức vốn nghĩ rằng tám thuẫn thủy nguyên tố kia rất khó phá vỡ nhưng không ngờ nó đơn giản quá mức, hắn chém xuống thì chỉ cảm nhận được một lực cản không quá mạnh, chỉ đủ làm suy giảm 3 thành sức tấn công của hắn.

“ Phập.”

Tên ma pháp sư cuối cùng bị hắn chém làm đôi, cùng lúc tên ma pháp sư kia chết thì con rồng băng đang muốn tấn công hắn cũng liền tiêu tán.

Ngay khi giết chết địch nhân cuối cùng thì Xuân Đức lúc này bắt đầu hấp thu sinh mệnh của nguyên tố ma pháp của mấy tên này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Nhiệm Vụ Số 5 - Dù Là Ở Đâu Vẫn Chỉ Duy Nhất Một Con Đường Có Thể Đi

Sau khi hấp thụ sinh mệnh cùng ma pháp nguyên tố của ba tên hôm trước thì linh hồn lực lượng của Xuân Đức gia tăng đáng kể, bây giờ hắn đã có thể thi triển ra “ Hấp Nguyên Thần Thông.”

Xuân Đức ngồi xuống, hai bàn tay cắm sâu vào bên trong hai nửa cơ thể của tên ma pháp sư vừa bị hắn giết chết. Xuân Đức lúc này có thể cảm nhận được tinh hoa sinh mệnh đang từ cơ thể người này chảy qua cơ thể hắn. Luồng lực lượng kia sau khi vào bên trong cơ thể hắn thì liền lắng đọng dưới bụng. Nó giống như thức ăn chờ đợi tiêu hóa vậy.

Phải mất 30 phút thì Xuân Đức mới có thể hút cạn sinh mệnh cùng ma pháp nguyên tố cùng linh hồn lắng đọng trong người tên kia.

Tiếp sau đó Xuân Đức lại lần lượt thi triển cùng thủ đoạn hấp rút sinh mệnh cùng ma pháp nguyên tố, linh hồn trên 4 thi thể khác.

Lần này thời gian lại mất lâu hơn, phải gần 3 tiếng mới xong. Xuân Đức nhớ ngày trước có Vô Địch, khi hắn còn chưa quen việc hấp thụ sinh mệnh, cứ mỗi lần hấp thụ thì liền được tên kia chuyển hóa thành năng lượng nâng cao cơ thể, hắn lúc này thật hoài niệm cảm giác đó.

Sau khi hút khô 5 người thì đến lượt mấy con chó. Để hấp thụ hết mấy con chó thì Xuân Đức lại cần thêm gần 3 giờ nữa.

Chứ như vậy, để hấp thụ toàn bộ dịch nhân thì Xuân Đức cũng mất gần 7 tiếng thời gian.

Bây giờ trong bụng của hắn tích lũy một đoàn năng lượng khổng lồ, hắn cần phải tìm một nơi thích hợp để đi ngủ sau đó từ từ chuyển hóa năng lượng. Suy nghĩ một chút, cảm thấy nơi đây đã không an toàn nên Xuân Đức sau khi mang đi tất cả tài vật thì liền đi tìm một nơi ở khác.

.....

Ở chốn rừng núi hoang vu thế này, tìm được một nơi thích hợp cũng không phải việc gì dễ dàng.

Trên đường đi Xuân Đức có gặp được vài con ma thú cấp thấp cùng một con ma thú bậc trung. Sau khi chém giết con ma thú bậc trung kia thì Xuân Đức liền chiếm cái tổ của nó làm nhà mới.

Cái tổ của con ma thú kia nằm ở sâu bên trong một thân cây đại thụ, rất thích hợp cho việc né tránh kẻ thù.

Sau khi sửa sang lại một chút cái tổ cho hợp với bản thân thì Xuân Đức liền nằm cuộn tròn mà ngủ. Về phần chiến lợi phẩm lần này hắn tạm thời để trong nhẫn chứa đồ.

- --o0o---

Vài ngày sau.

Cả đế đô những ngày này đang xôn xao về vụ việc ba học viên cùng với 5 ma pháp sư trực thuộc đội hộ vệ thành mất tích tại cánh rừng phía bắc.

Không ít người tin rằng tại cánh rừng phương bắc của Đế Đô xuất hiện ma thú lợi hại, từng đoàn liệt ma giả bắt đầu xâm nhập vào bên trong khu

rừng phương bắc để truy tìm manh mối về con ma thú cao cấp kia.

Thành ra trong những ngày này, cả cảnh rừng phương bắc xuất hiện vô số đội ngũ. Tuy nhiều người là vậy có điều vẫn chưa đội ngũ nào tìm thấy dấu vết gì của ma thú cao cấp nơi đây cả.

Tuy nhiên bọn không có người nào lùi bước mà vẫn tiếp tục kiên trì tìm kiếm. Tham gia tìm kiếm lần này không chỉ có những tổ chức Liệt Ma mà còn có đám dong binh, đám con nhà giàu, quý tộc cũng hào hứng tham gia vào. Có điều bọn họ không biết rằng, bọn họ đang bước đi trên con đường không có lối về.

- --o0o---

Thời gian lại đi qua ba ngày. Bây giờ đang là ban đêm.

Xuân Đức từ trong trạng thái ngủ say một lần nữa tỉnh lại. Vừa tỉnh lại thì Xuân Đức liền cảm thấy cả cơ thể tràn đầy sức mạnh, hẳn có thể cảm nhận được bản thân đã mạnh lên không ít, nhất là phương diện linh hồn. Bây giờ không ngờ hẳn lại có thể dùng hồn niệm quan sát phạm vi 10 mét xung quanh rồi.

Nhưng khi vừa tán phát ra hồn niệm thì Xuân Đức liền cảm thấy kinh ngạc vô cùng. Ở cách hẳn 7 mét, có một đội ngũ gần 20 người đang ngồi nghỉ ngơi xung quanh một đồng lửa lớn, cùng nhau ăn thịt và nói chuyện phiếm. Xuân Đức lập tức dùng hồn niệm nghe lén bọn họ nói chuyện.

Hắn nghe thấy một người nam tử có bộ dạng to béo nói với tên đầu lĩnh:

“Đội trưởng, nhiều ngày như vậy rồi vẫn không tìm thấy tung tích con ma thú cấp cao kia, liệu có phải con ma thú kia đã bị các đội ngũ khác giết chết.”

Tên đội trưởng là một nam tử có phần đẹp trai có mái tóc vàng, độ tuổi cũng không lớn lắm, tầm 20 tuổi mà thôi, sau khi nghe tên béo nói thì lắc đầu:

“ Không có khả năng, nếu có thì chúng ta cũng sẽ biết. Với ta vào nơi đây mục đích chính cũng không phải là săn giết con ma thú cấp cao kia mà là tìm tung tích của đệ đệ ta.”

Quan sát hình dạng của tên này, lại nghe lời hắn nói thì Xuân Đức liền có đến 7 phần năm chắc tên này với cái tên tóc vàng hôm trước hắn giết là có liên quan đến nhau.

Nở một nụ cười có phần du dị, Xuân Đức trầm nghĩ. “ Cũng thật trùng hợp à, vừa tỉnh dậy thì liền đã gặp ngay người thân của địch nhân.”

Nhưng Xuân Đức lúc này cũng không có lựa chọn ra tay, hắn bây giờ cần phải tập thích nghi với lực lượng mới bên trong cơ thể, đồng thời đợi đám người kia đi ngủ. Đến lúc đó lại ra tay thì không còn gì thích hợp hơn.

Trong lúc đợi thích nghi với lực lượng mới thì Xuân Đức tranh thủ nhìn xem chiến lợi phẩm lần trước mà hắn giết người lấy được.

Năm người lúc trước hắn giết thì mỗi người đều có một chiếc nhẫn chứa đồ, tất cả tài sản của bọn họ đều được bỏ vào bên trong những chiếc giới chỉ này. Ngoại trừ mấy bộ quần áo thì còn có thức ăn, nước uống, đá ma thuật, quyền trượng, một vài cuốn sách ma pháp.

Thêm vào đó là rất nhiều đồng tiền vàng, đặc biệt là một cái huy chương, Xuân Đức lấy ra cái huy chương kia quan sát thì thấy ở phía sau cái huy chương kia có ghi mấy dòng chữ nhỏ.

“ Tây Vi Ni Á ma pháp sư trung cấp.”

Xem qua thì Xuân Đức liền biết cái huy chương này là thứ gì, cái này hẳn là chứng nhận do hiệp hội ma pháp sư trao cho người có đủ năng lực.

“Ma pháp sư trung cấp sao, mình vì sao lại đắc tội với ả ta nhỉ, vừa mới gặp mặt thì liền đã sai người bắt mình rồi lại còn muốn tát chết mình. Trong bộ dạng của ả ta lúc đó hình như rất hận mình thì phải.”

Xuân Đức giết người xong rồi, bây giờ mới nghĩ đến vấn đề này. Hẳn cảm thấy có chút khó hiểu khi bản thân vừa đến nơi đây, chẳng đắc tội với ai vì sao tự dưng lại mọc ra một nữ nhân có thù hận với chính hắn.

Nhưng mà suy nghĩ một lúc lâu, hắn vẫn không có lời giải, khẽ thở dài, hắn bỏ qua cái vấn đề hại não này, tiếp sau đó hắn bắt đầu xóa đi linh hồn ẩn ký trên chiếc nhẫn giới chỉ của Tây Vi Ni Á rồi nhận chủ, chiếc nhẫn của nữ nhân này rất lớn. Diện tích bằng cả một căn phòng lớn hơn xa chiếc nhẫn hắn đang dùng.

Hắn gom toàn bộ tài sản của bản thân để vào bên trong chiếc nhẫn mới. Sau khi đã kiểm kê toàn bộ tài sản thì Xuân Đức lúc này mới chú đến con mối gần đó. Xuân Đức biết, chỉ có đánh cướp thì mới có thể nhanh giàu, nhanh chóng mạnh mẽ, mới có sức để tự bảo vệ bản thân.

Hắn vốn cũng định sống như một người lương thiện nhưng lại không ai cho hắn lương thiện cả. Tất cả bọn họ đều muốn ép hắn đi lên con đường tội ác này. Mà một khi đã bước đi trên con đường này rồi thì sẽ không bao giờ quay trở lại được cả. Xuân Đức hiểu rõ điều này.

.....

Thời gian dần tới nửa đêm. Đám người ở bên ngoài lúc này cũng đã chui vào bên trong lều mà ngủ, chỉ để lại 2 người canh gác ở bên ngoài.

Xuân Đức lúc này cũng không có lựa chọn nhảy bổ ra chém giết mà dùng biện pháp khác, lợi dụng linh hồn lực mạnh mẽ hẳn lúc này âm thầm tấn công từng người đang ngủ.

Xuân Đức mặc dù không thiếu bí pháp công kích linh hồn nhưng linh hồn hẳn bây giờ vẫn còn yếu quá chưa thể sử dụng được, vì vậy hẳn chỉ có thể dùng cái bí pháp cùi bắp là ngưng linh thành trâm mà công kích.

Linh hồn lực của hẳn hóa thành một mũi trâm nhọn sau đó đâm thẳng vào đầu mấy tên đang nằm ngủ, do đám này linh hồn còn yếu hơn cả Xuân Đức nên chỉ vừa bị hẳn ám toán thì liền mất mạng.

Sau 10 phút, vô thanh vô tức gần như toàn bộ người ở nơi đây đều đã chết sạch. Bây giờ chỉ còn duy nhất hai tên nam tử có nhiệm vụ canh gác là còn sống. Nhưng không qua bao lâu thì hai người này cũng phải nằm xuống. Đến lúc chết bọn họ cũng không hiểu vì sao mà chết nữa.

Sau khi giết xong đám người này thì Xuân Đức mới chui ra bên ngoài, vì để đảm bảo mấy tên này không có kẻ nào giả chết lừa gạt bản thân, Xuân Đức mỗi khi nhìn thấy một tên thì liền dùng kiếm đâm xuyên đầu tên kia.

Đâm vào tim còn lo chặt chứ đâm vào đầu thì chắc chắn không chặt đi đâu, bị cả thanh kiếm dài cả mét đâm xuyên qua thì chỉ có chết.

Do lúc trước dùng linh hồn lực công kích đám người này nên bây giờ Xuân Đức có chút choáng váng, sau khi thu dọn xong đám người nơi đây thì hẳn lại một lần nữa chui vào bên trong nơi ẩn nấp.

- -o0o---

Lần này Xuân Đức cũng không phải chỉ ra tay có một lần sau đó thì nghỉ ngơi một thời gian để tiêu hóa thành quả giống như mấy lần trước, mà lần

này đêm nào hắn cũng đi ra ngoài săn mồi, có được công kích đặc thù, Xuân Đức rất đơn giản giết chết những kẻ được hắn chọn làm con mồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1112: Sơ Lược Về Thế Giới Mà Xuân Đức Đang Ở Lại

- -- Nơi Xuân Đức đang ở lại chính là một thế giới ma pháp. Còn vị trí hiện tại của hắn chính là đang ở tại đế đô của một đế quốc tại thế giới ma pháp kia.

- -- Bên trong thế giới ma pháp cũng không phải hoàn toàn đều là ma pháp sư mà còn có rất nhiều chức nghiệp khác. Tiêu biểu như là “Thích Khách”, “Kỵ Sĩ”, “Luyện Khí Sư”, “Luyện Đan Sư”....

- -- Tầng lớp bên trong xã hội phân chia làm:

Đứng đầu là: Giáo Hội

Bên trong giáo hội thì lại được phân chia vô cùng phức tạp, đứng đầu của một giáo hội là giáo hoàng, tiếp sau đó là thánh tử, thánh nữ, các giáo chủ rồi mới đến con chiên.....(Sau này trong truyện sẽ có chi tiết hơn)

Thứ 2 là tầng lớp quý tộc: Những người này thường tập trung nhiều tại đế đô, bọn họ bao gồm gia đình dòng họ những người được ban tước vị hay là có người nắm giữ chức vị cao bên trong giáo hội...

Tầng lớp thứ 3 là thương nhân, dong binh(lính đánh thuê), thợ săn ma thú(liệp ma giả).

Tầng lớp thứ 4 chính là tầng lớp bình dân bọn họ đều là những người sống ở dưới đáy xã hội, cuộc sống khốn khó vất vả, luôn chịu sự áp bức bóc lột từ tầng lớp quý tộc.

Tầng lớp thứ 5 chính là nô lệ, bọn họ có thể là tù binh chiến tranh hoặc là được nuôi dưỡng bên trong các gia đình quý tộc sau đó được bán ra ngoài. Bọn họ còn khổ hơn cả bình dân nữa, bọn họ giống như một món hàng vậy, không có cái gì được gọi là quyền lợi cả. Bọn họ sống hay chết đều phụ thuộc vào một ý niệm của chủ nô.

- - - Thế lực phân chia:

Cả thế giới ma pháp nơi đây được phân chia thành 3 vương quốc lớn cùng hàng hà sa số các quốc gia bé hơn.

Trong một đại vương quốc thì đế đô là trung tâm của vương quốc đó, nơi đây tập trung hầu như là toàn bộ tinh hoa của cả vương quốc.

Bên trong đế đô không thiếu thứ gì, từ các học viện, các công hội dong binh, ma pháp, luyện đan... Tất cả đều xuất hiện tại đế đô.

Đế đô của một đại vương quốc có diện tích rất lớn vì vậy thường phân chia làm 2 khu vực. Khu vực bình dân. Khu vực thứ 2 chính là khu vực dành cho Quý Tộc.

Khu bình dân thì là nơi tập trung của đám bình dân sinh sống, đương nhiên nơi này cũng có không ít thương nhân, dong binh các kiểu.

Khu quý tộc là nơi tu tập đám ma pháp sư, kỵ sĩ cấp cao, đám công tước, huân tước... Người của giáo đình. Đám học viên của các học viện ma pháp, đám lính đánh thuê, đám sát thủ cấp cao...

Lưu Ý: Giáo Đình không chỉ có một, mỗi một đế quốc lại có một giáo đình riêng biệt, điểm chung của bọn họ là đều tôn sùng quang minh thần

- - - Phân chia cấp bậc Ma Pháp Sư:

Tập sự (Chín cấp bậc).

Ma pháp sư chính thức.

Ma pháp sư sơ cấp(Cấp A)

Ma pháp sư trung cấp(Cấp B)

Ma pháp sư cao cấp (Cấp C)

Đại ma pháp sư(Cấp S)

Thánh ma pháp sư (Cấp SS)

Huyền thoại (Cấp SSS)

- -- Phân chia cấp bậc Kỵ sĩ:

Tập sự (Chín cấp bậc).

Kỵ sĩ chính thức.

Kỵ sĩ sơ cấp(Cấp A)

Kỵ sĩ trung cấp(Cấp B)

Kỵ sĩ cao cấp (Cấp C)

Thánh Kỵ sĩ(Cấp S)

Thánh quang Kỵ sĩ (Cấp SS)

Huyền thoại (Cấp SSS)

- - Các chức nghiệp khác cũng phân chia giống như vậy. Tuy có chút khác biệt nhưng cũng không đáng kể.

- - Phân chia ma thú:

Ma thú cấp thấp(Cấp A)

Ma Thú trung cấp (Cấp B)

Ma thú cấp cao (Cấp C)

Thánh thú(Cấp S)

Thần Thú(Cấp SS ~ Cấp SSS)

(Cái này chỉ là sơ lược một chút mà thôi nên nếu thấy có gì thiếu thiếu thì mọi người cũng đừng ngạc nhiên nhé.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1113: Nhiệm Vụ Số 5 - Thảm Sát Hàng Loạt

Thời gian Xuân Đức đi tới thế giới ma pháp này đã được gần một tháng. Ngày đầu tiên đến cái thế giới này thì tay hắn cũng đã nhuốm máu những ngày tiếp theo cũng không khá hơn là bao.

Trong một tháng này Xuân Đức cũng đã giết không dưới ngàn người, trung bình cứ mỗi đêm sẽ có 30 người chết dưới tay hắn. Hắn khôi phục lại một ít thực lực thì Bóng Ảnh cũng khôi phục lại theo hắn.

Có được Bóng Ảnh trợ giúp thì Xuân Đức giết người càng thêm nhanh chóng, giết càng nhiều người, hấp thụ được càng nhiều, sức mạnh gia tăng càng nhanh.

Nhưng thực lực bay lên quá nhanh bắt đầu xuất hiện hạn chế, vốn dĩ lúc đầu hấp thu đám con mồi dù chỉ là tập sự ma pháp sư thôi cũng có thể khiến cho hắn gia tăng sức mạnh không ít. Nhưng bây giờ, nếu không phải ma pháp sư cấp cao hay ma thú cấp cao thì hắn dù có hấp thu cũng không thể gia tăng được thực lực.

Duy chỉ có Bóng Ảnh là khác, tên kia ăn tất, ăn cả đất xung quanh. Cũng chẳng có hạn chế quái gì về con mồi, cứ ăn vào là sẽ mạnh lên. Có điều Bóng Ảnh lại lấy Xuân Đức làm tiêu chuẩn nên Xuân Đức bị hạn chế thì Bóng Ảnh gián tiếp cũng bị ảnh hưởng.

.....

Bây giờ đã là ban đêm, trên bầu trời đầy sao, gió thổi nhẹ nhẹ. Xuân Đức lúc này đang ngồi trên một cây đại thụ, ở bên cạnh hắn là Bóng Ảnh.

“ Đại ca, hôm nay có tiếp tục đi săn nữa hay không?”

Xuân Đức đang ngồi tận hưởng gió trời, nghe Bóng Ảnh nói vậy thì cười nói:

“ Đương nhiên là phải đi săn rồi, hôm nay chúng ta sẽ đi săn lần cuối. Sau lần này chúng ta sẽ quay về bên trong đế đô.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì có đôi chút nghi hoặc hỏi:

“ Làm sao vậy đại ca? Vì sao không tiếp tục nơi này đi săn, đệ thấy nơi đây có rất nhiều con mồi mà.”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Đám này đã không thể giúp ích được gì nữa rồi, một đám yếu nhược. Có hấp thu bọn chúng cũng chỉ thể miễn cưỡng khiến cho ca no bụng mà thôi, ngoài ra không có tác dụng gì khác. Với đến nơi này cũng chỉ là sinh tồn cho hết một năm, chúng ta cũng không cần thiết giết chóc quá nhiều chi cho thêm phiền.”

“ Với điều ca e ngại nhất chính là chúng ta ở nơi này gây án thời gian cũng đã dài, sẽ dẫn đến sự chú ý của mấy lão quái vật, đến lúc đó lại có phiền phức quán thân. ”

Bóng Ảnh có chút khó hiểu hỏi:

“ Vì sao thời gian dài như vậy rồi mà bọn hắn không phái ra cao thủ chân chính vậy ca?”

Xuân Đức đáp:

“ Lúc trước bọn họ bị màn kịch của hai chúng ta đánh lừa, làm tưởng đệ là một con ma thú cao giai, mà cao thủ chân chính thì đối với ma thú cao giai cũng không có hứng thú, vì vậy chúng ta mới yên ổn đến hiện nay. Nhưng thấy thời gian dài như vậy mà vẫn không thể giết được đệ, đã vậy còn liên tục có người bị giết thì đám giáo hội, giáo đình gì đó nhất định sẽ phái cao thủ đến. Mà trước mắt hai người chúng ta không thể đối phó được với bọn chúng. Đệ hiểu chưa?”

Bóng Ảnh dường như đã hiểu, hấn gật đầu nói:

“ Đệ hiểu rồi, đại ca nói sao thì đệ làm vậy, chỉ cần ca muốn là được.”

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức gật đầu nói:

“ Đệ hiểu là tốt.Được rồi đi sẵn lần cuối nào, đêm này chúng ta sẽ tàn sát hết đám kia một lần sau đó thì rút lui.”

Nói xong thì Xuân Đức liền nhảy xuống phía dưới đất, Bóng Ảnh lúc này cũng hưng phấn đuổi theo. Tiếp sau đó cả hai liền ẩn vào bên trong màn đêm của núi rừng.

Xuân Đức mặc dù không biết bản thân đã mạnh đến mức nào rồi nhưng mấy hôm nay hấn có gặp phải một đám đại kiếm sư gì đó thì cũng nhất kích liền có thể tiêu diệt.(Theo đường tà đạo, tốc độ tăng trưởng thần tốc) Có được sức mạnh như vậy, lại kết hợp cùng Bóng Ảnh nên hấn mới không kiêng dè cái gì mà trực tiếp đi sẵn.

- ---o0o---

Trong bóng đêm của núi rừng thanh vắng, chỉ có gió cùng tiếng côn trùng, Xuân Đức cùng Bóng Ảnh như hai u ảnh đi xuyên rừng cây.

Không qua bao lâu thì bọn họ liền phát hiện một đội ngũ gần 200 người những người này đều mặc áo choàng trùm đầu màu trắng. Đa phần những người này đều đang vây quanh từng đồng lửa trại.

Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh một cái sau đó Bóng Ảnh trực tiếp lao ra bên ngoài, hướng thẳng về phía mấy trăm người kia phóng đi.

Khi Bóng Ảnh vừa xuất hiện thì, lập tức có cảnh báo vang lên. Cùng lúc đó có người hét lớn:

“ Có ma thú xuất hiện mọi người chuẩn bị chiến...”

Hắn còn chưa nói xong thì liền đã bị Bóng Ảnh chạy lại gần một bàn tay vĩa nát đầu.

“ Phúc phúc phúc.....”

“ Á á á”

Ngay lập tức tiếng hét thê lương vang lên khắp nơi, mục tiêu của Bóng Ảnh chính là mấy tên ma pháp sư, đám này phòng ngự cực kỳ yếu đuối. Với có Xuân Đức ở bên ngoài hỗ trợ thì đám này làm gì có tí phần thắng trước Bóng Ảnh.

Khi đám người kia đang niệm chú thì Xuân Đức sẽ dùng linh hồn lực lượng ngưng tụ thành trâm sau đó đánh lên đám kia, bị đánh lên bất ngờ, mấy tên ma pháp sư không kịp đề phòng liền chúng chiêu, bọn họ đang niệm phép cũng bị cắt ngang, nhiều tên bị phản phệ đến hộc máu.

Cứ như vậy đám ma pháp sư liền bị phế, tất cả đều bị Bóng Ảnh đơn giản giết chết. Về phần đám kiếm sĩ, kiếm sư, kỳ sĩ gì đó thì càng dễ giải quyết, đám này tinh thần yếu hơn ma pháp sư nhiều, bị Xuân Đức công kích linh hồn thì chết luôn chứ không phải chỉ đơn giản là hộc máu nữa.

Gần 200 người không đến 3 phút thì tất cả đều bị giết sạch, trên bãi cỏ chỉ toàn là thi thể, máu tươi, binh khí vương vãi khắp nơi, đối với đám thi thể này thì Xuân Đức chỉ có hứng thú nhất định với vài tên có tu vi cao mà thôi, còn lại thì đều bị Bóng Ảnh ăn sạch. Bóng Ảnh ăn rất tạp nên cũng không có chê.

Sau khi xử lý xong nơi này thì hai người lại tiếp tục di chuyển đi tìm con mồi. Tối hôm nay hai người cũng không có chọn lựa con mồi như mọi khi, mà gặp kẻ nào giết kẻ đó, dù là người hay ma thú, bất kể già trẻ, nam nữ vô tội hay không vô tội.

Tốc độ giết chóc vô cùng nhanh chóng, chỉ sau vài tiếng thì đã có hơn ngàn người chết dưới tay của hai người. Một loại cảm giác chết chóc bao phủ cả cánh rừng phương bắc nơi đây. Không khí nặng nề, mùi máu tanh lan tỏa cả khu rừng.

Nhiều đội ngũ dong binh, liệt ma giả.... Giường như cũng cảm nhận được cái gì đó bất an nổi lên trong lòng, không ít đội ngũ lựa chọn rời đi khỏi cánh rừng này. Có thể nói những người quyết định rời đi cánh rừng nơi đây, chính là lựa chọn chính xác nhất trong cuộc đời bọn họ. Bởi vì nếu còn ở lại thì ngày mai bọn họ đã không thể nhìn thấy ánh mắt trời rồi.

.....

Thời gian nhanh chóng đi qua, bây giờ cũng đã tờ mờ sáng. Cuộc đại thảm sát cũng đã đến hồi kết.

Xuân Đức nhìn lên bầu trời thấy màn đêm đang dần bị xua tan bởi những tia sáng ở hừng đông thì nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Có lẽ vui như vậy là đủ rồi, chúng ta nên rời đi khỏi nơi này thôi.”

Bóng Ảnh giống như vẫn chưa thỏa mãn bản tính giết chóc, hấn liếm liếm máu tươi còn vương bên miệng. Nhưng nghe Xuân Đức nói vậy thì hấn bắt đắ dĩ nói:

“ Mới đó đã qua một đêm rồi. Đáng tiếc thật.”

Xuân Đức nhếch môi khẽ cười:

“ Sau này còn nhiều thời gian.”

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“ Đệ biết, chỉ là có chút không nỡ mà thôi. Hắc hắc.”

Tiếp sau đó Bóng Ảnh liền quay về cơ thể Xuân Đức, về phần Xuân Đức liền lại lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi cánh rừng nơi đây.

[P/s: Vì sao lúc Xuân Đức mới đến thế giới ma pháp thì Bóng Ảnh không có xuất hiện. Giải thích cho điều này bởi vì Bóng Ảnh bị cưỡng chế phải ngủ say, sau khi Xuân Đức khôi phục được linh hồn lực thì mới có thể đánh thức Bóng Ảnh.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1114: Nhiệm Vụ Số 5 - Quay Về Làm Người Lương Thiện

[Giới thiệu một chút ý nghĩa của tên nhân vật chính. “ Xuân Đức”, từ “ Xuân” trong mùa xuân với mong ước cuộc sống sau này sẽ tươi vui, không có phiền muộn, từ “ Đức” trong từ đạo đức, với mong muốn sau này nhân vật chính lớn lên sẽ là một người tốt, luôn lấy giúp người làm niềm vui. Còn tên đầy đủ của nhân vật chính là Trương Xuân Đức.]

- ---o0o---

Với tốc độ của bản thân, Xuân Đức không qua bao lâu thì đã đi ra khỏi cánh rừng, trên đường đi hẳn cũng có gặp một số đội ngũ đơn lẻ nhưng hẳn lựa chọn tránh đi. Vì đường Xuân Đức chọn không phải là đường chính nên lúc hẳn đi ra khỏi khu rừng cũng không có ai phát hiện.

Dựa theo trí nhớ lúc trước của bản thân, Xuân Đức một lần nữa lần tìm về căn nhà rách nát của bản thân. Nhưng vốn là một tên mù đường nên hẳn phải mất vài tiếng mới quay lại được căn nhà cũ trước kia.

Nhưng khi hẳn quay về căn nhà cũ thì phát hiện căn nhà kia không biết đã sập từ khi nào rồi, hình như là bị ai đó cố ý đánh sập. Nhìn căn nhà khi này chỉ còn là một đống đổ nát thì hẳn không khỏi thở dài.

Không còn nơi ở, Xuân Đức lúc này bất đắc dĩ đành phải đi thuê phòng trọ ở lại. Dù sao cũng không thể thể cứ đứng mãi ngoài đường thế này được.

Tuy bây giờ trời cũng mới vừa sáng nhưng ở ngoài đường cũng đã rất tấp nập người qua lại, trên đường cũng có không ít xe ngựa qua lại, Xuân Đức lúc này gọi lại một chiếc xe ngựa.

Ngay lập tức chiếc sê ngựa kia liền dừng lại, người đánh xe là một ông lão nhìn Xuân Đức hiền hòa hỏi:

“ Anh bạn nhỏ muốn đi đâu sao?”

Xuân Đức lúc này cũng rất lễ phép nói:

“ Cháu vừa tới nơi đây còn chưa quen, không biết đến đâu thì có thể thuê được phòng trọ thưa ông?”

Ông lão đánh xe nhìn Xuân Đức vài lần sau đó cười nói:

“ Xem ra anh bạn nhỏ hẳn là một tập sự ma pháp sư muốn đến nơi đây ứng tuyển vào một học viện đúng không. Trước hết cứ lên xe đi đã. Ông lão ta sẽ mang anh bạn nhỏ đến một nơi.”

Tuy bản thân chẳng muốn ứng tuyển vào học viện gì cả nhưng nghe ông lão nói hẳn vẫn gật đầu cho qua chuyện. Sau đó thì hẳn ngồi vào bên trong xe ngựa, khi hẳn vừa ngồi vững thì ông lão liền ra roi thúc ngựa. Con ngựa một sừng lúc này hí lên một tiếng sau đó bay lên cao, kéo cả chiếc xe theo phía sau.

Khi vào trong xe thì Xuân Đức mới phát hiện trong xe này còn có một người nữa, có điều Xuân Đức cũng chỉ nhìn qua một cái, còn chưa xác định người kia là nam hay nữ thì hẳn liền đã rời mắt qua nơi khác.

Mà cũng phải công nhận một điều, chiếc xe ngựa này bên ngoài nhìn không bắt mắt lắm nhưng bên trong lại rất sang trọng.

Ở bên trong thùng xe được một lúc thì Xuân Đức cảm thấy không thú vị, hẳn lúc này lại chui ra ngoài, ngồi bên cạnh ông lão đánh xe. Thấy hẳn đi ra ngoài thì ông lão đánh xe mỉm cười hỏi:

“ Anh bạn nhỏ vì sao lại ra ngoài này? Sao không cùng nói chuyện với người bạn mới ở bên trong, cô bé kia hình như cũng giống anh bạn nhỏ, cũng là đến nơi đây thử sức bản thân.”

Xuân Đức nói đùa:

“ Ô, trong đó còn có một cô gái sao, cháu không thấy nên mới ra ngoài này ngồi nói chuyện với ông này. Mà bây giờ chúng ta đang đi đâu đây ông?”

Ông lão cũng biết là Xuân Đức đang nói đùa, trên mặt ông lão lúc này lại xuất hiện nụ cười:

“ Còn có thể đi đâu được nữa, hôm nay là ngày Học Viện Pháp Thần bắt đầu tuyển sinh. Không phải anh bạn nhỏ đang muốn tới đó sao?”

Xuân Đức rất muốn nói, đến nơi kia làm mẹ gì, ta giết người cả đêm mệt muốn chết còn đến cái học viện khi gió gì đó làm quỷ gì, bây giờ ta cần tìm nhà trọ ngủ.

Nghĩ thì nghĩ vậy nhưng Xuân Đức cũng không có đại mà nói ra, hẳn lúc này cười nói.

“ Vâng. Cháu cũng đang có ý định như vậy. Chỉ tại không biết đường, bây giờ có ông đưa cháu tới đó thật đúng là tốt quá. Mà không biết cần trả ông bao nhiêu tiền xe vậy ạ.”

Ông lão cười nói:

“ Phí vào thành là một bạc, tiền xe ông lấy một bạc, cháu đưa ông 2 bạc là được.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền lấy ra một đồng vàng đưa cho ông lão, nhận lấy một đồng vàng. Ông lão lúc này mở ra một cái túi nhỏ, lấy ra 8 đồng bạc đưa lại cho Xuân Đức.

Ngay lúc Xuân Đức nhận lại 8 đồng bạc thì ánh mắt hắn bỗng nhiên quét qua một góc tối, hắn thấy một thân ảnh quen thuộc đang ngồi co ro trong một góc tường.

Ở trong góc khuất kia là một đứa bé gái ốm yếu, quần áo rách nát, trên người nhiều chỗ bầm tím, ở chân cô bé còn bị thương, vết thương chảy máu, xung quanh có rất nhiều ruồi bọ đang bâu xung quanh.

Xuân Đức trong khoảnh khắc nhìn thấy đứa bé gái kia thì hắn tự dưng cảm thấy trái tim khẽ đau. Cũng không hiểu vì sao lại như vậy nữa. Vốn dĩ hắn đang định mặc kệ cô bé kia sống chết nhưng đi được một đoạn thì hắn đột nhiên thay đổi quyết định.

Hắn nhìn qua ông lão bên cạnh nói:

“ Ông có thể đợi cháu một chút được không? Cháu đi làm cái này một chút.”

Ông lão nghe vậy thì hơi kinh ngạc nhưng ngay sau đó ông ta liền gật đầu nói:

“ Cháu muốn đến nơi nào để ta...”

Vốn ông lão muốn hỏi Xuân Đức đến nơi đâu để ông ta đánh xe tới nhưng không ngờ, ông ta còn chưa nói hết câu thì đã thấy Xuân Đức từ trên xe ngựa đang bay trên không nhảy xuống dưới đất.

Thấy vậy một màn thì ông lão không khỏi mở lớn đôi mắt, không những lao ta mà những người xung quanh cũng vậy. Phải biết từ trên cao thế này mà nhảy xuống lại không dùng ma pháp phụ trợ thì đến cả kiếm sư cấp cao cũng phải bị thương vậy mà Xuân Đức chẳng hề hấn gì.

Xuân Đức lúc này cũng không biết bản thân đã trở thành tâm điểm của mọi người, ngay khi hấn nhảy xuống khỏi cỗ xe ngựa thì liền chạy tới nơi góc tối kia.

Sau khi tới gần, Xuân Đức cũng mặc kệ là nơi đang đứng có bản hay không, hấn ngồi xuống nhìn cô bé đang co ro trong góc tường gọi:

“Tiểu Đóa, làm sao em lại ở đây một mình những người khác đâu.”

Cô bé Lan Đóa đang run cầm cập vì lạnh, đột nhiên nghe được âm thanh có phần quen thuộc thì ngẩng đầu lên, khuôn mặt của cô bé lúc này đã trắng bệch, bờ môi khô khốc, ánh mắt lờ đờ thiếu đi sức sống.

Khi cô bé nhìn thấy Xuân Đức, nhìn rõ hấn là ai thì nước mắt không khỏi trào ra, hai môi cô bé mấp máy nhưng lại không thể phát ra thanh âm gì.

Nhìn thấy như vậy thì không hiểu sao tim của Xuân Đức một lần nữa cảm thấy đau, một cảm giác khiến hấn rất khó chịu. Đôi khi đến ngay cả hấn cũng không hiểu nỗi bản thân, hấn giết người vô số, người chết trong tay hấn đã không thể tính nổi vậy cũng có lúc hấn yếu lòng, chuyện này quả thực nực cười.

Ngay lúc nội tâm Xuân Đức đang bị giằng xé bởi vô số cảm xúc hỗn loạn thì một âm thanh nữ tử có phần nhu mì vang lên.

“Đưa cô bé vào trong xe đi, ta sẽ giúp trị thương cho cô bé.”

Ngoảnh đầu quay lại thì Xuân Đức liền nhìn thấy từ bên trong chiếc xe ngựa lúc trước, một cô gái có diện mạo dễ nhìn đang lò đầu ra nhìn về phía bên này. Không chỉ có cô gái kia mà cả ông lão cũng đang nhìn về phía bên này gật đầu với hấn.

Xuân Đức lúc này quay lại, ném mớ rẻ rách trên người Lan Đóa qua một bên, sau đó lấy tạm một cái áo choàng lớn trùm cô bé lại rồi mang lên xe ngựa.

Vào bên trong xe ngựa thì hấn liền nhìn cô gái ở gần đó nói:

“Nhờ cô.”

Cô gái kia gật đầu, sau đó bắt đầu niệm động chú pháp, gần 1 phút sau thì một vòng tròn ma pháp màu xanh lam hiện ra, cùng lúc đó từ bên trong vòng tròn ma pháp kia tuôn ra một dòng nước, dòng nước kia như có linh tính bám lên người Lan Đóa, cọ rửa những thứ dơ bẩn trên người cô bé.

Gần 5 phút sau thì Lan Đóa liền đã được tắm rửa sạch sẽ những vết thương lớn nhỏ trên người cũng được trị lành một phần, sau khi làm xong những việc này thì cô gái trong thùng xe liền thở hồng hộc, trên trán lấm lấm mồ hôi. Hình như làm việc này đối với nàng ta tiêu hao không nhỏ.

Nhìn nàng ta mệt thành như vậy, Xuân Đức cũng rất biết ơn, hấn nhẹ giọng nói:

“Cảm ơn.”

Cô gái kia có vẻ như rất mệt, nghe được Xuân Đức cảm ơn nhưng nàng ta chỉ có thể gật gật đầu. Đối với việc này Xuân Đức cũng không quá quan tâm. Hấn lúc này rất ra nước cùng đồ ăn cho Lan Đóa, có điều cô bé bây giờ đã rất yếu không thể tự ăn nên hấn phải giúp cô bé ăn từng ít một.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1115: Nhiệm Vụ Số 5 - Quay Về Làm Người Lương Thiện(1).

Sau khi được ăn no thì cô bé Lan Đóa liền ngủ thiếp đi. Ở trên đường Xuân Đức cứ yên lặng như vậy mà ôm cô bé. Hấn cũng không có nói chuyện với ông lão đánh xe hay cô gái trong thùng xe.

Sau khi vào khu Quý Tộc thì Xuân Đức liền trả thêm tiền xe sau đó thì tạm biệt hai người ông lão cùng thiếu nữ. Tiếp theo đó hấn đi thuê nhà, có điều ở khu Quý Tộc này muốn thuê một căn nhà quả thực có chút khó khăn, ở nơi đây yêu cầu không chỉ có tiền mà cần có cả thân phận nữa.

May mắn Xuân Đức nói rằng bản thân sắp thi vào Học Viện Pháp Thân gì đó, lại bày ra một ít thiên phú về ma pháp thì người chủ nhà lúc trước mới đồng ý cho hấn thuê tạm căn nhà.

Nhưng vài ngày sau nếu như hấn không thể đỗ vào Học Viện Pháp Thân thì hấn phải cuốn gói ra khỏi nơi này, không những bị đuổi ra khỏi nơi này hấn còn không có quyền ở lại khu Quý Tộc nữa, bởi vì bình dân ở đây không được phép ở lại trong khu Quý Tộc thời gian dài, trừ khi có người bảo lãnh.

Đối với điều này Xuân Đức cảm thấy thật bất tiện. Hấn tự hỏi không biết là cái thằng ngu nào đặt ra cái điều lệ như vậy.

.....

Căn nhà hấn thuê lại rất gần cái Học Viện Pháp Thân gì đó nên giá cũng rất cao, được cái căn nhà này tuy không lớn nhưng tiện nghi cũng tạm ổn,

cần gì cũng có.

Sau khi dọn nhà xong, cho Lan Đóa đi ngủ thì hấn cũng liền nằm lên một cái giường khác cạnh giường Lan Đóa mà ngủ. Vừa nằm lên giường thì hấn liền đã ngủ say như chết, nói thực hấn lúc này đã rất mệt, một đêm cùng Bóng Ảnh vui đùa, linh hồn lực tiêu hoa cũng phải 7-8 thành khiến cho hấn mệt muốn chết, vì vậy vừa nằm xuống liền đã ngủ.

- --o0o---

Xuân Đức nằm ngủ li bì một mạch đến tối thì mới tỉnh dậy, khi hấn tỉnh dậy thì đã thấy Lan Đóa đang mở mắt thật lớn nhìn hấn.

Nhìn cô bé, Xuân Đức cười nói:

“ Tiểu Đóa dậy rồi à, sao không ngủ thêm một lát nữa đi.”

Cô bé nghe hấn hỏi vậy thì một tay xoa bụng nhỏ, vẽ mặt có chút đáng thương nói:

“ Em cảm thấy đói bụng quá, ngủ không được. Mà chúng ta đang ở đâu vậy Vô Tà đại ca. Nơi này thật đẹp.”

Nghe cô bé nói thì Xuân Đức mới nhớ ra, hồi sáng cô bé cũng chỉ ăn được một chút lương khô hòa với nước, tuy lúc đó no bụng nhưng bây giờ cũng đã nửa ngày rồi, làm sao không đói cho được.

Cười cười, Xuân Đức nói:

“ Ừm, để đại ca dậy làm cho Tiểu Đóa chút gì đó để ăn, mà phải rồi nhưng người khác đâu, Lam tử, Tây Nặc, Lai Khắc, Sắc Vi đi đâu cả rồi, vì sao chỉ có một mình Tiểu Đóa thôi?”

Nhắc đến chuyện này thì cô bé Lan Đóa có chút buồn bã, nước mắt cô bé lại chảy ra, cô bé vừa khóc vừa nói:

“ Kể từ ngày hôm đó Lam Diệp tử bị người mang đi sau không thấy quay lại... Hu hu...Ba người Tây Nặc đại ca, Lai Khắc đại ca, Sắc Vi tử tử cũng như vậy, mọi người đều bị mang đi sau đó thì không thấy quay về nữa... Hu hu. Bãi rác từ ngày hôm đó cũng cấm không cho người vào trong nên em cũng không thể nhặt rác đem đi bán.... Không có gì ăn em rất đói, em đi vào trong rừng muốn kiếm cái gì đó để ăn nhưng không may lại gặp một con quái vật đáng sợ... Hu hu.”

Cô bé cứ kể được một chút thì lại khóc nức lên, Xuân Đức thấy vậy thì có chút không đành lòng. Hắn ngồi bên cạnh giường cô bé, một tay khẽ xoa đầu cô bé an ủi nói:

“ Được rồi, đừng khóc. Có đại ca ở đây. Đừng khóc nữa, mọi việc sẽ ổn thôi. Đừng khóc. Để đại ca đi nấu cho Tiểu Đóa chút gì đó ăn nhé.”

Cô bé Lan Đóa được Xuân Đức an ủi thì ngừng khóc, con bé hung hăng dùng hai tay lau nước mắt sau đó cố nở một nụ cười mếu mếu.

Xuân Đức thấy vậy thì mỉm cười, nhẹ kéo chăn cho cô bé. Hắn ôn hòa nói:

“ Tiểu Đóa nằm nghỉ đi chút nữa sẽ có đồ ăn. Đừng nghỉ nhiều, sau này có thời gian chúng ta sẽ đi tìm mọi người.”

Nói xong thì Xuân Đức lại xoa xoa đầu Tiểu Đóa thêm một cái rồi mới đi xuống phòng bếp.

Xuống phòng bếp Xuân Đức lấy ra một miếng thịt lớn cùng một ít gạo, lúc này đây hắn muốn nấu một nồi cháo. Ở trong bếp dụng cụ đầy đủ, gia vị cũng có đủ loại nên hắn cũng không cần lo.

Với thực tế nếu như trong bếp không có thì bên trong nhẫn chứa đồ của hấn có. Lúc này đây hấn có mấy cái nhẫn chứa đồ chỉ có chứa toàn thức ăn cùng nước uống, gia vị các kiểu.

.....

Xuân Đức cũng là nấu một nồi cháo đơn giản nên cũng không cần tốn nhiều thời gian thì đã nấu xong. Sau khi nấu xong, ném thử một chút xem đã vừa miệng chưa. Cảm thấy đã vừa miệng thì Xuân Đức liền múc ra một bát lớn mang lên cho Lan Đóa.

Khi hấn vừa bước vào bên trong phòng thì Lan Đóa liền ngồi dậy, ánh mắt cô bé nhìn chăm chăm vào bát cháo nóng đang bốc hơi nghi ngút trên tay Xuân Đức.

Ngồi xuống bên cạnh giường, Xuân Đức lúc này nhìn Lan Đóa nói:

“ Tiểu Đóa ở nhà một mình một lúc nhé, đại ca ra ngoài một chút sẽ về, cháo này còn rất nóng Tiểu Đóa nhớ thổi cho nguội rồi hãy ăn.”

Lan Đóa nghe Xuân Đức phải rời đi thì trong đôi mắt xuất hiện sự hoảng loạn, nhận ra sự bất an của con bé Xuân Đức xoa đầu nói:

“ Yên tâm đi, một lúc nữa đại ca sẽ quay lại, Tiểu Đóa ăn xong thì đại cũng sẽ quay lại.”

Lan Đóa tuy không muốn nhưng vẫn rất nhu thuận gật đầu. Xuân Đức thấy vậy thì cười cười.

Tiếp sau đó hấn đi nhanh ra ngoài sau đó đóng cửa phòng lại, trước khi đóng cửa phòng lại thì hấn còn quay đầu lại vẫy vẫy tay với cô bé.

- --o0o---

Xuân Đức đi ra ngoài vào lúc này cũng không phải là đi làm cái gì bất chính, mà chẳng qua hắn muốn mời một Y Sư về chăm sóc cho cô bé Lan Đóa mà thôi.

Tuy hắn không quen với nơi này nhưng hắn có miệng lại có tiền, đi ra bên ngoài hắn tìm đến một người có vẻ lớn tuổi sau đó hỏi đường. Người lớn tuổi kia sau khi nghe hắn nói muốn mời Y Sư về trị bệnh cho em gái thì liền nhiệt tình chỉ đường cho hắn.

Xuân Đức lúc này nói lời cảm ơn, sau đó theo như lời người kia mà tìm đến nơi kia. Cái nơi kia cũng giống như một cái bệnh viện vậy, Xuân Đức từ nơi đó thuê một nữ Y Sư về nhà.

Trên đường quay trở về thì hắn cũng tiện thể mua rất nhiều đồ ăn vặt cho Lan Đóa. Hắn biết con nít rất thích ăn vặt vì vậy mới mua nhiều như thế. Không những thế hắn còn mua thêm rất nhiều đồ cho con gái. Về phần nữ Y Sư thấy hắn như vậy cũng không có nói gì, chỉ lặng yên đi theo phía sau.

Sau khi mua quần áo xong thì Xuân Đức lại quay trở về căn nhà mới thuê gần Học Viện Pháp Thần.

Khi vừa về đến trước cổng nhà thì hắn liền đã thấy Lan Đóa đang ngồi một mình đợi hắn quay về. Nhìn thấy hắn trở về thì cô bé liền trở nên vui vẻ hẳn lên, tiến lại gần ôm Lan Đóa lên, Xuân Đức có chút không vui nói:

“Tiểu Đóa, em ra ngoài này làm gì? Không phải đại ca đã nói đi một chút liền sẽ về sao.”

Tiểu Đóa nghe hắn mắng thì không nói gì, chỉ ôm chặt lấy cổ hắn. Xuân Đức thấy vậy thì cũng không nói gì thêm nữa, hắn lúc này ôm Tiểu Đóa vào

trong phòng. Để cô bé nằm lên giường, Xuân Đức lúc này mới nhìn qua nữ Y Sư đi theo phía sau mình nói:

“ Làm phiền cô.”

Nữ Y Sư kia cũng không biết có phải bị câm hay không hay bị làm sao mà nàng ta chỉ có gật đầu. Ngoài ra thì không nói bất kỳ lời nào. Xuân Đức tuy cảm thấy có chút nghi hoặc nhưng cũng không có rò hỏi.

Tiếp sau đó Xuân Đức đứng qua một bên nhìn nữ Y Sư trị liệu cho Lan Đóa

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1116: Nhiệm Vụ Số 5 - Việc Bất Đắc Dĩ Không Làm Không Được

Sáng ngày hôm sau.

Xuân Đức ngày hôm nay rời giường từ rất sớm, hấn dậy sớm vừa để tập luyện vừa để chuẩn bị đồ ăn sáng cho hấn và Lan Đóa nữa. Thêm vào đó, sáng nay hấn còn phải đi tới cái Học Viện Pháp Thần gần đây kiểm tra một chút.

Vì để được ở lại bên trong khu Quý Tộc hấn mới phải làm như vậy, bằng không thì hấn đã nằm chết dí ở nhà đợi cho hết năm là xong nhiệm vụ.

Có điều đời không như mơ, trong lúc hấn đang làm đồ ăn sáng thì liền nhận được một thông báo chẳng mấy tốt lành gì từ Cửu Đầu Hoàng Kim Xà, con rắn kia nói. “ Trong số 99 người tham gia nhiệm vụ lần này thì đã có một người chết đi. Vì vậy thời gian ở thế giới này lại kéo dài thêm 1 tháng.”

Nghe được tin tức này khiến cho Xuân Đức tí nữa phun máu ba lít, hấn vất vả lắm mới sống qua được một tháng ở nơi đây, vậy mà không biết cái thằng ngu nào tự dưng lại chết đi để rồi thời gian ở lại cái thế giới củ chuối này lại tăng lên 1 tháng.

Sau khi đã ăn sáng xong thì Xuân Đức liền đi tới Học Viện Pháp Thần, để Lan Đóa ở nhà một mình. Lan Đóa cũng không phải là một cô bé bình thường nên việc ở nhà một mình cũng chẳng có gì phải lo.

.....

Học Viện Pháp Thần cách căn hộ mà Xuân Đức thuê lại cũng không quá xa, đi bộ 5-10 phút thì liền tới, Học Viện Pháp Thần cực kỳ to lớn, kiến trúc thì kết hợp giữa hiện đại và cổ đại pha thêm một chút khoa học viễn tưởng, mang lại một cảm giác mới mẻ cho người nhìn thấy nó.

Vì hôm nay mới là ngày thứ 2 tuyển sinh nên số lượng người tới đây đăng ký vẫn rất nhiều, Xuân Đức cũng chẳng biết gì nên cũng chỉ làm theo người đi phía trước hẳn.

Người kia đi nộp tiền lệ phí đăng ký thì hẳn cũng đi nộp tiền lệ phí đăng ký, người kia đăng ký vào Hệ Trị Liệu(Mục Sư) thì hẳn cũng đăng ký vào Hệ Trị Liệu(Mục Sư). Nói chung người đi phía trước hẳn làm cái gì thì hẳn cũng làm cái đó.

Sau một hồi như vậy thì người đi ở phía trước cũng phát hiện ra Xuân Đức có điểm gì đó khác thường. Người này dừng lại quan sát Xuân Đức mấy lần, nhìn thấy bộ dạng của Xuân Đức cũng không lớn lắm, chỉ ngang với độ tuổi của bản thân thì người này cười hỏi:

“ Ông bạn cũng muốn trở thành một Mục Sư sao? Chúng ta thật giống nhau.”

Xuân Đức thấy người thiếu niên phía trước đã đăng ký xong đang đợi mình thì gật đầu mỉm cười nói:

“ Đúng vậy, trở thành một mục sư là nguyện vọng của mẹ tôi cũng là của tôi.”

Người thanh niên thấy Xuân Đức nói chuyện có chút gì đó kỳ lạ nhưng lại không biết là lạ ở nơi đây, hẳn lúc này đưa tay ra nói:

“ Tôi là Á Nhĩ Đặc rất vui được biết cậu.”

Xuân Đức cũng đưa tay ra bắt tay, hấn nhìn người thanh niên tuấn tú trước mắt cười nói:

“ Tôi tên Vô Tà cũng rất vui được quen biết cậu.”

Tiếp sau đó hai người vừa đi đến nơi kiểm tra đầu vào hệ trị liệu, trên đường đi hai người nói chuyện với nhau rất nhiều, ai mà không biết còn nghĩ rằng bọn họ là một đôi bạn tốt từ nhỏ nữa.

Không qua bao lâu thì hai người đã đi tới nơi kiểm tra đầu vào của hệ trị liệu, nơi đây cũng không có bao nhiêu người, thêm cả Xuân Đức cùng Á Nhĩ Đặc tới đây cũng chỉ có gần 20 người.

Đứng ở cách đó không xa thì có một nữ giáo sư, nàng ta có khuôn mặt rất xinh đẹp nhưng lạnh lùng, cô nàng kia còn đeo một cặp kính màu tím nhạt nhìn rất đẹp, toàn thân nàng ta mặc một đồ màu trắng tinh thuần khiến cho ai nhìn vào cũng cảm thấy nàng ta như là nữ thần vậy.

Nàng ta lúc này vừa cầm một tập hồ sơ vừa nhìn những người phía dưới như là đang tìm ai đó. Khi Xuân Đức cùng Á Nhĩ Đặc vừa tới thì nàng ta liền chỉ mặt Xuân Đức nói:

“ Bạn học Thiên Chân Vô Tà đi lên trên này.”

Xuân Đức nhìn qua Á Nhĩ Đặc một cái sau đó nhẹ gật đầu rồi tiến lên phía trước, đi qua đám người đi đến trước mặt nữ giáo sư kia.

Xuân Đức nhìn thấy cô gái này, vốn đang định mở miệng nhưng lại không biết nên nói cái gì, vậy là hấn chọn lựa yên lặng.

Nữ giáo sư kia đánh giá Xuân Đức vài lần, thấy bề ngoài hắn cũng như tên thì khế gặt đầu, không ngờ trên khuôn mặt lạnh băng kia lại xuất hiện một nụ cười. Nàng ta lúc này nói:

“ Trong hồ sơ có nói, em thức tỉnh là thánh quang hệ nguyên tố. Có đúng như vậy không?”

Xuân Đức nhẹ gặt đầu không có phủ nhận. Không những thế hắn còn ngưng tụ ra mấy quang cầu để chứng tỏ. Tâm niệm của hắn vừa đồng thì quang nguyên tố bên trong không khí từ từ ngưng tụ thành 3 quang cầu to như nắm tay phát ra ánh sáng rực rỡ quay quanh người hắn.

Quá trình ngưng tụ ra quang cầu này cũng đã bị Xuân Đức áp chế rất nhiều, bằng không trong chớp mắt liền sẽ ngưng tụ thành. Với linh hồn lực hiện tại của mình thì việc này đối với Xuân Đức dễ như ăn bánh thối. Nhưng nếu làm như vậy sẽ khiến cho đám người ở đây chú ý, hắn đương nhiên là không muốn điều đó xảy ra rồi.

Có điều, chỉ với tốc độ ngưng tụ chậm như rùa kia của hắn cũng đủ khiến người nơi đây nhìn không khép miệng lại được. Đến ngay cả nữ giáo sư kia cũng như vậy, nàng ta không ngừng chớp chớp đôi mắt xinh đẹp.

Sau khi bình tĩnh lại kích động trong lòng, nữ giáo sư kia lại cười nói:

“ Nhìn tốc độ ngưng tụ nguyên tố em hắn đã đạt tới tập sự mà pháp sư cấp 9 chỉ thiếu một chút liền có thể trở thành ma pháp sư chính thức. Bằng tuổi này mà đạt được thành tích như vậy quả là không dễ dàng. Không biết kỹ năng trụ cột của em là gì?”

Xuân Đức nào biết kỹ năng trụ cột là cái quỷ gì, hắn đang định nói mình chưa từng học kỹ năng gì thì nữ giáo sư kia lại đã nói tiếp:

“ Nếu như em không tiện nói ra thì cũng không sao. Mặc dù em đã đủ tư cách để đỗ vào Học Viện Pháp Thần nhưng vẫn cần kiểm tra một chút năng lực cá nhân.”

“ Làm một người mục sư không phải lúc nào cũng là đứng sau lưng đồng đội, đôi khi chúng ta cũng phải chiến đấu để bảo vệ đồng đội. Bây giờ giả sử đồng đội của em bị thương, trong khi đó em lại đang phải đối đầu với một con ma thú hung mãnh, vậy thì em nên ứng phó thế nào? Nếu...”

Còn chưa đề cho nữ giáo sư nói xong thì Xuân Đức lập tức nói:

“ Mang theo đồng bạn bỏ chạy. Nếu không được thì bỏ lại đồng đội sau đó bỏ chạy một mình. Không được nữa thì liều mạng.”

Nữ giáo sư kia không khỏi trừng mắt với Xuân Đức nói:

“ Đây là cô đang nói đề bài không phải là câu hỏi lý thuyết. Bây giờ em chọn một người bạn, sau đó tiến vào không gian thực tế ảo tiến hành kiểm tra.”

Xuân Đức nghe xong mới biết cô nàng này là đang nói hoàn cảnh kiểm tra, làm hấn cứ tưởng trả lời vấn đáp kia. Nhìn vào những người đứng phía sau, thấy chẳng ai quen ngoại trừ Á Nhĩ Đặc. Vậy là hấn chỉ Á Nhĩ Đặc.

Á Nhĩ Đặc bị hấn chỉ mặt thì rất bất đắc dĩ. Khi đi tới gần Xuân Đức thì Á Nhĩ Đặc cười khỏ nói:

“ Sao không chọn một người nhẹ cân làm đồng bạn, tiếp sau đó có bỏ chạy thì cũng dễ dàng hơn. Nhìn bộ dạng của cậu, số cân nặng còn chưa bằng một nửa của tôi liệu có được không đây.”

Xuân Đức gãi đầu nói:

“ Ở đây tôi không quen ai, không chọn cậu thì biết chọn ai khác, nếu mà chọn một nữ sinh đến lúc đó tôi ôm họ còn không phải nói tôi chiếm tiện nghi, tôi vẫn không muốn vừa vào trường liền mang cái danh dâm tặc đâu. Suy cho cùng, lựa chọn cậu vẫn tốt hơn cả.”

Nữ giáo sư đang đứng bên cạnh nghe vậy thì cười thầm, đám nữ sinh nghe hẳn nói vậy cũng không khỏi lờm hẩn một cái. Có mấy cô nàng bạo gan lớn tiếng nói:

“ Chọn mình đi, mình nhẹ cân lắm, nếu lúc sau có việc gì mình sẽ chịu trách nhiệm.”

“ Mình nữa này. Mình không ngại khi cậu ôm mình đâu.”

.....

Xuân Đức nghe được đám nữ sinh nói chuyện thì cũng không khỏi kinh ngạc, có lẽ hẳn mới từ thế giới tu chân đi tới thế giới này nên có đôi chút không quen, hẳn hình như có chút đánh giá sai về sự cởi mở của nữ nhân nơi này rồi.

Nữ giáo sư thấy Xuân Đức lại dần thối mặt ra thì cười khẽ nói:

“ Được rồi, hai em vào bên trong không gian thực tế ảo đi. Đừng có mà đứng ngây ra đó nữa.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1117: Nhiệm Vụ Số 5 - Gian Lận

Sau khi tiến vào không gian thực tế ảo, Xuân Đức cùng với Á Nhĩ Đặc đang ở bên trong một cánh rừng, Á Nhĩ Đặc lúc này đang bị thương tay phải, cùng chân trái. Cách bọn họ không xa là bốn con ma thú cấp A có hình dạng như linh cầu, thể hình lớn như con trâu vậy, bọn nó đang nhe răng hướng về phía hai người Xuân Đức cùng Á Nhĩ Đặc áp sát đến.

Á Nhĩ Đặc cực độ bất đắc dĩ nói:

“ Tôi đã nói rồi mà, ở địa hình rừng thế này, một người có thể trạng như cậu làm sao có thể đưa tôi chạy thoát khỏi đám này, nếu như mình cậu chạy còn có một chút cơ may.”

Xuân Đức nhún vai bình thản nói:

“ Đẳng nào cũng thông qua khảo hạch rồi, nếu không vượt qua thì chỉ bị đánh giá thấp đi một chút thôi, có gì đâu chứ, cứ để mấy con ma thú này cắn chết hai chúng ta đi là xong.”

Ở bên ngoài nữ giáo sư đang quan sát Xuân Đức nghe được hắn nói thì sắc mặt liền đen lại, trong lòng nàng thầm mắng.

“ Tên tiểu quỷ đáng chết này quả thực đáng bị ăn đòn.”

Lúc này thông qua dụng cụ ma pháp nàng tức giận nói:

“ Nếu như hai người dám làm như vậy thì đừng trách ta sao không nương tay. Chỉ cần hai người dám làm như vậy thì Á Nhĩ Đặc cũng không cần kiểm tra nữa mà có thể ra về rồi, 3 năm sau lại đến đây kiểm tra. Trong hai người nhất định phải có một người còn sống, bằng không hậu quả hai người tự gánh chịu.”

Đang ở bên trong không gian thực tế ảo, Á Nhĩ Đặc nghe được âm thanh của nữ giáo sư kia thì sắc mặt liền như trái khô qua vậy, hấn nhìn qua Xuân Đức cầu khẩn.

“ Người anh em tốt, người anh em đừng có làm mấy việc điên rồ được không, tôi cần rơm cần cỏ lạy cậu đấy. Làm như vậy cậu thì không sao nhưng tôi thì không may rồi.”

Nhìn bộ dạng của Á Nhĩ Đặc, Xuân Đức cảm thấy hết biết nói gì. Bất đắc dĩ hấn nói:

“ Được rồi, được rồi, đừng có làm bộ dạng như vậy. À mà nói đến cùng kỳ quái vì sao mấy con ma thú này chỉ nhe răng ra vậy mà không có tấn công?”

Xuân Đức vừa mới dứt lời thì bốn con ma thú cấp thấp kia liền rống lên một tiếng.

“ Hú hú hú...”

Sau đó thì điên cuồng lao về phía Xuân Đức cùng Á Nhĩ Đặc như muốn xé xác cả hai người ra.

Thấy bốn con ma thú cấp thấp lao đến thì Xuân Đức lúc này theo bản năng định cho mỗi con một đạp nhưng mà nhớ đến mình là đang ở đâu nên hay ngay lập tức thay đổi chủ ý.

Hắn lúc này ôm lấy Á Nhĩ Đặc sau đó đào tẩu, Á Nhĩ Đặc hẳn cũng phải hơn 100 cân nhưng Xuân Đức ôm hắn chạy trong rừng tốc độ cũng không giảm đi là bao.

Xuân Đức chạy đi như bay theo con đường mòn trong rừng, lách qua những cây rừng, nhảy qua những chướng ngại vật ở khắp nơi. Tốc độ hẳn chạy còn nhanh hơn cả mấy con ma thú phía sau đến 2-3 phần, không qua bao lâu thì liền bỏ rơi mấy con ma thú kia một khoảng cách xa.

Những người đang quan sát Xuân Đức thấy một màn như vậy thì không khỏi trợn to mắt, bọn họ nghĩ mãi cũng không thông, Xuân Đức thể trạng còn nhỏ hơn Á Nhĩ Đặc vậy mà có thể ôm Á Nhĩ Đặc chạy băng băng trong rừng.

Nhưng vào lúc này đột nhiên lại xuất hiện thêm 3 con ma thú cấp thấp khác chặn đường Xuân Đức. Thấy con đường phía trước đã không thể đi qua, Xuân Đức tính tìm một lối khác để bỏ chạy nhưng lại không phát hiện con đường nào để tẩu thoát.

Bất đắc dĩ, hắn nhìn Á Nhĩ Đặc nói:

“ Thôi ông bạn chịu khó chút nhé.”

Vừa nói xong thì Xuân Đức liền ném Á Nhĩ Đặc về phía ba con ma thú cấp thấp, ba con ma thú cấp thấp kia thấy Á Nhĩ Đặc đang bay đến thì liền nhào lên cản xé.

“ Á á á á...”

Á Nhĩ Đặc lập tức hét lên thê lương, chỉ trong vài cái hô hấp thì hắn liền bị cản chết, tiếp sau đó thì hắn liền bị truyền tống ra khỏi không gian nơi đây.

Nhờ có Á Nhĩ Đặc thu hút sự chú ý của mấy con ma thú cấp thấp, Xuân Đức lúc này lại nhanh chóng lách qua sau đó thì bỏ chạy theo lối mòn ra khỏi cánh rừng, chỉ cần ra khỏi cánh rừng thì hẳn liền có thể hoàn thành kiểm tra.

Thấy sắp ra khỏi cánh rừng thì không biết từ nơi nào xuất hiện thêm gần 30 con ma thú cấp thấp. Xuân Đức thấy như vậy thì thậm mắng nữ giáo sư kia, hẳn dám chắc nữ nhân xinh đẹp kia đang làm khó hắn. Chứ làm gì có chuyện một nhiệm vụ dành cho tân binh như hắn lại khó đến trình độ này.

Bị đàn ma thú cấp thấp này vây quanh thì Xuân Đức liền trèo lên một cái cây, do cây cối ở bên trong khu rừng này cách rất xa nhau không thể từ cây này nhảy qua cây khác được, bằng không hẳn đã sớm dùng biện pháp kia chạy ra khỏi cánh rừng, dù sao chó thì không biết trèo cây.

Tuy bọn nó không biết trèo cây nhưng lại biến cản, đám ma thú cấp thấp kia vây quanh cái cây của Xuân Đức thì nhau cắn vào gốc cây, bị một đám ma thú thay phiên cắn thì gốc cây to đường kính cả mét lúc này cũng nhanh chóng thu lại.

Đám người ở bên ngoài nhìn thấy một màn như vậy thì cảm thấy không biết nói gì, bọn họ lúc này cũng len lén nhìn vị nữ giáo sư xinh đẹp mà lạnh lùng đang đứng trên kia. Bọn họ cũng giống như Xuân Đức, cũng cảm thấy nữ giáo sư đang cố tính làm khó Xuân Đức, nói đúng hơn là đang trả thù Xuân Đức vì cái tội lúc trước.

Một nữ sinh có bộ dạng tương đối đáng yêu nói nhỏ với Á Nhĩ Đặc:

“ Xem ra lần này cậu ấy không xong rồi. Anh đã chuẩn bị tinh thần bị đuổi ra khỏi nơi này chưa?”

Á Nhĩ Đặc khóe miệng giật giật nói:

“ Không đến nỗi vậy đâu, dù sao tôi cũng đâu có đắc tội với giáo sư.”

Về phần nữ giáo sư lúc này thì đã cười mỉm, thực tế mà nói thì nàng đã cảm thấy rất hài lòng với người học viên mới này, tuy có hơi cứng đầu một chút nhưng năng lực bản thân quả thực không tệ, nếu là người khác thì lúc này đã sớm bỏ mạng trong miệng ma thú rồi.

Đang lúc nàng nghĩ trừng phạt Xuân Đức như vậy là đủ rồi thì một việc bất ngờ lại phát sinh.

Ngay khi cái cây mà Xuân Đức đang chuẩn bị đổ xuống thì ở phía sau lưng Xuân Đức một đôi cánh hư ảnh hiện ra, đôi cánh kia ban đầu còn rất mờ nhạt nhưng sau một lúc thì liền ngưng thực.

Tiếp sau đó Xuân Đức sử dụng đôi cánh kia mà bay lên cao, tuy hẳn bay rất không ổn định, lúc thì bay lên rất cao, khi thì lại đột ngột rơi xuống, lúc qua trái, lúc qua phải, làm trái tim mọi người cũng nhảy lên theo nhịp điệu bay của hắn, tuy nhiên đến cuối cùng hắn vẫn có thể bay ra ngoài khu rừng, đám ma thú cấp thấp ở phía dưới chỉ biết ngửa đầu lên mà gào rú.(Cái cánh kia thực ra chỉ làm màu, không có tác dụng gì cả, còn Xuân Đức thực tế có thể bay được là nhờ sử dụng ngự khí phi hành.)

Sau khi Xuân Đức bay ra khỏi cánh rừng thì không gian thực tế ảo cũng biến mất. Xuân Đức lúc này cười tươi đi tới trước mặt nữ giáo sư cười nói:

“ Giáo sư thấy sao?”

Nữ giáo sư nhìn hắn đang cười tươi thì vừa bực mình vừa buồn cười, nàng nhẹ gật đầu nghiêm túc nói:

“ Rất không tệ nhưng đừng nghĩ như vậy đã là giỏi, sau này phải cố gắng nhiều hơn có biết không. Bây giờ em cùng với Á Nhĩ Đặc có thể đi tới

phòng giáo vụ nhận đồng phục cùng thể học viên. Một tuần sau tới đây để dự lễ khai giảng đầu năm.”

Xuân Đức vẫn giữ nụ cười tươi trên mặt, gật đầu nói:

“ Cảm ơn giáo sư.”

Sau đó thì hắn nhìn quá Á Nhĩ Đặc nháy mắt một cái, Á Nhĩ Đặc nghe mình không phải kiểm tra nữa thì cũng vui vẻ vô cùng. Tiếp sau đó hai người đi theo một cô gái trẻ đến phòng giáo vụ nhận đồng phục cùng thể học viên.

Đám người phía sau thấy Xuân Đức cùng Á Nhĩ Đặc rời đi thì không khỏi hâm mộ

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1118: Nhiệm Vụ Số 5 - Nhiệm Vụ Biến Đổi Theo Chiều Hướng Xấu

Sau khi đã nhận được đồng phục cùng thẻ học viên của Học Viện Pháp Thần thì Xuân Đức liền quay trở về nhà. Vừa về đến nhà thì hắn liền đi tìm người cho hắn thuê nhà. Người cho hắn thuê nhà khi thấy được hắn mặc đồng phục của Học Viện Pháp Thần cùng thẻ học viên của hắn thì liền tươi cười.

Tiếp sau đó Xuân Đức gạ gẫm lão đó bán căn nhà kia cho hắn, vốn hắn cũng chỉ là hỏi vậy thôi nhưng không ngờ người đàn ông kia liền bán cho hắn với cái giá 200000 đồng vàng. Xuân Đức cũng không có biết là đắt hay rẻ nhưng hắn vẫn mua. Dù sao tiền vàng của hắn còn rất nhiều. Dùng tới lúc hoàn thành nhiệm vụ có khi vẫn dư giả.

Sau khi quay trở về nhà thì hắn liền tìm đến phòng ngủ, có điều bên trong phòng ngủ không thấy cô bé Lan Đóa đâu, mũi hắn ngửi ngửi, cảm thấy có mùi thơm bay ra từ phòng bếp, lúc này hắn đi xuống phòng bếp, vừa xuống đến nơi thì hắn liền thấy Lan Đóa đang nấu đồ ăn trưa. Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức cười hỏi:

“Tiểu Đóa hôm nay trở tài nấu cơm sao? Hôm nay Tiểu Đóa nấu gì vậy?”

Lan Đóa quay lại thì thấy Xuân Đức đang đi vào trong phòng bếp, nhìn bộ đồ hắn đang mặc thì hơi kinh ngạc nói:

“ Vô Tà đại ca mặc bộ này thật đẹp, hi hi, em đang nấu canh thịt cho bữa trưa, cũng sắp xong rồi.”

Xuân Đức mỉm cười, tiến lại gần nhìn xem cô bé Lan Đóa nấu canh, khi hấn nhìn vào nồi canh thì không khỏi cười khở, cô bé Lan Đóa này nấu canh mà chỉ cho đúng bốn cái lá rau, một chút xíu mỡ. Còn lại đều là nước. Mà nước có màu đục đục hấn là dùng lại nước vo gạo.

Xuân Đức đương nhiên biết vì sao cô bé Lan Đóa lại nấu như vậy, cô bé nấu như vậy là đang tiết kiệm, đối với cô bé như vậy đã là xa xỉ lắm rồi. Người sống trong nghèo khở thì luôn có tính cách tiết kiệm như vậy.

Khẽ cười, Xuân Đức nói:

“ Tiểu Đóa, anh không có cấm em tiết kiệm nhưng cũng không cần tiết kiệm đến mức này đâu. Hôm nay anh đã là học viên chính thức của Học Viện Pháp Thần, hàng tháng sẽ có trợ cấp, nên sẽ không lo đói, vì vậy sau này em cũng không cần tiết kiệm quá như vậy nữa. Được rồi, để anh nấu cho.”

Vừa nói thì Xuân Đức vừa xắn tay áo lên, sau đó thì lấy một cái chảo, mang ra một miếng thịt lớn bắt đầu cắt thành nhiều miếng vừa ăn, cho thêm một ít gia vị cùng hành họ các kiểu rồi xào lên.

Còn cái nồi canh mà Lan Đóa đang nấu dở thì hấn cũng cho vào ba bốn miếng thịt nạc lớn sau đó đậy nắp lại.

Lan Đóa thấy hấn một lần nấu nhiều như vậy thịt thì có chút lo lắng nói:

“ Vô Tà đại ca, nấu nhiều như vậy liệu có ăn hết không? Mà Vô Tà đại ca nói Học Viện Pháp Thần là sao ạ?”

Xuân Đức mỉm cười nói:

“ Ăn không hết thì để tới buổi tối ăn cũng được mà, không lo lãng phí. Còn về Học Viện Pháp Thần sao, nơi kia rất thú vị. Đến buổi chiều anh mang em đi nhìn xem.”

[Lưu Ý: Lan Đóa cùng Xuân Đức không phải đến cùng từ một nơi nên cách xưng hô lúc ban đầu có hơi chút hỗn loạn, sau này ở cùng nhau nhiều thì cách xưng hô cũng từ từ thay đổi.]

Lan Đóa nhu thuận đáp:

“ Vâng.”

Không qua bao lâu sau thì Xuân Đức liền đã nấu cơm xong, sau đó hai người bắt đầu dọn cơm ra bàn, vừa ngồi ăn vừa xem ti vi. Ở thế giới ma pháp này khoa học kỹ thuật phát triển rất mạnh, mấy thứ như tivi gì đó cũng không thiếu, đã vậy còn hiện đại hơn nhiều.

Trên cái tivi do ma pháp tạo thành cùng kết nối này, chiếu rất nhiều kênh, từ kinh tế văn hóa giáo dục, đời sống, ca nhạc, quân sự, gì cũng có. Xuân Đức lúc này chọn một kênh ca nhạc sau đó thì cứ để mặc kệ cho nó hát.

Lan Đóa cũng là lần đầu tiên tiếp xúc với những thứ hiện đại như thế này nên cô bé tỏ ra rất hứng thú. Cô bé nhìn chăm chăm cô gái đang hát bên trong tivi mà quên cả ăn. Xuân Đức thấy vậy thì cười nói:

“ Tiểu Đóa ăn đi không cơm nguội bây giờ, sau này còn được nhìn nhiều nữa. Mà phải rồi, Tiểu Đóa có thích đi học không?”

Nghe đến đi học thì cô bé Lan Đóa ngẩn người ra, đối với một đứa trẻ sinh ra trong thân phận thấp hèn như nàng, ăn bữa nay lo bữa mai thì làm gì có cái suy nghĩ đi học cơ chứ. Nhưng trong thâm tâm cô bé vẫn ước ao

được một lần tới trường, suy nghĩ một chút cô bé có chút không dám chắc hỏi:

“ Em thật sự có thể tới trường sao?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Thật, anh lớn như vậy rồi còn đi lừa một cô bé như em sao. Đợi khi nào em khỏe lại thì anh sẽ dẫn em đi học.”

Lan Đóa tuổi thực hình như cũng đã là 12-13 tuổi gì rồi nhưng do ăn uống không đầy đủ nên nhìn cô bé khá gầy yếu, nhìn chẳng khác gì mấy đứa bé 8-9 tuổi cả.

Ngay lúc Xuân Đức đang suy nghĩ nên chọn ngôi trường nào cho cô bé Lan Đóa thì âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà bất ngờ vang lên trong đầu hắn.

“ Có 11 thành viên tham gia nhiệm vụ sinh tồn lần này đồng thời chết đi, thời gian nhiệm vụ tăng lên 11 tháng. Mở ra giai đoạn một của nhiệm vụ, tiến về đế đô của một trong ba đại vương quốc. Nhiệm vụ có thời gian ba tháng, trong ba tháng người còn chưa thể tiến đến đế đô thì sẽ bị hủy bỏ tư cách tham gia nhiệm vụ lần này. Nhiệm vụ thành công khen thưởng không biết, nhiệm vụ thất bại trừng phạt không biết.”

Thấy Xuân Đức đột nhiên ngẩn người ra thì Lan Đóa kỳ quái hỏi:

“ Vô Tà đại ca làm sao vậy?”

Nghe Lan Đóa hỏi thì Xuân Đức lúc này mới lấy lại tinh thần, hấn lắc đầu nói:

“ Không có gì, chỉ là anh suy nghĩ chút chuyện vặt thôi, em ăn tiếp đi. Ăn nhiều mới nhanh khỏe được.”

“ Vâng.”--- Lan Đóa nhu thuận ứng một tiếng sau đó chăm chú ăn cơm, cô bé cũng không có nhìn tivi nữa.

Về phần Xuân Đức thì lúc này đây hắn đang cảm thấy có gì đó không ổn, hình như nhiệm vụ lần này có vẻ không đơn giản giống như bên ngoài. Hắn lúc này thử xem có liên hệ được với Cửu Đầu Hoàng Kim Xà không?

Không ngờ hắn vừa liên hệ thì liền được Cửu Đầu Hoàng Kim Xà không hồi đáp.

“ Tiểu tử, ta biết ngươi đang muốn hỏi cái gì, thực tế cũng không có gì cả. Nếu như 99 người tham gia nhiệm vụ lần này còn sống thì trong một năm nhiệm vụ sẽ hoàn thành nhưng nếu cứ trên 10 người tử vong thì một giai đoạn mới của nhiệm vụ sẽ được ngẫu nhiên đưa ra. Mỗi 10 người tử vong, thời gian ở thế giới này sẽ tăng lên 10 tháng, nhiệm vụ độ khó tăng lên 1 sao. Ta nói như vậy hắn tiểu tử ngươi hiểu rồi.”

“ Mà nhân tiện thông báo luôn, tiểu tử ngươi khá may mắn đấy, khi vừa xuất hiện liền đã ở tại đế đô của một trong ba đại vương quốc. Vì vậy nhiệm vụ lần này tiểu tử ngươi là người hoàn thành đầu tiên. Ban thưởng sau khi kết thúc nhiệm vụ sẽ ban phát, giờ tạm thời giữ bí mật.”

“ Mà bật mí cho tiểu tử ngươi một chút, tiểu tử ngươi cố gắng nâng cao thêm thực lực đi, sau này nếu có mở ra nhiệm vụ sẽ hoàn thành dễ hơn. Thôi ta chỉ nói vậy thôi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà không nói một thôi một hồi thì liền lặn mất không thấy tăm hơi đâu, Xuân Đức có liên hệ thế nào cũng không nhận được hồi đáp.

Trong lòng Xuân Đức lúc này thì thâm nhủ:

“Biết ngay cái tên đầu óc không bình thường sáng chế ra nơi này làm gì có chuyện để cho người tham gia nhiệm vụ dễ dàng vượt qua như vậy. Cái nhiệm vụ này chính là một cái bẫy lớn. Lân trước nhiệm vụ số bốn độ khó chỉ 7 sao đã khiến ta mất mạng nếu như nhiệm vụ lần này mà còn khó hơn thì...”

Nghĩ đến đây thì Xuân Đức không dám nghĩ tới nữa, hắn tự dung cảm thấy, cái nhiệm vụ này còn đáng sợ hơn cả mấy cái nhiệm vụ lúc trước cộng lại, nhất là Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói hắn phải nhanh chóng gia tăng thực lực.

Vốn dĩ hắn định ở nhà an nhàn một năm sau đó liền quay về nhưng bây giờ thì không được.

Cố gắng bình tĩnh, Xuân Đức lúc này bắt đầu lên kế hoạch mới cho tương lai.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1119: Nhiệm Vụ Số 5 - Cảm Giác Tiêu Tiền Mà Không Cần Suy Nghĩ

Sau khi ăn cơm trưa xong thì Xuân Đức cùng Lan Đóa đều đi ngủ trưa, về phần bát đĩa thì gom lại, đợi buổi tối rửa luôn một thể.

Gọi là ngủ trưa nhưng thực tế phải tới 4-5 giờ chiều thì hai người mới tỉnh dậy, vừa tỉnh dậy thì Xuân Đức liền nhìn qua Lan Đóa nói:

“Tiểu Đóa, chiều nay đi với anh mua một ít quần áo cho em. Tiện thể buổi tối chúng ta đi ăn bên ngoài một lần.”

Lan Đóa đang dụi dụi mắt nghe hẳn nói vậy thì lắc đầu nói:

“Không cần, không cần đâu. Quần áo hôm qua anh mua cho em vẫn còn chưa mặc tới. Với em thấy cần 2 bộ là được rồi. Không cần mua thêm nữa đâu.”

Xuân Đức khẽ cười nói:

“Anh nói thì em cứ nghe theo là được. Được rồi, bây giờ Tiểu Đóa nhanh đi rửa mặt đi rồi chúng ta cùng đi mua quần áo nào.”

Nghe được vậy thì Lan Đóa không nói thêm gì nữa, cô bé lúc này rời giường sau đó nhanh chóng đi chạy ra phòng tắm. Sau một lúc chuẩn bị thì cô bé Lan Đóa một lần nữa lại chạy ra ngoài.

Lúc này đây cô bé mặc trên người một bộ váy trắng tinh, tóc tết bím nhìn rất đáng yêu, có mỗi điều cô bé gầy quá nên độ đáng yêu giảm đi

không ít. Nếu mà Lan Đóa ăn uống đầy đủ thì hẳn sẽ biến thành một tiểu mỹ nhân.

Thấy Lan Đóa đã chuẩn bị xong thì hẳn đứng dậy nói:

“ Đi nào.”

Tiếp sau đó Xuân Đức mang Lan Đóa đi mua quần áo. Vừa đi ra ngoài, nhìn thấy đế đô xa hoa, vô số kiến trúc cao lớn thì Lan Đóa không khỏi kinh ngạc đến ngẩn ra. Tiếp sau đó cô bé bắt đầu hết nhìn đông lại tới nhìn tây, hết xem cái này lại đến xem cái khác, một bộ bảo bảo hiếu kỳ.

Xuân Đức thấy vậy cũng chỉ mỉm cười. Ngay lúc Xuân Đức đang nắm tay Lan Đóa đi trên đường thì bất ngờ có người gọi hẳn. Xuân Đức nghe được âm thanh quen thuộc thì liền quay đầu nhìn lại.

Vừa nhìn lại thì hẳn liền thấy một tên thanh niên tuấn tú, cao khoảng mét tám đang cùng với một cô gái bước nhanh lại đây. Vừa nhìn thấy người thanh niên này Xuân Đức liền biết hẳn là ai, tên này chính là người bạn mà sáng này hẳn mới quên Á Nhĩ Đặc. Về phần cô gái bên cạnh hẳn thì Xuân Đức chịu.

Á Nhĩ Đặc đi tới gần, nhìn Xuân Đức đang kéo tay Lan Đóa thì không khỏi cười nói:

“ Không ngờ cậu lại ở gần đây, vậy mà không nói cho tôi biết, lúc trước tôi có gọi mà cậu không nghe. Mà đây là em gái cậu sao?”

Xuân Đức nhẹ gần đầu nói:

“ Là em gái tôi. Mà đây là bạn gái cậu sao?”

Á Nhĩ Đặc kéo tay cô gái cười nói:

“ Đúng vậy, cô ấy tên là Lam Bách Hợp cũng là người bên trong hệ trị liệu chúng ta.”

Cô gái kia lúc này cũng mỉm cười nói:

“ Tôi là Lam Bách Hợp lần đầu gặp cậu. Nghe nói cậu cũng là học viên của hệ trị liệu. Mà nhìn cậu cùng Á Nhĩ Đặc hình như rất thân với nhau, hai người là bạn từ nhỏ sao?”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Không phải, chỉ là mới quen lúc sáng. Mà thôi, tôi bây giờ còn phải đi mua đồ cho em gái, hẹn hai người khi khác nhé.”

Xuân Đức nói xong đang định xoay người rời đi thì Á Nhĩ Đặc vội nói:

“ Vậy chúng ta đi cùng nhau đi, tôi cũng muốn mang bạn gái đi thăm quan xung quanh nơi đây một lát.”

Xuân Đức nghe vậy thì có chút kinh ngạc nói:

“ Hình như ông bạn có vẻ quen với nơi này, vậy biết nơi nào bán quần áo đẹp không. Tôi mới tới nơi đây còn chưa rõ ràng cho lắm.”

Á Nhĩ Đặc nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Còn tưởng gì, theo tôi, tôi dẫn cậu đi.”

Tiếp sau đó bốn người dưới sự dẫn dắt của Á Nhĩ Đặc đi tới một tiệm quần áo có tiếng tại đế đô. Mà nói đến đế đô thì hôm nay Xuân Đức cũng mới vừa biết được cái đất nước mà hắn đang ở lại tên là Chu Tước Đế Quốc. Hai đại cường quốc khác một cái tên Thanh Long cái còn lại tên là Bạch Hổ.

Đáng lý còn một cái đế quốc khác nữa tên là Huyền Vũ đế quốc, có điều Huyền Vũ đế quốc hình như bây giờ đang bị một thế lực tà giáo chiếm giữ, tự xưng Vĩnh Sinh Thần Giáo.

Cửa hàng bán quần áo này không hổ chỉ dành cho quý tộc, ngoại trừ kiến trúc độc và lạ thì người phục vụ ở đây cũng thật không thể chê vào đâu được, bốn người vừa đi vào trong thì đã có một cô gái xinh đẹp đi tới trước mặt bốn người mỉm cười hỏi:

“ Không biết các vị cần gì?”

Xuân Đức lúc này mỉm cười đáp lễ nói:

“ Không biết nơi đây có đồ phù hợp với bé gái không?”

Cô gái lúc này nhìn qua Lan Đóa đi bên cạnh Xuân Đức sau đó lại mỉm cười nói:

“ Đương nhiên là có. Không biết quý khách có yêu cầu gì?”

Xuân Đức lúc này lấy ra một cái túi nhỏ nhìn có vẻ xinh xắn sau đó hắn đưa cho cô gái rồi nói:

“ Cô cũng thấy đấy, tôi là đàn ông nên trong vấn đề này cũng không được thông thạo cho lắm, không biết có thể làm phiền cô chọn giùm cho em gái Lan Đóa của tôi một vài bộ đồ phù hợp được không.”

Cầm trong tay cái túi nhỏ xinh xắn, cô gái khẽ nhìn qua liền thấy bên trong có không ít tiền vàng. Thấy Xuân Đức vừa gặp mặt liền ra tay hào phóng như vậy thì thái độ của cô gái nhiệt tình lên không ít.

“ Được phục vụ công tử là vinh dự của chúng tôi làm sao có thể nói là làm phiền được. Trước tiên xin mời mấy vị công tử, tiểu thư qua bên này

ngồi đợi một chút. Về phần Lan Đóa tiểu thư, làm phiên tiểu thư đi qua bên này.”

Cô gái này vừa nói chuyện vừa nháy mắt với một cô gái khác, ngay lập tức cô gái kia đi tới trước mặt Lan Đóa mỉm cười, Xuân Đức lúc này khẽ xoa đầu Lan Đóa nói:

“ Em đi theo chị gái xinh đẹp này đi, vào trong thích chọn bộ đồ nào thì chọn bộ đồ đó. Em cũng không cần tiết kiệm cho anh, tiền nhiều không dùng để lâu sẽ không dùng được nữa, nên trước khi nó bị hư phải nhanh dùng đi. Anh ở bên ngoài này chờ em.”

Mấy cô gái ở bên cạnh nghe Xuân Đức nói vậy thì tí nữa phì cười, cái gì mà tiền không dùng để lâu sẽ không dùng được nữa, cái này dùng để lừa con nít mà thôi.

Lan Đóa nghe hẳn nói thì cũng không có suy nghĩ nhiều liền nhu thuận gật đầu sau đó đi theo phía sau cô gái xinh đẹp đi vào bên trong chọn lựa quần áo. Đợi khi Lan Đóa đi rồi thì Á Nhĩ Đặc mới nói:

“ Nhìn không ra cậu còn rất chăm lo đến cô em gái này. Vậy sau khi rời khỏi đây thì cậu định đi đâu.”

Suy nghĩ một chút Xuân Đức liền nói:

“ Có lẽ nên ghé qua thị trường nô lệ một chút, tôi hiện tại đang cần một vài người chăm sóc Tiểu Đóa khi không có tôi ở bên cạnh. Anh biết ở đâu buôn bán nô lệ không?”

Á Nhĩ Đặc gật đầu nói:

“ Thực ra chợ buôn bán nô lệ tôi cũng biết, có điều cách nơi đây khá xa, phải mất một vài giờ đi xe ngựa mới có thể đến. Bằng không tôi cho anh vài

tên nô lệ nhé, dù sao lần này tôi cũng mang theo rất nhiều nô lệ.”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Không cần, chẳng qua là tôi hứng thú với chợ nô lệ thôi, muốn một lần đến đó xem như thế nào, nếu như cậu không rảnh thì chỉ cần chỉ đường cho tôi là được.”

Á Nhĩ Đặc cũng biết Xuân Đức cũng mới đến đế đô nên việc hứng thú với đám nô lệ cũng không có gì lạ. Hắn lúc này cười nói:

“ Vậy chút nữa đợi tôi đưa bạn gái về nhà rồi hai chúng ta sẽ cùng đi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1120: Nhiệm Vụ Số 5 - Muốn Làm Người Tốt Nhưng Người Không Cho Ta Làm

Xuân Đức cùng với Á Nhĩ Đặc nói chuyện với nhau rất vui vẻ, về phần cô gái Lam Bách Hợp đi theo Á Nhĩ Đặc ở bên cạnh lại rất kiệm lời, rất lâu mới nói một câu, có vẻ như nàng ta cũng không thuộc tiếp người thích nói nhiều.

Sau khi hai người trò chuyện với nhau được cả tiếng thì cô gái xinh đẹp lúc trước lần nữa bước ra ngoài, theo phía sau là Lan Đóa, lúc này cô bé đã thay đổi một bộ váy màu xanh nhìn thanh thuần đáng yêu vô cùng.

Vừa nhìn thấy Lan Đóa thì Xuân Đức liền cho cô bé một cái ánh nhìn khích lệ. Sau đó mỉm cười nói:

“Tiểu Đóa mặc bộ đồ này rất xinh đẹp nhưng sao chỉ chọn một bộ vậy, anh không phải đã nói là nên chọn nhiều một chút sao, vừa mặc ở nhà, vừa mặc ở ngoài.”

Cô gái phục vụ lúc này cười nói:

“Thực ra tiểu thư Lan Đóa đã chọn được không ít bộ đồ thích hợp, bây giờ đang được người gói lại, đợi một chút sẽ có người mang ra cho ngài.”

Xuân Đức nghe vậy thì mới chợt nhớ ra mình không cho cô bé Lan Đóa cái nhẫn chứa đồ nào cả, lúc này hắn tìm kiếm trong túi mình 3 chiếc nhẫn chứa đồ cấp thấp sau đó đưa cho Lan Đóa nói:

“ Anh quên mất, Tiểu Đóa lại đây anh đưa cho cái này.”

Lan Đóa thấy hắn lấy ra ba cái nhẫn thì không khỏi tò mò, cô bé ngay lập tức chạy lại bên cạnh hắn.

Xuân Đức lúc này mỉm cười nói:

“ Cái này gọi là nhẫn chứa đồ, sau này Tiểu Đóa thích cái gì thì có thể bỏ vào bên trong. Một cái này anh cho Tiểu Đóa đựng quần áo, cái này đựng đồ ăn vặt còn cái này thích làm gì thì tùy Tiểu Đóa. Bây giờ anh dạy cho em biết cách làm sao để sử dụng.”

Nhìn Xuân Đức mang nhẫn trữ vật đưa cho Lan Đóa lại còn đang dạy cô bé cách sử dụng thì nhiều người ở xung quanh hâm mộ không thôi. Phải biết giá trị của một chiếc nhẫn chứa đồ tại thế giới ma pháp này rất cao. Với không phải ai cũng có thể mua được.

Dù là nhẫn trữ vật có cấp bậc thấp nhất thì cũng không phải một người bình thường có thể sở hữu được đấy. Vậy mà Xuân Đức lại tùy tiện lấy ra ba cái nhẫn trữ vật đưa cho cô em gái, không cần nói cũng biết thân phận của Xuân Đức không tầm thường.

Á Nhĩ Đặc ở bên cạnh hỏi:

“ Cậu làm sao có nhiều như vậy nhẫn trữ vật, có thể hay không bán cho tôi một cái không?”

Xuân Đức vừa dạy xong cho Lan Đóa xong cách sử dụng nhẫn chứa đồ, nghe Á Nhĩ Đặc hỏi thì kỳ quái nói:

“ Trên tay cậu còn không phải đang đeo một cái trung cấp giới chỉ sao? Còn muốn mua thêm làm gì?”

Á Nhĩ Đặc nói:

“ Là muốn tặng cho bạn gái tôi một cái. Muốn mua thứ này còn cần phải đợi 3 tháng nữa khi mở hội trợ quý tộc thì mới có người bán. Vì vậy thấy cậu có nhiều như vậy giới chỉ nên muốn mua một cái đỡ mất công đi mua.”

Xuân Đức nghe xong thì có vài phần hiếu kỳ nói:

“ Nghe cậu nói thì hình như thứ này rất có giá trị thì phải, đã vậy lại còn cần cái gì đại hội quý tộc gì gì đó mở cửa mới mua được. Tôi vốn nghĩ chỗ này cũng bán chứ.”

Á Nhĩ Đặc cảm thấy tò mò nói:

“ Vô Tà, cậu có phải hay không là từ thế giới khác đi tới nơi đây, đến cả điều này cũng không biết. Nhẫn không gian không chỉ đơn giản là vật phật chứa đựng mà còn tượng trưng cho địa vị của bọn họ trong xã hội. Hơn nữa chế tác bọn nó rất khó, vì vậy số lượng cũng rất có hạn. Giá trị cái thấp kém nhất cũng là gần 5 vạn đồng vàng đấy.”

Nghe tới số tiền lớn như vậy thì Xuân Đức cũng có đôi chút kinh ngạc, không ngờ cái thứ trong mắt hắn chẳng khác gì sắt vụn lại có giá cao như vậy. Lan Đóa ở cạnh đó nghe nói như vậy thì liền nhìn xuống ba chiếc nhẫn đang đeo trên tay cô bé. Suy tính một chút thì cô bé thấy trước mắt toàn là tiền vàng rồi.

Có điều kinh ngạc thì kinh ngạc nhưng cũng không làm cho Xuân Đức quá kích động, dù sao làm xong nhiệm vụ ở thế giới này thì tiền có nhiều cũng không mang đi được.

Hắn lúc này cảm ra một nắm nhẫn chứa đồ nói:

“ Cậu chọn lấy một cái cho bạn gái đi, thứ đồ chơi này tôi có rất nhiều, cũng không có dùng tới.”

Lần này đến lượt Á Nhĩ Đặc tròn to mắt, không nhưng hấn mà những người khách xung quanh tròn to mắt lên mà nhìn.

Á Nhĩ Đặc lấp bắp nói:

“ Cậu lấy đâu ra nhiều như vậy?”

Xuân Đức nhìn biểu hiện của Á Nhĩ Đặc thì rất vui vẻ, hấn cảm thấy đôi khi làm phú hào cũng thật tốt, về phần mấy chiếc nhẫn này đương nhiên là do Xuân Đức giết người cướp của mà có, tuy mỗi đội ngũ chỉ có một hai người mang nhưng giết nhiều như vậy, số lượng nhẫn chứa đồ của hấn không thiếu. Có điều Xuân Đức cũng đâu có dại mà nói ra như vậy, hấn lúc này cười nói:

“ À, lúc đi tới đế đô thì người trong gia tộc không có cho tôi tiền mà đưa cho tôi một đồng nhẫn này, nói khi nào cần ăn cơm thì bán đi một vài cái sẽ kiếm được tiền ăn cơm. Vốn nghĩ bán mấy thứ này cũng chỉ đủ tiền dùng cơm một năm nhưng không ngờ nó lại có giá đến vậy.”

Nghe được Xuân Đức nói thì mọi người đều trầm mặc, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Xuân Đức như nhìn người ngoài hành tinh, trong lòng bọn họ cho ra một cái kết luận, Xuân Đức là đại công tử của một đại đại gia tộc nào đó ẩn thế, lần đầu đi ra bên ngoài nên mới có biểu hiện ngây ngô như vậy.

Sau một lúc trầm mặc, bỗng nhiên có một người trung niên mặc một bộ pháp bào màu đỏ đi tới bên cạnh Xuân Đức mỉm cười thân thiện nói, người trung niên kia đi tới đâu thì đám người khác đều cung kính cúi đầu sau đó lui qua một bên:

“ Ta là Đại Ma Pháp Sư Ốc Đinh Đặc. Anh bạn trẻ hửn là người của đại gia tộc luyện khí. Nếu anh bạn trẻ không có hứng thú với những thứ này liệu có thể bán cho ta được không. Ta sẽ trả giá cao.”

Xuân Đức nhìn người trung niên tự xưng bản thân là Đại Ma Pháp Sư trước mắt, cũng không có biểu hiện ra cái gì quá lớn, hửn lúc này cũng thân thiện trả lời.

“ Được thôi, vốn dĩ tôi còn chưa biết đi đâu bán nó kiếm tiền ăn cơm. Bây giờ nếu đã có ngài nguyện ý dùng giá cao để mua thì không còn gì tốt hơn.”

Xuân Đức lúc này chọn ra một cái nhẫn trung cấp ném cho Á Nhĩ Đặc sau đó lại lấy ra thêm vài mấy trăm cái nhẫn chứa đồ, thực ra Xuân Đức cũng không có lấy ra toàn bộ, đã biết nhẫn chứa đồ quý giá nên hửn để lại mấy cái nhẫn cao cấp.

Đối với những tang vật này Xuân Đức đều đã sử dụng linh hồn lực thanh tẩy dấu vết một lần, đảm bảo không người nào có thể nhìn ra cái gì cả.

Thấy nhiều như vậy nhẫn chứa đồ thì một lần nữa mọi người ở bên trong cửa hàng này đứng hình. Đến cả tên Ma Pháp Sư Ốc Đinh Đặc lúc này cũng im lặng.

Hửn nhìn sơ qua cái túi trên tay Xuân Đức phải có gần 500 cái, trong đó đại bộ phận là trung cấp, một số ít là sơ cấp.(Giết đám người của áo trùm đầu màu trắng thu được nhiều nhẫn trung cấp, giết đội ngũ dong binh thường thu được nhẫn sơ cấp). Lúc này trong lòng Ốc Đinh Đặc chắc chắn Xuân Đức là công tử của một đại gia tộc luyện khí.

“ Nơi này không tiện nói chuyện, anh bạn nhỏ có phiền hay không khi lên xe về nơi ở của ta ngồi nói chuyện một lát.”

Xuân Đức mặc dù trên mặt vẫn duy trì nụ cười có phần ngây thơ nhưng trong lòng thì không có như vậy. Lúc này khi hắn lấy ra đồng nhân chứa đồ hắn nhạy cảm phát hiện tên tự xưng là Đại Ma Pháp Sư Ốc Đinh ở sâu bên trong ánh lóe lên tia sáng lạnh lùng.

Tuy nó chỉ vừa lóe lên sau đó liền biến mất nhưng đối với Xuân Đức là sống trong âm mưu cùng máu tanh thì làm sao có thể qua mắt hắn được. Xuân Đức lúc này đang rất mong chờ màn kịch tiếp theo, hắn mong màn kịch tiếp theo sẽ đặc sắc một chút

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1121: Nhiệm Vụ Số 5 - Chỉ Là Một Đại Ma Pháp Sư Thôi Mà

Xuân Đức cười nói:

“ Không phiền, không phiền. Vậy chúng ta về nơi của ngài đi, ta cũng rất tò mò nơi ở của một vị Đại Ma Pháp Sư là như thế nào.”

Ốc Đinh Đặc lúc này cũng cười nói:

“ Trước hết anh bạn nhỏ cứ thu về những chiếc giới chỉ này đi, đợi khi đến lâu đài của ta thì sẽ bàn tiếp việc này. Bây giờ chúng ta quay về lâu đài của ta thôi.”

Nhìn qua Á Nhĩ Đặc ở bên cạnh, Xuân Đức nói:

“ Làm phiền cậu mang em gái của tôi về nhà với nhé, thân thể con bé không tốt lắm nên không thích hợp hoạt động nhiều.”

Vừa nói Xuân Đức còn nháy mắt với Á Nhĩ Đặc một cái, tiếp sau đó Xuân Đức đi theo vị Đại Ma Pháp Sư Ốc Đinh Đặc kia, đi tới lâu đài của hắn.

Sau khi ngồi lên xe ngựa thì Xuân Đức bắt đầu dùng hồn niệm lặng yên quan sát xung quanh, hắn phát hiện vậy mà lại có 8 tên hộ vệ không biết đang dùng bí pháp gì ẩn nấp bên trong xe. Tuy phát hiện ra đám người này nhưng Xuân Đức vẫn làm như không biết.

Khi mới vừa lên xe thì tên đại ma pháp sư kia còn cười cười nói nói với Xuân Đức mấy câu nhưng thời gian tiếp theo tên này lại cực kỳ kiệm lời. Chỉ lặng yên chăm chú đọc quyển sách nhỏ trên tay.

Thấy vậy Xuân Đức cũng không có hỏi thăm gì cả mà cũng ngồi yên, dựa vào thành xe nhắm mắt lại. Nhưng Xuân Đức nhắm mắt chỉ là biểu hiện giả dối, còn thức tế hẳn vẫn luôn dùng hồn niệm quan sát động tĩnh bốn phía.

Ngay khi hẳn vừa giả vờ nhắm mắt lại thì tên đại ma pháp sư gì đó lúc này không có tiếp tục đọc sách nữa mà lại nhìn lên Xuân Đức, ánh mắt của hẳn lúc này hiện lên sự đùa cợt, khóe miệng hẳn vênh lên sư là đã thực hiện được âm mưu gì đó,

Ngay lúc tên này cười lên như vậy thì 8 kẻ đang ẩn nấp trong xe lúc này cũng nở một nụ cười lạnh lẽo. Xuân Đức thấy như vậy thì trong lòng cũng mỉm cười. Hẳn cảm thấy mình chuẩn bị gặp phải chuyện tốt rồi.

.....

Không qua bao lâu thì Xuân Đức đã ngồi chiến xa đi tới lầu đài của Ốc Đình Đặc, vừa xuống xe liền nhìn thấy lầu đài có phần tượng tự lầu đài sinh mệnh bên trong không gian vong linh của mình thì Xuân Đức khẽ ồ lên nói.

“ Không ngờ một đại ma pháp sư lại giàu có như vậy, có nguyên cho bản thân một lầu đài hoành tráng thế này.”

Ốc Đình Đặc cười nói:

“ Ha ha. Đương nhiên nếu một đại ma pháp sư bình thường thì không thể có nổi cho mình một lầu đài như thế này. Được rồi, trước hết chúng ta đi vào trong trước. Anh bạn trẻ trước hết đi theo quản gia của ta đến phòng ăn, ta lúc này cần phải tiếp đón một người bạn rất quan trọng.”

Xuân Đức giống như là không phát hiện ra cái gì, hấn lúc này vẫn vô tư gật đầu nói:

“ Vậ tôi chờ ngài ở phòng ăn.”

Nói xong thì Xuân Đức liền theo quản gia của tên Ốc Đinh Đặc này đi vào bên trong lâu đài, về phần Ốc Đinh Đặc lúc này không có đi vào trong mà lại đi ra khỏi lâu đài không biết là đi đâu.

Xuân Đức đi vào bên trong lâu đài thì phát hiện bên trong còn xa hoa tráng lệ hơn cả quan sát từ bên ngoài nữa, từng viên gạch ở nơi đây đều là gạch ma pháp cao cấp, khắp nơi đều là trận đồ ma pháp bí ẩn, trên đường đi thì Xuân Đức thấy rất nhiều hộ vệ, cứ cách 2 mét lại có một người.

Đám hộ vệ này được trang bị áo giáp, binh khí đầy đủ, khí tức từng tên tỏ ra vô cùng mạnh mẽ. Ở bên trên bức tường cứ cách một đoạn lại có một ngọn đèn ma pháp đang được thắp sáng, phát ra ánh sáng lam nhạt.

Trên đường đi thì tên quản gia dẫn đường cho hấn liên tục giới thiệu đủ thứ cho hấn biết. Biểu hiện vô cùng nhiệt tình.

Sau một lúc đi dọc hành lang thì Xuân Đức được tên quản gia kia đưa tới một phòng lớn, bên trong căn phòng lớn này được thắp rất nhiều đèn ma pháp khiến cho cả căn phòng sáng trưng.

Sau khi được dẫn tới đây thì tên quản gia kia liền bảo hấn đợi ở nơi này một lát, không qua bao lâu thì chủ nhân của hấn sẽ tới.

Tên quan gia kia rời đi thì cũng đóng cửa lại chỉ để một mình Xuân Đức ở bên trong. Xuân Đức phát hiện nơi này tất cả mọi cánh cửa đều bị khóa kín, nếu là một người bình thường hấn không thể từ bên trong này thoát ra.

Dùng hồn niệm quan sát một chút thì Xuân Đức phát hiện ở dưới gầm bàn ăn có một bộ thi thể của một cô gái, Xuân Đức sau khi phát hiện ra bộ thi thể này thì khá là tò mò, hấn cúi xuống, nâng tấm rèm bàn ăn lên, lôi cái thi thể của cô gái kia đặt trên bàn ăn.

Nhìn qua một lượt thì Xuân Đức thấy cô gái này vừa mới chết, hấn cũng vừa mới chết mà thôi, nàng ta bị một con dao đâm trúng tim, con dao đâm vào tim nàng ta vẫn còn cắm ở đó chưa bị rút ra. Máu từ vết thương lúc này liên tục chảy ra nhuộm đỏ cả quần áo.

Xuân Đức trầm nghĩ “ Chẳng lẽ đây là cách đối phó với mình, biện pháp này làm sao cảm thấy nó tầm thường thế nhỉ.”

Ngay lúc Xuân Đức đang suy nghĩ thì cửa phòng nơi đây một lần nữa được mở ra, bước vào bên trong phòng là hai người hầu gái, hai người kia vừa mới bước vào trong, nhìn thấy Xuân Đức đang ngồi một mình ở đó, trước mặt hấn là một thi thể thiếu nữ.

Hai người kia đứng sững người lại một lúc lâu, sau đó thì cả hai đồng thời hét lớn:

“ A a a a a. Giết người....”

“ A a a a a. Giết người....”

Tiếp sau đó hai người hầu kia chạy nhanh ra ngoài, thức ăn hai người đang bưng trên tay lúc này cũng đổ trên mặt đất.

Nghe được tiếng la hét, lại nhìn hai người hầu kia đang chạy đi thì khoe miệng Xuân Đức không khỏi giật giật. Hấn vốn nghĩ tên tự xưng là Ốc Đinh Đặc kia sẽ có cao chiêu gì cơ, không ngờ lại dùng cái chiêu trò cũ rích này. Nhưng cũng phải công nhận, cái chiêu này tuy cũ nhưng lại vô cùng hiệu quả.

Ngay khi hai người hầu kia vừa hét lớn thì lập tức có một đám hộ vệ liền chạy vào trong này, vây quanh Xuân Đức sau đó dùng kiếm chĩa về phía hắn, bao vây hắn lại không cho hắn bỏ trốn.

Cũng vào lúc này, tên đại ma pháp sư Ốc Đinh Đặc cùng với người hầu đi tiếp đón cũng vừa lúc đi tới đây. Sau khi đi vào trong phòng nhìn thấy một màn như vậy thì tên Ốc Đinh Đặc kia bắt đầu thể hiện kỹ năng diễn xuất của bản thân.

Hắn lúc này tay run run chỉ về phía Xuân Đức không dám tin nói:

“ Ngươi...Ngươi tên điên này vì sao lại giết nàng ấy.”

Xuân Đức lúc này vẻ mặt vẫn như thường, quay lại nhìn Ốc Đinh Đặc. Hắn nhìn Ốc Đinh Đặc cùng vài người ở bên cạnh hắn, trong người đi bên cạnh hắn còn có tên quản gia lúc trước. Tên này không ngờ lại đang mỉm cười nhìn hắn. Có điều tên này chỉ cười cho mình Xuân Đức mà thôi những người khác không thấy hắn cười.

Xuân Đức nhún nhún vai nói:

“ Đại Ma Pháp Sư Ốc Đinh Đặc, ngài nói tôi giết người cũng cần có bằng chứng chứ, với tôi đầu óc vẫn bình thường, không có ngu đến mức lại giết người ở đây. Ngài nói có đúng không?”

Hắn còn chưa nói hết thì một nữ hầu gái lúc trước bưng đồ ăn đến nơi đây chỉ vào hắn nói:

“ Ngươi nói láo, chính mắt ta nhìn thấy tiểu thư Lệ Ni đi vào trong này nhưng người thứ cầm thú này khi thấy sắc đẹp của tiểu thư Lệ Ni thì liền muốn chiếm đoạt, tiểu thư Lệ Ni phản kháng thì liền bị ngươi nhẫn tâm giết chết.”

Nữ hầu gái này ăn nói khá vụng về, cũng không rõ là nàng ta không thuộc lời thoại hay là cố tình làm như vậy nữa. Nhưng dù sao thì nàng ta vẫn nói rõ ý đồ Xuân Đức giết người. Tham luyện sắc đẹp nữ nhân, muốn cưỡng ép người ta nhưng không được sau đó thì cay cú giết người.

Lý do này tuy có phần ngu ngốc một chút nhưng vẫn là khá hợp lý. Với thực tế, đám người này cũng chỉ một cái lý do mà thôi, về phần nó có hợp lý hay không thì đám người này không có quan tâm.

Xuân Đức nghe xong, lại nhìn sắc mặt của đám người xung quanh sau đó khẽ cười. Hắn cười rất tự nhiên, cứ giống người gặp nguy hiểm lúc này không phải là hắn vậy.

“Được rồi, ta có lời khen cho các người đấy. Mà quên chưa hỏi, người bạn của người đây sao Ốc Đinh Đặc. Hắn tên là gì vậy?”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1122: Nhiệm Vụ Số 5 - Chỉ Là Một Đại Ma Pháp Sư Thôi Mà(1)

Ốc Đinh Đặc thấy thái độ của Xuân Đức như vậy thì cau mày lại, hẳn cứ cảm thấy người thanh niên trước mắt này có điều gì đó bất thường. Hẳn lúc này ra lệnh cho đám hộ vệ.

“Bắt hắn lại.”

Một đám hộ vệ ngay lập tức xông lên muốn bắt lấy Xuân Đức. Có điều khi bọn chúng còn chưa kịp chạm tay tới Xuân Đức thì đột nhiên bay ngược về phía sau.

“Rầm rầm rầm...”

Cả một đám hộ vệ toàn thân trọng giáp đột nhiên bay ngược ra phía sau, nằm lăn trên mặt đất sau đó thì không nhúc nhích nữa. Từ bên trong các bộ áo giáp chảy ra máu tươi nhuộm đỏ cả sàn nhà.

Xuân Đức lúc này rút ra còn dao đâm trước ngực của cô gái trước mắt sau đó lạnh nhạt nói:

“Xử lý hết đám tạp nham đi lão nhị.”

Ngay khi Xuân Đức vừa dứt lời thì không gian nơi đây bỗng dung trở nên âm u lạnh lẽo, mặc dù tất cả ngọn đèn ma pháp đều đang sáng nhưng cảm giác lạnh lẽo, âm u, ngột ngạt kia tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được rõ ràng, cùng lúc đó liên tiếp những âm thanh.

“ Hự ... Hự...”

“ Phúc phúc phúc....”

“ Rốp rốp rốp....”

Vang lên. Nghe được những âm thanh này thì Ốc Đinh Đặc cùng với bạn của hắn không dám cử động. Cả hai lúc này đứng yên nơi đó, nhìn chăm chăm Xuân Đức đang chơi đùa con dao trên tay.

Sau một lúc thì một âm thanh khàn khàn, khô khốc nhưng lại mang theo sự hưng phấn vô cùng vang lên giữa không gian tĩnh lặng nơi đây.

“ Khắc khắc... Khắc khắc. Hôm qua nghe đại ca nói không được giết chóc một năm đệ đang buồn đến đứt từng khúc ruột, không ngờ mới chỉ qua một ngày đệ lại được thỏa mãn rồi. Hắc hắc. Còn hai con tiểu côn trùng này thì sao đây đại ca?”

Bóng Ảnh dùng ngôn ngữ của tiên giới nên đám người nơi đây không hiểu là hắn đang nói cái gì, có điều bọn họ có thể cảm thấy ác ý trong giọng nói kia. Phía sau lưng hai người Ốc Đinh Đặc lúc này đã ướt đầm rồi, bọn họ cảm nhận có một thứ vô cùng khủng bố đang đứng phía sau bọn họ.

Nghe Bóng Ảnh nói thì hắn khẽ cười, sau đó thì ném cái xác của thiếu nữ ở trên bàn cho Bóng Ảnh, Bóng Ảnh thấy thiếu nữ kia bay tới thì vươn dài cái cổ ra, há miệng tấp một cái.

Ngay lập tức thiếu nữ kia bị một cái tấp này cắn thành thịt nát, máu tươi từ bên trong cái miệng đáng sợ của Bóng Ảnh chảy ra ngoài. Nhìn thấy một màn dã man như vậy thì hai người Ốc Đinh Đặc lập tức ngồi bệt trên mặt đất.

Có điều lúc này hai người lại bị một bàn tay nhắc bổng lên, cả hai hoảng sợ vô cùng đang muốn mở miệng cầu xin. Nhưng đúng lúc này khuôn mặt đáng sợ của Bóng Ảnh lại xuất hiện trước mắt hai người. Hai người đang muốn cầu xin lập tức im đóng chặt miệng không dám nói gì, phía bên dưới quần của bọn họ bắt đầu chảy ra những giọt chất lỏng.

Bóng Ảnh cũng không quan tâm đến hai tên này đang bị dọa cho đái ra quần, hắn nắm hai tên này để lên hai cái ghế ngồi ở phía đối diện với Xuân Đức. Sau đó thì quay lại ngồi bên cạnh Xuân Đức.

Lúc này đây hai người Ốc Đinh Đặc mới được tận mắt chiêm ngưỡng toàn bộ thân hình của Bóng Ảnh, nếu như không phải bây giờ tay chân của bọn họ đang run lẩy bẩy không thể bỏ chạy thì đã chạy rồi.

Nhìn biểu hiện thú vị của hai người thì Bóng Ảnh khẽ cười, lúc này hắn tiện tay nhặt một cái xác của một tên hộ vệ đang nằm trên mặt đất, sau đó bỏ mũ giáp của tên hộ vệ kia ra, rồi dùng bàn tay như ác đụt của mình giật đứt cái đầu tên kia rồi cho vào trong miệng nhai nuốt.

Tiếp sau đó hắn lại giống như đang ăn bỏng ngô vậy, thi thoảng lại thò tay vào bên trong bộ áo giáp móc ra một cục thịt cho vào trong miệng. Cứ mỗi lần Bóng Ảnh làm như vậy thì hai người Ốc Đinh Đặc lại run lên một lần.

Quan sát hai người một lúc, sau đó Xuân Đức mới lên tiếng nói chuyện:

“Bây giờ có thể nói cho ta biết tên thật của hai người rồi chứ?”

Nghe Xuân Đức nói chuyện, lại nhìn thấy nụ cười thân thiện trên mặt hắn, Ốc Đinh Đặc lúc này đã không cảm thấy hắn chỉ là thiếu niên ngây thơ như lúc trước, trong mắt Ốc Đinh Đặc lúc này Xuân Đức chẳng khác gì một đại Ma Vương khát máu khoác trên mình lớp da con người.

Hắn có chút gian nan nói:

“ Ma ... Ma ... Ma vương đại nhân, chúng nô bộc xin được ra mắt người. ”

Nói xong thì cả Ốc Đinh Đặc cùng đồng bạn của hắn đều từ trên ghế, sau đó quỳ trên mặt đất, dập đầu hướng về phía Xuân Đức cúi lạy.

Xuân Đức lúc này đang dùng con dao nhỏ, cắt gọt móng tay của bản thân, thấy hai tên này quỳ xuống thì hắn liền thản nhiên nói:

“ Không nên để ta nói đến lần thứ 3. ”

Ốc Đinh Đặc lúc này vội nói:

“ Ốc Đinh Đặc xin được ra mắt chủ nhân. ”

Người bạn bên cạnh hắn cũng nói:

“ Ốc Đặc Nhĩ xin được ra mắt chủ nhân. ”

Xuân Đức thấy hai tên này một lòng muốn cầu sinh mà không cần mặt mũi thì khẽ mỉm cười rồi nói:

“ Các người từ bỏ đi tôn nghiêm của một đại ma pháp sư mà nhận ta làm chủ nhân sao? ”

Cả hai người kia không một chút do dự liền nói:

“ Được đi theo chủ nhân là vinh dự lớn nhất cuộc đời này của hai anh em chúng ta. Hai anh em(huynh đệ) chúng ta nguyện dâng hiến tất cả để phục vụ chủ nhân. ”

Xuân Đức lúc này nhếch môi lên khẽ cười nói:

“ Đã các người nguyện đi theo ta thì ta cũng sẽ niệm tình mà bỏ qua cho tội lỗi của các người lúc trước. Nhưng... Để cho các người ghi nhớ lần này ta sẽ có một ít nho nhỏ trừng phạt cho các người. “

Nói xong thì hắn liền nhìn qua Bóng Ảnh, Bóng Ảnh lúc này hiểu ý của Xuân Đức lập tức bỏ cả cái thi thể đang nắm trong tay vào miệng sau đó nuốt xuống, rồi đi tới bên cạnh hai người kia.

Khi đi tới trước mặt hai người thì Bóng Ảnh vươn ra hai ngón tay sau đó đâm vào trong ngực của hai người Ốc Đinh Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ.

Hai người kia lập tức cảm thấy đau đớn cực độ, cả hai muốn gào thét nhưng há miệng lại không thể phát ra bất kì một âm thanh nào. Cùng lúc đó một đồ án ma quái đáng sợ hiện lên trên khuôn mặt hai người, đồng thời mắt của hai người đều chuyển qua màu đỏ dụ dị.

Được gần 3 phút thì Bóng Ảnh lúc này mới rút ngón tay ra khỏi hai người kia. Ngay khi Bóng Ảnh rút ngón tay ra thì những đồ án ma quái cùng màu mắt đáng sợ của hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đinh Đặc cũng liền biến mất, cả hai người lúc này cũng nằm trên mặt đất mà thở.

Nhìn hai người Xuân Đức một lần nữa lên tiếng:

“ Ta ban cho các người sức mạnh, vừa là đặc ân cũng vừa là trừng phạt cho các người. Hằng đêm các người sẽ phải chịu sự đau đớn đến khó lòng tưởng tượng có điều các người cũng sẽ không chết được. Bây giờ thì đứng dậy rồi đi làm việc của mình đi.”

Hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đinh Đặc mới vừa đang còn nằm trên mặt đất như khó lòng sống nổi nhưng sau khi Xuân Đức nói xong thì liền đã đứng dậy như chưa có việc gì.

Cả hai lúc này cũng kính nói:

“Đã rõ thưa chủ nhân. Bọn thuộc hạ biết mình phải làm gì, xin chủ nhân đợi trong giây lát.”

Nói xong thì hai người liền đi ra bên ngoài ổn định lại tình trạng hỗn loạn bên trong lâu đài, cùng lúc đó cũng có mấy người thân tín của hai tên kia đi vào trong này dọn dẹp mọi thứ.

Những kẻ kia khi đi vào trong này thì không tên nào dám ngẩng đầu, tất cả đều cúi đầu thật sâu.

Không qua bao lâu thì nơi đây đã được một lần nữa dọn dẹp sạch sẽ, cùng lúc đó một bàn yến tiệc với đủ mọi loại thức ăn được mang lên cho Xuân Đức. Cũng ngay khi thức ăn được mang lên thì hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đinh Đặc cũng quay lại.

Cả hai người lúc này cũng không dám ngồi nói chuyện với Xuân Đức mà đứng ở phía sau hẳn.

Mãi cho đến khi Xuân Đức cho phép thì hai người kia mới dám ngồi xuống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1123: Nhiệm Vụ Số 5 - Cấp Bách Nâng Cao Thực Lực

Vừa dùng cơm tối, Xuân Đức vừa nhìn hai huynh đệ nhà Ốc Đình Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ hỏi:

“ Nói nghe một chút các ngươi thuộc thế lực nào?”

Ốc Đình Đặc tuy đã ngồi vào bàn ăn nhưng cũng không có dám ăn, vừa nghe được Xuân Đức hỏi thì hắn liền trả lời:

“ Thừa chủ nhân bọn thuộc hạ không thuộc bất kỳ một thế lực nào cả, nhiều năm trước kia bọn thuộc hạ từng là giáo chủ của giáo đình nhưng sau đó vì vài nguyên nhân mà phản bội lại giáo đình, phản bội lại liên minh công lý mà gia nhập vào Vĩnh Sinh Thần Giáo.

Nhưng gần 8 tháng trước, ở bên trong Vĩnh Sinh Thần Giáo hai người bọn thuộc hạ lại đắc tội với một người, mà người kia có hậu thuẫn rất mạnh, vì để bảo vệ tính mạng hai người bọn thuộc hạ lại một lần nữa rời khỏi Vĩnh Sinh Thần Giáo sau đó thay đổi diện mạo, giả làm thương nhân chạy tới nơi đây, âm thầm phát triển thế lực riêng.”

Xuân Đức có phần khá hứng thú đánh giá hai người này, hắn cảm thấy hai tên này cũng thật đáng thương, đang yên yên ổn ổn ở nơi này ẩn nấp trốn tránh địch nhân, sống một cuộc sống xa hoa tự dung lại dung phải hắn.

Có chút hứng thú, Xuân Đức hỏi:

“ Vậy thế lực của các ngươi tạo dựng bây giờ ra sao rồi?”

Lần này đến Ốc Đặc Nhĩ nói:

“ Thưa chủ nhân, thế lực của hai người bọn thuộc hạ cũng chỉ là vừa gây dựng nên thành viên không nhiều, chỉ gần 2 ngàn người mà thôi, với thực lực của những người này không cao, đa phần đều là ma pháp sư trung cấp cùng kiếm sư trung cấp, chỉ một bộ phận nhỏ tinh anh đạt đến cao cấp. Tất cả bọn họ đều ở lâu đài này. ”

Xuân Đức lúc này khẽ “ồ” lên một tiếng, sau đó cười nói:

“ Lúc trước không may giết chết hơn trăm người của các ngươi, cái này là đền bù cho hai người các ngươi. Mà các ngươi biết nơi nào tụ tập đám ma pháp sư, kiếm sư cao giai không? Ta dạo này đang cần huyết thực muốn đi săn một chút.”

Xuân Đức vừa nói vừa ném một cái túi đựng nhẫn trữ vật cho hai người kia. Hai người kia nhìn thấy Xuân Đức tiện tay liền ban thưởng nhiều như vậy thì rất cảm kích. Về phần nghe nói Xuân Đức muốn đi săn huyết thực thì hai người cũng không kinh ngạc gì, dù sao trong nhận định của bọn họ Xuân Đức là hiện thân của ma quỷ, về phần ma quỷ cần tìm kiếm huyết thực thì là điều quá ư bình thường.

Hai người lúc này đồng thời cung kính nói:

“ Cảm tạ chủ nhân.”

Tiếp sau đó Ốc Đình Đặc cẩn thận nói:

“ Không biết chủ nhân muốn bao nhiêu huyết thực, thuộc hạ có thể đi bắt về cho người.”

Xuân Đức bình thản nói:

“ Càng nhiều càng tốt, với phẩm chất con mỗi phải tốt tốt một chút bằng không sẽ không có tác dụng. Tốt nhất người nói ra địa điểm còn việc còn lại để ta tự xử lý.”

Thực ra thì Xuân Đức cũng chẳng muốn đi săn làm gì. Nhưng trưa hôm nay Cửu Đầu Hoàng Kim Xà đã có nhắc nhở hẳn phải tăng thực lực lên, vì vậy hẳn bây giờ mới phải đi săn thực. Muốn tăng nhanh sức mạnh thì phải đi theo con đường tắt, chứ còn ngày ngày ở dưới ánh nắng mặt trời hấp thu quang thuộc tính thì 100 năm sau không biết có lên được đến Thánh Cấp Ma Pháp sư hay không nữa.

Về phần Ốc Đình Đặc sau khi cân nhắc suy nghĩ một lúc lâu thì Ốc Đình Đặc nói:

“ Chủ nhân, thuộc hạ có một nơi nhưng không biết có hợp ý với chủ nhân hay không.”

Xuân Đức vẫn tiếp tục ăn tối, bình thản trả lời:

“ Nói nghe một chút.”

Được Xuân Đức cho phép, Ốc Đình Đặc lúc này mới dám nói:

“ Thừa chủ nhân, nơi thuộc hạ muốn nói là đấu trường hắc ám. Nơi đó tụ tập rất nhiều người, hơn nữa những người kia đều có cảnh giới rất cao, đa phần đều đã là cao giai. Nhưng nơi đó cũng tụ tập rất nhiều con cháu nhà quyền quý nếu như bọn họ chết sẽ rất phiền phức. Nếu như còn có người sống chạy thoát sẽ có phiền phức không ngừng.”

Xuân Đức nhìn Ốc Đình Đặc vừa cười vừa nói:

“ Người trước kia hẳn đã có ý định này rồi đi. Thông minh là tốt nhưng ta không thích người quá thông minh. Người quá thông minh thường sống

không lâu.”

Nghe được Xuân Đức cảnh cáo, sau lưng Ốc Đình Đặc lập tức túa ra mồ hôi lạnh, hấn lúc này lại quỳ xuống đất liên tục dập đầu nói:

“ Chủ nhân tha mạng, thuộc hạ lần sau không dám nữa. Thuộc hạ chẳng qua chỉ là muốn có thêm tiền để phát triển thế lực phục vụ cho chủ nhân mà thôi, chủ nhân xem ở tấm lòng thành của thuộc hạ mà tha cho thuộc hạ một mạng.”

Khẽ cười, Xuân Đức bình thản nói:

“ Đứng lên đi, nói cho ta biết người lựa chọn nơi nào. Đưa ta đến đó nhìn xem.”

- --o0o---

Hai giờ sau. Xuân Đức lúc này đang cùng với Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc ở một cái đấu trường hắc ám. Ba người đứng ở một nơi rất khuất, hiếm người để ý tới

Ở nơi đây đang có vô số người, nhìn sơ qua nơi này ước tính không dưới 20 ngàn người. Đám người kia lúc này đang điên cuồng hò reo cổ vũ cho những tử đấu sĩ ở trên võ đài đánh nhau.

Dùng hồn niệm của bản thân quét qua nơi này một lượt, Xuân Đức cảm thấy nơi đây đúng như lời của Ốc Đình Đặc nói, rất nhiều ma pháp, chiến sĩ cao giai ở nơi này. Xuân Đức khẽ liếm môi nói:

“ Ốc Đình Đặc. Người của chúng ta bên ngoài đã phong tỏa hết chưa?”

Ốc Đình Đặc cung kính nói:

“ Đã phong kín nơi đây, trận pháp cấm ma cũng đã sẵn sàng, đảm bảo không một con ruồi có thể thoát ra, không biết khi nào chúng ta mới bắt đầu hành động chủ nhân?”

Xuân Đức cười nói:

“ Chỉ cần cho người giữ chặt cửa ra vào là được, về phần trong này ta sẽ lo. Hôm nay ta sẽ cho hai người các người nhìn xem một cảnh tượng đẹp mắt. Khắc khắc.”

Tiếp sau đó Xuân Đức lại nhìn qua một góc tối nói:

“ Lão nhị đến giờ của đệ rồi đấy, hôm nay đệ cũng không phải mất công đi tìm con mồi nữa rồi. À mà nhớ giết nhanh một chút, hôm nay chúng ta phải về nhà sớm.”

Bóng Ảnh ở trong góc tối cười lên man dại nói:

“ Đại ca, người thật tuyệt. Vậy hôm nay tất cả con mồi ở đây đều là của đệ, đại ca cũng đừng có giành.”

Tiếp sau đó Bóng Ảnh liền lao ra nơi ẩn nấp, xuất hiện ở bên ngoài. Vừa ra bên ngoài thì Bóng Ảnh liền triển khai tốc độ của bản thân điên cuồng đồ sát.

Cánh tay của Bóng Ảnh kéo dài, bàn tay hóa thành móng vuốt sắc bén, Bóng Ảnh chỉ cần lướt qua thì liền có một đám mây chục người trong nháy mắt biến thành thịt cắt lát. Đôi khi Bóng Ảnh còn há miệng cắn đứt đầu của những kẻ xấu số.

Mùi tanh từ máu tươi, mùi hôi thối từ dạ dày bị vỡ nát trong nháy mắt lan tỏa ra khắp nơi. Cùng lúc đó người ở xung quanh mới phản ứng lại, cả đám người lúc này bắt đầu la thất thanh.

“ A a a a a Trời ơi nó nó nó là...A a a... Cứu.”

“Thần linh ơi...Cứu con... Tại sao ma pháp lại không thể sử dụng.”

“ Trời ạ nó là thứ gì...”

“ Nhanh tránh đường...Nhanh tránh để ta ra ngoài... Á á á á á ...”

Bóng Ảnh lúc này cũng bắt đầu cười lên điên cuồng, miệng hắn liên tục cười khằng khặc. Trong miệng liên tục nói:

“ Giết giết... Phải giết hết....Phải giết hết các ngươi thì mới làm ta thoải mái...Giết sạch, tất cả các ngươi đều phải chết,phải chết hết... Khà khà.”

Ở trên cao nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức chẳng cảm thấy gì. Nhưng hai người Ốc Đinh Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ thì cảm thấy cả người phát run, bàn chân lạnh toát.

Bọn họ nhìn thấy Bóng Ảnh như một bóng ma gieo giắc cái chết, hắn đi tới đâu người ở nơi đó đều hóa thành nhiều khúc, theo sau Bóng Ảnh là con đường đầy máu tươi, thi thể chất thành lớp, tàn chi văng khắp nơi.

Do cả nơi đây đều đã bị bao trong trận pháp cấm ma nên đám ma pháp sư không thể sử dụng ma pháp, cả đám chỉ có thể điên cuồng mà gào thét, điên cuồng mà bỏ chạy để tìm đường sống.

Đám người kia chà đạp lên nhau mà chạy, có không ít người còn trực tiếp giết chết người bên cạnh để cướp đường đi. Thành ra số người chết tăng nhanh lên gấp vài lần.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1124: Nhiệm Vụ Số 5 - Liên Tiếp Tạo Nên Thảm Sát Hàng Loạt

Nhìn tốc độ tàn sát của Bóng Ảnh tuy rất nhanh, trong một phút thì phải cả hơn ngàn tên nằm xuống nhưng nơi này có đến hơn 2 vạn người, muốn để cho Bóng Ảnh một mình giết sạch thì cũng phải tốn thời gian cả nửa tiếng. Mà Xuân Đức có có kiên nhẫn đợi chờ lâu như vậy.

Lúc này đây hắn bắt đầu ra tay, hắn lựa chọn tên nào có tinh thần lực yếu sau đó sử dụng linh hồn lực công kích.

“ Bụp bụp bụp...”

Trong nháy mắt vô số những kẻ đang bỏ chạy lập tức đầu nổ tung như pháo bông, dịch óc trắng hồng bay tán loạn. Ánh mắt Xuân Đức nhìn đến đâu thì nơi kia liền có một đám người nổ tung đầu mà chết.

Ốc Đinh Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ tuy không thấy Xuân Đức ra tay nhưng biết việc đang xảy ra trước mắt là hắn làm ra. Trong lòng cả hai càng lúc càng cảm thấy lạnh, lúc trước bọn họ con nuôi một chút hi vọng bỏ chạy nhưng chứng kiến cảnh tượng bây giờ, chỉ dùng ánh mắt liệt diệt sát vô số người của Xuân Đức thì hi vọng nhỏ bé kia lập tức bị dập tắt.

Xuân Đức giết đám tạp ngư, còn đám cá lớn thì để cho Bóng Ảnh giết chết. Hai người kết hợp với nhau, mức độ giết chóc tăng lên vô số lần, chưa đầy 5 phút thì hơn hai vạn người nơi đây đã chết gần hết, chỉ còn lại hơn 200 tên tử sĩ đang bị nhốt trong lồng sắt mà thôi.

Nhìn qua bên Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đinh Đặc, Xuân Đức nói:

“ Bây giờ là nhìn hai người các người, hẳn các người biết nên làm gì rồi.”

Hai người kia lập tức cũng kính nói:

“ Thuộc hạ đã hiểu rõ thưa chủ nhân tôn kính.”

Tiếp sau đó hai người hay từ trên cao xuống, bay đến mấy cái lồng sắt đang giam giữ vô số tù nhân. Hai người gọi vào mấy tên thuộc hạ thân tín sau đó ra lệnh cho mấy tên thuộc hạ mở mấy cái lồng sắt kia ra.

Những người còn sống từ bên trong lồng sắt đi ra, bọn họ nhìn khung cảnh máu tanh xung quanh thì không khỏi hãi hùng khiếp vía, nhất là khi nhìn về Bóng Ảnh đang đứng ở cách đó không xa dùng ánh mắt thèm khát nhìn bọn họ. Bất gặp ánh mắt kia cả người bọn họ run lên, mặc dù bọn họ vốn đều phải chết nhưng lúc này đây bọn họ vẫn cảm thấy thật sâu sợ hãi.

Nhìn đám người còn sống đang run rẩy trước mắt Ốc Đinh Đặc lên tiếng:

“ Bây giờ ta hỏi các người, trong số các người ai muốn sống, ai muốn đi theo chủ nhân vĩ đại của ta. Thề một lòng nguyện chung thành, dâng hiến tất cả cho người.”

Trong số hơn 200 người thì gần như tất cả mọi người đều đồng ý, chỉ có 8 người là không đồng ý, tám người này có nam có nữ, khi được hỏi thì nét mặt của bọn họ vẫn lạnh lùng không biểu hiện cái gì.

Ngay khi thời gian chọn lựa kết thúc.

“ Phúc phúc phúc....”

Tám cái đầu đồng thời bay lên cao cao sau đó rớt xuống nền nhà, 8 cỗ thi thể không đầu nằm vật ra sàn.

Cùng lúc này âm thanh của Xuân Đức vang lên:

“ Mang bọn họ ra ngoài, chuẩn bị đi tới địa điểm thứ 2.”

Nghe được phân phó của Xuân Đức thì hai người Ốc Đinh Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ ngay lập tức vâng mệnh, sau đó dẫn người đi ra bên ngoài.

Đợi tất cả những người khác đã đi ra bên ngoài thì Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Chúng ta bắt đầu thôi.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì gật gật đầu. Tiếp sau đó Xuân Đức ngồi xuống dùng hồn niệm của bản thân truyền cho Bóng Ảnh, về phần Bóng Ảnh thì lúc này hóa thành một đám sương mù màu đen.

Đám sương mù màu đen kia ban đầu không lớn lắm nhưng nhanh chóng bành trướng ra, bao phủ khắp đấu trường hắc ám nơi đây. Sương mù màu đen kia bao phủ cả đấu trường trong 3 phút sau đó liền thu lại.

Khi sương mù màu đen kia thu lại thì cả đấu trường hắc ám nơi đây đều đã được dọn dẹp sạch sẽ, không có bất kỳ một giọt máu nào còn sót lại, đến cả mùi tanh cũng biến mất. Thanh lý xong nơi đây thì Xuân Đức liền đi ra bên ngoài.

Khi ra bên ngoài thì Xuân Đức liền đã thấy Ốc Đinh Đặc, Ốc Đặc Nhĩ cùng 2 ngàn người khác đang đợi mình ở bên ngoài, trước con mắt kinh sợ của mọi người Xuân Đức nói:

“ Đi thôi.”

Hắn vừa ra lệnh thì cả đội ngũ hơn 2 ngàn người bắt đầu di chuyển đến địa điểm tiếp theo. Trong kế hoạch thì đêm nay hắn sẽ ghé thăm năm nơi. Nhưng bây giờ hắn nghĩ chỉ cần đi tới 3 nơi là được. Bóng Ảnh thôn phệ cũng rất có giới hạn, khi trước chỉ vừa ăn có gần 2 vạn người thì đã cảm thấy lưng lửng bụng rồi.

Ngồi bên trong xe, Xuân Đức nhìn Ốc Đinh Đặc một cái, sau đó nói:

“ Cái này là từ trên người của đám vừa giết khi nãy, ta giữ lại cũng không có gì để dùng. Nên cho các người đây.”

Xuân Đức vừa nói vừa lấy ra một cái túi lớn bên trong đựng vô số nhẫn chứa đồ, vì nhẫn chứa đồ nơi này phẩm chất quá thấp không thể bỏ vào trong nhau nên bắt buộc hắn phải dùng túi đựng.

Tiếp nhận ban thưởng do Xuân Đức ban cho, hai người Ốc Đinh Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ lại lần nữa quỳ xuống cảm tạ.

“ Cảm ơn chủ nhân.”

Có lẽ quỳ xuống cảm ơn đã là thông lệ của thế giới này rồi, Xuân Đức đối với điều này tuy chẳng cảm thấy thích gì nhưng cũng mặc kệ. Nhìn hai người Xuân Đức lại nói:

“ Qua đêm nay các người tạm thời đừng có hành động gì nữa. Chỉ cần ở tại lâu đài của các người âm thầm phát triển là được. Tránh cho đám giáo đing kia lại nghi ngờ.”

“ Thuộc hạ đã hiểu thưa chủ nhân.”--- Hai người đồng thanh nói.

- --o0o---

Lại mất thêm gần 2 giờ để đi tới địa điểm số 2. Lần này tại địa điểm số 2 đông người hơn rất nhiều, nhân số có gần 5 vạn người.

Để giết chết toàn bộ đám này thì Xuân Đức cũng phải hao tổn không ít thời gian, nhất là trong 5 vạn tên kia không ngờ xuất hiện đến mấy trăm tên Thánh Kỵ Sĩ cùng 12 Long Kỵ Sĩ.

Đám người này tuy không gây ra uy hiếp quá lớn đối với Xuân Đức nhưng lại khiến hắn vương tay vương chân, gián tiếp làm tốc độ giết chóc giảm một mảng lớn, mãi gần 1 giờ sau thì Xuân Đức cùng Bóng Ảnh mới có thể đồ diệt hết đám người trong này.

Thực ra Xuân Đức có thể gọi những người khác vào giúp đỡ nhưng vì phòng ngừa trường hợp có kẻ quấy rối nên hắn để hết người ở bên ngoài, gặp kẻ nào tiến đến liền âm thầm lừa gạt sau đó bất ngờ tập kích giết chết.

Cũng giống như lần trước, sau khi giết người xong thì Xuân Đức lại thu về một ít thành viên mới, lần này có gần 500 người lại đồng ý gia nhập thế lực của hắn. Đối với những người này Xuân Đức đều giao cho hai người Ốc Đạch Nhĩ, Ốc Đinh Đặc xử lý.

Sau khi khiến cho mấy vạn người bốc hơi khỏi nhân gian không còn tăm tích thì Xuân Đức liền cùng những người khác quay trở về lâu đài. Do Bóng Ảnh cùng hắn hôm nay đã cắn nuốt đến mức tối đa, phải cần một thời gian dài để chuyển hóa nên hắn không có tiếp tục đi kiếm con mồi.

- --o0o---

Ngồi trên xe, Xuân Đức nhìn qua Ốc Đinh Đặc hỏi:

“ Trong số thuộc hạ của các ngươi, có ai là nữ nhân am hiểu việc nội trợ, chăm sóc trẻ con không? Ta cần một người.”

Ốc Đình Đặc cũng là người tâm tư linh thông, hấn lúc này cẩn thận hỏi:

“ Chủ nhân vì sao không đưa tiểu thư đến lâu đài như vậy cũng tiện bề chăm sóc cho tiểu thư.”

Xuân Đức nhìn hấn lạnh nhạt nói:

“ Ta không có ý định ở lâu đài, ta sẽ quay về ngôi nhà nhỏ của ta, dù sao ta vẫn là một học viên của Học Viện Pháp Thần. Nếu người có việc gì khó giải quyết thì có thể đến Học Viện Pháp Thần tìm ta. Nếu ta tâm tình tốt sẽ giúp người xử lý.”

Nghe Xuân Đức là một học viên thì khoe miệng hai người của Ốc Đình Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ khẽ giật nhẹ mấy cái. Bọn họ không biết chủ nhân của bọn họ làm cái gì ở cái học viện kia nữa. Tuy bọn họ rất tò mò nhưng cũng biết là không nên hỏi nhiều.

Lúc này Ốc Đặc Nhĩ nói:

“ Cảm tạ chủ nhân đã quan tâm hai người thuộc hạ, hai người thuộc hạ nguyện dâng hiến tất cả để phục vụ chủ nhân.”

Xuân Đức khẽ nhăn mày dơ tay lên nó:

“ Bớt nói lời thừa thãi, ta chỉ hỏi người phù hợp có hay không?”

Ốc Đặc Nhĩ lập tức gật đầu nói:

“ Có. Để thuộc hạ đi gọi cô ấy vào.”

Tiếp sau đó Ốc Đặc Nhĩ đi ra bên ngoài, hấn chỉ vừa đi một lúc thì liền đã quay lại, lúc hấn quay lại thì mang theo hai cô gái.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1125: Nhiệm Vụ Số 5 - Năng Lực Mới Của Bóng Ảnh Khi Tấn Thăng Sinh Mệnh Hình Thái Cấp Cao

Hai cô gái này có thân hình rất đúng chuẩn, nơi nào cần lớn thì lớn, nơi nào cần nhỏ thì nhỏ, đôi chân dài, khuôn mặt xinh không tì vết, có một đôi mắt màu tím huyền ảo, cùng một cái tai dài khá giống mấy con tiểu yêu tinh. Kết hợp với bộ đồ màu đen bó sát thì hai cô gái này khá là gợi cảm.

Khi vừa vào bên trong thì hai cô gái này hướng về phía Xuân Đức cung kính chào:

“ Lisa xin ra mắt chủ nhân.”

“Lina xin ra mắt chủ nhân.”

Cùng lúc này, Ốc Đặc Nhĩ cũng cười nói:

“ Chủ nhân người có hài lòng với hai người này.”

Xuân Đức đánh giá hai cô gái một chút sau đó nhìn Ốc Đặc Nhĩ hỏi:

“ Người chắc hai nữ thích này biết nấu ăn cùng làm việc nhà chứ.”

Ốc Đặc Nhĩ cam đoan nói:

“ Vâng thưa chủ nhân.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Vậy thì tốt, bây giờ thì cho một chiếc xe đưa ta trở về. Còn các người cứ về lâu đài trước đi.”

Không qua bao lâu thì xe dành cho Xuân Đức đã được chuẩn bị xong, hắn cũng không nói gì thêm mà nhảy lên xe, Lina cùng Lisa đều theo hắn lên xe. Lina thì đánh xé còn Lisa thì vào bên trong phục vụ đấm bóp cho Xuân Đức.

.....

Tuy tốc độ xe ma thú rất nhanh nhưng cũng phải đến gần 2 giờ sáng thì Xuân Đức mới một lần nữa quay về căn nhà nhỏ của mình. Khi hắn vừa bước vào bên trong nhà thì liền nhìn thấy Lan Đóa đang ngồi co ro một mình ngủ gục ở ghế cạnh bàn ăn. Về phần thức ăn trên bàn hắn là được Lan Đóa nấu từ buổi chiều, có điều bây giờ nó vẫn còn nguyên như vậy.

Lúc hắn đi tới gần, giống như là cảm nhận được cái gì Lan Đóa lúc này mở mắt ra. Khi nhìn thấy Xuân Đức thì cô bé dụi dụi mắt mấy lần, khi xác định không phải làm nhìn lầm thì cô bé liền kêu lên.

“ Ca về rồi.” [P/s: Một đại đế quốc lãnh thổ rất lớn, ngôn ngữ từng vùng miền có chút khác biệt không ít.]

Xuân Đức dùng một tay xoa đầu cô bé, ôn hòa nói:

“ Tiểu Đóa chưa ăn cơm phải không, để anh đi hâm nóng lại đồ ăn rồi chúng ta cùng ăn. À phải rồi, giới thiệu với em. Đây là Lisa còn đây là Lina hai cô ấy là bạn của anh, sau này sẽ ở cùng với chúng ta. Ba người ở lại nói chuyện với nhau đi, anh đi xuống hâm lại đồ ăn.”

Lina, Lisa vốn định mang đồ ăn đi hâm nóng nhưng bắt gặp ánh mắt của Xuân Đức thì hai người liền hiểu ý. Tiếp sau đó Xuân Đức đi xuống nhà bếp, về phần ba người khác thì ở trên nhà nói chuyện với nhau.

Hai người Lisa cùng Lina trên đường tới đây đã được căn dặn một lượt nên bây giờ cũng không có biểu hiện ra cái gì khác thường, hai nàng biểu hiện ra bản thân cũng giống như bao cô gái bình thường.

.....

Một lúc sau thì đồ ăn đã được hâm nóng lại, Xuân Đức mang lên bày ra bàn, khi hai người Lisa cùng Lina thấy thức ăn mà chủ nhân của bọn họ ăn hàng ngày thì không khỏi kinh ngạc.

Đồ ăn quả thực có chút đơn giản quá mức rồi, chỉ một chút thịt xào cùng với một nồi canh thập cẩm. Có điều hai người cũng không có ý kiến gì cả mà vui vẻ dùng cơm.

Vì thái độ của Xuân Đức lúc quay trở về thay đổi 180 độ, không còn cái vẻ mặt âm trầm, lạnh tanh lúc trước, mà thay vào một khuôn mặt có bộ dạng ôn hòa dễ gần vì vậy mà trong buổi ăn cơm bốn người nói chuyện với nhau rất vui.

.....

Hơn một tiếng sau thì bốn người mới ăn xong, Xuân Đức mang Lan Đóa đi làm vệ sinh cá nhân sau đó đi ngủ, về phần hai người Lina cùng Lisa sau khi dọn dẹp mọi thứ xong thì bọn họ liền biến mất không thấy đâu.

Thực ra hai người bọn họ cũng không đi đâu xa, bọn họ chỉ ẩn vào trong bóng đêm làm nhiệm vụ hộ vệ mà thôi. Xuân Đức vốn cũng chẳng cần bọn họ làm hộ vệ nhưng hai người bọn họ yêu cầu được bảo thì hẳn cũng đành chiều lòng.

....

Ở bên trong phòng ngủ nhưng Xuân Đức cũng không có ngủ mà đang nghiên cứu sự thay đổi của Bóng Ảnh. Mặc dù hệ thống phụ trợ này vừa được Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nâng cấp lên, sau đó lại được Vô Địch nâng cấp lần thứ 2 nhưng để phân tích cùng thống kê ra số liệu của Bóng Ảnh cũng phải mất gần 2 tháng mới hoàn thành.

Nhìn vào thông tin của Bóng Ảnh hiện tại mà Xuân Đức cảm thấy lú lờ cả lưỡi.

☪ ☪☪☪ Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh.☪☪☪ ☪☪

Lấy bản thể làm gốc, bản thể bất diệt ma ảnh trường tồn. Nếu bản thể bị diệt, ma ảnh một lần nữa hấp thu ý chí bản thể lần nữa phục sinh bản thể.

Đặc tính: Có được năng lực vượt trội gấp 2.1(max x3) lần bản thể về nhiều mặt.

Có được năng lực chiến đấu cao hơn bản thể 2.5 lần.

Trí tuệ cấp cao, có tư duy độc lập nhưng lại phụ thuộc vào bản thể.

Miễn dịch hoàn toàn với các loại các xúc tiêu cực. Không sợ đau đớn, không sợ hãi, không biết lùi bước.

Năng lực đặc biệt:

Tái sinh: Năng lực giúp cho Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh liên tục phục hồi kể cả khi bị hủy diệt hoàn toàn, miễn bản thể vẫn còn thì sẽ tái sinh không ngừng.

Hấp thụ: Năng lực này giúp cho Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh hấp thụ đi một bộ phận sát thương sau đó chuyển thành lực công kích.

Thôn phệ: Cẩn nuốt sinh linh vạn vật, cẩn nuốt càng nhiều tốc độ phát triển càng nhanh(Giới hạn cuối gấp 3 lần bản thể.)

Thanh tâm: Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh khi biến đổi đến hình thái sinh mệnh thứ 2 có được năng lực thanh tâm, Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh liên tục hấp thu các loại cảm xúc không có lợi từ bản thể để tự lớn mạnh bản thân từ đó hình thành trạng thái tốt nhất cho bản thể. Bản thể hoàn toàn miễn kháng trước các loại các loại huyền tượng, tâm ma, dục vọng giết chóc.

Trao đổi dinh dưỡng: Giữa bản thể cùng Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh có thể trao đổi năng lượng với nhau.

Dịch chuyển sát thương: Có thể dịch chuyển sát thương từ bản thể lên Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh hoặc ngược lại. (Giá trị cao nhất 57%)

Giảm sát thương: Kháng tính với sát thương vật lý 78% ở trạng thái ngưng thực, kháng 92% ở trạng thái hư ảo. Ở trạng thái hư ảo nhận thêm 58% sát thương từ sát thương phép.

(Còn 32 năng lực chưa thể phân tích.)

Năng lực thần thông: (Tạm thời chưa thể phân tích.)

Vũ khí: (Tạm thời chưa thể phân tích.)

Nhìn qua thông tin của Bóng Ảnh một lượt thì Xuân Đức không khỏi quá đỗi vui mừng.

Từ khi Bóng Ảnh tiến hóa lên hình thái sinh mệnh cấp cao thì không ngờ giá giới hạn cũng đã tăng lên. Từ giới hạn lớn nhất là 2 lần thì bây giờ đã là 3 lần rồi.

Nhất là khả năng dịch chuyển sát thương đã từ 21% lên hẳn 57%. Với khả năng này thì hai người hoàn toàn có thể chia sẻ sát thương cho nhau, có thể hóa giải nhiều đòn đánh chí mạng mà địch nhân gây cho. Một người không gánh nổi thì hai người. Trừ khi gặp đối thủ giống Hắc Mộc Linh.

Mỉm cười, Xuân Đức đóng lại bảng phân tích sau đó thì đi ngủ. Ngày hôm nay hẳn dùng cũng không ít linh hồn lực để giết chết đám con mồi kia, vì vậy hẳn lúc này đây hẳn đã rất mệt.

Ngày mai vẫn còn rất nhiều việc đang đợi hẳn phải làm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1126: Nhiệm Vụ Số 5 - Không Đi Học Giáo Sư Đến Tận Nhà Tìm

Mấy ngày tiếp theo Xuân Đức cũng không có đi đâu cả, mà ở nhà chuyển hóa năng lượng hấn thôn phệ mấy hôm trước. Vì để phòng ngừa mấy trường hợp bất ngờ xảy ra (nhiệm vụ bất ngờ) hấn lúc này rất cấp bách trong việc nâng cao chiến lược.

Do cũng chưa gặp đối thủ xứng tầm nên Xuân Đức cũng không biết bản thân bây giờ đã mạnh đến mức nào rồi, hấn chỉ biết bây giờ đại ma pháp sư, đại kiếm sư gì đó hấn một vã liền chết một đám.

Về phần đi học thì hấn nghĩ, thôi dẹp đi, già bạc đầu như hấn rồi còn đi học cái gì nữa. Nếu khi nào buồn chán không có việc gì làm thì có lẽ hấn sẽ lên lớp cho khuây khỏa, chứ bình thường ở nhà tu luyện vẫn là tốt hơn.

Trong mấy ngày này thì lại có thêm hai tên không may bị chết, vậy là hấn bây giờ được ở cái thể này thêm 1 năm 2 tháng. Đối với điều này Xuân Đức cảm thấy cực độ bất đắc dĩ nhưng mà hấn cũng hiểu ở cái thể giới này mà không có vũ lực thì chết đi cũng là điều bình thường.

Nhớ ngày đầu tiên hấn đến đây còn không phải vậy sao, nếu như ba tên kia không phải ba con gà mờ mà thay vào đó là một tên ma pháp sư chính thức thì hấn chết là cái chắc.

- ---o0o---

Học Viện Pháp Thần.

Hệ Trị Liệu. Phòng học A1.

Từ khi bắt đầu nhập học thì hôm nay đã là ngày thứ 6 mà Xuân Đức không lên lớp. Lớp học trị liệu vẫn được tiến hành bình thường, hình như sự vắng mặt của hắn cũng không làm cho người nào chú ý. Dù sao cũng vừa mới bắt đầu nhập học, mọi người cũng không quen biết nhau. Đâu có ai rảnh mà chú ý đến một người không quen biết.

Quen biết Xuân Đức thì có mỗi Á Nhĩ Đặc. Nhưng tên kia lại bị phân đến một lớp khác, thành ra trong lớp mà hắn học chẳng ai biết hắn. Vậy là hắn cũng bị mọi người cho vào quên lãng luôn

.....

Nhưng ngày hôm nay lại là một ngày đặc biệt. Tiết học lý thuyết ngày hôm nay có một chút thay đổi nho nhỏ, giáo sư giảng dạy bị thay đổi. Nếu là người khác thì sẽ không sao nhưng người này lại chính là nữ giáo sư mà kiểm tra Xuân Đức tuyển sinh, vì vậy nàng ta rất có ấn tượng với hắn.

Vừa vào lớp, sau khi chào hỏi lớp xong là đến lúc điểm danh. Khi nhìn thấy tên cùng ảnh của Xuân Đức trong danh sách học viên, học ở lớp này thì nữ giáo sư kia có đôi chút kinh ngạc. Ánh mắt nàng ta khẽ nhìn quanh lớp nhưng phát hiện hiện trong lớp chỉ có 29 người, thiếu một người.

Nhìn về phía trưởng lớp, nữ giáo sư hỏi:

“ Học viên Thiên Chân Vô Tà hôm nay xin nghỉ phép sao?”

Lớp trưởng của lớp A1 là một nam học viên cao lớn, thân thể hắn như con gấu vậy. Nếu vừa nhìn thì người ta sẽ tưởng rằng hắn là một chiến sĩ chứ không phải là một mục sư.

Lúc này hắn đứng dậy dùng giọng ồm ồm nói:

“ Thưa giáo sư Lưu Lệ, cô ấy hôm nay không có đi học. Cũng không có lí do.”

Lưu Lệ nghe vậy thì hơi nhướng mày lên hỏi lại:

“ Cô ấy? Không phải cậu ta là con trai sao vì sao bây giờ lại biến thành con gái rồi?”

Tên trưởng lớp nghe vậy thì gãi đầu nói:

“ Thực ra học viên Thiên Chân Vô Tà từ ngày khai giảng đã không có đến lớp vì vậy em cũng không biết cậu ta là nam. Nghe tên em tưởng là một cô gái.”

Nghe nói Xuân Đức từ khi khai giảng đã không đi học thì Lưu Lệ hơi nhú mi lại. Sau một lúc thì nàng khẽ gật đầu nói:

“ Em ngồi xuống đi, chúng ta tiếp tục bài học. Hôm nay chúng ta tiếp tục học về không chế ma pháp.”

Tiếp sau đó lớp học vẫn được diễn ra như thường. Cũng không còn ai quan tâm đến cái học viên mà nghỉ học trường kỳ kia.

.....

Đến 6 giờ tối, sau khi kết thúc buổi học thì Lưu Lệ nhìn tên lớp trưởng lớp A1 nói:

“ Thịnh Phong, em đi qua lớp A5 gọi một học viên tên Á Nhĩ Đặc đến phòng của cô. Cô có chuyện muốn nói chuyện với học viên đó.”

Thịnh Phong gật đầu sau đó nhanh chóng đi ra khỏi phòng đi lớp A5. Về phần Lưu Lệ lúc này cũng quay trở về phòng riêng của bản thân.

....

Không qua bao lâu thì Thịnh Phong mang theo Á Nhĩ Đặc đi tới gặp Lưu Lệ. Hai người khi thấy Lưu Lệ thì đều hơi cúi đầu nói:

“ Xin chào giáo sư.”

Lưu Lệ lúc này đã thay đổi một bộ quần áo bình thường, nhìn thấy hai người thì nàng ta khẽ gật đầu sau đó nàng nhìn Á Nhĩ Đặc hỏi:

“ Á Nhĩ Đặc cậu có biết nơi ở của Thiên Chân Vô Tà sao?”

Á Nhĩ Đặc ngay lập tức gật đầu nói:

“ Nhà cậu ấy cũng cách nơi đây không xa. Không biết giáo sư có việc gì cậu ấy sao?”

Lưu Lệ gật đầu nói:

“ Mấy ngày hôm nay cậu ta không có lên lớp tôi muốn đến xem cậu ta là bị làm sao?”

Á Nhĩ Đặc nghe vậy thì khẽ ồ lên sau đó gật đầu nói:

“ Vậy mời giáo sư đi theo em.”

Tiếp sau đó ba người Á Nhĩ Đặc, Thịnh Phong cùng Lưu Lệ đi tới nơi ở của Xuân Đức. Vấn đề này không có liên quan đến Thịnh Phong nhưng hẳn cảm thấy bản thân là lớp trưởng cũng nên quan tâm một chút đến bạn học trong lớp, vì vậy cũng đi theo phía sau Á Nhĩ Đặc cùng nữ giáo sư Lưu Lệ.

Nơi ở của Xuân Đức quả thực ở rất gần với học viên pháp thân, ba người Lưu Lệ, Á Nhĩ Đặc cùng Thịnh Phong chỉ đi chưa tới 10 phút thì liền

đã tới nơi ở của Xuân Đức.

Khi đến nơi đây thấy nhà còn đang sáng đèn thì Á Nhĩ Đặc rất tự nhiên mở cửa cổng ra đi vào bên trong.

Nhưng hắn chỉ vừa đi vào bên trong thì liền cảm thấy phía dưới cổ mát lạnh, cùng lúc đó một nữ tử xinh đẹp bất ngờ hiện ra trước mặt hắn, dùng âm thanh lạnh lùng hỏi:

“ Các ngươi là ai? Vì sao không có sự cho phép của chủ nhân đã tự tiện đi vào bên trong?”

Nhìn thanh dao đang phát ra ánh sáng huyết sắc kề sát cổ mình thì Á Nhĩ Đặc trên trán liền toát mồ hôi lạnh, hắn gian nan nuốt nước miếng. Về phần hai người Lưu Lệ cùng Thịnh Phong lúc này cũng bị hai thanh dao kề lên cổ.

Lưu Lệ vốn định ra tay nhưng không cảm nhận thấy ác ý từ trên hai người hai cô gái này nên nàng lại thôi, có điều trong lòng nàng lúc này cũng đang âm thầm kinh ngạc, không ngờ học viên của mình lại có hai thích khách cấp C đi theo bảo vệ.

Á Nhĩ Đặc sau khi lấy lại bình tĩnh thì cẩn thận nói:

“ Tôi là bạn của chủ nhân ngôi nhà này. Tôi tên Á Nhĩ Đặc không tin các cô có thể hỏi...”

Hắn còn chưa nói thì bất ngờ lúc này có một cô bé từ trong nhà lò đầu nhìn ra bên ngoài. Sau đó kinh ngạc hô lên:

“ Á Nhĩ Đặc đại ca. Anh lại tới chơi sao?”

Cùng lúc này cô bé Lan Đóa chạy từ trong nhà ra ngoài này. Thấy Lan Đóa biết người mình đang khống chế thì Lisa lập tức thu hồi vũ khí, không những Lisa mà Lina cũng vậy.

Hai người lúc này hơi cúi đầu nói lời xin lỗi:

“ Xin lỗi vì đã làm mọi người kinh sợ, hai người chúng tôi không biết mọi người là bạn của cậu chủ. ”

Á Nhĩ Đặc thấy cái thứ lạnh lạnh kê trên cổ mình biến mất thì cũng nhẹ thở ra một hơi, hấn lúc cố gắng nở nụ cười nói:

“ Không có gì, chỉ là một chút hiểu lầm mà thôi.”

Sau đó hấn nhìn qua Lan Đóa mỉm cười hỏi:

“ Đóa Đóa, anh của em đâu rồi?”

Lan Đóa lúc này cũng cười nói:

“ Anh ấy đang làm cơm dưới bếp á, anh ấy nói mời mọi người vào bên trong dùng cơm với gia đình.”

Tiếp sau đó 6 người đồng thời đi vào bên trong nhà, vừa vào bên trong nhà thì bọn họ liền đã ngửi thấy mùi đồ ăn thơm phức rồi. Cùng lúc đó bọn họ cũng thấy một thiếu niên có mái tóc dài màu đen, bộ dạng có chút gầy yếu đang bung một cái nôi lớn từ phòng bếp đi lên trên này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1127: Nhiệm Vụ Số 5 - Võ Bọc Hoàn Hảo

Nhìn thấy sáu người đang đi vào trong này thì Xuân Đức cũng vui vẻ cười cười, sau khi đặt cái nồi lớn xuống bàn thì hắn mới nhìn Á Nhĩ Đặc nói:

“ Hôm nay cậu lại đổi bạn gái mới rồi à, tôi nhớ hôm trước đi với cậu không phải cô gái này. Mà anh bạn to lớn này là ai vậy?”

Xuân Đức vừa nói ra lời này thì sắc mặt của Á Nhĩ Đặc cùng Thịnh Phong đều trở nên quái dị vô cùng, về phần Lưu Lệ lúc này trên trán đang nổi gân xanh. Ánh mắt nàng nhìn thẳng Xuân Đức sau đó hỏi:

“ Cậu không biết tôi là ai?”

Xuân Đức nhìn thấy cô gái có phần xinh đẹp trước mắt, sau khi quan sát vài lần thì hắn lắc đầu nói:

“ Không biết, vậy cô không phải bạn gái mới của Á Nhĩ Đặc sao?”

Á Nhĩ Đặc lại nghe Xuân Đức nói Lưu Lệ là bạn gái mới của hắn thì trên trán tên này bắt đầu chảy mồ hôi, hắn lúc này cười khan nói:

“ Đương nhiên là không phải, đây là giáo sư Lưu Lệ cũng là giáo viên hướng dẫn của lớp A2, hệ trị liệu. Lúc trước khi thi tuyển vào Học Viện Pháp Thần cậu có gặp giáo sư một lần đấy.”

Xuân Đức lúc này mới nhớ lại nữ giáo sư có khuôn mặt lạnh lùng, thù dai, thích làm khó mình tại Học Viện Pháp Thần. Nhìn qua nữ giáo sư trước mắt thêm vài lần Xuân Đức mới mỉm cười nói:

“Giáo sư chỉ bỏ cặp kính cùng thay đổi một thân trang phục thì đã làm cho em khó lòng nhận ra, giáo sư lúc này nhìn như thiếu nữ 18 vậy, làm sao cũng không liên hệ được đến giáo sư lúc trước là một người. Mà thôi mọi người ngồi vào bàn đi, chắc mọi người còn chưa ăn gì, vậy thì tiện thể dùng cơm cùng gia đình.”

Hắn lại nhìn qua Lan Đóa nói:

“Tiểu Đóa vào phòng trong lấy thêm ba cái ghế nữa đi.”

“Vâng.”--- Lan Đóa ứng một tiếng sau đó nhanh chân chạy vào bên trong phòng. Lúc này Lina cũng đi theo sau phụ giúp Lan Đóa. Về phần Xuân Đức thì cùng với Lisa xuống bếp bung lên mấy nồi thức ăn khác.

Thấy chủ nhà đều đi cả, lúc này Á Nhĩ Đặc nhìn qua hai người khác nói:

“Mọi người cũng phụ một tay, nhanh nhanh còn ăn cơm.”

Nói xong thì Á Nhĩ Đặc bắt đầu sắp xếp bát đĩa, hai người khác thấy vậy thì cũng tham gia phụ giúp. Một lát sau thì một bàn ăn đã được dọn ra. Tiếp sau đó mọi người bắt đầu dùng cơm cùng nhau.

Sau khi vừa ăn miếng đầu tiên thì Thịnh Phong liền nhìn về phía Xuân Đức nói:

“Ngon quá, không ngờ cậu lại có tài nấu ăn như vậy. Hơn xa đồ ăn ở học viện chúng ta.”

Xuân Đức lúc này chỉ cười. Nhưng sau đó thì hắn nhớ ra mình còn chưa biết tên người bạn có thân hình như con gấu này, hắn hỏi:

“ Quên mất, còn chưa biết tên anh bạn là gì?”

Thịnh Phong vừa nhai nhoàm nhoàm vừa nói:

“ Há, tôi tên Thịnh Thế Phong, là trưởng lớp của cậu đấy, hôm nay cùng giáo sư Lưu Lệ đến đây xem cậu thế nào mà không đi học từ đầu khai giảng tới giờ.”

Xuân Đức có đôi phần kinh ngạc, nhưng vẻ mặt hắn vẫn như thường. Nhìn thịnh phong đang ăn ngấu nghiến sau đó lại nhìn qua Lưu Lệ. Sau đó cười nói:

“ Mọi người cũng biết rồi đấy, dạo này để đô không an ổn, không nhờ trong một đêm lại có hàng vạn người bị mất tích. Vì một số lý do không tiện nói ra nên tạm thời ta không thể lên lớp được. Cái này mong giáo sư Lưu Lệ hiểu cho.”

Lưu Lệ là người tâm tư kín đáo, nhìn Xuân Đức lại nhìn hai người Lisa cùng Lina ở bên cạnh hắn, sau đó lại nhìn cô bé Lan Đóa như là nghĩ đến điều gì đó. Nàng lúc này khẽ gật đầu nói:

“ Nếu như đã không tiện nói ra thì cũng không cần phải nói. Như vậy bao giờ thì em có thể lên lớp lại, thời gian gần một tuần cậu nghĩ đã bỏ qua rất nhiều tiết học quan trọng rồi đấy, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cậu rất có thể không theo kịp các bạn trong lớp.”

Xuân Đức nghe xong Lưu Lệ nói thì trong lòng thầm nghĩ, không theo kịp thì không theo kịp thôi chứ có gì đâu, quan trọng quái gì. Trong lòng hắn nghĩ thì nghĩ như vậy nhưng mặt ngoài thì lại khác. Hắn gật đầu đáp:

“ Vâng. Giáo sư nói đúng. Tuần sau em sẽ cố gắng thu xếp công việc của bản thân sau đó lên lớp học tập.”

Nhìn thái độ của Xuân Đức lúc này thì Lina, Lisa hai người cũng không khỏi ngây ra, nếu không phải hai người đã biết được thân phận của Xuân Đức thì có đánh chết bọn họ cũng không tin người đang ngồi gần bọn họ lại là một đại ma vương khát máu tàn bạo. Trong vòng vài tiếng ngắn ngủi liền đã giết chết hàng vạn người.

Lưu Lệ thấy thái độ thành khẩn của Xuân Đức như vậy thì rất hài lòng, nàng lúc này cũng cảm thấy Xuân Đức hẳn là bị vướng vào việc gì đó rắc rối thực nên mới nghỉ học, chút nghi ngờ lúc trước đều đã tan biến đi cả.

Tâm tình của nàng lúc này tốt lên rất nhiều. Lúc này nàng ta mỉm cười nói:

“ Như vậy rất tốt, nếu lúc đi học có gì không hiểu thì em có thể đến gặp cô để hỏi. Mà lúc không ở học viện thì cũng không cần gọi giáo sư chỉ cần gọi Lưu Lệ là được rồi.”

Bầu không khí lúc này trở nên hòa hợp, vui vẻ lên rất nhiều. Lúc ăn cơm mọi người cũng nói chuyện, cười đùa nhiều hơn.

Hai người Thịnh Phong cùng Á Nhĩ Đặc liên tục khoe khoang những gì thú vị khi đi học, bọn họ còn khoe trên lớp có bao nhiêu mỹ nữ nhưng vì có Lưu Lệ ở đây nên hai người cứ nói đến đoạn này thì lại nháy mắt với Xuân Đức. Xuân Đức thấy vậy thì chỉ cười haha.

Bữa cơm kéo dài cả tiếng đồng hồ thì mới kết thúc, sau khi ăn cơm xong thì mọi người lại hàn huyên thêm một lúc lâu, mãi gần 10 giờ đêm thì ba người Lưu Lệ, Á Nhĩ Đặc cùng Thịnh Phong mới ra về. Trước lúc ra về thì

Lưu Lệ còn nhắc nhở Xuân Đức phải sớm đi học nữa, Xuân Đức đương nhiên là gật đầu đồng ý rồi.

Sau khi ba người bọn họ ra về thì Xuân Đức liền bắt Lan Đóa uống thuốc sau đó cho cô bé đi ngủ. Sau khi cô bé đã đi ngủ, Xuân Đức lúc này mới đóng cửa lại đi ra bên ngoài.

Khi hấn vừa ra bên ngoài thì trong ngôi nhà của hấn lại xuất hiện thêm hai người. Hai người này không phải ai khác chính là Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc.

Nhìn thấy Xuân Đức hai người cung kính cúi đầu chào:

“ Chủ nhân.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ngồi xuống đi, có gì từ từ nói.”

Tiếp sau đó ba người ngồi xuống cái bàn ăn lúc trước nhưng trên bàn lúc này đã được dọn dẹp sạch sẽ rồi. Sau khi tự rót cho bản thân một chén trà Xuân Đức lên tiếng hỏi:

“ Hai người các ngươi hôm nay tới đây là có việc gì?”

Hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc nhìn nhau một cái sau đó Ốc Đình Đặc lên tiếng:

“ Thưa chủ nhân, hai ngày hôm trước bọn thuộc hạ có mời chào đến một nhóm cao thủ nhưng những kẻ kia đều là người có thực lực không thua gì hai bọn thuộc hạ vì vậy rất khó để cho bọn họ nghe lời. Vì thế....”

Ốc Đình Đặc còn chưa nói xong thì Xuân Đức liền đã hiểu, hấn gật đầu nói:

“ Việc nhỏ mà thôi, hai người các người mang nhóm người kia đến gặp ta hoặc sắp xếp địa điểm nào đó. Việc này ta sẽ giúp hai người các người. Mà tư liệu lần trước ta nói để cho các người thu thập đã tìm được chưa?”

Ốc Đặc Nhĩ lúc này lấy ra một chiếc nhẫn chứa đồ đặt trên bàn nói:

“ Thứ mà chủ nhân yêu cầu đều ở trong này.”

Xuân Đức cầm lên nhẫn chứa đồ, quan sát bên trong thì thỏa mãn gật đầu nói:

“ Làm rất tốt, bây giờ hai người về trước đi. Giờ này ngày mai đến đây tìm ta. À ma hai người các người bị trở chú hắc ám nguyên rửa vẫn chịu nổi chứ. Thấy hai người các người cũng không tệ, nếu như không chịu nổi thì ta có thể giải trở chú cho các người.”

Ốc Đinh Đặc cung kính nói:

“ Bọn thuộc hạ vẫn có thể chịu đựng được, không những thế nhờ sự kích thích đau đớn vừa phải mà tinh thần lực của hai người bọn thuộc hạ đang từ từ nâng cao.”

Nghe vậy thì Xuân Đức có đôi chút bất ngờ. Sau đó hắn mỉm cười gật đầu nói:

“ Như vậy rất tốt. Ta có lời khen cho hai người các người đây.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1128: Nhiệm Vụ Số 5 - Mở Rộng Thế Lực

Sau khi hai người Ốc Đinh Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ ra về thì Xuân Đức vào trong phòng của bản thân bắt đầu nghiên cứu về sử sách của thế giới này. Nghiên cứu về nguồn những nguồn năng lượng hiếm, hắn vẫn còn nhớ lúc Vô Địch chuẩn bị đóng cửa thông đạo thời không thì có nhờ mấy đứa em gái nhắc nhở hắn nếu có cơ hội thì thu gom các nguồn năng lượng quý này.

Vì lúc trước mục tiêu của hắn là an nhàn sống qua một năm sau tại thế giới kiếm và ma pháp này từ đó hoàn thành nhiệm vụ của Thần Võ Nguyên Tháp. Nhưng bây giờ tình hình có biến, hắn phải cấp tốc tăng cáo thực lực, đã vậy còn phải xây dựng thế lực nữa.

Nếu như đã có thực lực, có thế lực thì đương nhiên hắn phải tính đến các bước tiếp theo rồi. Tiếp tục bành trướng lớn mạnh cùng với đó là cướp đoạt tài nguyên. Trong thời gian ngắn thì có thể hắn sẽ không phải chạm mặt với đám giáo đình hay liên minh công lý gì đó nhưng chỉ cần thế lực của hắn phát triển đến mức độ nhất định thì sẽ bị đám kia chèn ép, đến lúc đó không thể thiếu được ác chiến.

Chỉ cần linh hồn của hắn khôi phục đến tình trạng nhất định, có thể thi triển ra “Cốt Mâu” thì hắn nghĩ ở nơi đây hiếm có ai là địch thủ của hắn rồi, có điều khả năng này không lớn, trong vòng vài năm ngắn ngủi rất khó để phát triển linh hồn đến tình trạng đó.

Xuân Đức mặc dù không thích đọc sách nhưng tình thế bắt buộc hắn bắt đầu đọc từng quyển một. Không qua bao lâu thì hắn liền đã đọc xong một chồng cao. Khi đến gần sáng thì bên cạnh giường của Xuân Đức xuất hiện một núi sách nhỏ.

.....

Thời gian qua nhanh. Xuân Đức đọc sách không ngừng nghỉ. Đọc mà quên luôn cả ăn cơm nữa. Khi hắn chú ý đến thời gian thì đã gần đến giờ hẹn với hai người Ốc Đình Đặc cùng Ốc Đặc Nhĩ.

Ngay lúc hắn vừa đứng dậy thì ở bên ngoài liền có tiếng gõ cửa.

“ Cóc cóc...”

“ Thưa chủ nhân, có đại nhân Ốc Đặc Nhĩ cầu kiến.”

Xuân Đức nghe là Ốc Đặc Nhĩ đến thì nói:

“ Bảo hắn đợi ta ở ngoài.”

“ Vâng. Chủ nhân.”--- Âm thanh mềm mại của Lisa lần nữa vang lên.

Tiếp sau đó Xuân Đức có phần mệt mỏi đứng dậy, thay ra bộ đồ ngủ trên người, sau đó tìm đại một bộ quần áo mặc lên trên người rồi đi ra ngoài. Sau khi đi ra ngoài thì hắn cũng không có đi gặp Ốc Đặc Nhĩ luôn mà đi qua phòng của Lan Đóa.

Lúc Xuân Đức tới phòng Lan Đóa nhìn vào bên trong thì thấy cô bé đang ôm một con gấu nhồi bông lớn ngủ ngon lành rồi. Thấy vậy hắn cũng không có đánh thức cô bé dậy.

Nhìn qua hai người Lina cùng Lisa hắn nhẹ giọng nói:

“ Hai người ở nhà nhớ để ý Tiểu Đóa, ta đi một chút sẽ về.”

Hai người Lisa cùng Lina hơi cúi đầu nói:

“ Vâng, thưa chủ nhân.”

Tiếp sau đó Xuân Đức đi ra bên ngoài, ở ngoài cổng lúc này đã có một chiếc xe ma thú đang đứng chờ, Xuân Đức không có do dự gì mà trực tiếp ngồi lên xe ma thú. Sau khi hắn ngồi lên thì thú xa cũng chạy đi.

.....

Cùng lúc này tại bên trong một khu rừng nhỏ cách Học Viện Pháp Thần không xa, bình thường khu rừng này chính là nơi luyện tập cho đám học viên của Học Viện Pháp Thần. Nhưng hôm nay là một ngày đặc biệt, ở sâu bên trong trong cánh rừng đang tụ tập rất nhiều cao thủ.

Nhân số không dưới 30 người, có nam có nữ, có già có trẻ, có ma pháp sư, có ám kỵ sĩ, mục sư, thích khách... Những người này đang mỗi người dựa vào một gốc cây giống như đang chờ đợi cái gì đó. Bên trong những người này cũng có Ốc Đinh Đặc.

Đang lúc không ai nói gì chỉ yên lặng chờ đợi thì bất ngờ một thiếu nữ có thân hình nóng bỏng nhìn về phía Ốc Đinh Đặc có phần bất mãn lên tiếng:

“ Vì sao người mà ngươi nói còn chưa tới, không lẽ ngươi đang lừa chúng ta.”

Ốc Đinh Đặc bình đạm nói:

“ Chủ nhân của ta sẽ nhanh đến thôi, ngươi vội cái gì.”

Nữ nhân kia nhìn thấy thái độ của Ốc Nhĩ Đặc như vậy thì càng khẽ hừ lạnh một cái nói:

“ Mong là chủ nhân của người lợi hại người lời người nói. Ta rất mong đợi một trận đấu với hần.”

Ốc Đinh Đặc nhìn nữ tử kia kinh thường nói:

“ Lệ Á, ta không phải xem thường cô nhưng khi cô đối diện với chủ nhân của ta thì đừng khí ra tay cũng không có chứ đừng nói là đánh một trận.”

Lệ Á nghe vậy thì lại hừ lạnh một cái sau đó không nói gì thêm nữa mà tiếp tục chờ đợi. Những người khác thấy hai người lờ qua tiếng lại thì cũng chỉ nhìn qua một lần sau đó thu hồi ánh mắt.

Thời gian tiếp tục trôi qua, khi mọi người bắt đầu thiếu đi sự kiên nhẫn thì người cần đến cuối cùng cũng đã tới. Xuân Đức lúc này cùng với Ốc Nhĩ Đặc từ từ đi tới nơi đây.

Vì để cho thêm màn mở đầu có chút màu sắc, Xuân Đức liền nhờ Bóng Ảnh hợp thể cùng mình, cho nên Xuân Đức lúc này tạo cho người ta một cảm giác khát máu, tàn bạo, tà ác vô cùng. Đi ở bên cạnh hần Ốc Nhĩ Đặc lúc này đang vừa đi vừa run.

Khi hần vừa tới nơi, nhìn liếc qua đám người nơi này một lần thì không khỏi nheo mắt lại.

Bóng Ảnh từ cơ thể Xuân Đức thấy nhiều con môi cấp cao như vậy thì bỗng dung giải trừ trạng thái hợp thể phần đầu. Từ từ một cái đầu ác quỷ hư ảo diện mạo cực kỳ dữ tợn hiện ra.

“ Ta cảm thấy vị thối của các người rất không tồi. Ta rất mong muốn các người trở thành địch nhân của đại ca ta. Khặc khặc.”

Nói xong lời này thì Bóng Ảnh lại một lần nữa quay về hợp thể với Xuân Đức. Bóng Ảnh vừa xuất hiện chỉ nói ra vài lời đơn giản nhưng lực chấn nhiếp cực kỳ lớn, đám người ở đây khi thấy Bóng Ảnh thì đều không tự chủ mà lui về phía sau mấy bước. Đến ngay cả Ốc Đinh Đặc cũng vậy.

Mặc dù hần cũng đã gặp qua Bóng Ảnh vài lần nhưng lần nào cũng khiến cho trái tim hần khó lòng khống chế. Hít một hơi sâu, cố gắng lấy lại bình tĩnh trong lòng. Ốc Đinh Đặc lúc này tiến lại gần Xuân Đức cung kính nói:

“ Chủ nhân, người đã đến.”

Xuân Đức thấy Ốc Đinh Đặc chào mình thì khẽ gật đầu sau đó thì lạnh nhạt hỏi:

“ Cái đám cao thủ mà người nói là đây sao? Làm sao ta cảm thấy mấy tên này còn không bằng mấy kẻ được gọi là Long Kỳ Sĩ với Thánh Kỳ Sĩ bị giết mấy hôm trước vậy. Người có chắc chắn hay không muốn thu đám người, không có tiền đồ này vào bên trong thế lực.”

Ở bên cạnh Xuân Đức, Ốc Đinh Đặc luôn cảm thấy có cái gì đó đang xoa nắn trái tim của hần, trên trán hần liên tục chảy ra mồ hôi, lưng áo của hần lúc này đã ướt đẫm rồi. Hần lúc này có phần gian nói:

“ Chủ nhân, bọn họ tuy không ra làm sao, đều là một đám bất tài vô học nhưng dù sao vẫn có trong tay một chút tiền vốn, cho bọn họ gia nhập cũng là cho bọn họ một cơ hội. Mong chủ nhân suy nghĩ một chút.”

Nghe Ốc Đinh Đặc nói bản thân là kẻ bất tài vô học thì một đám cường giả đều âm thầm chửi bới Ốc Đinh Đặc là đồ tiểu nhân, là cái thứ chó cậy

gần nhà. Nhưng mà có Xuân Đức đứng nơi đó bọn họ cũng không dám manh động, dù sao khí tức từ Xuân Đức phát ra quá đáng sợ.

Xuân Đức nheo mắt, lúc này lại nhìn đám người lạnh nhạt nói:

“Lúc trước ta còn nghe nói có người muốn khiêu chiến ta, không biết là ai? Bây giờ ta đứng đây, nếu muốn khiêu chiến thì nhanh bước ra đi, ta sẽ cho kẻ đó toại nguyện.”

Mấy chục tên cao thủ cách đó không xa nghe Xuân Đức nói vậy thì cả đám đều trầm mặc, sau một lúc lâu mà vẫn không có người dám bước ra. Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức cho rằng đám người này toàn mấy tên không dùng được thì một nữ nhân lúc này bước ra.

“Ta muốn đánh với ngươi một trận, ta tên Lê Á, nghề nghiệp thích khách.”

Xuân Đức thấy có người dám ra ứng chiến thì rất hứng thú, hần nhìn nữ tử trước mắt gật đầu nói:

“Có can đảm, được rồi chúng ta bắt đầu đi, ta sẽ nhẹ tay.”

Xuân Đức lúc này ném cái áo khoác trên người sang một bên cho Ốc Đặc Nhĩ cầm rồi đi lên phía trước. Lê Á lúc này cũng lấy ra một đôi chủy thủ.

Ngay khi nàng ta rút ra chủy thủ thì khí chất của nàng ta cũng hoàn toàn thay đổi, cảm giác vũ mị ban đầu biến mất mà thay vào đó là sự lạnh lẽo đến thấu xương. Đối với biến hóa này thì Xuân Đức cũng chẳng mấy quan tâm, hần cứ bình thản tiến lên phía trước như vậy.

Lê Á nhìn thấy Xuân Đức vậy mà không lấy ra binh khí, chỉ dùng tay không thì không khỏi cẩn thận, nàng ta lúc này bắt đầu sử dụng ẩn thân

thuật. Thân ảnh của nàng ta thoáng cái hòa vào đêm tối biến mất không còn thấy tăm hơi.

Nhưng sau một giây thì nàng ta lại bất ngờ xuất hiện ngay bên cạnh Xuân Đức, tay phải uốn lượn đâm chủy thủ về trái tim hắn.

Xuân Đức nhìn cũng không nhìn, trực tiếp vẫy tay một cái, tốc độ của cái vẫy tay này cực kỳ nhanh cực kỳ chuẩn xác.

“ Hự.”

Mu bàn tay của Xuân Đức vỗ lên ngực của Lệ Á khiến nàng rên lên một tiếng đau đớn, sau đó cả người nàng ta như điều đứt dây bay ngược ra xa, đụng thẳng lên một gốc cây lớn gần đó.

“ Âm... Rắc...”

Cả cái cây lớn kia không ngờ bị Lệ Á đập phải thì lập tức gãy ngang đờ sập xuống.

Xuân Đức lúc này lại vung tay thêm một lần nữa, lần này một đoàn hắc khí từ bàn tay hắn bay ra, bay thẳng về phần thân trên của cái cây đại thụ đang đổ xuống. Thân trên của đại thụ bị hắc khí bao trùm thì trong nháy mắt tiêu tán, đến cận bã cũng không còn.

Về phần Lệ Á sau khi đụng gãy cái cây kia thì lập tức phun ra máu tươi, sau đó nàng ta liền ngoẹo đầu qua một bên không rõ sống chết.

Đám người thấy như vậy một màn thì cảm thấy rùng mình, cơ thể không tự chủ khống chế mà bắt đầu run rẩy.

Xuân Đức nhìn qua Ốc Đặc Nhĩ nói:

“ Đi xem một chút, sống thì mang về chết thì chôn đi.”

Ốc Đặc Nhĩ nghe vậy thì nhanh chân chạy đến bên cạnh Lê Á, kiểm tra một chút thì hấn nói:

“ Chủ nhân, nàng ta vẫn còn sống.”

Xuân Đức khẽ gật đầu. Nhưng vào đúng lúc này dị biến lại phát sinh, xung quanh bọn họ bỗng dưng xuất hiện vô số ánh sáng ma pháp, cùng lúc đó trên bầu trời cũng xuất hiện vô số cự long.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1129: Nhiệm Vụ Số 5 - Long Kỳ Quân Đoàn

Vào lúc này một âm thanh có phần trêu tức vang lên:

“ Quả đúng như tin tình báo, đám chuột nhắt các người đều tụ tập ở nơi này. Ha ha. Bây giờ ta cho các người hai lựa chọn, một là đầu hàng hoặc là chết. Nhưng theo ta thấy các người tốt nhất nên đầu hàng đi, vừa đỡ mất công ta phải ra tay, các người cũng vừa tránh được nỗi đau thân xác.”

Đám người phía bên dưới thấy bản thân bị bao vây, lại nhìn một đám cự long đang bay trên bầu trời thì sắc mặt cả đám đều trắng bệch.

Đến khi nghe được âm thanh kia thì cả đám không khỏi đồng thời kêu lên kinh sợ.

“ Lôi Khắc.”

Xuân Đức lúc này nhìn Ốc Đình Đặc hỏi:

“ Biết đám này sao?”

Ốc Đình Đặc lúc này cẩn thận nói ra ;

“ Thừa chủ nhân những kẻ này đều là Long Kỳ Sĩ cao cấp của đế quốc. Thường thì bọn họ chinh chiến ở biên giới nhưng không biết vì sao lúc này lại xuất hiện ở nơi đây. Về phần người giáp bạc có tên Lôi Khắc kia là lữ đoàn trưởng số 3 nắm trong tay hơn 5 ngàn long kỳ sĩ, chiến lực của bản thân hẳn cũng rất đáng sợ.”

Xuân Đức nghe xong thì nhếch môi lên cười nói:

“ Rất đáng sợ sao, vậy để ta đi tâm sự với hấn một chút. Còn các người ở dưới này vui chơi với đám chiến sĩ cấp thấp này đi.”

Nói xong thì Xuân Đức liền bay lên trên cao, tuy bên trong cơ thể Xuân Đức bốn nguyên hồn độn độc tố đã bị ý chí của vị chí tôn tạo ra Thần Võ Nguyên Thập phong cấm lại nhưng lúc này đây, tại bên trong cơ thể hấn lại đang hình thành nên một loại bốn nguyên mới, bốn nguyên thánh quang.

Có được năng lực thôn phệ vì vậy tốc độ phát triển của hấn rất nhanh, so với 6 ngày trước thì Xuân Đức lúc này đã mạnh lên rất nhiều. Nếu 6 ngày trước thấy nhiều như vậy Long Kỵ Sĩ thì hấn sẽ cân nhắc phương án bỏ chạy nhưng lúc này thì không.

Hấn còn cảm thấy đám người này đều là người tốt, đến thật đúng lúc. Ngay khi Bóng Ảnh cùng hấn hết đồ ăn thì lại đưa đến cửa.

.....

Xuân Đức bay lên cao, đối diện với nam tử giáp bạc có tên Lôi Khắc thì cười nói:

“ Rất cảm ơn người hôm nay đã đưa đồ ăn tới. Ta vốn định ngày mai đi săn huyết thực nhưng người lại tự đưa đến cửa, vậy thì không còn gì tốt hơn rồi.”

Ngay khi bọn họ còn chưa hiểu rõ Xuân Đức nói lời như vậy là có ý gì thì lấy Xuân Đức làm trung tâm, cả thiên địa lực này bỗng dung nén lại, cả màn đêm hắc ám như bị hút vào bên trong cơ thể Xuân Đức.

Cùng lúc này Xuân Đức khẽ nói: " Hắc Nguyệt Trảm."

Tiếp sau đó một lần nữa lấy Xuân Đức làm trung tâm, vô số vệt ánh sáng màu đen dạng bán nguyệt điên cuồng bắn ra bốn phương tám hướng. Thoáng cái trên trời dưới đất đâu đâu cũng xuất hiện ánh sáng bán nguyệt màu đen.

“ Vèo vèo vèo....”

“ Phúc phúc phúc.....”

Trong khi những kẻ khác còn chưa kịp phòng bị gì thì liền đã bị vô số ánh sáng màu đen kia cắt thành vô số miếng thịt lớn, đám cự long đang bay trên bầu trời cũng như vậy. Hình thể to lớn của bọn chúng nhanh chóng bị phân tách thành vô số bộ phận.

Những con rồng ở gần với Xuân Đức thì đến lúc chết cũng không kịp kêu lấy một tiếng, chỉ có những con ở xa thì mới kịp kêu lên kinh hoàng.

“ Gào gào...”

Đám cự long này bị cảm giác sợ hãi áp bách khiến cho cả đám đều trở nên điên cuồng bọn chúng không có nghe lời chủ nhân của bọn chúng nữa mà bắt đầu làm phản. Bọn chúng hất những kẻ đang ngồi trên lưng bọn chúng xuống sau đó đi cuồng mà bay về phương xa.

Nhìn đám cự long đang vừa gào rú vừa chạy thì Xuân Đức lại cười nhạt nói:

“ Chạy, chạy đi đâu.... Ma Thủ Che Thiên...”

Tâm niệm khê động, 3 phần linh hồn lực của Xuân Đức truyền qua cho Bóng Ảnh, Bóng Ảnh lúc này kết hợp cùng với Xuân Đức thì triển ra thân thông.

Xuân Đức dơ tay lên, cả thiên địa bắt đầu bạo động, cùng lúc đó vô số ma trảo to lớn, đen thui, có móng vuốt nhọn hoắt bốc lên hắc khí ngàn ngút xuất hiện. Những bàn tay kia xuất hiện rất vi diệu, tất cả đều ngay trên đầu mấy con cự long.(Gọi là cự long thôi chứ đám này chỉ có hình rồng, còn huyết mạch thì đã lại tạp không biết bao nhiêu loại rồi. Một đám không thuần chủng kế thừa toàn gen lộn)

Xuân Đức lúc này khẽ nắm tay lại một cái. Đồng thời những cự trảo kia cũng nắm lại, trong nháy mắt tất cả đám cự long đều bị bóp nát đầu, máu tươi cùng dịch óc văng ra bốn phía, chết ngay lập tức.

Thi thể không đầu to lớn của bọn chúng rơi từ trên cao xuống phía cánh rừng, phát ra những tiếng động âm âm.

Một màn này khiến cho đám người bên dưới đang chuẩn bị chiến đấu lúc này chỉ biết ngây ra mà nhìn, có nhiều tên không may bị thân thể của đám cự long rơi xuống đè chết. Nhưng đa phần thì bị ám nguyệt trảm của Xuân Đức giết chết.

“ Đây mới là thực lực của chủ nhân. Chủ nhân thật đáng sợ. Lần trước chủ nhân hẳn là đang thử ta.”--- Ốc Đinh Đặc vừa nhìn lên cao vừa tự lẩm bẩm với chính mình.

“ Chủ Nhân.”--- Ốc Đặc Nhĩ thì chỉ vừa nói ra được hai từ liền không thể nói nữa rồi. Hắn nhìn đầy trời máu tươi thì cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhưng vào đúng lúc này âm thanh của Xuân Đức lại vang lên:

“ Nếu các ngươi trong vòng 5 phút không giết chết hết đám phía dưới thì ta sẽ giết chết hết đám các ngươi.”

Mệnh lệnh này vừa ra thì đám người Ốc Đinh Đặc đang ngậy ra lúc này mới lấy lại tinh thần, sau đó triển khai giết chóc. Bọn họ cũng không cho rằng Xuân Đức nói đùa, lấy tính cách của Xuân Đức thì nếu như bọn họ trong 5 phút không giải quyết xong đám người bên dưới này thì tiếp theo bọn họ sẽ bị Xuân Đức bóp chết.

Tiếp sau đó lại một màn đồ sát đẫm máu diễn ra. Đám chiến sĩ ở phía bên dưới thấy mấy ngàn Long Kỳ Binh bị giết trong chớp mắt thì tinh thần đại loạn, cả đám lúc này đã không còn sót lại một chút ý chí chiến đấu nào, bọn họ đều vứt bỏ vũ khí sau đó bỏ chạy.

Về phần Xuân Đức đang đứng trên cao, nhìn thấy một màn như vậy thì cũng không có nhiều cảm xúc. Hắn lúc này cần phải khôi phục lại một chút, vừa rồi dùng ra hai chiêu đơn giản kia liền khiến cho hắn tiêu hao 8 thành linh hồn lực, tiêu hao linh hồn lực một lúc nhiều như vậy khiến cho hắn hơi váng đầu.

Nếu là lúc trước, ở trạng thái toàn thịnh thì hắn có thể dùng pháp thuật này cả mấy chục năm mà chẳng bị làm sao, có điều bây giờ không phải lúc trước. Bây giờ linh hồn hắn thì nhỏ yếu, bốn nguyên chi lực thì càng nhỏ yếu, đánh ra 2 pháp thuật đơn giản liền tuyên cáo phế.

.....

“Đại ca, ca thấy ổn hơn chưa?”--- Bóng Ảnh lúc này có phần lo lắng hỏi thăm.

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“Bớt choáng váng hơn rồi, bây giờ mới hiểu cảm giác làm con kiến hôi là nó thế nào. May mà chúng ta không gặp phải mấy tên quái vật, bằng không lại phải xách váy lên bỏ chạy.”

Bóng Ảnh cười khặc khặc nói:

“ Kỉ niệm khó quên, ngày đầu tiên ca đến thế giới này không phải còn thảm hơn sao. Đáng tiếc lúc đo đê không có thức tỉnh bằng không thì ca cũng không bị ba con kiến truy sát rồi. Hắc hắc.”

Nghे điệu cười khả ố của Bóng Ảnh thì Xuân Đức không khỏi cười cười:

“ Công nhận lúc đó kích thích, lần đầu tiên cảm nhận được bản thân vô dụng đến như vậy. Hắc hắc. Thôi không nói việc này nữa, chúng ta nhanh chóng thu dọn chiến trường rồi cuốn gói thôi. Nơi này cách không quá xa Học Viên Pháp Thần, để mấy con cáo già kia đánh hơi thấy lại phiền.”

“ Vâng, đại ca.”--- Bóng Ảnh không do dự lập tức đồng ý.

Tiếp sau Xuân Đức vận dụng thêm nữa thành linh hồn lực trực tiếp giết chết tất cả những kẻ đang bỏ chạy. Sau đó lại dùng thêm nữa phần linh hồn lực cùng với Bóng Ảnh càn quét cả chiến trường.

Làm nhiều quen tay, không qua bao lâu thì cả một chiến trường rộng lớn liền bị càn quét sạch sẽ. Ngay khi thanh lý xong chiến trường thì Xuân Đức cùng với 21 người khác còn sống sót lúc này liền rời khỏi nơi đây, quay về nhà.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1130: Nhiệm Vụ Số 5 - Cả Đế Đô Giới Nghiêm, Lòng Người Bàng Hoàng

Ngay khi đám người Xuân Đức vừa rời đi không qua bao lâu thì trên bầu trời xuất hiện mấy chục thân ảnh. Nếu có ai ở đây nhìn thấy bọn họ thì đều có thể ngay lập tức nhận ra bọn họ là ai. Những người này trên người đều mặc giáo phục của Học Viện Pháp Thần, bọn họ đều là giáo sư bên trong Học Viện Pháp Thần.

Nhìn qua khung cảnh hoang tàn trước mắt thì những người này đều âm thầm cả kinh. Cả cánh rừng lúc này đã bị hủy mất 2/10 rồi, cây cối thì đổ gãy khắp nơi, mặt đất thì xuất hiện từng cái hố lớn. Bên trong không khí vẫn còn lưu lại mùi tanh nồng nặc, chứng tỏ nơi này vừa xảy ra một cuộc giết chóc đẫm máu.

Lúc này có người nhin không được hỏi:

“ Ở nơi đây là làm sao? Vì sao lại không thấy bất kì thi thể nào, cũng không thấy ai, chẳng lẽ lúc trước chúng ta nghe lầm.”

Nghe được người này hỏi thì một ông lão lúc này lên tiếng:

“ Để ta sử dụng ảnh nguyệt thiên chiếu xem có tìm ra được manh mối nào không.”

Vừa nói thì ông lão này bắt đầu đọc chú ngữ khó hiểu:

“Γεννημένος από πάνω, πεθαμένος στη γη της μητέρας μου, σας καλώ στην ουράνια νεράιδα.... Σταματήστε”

Cùng với ông lão đọc chú ngữ thì thủy nguyên tố bên trong không gian bắt đầu tụ lại, hình thành nên một tấm kính khổng lồ. Bên trong tấm kính kia là hình ảnh của cánh rừng trước khi bị tàn phá.

Có điều ngay khi tấm kính kia bắt đầu vẫn chuyển, hình ảnh đang từ từ thay đổi thì đột nhiên một một ma trảo từ bên trong tấm gương vươn ra muốn chụp nát đầu ông lão.

“Cẩn thận.”

Nhưng đúng lúc này có hai người bên cạnh ông lão vung kiếm lên ngăn lại ma trảo kia.

“Keng keng...”

Hai âm thanh kim loại vang lên, ma trảo đang chộp về phía đầu ông lão kia bị hai thanh kiếm ngăn lại, cùng lúc này ông lão kia cũng mạnh mẽ cưỡng ép kết thúc pháp thuật.

“Xoảng.”

Cả tấm gương trong nháy mắt vỡ tan tành biến thành điểm điểm tinh quang tan biến trong không gian, cùng lúc đó cái ma trảo kia cũng hóa thành một đoàn khí đen tan đi mất.

Vì mạnh mẽ chấm dứt pháp thuật ông lão kia liền phun ra liên tiếp mấy ngụm máu sau đó rơi thẳng xuống đất. Nhưng hắn còn chưa rơi xuống mặt đất thì liền đã được người đỡ.

.....

Cùng lúc này, ở một nơi cách khá xa khu rừng, Xuân Đức đang nhắm mắt, đột nhiên mở mắt ra. Trong mắt hắn lóe lên một tia sáng lạnh. Ở bên cạnh hắn Ốc Đình Đặc nhạy cảm phát hiện, hắn lúc này cẩn thận hỏi:

“ Chủ nhân, có việc gì sao?”

Xuân Đức khẽ lắc đầu nói:

“ Không sao, đồ chơi của ta bị người hủy mất rồi. À mà phải rồi vì sao các người chỉ còn có 21 người vậy, không phải lúc trước có gần 30 người sao? Không phải các người bị đám kiến hôi kia giết chết đi 7-8 người đấy chứ?”

Ốc Đình Đặc nghe Xuân Đức hỏi vậy thì có chút không biết nói gì, hắn cười khổ nói:

“ Chủ nhân, cái này là do người làm mà. Lúc chủ nhân thi triển pháp thuật đầu tiên thì có mấy người tránh né không kịp liền đã bị ánh sáng màu đen kia chém làm đôi mà chết.”

“ À”, Xuân Đức có đôi chút kinh ngạc nói:

“ Chắc là do ta không chế không tốt nên lỡ tay giết lầm, mà thôi chết thì cũng đã chết rồi. Người với Ốc Đặc Nhĩ không chết là được.”

Nghe được Xuân Đức nói ra lời này thì Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc trong lòng không khỏi âm áp, dù sao chủ nhân vẫn quan tâm đến bọn họ.

Nghĩ đến cái gì, Xuân Đức lúc này lại nói:

“ Hai người các người kế thừa một chút năng lực hắc ám thần thông của nhị đệ ta. Mà các người hẳn chưa biết dùng năng lực thần thông kia phải không?”

Hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc đồng thời gật đầu. Hiển nhiên là bọn họ cũng không biết cách sử dụng năng lực thần thông kia.

Xuân Đức lúc này lại nói:

“VẬY CÁC NGƯỜI LÀM THEO TA, TẬP TRUNG TINH THẦN BẮT ĐẦU NIỆM CHÚ THUẬT...Μπορείτε να δώσετε αυτή την ψυχή σε εσάς, να δώσετε τη δύναμη και τη σοφία του πιστού σας.”

Hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc làm y hệt những gì Xuân Đức làm, ngay khi bọn họ niệm xong chú ngữ thì cả người bọn họ bắt đầu có biến đổi mãnh liệt, đồ ăn hoa văn màu đen quái dị lần trước lại hiện ra, đôi mắt của bọn họ cũng biến thành màu huyết sắc.

“CẢM GIÁC RA SAO?”--- Xuân Đức hỏi.

Hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc cảm nhận một chút liền nói:

“CẢM THẤY BẢN THÂN MẠNH LÊN KHÔNG ÍT. MA PHÁP BÊN TRONG CƠ THỂ LIÊN TỤC GIA TĂNG.”

“THUỘC HẠ CÒN TỰ ĐỘNG HỌC MỘT NĂNG LỰC MỚI, NĂNG LỰC KIA CÓ TÊN HẮC ẨM XÂM HỒN.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“VẬY LÀ TỐT RỒI, KHI NÀO TRỞ VỀ CÁC NGƯỜI DÙNG NĂNG LỰC KIA DÒ XÉT ĐÁM NGƯỜI BÊN DƯỚI MỘT LƯỢT, TÌM XEM TÊN NÀO LÀ PHẢN ĐỒ. NGÀY HÔM NAY MÀ KHÔNG CÓ TA THÌ CÁC NGƯỜI KHÔNG MAY MẮN NHƯ VẬY ĐÂU. VỀ PHẦN LISA CÙNG LINA THÌ TA SẼ TỰ MÌNH KIỂM TRA.”

Hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc giải trừ trạng thái sau đó đồng thời cung kính nói:

“ Thuộc hạ làm việc thất trách, mong chủ nhân thứ tội.”

Xuân Đức xua tay nói:

“ Cũng chưa chắc phản đồ nằm ở bên trong đám thuộc hạ hai người mà rất có thể là do đám kia tiết lộ ra. Nhưng mà cứ kiểm tra một lần cho chắc chắn, sau khi kiểm tra xong thì các người cũng biết được ai trung tâm mà tiến hành bố trí chức vị.”

Hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc một lần nữa cung kính nói:

“ Chủ nhân dạy bảo rất đúng.”

Những người khác ở bên trong xe, thấy được cũng nghe được những gì mà Xuân Đức cùng hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc nói với nhau, sắc mặt của nhiều người trong nháy mắt biến đổi mạnh.

Xuân Đức lúc này khẽ gật đầu sau đó quét mắt qua nhìn đám người còn lại trong xe nói:

“ Các người nếu xác định không theo ta thì có thể nói ra, ta sẽ cho các người chết một cách thanh thản, còn nếu đã lựa chọn đi theo ta mà lại dám phản bội thì lúc đó không phải chỉ có chết là xong đâu.”

Đám người kia nghe vậy thì lạnh run, cả đám lúc này đồng thời quỳ xuống nói:

“ Nguyên dùng sinh mạng này để phục vụ chủ nhân, thề không bao giờ hai lòng.”

Xuân Đức khẽ nhếch môi lên sau đó thì nhắm mắt lại không quan tâm đến đám người kia nữa. Thấy Xuân Đức như vậy thì cả đám nhìn nhau một cái sau đó thì lại quay lại vị trí của bản thân. Tiếp sau đó cả đám ngồi yên

lặng không ai dám nói gì cả, đến hít thở cũng cố gắng nhẹ nhàng nhất có thể. Bọn họ lúc này chỉ sợ làm phiền đến Xuân Đức.

Sau khi xe chạy đến một địa điểm gần nhà của Xuân Đức thì Xuân Đức liền xuống xe đi bộ về nhà. Còn những người khác vẫn tiếp tục đi về lâu đài của hai người Ốc Đặc Nhĩ cùng Ốc Đình Đặc.

Thấy Xuân Đức xuống xe thì Lê Á lúc này có phần hiếu kỳ hỏi:

“ Chủ nhân tôn kính không đi về cùng chúng ta sao?”

Ốc Đặc Nhĩ lúc này lạnh nhạt nói:

“ Chủ nhân thích ở nơi nào là quyền của người, không ai có quyền can thiệp, sau này bớt hỏi những thứ dư thừa. Tuy chủ nhân lúc bình thường rất ôn hòa nhưng cũng không thể không đề phòng lúc người không vui. Đây chỉ là ta muốn tốt cho các người mà thôi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1131: Nhiệm Vụ Số 5 - Cả Đế Đô Giới Nghiêm, Lòng Người Bàng Hoàng(1)

Tối ngày hôm đó Xuân Đức lại trở về nhà đọc sách như chưa từng có việc gì xảy ra, giống việc đại đô sát tối ngày hôm nay không liên quan gì đến hắn vậy.

Nhưng.... Đêm nay là một đêm mà đế đô không ngủ.

Sự việc một lữ đoàn Long Kỳ Sĩ cùng hàng ngàn chiến sĩ cấp cao biến mất, nhanh chóng bị phía quân đội cùng giáo đình phát hiện ra. Không giống như lần trước, lần này Xuân Đức diệt một lúc mấy ngàn Long Kỳ Sĩ đã khiến cho quân đội cùng giáo đình không thể ngồi yên.

Trong đêm đó, khắp cả đế đô rộng lớn bắt đầu vang lên hồi chuông cảnh báo, sau đó là toàn thành giới nghiêm, nói chính xác hơn là phạm vi khu vực quý tộc bị phong cấm, còn về phần khu bình dân vẫn không có việc gì.

Cũng không biết là đám người kia là làm cái quỷ gì nhưng Xuân Đức ở trong nhà đọc sách, thi thoảng lại nghe thấy tiếng quát mắng, rồi tiếng kêu gào, đôi khi còn có đánh nhau nữa. Nhưng việc này cũng chẳng liên quan gì đến hắn nên hắn liền mặc kệ, xem như không nghe thấy. Sau khi đọc sách đến gần sáng thì hắn liền đi ngủ.

Do bên phía quân đội đang đóng cửa thành truy tìm đám dị giáo đồ hay tà sứ gì đó nên cả khu quý tộc rất loạn, mọi người nếu không có việc gì thì không ai ra khỏi nhà.

Xuân Đức đương nhiên cũng giống những người khác, mấy ngày quân đội cùng giáo đình truy nã dị giáo đồ thì Xuân Đức cũng ở nhà tu luyện cùng đọc sách. Đã lười lên lớp rồi lại gặp đúng dịp thì đời nào hắn chịu đi học.

Trong những ngày ở nhà này, Xuân Đức không ngày nào không đọc sách, không ngày nào không tu luyện, không ngày nào không suy tính cho tương lai. Vì thế chỉ trong thời gian ngắn, dưới sự nỗ lực không mệt mỏi mà hắn đã nắm được về những điều máu chột, có được hưởng phát triển, quan trọng hơn là thực lực của hắn cùng Bóng Ảnh đang tăng nhanh như điều gặp gió. Hắn cảm thấy, bản thân sau khi phục sinh thì mấy năng lực cơ bản hình như mạnh hơn lúc trước không ít. Nhất là năng lực thôn phệ.

Xuân Đức bây giờ có thể cùng Bóng Ảnh trao đổi năng lượng, vì vậy Xuân Đức cũng không cần phải tự mình chuyển hóa rồi, bây giờ việc đó đã có Bóng Ảnh xử lý. Không phải tốn thời gian chuyển hóa năng lượng vì vậy hắn lại có nhiều thời gian hơn để làm những việc khác.

- --o0o---

Một tuần sau.

Sau một tuần lùng sục khắp cả đế đô, bắt giam vô số người tình nghi, giết hại không biết bao nhiêu người vô tội, quân đội đế quốc cùng giáo đình cuối cùng cũng phải buông tha việc tìm kiếm nguyên nhân biến mất của Lữ Đoàn Long Kỳ Sĩ số 3.

Lệnh giới nghiêm cũng được gỡ bỏ, cuộc sống bình thường lại quay về. Cuộc sống bình thường quay trở lại thì Xuân Đức cũng phải tới trường. Dù sao đây là một cái vỏ bọc hoàn hảo, Xuân Đức cũng không có ý định từ bỏ cho đến khi hắn có sức mạnh chống lại đám giáo đình kia.

.....

Sáng ngày hôm nay Xuân Đức thức dậy sớm hơn bình thường một chút, sau khi ăn sáng xong thì hắn liền mặc quần áo sau đó chuẩn bị tới trường. Lúc hắn mặc trên người đồng phục của Học Viên Pháp Thần thì hai người Lina cùng Lisa cứ nhìn hắn miết.

Xuân Đức thấy biểu hiện khác lạ của hai người thì không khỏi tò mò hỏi:

“ Ta mặc như vậy thì có gì lạ lắm sao? Làm sao mà hai người các cô cứ nhìn ta suốt vậy?”

Hai cô nàng lúc này lắc đầu, Lina mỉm cười nói:

“ Chủ nhân, người có cảm thấy mình nên cắt đi không, tóc người dài quá.”

Xuân Đức vốn là người chẳng mấy quan tâm đến ngoại hình bản thân, vì vậy từ trước đến nay hắn cũng không quan tâm đến tóc tai gì nhiều. Nghe được Lina nói thì hắn mới chú ý, mái tóc của hắn lúc này cũng dài thật rồi. Nếu hắn mà đứng thẳng có khi sắp đến gót chân.

Suy nghĩ một chút hắn liền dùng hồn niệm tự đoạn đi mái tóc của bản thân, trong nháy mắt phân nửa mái tóc rụng xuống, bây giờ tóc hắn chỉ còn đến thắt lưng mà thôi. Có lẽ sống ở Thiên Long Đại Lục thời gian dài nên hắn cũng bị nhiễm một chút phong cách để tóc dài của người nơi đó.

Nhìn Lina, Xuân Đức hỏi:

“ Thấy ổn hơn chưa?”

Lina gật gật đầu ý nói Xuân Đức lúc này đã rất được. Thấy vậy thì Xuân Đức cũng cười cười, tiếp sau đó hắn liền đi tới Học Viện Pháp Thần.

.....

Không qua bao lâu thì hắn đã đi tới cổng vào của học viện, sau khi trình ra thẻ học viên thì hắn liền được đi vào bên trong. Nhưng mà lâu lắm hắn chẳng đến cái học viện này nên cũng chẳng biết hệ trị liệu đi hướng nào. Mà nhìn khắp nơi xung quanh thì chẳng thấy ma nào cả.

Ngay lúc hắn đang do dự không biết có nên hỏi mấy tên bảo vệ không thì lúc này từ bên ngoài xuất hiện một nhóm người có nam có nữ, bọn họ đều mặc trên người đồng phục của học viện.

Sau khi nhóm người này đi vào thì Xuân Đức liền tiến lại hỏi thăm:

“ Không biết lớp A1, hệ trị liệu là đi hướng nào vậy, mọi người có ai biết không?”

Đám người kia nhìn qua Xuân Đức một lượt, sau đó có một thiếu nữ có khuôn mặt khá đáng yêu, đôi mắt to tròn nhìn hắn thân thiện nói:

“ Vậy bạn đi theo bọn mình đi, bọn mình là học viên lớp a2, hệ trị liệu. Phòng lớp a1 cách không xa phòng của bọn mình.”

Cảm nhận được lời nói không có âm mưu, không có thăm dò mà chỉ có sự chân thành khiến cho Xuân Đức có chút không quen, có lẽ nhiều năm sống trong thế giới nguy hiểm, toàn người lừa ta lọc tự dung lại chuyển vào sống ở môi trường toàn người tốt thế này khiến hắn có đôi chút không thích ứng kịp.

Hắn mỉm cười nói:

“ Vậy cảm ơn mọi người.”

Tiếp sau đó Xuân Đức liền cùng nhóm người lớp a2 này đi, trên đường đi Xuân Đức cũng bắt đầu quan sát kĩ một chút cái học viện này, diện tích thì phải nói là lớn thôi rồi tổ quốc ta ơi, với linh hồn lực hiện của hấn thì chỉ quan sát được một góc.

Không gian rộng lớn, kiến trúc đồ sộ, trang thiết bị nhìn khá tối tân, cảnh sắc tuy không đẹp lắm nhưng lại nhìn vô cùng hài hòa. Chung quy lại một từ “ Được”

Gọi là học viên Pháp Thần nhưng nơi này cũng không phải chỉ đào tạo mình ma pháp sư mà còn có rất nhiều chức nghiệp khác, kiếm sĩ, đạo tặc, thích khách gì cũng có. Tất cả học sinh sau khi tốt nghiệp thì đều được quân đội trưng dụng. Vì là trường có liên kết với quân đội nên giáo viên nơi này cũng thường là người của quân đội. Mà quân đội thì biết rồi, đều là một đám hiếu chiến, toàn dùng phương thức vũ lực giải quyết mâu thuẫn.

Trong lúc Xuân Đức đang quan sát xung quanh thì một thiếu niên bỗng nhiên đi lại gần hấn hỏi:

“ Ông bạn đến lớp a1 làm gì vậy, có phải hay không muốn tới ngắm người đẹp. Nữ thần Lâm Khả lớp a1 có thể nói là vừa nhìn liền đã... hắc hắc.”

Tên này dùng giọng có phần dâm dề nói với Xuân Đức, Xuân Đức không khỏi liếc nhìn tên này một cái rồi nói:

“ Lam Khả là ai ta còn không biết thì nói đến việc ngắm cô ta. Hôm nay ta là đi học đấy, chẳng qua mới nửa tháng chưa đi học nên không biết phòng học ở nơi nào thôi.”

Xuân Đức vừa nói ra lời này thì mấy người khác đều quay lại nhìn hắn bằng con mắt quái dị. Thiếu niên lúc trước có phần bội phục nói:

“ Nói như vậy là ông bạn trốn học từ đầu năm học tới giờ à, chứ ông bạn ở nhà làm gì mà không đi học?”

Xuân Đức nhún nhún vai, mặt dày nói:

“ Thì cảm thấy chán nên không đi học thôi, ở nhà đùa nghịch đám nữ bộc chung quy vẫn cảm thấy thú vị hơn đi học nhiều. Có điều người trong nhà ép ta phải đi học nên mới đi thôi, chứ ước mơ của ta sau này là ở nhà nằm ăn, có người phục vụ, ngày ngày đắm chìm trong hoan lạc, sau mấy trăm năm thì lặng yên nín thở dưới 2 mét đất.”

Lần này đám người lại một lần nữa trợn to mắt, mấy cô gái nhìn hắn có phần tức giận nói:

“ Đồ hư hỏng. Đúng là không thể nhìn người mà nhìn bề ngoài được.”

Xuân Đức tiếp tục mặt dày nói:

“ Câu nói này em gái ta cũng rất hay nói. Có điều ta là người thật thà, có sao nói vậy thôi. Thờ dài, người ta nói rồi trai không hư nữ không thương. Với hồi trẻ không tranh thủ ăn chơi, hái hoa bắt bướm về già hối hận thì sao?”

“ Mặt dày.”--- Mấy cô gái lại lần nữa đồng thời mắng hắn.

Về phần mấy tên thiếu niên thì họ khan kịch liệt nhưng tên nào tên nấy cũng âm thầm cho Xuân Đức một ngón tay cái. Bọn họ cảm thấy Xuân Đức nói rất có lý, còn trẻ không tranh thủ ăn chơi đi ra chiến trường chết lúc nào không biết, lúc đó có hối hận cũng không kịp rồi.

Tiếp sau đó trên đường đi lúc nào cũng có tiếng cười, Xuân Đức bắt đầu thể hiện ra công phu không biết xấu hổ của bản thân, hấn nói đến cho mấy cô gái đi cùng phải đỏ mặt mà phải chạy đi trước. Lúc chạy đi còn quay lại mắng Xuân Đức một hồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1132: Nhiệm Vụ Số 5 - Ngày Đầu Tiên Đi Học

[Một chút lưu ý về nhân vật chính: Sau khi Bóng Ảnh tiến hóa lên sinh mệnh hình thái thứ 2 có được năng lực thanh tâm thì Xuân Đức lúc này đã có thể đơn giản kiểm soát được cảm xúc của bản thân. Hắn muốn cảm giác nào biến mất thì cảm giác đó sẽ biến mất. Ví dụ như hắn gặp phải cừu nhân khác cốt minh tâm, trong lòng tất nhiên sẽ muốn giết kẻ kia, sát khí lúc đó sẽ gia tăng nhưng bây giờ hắn có thể loại bỏ cảm xúc kia. Lúc gặp phải cừu nhân cũng giống như gặp người bạn bình thường vậy. Hay như là cảm giác chán ghét nữ nhân, hắn có thể loại bỏ cảm giác đó để sống hòa hợp.

Chung quy lại, lúc cần nhẫn tâm thì già trẻ không tha, lúc cần giả tạo thì đến ngày chính bản thân cũng bị đánh lừa, mọi sự đều có thể thay đổi duy chỉ có bản tâm là không bao giờ thay đổi.]

- --o0o---

Lớp học a2 thuộc tầng 8, hệ trị liệu. Còn lớp a1 thuộc tầng 9 hệ trị liệu. Vì vậy sau khi tới tầng 8 thì Xuân Đức liền phải chia tay với mấy người bạn vừa quen, sau đó hắn một mình đi lên tầng 9.

Khi đi lên tầng 9 thì hắn liền thấy một cô gái đang dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn hắn. Xuân Đức nhìn cô gái này thì cũng chẳng nhận ra, vì vậy hắn lướt qua cô ta như chưa hề quen biết.

Tiếp sau đó Xuân Đức bắt đầu tìm xem lớp học của bản thân ở đâu giữa cái tầng 9 này. Nhưng sau một lúc tìm kiếm thấy phòng nào cũng trống trơn

thì Xuân Đức không khỏi nghi ngờ, chẳng lẽ hôm nay lớp hấn lại được nghỉ học.

Nhưng vào lúc này, hấn lại bất ngờ phát hiện cô gái lúc trước hấn gặp ở đầu cầu thang đi vào bên trong một bức tường. Xuân Đức lúc này cũng tò mò đi lại nơi cô gái kia vừa đi vào, lúc hấn tiến tới thì thấy nơi đây vẫn là bức tường.

Thử dùng hồn niệm dò xét, lúc này đây hấn mới phát hiện bức tường này cũng không phải là tường bình thường mà hình thành từ thổ nguyên tố cùng với kim nguyên tố.

Nhưng Xuân Đức muốn đi qua cái bức tường này giống cô gái kia thì lại không được, hấn bị cái tường ma pháp này ngăn ở bên ngoài. Cảm thấy đôi chút buồn phiền, Xuân Đức lúc này co chân lên đạp một cái.

“ Uỳnh...Rầm rầm rầm...”

Một tiếng nổ trầm đục vang lên, cùng lúc đó cả bức tường ma pháp trong nháy mắt đổ sập xuống, lộ ra cảnh tượng phía bên trong. Phía sau bức tường ma pháp không ngờ lại là một cái lớp học rộng lớn, phía bên trên đang có một nam giáo sư đang giảng dạy, phía dưới thì có mấy chục học viên đang ngồi chăm chú lắng nghe.

Có điều, lúc này đây, ánh mắt của tất cả mọi người đều đang nhìn về phía cửa ra vào lớp học, nhìn người thiếu niên có mái tóc dài cùng với đồng đồ nát xung quanh hấn mà không thể tin được.

Phải sau một lúc thì nam giáo sư đang đứng trên bục giảng lúc này mới lên tiếng hỏi:

“ Cậu là ai?”

Xuân Đức lúc này đi vào bên trong lớp học, đi đến trước mặt tên nam giáo sư kia lấy ra thẻ học viên rồi nhìn vào mắt vị nam sư kia mà nói:

“ Học viên Vô Tà xin trình diện.”

Nam giáo sư kia quan sát Xuân Đức sau đó lại nhìn thẻ học viên của hắn, sau đó nhẹ gật đầu nói:

“ Em tìm một chỗ thích hợp rồi ngồi xuống đi, chúng ta tiếp tục bài học. Nếu có vấn đề gì không hiểu thì em có thể hỏi các bạn hoặc giờ giải lao có thể đến gặp tôi.”

Nghe vậy Xuân Đức lúc này cũng rất lễ phép nói:

“ Cảm ơn giáo sư.”

Tiếp sau đó hắn đi xuống phía dưới, nhìn quanh lớp một chút thì liền thấy Thịnh Phong, hắn ngay lập tức đi tới gần sau đó ngồi cùng bàn với cậu ta. Vừa ngồi xuống thì Thịnh Phong liền đã cười nói:

“ Cuối cùng hôm nay cậu cũng đi học, nếu mà không đi nữa chắc buổi chiều giáo sư Lưu Lệ lại một lần nữa đến nhà cậu. Mà cách xuất hiện của cậu cũng rất đặc biệt đấy, trực tiếp phá hư cửa lớp đi vào.”

Xuân Đức cười cười nói:

“ Thường thôi, mà hôm nay đang học gì vậy?”

Thịnh Phong nói:

“ Hôm nay bắt đầu học kỹ năng tác chiến rồi. Buổi chiều chúng ta thực hành chiến đấu tổ đội.”

Xuân Đức có phần kinh ngạc nói:

“ Không phải chúng ta học pháp thuật trị liệu cứu người sao? Vì sao bây giờ lại thành đi đánh nhau rồi.”

Thịnh Phong cười nói:

“ 10 ngày trước chúng ta đều học phép thuật trị liệu rồi. 5 ngày gần đây bắt đầu học kỹ thuật tác chiến đoàn đội. Sáng ngày hôm nay là kết thúc học lý thuyết. Tại ông bạn nghỉ học nhiều quá nên không biết thôi. Hắc hắc.”

Xuân Đức kinh ngạc nói:

“ Thế mấy ngày gần đây để đô giới nghiêm lại còn lòng bắt người mà vẫn phải đi học à, cứ tưởng phải được nghỉ học chứ.”

Lần này đến Thịnh Phong nhún vai nói:

“ Việc đó đâu có liên quan gì đến học viên của chúng, à mà đây là lý thuyết mấy ngày hôm trước học, ông bạn tự cầm lấy má ngâm cứu đi.”

Nói xong thì Thịnh Phong đưa cho Xuân Đức một cuốn ma pháp sổ tay. Tiếp nhận cuốn ma pháp sổ tay, Xuân Đức bắt đầu đọc từ đầu, thấy bên trong toàn ghi mấy thứ chi chi, nào là tinh thần đế quốc, rồi phải hết mình công hiến cho quang minh thần, toàn mấy thứ nhảm nhí.

Mãi mãi sau mới thấy bắt đầu dạy khổng chế ma pháp, có điều những thứ được dạy toàn những thứ Xuân Đức không học cũng biết làm, dù sao trước kia lúc hắn còn là con người thì cũng là một ma pháp sư, mấy điều căn bản này hắn biết(P/s:mấy điều căn bản thì biết mà đến thức tỉnh ma pháp thế nào lại không biết, ngu người chân kinh.)

Sau một lúc thì Xuân Đức đã đọc xong toàn bộ cuốn sổ ma pháp, sau khi đọc xong thì Xuân Đức phát hiện quyết định nghỉ học của bản thân lại

chính xác hơn bao giờ hết. Đi lên học toàn học mấy thứ cho mấy con gà vào nghề.

Xuân Đức lúc này chỉ thiếu sách kỹ năng ma pháp thôi, có thì hẳn liền có thể học và biến thành một ma pháp sư luôn khỏi cần phải ngồi đây học ba thứ lung tung. Có điều, dù chẳng thích ngồi đây chút nào nhưng Xuân Đức vẫn nghiêm túc lắng nghe, mặc dù tâm tư của hắn thì lại đang suy nghĩ cái khác.

.....

Thời gian chậm chậm trôi qua. Thật lâu, thật lâu thì tiết học buổi sáng mới kết thúc, cuối cùng thì cũng đến thời gian đi ăn cơm trưa.

Sau khi vừa hết tiết học thì Xuân Đức liền nằm gục xuống bàn, hắn lúc này như sắp chết nhìn Thịnh Phong nói:

“ Không ngờ đi học lại mệt như thế này, có biết ở nhà chơi với em gái cho rồi. Cả sáng này không vô đầu được cái gì, vị giáo sư kia nói gì mà giống như là thiên thư vậy.”

Thịnh Phong nhìn thấy vậy thì cười nói:

“ Những ngày trước cậu không đi học nên bây giờ không hiểu là đúng những lý luận ma pháp này rất cao thâm đâu thể vừa nhìn là có thể hiểu được, tôi cũng chỉ hiểu được 2-3 phần mà thôi, về nhà còn phải chăm chỉ luyện tập. Mà thôi, việc này để sau, chúng ta đi ăn cơm thôi.”

Tiếp sau đó Xuân Đức cùng với Thịnh Phong đi ăn cơm chưa, lúc đi ăn cơm trưa thì hắn còn gặp cả Á Nhĩ Đặc, vậy là ba người đồng thời đi ăn cơm trưa. Lúc đi ăn cơm chưa có mấy cô gái liên tục nhìn về phía ba người với ánh mắt cảnh giác.

Nhất là khi nhìn về phía Xuân Đức thì cả nhóm nữ học viên này càng thêm đề phòng, cứ như sợ bị hấn găm luôn không bằng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1133: Nhiệm Vụ Số 5 - Cuộc Sống Thanh Bình

Sau khi ăn cơm trưa xong, nghỉ ngơi được tầm 30 phút thì đã tới thời gian học thực chiến buổi chiều. Tất cả học sinh vừa mới nhập học khóa này đều phải đi tới nơi chỉ định từ trước.

Sau khi mọi người bước qua một cái cánh cửa ma pháp thì được đưa tới trước một cánh rừng rộng lớn.

Học viên khóa này cũng không phải rất nhiều, cộng tất cả lại còn chưa đến 800 người, sau khi chia thành mấy chục đội ngũ nhỏ thì đồng loạt tiến vào bên trong khu rừng trước mặt.

Nhiệm vụ cũng rất đơn giản, vào bên trong rừng tìm lấy ba tấm huy hiệu mà đám giáo sư đã giấu bên trong rồi đi ra ngoài. Nhìn chung thì chẳng có gì khó khăn cả.

Xuân Đức sau khi bốc thăm thì được phân đến tổ đội thứ 36, tổ đội của hắn gồm 20 người, 7 chiến sĩ, 3 thích khích, 6 ma pháp sư chiến đấu, 3 mục sư, 1 thợ săn.

Cũng không biết có phải hắn ăn ở tốt hay không mà hôm nay hắn toàn gặp chuyện may mắn, vừa gia nhập đội ngũ thì lại đúng là đội ngũ mạnh nhất trong những đội ngũ lần này. Cả đội ngũ duy có mình hắn là phế vật mà thôi.

Khi biết được hắn là mục sư không thể hồi máu, không biết đánh nhau, chiến lược có thể nói là xếp hạng chót thì đám người này cũng không bài

xích hay nói này nói nọ, ngược lại cả đám còn xem hấn như vật phẩm quý cần được bảo tồn.

Đã vậy hấn còn được mấy người bên trong đội ngũ động viên nữa chứ, tự dung bị nhiều người đối tốt như vậy khiến cho hấn có chút không quen.

.....

Thời gian nhanh chóng đi qua. Thoáng cái trời lại đã tối rồi. Cũng không biết là do bọn họ tìm không kĩ hay là do đám giáo sư giáo mấy cái huy hiệu kia quá kỹ khiến cho cả tổ đội của Xuân Đức trong vòng mấy tiếng mà chưa tìm thấy một cái huy hiệu nào. Bất đắc dĩ cả tổ đội 20 người tối hôm nay lại phải ở lại bên trong cánh rừng này.

Lúc này ở phương trời xa xôi. Một mặt trăng màu đỏ bắt đầu từ từ nhô lên, ánh sáng màu đỏ chiếu xuống khu rừng khiến cho cả khu rừng càng thêm huyền bí. Tuy màn đêm chỉ vừa bao trùm nhưng lúc này cả cánh rừng giống như là đang sống lại vậy. Từng cơn gió mạnh thổi qua khiến cho cả rừng cây lay động, tiếng chim chóc, tiếng ma thú rít gào vang lên ở khắp nơi.

Nghe được nhưng âm thanh của núi rừng, đám học viên là đồng đội của Xuân Đức lúc này bắt đầu có chút bất an, theo Xuân Đức quan sát thì nhưng người này hấn là lần đầu tiên ở bên trong rừng qua đêm như thế này.

Duy chỉ có Xuân Đức là cảm thấy bình thường, dù sao hồi tháng trước hấn cũng sống trong rừng, vì vậy cũng chẳng xa lạ gì với cảnh tượng lúc này.

Hấn lúc này nằm dài trên một tảng đá lớn, ngửa mặt nhìn lên bầu trời đêm, tận hưởng những cơn gió mang theo hương vị của núi rừng, tay trái

gồi đầu, tay phải thì cầm một cái đũa nướng, vừa ăn vừa tận hưởng cuộc sống lúc thanh bình thế này.

Nhiều người đang ăn lương khô thấy hẳn tự do tự tại, nằm hưởng thụ thì không khỏi kinh ngạc, đa phần mọi người lúc này đều đang rất hồi hộp, không biết đêm nay sẽ gặp phải cái gì. Nhưng nhìn bộ dạng Xuân Đức lúc này hình như hẳn chẳng quan tâm đến thì phải.

Lúc này có một thiếu nữ toàn thân mặc áo giáp, bên hông còn dắt một thanh kiếm đi tới bên cạnh Xuân Đức hỏi:

“Cậu lấy thịt nướng từ đâu ra vậy?”

Xuân Đức đang nhìn trời tận hưởng cuộc sống, bỗng nhiên nghe thấy có người hỏi mình thì nghiêng đầu qua nhìn, thấy người tới là đội trưởng Ý Ti thì hẳn không khỏi cười nói:

“Là đội trưởng à, thịt nướng này lấy từ trong nhẫn không gian thôi. Hồi trưa nghe nói là chuẩn bị thực chiến trong rừng nên tôi chuẩn bị khá nhiều đồ ăn để tiện thể đi dã ngoại luôn, thế mọi người không mang theo nhẫn không gian à?”

Ý Ti nghe Xuân Đức nói có nhẫn không gian thì không khỏi ngạc nhiên, nàng nhìn Xuân Đức làm sao cũng không giống như con cháu nhà đại tộc vậy mà trên người lại có nhẫn không gian, phải biết nhẫn không gian ở nơi đây rất hiếm, không phải ai cũng có, đến cả con cháu quý tộc nếu không phải dòng chính thì cũng hiếm người có một cái.

Nhìn Xuân Đức, Ý Ti dùng giọng dễ nghe nói:

“Không ngờ gia đình cậu lại có tiền đến vậy, còn mua cả nhẫn không gian cho cậu nữa, vậy cậu còn thịt không, chia cho mỗi người một ít, bọn tôi ăn lương khô cảm thấy khó nuốt quá.”

Xuân Đức lúc này ngồi dậy cười nói:

“ Còn nhiều lắm, cứ tưởng mọi người ai cũng giống tôi đều đã chuẩn bị đầy đủ cả nên mới không mang ra ấy chứ, sợ mọi người lại chê đồ ăn dở nữa thì xấu mặt. Ha ha.”

Tiếp sau đó Xuân Đức bắt đầu thể hiện tính cách nhà giàu mới nổi của mình, hắn bắt đầu mang ra một tấm thảm bay cực lớn, sau đó bảo tất cả mọi người cùng ngồi lên trên, rồi mới bắt đầu lấy ra thức ăn.

Trước con mắt kinh ngạc của mọi người, hắn bắt đầu mang ra rất nhiều đồ ăn, từ thịt nướng, hoa quả, rượu.... Thoáng cái trên cái thảm đã bày đầy chạt đồ ăn. Mọi người nhìn thấy mà ngoác miệng ra.

Một tên thanh niên, bộ dáng cao gầy nhìn Xuân Đức kỳ quái hỏi:

“ Cậu đây là đi du lịch phải không, không phải vậy vì sao lại mang nhiều đồ ăn như vậy. Mà đồ ăn đều là thứ cao cấp cả. Lại còn cả cái thảm bay này nữa, tôi nhớ cái này có giá đến hai vạn đồng tiền vàng đấy. Cả cuộc đời tôi đây là lần đầu ăn nhìn thấy nhiều thứ quý giá như vậy.”

Xuân Đức lúc này cười ha hả nói:

“ Tưởng mọi người không thích nên mới không lấy ra, nếu mọi người nói sớm thì tôi đã lấy ra từ trước rồi. Mọi người thích gì thì cứ ăn đi, trong nhẫn không gian của tôi vẫn còn nhiều lắm.”

Lúc này những người khác mới bắt đầu chú ý đến chiếc nhẫn mà Xuân Đức đang cầm trong tay, lúc trước bọn họ còn tưởng rằng đây là một chiếc nhẫn trang sức bình thường kia, không ngờ là nhẫn không gian.

Lúc này có một tên thanh niên kiếm sĩ, bộ dạng rất tò mò nhìn qua Xuân Đức hỏi:

“ Có thể cho tôi mượn nhìn xem nhẫn không gian nó ra làm sao không, từ trước đến giờ còn chưa một lần được sờ qua.”

Xuân Đức nghĩ cũng chẳng thèm nghĩ liền tiện tay ném chiếc nhẫn đang cầm trong tay cho người thanh niên kia, cùng lúc đó hắn nhìn về mặt tò mò của mọi người thì rất hiếu kỳ nói:

“ Tôi có một người bạn tên là Á Nhĩ Đặc học lớp a6 hệ trị liệu có nói nhẫn không gian rất quý, nhưng thấy tên đó cũng có một cái nhẫn không gian trung cấp, vốn tưởng hắn khoác lác. Nhưng hôm nay thấy mọi người phản ứng như vậy thì hình như tên kia nói đúng thật. Hỏi thật chứ mọi người không ai có nhẫn không gian à?”

Những người khác nghe hắn nói như vậy thì lắc đầu, một cô gái cũng là một Mục Sư lúc này nhìn qua Xuân Đức lên tiếng:

“ Người mà anh vừa nói đó tôi cũng biết, cậu ta là con trai duy nhất của Tử Tước Á Nhĩ Mạc La. Cậu ta có nhẫn không gian là điều bình thường. Tôi cùng với cậu ta cũng có nói chuyện qua vài lần. Hai người đúng là bạn của nhau có khác, nhìn từ bên ngoài thì chẳng thể nghĩ tới hai người lại là con cháu của đại quan trong đế quốc.”

Xuân Đức nghe nói Á Nhĩ Đặc lại là con trai của một vị tử tước thì cũng không khỏi ngạc nhiên, hắn cũng cảm thấy tên to xác kia chẳng giống gì là con cháu bậc quyền quý cả.

Nhún nhún vai Xuân Đức nói:

“ Tôi cũng chẳng phải gia đình đại quan, đại quyền gì, gia đình tôi bình thường thôi, nếu hôm nào rảnh tôi dẫn mọi người về nhà chơi.”

Cả đám nghe hắn nói vậy thì liền quang cho hắn một cái ánh mắt xem thường, trên mặt người nào cũng viết ba chữ to đùng “ Không tin người.”

Xuân Đức thấy vậy lần nữa bắt đắ dĩ nhún vai, đôi khi nói thật mà chẳng ai tin. Không tin thì thôi, hắ cũng chẳng thèm giải thích làm gì cho mệt.

Tiếp sau đó Xuân Đức lại một mình ăn thức ăn, về phần những người khác lúc này đang giành nhau nhìn xem cái nhắ không gian của hắ, do bên trong Xuân Đức không những để thức ăn mà còn có một đồng lớn tiền vàng nên khi mọi người xem qua đều nhìn về hắ với ánh mắt hâm mộ.

Xuân Đức rất hưởng thụ ánh mắt này, cảm giác hư vinh được thỏa mãn hơn bao giờ hết. Đám người kia hâm mộ thì hâm mộ nhưng đến lúc hắ tặng cho mỗi người một ít thì cả đám lại không ai nhận thế mới kỳ cục.

.....

Trong lúc đám người Xuân Đức đang ăn uống thả cửa thì cũng có hai người đang theo bọn họ. Hai người này đều là nam tử trung niên. Lúc này đây một người nam tử tóc ngắn nói với người bên cạnh.

“ Người kia hắ là con cháu của đại thần nào đó trong đế quốc, nếu chúng ta bắt được thì sẽ kiếm được món hời lớn. Mọi việc đã chuẩn bị xong chưa?”

Người còn lại cười khặc khặc nói:

“ Chuẩn bị xong rồi. Bốn tên giáo sư của Học Viện Pháp Thần đang bị người của chúng ta cuốn lấy. Ba người khác thì đã bị bắt, bây giờ chỉ còn một người cuối cùng là đang bỏ chạy, không bao lâu nữa cũng sẽ bị tóm cổ. Lần này phải cho đám quân đội cùng giáo đình kia mất hết mặt mũi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1134: Nhiệm Vụ Số 5 - Người Của Hắc Âm Giáo Hội

Trong lúc Xuân Đức ở nơi này vẫn còn chưa biết gì, đang ăn uống thả cửa thì ở những nơi khác chiến đấu đang liên tục xảy ra.

Tại phía Đông Nam cánh rừng nơi mà Xuân Đức đang ở lại tiến hành thực chiến, ở bên trên một ngọn đồi trọc. Nơi đây đang có gần 300 người mặc áo trùm màu đen, toàn thân tán phát ra ám hệ nguyên tố nồng đậm.

Ở gần đó không xa là rất nhiều học viên của học viện Pháp Thần, đang bị trói tay cùng bịt miệng ngồi tựa vào nhau. Không những học viên mà còn có vài vị giáo sư cũng bị y hệt vậy.

Nhìn đám học viên cùng giáo sư của học viện Pháp Thần đang bị trói lại thì một tên có vẻ là đầu lĩnh của đám người mặc áo trùm màu đen này lên tiếng:

“ Đám người Vô Diện vì sao vẫn còn chưa về. Không phải bọn chúng chỉ đi bắt mấy tên ma pháp sư thực tập thôi sao?”

Ở bên cạnh hắn một tên áo choàng đen khác lên tiếng:

“ Hắn là bọn họ gặp phải vấn đề đột xuất bằng không lấy thực lực của bọn họ thì mấy tên vắt mũi chưa sạch này làm sao xứng làm đối thủ.”

Ngay khi tên này vừa dứt lời thì từ phía cuối chân trời vọng đến âm thanh “ Đùng Đùng”, đồng thời có thể nhìn thấy từng quả cầu lửa khổng lồ

từ trên trời lao xuống, không những vậy còn có băng trùy, gió lốc đủ kiểu xuất hiện.

Tên đầu lĩnh lúc này cau mày nói:

“ Có ba động ma pháp cao cấp, là kẻ nào.”

Tiếp sau đó hắn qua mấy tên thuộc hạ nói:

“ Các ngươi vận dụng công không gian, áp giải đám học viên này đến căn cứ bên ngoài để đô đi. Ta sẽ đi xem nơi kia đang xảy ra việc gì.”

“ Rõ. Đại nhân.”--- Một đám người áo đen đồng thanh nói.

Tiếp sau đó tên thủ lĩnh mang theo 5 tên tâm phúc bay về phía nơi đang có chiến đấu, còn những tên khác lúc này hợp sức với nhau tạo nên cánh công ma pháp.

Với sự hợp sức của mấy trăm ma pháp sư ám hệ, một cánh công đen ngòm nhanh chóng hình thành, tiếp sau đó đám người này bắt đầu áp giải từng nhóm học viên đi vào bên trong.

- --o0o---

Cách nơi đám áo choàng đen này không phải rất xa, đám người Xuân Đức lúc này đang bị mấy tên khó chơi bám theo. Khó chơi chẳng qua là so với đám học viên gà mờ mà thôi, còn Xuân Đức ra tay thì hai tên đại ma pháp sư phía sau đang truy đuổi đã sớm bị hắn bóp chết từ lâu rồi, làm gì có chuyện còn có thể truy đuổi nữa.

Có điều dạo này giết người nhiều quá nên hắn cũng cảm thấy có chút chán chán, vì vậy hắn mới quyết định chơi đùa với đám này, tí nữa hắn còn muốn biết cảm giác được bắt cóc nữa kia.

Nhưng trước khi bị bắt làm con tin, hắn vẫn muốn hành mấy tên này một chút, ở thế giới ma pháp này cũng rất tiện, quyền trục ma pháp có rất nhiều, mà giá thành cũng không đắt lắm, chỉ có quyền trục thánh cấp giá mới cao thôi chứ tầm cỡ đại ma pháp thì xoàng, 1 vạn đồng tiền vàng liền có thể mua một bó.

Lúc này đây Xuân Đức đang thúc dục mọi người:

“ Tranh thủ xé rách mấy quyền trục này đi mọi người, để cho mấy tên phía sau lãnh đủ.”

Đám người Ý Ti lần này đúng là không biết nói gì nữa rồi, bọn họ không ngờ Xuân Đức còn có nguyên một cái không gian giới chỉ đựng toàn là quyền trục ma pháp, tính sơ sơ cũng không dưới mấy trăm cuốn. Thấy hắn liên tục sử dụng quyền trục ma pháp cấp cao mà lòng mọi người cảm thấy nhỏ máu.

Cầm trên tay quyền trục ma pháp cấp cao đáng giá cả vài ngàn đồng tiền vàng, đám người Ý Ti hai tay cảm thấy run run, làm sao cũng không nở mở ra phong ấn của quyền trục.

Lúc nhìn sang thấy Xuân Đức thuận thục xé bỏ phong cấm hết quyền trục ma pháp đến quyền trục ma pháp khác thì cả đám khóe miệng không khỏi co giật liên hồi.

Trong lòng mọi người thầm nghĩ “ phá của chính là đây”.

Không những bọn họ đang thấy nhỏ máu mà mấy tên đang đuổi theo phía sau Xuân Đức trong lòng cũng đang nhỏ máu, bọn họ nhìn thấy Xuân Đức ngồi trên thảm bay cao cấp, có lồng bảo hộ, bên cạnh là một núi nhỏ quyền trục ma pháp cấp cao.

Thấy hấn liên tục giải phong cấm quyền trục ma pháp, sau khi phá giải phong cấm xong thì mặc kệ cho phép thuật kia tự hình thành sau đó phóng đi đâu thì phóng cũng không quan tâm là có đánh trúng mục tiêu hay không. Công việc của hấn giống như chỉ là mở phong cấm của mấy quyền trục ma pháp cấp cao vậy.

“Thằng nhóc chết tiệt, nó đây là muốn làm ta tức chết. Nó là con riêng của lão giáo hoàng à, làm sao lại mang theo nhiều như vậy ma pháp quyền trục cấp cao.”--- Một tên áo choàng đen đang đuổi theo phía sau đám người Xuân Đức nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Ngay khi tên này đang còn cầu nhàu thì mấy người bên cạnh hấn đồng thời hô lớn:

“Nhanh tránh ra, thằng nhóc kia mở cấm chú quyền trục thánh cấp.”

Ngay khi những người này vừa nói xong thì từ trên bầu trời một cục thiên thạch nóng đỏ đang bốc cháy rùng rục có đường kính cả mấy trăm mét nhắm thẳng hướng mấy người bọn họ mà rơi xuống.

“Ầm ầm ầm...”

Tốc độ rơi của viên thiên thạch đang nóng cháy kia cũng không phải quá nhanh, mấy tên áo choàng đen đã phát hiện không đúng từ trước nên đã nhanh chân bỏ chạy, tránh thoát được một kiếp. Viên thiên thạch kia rơi thẳng xuống cánh rừng bên dưới, sau đó lăn ra xa xa cả mấy km khiến cho cả đoạn đường nó đi bắt đầu bốc cháy rùng rùng.

Lúc này một tên áo choàng đen vừa nhìn biển lửa phía dưới vừa lau mồ hôi trán nói:

“Tên nhóc kia hấn là con ruột của lão giáo hoàng thật rồi, bằng không hấn lấy đâu ra quyền trục thánh cấp có uy lực lớn như vậy.”

Đúng lúc này một người chỉ về phía phương hướng đám người Xuân Đức đang bỏ chạy nói:

“Ồ, nhìn kia.”

Những người khác lúc này đều nhìn theo hướng tay của tên kia, bọn họ nhìn thấy đám người Xuân Đức lúc này đang từ cao rớt xuống. Khi nhìn kỹ thì bọn họ mới phát hiện ở cách không xa đám người Xuân Đức còn có 6 người khác, khi nhìn thấy là ai thì bọn họ liền cảm thấy vui mừng.

Tiếp sau đó cả nhóm người nhanh chóng chạy tới phía bên kia, sau khi đi tới trước mắt một người thì mấy người này đều cười cười nói:

“Thủ lĩnh, may mà người tới kịp, bằng không muốn bắt thằng nhóc kia cũng cần không ít thời gian.”

Tên thủ lĩnh nhìn về phía nơi cánh rừng đang bị thiêu đốt, lại nhìn mấy tên thuộc hạ của mình trên người đầy vết thương nhỏ, quần áo thì rách nát, đầu tóc thì rối mù.

“Xem ra mấy người các người bị tên nhóc kia hành hạ không ít. Nhưng mà ta nói trước, không cho các người làm gì thằng nhóc đó, thằng nhóc kia hẳn có thân phận không bình thường. Nếu nó bị làm sao sự việc rất khó giải quyết.”

Mấy tên áo choàng đen khác gật đầu, một người trong số bọn họ nói:

“Thủ lĩnh người yên tâm, bọn thuộc hạ biết phân nặng nhẹ.”

Tên thủ lĩnh gật gật đầu nói:

“Vậy là tốt, bây giờ chúng ta quay về thôi, mang theo mấy tên nhóc này nữa, nơi đây cũng đã không còn việc của chúng ta.”

“ Rõ.”--- Mấy tên áo choàng đen khác đồng thời gật đầu.

- --o0o---

Cùng lúc đó tại lâu đài của Ốc Đình Đặc.

Bên trong một căn phòng lớn, lúc này Ốc Đình Đặc đang cùng những người khác nói chuyện.

“ Chủ nhân vừa dùng ma pháp truyền tin cho ta, nói rằng người bị một nhóm kẻ lạ mặt bắt giữ. Nói chúng ta nhanh mang người tới.”

Lệ Á nghe vậy thì cả kinh nói:

“ Chủ nhân người làm sao lại bị kẻ khác bắt được, điều đó không có khả năng.”

Ốc Đình Đặc nhìn nàng nói:

“ Đầu của cô toàn nước sao, nếu như chủ nhân để cho những kẻ đó bắt thì làm sao lại không bị bắt. Mà những việc này chúng ta cũng không cần quan tâm, bây giờ chúng ta nhanh chóng mang người tới, đợi chủ nhân phân phó nhiệm vụ tiếp theo là được.”

Lúc này một cô gái có bộ dạng quý tộc, mắt đeo cặp kính màu vàng nhạt, tay cầm quyển sách nhìn Ốc Đình Đặc nói:

“ Như vậy cần mang theo bao nhiêu người, bây giờ nhân thủ chúng ta đã có gần 3 vạn người, mang theo một nửa trong số đó liệu có ổn không?”

Ốc Đình Đặc suy nghĩ một chút rồi nói:

“ Mang đi $\frac{2}{3}$ nhân thủ, nơi này cũng không phải cần rất nhiều người để trông coi. Mạc Vi Ni Á, cô ở lại nơi này những người khác thì theo tôi.”

Sau khi Ốc Đinh Đặc nói xong thì mọi người bắt đầu triển khai hành động.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1135: Nhiệm Vụ Số 5 - Quân Đội, Giáo Đình, Hắc Ám Giáo Hội

Ở một khu vực hoang dã cách vương đô Chu Tước Đế Quốc 5000 dặm về phía Đông Nam, nơi này có một căn cứ lớn thuộc về Hắc Ám Giáo Hội. Nhân số ở đây không chỉ đơn giản là một vài ngàn người mà có đến cả hàng chục ngàn người.

Cũng không hiểu vì sao một căn cứ lớn như vậy lại không bị đám người giáo đình với liên minh công lý tiêu diệt đi, lại vẫn cứ để nó tồn tại.

.....

Xuân Đức sau khi bị áp giải tới căn cứ này thì liền bị đưa đến một căn phòng xa hoa, một tên hắc ám pháp sư sau khi mở ra cửa phòng liền đạp Xuân Đức vào bên trong.

“ Rằm.”

Cả cửa phòng liền đóng kín lại, cùng lúc đó một vách tường ma pháp hiện ra, che giấu cánh cửa khi trước.

Sau khi vào bên trong căn phòng thì Xuân Đức liền thấy ba người khác ở trong này, một tên thanh niên cùng hai thiếu nữ. Ba người này cũng không bị trói tay hay bịt mắt gì cả, cả ba đều được thả tự do, không những thế bọn họ còn được đãi ngộ rất tốt.

Xuân Đức nhìn qua ba người, thấy quần áo trên người bọn họ có chút khác biệt, với khí chất trên người bọn họ cũng khác xa những người khác, không cần đoán hẵn cũng biết ba người này hẵn là có thân phận rất cao bên trong đế quốc.

Trong lúc hẵn đánh giá ba người kia. Ba người kia lúc này cũng đang nhìn hẵn với ánh mắt dò xét. Có điều hai bên cũng chỉ nhìn nhau vậy thôi, cũng không ai nói với ai lời nào cả. Sau khi quan sát nhau vài lần thì ba người kia quay lại việc thưởng thức trà, còn Xuân Đức thì đã lên cái giường gần đó nằm dài ra rồi.

Cảm nhận được sự mềm mại từ lớp đệm bên dưới, Xuân Đức cảm thấy thích thú vô cùng, hít hít mùi hương dịu nhẹ nhưng khi hẵn đang tận hưởng thì một âm thanh có phần không vui vang lên.

“ Người đang làm cái gì đó.”

Âm thanh tuy mang theo giọng điệu tức giận nhưng vẫn rất dễ nghe, Xuân Đức đang ôm cái gối lớn lúc này lật người nhìn lại, vừa nhìn thì hẵn liền thấy thiếu nữ tóc vàng lúc trước còn đang ngồi uống trà.

“ Chuẩn bị đi ngủ chứ còn làm gì nữa. Có việc gì sao?”--- Xuân Đức rất vô tội hỏi.

Thiếu nữ kia thấy hẵn như vậy thì càng thêm không vui nói:

“ Cái giường này là của ta, người không có quyền nằm trên nó ngủ. Nhanh đứng dậy.”

Xuân Đức lúc này cũng nổi lên tính trẻ con, hẵn mặt dày nói:

“ Cái giường này làm sao lại là của ngươi rồi, cái giường này là của ta, ta đang nằm lên nó nên nó là của ta. Còn ngươi thì đi qua chỗ khác chơi đi,

đừng có ở đây làm phiền ta ngủ.”

Cô gái tóc vàng kia nghe vậy thì tức đến giậm chân:

“ Không phải vậy, lúc trước ta đã nằm lên nó rồi vì vậy nó là của ta, người đến sau làm sao nó lại thành của người được, nhanh đứng dậy, không cho phép người nằm trên giường của ta, nhanh đứng dậy.”

Vừa nói cô gái tóc vàng kia vừa dùng hai tay lôi kéo Xuân Đức đứng dậy, có điều Xuân Đức nhìn không to béo nhưng rất nặng, cô gái kia lôi hấn thì chẳng xi nhê, mà hấn khẽ kéo nhẹ cô nàng một cái thì nàng ta liền nằm úp sấp lên người hấn.

Lâu lâu mới ôm gái, Xuân Đức cảm thấy cơ thể cô bé này thật mềm, mùi hương trên cơ thể của nàng ta cũng rất dễ chịu, tuy cô bé này nhìn chẳng lớn lắm, cũng tầm 16-17 tuổi mà thôi nhưng ngực của nàng ta đã phát triển rất đầy đủ, lúc ép xuống Xuân Đức cũng có thể cảm nhận được một chút.

Ngay khi cô gái tóc vàng kia còn đang ngẩn người, tròn tròn mắt thì Xuân Đức khẽ nhếch môi cười tà, sau đó trước sự kinh ngạc của cô gái tóc vàng cùng với hai người khác ở trong phòng, hấn liền tặng cho cô gái tóc vàng kia một nụ hôn thăm thiết.

Hấn cô gái tóc vàng này hiếm khi hôn người khác nên kỹ thuật hôn môi không được thành thạo cho lắm, lúc đầu nàng ta cứ cắn chặt răng không chịu mở miệng ra, mãi sau mới mở ra.

Ngay khi hai người đang trao yêu thương cho nhau thì hai tiếng gầm thét như cùng một lúc vang lên:

“ Nhanh bỏ cái tay dơ bẩn của người.”

Nghe được tiếng gầm thét này thì cô gái tóc vàng đang cùng hôi môi với Xuân Đức bất ngờ cắn hẳn một cái sau đó nhanh chóng vùng thoát, đứng dậy chạy muồn chạy tới bên người cô gái còn lại.

Nhưng mà nàng ta còn chạy kịp chạy đi lại bị Xuân Đức kéo lại lần nữa, ngay lập tức cô gái tội nghiệp lại quay về vòng tay của ác ma. Cùng lúc này tên nam tử thứ 2 ở trong phong cũng đánh tới Xuân Đức.

Nhìn thấy như vậy thì Xuân Đức rất không biết xấu hổ, hẳn lúc này nâng lên cái gái tóc vàng làm lá chắn, tên nam tử đang lao tới thấy vậy thì vội thu về nắm đấm.

Nhưng vào lúc này, ngay khi hắn vừa thu về nắm đấm thì bất ngờ lại chúng ám chiêu của Xuân Đức, chân hắn như bị vật gì đụng phải, cả người không tự chủ ngã về phía trước, nằm lên trên người cô gái tóc vàng.

Hắn với Xuân Đức cùng với cô gái tóc vàng hình thành thế bánh mì kẹp chả.

Ngay khi ba người đang ở tư thế có phần nhạy cảm này thì cửa phòng một lần nữa được mở ra. Đi vào bên trong này là ba cô gái.

“ Rầm.”

Cánh cửa lại một lần nữa bị đóng lại, lúc này mấy cô gái kia mới chú ý đến tình cảnh hiện tại ở trong phòng, khi nhìn thấy tư thế của ba người Xuân Đức thì mấy cô gái kia đầu tiên là trợn to đôi mắt, tiếp sau đó liền hét toáng lên.

“ A a a a. A a a a.”

“ Các người đang làm gì vậy...”

Ba cô nàng kia lập tức lấy tay che mặt nhưng mà ánh mắt lại len lén nhìn qua khe hở bàn tay.

Nghe được tiếng hét của ba cô gái kia thì cô gái tóc vàng đang nằm trên người Xuân Đức lúc này liền cố gắng giãy dụa, mặt cô nàng đã đỏ như trái cà chua rồi, hai mắt thì đang ngân ngấn nước mắt giống như là sắp khóc đến nơi vậy.

Cảm nhận được cô gái tóc vàng cử động, tên thanh niên lúc này cũng đã phản ứng lại, hấn nhanh chóng đứng dậy sau sau đó kéo cô gái tóc vàng ra khỏi vòng tay của Xuân Đức, lần này Xuân Đức cũng không có trêu chọc cô gái tóc vàng tiếp, hấn để yên cho cô nàng đứng dậy.

Lúc này đây, sau khi tên thanh niên kia đã lấy lại bình tĩnh thì dùng ánh mắt không mấy thân thiện nhìn Xuân Đức phát ra lời khiêu chiến.

“Bắt nạt một cô gái thì có gì là giỏi giang nếu muốn chứng tỏ rằng bản thân ngươi là kẻ mạnh thì hãy cùng ta đánh một trận.”

Đối với lời khiêu chiến đến từ người thanh niên Xuân Đức chẳng buồn để ý, một con côn trùng bé nhỏ mà thôi, dùng làm đồ chơi mua vui một chút lại tưởng bản thân có giá trị. Nếu không phải dạo gần đây tâm tình của hấn luôn rất tốt thì đã sớm thanh lý đám người trong này rồi.

“Ngoáp ngoáp... Vô vị quá... Thôi ta ngủ.”

Xuân Đức ngáp dài một cái rồi ôm gối quay qua một bên nằm ngủ.

Thấy Xuân Đức không thèm quan tâm đến lời khiêu chiến mà bản thân phát ra thì tên thanh niên kia rất tức giận, sắc mặt của hấn lúc này vô cùng âm trầm.

Bàn tay của hắn lúc này nắm chặt, cả người hắn bỗng nhiên ánh lên ánh sáng bạc, sau đó hắn dùng tốc độ rất nhanh đánh thẳng về đầu của Xuân Đức, nhìn từ biểu hiện bên ngoài thì tên này đúng thật là muốn giết Xuân Đức mà không phải giỡn chơi.

Mấy cô gái bên trong phòng thấy như vậy lại một lần nữa che miệng lại. Xuân Đức đang nằm quay vào bên trong, cảm nhận được sát khí hàn nhạt đánh úp lại thì không khỏi nhẩn mày.

“ Đi chỗ khác chơi đi. Đừng có làm phiền ta.”

Xuân Đức đang nằm cũng chẳng buồn xoay người, hắn lạnh nhạt nói một câu như vậy.

Ngay khi hắn vừa dứt lời, tên thanh niên đang lao đến hắn với khí thế hùng hổ đột nhiên bay ngược về phía sau. Trong quá trình bay ngược về phía sau thì hắn liên tục nốc thốc nôn tháo.

“ Ầm...”

Cả thân hình 1m8, nặng 70-80 cân đập thẳng lên vách tường phát ra tiếng động trầm đục, tên kia sau khi đập thẳng lên vách tường thì còn dính trên vách tường vài giây, sau đó mới từ từ rớt xuống.

Xuân Đức ra tay cũng rất có chừng mực, tên kia sau khi bị như vậy cùng lắm là cả đời tàn phế hoặc sống đời sống người thực vật, chứ không thể chết được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1136: Nhiệm Vụ Số 5 - Quân Đội, Giáo Đình, Hắc Ám Giáo Hội(1)

Vài giờ sau.

Ở bên ngoài căn cứ của hắc ám giáo hội, bên trên cao của một hoang nguyên rộng lớn. Lúc này đây người của Hắc Ám Giáo Hội đang cùng với người của quân đội đế quốc cùng người của giáo đình thương thảo với nhau.

Lúc này một đầu lĩnh của Hắc Ám Giáo Hội đang lớn tiếng nói:

“Chỉ cần các người mang trả lại quyền trường tử thân cho bọn ta thì những người kia sẽ được thả ra, các người hẳn đã biết người mà bọn ta đang nắm giữ rồi chứ?”

Từ bên phía quân đội của đế quốc đi ra một ông lão, ông lão nãy cười trên lưng một con song đầu hắc long, toàn thân áo giáp vàng, xung quanh cơ thể có long khí hộ thân.

Ông lão này dùng giọng trầm ổn nhưng lại pha lẫn sự tang thương trong đó hỏi tên đầu lĩnh Hắc Ám Giáo Hội.

“Ta trước tin muốn nhìn thấy điện hạ cùng hai vị công chúa có bình an hay không?”

Tên đầu lĩnh Hắc Ám Giáo Hội nghe vậy thì phân phó một thuộc hạ mang ra một tấm gương lớn, sau khi tên hắc ám pháp sư kia đọc vài câu chú

ngữ thì chiếc gương bỗng nhiên sáng lên, một chùm sáng phóng thẳng lên cao 10 mét, sau đó nhanh chóng biến hóa.

Sau vài giây thì một khung cảnh sống động như thật hiện ra, khung cảnh kia không ngờ chính là cảnh tượng căn phòng kín của Xuân Đức lúc này. Lúc này đây Xuân Đức thì đang nằm ở trên giường ngủ ngon lành, còn những người khác đều đứng cách xa hẳn, đứng sát vào bên trong một góc phòng dùng ánh mắt sợ hãi nhìn hẳn. Cũng không biết Xuân Đức đã làm gì mà lại khiến cho 5 cô gái kia sợ thành cái dạng như vậy.

Về phần tên thanh niên lúc trước bị Xuân Đức đánh bây giờ vẫn đang bất tỉnh nhân sự, sắc mặt tên kia bây giờ không phải trắng bệch mà là tím đen, cũng không hiểu sao lại thành ra như vậy. Hẳn ta lúc này đang được cô gái tóc vàng ôm trong ngực.

Khi ông lão nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, không những sắc mặt lão ta biến đổi mà mấy tên Hồng Y Giáo của Giáo Đình cùng mấy tên đầu lĩnh của Hắc Ám Giáo Hội đều đồng thời biến đổi.

Cố gắng kiềm chế cơn thịnh nộ trong lòng, ông lão có long khí vờn quanh kia lúc này lạnh giọng hỏi:

“ Các người đã làm gì điện hạ? Hắc Ám Giáo Hội các người thực sự muốn cùng với quân đội đế quốc là địch.”

Nhưng vào đúng lúc này sự việc bất ngờ lại lần nữa phát sinh, ảo tưởng do tên hắc ám pháp sư kia đang thi triển bỗng dưng bị vỡ tan, cảnh tượng trong phòng cũng vì thế mà biến mất, cùng lúc đó một tên thuộc hạ khác gấp giọng nói với tên đầu lĩnh.

“ Thủ lĩnh, không xong rồi, căn cứ đang bị một đội ngũ gần 15 ngàn người công kích. Bọn họ rất mạnh, phòng ngự tuyến ngoài của chúng ta

trong nháy mắt liền bị phá hủy. Căn cứ đang yêu cầu tiếp viện. Chúng ta bây giờ phải làm sao đây thủ lĩnh.”

Tên đầu lĩnh nghe vậy thì trong lòng cả kinh nhưng mặt ngoài thì vẫn như thường, hấn lúc này trầm giọng hỏi tên thuộc hạ.

“ Vậy đám con tin sao rồi?”

Tên ám hệ pháp sư kia run run nói:

“ Bọn họ được một nhóm cao thủ thần bí cứu thoát, có điều những người kia vẫn còn không có chạy ra khỏi căn cứ đang bị vây bên trong, người của chúng ta sẽ nhanh chóng bắt lại bọn họ thôi.”

Tên đầu lĩnh nghe vậy thì hai mắt hiện lên những tia sáng lạnh lẽo, hấn không biết quân đội hay giáo đình làm sao lại có thể cài được nhiều nội gian vào bên trong thế lực hấn nắm giữ đến vậy. Có điều lúc này hấn cũng không có tâm tư quan tâm đến cái đó.

Hấn lúc này phải gấp rút quay trở về, nơi kia có công dịch chuyên, nếu mất công dịch chuyên thì bọn họ ở bên trong địa phận của Chu Tước Đế quốc chẳng khác nào ba ba nằm trong giọ đọi làm thịt. Ngay lập tức hấn liền ra lệnh cho người của mình quay về phòng thủ.

Nhưng hiển nhiên đám người quân đội đế quốc cùng người của giáo đình cũng đều đã đánh hơi thấy cái gì đó. Khâu gián điệp cùng tình báo của bọn họ cũng không phải là rác, nên ngay khi bên phía Hắc Ám Giáo Hội biết được tình hình thì bên phía quân đội cùng giáo đình cũng đã biết được tin tức từ gián điệp gửi về.

Cùng lúc này, bên phía quân đội cùng giáo đình hai tiếng hét lớn đồng thời vang lên.

“ Ngăn bọn chúng lại, không để tên nào chạy thoát.”

Ngay khi hai tiếng hét lớn này vừa vang lên thì từ bên phía quân đội đế quốc cùng giáo đình đồng thời triển khai công kích với Hắc Ám Giáo Hội.

Trong nháy mắt cuộc chiến ác liệt liền bùng nổ, vô số ma pháp cấp cao được thi triển đi ra, ở trên phía bầu trời đủ loại dị tượng hình thành. Từng quả cầu lửa khổng lồ bay loạn xạ những viên thiên thạch nóng đỏ cũng liên tục xuất hiện càn quét đội hình đối phương.

Mặc dù đã có vô số tường bằng, ánh sáng thủ hộ nhưng không thể nào có thể ngăn cản hết những công kích của đối phương. Trong nháy mắt đã có vô số người bị chết cháy, mùi thịt nướng lan tỏa khắp cả không gian.

Bên phía quân đội, từng tốp Long Kỵ Sĩ dũng mãnh xông lên phía trước nhưng con cự long liên tục phun ra hỏa diễm thiêu đốt quân đội đối phương. Khiến cho ám hệ pháp sư liên tục lùi lại.

Nhưng quân đội cùng đám giáo đình cũng chỉ chiến lợi thế lúc ban đầu vì đã chủ động xuất kích nhưng ngay sau đó bọn họ liền phải hứng chịu sự phản công mạnh mẽ đến từ Hắc Ám Giáo Hội.

Những loại vong linh quân đoàn liên tục được triệu hồi, cốt long, khô lâu, cốt thú các kiểu liên tục xuất hiện trên chiến trường, đám tử linh sinh vật này nào tuy không có, chiến lực không cao lắm nhưng được cái số lượng cực đông, không sợ đau cũng chẳng sợ sống chết, vừa xuất hiện liền đã điên cuồng tấn công.

Mỗi một vong linh pháp sư chính là một quân đoàn di động, vì vậy mà nhân số chính thức bên phía Hắc Ám Giáo Hội tuy không đông bằng bên phía quân đội đế quốc cùng giáo đình nhưng lúc chiến đấu thì hoàn toàn ngược lại.

Lợi dụng bất tử sinh vật, bên phía hắc ám giáo hội bắt đầu lấy lại lợi thế, còn bên phía quân đội đế quốc cùng giáo đình thì thương vong liên tục gia tăng, cứ qua đi một cái chớp mắt thì lại không biết bao nhiêu người phải ngã xuống.

.....

Trong khi đám người “ Giáo Đình”, “ Quân Đội Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” ở đây đánh nhau sống chết thì Xuân Đức lúc này cũng đang chỉ huy thuộc hạ càn quét căn cứ của đám Hắc Ám Giáo Hội.

Lúc này đây Xuân Đức đang đi cùng với Ốc Đình Đặc tới nơi cố thủ cuối cùng của đám người Hắc Ám Giáo Hội.

“ Chủ nhân, ở phía trước chính là nơi phòng thủ cuối cùng của đám kia rồi. Do nơi đây có một ma pháp trận thủ hộ siêu cường nên trong lúc nhất thời người của chúng ta không thể phá vỡ.”

Xuân Đức lúc này nhìn theo hướng mà Ốc Đình Đặc chỉ, hắn nhìn thấy một tòa nhà cổ đang bị một luồng hào quang màu đen bao phủ, mặc dù đám thuộc hạ của Ốc Đình Đặc đang điên cuồng kích nhưng cũng không thể phá hủy lớp phòng hộ kia. Ngược lại còn bị đám ám hệ ma pháp sư của hắc ám giáo hội công kích chết không ít người.

Nhìn qua một lượt thì Xuân Đức gạt đầu, vẻ mặt hắn vẫn như thường.

“Gọi người của chúng ta lùi lại đi, cái ma pháp trận kia để ta đến xử lý.”

Ốc Đình Đặc nghe vậy thì liền vâng mệnh sau đó nhanh chóng thông báo cho đám thuộc hạ lùi lại.

“ Tất cả mọi người nghe rõ, nhanh chóng lùi về phía sau không được công kích trận pháp kia nữa.”

Nghe được mệnh lệnh của Ốc Đình Đặc thì những người đang công kích ma pháp trận lập tức lùi về phía sau, mặc dù bọn họ cũng không rõ vì sao tự dung lại lùi lại.

Sau khi đám người kia đã lùi lại thì Xuân Đức lúc này mới lên sàn, hắn nói với Bóng Ảnh.

“ Hôm nay chúng ta lại gặp may rồi, hắc ám năng lượng nhiều thế này có thể cho chúng ta ăn no một thời gian.”

Bóng Ảnh cười khặc khặc nói:

“ Nhưng mà đệ cảm thấy mấy tên ở bên trong càng ngon hơn đây, đệ nghĩ thấy vị thịt tươi ngon của bọn chúng rồi. Mà lần này ca có ý định thu phục bọn chúng không để đệ biết đường mà xử lý.”

Xuân Đức nhún vai nói:

“ Cũng còn tùy, đợi tí nữa xem tâm trạng của ca thế nào, tâm tình tốt thì tha cho bọn chúng một mạng, còn chán chán thì giết sạch luôn cũng chẳng vấn đề, dù sao nơi này cũng chỉ có chưa tới vạn tên.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1137: Nhiệm Vụ Số 5 - Quân Đội, Giáo Đình, Hắc Ám Giáo Hội(2)

Mấy người Ốc Đặc Nhĩ đứng ở bên cạnh cũng nghe được Xuân Đức nói chuyện, mấy lần trước bọn họ cũng nghe Xuân Đức nói một câu tương tự như vậy nhưng mỗi lần nghe thì bọn họ đều cảm thấy cả người lạnh toát, mồ hôi từ trên trán cùng phía sau lưng không tự chủ mà tuôn ra như suối.

Sau khi đứng ở một vị trí thích hợp thì Xuân Đức mới cùng Bóng Ảnh bắt đầu thi pháp.

Trong miệng Xuân Đức lúc này liên tục lầm bầm chú ngữ:

“Καλέστε τον σκοτεινό αγγελιοφόρο, καλέστε τα παιδιά του κακού ή δώστε μου τη δύναμη του χωριού.”

Cùng lúc hấn đọc chú ngữ thì hắc ám nguyên tố bên trong bầu trời bắt đầu điên cuồng hội tụ vào bên trong cơ thể của Bóng Ảnh, Bóng Ảnh lúc này bắt đầu to lớn hơn.

Thân thể lúc đầu chỉ cao 2 mét nhưng qua đi vài cái hô hấp thì liền đã cao đến 12 mét. Nhưng đó cũng không phải cực hạn, thân thể của Bóng Ảnh càng lúc càng to lớn, càng lúc càng ngưng thực.

Sau khoảng 1 phút thì thân thể của Bóng Ảnh mới đạt đến cực hạn, nói thân thể của Bóng Ảnh đạt đến cực hạn cũng không đúng, chính xác mà nói là hắc ám nguyên tố trong phạm vi xung quanh Xuân Đức lúc này đã bị hấp thu đi gần hết rồi, vì vậy mà Bóng Ảnh mới không thể tiếp tục lớn hơn.

Nhưng như vậy cũng đã quá đủ rồi, thân thể của Bóng Ảnh lúc này đã đạt tới 200 mét nếu đứng thẳng, nhìn Bóng Ảnh lúc này đã chẳng khác gì một con viên cổ hung ma.

Khí tức mạnh mẽ từ Bóng Ảnh tán phát ra khiến cho đám người ở xung quanh hít thở khó khăn, nhiều tên còn trực tiếp hôn mê. Về phần mấy tên đầu lĩnh như Ốc Đặc Nhĩ thì lúc này liên tục nuốt nước miếng. Hai mắt mở thật lớn mà nhìn con quái vật khổng lồ cách đó không xa.

.....

Tiếp sau đó Bóng Ảnh bắt đầu dùng năng lực thôn phệ của bản thân mà hấp thu năng lượng từ kết giới hắc ám của đối phương.

Bóng Ảnh lúc này cúi thấp người xuống, miệng há lớn ra. Ngay lập tức cả cái miệng đầy răng nhọn mọc lởm chởm cùng dịch nhầy lộ ra. Cùng lúc đó từ bên trong miệng của Bóng Ảnh phát ra một hấp lực đáng sợ hút hầu hết các sinh vật sống vào bên trong miệng. Có vài tên là người của Ốc Đặc Nhĩ không may cũng bị hút vào bên trong.

Cùng lúc này, lực hút cũng tác động lên kết giới hắc ám nơi đây, cả kết giới trong nháy mắt bị bóp méo, cùng với đó là một luồng năng lượng tối từ bên trong kết giới bị rút ra chui thẳng vào trong miệng của Bóng Ảnh.

Tốc độ cắn nuốt năng lượng của Bóng Ảnh rất kinh khủng, vốn cái kết giới hắc ám kia có thể chống chịu hơn 10 ngàn người công kích không bị làm sao nhưng Bóng Ảnh chỉ cần dùng chưa đến 1 phút thì đã hấp thu đi hơn phân nửa năng lượng của cả kết giới.

Mặc dù cái hắc ám kết giới kia liên tục được người bổ sung năng lượng nhưng năng lượng thêm vào không bù đắp nổi năng lượng tiêu hao. Cả kết giới bắt đầu mỏng đi. Khi đến phút thứ 3 thì cả kết giới sụp đổ.

Cùng lúc đó một khung cảnh chết chóc hiện ra trước mắt mọi người, ở sau kết giới kia là vô số xác khô. Những cái xác khô kia cũng chết chưa lâu, nguyên nhân cái chết là bị hút hết sinh mệnh mà chết.

Xuân Đức thấy vậy thì vẻ mặt có chút thương tiếc nói:

“ Vốn còn định tha cho mấy tên này một mạng, không ngờ cả đám lại suy nghĩ thiếu chín chắn như vậy, không ngờ lại dùng sinh mệnh bản thân đi duy trì trận pháp.”

Nghe được hắn nói lời thương xót đối với đám người đã biến thành xương khô thì những người khác đều không biết nên nói gì cho phải, ép người ta đến bước đường cùng là hắn, giết người cũng là hắn, vậy mà bây giờ lại làm như bản thân vô tội lắm.

Có điều những suy nghĩ này mọi người cũng chỉ dám nghĩ trong lòng mà không một ai dám nói ra cả.

Đúng lúc này một tên thuộc hạ của Ốc Đình Đặc đi tới nói nhỏ bên tai hắn, Ốc Đình Đặc nghe xong thì liền đuổi tên thuộc hạ kia đi sau đó tiến lại gần Xuân Đức mười phần cung kính nói:

“ Chủ nhân, người của chúng ta tìm được 8 viên tinh thạch đỉnh cấp tại phòng bí mật của căn cứ này. Thứ đồ này hấp thụ có thể trực tiếp khôi phục lại linh hồn lực. Chủ nhân có muốn đi qua xem không?”

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức nói:

“ Không cần, trước hết cứ thu lại đi, sau khi xong việc nơi này rồi sẽ tính tiếp. Được rồi, chúng ta nên rời đi nơi đây, trước mắt chúng ta vẫn không nên đối mặt trực diện với đám kia.”

Nhưng Xuân Đức vừa mới mở miệng nói xong thì liền đã có người vào bên trong này cấp báo.

“ Bên ngoài xuất hiện quân đội đế quốc, pháp sư của giáo đình cùng hắc ám giáo hội. Theo trinh sát báo về số lượng không dưới 10 vạn người.”

Xuân Đức nghe vậy thì hơi có ngạc nhiên, hấn lúc này nhìn qua Ốc Đặc Nhĩ nói:

“ Ốc Đặc Nhĩ, ngươi đi mang tất cả đám con tin ra ngoài này nếu như tình thế không ổn thì cứ việc giết chết đám kia để uy hiếp những kẻ kia. Đặc biệt lưu ý đến mấy tên quan trọng một chút, đừng để đám kia có cơ hội làm loạn.”

“ Rõ, chủ nhân.”--- Ốc Đặc Nhĩ cung kính đáp lời sau đó nhanh chóng chạy đi làm việc của bản thân.

Xuân Đức lúc này lại nhìn qua mấy người khác nói:

“ Có ta ở đây không việc gì phải sợ. Các ngươi phân ra một vài tổ đội đi tìm kiếm quanh cái căn cứ này xem còn thứ gì đáng giá không, nếu còn thứ cứ mang đi sạch đi.

Về phần những người khác thì theo ta ra bên ngoài gặp những vị khách quý.”

Nói xong thì Xuân Đức về mặt bình tĩnh dẫn đầu mọi người đi ra bên ngoài, hấn lúc này khoác trên người một cái áo choàng màu trắng, trên mặt thì đeo một cái mặt nạ nửa cười nửa khóc, một cảm giác dự dị vô cùng từ trên người hấn phát ra. Một loại cảm giác khiến cho người ta cảm thấy hấn có thể làm được tất cả.

Những người cảm thấy vậy thì lòng tin cũng gia tăng lên rất nhiều, bọn họ lúc này đứng thẳng người bước theo phía sau Xuân Đức đi ra ngoài.

.....

Sau khi đi ra ngoài thì Xuân Đức liền đã nhìn thấy ba phe nhân mã đang như hổ rình mồi nhìn về phía bản thân. Nhân số của đối phương có khi gấp cả 10 lần số với nhân số của hắn.

Nhưng trong lòng Xuân Đức cũng chẳng cảm thấy áp lực gì, nếu như hắn đánh không lại đám người này thì hắn có thể bỏ chạy, cũng chẳng ai có thể làm gì được hắn. Về phần phải từ bỏ hết những thứ hắn đang có tuy có hơi tiếc một chút nhưng cái mạng vẫn còn thì còn có thể gây dựng được thế lực.

Nhưng mà sau khi quan sát ba phương nhân mã thì Xuân Đức liền cảm thấy bản thân hôm nay không cần phải chạy rồi. Không nói ba phương nhân mã vừa trải qua một trận ác liệt, thể lực, pháp lực đều đã hao tổn đi không ít. Hơn nữa cả ba thế lực này đều không có tin tưởng lẫn nhau vì vậy không có khả năng, cả ba đồng thời tấn công, nếu có cũng là rất nhỏ.

Nếu như không phải tất cả những người ở đây cùng một lòng tiêu diệt hắn mà lại nhỏ lẻ xông lên thì đến bao nhiêu hắn đều có thể tiếp hết.

Khi Xuân Đức đang quan sát những người đối diện thì đám người đối diện cũng đang quan sát Xuân Đức, khi cảm nhận được thánh quang ma pháp trên người hắn thì đám người bên phía quân đội cùng giáo đình đều cảm thấy vui mừng.

Cũng không đợi những người khác lên tiếng thì Xuân Đức lúc này đã lên tiếng trước, hắn dùng giọng nghiêm túc nói:

“ Hôm nay chúng ta ở đây là thuận theo ý chỉ của quang minh thần đánh tan hắc ám. Con tin cũng đã được cứu ra, căn cứ của bọn chúng cũng đã bị tín đồ của quang minh thần phá hủy, bọn chúng bây giờ đã không còn đường bỏ chạy. Chúng ta vì sao không liên thủ cùng với nhau để tiêu diệt hắc ám.”

Nói xong thì Xuân Đức liền nhìn về phía mấy tên cự đầu của quân đội đế quốc cùng giáo đình.

Mấy người kia nghe hẳn nói thì cũng có một chút tin tưởng nhưng đó cũng chỉ là một chút mà thôi. Bọn họ cũng không có ngu đến mức ngay lập tức tin vào lời của Xuân Đức.

Lúc này một ông lão cười song đầu hắc long đi ra nhìn Xuân Đức trầm giọng nói:

“ Ta muốn nhìn thấy những đứa con bất hạnh của quang minh thần. Ta muốn chắc rằng bọn họ đang thoát khỏi bóng tối quay về trong vòng tay của quang minh thần.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1138: Nhiệm Vụ Số 5 - Trở Mặt Còn Nhanh Hơn Cả Lặt Bàn Tay

Ông lão kia vừa nói xong, không cần đợi Xuân Đức phân phó thì Ốc Đặc Nhĩ đã mang đám học viên cùng giáo sư của học viện Pháp Thần đi ra. Trong những người này cũng có một vị hoàng tử cùng hai vị công chúa của đế quốc. Những người kia lúc này cũng không có bị khống chế, cả đám đều được thả tự do, có điều bọn họ lúc này bọn họ đang được hơi bị nhiều người ở bên cạnh bảo vệ.

Nhìn thấy đám con tin được mang ra, trên mặt ông lão đang cười trên con song đầu hắc long kia liền nhẹ nhõm hơn hẳn. Tiếp sau đó lão ta đánh mắt nhìn qua mấy tên hồng y giáo chủ của giáo đình.

Hai bên nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gật đầu. Tiếp sau đó chuyện bất ngờ liền tiếp phát sinh.

Ở bên phía Hắc Âm Giáo Hội một ma pháp trận đột nhiên sáng lên, cùng lúc đó ngay tại bên cạnh vị trí của vị hoàng tử cùng hai vị công chúa đế quốc xuất hiện 9 cái bóng đen.

Chín cái bóng đen kia vô cùng kinh khủng, sau khi vừa xuất hiện thì liền đã giết chết gần như toàn bộ những người đang ở bên cạnh, trong số những người bọn họ giết còn có không ít học viên của học viện Pháp Thần.

Quá trình này diễn ra không tới hai cái hô hấp, khi mọi người vừa mới phản ứng lại thì chín người kia đồng thời biến mất, cùng biến mất với bọn

họ còn có hai vị công chúa cùng hoàng tử, sau khi bọn họ biến mất chỉ để lại một đám thi thể không đầu nằm lẫn lộn trên mặt đất.

Cũng ngay vào lúc này, quân đội đế quốc cùng giáo đình vốn phải tấn công người của Hắc Ám Giáo Hội nhưng lại bất ngờ thay đổi mục tiêu là nhóm người của Xuân Đức.

Thấy tình thế không ổn thì bên kia phía Xuân Đức có một người lớn tiếng hét lên:

“ Các người làm gì? Nếu còn dám tiến lên có tiên ta giết sạch đám này không?”

Vừa nói thì Ốc Đặc Nhĩ liền dùng trường kiếm chặt đầu một đám học viên của học viên Pháp Thần. Ngay lập tức ở trên mặt đất lại có thêm vài bộ thi thể không đầu.

Nhưng hành động này của Ốc Đặc Nhĩ cũng không làm cho thế tiến công của đám người quân đội cùng giáo đình dừng lại, ngược lại càng khiến cho bọn họ tiến công nhanh hơn.

Xuân Đức tuy không biết rõ vì sao lại thành ra như vậy nhưng hẳn lúc này cũng không có hoảng loạn, nhân lúc đám người kia còn chưa có đánh tới hẳn ra lệnh:

“ Lùi vào bên trong căn cứ nơi này cố thủ.”

Xuân Đức vẫn chưa có điên tới mức dùng chưa tới 2 vạn người đi đấu trực diện với quân tinh nhuệ của quân đội cùng giáo đình có nhân số phải đông gấp 3-4 lần. Vì vậy hẳn quyết định lùi vào bên trong.

Được lệnh của hẳn, đám thuộc hạ bên dưới lúc này vừa đánh vừa lùi về phía bên trong.

Xuân Đức lúc này lại nhìn qua Ốc Đinh Đặc phân phó:

“ Ốc Đinh Đặc, ngươi cùng với hai người khác đi lấy 8 viên tinh thạch đỉnh cấp kia lại đây cho ta, lúc này ta cần dùng tới nó.”

“ Rõ, chủ nhân.”--- Ốc Đinh Đặc không dám chậm trễ, ngay lập tức cùng với hai người khác nhanh chóng rời đi.

....

“ Âm âm âm....”

“ Đùng đùng đùng....”

“ Gào gào gào....”

Những thuật pháp dạng quần công liên tục được hai bên thi triển ra, sau đó cứ nhằm nơi nào nhiều người nhất mà phóng vào. Những tiếng nổ lớn liên tục vang lên, cứ sau mỗi lần có tiếng nổ lớn vang lên thì lại có hàng chục cho tới hàng trăm người chết đi.

Bầu trời thì bao phủ bởi ma pháp, mặt đất thì bị đám kỵ sĩ cày nát, bên phía của Xuân Đức lợi dụng công sự che chở, ma pháp trận yểm hộ nên lúc ban đầu vẫn còn có thể chống đỡ được, không tới nỗi chưa đánh đã bại.

Thực ra bên phía Xuân Đức có thể chống đỡ được là bởi vì mấy tên đại cự đầu của quân đội cùng giáo đình không có tham dự chiến đấu, mà chỉ phải đám tốt thí lên thôi. Với số lượng binh lính phải ra cũng chỉ có phân nửa, phân nửa còn lại vẫn đứng yên bất động.

Về phần mấy tên cự đầu thì lúc này lại đang cùng bên phía Hắc Âm Giáo Hội thương thảo cái gì đó. Còn trận chiến phía bên dưới thì đám người này không có quan tâm, giống như bọn họ đã biết trước kết quả rồi vậy.

Ở bên trong căn cứ, Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì trong lòng thầm cười lạnh:

“ Ăn chắc ta rồi sao, không thềm để ý tới ta. Vậy thì càng tốt, chút nữa để cho các người chỉ có đến mà không có về.”

Vẫn giữ khuôn mặt bình thản như không có việc gì, hắn nhìn qua Lệ Á hỏi:

“ Bỏ trị hợp ma trận tới đâu rồi.”

Lệ Á lúc này cung kính đáp:

“ Đã sắp xong rồi thưa chủ nhân, chỉ cần không tới 3 phút nữa liền sẽ hoàn thành.”

Xuân Đức gật gật đầu nói:

“ Làm nhanh lên, bằng không đợi bỏ trí xong thì người chúng ta bên ngoài cũng chết sạch.”

“ Vâng, chủ nhân.”--- Lệ Á một lần nữa cũng kính đáp lời sau đó nhanh chóng rời đi.

Sau khi Lệ Á vừa rời đi thì Ốc Đình Đặc cùng với hai người khác lúc này cũng đã quay trở lại. Đi tới bên cạnh Xuân Đức, Ốc Đình Đặc hơi khom người cung kính nói:

“ Chủ nhân, thứ người yêu cầu đã được mang tới.”

Xuân Đức lúc này nhìn qua 8 viên tinh thạch to bằng đầu người đang phát ra quang mang hắc ám thì hơi nhíu mày lại, hắn lúc này dùng tay thử chạm vào một viên sau đó khẽ hấp thu.

Vừa hấp thụ một chút năng lượng từ viên tinh thạch Xuân Đức liền cảm thấy một luồng năng lượng ám hệ tinh thuần truyền khắp cơ thể, truyền lên đại não hẳn, một loại cảm giác thoải mái không nói nên lời xuất hiện. Cảm nhận được loại thoải mái này thì hai mắt hẳn liền sáng lên.

Nhưng vào đúng lúc này thì lại có một tên thuộc hạ chạy đến bên cạnh Ốc Đặc Nhĩ nhỏ giọng nói, Ốc Đặc Nhĩ nghe xong thì sắc mặt tái lại. Xuân Đức phát hiện được vẻ mặt của hẳn không đúng thì hỏi:

“ Làm sao?”

Lúc này Ốc Đặc Nhĩ có phần sợ hãi nói:

“ Chủ nhân, có một vài bộ hạ phía dưới nổi lên xung đột, không có việc gì cả. Thuộc hạ sẽ nhanh chóng đi xử lý.”

Thấy Ốc Đặc Nhĩ hình như còn có gì đó giấu bản thân, Xuân Đức cau mày lạnh giọng nói:

“ Nói cho đầy đủ vào.”

Ốc Đặc Nhĩ thấy chủ nhân không vui thì lúc này cũng không dám giấu nữa, hẳn liền nói:

“ Có một mấy chục tên nam nhân là người dưới Ái Lai Tư, bọn họ vì áp lực tâm lý sắp phải đi ra chiến đấu nên muốn tìm một đám nữ nhân giải quyết vấn đề, chỉ là nơi này không có nhiều nữ nhân nên bọn chúng mới đánh chủ ý lên đám học viên nữ. Sau đó thì xung đột với hộ vệ nơi đó”

Nghe Ốc Đặc Nhĩ nói đến đây thì Xuân Đức cũng đã hiểu rồi, mấy con tiểu trùng kia nghĩ là sắp chết nên muốn đi chơi gái, nhưng gái tìm không thấy mà lại thấy đám nữ học viên vừa trắng lại vừa mềm nên chơi luôn.

Xuân Đức về mặt lạnh lẽo nói:

“ Mẹ kiếp, chơi gái xong thì đánh đấm mẹ gì nữa, đây là cái lý do cho má gì. Đưa ta đến, ta cho mấy tên kia về chơi với ông bà luôn. Không cho đấm này biết một chút cái gì là nhẫn tâm thì bọn nó lại cảm thấy cuộc sống quá dài.”

Lúc sau Xuân Đức được Ốc Đặc Nhĩ dẫn tới một căn phòng tạm giam đấm con tin, nơi này đang có mấy tên nam tử mình trần đang giằng co với đấm hộ vệ nơi này.

Phía bên trong còn có mấy chục thằng đang vừa cười, vừa chửi bậy vừa đánh đập đấm nữ học viên đang bị bọn chúng chà đạp phía bên dưới. Lúc Xuân Đức vừa đến nơi đây thì liền nghe được.

“ Mẹ kiếp chúng mày biến ra, để anh em tao chơi chán sẽ đến lượt chúng mày. Đấm con hàng này ở đây thiếu gì, bọn mày có thể đi qua phòng bên, bên kia cũng không thiếu.”

“ Đẳng nào tí nữa chẳng phải chết, bọn mày không tranh thủ chơi đấm này đi, đến lúc chết có tiếc cũng đéo kịp đâu.”

“ Mẹ nó thật sáng khoái, đấm này vừa non vừa mềm còn ngon hơn cả mấy con điểm hạng nhất mà tao từng chơi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1139: Nhiệm Vụ Số 5 - Giết Người Như Ngóc

Xuân Đức sau khi đi tới nơi, nhìn thấy được cảnh này thì sắc mặt của hắn có phần khó coi. Do bây giờ đang chiến đấu ác liệt nên đám hộ vệ phải ra canh giữ không nhiều, vì vậy mấy thằng bố lão này mới dám làm như vậy.

Khi hắn đi tới thì đám người kia cũng phát hiện ra hắn, khi thấy rõ hắn là ai thì cả đám bắt đầu run lập cập.

Mấy tên thủ vệ lấp bắp nói:

“Đại... Đại nhân.”

Xuân Đức lạnh lẽo nhìn qua đám người nơi này sau đó tàn nhẫn ra lệnh:

“ Chặt hết tứ chi bọn nó sau đó mang đến hợp ma trận làm vật tế.”

Hắn vừa dứt lời thì một đám người đi theo hắn phía sau lập tức cầm kiếm xông vào bên trong, bắt đầu nhằm mấy tên nam nhân đang trần chông mà chém, lập tức tiếng gào thét vang lên.

“ A a a a. Bọn tao là người của Ái Lai Tư đại nhân, bọn mày điên rồi sao?”

“ Bọn mày dám làm thế Ái Lai Tư đại nhân sẽ không tha cho chúng mày.”

“ Bộp”

Nhìn tên đang la hét kia Xuân Đức trực tiếp vỗ một cái, cả hắn cùng với cô gái hắn đang cười trên người đồng thời bị đập thành thịt vụn. Tiếng la hét của hắn cũng đồng thời im bật.

Xuân Đức lúc này nhìn qua Ốc Đặc Nhĩ hỏi:

“ Ái Lai Tư là thằng nào?”

Ốc Đặc Nhĩ lập tức nói:

“ Là một đầu lĩnh vừa mới đầu nhập vào chúng ta.”

Ốc Đặc Nhĩ vừa mới dứt lời thì một tên có bộ dạng béo lùn đang cùng với một đám người khác chạy đến nơi đây. Sau khi đến nơi đây thì tên kia cũng nhìn thấy Xuân Đức nhưng lại không nhận ra hắn, do Xuân Đức lúc này đã tháo mặt nạ ra.

Thấy cảnh tượng ở trong phòng thì tên này liềm gầm lên:

“ Ốc Đặc Nhĩ anh đang làm gì vậy, tại sao anh lại làm vậy với người của tôi. Anh có biết...”

“ Âm âm...”

Xuân Đức không nhiều lời, trực tiếp một vỗ, một vỗ này khiến cho cả hành lang rung lắc mấy lần. Khiến cho tên béo Ái Lai Tư cùng một đám thủ hạ của hắn đi theo phía sau biến thành bánh thịt. Con đường nhỏ đi tới nơi này thoáng cái biến thành con đường máu.

Nhìn mấy cái bánh thịt Xuân Đức lạnh lẽo nói:

“ Thấy mày sống đủ rồi tao tiễn mày đi luôn.”

Tiếp sau đó hắn nhìn qua Ốc Đặc Nhĩ nói:

“ Bây giờ ở trong này tôi cho anh quyền định đoạt, còn kẻ nào muốn gây rối lúc quan trọng thế này thì cứ giết luôn đi. Tên nào ý kiến cũng giết luôn. Lời tôi nói ra kẻ nào có ý kiến gì đều giết sạch.”

Nghe được âm thanh lạnh lẽo của Xuân Đức thì đám người xung quanh run lên cầm cập, mấy nữ học viên bị cưỡng gian nhìn thấy hấn tàn nhẫn như vậy thì cũng không dám khóc, cả đám rúc vào bên trong góc tường dùng ánh mắt sợ hãi nhìn ra ngoài này.

Ốc Đặc Nhĩ ở bên cạnh lúc này trán cũng đỏ đầy mồ hôi. Nhưng trong lòng hấn lúc này lại có chút hưng phấn. Hấn cung kính nói:

“ Thuộc hạ sẽ làm đúng theo lời chủ nhân nói. Xin chủ nhân an tâm.”

.....

Tiếp sau đó Xuân Đức liền rời khỏi nơi đây đi tới nơi bố trí Hợp Ma Trận. Thực ra thì cái Hợp Ma Pháp Trận này đã có từ trước, là do đám người Hắc Ám Giáo Hội bố trí đi ra nhưng lúc trước đánh nhau khiến nó tổn hại một chút, bây giờ cần phải sửa lại cùng bố trí rộng ra.

Lúc Xuân Đức đi tới nơi thì ma pháp trận kia cũng đã được bố trí xong. Khi hấn vừa đến nơi đây thì Lệ Á liền đi tới cung kính nói:

“ Mọi thứ đã chuẩn bị hoàn tất, chủ nhân có thể sử dụng bất cứ lúc nào.”

Xuân Đức lập tức gật đầu nói:

“ Bắt đầu đi.”

Có lệnh của hấn, Hợp Ma Pháp Trận liền được khởi động, một trận pháp có diện tích cả dặm vuông đồng thời sáng lên, vô số đồ án phức tạp hiện ra, đồng thời ánh sáng nhiều màu sắc từ các đồ án phóng thẳng lên cao.

Cùng lúc này, vô số tù binh được mang ra ném vào bên trong trận pháp, đám tù binh kia vừa ném vào bên trong trận pháp thì liền nhanh chóng héo rút chỉ còn lại xương với da mồi, sau một lúc thì đến xương cùng da mồi cũng không còn.

Sau khi hiến tế vài ngàn người như vậy thì cả trận pháp mới được khởi động hoàn tất. Cùng lúc này Xuân Đức bước vào bên trong, đi tới giữa trận pháp rồi ngồi xuống.

Xuân Đức lúc này là muốn mượn nhờ trận pháp phụ trợ Bóng Ảnh thi pháp, do hẳn lúc này bốn nguyên lực thì nhỏ yếu nên hẳn không có sử dụng mà lại dùng một loại phương pháp mới hơn.

Hắn dùng linh hồn lực của bản thân thông qua Bóng Ảnh, kết hợp với bốn nguyên hắc ám chi lực của Bóng Ảnh mà thi triển ra đại chiêu.

Ngồi ở bên trong trận pháp, cảm nhận lực lượng liên tục được quán chú vào thân thể Xuân Đức thỏa mãn mỉm cười. Hẳn lúc này lấy ra 8 viên tinh thạch cấp cao đặt xung quanh người sau đó mới bắt đầu thi pháp.

Hai mắt hắn nhắm nghiền, trong miệng hắn liên tục phát ra những ngôn ngữ tối nghĩa.

“ Στο όνομα του σκοτεινού άρχοντα, ο πιστός πιστός εκείνων που θέλουν να δανειστούν την υπέρτατη δύναμη εκείνων που καταστρέφουν όλους εκείνους που σταματούν. Μήπως ο ανώτατος άνθρωπος να καταλάβει.”

“ Gào gào gào....”

Cùng lúc đó, ở giữa bầu trời đêm ngay bên trên đầu nơi Xuân Đức đang thi pháp, một con siêu cấp ác quỷ được hình thành, con ác quỷ này có bộ

dạng giống như Bóng Ảnh nhưng hình thể thì to lớn hơn không biết bao nhiêu lần, ngoài hình cũng dữ tợn hơn không ít.

Nó rống lên một tiếng thì làm cho cả thiên địa lay động, đám quân đội của đế quốc, đám người của giáo đình hay đám tín đồ của lũ hắc ám giáo hội cũng bị tiếng rống kia làm cho kinh sợ.

Lúc này đây tất cả bọn chúng đều nhìn về một con ác quỷ một mắt dữ tợn đang xuất hiện bên trên đầu trời, nhìn con ác quỷ chỉ có một mắt ở giữa trán, lại nhìn vào cái miệng đỏ lòm với hàm răng của nó thì liền khiến cho tất cả mọi người ở đây cảm thấy cảm thấy sợ hãi.

Không ít người lúc này đã bắt đầu lùi về phía sau, nhiều người khác thì bắt đầu tự hỏi:

“ Thứ kia là gì, nó lớn quá. Đây phải chăng là thánh quỷ trong truyền thuyết.”

“ Nhìn kia, nó vẫn tiếp tục to lên, trời ạ. Nó nó....”

Nhiều người đang nói tới đây thì không nói được được, bọn họ chỉ nhìn thấy con ác quỷ kia há rộng miệng hút một cái, ngay lập tức đám binh sĩ quân đội đế quốc cùng đám giáo đồ của giáo đình đang chiến đấu với người của Xuân Đức liền bị hút vào bên trong.

Cái miệng kia giống như là cái động không đáy vậy, bao nhiêu cũng không đủ, chỉ thấy hàng ngàn người bay vào trong cái miệng kia liền biến mất, từng con cự long to lớn chui vào thì cũng không còn thấy đâu.

Không những vậy, đến cả những thi thể cùng máu tươi bên trên chiến trường cũng bị nó hút vào trong miệng. Lúc con ác quỷ khổng lồ kia khép miệng lại thì chiến trường đã sạch bóng quân thù.

Đám người thuộc thế lực của Xuân Đức đang giết đỏ cả mắt, đột nhiên thấy toàn bộ địch nhân bị một con cự đại ác quỷ nuốt mất thì không khỏi ngẩn ra. Nhưng tiếp sau đó một cảm giác vừa mừng vừa sợ bao trùm lấy tâm trí của bọn họ.

Mừng là vì bọn họ vừa nhặt về được một mạng, còn sợ là bọn họ không biết con ác quỷ cao cả ngàn mét kia liệu có nuốt sống bọn họ luôn không.

Sau khi cắn nuốt một lần cả mấy vạn vạn sinh linh, con ác quỷ khổng lồ bỗng nhiên mở miệng cười, điệu cười của nó vang vọng khắp cả chiến trường.

“ Khặc khặc.. Khặc khặc... Đám các ngươi vẫn còn chưa thương lượng xong sao? Nhưng xem ra bây giờ thì các ngươi không cần thương lượng nữa rồi, các ngươi đều là thức ăn của ta.”

Vừa nói xong thì con ác quỷ khổng lồ kia liền nhảy đến đám người trước mặt, tuy nó chỉ nhảy một cái nhưng lại nhảy vào đúng giữa đàn địch nhân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1140: Nhiệm Vụ Số 5 - Trận Chiến Làm Nên Tên Tuổi

Bóng Ảnh vừa nhảy vào đàn địch nhân thì liền bị hàng hà sa số công kích đánh lên trên thân thể, hỏa cầu, băng tiễn, mưa độc tố, lưỡi đao gió, cực quang hủy diệt... Loại công kích nào cũng có.

Nhưng... Tất cả đều chỉ giống muối đốt inox mà thôi, tất cả mọi công kích đánh lên người Bóng Ảnh thì liền bị trực tiếp cắn nuốt luôn.

Bóng Ảnh lúc này cười lên điên cuồng:

“ Hặc hặc, đám sâu kiến, chết hết cả đi.”

Hai bàn tay của Bóng Ảnh đập một xuống một phát.

“ Âm âm... Âm âm....”

Ngay lập tức liền có vô số kẻ không may mất mạng, nhiều tên đang bay ở trên bầu trời bị hấn đập trúng thì liền nổ tan xác, đến ngay cả mấy con cự long dài mấy chục mét bị đập trúng cũng nổ tung. Hai bàn tay khổng lồ đập xuống mặt đất thì khiến cho cả mặt đất xuất hiện ra hai cái lỗ to. Xung quanh cái lỗ lớn kia là những vết nứt vỡ chằng chịt của đại địa nhìn không khác gì cái màng nhện.

Nhưng còn chưa có xong, Bóng Ảnh sau khi đập xuống một cái thì liền rút tay ra khỏi mặt đất sau đó chộp về đám Long Kỳ Sĩ, hấn ngay lập tức liền chộp vào trong tay ba bốn con cự long.

Bóng Ảnh lúc này giống như là một tên tham ăn, liên tục nhét đám cự long cùng đám long chiến sĩ vào bên trong miệng nhai ngấu nghiến, máu tươi từ bên trong miệng hấn bắn ra ngoài hóa thành một cơn mưa máu.

Nhưng có lẽ cảm thấy ăn như vậy có chút mỏi răng nên Bóng Ảnh lại thay đổi một cách ăn khác, hấn dùng hai ma trảo khổng lồ của bản thân bắt một đám địch nhân sau đó dùng hai tay ép chặt lại với nhau.

Một loại sinh tố nước thịt màu đỏ sền sệt chảy ra, Bóng Ảnh lúc này ngửa đầu há miệng uống loại nước sinh tố được chế biến từ máu cùng thịt kia.

Đám địch nhân thấy vậy thì dù là người can đảm nhất lúc này cũng đã cảm thấy sợ hãi đến toàn thân run run. Không chỉ có địch nhân run sợ mà ngay cả chính thuộc hạ của Xuân Đức chứng kiến một màn như vậy thì cũng hoảng sợ không thôi, có nhiều tên còn bị dọa cho ngã ngồi xuống đất. Không ít tên còn đái cả ra quần.

Đừng nhìn Bóng Ảnh lúc này hình thể vô cùng khổng lồ. Nhưng tốc độ di chuyển, tấn công, độ linh hoạt cũng không kém hơn lúc bình thường là bao nhiêu. Chỉ trong mấy cái hô hấp ngắn ngủi hấn liền đã khiến cho cả đội hình của địch nhân tan rã.

Nơi nào mà tụ tập đông đông địch nhân thì Bóng Ảnh liền chỉ cần cho vài đòn cơ bản liền giải quyết. Sự phản kháng của đám người kia tất cả đều là vô nghĩa.

Nếu như không phải linh hồn lực của Xuân Đức cùng Bóng Ảnh có hạn chế thì liền đã sử dụng thêm một lần thần thông “ Vạn Linh Thôn Phệ” khi trước, ăn sạch đám người lúc này, đâu phải mất công ăn từng đám người thế này.

Sau khi Bóng Ảnh đã đánh tan đám địch nhân, cũng ăn thấy lưng lửng dạ thì ánh mắt của hắn liền nhìn về mấy tên cự đầu của đối phương.

Nhưng cũng đúng vào lúc này, mấy tên hồng y giáo chủ của giáo đình cùng mấy tên đầu lĩnh của hắc ám giáo hội cũng vừa đã thi triển ra một đại cấm thuật. Chỉ nghe thấy mấy tên kia đồng thanh hét lớn.

“ Quang minh triệu hồi.”

“ Hắc ám kêu gọi.”

Ngay khi mấy tên kia rống lớn thì từ bên phía “ Giáo Đình “ cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” có hai cột sáng màu vàng cùng màu đen đồng thời phóng lên trời cao xuyên vào bên trong đám mây.

Ngay sau đó bầu trời đêm như bị xé rách ra, hai luồng ánh sáng màu vàng thần thánh cùng màu đỏ tà ác chiếu xuống nhân gian. Ở bên trong hai luồng ánh sáng kia xuất hiện hai thân ảnh.

Sau khi ánh sáng tan đi thì lộ ra hai “ Chiến Thiên Sứ”, hai tên chiến thiên sứ này bộ dạng giống nhau đến 99% chỉ khác có mỗi màu cánh cùng màu mắt, một bên thì phát ra kim quang sáng chói, bên còn lại thì phát ra huyết quang ngập trời, tuy chỉ khác nhau một chút nhưng lại tạo nên hai thái cực bất đồng.

Nhìn thấy hai “ Chiến Thiên Sứ” này xuất hiện thì đám tàn quân đang bỏ chạy tán loạn lúc này không biết lấy từ đâu ra dũng khí quay lại chiến đấu liều chết với Bóng Ảnh.

Một phần linh hồn của Xuân Đức lúc này đang ở cùng với Bóng Ảnh nhìn thấy đám côn trùng đang bỏ chạy tự dưng quay lại điên cuồng công kích thì không khỏi cau mày lại.

Ngay lúc Bóng Ảnh định vung tay xử lý đám côn trùng thì Xuân Đức lại trầm giọng nói:

“ Mặc kệ đám tạp nham đó đi lão nhị, tranh thủ xử lý hai con chim lấm cánh kia. Linh hồn lực của ca sắp đến giới hạn rồi, còn kéo dài thêm nữa thì không thể chịu được.”

Bóng Ảnh nghe được Xuân Đức nói thì lập tức buông tha đám tạp nham kia, sau đó há lớn miệng.

Từ bên trong miệng hắn có một quả cầu năng lượng màu đen hình thành, quả cầu năng lượng màu đen kia sau ba giây thì liền đã đạt tới cực hạn, tiếp sau đó một luồng năng lượng khổng lồ từ trong miệng Bóng Ảnh bắn ra ngoài, hướng thẳng tới hai con “ Chiến Thiên Sứ “ đang lao đến bên này.

Tốc độ của luồng năng lượng mà Bóng Ảnh phóng ra nhanh đến mức mà hai con “ Chiến Thiên Sứ” kia không kịp né tránh chỉ có thể mở ra lồng năng lượng bảo vệ. Lấy cứng đối cứng với luồng năng lượng màu đỏ đang phóng đến.

“ Uỳnh uỳnh...”

Nhưng hiển nhiên hai con “ Chiến Thiên Sứ” sẽ không lường hết sức mạnh khủng bố từ luồng năng lượng kia, nếu không bọn nó cũng sẽ không có ngu mà mở ra lồng phòng ngự muốn cứng đối cứng.

Chỉ thấy luồng năng lượng màu đỏ có đường kính cả chục mét kia bao trùm cả hai con “ Chiến Thiên Sứ” vào bên trong, mới đầu hai con “ Chiến Thiên Sứ” còn có thể dùng khiên năng lượng chống chịu được nhưng trong một cái hô hấp thì cái khiên năng lượng liền nổ tan, cùng lúc đó cả hai con “ Chiến Thiên Sứ” liền bị luồng năng lượng khổng lồ kia hòa tan.

.....

Ở bên trong căn cứ của Hắc Âm Giáo Hội trước kia, Xuân Đức sau khi cùng Bóng Ảnh đánh ra một đòn kia thì sắc mặt của hắn trong nháy mắt trắng như tờ giấy, có điều sau khi hấp thu năng lượng cuối cùng còn sót lại ở bên trong tám viên tinh thạch cực hiếm ở xung quanh thì sắc mặt của hắn tốt hơn một chút.

Hắn lúc này mở mắt ra, nhìn tên thuộc hạ Ốc Đinh Đặc ra lệnh:

“ Triệu tập nhân thủ cần quét đám tàn quân còn sót lại cho ta.”

Nói xong thì hắn liền nhắm mắt lại, về phần Ốc Đinh Đặc sau khi nghe lệnh của hắn liền nhanh chóng chạy ra bên ngoài chỉ huy mọi người bắt đầu phản công.

Về phần Bóng Ảnh sau khi cùng Xuân Đức tung ra một đòn tối hậu thì tinh thần lực đã xuống tới đáy, hình thể của hắn bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại. Tuy hình thể thu nhỏ lại, lực sát thương quần thể không còn cao như lúc trước có điều bây giờ cũng đã không cần tới nữa rồi. Quân địch hầu như đã bị đánh cho tan rã, bây giờ cũng chỉ còn lại một số ít phần tử cứng đầu mà thôi. Bởi vì hình thể thu nhỏ lại nên linh hồn lực của Xuân Đức cùng Bóng Ảnh kết hợp mới miễn cưỡng chèo chống cỗ thân thể này tác chiến.

Lúc này đây Bóng Ảnh cũng không có đụng ai cũng tấn công như lúc trước nữa mà hắn bắt đầu chọn lựa cẩn thận mục tiêu mới tấn công, mục tiêu của hắn là mấy cái xương cứng, gặp phải cái xương cứng nào thì hắn liền ra tay giải quyết, về phần đám lâu la còn lại thì đã có người khác lo.

Còn ông lão giáp bạc cưỡi song đầu hắc long, vài tên hồng y giáo chủ cùng tên thủ lĩnh của hắc âm giáo hội sau khi thấy hai “ Chiến Thiên Sứ” bị tiêu diệt thì liền đã bỏ lại những người khác, mang theo hai vị công chúa cùng một vị hoàng tử bỏ chạy.

.....

Trận chiến tiếp theo cũng không có gì hồi hộp cả, đám tàn quân nhanh chóng bị đánh tan, kẻ thì hàng, người thì chết. Đương nhiên người muốn sống vẫn nhiều hơn những kẻ chán đời, nên trong số gần 2 vạn tàn quân chỉ có mấy trăm người là nguyện chết vì quan minh thần với hắc ám thần, còn lại đều nguyện sống nhục.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1141: Nhiệm Vụ Số 5 - Bắt Đầu Nghiêm Túc Tạo Dựng Thế Lực

[Chương này đa phần là tóm tắt, mọi người đọc kỹ nhé, không sau lại không biết vì sao nó lại như vậy. Tại mình thấy nếu mà diễn giải ra thì cũng tầm vài ba chục chương nữa, nhìn có chút dài nên cho luôn một bài tóm tắt.]

- --o0o---

Những ngày tháng tiếp theo Xuân Đức liên tục gặp phải công kích trả thù điên cuồng từ quân đội đế quốc, đám người của giáo đình cùng với đám cuồng tín đồ của hắc ám giáo hội.

Nhưng may mắn một điều là đám kia lại để cho Xuân Đức thời gian thở, đám người kia tuy người đông thế mạnh nhưng tấn công một lần nếu không được thì liền sẽ lùi về phía sau, có đôi khi thì đánh thăm dò.

Vào những thời điểm như vậy thì Xuân Đức liền không phải ra tay, đám người dưới có thể thay hấn ngăn cản công kích từ địch nhân, hấn lúc đó lại có thể tranh thủ khôi phục.

Mà sức khôi phục của hấn thì biết rồi, không cần đến một ngày thì hấn liền sẽ khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, đến lúc đó thì hấn lại chủ động đi công kích đám người kia.

Hơn thế nữa, chiến tranh mang lại cho hấn nguồn thức ăn dồi dào, từ máu thịt cho đến các loại oán niệm bên trên chiến trường đều là thức ăn đại

bỏ dành cho hắn.

Tốc độ phát triển của hắn càng ngày càng nhanh, nhanh đến không hợp thói thường, mấy ngày trước cùng với Bóng Ảnh chỉ đánh ra hai lần kỹ năng bá đạo thì hắn đã đặt đọ không thể tiếp tục nhưng chỉ vài ngày sau thì hắn có thể không dùng trận pháp mà đánh.

Lại thêm nữa tháng thì hắn có thể liên tục thi triển mấy chục lần. Khi kết thúc một tháng thì hắn liền đã có thể tự do thi triển.

Những ngày đầu chiến đấu thì Xuân Đức chỉ sợ đám thần cấp pháp sư, thần long ky... các kiểu xuất hiện tiêu diệt hắn nhưng sau khi hỏi Ốc Đặc Nhĩ thì hắn mới biết đám kia cũng không phải muốn là có thể xuất thủ.

Đám kia chỉ thủ hộ khi đế quốc gặp phải diệt vong mà thôi, còn lại mọi chuyện đều không có liên quan đến bọn họ. Xuân Đức biết được tin này thì vui mừng nhưng hắn cũng không quên đề phòng những trường hợp bất ngờ.

Vì để không cho đám kia có lý do tham gia vào trận chiến của hắn cùng với mấy phương thế lực khác, Xuân Đức mặc dù đã tăng cường thực lực rất lớn nhưng hắn vẫn chỉ biểu hiện ra thực lực của một vong linh pháp sư thánh cấp đỉnh phong mà thôi.

- --o0o---

Thời gian từ từ trôi đi. Đã là 2 tháng 21 ngày kể từ khi chiến bắt đầu.

Xuân Đức cùng thế lực của bản thân lúc này vẫn lấy căn cứ trước kia của Hắc Âm Giáo Hội làm nơi đặt chân chống trả lại những đợt tấn công mãnh liệt từ các phương thế lực khác.

Vì để ứng phó với những trường hợp khó khăn, Xuân Đức đã cho Bóng Ảnh học một vài vong linh ma pháp triệu hồi.

Tuy mấy loại ma pháp triệu hồi này chỉ thuộc hạng xoàng xĩnh nhất nhưng khi vào tay của Xuân Đức cùng Bóng Ảnh thì nó lại trở thành con ác mộng của tất cả những kẻ tới đây gây chiến.

Bình thường đám vong linh ma pháp sư triệu hồi từ vài trăm cho đến một ngàn con khô lâu có sức chiến đấu yếu nhược, hay là mấy chục con cốt long, cốt thú có chiến đấu tầm trung.

Nhưng Xuân Đức cùng Bóng Ảnh kết hợp với nhau, gọi về một lúc thì phải lên đến hàng triệu, có khi là hàng chục triệu nếu dốc toàn lực. Mỗi lần thủy triều tử linh sinh vật xông lên thì đều là cơn ác mộng đối với địch nhân.

Lúc ban đầu đám tử linh sinh vật mà Xuân Đức cùng Bóng Ảnh gọi về chỉ thuộc hạng sida, bị người bình thường chém mạnh một cái thì liền tan xác. Nhưng bây giờ đến cả “Kiếm Sư” hay mấy tên “Ma pháp sư cao cấp” muốn giết một con cũng gian nan vô cùng.

Với trên chiến trường người chết càng lắm thì đám vong linh pháp sư càng có lợi, bọn họ có thể phục sinh kẻ đã chết, biến họ thành tử linh sinh vật chiến đấu.

Cũng nhờ điểm này mà Xuân Đức mới có thể không ngần ngại bất cứ thể loại chiến đấu nào, từ nhỏ lẻ cho đến đại chiến.

Sau hơn 2 tháng hẳn chính thức có chỗ đứng ở trên cái ma pháp đại lục này. Nói thật Xuân Đức cũng cảm thấy may mắn khi nơi này là ma pháp đại lục, chứ ở tiên giới thì có khi hẳn đã bị mấy tên đại năng chí tôn tiến lên đường rồi.

- --o0o---

Ngày thứ 85 kể từ lúc chiến tranh xảy ra.

Ngày hôm nay là một ngày đặc biệt, chiến đấu không còn diễn ra nữa. Bên phía “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” đều cho sứ giả đi tới hòa đàm cùng với thế lực của Xuân Đức.

Nói thực Xuân Đức cũng đã mong tới cái ngày này lắm rồi, dù sao nhiệm vụ tiến về đế đô trong 3 tháng mà Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói cũng đã sắp đến thời gian kết thúc. Mà Xuân Đức thì biết rồi, hẳn lúc này không ở bên trong đế đô, nếu như nhiệm vụ không hoàn thành thì... Không cần nói cũng biết.

Nên khi sứ giả của “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” đến thì Xuân Đức cũng không có làm khó bọn họ, chỉ đòi một chút đặc quyền cùng bồi thường. Mà một chút của hắn thì biết rồi, không nhiều lắm đâu chỉ khiến cho người ta đứt từng khúc ruột, khóc chảy ra máu mà thôi.

Nhưng điều quan trọng là Xuân Đức biểu lộ thái độ không muốn làm địch với “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội”, tất cả mọi việc lúc trước cũng đều là hiểu lầm. Điều này cũng là vấn đề mấu chốt khiến cho buổi gặp mặt thành công tốt đẹp.

Xuân Đức cho bên phía “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” một cái bậc thang để xuống đài thì không lý gì bên kia còn khur khur cố chấp cản lấy không buông.

Đến lúc cuối cùng để biểu lộ thành ý thì Xuân Đức còn trả lại đám học viên cùng một số tù binh chiến tranh cho bên phía “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội”. Những người mà hắn trả về thì đều là những kẻ bị niềm tin cùng tín ngưỡng “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” ăn sâu, có chết cũng không thay đổi, vì vậy Xuân Đức cũng chẳng cần bọn họ làm gì, để lại chỉ tổ tổn cơm.

Về phần những kẻ đã đầu nhập vào thế lực của hãn thì không có chuyện hãn giao lại cho “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội”.

Cũng là để đáp lại thịnh tình của hãn thì bên phía “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” cũng cho hãn thêm một ít ngon ngọt. Chu Tước Đế Quốc cho hãn một cái tước vị, về phần là nam tước, tử tước hay công tước gì thì Xuân Đức cũng chẳng thêm quan tâm. Về phần Hắc Ám Giáo Hội thì cho hãn một cái chức vị trưởng lão.

Tiếp sau đó hai bên lại có một vài cái ước pháp, ví dụ như nếu có chiến đấu giữa “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội” thì thế lực của Xuân Đức phải đứng phía trung lập không được giúp đỡ bên nào, cùng với đó nếu như thế lực của Xuân Đức gặp nguy thì hai bên kia cũng phải hỗ trợ. Đối với điều này thì cả ba bên đều không có ý kiến gì.

Nói chung ước định thì rất nhiều, nhiều đến Xuân Đức cũng chẳng nhớ hết. Có điều mấy thứ kia đều là trên giấy thôi, còn muốn nó có hiệu lực thì phải thụ thuộc vào thực lực của tam phương.

Nếu như thế lực Xuân Đức đủ mạnh thì hãn chẳng ngại mà nuốt cả hai thế lực còn lại, đương nhiên hai thế lực kia cũng vậy. Ở trong lòng thì ai cũng rõ điều này nhưng không ai nói ra.

Sau khi đã ký xong hiệp ước thì tin tức này nhanh chóng truyền về trung tâm quyền lực của “ Chu Tước Đế Quốc” cùng “ Hắc Ám Giáo Hội”, đồng thời tin tức về thế lực của Xuân Đức cũng là lần đầu tiên được người trên đại lục biết tới rộng rãi.

Từ nay trở đi người ta nghe đến Vong Linh Hắc Ám Hiệp hội thì sẽ nghĩ ngay đến một tổ chức đáng sợ bậc nhất trên đại lục, nghĩ tới vị Vong Linh Pháp Sư khủng bố mà thần bí có thể gọi về những quân đoàn bất tử sinh vật lên đến hàng triệu con.

.....

Sau khi đã ký xong hiệp ước, thì Xuân Đức còn mời đám sứ giả cùng phái đoàn của bọn họ ở lại dùng cơm thân mật. Tiếp đó là trao trả tù binh.

Xuân Đức lúc này cũng trà trộn vào bên trong đám học viên cùng giáo sư của học viện Pháp Thân mà trở về vương đô của Chu Tước Đế Quốc.

Dù sao thân phận của hắn cũng chưa ai khám phá ra, hơn nữa với sức mạnh của bản thân hiện tại hắn cũng chẳng cần sợ nữa. Nếu có gì không may diễn ra thì hắn vẫn có thể đối phó được.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1142: Nhiệm Vụ Số 5 - Quay Trở Về Nhà

Xuân Đức quay trở về khiến cho cô bé Lan Đóa cùng với hai người Lina và Lisa vui mừng không để đâu cho hết. Nhất là cô bé Lan Đóa, từ khi hấn quay trở về thì cô bé liền dính lấy hấn như keo dính chuột vậy. Một bước không rời.

Khi Xuân Đức nghe hai người Lina, Lisa nói cô bé Lan Đóa cả mấy tháng này đều lấy nước mắt rửa mặt thì không khỏi cảm thấy đau lòng. Vì vậy hấn quyết tâm bù đắp cho cô bé một chút.

Ngày hôm đó hấn vừa tự thân xuống bếp nấu ăn, lại còn mua rất nhiều đồ ăn vặt cho cô bé nữa. Cả ngày hôm đó vô cùng vui vẻ. Tiếng cười luôn vang lên bên trong căn nhà nhỏ.

.....

Đã được ba ngày kể từ khi Xuân Đức trở về.

Lúc này đây Xuân Đức đang ôm Lan Đóa xem ti vi, ở bên cạnh còn có hai người Lina cùng Lisa. Cả bốn người vừa ăn đồ ăn vặt vừa xem mấy chương trình ca nhạc.

Ngay lúc này Xuân Đức đột nhiên nhớ tới việc gì, hấn nhìn Lan Đóa hỏi:

“Tiểu Đóa, em chọn được trường nào để đi học chưa?”

Cô bé Lan Đóa đang nhâm nhi nước hoa quả nghe vậy thì dừng uống, lắc lắc đầu Lan Đóa nói:

“ Dạ, vẫn chưa ạ.”

Xuân Đức nghe vậy thì suy tư, sau một lúc thì hấn cười cười nói:

“ Vậy để anh chọn cho em một trường nhé.”

Lan Đóa không cần suy nghĩ liền gật đầu nói:

“ Vâng.”

Nhưng ngay vào lúc này, thiết bị ma pháp liên lạc của Lina sáng lên, cô nàng nhìn qua một cái thì liền nhìn sang Xuân Đức nói:

“ Chủ nhân, Ốc Đặc Nhĩ đại nhân có việc muốn gặp chủ nhân.”

Xuân Đức nghe vậy thì có hơi kinh ngạc, không hiểu là cái tên kia còn chưa được ba ngày thì đã tìm mình làm cái gì, nhìn qua Lina hấn nhẹ giọng nói:

“ Cô hỏi xem là hấn có việc gì cần tìm ta?”

Lina gật nhẹ đầu sau đó đi ra bên ngoài bắt đầu nói chuyện với Ốc Đặc Nhĩ, nhưng cũng không qua bao lâu thì hai người liền đã nói chuyện xong. Lina lại đi vào bên trong này, đi tới ngồi bên cạnh Xuân Đức nhẹ giọng nói:

“ Ốc Đặc Nhĩ đại nhân nói là đã tìm được 4 trong 5 người mà chủ nhân muốn tìm. Duy chỉ có cô gái tên Mộng Vân muốn tìm là chưa tìm thấy.”

Xuân Đức nghe vậy thì nhẹ gật đầu, sắc mặt không đổi nói:

“ Nói với Ốc Đặc Nhĩ sắp xếp cho bọn họ một nơi ở tốt, tiện thể cũng tìm cho bọn họ một trường học luôn.”

Cô bé Lan Đóa nghe hai người nói chuyện tuy không rõ lắm nhưng cô bé giương như cũng cảm nhận được cái gì đó, lúc này cô bé ngẩng đầu dùng đôi mắt to tròn nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức thấy vậy thì hơi nhếch môi lên khẽ cười, néo néo má của cô bé vài cái rồi cười nói:

“ Đã tìm thấy mấy người bọn Lam Diệp tỷ, Sắc Vi, Lai Khắc, Tây Nặc rồi. Tí nữa anh mang em đi gặp mọi người. Được rồi, Tiểu Đóa nhanh đi thay một bộ đồ thật đẹp nào.”

Nói xong thì Xuân Đức liền đặt cô bé xuống đất rồi xoa đầu mấy cái, Lan Đóa cũng phản ứng lại rất nhanh, sau khi ngẩng người ra vài giây thì cô bé liền đã phản ứng lại, trên mặt cô bé xuất hiện vẻ vui mừng, gật gật đầu mấy cái sau đó chạy nhanh vào bên trong căn phòng nhỏ của mình thay đồ.

Thấy cô bé Lan Đóa chạy vào phòng thì Xuân Đức nhìn qua hai cô gái bên cạnh nháy mắt một cái. Hai cô nàng kia hiểu ý khẽ gật đầu sau đó cũng đi vào phòng của bản thân.

Về phần Xuân Đức thì hắn chỉ mặc thêm một cái áo choàng mà thôi, dù sao đồ đi ra ngoài đường của hắn cũng giống đồ ở nhà, chẳng khác nhau gì. Mà hắn cảm thấy miễn lịch sự là được rồi cũng không cần quá cầu kỳ làm gì mất công.

Không qua bao lâu thì Lan Đóa cùng với hai người Lina, Lisa đi ra ngoài, Xuân Đức nhìn qua, cảm thấy ba người lúc này đã rất tuyệt thì khẽ mỉm cười gật đầu. Tiếp sau đó ba người liền đi ra bên ngoài.

Nhưng ngay khi vừa mới bước ra đến cổng, đang định gọi đến một chiếc thú xa thì ...

“ Hí hí....”

Bất ngờ một cỗ xe thập phần xa hoa tráng lệ dùng 3 con ngựa một sừng kéo xe, dừng lại trước mặt bốn người. Đi theo chiếc xe này còn có không ít hộ vệ, cảnh giới bọn họ không thấp, đều là kiếm sư, cùng đại kiếm sư.

Ngay khi Xuân Đức còn đang nghi ngờ là ai mà tự dừng lại dừng lại trước cửa nhà mình, đang định dùng hồn niệm tra xét một chút thì rèm xe liền được kéo lên, cùng lúc đó một khuôn mặt quen thuộc hiện ra. Khi nhìn thấy gương mặt kia thì hắn có phần bất ngờ.

Nhìn qua những người khác, Xuân Đức ôn hòa nói:

“ Mọi người đợi ở đây một chút, ta cùng với một người bạn lâu ngày không gặp muốn tâm sự một chút.”

Nói xong thì Xuân Đức liền leo lên chiếc xe ngựa xa hoa trước mắt, đám hộ vệ xung quanh thấy hành động của hắn thì cũng không có ngăn lại, không những thế cả đám còn tránh ra cho hắn đi vào trong.

Đi vào bên trong thùng xe, Xuân Đức cũng không có kiêng dè gì mà ngồi xuống đối diện với cô gái ở bên trong xe. Nhếch môi lên khẽ cười, Xuân Đức nói:

“ Không ngờ, cô lại là người tìm thấy ta trước. Vốn ta còn tưởng rằng ta sẽ tìm ra cô trước cơ đấy.”

Mộng Vân ngồi phía đối diện cười nói:

“ Bất ngờ lắm đúng không. Hi hi. Cũng vì ai đó treo giải thưởng bắt sống ta được thưởng 1 triệu tiền vàng nên ta mới có thể xuất hiện ở đây. Mà phải rồi, đồ người đoán được thân phận hiện tại của ta đây.”

Mộng Vân lúc này có chút nhí nhảnh nói ra. Nhìn bộ dạng lúc này của nàng ta Xuân Đức có phần cảm thấy kỳ quái. Hắn lúc này dùng tay sờ chân nàng ta, thấy đầu cũng không nóng lắm. Hắn hài hước hỏi:

“ Có câu này ta muốn hỏi lâu lắm rồi mà chưa có thời gian, bây giờ tiện thể hỏi luôn. Ta thấy kể từ lúc cô đổi bộ thân thể này thì liền trở nên là lạ, không phải linh hồn của cô bị sao rồi chứ.”

Mộng Vân lờm hẩn một cái nói:

“ Người mới ngốc, ai đời lại hỏi thẳng ra như thế. Hỏi như vậy có đồ đần mới nói cho người. Hừ. Ta không có bị sao cả, tính cách ta từ trước tới nay vẫn như vậy, chỉ là trước kia ở cạnh người cảm thấy áp lực nên không dám thể hiện ra thôi.”

Nghe vậy thì Xuân Đức lại càng thêm kỳ quái hỏi:

“ Trước kia sợ, vậy giờ không biết sợ là gì nữa à?”

Nhìn thấy ánh mắt có phần gian ác của Xuân Đức thì Mộng Vân thoáng cái co lại, có điều nàng lúc này vẫn nói:

“ Vẫn sợ nhưng không sợ giống trước kia, từ lúc người biến thành bộ dạng như vậy thì ta liền cảm thấy như vậy rồi. Người lúc này cho ta cảm giác rất khác, rất thân cận. Cảm giác này đến ta cũng không hiểu nữa.”

Thấy Mộng Vân không có biểu hiện giống như là đang nói dối thì Xuân Đức hơi nhíu mày lại suy tư, có điều rất nhanh thì hắn liền từ bỏ suy cái suy nghĩ kia, có biết được nguyên nhân cũng chẳng có lợi ích gì.

Nhẹ gật đầu, hần lúc này cười hỏi:

“ Dù sao ta là người tốt, cô cảm giác thân thiết với ta cũng là điều bình thường mà, có gì đáng để nói. Mà lúc trước cô muốn tôi đoán thân phận của cô phải không, nhìn cô bộ dạng bây giờ có vẻ rất đượ, quần áo sang trọng, đi tới đâu còn có người đi theo bảo vệ. Chẳng lẽ cô bây giờ được vị quý tộc nào đó bao nuôi rồi.”

Nghe Xuân Đức suy đoán thì Mộng Vân không khỏi trợn to đôi mắt, hai má phồng lên, kết hợp với khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn xinh đẹp vô cùng, nàng ta dơ quả đấm nhỏ lên muốn đánh Xuân Đức nhưng chợt nhớ đến cái gì đó liền hạ xuống.

Cô nàng có chút không vui nói:

“ Ta bây giờ là một tế tự cấp cao của giáo đình. Hừ hừ. Chuyện mà Chu Tước Đế Quốc quyết định ngừng chiến tranh với thế lực của người cũng có một phần công lao của ta nữa đấy. Đã không biết ơn lại còn... lại còn...”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1143: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Lần Nữa Xuất Hiện Nhiệm Vụ 7 Sao, Ác Liệt Nhiệm Vụ, Sinh Tử Một Đườn

Sau khi nói chuyện cùng với đồng bạn của mình một lúc khá lâu thì Xuân Đức liền cùng với Mộng Vân chia tay, dù sao nàng ta vẫn còn việc khác phải làm, mà hắn cũng vậy.

Tiếp sau đó hắn lại cùng với ba người Lisa, Lina, Lan Đóa gọi một chiếc thú xa đi tới lầu đài của đám người Ốc Đinh Đặc.

Ngồi bên trên thú xa, cô bé Lan Đóa lúc này giật giật tay áo của Xuân Đức. Xuân Đức đang suy nghĩ mấy việc quan trọng, tự dưng cảm thấy có người lôi kéo thì có chút không vui nhưng hắn cũng không có lộ ra bên ngoài, khi nhìn lại thấy cô bé Lan Đóa là người lôi kéo bản thân thì cái không vui kia cũng tan biến mất.

Hắn lúc này cười tươi hỏi:

“Làm sao vậy Tiểu Đóa?”

Lan Đóa hơi chút e dè nói:

“Sau này Đóa Đóa sẽ đến ở cùng với Chị Lam Diệp có được không ạ?”

Trên mặt xuất hiện sự ngạc nhiên, Xuân Đức ôm cô bé Lan Đóa để vào trong lòng sau đó hỏi:

“Sao vậy? Tiểu Đóa không muốn ở cùng anh nữa sao?”

Cô bé Lan Đóa lắc đầu đáp:

“ Không phải.. Không phải vậy đâu. Đóa Đóa không phải không muốn ở cùng anh mà là vì làm như vậy sẽ gây bất tiện cho anh. Đóa Đóa biết anh còn có rất rất nhiều việc phải làm, không thể lúc nào cũng quan tâm đến Đóa Đóa được, vì vậy Đóa Đóa muốn sớm tự lập.”

Xuân Đức nghe cô bé nói thì hẳn nhạy cảm phát hiện cô bé cũng không có ngốc như mình nghĩ, ngược lại còn rất thông minh, đã vậy linh cảm của cô bé cũng rất nhạy bén, Xuân Đức vốn định sau vài ngày sẽ đưa cô bé đến học tại một ngôi trường nội trú, còn chưa biết nên nói như thế nào với cô bé nhưng lúc này có lẽ không cần phải lo nữa rồi.

Hắn một tay ôm cô bé Lan Đóa, một tay xoa đầu nàng, dùng giọng ôn hòa nói:

“ Tiểu Đóa thật là một cô bé ngoan. Lại còn biết suy nghĩ cho cả người khác nữa.”

Tiếp sau đó mọi người không ai nói thêm gì nữa, không gian trở nên yên tĩnh, Xuân Đức vẫn ôm Lan Đóa trong lòng, hai mắt nhắm hờ giống như là đang nghỉ ngơi. Lan Đóa ở trong lòng hắn thì đã sớm ngủ rồi, về phần hai người Lisa, Lina thì vẫn làm nhiệm vụ của bản thân, cảnh giác bốn phía.

- --o0o---

Tốc độ thú xa tuy nhanh nhưng cũng phải mất vài tiếng đồng hồ thì mới có thể chạy đến lâu đài của Ốc Đặc Nhĩ.

Khi thú xa chạy đến nơi đây thì liền có người đi ra tận nơi để đón tiếp, người đón tiếp hẳn không ai khác chính là Ốc Đặc Nhĩ.

“ Chủ nhân, người đã tới.”--- Ốc Đặc Nhĩ tiến lại gần chào hỏi.

Xuân Đức nhẹ gật đầu, vẻ mặt bình thản như thường, đảo mắt nhìn qua những kẻ nơi đây. Đi ra đón hấn không chỉ có mình Ốc Đặc Nhĩ mà còn có hơn mười người khác, có điều những người kia Xuân Đức cũng không có biết. Những người này hình như rất sợ hấn, cả một đám người không có ai dám ngẩng đầu lên nhìn hấn, một đám đều cắm mặt xuống đất.

“ Người ở đâu rồi?” --- Xuân Đức hỏi.

Ốc Đặc Nhĩ ngay lập tức liền nói:

“ Mời chủ nhân theo thuộc hạ.”

Tiếp sau đó Ốc Đặc Nhĩ tự mình đi trước dẫn đường, Xuân Đức cùng với Lan Đóa, Lina, Lisa ngay theo sau. Sau đó mới tới những người khác, những người kia lúc này cũng mới dám ngẩng đầu lên.

Bọn họ nhìn qua Xuân Đức mặc áo choàng màu trắng đang đi phía trước, lại nhìn đến cô bé Lan Đóa đang đi bên cạnh hấn. Một đám người không khỏi ngạc nhiên.

Bọn họ tuy chưa từng gặp mặt vị chủ nhân này nhưng cũng đã nghe qua hung danh của chủ nhân, bọn họ nghe nói chủ nhân là một tên ma vương giết người như ngóe, một lời không hợp liền sẽ đồ diệt tất cả. Có người còn kể lại có một vị Đại Ma Đạo Sư gì đó làm chủ nhân không vui liền bị chủ nhân một bàn tay đập thành thịt vụn.

Nhưng đến lúc này bọn họ làm sao cũng không liên tưởng được hình ảnh của vị chủ nhân trong trí tưởng tượng của bọn họ với hình ảnh của vị chủ nhân hiện tại. Làm sao cũng không nghĩ ra một vị Vong Linh Thánh Cực Ma Pháp Sư trong truyền thuyết lại có bộ dạng như vậy.

Có điều đây cũng chỉ là suy nghĩ trong lòng bọn họ, cũng không một người nào dám nói ra hay bàn luận cả, tất đều chỉ im lặng cúi đầu đi theo

phía sau.

.....

Sau khi đi một lúc lâu thì Ốc Đinh Đặc dẫn Xuân Đức tới một cái vườn cây ăn quả gần lâu đài, nơi đó đang có một nhóm người giúp việc cho lâu đài, bọn họ đang cắt cỏ, chăm bón, tưới nước cho mấy gốc cây. Trong nhóm người này có mấy gương mặt có chút quen thuộc mà hắn biết.

Nhìn thấy mấy gương mặt có chút quen thuộc kia thì hắn không có đi tới chào hỏi, hắn vẫn đứng nơi đó mà nhìn. Nói thực ngoại trừ Lam Diệp là lúc ban đầu giúp đỡ hắn, cũng đối với hắn rất tốt thì hắn có một chút hảo cảm, còn lại những kẻ khác ở trong lòng hắn chẳng có một chút cân nặng nào cả ngược lại còn có phần chán ghét.

Nhớ hồi hắn mới tới thế giới này, lúc Lam Diệp gặp nguy hiểm ngoại trừ cô bé Lan Đóa ra thì mấy tên khác đều là đám.... À mà thôi, dù sao cuộc sống mà.

Xoa nhẹ đầu Lan Đóa, Xuân Đức mỉm cười nói:

“ Tiểu Đóa qua bên đó nói chuyện với mọi người đi.”

Lan Đóa nghe vậy thì liền buông tay hắn ra sau đó chạy đi nhưng vừa chạy được vài bước thì cô bé dừng lại quay đầu nhìn Xuân Đức hỏi:

“ Anh không đi qua sao?”

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức mỉm cười nói:

“ Bây giờ anh còn bận một chút việc, Tiểu Đóa cứ qua nói chuyện với mọi người trước đi.”

Lan Đóa cũng không có nghi ngờ, cô bé gật gật đầu sau đó lại nhanh chân chạy quay bên kia. Xuân Đức thấy vậy thì cười cười, nhìn qua Ốc Đặc Nhĩ nói:

“ Để lại vài người nơi đây, còn người đi theo ta.”

Nói xong thì Xuân Đức liền quay người rời đi. Ốc Đặc Nhĩ thấy vậy thì nhanh chóng phân phó cho những người khác rồi cũng nhanh chóng đi theo Xuân Đức. Khi đi tới bên cạnh Xuân Đức thì hắn cung kính hỏi:

“ Chủ nhân còn gì căn dặn nữa không ạ?”

Xuân Đức chậm rãi bước đi trên hành, nghe Ốc Đặc Nhĩ hỏi thì bình thản nói:

“ Bên kia sao rồi, mọi việc thế nào?”

Ốc Đặc Nhĩ đáp:

“ Mọi việc vẫn tiến triển rất thuận lợi, theo lệnh chủ nhân bọn thuộc hạ vẫn đang âm thầm chiêu mộ thêm nhân thủ. Ngày hôm qua còn có hai vị thánh ma đạo sư đến muốn đầu nhập vào chúng ta.”

Xuân Đức nghe nói có thánh ma đạo sư đến gia nhập thế lực thì cũng chẳng kích động gì, dù sao thánh ma đạo giờ đối với hắn cũng chẳng mang lại bao nhiêu tác dụng, trừ khi số lượng rất nhiều ra. Suy nghĩ một chút hắn liền nói.

“ Tiếp tục chiêu mộ thêm người mới, hủy bỏ tìm kiếm người có tên Mộng Vân. Mà bên phía Chu Tước Đế Quốc có động thái gì không?”

Ốc Đặc Nhĩ suy nghĩ trong giây lát sau đó lại tiếp tục cung kính nói:

“ Bọn họ hình như đang gặp rắc rối lớn ở biên cảnh. Mấy ngày này quân đội liên tục được điều động đến biên giới hai đại đế quốc là Bạch Hồ Đế Quốc cùng Thanh Long Đế Quốc. Chiều hôm qua còn có công tước Nạp Lan Thác Thác tới nơi chúng ta, muốn gặp chủ nhân nhưng do chủ nhân không có ở đó nên Lệ Á bên kia đã từ chối thay cho chủ nhân.”

Trong đôi mắt Xuân Đức chớp lóe hào quang khác thường, suy nghĩ một chút hẳn liền nói:

“ Lần sau tên kia có tới thì thông báo cho ta, ta muốn gặp hẳn một lần. Mà phải rồi, người thầy bên trong đế đô này có ngôi trường nào thích với Tiểu Đóa không?”

Ốc Đặc Nhi nghe hỏi vậy thì bắt đầu nhớ lại, đi được một lúc thì hẳn nói:

“ Trong đế đô đa phần là học viện quân sự, sau khi học xong đều phải sung quân đi lên chiến trường, chỉ có học viện quý tộc là không phải như vậy. Học ở nơi đó dù có học xong có thể lựa đi hoặc không đi ra chiến trường, đã vậy chất lượng đào tạo nơi đó còn tốt hơn những nơi khác một ít. Nếu như chủ nhân muốn cho tiểu thư Lan Đóa đi học thì Học Viện Quý Tộc hẳn là một lựa chọn không tồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1144: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Lần Nữa Xuất Hiện Nhiệm Vụ 7 Sao, Ác Liệt Nhiệm Vụ, Sinh Tử Một Đường

Sau khi nhờ Ốc Đặc Nhĩ tư vấn thì Xuân Đức quyết định để cho Lan Đóa tới cái Học Viện Quý Tộc gì đó theo học, vốn hấn muốn để cho Lan Đóa học ở ngôi trường nào đó bình thường một chút cho dễ hòa nhập nhưng mà ở ngay trong vương đô, lại còn ở khu quý tộc thì làm gì có ngôi trường bình dân nào cơ chứ.

Với hấn nghĩ, nếu như cô bé không thể thích nghi thì hấn liền chuyển cô bé ra học ở nơi khác, dù sao cũng không nhất thiết là phải vào Học Viện Quý Tộc mới được.

Có quyết định như vậy, hấn liền phân phó cho Ốc Đặc Nhĩ đi làm cho Lan Đóa một cái thân phận tốt sau đó xin vào Học Viện Quý Tộc. Đương nhiên hấn cũng không quên mấy người khác, dù sao cũng chỉ là nhắc tay một cái mà thôi.

Vừa giải quyết xong việc của Lan Đóa, hấn liền có một chút thời gian để nghỉ ngơi. Nhưng thời gian nghỉ ngơi này chưa được mấy ngày thì giai đoạn thứ 2 của nhiệm vụ lại đã bắt đầu.

- --o0o---

Ngày cuối cùng của giai đoạn một, khi Xuân Đức đang một mình ngồi bên trong một căn phòng xa hoa tại lâu đài của Ốc Đặc Nhĩ.

Đột nhiên cả thế giới lúc này hóa thành màu xám, từ không gian cho đến thời gian đều ngừng lại. Tất cả mọi thứ ở bên trong thế giới ma pháp này đều dừng lại ngoại trừ những kẻ đặc biệt như Xuân Đức.

Cùng lúc đó ở trên bầu trời của thế giới ma pháp, hư ảnh của to lớn của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà hiện ra. Đồng thời một giọng nói không kém phần uy nghiêm vang lên.

“Chúc mừng các ngươi đã vượt qua giai đoạn một của thử thách, trong số 99 người tham gia có 72 vượt qua, ban thưởng sẽ được phát ngay sau khi các ngươi hoàn thành thử thách lần này.”

“Giai đoạn 2 của thử thách chính thức mở ra. Do số người còn sống lần này là 72 người vì đó độ khó của giai đoạn 2 tăng từ 0 sao lên 7 sao.”

“Giai đoạn 2 thử thách mang tên cuộc sống nghiệt ngã. Quy tắc thử thách cũng rất đơn giản, trong số 72 người các ngươi chỉ có thể còn 3 người có thể sống rời đi khỏi thế giới này hoặc không ai rời đi cả. Nếu hết thời gian ở thế giới này mà số người còn sống vẫn lớn hơn 3 thì tất cả đều phải chết.”

“Vì để tiện cho các ngươi tìm thấy nhau, vị trí của của 10 người có thành tích kém nhất sẽ bị thông báo cho những người còn lại. Điểm thành tích này chính là điểm đánh giá của các ngươi kể từ ngày đầu đi tới thế giới này. Lưu ý đầu tiên, giết chết mỗi người sẽ nhận được ban thưởng bất ngờ cùng với điểm công trạng của kẻ bị giết đang có x10.”

“Lưu ý thứ 2, các ngươi có thể vận dụng thế lực của bản thân đang nắm giữ để bảo vệ hoặc trừ khử kẻ đối địch. Bây giờ các ngươi có 24 giờ để chuẩn bị, 24h sau vị trí mười người có thành tích kém nhất sẽ được thông báo đến cho những người khác. Cứ 1 giờ thì sẽ thông báo một lần.”

Sau khi nói xong lời cuối cùng thì hư ảnh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liền biến mất, cả thế giới lúc này lại quay về bình thường.

Xuân Đức sau khi nghe xong nhiệm vụ tôi luyện thứ 2 mà Cửu Đầu Hoàng Kim Xà ban bố thì trong trong ánh mắt lóe lên sự khát máu, trò chơi sắp bắt đầu thì hắn cũng nên chuẩn bị một chút.

Bật lên thiết bị liên lạc ma pháp Xuân Đức liên lạc với Ốc Đình Đặc. Quang mang xanh biếc từ thiết bị liên lạc nhấp nháy vài lần thì ở phía bên kia liền có hồi đáp.

Hư ảnh của Ốc Đình Đặc dần dần hiện ra trước mặt Xuân Đức, sau khi hư ảnh kia xuất hiện thì liền cúi đầu cung kính chào hỏi:

“ Kính chào chủ nhân vĩ đại, Ốc Đình Đặc có thể giúp gì được cho người.”

Xuân Đức vẫn ngồi trên ghế, ánh mắt bình thản nhìn hư ảnh Ốc Đình Đặc nói:

“ Có việc để ngươi đi làm đây, ta bây giờ cần một đội ngũ sát thủ tinh anh, ngươi có thể tự do chọn lựa trong đám người dưới, bất kỳ kẻ nào cũng được. Nhưng phải đảm bảo những kẻ kia có thực lực mạnh, biết phối hợp tổ đội, giờ này ngày mai ta có việc cho bọn họ đi làm.”

Ốc Đình Đặc nghe vậy thì không có hỏi thêm cái gì, hắn lập tức gật đầu không cần suy nghĩ.

“ Thuộc hạ sẽ nhanh chóng tổ kiến một tổ đội như chủ nhân yêu cầu. Không biết chủ nhân còn việc gì căn dặn nữa hay không?”

Lắc đầu, Xuân Đức nét mặt vẫn không đổi nói:

“ Đã không còn, người có thể lui.”

Ốc Đinh Đặc cung kính nói:

“ Rõ, chủ nhân.”

Sau đó hai người ngắt liên lạc với nhau, Xuân Đức cũng đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Vừa ra khỏi phòng thì hắn liền nhìn thấy một nữ tử đang đứng sẵn nơi đó đợi hắn. Vừa thấy hắn đây cửa bước ra thì nàng ta liền cúi chào:

“ Chủ nhân.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu rồi nói:

“ Phi Nhã, chuẩn bị xe cho ta.”

Phi Nhã đáp:

“ Vâng thưa chủ nhân.”

.....

Xuân Đức dọc theo hành lang đi xuống bên dưới lầu đài, sau một lúc thì hắn xuống đến nơi, khi vừa xuống đến nơi thì đã có một cỗ xe xa hoa đang đợi hắn. Phi Nhã cô gái kia cũng đang đứng nơi đó cúi đầu.

Xuân Đức nhìn qua nàng ta nói:

“ Cùng lên xe đi, chúng ta đi tới Học Viện Quý Tộc.”

Nghe Xuân Đức nói vậy thì Phi Nhã lúc đầu có chút ngần ra nhưng ngay sau đó nàng liền đã phản ứng lại.

Phân phó người đánh xé vải câu xong thì nàng cũng nhanh chân đi vào bên trong thùng xe. Khi cả hai người Xuân Đức, Phi Nhã đều đã lên xe thì cỗ xe xa hoa cũng lao đi. Theo phía sau cỗ xe xa hoa còn có một đội hộ vệ toàn là đại kiếm sư cao thủ.

- --o0o---

Tại một nơi phong cảnh hữu tình, ngồi bên bờ hồ cho cá ăn là một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp, đứng ở phía sau nàng ta còn có 4 người nữ tử, diện mạo cả bốn người đều thuộc dạng ngàn người khó thấy. Có điều trên khuôn mặt xinh đẹp kia luôn hiện lên nét lạnh lùng nhưng kết hợp với bộ đồ bó sát cùng thành kiếm ở bên hông khiến cho bốn nàng càng thêm xinh đẹp.

Nữ tử đang cho cá ăn kia chính là Mộng Vân, còn bốn cô gái khác chính là cận vệ của nàng. Cách đây không lâu nàng cũng nghe được âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà, nàng lúc này đang suy nghĩ là có nên tìm cái tên hay bắt nạt nàng để tìm sự giúp đỡ hay là tự thân vượt qua một lần khó khăn này. Là một tể tự cấp cao của giáo đình, nàng nắm trong tay một lực lượng cũng không hề nhỏ, vì vậy nàng mới có lòng tin có thể không cần dựa vào ai cả mà tự mình vượt qua. Với nàng cũng muốn chứng minh cho người kia biết, nàng cũng không có vô dụng, nàng xứng đáng làm đồng bạn của hắn. Nhưng mà nghĩ tới chỉ có 3 người có thể sống thì lòng tin của nàng lại giảm đi không ít.

Thấy nàng liên tục nhíu mày như có điều suy tư thì một cô gái đứng phía sau nàng lên tiếng hỏi thăm:

“ Tiểu thư người làm sao vậy, có hay không đang lo lắng việc kia?”

Người vừa lên tiếng là SuSan, là một kiếm thánh. Nàng ta được Mộng Vân giúp một việc lớn nên sau này nguyện ý đi theo Mộng Vân, bình

thường SuSan hay gọi Mộng Vân là tiểu thư nhưng trên thực tế hai người giống như tử muội không phân thứ bậc.

Mộng Vân đối với SuSan cũng không có dấu điểm, đến ngay cả việc nàng không thuộc thế giới này cũng đã nói cho SuSan vì vậy cả hai vô cùng thân thiết. Lúc này đây Mộng Vân có phần ưu sầu lên tiếng.

“ Ta bây giờ đang rất phân vân là có nên đi tìm người kia hay không, SuSan cô nói xem ta có nên đi tìm người kia hay không?”

SuSan đương nhiên biết Mộng Vân đang lo lắng việc gì, cũng biết là nàng đang nói đến ai. Suy nghĩ một chút SuSan nói:

“ Tiểu thư theo em thấy người vẫn nên gặp người kia thì tốt hơn, dù sao cái này cũng liên quan đến tính mệnh của tiểu thư, một chút mặt mũi cũng không tính là gì.”

SuSan vô cùng thẳng thắn nói ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1145: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Ngày Trước Khi Giai Đoạn 2 Chính Thức Bắt Đầu

Đang ngồi bên trong xe đi tới Học Viện Quý Tộc, đột nhiên dụng cụ liên lạc ma pháp của Xuân Đức sáng lên, nhìn một chút phát hiện người gọi tới là Mộng Vân.

Nhìn thấy người gọi đến là Mộng Vân thì hẳn cũng đã đoán được nàng ta gọi tới cho mình làm cái gì. Chấp nhận cuộc gọi, ngay lập tức hư ảnh của Mộng Vân liền hiện ra, nhìn hư ảnh của nàng ta Xuân Đức rồi mà vẫn hỏi:

“ Có chuyện gì sao?”

Mộng Vân biểu lộ có hơi chút mất tự nhiên nói:

“ Người rảnh không? Ta có chuyện này muốn nói với người.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức không đáp:

“ Có việc gì thì nói đi.”

Mộng Vân lại nói:

“ Hai chúng ta có thể gặp nhau rồi nói chuyện sao?”

Thấy cô nàng bày vẻ như vậy thì Xuân Đức có đôi chút buồn phiền, nói thì nói thẳng luôn đi còn lòng và lòng vòng. Nhưng nể mặt mũi của đối phương nên hẳn vẫn gật đầu nói:

“Được. Không thành vấn đề. Ta đang tới Học Viện Quý Tộc thăm một cô bé, cô tới nơi đó đi.”

Mộng Vân lập tức gật đầu nói:

“Ừm, vậy ta sẽ tới đó. Ngươi đợi ta một chút.”

Nói xong thì hai người liên ngất liên lạc, Xuân Đức một lần nữa lại nhắm mắt nằm ngủ. Về phần Phi Nhã ở bên cạnh thì vẫn luôn giữ im lặng, từ đầu tới cuối cũng không có nói lời nào.

.....

Nơi ở của Mộng Vân.

Sau khi ngắt liên lạc với Xuân Đức thì nàng ta liền nhìn qua SuSan cùng ba cô gái khác nói:

“Chúng ta bây giờ đi tới Học Viện Quý Tộc, mọi người chuẩn bị một chút đi.”

Bốn cô gái nghe vậy thì đều gật đầu. Tiếp sau đó mọi người liền rời đi.

- -o0o---

Cũng không biết là đã đi qua bao lâu, ngay khi Xuân Đức đang nằm ngủ ngon lành thì giọng nói mềm mại của Phi Nhã vang lên bên tai hắn.

“Chủ nhân, đã tới nơi rồi.”

Xuân Đức lúc này mở mắt ra, đôi mắt hắn đỏ hoe, toàn là tơ máu, trong đôi mắt của hắn mang theo sự mỏi mệt vô cùng. Nhiều ngày nay hắn bận trăm công ngàn việc, xử lý hết việc này tới việc khác, gần như cả ngày không ngủ. Do vậy mà hắn mới thành ra như bây giờ.

Có điều trạng thái của hắn rất nhanh lại khôi phục như lúc bình thường, tơ máu trong mắt cũng nhanh chóng biến mất. Nhìn cô gái xinh đẹp dịu dàng trước mắt hắn hỏi lại một câu.

“ Đã tới rồi sao, nhanh như vậy à.”

Phi Nhã nhìn bộ dạng của chủ nhân thì trong lòng có chút gì đó kỳ lạ. mấy ngày trước khi được phái tới phục thị cho chủ nhân thì nàng còn cảm thấy rất lo lắng. Nhưng sau vài ngày tiếp xúc thì nàng cảm thấy chủ nhân không có đáng sợ như trong truyền thuyết, chủ nhân thực ra là một người rất ôn hòa, chỉ là hơi ít nói, ít cười, khuôn mặt hơi lạnh mà thôi.

Nghe được chủ nhân hỏi thì nàng khẽ gật đầu, dịu dàng nói:

“ Vâng. Đã tới nơi rồi thưa chủ nhân.”

Nói xong thì nàng liền đi tới gần giường của Xuân Đức muốn đỡ hắn xuống giường, có điều ý tốt của nàng bị hắn từ chối.

Xuân Đức nhìn nàng mỉm cười nói:

“ Ta vẫn đang còn rất trẻ, không tới nỗi chưa tự xuống giường được. Đừng có xem ta như mấy lão già vô dụng vậy chứ.”

Phi Nhã nghe vậy thì hơi cúi đầu, vẻ mặt có một chút mất tự nhiên. Nhưng nàng vẫn đỡ hắn xuống giường, còn chỉnh lại quần áo cho hắn. Tiếp sau đó hai người liền cùng nhau đi xuống xe.

Vừa xuống xe thì đập vào mắt Xuân Đức chính là một cái lâu đài khổng lồ, cái lâu đài này còn lớn hơn cả lâu đài của Ốc Đặc Nhĩ vài lần, xung quanh lâu đài có được tường ma pháp cao 50 mét bao quanh. Về phần cảnh sắc thì không còn gì để chê, từ những thứ bình thường cho đến những cái nhỏ nhất đều được nghiên cứu cùng bố trí một cách hợp lý nhất.

Xuân Đức cũng là lần đầu tiên đi tới nơi đây nên cũng thấy rất bất ngờ. Có điều sự bất ngờ cùng hiếu kỳ kia nhanh chóng biến mất. Hắn nhìn qua Phi Nhã cùng những người khác nói:

“ Phi Nhã, giúp ta dẫn đường. Về phần những người khác thì ở ngoài này không cần đi theo làm gì.”

“ Rõ, thưa chủ nhân.”--- Tất cả mọi người đồng thời nói.

Tiếp sau đó Phi Nhã đi trước dẫn đường, Xuân Đức theo ở phía sau đi vào bên trong Học Viện Quý Tộc.

Sự xuất hiện của hắn cũng không làm cho nhiều người chú ý, dù sao nơi này cũng là dành cho quý tộc, việc có một chiếc xe xa hoa cùng một đám hộ vệ đi theo cũng không phải điều gì quá mức khác người.

Hai người không nhanh không chậm đi vào bên trong, vốn dĩ tưởng rằng mọi việc sẽ trôi chảy, không gặp phải bất kỳ cái vấn đề gì cản trở. Nhưng Xuân Đức có vẻ đã hơi sai lầm khi đi tới nơi này lại mang theo một đại mỹ nhân, đối với Xuân Đức là một người lãnh đạm trước tình cảm lẫn cái đẹp nên hắn nhìn Phi Nhã cũng giống bao người con gái khác. Có điều đối với những người khác thì có vẻ không phải như vậy.

Ngay khi Phi Nhã xuất hiện thì liền đã thu hút sự chú ý của một vài tên thanh niên quý tộc. Trước vẻ đẹp thùy mị của nàng không ít kẻ vừa nhìn liền đã muốn chiếm lấy nàng làm của riêng. Và như một phản ứng dây chuyền, khi hai người vừa bước vào đến sân trước của học viện thì phiến toái liền đã tìm đến.

Ba người thanh niên có khuôn mặt khá đẹp trai, thần tình cao ngạo, hai người tóc nâu một người tóc vàng, mặc trên người những bộ quần áo xa hoa, đi tới trước mặt của Phi Nhã cười nói:

“ Tiêu thư xinh đẹp có thể hay không cùng mấy người chúng ta cùng nhau đi thưởng thức trà.”

Phi Nhã lúc này cũng không có biểu lộ ra cái gì, nàng ta vẫn dịu dàng như lúc bình thường, nhìn ba người thanh niên kia khẽ cười nói:

“ Thực xin lỗi, tôi hiện tại còn có một số việc gấp cần phải làm. Không thể cùng với mọi người nói chuyện được. Nếu như có thời gian nhất định sẽ cùng với mọi người làm quen.”

Phi Nhã nói xong thì lại tiếp tục đi trước dẫn đường cho Xuân Đức, về phần Xuân Đức thấy cảnh này thì chỉ hơi nhíu mày một chút, trong lòng tuy có đôi chút khó chịu nhưng hắn vẫn có thể kiềm chế được, nếu như nơi này không phải ở học viện mà là một nơi bên ngoài vương đô thì Xuân Đức đã tiện tay đập chết ba con kiến lăm chuyện này rồi.

Ba tên kia nghe Phi Nhã nói thì trong lòng không khỏi xao động, cả ba tên ánh mắt dâm dăng đánh giá Phi Nhã đang dần đi xa. Một tên trong số đó còn chảy ra cả nước miếng.

Khi Phi Nhã cùng Xuân Đức đã đi được một đoạn dài thì ba tên kia mới phản ứng lại, thấy người đẹp sắp đi xa thì cả ba tên đều chạy theo. Nhưng khi bọn họ vừa đi được vài bước thì liền cảm thấy trái tim như muốn nổ tung.

Cả ba người đồng thời ôm lấy ngực, miệng liên tục phun ra máu tươi, hai chân quy xuống đất. Ngay sau đó thì cả ba đồng thời nằm lãn ra mặt đất, cả người co giật, hai mắt trắng dã.

Đám người xung quanh thấy cảnh như vậy thì lúc đầu là cả kinh, ngay sau đó là nhao nhao cả lên, một số người quen của ba tên kia lúc này chạy tới, sau đó làm một chút sơ cứu rồi đem cả ba người đi tới phòng cấp cứu.

Trên đường đi tới phòng cấp cứu thì ba tên kia vẫn liên tục không ngừng co giật, cứ mỗi lần co giật lại phun ra một ngụm máu nhỏ, với cái tình hình như vậy thì không bao lâu cả ba tên sẽ được thăng thiên.

Về phần chủ mưu là Xuân Đức lúc này nét mặt vẫn như thường, không một chút thay đổi bước đi theo phía sau Phi Nhã. Lúc nãy hắn thấy ba tên kia lại có ý định dây dưa không dứt thì liền âm thầm xuống tay.

Có điều hắn là người lương thiện nên cũng không muốn lấy mạng ai cả, hắn chỉ để cho ba tên kia một chút đau khổ mà thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1146: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Ngày Trước Khi Giai Đoạn 2 Chính Thức Bắt Đầu(1)

Bước vào bên trong lâu đài, Xuân Đức vốn tưởng nơi đây không có bao nhiêu học viên nhưng thực tế thì khác hoàn toàn với suy nghĩ của hắn. Nơi đây tuy người không tới nổi người đông như kiến nhưng cứ đi được một đoạn lại thấy một tốp học viên 7-8 người đang đứng nói chuyện với nhau.

Những học viên này đều mặc trên người đồng phục học viện nhìn rất đẹp, khi hắn cùng với Phi Nhã đi qua thì mấy người kia cũng chỉ nhìn qua một cái sau đó lại quay lại nói chuyện với nhau. Tuy cũng có một số thành phần muốn lại làm quen với Phi Nhã nhưng lại không có cái lá gan giống ba tên lúc trước.

Nghe Phi Nhã giới thiệu thì ở học viện này, học viên có đẳng cấp càng cao thì càng học ở tầng cao hơn. Tầng dưới nhất dành cho người mới thức tỉnh cùng tập sự ma pháp sư, còn tầng cao nhất thì đào tạo cao cấp ma pháp sư, đương nhiên nơi này cũng không chỉ đào tạo mình ma pháp sư mà còn nhiều chức nghiệp khác nữa. Có điều mỗi chức nghiệp lại được đào tạo tại một nơi riêng biệt.

“ Reng! Reng! Reng!”

Đang đi trên hành lang thì đột nhiên ba tiếng chuông vang lên, đám học viên đang tùm 5 tùm 3 lúc này nhanh chóng quay về lớp. Không qua bao lâu thì cả trên sân lẫn dọc hành lang đều đã vắng tanh, đám học viên kia ý

thức cũng rất tốt, vừa nghe tiếng chuông thì liền đã đi vào bên trong lớp ngồi đợi giáo viên lên.

Đương nhiên rừng lớn thì chim nào cũng có, vì thế nơi đây cũng không có ngoại lệ, cũng có một đám học viên cá biệt. Tuy vào học rồi những đám kia vẫn đang lê lét ở mấy cái xó xinh nào đó hoặc là đang chậm rì rì đi về lớp học.

Đối với điều này thì Xuân Đức cũng chẳng mấy ngạc nhiên, dù sao ngày trước khi hắn còn đi học cũng không phải dạng học sinh ngoan gì.

Sau khi đi dọc hành lang một lúc lâu thì cuối cùng cũng tới lớp học ma pháp của Lan Đóa, có điều bên trong lớp lúc này không thấy ai cả.

Phi Nhã lúc này xoay người lại hơi cúi người dịu dàng nói:

“ Có lẽ lớp của Lan Đóa tiểu thư đang học thực hành bên ngoài vì vậy trong lớp mới không có ai. Chủ nhân đợi ở nơi này một chút để thuộc hạ đi hỏi thăm.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu ý bảo đi đi. Được hắn cho phép Phi Nhã lập tức đi tìm người để hỏi thăm. Về phần Xuân Đức lúc này ngồi xuống cái ghế gần đó chờ đợi.

Nhưng ngay vào lúc này, từ một cái cầu thang gần đó vang lên tiếng bước chân. Nghe âm thanh này không cần dùng hồn niệm rò xét thì Xuân Đức cũng biết là đang có một nhóm người đi xuống. Quả nhiên sau một lúc thì có một nhóm người xuất hiện.

Ba nam hai nữ, trong năm người thì ba người nam ăn mặc theo kiểu hộ vệ, về phần hai cô gái thì mặc đồng phục. Khi nhìn thấy hai cô gái kia thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc. Hắn nhận ra hai cô gái này, hai người các

nàng là hai cô công chúa lần trước bị Hắc Âm Giáo Hội bắt cóc, một người trong số đó còn bị hắc đũa giỡn.

Trong lúc hắc đang kinh ngạc thì hai cô gái kia cũng đã nhìn thấy hắc, hai nàng lúc đầu cũng rất kinh ngạc nhưng sau khi nhìn kỹ mới phát hiện ra thiếu niên không phải cái tên lúc trước. Người thiếu niên trước mắt lúc này có khuôn mặt tuấn tú nhưng lại có vẻ gì đó ốm yếu nhìn khác xa cái bản mặt chơ cháo của cái tên đáng ghét lúc trước.

Nhưng hai nàng làm sao biết được kẻ đang ngồi trước mặt bọn họ cùng với cái tên lúc trước lại là một người.

Lúc này cô gái tóc vàng sau khi nhìn hắc vài lần thì tiến lại gần hỏi:

“ Anh đang đợi ai à, vì sao lại ngồi ở đây?”

Nhưng đúng lúc này một tên nam tử mặc đồ màu đen, bên hông còn mang theo kiếm tiến lên kéo cô gái tóc vàng lại, sau đó cảnh giác nhìn Xuân Đức nói.

“ Người là ai? Người không phải học viên nơi đây vì sao lại có thể tiến vào trong này? Người có phải hay không người của Hắc Âm Giáo Hội phái tới?”

Vừa nói thì tên này cũng vừa rút kiếm ra chỉ về phía Xuân Đức. Nhìn thấy phản ứng mãnh liệt như vậy của người nam tử thì Xuân Đức cảm thấy không biết nên nói cái gì. Có lẽ từ vụ bắt cóc lần trước nên để lại bóng ma trong lòng đám người này chăng!

Nghe đến là gián điệp của Hắc Âm Giáo Hội thì hai tên khác lúc này cũng rút kiếm ra, vậy hắc lại đồng thời chỉ kiếm về phía Xuân Đức.

Nhìn ba người đang chỉ kiếm về phía mình, Xuân Đức lãnh đạm nói:

“ Ta có nghĩa vụ phải nói cho ba người các người biết vì sao ta ở nơi này sao?”

Cái tên nam tử lúc đầu chủ động rút kiếm chỉ về phía Xuân Đức bây giờ lại trầm giọng lên tiếng uy hiếp:

“ Nếu người không nói thì ta có quyền hành quyết người, sau đó sẽ gán cho người tội danh phản lại đế quốc.”

Nhìn thái độ của ba người này thì Xuân Đức bản thân không giải thích một chút thì sẽ không xong rồi. Hắn khẽ thở dài, không hiểu vì sao đi tới đâu cũng gặp phải phiền phức như vậy.

Nhưng ngay vào lúc hắn định nói vài câu cho qua chuyện thì một âm thanh nữ tử quen thuộc vang lên.

“ Cậu ấy là bạn của ta. Các người có thể thu kiếm của mình lại.”

Âm thanh này vừa vang lên thì liền thu hút ánh mắt của mọi người, tất cả mọi người đều nhìn sang hướng vừa phát ra âm thanh.

Lúc này đây ở cách Xuân Đức không quá xa cũng đang có 5 người đi về phía bên này. Người đi chính giữa là một thiếu nữ xinh đẹp ăn mặc nhẹ nhàng, theo bên cạnh nàng còn có bốn cô gái khác, bốn cô gái kia phát ra khí tức rất mạnh, đều đã đạt tới đẳng cấp kiếm thánh, cả bốn người đều mặc quần áo hộ vệ, tuy chỉ là quần áo hộ vệ nhưng cũng thể che đi vẻ đẹp vốn có của bốn người.

Khi nhìn thấy cô gái kia cùng với những hộ vệ đi bên cạnh nàng ta thì mấy tên nam tử đang dùng kiếm chỉ về phía Xuân Đức liền thu lại. Cả ba người đồng thời cúi đầu chào.

“ Xin chào đại tể tự.”

“ Xin chào đại tế tự.”

“ Xin chào đại tế tự.”

Những những ba người như vậy mà đến ngay cả hai cô công chúa lúc này cũng như thế, biểu hiện của bọn họ khiến cho Xuân Đức một lần nữa kinh ngạc. Hắn có chút không ngờ địa vị của Mộng Vân bên trong giáo đình lại lớn như vậy, đến cả công chúa của đế quốc ở trước mặt nàng cũng phải cúi đầu.

Khi Mộng Vân dẫn theo hộ vệ của nàng ta đi tới bên này thì tên nam tử lúc trước dẫn đầu lấy kiếm chỉ về phía Xuân Đức lúc này dùng giọng hỏi lỗi nói:

“ Thành thực xin lỗi đại tế tự, do ta không biết người thiếu niên này lại là bạn của người, việc này là do ta cùng với hai người khác làm không liên quan đến hai vị công chúa, mọi trách nhiệm bản thân ta cùng với hai đồng bạn sẽ tự gánh chịu,cầu xin đại tế tự không trách phạt hai vị công chúa.”

Mộng Vân nhìn biểu hiện của tên này, lại nhìn thấy thái độ thản nhiên như chưa có việc gì của Xuân Đức thì nhẹ nhàng nói:

“ Ta sẽ không trách phạt ai cả. Đây chỉ là một sự hiểu lầm không đáng có. Mọi người có thể rời đi, ta muốn cùng bạn của ta nói chuyện.”

Tên nam tử kia nghe vậy thì một lần nữa cảm ơn:

“ Xin cảm ơn đại tế tự đã không trách phạt.”

Bốn người khác cũng giống hắn, cũng đều cảm ơn Mộng Vân đã không trách phạt. Sau khi cảm tạ xong thì cả 5 người nhanh chóng rời đi.

Năm người vừa rời đi thì Mộng Vân lúc này cũng không còn làm bộ làm tịch giống như vừa rời mà ngồi xuống bên cạnh Xuân Đức cười nói:

“ Ngươi không cảm ơn ta sao?”

Khẽ cười, Xuân Đức nói đùa:

“ Cảm ơn. Đúng là không có cô thì ta có khi bị bọn họ giết rồi sau đó lại gán cho cái danh phản quốc cũng nên. Mà hôm nay cô chuyển qua làm tình nhân của lão giáo hoàng rồi à, vì sao lại có cả kiếm thanh đi cùng làm hộ vệ thế này.”

Mộng Vân thừa biết là tên này đang nói đùa nhưng cũng không khỏi lờm hờm một cái gắt giọng nói:

“ Ngươi sao không thể nghiêm túc một chút được à. Khi nào cũng vậy, mỗi lần ta định nói chuyện nghiêm túc với ngươi thì ngươi lại không đứng đắn.”

Xuân Đức cười cười. Nói thực đến ngay cả hắn cũng không hiểu vì sao nữa, từ khi Bóng Ảnh tiến hóa lên hình thái thứ 2 có được năng lực thanh tâm thì tính cách hắn lại thành ra như vậy. Tâm tình luôn rất tốt, rất hiếm khi tức giận, giống như lúc trước ba tên kia chỉ kiếm vào hắn nhưng hắn cũng không có ý định giết người. Nếu là ngày trước thì hắn đã sớm đập chết ba con kiến kia rồi.

“ Được rồi, nghiêm túc thì nghiêm túc. Vậy cô có gì muốn nói với ta, muốn nói cái gì thì nói đi ta đang nghe đây.”

Mộng Vân nghe vậy thì không khỏi âm thầm nghĩ rằng ken két, nàng hận không thể cắn chết cái tên mất, hắn thừa biết mình tới đây làm cái gì rồi mà còn ép mình nói ra, đây không phải là muốn cho mình xấu hổ sao.

Lờm Xuân Đức thêm một cái, Mộng Vân lúc này vẫn quyết định nói ra, dù sao cái mạng nhỏ vẫn quan trọng hơn. Nhưng mà khi nàng đang định nói ra thì lại có việc cản trở.

Phi Nhã sau một lúc lâu thì đã quay về, nàng ta nhìn qua những người khác một lần nhưng ngay sau đó thì không để ý thêm gì nữa mà đi tới trước mặt Xuân Đức hơi cúi đầu, dùng giọng nhẹ nhàng nói:

“ Chủ nhân, thuộc hạ đã tìm thấy nơi Lan Đóa tiểu thư đang học. Bây giờ chủ nhân có muốn đi tới nơi kia luôn không?”

Xuân Đức nhẹ gật đầu ôn hòa nói:

“ Phi Nhã cô đi trước dẫn đường đi.”

Phi Nhã ứng một tiếng sau đó lại đi phía trước dẫn đường, Xuân Đức cùng Mộng Vân đi theo phía sau, vừa đi vừa nói chuyện cùng nhau. Ở sau cùng là bốn người SuSan. Mấy người SuSan lúc này cũng đang rất tò mò đánh giá Xuân Đức.

Vốn mang tâm lý đi gặp hóa thân của ác quỷ nhưng không ngờ lúc này đây xuất hiện trước mắt bọn họ lại là một thiếu niên có thể nói là vô hại đến cực điểm. Nếu không phải đang thấy tiểu thư đi cùng hẳn nói chuyện thì bọn họ còn cho rằng đã nhận lầm người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1147: Nhiệm Vụ Số 5 - Một Ngày Trước Khi Giai Đoạn 2 Chính Thức Bắt Đầu(2)

Vừa đi vừa nói chuyện cùng nhau, Xuân Đức lúc này đang rất kinh ngạc với những gì mà Mộng Vân vừa cho hắn biết. Nhìn Mộng Vân đang đi bên cạnh hắn không quá xác định mà hỏi lại.

“ Cô nói là rằng đã tìm ra được tung tích của 17 người cũng là kẻ giống chúng ta tại bên trong đế đô rồi sao? Cô làm khi nào mà lại nhanh như vậy?”

Mộng Vân lúc này cười nói:

“ Cũng không có gì, chỉ là trùng hợp mà thôi. Lúc trước ta vì tìm người nên đã đi điều tra, trong lúc tìm người thì vô tình phát hiện ra một số kẻ khả nghi. Tiếp sau đó ta bắt đầu xác định từng người một, xem người có ở trong đó không. Nhưng kết quả làm ta thất vọng những kẻ kia tuy cũng là những người tham gia nhiệm vụ lần này có điều người lại không nằm trong số đó. Nhưng không ai ngờ lúc này những tư liệu kia lại có thể giúp ích.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Những tư liệu kia cô cứ đưa cho ta, việc còn lại để ta xử lý cho. Mà cô nếu cảm thấy không an toàn cũng có thể ở cùng ta nhưng nếu cô không muốn thì ta cũng không ép.”

Trên khuôn mặt của Mộng Vân xuất hiện một chút do dự nhưng ngay sau đó liền được thay bởi thần sắc kiên định, nàng gật đầu nói:

“ Nếu người đã không chê ta phiền phức thì ta cũng mặt dày tới nương tựa vào người vậy. Đương nhiên ta sẽ cố gắng hết sức để giúp đỡ người.”

Xuân Đức lúc này nhìn qua Mộng Vân, nhìn cho tới khi cô nàng cảm thấy xấu hổ thì hắn mới nói:

“ Ta chỉ muốn nói, tất cả mọi thứ đều do cô suy nghĩ quá nhiều, ta chưa từng có ý như vậy cả.”

Nghe được lời nói của hắn. Cảm nhận được sự chân thành trong lời nói, Mộng Vân hơi ngẩn ra, sau một lúc thì nàng ra hơi cúi đầu xuống, nhỏ giọng nói:

“ Ta biết rồi. Cảm ơn người.”

Khẽ mỉm cười, Xuân Đức lúc này một tay khoác vai Mộng Vân ghé sát vào tai nàng ta khẽ nói:

“ Thực ra cô không phải là kẻ vô dụng đâu mà chẳng qua là không có tác dụng gì thôi. Hắc hắc.”

Mộng Vân vốn trong lòng đang cảm thấy ảm áp vô cùng nhưng khi nghe được Xuân Đức nói như vậy thì bao nhiêu hảo cảm của nàng dành cho hắn liền mất sạch, nàng lúc này không khỏi lườm Xuân Đức một cái sau đó dùng tay đấm cho hắn một phát.

Hành động này rõ ràng là đang trả thù Xuân Đức nhưng người ngoài nhìn vào thì lại thấy khác. Bọn họ nhìn thấy hai người Xuân Đức cùng Mộng Vân có cử chỉ thân mật nhưng lại mang theo sự phóng khoáng, không kiêng dè gì cả. Người không biết còn tưởng bọn họ là bạn từ nhỏ lớn lên bên nhau cũng nên.

.....

Sau khi đi được một lúc lâu thì rốt cuộc Xuân Đức cũng đã thấy được lớp học ma pháp của Lan Đóa.

Quan sát một chút thì Xuân Đức phát hiện cả một lớp mà chỉ có 20 người, trong lớp học viên độ tuổi cũng bất đồng, có người thì cũng 16-17 tuổi, có người chỉ độ 9-10 tuổi. Mà nhìn quanh hắn cũng không có nhìn thấy người giảng dạy đâu cả, chỉ có đám học viên tốp 3, tốp 4 túm tụm lại cùng với nhau.

Đảo mắt nhìn lướt qua một cái Xuân Đức liền đã nhìn thấy Lan Đóa, cô bé lúc này đang ngồi cùng với 2 người bạn khác đang dùng đũa phép chỉ vào một cái cây nhỏ.

Từ đũa phép phát ra một chút ánh sáng màu xanh, ánh sáng màu xanh kia chiếu lên cái cây non khiến cho nó nhanh chóng mọc ra một cái lá mới. Có điều ba cô bé cũng chỉ là mới thức tỉnh ma pháp nên ma lực bên trong cơ thể không nhiều, cho dù cả ba cô bé cũng đã rất cố gắng nhưng cái cây cũng chỉ mọc ra thêm đúng một cái lá.

Sau khi cố gắng thêm vài lần mà vẫn thất bại thì cả ba cô bé liền ngồi bệt xuống thảm cỏ, vẻ mặt không vui nhìn cây đũa phép đang cầm trong tay.

Xuân Đức đang đứng ở một nơi cách xa đó nhìn thấy cảnh như vậy thì không khỏi cười cười.

Mộng Vân ở bên cạnh thấy hắn cười có phần gian gian thì không khỏi nói:

“ Người đừng có cười gian như vậy được không? Nhìn người lúc này không giống người tốt chút nào.”

Ngó con bé lẩm miệng bên cạnh, Xuân Đức nhìn nàng bằng một mắt rồi nói:

“ Ta cười mặc ta, mắc mớ gì đến ngươi. Mà ta có nói ta là người tốt bao giờ đâu. Thôi ta đi qua chơi với em gái ta. Máy người các ngươi đi đâu chơi thì đi đi. Tí nữa gặp lại sau.”

Nói xong thì Xuân Đức liền nhanh chân đi qua bên phía Lan Đóa, để lại đám người Mộng Vân đang trợn mắt nhìn hấn.

Xuân Đức lúc này vận dụng một chút năng lực, lén lút đi tới phía sau cô bé Lan Đóa, sau khi đã ở phía sau cô bé thì hấn quyết định hù cô bé một chút.

Quả nhiên con nít nhất gan, Xuân Đức chỉ làm cái mặt dụt cùng hù một chút thì cô bé Lan Đóa đã sợ tí khóc thét lên, không những Lan Đóa mà hai người bạn của cô bé cũng vậy.

Có điều sau khi nhận ra không phải có có quỷ mà là Xuân Đức thì Lan Đóa lập tức vui mừng ôm lấy hấn, mãi sau một lúc lâu thì mới buông hấn ra. Ở bên cạnh hai người bạn của cô bé cũng rất hiếu kỳ.

Lúc này đây Xuân Đức đang ngồi bên cạnh Lan Đóa vừa cười vừa hỏi:

“ Đã quen với nơi này chưa Tiểu Đóa? Mà ở trong lớp có bị ai bắt nạt không?”

Cô bé Lan Đóa cười hì hì nói:

“ Không có, không ai bắt nạt Tiểu Đóa cả, mọi người đều rất mến Tiểu Đóa. Mà phải rồi, anh nhìn xem làm sao em lại không thể tiếp tục sử dụng phép thuật giúp cho cây non lớn hơn.”

Nghe được cô bé hỏi thì Xuân Đức mỉm cười ôn hòa nói:

“Tiểu Đóa mới thức tỉnh ma pháp nên ma lực bên trong cơ thể không nhiều, thêm vào đó là linh hồn lực không mạnh nên không tụ lại được ma lực phân tán. Vì vậy mà mới không thể phát ra ánh sáng sinh mệnh được.”

Cô bé Lan Đóa ánh mắt sùng bái nhìn Xuân Đức, cô bé gật gật đầu nói:

“Em biết rồi, sau này em nhất định sẽ cố gắng thật nhiều. Mà anh giúp em làm cây non này lớn lên đi.”

Cô bé vừa nói vừa đưa đũa phép cho Xuân Đức, cầm trong tay cây đũa phép mà Xuân Đức cảm thấy không biết nói gì. Nói hấn hủy diệt cái gì đó thì dễ chứ bảo hấn giúp cho một cái cây non lớn lên thì có vẻ khó.

Nhưng trước ánh mắt mong đợi của ba cô bé, Xuân Đức lúc này có không biết thi triển ma pháp cũng phải cố làm cho cái cây non này lớn lên.

Hắn lúc này cũng giả vờ đọc chú ngữ:

“θηλυκό σώμα φυσικά ή για αυτή τη ζωή είναι συνεχώς αδιάκοπη.”

Nhưng trên thực tế hắn đang rút ra từ bên trong cơ thể một chút sinh mệnh tinh hoa, sau đó thông qua đũa phép chiếu lên cái cây non. Nếu là người khác thì có thể dễ dàng phát hiện ra trò lừa đảo của hắn nhưng mà đối với ba cô bé vừa mới bước vào con đường ma pháp thì làm sao có thể biết được.

Ba cô bé chỉ nhìn thấy đũa phép trong tay Xuân Đức đột nhiên sáng lên ánh sáng màu xanh rực rỡ, cùng lúc đó ánh sáng màu xanh kia chiếu lên cây non.

Ngay khi ánh sáng màu xanh kia chiếu lên cây non thì cả cái cây bắt đầu run lên từng hồi, tiếp sau đó cả cái cây lấy tốc độ có thể dùng mắt thường quan sát được mà phát triển.

Từ ban đầu chỉ là một cây mầm có 4 lá, nhưng sau hai mươi giây thì nó đã to như cái cổ tay, cành lá xanh tươi, bộ rễ cũng bắt đầu phát triển cắm sâu vào bên trong lòng đất.

Xuân Đức thấy như vậy thì cũng đã rất hài lòng, hẳn lúc này đang định khoe khoang một chút nhưng mà hắn còn chưa kịp bốc phét thì dị biến phát sinh.

Cái cây bọ lúc trước vừa được hắn cho ăn một ít sinh mệnh tinh hoa lúc này đột nhiên phát triển mạnh, cả thân cây nhanh chóng to ra, cành lá cũng bắt đầu mọc ra thật nhiều.

“ Ầm ầm...”

Mặt đất bị cái thân cây phát triển quá nhanh khiến cho vỡ nát.

Chưa đầy 10 giây sau nó đã to hơn lúc vừa rồi mấy lần, tiếp sau đó cả cái cây vẫn lớn lên không ngừng. Sau một phút thì nó liền đã hóa thành một cây đại thụ cao cả trăm mét, cành lá xum xuê. Có điều lúc này nó vẫn chưa dừng lại mà đang tiếp tục lớn hơn, lớn hơn nữa.

Thấy tình huống hình như có chút không ổn, Xuân Đức lúc này mang đám trẻ con chạy ra khỏi nơi đây, đi tới bên cạnh đám người Mộng Vân.

Vừa đến bên này thì Mộng Vân đã liền hỏi:

“ Người vừa làm cái quỷ gì vậy.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1148: Nhiệm Vụ Số 5 - Thư Giãn

Xuân Đức nhún vai nói:

“ Hơi lỡ tay một chút nên thành ra như vậy, mà cái cây này là của Tiểu Đóa nên ta cũng không nỡ hủy nó, cứ kệ cho nó mọc đi. Hẳn nó cũng không lớn được thêm bao nhiêu nữa đâu. Mà chút nữa có người tới thì cô giúp ta giải thích nhé.”

Xuân Đức còn chưa nói dứt lời thì đã có mấy bóng người dùng tốc độ rất nhanh xuất hiện ở nơi đây. Tiếp sau đó là liên tiếp những bóng người xuất hiện, từ đám hộ vệ cho đến giáo sư, học viên của học viện cũng đều chạy đến nơi này xem là có chuyện gì xảy ra.

Xuân Đức thấy càng lúc càng tu tập đông người thì liền cùng với Phi Nhã và Lan Đóa rời đi trước. Để lại cục diện rối rắm cho Mộng Vân xử lý.

Mộng Vân thấy hành động của hắn như vậy thì cũng không khỏi trờng mắt, có điều nàng lúc này có trờng cũng vô dụng. Xuân Đức hiện tại đã cùng với hai người Lan Đóa cùng Phi Nhã đi xa.

.....

Sau khi bỏ lại đồng bệ bọn cho Mộng Vân thì Xuân Đức đi theo Lan Đóa tới thăm vài người khác nữa, mấy người Lam Diệp, Sắc Vi gì đó cũng không phải học ma pháp nên được học ở một nơi khác. Vì vậy mà ba người phải tốn một lúc lâu mới tìm thấy bọn họ.

Vì tình cảm cũng nhạt nên cũng chỉ nói vài câu thì cũng liền thôi, mà mấy người kia hình như cũng biết địa vị của Xuân Đức bây giờ không giống trước kia nên lúc nói chuyện cũng rất câu nệ. Đa phần Xuân Đức hỏi gì thì bọn họ trả lời cái đó.

Sau khi chào tạm biệt mấy người kia thì Xuân Đức lại đi theo Lan Đóa tới khu nhà ăn, khu nhà ăn của học viện lúc nào cũng mở cửa phục vụ học viên cùng giáo sư vì vậy không lo không mở cửa.

Xuân Đức vốn tưởng rằng bây giờ đang là giờ học sẽ không có mấy người nhưng mà hắn đã lầm, ở nơi phòng ăn có rất nhiều người là đồng nghiệp khác. Gọi là nơi này là phòng ăn chứ Xuân Đức thấy nó giống thư viện hơn.

Nơi này vô cùng sạch sẽ, bố trí trang nhã, ở những bức tường xung quanh chỉ toàn sách là sách. Về phần chỗ bán đồ ăn thì có 2 cô gái dễ nhìn mặc đồ phục vụ đang đứng.

Đám học viên mua đồ ăn tại nơi đó sau đó quay về bàn vừa ăn vừa đọc sách, có kẻ thì vừa uống trà vừa đọc sách, đôi khi thì có một vài nhóm người tụ tập lại cùng nhau vừa ăn vừa nói chuyện.

Ba người Xuân Đức cũng mua không ít đồ ăn sau đó chọn một cái bàn trống ngồi xuống, vừa ăn vừa nói chuyện với nhau rất vui vẻ.

Do ngày mai lại bắt đầu bước vào quãng thời gian không mấy dễ chịu nên Xuân Đức hôm nay cũng tận lực chơi bời để thư giãn đầu óc. Chỉ cần hấn thích thì hấn sẽ làm.

Sau khi đã ăn chán chê những món ăn trong cái nhà ăn tiện lợi này rồi thì Xuân Đức lại nhìn qua Lan Đóa hỏi:

“ Tiểu Đóa, em thích đi đâu nữa, bây giờ chúng ta liền đi.”

Cô bé Lan Đóa suy nghĩ một chút liền vỗ tay nói:

“ Hay chúng ta đi tới phòng thi đấu ma pháp đi, ở nơi đó em nghe nói có rất nhiều ma pháp sư cùng với nhau chiến đấu.”

Nhìn thấy khuôn mặt hơi đỏ lên vì kích động của cô bé thì Xuân Đức gật nhẹ đầu, dù hấn đối với đám ma pháp sư kia chẳng có hứng quái gì nhưng nếu cô bé đã muốn thì hấn cũng chiều thôi.

.....

Tiếp sau đó ba người lại rời khỏi nơi đây rồi đi tới nơi mà cô bé Lan Đóa nói. Sau khi đã đi tới nơi kia thì ba người liền bị hộ vệ cạnh cửa chặn lại vì không có vé đi vào. Như vậy bọn họ lại phải bắt đắ dĩ chạy đi mua vé, đối với điều này thì Xuân Đức cảm thấy có chút phiền nhưng vẫn là nói cho Phi Nhã đi mua.

Phi Nhã sau khi đi một lúc liền đã quay về, trên tay nàng còn cầm theo ba cái vé. Lần này, sau khi nhìn thấy vé thì mấy tên kia cũng không có ngăn trở ba người nữa mà để cho ba người đi vào trong.

Sau khi vừa đi vào bên trong thì đập vào mắt Xuân Đức là một khung cảnh tiêu điều, vắng hoe vắng hắt, cả bên trong tính cả ba người bọn hấn thì còn chưa đến 20 người.

Bên trên sàn đấu lúc này cũng đã đang diễn ra một trận chiến. Xuân Đức thấy vậy thì nhanh chóng cùng với 2 người khác lựa chọn chỗ ngồi xuống mà nhìn xem trận đấu.

Ở bên trên lúc này đang có hai ma pháp sư cấp thấp công kích lẫn nhau, hai tên này đều là hỏa hệ cả. Vì vậy cả 2 đều dùng lửa công kích đối phương, bọn họ liên tục tạo ra những tiểu hỏa cầu sau đó ném về phía đối

phương, màn đánh nhau đối với Xuân Đức có thể nói nhảm chán đến cực điểm.

Nhưng cô bé Lan Đóa thì khác, cô bé hình như là lần đầu tiên thấy ma pháp huyền ảo như vậy nên rất là kích động, cô bé liên tục vỗ tay khen hay. Nhìn bộ dạng này của cô bé Xuân Đức lại nhớ đến mấy tên làm xiếc chuyên nghiệp, mấy người kia cũng hay chơi lửa thế này, phía dưới đám khán giả thấy như vậy thì liên tục vỗ tay khen hay.

Cô bé Lan Đóa sau khi nhìn một lúc thì hăm mộ nói:

“ Hai người bọn họ thật tài giỏi, chỉ cần chưa đến 20 giây liền đã có thể tạo ra một tiểu hỏa cầu, không biết Tiểu Đóa khi nào mới được như vậy.”

Hai người Xuân Đức cùng Phi Nhã nghe cô bé ước ao thì không biết nên nói gì. Xuân Đức có chút không ngờ trong mắt cô bé tạo ra một “ Tiểu Hỏa Cầu” thì lại đã biến thành người tài giỏi, thành cao thủ rồi.

Nhẹ nhàng xoa xoa đầu cô bé, Xuân Đức cười nói:

“ Tiểu Đóa chỉ cần cố gắng thì sau này còn sẽ mạnh hơn như vậy nữa, chỉ có một chút như vậy thì đã tính là gì. Biết đâu sau này Tiểu Đóa sẽ trở thành một ma pháp sư vĩ đại, vung tay lên một cái trời cao vỡ vụn, hạ xuống một cái đại địa tan vỡ.”

Xuân Đức vừa nói vừa miêu tả, bộ dạng vô cùng khoa trương. Cô bé Lan Đóa nghe vậy thì cười híp cả hai mắt lại.

Cười một lúc, cô bé Lan Đóa dơ lên nắm tay nhỏ nói:

“ Tiểu Đóa nhất định sẽ cố gắng để đạt được như vậy. Hai chúng ta cùng nhau cố gắng.”

Xuân Đức lúc này cũng dương dương tự đắc nói:

“ Anh thì không cần phải cố gắng nữa rồi, chỉ mình Tiểu Đóa phải cố gắng thôi.”

Lan Đóa không hiểu hỏi:

“ Vì sao vậy ạ?”

Cười cười, Xuân Đức mặt dày nói:

“ Anh bây giờ đã là thiên hạ đệ nhất rồi cần gì phải cố gắng nữa, chỉ có Tiểu Đóa mới cần phải cố gắng thôi. Hắc hắc.”

Ngay lúc Xuân Đức đang dương dương tự đắc thì một âm thanh rất không khách khí vang lên ngay sau lưng hắn.

“ Đồ khoác lác.”

Âm thanh này là của một cô gái, Xuân Đức nghe được âm thanh châm chọc này nhưng cũng chẳng thèm quan tâm, hắn lúc này vẫn cùng với Tiểu Đóa ba hoa.

“ Tiểu Đóa thấy anh có lợi hại không?”

Tiểu Đóa mặc dù cũng không rõ ràng lắm cái gì là thiên hạ đệ nhất nhưng cô bé vẫn cười tươi gật đầu nói:

“ Lợi hại. Vô cùng lợi hại, anh là thiên hạ đệ nhất.”

Xuân Đức cười hài lòng nói:

“ Tiểu Đóa thật ngoan.”

Nhưng vào lúc này có một ai đó tiến lại gần hắn vỗ vai một cái sau đó nói:

“ Nghe khẩu khí của anh bạn không nhỏ, vậy chúng ta có thể cùng nhau so tài hay không?”

Nghe người vừa vỗ vai mình nói vậy thì Xuân Đức cảm thấy buồn bực, cái này là sao à. Hắn rõ ràng là đang trêu đùa cùng với cô bé Lan Đóa, vì sao một kẻ thì nói hắn “ khoác lác” với ngữ điệu không vui, một kẻ trực tiếp đi mời hắn solo. Đám này nào sẽ không phải đều bị nước vào cả rồi chứ, hay thiếu mất vài dây thần kinh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1149: Nhiệm Vụ Số 5 - Giai Đoạn Thứ 2 Bắt Đầu

Trong lòng có chút không vui, hắn từ từ xoay người lại nhìn cái kẻ vừa vỗ vai của mình, vừa quay lại thì hắn đã nhìn thấy một tên thanh niên có khuôn mặt khá tuấn tú, cao khoảng 1m8, thân thể hơi mập, ăn mặc đồng phục học viện, còn lại thì chẳng có gì đặc biệt.

Xuân Đức tiện thể liếc nhìn qua cô gái lúc trước kêu hắn khoác lác, nữ nhân kia cũng chẳng đẹp gì, tóc thì xanh như tàu lá chuối, môi thì đỏ chót, mặt thì lại trắng như bạch tạng, duy chỉ có ánh mắt là đẹp, cô gái kia có một đôi mắt màu tím nhìn như hai viên pha lê vậy rất sống động. Cô gái kia lúc này cũng đang nhìn về phía bên này.

Sau khi nhìn qua hai người thì lông mi Xuân Đức không khỏi hơi nhú lại, hắn lúc này nhìn cả hai người mà nói:

“ Tâm tình ta hôm nay rất tốt nên đừng có tới làm phiền ta. Bây giờ các ngươi có thể lựa chọn câm miệng hoặc rời đi.”

Khi hắn vừa nói thì Bóng Ánh trên cơ thể hắn đồng thời thả ra một chút linh áp hướng hai tên kia ép tới, hai người kia vốn còn đang nhơn nhơn cái mặt nhưng sau một giây thì nét mặt bọn họ liền hiện lên sự sợ hãi đến cùng cực.

Tiếp sau đó hai người kia liền ôm lấy ngực cố gắng hít thở nhưng không qua mấy cái hô hấp thì cả hai người đồng thời hôn mê bất tỉnh.

Xuân Đức thấy vậy thì không khỏi bó tay, hấn lúc này dùng hồn niệm giao tiếp với Bóng Ảnh:

“ Hai tên đàn này sẽ không chết luôn chứ lão nhị, đã nói ra chỉ cần dọa hai đứa tụi nó là được mà, không cần dọa cho bọn nó sợ bễ mật mà chết chứ.”

Bóng Ảnh lúc này cũng dùng hồn niệm đáp lại, hấn cũng dùng giọng nói cực kỳ bất đắc dĩ đáp:

“ Đệ cũng đã cố gắng rồi mà, ai biết được hai con gà này đến ngay cả một chút vậy cũng không chịu được, may mà đệ còn chưa dung quỹ nhãn nhìn hai đứa nó bằng không giờ chắc chết thật rồi chứ không phải chỉ đặt dọa thế này đâu.”

Xuân Đức nhếch môi nói:

“ Thôi kệ đi, sống được là tốt mà chết thì đem chôn, dù sao cũng chẳng phải cái gì to tát.”

Nói xong thì hấn nhìn qua Phi Nhã truyền âm nói:

“ Tiểu Nhã, cô lại xem coi hai tên kia chết chưa mà. Chết rồi thì nhanh đi tìm Mộng Vận đến đây giúp ta giải quyết.”

Phi Nhã lúc này cũng đã hồi thần lại, nghe được Xuân Đức nói thì nàng liền nhẹ gật đầu sau đó chạy đến nhìn xem hai tên đang nằm thẳng cứng trên mặt đất còn sống không.

Nhưng vào đúng lúc này, cửa vào của nơi này mở ra. Đại tể tự Mộng Vận lần nữa vừa kịp lúc xuất hiện, vừa vào trong này thì nàng ta liền nhìn xung quanh tìm Xuân Đức, do nơi này cũng không có mấy người nên rất nhanh nàng liền tìm thấy hấn.

Có điều lúc này nàng cũng phát hiện ra cái gì đó không đúng. Tất cả mọi người nơi đây đều đang dùng ánh mắt có chút sợ hãi nhìn về phía Xuân Đức, duy chỉ có hai tên ma pháp sư đang đánh nhau bên trên là không biết việc gì.

Mộng Vân lúc này mang theo bốn thiếp thân hộ vệ đi tới bên cạnh Xuân Đức, nhìn qua hai người đang nằm bất tỉnh trên mặt đất không rõ sống chết sau đó nhìn Xuân Đức nói:

“ Hai người này sẽ không phải vì chộc tới người liền bị người giết rồi chứ.”

Xuân Đức nhún nhún vai nói:

“ Bọn họ quả thực có chộc đến ta, có điều bọn họ còn không phải chưa chết sao, chẳng qua là kinh hãi quá độ mà ngất đi thôi. Sau này cùng lắm sẽ biến thành người tâm thần là cùng chứ làm sao mà chết được. Nói đùa thôi, bọn họ ngất đi một lúc thì sẽ tỉnh lại, nếu cô có lòng tốt thì chữa trị cho bọn họ.”

Nghe Xuân Đức nói vậy thì mặt ngoài Mộng Vân tỏ ra một chút bất mãn nhưng trong lòng lúc này thì đang cảm thấy vô cùng kỳ quái. Trong ấn tượng của nàng, Xuân Đức không phải là loại người lương thiện gì, kẻ nào dám chộc đến hắn thì sẽ bị hắn giết ngay lập tức. Vậy mà bây giờ hắn bị người ta chộc đến lại chỉ hù dọa một chút mà không có lập tức lấy mạng đối phương. Nàng cũng không biết như vậy là tốt hay xấu nữa.

.....

Tiếp sau đó Mộng Vân liền trị liệu cho hai tên xấu số kia, Mộng Vân đã trở thành một đại tế tự, việc trị liệu cho một người quả thực vô cùng đơn giản. Hai người kia được nàng trị liệu thì một lúc sau liền tỉnh lại.

Hai người kia sau khi tỉnh lại, vừa nhìn thấy Xuân Đức thì lại một lần nữa mắt trợn trắng sau đó ngất đi. Xuân Đức đối với điều này quả thực không biết nên nói cái gì cho phải, hẳn cảm thấy hai tên này thần kinh cũng không phải quá yếu đi, chỉ nhìn thấy một vài ảo tượng thôi mà liền sợ đến trình độ này rồi.

Mộng Vân nhìn thấy như vậy thì không khỏi giật giật nhè nhẹ khóe miệng, nàng nhìn Xuân Đức vẫn đang còn đứng bên cạnh có chút nho nhỏ tức giận nói:

“ Người còn đứng ở đây, tính dọa chết bọn họ sao?”

Nhún nhún vai như không phải liên quan đến mình, Xuân Đức hờ hững nói:

“ Là cô y đạo không tỉnh lại đổ trách nhiệm lên đầu ta, mình y đạo không tốt lại tìm cớ. Thôi ta chịu khó đi ra ngoài trước để cho ai đó đỡ mất mặt.”

Nói xong, Xuân Đức lúc này liền mang theo Lan Đóa cùng Phi Nhã đi ra ngoài trước. Có điều ba người cũng không có đi đâu mà đứng ngay trước cửa đợi 5 người bọn Mộng Vân.

.....

Cũng không cần phải chờ đợi quá lâu, Mộng Vân sau một lúc liền đã đi ra ngoài này. Vừa đi ra thì nàng liền nhìn qua Xuân Đức hỏi:

“ Bây giờ chúng ta đi đâu nữa?”

Ước chừng thời gian một chút, Xuân Đức liền nói:

“ Giờ cũng đã không còn sớm nữa rồi, đợi ta đưa Tiểu Đóa về phòng ở thì liền quay về thôi.”

Nói xong thì hắn liền nhìn Lan Đóa cười ôn hòa nói:

“ Hôm khác chúng ta tiếp tục đi chơi, bây giờ cũng đã trễ rồi anh cũng nên về. Tiểu Đóa có muốn mua gì không, lần sau anh tới sẽ mang theo?”

Cô bé Lan Đóa nghe hắn nói vậy thì khẽ lắc đầu, trên mặt xuất hiện sự mất mát có điều cô bé cũng rất hiểu chuyện, Lan Đóa cười nói:

“ Không cần đâu, chỉ cần anh tới là em đã rất vui rồi. Hi hi.”

Khẽ nhếch môi, Xuân Đức lúc này dùng tay nhéo nhéo má cô bé vài cái, tiếp sau đó liền mang cô bé trở về nơi ở.

Lúc đến nơi ở của Lan Đóa thì hắn có gặp hai người Lisa cùng Lina. Ba người nói chuyện với nhau dăm ba câu thì Xuân Đức bắt đầu dặn dò hai nàng một số việc, đương nhiên hắn cũng không quên đưa tiền sinh hoạt phí cho hai nàng.

Làm xong đầu vào đây thì hắn chính thức tạm biệt cô bé Lan Đóa rồi mới cùng mấy người Mộng Vân quay về.

Lúc hai người quay trở về thì bên phía Học Viện Quý Tộc đích thân viện trưởng cùng một đám giáo sư đến mời mấy người ở lại dùng tiệc tối gì đó, có điều đã bị Mộng Vân từ chối. Tên viện trưởng kia khi đó nhìn có vẻ rất tiếc nuối, không những hắn mà đám giáo sư cũng vậy.

Giống như việc không mời được Mộng Vân đến tham dự là một mất mát lớn lao vậy. Do Mộng Vân không thể tới tham dự tiệc tối nên đám kia liền mang quà biếu đã chuẩn bị từ trước đem tới tặng cho nàng, đối với điều này

thì Mộng Vân cũng không có từ chối, ai tặng quà gì thì nàng cũng đều nhận.

Cứ tưởng rằng như vậy là đã xong nhưng mà không. Hết đám giáo sư thì lại đến đám học viên. Đám kia còn điên cuồng hơn nhiều, cả đám tranh giành xô đẩy chỉ để được Mộng Vân chạm nhẹ lên đầu một cái.

Cũng vì cái đám lâu nhâu kia kéo chân mà mãi gần hai giờ sau thì Mộng Vân mới có thể lên xe của Xuân Đức rời đi.

Vừa thấy Mộng Vân đi lên xe thì Xuân Đức đã liền trêu nàng ta:

“ Ta thấy ai cũng muốn cô sờ lên đầu một cái cho thông minh, vậy cô lại giúp ta sờ lên đầu vài cái xem có thông minh lên không nào.”

Mộng Vân vừa tức vừa buồn cười, có lẽ đã quen dần với tính cách của Xuân Đức, biết khi nào hắn đang đùa, biết khi nào hắn nghiêm túc nên nàng cũng thuận theo mà làm. Nàng lúc này lườm hắn một cái sau đó đưa cho hắn một tập tài liệu lớn nói:

“ Đây là tài liệu của 17 người kia. Ta đã cẩn thận chỉnh sửa rồi. Có gì thắc mắc thì nói cho ta biết.”

Xuân Đức thu lại vẻ cười đùa, hắn lúc này bắt đầu nghiêm túc hẳn lên, quan sát tài liệu mà Mộng Vân đưa cho. Hắn bắt đầu nhanh chóng lướt qua những tư liệu của những người kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1150: Nhiệm Vụ Số 5 - Bị Người Âm Sát

[Mình ra nước ngoài rồi, từ hôm nay mỗi ngày 1 chương nhé mọi người, sau khi quay về sẽ ra ổn định hơn. Mọi người nhớ đánh giá cho mình mười điểm để có thêm động lực kiếm tiền nhé, lúc nào kiếm được nhiều tiền rồi lại quay về việt nam nằm ăn không với viết truyện phục vụ thú vui của bản thân cũng là phục vụ mọi người. Cảm ơn cả nhà đã ủng hộ. Chúc cả nhà buổi tối vui vẻ.]

- --o0o---

Sau một lúc thì Xuân Đức đã đọc xong những tài liệu mà Mộng Vân đưa cho, hẳn không ngờ những người cùng tham gia nhiệm vụ lần này giống như hẳn cũng không thuộc dạng xoàng. Có người là dong binh đỉnh cấp, có kẻ là thích khách đỉnh cấp, có kẻ còn là nam tước, tử tước

Không những thế, mấy kẻ kia đều có được thể lực chống lưng, muốn đụng tới bọn chúng sẽ có không ít rắc rối. Có điều Xuân Đức cũng không quá quan tâm, dù sao có gặp phải nhiều rắc rối hơn nữa cũng phải giết những kẻ kia.

Sau khi suy nghĩ một lúc lâu, Xuân Đức có hỏi thêm Mộng Vân vài vấn đề, cô nàng cũng rất hợp tác, biết gì nói nấy không hề có một chút che giấu, nghe cô nàng giải đáp xong hẳn hài lòng gật đầu, tiếp sau đó thì liền chuyển những tài liệu này cho Ốc Đinh Đặc. Nói hẳn nghiên cứu cẩn thận mục tiêu cùng lên kế hoạch trước, ngày mai sẽ tiến hành kế hoạch.

Giao nhiệm vụ cho Ốc Đinh Đặc xong thì Xuân Đức lại bắt đầu phân phó cho đám người Ốc Đặc Nhĩ nhiệm vụ mới. Vận dụng mạng lưới tình báo còn non trẻ tìm những kẻ khả nghi ở bên trong Chu Tước Đế Quốc, còn về phần những kẻ nằm ngoài Chu Tước Đế Quốc thì hẳn đành phải buông tha.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức đang phân phó cho đám thuộc hạ làm việc thì từ bên ngoài xe vang lên âm thanh của Phi Nhã.

“ Chủ nhân, chúng ta bị người mai phục.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng không khỏi ngẩn cả người ra. Mai phục, sao tự dưng lại có người muốn giết mình? Nhưng rất nhanh thì Xuân Đức liền loại bỏ suy nghĩ này, hẳn lúc này nhìn qua Mộng Vân nói:

“ Xem ra cừu nhân của cô tìm tới rồi. Cô ở trong này, ta ra ngoài nhìn xem đám kia đến cùng là ai.”

Nói xong thì Xuân Đức liền đi ra khỏi thú xa, Mộng Vân thấy hẳn đi ra ngoài thì liền cảm thấy bất an, nàng lúc này cũng không có ngồi ở bên trong mà đi theo hẳn ra bên ngoài.

Vừa ra bên ngoài thì Xuân Đức liền đã nhìn thấy mấy chục cái thi thể nằm la liệt trên mặt đất. Những cái thi thể kia chính là đám hộ vệ đại kiếm sư. Đám đại kiếm sư kia bị người ta cho một kiếm xuyên tim, nhìn thủ pháp hẳn là một người ra tay.

Xuân Đức nhìn quanh thì thấy nơi này là một nơi hoang vu, xung quanh thì toàn cây cối to lớn rất thích hợp để vây công. Xuân Đức cũng chẳng ngạc nhiên gì khi bản thân đang đi trên đường phố để đô lại xuất hiện ở nơi này, hẳn đoán bị địch nhân sử dụng truyền tống ma pháp cỡ lớn mang đến đây.

“ Vèo vèo vèo...”

Đang lúc Xuân Đức quan sát xung quanh thì bất ngờ mấy tiếng xé gió vang lên, cùng lúc đó mười mấy mũi băng tiễn dùng tốc độ cực nhanh bắn thẳng đến đầu hắn.

Xuân Đức né cũng chẳng thêm né, dơ tay lên sau đó làm động tác bóp nhẹ một cái. Mấy chục mũi tên băng kia lập tức nát vụn ngay trên không trung.

Lúc này đây hắn mới chú ý đến đám người đang xuất hiện nơi đây vây công hắn, nhân số đối phương cũng không đông lắm, tầm vài trăm người, trong số đó cũng có vài tên có đẳng cấp “ Thánh Giả.”

Xuân Đức vẻ mặt không đổi nhìn qua Mộng Vân đang ở bên cạnh hỏi:

“ Có nhận ra mấy kẻ này không?”

Mộng Vân lúc này vẻ mặt khó coi đáp:

“ Là người của đại tể ti Ái Lâm.”

Nhếch môi lên khẽ cười, Xuân Đức chẳng quan tâm lắm mà nói:

“ Vậy sao, mâu thuẫn nội bộ à. Mà hình như đại tể ti Ái Lâm gì đó rất ghét người thì phải, phải ra một lần nhiều như vậy thủ hạ đến giết người. Mà đám người vì sao lại không che giấu thân phận nhỉ, phải chẳng bọn chúng nghĩ có thể giết được chúng ta.”

Xuân Đức vừa dứt lời thì từ bên phía đối diện có một nam tử mặc pháp bào màu đỏ cười lạnh lùng, dùng giọng âm trầm lạnh lẽo nói:

“ Các người nghĩ có thể là còn có cơ hội sống rời khỏi nơi đây nữa sao. Có trách thì phải trách các người lại là địch nhân với người không thể đắc

tội.”

Hơi nhướn mày lên, Xuân Đức nghe ra cái gì đó trong lời nói của đối phương, không hiểu vì sao hắn nghe đối phương nói tới “ người không thể đắc tội” thì cảm thấy lần này chủ mưu đứng phía sau không phải chỉ có cái tên đại tể ti Ái Lâm gì gì đó mà còn một cơ sở những kẻ khác nữa.

Nhìn qua Phi Nhã đang đứng cách đó không xa, Xuân Đức nói:

“ Tiểu Nhã lại đây.”

Phi Nhã nghe hắn gọi thì vừa đề phòng địch nhân đột nhiên tập kích vừa từ từ lại gần. Nàng một mặt cảnh giác địch nhân đối diện, một mặt cung kính hỏi:

“ Có Tiểu Nhã, chủ nhân cần Tiểu Nhã làm gì?”

Xuân Đức bình thản nói:

“ Cũng không cần làm gì cả, mấy người bọn cô cố gắng bảo vệ Mộng Vân là được, còn đám này để ta xử lý.”

Nói xong thì Xuân Đức tiến lên một bước, cả người hắn lúc này trong nháy mắt thay đổi, một cảm giác nguy hiểm bao trùm lên tất cả những người nơi đây.

Tiếp sau đó mọi người chỉ thấy hắn đột nhiên biến mất nhưng ngay sau đó lại hiện ra giữa bầy địch nhân. Ngay khi vừa xuất hiện thì thân thể của Xuân Đức đã dùng tốc độ cực nhanh xoay tròn, tốc độ kia nhanh đến mức mà mắt thường không bắt kịp, nếu nhìn từ ngoài vào chỉ thấy Xuân Đức lúc này đã hóa thành cơn gió lốc.

Cùng lúc đó mọi người chỉ nghe.

“ Ảnh Ma- Diễn Thức-Cứu Đạo”

Ngay sau đó lấy Xuân Đức là trung tâm, chín luồng ánh sáng màu đen bắn ra bốn phía những luồng ánh sáng màu đen kia ở bên ngoài còn kèm theo chớp giạt liên hồi, sau khi những luồng sáng màu đen xuyên qua cơ thể một người liền khiến cho người kia trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Cứ cách 1 giây thì chín luồng sáng lại lóe lên một lần, mỗi lần kéo dài chưa đến 1 giây, sức mạnh lần sau lớn hơn lần trước, liên tục chín lần như vậy cho dù là khiên chắn, áo giáp, tường ma pháp... Hay bất cứ cái gì, đứng trước chín luồng sáng màu đen đều yếu đuối không chịu nổi dễ dàng bị xuyên phá, hủy diệt.

Cái chết đến quá nhanh cùng bất ngờ, đa phần những người kia đều chưa kịp kêu lên một tiếng thì liền đã bị luồng sáng màu đen xuyên qua hóa thành tro tàn. Không một người có thể chạy trốn. Đến khi Xuân Đức dừng xoay tròn thì xung quanh hẳn cũng chỉ còn lại một mảnh đất cháy đen, trên mặt đất tro bụi bị gió thổi bay tán loạn.

Sau khi giết xong mấy tên “ Pháp Thánh”, “Kiếm Thánh”, Xuân Đức lúc này mới bình tĩnh quay lại nhìn những kẻ còn đang ẩn nấp ở xung quanh.

Hắn lúc này lại một lần nữa niệm động chú ngữ:

“ Ο θεός του ωκεανού, ο Ουράνιος Κύριος, ο Bloodstone”

Bầu trời đột nhiên tối tăm thêm vài phần, ở ngay phía dưới chân của những kẻ đang lẩn trốn, một cột sáng màu đỏ bắn lên cao cao, bên trong luồng ánh sáng màu đỏ kia còn có 3 sợi xích màu đen to lớn như mấy con độc xà đâm thẳng vào bên trong cơ thể của đám người đang ẩn nấp.

“ A a a a a a a a.”

Tiếng kêu thảm lập tức vang lên, có điều nhưng tên kia cũng chỉ kịp kêu một tiếng sau đó thì chết đến không thể chết lại, kẻ thì bị đâm xuyên mà chết, tên thì bị ba sợi xích vặn xoắn lại với nhau khiến cho cả thân thể nát bét mà chết, kẻ thì bị phân thân mà chết.

Cũng chỉ qua vài giây ngắn ngủi thì đã không còn tiếng kêu la nữa, khắp nơi xung quanh là một mảnh bừa bộn.

Sau khi đã giết xong đám địch nhân, Xuân Đức lúc này đột nhiên rít lên một tiếng.

“Niệm.”

Cùng lúc đó vô số sợi khí xám từ khắp nơi bắt đầu hướng Xuân Đức làm trung tâm mà bay lại, Xuân Đức lúc này há miệng hút một hơi, tất cả những luồng khí xám kia liền bị hấp dẫn nuốt không còn một mẩu.

Tiếp sau đó hắn không nói một lời, lặng lẽ đi tới phía sau một góc đại thụ cách đó không xa, lúc sau hắn đi ra thì trong tay lại đã nắm theo một người nam tử, kẻ này cả người mặc một bộ áo màu đen bó sát, hai cánh tay để trần, trên tay còn xăm mấy cái đầu lâu. Vừa nhìn qua thì liền đã biết là một thích khách.

Nắm tên này đi về phía đám người Mộng Vân, sau khi đi tới bên cạnh đám người Mộng Vân thì Xuân Đức nhìn mấy người bọn họ nói:

“Tiểu Nhã, cô cùng với mấy người khác đi qua bên kia tìm nhân không gian của đám người vừa mới bị ta giết. Mộng Vân, vào trong này ta có việc muốn nói với cô.”

Nói xong thì Xuân Đức liền đi vào bên trong thú xa, Mộng Vân cũng không do dự mà theo lên xe cùng với Xuân Đức. Mấy người khác nhìn

nhau một cái, cũng hiểu được ý trong lời nói của Xuân Đức, bọn họ lúc này gặt đầu một cái sau đó chia nhau ra mà làm việc, cũng không ai hỏi thêm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1151: Nhiệm Vụ Số 5 - Điều Tra Kẻ Đứng Sau Màn

Sau khi lên xe thì Xuân Đức liền khiến cho tên nam thích khách mà hắn vừa bắt được tỉnh lại. Việc tiếp sau đó không cần nói cũng biết, Xuân Đức ban đầu là mềm mỏng muốn hỏi ra chủ mưu phía sau đám này.

Có điều cái tên thích khách mà hắn bắt thuộc dạng thích xương hơn thích thịt nên lúc Xuân Đức mềm mỏng thì tên kia vẻ mặt khinh khỉnh, một bộ vì chủ nhân mà không có sợ chết.

Thấy vậy thì Xuân Đức rất tán dương tinh thần trung thành của hắn, vì để biểu hiện bản thân cũng rất thích người trung thành như vậy nên Xuân Đức quyết định cho tên kia một cái thử thách nhỏ.

Xuân Đức bắt đầu phé hết gân mạch của tên kia, sau đó lóc thịt rút xương ra, đầu tiên là hắn rút hết xương tay. Chỉ vừa rút hết xương bốn ngón tay thì tên kia liền đã không còn lòng trung thành nữa mà bắt đầu khai ra tất tần tật, tuốt tuồn tuột. Chẳng còn thiếu cái gì.

Sau khi tra khảo xong một hồi mà không thu được quá nhiều tin tức thì Xuân Đức ban ân cho tên kia luôn, cho hắn vì chủ nhân mà hi sinh. Dùng tay nhẹ bóp một cái, cái cổ tên kia liền gãy vụn, trong nháy mắt liền chết.

Cũng không biết có phải do thói quen hay không, sau khi giết chết tên kia thì Xuân Đức vô thức dùng tay moi tìm hắn ra sau đó bắt đầu vô tư mà gặm, vừa ăn hắn vừa suy nghĩ đầu đầu.

Ở bên cạnh Mộng Vân cũng là lần đầu nhìn thấy Xuân Đức ăn tim người, nàng ta không khỏi lạnh hết cả người. Nhất là nhìn vẻ mặt lạnh tanh, lông mày hơi nhíu lại, thi thoảng lại cắn một miếng tim người thì nàng không khỏi liên tưởng đến mấy chuyện đáng sợ.

Nàng cảm thấy nếu mình mà làm gì có lỗi với hắn thì sau này nàng rất có thể cũng bị hắn moi tim ra sau đó ăn như vậy. Có khi hắn sẽ lột sạch nàng ra sau đó bôi mật ong lên rồi từ từ cắt nàng ra từng miếng nhỏ rồi ăn. Càng nghĩ thì nàng càng cảm thấy sợ, bất giác nàng liền ngồi cách xa Xuân Đức ra một ít.

Đối với những điều này thì Xuân Đức không có để ý tới, hắn lúc này đang suy tư việc khác. Sau khi ăn xong trái tim, hắn rút ra một cái khăn tay sau đó lau đi vết máu ở khớp môi cùng bàn tay.

Sau đó chậm rãi nói:

“ Cô nói xem liệu phía sau của tên Ái La, Ái Lâm gì đó còn có người khác không, ta cảm thấy với thù địch giữa cô cùng kẻ kia cũng không đến mức một mắt một còn như vậy, ta luôn cảm thấy có người đứng phía sau sai khiến hắn.”

Mộng Vân lúc này đang đắm chìm trong mấy cái suy nghĩ viển vông của bản thân nên không có chú ý lời nói của Xuân Đức, lúc nàng phản ứng lại thì Xuân Đức đã nói xong rồi, nàng lúc này có chút run run hỏi:

“ Người mới vừa hỏi gì vậy? Có thể hay không nhắc lại một lần, ta vừa rồi đang suy nghĩ lung tung nên không có nghe rõ.”

Xuân Đức nghe Mộng Vân nói vậy thì không khỏi nhìn sang nàng, khi thấy sắc mặt không được tốt lắm của nàng, lại nhìn cái thi thể nằm trên sàn

xe bị thủng một lỗ lớn ở ngực, lại nhìn chiếc khăn đang cầm trên tay, Xuân Đức lúc này mới ý thức được là vì sao.

Hắn lúc này dùng tay phải cắm vào cơ thể tên thích khách, trong nháy mắt tên kia liền hóa thành tro tàn, về phần chiếc khăn tay cùng bị hắn hủy đi. Lúc này hắn mới xin lỗi nói:

“Thói quen mà thôi, ta cũng không phải cố tình muốn làm cô sợ. Lúc này ta hỏi cô đối với việc này ra sao, ta thấy thú hận giữa cô cùng với tên Ái Lâm gì đó cũng không có tới mức phải kẻ sống người chết như vậy, ta nghi ngờ còn có người đứng phía sau nữa. Mà kẻ kia không khéo lại là một kẻ giống như chúng ta.”

Mộng Vân nghe rõ lời hắn nói thì lúc này cũng liền lấy lại tinh thần, nét mặt có phần sợ hãi của nàng cũng biến mất mà thay vào đó là một sự cơ trí, ánh mắt của nàng ta chớp lóe liên tục. Sau một lâu suy nghĩ thì nàng ta mới nói:

“Thực ra điều này ta cũng đã có nghĩ tới nhưng còn chưa có bằng chứng cụ thể nào nên mới không dám nói cho người biết. Lâu nay ta cũng cho người theo dõi tên Ái Lâm kia, thấy hắn thường xuyên qua lại với Công Tước Ái Lan Nạp Khắc. Ta nghĩ việc này rất có khả năng liên quan đến người kia. Có điều đợi ta điều tra rõ hơn, có được kết quả cụ thể sẽ thông báo cho người biết.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu, hắn biết mạng lưới tình báo của Mộng Vân mạnh hơn cái mạng lưới tình báo mới thành lập của hắn nhiều lắm. Vì vậy việc này hắn chỉ có thể trông cậy vào nàng ta mà thôi.

“Được rồi, việc này cứ từ từ rồi tính. Có vội cũng không được gì. Bây giờ trước hết chúng ta quay về lâu đài của ta đã.”

- --o0o---

Hai giờ sau kể từ lúc Xuân Đức giết chết đám người tới ám sát Mộng Vân.

Tại phủ công tước Ái Lan Nạp Khắc, bên trong một gian phòng đặc biệt, nói căn phòng này đặc biệt bởi vì nó được cấu tạo từ vô số cành cây đan xen lại với nhau mà hình thành. Lúc này đây đang có 4 nam, 2 nữ đang ngồi cùng nhau nói chuyện.

Lúc này, một người nam tử mũi ưng có đôi mắt màu xanh biếc, có một mái tóc dài màu vàng, thân mặc pháp bào màu đỏ đang nhìn về phía một cô gái nói:

“ Nghe nói người của người phái đi giết nữ nhân kia đã thất bại, có phải vậy không Ái Lâm đại tể ti?”

Nữ tử xinh đẹp tên Ái Lâm có mái tóc màu xanh, thân hình gợi cảm kia lúc này hơi nhăn mày lại, nàng ta không phủ nhận mà gật đầu nói:

“ Đúng vậy. Ta đoán nữ nhân kia đã dùng hết thánh lực mà giáo hoàng ban cho dịch chuyển đi đại bộ phận đám thuộc hạ của ta đến một nơi khác. Nhưng mà yên tâm, người của ta thất bại thì vẫn còn có người của Lai Mã Như Ý không phải sao? Dù sao nữ nhân kia cũng chỉ có 4 kiếm thánh ở bên cạnh ta cũng không tin 4 người kia có thể bảo vệ nàng ta khỏi một kiếp này.”

Nam tử mũi ưng kia nghe vậy thì đôi mắt lấp lóe, hẳn lúc này nhìn qua một nam tử khác đang ngồi phía bên tay trái hẳn hỏi:

“ Đã có tin tức gì chưa?”

Nam tử kia lắc đầu nói:

“ Vân chưa có tin tức báo về, ta cũng đang lo lắng là không biết có xảy ra việc bất ngờ gì không? Trên tin tức điều tra thì nữ nhân kia trong một ngày chỉ có thể sử dụng một thánh lực nhưng nếu như nàng ta có thể sử dụng 2 lần thì rất không ổn. Để nàng ta còn sống thì chúng ta sẽ gặp phải phiền phức lớn.”

Ái Lâm lúc này vẻ mặt lạnh lùng nói:

“ Không thể nào, ngay cả giáo hoàng trong một ngày cũng chỉ tối đa sử dụng được hai lần đại chuyển di thuật, ả ta dù mạnh cũng không thể so với giáo hoàng. Vì vậy ả ta nhất sẽ không thoát được.”

Nàng ta vừa dứt lời thì một người trung niên có làn da ngăm đen lười biếng nói:

“ Dù sao cũng chỉ là một con ả đàn bà mà thôi, đâu cần phải cố tình làm quan trọng vấn đề lên vậy, nếu như đám thủ hạ của các người quá phé vật không giết được con ả kia thì để ta ra tay, giết chết ả. Cũng không hiểu vì sao chủ nhân lại muốn giết chết ả ta nữa.”

Người nam tử mũi ưng lúc này hừ nhẹ nói:

“ Hừ, chủ nhân đã muốn nữ nhân kia chết thì chắc chắn phải giết chết ả. Nếu như các người làm không được thì đến lúc đó hậu quả mình các người gánh chịu. Ba ngày sau ta lại đến.”

Nói xong thì nam tử liền đứng dậy rời đi, lúc hắn nói ra lời này cũng không để ý đến sắc mặt của 5 người còn lại bên trong phòng khó coi.

Đội nam tử kia đã đi xa thì nữ tử còn lại ở bên trong phòng, từ đầu tới cuối không nói gì, lúc này đột nhiên nhìn qua Ái Lâm nói:

“ Tên kia đi rồi, Ái Lâm cô nói thật cho mọi người biết là có việc gì đi.”

Lúc này nét mặt của những người khác cũng bắt đầu nghiêm túc hẳn lên, Ái Lâm vẻ mặt cũng biến đổi, không còn cái vẻ kiêu căng như lúc nãy là thay vào đó là sự lo lắng khó thể diễn tả, nàng ta lúc này cau mày lại, dùng giọng lo lắng nói:

“ Chết cả rồi, không ai còn sống, mười hai người của tổ tử thần cũng chết. 308 người không một người chạy thoát, đều bị địch nhân giết trong nháy mắt. Nữ nhân kia không có đơn giản như bề ngoài, bốn kiếm thánh bên cạnh nàng ta không thể nào có được thực lực như vậy.”

Tên nam tử trung niên da đen lúc này trầm giọng hỏi:

“ Nghe nói cùng đi với ả ta còn có một người, không lẽ tên kia là người đã giết đám thuộc hạ của ngươi sao?”

Ái Lâm im lặng một lúc sau mới mở miệng:

“ Không quá xác định, ta đang điều tra.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1152: Nhiệm Vụ Số 5 - Bắt Đầu Triển Khai Hành Động

Sau khi bị tập kích xong một lần, trên đường quay về nhóm người của Xuân Đức lại tiếp tục đụng phải thêm một lần bị tập kích nữa, số lượng địch nhân đông hơn, chất lượng cũng cao hơn, nên giãy chết cũng lâu hơn. Phải mất gần 10 phút để cho Bóng Ảnh có thể tàn sát tất cả những kẻ kia.

Có vài tên cũng muốn bỏ chạy nhưng đều bị Xuân Đức cùng mấy người khác bắt trở lại, có điều đám người lần này rất ngoan độc. Bị bắt lại lập tức liền tự sát. Điều này khiến cho Xuân Đức khá là bất đắc dĩ, hẳn vốn còn muốn tra khảo đám này nhưng đụng cái đám kia hơi tí liền tự sát thì hẳn chịu rồi.

Dù sao lúc này đây hẳn cũng không có năng lực tự hồn rà niệm. Đám kia vừa chết thì hẳn cũng liền bó tay.

.....

Hiện tại đã gần 2h sáng. Xuân Đức cùng Mộng Vân và hộ vệ của nàng lúc này đang xuất hiện tại căn cứ chính của Vong Linh Hắc Âm Hiệp Hội. Sau khi quay trở về lâu đài của Ốc Đặc Nhĩ thì Xuân Đức cùng với những người khác liền thông qua công ma pháp dịch chuyển đến nơi đây.

Bây giờ Xuân Đức đang bên trong một gian phòng khá là đơn sơ, ngoài trừ một cái ghế mà hẳn đang ngồi ra thì chẳng còn gì khác, ở bên trong nơi này ngoài trừ hẳn còn đang có gần 50 người khác, tất cả bọn đều là thánh cấp trở lên. Những người này đều là tinh anh mà Ốc Đình Đặc lựa chọn ra để tạo thành tổ đội ám sát mà Xuân Đức yêu cầu.

Những thánh cấp cường giả này bình thường cao cao tại thượng, đi đâu cũng được người người kính ngưỡng nhưng lúc này đây đến can đảm để nhìn lên Xuân Đức đang ngồi trên ghế cũng không dám. Cả đám đều trầm mặc đứng nơi đó.

Nhìn quét qua đám người trước mắt một lượt sau đó Xuân Đức lại nhìn sang Mộng Vân ở bên cạnh hỏi:

“ Bọn họ đều là những người mà ta chọn ra lần này để thực hiện nhiệm vụ, cô cảm thấy sao?”

Mộng Vân nhẹ gật đầu, rất nghiêm túc nói:

“ Bọn họ đều rất mạnh, so với mấy người SuSan còn mạnh hơn không ít. Không ngờ dưới tay của người lại nhiều cường giả như vậy, cả đế quốc chu tước lớn như vậy cũng không đến mấy trăm thánh giả vậy mà nơi đây đã có gần 50 người rồi.”

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức nói:

“ Đó là điều đương nhiên, bọn họ cũng là những người mạnh nhất dưới tay của ta rồi. À mà phải rồi, cô thực sự muốn để mấy người hộ vệ của cô gia nhập đội ngũ này sao?”

Vừa nói Xuân Đức vừa nhìn qua mấy hộ vệ kiếm thánh của Mộng Vân.

Mộng Vân nghe hắn nói vậy thì không chút do dự gật đầu đáp:

“ Ừm, mấy người SuSan muốn như vậy nên ta cũng không ngăn cản, mong ước các nàng là trở thành kiếm thần vì vậy không thể thiếu chiến đấu được. Mà bây giờ ta đi theo người rồi cũng không cần mấy nàng bảo vệ nữa.”

Gật gù tỏ ý đã hiểu, Xuân Đức lúc này đứng dậy nhìn những người nơi đây nói:

“ Trong số các người có ai còn có việc cá nhân thì trong vòng 3 giờ sắp tới nhanh chóng giải quyết đi, nếu có di nguyện gì thì cũng nói ra. Nhiệm vụ lần này có nguy hiểm rất cao, nhiều khả năng các người một đi mà không trở lại. Nên có điều gì còn đang vướng vắn thì tranh thủ làm đi. Đúng 5 giờ 30 các người lần nữa quay đây, theo ta đến đế đô.”

Nói xong thì Xuân Đức cũng không ở lại nơi này nữa mà đi ra bên ngoài. Mộng Vân cũng theo sau hắn. Để lại một đám thánh cấp cường giả hai mặt nhìn nhau.

- --o0o---

Thời gian không bao giờ chờ đợi bất kỳ người nào. Mới đó mà đã sắp hết 24h kể từ Cửu Đầu Hoàng Kim Xà tuyên bố nhiệm vụ mới.

Lúc này đây Xuân Đức cũng đã lên xong kế hoạch, bố trí người hoàn tất. Hắn bây giờ chỉ đợi thời gian tới liền động thủ.

Ngồi trong một căn phòng nhỏ nhìn ra một hoa viên rộng lớn, Xuân Đức khẽ uống từng ngụm rượu đỏ. Ánh mắt của hắn lúc này bình thản vô cùng nhưng sâu bên trong ánh mắt kia cất chứa một thứ gì đó khiến cho người người phải sợ hãi.

“ Ting.”

Chiếc đồng hồ treo trên tường đột nhiên vang lên một tiếng kêu thanh thúy. Cùng lúc này cả thế giới nơi đây lại biến đổi, tất cả lại biến về màu xám chết chóc. Đồng thời một âm thanh uy nghiêm vang lên.

“ Giai đoạn 2 nhiệm vụ chính thức bắt đầu.”

Âm thanh kia vang lên chỉ có một lần liền biến mất, sau đó cả thế giới lại quay về hiện trạng vốn có của nó. Cùng lúc đó một loạt thông tin vị trí của mười kẻ có thành tựu thấp nhất liền xuất hiện bên trong đầu của mỗi người tham gia nhiệm vụ của lần này.

Sau khi biết được vị trí của mười tên có thành tựu thấp nhất thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc, tất cả 10 tên kia không có một người nào nằm trong Chu Tước Đế Quốc mà đều nằm trong hai đế quốc còn lại, Bạch Hổ đế quốc có 7 người, Thanh Long đế quốc có ba người.

.....

Ngay khi giai đoạn 2 vừa mới bắt đầu thì một cuộc giết chóc mới cũng liền bắt đầu. Người của Xuân Đức lúc này cũng đã hành động.

Tại cánh rừng phía nam thuộc khu bình dân của đế đô. Bên trong cánh rừng kia đang có một đội ngũ liệp ma giả gần 100 người bị một đội ngũ gần 500 người bao vây.

Đội ngũ 500 người kia tất cả đều mặc áo choàng màu đen, sau khi đồng hồ vừa điểm thì liền triển khai giết chóc. Bọn họ lạnh lùng tàn sát tàn sát tất cả những người bên trong đội ngũ liệp ma.

Cả quá trình giết chóc đẫm máu như vậy nhưng bọn họ không có ai nói bất cứ một lời nào. Mặc kệ cho đối phương kêu gào, cầu xin hay chửi rủa, bọn họ cũng không nói dù chỉ một lời. Cái cảm giác âm trầm đáng sợ kia khiến cho hơn trăm người bị bao vây mất hết cả ý chí chiến đấu.

Với thực lực cùng nhân số áp đảo, hơn 500 người thuộc thế lực của Xuân Đức đơn giản tàn sát sạch sẽ đội ngũ kia. Sau khi giết xong thì một vài tên vong linh ma pháp sư đi ra thu dọn tàn cục.

.....

Sự việc như vậy không chỉ xảy ra ở bên ngoài khu bình dân mà đến ngay cả trong đế đô, tại khu quý tộc cũng vậy.

Tại một lâu đài to lớn thuộc về một vị nam tước, có quân đội lên tới cả 2 vạn người, có gia nô lên đến mấy ngàn nhưng chỉ trong vòng chưa tới 20 phút thì bị 10 tên cường giả thánh cấp thần bí đi vào tàn sát không còn một ai.

Không có ai chạy thoát kể cả vị nam tước kia, cả lâu đài to lớn trong vòng chưa tới 20 phút liền biến thành lâu đài ma, xác chết ngổn ngang, máu tươi nhuộm đỏ cả mặt đất.

Những cường giả này ra tay rất nhanh lẹ, dứt khoát. Sau khi giết xong tất cả những người bên trong lâu đài thì liền rời đi. Sau khi bọn họ vừa rời đi thì lại có một đám vong linh pháp sư cùng một đám đạo tặc đi vào nơi đây dọn dẹp. Không qua bao lâu thì cả lâu đài liền được dọn dẹp sạch sẽ, xác chết cùng máu tươi trên mặt đất biến mất, đến ngày cả tài phú của cả lâu đài cũng không còn sót lại chút gì.

.....

Cũng ngay khi những người này hạ thủ xong thì Xuân Đức cũng lập tức nhận được tin tức, tin tức kia cũng không phải thuộc hạ phía dưới báo cáo lên mà là do Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thông báo.

“ Người tham gia nhiệm vụ Lý Thanh Hà thuộc trận doanh Chu Tước Đế Quốc tử vong. Thời gian ở lại thế giới nhiệm vụ gia tăng 1 tháng. Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà nhận được một phần thưởng phụ là 100 huy hiệu vinh quang.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Liễu Phiêu Diêu thuộc trận doanh Thanh Long Đế Quốc tử vong. Thời gian ở lại thế giới nhiệm vụ gia tăng 1 tháng.

Người tham gia nhiệm vụ Từ Như Hải nhận được một phần thưởng phụ là 200 huy hiệu vinh quang.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Nhậm Hà Vi thuộc trận doanh Chu Tước Đế Quốc tử vong. Thời gian ở lại thế giới nhiệm vụ gia tăng 1 tháng. Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà nhận được một phần thưởng phụ là 100 huy hiệu vinh quang.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Lãnh Thiên thuộc trận doanh Chu Tước Đế Quốc tử vong. Thời gian ở lại thế giới nhiệm vụ gia tăng 1 tháng. Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà nhận được một phần thưởng phụ là 900 huy hiệu vinh quang.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Tào Quân thuộc trận doanh Chu Tước Đế Quốc tử vong. Thời gian ở lại thế giới nhiệm vụ gia tăng 1 tháng. Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà nhận được một phần thưởng phụ là 600 huy hiệu vinh quang.”

.....

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Lâm thuộc trận doanh Chu Tước Đế Quốc tử vong. Thời gian ở lại thế giới nhiệm vụ gia tăng 1 tháng. Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà nhận được một phần thưởng phụ là 400 huy hiệu vinh quang.”

m thanh thông báo của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liên tục vang lên không ngừng. Chỉ trong một thời gian ngắn thì đã có gần 30 người chết đi.

Những kẻ chết đi đa phần đều thuộc trận doanh Chu Tước Đế Quốc nhưng hai đế quốc khác cũng chết đi không ít người. Chỉ dựa vào điểm này thì Xuân Đức liền đã có thể xác định ở hai đế quốc khác cũng có những kẻ không phải dạng vừa.

Nhưng nói tới cũng buồn cười, mấy tên có thành tựu kém kém kia, bị tiết lộ vị trí nhưng lại chẳng tên nào chết, mà những kẻ chết đi toàn mấy tên có thành tựu cao, đặc biệt mấy tên nổi nổi kiêu như trong vòng mấy tháng lên làm Nam Tước, Tử Tước gì đó. Mấy tên kia đặc biệt chết sớm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1153: Nhiệm Vụ Số 5 - Lâm Duệ

Thời gian nhanh chóng trôi qua, mới đó mà đã một tuần đi qua kể từ khi giai đoạn 2 chính thức bắt đầu. Trong thời gian này cả đế đô của Chu Tước Đế Quốc đều đang loạn hết cả lên, rất nhiều quý tộc quyền quý, thương nhân có danh vọng hay là những đại phú hộ bị người giết chết.

Không riêng gì Chu Tước Đế Quốc mà tại hai đế quốc khác cũng như vậy. Những cuộc thảm sát hàng loạt liên tục diễn ra khiến cho cả đế đô người người hoảng sợ, chỉ dám nấp ở trong nhà không dám đi ra bên ngoài. Tuy nhiên sự việc thảm sát hàng loạt ở Chu Tước Đế Quốc vẫn là ác liệt nhất.

Thực ra nếu chỉ giết mấy người cùng tham gia nhiệm vụ thì cũng sẽ không tạo nên động tĩnh lớn như vậy. Nhưng mấy tên kia lại có thể lực riêng của bản thân, nếu như không thể tiêu diệt hết đám cản đường kia thì làm sao có thể tiêu diệt được mục tiêu chính.

Với thêm một điều nữa là Xuân Đức chỉ cần nghi ngờ thì liền phái người ra tay tàn sát, cũng không quan tâm đến tên kia có phải chắc chắn là người cùng tham gia nhiệm vụ lần này không. Vì thế mà có rất nhiều lần hấn giết lầm vài thể lực không liên quan.

Vốn dĩ có được Mộng Vâng là người của giáo đình nên có thể đề việc này xuống một ít, để cho đám kia không nhúng tay vào. Nhưng tình trạng giết chóc càng ngày càng tăng, sự việc càng ngày càng ác liệt thêm vào đó

là sức ép từ đám quý tộc sợ chết nên người của hoàng tộc cùng người của giáo đình đều đã không thể ngồi yên.

“Cấm vệ quân” được hoàng tộc phái ra kết hợp cùng với “Tín đồ quang minh thân” do giáo đình phái ra để bảo vệ an toàn cho cả đế đô.

Xuân Đức thấy tình huống lúc này đã căng như dây đàn thì cũng không thể như lúc trước, hoành hành không kiêng kị, muốn giết ai liền giết như vậy được. Hắn bắt đầu gọi người trở về cho bọn họ nghỉ ngơi. Nhưng riêng về phần tình báo thì hắn lại đang mở rộng hết sức có thể, bây giờ mạng lưới tình báo của hắn không chỉ còn bó buộc tại Chu Tước Đế Quốc nữa mà đã vươn đến hai đế quốc khác là Thanh Long cùng Bạch Hồ Đế Quốc.

Không những như vậy. Hắn lúc này còn đang âm thầm hợp tác với Hắc Âm Hiệp Hội (Hắc Âm Giáo Hội là một bộ phận trực thuộc của Vĩnh Sinh Thần Giáo.) Hắn lợi dụng mạng lưới tình báo khổng lồ của thế lực này để tìm kiếm địch nhân sớm nhất có thể. Đương nhiên đời không có bữa cơm nào miễn phí, hắn cũng phải trả một cái giá đủ cao khiến cho đối phương hài lòng.

- --o0o---

Lúc này đây, vẫn tại căn phòng nhỏ trước kia ở lầu đài của Ốc Đặc Nhĩ. Xuân Đức lúc này đang cùng với Mộng Vân nói chuyện với nhau.

Lúc này Mộng Vân đang cầm một tập tài liệu nói:

“Mới nhận được tin tức từ bên phía Hắc Âm Giáo Hội, bọn họ đã tra ra kẻ tập kích chúng ta lần trước, không những tra ra mà còn lần đến chủ mưu phía sau màn. Không ngờ lần này lại là người quen của hai chúng ta.”

Nghe nói là người quen thì Xuân Đức đang nhâm nhi một ly rượu đỏ, mà chẳng biết là rượu hay là máu nữa nhìn thấy nó đỏ tươi. Hắn lúc

này có phần tò mò hỏi:

“ Người quen sao. Là ai vậy?”

Mộng Vân lúc này chậm rãi đáp:

“ Là nữ nhân tên Lâm Duệ, người còn nhớ ả ta không, cái nữ nhân lúc đầu định vuốt ve người ấy. Lúc người vừa từ không gian trao đổi đặc biệt trở về đó.”

Nghe Mộng Vân nhắc lại thì Xuân Đức thoáng nhớ cái nhớ ra người kia là ai, nhớ đến nữ nhân kia thì Xuân Đức không khỏi nở một nụ cười lạnh lùng. ả kia là một con rắn độc chính hiệu, lần đầu gặp mặt hắn đã cảm thấy cực độ phản cảm rồi.

Ánh mắt của hắn lúc này nhìn về phương trời xa xôi, nhìn vào màn đêm vô tận, bình thản nói:

“ Là nữ nhân kia sao, không ngờ người muốn đối phó với người và ta lại là nữ nhân kia. Nàng ta bây giờ làm gì? Đang ở đâu?”

Mộng Vân lúc này lật qua lật lại một chút tập tài liệu trong tay sau đó nói:

“ Nữ nhân kia bây giờ là người được đế hoàng Ô Nhĩ Thác Thác sủng ái nhất. Theo tư liệu thì nàng ta còn đang mang trong bụng đứa con của Ô Nhĩ Thác Thác. Không những thế, nàng ta còn có quan hệ rất mật thiết cùng với rất nhiều quý tộc. Nữ nhân kia luôn ở sâu bên trong Càn Nguyên Cung, quanh người luôn có ít nhất 8 thánh cấp cường giả bảo vệ.

Theo như tin mật thì nàng ta còn có quan hệ không cạn cùng với người hộ quốc của Chu Tước Đế Quốc. Được vị Pháp Thần kia trao cho một tấm hộ mệnh phù linh.”

Xuân Đức nghe được cũng nao nao, hẳn biết nữ nhân kia sắc đẹp không tầm thường, thủ đoạn cũng không phải dạng vừa nhưng cũng không ngờ nàng ta biết tận dụng vốn tự có của bản thân đến mức như vậy.

Đã vậy lại còn có con nữa chứ. Điều này càng khiến cho Xuân Đức cảm thấy khó tin.

Lắc nhẹ nhẹ chiếc ly đang cầm trên tay, Xuân Đức khẽ cười. Ánh mắt của hắn lúc này hiện lên vài tia u ám lạnh lẽo. Suy nghĩ một lúc thì hắn mới chậm rãi nói:

“ Nữ nhân kia có địa vị như vậy thì hẳn cũng đã có thể điều tra ra ta cùng với người đang ở cùng nhau rồi, cũng không biết nàng ta có biết thân phận thứ 2 của ta không?”

Mộng Vân lúc này nhẹ đặt xấp tài liệu lên bàn, sau đó cũng kéo một cái ghế đến ngồi ở bên cạnh Xuân Đức, nàng ta lúc này cũng nhìn ra bầu trời đêm ở bên ngoài chậm rãi nói:

“ Việc nàng ta biết thân phận thứ 2 của người cũng là có khả năng nhưng khả năng không lớn. Thứ nhất khi chúng ta ở cùng nhau tại không gian chờ tầng 5 thì nàng ta cũng không có biết người lẫn biệt hiệu của người. Khi đến thế giới này thì nàng ta càng không thể biết được, trừ khi nàng điều tra tư liệu của người tại Học Viện Pháp Thần.

Nhưng số tư liệu của người tại Học Viện Pháp Thần đã bị ta xóa bỏ từ lâu. Những người có liên quan hay quen biết người cũng bị ta bắt giam lại rồi. Trừ khi ả ta nhanh tay hơn ta bằng không sẽ không tìm được chút manh mối nào về người.”

Nhẹ gật đầu, đột nhiên Xuân Đức nhớ tới cái gì đó hỏi:

“ Mộng Vân cô nói là bắt giam tất cả những người đã từng tiếp xúc với ta sao? Có phải hay không có một tên học viên tên Á Nhĩ Đặc cùng một nữ giáo sư tên Lưu Lệ.”

Mộng Vân gật gật đầu, có chút bất an nói:

“ Hình như là có hai người đó, làm sao vậy?”

Xuân Đức mỉm cười trả lời:

“ Không sao cả, hỏi cho vui vậy thôi. Thực sự mà nói thì cô là một cô gái rất lương thiện.”

Mộng Vân có phần kinh ngạc, không hiểu sao Xuân Đức lại nói như vậy. Nàng nhìn qua khuôn mặt có phần non nớt đang mỉm cười mà hỏi:

“ Làm sao tự dung lại nói như vậy?”

Ngửa đầu uống cạn thứ chất lỏng màu đỏ tươi ở bên trong ly, Xuân Đức đặt cái ly trống không lên cái bàn cạnh đó, lưỡi hần thè ra liếm đi mấy giọt chất lỏng màu đỏ ở khóe môi, sau đó nói một câu không liên quan:

“ Cô rất thông minh, cũng rất có tài, cũng rất hiểu tâm lý người khác. Có quyết đoán nhưng lại quá lương thiện. Nhưng không sao, ta thích điều đó ở cô. Bây giờ ta muốn hỏi cô, là cô có nguyện ý sau này cả đời đi theo làm tùy tùng cho ta không.”

Bị Xuân Đức hỏi một câu bất ngờ như vậy thì Mộng Vân thoáng cái ngậy ra, vẻ mặt bối rối, hay bàn tay bất giác nắm lại, ánh mắt có chút trốn tránh không dám nhìn Xuân Đức nữa.

Sau một lúc thì nàng dùng âm thanh mềm yếu nói:

“ Cái kia người có thể cho ta thời gian suy nghĩ không? Ta hiện tại còn chưa thể quyết định được. Người hỏi làm ta bất ngờ quá.”

Nghe vậy thì Xuân Đức cũng không lấy gì làm kinh ngạc, hắn cũng biết dù là người có quyết đoán đến đâu khi gặp phải trường hợp này cũng không khỏi do dự. Đẳng này Mộng Vân lại là một nữ nhân, dù sao quyết định đi theo hắn làm tùy tùng cũng chẳng khác gì đi theo hắn cả đời.

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức thoải mái nói:

“ Thời gian còn dài, cô từ từ suy nghĩ. Nếu như cô không muốn, ta cũng không ép buộc, dù sao ta cũng muốn nuôi một con cún trung thành chứ không không muốn có một căn độc xà ở bên cạnh rình cắn.”

Mộng Vân tuy không rõ Xuân Đức nói con cún là con gì nhưng nàng nghe hắn dùng từ “nuôi” thì cũng biết là không phải thứ gì tốt.

Có lẽ hơi mất tự nhiên nên nàng lúc này đứng dậy nói:

“ Ta về phòng trước đây.”

Nói xong thì nàng liền đứng dậy rời đi không thêm để ý tới là Xuân Đức có đồng ý hay không. Đối với điều này thì Xuân Đức cũng chẳng quan tâm lắm, dù sao hắn cũng không phải là người kiêu cách.

Nhưng sắp đi ra ngoài thì Mộng Vân đột nhiên quay đầu lại hỏi:

“ Người còn chưa trả lời ta, vì sao người lại bảo ta lương thiện?”

Có điều câu hỏi của nàng không nhận được câu trả lời, Xuân Đức vẫn ngồi yên một mình ở nơi đó, ánh mắt nhìn về phương trời xa xôi, hình như hắn không có nghe thấy câu hỏi của nàng.

Mộng Vân thấy vậy thì có chút bất mãn trong lòng cùng đôi phần buồn phiền nhưng thấy Xuân Đức không có ý định trả lời thì nàng cũng không muốn gượng ép.

Lúc này nàng đi ra khỏi căn phòng nhỏ, nhẹ đóng cửa lại sau đó trở về phòng của bản thân ở kế bên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1154: Nhiệm Vụ Số 5 - Mục Tiêu Cho Người Nhắm Tới

Cũng vào thời gian này, cũng là ở bên trong một căn phòng nhỏ, cũng có hai người. Có điều khác mỗi cái là nó nằm bên Bạch Hồ Đế Quốc.

“ Thiên An, cô đã điều tra được tin tức gì về cái kẻ có tên Thiên Chân Vô Tà tại Chu Tước Đế Quốc chưa?”--- Một nam thanh niên có khuôn mặt tuần tú, mày kiếm mắt sáng, sống mũi cao, trên khuôn mặt luôn treo một nụ cười có phần tà dị đang nhìn một thiếu nữ phía đối diện mà hỏi.

Người thiếu nữ có tên Thiên An là một cô gái có dung mạo không thể không nói là xinh đẹp, mắt phượng, mày ngài, đôi môi gợi cảm, nhất là cái thân thể của nàng ta, nơi nên lớn thì lớn nơi nên nhỏ thì nhỏ, vừa nhìn là đã muốn có ý đồ xấu rồi.

Nàng ta lúc này vuốt ve một bên mái tóc, khẽ mỉm cười rồi nói:

“ Có một chút nhưng mà tin tức lần này cũng không phải cái gì tin tức tốt. Người còn muốn nghe không Dương Minh?”

Người thiếu niên tên Dương Minh nghe vậy thì liền nhíu mày lại, hắn lúc này thu lại vẻ mỉm cười mà trầm giọng hỏi:

“ Nói đi, ta đang lắng nghe đây.”

Thấy biểu hiện nghiêm túc của hắn thì thiếu nữ Thiên An kia cũng thu lại vẻ vũ mị của mình, nàng nghiêm túc nói:

“ Thám báo từ bên phía Chu Tước Đế Tước báo về kẻ mà chúng ta cần tìm là một nữ tử lên Mộng Vân, nàng ta bây giờ là một Đại Tế Tự của Giáo Đình, không nói đến thế lực ẩn phía sau nàng ta, chỉ tính riêng ở bên cạnh nàng ta luôn có bốn đại kiếm thánh cường giả đã không thể coi thường, nàng ta sau này chính là đại địch của chúng ta.”

Dương Minh nhạy cảm phát hiện trong lời nói của Thiên An có vấn đề, hẳn lúc này hơi nhăn mày lại hỏi:

“ Thiên An, cô nói là thế lực ẩn sau, vậy nàng ta có đến 2 thế lực chống lưng sao?”

Thiên An nghiêm túc gật đầu nói:

“ Ý ta đúng là như vậy, nàng ta là người của giáo đình Chu Tước đây cũng đã là một thế lực khổng lồ. Nhưng cái mà chúng ta cần đề phòng lại không phải nó mà là thế lực ẩn sau của nàng ta. Nghe nói nàng ta dựa vào thế lực ẩn sau kia mà đã tiêu diệt gần như toàn bộ những người ở bên trận doanh chu tước, giết cho đến cả đế đô phải nhuộm thành màu đỏ, vô số phú thương, quý tộc bị nàng ta thẳng tay hạ sát...”

Thiên An nói đến đây thì thần sắc hiện lên sự kiêng kỵ vô cùng, đương nhiên đối với ai cũng vậy, gặp phải một địch nhân mạnh mẽ lại tàn bạo, khát máu thì đều như vậy cả. Có điều nàng ta không biết, kẻ tàn bạo khát máu kia không phải Mộng Vân mà là người ở bên cạnh nàng ta, tên thiếu niên có khuôn mặt ngây thơ vô số tội.

Dương Minh nghe xong thì cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, hẳn cũng đã nghe ra sự kiêng kỵ trong lời nói của Thiên An, mà đến ngay cả ả yêu nữ này còn kiêng kỵ thì nữ nhân kia cũng không phải dạng người tầm thường gì. Suy tư một chút hẳn lại hỏi:

“ Ở bên cạnh nàng ta còn có người nào khác không?”

Thiên An ngay lập tức gật đầu nói:

“ Có một người, hai người bọn họ cũng liên thủ giống chúng ta. Nhưng về phần người kia thì ta lại không điều tra được quá nhiều tư liệu. Tên kia đến thế giới này thì thành tựu cũng không quá xuất chúng, thám báo còn nói tên kia chỉ là một tên học viên của một cái học viện mà thôi. Ta đoán tên kia được nữ tử có tên Thiên Chân Vô Tà kia giúp đỡ nên mới còn sống được đến hiện tại.”

Dương Minh nghe được người liên thủ với nữ nhân đáng sợ kia lại chỉ là một tên học viên vô dụng thì cũng không khỏi cảm thán nói:

“ Đúng là cuộc đời không nói trước được điều gì. Một tên phế vật lại gặp được vận may nghịch thiên. Nếu ta được như hắn thì...”

Đang nói đến đây thì Dương Minh liền cảm thấy một ánh mắt không thân thiện một chút nào nhìn về phía hắn. Cảm nhận được ánh mắt kia thì hắn lập tức nuốt mấy lời vừa định nói ra, sau đó thì nhìn về tiểu yêu nữ Thiên An cười bồi.

Thiên An khẽ “ hừ” nhẹ một cái rồi không thèm để ý tới hắn nữa, bộ dạng mê chết người không đèn mạng.

- ---o0o---

Sự việc như thế này cũng đang diễn ra tương tự tại Thanh Long Đế Quốc, cùng Chu Tước Đế Quốc, đề tài bàn luận đều không thoát khỏi cái danh hiệu của ả ma nữ Thiên Chân Vô Tà(Mộng Vân số khổ, mang tiếng xấu thay cho Xuân Đức.)

Những người này trong lúc vô tình đều lấy mục tiêu diệt trừ ma nữ Thiên Chân Vô Tà là mục tiêu hàng đầu, bọn họ cảm thấy kẻ có thể gây uy hiếp đến cho bọn họ nhất chính là ả ma nữ kia.

Nếu để cho ả ma nữ kia tiêu diệt xong toàn bộ những người đối địch ở bên trong Chu Tước Đế Quốc thì khi đó sẽ đến lượt bọn họ. Nhưng bọn họ cũng biết nếu đơn thương độc mã muốn diệt trừ ả ma nữ kia là điều không thể, vì vậy bọn họ lúc này bắt đầu tìm kiếm đồng minh.

Trong lúc vô tình Mộng Vân đã trở thành đích ngắm cho tất cả những người cùng tham gia nhiệm vụ lần này.

Có điều những người kia không hề biết rằng, đó chỉ là một cái thông lọng mà Xuân Đức cùng Mộng Vân bày ra sẵn từ trước, đang đợi bọn họ chui đầu vào mà thôi

- --o0o---

Ngày tháng dần trôi. Những kẻ có thành tựu thấp bị tiết lộ vị trí nhanh chóng bị kẻ khác tìm đến giết chết.

Đa phần những người đến thế giới này không có ai được giống như Xuân Đức là có khả năng thôn phệ(Xuân Đức chỉ có linh hồn con người, thân thể là Địa Ngục Thiên Long), trong thời gian ngắn đã có được lực lượng khủng bố sáng ngang với cường giả đỉnh cấp trên đại lục.

Vì vậy những người tham gia nhiệm vụ lần này chỉ có thể dựa vào người khác mà tự bảo vệ bản thân mà thôi, nếu như không có được thế lực của bản thân, không có được cao thủ dưới tay thì cái chết là điều tất nhiên, chỉ là điều sớm hay muộn mà thôi.

Điều này chúng đã được chứng minh qua mấy tên có thành tựu thấp bị tiết lộ vị trí, bọn họ luôn luôn chạy trốn nhưng rồi cũng phải chết, có nhiều

người qua tuyệt vọng mà tự sát luôn.

Chỉ chưa đầy 2 tháng thì số kẻ chết đi đã lên tới con số 57 người và con số kia đang không ngừng gia tăng.

Những kẻ còn sống sau hơn 2 tháng kể từ khi giai đoạn 2 bắt đầu, một là bản thân có thể lực hùng mạnh, hai là ôm đoàn lấy nhau mà sống. Dù sao trong mấy chục người vẫn có 3 người có thể sống, vì vậy những liên minh do ba người tạo thành là điều dễ hiểu.

Không những vậy, mấy liên minh này còn liên hợp lại với nhau, ý định là thanh trừ những kẻ khác sau đó mới giải quyết nội bộ.

Cũng trong 2 tháng này thì số kẻ đến lấy mạng Mộng Vân đã nhiều không đếm hết, ban đầu chỉ là vài người nhưng càng về sau thì càng nhiều, nhiều đến nỗi mà Mộng Vân không còn dám tự mình đi làm việc nữa, lúc nào cũng ở bên cạnh Xuân Đức.

Mộng Vân đến thế giới này thì trở thành một tế tự, mà lực chiến đấu của tế tự thì biết rồi, tuy không đến nỗi quá vô dụng nhưng cũng chẳng khác vô dụng là bao. So với đám ma pháp sư cấp cao chắc như nhau, có khi còn không bằng. mặc dù Mộng Vân đã trở thành một đại tế tự rồi đấy, bọn họ chỉ thiên về các nghi thức chúc phúc mà thôi.

Nhưng mà có một con Ác Quỷ đội lốt người tốt ở bên cạnh nên Mộng Vân vẫn sống tốt. Không những vậy, kẻ đến giết nàng còn có không ít quay lại giúp nàng.

So sánh với Mộng Vân ở điểm này thì Xuân Đức cũng cảm thấy không bằng. Khả năng lung lạc lòng người của hắn rất kém, có điều hắn cũng không cần nghĩ nhiều như vậy.

Hắn bây giờ chẳng cần lung lạc kẻ nào cả, chỉ cần lung lạc mình Mộng Vân là được, có được nàng ta còn không phải có tất cả sao. Xuân Đức đã đánh chủ ý như vậy nên thời gian gần đây hắn có thỉnh thoảng đối tốt với Mộng Vân một chút.

Tuy hắn chỉ thỉnh thoảng đối tốt với nàng ta một chút nhưng hiệu quả thì rất không tồi.(Điều này thì ai cũng biết rồi hắc hắc, cũng không cần giải thích thêm hắc hắc.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1155: Nhiệm Vụ Số 5 - Chuẩn Bị Phản Kích

Tình hình càng ngày càng biến đổi khó lường, địch nhân thì bốn phía xung quanh. Tuy đám kia không gây hại quá nhiều nhưng lại khiến cho Xuân Đức cảm thấy khó chịu vô cùng. Buồn bực nhất là hắn lúc này lại không thể ngang nhiên ra tay tiêu diệt đám kia.

Một vì tư liệu không đầy đủ, rất khó xác định được mục tiêu chính xác, chạy qua 2 đế quốc lân cận đi giết người mà lại giết nhầm người thì xác định đập đầu vào ngực nữ nhân mà chết đi cho bớt nhục.

Hai là bây giờ bên trong Chu Tước Đế Quốc vẫn còn một vài con rắn độc chưa diệt, nếu hấn mà hở ra một chút thì sẽ bị đám kia nuốt đến xương cũng không còn.

Nhưng một ngày này đã khác.

- --o0o---

Ở bên trong một căn phòng kín, bốn phía xung quanh chỉ có những bức tường màu đen lạnh lẽo, ở bên trên bốn bức tường kia có vô số đèn án ma quái dữ tợn đang phát ra lam quang mờ nhạt. Ngồi ở chính giữa căn phòng này là một thiếu niên 16-17 tuổi, ở đối diện hấn còn có một cái Bóng Đen.

Ở xung quanh hai người trên mặt đất lúc này đều là tro bụi. Trong căn phòng này còn có một cái quan tài bằng thủy tinh, bên trong quan tài kia có một cô gái đang nhắm nghiền hai mắt giống như là đang ngủ say.

Đúng lúc này cả hai đồng thời mở mắt ra, ánh mắt của hai người tuy bất đồng nhưng lại mang lại một cảm giác giống như là một, một người thì ánh mắt u ám lạnh lẽo như không có sự sống, một người khác thì thị huyết cuồng bạo.

Hai người này không ai khác chính là Xuân Đức cùng Bóng Ảnh, trong thời gian gần đây Xuân Đức tóm được không ít con mồi cấp cao, vì vậy hắn quyết định bế quan một thời gian để thôn phệ cùng chuyển hóa hết đám con mồi kia. Về phần cô gái nằm trong quan tài kia chính là Mộng Vân, vì để nàng ta ở ngoài không an toàn nên hắn mang vào đây, mà cô nàng này có phần nhất gan nên lựa chọn phương pháp ngủ say không dám nhìn hắn.

Ngồi đối diện Bóng Ảnh lúc này mở miệng hỏi:

“Đại ca hình như đã vượt qua giới hạn rồi.”

Xuân Đức vẻ mặt có chút vui vẻ nói:

“Ừ, bây giờ giới hạn linh hồn của ca đủ để thi triển đi ra Huyền Diệt Ma Mâu rồi, tuy một lần chỉ một cây nhưng như vậy cũng là quá đủ. Mà hắc ám lực của đệ sao rồi?”

Bóng Ảnh lúc này cũng cười hắc hắc nói:

“Yên tâm, ca có đột phá thì đệ cũng có chứ, với hắc ám ma lực hiện tại có đệ thì có thể tối đa hình thành nên 7 thanh Huyền Diệt Ma Mâu. Linh hồn lực của ca cực hạn là bao nhiêu?”

Xuân Đức mặc dù chưa thử nhưng đã có thể ước lượng được cực hạn của bản thân, sau khi ước lượng xong một chút thì hắn có phần thất vọng nói:

“ Nhiều là 3 lần, cực hạn là 4 lần, đến lần thứ 5 không cần ai giết cũng tự treo.”

Bóng Ánh lúc này có phần khoái trá nói:

“ Ca đương nhiên phải yếu hơn đệ rồi, hắc hắc. Như vậy nếu như thêm linh hồn lực của đệ nữa thì hẳn cực hạn có thể thi triển ra 6 lần rồi. Bây giờ đám thần cấp gì đó xuất hiện thì đại ca chỉ cần phi cho mấy tên kia mỗi tên một giáo là ngòm sạch.”

Xuân Đức gật đầu nhưng hẳn lại nói:

“ Phải cẩn thận, vạn lần đúng nhưng chỉ một lần sai thì có muốn hồi cũng không kịp. Đám kia dù sao cũng là cường giả đỉnh cấp của thế giới này, lý gì lại không có vài thứ kỳ kỳ quái quái, tốt nhất không nên xem thường. Có điều bọn chúng nếu dám can dự vào việc của chúng ta thì cũng không cần nói nhiều.”

Liếm môi một cái, Bóng Ánh lúc này đã có chút không chịu được nói:

“ Khi nào chúng ta có thể bắt đầu đi săn đây đại ca?”

Ánh mắt của Xuân Đức lúc này liên tục chớp lóe u mang, hẳn nhếch môi cười tà ác nói:

“ Hẳn sẽ nhanh thôi, đến lúc đó sẽ không thiếu phần của đệ. Được rồi chúng ta cũng nên chuẩn bị một chút.”

Nói xong thì Xuân Đức cũng liền đứng dậy, Bóng Ánh gật nhẹ đầu hóa thành một luồng khói đen hòa vào làm một với Xuân Đức.

Tiếp sau đó Xuân Đức đi tới bên chiếc quan tài thủy tinh ở góc phòng, nhẹ đẩy nắp ra.

“ Rằm...”

Nhưng có lẽ còn chưa quen với lực lượng bản thân mới đạt được nên hắn vừa đẩy nhẹ một cái liền đã đẩy văng cả cái nắp quan tài xuống đất. May mà cái nắp quan tài này đủ cứng, bằng không đã vỡ tan tành rồi.

Có lẽ là do tiếng động lớn nên Mộng Vân đang nhắm mắt, lúc này cũng đột nhiên mở mắt ra nhưng khi vừa mở mắt ra nàng ta liền thốt ra một câu khiến cho Xuân Đức mặt tối sầm lại.

“ Mẫu thân bồng Tiểu Vân.”

Đã vậy cô nàng còn rất tự nhiên dơ hai tay lên như muốn Xuân Đức bế nàng ta vậy. Thấy cảnh này thì Xuân Đức không biết nói gì hơn. Hắn lúc này cúi người xuống, dùng tay búng nhẹ một cái vào trán cô nàng.

Nhưng vẫn giống lần trước, hắn lại hơi dùng lực khiến cho cô nàng đau. Mộng Vân lập tức kêu lên.

“ A... Đau.”

Sau đó thì dùng hai tay bưng bít lấy nơi vừa bị Xuân Đức búng, ánh mắt thì u oán nhìn hắn.

“ Người làm gì mà mạnh tay như vậy.”--- Mộng Vân rất bất mãn nói.

Xuân Đức lúc này vẻ mặt cũng không tốt đi nơi nào, hắn hí hóp nói:

“ Vậy người thấy ta giống mẫu thân của người ở điểm nào.”

Mộng Vân biết lúc trước bản thân trong lúc mơ mơ hồ hồ lỡ miệng chọc tức tên này. Nhưng nàng vẫn có chút không cam lòng nói:

“ Nhưng mà ta lúc đó là do ấy mà. Chứ có phải cố ý đâu. Còn người thì là cố ý 100%.”

Thấy cô nàng vẫn còn cãi bướng thì Xuân Đức liền muốn dạy ta một bài học, có điều lúc hắn định xử lý cô nàng này thì hắn cảm thấy bản thân là một người lớn, đâu cần chấp nhặt mấy việc nhỏ nhặt này với một con bé mới lớn. Nghĩ vậy hắn liền nói:

“ Được rồi, không thèm chấp nhặt với con nhóc nhà người. Bây giờ ta hỏi cô là tự mình đứng dậy hay phải để ta kéo dậy.”

Nhìn thấy Xuân Đức một bộ người lớn không thèm chấp bé con thì trong lòng Mộng Vân không khỏi thầm khinh bỉ, nàng thầm mắng “ Còn nhỏ tuổi hơn cả ta mà lớn lối. Hừ, Bản tiểu thư mới không thèm chấp người đây.”

Trong lòng thì nghĩ vậy nhưng bên ngoài thì nàng vẫn giả bộ đáng thương đứng dậy. Có điều do bản thân lâu ngày không hoạt động, thân thể cứng ngắt nên vừa đứng dậy nàng liền bị mất cân bằng mà ngã ra bên ngoài.

“ A tê quá. Nhanh đỡ.. Á.”

“ Bịch.”

Nàng còn chưa kịp nói hết câu thì cả người đã ngã ra ngoài quan tài, đầu của nàng đâm thẳng xuống sàn nhà cứng rắn sau đó cả người lộn nhào một vòng, nằm thẳng cẳng trên mặt sàn.

Về phần Xuân Đức thì hắn cứ như một cái cây đứng ở nơi đó nhìn Mộng Vân bị ngã cho u đầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1156: Nhiệm Vụ Số 5 - Thần Nữ Vĩnh Sinh Thần Giáo

Nhìn Mộng Vân đang ôm đầu rên rỉ, nước mắt tèm lem, Xuân Đức chẳng hiểu làm sao tự dưng lại thấy buồn cười, hẳn lúc này ngồi xuống bên cạnh cô nàng rất quan tâm hỏi thăm:

“ Còn sống không hay đã qua đời rồi?”

Mộng Vân đầu lúc này đã u lên một cục, đang đau chết đi được, nghe Xuân Đức nói vậy thì không khỏi tức giận nhìn hắn nói:

“ Người làm sao không đỡ ta.”

Xuân Đức rất vô tội nói:

“ Người ngã bất ngờ quá khiến ta phản ứng không kịp, chỉ vậy thôi.”

Nói xong Xuân Đức còn nhún nhún vai mấy cái, tỏ vẻ điều đó là bình thường mà. Nhưng Mộng Vân nghe thấy vậy thì nghiến răng ken két, trong lòng nàng lúc này đang chờ mắng 108 đời nhà Xuân Đức, nàng cam đoan rằng tên kia 100% cố ý, chứ làm sao một người có thân thủ như vậy lại có thể không phản ứng kịp kia chứ.

Tuy trong lòng có chút tức giận nhưng Mộng Vân cũng không dám làm quá, lỡ may làm tên này tức giận lên thì nàng sẽ rất thảm, nàng ra một cô gái thông minh, biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm, nàng tỏ vẻ ra như vậy thực ra cũng chỉ là đang tranh thủ tình cảm đối phương dành cho bản thân mà thôi. Dù sao nàng vẫn thích hắn đối với ôn nhu một chút.

Xuân Đức cũng không có hiểu được tâm tư của Mộng Vân, hấn nhìn thấy nàng ta nước mắt tèm lem thì dùng tay vỗ nhẹ đầu nói:

“ Ngoan, đừng khóc nữa, bị như thế này vài lần thì sẽ quen thôi, lần sau có bị cũng sẽ bớt đau hơn. Được rồi, chúng ta ra ngoài thôi, cũng cả tuần rồi. Ta đoán đám ngoài kia đang loạn hết lên rồi.”

Vừa nói Xuân Đức vừa kéo Mộng Vân đứng dậy, sau khi đã kéo Mộng Vân đứng dậy rồi thì hấn liền xoay người rời đi mà không để ý tới cô nàng đang phụng phịu nữa.

Mộng Vân thấy hấn đi xa thì tranh thủ phủi bụi trên quần áo sau đó cũng nhanh chân chạy theo phía sau hấn.

- --o0o---

Đi tới bên cạnh một bức tường, Xuân Đức đặt tay lên. Cả bức tường đột nhiên sáng lên màu xanh huyền ảo. Xuân Đức thu tay lại sau đó cứ thế đi xuyên qua bức tường.

Vừa mới bước ra ngoài thạch thất thì Xuân Đức liền đã nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, người này không ai khác chính là Ốc Đặc Nhĩ. Tên này cũng không biết là đang suy nghĩ việc gì mà khi hấn đứng ngay bên cạnh rồi mà tên này cũng không biết.

Xuân Đức thấy vậy thì lên tiếng hỏi:

“ Ốc Đặc Nhĩ ngươi đứng đây làm gì?”

Ốc Đặc Nhĩ nghe được có người gọi thì giật mình một cái, lúc này hấn mới chú ý rằng Xuân Đức đang đứng ở bên cạnh. Trên mặt hấn lúc này xuất hiện nét vui mừng, hấn cũng kính cúi đầu chào hỏi:

“ Xin chào chủ nhân.”

Hắn vừa chào xong, mới ngẩng đầu lên thì lại thấy Mộng Vân cũng đi ra ngoài này, hắn lần nữa cúi đầu:

“ Xin chào tiểu thư Mộng Vân.”

Mộng Vân thấy tên này lễ phép với mình như vậy thì hài lòng gật đầu, nàng ta lúc này hỏi:

“ Người đợi ở đây hẳn là có việc gấp, có việc gì nhanh nói đi, đừng có mà lề mề nữa.”

Ốc Đặc Nhĩ nghe vậy thì cũng mới nhớ đến lý do vì sao hắn chờ ở nơi này. Hắn lúc này tỉ mỉ nói:

“ Việc là thế này, bên Vĩnh Sinh Thần Giáo có cử đến “ Thần Nữ” của bọn họ tới đây, mong muốn được nhìn thấy chủ nhân cũng như là bàn một số công việc hệ trọng. Vị thần nữ kia đã tới nơi này được 5 ngày.”

Nghe xong Ốc Đặc Nhĩ nói thì trên mặt Xuân Đức xuất hiện một chút gì đó khác lạ, lông mày hắn hơi nhíu lại một chút, có điều rất nhanh vẻ khác lạ kia liền biến mất.

Hắn nhẹ gật đầu, bình thản nói:

“ Được, ta đã biết rồi. Người thông báo nàng ta đến phòng khách tầng 3 gặp ta. Mà tiện thể người thông báo luôn cho bên phía Ốc Đình Đặc chuẩn bị nhân lực, chúng ta chuẩn bị có hành động lớn, chi tiết thì sau này Mộng Vân sẽ nói cho các người biết.”

Ốc Đặc Nhĩ nghe có hành động lớn thì trong lòng thầm cả kinh, có điều sắc mặt hắn vẫn như thường, hắn hơi cúi đầu đáp:

“ Thuộc hạ đã rõ thưa chủ nhân.”

Tiếp sau đó Ốc Đặc Nhĩ nhanh chân chạy đi ra bên ngoài, thoáng cái đã không thấy đâu. Về phần Xuân Đức cùng Mộng Vân thì từ từ bước đi cùng nhau.

Trên đường đi Mộng Vân cẩn thận hỏi:

“ Này, ngươi cảm thấy vị thân nữ của Vĩnh Sinh Thần Giáo tới gặp ngươi tại thời điểm này có phải có chút gì đó bất thường không?”

Vẫn chậm rãi bước đi, Xuân Đức cũng không nhìn sang cô nàng, hần bình thản nói:

“ Đã không còn quan trọng nữa rồi.”

Mộng Vân có chút khó hiểu hỏi:

“ Vì sao?”

Nhếch môi lên khẽ cười, Xuân Đức có phần vui vẻ nói:

“ Cái này là bí mật. Ngươi đoán đi.”

Nghe được câu trả lời này thì Mộng Vân không khỏi lờm lờm Xuân Đức một cái, trong lòng thì thầm mắng “ Cứ làm như bấu lăm, ta chẳng thèm.”

.....

Cũng không biết Xuân Đức đi đứng kiểu gì mà khi hần tới phòng khách tại tầng 3, đi vào bên trong phòng thì đã thấy khách mời của hần đến từ trước rồi.

Vị thần nữ của Vĩnh Sinh Thần Giáo kia mặc một thân quần áo trắng tinh, khuôn mặt của nàng ta vô cùng diễm lệ, đôi mắt xanh như nước biển vô cùng hút hồn, mái tóc màu vàng dài tới thắt lưng, còn về phần thân thể thì hẳn cũng hoàn mỹ vô khuyết, dù sao hẳn cũng không có dùng hồn niệm nhìn xuyên qua quần áo.

Ở phía sau nàng ta còn có 2 cô gái, hai cô gái kia dung mạo cũng không phải dạng tầm thường, trên người mặc một bộ đồ màu đen bó sát, kết hợp với khuôn mặt lạnh tanh thì càng khiến cho các nàng thêm phần hấp dẫn.

Sau khi nhìn lướt qua ba người kia một chút thì Xuân Đức liền đánh mắt nhìn qua Mộng Vân.

Mộng Vân hiểu ý gật gật đầu, cùng lúc này cô gái áo trắng kia cũng đứng dậy hướng về phía Xuân Đức cùng Mộng Vân chào hỏi. Hai bên sau khi nói vài lời sáo rỗng xong thì đồng thời ngồi xuống.

Sau khi đã ngồi xuống thì Mộng Vân thay mặt cho Xuân Đức nói chuyện cùng vị thần nữ của Vĩnh Sinh Điện Kia, còn về phần Xuân Đức từ đầu đến cuối đều không có nói lời nào, chỉ lẳng lặng mà nghe.

Lúc đầu thì hai người đều nói về những thứ không đâu, toàn là mấy thứ linh ta linh tinh, đương nhiên xen lẫn cũng có một vài việc có chút cân lượng như tin tức tình báo mà Xuân Đức cần, hay giao dịch tinh thạch thánh cấp cùng thần cấp.

Mãi sau khi đã thăm dò đối phương một lúc lâu, cảm thấy thời cơ đã tới thì vị thần nữ Vĩnh Sinh Điện kia mới chính thức nói ra mục đích chính khi đến đây.

Nàng ta lúc này vô cùng trịnh trọng nói:

“ Hôm nay tiểu nữ tới đây còn có một sứ mệnh khác. Tiểu nữ đến đây mang theo thành ý của Vĩnh Sinh Thần Giáo xin mời Vong Linh Thần Sư đại nhân kết thành liên minh.”

Xuân Đức từ đầu đến cuối không lên tiếng nhưng đúng lúc này thì hắn bất ngờ mở miệng nói chuyện, giọng nói của hắn mang theo sự lạnh lẽo.

“ Pháp thần, làm sao các ngươi có thể biết được?”

Vị thần nữ kia cũng cảm nhận được sự bất thiện trong lời nói của Xuân Đức. Nhưng nét mặt ta vẫn không đổi, giống như là đã lường trước được tình huống lúc này nên nàng rất bình tĩnh nói:

“ Xin đại nhân hãy bình tĩnh, mời đại nhân xem qua cái này trước đã. Nếu như xem xong mà đại nhân vẫn còn tức giận thì tiểu nữ ở nơi đây mặc đại nhân xử trí.”

Nàng vừa nói vừa lấy ra một viên “ Linh Hồn Ma Thạch” để lên trên bàn, sau đó đẩy tới trước mặt Xuân Đức.

Xuân Đức liếc nhìn nàng một cái sau đó dùng hồn niệm cuốn lấy viên “ Linh Hồn Ma Thạch” bắt đầu xem xét.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1157: Nhiệm Vụ Số 5 - Thỏa Thuận Của Hai Bên

Xuân Đức cẩn thận xem xét một lượt những gì ghi bên trong viên đá linh hồn kia. Tuy bên ngoài hẳn không có biểu hiện ra một chút gì bất thường nhưng trong lòng thì đã nổi lên không ít sóng gió.

Bên trong viên đá linh hồn kia ghi lại buổi lễ hiến tế, buổi lễ hiến tế kia cũng không phải một buổi hiến tế bình thường, buổi lễ có sự tham gia của rất nhiều đại tế tự, hơn nữa còn có một tên hắc ám ma pháp sư thần cấp.

Trong buổi lễ hiến tế kia, vị hắc ám ma pháp sư thần cấp đã lấy máu của bản thân làm dẫn, lấy linh hồn làm vật tế, để tiên đoán một điều gì đó. Xuân Đức mặc dù không biết người kia tiên đoán cái gì như hẳn biết chắc chắn điều đó có liên quan đến bản thân.

Sau khi xem xong những gì ghi lại bên trong viên đá linh hồn, Xuân Đức liền tiện tay bóp nát nó. Cả viên đá liền hóa thành vô số đốm sáng biến mất. Nhìn lên khuôn mặt xinh đẹp của vị thần nữ đang ngồi phía đối diện, Xuân Đức lúc này không mặn không nhạt nói:

“Đã các người chịu bỏ vốn như vậy thì hẳn lần này cô đến đây cũng không phải chỉ muốn mời ta kết minh mà hẳn còn có việc khác nữa. Nếu như không ngại thì có thể nói ra cho ta nghe một hai.”

Vị thần nữ kia nghe hẳn nói vậy thì nụ cười trên khuôn mặt xinh đẹp kia càng thêm rạng rỡ, nàng ta lúc này cũng không tiếc lời mà khen ngợi Xuân Đức.

“Đại nhân quả là sáng suốt, vừa nhìn qua một cái liền đã biết tiểu nữ đến đây không chỉ có một mục đích. Có điều trước hết đại nhân lại nhìn qua cái này, nếu như đại nhân cảm thấy thiếu thứ gì thì có thể nói cho tiểu nữ biết, tiểu nữ có thể thay mặt Vĩnh Sinh Thần Giáo đáp ứng đại nhân.”

Vừa nói thì nàng ta lại mang ra một viên ngọc kí ức để lên bàn, Xuân Đức lần này trực tiếp cầm lấy bắt đầu đọc nội dung bên trong.

Sau một lúc thì hắn gật đầu nói:

“Xem ra các ngươi không chỉ biết được thực lực hiện tại của ta mà còn biết được thân phận thực sự của ta nữa. Nên mới không kiêng kỵ gì mà hợp tác cùng ta. Nhưng ta phải công nhận các ngươi đưa ra điều kiện rất hấp dẫn, ta cũng không có lý gì mà từ chối cả.”

Nghe đến đây thì trên mặt thần nữ của Vĩnh Sinh Thần Giáo hiện sự kích động khó thể che giấu, nàng ta có chút gấp giọng hỏi:

“Vậy đại nhân đã đồng ý?”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“Việc này đôi bên cùng có lợi, ta không lý gì mà không đồng ý cả, có điều chúng ta cũng nên làm cái gì đó để đôi bên có thể có tin tưởng nhau hơn, thần nữ điện hạ không thấy vậy sao?”

Thần nữ Vĩnh Sinh Thần Giáo nghe vậy thì liền đã hiểu Xuân Đức đang ám chỉ điều gì, nàng lúc này gật đầu nói:

“Đại nhân an tâm, việc này tiểu nữ trước kia tới đây đã chuẩn bị kỹ càng. Thứ mà đại nhân muốn sẽ nhanh được mang tới.”

Xuân Đức nhẹ gạt đầu, sau đó thì không nói thêm gì nữa, cuộc trò chuyện lúc sau thì Mộng Vân lại tiếp tục thay hẳn nói chuyện.

....

Cuộc nói chuyện kéo dài đến gần 2 giờ sau thì mới kết thúc. Nếu không phải vì phép lịch sự thì hẳn đã sớm rời khỏi rồi. Ngồi nghe hai nữ nhân tâng bốc lẫn nhau mà hẳn cảm thấy nhân sinh đen tối đi một đoạn. Nhưng may mắn, cuối cùng cũng đã kết thúc.

Sau khi vị thần nữ của Vĩnh Sinh Thần Giáo kia rời đi thì Mộng Vân liền nhìn qua Xuân Đức, dùng đôi mắt hiếu kỳ nhìn hẳn, sau đó làm bộ đáng thương nói:

“ Có thể nói cho ta biết lúc nãy việc mà hai người các người ấy ấy là việc gì không?”

Nhìn bộ dạng của cô nàng như vậy thì Xuân Đức nhún vai nói:

“ Không cần làm cái bộ dạng ấy, trông phát tởm. Việc kia thực ra cũng chẳng có gì, đám tà giáo kia muốn mượn sức chúng ta chiếm lấy Chu Tước Đế Quốc, đương nhiên chúng ta cũng không phải làm không công. Đám người kia cũng phải đáp ứng một vài điều kiện của ta.”

Nói tới đây thì Xuân Đức không nói tiếp nữa, hẳn cũng không nói ra là điều kiện gì. Vừa nói xong thì hẳn liền đi ra bên ngoài.

Mộng Vân thấy hẳn nói chưa hết thì đã đi mất thì không khỏi oán thầm. Nhưng lúc này nàng đang rất tò mò điều kiện kia là gì, vì vậy nàng bám theo sau đuôi Xuân Đức, dùng giọng năn nỉ nói:

“ Vậy đám người kia đáp ứng người việc gì vậy, nói cho ta biết đi.”

Xuân Đức vẫn tiếp tục bước đi, cũng không có quay đầu lại, thản nhiên mà nói:

“ Vì sao ta lại phải nói cho cô biết. Ta không có cái nghĩa vụ đó à. Muốn biết thì cô có thể tự đến hỏi vị thần nữ kia, nàng ta lúc này hẳn còn chưa quay về đâu.”

Mộng Vân nghe vậy thì hơi sững người lại nhưng tiếp sau đó nàng ta lại nói ra một câu khiến cho Xuân Đức khá bất ngờ:

“ Ta là thuộc hạ thân tín nhất của ngươi mà, chẳng lẽ việc như vậy còn không thể nói cho ta biết được sao?”

Nghe được câu này thì Xuân Đức đang đi đột nhiên dừng, vì hắn bất ngờ dừng lại nên Mộng Vân đang theo phía sau hắn liền đụng lên sau lưng hắn.

“ Ui. Ngươi đi đứng kiểu gì vậy.”--- Mộng Vân có chút bất mãn nói.

Khẽ nhếch môi, hắn cũng không phải là người ngu nên có nhiều việc Mộng Vân cũng không cần nói rõ ra thì hắn liền có thể hiểu nàng muốn biểu đạt cái gì. Lại tiếp tục bước đi như không có việc gì, trong lòng thì thầm nghĩ: “ Cô nàng này da mặt cũng thật mỏng, ngày trước thấy cô nàng có do do dự dự không ngờ phải chờ đến hôm nay mới dám nói ra.”

Càng nghĩ hắn càng cảm thấy buồn cười. Trên khuôn mặt của hắn lúc này không khỏi xuất hiện một nụ cười có phần nham hiểm.

Mộng Vân ở bên cạnh nhìn thấy nụ cười của hắn thì không khỏi rùng mình một cái, nàng ta lúc này lui ra xa Xuân Đức một đoạn cảnh giác nói:

“ Làm sao tự dung ngươi lại cười lên như vậy?”

Xuân Đức cũng không có trả lời câu hỏi của nàng ta mà lại nói việc khác:

“ Thực ra mấy điều kiện của ta yêu cầu cũng không có gì, ta muốn đả người kia giúp chúng ta trừ khử hết những đối thủ ở bên Chu Tước Đế Quốc, cùng hai đế quốc lân cận. Thêm vào đó là yêu cầu một ít tinh thạch thánh cấp với thần cấp. Bù lại lần này chúng ta phải giúp bọn chúng đối phó với thủ hộ giả của Chu Tước Đế Quốc.”

Mộng Vân nghe vậy thì có phần kinh hãi, nàng không ngờ Vĩnh Sinh Thần Giáo kia lại muốn chiếm lấy cả Chu Tước Đế Quốc.

- --o0o---

Quay trở về thư phòng của mình, Xuân Đức cùng với Mộng Vân bắt nghiên cứu những tư liệu mà Ông Đinh Đặc chuyển tới, tuy hẳn chỉ bề quan tu luyện một thời gian ngắn thôi nhưng tư liệu mà hẳn cần lúc trước, bây giờ đã được xếp thành từng chồng ở trên bàn.

Vẫn giống như mọi khi, hai người bắt đầu phân tài liệu ra làm 2 sau đó đọc lần lượt những tư liệu kia, nếu có gì đặc biệt thì sẽ cho nói đối phương biết, còn nếu là thông tin bình thường thì bỏ qua một bên, để tránh làm mất thời gian.

Những tư liệu ở trên bàn đa phần đều là tư liệu về những kẻ cần phải giết, bên trong tổng hợp từ thói quen, nghề nghiệp, đặc điểm nhận dạng, thế lực của kẻ kia hoặc thế lực đứng phía sau kẻ đó là gì, vị trí hiện tại của hẳn bây giờ ở đâu.

.....

Một giờ sau.

Phải mất cả tiếng đồng hồ thì hai người mới xem xong đồng tài liệu ở trên bàn, sau khi xem xong thì sắc mặt của cả 2 đều không khỏi thay đổi.

Vốn Xuân Đức tưởng rằng sẽ không có mấy người đạt được tới thành tựu như hắn hay Mộng Vân. Nhưng thật không ngờ có không ít kẻ cũng có được thành tựu như vậy. Ở Chu Tước Đế Quốc có ả nữ nhân họ Lâm, hai đế quốc khác cũng có 2 người gần như vậy.

“ Cô có ý gì hay không?”--- Xuân Đức nhìn Mộng Vân hỏi.

Mộng Vân lắc đầu nói:

“ Tạm thời còn chưa có. Nhưng ta cảm thấy đối phó với những kẻ kia thì hẳn chỉ người ra tay mới có thể giải quyết. Hoặc ta có thể cùng một người liên thủ sau đó đối phó với hai kẻ còn lại.”

Ánh mắt Xuân Đức chợt lóe, gấn gật đầu nói:

“ Liên thủ một người, để đối phó với 2 tên còn lại, cái này cũng không phải là ý kiến tồi. Nhưng trước hết để xem đám tà giáo kia có thể làm được đến đâu, nếu như đám người có kia thực sự có thể giúp chúng ta giải quyết đám kia thì không còn gì tốt hơn. Còn không được thì việc này ta giao cho cô đi làm.”

Mộng Vân khẽ gật đầu đáp:

“ Ừm, ta biết rồi. Vậy người thích cùng với người nào hợp tác không?”

Xuân Đức suy nghĩ một chút thì phun ra vài từ.

“ Tùy cô, sao cũng được.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1158: Nhiệm Vụ Số 5 - Linh Cảm Không Lành

Cũng không cần để cho Xuân Đức chờ đợi quá lâu, ngay ngày hôm sau thì từ bên phía Vĩnh Sinh Thần Giáo đã bắt đầu hành động. Cũng không rõ đám người kia làm cách gì nhưng chỉ trong một buổi sáng ngày đầu tiên thì đã có một nửa người tham gia nhiệm vụ lần này chết đi. Hiệu suất làm việc có thể nói còn nhanh hơn cả Xuân Đức nghĩ.

Không dừng lại tại đó, khi kết thúc ngày đầu tiên thì số lượng người tham gia nhiệm vụ lần này giống như Xuân Đức chỉ còn 19 người.

Ba ngày sau thì số lượng này giảm xuống chỉ còn 16 người.

Một tháng sau đó thì còn số giảm xuống chỉ còn 11 người.

Hai tháng sau còn 9 người.

Đúng một năm sau thì con số kia chỉ còn 5 người. Ba người ở Chu Tước Đế Quốc, hai người khác một người ở Thanh Long Đế Quốc, một người ở Bạch Hổ Đế Quốc.

Cũng trong một năm này thì bên phía Vĩnh Sinh Thần Giáo cũng đã tuyên chiến cùng với Chu Tước Đế Quốc. Hai bên đã nổ ra chiến tranh trên diện rộng, tuy chiến tranh chỉ vừa mới bắt đầu nhưng do bên Vĩnh Sinh Thần Giáo cố ý nên chiến tranh leo thang rất nhanh.

Ban đầu chỉ là những binh chủng cấp thấp đối chiến cùng nhau, chiến đấu tuy có ác liệt có điều cũng không tính là gì. Nhưng chỉ sang ngày thứ 2

thì liền đã có quân đội cấp cao của Vĩnh Sinh Thần Giáo tham chiến. Chiến tranh ngay lập tức liền được đẩy lên một nấc thang mới.

Bên phía Vĩnh Sinh Thần Điện phái ra quân đội cấp cao thì đương nhiên bên phía Chu Tước Đế Quốc cũng phải ra quân đội cấp cao để chống lại.

Có điều, thời gian này Chu Tước Đế Quốc cũng đang bị hai đại cường quốc láng giềng gây sức ép lớn tại vùng biên cảnh. Binh lực không thể tập trung nên lúc đối đầu với Vĩnh Sinh Thần Giáo bị ăn thiệt thòi không ít.

Quân đội của đế quốc bị đánh lui, vô số vùng đất rộng lớn đều rơi vào trong tay của Vĩnh Sinh Thần Giáo. Vĩnh Sinh Thần Giáo lần này cũng không giống như mấy lần trước là đánh thăm dò, chỉ chiếm được một số vùng đất liền rút lui, lần này bọn họ không những không rút lui mà càng tiến công mạnh mẽ.

Tình thế hiện tại của Chu Tước Đế Quốc có thể nói là nước sôi lửa bỏng. Nếu cứ theo tình hình này thì không bao lâu nữa Vĩnh Sinh Thần Giáo sẽ đánh đến tận đế đô của Chu Tước Đế Quốc.

.....

Giống như một cái định mệnh đã sắp từ trước, cũng có lẽ là do khí số của Chu Tước Đế Quốc đã tận.

Sau nhiều lần phải lui binh về phía sau phòng thủ thì $\frac{4}{5}$ lãnh thổ của Chu Tước Đế Quốc đã rơi vào trong tay hai đại đế quốc láng giềng cùng Vĩnh Sinh Thần Giáo. Bây giờ cả Chu Tước Đế Quốc chỉ còn lại mình vương đô, đây cũng là phòng tuyến cuối cùng. Nếu nơi đây thất thủ thì cũng xem như Chu Tước Đế Quốc từ đây bị xóa tên trên bản đồ đại lục.

Đứng trước nguy cơ lớn như vậy, vị “kiếm thần” hộ quốc của Chu Tước Đế Quốc cuối cùng cũng đã xuất hiện. Có điều sự xuất hiện của hắn ta cũng

không làm cho thế cục thay đổi tốt đẹp hơn.

Bởi vì bên phía Vĩnh Sinh Thần Giáo cũng có một tên “ Pháp Thần” đứng ra ngăn cản, mặc dù tên “ Pháp Thần” bên phía Vĩnh Sinh Thần Giáo thực lực yếu hơn tên “ Kiếm Thần” của Chu Tước Đế Quốc một chút. Nhưng hai bên lúc đánh lên thì cũng không ai có thể làm gì được ai.

Về phần Xuân Đức trong thời gian này lại vô cùng thoải mái. Sau khi quan sát khả năng chiến đấu của một tên “ Kiếm Thần” cùng một tên “ Pháp Thần” thì Xuân Đức cũng ước lượng được sức chiến đấu của những người kia với hắn.

Nếu như lấy một đấu 2 thì hắn không là đối thủ nhưng nếu như có thêm Bóng Ảnh thì gọi thêm 2 tên khác nữa tới thì Xuân Đức vẫn tự tin có thể giải quyết tất cả.

Nói như vậy cũng không phải Xuân Đức không còn kiêng kị gì nữa. Đối với mấy thế lực lớn như Vĩnh Sinh Thần Giáo hay mấy đại đế quốc nếu như không phải bị ép đến đường cùng thì hắn cũng không nguyện làm địch nhân của bọn họ.

Dù sao nếu như đám kia vô sỉ một chút, dùng chiến thuật biển người, sử dụng đám lâu la như con tốt thí mạng tiến lên làm hắn tiêu hao đến chết vẫn là có khả năng.

Mà cũng không cần chết, chỉ cần khiến hắn tiêu hao đi 8-9 phần thì mấy tên “ Kiếm Thần”, “ Pháp Thần” kia chỉ cần liên thủ với nhau, chịu hy sinh vài người liền có thể đơn giản giết chết hắn.

Vì vậy nếu không phải vạn bất đắc dĩ thì hắn cũng không nguyện làm địch nhân với đám kia. Dù sao việc không có lợi thì không nên làm.

- --o0o---

Trong khi cả đại lục kiếm và ma pháp đang sôi trào vì cuộc chiến tranh khốc liệt của những siêu cấp thế lực thì Xuân Đức lại có một cuộc sống rất nhàn nhã. Trong hơn một năm này hắn cũng không vội tiến hành bất cứ hành động nào mà vẫn âm thầm tích súc lực lượng của bản thân.

Dù sao có được trong tay lực lượng hùng mạnh thì mới không cần phải lo lắng cái gì cả, với Xuân Đức cảm thấy nhiệm vụ lần này cũng không chỉ đơn giản là giết hết đám người cùng làm nhiệm vụ, mà còn sẽ có một nhiệm vụ khác, một nhiệm vụ còn khó khăn hơn.

Hắn cũng không tin tôn vị Huyết Lệ Tiên Tôn thích làm khó người khác kia lại đưa ra một cái nhiệm vụ đơn giản như vậy.

- --o0o---

Tại lầu đài của Ốc Đình Đặc.

Mặc kệ chiến sự ngoài kia, Xuân Đức lúc này vẫn đang tại bên trong thư phòng của bản thân bình thản đọc sách thư giãn. Còn ngồi ở cách đó không xa là Mộng Vân, có điều cô nàng kia lúc này cũng không phải là đang đọc sách thư giãn như Xuân Đức mà là đang phải làm việc.

Từ cái ngày Mộng Vân nói bản thân là thuộc hạ thân tín nhất của Xuân Đức thì ngay ngày hôm sau Xuân Đức đã giao lại gần như toàn bộ mọi việc cho nàng ta giải quyết, trừ mấy việc cực kỳ quan trọng ra.

.....

Gấp lại cuốn sách trong tay, Xuân Đức nhìn qua thấy Mộng Vân đang cầm cúi đọc tài liệu thì thuận miệng hỏi:

“ Bên phía Vĩnh Sinh Thần Giáo có liên lạc gì không Tiểu Vân.”

Mộng Vân đang đọc tài liệu cũng không có ngẩng đầu lên chỉ hơi dừng lại một chút sau đó nói:

“ Không có. Mà người đừng có gọi ta Tiểu Vân nghe kỳ quá, cứ gọi ta là Mộng Vân đi.”

Xuân Đức đưa tay cầm cái ly rượu ở cái bên cạnh, vừa lắc nhẹ rượu vừa nói:

“ Ủ. Mà tình hình phát triển đạo gần đây sao rồi?”

Mộng Vân lúc này để đồng tài liệu đang cầm xuống bàn, sau đó ngẩng đầu lên nhìn về phía Xuân Đức nói:

“ Lực lượng cấp thấp thì không có bao nhiêu, không tới 8 triệu người nhưng lực lượng cấp cao thì lại rất đông. Đầu tháng trước lại có thêm 3 tên thánh cấp vong linh ma pháp sư tới đây xin nương tựa. Như vậy trong tay chúng ta bây giờ đang có 119 tên pháp sư thánh cấp vong linh hệ. Thêm vào sức mạnh của người nữa thì lực lượng của chúng ta bây giờ có thể khiêu chiến với các đại đế quốc.”

Nói tới đây Mộng Vân bỗng nhiên dừng lại sau đó hỏi:

“ Có một việc ta rất thắc mắc, người có thể nói một chút được không?”

Khẽ hớp một ngụm nhỏ, nhâm nhi thứ chất lỏng màu đỏ ở trong ly, Xuân Đức vẻ mặt như thường đáp:

“ Hỏi gì hỏi đi.”

Mộng Vân sắp xếp câu từ một chút rồi nói:

“ Ta thắc mắc vì sao người không đi giết chết 2 kẻ khác đi mà lại còn ở nơi này xây dựng lực lượng làm cái gì. Không phải chỉ cần giết xong 2 tên

kia thì sẽ xong việc sao. Nhiệm vụ cũng hoàn thành, chúng ta liền có thể rời khỏi cái thế giới này.”

Nhếch môi lên khẽ cười, Xuân Đức nhìn thẳng vào mắt của Mộng Vân hỏi:

“ Sao người biết giết xong hai tên kia thì chúng ta liền có thể rời đi nơi đây?”

Mộng Vân hơi nghi ngờ nhìn Xuân Đức hỏi:

“ Người sẽ không phải bị ám đầu rồi chứ, làm xong nhiệm vụ thì có thể rời khỏi nơi đây hoặc cùng lắm chỉ là ở thêm một vài năm sau đó liền có thể rời đi, người mất công xây dựng cả một đại thế lực lớn như vậy để làm cái gì?”

Xuân Đức bình thản nói:

“ Vậy cô không tính đến trường hợp sẽ có giai đoạn thứ 3 sao? Nếu có giai đoạn thứ ba thì cô phải làm thế nào?”

Xuân Đức nói rất bình thản nhưng khi Mộng Vân nghe vào tai thì cũng giống như sấm giữa trời quang. Nàng ta lúc này cũng bắt đầu đã ý thức được điểm sai lầm của bản thân ở đâu.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà khi trước nói cũng không có nói rõ làm xong giai đoạn 2 thì sẽ hoàn thành luôn nhiệm vụ. Tại vì mấy lần trước kia làm nhiệm vụ đa phần chỉ có 2 giai đoạn nên nàng có chút lầm tưởng. Nghĩ đến điều này sau lưng của nàng không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Giai đoạn 2 đã thế này nếu như lại có giai đoạn 3 nữa thì sẽ như thế nào. Giai đoạn thứ 2 nếu mà không có chuẩn bị từ trước thì cũng chẳng khác gì "

Cử tử nhất sinh", còn tới giai đoạn thứ ba nếu mà không làm chuẩn bị từ trước đó chính là nắm chắc cái chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1159: Nhiệm Vụ Số 5 - Sóng Gió Nổi Lên

Thấy biểu hiện của Mộng Vân như vậy thì Xuân Đức cảm thấy khá thú vị, cô nàng này bình thường rất thông minh không ngờ cũng có lúc ngốc ngốc mạnh mẽ.

Nhìn vẻ mặt lo lắng của nàng ta, Xuân Đức khẽ cười nói rồi nói:

“Thực ra đây cũng chỉ là linh cảm của ta, hoàn toàn không có bằng chứng nào cả. Nhưng mà, thà tin là có còn biết đường đề phòng bị, còn hơn là không tin rồi tới lúc trở tay không kịp. Với chúng ta không động thì ba người kia cũng sẽ động mà thôi, chúng ta chỉ cần ở đây đợi địch nhân tới chui đầu vào lưới là được. Mặc dù trường hợp kia rất khó xảy ra.”

Nhưng đúng vào lúc này, cuộc trò chuyện của hai người bị cắt ngang bởi âm thanh gõ cửa.

“Cốc cốc.”

“Chủ nhân, có một phong thư mật được gửi đến cho chủ nhân.”

Nghe được âm thanh ở bên ngoài phòng, không cần nhìn Xuân Đức cũng biết là ai. Lúc này Xuân Đức cũng không tự mình đứng lên mà nhìn qua Mộng Vân ra hiệu một cái. Mộng Vân biết ý liền đứng dậy mở cửa đi ra ngoài.

Sau khi nói vài ba câu với Ốc Đặc Nhĩ ở bên ngoài thì nàng ta lại quay vào trong, lúc đi vào trong thì trong tay nàng ta còn cầm theo một bức thư

màu đen. Mang bức thư đi tới trước mặt Xuân Đức rồi đưa cho hắn.

Tiếp nhận bức thư từ trong tay Mộng Vân, Xuân Đức cẩn thận xem xét đây có phải cái gì nguy hiểm hay không rồi mới mở ra xem.

Vừa đọc được một đoạn thì Xuân Đức liền cảm thấy ngạc nhiên, không ngờ người gửi bức thư này cho hắn lại là một trong mấy tên địch nhân của hắn. Thiên Thừa Vũ, con rể của vị đế sư quyền lực nhất Thanh Long Đế Quốc.

Sau khi xem xong bức thư do Thiên Thừa Vũ tự tay viết thì Xuân Đức liền đưa cho Mộng Vân ở bên cạnh đọc.

Tiếp nhận bức thư từ trong tay Xuân Đức, Mộng Vân bắt đầu đọc, cũng giống như Xuân Đức, sau khi vừa đọc được một đoạn thì vẻ mặt của Mộng Vân liền biến đổi, trên khuôn mặt nàng xuất hiện vẻ kinh ngạc cùng sự khó hiểu.

Sau khi đọc xong bức thư thì nàng ta liền hỏi:

“ Ba ngày sau có đi không?”

Cũng không có trả lời câu hỏi của Mộng Vân ngay, Xuân Đức lúc này đi tới bên cạnh cửa sổ của thư phòng, nhìn bầu trời âm u ngoài kia. Sau một lúc thì hắn mới thản nhiên cười nói:

“ Đi làm gì? Vì sao phải đi? Chẳng lẽ chỉ vì mấy lời của tên kia. Cứ mặc kệ bọn chúng thích làm gì thì làm. Dù sao thời gian còn dài không có gì phải gấp, đằng nào mấy tên kia đều chú định phải chết cả rồi.”

“ Rào rào....”

Xuân Đức vừa nói xong chữ “ Chết” thì một cơn lớn mưa bên ngoài cũng bắt đầu, ban đầu chỉ là một vài hạt nhưng ngay sau đó đã trắng xóa cả trời đất.

“ Âm âm..”

Những tia chớp ngang dọc trên bầu trời, tiếp sau đó là những tiếng sấm nổ đình tai nhức óc.

Duy chỉ có Xuân Đức là vẫn như vậy, thần sắc bình thản, ánh mắt màu xám lạnh lẽo không một tia sinh cơ, nơi hắn đứng giống như phần còn lại của thế giới không biết tới, tối tăm và lạnh lẽo.

Lúc này Mộng Vân cũng đi tới sau lưng hắn, nhìn thấy hắn biểu hiện như vậy thì biết trong lòng hắn đang nghĩ gì.

Nàng dùng giọng nhẹ nhàng hỏi thăm:

“ Có phải người đang nhớ cô gái kia phải không?”

“ Ai?”--- Xuân Đức không cảm xúc hỏi.

Mộng Vân đáp:

“ Thì cô gái tên Vũ Y đấy, ngày trước ta thấy người và nàng ta rất thân thiết. Có phải người cùng nàng ta là tình lữ của nhau đúng không?”

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức nói:

“ Cô thấy hai người chúng ta giống là một đôi lữ sao?”

Gật gật đầu, Mộng Vân khẳng định nói:

“ Rất giống, ngoại trừ nàng ta ra thì ta không có thấy người đối tốt với một ai khác như vậy cả. Tuy lúc hai người các người nói chuyện với nhau ta không có hiểu nhưng có thể cảm nhận được sự thân thiết trong đó, đặc biệt là ánh mắt của người nhìn nàng ta. Ngoại trừ là cái kia ra thì đâu còn cái gì khác.”

Hai tay chấp sau lưng, ánh mắt của hắn nhìn lên trời cao. Khuôn mặt đang lạnh lùng bỗng dung thay vào đó là một vẻ hạnh phúc. Không biết hắn đang nghĩ cái gì nhưng lúc này hắn bỗng nở một nụ cười vô cùng ấm áp. Nụ cười kia khiến cho cả Mộng Vân đang đứng ở một bên cũng phải ngây ra mà nhìn.

Sau một lúc nhớ lại thì Xuân Đức lắc đầu khẽ nói:

“ Cứ cho là vậy đi, dù sao cũng không quan trọng.”

Mộng Vân nghe hắn nói như vậy thì cảm thấy khó hiểu, có điều nàng cũng không hỏi gì thêm mà lặng yên đứng bên cạnh hắn nhìn mưa gió bên ngoài.

Hai người không ai nói chuyện với nhau, không gian lại trở nên yên tĩnh đến lạ thường, chỉ còn tiếng mưa rơi cùng tiếng gió rít mà thôi.

- --o0o---

Ba ngày sau.

Tại vị trí mà lúc trước Thiên Thừa Vũ ước hẹn. Nơi đây có hoàn cảnh khá đặc thù, sương mù trắng xóa bao phủ khắp nơi, xung quanh là rừng cây thưa. Dù là ma pháp sư hay kiếm sĩ đi vào nơi này đều biến thành người bình thường.

Lúc này đây bên trên một mô đất cao đang có ba người đứng cùng nhau, hai nam một nữ. Ở cạnh đó còn có 9 người cầm kiếm. Nếu như Xuân Đức đứng ở nơi này thì sẽ nhận ra nữ tử duy nhất ở nơi này chính là ả Lâm Duệ, nàng ta lúc này mặc một bộ đồ màu đen nhìn khá là quyến rũ.

Còn hai người khác phân biệt là Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang. Một người đẹp trai anh tuấn, một người khác thì nhỏ gầy có nét mặt âm trầm. Tuy Xuân Đức chưa có từng gặp hai người này nhưng hẳn có nhìn qua tư liệu về hai tên này, đương nhiên trong tư liệu có ảnh kèm theo.

Nhìn về phía hai nam tử bên cạnh, Lâm Duệ mỉm cười nói:

“ Xem ra hai người kia không có tới rồi.”

Một tên nam tử bộ có bộ dáng cao gầy, cũng mặc một thân hắc y, cười nhạt nói:

“ Chúng ta cũng đã sớm dự đoán được hai người kia sẽ không tới, dù sao hai tên kia cũng không phải kẻ ngu. Mà dù hai tên kia có tới hay không cũng không có ảnh hưởng đến việc chúng ta gặp mặt ngày hôm nay.”

Người thanh niên anh tuấn lúc này cũng lên tiếng:

“ Giang huynh nói không sai, hai người kia không tới đây xem như may mắn cho bọn họ. Có điều hai người kia cũng không còn sống được lâu nữa đâu. Bên phía ta đã ổn không biết bên phía Giang huynh cùng Lâm Duệ tiên tử sao rồi.”

Lâm Duệ lúc này thu lại vẻ vũ mị của bản thân, rất nghiêm túc nói:

“ Bên phía ta cũng đã ổn, nhân thủ cũng đã đầy đủ, đáng tiếc tên Kiếm Thần cố chấp kia không chịu giúp ta lần này.”

Nghe được nàng ta nói vậy thì hai người còn lại đều gật đầu, người thanh niên Tịch Lệ Giang lúc này cũng có phần cảm tức nói:

“ Nói đến ta cũng đang bực mình, phía bên ta tên Pháp Thần kia cũng không chịu giúp đỡ, nếu là lúc trước ta đã sớm một tay đập chết con kiến hôi kia, lão tử đích thân cầu xin còn làm cao, lại còn nói luật lệ này, luật lệ nọ, cái gì mà Pháp Thần không thể tự tiện tham dự chiến tranh.”

Nghe xong hai người thì đến lượt Thiên Thừa Vũ cũng thở dài:

“ Mấy tên kia cực kỳ cố chấp, ta cũng phải tốn không ít công phu miệng lưỡi nhưng chỉ có thể lấy từ trong tay tên kia một quyển trục thần cấp. Có điều như vậy cũng đủ để giết chết hai tên kia rồi. Có điều Lâm Duệ tiên tử này, chúng ta nhiều cao thủ như vậy đi vào bên trong đế đô của Chu Tước Đế Quốc sẽ không gặp phải vấn đề gì chứ?”

Lâm Duệ khẳng định nói:

“ Tuy bây giờ tình thế đang rất loạn, nơi nơi đều được canh gác cẩn mật nhưng với thân phận của ta đưa hai người các ngươi cùng cao thủ mà các ngươi mang theo đi vào bên trong cũng không phải là việc gì quá khó. Như vậy khi nào chúng ta bắt đầu. Tuy thời gian còn rất dài nhưng giải quyết hai người kia sớm ngày nào hay ngày đó, chậm một chút rất có thể sinh biến.”

Tịch Lệ Giang lúc này nói:

“ Việc này chúng ta phải làm thật nhanh, cùng bí mật. Bằng không để cho hai người kia đánh hơi thấy điều bất thường sẽ chạy mất. Bây giờ thời gian đã là 12 canh giờ(1 ngày) mới khóa mục tiêu một lần, nếu để hai người kia chạy mất thì phiền phức.”

Hai người khác nghe vậy thì đều gật đầu, nhưng ngay sau đó Thiên Thừa Vũ lại nói:

“ Hai người kia có quan hệ cùng với Hắc Âm Giáo Hội, liệu cao thủ Hắc Âm Giáo Hội có đang ở cùng họ không?”

Lâm Duệ ngay lập tức đáp lời:

“ Đương nhiên là có, có điều số lượng sẽ không quá nhiều. Dù có nhiều tới mấy cũng không thể tới 30 người được, dù sao thánh cấp cường giả của Vĩnh Sinh Thần Giáo đều đang bị cuốn vào trận chiến. Trong khi đó số cường giả thành cấp mà chúng ta mang theo có đến gần 200 người, lại thêm mấy quyền trục thấp cấp, thì hai người kia làm sao có thể chống lại.”

Ở bên cạnh Tịch Lệ Giang cũng phụ họa nói theo:

“ Cái chúng ta sợ chỉ là sợ hai người kia chạy trốn mà thôi. Nếu như hai người kia không chạy thì chắc chắn phải chết.”

Nghे hai người nói vậy thì Thiên Thừa Vũ gật gật đầu, hần lúc này nói:

“ Như vậy cứ theo kế hoạch đã thống nhất từ trước mà làm, hai vị có ý kiến gì nữa không?”

Hai người kia đều lắc đầu tỏ ý không có ý gì. Tiếp sau đó ba người lại một lần nữa rời đi.

Trong khi những người này cho rằng Xuân Đức cùng Mộng Vân sẽ chết chắc, có điều bọn họ không biết bản thân lại mắc một sai lầm cực lớn, bọn họ nào biết rằng có một kẻ không phải là người chỉ cần dùng chưa tới 2 năm liền đã có sức mạnh “ Thần Cấp”. Nếu như bọn họ mà biết được hẳn sẽ ngay lập tức từ bỏ cái ý định tập sát lần này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1160: Nv5 - Trận Chiến Bên Trong Vương Đô Chu Tước Đế Quốc

Sau khi lần tiết lộ vị trí kế đó vừa được thông báo xong thì nhóm người của Lâm Duệ, Thiên Thừa Vũ, Tịch Lệ Giang liền bắt đầu hành động, cũng có lẽ như ông trời cũng đang giúp bọn họ, thời điểm này lại ngay lúc gần giữa đêm, có đêm đen ủng hộ, hành động của bọn họ càng thêm bí mật.

Hai người Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang lúc này đều dùng truyền tống ma pháp cự ly dài dịch chuyển đến gần địa điểm đã hẹn trước.

Khi hai người đến vị trí được hẹn trước thì liền được người của Lâm Duệ dẫn tiến vào bên trong vương đô của Chu Tước Đế Quốc. Cũng không rõ Lâm Duệ làm cách nào mà lại khiến cho hơn 100 người đi vào bên trong lại không phải chịu bất cứ sự kiểm tra nào.

Cứ như vậy hai người Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang mang theo cao thủ tiến vào bên trong vương đô Chu Tước Đế Quốc sau đó tới hội họp cùng với Lâm Duệ.

- --o0o---

Tại một nơi bí mật, lúc này đây ba người Lâm Duệ, Thiên Thừa Vũ, Tịch Lệ Giang cùng với gần 200 cao thủ thánh cấp đã tụ họp lại với nhau.

Lâm Duệ lúc này nói:

“ Mọi việc ta đã sắp xếp ổn thỏa, tối nay sẽ không có ai quấy rầy chúng ta làm việc. Bây giờ chúng ta có thể bắt đầu thôi, thám báo của ta báo về hai người kia vẫn chưa có rời đi, vẫn đang tại vị trí cũ.”

Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang lúc này đều gật đầu, sau đó gần 200 người đồng thời di chuyển tới lầu đài của Ốc Đinh Đặc.

.....

Không qua bao lâu thì những người này liền đã tới gần lầu đài nơi mà Xuân Đức đang ở lại.

Lúc này Lâm Duệ nháy mắt ra hiệu cho gần 20 tên thánh cấp ma pháp bên cạnh. Hai mươi tên kia lập tức hiểu ý, cả nhóm cùng gật đầu sau đó tán ra bốn phía xung quanh biến mất trong màn đêm.

Nhưng không lâu sau đó, dị tượng liền phát sinh. Bốn phía xung quanh lầu đài bỗng dung sáng lên, hai mươi cột sáng phóng thẳng lên trời cao, sau đó một cái kết giới màu vàng kim được hình thành.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Lâm Duệ nói:

“ Ba ba trong chậu, việc còn lại phải nhờ đến hai vị rồi.”

Hai người Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang nghe vậy thì đồng thời gật đầu, sau đó cũng phân phó cho thuộc hạ của bản thân đi vào bên trong kết giới. Về phần hai người thì cũng không có vào trong mà vẫn đứng ở ngoài này cùng với Lâm Duệ thông qua một tấm kính lớn quan sát tình cảnh ở phía bên trong.

.....

Ngay khi gần 200 trăm tên thánh cấp cao thủ vừa xâm nhập vào bên trong thì cũng là lúc chuông cảnh báo vang lên.

“ Keng..... Keng.....”

Mấy tiếng chuông ngân dài, vang vọng khắp cả lâu đài. Ngay lập tức quân đội ở bên trong lâu đài lập tức lao ra ngoài. Có điều bọn họ lần này gặp phải đối thủ quá mạnh mẽ, còn chưa kịp nhìn thấy đối thủ thì đã chết rồi.

“ Âm âm âm”

“ Uỳnh uỳnh uỳnh...”

“ Xoẹt xoẹt xoẹt....”

Vô số những trận mưa lửa, mưa băng, mưa độc tố bao phủ cả lâu đài, cùng lúc này ở bên trên đỉnh đầu của lâu đài đang có một đám mây rất lớn, từ bên trong đám mây kia liên tục phóng ra những tia sét to như cổ tay.

Người bên trong lâu đài lúc này phần nhiều là người bình thường, gặp phải công kích như vậy thì liền hoảng loạn chạy tứ tán. Nhưng đứng trước công kích dày đặc do “ Thánh cấp pháp sư” thi triển thì làm sao bọn họ có thể chạy thoát được.

“ A a a a a... Cứu.”

“ A a a a Cứu với.”

“ Tay của tôi... A a a a.”

“ Mắt của tôi không nhìn thấy gì nữa.... Á.”

Đây là tiếng kêu của những kẻ chưa chết hẳn chỉ bị thương, còn đa phần những kẻ khác đều chưa kịp kêu thì đã chết.

Trong nháy mắt cả lâu đài xinh đẹp biến thành nơi địa ngục trần gian những khuôn viên, những cây cảnh, thảm cỏ xanh trong nháy mắt bị những quả cầu lửa rơi xuống liền biến thành tro tàn.

Còn nếu những quả cầu lửa kia rơi lên người thì lập tức biến kẻ kia thành thịt nướng.

.....

Sau chưa đầy 3 phút thì ở bên ngoài của lâu đài đã không còn nhìn thấy dấu hiệu của sự sống, mọi thứ đều bị hủy diệt sạch sẽ.

Về phần bên trong lâu đài thì lúc này lại đang diễn ra một màn giết chóc đẫm máu khác.

Đám thủ hạ của hai người Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang sau khi tiến vào bên trong lâu đài thì liền triển khai đồ sát, bất kể nam nữ giả trẻ gì khi gặp phải bọn họ đều bị giết chết.

Xuyên suốt mấy cái hành lang chỉ toàn là máu tươi cùng tàn chi nằm khắp nơi trên mặt đất.

.....

Trong khi cả lâu đài đang gặp phải địch nhân cường đại tập kích thì lúc này đây Xuân Đức vẫn bình thản đứng bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài. Giống như việc giết chóc nơi đây hoàn toàn không có liên quan gì tới hắn vậy.

Dùng hồn niệm quan hết tất cả, Xuân Đức lúc này tự nói với chính mình.

“ Xem ra ba tên kia đã cảm thấy sống đủ rồi nên hôm nay lại dám đi tới nơi này. Vốn còn muốn để một thời gian nữa xem sao nhưng các người đã muốn chết như vậy thì không thể trách được rồi.”

Quay lại, nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Ta ra ngoài làm chút việc, cô ở nơi này đợi đi.”

Nói xong thì Xuân Đức liền mở cửa đi ra bên ngoài, ngay khi hắn vừa ra bên ngoài thì liền có một đám nữ tử mang kiếm lại đi vào bên trong phòng. Một cô gái kia đi tới trước mặt Mộng Vân cung kính chào:

“ SuSan xin chào tiểu thư.”

Mộng Vân nhìn thấy mấy người SuSan thì không khỏi kinh ngạc hỏi:

“ Làm sao mấy người các người lại tới đây? Không phải các người đều đang đi chấp hành nhiệm vụ do tên kia giao cho sao?”

SuSan mỉm cười đáp:

“ Nhiệm vụ lần này chính là bảo vệ tiểu thư.”

Mộng Vân nghe vậy thì liền cảm thấy hết biết nói gì.

.....

Xuân Đức đi ra khỏi phòng, vừa muốn lợi dụng hồn niệm của bản thân tìm đến mấy tên địch nhân gần nhất thì thật không ngờ, không cần hắn tìm liền đã có 4 tên đi tới nơi này.

Khi bốn người kia nhìn thấy hắn thì liền mừng như điên nói:

“ Là hắn, giết.”

Ngay sau đó cả 4 tên đều đồng loạt xông lên, tốc độ của mấy tên này không chậm nhưng với trình độ hiện giờ của Xuân Đức chẳng coi vào đâu.

Xuân Đức cũng không cần làm phải quá nhiều động tác, hắn chỉ nhìn về phía bốn tên “Kiếm Thánh” đang lao về phía mình một cái thì đồng loạt đầu lâu của cả bốn tên nổ tung.

Dịch óc trắng hồng bắn ra bốn phía, thi thể không đầu vẫn theo quán tính chạy về phía trước, mãi khi tới gần dưới chân Xuân Đức thì mới ngã xuống.

Nhìn cũng chẳng thèm nhìn, Xuân Đức giẫm chân lên mấy cái xác sau đó bước qua. Đi xuống phía bên dưới lầu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1161: Nv5 - Liệu Có Phải Vô Tình

Ở bên trong hành lang mờ tối, thân ảnh Xuân Đức lúc ẩn lúc hiện không khác gì một u linh, vừa mới thấy ở cuối hành lang nhưng một giây sau di thì liền đã thấy ở đầu bên kia. Nơi hắn đi qua mọi thứ đều trở nên u ám lạnh lẽo hơn.

Người gặp hắn không người nào còn sống, tất cả còn chưa hiểu vì sao liền đã nổ tung đầu mà chết.

Không qua bao lâu thì Xuân Đức đã đi xuống tới dưới cùng của lâu đài. Khi đi tới đây thì hắn lại gặp thêm vài tên địch nhân, có điều hắn chỉ vỗ một cái liền khiến cho đám người kia biến thành thịt vụn. Ngay đến cả tiếng hét thảm cũng không có.

Một màn này cũng bị ba người Lâm Duệ, Thiên Thừa Vũ, Tịch Lệ Giang thông qua gương ma pháp nhìn thấy.

Thấy một màn như vậy thì cả ba người động thời biến sắc, cùng lúc đó trong lòng bọn họ nổi lên nguy cơ mãnh liệt. Ba người không hẹn mà cùng muốn bỏ chạy.

Nhưng khi bọn họ vừa có ý định như vậy thì một âm thanh bình thản vang lên trong đầu bọn họ.

“Đã tới rồi thì cũng không cần phải đi.”

Cùng lúc âm thanh kia vang lên thì một tiếng nổ lớn cũng đồng thời vang lên.

“ Ầm”

Cả kết giới do mấy chục tên thánh cấp ma pháp tạo thành trong nháy mắt nổ tung, vô số vụn ánh sáng màu vàng bay tán loạn khắp không trung. Về phần mấy chục tên cường giả thánh cấp kia thì bị phản phệ khiến cho trọng thương không nhẹ.

Sau khi kết giới biến mất thì bốn người Xuân Đức, Lâm Duệ, Thiên Thừa Vũ, Tịch Lệ Giang lần đầu tiên chính thức đối diện với nhau. Về mặt của ba người Lâm Duệ, Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang lúc này đã trắng bệch.

Về phần Xuân Đức thì hẳn cũng không có biểu cảm gì quá lớn, hẳn chỉ đứng nơi đó lãnh đạm nhìn ba người sau đó từ tốn nói:

“ Các ngươi đã chuẩn bị chết chưa?”

Nghe được lời này thì ba người kia khẽ run, nữ nhân Lâm Duệ lúc này đã có chút không khống chế nổi cảm xúc, nàng ta hét lên với những thuộc hạ xung quanh.

“ Tiên lên giết chết hắn, hắn là dị giáo đồ.”

Hai người khác ở bên cạnh cũng lớn tiếng nói:

“ Tất cả cùng tiên lên giết chết người này cho ta.”

Đám thuộc hạ còn sót lại nghe được lời của ba người thì không một chút do dự liền tiến lên.

Nhìn thấy một đám người đang xông về phía bản thân thì Xuân Đức khẽ cười nói:

“ Muốn gặp người thân nơi cửu tuyền đến vậy sao, vậy thì ta đành giúp một tay vậy. Chúc lên đường bình an.”

Vừa nói hấn vừa nâng tay lên sau đó bóp mạnh lại một cái. Ngay khi hấn vừa nắm chặt lại bàn tay thì đám kiếm thánh, pháp thanh gì đó trong nháy mắt cả thân hình vụn vẹo rồi nổ tung.

“ Bụp bụp bụp...”

Một làn sương mù màu đỏ hiện ra, mùi máu tanh phiêu đảng trong không khí, mặt đất nơi mấy tên kia đang đứng lúc trước bây giờ đã bị nhuộm đỏ.

Nhưng người khác đều đã chết sạch nhưng ba người Lâm Duệ, Thiên Thừa Vũ cùng Tịch Lệ Giang lại không bị sao quanh thân ba người có ba luồng hào quang sáng chói ngăn cản.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức khá là kinh ngạc, không ngờ ba con kiến trước mắt vậy mà không bị làm sao. Quan sát kĩ ba luồng hào quang trên người Lâm Duệ, Thiên Thừa Vũ, Tịch Lệ Giang thì Xuân Đức liền cười nhạt nói:

“ Xem ra các ngươi còn có quan hệ không tệ với mấy tên kia. Có điều chỉ bấy nhiêu đây thì làm sao đủ để giữ cho các ngươi một mạng. Ta muốn nhìn xem cái phòng hộ kia có thể ngăn ta mấy lần.”

Vừa nói xong thì cả người Xuân Đức trong nháy mắt biến hóa, cả người hấn bốc lên hắc khí ngùn ngụt. Hai bàn tay hấn lúc này cũng biến thành hai thanh đao bóng tối. Cùng lúc đó thân ảnh của hấn bắt đầu mờ nhạt đi nhưng một giây sau thì hấn liền đã xuất hiện ở phía sau Tịch Lệ Giang

Không màu mè, không kiêu cách, Xuân Đức dùng tốc độ nhanh nhất liên tục chém về đỉnh đầu của tên kia.

“ Ầm...”

Một tiếng nổ lớn vang lên khiến cho tên kia trong nháy mắt bị đánh văng ra xa xa, hào quang quanh cơ thể hắn ảm đạm đi gần hết. Ngay khi hắn còn chưa kịp rơi xuống đất thì Xuân Đức liền đã xuất hiện ngay bên cạnh hắn dùng chân bồi thêm một phát.

“ Ầm...”

Lại một tiếng vang trầm đục vang lên, Xuân Đức không giống như người khác là đánh vào ngực hay bụng, hắn luôn nhắm đến vị trí là đầu, vì vậy một phát đập của hắn trực tiếp khiến cho đầu tên kia vỡ nát ra.

Sau khi giải quyết xong một tên thì Xuân Đức cũng không có dừng tay mà lại tiếp tục chọn người gặt nhất mà hạ tử thủ. Đối với Xuân Đức thì ba người này chẳng khác gì ba con gà đọi làm thịt cả, bọn họ quá yếu, chẳng có sức phản kháng gì.

Tuy vậy hắn cũng không có ý định chơi đùa, hắn một khi đã xác định giết người thì phải giải quyết nhanh nhất có thể, mặc dù kẻ kia có là cường giả hay là người thường.

Thấy Xuân Đức giết tới thì Thiên Thừa Vũ liền la lên:

“ Đạo hữu, khoan hay xuống tay ta có....”

“ Xoẹt...”

Hắn còn chưa nói xong chỉ thấy hai vệt sáng cắt qua, sau đó.... liền không có sau đó nữa rồi, thân thể hắn chia làm nhiều khúc rơi trên mặt đất

chết đến không thể chết thêm.

Sau khi giải quyết xong hai người kia thì ánh mắt của Xuân Đức liền nhìn qua phía nữa nhân còn lại.

Lâm Duệ thấy nhìn qua thì vội hét lớn:

“ Ngươi chẳng lẽ còn muốn giết ta, ngươi không lo cho tính mạng đồng bạn của mình sao. Nếu ngươi dám giết ta thì nàng ta cũng phải chết.”

Cô ả vừa dứt lời thì một hướng khác có 3 bóng người đuổi tới đây, phía sau ba bóng người kia là mấy trăm người khác. Mấy trăm người kia cũng chỉ dám đuổi theo mà lại không dám công kích.

Xuân Đức nhìn kỹ ba bóng người đang lao đến nơi đây thì phát hiện một người trong đó là Mộng Vân, hai người khác ăn mặc giống như thích khách.

Không qua bao lâu thì hai người kia đã đi tới bên cạnh Lâm Duệ, lúc này đây Lâm Duệ lại nhìn Xuân Đức nói:

“ Chỉ cần ngươi tha cho ta một con đường sống thì ta cũng sẽ tha cho người bạn thanh mai trúc mã của ngươi một con đường sống.”

Xuân Đức vẻ mặt cũng chẳng biến đổi gì, hắn nhìn qua Mộng Vân đang bị hai người khác khống chế thì lạnh nhạt nói:

“ Vẫn luôn là như vậy, đến thời điểm mấu chốt thì cô luôn làm ta thất vọng. Cô không xứng làm đồng bạn của ta. Như vậy là cô bây giờ chủ động tự sát hay phải để ta ra tay.”

Lời này vừa ra thì vẻ mặt của Mộng Vân liền trắng bệch, trong mắt nàng xuất hiện sự bi thương. Nhìn vẻ mặt lạnh nhạt như không có việc gì của Xuân Đức không hiểu sao trong lòng nàng lại cảm thấy đau. Nàng không

ngờ ở với hắn thời gian dài như vậy mà đến một chút quan tâm hắn cũng không dành cho nàng.

Từ lâu nàng đã nguyện vì hắn mà làm tất cả nhưng không ngờ trong lòng hắn nàng chẳng là gì. Bỗng dung nước mắt của nàng không kiềm được mà chảy ra. Nàng gật đầu, nở một nụ cười có chút thê lương nói:

“ Là ta luôn làm vương chân người, ta thật sự xin lỗi, như vậy từ nay về sau sẽ không còn ai làm cản trở người nữa rồi.”

Vừa nói xong thì nàng liền chủ động lao vào thanh dao găm đang kề bên cổ. Thanh dao găm kia rất bén, khẽ đụng một cái liền đứt cả sắt thép huống gì là da thịt.

Ngay lập tức trên cổ Mộng Vân liền xuất hiện một vết rạch màu đỏ, máu tươi từ nơi đó chảy ra như suối, trước lúc nhắm mắt thì nàng ta vẫn còn nhìn về phía Xuân Đức cười thê lương, sau đó mới nhắm mắt.

Nhìn thấy một màn như vậy thì người ở đây đều vẻ mặt tái nhợt, nhất là ba người Lâm Duệ. Lâm Duệ lúc này nhìn Xuân Đức bằng ánh mắt tuyệt vọng, nàng biết gặp phải người ngoan độc như vậy thì có nói lời cầu xin cũng vô dụng.

“ Phúc..”

“ Người cũng nên chết rồi.”--- Tiếng nói lạnh lẽo của Xuân Đức vang lên bên tai Lâm Duệ.

Lâm Duệ nhìn người thiếu niên đang ở trước mắt, lại nhìn tay hắn đang đâm xuyên vào trong ngực của bản thân thì cười thảm nói:

“ Người thật ngoan độc.”

Nói xong lời này thì nàng liền cắn về phía Xuân Đức, có điều nàng ta còn chưa thực hiện được điều đó thì đã bị Xuân Đức ngăn cản, rút tay ra khỏi ngực cô nàng, Xuân Đức trực tiếp dùng hai tay vỗ mạnh vào đầu nàng ta.

“ Bộp.”

Đầu của Lâm Duệ lập tức vỡ tung, máu cùng dịch óc trắng hồng bay ra bốn phía, bay cả lên người Xuân Đức nữa.

Ngay khi Xuân Đức vừa giết chết Lâm Duệ thì một âm thanh thê lương vang lên:

“ Không.”

Nghe được âm thanh này thì Xuân Đức liền quay đầu nhìn lại, trước khi quay đầu nhìn lại thì hắn tiện tay vặn đầu hai nữ thích khách lúc trước bắt Mộng Vân. Vừa quay đầu nhìn lại thì hắn liền thấy ở xa xa một lượng lớn binh mã tinh nhuệ đang chạy thẳng đến nơi đây. Kẻ vừa hét lên kia chính là từ một tên nam tử mặc thanh bào cưới ma thú đi ở trước nhất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1162: Nv5 - Giai Đoạn Thứ 3 Xuất Hiện

Nhìn kẻ đến không thiện, Xuân Đức cũng chẳng nề tình gì. Hắn lạnh lùng ra lệnh:

“ Giết hết những kẻ kia đi.”

Mấy trăm tên thánh cấp cường giả đứng cách đó không xa nghe vậy thì liền không dám chậm trễ, bọn họ lập tức tiến lên nghênh đón kẻ địch đang tiến tới đây.

Sau khi ra lệnh cho đám người dưới xong thì Xuân Đức không chú ý đến nữa, hắn lúc này ngồi xuống nhìn xem Mộng Vân thế nào. Lúc này miệng vết thương trên cổ của cô nàng đã lành lại, tuy chưa lành hẳn nhưng cũng đã không còn máu chảy ra nữa.

Dùng hồn niệm cảm nhận một chút thì Xuân Đức phát hiện cô nàng này vẫn còn chưa có chết hẳn, đang còn thoi thóp. Bé cô nàng lên, Xuân Đức đang định tính đi vào bên trong lâu đài thì cảnh tượng đã lâu không nhìn thấy một lần nữa xuất hiện.

Cả thế giới lúc này dừng lại, hư ảnh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà hiện ra, nó dùng giọng uy nghiêm nói:

“ Giai đoạn thứ 2 hoàn thành. Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà đạt được một phần quà thần bí. Nhận được danh vọng ban thưởng tăng gấp đôi.”

“ Giai đoạn 3 mở ra: Căn cứ vào tình hình thực tại, số người tham gia nhiệm vụ còn 2. Độ khó nhiệm vụ từ 9 sao còn 6 sao. Thời gian hoàn thành nhiệm vụ là 7 ngày.”

“ Nội dung nhiệm vụ: Giết chết một trong ba vị thủ hộ thần của ba đại đế quốc. Lưu ý nhiệm vụ: Không thể sử dụng ngoại, chỉ có thể sử dụng thực lực của bản thân. Sau khi hoàn thành giai đoạn 3 có thể lập tức lựa chọn rời đi thế giới kiếm và ma pháp, mọi bạn thưởng sẽ được cấp sau khi người tham gia nhiệm vụ rời khỏi thế giới nhiệm vụ.”

Sau khi nói xong thì hư ảnh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng biến mất, cùng lúc đó cả thế cũng trở về bình thường.

Nhưng cũng ngay vào lúc này thì dị biến nổi lên, cả hoàng đô của Chu Tước Đế Quốc đột nhiên rực sáng, ánh sáng kia trong màn đêm nhìn lung linh vô cùng. Cùng lúc đó Xuân Đức cảm nhận được một lực lượng truyền tống mạnh mẽ cưỡng ép truyền tống hắn đi tới một nơi khác.

Do cũng biết đây là tình huống như thế nào nên Xuân Đức cũng không có biểu hiện hoảng loạn hay gì cả. Hắn cứ mặc kệ lực lượng truyền tống kia truyền tống hắn cùng Mộng Vân đi.

- --o0o---

Tại một nơi thung lũng rộng lớn nằm tại nơi tiếp giáp của bốn đại đế quốc trước kia. Một cột sáng màu lam đột nhiên hiện ra, ngay sau đó liền có hai bóng người xuất hiện.

Hai người này chính là Xuân Đức cùng Mộng Vân. Ngay khi hai người vừa xuất hiện không lâu thì liên tiếp những cột sáng truyền tống hiện ra. Đồng thời lúc này ở trên trời cao cũng xuất hiện bốn cánh cửa ma pháp khổng lồ.

Cảm nhận khí tức phát ra từ ba cánh cửa thì hắn nheo mắt lại. Hắn lúc này hình như cũng đã đoán ra được rằng ai sẽ đi ra từ mấy cánh cửa ma pháp kia. Tìm một vị trí thích hợp đặt Mộng Vân nằm xuống.

Sau khi để Mộng Vân nằm xuống hắn lúc này triệu hồi ra một thanh “Huyền Diệt Ma Mâu” do bây giờ hắn lực lượng có hạn nên chỉ có thể triệu hồi ra đúng một thanh.

Có điều khí tức phát ra từ trên thanh mâu cũng khiến cho tất cả những kẻ có mặt ở đây đều phải run sợ. Một loại khí tức tà ác, tối tăm, lạnh lẽo xâm lấn vào cơ thể khiến cho cả đám không khỏi run lên.

Cũng ngay khi Xuân Đức vừa ngưng tụ “Huyền Diệt Ma Mâu” thành công thì đồng thời bốn cánh cửa ma pháp ở trên cao đồng thời mở ra, cùng lúc đó bốn người mang theo khí tức bễ nghễ thiên hạ bước ra bên ngoài.

Xuân Đức lúc này chỉ nhìn liếc qua một cái liền đã phát hiện ra người quen, tên Kiếm Thần của Chu Tước Đế Quốc, cùng Pháp Thần của Vĩnh Sinh Thần Giáo. Có điều Xuân Đức cũng không có tấn công tên Kiếm Thần của Chu Tước Đế Quốc mà chọn một tên Pháp Thần khác.

Dù sao muốn bóp cũng nên chọn quả hồng mềm, đám pháp sư có phòng ngự cực yếu, bị đánh lén thì xác định.

Vận lực vào tay Xuân Đức ném phóng thanh “Huyền Diệt Ma Mâu” về phía một tên Pháp Thần.

Thanh “Mâu” nhưng một tia chớp màu đen trực tiếp bắn xuyên đầu tên pháp thần kia. Mặc dù trên người tên kia có hiện lên một tầng hào quang màu xanh, ở bên ngoài còn có một con rồng màu xanh hư ảo uốn lượn nhưng mọi thứ đều vô dụng, thanh “Mâu” của Xuân Đức trực tiếp xuyên

qua tất cả phòng ngự kích sát tên kia. Tên “ Pháp Thần” kia đến cơ hội phản kháng cũng không có liền cứ như vậy chết.

“ Âm âm âm...”

Cả cánh cửa ma pháp không lồ phía sau cũng bị một kích này hủy diệt.

Ngay khi hắn vừa giết xong một “ Pháp Thần” thì mấy tên kia liền đã nhanh chóng phản ứng lại, cả đám ngay lập tức lui nhanh ra xa, trên người hào quang rực rỡ, bảo vật vòng quanh cơ thể.

Sau khi lùi về phía sau đến một khoảng cách an toàn thì đám người kia mới dám dừng lại nhìn xem địch nhân đến cùng là ai.

Sau khi nhìn rõ người vừa ra tay là ai thì ba người có biểu cảm bất đồng, một kẻ thì kinh sợ, một người thì vui vẻ, kẻ còn lại thì trong mắt đầy sự nghi ngờ cùng khó mà tin được.

Không những bọn họ mà những người khác đang ở nơi đây cũng là như vậy, bên phía người của Chu Tước Đế Quốc thì hiện lên thần sắc không dám tin, về phần bên phía người của Xuân Đức sau giây phút ngỡ ngàng thì liền vui mừng hô lớn.

“ Chủ nhân uy vũ.”

“ Chủ nhân uy vũ.”

“ Chủ nhân uy vũ.”

“ Mọi người nhanh lên giết chết đám này.”

Tiếp sau đó đám thuộc hạ của Xuân Đức như đánh máu gà đồng dạng, cả đám dùng ra 12 phần thực lực. Vốn đã áp đảo địch nhân, sau khi được

Xuân Đức bơm cho liều thuốc kích thích thì đám này nhanh chóng tàn sát toàn bộ địch nhân.

Ở trên cao tên “Kiếm Thần” của Chu Tước Đế Quốc thấy một màn như vậy thì liền không biết nói gì, cũng không ra tay can ngăn, mặc kệ cho đám người kia bị đám thủ hạ của Xuân Đức giết sạch. Hắn lúc này chỉ đang chú tâm đến Xuân Đức mà thôi.

Mai sau một lúc lâu thì hắn mới mở miệng nói chuyện:

“Ngươi là kẻ nào.”

Đáp lại hắn là một ánh mắt lạnh lùng từ Xuân Đức. Nhưng ngay sau đó hắn lại cười lên. Cùng lúc đó một thanh “Huyền Diệt Ma Mâu” lại xuất hiện bên trong tay hắn.

Nhìn thấy một màn này thì cả ba tên đỉnh cấp cường giả đều kinh hãi. Nhưng còn chưa để bọn họ làm ra quyết định tiếp theo thì Xuân Đức đã ném ngọn mâu kia về phía tên kiếm thần của Chu Tước Đế Quốc.

Ngọn mâu mang theo khí tức đang sợ hóa thành vệt sáng đen nhắm thẳng tên kia mà lao tới. Nhưng lần này tên kiếm thần của Chu Tước Đế Quốc may mắn hơn tên lần trước, trên lần trước là bị đánh lén chết không kịp ngáp, còn hắn thì lần này đã chuẩn bị trước.

Quanh người hắn lúc này linh quang đại phòng, cùng lúc đó hắn hét lớn:

“Thánh Quang Trảm.”

Ngay lập tức một đường kiếm ánh sáng màu vàng to lớn hiện ra chém thẳng về thanh mâu của Xuân Đức.

“Ầm.”

Hai bên đụng vào nhau, kiếm quang lập tức nát vụn về phần ngọn mâu của Xuân Đức vẫn tiếp tục lao tới tên kiếm thần của Chu Tước Đế Quốc. Lần này thì tên kia cũng không còn kịp mà công kích nữa rồi, hẳn lúc này dùng kiếm ngăn trước người.

“Đùng...”

Lại một âm thanh bạo liệt vang lên, cùng lúc đó một đợt sóng khí lấy trung tâm là vụ va chạm lan ra bốn phía, mấy tên thánh cấp cường giả phía bên dưới bị quét trúng một phát liền hộc máu, nhiều tên còn ngất tại chỗ.

Về phần tên “Kiếm Thần” gì đó lúc này đã chết mất xác rồi. Bây giờ chỉ còn vô số máu cùng thịt vụn đang bay trong không trung.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1163: Nv5 - Tranh Thủ Vợ Vết Tài Nguyên

Chỉ với hai mâu thì liền có hai tên đỉnh cấp cường giả vong mệnh. Xuân Đức lúc này hồ hững nhìn hai người còn lại. Hai tên kia bị hắn nhìn sang thì cả người liền lạnh toát.

Thấy biểu hiện sợ hãi của hai người thì Xuân Đức khẽ nhếch môi lên cười, nụ cười của hắn lúc này có phần tà ác. Hai người kia nhìn thấy hắn nở nụ cười thì tí nữa liền bỏ chạy nhưng may mà với định lực của bản thân, cả hai vẫn đứng tại nơi đó, mặc dù trong lòng thì đang nghĩ hắn là nên bỏ chạy mới tốt.

Thu lại nụ cười, Xuân Đức nhìn hai một lượt sau đó dùng giọng điệu không cho phép làm trái nói:

“Được rồi, các ngươi có thể trở về. Vài ngày sau ta sẽ cho người tới nơi các ngươi muốn một số thứ. Hắn các ngươi sẽ không từ chối chứ.”

Nghe hắn nói như vậy thì hai tên “Pháp Thần” của Vĩnh Sinh Thần Giáo cùng Bạch Hồ Đế Quốc đều gật đầu như gà mổ thóc.

“Đại nhân nếu cần thứ gì chỉ cần nói một tiếng, mấy người chúng ta sẽ cố gắng đáp ứng. Dù khó tới đâu cũng sẽ cố gắng đáp ứng.”

Xuân Đức đối với hai người khẽ gật đầu sau đó liền không để ý tới bọn họ nữa, hắn quay lại ôm Mộng Vân đang hôn mê rồi dẫn đầu đám thủ hạ quay về căn cứ của Vong Linh Hắc Âm Hiệp Hội.

Nhìn thấy Xuân Đức đã rời đi, hai tên pháp thần lúc này cũng nhìn nhau một cái sau đó liền đường ai nấy đi. Vốn hôm nay là có một cuộc quyết chiến phân định thắng bại nhưng không ngờ trận chiến kia lại không có xảy ra, ngược lại hai trong bốn người liền mãi mãi nằm tại nơi đây không bao giờ quay trở về.

- --o0o---

Sau khi đi khỏi tầm mắt của hai tên “ Pháp Thần”, Xuân Đức nhìn không được nữa mà liên tục ọc lên máu tươi. Có điều máu kia hẳn cũng không có phun ra mà lại lần nữa nuốt ngược vào trong.

Cảm nhận được tình trạng của hắn có chút không ổn, Bóng Ảnh lúc này dùng truyền âm quan tâm hỏi thăm:

“ Đại ca không sao chứ?”

Nuốt xuống mấy ngụm máu, Xuân Đức bình thản nói:

“ Không sao cả, chỉ là có chút tính toán sai lầm mà thôi. Không ngờ hai lần dùng Huyền Diệt Ma Mâu liền đã khiến cho ca không chịu nổi rồi. Căn bản chiêu thức này đốt linh hồn lực quá kinh khủng, mỗi lần tạo ra tốn 4 thành hồn lực. Vậy mà trước kia còn nghĩ rằng có thể sử dụng 5-6 lần.”

Bóng Ảnh cười hắc hắc nói:

“ Ai bảo đại ca tự tin quá làm gì, lúc này lại còn không cần hồn lực của đệ hỗ trợ kia. May mà không ngất tại chỗ. Mà bây giờ chúng ta làm gì tiếp theo đại ca.”

Xuân Đức cười nói:

“ Còn có thể làm gì khác, đợi con rắn lừa đảo kia tuyên bố hoàn thành nhiệm vụ chứ còn làm sao nữa. Không biết tên kia đang làm cái quỷ gì mà còn chưa tuyên bố kết thúc nhiệm vụ nữa.”

Bóng Ảnh lúc này đưa ra phán đoán:

“ Có lẽ nhiệm vụ lần này mới vừa bắt đầu liền đã kết thúc nên tên kia không kịp phản ứng cũng nên. Dù sao kia cũng không siêng năng gì cho cam.”

Xuân Đức có phần không sao cả nói:

“ Dù sao ca cũng chưa định rời đi khỏi thế giới này ngay bây giờ. Trước tiên phải thu thập một số vật phẩm kỳ cổ quái ở cái thế giới này đã, biết đâu lại tìm được thứ gì tốt. Mà giờ phải quay về trị thương cái đã, không đâu lại bị thương. Chán thật.”

Hai người trò chuyện với nhau một lúc thì mới dừng lại. Tiếp sau đó Xuân Đức ra lệnh cho đám thuộc hạ của mình tạo một cái truyền tống ma pháp. Vì tạo truyền tống ma pháp cần khá nhiều thời gian nên hẳn lựa chọn một vị trí thích hợp sau đó ở lại.

Về phần Mộng Vân thì cũng không đáng lo lắng. Lúc trước Xuân Đức lén để cho một phần nhỏ Bóng Ảnh ẩn vào sâu bên trong cơ thể nàng ta, đề phòng trường hợp cô nàng làm phản thì có thể ngay lập tức diệt trừ. Nhưng không ngờ lúc này đây, cái thứ mà giống như quả bom hẹn giờ kia lại cứu được cô nàng một mệnh. Đây cũng có thể nói là trong cái rủi có cái may.

Thuộc hạ của Xuân Đức cũng có không ít mục sự, vì vậy việc chăm sóc hẳn cùng Mộng Vân không lo không có người.

- --o0o---

Sáng ngày hôm sau.

Sau một đêm nghỉ ngơi thì Xuân Đức liền đã hoàn toàn khôi phục, về phần Mộng Vân thì vẫn đang còn hôn mê bất tỉnh, nghe thuộc hạ nói thì nàng ta ít nhất cần phải vài ngày nữa mới có thể tỉnh lại.

Đang lúc Xuân Đức muốn đến xem truyền tông trận đã được xây dựng xong chưa thì một thuộc hạ của hắn đi tới trước mặt hắn báo cáo:

“ Chủ nhân, do thiếu quá nhiều không linh thạch không thể bố trí trận pháp truyền tông. Bây giờ nên làm sao?”

Người này không ai khác chính là Phi Nhã, vì là người hầu thân cận của Xuân Đức nên lúc nàng ta nói chuyện cùng với hắn cũng không có e sợ.

Xuân Đức nghe nói không thể bố trí được truyền tông trận thì cũng chẳng có biểu cảm gì quá lớn, chẳng thất vọng cùng chẳng bức tức, hắn bình thản nói:

“ Đã không bố trí được thì quên đi, chúng ta tự đi bộ trở về cùng không sao. Cô ra ngoài thông báo cho mọi người chuẩn bị một chút, chúng ta ăn sáng xong thì tiếp tục lên đường.”

Phi Nhã thấy hắn không có biểu hiện gì là tức giận thì tảng đá trong lòng cũng được thả xuống, ngày hôm qua chứng kiến vị chủ nhân này chỉ dùng 2 chiêu liền giết hai vị siêu cấp cường giả thì trong lòng tất cả mọi người đều không khỏi nổi lên lòng kính sợ.

Hơi khom người, Phi Nhã dùng giọng nhẹ nhàng đáp:

“ Vâng, thưa chủ nhân.”

Nói xong thì nàng liền quay người đi ra bên ngoài. Sau khi Phi Nhã đi ra ngoài rồi thì Xuân Đức một mình ở trong lều ăn sáng.

Lấy ra mấy món bản thân thích ăn, Xuân Đức từ từ dùng bữa sáng. Vừa ăn hắn vừa nhìn xem Mộng Vân đang nằm cách đó không xa. Nói thực, đến bây giờ hắn vẫn còn nhớ cái ánh mắt tuyệt vọng của cô nàng lúc tối qua. Cái ánh mắt kia khiến cho hắn nhớ tới mấy truyện không vui trước kia.

Trước kia hắn cũng có một người bạn rất tốt, hắn rất tin tưởng người bạn kia, tình bạn của đôi bên có thể nói là vô cùng tốt nhưng rồi một ngày, người bạn kia lại phản bội hắn, phản bội lại tất cả tình nghĩa từ trước đến nay.

Lúc đó hắn cũng cảm thấy rất buồn, thực sự rất buồn, tự hỏi bao nhiêu lần nhưng vẫn không có lời giải, vì sao người bạn thân nhất của mình lại phản bội mình. Vì sao đã phản bội lại còn muốn hãm hại mình cho mình đến muốn sống cũng khó. Vì sao? Vì sao? Có nhất thiết phải ác như vậy không?

Trong cơn đau thương xen lẫn tức giận, hắn mua thuốc chuột về sau đó tiến hành đầu độc người kia, nhưng mà đời không như ý nguyện, người bạn của hắn mạng lớn, uống phải thuốc chuột mà không có chết, lại được người phát hiện sau đó mang đi cấp cứu.

Về sau người bạn kia ra viện sau đó liền biến đâu mất không thấy đâu nữa. Nghe nói đã đi qua nước ngoài sinh sống...

Đúng lúc hắn đang dùng ánh mắt có phần u buồn nhìn về phía Mộng Vân, nhưng tâm tư lại đang để nơi nào nên không có phát hiện ra biểu hiện sắp tỉnh dậy của nàng ta.

Lúc Mộng Vân tỉnh lại người đầu tiên nhìn thấy Xuân Đức thì trong lòng liền nổi lên một cỗ lửa giận, đang định tiến lên giết chết cái tên bội tình bạc nghĩa này thì chợt nhận thấy cái gì đó không đúng.

Lúc này nàng mới bình tâm lại cảm nhận bản thân cùng xung quanh, sau khi xác nhận một hồi thì nàng phát hiện bản thân còn chưa có chết, tiếp sau đó nàng chú ý đến vẻ mặt của Xuân Đức lúc này. Nàng nhìn thấy tên kia đang ngây ngốc nhìn nàng, hai mắt hấn buồn bã vô cùng, nàng có thể nhìn thấy bên trong sâu mắt hấn hiện lên sự thất vọng, đau thương, thống hận.

Đang lúc Mộng Vân chăm chú nhìn Xuân Đức thì bất ngờ Xuân Đức hồi thần lại. Lúc này hai người bốn mắt nhìn nhau, sau vài giây đứng hình thì Xuân Đức liền hỏi thăm:

“Cứ tưởng cô chết rồi, không ngờ mạng cô lớn thật. Vậy mà cũng không chết, bây giờ cô cảm thấy thế nào rồi.”

Tuy đã biết tính cách của Xuân Đức nhưng mỗi lần nàng nghe hấn nói vậy thì trong lòng không khỏi tức giận. Nàng khẽ hừ nhẹ rồi nói:

“Không chết được, người không thấy sao.”

Nói xong thì nàng liền quay người vào bên trong, không thèm nhìn cái bản mặt đáng ghét của cái người nào đó nữa.

Xuân Đức thấy vậy thì lại hỏi:

“Có muốn ăn gì không?”

Mộng Vân có chút hờn giận đáp:

“Không muốn ăn.”

Xuân Đức tưởng cô nàng không đói nên không muốn ăn vì thế ăn cũng không có mùi thêm lần nào mà ngồi ăn một mình, mặc cho ai đó bụng kêu ục ục nhưng phải cố cắn răng chịu đựng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1164: Nv5 - Nhiệm Vụ Kết Thúc

Sau khi ăn sáng xong thì Xuân Đức lại cùng thuộc hạ tìm đường quay về tổng bộ. Thực sự mà nói thì tâm tình của hắn lúc này rất tốt, nhiệm vụ cũng xem như đã hoàn thành chỉ chờ con rắn lừa đảo kia tuyên bố kết thúc nữa thôi.

Đối với hắn thì bây giờ dù ở đâu cũng vậy thôi, vấn đề này cũng chẳng quan trọng cho lắm. Không có truyền tống trở về mà phải tự thân đi bộ thể này hắn cảm thấy cũng là một việc tốt, vừa có thể thư giãn ngắm cảnh lại còn có thể tận hưởng một vài thú vui tao nhã khác.

Có lẽ là nhìn hắn tâm tình đang rất tốt, trên mặt lúc nào cũng treo một nụ cười vui vẻ nên đám thuộc hạ đi cùng hắn ai nấy cũng nhẹ nhõm hơn rất nhiều. Cả đám lúc này cũng bắt đầu nói chuyện với nhau, có điều bọn họ cũng chỉ dám nhỏ giọng mà nói chuyện cùng nhau, không tên nào dám lớn tiếng nói chuyện cả.

.....

Đi ở ngay bên cạnh Xuân Đức là Mộng Vân, nàng nhìn thấy hắn cười cả buổi thì không khỏi kỳ quái hỏi:

“ Nè nè, ngươi không bị sao đó chứ? Làm sao cứ cười hoài vậy?”

Nhìn qua con bé lăm chuyện bên cạnh, Xuân Đức nhún vai nói:

“ Ta vui thì cười thôi, vậy mà cũng hỏi. Bị ám đầu à?”

Mộng Vân kinh ngạc hỏi:

“ Người cũng có việc vui á, việc gì vậy. Nói cho ta nghe đi. Mà hôm qua xảy ra chuyện gì, ta nhớ ta chết rồi kia mà, sao bây giờ lại sống lại rồi.”

Nàng liên tục hỏi ba bốn câu hỏi, những câu hỏi này đều là những điều mà nàng muốn hỏi từ lâu rồi, có điều lúc trước một phần vì mặt mũi, một phần đang tức giận cái tên đáng ghét kia nên mới không hỏi. Có điều lúc này sự tò mò đã chiến thắng tất cả.

Xuân Đức lúc này rất tự nhiên dùng một tay khoác vai Mộng Vân, sau đó thì cười đều nói:

“ Hắc hắc. Muốn nghe đúng không? Nhưng mà người ta nói không có bữa cơm nào miễn phí, chẳng lẽ cô lại muốn nghe chuyện mà không mất phí à.”

Thấy tên này cứ vậy mà khoác vai mình thì Mộng Vân không khỏi dùng đôi mắt xinh đẹp liếc xéo hấn một cái, nàng có chút cảm tức nói:

“ Vậy chứ người muốn sao mới bằng lòng kể.”

Nhéch môi lên khẽ cười, Xuân Đức có phần đê tiện đề nghị:

“ Buổi tối hai chúng ta ngủ chung, cô thấy thế nào.”

Nghe hấn nói vậy thì Mộng Vân không khỏi liếc xéo hấn lần hai, nàng hừ nhẹ một cái rồi nói:

“ Vậy không cần kể nữa, sự trong trắng của ta chẳng lẽ lại rẻ mạt như vậy sao?”

Khịt khịt mũi, Xuân Đức cười hắc hắc:

“ Nếu cô ngại bản thì sau khi trở về ta lại cho cô mua bộ thân thể mới là được chứ gì. Với bộ thân thể này chắc gì đã còn, có khi trước kia bộ thân thể này lại đã cùng không ít đàn ông hoan lạc cũng nên.”

Bị hấn chọc tức như vậy thì khuôn mặt của Mộng Vân cũng đã có chút đỏ lên, nàng dùng tay phải đấm cho hấn một phát vào ngực rồi tức giận nói:

“ Vậy sao ngươi không tự đi mua một bộ thân thể về rồi chơi đi, ta thấy ngươi có phân thân lợi hại như vậy thì cứ mua một bộ thân thể nữ nhân về rồi cho phân thân ngươi nhập vào sau đó cả 2 làm chuyện ấy. Như vậy là có thể thỏa mãn ngươi rồi không phải sao.”

“ Hừ. Mà cái thân thể này lúc ta mua là được đúc thành nhé, không phải là thân thể từ trước đó nên cái kia vẫn còn. Hừ hừ.”

Xuân Đức có phần kinh ngạc nói:

“ Thật á, cho thử chút đi xem có phải thật không. À mà không ngờ cô biến thái như vậy, nghĩ ra được kiểu độc đáo như thế chắc trước kia đã từng thử qua rồi có phải không. Nói thiệt nghĩ đến cảnh cô cùng với phân thân làm cái ấy ấy ... Hự.”

Hấn vừa nói xong thì Mộng Vân lại dùng tay phải đấm cho hấn một cái ngực, Mộng Vân lúc này cũng thật đã tức giận, cô nàng bây giờ không khác gì quả bóng bom căng, bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung.

Sau khi đấm cho Xuân Đức một phát rõ mạnh thì cô nàng này bắt đầu cắn, cô nàng này cắn cũng rất độc, toàn đê cổ mà cắn. Có điều Xuân Đức đâu để cho cô nàng được như ý nguyện, hấn dùng một tay khác ngăn cản cô nàng.

Cô nàng không cắn vào cổ hấn được thì tức giận nói:

“ Ta cần chết người. Người mới là cái đồ bệnh hoạn biến thái ấy. Ta cần. A ”

Không cần cố thì cô nàng chuyển qua cần tay của Xuân Đức, có điều nhìn bàn tay thon dài, trắng nõn nhìn giống tay của mấy cô gái kia lại cứng rắn đến lạ thường.

Mộng Vân dùng sức cần một cái, tay Xuân Đức thì không sao nhưng răng cô nàng thì có việc rồi.

Ngay đúng lúc này, cũng không biết có phải do số đen không nữa. Ngay phía dưới chân Mộng Vân lại có một cục đá lớn, do cô nàng vừa mới bị đau nên không có nhìn thấy cục đá. Hậu quả là cô nàng vấp phải cục đá té nằm sấp trên mặt đất.

“ Ui da. Đau quá.”

Mộng Vân bị đau nằm rên rỉ trên mặt đất, hai mắt cô nàng lúc này cũng bắt đầu ngân ngấn nước mắt.

Xuân Đức thấy vậy thì rất quan tâm ngồi xuống hỏi thăm:

“ Có gãy cái răng nào chưa? Mà mắt cô để trang trí à, cục đá to đùng vậy mà không thấy. Đường đường là một đại tể tự của Giáo Đình vậy mà bị vấp đá té ngã, việc này mà bị người biết thì chắc lúc đó người ta cười đến rớt nguyên hàm răng quá.”

Nghe hắn nói xong cũng không biết có phải do quá xúc động hay không mà Mộng Vân khóc thật, cô nàng vừa mếu mếu vừa nói:

“ Đau quá, ta bị trật khớp chân rồi hay sao ấy. Người gọi người đến chữa giúp ta đi.”

Thấy cô nàng như vậy thì Xuân Đức cũng không đành lòng chọc gheo tiếp, hẳn lúc này nhìn về phía sau. Nhìn về người thiếu nữ có mái tóc dài bạch kim đang đi cạnh Phi Nhã vậy vậy tay.

Thiếu nữ có mái tóc bạch kim kia thấy hắn vậy tay thì nhanh chóng đi lại gần cung kính hỏi:

“ Chủ nhân người có gì cản dận?”

Xuân Đức chỉ Mộng Vân đang nằm rên ư ử như chó tít ở bên cạnh nói:

“ Trị thương cho nàng ta đi.”

Thiếu nữ nghe vậy thì khẽ gật đầu, nàng ngồi xuống dùng đôi bàn tay nhỏ nhắn của nàng nắn bóp chân cho Mộng Vân, chỉ thấy nàng ta vuốt ve hai ba cái thì liền đã xong. Nàng lúc này nói:

“ Đã xong rồi thưa chủ nhân, người còn điều gì cản dận nữa không ạ?”

Nhẹ lắc đầu mỉm cười, Xuân Đức nói:

“ Đã không còn việc gì nữa, cảm ờ cô bé nhé. Mà cái này cho cô bé này, xem như làm quà.”

Vừa nói hắn vừa lấy ra một cái hộp nhỏ đưa cho cô gái. Mà nói tới quái, bộ dáng Xuân Đức bây giờ như thiếu niên 17, vậy là lại gọi một thiếu nữ hơn 20 tuổi là cô bé thì không khỏi kỳ kỳ, có điều thiếu nữ kia hình như cũng không để ý tới, nàng ta rất vui vẻ nói:

“ Vâng. Cảm ơn chủ nhân.”

Sau khi cảm ơn xong thì thiếu nữ kia mới quay về bên người Phi Nhã.

Về phần Mộng Vân lúc này cũng đã lau đi nước mắt, nàng dùng đôi mắt to tròn đáng thương nhìn Xuân Đức nói:

“ Thuộc hạ thân tín nhất của người bị thương mà người làm chủ nhân như người không có biểu hiện một chút gì sao?”

Lần này đến lượt Xuân Đức dùng đôi mắt cá chết nhìn Mộng Vân:

“ Thuộc hạ kiêu gì mà toàn xung ta với người, có kiêu thuộc hạ như vậy à. Mà cô bây giờ cũng đâu có bị thương nữa.”

Nói tới đây đột nhiên Xuân Đức lại nhớ đến ngày hôm qua, đang định nói mấy câu làm đau lòng người khác nhưng lại nuốt trở về, hẳn lúc này có phần không tình nguyện nói:

“ Thôi được rồi, ngày hôm qua cô bị thương nặng hôm nay còn chưa khỏe nên ta sẽ chiếu cố cô một chút.”

Nói xong hẳn thì hẳn liền vươn ban tay ra kéo Mộng Vân ngồi dậy. Tiếp sau đó vì để thể hiện lòng quan tâm đến thuộc hạ thân tín đang bị thương hẳn cũng không có ngại mà công Mộng Vân.

Đối với hành động này của Xuân Đức thì Mộng Vân lúc đầu có chút không quen có điều ngay sau đó cũng mặc kệ. Về phần những người khác nhìn thấy vậy thì hâm mộ vô cùng.

Nếu người không biết nhìn vào thì sẽ thấy Xuân Đức cùng Mộng Vân khá hợp đôi, một đôi trai tài gái sắc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1165: Nv5 - Ban Thường Dày Đặc

Sau khi đi hết nguyên cả ngày, khi trời gần tối thì cuối cùng nhóm người của Xuân Đức cũng đã tới được một tòa thành lớn.

Đi tới nơi đây cũng không cần Xuân Đức thể hiện cái gì, tất cả đều đã có thuộc hạ của hắn lo. Máy tên “pháp thánh”, “kiếm thánh” chỉ cần thể hiện ra một chút thì người đứng đầu ở bên trong tòa thành trì lớn này liền đi ra ngoài đón tiếp.

Ở thành trì lớn như thế này thì hắn sẽ có một hoặc hai tên thánh cấp. Nếu như chỉ là một tên thánh cấp tới đây thì người đứng đầu tòa thành này cũng sẽ ra đón tiếp nhưng cũng không cần quá long trọng.

Có điều lúc này là một nhóm “ thánh cấp” khiến cho tên kia thành chủ nơi này cũng phải luống cuống tay chân một trận.

Tên thành chủ nghe thuộc hạ nói là một nhóm cường giả thánh giai tới vốn tưởng rằng chỉ có 2 hay 3 người mà thôi. Nhưng khi hắn mang theo hai tên thuộc hạ thân tín của mình đi ra ngoài, nhìn thấy gần 300 người, mà ai khí tức trên người ai nấy đều cao thâm khó dò thì hắn không khỏi cảm thấy có gì đó sai sai.

Sau khi nghe hai tên thuộc hạ bên cạnh nói những người ngoài thành kia tất cả đều là thánh cấp cường giả thì đầu hắn liền toát mồ hôi. Hắn lúc này đúng là không còn dám trậm trễ thêm một phút giây nào nữa, sai thủ vệ triệt đi hộ trận thành, đồng thời mở ra cửa thành. Hắn cùng với hai thuộc hạ thân tín cũng đi ra ngoài nghênh đón.

Thành chủ của tòa thành trì này là một trung niên béo mập, bộ dạng rất đôn hậu thật thà, lúc hấn chạy đi bộ dạng khá là buồn cười.

.....

Do Xuân Đức cũng mang thiện ý mà tới đây nên đối với người quản lý nơi này cũng không có ý định làm khó người ta. Hấn đã như vậy thì những người khác cũng như vậy.

Tên thành chủ béo lùn kia vốn còn tưởng sẽ bị ăn không ít giáo huấn nhưng không ngờ người tới lần này đều là người hiền lành cả. Hấn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cường giả thánh cấp thân thiện như vậy. Ăn nói đúng mực, cử chỉ thân thiện, đã vậy lại còn cười đùa với hấn. Điều này khiến cho hấn có phần không kịp phản ứng.

May mà có hai tên thuộc hạ thân tin ở bên cạnh nhắc nhở thì hấn mới lấy lại tinh thần. Sau đó thì mời toàn bộ nhóm người của Xuân Đức đi vào bên trong thành.

Vừa tiện lúc này gần tối, tên thành chủ liền mở đại tiệc chiêu đãi mọi người. Đương nhiên người ta đã có lòng như vậy thì Xuân Đức cũng không nỡ từ chối. Có điều hấn tuy đồng ý nhưng lại không có tham gia, chỉ có thuộc hạ của hấn tham gia mà thôi. Về phần hấn thì lại nhờ vị thành chủ tốt bụng kia tìm cho mình một nơi yên tĩnh mà ở lại.

- --o0o---

Đêm hôm đó tất cả mọi người đều rất vui. Ngay cả Xuân Đức cũng vậy. Thời khắc mong đợi của hấn cuối cùng cũng đến.

Đúng một ngày kể từ lúc Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thông báo giai đoạn thứ ba bắt đầu. Hấn lại một lần nữa nghe được âm thanh uy nghiêm kia.

“ Nhiệm vụ số 5 hoàn thành chúc mừng tất cả những người tham gia nhiệm còn sống trở về. Tất cả những người còn sống đều được nhận ban thưởng là 500 điểm công trạng. Có được chìa khóa thông qua tầng 5 tiến lên tầng tầng 6.”

“ Ban thưởng giai đoạn một của nhiệm vụ(Độ khó 1 sao): Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà là người hoàn thành giai đoạn một của nhiệm vụ sớm nhất nhận được ban thưởng 50 vạn điểm công trạng. Người thứ 2 Mộng Vân nhận được 25 vạn điểm công trạng. Mỗi người đồng thời nhận thêm 100 huy hiệu quang vinh.”

“ Ban thưởng giai đoạn 2 của nhiệm vụ(Độ khó 7 sao): Tất cả những người còn sống đều nhận được 50 vạn điểm công trạng.

Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà cùng đồng đội Mộng Vân hình thành tổ đội tiêu diệt toàn bộ địch nhân, nhận được ban thưởng là 8022 vạn điểm công trạng. Nhận được 5120 huy hiệu vinh quang. Nhận được ban thưởng thêm là 25 vạn điểm công trạng.”

“ Ban thưởng giai đoạn thứ 3 của nhiệm vụ(Độ khó 6 sao): Mỗi người nhận được một phần Cổ Tích Mật Quyền 4*.

Ban thưởng 100 vạn điểm công trạng cùng 2 thần bí món quà cho những người còn sống. Ban thưởng cho mỗi người tham gia giết chết cường giả đỉnh cấp đại lục 3000 vạn điểm công trạng. Ban thưởng cho người ra đòn quyết định 2000 vạn điểm công trạng.”

“ Sau khi đã hoàn thành ba giai đoạn của nhiệm vụ người tham gia nhiệm vụ thử thách sinh tồn lần này có thể lựa chọn ở lại tại nơi này cho tới khi hết thời gian kết thúc nhiệm vụ. Hoặc có thể lựa chọn rời đi. Lưu ý nếu lựa chọn rời đi thì số điểm công trạng sẽ bị giảm đi 2 phần do chưa hoàn toàn hoàn thành nhiệm vụ.”

Xuân Đức vốn đã không có ý định rời đi sớm như vậy, lại nghe được cái điều kiện cuối cùng kia thì hẳn càng có lý không rời đi thế giới này.

.....

Ngay khi Xuân Đức quyết định không rời đi thì âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng liền biến mất.

Cùng lúc đó một chiếc hòm màu đen phát ra hắc quang xuất hiện trước mắt hắn. Quan sát cái hộp một chút thì Xuân Đức biết đây hẳn là cái hộp thần bí mà Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói tới rồi.

Cũng không có do dự gì cả, Xuân Đức trực tiếp mở ra cái hộp, ngay khi hắn vừa mở ra thì một luồng hào quang màu hồng mãnh liệt phóng ra. Cùng lúc đó một tờ giấy màu hồng nhạt xuất hiện trước mắt hắn.

Vươn tay bắt lấy tờ giấy màu hồng, Xuân Đức quan sát một chút thì có thể nhìn thấy chi chít chữ viết trên đó. Những chữ viết này đều là “Mặc Lam Khoa Ngữ” của tiên giới.

Đọc mấy dòng thì hắn liền biết đây là cái gì, cái này là ghi lại một môn bí thuật linh hồn. Về phần có thật truyền hay không thì hắn cũng không rõ. Hắn cũng chưa vội nhìn cách tu luyện mà chỉ nhìn thành quả sau khi tu luyện.

Bí thuật linh hồn “Linh Tâm Tiếp Dẫn”.

Miêu tả bí thuật: Người tu luyện bí thuật này có thể từ một khoảng cách rất xa chủ động dịch chuyển đến bên mục tiêu. Khi hai người ở khoảng cách nhất định thì linh hồn sẽ cộng hưởng từ đó gia tăng mạnh lực lượng thần hồn.

Mỗi khi đột phá một tầng của bí pháp thì sẽ nhận được một năng lực mới, năng lực này mỗi người không giống nhau.

Yêu cầu: Hai người phải có nội tâm kiên định, có quan hệ huyết mạch. Bí pháp chỉ thích hợp cho nữ nhân, nam nhân không thể tu luyện.

Đọc tới cuối Xuân Đức thực không biết nói cái gì cho phải, vốn thấy cái bí thuật này cũng không phải dạng xoàng nhưng mà nhìn đến câu cuối cùng thì hẳn xin thua. Hẳn nhịn không được mắng một câu.

“Thứ vô dụng này tặng cho ta làm quỷ, nhất định là cái con rắn lắ m đầu kia chơi xỏ ta. Con bà nó.”

Xuân Đức vốn còn định mắng thêm vài câu cho bót tức nhưng lúc này một âm thanh quen thuộc cắt ngang lời hẳn.

“Tiểu tử, ta nghe thấy hết rồi đấy. Còn nhỏ học cái tốt không học lại học đâu ra cái thói nói xấu người khác sau lưng vậy.”

Xuân Đức nghe thấy âm thanh này thì trực tiếp mắng:

“Lúc trước còn nghi ngờ, giờ thì rõ ràng rồi, chính ngươi cái thứ không biết xấu hổ làm chứ không còn ai khác, già đầu rồi mà còn làm bà trò con nít vậy à. Nghĩ sao cho ta thứ này.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười gian nói:

“Thực ra cái này là do ngươi không may mắn thôi. Ai bảo số ngươi đen làm gì, bao nhiêu phần thưởng không chọn lại chọn chúng cái này. Mà ở chỗ ta cũng có thua mua bí pháp đấy. Bí pháp ngươi đang nắm giữ cũng giá 4-5 vạn điểm công trạng chứ không ít.”

Nghe cái điệu cười khả ố kia thì Xuân Đức dùng cái mông cũng biết tên kia không có ý tốt rồi, hẳn lúc này thử hỏi dò:

“VẬY CHỨ LÚC MUA THÌ GIÁ BAO NHIÊU?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thản nhiên nói:

“KHÔNG TỚI 1000 VẠN, RẼ ẤY MÀ.”

Nếu không phải Cửu Đầu Hoàng Kim Xà không có tại đây, bằng không Xuân Đức đã sớm phun nước miếng lên mặt nó, giá bán ngàn vạn mà giá mua 4-5 vạn, bà nó chứ gian thương đến là cùng.

Xuân Đức đang nghĩ như vậy thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lại bồi thêm một câu:

“À QUÊN MÁT, GIÁ NGÀN VẠN LÚC NGƯỜI LÊN ĐƯỢC TẦNG 90 MỚI CÓ CÁI GIÁ ĐÓ NHÉ, CHỨ BÌNH THƯỜNG THÌ GIÁ ĐẮT HƠN MỘT CHÚT.”

Lần này Xuân Đức trực tiếp im lặng, không nói thêm gì nữa. Giờ hẳn giám chắc, còn hàng này chẳng phải cái gì tiên đế gì mà mà chính là gian thương siêu cấp. Nói xạo mà cứ như đúng rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1166: Trúc Mộng Lam Viên Đóng Cửa

Trong khi Xuân Đức vẫn đang còn ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp tiến hành những nhiệm vụ đầy nguy hiểm thì ở bên ngoài, thời gian Trúc Mộng Lam Viên đóng cửa cũng đã đến.

Tất cả những người không có tiền vào bên trong Thần Võ Nguyên Tháp đều bị lực lượng thần bí truyền tống đi ra bên ngoài. Đương nhiên cả Vũ Y cũng nằm trong số đó.

.....

Lúc này đây nàng cùng với mấy thuộc hạ thân tín của mình đang tại một cánh rừng rộng lớn. Một cánh rừng bạt ngàn nhìn không thấy điểm cuối.

Sau khi bị lực lượng thần bí truyền tống tới nơi này thì Vũ Y liền cảm thấy bối rối. Cái này có chút ra ngoài dự liệu của nàng, vốn dĩ lúc đầu nàng tính là sau khi đoạt được thần huyết, lại đi tới mấy nơi thí luyện khác giành luôn truyền thừa ở nơi đó.

Nhưng không ngờ sau khi nàng chỉ vừa lấy được bốn giọt thần huyết liền đã bị truyền tống đến nơi này.

Lần đầu rời xa Xuân Đức khiến cho nàng rất không quen, với nàng sợ tiên giới rộng lớn như vậy liệu sau này có gặp nhau nữa không. Nghĩ tới sau này không gặp lại nhau nữa thì nàng liền cảm thấy lo lắng không thôi.

Giống như là nhìn ra được tâm tư của nàng, ở bên cạnh nàng huyết nô Điệp Vũ lên tiếng an ủi:

“ Tiểu thư không cần lo lắng, đại công tử thần thông quảng đại sau khi đi ra ngoài chắc chắn sẽ tìm đến tiểu thư.”

Vũ Y nhẹ gật đầu nhưng vẫn hơi lo lắng nói:

“ Mặc dù đại ca thần thông hơn người nhưng tiên giới rộng lớn như vậy liệu huynh ấy có biết được chúng ta ở đâu mà tìm đến không? Ta chỉ sợ huynh ấy không tìm được đến ta.”

Nhìn vẻ mặt lo lắng của Vũ Y, lại nghe lời nói của nàng như vậy thì người gần gũi nhất với Vũ Y là Lục Tuyết Kỳ lúc này cẩn thận hỏi:

“ Tiểu thư, người có phải hay không từ trước đến nay chưa bao giờ rời xa đại ca của người.”

Vũ Y đối với mấy tỷ muội bên cạnh cũng không có dấu điểm gì, nàng nhẹ gật đầu thành thật nói:

“ Ừm, lúc ta còn bé thì luôn đã đi theo huynh ấy rồi. Từ khi ta sinh ra cho tới nay chưa bao giờ rời xa huynh ấy cả. Do ta không có phụ mẫu nên huynh ấy từ nhỏ đã chăm sóc ta. Khi ta trưởng thành vẫn vậy. Hai huynh muội chúng ta lúc nào cũng ở bên nhau.”

Mấy cô gái khác nghe song Vũ Y nói thì thần sắc mỗi người đều trở nên có cái gì đó quái dị. Ánh mắt nhìn về Vũ Y lúc này cũng có chút khang khác. Bọn họ lúc này chợt nhận ra, đừng nhìn tiểu thư tu vi kinh nhân, giết người không chớp mắt nhưng trên thực tế vẫn còn rất ngây thơ.

Vũ Y cũng nhận ra mọi người khác thường, nàng cũng kỳ quái hỏi:

“Mấy người các người làm sao vậy.”

Mấy cô gái nghe hỏi vậy thì lập tức giả vờ như không có việc gì, Tuyết Kỳ lúc này lại nói:

“Tiểu thư, thực ra không cần lo lắng đâu. Trước tiên cứ tìm một nơi ở lại sau đó tính lại tính tiếp. Tiểu thư cảm thấy thế nào?”

Ở bên cạnh Điệp Vũ cũng nói:

“Tiểu thư, lời của Tuyết Kỳ muội muội nói không sai, trước tiên chúng ta tìm một nơi ở lại, sau đó tìm cách quay về Triều Tịch Châu, quay về Lam Gia. Đại công tử cùng chủ nhân sau khi đi ra ngoài nhất định sẽ đến nơi đó tìm tiểu thư.”

Vũ Y nghe vậy thì nhẹ gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Nhưng ngay sau đó lại nhớ đến cái gì sắc mặt trở nên hơi khó coi nói:

“Lần này chúng ta ở bên trong kia nhiều chuyện như vậy. Bất gần hết thiên kiêu của các đại thế lực trong Phong Thần Vực. Việc như vậy nhất định sẽ không giấu được mọi người cảm thấy nên làm gì để ứng phó với việc này.”

Mấy cô gái khác nghe vậy thì lúc này cũng nhớ đến vấn đề nghiêm trọng kia. Vốn dĩ bọn họ có trong tay lực lượng không hề nhỏ, mấy ngàn đầu hung thú vương cấp, còn có 4 đại hung thú chuẩn Hằng Vương Tiên Cảnh. Nhưng mà cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh bên trong một vực cũng có không ít.

Mà lần này bọn họ cơ hồ đã đắc tội gần như tất cả thế lực bên trong Phong Thần Vực rồi. Nếu như bọn họ tập thể 7-8 Hằng Vương Tiên Cảnh vây công thì bọn họ cũng khó mà bảo mệnh.

Sau một hồi trầm mặc thì nữ y sư ít nói Ngọc Diệp lên tiếng:

“Tiểu thư, em thấy chi bằng trước tiên chúng ta tạm lánh phong mang đi đã. Chẳng phải tiểu thư còn có một cái siêu cấp nhẫn không gian sao. Chúng ta có thể tạm ẩn vào bên trong đó.

Về phần nhẫn không gian tiểu thư có thể đưa cho Thanh tử cầm. Tử ấy có năng lực dịch dung rất mạnh sẽ không phải lo bị người ta phát hiện. Sau đó sẽ cho Thanh tử giả làm tùy tùng của Lam Nguyệt tiểu cô nương kia trở về Lam Gia tại Triều Tịch Châu đợi đại công tử.”

Nghe được Ngọc Diệp nói thì chúng nữ hai mắt sáng ngời, bọn họ nhất thời đều nhìn về phía Vũ Y đợi xem tiểu thư của bọn họ nói như thế nào. Nhưng đúng vào lúc này Vũ Y lại nở một nụ cười mười phần dụ dị, nụ cười này có 7 phần giống nụ cười gian của Xuân Đức.

Chúng nữ thấy nàng cười như vậy thì cả đám không hiểu vì sao cảm thấy rợn cả tóc gáy. Tuyết Tâm lúc này có chút nhút nhát nói:

“Tiểu thư, người đừng có cười kiêu như vậy được không, chúng em sợ.”

Vũ Y khẽ ho khan một cái sau đó nói:

“Tiểu Diệp nói rất đúng, có điều chúng ta cũng không cần phải ẩn nấp đâu cả. Ta nơi này còn mấy tấm mặt nạ, mọi người tùy chọn lấy một tấm sau đó đeo lên là được.”

Vừa nói Vũ Y vừa lấy ra 5 tấm mặt nạ mà Xuân Đức để lại bên trong Thiên Địa-Nhẫn đưa cho mấy nữ tùy tùng.

Năm cô gái kia nhìn thấy mấy tấm mặt nạ đang phát ra hoa văn kỳ ảo thì không khỏi hiếu kỳ. Lúc này Tuyết Kỳ chọn lấy một tấm sau đó đeo lên,

trong nháy mắt tấm mặt nạ kia dính lên mặt nàng sau đó liền ẩn vào bên trong, cùng lúc đó cả người Tuyết Kỳ bắt đầu thay đổi.

Đang từ một thiếu nữ phần điêu ngọc mài biến thành một nam tử tuấn tú vô cùng, có điều bộ quần áo màu phần hồng trên người nàng nên nhìn tên nam tử này có chút gì đó ái ái.

Không những dung mạo biến đổi mà đến cả khí tức, ba động linh áp cũng biến đổi theo. Nếu không phải tận mắt chứng kiến thì mọi người còn không biết rằng đây là do Tuyết Kỳ biến thành.

Điệp Vũ lúc này cũng đã nhận ra thứ này là thứ gì, nàng nhớ lúc trước chủ nhân cũng có cho nàng một tấm mặt nạ như vậy, có điều nàng cũng chưa dùng tới. Thấy công dụng kỳ diệu của tấm mặt nạ như vậy, nàng liền nóng lòng muốn biết sau khi sử dụng sẽ biến thành dạng gì.

Lấy ra tấm mặt nạ cất giữ bao lâu nàng đeo lên trên mặt, có điều hình dạng bên ngoài của nàng cũng không có thay đổi gì nhiều, chỉ có khí tức trên người càng ngày càng trở nên u ám, lạnh lẽo hơn.

“ Thứ này thật thần kỳ, còn có thể ngăn cản hồn niệm rò xét nữa.”--- Ngọc Điệp rất kinh ngạc nói.

Vũ Y lúc này rất tự hào nói:

“ Thứ này là do đại ca của ta tự tay làm ra đấy, có thể ngăn cản hồn niệm của người cao hơn một đại cảnh giới. Hoặc có thể khiến cho địch nhầm tưởng. Hơn thế nữa nó còn gia tăng kháng tính chống lại linh hồn công kích. Mọi người thấy có lợi hại không?”

Mấy cô gái cùng nhau gật đầu nói:

“ Rất lợi hại.”

Lúc Tuyết Tâm lúc này có phần chờ mong nói:

“ Không biết đại ca của tiểu thư là người như thế nào nữa. Muốn gặp huynh ấy một lần quá không biết.... Ui da... Đau...Tỷ sao lại đánh muội.”

Tuyết Tâm còn chưa nói xong thì liền đã bị tỷ tỷ của mình là Tuyết Kỳ gõ lên đầu.

Tuyết Kỳ lúc này trừng mắt nhìn nàng nói:

“ Tiểu nha đầu người cái bộ dạng vừa rồi là sao. Lại còn nhìn, muốn ăn đòn tiếp phải không.”

Tuyết Tâm hình như rất sợ vị tỷ tỷ của mình, bị Tuyết Kỳ nói vậy thì cô liền rụt đầu lại không dám nói thêm gì nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1167: Thảm Cảnh Lạc Đường

Do cũng không biết đường đi, đám người Vũ Y mò mẫm cả ngày vẫn không đi ra khỏi cánh rừng, đã vậy nơi này chỉ toàn là rừng rậm vô biên vô hạn ẩn giấu không biết bao nhiêu là nguy hiểm khó lường nên sau khi đến lúc trời tối đám người Vũ Y cũng không có đi tiếp mà lựa chọn một chỗ thích hợp rồi ở lại qua đêm.

Đừng nhìn bọn họ đều có tu vi không thấp nhưng trên đời này thứ nguy hiểm đáng sợ con rất nhiều. Tinh Vương Tiên Cảnh cũng chẳng qua là có một chút sức tự về mà thôi.

.....

Nhật nguyệt luân phiên. Một ngày mới lại bắt đầu, nhóm người Vũ Y lại tiếp tục dọc theo một con sông lớn bên trong rừng mà đi xuống.

Tuy bọn họ không gặp phải hung thú nào quá đáng sợ nhưng lại gặp phải phiền toái rất lớn đối với đám côn trùng. Mà ở trong rừng thì biết rồi, đám côn trùng hút máu, hay côn trùng độc thì đầy rẫy, tuy không phải nơi nào cũng nhìn thấy nhưng cứ đi một đoạn lại sẽ gặp.

Cuối cùng sau nhiều ngày gian nan bọn họ vẫn không thể đi ra khỏi cánh rừng nơi đây, bọn họ đã thử rất nhiều biện pháp nhưng đều vô dụng. Ngay cả việc phi hành bọn họ cũng đã thử qua, có điều khi bay ở trên cao bọn họ không tài nào xác định được phương hướng mà đi. Như vậy kết quả là cả nhóm lại lạc đường lần 2.

Nhưng đó cũng không phải là điều tồi tệ nhất, điều tệ nhất chính là bọn họ không biết làm sao lại đi vào bên trong một cái mê trận tự nhiên. Bây giờ đám lại bị vây vào bên trong, tìm không thấy lối ra.

Sau khi bị vây trong đại trận tự nhiên này nửa tháng thì Tuyết Tâm cô gái nhỏ có chút buồn bực nói.

“ Tiểu thư, chi bằng chúng ta gọi thêm người, san phẳng nơi này. Có như vậy thì mới có thể thoát khỏi đại trận nơi này, tuy làm như vậy có hơi mất sức một chút nhưng vẫn còn hơn là tốn thời gian tìm sinh môn.”

Vũ Y nghe vậy thì hơi nhú mày lại, sau một lúc thì nàng lắc đầu nói:

“ Cách đó thực hiện được nhưng mà muốn hủy diệt mấy ngàn vạn dặm cũng đâu có đơn giản như vậy. Cho dù chúng ta có huy động tất cả mọi người thì cũng phải mất ít nhất mấy chục năm mới có thể hủy diệt được toàn bộ nơi này.”

Vốn nghe Vũ Y nói có thể thực hiện được thì Tuyết Tâm cảm thấy vui mừng vô cùng nhưng nghe tới ít nhất mấy chục năm thì nàng liền trở nên sa sút.

Nhưng đúng vào lúc này trên bầu trời xuất hiện một đàn “ Tiên Hạc”, đàn “ Tiên Hạc” này rất đông. Số lượng phải lên đến hàng vạn con. Đi trước nhất là một đầu “ Tiên Hạc” khổng lồ, màu sắc lông không phải là màu trắng mà là đỏ nhìn rất bắt mắt.

Nhưng điều quan trọng nhất là phía trên lưng nó còn có người ngồi. Nhân số lên tới gần 50 người. Thấy vậy một màn như vậy thì nhóm người Vũ Y liền vui mừng khôn xiết.

Có lẽ do kích động nên mấy cô nàng không tự chủ được mà phóng ra hồn niệm khủng bố của bản thân khóa chặt lấy con “ Tiên Hạc” đầu đàn kia.

.....

Đang bay trên bầu trời, đột nhiên bị 6 luồng thần niệm siêu cường khóa chặt khiến cho đám người trên lưng hạc giật thót, thần kinh căng thẳng. Con Hạc Vương lúc này cũng phát hiện ra không ổn. Nó muốn kêu lên nhưng lại bị khí thế của mấy luồng kia ép cho đến kêu cũng không kêu nổi.

Đang khi đám người kia sợ hãi trong lòng thì chợt thấy 6 thân ảnh xuất hiện trước mắt bọn họ. Sáu người này có 4 nam 2 nữ, nhìn từ bộ dạng bên ngoài thì cũng không có điểm gì đặc biệt nhưng bọn họ biết 6 người này đều là cường giả.

Lúc này một ông lão mặc một bộ đồ xám, có bộ râu dài đứng dậy hướng về nhóm 6 người Vũ Y cúi đầu chào:

“ Không biết các vị tiên bối cần giúp gì, văn bối là Lục Đào lão tổ của Thiên Hạc Môn nếu có thể giúp được gì sẽ không từ chối.”

Nhìn thấy biểu hiện cung kính của đối phương như vậy thì mấy người Vũ Y liền từ bỏ việc dùng vũ lực ép hỏi. Lúc này đây Diệp Vũ dùng giọng không vui không buồn nói chuyện.

“ Cũng không có gì, mấy người chúng ta đi đường xa mệt mỏi, muốn cùng quý môn ngồi tiên hạc ra khỏi nơi này mà thôi. Không biết yêu cầu này liệu có quá đáng hay không?”

Nghe đối phương chỉ là muốn đi cùng thì lão giả áo xám liền nhẹ thở ra một hơi. Trong lòng tảng đá lớn cũng buông xuống, hẳn chỉ sợ đối phương là người bị thế lực đối địch mời tới giết bọn họ mà thôi. Nhưng nhìn kiểu nói chuyện của đối phương thì lão biết bản thân lo thừa.

Vẫn tiếp tục giữ bộ dạng cung kính, lão giả áo xám nói:

“ Chỉ là chút việc nhỏ, xin mời các vị tiên bối.”

Nói xong hắn ra hiệu cho đám người ở phía sau lùi lại, nhường một khoảng trống lớn dành cho mấy người Vũ Y. Mấy người Vũ Y lúc này cũng không có khách khí, cả sáu người cùng tiến lên ngồi xuống vị trí được giành ra kia.

Tiếp sau đó mọi người lại tiếp tục lên đường. Trên đường đi thì mấy người Vũ Y cũng hỏi thăm được nơi này là nơi nào.

Cánh rừng mà bọn họ vừa mới bị mắc kẹt có một cái tên rất mỹ lệ “Huyền Lê Phù Sinh” là một trong mấy cấm khu của Bắc Thần Châu. Cánh rừng này không những có đại trận mê hoặc tự nhiên lại còn có hung thú, hung trùng đáng sợ. Có điều những thứ hung vật kia đều ở tận sâu bên trong cấm khu.

May mắn đám người Vũ Y lại bị truyền tống tới nơi vòng ngoài, bằng không lúc này còn chưa biết thế nào mà nói. Có khi lại đang nằm trong bụng một con hung thú nào rồi cũng nên.

Về phần người có tên Lục Đào kia là một tên “Nô đạo tu sĩ”, tu vi chỉ có Thần Quân Tiên Cảnh viên mãn nhưng lại có được một con hạch vương cảnh giới Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ. Là lão tổ của một cái thế lực cỡ trung có tên “Thiên Hạc Môn”. Còn cái “Thiên Hạc Môn” gì đó lại là một trong mấy cái thế lực lớn tại Phù Sinh Thành.

Đương nhiên trong lúc mấy người Vũ Y tìm hiểu tình hình nơi này thì tên Lục Đào kia cũng lựa lời mà hỏi lai lịch của mấy người các nàng. Lai lịch thực sự thì không thể nói ra được rồi, mấy người Vũ Y liền bịa đại một cái lý do nói để cho tên kia yên tâm.

Quả nhiên sau khi biết được lai lịch cùng lý do vì sao lại xuất hiện tại nơi đây của đám người Vũ Y thì ông lão kia liền an tâm hơn hẳn. Dù sao lão giả tên Lục Đào kia sống tới từng tuổi này rồi, tuy chưa một lần đi vào Trúc Mộng Lam Viên nhưng cũng đã từng nghe qua rồi.

Lão ta cũng biết chỉ có người của siêu cấp đại thể lực hoặc một ít tán tu có thực lực cực cao mới dám đi vào. Mà những người này hẳn đều không thể đắc tội nổi, vì vậy đối với mấy người Vũ Y hẳn lại càng cung kính thêm không ít.

- --o0o---

Nhưng mà niềm vui không kéo dài được bao lâu thì phiền phức đã tìm đến. Thực ra phiền phức này là phiền phức của tên Lục Đào kia nhưng ai bảo đám người Vũ Y đang ở chung với hắn, thành ra cũng bị liên lụy.

Ngay khi nhóm người đang một mạch hướng về Phù Sinh Thành thì bất ngờ ở phía trước có người cản đường. Nhân số của những kẻ cản đường kia rất đông, lên tên cả vạn người chứ không ít.

Đã vậy ở 2 phương hướng khác cũng có người cản đường, số lượng cũng nhiều không kém.

Đang ngồi trên “Tiên Hạc”, Tuyết Tâm thấy một màn như vậy thì nhìn lão giả cười vui vẻ nói:

“Này lão già, hình như có người muốn không cho ngươi về nhà thì phải. Có hay không cần bản cô nương ra tay giúp đỡ, xem như trả nhân tình cho ngươi lúc trước.”

Lục Đào nghe anh chàng gầy ốm gọi mình là lão già thì khóe môi co giật mấy cái, trong lòng hẳn có chút kỳ quái vì sao đường đường là một

đáng mày râu lại tự xưng bản cô nương. Trong lòng thì nghĩ vậy nhưng ngoài mặt thì hẳn không biểu lộ ra cái gì, dù sao hẳn cũng già thành tinh rồi.

[Lưu ý: Ngoài trừ Vũ Y cùng Điệp Vũ là nữ, bốn người khác đều giả nam.]

Lục Đào lúc này vẫn rất có lễ nói:

“ Việc này xin tiên bối không cần phải lo, kia là mấy lão bằng hữu của vãn bối. Để vãn bối đi ra nói chuyện với bọn họ.”

Nói xong thì hẳn liền tự mình bay lên phía trước nhất, Tuyết Tâm thấy vậy thì khinh thường nói:

“ Chết đến nơi còn sĩ diện hảo, ta xem chút nữa ngươi làm thế nào.”

Đối với lời này của Tuyết Tâm thì mấy cô gái khác cũng đồng tình, bọn họ cũng nhìn ra cục diện hiện tại. Việc này làm gì có chuyện chỉ nói hai ba câu liền có thể giải quyết. Ngày hôm nay nếu như không có một trận ác chiến thì các nàng xem như có mặt cũng như không.

Lúc này Thanh Thanh lên tiếng:

“ Cứ mặc kệ lão đầu kia, tí nữa kiêu gì hẳn chẳng phải đến cầu xin chúng ta.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1168: Bí Pháp Của Xuân Đức

Mấy cô gái khác lúc này cũng hứng thú nhìn xem kịch vui, đợi cho lão già cứng đầu kia quay lại cầu các nàng, duy chỉ có Vũ Y là không có cái tâm tình kia. Không hiểu sao trong lòng của nàng lúc nào cũng cảm thấy lo lắng, mà người nàng lo lắng cũng chỉ có một.

Chúng nữ ở bên cạnh cũng nhạy cảm phát hiện tâm tình của tiểu thư nhà mình không tốt nên cũng không ai dám cười đùa nữa. Tâm tình muốn xem kịch vui của các nàng cũng không còn nữa.

Mấy cô gái nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gạt đầu. Tiếp sau đó năm cô nàng đồng thời phóng ra linh áp khủng bố của bản thân, linh áp này hướng thẳng đến ba phương nhân mã đang vây xung quanh bọn họ.

Cùng lúc đó giọng nói lạnh lẽo của Điệp Vũ vang lên:

“ Các người nhanh rút, bằng không thì cũng không cần đi nữa.”

Ba phương nhân mã số người lên tới cả 5 vạn người nhưng bị linh áp của mấy cô nàng đè ép khiến cho sắc mặt người nào người nấy tái nhợt, rất nhiều kẻ chịu không nổi mà ngất đi, rơi từ trên cao xuống phía rừng núi bên dưới.

Về phần mấy tên đầu sỏ vốn còn đang kinh ngạc đến ngây ngốc trước linh áp kinh khủng của mấy người đi cùng Lục Đào nhưng khi bọn họ nghe được âm thanh lạnh lẽo của Điệp Vũ thì liền lấy lại thanh tỉnh. Ngay khi vừa thanh tỉnh lại thì cả đám liền xoay người bỏ chạy mất dạng.

Trong giây lát tất cả những kẻ cản đường đều đã bị đuổi đi. Điệp Vũ lúc này nhìn qua Vũ Y hỏi:

“ Tiểu thư, người cũng đã bị đuổi đi rồi.”

Vũ y gật nhẹ đầu nói:

“ Ừ, đuổi đi là được rồi.”

Nghe được lời này thì chúng nữ một lần nữa kinh ngạc, nếu là bình thường thì chắc chắn tiểu thư sẽ nói “ Vì sao không giết tất cả đi” nhưng hôm nay lại đổi thành “ Đuổi đi cũng được rồi”.

Lại nhìn nhau thêm một lần nữa, chúng nữ đều thấy vẻ bất đắc dĩ trong mắt của nhau. Bọn họ cũng đoán ra vì sao tiểu thư lại thành ra cái bộ dạng này rồi, ngoài mặt thì không nói gì nhưng trong lòng thì đang hăm dọa người nào đó.

Trong lúc mỗi người đều có suy nghĩ riêng thì Lục Đào lúc này cũng quay lại lưng “ Tiên Hạc”, hẳn vốn muốn định nói lời cảm ơn nhưng lại bị Điệp Vụ giành nói trước.

“ Không cần nói nhiều làm gì. Nhanh trở về nơi ở của các người đi, tiểu thư nhà chúng ta có chút không khỏe trong người.”

Lục Đào nghe vậy thì không dám nhiều lời hẳn lúc này lại lệnh cho “ Tiên Hạc Vương” dùng tốc độ nhanh hơn lúc trước bay về Phù Sinh Thành.

Trên đường bay trở về thì hẳn thi thoảng lại lén nhìn đám người Vũ Y mấy lần, không những hẳn mà đám người ở phía sau cũng vậy. Lúc trước cả đám đều thấy một màn kia.

Chỉ cần dùng linh áp cùng một lời nói liền có thể khiến cho mấy vạn người phải bỏ chạy tứ tán, trong đó cũng không thiếu mấy lão quái vật Thần Quân Tiên Cảnh. Như vậy thôi cũng đủ biết thực lực mấy người Vũ Y thế nào.

Không ít người trong ánh mắt lúc nhìn về phía mấy người Vũ Y hiện lên vẻ cuồng nhiệt. Điều này cũng là dễ hiểu, người mạnh luôn được sùng bái, trong khi vừa có thực lực lại vừa có ngoại hình ưa nhìn thì càng được sùng bái nhiều hơn.

- --o0o---

Phù Sinh Thành là một thành lớn tại khu vực cực thịnh của Bắc Thần Châu. Cùng nhau cái quản thành trì này có ba cổ thể lực, một cái là Thiên Hạc Môn, hai thể lực khác lần lượt là Thiên Kiếm Môn cùng Thiên Cầm Môn. Cả ba cổ thể lực này đều có thực lực không kém nhau là bao.

Cả thành Phù Sinh có nhân số lên tới hàng trăm triệu người, đa phần đều là tu sĩ. Ngày hôm nay thành Phù Sinh đón một đại nhân vật trở về, người kia chính là lão tổ của Thiên Hạc Môn.

Cảnh tượng lúc lão tổ Thiên Hạc Môn cười “Tiên Hạc Vương” mang theo hằng hà sa số tiên hạc bay qua bầu trời Phù Sinh Thành khiến cho rất nhiều người hâm mộ ước ao.

Sau khi quay trở về Thiên Hạc Môn thì đám người Vũ Y được vị lão tổ Lục Đào đón tiếp nồng nhiệt, về phần nơi ở chính là nơi tốt nhất, hẳn vốn còn định mời mấy vị đại nhân vật này tới dự tiệc nhưng mà đáng tiếc, cả 6 người Vũ Y không một ai đồng ý.

.....

Không qua bao lâu thì trời một lần nữa đã tối, trên cao ba mặt trăng phát ra ánh sáng dịu nhẹ bao phủ toàn bộ tiên giới.

Lúc này đây bên trong một căn phòng lớn có phần thanh nhã, mấy người Vũ Y đang ngồi cùng với nhau đàm luận.

“Tiểu thư, Bắc Thần Châu này cũng không phải cách Triều Tịch Châu quá xa vì vậy cũng có dịch chuyển trận pháp. Nhưng cái dịch chuyển trận pháp kia phải 1 năm mới mở một lần. Do mỗi lần dịch chuyển như vậy tiêu năng lượng quá lớn, phải cần 1 năm mới bổ sung lại được.”--- Lục Tuyết Tâm nói.

Vũ Y nghe xong thì khẽ gật đầu, trên mặt vẫn mang theo thần sắc ưu tư. Chúng nữ thấy một màn thì chỉ biết thở dài. Bọn họ có chút không hiểu vì sao tiểu thư bọn họ tin rằng người đại ca kia đi vào bên trong Thần Võ Nguyên Tháp vẫn còn sống quay về, trong khi lại không có niềm tin về việc người đại ca kia sẽ tìm được nàng để rời cả ngày u sầu.

Ngọc Diệp lúc này nhẹ nắm lấy bàn tay của Vũ Y khuyên bảo:

“Tiểu thư, người đừng có như vậy nữa. Tiểu thư phải có lòng tin vào đại ca của tiểu thư chứ, không biết chừng nay mai thôi vị đại ca kia của tiểu thư sẽ tìm đến người.”

Vốn Ngọc Diệp chỉ là muốn nói mấy lời an ủi tiểu thư của nàng mà thôi, để cho tiểu thư không còn thiếu não nữa nhưng nào ngờ nàng vừa mới nói xong thì dị biến phát sinh.

Cả người Vũ Y trong nháy mắt ánh lên ánh sáng màu hồng mộng ảo, vô số hình ảnh trái tim xuất hiện. Tiếp sau đó cả căn phòng cũng bị ảnh hưởng, cả căn phòng lúc này trở thành thế giới như mộng như huyền, toàn màu hồng lung linh.

Ngay khi mọi người còn chưa kịp hiểu ra việc gì thì cả thế giới mộng ảo xinh đẹp kia tự dưng biến mất, cùng lúc đó một âm thanh có phần xa lạ với mọi người vang lên:

“Tiểu Y, nhanh mở tay ra. Đau đau, đừng có ép chặt hơn nhanh mở tay ra.”

Lúc này Vũ Y cùng với Ngọc Diệp đang nắm tay nhau cũng đều cảm nhận được cái gì đó. Sắc mặt của Ngọc Diệp thì căng thẳng, nàng ta lúc này bất giác nắm chặt hơn khiến cho cái thứ gì đó liên tục kêu lên.

Còn về Vũ Y, sau giây phút ngỡ ngàng thì nàng liền nhớ ra âm thanh quen thuộc kia là của ai, nàng lúc này nhìn về phía Ngọc Diệp gấp giọng nói:

“Tiểu Diệp nhanh buông tay.”

Ngọc Diệp thấy tiểu thư nói như vậy thì do dự một chút cũng liền buông tay, sau khi hai người vừa buông tay ra thì bất ngờ một cái gì đó rơi ra khỏi lòng bàn tay hai người.

Khi mọi người nhìn kỹ thì không khỏi kinh ngạc, hóa ra thứ vừa rơi ra khỏi lòng bàn tay hai người là một người tí hon. Người tí hon kia cao chỉ bằng một ngón tay nhưng mọi thứ đều đầy đủ, từ diện mạo có đến y phục đều không thiếu thứ gì, đã vậy còn rất tinh xảo.

Người tí hon kia lúc này cũng quan sát mấy người xung quanh, sau khi nhìn qua một lượt mà không phát hiện Vũ Y thì dùng ngôn ngữ tiên giới kinh ngạc hỏi:

“Úc, mấy người các người là ai? Tiểu Y đâu?”

Ngay khi hắn vừa hỏi xong thì đã nghe tiếng khóc. Xuân Đức lúc này hiểu kỳ nhìn lại thì thấy một cô gái có diện mạo xa lạ đang nhìn hắn vừa cười vừa khóc, tuy nụ cười có chút mếu mếu nhưng vẫn rất dễ nhìn. Hắn lúc này nghẹo đầu đánh giá cô nàng, không hiểu cô nàng xa lạ này vì sao mà lại khóc nữa.

Đúng lúc này, cô gái xa lạ kia lại dùng giọng nói quen thuộc nói chuyện với hắn. Vũ Y lau lau đi nước mắt sau đó dùng việt ngữ cười nói:

“ Hì hì. Là em nè, không nhận ra sao?”

Vừa nghe Xuân Đức liền biết được cô gái này là ai rồi. Hắn lúc này có chút ngỡ ngàng ngừng gãi đầu cười bồi:

“ Xin lỗi nhé, chắc tại cái bí pháp này anh mới luyện nên cảm ứng kém quá, cảm ứng không ra huyết mạch của em. Với tại Tiểu Y tự dung lại thay đổi gương mặt nên anh không có nhận ra. Mà dạo này sao rồi, em bây giờ vẫn đang trong Trúc Mộng Lam Viên à?”

Vũ Y mỉm cười, nụ cười vui vẻ vô cùng. Tiếp sau đó nàng liền tháo ra lớp mặt nạ trên mặt để lộ ra chân diện mục thực sự của nàng. Một khuôn mặt xinh đẹp không một khuyết điểm, dù là chúng nữ xung quanh thấy cũng phải kinh ngạc không thôi.

Đây cũng là lần đầu tiên mọi người nhìn thấy dung mạo thực sự của Vũ Y, bọn họ không ngờ rằng trước kia tiểu thư luôn dùng gương mặt giả gập các nàng, trong lòng mọi người lúc này có chút tư vị chua chua.

Sau khi bỏ đi mặt nạ thì Vũ Y liền híp mắt cười, tiện thể lại ngón tay trắng như ngọc của bản thân chọt chọt vào má của Xuân Đức dùng việt ngữ nói:

“ Nhìn anh hai lúc này dễ thương quá đi. Hi hi. Mà bây giờ em không còn ở trong Trúc Mộng Lam Viên nữa, nơi kia đóng cửa rồi, em bị truyền tống đến Bắc Thần Châu. Em đang ở một cái thành tên Phù Sinh Thành. Mà anh nơi đó sao rồi?

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1169: Huyết Thần Trì

Tiểu mi nhon Xuân Đức lúc này vung tay lên, một cái ghế tựa tí hon xuất hiện, sau đó hắn có phần uể oải ngồi lên, thở dài thườn thượt nói:

“Vậy à. Anh trong này đang chán sắp chết rồi đây. Anh gặp phải một cái nhiệm vụ sinh tồn ở thế giới ma pháp, sau khi làm xong nhiệm vụ còn phải ở lại sống thêm 5-6 năm nữa. Ngày nào cũng ăn xong rồi ngủ, ngủ dậy rồi ăn tiếp. À mà đúng rồi, đám người Vô Địch, Lan Lan, Bé Heo, Tiểu Thất có thể ra ngoài rồi.”

“Ồ” Vũ Y kinh ngạc kêu lên, nàng cũng không ngờ mấy người Lan Lan có thể ra ngoài được rồi. Nàng ngay lập tức hỏi:

“Vậy mọi người có khỏe không?”

Xuân Đức mi nhon gật đầu nói:

“Khỏe, cả nhà duy có mình anh là ốm yếu bệnh tật thôi. Em không thấy bộ dạng của anh hiện tại sao. Mới vừa chết đi trọng sinh lại nên bây giờ lại biến thành bộ dạng mười mấy tuổi. Chán.”

Nghe Xuân Đức nói như vậy thì Vũ Y liền cực độ quan tâm hỏi:

“Nguy hiểm như vậy sao anh không rời khỏi nơi kia đi. Mà anh có bị làm sao không? Có còn bị thương không?”

Trước biểu hiện quan tâm của cô em gái Xuân Đức cảm thấy thỏa mãn vô cùng, hần cười khi khi nói:

“ Yên tâm, yên tâm, cô bé không cần lo lắng. Sau khi phục sinh chỉ mất một chút đạo vận mà thôi không có gì đáng lo, với năng lực kia cũng đã phục hồi. Lúc trước là anh bất cẩn thôi, sau này sẽ cẩn thận hơn. Thế ở bên trong Trúc Mộng Lam Viên em có nhận được gì không?”

Cũng không biết có phải là do niềm tin mù quáng dành cho Xuân Đức hay không mà khi nghe hần nói yên tâm thì nàng liền cảm thấy yên tâm hơn hần. Nhẹ gật đầu, Vũ Y nói:

“ Em có cái này cho anh xem này.”

Vừa nói thì nàng liền lấy ra mấy giọt thần huyết mà nàng chiếm được ở bên trong “ Huyết Thần Trì”.

Xuân Đức nhìn thấy Vũ Y lôi ra mấy tảng đá bên trong có vài giọt máu thì nghi hoặc không thôi, hần đứng dậy đi tới bên cạnh tảng đá sờ tay lên thử cảm nhận. Nhưng mà khiến cho hần thất vọng rồi, hần chẳng cảm nhận được gì cả.

Bất đắc dĩ, hần nhún vai nói:

“ Cái linh thể hiện tại phé quá, ngoài trừ có một chút pháp lực ra những phương diện khác phé toàn tập. Mà bên trong mấy cục đá này là thứ gì vậy, hần là thứ rất quý trọng đúng không?”

Vũ Y lập tức kể công nói:

“ Thứ này là thần huyết mà em chiếm được tại Huyết Thần Trì đấy, anh thấy em có lợi hại không nào?”

Xuân Đức không một chút do dự liền cho Vũ Y một lời tán dương, hấn dơ ngón cái lên nói:

“ Đỉnh của đỉnh luôn.”

Vũ Y lập tức híp mắt cười “ Hi hi.”

Hai người nói chuyện cùng với nhau rất vui vẻ, cứ một lúc thì Vũ Y lại cười “ Hihi”, tuy chỉ nói chuyện với nhau có một lúc nhưng số lần Vũ Y có khi đã bằng mấy năm nay cộng lại rồi.

Mấy người Điệp Vũ, Tuyết Tâm, Tuyết Kỳ, Ngọc Điệp, Thanh Thanh ở bên cạnh nghe không hiểu hai người nói cái gì nhưng thấy tiểu thư cuối suốt như vậy thì bọn họ cũng cảm thấy vui lây.

Thực sự mà nói thì bọn họ lúc này cũng bắt đầu có cảm giác thấy thích thích tiểu thư của chính mình rồi, không ngờ lúc tiểu thư dùng khuôn mặt thật cười lên lại mê chết người không đền mạng như vậy.

Không nói đến cái khuôn mặt xinh đẹp khiến người người ghen ghét kia, chỉ tính riêng lúc Vũ Y cười lên lộ ra cái răng khểnh cũng đã khiến cho người ta cảm thấy thích rồi, kết hợp với cái khuôn mặt kia nữa quả thực nam nữ đều thông sát.

Vũ Y đang nói chuyện vui vẻ cùng với Xuân Đức lúc này cũng cảm nhận được cái gì đó không đúng lắm, lúc nàng nhìn lại thì thấy mấy tùy tùng của mình đều đang dùng ánh mắt có phần mê luyến nhìn bản thân thì không khỏi cảnh giác nói:

“ Mấy người các người dùng ánh mắt như vậy nhìn ta là thế nào, định có ý đồ xấu gì với bản tiểu thư sao?”

Nghe Vũ Y nói thì Xuân Đức lúc này cũng mới nhớ đến nơi này còn có mấy người khác, hơn nữa lại còn có vài tên nam nhân. Trong lòng hắn cảm thấy rất nghi hoặc, không biết từ khi nào Tiểu Y của hắn lại không ghét nam nhân nữa rồi.

Hắn lúc này chuyển qua ngôn ngữ tiên giới hỏi:

“Mấy người bọn họ là ai vậy Tiểu Y?”

Vũ Y lúc này cũng chuyển qua ngôn ngữ tiên giới đáp:

“Là mấy người thuộc hạ muội mới thu nhận đó mà. Để muội giới thiệu cho huynh biết.”

Tiếp sau đó Vũ Y bắt đầu chỉ vào từng người nói:

“Người này ca cũng biết rồi đấy, nàng ta là Diệp Vũ.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“Hóa ra nàng ta là huyết nô của lão nhị à, hẳn nàng ta cũng đang đeo mặt nạ phải không?”

Cũng không đợi Vũ Y trả lời thì Diệp Vũ lúc này đã tháo mặt nạ ra, lộ ra dung mạo thực sự của bản thân, nàng ta đối với Xuân Đức rất lễ phép nói:

“Diệp Vũ xin ra mắt đại nhân.”

Xuân Đức không nói gì, chỉ nhẹ gật đầu một cái.

Tiếp sau đó mấy cô gái khác cũng không đợi Vũ Y giới thiệu thì cũng đã tự mình lột bỏ mặt nạ rồi tự giới thiệu bản thân.

Sau khi nghe xong các nàng tự giới thiệu thì hẳn khẽ gật đầu sau đó khích lệ vài câu. Đối với các nàng thì Xuân Đức cũng không có ý kiến gì, dù sao chỉ cần Vũ Y thích là được. Còn về thực lực thì từ từ bồi dưỡng cũng không sao.

Sau khi đã quen biết nhau rồi thì mọi người bắt đầu vui vẻ nói chuyện cùng nhau, Xuân Đức cũng là một người vui vẻ, lại có khứu hài hước nên rất được lòng mấy cô nàng.

Nhưng ngay vào lúc mọi người đang nói chuyện đến đoạn cao trào thì

“ Tách..”

Một tiếng động nhỏ vang lên, khuôn mặt của Xuân Đức từ dung nút ra một cái khe, tuy tiếng động không lớn lắm nhưng mọi người đều nghe thấy. Mọi người cũng chú ý đến cái khe xuất hiện trên mặt Xuân Đức.

Vũ Y lúc này lập tức hỏi:

“ Ca làm sao vậy?”

Xuân Đức mỉm cười nói:

“ Bí pháp có giới hạn về thời gian ấy mà, vốn nghĩ rằng sẽ được lâu lâu, ai dè chưa được một tiếng liền đã tới giới hạn. Nhìn thế này thì chắc cái linh thể này sắp tiêu tán rồi.”

Sau khi giải thích xong mà vẫn thấy nét mặt lo lắng của Vũ Y thì hẳn không khỏi cười khổ nói:

“ Không sao thật mà, chỉ là bí pháp đến giới hạn thôi, đừng dùng cái ánh mắt đó nhìn anh. Mà thôi thời gian sắp hết anh có mấy lời căn dặn vậy nè. Thời gian sắp tới Tiểu Y cứ ở lại cái Phù Sinh Thành gì đó đi, sau này anh

sẽ tới tìm em. À mà nếu gặp phải chuyện gì không giải quyết được thì có thể dùng cái tế đàn bên trong Thiên Địa Nhẫn nhé. Nó thực tế là một con rối đấy.”

“ Tách..”

“Tách....”

Xuân Đức vừa nói chuyện thì trên linh thể của hắn cũng xuất hiện càng nhiều vết rách, sau một lúc thì cả người hắn chỉ chít vết rạn.

“ Nhớ giữ gìn sức khỏe nhé, chúng ta sẽ sớm gặp lại nhau thôi.”

“ Rắc..”

Nói xong lời cuối cùng thì linh thể của Xuân Đức trong nháy mắt sụp đổ, toàn thân hắn vỡ vụn sau đó những mảnh vỡ kia hóa hàng vạn đốm sáng nhỏ màu hồng bay loạn khắp cả căn phòng. Khiến cho cả căn phòng hóa thành một thế giới lung linh huyền ảo.

Không những bên trong phòng mà ở bên ngoài phòng dị tượng cũng xuất hiện, giữa bầu trời đêm tối tăm mù mịt, việc căn phòng của nhóm người Vũ Y liên tục bay ra những tinh quang màu hồng khiến cho rất nhiều người chú ý tới.

Cây cối xung quanh nơi ở của đám người Vũ Y lúc này lấy mắt thường cũng có thể nhìn thấy được tốc độ tăng trưởng, không qua bao lâu xung quanh nơi ở của đám người Vũ Y trực tiếp biến thành một rừng hoa.

Cũng không biết từ nơi đâu bay tới, từng đàn tiên hạc mấy ngàn con có khi cả vạn con liên tục bay tới nơi này, bọn chúng chen chúc nhau đậu xung quanh nơi ở của nhóm người Vũ Y.

Đám môn nhân đệ tử của Thiên Hạc Môn có nhiệm vụ canh giữ tại nơi ở của đám người Vũ Y thấy một màn như vậy thì không khỏi ngần người ra. Không qua bao lâu thì lại có rất nhiều người tìm đến nơi đây, trong đó có cả vị lão tổ Lục Đào.

- --o0o---

Cùng lúc này ở thế giới Kiếm và Ma Pháp.

Bên trong một gian phòng xa hoa, Xuân Đức vẻ mặt trắng như tờ giấy đang nằm thoi thóp trên giường, bộ dạng sắp ngóm đến nơi. Ở gần đó Mộng Vân có phần lo lắng hỏi:

“ Ngươi không sao chứ?”

Xuân Đức miễn cưỡng trả lời:

“ Không chết được, yên tâm.”

“ Vậy ngươi gặp được cô gái kia rồi sao?”--- Mộng Vân tiếp tục hỏi.

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Ừm, đã gặp được rồi, con bé vẫn rất tốt. Thôi ta ngủ đây, linh hồn lực tiêu hao quá độ.”

Vừa nói xong thì hắn liền nhắm mắt lại, sau đó liền thấy đã ngủ rồi. Mộng Vân thấy hắn như vậy thì cũng không có làm phiền nữa, nàng kéo chăn cho hắn sau đó đi ra khỏi phòng, đóng cửa lại rồi trở về phòng của bản thân làm việc.

Dù sao công việc của nàng rất nhiều không thể giống như ai đó cả ngày ăn cùng ngủ

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1170: Sóng Gió Lại Nổi Lên

Tiên Giới - Phong Thần Vực.

Thời gian Trúc Mộng Lam Viên đóng cửa cũng đã được một tháng. Những tên thiên kiêu của các thế lực lớn may mắn không bị Vũ Y bắt giữ cũng đã trở về được tới thế lực của bọn họ và việc có người ở bên trong Trúc Mộng Lam Viên làm loạn cũng đã bị mọi người biết tới.

Ngay khi tin tức có người tại bên trong Trúc Mộng Lam Viên điều khiển đại lượng hung thú vây bắt thiên kiêu tất cả các “Châu” truyền ra thì mọi người đều kinh hãi không thôi.

Nhất là khi biết được số lượng thiên kiêu các “Châu” có thể quay về còn chưa đến một thành thì mọi người đều há hốc miệng ra. Tin tức này lây tốc độ vô cùng nhanh chóng truyền đi, không đến một tuần thì cả Phong Thần Vực đều đã biết được tin này. Đến ngay cả mấy vực lân cận cũng biết tới.

Lúc này đây, các đại thế lực trong Phong Thần Vực cũng đã ngồi không yên, phải biết tất cả những người có thể tiến vào được bên trong Trúc Mộng Lam Viên thì sau này đều là trụ cột của thế lực đó, nhưng đằng này thoáng cái hơn 9 thành tinh anh không thể quay về. Cái kia chẳng khác nào đoạn đi căn cơ của bọn họ thì thử hỏi ai có thể chịu nổi.

Vốn tin tức nói rằng kẻ dùng đại lượng hung thú bắt đi đám thiên kiêu các đại thế lực là người của Triều Tịch Châu nhưng tin tức này rất nhanh liền bị mọi người bác bỏ.

Đơn giản bị bọn họ cảm thấy Triều Tịch Châu thế hệ này không có ai đủ bản lĩnh điều khiển bốn đại hung thú Chuẩn Hằng Vương Tiên Cảnh cả. Nếu có thì bọn họ đã sớm biết rồi. Với cũng không ai nguyện ý tin rằng ở một nơi căn cỗi như Triều Tịch Châu lại có thể sinh ra một nhân tài như vậy.

Mặc dù kẻ gây ra vụ việc lần này không ai biết mặt, cũng chẳng ai biết hẳn tên là gì, người từ đâu tới, mọi thông tin đều không có. Nhưng mà ở tiên giới có nhiều thứ không cần phải có quá nhiều manh mối thì người ta vẫn có thể lần ra được.

Các đại thế lực của các châu có phần đông thiên kiêu bị bắt cóc đều phái ra một vị “Thần Đoán Sư”. Thần Đoán Sư là một loại chức nghiệp vô cùng cao quý ở tiên giới, được người người kính ngưỡng. Những người này đều có được khả năng tính trước tương lai, không những tính trước tương lai mà ngay những việc trong quá khứ bọn họ cũng có thể tính ra được. Tuy không phải hoàn toàn chính xác nhưng cũng đúng tới 7-8 phần. Mỗi người bọn họ đều là vật báu của các đại thế lực.

Hơn một trăm vị “Thần Đoán Sư” tụ lại cùng nhau, tất cả đồng loạt thôi tính sự việc ở bên trong Trúc Mộng Lam Viên.

Mặc dù tốn rất nhiều công sức nhưng cuối cùng sau một tháng thì bọn họ cũng đã tính ra được kẻ thần bí kia đang ở đâu. Người thần bí kia cũng không có rời đi Phong Thần Vực mà vẫn ở lại Phong Thần Vực, hiện tại đang ở Bắc Thần Châu. Tuy vị trí cụ thể không rõ nhưng chỉ như vậy là đủ rồi.

Ngay lập tức Bắc Thần Châu liên náo nhiệt hơn bao giờ hết, các đại nhân vật từ vô số siêu cấp thế lực của những Châu khác đều tiến đến Bắc Thần Châu. Đồng thời mọi con đường đi ra khỏi Bắc Thần Châu đều bị

phong cấm lại. Bắc Thần Châu lúc này không khác gì một cái nhà tù, chỉ có đi vào mà không có đi ra.

Đương nhiên các đại thế lực kia cũng bắt đầu treo giải thưởng. Phần thưởng lần này có thể nói là lớn chưa từng có, chỉ cần cung cấp một chút tin tức hữu ích thì cũng sẽ nhận được trọng thưởng. Về phần chỉ ra được người thần bí kia đang ở nơi đây hay là có thể bắt hoặc giết được người kia thì phần thưởng càng không phải nói rồi. Tuyệt đối có thể khiến cho một người một bước lên trời.

Vì phần thưởng kinh khủng như vậy nên cũng thu hút không biết bao nhiêu là cường giả tán tu, hay những thế lực ngầm tiến tới Bắc Thần Châu. Bắc Thần Châu lúc này có thể nói là loạn chưa từng có.

- --o0o---

Cuộc sống vốn đang yên bình của đám người Vũ Y tại Bắc Thần Châu cũng vì vậy mà bị phá vỡ.

Người đến Bắc Thần Châu không phải ai cũng là dạng người lương thiện, kể đến lần này cũng không thiếu dạng người hung ác, vừa hung ác lại vừa có thực lực thì biết rồi. Đám người kia đều coi trời bằng vung, thích làm gì thì làm, thích giết người thì giết người, thấy phụ nữ xinh đẹp thì trực tiếp cưỡng hiếp ngay trên phố xá đông người.

Phù Sinh Thành nơi mà nhóm người Vũ Y đang ở lại mấy ngày này cũng đón tiếp không ít hạng người như vậy. Có nhiều tên cậy vào thực lực cao cường còn không xem ba đại thế lực nơi này là cái gì, đến ngay tổng bộ của ba môn phái làm loạn.

Ba môn phái Thiên Hạc Môn, Thiên Kiếm Môn, Thiên Cầm Môn đều vô cùng tức giận nhưng lại không dám nói gì. Hai môn phái Thiên Hạc cùng

Thiên Kiếm còn đỡ, bên phía Thiên Cầm Môn nghe nói kẻ tới là một tên sắc ma, không ít nữ đệ tử bị tên kia trà đạp, lãng nhục đến chết.

Nhưng mà Thiên Cầm Môn cũng không dám phản kháng, bọn họ đều cam chịu như vậy, thà để vài đệ tử chết còn hơn bị người diệt môn.

Những việc trên thực ra cũng không có liên quan gì tới nhóm người Vũ Y, nếu như đám người kia cứ ở bên ngoài phá làng phá xóm thì chẳng sao cả, nhưng hết lần này tới lần khác mấy tên kia không việc gì lại tìm nhóm người Vũ Y gây sự.

- --o0o---

Quay lại mấy trước.

Trong lúc nhóm người của Vũ Y đang ở bên trong phòng tu luyện thì bất ngờ bị người phá cửa xông vào.

“ Rầm...”

Cả cánh cửa to lớn bị đập sập, cùng lúc đó có mấy âm thanh hồng hách vang lên:

“ Người bên trong ở nơi nào, còn không nhanh rút ra đây.”

“ Long đại nhân đến còn không nhanh đi ra vái chào các người đều muốn chết cả sao?”

“Chẳng lẽ Thiên Hạc Môn này vẫn còn có người không sợ chết.”

Sáu người Vũ Y đang tu luyện bị cắt ngang thì sắc mặt người nào cũng vô cùng khó coi, nhất là khi nghe được mấy âm thanh phách lối kia thì càng thêm tức giận. Vũ Y cùng với mấy người khác cũng không phải dạng người

hiền lành gì, tất cả đều là nữ ma đầu, bị người phá quấy thì sát khí liền tản ra.

Vũ Y nhìn qua Tuyết Kỳ nói:

“Muội đi ra ngoài nhìn xem là tên nào chán sống rồi dám tới đây kiếm chuyện.”

Tuyết Kỳ lúc này gật nhẹ đầu, sau đó đứng dậy đi ra bên ngoài. Vừa ra bên ngoài thì nàng liền nhìn thấy 8 người. Trong 8 người thì có một tên nam tử mũi ưng có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ, còn lại đều là đám lâu la không đáng nhắc tới.

Nhìn 8 người Tuyết Kỳ lạnh lẽo hỏi:

“Tên nào vừa mới la lối.”

Thấy có một tên nam tử thư sinh không biết từ đâu đi ra thì mấy người kia có hơi ngạc nhiên, sau đó 3 trong 8 kẻ đang đối diện với Tuyết Kỳ nhìn về phía nàng với ác ý không hề che giấu.

“Tiểu tử ngươi có biết là đang nói chuyện cùng với ai không. Ngươi có phải muốn Thiên Hạc Môn bị diệt phải không, biết điều thì nhanh quỳ xuống, sau đó lết đến đây liếm chân cho ta.”

Nữ ma đầu Tuyết Kỳ nghe vậy thì không che giấu bản tính thực sự nữa, sát khí đỏ thẫm mang theo hàng vạn oán linh tràn ra, cả không gian nơi này thoáng cái biến thành huyết sắc.

Tám tên nam tử vừa rồi còn đang phách lối thoáng cái sắc mặt tái nhợt, ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Tuyết Kỳ, bọn họ muốn nói cái gì đó nhưng đến mở miệng cũng mở không ra thì làm sao mà nói.

Tuyết Kỳ lúc này xòe tay ra, 8 ngọn lửa xanh thắm xuất hiện, ngay sau đó 8 ngọn lửa kia liền bay thẳng vào trong cơ thể 8 người, ngay lập tức 8 tên kia sắc mặt vắn vẹo đến biến hình, cũng không rõ có phải do quá đau đớn hay không má cả 8 tên đồng thời bỏ qua linh áp hét lên thê lương.

“ A a a a a a.”

“ A a a a a a.”

“ A a a a a a.”

“ A a a a a a.”

Nhưng ngay khi bọn họ chỉ vừa mới hét lên thì một bàn tay đập thẳng vào mặt họ.

“ Bốp bốp bốp...”

Cả 8 tên bị tát bay ra ngoài, ở trên cao xoay mấy chục vòng sau đó mới tiếp đất bằng mặt, khi tiếp đất xong thì bọn họ còn trượt một đoạn dài, tới khi dừng lại được thì khuôn mặt của cả 8 người đã không ra hình dạng gì, trong miệng liên tục trào ra máu tươi, cả người co giật không ngừng. Người vừa ra tay không ai khác chính là Độc Hồn Sư Thanh Thanh.

Thanh Thanh lúc này nhìn Tuyết Kỳ nghiêm túc nói:

“ Tiểu thư không thích ồn ào, muội cũng không phải không biết, vì sao còn tính động thủ ở nơi này. Đã vậy còn để mấy tên kia kêu gào làm ảnh hưởng đến tiểu thư.”

Tuyết Kỳ lúc này hơi cúi đầu nói:

“ Xin lỗi Thanh tỷ, là muội sơ ý. Lần sau sẽ không có chuyện như vậy nữa.”

Thanh Thanh gật đầu sau đó truyền âm nói:

“Biết sai là tốt, tiểu thư xem chúng ta như tử muội tốt nhưng không có nghĩa chúng ta quên đi địa vị của bản thân, tiểu thư có thể không nói gì nhưng trong lòng nhất định sẽ có chút gì đó không vui. Như vậy sau này sẽ không có lợi cho muội, tử cũng là muốn tốt cho muội mà thôi. Muốn đi theo tiểu thư chắc chắn phải biểu hiện càng thêm ưu tú.”

Tuyết Kỳ gật đầu nói:

“Vâng, muội hiểu.”

Mỉm cười, Thanh Thanh nói:

“Muội đi xử lý mấy tên kia đi, tiện thể còn tên nào thì xử lý nốt tránh để mấy tên kia tới nơi này làm phiền tiểu thư tu luyện.”

“Vâng.”--- Muội đi làm ngay đây. Nói xong thì Tuyết Kỳ liền đi ra ngoài, về phần Thanh Thanh lại tiếp tục quay về bên cạnh Vũ Y tu luyện hợp kích bí pháp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1171: Nữ Ma Đầu Tuyệt Kỳ

Nhìn tám người đang nằm co giật trên mặt đất thì trong lòng Tuyệt Kỳ tự dung bốc lên một cỗ lửa giận. Nàng cảm thấy bản thân bị Thanh tử mắng cũng là do tám cái tên chết tiệt này, nếu không phải tám tên này làm nàng tức giận thì nàng cũng sẽ không phạm phải sai lầm hạ đẳng như vậy.

Càng nghĩ nàng càng cảm thấy tức giận, ánh mắt của nàng nhìn tám tên kia cũng càng ngày càng lạnh.

“ Vốn còn muốn rút hồn các ngươi đốt đèn nhưng bây giờ ta nghĩ lại rồi. Không hành hạ các ngươi mấy năm thì làm sao lòng ta có thể thoải mái được. Hừ. Dám tới đây gây rối, ta cho các ngươi sống không bằng chết.”

Vừa nói xong thì nàng liền chộp về tám người kia, móng tay từ hai bàn tay của nàng mọc dài sau đó đâm xuyên qua bụng tám người, sau đó nàng cứ như vậy mà kéo mấy tên kia đi.

Vừa bị Thanh tử giáo huấn nên nàng cũng không có đại mà động thủ ở nơi này. Trên đường đi nàng cũng có gặp được một vài nữ đệ tử của Thiên Hạc Môn, khi đám người kia nhìn thấy nàng đang mang theo tám người nam tử kia thì không khỏi kinh ngạc đến che miệng lại.

Tuyệt Kỳ lúc này nhìn qua một nữ đệ tử nói:

“ Ngươi đi kiếm cho ta 8 cây cột lớn, rồi mang đến đây cho ta.”

Nữ đệ tử kia bắt gặp ánh mắt lạnh lùng của Tuyết Kỳ thì không khỏi rùng mình một cái. Nhưng ngay sau đó người nữ đệ tử kia liền hưng phấn lên, nàng gật gật đầu nói:

“ Vâng, Kỳ công tử.”

Nói xong thì nữ đệ tử kia kéo theo mấy đồng bạn của nàng chạy đi. Về phần Tuyết Kỳ sau khi mang tám tên kia đến nơi thích hợp thì nàng liền bắt đầu động thủ.

Nhìn tám tên đang nằm trên mặt đất, nàng cười lạnh lẽo. Tiếp sau đó nàng bắt đầu phong ấn linh hồn của mấy tên này lại, làm như vậy là để đảm bảo cho mấy tên này không bị hành hình mà chết đi.

Sau khi đã cố định lại linh hồn cho mấy tên này thì nàng mới bắt đầu dùng móng tay cạo từng chút thịt một từ trên người mấy tên kia xuống, móng tay của nàng được quan chú tiên khí vào nên độ sắc bén cứng rắn không khác gì tiên khí sơ phẩm cả.

“ A a a a a. Tha mạng, đại nhân a a a a.”

Ngay lập tức một tên kia chịu đỗi đau đớn bắt đầu la hét thê lương, âm thanh của hắn vang vọng khắp bốn phương tám hướng.

Tuyết Kỳ thấy tên này ồn ào như vậy thì trực tiếp dùng hai ngón tay bóp nát thanh quan của tên kia.

“ Rắc..”

Trong lúc nhất thời tên kia liền im bật, không còn kêu được nữa. Có điều tên kia không la hét thì Tuyết Kỳ lại cảm thấy có chút không vui, vậy là nàng quyết định trị liệu cổ họng cho hắn, để cho hắn lại có thể hét lên.

“Đại nhân tha...”

Nhưng mà tên kia vừa hét lên thì nàng liền cảm thấy nhưc đầu, nàng hơi nhăn mày lại sau đó dùng tay giật đứt lưỡi của tên kia đi, vậy là tên kia chỉ có thể phát ra những âm thanh “Ọc ọc ọc”

Đương nhiên nàng cũng không để cho tên này một mình cô đơn, nàng cũng làm tương tự với mấy tên còn lại.

Sau đó nàng lại tiếp tục công việc róc thịt của mình, từng miếng, từng miếng thịt bắt đầu bị nàng lột xuống, máu tươi từ trong cơ thể mấy tên kia bắn ra ngoài chảy lênh láng, mấy tên kia tuy đau đớn vô cùng nhưng lại chỉ có thể phát ra những tiếng ọc ọc.

Mấy tên kia có lẽ do đau đớn quá độ nên tinh thần thác loạn, có mấy tên còn có cảm đảm trừng mắt nhìn nhìn Tuyết Kỳ. Nhưng mà kết cục của việc này cũng chẳng lấy gì làm tốt đẹp, mấy tên kia vừa trừng mắt một cái thì liền đã bị Tuyết Kỳ tàn nhẫn dùng hai tay đâm mù.

Còn chưa hả giận nàng còn lấy tay chọc điếc luôn mấy tên dám trừng mắt nhìn nàng. Hành động tàn nhẫn kia khiến cho đám môn nhân Thiên Hạc Tông lạnh cả sống lưng, cả đám lúc này chỉ dám ở xa xa nhìn qua bên này, không có cảm đảm tiến lại gần nhìn xem.

....

Việc Tuyết Kỳ đang tra tấn mấy tên ăn no rửng mỡ cũng rất nhanh liền đến tai Lục Đào.

Lục Đào lúc này đang bên trong phòng của bản thân đi qua đi lại, trên mặt đầy vẻ phiến muộn. Hấn lúc này không biết nên làm cái gì cho phải, tên Diệp Thái kia quá háo sắc, thời gian gần đây đã dâng lên cho tên kia không ít nữ đệ tử xinh đẹp nhưng tên này quả thực lòng tham không đáy.

Hiện tại hấn đang phân vân là có nên đi cầu mấy vị đại nhân kia giúp hấn một tay không nhưng hấn lo sợ vừa đến nơi kia liền sẽ bị giết, lần trước hấn cũng đã bị một lần giáo huấn rồi nên cũng không dám nữa.

Nhưng đúng vào lúc này cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra.

“ Râm”

Một trung niên lao vào trong phòng gấp giọng nói:

“ Lão tổ, không xong rồi. Diệp Thái công tử đang bị Kỳ đại nhân tra tấn, lão tổ người nhanh đến đó bảo Kỳ đại nhân dừng lại bằng không Thiên Hạc Môn chúng ta xong rồi.”

Lục Đào nghe được tên trung niên nói đầu tiên là ngây ra một chút, sau đó liền vui mừng, cuối cùng lão ta nhìn tên trung niên răn dạy nói:

“ Ngu ngốc, người bảo ta đi đến khuyên tên kia không phải bảo ta đi tự tìm chết sao?”

“ Nhưng Diệp Thái công tử phải làm sao?”--- Tên trung niên lo lắng nói.

Lúc Đào lúc này lại cho hấn một cái liếc mắt xem thường:

“ Đó là việc của mấy người kia nào có liên quan gì đến chúng ta. Mấy tên kia đều là đại nhân vật cả, tiểu nhân vật như chúng ta làm gì có quyền lên tiếng, cứ mặc kệ bọn chúng. Sau này người của Diệp Gia có tới thì lựa lời mà nói, đổ hết trách nhiệm lên mấy người kia là được, rõ chưa?”

Trung niên kia nghe cái hiểu cái không, gật gật đầu nói:

“ Mới hiểu sơ sơ chưa hiểu lắm.”

Lúc Đào nghe vậy thì tức giận mắng:

“ Ngu ngốc, vì sao ngươi lại ngu như vậy, chẳng bù cho đệ đệ của ngươi, nếu người có nữa trí thông minh của đệ đệ người thì Thiên Hạc Môn sớm là của ngươi rồi. Thôi được rồi, trước tiên chúng ta cứ tới nơi kia nhìn xem một chút.”--- Nói xong thì hắn liền đi trước ra bên ngoài, trung niên nam tử cũng đi theo phía sau.

.....

Trên đường đi tới trang viện của nhóm người Vũ Y thì Lục Đào có hỏi thăm:

“ Thế tên Diệp Thái kia bị làm sao? Có phải hay không bị đánh cho một trận thừa sống thiếu chết.”

Tên trung niên nam tử nghe vậy thì lắc lắc đầu sau đó lại gật gật đầu. Lục Đào thấy vậy thì không khỏi trờng mắt nhìn hắn nói:

“ Ngươi là có ý gì, vì sao lúc thì gật đầu khi lại lắc đầu là sao?”

Trung niên nam tử thành thật giải thích:

“Thì lão tổ hỏi Diệp Thái công tử có phải hay không bị đánh. Diệp Thái công tử không bị đánh nên ta lắc đầu à, về phần lão tổ hỏi có phải hay không Diệp Thái công tử đang ở trạng thái thừa sống thiếu chết, thì đúng là hiện tại Diệp Thái công tử đang bị như vậy nên ta gật đầu thôi.”

Tên trung niên giải thích rất cẩn thận có điều lúc này Lục Đào cũng không còn nghe hắn giải thích nữa rồi, hắn lúc này nhìn về xa xa, nhìn về tám cây cột lớn đang treo tám người.

Tám người kia đã bị róc hết thịt chỉ còn lại bộ xương dính máu có màu trắng hồng, duy chỉ có phần từ cổ trở lên là còn nguyên vẹn, có thể nhìn rõ

mặt mũi. Nhưng khi nhìn rõ là ai thì Lục Đạo lúc này cả người run lên, hẳn thấy được mấy gương mặt quen thuộc trong đó có Diệp Thái.

Hắn lúc này lầm bầm nói:

“ Xong, lần này xong thật rồi, Diệp Gia nhất định sẽ không tha cho chúng ta.”

Hắn chỉ vừa nói xong thì cùng lúc đó một âm thanh bi thương, xen lẫn phần nộ đồng thời vang lên.

“ Kẻ nào làm, là kẻ nào. Nhanh bước ra đây cho ta.”

Ngay khi âm thanh này vang lên thì một thân ảnh mặc áo bào màu xám tro cũng xuất hiện ở trên bầu trời Thiên Hạc Môn. Theo sau lao ta còn có một nhóm người nữa, nhân số lên đến 20 - 30 người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1172: Nữ Ma Đầu Tuyệt Kỳ(1)

Nhưng tiếp sau đó một màn, triệt để làm mọi người chấn động. Chỉ thấy một vệt huyết quang hình bán nguyệt không biết từ nơi nào bay đến cắt đôi lão giả vừa mới kêu gào đang bay ở trên bầu trời Thiên Hạc Môn.

Đạo huyết quang kia sau khi chém lão giả làm đôi thì tự hành phân liệt ra thành mấy chục đạo huyết quang khác nhỏ hơn cắt về đám người xung quanh.

Quá trình này diễn ra quá nhanh. Nhanh đến nỗi cả người phía dưới lẫn người bên trên đều không có phản ứng kịp. mãi cho tới khi mọi người nhìn lại thì huyết quang kia cũng đã biến mất.

Lúc này ở bên trên bầu trời chỉ còn lại vô số thi thể đang rơi xuống phía bên dưới, có điều những thi thể kia rơi rất chậm, trong quá trình rơi thì những thi thể kia nhanh chóng biến thành biến thành khói đen tiêu tán dần dần, cho tới khi rơi xuống được gần tới mặt đất thì cũng tan biến gần hết, chỉ còn lại một ít cặn bã.

Chỉ đơn giản như vậy, trong chớp mắt một đám cường giả liền đã ngã xuống đến cả hài cốt cũng không còn, trong đó còn có cả một vị Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ, cùng 7-8 tên sơ kỳ.

Quan sát từ đầu đến cuối sự việc, Lục Đào lúc này cũng vẫn cảm thấy như ở trong mộng, hẳn có chút không dám tin vào những gì vừa xảy ra, trong lòng hẳn cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ là một cái gì đó

rất đáng sợ. Nhưng người kia chỉ cần vung tay một cái thì cả Thiên Hạc Môn của hắn liền bị diệt. Vì vậy hắn mới không dám đắc tội với Diệp Thái.

Nhưng lúc này đây, kẻ mà trong lòng hắn giống như thần linh vậy mà chỉ bị người ta dùng một chiêu cách không đánh tới liền bị diệt, đến cả phản ứng lại cũng không kịp chứ đừng nói là phản kháng.

Hít vào một hơi thật sâu, hắn biết lúc này nên phải làm cái gì. Hắn bây giờ cũng chỉ còn một con đường kia. Nếu như con đường kia không thể đi thì Thiên Hạc Môn xem như cách ngày diệt môn không xa.

.....

Lúc này đây ở bên trong phòng tu luyện, Diệp Vũ cung kính nói với Vũ Y:

“Tiểu thư, mấy con ruồi đã được xử lý rồi.”

Wũ Y gật đầu, vẻ mặt có chút bất đắc dĩ nói:

“Nếu không phải vì tiên khí bên trong Thiên Địa-Nhẫn không đủ nồng đậm, thì ta đã sớm ở bên trong tu luyện rồi. Bây giờ lại phải làm phiền mọi người.”

Thanh Thanh lúc dùng giọng chân thành nói:

“Tiểu thư nói gì vậy, chúng em nguyện đi theo tiểu thư thì việc đó cũng là nên làm, với tiểu thư thu lưu bọn em còn không phải vì dùng những lúc như thế này sao.”

Ngọc Diệp lúc này cũng nói:

“Thanh tỷ nói phải đấy tiểu thư, bọn em còn đang xấu hổ là không làm được việc gì cho tiểu thư đây. Mà tiểu thư đã hấp thụ xong Chu Tước Thần

Huyết rồi sao? Tốc độ hấp thu của tiêu thư thật nhanh, mới chỉ hơn một tháng vậy mà liền đã có thể hấp thu xong rồi nếu là người khác không có mấy trăm năm đừng mong có thể làm được như vậy.”

Vũ Y nghe vậy thì gật đầu nhưng trong lòng thì đang thầm cân nhắc là có nên nói cho mấy cô nàng biết là nàng đã hấp thu xong hết bốn giọt thần huyết rồi chứ không phải một giọt.

Nhưng suy nghĩ một chút nàng vẫn là quyết định không đã kích mấy người tùy tùng của nàng, nếu nàng mà nói ra thì mấy người này có khi lại mất hết cả tinh thần tu luyện cũng nên.

Khẽ mỉm cười Vũ Y nói:

“Thực ra cũng không có gì, chỉ cần mọi người cố gắng là sẽ được thôi. Mà phải rồi, đạo này tình hình sao rồi? Chẳng lẽ ở bên ngoài đang rất loạn sao?”

Lúc này Tuyết Tâm là người có nhiệm vụ thu thập tin tức tình báo nói:

“Đúng vậy thưa tiểu thư, bên ngoài hiện tại đang rất loạn, rất nhiều thế lực tiến đến nơi này mục đích tìm kiếm chúng ta. Long xà hỗn tạp cả Bắc Thần châu lúc này không khác gì một nồi cháo.”

Những người khác nghe vậy thì hơi nhú mày lại, tuy trong lòng không sợ nhưng lại cảm thấy phiền toái không thôi. Vũ Y sau một hồi lâu suy nghĩ thì nói:

“Nếu đám người kia đã tới đây tìm chúng ta ắt hẳn sẽ có phương pháp, mọi người cũng nên làm tâm lý trước đi. Rất có thể chúng ta sắp có một trận ác chiến. Với thực lực của chúng ta bây giờ thì một hai tên Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ cũng không cần phải lo lắng.”

Vũ Y vừa nói xong thì Điệp Vũ ở bên cạnh liền đã nói:

“Tiểu thư, không phải bây giờ chúng ta còn chưa bị phát hiện sao. Nếu đám kia có phương pháp gì đó thì cũng đã không phong bế cả Bắc Thần Châu rồi. Em có một kế này tiểu thư nghe xem thấy có được hay không?”

Vũ Y ánh mắt chột lóe, gật gật đầu nói:

“Nói đi.”

Điệp Vũ cân nhắc một chút rồi nói:

“Em thấy chúng ta bây giờ nên tạo ra cho mình một cái vỏ bọc thật tốt. Không phải đám người kia đều tới nơi này để tìm chúng ta sao, bây giờ chúng ta cũng giống bọn họ, cũng đi tìm chúng ta. Vì để cho mọi người tin phục thì chúng ta phải có một cái thế lực đủ lớn sau đó bắt đầu hành động tìm kiếm, có như vậy thì người ta mới không nghi ngờ. Theo kiến nghị của em thì tiểu thư có thể chọn Phù Sinh Thành này làm điểm đặt chân, kiến tạo thế lực riêng. Không biết tiểu thư thấy ý kiến này thế nào?”

Vũ Y cũng không có trả lời ngay mà nhìn những người khác hỏi:

“Mọi người cảm thấy thế nào?”

Mấy cô gái khác nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gật đầu nói:

“Điệp Vũ tỷ nói rất có đạo lý. Bọn em không có ý kiến gì.”

Vũ Y thấy mọi người đều tán đồng, không ai phản đối thì cũng gật đầu nói:

“Vậy việc này sẽ do Điệp Vũ làm chủ, còn những người khác nghe theo lời của Điệp Vũ mà làm. Ta dạo này vẫn cần phải tiếp tục bế quan tu luyện nên không có việc gì nghiêm trọng không cần làm phiền ta. Về phần hợp

kích bí pháp thì mọi người cũng đã sơ nhập nắm giữ rồi chỉ cần thực chiến thêm là hoàn toàn có thể nắm giữ nên cũng không cần tu luyện nữa. Được rồi, ai đi làm việc người đó đi ta còn phải tiếp tục tu luyện.”

Mấy cô gái khác nghe vậy thì đều gật đầu sau đó lui ra bên ngoài. Nhưng chỉ vừa ra bên ngoài thì bọn họ liền đã nhìn thấy Tuyết Kỳ đang dẫn theo Lục Đào đi về phía bên này.

Điệp Vũ lúc này nhìn qua Ngọc Diệp nói:

“ Muội ở đây canh chừng giúp tiểu thư tu luyện, đừng để ai làm phiền tiểu thư, còn những việc khác đã có tỷ cùng mọi người lo rồi, muội không cần quan tâm.”

Ngọc Diệp rất nhu thuận đáp:

“ Vâng. Muội biết rồi.”

Tiếp sau đó Điệp Vũ mang theo Tuyết Tâm cùng Thanh Thanh rời đi. Lúc đi qua hai người Tuyết Kỳ cùng Lục Đào thì nói:

“ Có việc gì thì tìm nơi khác nói chuyện, tiểu thư của chúng ta cần nơi thanh tĩnh tu luyện.”

Hai người Tuyết Kỳ cùng Lục Đào nghe xong thì đều gật đầu sau đó đi theo Điệp Vũ.

.....

Sau khi đi tới một nơi thích hợp thì Điệp Vũ liền nhìn Lục Đào dùng giọng điệu ra lệnh nói:

“ Người đi gọi mấy tên lão tổ của Thiên Kiếm Môn cùng Thiên Cầm Môn gì đó tới đây. Ta có chuyện cần thông báo.”

Lục Đào nghe xong thì kinh ngạc nhưng hắn cũng không dám hỏi nhiều. Hắn lúc này liền cho người đi mời hai vị lão tổ của hai thế lực kia tới Thiên Hạc Môn làm khách.

.....

Không qua bao lâu thì hai vị lão tổ của Thiên Kiếm Môn cùng Thiên Cầm Môn là Vũ Thiên Dương và Trần Miên Lam đều đã tới. Khi hai người tới đây thì cũng đã ngầm đoán được dụng ý của mấy người Điệp Vũ khi mời bọn họ đến đây.

Sau khi hai người vừa đến thì Điệp Vũ cũng chẳng thêm quanh co lòng vòng mà trực tiếp nói:

“Tiểu thư nhà chúng ta muốn ba thế lực các ngươi quy phục. Có người cũng có thể không đồng ý nhưng nếu các ngươi dám không đồng ý thì ngày này sang năm chính là ngày dỡ của các ngươi. Bây giờ các ngươi có 3 hô hấp thời gian để suy nghĩ, hết ba hô hấp mà còn chưa có câu trả lời thì cũng không cần trả lời nữa.”

Trước hành động bá đạo này của Điệp Vũ, ba người Lục Đào, Vũ Thiên Dương, Trần Miên Lam đều hóa đá. Bọn họ lần đầu tiên thấy người trắng trợn thô tợn thế lực như vậy. Bọn họ vốn tưởng rằng mấy người Điệp Vũ sẽ nói lý do này lý do nọ để thu phục nhân tâm nhưng mà sự thật cách xa bọn họ nghĩ.

Mấy người Điệp Vũ cũng chẳng thêm quan tâm đến suy nghĩ bọn họ, trực tiếp nêu ra yêu cầu muốn bọn họ quy phục, tuy cho 2 lựa chọn một là có thể quy phục, hai là không nhưng mà lựa chọn không cũng chẳng khác nào tìm cái chết.

Ngay lúc bọn họ còn trong sự ngỡ ngàng thì giọng nói lạnh lùng của Điệp Vũ vang lên bên tai bọn họ:

“ Hai hô hấp qua đi, các ngươi còn một hô hấp nữa.”

Ba người kia lúc này mới kịp phản ứng lại, cả ba lúc này đồng thanh gấp giọng nói:

“ Chúng ta nguyện y quy phục.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1173: Hợp Nhất Tất Tất Cả Những Thế Lực Trong Phù Sinh Thành

Phù Sinh Thành tuy là nằm trong phạm vi trung tâm của Bắc Thần Châu nhưng lại là thuộc khu vực hẻo lánh trong khu vực trung tâm. Về phần thế lực đứng phía sau Phù Sinh Thành là Ngọc Gia thì ở xa tít mù khơi, hàng năm chỉ cho người đến Phù Sinh Thành thu thuế một lần duy nhất sau đó cũng không thèm quay lại thêm lần nào nữa.

Thành ra ở Phù Sinh Thành, ba đại thế lực là Thiên Kiếm Môn, Thiên Hạc Môn, Thiên Cầm Môn trở thành thế lực đứng đầu, thích làm gì thì làm, cũng chẳng cần quan tâm đến Ngọc Gia.

Cũng chính vì điều này nên khi Bắc Thần Châu bước vào thời gian hỗn loạn thì ba thế lực lớn nhất ở Phù Sinh Thành liền gặp nạn, do không có người đứng phía sau bảo kê nên nhiều cường giả cũng chẳng thèm nể mặt bọn họ.

Nhưng điều này lại cũng là một cái lợi thế cho đám người Vũ Y, bọn họ muốn thống trị nơi này thành lập cứ điểm cho bản thân cũng không cần kiêng dè bất cứ cái gì, nếu có kẻ nào cản đường thì chỉ cần tiêu diệt là xong.

- --o0o---

Ngay khi ba đại thế lực là Thiên Kiếm Môn, Thiên Cầm Môn cùng Thiên Hạc Môn nguyện ý quy phục dưới trướng Vũ Y thì Điệp Vũ đã thay mặt Vũ Y bắt đầu thanh lý tất cả những kẻ dám cả gan làm loạn bên trong Phù Sinh Thành.

.....

Lúc này đây, Điệp Vũ đi theo vị lão tổ Thiên Cầm Môn là Trần Miên Lam đi tới gặp một tên tự xưng là Tôn Thắng. Nghe nói tên kia ở Thiên Cầm Môn ăn cơm chùa cùng chơi nữ nhân miễn phí đã lâu nên Điệp Vũ quyết định đến thu tính mạng tên kia.

Sau khi đi tới một cái hoa viên mười phần tứ lệ thì Trần Miên Lam liền dừng lại hướng về phía Điệp Vũ nói:

“ Tên kia đang ở bên trong thừa đại nhân.”

Điệp Vũ lúc này tản ra hồn niệm của bản thân bắt đầu tìm kiếm, rất nhanh thì nàng liền tìm thấy được kẻ muốn tìm. Điệp Vũ híp mắt lạnh lẽo nói:

“ Đi theo ta vào trong.”

Nói xong thì nàng liền trực tiếp đi vào bên trong, Trần Miên Lam lúc này như một thị nữ đi theo phía sau nàng.

Điệp Vũ mới vừa bước vào hoa viên thì liền đã gặp người cản đường, bảy tám tên nam tử bộ dạng như lưu manh đứng ra, nhìn về phía hai người các nàng cười dâm nói:

“ Ô, hóa ra là Lam tiểu thư, hôm nay tới đây có phải là động lòng xuân muốn cùng lão đại của chúng ta hàn huyên một đêm phải không?”

“ Mà không biết mỹ nữ này là ai, khuôn mặt tuy không xinh lắm nhưng thân hình đúng là...”

“ Phúc phúc phúc....”

Điệp Vũ dùng tay chém ta hai phát, hai luồng huyết quang nhanh như chớp cắt rơi đầu bảy tám tên nam tử đang cản đường.

Mấy tên kia đến phản ứng cũng không kịp liền bị chém rơi đầu, máu tươi từ cổ bắn lên cao cả mét nhuộm đỏ cả một mảnh hoa viên, thân thể không đầu thì phải mất một lúc thì mới ngã xuống đất.

Về phần mấy cái đầu thì nằm lăn lóc trên mặt đất, Diệp Vũ lúc này tiện chân đạp một cái, một cái đầu lâu bị giẫm nát tươm, dịch óc màu trắng bắn ra bốn phía.

Đi thêm vài bước lại gặp thêm một cái đầu, lần này Diệp Vũ không có đạp nát nữa mà đá mạnh cái đầu kia về phía căn nhà phía trước.

“ Ầm.”

Cả cái đầu kia như đạn pháo bắn đi, đâm sầm vào cửa căn nhà, có điều cánh cửa kia quá chắc, cả cái đầu bẻ nát bét vụn mà cái cửa kia cũng chẳng xi nhê gì cả.

Nhưng mà tiếng động lớn như vậy cũng khiến cho đám người bên trong căn nhà phía trước phát hiện có điều không ổn.

Ngay sau đó cửa căn nhà bị đẩy ra, một đám đại hán thân thể như con gấu lao ra bên ngoài, vừa lao ra bên ngoài thì mấy tên này đã gầm lên:

“ Con mẹ chúng mày chứ làm cái trò gì vậy, không biết lão tử đang chơi nữ nhân sao. Các ngươi chán sống rồi à.”

“ Phúc phúc...”

“ Phúc phúc...”

Huyết quang lần nữa lóe lên, thân thể của mấy tên kia tự động tách rời, tiếng nói giận dữ cũng trong nháy mắt im lặng. Mấy chục tên cao thủ trong nháy mắt liền biến thành đồng thịt vụn.

Trần Miên Lam đi theo sau mà cảm thấy sống lưng lạnh toát, nàng cũng là lần đầu thấy người hung tàn đến mức này, không nói gì, không hỏi gì, vừa thấy người liền giết. Mà đối phương trong nháy mắt giết nhiều cường giả như vậy mà mí mắt nháy một cái cũng không có.

.....

Rất nhanh thì hai người đã đi vào bên trong căn nhà, vừa vào bên trong căn nhà thì một mùi hôi tanh liền truyền ra, không những thế bên trong nhà vẫn còn tiếng rên rỉ của nữ nhân, tiếng chửi bậy của nam nhân.

Nhìn quanh thì liền thấy khắp nơi bên trong nhà là đám nữ nhân mình trần như nhộng đang nằm trên mặt sàn thoi thóp, có không ít người đã tắt thở, ở một góc trong phòng còn có một đám thi thể nữ tử, những thi thể nữ tử này đều là nữ đệ tử của Thiên Cầm Môn.

Trần Miên Lam thấy cảnh này thì hai mắt đỏ hoe, nàng nhận ra có nhiều khuôn mặt quen thuộc trong đó, có không ít người còn từng được nàng chỉ điểm qua, có điều nhưng cô gái kia lúc này đều như người mất hồn, mất phách, nằm chết lặng trên mặt đất.

Hai mắt vô thần, toàn thân đều là những vết thương bầm tím, hạ thế đầy chất dịch màu trắng.

Về phần Diệp Vũ thấy cảnh này thì như thường, cảnh tượng kinh khủng hơn nàng còn thấy nhiều chứ hướng gì mấy cái trò hiếp dâm tập thể này. Chẳng có gì đáng nhắc tới.

Tiên chân đá một cô gái cản đường mình qua một bên, Diệp Vũ đi tới trước cửa của một gian phòng lớn.

“ Ầm...”

Diệp Vũ dùng tay chém nhẹ 2 cái, cả cánh cửa liền sụp đổ. Ngay khi cánh cửa vừa sụp đổ thì một tiếng gầm giận giữ vang lên.

“ Con mẹ mày...”

Nhưng hắn còn chưa chửi xong hết câu thì liền cảm thấy ngực đau xót.

“ Ầm”

Cả người hắn trong nháy đống thẳng lên bức tường trong phòng, có điều bức tường kia chịu lực quá yếu trực tiếp đổ nát, còn về phần tên nam tử thì văng ra xa xa, trượt dài trên mặt đất của hoa viên, vừa trượt dài hắn vừa nôn ra máu.

Ngay khi hắn vừa đứng lại thì liền đã cảm thấy ai đang nắm đầu hắn, cùng lúc đó một âm thanh có phần lạnh lẽo vang lên:

“ Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ, xem như cũng tạm. Có một con khôi lỗi giữ cửa cũng tốt.”

Diệp Vũ vừa nói xong thì năm ngón tay của nàng liền đâm xuyên qua đầu tên kia, trong nháy mắt tên kia mất mạng. Có điều lúc này từ trong miệng nàng lại phun ra một viên ngọc huyết sắc, viên ngọc màu đỏ kia chui vào bên trong đầu tiên này.

Sau khi viên ngọc chui vào bên trong đầu tiên nam tử này thì tên nam tử vốn đã chết lúc này lại sống lại, có điều tên này khác xa lúc trước, toàn thân

phát ra tức sát chi khí, ánh mắt cũng đỏ thắm, hẳn lúc này quý xuống trước mặt Diệp Vũ nói:

“ Chủ nhân.”

Diệp Vũ lúc này hài lòng không thôi, nàng cũng là lần đầu tiên sử dụng “ Huyết Nô Chú” mà chủ nhân của nàng truyền cho. Không ngờ lại lợi hại như vậy, chỉ đơn giản như vậy liền đã có một tên thủ hạ Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ.

Nhưng đúng vào lúc này nàng liền cảm ứng được cái gì đó, ngay lập tức nàng liền quay đầu lại, vừa quay đầu lại thì nàng liền thấy từ bên trong căn nhà phía sau có một tên dùng tốc độ rất nhanh lao ra sau đó chạy đi.

Diệp Vũ ánh mắt lạnh lẽo, trong miệng hừ lạnh:

“ Chết luôn đi, chạy làm gì.”

Vừa nói thì nàng liền để hai ngón tay giao nhau sau đó khẽ “ xoẹt” một cái, lập tức cái tên đang chạy kia liền bị vô số luồng huyết quang cắt xuyên, biến thành vô số khối rơi xuống mặt đất.

Tất cả quá trình này rất nhanh, còn chưa đầy mấy phút thì tất cả đều đã bị Diệp Vũ xử lý xong, ở phía sau Trần Miên Lam nhìn mà ngây ngốc. Trái tim không khỏi đập nhanh, lúc này tự dưng nàng cảm thấy vị đại nhân trước mặt mình thật oai phong à.

Trong lòng nàng lúc này đã xem Diệp Vũ như thần tượng của bản thân. Khuôn mặt lạnh lùng, biểu tượng lãnh khốc, thực lực cao cường, đáng tiếc đều là nữ nhân, bằng không nàng đã sớm trao thân cho đối phương rồi.

Ngay lúc nàng suy nghĩ lung tung thì một âm thanh vang lên bên tai nàng:

“ Còn ngần người ra đó làm gì, còn không nhanh gọi người dọn dẹp nơi này đi, chẳng lẽ còn muốn để tự thân ta đi làm sao?”

Nghe được âm thanh này thì Trần Miên Lam liền phục hồi tinh thần, nàng vâng vâng dạ dạ đáp:

“ Vâng đại nhân, để tiểu nữ đi gọi người tới.”

Vừa nói xong thì nàng liền muốn chạy đi, có điều lúc này nàng lại bị Điệp Vũ gọi lại.

“ Đứng lại ta vẫn còn có chuyện cần nói.”

Miên Lam nghe vậy thì trong lòng giật mình, ngay lúc nàng cho rằng đối phương đã biết cái gì đó thì đối phương lại nói tiếp:

“ Mang tất cả những cô gái bị trà đạp qua đưa tới gặp ta.”

Miên Lam nghe vậy thì trong lòng thở phào nhẹ nhõm, nàng gật đầu nói:

“ Đại nhân yên tâm, tiểu nữ biết nên làm cái gì. Người rất nhanh sẽ được đưa tới chỗ của đại nhân.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1174: Thanh Lý Tất Cả Những Nhân Tộc Bất Ổn Ở Bên Trong Phù Sinh Thành

Sự việc tương tự cũng đã phát sinh tại Thiên Kiếm Môn, Tuyệt Kỳ cùng Tuyệt Tâm, hai tử muội đi theo Vũ Thiên Dương sau khi tới Thiên Kiếm Môn thì trực tiếp đồ diệt tất cả những kẻ đang ở nơi này làm loạn.

Có điều ở bên trong Thiên Kiếm Môn bắt đầu phân rã, có không ít kẻ bắt đầu đi theo cái kẻ mới tới kia. Vì vậy Tuyệt Tâm cùng Tuyệt Kỳ lại mất công thanh lý một lần.

Một lần thanh lý này khiến cho cả Thiên Kiếm Môn máu chảy thành sông, thân chất thành đống, nhân số cả Thiên Kiếm Môn giảm đi 3 thành.

Nhưng mà hành động này cũng khiến cho cả Thiên Kiếm Môn không còn ai dám phản đối việc quy thuận Vũ Y nữa.

.....

Sau khi đã thanh lý hết mấy tên làm loạn bên trong ba thế lực lớn thì nhóm người Diệp Vũ lại bắt đầu triển khai càn quét trong thành. Đầu tiên bọn họ phát ra thông báo, có điều cái thông báo kia chẳng được mấy người chú ý đến.

Trong thời gian gần đây, Phù Sinh Thành hỗn loạn đã quen thuộc với tất cả mọi người nên khi nghe nói có người muốn nơi đây phải theo quy củ thì không ít kẻ khịt mũi xem thường.

Có điều một màn tàn sát trắng trợn tiếp theo khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng không dám xem nhẹ nữa.

Dưới mệnh lệnh của Diệp Vũ, tất cả những kẻ dám làm sai quy củ của nàng đặt ra thì đều phải chết.

.....

Ngày hôm đó, tất cả những con đường bên trong Phù Sinh Thành đều nhiễm một màu đỏ tươi, thi thể người ngổ ngang, có nhiều nơi xếp thành từng núi, từng núi. Máu tươi tụ lại chảy thành dòng.

Cả tòa Phù Sinh Thanh bốc lên một mùi máu tanh gây mũi. Những người vốn là dân cư sống bên trong thành thấy một màn như vậy thì vừa vui mừng vừa sợ hãi. Có điều, vui thì vui chứ không ai dám đi ra bên ngoài vào thời gian này, tất cả đều đóng kín cửa ở trong nhà.

Về phần đám người từ bên ngoài đến đều bị dọa cho kinh hồn táng đảm, cả đám lúc này cũng chỉ dám chui rúc bên trong các tử lâu, khách điếm. Cũng không kẻ nào dám làm loạn nữa.

Đương nhiên là vẫn có một vài tên tài cao gan lớn, vẫn cố tình gây chuyện, có kẻ còn giết người công khai. Nhưng chỉ một lúc sau thì tên kia liền đã biến thành một con rối đi theo nhóm vệ binh thành.

.....

Ba ngày sau.

Thi thể bên trong Phù Sinh Thành lúc này lại dày thêm một lớp.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi thì số lượng tu sĩ chết ở Phù Sinh Thành đã lên tới hàng chục triệu người. Nhân số bên trong thành trực tiếp giảm đi

3-4 thành.

.....

Một tuần sau.

Lúc này đây cả tòa Phù Sinh Thành lại một lần nữa quay lại cuộc sống thường nhật, trật tự một lần nữa được lập lại. Tất cả những kẻ không tuân thủ quy định nơi này đều đã bị xử lý, kẻ có tu vi cao thì bị biến thành con rói, còn kẻ có tu vi thấp trực tiếp bị giết chết. Còn thi thể bọn chúng thì được đem về cho đám hung thú ăn.

Dù sao đám hung thú do Vũ Y nuôi bây giờ số lượng cũng rất đông, mấy chục triệu cái thi thể cũng chỉ đủ cho đám kia ăn no thả cửa một tuần là cùng.

.....

Bây giờ ở bên trong Phù Sinh Thành nhìn đâu cũng thành vệ quân, cứ thi thoảng lại có một tốp hơn trăm người đi qua. Những thành vệ quân này đều có tu vi rất cao, bên trong không thiếu Tinh Vương Tiên Cảnh. Thấp cũng là Thần Quân Tiên Cảnh.

Lúc ban đầu mọi người còn sợ đám thành vệ quân này nhưng dần dần cũng quen, chỉ cần không vi phạm mấy luật lệ mà Phù Sinh Điện đưa ra thì không làm sao cả.

Nhưng mà mấy tên dám cả gan làm loạn ở nơi này thì không may rồi, đừng có nói cái gì thân phận với mấy con rói kia, nếu người dám vi phạm trực tiếp bị bọn nó băm thành thịt băm.

Vì vậy trật tự của Phù Sinh Thành lúc này tốt hơn bao giờ hết. Những người dân vốn sinh sống bên trong Phù Sinh Thành cũng lấy đó làm mừng,

cũng vì điểm này mà thế lực mới Phù Sinh Điện vừa được thành lập cũng được tất cả mọi người tán đồng cùng ủng hộ.

Tuy Phù Sinh Thành nằm ở nơi hẻo lánh nhưng sự việc ở nơi này vẫn lây tốc độ kinh người truyền đi. Không qua mấy hôm thì phạm vi phụ cận mấy thành lớn quanh đó mọi người đều đã biết Phù Sinh Thành đã đổi chủ, bây giờ một thế lực lấy tên Phù Sinh Điện chường không nơi đây.

Thế lực này có được cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ tọa trấn, thẳng tay giết chết bất kỳ những kẻ nào dám phản đối hoặc có ý định làm loạn. Hành động có thể nói vô cùng bá đạo.

Chủ đề này có thể nói là hót hòn họt, bên trong những nơi tụ tập đông người như khách điểm, tửu lầu, thanh lâu các kiểu đều đang bàn tán về chuyện này.

- --o0o---

Bên trong một một cái quán nước tại Phù Sinh Thành lúc này có một ông lão đang kể về truyện mấy ngày hôm trước cho đám người vừa tới nghe.

“ Nói cho mọi người biết, mấy hôm trước tình cảnh kia là ta tận mắt nhìn thấy, lúc đó ta đang nấp bên trong nhà nhưng vẫn lén nhìn ra bên ngoài thông qua một cái lỗ, lúc đó ta nhìn thấy mấy trăm cường giả vây công phó điện chủ Phù Sinh Điện. Nhưng mà các ngươi biết không phó điện chủ Phù Sinh Điện chỉ gầm lên một tiếng thì mấy trăm cường giả kia liền biến thành sương máu, cực kỳ đáng sợ.”

Lúc này một thiếu niên vội hỏi:

“ Thế phó điện chủ Phù Sinh Điện nhìn như thế nào? Có phải hay không thân cao sáu thước, có 3 đầu 6 tay như mọi người đồn.”

Ông lão kia lập tức chửi:

“ Đám người kia không biết gì lại còn đặt điều nói xạo, phó điện chủ Phù Sinh Điện là một nữ tử, tuy ở xa ta không nhìn rõ khuôn mặt nhưng dựa theo thân hình của nàng ta nhất định là đại mỹ nữ.”

Mọi người nghe vậy thì đều ồ lên, lúc này lại có người hỏi:

“ Vậy đạo hữu đã nhìn thấy Điện Chủ của Phù Sinh Điện chưa?”

Nghe người này nói vậy thì tất cả mọi người lại vểnh tai lên nghe, đến ngay cả mấy người đang ngồi ở bàn xa xa đều vểnh tai lên nghe. Có điều mọi người phải thất vọng rồi, ông lão lần này lắc đầu nói:

“ Chưa nhìn thấy bao giờ, nghe nói vị Điện Chủ kia cũng là một nữ tử, nàng ta vẫn ngày đêm bế quan tại Thiên Hạc Môn khi trước, không hề đi ra bên ngoài, tất cả đều là do mấy thân tín của nàng ta xử lý.”

Mọi người nghe vậy lại lần nữa ồ lên, tiếp sau đó lại có một trung niên hỏi:

“ Như vậy mấy người kia là từ đâu tới, bọn họ chiếm Phù Sinh Thành chẳng lẽ muốn khai tông lập phái sao?”

Lúc này đám người lại lần nữa dỏng tai lên nghe. Ông lão lúc này tỏ vẻ hiểu biết nói:

“ Ta làm sao biết được phân thân phận của các nàng, có điều không cần điều tra thì ta cũng biết các nàng không phải người ở đây, mà ta suy đoán các nàng đến đây có thể là vì giải thưởng mà liên minh các châu đưa ra, việc kia thì không cần ta nói mọi người cũng đều biết rồi. Với đạo gần đây cũng nghe nói Phù Sinh Điện bắt đầu phái ra người tìm kiếm mấy tên kia.”

Lúc này mọi người nghe xong cũng đều đã hiểu ra vấn đề. Cả đám đều gật đầu, tên trung niên khi trước lại nói:

“ Ta cũng đã đoán ra phần nào mục đích của các nàng, nghe đạo hữu nói vậy thì ta cũng chắc hơn vài phần. Dù sao bây giờ rất nhiều cường giả từ các châu đều đến nơi Bắc Thần Châu chúng ta vì việc kia.”

Một người khác lại phụ họa thêm vào:

“ Đúng vậy, đúng vậy. Bây giờ người người nhà nhà đều đang tìm kiếm tung tích của mấy người kia, ước gì ta mà biết được tung tích của mấy người kia sau đó báo lên trên thì cuộc đời ta xem như lên hương rồi.”

Tên này vừa dứt lời thì một tên ngồi ngay bên cạnh khinh bỉ nói:

“ Bớt mơ mộng hão huyền, vẫn là khuyên người nên cố gắng tu luyện lên Tinh Quân Tiên Cảnh hậu kỳ đi, bằng không sớm muộn gì cũng không ai...”

Tên này còn đang định nói cái gì nhưng bị một tiếng hô lớn từ phía bên ngoài cắt ngang, lúc này một tên trung niên bộ dạng có phần gầy yếu đi vào bên trong la lớn:

“ Mọi người nhanh đi xem, người của Tô Gia cùng Diệp Gia đã tới bên ngoài thành, đang cùng thành về quân chiến thành một đoàn, mọi người nhanh đi xem kéo kịch vui không còn. Ta nghe nói lần này Tô Hàng, cùng Diệp Thiên Vân cũng tới đây.”

Đám người nghe xong thì đều ồ lên sau đó thì đồng loạt chạy ra ngoài, bay về phía tường thành chuẩn bị đi xem náo nhiệt. Không ít người nghe xong thì có hơi do dự nhưng sau một lúc vẫn quyết định đi nhìn xem.

Về phần tên trung niên kia sau khi thông báo xong cho mọi người một tiếng thì liền chạy đi qua các nơi khác tiếp tục thông báo.

Người chạy đi xem đánh nhau mỗi lúc một nhiều, không qua bao lâu thì đã thành dòng chen chúc nhau mà đi. Lúc bọn họ đến được tường thành thì đã thấy vô số người đứng xem, Còn ở bên ngoài tường thành lúc này đang vang lên tiếng đánh nhau ầm ầm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1175: Đứng Vững Chân Tại Phù Sinh Thành

- ---o0o---

“ Rầm rầm rầm...”

“ Âm âm âm...”

“ Uỳnh uỳnh uỳnh...”

Liên tiếp là những tiếng nổ lớn đing tai nhức óc vang lên.

Phía bên ngoài Phù Sinh Thành lúc này đang diễn ra một trận chiến đấu vô cùng kịch liệt giữa hộ vệ quân cùng người của Diệp Gia và Tôn Gia.

Nhân số hai bên cũng tương đương nhau, tầm trên trăm người mỗi bên, thực lực hai bên cũng không chênh lệch nhau quá lớn đều có Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ bên trong chiến đội đứng ngoài lược trận.

Lúc này đây cả hai bên đang điên cuồng công kích lẫn nhau, hai phương đều dốc hết toàn lực của bản thân, thi triển ra sát chiêu mạnh nhất hòng giết chết địch nhân trong nháy mắt. Nhưng mà sự việc có phần khó thể tưởng tượng phát sinh.

Bên phía hộ vệ quân của Phù Sinh Thành bị một tên trung niên bên phía Diệp Gia chém bay đầu 3 người, chém đứt tay chân của 6 người khác. Vốn tưởng rằng ba người bị chém bay đầu kia sẽ ngay lập tức chết đi.

Nhưng mà không, ba tên kia vẫn sống nhăn. Bọn họ cũng không cần đầu vẫn có thể sống, vẫn có thể chiến đấu như lúc trước, giống như đầu với bọn họ chỉ là vật trang trí vậy, mất liền thôi, tuy có hơi mất thẩm mỹ thôi cũng không ảnh hưởng gì lớn.

Về phần 6 người khác bị chém đứt lìa tay chân thì sau vài cái hô hấp thì liền mọc lại, kẻ không mọc lại thì lại đi nhặt bộ phận vừa bị chém đứt kia nối lại, nhưng mà mấy người kia hình như cũng không quan trọng bộ phận kia là của ai, cứ tùy tiện tìm đại một cái sau đó nối vào.

Thành ra một cảnh hài hước phát sinh, một tên tu sĩ gãy tong teo lại có một cánh tay lực lưỡng, hay một tên đại hán to lớn lại có một bàn tay bé tí nhìn đến mà khôi hài.

Có điều, người ở ngoài thì mới thấy khôi hài chứ người ở trong cuộc thì cả đám không ai cảm thấy khôi hài cả, cả đám chỉ thấy lạnh cả sống lưng, lông tóc dựng ngược.

“ Những kẻ này làm sao lại tà dị như vậy, giết không chết.”--- Một ông lão bên phía Tôn Gia cũng vừa mới bắm đối thủ của hắn thành 6-7 khúc nhưng được vài hô hấp thì tên kia lại khôi phục trở lại như không có việc gì, đã vậy khí tức ần ần còn có chút mạnh lên.

“ Bọn chúng không phải con người, con người không thể nào bị chém rụng đầu lại không chết. ”--- Lúc này có một người gần đó cau mày nói ra.

Bên phía địch nhân thì giết không chết trong khi bên phía mình chỉ cần đối phương đánh chúng yếu hại thì chắc chắn phải chết, thành ra trên chiến trường lúc này chỉ toàn có thi thể của tộc nhân hai nhà Tôn, Diệp.

Đứng ở bên ngoài lược trận, mấy tên cao thủ Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ của hai nhà Tôn, Diệp lúc này đang nhú chặt lông mày, bọn họ lúc này

đương nhiên là cũng đã phát hiện ra cỗ quái nhưng mà lại không dám ra tay, bằng không cường giả bên phía Phù Sinh Điện cũng sẽ ra tay.

Cảm thấy có tiếp tục đánh thì người chịu thiệt cũng chỉ là phía bên mình thì lúc này một thanh niên anh tuấn bên phía Diệp Gia nhìn về phía một tên cường giả hậu kỳ của Phù Sinh Điện lên tiếng:

“ Đến đây dừng đi, chúng ta nhận thua.”

Lời này vừa ra thì tất cả mọi người đều kinh ngạc, không ngờ người của Diệp Gia cũng có lúc biết nhận thua.

Tên thanh niên kia vừa dứt lời thì bên phía Tôn gia cũng có một thanh niên khác tiếp lời:

“ Phù Sinh Điện các ngươi thắng, nhanh nói người của các ngươi dừng tay.”

Đang đứng ở một nơi bí mật nhìn xem trận đấu, Diệp Vũ nhìn thấy mấy tên kia đã chịu thua thì nàng cũng ra lệnh cho đám con rối dừng lại. Dù sao thăm dò lẫn nhau chỉ cần như vậy là đủ. Bây giờ nàng muốn nhìn xem đối phương mục đích thực sự tới nơi này là gì.

Nhưng đúng lúc này, ngay khi hai bên vừa ngừng chiến thì lại có mấy chục đạo ánh sáng lam nhạt từ phía chân trời vọt đến nơi đây, tốc độ của mấy đạo ánh sáng kia rất nhanh, không qua lâu thì đã xuất hiện tại phụ cận, cách ba phương nhân mã không quá xa.

Ánh sáng tản đi, lộ ra nhân ảnh ở bên trong. Đi đầu đội ngũ này không ngờ lại là một người thiếu nữ, người thiếu nữ này dung mạo bình thường, vóc dáng bình thường, trên thân mặc một bộ đồ cũng rất bình thường nhưng trên người lại mang theo một cỗ khí tức vô cùng dị dị, cỗ khí tức kia vừa

khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi lại vừa khiến cho người ta cảm thấy thân thiết vô cùng.

Theo sau nàng ta là một đội ngũ gần 20 người, trên người những kẻ kia đều toát ra khí tức sát vô cùng mạnh mẽ, mỗi người đều mặc một bộ đồ màu đen bên trên có đồ án xương người, trên mặt mỗi người đều mang một cái mặt nạ màu đen vô cùng dữ tợn.

Đám người Diệp Gia cùng Tôn Gia khi nhìn thấy thiếu nữ cùng với người đi theo phía sau nàng ta thì ánh mắt đều không khỏi co lại. Cũng không rõ là ai bên trong đám người kêu lên:

“ Yêu Nữ Ngọc Dung, Hắc Cốt Vệ.”

Diệp Vũ ở một nơi bí mật quan sát nghe vậy thì liền đã đoán ra lại lịch của đối phương. Đối phương là người của Ngọc Gia, cũng là kẻ đứng phía sau lưng của Phù Sinh Thành. Có điều nàng cũng không đoán ra được người của Ngọc Gia tới Phù Sinh Thành vào lúc này là có mục đích gì.

Thiếu nữ Ngọc Gia nghe có người gọi mình là “Yêu Nữ” thì lông mày khẽ nhíu lại, khuôn mặt xinh đẹp hiện lên thần sắc không vui. Ánh mắt của nàng đảo qua người của hai nhà Diệp, Tôn. Ánh mắt của nàng nhìn tới đâu thì người nơi đó đều không dám đối mặt mà cả đám đều cúi đầu xuống hoặc nhìn qua nơi khác.

Nàng “ hừ” nhẹ một tiếng rồi cũng không để ý tới đám người này nữa. Tiếp sau đó nàng hướng về phía một tên thống lĩnh hộ vệ quân chấp tay có lễ mười phần nói:

“ Văn bối Ngọc Dung vâng mệnh gia phụ tới Phù Sinh Thành mong muốn được gặp Diệp Vũ tiên bối một lần.”

Tên thống lĩnh hộ vệ quân vốn là con rôi của Diệp Vũ lúc này thay đổi một bộ sắc mặt hiếu kỳ đánh giá thiếu nữ trước mắt. Sau đó cười nói:

“ Xem ra mấy ngày hôm trước Lục Đào mất tích hẳn là bị Ngọc Gia các người bắt đi rồi. Nói đi, Ngọc Gia phái người đến đây là có việc gì?”

Ngọc Dung hình như cũng biết một chút gì đó nên khi thấy tên thống lĩnh kia có thái độ như vậy thì nàng cũng không có kinh ngạc, lúc này nàng vẫn rất lễ phép nói:

“ Việc này có chút không tiện nói nơi đông người, không biết tiền bối có thể”

Tuy nàng chưa nói xong nhưng hàm ý cũng đã rõ, Diệp Vũ cũng không phải người ngu nên vừa nghe liền hiểu.

Gật gật đầu, con rôi của Diệp Vũ nói:

“ Vậy thì đi theo ta.”

Tiếp sau đó đám người cùng nhau đi vào bên trong Phù Sinh Thành, những người đang chen lấn xem náo nhiệt lúc này cũng biết điều mà tránh ra nhường lại một con đường cho đám người phía bên ngoài đi vào.

Ánh mắt của tất cả mọi người nơi đây khi nhìn thấy đội ngũ hơn trăm người đang từ bên ngoài đi vào thì đều hiện lên sự kính sợ cùng hâm mộ. Bình thường ở Phù Sinh Thành muốn nhìn thấy một cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ thôi cũng là cực kì khó khăn nhưng một nay có đến gần 200 cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh đi cùng một chỗ xuất hiện trước mắt bọn họ.

.....

Sau khi đi tới tổng bộ Thiên Hạc Môn trước kia, con rối của Diệp Vũ mang theo ba đại diện của ba gia tộc lớn đi tới một cái đình nghỉ mát, lúc tới đây thì đã có một người đang ở trong đình viện đợi ba người từ trước.

Sau khi mang ba người đi tới gần đình viện thì tên thống lĩnh hộ vệ lúc này lãnh đạm nói:

“ Vào đi, chủ nhân của ta đang đợi các người bên trong.”

Nói xong thì hắn liền quay người rời đi để lại ba người hai mặt nhìn nhau. Tiếp sau đó ba người cũng đi vào bên trong đình viện kia.

Lúc ba người đi vào bên trong đình viện thì ở một nơi khác, mấy người Tuyết Kỳ, Tuyết Tâm, Thanh Thanh đang dõi theo bọn họ.

Tuyết Tâm quay qua tỷ tỷ của mình bên cạnh hỏi:

“ Tỷ tỷ, tỷ nói xem đám người kia tới đây là có mục đích gì?”

Tuyết Kỳ nhún nhún vai nói:

“ Làm sao mà có thể biết được cơ chứ, việc này đợi chút nữa hỏi Vũ tỷ là biết ngay thôi. Có điều tỷ thấy hẳn việc này không phải chuyện gì xấu.”

Tuyết Tâm thở dài nói:

“ Thật buồn chán, vốn cứ tưởng sẽ được đánh một trận, ai ngờ chuyện lại thành ra dạng này, vì sao lúc trước không giết sạch đám người này đi lại còn mời bọn chúng vào trong này làm gì không biết.”

Tuyết Kỳ lập tức cốc đầu muội muội của mình một cái, gất giọng nói:

“ Cả ngày chỉ biết đánh đánh giết giết, muội không biết suy nghĩ một chút à, đầu chỉ để trang trí phải không. Đầu phải cái gì cũng có thể dùng vũ

lực giải quyết, nếu mà dùng vũ lực có thể giải quyết thì Vũ tử đã không phải tốn thời gian với đám người kia, nếu mà giết chết đám kia còn không phải phiền phức liên tục kéo đến. Tới lúc đó còn không phải mệt chết.”

Tuyết Tâm làm bầm nói:

“ Như vậy càng vui mà.”

Tuyết Kỳ nghe vậy thì tức giận vung tay lên muốn cốc một cái lên đầu muội muội của mình nhưng lần này nàng còn chưa hạ thủ thì Tuyết Tâm đã vội nói:

“ Đừng đánh. Muội đùa một chút thôi mà.”

Tuyết Kỳ thấy vậy thì ngừng tay lại, khẽ hừ nhẹ một cái. Tuyết Tâm thấy vậy thì cười hì hì, Thanh Thanh ở bên cạnh nhìn xem hai tử muội nào trào thì chỉ lắc đầu mỉm cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1176: Nhiệm Vụ Số 5 Kết Thúc

- ---o0o---

Thời gian qua nhanh, mới đó mà đã gần 10 năm đi qua. Thời gian ở lại thế giới kiếm cùng ma pháp của Xuân Đức cuối cùng cũng đã kết thúc.

Trong mười năm này thực lực của hắn cũng không có tăng lên bao nhiêu, một phần vì hắn lười tu luyện, một phần vì con môi của hắn cũng đã hết. Một phần khác là vì không có uy hiếp. Trên cả cái đại lục rộng lớn có được 6 tên thần cấp thì 2 trong số đó đã bị hắn giết. Về phần bốn tên còn lại thì bị hắn khống chế, vì vậy hắn cũng chẳng cần phải tăng lên thực lực làm gì cho mệt.

Tuy thực lực của hắn không tăng lên nhưng thế lực Vong Linh Hắc Âm Hiệp Hội mà hắn tạo ra thì mỗi ngày một bành trướng lớn mạnh hơn. Không đầy mấy năm thì Hắc Âm Vong Linh Hiệp Hội đã trở thành thế lực đứng đầu cả đại lục.

Mặc dù Vong Linh Hắc Âm Hiệp Hội lớn mạnh vô cùng nhưng lại cũng không mang tham vọng thống nhất toàn bộ đại lục, vì vậy mà các thế lực trước kia vẫn duy trì trạng thái vốn có của nó.

Mà cũng phải nói, nhờ thế lực hùng mạnh nắm ở trong tay, gần 10 năm này hắn vận dụng thế lực dưới tay cày tung cả cái thế giới ma pháp này lên, đồ vật kỳ kỳ cổ quái tìm được không ít nhưng đa phần đều là phế phẩm đối với hắn, đồ vật kia ở thế giới ma pháp này có thể là thần binh tuyệt thế

nhưng nếu mà mang ra ngoài cũng không khác gì đồng nát sắt vụn là bao. Vì vậy hắn đều mang hết những thứ kia ra bán hoặc mang cho thủ hạ.

Về phần cô bé Lan Đóa. Cô bé ngày xưa cùng đi lượm rác với Xuân Đức lúc này đã hoàn toàn đổi khác. Bây giờ nàng cũng đã là một đại mỹ nữ xinh đẹp, hơn nữa cô bé còn trở thành một thánh ma pháp sư cao quý, ngoại trừ Xuân Đức cùng Mộng Vân ra thì nàng là người có quyền lực lớn nhất trong thế lực của Xuân Đức.

Trước khi rời khỏi thế giới kiếm và ma pháp thì Mộng Vân cũng đã thay mặt cho Xuân Đức trao lại tất cả quyền lực Lan Đóa, đương nhiên đám thuộc hạ thân tín cũng được cất nhắc lên các địa vị cao hơn.

Bề ngoài là như vậy nhưng thực tế tất cả mọi việc đều là do Mộng Vân tự chủ trương, về phần Xuân Đức thì hắn chẳng có liên quan gì, vốn dĩ hắn cảm thấy đây cũng chỉ là một nơi dừng chân tạm thời, sau này rời đi cũng chẳng bao giờ quay trở lại nên hắn cũng chẳng thêm để tâm làm gì cho một người.

Nói như vậy cũng không hẳn là hắn không để ý mọi chuyện, thực tế người mà hắn quan tâm thì hắn vẫn giúp đỡ, có điều hắn không phô trương giống như Mộng Vân mà thôi. Ví dụ như cố bé Lan Đóa chẳng hạn, trước khi rời đi hắn đã truyền cho cô bé một môn bí thuật có thể không chế sinh mệnh kẻ khác. Hắn tin rằng, chỉ bằng bí thuật kia thì cô bé có thể tạo dựng cơ đồ riêng của bản thân mà không cần phải dựa vào ai cả.

Còn nếu như việc gì khó quá thì có thể nhờ mấy tên “ Pháp Thần”, “ Kiếm Thần” ra tay giúp đỡ, dù sao nắm giữ sinh mệnh của mấy tên kia trong tay, Xuân Đức cũng không tin lúc Lan Đóa tới nhờ mấy tên kia lại không giúp.

.....

Trước khi chia ly mãi mãi thì Xuân Đức cũng tổ chức một bữa cơm nhỏ, mời Lan Đóa cùng với đám thuộc hạ thân tín tới dự. Bữa cơm hôm đó có thể nói vô cùng hoàn hảo, mọi người có tâm tư gì cũng thổ lộ ra hết, nói hết những gì trong lòng ra, khiến cho bầu không khí càng thêm hài hòa.

Đến cuối bữa ăn thì Xuân Đức còn được Phi Nhã gọi ra một nơi riêng tư thổ lộ tình cảm riêng, cô nàng kia rất mạnh dạn nói lời yêu hấn. Xuân Đức lúc đó cũng hơi kinh ngạc nhưng sau đó hấn liền nói thẳng.

“ Hấn không có yêu nàng cũng nói nàng ta nên tìm một người đàn ông tốt mà gửi gắm cả đời” tuy nói như vậy hơi có làm người khác đau lòng nhưng thà một lần đau rồi thôi, còn hơn để người ta đau khổ cả đời.

Ấy vậy mà không biết lúc sau hai người vì sao lại cuốn lấy nhau, hôn nhau một lúc thật lâu, nếu không phải Xuân Đức đột nhiên bị truyền tống trở về không gian chờ tầng 6 thì có khi hai người đã có tình một đêm cũng nên.

- --o0o---

Thần Võ Nguyên Tháp – Không gian chờ tầng 6.

Lúc này đây cả một không gian rộng lớn lại chỉ có 2 người Xuân Đức cùng Mộng Vân.

Nhìn Mộng Vân lúc này vẫn còn đang sụt sịt thì Xuân Đức không khỏi cảm khái cô nàng đa cảm, chỉ là sống chung gần 10 năm thôi mà lúc chia tay đã không nở rời xa rồi.

.....

Thời gian đi qua 10 phút, lúc này Mộng Vân vẫn còn tiếp tục khóc, nàng ta vừa cầm mấy viên đã ký ức xem xét vừa khóc sụt sịt. Xuân Đức có phần

không chịu nổi liền nói:

“ Có cần phải thương tâm vậy không? Nghe người khóc mà tai ta cũng nhanh đóng kén rồi.”

Cũng không biết Mộng Vân lấy đâu ra can đảm, lúc này nàng ta trợn to cặp mắt xinh đẹp của bản thân nhìn Xuân Đức tức giận nói:

“ Mặc kệ ta, không phải việc của người, cái đồ vô cảm. Người không thích nghe có thể không nghe mà, ai bắt người nghe đâu. Hừ.”

Thấy cô nàng tự dưng lại nổi đóa thì Xuân Đức cười cười, nụ cười của hắn lúc này có chút gian ác, Mộng Vân nhìn thấy nụ cười kia của hắn thì lập tức ngừng khóc, sau đó nàng cũng đã ý thức được vấn đề. Lúc này nàng vội vàng nói:

“ Lúc này ta lỡ miệng, người đại nhân có đại lượng đừng chấp nhặt với tiểu nhân như ta.... Ta...”

Nàng còn chưa nói xong thì đã thấy Xuân Đức xuất hiện ngay trước mắt, bị bàn tay của hắn vỗ nhẹ nhẹ lên mặt thì cả người nàng cứng đờ, muốn nói gì nữa nhưng làm sao cũng không thốt ra lời.

Xuân Đức nhìn vào mắt cô nàng, dùng bàn tay khẽ vỗ vỗ khuôn mặt non mềm kia, hắn mỉm cười nói:

“ Nếu là kẻ khác thì ta đã sớm đập chết từ lâu nhưng cô thì khác, vì cô là thuộc hạ thân tín của ta nên ta sẽ không trách tội cô, có điều làm thuộc hạ phải có giác ngộ của thuộc hạ, lần sau ta không muốn nhìn thấy cảnh này nữa, không nên làm mấy việc vô nghĩa như vậy. Cô là người thông minh hẳn là hiểu ta nói gì.”

Mộng Vân lúc này cũng đã ngừng khóc, trên mặt xuất hiện thần sắc bối rối khi nội tâm bị nhìn thấu. Sau một lúc nàng mới gật đầu nói:

“ Ta biết rồi, lần sau sẽ không vậy nữa.”

Xoa đầu Mộng Vân, Xuân Đức tiếp tục mỉm cười nói:

“ Ngoan lắm, tuy việc làm của cô chẳng có ý nghĩa gì nhưng mà ta có lời khen cho khả năng diễn kịch của cô đấy, có tiến bộ hơn nhưng lần trước. Sau này ít ra cũng không vô dụng nữa.”

Bị Xuân Đức nói thẳng ra như vậy thì trên khuôn mặt của Mộng Vân liền hơi đỏ lên, nàng cúi đầu xuống không dám nhìn Xuân Đức nữa.

“ Hóa ra người đều biết cả. Người có phải cảm thấy ta rất dễ lừa gạt phải không?”

Xuân Đức rất thẳng thắn nói:

“ Ừm, rất dễ lừa gạt, ở với cô lâu rồi bây giờ cô nghĩ gì ta cũng có thể đoán được. Nhưng mà cô yên tâm đi, trên đời này ta chỉ cho phép cô bị mình ta lừa gạt mà thôi.”

Mộng Vân nhẹ gật đầu đáp:

“ Ta biết. Cảm ơn người.”

Lúc này đây nếu như có người ngoài ở đây nghe được câu chuyện của hai người Mộng Vân cùng Xuân Đức thì đảm bảo tất cả mọi người đều cảm thấy kỳ quái không thôi. Sẽ chẳng ai hiểu bọn họ đang nói về cái gì.

.....

Trò chuyện thêm một lúc thật lâu cùng Mộng Vân sau đó Xuân Đức lại dùng “Cổ Tích Mật Quyển” tiến vào không gian trao đổi đặc biệt của Thần Võ Nguyên Thập. Lần này đi vào bên trong không gian trao đổi Xuân Đức mang theo sự mong đợi vô cùng lớn.

.....

Vừa tiến vào bên trong không gian trao đổi đặc biệt thì Xuân Đức liền đã nhìn thấy con rắn lừa đảo.

Con rắn lừa đảo kia vừa nhìn thấy hắn thì liền cười nham hiểm mấy lần, sau đó nói:

“Đợi ngươi đã lâu à, hắc hắc, làm ta sốt hết cả ruột.”

Xuân Đức nhìn thấy cái điệu cười khả ố kia thì không khỏi cảm thấy nổi hết da trâu da bò lên, đánh giá con rắn lừa đảo trước mắt, nhìn cái bộ dạng gian thương kia thì Xuân Đức rất là hiếu kỳ, lúc này hắn quyết định hỏi ra câu hỏi mà hắn nghi vấn từ lâu:

“Này, lão gian thương, có thể cho ta hỏi một câu được không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lập tức gật đầu nói:

“Ngươi có công trạng mà, thích hỏi gì hỏi đi.”

Gật gật đầu Xuân Đức nói:

“Ta rất tò mò vì sao lúc ta đến trao đổi vật phẩm thì ngươi liền xuất hiện, hơn thế nữa lại còn rất nhiệt tình, ta cảm thấy có cái gì đó quái quái.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe hắn hỏi vậy thì thở dài thườn thượt sau đó mới nói:

“ Hóa ra là người muốn biết việc này à. Được rồi, để ta từ từ nói cho người nghe. Trước hết ta giải thích một chút cho người nghe về tình trạng Thần Võ Nguyên Thập hiện tại.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1177: Hiểu Rõ Hơn Về Thần Võ Nguyên Thập

Tiếp sau đó Cửu Đầu Hoàng Kim Xà bắt đầu giải thích cho Xuân Đức hiểu về Thần Võ Nguyên Thập. Vì là nhận điểm công trạng nên tên kia nói ngược lại rất có tâm, rất tỉ mỉ:

Ho khan vài tiếng sau đó Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“Tiểu tử ngươi hẳn là chưa biết Thần Võ Nguyên Thập không chỉ có mình là khí linh, nói cho tiểu tử ngươi, ở bên trong Thần Võ Nguyên Thập có không biết bao nhiêu là khí linh, số lượng hẳn phải lên đến hàng triệu.”

“Ngươi biết vì sao lại có nhiều khí linh như vậy không? Hẳn là tiểu tử ngươi không biết đi, ta nói cho người biết, bởi vì Thần Võ Nguyên Thập mỗi một tầng đều có vô số không gian thế giới như cái đại lục kiếm và ma pháp ngươi vừa trải qua, với nhiều như vậy không gian thì cũng cần rất nhiều khí linh để cai quản.”

Xuân Đức vừa mới nghe tới đây thì đã kinh ngạc đến không khép lại được miệng, hẳn kinh dị nói:

“Nhiều thế giới như vậy, chẳng lẽ các thế giới kia đều là địa điểm thí luyện cả sao?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà gật gật nói:

“Đúng vậy, tất cả đều là nơi dùng để cho các ngươi thực hiện nhiệm vụ. Nói cho ngươi một tin tức khác nữa này, ở bên trong Thần Võ Nguyên Thập

luôn không thiếu người làm nhiệm vụ cùng với người, người biết vì sao không?”

Tuy trong lòng cũng đã đoán ra được rồi nhưng Xuân Đức vẫn lắc đầu, làm bộ không biết.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy vậy thì đắc ý nói:

“ Hắc hắc, liền đoán là người sẽ không biết mà, thực ra cũng đơn giản thôi, bởi vì người tham gia nhiệm vụ cũng không phải chỉ là người đến từ Tiên Giới mà phần nhiều đều là người có tư chất hơn người ở bên trong các thế giới trợn ra.”

“ Mà người cũng biết rồi đấy, mặc dù là khí linh chúng ta cũng cần phải tu luyện, cũng cần có tài nguyên để phục vụ sinh hoạt bản thân. Mà tài nguyên đó đều được hưởng dựa trên việc đả người thí luyện của các người mua sắm, trao đổi vật phẩm. Việc còn lại thì người có thể tự suy luận ra rồi chứ?”

Xuân Đức lúc này cũng đã hiểu ra mọi chuyện, cũng biết vì sao con rắn lừa đảo này lại quan tâm đến hắn như vậy, đơn giản vì bản thân có liên quan đến miếng cơm manh áo của tên này.

Nói cho đơn giản thì Thần Võ Nguyên Tháp có rất nhiều tầng, mỗi tầng có rất nhiều thế giới, một khí linh sẽ khống chế một vài thế giới ở một vài tầng nhất định, mà cuộc sống của đám khí linh trong này cũng không phải dễ dàng, phải phụ thuộc vào đám người tham gia thí luyện mà kiếm ăn.

Tuy hắn cũng không hình dung ra hết cuộc sống của đám khí linh bên trong Thần Võ Nguyên Tháp nhưng cũng đã hiểu đại khái. Cảm thấy biết bấy nhiêu là được rồi Xuân Đức cũng không muốn hỏi gì thêm. Hắn lúc này

quay về việc chính, có điều trước khi quay về việc chính hắn còn nói đều một câu:

“ Đã hiểu rồi, hóa ra cuộc sống của ngươi cũng không dễ dàng. Hắc hắc. Nếu có khó khăn thì ngươi cứ nói cho ta biết, ta sẽ cho mấy ngàn điểm công trạng mà làm quà.”

Vốn tưởng rằng Cửu Đầu Hoàng Kim Xà sẽ hung thần ác sát chửi mắng hắn một chàng nhưng ai ngờ con rắn lừa đảo này da mặt cực dày, đã vậy còn không biết ngại mà mở miệng:

“ Tuy ít một chút nhưng ta cũng không chê, nếu ngươi có lòng thì ta cũng có dạ, Vậy ngươi tính cho ta bao nhiêu.”

Lần này đến lượt Xuân Đức trợn to đôi mắt, vẻ mặt hắn lúc này hiện lên thần sắc xem thường nói:

“ Cho 2000 điểm cho lấy không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng rất không khách khí nói:

“ Nhận, lão tử chưa bao giờ chê ít. Được rồi, tiểu tử ngươi bây giờ muốn mua cái gì?”

Xuân Đức lúc này lấy ra Thiên Độc Long- Nhẫn đưa cho Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“ Muốn nó lên cấp 10. Ngươi giúp ta đi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà tiếp nhận Thiên Độc Long- Nhẫn sau đó vận dụng một chút bí pháp đặc thù.

“ Phùng.”

Cả chiếc nhẫn đột nhiên sáng lên, một loại ánh sáng màu xanh ma mị phát ra, ánh sáng kia ngay sau khi hiện lên liền tiêu tán mất chỉ để lại đầy trời tinh quang màu xanh lóng lánh.

Sau một lục tinh quang màu xanh mới tán đi, lộ ra Thiên Độc Long-Nhẫn. Lúc này đây Thiên Độc Long- Nhẫn đã thay đổi hoàn toàn, cả chiếc nhẫn lúc này xuất hiện vô số phù văn huyền ảo, phát ra ánh sáng xanh lục, con rồng nhỏ bên trên chiếc nhẫn lúc này cũng giống như là sống lại.

Nó có thể mở mắt ra, biết cử động miệng, biết vỗ cánh, nhìn không khác gì một con rồng thực sự. Nhìn thấy biến hóa như vậy thì Xuân Đức cũng rất kinh ngạc nói:

“ Có thể trong nháy mắt thai nghén ra khí linh. Không phải dạng vừa à.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà đưa lại chiếc nhẫn cho Xuân Đức, vừa cười vừa nói:

“ Đương nhiên rồi, hắc hắc, mà ngươi còn gần 6000 vạn điểm công trạng cùng với hơn 5000 huy hiệu quang vinh, tiểu tử ngươi có muốn ta tư vấn cho không?”

Gật gật đầu, Xuân Đức vừa vuốt ve Thiên Độc Long – Nhẫn vừa nói:

“ Vốn là định quán chú hết vào linh hồn nhưng nếu ngươi có ý kiến kiến gì hay thì cứ nói ra đi, mà cái Thiên Độc Long- Nhẫn này không thể tiếp tục nâng cấp lên nữa sao? Đáng tiếc thật.”

Ánh mắt của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà chợt lóe, hẳn lúc này lại bắt đầu cười gian nói:

“ Thực ra cái nhẫn kia vẫn có thể tiếp tục nâng cấp lên cao hơn, có điều hơi khó mà thôi. Ngươi muốn nghe phương pháp không, thực ra phương

pháp kia người có thể thử một lần đấy.”

Xuân Đức vốn còn đang buồn rầu vì Thiên Độc Long- Nhẫn đã tới giới hạn, nghe được Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói thì hẳn không khỏi ngẩng đầu lên hỏi:

“ Cách gì vậy, nói nghe một chút.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười gian nói:

“ Thực ra rất đơn giản à, trên người người không phải có Thiên Vũ Cẩm Nang sao. Gia cường cho nó lên cấp mười sau đó lại dung hợp với Thiên Độc Long-Nhẫn. Có khi may mắn có thể tăng đến 5 cấp của Thiên Độc Long-Nhẫn đấy.”

Nghe con rắn lừa đảo này nói chuyện, Xuân Đức cảm giác giống như xem mấy cái quảng cáo ăn mì tôm trứng ô tô vậy. Có điều Xuân Đức vẫn cảm thấy thích thích, nghĩ tới Thiên Độc Long – Nhẫn mà lên được 5* Thì hẳn liền thấy phê rồi.

Có điều cái suy nghĩ kia rất nhanh bị hẳn loại bỏ ra khỏi đầu, hẳn lúc này nói:

“ Người cũng đừng có dụ ta, ta biết nào có chuyện dễ ăn như vậy, chưa nói tới cái việc dung hợp Thiên Độc Long-Nhẫn cùng thập kế, chỉ tính riêng việc nâng Thiên Vũ Cẩm nang lên thập kế thôi cũng không biết tiêu hao thế nào rồi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhìn hẳn híp mắt nói:

“ Vậy là người không muốn rồi.”

Lắc lắc đầu Xuân Đức nói:

“Đương nhiên là muốn nhưng mà phải xem tình hình tiêu hao thế nào đã. Trước hết thay ta nâng cấp Thiên Vũ Cẩm Nang đi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy hấn động tâm thì liền cười lên hắc hắc:

“Việc nâng cấp Thiên Vũ Cẩm Nang phải tùy vào khí vận của mỗi người, vì vậy việc này ngươi phải tự làm thôi, ta sẽ cũng cấp pháp môn cho ngươi.”

Nói xong thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liền phun ra một đoàn ánh sáng, đoàn ánh sáng kia liền bay thẳng vào đầu Xuân Đức, trong nháy mắt một luồng thông tin khổng lồ truyền vào trong đầu hấn, Xuân Đức nhân chóng phân loại cùng học tập, rất nhanh thì hấn đã nắm được pháp môn nâng cấp Thiên Vũ Cẩm Nang.

Sau khi hấn đã học xong thì liền hướng Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“Cho ta mua tạm 1000 cái Như Ý Kim Hỏa.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lập tức cười đáp:

“1000 cái, mỗi cái 1 vạn, giá 1000 vạn, giảm 4 thành còn 600 vạn.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vừa nói xong thì trong tay Xuân Đức liền xuất hiện vô số điểm tinh quang màu vàng, tụ thành một quả cầu ánh sáng màu vàng lớn.

Xuân Đức đánh giá một chút những tinh quang này thì phát hiện bản thân không biết thứ này là gì cả. Một loại năng lượng mới mà hấn cũng là lần đầu biết tới.

Sau khi quan sát được một lúc thì hấn mới bắt đầu lấy Thiên Vũ Cẩm Nang ra luyện linh.

Công việc cả hần rất đơn giản chỉ cần gia nhập Như Ý Kim Hỏa vào bên trong Thiên Vũ Cẩm Nang liền xong, còn thành hay bại là do số phận.

“ Phùng.... Thất bại.” Thiên Vũ cẩm nang hoàn toàn không có biến hóa gì.

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

.....

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

Sau 600 lần không có lấy một lần thành công thì trên trán Xuân Đức cũng đổ mồ hôi, không những hần đổ mồ hôi mà ngay cả Cửu Đầu Hoàng Kim Xà ở bên cạnh cũng đổ mồ hôi thay hần.

“ Tiêu tử, có tiếp tục không. Mà dù huy hiệu vinh quang đổi Như Ý Kim Hỏa rẻ hơn đây, 1 điểm 1 cái.”

Xuân Đức suy nghĩ một chút vẫn là nói:

“ Quy đổi tất cả huy hiệu quang vinh thành Như Ý Kim Hỏa cho ta đi.”

Hắn vừa nói xong thì trên tay lại xuất hiện một quả cầu ánh sáng to lớn vô cùng, Xuân Đức có hàng lập tức liền đập. Nhưng mà kết quả cũng không mấy khả quan.

“ Phùng.... Thành Công.” Tinh quang nhập vào bên trong Thiên Vũ Cẩm Nang, lập tức khiến cho cả cái cẩm nang sáng lên, một cái đồ ăn màu đỏ nổi lên.

Xuân Đức thấy vậy thì vui mừng không thôi nhưng tiếp sau đó thì nét mặt hắn liền đen lại.

“ Phùng.... Thất bại.” lần tiếp theo lại là thất bại, đồ án vừa nổi lên cũng liền biến mất không thấy đâu.

Tiếp sau đó.

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

.....

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

Một giờ sau vẫn chưa một lần thành công, lúc này trên trán Xuân Đức liên tục toát ra mồ hôi to như hạt đậu, hẳn cảm thấy bản thân là đang phạm công sức mười năm gian khổ làm nhiệm vụ.

Đến ngay cả Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng phải khuyên:

“ Tiêu tử, ta thấy là ngươi nên thôi đi. Thà rằng ngươi đi quán chú linh hồn cho chắc, chứ đừng làm thế này. Ta cảm thấy xót thay cho ngươi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1178: Cuộc Đòi Là Bể Khô

Người ta nói cuộc đòi là bể khô mà khi vượt qua chặng đường khổ thì cũng là lúc xuống lỗ. Xuân Đức hiện tại mới cảm thấy thấm thía câu nói kia. Bây giờ hấn bỏ nhiều như vậy điếm công trạng vào việc luyện linh Thiên Vũ Cẩm Nang nếu như không thu được cái gì thì làm sao đành lòng.

Nếu như điếm công trạng kia là có người cho hấn thì còn đỡ tiếc, chứ cái kia là do hấn đổi lại bằng tính mạng mới có được hỏi sao cam lòng. Xuân Đức hiện tại cũng giống như mấy người nghiện cờ bạc vậy, muốn dứt mà dứt không ra, hấn lúc này cực độ không cam lòng, nếu như không đến cuối thì hấn quyết không ngừng lại.

.....

Lại thêm một giờ nữa, sau mấy ngàn luyện linh thất bại thì cuối cùng hấn cũng đúc rút một chút kinh nghiệm, cuộc đòi chỉ cần một chút may mắn là làm việc gì cũng suôn sẻ, còn nếu như may mắn không đứng về phía bản thân thì cố gắng nấy chứ cố gắng nữa cũng giống như xe cát giã tràng mà thôi.

“ Phờng.... Thất bại.” Lại tiếp tục thất bại, hấn lúc này cũng đã tiêu hao Như Ý Kim Hỏa cuối cùng.

Hấn lúc này có chút chán nản ngồi xuống, nhìn Thiên Vũ cẩm nang trong tay mà cười khổ không thôi.

“ Hơn 6000 lần liên tục cường hóa vậy mà chỉ duy nhất một lần thành công, đây có phải do ta giết người quá nhiều mà nghiệp tụ trên thân, khiến cho làm việc gì cũng thất bại.”

Nghe hắn nói vậy thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng không biết nên nói gì cho phải, từ khi hắn làm khí linh cũng không phải chưa thấy qua có người luyện linh tăng cấp cho cảm nang nhưng mà chưa thấy ai xui xẻo giống như Xuân Đức cả, hơn 6 ngàn lần chỉ thành công duy nhất một lần. Máy người kia ai cũng luyện vài lần thì sẽ thành công một lần, mà có thất bại cũng không có tụt cấp luyện linh.

Xuân Đức thì ngược lại, đã đen rồi vậy mà thất bại một cái thì đẳng cấp luyện linh cũng tụt xuống, cái này có thể nói là đen tới hết phần thiên hạ rồi.

Suy ngẫm một chút, Cửu Đầu Hoàng Kim Xà mở miệng nói:

“ Có tiếp tục nữa không?”

Xuân Đức cắn răng nói:

“ Tiếp tục, dùng hết điểm công trạng của ta đổi thành Như Ý Kim Hỏa đi.”

Thấy Xuân Đức có biểu hiện quyết ăn thua đủ như vậy thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng không tiện nói cái gì, hắn lúc này làm theo lời nói của Xuân Đức.

Tiếp sau đó Xuân Đức lại bắt đầu luyện linh nhưng mà cũng mà vận đen của hắn vẫn tiếp diễn.

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

.....

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

Sau hơn ba ngàn lần thất bại thì trên vẻ mặt của hắn xuất hiện một tia hồi hận, hắn thầm nghĩ nếu như dùng điếm kia nâng cao hồn lực thì có phải tốt hơn không. Nội tâm hắn lúc này tự trách không thôi, có điều mọi việc đã rồi có trách nấy chứ trách nữa cũng chẳng làm được gì.

Hắn lại tiếp tục nhắm mắt đưa tay tiếp tục luyện linh, nhưng rồi vẫn vậy, thất bại vẫn hoàn thất bại.

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phùng.... Thất bại.”

Lại thêm 700 lần liên tục thất bại.

“ Phùng.... Thất bại.”

“ Phờng... Thất bại.”

“ Phờng... Thất bại.”

“ Phờng... Thất bại.”

Tiếp tục thêm ngàn lần thất bại.

“ Phờng... Thất bại.”

“ Phờng... Thất bại.”

“ Phờng... Thất bại.”

“ Phờng... Thất bại.”

500 lần tiếp theo vẫn liên tục thất bại.

“ Phờng... Thất bại.” Lần luyện linh cuối cùng vẫn thất bại. Xuân Đức lúc này chán nản ngồi xuống, hai tay để trên hai đầu gối, mặt thì cúi xuống nhìn phía bên dưới, trên mặt hắn vẫn xuất hiện nụ cười nhưng mà nụ cười kia không biết là chất chứa bao nhiêu cay đắng trong đó.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhìn hắn như vậy thì hỏi thăm:

“ Tiểu tử ngươi không có bị làm sao đấy chứ, đằng nào cũng mất rồi thôi đừng có suy nghĩ nhiều nữa, mất rồi sau này lại kiếm lại.”

Xuân Đức cười thảm, hắn nhìn lên Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“ Truyền ta bí pháp dung luyện Thiên Độc Long- Nhẫn cùng cảm nang. Hôm nay đã vậy thì cho nó đi luôn đi, sau này làm lại từ đầu là được.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy hắn như vậy thì không khỏi khuyên can:

“Đừng, nếu như ngươi làm như vậy thì đến ngay cả Thiên Độc Long – Nhẫn cũng sẽ bị hủy diệt. Nếu là thập kế thì có 50% thành công, còn nhất kế chỉ có 5% thành công mà thôi, nếu thất bại thì sẽ hủy sạch đấy.”

Xuân Đức nhếch môi khẽ cười nói:

“Không phải lúc trước ngươi còn hướng cho ta vào con đường này sao, đến lực này lại ngăn ta lại làm cái gì. Đã hết thì cho nó hết luôn đi.”

Nhìn thấy biểu hiện buông bỏ của Xuân Đức thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng đã hiểu là có khuyên cũng vô dụng. Hắn thở dài sau đó truyền cho Xuân Đức cách dung luyện.

Xuân Đức sau khi học xong cách dung luyện thì lập tức liền tiến hành, hắn lấy ra Thiên Độc Long- Nhẫn sau đó bỏ vào bên trong Thiên Vũ Cẩm Nang, tiếp sau đó hắn bắt đầu đánh ra vài cái pháp quyết.

Ngay lập tức cả Thiên Vũ Cẩm Nang lúc này phát ra hào quang chói lòa, từ bên trong ánh sáng kia còn ảm ảm nghe thấy tiếng long ngâm. Có điều ánh sáng cùng âm thanh rỗng ngâm kia rất nhanh thì biến mất.

Xuân Đức vốn tưởng là xong luôn rồi nhưng không ngờ lúc này Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lớn tiếng hét lên:

“Thành công, thật thành công, 5% thành công. Để ta xem một chút là tăng bao nhiêu sao(tinh)”

Nhưng mà hắn còn chưa kịp cầm lấy Thiên Độc Long- Nhẫn thì đã bị Xuân Đức đoạt trước rồi.

Cầm trong tay Thiên Độc Long – Nhẫn, Xuân Đức hai mắt sáng ngời. Cũng vào đúng lúc này thời gian ở bên trong không gian trao đổi cũng kết thúc, Xuân Đức một lần nữa bị truyền tống trở về không gian chờ tầng 6.

.....

Ngay khi Xuân Đức vừa quay trở về không gian chờ tầng 6 thì âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng vang lên:

“ Tiểu tử, cho ta nhìn xem một cái.”

Xuân Đức cũng biết là tên kia đang nhắc tới cái gì, hấn lúc này mở tay ra. Thiên Độc Long- Nhẫn lập tức lộ ra ngoài. Vừa nhìn thấy hình dạng của Thiên Độc Long-Nhẫn hiện tại thì Cửu Đầu Hoàng Kim liền thất thanh nói:

“ Con bà nó, cấp 15. Móa, tiểu tử ngươi thật may mắn à.”

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng cũng vui mừng không thôi nhưng mà bề ngoài lại tỏ ra không có gì nói:

“ Vậy lúc trước sao ngươi không nói đi. Cái này gọi là trời không phụ người có lòng đầy có biết không. Hắc hắc.”

Nói tới cuối Xuân Đức cũng không làm bộ nghiêm túc được nữa, hấn phá lên cười thành tiếng, điệu cười gian của hấn làm cho Mộng Vân đang tu luyện lúc này tỉnh lại.

Nhìn Xuân Đức đang cười gian thì nàng không khỏi cảnh giác hỏi:

“ Ngươi làm sao lại cười gian như vậy rồi. Không phải lại đang có suy nghĩ xấu gì đó chứ.”

Mộng Vân không hiểu vì sao cảm thấy có chút bất an, có điều rất nhanh nàng liền biết sự bất an kia là vì sao rồi.

Nghe được giọng nói nhẹ nhàng của Mộng Vân thì Xuân Đức liền thu lại nụ cười, hấn lúc này làm bộ mặt cực kỳ nghiêm túc đi tới trước mắt Mộng Vân ôn hòa nói:

“ Này, Tiểu Vân ta có chuyện này muốn nói cùng ngươi.”

Mộng Vân lúc này nghiêng nghiêng đầu nhìn hắn nói:

“ Có việc gì, vì sao hôm nay lại nói chuyện nhẹ nhàng vậy. Mà nói rồi đừng gọi ta là Tiểu Vân nghe phát ghê”

Xuân Đức nở nụ cười có chút ngượng ngùng nói:

“ Ngươi còn điểm công trạng không, cho ta mượn một ít.”

Mộng Vân có chút kinh dị nhìn hắn nói:

“ Không phải chứ, không phải có mấy ngàn vạn điểm công trạng sao, còn có huy hiệu quang vinh nữa, ta đều đưa cho ngươi hết rồi mà. Không phải ngươi đều tiêu sài sạch rồi chứ.”

Xuân Đức có chút ngượng ngùng nói:

“ Hết rồi, ngươi còn nhiều không cho ta mượn tạm một chút đi.”

Mộng Vân thấy hắn như vậy thì cũng không đành lòng, lấy ra số điểm công trạng mà nàng tích lũy được phân cho hắn. Thực ra số điểm công trạng của nàng tích lũy cũng không có nhiều, chỉ có 100 vạn, còn lại tất cả đều đã bị Xuân Đức chiếm đoạt tất cả rồi.

Mộng Vân nhìn hắn nói:

“ Ngươi cần nhiều không?”

Nhìn thấy Mộng Vân lấy ra tấm thẻ ngọc bên trên có ghi 100 vạn công trạng thì Xuân Đức nói:

“ Có thể cho ta mượn tất cả được không, ta hứa sau này sẽ trả.”

Mộng Vân nhìn thấy hắn như vậy thì trong lòng tự dưng nổi lên một chút tư vị gì đó quái lạ, nàng tự dưng lại thu về thẻ ngọc bỏ vào trong ngực, mặt vênh lên kiêu ngạo nói:

“ Không cho, ai bảo ngươi hay bắt nạt ta, bây giờ có chuyện lại cầu ta, ta mới không ngốc mà cho ngươi mượn đây. Hừ.”

Nhìn con bé ngốc hay bị mình bắt nạt tự dưng lại dám tỏ thái độ thì Xuân Đức không khỏi ngẩn ra, hắn lúc này cũng chẳng thêm khách khí nữa mà đè Mộng Vân ra.

Mộng Vân bị hắn đè trên bãi cỏ thì luống cuống tay chân, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này đã có chút đỏ lên, nàng thẹn thùng vừa tức giận nói:

“ Ngươi ... Ngươi muốn làm cái gì?”

Xuân Đức lúc này rất lưu manh nói:

“ Còn làm gì nữa, ăn cướp à.”

Vừa nói Xuân Đức vừa động thủ, hắn dùng tay luồn vào trong áo của Mộng Vân tìm kiếm, thẻ ngọc kia thì chưa thấy đâu nhưng hắn lại thấy hai con thỏ mập, tiện tay thì hắn khẽ bóp nhẹ vài cái.

“ Á ... Ngươi tên lưu manh này... Nhanh lấy tay ngươi ra, ta tự lấy không cần ngươi.”

Xuân Đức lúc này cũng đã rút tay ra khỏi ngực Mộng Vân, trong tay hắn còn cầm theo một cái thẻ ngọc. Hắn cười hì hì nói:

“ Không cần, thấy rồi.”

Mộng Vân lúc này vừa tức giận vừa ngượng ngùng, nàng dùng ánh mắt u oán nhìn hắn nói:

“ Lấy được rồi còn không nhanh đứng dậy, người còn muốn ngồi trên người ta đến lúc nào nữa.”

Xuân Đức mỉm cười sau đó đứng dậy, Mộng Vân lúc này cũng ngồi dậy theo nhưng hai người vừa ngồi dậy thì phát hiện có cái gì đó sai sai. Vừa nhìn qua một phía khác bọn họ liền phát hiện có thêm 2 người xuất hiện ở nơi này.

Hai người này đều là nam tử tuấn lãng phi phàm, một người mày kiếm mắt sáng, cả người toát ra khí tức lạnh lẽo giống như một thanh kiếm vậy, một người khác có bộ dạng thư sinh, trên tay còn phe phẩy một cái quạt ngọc.

[Chú Thích: Thẻ ngọc, dài 10 cm, rộng 5 cm, dày 1 cm, làm từ ngọc thạch hiếm tại tiên giới, một loại công cụ có tác dụng như thẻ ngân hàng. Sau khi tiến lên tầng 6 thì mỗi người đều sẽ được phát cho một cái, nếu thẻ bị đoạt thì xem như mất trắng. Có thể trao đổi điểm công trạng với nhau thông qua thẻ ngọc mà không cần phải nhờ đến sự cho phép của khí linh.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1179: Trêu Đùa Người Mới

Lúc này một tên nam tử có khí tức lạnh lẽo nhìn Xuân Đức cực độ xem thường nói ra:

“ Là một đại nam nhân lại đi bắt nạt một cô nương, ngươi cảm thấy bản thân xứng làm nam nhân sao?”

Xuân Đức nhìn thấy tên này chính khí lắm nên, đứng trên điểm cao đạo đức phán xét hẳn thì không khỏi cảm thấy buồn cười, có lẽ cảm thấy cuộc sống chỉ có chém quá nhàm chán nên Xuân Đức quyết định chơi đùa một chút cùng với tên kia.

Hắn lúc này lại sắm vai công tử của đại gia tộc, một tay thì ôm lấy Mộng Vân, trên mặt thì cười lạnh nói:

“ Ta có phải nam nhân hay không thì quan gì đến ngươi, còn nàng ta là tiểu thiếp của ta, ta thích làm gì thì làm. Có liên quan mẹ gì đến ngươi, cút.”

Có lẽ vì lâu lắm rồi hẳn không có mắng chửi người nên lúc nói có đôi chút không được tự nhiên, đã vậy lại còn lặp câu. Ở bên cạnh Mộng Vân nghe vậy thì trong lòng không khỏi cười thầm. Lúc này nàng cũng rất hợp tác với Xuân Đức, nàng làm bộ khổ sở, đứng bên cạnh Xuân Đức cúi đầu không dám ngẩng đầu lên.

Tên nam tử kia nghe hẳn nói vậy thì liền xác định Xuân Đức chẳng qua chỉ là một thiếu gia ăn chơi trác táng, không hiểu vì sao lại đi vào trong này,

lại còn có thể đi tới tầng 6. Có điều hẳn dám chắc Xuân Đức đi tới nơi này chắc hẳn là nhờ cô nương xinh đẹp ở bên cạnh.

Tên nam tử có khí chất lạnh lùng kia hướng về phía Mộng Vân nói:

“ Cô nương không cần sợ hãi, tại hạ Lôi Địch là thiếu chủ của Thiên Nhất Các tại Bắc Thần Châu, chỉ cần cô nương nguyện ý đi theo tại hạ, tại hạ nguyện dùng tính mạng này thủ hộ cô nương cả đời.”

Lần này đến lượt Xuân Đức ngậy ra, đây là cái quý gì à, vừa gặp mặt liền muốn bên nhau cả đời, mà nhìn thần sắc nghiêm túc của tên kia hẳn là không có nói dối. Lúc này hẳn không khỏi nhìn qua Mộng Vân bên cạnh, thấy cô nàng này bề ngoài cũng được, mặt xinh da trắng, thân hình uyển chuyển, nhìn chung là được. Có điều cũng không cần vừa nhìn liền đã yêu rồi chứ.

Nghĩ tới điều gì, Xuân Đức lúc này cười lạnh nói:

“ Thiếu chủ Thiên Nhất Các mà thôi, lại còn tưởng có lai lịch lắm sao, hừ, dù ngươi có là thiếu chủ của Phong Thần Điện cũng vậy thôi. Nói cho ngươi biết, nàng là người của ta, gia tộc nàng nợ ta một khoản tiền lớn đã bán nàng ta cho ta để trả nợ rồi. Nhưng mà nếu như ngươi có thể đưa ra một cái giá tốt thì ta cũng có thể suy nghĩ lại.”

Lôi Địch nhìn Xuân Đức càng thêm chán ghét, hẳn lúc này dùng giọng bề trên nói:

“ Ngươi nói cái giá đi.”

Xuân Đức thuận miệng nói:

“ Không nhiều, 5000 vạn điểm công trạng thì nàng là của ngươi.”

Nghe được cái giá này thì đến cả Mộng Vân đang giả trang thiếu nữ lương thiện bị thiếu gia nhà giàu ăn hiếp cũng tí nữa phì cười. Nàng đương nhiên biết, Xuân Đức là đang muốn đùa nghịch đối phương.

Nàng hiểu rõ điểm công trạng khó kiếm thế nào, đừng nhìn mỗi lần Xuân Đức xong một nhiệm vụ có thể kiếm được hàng ngàn vạn nhưng đó chỉ là Xuân Đức mà thôi, không nói đến chiến lược khủng bố, có trợ thủ siêu cường, có được cơ may vô cùng lớn, nếu thiếu một điều thì Xuân Đức cũng không đạt được như vậy.

Còn người khác thì sao, mấy người được như hấn, muốn sống qua nhiệm vụ đã là khó khăn huống gì còn đi giết người kiếm điểm công trạng, vì vậy đừng nói 5000 vạn mà ngay cả 1 vạn điểm nhiều người cũng khó mà lấy ra nổi.

Quả nhiên, Xuân Đức vừa dứt lời thì Lôi Dịch liền nổi giận đùng đùng, hấn cảm tức nói:

“ Người đây là đang đùa giỡn ta, muốn chết.”

Vừa nói xong thì tên này liền động thủ, trong tay hấn không biết từ khi nào xuất hiện một trường kiếm huyết sắc chém thẳng về đầu Xuân Đức, bộ dạng muốn giết người.

Xuân Đức thấy vậy đang định vỗ cho đối phương một phát nhưng vì nhớ đến là bản thân đang muốn đùa nghịch đối phương nên lại thôi. Hấn lúc này vội trốn ra sau lưng Mộng Vân, đồng thời hấn cũng âm thầm truyền vào một chút long lực bên trong cơ thể nàng ta.

Mộng Vân lúc này cũng cực kỳ phối hợp, cô nàng cũng rút ra tiên kiếm, sau đó vung kiếm đón đỡ kiếm của Lôi Dịch. Ánh kiếm lóe lên ầm ầm còn có thể nghe được long ngâm chấn nhiếp linh hồn.

“ Âm Âm...”

Hai thanh tiên kiếm va chạm lẫn nhau, một âm thanh đing tai nhức óc vang lên, đồng thời một luồng sóng năng lượng tán ra bốn phương tám hướng.

Lôi Địch bị lực phản chấn lui về phía sau một đoạn dài sau đó mới có thể đứng vững bước chân, ánh mắt sợ hãi, không dám tin tưởng nhìn về phía Mộng Vân. Hắn không ngờ đối phương chỉ vừa bước vào Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ vậy mà lại có thể đánh lui được hắn, trong khi bản thân hắn đã là Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ đỉnh phong.

Tuy lúc trước hắn cũng đã lưu tình nhưng theo hắn thấy thì cô gái trước mắt cũng không có ra tay toàn lực, nếu như nàng ta ra tay toàn lực thì hắn cũng không phải đơn giản chỉ bị đánh lui về phía sau như vậy.

Không riêng gì Lôi Địch kinh ngạc mà ngay cả đồng bạn đi bên cạnh hắn cũng ngạc nhiên không thôi, lúc này đây hắn cũng phải đánh giá lại cô gái trước mắt, về phần Xuân Đức thì hắn bỏ qua không thèm để ý tới.

Còn về phần Xuân Đức lúc này cảm thấy chơi rất vui, hắn lén truyền âm cho Mộng Vân nói:

“ Làm rất tốt, kỹ năng diễn kịch của cô lại tăng thêm không ít rồi đấy. Rất có tiến bộ. Hắc hắc.”

Ngay khi Xuân Đức đang nấp phía sau lưng Mộng Vân lén truyền âm thì giọng nói của tên Lôi Địch kia lại vang lên, giọng nói của tên kia mang theo sự trào phúng không hề che giấu.

“ Làm một đại nam nhân mà lại nấp phía sau nữ nhân, người vì sao không tự mình đâm đầu xuống đất mà chết đi cho bớt nhục.”

Xuân Đức nghe xong thì giả bộ tức giận, hắt nhìn tên kia căm tức nói:

“ Hừ, ta có tiểu thiếp tốt đó là do ta tài giỏi, nếu người giỏi thì cũng kiếm đến một tiểu thiếp giỏi như Tiểu Vân. Còn việc nàng ấy bảo vệ ta thì có điều gì là sai, ai bảo ta có một tiểu thiếp vừa ôn nhu, lại vừa có tu vi cao cường. Hừ hừ. Người có giỏi lại tới một lần, lần sau Tiểu Vân sẽ trực tiếp bỏ người ra làm 2.”

Mộng Vân đang cầm kiếm đứng ở phía trước, nghe được mấy lời Xuân Đức vừa nói thì nàng tí nữa nằm bò ra mà cười. Thực sự mà nói, nàng cũng rất thích hợp tác cùng với tên đáng ghét kia làm việc xấu, kiểu như sự tình hiện tại chẳng hạn, nàng cảm thấy trên đũa hai người trước mắt thật vui.

Hai người thì vui vẻ nhưng trong lòng Lôị Địch cùng đồng bạn của hắn thì lại là ngũ vị tạp trần.

Bọn họ cũng nhìn thấy rõ ràng, Xuân Đức chẳng qua là thiếu gia đại tộc, ăn chơi trác táng, tu vi cạn bã, chỉ có Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, loại bần nhão không dính lên được tường.

Nhưng mà cái loại bần nhão này hết lần này tới lần khác lại lấy được một cô nương tốt, tướng mạo xinh đẹp xuất trần, khí chất thanh xuân tươi trẻ nhưng cũng không kém phần cao quý, quan trọng là tu vi, tu vi của nàng cũng đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ, đã vậy nàng kia còn rất nghe lời, mặc dù bị khi dễ cũng không phản kháng, mặc kệ cho tên thiếu niên bần nhão kia thích làm gì thì làm.

Tuy mặt ngoài hai người không có biểu lộ quá nhiều nhưng trong lòng thì đồ kỵ không thôi, bọn họ tự hỏi bản thân cũng vô cùng đẹp trai, có được khí chất cường giả, vì sao không có gặp được một cô gái nào hoàn mỹ như vậy.

Vốn dĩ trong lòng hai người đang vô cùng ghen ghét, nghe xong mấy lời kia của Xuân Đức thì càng cảm thấy căm tức. Lôi Địch lúc nhìn Mộng Vân đang đứng phía trước bảo vệ Xuân Đức mấy lần, trong mắt hiện lên một tia tham luyến. Tiếp đó hắn nhìn Xuân Đức đứng ở phía sau cười nhạt nói:

“ Ta cũng không muốn cùng ngươi sinh miệng lưỡi làm gì, đợi khi nào có cơ hội ta sẽ giết chết ngươi. Ta cũng không tin nàng ấy sẽ bảo vệ được ngươi mãi. Hừ.”

Nói tới cuối thì tên kia còn hừ lạnh một tiếng sau đó cất đi trường kiếm, lưu luyến nhìn Mộng Vân thêm vài lần nữa rồi mới đi qua một bên ngòi xuống, đồng bạn của hắn là tên thanh niên bạch y, tay cầm quạt ngọc lúc này cũng đi qua cùng hắn ngòi xuống, lúc này cả hai đều nhắm mắt lại tu luyện, cũng không ai quan tâm đến hai người Xuân Đức nữa.

Xuân Đức cảm thấy đang chơi vui, tự nhiên tên kia lại rời bỏ cuộc vui thì có chút mất hứng.

Hắn lúc này nhỏ giọng nói với Mộng Vân: " hắn vừa mới đe dọa giết ta, nàng nhanh giết hắn đi.”

Giọng nói của hắn tuy nhỏ nhưng hai người Lôi Địch đang tu luyện cũng có thể nghe thấy, lúc này cả hai cùng mở mắt ra, dùng ánh mắt như muốn giết người nhìn Xuân Đức.

Cùng lúc này Mộng Vân có chút khó khăn nói:

“ Không được đâu, hai người bọn họ rất mạnh, ta đánh không lại.”

Nói xong thì nàng liền cúi đầu xuống, một bộ lo sợ Xuân Đức trách phạt, bộ dạng của nàng lúc này đáng thương đến cực điểm, ai nhìn qua cũng đều thương tâm. Cảnh này lọt vào trong mắt hai người Lôi Địch thì khiến cho hai tên kia nghiêng răng ken két.

Lòng thù hận cùng đố kỵ của hai người kia đối với Xuân Đức lại tăng thêm mấy phần.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1180: Tứ Dục Phù Kinh Trận

Sau khi trêu đùa hai người kia một lúc lâu thì Xuân Đức cũng cảm thấy nhàm chán, nhìn thấy hai tên kia nét mặt âm trầm như muốn chảy nước ra đang ngồi một bên tu luyện thì hắn nhỏ một bãi nước miếng sau đó cũng liền không để ý tới nữa.

Tiếp sau đó hắn lại dùng “Cổ Tích Mật Quyền” của Mộng Vân tiến vào bên trong không gian trao đổi.

Lần này hắn muốn vào bên trong nhìn xem có mấy loại tài nguyên mà Vô Địch muốn tìm không. Quả nhiên, sau khi hắn hỏi Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thì liền được tên kia chỉ cho mấy thứ kia.

Có điều sau khi nhìn thấy giá cả thì Xuân Đức cũng triệt để ngây ra như phỗng, cũng không phải vì mấy thứ kia đắt ra sao mà là quá rẻ, rẻ đến mức mà một điểm công triển liền có thể đổi được một đồng lớn.

Bởi vì Vô Địch nói số lượng càng nhiều càng tốt nên hắn dùng hết 98 vạn điểm đổi toàn bộ tài nguyên. Còn 1 vạn điểm là hắn để lại dự phòng trường hợp bất ngờ, 1 vạn điểm khác thì hắn đưa cho Mộng Vân, dù sao hắn cũng không thể quá hà khắc với tùy tùng thân tín nhất của mình được.

Lúc hắn đưa lại cái thẻ ngọc chỉ còn 1 vạn điểm thì Mộng Vân không khỏi lờm lờm một cái. Xuân Đức tuy da mặt rất dày nhưng lúc đó cũng cảm thấy có chút ngượng, dù sao đi muộn tiền thuộc hạ của mình cũng là việc gì đó không được hay cho lắm.

Có điều việc này lọt vào mắt hai Lôi Địch thì Xuân Đức lại biến thành một kẻ hèn yếu, bắt nạt Mộng Vân lại còn lấy điểm công trạng của nàng ta đi mua sắm, còn lúc Mộng Vân lờm hẩn thì hai người kia lại cho rằng Mộng Vân đang rất tức giận mà không dám nói gì.

Cả hai trong lòng đang âm thầm nguyện rửa Xuân Đức, âm thầm chờ đợi lúc nào có thời cơ nhất định phải cho hắn đẹp mặt.

Xuân Đức đương nhiên là không biết suy nghĩ của hai người rồi, hắn sau khi trao đổi được vật phẩm mà Vô Địch yêu cầu thì liền để lại bên ngoài một cái hóa thân sau đó tiến vào bên trong không gian vong linh.

- --o0o---

Không gian vong linh tầng 3.

Ngay khi Xuân Đức mang ra đồng tài liệu mà mình vừa trao đổi được thì Vô Địch cực kỳ kinh ngạc nói:

“ Làm sao nhiều vậy?”

Xuân Đức nhún nhún vai, vẻ mặt như thường nói:

“ Ta cũng nào có biết chuyện gì xảy ra, lúc đầu cũng tưởng rằng mấy thứ mà lão muốn có giá ở trên trời kia nhưng ai biết nó rẻ như bèo à. Có khi mấy thứ kia ở thời kỳ lúc trước là trân phẩm nhưng bây giờ đã thành phế phẩm rồi cũng nên.”

Vô Địch cũng cảm thấy rất có lý nói:

“ Mi nói cũng đúng, dù sao thời kỳ lúc trước của ta cũng đã đi qua không biết bao nhiêu năm tháng, có lẽ những thứ lúc trước bây giờ có thể tự tạo ra rồi. Lần sau nếu có thể mi xem coi có thể đổi bí phương tạo ra mấy

món đồ này không. Tuy hơi tốn kém một chút nhưng lại có thể an nhàn cả đời. Vì ta có nhu cầu rất lớn với mấy thứ này nên cũng không thừa.”

Xuân Đức đương nhiên cũng là hiểu đạo lý này, hấn gật gật đầu nói:

“Ừ, biết rồi, lần sau có dịp ta sẽ tìm giúp lão mấy bí phương tạo ra mấy vật kia. Mà phải rồi, lão nhìn xem vật này thế nào?”

Vừa nói thì Xuân Đức vừa lấy ra Thiên Độc Long- Nhẫn đưa cho Vô Địch nhìn xem. Vô Địch cầm lấy Thiên Độc Long-Nhẫn quan sát mấy lần thì gật đầu nói:

“ Thứ này phẩm chất rất cao, nếu mang đi phân giải có thể thu về rất nhiều năng lượng cấp cao.”

Xuân Đức vừa nghe được tên kia muốn mang Thiên Độc Long Nhẫn đi phân giải thì ngay lập tức đoạt lại. Ánh mắt cảnh giác nhìn tên đồng bạn của mình nói:

“ Thứ này là ta dùng cả sinh mạng để đổi lại đây, muốn phân giải nó lấy năng lượng cấp cao không có chuyện ấy đâu, lão cũng đừng có suy nghĩ ấy rồi.”

Vô Địch cười nham hiểm nói:

“ Thực ra mang mấy kiện chí bảo của mi đi phân giải thì mới có lời chứ cái nhẫn này ăn thua gì. Hắc hắc. Mà thôi, ta có việc phải đi làm đây, không có thời gian nói chuyện vô nghĩa cùng với mi đâu.”

Nói xong thì còn hàng này cuốn lấy mấy núi tài liệu chuồn đi mất, để cho Xuân Đức vẻ mặt buồn bực đứng ở nơi đó, vốn còn định khoe khoang một chút, ai ngờ con hàng kia chẳng có phản ứng gì. Có lẽ trong mắt con hàng kia chỉ có “ Chí Bảo Hỗn Độn” mới được tính là bảo vật.

Nhếch môi lên khẽ cười, Xuân Đức vươn vai một cái sau đó nhanh chóng đi xuống không gian vong linh tầng 2 gặp mấy người Tiểu Lan, Tiểu Thất, Bé Heo, còn có 2 đại sủng vật của hắn nữa.

Nhưng mà có lẽ số hắn không may, khi hắn vừa xuống không gian vong linh tầng 2 hỏi A Ngọc xem mấy người Tiểu Lan đi đâu rồi thì hắn được A Ngọc cho hay mấy người Lan Lan đều đi bết quan hết rồi, hơn nữa các nàng lại mới vừa đi bết quan.

Không gặp được mấy cô em gái, hắn cảm thấy thật chán. Vậy là sau đó hắn lại cùng với A Ngọc và A Ngờ đi chơi.

Mặc dù A Ngọc cùng với A Khờ bây giờ đều đã là Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ rồi nhưng linh trí không cao cho lắm, linh trí bọn nó hắn không vượt qua một đứa bé 5-6 tuổi. Vì vậy cả 2 đứa cực kỳ hiếu động, cả ngày rượt nhau. Hết rượt nhau thì lại bắt đầu đánh nhau. Hết đánh nhau thì lại đến chơi trốn tìm bên trong rừng hoa bên dưới tầng 2.

Về phần Xuân Đức thì già rồi nên có thú vui khác, hắn hết nằm thẩn thờ nhìn trời suy nghĩ về chuyện tương lai xong thì lại bắt đầu đi nấu ăn, đôi khi thì ngồi một mình câu cá bên bờ suối. Nếu cảm thấy nhớ cô em gái ở bên ngoài lại sử dụng bí pháp mà Vô Địch truyền cho liên lạc nói chuyện cùng với Vũ Y.

Dần dần cuộc sống của hắn lại đi vào quỹ đạo, sáng ra rèn luyện thân thể, sau đó thì đi nấu cơm ăn sáng, ăn xong thì lại tiếp tục rèn luyện pháp kỹ, đến lúc chiều tà thì lại cùng A Ngọc và A Khờ đi lên tầng 3, nằm trên đồi hoa ngắm ánh bình minh, đến khi trời tối thì lại tiếp tục cùng với với Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma, tu luyện “ Tứ Dực Phù Kinh”.

“ Tứ Dực Phù Kinh” là một môn bí thuật mà Vô Địch dạy cho hắn, bí pháp này một ngày chỉ có thể tu luyện 3 canh giờ mỗi ngày. Tác dụng của

bí pháp này cũng rất hay, có thể truyền chuyển lực lượng hoặc có thể chia sẻ sát thương. Đồng thời nâng cao tốc độ di chuyển lẫn tấn công.

Bí pháp này dựa trên cơ bản là linh hồn tương đồng, nên khi tu luyện cũng sẽ tăng phúc linh hồn lực. Có điều bí pháp này ngoại trừ hạn chế về thời gian tham ngộ cùng tu luyện ra thì còn một cái hạn chế khác. Nếu như khoảng cách của bốn người không quá xa thì “Trận” mới có tác dụng, còn nếu vượt qua khoảng cách cho phép thì “Trận” sẽ mất đi tác dụng vốn có.

Nhưng do vừa tu luyện bí pháp này không lâu nên hiệu quả mới ban đầu cũng không rõ ràng, khả năng truyền chuyển lực lượng cùng phân tán sát thương cũng rất hạn chế, theo Xuân Đức ước lượng thì hẳn chưa tới 3%.

Nhưng mà được cái, bí pháp này không cần phải tốn thời gian mới có thể truyền chuyển lực lượng hay phân tán sát thương, mà chỉ cần tâm niệm vừa động liền có thể.

.....

Thời gian trôi nhanh, bên ngoài vừa mới đi qua 2 tháng thì bên trong “Không Gian Vong Linh” đã qua 60 năm. Từ lần trước Vô Địch nhận được tài nguyên thì lại bắt đầu sửa sang lại “Không Gian Vong Linh”, bây giờ bên trong “Không Gian Vong Linh” tốc độ chảy thời gian đều nhanh hơn 360 lần so với Tiên Giới.(Bây giờ cả 3 tầng đều như vậy)

Cũng trong thời gian này thì Xuân Đức cùng với Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma tu luyện “Tứ Dục Phù Kinh Trận” cũng đã đạt được những thành tựu nhất định.

Theo như Vô Địch đánh giá thì bốn người bọn họ tư chất thuộc dạng cận bã trong cận bã nên 60 năm mà mới có thể tu luyện còn chưa đến đại thành.

Vì vậy thời gian tiếp theo Vô Địch bắt đầu dạy bọn họ cách tu luyện cùng chỉ điểm những sai sót.

Có được Vô Địch là kẻ học rộng biết nhiều chỉ điểm, bốn người bọn họ quả nhiên có tiến bộ hơn hẳn, có thể nói một ngày tu luyện bây giờ có khi bằng cả vài năm trước kia tu luyện. Như vậy mới thấy rõ tác dụng của người dẫn đạo, nếu có một người dẫn đạo tốt, cộng thêm sự cố gắng của bản thân thì mọi việc sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

.....

Ngoại giới lại đi qua một tháng, bên trong “Không Gian Vong Linh” lại đi qua thêm 30 năm.

Trong 30 năm này dưới sự chỉ dạy của Vô Địch thì Xuân Đức cùng với Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma cũng đã tu luyện “Tứ Dực Phù Kinh” đến cảnh giới thượng thừa. Đây cũng đã là cảnh giới cao nhất mà bốn người có thể đạt tới, muốn tiến thêm một bước nữa cơ hồ không có khả năng.

Cả bốn người đều có được thân thể mạnh mẽ đến rói tinh rói mù, có được linh hồn vượt xa cùng cấp vì thế có thể phát huy tác dụng của trận pháp gần đến mức cực hạn. Lúc này đây khả năng chuyển chuyên lực lượng đã lên tới gần 50%, khả năng chia sẻ sát thương cũng tầm 40%, tốc độ di chuyển cùng tấn công tăng ít nhất lên 30%, linh hồn cường độ tăng không dưới 6 thành.

Gần 90 năm tu luyện, đạt được thành quả như vậy cũng khiến cho Xuân Đức cảm thấy rất hài lòng, dù sao hẳn cũng là người rất dễ thỏa mãn với những thứ hiện tại. Tu luyện xong “Tứ Dực Phù Kinh” thì bên ngoài thời gian cũng đã điếm.

Nhiệm vụ số 6 đã tới lúc đi hoàn thành.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1181: Nhiệm Vụ Đơn Giản

Không gian chờ tầng 6 Thần Võ Nguyên Tháp.

Chuyển đổi giữa hóa thân cùng chân thân, Xuân Đức một lần nữa mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì hắn liền nhìn thấy Mộng Vân ngồi ở trước mặt, ngốc manh nhìn hắn. Hắn tự dung mở mắt ra dọa cho cô nàng té ngửa ra đằng sau.

“ Ui da, u một cục rồi đây này.”

Nhìn bộ dạng của Mộng Vân lúc này hắn cảm thấy không còn gì để nói, dù sao cũng là người lớn rồi, hơn nữa còn là một đại năng Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ cường giả, vậy mà bị té nhẹ một cái lại nằm ăn vạ cho được.

Đứng dậy, hắn đi tới bên cạnh cô nàng, kéo nàng ta ngồi dậy nói:

“ Đừng có như trẻ con như vậy, lớn rồi mà còn như vậy không sợ mọi người cười cho sao?”

Được Xuân Đức kéo ngồi dậy, Mộng Vân lúc này dùng ánh mắt u oán nhìn hắn nói:

“ Ai bảo người tự dung mở mắt ra làm gì, dọa người ta sợ muốn chết.”

Thấy cô nàng tự dung lại manh manh khùng khùng, Xuân Đức chỉ có thể cười khổ không thôi, cũng không rõ vì sao từ lúc có thân thể mới thì cô

nàng này lại thi thoảng như vậy, tính cách không khác gì một đứa trẻ nhưng lúc thế này hẳn lại dùng tay, nhẹ xoa đầu cô nàng vừa an ủi nói:

“Được rồi, là ta sai. Đừng có như vậy nữa, người khác đang nhìn kia.”

Quả nhiên, hẳn vừa nói vậy thì cô nàng liền trở lại vẻ bình thường, cái khí chất ngây thơ khi nãy liền thay bằng sự chững chạc cùng ôn nhu. Một lần nữa nhìn thấy điều này khiến cho Xuân Đức cảm thấy nghi ngờ không thôi, hẳn cảm thấy ở bên trong cái thân thể của Mộng Vân lúc này hình như có đến 2 cái linh hồn.

Có điều việc này cũng không quá quan trọng nên hẳn cũng không có hỏi nhiều, hẳn chắc chắn Mộng Vân biết nguyên do nhưng cô nàng lại không nói với hẳn, có nghĩa việc kia cô nàng có thể xử lý được.

Mộng Vân sau khi trở lại bình thường thì lấy hai tay xoa xoa huyết thái dương, nàng hơi cau mày nói ra:

“Lại nữa rồi, đau đầu quá đi mất.”

Vốn Xuân Đức đang định hỏi thăm một chút chuyện nhưng đúng vào lúc này, quang mang màu đỏ phủ xuống nơi đây, bao trùm hết tất cả vào bên trong, cùng lúc đó một lực truyền tổng mạnh mẽ xuất hiện mang tất cả mọi người rời đi.

.....

Một cái chớp mắt sau thì Xuân Đức nhìn thấy bản thân xuất hiện ở một không gian tối tăm, lạnh lẽo. Xung quanh đều đen kịt một màu không lấy một tia ánh sáng. Cảm ứng một chút ở xung quanh, hẳn cũng không có phát hiện người nào.

Nhưng đúng vào lúc này một âm thanh lạnh lẽo vang lên, âm thanh này xa lạ vô cùng, cũng không phải âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà.

“ Nhiệm vụ số 6 chuẩn bị bắt đầu, nhiệm vụ mang tên đại chiến tâm ma. 99 người các người sẽ đồng thời bị đưa vào ảo cảnh tâm ma.”

“ Điều kiện vượt ải: Có người vượt qua mười lăm tầng tâm ma ảo cảnh hoặc là một trang ba người còn sống đến cuối cùng.”

“ Điều kiện thất bại: Trong 15 năm nếu không đạt tới tầng 15 mà vẫn còn sống nhiều hơn 3 người ít hơn 5 người thì xem như nhiệm vụ thất bại, tất cả người còn sống sẽ bị đưa trở về tầng 5. Nếu như người sống nhiều hơn 5 người thì tất cả đều sẽ bị mật sát.”

“ Miêu tả nhiệm vụ: Tất cả người tham gia nhiệm vụ sinh tử lần này sẽ được đưa vào tâm ma ảo cảnh của bản thân, nếu như ai có thể phá giải tầng tâm ma hiện tại thì sẽ được đưa lên tầng cao hơn, đồng thời những người khác cũng sẽ bị đưa vào ảo cảnh tâm ma tầng cao hơn. Bị chết trong tâm ma ảo cảnh cũng đồng nghĩa với cái chết hiện thực.”

“ Ban thưởng vượt ải: Chia khóa tiến lên tầng 7 Thần Võ Nguyên Thập. Những phần thưởng khác tùy vào mức độ hoàn thành cùng độ khó nhiệm vụ ban thưởng.”

“ Nhiệm vụ chính thức bắt đầu sau 5 giây thời gian. Thời gian đếm ngược bắt đầu.”

“5”

“4”

....

Xuân Đức vừa nghe xong miêu tả nhiệm vụ thì liền cười, hắc hắc, nhiệm vụ đến là dễ, hẳn có Bóng Ảnh thì đây không phải nhiệm vụ mà là phần thưởng dành cho hẳn.

Bây giờ hẳn chỉ hơi lo cho cô nàng Mộng Vân kia thôi, dù sao hẳn cũng không muốn nàng ta chết đi, cô nàng là một trợ lực không hề nhỏ chết đi quả thực rất đáng tiếc, may mắn là nhờ có vụ việc lần trước nên hẳn đã để lại bên trong linh hồn của Mộng Vân một phân thân của Bóng Ảnh cường đại hơn. Mong rằng cô nàng có thể qua được cửa ải khó này.

“3”

“2”

“1”

Thời gian 5 giây rất nhanh liền qua đi, ngay khi thời gian vừa kết thúc thì Xuân Đức liền cảm nhận được một cỗ lực lượng tinh thần huyền hoặc tràn vào bên trong linh hồn. Nhưng rất nhanh lực lượng kia liền bị Bóng Ảnh hấp thu sạch sẽ.

Ngay lập tức âm thanh lạnh lẽo lúc trước lại vang lên:

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà thông qua tâm ma ảo cảnh tầng 1 nhận được ban thưởng trực tiếp 1000 điểm công trạng, nhiệm vụ tiếp tục tiến hành tâm ma ảo cảnh tầng thứ 2 mở ra.”

Ngay khi âm thanh kia vừa kết thúc thì Xuân Đức một lần nữa cảm nhận được một lực lượng tinh thần còn cường đại hơn lúc trước cả 100 lần truyền vào bên trong linh hồn hẳn, đi tới điểm sâu nhất bên trong linh hồn.

Ngay khi luồng lực lượng kia đi tới điểm sâu nhất bên trong linh hồn của hẳn thì Xuân Đức chợt hoảng hốt, hẳn thấy mình tự nhiên xuất hiện tại

một cánh đồng chết hoang vắng, sương mù màu xám khắp nơi, mặt đất thì đen xì bốc lên khói trắng nhưng cái cây chết khô cháy đen, ở cách đó không xa có mấy bộ thi thể, nhìn mấy bộ thi thể kia hẳn cảm thấy có chút quen mắt...

Nhưng mà hẳn còn chưa kịp nhìn xong thì ảo cảnh lần nữa vỡ nát, hẳn lại quay trở về không gian tối đen kia.

Âm thanh lúc trước lại vang lên, có điều lúc này đã không còn lạnh lẽo nữa mà mang theo sự kinh ngạc trong đó.

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà thông qua tâm ma ảo cảnh tầng 2 nhận được ban thưởng trực tiếp 10000 điểm công trạng, nhiệm vụ tiếp tục tiến hành tâm ma ảo cảnh tầng thứ 3 mở ra.”

.....

Lúc này tại một nơi khác ở bên trong tầng 6 Thần Võ Nguyên Tháp, Cửu Đầu Hoàng Kim Xà đang cười nham nhở nhìn một đám khí linh xung quanh hét lớn:

“ Nhanh nhanh giao ra điểm công trạng, các ngươi lại thua rồi. Nhanh lên, mỗi người 1 vạn điểm công trạng.”

Lúc này hai tên khí linh khác ở xung quanh sắc mặt có phần khó coi nhìn Cửu Đầu Hoàng Kim Xà đang cười nham nhở thì tức giận không thôi.

Lúc này một con khí linh có dạng bông hoa Hải Đường nhìn Cửu Đầu Hoàng Kim Xà có chút tức giận xen lẫn hâm mộ nói:

“ Hừ, tiện nghi ngươi, số ngươi thật may mắn à, không ngờ bên trong số người người quản lý lần này lại có tên quái thai như vậy, lần này ngươi kiến bọn rồi.”

Một khí linh khác có hình dạng là một con Bạch Xà cũng tức giận nói:

“ Hừ, tiền này ta không giao, ngươi đây là ăn gian.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhìn thấy con rắn trắng kia một bộ ta không đưa làm gì được ta thì cũng tức giận nói:

“ Bạch Khiết, đừng có mà không biết xấu hổ như vậy chứ, ngươi đã nguyện đánh cược vì sao đến lúc thua thì lại không chịu nhận, sau này ngươi còn có mặt mũi gặp người sao?”

Bạch Xà bị Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói cho ngượng ngùng, nó có chút không cam lòng lấy ra một tấm thẻ màu đỏ ném cho Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“ Hừ, một vạn điểm công trạng mà thôi, đối với ta cũng như chín trâu mất một sợi lông.”

Cửu Đầu Hoàng Kim xà cười nham hiểm nói:

“ Vậy sao? Hắc hắc, các ngươi nhìn tiểu tử kia lại chuẩn bị thoát khỏi tâm ma ảo cảnh tầng 3 rồi. Hắc hắc. Nhanh lên lấy thẻ công trạng ra.”

Hai khí linh khác nghe vậy thì không tin, thất thanh la lên:

“ Không thể nào.”

Nói xong thì cả hai đồng thời quay lại nhìn xem, vừa nhìn xem thì bọn họ liền đã thấy Xuân Đức thoát ra khỏi tâm ma ảo cảnh tầng 3, trong khi những kẻ khác còn đang chưa thích ứng được với ảo cảnh chứ đừng nói phá vỡ ảo cảnh

Lúc này con Bạch Xà kinh dị nói:

“VẬY mà thông qua rồi, cái này con mẹ nó chứ cũng quá nhanh đi, tiểu tử này là quái thai lai quái vật à.”

Bông Hoa Hải đường lúc này cũng quay qua Cử Đầu Hoàng Kim Xà hỏi:

“Tiểu trùng tử, ngươi nói thật đi, tên kia là thứ gì vậy?”

Cử Đầu Hoàng Kim Xà lúc này lại cười gian xảo nói:

“Muốn hỏi gì, muốn nghe gì, trước hết cứ lấy điễm công trạng ra rồi tính.”

Hai khí linh khác hình như cũng đã quen với tính cách của con rắn lăm đầu này nên chỉ liếc xéo hắt một cái sau đó không tình nguyện lấy ra một tấm thẻ đưa cho hắn.

Tiếp nhận mấy tấm thẻ, lúc này Cử Đầu Hoàng Kim Xà mới cười tươi nói:

“Ta cũng không phải dọa các ngươi đâu, tên kia đích thị là một con Địa Ngục Thiên Long còn nhỏ đấy.”

Hai khí linh khác nghe vậy thì cả kinh, Bạch Xà không dám tin hỏi lại:

“Thật?”

Cử Đầu Hoàng Kim Xà gật gật đầu nói:

“Thật, mà các ngươi biết vì sao hắn có thể thông qua tâm ma ảo cảnh nhanh như vậy không?”

Hai khí linh kia lần nữa cùng nhau lắc đầu, hiển nhiên bọn họ không biết.

Lúc này Cửu Đầu Hoàng Kim Xà lại nói:

“ Tên kia không phải dạng tầm thường, hắn lấy ảnh tử của bản thân cùng tâm ma của hắn dùng vô thượng bí thuật tạo thành Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh. Có được thứ kia thì tâm ma đối với hắn không còn là mối nguy mà chính là thứ tốt à. Nên việc đánh cuộc lần này các ngươi thua chắc rồi. Hắc hắc.”

Tuy chưa từng thấy Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh bao giờ nhưng chưa thấy qua cũng không phải chưa từng nghe qua, lúc bọn họ còn sống cũng đã có vài lần nghe tiên bối trong tộc nói về bí pháp kia.

Bọn họ cũng biết bí pháp kia khó luyện thế nào, luyện không tốt liền bị tâm ma cản trở lại khiến cho thân vẫn đạo tiêu. Mà tâm ma càng lớn càng khó khống chế vì vậy người luyện đã ít mà người thành công càng ít hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1182: Một Mạch Phá Tan Tâm Ma Ảo Cảnh Tầng 10

Đám khí linh đang theo dõi Xuân Đức thì thất kinh, còn đám người đang tham gia nhiệm vụ cùng với Xuân Đức lần này thì trong lòng ngũ vị tạp trần, vừa mừng vừa sợ.

Vui mừng là vì bên trong đội ngũ của bọn họ có một tên siêu cấp biến thái, chỉ trong một thời gian ngắn liền phá tan liên tục mấy tầng tâm ma ảo cảnh, bọn họ rất mong tên kia có thể phá tan tầng 15 để tất cả mọi người đều sống sót vượt qua nhiệm vụ.

Còn sợ là vì bọn họ không biết bản thân có thể chờ được đến khi tên biến thái kia phá tan tầng 15 hay không.

Phải biết rằng tâm ma ảo cảnh cũng không giống ảo cảnh bình thường, tâm ma ảo cảnh là phô bày ra nội tâm góc tối sau đó phóng đại lên vô số lần. Càng lên tầng cao thì mức độ kia càng mạnh, người tâm trí không kiên định trực tiếp điên loạn.

.....

Có điều trong cái rủi cũng có cái may, Xuân Đức phá tan ảo cảnh tâm ma quá nhanh khiến cho thế giới ảo cảnh vừa lập liền phá, còn chưa kịp tác động lên đám người thì luyện liền đã kết thúc. Vì thế mà mấy tầng đầu đám người kia tất cả đều bình an vô sự.

Có điều từ tầng 5 trở đi Xuân Đức cũng không thể trong nháy mắt có thể phá giải tâm ma ảo cảnh mà phải mất một lúc, vì vậy mà có không ít người

bắt đầu bị loại bỏ khỏi cuộc chơi.

.....

Am thanh xa lạ kia liên tục vang lên, mỗi lần vang lên lại khiến cho lòng người băng giá.

“ Người tham gia nhiệm vụ số 8 gục ngã tại tầng 5 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 3 gục ngã tại tầng 5 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 23 gục ngã tại tầng 5 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 12 gục ngã tại tầng 5 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 4 gục ngã tại tầng 5 tâm ma ảo cảnh.”

“ Số người tham gia nhiệm vụ tử vong là năm người, độ khó của nhiệm vụ tăng lên nữa tinh(sao).”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 5 nhận khen thưởng vượt ải là 500 vạn điểm công trạng cùng một viên Tạo Hóa Châu thuộc tính Kim. Những người còn sống tất cả đều nhận được 1000 điểm công trạng. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 6 mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh chính thức bắt đầu.”

Lúc này đây, tại một vị trí khác. Mộng Vân cũng vừa thoát khỏi tâm ma ảo cảnh, nàng lúc này đang tự nói với bản thân.

“ Tiểu Đào làm sao bây giờ, nếu cứ thế này thì chúng ta không trụ đến được tầng 10 chứ đừng nói đến tầng 15.”

Nhưng không ngờ sau khi Mộng Vân tự hỏi bản thân thì nàng lại tự trả lời, mà giọng điệu lúc này của nàng cũng hoàn toàn thay đổi:

“ Không cần lo lắng làm gì, Vân tử có lẽ người còn không biết một chuyện.”

Mộng Vân lúc này nghi hoặc hỏi:

“ Chuyện gì?”

Tiếp sau đó nàng lại tự trả lời:

“ Trong cơ thể cùng linh hồn của Vân tử có một đoàn năng lượng cực kỳ tà ác bị người kia cấy vào trong. Đến lúc tử gặp nguy hiểm nó sẽ bảo vệ tử một mạng, lần trước tử bị cắt đứt cổ mà vẫn sống cũng là nhờ đoàn năng lượng kia đấy.”

Mộng Vân cực kỳ kinh ngạc nói:

“ Làm sao tử lại không biết, mà khi trước vì sao muội không nói cho tử biết.”

Vừa hỏi xong thì Mộng Vân lại tự trả lời:

“Muội sợ đoàn năng lượng hắc ám kia có linh trí nên không dám lộ diện, sau khi tìm hiểu cẩn thận xong thì muội mới dám xuất hiện đây. Muội sợ để người kia biết sự tồn tại của muội, rất có thể sẽ bị giết chết.”

Mộng Vân nhẹ gật đầu nói:

“ Ừm, tử hiểu rồi. Có điều muội lo quá rồi, tên kia thông minh như vậy không thể nào lại không biết, có điều hẳn không muốn nói ra mà thôi. Đã có tử bảo vệ, về sau muội cũng không cần sợ hấn.”

Mộng Vân vừa nói xong, còn đang định nói gì tiếp nữa thì liền bị kéo vào bên trong tâm ma ảo cảnh, lúc này đây không chỉ có nàng mà tất cả mọi người đều như vậy.

- --o0o---

Về phần Xuân Đức sau khi bị kéo vào bên trong tâm ma ảo cảnh tầng 6 thì sắc mặt hẳn vô cùng vui vẻ. Hẳn lúc này cũng mặc kệ những thứ xung quanh, hẳn nhắm mắt lại chuyên tâm nói chuyện cùng với Bóng Ảnh.

“ Cảm thấy sao rồi?”

Bóng Ảnh lập tức đáp:

“ Chưa bao giờ thoải mái như lúc này, công nhận cái Thần Võ Nguyên Tháp này lợi hại, chế tạo ảo cảnh mạnh hơn Vô Địch chế tạo nhiều.”

Xuân Đức cười nói:

“ Cũng không phải Vô Địch không mạnh mà chẳng qua hẳn bị suy yếu đi quá nhiều mà thôi, nếu như lúc Vô Địch ở toàn thịnh thì cái tháp này tuổi gì so với lão ấy. Sau này hai chúng ta ở bên ngoài kiếm tài nguyên, Vô Địch ở nhà phát triển, chẳng mấy chốc sẽ cường đại hơn cái tháp này nhiều.”

Nghe hẳn nói xong thì âm thanh của Bóng Ảnh cũng liền vang lên:

“ Đó là điều đương nhiên, đợi khi nào chúng ta mạnh lên, có đủ sức mạnh thì sẽ đem cả cái tháp này về làm của riêng. Mà đại ca tính xem chúng ta cũng nên thiết kế làm ra một cái tháp giống như thế này sau đó đặt tại mỗi đại vực một cái không?”

Xuân Đức cười khỏ nói:

“ Ca hiểu ý đệ, có điều chúng ta không đủ tài lực để làm việc này, bây giờ chúng ta là mấy con tôm nhỏ chỉ có thể bắt mấy con cá nhỏ làm môi thôi, đợi khi nào chúng ta có đủ khả năng sẽ tính đến.”

Bóng Ảnh cười hắc hắc nói:

“ Đệ tự dung mong tới ngày đó quá, mà phải rồi đệ cảm thấy giới hạn của bản thân đang từ từ đề cao, hình như tâm ma của đại ca kích phát càng mạnh thì giới hạn của đệ càng gia tăng ấy. Lần này chúng ta kiếm lợi lớn rồi.”

Nghe Bóng Ảnh nói Xuân Đức trong lòng cảm thấy vui mừng không thôi, hẳn lúc này có chút chờ mong những tầng sau.

Nhưng ngay vào lúc này một âm thanh cắt ngang tâm tình vui vẻ của hắn.

“ Người tham gia nhiệm vụ số 65 gục ngã tại tầng 6 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 56 gục ngã tại tầng 6 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 84 gục ngã tại tầng 6 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 82 gục ngã tại tầng 6 tâm ma ảo cảnh.”

.....

“ Người tham gia nhiệm vụ số 62 gục ngã tại tầng 6 tâm ma ảo cảnh.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 64 gục ngã tại tầng 6 tâm ma ảo cảnh.”

“ Số người tham gia nhiệm vụ tử vong là 21 người, độ khó của nhiệm vụ tăng lên 2 tinh(sao).”

Liên tiếp mấy chục đạo âm thanh vang lên khiến cho sắc mặt Xuân Đức trở nên hơi khó coi, hẳn lúc này cũng không dám chắc trong những người vừa chết kia có Mộng Vân hay không. Truyền âm cho Bóng Ảnh nói:

“ Đệ cảm ứng được phân hồn của đệ không?”

Bóng Ảnh ngay lập tức liền đáp:

“ Không cảm ứng được Ca, nơi này không gian quá đặc biệt, ngăn cách mọi thứ.”

Xuân Đức nhẹ gạt đầu rồi nói:

“ Đây nhanh tốc độ hấp thu tâm ma chi lực đi, chứ kéo dài thế này Ca sợ bên kia cô nhóc liền xong rồi. Nàng ta là một trợ lực rất quan trọng, thiếu nàng ta cũng không sao nhưng mà sống vẫn có ít nhiều hơn.”

Bóng Ảnh cười hắc hắc nói:

“ Đệ hiểu mà, khặc khặc, nữ nhân kia biết rất nhiều nếu không hảo hảo lợi dụng chính là kẻ ngu rồi. Được rồi, Đệ chuẩn bị toàn lực hấp thu đây, Ca mở ra toàn bộ linh hồn đi.”

Xuân Đức nhẹ gạt đầu, sau đó mở ra toàn bộ linh hồn cho Bóng Ảnh xâm nhập vào bên trong hấp thu. Ngay lập tức nguồn hắc ám năng lượng sản sinh từ tâm ma liền bị Bóng Ảnh cắn nuốt sạch sẽ.

Tâm ma biến mất, ảo cảnh trước mắt hắc cũng lần nữa vỡ tan tang, cùng lúc đó âm thanh kia lại vang lên.

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 6 nhận khen thưởng vượt ải là 1000 vạn điểm công trạng cùng một viên Tạo Hóa Châu thuộc tính chưa biết. Những người còn sống tất cả đều nhận được 1000 điểm công trạng. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 7 mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh chính thức bắt đầu.”

Sau ba mươi giây ảo cảnh tầng 7 mở ra nhưng chỉ vừa mở ra liền bị phá tan, lực lượng tâm ma khổng lồ bị Bóng Ảnh cắn nuốt trong nháy mắt, Bóng Ảnh lúc này không khỏi rên lên một tiếng sáng khoái.

“ Như thế này mới là cuộc sống chứ.”

Cùng lúc này âm thanh của khí linh Thần Võ Nguyên Tháp lại vang lên:

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 7 nhận khen thưởng vượt ải là 2000 vạn điểm công trạng cùng một viên Tạo Hóa Châu thuộc tính chưa biết. Những người còn sống tất cả đều nhận được 1000 điểm công trạng. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 8 mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh chính thức bắt đầu.”

Tiếp sau đó mọi việc lại lần nữa lặp lại, âm thanh mở ảo cảnh vừa bắt đầu thì âm thanh tuyên bố kết thúc cũng vang lên ngay sau đó.

“ Ảo cảnh tầng 8 mở ra.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 8 nhận khen thưởng vượt ải là 3000 vạn điểm công trạng cùng một viên Tạo Hóa Châu thuộc tính chưa biết. Những người còn sống tất cả đều nhận được 1000 điểm công trạng. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 9 mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh chính thức bắt đầu.”

.....

“ Ảo cảnh tầng 9 mở ra.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 9 nhận khen thưởng vượt ải là 4000 vạn điểm công trạng cùng một viên Tạo Hóa Châu thuộc tính chưa biết. Những người còn sống tất cả đều nhận được 1000 điểm công trạng. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 10 mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh chính thức bắt đầu.”

.....

“ Ảo cảnh tầng 10 mở ra.”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 10 nhận khen thưởng vượt ải là 5000 vạn điểm công trạng cùng một viên Tạo Hóa Châu(cấp 1) thuộc tính chưa biết. Những người còn sống tất cả đều nhận được 2000 điểm công trạng. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 11 mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh chính thức bắt đầu.”

Chỉ trong nháy mắt thì bốn tầng tâm ma ảo cảnh liền bị thông qua, lần này cả đám khí linh Thần Võ Nguyên Tháp lẫn đám người cũng tham gia nhiệm vụ với Xuân Đức đều ngơ ngác. Bọn họ lúc này đều đã mất đi năng lực ngôn ngữ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1183: Bóng Ảnh Đột Phá Giới Hạn Bản Thân

Sau khi hấp thụ năng lượng tối từ lần bộc phát tâm ma thứ mười Bóng Ảnh đột nhiên vui mừng cười lớn:

“ Khúra khúra khúra, năng lượng sắp đủ Đệ sắp có thể tấn thăng lên hình thái sinh mệnh cấp ba rồi. Hắc hắc, cái này cũng là trời giúp chúng ta.”

Nghe được Bóng Ảnh sắp một lần nữa tấn cấp sinh mệnh hình thái thì Xuân Đức vừa cảm thấy vui mừng, nhiều hơn chính là ghen tị. Bản thân hắn trải qua trăm cay nghìn đắng tích lũy xuống năng lượng đủ để đột phá lên hình thái cao hơn nhưng lại không đủ điều kiện cần để tấn thăng. Còn Bóng Ảnh chỉ cần đủ năng lượng tối liền có thể. Nhưng chung quy Bóng Ảnh có thể đột phá thì tốt cho cả 2 chứ không phải riêng ai.

Hắn lúc này chân tâm chúc mừng nói:

“ Vậy chúc mừng lão nhị ngươi sắp tấn cấp sinh mệnh hình thái.”

Có điều lúc này Bóng Ảnh lại có phần bất đắc dĩ nói:

“ Ca cũng đừng có chúc mừng đệ sớm như vậy, đệ tấn cấp lần này cũng đã là cực hạn rồi, đợi khi nào Ca có thể đột phá tầng sinh mệnh tiếp theo thì Đệ mới có thể tiếp tục tấn cấp.”

Nghe hắn nói thì Xuân Đức cũng biết được nguyên nhân, đơn giản Bóng Ảnh lấy hắn làm gốc, hắn có đột phá thì Bóng Ảnh mới có thể tiếp tục đột phá.

Nhưng mà hắn vẫn cười nói:

“ Kệ đi, việc đâu còn có đó, tính xa như vậy làm gì, việc vui trước mắt thì cứ chúc mừng đi.”

Bóng Ánh lúc này cũng là cười hắc hắc, mà không nói gì nữa.

.....

Rất nhanh sau đó ảo cảnh tâm ma tầng 11 được mở ra, lần này tâm ma của Xuân Đức bị kích phát toát ra năng lượng tối còn nhiều hơn cả 10 lần trước cộng lại, khiến cho hắn trong nháy mắt chìm sâu vào ảo cảnh khó lòng thoát ra.

Bóng Ánh lúc này thì vui mừng không để đâu cho hết, hắn bắt đầu điên cuồng hấp thu, năng lượng hắc ám như nước lũ tràn vào bên trong cơ thể hư hóa của hắn, khiến cho thân ở dạng hư hóa lúc này nhìn cũng không khác gì dạng ngưng thực.

Đột nhiên lấy Xuân Đức làm trung tâm, tất cả năng lượng tối ở xung quanh bắt đầu điên cuồng hội tụ lại nhưng năng lượng tối kia tạo thành dòng chảy về khiến cho cả không gian tối đen như mực lúc này đột nhiên sáng lên.

Nhưng năng lượng tối kia bị lôi kéo đi giống như việc vén lên bức màn che, lúc này tất cả 73 người đang tham gia nhiệm vụ lần này đều lộ ra, thực chất mọi người cũng không có ở cách xa nhau là bao, mỗi người cách nhau chưa tới 10 mét, có điều lúc trước bị nhưng năng lượng hắc ám bao quanh khiến cho không ai nhìn thấy ai.

Cùng lúc này, một cảnh tượng kỳ dị phát sinh. Từ bên trong cơ thể của những kẻ ở đây thoát ra bên ngoài một luồng năng lượng linh hồn màu đen, luồng năng lượng kia đậm đặc tới mức có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Những năng lượng linh hồn kia lúc này cũng theo dòng chảy năng lượng vật chất tối xung quanh bắt đầu hội tụ lại trên người Xuân Đức. Sau Khi những luồng năng lượng linh hồn màu đen kia bị rút ra đến một mức độ nhất định thì đám người xung quanh bắt đầu từ từ mở mắt ra.

Bọn họ kinh ngạc đánh giá tinh không bốn phía, thấy khắp nơi chỉ là hăng hà sa số tinh vân thì không khỏi há to miệng. Nhưng rất nhanh bọn họ liền cảm thấy dị thường, ánh mắt của bọn họ nhanh chóng hướng về phía Xuân Đức nhìn lại.

Chỉ thấy nơi kia vô số dòng vật chất tối tụ lại cùng một chỗ, sau đó quay tròn rồi đột nhiên hóa thành hàng tỉ tinh quang màu đen bay vào bên trong cơ thể một thiếu niên.

Đồng thời mỗi khi có một tinh quang màu đen ẩn vào bên trong cơ thể thiếu niên kia thì ở sâu bên trong thiếu niên kia sẽ phát ra một loại lực lượng khiến cho tất cả mọi người ở đây rét run. Cả đám người sau khi cảm nhận được loại lực lượng kia thì liền cấp tốc chạy đi thật xa, có điều bọn họ chạy làm sao cũng thoát không ra phạm vi 5 dặm.

Lúc này bên trong đám người, một nữ tử vừa run lập cập vừa nói:

“ Chuyện gì xảy ra, tên kia là ai? Hắn đang làm gì vậy?”

Không ai trả lời nàng ta, có lẽ vì cũng không ai biết Xuân Đức đang làm gì nên cũng không ai nói gì hoặc có lẽ bọn họ đều đang chăm chú nhìn biến đổi của Xuân Đức.

Cùng nhìn Xuân Đức cũng không phải chỉ có đám người tham gia nhiệm vụ cùng với hắn mà còn có mấy khí linh Thần Võ Nguyên Tháp nữa.

.....

Lúc này con Bạch Xà đang há to miệng ra, mãi một lúc sau mới khép lại được, nó kinh dị nói:

“ Tiểu trùng tử, người nói xem tiểu tử kia là đang làm cái gì, vì sao hắn hấp thu nhiều năng lượng vật chất tối như vậy mà không có vấn đề gì?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng nào có biết là đang xảy ra việc gì, hắn lúc này cũng đang trợn lớn 9 cặp mắt của mình lên mà nhìn. Có điều vào lúc này một âm thanh có phần tang thương vang lên.

“ Đây là hiện tượng tấn thăng lên đẳng cấp sinh mệnh thể cao hơn, Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh của tên kia không ngờ còn có năng lực đi ngược quy tắc thiên địa như thế này. Bản thể thì có khả năng trùng sinh, phân thân có được năng lực lên cấp sinh mệnh, về sau người này ắt thành Chí Tôn. Có khi còn cao hơn nữa.”

Nghe được âm thanh này thì ba khí linh Bạch Xà, Hoa Hải Đường cùng với Cửu Đầu Hoàng Kim Xà đều nhìn lại, khi thấy người tới là Cửu Đầu Hắc Kim Xà thì cả ba người đều cung kính chào.

“ Đại ca.”

“ Hắc Kim tôn chủ.”

“Hắc Kim tôn chủ.”

Cửu Đầu Hắc Kim Xà gật gật đầu nói:

“ Không cần khách khí như vậy làm gì. Đúng rồi Tiểu Bạch nhanh mở ra tâm ma ảo cảnh mấy tầng còn lại đi.”

Tiểu Bạch có chút khó khăn nói:

“ Như vậy là phá hư quy tắc, quy tắc chủ nhân để lại sau khi vượt qua tầng mười, mỗi lần qua ải đều được nghỉ ngơi 1 canh giờ để khôi phục.”

Cửu Đầu Hắc Kim Xà như đã biết từ trước, hắc cười nói:

“ Không sao, ta có cách lách luật, nếu như đề tiêu tử kia tự chủ động yêu cầu thì không phải xong rồi sao, chủ nhân lúc trước cũng nói là tùy vào người tham gia thí luyện còn gì.”

Bạch Xà lúc này hai mắt tinh quang chợt lóe, nó gật đầu nói:

“ Hắc Kim đại nhân nói phải.”

Tiếp sau đó nàng bắt đầu câu thông cùng với Xuân Đức.

.....

Đang vận chuyển lực lượng linh hồn chống đỡ giúp Bóng Ảnh một phần, đột nhiên bên trong đầu Xuân Đức vang lên âm thanh xa lạ kia.

“ Người thí luyện số 41 có muốn tiếp tục mở ra ảo cảnh tầng 12 trước thời hạn không? Nếu mở ra trước thời hạn càng sớm thì sẽ nhận được ban thưởng càng nhiều.”

Xuân Đức lúc này câu còn không được nữa là, nghe vậy hắc lập tức đồng ý nói:

“ Tiếp tục mở ra những tầng tiếp theo cũng như vậy.”

Ngay khi hắc vừa dứt lời thì không gian nơi đây đột nhiên lại tối sầm lại, cùng lúc đó âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai mỗi người.

“ Người tham gia nhiệm vụ số 41 yêu cầu mở ra tâm ma ảo cảnh tầng 12. Sau 5 giây ảo cảnh tâm ma lần nữa mở ra xin mọi người chú ý.”

Nghe được những lời này thì đám người thí luyện đang đứng cùng nhau đột nhiên ánh mắt co rụt lại. Nhưng còn chưa để cho bọn họ phản ứng lại thì không gian sáng sủa đột nhiên tối sầm lại. Cả không gian lại biến thành màu đen.

Cùng lúc đó một loại lực lượng kỳ bí dũng mãnh tiến vào bên trong linh hồn của mỗi người, kích phát gốc tối linh hồn của mỗi người sau đó phóng đại lên vô số lần hình thành ảo cảnh.

Có điều lúc này ảo cảnh hình thành rất không ổn định, tất cả đều vặn vẹo như bị bóp ai bóp méo đi vậy, đồng thời với ảo cảnh vặn vẹo thì đám người tham gia nhiệm vụ cũng cảm thấy linh hồn như bị ai đó nhào nặn, cảm giác đau đớn vô cùng. Có nhiều kẻ không chịu được trực tiếp nổ đầu ma chết.

Nhưng còn chưa để bọn họ thích ứng với việc này thì âm thanh xa lạ kia liên tục vang lên.

“ Người tham gia nhiệm vụ số 99, 93, 96, 98 ...gục ngã trước tâm ma ảo cảnh tầng 12. Số người tử vong đạt 12 người độ khó nhiệm vụ tăng lên 1 tinh(sao)”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 12 nhận khen thưởng vượt ải là 2000 vạn điểm công trạng, một viên Tạo Hóa Châu(cấp 1) thuộc tính chưa biết cùng một viên Đá Gia Luyện. Những người còn sống tất cả đều nhận được 2000 điểm công trạng.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 41 yêu cầu mở ra tâm ma ảo cảnh tầng 13. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 13 chuẩn bị mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh tâm ma lần nữa mở ra xin mọi người chú ý.”

Ngay khi âm thanh kia vừa dứt lời thì bọn họ cảm thấy linh hồn đang đau đớn đột nhiên được thả lỏng, mỗi người trong lòng đều dâng lên cảm

giác sống sót sau tai nạn, có điều cảm giác kia vừa hiện lên chưa được bao lâu thì một lần nữa cảm giác linh hồn bị vụn nát lần nữa xuất hiện.

“ A a a a ..”

Không ít người thống khổ chu lên thê lương, có kẻ không chịu được đau trực tiếp nổ tung như pháo hoa, dịch óc trắng hồng cùng mạnh vụn xương sọ bay ra bốn phía.

Không qua mấy giây thì liền đã có một đám người chết đi, mấy lần trước âm thanh xa lạ kia mỗi khi có người chết đều vang lên nhưng lần này nó đợi khi nào chết một đám người mới nói một lần.

“ Người tham gia nhiệm vụ số 1, 2, 4, 32 ...gục ngã trước tâm ma ảo cảnh tầng 13. Số người tử vong đạt 22 người độ khó nhiệm vụ tăng lên 2,5 tinh(sao)”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 13 nhận khen thưởng vượt ải là 3000 vạn điểm công trạng,một viên Tạo Hóa Châu(cấp 1) thuộc tính chưa biết cùng một viên Huyết Ma Thạch cấp 1. Những người còn sống tất cả đều nhận được 5000 điểm công trạng..”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 41 yêu cầu mở ra tâm ma ảo cảnh tầng 14. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 14 chuẩn bị mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh tâm ma lần nữa mở ra xin mọi người chú ý.”

Đám người còn sống lúc này sau khi vừa thoát khỏi sự tra tấn linh hồn thì đều ngồi bệt xuống, miệng lớn thở dốc, trong mắt bọn họ lúc này tràn ngập tơ máu, ánh mắt cả đám đều hiện lên sự điên cuồng.

Bọn họ biết nếu như chịu đựng được qua lần này thì về sau tiền đồ của bọn họ đều không thể hạn lượng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1184: Thông Qua Nhiệm Vụ-Bóng Ảnh Đột Phá Lên Sinh Mệnh Thể Cấp 3

Sự việc tiếp theo cũng không có gì kích thích, tâm ma ảo cảnh tầng thứ 14 vừa mở ra thì cơ hồ người ở nơi đây trong nháy mắt liền chết đi phân nửa, chỉ còn chưa tới 20 người còn sống kể cả Xuân Đức trong đó.

Ngay sau khi Xuân Đức vừa phá tan tâm ma ảo cảnh tầng 14 xong thì âm thanh xa lạ kia lại vang lên:

“ Tổng cộng 82 người tử vong. Số người tử vong đạt tới 8 thành, độ khó nhiệm vụ tăng lên 8 tinh(sao)”

“ Người tham gia nhiệm vụ Thiên Chân Vô Tà phá tan ảo cảnh tầng 14 nhận khen thưởng vượt ải là 4000 vạn điểm công trạng, một viên Tạo Hóa Châu(cấp 1) thuộc tính chưa biết cùng hai viên Huyết Ma Thạch cấp. Những người còn sống tất cả đều nhận được 1 vạn điểm công trạng..”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 41 yêu cầu mở ra tâm ma ảo cảnh tầng 15. Nhiệm vụ tiếp tục, ảo cảnh tầng 15 chuẩn bị mở ra. Sau 30 giây ảo cảnh tâm ma lần nữa mở ra xin mọi người chú ý.”

“ Gừ gừ gừ...”

Vang lên đồng thời với âm thanh xa lạ kia là những tiếng gầm gừ trầm thấp, âm thanh gầm gừ kia giống hệt âm thanh một con hung thú viễn cổ đang bị thương, một âm thanh thống khổ xen lẫn sự không cam lòng khó mà diễn tả.

Âm thanh kia vang vọng khắp cả không gian khiến cho linh hồn mỗi người nghe được đều cảm thấy bị đè ép đến sắp vỡ tan, sự đè ép kia khủng bố tới nỗi mà đám khí linh cũng phải mở ra bảo hộ để cho linh thể không bị thổi tan.

Cùng lúc đó không gian tối tăm lần nữa trở nên sáng rõ, tiếp sau đó mọi người đều có thể nhìn thấy một con hung vật có tướng mạo cực kỳ cực kỳ dữ tợn.

Cơ thể nó không phải rất to lớn nhưng lại mang đến cho người ta cảm giác áp bách khó mà thở nổi, toàn thân nó đen kịt, nó đen tới nỗi mà ánh sáng chiếu lên nó cũng liền biến mất.

Con hung vật kia có tứ chi rất dài, móng vuốt lấp lóe hàn quang khiến trái tim người ta băng giá, khuôn mặt của nó thiếu rất nhiều ngũ quan, cả khuôn mặt chỉ có một cái miệng cùng hai con mắt.

Cái miệng kia rộng đến mai tai, bên trong là hàm răng mọc chi chít, nhìn vào có thể thấy được dịch nhờn từ bên trong chảy ra, nó còn có một cái lưỡi dài như lưỡi rắn, về phần hai mắt của nó giống hệt ánh mắt của côn trùng, đôi mắt mắt hình elip hẹp dài, đôi mắt kia phát ra ánh sáng màu tím khiến cho người ta cảm thấy mờ lung.

Còn chưa hết, ở bên cạnh con hung vật kia còn có một thanh giáo hắc ám, thanh giáo hắc ám kia có tạo hình rất bình thường nhưng mà khí tức mà nó phát ra lại khiến cho cả tình không nơi này vẩn vọ.

Nhưng mà vẫn chưa dừng lại đó, con hung vật viễn cổ đáng sợ kia vẫn không ngừng phát triển, không ngừng tiến hóa, bên trên khuôn mặt của nó một đôi mắt khác đang mọc ra, trên thân thể nó một bộ giáp xương cũng từ từ ngưng thực, ở những nơi khác trên thân thể nó cũng đang hình thành những cái gai nhọn.

.....

Vào lúc này, ngay cả Cửu Đầu Hắc Kim Xà nhìn thấy trạng thái hiện tại của Bóng Ảnh cũng phải liên tục rùng mình. Ánh mắt của nó gắt gao nhìn biến hóa trên người Bóng Ảnh, theo dõi từng chút biến hóa một, một bên nhìn một bên lầm bầm.

Cửu Đầu Hắc Kim Xà còn như vậy thì không nói gì tới những người khác. Những người khác lúc này đều chăm chú nhìn đến quên cả hít thở. Có điều âm thanh xa lạ lạnh lùng của Bạch Xà lần nữa vang lên, kéo tất cả mọi người trở về thực tại.

“ Tâm ma ảo cảnh tầng 15 mở ra.”

Vừa dứt lời, một luồng thiên địa quy tắc hóa thành linh hồn lực lượng trùng kích thẳng vào linh hồn từng người. Trong nháy mắt gần 20 còn lại đang đứng nơi đây lập tức có 4 người nổ tan xác, hài cốt không còn. Những kẻ còn lại thì sắc mặt vắn vẹo đến đáng sợ.

“ Bụp”

“Bụp”

Âm thanh nổ tung như quả dưa hấu bị đập nát liên tục vang lên. Mỗi lần âm thanh kia vang lên là lại có một người bị nổ tan xương nát thịt. Từ gần 20 người chỉ sau một lúc nhân số còn chưa tới 10 người.

Ở bên trong đám người, duy chỉ có Mộng Vân là tốt hơn cả, xung quanh nàng có một luồng năng lượng hắc ám liên tục tinh lọc ảnh hưởng của tâm ma đối với nàng.

Về phần Xuân Đức thì còn thảm hơn những người khác, cũng không rõ lúc này hắn bị làm sao nhưng bên ngoài nhìn vào thấy sắc mặt hắn biến hóa

liên tục, nhiều phần trên cơ thể liên tục vỡ nát, mỗi lần thân thể bị vỡ ra thì liền có đại lượng máu tươi trào ra.

Chỉ sau một lúc thì hấn liền đã biến thành huyết nhân. Nhưng như thế vẫn chưa là gì, linh hồn hấn lúc này chịu đau đớn còn gấp vạn lần so với thể xác.

Để cho Bóng Ảnh cắn nuốt lực lượng từ tâm ma cũng không khác gì việc tự thân dùng tay cắt thịt trên cơ thể xuống nuôi một con hổ cả. Xuân Đức lúc này có thể nói là đau đến không muốn sống nữa rồi, đau tới mức mà hình thể bên ngoài hấn bắt đầu không giữ lại được, bộ dạng nhân loại từ từ biến mất, thay vào đó là chân thân Địa Ngục Thiên Long của hấn.

Tuy thân thể của hấn chỉ là một con ấu long mà thôi nhưng linh áp của chủng tộc bá chủ cũng đủ khiến cho cả thiên địa nơi này xuất hiện gợn sóng.

Nhưng vào đúng lúc này, một tiếng hồng rung chuyển cả tinh không vang lên.

“ Gào gào gào...”

Tùng luồng sóng âm lấy trung tâm là Bóng Ảnh tán ra bốn phương tám hướng, sóng âm lan tràn đến đâu khiến cho không gian nơi gãy vỡ, đổ sụp.

Nhưng may mắn lúc này từ bên trong hư không nơi đây, vô số tinh quang hình thành một trận đồ ngăn cản luồng sóng âm kia, luồng sóng âm kia sau khi va chạm với tinh không đồ trực tiếp bị hấp thụ không thấy tăm hơi.

Cũng vào lúc này Bóng Ảnh cũng đã đến bước máu chốt, vô số máu tươi từ bên trong cơ thể Xuân Đức trào ra đều bị Bóng Ảnh hấp thụ sạch sẽ, cơ thể hấn ở bên trong bắt đầu diễn sinh đủ thứ vi diệu.

Không những bên trong mà bên ngoài cũng bắt đầu biến hóa nhanh đến thần kỳ, cặp mắt thứ 2 đã được hoàn tất sinh ra, bộ giáp xương trên cơ thể hắn cũng được hình thành, vô số gai nhọn mọc ra tua tủa, tiếp sau đó Bóng Ảnh đột nhiên há rộng miệng hấp một cái

Vô số năng lượng tối ở khắp nơi đều bị hút vào bên trong cái miệng kia, cái miệng kia không khác gì cái lỗ đen, bao nhiêu đi vào cũng không đủ.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài thân thể bóng ảnh hình thành một bức tường năng lượng tối, ngăn cản mọi loại hồn niệm cảm ứng, đồng thời che đi thân thể đáng sợ của hắn, năng lượng tối bị Bóng Ảnh hấp thụ càng nhiều thì luồng năng lượng tối cuồng bạo xung quanh cơ thể càng dày.

Sau một lúc tất cả năng lượng tối đều bị hấp thụ sạch sẽ, Bóng Ảnh cũng khép miệng lại, thân thể to lớn lúc này cũng nhanh chóng thu nhỏ lại dung nhập vào bên trong thân thể của Xuân Đức.

Trong nháy mắt mọi thứ quay về yên tĩnh, giống như là chưa có việc gì xảy ra vậy.

Cũng trong cái chớp mắt khi Bóng Ảnh dung nhập vào cơ thể của Xuân Đức thì Xuân Đức cũng liền hôn mê bất tỉnh. Trong lúc hắn hôn mê bất tỉnh thì thân của hắn vẫn bị phá hư, vô số nơi trên cơ thể tự động vỡ tung ra, máu tươi bắn ra bốn phía.

Có điều những máu tươi kia rất nhanh bị một lực lượng kỳ bí giữ lại sau đó lại một lần nữa đưa trở về bên trong cơ thể.

.....

Trong khi Xuân Đức đang hôn mê thì âm thanh của Bạch Xà vẫn tiếp tục vang lên.

“ Nhiệm vụ số 6 kết thúc. Mỗi người còn sống đều đạt được 600 điểm công trạng cùng 1 chìa khóa lên tầng 7.”

“ Người tham gia nhiệm vụ số 41 phá tan ảo cảnh tầng 15 nhận khen thưởng vượt ải là 5000 vạn điểm công trạng, một viên Tạo Hóa Châu (cấp 2) thuộc tính chưa biết cùng ba viên Huyết Ma Thạch cấp 2, đồng thời nhận được Cổ Tích Mật Quyển cấp 5.”

“ Những người còn sống tất cả đều nhận được 2 vạn điểm công trạng..”

“ Sau khi tiến hành vượt ải có tất cả 93 người gục ngã tại các tầng không thể kiên trì đến cuối. Số điểm công trạng của những người đã chết đi sẽ được chia đều cho 6 người còn sống, mỗi người nhận được 46 vạn điểm công trạng.”

“ Sau 5 giây sẽ tiến hành truyền tống tất cả mọi người đến không gian chờ tầng 7. Mọi người có ba tháng để khôi phục cùng trị thương.”

Âm thanh của Bạch Xà vừa kết thúc, một luồng quang mang màu đỏ đồng thời bao phủ tất cả 6 người còn sống sót. Thân ảnh của cả 6 người ở bên trong quang mang huyết sắc kia từ từ mờ nhạt đi sau đó biến mất.

.....

Không gian chờ tầng 7- Thần Võ Nguyên Tháp.

Không gian chờ tầng 7 là một khu đất không lớn lắm, xung quanh là cây cối mọc um tùm, mặt đất phủ đầy cỏ xanh, ở chính giữa khu đất có một căn nhà nhỏ đơn sơ làm từ bùn đất, phía trên mái nhà thì lợp bằng lá cây. Phía bên trên là bầu trời xanh biếc, thi thoảng có một áng mây trắng, về phần mặt trời thì không thấy đâu nhưng không hiểu sao trời vẫn sáng.

Vào lúc này, ở phía trước căn nhà nhỏ liên tiếp có những cột sáng màu đỏ từ trên trời chiếu xuống. Cùng lúc đó 6 bóng người hiện ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1185: Lại Có Người Muốn Đi Đầu Thai

Cũng không biết là qua bao lâu, Xuân Đức từ từ tỉnh lại, hắn lúc này chỉ cảm thấy đầu hấn đau như bị ai đó đập cho vài búa, mới vừa mở mắt ra thì hấn liền nghe được âm thanh của Mộng Vân.

“ Các người lại muốn làm gì? Ta nói rồi nếu như các người dám tiến thêm một bước thì đừng trách ta không khách khí.”

Nghe được âm thanh này Xuân Đức lúc này mới chú ý đang có một bóng người nhỏ nhắn che ở phía trước hấn, còn cách đó không xa có mấy người nét mặt âm trầm chảy ra nước.

Lúc này Xuân Đức lại nghe thấy một âm thanh có phần quen thuộc vang lên.

“ Hừ, chỉ bằng người cũng muốn ngăn cản chúng ta. Nếu không phải lúc trước chúng ta bị thương, người nghĩ rằng chúng ta sẽ sợ người.”

Tiếp sau đó âm thanh của Mộng Vân mang theo sự lạnh lẽo thấu xương vang lên:

“ Nếu người muốn chết thì cứ tiến lên.”

Vào lúc này một nữ nhân tướng mạo xinh đẹp nhưng sắc mặt âm trầm vô cùng, nàng ta nhìn mấy người xung quanh nói:

“ Nhiều lời với ả ta làm gì, giết ả ta cùng với kẻ kia.”

Vừa dứt lời thì nữ tử này liền rút ra tiên kiếm, một kiếm đoạn không chém thẳng về phía Mộng Vân, kiếm quang ác liệt khiến cho cây cối bốn phía nát vụn, đến ngay cả căn nhà nhỏ cũng đổ sụp.

Nhìn thấy kiếm quang đánh tới Mộng Vân cùng hừ lạnh một tiếng, tiên kiếm thượng phẩm xuất ra khỏi vỏ chém ra nhất kiếm. Lập tức một đạo kiếm quang còn mạnh mẽ đối phương hiện ra.

“ Âm âm..”

Hai đạo kiếm kiếm quang va chạm vào nhau khiến cho mọi thứ xung quanh trong nháy mắt phá nát, nữ tử đối diện bị một kiếm của Mộng Vân đẩy lùi mấy trăm mét, sắc mặt tái nhợt, khoe miệng chảy ra máu tươi đỏ thẫm.

Vừa nhìn liền biết ai mạnh ai yếu nhưng vào lúc này ba người khác đều găm thét.

“ Động thủ.”

Cùng lúc đó ba người thay đổi phương vị, từ ba hướng giáp công Mộng Vân.

Mộng Vân nhìn thấy ba cao thủ có tu vi còn mạnh hơn cả bản thân áp sát thì thần sắc lại lãnh tĩnh dị thường, ánh mắt nàng ta lúc hiện lên sát khí dày đặc, khác xa vẻ nhu mì bình thường.

Liếm môi một cái, nàng cười gằn:

“ Ba con tiểu trùng mà thôi, chẳng lẽ lại còn muốn nghịch thiên.”

Vừa nói nàng vừa đưa kiếm lên cao, trong miệng thì thầm một một câu:

“ Liên Hoa Diệp Ảnh.”

Ngay lập tức ở giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện vô số cánh hoa, cùng lúc đó trùng trùng điệp điệp bóng ảnh của Mộng Vân xuất hiện đánh về phía ba người đối phương.

Nhưng ba người khác cũng không phải dạng người bình thường, thấy liên ảnh đầy trời thì sắc mặt hơi một chút nghiêm trọng sau đó cười lạnh. Cả ba cùng lúc thi triển ra tuyệt kỹ của bản thân.

“ Lôi Động Cứu Thiên.”

“ Thương Lan Tâm.”

“ Phong Sát.”

Cùng lúc đó trên bầu trời xuất hiện một đám mây đen cực lớn, tiếp sau đó hằng hà sa số tia sét đánh thẳng xuống phía dưới, tia sét đánh lên liên hoa khiến cho liên hoa nổ tung, đánh lên ảnh tử lập tức khiến cho ảnh tử tiêu tán.

Liên ảnh trùng điệp của Mộng Vân trong chớp mắt bị hủy đi phân nửa. Về phần hai người khác lúc này quanh thân hiện lên hào quang sáng rực, không nhìn liên ảnh mà trực tiếp đánh về phía Mộng Vân.

Tất cả kiếm ảnh chém lên hai người bọn cũng chỉ khiến cho hào quang yếu đi chứ không tài nào phá nổi. Mộng Vân nhìn thấy một màn như vậy thì khẽ cắn môi một cái, đang định thì triển ra cấm thuật gì đó. Nhưng vào lúc này một bàn tay vỗ vai nàng, sau đó một âm thanh có phần khô khốc vang lên.

“ Phần còn lại để ta.”

Nghe được âm thanh này thì nội tâm đang căng thẳng của Mộng Vân lập tức buông lỏng. Nàng lúc này có rất có xung động muốn khóc. Vốn định

liều mạng một phen nhưng không ngờ tên kia lại tỉnh dậy đúng lúc như vậy.

....

Xuân Đức lúc này vẫn cảm thấy cực kỳ đau đầu, vận chuyển một chút linh hồn lực liền cảm thấy đầu như muốn nổ tung, hắn cố gắng kích hoạt Thiên Độc Long-Nhãn đang đeo ở ngón áp út.

Thiên Độc Long-Nhãn trong nháy mắt liền sáng lên rực rỡ, một luồng hào quang bao cả Xuân Đức cùng Mộng Vân vào bên trong, tiếp sau đó trên bầu trời 2 con Thiên Độc Long hiện ra. Hai con Thiên Độc Long hình thể không lớn lắm, dài tầm 5 mét, sải cánh cũng ngắn tầm 4 mét, thể trọng chắc không tới vài tấn.

Vừa hiện ra thì hai con Thiên Độc Long liền nhắm hai tên đang lao đến bên này tấn công. Một cái long trảo đập xuống khiến cho hai kẻ khác đang lao về phía bên này lập tức phải thối lui về phía sau.

Nhưng chỉ vừa lùi lại liền bị một cái đuôi thật lớn đập phải.

“ Ầm ầm..”

Hai người kia lập tức như hai viên đạn pháo đâm sâu vào bên trong lòng đất, sống chết không rõ. Do Xuân Đức gọi về hai con Thiên Độc Long này không có năng lực thân thông mà chỉ có năng lực thân thể, bằng không hai tên kia đã sớm chết. Với linh hồn lực của Xuân Đức lúc này đã quá suy yếu bằng không cũng không phải triệu hồi ra hai con ấu long thể này.

Sau khi đã giải quyết xong hai tên thì hai con ấu long lại hướng về phía hai người khác mà bay đến.

Tuy còn bé nhưng hung sát chi khí trên người hai con ấu long cũng dọa cho hai kẻ khác một thân mồ hôi.

Có điều vang đúng lúc này, ở trên cơ thể hai người tên kia đồng thời toát ra hào quang cực thịnh. Hào quang kia nhanh chóng biến thành một cái lồng giam.

“ Âm âm... Đùng đùng...”

Hai con rồng con tấn công lên hai cái lồng giam kia thì phát ra tiếng động âm âm nhưng mà cái lồng giam kia chẳng xi nhê chút gì cả, đến ngay cả hào quang cũng không có yếu bớt. Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì cau mày.

Ngay vào lúc hấn nghi ngờ là trên người hai tên kia có bảo vật gì lợi hại gì thì thân ảnh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà hiện lên.

Vừa hiện ra thì tên kia liền hướng Xuân Đức cười hắc hắc nói:

“ Dù người có dốc toàn lực cũng không thể phá hủy được đâu, đừng cố gắng làm gì phí công?”

Xuân Đức nhìn thấy con rắn lừa đảo xuất hiện thì cảm thấy việc này nhất định liên quan đến hấn, hơi nhíu mi lại hấn hỏi:

“ Người biết chuyện gì à?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười hắc hắc nói:

“ Đương nhiên là biết rồi, hai tên này mới từ chỗ ta bỏ ra 100 vạn điểm công trạng mua bảo hiểm mà. Vì vậy người không thể giết bọn hấn được đâu, về phần hai kẻ còn lại thì có thể.”

Xuân Đức nghe xong thì liền kinh ngạc, không ngờ con rắn gian thương này còn đi bán cả bảo hiểm nhân mạng nữa. Lúc này Xuân Đức không khỏi tò mò nói:

“ Chỉ cần một trăm vạn là có thể dùng được cả đời sao?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà trực tiếp ném cho hắn một cái ánh mắt khinh bỉ nói:

“ Hừ, tính mạng mà lại chỉ đáng giá như vậy sao? Loại bảo hiểm này dùng một lần liền hết, lần sau muốn dùng thì mua tiếp, mua lần 2 giá cao gấp đôi lần trước, với chỉ có thể dùng tại không gian chờ mà thôi, ở không gian nhiệm vụ không thể sử dụng. Cái giá này là ta cũng tính tiện nghi rồi đấy, bằng không còn có thể cao hơn.”

Xuân Đức lúc này nhìn con rắn gian thương rất là quái dị nói:

“ Làm sao ta có cảm giác người đang lợi dụng ta để đi thu tiền bảo kê vậy?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà rất không biết xấu hổ nói:

“ Ta chỉ là nói cho bọn họ một ít quy tắc, cùng giới thiệu một vài dịch vụ bảo hiểm thân thể mà thôi, còn mua hay không là tùy bọn họ, ta cũng không có ép. Đáng tiếc vẫn có hai tên tiếc của không chịu mua bảo hiểm, kết cục thật là đáng thương à.”

Lúc này ánh mắt của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà như có như không nhìn về phía hai cái hố sâu bên trên mặt đất.

Nghe vậy thì Xuân Đức dám chắc cục diện ngày hôm nay có đến 8 phần là do tên gian thương này thúc đẩy tạo nên. Hắn lúc này nhìn qua hai người Lôị Địch cùng với nữ tử không biết tên một cái, sau đó lại nhìn tên gian thương hỏi:

“ Vậy có liệu pháp nào trị thương nhanh chóng không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe vậy thì hai mắt bạo xạ tinh quang, nhìn qua Xuân Đức vài lần sau đó chắc giá nói:

“ 200 vạn điểm công trạng, đảm bảo khôi phục đến lúc cường thịnh nhất của ngươi.”

Khóe miệng Xuân Đức lập tức co giật mấy lần, hẳn lúc này rất muốn cho tên gian thương này mấy đấm.

“ Ngươi cho rằng ta liều mạng là vì cái gì, còn không phải điểm công trạng sao? Mở miệng là 200 vạn, con bà nó chứ 200 vạn, ngươi cho rằng công trạng là lá mít à?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà rất thản nhiên nói:

“ Không trị thương thì thôi, ta cũng không ép buộc, dù sao đó là giá quy định rồi, có muốn tăng thêm hay giảm đi một điểm cũng không được.”

Xuân Đức lúc này nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Thời gian trôi qua bao lâu rồi?”

Mộng Vân không biết đang suy nghĩ lung tung cái gì, nghe được hẳn nói thì giật bắn cả người, sau đó nàng mới không quá xác định nói:

“ Hình như đã hơn 1 một tháng rồi ấy, ta cũng không rõ lắm nữa nhưng mà chắc chắn chưa tới 2 tháng.”

Xuân Đức tính toán một chút, còn hơn 1 tháng, có nghĩa là khi vào bên trong không gian vong linh là còn hơn 30 năm, với thời gian đó hẳn thừa sức khôi phục rồi. Nghĩ vậy hẳn liền trực tiếp bỏ qua Cửu Đầu Hoàng Kim Xà mà đi tới hai tên đang nằm sâu bên trong lòng đất.

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhìn thấy Xuân Đức lơ bần thân đi thì biết không kiểm trác đợc gì nữa rồi, hấn lúc này cười gian mấy tiếng sau đó cũng lập tức rời đi. Hấn biết, rất nhanh sẽ gặp lại Xuân Đức mà thôi.

Xuân Đức lúc này đi tới bên hồ sâu nhìn vào bên trong, thấy hai cái thi thể đập nát thì không khỏi kinh ngạc, không ngờ chỉ là hai con ấu long thôi mà chỉ cần đập trúng một phát thì hai tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ liền chết ngắc rồi.

Ngay lúc Xuân Đức định kéo xác hai tên kia lên thì phát hiện thi thể của 2 người đang từ từ phân hủy biến thành vô số điểm tinh quang màu đỏ, sau một lúc thì hai cái thi thể kia liền triệt để tan biến mất, ngoài tấm thẻ ngọc ra thì không còn cái gì khác. Khẽ phát tay một cái, hai cái tấm thẻ ngọc kia liền rơi vào trong tay hấn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1186: Vũ Y Gặp Nguy

Nhưng ngay khi cầm hai cái thẻ ngọc ở trong tay sắc mặt Xuân Đức liền đen lại như đất nồi, hẳn lúc này chỉ kém chửi má nó. Hẳn vốn tưởng hai tên kia còn dư nhiều công trạng lắm kia, ai ngờ hai tên kia còn dư không tới công trạng, một tên dư 60 điểm, một tên dư 35 điểm.

Nhưng suy nghĩ một chút hẳn liền hiểu rõ việc này làm sao lại thành ra như vậy, trong này nguy hiểm trùng điệp, đến ngay cả hẳn cũng có khả năng chết đi hưởng gì là những người khác, vì vậy thường mọi người có một chút điểm công trạng liền tiến hành đi trao đổi để nâng cao thực lực hay mua bảo vật, dù sao tăng lên được chút thực lực nào thì liền đảm bảo thêm một chút, khả năng sống cũng nhiều hơn một ít.

Tâm tình xúc động muốn mắng người của hẳn lúc này rất nhanh biến mất, hẳn cầm hai tấm thẻ ngọc trong tay ném cho Mộng Vân nói:

“Thưởng cho cô này.”

Mộng Vân nhanh tay tiếp lấy hai tấm thẻ ngọc, vốn nhìn sắc mặt của Xuân Đức lúc này là đã nghi nghi rồi nhưng đến khi nàng nhìn vào số điểm công trạng ghi trên hai tấm thẻ thì mới rõ làm sao. Lúc này nàng cũng không khỏi lờm cho Xuân Đức một cái, sau đó liền cất hai tấm thẻ kia vào bên trong ngực.

[Lưu Ý: Thẻ ngọc ghi lại điểm công trạng không cách nào để vào bên trong nhẫn không gian.]

Thấy cô nàng lườm mình thì Xuân Đức khẽ mỉm cười, có điều không biết tác động điểm nào vết thương khiến cho hấn ho khan kịch liệt.

“ Khụ khụ...Khụ khụ...”

Ho một hồi kịch liệt khiến hấn khạc ra cả máu tươi. Lúc này Mộng Vân cũng tiến lại gần lo lắng hỏi:

“ Tình hình thế nào rồi? Ổn chứ?”

Vẫn như mọi khi, Xuân Đức lúc này cười nói:

“ Không chết được, chỉ là trọng thương lúc trước chưa lành mà thôi. Thôi ta đi trị thương cái đã, cô ở đây để ý tới hai tên kia nhé, bọn chúng mà dám đi ra thì nói với ta.”

Vừa nói Xuân Đức vừa dùng ánh mắt lạnh lẽo đảo qua hai người khác, Lôi Dịch cũng nữ tử đang đứng bên trong lồng bảo vệ nhìn thấy ánh mắt lạnh lẽo của Xuân Đức thì không khỏi rùng mình mấy lần, ngay khi ánh vừa tiếp xúc với nhau hai người kia liền quay mặt đi nơi khác trên cơ bản bọn họ không dám đối mặt với ánh mắt của Xuân Đức.

Mộng Vân nhẹ gật đầu nói:

“ Đã biết, người an tâm đi, có ta ở đây sẽ không ai dám làm hại ngươi.”

Nghe được mấy lời này của Mộng Vân thì Xuân Đức không khỏi cảm thấy quái lạ. Nhìn cô nàng thêm vài lần bỗng dưng hấn nở một nụ cười có vài phần thâm ý, Mộng Vân nhìn thấy nụ cười kia của hấn thì rất không được tự nhiên, trên mặt tự nhiên đỏ lên, hơi ngượng ngừng cúi đầu xuống.

.....

Tiếp sau đó Xuân Đức một lần nữa để lại một bộ thể thân sau đó tiến vào bên trong “ Không Gian Vong Linh” trị thương.

Vừa tiến vào thì hắn liền đã được mấy cô em gái chăm sóc tận tình, chu đáo, Thanh Huyền(Bé Heo) lúc này cũng vận dụng lực lượng của Hắc Âm Mẫu Thụ mà giúp đỡ hắn khôi phục.

Về phần Lan Lan, Tiểu Thất thị hợp với Vô Địch tạo thành “ Tam Sinh Trận” giúp hắn tăng nhanh tốc độ trị thương.

Xuân Đức bị thương lần này có thể nói là vô cùng nghiêm trọng, nghiêm trọng đến mức tí nữa thì không giữ lại được cái mệnh nhỏ.

Vào lúc thời điểm Bóng Ảnh thuế biến, cần rất rất nhiều năng lượng, năng lượng tâm ma cùng với vật chất tối ở xung quanh nhìn như là rất nhiều nhưng lại không đáng bao nhiêu.

Vì vậy mà hắn lúc đó phải thông qua Tứ Dục Trận rút đi gần cạn linh hồn của Long Sát cùng Nguyên Ma, nếu không phải lực lượng thân thể hai tên kia không thể rút đi thì hắn cũng đã sớm rút luôn, có điều như vậy cũng không đủ, đến lúc sau vì để thành toàn cho Bóng Ảnh tiến hóa thành công hắn phải vận dụng cả thân thể lẫn linh hồn hắn tiến thành hiến tế.

Nhưng trong cái rủi cũng có cái may, vốn tưởng lần này sẽ tiến hóa thất bại nhưng không ngờ lại thành công, mặc dù thành công nhưng cả hắn lẫn Bóng Ảnh đều bị thương nghiêm trọng, hắn thì lâm vào hôn mê còn Bóng Ảnh lâm vào ngủ say.

Nếu ở bên ngoài thì sẽ không cảm nhận được gì nhiều, chỉ có người tự thân trải nghiệm mới thấy lúc trước hung hiểm đến nhường nào.

.....

Thời gian từ từ trôi qua. Cũng không biết là bao nhiêu năm, Xuân Đức vốn đang ngồi yên tĩnh trị thương đột nhiên mở bừng hai mắt ra. Ngay khi hắn vừa mở hai mắt ra thì Vô Địch ở cạnh đó liền hỏi:

“ Làm sao vậy? Có chuyện gì sao?”

Xuân Đức lúc này hơi nhíu mày nói:

“ Tự dung trong lòng ta cảm thấy bất an quá lâu, lão tính xem cho Vũ Y một quẻ đi. Con bé ở bên ngoài không biết có gặp phải chuyện gì xấu hay không?”

Nhưng người khác nghe hắn nói vậy thì sắc mặt lập tức ngưng trọng hơn hẳn, linh giác của người tu tiên vô cùng cường đại vì vậy linh cảm thường không sai.

Vô Địch lúc này cũng không chậm trễ, hắn lấy ra một cái mai rùa, bỏ vào bên trong vài đồng vàng sau đó lắc nhẹ vài cái rồi đưa lên sát gần tai lắng nghe.

Mới vừa nghe thì sắc mặt hắn vẫn bình thường nhưng được một lúc thì sắc mặt càng thêm khó xem, mọi người thấy biểu hiện của hắn thì thần sắc càng thêm bất an.

Được một lúc thì Vô Địch thu cái mai rùa kia về rồi nói:

“ Đại hung. Nha đầu kia đang gặp nguy hiểm.”

Vừa nghe vậy thì sắc mặt Xuân Đức liền trầm xuống, có điều bên trong mắt hắn cũng không có sự hoảng loạn mà thay vào đó là sự lãnh tĩnh đến đáng sợ. Nhìn qua Vô Địch hắn kiên quyết nói:

“ Vận dụng thứ kia đi lâu, an toàn của Tiểu Y quan trọng hơn.”

Nhìn thấy ánh mắt của hắn lúc này, Vô Địch cũng không nhiều lời hay có một chút do dự nào mà lập tức nói:

“ Điều đó là tất nhiên, chúng ta lên tầng ba, thứ kia ta bố trí bên trong Lô Đài Sinh Mệnh.”

Mọi người đồng thời gật đầu một cái sau đó liền đi lên tầng thứ 3.

.....

Không qua bao lâu thì năm người liền đã tới nơi Vô Địch bố trí thứ kia.

Tại tầng cao nhất của Lô Đài Sinh Mệnh có một nơi âm trầm lạnh lẽo vô cùng, ở nơi đó có 5 bàn tay to lớn, hình dạng cực kỳ dữ tợn hướng lên trên, ở chính giữa 5 bàn tay ma quái kia là một đóa Hắc Liên.

Hắc Liên kia lúc này đang liên tục phát ra hắc khí dày đặc.

Hiển nhiên cả 5 người đều biết thứ này là gì, vì vậy cả năm người nhìn nhau một cái sau đó đồng thời phân biệt bay vào bên trong lòng bàn tay ma quỷ kia.

Cùng lúc này Xuân Đức cũng gọi ra Bóng Ảnh, Bóng Ảnh nhìn hắn một cái, hai bên đồng thời gật đầu. Sau đó Bóng Ảnh ngồi lên chính giữa Hắc Liên.

Tiếp sau đó mọi người đồng thời nhắm mắt lại, thuyên chuyển lực lượng bên trong cơ thể.

Ngay lập tức 5 cánh tay ma quỷ kia giống như sống lại, cả 5 cánh tay kia lúc này hiện lên huyết quang, huyết quang kia bao trùm lấy cả 5 người vào bên trong, ngay khi huyết quang vừa bao trùm lấy 5 người thì một loại lực

hút kỳ lạ tác động lên mọi người, nhanh chóng hút đi sức mạnh bên trong cơ thể.

Cũng vào lúc này, Hắc Liên mà Bóng Ảnh đang ngồi đột nhiên sáng lên rực rỡ, hóa thành một bông Hồng Liên phát ra ánh sáng chói mắt.

Tiếp sau đó một cột sáng hồng sắc phóng thẳng lên bầu trời, cũng ngay khi luồng ánh sáng hồng sắc kia xuất hiện thì sắc mặt của Bóng Ảnh lúc này trở nên cực kỳ vặn vẹo, giống như hắn hiện tại đang phải chịu nỗi thống khổ kinh khủng.

Nhưng rất nhanh, thân ảnh hắn liền bị luồng ánh sáng hồng sắc kia bao trùm vào bên trong, ở bên trong luồng ánh sáng khổng lồ kia thân thể của Bóng Ảnh cũng từ từ mờ nhạt đi, không qua bao lâu thì hoàn toàn biến mất.

- --o0o---

Cũng vào lúc này, tại bên trong một khu rừng rộng lớn thuộc Bắc Thần Châu. Cánh rừng nơi này đâu đâu cũng là máu tươi, máu tươi tụ lại quá nhiều trên mặt đất biến mặt đất thành đầm lầy, thi thể tu sĩ, thi thể hung thú đâu đâu cũng có.

Tuy bây giờ là ban đêm nhưng lại không khác gì ban ngày, ở bên trên bầu trời lúc này vô số tiên thuật công kích phủ xuống phía bên dưới, chiếu sáng cả một mảnh đại địa.

Không những bên trên bầu trời mà ở dưới mặt đất lúc này cũng đang có một màn tương tự, vô số tiên thuật được đánh ra, đánh về những hung thú ở xung quanh.

“ Âm âm âm...”

“ Đùng đùng đùng...”

“ A a a a..”

“ Gào gào gào....”

“ Hú hú...”

Những tiếng nổ rầm trời, những tiếng gào rú thê lương, nhưng tiếng hét thảm của tu sĩ cùng với cảnh tượng không khác gì địa ngục phía bên dưới tạo nên một bức “ Thi Sơn Huyết Hải Đồ”.

....

“ Các người đều chết cả đi.”--- Một tiếng rống giận vang lên. m thanh này không ngờ lại là âm thanh của Vũ Y.

Lúc này đây Vũ Y đang bị vô tận tu sĩ bao quanh, xung quanh nàng là một mảnh tu sĩ nhìn không thấy điểm cuối, đứng ở bên cạnh nàng lúc này đã không còn ai khác ngoại trừ một con rối bằng xương không lồ.

Con rối bằng xương kia mỗi lần tấn công cơ hồ giết không dưới mấy ngàn tên tu sĩ, tu sĩ trước mặt nó giống như đậu phụ vậy, vừa chạm liền nát, có điều đám tu sĩ kia giống như không có sợ chết vẫn điên cuồng lao lên.

Về phần Vũ Y, mỗi lần nàng vung song đao lên thì liền có một mảnh tu sĩ nằm xuống, máu thịt, tứ chi gãy vụn đầy trời bay múa.

Đứng ở một nơi cách Vũ Y rất xa đang có 8 người, 8 người này không ngờ đều có tu vi Hằng Vương Tiên Cảnh, có điều lúc này đây cả 8 người đều bị thương không nhẹ, có kẻ còn mất nguyên nửa bên đầu, nhẹ thì mất tay hoặc chân.

Nhìn toàn cảnh chiến trường, lại nhìn Vũ Y đang đứng giữa biển tu sĩ thì sắc mặt cả 8 người đều trầm xuống, một lão thái bà bị cụt một chân nói:

“ Tình hình rất không ổn, nếu còn tiếp diễn thế này thì 8 môn phái chúng ta cơ hồ tổn thất hầu như không còn. Không ngờ chúng ta vẫn đánh giá sai thực lực của nàng ta, vốn tưởng lấy sức mạnh của 8 đại tông môn chúng ta liền có thể trấn áp nàng, không ngờ tình thế lại chuyển biến thế này.”

Lúc này một ông lão bị mất một nửa đầu, cả người toàn vết thương nói:

“ Phải cố gắng ngăn cản nàng ta, chúng ta luân phiên tiến lên kiềm chế nàng ta, đợi tiếp viện tới, bằng không lần này xem như mất cả chì lẫn chài.”

Một ông lão khác bị cụt hai tay, sắc mặt tái nhợt vô cùng nói:

“ Chúng ta cả tám người đồng thời kiềm chế nàng ta còn bị thương thành ra thế này, nếu luân phiên tiến lên còn không phải tự tìm lấy cái chết.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1187: Thân Phận Bại Lộ Vũ Y Bị Hàng Loạt Thế Lực Lớn Vây Quét

Ngay khi tám người đang sàu mi khổ kiếm thì ở phương trời xa xa đột nhiên xuất hiện rậm rạp chằng chịt “Chiến Hạm”, số lượng những “Chiến Hạm” kia lên tới hàng vạn chiếc. Những chiến hạm kia di chuyển cực nhanh, mới thấy ở cuối chân trời nhưng không bao lâu thì liền đã xuất hiện ở mặt bên kia chiến trường.

Thanh thế của hàng vạn chiếc “U Minh Chiến Hạm” tạo ra vô cùng rầm rộ. Khi những chiếc chiến hạm kia vừa xuất hiện thì tám người có tu vị cao nhất ở đây đều đã thấy được.

Lúc này có người vui mừng nói:

“Là Thiên Tứ quay lại, tiếp viện của chúng ta tới rồi, có thêm người của liên minh Lục Cực Vũ Môn thì lần này đám người kia có chấp cánh cũng khó thoát. Nhanh nhanh cho người của chúng ta rút lại.”

Ông lão mắt non nửa cái đầu lúc này phản đối:

“Không thể rút, một khi rút lại những kẻ kia sẽ một lần nữa tụ họp cùng nhau, muốn tiêu diệt lại càng thêm khó khăn, công sức lúc trước cũng sẽ tan biến.”

Ông lão nói thì nghe có vẻ rất hợp tình hợp lý nhưng bà lão vừa lên tiếng lúc trước nào có nghe lọt vào trong tai, lúc này bà ta mặc kệ tất cả liền hô lớn:

“ Người của Thiên Tinh Các đều quay trở về.”

Nghe được âm thanh của bà lão, ở bên trên chiến trường lập tức có đại lượng tu sĩ lùi về phía sau, trận thế vốn có lúc này đột nhiên bị phá vỡ. Vốn là đang áp chế kẻ địch nhưng trong nháy mắt tình thế bị đảo ngược, bọn họ lại bị kẻ địch mạnh mẽ áp chế. Cũng chỉ trong cái giây phút ngắn ngủi đó, hàng vạn tu sĩ liền đã nằm xuống vĩnh viễn.

Có điều may mắn là lúc này ở bên trên đang có rất nhiều U Minh Chiến Hạm bắn yểm hộ, bằng không thương vong do trận hình bị phá vỡ cũng không phải chỉ một điểm như vậy.

- --o0o---

Đứng ở trên một chiếc chiến hạm cực lớn, có 3 tên nam tử khí thế bất phàm, cả người toát ra uy thế khó diễn tả thành lời, có điều lúc này cả ba người đều đang nhíu chặt lông mày.

Một người trong số đó nhìn khắp nơi là thi thể nói:

“ Tình hình còn nghiêm trọng hơn cả chúng ta tưởng tượng, đối phương không ngờ lại cường đại đến trình độ này. Tám đại thế lực đứng nhất nhì mỗi châu vậy mà cơ hồ chết đến 6 thành rồi.”

Một người khác lúc này nhìn về phía cốt rồi bằng xương không lồ đang ở giữa chiến trường tàn sát thì khóe mắt giật giật mấy cái liền nói:

“ Con khôi lồ bằng xương kia rất mạnh, tất cả chiến hạm cùng với ta thì may ra mới có thể áp chế nó. Những kẻ còn lại thì phải nhờ đến hai vị rồi.”

Nam tử còn lại lúc này cũng lên tiếng:

“Lục Du đạo hữu, Lục Hiệp đạo hữu, theo ta thấy cả 2 vị đều nên cùng nhau ra tay trấn áp đầu cốt khô kia đi, có như vậy thì mới càng thêm nắm chắc, bản đạo cùng với tám đạo hữu khác sẽ đối phó với những kẻ còn lại.”

Hai người Lục Vân Du cùng Lục Vân Hiệp đều nhìn nhau một cái, sau đó đồng thời gật đầu, lúc này đây Lục Vân Du lại nói:

“Đã như vậy con cốt khô kia sẽ do chúng ta giải quyết những kẻ còn lại xin phải làm phiền các vị rồi.”

- --o0o---

Ở phía bên dưới chiến trường. Lúc này hai bên đã ngừng lại việc giao tranh, bên phía Vũ Y lúc này đã tổn thương thảm trọng nhân số còn lại không tới mấy ngàn hiện tại đang bị địch nhân vây vào bên trong.

Vào lúc này, ở bên cạnh nàng Lục Tuyết Kỳ cả người bê bết máu tươi có phần khô khốc nói:

“Tiểu thư, chúng ta bây giờ nên làm sao? Kẻ địch quá đông, muốn lao ra bên ngoài gần như là không thể?”

Vũ Y lúc này cả người sát khí trùng thiên, ánh mắt xanh lam phát ra hàn quang khiến cho lòng người lạnh lẽo, nghe được câu hỏi của Tuyết Kỳ thì nàng chỉ cười nhạt nói:

“Nếu đã không chạy thoát thì cứ dốc sức liều mạng đi, trước khi chết cố gắng giết nhiều hơn một ít để rồi lúc xuống địa ngục cũng có người bầu bạn đi cùng.”

Vũ Y lúc này cũng đã không ôm cái gì tâm tư chạy thoát, khi trước không có đám chiến hạm trên bầu trời còn không thể chạy thoát ra ngoài huống gì là lúc này. Vì thế mà nàng đã ôm tâm lý ắt hẳn phải chết, thực ra

mà nói đi theo Xuân Đức nàng đã luôn có cái giác ngộ này rồi nên lúc này cũng chẳng có gì cả.

Mấy người thuộc hạ thân tín của nàng cũng đã nghe ra được nàng một lòng muốn dốc sức liều mạng rồi, trên mặt cả đám thoáng hiện vẻ do dự nhưng trong nháy mắt vẻ do dự kia liền biến mất, cả đám lúc này bên trong ánh mắt đều hiện lên vẻ quyết tuyệt.

Thanh Thanh vuốt ve cái đầu lâu màu xanh trong tay mỉm cười nói:

“ Nếu tiểu thư đã nói vậy thì giết thôi, cuộc đời ta giết người vô số, cũng đã sớm giác ngộ phải chết, nếu như hôm nay là trận chiến cuối cùng thì còn gì phải lo lắng nữa.”

Sáu cô gái tuy cả người dính máu nhưng vẫn không thể che giấu hết dung nhan xinh như hoa như ngọc của bản thân, các nàng cùng cười lên khiến cho ngay cả địch nhân cũng phải động lòng.

Rất nhiều tên tu sĩ đều không chớp mắt nhìn về phía bên này, cả một đám đều có chút ngây ngốc mà nhìn. Dù là địch nhân nhưng bọn họ cũng không thể không công nhận những nữ nhân kia thực sự rất đẹp, nếu như không phải là địch nhân thì tất cả bọn họ đều nguyện ý truy cầu các nàng.

Nhưng vào đúng lúc này một âm thanh mang theo sát khí lạnh lẽo thấu xương vang lên.

“ Giết.”

Vũ Y vận dụng tiên lực thét lên một tiếng, tiếp sau đó “ Cốt Khôi” cũng đồng thời gào lên, theo sau những hung thú khác cũng đồng thời gầm rống.

“ Gào gào gào...”

“ Gào gào gào...”

“Gào gào gào...”

Tiếng gào rú kinh thiên khiến cho thiên địa lay động, sóng âm khuếch tán khiến cho không gian vặn vẹo, chấn cho đám tu sĩ xung quanh phải liên tiếp lùi về phía sau.

Tiếp sau đó lấy “ Cốt Khôi” (Con rối làm từ xương, bản thân chính là Bạch Cốt Tế Đàn của Xuân Đức) làm đầu những người theo phía sau xông lên.

Tuy không ôm hy vọng có thể lao ra bên ngoài nhưng dù chỉ là một tia hy vọng mọi người vẫn muốn thử một lần, vì thế nhóm người Vũ Y quyết định chọn nơi có phòng ngự yếu nhất mà xông qua.

Ngay khi đám người Vũ Y lựa chọn liều mạng xông lên thì bên phía liên quân cũng đồng thời phát lệnh công kích, trong chớp mắt đầy trời tiên thuật đánh về phía đám người Vũ Y.

Cốt Khôi lúc này biến về hình dạng một quả cầu gai, lăn thẳng về phía địch nhân, trên đường đi nó bị hàng triệu công kích đánh lên trên, vô số xương cốt bay tán loạn, hình thể của nó nhanh chóng giảm xuống, có điều tốc độ lăn của nó rất nhanh không qua bao lâu thì liền đã xông vào bên trong địch nhân.

Nó đi tới đâu thì tu sĩ chết đến đó, sau khi nó lăn qua thì trên mặt đất chỉ còn lại thi thể cùng thi thể. Có điều lỗ hổng mà “ Cốt Khôi” tạo ra rất nhanh bị lấp lại, đám người Vũ Y theo ở phía sau cũng vì thế mà bị cản lại.

Đám liên minh nhìn thấy vậy thì vui mừng không thôi nhưng ngay sau đó cả đám đều phải biến sắc.

Chỉ thấy Vũ Y lúc này bất pháp ấn, trong miệng nàng hô lớn một tiếng:

“ Giải Phong.”

Cùng lúc đó, Cốt Khôi đang ở giữa biển địch nhân đột nhiên sáng lên rồi xoay tròn, sau đó vô số đoản xương(Khúc xương ngắn) bắt đầu bắn ra xung quanh.

“ A a a a a a ...”

“ A a a a a a ...”

“ A a a a a a ...”

“ A a a a a a ...”

“ A a a a a a ...”

Tiếng la hét thê lương vang vọng khắp bốn phương tám hướng, không biết bao nhiêu tu sĩ bị nhưng đoản xương kia xuyên qua thân thể, kẻ không may trúng vào đầu thì chết không kịp ngáp, kẻ may mắn trúng vào phần mềm thì tốt hơn, chỉ bị thương vẫn có thể sống tiếp.

“ Âm..”

" Đùng đùng đùng...."

Bỗng nhiên cả Cốt Khôi nổ tung, hằng hà sa số xương cốt dày đặc như lông trâu bắn về bốn phía. Những tu sĩ ở gần trực tiếp bốc hơi, những tu sĩ phía xa xa biến thành thịt vụn, đám chiến hạm trên bầu trời bị bắn thủng lỗ chỗ, lập tức nổ tung.

Ở một cái thời khắc đó, kẻ chết đi phải lên đến hàng trăm vạn người.

Còn chưa hết, cùng vào thời điểm này, đám hung thú cũng bắt đầu điên cuồng xông lên phía trước tự bạo, mở ra một con đường máu, đám người Vũ Y nhìn thấy vậy cũng chớp lấy cơ hội mà chạy thẳng muốn xông ra bên ngoài.

Nhưng đúng vào lúc này, 11 tên Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, đến sơ kỳ đỉnh phong đồng thời ra tay ngăn cản bọn họ.

“ Còn muốn chạy, tất cả để mạng lại.”--- Lục Văn Hiệp hét lớn.

Lục Văn Hiệp dẫn đầu đánh ra một chưởng, thiên địa vận vẹo vô số bàn tay do thiên địa nguyên khí tạo thành đánh thẳng về phía đám người Vũ Y.

Vũ Y nhìn thấy đầy trời thủ ấn đánh tới thì nét mặt lạnh lẽo, song đao đang cầm trên tay nàng bỗng chốc rực sáng, cùng lúc đó thân ảnh của nàng liền biến mất.

Ngay khi nàng vừa biến mất thì Lục Văn Hiệp liền cảm thấy nguy hiểm mãnh liệt, cũng vào lúc này 10 người phía sau hấn hô lớn:

“ Là Thiên Mộng Cừ Nguyệt Trảm cẩn thận.”

Nghe được cái tên này thì sắc mặt của Lục Văn Hiệp liền biến đổi lớn, hấn gấp rút mở ra hộ thể tiên khí cường đại nhất, cùng lúc đó cũng gọi ra ba tiểu thuẫn che chắn, đồng thời hấn cũng nhanh chóng lùi về phía sau.

Lúc hấn lùi về phía sau chỉ cảm thấy cái cổ đột nhiên lạnh lạnh, sau đó lại cảm thấy ở trước ngực đau xót, nhìn xuống thì hấn không khỏi thất kinh, không biết từ khi nào một tiểu thuẫn bài của hấn bị vật gì đó sắc bén chém vỡ nát, trước ngực cũng có một vết đao thật dài lộ cả xương trắng ra ngoài, hấn lúc này chỉ cảm thấy sống lưng lạnh toát, trán toát mồ hôi, may mà lúc này hấn rút nhanh bằng không còn đứng ở vị trí cũ thì chết là cái chắc.

Nhưng hấn vừa mới cảm thấy an toàn thì những người khác lại kinh hô lên "cẩn thận."

“ Xoẹt”

Một đạo ánh sáng màu vàng lóe lên, đầu lâu của Lục Vân Hiệp liền đứt lìa, máu tươi phun ra như suối. Thi thể không đầu rơi xuống phía dưới.

“ Âm âm âm..”

Cũng vào lúc Lục Vân Hiệp vừa chết, đám cường giả còn lại cũng đồng thời đánh ra một chưởng, đánh về bốn phía xung quanh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1188: Bóng Ảnh Phủ Xuống-Cơn Ác Mộng Kinh Hoàng

Do mấy lần giao thủ bọn họ cũng đã có kinh nghiệm. Đám cường giả biết rằng Vũ Y sau khi giết xong Lục Vân Hiệp thì sẽ chưa rút lui kịp, vì vậy cả đám lúc này mới dùng toàn lực đánh về bốn phía xung quanh.

Quả nhiên, sau một lần công kích trên diện rộng, thân ảnh của Vũ Y liền bị bại lộ trước mặt tất cả mọi người.

Vũ Y bị lực lượng cường đại đánh trúng, thân thể đang ở trạng thái ẩn hình lập tức bị đánh về nguyên dạng, một lần này cũng khiến nàng bị thương không nhẹ, trên khóe miệng nàng chảy xuôi máu tươi.

Sau khi bị đánh trúng lộ ra thân ảnh thì Vũ Y cũng liền biết trốn không thoát, nếu như lúc này có thể giết thêm 2-3 người thì nàng cùng với mọi người còn có thể liều mạng một lần. Nhưng lúc này 10 tên Hằng Vương Tiên Cảnh tụ lại cùng một chỗ, một chút cơ hội nhỏ nhoi cũng không có.

Lần tự bạo của Cốt Khôi cũng xem như vô ích, lỗ hổng lúc trước do Cốt Khôi tạo ra lúc này cũng đã bị vô số tu sĩ lấp đầy. Bây giờ tình cảnh có thể nói là bết bát đến cực điểm, tứ phía là địch.

Lau đi máu tươi ở khóe miệng, Vũ Y mỉm cười nói:

“ Không còn cách nào chạy thoát, mọi người liều mạng đi.”

Nàng vừa dứt lời thì tất cả hung thú hay những người đi theo nàng đồng thời công kích mãnh liệt hơn gấp bội phần, một đám xác định phải chết lúc

này bộc phát ra lực lượng có thể nói vượt xa bình thường.

Trong nháy mắt chiến trường lại ác liệt thêm không ít.

“ A a a a”

“ Giết! Giết! Giết...”

“ Gào gào gào...”

“ Âm âm...”

Tiếng kêu gào thê lương, tiếng rống giận của hung thú, tiếng hô kêu đánh kêu giết của đám tu sĩ, tiên thuật đầy trời, thi thể đầy đất, máu tươi thành dòng tất cả tạo nên một cảnh tượng không kém địa ngục là bao.

Lúc này mười tên Hằng Vương Tiên Cảnh cũng đồng thời rống lên một tiếng:

“ Chết.”

Cả mười tên đồng thời lấy ra tiên khí, vận dụng tiên thuật sát chiêu đánh về phía Vũ Y. Bọn họ biết trong những kẻ ở đây chỉ có Vũ Y người có được huyết mạch thần thú mới là kẻ nguy hiểm nhất, chỉ cần giết được nàng mọi thứ đều xem như giải quyết những kẻ còn lại đều không đáng lo.

Vũ Y nhìn thấy mười tiên thuật sát chiêu hình thành lưới võng đánh tới bản thân thì ngay lập tức né tránh không dám đón đỡ.

Nhìn mười tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh cách đó không xa Vũ Y lạnh lẽo nói:

“ Ta có chết cũng để cho mấy thế lực các ngươi chôn cùng.”

Vừa nói Vũ Y liền tẩn nhẵn móc ra một con mắt phải của bản thân.

“ Phúc..”

Cả con mắt bị nàng lôi ra, bên trên còn dính không ít máu cùng dây thần kinh, có điều con mắt kia rất nhanh thì sáng lên, bên trong hiện ra hình ảnh một con Hỏa Phượng.

Vũ Y lúc này trực tiếp ném con mắt kia về phía đám đông tu sĩ đang vây tới đây.

Nhìn thấy một màn như vậy thì cả đám cường giả đều giật nảy cả mình, nhìn thấy Vũ Y ném con mắt kia về phía đám tu sĩ thì ông lão bị mất phân nửa cái đầu thất thành nói:

“ Nhanh ngăn lại...”

Hắn phản ứng tuy nhanh có điều mọi thứ đã chậm, con mắt kia bay vào giữa đám người sau đó nổ tung:

“ Âm..”

Một tiếng nổ rung trời vang lên, cùng lúc đó một biển lửa hiện ra, một con Hỏa Phượng ra đời, Hỏa Phượng hét lên một tiếng thê lương sau đó không cảm lòng mà biến mất.

“ A a a a.... Cứu... Lửa này là thế nào, vì sao không thể dập.”

“ Lão tổ nhanh cứu ta, đau quá...”

“ Tông chủ cứu ta, cứu ta...”

Vô số tu sĩ bị biển lửa nhấn chìm bên trong, trong nháy mắt liền biến thành thi thể rơi xuống phía dưới, lửa kia cũng không có đốt vật chất mà

trực tiếp đốt cháy linh hồn, ai bị dính phải thì vừa phải chịu đau đớn khó thể tưởng tượng vừa nắm chắc phải chết.

Nhìn thấy cảnh này thì mấy tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh sắc mặt trong nháy mắt âm trầm vô cùng. Khóe mắt như muốn nứt ra. Một người trong số đó lên tiếng:

“Toàn lực đánh giết người này, bằng không hậu quả khó mà tưởng tượng được.”

Những kẻ khác lúc này đều có chung nhận định như vậy, cả đám nét mặt âm trầm, toàn thân toát ra khí tức lạnh lẽo, không ai nói một lời mà đồng thời tiến lên áp sát Vũ Y. Bọn họ biết chỉ có áp sát đối phương thì mới có thể giải quyết đối phương triệt để, nếu dùng công kích từ xa, đối phương né tránh thì sẽ rất tốn thời gian.

Vũ Y đương nhiên là cũng nhìn ra dụng ý đám người này, nàng cũng không phải người ngu nên cũng không dại gì đứng lại so chiêu cùng đám này, nàng trực tiếp lựa chọn nơi đông người nhất xông qua.

Nàng xông qua thì 10 tên kia cũng xông qua, đám cường giả muốn ngăn cản nàng thì liền bị nàng trực tiếp một đao giết chết, không có kẻ nào có thể trụ qua đao thứ 2.

Tuy chỉ tốn một ít thời gian nhưng cũng là đủ cho mười người kia đuổi kịp.

Trong nháy mắt đuổi kịp thì hai bên liền bộc phát chiến đấu những đại chiêu liên tục được thi triển ra, công kích phô thiên cái địa áp đến Vũ Y, Vũ Y tận lực né tránh nhưng vẫn bị dính không ít công kích, may mà nhờ có chiến giáp mà Xuân Đức làm cho bằng không nàng sớm đã gục xuống.

Những công kích kinh khủng kia phần nhiều bị Vũ Y tránh thoát nên đám tu sĩ xung quanh là những kẻ không may phải lãnh hậu quả, bị công kích của Hằng Vương Tiên Cảnh đánh trúng thì cả đám liền hài cốt cũng không còn.

Có điều cả đám vẫn không sợ chết mà lao lên, mong muốn kiềm chế Vũ Y không cho nàng không gian hoạt động quá lớn để tạo điều kiện cho 10 tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh đánh giết.

.....

Trong lúc Vũ Y lâm vào khổ chiến cùng mười tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh thì cuộc chiến phía bên dưới cũng đang đi tới hồi kết.

Đám hung thú cùng với những người đi theo Vũ Y sau thời gian bộc phát giết chết vô số người thì cũng nhanh chóng bị tiêu diệt, nhân số địch nhân quá đông, sức mạnh lại chênh lệch không quá lớn khiến cho người bên phía Vũ Y dù đã rất cố gắng nhưng cũng không thể thay đổi cục diện.

Một trận chiến này gần vạn đầu hung thú Vương Cấp chết sạch không còn một con. Những thiên kiêu các “Châu” cũng bị Vũ Y lấy ra làm bia chắn chết gần hết, chỉ còn lại vài người quan trọng, Bạch Cốt Tế Đàn mà Xuân Đức để lại cũng bị nàng hủy mất. Những người đi theo nàng lúc này cũng đã không còn lại mấy người.

Một trận chiến này Vũ Y cũng đã làm tất cả có thể nhưng địch nhân quá mạnh nàng một mình không thể xoay chuyển tình thế.

- --o0o---

Không qua vài tiếng sau, trên cả chiến trường bên phía Vũ Y cũng chỉ còn lại 4 người, Vũ Y, Diệp Vũ, Lục Tuyết Kỳ cùng Thanh Thanh. Tất cả những người khác đều đã bị quân công đến chết.

Xung quanh bốn người vẫn là hàng ngàn tu sĩ, về phần mười tên Hằng Vương Tiên Cảnh lúc này chỉ còn chín, một tên không may đã bị Vũ Y giết chết.

Nhưng vào lúc này hàng ngàn tu sĩ chỉ dám vây quanh mà không có người nào dám tiến lên, bọn họ lúc này cũng là bị sự tàn nhẫn của đám người Vũ Y dọa sợ. Chiến đấu đến lúc này, cả đám đều hiểu rõ, nếu bản thân tiến lên thì sẽ là người chết đầu tiên, vì vậy không ai dám tiến lên trước cả.

Nhưng vào đúng lúc này một tiếng cười sang sảng vang lên:

“ Ha ha ha. Xem ra lão phu tới đúng lúc rồi, không ngờ các vị còn chưa chấm dứt chiến đấu, đáng tiếc ta tới muộn bằng không là được xem một màn đặc sắc rồi.”

Âm thanh này vang vọng bầu trời, mấy ngàn người tu sĩ phía bên dưới cùng chín tên Hằng Vương Tiên Cảnh đồng thời nhìn lên. Ngay cả mấy người Vũ Y cũng đồng thời nhìn lên.

Phía bên trên bầu trời lúc này xuất hiện một đám mây màu đỏ to lớn, đám mây đi tới nơi nào, nơi kia liền biến thành một mảnh huyết sắc, từ đám mây liên tục vọng ra âm thanh kêu gào thê lương của oan hồn.

Lúc này đây ở bên trên đám mây khổng lồ kia đứng đầy tu sĩ, nhân số không dưới 5 vạn người, đám tu sĩ kia mặc trên người trường bào màu đen, cả người phát ra lệ khí lã lã, đứng đầu đám người này là một tên trung niên nam tử, khí độ bất phàm, cả người toát ra một cỗ khí tức khiến lòng người run sợ.

“ Hải Huyết Thần người nói vậy là có ý gì, chẳng lẽ người lúc này lại muốn cùng chúng ta đối nghịch.” --- Bà lão Thiên Tinh Các lúc này mắt

hiện hàn quang, lạnh giọng nói.

Nam tử có tên Hải Huyết Thần kia cười lớn nói:

“ Ha ha ha. Đối nghịch với các người thì lại có làm sao, bắt được mấy người này đem đến Phong Thần Điện lĩnh thưởng, sau đó lại nhờ Phong Thần Điện bảo hộ các người lại có thể làm gì ta. Ha ha. Mà các người cảm thấy với tình trạng hiện nay, các người còn có thể cùng ta chiến một trận sao.”

Vào lúc này ở phía sau Hải Huyết Thần lại đi ra thêm một nam tử, người này tướng mạo thư sinh, khuôn mặt anh tuấn vô cùng, tay cầm một chiếc quạt có in hình đầu lâu, nhìn xuống đám người bà lão cười lạnh nói:

“ Hải Thần huynh nói rất đúng, mặc dù các người có 9 người nhưng cũng là cung dương hết đà, muốn cùng hai người chúng ta chống lại, các người nghĩ là có phần thắng sao?”

Nhìn thấy người này cũng nghe được những lời hấn nói thì cả 9 người phía bên dưới đều sắc mặt khó coi, lúc này đây trên mặt cả 9 người đều xuất hiện vẻ giãy dụa cùng không cam lòng. Miếng thịt đã đưa vào trong miệng bảo nhỏ ra thì làm gì có người nào cam lòng.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên tất cả đám người ở đây đều cả kinh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1189: Bóng Ảnh Phủ Xuống-Con Ác Mộng Kinh Hoàng(1)

Ngay chính giữa bầu trời đêm đen kịt lúc này đột nhiên sáng lên sắc hồng yêu dị, tiếp sau đó cả bầu trời như tách ra làm đôi, một cái khe hở đen ngòm xuất hiện cùng lúc đó từ bên trong khe hở kia, một cột sáng huyết hồng sắc bắn xuống.

Ngay khi luồng ánh sáng huyết hồng sắc kia xuất hiện thì những người ở đây liền cảm nhận được một loại khí tức u ám, lạnh lẽo đến cực điểm, một cảm giác bất an từ đáy lòng mỗi người dâng lên.

“ Ầm..”

Cột sáng huyết hồng sắc kia bắn thẳng xuống nơi mà đám người Vũ Y đang đứng tạo ra một tiếng nổ mạnh.

Tiếp sau đó cột sáng kia liền tiêu tán, sau khi cột sáng tiêu tán thì mọi người liền chứng kiến một thứ đáng sợ xuất hiện, một con sinh vật toàn thân tối tăm, có ngoại hình cực kỳ dữ tợn, một cái miệng rộng cùng bốn con mắt hẹp dài phát ra ánh sáng tím, ánh mắt kia nhìn về phía người nào thì người đó liền lập tức sợ hãi ngồi bệt xuống.

Con sinh vật đáng sợ kia sau khi nhìn qua những người ở đây một lượt thì mới nhìn về phía bốn người Vũ Y, lúc nhìn thấy Vũ Y toàn thân là vết thương, một mắt, cùng tay phải đã bị hủy thì nó mở miệng nói chuyện.

“ Biết người bị thế này đại ca sẽ rất đau lòng.”

Vốn đang còn phân vân không biết có phải hay không nhưng khi nghe âm thanh này cũng với giọng điệu kia thì Vũ Y liền đã xác định con sinh vật khủng bố ở trước mắt là ai.

“ Là ngươi, Ảnh. Ngươi vì sao lại đến đây.”

Bóng Ảnh rất âm u nói:

“ Đại ca linh cảm thấy ngươi có việc không lành, huynh ấy liền nhờ Vô Dịch bói cho ngươi một quẻ, quẻ nói ngươi có nguy hiểm đến tính mạng, vì vậy mà huynh ấy không tiếc vận dụng thứ kia đưa ta tới đây.”

Hắn vừa nói xong thì, lúc này Điệp Vũ cũng đã nhận ra hắn, nàng có chút sợ hãi gọi:

“ Chủ nhân.”

Bóng Ảnh lúc này nhìn qua Điệp Vũ, khẽ gật đầu nói:

“ Đồ ăn của ta, ngươi còn sống là tốt. Ta cứ nghĩ ngươi đã chết rồi.”

Lúc này hai người Lúc Tuyết Kỳ cùng Thanh Thanh cũng đã lờ mờ đoán ra được thân phận kẻ trước mắt, mặc dù đã có 8 phần nắm chắc thân phận đối phương nhưng trong lòng các nàng vẫn cảm thấy lạnh ngắt.

Vũ Y lúc này nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Lần này là do ta không cẩn thận làm hỏng đại sự của đại ca. Ta...”

Nàng còn chưa nói xong thì liền đã bị Bóng Ảnh ngắt lời, hắn nhìn nàng rất không vui nói:

“ Đừng nhiều lời vô nghĩa, đợi lúc đại ca đi ra ngươi tự nói với huynh ấy đi, ta không thích nói chuyện cùng với ngươi. Thời gian ta rất có hạn, với

đây cũng không phải bản thể của ta vì vậy trước tiên ta sẽ đưa mấy người các ngươi rời khỏi Bắc Thần Châu.”

Đang đứng trên đám mây, đám người Hải Huyết Thần nghe được cuộc trò chuyện của Vũ Y cùng Bóng Ảnh thì nét mặt lập tức âm trầm lại.

Hải Huyết Thần lúc này rộng lớn:

“ Còn muốn chạy, các ngươi hỏi qua ta sao?”

Vừa nói hắn vừa từ trên đám mây không lộ lao xuống phía dưới, theo sau hắn còn có nam tử tuấn mỹ, cả hai lúc này đồng thời xuất chiêu, hai bàn tay màu đỏ to lớn bên trong thiên địa hình thành sau đó đập thẳng về phía Bóng Ảnh.

Bóng Ảnh lúc này mắt lóe tử mang, hắn quay lại nhìn về phía hai con côn trùng đang lao đến há rộng miệng.

“ Ừ ừ ừ ừ ừ.... ”

Một cột sáng năng lượng màu đen trong chớp mắt từ bên trong miệng Bóng Ảnh phun ra ngoài, ban đầu nó chỉ lớn bằng cánh tay nhưng trong nháy mắt liền có bán kính lên đến cả mấy chục dặm, bao phủ cả hai tên kia cùng đám người bên trong đám mây vào bên trong.

Không có bất kỳ tiếng hét thảm nào, quang mang màu đen tán đi tất cả mọi thứ đều biến mất, dù là hai tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh hay là đám người bên trên Huyết Vân đều trong nháy mắt bốc hơi khỏi nhân gian.

Sau khi giải quyết xong đám người người thì Bóng Ảnh liền quay lại nhìn về bốn người Vũ Y, hắn lúc này lại mở miệng, từ bên trong miệng hắn liền tục bay ra mấy con ác quỷ bằng nắm tay.

Những ác quỷ kia bay xung quanh đám người Vũ Y tạo thành một trận pháp huyền diệu.

“ Phùng...”

Đột nhiên cả trận pháp nổ nát hóa thành điểm điểm tinh quang màu đỏ, cùng lúc đó đám người Vũ Y cũng biến mất không thấy đâu. Không những các nàng mà mấy tiểu quỷ cũng biến mất theo.

Lúc này Bóng Ảnh mới quay lại nhìn đám người đang còn sống ở nơi này nói:

“ Các ngươi chờ một ngày đại ca ta ra ngoài sẽ đến từng nhà các ngươi, diệt toàn châu các ngươi không sót một người. Các ngươi cứ chờ lấy, không lâu nữa đâu.”

Vừa nói xong thì Bóng Ảnh cũng liền từ từ mờ nhạt đi, giống như năng lượng duy trì hắn đã hết rồi vậy. Không qua vài cái hô hấp thì hắn cũng liền hoàn toàn tan biến, cùng lúc đó phía bên trên bầu trời cũng khép lại.

Ngay sau khi Bóng Ảnh vừa biến mất thì đám tu sĩ còn sống lúc này đồng thời ngồi trên mặt đất thở dốc, trên trán mỗi người đều chảy ra mồ hôi to như hạt đậu. Bọn họ lúc này tất cả đều tham lam hít lấy không khí xung quanh, lần đầu tiên bọn họ cảm thấy hô hấp lại là một việc hạnh phúc đến như vậy.

Về phần mấy tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh thì nét mặt tối tăm không ánh sáng, bọn họ cảm thấy tham gia vào việc này chính là quyết định sai lầm lớn nhất cuộc đời bọn họ.

Không nói đến thế lực trong tay bọn họ cơ hồ bị hủy gần như không còn, một thế lực mà cao thủ không có thì lấy gì trấn áp kẻ khác, bọn họ tuy mạnh nhưng cũng không thể tự mình làm hết tất cả mọi việc à.

Hơn nữa bọn họ còn đắc tội với một thế lực thần bí vô cùng đáng sợ, thế lực kia chỉ cần phái đến một hình chiếu thôi liền có thể đơn giản giết chết mấy vạn cường giả. Bọn họ lúc này vẫn chưa quên cảnh tượng đám người Hải Huyết Thần bị luồng năng lượng đen kia tiêu diệt.

Chỉ lóe lên một cái tất cả đều biến mất. Thiết nghĩ lúc trước luồng năng lượng kia mà không phải hướng về đám người Hải Huyết Thần mà hướng về phía bọn họ thì người chết lúc này chắc chắn là bọn họ.

Càng nghĩ cả đám càng thấy sợ. Một lúc sau thì chín người mang theo đám tàn binh quay về, lúc quay trở về thì sắc mặt người nào cũng thập phần nghiêm trọng, trên mặt người nào người nấy đều không nhìn thấy ánh sáng.

- --o0o---

Tại bên trong một cái hang sâu ở một nơi xa lạ, bốn người Vũ Y lúc này đang trị thương do Vũ Y bị thương quá nặng đã hôn mê bất tỉnh, do đó mà không có ai có thể mở ra Thiên Địa Nhẫn, vì vậy cả bốn người đồng thời phải ở phía bên ngoài trị thương.

Ba người khác bị thương cũng rất nặng nhưng mọi người không dám toàn bộ đi trị thương mà để lại 1 người canh giữ, một người khác thì đi chăm sóc Vũ Y, một người khác nữa thì đi trị thương.

Điệp Vũ sau khi đã chăm lo cho Vũ Y chu đáo thì liền đi ra bên ngoài cửa hang động cùng với Lục Tuyết Kỳ ngồi canh, hai nàng bị thương nhẹ hơn cả, nếu có biến thì vẫn có thể ứng phó được.

Vừa nhìn thấy Điệp Vũ đi ra ngoài này thì Tuyết Kỳ liền hỏi:

“Tiểu thư cùng với Thanh tử sao rồi?”

Điệp Vũ có phần mệt mỏi nói:

“ Đã không sao, thương thế này chỉ cần đủ thời gian tĩnh dưỡng liền có thể khỏi được. Có điều hẳn phải rất lâu.”

Nhưng nói xong nàng lại mỉm cười nói tiếp: “ Có điều chúng ta vẫn còn sống việc này cũng đã là may mắn lớn nhất rồi. Đúng không nào.”

Tuyết Kỳ lúc này cũng mỉm cười nói:

“ Vâng, mọi lúc này vẫn giống như là đang mơ, vốn tưởng chắc chắn phải chết nhưng không ngờ vẫn không có chết, mà phải rồi Vũ tử, người kia thực là chủ nhân của tử sao? Là thân thích của tiểu thư sao? Nhưng vì sao mọi cảm thấy người kia rất không ưa thích tiểu thư.”

Điệp Vũ nghe Tuyết Kỳ hỏi thì theo bản năng nhìn vào bên trong, nàng biết tiểu thư của nàng rất không thích người khác đàm tiếu về bản thân, sau khi chắc chắn Vũ Y vẫn đang hôn mê không tỉnh dậy thì Điệp Vũ mới nói:

“ Phải, người kia đích thị là chủ nhân của tử, cũng là thân thích thực sự của tiểu thư, về phần vì sao hai người lại không ưa nhau thì tử cũng không rõ ràng lắm, một phần có lẽ là do cách đối xử với mọi người của chủ nhân không được tốt cho lắm. Khi nào cũng là một bộ lạnh lùng như vậy.”

Tuyết Kỳ lúc này nhỏ giọng nói:

“ Tử có cảm thấy ngoại hình của chủ nhân tử rất đáng sợ không?”

Điệp Vũ gật đầu nói:

“ Có một chút. Nhưng chủ nhân rất tốt, với tử cũng cảm thấy ngoài hình như vậy thì mới oai phong.”

Tuyết Kỳ nghe vậy thì hết biết nói gì luôn, sau một lúc thì nàng khẽ thờ dài nói:

“ Thực ra có một nam chủ nhân như vậy cũng không tới nỗi nào, muội cũng muốn có một người như vậy. Một người mạnh mẽ có thể che chở muội suốt đời. Ngoại hình dù sao cũng là bề ngoài, thích thay đổi thế nào còn không phải thay đổi thế đó, quan trọng gì.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1190: Cả Phong Thần Vực Dậy Sóng

- ---o0o---

Vài ngày sau trận đại chiến thảm liệt tại Bắc Thần Châu, tin tức về trận chiến kinh thiên kia theo nhiều phương thức nhanh chóng truyền đi khắp mọi góc ngách của Phong Thần Vực. Không những Phong Thần Vực mà những vực ở lân cận cũng biết được việc này. Mặc dù là ai đi nữa sau khi nghe xong thì sắc mặt đều là một vẻ kinh sợ.

Hơn mười đại thế lực đứng nhất nhì các châu, mang theo không biết bao nhiêu là cường giả, hơn thế nữa còn có sự góp mặt của hơn 10 vị đại năng Hằng Vương Tiên Cảnh, mà Hằng Vương Tiên Cảnh cũng đã là tồn tại đứng đầu tại Phong Thần Vực rồi.

Nghe nói “Vực Chủ” của Phong Thần Vực cũng là Điện Chủ của Phong Thần Điện cũng chỉ có tu vị Hằng Vương Tiên Cảnh viên mãn mà thôi. Với một lực lượng lớn như thế, ai cũng nghĩ rằng, kẻ đang bị cả Phong Thần Vực truy nã người thần bí nhất định sẽ bị bắt một cách đơn giản, vốn mọi người còn cho rằng mấy thế lực kia là phô trương thanh thế, đao to búa lớn khoe mẽ thế lực bản thân mà thôi.

Nhưng không ngờ với lực lượng cường đại như vậy mà vẫn để người thần bí kia chạy thoát, không những chạy thoát mà còn đánh cho hơn mười siêu cấp thế lực kia tàn phế, cao thủ mang đến 10 không còn một, mười ba vị Hằng Quân Tiên Cảnh chết 4 người còn 9 người, chín người còn sống

thương thế có thể nói là vô cùng nghiêm trọng, không có vài ngàn năm trị thương đừng mong khôi phục.

Biết được tin tức này rất nhiều người không tin, trực tiếp đi tới Bắc Thần Châu muốn nhìn một lần. Mãi cho tới khi bọn họ nhìn thấy cảnh tượng bên trên chiến trường lúc trước mới tin đó là sự thật, nơi kia lúc này đã biến thành cấm địa, vong hồn, oán niệm, sát khí quá nhiều hình thành một cái tử địa, người đi vào không điên thì cũng bị oán niệm quán thân sau này sống một cuộc sống đau khổ. Vì vậy, bảo vật bên trên chiến trường rất nhiều nhưng lại không có ai đi vào bên trong tầm bảo.

- --o0o---

Linh Cung là một cái thế lực cỡ lớn ở khu vực ngoại vi Bắc Thần Châu, bên trong thế lực này có một vị cung chủ tu vị Thần Quân Tiên Cảnh hậu kỳ tọa chân, phía dưới môn đồ có hơn ngàn vạn. Chiến giữ một khu vực vô cùng rộng lớn ở Bắc Nguyên Sơn Mạch.

Lúc này đây, bên trong Linh Cung, tại một khu nghỉ ngơi dành cho hạch tâm đệ tử, có một thiếu niên anh tuấn nhưng lạnh lùng, trên người liên tục phát ra khí tức âm hàn khiến người tránh xa, hẳn lúc này đang cùng với một con Kim Lang nói chuyện cùng nhau.

“ Kim Ca, Ca nói Vũ Y tử được người cứu đi rồi sao?”

Thiếu niên này không ai khác chính là Huyết Vận, còn con Kim Lang kia chính là sói mập, Vũ Y lúc trước cũng đã dự phòng trường hợp xấu nhất, vì đảm bảo cho hai người nên đã để cho hai người lén lút gia nhập Linh Cung làm đệ tử, đợi khi nào tình thế ổn định, Xuân Đức đi ra ngoài thì lại tới đón 2 người trở về.

Vốn dĩ suốt mười năm vẫn không có người có thể nhìn ra được thân phận của nàng, Vũ Y đã nghĩ rằng mọi chuyện sẽ tốt đẹp, nàng sẽ tiếp tục chờ như vậy cho đến khi Xuân Đức đi ra ngoài nhưng mà không hiểu sao đột nhiên thân phận của nàng lại bị bại lộ. Vì vậy mà lúc này Vũ Y đang ở một châu khác còn Huyết Vận cùng Sói Mập vẫn ở Bắc Thần Châu.

Sói Mập gật đầu nói:

“ Ta mới vừa đi ra bên ngoài, sau khi nghe ngóng thì đều nghe mọi người nói như vậy. Tiểu Thư cùng với ba tùy tùng của nàng được một người thần bí cứu đi. Mà nghe đám người kia đàm luận ta có 7 phần khẳng định người kia là Bóng Ảnh đại nhân.”

Huyết Vận nghe vậy thì không khỏi vui mừng nói:

“ Xuân Đức đại ca cùng với Bóng Ảnh đại ca đi ra ngoài rồi sao? Nhưng vì sao huynh ấy không tới đón chúng ta?”

Nói tới cuối thì Huyết Vận có đôi chút lo được lo mất, Sói Mập nhìn thấy tâm trạng chập chờn của hắn thì nói:

“ Tiểu tử ngươi suy nghĩ nhiều rồi, chủ nhân vẫn chưa ra ngoài, ta cũng không biết chủ nhân làm sao lại cảm ứng được tiểu thư gặp nguy hiểm mà phái Bóng Ảnh đại nhân đến cứu, với ta còn nghe nói Bóng Ảnh đại nhân lúc đó cũng không phải chân thân mà chỉ là một hình chiếu mà thôi. Nhưng mà ta biết, chỉ cần chủ nhân đi ra ngoài, sau khi tìm được mấy người tiểu thư chắc chắn sẽ tới đón hai chúng ta. Chúng ta bây giờ chỉ cần ở nơi này yên lặng chờ đợi là được.”

Huyết Vận nghe xong Sói Mập nói thì cũng cảm thấy an tâm hơn rất nhiều, hắn vốn là trẻ mồ côi nên đối với những việc liên quan đến vấn đề

kia thì có hơi nhạy cảm, chứ bình thường hẳn không bao giờ thất thố như vậy.

Khôi phục lại thần sắc lãnh đạm, Huyết Vận nói:

“ Đệ biết rồi Kim Ca. Như vậy chúng ta tranh thủ thời gian tu luyện sớm ngày đạt tới Tinh Vương Chi Cảnh, đến lúc đó....”

Nói đến đây thì hẳn liền dừng lại, sau một lúc mới buồn bã nói tiếp:

“ Đến lúc đó chúng ta vẫn là phé vật mà thôi, không giúp được gì cho đại ca cùng với sư phụ được cả(Vũ Y là sư phụ của Huyết Vận).”

Sói Mập nhìn hẳn có phần chán nản thì an ủi nói:

“ Tiểu tử ngươi không cần phải như vậy rồi, không phải tiểu tử ngươi bây giờ cũng đã là Thần Quân Tiên Cảnh sơ kỳ rồi sao, tuổi đời tiểu tử ngươi còn trẻ sau này tiền đồ không thể hạn lượng, không giống như ta, ăn không biết bao nhiêu là thiên tài địa bảo mà vẫn giậm chân tại chỗ ở Thiên Quân Tiên Cảnh viên mãn. Ta đúng là niềm thất vọng của chủ nhân.”

Huyết Vận nghe xong vẫn buồn rầu nói:

“ Kim Ca, ca thấy chúng ta có giống hai tên phé vật không.”

Sói Mập lần này cũng không an ủi Huyết Vận nữa mà gật đầu nói:

“ Không khác là mấy, đến lúc đáng lý mọi người cần phải bên nhau thì chúng ta lại bị đưa đi trốn. Nhiều lúc nghĩ mà cảm thấy tủi thân.”

Nói xong thì cả hai Huyết Vận lẫn Sói Mập đồng thời thở dài một tiếng, lúc này đây hai người đều có một cỡ cảm xúc đồng bệnh tương liên.

Đang lúc hai người thờ dài thì ở ngoài cửa phòng, một âm thanh non mềm vang lên.

“ Sư huynh có ở trong phòng không, muội là Ngọc Khiết đây.”

Nghe được âm thanh quen thuộc, Huyết Vận lạnh nhạt hỏi:

“ Muội tìm ta có chuyện gì sao?”

Giọng nói dịu dàng kia lại vang lên:

“ Sư phụ nói muội tới gọi sư huynh đến gặp người, sư phụ có chuyện muốn nói với huynh.”

Huyết Vận nghe là phải đến gặp vị “ Cung Chủ” kia thì liền cảm thấy đau đầu, vị cung chủ kia có tính cách khá quái lạ, tuy là một vị đại nhân sống không biết bao lâu rồi nhưng tính cách không khác gì một đại cô nương mới lớn cả.

Sói Mập ở bên cạnh nhìn cái bộ dạng giống như ăn mướp đắng của Huyết Vận thì cười đê tiện nói:

“ Nữ nhân kia sẽ không phải là chấm tiêu tử người rồi đó chứ, phải chăng lại sẽ có một cuộc tình giữa sư phụ cùng đệ tử chân truyền.”

Huyết Vận nghe vậy thì liền sầm mặt lại, hần lúc này rất nghiêm túc nói:

“ Nữ nhân kia không phải sư phụ của đệ, nàng ta không xứng. Còn việc phải bái nàng ta là sư phụ chỉ là do tình thế ép buộc mà thôi, nếu mà đánh nhau nàng ta còn lâu mới là đối thủ của đệ. Hừ hừ. Người như vậy làm sao lại có thể trở thành sư phụ của đệ được kia chứ.”

Sói Mập cười hắc hắc nói:

“ Nếu không tiểu tử ngươi liền đánh cho nàng ta một trận, sau này nàng ta sẽ không dám quấy lấy tiểu tử ngươi nữa không phải tốt rồi sao.”

Huyết Vân liếc nhìn sói mập mấy lần sau đó xem thường nói:

“ Kim Ca không có lúc nào đứng đắn, thôi đệ đi gặp nữ nhân kia xem là có việc gì, mà Ca có muốn đi theo không?”

Sói Mập lập tức nhảy lên giường nằm xuống, rung một thân thịt mỡ nói:

“ Ta nào có rãnh như vậy, tiểu tử ngươi tự đi một mình đi. Ta ở nhà tu luyện, sớm thành tựu Đế Cảnh cường giả.”

Huyết Vân nghe vậy thì chỉ mỉm cười, hắn lúc này mở cửa đi ra bên ngoài, cửa vừa mở ra thì hắn liền nhìn thấy một thiếu nữ tuổi độ 17 thanh thuần đáng yêu vô cùng, cô nàng mặc một thân hồng phấn, kết hợp với thân hình nhỏ nhắn kia càng tôn thêm dáng vẻ của nàng.

Nhìn qua cô gái trước mắt, Huyết Vân khẽ cười nói:

“ Đi thôi tiểu sư muội.”

Thiếu nữ kia nhìn hắn một cái thì liền ngượng ngừng cúi đầu, nghe hắn nói thì nàng chỉ khẽ gật đầu sau đó bước đi theo phía sau, trên đường đi thì thoảng nàng lại thì thoảng nhìn lên một lần, trong mắt hiện lên thần sắc si mê.

Không những nàng như vậy mà trên đường đi nữ đệ tử nào gặp qua Huyết Vân đều có ánh mắt như vậy, thực ra việc này cũng chẳng có gì lạ, Huyết Vân là đệ tử thân truyền của cung chủ, tuổi còn trẻ đã có tu vị Tinh Quân Tiên Cảnh hậu kỳ rồi, hơn nữa bề ngoài lại rất tuấn tú, thêm một chút tính cách lạnh lùng nữa, nếu như nữ đệ tử nhìn thấy hắn mà không như vậy mới là lạ đấy.

Đương nhiên nhiều người thích thì cũng có không ít kẻ ghen ghét, đặc biệt là mấy tên nam đệ tử, trong sâu ánh mắt đều là vẻ ghen ghét.

.....

Rất nhanh Huyết Vận đã đi tới nơi vị cung chủ kia ở lại. Sau khi đi tới trước cửa thì hắn đợi cho vị tiểu sư muội Ngọc Khiết kia của hắn vào trong thông báo một tiếng.

Vị tiểu sư muội kia vào trong một chút liền đã chạy ra ngoài, cô nàng lò đầu ra cười hì hì nói:

“ Sư phụ nói sư huynh nhanh vào trong đi.”

Huyết Vận nhìn thấy bộ dạng của tiểu sư muội như vậy thì cảm thấy rất kỳ quái, có điều hắn cũng không hỏi gì thêm mà đi vào bên trong, vừa vào bên trong thì hắn liền nhìn thấy một vị cung trang mỹ nữ cùng một nam tử trẻ tuổi.

Vừa nhìn hắn đi vào thì vị cung trang mỹ nữ kia liền phát tay gọi hắn:

“ Tiểu Vận tới, ta giới thiệu cho con một người bạn.”

Huyết Vận lúc này sắc mặt không biểu tình tiến lại gần. Mỹ nữ sư phụ thấy hắn như vậy thì cũng không nói gì chỉ cười cười, sau đó chỉ về phía nam tử đối diện nói:

“ Hắn là Lý Trường Phong, con trai thứ của môn chủ, Bắc Thiên Môn. Lần này tới đây là muốn đi cùng với người của chúng ta đi tới Hoan Nguyệt Cung.”

Tiếp sau đó nàng lại quay về bên phía Lý Trường Phong mỉm cười nói:

“ Còn đây là tam đệ tử của ta, Huyết Vận. Bây giờ hai tiểu tử các ngươi tự làm quen với nhau đi, ta còn có việc phải làm.”

Vừa nói xong thì vị mỹ nữ sư phụ của Huyết Vận liền đứng dậy rời đi, trước khi rời đi nàng ta còn mang luôn đi tiểu sư muội Ngọc Khiết của Huyết Vận, lúc này đây cả căn phòng chỉ còn lại hai tên nam tử.

Hai người nhìn nhau một cái sau đó thì đồng thời bất đắc dĩ nhún nhún vai.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1191: Quán Chú Linh Hồn Lực Lượng

- ---o0o---

Không gian vong linh tầng 2.

Lúc này đây tại xung quanh Hắc Âm Mẫu Thụ mấy người Xuân Đức, Thanh Huyền(bé heo), Lan Lan, Tiểu Thất, Vô Địch đang xếp bằng ngồi trị thương.

Ở xung quanh bọn họ là một mảnh tinh quang màu xanh lục nhìn vô cùng xinh đẹp. Những tinh quang màu xanh lục là từ trên thân thể Hắc Âm Mẫu Thụ bay ra. Vô số tinh quang kia rơi xuống được đám người Xuân Đức hấp thụ, mỗi lần hấp thụ một chút tinh quang thì khí tức của mỗi người lại khôi phục thêm một ít.

Sau lần sử dụng “Vượt Giới Truyền Tống” đưa Bóng Ảnh tới Bắc Thần Châu giúp đỡ Vũ Y thì cả 5 người đều bị nội thương không nhẹ, hơn thế nữa, một lần truyền tống này cũng trực tiếp tiêu hao tất cả năng lượng cấp cao mà Vô Địch tích lũy.

.....

Vẫn đang cùng nhau tu luyện, đột nhiên Xuân Đức mở mắt ra. Hắn vừa mở mắt ra thì tất cả những người khác cũng đều cảm ứng được mà đồng thời mở mắt ra.

Vừa mới mở mắt ra thì Vô Địch lập tức liền hỏi:

“ Có chuyện gì?”

Nhìn thần sắc lo lắng của Vô Địch thì Xuân Đức cười nói:

“ Không có gì cả, ta chỉ định đi ra bên ngoài làm chút việc mà thôi, mọi người cứ tiếp tục trị thương đi.”

Nghe hắn nói không có việc gì thì tất cả mọi người đều nhẹ thở ra một hơi, vừa rồi mọi người chỉ sợ hắn lại nói ra cái gì linh cảm chẳng lành.

Vô Địch lúc này phẩy phẩy tay nói:

“ Lần sau có mở mắt thì từ từ mở mắt, đừng có đột nhiên mở ra như vậy làm chúng ta tưởng có việc gì, được rồi mi đi đâu thì đi đi, đừng có ở nơi này nữa. Mi đứng ở đây là ta cảm thấy có chuyện chẳng lành sắp đến.”

Nhìn bộ dạng ghét bỏ của Vô Địch thì Xuân Đức nhún nhún vai chẳng thèm để tâm nói:

“ Lần trước lão nói cần những thứ gì ấy nhỉ, lúc trước lão nói mà ta quên mất tiêu rồi.”

Nghe hắn nói đến việc kia thì Vô Địch lập tức thay đổi một bộ sắc mặt khác, tên này lúc này nở một nụ cười vô cùng đê tiện nói:

“ Không sao, không sao, ta đã chuẩn bị sẵn rồi. Mi chỉ cần chiếu theo danh sách mà mua thôi.”

Vừa nói thì Vô Địch liền ném cho Xuân Đức một tờ giấy. Đưa tay chụp lấy tờ giấy, Xuân Đức vừa nhìn thì thấy giật nảy cả người, một cái danh sách dài thật dài. Hắn vừa nhìn vừa đọc:

“ Hạt giống Huyết Hồn Thảo, Sinh Tử Hoa, Luyện Hồn Hoa, Thánh Linh Băng Hồn Mộc, Tương Tư Mộc....”

Một cái danh sách dài thật dài, tất cả đều là “Hòn Thảo”. Xuân Đức mặc dù cũng chẳng biết lão bạn già cần nhiều hạt giống “Hòn Thảo” như vậy làm cái gì nhưng cũng không hỏi nhiều, hấn gật đầu nói:

“Ừm, nếu có thì ta sẽ giúp lão thu gom, mà phải rồi số lượng cần nhiều không?”

Vô Địch lập tức đáp:

“Mỗi loại cần 3 hạt là được.”

Gật gật đầu, Xuân Đức nói:

“Ừm, mà chỉ vậy thôi sao? Máy loại đất cát lần trước có phải mua thêm không?”

Vô Địch lắc đầu nói:

“Máy thứ kia đã đủ, với ta cũng nghiên cứu ra cách chế tạo rồi nên không cần mua nữa. Chỉ cần mua mấy loại thảo mộc kia là được.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nhìn qua mấy đứa em gái hỏi:

“Mấy đứa muốn mua cái gì không?”

Ba cô em gái nhìn nhau một cái sau đó đồng thời lắc đầu. Xuân Đức thấy vậy thì khẽ nhếch miệng cười, tiếp sau đó hấn liền rời khỏi không gian vong linh đi ra bên ngoài.

.....

Trao đổi với thể thân bên ngoài, Xuân Đức lập tức xuất hiện ở không gian chờ tầng 7 Thần Võ Nguyên Tháp. Lần này rất may mắn, lúc hấn mở mắt ra thì cũng không có nhìn thấy ai đang vây quanh hấn. Ở gần đó Mộng

Vân vẫn đang tu luyện, cách đó xa xa hai người Lôi Địch cùng nữ tử không biết tên vẫn đang bên trong cái lồng bảo vệ.

Lúc hắn quay lại nhìn hai người thì hai người kia cũng mở mắt ra nhìn hắn. Ánh mắt đôi bên va chạm nhau, hai người kia lập tức nhìn đi nơi khác. Xuân Đức thấy vậy thì mỉm cười nói:

“ Chúng ta rất nhanh sẽ lại cùng nhau đi làm nhiệm vụ, ta rất mong chờ ngày đó đây.”

Lúc hắn nói ra lời này thì sắc mặt hai người kia lập tức âm trầm vô cùng, Lôi Địch lúc này hừ lạnh một tiếng sau đó tiếp tục xếp bằng ngồi tu luyện, nữ tử còn lại cũng là như vậy.

Cũng vào lúc này, ở cách đó không xa Mộng Vân mở mắt ra nhìn hắn hỏi thăm:

“ Thương thế của ngươi sao rồi?”

Nhẹ gật đầu mỉm cười, Xuân Đức đứng dậy vặn người một cái rồi nói:

“ Ôn cả rồi, mọi thứ đều đã khôi phục không sai biệt lắm, thôi ta đi mua một chút đồ đây, Mộng Vân cô có cần ta mua cho một ít dưỡng hồn đan không?”

Mộng Vân nghe hắn nói thì liền biết là hắn đã biết được chuyện kia, vì đã đoán được từ trước rằng Xuân Đức đã biết được việc kia nên lúc này trên mặt nàng cũng không có lộ ra biểu hiện thất thố, nàng nhẹ gật đầu nói:

“ Mua cho ta một ít đi, điếm công trạng lần trước ngươi nợ ta vẫn còn chưa trả đâu đây.”

“ Khụ khụ”, Xuân Đức giả vờ ho hẹ mấy tiếng, sau đó nói:

“Biết rồi, chỉ là một ít điểm công trạng thôi mà. Ta chẳng lẽ còn ăn quyết chút tiền đó của thuộc hạ sao?”

Mộng Vân rất không khách khí bóc trần hắn, nàng lơ đãng nói:

“Hình như có người nào đó mượn 2 lần nhưng vẫn chưa có trả lại thì phải. Không biết là ai đây ta.”

Vốn dĩ còn định nói thêm mấy câu đã kích Xuân Đức nhưng lúc Mộng Vân nhìn lại thì đã thấy Xuân Đức biến đi đâu mất tiêu rồi, trên mặt nàng lúc này xuất hiện một nụ cười thật tươi, sau đó nàng cũng giống hai người khác nhắm mắt lại tu luyện.

- --o0o---

Sau khi sử dụng “Cổ Tích Mật Quyển 5*” thì Xuân Đức liền được đưa tới một không gian còn rộng lớn hơn cả không gian lúc trước. Lần này không ngờ lúc hắn xuất hiện thì còn thấy một người khác đang cùng với Cửu Đầu Hoàng Kim Xà làm giao dịch.

Vừa nhìn thấy hắn xuất hiện thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà liền ném cho hắn một ánh mắt dò xét. Sau đó mỉm cười thâm ý nói:

“Tiểu tử ngươi khá lắm, một lần nữa ta phải đánh giá lại ngươi rồi đây. Tiểu nha đầu ở Bắc Thần Châu kia là gì của ngươi vậy?”

Xuân Đức đương nhiên là hiểu con rắn lừa đảo đang nhắc tới chuyện gì, hắn thản nhiên nói:

“Là thân muội muội của ta, mà cảm ơn ngươi lần trước đã mở ra cấm giới chi lực.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thản nhiên nói:

“ Không có ta thì cái giới bích mỏng manh kia cũng không chịu nổi một lần trùng kích, thà mở ra cho rồi đỡ cho phải sau này sửa sang, khôi phục lại.”

Lúc này ở bên cạnh nam tử nhìn thấy hai người tùy tiện nói chuyện với nhau như vậy thì không khỏi kinh ngạc. Vốn lúc đầu nhìn thấy Xuân Đức xuất hiện nơi này thì hắn đã rất kinh ngạc, lại nghe hai người nói chuyện thì hắn càng chú ý đến Xuân Đức nhiều hơn.

Hắn lúc này tiến lại gần rất hữu hảo chào hỏi Xuân Đức:

“ Xin chào đạo hữu, lần đầu gặp mặt, ta là Tà Thiếu Dương.”

Xuân Đức nhìn qua người trước mắt, thấy đối phương nhìn có phần yêu dị thì không khỏi cảm thấy ngại ngại tiếp xúc, vốn không định tiếp xúc với đối phương nhưng đối phương đã chủ động thì bản thân cũng không nên thất lễ.

Hắn lúc này cũng mỉm cười nói:

“ Chào đạo hữu, ta tên Vô Tà, rất vui được gặp đạo hữu, không biết đạo hữu tới đây muốn trao đổi thứ gì?”

Tà Thiếu Dương cười lên ha hả nói:

“ Không có gì, chẳng qua là muốn mua một thanh cực phẩm tiên kiếm có điều giá cả đắt quá đắt đành phải chờ lần sau vậy. Không biết đạo hữu là muốn trao đổi thứ gì?”

Xuân Đức có chút cười khỏ nói:

“ Không ngờ đạo hữu sắp có thể đổi được cực phẩm tiên kiếm rồi, thật đáng hâm mộ à. Thở dài, còn tại hạ chỉ là muốn quán chú một ít linh hồn

lực cùng mua một vài loại đan dược tu luyện mà thôi, đạo hữu cũng biết rồi đấy, muốn kiếm điểm công trạng đâu phải đơn giản, tại hạ tích lũy qua không biết bao nhiêu cửa ải mà chỉ mới đủ mua được 2 kiện thượng phẩm tiên khí.”

Tà Thiếu Dương nghe hắn nói vậy thì lần nữa cười lên ha hả, có điều lần này giọng cười của hắn mang theo sự tà khí rất quái dị. Hắn lúc này nhìn Xuân Đức như nhìn thấy một con dê béo âm hiểm nói:

“ Hai kiện thượng phẩm tiên khí sao, rất tốt, rất tốt. Vậy hai kiện thượng phẩm tiên khí kia là của ta rồi.”

Vừa nói hắn vừa ném ra một cái thẻ bài màu đen bên trên có hình hai cây kiếm đan vào nhau, hắc bài kia chọt lóe lên liền hóa thành một cái đấu trường, mà trên đấu trường lúc này là Xuân Đức cùng Tà Thiếu Dương.

Nhìn thấy Xuân Đức một mặt mòng bức đứng nơi đó thì Tà Thiếu Dương càng cười lớn nói:

“ Hắn ngươi không biết thứ này đi, cái này là ta dùng 50 vạn điểm công trạng để mua xuống đấy. Cái này có thể cưỡng ép ngươi phải giao chiến cùng với ta không thể bỏ chạy. Hắc hắc. Ngoan ngoãn giao thượng phẩm tiên khí cùng điểm công trạng ra đây thì ta có thể tha cho ngươi một mạng, nghĩ ngươi tân tân khổ khổ tu luyện đến Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ ta cũng không nỡ giết ngươi.”

Nghe được lời của đối phương thì Xuân Đức lần thứ 2 sùng sốt, cái tên trước mắt này không ngờ lại có chủ ý muốn đánh cướp hắn, điều này khiến hắn cảm thấy hết sức bất ngờ. Bản thân hắn không đi giết người cướp của thì thôi, ấy vậy mà có người lại muốn đánh cướp hắn.

Lúc này Cửu Đầu Hoàng Kim Xà ở bên ngoài cũng nhìn Tà Thiếu Dương lắc đầu nói:

“ Tiểu tử ngươi chọn sai người đánh cướp rồi, ta vẫn khuyên ngươi có gì thì đưa cho tên kia đi bằng không tí nữa vừa bị ăn đòn lại vừa phải dâng ra đồ vật.”

Tiếp sau đó hắn lại nhìn qua Xuân Đức nói:

“ Thu đồ của hắn rồi tha cho hắn một mạng, tên này cũng rất khá. Nếu để cho hắn chưởng thành thì sẽ là một đại nhân vật, sau này Tiên Giới chống lại các giới khác xâm lấn cũng là một trợ lực không nhỏ.”

Nghe được Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói thì đến lượt Tà Thiếu Dương mộng bức, hắn có chút không tin nói:

“ Ngươi nói ta đánh không lại một tên chỉ có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh ngũ trọng, nực cười. Loại như hắn ta chỉ cần một đầu ngón tay liền có thể ép chết.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1192: Lĩnh Vực Độc Tố - Quán Chú Linh Hồn Lược

- ---o0o---

Nhìn tên thanh niên trước mắt Xuân Đức không biết nói gì cho phải, tìm hiểu cũng chưa tiểu hiệu liền đã đánh cướp đối phương. Tu vị thì cũng không quá cao không biết là dựa vào cái mà hấn lại tự tin như vậy.

Nhưng Xuân Đức cảm thấy người này nếu có thể vượt qua nhiệm vụ sinh tử nhận được “Cổ Tích Mật Quyển 5*” thì hẳn cũng có bản lĩnh riêng vì thế hẳn cũng không có xem thường.

“Vậy thì tới, chúng ta đánh một trận nhìn xem loại thiếu não như ngươi lại có thể sống đến hiện tại.”

Trong lòng nghĩ một đường, ngoài miệng thì nói nẻo, Xuân Đức vừa nói ra liền khiến cho tên kia thanh niên trước mắt sắc mặt âm trầm xuống.

Hắn “hừ” một tiếng, sau đó lấy ra một đôi quyền sáo đeo vào, quyền sáo hiện lên kim quang chói mắt. Sau khi vừa đeo xong quyền sáo thì tên này bất chợt hét lớn rồi hướng về phía Xuân Đức đánh tới.

“Hôm nay ta để ta cho ngươi biết cái gì nhất tinh nhất thiên địa, chỉ là Tinh Vương Chi Cảnh 5* lại muốn cùng Tinh Vương Tiên Cảnh 9* chống lại.”

Tốc độ người này cực nhanh, vừa bước ra một bước liền đã xuất hiện trước mặt Xuân Đức, hấn ra tay cực kỳ tàn nhẫn luôn nhắm vào những điểm

yếu hại của Xuân Đức mà xuống tay, vừa nhìn liền biết hắn đang có ý định gì.

Xuân Đức cảm ứng được sát cơ dạt dào trên người đối phương, lại nhìn vào những chiêu thức cực kỳ ngoan độc mà đối phương thi triển đi ra, tâm tư lúc ban đầu lập tức xoay chuyển, từ giao lưu chuyển thành tất sát.

Ánh mắt của hắn lúc này cũng trở nên lảng lệ ác liệt. Hai tay khẽ bắt vài cái pháp quyết kỳ dị, trong miệng hắn nói nhỏ:

“ Ενιαίο Πεδίο Υποκαταστημάτων”

Ngay khi hắn nói ra mấy lời này thì độc tố bản nguyên bên trong cơ thể cuộn cuộn mà ra hóa thành một không gian riêng bao trùm Tà Thiếu Dương vào bên trong.

Vốn Xuân Đức còn định gọi ra một con Độc Long bên trên cơ thể ra đối phó với tên kia nhưng không ngờ tên kia vừa bị Lĩnh Vực Độc Tố của hắn bao trùm vào bên trong thì lập tức hóa thành luồng khói xanh tiêu tán, đến ngay cả bảo vật trên người hắn cũng bị độc tố ăn mòn phát ra tiếng “xèo xèo.”

Mặc dù Xuân Đức phản ứng rất nhanh nhưng lúc hắn thu lại Lĩnh Vực Độc Tố của bản thân thì mấy kiện tiên phẩm bên trên mặt đất cũng bị ăn mòn gần phân nửa, uy năng đại giảm, khí linh vẫn diệt.

Tuy hắn cũng không thiếu tiên khí nhưng thấy như vậy vẫn cảm thấy đau lòng, dù sao hắn vẫn là người nghèo.

Lúc này ở bên ngoài Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thở dài nói:

“ Tên kia là mầm mống tốt. Đáng tiếc.”

Xuân Đức vừa thu lượm mấy kiện tiên khí bên trên mặt đất, lại cảm tấm thẻ ngọc của tên vừa mới chết kia nhìn lại, thấy bên trong vẫn còn đến 483 vạn điểm công điểm công trạng thì không khỏi nở nụ cười.

Tính ra tên kia vẫn là người thành thực, hẳn quả nhiên là muốn để dành tiền mua một kiện cực phẩm tiên khí. Sau khi thu hồi xong chiến lợi phẩm, Xuân Đức lúc này mới nhìn về phía Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“ Người như vậy không sớm thì muộn cũng chết mà thôi. Đời người có thể có nhiều sai lầm nhưng những việc liên quan đến sinh tử bản thân thì sai lầm một lần chính là cái chết. Mà tên kia vừa rồi mới vừa có một cái quyết định sai lầm và hẳn đã trả giá.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhẹ gật đầu nhưng là vẫn nói:

“ Nhưng ta thấy ngươi có thể cho hắn một cơ hội vẫn là tốt hơn.”

Nhún nhún vai, Xuân Đức hờ hững nói:

“ Lần sau đi. Được rồi, ngươi nhìn một chút ở nơi đây có những loại hồn thảo này không?”

Vừa nói Xuân Đức vừa lấy ra tờ giấy mà Vô Địch đưa cho hắn ném cho Cửu Đầu Hoàng Kim Xà. Cửu Đầu Hoàng Kim Xà tiếp nhận tờ giấy nhìn qua một lượt thì rất nghi hoặc đánh giá Xuân Đức trên dưới mấy lần rồi nói:

“ Những thứ này ở chỗ ta đều có những loại hồn mộc này cũng không phải dạng gì quá trân quý, tiểu tử ngươi cần mua nhiều không?”

Xuân Đức nghe được những đồ vật này không phải cái gì quá trân quý thì cảm khâm khái không thôi, phải biết ở bên ngoài chỉ vì một gốc “ Sinh Hồn Hoa” đã bị người người tranh đoạt chảy máu đầu. Vậy mà ở trong này biến thành hàng hóa bình thường muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Xuân Đức suy nghĩ một chút liền đáp:

“ Mỗi loại lấy cho ta 3 hạt giống là được, tiện thể lấy cho ta một ít loại đan dược dưỡng hồn cấp cao, còn lại bao nhiêu quán chú tất cả linh hồn lực giúp ta. Ta cảm thấy với hồn lực hiện nay sử dụng Thiên Độc Long-Nhãn quá miễn cưỡng, lần trước cưỡng ép sử dụng khiến bản thân bị thương không nhẹ.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà gật đầu nói:

“ Đương nhiên, Thiên Độc Long-Nhãn bây giờ đã là 15* yêu cầu rất cao, nếu không phải tiểu tử ngươi là Địa Ngục Thiên Long thì đừng nói là sử dụng mà đến ngay cả cảm ứng cũng cảm ứng không thấy.”

Tiếp sau đó Cửu Đầu Hoàng Kim Xà bắt đầu lấy những thứ mà Xuân Đức cần, mấy ngàn phần hạt giống hồn thảo, cùng không ít tiên đan dưỡng hồn.

Cuối cùng là bắt đầu quán chú lực lượng linh hồn cho hắn. Một lần quán chú này có thể nói là khiến cho Xuân Đức nhớ mãi đến lúc về sau.

Lần trước chỉ dùng mấy trăm vạn điểm để quán chú cũng khiến cho Xuân Đức đau đớn gần chết. Lần này hắn dùng hàng ức điểm công trạng để quán chú linh hồn, nhiều hơn lần trước không biết bao nhiêu lần, chỉ cần biết như vậy thôi cũng đủ hiểu lần này hắn phải chịu thống khổ đến lần nào.

Vì để giảm bớt đau đớn, hắn gọi cả Bóng Ảnh cùng với Long Sát và Nguyên Ma ra chịu tội cùng với hắn, có được ba người khác chia sẻ đau đớn khiến cho Xuân Đức cảm thấy dễ chịu không ít.

Từ từ linh hồn hắn bắt đầu gia tăng, sau một lúc thì đã lên tới Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ đỉnh phong.

.....

Một giờ sau linh hồn hắn đã đột phá đến Hằng Vương Tiên Cảnh trung kỳ.

.....

Một giờ tiếp theo hắn hồn lực của hắn đột phá tới Hằng Vương Tiên Cảnh hậu kỳ.

.....

Hai giờ tiếp theo hắn vẫn tiếp tục quán chú hồn lực, lực lượng không ngừng gia tăng, không ngừng tích xúc đã đạt tới Hằng Vương Tiên Cảnh hậu kỳ.

.....

Nhưng càng về sau càng khó khăn, càng về sau càng gian nan, ban đầu chỉ mất một tiếng, rồi hai tiếng nhưng lần này trực tiếp cần đến 5 tiếng thời gian quán chú linh hồn lực thì, hồn lực của Xuân Đức mới có thể đạt đến Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ.

Vừa đạt tới Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ hồn lực thì Xuân Đức liền cảm thấy linh hồn đau xót, thân thể như muốn tách rời. Hắn lúc này cảm thấy linh hồn cùng với thân thể rất không tương đồng, cứ như cả 2 không thuộc về nhau vậy.

Hắn lúc này lớn tiếng nói:

“ Dừng lại, ta không chịu nổi nữa.”

Hắn vừa nói thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cũng liền dừng lại không tiếp tục quán chú linh hồn nữa.

Thân thể vừa được buông lỏng thì Xuân Đức đã liền ngã lãn ra, cả người co giật không ngừng, hấn liền tục dùng tay ôm đầu, trong miệng phát ra tiếng kêu thống khổ không thôi.

Không những hấn mà Bóng Ảnh cùng với Long Sát, Nguyên Ma cũng đều như vậy. Cả bốn người cứ như vậy nằm lãn lộn trên mặt đất, mãi sau một lúc lâu thì cơn đau đốn khủng khiếp kia mới biến mất.

Lúc này Xuân Đức ngồi dậy, miệng lớn thờ dốc hướng Cửu Đầu Hoàng Kim Xà hỏi:

“ Còn thừa bao nhiêu điểm công trạng vậy?

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhìn tám thẻ ngọc đang lơ lửng trước mắt nói:

“ Vẫn còn hơn 3000 vạn điểm nữa.”

Xuân Đức suy nghĩ một chút liền nói:

“ Dùng số điểm còn lại, quán chú linh hồn lực cho ba người bọn họ”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà gật gù vài cái rồi tiếp tục quán chú lực lượng linh hồn cho ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma.

Nhưng sau khi quán chú một lúc thì Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nhăn mày lại, sau đó thì dừng lại nói:

“ Không thể quán chú linh hồn cho bọn họ, linh hồn của bọn họ cực kỳ đặc thù không cách nào tiếp thu ngoại lực, với hình như linh hồn bọn họ cũng có liên hệ trực tiếp với người thì phải, người mạnh lên thì bọn họ cũng mạnh lên.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền hiểu ra, Bóng Ảnh là kế thừa tâm ma của hấn, Long Sát là kế thừa sát hạch của hấn, Nguyên Ma thì là từ ma hạch.

Mà cả ba đều có quan hệ cực kỳ mật thiết với nhau, linh hồn hấn bao trọn tâm ma, sát hạch cùng ma hạch ở bên trong, khi linh hồn hấn lớn mạnh thứ cả ba thứ kia cũng đều sẽ lớn mạnh theo.

Lúc trước hấn đã có suy nghĩ này nhưng hấn tưởng vẫn có thể quán chú giúp bọn họ trở nên lớn mạnh thêm nhưng xem ra không được rồi.

Hấn cũng là người cầm lên được thì bỏ xuống được, sau khi suy nghĩ một phen thì cũng liền không xoắn xuyết vấn đề này nữa.

Hấn lúc này quyết định dùng hết số điểm công trạng còn lại mua tiên thạch. Do bên trong không gian vong linh tiên khí cực kỳ thiếu thốn, đám người Lan Lan cũng vì vậy mà tu luyện chậm tiến hơn rất nhiều. Mặc dù bên trong không thiếu thạch linh nhưng đối với cường giả Vương Cấp thì linh thạch đã không nhiều tác dụng.

Nhìn Cửu Đầu Hoàng Kim Xà hấn hỏi:

“ Nơi này có bán mỏ tiên thạch hóa hình không?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà gật đầu nói:

“ Đương nhiên là có những thứ gì bên ngoài có thì trong này cũng có, mà những thứ gì bên ngoài không có thì trong này cũng có. Có điều giá cả thứ kia không hề rẻ. Một tiên linh cấp thấp(mỏ tiên thạch hạ phẩm đã hóa hình) giá 1000 vạn điểm công trạng. Tăng lên một cấp thì thêm một số 0 vào phía sau.”

Nghe được cái giá này thì Xuân Đức cũng âm thầm chặt lưỡi nhưng hấn biết cái này cũng là đáng giá, bởi vì mỏ tiên thạch dù có nhiều đến đâu cũng có lúc khai thác hết.

Nhưng mỏ linh thạch đã hóa hình thì lại khác, càng nuôi sẽ càng có lời, ngoại trừ cung cấp tiên thạch ra bọn chúng còn giúp cải thiện môi trường.

Về phần vì sao hấn không mua mỏ tiên thạch là vì muốn đợi chờ thứ kia đàn sinh linh chí thì lâu lắm, mà cũng không phải muốn đàn sinh linh trí là đàn sinh mà còn cần có cơ duyên xảo hợp nữa. Nguyên do như vậy nên hấn mới không mua.

Tiếp sau đó hấn dùng 3000 vạn điểm công trạng mua lấy 3 con “ Tiên Linh “ cấp thấp, ba con “ Tiên Linh ” này đều có bộ dạng là con thỏ trắng, nhìn khá ái vô cùng.

Sau khi mua xong “ Tiên Linh ” thì hấn lấy điểm công trạng của tên Tà Thiểu Dương gì đó mua quà cho đám tiểu khí linh ở nhà, chỉ để lại đúng 20 vạn điểm làm sự phòng trường hợp xấu mà thôi.

Làm xong những việc này thì hấn liền quay về không gian chờ tầng 7.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1193: Thuộc Tính Thiên Độc Long-Nhẫn 15*

- ---o0o---

Vừa quay trở về không gian chờ tầng 7 thì Xuân Đức liền mang những thứ hạt giống hồn thảo hấn mua được gửi cho Vô Địch, tiện thể cũng gửi kèm ba con tiên linh cho ba đứa em gái bên trong.

Về phần quà cho đám tiểu khí linh thì không cần hấn đồng ý thì đám tiểu chút chút kia liền tự tiện khuân sạch quà trở về thế giới linh hồn rồi. Cuối cùng là đan dược cho Mộng Vân, hấn cũng tranh thủ đưa cho cô nàng.

Cô nàng kia cực kỳ không có lễ phép, sau khi nhận được tiên đan dưỡng hồn không những không có cảm ơn lại còn lườm hấn một cái, sau đó cầm lấy tiên đan nuốt vào tu luyện như đúng rồi.

Nhưng vì nghĩ bản thân là đại nhân không thèm chấp tiểu nha đầu nên Xuân Đức cũng không để bụng, hấn lúc này cũng ngồi xuống, bắt đầu cẩn thận xem xét Thiên Độc Long- Nhẫn.

Hấn vốn muốn nhìn xem thuộc tính thứ này lâu lắm rồi nhưng mà hệ thống phụ trợ phân tích mãi mà không xong, còn nhờ Vô Địch thì tên kia nói hấn không rãnh. Vậy là tới mãi hôm nay hấn mới có thể được nhìn thấy thông tin cụ thể.

Tâm niệm vừa động, một bảng số liệu liền hiện ra bên trong đầu hấn. Cùng lúc đó âm thanh của hệ thống phụ trợ bắt đầu vang lên:

Nhân-Thiên Độc Long

Vật phẩm được sử dụng tinh nguyên, tinh phách, bốn nguyên chi lực của Thiên Độc Long kết hợp với vô số tài liệu trân quý làm thành. Sau khi được luyện thành thừa hưởng chúc phúc chi lực từ thiên địa mang đến sự may mắn cho người sử dụng nó.

Thiên Độc Long- Nhân có yêu cầu rất cao đối với người sử dụng nếu không tương thích nhẹ thì biến thành con rối không hồn do Thiên Độc Long-Nhân không chế, nặng trực tiếp bị hấp thụ tinh nguyên cùng hồn phách, vĩnh thế không được đầu thai.

Hòn 8901/50 000 000 000 000 000(gia tăng 1% tổng thuộc tính)

Yêu Cầu: Có được hồn lực tương đương với Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, cực kỳ am hiểu độc thuật, có được thiên sinh độc thể. Có được huyết mạch long tộc.

Độ bền: Chịu được sức mạnh của Tôn Cấp cường giả.

Phẩm bậc: Tiên bảo cấp 15.

Luyện linh: 0.

Quán chú: 0.

Huyết luyện: 0.

Khảm nạm tạo hóa thạch: 0/3.

Khảm nạm khí phách: 0/5.

(Đã nhận chủ)

- + Nâng cao tốc độ sử dụng độc 225%
- + Nâng cao khả năng không chế thao túng độc 225%
- +Giảm tiêu hao độc tổ bản nguyên 225%
- +Tăng sát thương độc tổ 225%
- +Gia tăng kháng tính với tất cả các loại độc tổ 25%
- +Gia tăng 50 điểm may mắn.

(+) Kỹ năng chủ động: Tinh Vi Dẫn Nguyệt cấp 15

Tăng sát thương độc tổ lên 95%.

Thời gian 208 giây. Sau khi sử dụng cần chờ 120 giây.

(+) Kỹ năng chủ động: Triệu hồi động vật cấp 10.

Gọi về từ 2 - 3 Thiên Độc Long, Thiên Độc Long không có năng lực thần thông. Mang theo tất cả đặc tính của người triệu hồi, sức sống gia tăng 15 lần. Độ mạnh yếu của Thiên Độc Long phụ thuộc vào linh hồn người triệu hồi.

Thời gian tồn tại Thiên Độc Long là 240 giây. Sau khi sử dụng cần chờ 180 giây

(+) Kỹ năng chủ động: Triệu hồi thực vật cấp 5:

Gọi về một cây Túy Phù Dung còn nhỏ, Túy Phù Dung có được sức sống siêu cường, miễn nhiễm toàn bộ công kích dạng phép thuật. Kháng vật lý cực mạnh, kẻ địch ở bên dưới Túy Phù Dung sẽ lâm vào trạng thái suy yếu, xuất huyết cùng lưu ma.

Sau 5 phút khi được triệu hồi thì Túy Phù Dung sẽ nở rộ, khi đó kẻ địch ở bên trong phạm vi sẽ bị lâm vào trạng thái cảm thực cùng cảm ma(Không cách nào dùng đan được cùng năng lực thần thông.)

Thời gian tồn tại của Túy Phù Dung là 6 phút, thời gian hồi lại là 7 phút.

(+) Kỹ năng bị động: Kẻ địch ở trong phạm vi nhất định sẽ liên tục bị ăn mòn thân trí.

Nhìn vào cái yêu cầu của Thiên Độc Long-Nhãn thì khóe miệng Xuân Đức không khỏi co giật nhẹ, thảo nào lần trước hắn cố gắng cưỡng ép sử dụng chiếc nhẫn này lại nhận về cản trở mạnh như vậy.

Nhớ đến cái gì, lúc này hắn lấy ra một viên châu màu xanh lục, to như viên bi mắt mèo, cả viên châu liên tục phát ra hào quang dịu nhẹ, viên châu này là một viên “ Thiên Địa Tạo Hóa Châu” cấp 2 mộc hệ. Thứ này là dung hợp từ cả gần chục viên cấp 0 cùng 5 viên cấp 1 sau đó lại dùng huyết ma thạch để tẩy luyện mới được như thế này. Đến cả mấy viên tạo hóa châu bên trong Quý Kiếm cũng bị hắn lấy ra để dung luyện. Như vậy là biết thứ này chân quý thế nào.

Lúc này hắn lại dùng hệ thống phụ trợ nhìn qua thứ này một cái, lần này hệ thống phụ trợ lập tức thông báo kết quả.

 Thiên Địa Tạo Hóa Châu

Thiên địa kỳ vật cực kỳ hiếm thấy. Có thể mang bên người hoặc gia cường vào bên trong bảo vật.

Cấp: 2.

Hệ: Mộc.

Gia tăng 10 điểm năng lực tự lành cho người sở hữu nó.

Gia tăng 20 điểm may mắn cho người sở hữu nó.

Gia tăng 5 điểm thiện cảm đối với các loại động thực vật.

Đối với tạo hóa châu này thì Xuân Đức vừa nhất chính là cái thuộc tính may mắn, hẳn cảm thấy phàm làm việc gì cũng cần phải có may mắn, chỉ cần một chút may mắn thôi thì mọi việc đều sẽ xuôi chèo mát mái, còn thiếu một ít may mắn thì sẽ gian nan đủ bề.

Mà hẳn cứ mỗi lần chết đi thì sẽ tiêu hao một ít đạo vận, mất đi một phần may mắn, nếu như mà chết nhiều quá rồi, sau này không cần ai làm gì hẳn cũng sẽ bị vận rủi quán thân mà chết.

Đề viên châu lại gần chiếc nhẫn đang đeo trên tay, ngay lập tức chiếc nhẫn đang đeo trên tay hẳn liền có cảm ứng, con rồng nhỏ bên trên chiếc nhẫn há to miệng nuốt viên tạo hóa châu kia vào, viên tạo hóa châu kia hình như cũng rất có linh tính, sau khi tiểu long há miệng thì nó rung nhẹ một cái sau đó tự động thu nhỏ rồi bay vào trong miệng con rồng nhỏ.

Tiếp sau đó tất cả quang mang liền biến mất, Thiên Độc Long - Nhẫn lúc này lại quay về trạng thái bình thường, nhìn không một chút bắt mắt, nhìn lâu rồi vẫn thấy nó giống như một món bảo vật bình thường.

Khẽ mỉm cười, hẳn lúc này có chút yêu thích xoa xoa chiếc nhẫn trên tay của mình. Nhưng tâm tình đang vui vẻ của hẳn đột nhiên biến mất, hẳn lúc này đột nhiên lại nhớ tới Vũ Y, không biết còn bé kia giờ ra sao rồi nữa.

Lúc trước đưa Vũ Y chạy trốn cũng không cần nhắc tới vị trí, chỉ biết là càng xa Bắc Thần Châu càng tốt. Nhưng giờ thì hẳn hối hận rồi, bí pháp “Linh Tâm Cảm Ứng” mà Vô Địch truyền cho hẳn lúc này không sử dụng được.

Chúng tỏ Vũ Y lúc này đã cách rất xa rồi. Không thể nói chuyện cùng con bé khiến hắn có chút không an lòng. Có điều, dù có lo lắng đến đâu hắn cũng đành phải chịu, đợi tới xong nhiệm vụ thứ 9 đi lên tầng 10 thì hắn sẽ ra ngoài tìm con bé.

Tiền thể đi tìm mấy đại thể lực kia tính sổ. Hắn cũng nhớ mặt tất cả những kẻ hôm đó rồi, đợi hắn đi ra ngoài thì cũng là ngày chết cũng đám kia.

Cảm nhận được sát khí dạt dào trong lòng hắn, Bóng Ảnh lâu nay yên lặng đột nhiên tỉnh dậy, câu đầu tiên hắn nói chính là:

“Đại ca muốn giết kẻ nào để đi giết hắn?”

Nghe được âm thanh của Bóng Ảnh vang lên trong đầu thì Xuân Đức nói:

“Là những kẻ từng tấn công Vũ Y, đợi khi nào ca ra bên ngoài sẽ đến từng thể lực kia diệt trừ tất cả bọn chúng.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì lãnh khốc nói:

“Ngày đó cũng không còn xa, đợi tới lúc đó đệ sẽ giúp ca một tay giết sạch đám bọn chúng. Hừ. Lần trước nếu không phải tình thế không che phép thì đệ đã sớm một bàn tay bóp chết đám cá tạp kia.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

“Vốn lúc đầu chỉ là muốn kiếm từ trong tay đám người kia một ít tiên thạch mà thôi, không ngờ đám người kia lại làm quá lên, bây giờ nếu không để cho đám kia bù đắp tổn thất cho chúng ta thì làm sao phải đạo.”

Bóng Ảnh cười âm hiểm nói:

“ Đám người kia nhẹ không ưa chỉ thích ưa nặng, vừa phải nôn ra tiên thạch vừa gom mạng đi vào thì mới chịu bằng lòng. Mà không biết nhiệm vụ tiếp theo sẽ là gì đây, không biết có phải một lần kích phát tâm ma nữa không? Nếu được vậy thì tốt quá.”

Bóng Ảnh sau khi âm hiểm nói xong thì lại bắt đầu nói qua việc khác, Xuân Đức nghe hẳn nói thì nhẹ lắc đầu nói:

“ Làm gì có chuyện tốt như vậy chứ, nếu mà như vậy thì không phải quá may mắn rồi. Nhưng mà nếu có như vậy thì đệ cũng không có thể đột phá lên hình thái cao hơn được nữa, thật đáng tiếc à.”

Bóng Ảnh lúc này cũng thở dài nói:

“ Đúng là như vậy, sinh mệnh hình thái lúc này chính là đỉnh cao của đệ rồi, đợi khi nào đại ca tiến lên hình thái sinh mệnh tiếp theo thì đệ cũng mới có thể tiến hóa. Nhưng mà đợi tới ngày đó hẳn còn phải rất dài.”

Xuân Đức nghĩ đến điều này cũng thở dài thườn thọt nói:

“ Ủ, trước khi đi qua bên Ma Giới, tìm đến Táng Thần Uyên đầu tiên phải tìm Vũ Y cái đã. Để con bé một mình ca có chút không quá an tâm. Cũng không biết Bì Bì thế nào nữa rồi, mong là không có việc gì xảy ra.”

Nghĩ tới chặng đường tương lai thì cả Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đồng thời thở dài thườn thọt, từ khi đi lên “ Cao Thiên” đến nay đã không biết bao nhiêu năm rồi nhưng hẳn còn chưa đi ra nổi Phong Thần Vực chứ đừng nói là vượt giới. Càng nghĩ càng cảm thấy chặng đường tiếp theo gian nan, gian nan đến nỗi khiến cho hẳn cũng có chút nản lòng thoái chí.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1194: Nhiệm Vụ Tổng Hợp Bắt Đầu

Ngày tháng trôi nhanh, thời gian bắt đầu một nhiệm vụ sinh tử mới lại đã bắt đầu. Có điều nhiệm vụ lần này cực kỳ khác biệt.

.....

Vào một ngày trời đất âm u, Xuân Đức cùng với ba người khác đang ngồi tịnh tâm tu luyện thì một âm thanh xa lạ vang lên bên tai bọn họ khiến bọn họ đồng thời tỉnh lại.

Vào lúc này cả đám đều ngừng lại tu luyện nhìn lên trên bầu trời, lúc này bên trên bầu trời xuất hiện một hư ảo nữ tử, nữ tử kia cực kỳ yêu diễm, cả người nàng ta toát ra hơi thở tự nhiên vô cùng mãnh liệt, ở phía sau nàng ta thấp thoáng một bông hoa hải đường vô cùng to lớn.

Âm thanh dịu dàng quanh quẩn không gian:

“ Trong số người tham gia thí luyện lần này có được 10 người có được thành tích vô cùng yêu dị, phù hợp với điều kiện của Huyết Lệ Tiên Tôn, mở ra nhiệm vụ tổng hợp.”

“ Thông tin nhiệm vụ: Nhiệm vụ lần này sẽ gồm 999 người tham gia. Các người sẽ được đồng loạt được tới một thế giới tu chân.”

“ Yêu cầu nhiệm vụ: Giai đoạn 1: Tìm người trong số mệnh. Giai đoạn 2: Công Đức. Giai đoạn 3: Tìm về bốn nguyên.”

“ Trùng phạt: Nhiệm vụ thất bại đồng nghĩa với cái chết.

Ban thưởng: Chìa khóa đi thông tầng 10 Thần Võ Nguyên Tháp, ban thưởng công trạng gấp 3 lần.”

“ Chúc mọi người sống sót trở về.”

Hư ảnh nữ tử kia vừa nói xong lời này thì Xuân Đức, Mộng Vân, Lôi Địch cùng nữ tử không biết tên liền bị một loại lực lượng thần bí mang đến một thế giới khác.

- --o0o---

Sau một hồi trời đất quay cuồng, lúc Xuân Đức mở mắt ra thì liền nhìn thấy bản thân đang xuất hiện tại bên trong một cái cánh rừng, xung quanh khắp nơi là cây cối um tùm. Nhìn không thấy đông tây nam bắc gì cả.

Sau khi nhìn quanh một hồi thì Xuân Đức liền bắt đầu cảm nhận xem thân thể có bị áp chế lực lượng hay không, cảm nhận thấy bản thân không có bị áp chế lực lượng thì hắn mới nhẹ thở ra một hơi.

Có lực lượng là có tất cả, hắn lúc này vẫn còn không quên tình cảnh hơn mười năm trước lúc mới tới thế giới ma pháp, lúc đó hắn thật sự cảm thấy vô lực.

Sau khi xác định bản thân không có việc gì thì hắn dùng hồn niệm tìm kiếm xung quanh. Nhưng lúc hắn phát hồn niệm tìm kiếm thì liền cảm thấy bị thiên địa nơi này áp chế đến gắt gao, cơ hồ bị áp chế đến hơn phân nửa.

Hồn niệm Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ của hắn vậy mà trực tiếp rút xuống Bán Bộ Thiên Vương Tiên Cảnh. Có điều như vậy cũng là đủ rồi. So với trước kia thì mạnh hơn rất nhiều.

Rất nhanh hắn liền tìm đến được người quen của hắn, Lôi Địch cùng nữ tử chưa biết tên, có điều hai người kia lúc này đang dùng bí pháp bỏ chạy, khi hắn vừa cảm ứng được thì hai người kia cũng liền đã thoát ra khỏi phạm vi hồn niệm của hắn.

Thấy hai con cá tạp kia chạy mất thì Xuân Đức cũng không có đuổi theo mà vẫn tiếp tục tìm kiếm, không lâu sau đó thì hắn liền đã thấy Mộng Vân. Lúc hắn tìm thấy cô nàng thì cô nàng cũng đang đi tìm hắn.

Bay đến bên cạnh Mộng Vân, việc đầu tiên hắn hỏi chính là vấn đề liên quan đến nhiệm vụ:

“ Vân. Người nói xem nhiệm vụ lần này là thế nào? Người có tư liệu gì không? Ta có phần không hiểu về cái yêu cầu của nhiệm vụ này lắm.”

Mộng Vân lần này hơi suy tư, sau đó rất nghiêm túc nói:

“ Thực ra ta không biết nhiệm vụ này là như thế nào nhưng qua những tư liệu mà ta từng xem qua thì có một vài phán đoán, người có muốn nghe không?”

Xuân Đức lúc này cũng nghiêm túc gật đầu nói:

“ Cứ nói ra đi.”

Mộng Vân lúc này bắt đầu giảng giải:

“ Giai đoạn 1 tên như ý nghĩa, đầu tiên tìm một người hữu duyên sau đó trợ giúp kẻ kia lớn lên.

Giai đoạn 2, ta suy đoán là làm việc thiện, làm càng nhiều càng tốt.

Giai đoạn 3 cái này ta không dám chắc chỉ là phỏng đoán, ta đoán là tìm về ngũ hành bốn nguyên.”

Lúc nghe đến ngũ hành bốn nguyên thì Xuân Đức nét mặt liền tím đen, hấn nhìn Mộng Vân nói:

“ Người có chắc là ngũ hành bốn nguyên không không, mọi thứ đa phần đều được diễn sinh mà ra, muốn tìm được bốn nguyên thì cực kỳ hiếm.”

Mộng Vân cũng có chút hơi ngại ngừng nói:

“ Thì ta đã nói là không dám chắc rồi mà, có thể chỉ là tìm về một trong cũng không nhất thiết tìm cả 5 loại.”

Xuân Đức lúc này thở dài nói:

“ Thôi, chưa tính đến chuyện đó vội. Việc trước mắt là bây giờ đi đâu tìm người hữu duyên đây, nghĩ thôi đã cảm thấy đau cả đầu. Hay là đi ra gặp đại một người cũng xem như là hữu duyên.”

Mộng Vân nghe hấn nói thì lườm hấn nói:

“ Đến cả người hữu duyên cũng không biết, người làm sao có thể tu luyện được tới...”

Nói đến đây thì Mộng Vân nhớ đến cái gì, sắc mặt có hơi chút trắng bệch, nàng đương nhiên cũng biết Xuân Đức làm sao có thể tu luyện đến cảnh giới hiện tại, tên kia trên cơ bản là lấy người sống hấp đi tinh nguyên từ đó đề thăng bản thân. Nghĩ tới điểm này thì Mộng Vân liền không dám nói tiếp.

Xuân Đức thấy nét mặt của cô nàng thì nhún nhún vai nói:

“ Có sao đâu, ta không biết còn không phải có cô sao, mình cô biết là được rồi, người với cô hữu duyên còn không phải với ta cũng hữu duyên. Mà trước hết đi ra khỏi cái nơi quỷ quái này cái đã.”

Mộng Vân nghe hấn nói vậy thì gật gật đầu, tiếp sau đó cả 2 bắt đầu tìm đường đi ra khỏi cánh rừng. Rất may lần này có Mộng Vân, cô nàng mặc dù là thiên kim tiểu thư nhưng lại có kiến thức rất rộng vì vậy cũng am hiểu cách tìm đường, nên hai người chỉ mất vài ngày thì đi ra khỏi cánh rừng.

Nhưng sau khi đi ra khỏi cánh rừng thì hai người lần nữa kinh ngạc, sau cánh rừng rộng lớn là cả một thảo nguyên bao la bát ngát nhìn không thấy điểm cuối.

Thấy vậy một màn thì Xuân Đức cảm thấy buồn chán vô vị, hấn ngáp dài một cái nói:

“ Hay chúng ta cứ ở nơi này đợi người trong số mệnh đi, biết đâu lại tìm thấy thì sao? Định mệnh giúp chúng ta gặp nhau. Ha ha ha.”

Mộng Vân nhìn hấn một cái có chút hết biết nói gì, nàng nhìn quanh nơi này chỉ thấy khắp nơi là một cảnh hoang vu ngay đến cả một con yêu thú nhỏ cũng không có chứ đừng nói là người, nếu mà làm theo lời Xuân Đức đứng nơi này chắc đến lúc chết cũng tìm không thấy.

Đúng lúc này Xuân Đức đột nhiên kinh ngạc la lên, Mộng Vân lập tức quay đầu lại hỏi:

“ Sao vậy?”

Xuân Đức kéo cánh tay áo lên, lộ ra mu bàn tay, lúc này trên mu bàn tay của hấn có một ấn ký màu đỏ tươi đang phát ra hồng quang yêu dị.

Xuân Đức nói:

“ Tự dưng ta phát hiện trên tay nhiều ra thứ đồ này, không biết là để làm cái gì, mà hình như nó đang kêu gọi cái gì đấy, ta thông qua nó cảm nhận được ở phương xa đang có một thứ gì đó chờ đợi ta.”

Mộng Vân lúc này cũng nhìn xem mu bàn tay mình nhưng thấy trông trơn chẳng có gì, nàng lúc này nghi hoặc nói:

“ Cái này có lâu chưa?”

Nhún vai Xuân Đức nói:

“ Cũng không biết nữa, hình như vừa nói gặp người định mệnh gì đó thì nó hiện ra.”

Nghe hắn nói thì Mộng Vân lập tức nghĩ đến điều gì, lúc này ánh mắt nàng chột sáng lên cũng nói theo lời lúc nãy của Xuân Đức.

“ Hay chúng ta cứ ở nơi này đợi người trong số mệnh đi, biết đâu lại tìm thấy thì sao? Định mệnh giúp chúng ta gặp nhau. Ha ha ha.”

Quả nhiên nàng vừa nói xong thì trên mu bàn tay của nàng cũng xuất hiện một ấn ký hình mặt trăng, có điều ấn ký kia vừa xuất hiện thì liền biến mất, Mộng Vân còn chưa kịp vui mừng thấy vậy liền há hốc miệng ra.

Nàng không cam lòng, tiếp theo đó nàng thử lại thêm vài lần nhưng không xuất hiện gì nữa cả. Lúc này nàng mới chán nản nói:

“ Vì sao không được à?”

Xuân Đức cũng là người bình thường, không đến nỗi ngu cho lắm nên sau khi nhìn thấy Mộng Vân như vậy thì hắn cũng đã hiểu ra sơ sơ.

Hắn lúc này nói:

“ Có lẽ mỗi một câu nói chỉ có thể kích phát cho một người mà thôi, nó cũng giống như thanh kiếm vậy chỉ có người làm ra nó mới chân chính thuộc về người đó.”

Mộng Vân vẫn có chút gì đó không cam lòng nhưng vẫn gật đầu nói:

“ Ta biết, có điều ta cảm thấy vẫn có chút gì đó không thoải mái, vì sao người chỉ thuận miệng nói ra thì lại liền có thể giải một nan đề. Còn ta suy nghĩ nát óc cũng không ra.”

Xuân Đức thản nhiên nhún vai nói:

“ May mắn thôi, thế mà cũng hỏi.”

Vừa nói ra lời này thì Xuân Đức cũng khẽ giật mình một cái, hẳn lúc này vô thức nhìn về phía Thiên Độc Long-Nhẫn đang đeo ở ngón áp út.

Thấy biểu hiện khác thường của hắn thì Mộng Vân lại kỳ quái hỏi:

“ Làm sao? Tự dưng lại giật mình như vậy, lại có phát hiện gì sao?”

Xuân Đức lắc đầu cười khỏ nói:

“ Người thông minh như vậy còn không phát hiện ra thì ta làm sao có thể phát hiện ra cơ chứ.”

Mộng Vân nghe hắn nói vậy thì khẽ “ Hứ” một tiếng nhưng trong lòng thì cảm thấy thoải mái không thôi, rất lâu rồi nàng mới được nghe hắn khen một lần, không cảm thấy vui mới là lạ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1195: Người Bên Trong Số Mệnh

Thời gian tiếp theo Xuân Đức cùng Mộng Vân đi theo cảm ứng, đi tìm người bên trong số mệnh. Hai người là tồn tại Tinh Vương Tiên Cảnh, tuy bị thiên địa nơi này áp chế mãnh liệt nhưng vẫn có thể phi thiên độn địa một cách bình thường.

Sau mấy ngày dài bôn ba cuối cùng hai người cũng đã đi tới một cái thành trì. Thành trì nơi này không lớn lắm, diện tích chắc tầm mấy trăm dặm vuông mà thôi.

Cân Cả Thiên Hạ Trailer

Đứng bên trong tầng mây, Xuân Đức nhìn xuống phía dưới thì liên tục nhăn mày lại, thần thức hắn cơ hồ quét qua tất cả những người bên trong thành nhưng lại không phát hiện ai có ấn ký như trên mu bàn tay giống như của hắn.

Mộng Vân ở bên cạnh nhìn thấy hắn liên tục nhăn mày thì hỏi:

“Làm sao vậy?”

Xuân Đức trả lời cộc lốc:

“Tìm không thấy người, không biết con dọt nhỏ kia là ai, nếu mà biết thì ta nhất định phải đánh nó một trận.”

Mộng Vân thấy hắn không giống nói đùa thì cực kỳ kinh ngạc hỏi:

“ Người sao hỏa khí lại lớn như vậy, người còn chưa gặp mặt người ta mà. Người ta đã làm gì đắc tội với người đâu.”

Xuân Đức lúc này cũng cảm thấy rất kỳ lạ, vì sao tự dung tính tình lại bất ổn như vậy, hẳn lúc này không khỏi truyền âm cho Bóng Ảnh hỏi:

“ Vì sao không giúp ca tiêu trừ đi những cảm xúc nóng nảy kia?”

Bóng Ảnh lúc này giống như là đang chuyên tập hấp thu cái gì đó, Xuân Đức gọi tới lần thứ 3 thì hẳn mới trả lời nói:

“ Há, Do đệ chuyên tâm quá nên không có để ý. Đệ đang cấp tốc hấp thu những cảm xúc tiêu cực kia đây nhưng hình như ca bị trúng phải thứ gì rồi ấy, từ sâu bên trong linh hồn liên tục phát ra sát niệm cường đại, vô cùng kỳ quái.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng ăn cả kinh, sát niệm phải cường đại đến mức nào mà đến ngay cả Bóng Ảnh cũng hấp thu không kịp. Nhưng hẳn nghĩ mãi không ra, mấy ngày này cũng không có chuyện nào quái dị phát sinh, trừ cái ấn ký trên mu bàn tay.

Hắn nhìn lên cái ấn ký bên trên mu bàn tay nhìn nó liên tục lập lòe thì không khỏi nghi hoặc. Hẳn lúc này cảm thấy rất có thể mọi việc đều do thứ này làm ra.

Có điều hẳn cảm thấy việc này cũng không phải cái gì không tốt, Bóng Ảnh lấy những cảm xúc mặt trái kia làm thức ăn, bây giờ Bóng Ảnh cũng mới vừa tấn thăng lên sinh mệnh hình thái cao hơn, đúng dịp đang cần thứ bồi bổ.

Mộng Vân ở bên cạnh nhìn hẳn khi thì ngây người khi thì nghi thần nghi dật thì không khỏi hiểu kỳ hỏi:

“ Người lại bị làm sao nữa, mấy ngày gần đây người thật lạ à, phải chăng là đến tháng rồi.”

Hồi phục lại tinh thần, nghe được mấy lời kia của Mộng Vân thì sắc mặt hắn không khỏi đen lại, quay qua nhìn cô nàng, hắn tiện tay gõ lên đầu cô nàng mấy cái rồi nói:

“ Ta có việc quan trọng phải suy nghĩ, nha đầu như người ở bên cạnh thì biết cái gì, toàn ăn nói lung tung, lần sau mà ăn nói lung tung nữa ta trực tiếp khâu miệng lại biết chưa?”

Mộng Vân bị hắn gõ mấy cái lên đầu đau điếng, nang dùng hai tay bưng bít lấy nơi vừa bị gõ, vừa dùng ánh mắt ai oán nhìn hắn. Có điều lúc này nàng cũng không dám nói thêm cái gì, sợ tên này tức giận lên rất có thể làm cái gì đó đối với nàng.

Sau khi uy hiếp Mộng Vân xong thì Xuân Đức bắt đầu nghiêm túc dùng hồn niệm tra tìm thêm một lần. Nhưng mà lần này hắn vẫn không tìm thấy được người cần tìm, không chịu thua hắn liên tục điều tra thêm vài lần.

Mãi tới lần thứ 6 thì hắn cuối cùng cũng tìm được người mà bản thân cần tìm, có điều trên mặt hắn lúc này không có vẻ gì vui mừng mà càng thêm khó coi.

Người hắn cần tìm rõ ràng đã bị người bỏ vào bên trong quan tài, sinh cơ người kia sắp tan biến hết nên ấn ký trên tay phải vô cùng mờ nhạt vì thế mà Xuân Đức mới không cảm ứng được.

" Trời ạ. Có cần thế không trời."

Nhịn không được chửi tục một câu, Xuân Đức lập tức liền từ trên trời bay xuống, nhắm thẳng nơi nơi có cái quan tài mà lao xuống.

.....

Cùng lúc này ở bên trong một tòa phủ đệ vô cùng xa hoa tráng lệ, bên trong một căn phòng rộng lớn có đặt một cái quan tài ở chính giữa, xung quanh là một đám người đang khóc thê lương.

Trong đó có một mỹ phụ cùng một tiểu cô nương liên tục ôm quan tài khóc lớn.

“ Nhi tử vì sao còn lại bỏ mẫu thân mà đi. Hu hu.”

“ Ca ca vì sao ca lại bỏ lại Hương Nhi, Hương Nhi rất ngoan ca nhanh tỉnh lại đi. Hu hu.”

Nhưng đúng vào lúc này. “ Ầm” một tiếng. Một tiếng động lớn vang lên, nóc đại điện lập tức thủng ra một cái lỗ lớn, cát bụi bay tán loạn.

Một đám người ở bên trong lúc này đều kinh ngạc đến ngây người mà quên cả khóc, cả đám cứ mở thật lớn đôi mắt ra mà nhìn một người thiếu niên từ trên nóc nhà lao xuống.

Tiếp sau đó người thiếu niên kia đi tới bên cạnh quan tài, một cước đá bay nắp quan tài. Nắp quan tài như lưu tinh đâm sầm vào bức tường, đâm xuyên vào bên trong.

Ngay sau đó người thiếu niên kia liền há miệng phun ra một đoàn linh quang màu đỏ thẫm, đoàn linh quang kia bay vào bên trong người thiếu niên đang nằm trong quan tài, lập tức thân hình khô đét của người thiếu niên kia lấy mất thường nhen nhóm lại một tia sinh cơ. Thân thể khô đét cũng từ từ khôi phục.

Việc này những người ở đây đều không có nhìn thấy, duy chỉ có mỹ phụ cùng tiểu nha đầu đang ở bên cạnh mới có thể nhìn thấy.

Người mới vừa bay từ trên nóc nhà xuống chính là Xuân Đức, do cái không gian thế giới nơi này không dịch chuyển tức thời được nên hẳn chỉ có thể dùng hạ sách này.

Nhìn thấy thiếu niên trước mắt đang khôi phục sinh cơ thì hẳn nhẹ thở ra một hơi, sau đó lớn tiếng gọi:

“ Vân. Nhanh lên.”

Tiếp sau đó mọi người một lần nữa kinh ngạc đến ngây người, một thiếu nữ độ 18 đẹp như tiên tử trong tranh, lại từ bên nóc nhà bay xuống.

Vừa bay xuống dưới này thì nàng ta liền bỏ qua tất cả mọi người đi tới bên cạnh Xuân Đức, nhìn thiếu niên bên trong quan tài thì hơi nhú mày sau đó nói:

“ Việc này để ta.”

Tiếp sau đó nàng liên tục bắt ấn quyết, miệng lầm nhảm chú ngữ, từ trên người nàng hiện lên quang huy thần thánh, ánh sáng kia vô cùng thánh khiết khiến cho người vừa nhìn liền có xúc động muốn quỳ bái.

Những ánh sáng thánh khiết kia phát ra nhưng tụ thành từng quả cầu năng lượng nhỏ nhưng quả cầu năng lượng nhỏ kia liên tục bay vào bên trong cơ thể thiếu niên bên trong quan tài.

Mỗi khi có một quang cầu bay vào bên trong thân thể thiếu niên thì thiếu niên kia liền khôi phục sinh cơ lại không ít, chỉ sau vài cái hô hấp thì thiếu niên kia liền phát ra sinh cơ bùng bùng, thân thể khô đét như cá kho lúc này cũng giống như được bơm hơi, nhanh chóng phồng lên, da dẻ hồng hào láng mịn.

Sau một lúc thì Mộng Vân liền kết thúc thi triển tiên thuật, Xuân Đức nhìn thiếu niên bên trong quan tài, thấy hắn đã khôi phục không sai biệt lắm nhưng lại vẫn không tỉnh lại thì nhân mày nói:

“ Vân. Vì sao hắn còn chưa tỉnh lại vậy?”

Xuân Đức vừa hỏi xong, Mộng Vân còn chưa kịp trả lời thì thiếu niên bên trong quan tài từ từ mở mắt ra, sau đó chậm rãi ngồi dậy, ngơ ngác nhìn bốn phía xung quanh, sắc mặt hắn trong nháy mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Còn đám người xung quanh nhìn hắn ngồi dậy thì triệt để hóa đá, cả đám cảm thấy yết hầu khô khốc liên tục nuốt nước miếng “ ực ực.”

Đúng vào lúc này, từ ở bên ngoài có người lớn tiếng là lên:

“ Phu nhân, bên trong có việc gì?”

Cùng lúc âm thanh kia vang lên thì có gần 20 người nam tử tay cầm trường kiếm trên thân mặc giáp màu đỏ xông vào bên trong này, trên người toát ra ba động linh áp mờ mịt(Ba động mờ mịt ở đây cũng không phải là do cảnh giới của những kẻ này cao quá, mà là do cảnh giới bọn họ thấp quá khiến cho Xuân Đức nhận không ra là bọn họ thuộc cảnh giới gì nữa.)

Nhưng khi 20 người này vừa chạy vào trong, vừa nhìn thấy thiếu niên ở bên trong quan tài đang ngồi dậy nhìn bọn hắn thì cả đám không khỏi sợ hãi lùi về phía sau.

Nhưng có kẻ không kinh sợ thối lui mà đứng yên tại chỗ vừa đánh gia thiếu niên bên trong quan tài vừa nghi hoặc nói:

“ Thiếu gia sống lại rồi, không phải hôm qua mới chết sao, hay ta nhìn lầm. Chắc là ta do đêm qua ở cùng với Tiểu Hồng tiêu hao tinh lực quá độ nên hoa mắt.”

Vừa nói hấn vừa lấy hai tay rụi rụi con mắt, sau đó lại mở ra nhìn, sau đó lại rụi rụi, lại mở ra nhìn, mãi cho đến khi hai con mắt hấn đỏ hoe thì mới thôi.

Nhưng chung quy hấn vẫn nhìn thấy thiếu niên, hấn nhin không được kỳ quái nói:

“ Vẫn còn nhìn thấy là sao?”

Ngay khi hấn đang tự hỏi thì một âm thanh gào rống mang theo sự tức giận vang lên.

“ Người nào dám không nhìn quy định Vương Lâm Phủ mà tự tiện xông vào.”

Cùng lúc này một lão đầu xuất hiện trên trời cao, toàn thân cũng phát ra ba động linh áp mờ mịt khiến cho Xuân Đức không biết nói gì. Hấn lúc này rất muốn biết kẻ đang ở ngoài kia có tu vì gì mà lại có ngạo khí lớn như vậy.

Cứ như thiên hạ này đều là do hấn cai quản không bằng. Xuân Đức lúc này nhìn qua Mộng Vân nói:

“ Người có xác định được tu vi của bọn họ không?”

Mộng Vân cũng đang nhăn mày, nàng nhìn đám hộ vệ lại nhìn lão giả bên trên bầu trời nói:

“ Chắc cũng không vượt qua hóa thân. Ba động khí tức rất yếu, quá khó suy đoán.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Thảo nào.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1196: Lâm Thừa Vũ

Nói xong lời này thì Xuân Đức liền cảm thấy đàn độn vô vị, lúc trước nóng lòng cứu tên kia nên hắn mới không có suy nghĩ nhiều mà đi xuống phía dưới này. Nhưng đến lúc này, sau khi đã cứu người xong thì hắn lại cảm thấy chẳng biết nên làm gì tiếp theo.

Rời đi nơi này cũng không phải mà ở lại cũng không phải, nhất là ánh mắt của đám người xung quanh nhìn hắn khiến hắn cảm thấy rất không vui, hắn khẽ “Hừ” nhẹ một tiếng. Cả người toát một chút khí tức nguy hiểm.

Lập tức đám người đang nhìn hắn liền thu hồi ánh mắt không dám tiếp tục nhìn hắn nữa, cả đám ngồi trên mặt đất cúi đầu, ngay đến cả mấy tên hộ vệ đang đứng ở bên ngoài nghe được tiếng hừ nhẹ của hắn thì cả đám liền tay chân lạnh ngắt, binh khí trên tay cũng cảm không vững rơi xuống mặt đất phát ra âm thanh.

“Leng keng... Leng keng”

Giống như là cảm ứng được cái gì từ bên này, lão già đang bay trên không lập tức hướng thần thức về bên này quét tới, có điều hắn chỉ vừa quét thần thức qua Xuân Đức thì liền cảm thấy trong đầu đau nhói, hắn hét thảm một tiếng.

“A a a.”

Sau đó thì từ bên trên bầu trời rớt xuống.

Ở bên trong này Xuân Đức nhíu mày lại, hắn tự dung nhận thấy cảm xúc của hắn đang dần mất khống chế, càng ngày càng trở nên táo bạo hơn. Khẽ dùng mấy ngón tay nhẹ xoa xoa hai huyệt thái dương, hắn nhìn qua Mộng Vân nói:

“ Vân. Việc nơi này cô tự xử lý nhé, ta phải ra bên ngoài làm chút việc.”

Mộng Vân nhìn thấy hắn biểu hiện có phần không đúng thì quan tâm hỏi:

“ Người không sao chứ, có cần ta giúp gì không?”

Xuân Đức nhẹ lắc đầu nói:

“ Không cần, chỉ là một chút phiền toái mà thôi,ta có thể tự xử lý.”

Nhưng ngay khi hắn đang định rời đi thì lại bị một bàn tay nắm lấy góc áo của hắn, hơi nhíu mày hắn quay người nhìn lại.

Vừa quay người nhìn lại thì hắn liền thấy thiếu niên được gọi là người trong số mệnh của hắn đang dùng ánh mắt vừa vui mừng, vừa không dám tin nhìn hắn.

Tiếp sau đó tên kia nói ra một câu khiến cho Xuân Đức cũng phải sửng sốt:

“ Mười 13 năm về trước ta từng nhiều lần mơ thấy người, không ngờ người thực sự tồn tại trên đời này. Ta... Lâm Thừa Vũ rất vui khi lần đầu tiên trông thấy người Vô Tà.”

Nói xong thì Lâm Thừa Vũ liền đưa tay ra, muốn bắt tay cùng với Xuân Đức.

Sau khi sững sốt mất vài giây, Xuân Đức suy nghĩ một chút cũng liền có thể hiểu ra được vấn đề trong việc này, thế giới này thuộc về Thần Võ Nguyên Thập, muốn nắm muốn bóp sao thì tùy nên việc thiếu niên này mơ thấy hẳn 13 năm trước cũng không có gì là lạ cả.

Nhìn thấy thiếu niên đưa ra muốn cùng hắn bắt tay thì hắn cũng không có làm cao mà cũng đưa tay ra.

Ngay khi hắn vừa bắt tay cùng với Lâm Thừa Vũ thì một loại lực lượng chí âm chí hàn từ bên trong cơ thể Lâm Thừa Vũ điên cuồng chảy qua cơ thể hắn, chảy vào bên trong cái ấn ký “Huyết Nguyệt” trên mu bàn tay.

Vốn dĩ ấn ký “Huyết Nguyệt” đang điên cuồng lấp lóe nhưng rất nhanh thì an tĩnh trở lại, tiếp sau đó từ ấn ký Huyết Nguyệt chuyển thành một ấn ký Lam Nguyệt. (Mặt trắng máu màu đỏ biến thành mặt trắng màu lam).

Những cảm xúc mặt trái bên trong linh hồn cũng nhanh chóng tiêu tán, cảm nhận được những thứ này thì Xuân Đức không biết nên nói cái gì nữa. Mọi thứ đều quá trùng hợp, hắn không cần làm cái gì những vấn đề nan giải tự nhiên được giải quyết.

Lúc trước hắn không biết làm sao để tìm được người trong số mệnh thì nói vu vơ một câu liền có được ấn ký truy tìm. Lúc ấn ký kia phát sinh dị biến thì hắn lại có Bóng Ảnh, lúc hắn vừa tới đây thiếu niên kia sinh cơ đã tiêu tán gần như hết nhưng lại vẫn có thể cứu được.

Đến lúc này, khi hắn nhận thấy cảm xúc tiêu cực bộc phát càng ngày càng mạnh, sắp không thể khống chế đang định tìm nơi bế quan thì diễn ra việc vừa rồi. Mọi thứ đều quá thuận lợi, thuận lời đến hắn có chút không dám tin.

Trong nội tâm hắn thầm nghĩ:

“ Thực sự cường đại, chỉ gia tăng thêm 60 điểm vận may thôi mà số mệnh của ta hoàn toàn thay đổi, mọi thứ đều trở nên thuận lợi hơn rất nhiều.”

Sau khi suy nghĩ một hồi, hắn nhìn Lâm Thừa Vũ nói:

“ Thời gian dài sau này ta sẽ ở cùng với ngươi, ngươi thấy có được không?”

Lâm Thừa Vũ giống như vô cùng quen thuộc với tính cách của Xuân Đức, hắn gật đầu nói:

“ Không thành vấn đề, đại viện của ta vẫn rất lớn Tà thiếu thích ở đâu cũng được. Thực ra thì ta đã sớm chuẩn bị sẵn cho Tà thiếu một căn phòng ở bên cạnh phòng của ta. Nếu Tà thiếu thích thì có thể ở lại phòng đó. ”

Sau khi nói xong thì hắn mới nhìn qua Mộng Vân, lúc hắn nhìn thấy dung nhan tuyệt sắc của Mộng Vân thì khỏi ngẩn ngơ một hồi. Tiếp sau đó hắn mới nói:

“ Vị tiểu thư này chắc hẳn là đồng bạn của Tà thiếu, vậy cũng là bạn của Lâm Thừa Vũ ta rồi, nếu tiểu thư không ngại cũng có thể đến đại viện của ta ở lại.”

Mộng Vân nở một nụ cười xinh đẹp sau đó nói:

“ Vậy cảm ơn Lâm Thừa Vũ công tử rồi.”

Nàng vừa cười lên thì những người ở đây lại thêm lần nữa thất thần, cả đám cứ ngây ra mà nhìn, nếu là nam tử thì cũng thôi, đằng này cũng có không ít nữ tử nhìn nàng ta như nhìn thấy nữ thần vậy.

Xuân Đức nhìn thấy đám người trong này cứ như mất hết hồn phách thì không khỏi hiếu kỳ quay lại đánh giá Mộng Vân vài lượt, nhìn từ trên xuống dưới hẳn thấy cô nàng vẫn như vậy à có khác gì đâu, ngoại trừ có khuôn mặt xinh đẹp, có một thân hình cân đối, một đầu tóc dài thì cũng chẳng có gì đặc biệt, hẳn không hiểu làm sao đám người này cứ như chúng tà vậy.

Bị Xuân Đức nhìn chăm chăm thì Mộng Vân có chút hơi mất tự nhiên khẽ gất nói:

“ Bộ là lần đầu nhìn thấy người ta sao mà nhìn chăm chăm người ta vậy. Hay người cũng thích ta rồi.”

Xuân Đức khịt mũi xem thường nói:

“ Bớt ảo tưởng, ta nhìn xem người có phải là đang sử dụng tà thuật gì không, chứ ta thấy người bình thường à, chẳng có gì đặc biệt. Tu vi thì rác rưởi, khuôn mặt thì đại trà, thân thể thì chưa phát dục, có cho ta cũng chẳng thêm.”

Nói xong thì hẳn cũng chẳng buồn nhìn Mộng Vân đang bốc hỏa, hẳn nhìn qua Lâm Thừa Vũ nói:

“ Đứng dậy đi ra ngoài đi, người cảm thấy ngồi bên trong quan tài rất thú vị sao?”

Lâm Thừa Vũ lúc này cũng ý thức được mình đang ở đâu, trên mặt hẳn xuất hiện vẻ mặt bối rối, hẳn lúc này nhanh chóng bước ra bên ngoài, sau đó phân phó mọi người đi làm việc, dọn dẹp hết mấy thứ ma chay cúng viếng, còn hẳn thì mang Xuân Đức, Mộng Vân, mẫu thân cùng muội muội của hẳn về đại viện.

Trên đường đi đám người hầu nhìn thấy hấn thì đều không khỏi ngây dại, cả đám đều cứ đứng ngốc ra đó mà nhìn, mãi cho đến khi bị Lâm Thừa Vũ quát cho mấy lần thì cả đám mới hoàn hồn. Sau đó nhanh chân chạy đi.

.....

Sau khi đi vào một cái đại viện rộng lớn với nhiều những kiến trúc cao lớn, cảnh sắc trang nhã. Nơi này nhìn qua đúng là rất không tệ, có hoa thơm nước chảy, có chim bay cá lượn, duy chỉ có thiên địa linh khí nơi này mỏng manh vô cùng.

Lâm Thừa Vũ đưa Xuân Đức đi tới một căn phòng ngay sát bên phòng của hấn nói:

“ Tà thiếu nhìn xem căn phòng này thế nào?”

Xuân Đức nhìn qua căn phòng thì gật đầu nói:

“ Có phòng ở là tốt rồi, ta cũng không quá cầu kỳ việc này.”

Lâm Thừa Vũ rất vui vẻ nói:

“ Tà thiếu thích là tốt rồi.”

Nói xong thì hấn liền nhìn qua Mộng Vân hỏi:

“ Mông Vân tiểu thư đã nhìn chúng được căn phòng nào ưng ý chưa?”

Mông Vân nhẹ nhàng mỉm cười, ôn nhu nói:

“ Cảm ơn Thừa Vũ công tử đã quan tâm, ta đã chọn được phòng riêng cho bản thân rồi, ta chọn căn phòng kế bên này luôn đi.”

Căn phòng mà Mộng Vân chọn là căn phòng kế bên sát ngay cạnh phòng của Xuân Đức. Đối với việc này thì cả Xuân Đức cùng Lâm Thừa Vũ đều không có ý kiến gì.

Lâm Thừa Vũ lúc này cười nói:

“ Như vậy thì Tà thiếu cùng với Mộng Vân tiểu thư trước tiên nghỉ ngơi đi, ta cùng với mẫu thân cùng lệnh muội đi ra bên ngoài giải quyết mấy vấn đề nhỏ.”

Xuân Đức gật gật đầu nói:

“ Đi đi, ta cũng mệt rồi, lúc này cứu người cũng tiêu hao không ít.”

Nói xong thì hắn liền đi vào bên trong phòng, thấy hắn đi vào bên trong phòng thì Mộng Vân cũng theo thói quen đi theo phía sau hắn, mãi khi đi vào bên trong phòng thì nàng mới chợt nhớ phòng của mình ở bên cạnh.

Vậy là cô nàng đỏ mặt chạy vội ra ngoài, trở về phòng mình. Cũng không rõ là cô nàng cố tình hay cố ý mà không chịu đóng cửa lại, có điều khi nàng vừa quay về phòng của bản thân thì cửa phòng của Xuân Đức cũng tự động khép kín.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1197: Ngộ Ra

Nhìn cánh cửa của hai căn phòng đóng lại, lúc này ba mẹ con Lâm Thừa Vũ mới xoay người rời đi.

Trên đường đi mẫu thân của Lâm Thừa Vũ vốn dĩ muốn hỏi cái gì đó nhưng nhìn thần sắc của nhi tử nàng lại thôi, mãi cho đến khi đi ra ngoài đại viện đi tới một cái hồ sen thì nàng mới không kiềm chế được sự hiếu kỳ mà hỏi:

“Vũ Nhi, hai người kia là ai? Bọn họ là bằng hữu của con sao? Mẫu thân nhìn con rất quen với thiếu niên tên Vô Tà kia, vì sao trước kia mẫu thân chưa nhìn thấy người này bao giờ?”

Lâm Thừa Vũ đang suy nghĩ miên man gì đó, nghe được mẫu thân của mình hỏi thì hồi phục tinh thần, hần nhẹ mỉm cười rồi nói:

“Mẫu thân còn nhớ có lần rất lâu trước kia, Vũ Nhi nói sẽ có một người đến tìm con sao? Người kia chính là người mà lần trước nhi tử nói đấy.”

Mẫu thân của Lâm Thừa Vũ là Tô Tinh Hà nghe xong thì trên mặt xuất hiện sự khó tin. Đương nhiên nàng vẫn nhớ lần đó. Có điều lúc đó nàng chỉ cho rằng nhi tử mình là do bị áp lực quá lớn nên mới mơ lung tung.

Việc hần nói sau mấy năm sẽ có một cao nhân tìm tới hần, giúp hần hóa giải kiếp nạn chỉ dẫn hần đi lên con đường đỉnh phong của nhân sinh, trở thành một tuyệt thế cường giả, khi đó nàng hoàn toàn cho rằng nhi tử đang

nói đùa, không cho là thật. Cũng không để tâm lắm nhưng việc hoang đường kia hôm nay lại biến thành sự thật.

Ngay lúc nhi tử nàng đang nằm trong quan tài tự dưng có hai người xa lạ xuất hiện, cứu sống nhi tử, hơn thế nữa nhi tử còn biết người xa lạ kia, đã vậy còn rất quen thân. Vừa gặp mặt đã gọi ra tên của người ta. Bây giờ lại nghe nhi tử nói như vậy, khiến cho nàng cảm thấy không chân thực.

Tiểu muội của Lâm Thừa Vũ là Lâm Kinh Hương, nhìn ca ca đang suy nghĩ xuất thần, lại nhìn mẫu thân đang liên tục lắc đầu thì cảm thấy hiếu kỳ không thôi. Nàng cũng có rất nhiều điều muốn hỏi ca ca cùng mẫu thân nhưng nhìn bộ dạng của hai người lúc này nàng cũng không dám làm phiền.

Đúng lúc này có một tỷ nữ xinh đẹp đi tới, đi đến trước mặt ba người Lâm Thừa Vũ khom người cúi đầu nói:

“Phu nhân, thiếu gia, tiểu thư, lão gia cho mời mọi người đến chính đường nói chuyện.”

Lâm Thừa Vũ nhìn nàng khẽ gật đầu, bộ dạng ôn hòa nói:

“Cảm ơn Hải Băng tỷ đã tới thông chi, làm phiền tỷ đi trước dẫn đường.”

Hải Băng nghe được giọng nói âm áp của Lâm Thừa Vũ thì trong lòng khẽ run một cái. Có điều nàng che giấu rất tốt, trên mặt nàng cũng không xuất hiện biến hóa gì. Nàng lúc này vẫn hơi cúi đầu cung kính nói:

“Vâng. Đại thiếu gia.”

Tiếp sau đó bốn người lại hướng một phương hướng khác rời đi.

- -o0o-

Bên trong phòng Xuân Đức đang ở lại.

Ở trong phòng lúc này cũng không phải chỉ có một người, mà còn một người khác nữa, người này cũng không phải ai khác mà chính là Mộng Vân.

Lúc này đây hai người đang ngồi nói chuyện cùng với nhau. Xuân Đức đang trưng cầu ý kiến của Mộng Vân.

“Vân. Cô nói xem bây giờ chúng ta nên làm gì tiếp theo? Làm sao ta cảm thấy nhiệm vụ sinh tử lần này rất không đúng. Luôn cảm thấy có điều gì đó không ổn mà không biết là không ổn ở chỗ nào.”

Nghe Xuân Đức hỏi thì trên mặt Mộng Vân xuất hiện thần sắc suy tư, sau một lúc lâu thì nàng mới thở dài nói:

“ Ta cũng không có chủ kiến gì hay cả. Việc tới đâu tính tới đó vậy. Trước tiên chúng ta cứ tạm thời ở đây đi, dù sao người cũng đã tìm được rồi cũng không cần chạy đi đâu tìm cả. Nếu như người cảm thấy quá nhàm chán thì cũng có thể bồi dưỡng tên kia trở thành một tên cường giả.”

Suy nghĩ tiếp một chút nàng lại nói:

“ Thực ra nhiệm vụ lần này tuy có hơi cổ quái một chút nhưng ta cảm thấy bên trong đều có ẩn ý cả. Người có muốn nghe ta nói một chút không?”

Nói xong thì nàng liền dùng đôi mắt xinh đẹp nhìn lên Xuân Đức, đang đợi quyết định của hắn.

Xuân Đức lúc này nhẹ gật đầu, sau đó mỉm cười nói:

“ Hôm nay làm gì mà khách sáo với ta như vậy? Nói đi, ta cũng muốn nghe một chút.”

Mộng Vân nghe hắn nói vậy thì trong lòng thầm nghĩ: “ Còn không phải vì người đạo gần này tâm tính thất thường sao, ta mà không cẩn thận một chút có khi lại bị người ăn sạch.”

Nghĩ thì nghĩ như vậy nhưng bề ngoài nàng cũng không có biểu lộ cái gì. Nàng khẽ liếc mắt nhìn hắn một cái sau đó chậm rãi nói:

“ Hắn là người cũng đã nhận ra. Những nhiệm vụ mà Huyết Lê Tiên Tôn đặt ra không nhiệm vụ nào là không nguy hiểm, không nhiệm vụ nào mà không phải là cử tử nhất sinh. Nhưng sau mỗi lần chúng ta lại có được thu hoạch cực lớn. Từ ý chí cho đến kinh nghiệm thực chiến. Mưu trí, dũng khí, sự quyết đoán, những yếu tố này rất cần cho một cường giả tuyệt thế.”

“ Còn nhiệm vụ lần này, tìm người hữu duyên. Ta cảm thấy vị Huyết Lê Tiên Tôn kia là đang muốn chỉ dạy cho chúng ta biết cách làm thế nào để truyền thừa không đứt. Một vị cường giả tuy không nhất định phải có thể lực riêng của bản thân, nhưng nhất định phải có được người kế thừa y bát của bản thân, nếu như không có người kế thừa thì đó là điều đáng tiếc nhất trong cuộc đời... Vì vậy...”

Nói tới đây thì nàng liền dừng lại không có tiếp tục nói nữa mà nhìn Xuân Đức, nàng muốn nhìn một chút thái độ của hắn.

Xuân Đức sau khi nghe nàng nói xong thì ánh mắt hơi híp lại, khi trước hắn làm nhiệm vụ chỉ một mực quan tâm đến điểm công trạng kiếm được mà thôi, không có suy nghĩ đến cái vấn đề này.

Lúc này được Mộng Vân đề cập tới thì hắn mới nghĩ đến. Hắn hiện tại cũng đã cảm nhận được dụng ý sâu xa của vị Tiên Tôn kia, nhìn bề ngoài tất cả mọi chuyện đều như là một trò đùa nhưng trên thực tế đều có nguyên do sâu xa của nó.

Khẽ gật đầu, hấn ôn hòa cười nói:

“ Ta đã hiểu rồi, không cần tiếp tục nói nữa. Nếu đã như vậy thì việc tiếp theo cũng đơn giản.”

Hấn lúc này nhìn vào thẳng hai mắt Mộng Vân mỉm cười nói:

“ Có ai nói rằng cô rất thông minh chưa? Người khác thì chỉ lo nghĩ làm sao để sống sót, làm sao để có được càng nhiều hơn điểm công trạng, còn cô thì lại suy nghĩ đến vấn đề sâu xa hơn.”

Mộng Vân nghe hấn nói vậy thì có chút ngỡ ngàng nhưng trong lòng thì cảm thấy thoải mái không thôi, cũng không hiểu vì sao nàng rất thích được nghe hấn tán dương.

Nở một nụ cười xinh đẹp động lòng người, nàng khẽ cười hì hì nói:

“ Người đây là đang khen ta muốn lấy lòng ta phải không. Hì hì. Ta từ nhỏ vốn đã thông minh rồi mà, ai cũng nói như vậy cả đó.”

Nhìn thấy cô nàng cười vui vẻ, Xuân Đức cũng không có muốn chọc tức nàng ta. Hấn cũng cười theo.

Tiếp sau đó hai người lại cùng với nhau nói chuyện thêm vài canh giờ, rồi Mộng Vân mới quay trở về phòng của bản thân.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1198: Chi Nhánh Nhiệm Vụ Khởi Động

Những ngày tiếp theo Xuân Đức cùng Mộng Vân đều ở lại Vương Lâm Phủ, ở bên trong đại viện của Lâm Thừa Vũ.

Trong mấy ngày này, dưới sự giảng giải của Lâm Thừa Vũ cùng muội muội của hắn Lâm Kinh Hương thì Xuân Đức cùng Mộng Vân cũng biết được nơi này là nơi nào.

Thế giới nơi này có tên có gọi Lôi Phong Đại Lục, tên của cả đại lục này được lấy theo tên của một tên đại năng tu phong lôi song hệ, nghe Lâm Thừa Vũ nói thì tên kia đã bước vào thần cảnh. Còn về thập phương thần cảnh là cảnh giới gì thì Xuân Đức cũng không rõ lắm.

Của đại lục chia làm bốn vực, tuy đều gọi là vực như so với tiên vực thì có mấy vạn cái vực của cái đại lục này đều không bằng một góc của một vực nhỏ nhất tại tiên giới.

Vị trí của hắn hiện tại ở Nam Vực, nghe nói nơi này võ đạo, lẫn thuật đạo đều phát triển thấp kém nhất trong các vực, người của Nam vực đi ra đều bị bần bệ các vực khác kì thị xa lánh.

Còn về phần Vương Lâm phủ lại là một thế lực lớn tại một cái quốc gia tu chân nhỏ ở Nam Vực. Nghe nói người có tu vi đứng đầu ở cái quốc gia gọi là Nam Việt quốc này cũng chỉ có tu vị Luyện Hư sơ kỳ mà thôi.

Nghe xong Lâm Thừa Vũ giảng giải, Xuân Đức cũng không cảm thấy gì, dù sao trong mắt hắn hiện tại thì cả cái đại lục này cũng giống như một

cái tu chân tinh cấp thấp, cũng đều là nơi chim không thềm ị mà thôi. Ở nơi nào còn không phải giống như nhau. Nam vực, Đông vực, hay Bắc vực gì đó trong mắt hắn cũng vậy thôi.

.....

Sau nhiều ngày ăn không ngồi rồi vô nghĩa thì hắn cũng bắt đầu chỉ dạy Lâm Thừa Vũ, có điều tên này tư chất có thể nói là phé nhất trong những người mà hắn gặp được. Khả năng lĩnh ngộ cùng tiếp thu của tên này cực kỳ thấp, lắm lúc giảng giải cho tên này khiến hắn tí nữa nổi khùng.

Thực sự mà nói thì tên này ngoài trừ bản tính rất lương thiện cùng sự cần cù hơn người ra thì không còn ưu điểm gì khác.

.....

Ngày hôm nay vẫn giống như bao nhiêu ngày, tại diễn võ trường của Lâm Gia.

Xuân Đức đang chỉ đạo cho Lâm Thừa Vũ tu luyện kiếm kỹ. Có điều sắc mặt của Xuân Đức lúc này rất không tốt nhìn Lâm Thừa Vũ.

Hắn nhẹ dùng hai tay vừa xoa xoa huyệt thái dương vừa liếc mắt nhìn Lâm Thừa Vũ bất đắc dĩ nói:

“ Ngươi sao lại có thể đần như vậy, ta cảm thấy ta đã rất đần rồi không ngờ ngươi lại còn đần hơn ta nữa, chỉ có 2 chiêu mà thôi, luyện cả hơn nửa tháng rồi vẫn sai cơ bản.”

Lâm Thừa Vũ lúc này ngượng ngùng đứng nơi đó gãi đầu nói:

“ Tà thiếu, ta lại làm sai ở điểm nào à? Sao ta cảm thấy mình làm không có sai à.”

Nhìn cái vẻ mặt ngây ngô kia của Lâm Thừa Vũ mà Xuân Đức cảm thấy một trận bất lực, giờ hẳn mới biết muốn dạy dỗ một người thành tài là cần nỗ lực lớn đến mức nào, nếu như học trò thông minh một chút còn đỡ chứ gặp mấy tên đàn đàn, dù hao hết cả tâm lực thì cũng chẳng thấy khởi sắc gì.

Thở dài một hơi, Xuân Đức nói:

“ Chiêu thức người ta đơn giản dễ thi triển, lúc vào trong tay người nó bỗng chốc rườm rà phức tạp, ta nói rồi người đừng có tự sáng chế ra mấy cái động tác dư thừa nữa, giống như chiêu Ly Hận Thiên người ta thì hơi nghiêng người chém ra vì sao người cứ phải nghiêng người sau đó thì xoay người chém ra. Nhìn thì đẹp thật đấy có điều cái chúng ta truy cầu là nhanh chuẩn, tàn nhẫn, không phải màu mè hoa lá cành. Còn nữa.. À mà thôi đi.”

Xuân Đức vốn đang còn định nói cái gì nhưng nhìn cái bộ dạng ngây ngô, ngượng ngùng kia của Lâm Thừa Vũ thì hẳn hết muốn nói luôn.

Nhìn qua cô nàng Mộng Vân đang đứng cách ở nơi kia không xa cười trộm nói:

“ Vân, lại đây ta có việc muốn nhờ.”

Mộng Vân lúc này thu lại nụ cười, làm một bộ nghiêm túc đi tới trước mặt Xuân Đức nói:

“ Làm sao? Có việc gì à.”

Vừa nói nàng vừa liếc nhìn Lâm Thừa Vũ, thấy hắn đang ngây ngô gãi đầu thì không khỏi che miệng cười duyên.

Xuân Đức lúc này hữu khí vô lực nói:

“ Ta cảm thấy mình hết duyên cùng với tên đàn này rồi, dạy cho hấn 3 chiêu Tịch Diệt Thiên, Ly Hận Thiên, Thiên Ngoại Thiên phiên bản thu gọn. Dạy cả tháng rồi mà đến cơ bản vẫn sai, ta lúc này đang nghi ngờ có phải là do bản thân quá vô dụng hay không nữa.”

Mộng Vân cười hì hì nói:

“ Vậy ngươi muốn nhờ ta việc gì?”

Xuân Đức bộ dạng đáng thương nhìn Mộng Vân cầu xin nói:

“ Vân. Cô giúp ta dạy tên đàn này đi. Ta cảm thấy còn dạy hấn nữa rất có thể một ngày sẽ phát điên sau đó một bàn tay chụp chết hấn.”

Mộng Vân lộ ra một bộ do dự khó quyết nói:

“ Như vậy liệu có được không, dù sao hấn là người trong số mệnh của ngươi, nếu để ta dẫn đạo lỡ may xảy ra việc gì thì sao?”

Xuân Đức chỉ Lâm Thừa Vũ nói:

“ Ta tiếp tục dẫn đạo hấn thì mới gặp vấn đề đấy, ta mà còn dạy tên đàn này thêm thời gian nữa có khi chính mình sẽ bị tức giận quá mức, tự đứt đoạn hết kinh mạch mà chết.”

Ngay khi hai người đang nói chuyện thì một âm thanh vô cùng không hài hòa vang lên.

“ Ha ha ha. Lâm đại công tử nghe nói được cao nhân giúp đỡ khởi tử hồi sinh, quả nhiên đúng là sự thật. Nhưng làm sao đường đường là đại công tử của Lâm gia lại để cho một tên tiểu thí hài dùng tay chỉ thẳng mặt nói là đồ đàn đây. Tuy sống lại rồi nhưng cái bản tính nhu nhược trước kia vẫn không hề thay đổi.”

Nghe được những lời này thì Xuân Đức, Mộng Vân, Lâm Thừa Vũ đều quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử mặc cẩm phục, đi theo phía sau là hai nữ tử cùng một lão giả.

Vốn trong lòng đang vô cùng phiền muộn, lại nghe được tên kia châm chọc Lâm Thừa Vũ thì Xuân Đức không hiểu sao lại cảm thấy tức giận. Có lẽ là do hắn cảm thấy người mà bản thân tốn công đào tạo lại bị kẻ khác nói là tên nhu nhược thì sinh ra tức giận.

Ánh mắt hắn lóe lên hàn quang, một loại khí tức cực độ nguy hiểm tán đi ra bên ngoài, hắn nhìn về tên thiếu niên kia lạnh lẽo nói:

“ Con tiểu côn trùng từ đâu đến, ta cho ngươi nói lại lần nữa, ngươi nói ai là kẻ nhu nhược, nói cho rõ, nếu không nói rõ thì sau này cũng không cần nói nữa.”

Nhiệt độ bên trong không khí thoáng cái phải hạ xuống mấy chục độ, bầu trời đang nắng đẹp đột nhiên tối sầm lại, gió lạnh nổi lên, từng bông tuyết rơi xuống lả tả, một loại cảm giác tiêu điều tang thương bao trùm khắp cả Vương Lâm Phủ.

Nhìn thấy ánh mắt cùng với cảm nhận được khí tức lạnh lẽo từ Xuân Đức phát ra thì yết hầu mỗi người ở đây đều khô khốc, tên nam tử cẩm bào lúc trước còn đang cười đều lúc này sắc mặt đã trắng bệch như tờ giấy, hắn đứng không vững trực tiếp ngã ngời trên mặt đất.

Về phần lão giả cùng hai nữ tử ở phía sau cũng không khác là bao, cả đám ngời bệt trên mặt đất, sắc mặt trắng xám cắt không ra giọt máu.

Cũng ngay vào lúc này, ở bên trong đầu của Xuân Đức cùng Mộng Vân vang lên một thanh âm nhu mì.

“ Hoàn cảnh hiện tại phù hợp điều kiện nhiệm vụ 92%, mở ra nhiệm vụ
ân. Sư đồ con đường.

Miêu tả nhiệm vụ: Tự tìm hiểu.

Phần thưởng: Nhiệm vụ thành công. Phần thưởng chưa biết.

Phạt: Nhiệm vụ thất bại. Giai đoạn một của nhiệm vụ xem như thất bại
không có tư cách tiếp tục giai đoạn thứ 2. Người tham gia nhiệm vụ trực
tiếp bị gạt bỏ.”

Xuân Đức cùng Mộng Vân sau khi nghe xong thì sắc mặt không khỏi
biến đổi.

Đúng vào lúc này một âm thanh vô cùng cấp bách vang lên:

“ Tiền bối xin dừng tay. Tiểu nhi vô chi xin tiền bối tha cho một mạng.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1199: Nhàm Chán Đến Cực Điểm

Quay đầu nhìn lại, thì thấy có một nhóm người đang hót ha hót hã chạy tới bên này, dưới một chút áp lực mà Xuân Đức vô tình tán ra, sắc mặt cả đám người kia đều trắng bệch, cả người phát run nhưng vẫn cố gắng tiến lên.

Sau khi đi tới một khoảng cách nhất định thì những người kia bị áp lực quá lớn không thể tiến lên, cả đám quỳ xuống hướng về phía Xuân Đức dập đầu nói:

“Tiền bối, xin tiền bối tha cho nhi tử ta một mạng. Nếu tiền bối của yêu cầu gì thì Tô Gia chúng ta nhất định sẽ đáp ứng.”

Lúc này ở gần đó Lâm Thừa Vũ cũng bị khí tức vô tình mà Xuân Đức tán đi ra dọa cho kinh hồn táng đảm, hấn vốn định nói cái gì nhưng nhìn sắc mặt lạnh tanh của Xuân Đức thì hấn chỉ có thể gian nan nuốt nước miếng “ợ ợ”, bao nhiêu lời nói đến miệng cũng nuốt quay về.

Đúng lúc này Mộng Vân ở bên cạnh khuyên can.

“Chỉ là đám tiểu bối vô tri mà thôi, ngươi cũng không cần tức giận vậy đi. Dù sao ngươi cũng là tiền bối, cần gì chấp nhặt với mấy người bọn họ.”

Nghe Mộng Vân nói thì Xuân Đức cũng cảm thấy rất có lý, hấn nhẹ gạt đầu một cái, lông mày đang nhăn lại lúc này cũng giãn ra, một tia khí tức nguy hiểm từ trên người hấn vô tình tán ra lúc này cũng biến mất, áp lực của đám người nơi đây đều biến mất.

Cả đám lúc này trong lòng đều nhẹ thở ra một hơi nhưng trên trán đám người hiện tại đã tràn đầy mồ hôi, liên tục có mồ hôi to như hạt đậu rơi xuống tí tách.

Tuy áp lực đã biến mất nhưng cũng không ai dám thoáng di chuyển một cái. Mọi người đều giữ nguyên hiện trạng lúc ban đầu.

Nhìn thấy Xuân Đức đã không còn tức giận, lúc này Lâm Thừa Vũ mới cẩn thận nói:

“ Tà thiếu, việc này là hiểu lầm mà thôi. Biểu ca Tô Húc của ta thường hay trêu chọc ta như vậy chứ thực ra cũng không có cái ý kia. Quan hệ của hai người chúng ta từ trước đến nay rất tốt.”

Xuân Đức lúc này ném ánh mắt nhìn qua Tô Húc hỏi:

“ Thật sao?”

Tô Húc lúc này vẫn còn sợ run, hấn có chút cà lăm nói:

“ Là sự thật, Tiểu Vũ nói đều là sự thật, lúc trước chỉ là ta mở một chút vui đùa mà thôi. Không ngờ... Không ngờ lại khiến tiền bối hiểu lầm.”

Xuân Đức hừ nhẹ một cái nói:

“ Người được ta dẫn đạo bị nói là kẻ nhu nhược, tuyệt đối không vui chút nào. Được rồi, lần này ta không thêm tính toán với đám tiểu bối các ngươi, đứng cả dậy đi.”

Những người khác lúc này cũng hiểu vì sao Xuân Đức tự dung lại tức giận, người mình chỉ dạy lại bị kẻ khác mắng là nhu nhược khác gì tát vào mặt hấn nói hấn vô năng.

Nếu là cường giả bình thường đã sớm một chưởng vỗ ra, vỗ cho mấy người Tô Húc thành cám rồi nhưng Xuân Đức tuy có tức giận nhưng cũng không có loạn ra tay giết người, như vậy cũng đủ thấy khả năng kiềm chế của hắn tốt đến mức nào.

Mọi người lúc này biết lần đại nạn đã qua, trong lòng triệt để thả lỏng nhưng qua lần này bọn cũng âm thầm kinh hãi trước thực lực của Xuân Đức, chỉ là hơi tán ra một tia khí tức thì liền đã có thể khiến cho thiên địa thất sắc, tu vị dạng này đừng nói là nhìn thấy mà nghe nói cũng chưa từng nghe nói qua.

Cũng không biết Lâm Thừa Vũ là thế nào vận may lại có thể tìm đến một cao nhân như vậy.

Sau khi được Xuân Đức cho phép đứng dậy thì bầu không khí lại trở nên quái dị, cả đám đứng ngây ngốc ở nơi đó, ở lại cũng không phải mà đi cũng không phải, không có mệnh lệnh của Xuân Đức thì ai dám rời đi.

Cảm thấy bầu không khí vô cùng căng thẳng thì Lâm Thừa Vũ lúc này hướng về phía Tô Húc hỏi:

“ Biểu ca, người tìm đến ta là có chuyện gì sao?”

Tô Húc vốn là đang không biết làm gì, nghe Lâm Thừa Vũ hỏi thì lập tức vui mừng nói:

“ Tí nữa ta quên, nghe tên nhu... À không là nghe biểu đệ người khỏe lại, ta lại mang đến rất nhiều đan dược bồi bổ cùng hai vị tỷ nữ đến tặng biểu đệ người. Tiện thể đến hỏi xem biểu đệ người có hứng thú hay không đến Thuật Vũ Hội tổ chức ở hoàng đô.”

Vừa nói hắn vừa lau mồ hôi trên trán, lúc này hắn tí nữa thì nói ra ba từ “ Tên Nhu Nhược”. Không những hắn đang chảy mồ hôi mà nhưng người

khác lúc này cũng âm thầm lau mồ hôi giùm hấn.

Người ta nói cái miệng hại cái thân lắm có sai, nếu như Tô Húc mà nói ra câu kia, bọn họ không biết vị tiền bối nhìn như thiếu niên kia có hay không một chưởng liền chụp chết Tô Húc.

Nghe đến “Thuật Vũ Hội” thì Lâm Thừa Vũ sắc mặt liền biến đổi, hấn biết Thuật Vũ hội chính là đại hội lớn nhất của Nam Việt quốc được tổ chức 5 năm một lần, nơi kia tụ tập không thiếu anh kiệt. Mấy lần trước hấn cũng có đến tham dự nhưng chỉ là đến nhìn xem mà thôi, tu vi hấn quá yếu không có tư cách tham dự.

Lúc này nghe đến đại hội kia lại được tổ chức thì trên mặt hấn không giấu được vẻ kích động. Hấn lúc này nhìn qua Xuân Đức hỏi:

“Tà thiếu, có hay không đi cùng với ta một chuyến đến hoàng thành nhìn xem đại hội lớn nhất của Nam Việt Quốc, nơi kia tụ tập rất nhiều anh kiệt, Tà thiếu đến xem nhất định sẽ không thất vọng.”

Xuân Đức mới chảng thèm nhìn xem cái đám cá tạp đánh nhau đây, có điều nhìn thấy biểu hiện kích động của Lâm Thừa Vũ thì hấn khẽ gật đầu nói:

“Được rồi, đi thì đi. Ta cũng muốn nhìn xem thiên tài, anh kiệt trong miệng người là như thế nào, có phải hay không tên nào cũng đàn độn giống người.”

Lâm Thừa Vũ nghe vậy thì trên mặt xuất hiện lên vẻ xấu hổ nhưng trong lòng thì rất không phục, nếu hấn là đàn độn thì những người khác đều là người ngu rồi, hấn không học được 3 chiêu kiếm kia chảng qua là do nó quá thâm ảo mà thôi.

Về phần Tô Húc nghe được Xuân Đức cũng đi cùng thì trong lòng một trận vui mừng, có được một vị siêu cấp cường giả đi cùng thì con gì bằng. Trên đường đi có thời gian hấn lại sẽ tận lực lấy lòng vì tiền bối này, biết đâu lại cũng sẽ được vị tiền bối này nhìn chúng mà thu làm chân chạy vặt.

Ngay lúc hấn đang suy nghĩ lung tung thì chợt nhìn thấy Mộng Vân đang đứng ở bên cạnh Xuân Đức, cả người hấn trong nháy mắt như bị sét đánh, hấn lúc này thực sự choáng váng trước vẻ đẹp của Mộng Vân.

Có điều cảm xúc kia rất nhanh thì biến mất, bởi vì Mộng Vân trước mắt hấn một lần nữa biến mất. Hấn vẫn có thể nhìn thấy Mộng Vân nhưng lại cảm giác như không có gì ở đó, một loại cảm giác hư vô mờ ảo.

Mộng Vân giống như cũng là cảm nhận được cái gì, lúc này nàng nhìn về phía Tô Húc lộ ra sự kinh ngạc, nàng nhìn hấn khẽ mỉm cười gật đầu.

.....

Hiểu làm cũng đã được giải, Xuân Đức cùng với Mộng Vân đi theo hai người Lâm Thừa Vũ cùng Tô Húc ngồi lên một kiện bảo vật phi hành bay đến hoàng thành của Nam Việt Quốc. Đi theo đám người còn có vài người khác nữa, đa phần đều là tuổi trẻ tài tuấn của Tô Gia cùng Lâm Gia.

Trong đám người cũng có muội muội của Lâm Thừa Vũ là Lâm Kinh Hương, cô bé nhỏ này rất cổ linh tinh quái, không biết làm cách gì mà mới sau một thời gian liền đã đánh lên quan hệ với Mộng Vân.

Hơn nữa lại còn là quan hệ sư đồ. Hai người có vẻ rất hợp nhau, Lâm Kinh Hương không biết là nói gì với Mộng Vân, khiến cho cô nàng liên tục che miệng cười. Tiếng cười kia khiến cho một đám nam nhân trên pháp bảo phi hành một mảnh nhộn nhạo.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1200: Người Điên

Vốn chuyến đi tới hoàng thành của Nam Việt Quốc rất yên bình, không có chuyện gì xảy ra nhưng khi đi tới nửa đường lại có việc bất ngờ phát sinh.

Đang ngồi nhắm mắt tu luyện Tứ Dục Trận, đột nhiên Xuân Đức cảm ứng được hai luồng uy áp khổng lồ, luồng uy áp kia từ phương trời xa đang nhanh chóng tiếp cận đến đây.

Tuy luồng uy áp kia còn ở rất xa nhưng đám tu sĩ bên trên phi thuyền đều đã cảm thấy hô hấp khó khăn, sắc mặt trắng bệch nhìn về phía chân trời xa xa.

Lâm Kinh Hương lúc này cũng rúc vào trong lòng của Mộng Vân sợ hãi hỏi:

“ Sư phụ, có chuyện gì vậy. Hương nhi cảm thấy hình như có thứ gì đó rất đáng sợ đang đến gần.”

Mộng Vân lúc này thần sắc cũng vô cùng ngưng trọng, ánh mắt nàng nhìn về phía phương trời xa xa, trong ánh mắt hiện lên thần sắc lo lắng.

Nhưng khi nàng nhìn qua Xuân Đức ngồi tu luyện thì trong lòng lại trấn định trở lại, nàng tin tưởng chỉ cần có hắn ở đây thì không việc gì phải sợ. Hắn sẽ giải quyết tất cả.

Quả nhiên, sau khi nàng vừa nghĩ như vậy liền đã thấy Xuân Đức đứng đây, hấn nhìn qua nàng một cái lãnh đạm nói:

“ Ta đi một chút sẽ quay lại. Người ở đây lo cho những người này.”

Mộng Vân hiểu ý Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Người đi đi, ở nơi này đã có ta rồi. Người không cần phải lo.”

Bây giờ nhiệm vụ ần mở ra, hai người Lâm Thừa Vũ cùng Lâm Kinh Hương vô cùng quan trọng, nếu hai người không may xảy ra việc gì rất có thể dẫn đến nhiệm vụ thất bại, mà nhiệm vụ một khi thất bại thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Vì vậy mà Xuân Đức mới muốn giải quyết phiền phức từ sớm. Bất kỳ có nhân tố bất ổn nào hấn liền sẽ tiêu diệt, tránh cho có việc ngoài ý muốn phát sinh.

Sau khi rặn dò Mộng Vân một tiếng thì hấn liền trực tiếp hóa thành một vệt sáng màu đen biến mất ở phía dưới chân trời xa xa.

Nhìn thấy Xuân Đức rời đi, đám người đều trở nên bất an. Lúc này Lâm Thừa Vũ hướng về phía Mộng Vân hỏi:

“ Mộng Vân tiểu thư, Tà Thiếu đi đâu vậy?”

Mộng Vân đang ôm Lâm Kinh Hương trong lòng nhìn hấn khẽ cười, an ủi nói:

“ Không có chuyện gì, hấn đi làm một chút việc nhỏ, rất nhanh sẽ quay trở lại.”

Mọi người nghe vậy thì trong lòng có rất nhiều nghi hoặc nhưng cũng không ai lên tiếng hỏi gì thêm. Cả đám đều giữ trầm mặc tiếp tục lên

đường.

.....

Xuân Đức sau khi rời đi không bao lâu thì đã đi gặp hai kẻ kia. Lúc Xuân Đức nhìn thấy hai tên kia thì cũng không khỏi giật mình, hấn nhìn thấy hai tên kia cả người là sát khí đỏ lòm, toàn thân toát ra khí tức bạo ngược.

Có điều đây cũng không phải là điểm làm hấn giật mình nhất mà điểm làm hấn giật mình chính là trên tay hai người kia cũng có một cái ấn ký “Huyết Nguyệt” cái ấn ký kia lúc này đang phát ra ánh sáng màu đỏ rực rỡ.

Sau khi phát hiện điểm này thì Xuân Đức cũng đã hiểu ra vấn đề, hấn cũng biết hai tên này là bị làm sao.

Ánh mắt hấn trở nên lạnh lẽo, trong miệng thì xem thường nói:

“ Hai kẻ thất bại bị sát tâm không chế mà thôi, làm ta còn tưởng là tên Lôị Địch kia quay về báo thù. Anh, giết bọn chúng.”

Xuân Đức vừa dứt lời thì Bóng Ảnh liền xuất hiện, ánh mắt lẳng lệ nhìn hai người trước mắt, hấn liếm môi nói:

“ Đồ ăn ngon. Lâu rồi không nhìn thấy mỹ vị thế này.”

Nói xong thì cả người hấn liền hóa thành đạo tàn ảnh biến mất, tiếp sau đó hấn liền xuất hiện ở bên cạnh hai kẻ bị sát niệm không chế đánh ra một quyền.

Một quyền này uy thế vô cùng khủng bố, nếu như đánh trúng vào đầu thì hai tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ trước mắt tất nhiên nổ tung đầu.

Nhưng mà việc đầu lâu nổ tung, dịch óc cùng xương vụn bay loạn bốn phía không có diễn ra, từ trên hai cái ấn ký huyết nguyệt trên tay hai người phát ra ánh sáng màu đỏ đại thịnh hóa thành hai vòng ánh sáng bảo vệ hai người vào bên trong.

Luồng ánh sáng màu đỏ kia tuy nhìn mỏng manh nhưng lúc va chạm với một quyền của Bóng Ảnh thì lại có thể ngăn kháng được một quyền của hắn.

“ Ầm ầm.”

Hai tiếng nổ lớn vang lên, hai tên kia tuy được lồng bảo hộ màu đỏ bảo vệ nhưng vẫn bị lực trùng kích khủng bố đánh bay về ra xa xa.

Bóng Ảnh nhìn thấy cảnh này thì kinh dị nói:

“ Thứ quý kia là gì, vậy mà có thể ngăn cản một quyền của ta.”

Xuân Đức lúc này cũng hơi nheo mắt lại, hắn cảm thấy nếu cứ để cho Bóng Ảnh một mình đối phó với hai tên kia sẽ xảy ra chuyện gì đó.

Vì vậy, hắn trực tiếp gọi ra Long Sát cùng Nguyên Ma. Bốn người nhìn nhau một cái sau đó cùng nhau ra tay.

“ Ầm ầm ầm...”

“ Đùng đùng đùng...”

Xuân Đức cũng không có kế gì hay, hắn lúc này cho Long Sát cùng Nguyên Ma dây dưa hai tên kia, còn hắn cùng Bóng Ảnh thì điên cuồng dùng vũ khí công kích hai kẻ kia.

Hai tên kia liên tục bị công kích thì trong miệng phát ra những tiếng rống giận.

“ Đáng chết. Đáng chết. Các ngươi đều đáng chết.”

Hai tên kia rống giận rất lớn, âm thanh vang vọng khắp cả một mảnh thiên địa, ở phương xa đám người Mộng Vân đang chạy đi cũng có thể nghe thấy.

Có điều rống thì rống chứ cũng không làm được cái gì, bị Long Sát cùng Nguyên Ma dây dưa, thoát thân không nổi thì chỉ có thể bị động chịu đòn.

Luồng sáng bảo vệ từ ấn ký dù có mạnh cũng đến lúc cạn kiệt, quả nhiên, chỉ sau 5 phút thì lồng phòng ngự của hai tên kia cũng vỡ ra.

Ngay khi vừa mất đi lồng bảo vệ thì hai tên kia đồng thời mất mạng, một tên thì bị Bóng Ảnh dùng ngọn giáo bóng tối xuyên thủng đầu mà chết, một tên kia thì bị Xuân Đức dùng Quỷ Kiếm chặt làm 2.

Hai tên kia vừa chết thì ấn ký trên tay hai người đồng thời hóa thành hai đạo ánh sáng màu đỏ bay vào bên trong ấn ký của Xuân Đức. Cùng lúc đó Xuân Đức liền cảm thấy một loại lực lượng mới rót vào bên trong thân thể.

Cũng ngay vào lúc này, cảm xúc giết chóc mãnh liệt dâng lên trong lòng hắn cơ hồ muốn mất đi khống chế, sắc mặt của hắn trong nháy mắt vắn vẹo. Có điều Bóng Ảnh còn đang ở bên cạnh thì làm sao sẽ có việc gì.

Chỉ thấy Bóng Ảnh há miệng, một đoàn năng lượng màu đỏ yêu diễm cô đọng như thực chất từ bên trong linh hồn của Xuân Đức bay vào trong miệng hắn.

Sau khi cắn nuốt xong luồng năng lượng màu đỏ kia thì hắn khẽ liếm môi nói “ Thật ngon à.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1201: Biến Hóa

Sau khi được Bóng Ảnh trợ giúp thì Xuân Đức liền cảm thấy tốt hơn rất nhiều, cảm giác giết chóc mãnh liệt kia cơ hồ trong nháy mắt liền dập tắt. Hắn lúc này không khỏi nhìn trên mu bàn tay ấn ký “Lam Nguyệt” nói.

“Xem ra thứ này cũng không phải đơn giản chỉ là một cái ấn ký bình thường, bên trong nhất định giấu giếm huyền cơ trong đó.”

Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này cũng vây lại nhìn cái ấn ký đang phát ra lam quang trên mu bàn tay của Xuân Đức.

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“Đại ca nói phải, thứ này rất không tầm thường. Hai tên vừa chết kia cơ hồ chỉ dựa vào năng lượng phòng hộ của cái ấn ký này liền có thể chống đỡ chúng ta công kích.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“Ừ, có thời gian ca sẽ nghiên cứu thứ này nhiều hơn, phải nhanh chóng nắm giữ lực lượng bên trong ấn ký này, bằng không đến lúc gặp phải mấy kẻ phát điên như thế này rất khó đối phó.”

Bóng Ảnh lúc này không cho là đúng, cười nhạt nói:

“Đại ca cũng quá đánh giá cao bọn chúng rồi chứ, nếu không phải lúc trước cả hai người chúng ta đều không ra tay toàn lực thì hai tên này đã sớm

chết rồi.”

Vừa nói hần vừa trực tiếp nắm lấy thi thể một tên bỏ vào miệng ăn sống, còn một tên khác thuộc về hai người Long Sát cùng Nguyên Ma.

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức suy đoán nói:

“ Ảnh, đệ không nên xem thường bất kỳ kẻ nào, bằng không đến lúc hối hận cũng không kịp. Nếu như là hai tên kia thì không đáng lo nhưng bọn chúng lại sở hữu ấn ký, theo ca suy đoán ấn ký kia rất có thể liên tục tấn cấp, càng giết người càng tấn cấp nhanh hoặc có thể hấp thu từ kẻ khác. Lúc trước ca hấp thu của hai tên kia cảm thấy ấn ký của ca sắp lên cấp rồi.”

Nghe nói thứ kinh dị kia còn có thể tấn cấp thì Bóng Ảnh cũng không cười nổi nữa, sắc mặt nghiêm trọng nói:

“ Nếu đại ca nói như vậy thì việc này nghiêm trọng rồi. Như vậy có phải hay không chúng ta nên chủ động đi săn tìm đám kia, bằng không để bọn chúng đạt đến trình độ cao hơn sẽ rất khó giải quyết.”

Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này cũng nói:

“ Đại ca, thân thể của kẻ vừa bị đệ ăn thật đặc biệt, thân thể kia thật giàu năng lượng à, vậy mà có thể giúp hai người chúng ta tăng lên một ít.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng kinh ngạc, hần gật gật đầu nói:

“ Đã vậy thì phải nên đi săn rồi, nơi này có Mộng Vân rồi, hần sẽ không có việc gì. Được rồi, trước hết cứ quay trở về đi đã, đợi ca tìm biện pháp vẹn toàn rồi sẽ nói cho bọn đệ biết.”

Bóng Ảnh sau khi đưa cho Xuân Đức hai cái thẻ ngọc thì liền cùng với hai người khác biến mất.

Xuân Đức nhìn qua hai cái thẻ ngọc một cái thì cảm thấy bất đắc dĩ không thôi, hai tên kia cũng giống như những người khác, không có ai là còn lưu lại điếm công trạng cả.

Nhưng được cái nhiệm vụ lần này lúc giết người vẫn thu được một chút lợi lộc, binh khí, áo giáp, nhẫn không gian của bọn họ vẫn còn, không có bị biến mất giống mấy lần trước.

Nhìn cái ấn ký lam nguyệt trên mu bàn tay một lần, hấn liếm môi một cái sau đó thì cười tà, trong mắt hiện lên một tia sáng khác thường.

Tiếp sau đó hay lại quay trở về phi thuyền của đám người Mộng Vân.

.....

Không qua bao lâu thì hấn đã đuổi kịp đám người Mộng Vân nhưng lúc hấn quay trở lại thì cả người phát lạnh, lúc hấn quay trở lại thì nhìn thấy Mộng Vân đang vất vả chống cự một kẻ mặc áo choàng đen.

Tên kia giảo hoạt vô cùng, hấn liên tục công kích hai người Lâm Kinh Hương cùng Lâm Thừa Vũ khiến cho Mộng Vân bó chân bó tay, chỉ có thể bị động chịu đòn.

Trên người cô nàng lúc này đã tràn đầy vết thương, có điều nàng ta vẫn đang cắn răng liều mạng chống đỡ.

Vì nơi hai người đánh nhau là bên trong một cái kết giới rộng lớn nên ba động linh áp không có tán ra bên ngoài khiến cho hấn không phát hiện được.

.....

Lúc Xuân Đức vừa chạy trở về thì tên mặc áo choàng đen kia đột nhiên cảm ứng được nguy cơ tràn ngập, sau khi đánh ra một đoàn toàn lực mà vẫn không thể làm gì được Mộng Vân thì hắn không một chút do dự liền phá vỡ kết giới mà bỏ chạy.

Lúc kẻ mặc áo choàng đen kia bỏ chạy thì Xuân Đức cũng đã nhận ra kẻ kia là người nào, kẻ kia chính là nữ tử ngày trước từng tấn công hắn ở không gian chờ tầng 7.

Nhìn nữ nhân kia bỏ chạy, Xuân Đức ánh mắt lạnh lẽo, hắn lấy ra Quỷ Cung sau đó bắn ra một mũi tên, mũi tên kia hóa thành một luồng ánh sáng màu đen bắn thẳng đến nữ nhân kia. Mũi tên kia cũng không phải cái gì khác mà chính là do Bóng Ảnh biến ảo mà thành.

“ Ầm”

Không một chút bất ngờ, vệt sáng màu đen trực tiếp xỏ xiên qua đầu nữ nhân kia. Đầu của nàng ta trực tiếp nổ tung như dưa hấu bị đập nát.

Sau khi bị bắn nát đầu, thi thể không đầu kia cũng không có rơi xuống đất mà bị một luồng hắc khí bao trùm lấy, sau một cái hô hấp thì xương cốt cũng không còn, tiếp sau đó vệt sáng màu đen kia một lần nữa quay lại nhập vào bên trong cơ thể Xuân Đức.

Cùng lúc đó trong tay hắn xuất hiện một tấm thẻ ngọc, có điều Xuân Đức chỉ liếc nhìn qua một cái sau đó liền không nhìn thêm lần nào nữa mà trực tiếp nhét vào trong túi áo.

.....

Đi tới bên cạnh Mộng Vân, nhìn thấy cô nàng bị thương chồng chất, cả người hầu như là không một nơi lành lặn thì không khỏi quan tâm hỏi:

“ Ôn chứ?”

Mộng Vân mỉm cười nói:

“ Lần này ta không làm người thất vọng đi.”

Vừa nói xong thì cô nàng cũng liền lặn ra hôn mê bất tỉnh, Xuân Đức lúc này vội đỡ lấy nàng ta, lại nhìn xung quanh là một mảnh tàn phá cùng 7-8 người khác đang ngất xỉu thì không khỏi thở dài.

Xuân Đức cảm thấy cô nàng vẫn quá thiện lương, nếu như chỉ bảo vệ hai người Lâm Kinh Hương cùng Lâm Thừa Vũ mà không phải che chở cho cả đám kiến hôi này thì Mộng Vân cũng sẽ không bị thương nặng tới vậy.

.....

Trị liệu sơ sơ cho cô nàng, sau khi xử lý xong những vết thương cùng vết máu trên cơ thể nàng ta thì hắn liền kiểm bộ đồ sạch sẽ cho cô nàng mặc vào.

Tiếp sau đó hắn liền cuốn lấy mấy người, đi tìm một nơi ở lại thích hợp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1202: Nghiên Cứu Ấn Ký Lam Nguyệt

Không qua bao lâu thì hắn liền tìm thấy một nơi tương đối thích hợp, nơi đây là một ngọn núi cao, địa thế rất hiểm trở. Xung quanh bốn bề là rừng cây xanh tốt, gió thổi lồng lộng. Sau khi mang đám người Mộng Vân đang hôn mê lên đỉnh núi thì hắn liền bày ra một cái trận pháp bảo động đơn giản rồi đặt đám người vào bên trong.

Tiếp sau đó một mình hắn đi ra bên ngoài ngòi canh gác, cũng tiện thể nghiên cứu ấn ký lam nguyệt trên mu bàn tay.

Ngồi trên tảng đá lớn, mặc cho gió lớn thổi qua, mái tóc dài của hắn bay lượn trong gió, lộ ra khuôn mặt có chút gầy yếu. Nhìn vào ấn ký trên mu bàn tay hắn bắt đầu nhắm mắt thử cảm ứng năng lượng từ bên trong ấn ký.

.....

Cũng không biết là qua bao lâu, sau nhiều lần thất bại thì hắn cũng đã bắt đầu câu thông được với lực lượng bên trong ấn ký kia, lực lượng bên trong ấn ký kia thuộc dạng chí âm chí hàn. Đến ngay cả linh hồn của hắn vừa tiếp xúc đến thì có cảm giác bị đông lạnh lại vậy.

“Thật mạnh, thảo nào lực lượng cuồng bạo lúc trước rót vào bên trong lập tức bị đồng hóa. Xem ra muốn khống chế được loại lực lượng này cần tốn một phen công phu rồi.”-- Xuân Đức nhin không được kinh thán.

Tiếp sau đó hắn lại bắt đầu câu thông, cùng thử nghiệm điều động lực lượng bên trong ấn ký trên mu bàn tay.

Từ đầu hấn chỉ rút ra được một tia lực lượng bên trong ấn ký nhưng chỉ sau vài canh giờ luyện tập thì hấn liền bắt đầu có thể rút ra được nhiều lực lượng hơn.

Có điều lúc này một vấn đề mới lại phát sinh, luồng năng lượng từ bên trong ấn ký thuộc dạ cực độ âm hàn, lúc chạy bên trong kinh mạch của hấn thì khiến cho tất cả kinh mạch của hấn giống như đông cứng lại vậy. Một ít thì không sao, chứ nhiều một chút thì đến hấn cũng không thể chịu nổi.

Nhưng vào lúc này hấn lại có một suy nghĩ điên cuồng, hấn lúc này dẫn dắt một tia lực lượng bên trong ấn ký dẫn đến bốn nguyên bên trong cơ thể.

Bốn nguyên bên trong cơ thể hấn sau nhiều lần biến hóa lúc này đã trở thành một con Địa Ngục Thiên Long tí hon, con Địa Ngục Thiên Long do bốn nguyên của hấn biến ảo thành chỉ lớn bằng nắm tay mà thôi. Có điều thứ kia không ngờ lại có một ít linh tính.

Lúc hấn rút lực lượng đi thì nó tỏ vẻ đau buồn, lúc nó được nhận được lực lượng bồi bổ thì vui vẻ. Lúc Xuân Đức dẫn lực lượng chí âm chí hàn từ ấn ký đến thì con tiểu Long kia không ngờ lại lắc đầu không thôi, tỏ vẻ không muốn ăn.

Xuân Đức nhìn thấy tiểu long sống chết không muốn ăn thì trong lòng không khỏi thở dài. Hấn biết nếu tiểu long do bốn nguyên chi lực của hấn biến ảo thành không muốn ăn thì chứng tỏ loại năng lượng này có hại.

Những việc ngoài ý muốn đột nhiên phát sinh, tiểu long đang lắc đầu liên tục đột nhiên lại hút một tia lực lượng kia vào bên trong miệng. Có điều nó vừa hút vào bên trong miệng thì liền phun ra bên ngoài, hơn nữa một tia lực lượng cũng đã tiêu hao không ít.

Sau vài lần phun ra nuốt vào như vậy thì một tia lực lượng chí âm chí hàn kia liền bị hấp thu không còn. Sau khi cắn nuốt xong thì tiểu long lập tức há miệng ra, như muốn nói: “ Ta còn chưa ăn no, muốn ăn nữa, nhanh cho ta.”

Xuân Đức lúc này thấy vậy một màn thì vừa vui vừa sợ, hắn cũng không vội tiếp tục dẫn dắt lực lượng kia nữa mà dùng hồn niệm quan sát tiểu long, phát hiện tiểu long do bốn nguyên chi lực của hắn hình thành không có vấn đề thì hắn mới tiếp tục dẫn dắt lực lượng kia để cắn nuốt.

Nhưng tốc độ cắn nuốt của tiểu long cực kỳ hạn chế, cả mấy canh giờ cũng chỉ được một chút nhưng Xuân Đức lúc này cũng bắt đầu cảm thấy biến hóa trên người tiểu long.

Tiểu Long vốn là từ bốn nguyên độc tố cùng bốn nguyên hỗn độn dung hợp hình thành, bây giờ lại thêm một loại lực lượng chí âm chí hàn xen vào, lúc đầu Xuân Đức còn lo lắng lực lượng kia sẽ xung đột nhưng không ngờ nó không hề xung đột, đã vậy lại còn có tác dụng trung hòa.

Ngày trước hai loại bốn nguyên dung hợp, tuy bề ngoài thì đã hoàn toàn dung hợp nhưng trên thực tế cũng không hẳn là như vậy, chỉ có một phần nhỏ dung hợp mà thôi, bên trong là bốn nguyên hỗn độn, bên ngoài là bốn nguyên độc tố.

Nhưng vào lúc này, có được lực lượng kỳ bí chí âm chí hàn kia, hai loại bốn nguyên vậy mà một lần nữa dung nhập sâu hơn một tầng, tiến đến cảnh giới hoàn mỹ hơn.

Có điều Xuân Đức biết việc này cũng không thể nóng vội nhất thời được, bằng không cái được không bù cái mất, hắn vẫn quyết định sau khi hấp thụ một lượng nhất định sẽ dừng lại một thời gian quan sát, xem là có di chứng gì hay không.

- --o0o---

Mờ sáng ngày hôm sau.

Ngay lúc Xuân Đức đang tiếp tục nghiên cứu ấn ký trên mu bàn tay thì đột nhiên cảm ứng được điều bất thường, hấn lúc này lập tức mở mắt ra nhìn về phía bên trong kết giới mà ngày hôm qua hấn vừa bố trí ra.

Ánh mắt hấn xuyên qua kết giới, nhìn về bên trong. Ánh mắt hấn lúc này chú ý lên trên người Mộng Vân, trên người cô nàng lúc này đang phát ra ánh sáng màu xanh nhu hòa, cùng lúc đó một cái ấn ký có dạng hoa hồng xanh xuất hiện trên mu bàn tay phải của nàng ta.

Vừa thấy cái ấn ký này xuất hiện thì ý nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu hấn chính là ra tay cướp đoạt, không được thì giết chết Mộng Vân sau đó lại cướp đoạt.

Nhưng cái ý nghĩ tà ác này vừa bốc lên thì liền đã bị dập tắt, Xuân Đức lắc lắc đầu tự nói với bản thân.

“ Không nên làm như vậy, ta làm sao lại là người như vậy chứ đến cả người của mình cũng đánh chủ ý. Của nàng ta còn không phải của ta sao, cần gì phải làm vậy.”

Sau khi loại bỏ cái suy nghĩ vớ vẩn kia ra khỏi đầu hấn lại một lần quay về nghiên cứu lam nguyệt ấn ký trên mu bàn tay phải.

Nhưng ngay vào lúc hấn quyết định chuyên tâm nghiên cứu ấn ký thì trên trời lại bắt đầu xuất hiện dị tượng, bầu trời đang hơi sáng sáng rồi nhưng vào lúc này đột nhiên tối đen lại, cùng lúc đó ở bên trên bầu trời xuất hiện một bông hoa hồng màu xanh cực lớn, bông hoa hồng xanh kia lúc đầu là nụ hoa nhưng nhanh chóng nở bung ra, lộ ra thân ảnh một người ở bên

trong, thân ảnh kia không ngờ lại là thân ảnh của Mộng Vân, có điều lúc này nàng đang ngủ say không hề biết gì cả.

Hiện tượng kéo dài tầm 30 giây sau đó thì tiêu tán, cả Mộng Vân lẫn bông hoa hồng xanh hư ảo kia hóa thành đầy trời tinh quang tan biến đi, bầu trời lúc này cũng khôi phục trạng thái bình thường.

Tâm tư cướp đoạt lúc trước của Xuân Đức vừa được dập tắt lúc này lại nổi lên, hẳn biết trời sinh dị tượng thế này nhất định ấn ký sinh ra trên mu bàn tay của Mộng Vân không phải bình thường. Nếu như có thể hấp thụ được ấn ký kia thì hẳn có thể nhận được chỗ tốt to lớn.

Có điều sau khi suy nghĩ một lúc lâu hẳn vẫn là lắc đầu buông tha. Cứ nhớ đến ánh mắt tuyệt vọng cùng bi thương lúc ở thế giới kiếm và ma pháp khi đó là hẳn lại không thể xuống tay được. Một người đã hết lòng vì mình như vậy thì hẳn vẫn cảm thấy nên chân trọng.

Ngày trước hẳn rất thích khống chế người khác, dùng huyết mạch tạo ra Ác Ma Hộ Vệ nhưng hẳn cảm thấy mỗi lần làm như vậy, đạo vận của hẳn lại giảm đi một ít nên hẳn mới không tiếp tục làm như vậy nữa, mà phải tốn thời gian để lung lạc một người.

Vất vả lắm mới lung lạc được một người, hẳn cũng không muốn trong lúc vì ham muốn nhất thời mà lại giết người ta đi như vậy quá không đáng.

Xuân Đức không biết rằng, khi hẳn vừa quyết định buông tha, không muốn làm hại Mộng Vân để chiếm đoạt ấn ký màu xanh kia thì Mộng Vân cũng mở mắt ra nhìn hẳn, trong ánh mắt của nàng hiện lên sự nhu hòa, khóe miệng nàng khẽ mỉm cười, sau đó lại giả vờ như là đang hôn mê chưa có tỉnh lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1203: Tiểu Đào

Bên trong thế giới linh hồn của Mộng Vân, thế giới linh hồn của nàng là một mảnh hải dương xanh biếc không có điểm cuối, trên hải dương kia chỉ có một hòn đảo đơn độc đứng nơi đó. Bên trên hòn đảo lúc này đang có 2 người.

Một người trong số đó là Mộng Vân, một người khác là một tiểu cô nương độ tuổi 12-13 tuổi.

Lúc này tiểu cô nương kia đang phồng má, căm giận nói:

“Vân tỷ, tên kia thật xấu, tỷ đối tốt với hắn như vậy thế mà lúc này hắn lại muốn có ý đồ với tỷ. Hừ. Tên kia đúng không phải dạng người tốt lành gì, muội cũng không hiểu vì sao tỷ lại muốn đi theo loại người như vậy.”

Mộng Vân chỉ khẽ mỉm cười nói:

“Tiểu Đào, muội còn nhỏ nên không hiểu được thế giới này nguy hiểm, hắn tuy không phải người tốt nhưng hắn lại là một người rất đáng tin cậy, nếu là người bình thường biết được sức mạnh của ấn ký thì đã sớm ra tay cướp đoạt rồi.”

Nghĩ đến điều gì, Mộng Vân lại cười rộ lên rồi nói:

“Lúc trước, tỷ cũng không nói ra diệu dụng của ấn ký cũng là có lý nguyên do nhưng lúc này thì cũng không cần lo lắng nữa rồi. Người ta nói mộng không thể thành thực nhưng cũng chưa chắc.”

Tiểu Đào nghe Mộng Vân nói thì một đầu sương mù nhưng nhìn nụ cười trên mặt Mộng Vân thì trong lòng nàng cũng cảm thấy vui vẻ.

Tiểu Đào lúc này nhìn Mộng Vân hỏi:

“ Vân tử, thế giới ở bên ngoài thực sự đáng sợ vậy sao? Chỉ vì một chút lực lượng liền có thể không nhìn tình bạn mà giết người sao?”

Mộng Vân xùy cười nói:

“ Đừng nói cái gì tình bạn, ngay đến cả tình thân đứng trước lợi ích to lớn cũng không đáng nhắc tới. Lúc tử còn ở gia tộc, phụ thân tử cũng chỉ vì một cơ hội bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh còn không phải muốn bán tử cho một tên tử cực kỳ chán ghét.”

“ Tên xấu xa kia, lúc này hắn cũng đã biết được không ít tác dụng của ấn ký, vậy mà lại có thể kiềm chế không động thủ thì tử cũng đã cảm thấy rất kinh ngạc rồi, vốn tưởng hắn sẽ giống như lần ở lầu đài Ốc Đặc Nhĩ mười năm trước.”

Nói tới đây thì Mộng Vân lại không kiềm được mà nở một nụ cười xinh đẹp. Tiểu Đào ở bên cạnh nhìn thấy vậy thì không biết nói gì hơn, nàng cảm thấy Vân tử đầu có lẽ bị thương ở đâu rồi, bằng không vì sao lại có biểu hiện như vậy.

- -o0o---

Thời gian dần dần trôi qua, mặt trời dần dần ló dạng. Ngay khi những tia nắng đầu tiên chiếu lên trên đỉnh núi thì đám người Mộng Vân, Lâm Kinh Hương, Lâm Thừa Vũ, Tô Húc cùng những người khác lần lượt tỉnh dậy.

Lúc đám người này vừa tỉnh dậy thì Lâm Kinh Hương liền khóc thét lên:

“ Sư phụ người ở đâu rồi. Hu hu hu. ”

Xuân Đức đang ngồi tìm hiểu bí ẩn của ẩn ký nghe được được tiếng khóc thét này cũng giật nảy cả mình. Hấn lúc này dừng lại việc tìm hiểu, từ từ xoay người lại nhìn đám người.

Vừa quay lại nhìn thì hấn liền thấy Lâm Kinh Hương đang ôm lấy Mộng Vân khóc như mưa, về phần Mộng Vân thì nét mặt mặt tuy còn hơi trắng nhưng đã không có việc gì.

Về phần những người khác lúc này giương như vẫn chưa thoát khỏi bóng ma chết chóc ngày hôm qua, cả đám lúc này đều lâm vào trạng thái khẩn trương đến cực điểm, bên trong ánh mắt đều là sự sợ hãi nồng đậm, cả đám lúc này đều vô ý thức lùi lại bên cạnh Mộng Vân, ánh mắt cảnh giác nhìn xung quanh.

Do có kết giới che mắt nên đám người ở phía trong ngoại trừ Mộng Vân thì không ai có thể nhìn thấy Xuân Đức ở bên ngoài.

Nhìn mọi người biểu hiện khẩn trương, lại nhìn tiểu cô nương đang khóc trong ngực mình thì Mộng Vân khẽ cười nói:

“ Mọi người không cần sợ hãi, nguy hiểm đã qua. Đã không có việc gì rồi.”

Lâm Kinh Hương ở bên trong ngực nàng, ngẩng đầu nhìn lên, dùng đôi mắt đăm lẹ nhìn nàng hỏi:

“ Người xấu đã bị sư phụ đuổi đi rồi sao?”

Mộng Vân nghe vậy thì cũng không có do dự liền gật đầu nói:

“ Đúng vậy, người xấu đã bị sư phụ đuổi đi rồi, Hương nhi không cần sợ.”

Đúng lúc này kết giới đột nhiên bị mở ra dọa cho cả đám người co rúm lại, Lâm Kinh Hương cũng bị động tĩnh gây ra dọa cho sợ, cô bé rụt đầu lại ôm chặt lại Mộng Vân không dám ngẩng đầu lên.

Nhưng rất nhanh mọi người liền buông lỏng tinh thần, vì người xuất hiện trước mắt mọi người là Xuân Đức, cũng không ai rõ vì sao khi nhìn thấy Xuân Đức thì cả đám đặc biệt cảm thấy an tâm. Giống như chỉ cần có hắn ở đây thì sẽ không ai có thể làm bọn họ tổn thương được cả.

Xuân Đức lúc này nhìn Mộng Vân hỏi thăm:

“ Thương thế sao rồi?”

Mộng Vân nhìn thấy hắn vẻ mặt như thường nhưng ánh mắt lại né tránh không muốn nhìn thẳng nàng thì trong lòng không khỏi vui vẻ, nàng cũng đoán ra Xuân Đức lúc này đang nghĩ gì. Nàng khẽ cười nói:

“ Đã không còn đáng ngại nữa, may mà hôm qua người trở về đúng lúc. Bằng không hôm nay là lại không thể nhìn thấy mặt trời rồi.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Không việc gì là tốt rồi, được rồi, chúng ta còn cách hoàng thành Nam Việt quốc không xa, bây giờ lên đường vẫn còn kịp thời gian tổ chức đấy.”

Tiếp sau đó cả đám một lần nữa tiến về hoàng thành Nam Việt Quốc, có điều cái phi thuyền hôm qua đã bị hủy rồi nên hôm nay mọi người đành phải dùng một cái bảo vật phi thuyền cấp thấp hơn để di chuyển.

Việc này vốn chỉ cần Xuân Đức phát tay một cái liền có thể nhưng mà hấn lại lười làm như vậy

Trên đường đi cả đám người đều trầm mặc ít nói, thi thoảng mọi người mới nói với nhau một câu, trong lòng mọi người lúc này đều là một mảnh hỗn loạn.

Ngày hôm qua, trước lúc hôn mê bọn họ cũng nhìn được một ít, tuy không nhìn được bao nhiêu nhưng tình cảnh kia cũng đủ cho bọn họ cả đời khó quên.

Chỉ bằng khí tức tán phát đi ra thì cả phi thuyền bọn họ trực tiếp hóa thành bụi phấn, phải biết chiếc phi thuyền kia bị cường giả Hóa Thần Cảnh đánh lên cũng không bị làm sao, vậy mà người áo đen hôm qua chỉ bằng khí tức tán ra cũng liền biến cả phi thuyền thành bụi bặm.

Nếu không phải có Mộng Vân bảo vệ thì tất cả mọi người đều đã chết, nghĩ đến tình cảnh lúc đó mọi người trong lòng đều không khỏi lạnh lẽo.

Chỉ đáng tiếc, lúc sau cũng không hiểu vì sao mà cả đám lại ngất đi, không ai có thể nhìn thấy tình cảnh chiến đấu phía sau. Bằng không... À mà thôi. Trong lòng mọi người đồng thời thở dài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1204: Hoàng Thành Nam Việt Quốc

Tuy thời gian có chậm trễ không ít nhưng chung quy lúc mọi người đến hoàng thành Nam Việt Quốc thì đại hội “Thuật Vũ” kia vẫn còn chưa bắt đầu.

Lâm Gia cùng Tô Gia đều có sản nghiệp ở bên trong hoàng thành, nên khi mọi người đến nơi này liền có người đi ra tiếp đón.

Xuân Đức đối với cái hội võ này cũng chẳng lấy gì là hứng thú, vì vậy sau khi đi theo Lâm Thừa Vũ tới nơi ở lại bên trong hoàng thành thì hẳn một mực ở trong phòng tu luyện không đi ra ngoài.

Về phần Mộng Vân thì bị tiểu nha đầu Lâm Kinh Hương kia kéo đi khắp nơi. Cô nàng rất chiều nữ đầu đệ của mình, tiểu nha đầu kia muốn đi đâu thì cô nàng đều đồng ý dẫn đi. Xuân Đức với điều này chỉ có thở dài, không biết nói gì.

Nhưng mà có Mộng Vân đi cùng thì an toàn của hai huynh muội Lâm Thừa Vũ cùng Lâm Kinh Hương cũng được đảm bảo, Xuân Đức cũng cảm thấy an tâm hơn khi ngồi ở nhà tu luyện.

- ---oOo---

Vài ngày sau, bên trong một căn phòng đơn sơ, cả căn phòng chỉ có một cái giường cùng một cái bàn nhỏ.

Xuân Đức đang ngồi trên giường liên tục dẫn dắt lực lượng từ ấn ký “Lam Nguyệt” trên mu bàn tay vào bên trong thể nội cho bốn nguyên lực lượng của hắn hấp thu.

Nếu như có thể tự do điều động lực lượng bên trong ấn ký này thì Xuân Đức cũng không cần phải mất công làm như vậy làm gì, có điều khả năng điều động lực lượng từ ấn ký của hắn rất hạn chế vì thế mà hắn mới dẫn dắt lực lượng này dung nhập vào bốn nguyên chi lực của bản thân.

Nhưng không ngờ, thứ năng lượng kỳ lạ lạnh như băng này lại có thể giúp cho bốn nguyên độc tố của hắn cùng bốn nguyên hỗn độn dung hợp với nhau sâu hơn. Có điều một công dụng bất ngờ khác của thứ năng lượng kia càng làm hắn vui mừng hơn.

Vốn dĩ cường độ thân thể của hắn từ lâu đã gần đạt tới giới hạn rất khó tiến thêm một chút nhưng theo thời gian hấp thu năng lượng từ ấn ký càng ngày càng nhiều, hắn phát hiện cường độ thân thể hắn vậy mà mỗi lúc một mạnh hơn.

Sau khi bốn nguyên lực cắn nuốt lực lượng ấn ký, mỗi lần hắn vẫn chuyển pháp nguyên thì toàn thân hắn sẽ phát ra một loại ánh sáng dịu nhẹ như ánh trăng, có điều thứ ánh sáng kia cũng không phải mang lại cảm giác dễ chịu gì, thứ ánh sáng kia mang theo cảm giác lạnh lẽo, cô tịch, chết chóc khiến cho ai cảm nhận được cũng nhin không được rùng mình, đến ngay cả Bóng Ảnh mỗi lần cảm nhận được cùng đều là như vậy.

.....

“ Kiểm tra tất cả mọi nơi cho ta, không được bỏ sót. Phải tìm ra được Hải Băng tiểu thư.”

Đang lúc Xuân Đức ngồi trên giường tu luyện, đột nhiên nghe tiếng động huyền não từ bên ngoài truyền vào, lông mày hắn không khỏi nhíu lại. Hắn vừa nghe được âm thanh của nam tử kia sau đó lại nghe được âm thanh của một đám người đáp ứng thì.

“ Âm âm...”

Cả cánh cửa căn phòng hắn liền bị người đập mở ra, cùng lúc đó 3 tên tu sĩ toàn thân mặc áo bào màu xanh, trên áo bào có họa án một con thủy long xông vào

Ba người kia vừa đập cửa đi vào bên trong liền bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo của Xuân Đức, cả ba người đồng thời cảm thấy một thân lạnh lẽo, trên mặt không che giấu được sự sợ hãi.

Một tên trong đó run lập cập nói:

“ Tiền bối, người tiếp tục tu luyện, bọn ta đi nhầm phòng.”

Nói xong cả ba người đồng thời từ từ lùi về phía sau, sau đó đóng cửa lại. Xuân Đức tuy đối với việc đang tu luyện bị người cắt ngang cảm thấy hơi khó chịu nhưng là cũng không có ý định giết người.

Dù sao nhiệm vụ ở cái thế giới này được vị Huyết Lệ Tiên Tôn kia đặt ra cực kỳ mờ mịt, cái gì cũng cần phải đi tìm hiểu, mà nhiệm vụ lần này lại liên quan đến “ Công Đức” nên hắn cũng không muốn ra tay tàn sát lung tung.

Có điều hắn không muốn giết chóc nhưng lại có kẻ không muốn sống cứ thích đi đầu thai. Ngay khi ba tên tu sĩ kia đi ra ngoài được một lúc thì một âm thanh giận giữ vang lên.

“ Ba tên phế vật các ngươi thật làm mất mặt người của Hải Gia chúng ta. chỉ một cái ánh mắt liền đã dọa cho các ngươi thành bộ dạng này. Hừ. Để ta nhìn xem là ai có bản lĩnh cao cường như vậy.”

Ngay sau đó.

“ Âm âm.”

Cánh cửa phòng vừa được khép kín lại bị mở ra, một tên trung niên mặc một bộ thanh bào, thần tình cao ngạo, cả người phát ra khí tức ba động mờ mịt dẫn theo mười mấy người xông vào.

Tên trung niên cùng với đám thuộc hạ vừa đi vào trong phòng nhìn thấy một thiếu niên đang ngồi nhắm mắt trên giường tu luyện thì không khỏi “ Hừ” một tiếng, hấn cảm thấy có phần mất mặt, dù sao hấn cũng là cường giả Nguyên Anh bị người không để ý tới khiến hấn trong lòng khó chịu.

Nhưng ngay khi hấn đang định mở miệng thì thiếu niên ở trên giường chậm rãi mở mắt ra, một cảm giác lạnh lẽo, cô tịch, chết chóc dâng lên trong lòng mỗi người.

Mọi người ở bên trong phòng chỉ cảm thấy một luồng hàn khí thổi qua nhau đó thì mất đi tri giác, không còn biết gì nữa.

Thoáng cái trong căn phòng của Xuân Đức nhiều ra mấy chục cái tượng băng hình người. Cũng không thấy Xuân Đức làm cái gì, hấn chỉ từ từ nhắm mắt lại, nhưng vào lúc này mấy chục cái khối băng hình người kia đồng loạt bay ra ngoài, cùng lúc đó cửa phòng tự động đóng lại.

Ở bên ngoài, mấy tỷ nữ được Lâm Thừa Vũ an bài chăm sóc cho Xuân Đức nhìn thấy mấy chục khối băng hình người rơi trên mặt đất vỡ thành nhiều mảnh thì không khỏi sắc mặt trắng bệch, cả đám tay chân lạnh ngắt ngồi bệt trên mặt đất.

Cùng lúc này ở xa xa truyền đến một âm thanh tức giận vang lên:

“ Hải Đông, ngươi đây là xem Lâm Gia chúng ta không có người, tự tiện cho người vào đây lục soát, các ngươi chán sống rồi sao?”

Âm thanh này vừa vang lên không lâu liền cho một tên trung niên mặc áo bào trắng dẫn theo một đám người chạy tới đây.

Hắn tên Lâm Kha, là người của Lâm Gia nhưng là ngoại tộc, do có được thành tích ưu dị lại có được tu vị không kém nên được cho làm chủ quan của nơi này.

Trước lúc đi hắn đã được Lâm Thừa Vũ căn dặn là không để cho ai quấy rầy Xuân Đức tu luyện, vốn dĩ hắn cũng không cho rằng có kẻ nào dám tự tiện đi vào địa bàn Lâm Gia gây sự nên cũng là không để ý lắm, vì vậy tùy tiện đi ra ngoài hái hoa bắt bướm.

Nhưng ai ngờ, vừa mới bắt được một con bướm xinh đang định ăn thịt thì nghe có người của Hải Gia tới làm loạn, vậy là hắn lại phải cấp tốc chạy trở về, trong lòng hận đám người Hải Gia không thôi.

Nhưng khi hắn nhìn thấy vô số khối băng vỡ vụn nằm lung tung trên sàn nhà, bên trong mấy khối băng lớn còn có thể nhìn thấy một chút gì đó thì không khỏi nuốt nước miếng. Hắn lúc này cũng không dám lớn tiếng nữa mà nhẹ nhàng quay qua đám người đi theo phía sau nhẹ giọng nói:

“ Nhanh chóng dọn dẹp những thứ này đi, việc nơi này để ta báo cho đại công tử.”

Nhưng còn chưa đợi hắn nói xong thì cửa phòng của Xuân Đức đột nhiên lại lần nữa mở ra, cùng lúc đó một cái bóng đen từ trong phòng bay ra ngoài đập lên vô số khối băng trên sàn phát ra tiếng động.

“ Ầm ầm.”

Khi tất cả mọi người nhìn rõ bóng đen kia là gì thì không khỏi hít vào một hơi thật sâu, không ngờ bóng đen kia lại chính là Hải Băng nhị tiểu thư của Hải Gia đang bị người cả thành tìm kiếm.

Lúc này Hải Băng đang nằm trên sàn, miệng liên tục phun máu, sắc mặt tái nhợt, trong ánh mắt khi nhìn về cửa phòng của Xuân Đức đều là sợ hãi. Nhưng trong ánh mắt sợ hãi kia còn xen lẫn sự vui mừng cùng nghi hoặc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1205: Lâm Kha

Ở bên trong phòng.

Xuân Đức lúc này lại một lần nữa từ từ mở mắt ra, hắn vừa mở mắt ra cả căn phòng trong nháy mắt đóng băng, lớp băng thoáng cái vậ mà dày lên cả gần 10cm, thấy vậy hắn vội vàng khép hai mắt lại.

Âm thanh hắn có phần khàn khàn vang lên:

“ Các người đang làm phiền ta tu luyện, ta cảm thấy rất không vui.”

Người bên ngoài vừa nghe được lời này của hắn thì đều lạnh run, cũng không biết bọn họ cảm thấy lạnh là do khí lạnh từ bên trong phòng tản ra hay là cảm thấy hàn khí bên trong lời nói của Xuân Đức hoặc có thể là cả hai cũng nên.

Có điều Lâm Kha cùng những người khác lúc này đều không dám do dự thêm một chút nào nữa bọn họ nhanh chóng thu dọn băng vụn trên mặt sàn, nhắc lên nhị tiểu thư của Hải Gia sau đó nhanh chóng rời đi.

Trước khi đi Lâm Kha còn cung kính nói:

“ Tiên bối xin an tâm tu luyện, việc như thế này vẫn bối sẽ không để xảy ra thêm lần nào nữa.”

Nói xong thì hắn cũng nhanh chóng bỏ chạy mất dạng, hắn cảm thấy bản thân ở lại lâu thêm một chút thì tính mạng của hắn liền có nguy hiểm thêm

một phần. Hắn lúc này cũng đã nhận định người ở trong kia chính là một lão ma có tu vi cường đại, giết người như ngóe.

.....

Những người khác tất cả đều rời đi, lúc này bên trong cả một khu nhà rộng lớn chỉ còn một mình Xuân Đức ở lại.

Ở bên trong phòng, Xuân Đức lúc này đang liên tục bắt những ấn quyết kỳ lạ, cùng lúc đó ba động linh áp từ trên cơ thể hắn lúc tăng lúc giảm cực kỳ quái dị.

Khi mạnh có thể đạt tới Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, lúc yếu thì trực tiếp không thể cảm nhận được khí tức. Cùng với đó là dị tượng trên cơ thể hắn liên tục xuất hiện, từng tấc da thịt trên cơ thể hắn liên tục phát ra ánh sáng nhu hòa như ánh trăng.

Tình trạng như vậy phải sau một lúc lâu thì mới biết mất, cùng lúc này Xuân Đức một lần nữa mở mắt ra, ánh mắt hắn lúc này cũng đã khôi phục lại bình thường trở về một mảnh xám ngắt âm u đầy tử khí, không còn phát ra ánh sáng xanh lam lạnh lẽo như vừa rồi.

Cảm nhận biến hóa bên trong cơ thể, Xuân Đức nhin không được cười lớn nói:

“ Huyết Lệ Tiên Tôn người đúng là người tốt à. Tuy không biết thứ lực lượng bên trong ấn ký kia là cái gì nhưng ta không thể không cảm ơn người rồi. Ha ha ha.”

Sau khi cắn nuốt tất cả lực lượng bên trong ấn ký, Xuân Đức cảm thấy tất cả phương diện đều tăng lên không ít, đến cảnh giới hắn hiện tại muốn tăng lên một điểm cũng là khó vô cùng, thoáng cái gia tăng một mảng lớn khiến hắn cảm thấy vui mừng không thôi.

Bóng Ánh có lẽ cảm nhận được hấn vui mừng lúc này cũng xuất hiện ở trong phòng, nhìn hấn cười nói:

“ Chúc mừng đại ca hoàn toàn dung hợp hai loại bốn nguyên. Lại tiến thêm một bước hoàn thiện thân thể.”

Xuân Đức lúc này mỉm cười nói:

“ Cũng là nhờ loại lực lượng kỳ bí bên trong ấn ký kia. Đáng tiếc loại lực lượng này là có hạn, bằng không ca cũng sẽ giúp để cường hóa thân thể một lần.”

Bóng Ánh không để ý, lắc đầu cười nói:

“ Hắc hắc. Đại ca làm gốc đệ là ngọn, chỉ cần gốc lớn thì ngọn tự dung cũng lớn những thứ tốt kia nếu có nhiều hơn ca vẫn nên tự để bản thân dùng, còn đệ sẽ từ từ cố gắng tích lũy là được.”

Tuy điệu cười cùng giọng nói của Bóng Ánh tuy có hơn man đại nhưng chân ý trong đó là hoàn toàn không thể che giấu. Xuân Đức nghe vậy thì cũng là cười lên ha hả. Nhưng ngay sau đó sắc mặt hấn lại có chút mất hứng.

Bóng Ánh lúc này thấy vậy thì kinh ngạc hỏi:

“ Đại ca lại làm sao vậy, tự dung đang vui lại trở nên mất hứng.”

Xuân Đức thở dài nói:

“ Nhưng đây cũng đã gần như là cực hạn rồi. Linh hồn thì có thể gia tăng thêm một ít nhưng thân thể đã tiếp cận giới hạn đỉnh cao rồi. Bây giờ muốn bước ra thêm một bước nữa nhất định phải qua Ma Giới, đi tới Táng

Thần Uyên, tìm đến rồng con Bì Bì. Mà với thực lực chúng ta lúc này ca vẫn có chút không được an tâm cho lắm.

Bóng Ánh cũng hiểu lo lắng trong lòng hắn, hắn dù trí thông minh không được tốt cho lắm nhưng cũng hiểu mấy cái hung địa kia là thế nào.

Mấy lần trước đi vào hung địa, đừng nhìn bọn họ có thể ra vào tự nhiên nhưng mà đó chỉ là đi lại vùng ngoài hoặc đi sâu một chút mà thôi, nếu mà đi vào bên trong thì có khi chết thế nào cũng không biết.

Bóng Ánh hiềm khi nói lời an ủi nói:

“Đại ca cũng không cần quá lo lắng như vậy, bây giờ linh hồn của đại ca đã tới Thiên Vương Tiên Cảnh có thể tự do thi triển ra thần thông Ba Đầu Địa Ngục Thiên Long rồi, có được thêm Quỷ Kiếm, cùng mấy kiện chí bảo khác cũng xem như có lực tự bảo vệ bản thân. Thêm đệ, cùng hai thằng đàn kia nữa. Hơn nữa còn có Vô Địch. Việc tìm đến rồng con Bì Bì có 7 phần nắm chắc.”

Xuân Đức vui mừng lúc trước không thấy đâu, vẻ mặt hắn đều là vẻ phiến muộn thờ dài nói:

“Nào có tốt như đệ nói, với linh hồn hiện tại của ta muốn thi triển ra thần thông Ba Đầu Địa Ngục Thiên Long cùng lắm duy trì 10 phút mà thôi, sau khi thi triển xong tuy không tới nỗi sống dỡ chết dỡ nhưng cũng phải làm vào suy yếu vài tháng. Mà thôi kệ đi, việc đâu còn có đó, có lo lắng cũng chẳng làm gì cho đời. Trước hết cứ làm xong nhiệm vụ lần này đi cái đã.”

Nói đến nhiệm vụ lần này, Xuân Đức lại nhịn không được oán giận nói:

“Tên kia tuy có tốt thật nhưng mà làm ra mấy cái nhiệm vụ thế này cũng quá trâu người đi, cái quỷ gì cũng phải tự tìm hiểu mà làm không

được thì chết, thực con mẹ biển thái cuông.”

Bóng Ảnh nhìn hấn biểu lộ như vậy thì cười hắc hắc nói:

“ Có như vậy mới thú vị chứ, mà bao giờ đại ca định đi săn mấy tên có ấn ký kia, bây giờ biết được tác dụng của ấn ký rồi cũng không thể để người khác đoạt mất à. Mà nữ nô bộc của ca cũng có một cái đấy, vì sao không đoạt luôn đi.”

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức nói:

“ Ca đã thu nàng ta làm tùy tùng rồi, cũng không nên tước đoạt những thứ mà người ta vất vả có được như vậy sẽ không hay.”

Bốn con mắt hẹp dài của Bóng Ảnh hiện lên ánh sáng màu tím yêu dị, sau một lúc hấn mới cười nói:

“ Đúng như ca nói, chúng ta cũng không thiếu điểm ấy, lấy đi rồi để rồi sau này lại phải mất công ban thưởng cũng bằng hòa. Thôi không nói tới việc này nữa, ca cũng nên đi ra ngoài đi, xem có tìm được con mồi nào không, dù sao lần này có 999 kẻ cùng tham gia, biết đâu lại tìm được mấy tên.”

Xuân Đức cười khan nói:

“ Cái đại lục này cũng không phải nhỏ, 999 người phân tán cả đại lục thì khác gì ném 1000 cái kim vào biển. Hôm trước may mắn gặp ba tên đã là không tệ.”

Bóng Ảnh vẫn là khuyên can:

“ Tu luyện nhiều cũng không tốt, đại ca vẫn là nên ra ngoài hít thở không khí trong lành à, đừng có suốt ngày ở trong nhà như vậy.”

Hết biết phải nói cái gì cho phải, Xuân Đức lúc này bất đắc dĩ phải gật đầu đồng ý. Xuân Đức thực ra cũng biết Bóng Ảnh cũng chẳng phải có ý tốt gì, tên này là do đang thiếu thức ăn nên mới nói hấn đi ra ngoài để xem có kiếm được được con mồi không.

Thực ra thì Bóng Ảnh có thể ăn sạch đám người trong tòa thành này để giảm đói nhưng mà hấn lại xem thường làm như vậy, một phần vì ăn thịt đám cường giả cấp cao đã quen, giờ bây giờ đi ăn thịt phàm nhân khác gì bảo hấn đi ăn cứt đâu nên mặc dù rất đói hấn cũng không ăn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1206: Tà Thiểu

- ---o0o---

Tuy gật đầu đồng ý với Bóng Ảnh nhưng cũng phải đến ngày hôm sau thì hắn mới chịu đi ra khỏi phòng.

Sau khi vươn vai ngáp dài một cái đến chảy cả nước mắt thì hắn mới từ từ đi ra bên ngoài, sau khi ra bên ngoài thì hắn thấy khắp nơi không một bóng người, có lẽ người ở đây đều bị hắn dọa chạy mất rồi.

Theo ký ức lúc trước, hắn theo đường cũ đi ra khỏi đại viện nơi này, khi đi tới trước cửa đại viện thì hắn gặp được một đoàn hộ vệ đang nghiêm nghị đứng canh gác. Lúc bọn họ nhìn thấy hắn bước ra thì cả đám đều cả kinh nhao nhao cúi đầu chào hỏi:

“ Tà Thiểu, buổi sáng tốt lành.”

Một đám nữ cười chào hỏi nhưng trên trán tên nào tên nấy đều đỏ mồ hôi lấm tấm. Sắc mặt cả đám khi nhìn thấy Xuân Đức thì đều trắng đi mấy phần. Một đám người cúi đầu thật sâu không dám ngẩng đầu lên, đợi khi Xuân Đức đã đi xa thì cả đám mới dám ngẩng đầu lên.

Đầu lĩnh của đám này là một tên trung niên, sau khi thấy Xuân Đức đã đi xa thì hắn vút thành binh khí trên tay xuống sau đó lấy tay áp vào ngực phải, cảm nhận tim vẫn đang đập thì thở phào nói:

“ Vẫn còn đập, ta chưa có chết.”

Một người khác lúc này miệng lớn thờ đóc, hấn vừa thờ vừa nói:

“ Làm sao ta cứ cảm thấy bản thân chìm sâu vào trong bóng tối vậy nhỉ, lúc trước một thoáng kia ta tưởng bản thân đã đọa lạc vào hắc ám vĩnh viễn rồi.”

Những người khác cũng đồng thời gật đầu nói:

“ Ta cũng như vậy.”

“ Thật đáng sợ.”

“ Cũng không biết đại công tử làm sao lại biết được vị Tà Thiếu này.”

Những lời này Xuân Đức đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở, trong lúc nhất thời lông mày hấn hơi nhíu lại, hấn cũng không phải tức giận đám người kia mà là đang cảm thấy bất mãn với bản thân.

Rõ ràng hấn đã không chế rất tốt lực lượng của bản thân không hề tiết ra bên ngoài một tia, đáng lý lúc đám người kia tiếp xúc với hấn cũng sẽ giống như với người bình thường chứ, vì sao lại khiến cho những người kia sợ thành bộ dạng như vậy. Mặc dù lực lượng hấn mới nhận được có hơi lớn một chút nhưng cũng không đến nỗi vậy chứ. Càng nghĩ hấn càng cảm thấy buồn bực không thôi. Cảm thấy bản thân thật thất bại.

Đúng vào lúc này âm thanh của Bóng Ảnh vang lên trong đầu hấn:

“ Không phải do ca đâu, là do đệ đấy, vì mới thăng cấp hình thái nên một số lực lượng đệ vẫn còn chưa thể nắm giữ hoàn toàn, khiến cho đám người kia mới có thể bị ảnh hưởng.”

Nghe vậy thì Xuân Đức mới chợt hiểu ra, về bất mãn của hấn cũng liền biến mất, trong lòng hấn thầm nghĩ, xem ra bản thân hấn cũng không đến

nổi quá phé vật.

Nhưng hẳn nào có biết, Bóng Ảnh nói vậy cũng là sợ hẳn quay trở về tiếp tục tu luyện khổng chế lực lượng mà không đi ra bên ngoài, bỏ lỡ mất một cơ hội tìm con mồi mà thôi.

- --o0o---

Nơi mà Xuân Đức ở lại khá là lớn, sau khi rời khỏi đại viện của hẳn thì lại đi tới một khu tổ hợp các kiến trúc khác nhau, hẳn phải đi mất một lúc thì mới đi tới cửa ra vào nơi này.

Nhưng vừa đến cửa ra vào thì hẳn liền đã nghe tiếng cãi cọ.

“ Các ngươi kinh người quá đáng, không những giết chết người Hải Gia chúng ta lại còn dám đã thương nhị tiểu thư, các ngươi cho rằng người Hải Gia chúng ta sợ người Lâm Gia các ngươi. Nếu như hôm nay Lâm Gia các ngươi không cho Hải Gia chúng ta một câu trả lời thỏa đáng thì không xong với chúng ta đâu.”

Âm thanh này to rõ ràng, anh khí mười phần, hình như người vừa nói là một thanh niên. Âm thanh này vừa dứt thì liền có một giọng nói lạnh lùng vang lên.

“ Chẳng qua là giết mấy con chó mà thôi, chết thì cũng đã chết rồi, chẳng lẽ các ngươi lại còn muốn giết người đền mạng sao, về phần nhị tiểu thư nhà các ngươi vô duyên vô cớ chạy vào bên trong phòng của Tà Thiếu tu luyện, không bị đánh chết đã là vạn hạnh, người Hải Gia các ngươi không biết xấu hổ lại còn dám tới đây kêu gào.”

Không chờ cho người bên này nói xong thì một người có vẻ là người bên Hải Gia đã hét lớn:

“Đánh rắm, Tà Thiếu, Tà Thiếu, lão tử nhổ vào, dám làm bị thương nhị tiểu thư thì có là thiên vương lão tử cũng phải chết huống gì cái gì Chính Thiếu với chả Tà Thiếu, biết điều nhanh gọi tên kia ra đây, theo chúng ta về Hải Gia một chuyến nhận tội, bằng không hôm nay các ngươi không xong đâu.”

Một tiếng hừ lạnh vang lên:

“Lâm Gia chúng ta chẳng lẽ sợ Hải Gia các ngươi. Muốn đánh thì lên nói nhiều làm gì?”

Xuân Đức lúc này cũng có phần hiếu kỳ, không biết là người nào lại có bản lĩnh lớn như vậy muốn dẫn hắn đi chịu tội. Hắn lúc này tách đám người đi ra bên ngoài.

Vốn còn đang định nói cái gì, Lâm Kha nhìn thấy Xuân Đức đang đi ra ngoài này thì tay chân cũng luống cuống một trận, hắn tự dung cảm nhận được một trận sợ hãi không tên dâng lên trong lòng.

Hắn lúc này đi tới bên cạnh Xuân Đức cung kính cho thừa nói:

“Tà Thiếu, người muốn đi ra bên ngoài sao? Tà Thiếu có cần tiểu nhân cho người dẫn đường sao?”

Xuân Đức nhìn hắn lạnh nhạt hỏi:

“Máy người Thừa Vũ đi đâu rồi.”

Lâm Kha cung kính nói:

“Đại công tử cùng với những người khác đều đã tới thuật vũ song hội tại trung tâm hoàng thành rồi ạ. Tà Thiếu muốn tới đó chẳng, để tiểu nhân đi chuẩn bị cho người một cỗ xe ngựa.”

Lâm Kha ở nơi này cũng tính là một tên cường giả, một tên Nguyễn Anh Viên Mãn cũng xem như cao thủ ở hoàng thành rồi. Dù có gặp gia chủ của Lâm Gia cũng chỉ cần hơi thi lễ là được.

Vậy mà lúc này lại không khác gì một con chó nhỏ vẫy đuôi mừng chủ nhân, điều này vốn dĩ sẽ làm cho tất cả mọi người ngạc nhiên nhưng người ở nơi này đều không cảm thấy như vậy. Cả đám đều cho là như vậy.

Xuân Đức nhìn hấn một cái, lại nhìn qua đám người Hải Gia, thấy đám người kia vậy mà lúc tới đây vẫn mang theo một cái thú xa. Bên trên hình như vẫn còn người nào nhưng có lẽ vì nguyên nhân gì đó nên không tiện lộ diện gặp người.

Nhẹ gật đầu hấn nói:

“ Thôi không cần, ta đi cùng xe với mấy vị bằng hữu nơi này là được. Các người ai làm gì thì làm đi, cũng đừng có tụ tập lại một chỗ làm việc không đâu.”

Nói xong thì hấn liền trước con mắt kinh ngạc của mọi người đi lên chiếc xe ngựa phía trước, đám người Hải Gia lúc này cũng không hiểu vì sao mà không ai có ý kiến hay phản đối gì, cả đám đều lùi qua một bên cho hấn lên xe.

Về phần người Lâm Gia lúc này cũng đã bị Lâm Kha xua đi làm việc, đứng nơi này cũng không còn mấy người.

Sau khi vào trong xe thì Xuân Đức bình đạm nói:

“ Tới thuật võ song hội đi, ta muốn đi tới nơi kia nhìn một chút.”

Nghe được lời này thì đám người của Hải Gia một lần nữa không ai phản kháng gì, cả đám đều cung kính có thừa hướng phía thùng xe thi lễ

một cái, sau đó đoàn người cứ như vậy mà rời đi.

Nhìn thấy người của Hải Gia đi rồi, một tên cao thủ đứng bên cạnh Lâm Kha không quá tin tưởng nói:

“Cứ như vậy xong rồi à. Không có đánh nhau sao.”

Lâm Kha nhìn theo bóng xe ngựa cho đến lúc không thể nhìn thấy nữa mới quay đầu qua tên vừa nói chuyện kia mắng:

“Mắt ngươi có đùn cũng phải thấy mờ mờ chứ, ngươi không thấy sao mà còn hỏi.”

Tên cường giả Nguyên Anh kia cười gượng nói:

“Có thấy nhưng mà làm sao vẫn cảm thấy có cái gì đó không đúng. Mà người kia thực là Tà Thiếu sao, vì sao ta cảm giác rất không giống à.”

Lâm Kha trực tiếp cho hắn một cái đập mắng:

“Không đúng con em gái ngươi, được rồi tất cả biến, nhanh đi làm việc của bản thân. Việc của Tà Thiếu các ngươi ít hỏi nhiều, biết nhiều mạng liền không dài.”

Một đám người bị hắn đánh đuổi cũng nhanh chóng chạy đi làm việc của bản thân, về phần Lâm Kha sau khi nhìn về nơi xa một chút liền nhíu mày lại, sau đó lấy ra một cái truyền tin ngọc phù gửi đi một cái tin tức. Sau khi gửi tin xong hắn mới quay trở về bên trong, tiện thể đóng cửa lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1207: Bí Mật

- ---o0o---

Sau khi vào trong thùng xe thì Xuân Đức liền nhìn thấy cô bé lên vào phòng hấn hôm qua. Có điều lúc này cô bé kia khi nhìn thấy hấn vừa mừng vừa sợ, trên mặt xuất hiện sự giãy dụa một bộ vừa muốn tiến lên nói cái gì đó nhưng lại e sợ không dám tiến lên.

Nhớ đến hôm qua bản thân trong lúc cấp bách liền ném cô bé ra khỏi phòng một cách không thương tiếc thì hấn không khỏi cảm thấy có chút quá đáng, hấn định mỉm cười nói lời xin lỗi nhưng không hiểu vì sao cười không nổi, hấn lúc này ánh mắt lãnh đạm, lạnh nhạt nói:

“ Chuyện hôm qua cho ta xin lỗi.”

Hải Băng nghe hấn xin lỗi thì có chút phát mộng, ở trên đại lục cường giả vi tôn, cường giả vi pháp người mạnh không bao giờ phải xin lỗi người yếu dù có làm sai đi nữa.

Trong lúc nhất thời nàng có chút không kịp phản ứng, mãi một lúc sau mới phản ứng lại. Nàng vội lắc đầu nói:

“ Không cần xin lỗi, không cần xin lỗi, mà tiền bối có thể cho ta hỏi một chuyện được không?”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức bình thản hỏi:

“ Hỏi đi.”

Hải Băng lúc này lấy ra một cái ngọc bội màu lam, bên trên phát ra làm quang nhàn nhạt, sau đó cẩn thận hỏi:

“ Người biết vật này không?”

Ngay khi Hải Băng vừa lấy ra lam ngọc thì ánh mắt Xuân Đức liền xảy ra biến hóa, không nhưng ánh mắt hắn xảy ra biến hóa mà ấn ký trên tay hắn cùng bản nguyên bên trong cơ thể hắn cũng biến hóa.

Hắn lúc này trầm giọng hỏi:

“ Người từ đâu lấy ra thứ này?”

Hải Băng nhìn ánh mắt của hắn đột nhiên lóe sáng thì cả người sợ hãi không tự chủ lui về phía sau, nàng run lập cập nói:

“ Thứ này là lúc ta lên 7 mẫu thân mất đi để lại cho ta. Trước lúc mẫu thân lâm trung còn nói... Còn nói...”

Xuân Đức biết mình đã làm cho cô bé sợ hãi cố gắng thu liễm tâm tình kích động lại, hắn cố gắng ôn nhu nhất có thể nói:

“ Đừng sợ, từ từ rồi nói. Ta cũng sẽ không làm hại cô bé.”

Hải Băng nhìn thấy hắn như vậy thì tâm tình chập chờn cũng an ổn lại không ít. Nàng lúc này tuy vẫn còn hơi sợ nhưng là đã có thể nói tiếp.

“ Mẫu thân ta cũng không nói quá nhiều, mẫu thân nói với ta cùng phụ thân ta muốn đi tìm một người có ấn ký “ mặt trăng khuyết màu lam” ở trên mu bàn tay phải, đưa cho người kia thứ này. Mẫu thân nói người kia có thể giúp ta trị được quái bệnh từ nhỏ.”

Hải Băng vừa nói thì vừa lén nhìn qua tay phải của Xuân Đức, nhìn lên ấn ký mờ nhạt trên tay hấn.

Xuân Đức nghe xong thì ánh mắt lóe lên mấy lần, hấn nhẹ gật đầu nói:

“ Trước hết cứ đưa cho ta thứ mà cô bé đang cầm đi đã.”

Hải Băng bị hấn nhìn thẳng thì giống con thỏ nhỏ bị sợ nép vào bên trong thùng xe, mãi một lúc sau thì nàng mới ổn định lại tâm tình, cầm trong tay ngọc bội có chút không nỡ đưa cho Xuân Đức.

Xuân Đức vừa cầm lấy ngọc bội liền cảm nhận được một lực lượng quen thuộc nhưng hấn cũng không có vội xem tin tức bên trong mà là bắt đầu kiểm tra xem có mảnh khóc gì không. Thấy không có mảnh khóc gì hấn mới dùng hồn niệm xâm nhập vào.

Ngay lập tức một luồng thông tin như thủy triều tràn vào trong đầu hấn khiến hấn bất giác nhíu mày một cái, hấn bắt đầu nghiên cứu từng tin tức một. Đọc được càng nhiều tin tức thì hấn càng không khỏi nhăn mày lại. Đến cuối cùng thì hấn liền nhăn chặt lông mày.

Sau một lúc thì hấn đưa lại ngọc bội cho Hải Băng, một mình ngồi trầm tư.

Dù là đã đoán trước nhưng hấn có phần bất ngờ khi mẫu thân của cô gái nhỏ này cũng là một người giống như hấn. Ở bên trong cái ngọc giản kia là ghi lại tin tức nhiệm vụ cùng nguyện vọng mà người kia muốn nhờ hấn.

Hấn lúc này nhìn ấn ký trên tay, trong mắt hiện lên sự suy tư. Hấn biết cái ấn ký này rất đặc biệt nhưng không ngờ nó lại đặc biệt đến như vậy.

Thứ này trực tiếp liên quan đến sinh tử mỗi người làm nhiệm vụ, theo như lời mẹ của cô gái nhỏ nói thì thứ này sẽ hấp thu tu vi bên trong cơ thể

chuyên hóa thành “Thần Dịch Lực”, vì vậy người tham gia nhiệm vụ không sớm thì muộn cũng biến thành người bình thường không thể tiếp tục tu luyện.

Mà muốn sống ở cái thế giới chỉ có thể dựa vào “Thần Dịch Lực” duy trì, tiêu hao hết thần dịch lực đồng nghĩa với cái chết. Muốn bổ sung thần dịch lực chỉ có một cách đó là ăn được những thiên tài địa bảo trực tiếp nâng cao tu vi hoặc cướp đoạt của kẻ khác.

Ngoài ra còn có 2 lần bổ sung “Thần Dịch Lực” một là nhiệm vụ ẩn sư đồ hấn đang làm có thể bổ sung một lần, hai là giai đoạn thứ 2 “Công Đức” làm càng nhiều việc thiện một lần nữa có thể thu được “Thần Dịch Lực”.

Xuân Đức tự lầm bầm:

“Thứ kia gọi là thần dịch lực sao, nếu như ta dẫn nó vào bốn nguyên từ hành sản sinh thì sẽ không bao giờ cạn kiệt thì cũng không cần lo nữa rồi, mà ta bốn nguyên có thần dịch lực như vậy pháp nguyên cũng ẩn chưa, phải chăng vì lý do này mà cấp bậc mới không ngã xuống.”

Xuân Đức hít vào một hơi thật sâu, hấn cảm thấy cái nhiệm vụ này càng lúc càng có ý tứ rồi.

Với theo lời của mẫu thân cô gái nhỏ nói trên cái đại lục này không chỉ có bọn họ mà còn có đám lão quái sống từ rất lâu về trước, sống nhờ thần dịch lực cướp đoạt được từ đám người làm nhiệm vụ về sau. Cứ 10 năm lại sẽ có một nhóm người tới nơi này làm nhiệm vụ và người mới liền sẽ biến thành con mồi cho người cũ.

Về phần nhiệm vụ thứ 3 cũng là giai đoạn cuối chính là tìm về một loại bốn nguyên nguyên tố, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi gì cũng được. Chỉ cần tìm được một cái liền có thể rời đi cũng như hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng mà muốn tìm đến thứ kia đã khó, chưa kể đến việc cướp đến tay. Nhưng mà mẫu thân của cô gái nhỏ đã tìm đến manh mối của “ Thái Cổ Cương Phong” có điều còn chưa kịp đi tìm đã bị người vây công mà ngã xuống. Nàng cũng không có bị thương quá lớn nhưng mà tiêu hao hết thần dịch lực liền cứ như một người bình thường chết đi.

Cô gái nhỏ cùng phụ thân của nàng ta đều không biết điều này. Về phần vì sao mẫu thân của cô gái nhỏ lại ghi lại những thông tin này giao cho hấn là vì mẫu thân nàng muốn hấn cứu con gái nàng một mạng.

Con gái nàng ta có được “ minh nguyệt thánh thể” nhưng mà loại thánh thể này phải có thần dịch lực ôn dưỡng. Bằng không cũng sẽ chết yểu, người sống dài nhất cũng không quá 20.

Nhìn cô gái nhỏ, lại nhìn ngọc bội mà nàng ta đang cầm chặt trong lòng bàn tay thì ánh mắt hấn cũng hiện lên sự cảm động.

Đúng là không ai bằng tấm lòng người mẹ, đến lúc chết rồi vẫn còn nghĩ cho con cái, nếu hấn đoán không sai cái ngọc bội kia lúc trước khi mẫu thân của cô gái nhỏ chết đã được nàng truyền hết thần dịch lực vào bên trong, hi vọng kéo dài mạng sống cho con gái dài nhất có thể.

Nếu như nàng không vì còn gái thì cũng có thể sống thêm một thời gian nữa. Cũng có cơ hội đi cướp đoạt thần dịch lực nhưng nàng lại không có làm như vậy mà dành hết cơ hội sống để lại cho con gái nàng.

Dù hấn có là ác nhân, đứng trước tình nghĩa mẫu tử như vậy cũng không khỏi trong lòng cảm thấy nao nao. Dù sao trên đời này cũng chẳng ai nguyện làm ác nhân, ai cũng muốn trở thành anh hùng mang theo vô tận vinh quang cùng kính ngưỡng nhưng mà bánh xe vận mệnh đã quyết định, không ai có thể cưỡng lại. Hấn cũng vậy, ở sâu bên trong linh hồn hấn vẫn

luôn tồn tại một phần thiện niệm. Có điều vì để sống, hẳn phải chôn phần thiện niệm kia thật sâu.

Sống ở trên đời phải thật nhẫn tâm nhưng hôm nay hẳn sẽ lại ngoại lệ một lần.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1208: Lại Có Thêm Một Ngốc Đệ Tử

- ---o0o---

Sau một lúc thật lâu im lặng thì Xuân Đức mới lên tiếng:

“ Trước lúc mẫu thân cô bé mắt có nói thêm gì nữa không?”

Hải Băng gật gật đầu.

Xuân Đức tiếp tục hỏi:

“ Nói gì?”

Hải Băng len lén nhìn hẩn một cái sau đó mới nói:

“ Mẫu thân nói ta theo tiền bối học nghệ.”

Xuân Đức mặt không biểu tình tiếp tục hỏi:

“ Vậy cô bé có nguyện ý không?”

Nhẹ gật đầu, Hải Băng nhỏ giọng nói:

“ Có.”

Xuân Đức lúc này cũng gật đầu nói:

“ Vậy sau này cô bé đi theo ta. Từ hôm nay ta sẽ trở thành sư phụ cũng như người bảo vệ cô bé. Cô bé lại đây ta có thứ này cho cô bé.”

Hải Băng lúc không hiểu vì sao rất nhu thuận nghe lời, cô bé tiến lại ngồi ở bên cạnh hắn.

Xuân Đức lúc này nâng ngón tay út lên, từ ngón tay hắn phun ra ánh sáng màu tím yêu dị, Hải Băng nhìn thấy ánh sáng kia thì liền cả người có rúm.

Xuân Đức an ủi nói:

“ Không cần sợ, hãy nhớ lấy dù bất kỳ người nào có thể hại cô bé duy ta sẽ không bao giờ hại cô bé.”

Xuân Đức nói ra lời này còn sử dụng ma tâm chú in sâu vào trong linh hồn cô bé, Hải Băng nghe được thì lập tức trở nên tin tưởng hắn vạn phần. Ánh mắt tuy còn sợ hãi những đã không còn giống lúc đầu.

Xuân Đức lúc này bắt đầu khắc lên trên giữa trán Hải Băng một cái đồ án phức tạp, máu từ trên trán cô bé bắt đầu chảy ra, Hải Băng cũng vì đau mà khóc lên có điều cô bé cố chịu đựng không dám phát ra thành tiếng chỉ dám thi thoảng nấc lên một cái nhưng nước mắt cô bé thì cứ ào ào tuôn ra như suối.

Nhìn cô bé như vậy, Xuân Đức ma xui quỷ khiến thế nào lại an ủi nói:

“ Chịu đau một chút, sắp xong rồi. Cố chịu đựng.”

Hải Băng trong lòng không khỏi một mảnh âm áp, đã rất lâu rồi mới có người quan tâm nàng như vậy, dù là phụ thân cũng không có quan tâm nàng qua như thế, từ lúc mẫu thân nàng chết đi thì phụ thân của nàng liền trở nên lạnh lùng, nhiều lúc ánh mắt nhìn nàng còn có phần chán ghét, mỗi lúc như vậy nàng liền cảm thấy trong lòng rất đau.

Một lúc sau thì Xuân Đức cũng đã khắc xong “ Thái Cổ Phù Án”, có thứ này thì sẽ không lo cô bé này gặp nguy hiểm nữa, dù có gặp tinh vương cảnh cường giả hấn cũng có đủ thời gian đến cứu.

Về phần Hải Băng vì quá đau đớn mà ngất đi rồi, lúc này đang nằm trong lòng ngực của Xuân Đức. Xuân Đức cũng không có biểu hiện không thích hợp gì mà chỉ lặng yên ôm cô bé.

Trong lòng hấn lúc này lại nhớ đến đại đệ tử Thiên Tuyết của hấn, không biết cô bé kia bây giờ sao rồi, không biết đã đột phá chưa, sống có tốt không. Đã có được người trong lòng hay chưa? Nghĩ đến lúc hấn trở về có khi cô bé kia đã có con rồi cũng nên đến lúc đó hấn lại có... À mà thôi nghĩ xa quá rồi.

.....

Sau khi suy nghĩ lung tung một hồi thì cuối cùng đoàn người cũng đã đi tới nơi tổ chức Thuật Vũ Song Hội.

Vì là đại hội thuật vũ lớn nhất của Nam Việt Quốc nên không chỉ có thanh niên tài tuấn Nam Việt Quốc tham gia mà còn có những tu chân quốc lân cận sang góp vui. Nên người ở nơi này đông như kiến nếu đến muộn muốn đi lên phía trước là vô cùng khó khăn.

Nhưng mà cái gì cũng có ngoại lệ, Hải Gia là một đại gia tộc lớn nên vừa tới nơi này thì đám người liền nhường ra một con đường để cho đoàn người của Xuân Đức đi vào.

Xuân Đức có thể nghe được xung quanh đang nhao nhao bàn luận.

“ Các người nhìn, kia không phải thú xa của nhị tiểu thư Hải Gia sao, vì sao nàng cũng tới, không lẽ nàng cũng muốn tham gia sao?”

“ Ta nhìn nàng tới là muốn xem phu quân tương lai, không phải gia chủ Hải Gia nói rằng ai đoạt giải nhất lần này sẽ có cơ hội làm con rể hấn sao.”

“ Ha ha. Không biết vị Hải Băng tiểu thư kia thế nào, ta cũng chỉ nghe người nói chưa lần gặp mặt nghe nói nàng cũng giống mẫu thân nàng là một mỹ nhân bại hoại à.”

“ Ô, vì sao thú xa dừng lại rồi mà vị Hải Băng tiểu thư kia không đi xuống?”

“ Ta đoán là nàng ngượng ngùng đấy. Ha ha ha.”

Xuân Đức nghe được những lời này thì lông mày hơi nhướng lên, hấn lúc này cũng đã đoán ra vì sao cô bé này lại muốn bỏ trốn.

Đúng lúc này một âm thanh càn rỡ quen thuộc vang lên:

“ Băng Băng muội tử, nhanh đi ra cho mọi người nhìn xem một chút nào, cho đám độc thân cầu này nhìn thấy một lần bằng không tối nay trở về lại ray rứt không ngủ được.”

Đối với cái âm thanh này Xuân Đức cũng không xa là gì, chính là cái tên Tô Húc biểu ca của Lâm Thừa Vũ, cái giọng nói có phần đê tiện của tên này vô cùng đặc trưng, dù có là ở đâu cũng như vì sao sáng.

Đám đông người nghe được âm thanh này thì đồng loạt kinh ngạc nhưng khi nhìn thấy là ai nói thì cũng không còn ngạc nhiên nữa.

Vào lúc này một tiếng “hừ” lạnh vang lên, sau đó một âm thanh mang theo sự châm chọc vang lên:

“ Đúng là Tô Tiện Nhân có khác, miệng chó không mọc ra được ngà voi, vừa mở miệng là muốn bị ăn đòn. Nếu còn dám nói loạn, ta chính là

người đầu tiên đánh người.”

Tô Húc nhìn qua người mới phát ngôn, thấy là tên Mã Thương Sinh luôn đối nghịch với hắn thì cười lạnh nói:

“Bất quá Nguyên Anh sơ kỳ tam tinh mà thôi, lại còn nghĩ mình là đại nhân vật, thích thì cứ đến, ta lại sợ người.”

Ngay vào lúc hai người tranh chấp thì một tên thanh niên cười lên ha hả nói:

“Tô huynh, Mã huynh cứ ở đó đấu khẩu đi, còn về phần mỹ nhân cứ để ta dẫn về Trình Gia chúng ta đi.”

Vừa nói xong thì tên này lao nhanh đến chiếc xe nơi Hải Băng ở lại, ý định muốn cướp người.

Nhưng ngay vào lúc này một tên hộ vệ chỉ có trúc cơ kỳ tu vi đang đứng lặng yên đột nhiên quát lên:

“Con sâu cái kiến mà thôi, cũng muốn vọng tưởng tiểu thư nhà chúng ta.”

Cùng lúc hắn nói ra lời này thì tay hắn cũng xuất kiếm, ánh kiếm lóe lên một vệt kiếm quang ác liệt hiện lên chém thẳng về tên thanh niên Trình Gia đang bay tới.

Nhìn thấy một tên hộ vệ chỉ có tu vi trúc cơ kỳ hướng về phía bản thân ra tay thì tên kia ban đầu là kinh ngạc sau đó là cười lạnh nhưng rất nhanh thì lông tóc hắn đều dựng ngược.

Một luồng cảm giác nguy hiểm đến tính mạng khiến hắn cả người hơi cứng lại nhưng vào đúng lúc này một tấm lệnh bài từ trong ngực hắn bay ra,

trong nháy mắt đón gió mà lớn thành một tấm khiên che phía trước.

“ Ầm...”

Kiếm quang va chạm cùng với tấm khiên, tấm khiên kia trực tiếp phá thành từng mảnh nhỏ nhưng kiếm quang kia cũng tiêu biến đi hơn phân nửa, uy lực giảm đi đáng kể.

Thiếu niên họ Trình kia lúc này mới có thể gian nan tiếp được, tuy tiếp được nhưng cũng bị đánh bay ngược về phía sau, bay vào trong đám người, trên đường bay ngược lại liên tục thổ huyết không ngừng.

Một mảnh vắng lặng, khắp nơi chỉ còn những tiếng hít thật sâu. Ngay cả trận chiến bên trên võ đài cũng bị ngừng lại, đến cả đám người đang ngồi ở trên cao xem kịch vui cũng đều đứng lên.

Mãi sau một lúc lâu thì một kẻ bên trong đám đông vừa nuốt nước miếng vừa nói:

“ Ừc. Trúc cơ tu sĩ, một kiếm tí nữa liền giết chết một Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong tu sĩ, đây là ta hoa mắt hay là bị làm sao rồi.”

Một người ở bên cạnh cũng là gian nan nói:

“ Người không nhìn lầm đâu, ta cũng nhìn thấy, ta còn biết tên vừa mới xuất thủ, tên kia chính là bạn nhậu của ta mà, đêm qua chúng ta còn ở Túy Hương Lâu. Hôm qua ta còn nói hấn không được, vậy mà hôm nay...”

Nghe vậy đám người bắt đầu xôn xao cả lên, đúng vào lúc mọi người bàn luận náo nhiệt nhất thì một tiếng gầm giận dữ vang lên.

“ Muốn chết, dám làm thiếu chủ bị thương.”

Cùng lúc đó một người trung niên sắc mặt dữ tợn từ bên cạnh thiếu niên họ Trình lao về phía tên trộm cơ hộ vệ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1209: Lâm Thừa Vũ Một Mặt Khác

- ---o0o---

Cảm thấy có người đánh tới mình, tên trúc cơ tu sĩ hộ vệ kia ánh mắt vô thần nhìn qua, đột nhiên bên trong ánh mắt hấn hiện lên sự cười nhạo.

“ Con sâu cái kiến mà thôi, nơi nào có chỗ cho ngươi lên tiếng. Cút.”

Tiếng cút vừa vang lên thì một cái vỏ kiếm lấy tốc độ khó lòng tưởng tượng bắn xuyên qua bụng tên trung niên tu sĩ đang lao tới. Tên kia vừa mới bay lên trên không liền rụng xuống như sung, ngã nhào trên mặt đất nằm co giật liên hồi, từ trong miệng cùng vết thương trên bụng của tên kia liên tục tuôn ra máu tươi, nhìn là biết sắp theo người thân đoàn tụ rồi.

Đám đông quần chúng lại được một lần nữa trọn tròn mắt, nếu lần trước còn có thể là ảo giác chứ lần này bọn họ nhìn được nhất thanh nhị sở à.

Quả thực một tên Trúc Cơ chỉ cần một chiêu liền hạ gục một tên Nguyên Anh cường giả, mà bộ dạng còn rất vân đạm phong khinh, nhìn qua còn có chút mùi vị cường giả ẩn giấu, khiến cho đám người nghĩ mãi không ra.

Sau một hồi choáng váng thì một tiếng rống giận kinh nộ từ bên phía bên trên khán đài vang lên.

“ Làm càn, chỉ là một hộ vệ cũng dám trước mặt người trong thiên hạ giết người Trình Gia ta.”

Cùng lúc đó một khí thể bài sơn đảo hải áp xuống đám người phía bên dưới, khiến cho đám tu sĩ phía bên dưới cả người sợ run, không ít kẻ còn quỳ xuống.

Nhưng một màn tiếp theo lại khiến cho mọi người mở mang tầm mắt, chỉ thấy tên tu sĩ Trúc Cơ lúc trước lại ra tay, ánh mắt hắn nhìn kẻ đang đánh tới đây cười xem thường.

“Tiểu thư chúng ta ở đây còn chưa nói chuyện, một con chó mà thôi cũng đi ra sủa loạn. Chán sống rồi sao?”

Vừa nói xong thì hắn lại tiện tay ném đi thanh vũ khí đang cầm trong tay hắn, thanh kiếm kia lóe lên một cái liền biến mất.

Chỉ nghe “Phúc” một tiếng.

Sau đó mọi người chỉ nhìn thấy ở trên bụng kẻ đang bay trên trời cao kia đột nhiên lại xuất hiện một cái động lớn, máu tươi cùng nội tạng từ bên trong bay tán loạn. Cả không trung là một mảnh sương máu.

Vận mệnh tên cường giả kia lúc này cũng giống như cái tên vừa rồi, từ bên trên trời cao rơi xuống trên mặt đất, nằm co giật liên hồi, trong miệng liên tục thì thào.

“Không thể nào.”

“Không thể nào.”

hắn thì thào được mấy câu thì ngheo đầu sang một bên cũng không rõ là đã chết hay đã qua đời rồi nữa.

Đám người xung quanh lần này cũng không còn dám bình luận nữa rồi, cả đám đều gian nan nuốt nước miếng, một đám người không tự chủ lùi

cách xa ra khỏi thú xa của Hải Băng.

Đúng vào lúc này, màn xe được vén lên, một thiếu nữ 16-17 tuổi, bộ dáng rất đáng yêu bước xuống, khuôn mặt của nàng rất dễ thương hơi phúng phính, thân thể cân đối nơi nào cần nhỏ thì nhỏ, nơi nào cần lớn thì lớn, một đầu tóc dài như suối, kết hợp với một thân áo lam chọc người yêu thích.

Nhưng cỗ khí tức lạnh lạnh, âm u, cô tịch từ trên người nàng tán ra khiến cho tất cả những người nơi đây đều không dám nhìn thẳng, đến cả mấy đại lão ngồi ở bên trên ánh mắt cũng không khỏi phải co rụt lại.

Hải Băng quét mắt nhìn đám người cười tà mị một cái, sau đó không nhanh không chậm bước đi lên trên, khi đi tới trước mặt lão giả đang nằm ngất trên mặt đất thì nàng dừng lại một chút lại, sau đó dơ chân lên.

Lúc này trái tim mọi người đều nhắc lên đến cổ họng, bọn họ cảm thấy nếu như một cước này giẫm xuống thì gia chủ Trình Gia chết chắc rồi.

Nhưng một cước kia cũng không có hạ xuống, Hải Băng lúc này thu chân lại, ngồi xuống điềm ra vài điềm sau đó tiện tay ném lão giả kia qua cho người Trình Gia ở gần đó đang sợ hãi nhìn nàng.

Tiếp sau đó nàng chậm rãi đi lên ngồi ở vị trí của gia chủ Trình Gia trước kia nhìn xuống phía dưới nói:

“ Tiếp tục đi, ta muốn nhìn xem ai có đủ năng lực làm con rể Hải Gia chúng ta.”

Dưới ánh mắt kia đừng nói là đám tiểu bối, mà ngay cả mấy lão hồ ly cũng phải run lên vài lần, đám người vương tộc Nam Việt Quốc cũng im thin thít không ai dám nói một câu.

.....

Bên trong đám người duy chỉ có Mộng Vân là không bị dọa sợ, mà trên mặt hiện lên sự cổ quái. Nàng nhìn qua Lâm Thừa Vũ nói:

“ Thừa Vũ ngươi sắp có rắc rối rồi.”

Lâm Thừa Vũ kinh ngạc nói:

“ Vân tỷ, vì sao lại nói như vậy?”

Mộng Vân cười cười, rất không có nghĩa khí bán đứng Xuân Đức nói:

“ Thấy tiểu cô nương kia không, nàng ta đang bị tên xấu xa kia phụ thể...”

Nàng còn chưa nói xong thì một âm thanh mười phần dễ nghe vang lên từ bên trên khán đài.

“ Lâm Thừa Vũ nếu ngươi không lên đài thì ta sẽ về nói cho sư tôn biết, đến lúc đó hậu quả ngươi tự chịu.”

Sắc mặt Lâm Thừa Vũ lập tức như trái khô qua, lúc này không cần Mộng Vân nói hết thì hắn cũng đã hiểu rồi, xem ra lần này hắn không thoát một kiếp này rồi.

Tà Thiếu nói hắn đi lên thì hắn nhất định phải đi lên nếu dám không lên thì kết cục của hắn sẽ rất thảm, mấy ngày này nói chuyện với Mộng Vân hắn cũng đã hiểu thêm không ít về con người của Xuân Đức. Vì vậy mà hắn cũng sinh ra kính sợ với người kia cũng không dám như trước đây nữa.

Hắn như quả bóng da xì hơi đi lên trên võ đài, nhìn tên tu sĩ đối diện có tu vi Kim Đan viên mãn thì hắn cười khỏ nói:

“ Thái huynh hạ thủ lưu tình.”

Người đối diện lúc này thần sắc nghiêm túc đánh giá Lâm Thừa Vũ, tuy thấy hắn chỉ có Kim Đan tầng 8 nhưng cũng không dám xem thường, hắn nghiêm túc nói:

“ Nghe người thiên hạ đồn Vũ huynh có cao nhân tương trợ, vốn ta còn cho rằng kia chỉ là lời đồn vô căn cứ nhưng xem ra lời đồn kia là sự thực, hôm nay ta cũng muốn lĩnh giáo một chút cao chiêu của Vũ huynh.”

Vừa nói tên này vừa rút ra huyền khí, trong mắt tràn ngập chiến ý.

Lâm Thừa Vũ lúc này cũng thay đổi một bộ, không còn bộ dạng đàn đàn dễ bảo như mọi khi nữa mà thay bằng vẻ lạnh lùng, ánh mắt của hắn cũng trở nên sắc bén lên.

Hắn cũng lấy ra một thanh huyền khí, sẵn sàng nghênh chiến.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1210: Một Trận Kinh Biến

[Cảm ơn mọi người đã tặng quà cùng ủng hộ. Chương này là để cảm ơn mọi người.]

- --o0o---

Ngồi ở trên đài quan sát lúc này cũng không phải là Hải Băng mà là Xuân Đức, hắn cũng không phải phụ thể mà trực tiếp biến thân, về phần Hải Băng thì vẫn đang hôn mê bất tỉnh nằm bên trong xe.

Nhìn Lâm Thừa Vũ lên trên đài bên trong mắt hắn hiện lên một tia sáng khác thường. Theo như mẫu thân của Hải Băng nói, nếu như đào tạo ra được một tên đệ tử xuất chúng thì sẽ trực tiếp khôi phục 3 thành năng lượng ấn ký.

Như vậy đào tạo được 2 tên sẽ được 6 thành, đáng tiếc là một người nhiều nhất chỉ có thể đào tạo được tối đa 2 tên đệ tử mà thôi.

Đang suy nghĩ hắn đột nhiên nhớ đến điều gì đó, hắn lúc này nhìn qua đám người hỏi:

“ Người nào tên là Hải Bình Xuyên?”

Đám người từ lúc nhìn thấy Hải Băng xuất hiện đều nghi ngờ nàng là bị người phụ thể, lúc nàng hô lên với Lâm Thừa Vũ thì mọi người đều khẳng định điều đó là sự thật, nên hiện tại nghe nàng gọi thẳng tên cha mình thì cũng không ai ngạc nhiên, cả đám chỉ là đồng thời nhìn qua một người.

Người kia là một tên trung niên bộ dạng có phần khô gầy, giống một bộ khô lâu. Tên kia bị tất cả mọi người nhìn qua thì trên đầu liền đổ mồ hôi, hần lúc này đứng dậy đi tới trước mặt Xuân Đức cũng kính hỏi:

“ Không biết tiên bối là vị nào? Phải chăng là sư tôn thân bí của Tiểu Băng.”

Xuân Đức nheo mắt đánh giá người trước mắt một lúc sau đó phán một câu xanh rờn:

“ Người thực sự là phụ thân của Hải Băng sư muội, làm sao ta cảm thấy người không giống à, vừa già vừa xấu chẳng có điểm gì giống Hải Băng sư muội cả. Người không phải là tên nào đến đây mạo danh chứ. Mà cũng không quan trọng, ta chỉ muốn biết là ai muốn ép hôn sư muội ta mà thôi.”

Người trung niên kia trán đổ mồ hôi, hần có chút gian nan nói:

“ Không có, không có, nào có ai dám ép Tiểu Băng, ai dám ép Tiểu Băng lấy người bản thân không thích ta chính là người đầu tiên liều mạng với hần. Từ trước đến nay việc hôn nhân đại sư của người Hải Gia chúng ta đều là do bản thân tự mình quyết định.”

Đám người bên cạnh nghe vậy thì trong lòng không khỏi một trận xem thường, nhìn thấy tên này nói dối không chớp mắt như vậy thì bọn họ cũng hận không được tiến lên đập cho hần mấy phát vào mặt.

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Vậy thì tốt, sư tôn ta kỳ nhất là không môn đăng hộ đối, vốn dĩ sư tôn còn muốn đi nhìn xem nhà chồng tương lai của tiểu sư muội là như thế nào, xem bên trong nhà có cao thủ gì không, nếu chỉ có vài tên luyện hư gì đó thì thôi cũng giết luôn đi cho đỡ mắt mặt.”

Đám người bên cạnh nghe vậy thì cũng bắt đầu chảy mồ hôi, trong lòng mọi người đều cảm thấy lạnh toát, từ trong lời nói của đối phương mọi người cũng nghe ra được, cường giả Luyện Hư cũng giống như con sâu cái kiến mà thôi, khễ bóp liền chết.

Nhưng đối với những gì mà đối phương thể hiện ra thì bọn họ cũng không có nghi ngờ.

Có điều lúc này cả đám người lại nhìn về phía Hải Bình Xuyên trên mặt mang theo nụ cười bí hiểm, trong mắt bọn họ cũng không chút nào che giấu sự trào phúng.

Việc nhị tiểu thư Hải Gia bị phụ thân nàng cùng gia tộc xem nhẹ cùng ghẻ lạnh thì người của mấy đại gia tộc khác đều biết. Lúc trước việc đó với mọi người cũng không ảnh hưởng gì.

Nhưng lúc này bọn họ lại cảm thấy vui mừng không thôi, cũng vì tên ngu ngốc Hải Bình Xuyên này cùng với đám lão bất tử có bảo bối lại không trân trọng lại đi trân trọng một cái giấy rách mà trong lòng cười thầm.

Hải Bình Xuyên cũng nhìn ra ánh mắt châm chọc của đám người, trong lòng hắn cảm thấy tức giận không thôi, vừa tức giận lại vừa ảo não, hắn cũng thật là có nỗi khổ tâm trong lòng, có điều việc này hắn cũng không thể nói ra được.

Thấy vị đại nhân trước mắt đã không nhìn hắn mà chú ý xuống phía dưới lôi đài thì hắn biết lúc này cũng không phải thời cơ thích hợp nói chuyện, hắn cũng hiểu chuyện mà quay về chỗ ngồi của bản thân quan sát phía dưới lôi đài, có điều tâm tư của hắn lúc này cũng không đặt trên lôi đài.

.....

Phía dưới lôi đài.

Lâm Thừa Vũ lúc này đang cùng với Bạch Thái cùng nhau chiến thành một đoàn không phân cao thấp, cả hai tuy thực lực chênh lệch nhau không ít nhưng Lâm Vũ nhờ vào thân pháp nhanh nhẹn của bản thân mà chiến ngang tay với đối thủ trước mắt.

Có điều đánh một thời gian dài, thể lực của Lâm Vũ nhanh chóng giảm xuống, tốc độ phản ứng cũng chậm lại, trong khi đối thủ của hắn thì vẫn sinh long hoạt hổ.

Sau khi một chiêu bức lui đối phương, Lâm Vũ vừa cầm kiếm vừa thở dốc, ở đôi diện Bạch Thái ánh mắt có chút thất vọng nhưng vẫn là nói:

“Đã rất không tệ nhưng mà có vẻ ta đã đánh giá cao chiến lực của người rồi, đã ngươi không còn con át chủ bài nào thì nhanh chịu thua đi, để tránh làm lãng phí thời gian.”

Lâm Thừa Vũ nghe đối phương nói vậy cũng là cười khổ nói:

“Thái huynh nói phải, chiến lực không bằng chúng quy vẫn nên tự biết thân biết phận, ta xin được...”

“Rắc..”

Một âm thanh gãy nát vang lên, âm thanh kia truyền từ bên phía trên đài quan khán, ánh mắt mọi người đều không khỏi nhìn lên phía này, Lâm Thừa Vũ cũng giống mọi người nhìn lại.

Khi hắn nhìn thấy chiếc tay cầm của cái ghế tựa không biết làm từ chất liệu gì bị bóp bẻ nát, lại nhìn ánh mắt lạnh lẽo kia thì lời hắn vừa nói ra đến miệng liền nuốt vào.

Hắn lúc này quay lại nhìn Bạch Thái khí thể hào hùng nói:

“ Nam nhân chí ở bốn phương nếu chiến đấu làm sao có thể lùi bước như vậy còn không bằng làm rùa rụt đầu. Đến đây, ta cùng ngươi chiến một trận, ăn ta một kiếm.”

“ Ly Hận Thiên.”

Lâm Thừa Vũ cũng là chỉ là muốn màu mè hoa lá cảnh một chút, thể hiện ra bản thân cũng rất cố gắng cho người kia nhìn một cái nhưng ai ngờ chiêu thức hắn luyện cả mấy ngàn lần đến cơ bản vẫn còn sai vậy mà lúc này thật thi triển đi ra.

Trên bầu trời một hư ảnh đại ma đầu hiện ra, hư ảnh kia rất mờ nhạt, mờ nhạt đến không nhìn rõ ràng nhưng mọi người có thể cảm nhận được uy thế khủng khiếp từ hư ảnh kia.

Không ít người kinh hô lên.

“ Thứ kia là cái gì?”

“ Thứ kia thật giống như rất không đơn giản à.”

Đang lúc mọi người nhao nhao bàn tán phỏng đoán hư ảnh bên trên bầu trời là cái gì thì một chuyện kinh khủng phát sinh, bên trên bầu trời đột nhiên xuất hiện 7 bàn tay máu.

Bảy bàn tay máu kia to lớn vô cùng, cả bầu trời hoàng đô Nam Việt Quốc đều bị nó bao vào bên trong, bầu trời đang tươi sáng đột nhiên tối sầm lại, tiếp sau đó cả 7 bàn tay máu trọng điệp lên nhau đập xuống phía dưới.

Ở dưới lực lượng bảy bàn tay máu kia rơi xuống, đám người phía bên dưới đều trắng bệch không còn huyết sắc. Lúc này bọn họ chỉ tuyệt vọng

mà nhìn, đến ngay cả dũng khí bỏ chạy cũng không có.

Uy áp kia cực kỳ kinh khủng, khi bàn tay kia mới hạ xuống phân nửa thì người ở phía bên dưới đã bị cổ uy áp kia đè ép bạo thể mà chết gần chết hết.

“ Ầm ầm ầm....”

Cuối cùng bàn tay máu kia hạ xuống, cả một phiến thiên địa cũng vì đó mà run rẩy, cũng ở dưới một kích này nguyên cả hoàng đô Nam Việt Quốc trực tiếp xóa bỏ.

Kiến trúc sụp đổ, mặt đất san thành bình địa, mấy ngàn vạn người cả tu sĩ cấp thấp lẫn thường dân đều bị một kích này hóa thành thịt vụn.

Cùng lúc này, ở bên trên bầu trời hoàng đô Nam Việt Quốc xuất hiện bảy bóng người những người này phát ra linh áp vô cùng bá đạo, linh áp mạnh mẽ khiến cho không gian xung quanh cũng bị gợn sóng, trong ánh mắt của những người này đều là sự khát máu cùng tàn bạo giống như một đám dã thú vậy.

Mặc dù là như vậy nhưng không hiểu vì sao những kẻ này vẫn còn giữ được bản thân không có hoàn toàn lâm vào trạng thái điên dại chỉ biết giết chóc.

Vào lúc này một trong bảy người gầm lên:

“ Đông Sương, Xuân Hoa, ta biết hai người các ngươi ở đây, trốn cũng vô ích. Chỉ cần hai người các ngươi nói ra cách phá giải huyết ấn trên bàn tay chúng ta, bọn ta sẽ không làm khó hai người các ngươi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1211: Liên Tục Có Biến

- ---o0o---

Ngay khi tên kia gầm lên thì đột nhiên cảm nhận được cái gì đó, không nhưng hấn mà sáu người bên cạnh hấn cũng đều cảm nhận được, cả 7 người đồng thời nhìn xuống phía bên dưới.

Ở phía bên dưới mặt đất, dưới một kích liên thủ của 7 người mọi thứ đã tàn phá sạch sẽ, lúc này khắp nơi chỉ là một mảnh bụi bặm bốc lên cao, có điều ở bên trong mảnh bụi bặm kia bọn họ lại cảm nhận được sóng sinh mệnh.

Một lão giả thấp lùn, thân mặc áo bào xám, khuôn mặt chắp vá nhìn đáng sợ vô cùng ở bên trong 7 người lên tiếng:

“ Có người còn sống, hơn nữa không chỉ một người nhưng theo ta cảm nhận thì trong những người này không có hai nữ nhân đáng chết kia.”

Hấn vừa nói xong thì một tên trung niên chột một mắt, ở bên cạnh gần giọng nói:

“ Mặc kệ là ai, trước cứ giết rồi nói sau.”

Mấy tên xung quanh nghe hấn nói vậy thì một mặt xem thường, giết rồi còn nói cái con em ngươi à, lúc đó làm sao mà nói.

Sau một lúc lâu bụi mù rớt cuộc lặng xuống, tầm mắt mọi người lại được khôi phục. Lúc này bảy người có thể nhìn thấy được cảnh tượng bên dưới.

Cả một cái hoàng đô Nam Việt Quốc rộng lớn vô cùng đã bị hoàn toàn san thành bình địa. Những phía bên dưới lúc này không ngờ vẫn còn người sống. Tất cả có 6 người, 4 nữ 2 nam.

Vừa nhìn thấy mấy người phía bên dưới thì bảy người phía bên trên đều lộ ra vẻ ngạc nhiên. Những tiếp sau đó, bảy người đều găm lên.

“ Hai tiện nhân các ngươi lần này chạy đâu cho thoát.”

Sau đó bảy người tán ra xung quanh vây mấy người phía bên dưới vào bên trong, sau khi đã chắc chắn mấy người phía bên dưới không thể chạy trốn thì cả bảy người đồng thời xuất thủ muốn bắt lại 6 người kia.

Trong 6 người thì chỉ có 3 người có tu vi tạm được, còn 3 kẻ khác thì đến liếc mắt bọn họ cũng lười nhìn.

Nhưng vào đúng lúc này, một cô gái mặc bạch y quát lạnh:

“ Dừng lại, các ngươi chẳng lẽ không muốn phương pháp phá giải huyết sát ấn ký trên tay sao?”

Vừa nghe đến phương pháp phá giải huyết sát ấn ký trên người thì bảy người kia đồng thời dừng lại, ánh mắt lẳng lệ ác liệt của cả bảy người đồng thời đổ dồn lên người cô gái vừa nói chuyện.

Lão giả xấu xí bộ dạng gầy tong teo khi trước lại lên tiếng:

“ Đông Sương, ngươi chẳng lẽ lại muốn trêu đùa chúng ta. Nếu lần này ngươi còn muốn đùa nghịch hoa chiêu gì thì không phải chỉ có chết là xong chuyện đâu.”

Nữ nhân mặc bạch y tên Đông Sương nghe vậy thì khẽ hừ nhẹ một tiếng sau đó nói:

“ Tuy chúng ta có thương thể trong người nhưng liều cá chết lưới rách chúng ta cũng không sợ, nếu các ngươi dám làm tới bọn ta có liều cái mạng này cũng muốn các ngươi không sống khá giả. Hơn nữa bí pháp phá ấn còn trong tay chúng ta, nếu các ngươi ép quá thì tất cả mọi người đều cùng chết.”

Một tên trung niên có cái đầu hói, bộ dạng cười lạnh nói:

“ Nực cười, người chết chỉ là các ngươi. Chúng ta vì sao phải chôn cùng với các ngươi.”

“ Vì sao?” Nữ tử kia nhìn kẻ vừa nói chuyện cười lạnh nói:

“ Còn hỏi vì sao, ngươi là giả ngu hay là ngu thật, chẳng lẽ đám người các ngươi trong mấy ngày này còn không cảm nhận được sát ý đang ăn mòn ý chí của các ngươi. Nếu không có phương pháp phá giải, chẳng bao lâu nữa các ngươi sẽ biến thành mấy tên điên loạn chỉ biết giết chóc. Bây giờ tránh ra.”

Tên trung niên trong mắt hung quang chợt lóe, hấn cũng âm trầm nói:

“ Tránh ra, ngươi thì tính là thứ gì, đẳng nào cũng là chết, nếu hai người các ngươi không giao ra phương pháp phá giải thì lập tức phải chết.”

Một tên khác cũng cười lạnh, phụ họa nói:

“ Biết tâm trí chúng ta đang bị sát ý ăn mòn vậy còn không nhanh mang ra phương pháp, phải biết chúng ta bây giờ không có động thủ ngay lập tức giết chết các ngươi cũng đã là rất cố gắng, nếu còn không biết điều thì cũng đừng trách mấy người chúng ta không nể tình đồng hương rồi.”

Vừa nói thì tên này cũng liền tán ra sát khí bao phủ cả 6 người vào bên trong, cảm nhận được sát khí kia mấy người Lâm Kinh Hương, Tô Húc, Lâm Thừa Vũ sắc mặt đều tái nhợt, hai chân run rẩy, đứng cũng không vững mặc dù cả ba người đều được Mộng Vân hết lòng thủ hộ.

Không chỉ ba người bọn họ mà ngay cả Mộng Vân cùng với hai nữ tử khác lúc này cũng tâm tình bất định, Mộng Vân thì là đang lo lắng không biết Xuân Đức nơi nào vì sao còn chưa xuất hiện, còn về phần hai người kia đương nhiên là đang lo cho mạng sống của bản thân.

Thấy bầu không khí vô cùng căng thẳng, nữ tử đi cùng với Đông Sương là Xuân Hoa vốn đang yên lặng lúc này đột nhiên lên tiếng. Nàng thở dài nói:

“ Phương pháp thì không có, ngược lại mạng có một cái, các người nếu có bản lĩnh thì cứ đến?”

Nghe nàng nói vậy thì bảy người kia cùng với Đông Sương bên cạnh đều cả kinh.

Tên chọc đầu khi trước lúc này gằn giọng hỏi:

“ Nói vậy là ý gì?”

Xuân Hoa lạnh nhạt nói:

“ Là các người hết cứu được rồi, có vậy cũng không hiểu sao? Trong 2 ngày từ khi ấn ký xuất hiện nếu không thể tìm lại người nắm giữ ấn ký tương đồng thì sẽ lâm vào tình trạng như các người hiện nay, sát ý ăn mòn tâm chí, biến thành con rối chỉ biết giết chóc. Nói vậy đã hiểu chưa?”

Bảy người khác nghe vậy thì đều không tin, một người trong đó nhìn không được găm lên giận dữ.

“ Ta không tin, các người nói láo, đã các người không chịu nói thật thì đành phải bắt lại rồi từ từ hành hạ vậy.”

Vừa nói tên kia vừa lao lên, hai mắt hấn đỏ chót trong con ngươi hiện lên vô số tơ máu, cả người hấn tản ra khí tức vô cùng bạo ngược, hấn vừa động mấy tên khác cũng liền động. Mấy tên kia cũng là như vậy, từ trên người tản ra từng trận sát khí nồng đậm.

Sát khí mạnh mẽ ập đến như cơn sóng dữ vỗ bờ, khiến cho sắc mặt của ba người Mộng Vân, Đông Sương, Xuân Hoa thoáng cái trầm trọng rất nhiều.

Ba người lúc này cũng không thể làm gì khác là cầm lên vũ khí mà chống cự. Lúc này nếu không chống cự mà sợ hãi bỏ chạy thì càng chết nhanh hơn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1212: Liên Tục Có Biến (1)

- ---o0o---

Sau khi lấy ra binh khí bản mệnh tương tu thì hai người Đông Sương cùng Xuân Hoa đồng thời đánh ra một cái ấn quyết, nhìn bảy người đã cách bản thân không bao xa thì cười lạnh.

“ Đám ngu dốt, các ngươi nghĩ chúng ta đánh không lại còn ngu ngốc đứng chờ các ngươi tới bắt sao? Ngây thơ.”

“ Thanh Liên Chiêu Dạ”

“ Minh Nguyệt Trục Lai”

Hai người Đông Sương cùng Xuân Hoa thi triển ra một chiêu hợp kích kiếm pháp.

Xung quanh hai người bọn họ nổi lên vô số hư ảnh thanh liên nở rộ, phía bên trên thì lại xuất hiện một vầng minh nguyệt. Ánh trăng kia khiến cho động tác của bảy người đang giết tới chậm lại không ít giống như là lâm vào trong vũng lầy vậy, di chuyển vô cùng khó khăn.

Cũng ngay vào lúc này, vô số thanh liên nở rộ hóa thành từng chùm kiếm khí biến thành kiếm hải cắn nuốt tất cả, kể cả Mộng Vân cùng 3 người khác cách đó không xa cũng bị kiếm hải bao trùm, vô số kiếm khí ác liệt liên tục trùng kích lên phòng hộ mà nàng tạo ra.

“ Keng keng keng...”

“ Âm âm âm..”

Kiểm khí giảo sát va chạm với hộ thể tiên lực của đám người phát ra âm thanh nổ tung.

Mộng Vân thấy hai người kia vậy mà cũng công kích bản thân thì nhin không được tức giận nói:

“ Hai người các ngươi làm gì, vì sao công kích cả ta.”

Xuân Hoa nghe Mộng Vân ở trong biển kiếm hải tức giận mắng thì xem thường nói:

“ Chỉ là Tinh Vương Chi Cảnh tầng 7, vừa bước vào hậu kỳ thì giữ lại có làm được cái gì, chi bằng cùng chết với đám ngu xuẩn này đi.”

Mộng Vân nghe vậy thì trong lòng tức giận không thôi những người này không oán không cừ với nàng, hơn nữa vừa lúc trước còn mượn nhờ lực lượng của nàng ngăn cản một kích kia vậy mà lúc này lại trở mặt muốn giết nàng, nàng hiện tại đang hồi hận vì sao lúc trước lại ngu ngốc đi giúp đỡ đối phương.

Có điều lúc này hồi hận thì cũng muộn, nàng bây giờ cũng chỉ có thể cắn răng mà chống cự, nếu có một mình nàng thì không sao nhưng lúc này nàng còn phải bảo vệ thêm ba người khác, áp lực là không hề nhỏ một chút nào.

Mấy người Lâm Kinh Hương nếu chỉ bị một tia kiếm khí bên trong kiếm hải cắt qua thì xong đời rồi.

Nhưng đây cũng chỉ là một màn dạo đầu, kiếm khí tuy nhiều nhưng uy lực không đủ, không có cách nào làm tổn thương chính thức đến mọi người.

Ánh trăng trên cao tuy hạn chế tất cả mọi người nhưng cũng khiến cho Xuân Hoa tiêu hao không ít.

Đột nhiên, tên trọc đầu trong số 7 người phát ra tiếng rít gào như dã thú.

“ Chết.”

Tiếng rống của hắn vang vọng, cùng lúc đó ấn ký trên tay hắn sáng ngời, một loại lực lượng mạnh mẽ từ bên trong ấn ký kia tuôn ra bao lấy cây búa lớn hắn đang cầm trên tay khiến nó trong nháy mắt phát ra ánh sáng màu đỏ lập lòe.

Hai mắt hắn khi trước còn lúc mê lúc tỉnh, hiện tại đã hoàn toàn mất đi lý trí. Hắn từ bỏ phòng ngự, mặc cho kiếm khí cắt trên người hắn, cắt ra đạo đạo vết thương, hắn không có để ý mà lao thẳng về phía hai người Xuân Hoa cùng Đông Sương đập xuống một búa.

Hắn vừa nâng búa lên thì trên bầu trời cũng xuất hiện một thanh búa lớn đập xuống, thanh búa hư ảo trên bầu trời vừa va chạm vào kết giới do mặt trăng tạo thì kết giới trong nháy mắt liền bị phá hủy.

“ Xoảng.”

Âm thanh như tiếng thủy tinh tan vỡ, kết giới trong nháy mắt vỡ tan tành, bảo vật giống như mặt trăng kia cũng đột nhiên xuất hiện vô số vết rạn, tiên khí hao hết quay trở về bên trong cơ thể Xuân Hoa.

Cùng lúc đó Xuân Hoa liền phun ra một ngụm máu đen, cả người lung lay sắp ngã nhưng chưa đợi nàng đứng vững thì cả thanh búa lớn của tên trọc đầu đã như một viên lưu tinh đập đến đầu nàng.

Tên đầu trọc sau khi hoàn toàn bị sát ý ăn mòn tất cả lý trí kích phát ra năng lực của ẩn ký thì lực lượng nâng cao không biết bao nhiêu lần.

Vì thế một búa kia cũng mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần, Đông Sương cũng bị một búa kia phá tan kiếm hãi nhưng cũng chỉ là bị phản phệ nhẹ nên vừa kịp tránh được một kiếp, về phần Xuân Hoa thì không được may như vậy.

“ Ầm ầm ầm...”

Đầu của nàng bị một búa kia mạnh mẽ đập nát, không những đầu mà nguyên hết phần trên của nàng bị đập nát bét, riêng có tứ chi là bay mỗi nơi một cái.

Một cái chân của nàng ta bay thẳng lên kết giới phòng hộ mà Mộng Vân tạo ra, lúc nó rớt xuống vẫn còn co giật được mấy cái mới ngừng lại.

Nhìn thấy một màn máu tanh như vậy, cô gái nhỏ Lâm Kinh Hương tròn to đôi mắt ra mà nhìn sau đó thì ngất đi, hai người Lâm Thừa Vũ cùng Tô Húc tuy không có sợ đến ngất đi nhưng cả người cũng run rẩy không thôi, ánh mắt bọn hắn đều nhìn chăm chăm vào người đàn ông đầu trọc cầm búa lớn.

Đang lúc mọi người cho rằng người đàn ông đầu trọc sẽ vung thêm một búa kết liễu Đông Sương thì sự việc bất ngờ phát sinh, tên kia ấy vậy mà lại quay lại tấn công những người từng là đồng bạn của hắn.

“ Ầm ầm..”

Một búa xoay tròn, trong nháy mắt ba tên xui xẻo không phản ứng kịp liền bị đập tan xác mà chết, đại lượng máu tươi cùng thịt vụn bay tán loạn.

Ba người còn lại cùng Đông Sương nhìn thấy một màn như vậy thì đều hoảng sợ. Tên lão giả khô gầy là đầu lĩnh của bảy người nhìn về phía tên đầu trọc quát lớn:

“ Người ...”

Nhưng hắn còn chưa nói xong thì đã cảm thấy nguy hiểm tiếp cận, có điều hắn lại không biết nguy hiểm từ đâu, hắn lúc này chỉ có thể vận dụng tiên giáp cùng hộ thể tiên khí tạm thời bảo vệ bản thân. Cùng với đó là cảnh giác nhìn bốn phía xung quanh.

Ngay khi hắn đang cảnh giác bốn phía thì đột nhiên từ bên trong lòng đất nhảy ra bốn con côn trùng màu đen, dài 20cm cắn về phía hắn.

Nhìn thấy chỉ là mấy con côn trùng thì hắn liền sầm mặt lại, tức giận đánh ra một chưởng.

“ Thứ sâu bọ. Chết.”

Nhưng cảnh tượng mấy con côn trùng kia dưới chưởng lực hóa thành tro bụi không có xuất hiện, cả bốn con trùng kia đột nhiên hợp lại với nhau biến thành một con trùng dài gần 50cm, xuyên qua chưởng lực của lão giả, không nhìn hộ thể tiên khí đâm vào trong lòng bàn tay của hắn.

Lão giả kia nhìn thấy con trùng chui vào trong lòng bàn tay thì quá sợ hãi, hắn lúc này định dụng tiên lực ép chết con trùng kia nhưng không có tác dụng, lúc hắn định vứt bỏ cánh tay thì đã không kịp.

Cả cơ thể hắn lúc này không hiểu vì sao mà cứng đờ ra, không cách nào di chuyển, cũng không cách nào vận chuyển tiên lực, ở xa xa Mộng Vân cùng mấy người khác đều nhìn thấy ở dưới da lão giả đang có vô số con vật dài tầm gang tay di chuyển nhìn mà muốn nôn.

Tiếp sau đó cả người giả đột nhiên bị đục ra hàng vạn cái lỗ, từ bên trong những cái lỗ kia tuôn ra đại lượng con vật nhìn giống con giun.

Nhưng đó cũng không phải kinh khủng nhất, kinh khủng nhất chính là từ trong miệng lão ta chui ra một con trùng màu đỏ hồng dài gần 2 mét, con trùng kia không có mắt mũi gì cả, chỉ có một cái miệng với toàn răng là răng.

Sau khi nó chui ra ngoài thì thi thể của lão giả cũng nhanh tán bị phân hủy, thoáng cái chỉ còn lại đống quần áo rách, đến một chút xương cũng không còn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1213: Người Ở Phía Sau

- ---o0o---

Cùng lúc lão già kia vừa chết đi thì tên đồng bạn của hắn đã xong đời, cũng bị y như hắn. Bây giờ trên bãi đất trống chỉ còn lại Mộng Vân, Đông Sương cùng tên đầu trọc bị điên.

Nhưng mà tên đầu trọc lúc này lại đang bị mấy cây thực vật từ bên trong lòng đất chui ra quấn chặt, mấy cây thực vật kia cũng không chỉ đơn giản là cuốn chặt mà còn hút đi máu của tên kia.

Vô số rễ cây đâm xuyên qua da, đâm vào bên trong cơ thể tên trọc kia, khiến cho hắn thống khổ không thôi. Chỉ mới có một lúc mà tên kia từ một trung niên cao lớn đã gầy chỉ còn da bọc xương

“ A a a a .”

Không cam lòng, Tên kia liên tục gặm rú thê lương, hắn cố gắng dứt ra khỏi những thực vật đang quấn trên người, vô số đoạn dây leo bị hắn giật đứt rơi xuống đất.

Những đoạn dây leo kia rơi xuống đất thì gãy dựa một lúc cũng liền hóa thành bùn đen.

Nhưng mà mọi cử động của hắn đều vô nghĩa những thứ dây leo kia năng lực tái sinh rất mạnh, hắn vứt giật đứt một đám thì lại nó lại mọc ra nhiều hơn gấp đôi.

Người sáng mắt thì đều có thể nhìn ra những thứ dây leo này có năng lực tái sinh mạnh như vậy là cũng nhờ máu của tên đầu trọc kia.

Ngay lúc ai cũng cho rằng tên này sắp chết thì mấy đạo ánh sáng màu đỏ từ mấy phương vị bất động bay về phía hắn. Thấy cảnh này thì một âm thanh gập gáp bất ngờ vang lên bên trong hư không:

“ Ngộ đạo hữu ngăn thứ kia lại.”

Âm thanh kia vừa vang lên thì lại có một lão già xuất hiện, lão già kia một đầu tóc bạc nhưng da dẻ hồng hào, ánh mắt sáng ngời, vừa hiện ra thì liền đánh ra một đạo ấn quyết.

Cùng lúc đó từ trong tay hắn phóng ra mấy luồng ánh sáng màu cam, mấy luồng ánh sáng màu cam này trong nháy mắt bao lại mấy luồng ánh sáng màu đỏ khiến cho bọn nó đình chỉ trên hư không.

Cũng vào lúc này, không biết từ đâu lại đi ra một thiếu niên, tay cầm ngọc phiến, vừa xuất hiện liền đã hướng về phía tên đầu trọc xuất thủ.

Ngọc phiến trong tay hắn mở rộng, phát ra quang mang hắc sắc, hình đầu lâu được vẽ trên ngọc phiến cũng sáng lên, sâu bên trong đôi mắt trống rỗng kia vậy mà lóe lên hai đạo lục mang.

Hắn vung tay một cái, từ bên trong ngọc phiến bay ra trùng điệp mười cái đầu lâu màu xanh, mười cái đầu lâu màu xanh kia như thực như ảo lúc tách ra lúc lại hợp lại, vừa nhìn thấy vô cùng huyền diệu.

Tốc độ của mười cái đầu lâu kia cực nhanh, không qua một cái hô hấp liền đã tinh chuẩn đánh vào trong đầu tên đầu trọc, tên đầu trọc vốn đang điên cuồng dựa cùng vì vậy mà đình chỉ.

Tiếp sau đó cả đầu hắn đột nhiên nổ tung.

“ Bụp.”

Một tiếng nổ nhỏ vang lên, cả cái đầu tên kia y quả dưa hấu bị người ta dùng búa đập nát, đủ thứ bên trong đầu từ óc cho đến xương vụn bay ra bốn phía.

Thi thể không đầu của hắn lúc này cũng gục xuống trên mặt đất, ấn ký bên tay phải của hắn lúc này cũng từ từ hóa thành một luồng sáng đỏ thoát ly ra bên ngoài.

Luồng ánh sáng màu đỏ kia sau khi thoát ly cơ thể tên này thì trực tiếp bay về phía thiếu niên kia, nhìn thấy đoàn năng lượng kia hướng về phía mình thì thiếu niên vô cùng vui mừng, có điều hắn cũng không dám trực tiếp hấp thu mà là dùng một loại phương pháp giống lão giả kia phong ấn nó lại.

Cùng lúc này ở một nơi khác trong hư không, một lão giả cũng hiện ra, trên người lão giả kia khí tức ba động cũng không quá mạnh, có điều người này vừa hiện thì liền khiến cho Mộng Vân cùng Đông Sương trong lòng dâng lên một cỗ sợ hãi.

Sau khi thu lại mấy luồng năng lượng do ấn ký hóa thành, hai lão giả kia mới đi tới bên cạnh thiếu niên cung kính hỏi:

“ Thiếu chủ, còn mấy người này thì làm sao?”

Thiếu niên có bộ dạng anh tuấn kia nhìn qua Mộng Vân cùng Đông Sương một lần sau đó thì nở một nụ cười tà dị nói:

“ Lần này may mà có hai vị hộ pháp trợ giúp, bằng không cũng không có dễ dàng như vậy thành công, đợi ta thái bổ hai người này xong thì ấn ký của các nàng thuộc về hai vị hộ pháp.”

Hai lão giả kia trên mặt đầy sự vui mừng đồng thanh nói:

“Cám ơn thiếu chủ.”

Lão giả họ Ngô lúc này nhìn qua hai người Đông Sương cùng Mộng Vân một cái, sau đó híp mắt nói:

“Thiếu chủ, hai nữ tử này rất không tệ, một người có tu vị thất tinh một người bát tinh, hơn nữa đều là cực phẩm mỹ nữ, lão nô vẫn là kiến nghị thiếu chủ giữ lại dùng một thời gian sau đó thả bỏ cũng không muộn, trong này kiếm ra hai đại mỹ nhân như vậy cũng rất khó.”

Tên thiếu niên kia nghe vậy thì có điều suy ngẫm, sau đó hấn cười to nói:

“Đúng là như, nơi cái nam vực này khắp nơi là đám hạ tiện, tư cách phục thị cho ta cũng không có, bây giờ bắt được hai người nếu giết các nàng sớm quá thì đi đâu mà tìm người làm ấm giường. Ha ha.”

Tên lão giả còn lại lúc này cũng nở nụ cười đê tiện nói:

“Thiếu chủ anh minh. Không hổ là người kế thừa Hạp Hoan Tông, sau này Hạp Hoan Tông dưới sự dẫn dắt của thiếu chủ nhất định sẽ phát dương quang đại.”

Tên thiếu niên cùng một người khác nghe vậy thì cũng đều cười to không ngớt, ba người cứ như vậy mà cười cũng không có quan tâm đến Mộng Vân hay Đông Sương có chạy trốn hay không.

Sau khi cười to một hồi thì ba người mới dừng lại, lúc này Ngô lão mới nhìn qua phía Đông Sương cùng Mộng Vân quát:

“ Còn nhìn cái gì, không nhanh qua đây phục thị thiếu chủ, hai các người chán sống rồi phải không?”

Đông Sương đang bị thương ngồi trên mặt đất nghe vậy thì trong mắt lóe lên lệ mang, có điều rất nhanh liền bị nàng ta che giấu đi, lúc này nàng ta cũng không có bỏ chạy mà nhu nhu thuận thuận đi tới trước mặt thiếu niên kia.

“ Chủ nhân.”

Nghe được tiếng kêu này thì tên thiếu chủ Hợp Hoan Tông gì đó lại nhin không được cười lớn, hấn lúc này một tay xoa nắn bộ ngực của Đông Sương, miệng cười dâm nói:

“ Ngoan lắm, giờ thì quỳ xuống... Á”

Hấn còn chưa nói xong thì đột nhiên cảm nhận bàn tay đang xoa nắn bộ ngực của Đông Sương bị thứ gì cản, hấn vội vàng rút tay ra.

Hấn rút tay ra thì nhìn thấy một con rắn màu đỏ đang cắn lấy bàn tay hấn, con rắn kia sau khi cắn hấn xong thì cũng không có nhả ra, mà vẫn tiếp tục cắn. Cả người con rắn trong nháy mắt khô quắt lại sau đó rơi xuống.

Cũng vào lúc này thì Ngô lão ở bên cạnh liền hướng về phía Đông Sương ra tay, hấn một tay vươn ra liền chế trụ được Đông Sương, Ngô lão tu vi đã là cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn so với Đông Sương mới chỉ là bát tinh mạnh hơn quá nhiều nên trước mặt hấn Đông Sương đến phản kháng cũng không có cơ hội.

Một người khác thì lấy ra vài viên thuốc cho tên thiếu niên uống vào.

“ Thiếu chủ làm sao?”

Nhìn cánh tay đã tím đen, ần ần phát ra mùi vị hư thối, tên thiếu niên kia kiềm không được lửa giận đập lên ngực Đông Sương một phát quát:

“Tiện nhân muốn chết, bọn công tử vốn muốn tha cho ngươi nhưng ngươi đã muốn chết thì không trách được bọn công tử độc ác. Ngô lão, cho tiện nhân này uống, hồn nguyên tán.”

Bị Ngô lão chế trụ, nhận một cước toàn lực của tên thiếu chủ Hợp Hoan Tông, lập tức nàng liền phun ra ngụm máu tươi, sắc mặt nàng không khỏi nhăn nhó.

Có điều ngay sau đó nàng lại cười, nàng vừa nôn ra máu vừa cười nói:

“Ngươi cũng chẳng sống được bao lâu nữa đâu, bị huyền lệ xà cắn thì chỉ có chết. Mà ngươi có lẽ cũng biết thứ kia là gì rồi đấy, nó chết thì ta cũng không sống được.”

“Cái gì?” nghe đến huyền lệ xà ba người đồng thời cả kinh, sắc mặt tên thiếu niên thoáng không còn chút máu, hần lúc này ngồi xuống túm lấy cổ áo nàng ta mà lay, vừa lay vừa quát:

“Thuốc giải đâu, ngươi nhất định có thuốc giải, nhanh đưa ta.”

Đông Sương bị phong bế kinh mạch, lúc này đã không khác gì người bình thường là bao, nàng nhìn tên thiếu niên trước mắt đang sợ hãi thì trong lòng vui vẻ, nàng nhổ một ngụm nước bọt xen lẫn máu tươi lên mặt hần nói:

“Loại súc sinh như ngươi chết sớm đi cho đỡ làm liên lụy những thiếu nữ nhà lành, về phần thuốc giải sao ta có nhưng sẽ không cho ngươi. Ha ha... Hự.”

Đông Sương đang cười thì im bật, nàng bị tên thiếu chủ Hợp Hoan Tông bẻ gãy cổ, chết ngay lập tức.

Tên thiếu chủ Hợp Hoan Tông kia lúc này sắc mặt khó coi vô cùng, trên mặt hắn đã bắt đầu xuất hiện những chấm nhỏ màu đen.

Ánh mắt của hắn lúc này lạnh lẽo vô cùng, hắn nhìn về phía Mộng Vân thì trong mắt hiện lên một tia lệ mang.

“ Ngô lão, mang nữ nhân kia tới đây, cùng tiểu nha đầu kia nữa, ta muốn thông qua hợp hoan tinh di chuyển độc tố qua hai người kia.”

“ Trần lão ngươi đi tìm một đám nữ nhân đến đây cho ta.”

Hai lão giả nghe vậy thì trong lòng run lên, cả hai đồng thời cung kính nói:

“ Vâng thiếu chủ.”

Nói xong thì hai người liền vâng mệnh làm việc, Trần lão gì đó thì nhanh chóng bay đi tìm nữ nhân, về phần Ngô lão thì không nói hai lời bay đến phía Mộng Vân.

Về phần tên thiếu chủ Hợp Hoan Tông kia thì xé hết quần áo của Đông Sương ra sau đó trực tiếp làm việc.

Xuân Đức ở nơi ẩn nấp nhìn thấy mà cũng khâm phục, tên này quả thực khác loại, đến người chết cũng không buông tha. Nhìn hành động thuần thực của tên kia hắn dám chắc tên kia cưỡng dâm người chết cũng không ít lần rồi.

Không phải vậy vì sao động tác lại thuần thực đến như thế.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1214: Thu Lưới

- ---o0o---

Thấy đã không còn có con mồi nào bị thu hút tới nữa Xuân Đức cũng quyết định thu lưới. Đối với hắn mà nói giải quyết mấy người này cũng chỉ là một cái ý niệm mà thôi. Dù sao linh hồn lực của hắn lúc này đã đạt tới Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ hơn đám người kia quá nhiều.

Được A Manh truyền thụ cho một pháp thuật công kích linh hồn, lúc này hắn cũng rất muốn thử xem sao.

Ánh mắt hắn đột nhiên biến đổi hóa thành hai viên bảo thạch xanh biếc phát ra ánh sáng xanh lục mờ nhạt. Trong miệng hắn khẽ nói:

“ Độc Hồn Bí Thuật... Ngưng”

Cùng lúc hắn nói ra lời này, một luồng linh hồn lực cường đại trực tiếp đè ép lên tên thiếu chủ Hợp Hoan Tông cùng Ngô lão.

Tên thiếu chủ Hợp Hoan Tông mới vừa cho vào bên trong cơ thể Đông Sương còn chưa sử dụng cái bí tịch hợp hoan tinh di gì đó liền cảm thấy nguy hiểm chí mạng. Nhưng trong lòng hắn vừa mới nổi lên nguy hiểm chí mạng thì lập tức không còn hay biết gì nữa.

Hắn nằm gục ngay trên cơ thể của Đông Sương không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền bộ dạng thối chí vô cùng, nếu không biết là hắn đã chết đi

rồi người ta còn tưởng rằng hấn vì hao hết tinh lực mệt mỏi quá độ mà thành ra bộ dạng như vậy.

Về phần tên Ngô lão gì đó cũng vậy, hấn đang từ từ đi tới trước mặt đám người Mộng Vân thì đột nhiên dừng lại, sau đó cả người ngã ngửa ra phía sau.

Tiếp sau đó cả hấn cùng với tên tông chủ Hợp Hoan Tông kia đồng thời bốc hơi, thi thể hai tên này hóa thành một luồng khí màu xám bay lên cao cao, sau vài cái hô hấp thì hai tên kia đến xương cũng không còn, chỉ còn lại nhẫn không gian cùng với một đồng bảo vật tùy thân.

Đương nhiên trong số đó cũng không thiếu được mấy đoàn năng lượng do ấn ký hóa thành đang bị phong cấm.

Nhìn thấy hai người kia đang không vô duyên vô cớ chết đi thì Mộng Vân một lần nữa trái tim lại nhấc lên đến cổ họng. Mãi cho đến khi nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc xuất hiện thì tảng đá trong lòng nàng mới triệt để bỏ xuống.

Nàng ngồi xuống thở dốc, trên trán xuất hiện những giọt mồ hôi to như hạt đậu, cả người lúc này cũng đã bị mồ hôi làm ướt đẫm.

Tuy lúc trước nàng không có chiến đấu quá nhiều nhưng áp lực từ địch nhân cường đại khiến cho thần kinh của nàng còn căng hơn cả dây đàn. Áp lực tinh thần kia khiến cho nàng tiêu hao rất lớn. Nếu không phải nàng có niềm tin mù quáng vào Xuân Đức thì đã sớm không chịu nổi.

.....

Xuân Đức xuất hiện cũng không để ý tới Mộng Vân đang ngồi thở dốc trên mặt đất cùng với ba người khác đang hôn mê bất tỉnh nằm ở phía sau nàng.

Hắn từ đầu đến cuối đều đặt hết tâm tư nghiên cứu mấy đoàn ẩn ký bị phong ấn đang trôi nổi lơ lửng bên trên không trung. Tuy hắn không nhận ra được loại lực lượng phong ấn này là gì nhưng lại có thể cảm nhận được năng lượng biến hóa bên trong.

Không ngờ loại phong ấn thuật này lại có tác dụng tinh lọc năng lượng ẩn ký, thanh lọc từ từ những tạp chất bên trong. Nhưng mà tốc độ thanh lọc cực kỳ thư thả, theo hắn phỏng đoán muốn đợi cho thứ này tinh lọc hết chắc cần hơn một năm thời gian.

Đối với hắn mà nói, loại phương pháp phong cấm này chỉ là gân gà.

Đang lúc hắn nghiên cứu mấy cái phong ấn thì một bóng đen chợt hiện bên cạnh hắn, trong tay còn nắm theo một người, người kia toàn thân là vết thương, máu chảy đầm đìa, vừa hiện ra bóng đen đã liền cười nói:

“ Tên này rất thú vị, hắn nói là có chuyện muốn nói với ca nên đệ mang hắn về đây.”

Xuân Đức có chút lười nhác nói:

“ Vậy sao, vậy để cho hắn nói một chút, nếu ca không cảm thấy thú vị liền sẽ cho hắn biết thế nào là thú vị?”

Tiếp sau đó hắn nhìn tên Trần lão gì đó lạnh nhạt hỏi:

“ Có gì thì nói nhanh lên. Ta còn rất nhiều việc phải làm không có dư thừa thời gian với ngươi.”

Tên Trần lão kia nghe hắn nói mới ngẩng đầu lên, ánh mắt hắn có phần chằm chọc nói:

“ Các người thực sự dám giết ta sao, giết người của Họp Hoan Tông chúng ta liền sẽ bị...”

“ Bộp..”

Xuân Đức thấy tên này lại bắt đầu nói nhảm thì không kiên nhẫn, ngay lập tức hấn liền cho tên kia một cái tát cho tỉnh ra.

“ Nói việc chính.”

Trần lão kia ăn một tát thì miệng phun máu tươi, răng rơi vài ba cái, có lẽ nhiều năm ở địa cao dưỡng thành bản tính kiêu ngạo, bị người tát mặt thì tên kia liền trừng mắt lên quát:

“ Người dám đánh mặt ta...”

Nhưng hấn lần đã phạm vào chí mạng sai lầm rồi, người hấn đôi mắt là Xuân Đức chứ không phải giống như những tu sĩ bình thường, nếu là tu sĩ bình thường còn sẽ giông dãi với hấn nhưng Xuân Đức thì không.

Thấy tên này đã làm vào tình cảnh này còn không biết điều thì Xuân Đức cũng lười cùng hấn đôi co. Hấn lạnh nhạt nói:

“ Xử lý tên này đi.”

Nói xong thì Xuân Đức cũng không thêm chú ý đến hấn nữa, Bóng Ảnh nhận được lệnh thì cũng không nói hai lời há to miệng của mình một ngụm nuốt tên kia vào.

“ Răng rắc... Răng rắc..”

Sau khi nhai vài cái thì hấn liền nuốt, tên kia cứ thế mà tiêu đời. Sau khi nuốt xong tên kia thì Bóng Ảnh lên tiếng:

“Đại ca, tên này linh hồn quả nhiên có vấn đề, hẳn không có một chút ký ức nào hết.”

Xuân Đức nghe xong thì gật gật đầu, tiên giới to lớn bí thuật nào chẳng có, chỉ cần bí thuật có thể nghĩ ra được thì đều có, vì thế mà hẳn cũng chẳng ngạc nhiên chút nào.

“Kệ đi, cũng không cần xoắn xuyết việc này làm gì. Để giúp ca tinh lọc mấy cái năng lượng ẩn ký này đi.”

Bóng Ảnh cũng chỉ là nói vậy thôi chứ hẳn cũng chẳng quan tâm nhiều làm gì, sau khi nghe Xuân Đức nói muốn hẳn tinh lọc mấy đoàn năng lượng ẩn ký thì hẳn gật đầu một cái há miệng hút một cái.

Ngay lập tức mấy đoàn năng lượng ẩn ký đang trôi nổi lơ lửng liền bị hẳn hút vào bên trong miệng.

Ở bên trong cơ thể hẳn, mấy đoàn năng lượng kia nhanh chóng bị hẳn tinh lọc sạch sẽ, sau đó lại thông qua năng lực trao đổi thức ăn mà lại truyền cho Xuân Đức phần còn lại để hẳn hấp thu. (Bóng Ảnh có được năng lực như vậy nên Xuân Đức lúc trước mới nói cái thuật phong ấn kia chỉ là gân gà.)

Trong lúc nhất thời ẩn ký ở mu bàn tay phải của Xuân Đức nhận được bổ sung cực lớn, nó từ ảm đạm không ánh sáng, trong lúc nhất thời liền đã phát ra lam mang rực rỡ.

Giống như là đột phá cực hạn, sau khi hấp thu xong tất cả năng lượng mà Bóng Ảnh truyền cho, ẩn ký trên mu bàn tay hẳn đột nhiên phát sinh biến hóa, ẩn ký kia trở nên sinh động hơn, thật hơn.

Nhưng đó chỉ là thứ yếu, quan trọng là Xuân Đức có thể cảm nhận được bản chất năng lượng ở bên trong ẩn ký đã thay đổi, nó trở nên mạnh hơn, cô

đặc hơn rất nhiều.

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức nhìn ấn ký trên mu bàn tay phải của hắn nói:

“ Rất không tệ à.”

Sau khi làm xong những việc này thì hắn mới bắt đầu chú ý đến Mộng Vân. Nhìn thấy cô nàng đang khoanh chân ngồi điều tức thì hắn cũng không có đi làm phiền mà tiếp tục thu gom chiến lợi phẩm

Cũng không rõ vì sao lần này lúc người tham gia nhiệm vụ chết đi thì lại không bị biến mất như mấy nhiệm vụ lần trước, kể cả bảo vật cũng còn lại. Tuy không biết vì sao nhưng đây quả thực là tin vui.

Mấy tên này đều là cường giả cả, trên người không thiếu bảo vật, trong nhẫn không gian cũng không thiếu đồ tốt, gom lại đồ đạc của 12 người thì cũng là một bút tài phú nho nhỏ.

Tất cả những thứ mà hắn kiếm được cũng không cần kiểm tra, chỉ cần ném cho Vô Địch ở bên trong là được, ông bạn già kia sẽ giúp hắn làm phần còn lại. Có thứ hữu ích với hắn thì tên kia sẽ giúp hắn giữ lại.

Nói tới cũng kỳ cục, nếu mang đồ vật từ bên trong không gian vong linh ra ngoài thì không được nhưng nếu là ngược lại thì lại không sao.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1215: Rời Đi

- ---o0o---

Sau một hồi mơ mơ màng màng thì Hải Băng cuối cùng cũng tỉnh dậy, lúc nàng tỉnh dậy thấy bản thân đang nằm trên mặt đất, nàng ngồi dậy nhìn khắp nơi là phế tích đổ nát, bên trong không khí truyền đến mùi máu tanh thì không khỏi kinh ngạc đến ngây người, nàng không biết bản thân là đang ở đâu, trong lòng thoáng hiện lên sự bất an.

Nhớ đến những việc lúc trước bản thân hôn mê, nàng vội vàng nhìn xung quanh tìm kiếm thân ảnh kia nhưng để cho nàng thất vọng là khắp nơi đều một mảnh hoang vu không có lấy một người.

Trong hai mắt nàng dâng lên một tầng hơi nước, trong lòng nàng tự dung cảm thấy rất đau, hình như giống như phụ thân nàng nói, nàng có số thiên cô sát tinh, ai ở gần nàng đều không may. Lúc trước cũng vậy những người từng thân cận với nàng, lúc nàng tỉnh dậy liền biến mất.

Đúng lúc này, một âm thanh có phần quen thuộc vang lên bên tai nàng:

“Ồ, cô bé tỉnh dậy rồi sao?”

Hải Băng lập tức quay lại nhìn, ngay tức thì nàng liền nhìn thấy gương mặt quen thuộc, trong lòng nàng không khỏi vui mừng, nàng lúc này trực tiếp đứng dậy lao về phía người kia ôm lấy hấn khóc.

“Oa oa. Ta còn tưởng người cũng bỏ ta mà đi giống như Thanh di, Nam bá nữa chứ.”

Đột nhiên bị người ôm khiến cho Xuân Đức trong lúc nhất thời có chút không được tự nhiên, vốn hấn muốn đẩy cô bé này ra nhưng nhìn nàng khóc thương tâm như vậy lại không nỡ.

Mãi một lúc lâu, khi cô bé đã dần ngừng khóc thì hấn mới nói:

“Được rồi, đừng khóc nữa, khóc nữa sẽ biến thành nữ nhân xấu xí, bây giờ chúng ta đi gặp mọi người thôi.”

Quả nhiên, vừa nghe đến có thể biến thành xấu xí thì Hải Băng lập tức lau nước mắt mà cười, có điều nụ cười của cô nàng nhìn mếu mếu trông không ra làm sao.

Xuân Đức chỉ khẽ cười lắc đầu, sau đó thì mang cô nàng rời đi, đi gặp mấy người Mộng Vân.

Trên đường đi Hải Băng đột nhiên kéo góc áo hấn hỏi:

“Nơi này là nơi nào vậy? Chúng ta đi gặp ai thế?”

Xuân Đức cũng không có quay người lại mà thuận miệng trả lời:

“Nơi này là hoàng thành Nam Việt Quốc, lúc trước bị mấy tên điên đánh xuống mấy chường thì thành ra dạng này, về phần người chúng ta đi gặp là ai thì đến đó cô bé khắc biết.”

Hải Băng nghe xong thì một mặt khó tin nói:

“Nơi này là hoàng thành, làm sao có thể như vậy được, người chắc chắn đang lừa ta, ta mới không dễ bị gạt đây.”

Xuân Đức quay người lại cốc lên đầu cô nàng, răn dạy nói:

“ Không lớn không nhỏ gì hết, sau này gọi ta là sư phụ, còn nữa lời ta nói ra thì không được nghi vấn, biết chưa?”

Hải Băng tay ôm đầu, ánh mắt có phần sợ hãi nhìn Xuân Đức, nàng liên tục gật đầu nói:

“ Biết rồi, biết rồi, người... À không sư phụ, ta biết rồi. Đừng có gõ đầu ta, người ta nói làm như vậy khiến ngu đi đấy, người không muốn đồ nhi của người biến thành một tên ngu ngốc đấy chứ.”

Nhìn bộ dạng của cô gái nhỏ, Xuân Đức đột nhiên nhìn thấy hình bóng của Thiên Tuyết trước kia, khóe miệng hấn không khỏi hơi cong lên nói:

“ Đi thôi.”

Nói xong thì hấn liền quay người tiếp tục bước đi, bước tiến của hấn không nhanh nhưng một bước ra giống như xuyên qua thời không, vừa mới thấy ở trước mắt nhưng một khắc sau đã xuất hiện ở phương xa.

Ở phía sau Hải Băng vội là lên:

“ Sư phụ đợi ta với, người đi nhanh vậy làm sao Băng Nhi đuổi kịp... Á á á.”

Còn chưa kịp nói hết câu thì đột nhiên nàng cảm nhận một cỗ lực lượng mềm mại cuốn lấy nàng đi, do quá đột ngột khiến cô nàng hét ầm lên.

.....

Không qua bao lâu thì Xuân Đức đã mang Hải Băng trở về nơi đám người Mộng Vân đang trị thương. Khi hấn tới nơi thì thấy mấy người kia đã trị thương xong đang đứng đợi hấn, nhưng nhìn bộ dạng thất thần của mấy

người Kinh Hương, Thừa Vũ, Tô Húc hiển nhiên là còn chưa chấp nhận được thực tại rằng Nam Việt Quốc đã bị diệt.

Nhìn hẳn quay lại, Mộng Vân liền tiến hướng hẳn gật đầu sau đó chuyển qua nhìn Hải Băng nói:

“ Cô bé xinh đẹp này hẳn là người mà lúc trước người nói rồi, quả nhiên rất không tệ à.”

Xuân Đức cũng gật đầu nói:

“ Cũng tạm được, ít ra là hơn tên đầu đất kia.”

Hải Băng lúc này cũng đang đánh giá mấy người Mộng Vân, do Hải gia, Tô gia cùng Lâm gia đều là đại tộc của Nam Việt Quốc nên mấy người Tô Húc, huynh muội Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương nàng cũng không xa lạ gì, duy chỉ có Mộng Vân là nàng đầu tiên gặp mặt.

Ấn tượng đầu tiên khi nàng nhìn thấy chính là không thể tưởng tượng được trên đời lại có một cô gái xinh đẹp như vậy, cơ hồ cả người người nàng là một tác phẩm của thượng đế, hoàn hảo vô khuyết. Hơn nữa khí chất của nàng cũng rất khác, một khí chất vô cùng cao quý, khí chất kia tuy ẩn nhưng lại để cho người khác không dám xem thường.

Lúc này nàng tiến lên vài bước, đi tới trước mặt Mộng Vân hơi khom người nói:

“ Vãn bối Hải Băng xin ra mắt tiên bối.”

Thực sự mà nói thì cảnh tượng Hải Băng khom người gọi Mộng Vân là tiên bối có chút quái dị, dù sao nhìn bề ngoài tuổi tác hai người không hơn nhau là mấy cũng đều là thiếu nữ 18 vậy thôi.

Nói tới trong đám người nếu nhìn bề ngoài thì Lâm Kinh Hương là nhỏ tuổi nhất, Xuân Đức thứ hai, Hải Băng, Mộng Vân cùng Lâm Thừa Vũ tuổi tác sêm sêm nhau, còn Tô Húc là lớn tuổi nhất.

Nhìn Hải Băng ở trước mặt mình khom người gọi bản thân một tiếng tiền bối thì Mộng Vân khẽ cười nói:

“Gọi tiền bối nghe già lắm, ta có già vậy sao, chi bằng gọi ta là tỷ tỷ được rồi.”

Xuân Đức ở bên cạnh nhin không được châm chọc nói:

“Già sắp thành tinh rồi còn giả trang cái gì thiếu nữ mười tám, nếu so tuổi thật có khi người chẳng làm lão của lão tổ của lão tổ tổ nàng ta rồi, ở đó bày đặt tỷ tỷ.”

Nghe được lời này thì sắc mặt của Mộng Vân lập tức trở nên bất thiện nhưng rất nhanh thì sắc mặt nàng lại thu liễm như không có việc gì rồi âm dương quái khí nói:

“Có ai đó cũng như vậy mà không biết xấu hổ nói người khác. Cũng bày đặt làm cái gì Tà thiếu. Hừ. Không biết xấu hổ.”

Nói xong thì Mộng Vân liền kéo tay Hải Băng đi qua một bên không thèm để ý tới Xuân Đức nữa.

.....

Được một lúc. Sau khi mang Hải Băng giới thiệu cho những người khác xong thì Mộng Vân lại mang mấy người qua bên này. Mộng Vân lúc này hướng Xuân Đức hỏi:

“Bây giờ chúng ta nên làm gì tiếp theo?”

Xuân Đức vốn đã có suy tính từ trước, lúc này Mộng Vân hỏi thì hắn cũng thuận tiện nói ra:

“ Ta định đi qua Bắc Vực, ta cần đi sẵn một ít thức ăn cùng tìm đến bồn nguyên lực, chi tiết trên đường đi ta sẽ nói cho ngươi.”

Mộng Vân nghe hắn nói đi sẵn một ít thức ăn thì cũng hiểu ra là hắn muốn làm gì, nàng nhẹ gật đầu nhưng lại có điều lo lắng nói:

“ Vậy mấy người bọn họ làm sao? Cũng mang đi theo bên cạnh sao? Như vậy có nguy hiểm lắm không?”

Xuân Đức nhìn qua mấy người khác lạnh nhạt nói:

“ Cùng lắm là chết mà thôi, đã bước trên con đường này một là bước trên xương kẻ khác mà đi hai là bị người khác lấy làm đá kê chân. Bây giờ trở về Lâm Gia cùng Tô gia một chuyến, cho mấy người bọn họ chào người thân đi.”

Xuân Đức nói như chém đinh chặt sắt, trong giọng nói mang theo ý chí tự thân, người nghe vào tai thì đều nổi lên tinh thần không sợ chết tiến lên phía trước.

Tiếp sau đó Xuân Đức cùng Mộng Vân mang theo mấy người khác quay trở về Lâm Gia cùng Tô Gia, về phần Hải Gia thì đã trở thành cát bụi rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1216: Nam Thần Tông

- ---o0o---

Mấy ngày sau tại bên ngoài Nam Thần Tông xuất hiện 6 người, tất cả đều là nam thanh nữ tú, tuổi đời bọn họ vừa nhìn qua chưa người nào đến 20 tuổi. Nhưng đi đầu 6 người có hai người toát ra khí tức khiến cho người nhìn không thấu.

Sáu người này chính là nhóm người Xuân Đức, sau vài ngày phi hành không ngừng nghỉ thì cuối cùng bọn họ cũng đã đi tới được nơi đây, mục đích mấy người tới nơi này cũng không có gì, chẳng qua là muốn mượn truyền tống qua vực mà thôi.

Vừa đi tới phạm vi quản hạt của Nam Thần Tông thì sáu người bọn họ đã bị người cản lại:

“ Các người là ai? Nhanh dừng lại kiểm tra.”

Nghe tiếng quát này thì cả sáu người đều dừng lại, Mộng Vân tiến lên phía trước nói:

“ Chúng ta tới muốn gặp Lãnh Tông Chủ có việc cần nhờ một chút.”

Đám môn nhân thủ vệ trước của vốn đang ngậy ngấn trước sắc đẹp của Mộng Vân nhưng khi nghe nàng muốn gặp Tông Chủ của bọn họ thì cả đám không nhịn được cười to.

Một tên đệ tử cười dâm nói:

“ Muốn gặp tổng chủ sao, việc này tuy khó nhưng cũng không phải không có cách....”

Nói tới đây thì hẳn dừng lại một chút, tham lam đánh giá Mộng Vân cùng Hải Băng phía sau mấy lần rồi mới nói:

“ Chỉ cần hai người chịu theo mấy ca vài đêm thì chúng ta sẽ nhờ Lâm sư huynh bẩm báo lên tông chủ.”

Vừa nghe vậy thì sắc mặt của Mộng Vân liền trầm xuống, ánh mắt nàng lúc này hơi lóe lên hàn mang, có điều nàng là người không thích giết chóc nên vẫn kiềm chế lại được.

“ Ta không muốn nhiều lời, nhanh vào thông báo cho tông chủ các ngươi, bằng không ta chỉ có thể tự mình đi vào.”

Mấy tên đệ tử Nam Thần Tông nghe xong thì đều phình bụng cười to nói, một tên nam đệ tử có bộ dáng cao gầy vừa cười vừa nói:

“ Người ta nói nữ nhân càng xinh đẹp thì não càng nhỏ quả thực không sai, cười chết ta, nàng ta nghĩ bản thân là gì còn muốn...”

“ Râm...”

Im lặng, mấy âm thanh đang cười to đột nhiên im bật, trên mặt đất xuất hiện mấy bãi thịt nát. Tất cả những người xung quanh đang chú ý đến nơi đây đều ngậy ra như phồng, sau một lúc cả đám mới hít vào một hơi khí lạnh.

Có một tu sĩ nhịn không được hoảng sợ mà nói ra:

“ Vậ mà dám ở trước đại môn Nam Thần Tông giết chết môn nhân đệ tử của bọn họ, chẳng lẽ mấy người kia không muốn sống nữa sao.”

Một người khác nói:

“ Lần này xảy ra đại sự rồi.”

.....

Xuân Đức sau khi giết người xong thì cũng mặc kệ ai bàn tán cái gì liền đi vào bên trong, trên đường đi cũng không ai dám cản hấn, tất cả đều lui sang hai bên nhường ra một con đường cho hấn đi.

Đương nhiên trên đời cũng có rất nhiều người không sợ chết. Có mấy người là môn nhân đệ tử Nam Thần Tông muốn tiến lên ngăn cản hấn thì đều không hiểu vì sao đột nhiên bốc thành khói xám tiêu thất giữa thiên địa

Một màn quái dị như vậy dọa cho những kẻ đến sau không một ai dám đi lên trước ngăn cản mấy người nữa.

.....

Không qua bao lâu thì sáu người đã tới bên trong Nam Thần Tông, Xuân Đức lúc này vận dùng hồn lực cường đại của bản thân do xét một lượt tìm kiếm đại trận truyền tông qua vực.

Rất nhanh hấn liền đã tìm thấy một đại trận truyền tông qua vực, hấn lúc này lại không nhanh không chậm mang theo năm người khác bước đi qua.

Đúng lúc này từ rất nhiều phương hướng xuất hiện mười mấy đạo khí tức cường đại bay tới nơi đây, người còn chưa tới thì đã có một âm thanh vang vọng bầu trời.

“ Người tới là người nào, dám tới Nam Thần Tông dương oai, không muốn sống nữa sao?”

Âm thanh vừa dứt, mười mấy thân ảnh đồng thời xuất hiện trên bầu trời, mười mấy người vừa xuất hiện trên thân người nào người nấy cũng đều toát ra ba động linh áp cường đại, ép đến đám người phía bên dưới đều hô hấp khó khăn.

Khi nhìn thấy những người này xuất hiện thì đám môn nhân đệ tử Nam Thần Tông đều quỳ xuống, trong miệng liên tục hô lớn.

Đối với sự xuất hiện của những người này Xuân Đức nhìn cũng chẳng thèm nhìn, hắn đưa tay vẫy một cái. Ngay lập tức mười mấy người đang ở trên không sắc mặt đại biến, bọn họ chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh tuyệt cường đè ép đến, đứng trước luồng sức mạnh kia bọn họ đến hô hấp cũng ngưng lại.

Nhưng giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc kia, luồng sức mạnh không thể phản kháng kia đột nhiên tan biến. Cùng lúc đó một âm thanh nhàn nhạt vang lên bên tai bọn hắn.

“ Nhanh giúp ta mở đại trận đi thông Bắc Vực, ta có việc cần đi qua bên kia.”

Mười mấy người kia vừa đi dạo quỹ môn quan một vòng, cả người mồ hôi chảy ra như suối, lúc này nghe được âm thanh kia nào dám chậm trễ, cả đám lúc này nhanh chóng phân phó người đi làm việc, riêng về phần bọn họ thì bay xuống, đi tới bên cạnh Xuân Đức nói lời xin lỗi.

Một trung niên có bộ dạng khôn khéo sau khi đi tới bên cạnh Xuân Đức thì liền khom người cung kính nói:

“ Xin tiền bồi thứ lỗi, dám hậu bồi chúng ta có mắt như mù không nhìn thấy núi thái sơn trước mắt, mong tiền bồi rộng lòng tha thứ, không biết tiền bồi muốn đi qua Bắc Vực là có chuyện gì muốn làm. Nếu không phải việc gì gấp thì xin tiền bồi ở lại Nam Thần Tông một ngày để chúng ta tỏ lòng hiếu khách.”

Đã biết được Xuân Đức là lão quái có tu vi thông thiên, tên này ngược lại rất thông minh, cũng mặc kệ Xuân Đức lúc trước giết chết bao nhiêu môn nhân đệ tử. Hắn lúc này mặt dày đi lên bắt quan hệ. Dù sao mấy người kia chết thì cũng chết rồi, mà có chết nhiều hơn nữa cũng chẳng sao.

Nghe ra được tên trung niên có ý nịnh bợ, Xuân Đức nét mặt không có biến hóa gì, thủy chung một mặt lạnh nhạt.

Nhưng đột nhiên hắn lại nảy ra một ý, hắn lúc này vung tay lên ném cho tên kia một kiện tiên kiếm hạ phẩm nói:

“ Đây là một thanh tiên kiếm, ta đã phong ấn nó lại, đợi lúc nào cần dùng thì có thể giải khai.”

Tên trung niên kia thoáng cái sửng sốt, hắn cũng không hiểu lắm tiên kiếm là cái gì nhưng hắn biết nhất định không phải vật phàm, hắn cũng là người nhanh chí, hắn lúc này tranh thủ cất đi tiên kiếm khom người nói:

“ Cảm ơn tiền bồi ban thưởng, không biết tiền bồi muốn vẫn bồi giúp tiền bồi làm việc gì?”

Xuân Đức nghe vậy thì rất hài lòng, hắn nhẹ gật đầu nói:

“ Rất thông minh.”

Nói xong thì hắn búng ngón tay một cái, một đạo linh quang bay vào trong đầu tên trung niên, tên trung niên kia thoáng ngậy ra vài giây sau đó

liền khôi phục. Hấn lúc này nói:

“ Việc tiền bối giao phó vẫn bối nhất định làm tốt, kính xin tiền bối an tâm.”

Xuân Đức lại lật tay một cái, một kiện chiến giáp cùng một lọ tiên đan liền hiện ra trong tay hấn, hấn đưa cho tên trung niên kia nói:

“ Cầm lấy, làm việc cho ta nhất định sẽ không thiếu chỗ tốt. Người tranh thủ thu thập tin tức, đợi một thời gian nữa ta sẽ quay lại nơi này, đến lúc đó nếu làm tốt sẽ không thiếu ban thưởng.”

Tiếp nhận lần thứ 2 ban thưởng, tên trung niên quá đỗi vui mừng, nhất là khi hấn cảm nhận được khí tức cường đại phát ra trên thân kiện chiến giáp kia, hấn lúc này gật đầu như gà con mổ thóc liên tục hứa:

“ Tiền bối yên tâm, vẫn bối nhất định sẽ không làm tiền bối thất vọng.”

Xuân Đức lúc này không nói gì nữa chỉ khẽ gật đầu.

.....

Rất nhanh mọi người đã đi tới đại truyền tống, sau khi tới nơi đây thì đám người Xuân Đức trực tiếp bước vào bên trong, quang mang truyền tống vận chuyển, thân ảnh sáu người từ từ biến mất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1217: Vô Đề

- ---o0o---

Sau khi nhóm người Xuân Đức rời đi, ánh mắt của những người khác lúc này đều đổ dồn lên người tên trung niên lúc trước được Xuân Đức giao cho đồ vật.

Cảm nhận được ánh mắt của đám trưởng lão xung quanh, tên trung niên biết lần này nếu không xuất huyết thì sẽ không yên với đám này rồi. Hắn lúc này khẽ ho nhẹ một cái nói:

“ Chúng ta vào trong đại điện rồi lại nói, ngoài này nhiều người miệng tạp.”

Đám trưởng lão nghe tông chủ nói vậy thì cũng đều gật đầu không ai phản đối, bọn họ đương nhiên cũng biết nặng nhẹ trong đó, tiếp sau đó mười mấy người đồng thời biến mất tại chỗ để lại đám môn nhân đệ tử Nam Thần Tông hai mặt nhìn nhau.

....

Vào bên trong đại điện, nam tử trung niên chủ vị nhìn mười mấy tên trưởng lão khác ngồi ở phía dưới nói thẳng.

“ Cung ứng vật tư cho mỗi người tăng gấp đôi, duy trì 3 năm. Không còn ai có ý kiến gì chứ?”

Đám trưởng lão nghe vậy thì đều vui mừng không thôi, lúc này một đám nhao nhao lên tiếng:

“ Cảm ơn tông chủ rộng lượng.”

“ Cảm ơn tông chủ đại nhân.”

“ Cảm tạ tông chủ.”

Bọn họ biết bảo vật rơi vào tay tông chủ chắc chắn sẽ không nhả ra cho mấy người bọn họ, cả đám chỉ là mong kiếm thêm một chút lợi ích mà thôi không ngờ lại được cung ứng gấp đôi vật tư trong ba năm. Điều này nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Lúc này một lão giả có bộ râu dài, tóc đã bạc trắng hướng về phía trung niên nhân nói:

“ Tông chủ, người có thể hay không cho chúng ta nhìn xem vị tiền bối kia đưa cho tông chủ đến cùng là bảo vật gì?”

Đám trưởng lão khác lúc này cũng nhao nhao phụ họa, tên trung niên nghe vậy thì hơi do dự nhưng sau đó gật đầu, hẳn lúc này cầm ra thanh tiên kiếm nhìn mọi người nói:

“ Chúng ta đều là người một nhà nên cũng không có gì phải giấu, thứ này gọi là tiên kiếm, ta cũng không biết nó có gì đặc biệt, có mọi người ở đây cùng nghiên cứu một chút xem sao.”

Vừa nói hẳn vừa đánh ra vài cái ấn quyết để phá phong ấn thanh kiếm này nhưng hẳn chỉ mới bỏ ra một nửa phong ấn thì liền đã cảm nhận được một luồng tức sát chi ý khủng bố từ thanh kiếm tán ra.

Loại khí tức khủng bố kia khiến tay cầm kiếm của hắn cũng có chút run rẩy, hắn biết đây đích thị là một thanh thần binh lợi khí, hơn nữa chính là cái loại đã được uống máu, nếu như còn chưa luyện hóa mà tự tiện phá phong ấn thì rất có thể tất cả mọi người ở nơi này đều gặp nạn.

Nghĩ vậy, hắn nhanh chóng phong ấn lại thanh tiên kiếm, hắn lúc này lại đánh ra vài cái ấn quyết lên thanh tiên kiếm, phong ấn đang cởi ra lúc này đột nhiên tự động tái tạo trở lại, phong ấn hoàn toàn thanh tiên kiếm.

Lúc này nhìn thanh tiên kiếm cũng không khác gì một thanh kiếm bình thường cả, ngay đến cả huyền khí cũng không bằng. Nhưng mà ánh mắt mọi người ở đây khi nhìn về thanh kiếm không bắt mắt kia đều không khỏi thay đổi, trong mắt đều là một mảnh nóng rực.

Sau một lúc thì có người chấp tay hướng phía trung niên chúc mừng nói:

“Chúc mừng tông chủ nhân được thần binh, sau này Nam Vực đã không còn đối thủ.”

Những người khác lúc này cũng náo náo chúc mừng. Tên trung niên kia nghe đám trưởng lão chúc mừng thì cười đến không ngậm miệng được.

Sau một lúc cười như điên, trên trung niên kia nói:

“Ngạo Trường Không ta có được như ngày hôm nay cũng là nhờ mọi người ủng hộ, mọi người yên tâm, ta ăn thịt thì cũng sẽ để cho mọi người cùng ăn, cũng sẽ không để cho ai chịu thiệt. Đây là một bình tiên đan, bên trong có 18 viên, mọi người lấy mỗi người một viên.”

Vừa nói hắn vừa lấy ra bình đan dược mà Xuân Đức đưa cho hắn, đưa cho mọi người. Đám trưởng lão Nam Thần Tông nghe lại là cái gì đó tiên đan thì cả đám sắc mặt kích động.

Quả nhiên, sau khi vừa mở nắp bình thì bên trong có liền bay ra một đám đan dược huyết hồng sắc, tất cả có mười tám viên, đám trưởng lão kia sau khi mỗi người lấy 1 viên còn dư lại 2 viên bỏ vào trong bình đưa lại cho Ngạo Trường Không.

Lúc này một người khác, nhìn đan dược đang bay loạn trong lòng bàn tay thì không khỏi lên tiếng hỏi thăm.

“ Tông chủ đại nhân, loại đan dược này có công dụng gì?”

Ngạo Trường Không lúc này cũng có chút khó xử nói:

“ Vị tiền bối kia nói gần chết ăn vào, ta cũng không biết là có công dụng gì?”

Đám trưởng lão nghe vậy thì một trận đại hãn, lúc này một người khác nói:

“ Tông chủ, không bằng người thử dùng một viên cho đầu Nham Long kia đi, xem công hiệu thế nào? Dù sao trận chiến lần trước nó cũng có công lớn, bây giờ bị trọng thương, cho nó phục dụng một viên cũng là xứng đáng, nếu sống được thì tốt còn không thì là do mệnh nó không tốt.”

Những người khác nghe vậy thì đều gật đầu, Ngạo Trường Không nghe cũng thấy có lý, hần gật đầu nói:

“ Được. Vậy chúng tới nơi ở của nó xem sao?”

Tiếp sau đó đoàn người lại trùng điệp kéo nhau đến nơi ở của con yêu thú Nham Long kia.

Không qua bao lâu thì cả đám người đã xuất hiện trên miệng một ngọn núi lửa, phía bên dưới là dung nham nóng bỏng đang chảy cuộn cuộn không

ngừng.

Đứng bên trên Ngạo Trường Không lớn tiếng gọi:

“ Long Bá.”

Sau khi hắn gọi được một lúc, không thấy động tĩnh gì đang tính tiếp tục gọi thì đột nhiên dung nham bỗng dung sôi trào mãnh liệt, không lâu sau đó thì một đầu Nham Long Thú ngoi đầu ra khỏi dung nham.

Khí tức trên người nó vô cùng suy yếu, nó nhìn lên trên, nhìn thấy mấy người Ngạo Trường Không thì ánh mắt chợt lóe, nó mở miệng nói chuyện:

“ Tông chủ, phải chăng người đã tìm được phương pháp cứu ta?”

Ngạo Trường Không nhìn nó gật đầu nói:

“ Hôm nay mấy người bọn ta vừa đi cầu được một tiên dược, nghe nói có thể cải tử hồi sinh nhưng bọn ta lại không biết nó có tác dụng với yêu thú không. Nếu không có tác dụng mấy người chúng ta lại tìm biện pháp khác.”

Nói xong thì hắn liền lấy ra cái bình lúc trước, đổ ra một viên tiên dược. Sau đó không một chút do dự ném xem phía bên dưới cho Long Nham Thú.

Long Nham Thú khi vừa nhìn thấy đan dược kia thì ánh mắt trở nên sáng quắc, khi nhìn thấy đan dược bay xuống phía nó thì nó không kiềm được mà lao lên trên cắn đến. Một ngụm nuốt vào viên đan dược kia.

Tiên đan vừa vào trong bụng thì một luồng sinh mệnh chi lực dồi dào sản sinh đi ra, luồng sinh cơ kia kinh khủng tới nỗi nó trực tiếp xuyên qua cơ thể của Long Nham Thú tán ra bên ngoài.

Ngay lập tức một kỳ cảnh phát sinh, vô số loại thực vật sinh sống bên trong dung nham sau khi tiếp xúc với sinh cơ kia thì sinh trưởng nhanh

chóng, thoáng cái bao phủ toàn bộ miệng núi lửa lại.

Về phần Long Nham Thú thì có thể dùng mắt thường cũng thấy được thương thế trên người nó đang khôi phục, khí tức suy yếu cũng nhanh chóng mạnh lên, quá trình này nói thì dài chứ thực tế không dài lắm, chỉ tầm 1 phút mà thôi.

Từ một con yêu thú sống dặt dẹo trở nên sinh long hoạt hổ. Đám người Ngạo Trường Không thấy vậy một màn thì trợn to mắt mà nhìn. Về phần Ngạo Trường Không trong lòng đang nhỏ máu, nếu biết viên thuốc kia có công hiệu mạnh vậy thì hẳn đã sớm chia làm 2 rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1218: Hỗn Loạn Địa Phương

- ---o0o---

Sau một hồi thiên toàn địa chuyển, cuối cùng đám người Xuân Đức cũng đã kết thúc truyền tống.

Nhưng khi mấy người vừa nhìn xung quanh thì liền kinh ngạc, nơi bọn họ đứng cũng không phải là cái gì truyền tống trận cả mà là đang đứng trên một nơi hoang vu.

Mộng Vân sau khi nhìn xung quanh một lúc thấy khắp nơi là một mảnh đồng không mông quạnh thì không khỏi than thở.

“Thật xui xẻo, truyền tống kia thế nào mà lại truyền tống lệch phương vị mang chúng ta đến đây, cũng không biết nơi này là nơi nào nữa.”

Xuân Đức hít hít không khí nơi đây thì hơi nhíu mày lại nói:

“Nơi này rất không an bình à, trong không khí toàn mùi máu tươi. Chắc nơi này thường xuyên xảy ra giết chóc.”

Nhưng đột nhiên lông mày hắn giãn ra, hắn quay lại nhìn mấy người Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Hải Băng, Tô Húc cười nói:

“Nhưng đây cũng là một địa phương tốt à, để cho mấy người các ngươi rèn luyện, làm quen với việc giết người từ giờ đi, sau này còn phải giết nhiều.”

Đám người Tô Húc nghe hấn nói thì một trận lạnh lẽo, cô nhóc Lâm Kinh Hương lúc này vội trốn ra sau lưng Mộng Vân, chỉ dám ló đầu ra nhìn hấn, hai tay cô nhóc túm chặt lấy vạt áo của Mộng Vân.

Mộng Vân thấy vậy thì có phần bất mãn nói:

“ Người dọa Tiểu Hương sợ, người mở miệng ra đừng có chém chém giết giết có được không như vậy không tốt cho tiểu hài tử một chút nào.”

Xuân Đức nhìn nàng thở dài nói:

“ Vân, ta không muốn mắng cô ngu ngốc nhưng mà thực sự không mắng không được. Cô ngu thật. Mà thôi, nếu cô có khả năng bảo vệ cho cô bé cả đời thì cứ việc làm như vậy, còn ta thì không có khả năng đó.”

Hấn nhìn qua Hải Băng cùng Lâm Thừa Vũ nói tiếp:

“ Các người chuẩn bị tâm lý đi, đến lúc đó cũng bót ngõ ngang, được rồi, bây giờ trước hết tìm hiểu xem nơi này là nơi quý nào đã.”

Mộng Vân nghe hấn nói thì vẻ mặt âm tình bất định, có điều nàng cũng biết Xuân Đức nói là thật, ở cái thế giới cường giả vi tôn, cường giả vi pháp này không có thực lực thì muốn sống có tôn nghiêm cũng khó.

Trong mắt nàng hiện lên sự giãy dụa nhưng rất nhanh liền thay bằng vẻ kiên quyết. Hình như nàng vừa làm ra một cái quyết định khó khăn gì đó.

.....

Tiếp sau đó sáu người lại một lần nữa lên đường, vừa đi chưa được bao xa, chỉ mới hơn mấy dặm bọn họ đã thấy một màn thảm liệt.

Trên mặt đất nằm la liệt thi thể tu sĩ, cứ cách vài bước chân lại có một người, thảm trạng bất đồng, có người thì bị binh khí xuyên phá lồng ngực,

có người bị chém đôi, có kẻ lại bị chặt mất đầu... Nói chung loại nào cũng có rất là đa dạng.

Đám người Lâm Thừa Vũ, Hải Băng, Tô Húc, Lâm Kinh Hương vừa nhìn thấy một màn như vậy thì trong bụng một trận khó chịu, tiếp sau đó cả đám liền chạy qua một bên nôn thốc nôn tháo.

“ Ợ ợo...”

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì than thở:

“ Vừa nhìn là biết không có tiền đồ rồi, không phải chỉ mấy thi thể thôi sao, có gì mà phải sợ hãi thành cái bộ dạng này.”

Vừa nói hần vừa tiện chân đá một cỗ thi thể bay về phía trước mặt đám người Lâm Thừa Vũ, đám người Lâm Thừa Vũ đang cố gắng nôn tất cả những thứ ở trong bụng ra đột nhiên xuất hiện một cỗ thi thể mất một nửa cái đầu xuất hiện thì dọa cho cả đám ngã ngồi trên mặt đất.

Xuân Đức thấy vậy thì cười lên ha hả. Hần cười nói:

“ Thôi đứng lên đi, bằng không ta sẽ móc tim đám người chết này ra bắt các người ăn sống để luyện lòng can đảm đấy.”

Vừa nghe hần nói vậy thì bốn người đều bị dọa không nhẹ, cả đám lúc này nhanh chóng đứng dậy, tuy trong bụng liên tục bồn chồn muốn nôn nhưng lại không dám mà phải cố gắng nhịn xuống.

Tiếp sau đó sáu người lại một lần nữa lên đường, sau khi vượt qua nơi đi thể nằm chát cả đồng kia thì bọn họ đi tới một cái lối mòn, lúc này cả đám người lại theo lối mòn mà tiếp tục đi.

.....

Một mực đi tới trời tối nhưng cũng không có gặp người nào, đừng nói là người ngay cả một con yêu thú cũng không có.

Sau khi trời tối thì mọi người dừng lại nghỉ ngơi, cả ngày bay lượn rồi , đám người Lâm Thừa Vũ có chút đã không chịu nổi, dù sao mấy tên kia đều là Kim Đan kỳ.

Lần này đi tới Bắc Vực mục đích là để tìm đến “ Thái Cổ Cương Phong” cùng ma luyện mấy người Lâm Thừa Vũ để mà hoàn thành cái nhiệm vụ sự đồ kia. Vì thế mà Xuân Đức cùng Mộng Vân mới không trực tiếp mang mấy người rời đi.

Bằng không lấy thực lực của hai người thì bây giờ có khi lại trở về Nam Vực rồi cũng nên.

Vừa dừng lại nghỉ ngơi thì cả bốn người Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Hải Băng, Tô Húc đều nằm lăn ra trên mặt đất thở hồng hộc, bọn họ tham lam hít thở không khí.

Lâm Thừa Vũ nhìn ánh sao trên trời, vừa thở vừa nói:

“ Mấy người các ngươi còn tốt sao? Ta cảm thấy thân thể như muốn rời ra từng bộ phận rồi.”

“ Bốp... Á”

Hắn mới vừa than thở thì liên bị một vật gì đó ném chúng má phải khiến hắn la lên đau đớn, cùng đó một âm thanh bất mãn vang lên:

“ Tiểu Hương nhỏ nhất còn chưa than, ngươi làm ca ca thì than cái nỗi gì, không biết xấu hổ. Còn than nữa đêm nay ta sẽ dẫn cả bốn người các ngươi phi hành cho đến lúc kiệt lực mà ngất đi mới thôi.”

Vừa nghe được lời này, Lâm Thừa Vũ lập tức ngậm chặt miệng lại không dám nói nữa. Hắn biết tính cách của Xuân Đức, tên kia nói được nhất định sẽ làm được, có khi còn làm ác hơn, thật đến lúc đó chắc chỉ có Tiểu Hương là thoát một kiếp, dù sao nàng cũng được Mộng Vân thương yêu vô cùng.

Đúng lúc này Xuân Đức lại nói:

“ Thôi được rồi, lại ăn ít cháo đi. Ăn vào sẽ nhanh chóng khôi phục hơn.”

Bốn người mới vừa nằm xuống, nghe Xuân Đức gọi thì rất không tình nguyện ngồi dậy đi tới bên cạnh hắn nhưng khi bọn họ ngửi thấy hương vị thơm phức kia thì bao nhiêu tâm tình buồn phiền đều bị quét sạch.

Bốn người ngồi xuống, tiếp nhận bát cháo thịt từ trong tay Xuân Đức, sau khi ăn một miếng thì liền cảm thấy ngon vô cùng, vậy là cả bốn người húp sùn sục một chút liền hết nguyên bát cháo.

Lúc này Tô Húc từ lâu chưa lên tiếng mới hỏi:

“ Tà Thiếu, bên trong cháo là loại thịt gì vậy, vì sao ăn ngon như vậy, hơn nữa còn ẩn chứa năng lượng rất lớn.”

Xuân Đức đang ăn, nghe vậy thì nhếch miệng lên cười nói:

“ Thịt người chết đấy, vị rất ngon đúng không, còn ngọt nữa.”

Trong lúc nhất thời bốn người Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Hải Băng, Tô Húc đều sắc mặt trắng bệch, trong bụng lại cuộn trào muốn phun hết ra ngoài.

Ngay lúc này Mộng Vân nhìn bọn họ nói:

“ Không phải đâu, đây là thịt hung thú đấy, đừng nghe hấn nói lung tung.”

Xuân Đức lúc này cười lên ha hả nói:

“ Nồi cháo này là ta nấu, chẳng lẽ nàng ấy còn rõ hơn ta sao, thịt các ngươi vừa ăn chính xác là thịt người đấy, hơn nữa còn không phải một người.”

Sắc mặt vừa mới tốt lên một chút, bốn người Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Hải Băng, Tô Húc nghe vậy thì sắc mặt liền tái nhợt.

Nhìn thấy mấy người biến hóa sắc mặt như tắc kè, Xuân Đức cũng không có đùa nữa mà nói:

“ Đùa các ngươi một chút thôi, trong này không phải là thịt người đâu mà là thịt nhân loại đấy.”

Hải Băng sắc mặt trắng không còn chút màu, run run hỏi:

“ Sư phụ thứ chúng ta mới ăn thực là thịt người sao?”

Xuân Đức mỉm cười, hấn nói:

“ Cái đó đương nhiên là.... Không phải rồi. Ta chỉ đùa thôi.”

Mọi người nghe vậy thì trong lòng một trận phát bực, rất muốn đi lên đánh vào cái khuôn mặt đang tươi cười kia mấy cái. Nhưng ngay vào lúc này, từ nơi xa phát ra xe “ lọc cọc”.

Xuân Đức đang ăn ngẩng đầu nhìn về phía bên kia, sau khi nhìn rõ thì nói:

“ Ô, rốt cuộc thấy người sống.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1219: Hỗn Loạn Địa Phương (1)

Xuân Đức vốn định sử dụng biện pháp mạnh mẽ, cưỡng ép những người kia nhưng lại vấp phải sự phản đối của năm người còn lại nên là thôi, mọi người trước hết hòa bình hữu nghị một phen, nếu không được thì hẳn lại sẽ ra tay.

Rất nhanh đoàn người phương xa kia đã đi tới nơi này, đoàn người kia có gần trăm người, bên trong cũng có không ít tu sĩ, tất cả những người này đều vây một chiếc xe ngựa vào giữa.

Lúc đoàn người kia đi tới thì Mộng Vân dẫn theo những người khác tiến lên nói chuyện, Xuân Đức vốn tưởng rằng lại sẽ gặp phải một đám máu liều nhiều hơn máu não kia, ai ngờ lần này gặp phải người tốt thật.

Ngồi bên trong xe ngựa là một cô gái, sau khi nói chuyện với Mộng Vân một lúc thì đã xưng hô tử muội với nhau, cô gái kia đối với tất cả mọi người đều rất vui vẻ duy chỉ có Xuân Đức là nàng ta lại không cho sắc mặt tốt.

Lúc sau mấy người Mộng Vân, Lâm Kinh Hương, Lâm Thừa Vũ, Tô Húc, Hải Băng đều được cho lên xe ngựa ngồi cùng nàng, duy nhất chỉ có Xuân Đức là không được lên.

Đối với việc này, Xuân Đức vừa nhìn liền biết là do Mộng Vân tạo ra, hẳn trả thù vừa rồi hẳn chọc cô nàng cùng mọi người ăn không ngon. Đối với hành vi này của Mộng Vân thì hẳn chỉ khẽ mỉm cười lắc đầu, không để ở trong lòng. Đôi khi hẳn cảm thấy như vậy cũng rất vui.

Không được ngồi xe nhưng hắn cũng không phải đi bộ mà được ngồi cùng chiến thú với tên đội trưởng của đội hộ vệ này. Người đội trưởng này ngược lại cũng rất hài hước, cùng với hắn nói chuyện Xuân Đức cảm thấy khá thú vị.

“Tiểu huynh đệ làm sao lại đắc tội với sư tỷ của mình vậy, ta xem ra nàng ta cũng là mỹ nữ, tiểu huynh đệ nên tranh thủ lấy lòng mới phải chứ.”

Tên trung niên đội trưởng trên đường đi, vừa cười vừa hỏi Xuân Đức, có lẽ là thấy Xuân Đức khá hợp nhãn nên trêu chọc hắn thoáng một phát.

Xuân Đức ngồi ở phía sau, đối lưng cùng người này, hắn đang ngẩng đầu nhìn trăng sáng trên cao nghe vậy thì cười nói:

“Bao ca, huynh cảm thấy nữ hài tử mỗi khi giận đều phải cần lý do sao? Ta cũng đang tự hỏi không biết ở đâu đắc tội với nàng ta đây. Mà thôi, mặc kệ sư tỷ đi, mai hết giận ngay thôi ấy. Bao ca kể chút chuyện đi, nói một chút về nơi này đi.”

Trung niên đội trưởng tên Lôị Bạo nhưng đều được mọi người gọi là Bao ca nghe hắn nói vậy thì cười lên ha hả, sau một lúc hắn mới nói:

“Nơi này sao, nơi này ta cũng không biết tên thực sự của nó là gì, ta chỉ biết nó nằm trong Hỗn Loạn Chi Địa mà thôi, nơi này là nơi tụ tập đám giết người trốn tội, các loại thần phần bất hảo, các dong binh đoàn.... Nơi đây cũng không người cai quản, ai thích làm gì thì làm, vì vậy nên mới gọi là hỗn loạn chi địa.”

Xuân Đức nghe vậy ngược lại thì thấy hơi ngạc nhiên, lúc này hắn hiểu kỳ hỏi:

“Một nơi hỗn loạn như vậy đáng lý ra Bao ca đối với ai cũng phải cảnh giác chứ, làm sao lại dễ dàng cho mấy người bọn ta đi cùng vậy, Bao ca

không sợ mấy người bọn ta là người xấu sao?”

Lần này đến cả đám hộ vệ đi gần đó cũng đều cười lên, một tên trung niên khác mặc áo giáp da màu đen, có tên Lôi Khắc nhìn hấn cười nói:

“ Chúng ta đều là những kẻ sống trên lưỡi dao, tuy tu vi không được nhưng nhãn lực vẫn là có. Sáu người bọn tiểu huynh đệ trên người không có một chút sát khí, tuổi đời lại còn nhỏ như vậy, nhất là nghe lời nói cùng hành động thì liền đoán ra được mọi người đều là xuất thân cao quý.”

Xuân Đức nghe vậy cũng là cười cười, hấn cũng rất a dua nói theo.

“ Lôi Khắc đại ca đúng là nói không sai, haha, mà đúng rồi chúng ta bây giờ là đang đi về đâu vậy?”

Lôi Khắc nói:

“ Đi đến Hỗn Loạn Chi Thành, đến nơi đó ở vài ngày sau đó lại quay trở về Lôi Phong thành của chúng ta.”

Giữa lúc mọi người đang nói chuyện vui vẻ thì đột nhiên một tiếng sói tru vang lên.

“ Grú hú hú ú ú u u...”

Tiếp sau đó là liên tiếp tiếng sói tru đồng thời vang lên, nghe được những tiếng gào rống này đám người Lôi Khắc liền trở nên nghiêm nghị.

Lôi Bạo lúc này quát lớn:

“ Là Song Đầu Ngân Lang thú, mọi người cẩn thận. kết thành đội hình sẵn sàng chiến đấu. Đám này cũng chỉ là tứ cấp yêu thú mà thôi không cần phải sợ....”

Nhưng hắn còn chưa xong câu này thì sắc mặt liền tái đi, quả thực tứ giai yêu thú không đáng sợ nhưng số lượng lên tới ngàn còn liền trở nên kinh khủng, huống gì đàn Song Đầu Ngân Lang trước mắt còn nhiều hơn cả như vậy.

Lôi Khắc nhìn đàn Song đầu Ngân Lang ở phía trước cũng nuốt nước miếng, hắn gian nan nói:

“Làm sao nhiều như vậy, số lượng không dưới 3000 con à, thế này còn đánh thế nào?”

Xuân Đức thấy đám người lo lắng như vậy thì không khỏi nói:

“Không phải đám này không bay lên được sao? Chỉ cần bay lên là bọn nó cũng chẳng làm gì được chúng ta.”

Lôi Bạo cười khỏ nói:

“Nếu đơn giản vậy thì chúng ta còn lo lắng như thế làm gì, đám Ngân Lang này quả thực biết bay, hơn nữa bay cũng rất nhanh. Bây giờ chúng ta bị mấy ngàn con vây lại thế này thì cơ hội sống...”

Nói đến đây thì hắn không nói nữa nhưng mọi người ai cũng hiểu hắn muốn nói gì.

Xuân Đức ngược lại chẳng bận tâm lắm nói:

“Vậy thì xếp thành đội hình mà phòng thủ hay là xếp thành trận hình tiến công giết ra ngoài thôi, may mắn thì sống, còn bết bát làm thì mọi người cùng làm thức ăn cho bọn nó mà thôi, có gì đáng lo đâu.”

Xuân Đức đây là trắng trợn chém gió, chứ chẳng có mấy ai có thể thờ ơ trước sinh tử của bản thân cả, có điều đám người kia không biết Xuân Đức

chém gió, thấy hấn như vậy thì mọi người không khỏi nhìn hấn với con mắt khác.

Lôi Khắc sau mấy giây ngẩn người cũng là cười khỏ nói:

“ Mấy người chúng ta chết thì không sao, chết liền chết nhưng mà tiểu thư, nàng không thể chết được. Nếu nàng chết ở đây thì Lôi Nguyên thương hội cũng xong đời.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng là chỉ cười, nhìn trắng sáng trên cao nói:

“ Xem ra hôm nay đúng là một ngày đẹp trời rồi.”

Vào lúc này, mấy người từ trong thùng xe cũng lao ra ngoài, Tô Húc đi tới bên cạnh Xuân Đức hỏi:

“ Tà thiếu có việc gì vậy?”

Xuân Đức nhìn hấn cùng mấy người khác nói:

“ Sói đến, chuẩn bị chiến đấu à. Ta cùng với Mộng Vân sư tỷ sẽ thi pháp chúc phúc, mấy người các ngươi cùng với những người khác cố gắng vượt qua đại nạn lần này nhé, bằng không sang năm gia đình các ngươi lại có giỗ lớn rồi.”

Tô Húc cùng mấy người khác đều nghe ra ý vị trong đó, bọn họ hiểu được lần này là thử thách dành cho bọn họ, hai người Xuân Đức cùng Mộng Vân sẽ không ra tay.

Bốn người đều nhìn về bảy song đầu Ngân Lang đang lao đến đây mà nuốt nước miếng.

.....

Rất nhanh một cái trận hình tấn công được hình thành, ý đồ của đám người Lôi Bạo không cần nói mọi người cũng hiểu, bọn họ muốn đánh cược một lần, nếu có thể xông ra thì là may mắn, nếu không thể xông ra thì là xui xẻo.

Về phần dừng lại phòng ngự thì cầm chắc cái chết rồi nên không ai ngu mà làm như vậy.

Nhắm về phương hướng nhìn có vẻ ít song đầu Ngân Lang nhất, Lôi Bạo hét lớn:

“ Mọi người xông lên, giết.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1220: Việc Phiền Phức Quán Thân

Ở một nơi xa xa, trên bầu trời đang có một đám người lửng không mà đứng. Ánh mắt của đám người lúc này đều nhìn về một phương hướng, phương hướng kia chính là nơi mà bọn người Xuân Đức đang bị bày song đầu Ngân Lang vây công.

Lúc này một người trong số đó hướng về một ông lão mặc áo bào tro hỏi:

“ Tổng đại nhân vì sao chúng ta không xuống phía dưới tiêu diệt hết đám người kia, mấy người kia chẳng qua cũng chỉ là một đám kiến hôi mà thôi, một mình ta có thể giết chết tất cả. Cần gì phải sử dụng yêu lang vây công.”

Ông lão được gọi là Tổng đại nhân gì đó chậm rãi mở miệng nói:

“ Tự mình làm chung quy là an tâm nhưng rất dễ để lại manh mối, nếu để người của Lôi Phong thương hội điều tra ra thì phiền phức sẽ rất lớn, tốt nhất vẫn là nên dùng kế mượn dao giết người.”

Nghe ông lão nói vậy thì những người khác đều hai mặt nhìn nhau, tuy trong lòng không quá đồng tình với ý kiến này nhưng bề ngoài vẫn là a dua nịnh hót.

“ Tổng đại nhân nói rất đúng, mượn dao giết người mới là phương pháp tốt nhất. Làm như vậy Lôi Phong thương hội có muốn tra cũng tra không nổi.”

Nhưng ngay vào lúc này, một người cả kinh thốt lên:

“ Mọi người nhìn xem, vì sao mấy người kia còn chưa bị đàn song đầu ngân lang giết chết, đã vậy còn sắp xông ra khỏi vòng vây của ngân lang nữa.”

Nghe người này nói cả đám người kia đều nhao nhao nhìn lại, lúc trước vì chắc chắn đám người kia phải chết nên cũng không có chú ý quá nhiều, lúc này nghe được người kia nói cả đám mới cẩn thận xem xét.

Lúc nhìn rõ thì cả đám không khỏi sửng sốt, chỉ thấy hơn trăm người kia như ăn phải thuốc kích thích, chém giết không biết mệt, liên tục gầm thét. Mà thể lực của những người kia cũng kinh người, cơ hồ chém giết một lúc lâu mà không thấy ai có dấu hiệu suy yếu.

Ông lão áo xám cau mày nói:

“ Kỳ quái vì sao đám người này lại mạnh như vậy, song đầu ngân lang dù gì cũng là yêu thú cấp 4 cũng tương đương với tu sĩ Kim Đan sơ kỳ, vậy mà bị một tên tu sĩ đồng cấp dùng một chiêu giết chết.”

Lúc này cả đám người đều biết là tình hình không ổn rồi, sắc mặt một đám đều trở nên khó coi.

.....

Ở một nơi khác.

Vốn dĩ đám người Lôi Khắc mang theo quyết tâm liều chết xông ra nhưng không ngờ tình huống lại có biến chuyển. Ngay sau khi đàn song đầu Ngân Lang xông tới thì Xuân Đức cùng với Mộng Vân đồng thời thi triển ra chúc phúc quần thể.

Đám người Lôi Khắc nhận được tăng cường thật lớn, tất cả mọi phương diện hầu như tăng lên rất nhiều, nhất là tinh thần cùng với thể lực.

Tất cả bọn họ chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh liên tục bùng lên trong cơ thể khiến cho bọn họ không còn cách nào khác là phải thông qua giết chóc mà phát tiết ra ngoài.

Vốn ban đầu là ý định giết ra một con đường máu nhưng sau khi sắp thoát ra bên ngoài thì đám người lại giết quay lại, giết cho đám song đầu Ngân Lang kia phải sợ hãi.

Có điều đám Ngân Lang kia là bị người khống chế, nên sau khi chạy đi được một đoạn thì lại chạy quay về.

Đám người Lôi Khắc thấy vậy không sợ còn lấy làm mừng, một đám lại nhào lên giết cho đến con cuối cùng mới thôi.

Cuối cùng sau gần ba tiếng thời gian thì đàn song đầu Ngân Lang mấy ngàn con đều bị chém giết không sót lại một móng, ngay cả đầu lang vương Hóa Thần hậu kỳ cũng bị làm thịt.

Gần trăm người lúc này vẻ mặt vừa mừng vừa sợ, tay cầm dao cũng có chút run run, nhìn khắp nơi là thi thể thì một đám khó mà tin được.

Một tên hộ vệ trong lúc nhất thời không dám tin vào cảnh tượng trước mắt như si như ngốc nói ra:

“ Chúng ta vậy mà giết chết mấy ngàn đầu Ngân Lang, cái này là thực sao? Ta không có nằm mơ đi.”

Nói xong hắn tự tát vào mặt mấy cái, cảm thấy đau rát thì hắn mới dám tin cảnh tượng trước mắt không phải ảo giác.

Đúng lúc Xuân Đức đang ngồi trên lưng chiến thú nói:

“ Vân tỷ cùng với ta linh hồn lực sắp kiệt, chuẩn bị thu lại chúc phúc quần thể, mọi người tốt nhất nên ngồi trên mặt đất xếp bằng để tránh bị sốc.”

Đám người Lôi Khắc nghe vậy thì không dám lãnh đạm, gần trăm người ngay lập tức ngồi trên mặt đất xếp bằng. Ngay khi tất cả mọi người đều chuẩn bị xong thì Xuân Đức cùng Mộng Vân liền đồng thời thu lại lĩnh vực chúc phúc.

Ngay khi lĩnh vực chúc phúc bị thu lại, đám người Lôi Khắc liền cảm thấy một trận suy yếu vô cùng, bọn họ chỉ cảm thấy cả người không còn một chút sức lực, thân thể rã rời như không phải của bọn họ vậy, tuy đã chuẩn bị tâm lý từ trước nhưng không ngờ lại suy yếu đến tình trạng này, lúc này mà có một đầu Ngân Lang thôi cũng đủ giết tất cả bọn họ.

Lúc thu về lĩnh vực, Xuân Đức cũng vì biểu hiện cho bản thân không quá khác người nên cũng phun ra một búng máu, Mộng Vân thấy vậy thì cả kinh.

Nhưng khi nhìn màu sắc của ngụm máu mà hấn vừa phun ra thì sắc mặt nàng đổi thành kỳ quái, bởi vì máu Xuân Đức phun ra có màu đỏ tươi, mà Mộng Vân biết máu của Xuân Đức không giống người thường, máu của hấn có màu xanh, hơn nữa còn mang theo kịch độc.

Đang lúc nàng định trêu chọc hấn vài câu thì cô gái nhỏ Lôi Tâm vội đi tới bên cạnh Xuân Đức đỡ lấy hấn, ân cần hỏi thăm.

“ Ngươi không sao chứ, có bị thương nặng không? Ngươi tựa vào ta, đi vào trong này nghỉ ngơi đi.”

Còn không để cho Xuân Đức có đồng ý hay không thì cô gái nhỏ Lôi Tâm kia đã trực tiếp ôm lấy hắn mang vào bên trong thú xa.

Một màn này cũng rơi vào trong mắt mấy người Tô Húc, Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Hải Băng, mấy người khóe miệng không khỏi co giật mấy lần, trong lòng bốn người không khỏi thầm mắng Xuân Đức vô sỉ.

Bọn họ dám chắc Xuân Đức không có bị thương gì hết, nếu như chỉ một chút như vậy mà có thể làm cho hắn bị thương thì đánh chết bọn họ cũng không tin.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1221: Xuân Đức Phát Sinh Việc Ngoài Ý Muốn

- ---o0o---

Sau khi được cô gái nhỏ Lôi Tâm đưa vào bên trong thú xa tĩnh dưỡng, vốn mọi việc đang bình thường, đột nhiên Xuân Đức linh cảm thấy có điều gì đó sắp xảy ra với bản thân.

Làn da bên ngoài của hắn nhanh chóng thoái hóa, từ lớp da căng mịn trở nên sần sùi y hệt lớp vỏ cây, được một lúc thì rớt ra bên ngoài những mảnh da vừa tách khỏi cơ thể thì lập tức hóa thành tro bụi rơi xuống dưới.

Ngay khi những tro bụi kia vừa rơi xuống mặt sàn thú xa thì lập tức ăn mòn. Cảm thấy tình huống phát sinh ra ngoài khống chế của mình Xuân Đức lập tức lao ra bên ngoài.

“ Ầm”

Cả chiếc thú xa trong nháy mắt nổ nát, sau đó từ bên trong thú xa vọt ra một đạo nhân ảnh, đạo nhân ảnh kia nhanh chóng chạy về phương xa.

Trước khi rời đi thì Xuân Đức chỉ kịp truyền âm cho Mộng Vân nói:

“ Vân. Ta tình huống xảy ra vấn đề, ngươi thay ta bảo hộ những người khác. Đợi lúc ta quay trở lại.”

Những người khác đang tĩnh tọa khôi phục, đột nhiên bị một màn Xuân Đức phá tan thú xa rời đi dọa cho không nhẹ. Cả đám mới đầu còn tưởng

rằng địch nhân tập kích, cả đám nhao nhao lấy ra binh khí.

Nhưng đợi lúc bọn họ lấy ra binh khí thì Xuân Đức cũng đã không thấy bóng dáng tăm hơi đâu.

Lúc này Lôi Tâm nhìn qua Mộng Vân lo lắng hỏi:

“ Vô Tà đại ca làm sao vậy Vân tử? Làm sao tự dừng hẳn lại bỏ chạy?”

Mộng Vân trong lòng lúc này cũng là một mảnh rối bời, nàng cũng không biết là Xuân Đức bị làm sao, có chuyện gì lại khiến hẳn gấp gấp như vậy. Trong lòng nàng bất an vô cùng.

Nhưng khi nghe được Lôi Tâm hỏi thì nàng lại tỏ ra trấn định nói:

“ Không có việc gì, Vô Tà sư đệ có chút việc cần giải quyết mọi người không cần lo lắng, đợi mọi người khôi phục chúng ta liền rời đi, cũng không cần đợi hẳn.”

Những người khác nghe vậy thì đều biết Mộng Vân không nói thật nhưng cũng không ai bóc trần. Những người khác sau một hồi kinh ngạc xong thì cũng liền thôi, lại tiếp tục tĩnh tọa khôi phục. Duy chỉ có mấy người Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Hải Băng, Tô Húc là cảm thấy bất an không thôi.

Tuy bọn họ không biết Xuân Đức gặp phải chuyện gì nhưng nhìn vẻ mặt lo lắng của Mộng Vân thì cũng đã đoán được ra vài phần.

- --o0o---

Xuân Đức sau khi bay đi xa mấy chục vạn dặm thì mới dừng lại, cũng không phải hẳn nguyện ý dừng lại mà cỗ thân thể này đột nhiên không nghe theo lệnh của hẳn.

Bóng Ánh lúc này lo lắng hỏi :

“ Đại ca làm sao vậy?”

Xuân Đức lúc này đã không còn có thể khống chế thân thể nên chỉ có thể dùng hồn niệm truyền âm.

“ Nhìn tình trạng này hẳn là lột xác, xem ra lần này gặp phiền toái lớn.”

Bóng Ánh có phần kinh ngạc nói:

“ Lột xác sao? Nhưng làm sao lại phiền toái.”

Xuân Đức lúc này nói:

“ Một chốc nữa linh hồn của ca sẽ bị cưỡng ép ngủ say, về phần thân thể này sẽ hoạt động theo bản năng...”

Xuân Đức mới chỉ vừa nói tới đây thì linh hồn của hắn bị một lực lượng vô danh ép xuống, trong nháy mắt liền lâm vào bên trong trạng thái ngủ say.

Ngay khi linh hồn hắn vừa ngủ say thì hình thể bên ngoài của hắn liền quay trở về bộ dạng một con Địa Ngục Thiên Long còn nhỏ, con Địa Ngục Thiên Long kia hình thể không lớn nhưng lại tán phát ra khí tức cực kỳ cường đại.

Lúc này đây bên trong hai mắt của nó chứa đầy sát ý, toàn thân tán ra khí tức tàn bạo. Nó đột nhiên ngửa đầu rống lớn vài tiếng.

“ Gào gào gào...”

Âm thanh vang vọng khắp một phương thiên địa, âm thanh kia vang lên khiến cho đại địa cũng vì đó mà rung lắc mấy lần, tất cả sinh linh trong

phạm vi mấy trăm dặm xung quanh hẳn lập tức hôi phi yên diệt không còn lại thứ gì. Tất cả đều hóa thành cát bụi.

Bóng Ánh vốn đang rất bình tĩnh, nghe được âm thanh này thì đột nhiên trở nên bạo ngược, hẳn vốn miễn nhiễm với tất cả những trạng thái tâm lý tiêu cực nhưng không ngờ lúc này lại bị ảnh hưởng từ tiếng rống của Xuân Đức.

Tiếp sau đó cả hai liền hợp nhất cùng với nhau, rồi tiếp theo con Địa Ngục Thiên Long kia bay lên trời cao đồng thời mở ra lĩnh vực săn mồi của bản thân.

Lĩnh vực kia ban đầu chỉ có phạm vi vài dặm nhưng rất nhanh liền mở rộng ra, lên tới mấy chục dặm, mấy trăm dặm sau đó lên đến vạn dặm.

Lĩnh vực kia bao trùm tới đâu, sinh linh nơi đó tiêu vong đến đó, cây cối đang tươi tốt chỉ sau một cái hô hấp liền héo úa sau đó thì triệt để mục nát biến thành tro bụi, không những cây cối mà nhân loại, yêu thú, hung thù gì đó, tất cả đều biến thành cát bụi.

Tất cả những sinh linh kia chết đi đều hóa thành một sợi sinh cơ màu xanh những sợi sinh cơ này bị một lực lượng vô danh dẫn dắt bay đến con ấu long trên trời.

Ngay khi hấp thu những sinh cơ này thì thân thể đang không ngừng bị phá hoại của Địa Ngục Thiên Long lúc này cũng chậm lại.

.....

Tốc độ của Địa Ngục Thiên Long cũng không phải rất nhanh nhưng mà dưới lĩnh vực rộng lớn bao trùm, độ phá hoại vẫn là cực kỳ khủng khiếp. Nơi nó đi qua nơi nào nơi đó hoàn toàn biến thành một mảnh tử địa.

Lúc nó bay qua mấy đại thành trì của nhân tộc thì mấy đại thành trì kia cũng lập tức biến thành một tòa thành ma. Không một sinh linh còn sống dù chỉ là một con kiến, tất cả đều biến thành cát bụi.

Lúc nó bay qua đại dương rộng lớn, đại dương kia lập tức biến thành đại dương chết, tất cả sinh vật bên trong lòng đại dương đều bị độc chết hóa thành huyết thủy.

Nhưng họa kiếp cũng chỉ là mới bắt đầu, do quá trình lột xác cần rất nhiều sinh cơ bù đắp vì vậy khi còn chưa hấp thụ đủ sinh mệnh chi lực thì con Địa Ngục Thiên Long kia sẽ còn chưa dừng lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1222: Xuân Đức Phát Sinh Việc Ngoài Ý Muốn (2)

- ---o0o---

Lĩnh vực săn mồi của Địa Ngục Thiên Long lợi hại là không sai nhưng nó lại trải dài trên phạm vi quá lớn uy lực giảm mạnh nên đôi khi vẫn có cá lọt lưới, dù sao mấy lão quái sống không biết bao nhiêu năm, nắm giữ những con bài bảo mệnh lợi hại nhất định là phải có. Tuy nhiên kẻ có thể sống sót là không nhiều.

Có điều cũng nhờ mấy kẻ còn sống kia mà cả Bắc Vực lẫn đại lục mới biết đến sự xuất hiện của Xuân Đức.

- ---o0o---

Tại một địa phương người ta vẫn hay gọi là Thần Vực, là chưởng khống giả của cả đại lục.

Bên trong một cái chủ điện rộng lớn, đang có mấy chục người đang lặng yên ngồi nghe một tên cường giả đang quỳ ở chính điện báo cáo.

Mọi người nghe tên kia báo cáo thì sắc mặt người nào người nấy đều trở nên cực kỳ khó coi. Có người nhin không được nhẫn mà hỏi lại:

“ Các người xác định kia là một con hung linh thượng cổ sao? Có ai nhìn thấy nó sao?”

Người đang quỳ trên mặt đất thoáng run rẩy một cái, hần hướng về phía người vừa lên tiếng nói:

“ Thưa Phương đại nhân, thật là như vậy, có người sống sót đã nhìn thấy sinh vật kia, người kia vẫn ở Thánh Vực chúng ta. Nếu như Phương đại nhân cùng các vị đại nhân muốn gặp người kia thì thuộc hạ sẽ mang hần tới đây.”

Người được gọi là Phương đại nhân nghe hần nói vậy thì gật đầu nói:

“ Được. Người lui xuống đi, tiện thể mang kẻ kia tới nơi đây. Mấy người chúng ta có mấy việc muốn hỏi hần.”

Người đang quỳ ở chính điện vội nói:

“ Vâng. Thuộc hạ đi làm ngay.”

Nói xong hần liền hành lễ thêm một cái rồi lùi xuống, sau khi người này vừa lui xuống thì mấy chục người ở bên trong chính điện hai mặt nhìn nhau, có điều lại không ai nói một lời, sau một lúc vẫn là vị Phương đại nhân kia lên tiếng trước:

“ Các vị không có ý kiến gì sao? Nếu thật là hung linh thượng cổ thoát khốn mà ra chúng ta không thể trơ mắt đứng nhìn nó làm hại nhân gian như vậy, nếu như Thần Vực chúng ta còn không ra tay thì e rằng Bắc Vực nguy rồi.”

Lúc này người ngồi ở chủ vị, nam tử mặc kim bào nhàn nhạt lên tiếng:

“ Cũng chỉ có thể phải ra người giết chết con hung linh thượng cổ kia, việc này ai đảm nhận.”

Lời nói của hắn rất nhạt giống như tất cả mọi việc trên đời đối với hắn đều không quan trọng gì cả vậy. Không những lời nói mà sắc mặt hắn cũng vậy, thủy chung không thay đổi.

Ngay lúc này, từ bên ngoài lại có hai người đi vào, một người là tên lúc trước vừa mới đi, người còn lại là một lão giả diện mạo xấu xí, trên người mặc một bộ áo choàng màu đen.

Tên nam tử lúc trước khom người cung kính nói:

“ Người đã dẫn tới thừa các vị đại nhân.”

Một trung niên đang ngồi bên phải phát tay nói:

“ Người lui xuống được rồi.”

Người kia vội đáp “ Vâng” sau đó thì nhanh chóng đi ra ngoài. Sau khi tên kia đi ra ngoài thì tất cả ánh mắt bên trong chủ điện đều đổ dồn lên người lão giả mặc áo choàng màu đen đứng ở giữa chủ điện.

Bị mấy chục cường giả đứng đầu đại lực nhìn vào khiến cho thân thể lão giả cũng run run. Ngay khi hắn sắp không chịu được phải quỳ xuống thì những người khác đột nhiên thu hồi ánh mắt.

Cùng lúc này một người lạnh lùng hỏi:

“ Người đã từng nhìn thấy hung linh thượng cổ sao?”

Lão giả mặc áo choàng màu đen kia nghe vậy thì gật đầu như gà con mổ thóc, sau đó hắn đánh ra vài đạo ấn quyết, sau khi đánh xong vài đạo ấn quyết thì từ bên trong đầu hắn bay ra một đoàn linh quang.

Đoàn linh quang kia bay lên trên không sau đó nổ tung hóa thành một bức bích họa, trong họa bích liên tục có hình ảnh thay đổi.

Từ lúc họa bích xuất hiện ánh mắt mọi người đều tập trung lên đó, trên họa bích lúc này xuất hiện một thành trì vô cùng phồn hoa náo nhiệt, người đi lại khắp nơi. Khắp nơi có thể thấy được một mảnh an bình tươi vui.

Giữa lúc mọi người đang nghi hoặc không biết tên kia cho bọn họ nhìn thấy cảnh này là để làm gì thì đột nhiên dị biến phát sinh, vốn dĩ là một mảnh an bình người qua lại tấp nập đột nhiên tất cả những người kia đều dừng lại, sau đó đồng thời hóa thành cát bụi, từ bên trong cơ thể những người kia chỉ lưu lại một sợi sinh mệnh màu xanh nhỏ bé.

Tiếp sau đó những sợi màu xanh sinh mệnh kia nhanh chóng bay về một phương hướng trên trời cao.

“ Vút”

Một vệt sáng màu đen xoẹt qua bầu trời, tuy tốc độ vệt sáng kia rất nhanh nhưng những người ở đây đều có thể lờ mờ nhìn thấy được bộ dạng của thứ kia.

Cả đám lúc này ngược lại hấp vào mấy ngum khí lạnh, vốn bọn họ nghe báo cáo rằng con hung linh thượng cổ kia đã phá hủy rất nhiều thành trì, còn tưởng rằng nó là dùng phép thuật thần thông gì đánh giết người trong thành, ai ngờ nó chỉ bay qua thì cả một tòa thành liền biến thành tòa thành chết.

Vào lúc này trung niên ngồi trên bảo tọa cũng động dung, sắc mặt bất biến của hắn lúc này rốt cuộc biến đổi, hắn lúc này ra lệnh.

“ Triệu tập tất cả cao thủ, lần này đích thân ta sẽ dẫn đội. Việc này vô cùng hệ trọng có an nguy đến sống còn của đại lục, con hung linh thượng cổ kia vừa mới thoát khốn đã mạnh như vậy để nó khôi phục thì đây chính là một hồi diệt vong của cả đại lục.”

Những người khác lúc này cũng đều là sắc mặt nghiêm trọng, bọn họ cũng nhìn ra nguy cơ lần này.

Tiếp sau đó cả đại diện trong nháy mắt trống không, tất cả mọi người đều đã rời đi chỉ để lại mình lão giả mặc áo bào đen đứng nơi đó không biết phải làm gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1223: Bị Đại Lượng Cường Giả Vây Công

Chỉ lệnh của thần vực nhanh chóng được ban xuống, các thế lực lớn ở Bắc Vực ngay lập tức có hành động, hàng loạt cường giả tập kết.

Chỉ chưa đến một ngày thì gần như tất cả các cường giả của Bắc Vực đều đã tụ tập lại một nơi, chuẩn bị cộng đồng đối phó với thượng cổ hung linh.

Không những Bắc Vực mà những vực khác cũng phái đi đại lượng cường giả thông qua truyền tống vực giới đến tiếp ứng, trên cơ bản $\frac{4}{5}$ lực lượng cao đoạn của đại lục đều tập trung tại Bắc Vực.

Trong thời gian tập kết cường giả này thì tin tức tình báo về vị trí con thượng cổ hung linh cũng liên tục được truyền về, có điều mỗi lần tin tức truyền về thì sắc mặt mỗi người lại trầm trọng thêm vài phần.

Con thượng cổ hung linh kia trên cơ bản chính là một cỗ máy giết chóc, nó giết chóc liên tục không ngừng nghỉ, không mệt mỏi, chỉ chưa tới một ngày mà gần 1/10 của Bắc Vực đã biến thành tử địa. Số người chết đã không thể tính hết.

.....

Bên trong một cái đình viện, có tất cả 4 người có nam có nữ đang ngồi cùng nhau nói chuyện, 4 người này chính là 4 vị cường giả mạnh nhất đại lục hiện nay. Tất cả đều có tu vi cao tuyệt.

Nhưng vào lúc này, trên mặt người nào người nấy đều xuất hiện vẻ ngưng trọng chưa từng có.

Một người trong số đó nhìn mọi người cau mày hỏi:

“ Mọi người thấy việc lần này ra sao? Liệu con thượng cổ hung linh kia có phải là từ chỗ sâu nơi phong ấn kia trốn đi ra không?”

Một nam tử khác khẽ lắc đầu nói:

“ Không biết. Việc này hẳn Lê huynh nên đi hỏi Ngạo huynh mới phải. Mà không biết vì sao giờ này Ngạo huynh vẫn còn chưa xuất hiện.”

Hắn vừa nói xong thì một đạo kim quang vạch phá trường không bay tới nơi này, theo phía sau còn có mấy chục đạo độn quang khác.

Đám cường giả ở phía bên ngoài nhìn thấy đạo kim quang kia thì đều hiện lên kính ý, không ít người còn trực tiếp quỳ xuống.

Rất nhanh đạo kim quang kia liền rơi vào bên trong đình viện, kim quang tán đi lộ ra thân ảnh nam tử mặc kim bào, người này không ai khác chính là chủ nhân của thần vực Ngạo Thiên Hành.

Nhìn thấy Ngạo Thiên Hành thì bốn cường giả khác đang ngồi cùng đều đứng dậy chào hỏi.

Ngạo Thiên Hành chỉ khẽ gật đầu sau đó nói:

“ Mọi người đều đã tới đông đủ thì nên bắt đầu, chậm trễ thêm một giây thời gian thì lại sẽ còn hàng trăm vạn người chết đi.”

Những người khác lúc này đều không nhiều lời, tất cả đều nhẹ gật đầu sau đó lặng yên đi theo phía sau Ngạo Thiên Hành đi ra bên ngoài.

Tiếp sau đó cả 5 người đồng thời đi ra bên ngoài, xuất hiện trước mặt ngàn danh cao thủ cường giả của bốn vực.

Nhìn xuống đám người đang ồn ào, Ngạo Thiên Hành dơ lên một cánh tay ra hiệu im lặng, ngay lập tức người ở nơi đây đều dừng lại việc nói chuyện nhưng trên mặt người nào người nấy đều hiện lên sự hưng phấn khó thể ức chế.

Thấy mọi người đã yên lặng thì Ngạo Thiên hành mới nói, giọng nói hấn âm vang hữu lực, khí phách mười phần.

“ Các vị, sự việc cấp bách ta cũng không muốn dài dòng, bây giờ an nguy của đại lục đều phụ thuộc vào mọi người nên ta hy vọng tất cả mọi người bỏ qua hiềm khích cá nhân mà chúng sức đồng lòng vượt qua kiếp nạn lần này.”

“ Về phần kế hoạch tác chiến trên đường đi sẽ có người của Thần Vực thông chi đến từng người. Bây giờ chúng ta lập tức khởi hành, chậm một giây thì sẽ có hàng vạn đồng loại chúng ta ngã xuống.”

Sau khi nghe xong thì đám cường giả phía bên dưới đồng thời hô lớn:

“ Mọi chuyện đều nguyện ý nghe theo Thiên Hành đại nhân sai bảo.”

Ngạo Thiên Hành lúc này khó lắm mới nở được nụ cười nói:

“ Tốt, chúng ta đi.”

Nhưng ngay vào lúc này có một tên cường giả thuộc bộ tình báo của Thần Vực cấp tốc bay lại nơi này, đi tới trước mặt Ngạo Thiên Hành nói:

“ Báo cáo, thượng cổ hung linh đang cùng với người của tứ hải cùng yêu tộc chiến đấu. Người của hải tộc cùng yêu tộc chết thương thảm trọng yêu

cầu trợ giúp.”

Ngạo Thiên Hành lúc này sắc mặt tái xanh, hấn giận dữ nói:

“ Thành sự không có, bại sự có thừa, đám không có não kia vậy mà không đợi chúng ta mà tự tiện hành động trước, chết tiệt. Mọi người, thời gian đã không kịp nữa, ta lập tức mở ra hư không truyền tống đưa mọi người đến bên kia chiến tuyến.”

Vừa nói hấn vừa giậm mạnh chân xuống một cái, mặt đất lập tức nứt ra vô số khe hở, cùng lúc đó rất nhiều đạo cường quang từ phía bên dưới phóng lên cao tạo thành một một cái không gian thông đạo.

Đám cường giả nhân tộc thấy vậy thì sắc mặt đều không khỏi cả kinh nhưng rất nhanh cả đám đều bình phục lại, tiếp sau đó từng nhóm cường giả bắt đầu đi vào không gian thông đạo kia.

- --o0o---

Trong lúc đám cường giả nhân tộc chỉ vừa tập kết xong vừa rời đi không lâu thì tại một nơi gần vùng ven biển, tại phía Đông Nam của Bắc Vực đang xảy ra một hồi đại chiến kinh thiên động địa.

Trên mặt đất lúc này đều nằm la liệt xác chết bị hút khô sinh cơ, xác chết kia nhiều đến mức mà hình thành từng dãy núi liên miên không dứt.

Trên mặt đất đã vậy thì trên biển càng khủng bố hơn, gần như tất cả phụ cận ven biển đều bị xác chết lấp đầy, đâu đâu cũng là thi thể.

Lúc này bên trên bầu trời vẫn đang có mấy ngàn người chiến đấu, tất cả những kẻ kia đều tập trung tấn công vào một con rồng con.

“ Âm âm âm...”

“ Ầm ầm ầm...’

Liên miên công kích phủ xuống, đánh lên cơ thể Địa Ngục Thiên Long khiến cho thân thể của nó liên tục bị thương nặng nhưng rất nhanh lại khôi phục như lúc ban đầu.

Con rồng con kia giống như là bị điên, hoàn toàn không biết cái gì là tránh nặng tìm nhẹ, nó bất chấp công kích đánh lên thân thể, chỉ biết tấn công.

Tốc độ của nó rất nhanh, đã vậy nó còn bỏ qua mọi phòng ngự mà chỉ truy cầu tấn công nên mỗi lần nó động thì liền sẽ có một loạt cường giả ngã xuống.

“ Đùng đùng đùng...”

Liên tiếp là những tiếng nổ trầm đục vang lên, mười mấy tên cường giả hai tộc bị đánh nổ đầu, máu cùng dịch óc trắng hồng bay tứ tung, thân thể to lớn cùng từ trên trời ầm ầm rơi xuống phía dưới.

“ Đùng đùng...”

Lại có thêm vài tên cường giả bị cái đuôi của rồng con quật trúng, lập tức thân thể bẻ nát, máu thịt bay tán loạn, chết đến không thể chết lại.

Ở cách đó không xa, 3 tên đại yêu cùng với 4 tên long vương sắc mặt cực kỳ khó coi.

Một tên đại yêu cau mày nói:

“ Thứ này thật mạnh, chúng ta hoàn toàn không phải đối thủ của nó. Nếu không phải nó không có thần trí thì chúng ta đã sớm bị nó giết.”

Một đại yêu khác cũng là ngưng trọng gật đầu nói:

“ Đúng vậy, nếu không phải nó ngu ngốc bị chúng ta dẫn tới nơi này, bị lực lượng cấm chế áp bách không cách nào thi triển ra lĩnh vực, bằng không tồn thất còn phải lớn hơn vô số lần.”

Lúc này một tên long vương xen vào nói:

“ Vôn tưởng rằng súc sinh này linh trí không cao có thể dễ dàng nô dịch không lại khó như vậy.”

Tên đại yêu còn lại cười lạnh nói:

“ Nô dịch, hừ, nghĩ cũng đừng có nghĩ. Bây giờ ta chỉ mong có thể giết chết thứ này thôi. Không biết đám nhân tộc kia thì nào bây giờ còn chưa có đến, chúng ta đánh sắp xong rồi bọn chúng vẫn không có lộ mặt, phải chăng bọn chúng muốn đợi chiến đấu kết thúc thì mới đến.”

Hắn vừa dứt lời thì một cái thông đạo không gian liền hiện ra, sau đó từ bên trong thông đạo không gian kia có vô số cường giả nhân tộc phóng ra ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1224: Tình Thế Nguy Hiểm

Rất nhanh, từ bên trong thông đạo kia đã đi ra mấy ngàn cường giả, sau khi đám cường giả nhân tộc đã đi ra hết thì thông đạo kia cũng từ từ khép lại, vừa đi ra ngoài nhìn thấy thảm cảnh nơi đây thì tất cả mọi người đều không khỏi hít vào một hơi thật sâu.

Lại nhìn về phía bầu trời trên cao, nhìn thấy thượng cổ hung linh bị vây bên trong một cái đại trận khổng lồ, lại bị mấy ngàn tên cường giả hải tộc cùng yêu tộc vây công mà vẫn bình yên thì không khỏi cả kinh.

Tất cả những cường giả nơi đây đều thuộc Cửu Dương Linh Đế, có người còn sắp bước vào Thập Phương Thánh Cảnh, có đại trận hỗ trợ vậy mà không cách nào áp chế con hung linh kia, đã vậy chứ một chốc lại có cường giả vẫn lạc.

Lại nhìn xa xa ba tên đại yêu cùng bốn tên long vương đang khôi phục, trên người cũng bị thương không nhẹ thì đám người trong lòng một mảnh rét lạnh.

.....

Sau khi quan sát tình thế hiện tại một cách rõ ràng thì Ngạo Thiên Hành liền phân phó những cường giả đi theo phía sau hấn tiến lên hiệp trợ đám người yêu tộc cùng hải tộc kiềm chế thượng cổ hung linh.

Còn hấn thì dẫn bốn người khác đi tới trước mặt mấy tên đại yêu cùng long vương. Nhìn mấy người đang chăm chú trị thương, trong mắt hấn xoẹt

qua một tia kinh ngạc nhưng tia kinh ngạc kia rất nhanh liền biến mất, hẳn lúc này chấp tay nói:

“Mấy vị bằng hữu yêu tộc cùng hải tộc không biết bị thương thế nào, có thể hay không tiếp tục tái chiến?”

Bảy người kia lúc này mở mắt ra nhìn hẳn, một người trong đó nói:

“Không có việc gì, chúng ta đương nhiên là có thể tiếp tục tái chiến.”

Ngạo Thiên Hành nghe vậy thì trong lòng có một loại dự cảm gì đó chẳng lành nhưng mà cũng không hiểu vì sao lại có loại dự cảm như vậy.

Tuy như vậy nhưng trên mặt hẳn vẫn là một mặt lãnh tĩnh, không hề có thay đổi gì. Hẳn nhẹ gật đầu nói:

“Đã các vị không có vấn đề gì thì chúng ta liền hợp lực đánh chết thứ kia.”

Mấy người khác đều không có ý kiến, tất cả đều nhẹ gật đầu, sau đó mười hai người đồng thời bay lên cao gia nhập chiến trường.

.....

Có thêm mười hai đại cường giả “Thập Phương Thánh Cảnh” gia nhập, tình hình chiến đấu lập tức liền nghiêng hẳn về một bên.

Con rồng nhỏ lúc này cơ hồ chỉ có thể bị động chịu đòn, lúc nó muốn xông lên thì liền bị đại lượng công kích cản lại, mỗi lần như vậy là nó liền bị thương không nhẹ.

Sau khi đã hoàn toàn áp chế được con rồng nhỏ, Ngạo Thiên Hành lúc này nhìn về mấy tên cường giả Thánh Cảnh nói:

“ Các vị, một đòn toàn lực tiêu diệt thứ này.”

Những người khác đồng thời gạt đầu, tiếp sau đó bốn tên long vương tu lại cùng với nhau, bốn người hình thành một thế trận kỳ diệu, bốn cây “ Tam xoa chiến kích” đồng thời chụm lại với nhau.

Ngay khi bốn cây chiến kích chụm lại với nhau thì một luồng năng lượng khổng lồ nhanh chóng tích tụ, thiên địa linh khí cũng điên cuồng tụ tập lại, một quả cầu ánh sáng ở trung tâm bốn đầu chiến kích đang từ từ lớn dần, cùng với đó ở bên trên bầu trời lúc này cũng hiện ra hư ảnh một con thủy long thật lớn.

Về phần yêu tộc, thì một trong ba đại yêu lấy ra một cái đại kính, đại kính kia được ba đại yêu nâng lên cao cao. Từ bên trong mặt kính bắn ra một luồng yêu quang bay thẳng vào bầu trời. Ngay lập tức bầu trời đang sáng trong đột nhiên tối sầm lại.

Vô số mây đen không biết từ đâu kéo tới, che kín bầu trời, từ sâu bên trong mây đen mọi người có thể cảm nhận được một luồng uy thế thiên địa to lớn.

“ Âm âm âm...”

Bên trong lôi vân một mảnh cuộn cuộn, giống như là đang thai nghén ra một thứ kinh khủng gì đó.

Cuối cùng là nhân tộc, năm tên cường giả mạnh nhất của nhân tộc, lấy Ngạo Thiên Hành dẫn đầu hình thành một trận hình quái lạ, trận hình này tạo thành hình một ngôi sao năm cánh.

Sau khi cả năm người đánh ra vài cái ấn quyết kỳ quái thì từ bên trong đầu của năm người đồng thời tuôn ra một đoàn linh quang cực thịnh, đoàn linh quang sau khi bay ra ngoài nhanh chóng nhập vào bên trong lòng đất.

Ngay khi những đạo linh quang kia nhập và bên trong lòng đất thì mặt đất đột nhiên rung động kịch liệt, tiếp sau đó cả mặt đất xung quanh phạm vi năm người đang đứng đều phát ra ánh sáng huyết hồng sắc.

Ngạo Thiên Hành nhìn thấy vậy thì trên mặt xuất hiện sự vui mừng, hẳn lúc này lại đánh ra mấy đạo ấn quyết sau đó hét lớn:

“Lên cho ta Thiên Đãng Chu Thần Kiếm.”

Hắn vừa quát một tiếng thì đại địa nơi trung tâm năm người đang đứng đột nhiên tách ra, tiếp sau đó một thanh kiếm khổng lồ phát ra quang mang yêu dị từ bên trong lòng đất bay ra ngoài.

Ngay khi thanh kiếm này xuất hiện thì năm tên cường giả mạnh nhất của nhân tộc lập tức truyền nguyên lực vào bên trong thanh kiếm, sau đó đồng thời hét lớn.

“Tạo nghiệp 3000 vạn kinh thiên nhất kích.”

Ngay khi năm người vừa hét lên thì một đạo kinh thiên kia chợt giống như chia đôi bầu trời chém về phía Xuân Đức.

Cùng vào lúc này, bên phía bốn tên long vương cùng yêu tộc cũng là bạo rống:

“Long Thần Nộ.”

“Tử Tiêu Thần Lôi.”

Ngay khi mấy tên kia vừa rống lớn thì trên bầu trời có một đạo tia sét màu tím hướng thẳng phía Xuân Đức đánh tới, đạo tia sét kia mang theo ý chí thiên địa vô cùng khủng bố.

Cùng lúc trên bầu trời hạ xuống tử tiêu thần lôi thì hư ảnh thủy long ở phía sau bốn tên long vương đột nhiên mở mắt ra, trong ánh mắt nó lúc này đều là thù hận.

Nó há lớn miệng, từ bên trong miệng bắn ra một luồng năng lượng xung kích hủy diệt cũng nhằm thẳng hướng Xuân Đức mà phóng tới.

“ Ầm ầm ầm....”

Trời rung đất chuyển, thiên địa thất sắc, ba đạo công kích hủy diệt thiên diệt địa đánh thẳng lên thân thể Xuân Đức, hoàn toàn chôn vùi hẳn, đại trận “Cấm Linh” cũng bị ảnh hưởng trực tiếp hoàn toàn bị phá nát. Một vài tên Cửu Dương Linh Đế chạy không kịp cũng bị ba đạo công kích hủy diệt kia diệt sát.

Xa xa, mấy ngàn danh cường giả nhìn thấy một màn như vậy thì trong lòng rung động không thôi, bọn họ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cường giả Thập Phương Thánh Cảnh liên thủ công kích. Bọn họ lúc này mới biết chênh lệch giữa hai bên là lớn đến mức độ nào.

Lúc này đám người nhìn vào nơi vẫn đang còn có năng lượng tàn dư phá hoại bờ bãi kia vừa hồi hộp, vừa chờ mong, có người nhìn không được hỏi người bên cạnh.

“ Thượng cổ hung linh kia chết rồi chứ?”

Người bên cạnh nói:

“ Hẳn là chết rồi đi, dưới công kích như vậy mà còn có thể sống thì quá đáng sợ rồi.”

Người kia gật đầu không nói gì nữa, tiếp tục chờ đợi. Năng lượng tàn dư phá hủy khắp nơi cũng dần tán đi, bụi bặm cũng từ từ lắng xuống, lúc này

tại vị trí trước kia đã xuất hiện một cái lỗ sâu không thấy đáy.

Đám người thấy vậy thì lần thứ 2 cả kinh, cả một đám nhanh chân chạy lại muốn nhìn xem thứ kia đã chết chưa.

Nhưng ngay khi mọi người vây quanh cái hố sâu kia thì liền nghe được âm thanh cấp bách của Ngạo Thiên Hành.

“ Mọi người nhanh lùi lại, thứ kia còn chưa có chết.”

Đám người nghe vậy thì đều cả kinh, nhưng lúc bọn họ kịp phản ứng lại thì đã không kịp nữa rồi, từ phía bên dưới đột nhiên bùng lên một đoàn hỏa diễm màu tím yêu dị, người không may dính phải lập tức phát ra tiếng kêu thê lương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1225: Tình Thế Nguy Hiểm(1)

Tiếp sau đó từ bên trong cái lỗ sâu không thấy đáy kia bay ra ngoài một đạo bóng đen, bóng đen kia vừa thoát ra bên ngoài thì liền hướng một phương hướng bỏ chạy, tốc độ của bóng đen cực nhanh, đợi lúc mọi người phản ứng lại thì nó đã bỏ chạy được một đoạn xa.

“Đuổi theo nó không được để nó chạy thoát.”--- Ngạo Thiên Hành gầm lên một tiếng sau đó dẫn đầu đuổi theo đoàn bóng đen kia.

Được hấn cảnh tỉnh thì đám cường giả khác lúc này cũng nhao nhao phản ứng lại, mấy tên đại yêu, tứ hải long vương cùng mấy tên cường giả đỉnh cấp của nhân tộc là phản ứng lại nhanh nhất, một đám trong nháy mắt Ngạo Thiên Hành bay đi thì cũng hóa thành ánh sáng đuổi theo.

Tiếp sau đó là mới đến đám Cửu Thiên Linh Đế cùng nữa bước Thập Phương Thánh Cảnh.

.....

Đang bay ở xa xa cảm nhận được mấy luồng uy hiếp đang nhanh chóng tiến tới gần thì Xuân Đức không khỏi cảm thấy lo lắng. Hấn lúc này cũng là vừa tỉnh lại, còn chưa biết là tình huống thế nào liền đã bị liên hoàn ba đại công kích đánh thẳng lên người.

May mắn là lúc đó hấn kịp mở ra tất cả phòng ngự của bản thân, bằng không liền chết rồi, tuy vậy thân thể hấn vẫn bị thương không nhẹ.

Nhưng điều làm hấn lo lắng nhất lúc này không phải thân thể hấn mà là Bóng Ảnh, khi hấn vừa tỉnh dậy thì cũng liền cảm nhận được Bóng Ảnh đã vô cùng suy yếu, lâm vào hôn mê. Cũng không biết là có việc gì hay không nữa.

Do thân thể bị thương quá mức nghiêm trọng nên tốc độ của Xuân Đức cũng bị ảnh hưởng rất nhiều. Rất nhanh hấn liền bị đám người phía sau đuổi theo kịp, bị vây vào bên trong.

Công kích như mưa rào đồng dạng lại một lần nữa hướng về phía hấn đánh tới.

“ Ầm ầm ầm...”

Liên miên công kích đánh lên thân thể hấn khiến cho hấn đang bay trên không lần nữa bị đánh vào bên trong lòng đất.

Tuy đa phần những công kích kia không thể gây hại quá lớn đối với hấn nhưng ẩn bên trong nhưng công kích dày đặc kia có mấy đạo công kích cực kỳ cường đại. Đánh lên thân thể hấn trực tiếp khiến hấn bị thương nặng.

Nằm sâu bên trong lòng đất, Xuân Đức không khỏi thảm mắng:

“ Chết tiệt thật, làm sao linh hồn lực cũng cạn kiệt rồi thế này.”

Vừa định vận dụng mấy lá bài tẩy nhưng không ngờ linh hồn lực của hấn lúc này đã thấy đáy. Không có linh hồn lực lượng mà nói hấn muốn thi triển ra cái gì cũng không được.

Đang lúc hấn bế tắc không có phương pháp gì để bảo trụ một mạng thì đột nhiên nhớ đến cái gì đó. Hấn lúc này nhìn nhớ đến Thiên Độc Long-Nhãn, thứ đồ kia bên trong có lưu trữ hồn lực, mỗi khi hấp thụ linh hồn của những kẻ đã chết thì liền tích lũy xuống được không ít hồn lực.

Nhớ đến điều này hẳn lập tức vui mừng, tiếp sau đó hẳn cắn nuốt toàn bộ hồn lực tích lũy bên trong Thiên Long Độc - Nhẫn, ngay khi hẳn cắn nuốt được một ít lực lượng kia thì liền thấy đầu óc thanh tỉnh hơn không ít, cảm giác linh hồn đau đớn cũng tiêu giảm đi rất nhiều.

Tiếp sau đó hẳn liền gọi là Long Sát cùng Nguyên Ma, lúc này chỉ có hai tên này mới có thể bảo vệ hẳn một mạng. Một vệt sáng từ mi tâm hẳn lóe lên hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đồng thời xuất hiện.

Vừa xuất hiện thì Nguyên Ma liền hóa về bản thể, trở thành hỗn độn thiên thủy bao trọn lấy Xuân Đức vào bên trong, về phần Long Sát thì bay ra phía bên ngoài.

" Âm âm âm..."

Ngay khi Long Sát vừa bay ra bên ngoài thì Xuân Đức liền đã nghe được tiếng nổ mạnh, cùng lúc đó là tiếng hô đánh hô giết rung trời vang lên.

Thực ra Long Sát đi ra bên ngoài cũng chỉ là thu hút công kích, tranh thủ thời gian cho Xuân Đức cắn nuốt lực lượng linh hồn tích lũy bên trong Thiên Độc Long - Nhẫn khôi phục lại linh hồn lực, đợi tới khi hẳn khôi phục linh hồn lực thì đám bên ngoài liền không đủ nhìn.

.....

Ở bên ngoài.

“ Âm âm âm...”

“ Đùng đùng đùng....”

Công kích phô thiên cái địa đầy trời mà xuống, bao trùm hoàn toàn lấy Long Sát vào bên trong. Long Sát tuy phòng ngự cực mạnh nhưng cũng

không phải là miễn dịch hoàn toàn với công kích, vì vậy hắn vẫn bị thương, có điều rất nhỏ mà thôi.

Công kích qua đi, một con quái vật nước cao mấy trăm mét xuất hiện cuốn về phía những người nơi đây, không có đại trận kiềm chế Long Sát tha hồ thi triển ra linh vực của bản thân.

“ A a a a ... ”

Đám người bị một màn biến hóa trước mắt dọa cho ngây ra, tiếp sau đó cả đám mới thất kinh nhanh chóng lùi về phía sau, có điều vẫn có rất nhiều tên không may bị Long Sát nuốt vào bên trong.

Mấy chục tên cường giả kia ở bên trong cơ thể của Long Sát nhanh chóng bị phân rã, lớp da bên ngoài bị ăn mòn lộ ra máu thịt bên trong, thoáng cái đám kia liền biến thành huyết nhân, đám kia càng vùng vẫy mạnh thì tốc độ phân rã càng nhanh.

Chỉ sau một lúc thì thịt từ trên người mấy tên kia cũng bắt đầu rơi ra, được một lúc thì hoàn toàn rơi ra hết chỉ còn lại một bộ xương trắng rơi xuống phía dưới.

Đám người ở bên ngoài thấy vậy một màn thì hoảng sợ không thôi. Cả đám không ngừng lùi về phía sau, một con quái vật đánh không chết hỏi làm sao đánh.

Mấy tên cường giả thuộc Thần Vực đứng ở phía sau Ngạo Thiên Hành kinh dị nhìn con quái vật nước trước mắt hỏi:

“ Đại nhân, thứ này là gì vì sao lại xuất hiện ở nơi này, con hung linh thượng cổ kia đâu? ”

Ngạo Thiên Hành sắc mặt trầm trọng nhìn con quái vật nước cao mấy trăm mét đang cùng với hàng ngàn cường giả chiến đấu nói:

“ Con hung linh thượng cổ kia vẫn còn ở phía bên dưới, ta có thể cảm nhận được, còn thứ này là gì ta cũng không biết nhưng ta dám chắc thứ này có liên quan đến con hung linh thượng cổ kia, có lẽ là do nó gọi về.”

Nghe được hắn nói vậy thì sắc mặt mọi người càng thêm ngưng trọng. Lúc này một trong ba đại yêu lên tiếng:

“ Cường đại như vậy, thảo nào đại năng thời xa xưa chỉ có thể phong ấn lại mà không cách nào giết chết. Cũng không biết là tên không có mắt nào lại mở ra phong ấn loại sinh vật khủng bố thế này. Để ta mà biết được, ta nhất định rút gân lột da hắn.”

Bắc Long Vương đang ở một bên khôi phục, cũng là trầm trọng vô cùng nói ra:

“ Việc này nếu giải quyết không tốt có thể dẫn tới một hồi đại tai kiếp với ba tộc chúng ta. Theo tình hình hiện tại có đánh thêm nữa cũng chỉ là tiêu hao vô ích mà thôi. Kể cả con hung linh kia hay con quái vật trước mắt đều thuộc dạng đánh không chết à.”

Ngạo Thiên Hành nghe hai người nói thì trong mắt chột lóe, hắn lúc này nhìn qua mấy người khác hỏi:

“ Mấy vị có phải đang nghĩ giống như ta không?”

Ba tên đại yêu, tứ hải long vương cùng với bốn đại cường giả của nhân tộc đều nhìn về phía hắn, sau đó cũng không có thấy bọn họ trao đổi gì, chỉ thấy bọn họ gật gật đầu rồi trong ba phe có một người lấy ra một cái truyền tin phù bóp nát.

Tiếp sau đó ba đạo ánh sáng khác nhau phân biệt bay về ba phương hướng bất đồng, một cái bay về biển sâu, hai cái khác phân biệt bay về 2 nơi trong đại lục.

Ngạo Thiên Hành lúc này thở dài nói:

“ Nếu biết tình hình nghiêm trọng thế này thì trước hết ta đã thông báo cho Nhân Hoàng đại nhân rồi, tình hình hiện tại đã không phải mấy người chúng ta có thể giải quyết, chỉ mong chúng ta có thể kiềm chế con hung linh này đợi tới khi tam hoàng xuất hiện.”

Những người ở phụ cận nghe đến tam hoàng thì sắc mặt đều đại biến, tam hoàng chính là ba người mạnh nhất của nhân tộc, yêu tộc cùng hải tộc. (Nhân Hoàng, Hải Hoàng, Yêu Hoàng.)

Ngay lúc mọi người đang kinh ngạc trước tin tức nghe được thì một luồng cảm giác nguy hiểm mãnh liệt dâng lên trong lòng mỗi người.

“ Âm...”

Mặt đất nổ tung tóe.

“ Gào gào gào...”

Một loạt tiếng gào rống xé tan thiên địa, chấn cho mọi người phun huyết. Cùng lúc đó một con sinh vật to lớn từ trong lòng đất đi ra.

Toàn thân nó được bao phủ bên trong làn sương màu đỏ mờ ảo như ẩn như hiện. Thân thể của nó to lớn nhìn không thấy điểm cuối, mọi người ở dưới thân thể kia không khác gì con kiến hôi đứng bên cạnh dãy núi lớn, sải cánh của nó rộng lớn đến nỗi che lấp cả bầu trời, bầu trời đang sáng lập tức trở nên tối tăm mù mịt.

Trên thân thể to lớn kia được bao phủ hoàn bởi những chiếc lân phiến màu huyết hồng cùng những chiếc gai bén nhọn mang theo kịch độc, tứ chi nó thô to như cột chống trời, móng vuốt sắc bén lấp lóe hàn mang.

Do thân thể quá to lớn, phần đầu của nó trực tiếp ẩn vào trong mây đen khó lòng nhìn thấy. Nhưng uy áp của nó phát ra khiến cho tất cả những cường giả nơi này đều tâm kinh đảm hàn, tây chân lạnh ngắt, lúc này đến cả trốn chạy bọn họ cũng không có dũng khí để bỏ chạy

Cả đám lúc này chỉ có thể ngơ ngác ngẩng đầu nhìn lên con sinh vật khủng bố trước mắt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1226: Tam Hoàng - Cứu Đầu Hoàng Kim Xà Ra Mặt

Xuân Đức sau khi đã cắn nuốt xong hồn lực tích lũy bên trong Thiên Độc Long-Nhẫn thì đã khôi phục hồn lực được không ít. Hắn cũng rất bất ngờ khi bên trong Thiên Độc Long-Nhẫn lại tích lũy được nhiều hồn lực đến vậy.

Vừa khôi phục lại hồn lực hắn liền sử dụng năng lực thần thông mạnh nhất của hắn. Biến thân Ba Đầu Địa Ngục Thiên Long, hắn muốn một lần giải quyết tất cả những thứ cản bã này.

Ba đầu của hắn từ bên trong tầng mây cúi xuống, nhìn xuống đám kiến hôi lúc trước liên tục cắn hắn, trong 6 con mắt của hắn lúc này tràn ngập sự bạo ngược.

Hắn tiện tay nâng lên đập xuống đám người phía bên dưới. Long trảo khổng lồ mang theo uy thế thiên địa không gì cản nổi đập xuống, không gian nơi đây trực tiếp nứt vỡ ra thành từng mảnh.

“Đùng.”

Âm thanh vang vọng cả một phương thiên địa, mặt đất liên tục rung lắc vài lần.

Long trảo khổng lồ kia vậy mà không thể đập xuống, lúc này nó đang bị một mặt thuẫn to lớn phát ra kim quang vạn trượng ngăn lại.

Xuân Đức một kích bị ngăn lại thì thấy hơi bất ngờ, hấn lúc này mới chú ý xuống phía dưới, không ngờ ngăn cản một kích của hấn là do ba người liên thủ.

“ Chết.”

Xuân Đức gầm lên một tiếng, âm thanh vang vọng thiên địa, khiến cho trời đất lắc lư, sau đó hấn lần thứ 2 võ xuống.

“ Âm âm âm...”

Lần này hấn dùng gần như toàn lực, võ xuống một cái lập tức khiến cho tám thuẫn đang phát ra kim quang vạn trượng kia nổ tan tành, uy thế không giảm trực tiếp võ xuống phía bên dưới.

Một trào trào kia sau khi đánh xuống phía bên dưới trực tiếp khiến cho đại địa nứt toác ra, vô số vết rãnh lớn lan ra tứ phương, một vùng đất rộng lớn cũng vì thế mà sập xuống.

Nhưng Xuân Đức phát hiện lần này vậy mà cũng không thể giết chết đám kiến hôi kia, đám kiến hôi kia được lực lượng thiên địa nơi đây bảo vệ, tuy chúng một kích của hấn nhưng chỉ có bị trọng thương mà không chết.

Ánh mắt Xuân Đức lóe lên quang mang khát máu, hấn lúc này dùng cánh quét ra một cái. Lần này hấn có thể cảm nhận được cực kỳ rõ ràng, thiên địa nơi này đang cố gắng suy yếu hấn, không gian quanh hấn như đông đặc lại vậy.

“ Âm âm âm...”

Có điều mặc dù bị thiên địa hạn chế nhưng một kích kia vẫn là uy lực vô cùng, trong nháy mắt không gian vị cắt vỡ nát, 2 /3 những kẻ lúc trước vậy giết hấn đều đã bỏ mạng.

Ngay lúc hắn định giải quyết tất cả những con cá tạp còn lại thì thiên địa quy tắc nơi này tăng cường lên gấp mấy lần, khiến cho hắn trong nháy mắt bị cầm cố lại, muốn di chuyển cũng khó khăn.

Cùng lúc đó âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà vang lên trong đầu hắn:

“Tiểu tử, ngươi đây là muốn đánh nát phiến thiên địa này mới dừng lại có đúng không?”

Ngay khi âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà quái vang lên thì cả thế giới liền biến thành màu xám, cả không gian cùng thời gian đều dừng lại.

Xuân Đức đang ở trong trạng thái cuồng bạo, tạm thời mất đi Bóng Ảnh khiến cho tính cách hắn trở nên bạo ngược. Nghe được âm thanh của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thì hắn cực độ khó chịu, hắn rất muốn phá nát nơi này luôn nhưng tình thế bản thân không bằng người chỉ có thể lựa chọn cúi đầu.

Hắn cố gắng kiềm chế sự khát máu trong lòng, bình thản hỏi:

“Có việc gì sao?”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà thấy hắn vẫn có thể duy trì trạng thái bình thản nói chuyện với bản thân thì có phần kinh ngạc, hắn lúc này cũng đã nhìn ra được trạng thái của Xuân Đức có phần không ổn. Cả người đều tản ra hung sát chi khí.

Hắn có thể đoán được Xuân Đức lúc này đã rất cố gắng kiềm chế không phát tác, vì vậy hắn cũng không lòng vòng mà đi vào chủ đề chính luôn.

“Biết ngươi trạng thái hiện tại không ổn, muốn phát tiết trong lòng. Nhưng mà muốn bồi dưỡng ra một thế giới như thế này cũng tốn hao không

ít tâm tư vì thế nên không thể để nó phá hủy được. Tiêu tử ngươi không có làm sai quy định gì cả, vì vậy lần này sẽ có bồi thường hợp lý cho ngươi.”

“ Nhưng sau này tiêu tử ngươi lại không thể sử dụng năng lực này nữa đây là quy định.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng biết là đôi phương đã nhân nhượng hết mức có thể rồi, hẳn lúc này giải trừ trạng thái quay về hình dạng ấu long. Sau khi quay về trạng thái ấu long hẳn nói:

“ Phần thưởng hay đền bù gì đó thì không cần, ta chỉ muốn ngươi giúp ta hoàn thành quá trình lột xác bước vào quá trình trưởng thành mà thôi.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà đáp:

“ Được.”

Hắn vừa dứt lời thì liền có một đoàn quang mang màu xanh từ trên trời rơi xuống trên người Xuân Đức, bao trọn lấy hắn vào bên trong.

Tiếp sau đó quang mang kia dần dần mờ nhạt, không lâu sau thì hoàn toàn biến mất. Sau khi đoàn quang mang màu xanh kia biến mất mang theo Xuân Đức rời đi thì cùng lúc đó thiên địa lại khôi phục trở lại như lúc trước.

Có điều sau khi Xuân Đức biến mất cùng với đoàn quang mang màu xanh. Trên mặt đất lúc này khắp nơi là cảnh tượng hoang tàn, đổ nát không chịu nổi, núi sông sụp đổ, mặt đất nứt ra từng cái khe sâu không thấy đáy.

Khí tức ác liệt từ trên cơ thể Xuân Đức lưu lại khiến cho sinh linh nơi đây gần như là tận diệt, mấy ngàn năm sau nơi này cũng đừng mong có một ngọn cỏ mọc lên.

Điều may mắn duy nhất là đám cường giả của đại lục này vẫn còn chưa chết hết mà vẫn nằm thoi thóp trên mặt đất.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1227: Xuân Đức Lâm Vào Hôn Mê

Ẩn ở sâu bên trong tầng mây nhìn thắm cảnh phía bên dưới, mấy khí linh đang quan sát nơi đây đều không trầm mặc không nói gì. Mãi sau một lúc lâu Bạch Khiết (tên của con rắn trắng) mới lên tiếng:

“ Đây là uy thế của Địa Ngục Thiên Long sao? Mặc dù đã có thể giới chi lực trấn áp vậy mà bị hủy thành ra dạng này, quả thực quá khó tưởng tượng.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà ở bên cạnh nhìn cũng là cảm khái nói:

“ Nếu như tên kia không phải là lúc đèn cạn dầu thì càng kinh khủng hơn nữa. Giờ ta mới hiểu vì sao trong cùng một cảnh giới thì đám biến thái kia không có đối thủ rồi, biến thái dạng này thì đừng nói là cùng cảnh giới, muốn vượt cả mấy đại cảnh giới đánh giết địch nhân cũng là điều bình thường à.”

Hải Đường lúc này ở bên cạnh gật gật đầu nói:

“ Đáng lý ra lúc đầu chúng ta không nên chọn thế giới này làm nơi tiến hành nhiệm vụ, ít ra phải chọn thế giới nhất đẳng làm nơi tiến hành nhiệm vụ mới phải. Bây giờ thế giới này bị tàn phá thành cái bộ dạng như vậy, sau lần nhiệm vụ lần này hẳn phải đợi thêm 1000 năm mới có thể tiến hành nhiệm vụ tiếp theo.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà cười nói:

“Nhưng mà lần này được nhìn xem thân thông hóa thân kinh khủng kia cũng xem như không lỗi, tiểu tử kia chỉ có thể hóa thân ra ba đầu đã mạnh như vậy rồi như vậy không biết lúc có thể hóa thân chín đầu thì thế nào nữa, thật chờ mong à, đáng tiếc lúc đó ta không có thể nhìn thấy rồi. Có điều tiểu tử kia vẫn không bằng ta, lúc bằng tuổi hấn ta còn mạnh hơn hấn nhiều.”

Nghe được lời cuối, Bạch Khiết cùng Hải Đường đều không khỏi dùng ánh mắt khinh bỉ liếc nhìn hấn, Bạch Khiết càng là không khách khí châm chọc nói:

“Thiệt. Người không thổi da trâu thì chết à, đừng có tỏ vẻ đậu bức như vậy được không, lúc người bằng tuổi hấn còn không biết tu luyện đến Tinh Quân Tiên Cảnh hay chưa.”

Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nghe vậy cũng không xấu hổ, hấn cười lên ha hả nói:

“Các người không tin ta cũng không có cách, mà thôi chuyện đó để sau đi, bây giờ chúng ta nên dọn dẹp nơi này một chút, tranh thủ thời gian khôi phục vách ngăn thời không, tên tiểu kia đúng là đồ phá hoại mà... Thở dài.”

Hai người khác nghe vậy cũng đều là thở dài bất đắc dĩ không thôi. Tiếp sau đó ba người phân ra mà làm việc.

- --o0o---

Cùng thời gian này, ở sâu bên trong lòng đất, Xuân Đức lúc này vẫn duy trì trạng thái ấu long, hấn lúc này đang cuộn tròn lại, hai mắt nhắm nghiền giống như là ngủ say, xung quanh cơ thể hấn lúc này đang có một đoàn thủy dịch màu lam nhạt.

Trong lúc vô thức hấn liên tục hấp thu những thủy dịch màu lam nhạt kia, mỗi khi hấp thu một ít thủy dịch thì cơ thể hấn lại có một ít biến hóa

nhưng biến hóa này rất nhỏ. Nhưng tích lũy thời gian dài liền có thể thấy được hiệu quả rõ rệt. Thân thể hắn càng ngày càng lớn hơn, khí tức cũng càng ngày càng mạnh hơn.

- --o0o---

Vài ngày tiếp theo, tin tức về trận chiến kia được người ba tộc hết sức tuyên truyền, không qua bao lâu thì cả đại lục đều biết đến trận chiến giữa tam hoàng cùng thượng cổ hung linh.

Kết thúc trận chiến lấy tam hoàng bị thương nặng, vô số cường giả vẫn diệt nhưng cuối cùng cũng giết chết được con thượng cổ hung linh.

Ngay khi tin tức kia truyền ra thì danh khí của tam hoàng lại một lần nữa kéo lên đến đỉnh cao, người người sùng bái, nhà nhà thờ cúng.

Trong lúc người người, nhà nhà đang ở bên trong niềm vui mừng khôn xiết thì lại có một cô gái đang buồn bã không thôi, trên mặt nàng lúc nào cũng hiện lên vẻ u buồn.

Người này không ai khác chính là Mộng Vân, từ ngày Xuân Đức rời đi nàng đã cảm thấy bất an không thôi, nhất là mấy ngày này lại nghe được tin tức thượng cổ hung linh xuất hiện, bị tam hoàng tru diệt càng làm cho nàng cảm thấy lo lắng không thôi.

Nàng đi đi lại lại trong phòng, trong miệng liên tục lầm bầm:

“Đừng có xảy ra việc gì à, người mà xảy ra việc gì ta nhất định sẽ không tha cho người, tên chết tiệt.”

“Bây giờ phải làm sao? Hay là ta đi tìm hắn. Nhưng mà tìm ở đâu đây. Làm sao lòng ta lại không yên thế này.”

Ở bên ngoài, tại một nơi cách khá xa phòng của Mộng Vân, mấy người Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Tô Húc, Hải Băng nhìn thấy một màn như vậy thì hai mặt nhìn nhau, bọn họ đều nhìn thấy sự bất đắc dĩ trong mắt của nhau.

Lâm Kinh Hương nhỏ tuổi nhất, nói chuyện cũng là không kiêng nể gì nhất, cô bé nói:

“ Sư phụ đáng thương, bị đại ác ma mê hoặc. Bây giờ đại ác ma mới đi xa có vài ngày chưa quay về liền thành ra bộ dạng này rồi nếu mà đại ác ma đi xa mãi mãi phải chẳng sư phụ liền...Ui da, đau.”

Nàng còn chưa nói hết câu thì liền đã bị Lâm Thừa Vũ gõ lên đầu mấy cái đau điếng.

Lâm Thừa Vũ lúc này trừng mắt nhìn nàng nói:

“ Nha đầu chết bầm, muội không lo cho an nguy của mình thì cũng thôi nhưng muội phải thương lấy đại ca cùng mọi người chứ, muội không phát hiện sư phụ muội thời gian gần đây rất nóng tính, đụng cái là đánh người sao? Để cho sư phụ muội nghe được mấy lời vừa rồi còn không phải lột da chúng ta ra.”

Lâm Kinh Hương rất khó hiểu mấy lời đại ca nàng vừa nói, có điều nhìn thấy bộ dạng kia của đại ca thì nàng không dám nói gì thêm, chỉ ngoan ngoãn gật đầu mà thôi.

Đang lúc này, Hải Băng nói:

“ Hai tên đáng ghét kia lại đến, lần trước đánh chủ ý lên ta không được bây giờ lại muốn đánh chủ ý lên Vân tỷ, đáng chết.”

Nàng vừa nói vậy thì tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn qua, lúc này bốn người đều nhìn thấy một thanh niên tuấn dật tay cầm quạt lông phe phẩy, đi phía sau còn có bốn tỷ nữ xinh đẹp vô cùng, thêm vào một lão giả. Đi bên cạnh hẳn còn có một người thanh niên khác, bộ dạng cũng rất được.

Người cầm quạt lông chính là Lôi Nguyên, đại ca của Lôi Tâm, tên này là một tên hoa hoa công tử, tuy bản tính không xấu nhưng cứ thấy gái đẹp là sán vào cực kỳ làm người ta chán ghét. Còn tên đi bên cạnh hẳn là Đường Khánh, cũng là một tên thiếu gia ăn chơi chác táng, rất thích làm mấy trò hạ lưu đê tiện.

Tô Húc nhìn tên bộ dạng thư sinh đang bước nhanh tới phong Mộng Vân thì cười lạnh nói:

“ Cầu mong hẳn không bị đánh chết đi. Bình thường Vân tử luôn luôn ôn nhu nhưng lúc này ai dám chọc tử ấy thì kẻ đó liền không may.”

Quả nhiên, Tô Húc còn chưa dứt lời thì liền nghe được giọng nói rét căm căm của Mộng Vân vang lên:

“ Cút. Bằng không lập tức chết.”

Cùng lúc đó mọi người nghe được trong phòng kia vang lên âm thanh của tên Đường Khánh.

“ Tiện nhân ngươi dám nói ta cút. Ngươi biết ta là ai không, thiếu gia để mắt đến ngươi đã là...”

“ Ầm.”

Mọi người chỉ nghe một tiếng nổ mạnh vang lên, giọng nói của tên Đường Khánh kia lập tức im bật.

Bốn người Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Tô Húc, Hải Băng hai mặt nhìn nhau, sau đó đồng thời chạy vào trong phòng. Vừa vào trong phòng thì bọn họ liền trợn tròn mắt.

Chỉ thấy Mộng Vân tỷ luôn ôn hòa dịu dàng của bọn họ, lúc này một chân đang giẫm lên ngực tên Đường Khánh, hai mắt nàng lúc này hiện lên hung mang, cả người toát ra khí tức nguy hiểm. Nằm cạnh Đường Khánh lúc này còn có một cái thi thể bị bóp nát đầu.

Bốn người vừa đi vào trong phòng bị nàng liếc nhìn một cái cả người như trực tiếp rớt vào hầm băng.

Về phần Đường Khánh thì sắc mặt tái nhợt, trong mắt đều là sự sợ hãi, trong miệng háng liên tục trào ra máu tươi, sắc mặt vắn vẹo do đau đớn quá độ nhưng hắn lại không dám la lên một tiếng nào, hắn cảm nhận được nếu như bản thân dám la lên một tiếng thì nữ nhân trước mắt này sẽ lập tức giết chết hắn.

Còn Lôi Nguyên thì bị dọa ngồi trên mặt đất cùng với bốn thị nữ của hắn, cả năm người không ngừng run rẩy, nhất là khi cảm nhận được khí tức lạnh lẽo cùng sát khí dày đặc trên người Mộng Vân thì càng run rẩy lợi hại hơn.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới một nữ nhân bình thường luôn ôn nhu, ăn nói nhẹ nhàng, nhìn nhu nhu nhược nhược lại có một mặt đáng sợ như vậy.

Đúng lúc này một âm thanh căm tức từ bên ngoài vang lên:

“ Lôi Nguyên, ngươi dám làm gì Vân tỷ ta sẽ lột da ngươi.”

Chủ nhân của âm thanh này không ai khác chính là Lôi Tâm, cô nàng khi biết được Lôi Nguyên mang Đường Khánh tới tìm Mộng Vân thì vội

chạy tới nơi này, sợ hai người kia làm gì bất lợi với Mộng Vân.

Nhưng khi nàng chạy vào trong nhìn thấy một màn kia thì cũng không khỏi ngây dại, nhất là khi bị ánh mắt Mộng Vân đảo qua thì nàng liền không khỏi sợ hãi lùi về phía sau mấy bước, trong lòng không khỏi sợ hãi một hồi.

Nhìn thấy Lôi Tâm đi vào trong này, Mộng Vân tâm tình lúc này cũng bắt đầu an tĩnh trở lại, hung quang trong mắt cùng với sát khí như thực chất là quanh thân cũng nhanh chóng tản đi.

Nàng nhìn tất cả mọi người nói:

“Đề mọi người phải sợ hãi rồi. Không có việc gì cả, chỉ là tâm tình lúc trước ta có phần nóng nảy mà thôi.”

Tiếp sau đó nàng lại nhìn Lôi Nguyên cùng Đường Khánh nói:

“Nếu hai vị công tử đến làm khách thì ta rất vui lòng tiếp đón nhưng lần sau còn dám làm ra mấy hành động như vậy nữa thì không ai có thể cứu được các ngươi. Hôm nay nể tình các ngươi mạo phạm ta lần đầu cũng như nể tình Lôi Tâm muội muội ta tha cho các ngươi một mạng.”

Vừa nói nàng vừa thu chân lại, Đường Khánh được tha lập tức cảm thấy trên ngực một mảnh nhẹ nhõm, không còn cái giắc như núi lớn đè lên như lúc trước nữa.

Lau đi vết máu trên miệng, Đường Khánh đứng dậy. Cả người hắn như biến thành một người khác, không còn cái bộ dạng cà lơ phất phơ lúc trước mà thay vào bộ dạng nghiêm túc.

Hắn chấp tay hướng Mộng Vân nói:

“ Đường Khánh hôm nay mạo phạm đến cô nương thật sự xin lỗi, ngày sau ắt mang đến đại lễ để xin lỗi. Xin Vân cô nương bỏ quá cho.”

Hành động cùng biểu hiện của hắn khiến cho người nơi đây kinh ngạc, trong đó cũng có Mộng Vân, nàng nhìn hắn nói:

“ Ta cũng không phải là người nhỏ mọn như vậy, chỉ cần công tử về sau chú ý là được.”

Đường Khánh gật đầu có lễ nói:

“ Tại hạ đã biết, bây giờ tại hạ xin phép về trước, ngày sau nhất định tái kiến.”

Nói xong thì hắn liền thu xác lão giả vào bên trong nhẫn không gian sau đó liền đi ra ngoài. Lôi Nguyên thấy bạn tốt bỏ đi thì cũng vội nói lời từ biệt rồi chạy theo. Bốn tỷ nữ cũng nhanh chân chạy theo hắn.

Lúc này trong phòng cũng chỉ còn sáu người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1228: Xuân Đức Lâm Vào Hôn Mê(1)

Nhìn năm người khác đang nhìn mình như nhìn quái vật thì Mộng Vân không khỏi nhướn mày lên nói:

“Làm sao? Các người nhìn ta như vậy là ý gì?”

Tiểu nha đầu Lâm Kinh Hương lúc này chạy tới ôm lấy Mộng Vân, cười hì hì, khuôn mặt nhỏ nhắn có phần kích động nói:

“Su phụ... À không su tử, người thật lợi hại à. Rất lâu rồi Hương Nhi mới nhìn thấy su tử như vậy, thực sự rất oai phong à. Đáng lý su tử phải đánh cho hai tên bại hoại kia một trận ba má nhận không ra mới phải.”

Mặt mọi người trong phòng nhất thời đen lại, trên trán xuất hiện mấy vạch đen, ai cũng không ngờ một tiểu nha đầu khả ái như vậy lại có khuynh hướng bạo lực như vậy.

Còn chưa đi xa, Đường Khánh cùng Lôi Nghe bản thân bị gọi là bại hoại thì khoe miệng co giật mấy lần. Lần này mặt mũi xem như mất sạch.

Đi ở bên cạnh Đường Khánh, Lôi Nguyên hỏi thăm nói:

“Đường Khánh huynh không sao chứ? Có cần ta mang đi trị liệu không?”

Đường Khánh từ khi đi ra khỏi phòng Mộng Vân thì không nói lời nào, trên mặt hiện lên thần sắc bi ai, mãi cho tới khi nghe được Lôi Nguyên hỏi

thăm thì hấn mới hồi phục lại tinh thần nói:

“ Không sao, chỉ là vết thương ngoài da mà thôi, may mà lúc trước nàng ấy lưu tinh bằng không ta cũng không thể đứng nơi này rồi. Không ngờ nhìn tuổi nàng ấy không lớn lắm vậy mà lại có tu vị mạnh như thế, ta ở trong tay nàng ấy quả thực không chịu nổi một đòn.”

Lôi Nguyên nghe hấn nói thì cười khở nói:

“ Đường huynh, hôm nay quả thực huynh đùa hơi quá rồi. Có muốn giả vờ thì cũng không cần nhập vai như vậy chứ, hôm nay may mà gặp Mộng Vân tiểu thư, nếu là gặp phải cường giả khác thì huynh xong đời rồi.”

Lôi Nguyên là bạn chí thân của Đường Khánh nên cũng biết tên này chuyên giả làm hoa hoa công tử lừa anh kiệt trong thiên hạ nhưng ai ngờ hôm nay tí nữa vì vậy mà mất đi tính mạng. Nghĩ đến ánh mắt lúc trước của Mộng Vân mà hấn vẫn còn sợ hãi.

Đường Khánh cũng là cười khở nói:

“ Ta nào có biết nàng ấy lại lợi hại như vậy, lúc đầu chỉ là muốn trêu đùa một chút mà thôi. Nhưng mà theo ta quan sát, nàng ấy hình như tâm tình rất tệ thì phải, bằng không với định lực lúc trước nàng ấy thể hiện ra thì không có khả năng còn chưa nói mấy lời đã động thủ rồi.”

Lôi Nguyên nghe vậy thì nhớ tới điều gì, sau một lúc hấn mới nói:

“ Có lẽ là do nàng ấy đang lo lắng cho sự đệ của nàng ấy. Ta nghe Tiểu Tâm nói nàng ấy còn có một vị sư đệ nhưng vị sư đệ kia không biết vì sao lại đột nhiên rời đi.”

Đường Khánh nghe vậy thì nhẹ gật đầu xem như đã hiểu, chọc người ta lúc nào không chọc, lại chọc đúng lúc nhân gia đang ưu tư, nhân gia không

phát hỏa mới là lạ đấy.

“Được rồi, Lôi huynh. Ta trở về trước, mấy ngày sau ta lại tới làm phiền Lôi huynh rồi.”

Lôi Nguyên nghe vậy thì sững sốt sau đó thì làm bộ cả kinh nói:

“Đường huynh không phải thực sự thích Mộng Vân tiểu thư rồi chứ? Đường huynh sẽ không sợ lúc lấy nàng về bị nàng một cước đá bay xuống giường à.”

Đường Khánh biết bạn tốt đang nói đùa nên cũng cười theo, hấn nói:

“Nếu lấy được nàng ấy, bị nàng ấy đánh thế nào ta cũng cam chịu. Ha ha.. Khụ khụ.”

Vừa cười lớn quá, lại đụng chạm đến vết thương, Đường Khánh lại nhin không được ho khan mấy lần.

Lôi Nguyên thấy thế vội nói:

“Đường huynh trước hết về nhà an dưỡng mấy hôm đi đã, việc sau này ta có gì cần giúp cứ tìm ta, bây giờ để ta đi chuẩn bị cho Đường huynh một cỗ xe ngựa.”

Đường Khánh cũng không có khách khi gật đầu nói:

“Vậy ta không khách khí đâu.”

Tiếp sau đó hai người lại nói chuyện với nhau thêm một lúc, mãi tới khi tiễn Đường Khánh lên xe hồi phủ thì Lôi Nguyên mới quay trở về.

Nhưng khi hấn vừa quay trở lại thì liền nhìn thấy một ánh mắt quen thuộc đang nhìn hấn.

Vừa nhìn thấy người này thì hắn liền nở nụ cười, trên mặt xuất hiện vẻ nịnh nọt, hắn hướng về người kia hí mắt cười nói:

“ Tiểu Diêm Tâm làm sao lại nhìn đại ca với anh mắt như vậy?”

Lôi Tâm nhìn hắn rất không có hảo ý nói:

“ Hừ hừ, cả ngày không làm việc đứng đần, suốt ngày giao du với bạn xấu. Lần này trở về ta nhất định sẽ nói việc này cho mẫu thân biết, để mẫu thân xử lý ngươi.”

Lôi Nguyên trên trán toát ra mồ, nuốt nước miếng nói:

“ Cái gì mà cả ngày làm việc không đứng đần chứ, còn nữa ai là bạn xấu, Đường huynh là người rất trọng nghĩa chỉ là có đôi chút hoa tâm mà thôi.”

Lôi Tâm nào thềm để ý tới hắn nói:

“ Hừ, ta mới không thềm nghe lời ngươi nói đây nhưng mà ta cảnh cáo ngươi, cấm ngươi có ý đồ xấu với Vân tỷ nữa, bằng không ta sẽ cắt cái ấy của ngươi.”

Vừa nói nàng vừa nhìn xuống hai chân của Lôi Nguyên, Lôi Nguyên lập tức cảm thấy rùng mình, hắn lúc liên tục nói “ Không dám, không dám.”

Lôi Tâm thấy thế thì yêu kiều hừ một tiếng sau đó xoay người rời đi.

Nhìn bóng dáng nhỏ nhắn đáng yêu kia đi xa, Lôi Nguyên trong nháy mắt có chút thất thần, đợi tới khi Lôi Tâm đã triệt để biến mất thì hắn mới tỉnh hồn lại.

Hắn lúc này liên tục lắc đầu, từ nói lầm bầm một mình, tiếng nói hắn rất nhỏ, cơ hồ chỉ có một mình hắn mới:

“ Không được, không được, nàng ấy là muội muội ta, tuy không cùng mẫu thân sinh ra nhưng cũng không thể có ý nghĩ đó với muội ấy được. Nhưng mà chết tiệt, làm sao lúc nào nhìn thấy nàng ấy ta lại xuất hiện suy nghĩ kia.”

Giống như là để cố gắng xua tan cái ý nghĩ tà ác kia với tiểu muội cùng cha khác mẹ của mình, Lôi Nguyên không kiêng dè gì cả, quay lại ôm lấy một tỳ nữ, gặm lấy gặm để, tiện thể còn hoạt động tay chân trên cơ thể nàng ta.

Tỳ nữ kia bị hấn làm như vậy thì lúc mới đầu có chút cứng ngắc nhưng ngay sau đó cũng bắt đầu cũng buông lỏng, mặc hấn làm gì thì làm, ba thiếp thân tỳ nữ khác nhìn thấy một màn như vậy thì khuôn mặt đỏ chót.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1229: Huyết Vận

Trong lúc Xuân Đứơc đang ở lâm vào bên trong trạng thái ngủ say tiến hành bước lột xác cuối cùng để bước vào thời kỳ trưởng thành. Vũ Y thì đang tại một châu không biết tên đang ở bên trong Thiên Địa-Nhẫn tiến hành trị thương thì ở Bắc Thần Châu, mấy người Huyết Vận cùng Sói Mập lại đang gặp phải phiền toái nhỏ.

Thực ra nói là phiền toái còn không bằng nói là thử thách cuộc sống cho nó hợp lý.

Sau khi gặp cùng nói chuyện xong với Lý Trường Phong con trai thứ của Bắc Thiên Môn thì vài ngày sau, Huyết Vận đại diện cho Linh Cung dẫn theo gần trăm đệ tử lớp trẻ kiệt xuất đi tới Hoan Nguyệt Cung thi đấu.

Thi đấu lần này cũng chẳng có gì, thực ra là để tranh thủ phần thưởng lớn nhất mà Hoan Nguyệt Cung ban cho mà thôi. Hoan Nguyệt Cung ở Bắc Thần Châu cũng được tính là một thế lực lớn, bên trong cũng có không ít cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh.

Vốn Huyết Vận là trẻ mồ côi lang thang từ nhỏ nên rất hiểu được ản nhẫn nhưng mà đôi khi không phải bản thân cứ nhẫn nhịn thì mọi việc sẽ được giải quyết, có đôi khi càng nhẫn nhịn thì kẻ khác lại muốn giẫm bạn thêm một cước, triệt để không cho bạn ngọc đầu lên được.

Huyết Vận lúc này cũng là lâm vào trong tình trạng này.

Sau khi tới Hoan Nguyên Tông, dẫn theo gần 100 đồng môn sư huynh muội tiến vào Cổ Lão Thiên Hoang một trong mấy đại bí cảnh của Hoan Nguyệt Tông tiến hành thi đấu thì hẳn khắp nơi bị người chèn ép, không nhưng người ngoài tông môn gây sức ép lên với hẳn mà ngay đến cả người trong tông cũng muốn làm khó hẳn.

.....

Lúc này đây, tại bên dưới một ngọn núi cao đồ sộ, đang có hai phe nhân mã đối đầu với nhau, một trong số đó là người của Linh Cung do Huyết Vận mang vào trong này, phe còn lại chính là người của Bắc Thiên Môn.

Lúc này ở bên phía Bắc Thiên Môn đang có một nam tử mặc cẩm phục màu xanh, tay cầm thiết phiến dùng ánh mắt cao cao tại thượng đánh giá đám người Huyết Vận, sau một lúc thì hẳn mới phun ra một câu:

“ Giao ra tất cả đồ vật mà các người tìm được trong mấy ngày. Ta sẽ nể tình giao hữu giữa Bắc Thiên Môn cùng Linh Cung mà tha cho các người một mạng.”

Nghe được lời này thì sắc mặt người Linh Cung đều tái xanh, Lý Trường Phong đang đứng bên cạnh Huyết Vận nhìn nam tử cầm trong tay thiết phiến tức giận nói:

“ Lý Thanh Huyền, ngươi đừng có quá đáng. Người làm như vậy không sợ phụ thân biết được sẽ trách phạt xuống sao?”

Nam tử cầm thiết phiến nhìn qua Lý Trường Phong như nhìn một con côn trùng, sau đó khinh thường nói:

“ Loại phế vật như ngươi cũng có quyền lên tiếng ở đây sao. Lúc trước ta còn muốn bỏ qua cho ngươi nhưng lúc này ngươi cũng phải giao ra, bằng không thì cũng đừng trách ta không khách khí.”

Lý Trường Phong nghe vậy thì sắc mặt tái mét, trên mặt hiện lên sự phần nộ không thôi nhưng mà hấn lại không dám làm gì, đến cả ngoan thoại cũng không dám nói.

Lý Thanh Huyền khinh thường hừ lạnh một cái, sau đó nhìn qua Huyết Vận nói:

“ Làm sao, các ngươi còn định phản kháng.”

Vừa nói, quanh thân hấn liền tán ra sát ý cường đại ép đến cho đám đệ tử Linh Cung liên tiếp lui về phía sau.

Vào lúc này lại có một tên đệ tử Bắc Thiên Môn đứng bên cạnh Lý Thanh Huyền híp mắt đánh giá Ngọc Khiết ở bên cạnh Huyết Vận, ánh mắt hấn hiện lên vẻ dâm tà.

Hấn nhỏ giọng nói với Lý Thanh Huyền:

“ Thiếu chủ, cô nàng kia rất không tệ à, có thể ban cho ta được hay không?”

Lý Thanh Huyền nghe hấn nói thì ánh mắt cũng híp lại, đánh giá Ngọc Khiết, trong mắt hiện lên tà quang, hấn liếm môi một cái nói:

“ Không tệ, nữ nhân này không tệ, ta trước ngươi sau, ngươi đi lên bắt nàng ta lại.”

Tên ở bên cạnh nghe hấn nói vậy thì hưng phấn nói:

“ Vâng, thiếu chủ.”

Nói xong thì hấn tiến lên phía trước nói:

“Thiếu chủ chúng ta nói tha cho các người lần này cũng không vấn đề gì, chỉ cần để lại nữ tử kia là được, các người có thể rút.”

Đám người Linh Cung nhao nhao biến sắc, một vị tiểu sư đệ nào đó nhìn không được tức giận mắng:

“Người cũng xứng.”

“Àm.”

Tên tiểu sư đệ kia vừa lên tiếng liền bị một người bên phía Bắc Thiên Môn vỗ ra một chưởng, trực tiếp trực thành bánh thịt. Cảm nhận được khí thế trên người tên đệ tử Bắc Thiên Môn kia thì sắc mặt đám đệ tử Linh Cung đều trắng bệch, có người nhin không được lấp bắp kinh hãi nói:

“Hằng Quân Tiên Cảnh tứ trọng. Điều này, làm sao có khả năng.”

Tiếp sau đó từ bên trong đám đệ tử Linh Cung tách ra mấy chục người đi tới trước mặt Lý Thanh Huyền quỳ xuống cầu xin nói:

“Thanh Huyền công tử xin tha mạng, việc này không liên quan gì đến chúng ta, chúng ta xin nguyện ý giao hết những thứ tìm được cho Thanh Huyền công tử.”

Lý Thanh Huyền nhìn thấy mấy người này quỳ xuống trước mặt mình thì vênh mặt đắc ý, hắc cười lạnh nhìn Lý Trường Phong. Đám người Bắc Thiên Môn nhìn thấy mấy người Linh Cung như vậy thì cũng đều là đều cười to nói:

“Một đám phế vật, chỉ bị Lâm sư huynh giết một tên liền bị dọa cho đá ra quần. Ha ha ha.”

“Đúng là làm ta cười mắc cười gần chết hahaha.”

Lý Thanh Huyền dơ tay lên làm thủ thế im lặng, mọi người lập tức dừng lại, hấn lúc này lại nhìn qua đám người Linh Cung nói:

“ Ai muốn sống thì đi qua bên này, chỉ cần giao ra túi trữ vật sau đó nguyện đi theo ta làm thuộc hạ cấp thấp là được, nếu còn khư khư cố chấp, gian ngoan mất linh thì chắc chắn phải Chết.”

Chữ chết hấn cắn được rất nặng. Đám đệ tử Linh Cung trên mặt xuất hiện vẻ do dự nhưng giữa mạng sống cùng mặt mũi thì mạng sống vẫn hơn.

Tiếp sau đó lại có không ít đi ra khỏi hàng, dần dần bên phía Linh Cung từ hơn trăm người chỉ còn lại bốn người, một người trong số đó là Huyết Vận, tiểu sư muội của hấn Ngọc Khiết, Lý Trường Phong, thêm vào đó là một nữ đệ tử có tên Huệ Lâm.

Huyết Vận từ đầu tới cuối đều không nói cái gì, hấn lúc này đang nhớ đến một câu mà sư phụ hấn từng nói:

“Nhân nhượng không phải là biện pháp tốt nhất. Muốn trên đời không có kẻ thù chỉ có một cách đó là giết chết tất cả kẻ thù là được. Nếu đã giết một người thì tất cả những kẻ có liên quan mật thiết đến kẻ kia đều phải chết, bằng không phiền phức sẽ không ngừng tìm đến.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1230: Vấn Đề Phiền Phức

Nhìn thấy gần trăm người quỳ ở trước mặt mình, Lý Thanh Huyền cười lớn nói:

“Được, các người bây giờ là đệ tử của Bắc Thiên Môn, là thuộc hạ của ta, bây giờ trong các người ai bắt được nữ tử kia ta sẽ ban thưởng cho một kiện Thánh Khí hạ phẩm.”

Hắn chỉ tay về phía Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm đang đứng phía sau Huyết Vận. Ngay khi nhìn đến cái khuôn mặt lạnh tanh vô cảm kia của Huyết Vận thì hắn liền nổi lên sát tâm, lúc này hắn tức giận nói:

“Ai giết được tên kia ta liền ban thưởng cho một kiện Thánh Khí trung phẩm.”

Lời này vừa ra đám đệ tử Bắc Thiên Môn cùng Linh Cung đều sôi trào lên, ngay sau đó liền có người đứng ra nói:

“Thiếu chủ, ta nguyện đi lấy đầu tên kia.”

Lý Thanh Huyền vung tay nói:

“Nhiều lời vô ích. Chỉ cần người nào cầm đầu hắn lại đây thì sẽ có Thánh Khí trung phẩm.”

Hắn vừa dứt lời thì liền có không ít người bay về phía Huyết Vận đánh tới. Nhưng vào lúc này đột biến phát sinh, lý do Huyết Vận chỉ có một mà

người lại quá đông vì thế mà sinh ra tranh chấp.

“ Hấn là của ta.”--- Một tên thiếu niên một thân mặc bạch y hét lớn, sau đó trực tiếp lấy ra binh khí trăm đến, người hấn trăm đến cũng không phải Huyết Vận mà là những kẻ đang cản hấn ở phía trước.

“ A a a a.”

Lập tức một mảnh tiếng kêu thê lương vang lên, 5-6 người không kịp đề phòng bị tên thiếu niên kia chém bị thương. Có người còn trực tiếp mất mạng.

Mấy người tránh được một kiếm kia thì phần nộ không thôi, một người gầm lên giận dữ hét:

“ Bạch diện thư sinh ngươi đánh chết dám đánh lên ta.”

Tên kia vừa hét lớn liền vung kiếm chém về tên thiếu niên bạch y, thiếu niên bạch ý thấy người đánh tới là ai thì cũng cả kinh, hấn vội hoành kiếm trước ngực ngăn lại.

“ Âm âm...”

Một cự lực mạnh mẽ truyền vào tay hấn khiến cho cánh tay hấn run lên, lòng bàn tay cầm kiếm cũng rách tan chảy cả máu. Cự lực kia sau khi truyền vào trong cánh tay thì trực tiếp đánh vào trong thân thể hấn, khiến cho hấn khí huyết hỗn loạn không chịu được phun ra búng máu.

Quá kinh sợ tên thiếu niên bạch y kia quay đầu liền chạy, có điều hấn còn chưa kịp chạy liền bị bảy tám đạo công kích đánh tới, trong nháy mắt hấn liền hóa thành một đồng thệ.

Tình cảnh trong nháy mắt trở nên hỗn loạn vô cùng, Huyết Vận đứng nói đó mà không biết nói gì cho phải, địch nhân thì chưa giết mà đã tranh chấp nội bộ rồi, đáng lý ra cũng phải lấy đầu của hắn được rồi thì mới tranh chấp chứ.

Khóe miệng của hắn lúc này không khỏi khẽ nhếch, lộ ra nụ cười vô cùng tà dị.

Đang nắm chặt góc áo của hắn Ngọc Khiết nhìn hắn cười như vậy thì không khỏi lo lắng nói:

“ Sư huynh, nên làm sao bây giờ? Hay chúng ta trốn đi.”

Nàng vừa nói xong thì một âm thanh trêu tức vang lên:

“ Chạy, còn muốn chạy đi đâu nữa. Nhanh đi theo ta quay về phục vụ thiếu chủ, được phục vụ thiếu chủ chính là vinh hạnh lớn nhất đời người rồi.”

Chủ nhân âm thanh này chính là cái tên bên cạnh Lý Thanh Huyền lúc trước, hắn lúc này không hiểu vì sao lại lên được tới đây mà không bị đám người khác ngăn lại.

Sau khi vừa nói xong thì hắn lại nhe răng ra cười, một tay hướng tới bộ ngực Ngọc Khiết mà chụp tới, Ngọc Khiết thấy vậy thì sợ hãi la lên:

“ Sư huynh cứu ta.”

Huyết Vận đang tận hưởng cảnh giết chóc trước mắt, lâu lắm rồi hắn không có người thấy mùi máu tươi, đang lúc hắn mê mê thì lại nghe được âm thanh của tiểu sư muội hắn.

Hắn lúc này cũng chẳng nhìn lại, cũng không thèm mở mắt ra, tùy tiện hướng phía sau đánh ra một chưởng.

“ Ầm...”

Tên nam tử đang chụp đến Ngọc Khiết lập tức nổ tung trên không trung, hóa thành một đoàn xương máu, xương máu kia bao trùm lấy bốn người vào bên trong.

Huyết Vận cảm nhận được mùi máu tươi nồng đậm thì không khỏi si mê hít lấy mấy hơi dài nhưng bỗng dưng hắn nhăn mày lại, hắn đột nhiên không nghe thấy tiếng chém giết nữa mà chỉ nghe được tiếng hít thở dồn dập.

Lúc hắn mở mắt ra thì liền nhìn thấy một đám người đang mắt lớn, mắt nhỏ nhìn hắn, hắn cau mày lại khẽ quát:

“ Vì sao dừng lại, tiếp tục chém giết đi chứ.”

Một tên nam tử vốn là Linh Cung đệ tử nhưng bây giờ đã đầu nhập Lý Thanh Huyền nhìn Huyết Vận tức giận mắng:

“ Thật lớn gan chớ, dám giết người của Bắc Thiên Môn, dù ngươi có là đệ tử thân truyền của Cung Chủ cũng không ai có thể cứu được ngươi.”

Huyết Vận ánh mắt lạnh lẽo nhìn qua tên kia, vung tay chém nhẹ một cái, một vết huyết quang hiện lên chém tên kia thành 2 khúc. Nhìn hai khúc thi thể trên mặt đất hắn chán ghét nói:

“ Một con tiểu côn trùng mà thôi cũng muốn trước mặt ta la lối. Người của Bắc Thiên Môn lại là thế nào?”

Ánh mắt hắn lạnh lẽo quét qua người nơi này nói:

“ Bây giờ các người tự mình chém giết lẫn nhau hay là muốn giúp một tay.”

Huyết Vận vừa nói xong thì tên Lâm sư huynh lúc trước vừa giết một tên đệ tử Linh Cung lúc này găm lên:

“ Làm càn.”

Vừa nói tên này vừa tán ra khí thể Hằng Quân Tiên Cảnh trấn áp về phía Huyết Vận, tiếp sau đó hấn lấy ra một thanh trường kiếm hướng về phía đầu Huyết Vận chém xuống.

Nhìn thấy trường kiếm chém xuống Huyết Vận cũng chẳng thềm né, mặc kệ trường kiếm chém lên người.

“ Keng.”

Trường kiếm chém lên cơ thể Huyết Vận phát ra âm thanh như kim loại va chạm.

Nhìn thấy một màn này, mọi người cơ hồ muốn trừng mắt đi ra ngoài. Huyết Vận nhìn tên nam tử trước mắt lạnh lùng nói:

“ Cạn bã.”

Vừa nói hấn vừa đoạt lấy kiếm của đối phương, tiện thể chém ra vài đường cơ bản, gạt sạch tứ chi của đối phương, tên Lâm sư huynh kia trực tiếp hét thảm.

“ A a a a. Người đáng chết, ta là..”

“ Bộp”

Mắt đi tứ chi tên kia liền ngã xuống dưới chân Huyét Vận, thấy tên kia thành ra bộ dạng này rồi mà vẫn còn nói nhảm thì Huyét Vận trực tiếp đạp xuống một cước, một cước này liền đạp nát đầu tên kia.

Tên kia đang la hét cũng liền im bật mà dừng, hành động giết người lưu loát, cùng tàn nhẫn của Huyét Vận dọa cho những người nơi đây sắc mặt tái nhợt.

Lần này dù có là người ngu cũng nhìn ra điểm không đúng, kinh ngạc nhất hẳn là người của Linh Cung rồi, ai cũng không ngờ vị đệ tử chân truyền của cung chủ luôn luôn cầu toàn không thích chiến đấu lại có một mặt như vậy.

Nhìn thủ pháp lưu loát cùng vẻ mặt không biểu tình kia thì bọn họ liền biết người này đã từng giết không ít người rồi. Trong lòng mọi người thoáng cái trầm xuống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1231: Giết Một Đám Lại Đến Một Đám

Nhẹ lắc cái đầu phát ra tiếng “ rắc rắc”, Huyết Vận dùng ánh mắt khinh miệt nhìn đám người nơi đây, nhếch môi lên cười tà, hấn mĩa mai nói:

“ Làm sao cả đám lại ngây người ra như vậy, tranh thủ thời gian mà còn cầm đầu của ta về lĩnh thưởng chứ, chẳng lẽ chỉ vừa giết có hai người lại khiến cho các ngươi sợ hãi đến vậy.”

Nghe được hấn nói thì mọi người đều trầm mặc, một tên nữ đệ tử có diện mạo không đến nỗi tệ lúc trước đầu nhập Lý Thanh Huyền, bây giờ nhận thấy tình thế không ổn liền chạy tới trước mặt Huyết Vận cầu xin nói:

“ Sư huynh, lúc trước sư muội cũng là bị người cưỡng ép, thực ra...”

“ Ầm... Phụt”

Nữ nhân kia còn chưa nói hết câu liền bị Huyết Vận đá bay, cả người như đạn pháo đụng vào vách núi biến thành bãi thịt nát.

Huyết Vận cười tà nói:

“ Thông minh rất tốt nhưng thông minh quá sống không lâu.”

Lý Thanh Huyền sau một hồi lâu mới khôi phục lại, nhìn thấy Huyết Vận vậy mà người Linh Cung cũng giết thì không khỏi lạnh cả sống lưng, hấn lúc này quát.

“ Tất cả cùng lên cho ta, chúng ta người đông thế mạnh chẳng lẽ còn sợ hấn. Lên.”

Những người khác nghe hấn nói vậy thì thì đều dục dịch có điều bọn họ vừa bị Huyết Vận dọa sợ nên không ai dám lên trước. Lý Thanh Huyền thấy vậy thì thầm mắng một đám vô dụng.

Nhưng lúc này vẫn còn phải nhờ đám tốt thí này nên hấn lại nói:

“ Chỉ cần người giết được tên này sau khi đi ra khỏi Cổ Lão Thiên Hoang sẽ nhận được một bộ thánh cấp sáo trang.”

Vừa nghe sẽ nhận được thánh cấp sáo trang thì không ít người đổ mắt, ngay sau đó một người bên phía Linh Cung lúc trước hét lên:

“ Vì thánh cấp sáo trang. Giết.”

Vừa la lớn xong thì hấn liền xông lên trước rút ra binh khí chém về phía Huyết Vận những người khác cũng bị hấn kích thích lúc này cũng nhao nhao hô lớn:

“ Giết hấn. Giết chết hấn.”

Nhìn một đám người đang như điên xông lên đánh về phía mình thì Huyết Vận chỉ nghiêng đầu híp mắt nói ra một câu:

“ Một tên cận bã cùng với một đồng cận bã cũng không khác gì nhau.”

Sau khi nói ra câu này thì trong tay của Huyết Vận xuất hiện chín thanh đoản kiếm, mỗi thanh dài gần 20cm phát ra huyết quang chói mắt.

Hấn vung tay một cái, chín thanh huyết kiếm kia hóa thành chín luồng sáng màu đỏ bắn xuyên qua đám người đang lao đến đây, đám người đang lao tới khí thế hung hăng đột nhiên kiềm hãm lại.

Chỉ thấy ở trên trời huyết hoa văng tung tóe, sau đó đám đệ tử của Linh Cung cùng Bắc Thiên Môn ở trên trời bắt đầu rơi rụng xuống mặt đất phát ra tiếng

“ Bịch bịch bịch...”

Mỗi người trước ngực đều có một cái lỗ máu thật lớn, máu tươi từ nơi đó phun ra như suối, sau khi rơi xuống đất có giạt mấy cái liền triệt để chết đi.

“ Vèo vèo vèo....”

Chín thanh đoàn kiếm lại lần nữa quay về trong tay Huyết Vận, Huyết Vận không nhanh không chậm cất đi cửu kiếm, sau đó ánh mắt lạnh lùng hấn quét nhìn về phía Lý Thanh Huyền.

Lý Thanh Huyền lúc này đang ngậy ra nhìn mặt đất cách đó không xa, nhìn mấy trăm người lúc này đã biến thành thi thể thì không khỏi nuốt nước miếng nhưng đột nhiên hấn cảm nhận được một ánh mắt âm lãnh đang nhìn hấn, hấn ngay lập tức nhìn lên, lúc nhìn lên nhìn thấy ánh mắt của Huyết Vận thì trong lòng hấn không khỏi lạnh lẽo.

“ Vèo.”

Ngay lúc hấn đang định bỏ chạy thì đột nhiên nhìn thấy một vệt sáng màu đỏ lóe lên, sau đó.... không có sau đó nữa rồi.

Huyết Vận một kiếm kết liễu Lý Thanh Huyền xong thì ánh mắt chuyển qua nhìn mấy người Ngọc Khiết, Lý Trường Phong cùng Huệ Lâm.

Ba người kia bị hấn nhìn thì trong lòng phát lạnh, Ngọc Khiết lúc này run run nói:

“ Sur ... Sur huynh... Ta ... Ta là Ngọc Khiết đây.”

Huyết Vận nhìn nàng khăn trương như vậy thì cười cười, hẳn lúc này nói:

“ Yên tâm, ta sẽ không làm gì mọi người, có điều việc xảy ra ở nơi này cần phải giữ bí mật, vì vậy.”

“ Phúc...”

Còn chưa nói xong thì hắn liền ra tay, Lý Trường Phong trong nháy mắt con người trợn lớn, hắn không dám tin nhìn trước ngực mình, nhìn thấy lồng ngực bị một thanh đoản kiếm cắm xuyên vào, trước lúc chết ánh mắt hắn oán độc nhìn Huyết Vận nói:

“ Ngươi giết người của Bắc Thiên Môn, ngươi chết chắc rồi.”

Vừa nói xong thì hắn liền gục xuống, Huyết Vận nhìn hắn cười nhạt nói:

“ Vậy sao? Đáng tiếc ngươi không thấy được.”

Nói xong thì hắn lại vung tay lên, trong tay hắn lại xuất hiện tám thanh đoản kiếm khác, tám thanh đoản kiếm kia bay lên cao cao cùng với một thanh đoản kiếm khác hình thành “ Cửu Cung Huyết Kiếm Đồ”

Từ bên trong kiếm đồ kia phát ra lực lượng kỳ dị, lực lượng kỳ dị kia nhanh chóng hấp thụ, thôn phệ máu của những kẻ đã chết đi nơi đây.

Trong nháy mắt “ Cửu Cung Huyết Kiếm Đồ” vận chuyển, mấy trăm thi thể nơi này nhanh chóng khô héo, sau vài cái hô hấp thì liền triệt để hóa thành tro bụi.

Trên mặt đất lúc này chỉ còn lại rải rác những nhẫn không gian cùng túi trữ vật cùng với một đồng đồng nát sắt vụn.

Thu lại chín thanh huyết kiếm, Huyết Vận nhìn qua hai người Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm nói:

“ Hai vị sư muội tranh thủ thu gom những thứ trên mặt đất đi, lát nữa chúng ta lại tiếp tục lên đường.”

Hai người Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm nghe hẳn nói vậy thì không dám chậm trễ, nhanh chóng tiến lên thu gom tất cả những vật phẩm trên mặt đất.

Không qua bao lâu thì hai người đã thu gom lại tất cả nhẫn không gian cũng túi trữ vật đưa tới trước mặt Huyết Vận nói:

“ Sư huynh, tất cả đều ở đây, sư huynh nhìn xem.”

Huyết Vận dùng hồn niệm đảo qua tất những nhẫn không gian cùng túi trữ vật nơi này, phát hiện bên trong toàn những thứ đồng nát sắt vụn thì trong lòng thở dài.

Ngày trước sư phụ hẳn có nói, nên xem xét cẩn thận mọi thứ biết đâu lại có thể nhận được vật gì đó trân quý. Vì vậy hẳn mới làm như vậy, bằng không hẳn đã chẳng thèm nhìn rồi.

Sau khi dò xét không phát hiện được cái gì hữu ích, hẳn lúc này nói:

“ Đều cho hai vị sư muội, hai người cầm lấy tất cả đi, bên trong này toàn là một ít thứ đồ không đáng tiền mà thôi, ta cũng không cần.”

Hai người Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm nghe hẳn nói vậy thì ban đầu đều là ngây ra nhưng sau đó là vui mừng không thôi. Ở bên trong những cái túi này có không ít tiên thạch, binh khí cùng đan dược, đối với Huyết Vận mà nói là không đáng nhắc tới nhưng mà đối với hai người Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm thì là một gia sản không nhỏ rồi.

Hai nàng lúc này đều hơi cúi người nói:

“ Cảm ơn sư huynh.”

Huyết Vận mỉm cười, không để ý lắm nói:

“ Hai vị sư muội sau này đi theo ta sẽ không thiếu mấy thứ này.”

Huyết Vận nói như vậy cũng không phải có ý gì với 2 cô nàng nhưng mà hai người Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm nghe vậy thì hai má liền hơi đỏ lên.

Các nàng đồng thời gật đầu nói:

“ Vâng, mọi chuyện đều nghe sư huynh.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1232: Giết Một Đám Lại Đến Một Đám(1)

Huyết Vận cũng nhìn thấy hai cô nàng đỏ mặt, hấn còn tưởng là hai cô nàng kích động vì có được rất nhiều nhẫn không gian cùng túi trữ vật nên cũng không quá để ý.

Suy nghĩ một chút hấn liền nói:

“ Lần này thí luyện của Hoan Nguyệt Tông chúng ta không tiếp tục tham gia nữa, ba người chúng ta tìm một nơi nào đó bế quan đợi tới lúc bí cảnh này đóng cửa là được.”

Ngọc Khiết nghe vậy thì có chút do dự nói:

“ Sư huynh, cái kia liệu có được hay không. Sư phụ trước khi đi không phải nói muốn chúng ta tìm cho người một gốc Sinh Hồn Hoa sao? Nếu như lúc về không có, sư phụ ắt hẳn sẽ rất buồn.”

Huyết Vận nghe thế thì cười nói:

“ Sinh Hồn Hoa mà thôi, cũng không phải cái gì quá quý trọng. Cái này sư huynh đã tính đến rồi, sư muội an tâm đi. Lúc về sẽ không để cho sư phụ thất vọng. Được rồi, chúng ta nên đi tìm nơi bế quan.”

Hai nữ nghe hấn nói vậy thì cũng đều không có nghi ngờ, dù sao các nàng lúc này đều có một niềm tin mù quáng vào hấn. Tiếp sau đó ba người lại một lần nữa rời đi.

Về phần mấy chục người khác chết đi thì ba người cũng chẳng cảm thấy gì, dù sao loại người như thế chết cũng liền thôi, không đáng phải thương xót làm gì.

Nhưng đúng lúc bọn họ rời đi thì Huyết Vận đột nhiên cảm ứng được cái gì đó, hắn dừng lại, ánh mắt quét về phía bụi rậm cách đó xa xa.

Thấy hắn dừng lại thì Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm cũng dừng lại, Huệ Lâm nhìn hắn nghi hoặc hỏi:

“ Sư huynh làm sao vậy?”

Huyết Vận không trả lời nàng, hắn lúc này vươn tay hướng về phía bụi rậm nơi xa xa chộp một cái, ngay khi hắn vừa động thì từ bên trong bụi cây kia liền phóng ra một đạo thân ảnh. Muốn bỏ chạy.

Nhưng mà nó làm sao có thể chạy thoát khỏi tay Huyết Vận, nó chỉ vừa phóng ra liền đã bị định trụ trên không trung, mặc kệ nó giãy dụa thế nào đều không thể chạy thoát.

Huyết Vận khẽ vươn tay nhíp tới, ngay lập tức con vật kia liền bị hắn nắm trong tay, nhìn kỹ một chút thì Huyết Vận mới nhận ra con vật đen đen bản bản đang nắm trong tay là một con cáo tuyết, do trên thân bị thương máu chảy tùm lum nên lớp lông màu trắng mới bị biến đổi thành ra như vậy.

Nhìn thấy con cáo tuyết này thì hắn lại không khỏi nhớ đến thời gian lúc hắn còn nhỏ, khi đó hắn vẫn còn sống ở lâu đài đá. Lúc đó hắn cũng có rất nhiều bạn, trong đó cũng có một con cáo tuyết.

Nhưng cuộc sống tươi của hắn trong nháy mắt bị người ta phá hủy, tất cả mọi người đều chết chỉ còn mình hắn và Kim ca liêu mạng bỏ chạy.

Nhớ đến thảm cảnh ngày hôm đó hẳn cả người không khỏi nổi lên một cổ bi thương nồng đậm khó lòng diễn tả. Trái tim hẳn đột nhiên cảm thấy đau nhói.

Giống như là cảm nhận được cái gì đó, con cáo tuyết đang cật lực giãy giụa lúc này dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn hẳn, nhìn thấy ánh mắt mang theo hồi ức thể lương kia thì cả người nó không khỏi ngây ra.

Hai người Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm ở bên cạnh cũng cảm nhận được sự đau thương trên người Huyết Vận, hai người cũng không biết là đã có việc gì xảy ra với hẳn nhưng nước mắt của hai người không kiềm được mà chảy ra. Trong lòng của hai người không hiểu vì sao quặn đau.

Huyết Vận cầm lấy tuyết hồ, đứng ngây ra đó một lúc lâu, mãi thật lâu sau hẳn mới thoát ra khỏi hồi ức bi thương kia, nhớ đến đại ca có nói những người bạn của hẳn vẫn không có chết, còn đang đợi hẳn ở Triều Tịch Châu thì trong lòng hẳn lại nổi lên hy vọng.

Đợi tới lúc hẳn mạnh mẽ rồi, hẳn sẽ bảo vệ tất cả mọi người, sẽ không ai có thể làm hại người thân của hẳn được cả.

Nhìn còn tuyết hồ trước mắt, hẳn hiếm được khi nào nói ra một câu ôn nhu:

“ Để yên ta giúp người trị thương.”

Nói xong thì hẳn ngồi xuống, đặt tuyết hồ ở trong lòng, sau đó lấy ra một ít tiên đan, cùng mấy thứ lung tung, tiếp sau đó hẳn bắt đầu nhẹ nhàng thanh tẩy vết bẩn trên bộ lông của tuyết hồ.

Hành động của hẳn rất nhẹ nhàng, rất ôn nhu. Động tác của hẳn cũng rất thành thực, rỗng như đã làm qua vô số lần rồi vậy, rất nhanh những vết bẩn trên người tuyết hồ liền đã được loại bỏ.

Bộ lông lúc này lại quay về màu trắng vốn có, tiếp sau đó Huyết Vận lại cho con tuyết hồ kia ăn một vài viên tiên đan. Huyết Vận lúc chăm sóc tuyết hồ thì hấn lại một lần nữa lâm vào hồi ức trước kia vì vậy cũng không có nhận ra trong ánh mắt của tuyết hồ hiện lên một tia khác thường.

Sau khi được trị thương thì tuyết hồ liền khôi phục không ít. Huyết Vận lúc này mới thỏa mãn nói:

“Được rồi, thương thế đã tốt. Người có thể rời đi rồi, sau này nhớ không được bị thương nữa nghe chưa.”

Vừa nói hấn vừa xoa xoa cái đầu nhỏ của tuyết hồ, trong ánh mắt hiện lên một tia không nở.

Tuyết hồ vừa chạy đi được một đoạn, quay lại nhìn thấy ánh mắt kia của hấn thì trong mắt cũng xuất hiện một tia khác thường. Nó vốn định chạy đi lúc này lại chạy quay lại, sau đó liền nhảy lên người Huyết Vận, chui vào bên trong ngực hấn, chỉ lộ ra một cái đầu nhỏ.

Huyết Vận vốn đang cảm thấy rất mát mát, đột nhiên thấy con cáo nhỏ quay lại thì trong lòng không khỏi nổi lên sự vui vẻ. Trên khuôn mặt hấn không khỏi xuất hiện một nụ cười.

Một nụ cười này chính là một nụ cười chân tâm, nụ cười của hấn lúc này không khác gì lúc còn ở lâu đài đá, mười mấy năm về trước.

Nhưng đúng vào lúc này, một âm thanh lạnh lùng vang lên:

“Tiểu tử giao ra con tuyết hồ kia.”

Tâm tình đang vui vẻ của Huyết Vận bị cắt ngang, trong nháy mắt khí chất của hấn liền biến hóa nghiêng trời lệch đất, từ một người thiếu niên ôn hòa có phần đa sầu đa cảm, lúc này trở nên lạnh lẽo âm trầm vô cùng.

Ánh mắt mang theo sát khí lạnh lẽo nhìn về phía người vừa lên tiếng, kẻ vừa lên tiếng kia là một trung niên bị hấn nhìn thì không tự chủ được lùi về phía sau.

Trung niên kia sau khi lui về phía sau mấy bước thì trong lòng không khỏi giận dữ, hấn là cường giả Hằng Quân Tiên Cảnh vậy mà lại sợ hãi một tên chỉ là Tinh Quân Tiên Cảnh.

Hấn lúc này cũng trừng mắt nhìn Huyết Vận nói:

“ Còn nhìn nữa ta liền móc mắt ngươi. Biết điều thì nhanh giao ra con tuyệt hồ kia đây, con tuyệt hồ kia là của tiểu thư nhà chúng ta. Hơn nữa tiểu tử người đắc tội với ta, phải mang ra nhẫn...”

Huyết Vận nghe được uy hiếp thì trong mắt hàn quang chợt hiện, không đợi tên kia nói hết câu, tay hấn nắm một chui huyết kiếm ném đi.

“ Phập.”

Không chật một li, thanh huyết kiếm cắm giữa trái tim tên kia, tên kia dùng một tay chỉ về phía Huyết Vận, trong miệng muốn nói cái gì đó nhưng nói mãi mà không ra tiếng.

Đúng lúc này lại có một đám người thật đông chạy đến, nhìn thấy trung niên nằm trên mặt đất giãy chết thì mở to mắt ra mà nhìn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1233: Một Loại Cảm Giác Vô Lực Cạn Bã Giết Mãi Không Hết

Sau một lúc bên trong đám người kia có một tiếng rống giận vang lên:

“ To gan, các người Linh Cung có phải muốn diệt môn hay không, dám giết người của Nam Hàn Môn chúng ta. Các người đây là tự tìm đường chết.”

Tên kia vừa gầm lên thì một đám người của Nam Hàn Môn gì đó liền giận giữ nói:

“ Tạp chủng muốn chết.”

“ Mọi người tiến lên giết hắn.”

“ Dám giết người của Nam Hàn Môn chúng ta hắn quả thực chán sống rồi.”

“ Đúng vậy, giết hắn.”

Huyết Vận nhìn đám người đang nhao nhao trước mắt, thấy một đám người đang nhao nhao cả lên nhưng lại không có một ai dám tiến lên phía trước thì cười nhạt.

Hắn chậm rãi tiến đến bên cạnh thi thể tên nam tử, lấy ra huyết kiếm, sau đó một tay vặn đầu tên kia xuống, ném đến trước mặt đám môn nhân Nam Hàn Môn nói:

“ Tên nào muốn về đoàn tụ với người thân sớm thì cứ tiến lên, ta cũng không ngại tiễn hẵn một đoạn đường.”

Hành động xem thường đám đông của Huyết Vận lập tức khiến cho đám người Nam Hàn Môn sắc mặt tím đen, có điều lại không có một người nào dám tiến lên cả. Cả đám đều chỉ dám dùng ánh mắt hung dữ nhìn Huyết Vận.

Thấy đám người không ai dám tiến lên thì Huyết Vận lại cười nói:

“ Nếu đã không ai dám tiến lên thì để ta làm cho, ngược lại hôm nay ta muốn nhìn xem đến cùng là có bao nhiêu người không sợ chết.”

Vừa nói thì hắ lấy ra chín thanh huyết kiếm tiên phẩm, tuy với thực lực của hắ lúc này không hoàn toàn có thể kích phát ra tiên phẩm oai nhưng dùng để giết lâu la ngược lại là dùng dao mổ trâu giết gà.

Chín thanh huyết kiếm vừa ra, đám người Nam Hàn Môn lập tức cảm thấy đáy lòng mát lạnh, cả đám không khỏi cảm rùng mình. Ngay lúc bọn họ không biết nên làm sao thì

“ Vèo vèo vèo...”

Chín thanh huyết kiếm phóng đi, ở trong đám người xuyên toa qua lại. Lần này cũng không biết Huyết Vận sử dụng bí pháp gì mà khi huyết kiếm xuyên qua một người, lập tức liền hút khô tên kia.

“ A a a a. Không muốn à.”

“ Cứu mạng...”

“ Không, đừng giết ta.”

Mới vừa một đám khí thể hùng hổ dọa người nhưng chỉ vài cái hô hấp sau liền bắt đầu kêu cha gọi mẹ rồi.

Nghe được những âm thanh cầu xin này thì sắc mặt Huyết Vận không có một chút biến hóa, dù là nam hay nữ, già hay trẻ, đã là địch nhân thì đều phải chết. Đây là những gì mà hắn được dạy.

Chỉ trong mấy cái hô hấp ngắn ngủi thì trên mặt đất lại có thêm mấy trăm cỗ thi thể, có điều những cỗ thi thể kia giống như đã chết từ rất lâu rồi, gió vừa thổi qua liền tiêu tán.

Nhìn thấy đám người kia đã chết không còn một mống thì Huyết Vận cũng thở ra nói.

“ Cuối cùng cũng giết xong tất cả, thật phiền à.”

Nhưng hắn chỉ vừa dứt lời thì một âm thanh nhàn nhạt vang lên:

“ Tiêu tử ngươi rất khá, giết tất cả người người của Bắc Thiên Môn cùng Nam Hàn Môn, không biết nếu việc này ta nói cho hai vị môn chủ Nam Hàn Môn cùng Bắc Thiên Môn thì chuyện gì sẽ xảy ra.”

Nghe được âm thanh kia thì hai người Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm đều cả kinh, quay người nhìn về phía phát ra thanh âm, về phần Huyết Vận thì hắn chỉ cười lạnh, hắn vốn dĩ đã cảm ứng được có người theo dõi hắn, vốn đang định triển khai hồn niệm tìm kiếm đối phương.

Ai ngờ đối phương lại tự chủ động mò mặt ra, hắn lúc này bình tĩnh quay lại, nhìn về phía bầu trời nơi xa, nơi kia lúc này đang đứng một lão già thân mặc áo bào chấp sự của Hoan Nguyệt Tông.

Huyết Vận vừa nhìn liền nhận ra tu vị của người này, một tên Thiên Quân Tiên Cảnh bát trọng mà thôi. Có điều hắn cũng không có vội ra tay

mà muốn nhìn xem xung quanh còn ẩn nấp thêm người nào nữa không.

Huyết Vận lúc này giả bộ làm ra tâm tình chập chờn, hắn có chút rào trước đón sau nói ra:

“ Bọn họ muốn giết ta, chẳng lẽ còn không cho ta giết lại bọn họ. Chẳng lẽ chấp sự đại nhân muốn thay bọn họ báo thù.”

Tên chấp sự Hoan Nguyệt Tông thấy bộ dạng của hắn như vậy thì cười lạnh nói:

“ Không đến nỗi như vậy, chẳng qua ta rất có hứng thú với mấy chuỗi đoản kiếm lúc trước người sử dụng, nếu người nguyện ý mang ra để ta nhìn xem một chút có thể bỏ qua cho người lần này.”

Hóa ra là muốn cướp đoạt tiên bảo, Huyết Vận trong lòng cười lạnh không thôi, có điều hắn lúc này vẫn giả bộ ngoan ngoãn nói:

“ Chỉ là mấy thanh thánh khí không lên được mặt bàn, nếu như chấp sự đại nhân muốn thì vẫn bồi xin nguyện ý mang ra.”

Vừa nói hắn vừa mang ra chín thanh huyết kiếm, sau đó làm tư thế dâng lên, muốn có bao nhiêu thành ý thì có bấy nhiêu thành ý.

Tên chấp sự kia thấy hắn dễ nói chuyện như vậy thì ngược lại cảm thấy nghi hoặc, hắn vốn tưởng rằng mấy thanh kiếm kia là chí bảo nên muốn đoạt lấy nhưng nhìn bộ dạng của đối phương thì hắn thoáng cái nghi ngờ không biết là có lừa hay không.

Có được tu vị Thiên Quân Tiên Cảnh bát trọng nên hắn cũng không có sợ Huyết Vận giở trò, dù sao thủ đoạn gì ở trước thực lực tuyệt đối cũng đều vô dụng.

Vì thế hắn rất tự nhiên đi tới trước mặt Huyét Vận, sau khi đi tới gần thì hắn liền cảm nhận được khí uẩn cường đại bên trong chín thanh kiếm kia. Trong lòng hắn đại động. Hắn có chút lắp bắp nói:

“ Đây là... Đây là... Làm sao có thể... Đây là...”

Đang giả trang cừ non đợi làm thịt, Huyét Vận đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên, hắn cười lạnh nói:

“ Đây là thứ sắp lấy mạng ngươi.”

“ Vèo.”

Ngay lập tức chín thanh huyết kiếm biến thành trận đồ bao tên chấp sự Hoan Nguyệt Tông vào bên trong, tên chấp sự kia từ lúc vừa nhìn thấy ánh mắt của Huyét Vận thì liền biết không ổn.

Hắn lúc này mở ra hộ thân tiên khí sau đó “ hừ” lạnh nói:

“ Dù có là thần binh trong tay nhưng tu vi rác rưởi cũng không phát dụng ra một phần lực lượng.”

Nhưng hắn chỉ vừa nói hết câu thì liền trợn tròn mắt, chỉ thấy chín thanh huyết kiếm phát ra huyết quang đại thịnh cắt hộ thể tiên khí của hắn ra như cắt giấy mỏng.

Trong nháy mắt chín thanh huyết kiếm liền cắt hắn thành vô số khối, chết đến không thể chết lại.

Nhìn đồng thịt dưới chân, Huyét Vận khẽ mỉm cười:

“ Lần này có lẽ là xong rồi”

Vừa nói dứt lời, trước con mắt kinh ngạc của Ngọc Khiết cùng Huệ Lâm, hấn dùng một thanh huyết kiếm đâm thẳng vào ngực Huệ Lâm, xuyên thủng trái tim nàng ta.

Ngọc Khiết thấy vậy thì kinh sợ đến liên tục thối lui về phía sau, trong mắt hiện vẻ không dám tin.

Có điều một màn tiếp theo càng làm cho nàng hoảng sợ hơn, chỉ thấy khuôn mặt của Huệ Lâm từ từ biến thành một khuôn mặt nữ nhân xa lạ. Quần áo trên người lúc này cũng biến thành một bộ dạng khác.

Nàng có chút ngây ngốc nói:

“ Huệ Lâm sư muội làm sao lại biến thành bộ dạng này, điều này sao có thể.”

Cũng không có ai trả lời nàng, nữ tử xa lạ kia lúc này nhìn Huyết Vận hỏi:

“ Người làm sao có thể phát hiện ra ta, có thể nói cho ta biết được không?”

Huyết Vận cười tà, hấn dùng sức ấn huyết kiếm một cái, huyết kiếm trực tiếp đâm lút vào bên trong thân thể nữ tử xa lạ, nàng kia không chịu được phun ra một búng máu, có điều ánh mắt nàng ta vẫn gắt gao nhìn Huyết Vận.

Sau khi chắc chắn nữ nhân trước mắt đã không thể sống thì hấn mới cười nói:

“ Lúc này mới thành thật này, lúc trước vậy mà không an phận muốn phản kháng. Về phần vì sao phát hiện người, rất đơn giản vì lúc này người

đột nhiên phát ra sát ý nhàn nhạt. Tuy rất nhạt nhưng với tư cách là một thích khách đỉnh cấp, ta đương nhiên là có thể nhận ra được.”

Nữ tử kia nghe vậy thì trong mắt xuất hiện một tia chột hiểu, nàng khẽ gật đầu nói:

“ Ta hiểu rồi, lần sau gặp lại ta sẽ chú ý.”

Vừa nói xong thì nàng ta liền tiêu tán thành một đoàn linh quang màu xanh muốn bỏ chạy, Huyết Vận cười khẽ nói:

“ Chỉ là phân hồn còn muốn chạy.”

Hắn ném ra một thanh huyết kiếm, huyết kiếm kia trực tiếp đánh tới đoàn linh quang màu xanh. Chỉ nghe thấy tiếng kêu

“ A a a “

thê lương vang lên, sau đó thì hoàn toàn tiêu thất. Tiếp đó huyết kiếm lại một lần bay về rơi vào trong tay Huyết Vận.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1234: Dị Biến

Cát đi huyết kiếm, Huyết Vận lần nữa vung tay lên, vô số nhẫn không gian, các loại bảo vật đang nằm trên mặt đất đều bay vào trong tay hắn.

Hắn nhìn qua những thứ kia một lượt nếu thấy chiếc nhẫn không gian nào hay kiện bảo vật nào còn lưu lại hồn niệm ấn ký thì tranh thủ xóa đi, tiếp đó hắn đưa tất cả cho Ngọc Khiết rồi nói:

“ Đi thôi tiêu sư muội, nơi này rất nhanh sẽ có người tới.”

Nói xong thì hắn liền hóa thành một đạo quang mang bay đi về phương xa. Ngọc Khiết thấy hắn rời đi thì cũng nhanh chóng đuổi theo, sau khi đi được một đoạn thì nàng nhịn không được quay lại nhìn một cái.

Trong mắt nàng lúc này hiện lên sự bi thương nhưng rất nhanh sự bi thương kia liền bị ẩn đi, dù sao ở tu chân giới, người chết chỉ là điều bình thường mà thôi, ngày nào không có người chết đi.

Người tu chân tuổi thọ rất dài, thiết nghĩ nếu như không có nhưng chàng chém giết lớn thì có khi, không qua bao nhiêu năm cả tiên giới liền không đủ chỗ cho người sống rồi.

.....

Sau khi tìm được một nơi tương đối ẩn núp thì Huyết Vận lập tức hướng về phía Ngọc Khiết nói:

“ Chúng ta thời gian tiếp theo sẽ ở nơi này, sư muội thấy sao?”

Ngọc Khiết nhìn cái hang sâu trước mắt, trong đầu không biết lại nghĩ lung tung cái gì hai má cô nàng thoáng cái hồng lên, vì để che giấu đi nội tâm xấu hổ nàng vội nói:

“ Sư huynh nói sao thì là như vậy, sư muội không có ý kiến.”

Huyết Vận lúc này cũng không có chú ý tới Ngọc Khiết nên cũng không biết cô nàng đang suy nghĩ lung tung. Nghe được tiểu sư muội không có ý kiến thì hắn cũng liền gật đầu nói:

“ Vậy sư muội vào bên trong chọn chỗ tu luyện trước đi, sư huynh bố trí một ít cấm chế sẽ vào sau.”

Ngọc Khiết nhu thuận “ Vâng” một tiếng, sau đó liền đi vào bên trong, nhưng mà nàng mới vừa đi vào bên trong thì liền hét lên kinh hãi:

“ A a a a. Sư huynh, cứu ta. A a a. Sư huynh nhanh cứu ta hu hu...”

Huyết Vận đang định đi xung quanh bố trí trận pháp thì nghe được tiếng kêu cứu của Ngọc Khiết, hắn lúc này cũng không có vội vàng xông vào mà trước tiên dùng hồn niệm dò xét bên trong.

Nhưng mà lúc hắn dùng hồn niệm dò xét thì phát hiện bên trong không có bất kỳ khác thường, duy chỉ có một ít lực lượng không gian là tàn dư lại, thấy thế hắn không khỏi nhíu chặt lông mày lại.

Vỗ nhẹ một cái vào túi tiên thú bên hông, một đạo kim quang lóe lên rồi hiện ra trước mặt hắn, một con Kim Lang to lớn xuất hiện.

Vừa nhìn thấy Kim Lang xuất hiện thì Huyết Vận liền nói:

“ Kim Ca, người thử dùng thần mục nhìn xem bên trong có gì không đúng không?”

Sói Mập nghe vậy thì liền mở ra, con mắt thứ ba trên trán của nó, một con mắt hẹp dài có phần yếu dị hiện ra, từ bên trong con mắt kia phóng ra một luồng ánh sáng màu tím bao trùm khắp cả hang động.

Lập tức cảnh tượng chân thực hiện ra trước mắt hai người, ở sâu bên trong hang động một vòng xoáy cực lớn đang lưu chuyển, nếu không phải có Sói Mập thì không cách nào dùng mắt thường cùng hồn niệm quan sát được.

Nhìn thấy vòng xoáy này thì hai người đều cau mày lại, sau một lúc thì Sói Mập nói:

“ Thứ này không có nguy hiểm gì, nó giống như một cái truyền tống trận một chiều mà thôi. Có muốn đi xem một chút không?”

Huyết Vận nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Vậy thì đi qua bên kia nhìn xem một chút là có việc gì, biết đâu ẩn sau lại có cơ duyên to lớn.”

Sói Mập cười hắc hắc nói:

“ Làm quái gì có chuyện đó, coi chừng lại là một cái bẫy lớn thì có.”

Nói xong thì hai người đồng thời đi vào bên trong hang động, ngay khi hai người đi tới cuối hang thì liền cảm nhận được một lực hút mạnh mẽ kéo hai người vào bên trong.

Vì đã chuẩn bị tâm lý từ trước nên hai người rất bình tĩnh, mặc kệ cho lực hút kia lôi kéo, tiếp sau đó hai người liền bị hút vào bên trong, biến mất

khởi hang động.

- --o0o---

Ở một nơi khắp nơi là dung nham nóng bỏng đang chảy cuộn cuộn, thân ảnh hai người Huyết Vận cùng Sói Mập từ từ hiện ra.

Hai người vừa hiện ra thì liền đã nghe được âm thanh vui mừng vang lên.

“ Sư huynh.”

Cùng lúc đó một thân ảnh nhỏ nhắn có phần chật vật chạy qua bên này, vừa chạy tới liền ôm cứng lấy Huyết Vận.

Huyết Vận muốn đẩy Ngọc Khiết ra nhưng cô nàng cứ như keo dính chuột, mãi không chịu buông, hẳn có phần bất đắc dĩ nói:

“ Sư muội ngoan, nhanh buông sư huynh ra nào. Muội cứ như vậy làm sao chúng ta có thể đi tiếp được chứ.”

Ngọc Khiết nghe hẳn nói vậy thì trên mặt xuất hiện sự ngượng ngùng, nàng chậm rãi buông Huyết Vận ra, có điều lúc sắp buông ra trên mặt nàng xuất hiện sự không nỡ.

Tuy trong lòng vận lần không muốn nhưng nàng vẫn là phải buông ra, sau đó đứng ra phía sau Huyết Vận, một tay nắm góc áo hẳn, cứ như buông ra cái thì Huyết Vận sẽ lập tức biến mất vậy.

Sói Mập ở một bên híp mắt đánh giá Ngọc Khiết mấy lần sau đó nói:

“ Tiểu nha đầu này cũng không tệ nha, Tiểu Vận ngươi có muốn hay không thu nàng.”

Huyết Vận đang quan sát địa hình xung quanh nơi đây, nghe Sói Mập trêu chọc thì lạnh nhạt nói:

“ Kim ca, nếu ca rãnh như vậy thì nên làm cái gì hữu ích đi, ví như dùng thiên mục nhìn xem nơi này có nguy hiểm gì không?”

Thấy Huyết Vận một bộ dạng chuyên tâm thì Sói Mập cũng lười trêu chọc hẳn nữa, lúc này nó lại một lần nữa mở ra thiên mục nhìn khắp qua nơi đây một lượt, thấy không có gì nguy hiểm thì nói:

“ Nơi này an toàn, đi thôi. Chỉ là bên trong cái hồ dung nham kia có một ít loại sinh kỳ quái cũng không biết có lợi hại không.”

Huyết Vận nghe nói bên trong có sinh vật kỳ quái thì hơi nhú mày lại, bộ dạng hẳn lúc này cực kỳ giống Xuân Đức mỗi khi không xác định được đồ vật trước mắt.

Thấy hẳn trầm ngâm một lúc lâu mà vẫn không có lên tiếng thì Sói Mập lại cười hắc hắc nói:

“ Tiểu tử, nếu không thì dùng vị tiểu sư muội hay con tiểu hồ trong ngực ngươi làm mồi câu, nhìn xem thứ kia có lợi hại hay không?”

Huyết Vận giống như đã rất quen với kiểu đùa này của Sói Mập nên hẳn cũng chẳng thèm để ý, duy có Ngọc Khiết cùng con tuyết hồ đều dùng ánh mắt không lấy gì là thân thiện nhìn nó.

Đúng lúc này, Huyết Vận cắn xuống một ngón tay.

“ Rắc.”

Nguyên ngón tay út bị cắn đứt, có điều máu tươi cũng không chảy ra. Phun ngón tay út ra, hẳn đánh vào trong ngón tay kia vài đạo ấn quyết,

đồng thời đọc chú ngữ.

“Πάρτε το αίμα μας για να οδηγήσετε, να πάρετε την ψυχή μου για να στηρίξετε, να καλέσετε το αίμα”

“ Bụp”

Ngón tay út kia đột nhiên nổ rung hóa thành một đoàn huyết vụ, đoàn huyết vụ kia sau khi hấp thu thêm năng lượng ở xung quanh thì nhanh chóng hóa thành một nam tử có bộ dạng như Huyết Vận.

Thấy vậy một màn thì Sói Mập hâm mộ nói:

“ Lợi hại quá, chiêu này tiểu thư dạy cho tiểu tử ngươi chưa được bao lâu mà đã luyện đến gần đại thành rồi, chỉ kém một bước nữa thôi, thiên phú của tiểu tử ngươi thật khiến người ta ghen ghét à.”

Huyết Vận nghe Sói Mập tán dương thì lại có phần buồn bã nói:

“ Mấy năm trước đệ cũng đạt tới trình độ này rồi nhưng đến bây giờ vẫn vậy, một đạo khảm kia không cách nào vượt qua, qua thời gian lâu như vậy nhưng vẫn không có một chút gì tiến triển. Mà thôi, việc này để sau rồi nói.”

Nói xong thì Huyết Vận liền sai sử “ huyết vệ” đi phía trước mở đường.

Ngay khi huyết vệ vừa đi lên trên con đường thông qua hồ dung nham thì từ bên trong hồ liên tục bay ra mấy con sinh vật dài dài, nhìn khá giống con rắn rữa, có điều đám này lớn hơn nhiều, cũng không biết là loại gì.

Toàn thân bọn nó đỏ như dung nham, cả người phát ra khí tức rất cường đại, con thấp nhất cũng phải là Hằng Quân Tiên Cảnh, cao nhất có khi đã là Thiên Quân Tiên Cảnh sơ kỳ đỉnh phong.

Ánh mắt của Huyết Vận lúc này lấp lóe quang mang tà dị, trong tay hắn hiện lên chín thanh huyết kiếm, huyết kiếm rung rung giống như là đang vô cùng hưng phấn.

Ném ra huyết kiếm, Huyết Vận khẽ hô:

“ Cửu Cung Huyết Kiếm Đồ.... Khởi.”

Ngay lập tức chín thanh huyết kiếm lóe lên, biến lớn hóa thành từng thành cự kiếm, xếp thành một trận đồ phát ra sát lục chi khí cực kỳ cường đại.

Lúc này Huyết Vận lại đánh ra một ấn quyết quát:

“ Đi.”

Ngay lập tức “ Cửu Cung Huyết Kiếm Đồ” liền chuyển đến bên trên đầu huyết vệ, bảo vệ hắn vào bên trong, điên cuồng giao sát tất cả những “ dung nham xà” từ bên trong hồ núi lửa lao ra ngoài.

Những dung nham xà kia tu vi không cao, sau khi bị kiếm trận quét trúng lập tức bị chém thành nhiều khúc, chết đến không thể chết lại, sau khi bị chém giết thì tất cả tinh hoa sinh mệnh bên trong thân thể bọn chúng đều bị kiếm trận hấp thu đi.

Nhưng một màn tiếp theo khiến cho mọi người lạnh cả gáy, sau khi giết được gần trăm con “ dung nham xà” thì cả hồ dung nham đều sôi trào cả lên.

Từ bên trong hồ bắt đầu vọt ra không biết bao nhiêu là “ dung nham xà” những “ dung nham xà” kia cũng không có hướng về phía huyết vệ mà hướng về phía ba người đánh tới, biết đám này không phải cái gì dễ chọc. Huyết Vận lập tức đưa ra quyết định.

“ Đi nhanh.”

Vừa nói hấn vừa ôm lấy Ngọc Khiết sau đó hướng về phía con đường giữa hồ dung nham mà chạy đi.

Tặng đậu

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1235: Nguy Hiểm Trùng Điệp

Huyết Vận vừa chạy đi thì Sói Mập cũng liền chạy theo phía sau. Cơ hồ ngay khi ba người chạy tới đầu con đường đi thông qua hồ dung nham thì đám “dung nham xà” kia cũng liền tấn công tới.

Tùng con há to cái miệng ra, từ bên trong phụt ra một luồng nhiệt hỏa cực kỳ khủng bố. Nếu chỉ một vài con thì không có vấn đề gì nhưng lúc này cũng không phải chỉ một vài con mà có đến hàng trăm hàng ngàn con.

Ngay khi đám này vừa há miệng phun ra ngọn lửa màu tím yêu dị thì nhiệt độ nơi này tăng lên mấy lần, mặt đất nơi ba người đang đứng lúc này cũng dần dần đỏ lên.

Huyết Vận thấy thế thì gấp giọng nói:

“Kim ca, hỗ trợ đệ một tay, đệ đệ giết chết đám này.”

Sói Mập không do dự liền đáp:

“Không thành vấn đề.”

Vừa đáp lời xong thì Sói Mập liền hú lên:

“Gru ... hú ... hú...”

Tùng vòng âm ba khuếch tán ra bốn phía, ngăn trở những luồng hỏa diễm màu tím yêu dị kia, hỏa diễm đụng phải âm ba kia trực tiếp bị đánh

cho xơ xác, còn đám dung nham thú cũng bị âm ba kia kích thương không không ít.

Tiếp sau đó âm ba công kích kia giống như cô đọng thiên địa lại hình thành một lồng phòng hộ vô hình thủ hộ xung quanh ba người, nhiệt độ khủng bố ở nơi đây cũng bị ngăn cách ở bên ngoài.

Cùng lúc này Huyết Vận bắt đầu vận dụng “ Cửu Cung Huyết Kiếm Đồ” giao sát đám dung nham thú, đám dung nham thú kia rất đông nhưng thực lực lại không quá cao, nên rất nhanh liền bị Huyết Vận giết chết một đồng.

Điều khiến Cửu Cung Huyết Kiếm Đồ tiêu hao cũng rất lớn nhưng mà thông qua việc hấp thu tinh hoa sinh mệnh của địch nhân, Huyết Vận có thể duy trì thời gian rất dài.

Ba người vừa đánh vừa nhanh chân đi sang đầu bên kia hồ dung nham. Trên đường đi qua có vô số dung nham xà lao đến tấn công ba người nhưng tất cả đều bị Huyết Vận một người chém giết toàn bộ.

Đột nhiên, dung nham xà đang tấn mãnh liệt bỗng chốc dừng lại, sau đó một lần nữa ẩn vào bên trong hồ dung nham. Nhưng nhìn thấy cảnh này thì Huyết Vận cùng Sói Mập lại đồng thời thời la lên:

“ Không tốt, chạy nhanh. Vương thú xuất hiện.”

Vừa la lên thì Sói Mập liền phun ra một viên châu màu xanh, viên châu kia nổ tung hóa thành 18 điểm tinh quang, xếp thành đồ án kỳ dị, cùng lúc đó một lực lượng kỳ dị bao lấy ba người vào bên trong.

Có điều lúc này từ bên trong hồ lao ra một con quái thú to lớn, vừa lao ra ngoài thì nó đã gầm thét dữ dội.

“ Gào gào gao...”

Âm thanh gào rống kinh thiên khiến cho cả nơi đây rung lên mãnh liệt, vô số đất đá từ phía bên trên rơi xuống.

Cảm nhận được khí tức trên người còn đại quái này, Huyết Vận có phần lo lắng nói:

“ Đã là Tinh Vương Tiên Cảnh rồi, Kim Ca nên làm thế nào?”

Sói Mập lúc này tuy hơi có một chút lo lắng nhưng vẫn là tự tin nói:

“ Yên tâm, sẽ không sao. Ta có cách.”

Lúc này con mắt thứ ba của Sói Mập lại một lần nữa mở ra, con mắt thứ ba vốn dĩ màu tím lúc này từ từ chuyển qua màu xám trắng.

Cũng vào lúc này, con quái vật Tinh Vương Tiên Cảnh hướng về phía ba người cản đến.

Ba người cảm nhận được khí thế phô thiên cái địa ập tới thì trong lòng căng thẳng nhưng ngay khi quái vật kia sắp căn đến ba người thì từ bên trong con mắt thứ ba của Sói Mập bắn ra một luồng ánh sáng màu xám.

Ánh sáng kia chiếu xạ lên người con quái vật kia khiến cơ thể nó trong nháy mắt liền hóa đá. Không những thân thể nó mà cả mặt hồ dung nham cũng là như vậy, trong lúc nhất thời cả con quái vật đều bị cố định lại.

Nhưng có điều tu vi của Sói Mập quá thấp, còn chưa bước vào Thần Quân Tiên Cảnh nên năng lực cũng có hạn, nên đóng đá được con quái vật kia chưa được 2 giây liền đã không chịu được, con mắt thứ ba tự động khép lại.

Nhưng mà 2 giây cũng là đã đủ, ngay khi thân thông “ Thạch Hóa” của Sói Mập vừa mất đi tác dụng, con quái vật kia vừa khôi phục lại trạng thái hoạt động thì ba người cũng đang từ từ biến mất.

“ Âm âm...”

Ngay lúc con quái vật kia vừa đánh xuống thì vị trí lúc trước ba người đứng thì ba người đều đã đồng thời tiêu thất.

Con quái vật to lớn kia sau khi không tìm thấy địch nhân thì liền nổi điên, nó liên tục phun ra ngọn lửa màu đen, phá hủy tất cả mọi thứ.

“ Âm âm...”

“ Rầm rầm...”

Từng tảng đất đá phía bên trên rơi xuống như mưa, rơi vào bên trong hồ dung nham khiến nó dâng lên cao cao, mặt đất lúc trước vẫn là nơi an toàn thì lúc này cũng đã bị dung nham bao phủ, con đường đi thông giữa hai đầu bờ hồ lúc này cũng đã bị phá hư triệt để.

Sau khi phát tiết một lúc lâu thì con sinh vật to lớn kia mới chịu dừng lại, sau đó nó lại một lần nữa lặn sâu vào bên trong hồ dung nham.

.....

Ở một nơi khác bên trong bí cảnh “ Cổ Lão Thiên Hoang”, sau khi chạy thoát một kiếp thì ba người Huyết Vận, Sói Mập cùng Ngọc Khiết lại rơi vào một cái đầm lầy.

Mà ở bên trong cái đầm lầy này thì ba người lại gặp phải một thứ cực kỳ khó chơi.

“ Đầm Lầy Quái” một sinh vật do thổ nguyên tố hình thành, có lực công kích không cao nhưng bản thân lại bất tử, dù có đánh nát bọn chúng thì bọn nó sẽ lại một lần nữa tái sinh, trừ khi rút sạch hết thổ nguyên tố bản nguyên hoặc tiêu diệt linh hồn bọn chúng.

Nhưng mà nói thì dễ hơn làm, muốn hấp thụ bản nguyên bất kỳ loại nguyên tố nào cũng là cực kỳ khó khăn nếu không muốn nói là không có khả năng, còn việc tiêu diệt linh hồn của đám này thì cần phải giết con “ Đầm Lầy Vương” mà muốn tìm được vương của đám này khác gì người si nói mộng.

Vì vậy, lúc này đây. Ba người Huyết Vận, Ngọc Khiết cùng Sói Mập bị mấy chục con “ Đầm Lầy Quái” tấn công thì chỉ có thể bỏ chạy trốn chết.

Nhưng mà nơi này là đầm lầy, là thiên hạ của mấy thứ này, ba người dù có chạy thế nào cũng chạy không thoát, đã vậy còn dẫn ra thêm một đám hung thú bên trong đầm lầy

“ Kim ca, thiên mục của ca đã khôi phục lại chưa, nếu còn tiếp tục thế này chúng ta e rằng cầm cự không được mấy ngày.”--- Huyết Vận có phần lo lắng nói ra.

Sói Mập nghe vậy thì lắc đầu nói:

“ Phải đợi thêm một thời gian nữa, nhiều nhất một ngày, chúng ta cố gắng cầm cự một ngày. Cũng không cần chạy loạn nữa, nơi này nguy hiểm trùng điệp, nếu mà dẫn ra thêm mấy con quái vật Vương Cấp tiên cảnh thì xong đời.”

Đúng lúc này Ngọc Khiết chỉ tay về một phương hướng nói:

“ Bên kia hình như có người sư huynh. Chúng ta có nên đi xem không?”

Nghe được Ngọc Khiết nói thì cả Sói Mập cùng Huyết Vận đều nhìn qua, khi bọn họ nhìn qua thì thấy có một nhóm 8 người đang hướng phía bên này chạy tới, đi theo phía sau đám người kia còn có 6 đầu “Đằm Lầy Quái.”

Vừa nhìn thấy tám người kia đi qua phía này thì Huyết Vận cùng với Sói Mập đều biết được ý định những người kia, trong lòng bọn họ đều không khỏi cười lạnh.

Cả hai liếc mắt nhìn nhau một cái, đều thấy được vẻ tàn nhẫn trong mắt đối phương. Ở bên cạnh Ngọc Khiết đột nhiên cảm thấy rùng mình.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1236: Người Tốt Đâu Đâu Cũng Có

Rất nhanh tám người kia liền tiếp cận bên này, đi đầu là một nữ nhân diện mạo xinh đẹp nhưng lúc này cả người chật vật vô cùng, nàng ta có tu vị Thiên Quân Cảnh tám tầng, lúc nàng ta nhìn qua ba người Huyết Vận, Ngọc Khiết cùng Sói Mập thì hiện lên một tia cười lạnh.

Không nói một lời nàng ta liền đánh ra một chưởng hướng về phía ba người, một kích này nhìn như rất mạnh nhưng trên thực tế nữ nhân kia cũng đã lưu thủ rất nhiều, hiển nhiên nàng ta cũng không phải muốn giết ba người mà là muốn đánh ba người bị thương nhẹ, sau đó mượn nhờ ba người làm mồi câu thay bọn họ dẫn dụ mấy con “Đằm Lầy Quái.”

Huyết Vận cùng Sói Mập làm sao không rõ tâm tư của những người này, ngay khi nữ nhân kia ra tay thì Sói Mập liền hồng lên:

“Gru... hú.. hú...”

Từng vòng âm ba mang theo lực lượng kỳ dị khuếch tán mà ra, âm thanh kia đi tới đâu liền khiến cho nơi đó hóa đá, dù là tám người kia hay mấy con “Đằm Lầy Quái” đều trong thời gian ngắn bị vô hiệu hóa.

Cùng lúc này Huyết Vận cũng xuất ra huyết kiếm, tay hấn vung vẩy, tám thanh huyết kiếm bắn về phía tám người kia, đục trên mỗi người một lỗ máu.

Huyết Vận đương nhiên là cũng không có ý định giết đám người này, hấn chỉ muốn làm bị thương đám người này để cho cả đám không có khả

năng chạy trốn mà thôi, tiện thể dùng máu đám người này dẫn dụ hết quái vật xung quanh đây. Như thế ba người bọn họ sẽ an toàn hơn một điêm.

Làm xong tất cả, hấn khẽ nói:

“Được rồi Kim Ca, đi thôi.”

Vừa nói hấn vừa bắt ấn quyết miệng liên tục lầm bầm chú âm:

“Πάρτε το αίμα μου ως οδηγό, παρακαλώ να μου δώσετε απαράμιλλη ταχύτητα.”

Hấn vừa đọc xong chú ngữ thì liền có một đoàn huyết khí bao lấy cả ba người đồng thời tiêu thất.

Ngay khi ba người vừa tiêu thất trong nháy mắt thì trạng thái hóa đá xung quanh cũng bị giải khai, tám người lúc trước vừa tỉnh dậy liền cảm thấy trước ngực đau xót thì kinh ngạc nhìn xuống.

Vừa nhìn xuống thì sắc mặt bọn họ đều đại biến, chỉ thấy trước ngực bọn họ xuất hiện một cái lỗ máu, máu tươi từ bên trong liên tục tuôn ra, cả đám lúc này nhanh chóng vận dụng tiên lực áp chế thương thế nhưng mà dù có làm sao áp chế cũng vô dụng, máu tươi vẫn không ngừng chảy ra.

Một người kinh sợ nói:

“Chết tiệt, vì sao lại không thể áp chế lại thương thế.”

Nhưng còn không để hấn tự hỏi vì sao thì một đám ‘Đầm Lầy Quái’ liền phát ra tiếng gào rú trầm thấp mà xông tới. Đám quái vật đầm lầy này giống như bị máu tươi của tám người kích thích nên càng điên cuồng hơn.

Cả tám người thấy vậy đều sắc mặt trắng bệch, bọn họ biết hôm nay liền dữ nhiều lành ít rồi.

.....

Thoát đi khỏi đám “ Đằm Lầy Quái” dây dưa, Huyết Vận vẻ mặt lạnh lùng nhưng trên khóe miệng lại nở một nụ cười tà dị nói:

“ Trên đời thật có nhiều người tốt, vậy mà lại đến giúp chúng ta ứng phó với đám sinh vật bất tử kia.”

Sói Mập cũng là cảm khái nói:

“ Đúng là thật không ngờ trên đời này vẫn còn người tốt như vậy, hy vọng sau này gặp nhiều mới tốt.”

Ngọc Khiết ở bên cạnh nghe vậy thì không nói gì, nếu không phải lúc trước nàng chứng kiến tất cả, nghe được hai người cảm khái như vậy lại còn tưởng rằng bọn họ gặp người tốt thật.

Đúng lúc này ba người đồng thời khẽ hít, đều cảm thấy một mùi hương thơm ngát khiến thân thanh khí sáng.

Sói Mập có phần kinh ngạc nói:

“ Mùi này sao có chút quen quen nhỉ, hình như gặp ở đâu rồi.”

Huyết Vận lúc này hai mắt tỏa sáng nói:

“ Đương nhiên là quen rồi, cái này là mùi của Huyết Liên không thể sai được.”

Được Huyết Vận cảnh tỉnh thì Sói Mập cũng là đột nhiên nhớ ra nói:

“ Thảo nào thấy quen như vậy, hóa ra là Huyết Liên, thứ này dùng để nấu canh thịt thì đúng là nhất.”

Huyết Vận khóe miệng co giật nói:

“ Cái đó chỉ có Xuân Đức ca ca mới làm như vậy, thứ này là thiên tài địa bảo vạn năm khó gặp làm như thế khác gì phá của.”

Sói Mập nghe thế thì một mặt khinh bỉ nhìn hấn nói:

“ Tiểu tử ngươi bót ở trước mặt ta giả bộ, lúc trước ta nhớ vì ngươi là nhỏ nhất mà một mình liền độc chiếm nửa nồi, vì sao lúc đó ngươi không có ý kiến. Ta thấy tiểu tử ngươi lúc đó ăn rất là hưởng thụ à, ăn đến tận cũng không còn thừa cho ta.”

Huyết Vận nghe hấn nói vậy thì nhớ trước kia hai người tranh giành nhau thức ăn, nghĩ lại hấn không khỏi một hồi đỏ mặt, hấn lúc này giả bộ như không biết nói:

“ Khụ khụ. Kim ca nhớ lầm rồi, làm gì có chuyện đó chứ. Thôi, chúng ta trước hết cứ đoạt đến tay sau đó lại tính sau.”

Sói Mập lúc này không biết là nhớ đến cái gì mà nước miếng chảy ròng ròng, nghe Huyết Vận nói thì hấn không ý kiến gật đầu nói:

“ Có lý, trước đoạt đến tay, sau này rồi tính. Có điều ta thấy vẫn là nấu với thịt hung thú vương cấp ăn ngon, còn cái gì luyện đan luyện dược thôi dẹp đi.”

Ở bên cạnh Ngọc Khiết nghe hai người nói chuyện mà một đầu sương mù, nói thực từ lúc Huyết Vận bộc phát lực lượng cường đại giết chết vô số địch nhân đã khiến nàng thất kinh.

Nhưng càng về sau nàng phát hiện đó cũng không phải là cực hạn của sư huynh nàng, nhất là con yêu sủng bên cạnh của hấn càng không đơn giản,

vậy mà có thể hóa đá một đầu Vương cấp yêu thú, nếu không phải nàng tận mắt nhìn thấy thì có đánh chết nàng cũng không tin.

Huyết Vận cười cười, không nói gì thêm, tiếp sau đó ba người liền hướng theo mùi hương mà lần theo.

Vốn là ba người tưởng bông hoa kia sẽ ở bên trong đầm lầy này nhưng mà lần theo mùi hương kia ba người lại phát hiện không phải như vậy, bọn không biết từ lúc nào đã thoát khỏi đầm lầy đi tới một khu đất trống chỉ có đá cùng với cây cỏ, phóng tầm mắt liền có thể nhìn thấy phía cuối chân trời xa xa.

Lúc này ánh mắt của Sói Mập nhìn về một hướng nói:

“ Nó kia, bên phải.”

Ánh mắt của Huyết Vận nhìn qua, hần lập tức nhìn thấy trên một bộ hài cốt khổng lồ mọc ra một đám “ Huyết Liên”, nhìn thấy số lượng nhiều như vậy hần không khỏi vui mừng nói:

“ Nhiều như vậy, có ít cũng phải gần 20 bông. Nếu như có thể nuốt xuống một hơi Kim Ca có thể đột phá đại cảnh giới cũng không chừng.”

Có điều Sói Mập lúc này lại nói:

“ Kỳ quái, huyết thú đâu, bên cạnh huyết liên không phải luôn có một đám huyết thú bảo vệ sao, lúc trước ta cùng với chủ nhân khi gặp huyết liên cũng đụng phải huyết thú cường đại à.”

“ Âm âm....”

Sói Mập vừa dứt lời thì từ bên trong lòng đất đột nhiên phát ra tiếng động âm âm, tiếp sau đó từng con sâu màu đỏ dài gần 2 mét bộ dạng không

khác gì con đuông dừa lao ra khỏi mặt đất hướng về phía ba người cắn tới

Huyết Vận phản ứng vẫn là nhanh nhất, hấn lập tức lấy ra huyết kiếm, bố trí Cửu Cung Huyết Kiếm Đồ thủ hộ lấy ba người cùng với đó hấn cũng nói:

“ Kim Ca, vẫn như củ, đệ công ca thủ.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1237: Cửu Cung Huyết Kiếm

Sói Mập đương nhiên là không có ý kiến, kim quang từ trên người nó phát ra hình thành một lồng sáng bảo hộ ba người, cùng vừa lúc lồng phòng hộ vừa mở ra thì đám sinh vật dài mấy mét có màu đỏ bộ dạng giống con đuông dừa kia cũng lao đến.

Lúc này Huyết Vận trực tiếp thôi thúc “ Cửu Cung Huyết Kiếm” đồ chém giết đám trùng kia, có điều một màn tiếp theo tí nữa khiến cho Huyết Vận cùng Sói Mập tròn mắt lồi ra bên ngoài.

“ Keng keng keng... Keng keng keng...”

Âm thanh kim loại va chạm vang lên không dứt, chín thanh huyết kiếm chém lên mấy con trùng mập mập kia vậy mà giống như chém lên một khối kim loại cực kỳ cứng rắn, tia lửa bắn ra bốn phía, duy mấy con trùng mập mập kia vẫn bình yên vô sự.

“ Thứ này là gì thế, làm sao đến cả tiên khí cũng chém không được.”--- Sói Mập cả kinh, lập tức hét lớn đồng thời vận chuyển yêu lực hộ thể đến mức mạnh nhất.

“ Rầm rầm rầm...”

Mấy con trùng mập màu đỏ kia sau khi vượt qua kiếm trận thì trực tiếp cắn lên lồng phòng ngự yêu khí do Sói Mập tạo, chỉ chưa đầy vài cái hô hấp thì cái lồng phòng hộ kia liền sập sụp đổ.

Thấy tình thế không ổn, Huyết Vận lo lắng hỏi:

“ Kim Ca, nên làm thế nào đây, thứ này ta giết không được.”

Huyết Vận mặc dù tâm tính đủ vững chắc nhưng dù sao cũng chưa đi ra bên ngoài lăn lộn bao lâu nên kinh nghiệm thực tế rất ít, ngày trước hẳn có làm cô nhi cũng gọi là lăn lộn giang hồ nhưng làm cô nhi thì có bao giờ gặp phải trường hợp này chứ.

Vì vậy, lúc này hẳn mới luống cuống tay chân như vậy. Sói Mập nghe hẳn hỏi thì có chút do dự, sau đó cắn răng nói:

“ Thứ này lấy lực lượng chúng ta hiện tại không thể chống lại, nếu không vận dụng mấy thứ đồ vật kia thì liền chết chắc rồi.”

Trên mặt hiện lên thần sắc cực kỳ đau lòng, Sói Mập lúc này lại phun ra bên ngoài một viên cầu màu bích lục, sau khi nhìn ngắm một chút nó mới cắn nát viên cầu kia.

Ngay lập tức từ trong viên cầu bay ra một luồng khói màu xanh, luồng khói màu xanh kia cực kỳ có linh tính, trong nháy mắt liền hóa thành một con độc giao bao lấy ba người vào bên trong. Ánh mắt hung dữ nhìn đám trùng mập mập đang ở bên ngoài.

Cùng lúc này lồng ánh sáng do yêu lực của Sói Mập tạo ra cũng bị mấy con trùng kia cắn nát, quang mang tiêu tán lộ ra ba người ở bên trong.

Ngọc Khiết nhìn thấy mấy con trùng mập trước mắt thì cả người run lẩy bẩy, sắc mặt trắng xám.

Nhưng sau khi phá tan phòng hộ do Sói Mập tạo ra thì đám trùng mập kia cũng không có tấn công mà quý dị biến mất thối lui ra xa xa, cảnh giác nhìn ba người, bộ dạng rất là sợ hãi con độc giao đang bao vệ ba người.

Ngọc Khiết nhìn thấy mấy con trùng mập có diện mạo cực kỳ buồn nôn kia không dám tiến lên thì trái tim vừa mới nhấc lên cổ họng liền hạ xuống, lúc này nàng nhìn qua Sói Mập hỏi:

“Thứ sương khói màu xanh này là gì vậy, xem ra rất lợi hại à, có thể khiến cho đám chán ghét kia không dám tới gần.”

Sói Mập lúc này tâm tình đang rất không tốt, bảo vật chủ nhân ban cho nó chỉ có một ít vậy mà lúc này không đâu lại dùng mất một món, nó đang rất buồn bực nghe được Ngọc Khiết hỏi thì lạnh lùng nói:

“Biết lợi hại là được, hỏi nhiều như vậy làm gì.”

Ngọc Khiết nghe được sự lạnh lùng trong lời nói của Sói Mập thì lập tức không dám nói gì nữa, trong lòng nổi lên một sự ủy khuất khó lời diễn tả, nàng biết bản thân là gánh nặng của hai người nhưng cũng không cần lạnh lùng vậy chứ, với chỉ là một chút sương khói màu xanh thôi mà đâu có gì ghê gớm.

Huyết Vận giống như là biết được tâm tư nàng đang nghĩ gì, ở bên cạnh nhẹ nói:

“Thứ này với Kim ca rất chân quý, mấy lần trước dù có gặp nguy hiểm đến tính mạng Kim ca cũng không có lấy ra dùng.”

Ngọc Khiết nghe vậy thì a lên một tiếng, sau đó vẻ mặt xấu hổ cúi đầu xuống, về phần Sói Mập thì hừ nhẹ một cái nói:

“Không nói đến mấy cái này, nhanh tiến lên ngắt lấy Huyết Liên kia đi.”

Tiếp sau đó ba người đồng thời lẳng không bay đến bộ hài cốt to lớn phía trước nhưng càng đến gần thì khí tức trên bộ xương phát ra khiến cho

ba người không thể đến gần.

Thấy vậy thì cả ba người đồng thời cả kinh, Huyét Vận có chút run rẩy nói:

“Thứ này là thứ gì, vì sao khí tức phát ra lại mạnh đến thế, ép đến cho đệ không thể nhúc nhích.”

Sói Mập ở bên cạnh nói:

“Không biết nhưng mà thứ này ắt không phải phạm cốt, nhìn nó ở nơi này hẳn đã rất lâu rồi đi, vậy mà trên thân tản ra lệ khí cùng uy áp vẫn còn mạnh như vậy, nếu mang thứ này về cho chủ nhân thì chủ nhân nhất định sẽ chế ra một càn rỗi cực kỳ lợi hại.”

Huyét Vận cười khỏ nói:

“Ngay cả đến gần còn không thể, làm sao có thể thu lấy thứ kia được đây. Kim Ca, không lẽ có cách thu lấy bộ xương này sao?”

Sói Mập trên mặt lúc này lại hiện lên sự đắc ý nói:

“Việc này đơn giản, làm sao có thể làm khó được ta. Hắc hắc.”

Vừa nói, cả người Sói Mập khí tức liền sản sinh biến hóa, khí tức nó dần dần giống như khí tức từ bộ xương kia tản ra, ngay lập tức áp lực từ trên người hẳn giảm mạnh. Cuối cùng là hoàn toàn biến mất.

Sau khi làm xong thì Sói Mập đắc ý nói:

“Chủ nhân dạy ta thần thông này có phải hay không rất lợi hại, hắc hắc, loại thần thông này còn có thể lừa gạt được đám có linh trí thấp nữa đây.”

Vừa nói đến lời cuối thì sắc mặt của Sói Mập liền biến hóa, lúc này nó nhớ đến ở nơi này có rất nhiều con trùng mập quái dị. Nó vận dụng một chút mảnh khóc mà Xuân Đức dạy cho, thử điều động đám quái vật kia xem có được không.

Không ngờ tâm niệm hẩn vừa động thì đám quái trùng kia lập tức nhao nhao cả lên, sau đó theo lệnh Sói Mập xếp thành một hàng, Sói Mập lúc này vui vẻ nói:

“Thực có thể điều khiển, bí pháp nô ấn này của chủ nhân thật hay quá.”

Nhưng vừa nói xong nó liền sụp mặt xuống, trên mặt xuất hiện vẻ tiếc hận.

"Nếu mà biết sớm dùng nô ấn có tác dụng thì đã không lãng phí một khóa thiên độc châu rồi."

Huyết Vận bên cạnh cũng là một mặt kinh ngạc nói:

“Không ngờ Kim ca đi theo Xuân Đức đại ca lại học được thần thông lợi hại như vậy, có thể khống chế loại hung trùng này.”

Sói Mập lúc này lại khôi phục vẻ đắc ý cười cười, làm bộ dạng cao thâm mặt trắc, tiếp sau đó nó nhanh chân chạy đến bên cạnh bộ xương to lớn kia, bộ xương kia nhìn từ xa thì cũng không có lớn lắm nhưng lúc tới gần thì khổng lồ vô cùng.

Sói Mập đứng ở bên cạnh bộ xương kia chẳng khác gì con kiến đứng cạnh con voi, một cái răng của bộ xương kia cũng to ngang ngửa Sói Mập rồi.

Sói Mập lúc này há miệng cắn lấy một phần của bộ xương sau đó cố gắng lôi ra khỏi mặt đất.

Vốn tưởng rằng bộ xương này đa phần đều nằm trên mặt đất cả rồi nhưng không ngờ phần lộ ra bên trên mặt đất chỉ là phần nhỏ, còn đại bộ phận lại nằm trong lòng đất.

Sói Mập lúc đầu cố gắng dùng hết sức lực nhưng cũng không thể nhúc nhích bộ xương, trong lòng nó âm thầm kinh hãi, nó thầm nghĩ “ Cái thứ quý này là gì à, làm sao lại nặng như vậy?”

Không cam lòng, lúc này lại vận dụng năng lực cuồng bạo, thân thể của nó nhanh chóng biến lớn, từ chỉ dài có vài mét trong nháy mắt biến lớn, dài tới mấy trăm mét, hơn thế nữa hình thể cũng tăng lên không biết bao nhiêu lần, cùng lúc đó bộ tiên khí mà Xuân Đức giúp nó luyện chế cũng hiện lên.

Tiếp sau đó nó lại ngậm lấy một phần bộ xương sau đó cố gắng lôi ra.

“ Âm âm.. Âm âm...”

Âm thanh đất rung núi chuyển vang lên, mặt đất rung động âm âm khiến cho Huyết Vận cùng Ngọc Khiết đứng không vững phải bay lên trên.

Nhưng rất nhanh hai người lộ ra kinh hãi, nhanh chóng bay ngược về phía sau, chỉ thấy Sói Mập dùng toàn lực lôi kéo bộ xương kia, rốt cuộc cuối cùng cũng có thể lôi ra khỏi mặt đất.

Mỗi khi bộ xương kia lộ ra khỏi mặt đất một ít thì khí tức khiến lòng người run sợ lại mạnh hơn vài phần, đến cuối cùng hai người Huyết Vận cùng Ngọc Khiết chỉ có thể ở xa xa mà nhìn.

Lúc bộ xương kia hoàn toàn bị lôi ra khỏi mặt đất thì cả bí cảnh đột nhiên rung động âm âm, cùng lúc đó 18 cánh cửa không gian được mở ra.

Sói Mập nhận thấy tình huống không ổn, mặc kệ thể lực cùng linh hồn lực còn chưa có khôi phục đã mạnh mẽ thu lấy cái bộ khô cốt kia vào bên

trong một kiện giới bảo.

Tuy không bị ảnh hưởng bởi linh áp cường đại nhưng Sói Mập cũng phải tốn chín trâu hai hổ mới thu được cái khô cốt kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1238: Cường Giả Hoan Nguyệt Tông

Sói Mập sau khi đã thu về bộ khô cốt kia liền nhanh chóng chạy tới bên cạnh Huyết Vận, tiếp sau đó ba người liền chạy được bao xa thì chạy.

Mười mấy thiên không chi môn mở ra, dù là người ngu cũng biết là có chuyện không hay sắp diễn ra.

Nhưng mà lúc ba người định chạy trốn thật xa thì phát hiện ra vùng không gian nơi đây bị một lực lượng thần bí nào đó khóa lại, không cách nào từ bên trong đột phá đi ra.

Bất đắc dĩ ba người chỉ có thể tìm một địa phương nào đó ẩn nấp, đợi nhìn xem kì biến.

Ngay sau khi ba người vừa tìm được một nơi ẩn dấu hợp lý thì ở trên trời cao, từ bên trong mấy cánh cửa ở trên cao bắt đầu có người đi ra.

Chỉ là người đầu tiên đi ra đã khiến cho mấy người Huyết Vận cảm thấy hô hấp bị đè ép. Kẻ vừa xuất hiện không thể nghi ngờ chính là Tinh Vương Chi Cảnh cường giả hàng thật giá thật.

Nhưng đây cũng mới chỉ là bắt đầu. Không lâu sau đó, lại có liên tiếp cường giả thông qua mấy cánh cửa trên bầu trời đi tới nơi này. Mà tất cả những người này đều có tu vị không thấp hơn người lúc đầu.

Thấy một màn như vậy, trong lòng ba người Huyết Vận đều không khỏi trầm xuống.

Đám cường giả kia vừa xuất hiện thì liền chú ý đến cái hồ lớn, nơi mà trước kia đặt bộ xương vô danh. Sắc mặt cả đám cường giả kia trong lúc nhất thời đều âm trầm như nước.

Ngay sau đó, một người trong số đám cường giả vừa xuất hiện gầm lên giận dữ:

“ Là người nào to gan dám lén vào mật địa của Hoan Nguyệt Tông chúng ta trộm đi thần cốt, các ngươi đều đáng chết.”

Một người khác đang đứng bên cạnh tên vừa lên tiếng, đang định khuyên giải thì đột nhiên dừng lại, ánh mắt hẩn lúc này nhìn về phía trên cao, nhìn vào trong một cánh cửa không gian.

Không những hẩn mà tất cả mọi người ở nơi đây đều nhìn lên trên, ở bên trong cánh cửa không gian kia liên tục phát ra khí tức cường liệt khiến cho cánh cửa có chút rung lên nhẹ nhẹ, tiếp sau đó một nữ tử cực độ yêu mỹ xuất hiện.

Thân hình nàng ta hoàn mỹ vô khuyết, khuôn mặt tuy bị che phủ bởi một tấm lụa trắng nhưng cũng không làm giảm đi sắc đẹp của nàng, chỉ cần nhìn vào đôi mắt thôi cũng khiến cho người ta tâm hồn bán loạn. Nhất là cái khí chất cao quý cùng ma mị kết hợp cùng với nhau ở trên người nàng, càng khiến cho tất cả nam nhân đều phải điên cuồng.

Đi theo phía sau nàng ta còn có một lão vu bà, lão bà kia thân mặc huyết bào, cả người phát ra khí tức âm trầm, lạnh lẽo đến đáng sợ. Người ở cách xa xa mà cũng có thể cảm nhận được trận trận hàn ý.

Vừa nhìn thấy hai người này đi ra thì đám cường giả nơi đây đều tiến lên cung kính chào hỏi:

“ Kính chào tông chủ đại nhân.”

“ Kính chào đại trưởng lão.”

Nữ tử ma mị kia chỉ khẽ gật đầu một cái với mọi người, về phần lão bà đứng phía sau đối với mọi người hành lễ thì mặt không biểu tình.

Nữ tử sau khi đến nơi đây, nhìn thấy cái hồ lớn kia, cảm nhận được khí tức lưu lại bên trong thì có phần kinh ngạc, nàng lại nhìn mọi người hỏi:

“ Xương cốt của thượng cổ dị thú Đào Ngột đâu rồi, các ngươi nhanh như vậy liền đã có thể thu lấy rồi sao?”

[Chú thích: « Đào Ngột » trạng thái như hồ, dài hai thước, mặt người, hồ chân, heo miệng răng, đuôi dài một trượng tám thước, đảo loạn Hoang bên trong, tên gọi Đào Ngột. Bị dùng để tử dụ ngoan cố không thay đổi, thái độ hung ác người.?? tương truyền là bắc phương Thiên Đế con trai của Chuyên Húc, nó còn có tên là ngạo ngoan, khó khăn giáo huấn, do này mấy cái tên trong, cũng có thể sơ lược suy ra nó thành tỵ. Giống như Cùg Kỳ, Đào Ngột sau đó cũng được liệt vào Tứ Hung một trong.]

Tên nam tử lúc trước vừa gầm thét, lúc này run rẩy nói:

“ Thừa tông chủ, thứ kia bị người trộm đi rồi, mấy người chúng ta vừa từ bên ngoài tới đây liền đã không thấy nữa.”

“ Trộm đi.” Hai con mắt của nữ tử kia phát ra đạo đạo sát ý lẫm lẫm nhưng rất nhanh nàng lại thu liễm trở lại, trong mắt hiện lên suy tư.

Đúng lúc này lão bà đi phía sau lên tiếng:

“ Dấu vết còn rất mới, người trộm đi thượng cổ dị thú hài cốt cũng không thể chạy quá xa, chỉ trong phạm vi ngàn dặm mà thôi. Hơn nữa một khí rút ra thượng cổ dị thú hài cốt sẽ kích hoạt trận pháp nơi đây, ngoại trừ

thông qua 18 cánh cửa phía trên thì không cách nào có thể thoát ra nên xin tông chủ an tâm.”

Tông chủ Hoan Nguyệt Tông nghe vậy thì hơi lắc đầu nói:

" Kẻ kia đã có gan tới đây trộm đi hai cốt thượng cổ dị thú nhất định có chuẩn bị sẵn hậu thủ, nhưng mà nhìn dấu vết vẫn còn rất mới hẳn người kia còn chưa thể rời khỏi nơi này, mọi người trước hết tìm kiếm một phen."

Bà lão kia nghe vậy thì gật đầu, tiếp theo bà ta liền nhìn qua những người khác nói:

“ Tất cả mọi người toàn lực điều tra nơi này, một tấc đất cũng không thể bỏ qua. Kẻ dám lén vào trộm đi thượng cổ thú cốt nhất định phải chết.”

Chữ chết được lão bà này căn rất nặng, nghe vào tai mọi người giống như là ma chú đòi mạng, tất cả những người nơi đây đều là sống lưng lạnh toát.

Tiếp sau đó mấy chục tên cường giả đều cung kính đáp:

“ Rõ, đại trưởng lão.”

Tiếp sau đó những người này tản ra bốn phương tám hướng tìm kiếm kẻ dám trộm đi thượng cổ dị thú hài cốt.

Ở nơi ẩn nấp, mấy người Huyết Vận cũng nghe được lời của mấy người kia nói, sắc mặt cả ba người trong nháy mắt khó coi vô cùng.

Huyết Vận nhìn qua Sói Mập nói:

“ Kim Ca, lần này chúng ta thật chơi lớn rồi. Đám người kia nhất định sẽ không bỏ qua cho mấy người chúng ta. Mà cái bảo vật này có thể che giấu được thân của cường giả tu vì gì vậy Kim ca.”

Sói Mập lúc này sắc mặt cũng hơi khó coi nói:

“Chỉ có thể ngăn cản cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn trở xuống mà thôi, với do ta linh hồn lực cũng không mạnh không tài nào phát huy ra hết uy lực bảo vật này nên trung kỳ đỉnh phong cũng có thể phát hiện ra.”

Thở dài, Huyết Vận có phần ảo não nói:

“Lần này phiền phức lớn rồi, đệ nghe nói tông chủ Hoan Nguyệt Tông là cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn đấy, mà cái này đã là chuyện của không biết bao nhiêu năm rồi, nếu như nàng ta không ra tay thì chúng ta mới có cơ hội thoát khỏi, bằng không xong đời.”

Huyết Vận đang nói thì nhìn thấy hai người Sói Mập cùng Ngọc Khiết đều đang nhìn trừng trừng về phía hắn một bộ khó thể tưởng tượng.

Huyết Vận lúc này cũng nhìn quay lại, vừa nhìn quay lại thì hắn liền sợ hết hồn, theo bản năng hắn nhảy lùi về phía sau. Hắn có chút run rẩy nói:

“Làm sao ngươi có thể đi vào trong này, trong này là bên trong không gian tiên khí kia mà.”

Người mà Huyết Vận nhìn thấy không ai khác chính là nữ tử tông chủ Hoan Nguyệt Tông, nàng ta không biết làm cách gì lại có thể xuyên phá giới bích không gian tiên bảo xuất hiện ở trong này, lúc này đây nàng ta đang hí hí mắt đánh giá ba người. Trong ánh mắt hiện lên sự hứng thú nồng đậm.

Nhưng sau một khắc thì nữ tử kia đột nhiên thay đổi sắc mặt, nàng lạnh lùng hỏi:

“ Các ngươi là người nào? Vì sao lên vào bên trong mật địa của Hoan Nguyệt Tông ta.”

Đồng thời nàng cũng thả ra linh áp cường đại trấn trụ ba người, cảm nhận được linh áp kinh khủng kia, ba người Huyết Vận trực tiếp bị định trụ không thể nhúc nhích.

Huyết Vận nuốt nuốt nước miếng, gian nan nói:

“ Không phải chúng ta lên vào, chúng ta là người của Linh Cung tham gia đại hội lần này. Chúng ta cũng không biết nơi này là mật địa của Hoan Nguyệt Tông, chúng ta chỉ là không may đi lạc mà thôi.”

Huyết Vận lúc này kể đơn giản một lần cho nữ tử kia truyện mà hấn trải qua, chuyện đi xuyên qua hắc động cùng thể nào mà lại đến đây, đương nhiên trong câu truyện hấn cũng có thêm mắm thêm muối vào, cũng lược bớt đi mấy tình tiết nhạy cảm.

Tông chủ Hoan Nguyệt Tông nghe xong thì sắc mặt hơi biến đổi, nàng nhìn Huyết Vận cảm nhận được hấn cũng không có nói dối thì trong lòng không khỏi kinh ngạc, không ngờ từ trong bí cảnh “ Địa Lão Thiên Hoang” lại có một lối đi thông đến nơi đây, vậy mà trước kia lại không người biết.

Sắc mặt lạnh lùng của nàng thu liễm không ít nhưng trong mắt lại hiện lên sự nghi hoặc, nàng lúc này mới cẩn thận đánh giá Huyết Vận cùng hai người khác, sau khi nhìn kỹ thì nàng tỳ nửa cắn đứt đầu lưỡi.

Trong lòng nàng thầm kinh dị không ngớt, thiếu niên trước mắt này cốt linh thực sự còn chưa tới 30 vậy mà đã là Thần Quân Tiên Cảnh sơ kỳ đỉnh phong rồi, còn con sói có bộ lông kim sắc kia chính là Tam Nhân Kim Lang, một giống loài yêu thú bậc thấp, tu vị cao nhất cũng là Tinh Quân Tiên Cảnh vậy mà con này trực tiếp đến Thiên Quân Tiên Cảnh viên mãn.

Nhưng mà để nàng kinh dị hơn chính là từ trên người hai tên này, nàng cảm ứng được một loại nguy hiểm mãnh liệt, giống như nàng ép quá mức thì sẽ có chuyện không may xảy ra đối với nàng vậy.

Duy nhất khiến nàng trái tim bình ổn hơn chính là lúc nhìn về phía Ngọc Khiết, tuổi đời tuy không lớn nhưng tu vi tầm thường, ở Hoan Nguyệt Tông dạng đệ tử này cũng không ít.

Cô lấy lại bình tĩnh, dẹp đi cái suy nghĩ không chân thực kia, nàng lúc này trầm giọng hỏi:

“ Có phải các ngươi đã lấy đi thượng cổ dị thú hài cốt. Nếu là các ngươi lấy thì nhanh đưa ra, ta sẽ để cho các ngươi rời đi, bằng không đừng trách ta không khách khí.”

Nàng biết hai người này nhất định không phải đệ tử của Linh Cung gì đó, Linh Cung kia là cái thế lực dạng gì nàng còn không rõ, Cung Chủ cũng chỉ là một tên chưa đến Vương Cảnh thì tài đức gì có thể tài bồi ra một đệ tử kinh khủng như vậy, việc này có đánh chết nàng cũng không tin.

Vì thế mà nàng lúc này đã có làm ra suy đoán khác với thân phận của Huyết Vận cùng Sói Mập. Cũng vì như vậy mà lúc này nàng mới khách khí như thế, bằng không trước tiên cứ đánh cho tàn phế rồi sưu hồn không phải liền xong rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1239: Bị Bắt Giữ

Lúc này đến lượt Huyét Vận diễn xuất, hắn vẻ mặt ngây thơ ngạc nhiên hỏi:

“Thượng cô dị thú hài cốt chúng ta lấy làm gì à? Với nếu là xương cốt của thượng cô dị thú thì làm sao người như chúng ta có thể thu lấy được chứ, vừa đến gần còn không phải bị ép chết.”

Nữ tử kia nghe vậy thì cũng cảm thấy rất có lý, dù sao nàng cũng đã từng đến đây không dưới mười lần nhưng lần nào cũng thất bại quay về, cũng là vì linh áp của thú kia phát ra.

Nhưng nàng vẫn cảm thấy có điều gì đó không đúng, lúc này nàng lại hỏi:

“Vì sao người lại biết thú kia phát ra linh áp rất cường đại, phải chăng trước kia người đã từng gặp qua.”

Huyét Vận lập tức lắc đầu phủ nhận nói: “Chưa từng gặp qua, có điều xem qua nhiều bí tịch nên biết.”

Nữ tử kia khẽ hừ nhẹ một tiếng sau đó nói:

“Nếu các người đã nhận mình không lấy hài cốt dị thú vậy thì theo chúng ta về Hoan Nguyệt Tông một chuyến, đợi việc này điều tra rõ ràng rồi lại sẽ thả ba người các người. Ba người các người không có ý kiến gì chứ.”

Ba người đương nhiên là có ý kiến rồi, vô duyên bị bắt đi không có ý kiến mới là lạ. Có điều bây giờ thực lực không bằng người chỉ có thể cúi đầu chấp nhận, mặc người bài bỏ mà thôi.

Huyết Vận làm bộ dạng người thành thật, cây ngay không sợ chết đứng nói:

“ Chúng ta cũng không có làm gì sai, vậy thì làm sao lại không dám đi cùng tông chủ đại nhân trở về Hoan Nguyệt Tông một chuyến tiếp nhận điều tra. Chỉ mong quý tông nhanh chóng tìm ra thủ phạm chân chính để trả lại sự trong sạch cho chúng ta. Để mấy người chúng ta sớm ngày quay về Linh Cung đoàn tụ với sư phụ.”

Nữ tử kia nhìn bộ dạng của Huyết Vận thì trong lòng âm thầm buồn cười, nàng thâm nghĩ, tiểu tử ngốc, tới lúc các người trở về Hoan Nguyệt Tông còn không phải tùy ý ta nhào nặn.

Một khi đã vào Hoan Nguyệt Tông còn muốn chạy, cái này càng là mơ mộng hảo huyền, về phần cái Linh Cung gì đó nàng sẽ tìm hiểu kỹ sau đó lại có biện pháp đối phó.

Sau khi đã có chủ ý nàng khẽ cười nói:

“ Các người cứ yên tâm, thời gian nhất định rất nhanh, đợi đến khi nào tìm ra thủ phạm thì ta sẽ đích thân thả ba người trở ra.”

Huyết Vận cùng Sói Mập nghe vậy thì trong lòng âm thầm nguyện rửa nữ hồ ly trước mắt, bọn họ cũng biết một khi đi vào bên trong Hoan Nguyệt Tông chính là có vào mà không có ra. Nhất là trên người bọn họ của rất nhiều bảo vật, nếu để người biết được còn không phải chết chắc.

Vì vậy trong lòng hai người lúc này đang đánh chủ ý khác, bọn họ lúc này đều đang âm thầm đợi cơ hội để chạy trốn. Đương nhiên muốn chạy

cũng là phải ra ngoài mới có thể chạy, còn ở trong này thì có chạy lên trời cũng không thoát.

Tiếp sau đó, ba người Huyết Vận, Ngọc Khiết, Sói Mập ngoan ngoãn đi ra khỏi không gian tiên khí, đi theo phía sau nữ tông chủ Hoan Nguyệt Tông.

Ba người vừa xuất hiện thì liền đã nhìn thấy một đám người đứng trước mặt, dùng ánh mắt bất thiện đánh giá ba người bọn họ, lúc này trong đám người có một nữ tu sĩ tiến lên phía trước, đi tới trước mặt tông chủ Hoan Nguyệt Tông cẩn thận hỏi:

“ Tông chủ, ba người này là người nào? Có phải hay không là mấy tên to gan kia.”

Khẽ lắc đầu một cái, nữ tông chủ Hoan Nguyệt Tông nói:

“ Không phải nhưng trước hết cứ mang ba người bọn họ quay về nơi ta ở, đợi lúc ta trở về có việc cần hỏi bọn họ.”

Nữ tu sĩ kia nghe vậy thì kinh ngạc nhưng cũng không hỏi thêm, nàng ta gật đầu một cái sau đó nhìn qua ba người Huyết Vận, Sói Mập cùng Ngọc Khiết nói:

“ Ba người các người đi theo ta.”

Ba người Huyết Vận, Ngọc Khiết, Sói Mập không nói một lời đi theo nữ nhân kia, bộ dạng nhu thuận vô cùng.

Tiếp sau đó bốn người thông qua một cánh cửa không gian ở bên trên cao không trung đĩa khỏi mặt địa nơi này.

.....

Sau khi đi ra ngoài mật địa thì bốn người xuất hiện ở vùng đồng không mông quạnh.

Thấy khắp nơi không một bóng người thì Ngọc Khiết tự dung lại hỏi:

“ Nơi này là bên trong Hoan Nguyệt Tông sao? Vì sao không thấy một người nào cả.”

Nữ tử dẫn đường lúc này quay lại nhìn ba người, trên khuôn mặt nàng ta xuất hiện một nụ cười tà dị. Nàng ta nhìn Ngọc Khiết nói:

“ Đương nhiên là không phải bên trong Hoan Nguyệt Tông rồi, nơi này cách Hoan Nguyệt Tông cũng rất xa, là ta cố ý đưa ba người các ngươi đến đây.”

Ngọc Khiết nghe vậy thì kinh ngạc hỏi:

“ Cố ý đưa chúng ta tới đây, vì sao?”

Không cần nữ tử kia trả lời thì Huyết Vận đã lên tiếng nói trước:

“ Nàng ta muốn đánh chủ ý lên kiện tiên khí của ta nên mới trong quá trình dịch chuyển làm một ít tiểu thủ đoạn đưa chúng ta tới đây.”

Nữ tử kia nghe vậy thì trên mặt nụ cười càng đậm, nàng gật đầu nói:

“ Rất thông minh, nếu tiểu tử ngươi đã biết vậy thì còn không nhanh mang ra đây, giao ra kiện tiên bảo kia ta có thể tha cho các ngươi một mạng.”

Ngọc Khiết lúc này dù có đơn thuần cũng hiểu ra vấn đề, nàng kinh sợ nói:

“ Ngươi không sợ tông chủ biết được sẽ trừng phạt ngươi sao?”

Nữ tử kia như nghe thấy chuyện cười, nàng cười lớn nói:

“ Ha ha, tiểu cô nương người đây là đang uy hiếp ta sao? Nếu đã mang ba người đến đây thì ta cũng đã tính hết rồi, đợi lúc tông chủ hỏi thì ta chỉ cần nói ba người các người chết bên trong hư không loạn lưu là được. Mà cho dù tông chủ có biết được việc này thì đã sao, chỉ cần đại trưởng lão đứng ra nói một câu thì tông chủ cũng sẽ không vì chuyện nhỏ nhặt này mà trách tội ta.”

Bỗng nhiên nàng ta thay đổi sắc mặt, sắc mặt nàng ta lúc này trở nên âm lãnh vô cùng nói ra:

“ Bây giờ các người là tự mình giao ra hay là muốn ta tự mình động thủ đây....”

Nàng ta chỉ vừa nói xong thì liền cảm nhận được một cỗ sát ý kinh khủng đập thẳng vào mặt, cùng lúc đó mấy tiếng xé gió đồng thời vang lên.

Trong nháy mắt khi nghe được tiếng xé gió kia thì hộ thể tiên lực của nàng liền được mở ra.

Nhưng hộ thể tiên lực nàng vừa được mở ra liền bị một luồng quang mang màu xám chiếu vào, ngay khi luồng sáng màu xám kia chiếu lên hộ thể tiên lực thì hộ thể tiên lực liền trước tiếp vỡ nát.

Tiếp sau đó liên tiếp là âm thanh

“ Keng keng keng...”

liên tục vang lên.

Âm thanh này là do huyết kiếm của Huyết Vận va chạm với áo giáp của nữ nhân kia tạo nên, tuy hộ thể tiên khí của nàng ta bị thần thông thạch hóa

của Sói Mập hóa giải nhưng chiến giáp có linh vẫn có thể tự chủ hộ thể, ngăn cản công kích.

Nhưng mà chiến giáp kia đẳng cấp không cao, sau khi bị bốn thanh huyết kiếm chém lên liền triệt để phá hủy, chỉ nghe “ Rắc “ một tiếng, cả chiếc chiến ý vỡ tan tành hóa thành từng mảnh rơi xuống mặt đất.

Ngay sau đó 5 thanh huyết kiếm khác liền lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai lao đến nữ nhân kia.

Trong lúc cái chết cận kề, tiên lực con người hoàn toàn bị kích phát đi ra, nữ nhân kia đang bị thần thông thạch hóa của Sói Mập giam cầm vậy không biết bằng cách nào thoát ra.

Ngay khi vừa thoát ra, tiên lực bên trong cơ thể nàng ta liền có thể tự do sử dụng, lập tức tiên lực bên trong cơ thể nàng ta như nước biển tuôn ra bên ngoài hình thành một tầng nhũ bạch sắc bao phủ lấy nàng ta vào bên trong.

“ ầm ầm ầm...”

Ầm thanh nổ tung liên tục vang lên, 5 thanh huyết kiếm chém lên hộ thể tiên lực của nữ nhân kia phát ra tiếng động ầm ầm, hộ thể tiên lực trong nháy mắt bị đánh cho xơ xác.

“ Xoảng”

Lại một âm thanh vỡ nát vang lên, tầng ánh sáng nhũ bạch sắc kia triệt để hủy diệt, thanh huyết kiếm cuối cùng của Huyết Vận không bị cản trở liền hướng thẳng trái tim nữ tử kia bắn tới.

Có điều nữ nhân kia cũng không biết là do kinh nghiệm hay là do may mắn, ngay lúc hộ thể tiên khí bị phá nát thì nàng ta liền lấy tay trái ngăn ở trước ngực.

“ Rắc ... Phập...”

Một tiếng gãy vỡ vang lên, huyết kiếm đâm thẳng lên cánh tay nàng ta, cắt đứt xương cốt, cả cánh tay trái lập tức rơi xuống đất, máu bắn ra như suối.

Tuy vậy lực đi của huyết kiếm cũng giảm mạnh, sau khi đâm vào ngực của nữ nhân kia một đoạn thì không thể tiếp tục.

Huyết Vận muốn thôi động huyết kiếm triệt để giết chết nữ nhân trước mắt nhưng huyết kiếm lại bị tay phải của nàng ta nắm chặt không cách nào đâm thêm.

Ngay lúc này dị biến đột nhiên phát sinh, không biết từ đâu xuất hiện một bàn tay trắng như ngọc đánh về phía đầu của Huyết Vận, tuy bàn tay kia nhìn yếu đuối nhu nhược nhưng lại ẩn ẩn khí tức cường đại đến đáng sợ.

Sói Mập vẫn đang định tiến lên hiệp trợ giết chết nữ nhân kia nhưng thấy Huyết Vận bị người tập kích thì liền buông tha, nó lúc này hướng về phía bàn tay kia cắn đến.

“ Ầm....”

Trong nháy mắt cả người Sói Mập liền văng ra xa xa, nó bị bàn tay kia một chưởng vỗ bay. Bàn tay kia lúc này vẫn tiếp tục đánh tới Huyết Vận.

Huyết Vận biết thời cơ giết chết vị trưởng lão Hoan Nguyệt Tông kia đã qua, hẳn không thể làm gì khác hơn là từ bỏ, sử dụng dịch chuyển tức thời né tránh.

“ Ầm...”

Tại nơi hấn đứng một cái hố sâu xuất hiện.

Cùng lúc này một nữ tử từ hư không đi ra, người kia cũng không xa lạ gì chính là nữ tông chủ Hoan Nguyệt Tông. Tông chủ Hoan Nguyệt Tông sau khi đi ra ngoài không lâu thì lại có một người khác đi ra, người kia là một lão bà.

Vừa nhìn thấy hai người này thì sắc mặt của Huyết Vận cùng Sói Mập đều trở nên nghiêm trọng.

Nữ tông chủ Hoan Nguyệt Tông nhìn về nữ tử bị thương tí chết ở nơi xa, lại nhìn hai người Huyết Vận cùng Sói Mập cảm khái nói ra:

“ Vốn ta còn tưởng hai người các ngươi sẽ gặp bất trắc muốn đến cứu giúp một phen, không ngờ bản lĩnh của hai người lại lớn như vậy, tí nữa thì có thể liên thủ đánh chết được một vị cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh lục giai rồi.”

Sói Mập khạc ra một ngụm máu tọt, trong mắt bắn ra đạo đạo hàn mang, nó lúc này cười lạnh nói:

“ Bây giờ là ở ngoại giới, đánh không lại các ngươi chúng ta còn không thể chạy sao?”

Đại trưởng lão Hoan Nguyệt Tông nghe sói mập nói vậy thì mĩa mai:

“ Còn muốn chạy, các người chạy được sao, đã thương người của Hoan Nguyệt Tông ta còn muốn chạy. Hừ. ”

“ Ma Thiên Thủ.”

Vừa nói lão bà này vừa vươn tay ra chộp đến hai người Huyết Vận cùng Sói Mập, ứng theo động tác của lão bà này, một bàn tay màu đen ở trên trời xuất hiện đồng thời chộp về phía hai người

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1240: Bị Bắt Giữ (2)

Nhìn thủ ấn kia đánh xuống thì cả Huyét Vận cùng Sói Mập đều không khỏi lạnh run, dù sao hai người tu vị không được, đứng trước uy áp của cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh thì trong lòng đều sinh ra một cỗ sợ hãi.

Đúng lúc này, Huyét Vận khẽ bóp nát một vật gì đó, ngay lập tức trước người hắn cùng Sói Mập xuất hiện một nữ nhân, nữ nhân kia vừa xuất hiện thì liền rút kiếm chém ra một kiếm.

Một kiếm kia như chém ra cả thiên địa, ngay lúc ánh kiếm kia lóe lên cả thiên địa đột nhiên tối sầm lại, sau đó mọi người chỉ nghe

“ Âm âm âm...”

Đạo kiếm quang kia vậy mà trực tiếp cắt đôi đại thủ che trời đang chụp về phía bên này, sau khi phá hủy đại thủ thì uy lực một kiếm kia cũng không suy yếu đi bao nhiêu, nó vẫn tiếp tục hướng về phía đại trưởng lão Hoan Nguyệt Tông chém xuống.

Lúc này cả hai người tông chủ Hoan Nguyệt Tông cùng với đại trưởng lão Hoan Nguyệt Tông đồng thời biến sắc, từ lúc một kiếm kia xuất hiện thì hai người đã cảm thấy không ổn.

Ngay khi nhìn thấy đạo kiếm quang kia vậy mà không tổn chút sức liền có thể cắt nát “Ma Thiên Thủ” thì trong lòng hai người đều rung mạnh, bọn họ vốn muốn né tránh nhưng bọn họ lại phát hiện đạo kiếm quang kia vậy mà trực tiếp khóa lấy hai người bọn họ, muốn tránh cũng không tránh được.

Lúc này tông chủ Hoan Nguyệt Tông lấy ra một cây sáo ngọc sau đó đặt lên miệng thổi, từng vòng sóng xung kích từ tiếng sáo phát ra có thể thấy bằng mắt thường liên tục ngăn cản đạo kiếm quang kia khiến nó suy yếu đi không ít.

Nhưng như vậy cũng là không đủ, đạo kiếm quang kia vẫn như lưu tinh hạ xuống phía dưới, chém về phía hai người nhưng vào thời điểm kiếm quang hạ xuống thì đại trưởng lão Hoan Nguyệt Tông cũng đã đủ thời gian để làm ra đối ứng.

Nàng ta liên tục thi triển ra quyền pháp, quyền pháp đầy trời liên tục va chạm với kiếm quang phát ra tiếng động “ ầm ầm”, đồng thời nàng ta cũng té ra một tấm thuẫn màu xanh.

“ Uỳnh...”

Một tiếng động lớn thật lớn vang lên, kiếm quang chém lên tấm thuẫn lập tức khiến cho tấm thuẫn nát thành vô số mảnh, hai người tông chủ cùng đại trưởng lão Hoan Nguyệt Tông bị dư ba vụ nổ chấn lui về phía sau mấy ngàn thước.

Đương nhiên Huyết Vận, Sói Mập cùng Ngọc Khiết cũng không khá hơn là bao, vụ bạo tác kia bao trùm phạm vi quá lớn, mặc dù ba người biết trước mà lùi lại vẫn không kịp.

Huyết Vận cùng Sói Mập thì chỉ là phun ra vài ngụm máu, còn về Ngọc Khiết thì nằm ngất trên mặt đất, miệng liên tục phun máu tươi không rõ là có thể sống được hay không nữa.

Lau đi vết máu ở miệng, Huyết Vận nhìn hai người đối diện vẫn còn sống chỉ bị một chút thương nhẹ thì hận hận nói ra:

“ Hai người này có thể tiếp được nhất kiếm toàn lực của Điệp Vũ tử nhất định có một người đã đạt tới chuẩn Hằng Vương Tiên Cảnh rồi. Chết tiệt thật.”

Sói Mập ở một bên nghe vậy thì ánh mắt hiện lên sự lạnh lẽo.

“ Nếu hai người này không để chúng ta rời đi thì cũng chỉ có thể dốc sức đánh một trận.”

Vừa nói xong thì Sói Mập một lần nữa phun ra một viên châu màu bích lục, viên châu kia vừa bay ra khỏi miệng nó thì liền nổ tung hóa thành một cánh tay, cánh tay kia đen kịt một màu, lục khí từ bên trên cánh tay kia liên tục bốc lên nhìn mà thấy ghê người.

Nhưng đang lúc nó định hướng cánh tay kia đánh về phía hai người đại trưởng lão cùng tông chủ Hoan Nguyệt Tông thì cánh tay kia đột nhiên không nghe lệnh nó sai sử.

Cánh tay kia lại hướng về một phía hư không ở phụ cận trên đầu Huyết Vận chớp tới.

“ Ầm... Rắc rắc rắc...”

“ A a a a a...”

Một tiếng nổ mạnh vang lên, sau đó là những tiếng kêu do xương cốt vỡ nát cùng với tiếng hét thảm của nữ nhân. Tiếp sau đó từ bên trong hư không một nữ nhân bị bàn tay ma quỷ kia lôi ra ngoài.

Nữ nhân này không ai khác chính là vị trưởng lão Hoan Nguyệt Tông lúc trước tí bị Huyết Vận cùng Sói Mập liên thủ đánh chết.

Ở cách đó xa xa tông chủ cùng đại trưởng lão Hoan Nguyệt Tông nhìn thấy một màn như vậy thì đều cả kinh. Lúc này cả hai người đồng thanh hô lớn:

" Nhanh dừng tay lại có gì có thể thương lượng."

Nhưng mà hai người chỉ vừa hô lên xong thì liền nhìn thấy nữ nhân kia bị bàn tay ma quỷ bóp nát.

" Rắc rắc"

Âm thanh xương cốt vỡ nát liên tục vang lên, lúc bàn tay ma quỷ kia mở ra thì nữ nhân lúc trước đã biến thành bùn nhão chảy xuống đất.

Nhưng còn chưa để hai người kịp thích ứng với việc vừa mới xảy ra trước mắt thì cánh tay ma quỷ cách đó xa xa, sau khi đã giết chết nữ nhân kia liền hướng về phía hai người đánh tới.

Ngay khi cánh tay ma quỷ kia vừa hướng hai người xuất thủ thì cả hai đồng thời cảm thấy một cỗ nguy cơ sinh tử chưa từng có từ trước đến nay.

Quý trao phô thiên cái địa áp xuống, một loại khí thể thiên địa độc tôn khiến cho một mảnh thiên địa tối tăm mù mịt, mặt đất nơi hai người tông chủ cùng đại trưởng lão Hoan Nguyệt Tông đang đứng cũng phải sụp xuống.

Nhìn quý trao hạ xuống mà lòng hai người không nổi lên được bất kỳ tâm tư phản kháng nào, cả hai chỉ chơ mắt nhìn quý trao hạ xuống.

Nhưng ngay vào lúc hai người kia đã từ bỏ đi phản kháng, chuẩn bị đón nhận lấy cái chết thì một âm thanh êm dịu vang lên.

“ Tĩnh lại.”

Chỉ hai từ ngắn ngủi nhưng cả thiên địa vì đó mà cộng minh, trời đất đang âm u lạnh lẽo, tối tăm mù mịt cũng đột nhiên tách ra một khe hở, hai người kia cũng được tia sáng từ khe hở kia chiếu lên mà thoát khỏi “Huyền Tâm Chuông.”

Hai người lúc này hoảng hốt tỉnh lại, nhìn cự trảo đang tới gần thì cả hai không khỏi một trận luống cuống chân tay nhưng vào lúc này từ khe hở kia lại có một ngọc thủ vươn ra đánh về phía cự trảo.

“ Ầm...”

Ngọc thủ nhìn như nhu nhược kia ấy vậy mà trực tiếp đập cho cự trảo kia tan thành mây khói, thiên địa cũng vì đó mà khôi phục lại bình thường.

Cùng lúc đó lại từ khe hở khi trước, một nữ nhân tướng mạo xinh đẹp vạn phần, một thân bạch y, khuôn mặt lãnh tĩnh, ánh mắt như thu thủy, tóc dài ngang eo xuất hiện, vừa đi ra thì nàng trực tiếp linh áp đẳng cấp tuyệt đối khóa chặt lấy hai người Huyết Vận cùng Sói Mập.

Bị linh áp khổng lồ khóa chặt, trên người Huyết Vận cùng Sói Mập đồng thời nổi lên một tầng quang mang huyết sắc, đây chính hệ thể tiên lực do nguyên một bộ sáo trang tiên khí tự động kích phát mà ra.

Nhưng hệ thể kia chỉ đủ khiến cho hai người không bị thương mà thôi, còn hai người vẫn bị định trụ tại chỗ.

Lúc nhìn thấy ánh sáng thủ hộ kia thì cả ba người Hoan Nguyệt Tông con mắt một ngưng, trong lòng ba người đều không khỏi kinh dị thầm nghĩ: “tiên bảo sáo trang, hơn nữa đều trung cấp tiên bảo sáo trang, rốt cuộc hai người này là có lai lịch thế nào.”

Nhìn hai người, nữ tử bạch y vừa mới xuất hiện nhẹ nhàng lên tiếng, âm thanh dịu dàng vô cùng:

“ Ta biết hai người các người đều còn con át chủ bài chưa lấy ra nhưng ta khuyên tốt nhất hai người các người không nên lấy ra làm gì, ngoan ngoãn theo ta trở về tông môn một chuyến.”

Sói Mập lúc này bị giam cầm cả người không thể di chuyển nhưng vẫn là có thể nói được, nó nhìn nữ tử bạch y kia có phần không cam lòng hỏi:

“ Cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh?”

Nữ tử kia vẫn là dịu dàng nói:

“ Không sai.”

Nghe vậy thì Sói Mập cùng Huyết Vận đều triệt để mất đi ý chí chiến đấu, nếu chỉ là nữ bước Hằng Vương Tiên Cảnh bọn họ còn có cách đối phó nhưng nếu là Hằng Vương Tiên Cảnh thì hết cách, trừ khi có Xuân Đức hay Vũ y hàng lâm nơi này mới có thể cứu thoát hai người rời đi.

Lúc này cả hai người như quả bóng xì hơi, sắc mặt ủ rũ. Trong lòng bọn họ lại nhớ đến một câu mà Xuân Đức từng nói: “ Trên đời này sống không thể nhờ may mắn nhưng không có may mắn thì không thể sống trên đời.”

Bọn họ lúc này thật sâu cảm nhận được câu nói này, cả Phong Thần Vực lớn như vậy lão quái Hằng Vương Tiên Cảnh cũng không có mấy người vậy mà hôm nay bọn họ đụng phải một người đúng là đen hết phần thiên hạ.

Nhưng hai người khác của Hoan Nguyệt Tông nghe nữ tử kia nói đã là cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh thì đều vui mừng không thôi, cả hai đều tiến lên cung kính chúc mừng nói:

“ Chúc mừng tông chủ đột phá bình cảnh thành công, từ này trở thành người đứng đầu Bắc Thần Châu không có địch thủ.”

Nữ tử bạch y kia nghe vậy thì sắc mặt vẫn đăm nhiên nàng gật đầu nói:

“ Người đứng đầu thì không đến nổi như vậy nhưng bây giờ ở Bắc Thần Châu người có thể giết ta đã không có ai. Trong thời gian này làm phiền phó tông chủ cùng đại trưởng lão rồi.”

Nữ tử này không ngờ lại chính là tông chủ chính thích của Hoan Nguyệt Tông còn hai người khác chỉ là phó tông chủ cùng đại trưởng lão mà thôi.

Nữ tử xinh đẹp, là phó tông chủ kia lúc này vội nói:

“ Tông chủ sao lại nói như vậy, đây là bổn phận của hai người chúng ta. Với tông chủ cũng đừng gọi ta là phó tông chủ gì nữa nghe xa lạ quá, vẫn là gọi Như Hoa như trước kia đi. Hi hi.”

Nói tới cuối thì vẻ cung kính có thừa kia liền biến mất, nữ tử tên Như Hoa kia vậy mà ôm thấy thiếu nữ bạch y hôn lên má nàng ta một cái.

Lão thái bà ở bên cạnh thấy vậy thì không khỏi ho khan mấy tiếng nói:

“ Phó tông chủ nên kiểm chế, nơi này còn có ngoại nhân.”

Nói đến ngoài nhân thì Như Hoa lúc này sắc mặt một mảnh đỏ bừng, nàng chỉ về phía hai người Huyết Vận cùng Sói Mập tức giận nói:

“ Linh Tâm tử, giao hai người này cho muội, muội nhất định phải để hai tên tiểu hoạn đầu biết tay.”

Bộ dạng nàng ta lúc này nào còn cái gì phong phạm tông chủ lúc trước nữa, lúc này cô nàng không khác gì tiểu hài tử bị khi dễ có trưởng bối đến liền mách trưởng bối.

Thiếu nữ bạch y dùng một ngón tay dí lên trán Như Hoa nói:

“ Bao nhiêu năm rồi mà vẫn như vậy, vốn tử còn tưởng rằng thời gian làm tông chủ muội đã thay đổi rồi kia đây. Ai ngờ.. Thở dài. Hai người này lai lịch không tầm thường, trước hết để tử hỏi thăm một số chuyện lại đưa cho muội xử lý.”

Ở cách đó không xa Huyết Vận cùng Sói Mập nghe vậy thì khóe miệng co giật mấy lần, bọn họ làm sao cảm thấy việc xảy ra trước mắt có phần không chân thực.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1241: Bị Bắt Giữ (3)

Sau khi trị liệu qua loa, đảm bảo tính mạng của Ngọc Khiết được đảm bảo thì Huyết Vận mang theo nàng trở về Hoan Nguyệt Tông đi theo phía sau Linh Tâm ba người.

Về phần Sói Mập thì nó quay về bên trong túi linh thú trị thương, khi trước giao tranh nó bị thương cũng không nhẹ, lúc trước đó thì bị vụ nổ của một kiếm kia bị thương, sau này vì để giải khai cấm chế trên hạt châu linh hồn lực nó cũng hao tổn thật lớn. Bây giờ nó cần nhất chính là khôi phục.

Vị tông chủ Linh Tâm kia đúng là không hổ danh cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh, tiện tay một cái liền có thể trực tiếp xé rách không gian (tiên giới), mở ra một thông đạo đi thẳng về Hoan Nguyệt Tông.

Cũng không mất bao lâu thì mấy người một lần nữa đã trở về Hoan Nguyệt Tông, sau khi quay trở về thì Huyết Vận liền được an bài tại một tiểu viện gần nơi vị Linh Tâm tông chủ kia ở lại.

Đi theo phía sau Như Hoa tới tiểu viện, Huyết Vận cả quãng đường không nói một lời nào, sắc mặt vẫn thủy chung lạnh lùng như vậy. Cứ giống hần chuẩn bị được đưa vào ngục lao vậy.

Như Hoa nhận thấy thần sắc hần như vậy thì rất bất mãn lên tiếng:

“Tiểu tử thôi, ngươi giết đi một vị trưởng lão của Hoan Nguyệt Tông bọn ta, không những không bị phạt còn được đưa tới Tiểu Hương Lâm nghỉ ngơi, không có cảm tạ còn bày ra bộ mặt đó là như thế nào?”

Huyết Vận vốn không giỏi ăn nói nên hẳn không nói cái gì mà vẫn lặng yên đi theo phía sau Như Hoa. Có điều hẳn càng như thì càng làm Như Hoa tức giận, nàng còn nghĩ tên này là đang khinh thị nàng, tính cách hiếu thắng nổi lên.

Như hoa lúc này không ngờ lại trực tiếp xuất thủ đối với Huyết Vận nhưng khi nàng vừa giơ tay liền đã có một âm thanh dẹt dàng vang lên:

“ Như Hoa, muội là tiên bối vì sao lại đi chấp nhặt với một tiểu bối như vậy, nhanh đi làm việc của mình đừng gây chuyện nữa.”

Nghe được âm thanh kia thì Như Hoa đang dơ tay lên muốn đánh Huyết Vận cũng thu về, nàng lúc này khẽ hừ một tiếng sau đó quay đầu rời đi, tiếp tục công việc dẫn đường. Nhưng trước lúc quay đầu rời đi nàng vẫn là đá cho Huyết Vận một cái.

Huyết Vận bị đá một cái thì sắc mặt hơi thay đổi, lông mày hẳn khẽ nhăn lại vì đau, có điều hẳn cũng không rên một tiếng mà đi theo phía sau Như Hoa.

Không qua bao lâu thì hẳn liền được đưa tới một cái tiểu viện có tên Tiểu Hương Lâm gì đó, nơi này cảnh sắc rất đẹp, khắp nơi đâu đâu cũng là hoa hoa thảo thảo, chim hót riu rít, suối chảy róc rách, nhất là lại còn có sương khói lượn lờ, nói nơi này là một chốn bồng lai tiên cảnh cũng không quá.

Sau khi hẳn được đưa tới đây thì Như Hoa liền hung dữ trừng hẳn một cái rồi nói:

“ Tiểu tử ngươi sau này ở đây, dám lộn xộn ta liền cho ngươi đẹp mặt.”

Huyết Vận nhìn người nữ nhân trước mắt đang như con cọp cái thì trong lòng khẽ thở dài, vì sao đều là nữ nhân vì sao lại khác nhau nhiều như vậy.

Nếu là sư phụ hẳn sẽ không có bộ dạng như thế này. Hắn lúc này cảm thấy thật phiền.

Hắn lúc này rất bất đắc dĩ nói:

“ Đã biết.”

Nói xong thì hắn liền đi vào bên trong Tiểu Hương Lâm, hắn lúc cũng đã chuẩn bị sẵn tinh thần bất cứ lúc nào cũng có thể chết rồi nên ngược lại cũng chẳng sợ gì. Cùng lắm là chết mà thôi, cái chết đối với hắn cũng nhẹ tựa lông hồng.

Như Hoa lúc này cũng nhận ra trạng thái có phần không đúng của Huyết Vận, nàng thấy hắn quá bình tĩnh, bình tĩnh đến không hợp thói thường. Nàng khẽ nheo mắt lại, hừ nhẹ một tiếng sau đó thì quay người rời đi.

.....

Huyết Vận sau khi đi vào Tiểu Hương Lâm đi tới một cái hồ nước, hắn lúc này rất muốn tắm một cái cho thả lỏng tinh thần nhưng lúc hắn tới nơi thì lại phát hiện trong hồ đang có vài người đang tắm.

Hắn đứng trên bờ nhìn xuống, phát hiện là hai nữ nhân, hai nữ tử kia lúc này đang nghịch nước rất vui, hai bên liên tục té nước lên người nhau, sau đó phát ra tiếng cười khanh khách.

Huyết Vận do đi theo con đường huyết đạo nên đối với nữ nhân chẳng có hứng thú gì, nếu nói có hứng thú thì nhất định là máu của các nàng mà thôi, về phần hai nữ tử trong hồ tu vị không cao lắm, máu của các nàng cũng chẳng có mấy chất dinh dưỡng nên hắn cũng lười nhìn.

Sau khi nhìn lướt qua hai người, hắn cũng từ bỏ việc tắm rửa mà đi thẳng vào bên trong ngôi nhà lầu cách đó không xa. Hắn mới đi được vài

bước thì liền nghe được hai tiếng hét kinh hãi vang lên.

“ A a a a Dâm tặc.”

“ A a a a Dâm tặc.”

Nghe tiếng hét thì Huyết Vận quay lại nhìn một cái, thấy hai cô gái ở trong hồ lúc này đang sợ hãi lùi ra xa xa, cánh giác nhìn hẩn, trong ánh mắt kia có sự sợ hãi cùng sát ý không hề che giấu.

Về phần Huyết Vận, lúc nhìn hai cô gái đang trần như nhộng kia thì ánh mắt hẩn chẳng hiện lên một chút dục vọng nào cả, trong ánh mắt hẩn chỉ đầy vẻ cô tịch. Hẩn lạnh nhạt nhìn hai người một cái sau đó liền rời đi ánh mắt, quay đầu tiếp tục đi vào bên trong tòa nhà cách đó không xa.

Rất nhanh thân ảnh hẩn liền biến mất ở sau cánh cửa của ngôi nhà không xa.

Sau khi hẩn đi vào trong căn nhà kia một lúc lâu mà không thấy quay ra thì hai cô gái ở trong hồ lúc này mới dám đi lên thay đồ. Sau khi thay đồ xong thì một cô gái có bộ dạng như thiếu nữ 18, một thân hồng phấn tức giận nói:

“ Lam tử, tử biết tên kia là kẻ nào không? Tên kia vậy mà dám rình trộm chúng ta tắm. Đáng chết à, muội nhất định phải lột da hẩn.”

Một thiếu nữ khác đứng ở bên cạnh, tuổi đời cũng không lớn lắm nhìn cũng giống như cô gái vừa lên tiếng, tướng mạo cũng rất xinh đẹp, nhưng cả người toát ra khí tức thành thực.

Nghe cô gái kia tức giận nói thì nàng lại chỉ khẽ cười:

“ Tỷ nhìn người kia cũng không giống như là kẻ hay rình lén à, lúc hắn quay lại nhìn chúng ta, muội không thấy được ánh mắt hắn sao, ánh mắt trong veo không một tia đục vọng, có chăng cũng chỉ là sự cô đơn trong đó mà thôi.”

Cô gái kia nghe vậy thì cảm thấy cũng có lý nhưng mà trong lòng nàng vẫn là tức giận, lúc này nàng lại tức giận việc khác cũng không phải việc Huyết Vận nhìn lén nàng.

Nàng dù sao cũng là một trong mấy đại mỹ nữ của Hoan Nguyệt Tông được bao nhiêu nam nhân theo đuổi, vậy mà có người lại dám không nhìn nàng, đây còn không phải coi khinh nàng thì là cái gì.

Càng nghĩ càng cảm thấy tức, cô nàng lúc này cắn răng nghiến lợi nói:

“ Không được, muội phải dạy cho hắn một bài học, bằng không trong lòng muội rất khó chịu.”

Nói xong thì cô gái này liền bay thẳng đến căn nhà cách đó không xa đi tìm Huyết Vận tính sổ.

Lam tỷ thấy vậy thì gọi lại:

“ Tiểu Thanh muội làm vậy không tốt đâu.”

Nhưng mà cô gái kia nào có chịu nghe, nàng ta nói:

“ Tỷ đứng đây đợi muội, đợi muội dạy dỗ tên kia một trận đã.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1242: Cuộc Sống Thật Vi Diệu

Huyết Vận sau khi đi vào bên trong nhà, liền tìm một vị trí thích hợp ngồi xuống trị thương. Khi trước chiến đấu hấn cũng bị một chút nội thương. Tuy không đến nỗi quá nghiêm trọng nhưng nếu để lâu không trị ắt sinh di chứng về sau.

Sau khi ngồi xuống, hấn lập tức lấy ra mấy viên “huyết thần tán” nuốt vào, “huyết thần tán” là một loại tiên đơn dùng yêu thú vương cấp còn sống hoặc tu sĩ còn sống kết hợp với rất nhiều thiên tài địa bảo luyện chế mà thành, tác dụng khôi phục cực kỳ kinh người.

Vận chuyển “Nhiên Ma Huyết Hồn Công”, dược lực bên trong mấy viên huyết thần tán liền bị chuyển hóa thành năng lượng chạy đi khắp cơ thể hấn, trị liệu những nơi bị thương. Những kinh mạch bị nứt vỡ dưới tác dụng của dược lực cũng nhanh chóng lành lại.

Ở ngoài nhìn lại, cả người Huyết Vận lúc này đều được bao trùm bên trong một làn sương mù màu đỏ. Nhìn có phần tà ác.

Dưới tác dụng của “Huyết Thần Tán” thương thế của hấn nhanh chóng khôi phục hoàn toàn, cùng lúc hấn hấn phun ra mấy ngụm máu tụ.

“Rầm...”

Ngay tại lúc này, cửa phòng của hấn mạnh mẽ bị người mở ra, sau đó một thân ảnh yêu kiều liền xông vào bên trong này. Huyết Vận thấy có

người xông vào bên trong thì cũng không hoảng hốt, hấn bình tĩnh lấy tay chùi đi vết máu dính ở khóe miệng, sau đó từ từ ngẩng đầu nhìn lên.

Vừa nhìn lên thì hấn phát hiện người xông vào trong phòng hấn chính là cô gái hấn mới gặp cách đây không lâu.

Cô gái kia lúc này đang mở lớn đôi mắt nhìn hấn, một bộ không biết làm sao đứng nơi đó. Thấy vậy thì Huyết Vận hỏi:

“ Có việc gì sao?”

Cô gái kia là Tiểu Thanh, vốn lúc đầu nàng định đánh cho Huyết Vận một trận vì cái tội dám khinh thị nàng nhưng lúc vào trong thấy hấn đang ngồi trị thương, lại nhìn mặt đất trước mắt hấn có vài bãi máu bầm thì nàng liền luống cuống tay chân không biết nên làm thế nào.

Lúc này đánh người cũng không phải, mà rời đi thì nàng lại cảm thấy có chút không cam lòng, ngay lúc nàng tiến thoái lưỡng nan thì lại nghe được Huyết Vận hỏi, lúc này tâm tư nàng xoay chuyển thật nhanh.

Nàng làm một bộ quan tâm hỏi:

“ Người bị đã thương sao?”

Huyết Vận chỉ khẽ “ ù” một tiếng, sau đó lại tiếp tục nhắm mắt lại.

Tiểu Thanh thấy hấn lại tiếp tục nhắm mắt trị thương thì lại hỏi:

“ Người không phải người của Hoan Nguyệt Tông chúng ta có phải không?”

Đáp lại nàng vẫn là một tiếng “ ù” không mặng không nhạt của Huyết Vận.

Tiểu Thanh vốn đang cảm thấy áy náy không đâu lại đi gây sự với một người bị thương nhưng nghe hai lần Huyết Vận trả lời thì trong lòng nàng một ngọn lửa vô danh bỗng nhiên bốc lên.

Nàng lúc này có chút phát hỏa, nhìn cái khuôn mặt lạnh tanh bất cần nhân tình kia khiến nàng chỉ muốn đi lên tát cho mấy cái. Trong lòng nàng thầm nghĩ “Giả bộ cái gì chứ, còn không phải bị người đánh cho bị thương, ta xem thường người như ngươi.”

Cố gắng kiềm chế lại nội tâm tức giận, nàng cố gắng dụ giọng hỏi:

“Ngươi làm sao lại xuất hiện nơi này, sẽ không phải trộm len vào chứ.”

Huyết Vận tính nhẫn nại vẫn là rất tốt, hẩn lạnh nhạt nói:

“Có người mang ta đến.”

Tiểu Thanh hiếu kỳ hỏi:

“Là người nào vậy?”

Huyết Vận cảm thấy thực phiền, hẩn rất muốn một phát đánh bay nữ nhân nhiều chuyện trước mắt đi nhưng ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, hẩn thở dài nói:

“Phó tông chủ Hoan Nguyệt Tông, Như Hoa.”

Tiểu Thanh nghe vậy kinh ngạc không ngớt, nàng lúc này như bảo bảo hiếu kỳ ngồi xuống bên cạnh Huyết Vận hỏi:

“Có phải ngươi trêu chọc sư phụ ta nên bị người dạy dỗ rồi mang tới đây có đúng không?”

Huyết Vận lần này thực sự chẳng muốn trả lời nữa, hắn quyết định không nói thêm lời nào nữa, hắn cảm thấy mình mà nói thêm vài câu nữa nhất định sẽ bị nữ nhân nhiều chuyện trước mắt quán lấy không tha.

Đánh thì không thể đánh, hắn chỉ có thể chọn cách làm thinh.

Tiểu Thanh thấy hắn không nói gì còn tưởng là bản thân đã đoán đúng, nàng lúc này vỗ tay một cái nói:

“ Ta biết ngay mà, ta nói chỉ có chính xác thôi. Hừ hừ, đáng đời ngươi, ai bảo trêu chọc sư phụ ta làm gì, may mà sư phụ nhân từ bằng không đã chụp chết ngươi rồi.”

Huyết Vận nghe vậy thì trong lòng cười lạnh, hắn thầm nghĩ, sư phụ ngươi nếu không phải có người giúp lúc này còn sống hay không cũng là một vấn đề đấy.

Tiểu Thanh thấy tự mình vừa cười vừa nói thì có chút không được tự nhiên, nàng lúc này nhìn Huyết Vận bảo:

“ Ngươi cũng nói gì đi, có phải như vậy không?”

Huyết Vận lười đáp lại, hắn tiếp ngồi chuyên tâm trị thương. Tiểu Thanh bị hắn bỏ qua một bên thì cảm thấy tức giận vô cùng, vốn dĩ từ trước tới nay ai gặp nàng cũng đều là tất cung tất kính, nàng hỏi gì cũng không ai dám không đáp.

Vậy mà lúc này lại có người dám không nhìn nàng, như vậy thử hỏi làm sao nàng chịu được. Nhưng nghĩ đối phương có thương thế trong người nàng cũng không tiện ra tay giáo huấn đối phương.

Nàng “ hừ” nhẹ một tiếng, đe dọa nói:

“ Dám nhìn lên bốn tiểu thư, tiểu thư còn chưa tính sổ với người, đợi khi nào người thương thế trị khỏi thì ta lại tìm người tính sổ. Hừ hừ.”

Vừa nói nàng vừa dơ nắm đấm nhỏ nhắn của mình dứ dứ trước mặt Huyết Vận sau đó mới đứng dậy đi ra bên ngoài. Khi đi ra bên ngoài cô nàng đánh đá vậ mà cũng không quên đóng cửa lại.

Những lúc Tiểu Thanh đi ra ngoài lại không phát hiện có một nam tử đang đứng nấp phía sau cánh cửa, ánh mắt hắn nhìn nàng lúc rời đi thì hiện lên thần sắc si mê nhưng lúc hắn nhìn vào bên trong phòng Huyết Vận đang ở thì lộ ra sát ý băng lãnh.

Miệng hắn khẽ nói:

“ Nữ nhân của ta cũng dám nhúng chàm, muốn chết.”

Nói xong lời này hắn liền tại chỗ tiêu thất, không còn nhìn thấy thân ảnh đâu nữa.

.....

Tiểu Thanh sau khi đi ra khỏi phòng của Huyết Vận thì liền chạy đi tìm Lam tử của nàng. Rất nhanh nàng liền nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, nàng nhanh chân chạy lại bên cạnh, vừa chạy nàng vừa hô.

“ Lam tử, tử đang làm gì vậy?”

Mị Lam đang ở dưới gốc cây đào, ánh mắt nàng nhìn lên cao, nghe được âm thanh quen thuộc thì nàng liền quay đầu nhìn lại, khi thấy Thanh Thanh một mình đang chạy tới thì có phần ngạc nhiên hỏi:

“ Vì sao chỉ có muội, Dật Phàm sư huynh đâu?”

Thanh Thanh vẽ mặt mờ mịt, nàng ngọ đầu hỏi:

“ Tiêu Dật Phàm cũng tới sao, tên phiến phức kia tới làm gì, muội không gặp hần.”

“ Âm âm âm...”

Nhưng đúng vào lúc này, một âm thanh nổ nát vang lên, từ bên trong căn nhà của Huyết Vận đang ở lại đột nhiên bị phá ra một cái lỗ thật lớn, cùng lúc đó một cái thân ảnh theo cái lỗ thủng kia bay ra ngoài.

Hai người Mị Lam cùng Thanh Thanh đều cảnh kinh nhìn lại, khi hai người nhìn rõ thứ gì bị đánh bay ra ngoài thì đều không khỏi che miệng lại.

Lúc này trên mặt đất đang nằm một người nam tử, người kia trên thân có mấy lỗ máu, trước ngực còn có một bàn tay đỏ tươi, bàn tay đỏ tươi kia vậy mà như có sinh mệnh, nó như muốn đâm xuyên vào bên trong thân thể nam tử. Triệt để giết chết hần. Kẻ này không ai khác chính là Tiêu Dật Phàm trong miệng của Mị Lam vừa nhắc tới.

Ngay lúc tên kia chống cự hết nổi, huyết ấn như muốn xuyên vào bên trong thì đột nhiên lại tiêu tán, cả huyết thủ hóa thành một luồng huyết khí bay vào bên trong nhà, trước ngực nam tử kia lúc này chỉ còn là một mảnh máu thịt mơ hồ.

Ngay lúc huyết ấn biến mất thì Tiêu Dật Phàm liên tục phun ra máu tươi, ánh mắt có phần sợ hãi khi nhìn về phía căn nhà không xa.

Mị Lam cùng Thanh Thanh lúc này nhanh chân chạy lại bên cạnh Tiêu Dật Phàm. Mị Lam ân cần hỏi thăm:

“ Sư huynh có bị làm sao không? Để muội đi thông chi sư tôn.”

Thanh Thanh tuy không thích tên trước mắt nhưng vốn là người lương thiện, nàng thấy hần bị thương vậy cũng có chút không đành lòng, nàng lấy

ra một lọ tiên đan đưa cho hắn, rồi nói:

“ Ăn vào cái này đi, nó sẽ giúp thương thể ngươi tốt hơn đây.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1243: Cuộc Sống Thật Vi Diệu(1)

Ngay lúc hai người Mị Lam cùng Thanh Thanh đang chăm sóc cho Tiêu Dật Phàm thì một âm thanh nữ nhân có phần kinh ngạc vang lên:

“ Ba người các ngươi sao lại ở đây? Còn nữa, Dật Phàm làm sao lại bị thương thành cái dạng này?”

Lúc này ba người đều nhìn về phía thanh âm phát ra, khi thấy người đến là ai thì cả ba đều cả kinh, hai người Mị Lam cùng Thanh Thanh nhanh chóng đứng dậy cung kính chào:

“ Kính chào tông chủ cùng Ngô đại sư.”

“ Kính chào tông chủ cùng Ngô đại sư.”

Tiêu Dật Tài sau khi cảm thấy đỡ hơn một chút cũng đứng dậy cũng kính chào:

“ Kính chào tông chủ cùng sư phụ.”

Người tới không phải là ai khác chính là Linh Tâm tông chủ Hoan Nguyệt Tông, đi cùng với nàng ta còn có một vị lão giả, lão giả kia nhìn đã một chân bước vào quan tài rồi nhưng trên mặt tất cả đều là vẻ kiêu ngạo.

Có điều khi hẩn nhìn thấy Tiêu Dật Phàm cả người bị thương, trước ngực còn là một mảnh máu thịt be bét thì sắc mặt trong nháy mắt thay đổi.

Hẩn trầm giọng hỏi:

“ Là người phương nào to gan dám đã thương đồ nhi ngoan của ta.”

Tiêu Dật Phàm nghe sư tôn hỏi đến vấn đề này thì sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi, có điều hấn vẫn là nói:

“ Là đồ nhi trong lúc cùng người giao thủ không may bị thương. Người kia quả thực có thực lực hơn xa đệ tử, đệ tử lần này để cho sư tôn mất mặt rồi.”

Nghe hấn nói vậy thì người ở đây đều thay đổi, ai cũng nghĩ rằng hấn sẽ tìm một cái lý do gì đó thoái thác nhưng không ngờ lại thẳng thắn vậy, trực tiếp thừa nhận bản thân không bằng người.

Trong mắt lão giả kia lúc này cũng xoẹt qua một tia tinh mang, ẩn sâu bên trong ánh mắt có phần đục ngầu kia là một sự vui mừng không người thấy rõ.

Có điều hấn lúc này vẫn làm bộ nói:

“ Không sao, thẳng không kiêu bại không nản mới là anh kiệt chân chính, được rồi, người giao thủ cùng con lại đang ở nơi nào, để ta cũng muốn nhìn xem một lần.”

Thực ra thì ai sáng mắt cũng đều có thể nhìn ra cả, có điều hỏi thì vẫn phải hỏi thôi.

Tiêu Dật Phàm lúc này chỉ về căn nhà không xa nói:

“ Người đó ở trong kia.”

Lão giả họ Ngô nghe thế thì liền nhẹ gật đầu, tiếp sau đó lão ta nhìn sang bên phía Linh Tâm, Linh Tâm lúc này khẽ gật đầu một cái rồi nói:

“ Chúng ta cùng vào thôi.”

Sau đó cả nhóm năm người đồng thời đi vào bên trong nhà, lúc đi đến trước căn nhà thì mọi người đều hữu ý vô tình nhìn qua cái lỗ hình người trên bức vách, mặc dù không có chứng kiến được việc lúc trước nhưng trong lòng hai người Ngô lão cùng Linh Tâm đều có thể đoán ra được vài phần.

Không qua bao lâu thì năm người lại đã đi tới trước cửa căn phòng mà Huyết Vận đang ở lại. Cửa của căn phòng lúc này đã bị phá hủy hoàn toàn nên mọi người có thể nhìn thấy một thiếu niên đang ngồi xếp bằng ở trên giường.

Khi mọi người đến nơi, đứng trước cửa phòng thì thiếu niên kia cũng chậm rãi mở mắt ra, ánh mắt hãn lãnh đăm nhìn qua tất cả mọi người, sau đó lại từ từ nhắm mắt lại, trên mặt cũng không hề xuất hiện một tia ba động nào.

Lão giả họ Ngô vốn là một người tâm cao khí ngạo, đi tới đâu cũng được người người đội lên đầu như là tổ tiên, lúc này lại bị một tên tiểu bối không thèm để ý tới thì sắc mặt trong lúc nhất thời liền tái lại.

Hắn khẽ “hừ” lạnh một tiếng, cùng lúc đó cả người lão giả toát ra khí tức bàng bạc, đôi mắt đục ngầu đột nhiên trở nên trong suốt, bên trong sâu đôi mắt kia lập lòe một ngọn lửa màu xanh, ngay sau đó từ bên trong đôi mắt kia phóng ra một tia sáng màu xanh, bắn vào bên trong mi tâm của Huyết Vận.

Đạo ánh sáng màu xanh kia rất dễ dàng liền bắn vào bên trong mi tâm của Huyết Vận, mọi người thấy thế đều kinh hãi, lúc này không ngờ Tiêu Dật Phàm lại là người lên tiếng trước:

“ Sư tôn, không cần giết hắn.”

Thanh Thanh cũng là gấp giọng nói:

“ Ngô đại sư, người sao lại như vậy chứ.”

Thấy mọi người cuống cuồng cả lên thì Linh Tâm ở bên cạnh dịu dàng nói:

“ Không việc gì, Ngô tiên bối chẳng qua là chỉ muốn giáo huấn tiểu tử kia một chút mà thôi, sẽ không làm hại hấn.”

Mọi người nghe được nàng nói vậy thì đều nhẹ thở ra một hơi, đúng lúc này thì Mi Lam phát hiện có cái gì đó không đúng, nàng vội nói:

“ Tông chủ, Ngô đại sư làm sao vậy, hình như đang run rẩy.”

Nghe được Mi Lam nói, mọi người lúc này cũng chú ý đến lão giả họ Ngô, chỉ thấy trên trán lão giả đang toát ra mồ hôi to như hạt đậu, toàn thân run lên từng trận.

- --o0o---

Cách đây không lâu, tại bên trong thế giới linh hồn của Huyết Vận.

Sau khi dùng đồng thuật mê huyền Huyết Vận thì lão giả họ Ngô liền đơn giản đi vào bên trong thế giới linh hồn của Huyết Vận, có điều khi lão ta đi vào bên trong thì phát hiện ra thế giới linh hồn của Huyết Vận không giống người thường.

Thế giới linh hồn của hấn chia làm 2 thái cực, một bên là đen tối, cô tịch, lạnh lẽo, chết chóc, một bên là tươi sáng, xinh đẹp, tươi vui.

Lão giả họ Ngô lúc này đang đứng ở bên trong nửa đen tối. Hấn lúc này cau mày nói:

“ Thế giới linh hồn của người này thật kỳ quái, vậy mà phân chia làm 2 thái cực rõ ràng, trước tiên nhìn xem ký ức của ngươi, hừ.”

Vừa nói lão ta vừa bắt ấn quyết, ngay sau đó một cái tấm kính hiện ra trước mặt hắn. Trên tấm kính kia xuất hiện từng đoạn hồi ức của Huyết Vận khi còn nhỏ.

Bên trong tấm gương kia xuất hiện một đứa bé 3-4 tuổi gầy yếu, xanh xao, cả người dơ bẩn, quần áo trên người không khác gì cá dẻ lau, rách te tua sơ mướp, đứa bé kia lúc này đang ngồi co ro bên trong góc một bức tường, gặm từng chút thức ăn dơ bẩn.

Nhưng nó còn chưa ăn hết thì chút thức ăn kia liền bị một đám trẻ cướp đi, sau đó một đám trẻ con kia còn đánh nó một trận, đánh cho tới khi nó thoi thóp mới thôi.

Xem tới cảnh này thì Ngô lão cũng có chút không đành lòng cùng kinh ngạc. Lão làm sao cũng không thể tưởng tượng được một đứa bé như vậy là có thể trưởng thành tới trình độ hiện tại. Lão có phần tò mò không biết cơ duyên của đứa bé này là gì.

Tiếp sau đó lão lại chăm chú nhìn lên tấm kính, có điều nhưng ký ức tiếp theo cũng không khác gì so với ký ức lúc đầu tiên, đứa bé kia nhờ vào ăn xin, ăn trộm, ăn thức ăn thừa cho súc vật để rồi có thể sống sót mà lớn lên.

Mãi cho tới năm đứa bé kia được 8 tuổi thì liền có một sự kiện đặc biệt phát sinh, vào một ngày tuyết rơi thật dày, ở bên trong một cái hang động, có một đám trẻ con đang ngồi lại cùng với nhau, trên người đám nhỏ đều chỉ có một ít áo quần rách nát.

Xung quanh có một ít lá cây cùng cỏ khô, có điều bấy nhiêu đó không thể giữ ấm cho cảm đám nhóc, bọn nhóc lúc này liên tục run lên.

Không lâu sau liền có một đứa vì quá lạnh và đói mà chết đi, thi thể lạnh ngắt ngã lãn, đám trẻ còn lại đều hai mắt đỏ hoe nhưng nước mắt cũng

không có cháy ra, vì bọn nó cũng sắp chết cả rồi.

Chỉ một lúc sau, từng đũa một tắt thở, thân thể nhỏ bé gầy guộc nằm co quắp trên mặt đất, duy chỉ có một đũa bé là vẫn còn sống, nó lấy tất cả quần áo rách trên người đám đồng bạn mặc lên người.

Chui vào bên trong đám thi thể, mang hết lá khô, cỏ khô tạo thành một cái tổ rồi chui vào.

Có điều tuyết rơi càng ngày càng dày, cũng không có dấu hiệu dừng lại, ở bên trong hang động, đũa bé kia dần dần kiệt sức, hô hấp nó dần dần trở nên suy yếu, suy yếu dần.

Nhưng ngay vào lúc nó sắp tắt thở thì lại có một bàn tay kéo nó ra từ trong đồng xác chết...

Ký ức đến đây bỗng dừng đứt đoạn, tấm kính trước mặt Ngô lão cũng trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Ngô lão thấy vậy thì cảm thấy đáng tiếc, lão than thở:

“ Không ngờ đũa trẻ này lại có tuổi thơ bi thảm đến vậy, đúng là mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh, mỗi con người một số phận không ai giống ai. Xem ra kỳ ngộ hẳn là ở phía sau rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1244: Phân Thân Hồn Thể

Theo suy đoán phần sau của ký ức hắn là ở một nửa phần còn lại của thế giới linh hồn nên Ngô lão lúc này liền muốn bước đi qua bên kia.

Nhưng lão ta đột nhiên phát hiện, thế giới nơi này như một cái lồng giam, muốn vào thì dễ nhưng muốn ra thì khó vô cùng.

Ngô lão lúc đầu còn không tin tà, hắn hừ lạnh nói:

“Chỉ bằng chút bôn sự đó đã muốn ngăn cản lão phu sao, mơ tưởng.”

Hắn lúc này đánh ta một cái ấn quyết, từ trong tay hắn phóng ra một luồng sáng hết như ánh sao băng bắn về phía không gian bí chướng của thế giới linh hồn.

“Ầm...”

Một tiếng nổ mạnh vang lên, một mảnh không gian bí chướng liền sụp đổ, lộ ra thông đạo đi sang một phương không gian khác thuộc thế giới linh hồn.

Ngay lúc lão giả họ Ngô đắc ý thì đột nhiên một bóng đen thông qua cái lỗ hồng kia xuất hiện, bóng đen kia vừa xuất hiện thì liền vươn tay chụp lấy Ngô lão.

Ngô lão với vừa rồi còn đắc ý vô cùng nhưng lúc này sắc mặt trở nên dị thường khó coi, hắn phát hiện hồn thể của mình ở trước bóng đen kia vậy

mà đến cả khả năng phản kháng cũng không có.

Hắn lúc này chỉ có thể trơ mắt mà nhìn bàn tay đen đúa kia vươn về phía hắn muốn nắm lấy, không có gì bất ngờ hắn bị bàn tay kia nắm gọn, sau đó đưa tới trước mặt.

Lúc này Ngô lão mới nhìn thấy kẻ vừa bắt hắn là ai, cái này nào có phải con người mà chính là một con quỷ có diện mạo cực kỳ dữ tợn, một con quỷ chỉ có một mắt cùng một cái miệng rộng vô cùng, về phần tất cả ngũ quan còn lại đều không có (Bóng Ảnh lúc chưa tiến hóa sinh mệnh hình thái.)

Hắn vốn cho rằng con quỷ này sẽ trực tiếp ăn mất “Phân Thân Hồn Thể” của hắn nhưng không thể tưởng được con quỷ này lại còn có thể cho hắn thời gian nói chuyện.

“Ngươi là kẻ nào? Vì sao lại xâm nhập vào trong này phá hủy đi một phần thể giới linh hồn của Tiểu Vận.”

Ngô lão cảm nhận được lực lượng “Phân Thân Hồn Thể” đang rất nhanh bị xói mòn thì trong lòng cảm thấy sợ hãi nhưng mặt ngoài hắn vẫn cố trấn định nói:

“Ta là Ngô Bác, đỉnh cấp thuật luyện sư của Bắc Thần Châu, tiểu tử này đắc tội với ta, ta chỉ là muốn cho tiểu tử này một chút giáo huấn mà thôi, còn đây chỉ là phân thân hồn thể của ta, nếu ngươi có giết chết ta thì... Việc phía sau không cần ta phải nói rồi, ngươi có thể tử hiểu.”

Phân hồn Bóng Ảnh nghe được Ngô lão uy hiếp thì cũng không có tức giận, hắn lúc này trầm ngâm suy tư, sau một lúc mới tự mình lẩm bẩm.

“Xem ra bên ngoài phát sinh không ít chuyện.”

Hắn lúc này nhìn Ngô lão cười âm lãnh nói:

“ Xem ra Tiểu Vận rơi vào tay các ngươi rồi, có điều các ngươi nếu dám làm gì bất lợi với nó thì cách ngày diệt vong cũng không xa rồi, đến lúc đó cũng đừng trách ta không báo trước. Khặc khặc.”

Ngô lão nghe được tiếng cười kia thì cả người nhin không được run lên mấy lần nhưng biết đối phương cũng sẽ không làm gì mình nên can đảm của hắn lúc này cũng lớn hơn rất nhiều.

Hắn lúc này hỏi:

“ Các ngươi lại là người nào? Thuộc thế lực nào?”

Bóng Ảnh ánh mắt lạnh lẽo nhìn lão giả, bàn tay khê hấp, phân thân hồn thể của Ngô Bác trực tiếp mất đi một nửa, tiếp sau đó Bóng Ảnh mới âm lãnh nói:

“ Lúc nói chuyện với ta không nên tỏ thái độ kiêu ngạo như vậy, bằng không ngươi chết sẽ rất thảm, mất đi cái phân thân hồn thể này linh hồn ngươi nhất định sẽ trọng thương, tu vị từ từ ngã xuống, cả đời khó lòng khôi phục được, ngươi hẳn không muốn nhìn thấy cảnh đó đâu nhỉ.”

Ngô Bác bị đối phương hấp thu đi nửa hồn lực thì vừa kinh vừa sợ nói:

“ Ngươi dám đối với ta như vậy? Ngươi không sợ ta giết tiểu tử này?”

Bóng Ảnh lạnh lùng nói:

“ Một phé vật được đại ca mang về nuôi mà thôi, chết thì chết lại có làm sao? Nếu thích thì chúng ta lại bồi dưỡng thêm một đám. Nhưng dù có là phé vật thì cũng là người của Ác Ma Điện chúng ta. Các ngươi giết nó, một

khi chúng ta rảnh tay sẽ diệt toàn bộ Bắc Thần Châu này cho các người chôn cùng với nó.”

Lời nói của Bóng Ánh lạnh lẽo, vô tình, khiến cho ai nghe được cũng cảm thấy đáy lòng mát lạnh, Ngô lão cũng không ngoại lệ, mặc dù hắn biết việc này vô cùng hoang đường nhưng vẫn nguyện ý tin là sự thật.

Nhưng đúng lúc này, đột nhiên Ngô lão nhớ đến cái gì đó, hắn liên tục lầm bầm:

“ Ác Ma Điện.”

“ Ác Ma Điện.”

“Đúng rồi, là Ác Ma Điện.”

Hắn đột nhiên nhớ ra là bản thân đã nghe được cái tên này ở đâu, cả người hắn lúc này run lên kịch liệt. Hắn lắp bắp kinh hãi nói:

“ Các người lại là người của thế lực thần bí kia, cái thế lực đã đồ diệt gần như toàn bộ thiên tài của Phong Thần Vực, giết chết 9 thành cường giả của hơn mười đại thế lực.”

Bóng Ánh nghe vậy thì có phần kinh ngạc, ký ức của hắn cũng chỉ dừng lại ở trước khi tiến vào Thần Võ Nguyên Tháp mà thôi. Hắn nhìn lão già đang run sợ trước mắt hỏi:

“Người biết Ác Ma Điện chúng ta. Mà khoan đã, người của chúng ta khi nào thì lại đi giết thiên kiêu các người rồi, không phải chỉ là bắt giữ sau đó kiếm ít tiền chuộc thôi sao? Làm sao lại thành ra giết người rồi.”

Nghe đối phương chính miệng thừa nhận, Ngô lão lúc này đáy lòng phát lạnh, mặc dù là hồn thể mà hắn vẫn cảm giác lạnh, hắn biết đối phương chỉ

là một phần hồn giống mình nên cũng hiểu được vì sao hắn lại không biết được những chuyện kia.

Hắn lúc này cũng không có giấu diếm gì mà kể lại một lượt sự việc cho Bóng Ảnh nghe, Bóng Ảnh nghe xong thì hơi nhú mày lại.

Sau một lúc thì hắn bất mãn nói:

“Tiểu nha đầu kia vậy mà để người tí nữa bắt được, phé vật, đã vậy còn khiến ta phải đến cứu nữa, đúng là nữ nhân không được cái tích sự gì. Lần này không những phá hủy hết kế hoạch còn tí góp mình đi vào.”

Ngô lão nghe hắn nói xong thì cực kỳ khiếp sợ, hắn lúc này hỏi:

“Người nói cái ảnh chiếu kia chính là ảnh chiếu bản thể của người sao?”

Bóng Ảnh phân hồn gật đầu nói:

“Không sai, cái kia đích thị là ta, hắn vì đang ở rất xa nên chỉ có hàng lâm nơi đó bằng ảnh chiếu, mà thôi quên đi, dù sao cũng là lịch luyện, để mấy người bọn họ ăn tí đắng là được.”

“Có điều tự dung chết mất gần vạn đầu hung thú vương cấp, lại mất công đi bắt một lần có chút mất thời gian à, mà việc này cũng không liên quan đến ta, sau này có bản tôn giải quyết.”

Ngô lão nghe hắn nói thì nuốt nuốt nước miếng, hắn cảm thấy cổ họng khô khốc, nghe đôi phương nói bắt hung thú vương cấp mà cứ giống như đi bắt thú nuôi trong lồng vậy, tốn chút thời gian liền có thể có vạn con.

Để bắt được một con vương thú, lại thuần hóa nó để nó nghe lời cũng là một quá trình gian nan vô cùng, có thể tiện tay liền không chế mấy vạn đầu

cùng một lúc thì thế lực kia phải cường đại đến mức nào là, chỉ nghĩ đến đây thôi hẳn liền không dám nghĩ tiếp.

Hắn lúc này tâm tư chuyển biến thật nhanh, hắn cười nói:

“ Nếu như Tiểu Vận đã là người của quý điện thì việc làm trước kia Hoan Nguyệt Tông chúng ta cũng sẽ không truy cứu nữa, tuổi trẻ khí thịnh cũng là điều dễ hiểu.”

Bóng Ảnh phân hồn gật đầu nói:

“ Không sao, các ngươi tùy tiện, miễn không chết liền được. À mà ngươi lúc trước chắc là muốn nhìn xem kỳ ngộ của tiểu tử này chứ gì, đã ngươi có thể tới đây thì ta cũng cho ngươi thỏa lòng mong ước. Bằng không lúc trở về lại cảm thấy day dứt.”

Bị gã trúng chỗ ngứa, Ngô lão lập tức lên tinh thần, hắn gật đầu nói:

“ Đúng.. Đúng là như vậy, cảm tạ đại nhân thành toàn, mà phải rồi không biết đại nhân tên gì?”

Bóng Ảnh phân hồn làm bộ suy tư, sau một lúc mới nói:

“ Ta cũng không nhớ rõ lắm, quá lâu rồi cũng không mấy người gọi ta bằng tên, mọi người hay gọi là Ảnh. Mà thôi, mà thôi việc này cũng chẳng có gì quan trọng, bất quá một cái tên mà thôi.”

Nói xong thì Bóng Ảnh liền thả Ngô Bác ra, cùng lúc đó từ bên trong con mắt của hắn bắn ra một đạo ánh sáng tím yêu dị, ánh tím kia nhanh chóng biến hóa, hóa thành một bức tranh khổng lồ, bên trong là hình ảnh của Huyết Vận.

Cảnh tượng trong tranh là lúc Huyết Vận cùng Sói Mập đang cùng với nhau ngâm thuốc, cảnh giới hai người liên tục được kéo lên, kéo lên.

Cảnh tượng biến mất, tiếp sau đó hình ảnh biến đổi, Huyết Vận cùng Sói Mập lúc này đang đứng bên trong một chiến trường, xung quanh đều là xác chết, xác người, xác yêu thú, chủng loại nào cũng có.

Cả hai người lúc này đầm đìa máu tươi nhưng vẫn phải kiên trì chống lại địch nhân đang liên tiếp xông lên. Hai người tiếp tục chiến đấu, chiến đấu cho tới khi không thể chiến đấu tiếp được nữa thì mới được mang ra bên ngoài, mang đi trị thương.

Thương thế vừa lành lại tiếp tục chém giết, chém giết không ngừng nghỉ.

Ngô Bác nhìn thôi mà cũng ứa cả mồ hôi, hấn thầm nghĩ cái Ác Ma Điện này đủ biến thái, luyện tập thế này thảo nào tiểu tử kia chưa tới 30 liền đã thành tựu Thần Quân Tiên Cảnh, nếu như đệ tử của hấn mà cũng luyện tập thế này có khí từ lâu đã tấn cấp Vương Cấp cường giả rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1245: Tiêu Dật Phàm

Ngô lão sau khi xem xong thì cũng thỏa lòng mong ước, hẳn lúc này nhận ra một điều bản thân hình như quá nuông chiều đệ tử mình rồi, hẳn cảm thấy nhất định phải để đệ tử kia của mình rèn luyện nhiều hơn nữa.

Hắn cảm thấy phương pháp tu luyện của Ác Ma Điện kia có đôi chút biến thái nhưng trên thực tế hiệu quả lại rất cao.

Nói mấy lời khách sáo cùng với phân hồn của Bóng Ảnh xong thì hẳn cũng rút lui ra khỏi thế giới linh hồn của Huyết Vận. Sau khi phân hồn quay trở về thì Ngô Bác từ từ mở mắt ra, hẳn vừa mở mắt ra liền nhìn thấy tất cả mọi người đang nhìn hắn.

Lúc này Tiêu Dật Phàm tiên lên trước nhất hỏi:

“ Sư tôn, người làm sao vậy?”

Ngô Bác không nhìn hắn mà nhìn qua Linh Tâm ra hiệu một cái, Linh Tâm hiểu ý khẽ gật đầu nhìn mọi người nói:

“ Các người ở đây chơi cùng với Tiêu Vận ta cùng với Ngô đại sư có chút việc quan trọng cần nói với nhau.”

Những người khác nghe vậy thì đều không dám cãi lời, cả đám đều nhất mực cung kính nghe theo. Tiếp sau đó hai người Ngô Bác cùng Linh Tâm đi ra ngoài, để lại ba người Mi Lam, Thanh Thanh, Tiêu Dật Phàm ở nơi này.

.....

Sau khi đi ra bên ngoài, tới một nơi không có ai Linh Tâm mới lên tiếng hỏi:

“ Ngô đại sư không biết là có việc gì lại muốn cùng tiểu nữ nói chuyện riêng tư.”

Ngô Bác lúc này vừa lau mồ hôi trên trán vừa truyền âm nhập mật cho Linh Tâm, hấn cũng không dám nói thẳng ra việc này, việc này chính là đại sự liên quan đến cái thế lực thần bí kia, làm không tốt có thể dẫn tới họa diệt môn.

Linh Tâm lúc đầu nghe thì sắc mặt vẫn như thường nhưng càng về sau càng ngưng trọng cuối cùng là nhìn không được mà kinh hô thành tiếng:

“ Thật sao? Thật là người có thế lực thần bí kia?”

Ngô Bác thấy nàng hét lớn như vậy thì vội ra hiệu cho nàng yên lặng, Linh Tâm biết mình thất thố nên cũng ngay lập tức im miệng, không dám lên tiếng nữa.

Ngô Bác tiếp tục truyền âm nói:

“ Việc này ta sao dám lừa tông chủ, lời ta nói 100% đều là sự thật, việc này xin tông chủ suy xét thật kỹ, nếu giao người kia lên cho Phong Thần Điện thì chúng ta nhất định chiếm được không ít chỗ tốt nhưng lại rước đến tai họa ngập đầu. Còn nếu như không báo lên trên để cho phía trên điều tra ra thì cũng phiền phức không kém.”

Linh Tâm nghe vậy thì tâm tư xoay chuyển thật nhanh, sau một lúc nàng liền truyền âm lại nói:

“ Cái này còn cần phải suy xét nữa sao, nếu đắ tội với Phong Thần Điện chẳng qua chỉ là bị chèn ép một chút mà thôi, còn đắ tội với cái thế lực thần bí kia thì không ai cứu được chúng ta rồi, với việc này Phong Thần Điện chắc gì có thể điều tra ra.”

Ngô Bác nghe thế cũng thấy có lý nhưng hắ vẫn là nói:

“ Việc này tông chủ vẫn là nên bàn bạc với tam lão một phen dù sao cái này cũng là đại sự, có được sự ủng hộ của tam lão cũng dễ làm.”

Linh Tâm gật đầu truyền âm nói:

“ Cái này là đương nhiên, tam lão là tiền bối mà Linh Tâm kính ngưỡng nhất, việc lớn như vậy tất nhiên Linh Tâm phải nói cho ba người một tiếng. Được rồi, vậy theo Ngô đại sư việc này nên làm thế nào?”

Ngô Bác bị Linh Tâm ném lại cho cục than nóng thì lập tức trở nên lúng túng, hắ cười khổ nói:

“ Việc này đã có tông chủ cùng mọi người, ta một tên luyện khí sư không rành thế sự, tông chủ hỏi vậy còn không phải làm khó ta rồi hay sao.”

Linh Tâm nghe hắ nói thì trong lòng thâm mắ “ lão hồ ly” nhưng mặt ngoài nàng không biểu hiện gì cả, nàng chỉ là mỉm cười nhìn hắ nở một nụ cười đầy thâm ý.

Ngô Bác nhìn thấy nụ cười kia của Linh Tâm thì cũng chỉ cười bồi, tiếp sau đó hai người lại quay lại bên trong nhà, có điều khi bọn họ đến trước của phòng của Huyết Vận thì không khỏi kinh ngạc.

Lúc này ở trong phòng, Thanh Thanh không biết làm sao lại ngồi một bên góc “ hu hu”, Huyết Vận vốn đang tu luyện lúc này thì đang dỡ Thanh

Thanh, về phần hai người khác thì đứng ở một bên nhìn xem.

Linh Tâm nhìn thấy tình cảnh quái dị trong phòng thì vẫy tay với Mị Lam, Mị Lam lập tức đi tới trước mặt Linh Tâm cung kính nói:

“ Tông chủ.”

Linh Tâm khẽ gật đầu rồi hỏi:

“ Lúc hai người chúng ta rời đi thì có vẻ gì xảy ra, Tiểu Thanh lại là thế nào?”

Mị Lam vốn cũng đã đoán ra Linh Tâm muốn hỏi cái gì, nên lúc nàng nghe thấy mấy lời này cũng không lấy gì làm kinh ngạc, nàng có chút bất đắc dĩ nói:

“ Cũng không có gì, chỉ là một chút hiểu lầm mà thôi, Tiểu Thanh có lòng muốn giúp người nhưng lại bị người ta từ chối vậy là ngồi khóc, tình cảnh tông chủ cũng có thể nhìn thấy.”

Nghe xong thì đến Linh Tâm cũng không biết nói gì cho phải, tự dưng nàng cảm thấy có chút đau đầu, nhìn bộ dạng này của Tiểu Thanh nàng lại nhớ tới vị tỷ muội chí thân của mình, nàng lúc này thở dài nói:

“ Đúng là sự phụ nào liền có đồ đệ đó.”

Nói xong nàng liền tiến lên phía trước, đi tới trước mặt hai người Huyết Vận cùng Thanh Thanh, nàng nhìn Thanh Thanh đang khóc như hoa lê đài vũ nói:

“ Được rồi, Tiểu Thanh đừng tiếp tục náo trò nữa, nhanh đứng dậy, ngồi khóc sụt mướt như thế còn ra cái thể thống gì nữa.”

Tiếp sau đó nàng lại nhìn qua Huyết Vận nói:

“ Huyết Vận công tử, trước có chút hiểu lầm xin công tử không nên để trong lòng rồi, lần này mới công tử đến đây là có việc muốn nhờ cậy, không biết công tử có thể dành một chút thời gian nói chuyện riêng được hay không?”

Nghe được lời này thì mấy người trong phòng đều kinh ngạc, Huyết Vận vốn đang muốn đánh trống lảng, tạm thời chưa muốn cùng đối phương nói chuyện nhưng đối phương đã chỉ đích danh thế này có muốn tránh cũng không được.

Hắn lúc này chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu đáp ứng, tiếp sau đó hai người lại một lần nữa rời đi, để lại mọi người hai mặt nhìn nhau.

Thanh Thanh thấy Huyết Vận đi rồi thì cũng không khóc nữa mà, đứng dậy lau đi nước mắt, tiến đến bên cạnh Mị Lam cười hì hì hỏi:

“ Tên ngọc kia thật dễ lừa gạt, hì hì, mà Lam tử, tên ngọc kia đi đâu vậy?”

Mọi người ở trong phòng lại một trận không biết nói gì, lần này đến ngay cả Tiêu Dật Phàm cũng lau mồ hôi. Hắn lúc này cũng có chút không biết nói gì cho phải.

Mị Lam nhìn nàng cười khổ nói:

“ Tử làm sao biết được, nếu không muội đi hỏi Linh Tâm sư bá đi.”

Thanh Thanh nghe thế thì lập tức rụt đầu lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1246: Hai Mươi Lăm Năm Thoáng Cái Đã Qua

Thần Võ Nguyên Thập.

Phong Linh Đại Lục.

Thời gian từ khi sự kiện “thượng cổ hung linh” xuất thế bị tam hoàng trấn áp đến nay cũng đã trôi qua được gần 25 năm. Tuy thời gian đã trôi qua rất lâu rồi nhưng trên đại lục vẫn còn lưu truyền sự việc này, vẫn có người thường xuyên mang ra kể truyện.

....

Tại một địa phương bí mật, nằm rất sâu bên trong lòng đất, nơi kia chính là vị trí mà Xuân Đức ở lại.

Lúc này đây, sau hai mươi lăm năm ngủ say, hấn một lần nữa tỉnh dậy.

Hấn vừa mở mắt ra thì chỉ thấy xung quanh tối đen một màu, không nhìn thấy bất cứ cái gì cả, hấn khẽ cử động thân thể một cái thì phát hiện thân thể cứng ngắc không chút linh hoạt.

Hấn lúc này không khỏi thở dài:

“Xem ra đã rất lâu rồi không hoạt động khiến cho bộ thân thể này cũng rỉ sét rồi.”

Đúng lúc này âm thanh quen thuộc của Bóng Ảnh vang lên:

“Đại ca tỉnh lại rồi, thật tốt quá.”

Âm thanh khàn khàn, cứng ngắt nếu là người ngoài nghe vào sẽ sờn hết gai ốc nhưng hấn thì khác, lúc nghe được âm thanh này thì hấn chỉ cảm thấy thân thiết.

Có lẽ do quá lâu không nói chuyện nên giọng nói của Xuân Đức cũng trở nên khàn đặc nhưng bên trong không che giấu nổi sự vui mừng.

“Anh, đệ cũng tỉnh lại rồi, lúc trước ca còn tưởng đệ bị làm sao?”

Bóng Ảnh nghe hấn quan tâm thì cười nói:

“Không có gì, chẳng qua tiêu hao quá độ mà thôi. Những năm này đệ cũng khôi phục trở lại rồi, à mà lớp xác củ bị để ăn rồi, đói quá nên đệ ăn luôn.”

Xuân Đức nghe vậy thì lúc này mới chú ý đến bên cạnh trống trơn, hóa ra là bị Bóng Ảnh xử lý hết rồi. Mỗi khi hấn tấn thăng sinh mệnh hình thái hoặc tiến hành lột xác thì đều để lại một lớp bên ngoài, lớp bên ngoài kia theo hấn tu vi tăng cao thì tác dụng càng lớn. Có điều nếu Bóng Ảnh ăn mất thì cũng thôi, chẳng sao cả.

Hấn cười nói:

“Không sao cả, vốn định dùng thứ kia chế tạo áo giáp cùng binh khí cho mọi người nhưng đệ ăn rồi thì thôi. Sau lại tìm vật liệu khác thay thế vậy. Mà đúng rồi, từ lúc ca ngủ say tới giờ thời gian trôi qua nhiều lâu rồi.”

Bóng Ảnh trầm tư một lúc mới nói:

“Đệ cũng không rõ lắm, chắc vài chục năm rồi cũng nên, đệ cũng thấy dài dài. Mà phải rồi, đại ca lần này lột xác có biến hóa gì không?”

Nghe Bóng Ảnh nói thì Xuân Đức lúc này mới chú ý đến bản thân mình, hẳn lúc này dùng hồn niệm rõ xét một lượt thân thể, đánh giá một chút hẳn liền lộ ra sự vui mừng nói:

“ Không đến nỗi tệ lắm, tất cả mọi phương diện đều tăng lên ít nhất 20% so với ban đầu.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì cũng vui vẻ nói:

“ Chúc mừng đại ca, nếu đại ca liên tục lột xác mấy trăm ngàn lần có khi cũng không cần qua Ma Giới rồi, trực tiếp đi tìm đám cừu nhân của Vô Địch giết lần lượt, sau đó lại đi tìm mảnh vỡ của lão ấy.”

Xuân Đức nghe thế thì cười ha hả nói:

“ Nếu mọi chuyện đơn giản vậy thì nói làm gì nữa, như vậy ca trực tiếp ở bên trong không gian vong linh ngủ một lần, đợi mấy triệu năm sau đi ra ngoài không phải xong rồi sao. Ha hả.”

Bóng Ảnh cũng là cười khằng khặc nói:

“ Đệ đùa thôi mà, nếu mà được như vậy thì hai chúng ta đã sớm thống trị cả vũ trụ này rồi. Hắc hắc.”

Nghe đến cái ý tưởng thống trị cả vũ trụ của Bóng Ảnh, Xuân Đức chỉ có cười cười, hẳn cũng chẳng biết cái vũ trụ này nó lớn thế nào nữa, đừng nói thống trị toàn bộ, muốn thống trị một góc thôi cũng khó rồi.

Đột nhiên nhớ đến cái gì, Xuân Đức hỏi:

“ Phải rồi, ca có năng lực lột xác vậy đệ cũng có chứ nhỉ, làm sao chưa từng thấy đệ lột xác lần nào.”

Bóng Ảnh cũng là một trận không biết trả lời thế nào, hẳn gãi đầu nói:

“ Cái này đệ chịu thôi, chắc tích lũy chưa đủ á.”

Xuân Đức nghe cũng thấy có lý, hần gật gật đầu nói:

“ Chắc thế.”

Xuân Đức đang nói đến đây đột nhiên nhớ tới cái gì đó, hần vỗ đầu nói:

“ Quên mất, còn cái nhiệm vụ chưa làm xong, mấy chục năm rồi không biết Mộng Vân cô gái nhỏ kia ra sao.”

Bóng Ảnh cười khan nói:

“ Đại ca cần gì phải lo, lúc trước là còn lo lắng chiến lược cao đoan của cái đại lục này nên làm gì cũng phải tính toán, bây giờ đại ca đã bước ra thêm một bước này, có thêm đệ nữa, còn ai là đối thủ của ca. Theo ý của đệ, trực tiếp thống trị cái đại lục này là xong.”

Lắc lắc đầu, Xuân Đức bắt đắ dĩ nói:

“ Ca quên nói cho đệ biết, ở cái đại lục này có ba tên cường giả rất mạnh, nếu không biến thân thành Ba Đầu Địa Ngục Thiên Long thì chúng ta đâu không lại bọn chúng đâu.”

Bóng Ảnh kinh dị nói:

“ Còn có chuyện này.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừ, hơn nữa ba tên kia còn là sủng nhi của phiến thiên địa này, thiên địa nơi này đều bảo vệ ba tên kia, trừ khi đánh nát phiến thiên địa này thì mới có thể giết chết được ba tên kia, mà điều này là không thể rồi.”

Bóng Ánh nghe xong cũng là than thở nói:

“VẬY thì ca tìm cách khác đi, đệ không có cao kiến gì trong việc này.”

Xuân Đức nhếch môi lên khẽ cười nói:

“Tuy không chế không được nhưng chúng ta có thể nhờ vả mà. Hắc hắc, không biết đám người kia mà gặp lại ca thì có sắc mặt thế nào nữa, không biết có bị dọa cho tiêu ra quần không.”

Bóng Ánh cười gian nói:

“Đệ nghĩ là có đấy, hắc hắc.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1247: Mai Táng Thành

Sau khi nói chuyện với Bóng Ảnh một hồi lâu, cuối cùng Xuân Đức cũng có thể khống chế hoàn mỹ thân thể mới của bản thân, hẳn lúc này biến hóa về trạng thái nhân loại sau đó bay thẳng lên phía trên.

“ Ầm ầm ầm...”

Mặt đất nổ tung, Xuân Đức từ bên trong lòng đất đi ra bên ngoài. Hắn đi lên mặt đất liền nhìn thấy rất nhiều người đang cầm binh khí cảnh giác nhìn về phía hắn.

Cùng lúc này một âm thanh bén nhọn vang lên.

“ Người là người nào, dám ở địa bàn của Tân Gia chúng ta nháo sự, chán sống rồi sao?”

Xuân Đức nhìn theo hướng phía âm thanh phát ra thì nhìn thấy một tên nam tử trung niên, tay cầm roi dài, trên thân mặc một bộ màu đen, đang nhìn hắn với ánh mắt bất thiện.

Sau khi nhìn qua người kia một cái thì hắn cũng lườm nhìn thêm lần nào nữa, hẳn lúc này mới chú ý đến xung quanh, nơi hắn đang đứng hình như là đang được dùng để tổ chức hôn lễ thì phải, khắp nơi đều là giăng đèn kết hoa.

Trong này cũng có rất đông người, đa phần đều là tu sĩ cả, có đến cả mấy ngàn người chứ không ít.

Sau khi đã xác định được tình huống thì Xuân Đức liền muốn rời đi, hẳn cũng chẳng muốn ở nơi này làm cái quái gì. Nhưng ngay vào lúc hẳn định rời đi thì một bóng đen lóe lên, sau đó

“ Bịch bịch bịch...”

Cả mấy ngàn người ở nơi đây trong nháy mắt lần lượt ngã xuống đất, trước ngực tất cả những người này đều thủng một lỗ, trái tim cũng bị móc mất.

Những kẻ chết đi trong mắt đều là một mảnh mê man, bọn họ cũng không hiểu làm sao lại chết.

Nhưng rất nhanh, những kẻ chết đi kia thi thể của bọn họ nhanh chóng khô quắt lại, nhìn cứ như là xác chết bị hút khô nước vậy.

Xuân Đức lúc này mới chú ý đến Bóng Ảnh đang ở bên cạnh đang nhai “chóp chép”, hẳn có chút ngạc nhiên hỏi:

“ Hôm nay đệ làm sao lại đi ăn đám tạp nham này. Đói vậy rồi cơ à?”

Bóng Ảnh vừa ăn vừa nói:

“ Hắc, cũng không phải thế, đám tạp nham này nhìn vậy thôi nhưng có ma tính rất mạnh đấy, tinh hoa hắc ám bên trong thân thể bọn chúng cũng có không ít, nếu chỉ là một vài tên thì đệ cũng lười nhưng ở đây nhiều như vậy nên tiện thể ra tay luôn.”

Khẽ ô lên, Xuân Đức không quan tâm lắm nói:

“ Vậy à, vậy thì đi ra ngoài xem còn không, còn thì giết hết luôn đi, ca cũng rất lâu chưa ăn gì rồi.”

Bóng Ảnh vừa cười vừa nói:

“ Xem ra nơi đây tụ tập không ít ác nhân à, đúng là bảo địa. Tinh hoa hắc ám thật nhiều. Mà ca đói không, ăn một miếng này.”

Vừa nói Bóng Ảnh vừa đưa cho Xuân Đức vài trái tim, mấy trái tim kia giống như đang còn sống, xung quanh lưu chuyển quang mang hắc ám nhìn khá là tà ác.

Xuân Đức tiếp nhận mấy quả tim, tiện thể cắn một miếng, hành động của hắn giống như là đang ăn bánh vậy. Nhai nhai một lúc sau đó nuốt xuống, hắn gật đầu nói:

“ Hắc ám năng lượng đúng là thật nhiều, vị cũng không tệ. Ăn được. Đi ra ngoài thôi, nhìn xem nơi này là nơi nào.”

Nói xong thì hắn liền đi ra bên ngoài, để lại một mảnh thi thể khô quắt nằm trên mặt đất, Bóng Ảnh lúc này cũng đi theo phía sau Xuân Đức, có điều thân ảnh hắn đồng nhất với môi trường xung quanh nên không ai có thể nhìn thấy ngoại trừ Xuân Đức.

Hai người chưa đi được bao xa thì liền nhìn thấy một đoàn người đang huyền não đi về phía bên này, đi trước nhất là một tên thanh niên cười kỳ lân, tướng mạo người này rất khá, có điều trên người toát ra một loại khí tức âm lãnh khiến cho Xuân Đức cảm thấy không thích.

Đi theo phía sau hắn là một đội kèn trống, tất cả đều mặc trang phục màu đỏ, phía sau đoàn người có một cỗ xe được 3 con thú nhìn khá giống loại ngựa một sừng.

Ở sau cùng là vô số tu sĩ, vừa đi vừa ném ra cái gì ấy, hắn cũng không rõ nữa. Nhìn thấy một màn này thì Xuân Đức nhớ đến một câu, nếu vừa ra ngoài mà gặp phải đám cưới ngày hôm đó nhất định sẽ gặp phải vận xui.

Hắn không biết mình lúc này nên làm cái gì cho phải, có hay không giết tất cả những kẻ này để giải đen.

Còn chưa để hắn làm ra quyết định thì một người đã tiến lên trước quát dẹp đường.

“Còn đứng ngây ra đó làm gì, nhanh tránh đường.”

Xuân Đức lúc này gãi gãi đầu, sau một hồi suy nghĩ hắn vẫn là thấy nên giết hết đi.

“Ành, giết sạch những người này đi. À mà nhớ để lại vài người hỏi thăm tin tức đây.”

Bóng Ánh đang ở phía phía sau nghe vậy thì đáp:

“Đã biết đại ca, mà phải rồi đại ca, trong này có một vài kẻ hình như cũng không phải là ác nhân, hắc ám tinh hoa không nhiều có giết luôn không đại ca.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“Giết sạch đi, à mà thôi, để lại mấy tên kia mà hỏi thăm.”

Bóng Ánh gật gù nói:

“Đại ca nói phải.”

Vừa nói xong thì Bóng Ánh liền động thủ, đang lúc mọi người ở đây còn chưa biết là có chuyện gì sắp xảy ra thì bầu trời đột nhiên tối lại, đưa tay ra cũng không thấy năm ngón, tiếp sau đó bọn họ chỉ cảm thấy một đợt gió lạnh thổi qua.

Sau khi đợt gió lạnh thổi qua thì bọn họ cũng không còn cảm nhận được thêm cái gì nữa.

Sau vài cái hô hấp thì nơi đây lại quay về bộ dáng lúc trước, có điều trên mặt đất lúc này lại có thêm một mảnh thi thể nằm la liệt.

Bóng Ảnh sau khi giết xong tất cả những người kia, moi tìm bọn chúng ra thì cũng tiện thể đem hai người còn sống đến trước mặt Xuân Đức.

Hai người này một người là cô dâu, một người khác hình như là nha hoàn của nàng, Xuân Đức cũng không rõ nữa.

Nhìn hai người đang ngẩn ngơ thì Xuân Đức lên tiếng:

“Đừng ngẩn ngơ nữa rồi, nếu còn tiếp tục ngẩn ngơ thì sau một khắc trên mặt đất lại có thêm hai cỗ thi thể đấy.”

Hai nữ nhân kia lúc này mới phản ứng lại, đột nhiên thân thể hai nàng đều run lên mãnh liệt, ánh mắt hoảng sợ vô cùng nhìn Xuân Đức đang ở trước mắt.

Xuân Đức thấy vậy thì cũng lười hỏi, hấn trực tiếp sưu hồn luôn, mặc dù hai nữ nhân kia chống cự nhưng rốt cuộc cũng vẫn bị hấn sưu hồn.

Trên đời có nhiều biện pháp chống sưu hồn nhưng cái gì cũng phải dựa vào thực lực làm nền tảng. Những thứ kia chỉ hữu dụng khi hai bên tu vị cách nhau không xa. Một khi đẳng cấp cách biệt quá lớn thì những biện pháp kia đều vô dụng cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1248: Mai Táng Thành(1)

Sau khi suu hồn xong hai người thì Xuân Đức cũng tiện tay ném qua một bên.

Nhìn qua Bóng Ảnh đang xé con kỳ lân ra ăn, Xuân Đức nói:

“ Đi thôi Ảnh. Bên ngoài còn nhiều thức ăn.”

Bóng Ảnh vội nuốt nguyên con kỳ lân sau đó đi tới bên cạnh Xuân Đức hỏi:

“ Làm sao đại ca biết bên ngoài có nhiều thức ăn?”

Xuân Đức nhún nhún vai nói:

“ Còn có thể làm sao, suu hồn mà ra thôi, nơi này gọi là cái gì Mai Táng Thành ấy, là một nơi hỗn loạn, tụ tập tất cả những thành phần bất hảo. Nói chung người ở nơi này đã phần đều là thức ăn ngon cho đệ đấy.”

Bóng Ảnh có phần không biết nên làm sao hỏi:

“ Vậy giờ đệ nên làm gì?”

Xuân Đức tiếp tục nhún nhún vai, lạnh nhạt nói:

“ Giết hết những kẻ cần giết đi, giết xong chúng ta lại đi, nơi này không có truyền tông nên cần đi qua nơi khác.”

Bóng Ánh nghe xong thì gật đầu nói:

“Được rồi, đợi đê chút, rất nhanh liền xong.”

Còn chưa nói dứt câu thì Bóng Ánh liền đã hóa thành một làn sương mù màu đen, làn sương mù màu đen kia rất nhanh liền lan khắp tòa thành nơi này, không qua bao lâu thì liền đã bao phủ toàn bộ thành trì.

Xuân Đức vẫn đứng ở chỗ cũ, hẳn lúc này có thể nghe thấy tiếng la thất thanh của đám tu sĩ bên trong thành trì, có điều tiếng la kia rất nhanh thì im bật mà ngừng.

Chỉ qua một lúc thì cả tòa thành trì đang đông đúc náo nhiệt bỗng chốc biến thành tòa thành ma.

Nhưng ngay lúc Xuân Đức cho rằng mọi việc đã xong thì hẳn liền nghe được tiếng gầm phẫn nộ.

“Dám đến địa bàn của ta hoành hành, ngươi chán sống rồi.”

Tiếp sau đó là tiếng nổ kinh thiên vang lên.

“Ầm ầm ầm...”

“Đùng đùng đùng...”

Nghe được tiếng gầm rống cùng những tiếng nổ mạnh kia, Xuân Đức cũng không có phản ứng quá lớn, dù sao có một vài tên giãy chết cũng là điều bình thường.

Nhưng ngay sau đó, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, hẳn cảm thấy khí tức quen thuộc, khí tức kia hẳn cũng xa lạ gì, chính là khí tức của mấy tên cường giả nhân tộc đỉnh cấp của cái đại lục này, lúc trước từng công kích hắn.

Khóe miệng hắn khẽ cong lên, sau đó hắn nhanh chóng truyền âm cho Bóng Ảnh nói:

“Đừng giết hắn, mang tới đây cho ca.”

Ở cách nơi Xuân Đức không quá xa, Bóng Ảnh lúc này vừa giết chết tên to mồm vừa kêu lên kia thì liền nghe được truyền âm của Xuân Đức, hắn lúc này nhìn qua một tên duy nhất còn sống đang ngồi trên mặt đất thì nhe răng cười.

Tiện tay chộp lấy tóc tên kia, Bóng Ảnh cứ như vậy mà kéo lê hắn đi trên đường, đi về phía Xuân Đức ở lại. Trên đường đi hắn cũng tiện thể thu về lĩnh vực săn mồi của bản thân.

Không qua bao lâu thì Bóng Ảnh liền đã đi tới trước mặt Xuân Đức, tiện tay ném tên nam tử bị hắn bắt tới trước mặt Xuân Đức, nhìn tên nam tử cả người đang nằm co quắp trên mặt đất kia hắn có phần không hiểu hỏi:

“Đại ca, con cá tạp này giữ lại làm gì vậy, đệ nhìn tên này hình như có tu vi cao nhất trong những kẻ ở thành này, để làm thức ăn vẫn là tuyệt nhất.”

Xuân Đức cười nói:

“Nào nào, đừng hờ chút là dọa người như vậy chứ lão nhị, đệ ca giới thiệu cho đệ biết, vị bằng hữu này chính là người trước kia đã từng giao thủ qua với ca đấy, hơn nữa một chiêu băng tâm kiếm kia còn rất lợi hại.”

Bóng Ảnh làm sao không nghe ra ẩn ý trong đó, hắn lúc này cũng cười khằng khặc, trong ánh mắt tất cả đều là sát ý dày đặc:

“Hóa ra là bằng hữu của đại ca như vậy thì hắn phải chiêu đãi thịnh tình một phen rồi.”

Tên nam tử kia bị thương rất nặng, hẳn lúc này gian nan nhìn lên, ánh mắt hẳn khi nhìn thấy Xuân Đức thì hiện ra một mảnh mê man, hẳn có phần không hiểu hỏi:

“Đạo hữu, ta có làm gì đắc tội với đạo hữu sao?”

Xuân Đức nhìn vẻ mặt vô tội của hắn thì cười nhạt, tiếp sau đó hắn liền thả ra khí tức thuộc về bản thân, tên nam tử nằm trên mặt đất vừa cảm nhận được khí tức của hắn thì sắc mặt liền trắng không còn một giọt máu.

Cả người hắn lúc này run lên kịch liệt, Xuân Đức nhìn thấy hắn phản ứng như vậy thì cười nói:

“Xem ra đã nhớ ra ta là ai rồi. Nhưng mà ta con người này cũng không thích tính toán chuyện xưa làm gì, bây giờ chỉ cần người giúp ta vài chuyện thì sẽ tha cho người một mạng, người thấy sao?”

Nghe được mình có thể giữ được tính mạng thì tên nam tử kia liền dấy lên hy vọng, hẳn lúc này gian nan nói:

“Ta phải làm những gì để giữ được tính mạng.”

Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“Ảnh, trả lại hồn phách của trái tim cho hắn đi. Tên này còn có tác dụng.”

Bóng Ảnh nghe Xuân Đức nói thì liền phun ra một đoàn quang mang cùng một trái tim, đoàn quang mang kia chính là 6 phần hồn phách của tên nam tử, Bóng Ảnh tưởng Xuân Đức nói xong mấy câu liền giết nên hắn liền ăn trước mấy phần hồn phách tên kia.

Được trả lại hồn phách cùng trái tim, tên nam tử đang sống dật dẹo bỗng chốc lại khôi phục trở lại. Nhưng vết thương trên thân thể hắn cũng nhanh chóng khép lại, công phu nháy mắt liền hoàn hảo vô khuyết.

Xuân Đức ở một bên nhìn thấy cũng là vỗ tay khen:

“ Tốc độ khôi phục rất xuất sắc, xem ra ngươi cũng không đến nỗi nào. Mà ngươi tên là gì?”

Tên nam tử kia sau khi đã khôi phục hoàn hảo nhưng đứng ở trước mặt Xuân Đức hắn cũng không dám có chút bất kính nào, hắn hơi cúi người nói:

“ Tại hạ Lê Hoa Trì.”

Xuân Đức gật gật đầu nói:

“ Lê Hoa Trì sao? Nghe giống tên nữ nhân quá. Mà thôi không sao, chỉ cần ngươi giúp ta tìm Lô Phong thương hội gì đó là được, nghe nói cái thương hội kia ở Bắc Vực. Làm xong việc này ngươi có thể đi.”

Lê Hoa Trì vốn còn tưởng là chuyện gì ghê gớm lắm, nghe xong Xuân Đức nói hắn liền hóa đá. Mãi sau một lúc hắn mới phản ứng lại. Hắn liên tục gật đầu nói:

“ Tiền bối an tâm, việc này không khó, ngày mai sẽ có tin tức, trước mời tiền bối trở về nơi ở của ta nghỉ ngơi một ngày.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Cũng được. Có điều việc này làm càng nhanh càng tốt. Có tin tức liền báo ta biết.”

Lê Hoa Trì nào dám trái lời, hắn liên tục gật đầu nói:

“ Vâng, vâng, nhất định sẽ làm theo yêu cầu của tiền bối.”

Tiếp sau đó Xuân Đức đi theo Lê Hoa Trì quay về nơi ở của hắn, vốn cái Mai Táng Thành này cũng là một nơi dừng chân không tệ nhưng lúc này lại có phần không quá thích hợp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1249: Lôi Phong Thương Hội Bị Người Diệt

Sau khi đi mất cả buổi thì cuối cùng hai người cũng đã tới được nơi ở lại của Lệ Hoa Trì, nơi ở lại của tên này cũng là một nơi mười phần xa hoa tráng lệ, khắp nơi đều là kiến trúc do các vật liệu hiếm tạo thành, đã vậy còn khảm đủ loại châu bảo lên cho sáng lấp lánh.

Người ở nơi này cũng không ít, đa phần đều là nữ tử xinh đẹp, mười người thì có đến tám người là nữ rồi. Tất cả những người kia sau khi nhìn thấy Lệ Hoa Trì đều tất cung tất kính, không khác gì nhìn thấy thần linh.

Xuân Đức đi ở bên cạnh hắn thấy vậy không khỏi cười nói:

“ Nhìn không ra ngươi vẫn là rất biết hưởng thụ đấy, ta còn tưởng rằng đám các ngươi chỉ biết chui rúc bên trong thâm sơn cùng cốc kia chứ.”

Lệ Hoa Trì chỉ có thể cười gượng nói:

“ Đúng, đúng, tiền bồi nói phải. Ha ha.”

Đối với những lời mà Xuân Đức nói ra thì hắn đều không dám phản đối dù có sai cũng thành đúng. Hắn vừa cười vừa nói lại vừa lau mồ hôi trên trán. Thực sự mà nói, ở bên cạnh Xuân Đức hắn chỉ cảm thấy trái tim mình như bị ai nắm lấy, hít thở cũng cảm thấy khó khăn.

Ngay lúc hắn đang cố làm ra vẻ tự nhiên nhất có thể thì từ trong đại điện trước mắt đi ra một thanh niên tuổi tầm 20, tướng mạo tuấn tú bất phàm,

một thân bạch y không nhiễm bụi trần, đi tới trước mặt Lệ Hoa Trì cung kính nói:

“ Sư tôn, có Mộc Lan tiên bối đến tìm người, đang đợi bên trong chủ điện.”

Nói xong thì hắn liền đứng thẳng người dậy, ánh mắt nhìn về phía Xuân Đức có phần không vừa ý.

Lệ Hoa Trì vừa nhìn thấy ánh mắt kia của tên đệ tử thì trong lòng đột nhiên "lộp bộp" một cái, dâng lên dự cảm xấu, hắn có chút cứng ngắc xoay đầu nhìn qua phía Xuân Đức, thấy hắn một bộ chẳng thèm để tâm thì trong lòng nhẹ buông lỏng.

Hắn lúc này nghiêm khắc quát:

“ Tôn Vũ, ánh mắt ngươi đó là thế nào, đây là bằng hữu của vi sư còn không nhanh cúi đầu bồi tội.”

Tên đệ tử kia bị Lệ Hoa Trì quát một cái thì giật bản mình, tiếp sau đó sắc mặt tiền trắng bệch, cả người hắn phát run. Ngay lúc hắn đang định quỳ xuống bồi tội thì Xuân Đức nhàm chán nói:

“ Nếu ta để ý thì đã tiện tay bóp chết, còn có thời gian ở đó mà bồi tội sao. Được rồi, tránh đường đi, đừng có ở phía trước cản đường.”

Tôn Vũ nghe vậy thì cả người giống như bị nện một búa, hắn không hiểu vì sao nghe được mấy lời nói hờ hững kia liền cảm thấy ngực đau xót, hô hấp trì trệ. Tuy cảm thấy hết sức khó chịu nhưng hắn vẫn là nhanh chóng né qua một bên.

Lệ Hoa Trì lúc này cũng không thèm quan tâm đến hắn mà đi trước dẫn đường cho Xuân Đức, sau khi đi tới một gian phòng rộng lớn, có thị nữ

đứng hầu hạ thì hắn dừng lại cung kính nói:

“Đại nhân mời vào trong này nghỉ ngơi nếu cần gì chỉ cần thông tri vãn bối một tiếng, vãn bối nhất định sẽ nghĩ mọi cách để đáp ứng người.”

Xuân Đức thấy hắn lại bắt đầu dài dòng thì phát phát tay nói:

“Cái ta cần các người cũng không lấy ra được. Người vẫn là nên đi làm việc của mình đi.”

Lệ Hoa Trì nghe có thứ mình không thể cầm ra được thì trong lòng có chút không phục, hắn tuy thực lực không phải mạnh nhất nhưng so về chân bảo thì ngày cả tam hoàng chưa chắc bằng hắn. Cũng không biết là hắn lấy đâu ra dũng khí can rằng nói:

“Đại nhân cứ nói, vãn bối nhất định sẽ làm được.”

Thấy tên này không cam lòng như vậy thì Xuân Đức có phần kỳ quái nhưng mà đôi phương đã vậy thì hắn cũng giúp thỏa lòng mong ước. Hắn gật gù mấy cái rồi nói:

“Kiếm cho ta một loại bốn nguyên lực là được, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi gì đều có thể, cũng không cần quá nhiều. Người có thể lấy ra được không?”

Nghe Xuân Đức nói đến lực lượng bốn nguyên nguyên tố thì Lệ Hoa Trì trong nháy mắt ngây ra, đến tầng thứ như hắn cũng hiểu bốn nguyên là cái gì, đó căn bản chính là căn cơ để diễn sinh ra vô hạn.

Sắc mặt của hắn lúc này có chút xấu hổ, hiển nhiên đối với đồ vật này thì hắn cũng không có.

Xuân Đức vừa nhìn liền biết, hắn khẽ vỗ vai Lệ Hoa Trì nói:

“ Biết là ngươi không có rồi, đến ta còn không có nữa là ngươi. Nhưng mà nếu có tin tức xác minh mấy thứ kia thì cứ báo cho ta, đến lúc lại cho ngươi một chút bảo vật, à mà cho ngươi luôn này không lại bảo ta là người hẹp hòi.”

Vừa nói, Xuân Đức liền ném cho tên kia một kiện “ tiên kiếm trung phẩm”. Sau khi ném cho Lê Hoa Trì một thanh tiên kiếm thì hắn cũng không để ý đến tên này nữa mà đi vào bên trong tiện tay đóng kín cửa lại.

“ Âm..”

Cả cánh cửa dường như “ tinh ngọc” chế tác thành đóng lại, phát ra âm thanh âm vang. Lê Hoa Trì cũng vì âm thanh này mà tỉnh lại, nhìn thanh tiên kiếm đang cầm trên tay, hô hấp hắn có chút dồn dập.

Tuy kiện binh khí này hắn không biết đẳng cấp là gì nhưng cảm nhận được khí uẩn trong đó hắn liền biết không phải vật phàm rồi.

Ngay lúc này một âm thanh dịu dàng vang lên:

“ Lê huynh làm sao vẫn còn đứng ngoài này mà còn chưa đi vào trong, chẳng lẽ Lê huynh còn đang đợi người nào.”

Lê Hoa Trì vốn còn đang hơi thất thần nhưng nghe được âm thanh này liền tỉnh táo trở lại, hắn vội vàng cất đi tuyệt thế bảo kiếm của hắn, sau đó quay lại nhìn người vừa nói chuyện.

“ Mộc Lan đạo hữu làm sao lại đi ra ngoài này, phải chăng tiếp đón không chu toàn.”

Mộc Lan mà nữ tử thập phần xinh đẹp, thân hình cân đối, nơi nào cần nhỏ liền nhỏ, nơi nào cần lớn liền lớn, khuôn mặt xinh không tỳ vết, nước

da trong trắng lộ hồng vừa nhìn liền mê chết người không đèn mạng, nhất là cái khí chất thanh cao từ trên người nàng phát ra kia.

Nam nhân vừa gặp nàng liền muốn lôi nàng lên giường sau đó giày xéo một trận cho hả lòng hả dạ.

Mộc Lan nghe Lệ Hoa Trì hỏi vậy thì khẽ cười duyên nói:

“ Nào có việc đó, chẳng qua là tiểu nữ nghe có người nói chuyện bên ngoài nên muốn nhìn xem đến cùng là ai mà thôi, không ngờ là Lệ đạo hữu, không biết đạo hữu khi trước là đang nói chuyện cùng với ai?”

Lệ Hoa Trì sắc mặt như thường nói:

“ Chỉ là một vị bằng hữu lâu ngày không gặp mà thôi, có nói Mộc Lan tiên tử cũng không biết. Ha ha. Đúng rồi, không biết hôm nay tiên tử đến đây là có việc gì?”

Lệ Hoa Trì lúc nói ra từ “ bằng hữu lâu ngày” thì cảm thấy trong lòng một trận cảm xúc ngổn ngang, hẳn với Xuân Đức đúng là lâu ngày mới gặp mặt thật, về phần bằng hữu thì xin miễn đi nếu là địch nhân còn được.

Ở một bên Mộc Lan nhìn thần sắc hẳn không có biến đổi gì thì trong mắt lại hiện lên sự nghi hoặc.

Ngay lúc nàng đang định mở miệng muốn gặp mặt vị bằng hữu kia của Lệ Hoa Trì thì lại có người cắt ngang.

Một nữ tử mặc một thân thanh y, đi tới trước mặt Lệ Hoa Trì, bộ dạng mười phần cấp bách không kịp chờ đợi, cũng không để ý đến Mộc Lan bên cạnh mà hướng Lệ Hoa Trì nói:

“Lệ đại nhân, không tốt. Cái thương hội mà đại nhân nói phải chú ý đã bị người diệt.”

Lệ Hoa Trì sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, hấn gằn giọng nói:

“Người diệt, là ai diệt?”

Nữ tử kia cố gắng trấn định nói:

“Thế lực tham gia có rất nhiều, đa phần đều là thế lực lánh đời, hơn nữa còn rất nhiều cường giả tham dự vào những cường giả kia cũng không rõ là người nào, chỉ biết bọn họ thực lực rất mạnh, hơn nữa binh khí càng thêm lợi hại. Người của thần vực cũng bị giết chết.”

Mộc Lan vốn còn đang bất mãn với tỷ nữ này nghe tới đây thì sắc mặt cũng biến đổi, Lệ Hoa Trì nghe xong thì trong lòng càng thêm trầm trọng:

“Vậy có tin tức nữ tử tên Mộng Vân hay không?”

Nữ tử kia lắc đầu nói:

“Trong tình báo không có ghi rõ, chỉ biết Lôi Phong thương hội bị toàn diệt chỉ có một nữ tử mang theo vài người chạy thoát, đang bị rất nhiều cường giả truy sát, nghe nói nữ tử kia trên người có bảo vật kinh thế.”

Trong lòng Lệ Hoa Trì thầm chửi bới không thôi “có cái rắm kinh thế, mẹ kiếp nếu nữ nhân kia có việc gì thì sau đó chính là một hồi diệt thế, đám ngu ngốc kia chọc ai không chọc lại đi chọc người của con hung linh kia.”

Nếu mà để hấn biết được tên nào khởi xướng, hấn nhất định rút gân lột da tên kia. Cố giữ bình tĩnh, hấn tiếp tục hỏi:

“Việc xảy ra lâu chưa?”

Nữ tử kia ngay lập tức đáp:

“ Chỉ vừa phát sinh không lâu, cách đây tầm 7 ngày, tin tức mới được truyền về nơi đây, đang lúc định báo cáo lên cho đại nhân thì đại nhân lại hỏi đến.”

Lệ Hoa Trì nghe xong thì phát phát tay ý bảo cô gái kia lui xuống, cô gái kia cũng hiểu ý lập tức lui xuống.

Ngay khi cô gái kia vừa lui xuống thì trong đầu hấn liền vang lên thanh âm của Xuân Đức:

“ Chuyện đâu còn có đó, ta cũng sẽ không giận chó đánh mèo, cho người điều tra mấy thế lực kia giúp ta. Tiền thể điều cha xem hướng đi của mấy người còn sống kia.”

Vốn đang còn lo lắng, Lệ Hoa Trì lúc này đột nhiên nhẹ thở ra, tiếp sau đó hấn nhìn qua Mộc Lan nói:

“ Mộc Lan tiên tử chúng ta vào bên trong nói chuyện.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1250: Lôi Phong Thương Hội Bị Người Diệt(1)

Buổi sáng ngày hôm sau.

Ngay lúc Xuân Đức đang ngồi trên xương tu luyện thì đột nhiên nghe tiếng gõ cửa.

“ Cốc cốc.”

Cùng lúc đó một giọng nam tử từ bên ngoài vọng vào:

“ Đại nhân ta có thể đi vào?”

Nghe giọng nói quen thuộc này thì Xuân Đức liền mở mắt ra, hần bình thần nói:

“ Vào đi.”

Ngay sau đó cửa phòng bị đẩy ra, Lệ Hoa Trì một thân hoa phục bước vào bên trong, đi tới trước mặt Xuân Đức khom người chào:

“ Đại nhân.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu hỏi:

“ Đã tìm hiểu được chưa?”

Lệ Hoa Trì nghe hần hỏi thì lập tức đáp:

“ Đã tìm hiểu được hướng đi của mấy người còn sống thuộc Lô Phong thương hội, bọn họ lúc này đều đang hướng về Yên Nguyên bỏ chạy.”

Xuân Đức ánh mắt chớp lóe vài lần, sau một lúc thì hấn gật đầu nói:

“ Người chuẩn bị một chút, chúng ta liền rời đi nơi này, đi tìm mấy người kia.”

Lệ Hoa Trì cẩn thận nói:

“ Mọi thứ đều đã chuẩn bị sẵn sàng thừa đại nhân, chỉ cần đại nhân nói một tiếng liền sẽ xuất phát.”

Khẽ gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Người ra ngoài trước, ta chuẩn bị vài thứ liền sẽ ra sau.”

Lệ Hoa Trì ứng một tiếng sau đó liền đi ra bên ngoài, khi ra bên ngoài hấn cũng không quên khép cửa lại.

Sau khi Lệ Hoa Trì đi rồi thì Xuân Đức lại ngồi trên giường tiếp tục cảm ứng. Cả người hấn lúc này bốc lên ngọn lửa màu tím yêu dị, trên má phải của hấn lúc này cũng nổi lên một đồ án, lập lòe bất định.

Sau một lúc lâu thì hấn lại mở mắt ra, hấn khẽ thở dài nói:

“ Cảm ứng không tới, không biết là cô gái nhỏ Hải Băng kia còn sống hay đã chết nữa, minh nguyệt thánh thể chưa thành, thần dịch lực trong ngọc bội kia cũng không đủ kéo dài mấy chục năm, xem ra cô gái nhỏ kia lành ít dữ nhiều rồi.”

Bóng Ánh lúc này hiện ra, hấn có chút khó hiểu nói:

“ Chết cũng liền chết rồi, có sao đâu. Miễn đại ca sống tốt là được, có chết thêm vài người nữa lại thì thế nào, đại ca quan tâm nhiều chi cho mệt.”

Xuân Đức cười khỏ nói:

“ Ảnh. Đôi khi sống chúng ta vẫn nên giữ một chút tâm. Sống ở trên đời có qua có lại, đã nói thì nên làm.”

Bóng Ảnh lắc đầu nói:

“ Cái này đệ không hiểu, đệ chỉ biết đại ca sống tốt là được, còn việc thất tín với ai, hy sinh ai cũng không quan trọng, bọn họ hy sinh vì đại ca đó cũng là vinh quang của bọn họ, cả đệ cũng vậy.”

Biết đã thông tư tưởng của Bóng Ảnh là điều không thể nên Xuân Đức cũng lười cùng hấn đôi co. Hấn nói qua chuyện khác.

“ Việc này không nói đến nữa, chúng ta vẫn là nên đi tìm Mộng Vân đi. Tiện thể đi thu thập luôn cái Thái Cổ Cương Phong.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì gật đầu, không có ý kiến gì. Tiếp sau đó Xuân Đức liền đứng dậy đi ra khỏi phòng, đi tới nơi mà Lệ Hoa Trì đang đợi hấn.

Không qua bao lâu hấn liền đi tới nơi mà Lệ Hoa Trì đang đợi hấn. Sau khi đến nơi thì Xuân Đức không khỏi ngạc nhiên, đi cùng hấn cùng với Lệ Hoa Trì lần này còn có thêm một người. Một nữ tử, nữ tử kia hấn tuy không nhớ mặt nhưng cái khí tức làm người căm ghét vẫn in dấu trong lòng hấn.

Hấn nhớ nữ nhân này chính là kẻ lần trước dùng một loại thần thông mọc hệ trói hấn lại, khiến hấn bị người đuổi kịp sau đó bị vây công tí chết.

Có điều sự việc đã qua, hấn cũng chẳng thềm tính toán, dù sao cũng là một tiểu côn trùng, niết nhẹ liền chết. Cũng không cần thiết tính toán chi li

làm gì

Sau khi lên trên bảo vật có hình bông hoa cúc thì hấn nhìn qua Lệ Hoa Trì nói:

“ Đi thôi.”

Hấn vừa nói thì Lệ Hoa Trì liền khởi động “ thương tâm hoa”, “ thương tâm hoa” hóa thành một đạo hào quang màu vàng bay về phương xa, ở trên đài hoa Xuân Đức lại tiếp tục ngồi lặng yên tu luyện cách không chế lực lượng mới.

Dù sao hấn cũng vừa bước ra một bước lớn, lực lượng tăng thêm là không ít, để thích ứng với cỗ lực lượng mới này thì hấn cũng cần một thời gian khá dài.

Có điều hấn thì muốn chuyên tâm tu luyện nhưng lại có người cứ thích làm quen cùng hấn. Vì cũng không biết thân phận của hấn nên Mộc Lan nữ nhân kia vẫn là rất bình tĩnh.

Nàng nhìn Xuân Đức đang nhắm mắt tu luyện thì hỏi:

“ Vị đạo hữu này không biết cao danh quý tánh là gì, có thể hay không cho tiểu nữ được biết?”

Lệ Hoa Trì đang điều khiển “ thương tâm hoa” nghe được Mộc Lan hỏi thăm Xuân Đức thì hấn vội nói:

“ Vị bằng hữu này của ta tính cách có phần cổ quái, rất không thích nói chuyện. Mộc Lan tiên tử vẫn là nên để yên cho bằng hữu của ta tu luyện thì hơn.”

Mộc Lan bị người không nhìn thì trong lòng có một chút gì đó không phải tư vị, nàng tự dung sinh ra hoài nghi với mị lực của bản thân.

Nghe được Lê Hoa Trì nói thì nàng trong lòng tốt hơn một chút nhưng ngoài miệng vẫn là nói:

“ Ta xem ra không phải vậy đi, có lẽ vị bằng hữu này của Lê huynh chỉ là...”

Nàng đang nói tới đây đột nhiên im bặt mà dừng, nàng cảm thấy một cỗ cảm giác cực độ nguy hiểm dâng lên trong lòng, cùng lúc đó nàng cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc cả đời khó quên.

Nàng mở thật lớn mắt nhìn sang bên cạnh, trong ánh mắt đều là sự hoảng sợ cùng không thể tin được.

Xuân Đức sau khi thả ra khí tức thì một lần nữa thu lại, hấn nhìn nữ nhân trước mắt nói:

“ Ngươi còn nhiều chuyện nữa thì ta liền ăn sống ngươi. Đến lúc đó đừng bảo ta không nói trước.”

Nói xong thì Xuân Đức lại một lần nữa nhắm mắt tu luyện không để ý tới hai người bên cạnh.

Mộc Lan bị hấn trừng mắt sau đó lại đe dọa thêm một câu, tí nữa thì rớt xuống khỏi “ thương tâm hoa.” Nàng lúc này trên vẻ mặt tất cả đều là sự khó tin cùng sợ hãi, nàng làm sao cũng không ngờ đến thứ đáng sợ kia lại đang ở bên cạnh mình.

Hơn nữa bản thân lại còn muốn làm quen với nó. Đột nhiên nàng cảm thấy bản thân tự dung đi tới nhờ Lê Hoa Trì giúp đỡ đúng là một cái sai lầm lớn nhất trong đời.

Về phần Lệ Hoa Trì thì trong lòng cười thâm không thôi, hấn thâm nghĩ
“ Lão bà nương, để ngươi tính tướng, để ngươi đòi đi theo, bây giờ thì có
hồi hận cũng không kịp, hắc hắc, muốn dùng tình nghĩa năm xưa tính kể lão
tử, còn non lắm.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1251: Yêu Nguyên- Vọng Thần Lâm

Mấy ngày sau.

Thời gian chậm rãi trôi qua, “thương tâm hoa” vẫn duy trì tốc độ bay nhanh nhất có thể bay về phía yêu nguyên. Trên đường đi ba người Xuân Đức, Lệ Hoa Trì, Mộc Lan đều không ai nói lời nào, Xuân Đức thì là chuyên tâm tu luyện không rảnh nói chuyện.

Về phần Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan thì là sợ kinh động đến hấn nên đều giữ yên lặng. Bầu không khí lúc này có vẻ cực độ đè nén.

Nhưng đột nhiên Xuân Đức mở mắt ra, trong mắt ánh xạ ra đạo đao sát lục chi ý để cho hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan run rẩy không ngừng.

Lệ Hoa Trì dù sao cũng có quen với Xuân Đức một thời gian nên là gan vẫn là lớn hơn một chút, hấn cẩn thận hỏi:

“Đại nhân, người làm sao vậy?”

Xuân Đức thu liễm quang mang khát máu trong mắt, hấn nhìn về phía tây nam nói:

“Dùng tốc độ nhanh nhất có thể hướng phía tây nam đi, mà thôi để ta mang hai người các ngươi rời đi cho nhanh, thứ bảo vật phi hành này tốc độ kém quá.”

Nói xong thì hắn liền đứng dậy, cùng lúc đó “ Thiên Huyền Cánh” ở phía sau lưng trực tiếp mở ra hình thái thứ 3, một bộ xương cánh màu xanh dài mấy mét xuất hiện, ngay khi “ Thiên Huyền Cánh” xuất hiện thì bên trên cao bầu trời cũng xuất hiện dị tượng.

Một đôi cánh màu xanh hư ảnh che trời xuất hiện, hình ảnh kia trọng điệp với đôi cánh phía sau Xuân Đức.

Bắt lấy hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan, Xuân Đức khẽ vỗ cánh một cái, lập tức hóa thành một tia sáng màu xanh xuất hiện ở cuối chân trời.

Được Xuân Đức mang theo, cảm nhận được loại tốc độ kinh khủng này thì hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan đều tí nữa cần đứt đầu lưỡi.

Lúc này bọn họ mới biết trước kia Xuân Đức là bị thương nặng đến thế nào nên mới để bọn họ bắt kịp được, nếu lấy tốc độ hiện tại của hắn thì đừng nói là bắt kịp mà đến thấy cái bóng của hắn cũng khó.

Tốc độ Xuân Đức cực nhanh, nhanh đến nỗi khi hắn di chuyển tạo ra vết rách hư không nơi đây, nơi hắn đi qua sau một lúc liền ập đến cuồng phong cuộn cuộn cuốn bay mọi thứ.

.....

Với cái tốc độ nhanh khủng khiếp kia, Xuân Đức rất nhanh liền đã bay đến vị trí mà hắn cảm ứng được.

Hắn lúc này dừng lại trên không trung, ở bên trên một cánh rừng thật lớn.

“ Anh. Đệ còn cảm ứng được phân hồn kia nữa không?”

Bóng Ảnh đáp:

“ Không có, cánh rừng nơi này có cỏ quái, mọi niệm lực đều bị cắt đứt.”

Xuân Đức thả ra hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan, sau đó hỏi:

“ Biết nơi này là nơi nào không?”

Hắn vừa hỏi thì Lệ Hoa Trì liền giành trước nó:

“ Đại nhân, nơi này là Vọng Thần Lâm, nơi đây thiên địa rất khác biệt, hồn niệm bên trong nơi đây không cách nào sử dụng. Bên trong còn có rất nhiều cường đại hung thú, cá biệt có nhiều con còn mạnh không kém chúng ta.”

Vừa nghe thì Xuân Đức liền đã xác định được chín phần là mấy người Mộng Vân trốn vào trong này rồi.

Trong nháy mắt hắn liền đưa ra quyết định: “ Đi xuống phía dưới.”

Hắn vừa nói vừa lao người xuống phía dưới, hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan cùng đồng thời phi thân xuống theo.

Ngay khi xuống phía bên dưới thì Xuân Đức liền cảm thấy được thiên địa quy tắc ập đến, phong cảm hoàn toàn hồn niệm hắn, thực ra dạng phong cảm này chỉ là không thể cho cho hồn niệm ngoại phóng mà thôi, nếu là ở trong thân thể thì vẫn điều động bình thường.

Sau khi quan sát địa hình nơi này một lượt thì Xuân Đức liền gọi ra hai người Long Sát cùng Nguyên Ma.

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma vừa ra thì liền dùng ánh mắt bất thiện nhìn Mộc Lan cùng Lệ Hoa Trì. Xuân Đức thấy vậy thì nhàn nhạt nói:

“ Không cần để ý tới hai người bọn họ làm gì. Hai đứa bọn đệ hóa thành bản thể càn quét tất cả khu vực xung quanh cho ca, kể cả cây cối, không

chừa một thứ gì. Nếu phát hiện người lạ thì đều giết đi, còn tìm thấy manh mối về người Mộng Vân thì báo cho ca.”

Long Sát cùng Nguyên Ma đồng thời gật đầu nói:

“ Vâng đại ca, bọn đệ biết phải làm gì rồi.”

Tiếp sau đó hai người liền biến về bản thể, từ bộ dạng có phần giống Xuân Đức đột nhiên hóa thành hai con quỷ nước khổng lồ, cao tới mấy trăm mét, hai con quỷ nước kia lướt đi bên trong cánh rừng, lướt đi đến đâu thì tất cả mọi thứ trên mặt đất đều biến mất, phía sau bọn họ chỉ còn lại nền đất trơ trọi.

Hai người vừa đi thì Bóng Ảnh cũng hiện ra, hẩn hướng về phía Xuân Đức nói:

“ Đại ca, cái này đệ có thể giúp được, tốc độ của đệ so với hai tên kia còn nhanh hơn nhiều.”

Xuân Đức đương nhiên biết điều này, hẩn gật đầu nói:

“ Vậy đệ đi làm đi, có tin tức gì thì báo cho ca biết.”

Bóng Ảnh gật đầu sau đó biến thành một làn sương mù màu đen bay đi, sương mù màu đen kia lúc đầu chỉ là một đoàn nhỏ nhưng rất nhanh liền đã khuếch tán lên cả phạm vi vạn dặm có hơn.

Sương mù màu đen kia đi tới đâu, vạn vật đều hóa thành tro tàn, đến cả mặt đất cũng biến thành sa mạc cát màu đen.

Hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan nhìn thấy một màn như vậy thì triệt để ngây dại, bọn họ không ngờ Xuân Đức lại sử dụng biến pháp thô bạo như vậy.

Triệt để phá hủy nơi này, phá hủy một nơi lên tới mấy chục triệu dặm vuông, vừa nghe thôi cũng đã thấy điên cuồng.

Sau khi ba người Long Sát, Nguyên Ma, Bóng Ảnh rời đi, hai người Lê Hoa Trì cùng Mộc Lan cũng đều muốn thể hiện ra giá trị bản thân.

Mộc Lan lúc này cẩn thận hướng phía Xuân Đức nói:

“Đại nhân, hai người chúng ta có thể hỗ trợ đại nhân tìm người.”

Xuân Đức nghe nàng nói thì khẽ lắc đầu, hần bình thản nói:

“Không cần, có ba người Ảnh, Sát, Ma đi là đủ rồi, nhiều nhất một ngày sau nơi này sẽ bị phá hủy hoàn toàn, đến lúc đó nếu như người chúng ta cần tìm còn ở đây nhất định sẽ tìm thấy. Hai người các ngươi cứ ở lại bên cạnh ta đi.”

Lê Hoa Trì cùng Mộc Lan nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, trong mắt đều là vẻ bất đắc dĩ, quả thực bọn họ cũng có một chút thủ đoạn nhưng so sánh giữa thủ đoạn của bọn họ cùng Xuân Đức cũng không khác gì tiểu hài tử gặp lão tổ.

Không thể làm gì hơn, hai người người đều phân biệt ngồi hai bên trái phía Xuân Đức tu luyện, tiện thể hộ pháp cho hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1252: Thần Dịch Lực Uy Năng

Thời gian chỉ chưa tới một ngày, thì Xuân Đức liền nhận được tin phản hồi từ Bóng Ảnh. Tại khu vực Đông Bắc cách nơi hấn đang ở lại gần 2 triệu dặm có rất đông cường giả đang hình thành thế trận đối kháng cùng Bóng Ảnh.

Vừa nhận được tin tức thì hấn liền ngừng lại việc tu luyện, sau đó trực tiếp mở ra “Thiên Huyền Cảnh” bay đến nơi Bóng Ảnh đang tại, trước khi đi hấn cũng nói cho hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan một câu:

“Thực lực các người quá yếu, tốt nhất vẫn là nên ở đây đi, nơi kia cần mình ta là được.”

Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan lúc này trong lòng không khỏi cảm thấy buồn phiền, vốn là lấy thực lực bọn hấn ở đâu cũng là cường giả đỉnh cấp mới phải, vậy mà lúc này có người bảo bọn họ thực lực không được.

Nếu là người khác thì bọn họ đã sớm tiến lên đánh cho một trận rồi nhưng người lần này lại khác, có cho bọn hấn thêm mấy cái lá gan nữa cũng không dám tiến lên đánh với Xuân Đức, trừ khi bọn họ cảm thấy sống đủ rồi.

- --o0o---

Tốc độ của Xuân Đức cực kỳ nhanh nhưng thiên địa nơi này lại không cho hấn khả năng thuận gian di động nên với khoảng cách mấy triệu dặm hấn cũng phải mất không ít công phu mới có thể tới được.

Trong lúc Xuân Đức đang bay đến vị trí của Bóng Ảnh thì hai người Long Sát cùng Nguyên Ma cũng đồng thời nhận được tin tức, cũng đồng thời hướng về nơi mà Bóng Ảnh đang tại.

Trong khi ba người Xuân Đức, Long Sát, Nguyên Ma đang rất nhanh chạy tới thì Bóng Ảnh lại phải một mình kiềm chế vô số cường giả.

“ Âm âm âm...”

“ Uỳnh uỳnh uỳnh...”

“ Đùng đùng đùng...”

Liên tiếp là những âm thanh bạo tạc kinh thiên động địa vang lên, bầu trời nơi này đều được bao phủ bên trong nhưng tiên thuật sát chiêu bỗng chốc trở nên hoa lệ.

Tất cả những công kích kia đại bộ phận đều đánh lên người Bóng Ảnh, có điều lại không gây bất kỳ tổn thương nào cho hắn cả, ngược lại càng kích phát hung tính bên trong cơ thể hắn. Một phần nhỏ thì đánh lên mặt đất xung quanh khiến cho mặt đất xung quanh đều bị cày nát, không còn bất kỳ cây cối hay động vật gì còn sống.

“ Hống hống hống...”

Bóng Ảnh gầm lên điên cuồng, hình thể của hắn thoáng cái lớn lên vô số lần, từ chỉ cao hai mét lúc này đã biến thành ngọn núi nhỏ nhưng đó cũng chưa phải cực hạn, rất nhanh hình thể của hắn đã đạt tới độ cao ngàn mét, rồi hai ngàn mét, ba ngàn mét, mãi tới khi năm ngàn mét thì mới dừng lại.

Lúc này đây một con ác quỷ chính thức hiện thế, hình thể đồ sộ, tứ chi thô to hữu lực, toàn thân được bao phủ bên trong một bộ cốt giáp, hắc khí bốc lên ngùn ngụt, khuôn mặt thiếu hụt ngũ quan chỉ có hai đôi mắt hẹp dài

nhìn giống côn trùng phát ra màu tím yếu dị, một cái miệng rộng đến mang tai bên trong mọc vô số răng nhọn lờm chờm.

Từ bên trong cái miệng kia chảy ra vô số chất nhầy dính dính màu xanh lục, một cái lưỡi nhìn như lưỡi rắn liên tục thụt ra thụt vào, còn chưa hết trên thân thể hẳn còn mọc ra vô số gai nhọn phát ra ánh sáng âm u, chỉ nhìn đến đây thôi nếu không phải là người gan góc thì đã sớm ngất đi.

Nhưng dù có là người can đảm nhất khi cảm nhận được khí tức trên cơ thể Bóng Ảnh phát ra cũng là một trận tâm kinh đảm hàn, khí tức kia mang đến cho người ta ảo giác lâm vào hắc ám vô biên, thế giới kia không có một chút ánh sáng, một thế giới u ám, lạnh lẽo, cô tịch, không một tia sinh cơ.

Người đạo tâm không vững khi bị khí tức này ảnh hưởng vậy mà trực tiếp tự sát.

Đám cường giả đang cùng Bóng Ảnh bị một màn biến hóa này dọa cho không nhẹ, lúc bọn họ kịp phản ứng thì có không ít người đã tự sát.

Đang lúc đám người kia luống cuống chân tay thì không biết là ai hô lên.

“ Mọi người nhanh dùng thần dịch lực thủ vững bản tâm không được để nó ảnh hưởng tâm trí.”

Những người khác nghe vậy thì đều nhao nhao lên, bắt đầu sử dụng thần dịch lực thủ hộ tâm trí nhưng trong lúc bọn hắn phân tâm kia thì Bóng Ảnh đã đánh tới.

Thân thể tuy khổng lồ nhưng tốc độ thì cũng không chậm đi bao nhiêu, năm cái vuốt quỷ như năm vệt sáng cắt nát không gian đánh tới đám người.

Những người ở đây đều là kẻ sống thành tình, trải qua bao nhiêu trận chiến sinh tử nên phản ứng cũng rất nhanh, ngay lúc Bóng Ảnh đánh tới thì liền có mười mấy người phản ứng nhanh nhất lập thành đội ngũ, dùng “thần dịch lực” tạo thành một tấm khiên màu lam đón đỡ quỹ trao của Bóng Ảnh.

“ Uỳnh..”

Trong nháy mắt quỹ trao của Bóng Ảnh liền đánh lên tấm thuẫn do thần dịch lực tạo thành phát ra âm thanh trầm muồn, lực phản chấn mạnh mẽ khiến cho cánh tay Bóng Ảnh trực tiếp vỡ nát hóa thành đầy trời khói đen nhưng rất nhanh những khói đen kia lại tụ lại, hình thành cánh tay lúc ban đầu.

Về phần mấy tên đồng thời liên thủ đối kháng với Bóng Ảnh trực tiếp bị lực phản chấn khiến cho thân thể vỡ nát, mất mạng đương tràng, còn tấm khiên do thần dịch lực tạo thành vì không có năng lượng bổ sung nên cũng nhanh chóng tiêu tán.

Thần dịch lực là lực lượng của Huyết Lệ Tiên Tôn để lại, đẳng cấp của nó là không phải bàn đến, chiếm nó cũng không khác gì chiếm giữ một phần sức mạnh của Tiên Tôn.

Bóng Ảnh một trao không thể hủy diệt được tấm thuẫn do thần dịch lực tạo thành cũng là điều dễ hiểu.

Những kẻ khác nhìn mười mấy đồng bạn chết đi thì sắc mặt có phần khó coi nhưng lúc nhìn thấy mười mấy cái ấn ký đang trôi nổi trên hư không thì cả đám lại hiện lên vẻ vui mừng cùng tham lam.

Có điều còn chưa đề bọn họ kịp có hành động gì thì Bóng Ảnh lần thứ 2 phát động tấn công, bốn con mắt hẹp dài giống như mắt côn trùng phát ra

quang mang màu tím yêu dị đột nhiên biến đổi, quang mang màu tím kia bỗng dừng chuyển thành huyết quang đỏ rực.

Tiếp sau đó từng luồng ánh sáng màu huyết sắc từ trong bốn con mắt của Bóng Ảnh bắn ra, bắn về phía đám người ở bên dưới. Đồng thời, một lĩnh vực hắc ám được thì triển ra, bao tất cả những kẻ ở nơi đây vào bên trong. Kẻ lâm vào bên trong lĩnh vực hắc ám tới thời mất đi năng lực quan sát, mất đi khả năng định hướng.

“ Bùm bùm bùm...”

“ Âm âm âm...”

Dưới công kích dày đặc không chỗ hở, đồng thời lâm vào bên trong lĩnh vực của Bóng Ảnh thì đám cường giả nơi này chỉ có thể đau khổ sử dụng thần dịch lực bảo vệ bản thân mà thôi.

Bóng Ảnh cũng biết với thực lực của hắn hiện tại nếu vài chục tên thì dễ nói nhưng nơi này cường giả quá nhiều, hơn nữa còn nắm giữ “ thần dịch lực” việc giết chết là vô cùng khó khăn.

Vì thế hắn chỉ có thể vây khốn đối phương mà thôi. Chờ đợi tiếp viện. Một khi có Xuân Đức cùng hai người Long Sát và Nguyên Ma tất cả những kẻ ở đây đều không đủ nhìn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1253: Gặp Lại Người Xưa- Lôi Địch

Bóng Ảnh chỉ vừa vẫy khôn đám cường giả nơi đây chưa được bao lâu thì ở cuối chân trời xa xa bay đến nơi này hàng loạt đạo ánh sáng, vừa nhìn qua số lượng cũng không ít cũng có tới mấy trăm đạo.

Ngay khi những đạo ánh sáng kia bay tới bên này thì liền dừng lại, ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh của mấy trăm người, cầm đầu là một người thanh niên niên anh tư bất phàm, Bóng Ảnh nhận ra người này, đây là một trong mấy kẻ mà Xuân Đức muốn giết.

Đúng lúc này, thanh niên kia liền hét lớn:

“Mọi người đồng thời ra tay, giết chết con quái vật này.”

Những cường giả đi theo thanh niên kia nghe hắn nói thì đồng thanh hét lớn:

“ Rõ.”

Tiếp sau đó là phô thiên cái địa công kích ập xuống Bóng Ảnh, Bóng Ảnh cảm ứng được uy năng của những công kích kia thì không khỏi sắc mặt đại biến.

Hắn lúc này, bất đắc dĩ phải buông tha đám cường giả cách đó không xa, nhanh chóng né tránh công kích.

Tuy đã nhanh chóng né tránh nhưng hắn vẫn bị không ít công kích đánh trúng, bị đánh trúng thân thể hắn lập tức nổ tung ra một hố lớn, phải sau

một lúc thì chỗ vết thương kia mới khôi phục lại.

Về phần đại bộ phận những công kích khác đều đánh lên đại địa, phát ra tiếng nổ đình tai nhức óc.

“ Âm âm âm...”

Mặt đất nơi Bóng Ảnh lúc trước đang đứng xuất hiện một cái hố sâu đen ngòm nhìn không thấy đáy. Vô số vết rãnh nứt vỡ cũng từ đó mà lan tràn ra bốn phương tám hướng nhìn thôi đã thấy khiếp người.

Không còn bị lĩnh vực giam cầm, cũng không bị Bóng Ảnh công kích, đám cường giả lúc trước đang đầu khỏ chống đỡ lúc này ai nều đều lộ ra thần sắc sống sót sau tai nạn.

Khi đám người này nhìn thấy người tới là ai thì cả đám lúc này đều bay qua phía bên kia, đồng thời hô lớn.

“ Lôi Địch đại nhân.”

“ Lôi Địch đại nhân.”

“ Lôi Địch đại nhân.”

“ Lôi Địch đại nhân.”

...

“ Lôi Địch đại nhân.”

“ Lôi Địch đại nhân.”

Đám người này cứ như là fan cuồng gặp thần tượng vậy. Nhưng mà Lôi Địch lại không có để ý tới những người này, ánh mắt hắn lúc này vô cùng

ngưng trọng nhìn về Bóng Ảnh nơi xa xa.

Đám cường giả kia cũng nhận ra được hào khí có chút không đúng nên sau khi kích động cũng lập tức ngậm miệng lại, cả đám lúc này đều nhìn về phía con quái vật kinh khủng đứng nơi xa xa.

Lúc này một lão giả mặc áo bào màu huyết sắc ở bên cạnh Lôi Địch hỏi:

“Đà chủ đại nhân, người biết thứ này là gì sao?”

Lôi Địch hơi do dự lắc đầu nói:

“Hình như đã từng gặp qua, có điều không nhớ rõ ràng cho lắm, không ngờ nơi Vọng Thần Lâm này lại che giấu quái vật kinh khủng dạng này, may lần này chúng ta đi thành đoàn, số lượng không ít, bằng không liền bị nó đơn giản tiêu diệt.”

Lão giả kia lại nói:

“Nhìn con súc sinh này hình như cũng kiêng kỵ chúng ta không dám tiến lên, đại nhân vậy là bây giờ nên giết nó hay là bỏ qua cho nó, nếu chúng ta lúc này rời đi nó hẳn cũng sẽ không làm khó.”

Trầm ngâm một lúc, Lôi Địch mới nói nhưng ngay lúc hắn định nói cái gì thì từ phía chân trời xa xa, ba đạo ánh sáng đang nhanh chóng tiếp cận nơi này, từ ba đạo ánh sáng kia tất cả những người ở đây đều có thể cảm nhận được khí tức cực kỳ áp bách.

Lôi Địch luôn có linh cảm điều chẳng lành sắp xảy ra nhưng hắn nghĩ bên phía mình người đông thế mạnh, đánh không lại còn không chạy được sao, vì thế mà hắn cũng không rời đi, đợi xem ba đạo ánh sáng kia là thứ gì.

Cũng không để mọi người đợi lâu, ba đạo ánh sáng kia rất nhanh thì liền xuất hiện ở nơi đây, lúc mọi người định thần nhìn kỹ thì liền cảm thấy tay chân lạnh ngắt.

Có người lắp bắp nói:

“ Hai.. Hai... Lại thêm hai con nữa.”

“ Nơi này quá đáng sợ rồi.”

“ Hai con quái vật nước kia chẳng lẽ là cùng một bọn với con quái vật kia sao? Ba con quái vật này liên thủ chúng ta làm sao đánh.”

“ Các ngươi nhìn, có nhân tộc.”

Do hai người Long Sát cùng Nguyên Ma quá bắt mắt nên không mấy ai chú ý đến Xuân Đức, hình thể của hắn lúc này so với ba đứa em của hắn đúng là không đáng nhắc tới.

Lúc này có người chú ý đến hắn là lên thì những người khác cũng đều bắt đầu chú ý lên người hắn. Nhất là Lôi Địch khi hắn nhìn thấy kẻ kia thì cả người đại chấn, hắn lúc này rốt cuộc cũng nhớ ra mình đã từng gặp con sinh vật đáng sợ kia ở nơi nào.

Ký ức ủa về, hắn nhớ lại tình cảnh lần nhiệm vụ trước đó, con quái vật kia lúc thi triển ra thần thông, nó chỉ gầm lên một tiếng thì thiên địa vỡ nát. Nhớ lại đến đây thì cả người hắn liền bắt đầu run rẩy.

.....

Xuân Đức sau khi tới nơi này thì cũng nhìn thấy đám người Lôi Địch. Khóe miệng hắn không khỏi nhếch lên. Hắn nhìn Lôi Địch cười nói:

“ Mới qua mấy chục năm không ngờ lão bằng hữu năm xưa nay đã là đầu lĩnh của một đám cặn bã rồi đấy.”

“ Hắc. Lúc trước ta còn tưởng là ai mà lại có thâm cừ đại hận với Vân như vậy, không tiếc giá nào cũng muốn giết chết nàng. Hóa ra là người à.”

Lôi Địch nghe được Xuân Đức nói thì sắc mặt giận giữ nói:

“ Hai người các người đều đáng chết, nữ nhân ngu xuẩn kia đã đáng chết, thì loại con kiến ti tiện như người càng thêm đáng chết. Người mạo phạm ta, mạo phạm uy danh của Thiên Tinh Các, trên đời này không có chỗ nào để người dung thân.”

Xuân Đức vui vẻ cười nói:

“ Lão bằng hữu lâu ngày gặp lại có cần nóng tính vậy không? Nào đến đây, chúng ta ôm nhau một cái cho tình thương mến thương nào.”

Xuân Đức vốn đang muốn trêu đùa thêm mấy câu thì đã bị Bóng Ảnh cắt ngang:

“ Đại ca, bọn chúng hăn là không có thêm tiếp viện đâu, nhanh chóng giết chết đi.”

Xuân Đức nhún nhún vai nói:

“ Bình tĩnh, trước hết cứ tâm sự cùng bạn cũ, lại nhìn xem còn có người nào tới góp vui hay không, dù những người ở đây đều không thể chạy thoát, lo gì.”

Người bên phía Lôi Địch nghe được lời cuồng vọng của Xuân Đức thì sắc mặt người nào người nấy tái xanh, một tên trung niên ở bên trong đám người bước ra một bước quát:

“ Người lại là cái thá gì mà đứng nơi này khua môi múa mép, có giỏi thì cùng đánh với ta một trận.”

Bóng Ánh cùng hai người Long Sát cùng Nguyên Ma nghe được thì cười to, Nguyên Ma trực tiếp miệt thị nói:

“ Xếp vào hàng đợi đến lượt được chết, đừng có đi ra nhảy nhót nữa.”

Xuân Đức lúc này ngăn lại Nguyên Ma nói:

“ Nào nào, người ta đã có lòng thì mình phải có dạ chứ, để ca ta cùng vị bằng hữu này so vài chiêu.”

Nói xong thì hắn liền bay lên trước, nhìn người trung niên nói:

“ Đến nào vị bằng hữu này, trước hết lại làm nóng người?”

Thấy Xuân Đức quả thực đi ra thì người trung niên kia cũng muốn tiến lên, có điều lúc hắn định tiến lên thì Lôi Địch lại quát.

“ Tất cả đồng thời tiến lên giết chết kẻ này.”

Giọng nói của hắn mang theo oán khí sâu đậm, khiến cho đám người bên cạnh rùng mình, tuy lấy mấy trăm người khi dễ một người có hơi quá phận nhưng ai bảo đôi phương ít người làm gì.

Sau giây phút chân chừ, ngay sau đó cả đám đồng thời ra tay, có điều ngay lúc bọn họ ra tay thì đột nhiên phun ra một búng máu đen.

“ Phụt phụt phụt...”

Sau đó một đám cường giả từ trên trời rớt xuống phía bên dưới, Lôi Địch nhìn thấy một màn như vậy thì tròn tròn mắt, hắn nhìn Xuân Đức đang mỉm cười thì tức giận giận mắng:

“ Người kẻ ti bỉ này đã làm gì bọn họ.”

Xuân Đức nghiêng đầu, nhìn hấn hài hước cười nói:

“ Cũng không làm gì, âm thầm hạ độc các người thôi. Nói thực ta vẫn là cảm thấy rất phiền khi chính diện chiến đấu với các người đây. Dù sao muốn giải quyết một tên nắm giữ thần dịch lực cũng rất tốn công phu.”

Lôi Địch nghe thế thì càng thêm tức giận hấn dùng một ngón tay chỉ Xuân Đức nói:

“ Người... Phụt..”

Có điều hấn chưa nói xong thì liền cảm thấy cả người cứng ngắc, đầu óc mơ hồ sau đó thì không biết gì nữa.

Nhìn thấy tất cả đám người đều bị trúng độc mà chết, Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh cùng hai người Long Sát và Nguyên ma cười nói:

“ Mọi người làm rất tốt, lần sau cố gắng phát huy.”

Bóng Ảnh cười hắc hắc nói:

“ Đám ngu ngốc, bị kích một cái liền máu xông lên não. Một khắc bọn chúng xung động kia, độc tố ngấm vào thân thể thì đã phán định cái kết rồi”

Long Sát cười cười:

“ Đại ca, Nhị ca, thi thể phía bên dưới làm sao phân chia?”

Xuân Đức nhún vai nói:

“ Ca ăn tạm vài tên liền được còn lại mấy đũa tự phân đi.”

Nguyên Ma lúc này nhớ đến cái gì vội nói:

“ À đại ca, tí thì quên. Để tìm thấy hai nữ nhân, một người trong đó có lưu lại ấn ký của đại ca, để suy đoán 2 người kia có quan hệ với đại ca nên không có giết.”

Vừa nói xong thì hắn liền phun ra một cái quan tài bằng cùng một thiếu nữ.

Xuân Đức lúc chú ý đến chiếc quan tài bằng thì ánh mắt lóe lên tinh quang, người trong quan tài bằng kia chính là Hải Băng, nàng ta lúc này bị phong ấn lại, còn một cô gái khác thì hắn có cảm giác quen quen nhưng không nhận ra.

Thiếu nữ kia sau khi bị Nguyên Ma phun ra ngoài, đầu tiên là hoảng hốt ôm lấy chiếc quan tài bằng không buông, sau đó là dùng ánh mắt sợ hãi nhìn mấy người Long Sát, Bóng Ảnh, Nguyên Ma.

Nhưng đến khi nàng nhìn thấy Xuân Đức thì ánh mắt lại lộ ra sự khó tin, nàng dụi dụi con mắt mấy lần, mở ra vẫn thấy hắn thì thốt lên:

“ Người...người là ... người là Vô Tà đại ca.”

Xuân Đức thấy thiếu nữ này gọi ra tên giả của mình thì có phần kinh ngạc, hắn nghi hoặc hỏi:

“ Người là ai? Người biết ta sao?”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1254: Gặp Lại Người Xưa- Lâm Kinh Hương

Nghe được âm thanh quen thuộc này, thiếu nữ đột nhiên chảy nước mắt nói:

“ Là muội, muội là Hương nhi đây.”

Xuân Đức nghe thấy cái tên này cũng có chút quen quen, dù sao thời gian hấn ngủ say cũng mấy chục năm rồi nhiều cái cũng quên, sau một lúc thì trong não hấn chợt hiện lên một thân ảnh bé tí, luôn đi theo Mộng Vân.

Nhưng hấn vẫn có phần không quá dám chắc nói:

“ Cô bé là Lâm Kinh Hương, muội muội của tên đầu đất Lâm Thừa Vũ có đúng không?”

Lâm Kinh Hương thấy Xuân Đức rốt cuộc cũng nhận ra mình thì lau đi nước mắt, vừa mừng vừa tủi nói:

“ Đúng là muội, huynh rốt cuộc cũng nhận ra muội rồi.”

Bóng Ảnh ở bên cạnh nhìn Lâm Kinh Hương cảm khái nói:

“ Tiểu nha đầu năm xưa cũng lớn vậy rồi. Đúng là thời gian trôi qua thật nhanh à. ”

Xuân Đức cùng với hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đều ném cho hấn một cái ánh mắt khinh bỉ, bọn họ còn không biết là tên này đang nói ý.

Xuân Đức phát tay một cái, mấy trăm cái ấn ký đang lơ lửng trên không trung đồng thời bay vào bên trong ấn ký “ lam nguyệt” trên mu bàn tay hắn. Sau đó nhìn qua ba đũa đệ đệ của mình nói:

“ Được rồi, tự chia nhau mà ăn. Ca có việc cần nói với Tiểu Hương.”

Hắn nhẹ phát tay, Lâm Kinh Hương cùng với quan tài băng đều lẳng không bay lên, tiếp sau đó ba người đồng thời biến mất.

Bóng Ảnh nhìn thấy Xuân Đức đã rời đi thì cười hắc hắc, hắn lúc này nhìn qua hai tên khác nói:

“ Thi thể ta 4 thành hai người các người 6 thành, các loại tiên bảo thì để cho Vô Địch lão ca. Mọi người có ý kiến gì không?”

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đều đồng thời gật đầu nói:

“ Cảm ơn nhị ca.”

Tiếp sau đó ba người trực tiếp nhào xuống đám thi thể phía bên dưới.

Tuy ở bên dưới có mấy trăm cường giả thi thể nhưng cũng chỉ đủ cho ba người ăn tráng miệng mà thôi. Không qua mấy giây công phu thì ba người đã giải quyết sạch sẽ.

Ăn xong, Nguyên Ma khẽ ợ một cái rồi nói:

“ Thật ngon, đáng tiếc hơi ít, thôi đệ đành đi ăn một ít hưng thú nơi này vậy, dù sao có vẫn còn hơn không, tiện thể tìm người giúp đại ca.”

Hai người khác cũng là gật đầu, Bóng Ảnh thở dài nói:

“ Sau này đi ra ngoài nhất định phải săn thật nhiều mỗi sau đó để ăn dần, bằng không đến lúc không có gì nhét vào miệng lại phải ăn mấy thứ giun dế

kia, quả thức mất hết cả hứng thú nhân sinh.”

Long Sát dùng tay lôi lôi ít thịt còn dính trên răng sau đó lại cho vào miệng ăn, mút mút ngón tay mấy lần mới nói:

“ Nhị ca nói đúng, nếu như ngày nào cũng có mỹ thực thế này thì tốt rồi. Đệ cũng ước ao có một ngày như vậy nhưng mà bây giờ không có cũng chỉ đánh ăn tạm một ít thức ăn kém chất lượng vậy.”

Ba người đồng thời thở dài, tiếp sau đó lại chia nhau ra đi săn mồi, bọn họ cũng rất mong tìm được con hung thú cao giai nào đó để ăn lót bụng.

.....

Về phần Xuân Đức sau khi mang Lâm Kinh Hương cùng Hải Băng đi tới một đỉnh núi cao thì dừng lại.

Lúc này hắn đang nhìn xem tình trạng của Hải Băng, xem xét một chút thì hắn liền phát hiện bên trong ngọc bội đang đeo của hai băng có một luồng thần dịch lực, có điều luồng thần dịch lực kia đã không còn bao nhiêu, chỉ đủ duy trì cho Hải Băng mệnh huyền một đường.

Ở bên cạnh Lâm Kinh Hương nhìn thấy Xuân Đức mãi nhìn ngắm Hải Băng mà không nói gì thì có chút lo lắng nói:

“ Băng tử có thể cứu được không Vô Tà đại ca.”

Xuân Đức gật gật đầu cười nói:

“ Cứu được nhưng cần phải một thời gian nữa thì nàng ta mới có thể tỉnh lại, mà phải rồi, muội làm sao lại tách ra khỏi sư phụ vậy?”

Lâm Kinh Hương nghe hắn hỏi vậy thì trên mặt hiện lên thần sắc mất mát, sau một lúc cô nàng mới buồn bã nói:

“ Muội tu vị quá kém, đi theo sư phụ chỉ có thể khiến người nguy hiểm thêm, vì thế muội mới mang Băng tử lạng lẽ rời đi, bây giờ sư phụ ở đâu muội cũng không rõ nữa.”

Người thông minh vừa nghe liền hiểu, Xuân Đức lúc này cũng là thở dài nói:

“ Muội cũng không cần tự trách, bằng tuổi của muội mà đã tu luyện đến trình độ này đã là không dễ dàng, bây giờ muội đi theo ca, chúng ta lại đi tìm mọi người.”

Kinh Hương nghe hẳn nói vậy thì trong mắt liền hiện lên tia sáng khác thường, nàng cũng biết Xuân Đức không phải tu sĩ bình thường, hẳn có được năng lực kinh nhân.

Lúc trước khi bị Xuân Đức mang đi, nàng cũng nhìn thấy trên đất đầy rẫy những thi thể, trong đám thi thể kia nàng có thể nhận ra không ít người, đa phần đều là những kẻ từng đuổi giết qua nàng cùng sư phụ.

Địch nhân mạnh mẽ lúc trước, hầu như không có cách nào chống cự vậy là lúc này đều đã thành tử thi. Nhưng có một điều nàng không biết những kẻ kia không những thành tử thi mà bây giờ đã thành thức ăn, có khi sắp thành phân rồi.

Nàng nhu thuận gật đầu nói:

“ Vâng, Vô Tà đại ca. Nếu huynh không chê muội vương váu thì muội cũng mặt dày xin được đi theo.”

Xuân Đức nghe mấy lời khách khí này thì không khỏi cười mắng, hẳn đứng dậy tiện tay nhéo má cô nàng mấy cái nói:

“ Học cái gì không học, lại đi học được cách khách khí với người nhà, nữ nhân ngốc kia đúng là thất bại mà.”

Bị Xuân Đức lôi kéo cái mà, Kinh Hương cảm thấy có chút là lạ, trước kia lúc còn là một cô bé thì nàng cảm thấy Xuân Đức rất xấu, nàng rất ghét hắn ăn hiếp sự phụ nàng nhưng đến lúc này thì nàng cũng ngộ ra một điều, vì sao trước kia sự phụ lại để cho hắn ăn hiếp rồi.

Tiếp sau đó, Xuân Đức làm tạm một cái kết giới để cho Kinh Hương nghỉ ngơi, còn hắn thì tranh thủ giúp Hải Băng trị bệnh.

Thực ra bệnh tình của Hải Băng nói khó thì cũng khó thật nhưng nói dễ lại cũng thật dễ, dễ là vì chỉ cần có thần dịch lực đủ nhiều mà phải là loại từ bên trong ẩn ký “ lam nguyệt” thì không bao lâu sẽ liền được trị khỏi. Còn nói khó là vì không biết đi đâu mà tìm người có được lam nguyệt ẩn ký.

Truyền từng chút một “ thần dịch lực” vào bên trong thân thể Hải Băng, thân thể của nàng ta lập tức khôi phục lại, hiệu quả dựng xào thấy bóng.

Khuôn mặt tái nhợt không chút huyết sắc lúc này cũng bắt đầu có một ít tia máu, qua không bao lâu thì đã hồng nhuận phơn phớt, nhìn mà chỉ muốn cắn một cái.

Cơ thể gầy yếu cũng giống như được bơm lên, nhanh chóng phình lên, lớp da đang nhăn nheo cũng trở nên căng mịn.

.....

Không qua bao lâu thì thân thể của Hải Băng liền có ửng, các ngón tay bắt đầu giật giật nhẹ nhẹ, mí mắt cũng là như vậy, qua không được bao lâu thì nàng một lần nữa chậm rãi mở mắt ra.

Có lẽ đã rất lâu rồi nàng không có tiếp xúc với ánh sáng, nên chỉ là một chút ánh trăng dịu nhẹ trên cao cũng khiến cho nàng nhú mày lại nhưng rất nhanh nàng liền có thể thích ứng.

Lúc nàng nhìn thấy Xuân Đức thì cứ đơ ra, nước mắt bắt đầu chảy xuôi, khuôn mặt nàng hiện lên sự cô đơn. Nàng run rẩy đưa bàn tay ra xoa lấy khuôn mặt Xuân Đức, vừa thều thào nói:

“ Người khác nói ta mang vận rủi cho người khác, vốn là ta không tin nhưng giờ ta tin rồi, tất cả người thân của ta đều rời xa ta, ngay cả người cũng rời xa ta nhưng mà trước khi chết, ở trong mơ lại được nhìn thấy người ta vui lắm.. hức..hức..”

Nói đến đây thì nước mắt Hải Băng trào ra mãnh liệt, lời muốn nói đều nghẹn lại ở cổ họng, nàng liên tục nấc lên rồi khóc.

Tiếng khóc của nàng tuy không lớn nhưng giữa đêm khuya thanh vắng lại đặc biệt rõ ràng. Đang ở bên trong tu luyện, Kinh Hương nghe được tiếng khóc này thì vội ngừng lại tu luyện chạy ra ngoài.

Nhưng nàng còn chưa chạy ra ngoài thì lại nghe được Hải Băng nói, bước chân nàng thoáng dừng lại:

“ Thiên cô sát tinh, ta đáng ra nên chết đi không nên sống trên đời làm gì. Mẫu thân ta, Giang thúc, tất cả mọi người tốt với ta đều vì ta mà chết đi, người cũng vậy. Su phụ, người có hận ta không, nếu có kiếp sau ta nguyện làm mọi thứ để trả nợ cho mọi người.”

Kinh Hương đang nấp ở một bên nghe được mấy lời bi ai kia thì cũng cảm thấy trong lòng chua xót. Nàng vốn muốn ra ngoài an ủi Hải Băng nhưng cuối cùng lại ngồi ở trong một góc tối, ôm đầu gối mà khóc.

Về phần Xuân Đức thì hẳn không cảm thấy cái gì bi thương cả, hẳn cho rằng phụ nữ luôn đa sầu đa cảm, luôn thích suy nghĩ lung tung như vậy.

Thế ra hẳn điềm tay lên mi tâm của Hải Băng, một đạo linh quang bay vào trong đầu nàng khiến cho cô nàng trong nháy mắt ngất đi.

Xuân Đức thấy vậy thì nói:

“ Ngày mai trời lại sáng, mọi thứ rồi sẽ tốt hơn thôi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1255: Bốn Nguyên Lực

Một tuần sau.

Lúc này cả Vọng Thần Lâm phạm vi mấy chục triệu dặm vuông đã bị hoàn toàn phá hủy, vì để tìm dấu vết của đám người Mộng Vân hấn cũng không ngại tìm tòi nơi đây mấy lần, mãi cho tới khi đã xác định được mấy người Mộng Vân không còn ở nơi này nữa thì hấn mới buông tha.

Cũng trong thời gian này, mấy người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma còn giết thêm được mấy chục tên mang trên người ấn ký.

Xuân Đức hấp thụ những ấn ký kia, cuối cùng ấn ký của hấn cũng thuế biến lần thứ 2, ấn ký thành công lên cấp 3. Năng lượng bên trong ấn ký được bổ sung 100%. Phẩm chất của “ thần dịch lực” bên trong ấn ký kia càng thêm tăng cường, càng thêm cô đọng.

Nếu tách riêng ra so sánh thì giữa bốn nguyên chi lực của hấn hiện tại cùng thần dịch lực này đẳng cấp cách biệt quá xa nhưng nếu là về sau, hấn cũng bước vào hàng tôn cấp thì thứ này lại không đủ nhìn rồi. Có điều bây giờ thứ này đối với hấn vẫn là thứ tốt.

Lại mất thêm vài ngày nữa để Xuân Đức có thể hoàn toàn hấp thụ thần dịch từ bên trong ấn ký, dung nhập vào bên trong bốn nguyên chi lực của hấn, từ đây “ Long Nguyên” của hấn sử dụng càng thêm mạnh mẽ.

[Nhắc lại một chút: Bốn nguyên lực lượng, lực lượng căn bản.

Bốn nguyên lực của Xuân Đức là trời ban cho không cần phải tu luyện. Vừa sinh ra liền có không cần phải trải qua quá trình ngưng kết, theo sự phát triển của hắn càng về sau càng mạnh. Nếu có thêm tu luyện nữa phát triển càng nhanh.

Pháp nguyên: Một loại năng lượng hình thái, ở địa vực bất đồng tên gọi bất đồng, chủng tộc bất đồng tên gọi khác nhau ví như yêu tộc gọi yêu nguyên, tu sĩ nhân tộc ở tiên giới gọi là tiên lực...

Xuân Đức mang thân thể Địa Ngục Thiên Long gọi là Long nguyên. Long Nguyên của Xuân Đức cũng không cần tu luyện giống như tu sĩ khác mà là từ bốn nguyên lực diễn sinh mà ra. Có thể trực tiếp sử dụng bốn nguyên chi lực nhưng lúc khôi phục rất tốn thời gian.]

- --o0o---

Ngày thứ 10 kể từ khi Xuân Đức dừng chân tại Vọng Thần Lâm.

Buổi sáng ngày hôm đó Xuân Đức sau khi đã xác định đám người Mộng Vân đã rời đi nơi đây thì cũng không lưu lại nơi này nữa, mà đi tới tụ họp cùng với hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan.

Lúc hắn quay trở lại thì hai người kia đã sớm đứng ngồi không yên, khi thấy hắn đi tới thì liền tiến lên cung kính chào hỏi:

“ Đại nhân, người tốt.”

Xuân Đức nhìn hai người khẽ gật đầu, sau đó lại kéo hai người Hải Băng cùng Kinh Hương lại giới thiệu.

“ Hai cô gái này đều là người hữu duyên với ta, sau này nếu không có ta tại thì các người nhớ chiếu cố hai cô bé này giùm ta.”

Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan nghe vậy thì thoáng sững sốt nhưng khi bọn họ nhìn rõ tu vị hai cô gái thì lần thứ 2 sững sốt.

Mộc Lan lúc này nhìn Hải Băng kinh ngạc nói:

“Thê chất của tiểu cô nương này rất không tầm thường à, giống như là một loại thê chất đặc thù.”

Xuân Đức thấy nàng nhìn ra được thì cũng là gật đầu nói:

“Ánh mắt không tệ, cô bé này người mang Minh Nguyệt Thánh Thê. Sau này bồi dưỡng ắt thành một đời bá chủ.”

Nghe được Xuân Đức nói thế thì Hải Băng có chút ngưng ngừng, trong lòng thâm nghĩ, ta nào có lợi hại như thế.

Lúc này nàng cũng chú ý đến hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan, nàng giật giật góc áo Xuân Đức hỏi:

“Sur tôn, hai người bọn họ là ai vậy?”

“Sur tôn” vừa nghe được lời này trái tim hai người Mộc Lan cùng Lệ Hoa Trì đều tí nữa nháy ra khỏi lồng ngực, ánh mắt hai người có chút kinh dị nhìn Hải Băng.

Xuân Đức nghe được Hải Băng hỏi thì lúc này cũng mới nhớ đến là bản thân còn chưa rõ ràng lai lịch hai tên trước mắt lắm. Hắn nhún nhún vai nói:

“Ta cũng không rõ lắm, ta chỉ biết tên này là Lệ Hoa Trì, còn nàng kia là ai ta cũng không biết.”

Vừa nói hắn vừa chỉ tay về phía Lệ Hoa Trì. Mộc Lan cùng Lệ Hoa Trì nghe xong thì trong lòng một trận phiền muộn, bọn họ không ngờ đối phương còn không biết mình là ai.

Nhưng đúng lúc này Xuân Đức lại vỗ tay một cái nói:

“ A nhớ rồi.”

Hắn vừa la lên thì bốn người đều dỏng tai lên nghe.

Xuân Đức nói:

“ Nghe nói là cường giả đỉnh cấp đại lục gì đó, tu vị đạt đến cái gì mà Thập Phương Thánh Cảnh ấy, nghe cũng rất ngu bực, hồi trước mấy tên này còn muốn liên thủ đánh cùng sư tôn nữa mà.”

Mộc Lan cùng Lệ Hoa Trì nghe hắn nói đoạn đầu thì trên mặt xuất hiện vẻ tự hào nhưng nghe tới câu cuối thì cả người bọn họ đều run một cái, vẻ mặt tự hào biến mất, trên trán lúc này toát đầy mồ hôi.

Về phần hai người Hải Băng cùng Kinh Hương thì đều há to miệng, không khép lại được.

Bọn họ tuy xuất thân nơi thâm sơn cùng cốc nhưng cũng biết “ Thập Phương Thánh Cảnh” là cái gì, cái kia chính là tượng trưng cho địa vị và quyền lực, mà trên đại lục chỉ có vài người như vậy.

Nhưng để hai người kinh ngạc hơn cả vẫn là hai người kia vậy mà trước kia từng liên thủ muốn đánh cùng Xuân Đức nhưng nhìn bộ dạng của hai người lúc này.... Vừa nghĩ thì bọn họ liền cảm thấy tim của bản thân gia tốc đập nhanh hơn mấy lần.

Mộc Lan lúc này cười gượng nói:

“ Lúc trước chỉ là hiểu lầm, hiểu lầm mà thôi, đại nhân hắn cũng không để ở trong lòng.”

Xuân Đức liếc xéo nhìn nàng, không kiên nhẫn nói:

“ Ta mà để bụng thì hai người các người còn sống ở đây nói nhảm sao? Nhanh khai báo danh tính đi.”

Mộc Lan cố gắng nặn ra nụ cười, nhưng mà nàng cười mếu mếu nhìn đến mà thương, nàng nhìn hai người Hải Băng cùng Kinh Hương nói:

“ Ta tên Mộc Lan, người trong thiên hạ vẫn hay gọi ta là Thanh Liên Tiên Tử nhưng hai vị tiểu muội chỉ cần gọi ta một tiếng Lan tử là được rồi.”

Lệ Hoa Trì thì tự nhiên hơn, hần mỉm cười nói:

“ Giống như đại nhân đã nói, ta tên Lệ Hoa Trì, người trong thiên hạ hay gọi ta là Phong Lưu Thánh Quân, còn đối với hai vị tiểu muội chỉ cần gọi một tiếng Trì ca là ta đã cảm thấy mãn nguyện rồi.”

Tiếp sau đó Hải Băng cùng Kinh Hương đều là vui vẻ không thôi, tiến lên bắt chuyện với hai người.

Hải Băng hướng về phía Mộc Lan hỏi:

“ Lan tử, tử so với sư tôn thì ai lợi hại hơn, sư tôn ta tuy rất lợi hại nhưng hần là không thể nào cùng với một trong mấy người mạnh nhất đại lục so sánh được rồi.”

Mộc Lan âm thầm đồ mồ hôi, nàng len lén nhìn Xuân Đức thấy hần không có phản ứng gì thì mới nhẹ thở ra, nàng nhìn xem Hải Băng hiện tại hần là còn chưa biết thân phận cùng sự đáng sợ của Xuân Đức rồi.

Mộc Lan cố làm ra vẻ tự nhiên nói:

“ Bình thường thì ngang tay nhưng nếu đánh thực sự thì sư phụ muội vẫn là hơn tử một chút.”

Hai Băng nghe vậy thì chạy tới bên cạnh Xuân Đức ôm lấy cánh tay hắn cười nói:

“ Sư phụ, người thật lợi hại, đệ tử yêu người chết đi được.”

Xuân Đức nghe xong thì trên trán xuất hiện mấy vạch đen, hắn một tay đẩy Hải Băng qua một bên nói:

“ Không đùa nữa, làm quen xong rồi thì chúng ta liền rời đi nơi này.”

Hải Băng cười hì hì nói:

“ Sư phụ thật lạnh lùng à, mà làm sao sau bao nhiêu năm rồi mà sư phụ không có già đi chút nào vậy, bây giờ nhìn sư phụ còn trẻ hơn cả Băng Nhi nữa. Người ngoài nhìn vào còn tưởng chúng ta là tỷ muội ”

Xuân Đức gõ lên đầu Hải Băng một cái, giả bộ tức giận nói:

“ Nha đầu chết tiệt, lắm chuyện. Không lớn không nhỏ gì hết.”

Ở một bên Kinh Hương nhìn thấy vậy thì trên mặt xuất hiện nụ cười, nàng cũng đã thật rất lâu rồi mới thấy Hải Băng tỷ của nàng nở nụ cười. Trong lòng nàng cũng không khỏi vui lây.

Về phần Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan thì cười không nổi, cứ mỗi lần bọn họ nhìn thấy Xuân Đức là không tự chủ nhớ về cảnh tượng trước kia.

Nhớ về còn sinh vật bá chủ không lồ kia, một ánh mắt của sinh vật đó cũng khiến cho bọn họ hô hấp đình trệ. Lúc này bọn họ chỉ sợ Xuân Đức lại phát tác, bọn họ thậm nghĩ nếu như lúc này Xuân Đức mà tức giận thì cả cái Phong Linh Đại Lục này liền xong đời.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1256: Vọng Thần Lâm

Vọng Thần Lâm đã bị phá hủy không còn hình dạng nên năng lực “cắm hồn” cũng giảm mạnh, tuy vẫn còn khả năng ngăn cản hồn niệm nhưng mà đã không còn mạnh như lúc đầu. Lúc này mấy người có tu vi cao như Xuân Đức thì lại càng không phải nói, chút ngăn cản kia có cũng như không.

Không bị ngăn cản hồn niệm, rất nhanh mấy người liền xác định được phương vị đi ra khỏi Vọng Thần Lâm.

Sau khi rời khỏi Vọng Thần Lâm thì mấy người lại ngồi trên “thương tâm hoa” tiếp tục bay vào sâu bên trong yêu nguyên, tuy lúc này Xuân Đức đã mất đi cảm ứng với mấy người Mộng Vân nhưng hẳn dám chắc mấy người Mộng Vân chỉ có thể càng ngày chạy càng vào sâu bên trong Yêu Nguyên mà thôi. Ngoài ra không còn đường nào để đi.

Nhưng mà có vẻ như chặng đường tiếp theo của nhóm người Xuân Đức không được thuận buồm xuôi gió cho lắm. Ngay khi bọn họ vừa đi ra khỏi “Vọng Thần Lâm” chưa được bao xa thì liền lọt ngay vào người thiết kế bẫy rập.

Lúc bảo vật phi hành “thương tâm hoa” của Lệ Hoa Trì vừa đi ra khỏi “Vọng Thần Lâm” bay đến trên không của một cái thung lũng thì bất chợt từ bốn phương tám hướng có huyết quang cùng ma quang phóng thẳng lên trời, tạo thành một cái trận pháp vây năm người vào bên trong.

Cùng lúc đó một loại lực lượng cấm không lan tỏa nơi này, ép cho mấy người Xuân Đức từ trên cao rơi xuống mặt đất, trong quá trình rơi xuống

mặt đất thì khung cảnh xung quanh cũng nhanh chóng thay đổi, từ một cái thung lũng biến thành một nơi nghĩa địa với vô số bia mộ cao lớn đứng sừng sững, đồng thời bên trong lòng đất cũng xuất hiện đại lượng thi cốt bò ra.

Những thi cốt này hình thù cực kỳ xấu xí, da thịt trên người đã thối rữa sắp hết phát ra mùi hôi thối cực kỳ khủng khiếp, vừa ngửi phải liền khiến cho người ta đầu váng mắt hoa.

Còn chưa hết, ở mấy nơi đặc biệt từ bên trong các khe nứt tuôn ra vô số sợi xích màu đen, sợi xích kia phát ra âm thanh “ leng keng” sau đó như trường xà lao tới năm người.

Nhìn thấy một màn trước mắt, sắc mặt đám người Lệ Hoa Trì liền trở nên khó coi, duy chỉ có Xuân Đức trong đám người là sắc mặt vẫn vậy, ánh mắt hắn cũng không nhìn vào mấy thứ đang lao tới đây mà nhìn về một phía bên trong hư không.

Trong ánh mắt hắn hiện lên đạo đạo lệ mang, hẳn lúc này nhìn thấy ở nơi kia, trên hư không, bên ngoài trận pháp này có 2 lão già màu ám xám tro, cả người phát ra khí tức âm u, đang cười cười nói nói với nhau.

Hai tên kia ánh mắt nhìn vào bên trong trận pháp thì đồng thời cười lớn, điệu cười khả ố của hai tên kia có thể nói là vô cùng muốn ăn đòn.

Trong lúc Xuân Đức đang nhìn hai lão già ở phía bên ngoài, thì đám thi cốt cùng mấy sợi xích cũng đã đánh tới mọi người. Có điều mấy thứ này đều chỉ là một chút cặn bã.

Hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan đánh ra vài đạo pháp quyết liền diệt sạch.

Mộc Lan chán ghét nhìn đám thi cốt xung quanh, nàng cắn giận nói:

“ Đợi phá xong trận liền để cho mấy tên bày ra cái trận này đẹp mắt. Hừ hừ. Thật khiến người ta buồn nôn.”

Vừa nói xong thì nàng liền lấy ra một bông “ Bạch Liên” bạch liên trong tay nàng phát ra ánh sáng dịu nhẹ như ánh trăng, nàng để “ Bạch Liên” trước ngực sau đó khẽ nói:

“ Băng Sương Tuyệt Liên”

Mộc Lan vừa nói xong câu này thì lấy trung tâm là năm người, nhiệt độ nhanh chóng hạ xuống, mặt đất cũng bắt đầu đóng băng lại, tầng băng trong phút chốc đã dày lên cả mét.

Tất cả đám thi khôi trong nháy mắt liền bị định trụ bên trong băng cứng, ngay cả mấy sợi xích cũng vậy, cũng hoàn toàn bị cố định.

Cùng lúc đó, ở trên mặt băng xuất hiện một bông hoa sen màu trắng, bông hoa sen kia lúc đầu nhìn rất bình thường nhưng ngay sau đó liền trở nên quý dị.

Bộ rễ của nó nhanh chóng mọc dài ra, mỗi sợi rễ đều hướng về một con thi khôi mà đâm tới, ngay khi rễ cây vừa đâm vào bên trong thi khôi thì con “ thi khôi” kia lập tức biến thành bụi phấn, cùng lúc đó bông hoa sen màu trắng kia cũng lớn lên một ít.

Chỉ trong mấy hô hấp công phu thì bông “ Bạch Liên” kia liền đã biến khổng lồ.

“ Xoảng.”

Đột nhiên bông bạch liên kia vỡ nát vỡ, cả bông hoa đỏ sụp hóa thành từng điểm điểm tinh quang bay đầy trời.

Tinh quang bay đầy trời kia dính lên kết giới trận pháp xung quanh lập tức khiến cả kết đông kết lại.

Tiếp sau đó là liên tiếp những tiếng kêu “rắc rắc...” vang lên. Cả kết giới giống như là một cái tấm gương những vết nứt kia nhanh chóng lan tràn ra khắp cả tấm gương.

Ngay lúc những vết rạn nứt kia lan tràn ra khắp tấm gương thì...

“ Xoảng...”

Cả cái kết giới trận pháp hoàn toàn sụp đổ, ngay lúc trận pháp sụp đổ thì mấy thứ quý dị bên trong trận pháp cũng biến mất, cùng lúc đó cảnh tượng chân thực cũng hiện ra trước mắt mọi người.

Năm người lúc này đều có thể nhìn thấy vẻ mặt cứng ngắc của hai lão già đang lơ lửng trên không trung, ánh mắt của hai lão già kia đều mở thật lớn, tròn to mà nhìn năm người.

Nhưng rất nhanh hai lão già kia liền phản ứng lại, cả hai đều quay đầu muốn bỏ chạy. Mộc Lan thấy vậy thì khẽ hừ lạnh nói:

“ Còn muốn chạy, đã xin phép ta chưa?”

Chưa nói xong thì cả người nàng liền biến mất, tiếp sau đó chỉ nghe

“ Âm âm... Phanh ... Á...”

Chỉ thấy hai lão già kia còn chưa chạy được bao xa liền đã nhìn thấy Mộc Lan xuất hiện trước mắt, cả hai đều bị dọa cho sắc mặt trắng bệch, vừa muốn quay đầu lại tìm phương hướng khác bỏ chạy liền bị Mộc Lan đánh cho hai quyền.

Mỗi quyền đều trúng ngực, hai lão già kia lập tức như viên đạn pháo từ trên trời bắn xuống dưới đất, trong lúc vừa lao xuống vừa thổ huyết liên tục

“ Ầm ầm...”

Cả hai người bị đánh vào sâu bên trong mặt đất, mặt đất xuất hiện hai cái hố hình người.

Xuân Đức lúc này nhìn qua Lệ Hoa Trì nói:

“ Mang hai tên kia lại đây.”

Lệ Hoa Trì nghe vậy thì không dám chậm trễ nhanh chóng đi tới bên cạnh hai cái hố, lôi hai lão già từ bên trong hai cái hố kia ra, lúc mang ra hai tên kia thì hai tên kia đã thoi thóp, hít vào thì nhiều mà thở ra thì ít.

Mang hai người đi tới trước mặt Xuân Đức, Lệ Hoa Trì nói:

“ Tà thiếu, người mang tới.”

Xuân Đức khẽ gạt đầu, sau đó trực tiếp dùng hai tay bắt lấy đầu của hai kia sau đó suu hồn.

Vừa suu hồn thì sắc mặt hắn liền trở nên hơi khó coi nhưng sau đó thì cười lạnh. Suu hồn xong hắn tiện tay bóp nát đầu kết thúc tính mạng hai tên kia, sau đó lạnh lùng nói:

“ Tiếp tục lên đường, lần sau gặp kẻ nào giết kẻ đó không cần hỏi nhiều. Thứ tôm tép này sau này còn gặp không ít.”

Nhìn sắc mặt của Xuân Đức lại nghe giọng điệu bất thiện của hắn thì cả đám toàn thân phát lạnh. Duy có Hải Băng là vẫn hồn nhiên như không có việc hỏi:

“ Sư phụ, làm sao vậy?”

Xuân Đức khôi phục lại bộ dạng lạnh nhạt nói:

“ Có một số kẻ muốn sớm đi gặp người thân nơi cửu tuyền nên muốn tìm chúng ta tìm giúp đỡ thôi. Không có việc gì to tát.”

Mọi người nghe vậy thì đều không nói gì, hiển nhiên ai cũng hiểu được dụng ý trong lời của Xuân Đức vừa nói.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1257: Tịnh Tâm Thánh Cung

Đúng vào lúc này từ bên trong không gian truyền đến một tiếng hừ lạnh, sau đó là một âm thanh mười phần xem thường cùng miệt thị vang lên:

“ Vô chi tiêu nhi, chỉ là một mao đầu tiểu tử mà thôi cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn, tưởng rằng có thể giết chết được hai tên phế vật kia liền đã có thể trở thành thiên hạ đệ nhất nhân rồi sao?”

Cùng lúc với âm thanh kia vang lên, từ bên trong hư không đi ra không ít người, nhân số khoảng gần 20 người, người vừa lên tiếng chính là nam tử trung niên đi đầu.

Người này một thân kim bào, trên thân phát ra trận trận kim quang nhìn giống như một cục vàng lớn đang phát sáng vậy. Những kẻ đi theo phía sau hẳn có nam có nữ, già trẻ đều đủ, thần tình mỗi người không giống nhau, có kẻ cười lạnh, có người lại âm trầm.

Nhưng đặc điểm chung của đám người này chính là kiêu ngạo, tên nào tên nấy cứ giống như là bá chủ thiên hạ vậy. Xuân Đức nhìn qua liền khẽ cau mày lại, hẳn có phần không hiểu đám người này từ đâu cảm thấy sự ưu việt như vậy.

Về phần hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan khi thấy những người này thì đều lộ ra thần sắc kinh ngạc. Mộc Lan nghi hoặc nói:

“ Người của Tịnh Tâm Thánh Cung làm sao cũng đi ra ngoài lẫn lộn rồi, không phải đám kia chỉ sống chui rúc ở Lục Dương Sơn thôi sao?”

Lệ Hoa Trì nhún nhún vai nói:

“ Nào biết được, hấn là giống như Tà Thiểu nói, bọn họ có lẽ sâu đời nên đi ra ngoài.”

Xuân Đức nghe hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan nói nhảm thì sắc mặt có chút lạnh quát:

“ Còn đứng nơi đó nói nhảm cái gì, còn không nhanh đi giết người, chẳng lẽ đến mấy con ruồi này cũng chính ta tự mình ra tay.”

Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan bị hấn quát thì hơi rụt đầu lại, bọn họ lúc trước quên mất vẫn còn một sát tinh ngay ở bên cạnh, tại Xuân Đức bây giờ đang ở trạng thái nhân loại, đã vậy lại là cái loại nhìn qua cả người lẫn vật đều vô hại khiến cho hai người bọn họ thi thoảng thì nhảm lẫn.

Hai người nhìn nhau một cái, khẽ gật đầu sau đó đồng thời lấy ra vũ khí, Lệ Hoa Trì thì lấy ra thanh tiên kiếm hôm trước Xuân Đức cho hấn còn Mộc Lan vẫn dùng bông bạch liên kia làm vũ khí.

Hai người vừa động, toàn thân tán linh áp vô cùng cường đại khiến cho đám người vừa mới xuất hiện giật nảy mình, tiếp sau đó sắc mặt liền tái nhợt.

“ Băng Tinh Kiếm”

Lệ Hoa Trì phi thân lên cao, chém ra nhất kiếm, kiếm quang mang theo băng hàn thấu xương chém về đám người phía trước, bao trùm tất cả những kẻ kia vào bên trong.

Cùng lúc này Mộc Lan cũng khẽ quát:

“ Định.”

Dưới chân mấy chục người hư không xuất hiện băng liên to lớn, từ băng liên phóng xuất ra vô số băng xích, trói chặt lấy đám người khiến cho đám người kia muốn bỏ chạy cũng không có khả năng.

Một người giữ chân, một người công kích chí mạng, hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan kết hợp với nhau quả thực chính là tuyệt sát.

Đám người vừa xuất hiện lúc đầu còn vênh vênh tự đắc, lúc này thì sắc mặt người nào người nấy đều xám như tro tàn, đừng nói có băng xích giữ chân, ngay cả khi không có băng xích thì dưới một kiếm kia, người nơi đây có thể chạy trốn còn sống dưới nhất kiếm này hay không còn là điều khó nói.

Bây giờ có thêm băng xích giữ chân chính là cầm chắc cái chết, không còn nghi ngờ gì nữa.

Nhưng ngay khi bọn họ cho rằng mình chết chắc thì chuyện ngoài ý muốn phát sinh.

Ngay khi kiếm quang còn chưa có chém tới đám người thì bỗng nhiên xuất hiện hai ben tay màu vàng ngấn đỏ.

“ Ầm ầm ...”

Kiếm quang cùng hai bàn tay màu vàng kia va chạm cùng một chỗ, lập tức khiến cho không gian nổ tung, sóng năng lượng khuếch tán ra bốn phía.

“ Bụp bụp bụp...”

Sóng năng lượng cực kỳ khiếp người, chỉ là dư ba quét trúng đám người phía sau liền khiến cho đám người kia chết gần hết chỉ lại 2 người.

Tất cả những kẻ kia bị dư ba quét trúng liền trực tiếp nổ tung hóa thành sương máu, về phần hai tên còn sống là bởi vì trên người có bảo vật hộ thân.

Dư ba qua đi, một tên nam tử thân mặc áo tăng, thần sắc có chút khó coi nhìn hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan nói:

“ Lệ Sắc Duyệt, ngươi cái này cũng quá không biết xấu hổ đi chứ, lấy tu vị xuất phạm nhập thánh của ngươi vậy mà lại đi bắt nạt mấy người tiểu bối.”

Nhìn thấy người tới là ai thì Lệ Hoa Trì sắc mặt trở nên lạnh lùng, hần nhìn tên nam tử mặc phật bào trước mặt cười lạnh nói:

“ Hóa ra là ngươi Đà La, ta còn tự hỏi làm sao đám sâu kiến kia lại ngông cuồng như vậy, hóa ra là có người đứng sau làm chỗ dựa. Hừ. Mấy tên kia cũng chẳng phải loại tốt lành gì, giết liền giết, là ta không biết xấu hổ lấy lớn hiếp nhỏ, ngươi lại có thể làm gì được ta.”

Đà La nghe xong thì trên mặt cũng xuất hiện một tầng sương lạnh, sắc mặt hần âm trầm vô cùng, nhìn Lệ Hoa Trì hần khinh thường nói:

“ Nếu không phải nể mặt Mộc Lan tiên tử nơi này thì ta đã sớm giết chết ngươi. Hừ, còn tưởng rằng bản thân thực sự là thiên hạ đệ tứ sao?”

Tiếp sau đó hần bỏ qua Lệ Hoa Trì hướng về phía Mộc Lan cười nói:

“ Mộc Lan tiên tử đúng là hữu duyên, vừa từ biệt không lâu không ngờ lúc này lại có thể nhìn thấy tiên tử nơi này.”

Ở cách đó không xa, Xuân Đức lại cảm thấy một trận đàn độn vô vị. Hần không hiểu vì sao đám người này cứ đánh nhau được một chiêu thì lại bắt đầu đứng chém gió, nói chuyện phiếm nữa. Giết thì giết lẹ lên, còn dây dưa vậy làm quý gì không biết.

Lại nhìn tên nam tử khoác áo tăng đang ve vãn Mộc Lan thì hắn càng không biết nói gì hơn, từ khi nào thầy chùa cũng thích nữ nhân rồi.

Đang lúc Xuân Đức cảm thấy đàn độn vô vị thì tên nam tử khoác áo tăng có tên Đà La kia chỉ tay thẳng hắn nói:

“Chỉ cần để ta giết chết tên tiểu tử kia, hôm nay xem như không có việc gì. Hai người thấy thế nào? Như vậy đã là ta giới hạn.”

Nghe được lời này thì thoáng cái tất cả mọi người ở nơi đây đều trở nên kinh ngạc, Xuân Đức đang cảm thấy chán muốn chết cũng nổi lên một chút hứng thú đánh giá tên Đà La kia mấy lần.

Thấy tên này cũng có tu vị tạm tạm, cũng không thấp hơn hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan là bao thì liền nảy ra một cái ý tưởng khá hay. Hắn nhìn hai người Mộc Lan cùng Lệ Hoa Trì nói:

“Bắt sống tên này, ta muốn chế một con rối.”

Có điều cái ý tưởng bắt sống kia vừa nổi lên liền bị hắn dập tắt.

Hắn lúc này lại nhếch môi cười tà, nhìn hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan nói:

“Người chết cũng được, miễn đừng phá hư thân thể hắn quá nhiều là được.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1258: Chỗ Dựa Vững Chắc

Đà La nhìn cái điệu bộ lạnh nhạt của Xuân Đức thì trong mắt bạo xạ ra hung mang, sắc mặt hẩn lạnh lẽo, trong miệng hẩn phát ra tiếng gầm giận dữ:

“Tiểu súc sinh muốn chết.”

Vừa gầm lên một tiếng, cả người hẩn liền tán ra linh áp khủng bố ép thẳng đến Xuân Đức, cùng lúc đó hẩn đánh ra một chưởng.

Ngay lập tức ở trong thiên địa hình thành một bàn tay màu vàng chụp thẳng về phía Xuân Đức.

Nhưng vào đúng lúc này, Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan đồng thời xuất thủ, cả hai không nói một lời nhưng lại đồng thời thi triển ra tuyệt chiêu.

Một đạo kiếm quang nhanh, chuẩn, tàn nhẫn mang theo sát ý lẳng lệt cắt về phía đầu Đà La. Cùng với đó ở trên người Đà La xuất hiện vô số dây leo khóa chặt hẩn lại.

Lần này sắc mặt Đà La liền đại biến, hẩn có phần không dám tin nhìn hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan nói.

“Các người...Các người... Hai người các người vậy mà thật muốn giết ta.”

Lệ Hoa Trì sắc mặt có phần dữ tợn nói:

“ Đắc tội với Tà Thiếu người không sống được. Cái này cũng không thể trách chúng ta.”

Mộc Lan cũng là nói:

“ Người không chết, hai người chúng ta liền chết, đã vậy thì người chết đi.”

Vừa nói xong thì hai người liền dừng thêm không ít lực.

Cảm nhận được được áp lực tăng mạnh, đứng trước nguy cơ sinh tử, Đà La sắc mặt cũng là trở nên dị thường thường dữ tợn. Hấn quát lớn.

“ Đáng chết. Đừng vội khinh người. Xem ta.”

“ Vô Lượng Kim Thân.”

Cả người hấn trong nháy mắt bùng lên kim quang, kim quang vừa hiện vô số dây leo liền bị đồng hóa biến thành một bộ phận trên người hấn, hóa thành một phần áo giáp bảo vệ bên ngoài.

Cùng lúc đó hấn chấp tay trước ngực, cả người hấn tuôn ra đại lượng kim quang hình thành tầng tầng phòng hộ.

“ Âm âm âm âm....”

Kiểm ảnh của Lệ Hoa Trì chém lên tầng tầng kim quang hộ thể kia phát ra tiếng động “ âm âm”, từng luồng kim quang nổ tung, vỡ vụn thành vô số kim quang vàng óng.

Dưới một kiếm của Lệ Hoa Trì, tầng tầng phòng hộ của Đà La bị nghiền nát, kiếm quang mạnh mẽ chém thẳng lên lồng ngực của hấn.

“ Âm.. Phúc...”

Đà La bị một kiếm chém lên ngực trực tiếp thổ huyết bay ngược về phía sau, máu tươi trước ngực phun ra như suối, một vết thương dài dữ tợn xuất hiện trước ngực hắn, lộ ra bạch cốt um tùm.

Ngay khi hắn vừa bị một kiếm của Lệ Hoa Trì đã thương thì Mộc Lan lại tiến lên.

Từ bên trong tay áo nàng tuôn ra hai tấm vải màu trắng, hai tấm vải kia như linh xà xuất động nhanh chóng cuốn đến Đà Là. Chỉ trong chớp mắt liền cuốn hắn thành cái bánh chưng lớn.

Đà Là bị trói lại thì dị thường tức giận, hắn gầm lớn:

“ Muốn bắt ta, không có dễ như vậy.”

“ Phật Nộ Hỏa Liên.”

“ Phùng.”

Trên người hắn đột nhiên bùng lên ngọn lửa hồng sắc, thiêu đốt tất cả vải trắng xung quanh cơ thể hắn, vải trắng kia tuy là bảo vật nhưng cũng chịu không khỏi hỏa diễm thiêu đốt, lập tức thu nhỏ lại, hóa thành một luồng linh quang bay về trong tay Mộc Lan.

Mộc Lan thấy vậy thì ánh mắt hiện lên vẻ kinh sợ. Nhưng vào đúng lúc này, một âm thanh có phần bất mãn, mang theo sự âm trầm lạnh lẽo thấu xương vang lên.

“ Vẫn là để ta bắt hắn cho, đợi hai người các ngươi bắt được tên này thì đến khi nào, lãng phí thời gian quý giá của đại ca ta. Đúng là một lũ phé... mà thôi thực lực cận bã các ngươi làm được như vậy cũng đủ tốt.”

Âm thanh vừa vang lên thì một vệt bóng đen vụt qua người Mộc Lan, đi tới trước mặt Đà La chộp xuống.

Đà La thấy vậy thì vừa kinh vừa giận đánh ra một chưởng, hấn quát lớn:

“ Kim Thần Quyền.”

Liên miên quyền ấn xuất hiện đánh thẳng lên bóng đen phía trước, có điều mỗi khi quyền ấn đánh lên bóng đen thì lập tức biến mất không thấy đâu, giống như đã chìm đáy biển.

Bóng đen cười nhạt nói:

“ Công kích dạng này còn muốn thương tổn ta sao.”

Hắn chẳng buồn quan tâm đến công kích đưa tay chộp lấy đầu Đà La, Đà La lúc này nội tâm kinh hãi cực độ muốn quay người bỏ chạy nhưng lại không hiểu làm sao bị định trụ không thể nhúc nhích, chỉ có thể trở mắt nhìn bàn tay kia chộp tới.

Không có bất ngờ gì, bóng đen kia đơn giản nắm trong tay đầu của Đà La sau đó mang người đến trước mặt Xuân Đức, bóng đen kia chính là Bóng Ảnh có điều lúc này hắn được bao trùm bên trong hắc khí nên ngoại trừ Xuân Đức không ai có thể nhìn thấy chân diện mục thực sự của hắn. Nhìn Xuân Đức, Bóng Ảnh cười nói:

“ Lần sau gặp phải dạng này vẫn là nên để đệ ra tay thì tốt hơn, hai tên lâu la này chỉ được cái miệng còn thực lực thì không có, làm việc quá mất thời gian.”

Vừa nói hắn vừa tiện tay ném Đà La đang nắm trong tay cho Xuân Đức, Xuân Đức dùng tay tiếp lấy, bàn tay hắn nắm lấy cổ tên kia, không biết có phải là do Xuân Đức có cố ý hay là chỉ là vô tình.

Mà khi hấn nắm cổ Đà La thì phát ra âm thanh “ rắc rắc” tiếp theo chỉ thấy Đà La đang còn giãy dựa đột nhiên im bật mà dừng.

Xuân Đức nhìn trong tay thi thể thì kinh ngạc nói:

“ Ấy, chết rồi. Không phải dễ chết như vậy chứ, chỉ là không may dùng hơi quá sức nắm cái cổ thôi mà, làm sao chết rồi.”

Bốn người Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Hải Băng, Kinh Hương vẻ mặt đều hắc tuyến, khóe miệng liên tục có giật. Trong lòng bọn họ thầm mắng “ gãy cổ rồi còn sống được sao.”

Lúc này Lệ Hoa Trì tiến lại gần cẩn thận hỏi:

“ Tà Thiêu còn hai người kia làm sao.”

Xuân Đức nghe vậy thì liếc mắt nhìn qua mấy tên còn sống, hấn phát tay một cái, ngay lập tức hai tiếng nổ tung vang lên.

“ Bụp bụp...”

Hai tên kia trực tiếp nổ tung hóa thành sương máu, bay tán loạn trong thiên địa.

Xuân Đức lúc này mới hờ hững nói:

“ Không cần quan tâm, đi tiếp thôi.”

Bộ dạng kia của Xuân Đức để cho trong lòng mọi người ớn lạnh, duy có hai người Hải Băng cùng Kinh Hương thì đỡ hơn rất nhiều, dù sao bọn họ cũng được nghe Mộng Vân kể nhiều, cũng biết Xuân Đức là người ra sao.

Tuy hấn là người xấu, là ác nhân khát máu khiến người người khiếp sợ nhưng đó chỉ là đối với địch nhân mà thôi, nếu hấn là người của mình thì đó

lại là một nơi gửi gắm niềm tin, là trụ cột tinh thần, có hẳn không cần phải sợ bất cứ cái gì cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1259: Đi Tới Thần Vực

- --o0o---

Sau khi giải quyết xong tên Đà La thì tiếp sau đó cũng không gặp phải người cản đường nữa. Đám người Xuân Đức lại một mạch tiến vào sâu bên trong yêu nguyên.

Đợi khi đám người Xuân Đức rời đi được một lúc rất rất lâu thì ở nơi phụ cận cách đó không xa đi ra hai nhân ảnh, sắc mặt mỗi người đều trắng xám dị thường.

Một trong hai người nhìn người bên cạnh nói:

“Đà La bị bắt đi rồi, nên làm thế nào? Có đi cứu hần không?”

Người còn lại có một cái nốt ruồi lớn ở mũi gắt giọng nói:

“Đi cứu, là người ngu hay là ta bại não, người nghĩ sao lại bảo đi cứu tên kia, đi cứu hần khác gì dâng thịt lên miệng hổ. Hai người Mộc Lan cùng Lệ Hoa Trì đã không dễ chọc, hơn nữa còn có thiếu niên thần bí cùng với tên bị hắc khí bao phủ kia. Chúng ta tới đó còn không bị bọn họ bắt sống chế thành con rối.”

Người lúc trước lên tiếng khỏ sở nói:

“Nhưng cũng nên làm cái gì chứ, chẳng lẽ cứ để mặc cho Đà La bị người chế thành con rối. Đà Lâm người nhanh nghĩ cách đi.”

Đà Lâm cau mày một lúc mới nói:

“ Hừ, ta với người đi tới Thần Vực, trong tay ta còn nắm vật kia, Thần Vực nhất định phải giúp chúng ta.”

Tiếp sau đó hai người liền hư không tiêu thất không còn nhìn thấy bóng dáng đâu nữa.

- --o0o---

Cũng vào cùng thời gian này, tại một phiến không gian chỉ có gió lốc, cát bụi cùng vô số phế tích đổ nát. Ở bên trong một khu phế tích, tại một căn nhà có phần tồi tàn, mấy người Mộng Vân đang ngồi trị thương.

Lúc này ở bên cạnh Mộng Vân cũng chỉ có 4 người, trong đó có Lâm Thừa Vũ cùng biểu ca hấn Tô Húc, hai người khác chính là Lôi Tâm cùng Lôi Nguyên.

Trên thân thể của cả năm người đều tràn ngập vết thương lớn nhỏ, nặng nhất vẫn là Mộng Vân, cơ hồ trên người nàng đâu đâu cũng là thương tích, ngay đến cả khuôn mặt cũng có không ít vết kiếm.

Có điều trên mặt nàng lúc này lại hiện lên sự kiên cường, cả người toát ra khí tức cường giả. Khác xa khi ở bên cạnh Xuân Đức, giống như là hai người khác nhau vậy.

Thời gian qua đi, thương thể của nàng dần dần khôi phục, các vết thương cũng từ từ khép lại không ít. Không qua bao lâu, một lần nữa nàng lại mở mắt ra.

Nàng vừa mở mắt ra thì liền nghe được âm thanh quan tâm của Lôi Tâm:

“ Vân tỷ, tỷ không sao chứ?”

Mộng Vân nhìn sắc mặt lo lắng của nàng cùng ba người khác thì cười nhẹ thản nhiên nói:

“ Không sao, chỉ là vết thương nhỏ mà thôi.”

Vết thương nhỏ, trong lòng bốn người không khỏi khở khở sở, nhìn vết thương chẳng chịt trên người nàng mà cảm thấy đau lòng vô cùng, nếu những vết thương này là vết thương nhỏ thì cái nào mới gọi là nặng đây.

Vì để tránh đi bầu không khí không vui, Lôi Tâm bèn hướng câu chuyện qua hướng khác, nàng lúc này hỏi:

“ Vân tỷ, chúng ta đang ở đâu đây, nơi này không lẽ là nơi mà trước kia tỷ nói tới.”

Mộng Vân nhìn qua khe cửa, nhìn đầy trời bão cát thì trên mặt xuất hiện nụ cười, nàng khẽ nói:

“ Đúng vậy, nơi này là Thượng Cổ Hoang Địa. Chúng ta ở nơi này đợi người.”

Mọi người nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, Lâm Thừa Vũ hồ nghi hỏi:

“ Vân tỷ, chúng ta đợi ai.”

Mộng Vân híp mắt cười nói:

“ Sư phụ ngươi.”

Lâm Thừa Vũ há to miệng, sau một lúc mới cười khở nói:

“ Sur phụ ta ư nhưng mà Tà Thiếu đã mấy chục năm không xuất hiện rồi, làm sao giờ này hấn có thể tới đây cứu chúng ta được chứ. Không nói Tà Thiếu có thể còn sống hay không, riêng đám người đang trấn giữ ở trước cửa vào nơi này cũng là nan đề rồi.”

Mộng Vân lúc này lại vô cùng tự tin, ánh mắt nàng hiện lên sự tin tưởng cùng sùng bái nói:

“ Hấn còn sống, chỉ là hấn vừa tỉnh dậy nên mới lâu như vậy không có tìm đến chúng ta, nếu không phải do đám người kia đuổi giết thì chúng ta đã có thể gặp hấn. Hiện tại chắc Hải Băng cùng Kinh Hương đã gặp hấn rồi.”

Mọi người nghe vậy thì đều hiện lên sự kinh ngạc, nhất là Lâm Thừa Vũ, hấn cũng vì chuyện của muội muội mà ưu sầu không biết bao nhiêu ngày qua nhưng lúc này nghe Mộng Vân nói thì liền cảm thấy một tia hy vọng.

Hấn lúc này cẩn thận hỏi:

“ Vân tỷ, người nói Tiểu Hương vẫn còn sống.”

Mộng Vân nghe hấn hỏi vậy thì khóe miệng có chút nhếch lên, lộ ra một bộ biết trước nói:

“ Chỉ bằng tu vị của Tiểu Hương cũng có thể mang quan tài của Hải Băng trốn đi mà không bị phát hiện, người cảm thấy có thể sao. Chẳng qua là ta để nàng rời đi mà thôi, để cho hai người bọn họ gặp được hấn thì sẽ an toàn hơn.”

Mọi người nghe lời nàng thì đột nhiên đều ngộ ra, lúc này mọi người đều cảm thấy Mộng Vân thật thần bí, không nói đến chiến lược siêu quần chỉ riêng phần thông minh của nàng cũng đủ người kính phục.

Trong lòng bốn người lúc này đều có tâm sự khác nhau, ba nam nhân thì đều là vui mừng vì Kinh Hương cùng Hải Băng vẫn còn sống, duy chỉ có Lô Tâm là trong lòng có chút ê ẩm.

Nàng biết trong lòng của Mộng Vân thì địa vị của nàng không thể sánh bằng Lâm Kinh Hương nhưng đến lúc điều đó được chứng minh thì nàng cũng không khỏi cảm thấy mất mát.

Lâm Thừa Vũ lúc này vui vẻ nói:

“Vậy thì tốt quá, Tiểu Hương không có việc gì là tốt rồi. Nhưng mà Tà Thiểu thực sự có thể đến cứu chúng ta sao những người ở bên ngoài kia thì sao?”

Nói đến những người đuổi giết phía sau, sắc mặt của những người khác đều trở nên trầm trọng, bọn họ đều biết những người kia đáng sợ đến mức nào, nói thực cả đời này bọn họ còn chưa thấy người mạnh đến vậy. Nhưng mà càng khiến bọn họ khiếp sợ hơn là Mộng Vân, nàng ta vậy mà có thể từ bên trong vòng vây trùng điệp của những người kia mang mọi người trốn đi, đó cũng là lần đầu bọn họ nhìn thấy thực lực chân thực của Mộng Vân.

Mộng Vân nghe Lâm Thừa Vũ nói ra sự lo lắng trong lòng thì chỉ cười nhạt, trong mắt nàng hiện lên sự tin tưởng không hề che giấu nói:

“Một khi hấn tới, tất cả kẻ kia đều không đáng nhìn, một khi hấn đến tất cả đều phải chết. Đừng nói chỉ là một đám mấy trăm người có đến nhiều hơn nữa cũng phải chết.”

Mọi người nghe lời nói chém đinh chặt sắt của nàng thì trong lòng đều rung mạnh. Bọn họ cũng không biết nàng từ đâu lấy ra niềm tin cường đại như vậy

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1260: Luyện Khôi

- ---o0o---

Mấy ngày sau nhóm người Xuân Đức vẫn tiếp tục tiến sâu vào bên trong yêu nguyên, lần theo những dấu vết ít ỏi mà Mộng Vân để lại. Tuy những dấu vết kia có cái đã từng bị người động tay chân nhưng mà với năng lực của Xuân Đức thì hẳn vẫn có thể đơn giản khôi phục hiện trạng như lúc ban đầu.

Trên đường đi hẳn cũng không có nhàn rồi, hẳn cũng tranh thủ chế tác tên Đà La kia thành con rối.

Đối với Xuân Đức mà nói, chế tác người trở thành con rối đã không còn là cái gì quá mới mẻ, việc này hẳn đã làm qua không biết bao nhiêu lần rồi nên vô cùng thành thạo.

Đầu tiên chính là tạo dịch ngâm, sau đó là ngâm xác để cải tạo thân thể. Vì tài liệu có phần thiếu thốn nên hẳn đành phải mượn ít chút thân thể của Long Sát cùng Nguyên Ma thêm một chút bản nguyên của Bóng Ảnh để bổ sung vào.

Quá trình chế tạo con rối của Xuân Đức rất sạch, cũng không có tình cảnh máu tanh gì, chỉ giống như là một người chết ngâm qua dịch thể đặc biệt sau đó sống lại mà thôi.

.....

Sau năm ngày kể từ khi ngâm xác của Đà La vào trong dung dịch, đợi lúc thi thể của tên kia hấp thu sạch sẽ dung dịch kia thì hắn mới mang ra ngoài.

Tiếp sau đó hắn lại bắt đầu khắc trận pháp lên người tên kia, từng đồ án phức tạp được Xuân Đức dùng ngón tay út vẽ ra, hắn rất tỷ mỉ, cẩn thận từng chút một.

Mấy người Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Hải Băng cùng Kinh Hương ở cách đó không xa cũng không dám nói chuyện sợ làm phiền hắn, một nhóm người cứ ở nơi đó mở lớn mắt nhìn Xuân Đức dùng đầu ngón tay út khắc từng đồ án trận pháp phức tạp lên người Đà La.

Công việc khắc trận pháp này tiêu tốn thời gian hơn 2 ngày của Xuân Đức. Sau khi khắc xong trận pháp thì hắn thỏa mãn mỉm cười một cái, sau đó hắn đánh ra vài đạo ấn quyết lên thi thể của Đà La.

Những trận pháp chằng chịt trên cơ thể hắn nhanh chóng biến mất, lộ ra làn da màu cổ đồng mạnh mẽ.

Tiếp sau đó Xuân Đức lại bắt đầu khắc một cái trận văn lên trán của Đà La, trận văn kia có hình song ngư lưỡng cực nhìn vô cùng huyền diệu, nếu người tu vi thấp nhìn vào trận văn kia trực tiếp bị mê hoặc, lâm vào ảo cảnh khó lòng thoát ra.

Mất gần một canh giờ thì Xuân Đức mới khắc xong trận văn kia, hắn lúc này nhìn qua Hải Băng nói:

“Nha đầu, lại đây.”

Hải Băng nhu nhu thuận thuận đi lại bên cạnh Xuân Đức, nàng như con mèo nhỏ tò mò đánh giá thi thể trước mắt hỏi:

“ Sur tôn, người nói có thể làm cho hấn sống lại, vì sao hấn vẫn còn cứng ngắc vậy?”

Xuân Đức cười nói:

“ Sắp xong rồi, khi nào xong hấn liền sống lại. Được rồi, nhanh nhả máu lên trên cái trận văn này đi.”

Hải Băng khẽ gật đầu sau đó làm theo lời Xuân Đức nói, nàng lấy ra một con dao nhỏ khẽ cắt đầu ngón tay. Bắt đầu nhỏ từng giọt vào bên trong cái trận văn kia.

Xuân Đức thấy vậy thì xua tay nói:

“ Có chút máu vậy tới khi nào mới có thể hoàn toàn kích hoạt trận văn kia, nhanh cắt cổ tay đi.”

Mấy người khác ở xung quanh nghe thế thì đều vẻ mặt hắc tuyết, Hải Băng cũng là hồ nghi nói:

“ Sur tôn, người không phải là muốn Băng Nhi tử sát đó chứ.”

Xuân Đức nghe nàng nói vậy thì trừng mắt nhìn nàng nói:

“ Nếu muốn nhà đầu người chết thì ta liền bóp chết từ lâu rồi, còn phải bày vẽ như vậy sao? Nhanh cắt cổ tay đi.”

Hải Băng vốn cũng chỉ là muốn trêu chọc sư phụ nàng một chút mà thôi, nàng biết ai hại nàng duy có sư phụ sẽ không hại nàng, lúc này nàng cầm con dao nhỏ đưa lên cạnh cổ tay, cứa mạnh một cái.

Lập tức, máu từ bên trong vết thương ở cổ tay phun ra như suối, bắn tung tóe khắp nơi, có điều tất cả những máu tươi kia đều như bị một lực lượng thần bí dẫn dắt lấy hướng về phía trận văn rót vào.

Trận vãn được đại lượng máu tươi đổ vào nhanh chóng sáng lên, lúc đầu chỉ là ánh sáng mờ nhạt nhưng càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng hai con cá kia giống như sống lại có thể cử động được.

Nhưng đợi tới khi trận pháp hoàn toàn kích hoạt thì sắc mặt của Hải Băng đã là cắt không ra giọt máu, khuôn mặt tái nhợt, có điều nàng vẫn cố gắng cắn răng chịu đựng.

Xuân Đức cũng nhìn thấy tình huống, trạng thái của nàng, thấy mà còn rút thêm máu tươi của cô nàng nữa thì có khi cô nàng này cũng liền treo luôn.

“ Ngừng lại đi, đủ rồi.”

Xuân Đức vừa lên tiếng thì Hải Băng lập tức ngừng lại, nàng nhanh chóng phong cấm lại vết thương, sau đó lại nuốt vào một số lượng lớn đan dược để khôi phục.

Về phần Xuân Đức lúc này lại là phun ra một quang cầu, nếu ai tinh mắt nhìn kỹ thì có thể thấy được bên trong quang cầu kia có một linh hồn, có điều linh hồn kia rất trì độn, chỉ ngây ngốc ngồi một chỗ.

Xuân Đức tay tiếp quang cầu, tay bắt ấn quyết miệng khẽ quát:

“ HỢP”

Lập tức quang cầu nổ tung, hồn phách bên trong liền thông qua song ngư đồ án dung nhập vào thân thể của Đà La, ngay khi hồn phách dung nhập vào thân xác thì đồ án kia liền biến mất.

Cùng lúc đó thì thể Đà La đột nhiên mở lớn đôi mắt, sau đó ngồi dậy, hành động bất ngờ này của hắn khiến cho mấy cô bé nhát gan tí nữa thì té lăn ra ngoài, rớt khỏi “ thương tâm hoa.”

Sau khi ngòi dậy, trong mắt Đà La hiện ra một tia mê mang, có điều rất nhanh ánh mắt hắn liền trở nên thanh tĩnh, hắn nhìn quanh đám người một lượt cuối cùng nhìn đến Hải Băng trên thân.

Sau khi nhìn thấy Hải Băng thì ánh mắt nó liền tỏ sáng, nó tiến tới đứng dậy đi tới trước mặt Hải Băng quỳ xuống hô:

“ Chủ nhân tôn quý. Thuộc hạ đã đợi người từ rất lâu rồi, cuối cùng hôm này đã được gặp người. Đà La nguyện dâng hiến tất cả kể cả sinh mệnh của bản thân để phục vụ chủ nhân. Chỉ cần Đà La còn sống không người có thể thương tổn đến người.”

“ Tất cả những kẻ dám mạo phạm chủ nhân đều phải chết.”

Chữ chết hắn cắn rất nặng, cùng lúc đó cả người hắn bốc lên hắc sắc ma khí vô cùng cường đại.

Cảm nhận được cỗ khí tức từ trên người Đà La truyền đến thì hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan đều cả kinh. Hai người có thể cảm nhận ra Đà La lúc này tu vi đã vượt xa trước kia. Chỉ riêng về khí thể thôi cũng đủ khiến hai người tâm kinh đảm hàn. Nếu như động thủ một lần nữa, bọn họ cảm giác bản thân sẽ bị đối phương một chiêu miêu sát.

Nhưng trong lòng bọn họ thì kẻ đáng sợ nhất cũng không phải Đà La vừa sống lại mà là Xuân Đức, đắc tội với người này có thể nói là muốn chết cũng khó khăn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1261: Chuyện Khôi Hải

- ---o0o---

Hải Băng nhìn Đà La đang quỳ ở trước người thì há to miệng ra, nàng cảm giác có chút không chân thực, nàng lắc lắc đầu để đầu óc trở nên thanh tỉnh nhưng lúc nàng nhìn lại thì vẫn thấy Đà La đang quỳ trước mắt.

Nàng có chút không dám tin nói:

“ Hấn vậy mà sống lại rồi, trời ạ, sư phụ có thể khiến người chết sống lại. ”

“ Người nói sau này sẽ nghe theo ta sao? Có thật không?”

Đà La đang quỳ trước người Hải Băng, nghe vậy thì nói:

“ Sinh mệnh này là do chủ nhân ban cho, chủ nhân có ơn tái tạo với thuộc hạ, thuộc hạ sau này nguyện nghe theo chủ nhân vô điều kiện.”

Hải Băng nghe hấn nói vậy thì mới dám xác định là không có nghe lầm, nàng lúc nàng dùng ánh mắt sùng bái nhìn Xuân Đức, sau đó như một làn gió chạy lại ôm lấy hấn vui vẻ nói:

“ Sư tôn người thật lợi hại quá à, yêu sư tôn chết đi được. Cảm ơn sư tôn.”

Xuân Đức mỉm cười, hấn khẽ xoa đầu Hải Băng cười nói:

“ Sư tôn không lợi hại còn ai lợi hại nữa, ha ha, điều đó còn cần phải nói sao?”

Hắn mỉm cười như làn gió xuân khiến lòng người ấm áp những người khác ở gần đó thấy vậy thì trong lòng có chút nao nao, Hải Băng ở gần hắn nhất thì ngây ra, sau một lúc thì cô nàng mới phản ứng lại. Nàng khẽ hôn lên má hắn một cái nói:

“ Cảm ơn sư tôn. Hi hi.”

Sau khi hôn nhẹ lên má Xuân Đức một cái thì cô nàng liền đỏ mặt chạy tới bên cạnh Kinh Hương.

Xuân Đức dùng vạt áo lau đi nước miếng trên má cười nói:

“ Lần sau cũng không cần bôi nước miếng lên mặt sư tôn rồi.”

Mọi người nghe vậy thì nhin không được phì cười, về phần Hải Băng nghe vậy thì hai má đỏ lên lợi hại, nàng có chút hờn dỗi nhìn Xuân Đức, bộ dạng đáng yêu đến cực điểm.

Đúng lúc mọi người đang vui vẻ thì không gian phía trước đột nhiên trở nên nhộn nhạo, tiếng cười cũng vì đó mà dừng lại, Lệ Hoa Trì lúc này cũng nhăn mày lại, hắn bấm vài pháp quyết đánh vào “ thương tâm hoa” bên dưới, “ thương tâm hoa” nhanh chóng chậm lại sau đó dừng hẳn.

Trong lòng hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan đều là một bụng tức giận, vì sao cứ giữa lúc mọi chuyện đang tốt đẹp thì lại có kẻ tới phá hoại. Thực sự mà nói, trong lòng hai người lúc này sợ nhất chính là có kẻ nào đó tới làm phiền Xuân Đức, người kia mà nổi điên lên thì không những bọn họ xong rồi mà cả đại lục này cũng xong luôn rồi. Càng nghĩ thì hận ý trong lòng hai người với kẻ chuẩn bị xuất hiện càng tăng lên mấy lần.

Không gian phía trước ba động một lúc thì liền xuất hiện một cái khe không gian, khe không gian kia từ từ mở rộng hóa thành một cái lỗ đen thời không.

Tiếp sau đó từ cái lỗ đen thời không kia đi ra một con Tử Long(rồng màu tím), con Tử Long kia hình thể khá lớn, riêng hai sải cánh cũng có hơn hai trăm mét, về phần thân thể thì không thể đo lường vì nó còn chưa đi ra hết lỗ đen không gian.

Con Tử Long kia mới ló cái đầu ra ngoài thì liền hướng về phía mấy người Xuân Đức há miệng gầm lên:

“ Gào gào gào...”

Nhưng mà nó chỉ “ gầm gừ” đến tiếng thứ ba thì đột nhiên dừng lại, ánh mắt nó sợ hãi nhìn Xuân Đức, tiếp sau đó liền thụt đầu lại vào bên trong cái lỗ đen không gian kia, biến mất không thấy đâu.

Tiếp sau đó cả cái lỗ đen cũng dần dần khép lại, mọi người thấy vậy thì đều ngẩn ra, không hiểu là có chuyện gì, duy có hai người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan là ần ần đoán ra được là có chuyện gì.

Xuân Đức thấy con tạp long kia vậy mà chỉ bị hấn nhìn một cái liền dọa chạy thì cũng không biết nói cái gì cho phải, dù gì cũng gọi là có huyết mạch long tộc vậy mà chưa gì đã chạy.

Xuân Đức lúc này cảm thấy một trận đần độn vô vị, hấn ngáp dài một cái nói:

“ Tiếp tục lên đường thôi nào, con Tiểu Long kia chạy rồi, đang muốn đổi vật cười đi lại thể mà nó lại chạy mất.”

Mọi người nghe hẳn nói vậy thì một mặt bất đắc dĩ, có lẽ dạo gần đây bọn họ cũng quen dần với cách phát ngôn gây sốc của Xuân Đức rồi nên cũng không có phản ứng quá lớn như lúc ban đầu nghe được.

Nhưng lúc bọn họ đang định đi tiếp thì không gian trước mặt lại một trận nhộn nhạo, sau đó một cái lỗ đen không gian lại được hình thành.

Nhưng lần này từ bên trong lỗ đen đi ra cũng không phải con Tử Long kia mà là một đám người, có điều đám người kia sau khi ra ngoài thì cũng nhìn mấy người Xuân Đức mà hợp sức với nhau lôi một cái đuôi.

Nhìn thấy đám người kia đang cùng nhau lôi kéo một cái đuôi màu tím than thì sắc mặt Xuân Đức cùng những người khác lúc này đều trở nên quái dị không thôi. Trong lòng mỗi người đều nổi lên một cái suy đoán.

Quả nhiên, chỉ qua mấy chục cái hô hấp thì suy đoán của bọn họ liền được chứng minh, đám người kia không phải lôi cái khác mà đích thị là đang kéo con Tử Long lúc trước đi ra khỏi thông đạo thời không.

Con rồng kia thì cố gắng chạy vào bên trong còn đám người thì lại cố gắng kéo nó ra bên ngoài, hai bên hình thành thế giằng co nhìn buồn cười không thôi.

Kinh Hương đứng ở bên cạnh Xuân Đức nhẹ giọng hỏi:

“ Vô Tà đại ca, mấy người bọn họ đang làm trò gì vậy?”

Xuân Đức nhún nhún vai nói:

“ Kéo co đấy, mọi người không thấy sao, bọn họ đang kéo co cùng với con rồng kia kìa, chắc đây là một loại phương pháp luyện thể lực của bọn họ.”

Nghe hắn nói vậy thì mọi người đều là gậy đầu phụ họa, cả đám đều như có điều ngộ ra.

Đúng lúc này Xuân Đức lại nói:

“ Mọi người xem đủ chưa, xem đủ rồi thì đi thôi.”

Những người khác đều là gậy đầu, tiếp sau đó Lệ Hoa Trì lại điều khiển “ thương tâm hoa” bay đi, ngay khi đám người vừa chuẩn bị rời đi thì một tên bên trong đám người đang kéo đuôi con Tử Long lớn tiếng hô:

“ Các người không được đi, chúng ta là người của Thần Vực. Bọn ta có chuyện muốn cùng mấy vị...”

Hắn còn chưa có nói hết câu thì Xuân Đức ở trên “ thương tâm hoa” nhìn hắn mỉm cười nói:

“ Đừng phân tâm, xem kia.”

Người kia quay lại, vừa nhìn liền thấy con Tử Long kia lại đã chui vào bên trong lỗ hồng không gian được một nửa, hắn lúc này lại vội vàng quay lại ôm lấy cái đuôi, tiếp tục kéo con Tử Long kia đi ra ngoài.

“ Ha ha ha ha ha...”

Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Hải Băng, Kinh Hương, Xuân Đức thấy vậy thì đều cười lên ha hả, sau đó không thèm quan tâm đến mấy tên kia nữa mà tiếp tục bay đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1262: Thích Lý Sự

- ---o0o---

Đúng lúc này..

“Đùng...”

Một tiếng nổ trầm đục vang lên bên trong hư không, con Tử Long đang cố gắng chui vào bên trong thông đạo thời không bị một cái gì đó đánh bay ra bên ngoài.

Thân thể to lớn của nó lộn vài vòng trên không, sau đó đập lên mặt đất phát ra tiếng nổ lớn

“ Rầm rầm rầm...”

Cả cái thân hình nặng không biết mấy ngàn tấn kia đập lên mặt đất khiến cho cả mặt đất rung rinh. Cùng lúc đó một cái hố to xuất hiện trên mặt đất

Ngay sau đó một nam tử mặc thanh y đi từ ra khỏi thông đạo không gian kia, theo sau hắn còn có hai tên nam tử mặc áo phật pháp.

Ba người vừa đi ra ngoài thì cũng không nhìn con Tử Long kia mà hướng thẳng phía năm người Xuân Đức đi tới. Chỉ nhoáng lên một cái, thanh y nam tử cùng với hai người khác đã chặn trước đường đi của “thương tâm hoa”.

Nam tử mặc thanh y kia hướng về phía Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan hơi khom người hữu lễ nói:

“ Lệ đại nhân, Mộc đại nhân. Tại hạ Thương Lâm ra mắt hai vị đại nhân.”

Lệ Hoa Trì rất không khách khí, sắc mặt lạnh lùng nói:

“ Người chặn đường chúng ta lại là có ý gì? Nếu làm lỡ đại sự của chúng ta ngươi có gánh nổi tội không?”

Mộc Lan ở bên cạnh cũng khẽ “hừ” lạnh một tiếng, mặc dù hai người tỏ vẻ bất mãn nhưng mặt mũi của Thần Vực không thể không cho. Tuy trong lòng bất mãn nhưng lại không thể làm sao.

Xuân Đức ngồi phía sau hai người nhìn thấy một màn này lại bắt đầu cảm thấy đau đầu, mới được mấy ngày an ổn lại có người tìm đến hấn gây phiền phức, nói thực Xuân Đức cũng rất muốn một phát đập chết đối phương.

Nhưng mà nghĩ đến đối phương thuộc thuộc thế lực kia, giết đối phương xong thì phiền phức không những không giảm ngược lại đến càng nhiều. Với hơn nữa, đối phương cũng không có thù hận với hấn, tu vị thì thấp kém, nếu đến nhiều nhiều còn có thể làm thức ăn chứ đến có một tên hấn cũng lười giết.

Vì mấy lý do như vậy nên hấn không có ra tay giết người cũng không nói gì thêm, mặc kệ việc này cho hai tên kia xử lý, còn hấn thì gói đầu lên đùi của đệ tử năm ngũ.

Hải Băng bị hấn coi như là cái gói thì cũng không có phản đối, ngược lại còn rất vui vẻ, thi thoảng nằng tay chân còn không thành thật thoáng đối với

Xuân Đức sờ sờ mó mó một chút nhưng cũng chỉ là giới hạn trên mặt hấn mà thôi.

Về phần Đà La thì sắc mặt như hàn băng vạn năm, đứng bên cạnh Hải Băng thủ hộ nàng một tác không rời.

Những cảnh tượng này đều không thoát khỏi ánh mắt của mấy người Thương Lâm, trong lòng bọn họ âm thầm kinh dị không thôi. Lúc này bọn họ đều đang suy đoán lại lịch của Xuân Đức cùng hai cô gái trẻ phía sau.

Nhưng lúc ánh mắt của hấn nhìn về Đà La thì hiện lên sự nghi hoặc nồng đậm, hấn nghe Đà Lâm cùng Đà Lôi nói Đà La bị người đã thương sau đó bắt đi nhưng lúc này nhìn đối phương cũng không có dấu hiệu bị thương, đã vậy trên người còn ần ần phát ra khí tức nguy hiểm mãnh liệt.

Có điều hấn lại cảm thấy đối phương có cái gì đó rất lạ, mặc dù cảm giác kia vô cùng rõ ràng nhưng lại không biết đối phương lạ ở điểm nào.

Với nhãn lực của hấn thì làm sao có thể khám phá ra thân phận con rối của Đà La lúc này, không nói đến hấn mà ngay cả tam hoàng của cái phiến thiên địa này cũng nhìn không ra, nói về con rối cùng độc thuật thì Xuân Đức cũng đã bước vào cảnh giới vô cùng cao rồi.

Nhìn thấy Thương Lâm vậy mà không chú ý đến bản thân, chỉ chăm chú quan sát đánh giá Xuân Đức cùng mấy người khác thì Lệ Hoa Trì ánh mắt hiện lên hàn quang, hấn lạnh giọng hỏi:

“ Người đây là đang khinh thị ta có phải hay không?”

Cảm nhận được sát ý lạnh lẽo trên người Lệ Hoa Trì thì Thương Lâm lúc này mới khôi phục lại, hấn biết hành động khi trước của bản thân đã chọc giận đối phương nên hấn lúc này vội vàng cung kính nói:

“ Lệ đại nhân thứ lỗi là tại hạ thất lễ, lần này tại hạ mang theo ý chỉ của Nhân Hoàng muốn mang Đà La đại nhân trở về thần vực.”

Nghe đến Nhân Hoàng thì sắc mặt của Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan đều cả kinh, không chỉ có hai người mà Hải Băng cùng Kinh Hương cũng là như vậy. Duy có Xuân Đức cùng Đà La sau khi nghe đến Nhân Hoàng thì chẳng biểu hiện gì, giống như hai người bọn họ chưa từng nghe thấy cái tên đó vậy.

Lệ Hoa Trì lúc này có phần khó xử, ánh mắt hẩn hướng về phía Xuân Đức cầu cứu nhưng mà thấy hẩn đang nhắm mắt hưởng thụ sự ôn nhu của đệ tử thì không biết nói gì hơn.

Ngay lúc hẩn tiến thối lưỡng nan thì Đà La không cảm xúc lên tiếng:

“ Chủ nhân ta ở đâu, ta ở nơi đó. Đừng nói chỉ là một Nhân Hoàng, cho dù là tam hoàng ta cũng không quan tâm. Các ngươi có thể quay về được rồi, nếu còn dài dòng làm chậm trễ thời gian của chủ nhân thì cũng không cần đi nữa.”

Ba người Thương Lâm, Đà Lô, Đà Lâm nghe hẩn nói vậy thì đều cả kinh, sắc mặt khiếp sợ không thôi.

Thương Lâm là người phản ứng gay gắt nhất, hẩn một mặt khó thể tin nhìn Đà La nói:

“ Ngươi vậy mà dám buông lời bất kính với Nhân Hoàng, ngươi biết đây là phạm vào tử tội rồi không. Nể tình người bị thương đầu óc ta không tính toán việc này, nhanh chóng cùng chúng ta quay về Thần Vực.”

Đà Lô cùng Đà Lâm có phản ứng bất đồng, Đà Lô lớn tiếng nói:

“Đà La, người bị làm sao, chẳng lẽ đến hai người chúng ta cũng không nhận ra rồi. Có phải hay không giống như Thương Lâm nói, người bị người ta đánh hư đầu rồi. Người nhanh theo bọn ta trở về đi.”

Đà La ánh mắt hiện lên thần sắc lạnh lẽo nhìn ba người:

“Chỉ có chủ nhân mới có thể ra lệnh cho ta, các người lại là cái thá gì mà muốn ra lệnh cho ta, nếu còn dài dòng thì cũng không cần đi nữa, tất cả đều nằm tại nơi này đi.”

Vừa nói hần vừa tiến lên mấy bước, xuất hiện ở bên ngoài “thương tâm hoa” lẳng không mà đứng, cả người phát ra hắc sắc ma khí, trên người tràn ngập khí tức bạo ngược. Linh áp “thập phương thánh cảnh” đỉnh phong âm âm bạo phát

Cảm nhận được cỗ khí tức này thì ba người Thương Lâm, Đà Lô, Đà Lâm còn muốn nói cái gì nữa liền không dám nói tiếp, tất cả đều nuốt trở về.

Nhìn biểu hiện trên mặt Đà La lúc này, ba người không hẹn mà cùng nhau thối lui qua một bên nhường ra một con đường.

Đà La thấy ba người đã tránh đường thì hung quang trong mắt cũng liền biến mất, tiếp sau đó hần liền thu liễm khí tức, quay trở về “thương tâm hoa” đứng bên cạnh Hải Băng.

Thấy mọi việc đã được giải quyết, Lệ Hoa Trì cũng nhanh chóng điều khiển “thương tâm hoa” bay đi, hần lại cũng không muốn nổi lên xung đột gì đó với người của Thần Điện, dù sao thế lực kia cũng là thế lực mà hần chọc không nổi, có điều để hần lựa chọn đắc tội với Thần Điện hay là với Xuân Đức thì đương nhiên hần vẫn là lựa chọn đắc tội với Thần Điện.

Đắc tội với thần điện thì vẫn còn một con đường sống nhưng đắc tội với Xuân Đức thì chết là cái chắc rồi.

Nhìn thương tâm hoa biển mất bóng dáng ở cuối chân trời, sắc mặt ba người Thương Lâm, Đà Lô, Đà Lâm trở nên dị thường khó coi.

Đà Lô lúc này nhin không được mở miệng:

“Hai người các ngươi có cảm thấy Đà La rất quái lạ không, hẳn như là một người khác vậy.”

Đà Lâm bên cạnh nghe hẳn nói vậy thì hừ lạnh nói:

“ Con heo như ngươi cũng có thể nhìn ra, làm sao hai người bọn ta không thể nhìn ra. Hừ, việc này Tây Phương Thánh Cung nhất định sẽ làm rõ ràng.”

Trước khi quay về hẳn còn nhìn qua bên phía Thương Lâm nói:

“ Thương huynh, lần này làm phiền huynh rồi. Ngày sau có dịp nhất định sẽ mời Thương huynh nhà chơi, lúc đó sẽ tận tình tiếp đãi. Còn bây giờ hai người chúng ta có chút việc trong người phải trở về trước phụng mệnh.”

Thương Lâm cũng là khách khách khí khi nói:

“ Khách khí, khách khí, sau này có dịp nhất định sẽ tới làm phiền hai vị.”

Nói xong thì ba người cũng đường ai nấy đi, một người quay trở lại Thần Vực, hai người khác thì không biết đi đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1263: Thượng Cổ Hoang Địa Cửa Vào

[Cảm ơn bạn Phạm Lan Hương đã tặng cho mình 500 k, số chương mình hứa sẽ nhanh chóng bổ sung. Cảm ơn tất cả mọi người đã theo dõi cùng yêu quý tác phẩm của mình. Mọi người có thể ủng hộ mình qua stk 0041000118855 cvb hoặc có thể tặng các vật phẩm khác như np,ksc... Cảm ơn mọi người.

- ---o0o---

Lần theo dấu vết mà Mộng Vân để lại, nửa tháng sau cuối cùng Xuân Đức mang theo mọi người cũng đã tìm đến được cửa ra vào của Thượng Cổ Hoang Địa nằm ẩn sâu bên trong Yêu Nguyên.

Nhưng chỉ vừa đến nơi này thì hần liền gặp phải cản đường, hơn nữa người cản đường lần này cũng không phải bọn tôm tép gì mà tất đều đều sở hữu ấn ký.

Khi “thương tâm hoa” chỉ bay đến phạm vi 200 dặm gần cửa ra vào Thượng Cổ Hoang Địa thì liền có 10 người đi ra ngăn cản, mười người này thoáng cái bao vây nhóm người Xuân Đức vào bên trong.

Cầm đầu là một lão giả, ánh mắt đục ngầu, toàn thân mặc áo bào tro, cả người phát ra khí tức âm trầm.

Hần nhìn quét qua mấy người Xuân Đức một lượt, ngay khi quét đến trên người Xuân Đức thì ánh mắt hiện tinh mang, ánh mắt hần nhìn chọc chọc vào ấn ký trên tay Xuân Đức không che giấu sự thèm khát.

Không những lão già kia mà chín người còn lại cũng đều là như vậy. Một bộ dạng tham lam, thèm muốn, như là nhìn thấy một mỹ nữ vậy đang trần như nhộng vậy.

Lão già kia cũng rất trực tiếp, cũng không thèm hỏi xem mấy người Xuân Đức là ai đã ra lệnh bắt người:

“ Bắt mấy người này lại.”

Lão già vừa ra lệnh thì liền có một người tiến lên, người tiến lên là một đại hán cao lớn, bộ dạng mười phần thô kệch. Hắn nhe răng cười, lộ ra hàm răng vàng khè.

“Đám con sâu cái kiến, còn không nhanh tự mình thúc thủ chịu trời, chẳng lẽ còn muốn ta tự mình động thủ.”

Hắn tuy nói vậy nhưng ánh mắt vẫn chỉ thủy chung cảnh giác nhìn Xuân Đức, hắn biết người sở hữu ấn ký không có một ai là người tầm thường cả. Về phần những người khác hắn chẳng muốn xem.

Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan bị người không để ý tới đã vậy còn bị gọi là tiểu trùng thì sắc mặt không tốt đi nơi nào, cả hai người lúc này đều nổi giận không thôi.

Lệ Hoa Trì rút ra tiên kiếm, trong miệng giận giữ quát:

“Đám không nhìn ra, muốn chết.”

“ Tinh Diệt Kiếm.”

Bốn đạo kiếm quang ác liệt đột nhiên xuất hiện từ bốn phương tám hướng khóa chặt lấy nam tử kia vào bên trong.

Mộc Lan lúc này cũng là đồng thời ra tay, vừa ra tay chính là tuyệt chiêu. Trong miệng nàng khẽ quát:

“ Băng Liên Tâm Phách.”

Ngay khi nàng vừa quát thì trong mắt nàng hiện lên một bông tuyết liên, tuyết liên kia vừa hiện lên liền vỡ tung hóa thành đoàn đoàn tinh quang.

Cùng lúc đó ở quanh người tên đại đột nhiên xuất hiện vô số băng tinh bé nhỏ, băng tinh kia bám lên người hắn nhanh chóng đóng băng hắn lại.

Nam tử thấy vậy thì hừ lạnh nói:

“ Con sâu cái kiến mà thôi, ở cái đại lục này các ngươi có thể cao thủ nhưng trên thực tế cũng chỉ là một đám ếch ngồi đáy giếng mà thôi.”

Xuân Đức đang ngồi trên “thương tâm hoa” nghe vậy thì cười lạnh nói:

“ Thăng ngu.”

Tên trung niên đại hán kia nghe vậy thì giận tím mặt, ánh mắt hắn hung dữ nhìn chằm chằm Xuân Đức nhưng sau một khắc sắc mặt hắn liền đại biến.

Hắn sử dụng thần dịch lực bên trong ẩn ký nhưng lại không thể bài trừ được lớp băng tinh ở bên ngoài thân thể, điều này khiến hắn kinh dị không thôi.

Nhưng hắn còn chưa kịp phục hồi thì bốn đạo kiếm quang ác liệt mà Lê Hoa Trì đánh ra đã chém đến trước mặt hắn. Nếu như không có bất cứ phòng ngự nào mặc kệ cho bốn đạo kiếm quang kia chém lên người thì tên đại hán chết là cái chắc.

Có điều đồng bọn hắn vẫn ở bên cạnh, làm sao có thể trơ mắt ra nhìn hắn chết được, lúc này có một người khác tiến lên, hắn vừa tiến lên một bước liền đã xuất hiện bên cạnh tên đại hán kia sau đó một tay vung lên.

Một cái lồng ánh sáng vàng nhạt xuất hiện bao hai người vào bên trong.

Nhưng vào lúc này Xuân Đức lại phun ra một câu:

“ Lại thêm một thằng ngu.”

Hắn vừa nói xong thì bốn đạo kiếm khí ác liệt liền chém thẳng lên lên lồng phòng ngự màu vàng nhạt kia, lồng phòng ngự vàng nhạt do thần dịch lực tạo thành nhưng lại không ngăn cản nổi bốn đạo kiếm quang kia.

“ Âm âm..”

Chỉ hai đạo kiếm quang liền khiến cho lồng phòng ngự kia vỡ nát, sau đó hai đạo kiếm quang khác liền trực tiếp chém hai tên kia làm sáu khúc.

Máu tươi vẩy trời vào, ruột cùng nội tạng rớt ra bên ngoài bay loạn khắp nơi. Thi thể tự do rơi xuống đất.

Hai người kia vừa chết thì tử bên trong mu bàn tay hai người liền bay ra hai đạo ấn ký, Xuân Đức vung tay lên liền thu về.

Lệ Hoa Trì một chiêu đắc thủ thì thần sắc có chút không dám tin, hắn thấy đối phương tự tin như vậy còn tưởng là địch nhân khó đối phó không ngờ vừa dùng một chiêu liền giải quyết.

Xuân Đức nhìn thấy hắn vậy thì nói:

“ Không cần ngạc nhiên, người có được thiên sinh năng lực khắc chế mấy người này. Có điều cũng là do hai tên kia quá bất cẩn nên để người đắc thủ, bằng không cũng phải phí một phen công phu đấy.”

Nói xong, Xuân Đức lúc này lại nhìn qua 8 tên khác đang ngậy người ra thì híp mắt cười nói:

“ Làm sao? Có phải hay không rất bất ngờ.”

Tám người kia lúc này mới hồi phục tinh thần, lão già cầm đầu lúc này sắc mặt lạnh lùng, trầm giọng nói:

“ Hừ, đã không ai có thể cứu được các ngươi, vốn còn muốn tra hỏi các ngươi một số chuyện nhưng lúc này thì không cần nữa rồi. Mọi người đồng thời tiến lên.”

Hắn vừa nói xong thì những người khác đồng thời lấy ra binh khí, hai mắt lộ ra hung quang, cả người tản ra khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Mấy người Lệ Hoa Trì lập tức cảm nhận được một cỗ đè nén kinh khủng, giống như trên đầu mỗi người đều có một ngọn núi lớn vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1264: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa

Nhìn thấy mấy người kia không sợ chết xông tới, Xuân Đức một tay đặt lên trán, đầu hơi cúi xuống miệng mỉm cười làm bộ dạng cực độ bất đắc dĩ, hắn cười nói:

“Nhu vậy có phải tốt hơn không?”

Nói xong câu này hắn liền ngẩng đầu lên, trên mặt hắn vẫn duy trì nụ cười, có điều nụ cười của hắn lúc này tràn đầy sự giễu cợt.

Hắn phát tay một cái, liền có tám thanh “cốt mâu” xuất hiện, mỗi thanh dài tầm 2 mét, to bằng cổ tay người lớn, trên thân mâu lít nha lít nhít trện văn huyền bí, toàn thân mâu phát ra ánh sáng xanh lục hư ảo.

“Vèo vèo vèo...”

Nhanh hơn cả ánh sáng, trong nháy mắt tám thanh “cốt mâu” thuần di tới trước người tám tên cường giả đao lao đến, trực tiếp xuyên nát đầu từng tên, đầu lâu của tám người kia đều nổ tung như pháo bông.

“Uỳnh uỳnh uỳnh....”

Tám thanh “cốt mâu” sau khi giết chết tám người kia thì trực tiếp cắm lên đại địa sau đó nổ tung, phương viên mấy dặm quanh đó trực tiếp hủy diệt không còn sót lại cái gì.

Sau khi giết xong tám người, Xuân Đức vung tay lên thu lấy ấn ký cũng xác của bọn họ, ấn ký thì hấn dùng còn xác thì cho Bóng Ảnh ăn tạm.

“ Tiếp tục tiến lên đi, phía trước còn có một ít tạp ngư cản đường, tranh thủ giải quyết luôn một thể.”

Lệ Hoa Trì lúc này nuốt nước miếng một cái, sau đó nhanh chóng điều khiển ‘thương tâm hoa’ tiến về phía trước, trong lòng hấn lúc này nghĩ mà sợ, nếu ngày trước Xuân Đức cũng có cái thực lực này thì liệu hấn có còn sống đến giờ hay không.

Rất nhanh trong lòng hấn liền cho ra một cái khẳng định, nếu như Xuân Đức lúc trước mà có thực lực như hiện tại thì hấn chết là cái chắc, vốn từ lúc gặp mặt Xuân Đức tới nay cũng chưa thấy hấn ra tay lần nào, trong lòng hấn cũng có một ít suy đoán về thực lực hiện tại của Xuân Đức.

Nhưng hấn không ngờ Xuân Đức lại khủng bố như vậy, cũng không nói đâu xa, chỉ là chiêu vừa rồi thôi, hấn tự nghĩ bản thân mà đối diện với một chiêu hời hợt kia thì...Năm chắc cái chết.

Ngay lúc hấn đang suy nghĩ lung tung thì bị giọng nói của Kinh Hương cắt ngang.

“ Vô Tà đại ca, là người kia, là người kia dẫn theo rất nhiều người vây giết Vân tử, chính hấn còn chặt đứt một cánh tay của Vân tử.”

Giọng nói của nàng vừa gấp gáp lại mang theo oán khí sâu đậm, làm cho tất cả mọi người đều không khỏi theo hướng tay nàng chỉ nhìn lại.

Mọi người nhìn qua thì thấy một tên nam tử tóc đỏ, toàn thân áo bào màu xanh, dẫn đầu một đám đông cường giả đang chặn ngang trước cửa vào Thái Cổ Hoang Địa.

Xuân Đức nheo mắt, trong mắt lóe lên lệ mang, hấn thấp giọng nói:

“ Thuộc hạ của ta vậy mà cũng dám động vào, vậy thì hôm nay các người không thể không chết rồi.”

Lúc đám người Xuân Đức quan sát nam tử kia thì nam tử kia cùng đám cường giả ở bên cạnh hấn cũng đang đánh giá mấy người Xuân Đức.

Đứng ở bên cạnh nam tử tóc đỏ, một tên trung niên cẩn thận nói:

“ Đại nhân, kẻ tới không thiện. Đám người Nguyên Thông đã mất đi liên lạc.”

Nam tử tóc đỏ ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lâm Kinh Hương, khoe miệng nhếch lên, hấn cười gằn khinh miệt nói:

“ Một nha đầu không có đầu óc mà thôi, tưởng rằng mời được một vài tên cường giả liền có thể giải quyết được vấn đề sao. Trước hết cứ bắt lại ba nữ nhân kia cho mọi người chơi đùa một thời gian, nữ nhân kia thích chơi sao thì chơi, chơi chết cũng được, về phần hai nha đầu kia giữ lại còn hữu dụng. Còn những người khác thì giết sạch.”

Đám người bên cạnh nghe vậy thì hưng phấn không thôi, bọn họ trấn giữ nơi này cũng đã có một thời gian dài, ở địa phương chim không thềm ị này thì đứng nói là đàn bàn ngay cả heo nái cũng không có.

Vì vậy cả đám đều là nhin đến sắp hư rồi, lúc này nhìn thấy ba đại mỹ nữ, lại nghe lão đại nói thì cả đám hưng phấn không thôi. Nhưng mà bọn họ lại không biết rằng, chờ đợi bọn họ cũng không phải cái gì mỹ nữ tuyệt sắc mà chính là một con ác mộng.

.....

Không qua bao lâu thì hai bên đã đối mặt chính diện với nhau. Vừa đến nơi thì Xuân Đức không nói một lời nhảy ra ngoài “thương tâm hoa”.

Nhìn thấy hấn một mình đi ra thì bên phía thanh niên tóc đỏ đám người nhìn không được cười to nói:

“ Các người nhìn xem tiểu tử này không phải nã vào nước rồi đi, tiểu tử này vậy mà lại dám một mình đi xuống, tên này sẽ không phải nghĩ rằng một mình hấn có thể đấu lại tất cả chúng ta chứ.”

Một tên ở bên cạnh cũng là phụ họa nói:

“ Ta nhìn ra tiểu tử này là hấn muốn đến hiến vật quý cho chúng ta đây, các người nhìn, tiểu tử kia đi còn run run như vậy thì đánh đấm cái gì, các người mà lớn tiếng nói chuyện thì có khi tiểu tử kia trực tiếp tè ra quần đây. Ha ha ha ha.”

“ Ha ha ha ha...”

“ Ha ha ha ha...”

“ Ha ha ha ha...”

“ Ha ha ha ha...”

Tên kia nói xong thì liền cười lên ha hả, không những hấn cười lên ha hả mà những kẻ khác cũng đồng thời cười theo.

Nhưng ngay vào lúc mọi người đang cười lớn thì tên nam tử tóc đỏ quát:

“ Tất cả câm miệng lại cho ta.”

Mọi người đang cười lớn bị tiếng quát của hấn giật nảy mình, một người ở bên cạnh tên tóc đỏ không hiểu hỏi:

“ Đại nhân, làm sao vậy...?”

Nhưng hắn còn chưa nói hết câu thì đã thấy nam tử tóc đỏ sắc mặt sợ hãi nhanh chóng thối lui về phía sau.

“ Phúc phúc phúc...”

Tên nam tử ở bên canh tên tóc đỏ còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì liền mất đi tri giác, trước lúc chết hắn chỉ cảm thấy cái gì đó xẹt qua thân thể hắn mà thôi.

Đợi khi mọi người định thần nhìn lại thì chỉ thấy nơi mà tên nam tử tóc đỏ đứng lúc trước bây giờ đã nằm la liệt một đồng thi thể, tất cả đều bị chém làm 2 khúc.

Đám cường giả ở xung quanh thấy thế thì quá sợ hãi, một đám như chim sợ cành cong nhanh chóng thối lui ra phạm vi xa xa. Khi lùi ra đến phạm vi nhất định, cảm thấy an toàn thì cả đám mới dám dừng lại quan sát cẩn thận.

Khi bọn họ nhìn lại chỉ thấy đứng giữa đồng thi thể nằm la liệt kia đúng là thiếu niên khi trước, có điều lúc này trên tay hắn cầm một thanh kiếm đen ngòm phát ra quang mang tà ác.

Nhất là con mắt ở phần gần chuôi kiếm liên tục chớp động cùng với hàng ngàn cái xúc tu từ thanh kiếm bắn ra đang liên tục ngoe nguẩy, cùng hấp thu máu thịt của mấy cái xác chết trên mặt đất càng khiến cho người ta kinh hãi không thôi.

Mọi người lúc này đều gian nan nuốt một ngụm nước miếng.

“ Ực ực..”

Cả đám chỉ thấy yết hầu khô khốc. Thiếu niên đang đứng trước mắt mang lại cho bọn họ một cái cảm giác mạng sống đang sắp rời xa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1265: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(1)

Đứng ở bên trên “thương tâm hoa” mấy người Lệ Hoa Trì cùng Mộc Lan cũng đều là gian nan hô hấp, ánh mắt của hai người lúc này đều tập trung lên thanh kiếm mà Xuân Đức đang cầm trên tay.

Mộc Lan nhìn về phía Kinh Hương cùng Hải Băng hỏi:

“Tiểu Hương, Tiểu Băng, hai muội có biết đây là thanh kiếm gì không?”

Cả hai người Kinh Hương cùng Hải Băng đồng thời lắc đầu, Kinh Hương nói:

“Muội không biết, đây cũng là lần đầu tiên muội nhìn thấy Vô Tà đại ca sử dụng binh khí chiến đấu.”

Hải Băng cũng là gật đầu nói:

“Muội cũng là như vậy, đây cũng là lần đầu muội được nhìn thấy thanh kiếm kia. Có điều làm sao muội cảm thấy thanh kiếm kia giống như còn sống vậy, thật đủ tà dị.”

Mộc Lan nghe hai nàng nói vậy thì trong lòng có đôi chút thất vọng. Nàng khẽ gật đầu nói:

“Như vậy chúng ta, tiếp tục nhìn xem đi.”

.....

Ở phía dưới.

Xuân Đức cảm nhận được tâm tình kích động mãnh liệt của A Manh thì cũng không khỏi nổi lên hung phấn khó hiểu, một cỗ cảm xúc vô danh như ngọn lửa bùng lên như thiêu đốt hẳn.

Cái cảm giác, toàn thân dính máu, một mình một kiếm đứng bẽ nghề giữa thiên địa thật khó nói nên lời, hẳn lúc này nhin không được ngửa mặt nhìn trời nói ra mấy lời tâm huyết:

“ Một mình một kiếm, chém tuyệt địch nhân, hỏi thiên hạ rộng lớn này còn có nơi nào ta không thể đi.”

Có vẻ như tâm tình của hẳn cũng ảnh hưởng đến A Manh, cùng lúc hẳn nói ra mấy lời này thì Quỷ Kiếm đang cầm trong tay hẳn bỗng rung lên từng trận như là đồng ý với lời hẳn nói.

Quang mang trên thân Quỷ Kiếm lúc này cũng bộc phát ra vô cùng mạnh mẽ, từng vòng hắc sắc tà quang liên tục khuếch tán ra xung quanh, phạm vi mấy ngàn mét quanh đó trong nháy mắt hủy diệt không sót một thứ gì, đám người đang quan khán lúc này cũng hoảng sợ nhanh chóng lùi về phía sau.

Đồng thời trên thân Xuân Đức cũng bắt đầu xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, toàn thân hẳn lúc này đột nhiên xuất hiện hắc khí, hắc khí như một ngọn lửa bao hẳn vào bên trong, hắc khí bốc lên ngùn ngụt cao đến mấy mét, hắc khí kia vừa hiện liền khiến cho cả phiến thiên địa nơi này tối tăm mù mịt, một loại cảm giác âm u, lạnh lẽo, cô tịch lan tràn trong lòng mỗi người.

Trong cái cảnh âm u chết chóc này, giọng nói lạnh lẽo không mang theo bất kỳ một tia tình cảm nào của Xuân Đức vang lên:

“ Vạn vật sinh ra đều có số mệnh, vận mệnh cho các người gặp ta và đến đây là kết thúc.”

“ Xoẹt”

Thân ảnh Xuân Đức lóe lên xuất hiện trước một đám người...

“ Phúc phúc phúc....”

Quý Kiếm lóe lên vài lần sau đó liền có một đám cường giả nằm xuống.

Thân ảnh hấn như quý mị, chọt đông chọt tây, vừa lóe lên liền biến mất, hấn đi tới đâu liền có một loạt cường giả ngã xuống.

“ Dùng...”

“ Dùng...”

“ Dùng...”

Như là có âm tiết, mỗi khi một tiếng nổ lớn vang lên thì liền có một người ngã xuống, đám cường giả kia mặc dù đã vận dụng “thần dịch lực” bên trong ấn ký nhưng cũng không đỡ nổi một kiếm của Xuân Đức, phòng ngự bị chém phá tiếp sau đó thân thể trực tiếp bị chém làm 2.

Lần lượt từng người ngã xuống, Xuân Đức như một bóng ma hiện lên rồi biến mất thu gặt tính mạng của những người nơi đây. Đám người kia lúc này chỉ có thể giãy giụa trong bất lực, chờ đợi bị giết chết mà thôi.

Tuy bọn họ là cường giả không sai nhưng bây giờ bọn họ chỉ có thể phụ thuộc vào “thần dịch lực” có hạn bên trong ấn ký mà không giống như Xuân Đức có thể tự do điều động mà không lo về nguồn cung cấp, hơn nữa ấn ký của Xuân Đức cũng là đã là cấp 3, chất lượng “thần dịch lực” hơn xa nhưng người ở nơi này.

Hơn thế nữa, so về thân thể hay là linh hồn, kể cả binh khí thì những người này hoàn toàn không thể sánh bằng được với Xuân Đức, vì thế mà Xuân Đức giết chết những kẻ này giống như giết gà vậy.

Quá sợ hãi, chỉ chưa qua mấy cái hô hấp thì đã có gần phân nửa người ở nơi này ngã xuống chết đi, đám người đã từng vây công Mộng Vân lúc này trở nên mười phần hỗn loạn, trận hình rối loạn, người người đều có tâm lý muốn chạy trốn không còn ai ở lại chiến đấu với một con ác quỷ cả.

Không có trận thế duy trì, đám người kia chết càng nhanh hơn, cơ bản mỗi lần Xuân Đức xuất hiện liền tiến đưa một đám cường giả lên đường đi đoàn tụ với người thân.

Trên mặt đất thoáng cái nằm la liệt thi thể, thảm trạng mỗi người giống nhau, đều là bị một kiếm chém làm 2 khúc, máu tươi cùng nội tạng chảy ra bên ngoài, mặt đất trong nháy mắt bị nhuộm đỏ bởi huyết dịch, không khí nồng nặc mùi máu tươi gay mũi.

Xuân Đức giết người không có giống như những người khác hô lớn hô nhỏ, hấn lặng im giết người, trong bóng tối mờ mịt hấn quan sát con mồi của hấn, mặc dù trong đám địch nhân không ai có thể uy hiếp hấn nhưng hấn vẫn là lựa chọn kẻ yếu nhất xuống tay.

Là kẻ săn mồi siêu đẳng, hấn biết cách khiến cho địch nhân của mình mất đi hoàn toàn ý chí phản kháng.

Giết chết từng tên, từng tên một, từng bước một nghiền nát ý chí phản kháng của những kẻ còn lại. Giết tất cả những kẻ có ý định chạy trốn, né tránh toàn bộ đòn đánh của địch nhân hoặc mạnh mẽ ngăn cản đòn đánh đối phương mà không việc gì, tạo nên hình tượng không thể đánh bại.

Đánh thì đánh không lại, chạy thì chạy không thoát, một kẻ bị ép vào tuyệt cảnh như vậy một là phát điên hai là từ bỏ phản kháng. Dù là phát điên hay từ bỏ phản kháng thì đều dễ đối phó hơn lúc người đó còn thanh tĩnh.

Một khi ý chí phản kháng không còn thì việc còn lại chỉ đơn giản là nâng kiếm rồi chém xuống. Dịch nhân liền sẽ xong đời, vừa tiết kiệm long nguyên vừa đạt hiệu quả cao nhất.

.....

Ở trên cao, mấy người Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Hải Băng, Kinh Hương nhìn một màn giết chóc phía bên dưới mà cảm thấy áp lực khó thể diễn tả, giống như có ngọn núi cực lớn đang đè lên ngực bọn họ vậy.

Mặc dù là người quan sát thôi đã cảm thấy vậy thì hiểu được những kẻ đang trực tiếp đối mặt với Xuân Đức thì sẽ áp lực đến mức nào, giờ này còn chưa phát điên đã là người có tâm lý vững vàng.

.....

Không gian tĩnh lặng đen tối mờ mịt, hư ảo, trong không khí phiêu đảng một mùi máu tanh gay mũi, thi thoảng lại nghe một tiếng hét thảm, một người không hiểu vì sao lại chết đi. Sau đó cả không gian lại chìm vào im lặng đến chết chóc.

Có người bị ép tới phát điên, đột nhiên gầm rống:

“ Người....”

“ Phập..”

Hắn chỉ vừa la lên một tiếng thì cái đầu đã bị chém đứt, thi thể không đầu từ từ ngã xuống. Không gian lại một lần nữa trở thêm im lặng.

Tình cảnh như thế này liên tục duy trì cho đến khi Xuân Đức giết chết $\frac{3}{4}$ cường giả nơi này, số người còn lại ở dưới áp lực không thở nổi do Xuân Đức tạo ra kia, đều triệt để từ bỏ phản kháng.

Có người thì rút binh khí trên mặt đất, ngồi ngẩn người, có người thì trực tiếp dùng binh khí tự vẫn, có kẻ thì lại phát cuồng chém giết những người xung quanh để giải tỏa áp lực trong lòng.

Có kẻ thì lại ngửa đầu cười lớn, trong miệng liên tục nói nhảm.

“Ha ha ha....”

“Ha ha ha....Đến giết ta đi.”

“Ha ha ha.... Đến giết ta đi. Người có giỏi lại đến giết ta đi. Ta đứng đây chờ người giết.”

Người vừa cười lớn, vừa nói nhảm này chính là tên nam tử tóc đỏ, Xuân Đức vì đặc biệt chiếu tên này nên hắn đến đâu Xuân Đức liền giết sạch người ở bên cạnh hắn, người nào cầu cứu hắn thì Xuân Đức cũng giết ngay khi đối phương vừa nói xong.

Đứng ẩn mình trong bóng đêm do “lĩnh vực” của Bóng Ảnh tạo ra, Xuân Đức nhìn tên nam tử tóc đỏ đã phát điên thì khóe miệng nở một nụ cười lạnh lùng.

Tay hắn nâng lên Quỷ Kiếm chém ra 2 kiếm, 2 đạo kiếm ảnh hình thành chữ thập trực tiếp chém đến tên nam tử tóc đỏ kia.

“Phúc..”

Kiểm quang cực nhanh, vừa lóe lên liền xuất hiện trước người tên nam tử tóc đỏ, ngay sau đó liền không bị một chút ngăn cản xuyên vào bên trong thân thể hắn.

“ Ầm...”

Thân thể hắn trong nháy mắt nổ tung, tứ phân ngũ liệt hóa thành đầy trời sương máu.

Xuân Đức lúc này ánh mắt nhìn qua những kẻ còn sống khác, vung kiếm lên, liên miên kiếm quang hiện ra bay về mấy tên còn sống.

“Phúc...”

“Phúc...”

“Phúc...”

“Phúc...”

Chỉ sau một cái hô hấp, tất cả những kẻ còn sống đều biến thành hai nửa thi thể.

Sau khi giải quyết xong tất cả địch nhân nơi này thì Bóng Ảnh lần nữa thu về linh vực hắc ám của hắn, ngọn tà diễm trên người Xuân Đức biến mất, bầu trời lúc này cũng trở lại bình thường.

Duy chỉ trên mặt đất là nhiều hơn một tầng thi thể mà thôi, Xuân Đức vẻ mặt lạnh tanh, tay cầm Quỷ Kiếm đứng giữa đám thi thể kia, ngửa mặt nhìn trời. Ánh mắt hắn híp lại, trong ánh mắt hiện lên hàn mang khiếp người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1266: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(2)

Xuân Đức lạnh lùng nói:

“ Đám cặn bã cũng đã chết sạch rồi, chẳng lẽ ngươi còn muốn nấp ở trên đó quan sát tiếp cho đến khi ta đi vào bên trong Thái Cổ Hoang Địa sao?”

Nghe Xuân Đức nói vậy thì mấy người Mộc Lan, Lệ Hoa Trì, Hải Băng, Kinh Hương đều cả kinh, bốn người lúc này đồng thời nhìn về nơi mà Xuân Đức đang quan sát.

Nơi kia vốn không có gì nhưng lúc này đột nhiên trở nên nhộn nhạo, sau đó từ bên trong hư không đi ra một bóng người, người kia được bao phủ bên trong một lớp áo choàng màu đen, mặt đeo nạ không thể nhìn rõ khuôn mặt hẳn.

Người kia vừa từ hư không đi ra thì liền nhìn về phía Xuân Đức, hẳn không hề che giấu mà nói thẳng ra mục đích của bản thân, âm thanh hẳn khàn đặc rất khó nghe.

“ Ngươi là người mạnh nhất mà ta từng gặp kể từ khi ta đến thế giới này. Ta cũng biết mục đích của ngươi, hai chúng ta có thể hợp tác cùng nhau.”

Xuân Đức cảm nhận được thành ý của đối phương, hẳn lúc này cũng liền cất đi Quỷ Kiếm, toàn thân khí thể thu liễm. Khí thể hẳn vừa thu lại liền biến thành một người thiếu niên cả người lẫn vật đều vô hại.

Nhìn người thần bí trước mắt, hẳn lạnh nhạt nói:

“ Cho ta thấy giá trị của người đi.”

Người thần bí giống như đã lường được Xuân Đức sẽ hỏi như vậy, hắn lúc này khẽ gật đầu rồi nâng cánh tay áo lên, lộ ra ấn ký ở mu bàn tay.

Xuân Đức ánh mắt vừa lướt qua ấn ký thì trong lòng không khỏi híp mắt lại, không ngờ ấn ký đối phương đã đạt tới cấp 4 rồi, còn hơn hắn một cấp. Phải biết rằng để lên cấp ấn ký cần thôn phệ ấn ký của những người khác, mà hắn giết mấy trăm, gần cả ngàn rồi còn mới cấp 3.

Đối phương cấp 4 ắt hẳn đã ở thế giới này cực lâu trước kia, đánh giết không ít người đi tới thế giới này làm nhiệm vụ, dù sao cứ 10 năm sẽ lại có 999 người tới, đám người kia chính là con mồi ngon cho đám người này.

Sau khi lộ ra ấn ký thì người kia lại liền dùng tay áo che lại, hắn lúc này chậm rãi nói:

“ Như vậy đã có đủ tư bản cùng người hợp tác chưa?”

Xuân Đức không nhanh không chậm gật đầu nhưng lúc này hắn lại nói:

“ Vốn gốc là đủ nhưng người lại ra tay với người của ta, món nợ này lại nên tính như thế nào?”

Người thần bí kia nói:

“ Người làm đại sự không câu nệ tiểu tiết, chết một vài sâu kiến mà thôi có gì đáng nhắc tới, không phải người cũng đã giết không ít người của ta rồi sao.”

Xuân Đức lúc này đột nhiên nở nụ cười, hắn gật đầu nói:

“ Không sai, chỉ là một ít sâu kiến mà thôi. Như vậy chúng ta muốn cùng nhau hợp tác cũng nên có gì đó khiến đôi bên tin tưởng nhau chứ.”

Người thần bí gật đầu nói:

“ Cái này là đương nhiên. Không bằng như vậy đi, chúng ta hạ cấm chế lên người của nhau, các hạ thấy làm sao?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Như vậy cũng tốt, đã vậy chúng ta vẫn là nên lạc ấn lên linh hồn của nhau đi.”

Vừa nói ra lời thì ấn sâu bên trong ánh mắt của Xuân Đức hiện lên sát cơ nhưng tia sát cơ kia rất nhanh liền bị che giấu. Người thần bí kia nghe Xuân Đức nói đến lạc ấn linh hồn thì hiện ra vẻ do dự nhưng sau đó liền sáng khoái đồng ý.

“ Được.”

Tiếp sau đó hai bên vẫn đứng tại chỗ, đồng thời mở ra linh hồn phòng ngự để cho đối phương gieo xuống linh hồn lạc ấn.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức vừa mở ra linh hồn phòng ngự thì người thần bí đối diện liền động, dưới mặt nạ cặp mắt tên kia phát ra ánh sáng u lục sắc, tiếp sau đó hần liền hóa thành một đạo lục quang biến mất.

Lục quang kia vừa biến mất thì thân thể của người thần bí kia trực tiếp hóa thành cát bụi.

Cùng lúc đó ở bên trong thế giới linh hồn Xuân Đức vang lên tiếng cười dài.

“ Ha ha ha ha, thật tốt, thật tốt à, thân thể này, linh hồn này thật đúng là đồ tốt à, ha ha ha. Không ngờ tùy tiện đi ra ngoài lại đụng phải chuyện tốt bực này.”

Xuân Đức lúc này cũng xuất hiện bên trong thế giới linh hồn của hắn, nhìn người thần bí lúc này đã hóa thành một bóng xám mờ ảo đang cười dài thì sắc mặt lãnh đạm, gật đầu khẽ nói:

“ Ta còn tự hỏi vì sao cảm thấy người là lạ, hóa ra là Âm Quang Hồn Thể. Lúc trước đoán tuy sai lệch một chút nhưng cũng không sai biệt nhiều.”

Người thần bí kia thấy Xuân Đức vẻ mặt vẫn trấn định thì nhin không được cười khẩy nói:

“ Tiểu tử vô tri(ngây thơ) nhìn không ra ngươi còn rất có đảm lượng đấy, biết ta là Âm Quang Hồn Thể vậy mà sắc mặt không đổi. Hắc hắc. Nhưng mà ta cũng rất ngạc nhiên đấy, không ngờ ngươi tu luyện lại đạt tới trình độ này rồi, thân thể cực hạn, hồn phách cực hạn nhưng tất cả những thứ này, sau này đều là của ta.Ha ha ha.”

Nói đến đây thì người thần bí nhin không được cười lớn, hình như hắn rất có tự tin vào năng lực của bản thân nên cũng không để ý tới Xuân Đức đang chăm chọc nhìn hắn.

Xuân Đức nhìn thấy hắn cười đắc ý như vậy thì cũng là cười nói:

“ Năng lực Âm Hồn Đồng Hóa của Âm Quang Hồn Thể các ngươi rất mạnh đúng là không sai, có điều lần này ngươi chọn làm đối tượng rồi.”

Người thần bí nghe hắn nói vậy thì cười lên “ha hả” sau đó du tợn nói:

“ Sai hay không liền sẽ biết ngay thôi.”

Nói xong hắn liền bắt tay thi triển pháp quyết, cả người hắn liền hóa thành một cái đầu lâu màu xám to lớn cắn tới Xuân Đức, lực lượng cuồng

bạo từ cái đầu lâu kia khiến cho cả thế giới linh hồn của Xuân Đức nổi lên gợn sóng.

Đúng lúc này, bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức xuất hiện vô số huyết liên, huyết liên kia hư không hiện ra, đụng phải phải đầu lâu màu xám thì liền nổ tung.

“ Ầm ầm ầm..”

Từng bông huyết liên nổ tung trên đầu lâu nhưng cũng không có làm đầu lâu màu xám kia bị thương mảy may, đầu lâu màu xám thấy vậy thì cười lớn:

“ Ngây thơ, chỉ dựa vào một kiện phòng ngự hồn phách liền tưởng rằng có thể thắng được ta, đúng là tiểu nhi vô tri.”

Nói xong hắn liền há rộng miệng ra, sau đó phun ra một đoàn quang mang màu xám, quang mang màu xám kia nhanh chóng bắn về phía Xuân Đức.

Lúc này đầy trời huyết liên như cảm ứng được Xuân Đức nguy hiểm, lập tức tụ lại trước người hắn, quang mang màu xám kia bắn lên đầy trời huyết liên thì không ngừng bị suy yếu, sau khi tới gần Xuân Đức phạm vi mấy mét liền triệt để bị hủy.

Người thần bí thấy vậy thì sắc mặt phát lạnh, sau đó dùng thêm lực nhanh chóng cản đến Xuân Đức, vô số huyết liên ngăn cản hắn bị hắn đụng trúng liền lập tức nổ tung.

Xuân Đức thấy đầu lâu kia cản đến thì sắc mặt không đổi, hắn lập tức sử dụng dịch chuyển tức thời, thế giới này là của hắn, hắn là chủ nơi này nên có đặc quyền nhất định.

Đâu lâu kia cần không được hấn thì bắt đầu sử dụng thần thông, trong miệng liên tục phun ra “ám quang tiễn” có điều mỗi lần đều bị Xuân Đức hiềm hóc né được.

Đâu lâu thấy Xuân Đức như con cá chạch hết tránh đông né tây thì không khỏi hừ lạnh nói:

“ Nếu không phải sợ phá hủy thế giới linh hồn này sau đó gián tiếp hủy đi căn cơ tu đạo sau này thì ta sớm đã bóp chết ngươi.”

Xuân Đức nghe vậy thì vẫn là chỉ cười nhạt mà thôi. Người thần bí kia nhìn thấy nụ cười nhạt của Xuân Đức thì sắc mặt trở nên dữ tợn.

Hấn giận dữ nói:

“ Đã người gian ngoan mất linh, ta cũng không còn cách nào khác rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1267: Tiên Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(3)

“ Âm âm”

Tên kia vừa gằm lên giận dữ xong thì liền tự bạo, cả cái đầu lâu màu xám to lớn nổ tung hóa thành từng cơn gió lốc khủng bố trùng kích thế giới linh hồn của Xuân Đức.

Thế giới linh hồn có liên quan trực tiếp đến linh hồn của Xuân Đức, một khi thế giới linh hồn này vỡ nát thì linh hồn hắn sẽ gặp đã thương nghiêm trọng, đến lúc đó thì người thần bí kia liền có thể dễ dàng thôn phệ hồn phách của hắn.

Có điều, mộng tưởng luôn tươi đẹp nhưng thực tế luôn phủ phàng, ngay khi tên kia giải thể hóa thành từng cơn gió lốc khủng bố muốn phá hủy thế giới linh hồn thì phát hiện có điều không đúng.

Thế giới linh hồn của Xuân Đức mặc dù dưới lực lượng trùng kích kia vậy mà lại rung động mãnh liệt, tùy thời vỡ nát nhưng lại không vỡ nát mà cứ duy trì tình trạng như vậy.

Từ bên trong đoàn gió lốc vang lên âm thanh lạnh lùng:

“ Ta xem ngươi còn có thể chịu đựng được bao lâu.”

Nói xong thì hắn liền gia tăng lực lượng phong bạo linh hồn lên gấp bội, đợt phong bạo kia thoáng cái bành trướng lên không ít, bao trọn nữa cái thế giới linh hồn của Xuân Đức, liên tục trùng kích giới bích.

Xuân Đức nhìn thấy như vậy thì trên mặt thủy trong treo nụ cười lạnh nhạt, ánh mắt hẩn nhìn về phía đợt phong bạo đang liên tục trùng kích giới bích kia hiện lên tia xem thường.

Muôn phá hủy thế giới linh hồn của hẩn thực lực ít nhất cũng phải có Thiên Vương Tiên Cảnh cao cấp mới được, bây giờ thế giới linh hồn của hẩn đã có cường độ Thiên Vương Tiên Cảnh đê giai rồi, cộng thêm việc hẩn tu luyện Tứ Dực Phù Kinh thì có thể ngạnh kháng được cường giả hậu kỳ.

Chưa kể còn có Vô Địch, có Vô Địch ở bên cạnh thì đừng nói đám Vương cấp cường giả, ngay cả Đê cấp cường giả ra tay thì hẩn vẫn có tự tin sống qua một kiếp.

.....

Người thần bí kia hóa thành gió lốc muốn đánh nát thế giới linh hồn của Xuân Đức nhưng qua vài lần thất bại thì sắc mặt hẩn biến đổi, trở nên khó coi.

Đến lần cuối cùng thì hẩn liền dùng ra 12 thành thực lực nhưng rồi mọi việc vẫn không có gì khởi sắc, thế giới linh hồn của Xuân Đức vẫn là như vậy, vẫn luôn ở cái tình trạng sắp không duy trì được nhưng lại thủy chung không phá.

“ Ta cũng không tin không phá hủy được nơi đây. Hủy cho ta.”

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

Đoàn gió lốc kia nhanh chóng biến hóa, hóa thành một kiếm màu đen khổng lồ, thanh cự kiếm kia liên tục chém xuống đại địa bên dưới phát ra âm thanh nổ tung.

Mặc dù đôi phương không thể làm ra tổn thương linh hồn chính thức nào cho bản thân nhưng để cho đôi phương liên tục oanh kích khiến cho Xuân Đức cũng không cảm thấy dễ chịu chút nào, mỗi lần đôi phương oanh kích lại giống như một lần dùng cái kim đâm sâu vào trong đầu ngón tay vậy, cảm giác kia khiến cho người ta khó chịu.

Ở một nơi ẩn nấp bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức, Bóng Ảnh nhìn “Ám Quang Hồn Thể” đang phát cuồng thì trong mắt liên tục bắn ra đạo đạo hung mang:

“Đại ca, còn chờ đợi gì nữa, giết nó.”

Xuân Đức sắc mặt tuy không tốt lắm nhưng vẫn là nói:

“Tiếp tục chờ đợi.”

Bóng Ảnh nghe vậy có chút không hiểu hỏi:

“Vì sao vậy đại ca?”

Xuân Đức cười nhạt nói:

“Thứ này cũng có cường độ Thiên Vương Tiên Cảnh 2 tầng cấp độ còn mạnh hơn ca một tầng, một khi bây giờ ra tay sẽ gây phá hủy rất lớn, nếu để cho phương thế giới linh hồn này bị phá vỡ sẽ rất tai hại.”

Bóng Ảnh cau mày lại nói:

“Nhưng để nó tùy tiện phá hủy lung tung khắp nơi như vậy cũng không phải cách hay à.”

Khẽ cười, Xuân Đức híp mắt nói:

“ Đệ hình như quên mất một điều rồi, ta bây giờ sở hữu là thiên sinh độc thể đồng thời cũng sở hữu hậu sinh độc hồn, đệ không nhận thấy tên kia càng ngày càng yếu đi sao, có điều tên kia đẳng cấp rất cao nên thời gian suy yếu cần khá nhiều thời gian mà thôi. Nhưng mà hấn càng giãy chết mạnh thì độc ngấm càng sâu.”

Đến lúc này thì Bóng Ảnh cũng đã hiểu vì sao Xuân Đức không có độc toàn lực rồi, trong miệng hấn phát ra tiếng cười nham hiểm.

“ Đợi đến một khắc tên kia suy yếu, chúng ta sẽ đồng thời ra tay giết chết hấn.”

Lắc lắc đầu, Xuân Đức nói:

“ Không thể giết chết hấn.”

Bóng Ảnh lại lần nữa khó hiểu hỏi:

“ Vì sao?”

Trong mắt Xuân Đức hiện lên ánh sáng âm độc, hấn lạnh lùng nói:

“ Thứ này là Âm Quang Hồn Thể có năng lực thần thông cắn nuốt hồn phách rất mạnh, miễn có đủ hồn phách thì nó sẽ liên tục tấn cấp, chúng ta sau khi bắt được sẽ nuôi hấn sau đó lại hấp thụ linh hồn của hấn phục vụ chúng ta, giống như lúc trước chúng ta làm với nữ tử tự xưng bản thân là Cung Chủ ấy.”

Bóng Ảnh lần thứ 2 ngộ ra. Hấn lúc này hiểu vì sao Xuân Đức phải mạo hiểm lừa dối phương vào bên trong thế giới linh hồn của bản thân. Bởi vì Xuân Đức có tính toán cả rồi, hấn không phải chỉ đơn giản là giết chết đối

phương mà muốn bắt sống sau đó nuôi nhốt như heo cho, đợi khi béo lại làm thịt.

Nếu như ở bên ngoài, dù là hợp lực tất cả mọi người cũng rất khó lưu lại tên kia nhưng ở bên trong thế giới linh hồn thì hẳn có chạy đường trời, nếu không thể phá hủy thế giới linh hồn thì không khác gì ba ba ở trong giỏ.

[Chú thích: Thế giới linh hồn. Linh hồn đủ cường đại tự thành một phương thế giới, ở bên trong thế giới có thể diễn sinh mọi thứ nhưng ban đầu chỉ thể diễn sinh vật chết, sau khi linh hồn đạt đến Tôn Cấp trực tiếp có thể diễn sinh ra vật còn sống. Nhưng mọi

thứ đều phải phụ thuộc vào hồn lực mỗi người.

Thế giới linh hồn khi người nắm giữ còn chưa đạt tới Tôn Cấp thường vô cùng yếu, một khi chết đi liền tự hành sụp đổ, chỉ có những cường giả Tôn Cấp chết đi, phương thế giới linh hồn của bọn họ vẫn còn lưu lại hình thành nên các bí cảnh, hung địa.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1268: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(4)

- ---o0o---

Ở bên ngoài.

Xuân Đức lúc này đang ngồi xếp bằng trên mặt đất, vẽ mặt không có bất kỳ biến hóa nào, xung quanh hắn lúc này là một mảnh xác chết nằm la liệt, máu tươi nhuộm đỏ đại địa, hình ảnh này cực kỳ có lực trùng kích khi có người nhìn thấy. vitag.videoDiscoverConfig = { random: true, wgTitle: "FEATURED VIDEOS", wgTitleColor: "#eee", contentClick: "inline", titleColor: "#fff", titleHoverColor: "#ff4f02", background: "", selectedBackground: "#333", }; (vitag.Init = window.vitag.Init || []).push(function(){ viAPItag.initInstreamBanner("vi_9172222")});

Đứng ở bên cạnh hắn lúc này còn có hai người Long Sát và Nguyên Ma, do Xuân Đức phải toàn tâm toàn lực ứng phó với Âm Quang Tinh Hồn bên trong thế giới linh hồn nên không có tinh lực phân tâm làm những việc khác, nếu lúc này có người công kích hắn sẽ rất nguy hiểm, vì vậy hai người Long Sát cùng Nguyên Ma mới thủ hộ hắn.

Không những hai người Long Sát cùng Nguyên Ma thay hắn thủ hộ mà đám tiểu khí linh, A Manh(Khí linh Quỷ Kiếm), Tiểu Phong(Hấp huyết đại lung), Mộng Mộng(Mộng mị ma trảo), Tiểu Hồng(Dây chuyền sinh mệnh), Tiểu Thiên(Thiên huyền cánh), Tiểu Cốt(Thiên cốt giáp) cũng tạo thành “Lục Linh Thủ Hồn Trận” bảo vệ hắn tránh khỏi công kích linh hồn đến từ bên ngoài.

Ở xa xa, đám người Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Hải Băng, Kinh Hương nhìn thấy cảnh này thì triệt để tròn tròn mắt. Thoáng cái xuất hiện nhiều thứ cô linh tinh quái vậy khiến bọn họ khó mà thích ứng.

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma thì mọi người cũng đã từng gặp qua nên cũng không quá kinh ngạc nhưng về phân mấy tiểu khí linh thì triệt để khiến bọn họ mộng bức.

Một đám tiểu chút chút, cả thân chỉ to bằng nắm tay người lớn, thần sắc nghiêm nghị xếp thành “Lục Linh Thủ Hồn” vây Xuân Đức vào bên trong.

Nhìn cái biểu tình thê chết thủ hộ kia khiến mọi người trong lòng cảm thấy quái dị không thôi.

Kinh Hương giật giật áo của Hải Băng nhẹ giọng hỏi:

“Băng tỷ, mấy thứ be bé đáng yêu kia là gì vậy, bọn nó đang làm gì thế?”

Hải Băng cũng nào có biết là thứ gì, nàng lắc đầu nói:

“Tỷ cũng không biết, đây là lần đầu tỷ nhìn thấy mấy thứ be bé kia nhưng mà bọn nó thật đáng yêu. Đợi chút nữa sư tôn tỉnh lại nhất định phải xin người một con.”

Hải Băng có niềm tin mù quáng đối với Xuân Đức, nàng biết Xuân Đức lúc này là đang chiến đấu cùng với người thân bí lúc trước nhưng nàng tin tưởng sư tôn của nàng chắc chắn thắng lợi nên cũng không có lo lắng gì.

Nhưng ngay vào lúc này, một đám mây phát ra kim quang lóng lánh từ phía chân trời xa xa bay đến nơi này. Đám mây phát ra kim quang kia tốc độ cực nhanh, không qua mấy hô hấp liền đã bay đến nơi đây.

Ngay khi bay đến bên này thì đám mây liền dừng lại, bên trên đám mây vàng kim kia có 5 người, trong đó có 2 người là người quen. Hai người kia chính là Đà Lâm cùng Đà Lô.

Về phần ba người khác có 2 nữ 1 nam, khi bọn họ nhìn thấy tình cảnh phía bên dưới thì đều cả kinh.

.....

Ngay khi đám mây vừa bay đến nơi này thì Nguyên Ma cùng Long Sát trực tiếp hóa thành bản thể, hòa lại cùng với nhau, biến thành một cái bong bóng lớn bao Xuân Đức vào bên trong.

Cùng lúc đó, đám tiểu khí linh đồng thời mở mắt ra, Mộng Mộng nhìn qua A Manh nói:

“ A Manh giết những kẻ kia đi. Những kẻ kia rất có thể gây bất lợi cho ba ba.”

Do đám tiểu khí linh chỉ có A Manh là có lực công kích mạnh nhất, với chỉ có nó là có binh khí tách rời, về phần những người khác đều trở thành một bộ phận của Xuân Đức rồi, không thể tự do tách khỏi Xuân Đức.

A Manh nghe được Mộng Mộng nói có người muốn gây bất lợi cho ba ba thì trong ánh mắt hiện lên hung mang, ánh mắt mang theo sát khí lạnh lẽo nhìn về năm người trên cao, Quỷ Kiếm đang nằm yên bên trong cơ thể Xuân Đức được A Manh triệu hồi.

“ Vèo...”

Quỷ Kiếm thoảng cái từ bên trong cơ thể Xuân Đức đi ra phát ra từng luồng hung quang tà ác, A Manh điều khiển Quỷ Kiếm lẳng không bay lên, ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn đám người bên trên Kim Vân.

Nó cũng không nói một lời liền đã xuất thủ, Quỷ Kiếm ở trên cao một hóa hai, hai hóa ba, ba hóa ngàn vạn, thoáng cái bầu trời trên cao đã hình thành biển kiếm, ngay sau đó tất cả Quỷ Kiếm bên trong biển kiếm đồng thời bắn về phía đám người bên trên Kim Vân.

Nhìn thấy một màn này thì Đà Lô cùng những đồng bạn của hắn sắc mặt tái nhợt, Đà Lô lớn tiếng nói:

“ Nhanh... Nhanh rút lui... Nơi này không phải cái nơi tốt lành gì... Nhanh rút...”

Đà Lâm lúc này kinh hãi nói:

“ Không tốt, chúng ta bị khóa chặt không thể bỏ chạy.”

Đà Lô nghe vậy thì trên trán toát ra mồ hôi to như hạt đậu, hắn nhìn đầy trời bóng kiếm đang lao xuống mà gian nan nuốt nước miếng.

“ Nhanh... Có bảo vật gì thì nhanh tề ra, bằng không chúng ta chết chắc.”

Không cần hắn nói thì những người khác đều đã lấy ra bảo vật hộ thân rồi, một người trong số đó ném ra một tòa “ Thất Thái Lưu Ly Sơn”, tòa núi kia nhanh chóng đón gió biến lớn, thoáng cái liền hóa thành một ngọn núi cao mấy ngàn mét.

“ Âm âm âm...”

Bóng kiếm đâm xuống, đánh lên tòa “ Bảo Sơn” kia phát ra tiếng nổ tung, mỗi lần có một tiếng nổ vang lên thì ánh sáng của “ Bảo Sơn “ kia liền âm đạm đi rất nhiều, chỉ sau mười mấy lần công kích thì trực tiếp nổ tung.

“ Bùm...”

Cả tòa “ Thất Thái Lưu Ly Sơn” liền hóa thành đầy trời mảnh vỡ bay về khắp nơi.

Ngay khi ngọn núi kia vỡ nát thì lại có một kiện bảo vật phòng thủ giống như mai rùa xuất hiện, ngăn cản bóng kiếm, có điều kiện phòng ngự này chỉ ngăn được 2 kiếm liền nát.

“ Âm...”

Cái mai rùa kia nổ tung, tiếp sau đó lại có thêm mười mấy kiện bảo vật phòng ngự nữa nhưng kiện nào kiện nấy đều chỉ một đòn liền nát, mà nhìn bóng kiếm rậm rạp chằng chịt trên bầu trời thì mọi người liền cảm thấy một trận tê cả da đầu.

Năm người Đà Lô, Đà Lâm cùng với ba đồng bạn khác lúc này đồng thời hét lớn:

“ Khởi.”

Một cái trận pháp hình thành, trên bầu trời xuất hiện năm pho tượng vàng kim đối mặt với nhau hình thành một cái trận pháp phòng ngự đón đỡ bóng kiếm đầy trời.

“ Âm âm âm....”

“ Âm âm âm....”

“ Âm âm âm....”

“ Keng keng keng...”

“ Keng keng keng...”

“ Keng keng keng...”

Liên miên tiếng nổ lớn vang lên, bóng kiếm đầy trời bắn lên trận pháp bắn ra tia lửa, cứ mỗi lượt công kích qua đi thì trận pháp liền ảm đạm đi không ít ...

“ Ầm...”

Sau một lúc lâu liền có một pho tượng màu vang nổ nát...

“ Ầm...”

“ Ầm...”

“ Ầm...”

“ Ầm...”

Tiếp sau đó bốn pho tượng khác cũng nổ tung, trận pháp hoàn bị phá hủy, một luồng sóng năng lượng khuếch tán ra bốn phía, Kim Vân bên dưới cũng nổ mạnh, năm người Đà Lô cũng vì vậy mà bắn ra bốn phía.

Bốn người khác trong nháy mắt bị bóng kiếm cắn nuốt, hài cốt không còn chết không thể chết thêm, duy có Đà Lô không biết dùng biện pháp lại có thể hóa thành một đạo lôi đình chạy thoát.

Nhìn thấy Đà Lô chạy mất thì A Manh cũng không có đuôi giết mà thu về Quỷ Kiếm, quay về cùng với đám người Mộng Mộng.

Ở cách đó không xa, đám người Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Hải Băng, Kinh Hương xoa xoa mắt, bọn họ không dám chắc lúc trước có phải bị hoa mắt rồi không nữa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1269: Tiến Vào Bên Trong Thượng Cổ Hoang Địa(5)

- ---o0o---

Nhưng mà nhìn thấy đại địa bị đục ra vô số cái hố sâu, lại nhìn bụi đất đầy trời vẫn còn chưa lắng xuống thì bọn họ biết đây cũng không phải là bọn họ hoa mắt mà là sự thật. Sự thật một tiểu tinh linh bé tí không to bằng nắm tay của một người lớn, điều khiển một thanh kiếm quý dị chém giết một lúc bốn tên cường giả.

Lệ Hoa Trì lúc này cảm khái nói:

“ Cuộc đời này ta xem như sống không uổng rồi, đúng là trên đời không thiếu thứ lạ những thứ mà ta thấy được hôm nay nói ra ngoài liệu có ai sẽ tin.”

Mộc Lan bên cạnh hần lắc đầu nói:

“ Sẽ không ai tin, mọi người sẽ cho rằng ngươi điên rồi.”

Lệ Hoa Trì gật gật đầu nói:

“ Ta cũng nghĩ vậy.”

- ---o0o---

Cùng lúc này ở bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức.

Ngay khi cảm thấy đã có thể ra tay thì Xuân Đức cùng với Bóng Ảnh không một chút do dự liền đồng thời xuất thủ, lúc này đây hai người đang vây công “ Âm Quang Tinh Hồn.”

Âm Quang Tinh Hồn đánh không lại hai người hai người liên tục rống giận.

“ Đáng chết... Đáng chết...Các ngươi đều đáng chết...Ta liều mạng với các ngươi.”

Xuân Đức nghe Âm Quang Tinh Hồn nói vậy thì chỉ nở nụ cười nhạt, hẳn biết tên này trong yếu ngoài mạnh cũng đã là nỗ lực hết đà rồi, bị hạ độc thực lực không còn một nửa thì làm sao có thể là đối thủ của hắn cùng Bóng Ảnh.

Tay hắn khẽ điểm một cái, từ bên trong hư không đột nhiên xuất hiện vô số xiềng xích màu đen như những đầu độc xà lao đến “ Âm Quang Tinh Hồn.”

Âm Quang Tinh Hồn thấy những đầu xiềng xích kia thì gầm lên giận dữ:

“ Muốn bắt ta, mơ tưởng.”

Nói xong hắn liền hóa thành một đạo khí xám, thoát ẩn thoát hiện tránh thoát vô số xiềng xích.

Xuân Đức thấy vậy thì vẫn chỉ là cười, có điều nụ cười hắn mang theo sự châm chọc:

“ Ta xem ngươi tránh được bao lâu, thế giới này là của ta, ta có dư thừa thời gian chơi với ngươi.”

Xuân Đức nói vậy cũng chỉ là chém gió mà thôi, hấn vì duy trì thể giới linh hồn không tổn hại nên phải tiêu hao hồn lực thật lớn, nếu mà một lúc nữa còn không bắt được thứ này hấn đành phải thả ra, bằng không rất có thể bị cắn ngược lại một miếng

Nhưng mà “ Âm Quang Hồn Thể” cũng đã là đèn cạn dầu, sau khi né tránh một lúc thì liền bị một sợi xích đánh trúng, thân hình hấn lập tức hiện ra, cùng lúc đó hấn liền bị vô số sợi xiềng xích đâm vào bên trong thân thể khóa chặt lại.

Âm Quang Tinh Hồn bị xiềng xích khóa lại thì không cam lòng gầm lên:

“ Nhanh thả ta, thứ ti bỉ, nhanh thả ta ra, các ngươi đáng chết.”

Xuân Đức nhìn thấy nó kêu gào như vậy thì cười lạnh lùng, hấn nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Ảnh, đệ ở nơi này dùng Phệ Linh Roi quét tan linh trí của thứ này cho ca. Chúng ta vật nuôi cũng không cần linh trí làm gì.”

Vừa nói Xuân Đức vừa ném cho Bóng Ảnh một cái roi màu đen, Bóng Ảnh cầm cái roi trong tay thì nhìn Âm Quang Hồn Thể cười lên dữ tợn.

Hấn âm lãnh nói:

“ Đại ca yên tâm, nhất định sẽ không làm cho đại ca thất vọng, vốn cũng đang rảnh rỗi đệ sẽ cùng tên này chơi với nhau. Hắc hắc.”

“ Đùng...”

“ Đùng...”

“ Đùng...”

“ A a a ...”

“ A a a ...”

“ A a a ...”

Vừa nói Bóng Ảnh vừa dùng “Phệ Linh Roi” quất lên người của Âm Quang Tinh Hồn, ngay lập tức tên kia liền hét thảm thiết. Tên kia càng hét thảm thì Bóng Ảnh quất càng nhanh, quất càng mạnh, cơ hồ trong một giây phải xuất mấy chục roi.

Xuân Đức nhếch môi cười tà, sau đó thì biến mất khỏi bên trong thế giới linh hồn.

- --o0o---

Ở bên ngoài.

Xuân Đức một lần nữa mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì hắn liền đã thấy mình cả người đang ở bên trong một cái bong bóng 2 màu đỏ đen, ở bên cạnh hắn còn có mấy tiểu khí linh nữa.

Hắn vừa mở mắt ra thì mấy tiểu khí linh liền ríu ra ríu lên tiếng hỏi:

“ Ba ba....”

“ Ba ba....”

“ Ba ba....”

Xuân Đức nghe mấy tiểu khí linh gọi mình là ba ba thì trong lòng có chút không phải tư vị nhưng mà vẫn rất vui vẻ, hắn khẽ gật đầu mỉm cười nhìn mấy tiểu khí linh. Thi thoảng dùng đầu ngón tay khẽ chọc má mấy đứa.

Tuy là khí linh ở dạng hồn thể nhưng mấy tiểu khí linh của Xuân Đức mức độ ngưng thực đã không phải tầm thường, có thể cảm nhận được cảm giác âm ẩm, mềm mềm không khác gì da thịt.

Hắn nghịch nghịch một chút lại có chút nghiện, vừa chọc gheo mấy tiểu khí linh hắn cũng tiện thể khen ngợi mấy tiểu chút chút này.

“ Mấy đứa lần này công lao rất lớn, đợi làm xong việc nơi này đi ra ngoài ba ba sẽ mua quà cho mấy đứa.”

Cả đám tiểu khí linh đồng thời vỗ tay hoan hô:

“ Oa. Ba ba là tuyệt nhất.”

“ Oa. Ba ba tốt nhất...”

Xuân Đức được tăng bốc cũng cảm thấy trong lòng một trận lâng lâng, dù sao hắn vẫn rất hưởng thụ cái cảm giác sùng bái này. Hắn lúc này cười cực kỳ vui vẻ.

Vào lúc này hai người Long Sát cùng Nguyên Ma cũng qua về trạng thái bình thường, ba người nhìn nhau thì khẽ gật đầu một cái.

Tiếp sau đó hai người Long Sát cùng Nguyên Ma càn quét tất cả thi thể nơi đây rồi biến mất. Cùng lúc đó Xuân Đức cũng bay về trở lại “ thương tâm hoa.”

Do bên trong thế giới linh hồn Bóng Ảnh đang hành hạ tên kia gây ồn ào nên đám tiểu khí linh cũng không có ý định muốn quay trở về vội mà vẫn ở bên ngoài vui chơi cùng nhau.

Xuân Đức bay lên “thương tâm hoa” ngồi xuống, nhìn qua Lệ Hoa Trì thoáng phân phó một tiếng:

“ Đi thôi, tiến vào bên trong đi.”

Lệ Hoa Trì nghe vậy thì ngay lập tức bấm niệm pháp ấn, điều khiển “thương tâm hoa” bay về phía trước muốn thông qua cửa vào tiến vào bên trong “ Thái Cổ Hoang Địa.”

Ngồi ở bên trên Thương Tâm Hoa, Hải Băng nhìn một đám tiểu khí linh đang chơi đùa xung quanh Xuân Đức thì hiếu kỳ hỏi:

“ Sư tôn...”

Nàng chỉ vừa hướng Xuân Đức nói chuyện thì đột nhiên cảm nhận được ánh mắt bất thiện của Tiểu Mộng, cả người nàng trong nháy mắt cứng ngắc, giống như là rớt vào hầm băng vậy, lời nói đến miệng lập tức nuốt xuống.

Xuân Đức đang ngồi tịnh tâm điều tức, cảm ứng được có điều gì không đúng thì mở mắt ra, nhìn thấy Mộng Mộng đang dùng ánh mắt không lấy gì làm thân thiện nhìn Hải Băng thì nghi hoặc hỏi:

“ Tiểu Mộng làm sao vậy?”

Mộng Mộng rất không khách khí nói:

“ Ba ba, nữ nhân chán ghét này lúc này chú ý đến ba ba, hẳn nàng ta định có ý đồ xấu, ba ba nói có nên giết nàng ta không, Tiểu Mộng sợ nàng ta nhân lúc ba ba chưa khôi phục làm hại ba ba.”

Giọng nói của Mộng Mộng tuy non nớt nhưng mà theo một cổ tà ý, cùng sát ý nồng nặc, không ai nghi ngờ nàng đang nói đùa cả, nếu mà Xuân Đức nói “có” thì ngay sau đó Hải Băng liền xong đời rồi.

Xuân Đức đương nhiên là hiểu Mộng Mộng, con bé không có bất kỳ hảo cảm với người nào cả ngoài trừ hẳn, đến cả mấy người Vũ Y mà nó còn như

vậy thì nói gì đến người khác. Với bản thân là khí linh của “ Hồn Độn Ma Bảo” nên ma tính cực kỳ cường đại, trời sinh hiếu sát.

Khẽ mỉm cười, Xuân Đức khẽ dùng một đầu ngón tay thọt thọt vào má Mộng Mộng nói:

“ Mặc kệ nàng ta đi, nàng ta sẽ không có ý đồ xấu với ba ba đâu. Kể cả mấy người khác cũng vậy, không cần để ý đến bọn họ, mấy đứa cứ chơi đi.”

Nói xong thì hấn lại nhắm mắt lại, tiếp tục khôi phục. Mộng Mộng nghe hấn nói vậy thì sát ý có giảm đi đôi chút, tiểu nha đầu nhìn mấy người khác nói:

“ Cẩm có nhìn ba ba của ta, bằng không ta ăn sống các ngươi. Hừ hừ.”

Mấy người khác không dám trực diện với tiểu nha đầu, nhanh chóng quay đầu qua một bên. Trong lòng một trận sợ hãi không thôi, nếu là lúc trước chưa nhìn thấy một màn kia thì bọn họ cũng sẽ không xem trọng lời nói của mấy tiểu chút này nhưng bây giờ biết rồi.

Đám tiểu chút chút nhìn dễ thương này trên thực tế chính là so với đám đại ma còn hung tàn, người ta vừa đến chưa nói một lời liền đã ra tay giết người.

Nhưng trong lòng bọn họ cũng cảm thấy mười phần quái dị, đám tiểu chút chút này gọi Xuân Đức là ba ba không biết từ ba ba kia nghĩa là gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1270: Thượng Cổ Hoang Địa

- ---o0o---

Sau khi đi qua thông đạo tiến vào bên trong “Thượng Cổ Hoang Địa” đập vào mắt mọi người là một mảnh sa mạc đen xì nhìn không thấy điểm cuối, trên sa mạc kia có rất nhiều phế tích bỏ hoang, ở trên sa mạc thì thoảng lại nổi lên từng trận gió lốc màu đen.

Một loại cảm giác đìu hiu, cô tịch, bất an dâng lên trong lòng mỗi người.

Vừa vào trong này thì thoảng cái Lệ Hoa Trì không biết nên làm sao đi tiếp, hấn quay lại hỏi Xuân Đức, hấn cẩn thận hỏi:

“Tà thiếu, nên làm thế nào bây giờ?”

Xuân Đức lúc này cũng đang quan mảnh sa mạc nơi đây, hấn nhìn thấy nơi đây không khác gì một mảnh tử địa thì hơi nhú mày lại.

Nghe được Lệ Hoa Trì hỏi thì hấn cũng không trả lời mà lại gọi ra Nguyên Ma. Nguyên Ma vừa hiện liền hướng hấn hỏi:

“Đại ca, có việc gì cần đệ giúp sao?”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“Ca hao tổn hơi lớn nên cần phải chuyên tâm khôi phục, đệ giúp ca thủ hộ nơi đây.”

Nguyên Ma nghe vậy thì không có ý kiến gì, hần khẽ gật đầu sau đó liền hóa thành một cái bong bóng nước màu đen, bao trùm lấy cả Thương Tâm Hoa vào bên trong.

Ngay khi Nguyên Ma hóa thành bong bóng nước bao bao trùm lấy Thương Tâm Hoa thì mọi người ở bên trong liền cảm thấy áp lực tiêu biến, cảm giác bất an kia cũng biến mất. Mọi người lúc này không khỏi đánh giá thứ bong bóng màu đen trước mắt.

Xuân Đức lúc này lại nhìn qua Lệ Hoa Trì nói:

“ Từ nơi này tiến về phía nam.”

Lệ Hoa Trì ứng một tiếng sau đó làm theo lời hần, điều khiển Thương Tâm Hoa bay thẳng về phía nam. Có được Nguyên Ma bảo hộ thì bảo cát nơi đây cũng không thể tác động gì đến mọi người, vì vậy cũng không cần né tránh mà hướng thẳng đi.

Trên đường đi mọi người tùy tiện đều có thể thấy được các phế tích đồ nát bị cát đen vùi lấp. Phế tích kích trải dài không biết phạm vi bao nhiêu, chỉ thấy dù bọn họ có chạy bao xa vẫn là nhìn thấy phế tích ngổn ngang.

Kinh Hương nhìn thấy vậy thì nhin không được hiếu kỳ hướng về phía bên cạnh mình Mộc Lan hỏi:

“ Lan tử, tử biết nơi này trước kia là nơi nào sao? Vì sao khắp nơi đều là một mảnh phế tích mà không nhìn thấy một bóng người.”

Mộc Lan nghe nàng hỏi vậy thì ôn nhu nói:

“ Việc này tử cũng không phải rất rõ ràng, chỉ biết trong bí tịch ghi lại nơi này trước kia có một siêu cấp đại tông môn luyện thi nhưng sau này gặp

phải thiên khiến trong vòng một đêm liền hóa thành cát bụi, cả tông môn đều không còn một người còn sống.”

Hải Băng cùng Kinh Hương đều quá sợ hãi, Hải Băng run giọng nói:

“Chỉ một đêm cả tông môn như vậy liền triệt để không còn một người còn sống, cái này có phải hay không nói quá.”

Đúng lúc này một âm thanh non nớt vang lên, trong giọng nói mang theo sự khinh thường không hề che giấu:

“Đúng là ếch ngồi đáy giếng, chỉ bấy nhiêu thôi đã khiến người sợ hãi thành ra dạng này rồi. Để hủy diệt một phiên không gian thế này thì ba ba cũng có thể trong nháy mắt làm được, huống gì là trời phạt.”

Người lên tiếng không ai khác chính là Mộng Mộng, tiểu nha đầu này không biết vì sao lại mang theo đám huynh đệ tử muội của mình đi tới bên cạnh đám người Hải Băng.

Hải Băng nhìn thấy Mộng Mộng thì trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, nàng có chút cảnh giác hỏi:

“Không phải người rất ghét chúng ta sao? Vì sao lại qua bên này nói chuyện cùng chúng ta.”

Mộng Mộng một bộ ngạo kiều nói:

“Ta thấy các người là thuộc hạ của ba ba nên mới hạ mình đi bên này phổ cập tri thức cho đám ngu dốt các người. Với hiện tại ba ba đang bận khô phức không tiện làm phiền.”

Mấy tiểu khí linh khác cũng là gậy đầu, một bộ đúng là như vậy. Mấy người Lệ Hoa Trì nghe vậy thì trên trán xuất hiện mấy vạch đen, bọn họ

làm sao cũng không nghĩ ra đám tiểu chút chút này nhìn thì dễ thương mà nói chuyện thì không dễ thương chút nào.

Có điều bọn cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ chịu đựng. Sau khi lấy lại bình tĩnh thì Hải Băng lúc này hướng về phía Mộng Mộng hỏi, nàng cố gắng tỏ ra thân thiện nhất có thể hỏi:

“ Có thể cho ta hỏi một điều được không?”

Mộng Mộng thấy nàng như vậy thì hai tay ôm trước ngực, một bộ đại nhân nói:

“ Hỏi đi.”

Mọi người nhìn thấy cái bộ dạng kia thì không khỏi mỉm cười, dù mấy tiểu chút chút này nói chuyện rất đáng ghét nhưng bộ dạng lại cực kỳ đáng yêu, nếu như mà trong miệng cũng nói lời ngọt ngào chính là nam nữ đều thông sát.

Hải Băng hỏi:

“ Mấy người các ngươi là tồn tại thế nào? Lại có quan hệ gì với sư phụ, vì sao ta trước kia không thấy các ngươi.”

Hải Băng vừa nói ra lời này thì ba người khác cũng đồng thời nổi lên hứng thú, vênh tai lên chuẩn bị nghe mấy tiểu khí linh nói chuyện.

Nghe được câu hỏi này, cùng nhìn thấy cái bộ dạng kia của mọi người thì mấy tiểu khí linh liền ném cho cả đám người Lệ Hoa Trì một cái ánh mắt khinh bỉ.

Tiểu Hồng lúc này thay cho chị đại Mộng Mộng nói:

“ Các người đúng là một đám vô tri, đến cả khí linh mà cũng không biết. Chúng ta đều là khí linh bốn mệnh được ba ba uân dưỡng mà thành. Bình thường mấy người chúng ta đều ở bên trong thế giới linh hồn của ba ba vui chơi nên các người mới không gặp được chúng ta.”

Nghe được Tiểu Hồng nói thì bốn người Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Hải Băng cùng Kinh Hương đều há to miệng, cái miệng bọn họ lúc này nhét cả quả dưa vào có khi còn vừa.

Mộc Lan lúc này có chút cà lăm nói:

“ Các người nói các người là gì? Là khí linh đúng không?”

Tiểu Cốt(khí linh Thiên Cốt Giáp) nhìn Mộc Lan kinh ngạc đến bộ dạng không nói nên lời thì học bộ dạng của Xuân Đức thở dài thườn thọt nói:

“ Đúng là ngây thơ, chỉ vậy thôi liền đã triệt để thất thố, sau này thành tựu có hạn à.”

“ Bốp.”

Tiểu Cốt đang giả trang thần côn liền bị Mộng Mộng cho ăn một cái cú đầu. Tiểu Cốt vội vàng ngậm miệng không dám nói nữa, Tiểu Mộng nhìn hấn khinh bỉ nói:

“ Giả trang cái gì thần côn, lần sau còn ở trước mặt ta giả trang thì liền liệt thần hồn.”

Tiểu Cốt bộ dạng nịnh nọt đi tới bên cạnh Mộng Mộng, sau đó tiến hành lấy lòng vị đại tỷ này.

“ Mộng tỷ xinh đẹp, là ta sai, lần sau nhất định không dám nữa.”

Tiểu Mộng nghe được Tiểu Cốt tâng bốc lấy lòng cũng là vui vẻ. Nhưng mà nha đầu này lại hung hăng đánh Tiểu Cốt thêm cái nữa lên sau ót nữa mới chịu bỏ qua.

Về phần đám người Lệ Hoa Trì, Mộc lan vẫn thật lâu không thể lấy lại tinh thần, bọn lúc này cảm thấy hết thảy đều có chút không chân thật.

Trong lòng bọn họ liên tục xuất hiện mấy câu hỏi to đùng. Khí linh làm sao lại có bộ dạng như thế này? Khí linh làm sao có thể rời đi vật ký gửi? Khí linh làm sao cũng có thể chiến đấu, không phải khí linh rất yếu sao? Thế giới linh hồn lại là cái quỷ gì?

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1271: Suy Tính Tương Lai

- ---o0o---

Mấy ngày sau. Bên trong thế giới linh hồn.

Xuân Đức lúc này đang nhìn “Ám Quang Tinh Hồn” đã hoàn toàn bị đánh tan thần trí. Ở bên cạnh hắn còn có Bóng Ảnh. Thấy hắn trầm ngâm một lúc rất lâu mà không nói gì thì Bóng Ảnh nói:

“Đại ca đang suy nghĩ gì vậy? Thứ này chẳng lẽ có vấn đề gì sao?”

Đang suy tư nghe được Bóng Ảnh hỏi thì Xuân Đức hồi phục tinh thần, hắn khẽ cười nói:

“Không có vấn đề gì, chẳng qua là ca đang suy tính không biết nên dùng thứ này thế nào, nếu lấy thứ này làm lõi của một con rối thì không còn gì hay hơn nhưng nếu nuôi nó như vật nuôi, thì thoảng lại thu lấy thịt cũng là điều không tệ.”

Bóng Ảnh lúc này cũng là trầm tư, sau một lúc hắn cũng nói lên ý kiến của bản thân:

“Đệ thấy vẫn là nên lấy nó làm chủ hồn cho con rối đi, dù sao xem nó như súc vật nuôi nhốt thực sự quá phí phạm rồi. Nếu đại ca lần này có thể chế ra một con rối có thể liên tục tiến cấp thì còn gì bằng. Sau này cũng là trợ lực không hề nhỏ.”

Xuân Đức tay vân vê cằm bộ dáng như ông cụ non, sau một lúc hấn nhếch môi lên khẽ cười, lộ ra cái răng khểnh:

“ Đệ nói không sai nhưng mà muốn chế ra một con rối như vậy thì chúng ta cũng cần tốn không ít huyết rồi. Đã vậy hiện tại Bạch Cốt Tế đàn lại còn bị hủy nữa, lại phải tốn thời gian đi tạo một cái.”

Bóng Ảnh cười nhạt nói:

“ Đại ca lo gì, sau khi đi ra khỏi đây, chúng ta tùy tiện tìm đến mấy thế lực trước kia sau đó mang tất cả đám người kia đều diệt, xương cốt bọn chúng lại mang đi đắp thành bạch cốt tế đàn. Đệ nghĩ xương cốt của đám Tinh Vương Tiên Cảnh cùng Hằng Vương Tiên Cảnh sẽ tốt hơn đây.”

“ Máu thịt bọn chúng lại đúc thành thân thể của con rối, hơn nữa bên trong bảo khố đám kia tích lũy hẳn không thiếu tài sản, sẵn tiện mượn dùng tạm.”

Bóng Ảnh vừa nói ra lời này thì trong mắt Xuân Đức xoẹt qua một tia ngoan lệ, hẳn đương nhiên sẽ không quên mấy kẻ đã từng vây công Vũ Y, nếu không có thực lực thì thôi nhưng nếu như đã có thực lực thì hẳn không lý gì lại buông tha mấy thế lực kia.

Tuy trên đời này tất cả đều vì lợi ích nhưng lợi ích có nhiều hơn nữa cũng không thể đổi một số thứ.

Gật gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Rất hợp ý của ca, xong nhiệm vụ lần này chúng ta sẽ trực tiếp đi ra bên ngoài, trước tiên tìm đến mấy người Vũ Y sau đó lại đi hỏi thăm sức khỏe đám kia, lần này có thêm Vô Địch phụ trợ cùng với ba người Tiểu Thất, Tiểu Lan, Tiểu Huyền thì diệt đám kia như diệt chó. Nhưng mà không thể không đề phòng cường giả để cấp nhảy qua vực mà đến.”

Nghe Xuân Đức nói đến cường giả Đé Cấp thì Bóng Ảnh nghi hoặc hỏi:

“ Làm sao giết chết một đám kiến hôi lại có cường giả Đé Cấp xen vào?”

Xuân Đức hơi nhíu mày nói:

“ Cái này có gì khó hiểu đâu, Phong Thần Vực thực tế cùng với những vực lân cận khác đều nằm dưới quyền thống trị của một vực lớn mạnh nhất, đám kia tự xưng là thánh gì đó ca lần trước suu hồn một tên mà quên rồi. Nhưng mà an tâm ca có kế sách rồi.”

Bóng Ảnh kinh ngạc hỏi:

“ Kế sách gì vậy đại ca?”

Âm hiểm nở nụ cười, Xuân Đức nói:

“ Khôi lỗi thuật, hắc hắc, một tông môn tuyên bố không đi lại với ngoại giới, không tiếp người ngoài lại thêm có con rối giữ gìn trận pháp, đợi một vài chục năm sau khi tiên thạch hao hết, có người phát hiện thì chúng ta cũng đã chạy khỏi Phong Thần Vực rồi. Hơn nữa đệ đừng quên còn có Vô Địch.”

Hơi nghi hoặc hỏi:

“ Vô Địch lão ca làm sao?”

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

“ Còn làm sao nữa, tên kia sống già đời rồi, thủ đoạn gì mà không biết, gì chứ chúng ta chỉ cần phụ trách giết người cướp của, còn hấn lo việc xóa dấu vết như vậy liền thiên y vô phùng. Tuy đẳng cấp mất hết nhưng thủ đoạn còn đó, đám người kia làm sao lại có thể so sánh với lão ấy được.”

Nhưng ngay sau đó Xuân Đức lại thở dài nói:

“ Có điều cách làm này cũng không phải cách gì hay, nếu chúng ta có thực lực bao trùm lên trên có thể khống chế toàn bộ thì sẽ thu về tài nguyên vô cùng lớn. Nhưng mặc dù chúng ta có thực lực bao trùm toàn bộ Phong Thần Vực nhưng lại không thể vượt qua thế lực bên trên nó, thành ra chỉ có thể dùng hạ sách kia. Đáng tiếc.”

Bóng Ánh lúc này quang mang trong mắt chợt lóe, hần nói:

“ Đại ca, ta có một cách này.”

Có phần kinh ngạc, Xuân Đức hỏi:

“ Cách gì, nói đi, lại còn úp úp mở mở nữa.”

Bóng Ánh trong mắt xoẹt qua một tia tàn khốc nói:

“ Giữ lại một vài tên thực lực mạnh nhất làm nô bộc cho đệ, với năng lực của đệ hiện tại có thể tẩy đi ý chí của cường giả Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ rồi, chỉ là hơi mất thời gian mà thôi. Nhưng mà vì sao đại ca không âm thầm khống chế mấy thế lực kia, không phải ngày trước đại ca muốn ở trong bóng tối âm thầm khống chế sao?”

Xuân Đức thở dài thườn thượt nói:

“ Ngày trước ca vẫn đang còn ngây thơ mà, làm gì có bức tường nào không lọt gió chứ, muốn âm thầm khống chế một thế lực muốn không gây động tĩnh lớn trừ khi là thế lực nhỏ, còn muốn khống chế thế lực đứng đầu của một châu liền không thể rồi.”

Nói đến đây thì hần dừng lại, sau lại nói tiếp:

“ Chúng ta không có chỗ dựa, mà tồn tại cường đại hơn chúng ta ở cái giới này quá nhiều, muốn trong thời gian ngắn phát triển lên độ cao như bọn họ là không thể nào. Không có thực lực và lại vọng tưởng quá nhiều thứ là không tốt.”

Bóng Ảnh nghe hắn nói vậy thì cũng đã hiểu ra, hắn gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ nói:

“ Đệ hiểu rồi, lợi ích có liên quan, chỉ cần đã động một cái liên đánh động mấy thế lực kia, một khi như vậy chúng ta sẽ lâm vào nguy hiểm.”

Xuân Đức lúc này gật gù đầu, sau đó nói lên ra nghĩ trong lòng:

“ Cái thiếu của chúng ta hiện tại chỉ là chỗ dựa vững chắc mà thôi, ca định để cho mấy người Vũ Y, Lan Lan, Tiểu Thất, Thanh Huyền đầu nhập vào vài thế lực lớn, lấy tư chất siêu việt của bốn đứa sẽ không khó gì mà đạt được vị trí cao. Đến lúc đó liền ổn.”

Bóng Ảnh cũng không phải kẻ ngu, hắn làm sao không biết Xuân Đức nói đây chỉ là một phần lý do, hắn nói:

“ Đại ca lo sợ chuyến đi lần này qua Ma Giới nguy hiểm quá lớn nên không muốn bốn đứa bọn nó đi theo có phải không?”

Xuân Đức không phủ nhận mà gật đầu nói:

“ Ừ, một phần cũng là như vậy, với để mấy đứa bọn nó đi theo chúng ta sẽ hạn chế sự phát triển, với lúc nào cũng có nguy hiểm đến tính mạng, ca có chút không đành lòng.”

Bóng Ảnh tuy trong lòng cảm thấy việc kia rất bình thường, kể cả mấy người kia có vì Xuân Đức mà chết đi cũng là điều bình thường nhưng hắn biết tính cách của đại ca, hắn lúc này cũng chỉ có thể nói:

“Được rồi, đại ca nói sao thì làm vậy. Mong là mọi chuyện sau này đều tốt đẹp.”

Xuân Đức mỉm cười, trong mắt hiện lên sự tự tin mãnh liệt nói:

“Đương nhiên rồi.”

Ngay lúc hai người đang nói chuyện đột nhiên cảm ứng được bên ngoài có dị thường, hai người hai mặt nhìn nhau sau đó đồng thời biến mất khỏi thế giới linh hồn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1272: Tìm Đến Mộng Vân

- --o0o---

Ở bên ngoài ngoài giới. Xuân Đức đang ngồi bên trên Thương Tâm Hoa từ từ mở mắt ra, hăn lúc này nhìn Mộc Lan cách đó không xa lên tiếng hỏi:

“ Có chuyện gì?”

Mộc Lan nghe được hăn hỏi thì lập tức cung kính nói:

“Thưa Tà thiếu, phát hiện thi thể tu sĩ chết vùi lấp bên trong cát đen, theo như tình trạng của cái xác thì người này chết chưa lâu chỉ cách giờ mà thôi.”

Xuân Đức ánh mắt hơi híp lại, trong lòng hăn ngay lập tức hiện lên một ý niệm, ánh mắt của hăn lúc này trở nên sắc bén nhìn về phương trời xa xa, nơi chỉ có bảo cát đen kịt một màu.

“ Thi thể đâu?”--- Xuân Đức nhìn nàng hỏi.

Hăn vừa hỏi thì Lệ Hoa Trì gần đó liền mang ra một cái thi thể đưa tới trước mặt Xuân Đức, Xuân Đức nhìn qua thi thể trước mắt một lúc thì gật đầu nói:

“ Xem ra dự đoán của ta không sai biệt nhiều, Vân hăn còn có thể chống đỡ chờ đến lúc ta tới.”

Đúng lúc này Xuân Đức mí mắt khẽ nháy một cái, hắn nhìn thấy một giọt máu có phần khác biệt ở vết thương ở ngực của tên kia, Xuân Đức lúc này đưa tay nhiếp lấy giọt máu kia, giọt máu kia sau khi vào trong tay hắn thì cũng không xuất hiện cái gì đặc biệt nhưng khi hắn sử dụng một chút long nguyên kích thích thì.

“ Bụp”

Giọt máu nổ tung, cùng lúc đó một hư ảnh nữ tử có phần chật vật hiện lên, nàng ta nhìn Xuân Đức nói:

“ Nhanh tới cứu ta, ta đã không có lực để chạy, đi ngược lên vạn dặm có một cái di chỉ phong ấn thứ gì đó, ta sẽ ở đó vừa chống cự vừa chờ người. Người không tới nhanh sau này cũng không còn gặp ta nữa rồi.

Nói xong lời này thì hư ảnh lập tức biến mất không thấy đâu nữa những người khác ở bên cạnh nhìn thấy một màn thần kỳ như vậy thì đều không khỏi kinh ngạc đến ngây người ra.

Kinh Hương lúc này có chút run rẩy nói:

“ Là sư phụ, sư phụ vẫn không có chết, sư phụ đang chờ chúng ta tới cứu. Vô Tà đại ca nhanh đi cứu sư phụ, sư phụ của muội sắp không xong rồi.”

Còn chưa nói xong thì trong mắt nàng đã hiện lên đầy sương mù nhìn như sắp khóc tới nơi.

Xuân Đức nhìn nàng như vậy thì chỉ là khẽ cười nói:

“ Muội lại xem thường sư phụ mình quá, lấy tài trí của nàng đừng nói là bây giờ mà có lại đợi thêm mười ngày nữa thì nàng ta vẫn có

cách đợi chúng ta đến cứu. Nhưng mà tốt nhất vẫn là nên nhanh nhanh đi cứu viện mới tốt.”

Nói xong thì hắn liền bắt một đạo ấn quyết, sau đó đánh vào bên trong Thương Tâm Đăng, ngay lập tức Thương Tâm Đăng phát ra hào quang nhu hòa như ánh trăng cùng lúc đó cả Thương Tâm Đăng lấy tốc độ vô cùng khủng khiếp lao đi.

“ Vèo vèo vèo...”

Thương Tâm Đăng giống như xé rách không gian vậy, trong nháy mắt liền xuất hiện tại cuối chân trời.

.....

Khoảng cách vạn dặm mà nói cũng không có bao xa, không qua bao lâu liền đã đi tới, nơi đây cản trở mọi người chỉ có bão cát màu đen quỷ dị mà thôi, nhưng đám người Xuân Đức lại không e dè thứ kia nên tốc độ vô cùng nhanh.

Ngay khi bọn họ đến nơi mà Mộng Vân hướng dẫn thì chỉ thấy một tòa tháp cao sừng sững, tòa tháp cao màu đen phát ra khí tức tang thương cổ lão, ở xung quanh còn có tám thanh trụ to lớn, bên trên tràn đầy phù văn cổ quái.

Từ bên trên tám thanh trụ to lớn kia lại có 8 sợi xích màu đen nối liền với tòa tháp trung tâm. Vừa nhìn liền biến là một cái trận pháp rồi.

Thêm một điều nữa, khắp nơi đều là một mảnh hoang tàn đổ nát nhưng nơi đây lại không có hư hao gì, không những không hư hao gì đã vậy lại còn hoàn hảo vô khuyết.

Vừa nhìn thấy cái tháp này thì Xuân Đức liền cảm thấy một trận bất an, có điều hấn cũng mặc kệ, hấn cũng không tin với năng lực hiện tại của hấn ở cái thế giới này còn có đồ vật gì có thể làm khó được hấn.

Nghĩ vậy hấn liền nhìn mọi người nói:

“ Đi xuống thôi.”

Tiếp sau đó cả năm người đồng thời xuống phía dưới bước vào bên trong phạm vi của tòa tháp cao kia, ngay khi Xuân Đức bước vào bên trong phạm vi tòa tháp cao thì cả tòa tháp kia đột nhiên sáng lên, mấy cây xích sắt cũng rung lắc mãnh liệt, có điều ngay sau đó liền yên tĩnh trở lại.

Xuân Đức bị một màn biến hóa này dọa cho không nhẹ, lúc này hấn bắt đầu trở nên cảnh giác. Nhưng lúc hấn chú ý đến mấy người ở bên cạnh thì phát hiện mấy người này vậy mà vẫn bình thường, không ai có biểu hiện gì đặc biệt.

Đột nhiên ánh mắt Xuân Đức co rụt lại, chỉ thấy bốn người Lệ Hoa Trì, Lâm Kinh Hương, Mộc Lan đột nhiên trở nên dụ dị, cả người bắt đầu thối rữa, cùng lúc đó một luồng khí màu xanh bốc lên.

Xuân Đức thoáng cái nhảy dựng lên, hấn nhanh tay bắt lấy cổ tay Hải Băng sau đó kéo qua một bên. Hải Băng lúc này cũng đã phát hiện dị dạng của ba người khác.

Hải Băng lúc này không khỏi che miệng lại, nàng sợ hãi nói:

“ Mọi người làm sao lại biến thành dạng này, đây là có việc gì?”

Nàng vừa nói xong thì ba người kia đồng thời nhìn về phía nàng, ánh mắt của cả ba người trở nên đen kịt như cái hắc động, ba người đồng thời lên tiếng:

“ Vì sao? Vì sao? Ta đói, ta muốn ăn, máu tươi, thịt tươi, thật mỹ vị.”

Vừa nói xong thì cả ba người liền hướng về phía Hải Băng cắn đến, tốc độ có thể nói là nhanh đến cực điểm.

Xuân Đức lúc này mắt lóe hàn quang, hấn vồ ra một chưởng.

“ Uỳnh...”

Trong nháy mắt thân thể ba người kia liền nổ tung thành vô số mảnh. Nhưng ngay sau đó hấn lại cảm thấy có điều gì đó không đúng, tay hấn hóa thành trảo chộp về phía trên đỉnh đầu Hải Băng.

Ngay lập tức hấn liền cảm thấy mình vừa bắt được gì đó, hấn lúc này mở tay ra nhìn vào bên trong thấy một con bọ thật lớn to như đầu ngón tay cái, trong suốt, nếu không có hồn niệm mạnh mẽ căn bản không cảm nhận được.

Con bọ kia ở bên trong tay hấn điên cuồng muốn bỏ trốn nhưng lại không thể chạy được. Đúng lúc này, ba cỗ thi thể bị Xuân Đức vừa đánh nát liền nhanh chóng tái tạo lại sau đó lại biến về hình thể của ba người lúc trước.

Ánh mắt Xuân Đức chợt lóe, hấn lạnh lùng nói:

“ Người hấn là đang trốn bên trong tháp này, đợi lúc ta đi vào sẽ là lúc người được chết.”

Vừa nói xong thì Xuân Đức liền dùng độc hỏa thiêu chết ba người kia.

“ Phùng...”

“ Phùng...”

“ Phờng...”

“ A a a a a a a a...”

“ A a a a a a a a...”

Ngay lập tức ba người Lệ Hoa Trì, Lâm Kinh Hương, Mộc Lan đều phát ra âm thanh thê lương, cùng lúc này từ bên trong người ba người bay ra một con côn trùng muốn bỏ chạy.

Xuân Đức vung tay lên liền bắt ba con côn trùng kia về, không còn côn trùng ở bên trong thân thể, ba người Lệ Hoa Trì, Lâm Kinh Hương, Mộc Lan lập tức khôi phục lại thanh tỉnh, có điều bây giờ ba người chỉ còn một hơi tàn. Xuân Đức lúc này vung tay lên, một đoàn độc hỏa bao lấy ba người, trong nháy mắt hóa thành cát bụi.

Ở bên cạnh Hải Băng nhìn thấy một màn như vậy thì nhìn không được chảy nước mắt, bạn đồng hành không biết bao nhiêu lâu, ấy vậy mà chỉ vừa mới đến đây liền chết ba người. Hơn nữa trong đó còn có tỷ muội tốt của nàng, trong lòng nàng lúc này như bị ai xát muối vào vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1273: Tìm Đến Mộng Vân (1)

- --o0o---

Nàng lúc này nhìn qua Xuân Đức nói, trong giọng nói mang theo tiếng nước nở:

“ Su...Su tôn... Làm ... Làm sao người không cứu Tiểu Hương.”

Xuân Đức khuôn mặt băng lãnh, ánh mắt hắc như đao nhìn qua Hải Băng, Hải Băng trong nháy mắt liền cảm thấy toàn thân run rẩy, đầu óc thoáng cái thanh tỉnh trở lại. Nhưng ngay sau đó nàng lại như phát cuồng, nàng hướng về phía Xuân Đức gầm thét.

“ Người không phải rất lợi hại sao? Vì sao đến cả Tiểu Hương người cũng không thể cứu được, người đáng chết.”

Nói xong thì nàng liền hướng về phía Xuân Đức xuất thủ, bàn tay nàng hóa thành trảo hướng về phía đầu của Xuân Đức chộp tới trong đôi con ngươi của nàng tất cả đều là sự thù hận.

Xuân Đức thấy vậy thì trong mắt hiện lên vẻ lạnh lùng, hắc lạnh lẽo nói:

“ Hừ. Vậy thì chết.”

“ Bộp.”

Xuân Đức không một chút do dự liền vỗ ra một chưởng, đập cho Hải Băng tan thành thịt vụn, cùng lúc đó khung cảnh xung quanh trở nên vắng

vẹo, sau một khắc thì..

“ Xoảng...”

Cả không gian giống như là một tấm kính sụp đổ, lúc Xuân Đức quay về với thực tại thì thấy bản thân đang ở một cái hành lang dài thật dài, nhìn không thấy điểm cuối. Trong lòng hắn lúc này không khỏi cảm thấy ớn lạnh, hắn vậy mà rơi vào ảo cảnh lúc nào không biết.

Ngay lúc này âm thanh của Bóng Ảnh gấp gáp vang lên:

“ Đại ca, đại ca... Đại ca không sao chứ?”

Xuân Đức nhìn hành lang không thấy điểm thì hơi nhíu mày nhưng khi hắn nghe được âm thanh của Bóng Ảnh thì lông mày liền giãn ra.

Hắn có chút khó hiểu hỏi:

“ Ảnh, lúc trước là có việc gì?”

Bóng Ảnh nghe được Xuân Đức đáp lời thì nhẹ thở ra một hơi, hắn lúc này có chút nghĩ mà sợ nói:

“ Khi trước có một lực lượng mộng ảo cực kỳ đáng sợ kích thẳng vào linh hồn của hai người chúng ta, do lực lượng kia quá mạnh nên trong lúc nhất thời đệ không thể giải quyết được, lúc đệ tỉnh lại thì liền đã thấy ca bị một lực lượng kỳ dị đưa tới đây.”

Xuân Đức nghe hắn nói vậy thì trong lòng cũng là rung mạnh, lực lượng hư huyền mạnh đến mức mà có thể mê hoặc Bóng Ảnh trong giây lát thì loại kia phải khủng bố đến mức độ nào, phải biết Bóng Ảnh có kháng tính với huyền thuật cùng với cảm xúc tiêu cực đã gần như là cực hạn rồi.

“ Nói như vậy đệ cũng không biết nơi này là nơi nào sao?”

Bóng Ảnh lập tức đáp:

“ Không biết nhưng mà đệ có suy đoán, có lẽ nơi này là bên trong ngọn tháp cao lúc trước.”

Xuân Đức suy nghĩ một chút lại quan sát bốn phía xung quanh thì khẽ gật đầu:

“ Đệ nói có lý, nơi này hẳn là tầng thấp nhất bên trong ngọn tháp kia. Không biết nơi này ẩn chứa nguy hiểm gì nữa.”

Cười hắc hắc, Bóng Ảnh nói:

“ Chẳng lẽ trên đời này còn có thứ làm cho đại ca sợ sao? Đã đến đây thì cứ nhìn xem đến cùng là thứ gì.”

Khóe môi Xuân Đức khẽ nhếch, lộ ra cái răng nanh. Trong đôi mắt một mảnh thanh minh, đưa tay quệt quệt mũi hắc nói:

“ Có lý.”

Nhưng hắc chỉ vừa nói xong, còn chưa bước đi thì liền nghe được thanh.

“ Sàn sạt...Sàn sạt...Sàn sạt...”

“ Sàn sạt...Sàn sạt...Sàn sạt...”

“ Sàn sạt...Sàn sạt...Sàn sạt...”

Bước chân Xuân Đức thoáng ngừng lại, ánh mắt hắc ngưng tụ nhìn về phía trước, chỉ thấy trên hành lang từ bốn phương tám hướng đang bò đầy loại trùng lúc trước mà hắc thấy trong ảo cảnh.

Nhưng mà loại thi trùng này tuy có phần giống mấy thứ trong ảo cảnh nhưng tốc độ cùng màu sắc thì kém xa, bọn này tốc độ không nhanh, lại có màu đen tuyền vừa nhìn liền thấy, không giống như mấy con thi trùng không màu kia.

Tâm niệm vừa động, một luồng “Hỏa Độc” màu xanh lục yêu dị bốc bùng cháy bị Xuân Đức nắm trong tay, Xuân Đức ném mạnh luồng “Độc Hỏa” kia xuống phía dưới chân.

“Bùm... Phùng...”

Độc Hỏa lập tức nổ tung, bắn ra bốn phía xung quanh, tiếp sau đó ngọn lửa kia đột nhiên bùng cháy, càng cháy càng mạnh, không qua mấy cái hô hấp liền hóa thành một luồng hỏa bạo bao phủ hoàn toàn hành lang nơi đây.

Dưới ánh sáng của “Độc Hỏa” cả hành lang trong nháy mắt bị soi sáng, có thể nhìn rõ được mọi thứ xung quanh, Xuân Đức có thể nhìn thấy từng mảng, từng mảng thi trùng bị đốt thành tro tàn, tiếng kêu vang..

“Lách tách... Lách tách...Lách tách...”

“Lách tách... Lách tách...Lách tách...”

“Lách tách... Lách tách...Lách tách...”

Như đang rang đậu liên tục vang lên, đám thi trùng kia bị “Độc Hỏa” đốt cháy thì bốc lên một mùi hôi thối cực kỳ khó ngửi, giống như là xác chết mục rữa để lâu ngày vậy.

Có điều đám thi trùng này cực kỳ nhiều, nhiều đến mức độ có xu hướng lây thân thể dập tắt “Độc Hỏa” mà hắn tạo ra, Xuân Đức nhìn một màn như vậy thì cũng là lau mồ hôi lạnh trên trán, thứ quỷ này cực kỳ lợi hại nếu mà để nó chui vào bên trong cơ thể thì xong đời.

Hít vào một hơi thật sâu, Xuân Đức há miệng phun ra một luồng “Độc Hỏa” khổng lồ. Luồng độc hỏa kia giống như một con rồng lửa màu xanh chạy dọc hành lang, trên đường đi của nó tất cả thi trùng đều bị nó đốt thành cặn bã.

“ Ầm ầm ầm...”

“ Ầm ầm ầm...”

“ Ầm ầm ầm...”

Sau một lúc con “Hỏa Độc Long” kia hình như đi tới cuối cùng của hành lang, đụng phải vật cản, sau đó nổ tung phát ra tiếng động “ầm ầm”, cùng lúc đó một luồng sáng mãnh liệt từ cuối hành lang bùng lên.

Xuân Đức lúc này không nhanh không chậm bước dọc theo hành lang đi tới cuối con đường.

Hành lang lúc trước không một tia ánh sáng, âm u lạnh lẽo nhưng lúc này bị ngọn lửa màu xanh bao trùm toàn bộ lại lộ ra một khung cảnh khác.

.....

Vừa đi Xuân Đức vừa quan sát, phát hiện nơi này tất cả mọi nơi đều kín không kẽ hở, hẳn có chút khó hiểu, không biết loại thi trùng kia lại từ đâu mà xuất hiện.

Sau một lúc lâu, vừa đi vừa quan sát thì rốt cuộc hẳn cũng đã đi tới cuối hành lang nhưng đến cuối hành lang thì cũng không phải là một cánh cửa hay là một bức vách mà lại là một cái hố sâu đen ngòm.

Tâm niệm hẳn vừa động, một quả hỏa cầu xuất hiện trong tay hẳn, tiện tay hẳn liền ném xuống phía bên dưới.

“ U u u u u u...”

“ U u u u u u...”

“ U u u u u u...”

Chỉ nghe được tiếng gió rít do hỏa cầu tạo ra, sau một lúc thì hỏa cầu càng ngày càng nhỏ, cuối cùng là biến mất không thấy đâu, cũng không phải là nó đập tắt mà là do cái hố kia sâu quá, hỏa cầu đi xuống quá sâu khiến hấn không thể nhìn thấy ánh sáng. Mà nơi này lại hạn chế hồn niệm khiến hấn không tài nào có thể nhìn rõ phía dưới.

Xuân Đức suy nghĩ một chút thấy lúc này đã không còn đường đi nào khác, hành lang bên kia là đường cụt vậy lúc này chỉ có thể nhảy xuống, nghĩ vậy hấn cũng liền không do dự nữa mà nhảy xuống.

Nhưng khi hấn vừa nhảy xuống thì dị biến đột nhiên phát sinh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1274: Thông Đạo Quỷ Dị- Cái Bẫy Chết Người

“ Vù vù vù vù....”

“ Vù vù vù vù....”

“ Vù vù vù vù....”

Tiếng gió rít vang lên, ngọn lửa lúc trước Xuân Đức vừa ném xuống phía bên dưới lúc này vậy mà lại bay ngược trở lại, bay qua hắt bay về phía bên trên nóc.

Xuân Đức lúc này mới chú ý tới, không biết từ lúc nào ở phía trên nóc nơi hắt đang đứng cũng xuất hiện một cái hang đen ngòm nhìn không thấy điểm cuối.

Ngay lúc hắt còn đang không biết là chuyện gì xảy ra thì một lực hút cực kỳ mạnh mẽ, hút ngược hắt về phía bên trên, hắt lúc đầu còn nghĩ muốn chống cự nhưng rồi hắt không hiểu ra sao lại buông bỏ, không chống cự nữa. Mặc kệ lực hút kia lôi kéo lấy hắt.

Mới đầu tốc độ hắt con hơi chậm nhưng càng về sau càng nhanh.

“ Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo....”

Ở trong cái hang động tối đen kia hấn như một viên lưu tinh xẹt qua, Xuân Đức cũng vì là đề phòng không biết trong này có vật thể lạ gì hay không nên hấn cứ mở ra phòng hộ bản thân trước.

Cũng không biết hấn là số hay hay là đen nữa, khi hấn mới mở ra phòng hộ thì.

“ Ầm ầm ầm....Ầm ầm ầm....”

“ Ầm ầm ầm....Ầm ầm ầm....”

Từ phía dưới chân hấn bay vọt lên không biết thứ đồ gì, liên tục đánh lên phòng ngự của hấn.

“ Dừng...”

Ngay lúc hấn vừa phân tâm thì đột nhiên trên đỉnh đầu hấn truyền đến đau đớn, cả người hấn giống như là vừa bị cắm vào bên trong khe đá vậy.

Tiếp sau đó là liên miên những thứ không biết tên đồng thời đổ ập lên người hấn.

“ Ầm ầm ầm....Ầm ầm ầm....”

“ Ầm ầm ầm....Ầm ầm ầm....”

Thoáng cái hấn đã bị chôn vùi trong đồng đồ nát, tuy hấn bị va đập rất mạnh nhưng dưới hộ thể long nguyên bảo vệ, hấn cũng không có bị làm sao cả.

Rút đầu ra khỏi khe đá, Xuân Đức chui ra khỏi đồng hỗn độn. Hấn lúc này vẫn có thể đi đứng bình thường, cũng không có cái cảm giác đang dốc đầu xuống phía dưới.

Vừa chui ra khỏi đông hỗn độn thì Xuân Đức lại bắt đầu cảm nhận được lực hút từ phía bên dưới truyền đến, hấn lúc này phản ứng thật nhanh, nhảy ra khỏi đông hỗn tạp đủ thứ kia, nhảy vào bên trong một cái thông đạo.

Hấn vừa chui vào bên trong cái thông đạo thì một lực hút khủng khiếp từ phía sau lưng truyền đến muốn kéo hấn xuống, Xuân Đức lần này cũng không có để cho lực hút kia kéo hấn đi mà hai bàn tay hóa thành trảo cầm sâu vào bên trong thông đạo. Tạo chỗ bám, đối kháng lấy lực hút kia.

Hấn lúc này trong lòng thầm mắng:

“ Cái quỷ gì đây trời.”

Lần trước là thuận theo cảm thấy không có gì nhưng lần này là đối kháng hấn mới cảm giác được lực hút kia cường đại tới mức nào, bị lực hút kia tác động mà long khu hấn có dấu hiệu tách rời, bên trong cơ thể liên tục phát ra âm thanh nổ vang.

“ Răng rắc... Răng rắc... Răng rắc...”

“ Răng rắc... Răng rắc... Răng rắc...”

“ Răng rắc... Răng rắc... Răng rắc...”

Cảm thấy bản thân càng ngày càng yếu không thể đối kháng được lực hút kia, Xuân Đức lúc này truyền âm cho Bóng Ảnh nói:

“ Ảnh. Nhanh giúp ca một tay, ca sắp chịu không nổi rồi.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì không nói một lời, từ bên trong cơ thể Xuân Đức vươn ra mười mấy cái cánh tay hắc ám, đâm thật sâu vào thông đạo, giống như mấy cái móc leo núi vậy.

Bóng Ảnh vừa ra tay thì Xuân Đức liền cảm thấy áp lực giảm mạnh. Có điều trên trán hắn vẫn đỏ mồ hôi lấm tấm.

.....

Quá trình này cũng không kéo dài quá lâu, chỉ tầm năm phút thì lực hút đáng sợ kia liền biến mất.

Ngay khi lực hút kia vừa biến mất thì hắn liền nhanh chóng chạy ra khỏi thông đạo. Nhưng mà số hắn rất không may, thông đạo ban đầu rất lớn nhưng càng về sau càng nhỏ, cuối cùng hắn chỉ có thể bò đi.

Ở cái nơi quỷ này pháp tắc rất kỳ quái, có một vài thần thông hữu dụng thì lại không thể sử dụng được.

Sau khi chạy được gần năm phút thì Xuân Đức rốt cuộc cũng đã nhìn thấy ánh sáng, nhưng đúng vào lúc này hắn lại bắt đầu cảm ứng lực hút từ phía sau lưng.

Vừa cảm ứng được lực hút kia thì sắc mặt hắn liền tái rồi, hắn lúc này bộc phát ra hết sức lực bình sinh mà chui ra khỏi thông đạo kia.

“ Ầm ầm... Ầm ầm..”

Do thông đạo quá nhỏ, đến đoạn cuối không vừa cho một người chui qua, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể mạnh mẽ xông qua, cứ như vậy cả thông đạo liền mở ra một cái lỗ to.

“ Thoát... Thoát rồi..”

Xuân Đức vừa thở hồng hộc vừa cảm thấy may mắn không thôi, nếu như lúc trước không có Bóng Ảnh trợ giúp thì hắn xong đời.

Cái thông đạo kia chính là mà một cái bẫy chết người, người rơi vào trong đó khó lòng trở ra, liên tục bị hút lên, hút xuống, cho đến lúc chết đi.

Sau một lúc lâu, khi đã khôi phục lại bình tĩnh, Xuân Đức không khỏi nói:

“ Nơi này thật nguy hiểm quá. Tùy tiện đi vào một cái thông đạo cũng là một cái bẫy rập.”

Đứng dậy, Xuân Đức lúc này mới có thời gian đánh giá nơi đây. Vừa quét mắt nhìn qua nơi này thì Xuân Đức không khỏi sửng sốt một hồi.

Nơi đây tươi sáng vô cùng, khắp nơi là một loại hoa màu tím xinh đẹp, tỏa ra hương thơm man mát. Nhưng mà vừa hít mấy hơi Xuân Đức sắc mặt lại liền trở nên khó coi.

Hắn lúc này có chút cả kinh nói:

“ Kịch độc, hơn nữa không phải kịch độc bình thường.”

Xuân Đức có thể cảm nhận được loại kịch độc kia sau khi đi vào bên trong thân thể hắn thì trắng trợn phá hư kinh mạch của hắn, độc nguyên của hắn phải rất vất vả mới đồng hóa được thứ này.

Đang lúc này thì lại có âm thanh lạ vang lên.

“ Ô ô ô ô ô....”

“ Ô ô ô ô ô....”

“ Ô ô ô ô ô....”

Xuân Đức nhìn về phương hướng phát ra ra âm thanh thì sắc mặt liền đen như đít nồi, hắn nhìn thấy một đàn côn trùng đen kịt đang lao về phía

bên này.

Hắn thử dùng “hệ thống phụ trợ” phân tích thoáng một cái, vốn cũng không mang tâm tư gì nhiều nhưng không ngờ nó lại phân tích ra, đã vậy còn rất triệt để.

☪️☪️ Phệ Huyết Độc Vãn ☪️☪️

Sinh vật xuất hiện từ thừa sơ khai có được năng lực thôn phệ huyết dịch cực kỳ mạnh mẽ, không nhưng thôn phệ huyết dịch mà con thôn phệ nguyên lực tu sĩ. Khi đói có thể ăn bất cứ thứ gì mà chúng nhìn thấy, kể cả đồng loại.

Ưu điểm:

Tốc độ: Rất nhanh.

Thân thể: Cực kỳ cứng rắn.

Thần Thông: Thôn phệ.

Tập tính: Sống theo bầy đàn, số lượng cực kỳ khổng lồ.

Nhược điểm:

Linh trí sơ đẳng, bản tính chiếm phần nhiều. Tất cả đều là do con đầu đàn chỉ huy, con đầu đàn vừa chết tất cả thành viên trong đàn cũng sẽ chết theo.

Con đầu đàn có khả năng sinh sản cực kỳ khủng khiếp chỉ cần đủ thức ăn nó có thể sinh sản không ngừng, năng lực phòng ngự linh hồn cực kỳ cao, năng lực phòng ngự vật lý tương đối, không có khả năng tái sinh, thường ẩn nấp ở giữa đàn.

Sau khi nghe được thông tin này thì Xuân Đức đã nắm được mấu chốt, ánh mắt hắn nhìn về trung tâm đàn Phệ Huyết Độc Văn kia. Ngay khi vừa nhìn đến trung tâm đàn Phệ Huyết Độc Văn kia thì ánh mắt hắn không khỏi trừng lớn.

Hắn thấy được con đầu đàn nhưng mà con đầu đàn này so với trong suy nghĩ của hắn khác biệt quá nhiều. Không phải quá nhiều mà phải nói là chả giống cái quái gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1275: Liễu Mạng

Con đầu đàn kia cũng không có cái bộ dạng xấu xí như ma quỷ như hẳn tưởng tượng mà nó có bộ dạng một thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp, nhất là phía sau nàng ta có hai đôi cánh, hai đôi cánh kia mỏng như cánh ve, bên trên lưu chuyển hào quang lấp lánh nhìn rất bắt mắt.

Về phần diện mạo của thiếu nữ kia thì càng không phải bàn, một khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ vô khuyết, lông mi cong vút, đôi môi đỏ mọng, đôi mắt to màu lam nhạt, khuôn mặt trái xoan, sống mũi cao cao.

Về phần bên dưới thì không phải nói rồi, nàng ta chẳng mặc gì cả, bộ ngực căng tròn no đủ, thân thể có bao nhiêu đường cong đều lộ hết, cặp giò thon dài trắng nõn, vừa nhìn liền muốn phun máu mũi.

Nhưng mà Xuân Đức chỉ muốn học máu thôi chứ phun máu không nổi, khí tức mà nàng ta tán đi ra có ít cũng đã là Hằng Vương Tiên Cảnh chín tầng rồi chứ không ít. Còn ở bên cạnh nàng ta thì... Không phải nói nữa rồi, đám Phệ Huyết Độc Văn kia có một đồng cường giả có tu vi trên Hằng Vương Tiên Cảnh.

Sắc mặt Xuân Đức lúc này muốn có bao nhiêu khó coi thì có bấy nhiêu khó coi:

“Lần này xong đời, làm sao thoát cái nơi này xuất hiện ra nhiều thứ khủng bố vậy.”

Tư duy nhanh chóng vận chuyển, hấn lúc này nhanh chóng quan sát địa thế nơi này sau đó lựa chọn về một phương hướng bỏ chạy.

Hấn vừa bỏ chạy thì thiếu nữ kia liền hét lên một tiếng kêu thê lương bèn nhón.

“ A a a a a”

“ A a a a a”

“ A a a a a”

Xuân Đức đang bỏ chạy nghe được âm thanh kia thì thất kinh, hấn biết đây cũng không phải cái gì âm thanh bình thường mà chính là công kích bằng sóng âm.

Tâm niệm vừa động, trên người hấn liền xuất hiện một lớp màng nước đỏ đen hai màu. Ngay khi hấn vừa gọi ra hai người Long Sát cùng Nguyên Ma hộ thể thì âm ba kia cũng liền ập đến.

“ Âm âm âm..... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm...”

Lực lượng hủy diệt khủng bố bao trùm phạm vi rộng lớn lập tức đánh nát đại địa bên dưới, mặt đất phía dưới chân Xuân Đức trực tiếp sụp xuống, vô số vết rách hiện ra.

Trên mặt đất vô số bông hoa màu tím trong nháy mắt bị đánh nát hóa thành đầy trời tinh quang màu xanh những tinh quang màu xanh kia không ngờ lại bị một lực lượng kỳ bí dẫn dắt hướng về phía Xuân Đức lao đến.

Sau một kích này, Xuân Đức tuy không đến nỗi bị thương nhưng mà đầu óc cũng một hồi “ong ong”, bên trong công kích âm ba kia còn ẩn chứa lực lượng linh hồn cực kỳ khủng bố, đến ngay cả hấn linh hồn đạt tới Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, cộng thêm có Huyết Liên Trấn Hồn vậy mà cũng cảm thấy đau nhức. Điều này khiến hấn thất kinh.

Nhưng mà còn chưa để hấn khôi phục tinh thần thì đột nhiên mặt đất lại lần nữa nổ tung.

“ Rầm rầm rầm.... Rầm rầm rầm...”

“ Rầm rầm rầm.... Rầm rầm rầm...”

“ Rầm rầm rầm.... Rầm rầm rầm...”

Trên mặt đất các khe rãnh khi trước đột nhiên mở rộng, sau đó vô tận xác chết thối rữa nhảy ra, tất cả đều hướng về phía Xuân Đức nhào đến.

Cảm nhận được khí tức trên người đám thi thể thối rữa kia thì Xuân Đức sắc mặt lần nữa đen như đất nồi, đám xác chết này không con nào có tu vi thấp hơn Tinh Vương Tiên Cảnh, hấn lúc này quả thực nhìn không được chửi tục.

“ Cái quỷ gì vậy, nơi này làm sao khủng bố thế, Tinh Vương Chi Cảnh nhiều như giò bọ. Con em nó chứ còn để cho người sống không?”

Nhưng mà còn chưa để hấn nó xong thì Long Sát cùng Nguyên Ma đồng thời kinh sợ nói:

“ Đại ca, không tốt, thứ độc tố này quá mức khủng khiếp, vậy mà đang ăn mòn thần trí hai người bọn đệ.”

Xuân Đức nghe vậy thì sắc mặt lại trầm thêm một đoạn, nhìn tứ phương là địch nhân, ngay cả trên trời cũng có, hẳn biết lần này chạy không thoát rồi, chỉ có thể đánh một trận.

Ánh mắt hắn hiện lên một tia ngoan độc, hắn lạnh lùng nói:

“Mở ra một lối cho độc tố kia vào trong, ca có cách đối phó với bọn chúng.”

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma cũng không rõ là Xuân Đức có biện pháp nào nhưng là vẫn làm theo lời hắn mở ra một lỗ hồng để cho đầy trời độc tố kia chui vào bên trong.

Xuân Đức thở ra một hơi thật dài, cả người hắn trong nháy mắt trở nên gầy tong teo, tất cả sinh cơ đều biến mất, bị hấp thu vào bên trong gân mạch cùng xương cốt.

Tiếp sau đó hắn gầm lên giận dữ nói:

“Đã vậy ta liền nuốt sạch cách ngươi.”

Vừa hét lên xong một tiếng Xuân Đức liền hít vào, trong khoảnh khắc một cái vòi rồng xuất hiện, hút tất cả đầy trời độc tố kia vào bên trong thân thể.

Thấy vậy một màn thì Bóng Ảnh cùng hai người Long Sát, Nguyên Ma đều quá sợ hãi, Bóng Ảnh lớn tiếng là lên:

“Đại ca, ngươi đang làm gì vậy? Nhanh dừng lại.”

Xuân Đức lúc này ánh mắt hiện lên vẻ kiên định, hắn tin rằng với tiên thiên độc thân của hắn có thể áp chế được thứ này, sau đó từ từ đồng hóa,

một khi đồng hóa được thiên địa kỳ độc này thì thiên tiên độc thân của hắn sẽ tiến thêm một bước dài.

“ Không cần lo, ca đều có tính toán.”--- Xuân Đức kiên định nói ra.

Độc tố đầy trời vốn đã có xu hướng đánh tới Xuân Đức, lúc này còn được hắn dẫn dắt thành ra trong mấy cái hô hấp liền chui hết vào bên trong cơ thể hắn.

Thân thể hắn đang gầy nhom lúc này cũng căng phồng trở lại, toàn thân hắn lấp lánh quang mang màu xanh nhìn giống như người thủy tinh vậy.

Ngay khi hắn đã hấp thụ tất cả độc tố nơi đây thì liền niệm chú ngữ.

“πνευμα τι κό τη τα, πν ευμα τικ ότη τα,, πεπ ρωμ ένο του Quy Quy.... Α παγ ορευ μέ νη.”

Ngay khi hắn đọc xong chú ngữ thì toàn thân hắn liền hóa thành một khối băng điều, toàn thân lưu chuyển đồ án ma quái màu đỏ. Mỗi lần đồ án kia lưu chuyển một chu thiên thì thân thể hắn liền ngưng thực lại một chút nhưng quá trình này rất chậm chạp.

Bóng Ảnh nhìn thấy hắn lâm vào trạng thái như vậy, lại nhìn xung quanh rậm rạp chằng chịt “ Thi Khôi” đánh tới, sau đó lại nhìn đầy trời Phệ Huyết Độc Văn thì lạnh giọng nói:

“ Lão tứ bảo vệ đại ca, lão tam theo ta giết sạch đám buồn nôn này.”

Long Sát cùng Nguyên Ma đồng thời nói:

“ Rõ. Nhị ca.”

Tiếp sau đó Long Sát theo Bóng Ảnh bay ra ngoài, Nguyên Ma ở lại bảo vệ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1276: Thảm Liệt

[Lưu ý: Có vài đoạn miêu tả Bóng Ảnh, Xuân Đức, Quỷ Kiếm đều là sao chép lại nên mọi người đọc có giống nhau thì cũng xin đừng lấy làm phiền, bởi vì mình cảm thấy phần miêu tả kia là tốt nhất rồi nên không muốn thay đổi.]

Bóng Ảnh vừa bay ra bên ngoài thì trực tiếp hóa thành bản thể, lúc này đây một “Đại Ma” chính thức hiện thế, hình thể đồ sộ như mấy tòa núi lớn gộp lại với nhau, tứ chi thô to hữu lực, toàn thân được bao phủ bên trong một bộ cốt giáp, khuôn mặt thiếu hụt ngũ quan chỉ có hai đôi mắt hẹp dài nhìn giống côn trùng phát ra màu tím yêu dị, cùng một cái miệng rộng đến mang tai bên trong mọc vô số răng nhọn lờm chờm.

Từ bên trong cái miệng kia chảy ra vô số chất nhầy dính dính màu xanh lục, một cái lưỡi nhìn như lưỡi rắn liên tục thụt ra thụt vào, còn chưa hết trên thân thể hần còn mọc ra vô số gai nhọn phát ra ánh sáng âm u, chỉ nhìn đến đây thôi nếu không phải là người gan góc thì đã sớm ngất đi.

Nhưng dù có là người can đảm nhất khi cảm nhận được khí tức trên cơ thể Bóng Ảnh phát ra cũng là một trận tâm kinh đảm hàn, khí tức kia mang đến cho người ta ảo giác lâm vào hắc ám vô biên, thế giới kia không có một chút ánh sáng, một thế giới u ám, lạnh lẽo, cô tịch, không một tia sinh cơ.

Vừa hiện thân ra thì Bóng Ảnh liền gầm lên:

“ Rống rống rống.... Rống rống rống...”

“ Rỗng rỗng rỗng.... Rỗng rỗng rỗng...”

“ Rỗng rỗng rỗng.... Rỗng rỗng rỗng...”

Âm thanh như xé nát thiên địa ra, vô số “ Thi Khôi” đang chạy tới cũng bị tiếng rỗng kinh thiên kia ép cho vỡ tan tành hóa thành đầy trời thịt vụn.

Tiếp sau đó Bóng Ảnh há lớn miệng, toàn thân hắc mang đại thịnh, cùng lúc đó một cái lỗ đen thật lớn trước miệng hắc xuất hiện, từ bên trong cái lỗ đen kia truyền ra một lực hút khủng khiếp.

Bên trong phạm vi mây trăm dặm, vô số “ Thi Khôi” đang chạy trên mặt đất, cùng với đám Phệ Huyết Độc Văn đang bay trên trời không tự chủ được hướng về phía lỗ đen trước miệng Bóng Ảnh lao đến.

“ Vèo vèo vèo.... Vèo vèo vèo...”

“ Vèo vèo vèo.... Vèo vèo vèo...”

“ Vèo vèo vèo.... Vèo vèo vèo...”

Đám “ Thi Khôi” cùng với “ Hấp Huyết Độc Văn” số lượng tuy nhiều nhưng tu vi cũng không quá cao, đa phần đều là Tinh Vương Tiên Cảnh đệ giai mà thôi, có khi còn thấp hơn, vì thế trước thần thông “ Vạn Linh Thôn Phệ” của Bóng Ảnh, không một con có thể chống cự.

Cả đám đều bay vào bên trong cái lỗ đen kia sau đó mất hút không còn thấy tăm hơi, cái lỗ đen kia giống như là không đáy vậy, căn nuốt bao nhiêu cũng không đủ nhưng nếu có người có thể nhìn xuyên qua lớp hắc khí trên người Bóng Ảnh lúc này thì có thể thấy được cái bụng hắc đang từ từ phình lên.

Lúc đầu sắc mặt của hắn con vui vẻ nhưng dần dần sắc mặt của Bóng Ảnh càng thêm khó nhìn, cái bụng của hắn lúc này đã bắt đầu căng tròn.

Sau tầm 5 phút sử dụng thần thông “ Vạn Linh Thôn Phệ” thì có đến hàng tỷ con “ Hấp Huyết Độc Vãn” cùng “ Thi Khôi” chui vào bên trong cái lỗ đen kia.

Có điều ở bên trong lòng đất vẫn liên tục thoát ra đại lượng “ Thi Khôi”, từ bốn phương tám hướng vẫn liên tục bay đến đại lượng “Hấp Huyết Độc Vãn”, số lượng cơ hồ là vô cùng vô tận.

.....

Thời gian đi qua 20 phút, lúc này đây Bóng Ảnh trực tiếp chóng đờ hết nổi, cũng không phải do hắc ám nguyên lực hắn cạn kiệt mà là do hắn đã no quá rồi, không thể tiếp tục thôn phệ tiếp được nữa.

Thân hình hắn nhanh chóng co rút lại, hình thành một quả cầu màu đen rơi vào bên trong phòng hộ của Nguyên Ma. Sau đó liền không còn bất cứ thanh âm hay cử động gì khác.

....

Mất đi Bóng Ảnh áp chế, đám “ Thi Khôi” cùng “ Phệ Huyết Độc Vãn” lại nhanh chóng lần đến. Thoảng cái lại bao phủ cả đại địa rồi. Trên trời dưới đất không đường để đi.

Nhìn thấy một màn đáng sợ như vậy, mặc dù là Nguyên Ma cũng phải than:

“ Nhiều quá, thứ quá quái này nhiều quá, nơi này là nào à.”

Long Sát cung là kinh sợ không thôi nói:

“Đại ca cùng nhị ca đều không xong rồi, nên làm sao đây lão tứ. Một mình ta không cách nào ngăn cản nhiều như vậy quái vật.”

Nguyên Ma suy nghĩ một chút liền nói:

“Hai người chúng ta hợp lại với nhau, sau đó kiên trì thủ hộ đại ca cùng nhị ca. Đây là cách tốt nhất rồi. Bằng không chỉ một mình ta lực lượng không đủ.”

Nhưng đúng lúc này ở bên trong thân thể Xuân Đức, A Manh đột nhiên lao ra bên ngoài mang theo Quỷ Kiếm. Nhìn phôi thiên cái địa quái vật đánh tới thì A Manh kiên định nói:

“Đám này để ta. Hừ hừ. Lần này ta phải cho ba ba biết, ta cũng rất lợi hại. Đám quái vật ngu xuẩn này chẳng qua chỉ là bữa ăn sáng.”

A Manh nhập vào bên trong mắt quỷ, cả thanh Quỷ Kiếm trong nháy mắt phát ra quang mang tà ác đại thịnh, con mắt quỷ màu đỏ kia cũng mở ra trùng trùng, từ bên trong con mắt liên tục phóng ra hào quang khát máu.

Quỷ Kiếm đột nhiên rung lên mấy lần sau đó phóng thẳng lên bầu trời.

Nơi Quỷ Kiếm đi qua vô số Phệ Huyết Độc Văn bị cắt làm đôi, sau đó liền biến thành xác khô rơi xuống bên dưới. Sau khi bay đến độ cao hợp lý, Quỷ Kiếm liền dừng lại.

Tiếp sau đó từ một thanh Quỷ Kiếm hóa thành hai thanh Quỷ Kiếm, từ hai thanh hóa thành ba thanh.... Cho đến khi trên bầu trời xuất hiện vạn thanh Quỷ Kiếm, bao trọn thương khung thì mới dừng lại.

Cùng lúc đó, một âm thanh có phần non nớt vang lên.

“Vô Sinh Vạn Kiếm Đồ... Khởi.”

Tuy âm thanh kia có phần non nốt nhưng lại mang theo sát khí dày đặc khiến cho người nghe được đều tâm kinh đảm hàn ngay lúc âm thanh non nốt kia vang lên thì cả vạn thanh Quỷ Kiếm đồng thời rung lên kịch liệt.

Cùng lúc đó từ bên trong mắt của quỷ kiếm bắn ra một đạo ánh sáng, đạo ánh sáng kia lại bắn lên một con mắt quỷ khác. Thoáng cái trên trời xuất hiện một trận võng khủng bố. Một phương không gian rộng lớn cũng vì vậy mà bị khóa lại

Khí tức từ trận võng kia ngay lập tức ép chết bất kỳ những tồn tại nào dưới Tinh Vương Chi Cảnh.

“Leng keng... Leng keng...Leng keng...”

“Leng keng... Leng keng...Leng keng...”

“Leng keng... Leng keng...Leng keng...”

Đột nhiên cả vạn thanh Quỷ Kiếm trên cao phát ra âm thanh kêu vang, tiếp sau đó từ bên trong mỗi thanh kiếm phóng xuống phía bên dưới một trùm kiếm khí khủng bố, từ bên trong kiếm khí kia nổ bắn ra vô số đạo kiếm khí khác.

Trong nháy mắt cả bầu trời rậm rạp chằng chịt kiếm khí, kiếm khí kia đi tới đâu thì một mảnh bầu trời nơi đó liền hóa thành máu tươi cùng thịt nát. Gần như trong chớp mắt tất cả Phệ Huyết Độc Văn trên bầu trời đều bị gạt bỏ, không một con còn sống.

Tràng cảnh như vậy chỉ vừa nhìn thôi cũng đủ khiến cho người ta kinh tâm động phách rồi. Đáng tiếc lúc này không có người ngoài ở đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1277: Thảm Liệt(1)

Nhưng mà cái gì cũng có ngoại lệ, biển kiếm khí kia đối với tất cả sinh vật từ Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ trở xuống chính là tuyệt sát, hậu kỳ chống chịu được một lúc thì cũng vong mạng, viên mãn mà bị kiếm trận tập trung cũng phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng những tồn tại mạnh hơn, đã đạt tới Hằng Vương Tiên Cảnh, mặc dù là mới vừa bước vào thôi thì những kiếm khí này cũng không đủ nhìn.

Nhưng kiếm khí này rất nhiều nhưng lực sát thương lại không đủ, ngay đến cả hộ thể cũng không phá ra được thì nói gì đến làm thương tổn đến mấy tồn tại Hằng Vương Tiên Cảnh.

....

Có lẽ nhìn thấy quá nhiều đứa con của mình chết đi, thiếu nữ ở trên bầu trời lúc này trở nên phần nộ, nó hướng về phía bên trên không trung gào thét.

“ A a a a a a a”

“ A a a a a a a”

“ A a a a a a a”

Âm thanh nghe có phần thê lương vang lên, từng vòng sóng âm lấy trung tâm từ thiếu nữ bắt đầu khuếch tán đi ra, dùng mắt thường cũng có thể

quan sát được, vô số kiếm khí chạm phải sóng âm kia liền nổ tung, phát ra tiếng nổ

“ Đùng đùng đùng...”

“ Đùng đùng đùng...”

“ Đùng đùng đùng...”

Đầy trời kiếm khí trong giây lát bị sóng âm hủy diệt không còn, sóng âm kia uy lực cực lớn sau khi hủy đi tất cả kiếm khí thì trực tiếp đánh lên trận pháp “ Vô Sinh Vạn Kiếm Đồ” phía bên trên.

Trong nháy mắt “ Vô Sinh Vạn Kiếm Đồ” liền bị hủy đi hơn phân nửa, vô số hư ảnh Quỷ Kiếm trong nháy mắt vỡ tan, ngay khi kiếm trận kia vỡ tan thì thiếu nữ kia mang theo con cái của nó nhanh chóng rút lui ra khỏi kiếm trận.

Có điều nàng ta vừa chỉ chạy ra ngoài kiếm trận thì kiếm trận phía bên trên bầu trời lại một lần nữa khôi phục như lúc ban đầu, tiếp sau đó vạn kiếm tề minh, đồng thời phát ra đạo đạo hắc mang.

Hắc mang kia chiếu thẳng xuống phía bên dưới, hắc mang đi qua đến đâu tất cả mọi thứ đều hóa thành tro tàn, tiếp sau đó kiếm trận phía bên trên liên tục biến đổi, vạn thanh kiếm di chuyển theo theo quy luật không đồng nhất hình thành một thế tất sát.

Quỷ kiếm di chuyển, hắc mang cũng di chuyển theo, tất cả sinh vật bên trong Vô Sinh Kiếm Trận trong nháy mắt bị giao sát hơn phân nửa, mỗi khi có một Hấp Huyết Độc Văn hay Thi Khôi chết đi đều hóa thành một sợi khí tím nhạt nhưng sợi màu tím kia đồng thời bay về phía một thanh quỷ kiếm, bay vào vào bên trong mắt quỷ.

Môi khí hấp thụ những sợi tím nhạt kia thì uy năng của những luồng hắc mang kia lại gia tăng thêm một chút. Đồng thời kiếm trận cũng mở rộng thêm ra.

Ở bên ngoài, thiếu nữ kia mang theo một đám đông Hấp Huyết Độc Văn nhìn thấy kiếm trận đang lan đến gần thì trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, nó rít lên một tiếng.

“ A a a a...”

Sau đó mang theo thành viên còn sót lại bỏ chạy về phương hướng khác rời xa kiếm trận. Có lẽ linh trí nó không cao nên gặp phải vật không biết tên giết chết nhiều thành viên trong đàn như vậy khiến trong lòng nó sinh ra sợ hãi.

Hoặc có lẽ nó là con đầu đàn, mất đi hộ vệ nên nó sinh ra sợ hãi mà bỏ chạy nhưng dù sao việc nó chạy mất là chuyện tốt nếu nó mà dẫn theo đám Hấp Huyết Độc Văn tinh anh kia liều mạng thì còn chưa biết thế nào.

Nhưng đúng vào lúc thiếu nữ kia bỏ chạy thì ở bên trong “ Vô Sinh Kiếm Trận” đột nhiên phát sinh chuyện bất ngờ.

“ Âm âm âm...”

Mặt đất nơi Xuân Đức đang ngồi đột nhiên nhô lên cao cao, sau đó nổ tung, một cái đầu rắn cực lớn xuất hiện, nó vừa hiện ra liền nuốt chửng mấy người Xuân Đức, Bóng Ảnh, Nguyên Ma, Long Sát vào bên trong.

Ngay khi nó vừa nuốt vào Xuân Đức, Bóng Ảnh, Nguyên Ma, Long Sát bốn người thì bên trên bầu trời kiếm trận đột nhiên thu lại, tất cả đều biến mất chỉ còn tồn tại một thanh kiếm duy nhất.

Thanh Quỷ Kiếm kia lấy tốc độ siêu việt ánh sáng lao xuống phía bên dưới chém thẳng vào chỗ hiểm của con rắn.

“ Xoạt..”

Một vết sáng xẹt qua, cả cái cổ to lớn của con rắn đứt lìa, cái đầu to lớn của nó rơi xuống mặt đất phát ra tiếng động “ ầm ầm”, máu tươi từ cổ nó phun ra xối xả, nhuộm mặt đất xung quanh đó thành một mảnh xanh lục.

Mặt đất bị máu của nó dính lên trực tiếp bị ăn mòn, phát ra âm thanh “ xèo xèo”, từng luồng khói màu trắng bốc lên cao cao.

Nhưng ngay sau đó, từ cái cổ rắn vừa bị chặt đầu kia lại mọc ra một cái đầu mới, chỗ vết thương cũng hoàn toàn khép lại.

Ngay khi nó vừa mọc một cái đầu mới thì một vết sáng lại xẹt qua cổ nó, một lần nữa chặt đứt đầu, cái đầu to lớn lần thứ 2 rơi xuống mặt đất phát ra tiếng động ầm ầm.

Vết sáng kia sau khi chém xong một cái đầu thì trực tiếp vòng lại, cắm thẳng vào bên trên cái cổ đang phun máu kia.

Bị “ Quỷ Kiếm” cắm vào chỗ vết thương, cả thân thể con rắn kia đột nhiên run lên sau đó nó kịch liệt vùng vẫy, thân thể khổng lồ từ bên trong lòng đất gãy đi ra.

Mặt đất vỡ tan tành, một cái thân thể dài đến hàng chục dặm xuất hiện trước mắt mọi người, toàn thân nó bao phủ vô số vảy màu đen phát ra quang mang hắc ám.

Thân thể nó liên tục gãy dựa, cái đuôi khổng lồ liên tục nâng lên hạ xuống, đập cho mặt đất rung lắc mãnh liệt, mỗi lần đập xuống là mặt đất lại xuất hiện một cái rãnh sâu hun hút.

Nhưng sau mỗi lần giãy dụa thì nó lại yếu đi một chút, sau một lúc thì nó từ từ thôi giãy dụa, quang mang hắc ám trên người nó cũng ảm đạm không ánh sáng.

Gần ba canh giờ sau thì nó hoàn toàn ngừng hẳn, cùng lúc đó Quỷ Kiếm đang cắm ở cổ nó cũng rút ra, máu tươi màu xanh lục từ chỗ cổ của nũa lại một lần nữa dững mãnh phun ra.

Về phần Quỷ Kiếm lúc này cũng là ảm đạm không ánh sáng, nhất là con mắt quỷ lúc này vậy mà đã khép lại, chứng tỏ vì để áp chế con rắn kia nó đã hao tổn quá lớn.

Quỷ Kiếm sau khi rút ra khỏi thân thể con đại xà liền quay về bên cạnh Xuân Đức, trực tiếp tiến nhập bên trong thân thể hắn không thấy đâu.

Lúc này đây, xung quanh chỉ là một mảnh hỗn loạn không chịu nổi, mặt đất bị cày nát, xuất hiện vô số khe rãnh sâu hun hút, khắp nơi trên mặt đất đều là máu tươi cùng thịt vụn, nhiều chỗ máu tươi tụ lại biến thành hồ lớn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1278: Áp Chế Độc Tố

Thời gian qua nhanh, sau khi hấp thụ một lượng lớn kịch độc vào bên trong cơ thể nhờ vào huyết mạch Địa Ngục Thiên Long mạnh mẽ của bản thân, Xuân Đức dần dần áp chế cùng đồng hóa một bộ phận kịch độc kia.

Có điều thứ kịch độc kia không biết là loại độc tố gì, mặc dù lấy huyết mạch của hắn, lấy thiên tiên độc thể, lại thêm Thiên Độc Long - Nhẫn nơi này vậy mà chỉ có thể đồng hóa từng chút một.

Tuy mỗi lần chỉ có thể hấp thụ một chút kịch độc kia nhưng Xuân Đức lại cảm nhận được thân thể lại đang có bước phát triển, tiến dần đến “Thiên Địa Độc Thân.”

Với theo thời gian, sau khi đã quen với độc tính của loài hoa màu tím kia, hắn dần dần có thể tăng nhanh quá trình hấp thụ độc tố kia.

Những mãi đến ngày thứ 7 thì hắn mới hoàn toàn hấp thụ sạch sẽ thứ kịch độc đáng sợ kia. Ngay khi hắn hoàn toàn hấp thụ thứ độc tố kia thì ở mặt ngoài thân thể hắn xuất hiện rất nhiều hình xăm bông hoa màu tím, cùng với đó là một tầng ánh sáng tím nhạt mờ ảo.

Sau khi đã kiểm tra biến đổi của thân thể, Xuân Đức lúc này mới từ từ mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì hắn liền nhìn thấy mấy người Long Sát, Nguyên Ma, Bóng Ảnh đều đang ở xung quanh bảo vệ lấy hắn, ở trên bầu trời thì A Manh mang theo quỷ kiếm đứng lơ lửng nơi đó, cảnh giác nhìn bốn phương tám hướng.

Ngay khi hẩn tỉnh dậy thì bốn người Bóng Ảnh, Long Sát, A Manh, Nguyên Ma đều nhất thời nhìn lại. Sau khi nhìn thấy hẩn không có việc gì thì tất cả mọi người đều nhẹ nhàng thở ra.

Bóng Ảnh lúc này nhìn Xuân Đức ân cần hỏi:

“Đại ca tỉnh lại rồi à, làm mấy người bọn đệ lo muốn chết, độc tố kia đã bị đại áp chế rồi sao?”

Xuân Đức nâng lên bàn tay của mình, khẽ duỗi ra nắm lại mấy cái, thấy cũng không có gì không tốt thì khẽ gật đầu nói:

“Không phải là áp chế mà ca đem toàn bộ độc tố kia hấp thụ rồi, loại kịch độc kia có lẽ là một loại thượng cổ kỳ độc cũng nên, vậy mà thúc đẩy ca tiến gần hơn một bước đến thiên địa độc thân.”

[Lưu Ý: Xuân Đức nếu có tấn thăng hình thái sinh mệnh thì vẫn giữ lại những ưu điểm của giống loại trước đó. Ví dụ như ngày xưa khi còn là Địa Ngục Băng Long, có được thần thông biến thân ba đầu Địa Ngục Băng Long, sau khi tấn cấp lên Địa Ngục Thiên Long thì vẫn nắm giữ thần thông kia, trừ khi thức tỉnh năng lực hóa thân “Sáu đầu” hoặc “Chín đầu” thì mới thay thế năng lực hóa thân “Ba đầu”.]

Bóng Ảnh nghe Xuân Đức nói vậy thì cũng lấy làm vui mừng.

“Nhu vậy tốt quá, chúc mừng đại ca. Một khi thành tựu thiên địa độc thân thì không còn phải e sợ bất kỳ độc tốt gì trên đời này nữa rồi.”

Khẽ lắc đầu, Xuân Đức nhếch môi cười nói:

“Nào có bá đạo như vậy thế giới rộng lớn, loại độc tố kinh khủng hơn vẫn là có, có điều chúng ta còn chưa biết đến mà thôi, với Thiên Địa Độc

Thân chỉ là kháng tính cực cao với độc tố cũng không phải hoàn toàn miễn nhiễm.”

Nói xong thì hấn đảo mắt nhìn qua chiến trường nơi đây, thấy trên mặt đất xuất hiện từng cái hố sâu không thấy đáy, cảm nhận được trong không khí vẫn vương lại mùi máu tươi cùng mục nát thì hơi nhíu mày một cái.

“ Sau khi ca hôn mê thì xảy ra những chuyện gì, vì sao nơi này lại thành ra cái bộ dạng này?”

A Manh lúc này cũng đã bay xuống phía dưới, ngồi lên vai Xuân Đức, về phần Quỷ Kiếm thì cắm ngay bên cạnh. Nghe được Xuân Đức hỏi thăm chuyện mấy ngày hôm trước thì A Manh liền giành nói trước:

“ Ba ba, ba ba. Mấy ngày hôm trước, lúc ba ba bị lâm vào trạng thái hôn mê thì có rất nhiều quái vật xuất hiện nhưng bọn chúng đều bị Tiểu Manh và mọi người giết chết tất cả rồi. Ba ba thấy Tiểu Manh có giỏi không?”

Xuân Đức nghe A Manh nói vậy thì có phần kinh ngạc, hấn mỉm cười dùng hai ngón tay khẽ véo má A Manh một cái, đồng thời khích lệ nói:

“ A Manh giỏi lắm.”

Tiếp sau đó hấn lại đưa mắt về phía Bóng Ảnh, ý nói bảo hấn nói chi tiết một chút.

Bóng Ảnh trầm ngâm một chút mới nói:

“ Cũng giống như Tiểu Manh nói vậy, mấy ngày hôm trước quả thực xuất hiện rất nhiều Thi Khôi, số lượng cực kỳ nhiều, đệ tuy không biết nó nhiều bao nhiêu nhưng có thể khiến cho đệ cùng lão tam, lão tứ đều ăn no là ca hiểu rồi. Hơn nữa đám kia tu vị cũng cực kỳ cao, đại bộ phận đều là Tinh Vương Chi Cảnh sơ kỳ.”

Bóng Ánh vừa nói xong thì Long Sát liền tiếp lời:

“ Lần này cũng may là có A Manh, bằng không mọi chuyện rất có thể không xong. Nhị ca sau khi thi triển thần thông Vạn Linh Thôn Phê, căn cước không biết bao nhiêu là quái vật nhưng cũng là như muối bỏ biển, may mà có Vô Sinh Kiếm Trận của A Manh mới có thể đẩy lùi nguy cơ.”

Xuân Đức nghe thế thì lần thứ 2 hướng về phía A Manh tán thưởng:

“ A Manh làm tốt lắm.”

A Manh nghe được hần tán thưởng thì cười hì hì, bộ dạng vui vẻ vô cùng.

Sau khi tán thưởng xong A Manh thì Xuân Đức lại bắt đầu quan sát không gian nơi đây, một lúc sau thì hần mới thở dài nói:

“ Nơi này hần là tự hành không gian, độc lập với thế giới bên ngoài, muốn thoát khỏi đây trước tiên phải tìm đến đầu mỗi không gian này. Mà muốn tìm đến đầu mỗi không gian nơi đây thì hần lại tốn một phen công phu rồi đây.”

Nói xong thì hần liền đứng dậy những người khác thấy hần đứng dậy cũng đồng thời đứng dậy, nhưng vào lúc này bốn người đồng thời cảm ứng được cái gì đó, bốn người đều nhìn về một phương hướng, phương hướng kia lúc này đột nhiên xuất hiện dị tượng, một cột sáng màu vàng ở cuối chân trời phóng lên cao cao.

Long Sát nhìn cột sáng màu vàng mới vừa xuất hiện kia kinh ngạc nói:

“ Nơi kia có bảo vật gì chăng, vì sao có dị tượng kinh người như vậy?”

Nguyên Ma thì cau mày nói:

“ Làm sao đệ cảm thấy có chút gì đó không đúng, hình như chúng ta bỏ sót cái gì rồi thì phải?”

Nghe được Nguyên Ma nói thì ánh mắt Xuân Đức chợt lóe lên tinh mang, hấn lúc này có vẻ như chợt hiểu ra cái gì đó, hấn quay đầu nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Ảnh, có phải lần trước khi bọn đệ đang chống lại đám quái vật thì đột nhiên thấy đám kia đang tấn công hung mãnh bỗng nhiên rút lui phải không?”

Bóng Ảnh suy nghĩ một chút, quả thực là có việc như vậy, hấn gật đầu nói:

“ Đúng vậy đại ca, khi A Manh đang giết đám thi khôì kia thì con đại xà đột nhiên xuất hiện, ngay lúc con đại xà xuất hiện thì đám thi khôì kia liền biến mất một cách quỷ dị.”

Xuân Đức nghe vậy thì vỗ tay cái “bốp”, hấn lúc này không khỏi mắng mình một tiếng ngu ngốc, trong lúc nhất thời hấn quên mất nơi này là nơi mà Huyết Lệ Tiên Tôn làm ra để đạo tạo nhân tài cho Tiên Giới, đâu phải cái gì hung địa đâu.

“ Mọi người tản đi bốn phía nhìn xem nơi nào cất giấu bảo vật, ở bên trong không gian nơi đây nhất định có bảo vật, mọi người tranh thủ tìm.”

Mấy người khác nghe vậy thì đều ngạc nhiên không thôi, có điều không ai hỏi vì sao mà Xuân Đức lại đưa ra kết luận như vậy, cả đám đều theo lời hấn, tán đi ra bốn phía tìm kiếm.

Cũng ngay lúc mọi người tiến hành tìm kiếm thì phát hiện nơi đây vậy mà không còn áp chế hồn niệm nữa, cả bốn người lúc này đều có thể triển khai hồn niệm ra tìm tòi khắp nơi.

Có được hồn niệ̣m phụ trợ, quá trình tìm kiếm ngược lại đơn giản đi không ít. Rất nhanh thì bốn người đều tìm được nơi đặc biệt trong cái không gian này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1279: Phần Thưởng Bất Ngờ Đến Từ Huyết Lệ Tiên Tôn

[Cố gắng thêm 1 chương nữa.]

- ---o0o---

Ở bên trong phương thế giới biệt lập mà đám người Xuân Đức đang ở lại có miếu nhỏ, cái miếu kia tuy nhỏ nhưng lại phát ra khí tức cực kỳ huyền ảo.

Sau khi bốn người đi tới trước cái miếu nhỏ, vì để đề phòng có điều không may xảy ra thì Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma đều hóa thành lớp bảo vệ bên ngoài cho Xuân Đức.

Tiếp sau đó Xuân Đức mới đi vào bên trong miếu, vừa bước vào bên trong miếu thì Xuân Đức lại phát hiện ra một điều, hẳn quá lo lắng rồi, cái miếu này bên ngoài thì phát ra khí tức huyền ảo vô cùng nhưng khi vào trong lại chẳng thấy huyền ảo chút nào nữa.

Cả căn miếu này không có cái gì khác một một một bàn cúng, bên trên có đặt một cái hộp gỗ nhỏ.

Xuân Đức tiện tay cầm lấy cái hộp gỗ kia, nhìn đi nhìn lại mấy lần cũng không thấy có điều gì đặc biệt thì hẳn liền mở ra, cái hộp kia cũng rất đơn giản liền bị mở ra, bên trong chỉ có một tấm da thú được cuộn tròn.

Xuân Đức hiếu kỳ mở ra tấm da thú kia thì phát hiện bên trên có ghi lại rất nhiều chữ viết, sau khi đi qua hệ thống phụ trợ phiên dịch thì hẳn biết

trên đó viết thức gì.

Bên trong tấm da thú kia có ghi lại hai môn đồng thuật là “ Nguyệt Âm” cùng “ Nguyệt Dương”, nghe miêu tả thì cũng thấy rất lợi hại nhưng thực tế ra sao thì hẳn cũng không rõ nữa. Nguyệt Âm có thể ảo hóa vạn vật, lấy hư làm thật cực kỳ huyền diệu, người có tinh thần lực không cao hơn một đại cảnh giới so với người thi triển không cách nào thoát khỏi ảo cảnh.

Nguyệt Dương lại là một loại đồng thuật phụ trợ cho Nguyệt Âm, giảm tiêu hao tinh thần lực lượng, gia tăng năng lực hồn thuật, gia tăng phòng ngự với công kích linh hồn, có năng lực xem thấu ảo cảnh, hư huyền.

Nhưng mà hai môn bí thuật này lại phải kết hợp với con mắt đặc thù thì mới có thể thi triển đi ra, nếu không có con mắt đặc thù kia thì không cách nào thi triển ra hai loại thần thông trên.

Cặp mắt kia có tên “ Huyết Nguyệt”, theo như bên trong ghi chép muốn tìm thấy cặp mắt kia thì phải đi vào một nơi không gian tương tự giống không gian hẳn đang đứng.

Mà không gian kia lại thuộc về một trong ba mật địa khác của ba vực còn lại bên trên Phong Linh Đại Lục. Bốn mật địa chia đều ở bốn vực, trong mỗi mật địa lại có cơ duyên to lớn nhưng mà nghĩ đến muốn lấy được cặp mắt kia, phải trải thử thách khủng bố của Huyết Lệ Tiên Tôn thì...

Vừa nghĩ đến điểm này thì Xuân Đức liền cảm thấy đau răng. Hẳn không khỏi than thở nói:

“ Cái này không phải làm khó người sao? Mạng tí nữa thì ném đi, đổi lại được hai cái bí pháp tu đồng thuật. Đúng là chẳng đáng chút nào, thờ dài.”

“ Thôi thì có còn hơn không, đợi khi nào ra ngoài lại đến mấy vực khác nhìn xem, dù sao đồ của một vị Tiên Tôn để lại hẳn không quá kém.”

Nói xong mấy lời này thì Xuân Đức liền cất đi tấm da thú, về phần cái hộp hắc đương nhiên cũng không quên tịch thu luôn, sau khi nhìn xem xung quanh một lượt, xác định không còn cái gì đáng giá nữa thì hấn đi ra ngoài.

Biết nơi này đang không còn gì tốt, Xuân Đức liền trực tiếp bay về phía cuối chân trời, bay về phía cột sáng màu vàng kia.

Không qua bao lâu thì hấn đã đến trước cột sáng màu vàng, sau đó không một chút do dự liền bước vào bên trong, quang mang màu vàng bao trùm lấy hấn, thân ảnh Xuân Đức dần dần nhạt nhòa sau đó hoàn toàn biến mất.

.....

Sau một hồi thiên toàn địa chuyển, rốt cuộc quá trình truyền tống cũng đã chấm dứt.

Xuân Đức lúc này bị truyền tống đến một cái đại điện rộng lớn, xung quanh là vô số những cây cột cao lớn điêu khắc rất nhiều hung thú có hình thù kỳ lạ.

Ngay khi Xuân Đức vừa xuất hiện thì hấn liền nghe một âm thanh kinh ngạc vang lên:

“ Di, có người từ tử môn đi ra.”

Xuân Đức lúc này nhìn qua phương hướng âm thanh vừa vang lên, vừa nhìn qua thì hấn liền thấy một lão giả bộ dạng tiên phong đạo cốt đang nhìn hấn, ở phía sau lão ta còn có mười mấy người.

Đám người kia lúc này đang nhìn hấn như nhìn thấy đực vậ, cả đám đều trợn tròn mắt.

Cũng vào lúc này, một âm thanh vui mừng vang lên:

“ Sur tôn cứu bọn ta... Á”

Nghe được âm thanh quen thuộc, Xuân Đức ánh mắt nhìn qua một phương hướng khác, lúc hấn nhìn qua thì liền thấy mấy người quen.

Mộng Vân, Lâm Thừa Vũ, Lâm Kinh Hương, Hải Băng, Lệ Hoa Trì, Mộc Lan, Lôi Tâm, Đà La.

Người vừa la lên chính là Hải Băng, lúc này cô nàng đang bị một nam tử bóp chặt lấy cái cổ.

Xuân Đức ánh mắt vừa chuyển qua thì trung niên nam tử đang bóp cổ Hải Băng liền cảm nhận được một cỗ khí lạnh từ dưới chân, chạy dọc sống lưng lên tới đỉnh đầu.

Tên này hướng về phía Xuân Đức quát lớn:

“ Tiểu tử ngươi nhìn cái gì, có tin ta giết chết con nha đầu này không?”

Xuân Đức nghe hấn nói vậy thì trên mặt cũng chẳng xuất hiện vẻ tức giận gì cả, hấn khẽ phát tay một cái, tên trung niên nam tử kia liền không tự chủ được bay về phía hấn.

Tên trung niên vốn trong lòng đối với Xuân Đức cảm thấy sợ hãi không thôi, lúc này không hiểu vì sao lại bị một lực lượng thần bí trói buộc không thể cử động thì càng thêm hoảng sợ. Hấn muốn la hét nhưng lại không thể thốt ra bất kỳ câu nào.

Xuân Đức đưa tay ra chụp đến đầu tên nam tử kia, sau đó tiến hành sưu hồn.

Nhưng vào lúc này ở đối diện, bốn kẻ đi cùng với tên nam tử đột nhiên rút ra binh khí kê lên cổ đám người Mộng Vân, một tên nam tử có mái tóc ngắn, ánh mắt hung dữ nhìn Xuân Đức quát:

“ Nhanh buông tam ca ra, bằng không ta lấy mạng hần.”

Xuân Đức đối với lời đe dọa của nam tử tóc ngắn kia thì làm như không thấy hần vẫn tiếp tục sưu hồn.

Tên nam tử kia thấy vậy thì tức giận chém xuống một kiếm, ngay lập tức cái đầu của Lệ Hoa Trì liền rơi trên mặt đất, tiếp sau đó hần lại hướng về hai ba người xuất thủ.

“ Phúc phúc phúc....”

Đầu của Đà La cùng Mộc Lan đều bị chém rụng, đầu của hai người nằm lăn lóc trên mặt đất.

Nhưng mà cái chết của ba người này đối với Xuân Đức mà nói cũng không trọng yếu, chết thì thôi, đừng nói chỉ chết có ba người kia mà có giết sạch mấy người khác hần cũng chẳng quan tâm, dù sao mấy người này cũng không có quan hệ mật thiết gì với hần, hần vẫn tiếp tục tiến hành sưu hồn.

Rất nhanh sưu hồn liền xong. Sau khi đã biết được tình hình nơi này thì hần liền khẽ bóp một cái, đầu tên kia lập tức vỡ nát, dịch óc trắng hồng bay ra bốn phía xung quanh. Thi thể không đầu vô lực ngã trên mặt đất.

Hần nhìn về phía bốn người đối diện nói:

“ Sao không giết hết luôn đi, tranh thủ giết đi bằng chút nữa lại hối tiếc.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1280: Hỗn Động Cương Phong(Phong Bốn Nguyên)

Bốn người kia nhìn thấy ánh mắt lạnh nhạt của Xuân Đức thì tay cầm binh khí cũng run lên, yết hầu mỗi người đều khô khốc, bọn họ gian nan nuốt nước miếng “ ực ực”, bọn họ đã giết ba người có chiến lực mạnh nhất trong mười người vậy mà đối phương đến mí mắt của không nháy một cái, điều đó chứng tỏ đối phương chẳng quan tâm đến sống chết của mấy người này, dù có giết hết cũng vậy thôi.

Người mà đối phương quan tâm thì lại đã đứng bên cạnh hẳn, bây giờ muốn bắt lại cũng đã muộn, trong lúc nhất thời bọn họ lâm vào tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Bốn người lúc này hai mặt nhìn nhau một cái, trong mắt đều hiện lên vẻ quyết tuyệt, ngay sau đó cả bốn người đồng thời hét lớn:

“ Giết”

Bốn người đồng thời nắm chặt binh khí, thân dịch lực điên cuồng tuôn ra, sau đó hướng về phía Xuân Đức công đến.

Bốn người như bốn vệt sáng, thoáng cái đã lao đến trước mặt Xuân Đức vùng binh khí đánh xuống.

Xuân Đức ánh mắt lãnh đạm nhìn bốn người, bốn người này có được ấn ký cấp 2, bình thường cũng là cao thủ nhưng đối diện với hẳn quả thực không đủ nhìn.

Tâm niệm vừa động Quỷ Kiếm thoáng cái xuất hiện trong tay hắn, đưa ngang kiếm trước ngực Xuân Đức đón đỡ cùng lúc bốn người.

“ Ầm ầm ầm ầm...”

Bốn người kia một đòn liên thủ cứ như vậy bị chặn lại, bốn người cũng biết Xuân Đức rất mạnh nhưng không ngờ lại cường đại đến trình độ này, dưới một đòn liên thủ của bọn họ mà hầu như không có việc gì, chỉ là hơi run run cánh tay một chút mà thôi.

Đang lúc bọn họ không dám tin vào cảnh tượng trước mắt thì Quỷ Kiếm đang cầm trên tay Xuân Đức đột nhiên sáng lên, cả thanh kiếm phát ra hắc ám khiếp người.

“ Xoẹt...”

Quỷ Kiếm trong nháy mắt cắt đứt đoạn bốn thanh binh khí khác, sau đó quét ngang một cái, tốc độ cực nhanh thêm vào yếu tố bất ngờ, bốn người kia còn chưa kịp làm ra phản ứng thì..

“ Phúc phúc phúc phúc...”

Cả bốn người trong nháy mắt bị chém rụng đầu, máu tươi từ phần cổ tuôn ra như suối, một vòi máu cái cả mét phụt lên, đầu lâu bốn người lăn long lóc trên mặt đất, trên mặt mỗi người vẫn còn đọng lại vẻ thất kinh.

Nhưng vào lúc này từ phía sau lưng của Xuân Đức lại hiện ra rất nhiều cánh tay màu đen, cánh tay kia gầy guộc đen đúa vừa nhìn là biết không phải thứ gì tốt. Những cánh tay kia nhanh chóng chộp về mấy phần thi thể ở trên mặt đất, sau đó rút về.

Cùng lúc từ bên trong cơ thể Xuân Đức tách ra một cái bóng đen, bóng đen kia hình thành một cái đầu của một con ác quỷ. Sau khi lấy về mấy

phần thi thể của đám cường giả vừa bị Xuân Đức giết, bóng đen há ra miệng rộng sau đó nuốt vào nhai “rôm rốp”.

Tiếng xương cốt vỡ nát liên tục quanh quần không gian đại điện nơi này khiến cho người người đều rợn cả tóc gáy, đến ngay cả Hải Băng bên cạnh Xuân Đức cũng lùi ra thật xa, khó tin nhìn một màn trước mặt.

Xuân Đức hít hít máu tươi thì cảm thấy có chút phân kích, trong bụng tự dung lại cảm thấy đói đói, hắn đưa tay ra phía sau vẫy vẫy.

Bóng đen phía sau lưng hắn hiểu ý liền đưa cho hắn một trái tim, Xuân Đức cầm lấy trái tim đang còn dính máu tươi đầm đìa kia cho vào trong miệng cắn một miếng.

Một miếng này cắn xuống khiến cho mọi người nơi này lần thứ 2 run lên kịch liệt. Cả đám lúc này đều cảm thấy sống lưng lạnh toát, da gà nổi lên, yết hầu khô khốc, gian nan nuốt từng ngụm nước miếng, ngay đến cả hô hấp lúc này dường như cũng trở nên khó khăn hơn vạn phần, trái tim bọn họ lúc này cũng như là đang bị ai đó bóp chặt lại vậy.

Xuân Đức vừa ăn vừa nhìn mọi người, hắn nhìn đến ai thì kẻ đó liền không tự chủ lùi về phía sau mấy bước.

Xuân Đức sau khi ăn được một được quả tim thì không ăn nữa, hắn ném cho Bóng Ảnh ở phía sau, Bóng Ảnh há miệng cắn đến.

“ Ực”

Nửa quả tim bị Bóng Ảnh nuốt gọn không cần nhai, sau khi nuốt xuống Bóng Ảnh liếm vết máu còn dính ở khóe miệng nhìn người ở đây cười lạnh, hắn không có ý tốt đánh giá mọi người, sau một lát hắn âm lãnh nói:

“ Hắc hắc. Rất thú vị.”

Nói ra một câu không đầu không đuôi xong, Bóng Ảnh liền biến mất. Bầu không khí âm u, lạnh lẽo lúc này cũng giảm đi không ít, có điều hàn ý trong lòng mỗi người càng ngày càng tăng chứ không có giảm đi.

Xuân Đức lúc này không biết từ đâu móc ra một cái khăn tay màu trắng, hẩn lấy cái khăn tay kia lau đi vết máu ở khoe môi cùng với hai tay, sau đó lại cất cái khăn kia đi.

Tiếp đó hẩn đi tới trước mặt Mộng Vân cười nói:

“Làm sao, thấy được ta có phải hay không rất vui mừng.”

Mộng Vân lúc này đã suy yếu đến cực điểm, trên người vết thương chồng chất, ấn ký hoa hồng trên mu bàn tay cũng đã ảm đạm gần như không thấy, năng hữu khí vô lực tức giận đấm cho Xuân Đức một cái vào lòng ngực.

Có điều sức lực nàng cũng không có, một đấm kia đến ngay cả gãi ngứa cũng không đủ.

“Vui cái đầu ngươi, làm sao bây giờ mới tới, ngươi còn không tới nữa ta liền xong đời.”

Trong giọng nói của nàng mang theo oán khí không ít, hiển nhiên trong lòng cô nàng rất mong chờ Xuân Đức tới sớm nhưng hẩn lại tới trễ khiến cho sự mong nhớ hóa thành oán khí.

Xuân Đức nhìn cô nàng như vậy thì cười cười, hẩn lúc này vươn tay khẽ chộp, mấy cái ấn ký cấp 2 đột nhiên xuất hiện trong tay hẩn, tiếp sau đó hẩn mạnh mẽ cưỡng ép ấn ký kia dung nhập vào bên trong ấn ký bông hoa của Mộng Vân.

Mộng Vân thấy hấn cưỡng ép dung nhập như vậy thì cả kinh nhưng lúc nàng đang định lên tiếng ngăn lại thì Xuân Đức lại nói:

“ Yên tâm, thứ này đã được Ảnh tinh lọc toàn bộ, không còn chứa tạp chất đâu, thuần túy là lực lượng tinh khiết.”

Mộng Vân nghe vậy thì liền hiểu ra, nàng khẽ gật đầu, ngay khi có được lực lượng mới bổ sung, ấn ký hoa hồng của Mộng Vân liền dần dần sáng lên.

Cùng lúc đó Mộng Vân cũng nhắm mắt lại, phân ra lực lượng vừa hấp thu trị liệu thân thể, dưới tác dụng của “ Thần Dịch Lực” thương thể của nàng nhanh chóng khôi phục.

Tất cả vết thương lớn nhỏ lấy mắt thường có thể thấy được khôi phục trở lại, hình dạng xấu xí như ma quỷ của nàng lúc này cũng từ từ biến mất, không có mấy vết thương to đùng trên mặt khuôn mặt của nàng trở nên xinh đẹp dị thường.

Mặc dù là tóc tai bù xù đi chẳng nữa cũng không thể che giấu hết vẻ xinh đẹp của Mộng Vân.

.....

Một lúc lâu sau, chắc tầm vài canh giờ. Mộng Vân lần nữa mở mắt ra, bên trong ánh mắt nàng hiện lên tia sáng khác thường. Ngay khi nàng vừa mở mắt thì giọng nói Xuân Đức đã truyền đến:

“ Làm sao? Ổn rồi chứ.”

Mộng Vân cảm nhận một chút thân thể, lại nhìn ấn ký trên tay của mình nàng gật đầu khẽ nói:

“ Cảm ơn.”

Xuân Đức nhếch môi cười:

“ Đạo này khách sáo với ta vậy, hắc hắc. Ta nhìn cô vẫn là nên tiếp tục khôi phục đi, người đến còn chưa đủ, cái chủ điện này sẽ không mở ra, lúc trước không đâu đột nhiên giết chết mất một đám, lúc đó cô mà nhắc nhở thì ta đã không giết rồi, công bay giờ phải chờ.”

Mộng Vân lườm hắn nói:

“ Ta có nói thì ngươi vẫn giết mà, ta còn không biết tính cách của ngươi sao. Hừ hừ, đã ngươi đến không đủ thì ta tiếp tục khôi phục đây. Nhớ bảo vệ ta.”

Nói xong cô nàng liền nhắm mắt lại tiếp tục trị thương. Xuân Đức ở bên cạnh nghe ra được trong lời nói cô nàng có cái gì đó là lạ, có điều hắn cũng chẳng quan tâm lắm, hắn chỉ cười nhạt, sau đó cũng liền nhắm mắt lại tịnh tâm tu luyện.

Những người khác thấy hai người bọn họ như vậy thì hai mặt nhìn nhau, trong mắt đều là một mảnh nghi hoặc, có điều cũng không ai dám lên tiếng nói cái gì sợ làm Xuân Đức tức giận, đến lúc đó thì hậu quả khó lường rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1281: Hỗn Động Cương Phong(Phong Bốn Nguyên) -1

Thời gian dần đi qua, người ở chủ điện nơi đây càng ngày càng nhiều thêm. Nghe nói mỗi người muốn đến được chủ điện nơi đây đều phải vượt qua được một lần thử thách mà Huyết Lệ Tiên Tôn đặt ra. Mà thử thách do lão biến thái kia đặt ra thì biến rồi, thành phần chết trong đó chiếm đa số.

Vì vậy đã gần cả tuần rồi mà nơi này cũng chỉ có 71 người, còn kém mốc 99 người một khoảng cách xa. Có điều Xuân Đức cũng không có vội vàng, dù sao hắn vẫn cần thời gian để triệt để giải trừ hậu hoạn bên trong thân thể hắn, lần hấp thu độc tính mấy ngày trước để lại ẩn bệnh cũng không ít.

.....

Thời gian lại đi qua nửa tháng, ngay lúc hắn đang tịnh tâm tu luyện thì bên tai vang lên âm thanh của Mộng Vân.

“ Củ Cải. Người đã tới đủ rồi, không gian chủ điện tiếp nối chuẩn bị mở ra.”

Mộng Vân vừa kêu gọi hắn xong thì phải một lúc sau Xuân Đức mới từ từ mở mắt ra, trong ánh mắt hắn một mảnh thanh xuân tươi mát, không hề có loại cuồng bạo khát máu như mấy ngày trước.

Mộng Vân nhìn thấy ánh mắt của hắn như vậy thì lại có phần nghi hoặc hỏi:

“Làm sao ta cảm giác người lạ quá, sẽ không phải bị sao rồi chứ?”

Xuân Đức nhìn nàng cũng kỳ quái hỏi:

“Làm sao tự dung lại nói như vậy?”

Nghe hẳn hỏi như vậy thì Mộng Vân cũng không biết nói làm sao, nàng lắc đầu nói:

“Chỉ là cảm thấy là lạ thôi, người không sao thì tốt rồi.”

Đúng lúc hai người đang nói chuyện với nhau thì có một âm thanh mang theo sự trách cứ cùng bất mãn vang lên:

“Mấy người các người còn đứng đó nói chuyện cái gì, nhanh lại đây cùng mọi người hợp lực mở ra phiến đại môn này.”

Người lên tiếng là một trung niên nam tử, tướng mạo của hắn có phần hung dữ, thân hình to như con gấu, lúc này đang dựng râu, trừng mắt nhìn về phía mấy người Xuân Đức.

Những người khác đứng ở bên cạnh cười nhạt, hai tay khoanh trước ngực một bộ xem kịch vui, hiển nhiên bọn họ cũng nhận ra đại hán kia là muốn dùng thực lực đè người, thấy mấy người bọn Xuân Đức có thực lực yếu nhất ở đây nên muốn lợi dụng làm pháo hôi.

Duy có những người đến đây từ tháng trước, tận mắt nhìn thấy Xuân Đức ra tay thì nhanh chóng lùi phía sau, bọn họ hình như muốn cách trung niên đại hán kia càng xa càng tốt, bọn họ cảm thấy nếu làm như vậy thì Xuân Đức sẽ không cho rằng bọn họ cùng với nam tử kia là một bọn.

Để rồi chút nữa hẳn có phát cuồng giết người cũng không có lan đến trên người bọn họ.

Những người khác thấy vậy thì tuy trong lòng có nghi hoặc nhưng lại không ai nói gì, dù sao bọn cảm thấy mấy người Xuân Đức cũng không lật lên được sóng gió gì.

Xuân Đức đang nói chuyện cùng với Mộng Vân bị tiếng quát kia cắt ngang thì trên mặt vẫn không có thay đổi chút nào, hấn lúc này nhìn Mộng Vân một cái, sau đó cả 2 liền đứng dậy đi tới trước mặt tên đại hán kia, đám người Lâm Kinh Hương, Lâm Thừa Vũ, Tô Húc, Lôi Tâm, Hải Băng, Lôi Nguyên đều theo phía sau.

Sau khi đi tới trước mặt tên đại hán thì Xuân Đức lãnh tĩnh hỏi:

“ Làm sao trợ giúp?”

Tên trung niên đại hán kia nhìn thái độ thờ ơ của Xuân Đức thì trong mắt hiện hung quang, khóe miệng hấn nhếch lên cười lạnh nói:

“ Nơi đây đủ 99 người mang ấn ký, chủ điện đã có thể mở ra, lúc này cần mỗi người dâng ra một chút tinh huyết, tưới lên tấm đại môn kia thì cửa liền có thể mở, hai người các ngươi lúc này lên trước.”

Xuân Đức ánh mắt nhìn về phía đại môn phía trước, nhìn bên trên hoa quang trận pháp lưu chuyển, hấn biết trận này muốn giải thì cần tinh huyết 99 người mang ấn ký liền có thể giải, có điều phải là 99 người đồng thời dâng ra tinh huyết, bằng không chỉ có 2 người thì tinh huyết sẽ bị hấp đi rất nhanh.

May thì chỉ trọng thương, bằng không thì ném đi cái mạng nhỏ.

Nhưng mà nếu như hai người bọn họ dâng ra đại lượng tinh huyết thì những người khác lại đỡ một phần, nam tử đại hán kia là muốn đánh chủ ý như vậy, bảo toàn thực lực để tranh đoạt bảo vật bên trong.

Thấy Xuân Đức chỉ đứng nơi đó nhìn tầm đại môn nơi xa mà không có cử động gì thì trung niên đại hán kia liền trở nên dị thường tức giận, hấn thối râu trừng mắt nói:

“ Làm sao, để các ngươi hi sinh nhiều một chút tinh huyết vì mọi người lại không nguyện ý, có phải...”

Hấn đang nói đột nhiên im bật mà dừng, Xuân Đức lúc này một tay nắm lấy cái cổ hấn khiến hấn muốn nói cái gì cũng không thể nói được, mặt hấn trướng lên đỏ bừng vì thiếu dưỡng khí.

Xuân Đức vẻ mặt thản nhiên nói:

“ Hiểu hiểu... Khô lắm nói mãi... Hi sinh bản thân vì mọi người là nghĩa cử cao cả, ta làm sao lại không hiểu. Nhưng mà thấy ngươi lớn tuổi rồi cũng nên làm gương để ta học tập đi chứ.”

Xuân Đức vừa nói thì tiện tay vịn đầu hấn xuống, ném vào bên trên trận pháp.

“ Dừng...”

Cả cái đầu nổ tung, dịch óc trắng hồng văng ra tung tóe nhưng rất nhanh nhưng thứ kia đều bị trận pháp trên phiến địa môn kia hấp thu tất cả, đến cả cận bã cũng không thừa.

Xuân Đức sau khi ném cái đầu tên kia thử nghiệm xem trận pháp này thế nào, nhìn rõ được tình hình thì trực tiếp ném phần thì thể còn lại của hấn vào trận pháp bên trên tầm đại môn.

“ Dừng...”

Một âm thanh nổ tung vang lên, cả người tên kia nổ tan tành sau đó lại bị trận pháp kia hấp thu đi. Trận pháp đang sáng rực cũng lu mờ đi không ít.

Xuân Đức lúc này phát hiện ra điểm này thì kinh ngạc lên tiếng:

“ Di, trận pháp này vậy mà suy yếu đi không ít a, cái này cần gì tinh huyết 99 người để phải giải, ta thấy cứ ném vào mấy chục tên liền có thể giải rồi, bây giờ có ai muốn dâng hiến vì mọi người nữa không.”

Xuân Đức vừa nói, ánh mắt hắn vừa đảo qua những người nơi đây, cả đám lập tức cảm thấy khí lạnh chạy dọc sống lưng. Ánh mắt hắn dừng lại 8 người đứng sau phía tên trung niên lúc trước.

Tám người kia lập tức sợ hãi đến cả người phát run, một người trong đó lắp bắp nói:

“ Người...Người...Người muốn làm cái gì.... Chúng ta là...”

“ Bốp”

Không đợi tên kia nói xong, Xuân Đức trực tiếp xuất hiện trước mặt hắn, tát cho hắn một cái nhưng không biết có phải Xuân Đức dùng lực quá mạnh hay không mà cái đầu tên kia trực tiếp vỡ nát.

Tiếp sau đó hắn không ché mấy tên còn lại đồng thời ném vào trận pháp phía bên trên đại môn.

“ A a a a a a a Không muốn á.... Cứu ta....A a a a...Cứu.. Không muốn...”

“ A a a a a a a Không muốn á.... Cứu ta....A a a a...Cứu.. Không muốn...”

Mấy người kia thấy bản thân đang không tự khống chế bay về phía trận pháp bên trên đại môn thì đều hét lên thê lương, sắc mặt của cả đám lúc này trắng bệch không còn chút máu, đầu còn cái vẻ cao cao tại thượng như lúc trước nữa.

Xuân Đức nhìn mấy người liên tục khua tay múa chân trên không trung nhưng vẫn không ngừng lao về phía trận pháp trên đại môn thì cười nhạt.

“Đùng đùng đùng....”

“Đùng đùng đùng....”

“Đùng đùng đùng....”

Bảy người còn sống cùng một cái thi thể không đầu lần lượt đập lên trên trận pháp, thân thể bọn họ trong nháy mắt nổ tan tành.

Nhưng mà cái chết của bọn họ cũng rất có ý nghĩa, trận pháp trên đại môn hấp thu đại lượng máu thịt thì nhanh chóng âm đạm không ánh sáng. Có điều trận pháp cũng không bị phá mà vẫn duy trì ở trạng thái gần hủy.

Xuân Đức ánh mắt lúc này lại nhìn qua những người khác nói:

“Đã có chín vị bằng hữu vì đoàn thể mà hi sinh bản thân, không biết bên trong những người ở đây có ai không tiếc thân mình mà dâng hiến tất cả không?”

Đám người nghe hắn nói thì một trận trầm mặc nhưng sau giây lát thì có một lão già đi ra, hướng về phía Xuân Đức cũng kính có thừa nói:

“Đại nhân, ta nguyện ý.”

Nói xong thì hắn đi tới trước trận pháp dâng ra tinh huyết những người khác thấy hành động của lão già thì cũng hiểu ra, lúc này không ai bảo ai,

tất cả liền tự mình đi lên dâng ra tinh huyết.

Xuân Đức lúc này nhìn qua Mộng Vân nhún nhún vai nói:

“Thấy chưa, ta đã bảo rồi mà, tất cả mọi người đều có đức hi sinh cả. Trên đời này ngược lại vẫn còn rất nhiều người tốt.”

Mọi người ở đây nghe được lời hấn nói thì khóe miệng đều có giật không ngừng.

Về phần Mộng Vân thì khẽ lờm hấn một cái sau đó không nói gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1282: Hỗn Động Cương Phong(Phong Chi Bồn Nguyên) -2

“ Âm âm âm...”

Trận pháp sau khi hấp thụ đủ tinh huyết liền được phá mở, đại môn chủ điện “ âm âm” mở ra.

Ngay khi đại môn vừa được mở ra thì một cỗ mùi vị mục nát lan tràn trong không khí, khiến cho người vừa ngửi liền muốn nôn, ngay sau đó một loạt sinh vật dị hợm mò ra.

Bón nó nhìn giống thần lẩn, có điều to lớn hơn rất nhiều, có một cái khuôn mặt con người nhìn vô cùng quý dị, trên lưng bọn chúng gai màu xanh biếc, vừa nhìn liền biết bên trong ẩn chứa kịch độc.

Đám kia vừa mò ra bên ngoài thì liền hít lấy hít để, sau đó đồng thời kêu lên:

“ Krec krec....Krec krec....”

Tiếp sau đó đàn đàn lũ lũ phi lên, hướng về phía người gần nhất mà cắn đến. Đám cường giả thấy thế, trong nháy mắt phản ứng lại, một đám lấy ra binh khí sau đó tụ lại cùng nhau, xếp thành trận hình hỗ trợ lẫn nhau đối kháng đám quái vật vừa bò ra.

“ Xoẹt xoẹt xoẹt....Xoẹt xoẹt xoẹt....”

“ Xoẹt xoẹt xoẹt....Xoẹt xoẹt xoẹt....”

“ Xoẹt xoẹt xoẹt....Xoẹt xoẹt xoẹt....”

Dao quang kiếm ánh trùng điệp chém về phía đám quái vật vừa mới bò ra kia, đám quái vật kia tuy số lượng nhiều nhưng chiến lực lại không ra làm sao, so với đám Thi Khôi mà Xuân Đức gặp phải mấy hôm trước phải yếu hơn vài cấp độ.

“ Réc rác...Réc rác...”

Từng con quái vật nhìn như “ người thần lùn” kia bị chém đứt đoạn, nằm giãy dụa bên trên mặt đất. Nhưng mà bọn nó giãy giụa vài cái liền hóa thành một luồng khói đen tiêu tán, chỉ để lại một đồng cặn bã.

Vô số con quái vật “người thần lùn” chết đi, tạo nên vô số đoàn khói đen, tất cả những đoàn khói đen kia lại đồng tụt về một chỗ. Đợi đến lúc mọi người phản ứng lại thì đã không kịp.

Tất cả những đoàn khói đen kia hình thành một một quả cầu sương mù màu đen cực lớn, tiếp sau đó quả cầu biến ảo hình thành, dần dần hình thành một bóng người, bóng người kia lơ lửng trên không, toàn thân mặc áo choàng đen, hai mắt đỏ lừ, tay cầm một cái lưỡi hái.

Thân anh kia đứng chắn trước cửa đại môn vừa mở ra, tuy hấn chỉ đứng nơi đó không có làm gì nhưng mọi người đều có thể cảm nhận được một trận tim đập nhanh, khí tức trên thân người kia khiến trong lòng mọi người đều phát lạnh.

Có tên không kiếm được run giọng nói:

“ Ít nhất cũng đã là Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ rồi. Ưc.. Thế này còn làm sao đánh.”

Một người khác cũng là phụ họa nói:

“ Chỉ một người giữ cửa đã có tu vị dạng này, bên trong lại có tồn tại cường đại cỡ nào.”

Tiếp đó lại có một tên nam tử, tai nhỏ, mõ chuột nói:

“ Hay trước hết chúng ta lùi lại, lại đợi người đến nhiều hơn lại tiếp tục xông ải.”

Hắn chỉ vừa nói xong thì liền cảm nhận được một ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn từ phía sau, trong lúc nhất thời từ trên trán hắn từng giọt mồ hôi to như hạt đậu tương rơi xuống tí tách, quần áo cũng trong giây lát liền ướt sũng.

Cùng lúc này âm thanh của Xuân Đức vang lên:

“ Hằng Vương Tiên Cảnh hai tầng, liên hợp lực lượng của các người còn không đánh nổi nó thì sống lại có ích lợi gì, nếu như không giải quyết được nó thì các người cũng không cần sống làm gì rồi.”

Nghe hắn nói vậy, trong lòng mọi người một mảnh lạnh ngắt, lúc trước bọn họ cũng đã nhìn thấy Xuân Đức ra tay, hắn không cần làm cái gì cũng có thể đơn giản giết chết chín người, mà những người kia thực lực cũng không thấp.

Bọn họ ước tính nếu liên hợp tất cả mọi người đối kháng cùng Xuân Đức thì phần thắng không tới ba thành nhưng đối kháng cùng với con kẻ đang ngăn cản trước đại môn kia lại có 7-8 thành nắm chắc.

Mọi người ở đây cũng không phải người ngu. Vừa suy nghĩ liền rõ thiệt hơn trong đó, cả đám trao đổi ánh mắt với nhau, sau đó đồng thời gật đầu.

“ Giết nó...”--- Một người dẫn đầu lớn tiếng gầm lên.

“ Mọi người đồng thời giết nó.”

“ Giết nó.”

“ Giết nó, tiến vào lấy bảo vật.”

Những người khác lúc này cũng đồng thời gầm lên,, tiếp theo đồng loạt ra tay.

Không gian nơi đây cũng rất rộng lớn nhưng thoáng cái đã bị công kích đầy trời bao phủ, phô thiên cái địa công kích đánh tới bóng đen trước cửa đại môn.

Bóng đen kia nhìn thấy công kích đầy trời áp đến thì cũng hú lên quái gì.

“ U u u u u u u u u...”

“ U u u u u u u u u...”

“ U u u u u u u u u...”

Âm thanh của hắn như tiếng gió rít nghe vào tai khiến cho mọi người một trận không khỏe, cùng đó trên người bóng đen kia lại nổi lên một cái lông sáng hắc sắc.

Theo âm thanh gào rú của bóng đen thì cả đại điện rộng lớn nơi đây đột nhiên có gió lạnh thổi qua, trời đất đang sáng sủa cũng trở nên tối tăm mờ mịt.

“ Âm âm âm...”

“ Đùng đùng đùng”

Vô số công kích đánh xuống vị trí của bóng đen kia nhưng tất cả công kích đều xuyên qua thân thể nó, thân thể của nó trong nháy mắt trở nên mờ

nhật sau đó hoàn toàn biến mất.

Đám cường giả nơi đây thấy vậy thì cả kinh, một người lớn tiếng la lên:

“ Là tà ảnh, mọi người cẩn thận.”

“ Vù vù...”

Người kia chỉ vừa nói xong thì đột nhiên một vệt sáng màu đen không biết từ đâu xuất hiện, từ phía trên bổ xuống, trong nháy mắt cắt xuyên qua bốn năm người, trong đó có người vừa la lên.

Lúc này mọi người mới chú ý tới phía bên trên, bóng đen cầm lưỡi hái kia không biết lúc nào đã xuất hiện, ánh mắt phát ra hung quang ngập trời nhìn tất cả mọi người.

Một đám người thấy vậy thì đều thất kinh, nhanh chóng tán ra xung quanh hình thành xu thế bao vây lấy bóng đen kia, trên mặt đất lúc này chỉ còn lại bốn năm cái xác chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1283: Hỗn Động Cương Phong(Phong Chi Bản Nguyên) -3

Nhưng rất nhanh sắc mặt mọi người càng trở nên khó coi, năm người đang nằm bất động trên mặt đất lúc này từ từ đứng dậy, trên thân năm người tràn ra đại lượng hắc sắc khí tức, ánh mắt của cả năm người đồng thời trở nên đỏ thẫm, y hệt một viên than hồng giữa đêm tối.

Ở xa xa, Xuân Đức cảm nhận được khí tức kia thì trong mắt hiện lên sự hung phấn khó lòng diễn tả, cái loại khí tức hắc ám, chết chóc kia hẳn cũng xa lạ gì, cái này chính là hỗn động ma khí, ma khí khởi nguyên. Hẳn lúc này không khỏi liếm môi một cái.

Cũng giống như hẳn, ba người Mộng Mộng, Tiểu Thiên, Tiểu Cốt thân là khí linh của hỗn động ma bảo cũng rất miễn cảm với hỗn động ma khí, ngay khi Bóng Đen kia hình thành thì cả ba đưa nó đều cảm ứng được.

Lúc này ba tiểu khí linh ngồi ở trên bờ vai của Xuân Đức, ánh mắt tham lam nhìn bóng đen trên cao.

Mộng Mộng vừa nuốt nước ừng ực vừa nói:

“ Ba ba, thứ kia ăn rất ngon. Ừc.. Ba ba nhanh bắt lại nó đi.. Ừc ực...”

Tiểu Cốt cũng là phụ họa nói:

“ Thứ kia mặc dù cũng không nhiều nhưng đủ ăn một bữa no rồi. Thật lâu rồi ba người bọn con chưa được ăn đồ ăn ngon như vậy, ba ba, người nhanh bắt lại nó đi.”

Duy chỉ có Tiên Thiên là không nói gì, ánh mắt thẳng bé hau háu nhìn bóng đen kia, nướng miếng từ trong miệng chảy ra tùm tùm, cứ một lúc lại lấy tay quệt một lần.

Mấy người Mộng Vân ở bên cạnh nghe được cuộc nói chuyện của ba người thì trên trán xuất hiện mấy vệt đen, khoe miệng cả đám co giật liên hồi.

Mộng Vân ở bên cạnh cẩn thận hỏi:

“ Này Củ Cải, thứ kia là vật gì?”

Xuân Đức nuốt nước miếng nói:

“ Hồn độn ma khí đấy, không biết qua bao nhiêu năm rồi mới thấy được lần thứ 2, thật hoài niệm à.”

Mộng Vân vừa nghe đến mấy từ “ hồn độn ma khí” thì cả người như bị sét đánh, tay chân nàng thoảng cái lạnh ngắt, nàng là con cháu của đại thế lực đương nhiên biết thứ đồ kia là gì, cái kia chính là khởi nguồn của ma khí, có thể ma hóa mọi thứ biến thành ma vật, cực kỳ đáng sợ, một khi nhiễm vào người chắc chắn phải chết.

Ngay lúc nàng định nói thêm cái gì với Xuân Đức nhưng lúc quay lại đã thấy hấn biến mất không tăm hơi, vừa nhìn lại thì nàng liền thấy hấn đã gia nhập vòng chiến rồi.

.....

Vừa tiến gần đến vòng chiến, Xuân Đức liền quát:

“ Tất cả lùi lại, đứng ở bên cạnh nhìn xem là được, thứ này ta đến đối phó. ”

Những người khác đang cảnh giác nhìn bóng đen ở bên trên chủ điện cùng năm người vừa bị ma hóa, ngay lúc bọn họ còn chưa biết làm thế nào thì lại nghe được Xuân Đức nói như vậy, cả đám không khỏi vui mừng, một đám người nhanh chóng nhường ra cho hắn một con đường đi vào trong.

Không ít người thấy hắn chịu ra mặt thì đều là nịnh nọt lấy lòng nói:

“Đại nhân một khi ra tay nhất định sẽ hàng phục được thứ này.”

“Đúng vậy, đại nhân thần thông cái thế nhất định có thể đơn giản hàng phục được nó...”

“.....”

Xuân Đức nghe được đám người âm ỉ thì không khỏi quát:

“Câm miệng lại, còn nói nữa ta trước tiên giết kẻ đó.”

Ngay lập tức đám người kia liền câm miệng lại, bọn họ cảm thấy Xuân Đức thật khó đối phó, dù là cường giả mạnh thế nào cũng thích được người ta nịnh nọt nhưng Xuân Đức đang này lại ngược lại, vừa nịnh nọt hắn hai câu liền đã khiến cho hắn mất hứng.

Ngay lúc mọi người trong lòng một mảnh buồn bực thì đột nhiên cảm thấy linh hồn như bị hút ra khỏi thân thể, cả đám không khỏi quá sợ hãi nhanh chân lùi về phía sau.

Mãi cho đến khi không còn cảm giác kia nữa thì cả đám mới dám dừng lại, lúc này bọn họ mới nhẹ thở ra một hơi nhưng rồi rất nhanh một đám lại lần nữa thất kinh.

Chỉ thấy hai bàn tay của Xuân Đức hóa thành long trảo, cùng lúc đó một ngọn lửa tím bùng lên dữ dội, cùng lúc với ngọn lửa tím kia bùng lên thì

cảm giác lúc trước lại một lần nữa xuất hiện, đã vậy lần này càng thêm mãnh liệt.

Mọi người lúc này lại một lần nữa nhanh chân lùi về sau, lùi ra xa nhất có thể nhưng cho dù bọn họ có tránh đến góc đại điện rồi thì cảm giác hồn phách như bị thiêu cháy lại đồng thời bị hút ra kia vẫn rất mạnh, khiến cho cả đám người thống khổ không thôi.

Một người run giọng nói:

“Thứ lửa kia là gì, vì sao lại khủng khiếp như vậy, ta...ta..ta cảm thấy linh hồn đang dần hao tổn....”

Hắn còn chưa nói hết câu thì một lần nữa ngồi chồm hồm trên mặt đất ôm đầu.

Ở trong đám người duy chỉ có đám người Mộng Vân là không sao cả, có được Nguyên Ma bảo hộ, bọn họ hoàn toàn không bị ảnh hưởng tương ngọn lửa “thiêu đốt linh hồn” của Mộng Mộng.

.....

Ở nơi xa, khi bóng đen nhìn thấy Xuân Đức xuất hiện thì trong mắt vậy mà hiện lên sự sợ hãi, nó lúc này há lớn miệng phun ra một luồng hắc khí.

“Phù...”

Hắc khí kia như hàng ngàn, hàng vạn con trùng nhỏ li ti hướng về phía Xuân Đức bắn tới, Xuân Đức nhìn thấy đoàn hắc khí kia thì không sợ còn lấy làm mừng, trên thân hắn lúc này hiện lên “Hỗn độn ma bảo-Thiên Cốt Giáp”.

“ Ầm...”

Bóng đen có thể né tránh công kích của mọi người nhưng khi đối mặt với Xuân Đức nó lại hoàn toàn không thể né tránh, một đấm của Xuân Đức trực tiếp đập bay nó.

“ Uỳnh uỳnh uỳnh...”

Bóng đen bị đánh bay ra xa xa, trên đường đi đụng gãy không biết bao nhiêu cây cột trụ.

“ Ầm...”

Cuối cùng cả người nó liền đâm sầm vào bên trong vách tường, hình thành một cái hố sâu.

“ Vèo...”

Xuân Đức vừa tung ra một quyền đánh bay bóng đen thì cũng liền đuổi theo nó, lúc nó bị đánh tiến nhập vào bên trong vách tường thì Xuân Đức cũng nhảy vào theo.

Vừa nhảy vào trong hố sâu hẳn liền thấy bóng đen kia phân ra vô số bộ phận bỏ chạy, Xuân Đức thấy thế thì dị thường tức giận quát:

“ Muốn bỏ chạy. Hừ. ”

“ Linh Hồn Ma Vỡng... Khốn.”

Long trảo xòe ra, đánh một chưởng vào bên dưới mặt đất.

“ Ầm...”

Cùng lúc đó, ngọn lửa màu tím từ lão trảo nhanh chóng xâm nhập vào bên trong lòng đất, rất nhanh, bóng đen vừa phân thân bỏ chạy lúc này vậy mà một lần nữa tụ lại, ánh mắt sợ hãi nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức thấy nó hiện ra thì cười lạnh, long trảo không khách khí chộp lấy đầu nó.

Mấy móng vuốt sắc bén của long trảo đâm sâu vào bên trong đầu của bóng đen, cùng lúc đó “tử sắc hỏa diễm” cũng hình thành một cái xích khóa lại bóng đen.

Ánh mắt của Xuân Đức nhìn bóng đen hiện lên sự thèm khát, hấn liếm môi nói:

“Đồ tốt à, Huyết Lệ Tiên Tôn đúng là nhiều đồ tốt.”

Nói xong thì hấn liền thu bóng đen kia vào bên trong thế giới linh hồn của mình, ở trong kia mấy người Mộng Mộng, Tiểu Cốt, Tiểu Thiên sẽ từ từ làm thịt nó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1284: Hồn Động Cương Phong(Phong Chi Bồn Nguyên) -4

Sau khi giải quyết xong bóng đen do hồn động ma nguyên ngưng tụ, Xuân Đức liền trở ra, nhảy ra ngoài hố sâu.

Vừa thấy hắn đi lên thì mọi người lập tức tụ lại, lão giả lúc trước dẫn đầu hiển máu lúc này đứng ra cung kính cẩn thận hỏi:

“Đại nhân, người đã giết chết thứ kia rồi sao?”

Xuân Đức liếc mắt nhìn qua hắn một cái, lại nhìn đám người đang dùng ánh mắt chờ mong nhìn về phía hắn thì gật đầu nói:

“Đã giải quyết xong, các ngươi không cần lo. Được rồi, nhanh tiến vào bên trong, vào bên trong cơ duyên thuộc về người nào thì tự người đó tìm kiếm, ta cũng không tham của các ngươi.”

Những người khác nghe vậy thì hết sức vui mừng, cả đám đều hướng về phía Xuân Đức cúi đầu cảm ơn nói:

“Cảm ơn đại nhân.”

Xuân Đức thấy vậy thì trong lòng cười lạnh, hắn nói thì nói vậy thôi chứ người ở đây chắc chắn phải chết cả rồi, không vì cái gì chỉ vì ấn ký trên tay đám người này đủ khiến Xuân Đức động sát tâm.

Nhưng trong lòng tuy nghĩ vậy nhưng mặt ngoài hắn vẫn là lãnh đạm gật đầu, hắn nhìn những người kia nói:

“ Tiến vào đi thôi.”

Được hấn cho phép một đám người rất nhanh liền hướng cánh cửa đại điện kết nối với cổng không gian kia mà đi vào. Rất nhanh nơi đây cũng chỉ lại còn mấy người Xuân Đức, Mộng Vân, huynh muội nhà họ Lâm, Lôi, Tô Húc cùng Hải Băng.

Nhìn qua Mộng Vân, Xuân Đức hơi nhíu mày hỏi:

“ Mấy người bọn họ nên làm thế nào, trong kia nguy hiểm trùng điệp, chết lúc nào cũng không biết, mang bọn họ vào trong chỉ là gánh nặng.”

Nghe hấn nói vậy thì những người khác liền không tự chủ được cúi đầu, bọn họ cũng biết là bản thân lực lượng không có, vốn trong lòng có hổ thẹn, lúc này lại bị Xuân Đức nói thẳng ra như vậy khiến cho một đám mặt mũi đỏ bừng.

Về phần Mộng Vân sau khi nghe Xuân Đức nói thì cũng lâm vào trầm tư, nàng nhìn mấy người khác nói:

“ Bây giờ không thể ly khai nơi đây, các người chỉ có thể chịu khó chui vào bên trong túi linh sủng như lúc trước, đợi khi nào an toàn ta lại sẽ thả mấy người ra.”

Mấy người Tô Húc, Lâm Kinh Hương, Lâm Thừa Vũ, huynh muội nhà họ Lôi cùng Hải Băng nghe vậy thì sắc mặt có phần không được tự nhiên cho lắm, có điều cũng không ai phản đối cả mà đều gật đầu.

Tiếp sau đó sáu người đều bị Mộng Vân thu vào bên trong túi linh sủng của nàng, sau khi thu xong sáu người thì nàng nhìn qua Xuân Đức nói:

“ Đi thôi.”

Nhưng lúc này Xuân Đức lại không có đi mà lại đứng trầm tư, không biết là đang suy tư cái gì. Mộng Vân thấy vậy thì không khỏi kỳ quái hỏi:

“ Làm sao vậy?”

Xuân Đức lúc này mới khôi phục tinh thần, hấn nhìn Mộng Vân mỉm cười nói:

“ Vân. Theo ta thấy cô vẫn là nên vào trong túi linh thú đi, cô ở bên cạnh ta cũng không giúp được gì, nếu có tình huống nào cần đến cô thì ta sẽ gọi, bằng không cứ ở trong túi linh sủng, như vậy vừa an toàn, lại khiến ta bớt lo lắng.”

Mộng Vân nghe hấn nói vậy thì sửng sốt cả buổi mới phản ứng lại, nàng có chút buồn bã nói:

“ Ta có vương tay chân vậy sao?”

Xuân Đức biết nàng lại suy nghĩ nhiều, hấn cười nói:

“ Đừng suy nghĩ quá phức tạp, cô nên biết tác dụng của bản thân, ta cần cái đầu của cô chứ không cần chiến lực của cô, nếu có tình huống bất ngờ cần đến cô thì ta sẽ gọi. Hiểu chứ?”

Mộng Vân cũng là người thông minh, làm sao lại không hiểu được mấu chốt trong đó, chỉ là lúc nãy nàng có đôi chút thất vọng mà thôi, bình tĩnh trở lại nàng liền gật đầu nói:

“ Hiểu rồi, lúc nãy là ta xung động, lần sau sẽ không như vậy nữa.”

Xuân Đức nhếch môi khẽ cười, dùng một tay xoa đầu nàng khích lệ nói:

“ Ta thích một cô gái thông minh, hiểu chuyện như cô.”

Mộng Vân nở nụ cười có chút miễn cưỡng, nàng khẽ gật đầu nói:

“ Cảm ơn, người nhớ cẩn thận đấy, có gì không ổn gọi ta.”

Nói xong thì nàng cũng hóa thành một luồng hồng quang chui vào bên trong túi linh sủng, Xuân Đức lúc này nhanh tay bắt lấy túi linh sủng sau đó để vào trong ngực, rồi nhanh chân bước đến cánh cửa chủ điện nơi kia.

.....

Sau khi quan sát vòng xoáy trước mắt, thấy mọi thứ đều ổn thì Xuân Đức liền không do dự nữa mà bước vào bên trong, ngay khi hấn vừa bước chân vào bên trong vòng xoáy thì liền cảm nhận được một lực hút khủng khiếp kéo hấn đi.

.....

Sau một hồi trời đất quay cuồng, Xuân Đức lần thứ 2 mở mắt ra, vừa mở mắt ra, đập vào mắt hấn chính là một mảnh tử địa, khắp nơi đều là mặt đất màu đen cằn cỗi.

Cây cối nơi này không có một cái lá, toàn thân cũng đen xì như màu đất phía bên dưới, bên trên đậu vô số quạ đen. Đám quạ đen kia có một đôi mắt màu xanh lục nhìn dụ dị vô cùng.

Bầu trời nơi đây cũng không tốt lành đi nơi nào, khắp bầu trời là một mảnh mây đen vần vũ giống như là sắp mưa đến nơi, có điều nó lại không mưa mà cứ giữ tình trạng như vậy. Một cảm giác áp bách cùng đè nén đến cực điểm.

Ở nơi đây cũng có rất nhiều gió, có điều những cơn gió nơi đây vô cùng quái dị, nó vậy mà có thể phong hóa cả kiện tiên bảo đang mặc trên người

Xuân Đức. Không những thế, ở trong cơn gió mang theo hương vị mực nát cực kỳ buồn nôn.

Sau khi quan sát nơi đây mấy lần thì Xuân Đức không khỏi nhăn mày lại, ánh mắt hắn lúc này đều ngưng tụ lại trên bầu trời, trong đôi mắt hắn xẹt qua một tia kinh dị.

Hắn tự thì thầm một mình:

“VẬY MÀ CẢ BẦU TRỜI TRÊN CAO KIA LẠI LÀ MỘT CÁI ĐẠI TRẬN, KHÔNG BIẾT ĐẠI TRẬN NÀY LẠI PHONG ÁN THỨ ĐỀ GÌ. MÀ HÌNH NHƯ ĐẠI TRẬN NÀY LÂU LẮM RỒI, CÓ PHONG NGUYÊN TỐ TỪ TRONG NÓ THOÁT RA, ĐỒ VẬT PHONG ÁN BÊN TRONG CHẮC CŨNG LÀ PHONG THUỘC TÍNH, CÓ KHI NÀO LẠI LÀ THÁI CỔ CƯƠNG PHONG KHÔNG NHI.”

Vừa nghĩ đến đây thì trong mắt Xuân Đức xẹt qua một tia tinh mang, hắn lúc này bay lên trời cao, đồng thời mang ra Quỷ Kiếm.

Sau khi bay đến vị trí thích hợp thì Xuân Đức liền bỏ ra một kiếm.

“ẦM...”

Một tiếng vang trầm đục vang lên, đại trận phía trên cao lập tức bị hắn chém thủng ra một lỗ, cùng lúc đó đại lượng gió lốc qua khe hở kia thổi ra.

Mặc dù Xuân Đức đã có phòng bị nhưng biến hóa vẫn là quá nhanh, Xuân Đức bị gió từ bên trong khe hở kia thổi trúng, áo bào trên thân hắn bị thổi chùng lập tức hóa thành cát bụi, thân thể hắn trong nháy mắt liền trở nên già nua.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1285: Hỗn Động Cương Phong(Phong Chi Bồn Nguyên) -5

- ---o0o---

Xuân Đức lúc này thất kinh, thân hình hấn phiêu hốt bất định sau đó liền biến mất tại chỗ, sau đó ở ngoài mấy ngàn mét thân ảnh hấn hiện ra.

Nhìn cánh tay đã bị phong hóa trở nên già nua thì sắc mặt Xuân Đức đen như đáy nồi.

“ Kinh khủng như vậy, chỉ thổi qua liền khiến cho sinh cơ tan biến gần hết. Như thế này còn làm sao trấn áp nó.”

Ánh mắt hấn nhìn về cái khe bản thân vừa bỏ ra kia, lại nhìn từng đợt gió lốc màu xám tro từ trong cái khe kia thổi ra mà trong lòng cảm thấy ớn lạnh. Hấn lúc này cảm thấy có phần may mắn rằng lúc trước không có phá hư cái trận pháp giam cầm này, bằng không thì teo đời.

Trong lòng hấn vừa mới dâng lên suy nghĩ may mắn nhưng ngay sau đó suy nghĩ kia liền biến mất, chỉ thấy lỗ thủng nơi trận pháp kia đang từ từ mở rộng, cương phong thổi qua khiến cho lỗ hổng mỗi lúc một lớn.

“ Đùng đùng đùng”

“ Âm âm âm....”

Đột nhiên cả trận pháp khổng lồ ở bên trên bầu trời từng phần nổ tung, âm thanh như sấm liên tục vang lên, mỗi khi có một bộ phận trận pháp nổ

tung, bầu trời lại xuất hiện một đóa hoa lửa cực kỳ chói mắt.

Tiếp sau đó là đại lượng “thái cổ cương phong” tránh khỏi áp chế đi ra ngoài, càng nhiều “thái cổ cương phong” đi ra thì trận pháp bên trên bầu trời bị phá hủy càng nhanh.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt của Xuân Đức trong lúc nhất thời xanh lét, hắn không nghĩ được gì nhiều, lúc này hắn cấp tốc lao xuống bên dưới tìm nơi ẩn nấp.

Nhưng mà mặt đất trống trơn, làm quái gì có chỗ nào để trốn, bất đắc dĩ đến cực điểm hắn chỉ có thể gọi hai người Long Sát cùng Nguyên Ma ra làm lá chắn.

Dù sao theo hắn nghĩ, thân thể hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đều là thủy hệ bản nguyên (hỗn độn thiên thủy) đẳng cấp so với thứ “thái cổ cương phong” được diễn sinh từ hỗn độn cương phong kia còn cao hơn một bậc, hắn là có thể ngăn cản lại được.

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma vừa ra ngoài thì liền hóa thành bong bóng bao lấy Xuân Đức vào bên trong. Nhưng ngay sau đó Nguyên Ma liền truyền âm:

“Đại ca, bên trên bầu trời kia có tồn tại như hai người bọn đệ.”

Long Sát cũng là nói:

“Đệ cũng cảm thấy.”

Xuân Đức mới nhẹ thở ra một hơi, vừa nghe vậy sắc mặt trong lúc nhất thời lại trở nên khẩn trương, hắn biết hai người Nguyên Ma cùng Long Sát có được đặc thù cảm ứng với các loại bản nguyên trong thiên địa, nếu như hai người bọn họ nói vậy thì hắn không sai.

“ Chết tiệt thật, thứ kia chẳng lẽ cũng có linh trí sao?”

Nguyên Ma truyền âm nói:

“ Hẳn là có nhưng không cao, đệ câu thông cùng nó nhưng nó lại không có nghe hiểu, hẳn là linh trí sinh ra chưa được bao lâu.”

Tâm niệm xoay chuyển thật nhanh, ánh mắt Xuân Đức lúc này hiện lên tia sáng khác thường, trong lòng hẳn lúc này lại nảy ra một cái ý định to gan lớn mật.

Hắn lúc này hỏi hai người Long Sát cùng Nguyên Ma:

“ Hai đứa bọn đệ có khả năng áp chế được thứ kia không?”

Long Sát liền đáp:

“ Mặc dù chưa thử nhưng có 8 phần nắm chắc có thể áp chế được thứ kia, mặc dù không thể tiêu diệt được nó nhưng giam cầm lại là có thể.”

Nghe đến đây thì ánh mắt Xuân Đức trở nên sáng ngời, hẳn lúc này cười tà ác nói:

“Có thể giam cầm liền tốt rồi. Hắc hắc... Hắc hắc...”

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma nghe vậy thì đều nghe được mùi âm mưu ở đây, Nguyên Ma hiếu kỳ hỏi:

“ Đại ca muốn làm gì sao?”

Xuân Đức cũng không che giấu mà nói:

“ Không làm gì, chỉ muốn thu thập thứ kia mà thôi. Nếu như có thể giam cầm thứ kia thì ca có cách giúp cho một trong hai người bọn đệ thoát xá nó.”

Long Sát cùng Nguyên Ma nghe vậy thì trong lòng liền nảy dựng, bọn họ hiểu Xuân Đức là muốn nói cái gì. Cả hai lúc này không hẹn mà cùng lên tiếng nói:

“ Đẻ đẻ giúp ca một tay, thân thể này nhường lại cho tam ca.”

“ Đẻ đẻ giúp ca một tay, thân thể này nhường lại cho lão tứ.”

Xuân Đức nghe thế thì trầm tư, sau một lúc vẫn là nói:

“ Đẻ lão tứ đi làm đi, ma tâm vẫn thích hợp hơn. Nhưng trước tiên cứ nhìn xem vật kia đến cùng là cái gì đi.”

Đã Xuân Đức quyết định như vậy thì hai người Long Sát cùng Nguyên Ma đều không có ý kiến, dù sao quyết định của lão đại vẫn là lớn nhất.

Tiếp sau đó ba người lại lặng yên ngồi nhìn xem kỳ biến.

Sau khi trận pháp phía bên trên hoàn toàn biến mất, đại lượng “thái cổ cương phong” từ trên cao thổi xuống phía bên dưới, trong nháy mắt khi “thái cổ cương phong” thổi xuống, vạn vật trong nháy mắt bị phong hóa.

Mặt đất biến thành sa ma cát màu đen như ở bên ngoài kia, mấy cái cây cũng trong phút chốc hóa thành cặn bã, đám quạ đen cũng vậy, đều không tránh thoát khỏi vận mệnh hóa thành cát bụi.

Về phần những người khác thì Xuân Đức cũng không rõ, do nơi này không gian quá lớn mà hồn niệm lại bị hạn chế nên không thể quan sát được quá xa, với cái thứ “thái cổ cương phong” màu xám kia cũng hạn chế đi không ít tầm nhìn.

Nhìn vạn vật trong nháy mắt bị phong hóa trở thành cát bụi thì Xuân Đức không khỏi cảm khái.

“ Khả năng phong hóa thật mạnh, thứ này có thể nắm trong tay hẳn là một loại khí giết người hàng loạt.”

Đúng lúc này Nguyên Ma nói:

“ Đại ca, thứ kia đi ra rồi.”

Nghe vậy, ánh mắt Xuân Đức liền nhìn lên bầu trời trên cao, ánh mắt hẳn xuyên thấu qua tầng tầng “thái cổ cương phong” nhìn thấy một sinh vật khá giống con bướm có điều nó nhiều hơn ra 2 đôi cánh, với thân thể nó được bao trùm bên trong một loại hắc ám năng lượng kỳ dị.

“ Hỗn độn cương phong kết hợp với hỗn độn ma khí.”--- Xuân Đức thấy cảnh này thì không khỏi kinh dị nói ra.

Ngay lúc này, con bướm được sinh ra từ “hỗn độn ma khí” cùng” hỗn độn cương phong” kia cũng nhìn về phía Xuân Đức, trong ánh mắt nó hiện lên hung mang. Sâu trong ánh mắt kia chắt chứa cả một bầu trời giông bão.

Vẫy vẫy bốn cánh, con bướm kia liên tục mở miệng ra, rồi lại khép miệng lại, cùng lúc đó thiên địa phong vân biến đổi.

“ Thái cổ cương phong” đang tàn sát bừa bãi đột nhiên ngừng lại, tiếp sau đó hình thành từng ngọn đao gió màu đen hướng về phía Xuân Đức đánh tới.

Nhìn thấy cả một phương thiên địa đều là đao gió màu đen hướng về phía bản thân đánh tới, mặc dù là kẻ liễu mạng như Xuân Đức trên trán lúc này cũng chảy xuống mồ hôi hột. Cái áp lực kia muốn có bao nhiêu khủng khiếp thì có bấy nhiêu khủng khiếp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1286: Hỗn Động Cương Phong(Phong Chi Bồn Nguyên) -6

- ---o0o---

“ Ực ực...”

Xuân Đức nuốt nuốt nước miếng, hấn cảm thấy nếu hai người Long Sát cùng Nguyên Ma mà không ngăn cản được thì này thì xong đời.

“ Vèo vèo vèo.... Vèo vèo vèo...”

“ Vèo vèo vèo.... Vèo vèo vèo...”

“ Vèo vèo vèo.... Vèo vèo vèo...”

Rồi cái gì tới cũng phải tới, phô thiên cái địa đao gió hướng về phía hấn bắn tới, mỗi đao đao gió đều hóa thành một vệt sáng màu đen bắn đến, lúc này ở xa xa nhìn lại thoáng cái thấy cả bầu trời chiếu xuống ánh sáng màu đen.

“ Keng keng keng....”

“ Keng keng keng....”

“ Keng keng keng....”

Đao gió kia cũng không phải cái gì hư hư ảo ảo mà là thực chất, không những thực chất mà còn ngưng thực vô cùng, so với thần binh tiên khí cũng không khác bao nhiêu.

Hàng triệu triệu đao gió cứ như vậy mà đánh lên bong bóng do hai người Long Sát cùng Nguyên Ma tạo ra nhưng tất cả những đao gió kia đều bị ngăn cả ở bên ngoài, không một đao đao gió nào có thể vượt qua phòng ngự của hai người mà tiến vào bên trong, bong bóng nhìn như mỏng manh nhưng lại vững chắc đến dị thường, vô biên đao gió đánh lên chỉ có thể làm cho bong bóng nước kia nhộn nhạo một trận.

Giống như luồng gió nhẹ thổi trên mặt nước làm nổi lên sóng gợn lăn tăn mà thôi, không hề có tác dụng gì.

Xuân Đức ở bên trong bong bóng thấy vậy thì nhẹ thở ra một hơi, dù đã dự kiến trước tình hình sẽ là như vậy nhưng mà lúc trước hẳn vẫn không khỏi hồi hộp không thôi.

Nhưng ngay lúc này hẳn đột nhiên cảm thấy một cỗ nguy cơ mãnh liệt, theo bản năng hẳn bất giác lách người sang bên phải, hẳn vừa lách người sang thì..

“ Phúc..”

Cả cánh tay phải hẳn bị một đao đao gió cắt đứt, chỗ vết thương bị cắt đứt kia cũng không có chảy ra máu mà nhanh chóng bị phong hóa.

Sắc mặt Xuân Đức trong nháy mắt kịch biến, hẳn lập tức chặt đứt phần còn lại của cánh tay, ngay khi phần còn lại của cánh tay bị chặt đứt thì quá trình phong hóa mới kết thúc.

Có điều đao đao gió sau khi cắt đứt cánh tay hẳn cũng không có tiêu tan mà vẫn tiếp tục ở bên trong bong bóng hoành hành nhưng vào lúc này ở trên người Xuân Đức đồng thời nổi lên hai lồng ánh sáng huyết sắc trọng điệp lên nhau bảo vệ lấy hẳn vào bên trong.

“ Trục xuất thứ này ra bên ngoài nhanh.”--- Xuân Đức gấp giọng quát.

Nói thực cũng không cần hẳn quát, hai người Long Sát cùng Nguyên Ma lúc này đã hành động, cả hai dựa vào đặc tính thân thể, phân ra một bộ phận bao lấy lưỡi đao gió sau đó trực xuất ra bên ngoài, đồng thời co rút lại phòng ngự.

Làm xong hai việc này thì Long Sát mới hỏi:

“Đại ca, người ổn chứ?”

Xuân Đức sau khi bị thương ngược lại rất bình tĩnh, hắn nói:

“Không sao cả, vẫn ổn.”

Nhưng ngay vào lúc này Xuân Đức lại cảm nhận được một trận tim đập nhanh, hắn vừa nhìn lên thì thấy tất cả “thái cổ cương phong” trong phiến thiên địa này đã biến mất, tất cả đều chui vào bên trong miệng con bướm dụ dị kia.

Con bướm kia lúc này vỗ cánh rất nhanh, mỗi lần vỗ cánh thì lại tạo ra 3 lưỡi đao gió, có điều ba lưỡi đao gió kia ẩn chứa năng lượng so với đao gió bình thường thì mạnh hơn rất rất nhiều.

“Vèo...”

“Vèo...”

“Vèo...”

Ba đạo lưỡi đao gió kia như tia chớp bắn tới Xuân Đức.

“Phập...”

“Phập...”

“ Phập...”

Ba tiếng phập vang lên, ba lưỡi đao gió kia vẩy mà cắm lên bên trên bóng bóng nước do Long Sát cùng Nguyên Ma tạo ra. Có điều lần này nó cũng không có xuyên thủng mà chỉ đâm xuyên qua một chút mà thôi.

“ Phập...”

“ Phập...”

“ Phập...”

....

“ Phập...”

“ Phập...”

“ Phập...”

Rất nhanh phía bên trên bong bóng nước liên tục ghim vào mấy chục thanh lưỡi đao gió.

Lần này, Xuân Đức lại được dọa cho một thân mồ hôi lạnh, thực sự mà nói với loại đồ vật bản nguyên này hẳn thúc thủ vô sách, không có biện pháp gì cả ngoài trừ dùng “ Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia” trấn áp. Mà biện pháp phong ấn lúc này hiển nhiên là không dùng được rồi.

Ở trên cao, con bướm quái dị nhìn thấy công kích của bản thân vẩy không không giết chết đối phương thì dị thường tức giận, lúc này nó lại hú lên một tràng âm thanh quái dị.

“ U u u u u u u u u u”

“ U u u u u u u u u u ”

“ U u u u u u u u u u ”

Tiếp sau đó nó liền chuyển đổi hình thái, biến thành một lưỡi đao gió to lớn bắn xuống phía dưới, hướng thẳng Xuân Đức mà tới, Xuân Đức thấy vậy, ánh mắt lóe lên tinh quang, hấn biến thời khắc máu chốt đã tới.

“ Phập.. ”

Cả lưỡi đao gió to lớn đâm xuyên vào bên trong bong bóng, đâm xuyên thân thể Xuân Đức nhưng thân thể kia rất nhanh thì vụn vụn sau đó biến mất, hiển nhiên là tàn ảnh.

Cùng lúc này ở bên ngoài, Xuân Đức hiện ra, hấn quát lớn:

“ Lão tam, lão tứ cố gắng cầm chân thứ này. ”

Sau khi quát xong một tiếng, Xuân Đức trực tiếp cắn đứt đầu ngón tay, máu tươi chảy ra, hấn lẳng không vẽ vào bên trong hư không một trận đồ, rất nhanh trận đồ liền hình thành, cùng lúc đó hấn khẽ quát:

“ Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia... Hiện. ”

Hấn vừa dứt câu thì thiên địa đột nhiên biến sắc, trong hư không đột nhiên hình thành một “huyết sắc ma bia” cực lớn, tấm bia kia có vô số xích sắt trói quanh, giữa thân bia con ghim một thanh kiếm lớn.

Ngay khi “ Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia ” vừa hiện, Xuân Đức đã không đợi được mà liên tục đánh ra vài đạo ấn quyết đồng thời điên cuồng rót long lực cùng sinh cơ vào bên trong.

Cả tòa “ma bia” trong nháy mắt sáng lên rực rỡ, phát ra huyết quang đại thịnh.

Lãng không một điếm Xuân Đức hét lớn:

“ Cấm.”

“ Xoạt xoạt xoạt...”

Nhưng xích sắt đang khóa ở trên ma bia đột nhiên mở ra sau đó đồng thời hướng về phía “ phong chi bồn nguyên” mà lao đến.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1287: Hỗn Động Cương Phong(Phong Chi Bồn Nguyên) -7

- ---o0o---

Rất nhanh nhưng xích sắt kia liền đâm vào bên trong thân thể con bướm quái dị kia, khóa cứng nó lại, mặc kệ nó giãy dụa ra sao cũng không thể giãy thoát.

Có điều mỗi lần nó giãy dụa thì lượng long nguyên cùng sinh mệnh bên trong cơ thể Xuân Đức liền tiêu hao cực nhanh, cảm thấy một mình không thể trấn áp nỗi thứ này, Xuân Đức bắt đầu gọi trợ lực.

Đầu tiên hẳn truyền tâm cho Bóng Ảnh nói:

“ Lão nhị nhanh giúp đại ca một tay, thứ này quá khủng bố rồi.”

Bóng Ảnh vẫn luôn đợi lệnh của Xuân Đức, vừa được hẳn kêu gọi thì liền hiện ra giúp đỡ, vừa hiện ra Bóng Ảnh không nói một lời liền cùng với Xuân Đức đồng thời truyền ma nguyên cùng sinh mệnh của bản thân vào bên trong “ Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia.”

Có được Bóng Ảnh trợ giúp, áp lực của Xuân Đức trong nháy mắt giảm nhiều, hẳn cũng thở ra được một hơi. Tiếp sau đó hẳn lại bắt đầu triệu hồi Tiểu Mộng cùng A Manh.

Tiểu Mộng cùng với A Manh đang ở bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức nhanh chóng đi ra bên ngoài, vừa đi ra bên ngoài thì cả hai đưa

liền nhìn chăm chăm con bướm quái dị do “ Hồn độn ma khí” cùng với “ Hồn độn cương phong” hình thành.

Nhìn thấy cái bộ dạng thèm khát của hai tiểu khí linh thì Xuân Đức một trận không biết nói gì cho phải, vừa tức vừa buồn cười.

“ Được rồi hai đứa, nhanh giúp ba ba hàng phục thứ này, xong việc sẽ có thưởng.”

Nghe được Xuân Đức nói vậy thì cả hai mới lau đi nước miếng, nhưng ánh mắt vẫn là tham lam nhìn thêm mấy lần nữa mới chịu rời đi.

Lúc này Mộng Mộng hỏi:

“ Ba ba, người muốn bọn con làm cái gì?”

Khẽ mỉm cười, Xuân Đức nói:

“ Ba ba sẽ tạo một cái đồng tâm trận, hai đứa cùng nhau hợp kích thi triển ra thần thông hủy diệt linh hồn của thứ kia. Hai đứa có làm được không?”

A Manh cùng Mộng Mộng ngay lập tức nói:

“ Làm được.”

Xuân Đức nhếch môi khẽ cười, gật đầu nói:

“ Tốt lắm.”

Vừa nói hần vừa lảng không vẽ ra “ Đồng Tâm Trận Pháp”, có kinh nghiệm lần trước hàng phục “ Hồn độn thiên thủy” hai người A Manh cùng Mộng Mộng ngược lại là quen tay dễ làm, ngay khi Xuân Đức vẽ xong

đồng tâm trận không đợi hấn phân phó thì hai tiểu chút chút đã từ hành động.

Suy nghĩ một chút Xuân Đức vẫn là võ nhẹ túi linh sủng một cái, lập tức một đạo quang mang màu hồng từ bên trong túi linh sủng bay ra ngoài.

Mộng Vân vừa bay ra, nhìn thấy tính cảnh quen thuộc khi xưa thì liền cả kinh, nhất là khi thấy Xuân Đức mất một cánh tay thì càng hoảng sợ.

“ Người bị thương rồi.”

Nàng quan tâm hỏi. Xuân Đức thấy nàng cũng là chân thành quan tâm nên cũng rất thật tâm nói:

“ Ừ, bị thương một chút mà thôi, không có gì đáng lo đâu, rất nhanh liền sẽ khôi phục lại như lúc ban đầu. Được rồi, bây giờ ta bận áp chế thứ kia, không rảnh nói mấy chuyện vụn vặt này. Vân, cô giúp ta đề phòng xung quanh nhé, nếu có dị biến gì nhớ thông báo cho ta.”

Mộng Vân nhu thuận gật đầu nói:

“ Ừm, biết rồi, việc đó cứ giao cho ta làm cho.”

Nói xong nàng liền đi qua một bên đứng cảnh giới, đề phòng có địch nhân bất ngờ tập kích.

Xuân Đức thấy vậy thì cũng bắt đầu chuyên tâm vào áp chế “ hỗn độn cương phong”, có được Tiểu Mộng cùng với A Mạnh trợ giúp nhưng thời gian qua đi rất lâu vẫn không thể đánh tan được linh trí của thứ kia.

.....

Thời gian nhanh chóng qua đi, một tuần sau.

Lúc này đây con bướm quái dị kia vẫn không đình chỉ giãy dụa, đã vậy càng ngày càng kịch liệt, Xuân Đức trong những ngày này vận dụng “Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia” trấn áp thứ kia cũng tiêu hao cực lớn, nếu không nhờ có Bóng Ảnh lúc trước ăn được số lượng con mồi cực lớn, tích trữ năng lượng cực nhiều có khí bây giờ hẳn đã phải buông tay.

Nhưng dù là như vậy, Xuân Đức lúc này cũng đã cảm thấy bản thân gần đến giới hạn rồi, hẳn lúc này nhìn con bướm quái dị vẫn không ngừng giãy dụa thì trong mắt hiện lên một tia sắc bén.

Hắn lúc này nhìn về phía Long Sát cùng Nguyên Ma nói:

“ Lão tứ, không kịp nữa rồi, tranh thủ chiếm đoạt thân thể thứ này, đại ca cùng nhị ca ngồi sắp không áp chế nổi nó nữa.”

Nguyên Ma thực ra đã sớm muốn xông vào chiếm đoạt thân thể của con bướm quái dị kia nhưng chưa có lệnh của Xuân Đức nên nó vẫn cẩn rãng chờ đợi, lúc này vừa nghe Xuân Đức nói thì hắn liền không chờ đợi được nữa mà lao vào bên trong thân thể con bướm quái dị kia.

Về phần thân thể lúc trước đều bị Long Sát thôn phệ sạch sẽ, dù cũng đều là hỗn độn thiên thủy, lại còn được trải qua tế luyện, lúc này Nguyên Ma nhường lại thân thể cho thì Long Sát đơn giản có thể cắn nuốt.

Sau khi từ bỏ thân thể thì Nguyên Ma lập tức nhào vào bên thân thể của con bướm quái dị kia.

Ngay khi Nguyên Ma xâm nhập vào bên trong thân thể con bướm kia thì con bướm kia liền ngừng lại việc giãy dụa nhưng cùng lúc này Xuân Đức, Bóng Ảnh, Long Sát đồng thời cảm nhận được đau đớn đến từ sâu bên trong linh hồn.

Sự đau đớn này chính là do Nguyên Ma thông qua “ Tứ Dực Phù Kinh Trận” phân tán bộ phận sát thương qua cho ba người Xuân Đức ở ngoài này.

Tuy không thấy được trận chiến bên trong nhưng thông qua cường độ đau đớn, Xuân Đức cũng ước lượng được trận chiến trong kia thảm liệt đến mức nào.

Sau khi làm quen được với nỗi đau giằng xé linh hồn kia, Xuân Đức, Bóng Ảnh cùng Lòng Sát vừa trấn áp thân thể của con bướm quái dị kia, đồng thời tạo thành “ tam tài trận” tương hỗ lẫn nhau.

.....

Thời gian cứ như vậy trôi qua, từng ngày qua ngày, ba người Xuân Đức vẫn duy trì trạng thái như vậy.

Hồi đầu Mộng Vân còn sốt ruột không thôi nhưng theo thời gian tâm cảnh nàng cũng bình ổn trở lại, nàng lúc này cũng là ngồi ở xa xa xếp bằng tu luyện. Đồng thời cũng không quên cảnh giác bốn phía.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1288: Chương Phụ(Tổng Hợp Sức Mạnh Xuân Đức Đang Năm Giữ-Phần 1 Bình Khí)

[Thông báo: Chương này là do bản thân mình thích thôi chứ không có liên quan đến mạch truyện. Mình chỉ muốn thống kê những gì Xuân Đức đang năm giữ. Do bên trong có nhiều số liệu mọi người không thích có thể bỏ qua nha.(Mọi người cho phép mình tự sướng chút)]

- --o0o---

- -- Bảo vật Xuân Đức hiện tại đang năm giữ:

Quỷ Kiếm

Mộng Mị Ma Trảo

Thiên Cốt Giáp

Thiên Huyền Cánh

Hấp Huyết Đại Lưng

Dây Chuyển Sinh Mệnh

Thiên Địa Nhẫn

Thiên Độc Long-Nhẫn

Huyết Liên Trần Hồn(Bảo vật phòng ngự linh hồn)

 Thông Tin Bảo Vật ---Quý Kiếm---

- - Trang bị Thân Ma hệ Càn(+5% tất cả thuộc tính):

Năng lực chuyển đổi đặc biệt(Quý Kiếm luyện linh một lần tăng thêm thời gian 30 giây, làm lạnh giảm xuống 1 giờ, uy năng tăng thêm 1%):

+ Hình thái thứ 2 Quý Cung: Gia tăng lực sát thương thêm 25% +5% (Giới hạn 32 phút 30 giây, làm lạnh 19 giờ.)

+ Hình thái thứ 3 Song Ma Kiếm: Mỗi thanh kiếm mang theo uy năng bằng 75% (+5%)uy năng của Quý Kiếm (Giới hạn 12 phút 30 giây, hồi phục năng lực 1 9 giờ.)

+ Đăng cấp: Thân Ma bảo vật cấp 5(trung cấp).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Âm hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cường giả.

+ Gia cường: 2%

+ Luyện Linh(cường hóa): +5(Gia tăng 50% toàn bộ thuộc tính)

+ Huyết tể: 0

+ Linh tính: 19.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 3%

+ Chúc phúc: 20% khả năng công kích.

+ Khảm nạm khí phách. (Chưa.)

+Khảm nạm tạo hóa thạch(3/10): + 4% tất cả thuộc tính. +3% công kích.
+1% độ bền.

+ Quán ma(Chưa.)

+ Linh văn(Chưa.)

Thần thông mang theo(Đã được kích hoạt):

+ Cấn nuốt(cấp 2) (Thượng thừa thần thông): Thôn phệ tất cả những gì có sinh mệnh với tốc độ cực kì nhanh chóng. Sau đó chuyển hóa thành năng lượng.

+ Xuyên giáp(Cấp 2): Sắc bén vô cùng, tăng cường khả năng xuyên phá.

+ Mê hoặc(Cấp 1): Mê hoặc địch nhân trong từng đường kiếm, năng lực mạnh yếu phụ thuộc vào khí linh.

+ Tê liệt (Cấp 3): Địch nhân trúng kiếm sẽ bị tê liệt, nặng có thể gây bất động, nhẹ thì làm chậm tốc độ phản ứng

+ Thần thông(Tạo Hóa Thạch) - Liệt diễm: Được bao phủ bên trong ngọn lửa đáng sợ gia cường đòn công kích. Sau khi công kích để lại trên người những thương tích khó lành.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Tụ Lạnh: Mang theo sức mạnh đất trời khiến cho bảo vật có được khả hấp thụ tinh hoa thiên địa tự chữa trị tổn hại.

+ Thần thông (Tạo Hóa Thạch) - Trọng Kích: Gia tăng sức mạnh trong mỗi đòn đánh.

Nhìn xong số liệu của Quý Kiếm mà hẳn phải lấy tay đè lại nhịp tim, thần thông tự có của nó không phải nhiều mà là quá nhiều. Không dưới 30

môn thần thông, đây là lần đầu tiên hẳn nhìn thấy một thanh binh khí lại tích hợp nhiều loại thần thông đến như vậy.

Chú Ý: Còn 26 thần thông khác chưa được kích hoạt.

---o0o---

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Mộng Mị
Ma Trảo

-- Hỗn Độn Ma Khí - Mộng Mị Ma Trảo(Hoàn mỹ cường hóa +2) (Độ dung hợp 100%):

+ Độ trưởng thành: 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện: 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Đẳng cấp: Hỗn độn bảo vật cấp 1(sơ cấp).

+ Huyết tể: Gia tăng thiệt hại thêm 2%

+ Linh tính: 29.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 1%

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Mộng Yểm: (10 % +2% cơ hội trong lúc xuất thủ tăng cường khả năng vô địch 3s)

+ Đòn đánh tăng cường khả năng đánh choáng địch nhân 100% trong 1s+0.2s (Mục tiêu đơn lẻ, số lượng từ 2 trở lên random choáng).

+ Bỏ qua phòng ngự (Gây sát thương trực tiếp). Đòn đánh có hiệu quả thiêu đốt linh hồn(15%+2% mỗi 3s).

+ Đòn đánh gây hiệu quả mộng mị có thể cùng lúc gây hiệu quả mộng mị lên tối đa 3 địch nhân(Địch nhân lâm vào ác mộng không thể tấn công).

+ Đòn đánh gây xuất huyết không ngừng cho tới chết+2% xuất huyết(Bị giảm tác dụng bởi pháp thuật trị liệu mộc thuộc tính và bị khắc chế bởi Nguyệt Tinh Túy).

+ Đòn đánh mang theo thuộc tính hắc ám khiến địch nhân mất đi lý trí biến thành con rối cho người sử dụng+2% tỷ lệ thành công(Bị khắc chế bởi thánh quang thuộc tính.)

Hỗn độn ám sáo trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 10).

- --o0o---

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Cánh Ma Huyền

- -- Hỗn Độn Ma Khí Cánh Ma Huyền Cấp 4(Hoàn mỹ cường hóa +1) (Độ dung hợp 100%):

+ Độ trưởng thành: 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện: 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Đẳng cấp: Hỗn độn bảo vật cấp 4(trung cấp).

+ Huyết tể: Gia tăng tốc độ tối đa thêm 32%

+ Linh tính: 52.

+ Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 5%

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 5% thuộc tính.

+ Gia cường tốc độ (x5+1).

+ Khi bay tạo ra huyền cảnh khiến địch nhân mê loạn(Suy giảm phòng ngự thần thức 84%).

+ Có thể dùng tấn công (Đòn đánh có phạm vi lớn).

+ Kỹ năng đặc biệt: Tạo một khu vực rộng lớn cấm phép, sinh vật ở bên trong chỉ có thể dùng sức mạnh bản thể, tác dụng lên cả bản thân.

+ Kỹ năng đặc biệt: Cấm không.

Hỗn độn ám sáo trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 10).

- --o0o---

 Thông Tin Bảo Vật Bản Mệnh Hỗn Độn Ma Khí - Thiên Cốt Giáp

- -- Hỗn Độn Ma Khí Thiên Cốt Giáp(Hoàn mỹ cường hóa +5) (Độ dung hợp 100%):

+ Độ trưởng thành: 2%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 2%)

+ Huyết luyện: 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

- + Đăng cấp: Hồn độn bảo vật cấp 1(sơ cấp).
- + Huyết tể: Gia tăng huyết khí thêm 12%
- + Linh tính: 18.
- + Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 1%
- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 hoàn mỹ tăng cường 10% thuộc tính.
- + Tự lạnh: gia tăng 2 lần tốc độ tự lạnh.
- + Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh 10x, + 5x phòng thủ vật lý, kháng linh hồn công kích) + 5% cường hóa.
- + Giảm sát thương nhận vào 88%+5% và bắn ngược lại kẻ thù 22%+5%, tăng cường khả năng độc tố gấp 9+2.
- + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương(Mười đòn đánh toàn lực có tu vi ngang bằng kẻ sử dụng).
- + Tự bạo (Dùng sinh mệnh, linh hồn của kẻ dụng nén lại và khuếch đại trong nháy mắt tác dụng tăng 100x).
- + Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị dính đòn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng thực lực bản thân).

Hỗn độn ám sáo trang + Uy áp gia tăng 3% (3/5).

Hỗn độn ma khí mũ (Chưa có).

Hỗn độn ma khí giáp (Có).

Hỗn độn ma khí chân (Chưa có).

Hỗn độn ma khí vũ khí (Có).

Hỗn độn ma khí vũ dục (Có).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 10).

- --o0o---

☯️. Sinh Mệnh Dây Chuyền. ☯️

Linh Tính: 8

Đẳng Cấp: Tiên bảo cấp 2.(**)

Luyện Khí (Cường Hóa): +3(nâng cao thuộc tính 9%)

Quán Chú: Không.

Linh văn: Không.

Huyết tể: Không.

Huyết Luyện: Không.

Khảm: Không.

Tính năng đặc biệt:

+ Nâng cao sinh mệnh chủ nhân lên 20%(+1%)

+ Nâng cao khả năng tự chữa lành của chủ nhân lên 20%(+1%)

+ Tạo ánh sáng phòng hộ.(Rút đi 20%(+1%) lượng máu của chủ nhân hiện tại tạo nên một huyết sắc phòng hộ y, huyết sắc phòng hộ y(áo giáp máu) có năng lực hấp thụ tất cả mọi công kích. Giới hạn của của phòng hộ y bằng 10(+1%) lần lượng máu của chủ nhân tiêu hao.)

- ---o0o---

☯️. Hấp Huyết Đại Lưng. ☯️

Linh Tính: 9

Đăng Cấp: Tiên bảo cấp 3.(***)

Luyện Khí (Cường Hóa): +3(Gia tăng 10% thuộc tính trang bị).

Quán Chú: Không.

Huyết tế: Không.

Linh văn: Không.

Huyết Luyện: Không.

Khảm: Không.

Tính năng đặc biệt:

+ Nâng cao khả năng bộc phát của chủ nhân lên 5%(+1%).

+ Nâng cao sinh mệnh chủ nhân lên 30%(+1%)

+ Nâng cao khả năng tự chữa lành của chủ nhân lên 30%(+1%)

+ Tạo ánh sáng phòng hộ.(Rút đi 50%(+1%) pháp nguyên của chủ nhân hiện tại tạo nên một pháp nguyên thuần có khả năng hấp thụ 10(+1%) lần sát thương tương đương với chủ nhân đã tiêu hao, đồng thời chuyển hóa 10%(+1%) sát thương thành sinh cơ bồi bổ cho chủ nhân.)

- --o0o---

☸. Thiên Địa Nhân. ☸

Nhẫn không gian siêu cấp mà Vô Địch tự tay làm ra, dung luyện từ mười hai giới bảo hình thành không gian độc lập, bên trong Thiên Địa Nhân có thiên địa quy tắc riêng.

Thiên Địa Nhân có thể xem như là bản đơn giản thu nhỏ của “ Không Gian Vong Linh.”

- --o0o---

☸ Nhân-Thiên Độc Long ☸

Vật phẩm được sử dụng tinh nguyên, tinh phách, bốn nguyên chi lực của Thiên Độc Long kết hợp với vô số tài liệu trân quý làm thành. Sau khi được luyện thành thừa hưởng chúc phúc chi lực từ thiên địa mang đến sự may mắn cho người sử dụng nó.

Thiên Độc Long- Nhân có yêu cầu rất cao đối với người sử dụng nếu không tương thích nhẹ thì biến thành con rối không hồn do Thiên Độc Long-Nhân không chế, nặng trực tiếp bị hấp thụ tinh nguyên cùng hồn phách, vĩnh thế không được đầu thai.

Hồn 8901/50 000 000 000 000 000(gia tăng 1% tổng thuộc tính)

Yêu Cầu: Có được hồn lực tương đương với Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, cực kỳ am hiểu độc thuật, có được thiên sinh độc thể. Có được huyết mạch long tộc.

Độ bền: Chịu được sức mạnh của Tôn Cấp cường giả.

Phẩm bậc: Tiên bảo cấp 15.

Luyện linh: 0.

Quán chú: 0.

Huyết luyện: 0.

Khảm nạm tạo hóa thạch: 0/3.

Khảm nạm khí phách: 0/5.

(Đã nhận chủ)

+ Nâng cao tốc độ sử dụng độc 225%

+ Nâng cao khả năng không chế thao túng độc 225%

+Giảm tiêu hao độc tố bản nguyên 225%

+Tăng sát thương độc tố 225%

+Gia tăng kháng tính với tất cả các loại độc tố 25%

+Gia tăng 50 điểm may mắn.

(+) Kỹ năng chủ động: Tinh Vi Dẫn Nguyệt cấp 15

Tăng sát thương độc tố lên 95%.

Thời gian 208 giây. Sau khi sử dụng cần chờ 120 giây.

(+) Kỹ năng chủ động: Triệu hồi động vật cấp 10.

Gọi về từ 2 - 3 Thiên Độc Long, Thiên Độc Long không có năng lực thần thông. Mang theo tất cả đặc tính của người triệu hồi, sức sống gia tăng 15 lần. Độ mạnh yếu của Thiên Độc Long phụ thuộc vào linh hồn người triệu hồi.

Thời gian tồn tại Thiên Độc Long là 240 giây. Sau khi sử dụng cần chờ 180 giây

(+) Kỹ năng chủ động: Triệu hồi thực vật cấp 5:

Gọi về một cây Túy Phù Dung còn nhỏ, Túy Phù Dung có được sức sống siêu cường, miễn nhiễm toàn bộ công kích dạng phép thuật. Kháng vật lý cực mạnh, kẻ địch ở bên dưới Túy Phù Dung sẽ lâm vào trạng thái suy yếu, xuất huyết cùng lưu ma.

Sau 5 phút khi được triệu hồi thì Túy Phù Dung sẽ nở rộ, khi đó kẻ địch ở bên trong phạm vi sẽ bị lâm vào trạng thái cảm thực cùng cảm ma(Không cách nào dùng đan dược cùng năng lực thần thông.)

Thời gian tồn tại của Túy Phù Dung là 6 phút, thời gian hồi lại là 7 phút.

(+) Kỹ năng bị động: Kẻ địch ở trong phạm vi nhất định sẽ liên tục bị ăn mòn thân trí.

(+)Khảm: Thiên Địa Tạo Hóa Châu.

Thiên địa kỳ vật cực kỳ hiếm thấy. Có thể mang bên người hoặc gia cường vào bên trong bảo vật.

Cấp: 2.

Hệ: Mộc.

Gia tăng 10 điểm năng lực tự lành cho người sở hữu nó.

Gia tăng 20 điểm may mắn cho người sở hữu nó.

Gia tăng 5 điểm thiện cảm đối với các loại động thực vật.

---o0o---

☯. Huyét Liên Trần Hồn. ☯

Linh Tính: 2

Đăng Cấp: Thần Khí cấp 8.(*****)

Luyện Khí (Cường Hóa): +6(nâng cao thuộc tính 39%)

Quán Chú: Không.

Linh văn: Không.

Huyết tể: 100(+10%)

Huyết Luyện: Không.

Khảm: Không.

Tính năng đặc biệt:

+ Nâng cao cường độ linh hồn của chủ nhân lên 5%(+1%)

+ Nâng cao khả năng tự chữa lành linh hồn của chủ nhân lên 5%(+1%)

+ Tạo ánh sáng phòng hộ linh hồn.(Rút đi 10%(+1%) linh hồn lực hiện tại của chủ nhân hiện tại tạo nên một kim sắc phòng hộ, kim sắc phòng hộ có năng lực hấp thụ tất cả mọi công kích. Giới hạn của của phòng hộ vàng sáng bằng 10(+1%) lần linh hồn lực của chủ nhân tiêu hao.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1289: Chương Phụ(Tổng Hợp Sức Mạnh Xuân Đức Đang Năm Giữ-Phần 2 Công Pháp)

[Thông báo: Chương này là do bản thân mình thích thôi chứ không có liên quan đến mạch truyện. Mình chỉ muốn thống kê những gì Xuân Đức đang nắm giữ. Do bên trong có nhiều số liệu mọi người không thích có thể bỏ qua nha.(Mọi người cho phép mình tự sướng chút. Cảm ơn rất nhiều. Mà chỉ có 2 chương thôi, mai tiếp tục câu chuyện.)]

- ---o0o---

- -- Sức mạnh bản thân nắm giữ:

(+) Tu vi: Không thể xác định nhưng không vượt quá Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ.

(+) Thân thể: Thân thể cực kỳ cường đại, bản thân chính là Địa Ngục Thiên Long một trong những giống loại có được thân thể cường hoành bậc đầu trong vũ trụ.

_ Thân thể đã qua giai đoạn ấu long bắt đầu giai đoạn trưởng thành, có được thiên tiên độc thể, sau khi hấp thụ chất độc không biết tên chuẩn bị thành tựu Thiên Địa Độc Thân.

(+) Linh hồn: Linh hồn của một nhân loại nhưng ở trong quá trình lúc ban đầu xuyên qua vô tận thời không gặp phải một vài vấn đề nhỏ, hiện tại linh hồn của Xuân Đức đã đạt tới cường độ Thiên Vương Tiên Cảnh tầng 1.

(+)Năng lực thần thông: Năng lực thần thông của Xuân Đức có rất nhiều nhưng vì tránh việc biết quá nhiều mà không tinh nên hắn đã mượn Vô Địch loại bỏ toàn bộ năng lực không hữu ích, chỉ để lại một vài bí thuật lợi hại.

_ Triệu hồi “ Cốt Mâu” => Nâng cao hơn một bậc là “ Huyền Diệt Ma Mâu”

_ Tuyệt kỹ XD: Do không giỏi đặt tên nên Xuân Đức trực tiếp lấy tên mình làm tên tuyệt kỹ, tuyệt kỹ hấn sáng chế ra rất lợi hại, uy lực cũng rất lớn, nhược điểm duy nhất chính là tiêu hao thể lực quá khủng khiếp, ở thời điểm toàn thịnh nhiều nhất cũng chỉ đánh ra được 20 lần.

_ Hóa Thân: Hóa Thân Thành Ba Đầu Địa Ngục Thiên Long, cái này là tuyệt kỹ áp đáy hòm của Xuân Đức, rất hiếm khi dùng, một khi dùng thì địch chết sạch, còn hắn cũng không sống khá giả đi đâu.

_ Dung hợp: (Năng lực chung cực) Cùng với Vô Địch hợp thể, sức mạnh tăng cường rất rất nhiều nhưng tiêu hao cũng cực kỳ lớn, từ lúc đến dị giới hắn chỉ sử dụng đúng một lần để bảo vệ hai đứa em gái lúc độ kiếp mà thôi.

- --o0o---

Trợ thủ đắc lực của Xuân Đức(Chúa tể của sự hỗn loạn và hủy diệt.)

Bóng Ảnh(Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh).

Vũ Y (Em gái cung biệt hiệu Công Chúa Bóng Tối)

Lan Lan(Tên gọi khác: Tiểu Lan. Biệt hiệu Thánh Nữ Pha Lê)

Tiểu Thất(Tên gọi khác: Rắn Mập. Biệt hiệu: Kẻ Thống Trị.)

Bé Heo(Tên gọi khác: Thanh Huyền Tiên Tử, Nhân Sâm Tinh. Biệt hiệu: Tiểu Thiên Sứ.)

Long Sát-Nguyên Ma(Tên gọi khác: Sát Thần, Ma Thần.)

Vô Địch(Tên gọi khác: Lão biến thái.)

Bóng Ảnh

☯️☯️ Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh.☯️☯️

Lấy bản thể làm gốc, bản thể bất diệt ma ảnh trường tồn. Nếu bản thể bị diệt, ma ảnh một lần nữa hấp thu ý chí bản thể lần nữa phục sinh bản thể.

Đặc tính: Có được năng lực vượt trội gấp 2.1(max x3) lần bản thể về nhiều mặt.

Có được năng lực chiến đấu cao hơn bản thể 2.5 lần.

Trí tuệ cấp cao, có tư duy độc lập nhưng lại phụ thuộc vào bản thể.

Miễn dịch hoàn toàn với các loại các xúc tiêu cực. Không sợ đau đớn, không sợ hãi, không biết lùi bước.

Năng lực đặc biệt:

Tái sinh: Năng lực giúp cho Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh liên tục phục hồi kể cả khi bị hủy diệt hoàn toàn, miễn bản thể vẫn còn thì sẽ tái sinh không ngừng.

Hấp thụ: Năng lực này giúp cho Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh hấp thụ đi một bộ phận sát thương sau đó chuyển thành lực công kích.

Thôn phệ: Cẩn nuốt sinh linh vạn vật, cẩn nuốt càng nhiều tốc độ phát triển càng nhanh(Giới hạn cuối gấp 3 lần bản thể.)

Thanh tâm: Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh khi biến đổi đến hình thái sinh mệnh thứ 2 có được năng lực thanh tâm, Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh liên tục hấp thu các loại cảm xúc không có lợi từ bản thể để tự lớn mạnh bản thân từ đó hình thành trạng thái tốt nhất cho bản thể. Bản thể hoàn toàn miễn kháng trước các loại các loại huyền tượng, tâm ma, dục vọng giết chóc.

Trao đổi dinh dưỡng: Giữa bản thể cùng Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh có thể trao đổi năng lượng với nhau.

Dịch chuyển sát thương: Có thể dịch chuyển sát thương từ bản thể lên Huyền Diệt Phệ Tâm Ma Ảnh hoặc ngược lại. (Giá trị cao nhất 57%)

Giảm sát thương: Kháng tính với sát thương vật lý 78% ở trạng thái ngưng thực, kháng 92% ở trạng thái hư ảo. Ở trạng thái hư ảo nhận thêm 58% sát thương từ sát thương phép.

(Còn 32 năng lực chưa thể phân tích.)

Năng lực thần thông: (Tạm thời chưa thể phân tích.)

Vũ khí: (Tạm thời chưa thể phân tích.)

- --o0o---

2.Vũ Y

Câu nói kinh điển: " Ta ở đây để xóa nhòa đi ranh giới giữa sự sống mà cái chết ".

_ Trạng thái bình thường(khi đã là người lớn):

Cũng như Lan Lan nhìn vào Vũ Y lúc này cũng đã là thiếu nữ 18 tuổi, nàng sở hữu một thân hình ma mị, có đôi mắt hút hồn, âm thanh như tiếng nhạc nhẹ nhàng. Luôn mặc một bộ hắc y, tình tình khi lớn vẫn rất trẻ con và luôn theo sau Xuân Đức.

_ Trạng thái chiến đấu:

Vẻ đẹp làm kẻ thù lu mờ ý chí.

Hình dáng ma mị nhưng vẫn tràn đầy gọi cảm của Vũ Y kể cả khi xung quanh nàng là sát khí kinh thiên và trên tay này là song đao màu vàng có thể lấy mạng bất kể kẻ nào.

Song đao của Vũ Y: một món vũ khí xinh đẹp, uốn cong ở phần mũi đao và sống đao, cả thân đao ánh lên ánh sáng vàng chói mắt, khi vung đao cũng rất đặc trưng như thể nó đến từ một nơi xa xôi nào trong vũ trụ, và thậm chí nơi yên nghỉ của mỗi nạn nhân cũng được ghi dấu bởi một thanh đao cắm xuống. Song đao có thể cắt xuyên qua hiện thực và mọi chiều không gian, tạo ra một khoảng không và thời gian và đảm bảo một cái chết không tưởng cho nạn nhân – trong cái chết, họ sẽ bị giết bởi một bản thể khác của chính họ trong một không gian chiều khác (Trạng thái kích hoạt)

Mọi lời thoại của Vũ Y đều khiến cho kẻ thù lâm vào trong trạng thái của sự tuyệt vọng và nỗi cô đơn khi không tìm ra lối thoát cho mình cùng với sự lạc lõng với tất cả

- --o0o---

3. Lan Lan

_ Câu nói kinh điển: " Khi địa ngục được bao phủ của những xác chết thì ta mới gọi đó là thiên đường".

_ Trạng thái bình thường(khi đã là người lớn):

Là một cô nương 18 tuổi, thân hình nhỏ nhắn, khuôn mặt đáng yêu, mắt to trong suốt như bảo thạch, có mái tóc trắng như mây, bông bênh như thác nước, nàng là một cô nương sống rất nội tâm, luôn biết quan tâm người khác, thích ăn băng tuyết mỗi khi nàng đói. Nàng luôn mặc một bộ đồ có màu xanh nhạt.

Là người sở hữu sức mạnh băng và tuyết ở đỉnh cao, Lan Lan toát lên vẻ tao nhã và duyên dáng khi chiến đấu. Được huấn luyện bởi Xuân Đức, Lan Lan đã mang đến nỗi sợ cho mọi kẻ thù.

_ Trạng thái chiến đấu:

Mỗi khi cô chiến đấu xung quanh cô đều ngập tràn băng tuyết, cả người Lan Lan được khoác lên một bộ quần áo lông thú có màu xanh nhạt, đằng sau là một phi phong màu thiên thanh, trong tay cô là một quyền trượng có màu lam nước biển, bên vai phải luôn có một con cáo trắng nhỏ.

Với sự am hiểu về thần chú, cô tàn phá kẻ thù có thể bằng một vụ nổ băng khiến chúng phải tháo chạy trong hoảng loạn nhưng cũng có thể là bắt chúng phải đứng im trong khối băng lạnh lẽo cho đến chết. Kẻ thù của cô phải run sợ khi chứng kiến mặt đất run lên từng hồi với những cơn mưa băng từ trên trời, xóa sạch dấu vết của những kẻ dám chống lại cô.

- ---o0o---

4. Tiểu Thất

Câu nói kinh điển: " Ta Thích Máu Của Người" .

_ Trạng thái bình thường(khi đã là người lớn) - Dạng chiến đấu hình người:

Một cô gái có thân hình nóng bỏng, tuy thuộc dòng thủy quái nhưng nàng lại có một mái tóc như một ngọn lửa đang cháy. với một thân hình yêu mị, nóng bỏng thêm vào giọng ca tuyệt vời khiến cho rất nhiều kẻ tới ve vãn nàng.

Tiểu Thất là một pháp sư điều khiển lửa danh tiếng rong chơi vũ trụ được biết đến với cái tên Kẻ Thống Trị. Trải qua thời gian chiến đấu bên cạnh Xuân Đức đã truyền cho cô cảm hứng bảo vệ thứ mà mình có. Với sức mạnh và khả năng phá hủy khi kêu gọi các ngọn lửa bùng nổ, ngay cả khi rơi vào tình huống hiểm nghèo, Tiểu Thất vẫn có thể triệu gọi quyền năng tối thượng: tia điện khủng khiếp có thể tiêu diệt bất cứ mục tiêu nào. Tiểu Thất là kẻ thù đáng sợ nhất với những kẻ có mưu đồ phản loạn, là kẻ bảo vệ kiên định nhất của đế chế mà Xuân Đức tạo nên.

_ Trạng thái chiến đấu:

Biến thành một con thủy quái có thân trên là người, cầm một đinh ba to lớn vô cùng, nàng quật đuôi mạnh xuống đất, gây choáng váng cho kẻ địch. Với cây đinh ba của mình, mỗi đòn đánh của tiểu Thất cũng gây ra mộng mị, choáng váng cho đối thủ. Trong khi với sức mạnh to lớn kế thừa từ Xuân Đức, nàng cũng đã tu luyện để có thể nguyên rửa đối thủ, giảm đi lượng phòng ngự tương đối lớn và dễ bề tiêu diệt những kẻ dám cả gan xâm phạm vào lãnh địa nàng thủ hộ.

Với bản tính hung hãn của mình, tiểu Thất không ngại lao thẳng vào tấn công kẻ thù, nhưng với bản tính khôn ngoan nàng cũng có những năng lực giúp nàng đào thoát trong những tình huống nguy khốn.

Sẵn sàng hy sinh bản thân để hoàn thành nhiệm vụ.

- --o0o---

5. Thanh Huyền.

Câu nói kinh điển: Thích cái đẹp, yêu hòa bình.

Là một thiếu nữ tuổi tầm đôi mươi, tính tình có chút e thẹn, nhút nhát. Nàng có một đôi mắt to tròn, sáng long lanh như hai viên bảo thạch, cặp lông mày lá liễu, sống mũi cao cao, đôi môi anh đào đỏ mọng, một đầu tóc xanh dài tới ngang eo. Thân hình của nàng cân đối, hoàn mỹ.

Thanh Huyền thường mặc một đồ màu xanh lá cây, toàn thân nàng toát ra khí tức thanh xuân, tươi mát, nàng ở trong bốn đứa em gái của Xuân Đức là người hiền nhất. Sở hữu tính cách ôn nhu, dịu dàng, thích sống với những loại động vật nhỏ, vì vậy nàng rất ít khi giết người.

Nhưng một khi nàng đã động sát tâm thì lúc đó nhất định là một mảnh diệt thế, nắm giữ trong tay phương pháp triệu hồi quái vật kinh khủng, sở hữu sức mạnh của Hắc Âm Mẫu Thụ. Nàng gần như không có đối thủ trong đồng cấp.

- --o0o---

6. Long Sát & Nguyên Ma.

Hai tên đệ của Xuân Đức, mỗi người đều có chiến lực cực kỳ cường hãn.

Long Sát sở hữu thân thể được cấu tạo từ “ Hồn Động Thiên Thủy” có lực phòng ngự siêu cường, sức tàn phá hạng trung.

Nguyên Ma sở hữu thân thể được cấu tạo từ “ Hồn Động Cương Phong” có lực sát thương diện rộng cực kỳ mạnh, sức phòng ngự cao.

- --o0o---

7. Vô Địch.

Là một tồn tại vô cùng thần bí, được thiên địa thai nghén mà thành, sau bao nhiêu năm phát triển cũng đạt tới đỉnh cao của Vũ Trụ nhưng trong một lần bị rất nhiều cường giả cùng thể lực vây công không may bỏ mình. Thân thể bị đánh nát văng ra khắp vũ trụ, chỉ phần lõi là còn nguyên vẹn.

Lúc Vô Địch gặp Xuân Đức chỉ là còn là tàn khuyết, sau khi trợ giúp Xuân Đức vượt qua tháng ngày làm con sâu cái kiến thì liền lặng yên ở nhà phát triển.

Có thể nói Xuân Đức với Vô Địch là một đôi trời sinh, một người đôi ngoại, đi ra bên ngoài tìm kiếm vật tư, người còn lại ở nhà chăm lo phát triển, sẵn sàng trợ giúp người bên ngoài. Vì có được Vô Địch mà Xuân Đức mới có thể phóng tay mà làm. Cộng thêm trí thông minh siêu việt của Vô Địch, hầu như mọi việc đều không thể làm khó được hắn.

(+) Bản thể của Vô Địch là một quả cầu ánh sáng màu tím.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1290: Huyết Vận Trưởng Thành

Mấy chục năm qua đi, thời gian này đối với người tu tiên có tuổi thọ dài đằng đằng không tính là cái gì nhưng chỉ vài chục năm thôi cũng đủ khiến thay đổi một con người.

Trong khi Xuân Đức vẫn còn đang ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp thử thách bản thân với những nhiệm vụ cứu tử nhất sinh chưa đi ra ngoài, Vũ Y thì mang theo người của nàng ở nơi đâu trị thương không biết, thì Huyết Vận những năm này lại sống được rất tốt.

Suốt mấy chục năm này, hắn đều tại Hoan Nguyệt Tông bồi hồi, dưới tài lực hùng hậu của tông môn cùng sự chỉ điểm của Linh Tâm, hắn nhanh chóng bước vào Tinh Vương Chi Cảnh, lấy độ tuổi của hắn có thể bước vào cảnh giới này có thể nói là vạn năm có một.

Không những hắn bước vào mà cả Sói Mập cũng bước vào, nói đến Sói Mập có thể bước vào Tinh Vương Chi Cảnh lại là một chuyện vô cùng may mắn.

Sói Mập vốn dĩ tư chất không cao có thể tiến đến Thiên Quân Tiên Cảnh viên mãn đã là cực hạn nhưng nào ngờ còn đàn sói kia ngu ngu thế nào lại có thể dung hợp được nguyên bộ răng của con hung thú thượng cổ “Đào Ngột” kia.

Cũng từ lần đó, tư chất của Sói Mập dần được nâng cao, lấy sự cần cù chịu khó có nó, rất nhanh liền đã đuổi kịp được bước tiến của Huyết Vận, không những thế, theo thời gian dung hợp càng nhiều xương của hung thú

“Đào Ngột” thì tư chất của nó càng tăng cao, vậy mà lại có xu hướng dần dần vượt lên cả Huyết Vận.

.....

Tại một cái hoa viên rộng lớn, bốn bề là hoa thơm thơm khoe sắc, tiếng chim hót ríu rít, tiếng nước chảy róc rách, sương khói lượn lờ như mộng như ảo.

Lúc này đây Huyết Vận giống như Xuân Đức trước kia, đang tựa người vào bụng của Sói Mập nằm ngủ, mặc kệ mặt trời đã lên cao, hai người vẫn nằm giữa vườn hoa mà ngủ như không hề có chuyện gì.

Nhưng vào lúc, Huyết Vận đột nhiên tỉnh dậy nói:

“ Tính đến hôm nay đã là 36 năm, 4 tháng, lẻ 5 ngày rồi, vì sao đại ca vẫn còn chưa tới đón chúng ta vậy Kim Ca?”

Sói Mập đang nằm ngủ, nghe Huyết Vận hỏi thế thì mở mắt ra, ánh mắt của nó có phần uể oải nhìn lên bầu trời trong xanh trên cao, nó cũng thờ dãi nói:

“ Ta nào có biết, cũng không biết vì sao chủ nhân lâu như vậy rồi còn không tới đón chúng ta. Cũng đã rất lâu rồi không gặp chủ nhân, ta thực nhớ chủ nhân quá.”

Huyết Vận nghe cũng nghe ra vẻ không phấn chấn trong giọng nói của Sói Mập, hấn cũng buồn rầu nói:

“ Đệ cũng vậy, đệ còn nhớ Vũ Y tử nữa, không biết giờ này tử ấy sao rồi. Kim Ca, huynh thấy chúng ta có nên hay không rời đi Hoan Nguyệt Tông đi tìm Vũ Y tử tử.”

Nhắm mắt lại, Sói Mập có phần nhụt chí nói:

“ Đi tìm, làm sao mà tìm, đừng nói bây giờ tiểu thư không ở Bắc Thần châu, dù có ở Bắc Thần Châu dễ gì tìm được, với ta đoán không lầm tiểu thư lúc này vẫn là đang trị thương đi, nghe nói lúc trước thương thể tiểu thư rất nặng.”

Huyết Vận nghe thế thì cũng chán nản theo, hấn không có chủ kiến hỏi:

“ Vậy Kim ca thấy chúng ta bây giờ nên làm cái gì tốt?”

Sói Mập bất đắc dĩ nói:

“ Còn có thể làm sao, vẫn là ở lại Hoan Nguyệt Tông nơi này đợi chủ nhân cùng tiểu thư tới đón thôi hoặc giả chúng ta có thể xây dựng cơ nghiệp ở đây.”

Nghe đến xây dựng cơ nghiệp thì trong mắt Huyết Vận liền lóe lên quang mang khác thường, hấn lúc này có phần hưng phấn nói:

“ Kim ca, người nói chúng ta là đi ra bên ngoài lập bang phải sao? Tự tập thể lực, đợi lúc nào đại ca tới thì giao cho đại ca.”

Sói Mập nghe hấn nói vậy thì không khách khí đã kích:

“ Cũng đừng có làm chuyện mất mặt làm gì, với tài đức của hai chúng ta, chiêu mộ đến được một tên Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ đã là vạn hạnh, mà cái thể loại kia dù là chủ nhân hay là tiểu thư cũng khế niết liền chết, tiểu tử ngươi nghĩ chủ nhân sẽ cần sao.”

Huyết Vận nghe xong lập tức ủ rũ, hấn có chút không được vui nói:

“ Vậy nên làm gì, chúng ta cũng không thể không làm gì à. Như vậy mất mặt lắm.”

Sói Mập nói:

“ Còn có thể làm gì, vẫn là chuyên tâm tu luyện đi, một chút tiên thạch hay một vài tên cường giả mà nói chẳng là gì. Tiểu tử ngươi cũng biết tính chủ nhân với tiểu thư mà.”

Thở dài thườn thượt, Huyết Vận như quả bóng xì hơi nói:

“ Đệ biết mà, có điều thấy chúng ta cứ thế này có chút không ổn à.”

Sói Mập cũng là thở dài nói:

“ Biết làm sao được, nếu tiểu tử ngươi có bản lĩnh cũng chiêu mộ khoảng vạn tên cường giả Vương Cấp hoặc vét sạch bảo khố của Hoan Nguyệt Tông này mang về, có lẽ sẽ được chủ nhân khen một câu đấy.”

Sói Mập vừa nói xong lời này thì từ hư không hiện ra một đại thủ ấn, đánh tới thẳng mặt nó. Nhìn hư không đại thủ ấn kia đánh tới thì sắc mặt của nó hơi thay đổi một chút nhưng ngay sau đó liền bình tĩnh trở lại.

Nó há lớn miệng, tuy không gằm thét nhưng lại có từng vòng sóng âm nhộn nhạo mà ra, sóng âm kia chạm tới đạo thủ ấn kia thì nhanh chóng khiến nó mờ nhạt, tiếp đó liền biến mất.

Sau khi đánh tan đạo thủ ấn kia thì ánh mắt nó mới nhìn về một phía, nơi kia có một nữ tử xinh đẹp yêu mị, đi theo sau còn có một nam một nữ.

Ba người tới đều là người quen, Sói Mập cũng chẳng xa lạ gì, đi đầu là phó tông chủ Hoan Nguyệt Tông Như Hoa, theo phía sau nàng một là Mị Lam, người còn lại là Tiêu Dật Phàm.

Ánh mắt của nó nhìn ba người cũng chẳng có một chút hảo cảm nào, thực sự mà nói, nếu không phải tình thế bắt buộc thì nó cùng với Huyết

Vận đang sớm bỏ đi.

Như Hoa cảm nhận được ánh mắt không lấy gì là thân thiện kia của Sói Mập thì nhướn mày lên.

“ Kim Cầu, ánh mắt người đó là cái ý gì? Phải chăng muốn bị ăn đánh mới học ngoan?”

Sói Mập nhìn nàng đang vênh mặt lên thì hừ lạnh xem thương nói:

“ Tự cao cái gì, còn không phải tu đến bạc đầu vẫn chưa bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh sao? Nếu ta mà giống người thì đã sớm đập đầu vào đá chết quách đi cho rồi.”

Sắc mặt của Như Hoa trong nháy mắt liền đen lại nhưng lúc nàng đang định ra tay thì Mị Lam ở bên cạnh liền kéo nàng lại nói:

“ Sư tôn, người quên mục đích đến đây rồi hay sao?”

Nhớ đến mục đích tới đây lần này, sắc mặt Như Hoa thoáng hòa hoãn xuống. Nàng nhìn Sói Mập cảnh cáo nói:

“ Lần này nể mặt Linh Tâm tỷ tỷ ta tha cho người nhưng lần sau thì đứng trách ta ra tay hung ác. Hừ.”

Sói Mập nghe nàng nói vậy thì cũng không vừa, nó liền đốp lại luôn:

“ Nếu không phải có Linh Tâm nữ nhân kia lão bà nương người lại còn có thể đứng ở nơi này khuê môi múa mép, nếu không có nữ nhân kia xem chừng lúc này đã là cái giỗ thứ 26 của người rồi.”

“ Người.” Sắc mặt của Như Hoa thoáng cái tím đen, trong ánh mắt lộ ra ánh sáng lạnh lùng nhìn chằm chằm Sói Mập, ánh mắt kia như là muốn ăn tươi nuốt sống sói mập vậy.

Thấy hai bên chiến hỏa lại sắp nổ ra thì lúc này Mị Lam cùng với Huyết Vận đều đứng ra khuyên can.

Mị Lam lôi kéo cánh tay Như Hoa nói:

“ Sư tôn, người bình tĩnh, bình tĩnh, đừng nóng giận.”

Huyết Vận cũng là hướng Sói Mập nói:

“ Kim Ca, không cần để ý tới. Chuyện kia dù sao cũng đã qua rồi.”

Tiếp sau đó hắn nhìn qua ba người Như Hoa, Mị Lam, Tiêu Dật Phàm hỏi:

“ Mọi người đến đây là có việc gì? Không lẽ lại có việc gì cần hai người chúng ta trợ giúp nhưng mà ta nhớ ước định chúng ta hình như đều đã hoàn thành, hai người bọn ta hình như cũng không có nghĩa vụ phải giúp các ngươi à.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1291: Nờ Cậ

Như Hoa nghe được đối phương nói như vậy thì trong lòng rất không thoải mái, nàng khẽ hừ nhẹ một tiếng rồi nói:

“ Cũng không phải bảo các ngươi đi làm cái gì cả. Chẳng qua là muốn cho hai người các ngươi tới một thịnh hội, mở mang một chút tầm mắt mà thôi, bằng không các ngươi ở tuổi các ngươi đạt tới thành tựu như hiện tại đã là tài giỏi, người trong thiên hạ còn rất nhiều người tài giỏi hơn hai người các ngươi.”

Huyết Vận nghe ra được đối phương đang khích tướng cùng châm chọc, có điều hắn cũng không mấy để ý nói:

“ Đó là điều đương nhiên, chúng ta cũng đâu có tự nhận mình là tài giỏi, ở bên trong thế lực chúng ta thì người như bọn ta chính là cặn bã trong cặn bã rồi, bằng không sao đến hiện tại hai người chúng ta còn chưa được đón về. Cũng không biết có phải người phía trên đều đã quên chúng ta rồi nên.”

Sói Mập cũng là phụ họa theo nói:

“ Bọn ta tư chất cặn bã, tu vị cũng cặn bã nên cũng không có mặt mũi nào tham gia cái đại hội gì gì đó, tốt nhất vẫn là nên ở nhà chăm chỉ tu luyện, cố gắng thành tựu Đế Cảnh mới tốt. Mà tiên thạch hai người bọn ta dùng đã gần hết tốt nhất nên mang trước đến thêm 2 phần số lượng các ngươi đã hứa.”

Như Hoa thấy hai tên này mền cứng không ăn thì tức giận nói:

“ Đò nhu nhược.”

Huyết Vận ôm tay trước ngực bình thản nói:

“ Nhu nhược thì đã sao, biết thời biết thế, biết luồn biết cúi, người như vậy mới sống được càng lâu, còn mấy kẻ máu dòn lên não thích sính anh hùng thì thường mạng không dài.”

Sói Mập ở bên cạnh tiếp tục phụ họa nói:

“ Ừ thì chúng ta là người nhu nhược có làm sao đâu Tiểu Vận, giải thích cho nàng ta làm gì, có giải thích với chỉ số thông minh vượt trội hơn người của nàng chắc chắn sẽ không hiểu.”

Nghe được hai người giễu cợt bản thân thì Như Hoa lần thứ 2 bốc hỏa.

Nhìn thấy nàng như vậy thì Huyết Vận nhếch môi lên cười khẩy, hấn trực tiếp nói:

“ Đại hội, thịnh hội gì đó thì miễn đi. Hai người chúng ta sẽ không dính vào mấy vấn đề tranh chấp mặt mũi của đám đại môn, đại phái các ngươi.”

Từ đầu đến cuối không có lên tiếng, Tiêu Dật Phàm lúc này lại đột nhiên nói:

“ Vận huynh, việc này huynh cũng đừng vội từ chối, trên đời này không việc gì mà không thể cả, chỉ là lợi ích không đủ mà thôi, ta nói có phải không?”

Huyết Vận nghe hấn nói vậy thì gật đầu nói:

“ Nói không sai. Lợi ích đủ lớn mọi thứ đều có thể thương lượng. Như vậy lần này mọi người lại mang đến cho ta kinh hỷ gì đây?”

Nghe hấn thẳng thắn như vậy thì Mị Lam cũng không khỏi lờm hấn một cái, sau đó rồi nói:

“Biết Huyết Vận công tử là người không lợi không dậy sớm, chúng ta tới đây làm sao lại không có chuẩn bị trước chứ.”

Nói xong nàng liền ném cho Huyết Vận một cái hộp nhỏ, Xuân Đức đưa tay chộp lấy, dễ dàng liền có thể chụp được, tiện tay hấn mở ra xem, sau khi xem thì hấn có đôi phần ngạc nhiên nói:

“Ồ, thứ này thực sự không tệ, đúng là khiến ta động tâm nhưng mà bấy nhiêu xa xa không đủ à.”

Như Hoa nghe hấn nói xa xa không đủ lập tức chửi ầm lên:

“Còn không đủ, một viên Cửu Ngũ Chí Tôn Đan còn không đủ, tiên đan kia có thể trực tiếp đề cao một tiểu cấp giới đấy, ngươi còn không biết đủ.”

Về phần Mị Lam nghe hấn nói vậy thì cười khỏ:

“Biết là ngươi sẽ nói như vậy mà.”

Nói xong thì nàng liền ném thêm một cái hộp màu đỏ khác qua cho Huyết Vận, Huyết Vận chụp được hộp kia, sau khi xem xét qua, xác định bên trong là thứ mình cần thì gật đầu nói:

“Thành ý đã đủ, không biết muốn hai người chúng ta làm gì?”

Tiêu Dật Phàm mỉm cười có lẽ nói:

“Không cần làm gì, chỉ cần hai người theo bọn ta Hồng Nguyệt Thành là được.”

Huyết Vận cùng Sói Mập nghe được vậy thì hai mặt nhìn nhau, tiếp sau đó Huyết Vận trực tiếp lấy ra hai viên Cửu Ngũ Chí Tôn Đan, một viên phân cho Sói Mập, một viên giữ lại cho bản thân, tiếp sau đó hai người trực tiếp ném đan dược vào trong miệng nhai như nhai kẹo.

Ba người khác thấy vậy thì đều kinh ngạc, Tiểu Dật Phàm kinh nghi hỏi:

“ Vận huynh vì sao lại đột nhiên lại phục dụng viên tiên đan kia lúc này, không phải để đến khi nào gần đột phát thì lại phục dụng không phải tốt hơn sao?”

Huyết Vận thật thà nói:

“ Nghe người nói chỉ cần đi theo không cần làm gì nên ta phải tranh thủ ăn đi bằng không sau đó lại bị các người đòi lại.”

Tiểu Dật Phàm khóe miệng co quắp mấy lần, hấn vuốt mồ hôi trên trán nói:

“ Chúng ta có không đáng tin vậy sao?”

Sói Mập rất không khách khí nói:

“ Rất không đáng tin, lần trước còn không phải vậy sao? Chúng ta chỉ muốn một con hung thú vương cấp về nấu với Huyết Liên Hoa mà thôi, các người đã hứa rồi nhưng sau đó lại nuốt lời.”

Lần này đến Mị Lam cũng toát mồ hôi hột, nàng cười khổ nói:

“ Cái kia... Cái kia ... Cái kia chỉ là...”

“ Chỉ là các người nuốt lời”--- Sói Mập không để cho nàng nói hết liền đã xen vào một câu.

Huyết Vận ở bên cạnh, sau khi nuốt nhai nuốt xong thì cũng nói:

“Đừng dùng trí thông minh của bản thân lừa gạt người khác, cái được cũng chỉ là chút vật chất, còn cái mất đi chính là nhân phẩm của một con người. Ài. Được rồi, việc này không bàn tới nữa, khi nào chúng ta lên đường?”

Nghe hắn nói vậy thì những người khác cũng nhẹ thở ra, nếu đối phương đã cho bản thân một bậc thang để xuống đài, bọn họ cũng không lý gì cản mãi không buông.

Mị Lam nhìn qua hắn nói:

“Huyết Vận công tử khi nào chuẩn bị xong thì liền có thể lên đường, thực ra việc này cũng không gấp.”

Cũng không cần suy nghĩ quá nhiều, Huyết Vận nói:

“Hiện tại đi luôn thôi, ta cũng không có cái gì phải chuẩn bị cả.”

Tiêu Dật Phàm nghe hắn sáng khoái vậy thì cũng gật đầu cười nói:

“Được, như vậy làm phiền Vận huynh rồi.”

Tiếp sau đó ba người Như Hoa, Mị Lam, Tiêu Dật Phàm liền quay người rời đi. Huyết Vận thu Sói Mập vào bên trong túi chiến thú sau đó cũng đi theo phía sau ba người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1292: Đột Phá Xảy Ra Vấn Đề

Một ngày sau.

Sau khi đồng ý với đám người Như Hoa là sẽ tới cái thịnh hội gì đó, lúc này đây Huyết Vận đang cùng với hai người Mị Lam và Tiêu Dật Phàm đang ngồi trên “ thất thái vân vụ” bay đến Hồng Nguyệt Thành.

Trên đường đi Huyết Vận cực kỳ tiết kiệm lời, hầu như suốt một ngày này hẳn không có nói với hai người khác một lời, chỉ chuyên tâm tu luyện, tu luyện mà thôi.

Hai người khác thấy hẳn như vậy cũng là không biết nói cái gì cho phải.

Đột nhiên trên người Huyết Vận bùng lên huyết sắc chi khí, đồng thời phía sau lưng hẳn hư ảnh bốn ngôi sao huyết sắc cùng lúc đó hiện ra, tiếp sau đó ngôi sao thứ năm hình thành, ban đầu chỉ là hư vô mờ ảo nhưng nhanh chóng ngưng thực, cuối cùng ngôi sao thứ năm cũng ngưng thực như bốn ngôi sao khác.

Hai người khác thấy hẳn nước chảy thành sông đơn giản như vậy thì đã bước từ sơ kỳ qua trung kỳ thì cảm thấy ghen tị không thôi. Phải biết rằng hai người bọn họ cũng ăn không ít đau khổ mới đạt đến Tinh Vương Tiên Cảnh tầng 3 tầng 4 còn đối phương đã tới tầng 5.

Tuổi tác nhỏ hơn, tu vi cao hơn, thử hỏi xem thiên lý nơi nào.

Sau khi đột phá xong thì Huyết Vận từ từ mở mắt ra, hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm đồng thời hướng phía hắn cười chúc mừng:

“Chúc mừng đạo...”

Nhưng hai người còn chưa nói xong thì đã dừng lại, bọn họ tự dung cảm thấy sống lưng lạnh toát, mồ hôi trên trán liên tục phi tốc rơi xuống.

Lúc này bọn họ nhìn thấy trong đôi mắt Huyết Vận là một mảnh sát khí, không những trong mắt mà ở bên ngoài thân thể của hắn lúc này của bị bao phủ bởi một làn sương sát khí màu đỏ, đậm đặc như thực chất.

Cảm nhận được cỗ sát khí kia thì hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm chỉ thấy miệng đắng lưỡi khô, lúc này đây đừng nói là phản kháng tới cả nhúc nhích bọn họ cũng không làm được.

Ngay lúc bọn họ định mở miệng nói chuyện thì Huyết Vận đã khàn khàn lên tiếng:

“Hai người các ngươi là thủ phạm năm đó giết mọi người có đúng không. Các ngươi đáng chết... Đáng chết.... Đáng chết...”

Từ trong đôi mắt của Huyết Vận chảy xuôi hai hàng huyết lệ, cả người hắn tản ra khí tức cuồng bạo vô cùng, một cỗ lệ khí, oán khí xông thẳng lên trên, đồng thời hai bàn tay hắn hóa thành huyết trảo hướng về phía đầu hai người chop đến.

Cảm nhận được loại oán hận cực độ này thì hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm toàn thân phát run, không hề được nửa điểm phản kháng chỉ trơ mắt ra mà nhìn hai huyết trảo đang chop đến đầu của bản thân.

Đúng lúc này chuyện bất ngờ lại phát sinh, chỉ thấy ở bên trong lồng ngực của Huyết Vận đột nhiên chui ra một con Tuyết Hồ, nó nhìn thấy

Huyết Vận như vậy thì trong mắt hiện lên sương mù, nó liên tục dùng hai chân nhỏ cào ở trước ngực hấn.

Giống như là phát hiện cái gì, Huyết Vận nhìn xuống phía ngực mình, nhìn thấy Tuyết Hồ thì hai mắt hiện lên sự mê mang cùng hồi ức, hai huyết trảo đang chụp tới đầu của Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm cũng ngừng lại.

Cũng vào lúc này, một cái bóng đen từ bên trong thân thể Huyết Vận đi ra, đồng thời một mặt dây chuyền ở trước ngực hấn cũng sáng lên.

Bóng đen vừa đi ra bên ngoài thì liền hấp thu tất cả oán khí, lệ khí, sát khí ở xung quanh, sau đó lần thứ hai biến mất.

Về phần mặt dây chuyền đang đeo ở trước ngực hấn đột nhiên sáng lên, tinh quang từ bên trong liên tục bay ra bên ngoài hình thành một cái hình ảnh hư ảo.

Hư ảnh kia tướng mạo cũng không quá xuất sắc nhưng lại mang trên người một loại khí tức khiến tim người ta đập nhanh, mặc dù chỉ là hư ảnh nhưng ở bên cạnh Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm cảm nhận được cỗ khí tức kia thì sắc mặt liền trở nên trắng bệch.

Hư ảnh kia sau khi hiện ra, ánh mắt thập phần ôn hòa nhìn Huyết Vận, tay hấn khẽ xoa nhẹ đầu của Huyết Vận đồng thời mỉm cười, tâm tình bất ổn của Huyết Vận thoáng cái biết mất không tăm hơi, bên trong con người lại hóa thành một mảnh thanh minh, trong suốt như gương, không nhiễm bụi trần.

Biến hóa quá nhanh này khiến cho hai người khác ở bên cạnh cũng trợn to mắt mà nhìn.

Huyết Vận sau khi tâm tình bình ổn trở lại, liền một lần nữa nhắm mắt, cùng lúc đó hư ảnh nam tử trẻ tuổi kia cũng biến mất, Tuyết Hồ trong ngực

hắn cũng ngừng việc giãy dụa. Hai mắt mở thật to nhìn Huyết Vận đang nhập định.

Một lúc lâu sau thì Huyết Vận lần nữa mở mắt ra, trong ánh mắt của hắn không còn mang theo sát khí nữa mà chỉ còn một mảnh thanh minh.

Hắn hướng về phía hai người khác nói lời xin lỗi:

“ Đột phá xảy ra một chút vấn đề, mong nhị vị lượng thứ.”

Tiêu Dật Phàm cười ngượng ngừng nói:

“ Không sao, không sao, đột phá đôi khi xảy ra chút vấn đề là chuyện thường tình, Vận huynh không bị làm sao là tốt rồi.”

Mị Lam cũng là cười theo nói:

“ Đúng vậy, Vận huynh không sao đã là tốt rồi. Mà phải rồi, con Tuyết Hồ trong ngực Vận huynh là từ đâu có được vậy, nhìn thật dễ thương, tiểu muội cũng muốn có một con.”

Vừa nói nàng vừa nhìn vào con Tuyết Hồ trong ngực Huyết Vận, ánh mắt không che giấu được sự yêu thích. Huyết Vận nghe vậy thì cũng nhìn xuống, hai tay nhẹ nhàng ôm lấy Tuyết Hồ, sau đó một tay nhẹ nhàng vuốt ve, trên mặt hắn xuất hiện nụ cười thiên chân vô tà.

“ Mấy chục năm trước sau khi đi vào Địa Lão Thiên Hoang thì gặp được nó. Nếu như Mị Lam cô nương muốn có một con cũng thử vào bên trong tìm, xem biết đâu lại có thể tìm đến một người bạn tương lai.”

Vừa nói Huyết Vận vừa đưa Tuyết Hồ lên trước mặt sau đó hôn nhẹ lên mũi nó một cái, Tuyết Hồ bị hắn hôn một cái liền quay mặt đi, Huyết Vận thấy thế thì cười nói:

“ Còn biết ngượng ngùng. Ha hả.”

Huyết Vận vốn đã rất đẹp trai, bình thường đa phần lạnh lùng ít nói nên dọa chạy không ít nữ hài, lúc này đây hẳn cười lên chính là nam nữ đều thông sát.

Tiêu Dật Phàm ở gần đó nhìn hẳn cười thì quay mặt qua một bên ho khan, về phần Mị Lam thì nhìn nhiều thêm vài lần, sau đó cũng đỏ mặt cuối đầu xuống không nói gì.

Huyết Vận sau khi đùa giỡn xong với bạn của mình thì mới để ý tới hai người khác, thấy hai người kia có biểu hiện khá kỳ quái thì kinh ngạc hỏi:

“ Hai người các ngươi chẳng lẽ bị ốm sao, làm sao cả hai mặt đều đỏ, lại còn liên tục ho khan, hay là bị thương nơi nào chưa lành.”

Hai người khác nghe vậy thì càng mặt tự nhiên, Mị Lam ngượng ngùng cười nói:

“ Hai người chúng ta không bị làm sao cả, chẳng có thấy có chút không khỏe trong người mà thôi.”

Huyết Vận khẽ “ a” một tiếng, sau đó cũng không nói gì.

Nhưng đúng vào lúc này, đột nhiên có một chiếc đại chiến hạm từ hư không phụ cột vọt ra bên ngoài.

Ngay lập tức hai bên liền chú ý đến nhau. Tiếp sau đó từ bên trên chiến hạm to lớn truyền ra một giọng nói âm dương quái khí:

“ Ô, đây không phải Dật Phàm công tử cùng Mị Lam tiên tử sao? Hạnh ngộ, hạnh ngộ à. Không biết mấy vị làm sao lại di chuyển bằng thứ này,

phải chǎng tōng môn các vị không có đủ tiền để mua một chiếc chiến hạm.
Ha ha ha ha.”

Nói xong thì hǎn liền tự mình cười lớn. Tiếp sau đó là từng tràng tiếng cười.

“ Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.”

“ Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.”

“ Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.”

Liên tục vang lên. Ngay sau đó cũng có mấy người từ bên trong đi ra mạn thuyền, đứng sǒng vai với nhau nhìn xuống nơi ba người Mị Lam, Dật Phàm, Huyét Vận đang tại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1293: Một Đám Đậu Bức

Ba người vừa xuất hiện cũng có hai nam một nữ, hai nam kia anh tuấn tiêu sái, tuấn dật bất phàm, nữ tử kia thì xinh đẹp khiến cho hoa nhường nguyệt thẹn.

Huyết Vận ánh mắt cũng nhìn về phía nữ tử trên bên trên boong thuyền, trong ánh mắt hấn không hề che giấu vẻ tham lam. Ở bên cạnh Tiêu Dật Phàm thấy vậy thì kỳ quái hỏi:

“ Vận huynh hình như có ý với nữ tử kia, nàng ta tên là Phi Hồng, là đầu đệ duy nhất của đại trưởng lão Thiên Tinh Các, tu vi cao tuyệt, sắc đẹp cũng không tầm thường nhưng chỉ như vậy hình như cũng không đủ để Vân huynh phản ứng như vậy à.”

Huyết Vận gật gật đầu, trong mắt lóe lên tia sáng khác thường, hấn nói ra một câu khiến hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm tí nữa té lăn xuống “ Thất Thái Vận Vụ.”

“ Nữ tử kia thân mang huyết mạch chân phương, ta nghĩ máu của nàng sẽ không tệ.”

Tiêu Dật Phàm còn tưởng đối phương có ý với người ta, không ngờ tên này lại là đang đánh chủ ý lên huyết mạch chân phương. Hấn lúc này cảm thấy nói chuyện với Huyết Vận thực là đau đầu, sau này nói với hấn nhất định phải có hướng suy nghĩ ngược lại.

Hai người nói chuyện cũng không che giấu, ba người khác ở trên thuyền cũng là nghe được. Nghe xong bọn họ nói chuyện thì trong lòng ba người đồng thời giận dữ nhưng lúc đang định phát tác thì lại phát hiện bản thân không nhìn thấu tu vị của đối phương, nhất thời ánh mắt co rụt lại.

Một người nam tử, tay cầm ngọc phiến, toàn thân bạch y hướng về phía Huyết Vận cao giọng hỏi:

“Ngươi là người nào?”

Thấy thái độ của đối phương như vậy thì Huyết Vận khẽ nhíu mày lại, hẳn rất không thích đám đạu bức này, đúng lúc này Tiêu Dật Phàm lại truyền âm nói:

“Thiên Tinh Các là một trong nhiều thế lực năm đó tham gia vây giết người thần bí kia.”

Vừa nghe lời này thì trong mắt Huyết Vận sát ý lưu động, tâm niệm vừa động, tay hẳn thoáng xuất hiện huyết kiếm.

“Vèo..”

Huyết Kiếm hóa thành một luồng ánh sáng màu đỏ bắn thẳng tới đầu lên nam tử mặc bạch y.

Tên nam tử mặc bạch y thấy vậy thì trong mắt hiện lên sự xem thường, hẳn cười lạnh nói:

“Vô tri.”

Nhưng ở bên cạnh hẳn thiếu nữ thì lại thất kinh, nàng gấp giọng hô:

“Cẩn thận.”

Nam tử mặc bạch y không hiểu nàng vì sao lại hô như vậy, hấn cảm thấy rất kỳ quái. Nhưng sau một khắc sắc mặt hấn liền không có chút máu.

“ Vèo.”

Huyết kiếm trực tiếp xuyên qua lồng phòng ngự của chiến hạm, cứ như nó không hề tồn tại vậy, sau đó đâm thẳng về phía đầu của nam tử áo trắng, lúc này thanh niên áo trắng mới biết bản thân kinh địch, đang định né tránh thì lại phát hiện trên người không biết lúc nào xuất hiện mấy sợi huyết tuyến cố định lấy hấn.

Không thể di chuyển, lại nhìn huyết kiếm đang tới gần, sắc mặt tên thanh niên bạch y thoáng cái trắng không còn giọt máu.

Nhưng vào lúc này, một tiếng “ hừ” lạnh vang lên, cùng lúc đó một bóng người hiện ra.

“ Các ngươi lại khinh Thiên Tinh Các không có người.”

Vừa nói hấn vừa đưa tay chộp về phía huyết kiếm, trên bàn tay hấn xuất hiện một cái bao tay phát ra kim mang chói mắt.

“ Keng.... Phập...”

Trong nháy mắt khi trung niên nắm lấy huyết kiếm thì một loạt tiếng “keng keng” vang lên do ma sát giữa lưỡi kiếm cùng bao tay.

Trung niên nhân kia vốn đang cười lạnh nhưng trong nháy mắt bắt đến huyết kiếm thì sắc mặt hấn liền đại biến, hấn cảm thấy một cỗ lực trùng kích vô cùng lớn đánh bay tay hấn ra, sau đó lại tiếp tục lao đến đầu tên thanh niên bạch y.

Trung niên nam tử thấy vậy thì quá sợ hãi, vận dụng đủ mười hai thành lực lượng nắm lấy huyết kiếm. Trung niên nam tử có tu vị Tinh Vương Tiên Cảnh tầng 7, vận dụng 12 thành lực lượng liền đã có thể mạnh mẽ chế trụ được huyết kiếm.

Huyết kiếm chỉ vừa đâm tới con mắt bên trái của thanh niên nam tử liền dừng lại không thể tiến thêm một bước. Tuy ở trong tay trung niên nam tử, huyết kiếm liên tục giãy dụa muốn tiến tới đâm mù mắt tên kia nhưng lại vô pháp khả thi thoát ra.

Tên nam tử thấy đã chế trụ được huyết kiếm thì nhẹ thở ra một hơi, sau đó ánh mắt hung dữ nhìn Huyết Vận nói:

“Tiểu tử ngươi muốn chết.”

Nhưng hắn vừa nói xong lời này liền cảm thấy không ổn, tay đang nắm huyết kiếm của hắn đột nhiên trống không, huyết kiếm không hiểu vì sao hóa thành huyết khí chui vào bên trong cánh tay hắn.

“A a a a a a a a a a a a”

Trong nháy mắt trung niên liền hét lên thế lương, cả cánh tay hắn trong nháy mắt khô đét sau đó rơi rụng xuống, cùng lúc đó huyết khí bên trong cơ thể hắn hóa thành kiếm khí tàn sát tất cả mọi thứ bên trong cơ thể hắn, từ đan điền, khí hải, nội tạng gì cũng đều bị phá hủy triệt để.

Tên trung niên kia rất nhanh thì mất đi sinh cơ, ngã gục trên mặt đất, tiếp sau đó một đoàn huyết khí to lớn từ bên trong cơ thể hắn thoát theo lỗ chân lông mà ra, thân thể hắn cũng trong nháy mắt này hóa thành tro bụi.

Huyết khí kia nhanh chóng ngưng tụ lại thành một thanh huyết kiếm, sau đó lại nhắm thẳng tới đầu tên thanh niên bạch y nhưng lúc này thanh niên bạch y đã tránh thoát khỏi trói buộc của huyết tuyến.

Hắn hét lớn:

“Cứu ta.”

Ngay lập tức hai người bạn đồng hành của hắn cùng ra tay.

“ Ầm ầm ầm...”

Ba đạo công kích lăng lệ đánh lên huyết kiếm khiến cho nó bay ngược về phía sau, không thể tiếp cận được nam tử bạch ý. Huyết Vận biết cơ hội đã qua, hắn lúc này điều khiển huyết kiếm quay về thân thể, huyết kiếm nghe được hắn triệu hồi thì hóa thành huyết quang tiêu tán không thấy đâu.

Về phần ba người kiệt xuất của Thiên Tinh Các sau khi đón đỡ một kiếm kia thì sắc mặt cũng tái nhợt, khoe miệng hai người nam tử còn chảy ra cả máu tươi. Duy chỉ có nữ tử đứng giữa là không việc gì.

Nàng nhìn Huyết Vận thật sâu sau đó nói:

“ Hồng Nguyệt Thành gặp lại. Hừ. Chúng ta đi.”

Nàng vừa nói xong thì cả chiến hạm một lần nữa ầm vào hư không, phá toái không gian mà đi.

Chiến hạm vừa vào bên trong hư không thì Phi Hồng cũng nhịn không được mà cúi xuống phun ra ngum máu tươi, sắc mặt nàng trong nháy mắt tái nhợt không huyết sắc.

Hai đồng bạn bên cạnh nàng kinh hãi nói:

“ Phi Hồng, ngươi không sao chứ?”

Phi Hồng lau đi vết máu, lạnh nhạt nói:

“ Không sao, chỉ là thương nhẹ. Kẻ kia thật mạnh, vậy là dưới chúng ta liên thủ vẫn có thể đã thương chúng ta, trong tình bào cũng không có nói hấn mạnh như vậy à.”

Nam tử mặc hắc bào ở bên cạnh Phi Hồng có tên Kỳ Dục nghiêng răng nói:

“ Dám giết người của Thiên Tinh Các chúng ta, hấn nhất định phải chết.”

Nghe hấn nói thế thì Phi Hồng nhìn sang lãnh đạm hỏi:

“ Người có thể giết được hấn sao? Vốn có người khác tay vào đã là chúng ta không đúng, nếu còn náo lên chỉ là trò cười cho người trong thiên hạ mà thôi. Hừ.”

Kỳ Dục nghe xong thì liền ngậm miệng, hấn muốn nói cái gì đó nhưng lại thôi. Nhưng trong lòng hấn thầm nghĩ:

“ Hừ, ta không giết được còn không biết tìm người khác giết hấn sao.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1294: Một Đám Đậ Bức(1)

Nhìn thấy đám người Thiên Tinh Các cụp đuôi bỏ chạy, Tiêu Dật Phàm hướng về phía Huyết Vận dơ ngón tay cái nói:

“ Vận huynh thật đúng như lời tông chủ nói, chính là một đời anh tài, đừng nói là đồng tuổi ngay đến cả lớp người phía đi trước cũng không thể so sánh, chỉ một chiêu liền khiến đám người Thiên Tinh Các kia cụp đuôi bỏ chạy. Ha ha.”

Huyết Vận nhìn hấn đang cười to thì nhếch miệng nói:

“ Cũng chỉ là chết một con chó canh cửa mà thôi, Tinh Vương Tiên Cảnh bảy tầng có giết chết một đám cũng không đề nổi một điểm hứng thú. Thực ra nếu hai người các người khi trước hiệp trợ ta giết chết ba người kia sẽ có ý tứ hơn đây.”

Tiêu Dật Phàm nghe hấn nói vậy thì cười khỏ nói:

“ Giết ba người kia là không có khả năng rồi, cao thủ đi theo bọn họ nhiều lắm, nếu chỉ là tranh đấu bình thường thì không sao nhưng nếu đụng tới tính mạng của bọn họ mấy người kia sẽ ra mặt.”

Huyết Vận liếc mắt nhìn qua hấn nói:

“ Bên bọn hấn có, chẳng lẽ bên chúng ta lại không có, đừng nói với ta lần này ba người chúng ta đến Hồng Nguyệt Thành không có cao thủ đi theo.”

Mị Lam nhẹ gật đầu nói:

“ Huyết Vận công tử nói không sao, lần này chúng ta tới Hồng Nguyệt Thành không có người đi theo, tất cả cao thủ trong tông đều đã theo tông chủ đi vào mật địa rồi. Trước khi đi thì người có rạn rò hay người chúng ta, hai chúng ta chỉ cần theo công tử sẽ không gặp vấn đề gì.”

Huyết Vận vừa nghe xong thì khóe miệng co quắp một trận, hẳn lúc này dám xuất thủ là bởi vì nghĩ theo sau còn có cường giả Hoan Nguyệt Tông nếu như biết là không có cường giả đi theo hẳn đã sớm buông tay đánh một trận.

Lúc trước hẳn là sợ đám cường giả Hoan Nguyệt Tông nhúng tay vào, đến lúc đó lại không tiện. Về phần giết người hậu quả thì đã có Hoan Nguyệt Tông này gánh hẳn cũng không lo.

Thấy hẳn nghe xong thì lâm vào trầm tư, Mị Lam còn tưởng rằng hẳn đang lo lắng, lúc này nàng an ủi nói:

“ Thực ra cũng không cần lo lắng, lấy danh tiếng của Hoan Nguyệt Tông hiện tại đã không mấy người dám động tới chúng ta.”

Tiêu Dật Phàm cũng là phụ họa nói theo:

“ Đúng vậy, Vận huynh không cần phải lo lắng, nơi này là Bắc Thần Châu cũng không khác gì hậu hoa viên của Hoan Nguyệt Tông chúng ta. Người nào dám ở nơi này làm khó mấy người chúng ta.”

Hắn vừa nói xong thì liền có hai giọng nói bất đồng vang lên. Một giọng nói là mang theo sự châm chọc không hề che giấu.

“ Hậu hoa viên nhà các ngươi, khẩu khí cũng thật lớn à. Nói khoác như vậy, không sợ gió tạt méo miệng sao? Tưởng rằng trong tông môn có một vị

Hằng Vương Tiên Cảnh liền có thể xưng bá thiên hạ rồi sao?”

Giọng nói còn lại thì có phần ôn nhu xen lẫn sự vui vẻ:

“ Dật Phàm huynh lâu ngày không gặp, tiểu muội nghe được những lời Dật Phàm huynh nói mà nhiệt huyết sôi trào, quả không hổ là một trong bát tinh của Bắc Thần Châu chúng ta.”

Sau khi hai giọng nói này vừa dứt thì ở từ bên trong hư không đi ra hai nhóm người, một người người toàn là nữ tử, đi đầu là một thiếu nữ mặc hồng y, ánh mắt đang nhìn Tiêu Dật Phàm cười cười những người này tất cả đều ngồi trên một con Hỏa Tước.

Về một nhóm người khác thì lại toàn là nam tử, mỗi tên cả người phát ra khí tức âm trầm, toàn thân trang phục màu đen, trên mặt thì xăm đủ loại hình thù quái dị, mỗi người đều đứng trên một đóa hắc vân.

Hắc Vân kia vô cùng dị, vậy mà có thể biến ảo hình thái, không những biến ảo hình thái mà còn biết gầm gừ, giống như là đang còn sống vậy.

Tiêu Dật Phàm nhìn thấy hai nhóm người này xuất hiện thì trong mắt xoẹt qua một tia kỳ lạ nhưng rất nhanh tia sáng kia liền biến mất.

Hắn chấp tay hướng về đám nữ tử đang ngồi trên Hỏa Tước cười nói:

“ Hóa ra là Phỉ Yên muội muội, thời gian dài không thấy, càng là trở nên xinh đẹp hơn xưa.”

Phỉ Yên che miệng cười duyên nói:

“ Dật Phàm huynh nói đùa rồi, sắc đẹp của muội làm sao sánh bằng Lam tỷ đây.”

Mị Lam đang ngồi bên cạnh khẽ hừ một tiếng sau đó quay mặt qua chỗ khác, không thèm để ý đến nữ tử tên Phi Yên kia, vừa nhìn là biết hai người không ưa nhau rồi hoặc từng có xích mích gì đó.

Đám người mặc áo bào màu đen, chân đạp hắc vân kia thấy Tiêu Dật Phàm không để ý tới bọn họ thì sắc mặt phát lạnh, người đi ở trước tiên nhìn Tiêu Dật Phàm quát:

“ Tiêu Dật Phàm, nghe nói nói ngươi được mệnh danh là một trong bát tinh của Bắc Thần Châu, Hạo Nam ta không phục hôm nay muốn cùng ngươi đánh một trận, ngươi có dám hay không?”

Tiêu Dật Phàm liếc mắt nhìn qua tên kia, trong ánh mắt hiện lên sự miệt thị trần trụi, hần khịt mũi xem thường nói:

“ Lâu la tiểu tốt như ngươi cũng muốn khiêu chiến ta, nếu lâu la như ngươi cũng có tư cách để khiêu chiến thì ta còn không phải mệt chết sao. Nếu là Trường Nam Thiên đi ra còn có tư cách.”

Huyết Vận ngồi kế bên nghe hần nói chuyện thì sắc mặt hiện lên sự quái dị, hần vốn tưởng Tiêu Dật Tài khác đám cặn bã kia, không ngờ cũng ảo tưởng bản thân, tự đại như vậy, Huyết Vận đến bây giờ vẫn không hiểu ra là cái đám đạu bức này tìm đâu ra sự ưu việt của bản thân mà tự kiêu ngạo đến vậy.

Suy nghĩ một hồi hần vẫn là thấy đám này đầu bị vào nước hết rồi nên mới tự huyễn tưởng bản thân cao như vậy hoặc là ở trong tông môn nhiều quá rồi, không đi ra ngoài đường nên không biết. Lắc lắc đầu, hần vẫn là lặng yên nhìn xem kịch vui.

Hạo Nam nghe Tiêu Dật Phàm gọi mình là lâu la tiểu tốt thì sắc mặt tái xanh. Hần tức giận chửi:

“ Người... Tên nhất gan, uổng cho bản thân còn là bát tinh một trong.”

Đúng lúc này một người đứng phía sau Hạo Nam tiến lên trước nói:

“ Nếu đã Hạo Nam sư đệ không có tư cách thì để cùng người một trận chiến đi. Để xem cao đồ của Ngô đại sư lợi hại đến mức nào?”

Hạo Nam bên cạnh uất khí chưa tan, liền thoáng châm chọc nói:

“ Đệ xem tên này chỉ được hư danh mà thôi, hẳn là nhờ danh tiếng của Ngô đại sư mà lên, chẳng qua chỉ là một tên lừa đời lấy tiếng mà thôi.”

Hắn nhìn Tiêu Dật Phàm nói:

“ Ta nói có đúng không. Hắc hắc.”

Tiêu Dật Phàm sắc mặt lúc này cũng không tốt đi đâu, hắn cười lạnh nhìn hai người, đang định nói cái gì thì Huyết Vận bên cạnh đã lên tiếng trước.

“ Đánh thì đánh đi, lằng nhằng làm cái gì, chẳng lẽ đám đại phái các ngươi thích miệng lưỡi đến vậy, nếu tên kia đã thích thì cứ 2-2 đi, hai người chúng ta đấu hai người bọn hắn. Thế nào?”

Tiêu Dật Phàm nghe vậy thì trong mắt liền sáng lên, hắn biết Huyết Vận chiến lực siêu quần, có hắn hiệp trợ thì nơi này ai là đối thủ.

Về phần Huyết Vận cũng không phải cái gì hiệp nghĩa mà ra tay giúp đỡ Tiêu Dật Phàm, hắn là đang đánh chủ ý lên mấy đóa hắc vân dưới chân mấy người kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1295: Huyết Thần Tông

Tiêu Dật Phàm nhìn hai người Huyết Thần Tông nói:

“ Nếu đã Vân huynh nói như vậy thì ta cũng nể mặt Vân huynh mà cùng những con sâu cái kiến các ngươi chiến một trận. Hắc. Hai người các ngươi cùng tiến lên đi.”

Trần trụi sỉ nhục, Tiêu Dật Phàm cái này là trần trụi đánh mặt, bộ dạng hấn cao cao tại thượng, giống như là đang ban ân cho hai người Huyết Thần Tông vậy.

Hai người Huyết Thần Tông thấy vậy thì trùng trùng điệp điệp hừ lạnh một tiếng, sau đó cả hai đồng thời xuất thủ mà không dài dòng thêm nữa.

Hạo Nam bay từ hắc vân bay lên cao cao trùng điệp vỗ xuống, đồng thời trong miệng hấn gầm thét

“ Huyết Thủ Đại Ấn.”

Trên bầu trời ngay lập tức ngưng ra ba bàn tay máu sau đó đồng thời áp xuống phía Tiêu Dật Phàm bên dưới.

Cùng lúc này, sư huynh của Hạo Nam cũng xuất chiêu, cả người hấn nổi lên một làn sương màu máu, con ngươi của hấn cũng từ đen chuyển qua hồng, hai bàn tay hấn biến thành lợi trảo, đột nhiên thân ảnh hấn từ từ mờ nhạt biến mất.

Ngay khi hắn biết mất Tiêu Dật Phàm liền cảm nhận được nguy hiểm chí mạng.

Đột nhiên hắn cảm thấy sống lưng lạnh toát, một luồng sát ý mạnh mẽ khóa chặt lấy hắn, cùng lúc đó từ hai bên trái phía hắn phân biệt xuất hiện hai bàn lợi trảo như ma dục lao ra chớp tới đầu hắn.

Trong lòng Tiêu Dật Phàm lúc này có thể nói là cực độ khiếp sợ, hắn không ngờ đối phương còn có tu vị cao hơn cả bản thân, bị khí thế của đối phương khóa lại khiến hắn di chuyển vô cùng khó khăn, đến ngay cả tiên lực bên trong thân thể cũng vận chuyển vô cùng vất vả.

Nhưng dù sao hắn cũng là một trong bát tinh, đứng vào hàng ngũ cao thủ trẻ tuổi của Bắc Thần Châu, rất nhanh liền đã lấy lại được bình tĩnh, hắn lúc này cũng không có đối phó với hai huyết trảo đang chớp tới đầu hắn mà là lại đánh ra một chưởng, đánh về phía ba huyết thủ ở trên bầu trời đang áp xuống.

“ Ầm ầm ầm...”

Hai chưởng đụng nhau, tiếng nổ kinh khủng vang lên, một luồng sóng xung kích lấy mắt thường có thể thấy được từ vụ nổ bắn ra bốn phía xung quanh.

Tuy một chưởng vừa rồi nhìn là ngang nhau nhưng ai cũng có thể thấy rõ, Tiêu Dật Phàm chẳng qua là hời hợt một chưởng, còn Hạo Nam đã là tận lực một chưởng, vừa so sánh liền đã thấy rõ chênh lệch.

“Keng keng...”

Cùng lúc này, hai huyết trảo đang chớp đến đầu của Tiêu Dật Phàm cũng bị hai thanh lợi kiếm ngăn cản, hai trảo kia còn chỉ còn cách đầu của Tiêu

Dật Phàm không quá mấy phân, nếu mà Huyét Vận chạm một nhịp thì Tiêu Dật Phàm liền xong đời.

Tiêu Dật Phàm cảm nhận được nguy hiểm cận kề thì trái tim trong lồng ngực liên tục đập bang bang nhưng mặt ngoài hắn vẫn cố tỏ ra trấn định, trên mặt vẫn mang theo vẻ mặt thong dong nhìn như rất tùy ý.

Sư huynh của Hạo Nam biết lần này không thể làm gì được Tiêu Dật Phàm nên liền thu về huyết trảo, có điều hắn cũng không có hiện hình ra mà vẫn ẩn nấp bên trong hư không.

Âm thanh của hắn từ bốn phương tám hướng vọng lại:

“ Tiêu Dật Phàm ngươi cảm thấy như vậy rất có ý tứ sao?”

Cảm thấy nguy cơ đã biến mất, tảng đá trong lòng Tiêu Dật Phàm cũng buông xuống, nghe được sư huynh Hạo Nam nói thì hắn cười nhạt.

“ Làm sao? Không phục, bằng không hai người các ngươi lại tới, lần này cũng không cần Vận huynh hiệp trợ, một mình ta đủ đối phó với hai con tạp ngư các ngươi.”

Huyét Vận đang ở gần đó nghe tên này không biết xấu hổ nói khoác thì cảm thấy chóng mặt. Tên này rõ ràng lúc trước không địch lại hai người kia vậy mà cứ mạnh miệng, nếu không có hắn thì thằng ngu thích sĩ này đã sớm thành thi thể.

Hạo Nam sư huynh ở trong hư không nghe hắn nói vậy thì hừ lạnh nói:

“ Hừ, như vậy ngược lại không cần, ta sợ một mình ngươi gánh không nổi một chiêu của ta. Như vậy thì quá không có ý nghĩa rồi.”

Hạo Nam lúc này cũng là nói:

“ Sur huynh ta nói không sai nếu không có tên kia giúp người chống đỡ thì người đã sớm thành người chết.”

Huyết Vận thấy mấy tên này vừa đánh được một chiêu lại bắt đầu dùng miệng lưỡi công kích lẫn nhau thì trên trán xuất hiện mấy vết đen.

Vì để tránh cho cuộc giao chiến này trở nên nhàm chán, cũng là vì sớm đoạt tới tay hắc vân kia, Huyết Vận lúc này không nói một lời mà ra tay xuất thủ.

Trong tay hắn hiện ra chín thanh huyết kiếm, huyết kiếm trong tay hắn khẽ rung sau đó hóa thành chín vết sáng biến mất.

“ Vút vút vút...”

“ Vút vút vút...”

“ Vút vút vút...”

Đang còn mãi đôi co miệng lưỡi với Tiêu Dật Phàm, hai người khác đột nhiên thấy có mấy đạo huyết sắc ánh sáng đánh tới thì kinh ngạc nhưng sau khi cảm nhận được uy lực ẩn chứa bên trong thì sắc mặt bọn họ liền trắng bệch.

Hạo Nam lúc này không biết từ đâu lấy ra một tấm gương đặt trước người, từ bên trong tấm gương kia phóng ra một luồng sáng chiếu lên người hắn, trong nháy mắt trở nên mờ nhạt.

“ Xoảng..”

Ngay khi Hạo Nam đang dần biến mất thì ba vết sáng màu đỏ, lao nhanh mà đến, trực tiếp hủy xuyên thủng tấm kính kia. Tấm gương kia trong nháy

mắt vỡ tan tành. Ngay sau đó ba luồng ánh sáng màu đỏ đồng thời bắn lên thân ảnh đang từ từ biến mất của Hạo Nam

“ Phúc phúc phúc...”

Ngay lập tức, liên có huyết hoa bắn ra, thân thể của Hạo Nam đang biến mất dần ngưng tụ trở lại, trước ngực hắn bị đục ra ba cái lỗ lớn, sắc mặt hắn thoáng mê man, không dám tin vào những gì xảy ra trước mặt, ánh mắt hắn nhìn về phía Huyết Vận, hắn chỉ tay muốn nói gì nhưng chỉ mồm nói....

“ Người...”

Thì đã tuyệt khí bỏ mình, thân thể hắn từ bên trên hất văng vô lực rơi xuống bên dưới.

Ngay khi Hạo Nam bỏ mình thì từ bên trong hư không cũng đồng thời vang lên âm thanh thê lương.

“ A a a ...”

Tiếp sau đó chỉ thấy tại một nơi gần đám người Huyết Thần Tông, thân ảnh sư huynh Hạo Nam cũng hiện ra, cả người hắn cũng bị đục mấy lỗ thủng nhưng đều là chúng phần mềm, không phải chỗ yếu hại, nhìn như bị thương rất nặng nhưng trên thực tế chỉ bị thương không nhẹ mà thôi.

Cánh tay trái của tên kia cũng bị gọt mất, chỗ bị chặt đứt vẫn liên tục tuôn ra đại lượng máu tươi, nhìn tình trạng thể này không qua bao lâu tên kia liền cạn máu mà chết.

Vừa hiện ra tên này liền đã lớn tiếng gầm thét:

“ Mọi người cùng tiến lên, báo thù cho Hạo Nam sư đệ.”

Ngay khi hắn vừa nói xong thì lập tức 8 người còn lại của Huyết Thần Tông đồng thời tiến lên, hướng về phía ba người Huyết Vận, Mị Lam, Tiêu Dật Phàm xuất thủ. Tám người này không một ai yếu hơn tên xui xẻo vừa bị Huyết Vận tiến lên đường.

Tám người đồng thời liên hợp xuất thủ có thể nói là thế không thể đỡ

Mị Lam thấy vậy thì giận tím mặt quát:

“ Lấy nhiều khi ít sao, đã vậy hôm nay ta liền giết sạch đám cặn bã các ngươi.”

Nói xong nàng liền rút ra một thanh trường tiên bước lên phía trước, trường tiên vũ động lôi điện bốn phương tám hướng tụ hợp mà đến.

Tiêu Dật Phàm lúc này cũng là nộ quát một tiếng:

“ Muốn chết, chỉ bằng đám cặn bã các ngươi một mình ta cũng đủ giải quyết.”

Nói xong thì hắn cũng lấy ra một cái búa lớn, trên búa phát ra lôi điện lập lòe.

Nhưng đúng lúc hai người tiến lên thì Huyết Vận lại lùi về phía sau, Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm thấy vậy thì đều kinh ngạc, Tiêu Dật Phàm hỏi:

“ Vận huynh làm sao vậy?”

Huyết Vận đương nhiên nói:

“ Mỗi người các ngươi đều có thực lực diệt sát đám người kia thì còn cần đến ta làm gì, ta lui về phía sau quan sát học hỏi kinh nghiệm từ hai vị à.”

Tiêu Dật Phàm: “.....”

Mị Lam: “....”

Trên trán hai người xuất hiện mấy vạch đen, khóe miệng co giật liên hồi, trong lòng hai người thầm mắng “ học tập cái con em người à nếu không có người hai người bọn ta làm sao đánh lại tám người bọn họ.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1296: Lôi Long Hàng Thế

- ---o0o---

Nhưng mà không để cho hai người qua nhiều thời gian chuẩn bị, tám tên đệ tử của Huyết Thần Tông lúc này đã đánh tới rồi. Tám người chiêu thức tương hỗ lẫn nhau, hình thành trận thế vây hai ba người Huyết Vận, Mị Lam, Tiêu Dật Phàm vào bên trong.

Trên bầu trời hình thành một cái cự kiếm huyết sắc to lớn, cùng với chiêu thức của tám người đồng thời đánh xuống.

Cảm nhận được uy thế to lớn kia áp xuống, trong lòng hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam đều nặng nề. Lúc hai người quay lại muốn cầu cứu Huyết Vận thì lại phát hiện tên kia đã biến đi đâu mất dạng.

Hết cách, hai người lúc này cũng chỉ có thể tự mình đón đỡ công kích của tám người kia nhưng trong lòng bọn họ thì đang thầm mắng Huyết Vận không thôi.

Tiêu Dật Phàm nâng lên lôi trùy, ngay lập tức một mảnh hải dương lôi điện bên trên bầu trời hình thành, cùng lúc đó trong miệng hắn quát lớn.

“ Lôi Long Hàng Thế.”

Từ bên trong mảnh lôi điện bên trên bầu trời phóng xuống một đầu lôi long, đầu lôi long uy thế khiếp người, toàn thân lấp lóe lôi quang, nơi nó đi

qua một mảnh không gian bị vụn vẹo, lôi long uy mãnh dương nanh múa vuốt há miệng cắn xuống huyết sắc cự kiếm trên trời.

Cùng lúc này Mị Lam cũng xuất thủ, nàng tay cầm trường tiên liên tục quét ra tám roi.

“ Đùng đùng đùng đùng...”

“ Đùng đùng đùng đùng...”

“ Đùng đùng đùng đùng...”

Liên miên tiếng nổ lớn vang lên, cùng lúc đó trên trời xuất hiện vô số bóng roi, bóng roi hóa thành một đám lôi xà phóng tới tám người Huyết Thần Tông.

Nhìn thấy một màn như vậy thì người của Bách Hoa Tông nhanh chóng lùi về phía sau, ánh mắt mở lớn nhìn tròng cảnh độ sộ lúc này.

“ Âm âm âm âm âm...”

“ Âm âm âm âm âm...”

“ Âm âm âm âm âm...”

“ Âm âm âm âm âm...”

Hỗn loạn công kích va chạm lẫn nhau hình thành nên liên miên tiếng nổ lớn, tiếng nổ lớn khiến cho cả thiên không rung lắc mãnh liệt, mặt đất bên dưới trao đảo, vô số đồi núi trong nháy mắt sụp xuống.

Cùng lúc đó, lấy trung tâm là vụ nổ hình thành nên một cỗ phong bạo khủng khiếp quét ra bốn phía xung quanh, bên trong phong bạo kia còn mang theo không ít lôi điện.

Trong nháy mắt khi phong bạo quét qua, phương viên mấy trăm dặm trong nháy mắt bị hủy diệt không còn sót lại thứ gì.

Ở nơi xa xa quan sát, Hạo Nam sư huynh nhìn thấy một màn như vậy thì kích động nói:

“ Chông đỡ Huyết Thần Nhất Kích không chết cũng thương nặng, đợi ta khôi phục lại thu thập các người, dám làm ta bị thương.”

Đúng lúc này một âm thanh nhàn nhạt vang lên:

“ Cũng sắp chết đến nơi còn kích động cái gì? À mà quên chưa hỏi người tên là gì thế, chặt đứt một tay lại chọc cho người thủng mấy lỗ mà vẫn chưa biết tên của người?”

Nghe được có người phía sau lưng nói chuyện, sư huynh của Hạo Nam liền dừng hết lông tơ, hần lúc này mạnh mẽ xoay người trở lại, vừa xoay người trở lại thì hần tí nữa bị dọa cho đá ra quần.

Chỉ thấy Huyết Vận không biết lúc nào đã đứng ở phía sau hần, đang nhìn hần nghiền ngẫm, trên tay còn đang nắm một cái đầu người bê bết máu. Hần có chút cà lăm nói:

“ Người ... Người ... Người vậy mà có thể giết chết thất trưởng lão.”

Trong giọng nói hần mang theo sự khiếp sợ không hề che giấu.

Huyết Vận nghe hần nói thế thì nâng cái đầu trên tay lên nhìn một cái, sau đó thì kinh ngạc nói:

“ Tinh Vương Tiên Cảnh bát tinh mà thôi, tu vi căn bản dạng này cũng làm thất trưởng lão, Huyết Thần Tông của các người cũng không quá yếu

kém đi chứ, ta còn tưởng tên này chỉ là lâu la tiểu tốt, vậy mà là trưởng lão kia à.”

Nhìn bộ dạng lạnh nhạt kia của Huyết Vận thì tên nam tử kia càng trở nên sợ hãi cùng khẩn trương, hấn run run nói:

“ Ngươi...Ngươi giết người của Huyết Thần Tông,dù là trên trời dưới đất thiên”

Còn không để nam tử nói xong thì Huyết Vận đã nói:

“ Biết rồi, biết rồi, khổ lắm nói mãi. Là trên trời dưới đất thiên hạ này không có chỗ nào để ta dung thân có phải không?”

Nam tử liên tục gật đầu nói:

“ Phải phải, đúng là như vậy, không có chỗ nào cho ngươi dung thân... Đi chết đi.”

Vốn đang còn run run giọng nói, đột nhiên tên nam tử bỗng dung xuất thủ, sát khí lẫm liệt tán ra xung quanh, ánh mắt hấn như dã thú đồng dạng nhìn về phía Huyết Vận, hai bàn tay hấn hóa trảo Chop tới.

“ Bộp..”

Hai bàn tay hấn trong nháy mắt bóp nát đầu của Huyết Vận, có điều cũng không có máu tươi chảy ra, cùng lúc đó thân ảnh kia cũng dần dần mờ nhạt, hiển nhiên là tàn ảnh. Ngay sau đó thân ảnh của Huyết Vận lần nữa hiện ra, trên tay hấn còn đang chơi đùa một thanh đoản đao.

Khe dùng đầu lưỡi liếm máu trên đoản đao, Huyết Vận nhìn nam tử cười nói:

“ Quên nói cho người biết ta là một thích khách, muốn bất ngờ đánh lén một thích khách người cảm thấy có thể sao, mà người nghĩ rằng ta ngu ngốc đến nỗi không có chắc chắn nắm chặt giết người mà lại lộ diện đi ra sao. Ngây thơ.”

Nam tử nhìn con dao đang dính máu trên tay Huyết Vận, lại sờ sờ cổ hần, đưa bàn tay lên nhìn thấy cả bàn tay nhuộm đỏ bởi máu tươi thì cười thảm nói:

“ Người khi nào xuất thủ.”

Sau khi biết mình hần phải chết thì nam tử ngược lại rất bình tĩnh, không có cái bộ dạng như nhược yếu đuối như trước kia nữa.

Huyết Vận nghe hần hỏi vậy thì khẽ cười nói:

“ Đương nhiên là trước lúc hai ta nói chuyện cùng nhau rồi, vốn dĩ muốn cùng đạo hữu tâm sự đôi lời nhưng ai ngờ đạo hữu xung động quá, ài, thật không có cách nào.”

Ồ cổ nam tử xuất hiện một vết rách nhỏ, vết rách kia nhanh chóng biến lớn, máu từ bên trong phun ra như suối. Nam tử cảm thấy sinh cơ đang trôi qua nhanh thì cười nói:

“ Ta chết rồi sẽ có người thay ta báo mỗi hận này. Rất nhanh thôi người cũng sẽ cùng ta xuống dưới bồi bạn.”

Nghe được mấy lời trù ẻo này của đối phương thì Huyết Vận cười nhạt, tay hần khẽ nắm vào hư không sau giật mạnh một cái, thân thể của nam tử trong nháy mắt hóa thành vô số khối thịt rơi xuống phía dưới.

Nếu như người có thần thức mạnh lúc này có thể nhìn thấy trong tay Huyết Vận lúc này đang nắm rất nhiều sợi huyết tuyến những sợi huyết

tuyến kia không ngờ lại là từ bên trong thân thể nam tử vừa chết rút ra.

Động tĩnh bên này cũng không nhỏ, ngay lập tức hút ánh mắt của đám nữ tử Bách Hoa Tông. Khi nhìn thấy đầy trời thịt vụn thì mọi người đều cả kinh nhưng lúc muốn nhìn xem ai vừa xuất thủ thì đã không thấy người nào khác.

Phỉ Yên tử đầu đến cuối đều đang quan sát, mới đầu nàng cũng chỉ là ôm tâm tư nhìn xem thực lực hai bên như thế nào mà thôi, không ngờ lúc này đã có người chết đi, hơn nữa tình trạng còn không ngừng tệ hơn.

Nơi đây đều là tinh anh của một tông, nếu chết hết thì không thể nghi ngờ chính là một đả kích to lớn, nàng ước gì cho cả hai bên đều chết sạch nhưng mà để chuyện như vậy xảy ra thì rất có thể dẫn đến một hồi phong bạo.

Nàng lúc này quay về một phía bên trong hư không nói:

“ Nam bà, chúng ta có nên ngăn cản bọn họ lại không, bằng không để chuyện này còn tiếp tục tiếp diễn thì việc sẽ náo động lớn rồi.”

Ngay khi nàng vừa hỏi xong thì một âm thanh già nua vang lên:

“ Việc đã nháo lớn rồi, có chết thêm một ít người nữa cũng không sao?”

Phỉ Yên nghe vậy thì nhú mày, khó hiểu nói:

“ Cũng chỉ là chết hai tên thiên kiêu mà thôi, sự việc vẫn còn có thể cứu vãn nhưng nếu để tiếp tục xuống lại có người chết thì mọi việc xem như xong.”

Âm thanh già nua kia tiếp tục vang lên:

“ Một tên trưởng lão của Huyết Thần Tông đã vẫn lạc, đám người điên kia nhất định sẽ không bỏ qua. Mà thôi, mà thôi, đằng nào Hoan Nguyệt Tông cùng Huyết Thần Tông cũng là đại địch nhân của nhau mấy vạn năm rồi, cứ mặc cho bọn họ tiếp tục tranh đấu đi.”

Nghe vậy, đám nữ tử Bách Hoa Tông đầu đều là dấu hỏi lớn, làm sao lại có trưởng lão của Huyết Thần Tông vẫn lạc, không phải chỉ có hai tên đệ tử hạch tâm chết sao?

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1297: Phỉ Yên

Trên trời cao, phong bạo cũng dần tán hết đi, lộ ra thân ảnh của mười người, một kích qua đi dù là tám người của Huyết Thần Tông hay là hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam đều là bị thương không nhẹ, trên thân thể mọi người đều đầy rẫy vết thương, đặc biệt có những vết thương thấy cả xương trắng.

Lau đi vết máu ở khóe miệng, Mị Lam hướng về phía khoảng không hư vô lớn tiếng nói:

“ Vận huynh, chẳng lẽ người còn muốn xem kịch vui đến lúc nào, còn không nhanh ra tay hai người bọn ta liền gặp nguy hiểm. Không nên quên lúc trước khi đi Vận huynh đã đáp ứng cái gì?”

Lời nói tuy nghe giống như là đang trách cứ Huyết Vận là không làm tròn bản phận nhưng trong giọng điệu lại không hề có tí trách cứ nào mà chủ yếu là cầu xin giúp đỡ.

Mới vừa giết người xong, Huyết Vận dùng ẩn thuật của mình tránh né bên trong hư không, hắn tuy nghe thấy Mị Lam nói nhưng cũng không có lộ diện mà vẫn tiếp tục âm thầm quan sát cùng khôi phục.

Lúc trước vì đề ám sát thành công tên cường giả bát tinh của Huyết Thần Tông hắn cũng tiêu hao không hề ít, lúc này còn chưa khôi phục trở lại, hắn cũng không muốn ra ngoài đánh một trận với đám người kia.

Mị Lam gọi mấy lần mà vẫn không thấy Huyết Vận xuất hiện thì trong lòng mắng chửi không thôi. Nhưng đúng lúc này một trong tám tên còn sống bên phía Huyết Thần Tông đột nhiên lớn tiếng kinh hô.

“ Tân Kỳ sư huynh đâu rồi?”

Ngay lập tức bảy người khác đều chú ý đến nơi mà tên xui xẻo mới vừa bị Huyết Vận giết chết. Ngay khi mấy người kia nhìn thấy đầy đất là những miếng thịt vuông vức cùng một tấm ngọc bài dính đầy tiên huyết nằm tro trọi trên mặt đất thì sắc mặt một đám người liền trở nên khó xem đến cực điểm.

Một người trong số đó run giọng nói:

“ Kia không phải thân phận ngọc bài của Tân Kỳ sư huynh sao?”

Một người khác thì quay về phía hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Tài quát:

“ Thật là bỉ ổi, vậy mà nhân lúc Tân Kỳ sư huynh bị thương nặng ám hại huynh ấy. Mọi người cùng ta xông lên giết hai người này báo thù cho Tân Kỳ sư huynh cùng Hạo Nam sư đệ.”

Những người khác nghe vậy thì đều tức giận không thôi, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm, tiếp sau đó cả tám người lại một lần nữa xuất thủ.

Cũng chẳng biết là mấy người kia có thực sự là vì cái chết của hai vị đồng môn sư huynh đệ mà phẫn nộ hay không nhưng lúc tiến lên, người nào người nấy đều là một bộ “không giết các người thề không bỏ qua.”

Quanh thân tám người từng vòng huyết sát chi khí tán đi ra, huyết sát chi khí kia vậy mà lại hình thành một cái chiến giáp bọc ở bên ngoài mỗi

người. Cùng lúc đó một cây huyết đao cũng hình thành.

Tám người cầm trong tay huyết đao, phân ra bát phương bao vây hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm vào bên trong, bề ngoài nhìn như hỗn loạn nhưng trên thực tế tám người của Huyết Thần Tông lại đang tuân theo một trận thế kỳ ảo, vừa có thể vây khốn kẻ địch, vừa công vừa thủ, toàn diện vô cùng.

“Giết”

Cũng không rõ là ai hét lên một tiếng, tiếp sau đó liền có hai tên thiên tài của Huyết Thần Tông tiến lên, vận dùng huyết đao chém ra nhất kích.

Huyết đao trên tay bọn họ trong nháy mắt chém ra một kích kia liền tan biến hóa thành một vệt huyết quang hình bán nguyệt chém thẳng tới hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm.

Hai người kia sau khi đánh ra nhất kích liền lui lại về sau, hai người khác lại tiếp tục tiến lên chém ra nhất đao.

Cứ như vậy hình thành một tuần hoàn chiêu thức liên tục đánh về phía hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm.

Mị Lam cùng Tiêu Dật lúc này đang mang thương thế trong người, thấy vậy thì sắc mặt khó coi vô cùng, hai người lúc này cũng không thể làm gì khác, chỉ có thể né tránh hoặc đón đỡ mà thôi.

“ Ầm ầm ầm...”

Công kích của đám người Huyết Thần Tông nhìn rất đơn điệu, chỉ một chiêu đánh ra nhưng lại khiến cho hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Tài chật vật không thôi.

Hai người kia muốn từ bên nào đột phá cũng bị công kích liên hoàn ngăn lại, vừa xông đi lên liền bị công kích liên miên không dứt kia ép cho phải lùi về phía sau.

Dưới loại công kích không chỗ hở kia, hai người chống đỡ không được bao lâu liền bị thương, vốn thương cũ chưa lành, giờ lại thêm thương mới, thương lại càng thêm thương.

Nhưng đáng sợ nhất chính là bên trong mỗi lần công kích của đám Huyết Thần Tông kia, nếu như huyết quang đánh trúng lên người kẻ địch sẽ hút đi một ít tinh huyết của đối phương.

Tinh huyết là thứ vô cùng quý trọng với tu sĩ, hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm đánh trúng mấy lần bị hút đi không ít, sắc mặt cả hai người trở nên trắng xám, càng đánh càng yếu, càng đánh càng bị thương. Nếu như không có ai tới cứu viện thì hai người nhất định phải chết không thể nghi ngờ.

Ở một bên quan sát, Phi Yên nhìn hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm dưới công kích của tám người Huyết Thần Tông sắp xong đời thì không khỏi nhíu mày nói:

“ Người còn lại đâu, tên kia vì sao còn chưa xuất hiện, phải chăng sợ chạy rồi.”

Nàng vừa nói như vậy thì từ bên trong hư không ở phụ cận lại vọng ra giọng nói già nua.

“ Không có chạy, người kia đang đợi. Người kia cực kỳ đáng sợ, tiểu thư sau này gặp phải hãy nhớ phải thập phần cẩn thận.”

Cuộc nói chuyện của hai người không ai có thể nghe được, ngay cả đám nữ đệ tử Bách Hoa Tông ở phụ cận cũng không nghe thấy.

Phi Yên nghe Nam bà nói vậy thì lông mày bất giác nhíu chặt, nàng có chút không hiểu nói:

“ Nam bà có phải hay không quá đánh giá cao người kia rồi, tên kia chẳng qua chỉ là một tên chuyên đánh lén, ám toán người khác mà thôi, giết chết được Tân Kỳ cùng Hạo Nam hai người kia cũng là vì hai tên kia khinh địch nếu như gặp ta với thực lực của hắn còn chưa đủ nhìn.”

Nam bà thở dài nói:

“ Tiểu thư người chuẩn bị nhìn, nhìn xem ta có đánh giá cao người kia hay không, tám tên tinh anh đệ tử của Huyết Thần Tông chuẩn bị được đi đầu thai rồi.”

Nam bà rất muốn nói cho tiểu thư của nàng biết người thiếu niên kia có thể giết chết một Tinh Vương Tiên Cảnh tầng 8 nhưng lại sợ để lại bóng ma trong lòng tiểu thư như vậy sẽ rất ảnh hưởng đến tiền đồ tương lai của nàng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1298: Mị Lam

Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm càng ngày càng biểu lộ ra chống đỡ hết nổi, dưới thế công của tám người kia vậy mà hai người không có nổi sức chống đỡ.

Ẩn nấp ở bên trong hư không, Huyết Vận liên tục cười tà, nhìn thân ảnh hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Tài đang gian nan chống đỡ hẳn không khỏi xem thường nói:

“ Tưởng dùng hai cái thể thân là có thể lừa gạt được tất cả mọi người, các ngươi còn non lắm. Hừ, để cho hai người các ngươi chơi đùa, tí nữa dưỡng sức mà chạy trốn.”

Nói xong lời này thì thân ảnh của Huyết Vận từ từ mờ nhạt sau đó hoàn toàn biến mất vô ảnh vô tung.

Huyết Vận rời đi chưa được bao lâu thì đứng lại nơi trước kia hẳn từng ở lại, không gian nơi đó bắt đầu trở nên bất ổn, sau đó một cái khe hẹp đen ngòm xuất hiện, khe không gian kia nhanh chóng mở lớn hình thành một cái hắc động.

Hắc động vừa hiện thì một khí tức kinh khủng tản mát đi ra, cùng lúc đó một âm thanh như sấm đồng thời vang lên.

“ Kẻ nào to gan lớn mật dám giết người của Huyết Thần Tông ta.”

Tiếp sau đó một trung niên đại hán cao lớn bước ra, tên này thân cao 2m, mắt hổ, mũi ưng, lông mày rậm, toàn thân cơ bắp cuộn cuộn, trên người đại hán này mặc một huyết y vô cùng bắt mắt, vừa đi ra ngoài ánh mắt hắn liền đã khóa chặt một vị trí bên trong hư không.

Hắn lạnh lùng quát:

“ Việc nơi này còn chưa làm rõ ràng, các ngươi hai con tiểu đệ này đã muốn chạy.”

Âm thanh hắn hóa thành sóng âm, sóng âm kia cũng không tán mà tụ lại thành tuyến đánh thẳng vào điểm kia bên trên hư không.

“ Âm”

Một tiếng nổ lớn vang lên, hư không nơi kia bị đánh cho vụn vụn, cùng lúc đó thân ảnh hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm chật vật xuất hiện trước mặt mọi người.

Khi hai người xuất hiện thì hai thể thân đang bị tám người khác vây công “ầm ầm” nổ tung, hình thành khí lãng thổi bay tám người kia ra xa xa.

Đám người Bách Hoa Tông nhìn thấy Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm đồng thời xuất hiện, trên thân không một vết thương thì đều cả kinh, tròn mắt trợn tròn như muốn lòi ra bên ngoài.

Phi Yên hoảng sợ nói:

“ Nãy giờ chiến đấu vậy mà... Vậy mà chỉ là hai thể thân. Điều này sao có thể chứ. Hai người bọn họ làm sao làm được.”

Không ai đáp lại nàng, hiển nhiên ở đây không người nào biết vì sao hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm lại làm được điều đó, đến ngay cả Nam

bà thân bí kia cũng vậy.

.....

Nhìn nam tử đại hán mặc huyết sắc chiến giáp đang đứng giữa trời, Tiêu Dật Phàm sắc mặt mùi phần khó coi nói:

“ Sở tiền bối, ngươi đây là muốn làm gì?”

Trung niên đại hán nghe vậy thì không mẫn không nhạt đáp:

“ Không muốn làm gì, chỉ muốn hỏi xem là người nào to gan dám giết trưởng lão cùng hạch tâm đệ tử Huyết Thần Tông ta, đợi hỏi rõ ràng nếu như hai người các ngươi không liên quan thì sẽ thả cho các ngươi rời đi.”

Tiêu Dật Phàm sắc mặt trầm xuống nói:

“ Gọi ngươi một tiếng tiền bối lại nghĩ ngươi thực sự là tiền bối sao, hừ, nghĩ lưu lại hai người chúng ta, mơ tưởng.”

Vừa nói hần vừa bóp nát một tấm ngọc phù, ngọc phù nổ tung hóa thành trận đồ phức tạp bao lấy hai người vào bên trong, dưới trận đồ bao phủ thân ảnh hai người từ từ mờ nhạt.

Trung niên đại hán thấy vậy thì sắc mặt vẫn lạnh nhạt, hần khẽ vung tay lên, một lực lượng kỳ dị từ bàn tay hần phóng ra, lượng lượng kỳ dị kia xông vào bên trong hư không nơi mà thân ảnh hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam đang từ từ biến mất.

Thân ảnh đang biến mất của hai người thoáng cái lại từ từ nhưng thực trở lại, ở bên trong trận pháp, Tiêu Dật Phàm thấy thế thì cả kinh nói:

“ Điều này sao có thể.”

Hắn thoáng cái trở nên luống cuống, hắn nhanh chóng tìm bên trong nhẫn không gian, sau đó lại lấy ra một tấm ngọc phù bóp nát.

Tấm ngọc phù kia sau khi bị bóp nát thì phát ra kim quang chói mắt, kim quang kia đi tới đâu thì dị lực đang kiềm chế xung quanh trận pháp liền biến mất, thân thể đang ngưng thực của hai người lại một lần nữa mờ nhạt đi.

Trung niên đại hán thấy vậy thì sắc mặt trầm xuống, hắn giống như đã bị chọc giận, hắn trừng điệt hừ lạnh một tiếng sau đó quát.

“ Gian ngoan mất linh, đã vậy thì đừng trách ta ra tay độc ác.”

Còn chưa nói xong thì hắn đã bắt đầu hành động, tay hắn xoay chuyển theo vận luật kỳ lạ, từ hai lòng bàn tay sinh ra một huyết cầu to lớn, huyết cầu kia phát ra huyết quang ngập trời.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Tài, sau đó quát lớn:

“ Huyết Cầu Bạo”

Huyết cầu trong tay hắn thoáng cái biến mất, một cái chớp mắt sau đó liền đã xuất hiện trước mặt hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Tài.

Dù là ở bên trong trận pháp dịch chuyển, cảm nhận được uy năng to lớn bên trong Huyết Cầu thì sắc mặt hai người không khỏi đại biến. Nếu như để huyết cầu này ngay lập tức nổ tung thiết tưởng hậu quả không cần phải nói cũng biết.

Nhưng vào đúng lúc này, ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, ở trước huyết cầu kia đột nhiên xuất hiện vô số sợi tơ nhỏ những sợi to nhỏ kia nhanh

chóng bao xung quanh huyết cầu. Huyết cầu đang có xu hướng nổ tung đột nhiên lại ngừng lại.

Tiêu Dật Phàm mặc dù không biết là có việc gì xảy ra nhưng hắn vẫn là nhanh chóng bám niệm pháp quyết thôi thúc trận pháp dịch chuyển đến cực hạn.

Trong lòng hắn liên tục hô to: “ Nhanh lên.. Nhanh lên.. Nhanh lên...”

Ngay khi hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam sắp biến mất, rốt cuộc đám huyết ti kia đã không chịu đựng nổi nữa, liên tiếp đứt rời.

Ngay sau đó ...

“ Âm..”

Huyết cầu nổ tung, một mảnh không gian bị đánh bị đánh nát, một cái hắc động to lớn hiện ra. Có điều thân ảnh hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam cũng đã hoàn toàn tiêu thất.

Trung niên đại hán nhìn thấy vậy thì sắc mặt trong lúc nhất thời âm trầm như nước, hắn vươn tay một cái chụp vào hư không, một đoạn huyết ti bị hắn nắm trong lòng bàn tay, quan sát huyết ti trong lòng bàn tay, sắc mặt hắn nhất thời biến đổi lớn.

.....

Tại một nơi khác, cách xa vị trí lúc ban đầu mấy trăm vạn dặm, từ một cái khe hở không gian, thân ảnh hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam chật vật đi ra.

Hai người lúc này toàn thân là máu, vừa ra ngoài liền lập tức lấy ra vô số tiên đan bỏ vào trong miệng nhai ngấu nghiến nhưng mà còn chưa để bọn

họ nuốt xuống thì một thanh âm bất ngờ vang lên bên cạnh, dọa cho hai người nhảy dựng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1299: Hồng Nguyệt Thành

“ Ấy ấy, đừng có kích động, kích động như vậy ảnh hưởng không tốt đến thương thế của nhị vị đâu. Ha ha.”--- Huyết Vận không biết từ khi nào xuất hiện, lúc này đang ngồi bên cạnh hai người tự tiểu phi tiểu nhìn hai người.

Tiêu Dật Phàm nhìn thấy người xuất hiện là ai ngược lại an tâm hơn rất nhiều, hấn cười khổ nói:

“ Lần này may mà có Vận huynh bằng không hôm nay hai người chúng ta thật sự chạy không thoát khỏi tay của Sở lão quái rồi.”

Hấn mặc dù không biết không biết Huyết Vận làm cách nào lại có thể trì hoãn được công kích của Sở lão quái nhưng hấn nắm chắc việc kia là do Huyết Vận làm, dù sao lần này thực sự đi tới Hồng Nguyệt Thành chỉ có ba người bọn họ mà thôi.

Huyết Vận mỉm cười nói:

“ Con người ta rất thực dụng, ơn nghĩa gì cứ quy hết ra tiên thạch là được. Tiêu huynh thấy ân tình này đáng giá bao nhiêu tiên thạch.”

Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam nghe được hấn nói vậy thì hai người triệt để không biết nói gì, giờ bọn họ cũng mới biết ân tình cũng có thể quy đổi ra tiên thạch được đấy.

Mị Lam thấy bầu không khí có chút lúng túng thì nàng khẽ ho nhẹ nói:

“ Việc này nên để sau lại nói đi, bây giờ hai người chúng ta có thương thế trong người cần phải nhanh chóng trị liệu, vẫn là mong đạo hữu giúp hai người bọn ta hộ pháp.”

Nhẹ gật đầu, Huyết Vận nói:

“ Đương nhiên, hai vị nhớ sau này thanh toán tiên thạch là được, còn việc hộ pháp cứ để ta lo. Nếu hai vị mà thấy áy náy có thể dùng tiên mạch để thay thế, ta cũng không phiền đâu.”

Không phiền cái con em người à, trong lòng hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam đang liên tục mắng chửi Huyết Vận, bọn họ còn chưa thấy người nào không biết khách khí như vậy.

Nhưng mà hiện tại đang cần cầu người ta, hai người vẫn là vẽ mặt ôn hòa vui vẻ, Mị Lam cười nói:

“ Như vậy làm phiền đạo hữu rồi.”

Huyết Vận xua tay nói:

“ Không phiền, không phiền, hai vị vẫn là nên nhanh chóng trị thương đi, bằng không con tinh tinh kia đuổi tới thì tại hạ chỉ có thể chạy trước. Dù sao tiên thạch tuy tốt nhưng vẫn là phải có mệnh mới dùng được.”

Nghe hắn nói lời này, hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam tí nữa thì phun ra búng máu. Nhưng có lẽ là do nhẫn nhịn quá mức tác động đến thương thế khiến cho hai người liên tục ho khan.

Tiếp sau đó hai người liền học khôn, không ai nói thêm một lời, yên lặng tĩnh tọa trị thương, bọn họ cảm thấy còn nói thêm với Huyết Vận mấy câu nữa, không cần địch nhân tới thì bọn họ cũng bị hắn chọc tức mà chết.

.....

Nửa canh giờ đi qua, có được đại lượng tiên đan trợ giúp, thương thế hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam đã có tiến triển tốt, sau khi đã ổn định lại thương thế thì Tiêu Dật Phàm lại tể ra Thất Thái Vân Vụ.

Ba người đồng thời ngồi lên trên Thất Thái Vân Vụ, sau đó hướng thẳng phía Hồng Nguyệt Thành mà bay đi.

.....

Mấy ngày sau, sau khi đi tới một tòa thành trì ở cách đó 60 vạn dặm, ba người Huyết Vận, Mị Lam, Tiêu Dật Phàm thông qua truyền tống trận cự li dài của tòa thành trì kia, đi tới Hồng Nguyệt Thành.

.....

Một lát sau, ba người liền xuất hiện ở một quảng trường khổng lồ, nơi đây chính là Hồng Nguyệt thành khu vực truyền tống điểm đến, cùng ba người như thế còn có rất nhiều người như vậy, đa phần đều thanh niên tuấn kiệt của mấy đại thế lực của Bắc Thần Châu

Tiêu Dật Phàm sau khi đến nơi này thì không biết bị làm sao, tự dung ngẩng đầu lên, nhìn bốn phía bầu trời, trong mắt loé ra hồi tưởng về, rồi lại khẽ thở dài cảm: "Bao nhiêu năm, Hồng Nguyệt thành, ta lại tới."

Mị Lam ở bên cạnh cũng là cảm khái ngàn vạn nói:

“ Nhớ năm đó chúng ta...”

Không đợi cho nàng nói hết câu, Huyết Vận đã vội cắt ngang nói:

“ Hai người các ngươi đừng có làm bộ làm tịch nữa, người không biết còn nghĩ các ngươi bị tâm thần cũng nên. Không phải đến một cái thành trì

thôi sao, có cần phải làm như người con lâu năm xa quê quay về cố hương vậy không?"

Đột nhiên một tiếng la bén nhọn vang lên, người vừa hét kia còn dùng cả sóng âm lực lượng, trực tiếp rót vào trong tai ba người.

"Nhanh đi qua làm thẻ thân phận, đừng có đứng nơi đó cản đường làm chậm trễ người khác."

Ba người đồng thời quay đầu lại, chỉ thấy cách đó không xa đứng một đám người những người này toàn thân kính phục, trên ngực cùng cổ tay có đeo một vòng huyết nguyệt, cái này chính là tiêu chí nhận biết người thuộc thế lực Hồng Nguyệt Thành

Hồng Nguyệt thành cũng không phải đơn giản là một thành trì bình thường mà nó là một trong mấy đại siêu cấp thế lực tại Bắc Thần Châu, tòa thành trì này có diện tích cực lớn, cũng không rõ bao nhiêu mà tính, tu sĩ bên trong thành phải tính đến con số hàng tỷ, vì tiện cho việc quản lý nên người ra vào Hồng Nguyệt thành này đều phải làm thân phận ngọc bài.

Chỉ tính riêng cái việc làm thân phận ngọc bài này thì Hồng Nguyệt thành cũng kiếm đủ, có khi bằng mấy thế lực lớn cỡ trung hàng năm thu vào cũng nên. Với thực lực mạnh mẽ vì thế mà người Hồng Nguyệt thành cũng rất phách lối, tất cả mọi người tới đây bị người la hét như thế thì cũng rất tức giận nhưng vì e sợ thế Hồng Nguyệt thành nên cũng không dám nói gì. Lâu dần cũng thành thói quen.

Nhưng mà đó là đối với đám tu sĩ thế lực nhỏ hơn Hồng Nguyệt thành mà thôi, còn đối với đám người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm thì khác. Nhưng lúc này hai người lại bị đối xử như đám hạ đẳng thì cả hai liền giận tím mặt.

Đúng lúc này tên tu sĩ làm thân phận lệnh bài kia lại quát:

“ Người bị điếc rồi sao mà còn đứng ngây ra đó. Không muốn làm thân phận ngọc bài thì lập tức cút ngay, đến từ nơi nào thì cút về nơi đó. Còn đứng nơi đó cản trở công việc bọn ta thì đừng trách chúng ta làm việc hung ác.”

Một tên tu sĩ ở bên cạnh trào phúng cười nhạo một tiếng sau đó quay về đồng bạn bên cạnh nói:

“ Hẳn là mấy tên đến từ vài thế lực hạ đẳng, tưởng mình còn là thiên tài được người người kính ngưỡng kia, các người nhìn bộ dạng ba người bọn hấn xem. Ha ha ha.”

Một tên đồng bạn bên cạnh lại cười to:

“ Đừng vội xem thường người ta, có khi ba tên kia là....”

Tiêu Dật Phàm nghe vậy thì giận càng thêm giận, hấn bước nhanh tới trước mặt tên tu sĩ kia sau đó trước sự kinh ngạc của mọi người, trùng trùng điệp điệp đập xuống.

“ Bốp bốp bốp...”

Âm vang thanh thúy vang lên, ba tên tu sĩ Hồng Nguyệt thành vừa mới lên tiếng chế nhạo bị Tiêu Dật Phàm tát cho nằm lăn trên mặt đất, trong miệng có mấy cái răng đều văng ra ngoài sạch. Cả người nằm co quắp trên mặt đất.

Có vẻ như con chưa hết giận, Tiêu Dật Phàm còn túm lấy cổ áo tên đầu xỏ, sau đó liên tục tát:

“ Bốp bốp bốp...”

Có lẽ dùng lực quá mạnh, đầu tên tu si kia bị nứt ra, óc từ bên trong văng cả ra ngoài.

Đám người xung quanh thấy thế thì quá sợ hãi, một đám nhanh chóng lùi về phía sau.

Ngay lúc này một âm thanh giận dữ vang lên:

“ Người làm cái gì, còn không nhanh dừng tay.”

Một trung niên nam tử, cưỡi độc giác lân chạy nhanh tới bên này, khi hắn nhìn thấy ba tên thủ hạ dưới trướng bị đánh cho sống dở chết dở thì giận tím mặt, có điều lúc hắn nhìn kỹ là ai xuất thủ thì sắc mặt hắn liền trắng.

Hắn cũng biết đức tính đám thủ hạ của mình, nên không cần đoán hắn cũng biết vì sao Tiêu Dật Phàm lại giận dữ như vậy, ngay lúc hắn không biết nên làm gì thì một âm thanh vui vẻ vang lên:

“Ồ, là Tiêu huynh, hoan nghênh đến Hồng Nguyệt thành. Ha ha ha”

“ Thời gian dài không thấy Tiêu huynh so với trước kia còn mạnh hơn không ít à, lần trước hai ta vẫn còn chưa tận hứng, lần này nhất định phải phân ra cao thấp.”

Cùng lúc âm thanh vang lên, một nam tử thân mặc bạch y, lẳng không xuất hiện. Lúc nam tử bạch y này xuất hiện thì ánh mắt cũng nhìn qua mấy cái xác trên mặt đất, có điều chỉ nhìn qua cái liền thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1300: Hồng Nguyệt Thành(1)

Tiêu Dật Phàm lúc này cũng quay đầu nhìn lại, khi nhìn thấy là ai thì cũng hơi kinh ngạc, không ngờ người đến lại là Tây Môn Thanh Vân một trong bát tinh giống hần.

Có lẽ sau khi đánh xong một trận thì Tiêu Dật Phàm cũng đã hạ hỏa, hần lúc này cũng mỉm cười hướng về phía Tây Môn Thanh Vân cười nói:

“ Tây Môn huynh lâu ngày không gặp. Lần này tới Hồng Nguyệt thành lại phải nhờ Tây Môn huynh chiếu cố rồi.”

Người xung quanh nghe vậy mới biết người đến là ai, hóa ra là đại công tử của Tây Môn gia tộc, Tây Môn Thanh Vân. Mà Tây Môn gia tộc chính là gia tộc lớn nhất nắm trong tay quyền điều hành Hồng Nguyệt thành. Không quá lời nếu như nói Hồng Nguyệt thành là của Tây Môn gia tộc.

Tây Môn Thanh Vân mỉm cười, khách khí nói:

“ Tiêu huynh khách khí rồi, đó là điều ta nên làm mà.”

Lúc này ánh mắt hần mới đảo qua Mị Lam cùng Huyết Vận, sau khi nhìn thấy Mị Lam thì trong ánh mắt hần hiện lên sự ái mộ không hề che giấu. Hần mỉm cười hướng phía Mị Lam chào hỏi:

“ Lam muội hồi lâu không thấy, càng ngày càng trở nên xinh đẹp rồi.”

Mị Lam nghe vậy thì sắc mặt có chút phơn phớt hồng, nàng không nói gì mà khẽ gật đầu, bộ dạng tiểu nữ nhi ngượng ngùng. Huyết Vận ở một bên thấy thế thì kinh ngạc không thôi, hẳn không ngờ bà chằn này cũng có lúc ngượng ngùng cơ đấy.

Sau khi chào hỏi xong với Mị Lam thì Tây Môn Thanh Vân mới hướng Huyết Vận chào hỏi:

“ Vị bằng hữu này rất là mặt à, không biết là cao đồ của vị nào trong Hoan Nguyệt Tông?”

Huyết Vận đang lúc kinh ngạc nghe vậy thì mới lấy lại tinh thần, hẳn lúc này cười nói:

“ Không có, ta không phải người của Hoan Nguyệt Tông, chẳng qua là tạm thời gia nhập thôi, Tiêu huynh hứa cho ta rất nhiều tiên thạch chỉ muốn ta giúp hắn một việc.”

Tây Môn Thanh Vân nghe xong thì có phần kinh ngạc hỏi:

“ Tiêu huynh nhờ đạo hữu giúp chuyện gì?”

Huyết Vận làm bộ thành thành thật thật nói:

“Tiêu huynh muốn nhờ ta đánh què giò một tên, tên kia hình như là Tây Môn gì gì đó, nghe nói tên kia cả gan dám tranh đoạt người trong mộng của Tiêu huynh, vì ngại mặt mũi nên Tiêu huynh muốn ta xử lý tên kia giúp hắn.”

Lời này vừa ra, sắc mặt của ba người Tiêu Dật Phàm, Tây Môn Thanh Vân cùng Mị Lam đều trở nên quái dị.

Tiêu Dật Phàm lúc này ho khan nói:

“ Khục khục. Vân huynh, nói đùa như vậy không tốt đâu.”

Tây Môn Thanh Vân nhìn Huyết Vận mỉm cười nói:

“ Đạo hữu nói việc này là thật sao?”

Huyết Vận chắc như đinh đóng cột nói:

“ Thật, làm sao giả được.”

Tây Môn Thanh Vân nghe vậy thì sắc mặt trở nên nghiêm túc, hấn hỏi lại lần nữa:

“ Thật sao?”

Cười khà khà, Huyết Vận thâm ý nhìn qua Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam nháy con mắt một cái, sau đó chậm rãi nói:

“ Đương nhiên là...”

Người ở xung quanh nghe hấn nói chuyện thì đều vênh tai lên lắng nghe, Tây Môn Thanh Vân, Mị Lam, Tiêu Dật Phàm lúc này cũng khẩn trương nghe.

Thấy mọi người như vậy thì Huyết Vận đột nhiên cười hắc hắc nói:

“ Hắc hắc. Đương nhiên là...”

Nói đến đây hấn lại ngừng. Tây Môn Thanh Vân có chút không kịp đợi gấp giọng hỏi:

“ Là sao?”

Huyết Vận thấy đùa cũng đủ hấn nhún nhún vai nói:

“Đương nhiên không phải sự thật rồi. Ta đùa đấy, các ngươi làm gì mà hồi hộp như vậy, ta đùa thôi.”

Mọi người nghe xong đáp án này thì tí nữa té ngửa, cả đám đều hung hăng trừng mắt nhìn Huyết Vận một cái. Về phần ba người Mị Lam, Tiêu Dật Phàm cùng Tây Môn Thanh Vân thì trên trán xuất hiện mấy vệt đen.

Tiêu Dật Phàm lúc này vừa lau mồ hôi trên trán vừa nói:

“Vận huynh, ta thấy vẫn là ngươi nên giống lúc bình thường lạnh lùng ít nói thì hơn, ta cảm thấy Vận huynh nếu cứ tiếp tục nói chuyện như thế này rất có thể xảy ra án mạng đấy.”

Tây Môn Thanh Vân lúc này cũng biết bản thân bị đối phương trêu đùa, có điều hắn cũng không có tức giận, ngược lại thấy Huyết Vận khá là thú vị, hắn cười lên ha hả nói:

“Đạo hữu thật hài hước, đã rất lâu rồi ta chưa gặp người nào thú vị như đạo hữu, không biết đạo hữu tên họ là gì? Lại có quan hệ như thế nào với Tiêu huynh cùng với Lam muội.”

Huyết Vận mỉm cười nói:

“Ta họ Trương, tên Vận, mọi người thường gọi ta là Huyết Vận có thì gọi là Huyết Vân, còn về quan hệ với hai người này thì ta là chủ nợ của hai người bọn họ, cũng chỉ là nợ vài mớ tiên mạch mà thôi, ấy vậy mà hai tên này mãi không chịu trả, ta phải đi theo bọn họ để canh chừng, tránh bọn họ bỏ chạy.”

Khóe miệng Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam liên tục co giật, bọn họ sâu sắc cảm thấy không biết nói gì cho phải, cái tên cục đá này bình thường thì lạnh như băng, lúc giết người thì như ngóc, không ngờ lúc nổi hứng nói chuyện thì như thần côn.

Về phần Tây Môn Thanh Vân sau khi nghe xong đoạn giới thiệu của Huyết Vận thì sửng sốt một chút, sau đó lại cười lên ha hả nói:

“ Thú vị, thú vị. Ha ha. Vận huynh người bằng hữu này ta nhất định phải kết giao rồi. Ha ha. Thôi mấy người chúng ta tới phủ đệ của ta nói chuyện, đứng giữa đường giữa phố thế này có chút không tiện.”

Những người khác nghe hẳn nói vậy thì không có ý kiến, tiếp sau đó bốn người đồng thời rời đi. Đám người xung quanh thấy bốn người muốn rời đi thì né ra một con đường.

Sau khi bốn người đã đi xa thì lúc này mọi người mới bắt đầu bàn tán:

“ Các người có nhận ra ba người kia là ai không? Tây Môn công tử xưng người kia là Tiêu huynh không lẽ là một trong bát tinh.”

Đồng bạn ở bên cạnh nói:

“ Nếu là một trong bát tinh, lại còn họ Tiêu thì nhất định là Tiêu Dật Phàm, đệ tử chân truyền của Ngô đại sư ở Hoan Nguyệt Tông rồi. Về phần nữ tử bên cạnh hẳn là Mị Lam đệ tử đích truyền của phó tông chủ Hoan Nguyệt Tông Như Hoa. Người còn lại thì ta không biết.”

Một người khác khẽ gật đầu nói:

“ Suy luận này đích thị không sai, về phần người còn lại ta đoán cũng là đệ tử của một lão quái lánh đời nào đó đi ra, bằng không vì sao lại đi chung với hai người của Hoan Nguyệt Tông.”

Những dạng nghị luận kiểu này liên tục vang lên bên trong đám người, mãi sau một lúc lâu mới giảm đi nhưng đôi khi vẫn có người mang chuyện này ra đàm luận.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1301: Lại Gặp Mấy Tên Thích Tinh Tướng

Bây giờ cũng đã là 9-10 giờ đêm, tuy thời gian cũng đã không còn sớm gì nhưng Hồng Nguyệt thành lúc này vẫn náo nhiệt vô cùng, so với ban ngày có khi còn náo nhiệt hơn vài phần.

Lúc này đây hai người Huyết Vận cùng Tây Môn Thanh Vân đang cùng nhau uống rượu, bọn họ cũng không phải là ở trong một tửu lâu có những cô nương xinh đẹp vây quanh mà là đi ở trên một con đường hoang vắng phủ đầy tuyết rơi.

Tuy hai người Huyết Vận cùng Tây Môn Thanh Vân chỉ vừa gặp nhau không tới một ngày nhưng nói chuyện ngược lại rất hợp nhau, nếu không phải như vậy vì sao lúc này hai người lại cùng nhau uống rượu, cùng nhau nói chuyện.

Nhìn lên trời đêm vô tận, nhìn những bông tuyết bị gió thổi bay tán loạn, Tây Môn Thanh Vân cảm khái nói:

“Đời người lại có được mấy việc như ý, không phải cứ mình muốn đều có thể làm theo ý bản thân. Ta đôi khi rất ngưỡng mộ những người tự do tự tại như Vận huynh.”

“Ừng ực..” Ngửa đầu lên uống vào ngụm rượu, Huyết Vận cười nhạt nói:

“Nhân sinh mỗi người mỗi khác, việc sau này khó mà đoán trước. Cuộc sống mà, đâu phải lúc nào cũng được như ý nguyện.”

“ Ha hả.” Tây Môn Thanh Vân cười lớn nói:

“ Đúng là như vậy, nhân sinh mỗi người mỗi khác, số mệnh mỗi người mỗi khác, mọi thứ đều có thể biến đổi nhưng chỉ có đạo của ta sẽ không bao giờ thay đổi. Ước niệm lớn nhất đời này của ta chính là đạo pháp cực hạn. Không biết Vận huynh thì sao?”

Cười cười, Huyết Vận nhìn lên bầu trời đêm mờ mịt, trong ánh mắt hiện lên một tia hồi ức, hần khẽ nói:

“ Ta sao, ta không có mơ ước gì nhiều, sống một cuộc sống bình thản bên người ta thích, chỉ vậy thôi.”

Giống như là rất bất ngờ trước câu trả lời của Huyết Vận, Tây Môn Thanh Vân đang đi đột nhiên dừng lại bước chân nhưng ngay sau đó hần lại cười hỏi:

“ Như vậy Vận huynh tu đạo lại là vì cái gì? Không phải vì trường sinh, không phải vì truy cầu đạo pháp cực hạn sao?”

Huyết Vận lắc đầu, khẳng định nói:

“ Không phải. Ta tu đạo là để bảo vệ thứ ta cần bảo vệ, ta cũng không truy cầu trường sinh, không truy cầu cái gì đại đạo. Nhưng, thế đạo này vô cùng hiện thực, chỉ có người nắm giữ thực lực mới có quyền lên tiếng, mới có tôn nghiêm, mới có khả năng bảo vệ những thứ thuộc về bản thân.”

Tây Môn Thanh Vân nghe vậy thì ánh mắt lộ ra suy tư, trong ánh mắt hần liên tục chớp lóe tinh mang kỳ dị, giống như ở bên trong lời nói của Huyết Vận hần đã ngộ ra được điều gì đó.

Nhưng vào đúng lúc này, một âm thanh đột nhiên vang lên, cắt ngang suy tư của hần.

“ Ai nha, Tây Môn công tử, vốn còn tưởng công tử là có việc gấp không kịp chào mọi người, không ngờ là tới đây cùng bằng hữu uống rượu.”

Không trung quang mang chớp động, không gian thoáng vắn vẹo một cái, sau đó từ hư không đi ra mấy người.

Huyết Vận có chút kinh ngạc, không ngờ mấy người vừa đi ra có người quen của hắn, thực ra nói là người quen thì hơi quá, có điều cũng gọi là quen biết.

Tây Môn Thanh Vân nhìn mấy người xuất hiện thì trên mặt xuất hiện một nụ cười, có điều nụ cười kia nhìn giao cũng vô cùng gượng ép.

“ Thì ra là Phi Hồng cô nương, Phi Yên cô nương, còn có Từ Minh đạo hữu cùng với Minh Thanh đạo hữu. Không phải mấy vị lúc này nên đang cùng những người khác đàm luận thuật đạo sao? Vì sao lại tới nơi này.”

Minh Thanh cười ha hả nói:

“ Không có gì, không có gì, chẳng qua là hiếu kỳ người bạn mà Tây Môn công tử không tiếc từ chối tất cả mọi người đến nơi này uống rượu mà thôi.”

Nói xong thì ánh mắt hắn liền nhìn qua Huyết Vận ở bên cạnh Tây Môn Thanh Vân những người khác cũng đồng thời nhìn qua.

Khi nhìn rõ hắn là ai thì hai người Phi Hồng cùng Phi Yên thoáng cái đồng thời lùi về phía sau 9 bước, sau đó dùng ánh mắt cảnh giác nhìn Huyết Vận. Bộ dạng như lâm phải đại địch kia khiến cho ba nam nhân khác ở đây thoáng cái kinh ngạc không thôi.

Từ Minh nhìn thấy hai nàng như vậy thì nghi hoặc hỏi:

“ Hai vị tiên tử biết người này sao?”

Phi Hồng cùng Phi Yên biết bản thân vừa rồi thất thố, hai nàng lúc này mới nhớ nơi này là Hồng Nguyệt thành cũng không phải hoang sơn dã lĩnh, cùng không cần sợ đối phương.

Phi Yên lúc này hừ lạnh một tiếng, sau đó nói:

“ Quen biết, không những quen biết mà còn được vị công tử này giúp đỡ nhiệt tình, nhờ vị công tử này giúp đỡ mà tí nữa người của Bách Hoa Tông bọn ta không thể tới được Hồng Nguyệt thành rồi.”

Người ở đây đều không phải là người ngu mà dù có ngu thì cũng có thể nghe ra được oán khí sâu đậm trong lời nói của nàng.

Phi Yên vừa nói xong thì nữ tử tên Phi Hồng kia liền tiếp lời, nàng ta lạnh lùng nói:

“ Ta cũng giống Phi Yên muội muội cũng nhờ vào sự giúp đỡ của vị công tử này mà tí nữa cũng không tới được Hồng Nguyệt thành, hai vị sư đệ Kỳ Dục cùng Kim Lăng bị thương nặng cũng là nhờ vị công tử này ban ân.”

Ba tên nam tử khác nghe xong thì liền há to miệng nhìn qua Huyết Vận, lần này Phi Yên đã nói rõ ràng như vậy rồi bọn họ có ngu cũng hiểu là có chuyện gì, bọn họ làm sao cũng không ngờ tên này vậy mà có lá gan lớn như vậy, dám hạ sát thủ với hai người nối nghiệp của Bách Hoa Tông cùng Thiên Tinh Các.

Huyết Vận thấy ba người nhìn như nhìn quái vật như vậy thì nhún vai nói:

“ Các nàng nói mà mấy người các ngươi cũng tin, thực ra chuyện chẳng có gì, ta cùng với mấy nàng có giao thủ qua thôi, chỉ là hơi nặng tay một

chút khiến cho các nàng bị thương, các người biết lòng dạ nữ nhân rồi đấy, thử dài, ta bị oan à, các người hiểu.”

Ba người khác nghe hắn giải thích như vậy thì cũng thấy có lý, dù sao bọn họ cũng không tin có người không nhìn hai đại thế lực mà dám ra tay với người nối nghiệp của bọn hắn.

Lúc này Tây Môn Thanh Vân dành cho hắn một cái ánh mắt đồng tình, còn hai người khác thì nhìn hắn có chút hả hê, ai cũng hiểu, bị nữ nhân ghi thù thì xong đời, nhất là nữ nhân xinh đẹp ghi thù thì càng thêm không xong.

Tây Môn Thanh Vân vỗ vỗ vai Huyết Vận nói:

“Huynh đệ à, ta hiểu, ta hiểu mà. Nhưng việc này ta không thể giúp được việc gì rồi. Huynh đệ người tự giải quyết cho tốt à.”

Tây Môn Thanh Vân vừa nói xong thì Minh Thanh đứng gần đó đã chớp lấy cơ hội lên tiếng trước, hắn nhìn Huyết Vận lớn tiếng khiển trách:

“Nam nhi đại trượng phu, đầu đội trời chân đạp đất vậy mà lại đi ăn hiếp nữ tử, người xem bản thân có đáng làm nam nhân không?”

Huyết Vận khinh bỉ nói:

“Phận nữ tử liễu yếu đào tơ, bớt rắm chó, người thử ăn hiếp một trong hai cô nàng kia xem, còn không bị các nàng tát cho răng rơi đầy đất. Nếu người có thể bắt nạt được hai cô nàng kia, hôm nay ta trực tiếp quỳ xuống gọi người lão đại.”

Minh Thanh nghe hắn thế thì thoáng sửng sốt nhưng ngay sau đó thì tức giận dị thường quát:

“ Ta đường đường là nam nhi thân cao bảy thước, làm sao có thể làm chuyện vô liêm như vậy được, nếu có muốn đánh thì chỉ đánh mấy tên không biết xấu hổ như ngươi.”

Hắn chỉ vừa nói xong thì liền đã cảm thấy ngực đau xót, sau đó cả người không tự chủ bay ngược về phía sau, trong quá trình bay ngược về phía sau hắn không ngừng phun máu tươi.

“ Bình..”

Cả thân thể to lớn của hắn đập thẳng lên một gốc cây đại thụ, cả gốc cây đại thụ kia bị hắn trực tiếp đụng gãy, thân thể của hắn dính lên trên thân đại thụ một lúc thì mới rơi xuống đất.

Sau khi rơi trên mặt đất thì cả người co quắp như con tôm, toàn thân co giật liên hồi, trong miệng liên tục phun ra máu tươi, xen lẫn mảnh vỡ nội tạng.

“ Thực lực thì không có lại còn thích giả bộ làm cao thủ.”

Huyết Vận sau khi nói xong câu này lại nhìn qua một tên nam tử còn lại tên Từ Minh gì đó hỏi:

“ Ngươi có muốn giúp hai cô nàng này lấy lại công đạo hay đại khái là bênh vực kẻ yếu gì đó hay không, nói sớm để ta còn biết đường giải quyết luôn?”

Từ Minh nuốt nước miếng, hắn liên tục lắc đầu cười gượng nói:

“ Không có, không có. Ha ha.. Ha ha ha.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1302: Tây Môn Thanh Vân

Ngay lúc này bầu trời bên trên lại nhộn nhạo một hồi, sau đó lại có hai thân ảnh hiện ra, hai người kia vừa hiện ra thì một trong hai người liền kinh ngạc nói:

“ Di, làm sao ai cũng chạy tới nơi này hết vậy?”

Giọng nói này đối với mọi người ở đây đều không xa lạ gì, một trong bát tinh Bắc Thần Châu Tiêu Dật Phàm, về phần hai người vừa mới xuất hiện chính là hai đồng bạn của Huyết Vân.

Hai người vừa hạ xuống liền chuyển mắt nhìn qua Minh Thanh đang nằm co rúm trên mặt đất, Tiêu Dật Phàm lúc này tiến lại gần, ngồi xuống, sau khi lật người tên kia lại thì kinh ngạc nói:

“ Minh Thanh đao hữu, còn sống hay đã qua đời rồi.”

Đúng lúc này, ở bên cạnh Minh Thanh xuất hai cái bóng đen, một ôm lấy hắn không nói một lời liền rời đi, một người ở lại ánh mắt lạnh lùng nhìn Huyết Vân.

“ Là tiểu tử ngươi đã thương thiếu chủ nhà chúng ta. Ngươi biết bản thân vừa mắc một sai lầm thế nào không?”

Tây Môn Thanh Vân nhìn thấy người tới là ai thì trầm giọng nói:

“ Nơi này là Hồng Nguyệt thành, không phải nhà các ngươi, hơn nữa đây là tranh chấp hậu bối ngươi xen vào làm cái gì?”

Bóng đen kia hừ lạnh một tiếng nói:

“ Nếu chỉ là đơn thuần tử võ bọn ta đương nhiên sẽ không xen vào nhưng tiểu tử này ra tay độc ác vậy mà lại tí nữa phế đi căn cơ của đại công tử. Hừ, nếu không giáo huấn tiểu tử này một bài học thì sau này ắt thành hậu hoạn.”

Mọi người ở đây nghe vào tai những lời này thì cảm thấy vô cùng nực cười, rõ ràng là lấy lớn hiếp nhỏ lại còn nói chính khí凛凛 nhiên như vậy.

Đang lúc Tây Môn Thanh Vân định nói cái gì thì Huyết Vận đột nhiên cười lớn sau đó tự chỉ mặt mình nói:

“ Ha hả. Các ngươi xem ta giống quả hồng mềm thích nắn thế nào thì nắn, thích bóp thế nào thì bóp phải không? Vì sao hết lần này tới lần khác các ngươi cứ thích tìm ta gây sự vậy. Hai người các ngươi còn có một tên nữa nấp ở hư không phụ cần quan sát nửa ngày rồi giờ mới chui ra, người đây là miệt thị trí thông minh của ta à.”

Bỗng nhiên Huyết Vận cả người khẽ run một cái, bên trong con ngươi, khuôn mặt bắt đầu nổi lên hoa văn huyết sắc yêu diễm, nhất là đôi con ngươi của hắn khiến cho người nhìn vào không rét mà run.

Hai con mắt hắn trắng dã chỉ độc một cái hoa văn màu đỏ quái dị, cùng lúc đó toàn thân hắn bắt đầu sát khí lưu chuyển, một loại khí tức nguy hiểm bắt đầu lan tràn đi ra.

Cảm nhận được khí tức quen thuộc này, sắc mặt của Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam trong nháy mắt liền trắng bệch, Mị Lam lúc này gấp giọng nói:

“ Nhanh... Mọi người nhanh cùng nhau áp chế Vận huynh... Hấn lại bị kích thích quá độ mà phát cuồng rồi.”

Nói xong thì nàng cùng với Tiêu Dật Phàm đồng thời lao lên, muốn bắt lại Huyết Vận nhưng mà lúc hai người vừa lao đến nơi thì thân ảnh của Huyết Vận lại tan biến mất, chỉ để lại một cái huyễn ảnh.

Người áo đen vốn cũng không để chuyện này ở trong lòng nhưng lúc Huyết Vận biến mất, đột nhiên bản năng tu sĩ để trong lòng hấn khẽ run lên, hấn lần đầu tiên sau bao nhiêu năm cảm nhận được mùi vị tử vong đang tới gần.

Không có bất kỳ dấu hiệu nào, một vệt huyết quang lóe lên liền biến mất, người áo đen theo bản năng nâng tay lên đón đỡ.

“ Phúc...”

Cánh tay trái của hấn bị cắt đứt lìa nhưng cũng vì có tay trái ngăn cản lại mà huyết kiếm sau khi xuyên qua hộ thể tiên khí chỉ cửa nhẹ qua cổ hấn.

Một luồng hàn ý từ nội tâm dâng lên, người áo đen ngay lập tức lui về phía sau, trong tay hàn quang lóe lên, một thanh đao đột nhiên xuất hiện trong tay hấn, tay hấn khẽ múa, đầy trời đao ảnh xuất hiện bao hấn vào bên trong.

Một tay khác của hấn xuất hiện một tấm gương, tấm gương kia tán kim quang hình thành lớp phòng ngự thứ 3 trọng điệp lên hộ thể tiên khí cùng, đao ảnh xung quanh.

Đứng ở bên trong tầng tầng phòng ngự, người áo đen lúc này cảnh giác nhìn bốn phía xung quanh. Trên mặt hấn lúc này đã mất đi vẻ xem thường nhiều hơn là sự ngưng trọng.

Đám người đang đứng xem nhìn thấy một tay của người áo đen bị chém đứt, đồng thời tí nữa mạng nhỏ ném đi thì đều cả kinh, trong lòng sóng trào mãnh liệt.

Phải biết người áo đen kia cũng không phải cái gì a miêu a cầu, mà chính là một vị Tinh Vương Tiên Cảnh cao giai, có ít cũng là sơ kỳ đỉnh phong. Vậy mà tí nữa liền chết dưới một kiếm xuất kỳ bất ý của Huyết Vận.

Thấy cảnh này Mị Lam hướng về phía Tây Môn Thanh Vân gấp gọi nói:

“ Thanh Vân nhanh nhanh gọi cao thủ của Tây Môn gia tới đây đi. Tên kia phát điên rất đáng sợ.”

Nàng còn chưa nói xong thì liền đã bị Tiêu Dật Phàm nắm lấy một cánh tay kéo đi, hắn cùng không quên mang theo Tây Môn Thanh Vân đi cùng luôn.

Vừa chạy đi hắn vừa nói:

“ Trước nên rời khỏi đây, tên kia lúc này trạng thái rất không ổn định, không biết hắn có muốn giết chúng ta luôn không, bây giờ đang có tên chết thay tranh thủ chạy đi, để tên kia chết rồi đến lúc đó chúng ta liền là kẻ không may.”

Ba người vừa chạy thì mấy người khác cũng đều chạy theo theo phía sau.

Từ Minh lúc này có phần sợ hãi nói:

“ Tên kia....”

“ Á..”

Hắn còn chưa nói được hết câu thì bị một tiếng kêu thảm vang lên, lúc mọi người quay lại thì chỉ thấy người áo đen đang đứng trong tầng tầng phòng ngự lúc này không hiểu vì sao lại bị đâm ra một lỗ trên bụng.

Máu tươi cùng nội tạng từ cái lỗ thủng kia chảy ra cả bên ngoài, nhìn mà thấy ghê người.

Thấy vậy một màn sáu người đồng thời gia tốc bỏ chạy, tốc độ thoáng cái gia tăng lên gấp đôi. Giống như lời Tiêu Dật Phàm nói, bây giờ có một tên ngu xuẩn chết thay không tranh thủ thời gian chạy đợi đến lúc tên kia chết rồi thì lúc đó liền đến lượt bọn họ.

.....

Đám người Tây Môn Thanh Vân, Phi Yên, Phi Hồng, Mị Lam, Từ Thanh, Tiêu Dật Phàm rời đi chưa được bao lâu thì liền một lần nữa quay trở lại, lúc bọn họ quay trở lại còn mang theo một đám đông cường giả.

Nhưng khi bọn họ quay trở lại thì nơi này đã không một bóng người, đừng nói là bóng người mà ngay cả một chút dấu vết để lại cũng không có, ngay cả cái cây đại thụ lúc trước bị đổ gãy lúc này cũng một lần nữa khôi phục trở lại.

Đám cường giả đi theo bọn người Tây Môn Thanh Vân tới đây không khỏi nhíu mày hỏi:

“Đại công tử, người nơi là nơi này sao?”

Tây Môn Thanh Vân có chút không quá xác định gật đầu nói:

“Ta nhớ là như vậy nhưng mà hình như có cái gì đó không đúng. Ta cũng không nói rõ được nữa.”

Năm người khác lúc này lại là một trận mờ mịt, một loại cảm giác khó hiểu cùng khó chịu nổi lên trong lòng mỗi người.

Tây Môn Thanh Vân sau khi suy nghĩ một chút liền nhìn qua một lão giả nói:

“ Hùng bá, vận dụng lực lượng của Tây Môn gia tộc nhất định phải tìm thấy hai người bọn kia. Có tin tức liền báo cho ta.”

Nói xong hắn lại nhìn qua Mị Lam, Tiêu Dật Phàm cùng mấy người khác nói nói:

“ Tiêu huynh, Lam muội, Hai người trước tiên cứ về nghỉ ngơi, có tin tức của Vận huynh ta nhất định sẽ thông tri cho hai người biết. Về phần những người khác cũng nên về sớm nghỉ ngơi, đại hội ngày mai sẽ bắt đầu.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1303: Chịu Người Sai Khiến

Trong lúc mọi người đang đi tìm Huyết Vận cùng người áo đen của Minh gia thì tại một căn nhà bỏ hoang, tại khu xóm nghèo của Hồng Nguyệt thành.

Huyết Vận lúc này đang cùng người với người áo đen của Minh gia tâm sự.

Nhìn người áo đen đang nằm trên mặt đất rên rĩ, trên thân không một chỗ lành lặn, khắp người là huyết, một bên cánh tay bị cắt rời, Huyết Vận ngồi trên ghế mộc, tay cầm huyết kiếm ánh mắt lãnh đạm nhìn hẩn hỏi:

“ Người tên gì?”

Người áo đen nằm trên mặt đất, run giọng nói:

“ Minh Thần.”

Khẽ gật đầu, Huyết Vận lại tiếp tục hỏi:

“ Người là được ai cử tới, lúc trước hai người đi cùng người lại là ai?”

Minh Thần chịu đựng đau nhức bên trong cơ thể, hẩn run run nói:

“ Người giết ta đi, nếu ta nói ra thì sau này cũng sẽ chết. Chỉ bằng lúc này một đao cho thống khoái.”

Huyết Vận sắc mặt đạm nhiên, ánh mắt hần lãnh tĩnh dị thường, hần khẽ gật đầu nói:

“ Nếu ta có thể đảm bảo cho ngươi một mạng thì sao? Phải biết rằng thế lực phía sau của ta đủ khiến cho Hoan Nguyệt Tông phải kinh sợ, thì cái Nam Minh thế gia gì đó cũng tương tự như vậy. Ngươi chỉ cần đi theo ta, so với đi theo mấy tên cận bã kia có tiền đồ hơn nhiều.”

Minh Thần nghe hần nói vậy thì trong lòng ý động, thực ra thì hần cũng không phải người Minh Gia, chẳng qua là được ban cho họ mà thôi, địa vị Nam Minh thế gia cũng không cao bao nhiêu.

Dù sao hần cũng đã sống thành tinh rồi, tâm tư xoay chuyển, hần rất nhanh liền đã có quyết định, bây giờ nếu không làm theo ý của Huyết Vận thì cái mạng nhỏ của hần nhất định sẽ ném mất, còn làm theo lời của Huyết Vận cơ hội sống vẫn có.

Giữa một cái là tử lộ chắc chắn phải chết cùng với một con đường có thể còn sống thì đương nhiên hần sẽ chọn thứ 2. Tuy trong lòng đã quyết nhưng hần vẫn là hỏi:

“ Đi theo ngươi, ta sẽ không phải giống như một con chó cả ngày bị hô đến hô đi chứ?”

Huyết Vận nhìn hần lãnh đạm nói:

“ Lúc cần tới ngươi chắc chắn sẽ dùng tới. Nếu không có việc gì thì cần ngươi làm gì. Ta cũng không phải loại biến thái thích hành hạ người khác.”

Nghe được lời này, Minh Thần thầm mắng trong lòng “ Ngươi làm gì có sở thích hành hạ người khác, ngươi chỉ thích tra tấn người khác thôi.”

Trong lòng tuy nghĩ như vậy nhưng mặt ngoài hắn cũng không có biểu lộ ra cái gì bất mãn, hắn lúc này gật đầu nói:

“ Vì được sống ta nguyện đi theo ngươi làm một con chó.”

Gật nhẹ đầu, Huyết Vận nói:

“ Lời nói tuy hơi khó nghe nhưng chính là như vậy. Đã ngươi nguyện theo ta thì ta cũng nên có quà cho ngươi?”

Vừa nói Huyết Vận vừa hít vào một hơi thật sâu, sau đó từ từ thở ra, khi hắn thở ra bên trong hơi thở của hắn đầy rẫy những sợi huyết ti nhỏ bé. Những sợi huyết ti kia nhanh chóng bay vào bên trong thân thể của Minh Thần.

Thân thể bị thương chi chít của Minh Thần lúc này nhanh chóng khép lại, mỗi khi có một sợi huyết ti nhập vào bên trong một vết thương, thì vết thương kia liền lành lại vô cùng thần kỳ, chỉ sau nửa giờ thì trên người của Minh Thần nhìn không thấy một điểm thương thế.

Minh Thần cảm nhận được cũng có thể cảm nhận được biến hóa bên trong lẫn bên ngoài cơ thể, hắn không khỏi cảm khái nói:

“ Thực sự thần kỳ, không biết nhưng huyết ti này là thế nào, cả đời ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.”

Huyết Vận sau khi phun ra huyết ti thì cả người trở nên uể oải không phấn chấn, nghe được Minh Thần hỏi thì lãnh đạm nói:

“ Huyết ti này là máu cùng một thân tiên lực của một vị Tinh Vương Tiên Cảnh tám tầng Huyết Thần Tông luyện thành đấy, may mà tu vị ngươi cũng chỉ tầm bát tinh trung kì, bằng không ta cũng không dám lưu ngươi lại. Được rồi, bây giờ nói cho ta biết ai là ngươi phía sau đi.”

Minh Thần nghe hắn nói vậy thì trên trán xuất hiện mồ hôi, hắn không ngờ vị chủ tử mà mình mới nhận này lá gan thật lớn, vậy mà dám giết người của Huyết Thần Tông, Huyết Thần Tông so với Nam Minh Thế Gia còn cường đại, thảo nào hắn không sợ Nam Minh Thế Gia.

Cũng đã phản bội, Minh Thần lúc này cũng chẳng cần giấu diếm làm gì nữa, hắn lúc này nói:

“ Ta lúc trước là thuộc hạ của nhị công tử Nam Minh gia tộc, tên là Minh Nhạc. mấy ngày hôm trước có một người tên Kỳ Dục là người của Thiên Tinh Các đến tìm Minh Nhạc, hai người bàn bạc trao đổi cái gì đó ta cũng không rõ ràng lắm.

Sau khi Kỳ Dục kia rời đi thì Minh Nhạc liền cho ta đi nghe ngóng tin tức người Hoan Nguyệt Tông, đặc biệt là chú ý đến người. Ngay khi hôm nay ba người các người vừa xuất hiện thì...”

Hắn còn chưa nói hết thì Huyết Vận đã nâng tay lên ngăn lại nói:

“ Hiểu rồi, không cần nói nữa. Nghe người nói thì ta cũng biết là ai đang âm thầm đối phó ta ra, hừ, đám người Thiên Tinh Các kia thực sự chán sống hết rồi, đợi khi nào ra khỏi Hồng Nguyệt thành lại tìm bọn chúng tính sổ.”

Minh Thần nghe hắn nói vậy thì rất kinh ngạc, hắn cẩn thận hỏi:

“ Người cũng có thù oán với Thiên Tinh Các sao?”

Huyết Vận cũng không che giấu mà nói:

“ Thực ra cũng không tính thù oán gì, lúc trên đường gặp đám người kia, giết chết bọn một tên thất tinh cường giả, à không, phải nói là một tên thất tinh cận bã mới đúng.”

“ Đám người Thiên Tinh Các kia vừa đi thì đám người Huyết Thần Tông lại tới, cũng không biết lúc ra sao mà ta lại giết đi một tên bát tinh cận bã cùng với hai tên thiên kiều gì đó. Chuyện cũng chỉ là như vậy thôi, ai ngờ đám người kia nhỏ mọn vậy mà mang thù trong lòng.”

Minh Thần nghe xong thì trên trán xuất hiện mấy giọt mồ hôi to như hạt đậu. Hắn lấy tay lau lau mồ hôi nói:

“ Huyết Thần Tông, Thiên Tinh Các, Nam Minh Thế Gia, giờ ạ, có 6 siêu cấp đại phái ở Bắc Thần Châu, người tùy tiện ra ngoài một chuyến liền đã đắc tội với 3, năng lực gây chuyện của người đúng là thiên hạ đệ nhất rồi. Xem ra lựa chọn đi theo người cũng không phải cái gì sáng suốt ả.”

Huyết Vận thở dài thườn thượt nói:

“ Yên tâm, yên tâm, không phải còn có ta nữa sao, sau này lúc có đi lại có bạn lo gì. Xem ra đường xuống hoàng tuyền đã không còn cô tịch. Ồ mà phải rồi, trả lại cho người mấy cái này.”

Vừa nói Huyết Vận vừa mang ra tấm kính cùng thanh đao lúc trước cướp đoạt Minh Thần, đem trả lại cho hắn.

Nhận lại hai kiện bảo mệnh binh khí, Minh Thần vui vẻ vô cùng, hắn chân tâm cảm ơn nói:

“ Cảm ơn.”

Khẽ lắc đầu, Huyết Vận thản nhiên nói:

“ Không có gì, dù sao sau này người cũng phải bán mạng cho ta, mấy thứ này trả lại cho người để người có thể phát huy ra tác dụng lớn nhất. Ồ đúng rồi, ta giới thiệu cho người một người.”

Minh Thần hiểu kỳ hỏi:

“ Ai?”

Suy nghĩ một chút Huyết Vận đột nhiên lắc đầu nói:

“ Thôi, vào trong hai người các người tự mình làm quen đi, ta giờ quay trở về, bằng không đám người kia lại đi tìm. À mà đúng rồi, nhớ thấy Kim Ca thì phải lễ phép biết không, huynh ấy rất nóng tính đấy.”

Nói xong, cũng không đợi Minh Thần có ý kiến gì thì Huyết Vận liền thu hấn vào bên trong túi linh sủng, sau đó một mình đi ra khỏi căn nhà hoang.

[Tác: Mình thấy túi linh sủng, đựng vật sống được, Sói Mập còn sống được, huống gì đám tu sĩ lại không sống được, vì thế cho người vào trong luôn.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1304: Đụng Độ Cường Giả Huyết Thần Tông

Vừa đi ra bên ngoài, Huyết Vận liền nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc đứng lặng yên dưới một gốc cây đại thụ cách đó không xa, ánh mắt Huyết Vận khi nhìn thấy người này thì không khỏi ngưng trọng.

Người đứng ở dưới gốc cây kia hẳn cũng không xa lạ gì, tên kia chính là một tên cường giả cửu tinh của Huyết Thần Tông, người này tuy hẳn chỉ thoáng thấy qua lúc cứu hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm nhưng người này để lại cho hắn dấu ấn sâu đậm vô cùng.

Tu vị người này vượt qua hắn bốn tinh, có thể nói cách xa một trời một vực, không có lợi thế đánh lên mà trực diện chiến đấu thì hẳn hầu như không có bất kỳ một cơ hội chiến thắng nào, hơn nữa bộ huyết sắc khải giáp ở bên ngoài tên này khiến hắn nổi lên một tia bất an.

“ Xem ra chúng ta cũng không phải lần đầu gặp mặt, người hẳn là biết ta đi.”

Trung niên kia bình tĩnh nhìn Huyết Vận, bên trong ánh mắt một mảnh thanh tĩnh không một chút gợn sóng. Lời nói của hắn cũng vậy, tất cả đều vô cùng tự nhiên, giống như hắn tới đây không phải hỏi tội Huyết Vận mà muốn tìm hắn tâm sự vậy.

Huyết Vận thấy hắn như vậy thì nheo nheo mắt lại, tuy trong lòng đang tính xem nên làm sao chạy nhưng mặt ngoài hắn vẫn là cung kính có lễ nói:

“ Chúng ta lúc này đích xác là lần đầu gặp mặt, không biết tiền bối cao danh quý tánh, lại tìm tới vẫn bối là có việc gì?”

Trung niên đại hán nhìn thấy Huyết Vận một bộ khiêm cung như vậy, trên mặt lại là một mảnh thành ý nhìn thế nào cũng không giống nói rồi, hơn nữa quan sát đối phương chỉ có Tinh Vương Chi Cảnh tầng 5, làm sao cũng không tin hẳn có khả năng đánh chết một tên cường giả tầng 8.

Cái này cũng là vì trung niên nam tử chưa thấy qua khả năng ám sát thượng thừa của Huyết Vận thôi, nếu như để hẳn cảm nhận qua một lần thì hẳn sẽ không còn dám khinh thường Huyết vận nữa.

Khẽ gật đầu, trung niên đại hán chậm rãi nói:

“ Ta tên là Huyết Dương Lôi, là nhị trưởng lão của Huyết Thần Tông. Ta chỉ muốn hỏi ngươi một việc mà thôi.”

Huyết Vận vẫn giữ bộ dạng khép nép kia, hẳn cẩn thận hỏi:

“ Không biết tiền bối muốn hỏi chuyện gì?”

Huyết Dương Lôi nói:

“ Có phải người đã giết một vị trưởng lão cùng hai hạch tâm đệ tử của Huyết Thần Cung có phải không?”

Người này lúc hỏi vận dụng âm ba công kích đồng thời vận dụng cả linh hồn công kích, hẳn vừa mở miệng thì âm thanh kia đã trực tiếp rót vào bên trong đầu của Huyết Vận, trùng kích linh hồn của hắn.

Huyết Vận cảm nhận được sóng linh hồn cường đại muốn mạnh mẽ đột phá vách ngăn thế giới linh hồn của hắn thì sắc mặt liền đại biến nhưng tâm tư xoay chuyển, rất nhanh hẳn liền nghĩ ra một kế.

Hắn mặc kệ cho lực lượng kia xông vào bên trong thế giới linh hồn của hắn.

Quả nhiên như hắn dự đoán, lực lượng linh hồn kia sau khi đột phá vách ngăn, mạnh mẽ tiến vào bên trong thế giới linh hồn thì bắt đầu đọc ký ức của hắn.

Nhưng mà đừng quên, bên trong thế giới linh hồn của hắn vẫn còn phân thân của Bóng Ảnh trấn giữ, chế tạo ra một vài ký ức giả cũng không phải việc gì khó cả.

.....

Ở bên ngoài.

Sau khi trung niên kia quát hỏi thì Huyết Vận đột nhiên trở nên ngây ngốc, cả người thần thờ đứng nơi đó, khuôn mặt thì đại ra cứ như người mất hồn.

Trung niên đại hán thấy vậy thì trên khóe môi hiện lên tiểu ý, hiển nhiên sự việc lúc này đã nằm trong dự liệu của hắn, hắn hơi nhắm mắt lại khẽ cảm nhận một tia phân hồn bên trong đầu của Huyết Vận.

Nhưng rất nhanh thì hắn liền nhíu mày lại, hắn đọc những ký ức gần đây nhất của Huyết Vận phát hiện hắn vậy mà cũng không có liên quan gì đến vụ việc mấy người Tân Kỳ, Hạo Nam, Lý Bác chết đi.

Trong ký ức, hắn nhìn thấy Huyết Vận cùng giống như hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật phàm trốn một bên ở trong hư không nhìn xem đám tinh anh đệ tử Huyết Thần Tông diễn xiếc kĩ.

Lông mày hắn nhíu chặt lại, mặc dù hắn thấy mấy ký ức này không giả, cũng rất hợp lý nhưng hắn luôn cảm giác thấy có gì đó không đúng, đây là

bản năng mạch bảo hấn.

Nhưng dù có tra đi tra lại thì mọi việc vẫn như vậy, không hề có gì khả nghi.

Có lẽ do không tra được tin tức gì hữu ích, nên trong lòng hấn khó chịu, hấn thâm nghĩ.

“ Hừ. Nếu như việc kia đã không tra ra được cái gì thì ta cũng muốn xem Hoan Nguyệt Tông đạo này đang làm cái gì, người này ở Hoan Nguyệt Tông cũng đã thời gian rất dài hấn là biết được không ít truyện.”

Vừa nghĩ như vậy hấn liền đưa tay ra chớp lấy đầu Huyết Vận, muốn toàn lực sưu hồn hồn hấn, còn việc có khiến hấn trở thành một tên ngu ngốc hay không thì Huyết Dương Lô cũng không quan tâm, dù sao hấn làm việc này cũng không ai biết.

Huyết Dương Lô đưa tay ra, thân thể Huyết Vận đang đứng cách đó xa xa đột nhiên bay thẳng về phía bên này.

Nhưng ngay vào lúc Huyết Dương Lô muốn bắt lấy đầu Huyết Vận sưu hồn thì Huyết Vận đột nhiên hé miệng phun ra một vật gì đó.

Vì quá bất ngờ nên hấn chỉ có thể tạm dùng tay phải đón đỡ, đến ngay cả hộ thể tiên khí cũng không kịp vận chuyển.

“ Xíu.. Phúc....”

“ A a a a a ... Mắt ta....A a a a.. Tạt chúng đáng chết...”

Hai cây kim dài gân gang tay, xuyên qua bàn tay của Huyết Dương Lô đâm vào bên trong hai mắt của hấn, từ bên trong hai mắt của Huyết Dương Lô liên tục trào ra máu tươi nhìn mà ghê người.

Huyết Dương Lô bị đánh lên tức giận gầm thét, theo ký ức lúc trước hấn phách xuống một chưởng nơi mà Huyết Vận đứng, một chưởng này dùng mười thành công lực, cộng thêm tức giận cùng phần nộ khiến cho một chưởng này càng thêm khủng khiếp.

“ Âm âm âm âm...”

Nguyên một vùng đất rộng lớn bị một chưởng này đánh sụp xuống, mặt đất xuất hiện từng cái khe sâu, vô số nhà dân nghèo gần đó ở dưới một chưởng này triệt để hóa thành tro bụi.

Một chưởng này tuy mạnh nhưng là vô dụng, thân ảnh của Huyết Vận đã sớm biến mất khỏi nơi kia, sau khi đánh lên đắc thủ thì hấn cũng không có ham chiến mà lập tức bỏ chạy.

Hấn biết trừ khi bản thân dùng mấy thứ mà sư phụ lưu lại thì mới có thể giải quyết được tồn tại dạng này, bằng không liền vô kế khả thi. Mà mấy thứ sư phụ hấn lưu lại số lượng có hạn, dùng một lần ít một lần, không đến sinh tử thời khắc hấn sẽ không dùng.

Tránh thoát một chưởng, Huyết Vận chia ra làm tám người sau đó hướng về tám phương mà bỏ chạy, hấn biết mắt tên kia tuy mù nhưng hồn niệm cường đại vẫn còn. Có hồn niệm cũng không khác gì có mắt cả. Trừ khi là có bí thuật lừa rối hồn niệm.

Có điều cảnh giới cách biệt, dù hấn có thi triển cũng vô dụng, chỉ có thể liều mạng bỏ chạy mà thôi.

Nhìn thấy Huyết Vận muốn bỏ chạy, Huyết Dương Lô giận dữ quát:

“ Đều chết đi cho ta.”

Trong nháy mắt hấn đánh ra 8 chưởng, tám chưởng thu nạp phong vân, trời đêm cũng vì đó biến thành màu huyết sắc, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế đánh về tám đạo thân ảnh đang bỏ chạy.

“ Âm âm âm âm...”

Tám đạo chưởng pháp đồng thời đánh lên tám thân ảnh của Huyết Vận cùng lúc nổ tung, thiên địa cũng vì đó mà rung lắc một hồi.

Nhưng lúc này Huyết Dương Lô lại thất kinh, hấn khó tin nói:

“ Ngạnh kháng một kích của ta lại không chết đã vậy còn có thể bỏ chạy, không thể nào.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1305: Bạch Linh

Động tĩnh nơi đây thực sự quá lớn, riêng ba động tiên lực cũng đã đủ khiến cho người người chú ý tới, không nói đến còn có mấy chiêu thức kinh thế hãi tục vừa rồi.

Vốn đang có rất nhiều người tản ra tìm kiếm Huyết Vận cùng Minh Thần, lúc hai người Huyết Vận cùng Huyết Dương Lôi đánh nhau cũng có không ít người ở phụ cận. Nhìn thấy một màn hủy thiên diệt địa như thế đám người kia ban đầu là cả kinh, ngay sau đó đều là cực nhanh bay lại bên này, muốn nhìn xem kẻ nào to gan dám ở Hồng Nguyệt thành không coi ai ra gì như vậy.

“ Vèo vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo vèo....”

Không biết bao nhiêu là độn quang từ bốn phương tám hướng bay đến nơi vừa xảy ra chiến đấu. Chỉ sau một lúc nơi đây liền đã đứng một đám người.

Nhưng lúc mọi người đến đây thì đã không còn nhìn thấy bất cứ người nào, có thấy chẳng qua là một phiến phê tích mà thôi, vô số nhà cửa đổ sụp, một mảnh tiếng than khóc, la hét thảm thiết.

Cảm nhận được ba động tiên lực còn sót lại bên trong không gian, tất cả mọi người đều cảm nhận được một trận tim đập nhanh. Đúng lúc này, tại hư không phía bên trên chiến trường, không gian một mảnh nhộn nhạo, tiếp sau đó liền có một lão giả từ bên trong hư không bước ra. Lão giả này đầu trọc lóc, đến ngay cả lông mi lông mày cũng không có, ánh mắt ti hí như hạt đậu, toàn thân lão ta mặc một bộ áo bào xám, cả người phát ra khí tức âm trầm dị thường.

Vừa nhìn thấy lão giả này xuất hiện thì tất cả những người khác đều không dám tới gần phạm vi vừa xảy ra chiến đấu. Mấy người lúc trước bây giờ đến đây sớm nhất lúc này cũng nhao nhao bỏ chạy, cứ như sợ chạm chân liền sẽ bị lão giả kia ăn thịt vậy.

Khi đám người kia thôi lui ra xa xa thì từ bên trong hư không lần nữa bước ra một lão giả khác, có điều người này so với lão giả đầu tiên hoàn toàn trái ngược hoàn toàn, lão giả này béo tròn, khuôn mặt phúc hậu, trên thân khoác kim bào, cả người tán phát ra quý khí bức người.

“Ngô Ân, tình hình nơi này thế nào?” --- Lão giả mặc kim bào vừa xuất hiện liền lên tiếng hỏi.

Lão giả không tọc tên Ngô Ân nhìn qua nơi này một lượt, sắc mặt khó coi nói:

“Theo ba động tiên lực lưu lại thì hẳn là do Tinh Vương Chi Cảnh chín tầng lưu lại, khí tức mang theo vị đạo huyết tinh hẳn là người của Huyết Thần Tông, từ đó ta suy đoán người này hẳn là Huyết Dương Lôi.”

Lão giả mặc kim bào nghe vậy thì trong mắt hiện lên kim mang sáng rọi. Khẽ hừ một tiếng hẳn nói:

“ Huyết Dương Lô sao, nếu không phải nể mặt phụ thân hấn Huyết Dương Tử thì ta đã sớm giáo huấn hấn một phen. Có điều lần này hấn lại phá hư quy củ của Hồng Nguyệt thành nếu như không cho chúng ta một câu trả lời cùng bồi thường thỏa đáng thì không xong đâu.”

Vừa nói hấn vừa quan sát nơi đây, nhìn khu dân nghèo nơi này trên cơ bản hủy toàn bộ thì trong mắt hấn chớp động sát ý. Mặc dù hấn cũng không quan tâm nhiều đến đám con sâu cái kiến này nhưng dù sao nơi này cũng là Hồng Nguyệt thành, vậy mà có kẻ dám không nhìn quy củ đám đánh nhau, phá hủy nơi đây.

Cái này khác gì tát vào mặt hấn, tát vào mặt tất cả mọi người Hồng Nguyệt thành, hấn cũng vì thế mà tức giận.

Ngay lúc này Ngô Ân lại nói:

“ Huyết Dương Lô hình như lần này gặp phải địch nhân khó chơi, ta có thể cảm nhận được tâm tình lúc ra tay cực kỳ tức giận cùng phẫn nộ, hơn nữa tiên lực hỗn loạn hiển nhiên là bị thương không nhẹ. Không biết người nào có bản lĩnh như vậy, dám đã thương Huyết Dương Lô.”

Đồng bạn hấn ở bên cạnh nghe vậy thì cười nhạt, trong mắt kim quang cùng sát ý đồng thời thu liễm nói:

“ Ngày thịnh hội 10 năm một lần, người đến chỗ chúng ta nhiều lắm, trong đó cũng không thiếu cao thủ. Có điều miễn bọn chúng không nháo quá lớn thì đều có thể nhắm mắt làm ngơ. Được rồi, trước tiên vẫn là báo cáo việc này lên trên sau đó lại tìm đến Huyết Dương Lô đòi cái công đạo.”

Ngô Ân nghe vậy thì gật gật đầu, tiếp sau đó cả hai liền đồng thời tiêu thất.

- --o0o---

Sau khi chạy thoát khỏi tay Huyết Dương Lô, Huyết Vận cũng không vội vàng trở về nơi đám người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm ở lại. Mà là thoảng thay đổi dung mạo một cái sau đó tìm một nhà trọ ở lại.

Có điều thời gian này nhà trọ đều kín khách, đến cả nhà dân cũng không còn chỗ trống, sau khi đi qua bốn năm nhà không tìm được nơi ở lại thì Huyết Vận quyết định từ bỏ việc tìm nhà trọ mà là đến một nơi vắng vẻ ít người, bay lên một cây đại thụ ở lại tạm qua đêm.

Nhưng thấy ngôi cành cây có phần kỳ kỳ nên hắn vẫn là dùng huyết kiếm, tạo một ngôi nhà nhỏ bên trên thân đại thụ sau đó chui vào bên trong.

Vừa vào bên trong ngôi nhà nhỏ mình vừa tạo ra, bố trí thêm cái kết giới che mắt thì hắn cũng không nhìn nổi nữa mà phun ra một búng máu tươi, lúc trước chạy trốn hắn cùng với Minh Thần toàn lực chống đỡ một kích kia của Huyết Dương Lô nhưng mà uy lực của một kích kia quá kinh khủng, trực tiếp chấn thương cả 2 hai người.

Phun ra một ngụm máu tươi, cảm thấy cả người tốt hơn rất nhiều, lau đi vết máu ở khóe miệng hắn cười khổ tự nói với bản thân:

“ Vẫn là ta quá yếu, ngay đến cả một tên Tinh Vương Tiên Cảnh tầng chín cũng không thể đối phó như thế này thì tới bao giờ ta mới có thể trợ giúp được cho Xuân Đức đại ca, giúp sư phụ báo thù.”

Nghĩ tới đây thì hắn liền cảm thấy một hồi vô lực, hắn thực sự rất muốn báo đáp công ơn dạy dỗ của sư phụ cũng như ơn cứu mạng của Xuân Đức.

Những năm này hắn đã rất cố gắng, thử những biện pháp điên rồ để có thể tăng lên thực lực bản thân, để rồi tới thời điểm này hắn đã đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh tầng năm. Nếu là người khác sẽ thấy đây là thành tích vô cùng ưu dị nhưng đối với hắn mà nói bấy nhiêu đây xa xa không đủ.

Ngay lúc hắn đang cảm khái bản thân vô dụng thì một âm thanh dễ nghe vang lên:

“Đại ca ca đá rất giỏi rồi. Trong mắt muội đại ca ca là lợi hại nhất.”

Huyết Vận bỗng dựng mở lớn mắt, hắn quay ngoắt đầu sang bên cạnh, thì thấy một thiếu nữ đang dùng ánh mắt to tròn ngưỡng mộ nhìn hắn.

Huyết Vận lập tức trở nên cảnh giác vạn phần, hắn có chút không hiểu làm sao thiếu nữ này lại xuất hiện, hơn nữa còn xuất hiện dụ dụ như vậy, ngồi ngay bên cạnh hắn mà hắn không biết, nếu như nàng ta muốn mạng hắn còn không phải tiện tay liền lấy, nghĩ tới điều này trên trán hắn toát ra từng giọt mồ hôi lạnh.

Thiếu nữ nhìn thấy hắn bộ dạng như vậy thì cười đến là vui vẻ, tiếp sau đó thiếu nữ đột nhiên nháy mắt với hắn một cái, rồi nàng đột nhiên hóa thành một con tuyết hồ.

Huyết Vận thấy thế thì con mắt trừng trừng, hắn khó tin nói:

“Bạch Linh, muội có thể hóa hình được rồi.”

Con tuyết hồ nhảy lên đùi Huyết Vận, sau đó chui tọt vào trong ngực hắn, lò mỗi cái đầu nhỏ ra bên ngoài, tiếp đó con cáo nhỏ mở miệng nói chuyện:

“Hi hi, muội mới biết á. Có điều thời gian không được lâu lắm, chỉ một chút mà thôi. Huynh thấy muội có xinh đẹp không?”

Huyết Vận cười nói:

“Rất xinh đẹp.”

Bỗng nhiên con cáo nhỏ nhớ tới điều gì đó đột nhiên la lên:

“ Muội thật vô tâm quá, huynh đang bị thương mà Linh Nhi còn quấy rầy. Linh Nhi không cố ý đâu, thật đấy, Linh Nhi chỉ là muốn Huyết Vận ca ca biết Linh Nhi cũng rất cố gắng.”

Huyết Vận nghe thấy vậy thì mỉm cười, hấn một tay khẽ vuốt ve đầu của con tuyết hồ, vừa ôn hòa nói:

“ Không sao. Thấy Linh Nhi cố gắng vậy làm đại ca như ta cũng rất vui nhưng giờ Linh Nhi trước tiên đi ngủ đi nhé, ca tranh thủ trị thương.”

Tuyết hồ nghe hấn nói vậy thì dụi dụi đầu vào tay hấn, sau đó nằm cuộn tròn lại ở trong ngực hấn, cùng lúc đó từ cơ thể nó tản ra bạch quang nhàn nhạt.

Khẽ mỉm cười, Huyết Vận lại một lần nữa nhắm mắt lại, bắt đầu trị thương.

[Giải thích cho bạn Bỉ Ngạn: Vì sao huyết vận trong mấy chục năm ngắn ngủi lại có thể phát triển nhanh như vậy?

Trong truyện muốn lên cấp thì cần có cảm ngộ thiên địa cùng với tích lũy đầy đủ tiên lực bên trong cơ thể, cảm ngộ thiên địa thì thông qua chiến đấu là chính hoặc có thể du sơn ngoạn thủy cũng được. Về phần tích lũy tiên lực thì thông qua thổ nạp thiên địa tiên khí hoặc hấp thu tiên khí bên trong tiên thạch.

Huyết Vận lúc còn ở bên cạnh Xuân Đức, được hấn chọn làm Ác Ma Hộ Vệ, kế thừa cảm ngộ thiên địa của Xuân Đức. Vì vậy Huyết Vận không cần cảm ngộ chỉ cần hấp thu đủ tiên khí liền đột phá.

Về phần ở tiên giới có mấy cái gọi là phòng tu luyện, bên trong có gia tốc thời gian, sau khi người có đủ cảm ngộ ở bên ngoài liền vào trong này hấp thu tiên khí để tiến hành đột phá. Nói đến đây chắc bạn cũng rõ rồi.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1306: Bắc Thần Châu Danh Xưng Đệ Nhất Nhân

Sáng ngày hôm sau.

Sau khi ăn vào đại lượng tiên đan cấp cao, thương thế của Huyết Vận nhanh chóng chuyển biến tốt, cộng thêm thể chất của Ác Ma Hộ vệ, một đêm qua đi thương thế của hắn hoàn toàn khôi phục nhìn không ra đêm qua hắn vừa bị trọng thương.

Thương thế khôi phục, hắn cũng không còn lý do gì ở lại bên trong cái tổ chim này nữa.

Rời khỏi nơi ở tạm của mình, hắn liền quay trở về nơi ở của mấy người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm ở lại.

.....

Huyết Vận cũng không phải dạng mù đường giống như Xuân Đức nên rất nhanh hắn liền tìm về đến nơi ở của hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm.

Có điều khí hắn tới nơi còn gặp cả Tây Môn Thanh Vân cũng ở đó. Đẩy cửa đi vào, nhìn ba người đang nói chuyện, trên mặt hiện vẻ sầu lo thì hắn lên tiếng chào.

“ Chào buổi sáng, mọi người đang nói chuyện gì vậy, có phải là liên quan đến ta có đúng không?”

Nghe được âm thanh của hắn, ba người đồng thời quay đầu nhìn lại, lúc ba người kia nhìn rõ người tới là ai thì đều nhẹ thở ra một hơi, Tây Môn Thanh Vân tiến lên trước nhất nói:

“ Vận huynh đi đâu cả đêm mà giờ này mới trở về, làm cho ba người chúng ta lo lắng cả đêm.”

Trong giọng nói hắn mang theo một mảnh thành ý cùng thật lòng quan tâm. Huyết Vận đương nhiên là cũng nghe ra thành ý cùng sự quan tâm trong đó, có điều hắn cũng không thể nói chuyện tối qua cho mấy người này biết được.

Cười cười, hắn bịa đại một câu chuyện nói:

“ Ta sáng mai liền thấy mình nằm bên cạnh một cái gốc cây, cả đầu đau nhức giống như ai vừa dùng búa đập vào đầu vậy. Thở dài. Truyện tối qua là thế nào vậy, ta thật sự không nhớ được chút gì cả.”

Vừa nói hắn vừa làm bộ thống khổ, ba người khác nghe hắn nói vậy thì hai mặt nhìn nhau. Trong mắt đều là hồ nghi.

Tây Môn Thanh Vân cũng không biết là Huyết Vận là đang nói thật hay là diễn kịch cho mọi người xem, hắn lúc này nói:

“ Nếu đã Vận huynh không nhớ thì cũng không cần nhắc lại làm gì, dù sao cũng là mấy chuyện không vui. Mà sáng này đã bắt đầu tổ chức thịnh hội tuổi trẻ 10 năm một lần, mấy người chúng ta cũng nên tới đó nhìn xem một chút, xem năm nay có nhân tài nào mới xuất hiện hay không.”

Thấy hắn chuyển chủ đề, Huyết Vận cũng chớp lấy cơ hội nói:

“ Đương nhiên là phải đi rồi, ta cũng là lần đầu tham gia loại thịnh hội thế này. Nào nào, mọi người nhanh đi tới nơi tổ chức thịnh hội thôi.”

Mấy người khác không ai có ý kiến gì, tiếp sau đó mọi người đồng thời cùng nhau đi tới nơi tổ chức thịnh hội.

Đối với Huyết Vận mà nói, hẳn rất hứng thú đối với những loại thịnh hội này, dù sao hẳn từ nhỏ đến giờ cũng chưa từng đi qua những đại hội cỡ lớn như vậy.

Nhất là nơi này lại tập trung đầy đủ anh kiệt của Bắc Thần Châu, hẳn cũng muốn thử sức bản thân xem tới đâu, hẳn muốn nhìn xem giữa hẳn cùng với những người được gọi là thiên tài vạn năm hiếm thấy kia chênh lệch bao nhiêu.

.....

Rất nhanh bốn người liền đã xuất hiện tại nơi tổ chức thịnh hội. Lúc này đây tại nơi tổ chức thịnh hội thuật pháp này đang có rất đông người đến dự. Góp mặt lần này cũng không chỉ có đám anh kiệt của các đại phái mà còn có rất nhiều người tuổi trẻ từ khắp nơi đổ về, muốn ở nơi này đại triển thân uy, một lần dương danh bản thân. Có thể nói thịnh hội thuật pháp lần này là nơi cho đám người trẻ tỏ sáng.

Đương nhiên đến đây không chỉ có đám anh kiệt tài tuấn mà còn có đám cao tầng của mấy đại siêu cấp thế lực, về phần mục đích bọn họ tới đây không nói thì ai cũng biết rồi. Một phần là để bảo vệ thiên tài của tông môn tới đây tham dự thịnh hội, hai là để tìm kiếm, lôi kéo người tài.

Khi bốn người tới nơi thì “thịnh hội thuật pháp” đã được bắt đầu, lúc này bên trên võ đài đang có hai người một nam một nữ đang phô bày thuật pháp bản thân. Hai người đánh thì ít mà biểu diễn thì nhiều, hiển nhiên cũng không mang tâm lý đạt thứ vị cao. Chỉ muốn lọt vào mắt của một siêu cấp thế lực nào đó.

Tất cả mọi người đang ở xung quanh quan sát đều hiểu điều này nên cũng chẳng ai có ý kiến gì, dù sao đây cũng là quy định ngầm của đại hội rồi.

Thời gian đầu tổ chức đại hội chính là thời gian mấy siêu cấp thế lực chọn lựa hạt giống tốt cho tông môn. Về sau đại hội thì mới chính thức là anh kiệt chiến đấu.

Trụ đến về sau thì trên cơ bản đều là người của mấy đại siêu cấp thế lực, rất hiếm khi có ai dám đào người của đối phương.

.....

Vốn là Huyết Vận cũng định theo mọi người tới nơi đám tuổi trẻ tài tuấn đứng đầu của Bắc Thần Châu giao lưu nhưng ai ngờ lúc tới nơi này thì Mị Lam lai nói với hắn:

“ Vận huynh ngươi không cần đi theo bọn ta làm gì, huynh cầm cái này đi lên phía trên kia ngồi, tiện thể nhìn xem có mầm mống nào tốt thì chọn một hai cái cho Hoan Nguyệt Tông chúng ta.”

Vừa nói Mị Lam vừa đưa cho hắn một cái ngọc bài, đồng thời chỉ vào một nơi ở trên đài cao.

Nơi kia có 6 chỗ ngồi nhìn giống sáu cái vương tọa, bên trên lúc này đã có 5 chỉ còn một cái là trống.

Ở bên cạnh Tây Môn Thanh Vân kinh ngạc hỏi:

“ Vận huynh là người đại diện cho Hoan Nguyệt Tông thay mặt cho Linh Tâm tông chủ tới đây chiêu thu môn đồ sao?”

Tiêu Dật Phàm ở bên cạnh gật đầu cảm khái nói:

“ Tây Môn huynh nói lại khiến cho ta đau lòng, ta ở tông môn bao lâu rồi còn không được giao trọng trách như vậy, ai, thực sự thương tâm à, người ta bây giờ là cấp bậc đại lão rồi, chúng ta không cùng đẳng cấp.”

Nói xong hắn lại làm bộ thương tâm vô cùng nhìn Huyết Vận nói:

“ Trăm sự nhờ Huyết Vận trưởng lão rồi, trưởng lão nhớ chọn nhiều một chút mầm móng tốt cho Hoan Nguyệt Tông chúng ta à. Hắc hắc.”

Nói xong thì hắn liền kéo Mị Lam cùng Tây Môn Thanh Vân rời đi, để lại Huyết Vận nơi đó đứng ngây ra như phỗng.

Sau khi đi được một đoạn, Tây Môn Thanh Vân có chút lo lắng nói:

“ Đẻ Vận huynh đi như vậy có ổn sao?”

Tiêu Dật Phàm gật đầu lia lia nói:

“ Ổn, có gì không ổn, lấy thực lực cùng tu vi của Vận huynh có gì không ổn, để hắn đi theo chúng ta mới là không ổn đấy. Thịnh hội chúng ta là tổ chức cho đám nhân kiệt tuổi trẻ cũng không phải tổ chức cho mấy tên quái vật biến thái. Chẳng lẽ huynh muốn thấy cục diện một chiêu miêu sát à. Như vậy còn không phải tát mặt mấy thế lực kia.”

Mị Lam cũng là gật đầu nói:

“ Thanh Vân đại ca, cái này cũng là tông chủ chúng ta dặn dò. Hai người bọn ta cũng chỉ là làm theo mà thôi.

Tây Môn Thanh Vân nhớ đến thực lực đáng sợ của Huyết Vận thì cảm thấy lời nói của Tiêu Dật Phàm cũng rất có lý. Bất tinh cường giả của Nam Minh gia vừa đối mặt liền bị thương, nếu là người khác hẳn một chiêu liền cũng đỡ không được.

Nghĩ đến tràng cảnh Huyết Vận đứng giữa lôi đài, ai đi lên liền cho một kiếm giải quyết như vậy mặt mũi của mấy siêu cấp thế lực liền ném sạch, đến lúc đó thực sự không hay rồi.

Suy nghĩ tới điểm này, hắc gật đầu nói:

“ Linh Tâm tông chủ thật suy nghĩ chu toàn, vừa tính đến an nguy của Vận huynh, lại tính tới mặt mũi của các địa phái khác. Thở dài, vẫn là chúng ta trẻ người non dạ à.”

Hai người khác nghe hắc thở dài cảm khái thì cũng đồng thời thở dài cảm khái theo, về phần trong lòng bọn họ đang nghĩ cái quỷ gì thì chỉ có chúa mới biết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1307: Bắc Thần Châu Danh Xung Đệ Nhất Nhân(1)

Huyết Vận đứng ngây ra đó một hồi, nhìn trong tay lệnh bài của Linh Tâm thì hẳn cảm thấy có phiền phức sắp tới rồi, có điều hẳn người này còn chưa biết sợ phiền phức là cái gì. Vì thế hẳn nhếch môi khẽ cười tà sau đó phi thân mà lên, bay tới vị trí sáu vương tọa ở trên cao.

Hành động của hẳn lúc này có thể nói là như ném cục đá vào giữa mặt hồ phẳng lặng, đám người phía bên dưới lập tức ồn ào cả lên.

“ Các ngươi nhìn, tên kia vậy mà dám phi hành, ủa, hẳn đây là muốn làm cái gì thế.”

“ Hình như hẳn đang hướng đến lục tọa, nơi kia chỉ dành cho người đại diện sáu siêu cấp thế lực, hẳn đây là muốn lên đó ngồi sao?”

“ Hẳn đây là đang tự đi tìm đường chết thì đúng hơn, nơi đó nào phải vị trí có thể ngồi lung tung.”

.....

Huyết Vận đang bay lên được nửa đường thì liền có người đứng ra ngăn lại, quát hỏi:

“ Ngươi là người nào? Có biết đây là địa phương nào không?”

Huyết Vận lúc này dừng lại, nhìn về phía người vừa lên tiếng, người vừa lên tiếng chính là một lão giả. Lão giả này đầu trọc lóc, đến ngay cả lông mi

lông mày cũng không có, con mắt ti hí như hạt đậu, toàn thân lão ta mặc một bộ áo bào xám, cả người phát ra khí tức âm trầm dị thường, người này không ai khác chính là Ngô Ân.

Cũng không có bị khí thế đối phương hù sợ, Huyết Vận bình tĩnh ném ngọc bài của Linh Tâm cho tên kia.

Ngô Ân đưa tay chộp lấy ngọc bài, nhìn rõ ràng là cái gì thì trong lòng cả kinh. Không ngờ ngọc bài trong tay hắn là của tông chủ Hoan Nguyệt Tông, người nắm giữ ngọc bài này không khác gì đại diện cho Linh Tâm, đại diện cho Hoan Nguyệt Tông.

Thái độ của hắn với Huyết Vận lập tức chuyển biến 180 độ, đưa lại ngọc bài cho Huyết Vận, hắn có lẽ nói:

“ Là lão phu tuổi già mắt kém, không có nhãn lực nhìn người. Xin công tử chớ trách. Mời công tử lên phía trên, vị trí bổn tông đã được chuẩn bị sẵn.”

Huyết Vận nhận lấy ngọc bội kia, khẽ mỉm cười nói:

“ Không có gì.”

Nói xong hắn lại một lần nữa bay lên đại cao, bay đến một trong sáu vương tọa trên kia.

Đám người phía bên dưới thấy thế thì một trận kinh ngạc, cả đám lúc này ánh mắt đều nhìn về phía thân ảnh của Huyết Vận đang bay về vương tọa của Hoan Nguyệt Tông.

Nhìn khuôn mặt anh tuấn tiêu sái đến cực điểm kia, lại cảm nhận được khí chất vừa lạnh lùng lại vừa ôn hòa kết hợp với nhau của Huyết Vận,

cộng thêm địa vị của hắn lúc này, không ít thiếu nữ phía dưới trong mắt đều phát ra hào quang khác thường.

Có một thiếu nữ tuổi tầm 18 cũng không biết thuộc môn phái nào, lúc này nàng nhìn theo thân ảnh của Huyết Vận nói ra:

“ Người kia vậy mà thực sự là sứ giả của Hoan Nguyệt Tông lần này, thật trẻ tuổi à. Nếu hắn chọn chúng ta thì đời này đã không còn gì hối tiếc nữa rồi.”

Một cô gái khác bên cạnh liền chọc ghẹo nói:

“ Đợi lúc nữa lên võ đài, người thử coi hết xiêm y ra cho hắn nhìn, biết đâu hắn sẽ chọn người trở thành đệ tử Hoan Nguyệt Tông đấy.”

Cô gái lúc đầu nghe thế cũng không tức giận ngược lại thờ dài nói:

“ Nếu làm như vậy mà có thể được chọn làm đệ tử Hoan Nguyệt Tông thì ta cũng sẽ làm, đáng tiếc cách kia không thể à.”

Một người khác thì khinh bỉ nói:

“ Hai con cóc các người cũng đừng suy nghĩ viễn vông nữa, nếu có được chọn trúng cũng là ta đây này.”

Hai cô gái lúc đầu trực tiếp ném cho nàng ta một cái ánh mắt xem thường.

“ Thiết, lại bắt đầu ảo tưởng, nhân gia cần người chắc.”

.....

Huyết Vận còn chưa bay lên đến vương tọa thì liền cảm nhận được mấy đạo ánh mắt lắng lẹ ác liệt nhìn hắn.

Hắn lúc này cũng ngưng mắt nhìn lại, vừa nhìn lại thì hắn liền thấy mấy người quen cũ, Huyết Dương Lô của Huyết Thần Tông, một người của Thiên Tinh Các không biết tên, đồng dạng hai người khác là của Bách Hoa Tông cùng Nam Minh Thế Gia. Duy chỉ có một người của Hồng Nguyệt thành là dùng ánh mắt nghiên ngẫm đánh giá hắn.

Huyết Vận ở trước linh áp của đám người này thì sắc mặt như thường, không nên quên trên thân hắn còn có nguyên một bộ áo trang tiên khí, linh áp cỡ này không là gì cả.

Hắn mỉm cười nhìn mấy người nói:

“ Các vị tiên bối, không nên nhìn ta vậy à, ta rất hay ngại ngùng, đặc biệt là vị tiên bối của Huyết Thần Tông này, tiên bối nhìn như vậy không cảm thấy đau mắt sao?”

Bốn người trùng điệp “hừ” lạnh một tiếng, sau đó quay đầu đi, không thèm để ý tới hắn nữa. Bộ dạng của bốn người này khiến cho thành chủ Hồng Nguyệt thành đang quan sát đánh giá Huyết Vận đều kinh ngạc không thôi.

Sau khi chào hỏi mấy cừu nhân xong thì hắn liền nhìn qua người còn lại mỉm cười nói:

“ Tây Môn thanh chủ, thật đúng là nghe danh không bằng gặp mặt, vừa nhìn qua liền biết thành chủ là cao thủ tuyệt đỉnh rồi. Linh Tâm bà cô nhỏ kia luôn nói ta phải lấy tiên bối làm gương học tập.”

Huyết Vận cũng không giỏi ăn nói cho lắm, hắn lúc này cũng là nghĩ được cái gì nói cái đó. Nhưng mà sau khi hắn nói xong thì cảm thấy có cái gì sai sai.

Tây Môn Lai Phong đang ngồi trên bảo tọa, nghe được Huyết Vận gọi Linh Tâm là bà cô nhỏ thì sắc mặt lập tức trở nên quái dị vô cùng, dám to gan gọi một vị Hằng Vương Tiên Cảnh cường giả như vậy hẳn chỉ có thiếu niên trước mắt này.

Hắn vờ ho khan mấy tiếng nói:

“ Khụ khụ. Không biết Linh Tâm tiền bối có khỏe không, ta đã rất lâu cũng chưa được nhìn thấy Linh Tâm tiền bối, nhớ trước kia gặp qua Linh Tâm tiền bối cũng đã là hơn 20 năm trước rồi.”

Huyết Vận lúc này đi tới bảo tọa của bản thân, cũng không kiêng nể gì mà trực tiếp nhắc lên, sau đó mang tới đặt bên cạnh bảo tọa của Tây Môn Lai Phong ngồi xuống.

Vừa ngồi xuống thì hắn liền nói:

“ Bà cô nhỏ kia sao, vẫn còn tốt lắm, chưa chết được, đã vậy dạo này còn trẻ ra trông thấy nhìn như thiếu nữ mười tám đôi mươi vậy, Tây Môn thành chủ ở ngoài gặp phải có khi còn tương tiếu cô nương nhà nào cũng nên.”

“ Khụ khụ.” Tây Môn Lai Phong vừa uống được ngụm nước thì liền phun sạch ra ngoài, sau đó liên tục ho khan, hắn bị cách nói chuyện của Huyết Vận dọa sợ, trong lòng thầm nghĩ “ Không biết tiểu tử này có quan hệ thế nào với Linh Tâm tiền bối mà lúc nói chuyện lại không kiêng dè như vậy.”

Hắn có thể cảm nhận được trong lời nói của Huyết Vận chẳng mang một chút tôn kính nào với Linh Tâm cả, cứ như vị Linh Tâm tông chủ kia là bạn của hắn vậy.

Không những hấn mà những người khác ở bên cạnh nghe được Huyết Vận nói chuyện cũng ngây ra. Ở cái tiên giới này cường giả vi tôn, cường giả vi pháp, nhắc tới cường giả phía trên đều phải tất cung tất kính, bằng không cái kia chính là xem thường cường giả, hậu quả khó thể tưởng tượng được, dù có là con cháu trong tộc cũng là vậy.

Còn nói chuyện giống như Huyết Vận thế này bọn họ cũng là lần đầu thấy qua, trong lòng mọi người lúc này đều nổi lên một cái suy đoán ác ý.

“Tiểu tử này hấn là con riêng của Linh Tâm nữ nhân kia, sau nhiều năm lưu lạc bên ngoài sau đó được đón về Hoan Nguyệt Tông, vì để bù đắp những năm tháng cực khổ ở bên ngoài nên nữ nhân kia hết lòng sủng ái tên này để rồi dưỡng thành cái tính cách, trời không sợ, đất không sợ.”

Suy nghĩ một hồi bọn họ cảm thấy càng có gì lý như vậy mới giải thích được tính cách của Huyết Vận làm sao sẽ như vậy. Với điều này cũng rất ăn khớp với tình báo mà bọn hấn thu được.

Nhưng lúc này cả đám lại thấy nhưc đầu, đụng phải mấy tên không hiểu chuyện thế này thì đừng hòng nói lý, chuyện lúc trước còn muốn tìm người của Hoan Nguyệt Tông đòi cái công đạo nhưng lúc này xem ra không được nữa rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1308: Bắc Thần Châu Danh Xung Đệ Nhất Nhân(3)

Ở xa xa, mấy người Mị Lam, Tiêu Dật Phàm cũng thi thoảng chú ý đến tình huống phía bên này, thấy Huyết Vận đang cùng với Tây Môn Lai Phong nói chuyện vui vẻ thì sắc mặt đều trở nên quái dị.

Hai người đều liếc mắt nhìn qua Tây Môn Thanh Vân, Tiêu Dật Phàm hỏi:

“ Xem ra Vận huynh rất có duyên với Tây Môn gia tộc, không ngờ chỉ vừa gặp mặt phụ thân của Tây Môn huynh liền đã nói chuyện vui vẻ như vậy rồi.”

Mị Lam ở bên cạnh cũng là gật đầu đồng ý, về phần Tây Môn Thanh Vân thì chỉ mỉm cười mà không nói gì, trong lòng Tây Môn Thanh Vân cũng rất kỳ quái, phụ thân hắn ngày thường rất ít nói, đôi khi gặp hắn còn chẳng nói câu nào, vậy mà lúc này vừa cười vừa nói rất chi là vui vẻ.

Hắn có cảm giác bản thân không phải con ruột của phụ thân hắn mà Huyết Vận kia mới là con ruột của phụ thân hắn vậy, nghĩ tới đây thì hắn liền cảm quái dị vô cùng.

Mị Lam nhìn sắc mặt hắn biến đổi như tắc kè thì kỳ quái hỏi:

“ Thanh Vân đại ca, huynh không sao chứ, làm sao sắc mặt huynh biến đổi nhanh như vậy, hơn nữa lúc trắng lúc xanh, đôi khi lại còn là xanh đen.”

Tây Môn Thanh Vân nghe vậy thì giả bộ ho khan nói:

“ Khụ khụ, không có việc gì, không có việc gì, hẳn là đêm qua ăn phải thứ không nên ăn nên hôm nay xảy ra chút vấn đề, được rồi chúng ta nên tới Vọng Hương Lâu, mọi người hẳn là đang đợi mấy người chúng ta đây.”

Nghe hẳn nói thế, hai người khác không ý kiến mà chỉ khẽ gật đầu, tiếp theo ba người lại một lần nữa hướng phía Vọng Hương Lâu đi tới.

.....

Vọng Hương Lâu là một tòa tửu lâu cực kỳ nổi tiếng bên trong Hồng Nguyệt thành, nổi tiếng với thứ tửu cực kỳ trân quý mang tên Vong Tình, nghe nói uống tửu này cùng với nghe bài hát “ Nhất Khúc Tang Thương” thì sẽ quên hết luyến ái hồng trần đi vào sát đạo.

Tửu lâu này chia làm ba tầng, tầng dưới chót tiếp khách bình thường, tầng hai khách quý, tầng ba thì chỉ có đám tai to mặt lớn mới có thể lên uống rượu, ăn món ngon, ôm mỹ nữ.

Sau khi ba người đi tới Vọng Hương Lâu thì liền được một tỷ nữ xinh đẹp đi ra đón tiếp.

“ Những người khác đang đợi ba vị công tử, tiểu thư ở lầu ba. Ba vị mời đi theo lối này.”

Tiếp sau đó tỷ nữ kia liền xoay người lại, theo một đường đặc biệt mà đi lên lầu ba.

Tuy đã tới nơi này không ít lần nhưng mỗi lần đến đây thì ba người Mị Lam, Tiêu Dật Phàm cùng Tây Môn Thanh Vân đều không khỏi trầm trồ khen ngợi không dứt.

Không nói đến ở nơi này tỷ nữ mỗi người đều xinh như hoa như ngọc, nhìn thôi đã thấy vui mắt rồi, đã vậy lại còn có tiếng đàn du dương khiến

lòng người say đắm, cảnh sắc cùng bài trí xung quanh thì không phải nói rồi.

....

Đi theo tỳ nữ đi tới trước một căn phòng, tỳ nữ dừng lại hơi khom người dịu dàng nói:

“ Mời ba vị đi vào bên trong.”

Ba người hơi gật đầu với nàng sau đó cũng không khách khí gì mà đạp bước đi vào bên trong phòng.

Vừa đi vào bên trong phòng bọn họ liền thấy không ít người ở bên trong, vậy mà có hơn mười người, gần hai mươi người. Những người này hoặc là trong bát tinh, hoặc là đệ tử kiệt xuất của mấy siêu cấp thế lực.

Thấy ba người bước vào thì liền có người đứng dậy chào hỏi. Phi Yên cùng Phi Hồng hai nữ lúc này đồng thời đứng dậy, hướng về phía ba người cười nói:

“ Tây Môn huynh, Mị Lam muội muội cùng với Tiêu công tử sao giờ này mới tới, mọi người chờ đợi ba vị đã lâu.”

Từ Minh cùng Minh Thanh cũng theo sau hai người, chấp tay cười nói:

“ Mọi người tốt.”

Lúc này những người khác cũng đồng thời đứng dậy, tiến lên chào đón ba người, bầu không khí vô cùng vui vẻ, hòa hợp, trên mặt người nào người này đều treo một nụ cười giả tạo.

Tây Môn Thanh Vân nhìn mọi người chấp tay xin lỗi nói:

“ Thực xin lỗi, thực xin lỗi, hôm nay bản thân ta có chút việc cá nhân nên có đôi chút chậm trễ, mong mọi người ở đây lý giải cùng lượng thứ cho.”

Mọi người biết hẳn đây là đang khách sáo nên cũng a dua phụ họa theo nói “ Không có gì, không có gì.”

Đúng lúc này Kỳ Dục ở phía sau Phi Hồng lúc này hướng về phía Tiêu Dật Phàm hỏi:

“ Ô, cái tên mặt trắng nhỏ hay đi cùng với các người đầu rồi, làm sao không thấy, không lẽ bị người đánh chết rồi sao.”

Tiêu Dật Phàm vừa nhìn thấy người của Thiên Tinh Các là đã thấy không vừa mắt rồi, hẳn mĩa mai nói:

“ Người có đũa cũng phải thấy mờ mờ chứ, không nhìn thấy ai đang ngồi trên bảo tọa của Hoan Nguyệt Tông ở trên cao kia sao, hừ.”

Nghe hẳn nói vậy, lúc này mọi người mới ngưng mắt nhìn về nơi xa xa phía trên cao, nơi đặt sáu vương tọa, tượng trưng cho sáu thế lực mạnh nhất Bắc Thần Châu.

Lúc bọn họ nhìn kỹ thì mới phát hiện vương tọa của Hoan Nguyệt Tông không biết khi nào đã có người ngồi rồi, người kia là một thanh niên tuổi đời còn rất trẻ, lúc này đang tươi cười nói chuyện với người bên cạnh.

Lúc mọi người nhìn thấy rõ người ngồi bên cạnh đang nói chuyện với thanh niên kia là ai thì trong lòng đại chấn, không ngờ người kia lại chính là thành chủ Hồng Nguyệt Thành, Tây Môn Lai Phong.

Trong lòng mọi người lúc này đều là ngũ vị tạp trần, tuy bọn họ là thiên tài của sáu siêu cấp đại phái nhưng muốn ngồi ngang hàng nói chuyện cùng

một vị đứng đầu trong mấy đại phái kia vẫn là không có tư cách, trong lòng bọn họ lúc này vừa hâm mộ, vừa đố kỵ.

Tiêu Dật Phàm nhìn thấy biểu tình của mọi người thì lại cảm khái nói:

“ Mọi người cũng không cần hâm mộ làm gì, nếu các ngươi bằng tuổi hấn cũng có được thành tựu như hấn thì cũng có được đặc quyền như vậy.”

Kỳ Dục trong lòng đang tức giận, nghe vậy thì hừ lạnh nói:

“ Có gì hơn người, loại người như hấn ta chỉ cần một ngón tay liền có thể đánh bại.”

Tiết Dật Phàm ném cho hấn một cái ánh mắt khinh bỉ cùng miệt thị trần trụi.

“ Thiết, ngươi tiếp tục thôi da trâu đi, lần trước nếu không nhờ có Phi Hồng cùng Kỳ Nam, cùng với một tên thất tinh cường giả cứu ngươi thì ngươi còn có thể đứng ở đây nói chuyện.”

Bị chọc vào nỗi đau, sắc mặt của Kỳ Dục liền trở nên khó coi, hấn hừ lạnh nói:

“ Đánh lén mà thôi, hành vi tiểu nhân hèn hạ như vậy dù có thắng được cũng chẳng vinh quang gì, hừ, ta mới xem thường hạng người như vậy.”

Mị Lam nghe đôi phương ác mồm cãi láo thì cũng xem thường nói:

“ Ngươi có tự tin như vậy thì đi ra kia, cùng Vân huynh đánh một trận sinh tử. Đã không có bản lĩnh thì cũng đừng có khua môi múa mép.”

Kỳ Dục bị nói vậy thì sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng, để hấn ở đây chém gió tí còn được chứ còn nói hấn đi cùng con quái thai lai quái vật kia chiến một trận đó là không thể nào.

Tên kia nhất kích liền có thể giết chết một vị thất tinh cường giả, hẳn tự nhận có 10 bản thân cũng không đánh lại được. Có điều vì mặt mũi hắn vẫn là cứng miệng nói:

“ Đợi có cơ hội, hừ, chỉ xem hắn có dám hay không thôi.”

Mị Lam nghe hắn nói thế lại thì trề môi nói:

“ Tự tìm mất mặt.”

Kỳ Dục nghe vậy thì tức giận vô cùng, sắc mặt hắn tím đen, hắn tức giận quát:

“ Ngươi...”

Có điều hắn đang muốn nói gì lại bị Tây Môn Thanh Vân ngăn lại.

“ Mọi người tới đây là để thưởng trà, luận đàm, không phải tới đây để mắng chửi lẫn nhau. Nề mặt ta ở đây mọi người đều bỏ đi hiềm khích lúc trước mà ngồi xuống nói chuyện với nhau. Người ta thường nói thêm một người bạn, bớt một kẻ thù không phải sao?”

Chủ sự đã ra mặt hai người Mị Lam cùng Tiêu Dật Phàm cũng không tiện làm quá, vẫn phải để cho Tây Môn Thanh Vân mặt mũi, hai người ném cho Kỳ Dục một cái ánh mắt xem thường cùng khinh bỉ sau đó đành hoàng ngồi xuống.

Kỳ Dục bị hai người kia nhìn như thế thì tí nữa phát tác nhưng là vẫn kiềm lại được, hắn lúc này cũng ngồi xuống, có điều vẻ mặt hắn giống như bị táo bón vậy.

Thấy ba người chiến hỏa dừng lại, mọi người lúc này cũng bắt đầu ngồi xuống.

Tây Môn Thanh Vân nhìn thấy tất cả mọi người đã ngồi xuống thì bắt đầu gọi người dâng trà.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1309: Bắc Thần Châu Danh Xung Đệ Nhất Nhân(4)

Thời gian trôi nhanh, đại hội cũng đã tổ chức được gần một tháng thời gian. Tuy thời gian đã kéo dài cả tháng nhưng lúc này chỉ mới xong phần đầu mà thôi.

Một tháng này ngày nào Huyết Vận cũng phải đối diện với đám người gọi là thiên tài của Bắc Thần Châu, thực sự mà nói Huyết Vận cảm thấy những người này không khác so với cận bã là bao, hấn không nói đến tu vị chỉ nói đến tâm tính của những người kia, trong mấy vạn người đi lên chiến đấu hấn chỉ thấy lác đác vài người là tạm được, còn đâu đều là cận bã.

Đi lên trên chỉ thích phô diễn mấy thứ nhảm nhí, có mấy tên động phải địch thủ yếu hơn thì lại thích hành hạ đối phương, làm đối phương mất hết mặt mũi. Sau đó thì đứng ở dưới võ đài cười lớn như thằng bệnh. Huyết Vận không hiểu đám kia tìm đâu ra cái cảm giác ưu việt khi chiến thắng một kẻ yếu hơn bản thân.

Có lẽ là do buổi tối tu luyện cả đêm nên thần sắc Huyết Vận có chút mệt mỏi, lúc hấn ngồi xuống bảo tọa thì trực tiếp nhắm mắt dưỡng thần không có chú ý tới phía dưới võ đài.

Ở bên cạnh hấn, Tây Môn Lai Phong thấy vậy thì cười nói:

“ Xem ra tiểu huynh đệ không có bao nhiêu hứng thú với màn dạo đầu của thịnh hội lần này à.”

Huyết Vận mở mắt ra, trong đôi mắt hấn toàn là tơ máu, hấn ngáp dài một cái buồn chán nói:

“ Phần đạo đầu này cũng không khỏi quá lâu đi chứ, cũng đã một tháng thời gian rồi, bao giờ mới đến phiên những người có ý tứ đi lên trên.”

“ Ha hả.” Tây Môn Lai Phong cười nói:

“Xem ra tiểu huynh đệ đã không chờ được nữa rồi. Nhưng không sao, hôm nay là ngày mà anh kiệt của sáu đại thế lực của chúng ta tranh tài rồi. Không biết tiểu huynh đệ có muốn tham gia tranh tài, tranh thủ đến một cái thứ hạng tốt.”

Huyết Vận nghe vậy thì hình như có lên một chút tinh thần, hấn gật đầu nói:

“ Nếu như hai người đi cùng ta có thứ hạng tốt tốt một chút thì ta sẽ không tham gia, còn nếu thứ hạng không được thì ta cũng đành xuống đài thi đấu vậy, dù sao trước khi đi bà cô nhỏ kia cũng nói không được để cho Hoan Nguyệt Tông mất mặt.”

Tây Môn Lai Phong nghe vậy thì mỉm cười không nói gì thêm, đối với Huyết Vận hấn vẫn là có một chút hiểu rõ, đừng nhìn tên này ngây thơ đơn thuần, trên thực tế cũng là một tên già đời, hoàn toàn không giống đám đệ tử thế gia vừa ra ngoài đời.

.....

Rất nhanh chiến đấu giữa các thiên kiêu của mấy đại thế lực liền bắt đầu.

Sáu siêu cấp đại thế lực tại Bắc Thần Châu là Hoan Nguyệt Tông, Nam Minh thế gia, Hồng Nguyệt thành, Thiên Tinh Các, Huyết Thần Tông, Bách

Hoa Tông, mỗi thế lực cử đến tham gia thịnh hội thuật pháp lần này cũng chỉ có ba người, tổng cộng chỉ có 18 người.

Do Huyết Vận thân phận đặc thù, lại được một đám đại lão tán đồng thực lực nên mấy vòng đầu tiên cũng không cần tham gia làm gì.

Được hưởng đặc quyền này còn một người, người kia không ai khác chính là Tây Môn Thanh Vân, đại công tử của Tây Môn Thế Gia, người đứng đầu trong bát tinh của Bắc Thần Châu.

Vì thế vòng chiến thứ 2 chia làm 8 cặp, hình thức bốc thăm, thể thức đấu loại trực tiếp, thua liền bị loại, thắng đi tiếp. Khi nào chọn ra 2 người mạnh nhất thì lại cùng Tây Môn Thanh Vân chiến một trận lựa chọn ra người đứng đầu trong bát tinh.

Huyết Vận có thể tùy ý tham gia hoặc không tham gia. Cái đặc quyền này của hắn có thể nói là khiến cho người đố mắt, vừa hâm mộ vừa ghen ghét. Bởi vì có nhiều người chưa thấy hắn xuất thủ nên không phục, tuy nghe mọi người nói Huyết Vận thực lực không tầm thường nhưng trong lòng vẫn là không tin.

Có điều mặc kệ bọn họ có tin hay không tin thì mọi chuyện vẫn vậy. Huyết Vận không cần làm cái gì cũng đã được xếp trong bốn hạng đầu của bát tinh.

.....

Bốc thăm rất nhanh thì kết thúc, tám cặp đấu được chọn ra. Tiêu Dật Phàm đụng phải một tên đệ tử của Huyết Thần Tông, Mi Lam cũng vậy, nàng cũng gặp phải một tên đệ tử của Huyết Thần Tông.

Kết quả bốc thăm này khiến cho mọi người cảm thấy có phần kỳ quái. Hai tông môn vốn là sinh tử đại địch của nhau, lúc này đây đệ tử hai tông

ngay vòng đầu đã gặp nhau.

.....

Chiến đấu bắt đầu, vì để có thời gian cho mọi người khôi phục nên chiến đấu sẽ tiến hành từng trận một.

Đối với các trận chiến đấu khác Huyết Vận cũng có nhìn qua nhưng hẳn vẫn là đặc biệt chú ý đến hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam.

.....

Trận thứ sáu Tiêu Dật Phàm chiến với đệ tử của Huyết Thần Tông.

Tên đệ tử của Huyết Thần Tông kia cũng là người quen chính là một trong tám tên từng vây công hai thể thân của hai người Tiêu Dật Phàm cùng Mị Lam. Lúc trước tám người còn bị hai người đùa cho xoay quanh, huống gì lúc này chỉ có một người.

Vừa lên trên võ đài chiến đấu thì Tiêu Dật Phàm liền mang “lôi thần chùy” của hắn ra, đánh ra một chiêu toàn lực “Lôi Long Hàng Thế”.

Tên đệ tử Huyết Thần Tông kia vốn đã không phải đối thủ của Tiêu Dật Phàm, dưới một chiêu toàn lực của Tiêu Dật Phàm liền bại trận, cả người bị đánh cho cháy đen, nằm bất tỉnh ngay trên võ đài.

.....

Trận thứ 7, vẫn là đệ tử Hoan Nguyệt Tông chiến cùng với đệ tử của Huyết Thần cung.

Kết quả của trận này thì khác xa so với dự đoán của mọi người, Mị Lam cũng không phải giống như Tiêu Dật Phàm có thể đánh bại được đối thủ

trong vòng một chiêu mà phải cực độ vất vả mới có thể chiến thắng được đối phương.

Đệ tử của Huyết Thần Tông kia không ngờ lại là một “khôi lỗi đại sư”, dưới tay hắn có 4 con khôi lỗi(con rối) tất cả đều có cảnh giới Tinh Vương Tiên Cảnh ba tầng.

Vì để ứng phó với bốn con khôi lỗi này, Mị Lam có thể nói là phải thi triển ra không ít át chủ bài. Sau một phen khổ chiến với đám khôi lỗi thì nàng tiêu hao không ít, bị đệ tử Huyết Thần Tông kia chớp cơ hội đánh lén, may mà nàng trên người bảo vật có rất nhiều, nhờ vào một kiện chiến y mà nàng thoát khỏi một kiếp.

Tên đệ tử Huyết Thần Tông kia thấy đánh lén không thành, còn mất đi bốn trợ lực đã không còn cái gì có thể đánh cùng với Mị Lam, vậy là hắn chủ động nhận thua.

Hành động của hắn khiến cho rất nhiều người khinh bỉ nhưng cũng có rất nhiều người khen hắn thông minh thức thời.

.....

Bát cường vừa hiện lập tức dẫn đến mọi người ồn ào xôn xao bàn tán. Mọi người bắt đầu dự đoán xem thứ tự của mỗi người, không ít người còn tổ chức đánh bạc cá cược.

.....

Sau một trận chiến hôm nay mọi người dù ít dù nhiều cũng đã tiêu hao khá lớn, vì thế thịnh hội tạm dừng, ngày hôm sau lại bắt chiến đấu.

Những người đang quan chiến nghe thế thì có đôi chút thất vọng, có điều cũng không vì thế mà buồn phiền.

Sau khi đại hội tạm ngừng thì một bộ phận nhỏ mọi người rời đi nhưng đa phần mọi người vẫn ở lại nơi này, chờ đợi tới ngày mai, ai cũng sợ mình vừa rời đi liền bị người khác chiếm mất chỗ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1310: Tiêu Dật Phàm Cùng Phi Hồng

Sáng ngày tiếp theo

Trong lúc mọi người đang ồn ào bàn tán không biết là ai đi lên chiến trận đầu tiên thì ở trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một thân ảnh già nua, người này không ai khác chính là Ngô Ân.

Nhìn xuống phía dưới mọi người đang ồn ào, Ngô Ân cao giọng nói:

“ Xin mọi người an tĩnh, trận đấu đầu tiên hôm nay do Tiêu Dật Phàm đến từ Hoan Nguyệt Tông cùng Phi Hồng đến từ Thiên Tinh Các.”

Theo tiếng nói của Ngô Ân vừa dứt, một bóng người lập lóe, sau đó liền xuất hiện ở trên phía bên phải của võ đài. Người vừa mới lên đài chính là Tiêu Dật Phàm, hắn hai tay ôm ngực, ánh mắt mang theo sự lạnh lùng nhìn về phía Phi Hồng đang từ từ bước lên võ đài.

Ngay khi hai người lên võ đài những người đang quan sát xung quanh cũng bắt đầu an tĩnh trở lại, cả đám chỉ có thể nhỏ giọng cùng nhau nghị luận mà thôi.

Ánh mắt lúc Tiêu Dật Phàm nhìn về Phi Hồng có một luồng ngạo khí khó nói thành lời, phảng phất người trong thiên hạ đều nên thuận phục dưới chân hắn vậy, hắn nhìn ai một chút người kia đều phải chịu phục.

“ Phi Hồng, nhìn ngươi cũng là một thiên tài hơn nữa lại là một đại mỹ nữ, ta cũng không nỡ lòng tổn thương ngươi, nếu ngươi chịu thoát ly Thiên

Tinh Các, gia nhập chúng ta Hoan Nguyệt Tông, chút nữa ta tay ta sẽ hạ thủ lưu tình. Người thấy làm sao?”

Phi Hồng phía đối diện nghe hắn nói vậy thì sửng sốt, không chỉ có nàng sửng sốt mà người xung quanh cũng sửng sốt, Tiêu Dật Phàm cái này là đang đùa người à, hơn nữa còn là chính diện đùa người.

Phi Hồng sau một hồi sửng sốt thì che miệng cười duyên nói:

“Thật không ngờ Tiêu huynh lại có ý nghĩ như vậy, thực ra muốn ta thoát ly Thiên Tinh Các gia nhập Hoan Nguyệt Tông cũng không phải là không thể, chỉ cần Tiêu huynh có thể đánh bại ta. Chỉ cần đánh cho ta tâm phục khẩu phục thì ta không chỉ thoát ly Thiên Tinh Các còn nguyện ý làm đạo lữ của Tiêu huynh. Tiêu huynh cảm thấy thế nào?”

Tiêu Dật Phàm vốn chỉ muốn trêu đùa đối phương một chút mà thôi, ai ngờ đối phương thật đáp ứng, hắn lúc này ngược lại có chút không biết nên làm thế nào.

Bí quá hắn cũng liền đáp ứng nói:

“Được. Ta sẽ đánh cho người tâm phục khẩu phục thì thôi.”

Phi Hồng nghe vậy trong đôi mắt lóe lên tinh quang, nàng khẽ mỉm cười nhẹ giọng hỏi:

“Nếu như Tiêu huynh thua thì sao đây?”

Tiêu Dật Phàm lần thứ 2 sửng sốt, hắn cũng không nghĩ đến hắn thua à.

“Không thể nào, ta làm sao có thể thua người được chứ.”

Cười hì hì, Phi Hồng mỉ mỉ cười nói:

“ Nếu Tiêu huynh thua thì phải gia nhập Thiên Tinh Các chúng ta, hơn nữa Ngô đại sư cũng phải gia nhập Thiên Tinh Các chúng ta.”

Tiêu Dật Phàm lần này ngược lại rất nhanh liền nói:

“ Được. Cái này ta có thể làm chủ, ngươi thì sao?”

Phi Hồng hí mắt cười duyên nói:

“ Ta cũng vậy.”

Tiêu Dật Phàm gật đầu nói:

“ Vậy thì tốt, chúng ta nên bắt đầu đi. Bắt đầu sớm, ta cũng sớm có mỹ nhân ôm về nhà.”

Phi Hồng nghe hắn nói vậy thì trên má xuất hiện một tia đỏ ửng, nàng gất giọng nói:

“ Hừ, còn chưa biết ai theo ai về nhà, chớ nói lung tung.”

Nói xong, thân hình nàng khẽ động, bay lên trời cao, cùng lúc nàng bay lên trời cao thiên không đang sáng lạn đột nhiên tối lại, dưới trời đêm tay Phi Hồng khẽ múa, vô số tinh quang từ trong tay nàng bay ra, hóa thành vô số vì sao lấp lánh trên cao.

Những ngôi sao kia xuất hiện liền khiến cho cả không gian tối tăm mù mịt đột nhiên trở nên sáng rõ, ánh sáng dịu nhẹ từ những ngôi sao phát ra khiến cho lòng người một mảnh an bình.

Nhưng ngay sau đó mọi người đều kinh hãi, bọn họ phát hiện những ngôi sao kia đang từ từ biến đổi, vốn dĩ tất cả những ngôi sao kia đang tán phát ra màu xanh nhạt, lúc này đột nhiên trở nên đỏ rực một cách yếu dị.

Tiếp sau đó tất cả ngôi sao kia đều trực chỉ phía Tiêu Dật Phàm hướng xuống bắn đi.

Nhìn đầy trời lưu tinh bắn xuống, trên trán Tiêu Dật Phàm thoáng cái chảy ra mồ hôi lạnh, hắn không ngờ cô nàng này vừa xuất chiêu liền là đại chiêu rồi.

Thân hình hắn thoáng lay động, khí tức cường đại đột nhiên bạo phát đi ra, chấn cho không gian xung quanh một hồi vụn vẹo, không gian chợt lóe “Lôi thần chùy” liền xuất hiện ở trong tay hắn.

Nâng “Lôi thần chùy” lên cao, Tiêu Dật Phàm đồng thời hét lớn:

“Lôi ngục”

Bầu trời đêm trong nháy mắt biến đổi hóa thành một biển lôi điện, tiếp sau đó từ bên trên bầu trời liền phóng xuống hàng vạn đạo thanh sắc tia sét.

Nhưng đạo thanh lôi kia tinh chuẩn đánh lên vô số ngôi sao đang rơi xuống phía dưới.

“Ầm ầm ầm ầm.....”

“Ầm ầm ầm ầm.....”

“Ầm ầm ầm ầm.....”

Thiên địa kịch liệt lay động, liên miên tiếng nổ mạnh vang lên, bầu trời lưu tinh thoáng cái bị đánh nát hóa thành đầy trời cát bụi.

Đang lơ lửng phía bên trên bầu trời, Phi Hồng cũng bị không ít thanh lôi đánh lên người nhưng tất cả thanh lôi kia đều bị hộ thể tiên khí của nàng ngăn ở bên ngoài.

Đám thiên kiều phía bên dưới đang quan sát nhìn thấy một màn như vậy thì liên tục hít khí lạnh, uy lực của hai chiêu kia khiến cho bọn họ tâm linh chấn động. Bọn họ lúc này rõ ràng biết vì sao người ta lại là một trong bát tinh còn mình thì không phải.

Phi Hồng nhìn thấy chiêu thức bị phá thì cũng không lấy gì làm kinh ngạc, nàng mỉm cười nói:

“Thực sự có tài nhưng muốn đánh bại tiểu muội thì Tiêu huynh phải cố gắng nhiều hơn rồi.”

Tay nàng khẽ bắt pháp quyết miệng khẽ nói:

“Thất tinh liên châu.”

Theo pháp quyết nơi tay xoay chuyển, bảy ngôi sao to lớn từ từ hiện ra, xoay theo quy luật xung quanh cơ thể nàng, hình thành một cái trận pháp.

Trong nháy mắt trận pháp kia hình thành, một luồng năng lượng ở trước người nàng tích tụ sau đó phóng thẳng xuống phía dưới.

“Ầm ầm ầm...”

Tiêu Dật Phàm cảm nhận được sức hủy diệt của luồng năng lượng kia nào dám đón đỡ, hắn nhanh chóng lùi về phía sau, tránh công kích kia.

Hắn chân trước vừa đi, chân sau công kích liền đến, luồng năng lượng khủng khiếp kia trực tiếp đánh nát phòng ngự phía bên dưới vỡ đại đục ra một cái lỗ sâu đen ngòm.

Nhìn thấy cái lỗ đen kia thì Tiêu Dật Phàm toát mồ hôi hột, không những hắn mà những người khác cũng vậy.

Đúng lúc này giọng nói của Phi Hồng mang theo hờn dỗi vang lên:

“ Tiêu huynh như vậy là không tốt đâu, tiểu muội đánh sao huynh lại né chứ như vậy làm sao tiểu muội có thể đánh trúng được.”

Nghe được nàng nói thế thì lần thứ 2 mọi người trên trán toát mồ hôi, công kích dạng kia nếu như không né tránh mà ngạnh kháng thì không chết cũng trọng thương à.

Ở phía trên cao, Huyết Vận nhìn thấy một màn vậy thì sắc mặt liền trở nên quái dị không thôi, hắn nhìn qua Tây Môn Thanh Vân đang đứng phía phụ thân hắn Tây Môn Lai Phong hỏi:

“ Tây Môn huynh, mấy ngày này có chuyện gì sao, làm sao hai người kia không giống đánh nhau mà giống ve vãn nhau hơn vậy. Chẳng lẽ hai người bọn có gian tình với nhau.”

Đám người đang ở bên cạnh quan sát, nghe hắn nói chuyện thì liền ho khan kịch liệt.

“ Khụ khụ. Tiêu huynh đệ chú ý dùng từ, chú ý dùng từ, nơi này là nơi đông người, không nên nói lung tung.”--- Tây Môn Lai Phong ho khan nói.

Tây Môn Thanh Vân cũng là cười khổ nói:

“ Ta nào đâu có biết chuyện gì xảy ra. Ta cũng rất ngạc nhiên à.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1311: Tiêu Dật Phàm Cùng Phi Hồng(1)

Phía dưới lôi đài, Tiêu Dật Phàm nghe Phi Hồng nói vậy thì tức giận đáp:

“ Ta lại không ngốc vì sao phải đứng lại chịu đòn chứ. Hừ.”

Thấy hắn tức giận như vậy, Phi Hồng cười duyên nói:

“ Vậy thì Tiêu huynh cứ tiếp tục tránh né đi nhưng lần này phải cẩn thận đấy.”

Nói xong hai tay nàng lại bắt ấn quyết, trận đồ huyền diệu cấu thành từ ngôi sao đang bay xung quanh cơ thể nàng đột nhiên duy chuyển nhanh hơn gấp đôi.

Tiếp sau đó ở phía trước người nàng phóng ra liên miên chùm sáng năng lượng màu trắng, bắn xuống Tiêu Dật Phàm phía bên dưới.

“ Chứu chứu chứu....”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm....”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm....”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm....”

Nhìn công kích dày đặc bắn về phía bản thân, Tiêu Dật Phàm lúc này ngược lại rất bình tĩnh, thân ảnh hắn đang đứng nơi đó đột nhiên trở nên

vạn vạo, phiêu hốt bất định, vô số luồng sáng năng lượng bắn xuyên qua thân thể hấn như lại không gây ra bất kỳ thương tổn nào.

Tất cả những chùm sáng năng lượng kia không bắn trúng Tiêu Dật Phàm, toàn bộ đánh lên sân võ đài, đục ra không biết bao nhiêu cao hổ sâu.

Sau một lúc, công kích như cuồng phong vũ bão của Phi Hồng cũng dừng lại.

Cùng lúc này thân ảnh đang phiêu hốt bất định của Tiêu Dật Phàm cũng từ từ ngưng thực.

Thân hình hấn vừa hiện ra thì liền chỉ tay về phía Phi Hồng, đồng thời trong miệng hấn hét lớn:

“ Lôi thần nhất chỉ.”

Từ đầu ngón tay của hấn đột nhiên lóe sáng, sau đó một đạo lôi điện màu tím bắn ra, phóng thẳng về phía Phi Hồng đang bay trên cao.

Tất cả mọi người khi nhìn thấy đạo lôi điện màu tím kia thì như gặp dụt vậy, con mắt cũng tí nữa thì rớt ra bên ngoài, có người còn cả kinh hô lên thất thanh.

“ Tử phủ diệt thế thân lôi. Không thể nào.”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm....”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm....”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm....”

Có điều âm thanh của người kia cùng tiếng bàn tán của mọi người đều bị âm thanh như sấm nổ ở trên bầu trời át đi mất.

Ở trên cao, Phi Hồng cũng cảm nhận được đạo tử sắc lôi điện kia bắt phàm, nàng ngay lập tức liền sử dụng bảy ngôi sao đang xoay xung quanh bản thân ngăn cản.

Có điều nàng vẫn đánh giá sai uy lực của đạo tử lôi kia, lấy lực lượng của bảy ngôi sao vậy mà không thể ngăn cản được đạo tử lôi kia, tất cả trong giây lát tiếp xúc với đạo tử lôi(tia sét màu tím) liền nổ tung, hóa thành thiên địa tiên khí.

Đạo tử lôi kia tốc độ cực nhanh, nàng dù muốn né tránh nhưng là lực bất tòng tâm, đạo tử lôi kia trực tiếp kích thẳng lên trên cơ thể nàng.

“ Ầm ầm ầm..... Ầm ầm ầm....”

Áo giáp cùng một vài đồ vật bảo mệnh khác của nàng trong nháy mắt phá diệt.

Đạo tử lôi kia uy thế không giảm, trực tiếp tiến nhập cơ thể nàng, sau khi đi vào bên trong thì trắng trợn phá hư kinh mạch bên trong thân thể nàng. Cùng lúc đó nàng cảm thấy cả người tê dại, thần trí dần dần mơ hồ đi, cuối cùng là không biết gì nữa.

Sau khi nàng ngất đi, bầu trời đêm cũng biến mất, thay vào đó là một mảnh trời quang mây tạnh, thân thể của Phi Hồng lúc này không tự chủ rơi thẳng xuống sàn.

Có điều khi rơi được một nửa thì được người đón đỡ lấy, người này không ai khác chính là Tiêu Dật Phàm.

Sau khi đánh ra một chiêu kia thì tiêu dật phàm cũng không tốt đi nơi nào, cả người uể oải không chịu nổi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, lúc này đứng trên võ đài hai chân còn có chút run run.

.....

Sau giây phút ngỡ ngàng trước chiến thắng bất ngờ của Tiêu Dật Phàm, mọi người xung quanh quảng trường đồng thời bùng nổ, tiếng reo hò không ngớt.

“Đánh hay lắm.”

“Tuyệt lắm.”

“Cả hai đều rất lợi hại, thực không uổng công ta đến nhìn xem.”

.....

“Đánh thật hay, không hổ danh một trong bát tinh.”

Giữa lúc mọi người đang hưng phấn tung hô người thắng cuộc thì Ngô Ân lại bay lên trên, hoãn sự sung sướng của mọi người lại.

“Mọi người yên lặng. Trận chiến này Tiêu Dật Phàm của Hoan Nguyệt Tông giành chiến thắng trước Phi Hồng của Thiên Tinh Các.

Trận đấu tiếp theo đến lượt Phi Yên của Bách Hoa Tông đối chiến cùng Nam Minh thế gia Minh Nhạc.”

Nói xong thì Ngô Ân liền lui xuống, hai người Tiêu Dật Phàm cùng Phi Hồng cũng đồng thời được mang đi trị thương.

.....

Tiếp sau đó hai người Phi Yên cùng Minh Nhạc lần lượt đi lên võ đài.

Ngay khi nhìn thấy Minh Nhạc xuất hiện thì ở phía trên Huyết Vận liền ngồi thẳng dậy, ánh mắt gắt gao nhìn Minh Nhạc, trong ánh mắt hiện lên

những tia sáng khác thường.

Ở gần đó Tây Môn Lai Phong thấy hấn phản ứng vậy thì hiếu kỳ hỏi:

“Tiểu huynh đệ có hứng thú với người này sao? Người này ta cũng biết, là nhị công tử của Nam Minh thế gia, thực lực trong lớp trẻ cũng rất được.”

Huyết Vận cau mày truyền âm nói: “Tên này mang đến cho ta cảm giác không khỏe, hình như tên này bị một cái thứ gì tà ác chiếm đoạt thân xác rồi, mà thứ kia nhất định liên quan đến huyết dịch. Thành chủ cũng đừng vội không tin ta, ta có tu luyện một loại bí pháp đặc thù, vì vậy rất miễn cảm với mấy thứ có liên quan đến huyết dịch.”

Tây Môn Lai Phong nghe hấn nói thì chỉ cười nhạt, hấn cười nói:

“Tiểu huynh có lẽ cảm giác sai rồi, mọi người nơi đây đều là cao thủ, nếu như Minh Nhạc bị người đoạt xá chẳng lẽ chúng ta còn không nhìn ra sao.”

Huyết Vận nghe hấn nói vậy thì biết đối phương không tin mình, bản thân lúc này có nói gì thêm cũng là vô ích, vì vậy hấn cũng không nói gì nữa, mà lặng yên quan sát.

Có điều trong lòng hấn luôn cảm thấy bất an, hấn cảm giác có đại sự đó sắp xảy ra đến nơi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1312: Phi Yên Đối Chiến Minh Nhạc

Bên trên võ đài.

Phi Yên cũng nhận ra Minh Nhạc vào thời khắc này có chút gì đó quái dị.

Nàng nháy nháy con mắt quyền rũ hỏi:

“Làm sao ta cảm thấy ngươi so với mười năm trước thay đổi rất nhiều à, sẽ không phải trong mười năm này học được cái gì bí pháp, thần thông gì đó lợi hại rồi chứ.”

Nghe được nàng trực tiếp hỏi như vậy thì mọi người tí nữa tí lẩn đùng ra mặt đất, bí pháp thần thông lợi hại mỗi người đều có, thứ kia đều là đòn sát thủ, dù là ai cũng không nói ra ngoài.

Nhưng trái với suy nghĩ của mọi người, Minh Nhạc lúc này lại rất nghiêm túc nói:

“Đúng vậy, trong thời gian này ta có chiếm được một cái di chỉ thượng cổ, nhận được hắc long truyền thừa. Thực lực đã xưa đâu bằng nay, nếu ngươi chỉ có thực lực như trước kia thì cũng không cần đánh nữa rồi.”

Phi Yên nghe vậy thì trong lòng thoáng rung động nhưng mặt ngoài chỉ là khẽ cười, nàng hơi nghiêng nghiêng đầu nói:

“ Sao có thể như vậy được chứ, trong mười năm nay ta cũng có tiến bộ không ít đây, vốn còn lo không tìm được đối thủ nhưng giờ có người cũng cần đi tìm người khác rồi, liền lấy người làm bia tập luyện.”

Minh Nhạc nghe vậy thì lạnh lùng nói:

“ Hừ, nữ nhân luôn là như vậy, công phu không ra làm sao nhưng được miệng lưỡi rất lợi hại, ta cũng không muốn cùng người khua môi múa mép, nếu người đã không chịu nhận thua thì liền chiến một trận.”

Phỉ Yên thấy đối phương đã làm tư thế chuẩn bị, nàng cũng thu hồi vẻ vũ mị cùng mình, nàng đưa tay ra khẽ làm dấu mời, đồng thời nói:

“ Ta cũng muốn nhìn xem bản lĩnh thực sự của người.”

Minh Nhạc mắt lóe hàn quang, cả người tản ra sát khí nồng đậm như thực chất, hai chân đạp mạnh, cả người thoáng cái bay lên cao, thân như du long nghiêng người công tới.

Ở trên võ đài, Phỉ Yên nhìn thấy Minh Nhạc công tới thì cũng không có hoang man, nàng bình tĩnh ra tay ứng đối, tay nàng bắt ấn, vô tận hồng phấn tinh trần từ bên trong tay nàng bay ra, hóa thành đóa đóa hoa đào diễm lệ.

Thoáng cái cả bầu trời biến thành một biển hoa đào, ở trong biển hoa đào kia, thế công của Minh Nhạc lập tức bị kìm hãm.

Minh Nhạc cảm nhận được không gian xung quanh giống như đông kết thì “hừ” lạnh một tiếng, quanh thân hắn từng đạo ánh sáng hắc mang tán phát mà ra, trong nháy mắt đánh xơ xác hoa đào xung quanh.

Tiếp sau đó hắn liền trùng điệp hướng phía Phỉ Yên vồ xuống một chưởng:

“ Hắc Huyền Tâm Chương”

Minh Nhạc đột nhiên hét lớn một tiếng, từ bàn tay hắc hiện ra hắc ám quang mang, hắc sắc quang mang hóa thành một cực lớn bàn tay, trong thiên địa một trận nổ vang, thiên không cùng mặt đất đều rung lắc mãnh liệt, bầu trời đang trong xanh cũng lập tức trở nên tối tăm mù mịt.

Phỉ Yên hai tay bắt quyết, hồng sắc yên vụ lan tràn, ở trước người nàng nhanh chóng hình thành một bông hoa cực lớn, bông hoa hội tụ thiên địa bốn loại thanh minh lực lượng, để nguyên bản bầu trời đang âm trầm đột nhiên trở nên sáng rõ.

“ Âm âm âm.....”

“ Âm âm âm.....”

“ Âm âm âm.....”

Hắc Huyền Tâm Chương đánh thẳng lên bông hoa trước người Phỉ Yên tạo ra liên miên tiếng nổ lớn, đồng thời một luồng sóng năng lượng xung kích lan ra bốn phía, kích thẳng lên kết giới, kết giới ở xung quanh võ đài vậy mà có dấu hiệu nứt vỡ, đám người đang vây quanh lập tức bỏ chạy ra xa xa.

Sau một chiêu này cả hai người đồng thời bay ngược về sau, khóe miệng chảy ra máu tươi, hiển nhiên cả hai dưới lực trùng kích kia đều bị thương.

Lau đi vết máu ở khóe miệng, Minh Nhạc vẻ mặt lạnh lùng, bên trong con người sát khí mỗi lúc một nồng, tay hắc khê lật, một thanh trường thương mang theo phong cách cổ trang xuất hiện.

Trường thương vừa ra mọi người đều có thể ần ần nghe được tiếng rỗng ngâm bên trong đó.

Vừa nhìn thấy thanh trường thương này xuất hiện thì trong mắt của Phi Yên cũng xuất hiện vẻ ngưng trọng, theo khí tức của kiện trường thương này tản ra thì hẳn là tiên khí trung cấp đỉnh phong không thể nghi ngờ.

Minh Nhạc nhìn Phi Yên đứng đối diện nói:

“ Ta rút lại lời nói khinh thị ngươi lúc trước, ngươi rất mạnh, mạnh hơn xưa rất nhiều, ta sẽ dốc sức đánh cùng với ngươi, hi vọng ngươi cũng sẽ toàn lực.”

Vừa nói hẳn vừa phun ra một ngụm máu lên thân thương, thoáng cái thân thương phóng ra hắc quang đại thịnh, cùng lúc đó mọi người có thể thấy một đầu hắc long như ẩn như hiện đang quần trên thanh thương.

Cảm nhận được loại khí tức hắc ám, tà ác của thượng cổ hắc long, mọi người trong lòng ai nấy đều nổi lên sự sợ hãi, một sự sợ hãi đến từ huyết mạch.

Phi Yên nghe hẳn nói vậy thì khẽ gật đầu, nâng tay phải vừa lật, một thanh Thu Thủy Kiếm liền xuất hiện trong tay nàng, hàn quang chiếu thu thủy, kiếm thế như hồng.

Thân nàng khẽ chuyển, tạo thành điệu thế, tay nâng thu thủy kiếm chém xuống.

Ngay lập tức một đạo kiếm quang vạch phá thương không đánh thẳng tới nơi Minh Nhạc đang đứng, kiếm quang đi tới đâu hoa đào nở rộ, tinh mỹ tuyệt luân.

Nhưng tiếp sau đó nàng liên tục chém ra sáu kiếm, kiếm quang nối liền hình thành liên hoàn công kích, uy lực vô song.

Minh Nhạc thấy thế thì nheo mắt, tay cầm trường thương khẽ run, sau đó liên tục đâm ra 7 thương, thương ảnh trùng điệp đem từng đạo kiếm quang phá diệt.

Sau khi hủy diệt toàn bộ kiếm quang, thân ảnh của Minh Nhạc liền biến mất, sau một giây hấn liền đã xuất hiện trước mặt Phi Yên đâm ra một thương.

“ Tranh”

Đầu mũi thương của Minh Nhạc đâm thẳng lên đầu mũi kiếm của Phi Yên, ngay lập tức tại đầu mũi của hai binh khí xuất hiện hào quang chói mắt, kịch liệt đối kháng lẫn nhau.

Ngay lúc hai người đang giao tranh kịch liệt, từ bên trong thân thể của Phi Yên lần nữa bay ra hai thanh kiếm, hai thanh kiếm kia vừa xuất hiện thì liền từ hai phía bất đồng công tới Minh Nhạc.

Minh Nhạc sắc mặt lập tức thay đổi, hấn thu lại trường thương, đồng thời lùi về phía sau, hoành thương trước ngực.

“ Tranh! Tranh! Tranh!”

Ba thanh thu thủy kiếm tất cả đều bị trường thương của Minh Nhạc ngăn lại.

Tiến công bất thành, Phi Yên cũng ngay lập tức lùi về phía sau, tam kiếm lúc này hóa thành tam tài kiếm trận bảo vệ lấy nàng, sau khi lùi đến khoảng cách an toàn thì từ “tam tài trận” chuyển thành “ hổ dục trận.”

Lúc này hai người lại xa xa đứng nhìn nhau, không ai tấn công.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1313: Phi Yên Đối Chiến Minh Nhạc (1)

Nhưng rồi Phi Yên lần nữa lại động, ba thanh “Thu thủy kiếm” đang kết thành tiêu kiếm trận đột nhiên dung hợp lại thành một thanh cự kiếm dài 3m rộng gần 2 gang tay.

Phi Yên khẽ cắn đầu ngón tay, máu tươi từ đầu ngón tay ngay lập tức chảy ra, nàng khẽ búng nhẹ, vài giọt máu tươi lập tức văng lên cự kiếm, cự kiếm vốn trong sáng như gương, hàn quang chiếu thủy nhưng sau vài cái hô hấp liền trở nên cuồng bạo.

Cả thanh kiếm biến thành huyết hồng chi sắc, toàn thân kiếm phát ra sát khí lẫm liệt.

Phi Yên làm động tác nâng lên hạ xuống, thanh cự kiếm khi chạm xuống mặt sàn võ đại thì phát ra tiếng nổ lớn.

“ Ầm!”

Trong nháy mắt nơi cự kiếm hạ xuống xuất hiện một cái hố to, mặt đất cũng “ầm ầm” chấn động, mặc dù là có trận pháp xung quanh nhưng người ở bên ngoài cũng có thể cảm nhận được cỗ chấn động này. Trong lòng tất cả mọi người đều khẽ run nhẹ một thoáng.

“ Vèo!”

Đột nhiên thân ảnh của Phi Yên biến mất, tiếp sau đó liền đã xuất hiện ở trên không, xuất hiện trước mặt Minh Nhạc, tay giơ cự kiếm cao cao bổ

xuống, một kiếm này như muốn xé nát trời xanh, cự kiếm đi tới đâu liền hư không nơi đó cũng bị đánh nát.

Minh Nhạc thấy Phi Yên đột nhiên xuất hiện trước mặt thì thoáng giật mình nhưng ngay lập tức liền có phản ứng lại, hấn lần nữa đưa ngang trường thương trước người đón đỡ.

“ Đùng...”

Một âm thanh trầm đục vang lên, tiếp sau đó cả người Minh Nhạc đều bị đánh bay, thân thể hấn vô pháp không chế từ giữa không trung lao xuống phía bên dưới mặt đất.

“ Âm..”

Thân thể hấn trực tiếp bị đánh tiến nhập vào trong mặt đất, mặt đất trực tiếp bị tạc ra một cái hố to.

Sau một kích này thì Phi Yên cũng không có truy sát mà lẳng không đứng đó quan sát tình huống phía dưới.

Quả nhiên, chỉ sau vài cái hô hấp một thân ảnh liền đi ra khỏi hố sâu, sau một kích xuất kỳ bất ý kia vậy mà cũng không có bị thương, trên người hấn lúc này xuất hiện một lớp lân phiến màu đen, khuôn mặt cũng biến hình trở nên dị thường dữ tợn.

“ Chết”

Đột nhiên hấn gầm lên một tiếng, tay phải cầm thương xoay tròn, ở phía sau hấn hiện lên một cái hư ảnh hắc long (rồng không cánh) ngửa đầu gầm thét, theo Minh Nhạc ném ra trường thương, hư ảnh hắc long to lớn phía sau hấn cũng đồng thời lao đi, hư ảnh to lớn kia bay được một đoạn thì

dung nhập vào bên trong thân thương, cả hai đồng thời hóa thành tia chớp phá không lao đi.

Phía bên trên bầu trời, Phi Yên lúc này bình tĩnh dị thường, nàng từ từ nâng cự kiếm lên cao, cùng lúc đó phía sau lưng nàng hiện lên một hư ảnh nữ tử, nữ tử kia thân mặc chiến y, tay cầm cự kiếm, cả người toát ra một cỗ khí tức trang nghiêm, thần thánh.

Khi trường thương của Minh Nhạc bay được nửa đường thì nàng cũng chém ra một kiếm, một kiếm này vô cùng chậm rãi, cự kiếm từ từ hạ xuống, mỗi khi đi qua một tầng không gian đều xuất hiện bóng kiếm, bóng kiếm trọng điệp nhìn không phân hư thật.

Cùng với nàng chém xuống một kiếm kia, hư ảnh nữ tử bên trên bầu trời cũng mở mắt ra, trong đôi mắt kia vậy mà lại không có con người, chỉ có hai cái lỗ đen như hai cánh cổng địa ngục vậy.

Hư ảnh nữ tử kia cũng vung cự kiếm chém xuống, đại kiếm hư ảnh lúc này trên cao giống như là một cái ảnh chiếu cự kiếm nơi tay Phi Yên, giống như tuy 2 nhưng là một.

“ Ầm ầm ầm....”

Hai đạo công kích khủng bố đụng nhau, phát ra kinh thiên tiếng nổ lớn cùng sóng năng lượng, trong nháy mắt kết giới xung quanh liên căng phồng ra, tùy thời đều có thể vỡ nát.

Trường thương của Minh Nhạc bị đánh bay ngược về phía hắn, uy thế một đòn của Phi Yên không giảm vẫn tiếp tục chém xuống. Cảm nhận được uy thế phô thiên cái địa mà xuống, sắc mặt Minh Nhạc liền đại biến.

Nhưng ngay vào lúc này, cả người hắn đột nhiên run lên, tiếp sau đó hắn thốt khổ ôm đầu hét lên thê lương:

“ A a a a a a a a.....”

“ A a a a a a a a.....”

“ A a a a a a a a.....”

“ Thân thể của ta, thân thể của ta, người không có quyền.”

“ Thân thể của ta, thân thể của ta, thân thể này là của ta.”

Âm thanh kia khủng bố đến mức, trong nháy mắt kết giới bị đánh nát tan tành, kiếm quang khổng lồ bên trên bầu trời đang áp xuống cũng bị âm thanh của hắn đánh cho tan tác.

m thanh kia hóa thành một luồng phong bạo cuốn ra bốn phương tám hướng, người ở gần trực tiếp nổ tung hóa thành đầy trời sương máu. Phi Yên ở gần hắn nhất vì thế cũng là người đứng mũi chịu sào, có điều năng tu vị không thấp, bảo vật nhiều, nên lúc bị phong bạo quét trúng chỉ bị trọng thương không có chết.

Cùng lúc Minh Nhạc ôm đầu hét lên thống khổ thì toàn thân hắn cũng bắt đầu phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, toàn thân hắn y phục phá nát lộ ra lớp vảy màu đen yêu dị, tay chân cũng biến thành trảo, trên đầu mọc ra hai sừng, khuôn mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ dữ tợn.

Cùng lúc này, từ trên thân của Minh Nhạc phát ra khí tức cực kỳ đáng sợ, khí tức kia đáng sợ đến nỗi đè ép cho tất cả mọi người nơi đây đến hô hấp cũng khó khăn.

Đúng lúc này, từ hư không nơi xa, một đạo âm thanh cực độ vui vẻ vang lên:

“ Ha hả, rốt cuộc cũng tìm thấy ngươi rồi.”

Tiếp sau đó ở bên trên bầu trời lôi đài, không gian một trận lay động, dần dần hiện ra mấy bóng người những người kia thân mặc trường bào màu đen, toàn thân phát ra khí tức mục nát. Tuy bọn họ chỉ lẳng lẳng đứng giữa trời cao nhưng lại mang đến cho tất cả mọi người nơi đây một cỗ cảm giác sợ hãi khó lòng diễn tả.

Ngồi trên bảo tọa, Tây Môn Lai Phong khi nhìn thấy mấy người vừa xuất hiện thì cả người đại chấn, ánh mắt hiện lên sự nghi kỵ, có điều thân là chủ nhân của Hồng Nguyệt thành, hắn vẫn là đứng dậy tiến lên phía trước quát.

“ Các ngươi là người nào, lại từ đâu mà đến, các ngươi có biết bản thân đã phạm vào tử tội rồi không, nếu hôm nay các ngươi không đưa ra được lý do chính đáng thì đừng mong người nào có thể rời khỏi.”

Tây Môn Lai Phong vừa quát một tiếng thì vô số cường giả bên trong Hồng Nguyệt thành đồng thời bay lên trên cao, bao vây lấy mấy người vừa xuất hiện.

Nhìn thấy vô số cường giả vây quanh thì một người trong số 7 người vừa xuất hiện miệt thị nói:

“ Đám kiến hôi, còn tưởng bản thân là đại nhân vật sao?”

Vừa nói hắn tiện tay liền vỗ ra một chưởng, chưởng thế khủng khiếp, trong nháy mắt thu nạp phân nửa thiên địa tiên khí nơi đây, đánh thẳng về phía đám cường giả đang vây quanh.

“ Ầm...”

Không có bất kỳ hồi hộp, một chưởng này ập xuống trong nháy mắt liền giết chết mấy trăm tên cường giả Tinh Vương Chi Cảnh.

Nhìn thấy một màn khùng khiếp như vậy, mọi người nơi đây đều là sợ đến ngây người, tất cả đều là tròn tròn mắt.

Còn chưa dừng lại đó, người kia sau khi đánh ra một chưởng liền há miệng phun ra một đoàn “Hắc hỏa”, hắc hỏa trong nháy mắt biến thành biển mây lửa, bao phủ gần như toàn bộ Hồng Nguyệt thành vào bên trong.

Nhiệt độ thoáng cái tăng lên không biết bao nhiêu lần, nhiều tu sĩ cấp thấp phía bên dưới không chịu nổi nhiệt độ cao lập tức hóa thành thịt nướng.

“ A a a a a a...”

“ A a a a a a...”

“ A a a a a a...”

Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên bên trong Hồng Nguyệt thành, theo biển lửa từ từ hạ xuống thì tiếng la hét mỗi lúc một nhiều.

Tây Môn Lai Phong nhìn thấy cảnh này thì tròng mắt liền muốn nứt, ngay lúc hấn muốn gọi cứu viện thì từ bên trong phủ thành chủ bay ra một đạo ánh sáng.

Đạo ánh sáng bay xẹt qua bầu trời bay tới nơi đây, nơi đạo ánh sáng kia bay qua thì tất cả hắc hỏa trong nháy mắt đều bị đánh tan.

Thoáng cái biển lửa bên trên bầu trời liền biến mất, tiếp sau đó đạo ánh sáng kia liền hạ xuống trước mặt Tây Môn Lai Phong, quang mang tản đi lộ ra thân ảnh một lão giả gầy yếu.

“ Các ngươi vì sao lại tới địa bàn nhân tộc chúng ta làm loạn, chẳng lẽ các ngươi đã quên hiệp định với nhân tộc chúng ta.”

Đối diện với bảy người thân bí, lão già vẫn giữ thần sắc đạm nhiên như không có việc gì

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1314: Bảo Vật Của Hắc Long Bộ Tộc

Thấy người xuất hiện là ai thì mọi người ở đây trong lòng liền đại định, tất cả tu sĩ nhân tộc còn sống lúc này đều ưỡn ngực, ngẩng cao đầu. Bọn họ tin rằng chỉ cần người này ở đây thì bảy tên đến từ cái gì đó bộ tộc liền phải cụp đuôi mà chạy.

Nhưng chỉ sau một khắc, sắc mặt mọi người liền trở nên tái nhợt, bọn họ chỉ nghe một trong bảy người nói:

“ Nhân tộc các ngươi tuy mang danh tiếng là thống trị tiên giới nhưng thực tế chẳng qua chỉ là một đám công cụ mà thôi, hừ, còn tưởng rằng bản thân rất có giá trị sao. Vì số lượng các ngươi quá đông nên vương tộc chúng ta mới mượn dùng các ngươi cai quản tiên giới mà thôi.”

Một người khác ở bên cạnh cũng là xem thường nói:

“ Các ngươi nghĩ cao tằng nhân tộc sẽ để ý chút việc nhỏ này sao, dù bọn ta có hủy diệt cả một châu này cũng không ai dám nói gì chứ đừng nói là một cái tòa thành trì nho nhỏ này. ”

Nghe đối phương nói vậy thì trong lòng lão giả vừa xuất hiện cũng không bình tĩnh nữa rồi, hắn biết đối phương sẽ không vô duyên vô cớ mà tới đây, hắn biết đối phương rất có thể đến vì vật kia. Có điều trong lòng hắn vẫn ôm một tia hy vọng nói:

“ Dù các ngươi có là vương tộc cũng không thể vô duyên vô cớ giết người. Nếu chuyện này truyền đến bên trên các ngươi cũng không thoát

khỏi trách nhiệm.”

Nghe hắn nói vậy thì mấy người thần bí đồng thời hừ lạnh, tiếp đó một trong bảy người lạnh lùng nói:

“ Vậ các ngươi lấy đi tại di chỉ thượng cổ 25 năm về trước hắn vẫn còn nhớ đi, di chỉ kia chính là thuộc về Hắc Long bộ tộc chúng ta vậy mà dám nhân tộc các ngươi lại ngang nhiên cướp đoạt, hơn nữa còn ra tay sát hại không ít tộc nhân của bọn ta. Hôm nay là ngày các ngươi phải trả giá cho hành động ngu xuẩn của mình.”

Người kia vừa dứt lời, một người khác liền đã tiếp lời:

“ Hắc Long bộ tộc cũng là vương tộc trong long tộc, nhân tộc các ngươi có chết nhiều hơn nữa cũng không thể sánh bằng một người chúng ta. Các ngươi giết nhiều như vậy con cháu của bọn ta, hôm nay chúng ta dù có diệt sạch một châu này của các ngươi cũng không tiêu mỗi hận trong lòng. Nhưng mà các ngươi yên tâm, trên đường xuống hoàng tuyền sẽ có rất nhiều người bồi bạn cùng các ngươi.”

Nghe mấy người Hắc Long bộ tộc nói vậy thì trong mắt lão giả sát khí chợt hiện, khí tức nguy hiểm thoáng cái tràn ra bên ngoài. Hắn lạnh lùng nói:

“ Đã vậy các ngươi đều lưu lại nơi này đi. Thêm vào bảy người các ngươi hẳn đủ ta thành tựu Hằng Vương Tiên Cảnh nhị trọng rồi.”

Vừa nói ra lời này, thân hình lão giả liền biến mất, tiếp đó liền thấy lão giả xuất hiện ở bên trên một ngọn tháp cao, tay lão giả lẳng không hề diễm, một cái đồ án trận pháp hình thành, từ đồ án trận pháp kia từ từ đi ra một cái sọ người.

Đầu lâu kia vừa hiện, thiên địa thất sắc, từ bốn phương hướng vọt lên cột sáng như mộng như huyền hội tụ vào bên trong đầu lâu. Đầu lâu kia càng lúc càng lớn, quang mang tà ác từ bên trong đầu lâu kia mỗi lúc một thịnh.

Trên đầu lâu khắc họa vô số trận văn kỳ quái vào đúng lúc này phảng phất như sống lại vậy những trận văn kia liên tục lập lòe bất định, từng đạo từng đạo trận văn trên đầu lâu kia được kích hoạt, trận thế tầng tầng chồng chất khuếch tán mà ra.

Lão giả hai tay nhanh chóng kết ấn, một cái khủng bố huyết sắc phù ấn ở hai tay ấn quyết bên trong hiện lên, lâm không đập xuống, đánh vào bên trong đầu lâu.

Trong phút chốc, một đạo mờ ảo âm cổ truyền ra, tựa hồ là “Cốt tặc” sống lại, thanh âm kia cực kỳ trang nghiêm, cảm động, rồi lại cực kỳ thê lương, cô tịch.

Theo âm cổ lượn lờ bay lên, đầu lâu bỗng dung há miệng, từ bên trong đó một cột sáng huyết sắc khủng bố phóng ra, bắn thẳng về phía bảy tên cường giả Hắc Long bộ tộc.

Cảm nhận được uy năng bên trong cột năng lượng huyết sắc kia, bảy tên cường giả Hắc Long bộ tộc cũng không dám lãnh đạm, một người trong số đó hét lớn:

“ Mọi người đồng thời liên thủ, thứ này không đơn giản.”

Bảy người trong lúc đó vô cùng ăn ý, trong giây lát bảy người liền đã tạo thành “ Thiên canh trận”, trên thân bảy người đồng thời bùng lên từng vòng sáng hắc mang, hắc mang kia trên thân bảy người trong lúc đó lại có cảm ứng lẫn nhau hình thành phòng ngự kết giới.

Bảy người đều là cường giả Hắc Long bộ tộc, đều có chiến lực không kém hơn lão giả kia là bao, hình thành kết giới trận pháp phòng ngự có thể nói chắc chắn vô cùng.

“ Âm âm âm âm....”

“ Âm âm âm âm....”

“ Âm âm âm âm....”

Luồng năng lượng kinh khủng kia bắn thẳng lên phòng ngự kết giới của bảy người, khiến cho phòng ngự kết giới do bảy người tạo ra một trận rung lắc mãnh liệt.

Năng lượng tàn dư bay tán loạn khắp nơi, một đám tu sĩ gần đó không may bị dính phải tàn dư kia thì liền biến thành một bãi máu loãng chết đến không thể chết thêm.

Tất cả mọi người còn sống nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu kinh tâm động phách như vậy thì đều sợ hãi không thôi, chiến đấu dạng này đã không phải bọn họ có thể tham gia, bọn họ chỉ có thể trơ mắt mà nhìn, mặc kệ số mệnh định đoạt.

Ở một nơi xa xa, Huyết Vận cũng đang quan sát chiến đấu phía trên, sắc mặt của hắn lúc này cũng là một mảnh trắng xám, nhìn xem mấy người ở trên không kia hắn cảm thấy trong lòng một trận sợ hãi, mấy người này tạo cho hắn áp lực còn mạnh hơn Linh Tâm nữ nhân kia.

Trong lòng hắn lúc này đang thầm hỏi hận vì sao không có chuyện gì lại chạy tới nơi đây chịu chết không biết. Nếu mà biết trước có hắn nhiều thêm lợi ích thì hắn cũng không tới cái nơi thị phi này.

.....

Ở trên cao, lão giả sau khi sử dụng huyết sắc đầu lâu đánh ra một kích thì cũng không có tiếp tục ra tay mà nhìn bảy người Hắc Long bộ tộc cười nhạt.

“ Hắc Long bộ tộc nghe nói rất cường đại kia mà, vì sao lại giống con rùa rút đầu vậy.”

Nhưng ngay sau đó hắn đột nhiên cười lên dữ tợn nói:

“ Các người nghỉ ở bên trong đó liền có thể an toàn. Vô tri.”

Tiếp sau đó mọi người chỉ thấy lão giả toàn thân nhanh chóng héo rút, cả người nhanh chóng biến thành một xương khô màu vàng. Nhưng khí tức tuyệt cường trên thân thể hắn thoát ra càng ngày càng mạnh, mạnh tới mức nhiều người phía bên dưới không chịu nổi bị bạo thể mà chết.

“ Chết”

Đột nhiên lão giả nổ hồng một tiếng, tất cả mọi người bên trong Hồng Nguyệt thành đều có thể nghe thấy âm thanh này, tất cả mọi người trong lòng đều chấn động dữ dội, trong linh hồn phảng phất như bị ai đó dùng kiếm chém làm hai. Trong lúc nhất thời mọi người đều cảm thấy linh hồn đau xót, thống khổ dị thường.

Cũng ở dưới một tiếng rống này thì toàn bộ võ giả đê giai đều trong nháy mắt bị hủy diệt linh hồn, chết ngay lập tức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1315: Mưu Đồ Của Lão Tổ Tây Môn Gia Tộc

Cũng vào ngay lúc này, ở khắp Hồng Nguyệt thành, từng cột sáng màu đỏ nối tiếp phóng lên cao, kết nối cùng với nhau, hình thành một cái đại trận khổng lồ bao trọn Hồng Nguyệt thành vào bên trong.

Cũng trong cái nháy mắt đại trận hình thành đó, đám võ giả ở phía bên dưới liền cảm nhận được một cỗ sức mạnh khủng khiếp đè ép mà xuống.

“ Bụp bụp bụp....”

“ Bụp bụp bụp....”

“ Bụp bụp bụp....”

Từng người, từng người một, đám tu sĩ từ thấp đến cao bắt đầu bạo thể mà chết, mỗi khi có một tu sĩ chết đi thì máu cùng linh hồn của bọn họ đều bị đại trận khổng lồ kia hấp đi.

Mỗi khi có máu cùng linh hồn bổ sung thì đại trận phía trên cao lại sáng hơn, lại phát ra khí tức càng thêm cường đại, đầu lâu màu huyết sắc nơi tay của vị lão giả cũng mỗi lúc một sáng.

Âm vang cỗ ngữ từ bên trong đầu lâu kia mỗi lúc một vang vọng, ép cho mọi người phía bên dưới đến thở cũng khó khăn.

Nhìn thấy một màn như vậy, Tây Môn Lai Phong tròn mắt muốn lòi ra bên ngoài. Hắn kinh sợ gằm thét.

“ Lão tổ ngươi đang làm gì, nhanh dừng tay. Hồng Nguyệt thành là cơ nghiệp của Tây Môn gia chúng ta à, người nhanh dừng tay lại.”

Cũng không đợi cho vị lão tổ của Tây Môn gia tộc lên tiếng, một người của Hắc Long bộ tộc đã lớn tiếng nói:

“ Trên tay hấn là Huyết Sắc Minh Lô, có khả năng hấp thụ lực lượng của người khác truyền cho hấn sử dụng, hấn thọ mệnh không còn nhiều muốn luyện hóa tất cả chúng ta, rút đi lực lượng để hấn sử dụng nhất cử đột phá bình cảnh.”

“ Trận pháp phía bên trên đầu cực kỳ lợi hại nhưng tiêu hao cũng cực lớn nếu chúng ta chống đỡ qua một nén hương liền có thể giữ được một mạng.”

Người xung quanh nghe hấn nói vậy thì lập tức hiểu ra, bọn họ biết đây cũng không phải vì đối phó với mấy người Hắc Long bộ tộc mà đều là thủ đoạn được chuẩn bị trước đó để đối phó với tất cả mọi người.

Huyết Dương Lô cầm giận nói:

“ Thật tàn nhẫn, tên này vậy mà tính toán cả tộc nhân của hấn, cũng không chừa cho tộc nhân của hấn một con đường sống.”

Ở nơi trung tâm trận pháp, lão tổ Tây Môn gia tộc giống như là cũng nghe được mọi người nói chuyện, hấn lớn tiếng cười nói:

“ Các ngươi dám kiến hôi này thì biết cái gì, Tây Môn gia tộc chẳng qua cũng là của ta vật nuôi mà thôi, lúc cần dùng đến đương nhiên phải giết thịt. Vì để vỗ béo nó lão phu cũng phải tốn hao mấy ngàn năm bây giờ cuối cùng cũng đến lúc thu hoạch.”

Những ai còn sống nơi đây nghe được việc này cũng là sắc mặt trắng bệch, dù là đám người Hắc Long bộ tộc cũng nhin không được chửi mắng:

“ Súc sinh, chính mình hậu đại vậy coi như vật nuôi, lúc cần thì giết thịt, người còn không bằng cả súc sinh.”

Lão tổ Tây Môn gia tộc nghe vậy thì cười lớn nói:

“ Như vậy đã có sao, chỉ cần lão phu còn sống thì vài ngàn năm hay vạn năm nữa lại sẽ xuất hiện một cái Tây Môn thế gia nhưng nếu lão phu không còn, Tây Môn thế gia cũng sẽ không còn. Chỉ dựa vào một đám cận bã này có thể duy trì được Hồng Nguyệt thành phần thịnh sao? Hoang đường.”

Tây Môn Lai Phong, Tây Môn Thanh Vân cùng tộc nhân của Tây Môn gia tộc nghe được chính miệng lão tổ nhà mình nói ra lời này thì sắc mặt một mảnh tro tàn.

Bọn họ vốn còn ôm một tia tâm tư nhưng qua lời nói của lão tổ thì bọn họ biết hôm nay bọn họ không thể không chết rồi.

Đột nhiên Huyết Sắc Minh Lâu trên tay lão tổ Tây Môn gia tộc mở miệng nói chuyện, âm thanh của nó trúc trắc vô cùng, hình như đã rất lâu rồi chưa cùng người nói chuyện.

“ Khặc khặc... Khặc khặc... Khặc khặc...”

“ Khặc khặc... Khặc khặc... Khặc khặc...”

“ Khặc khặc... Khặc khặc... Khặc khặc...”

“Thật nhiều tế phẩm..Ta thích... Khặc... Tốt lắm... Khặc khặc..”

Ngay lúc Huyết Sắc Minh Lâu mở miệng nói chuyện thì trận pháp ở toàn bộ Hồng Nguyệt thành đồng thời gia cường gấp 2, áp lực khủng khiếp

trong nháy mắt giết chết toàn bộ tu sĩ dưới Tinh Vương Tiên Cảnh. Tộc nhân của Tây Môn gia tộc cũng không thoát.

Toàn bộ huyết dịch cùng linh hồn tu sĩ chết đi đều hóa thành hai viên châu một đỏ một lam bay về thẳng về phía Huyết Sắc Minh Lâu.

Số lượng lớn huyết hồn bị Huyết Sắc Minh Lâu cắn nuốt, trong nháy mắt trận pháp lại một lần nữa đề thăng lên một cấp độ, đến trình độ dạng này thì dù là Tinh Vương Tiên Cảnh nếu không ôm đoàn ắt cũng phải chết không thể nghi ngờ.

Nhìn thấy tình cảnh thảm liệt như vậy, Tây Môn lão tổ cũng không bi thương ngược lại cười càng ngày càng lớn, hắc cười ha hả nói:

“ Buông bỏ chống cự, trở thành một phần tế phẩm của ta. Các người dám con sâu cái kiến này có thể giúp đỡ lão phu đột phá cảnh giới cũng là vinh hạnh.”

Nghe điều cười cợt rõ của hắn, một tên Hắc Long bộ tộc, giận không kiềm được quát:

“ Mơ tưởng, xem ta.”

“ Gào...Gào Gào....”

Nói xong hắn liền ngửa đầu rống lớn, tiếp đó hóa thành một con Hắc Long khổng lồ lao ra bên ngoài kết giới phòng ngự do đám cường giả còn sống tạo ra.

Nhưng mà, hắn vừa ra khỏi kết giới phòng ngự liền cảm thấy cả người như bị hàng ngàn ngôi sao đè lên.

“ Rắc rắc... Rắc rắc...”

“ Rắc rắc... Rắc rắc...”

“ Rắc rắc... Rắc rắc...”

Xương cốt hấn trong nháy mắt tan vỡ

“ Phụt...”

Miệng rộng há lớn, phun ra một ngụm máu tươi, sau đó cả người lại bị ép vào ngược vào bên trong phòng ngự trận pháp.

“ Âm âm âm..... Âm âm âm...”

Thân thể khổng lồ đập thẳng lên trên mặt đất, khiến mặt đất nứt toác ra đồng thời dấy lên một mảnh tro bụi. Sáu đồng bạn của tên kia thấy vậy thì kinh hoàng la lớn:

“ Lão thất.”

“ Lão Thất ngươi không sao chứ.”

“ Thất đệ.”

Ở bên trong trận nhãn, Tây Môn lão tổ nhìn thấy thế thì cười lớn nói:

“ Vọng tưởng ra ngoài phá trận, vô tri, nếu không phải ta chưa hoàn toàn luyện hóa Huyết Sắc Minh Lô thì các ngươi đã sớm chết. Hừ, nhưng rồi các ngươi cũng nhanh chết thôi, không qua nửa nén hương nữa các ngươi đều là tế phẩm của ta.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1316: Mưu Đồ Của Lão Tổ Tây Môn Gia Tộc(1)

Nghe được tiếng cười lớn của Tây Môn lão tổ, đám cường giả bên trong kết giới phòng ngự sắc mặt đều trở nên khó coi đến cực điểm.

Bây giờ ngay cả đại năng Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ chỉ cần thoát ly kết giới phòng ngự vừa đi đi ra ngoài liền bị ép cho trọng thương, vậy thì không cần nói đến đám lâu la còn chưa bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh như bọn hắn rồi.

Huyết Dương Lôi bên trong đám người nhìn thấy tình cảnh mỗi lúc một tệ hơn thì có chút không giữ được bình tĩnh nhìn về phía mấy tên cường giả Hắc Long bộ tộc nói:

“ Không phải các ngươi đều tự nhận rằng bản thân là tài cao gan lớn, tu vi thông thiên triệt địa, muốn giết sạch cả Bắc Thân Châu sao? Vì sao bị lão già Tây Môn Khánh kia dùng một cái trận pháp liền trấn áp rồi.”

Lời này vừa ra, sắc mặt của mấy tên cường giả Hắc Long bộ tộc đều âm trầm như nước, một người lớn tiếng quát:

“ Câm miệng, bằng không trước tiên ta giết ngươi, sau đó lại phá trận đi ra ngoài giết chết con súc sinh kia.”

Huyết Dương Lôi thấy bản thân cũng chẳng sống được bao lâu, ngược lại cũng không sợ, hắn cười gằn nói:

“ Người có thể giết chết ta điều đó ta không phủ nhận nhưng người có thể phá được trận này sao? Nếu không có tất cả mọi người đồng sức đồng lòng duy trì kết giới này thì các người nghĩ bản thân có thể chống đỡ được sao? Đừng nói mấy chuyện không hiện thực đó làm ta tức cười.”

“ Người..” Tên cường giả Hắc Long bộ tộc kia giận tím mặt nhưng khi hắn đang muốn ra tay giết chết Huyết Dương Lôi thì một đồng bạn bên cạnh hắn ngăn lại nói:

“ Tên nhân tộc đáng ghét này miệng tuy rất tiện nhưng hắn nói cũng không sai, muốn phá trận này gần như là không thể rồi, lúc này chỉ có thể so tiêu hao, bây giờ chúng ta chỉ có thể cầu mong tên kia chống đỡ không nổi trận pháp này, vì thế lúc này tất cả mọi người đều phải chung sức đồng lòng. Bằng không ai cũng đừng mong còn sống.”

Tất cả mọi người nghe vậy thì đều trầm mặc, trong lòng như có núi lớn đè nặng, tình huống lúc này có thể nói là bết bát đến cực điểm. Đánh thì đánh không được cùng đánh không lại mà chạy thì cũng chạy không thoát.

.....

Thời chậm chạp qua đi.

Vốn đang ở mắt trận, nhắm mắt tu luyện, vừa hấp thu sinh nguyên từ bên trong Huyết Sắc Minh Lô, vừa không chế “ Huyết Sát Câu Xá Đại Trận”. Đột nhiên hai mắt của lão tổ Tây Môn gia tộc mở lớn. Trong mắt ngưng tụ hàn quang như thực chất.

“ Một đám chuột nhắt, có đến nhiều hơn nữa cũng chỉ là đồ ăn mà thôi, ta lại muốn nhìn xem là kẻ nào muốn phá không mà tới.”

Hai tay hắn bắt ấn, từ bên trong “ Huyết Sát Câu Xá Đại Trận” mở ra một lỗ hồng, lỗ hồng vừa xuất hiện thì ngay lập tức không gian nơi đó liền

trở nên nhọn nhọn, tiếp sau đó một cái chiến hạm to lớn từ từ đi ra.

Chiến hạm kia to lớn vô cùng, dài hàng dặm, bề rộng không biết bao nhiêu, toàn thân chiến hạm phát ra kim quang lóng lánh, nhìn xa xa giống như một tòa núi vàng di động vậy.

Đám cường giả nhân tộc đang đứng bên trong kết giới phòng ngự nhìn thấy chiến hạm này thì thần sắc vui mừng, có người lập tức la lên:

“ Có cứu viện, là Phi Không Hạm của Phong Thần Điện, lần này chúng ta được cứu rồi, Tây Môn Khánh lão bất tử kia nhất định sẽ chết không có chỗ chôn.”

Những người khác nghe hắn nói vậy thì đều là phụ họa nói theo:

“ Đúng vậy, lão già kia làm nhiều chuyện thất đức, đây nhất định là quả báo của hắn.”

“ Mọi người không cần lo, có người chấp chính của Phong Thần Điện nơi này thì lão già Tây Môn Khánh kia có mạnh đến đâu cũng phải ngoan ngoãn nghe lời.”

Đang ở bên trong đám người, Huyết Vận nghe mấy tên này nói như vậy thì trong lòng xem thường, đám ngu ngốc này còn tưởng lão già Tây Môn gì kia còn sẽ sợ Phong Thần Điện sao, theo hắn xem ra lần này đám Phong Thần Điện gì đó có đến mà không có về rồi.

Quả nhiên. Lúc này từ bên trong chiến hạm màu vàng khổng lồ kia đi ra một đám đông người những người này tất cả đều mặc thanh sắc áo giáp, cầm đầu có sáu người, khí tức những người này cũng không mạnh lắm, cao nhất cũng chỉ có Bán Bộ Hăng Vương Tiên Cảnh mà thôi.

Có điều cũng không biết đám người này là bầm sinh đã ngu hay là ở vị trí cao lâu rồi nên trí thông minh bị lão hóa.

Chỉ thấy tên có tu vị cao nhất Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh bước ra một bước, ánh mắt lạnh lùng nhìn Tây Môn lão tổ Tây Môn Khánh, lạnh giọng quát:

“ Thời gian thu được tin tức lão tổ Tây Môn gia tộc vì cầu trường sinh mà bỏ đi đạo tâm của bản thân sa vào ma đạo, phạm vào tội ác tà trời, làm nguy hại đến Phong Thần Vực, nguy hại đến nhân tộc. Không ngờ tin tức là thật, hôm nay bản chấp sứ ở đây, còn không nhanh bó tay chịu trời theo ta quay về Phong Thần Điện chờ đợi điện chủ tự mình xử lý.”

Huyết Vận đang ở bên trong phòng ngự kết giới nghe thấy những lời này thì lấy tay vỗ trán, hấn thở dài nói:

“ Xem ra người ngọc trên đời vẫn thực sự nhiều, hấn cho rằng có thể mang Phong Thần Điện ra dọa một tên sắp chết sao. Đầu hấn không phải toàn phân thối chứ.”

Một tên cường giả Hắc Long bộ tộc vô tình nghe được lời này của Huyết Vận thì quay đầu nhìn sang hấn. Ngay khi hấn nhìn thấy Huyết Vận thì ánh mắt chợt lóe sáng, có điều rất nhanh hấn liền che giấu đi.

Hấn lúc này nhìn Huyết Vận mỉm cười nói:

“ Tiểu huynh đệ có thể nói cho ta biết người đến từ đâu được hay không, trên người người ta cảm thấy một loại mùi vị rất quen thuộc. Nếu tiểu huynh đệ chịu nói ra thì tí nữa gặp nguy hiểm ta có thể bảo vệ tiểu huynh đệ khỏi chết.”

Huyết Vận nghe hấn hỏi vậy thì thoáng kinh ngạc, sau đó thản nhiên cười nói:

“ Các người còn không nắm chắc giữ được mạng sống thì nói gì đến giúp ta bảo mệnh, có điều cũng sắp chết tới nơi rồi, ta cũng chẳng có gì phải sợ mà không dám nói.

Ta đến từ thế lực mà 26 năm trước đây từng quấy nát Bắc Thần Châu này, nói vậy các người hẳn biết rồi.”

Mấy người Hắc Long bộ tộc nghe hẳn nói vậy thì cả đám lộ ra thần sắc nghi hoặc, bọn họ cũng không thuộc Phong Thần Vực, bọn họ thuộc một Vực khác cao cấp hơn nên cũng không rõ ràng việc nơi này lắm, có điều bọn họ cũng nghe qua việc kia nhưng ở thời gian ngắn nhất thời không nghĩ ra.

Chỉ có đám tu sĩ ở Bắc Thần Châu vừa nghe hẳn nói đến cái thế lực kia thì lập tức cách xa hẳn ra, cả đám ánh mắt đều nhất thời cảnh giác đứng lên.

Nhìn thấy phản ứng của mọi người, đám cường giả Hắc Long bộ tộc đều hiện vẻ kinh ngạc. Một người trong đó nhin không được hỏi:

“ Các người làm sao, hình như các người rất sợ hẳn.”

Một người ở gần đó nói:

“ Đại nhân, người hẳn từ vực khác tới nên không biết, tiểu tử này đến từ một cái thế lực tên gọi Ác Ma Điện, thế lực kia vô cùng tà ác, người đi ra từ thế lực kia đều chính là ác ma khát máu. Ngày trước có 6 nữ tử cũng đi ra từ cái thế lực kia, ở bên trong Trúc Mộng Lam Viên bắt giết gần như toàn bộ thiên tài của Phong Thần Vực.

Sau khi đi ra khỏi Trúc Mộng Lam Viên thì sáu nữ ma đầu kia đi tới Bắc Thần Châu nơi đây, tạo dựng thế lực, mãi sau 10 năm thì mới bị Phong Điện Điện phát hiện, tiếp đó sau nữ ma đầu kia liền bị mười 10 thế lực đỉnh cấp của Phong Thần Vực vây quét...”

Hắn còn chưa nói xong thì “ Vèo”, một vệt ánh sáng màu đỏ bắn thẳng tới đầu của hắn. Tên kia đang thao thao bất tuyệt bị tập kích bất ngờ thì sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Ở gần đó một tên cường giả Hắc Long bộ tộc khẽ đưa chặn lại vệt sáng.

“ Tranh”

Vệt sáng đỏ bị hắn nắm vào trong tay, phát ra âm thanh kim loại va chạm, hắn nhìn Huyết Vận mỉm cười nói:

“ Tiểu huynh đệ cần gì nóng giận như vậy, không nên chấp nhặt với một con sâu cái kiến làm gì.”

Huyết Vận biết đánh không lại đối phương nên chỉ hừ lạnh nói:

“ Kia là đại tỷ của ta không phải nữ ma đầu, là miệng tên này quá tiện.”

Tên cường giả Hắc Long bộ tộc nghe vậy thì nhìn qua tên vừa mới kể chuyện nhắc nhở:

“ Nghe chưa, miệng sạch sẽ một chút, tiếp tục nói.”

Tên cường giả nhân tộc kia bị Huyết Vận nhìn chăm chăm thì trên trán toát mồ hôi lạnh, hắn nuốt nuốt nước miếng nói:

“ Tiếp sau đó... Tiếp sau đó... Mấy nữ ma đầu kia... À không, là mấy vị tiên tử kia, mấy vị tiên tử kia triệu hồi ra rất rất nhiều hung thú dũng mãnh, trên dưới vạn con, cùng với đó là vô số cường giả cùng hơn mười siêu cấp đại phái kia chiến một trận.

Trận chiến đó cực kỳ thảm liệt, sau vị tiên tử kia thì chết 2, chỉ còn lại bốn người, gần vạn vương thú vương cấp đồng thời chết sạch không còn một con, cường giả đi theo mấy vị tiên tử không một người sống. Về phần

mấy siêu cấp đại phái thì tổn thất thảm trọng, có 4 vị Hằng Vương Tinh Cảnh vẫn lạc, về phần cường giả phía dưới gần như toàn diệt.

Sau đó.... Sau đó....”

Hơi nhướng mày, tên cường giả Hắc Long bộ tộc hỏi:

“ Sau đó làm sao?”

Tên cường giả nhân tên kia lau lau mồ hôi nói:

“ Nghe đồn bốn vị tiên tử kia được được người cứu đi, nghe nói là có một cường giả sử dụng hình chiếu vượt giới vực mà tới.”

Nghe tới đây thì ánh mắt của mấy tên cường giả Hắc Long bộ tộc đều nhìn qua Huyết Vận nói:

“ Tiểu huynh đệ ngươi có thể gọi cường giả trong Ác Ma Điện của các ngươi tới không?”

Huyết Vận cười khỏ nói:

“ Các ngươi nhìn, ta tư chất cận bã, ở trong điện cũng là hạng tôm tép nhãi nhép mà thôi, cũng không có nhiều giá trị, các ngươi nghĩ rằng sẽ có cường giả vì ta mà tới sao?”

Ở bên cạnh hắn Tiêu Dật Phàm nói:

“ Vận huynh, giờ là thời điểm nào rồi, nếu có cách thì cứ dùng đi, biết đâu lại được.”

Mọi người cũng là nói:

“ Đúng vậy, cứ thử đi, biết đâu cường giả trong điện của Huyết Vận công tử sẽ tới. Như vậy chúng ta cũng sẽ liền có thể sống.”

“ Tuy chỉ một chút hy vọng nhưng là nên thử.”

Huyết Vận dưới mọi người thúc dục thì cũng bất đắc dĩ nói:

“ Ta sẽ thử một lần nhưng mọi người cũng đừng mong đợi gì nhiều.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1317: Tàn Khốc

Để tránh quấy rầy tới quá trình Huyết Vận thi triển bí pháp gọi tiếp viện, đám người đều cách hẳn xa xa đồng thời nâng lực phòng ngự kết giới trận pháp nơi hẳn đang ngồi lên cao hơn cả.

Tiếp đó mọi người lại chuyển sự chú ý của bản thân ra bên ngoài, nhìn xem tình hình bên ngoài thế nào.

.....

Ở bên ngoài kết giới phòng ngự, bên trong Huyết Sát Câu Xá Đại Trận.

Đối với những lời nói của đám người đến từ Phong Thần Điện, Tây Môn lão tổ đều làm như không nghe thấy, hẳn chỉ nhắm mắt dưỡng thần.

Cảm thấy bản thân bị coi thường, tên chấp pháp sứ của Phong Thần Điện lúc này tức giận vô cùng, hẳn lớn tiếng quát:

“To gan lớn mật, dám không tuân theo chỉ lệnh, không đặt Phong Thần Điện vào trong mắt, chỉ bằng tội danh này cũng đủ xử ngươi tội chết vạn lần.”

“Người đâu, công kích.”

Hắn vừa hạ lệnh thì cả chiến hạm to lớn âm âm khởi động, vô số họng pháo năng lượng đồng thời hướng về phía Tây Môn lão tổ nhắm bắn.

Cảm nhận được điều này, Tây Môn lão tổ lần nữa mở mắt ra, hấn nhìn thấy cảnh chiến hạm đang chĩa họng pháo năng lượng về phía bản thân thì lạnh lùng nói:

“ Vốn còn định để các ngươi sống lâu một thời gian nhưng nếu các ngươi muốn đi đầu thai sớm như vậy thì ta sẽ thành toàn.”

Tay hấn đang nắm Huyết Sắc Minh Lô đột nhiên ném ra, đồng thời một tay khấp bảnm niệm pháp quyết, vô số cổ văn hư ảo tiến nhập vào bên trong đầu lâu kia.

Đầu lâu kia nhất thời phát ra tiếng cười “ Khắc khắc” quái dị sau đó ánh mắt nó nhìn chăm chăm về phía chiến hạm của đám người Phong Thần Điện.

“ A a a a a a aA a a a a a ...”

“ A a a a a a aA a a a a a ...”

“ A a a a a a aA a a a a a ...”

Ngay lập tức trên chiến hạm chuyện ra vô số tiếng hét thảm, tiếp sau đó liền im bật mà dừng.

Những người còn sống thấy thế thì đều kinh ngạc không thôi, cứ như vậy liền xong rồi, vừa rồi còn hùng hùng hổ hổ, chỉ sau vài cái hô hấp liền không có tiếng động nữa rồi.

Có người nhin không được nghi hoặc hỏi:

“ Cứ như vậy liền xong rồi sao? Cái này cũng quá nhanh rồi chứ.”

Một người ở bên cạnh nhìn Phi Không Chiến Hạm đang yên tĩnh như chết thì gật đầu nói:

“ Xem ra xong rồi, đám kia đều chết sạch cả rồi.”

Nghe vậy mọi người đều rùng mình, lúc này có người run giọng nói:

“ Đến ngay cả người của Phong Thần Điện cũng dám giết, Tây Môn Khánh có phải điên rồi không, làm như vậy mặc dù hẳn có đột phá thành công cũng khó thoát cái chết à.”

Một tên cường giả thất tinh vương giả nghe vậy thì hừ lạnh nói:

“ Bây giờ Tây Môn Khánh đã không khác gì một con chó lâm vào đường cùng cả, đột phá không thành công liền chết, đã là người sắp chết hẳn lại có sợ cái gì, giờ đừng nói chỉ vài tên chấp mà, mà ngay cả trưởng lão Phong Thần Điện đến đây hẳn cũng dám giết.”

“ Âm âm âm....”

Phi Không Chiến Hạm to lớn ở bên ngoài bị đại trận ép xuống trong nháy mắt biến hình sau đó nổ tung, hóa thành từng mảnh, từng mảnh vụn bay đầy trời.

Cùng lúc này, Tây Môn lão tổ ánh mắt nhìn về những người còn sống lạnh lẽo nói:

“ Thời gian của ta không nhiều, các ngươi cũng đến lúc đi chết được rồi.”

Hai tay lão tổ Tây Môn bắt ấn quyết, trong nháy mắt cả người hẳn tuôn ra đại lượng phù ấn nhưng phù ấn kia tất cả đều bị hút vào bên trong Huyết Sắc Minh Lô.

Huyết Sắc Minh Lô đột nhiên phát ra một tiếng nổ lớn, đồng thời một luồng khí tức khủng khiếp từ bên trong Huyết Sắc Minh Lô tản ra, luồng

khí tức kia kinh khủng đến nỗi nó ép cho khắp một vùng không gian rộng lớn trở nên vụn vẹo.

Trong đôi mắt trống rỗng của khô lâu lúc này đột nhiên lại bùng lên hai đóa hỏa diễm bích lúc, đồng thời miệng nó há lớn, từ bên trong vọng ra âm thanh như đến từ tuyên cổ.

“ U u u u u u u u u u u... ”

“ U u u u u u u u u u u... ”

“ U u u u u u u u u u u... ”

Âm thanh kia trọng điệp lên nhau hình thành nên một loại diệt thể sóng âm. Luồng sóng âm này có thể trực tiếp quan sát được bằng mắt thường, sóng âm đi qua nơi nào, nơi đó hoàn toàn biến thành một mảnh hư vô.

Ở bên trong kết giới phòng ngự, đám cường giả may mắn còn sống sót nhìn thấy một màn này thì cả người rét run, một cỗ sợ hãi bốc lên trong lòng mỗi người. Lúc này mọi người có thể ngửi được mùi tử vong đang tới gần. Trong lúc nhất thời mọi người đều bị cỗ sức mạnh khủng khiếp này dọa cho tâm thần thất thủ, người nào người nấy sắc mặt đại ra.

Đúng lúc này, mấy tên cường giả Hắc Long bộ tộc đồng thời lấy ra một tấm lân phiến màu đen trên thân thể, tấm lân phiến này mang theo một loại vận luật kỳ lạ.

Sau khi bảy người lấy ra bảy tấm lân phiến kia thì bảy tấm lân phiến kia tự động kết nối với nhau hình thành một cái tiểu trận che chắn phía trước.

“ Nhanh truyền tiên lực vào bên trong trận, bằng không tất cả đều chết.”

Nghe hắn nói vậy mọi người lúc này mọi người mới hoảng hồn tỉnh lại, tiếp sau đó không ai nói ai, tất cả đều dốc toàn lực truyền tiên lực vào bên trong tiểu trận do bảy miếng lân phiến kỳ bí tạo thành.

Được tiên lực của số đông cường giả rót vào, tiểu trận hình thành từ bảy miếng long lân kia phát ra quang mang đại thịnh, vậy mà trực tiếp hình thành một phương không gian ở bên trong Huyết Sát Câu Xá Đại Trận.

“ Rầm rầm rầm....”

“ Rầm rầm rầm....”

“ Rầm rầm rầm....”

Diệt thế sóng âm kia đánh lên không gian độc lập do tiểu trận hình thành, trực tiếp nghiền nát không gian, tiểu trận hình thành từ từ bảy miếng long lân kia sau khi tiếp xúc với “Diệt thế sóng âm” thì phát ra kịch liệt tiếng nổ.

Cùng lúc “Diệt thế sóng âm” va chạm cùng với tiểu trận, mọi người cảm thấy tiên lực bên trong cơ thể giống như nước tràn bờ đê không tự khống chế mà tràn ra ngoài bị tiểu trận hấp thu đi.

Sau khi hấp thu xong tiên lực, tiếp đó liền hấp thu đến máu cùng linh hồn. Cảm nhận được điều này đám cường giả nhân tộc quá sợ hãi muốn rút tay lại nhưng đã chậm, còn chưa đợi bọn họ kịp thu tay về thì cả người bọn họ chỉ còn là một cái xác khô đét.

Không qua ba bốn cái hô hấp liền có vô số cường giả ngã xuống, bị tiểu trận hút thành thân khô. Huyết Vận bên trong đám người cũng không khá hơn bao nhiêu nhưng hắn may mắn hơn một ít là đã kịp chặt tay, tuy bị tiểu trận hút cạn tiên lực nhưng cũng không tới nỗi mất mạng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1318: Tàn Khốc(1)

Một kích tuyệt cường qua đi.

Không gian lại lâm vào vắng lặng một cách chết chóc, lúc này Hồng Nguyệt thanh phồn hoa náo nhiệt đã không còn nữa,, nguyên một thành trì rộng lớn vô biên lúc này đã hoàn toàn hóa thành cát bụi.

Tất cả những kiến trúc dưới một đòn “ Diệt thế sóng âm” kia đều bị san bằng hóa thành bụi bặm, về phân tử sinh sống bên trong Hồng Nguyệt thành đã sớm chết sạch, hóa thành chất dinh dưỡng cho Huyết Sắc Minh Lâu.

Lần này đại hội mười năm một lần của Bắc Thần Châu không ngờ lại sẽ có kết cục như vậy, được xưng là một trong sáu đại siêu cấp thế lực Hồng Nguyệt Thanh trong một ngày liền bị xóa tên.

Đột nhiên “ Âm âm âm...”

Từ phía dưới mặt đất truyền ra chấn động to lớn, tiếp sau đó từ bên trong lòng đất liên tiếp đi ra mấy chục bóng người, có điều trên thân những người này đầy rẫy vết thương, không những thương thế chồng chất mà tiên lực cũng hao kiệt không còn.

Vừa bay lên mặt đất thì cả đám liền phun ra máu tươi sau đó ngất tại chỗ, ở bên trong đám người có thể đứng được chỉ còn lại lác đác không mấy người.

Ở trên cao bầu trời, Tây Môn lão tổ nhìn thấy vẫn còn không ít người sống thế thì tỏ vẻ kinh ngạc nói:

“ Xem ra mấy tấm lân phiến lúc trước cũng không phải vật phàm, vậy mà có thể ngăn cản được Tịch Diệt Minh m.”

Nói đến đây thì hắn ngừng lại, sau đó bỗng nhiên cười lạnh lùng nói:

“ Nhưng mà chống đỡ được thì đã làm sao, các ngươi còn không phải đều sẽ chết dưới tay ta.”

Ở phía bên dưới, đám cường giả Hắc Long bộ tộc nghe vậy thì ánh mắt hiện lên tia lạnh lùng, một người trong số đó hừ lạnh nói:

“ Ngươi lúc trước cũng là phải sử dụng thọ nguyên ít ỏi của bản thân đánh ra mà chiêu kia, đừng tưởng bọn ta không nhìn ra, hừ, ngươi bây giờ cũng giống bọn ta, chỉ là nỗ lực hết đà mà thôi.”

Tây Môn lão tổ cười nhạt nói:

“ Vậy sao? Vậy thì phải thử một chút mới được.”

Thu lại Huyết Sắc Minh Lâu, lão tổ Tây Môn gia tộc Tây Môn Khánh phi thân mà xuống, tay phải hóa chưởng đánh xuống phía mấy người còn sống ở bên dưới.

Một cái cột trảo khổng lồ lừng không xuất hiện, mang theo vô tận uy áp đè xuống, dù lúc này Tây Môn Khánh lực lượng mười không còn một nhưng lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, dưới uy áp kia đè xuống mọi người đều dâng lên một cỗ bất lực.

Có điều, đứng trước nguy cơ sinh tử, ý chí cầu sinh của mỗi người đều trỗi dậy, tất cả mọi người lúc này đều vận dụng chút sức mạnh còn sót lại

đôi kháng một chương kia.

“ Âm âm âm...”

Mấy chục tên cường giả, trong đó còn có mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ của Hắc Long bộ tộc liên thủ lại cùng với nhau, ấy vậy mà vẫn không địch lại một chương kia của Tây Môn Khánh.

Dưới một chương kia cả đám đều bị đánh bay ngược ra xa xa, sau đó rơi tán loạn trên mặt đất, mỗi nơi một tên, cả đám nằm co quắp trên mặt đất từ trong miệng liên tục phun máu tươi.

Duy chỉ có mấy tên cường giả Hắc Long bộ tộc vẫn là có thể miễn cưỡng đứng vững. Có điều sắc mặt người nào người nấy đều trắng nhợt không tí huyết sắc.

“ Long Tam, Long Tứ, Long Ngũ, Long Lục, Long Thất, sáu người chúng ta đồng thời tiến lên kiểm chế tên kia, tranh thủ thời gian cho Long Nhất sử dụng thần thông kia khôi phục. Đám nhân loại nơi này là vật đại bổ, chỉ cần có thời gian Long Nhất liền có thể khôi phục phân nửa chiến lực.”

Đột nhiên một trong bảy người nói ra lời này. Những người khác thoáng kinh ngạc sau đó đồng thời nhìn qua Long Nhất.

Long Nhất biết bọn họ đang ám chỉ cái gì, khẽ gật đầu nói:

“ Ta sẽ dốc sức cố gắng.”

Những người khác nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, sau đó đồng thời gật đầu. Tiếp sau đó cả sáu người đồng thời biến về bản thể.

“ Gào gào gào gào....”

“ Gào gào gào gào....”

“ Gào gào gào gào....”

Sáu người đồng thời quay về bản thể, biến thành một con Hắc Long khổng lồ, cả sáu con Hắc Long đồng thời ngửa đầu rít gào sau đó hướng về phía Tây Môn Khánh lao đi.

Tây Môn Khánh nhìn thấy sáu người biến về chân thân thì cười lạnh nói:

“ Thân thể tuy cường hãn hơn không ít nhưng linh hoạt không đủ, chỉ có thể bị động chịu đòn, các ngươi đây là đang muốn ăn đòn đến chết có phải không?”

Vừa nói hấn vừa phi thân mà lên, trên tay hấn xuất hiện một thanh đao xanh biếc, tiếp đó hấn không lùi mà tiến lao về phía sáu người kia.

“ Phúc phúc phúc....phúc phúc phúc...”

“ Phúc phúc phúc....phúc phúc phúc...”

“ Phúc phúc phúc....phúc phúc phúc...”

....

“ Rống rống rống....Rống rống rống..”

“ Rống rống rống....Rống rống rống..”

“ Rống rống rống....Rống rống rống..”

Bảy người chiến thành một đoàn, Tây Môn Khánh tay cầm bá đao liên tục chém từng đường đao quang, cắt ra vô số vết thương trên thân thể sáu

con Hắc Long, trong phút chốc máu tươi từ trên người Hắc Long phun ra xối xả, hình thành một cơn mưa máu.

Đúng như lời Tây Môn Khánh nói, sau khi biến về bản thể sáu tên cường giả Hắc Long bộ tộc cường hoành hơn rất nhiều nhưng lại thiếu đi sự linh hoạt, muốn đánh trúng Tây Môn Khánh là không cách nào.

Bọn họ đích xác lúc này chỉ có thể bị động chịu đòn mà thôi. Cảm giác đánh mãi không trúng khiến cho mấy con Hắc Long phát điên, cả đám phần nộ không thôi liên tục há miệng thét gào.

Nhưng chung quy mục đích của bọn họ đã đạt được, sáu người dùng tính mạng của bản thân đổi lấy thời gian cho Long Nhất khôi phục.

.....

Ở phía bên dưới, sau khi nhìn thấy mấy đồng bạn của mình cuốn lấy Tây Môn Khánh thì Long Nhất bắt đầu làm việc của mình.

Hắn không nhanh không chậm đi tới một tên cường giả nhân tộc đang nằm thoi thóp trên mặt đất, tên cường giả kia thấy hắn đi lại gần, lại nhìn thấy ánh mắt bất thiện của đối phương thì hoảng sợ nói:

“ Ngươi ngươi...Ngươi muốn làm cái gì... Không được tới gần ta.”

Long Nhất mặc kệ hắn la hét, vẫn tiến tới gần, sau đó đưa tay chộp lấy tên kia sau đó bỏ vào trong miệng ăn, cái đầu của hắn lúc này đã hoàn toàn biến hình, hóa thành một cái đầu rồng cực lớn.

“ Rắc rắc rắc... Rắc rắc rắc....”

“ Rắc rắc rắc... Rắc rắc rắc....”

“ Rắc rắc rắc... Rắc rắc rắc....”

Tiếng xương cốt nát vỡ liên tục vang lên, máu tươi từ miệng hắn cũng trào ra bên ngoài nhưng người còn sống nhìn thấy một màn như vậy thì đều kinh hãi tột độ.

Sau khi ăn xong một tên cường giả thì sắc mặt của Long Nhất tốt hơn một ít, hắn gật đầu khẽ nói:

“ Vẫn là có chút dinh dưỡng.”

Tiếp sau đó hắn lại đi tới người kế. Người kế tiếp thấy hắn tới gần thì sợ hãi vô cùng nhưng lực bất tòng tâm, chỉ có thể mặc cho hắn ăn thịt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1319: Cứu Viện

Rất nhanh Long Nhất liền ăn hơn phân nửa mọi người, lúc hấn đi tới trước mặt của Huyết Vận thì thở dài nói:

“Lúc trước ta có nói sẽ bảo vệ người một mạng nhưng xem ra không được rồi, lúc này ta cần người đến giúp ta khôi phục lực lượng, có lực lượng ta sẽ liền giúp người báo mỗi thù ngày hôm nay.”

Huyết Vận nghe hấn nói thế thì như nghe thấy truyện cười vậy, ánh mắt Huyết Vận nhìn Long Nhất bình thản vô cùng, cũng không có hiện lên một tia sợ hãi.

“Người nói là báo thù cho ta, chẳng lẽ người tự giết chết chính bản thân mình sao?”

Long Nhất lắc đầu nói, giả vờ buồn khổ nói:

“Không phải, người giết chết tiểu huynh đệ là lão già Tây Môn Khánh kia, tiểu huynh đệ người có chết cũng là do lão già kia gây nên, không thể trách ta được.”

“Ha ha.” Huyết Vận cười lớn nói:

“Như vậy hấn là ta nên cảm ơn người rồi. Khụ khụ.”

Có lẽ vì cười quá lớn, đụng chạm đến thương thế khiến cho Huyết Vận liên tục ho khan, cứ mỗi lần ho khan lại khạc ra không ít máu cùng mảnh vỡ

nội tạng.

Ngay lúc này, đang ở trên trời giao chiến cùng Tây Môn Khánh, một tên cường giả Hắc Long bộ tộc hét lớn:

“ Long Nhất ngươi còn dây dưa cái gì nữa, nhanh lên. “

Long Nhất nghe đồng bạn nói vậy thì nhìn Huyết Vận thở dài nói:

“ Vốn còn muốn thêm với ngươi vài câu nhưng thời gian không cho phép, ngươi lên đường bình an.”

Vừa nói hần liền vươn tay chộp lấy Huyết Vận, Huyết Vận cả người lúc này mềm yếu vô lực dễ dàng bị Long Nhất bắt ở trong tay nhưng ngay vào lúc Long Nhất há miệng muốn nuốt xuống Huyết Vận thì dị biến phát sinh.

Hần tự dung cảm thấy nguy hiểm từ phía sau lưng ập tới, không thể làm gì hơn, hần đành phải buông ra Huyết Vận sau đó quay người lảng không một chường.

“ Uỳnh..”

Minh Thân được Huyết Vận thả ra muốn nhân lúc đối phương sơ ý, ra tay đánh lén nhưng không ngờ, chỉ vừa động liền bị đối phương phát hiện.

Bị một chường tiện tay của Long Nhất đánh trúng, cả người Minh Thân lập tức như điều đứt dây bay người về phía sau, trên đường đi liên tục thổ huyết.

“ Rầm rầm rầm....”

Thân thể hần trượt dài trên mặt đất, tạo thành một cái mương thật lớn.

Long Nhất khinh miệt nói:

“ Tinh Vương Tiên Cảnh tám tầng cùng muốn đánh lên bốn tọa, thực sự không biết chữ chết viết như thế nào. Hừ.”

Nói xong thì ánh mắt lạnh lẽo của hắc hướng Huyết Vận nhìn chòng chọc, hắc lạnh lẽo nói:

“ Tiêu tử chết đến nơi vẫn còn giãy dụa, vốn muốn để cho ngươi chết thống khoái nhưng lúc này không thể rồi.”

Tay hắc vươn ra chộp tới thẳng đầu của Huyết Vận nhưng hắc chỉ vừa động thì lại cảm nhận nguy hiểm từ bên trái ập đến, trong lòng hắc thảm kinh ngạc, vẫn còn có người ở dưới thần thức hắc có thể né tránh.

Mới vừa rồi đối phó với Minh Thần quá đơn giản nên Long Nhất đối với lần tập kích đánh lên này của đôi phương cũng không có coi trọng.

Tay phải hắc vẫn hướng phía đầu của Huyết Vận chộp tới, tay còn lại thì hời hợt đánh ra một chưởng.

Nhưng mà chỉ sau một giây, sắc mặt hắc liền đại biến, ánh mắt hắc kinh sợ nhìn về phía bên trái. Chỉ thấy một con côn trùng nhỏ màu xanh không biết là thứ gì xuyên qua hộ thể long nguyên của hắc, chui vào bên trong long bàn tay, sau đó bò đi đâu thì không biết.

Chỉ thấy cả người hắc trong nháy mắt liền biến thành màu xanh, toàn thân phát ra mùi vị mục nát, hắc nhịn không được thống khổ ôm đầu rít gào.

“ A a a a a a ...”

Rất nhanh cơn thống khổ đã vượt quá kiểm soát của hắc, thân thể hắc bắt đầu biến hóa, biến thành một con Hắc Long khổng lồ.

“ Ầm ầm ầm...”

Con hắc long khổng lồ kia ở trên mặt đất liên tục giãy dụa phát ra tiếng động “ ầm ầm.” Mặt đất bị cử động mạnh bạo của nó nó tác động hình thành vô số cái hố to.

Đang ở bên trên bầu trời chiến đấu, mấy tên cường giả Hắc Long bộ tộc cùng Tây Môn Khánh đều ngạc nhiên nhìn cảnh tượng phía dưới. Nhưng tiếp sau đó cảnh tượng cả đời khó quên xuất hiện.

Chỉ thấy con Hắc Long to lớn, thân thể dài không biết bao nhiêu dặm kia vậy mà nhanh chóng mục nát, thối rữa. Cả thân thể nó bốc lên một loại sương mù màu xanh, sương mù màu xanh bốc lên càng nhiều thân thể phân hủy càng nhanh.

Chỉ chưa đến mười cái hô hấp thì cả thân thể to lớn kia triệt để hóa thành sương mù màu xanh lục, trên mặt đất lúc này chỉ còn lại một mảnh nám đen cùng vô số cái hố lớn.

Sương mù màu xanh lục dày đặc kia lúc này cũng không tiêu tán đi mà dần dần co rút lại, rất nhanh sương mù kia liền biến mất, lộ ra một con trùng mập mập nhìn giống con đũa đũa nhưng to hơn nhiều, nó to bằng nắm tay người lớn, toàn thân lại phát ra màu xanh lam như nước biển, cực kỳ xinh đẹp.

Con trùng mập mập kia sau khi ăn hết sương mù thì đánh ợ một cái, sau đó hóa thành một luồng ánh sáng xanh bay về một phương hướng đuổi theo hai thân ảnh, ở nơi xa xa kia có một con sói có bộ lông vàng óng đang mang theo một thanh niên bỏ chạy.

Con sói cùng thiếu niên kia chính là Sói Mập cùng Huyết Vận, sau khi đánh lén thành công thì Sói Mập liền cắn lấy cổ của Huyết Vận mang theo

hắn bỏ chạy, giống như mấy chục năm trước kia khi còn ở Triều Tịch Châu.

Nhìn thấy hai người bỏ chạy, mấy tên cường giả Hắc Long bộ tộc cùng Tây Môn Khánh vậy mà đồng thời dừng tay không tiếp tục đánh nữa, cả 7 người đồng thời nhìn vào con trùng mập mạp màu lam kia, trong mắt hiện lên tinh mang.

Tiếp đó bảy người đồng thời nhìn Sói Mập cùng Huyết Vận, trong mắt đều là một mảnh lửa nóng, bảy người hóa thành bảy luồng ánh sáng đuổi theo Sói Mập cùng Huyết Vận.

Bảy người mặc dù đã là nỗ lực hết đà nhưng so với Sói Mập chỉ là Tinh Vương Tiên Cảnh tứ tầng thì mạnh hơn quá nhiều, độn quang của bọn họ sau mấy chục cái hô hấp liền đã đỏi kịp Sói Mập vậy nó vào bên trong.

Có điều cũng không ai dám tới quá gần Sói Mập, sợ bị nó ám toán chết đi giống tên xui xẻo lúc trước.

Tây Môn Khánh ánh mắt gắt gao nhìn Sói Mập, lạnh lùng nói:

“Giao ra thứ côn trùng vừa rồi, lão phu có thể tha hai người các ngươi khỏi chết.”

Tây Môn Khánh mặc dù không biết thứ kia là gì nhưng Huyết Sắc Minh Lâu với thứ kia thèm khát mãnh liệt, không cần nghĩ cũng biết thứ kia đối với Huyết Sắc Minh Lâu vô cùng cần thiết, vì vậy hắn mới không tiếc bỏ qua cơ hội đánh chết mấy tên Hắc Long bộ tộc mà đuổi theo Sói Mập.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1320: Cứu Viện(1)

Long Tam lúc này cũng hướng Sói Mập uy hiếp:

“Giao ra thứ kia, bọn ta có thể để cho các người rời đi, bằng không chết.”

Tây Môn Khánh ở cách đó không xa, mắt lấp lóe hàn mang quát:

“Đám nghiệt súc các người cũng dám tranh đoạt đồ với lão phu.”

Long Tứ nhìn Tây Môn Khánh lạnh giọng nói:

“Hừ, người lúc này cũng chỉ như con cọp không có răng mà thôi, lúc trước tưởng rằng người có bao nhiêu lực lượng, hóa ra đều là nhờ vào Huyết Sắc Minh Lâu chèo trống. Lúc này còn không nhanh cúp đuôi bỏ chạy chẳng lẽ còn đợi tới lúc Huyết Sắc Minh Lâu phản phệ sao?”

Tây Môn Khánh hừ lạnh nói:

“Đợi tới khi phản phệ thì ta cũng đủ thời gian giết chết đám cặn bã các người.”

Tây Môn Khánh vừa nói xong thì ở phụ cận, không gian đang tĩnh như mặt nước đột nhiên dậy sóng, tiếp sau đó một cái khe hở không gian đen kịt mở ra. Từ bên trong cái khe hở không gian kia phát ra linh áp cường đại vô cùng.

Cảm nhận được loại khí tức quen thuộc, sáu cường giả thuộc Hắc Long bộ tộc sắc mặt vui mừng, ngay sau đó Long Nhị liền hét lớn:

“ Vây hấn lại không được để hấn chạy.”

Ngay lập tức những người khác đồng thời từ bỏ vây khốn Sói Mập chuyển qua vây công Tây Môn Khánh.

Tây Môn Khánh lúc này cũng đã nhận ra sự tình không ổn, khí tức từ bên trong khe hở không gian kia truyền ra vô cùng cường đại, lại có đặc điểm của Hắc Long bộ tộc, kết hợp với hành động của sáu tên này, dù là người ngu cũng hiểu việc gì.

Không một chút do dự hấn liền dốc toàn lực đánh về phía một người.

“ Âm âm..”

Long Lục không phải đối thủ của Tây Môn Khánh bị mạnh mẽ đánh bay đi, Tây Môn Khánh lúc này cũng nhân cơ hội đó cướp đường mà chạy.

Long Nhị, Long Tam, Long Tứ, Long Ngũ đồng thời hướng phía Tây Môn Khánh đuổi theo.

Long Thất ở lại bên cạnh Long Lục chiếu cố hấn.

Sói Mập cũng nhân lúc hỗn loạn này hướng về một phương hướng khác bỏ chạy.

Long Thất đang diu đỡ Long Lục nhìn thấy Sói Mập cùng Huyết Vận bỏ chạy thì gầm lớn quát:

“ Đứng lại.”

Sói Mập tuy có không thông minh cho lắm nhưng nó cũng đâu có đến mức không biết phân biệt mà dừng lại, ngược lại lúc này nó còn tăng tốc nhanh hơn, bỏ chạy về về phương xa.

Đúng lúc này, từ bên trong vết nứt không gian bước ra ba người, khí tức những người này đều không thua kém gì với đám người Long Nhất, tất cả đều là cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ.

Tùy tiện đi ra ngoài một nhóm tộc nhân, tất cả đều Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, vậy cũng đủ biết Hắc Long bộ tộc mạnh mẽ cỡ nào rồi.

Vừa nhìn thấy ba người đi ra thì Long Thất gấp giọng hô: “Long Bát, Long Cửu, Long Thập nhanh đuổi theo hai người kia, trên người bọn chúng nắm giữ bí mật có thể phá giải phong ấn tộc ta.”

Nghe được Long Thất gấp giọng hô, lại nghe tới phong ấn, sắc mặt ba người kia lập tức trở nên nghiêm nghị, cũng không có hỏi vì sao, ba người lập tức dùng độn thuật nhanh nhất đuổi theo Sói Mập.

Đang cấp tốc bỏ chạy, Sói Mập đột nhiên cảm nhận được uy thế ngập trời hạ xuống, uy thế này tuy không thể định trụ được nó nhưng ảnh hưởng rất lớn đến tốc độ bỏ trốn của nó. Trong lòng Sói Mập khổ sở không thôi. Nó tự nghĩ:

“Làm sao lại xui xẻo như vậy kia chứ, hôm nay là ngày quái vật tụ tập sao, tùy tiện đi ra một cái đều là đại năng Hằng Vương Tiên Cảnh. Cả đời nó gặp cường giả cũng không có nhiều bằng một ngày hôm nay.”

Ba tên Hắc Long bộ tộc đuổi theo Sói Mập thì kinh ngạc phát hiện, đối phương vậy mà chỉ có Tinh Vương Tiên Cảnh tứ trọng, hơn nữa còn miễn dịch với linh áp bọn họ phát ra, về phần tốc độ bỏ chạy càng thêm kinh người.

Long Bát kinh ngạc nói:

“ Từ khi nào yêu thú cấp thấp Tam Nhãn Kim Lang cũng trở nên biến thái như vậy rồi, cái tốc độ này đừng nói là Tinh Vương Tiên Cảnh tứ tinh mà có đến cả bát tinh cũng đừng mong đuổi theo kịp.”

Long Thập nói:

“ Đúng là kỳ lạ, trước hết cứ bắt lại rồi từ từ nghiên cứu.”

Nói xong thì hắn liền lẩn người mà lên, đưa tay chộp lấy Sói Mập. Ở xa xa Long Thất thấy thế thì cả kinh kêu lên:

“ Cẩn thận.”

Ba người Long Bát, Long Cửu, Long Thập nghe hắn hét lớn thì nghi hoặc không biết Long Thất là đang nhắc nhở bọn họ cẩn thận cái gì.

Đúng lúc này, Long Thập đang đưa tay chộp lấy Sói Mập liền cảm thấy kinh hãi tột độ, từ bên trong cơ thể của Sói Mập đột nhiên phóng ra một đạo tia sáng màu xanh lam, do quá bất ngờ Long Thập chỉ có thể kịp mở ra hộ thể long khí mà thôi.

Nhưng mà hắn phát hiện đoàn sáng màu xanh lam kia vậy mà không nhìn hộ thể tiên khí của hắn, trực tiếp xuyên qua hộ thể tiên khí, nhảy vào bên trong cánh tay của hắn.

Thân thể hắn trong nháy mắt cứng đờ, có điều cảm giác này chớp mắt liền tan biến, Long Thập vừa lấy lại tinh thần thì trực tiếp chặt đứt cánh tay của bản thân.

Cánh tay hắn vừa rơi xuống mặt đất thì liền bị mục nát biến thành một đồng máu đen, cùng lúc đó một con trùng mập mập xuất hiện trước mắt mọi

người, nó há lớn miệng phun ra một đoàn sương mù màu lục, tiếp đó liền chạy mất.

Cảm nhận được nguy hiểm tiềm ẩn bên trong làn sương mù bích lục kia, ba người cũng không dám mạo hiểm xông qua mà nhanh chóng lui về phía sau.

Có điều bọn họ vẫn ít nhiều dính phải thứ sương mù quỷ dị kia, ngay khi sương mù kia dính lên hộ thể long khí thì trong nháy mắt long khí hộ thể của bọn họ liền bị ăn mòn hơn phân nửa.

Cảm nhận được điều này, ba người quá sợ hãi, cả ba người cấp tốc lùi về phía sau tránh xa thứ sương mù quỷ dị kia ra.

Long Thập bị mất một cánh tay, vẻ mặt hắn trở nên vắn vẹo, dữ tợn dị thường, nhìn sương mù trước mắt hắn cắn răng nói:

“ Quả thực không đơn giản.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1321: Cứu Viện(2)

Sau đó ba người lại một lần tách ra vòng qua làn sương mù dày đặc kia, tiếp tục đuổi theo hai người Sói Mập cùng Huyết Vận. Ba người vốn là cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh có năng lực xé rách không gian thuận đi nhưng cả ba lại không dám sử dụng.

Một khi sử dụng bị đối phương nắm được vị trí thuận đi, phóng ra loại côn trùng kia thì xong đời. Còn đánh chết thì hai người Huyết Vận cùng Sói Mập thì bọn họ lại không dám dù sao hai người này có liên quan tới bí mật phong ấn trong tộc.

.....

Sói Mập mặc dù chỉ có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh bốn tầng nhưng dưới sự hỗ trợ của Vong Hồn Sâu cùng tầng tầng lớp lớp thủ đoạn mà Xuân Đức lúc trước lưu lại cho nó, khiến nó ở dưới sự truy sát của ba tên Hằng Vương Tiên Cảnh vẫn có thể bỏ chạy.

Thực ra Sói Mập vẫn có thể chạy bởi vì ba người kia có kiêng kỵ không dám giết nó, bằng không lấy thực lực của ba người kia giết chết Sói Mập chỉ là một cái nhấc tay mà thôi.

Nhưng mà biểu hiện của Sói Mập cũng khiến cho ba tên Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ lau mắt mà nhìn, không nói trên người con tiểu cầu cát giấu rất nhiều loại thần thông quái dị được người lưu lại, chỉ tính trên người con tiểu cầu này mang theo bảo vật cũng đủ làm người ta hoa mắt, tất

cả bảo vật con tiểu cầu này mang trên người vậy mà đều là tiên bảo phẩm bậc trung giai.

Cái này đúng nói là ở một địa phương rách nát như Bắc Thần Châu, mà đến ngay cả bên trong bộ tộc Hắc Long, kẻ có tu vị như Sói Mập cũng không có nhiều bảo vật dạng này.

.....

Một ngày sau.

Ba người Hắc Long bộ tộc vẫn đang còn truy sát theo Sói Mập, nhưng theo thời gian trôi qua kiên nhẫn của bọn họ cũng ngày càng thiếu, sát tâm trong lòng mỗi người đều đang lan tràn.

Bị một con tiểu cầu xoay quanh một ngày, nếu là cường giả không ai không tức giận.

Đang trên đường đuổi theo, Long Bát lại bị Sói Mập dùng Vong Hồn Sâu ám hại phải chặt mất một cái chân thì đã không kiềm chế được nữa.

Hắn giống giận:

“ Phải giết, phải băm vằm con tiểu súc sinh này, ai cũng đừng cản ta.”

Vừa nói hắn vừa há miệng rống lớn một tiếng, đồng thời lẳng không võ xuống.

“ Gào gào gào...”

Âm thanh rung chuyển đất trời. Nhất thời thiên địa thất sắc, nhật nguyệt phai mờ những đám mây bên trên bầu trời cũng bị một tiếng rống này đánh tan sơ xác. Cùng lúc này trên bầu trời xuất hiện một cái long trao khổng lồ,

long trảo kia mang theo vô tận long uy đánh về phía Sói Mập đang chạy ở đằng trước.

Sói Mập đang chạy ở phía trước, cảm nhận được cỗ uy thế thiên địa khủng khiếp từ phía trên áp xuống thì cả người không khỏi run rẩy thoáng một cái. Nó biết lần này xem ra chạy không thoát rồi, đám người kia nổi lên sát tâm thì tu vi cạn bã như nó không đủ để nhìn.

Nó lúc này trong lòng mặc niệm: “ Xem ra sau này không thể gặp lại chủ nhân nữa rồi, Tiểu Kim sắp phải chết rồi. Chủ nhân gắng sống tốt, Tiểu Kim đi rồi.”

Biết sắp phải chết đến nơi nó cũng không có chạy nữa mà ngẩng đầu nhìn lên bầu trời nhìn long trảo khổng lồ đang áp xuống, trong mắt nó thoát xoẹt qua một tia hồi ức. Hồi ức về mấy chục năm trước, từ ngày đầu gặp chủ nhân ở trên hoang mạc cho đến giờ khắc này.

Theo long trảo khổng lồ hạ xuống, uy áp khủng bố ép cho Sói Mập cả người cốt cách vỡ vụn, mặt đất nơi đó đứng cũng sụp xuống. Vô số vết rách như mạng nhện lan ra khắp nơi.

Nhưng ngay vào lúc nó nghĩ bản thân hẳn phải chết không thể nghi ngờ thì từ bên trong không gian phía sau nó một vệt ánh đao vàng óng ánh đột nhiên xuất hiện, chém thẳng về phía cự trảo bên trên bầu trời.

Đao quang kia cực kỳ khủng khiếp nơi nó đi qua thiên địa trực tiếp bị chém làm đôi, vết rách không gian chỉ chít hiện ra.

“ Đùng.”

Long trảo khổng lồ sau khi va chạm với đao quang màu vàng kia lập tức bị chém làm đôi, hóa thành đại lượng thiên địa tiên khí tiêu tán trong thiên địa, uy áp lúc trước cũng trong nháy mắt biến mất.

Đao quang màu vàng kia sau khi chém nát long trảo, uy thế không giảm trực tiếp chém về ba người Long Bát, Long Cửu, Long Thập.

Cảm nhận đao ý kinh thể hãi tục bên trong đao quang, sắc mặt ba người long tộc đều cả kinh, cả ba người lúc này không dám một chút lãnh đạm mà toàn lực ra chiêu ứng đối.

Ba người người đồng thời đánh ra một chưởng, một chưởng thu nạp thiên địa quy tắc đánh về phía đao quang kia.

“ Ầm ầm ầm...”

Ba đạo chưởng lực đồng thời đánh lên đao quang, đao quang lập tức chôn vùi, ba đạo chưởng lực cũng đồng thời hủy diệt, nơi bốn đạo lực lượng tuyệt cường đụng độ hình thành một mảnh không gian phong bạo thật lớn, cùng lúc đó một luồng sóng năng lượng mạnh mẽ lấy trung tâm là vụ nổ tản ra xung quanh, trong chớp mắt phương viên mấy ngàn dặm bị hủy diệt toàn bộ không sót thứ gì.

Ba tên cường giả Hắc Long bộ tộc cũng bị luồng sóng năng lượng mạnh mẽ kia chấn lui mấy bước, cả đám trong lòng đều cả kinh.

Sau khi đứng vững thì bọn họ ánh mắt đều gắt bào nhìn vào hư không đằng sau của Sói Mập. Bọn họ lúc này cũng đã ần ần cảm nhận được không gian ba động chuẩn bị có người từ nơi đó đi ra, bọn họ muốn nhìn xem là ai mà lại có thực lực mạnh như vậy.

Quả nhiên, khe không gian do đao quang lúc trước mở ra vừa khép lại thì một lần nữa lại được khơi thông, cùng lúc đó một thiếu nữ bước đi ra.

Thiếu nữ kia có khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, xinh đẹp đến không hợp thói thường, khuôn mặt cân đối hoàn mỹ không tỳ vết, đôi mắt nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng, sống mũi cao cao, đôi môi anh đào nhỏ nhắn, thân

hình ma mị, trên người nàng mặc một bộ hắc y. Cả người nàng toát ra khí tức yêu mị đến cực điểm, để cho nội tâm người vì đó mà kính sợ.

Đi theo phía sau nàng còn có ba nữ nhân, ba nữ nhân kia sắc đẹp người nào cũng không phải dạng tầm thường, quan trọng khí tức lẫm liệt ác liệt trên người các nàng tỏa ra khiến cho ai cảm nhận được cũng đều là một trận tim đập nhanh.

Khi thấy bốn thiếu nữ này xuất hiện thì ba người Hắc Long bộ tộc đều là đồng tử co rụt lại, bọn họ cảm thấy bốn người này cực kỳ nguy hiểm nhất là nữ tử đi phía trước nhất.

Trái ngược với bọn họ, khi Sói Mập nhìn thấy nữ tử kia thì có thể nói là mừng rơi nước mắt, nó lúc này vẫy vẫy đuôi chạy tới bên cạnh thiếu nữ kia, đồng thời la lớn:

“Tiểu thư.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1322: Công Chúa Bóng Tối

Nhìn thấy Sói Mập vẩy đuôi chạy lại thì trên khuôn mặt băng lãnh của Vũ Y tách ra một nụ cười hiếm hoi, nàng lấy tay nhẹ nhàng xoa đầu nói ôn nhu nói:

“ Những năm này chịu không ít khổ đi, không ngờ mới đó Tiểu Kim người cũng đã tấn thanh lên tới Tinh Vương Tiên Cảnh tứ trọng rồi, đại ca biết được việc này hẳn sẽ rất vui. Mà Tiểu Vận đâu?”

Sói Mập lúc này tuy cả người bị thương vô cùng nghiêm trọng nhưng nghe được lời khen của Vũ Y thì nó liền lên tinh thần, nó lúc này nói:

“ Tiểu Vận bị trọng thương đang hôn mê đang nằm bên trong túi chiến thú, tiểu thư người nhìn xem Tiểu Vận có bị làm sao không?”

Sói Mập lúc này há miệng, một cái túi hình dạng kỳ lạ từ bên trong miệng nó bay ra ngoài, Vũ Y đưa tay chớp lấy, sau đó dùng hồn niệm nhìn xem bên trong túi chiến sủng. Khi nhìn thấy trạng thái của Huyết Vận thì nàng khẽ nhíu mày một cái. Có điều rất nhanh thì lông mày nàng liền giãn ra.

Nàng khẽ gật đầu nói:

“ Nhìn bề ngoài thì có vẻ bị thương rất nặng nhưng thực tế cũng không nặng lắm, tĩnh dưỡng vài năm liền sẽ không sao cả. Được rồi Tiểu Kim người cũng bị thương không nhẹ trước hết vào bên trong Thiên Địa-Nhẫn nghỉ ngơi, việc ngoài này để ta giải quyết.”

Vũ Y vừa nói xong liền thu Sói Mập cùng Huyết Vận vào bên trong Thiên Địa-Nhãn.

Tiếp đó ánh mắt nàng nhìn về phía ba người Hắc Long bộ tộc cách đó không xa, nàng lãnh đạm nói:

“ Các ngươi có nguyện quy thuận ta hay không? Nếu nguyện ý quy thuận ta thì còn có một con đường sống, bằng không chỉ có thể chết.”

Giọng nói của nàng tuy lãnh đạm nhưng lại mang theo ma lực khó hiểu khiến người ta nghe vào trong tai thì không tự chủ được tin phục nàng.

Ba tên cường giả Hắc Long bộ tộc, sau khi nghe nàng nói thì ánh mắt hiện lên một tia mê man khó hiểu nhưng ngay sau đó cả ba người đồng thời cắn đứt đầu lưỡi để đau đớn kích thích thần kinh thoát khỏi ma lực quỷ dị kia.

Long Bát lúc này cả giận nói:

“ Yêu nữ, đừng vội dùng bùa mê tà đạo đối phó chúng ta, có giỏi thì đường đường chính chính đánh một trận.”

Vũ Y nghe đối phương gọi mình là yêu nữ ngược lại cũng không có tức giận, nàng bình thản nhìn đối phương nói:

“ Ba người các ngươi quá yếu, không chống nổi một kích.”

Long Cửu nghe vậy thì cảm thấy bản thân bị vũ nhục to lớn, hấn tức giận nói:

“ Ngông cuồng tự đại, ngươi cũng chẳng qua chỉ mới bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh nhất trọng trung kỳ mà thôi, vậy mà dám ở trước mặt ba

người chúng ta khoác lác, nếu người thật có thể một chiêu đả bại ba người chúng ta thì ba người chúng ta liền quy thuận người.”

Vũ Y nhẹ gật đầu, không nhanh không chậm nói:

“Được, các người có thể trước tiên làm chuẩn bị.”

Long Cửu lúc này lại nâng tay lên nói:

“Chậm, ta còn điều kiện chưa nói hết.”

Vũ Y nhướng mày có điều vẫn là kiên nhẫn gật đầu chờ đợi đối phương nói hết.

Long Cửu lúc này nói:

“Nếu ba người chúng ta liên thủ có thể chống lại người một chiêu thì ba người chúng ta thắng, người phải giao ra hai tên lúc trước đồng thời xin lỗi chúng ta.”

Vũ Y nghe vậy thì híp hai mắt, bên trong ánh mắt nàng lóe ra tia sáng lạnh lẽo khiếp người, cảm nhận được ánh mắt của Vũ Y nhìn chằm chằm bản thân, Long Cửu không khỏi cảm thấy sống lưng lạnh toát, hấn lúc này không tự chủ lui ra sau một bước nhỏ.

Nhưng nhớ đến bản thân tu vị còn cao hơn đối phương một chút, vậy mà bị đối phương nhìn một cái thì sợ hãi lùi về sau, trong lòng hấn tự dưng bốc lên một cỗ lửa giận vô danh, hấn lúc này cả giận quát:

“Làm sao, người không dám?”

Vũ Y nhìn đối phương thẹn quá thành giận thì lại khẽ mỉm cười, nàng khẽ nhếch môi nói:

“Được. Nhưng vì để đảm bảo các người không phản bội cũng như mọi người có thể tin tưởng lẫn nhau, chúng ta vẫn là dùng linh hồn làm môi giới phát một cái thẻ độc đi.”

Ba người bộ tộc Hắc Long nghe nói đến “Thệ ngôn” thì sắc mặt âm tình bất định, phải biết “Thệ ngôn” ở đại vũ trụ nó khác với mấy cái thệ ngôn bên trong ở tiểu thế giới, ở bên trong tiểu thế giới làm sai thệ ngôn thì cùng lắm bị thương nặng nhưng ở ngoài này liên tro cũng sẽ không còn.

Sau khi do dự một hồi, cảm thấy phần thắng của ba người mình vẫn lớn hơn nên ba người quyết định phát ra thệ ngôn.

.....

Quá trình phát thệ ngôn rất nhanh rất đơn giản chỉ cần lấy linh hồn làm dẫn, lấy đạo tâm làm phụ, kêu gọi một tia ý chí thiên địa sau đó phát ra lời thệ là được. Sau khi ba người Hắc Long bộ tộc phát ra thệ ngôn thì đến lượt Vũ Y phát thệ ngôn. Vũ Y ngược lại rất có lòng tin vào bản thân, nàng cũng không do dự gì mà trực tiếp phát ra thệ ngôn.

Sau khi hai bên đã phát xong thệ ngôn thì liền tiến hành một lần so đấu.

Ba cường giả Hắc Long bộ tộc lúc này đồng thời lấy ra binh khí của bản thân, binh khí của ba người đều là một cây “Cốt tiên(roi xương)”, cốt tiên kia giống như là xương sống của một loại động vật nào đó, bên trên lưu chuyển vô số cổ văn cùng trận pháp huyền ảo.

Ba người nắm chặt “Cốt tiên” hoành ngang trước người, sau đó bắt đầu súc thế chờ đợi một lần công quyết định. Ngay lập tức từ trên cơ thể ba người từng vòng, từng vòng năng lượng ba động mà ra, ép cho hư không xung quanh vặn vẹo không ra hình dạng gì.

Cùng lúc ba người xúc thế thì Vũ Y bên này cũng bắt đầu tụ lực, nàng lấy ra “ Song Dao” hay tay nắm chặt chuôi đao, cả người hơi cúi thấp xuống, toàn thân nàng lúc này tản ra sát lực chi ý vô cùng cường đại, cường đại đến mức ba người Điệp Vũ, Thanh Thanh, Lục Tuyết Kỳ đều phải lùi về xa xa mà nhìn, song đao trong tay nàng thì thoảng lại rung lên nhẹ nhẹ, âm thanh nó phát ra giống như là điệp khúc tử vong vậy.

Theo thời gian tụ lực càng lâu, khí thế đôi bên càng lúc càng mạnh, linh áp khổng lồ tản ra khiến cho bên trong thiên địa một mảnh nổ vang, mặt đất phía dưới cũng bị ép cho rạn nứt. Bầu trời lúc này phẳng phất cũng bị chia làm đôi.

Ngay khi khí thế của đôi bên đã đạt tới mức độ cao nhất thì cả hai bên đồng thời xuất thủ.

Ba cao thủ Hắc Long bộ tộc, cùng lúc quật mạnh “ Cốt tiên” trong tay về phía Vũ Y, đồng thời hét lớn:

“ Tam Tiên Diệt Thân.”

Ngay khi ba người xuất thủ, phía bên trên bầu trời xuất hiện dị tượng, bầu trời to lớn nứt ra ba cái khe to lớn, cùng lúc đó từ bên trong ba cái khe lớn kia phóng ra vô số đạo “ Tử phủ diệt thế thần lôi”, lôi điện kia dung nhập vào bên trong “ Cốt tiên” cả “ Cốt tiên” thoảng cái được bao phủ bên trong loại năng lượng diệt thế của tử phủ diệt thế thần lôi.

Cùng lúc đó ở bên này Vũ Y cũng vung lên song đao, âm thanh song đao phát ra vô cùng đặc trưng nó giống như đến từ mộ địa xa xôi bên trong vô tận tinh không vậy.

“ Cừ Mộng Thập Tự Quyết”

Song đao vung lên, hai vệt đao ảnh ngang trời xuất hiện đan vào nhau hình thành thập tự, đao ảnh tới đâu thiên không vỡ vụn, đao ảnh tới đâu vạn vật tịch, đao quang trùng thiên nghênh hướng “Tam Cốt Tiên” mà đến.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1323: Nhất Chiêu Bại Dịch

“ Oanh long long..... Oanh long long.....”

“ Rầm rầm rầm... Âm âm...”

Hai chiêu thức tuyệt cường va chạm cùng một chỗ, trong nháy mắt sản sinh ra phong bao khủng khiếp, một luồng năng lượng gió lốc khổng lồ sinh ra hủy diệt mọi thứ trên đường đi của nó, phương viên rộng lớn không biết bao nhiêu dặm đột nhiên hóa thành một vùng đất chết.

Phía bên trên bầu trời, thập tự quang trảm sau khi va chạm phải tam cốt tiên cùng tử phủ diệt thể thần lôi thì trực tiếp cán nuốt 3 phần lực lượng công kích ở bên trong tam cốt tiên cùng tử phủ diệt thể thần lôi.

Trong nháy mắt từ thể lực ngang nhau, thập tự quang trảm liền mạnh hơn gần gấp đôi so với tam cốt tiên, hư ảnh bóng roi khổng lồ bao phủ bên trong tử phủ diệt thể thần lôi nhanh chóng bị “Thập tự quang trảm” hủy diệt.

Sau khi hủy diệt đi công kích do ba cao thủ Hắc Long bộ tộc liên hợp thi triển thì “Thập tự quang trảm” do Vũ Y đánh ra vẫn tiếp tục công đến ba tên cường giả của bộ tộc Hắc Long, uy thế so với lúc đầu chỉ tăng chứ không giảm.

Cảm nhận được uy năng bên trong đòn công kích này thì sắc mặt cả ba người đều là đại biến, lúc này bọn họ cũng bất chấp cái gì mặt mũi, phong phạm cường giả.

Cả ba đồng thời thi triển đi ra bí pháp thần thông chạy trốn của chủng tộc Hắc Long. Ba người tay bắt pháp quyết, toàn thân nhanh chóng hóa thành sợi màu đen tiêu tán đi.

Ngay khi thân ảnh ba người vừa biến mất thì “Thập tự quang trảm” cũng hạ xuống.

“Uỳnh uỳnh uỳnh.....”

“Uỳnh uỳnh uỳnh.....”

“Uỳnh uỳnh uỳnh.....”

Một trảm này lập tức chia đại địa ra làm bốn khối, cùng lúc đó một cái khe sâu nhìn không thấy đáy xuất hiện, ngay sau đó dung nham nóng bỏng từ bên trong cái khe sâu kia trào lên bên trên, mặt đất thoáng cái bị bao phủ bởi dung nham.

Một kích qua đi, thân ảnh của ba cường giả Hắc Long bộ tộc lúc này cũng hiện ra,, có điều sắc mặt tự tin lúc trước của bọn họ đã không thấy đâu mà thay vào đó là vẻ tái nhợt cùng không cam lòng.

Vũ Y lúc này thu lại song đao, nàng lãnh đạm nhìn ba người từ tốn nói:

“Các ngươi thua rồi”

Ba người kia nghe nàng nói vậy thì sắc mặt trở nên hôi bại, một trong ba người nhìn Vũ Y nói:

“Chúng ta là tộc nhân của Hắc Long bộ tộc, là vương giả bên trong loài rồng, chúng ta không có khả năng phục vụ cho một nhân loại nhưng đã nguyện đánh cược thì mấy người chúng ta cũng có giác ngộ khi thua. Do không thể làm nô bộc cho người, bọn ta chỉ có thể lấy mạng trả lại.”

Tên kia vừa nói xong thì cả ba người đồng thời dơ tay lên muốn đánh vào đầu tự sát.

Đúng lúc này Vũ Y lên tiếng hỏi:

“ Các người nói không thể phục vụ cho ta vì thân phận ta không cao đúng không?”

Long Bát nghe vậy thì thoáng dừng tay, hai người khác cũng là như thế, Long Bát gật đầu nói:

“ Ở bên trong đại thiên thế giới này thì Nhân Tộc cũng chỉ là một thế lực trung đẳng mà thôi, còn Hắc Long bộ tộc chúng ta thuộc về cao đẳng vì vậy bọn ta mới không thể quy thuận một nhân tộc, mặc dù người mạnh hơn chúng ta rất nhiều.”

Vũ Y sống ở tiên giới nhiều năm cũng biết được đôi chút về long đàn cũng như tính cách của thành viên long tộc, nàng biết Long Bát nói cũng không phải nói dối mà là sự thật.

Nàng lúc này bàn tay khẽ lật, một thanh kiếm làm bằng xương cốt xuất hiện trong bàn tay nàng, lúc cốt kiếm vừa hiện thì ánh mắt của nàng trở nên nhu hoa đi rất nhiều, trên mặt cũng nở một nụ cười thật tươi.

Nàng ngắm nghía thanh cốt kiếm kia một hồi lâu, vuốt ve nâng niu nó, sau một lúc lâu mới không nguyện ý mà ném cho ba tên cường giả Hắc Long bộ tộc.

“ Các người nếu không muốn quy phục ta cũng không sao, chỉ cần các người quy phục người này là được, nếu quy phục người này ta nghĩ các người hẳn rất nguyện ý đi.”

Ba người kia nghi hoặc tiếp lấy thanh cốt kiếm kia lên xem xét, mới đầu bọn họ còn hồ hững đánh giá cốt kiếm, không biết Vũ Y đưa món đồ chơi nhỏ này cho bọn họ làm cái. Nhưng rất nhanh, thần sắc bọn họ trở nên nghiêm nghị.

Được một lúc thì ba tên cường giả Hắc Long bộ tộc cả người liền phát run, ánh mắt mở trừng trừng nhìn thanh cốt kiếm ở trên tay.

Long Bát miệng liên tục há to muốn nói cái gì lại không nói được, mãi sau hẳn mới khó khăn thốt ra mấy từ:

“CấmCấm....Cấm tộc.... Cấm tộc hiện thế, tiên giới đại họa giáng xuống.”

Lần này đến lượt Vũ Y nghi hoặc, nàng lúc đầu chỉ muốn dùng cây gai xương lúc Xuân Đức là Địa Ngục Băng Long tiến hóa thành Địa Ngục Thiên Long để lại dụ dỗ mấy người kia mà thôi. Nhưng ai ngờ mấy tên này lại phản ứng lớn như vậy. Nàng nghi hoặc hỏi:

“Cấm tộc, cái gì là cấm tộc? Các ngươi đang nói cái gì vậy?”

Long Bát lúc này ánh mắt ngưng trọng nhìn Vũ Y nói:

“Cấm tộc là chỉ 20 chủng tộc mạnh mẽ nhất của phiến thiên địa này, bọn nó thần bí và hùng mạnh, tuy số lượng cực ít nhưng mỗi tồn tại đều đáng sợ cực kỳ. Mỗi lần có cấm tộc xuất hiện đều là một hồi tai nạn cực kỳ, cực kỳ đáng sợ. Với mỗi lần có cấm tộc xuất hiện đại diện cho một thời kỳ hỗn loạn bắt đầu.”

Vũ Y càng nghe càng mơ hồ, nàng cau mày hỏi:

“Cái gì mà một thời kỳ hỗn loạn bắt đầu, nói nghe chút.”

Long Bát cũng không giấu diếm mà nói:

“ Mỗi lần có cấm tộc xuất hiện, vực giới của 16 giới đồng thời biến mất, vô số hung địa đồng thời mở ra, các loại tai nạn hàng lâm. Có thể nói cấm tộc xuất hiện đại diện cho một hồi diệt thế sắp đến.”

Vũ Y nghe vậy thì kinh ngạc, không ngờ cấm tộc xuất hiện lại kéo theo nhiều thứ như vậy, nàng lúc này nhìn ba người hỏi:

“ Các ngươi có nguyện ý đi theo một vị đại nhân có huyết mạch chính thống Địa Ngục Thiên Long không?”

Giống như là bị kinh sợ tột độ, ba tên cường giả bộ Hắc Long bộ tộc vừa nghe đến bốn chữ Địa Ngục Thiên Long thì cả người liền mềm ra, liên tục run lẩy bẩy.

Long Cửu run rẩy nói:

“ Địa Ngục Thiên Long(tên gọi khác Địa Ngục Thiên Độc Long) một trong thập đại dị chủng tuyên cổ hung long, ngươi nói ngươi nói...”

Vốn hắn đang định nói cái gì nhưng đột nhiên lại có khách không mời mà đến, từ phương trời xa xa có mấy chục vệt ánh sáng đang nhanh chóng tiếp cận bên này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1324: Diệp Gia

Những vệt ánh sáng kia tốc độ cực nhanh, mới vừa ở chân trời nhưng không qua mấy chục cái hô hấp liền đã vọt đến phụ cận nơi giao chiến giữa Vũ Y cùng ba người Hắc Long bộ tộc.

Quang mang tản đi lộ ra thân ảnh trong đó, bên trong những kẻ mới tới có già có trẻ, có nam có nữ, khí tức trên thân bất đồng, có mạnh có yếu. Cao nhất cũng chỉ là một tên Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn, về phần thực lực thấp nhất cũng chỉ là Tinh Vương Cảnh sơ kỳ mà thôi.

Thực lực của những người này trong mắt của Vũ Y đều không đáng nhìn, từ mười mấy năm trước, sau trận chiến kinh thế hãi tục kia, nàng bị thương rất nặng nhưng sau khi trị thương xong thì không ngờ lại kích hoạt ra toàn bộ lực lượng của tam đại thương chân huyết bên trong cơ thể nàng. Khiến nàng nhất cử đột phá tới Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ.

Chỉ đáng tiếc lúc trước nàng vì làm ra quyết định phải chết, móc đi mất con mắt ẩn chứa thiên phượng chân huyết, bằng không lúc này tu vị của nàng cũng không chỉ có như thế. Nhưng dù sao đó cũng là kỳ ngộ cực lớn rồi.

Về phần ba nữ tùy tùng trung thành của nàng cũng đều bước vào bán bộ Hằng Vương Tiên Cảnh, riêng Diệp Vũ đã tới giai đoạn 3, chỉ cách một bước nhỏ liền có thể bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh.

Vì thế, đối với kẻ địch còn chưa đạt tới Hằng Vương Tiên Cảnh thì Vũ Y đều không đặt trong lòng.

.....

Nhìn mấy chục người vừa xuất hiện kia, Vũ Y nhìn qua bên phía Lục Tuyết Kỳ ra hiệu một cái. Lục Tuyết Kỳ lập tức hiểu ý gật đầu, tiếp sau đó ánh mắt lạnh lùng nhìn mấy chục người vừa tới, đồng thời tản mát ra khí tức vốn thuộc về nàng.

Đám người vừa mới tới kia còn đang khiếp sợ trước tình cảnh nơi đây, đột nhiên cảm nhận được một luồng linh áp tuyệt cường ép tới thì cả đám sắc mặt đều trắng bệch.

Tuyết Kỳ bay đến trước mặt mấy chục người kia, nhìn quét qua bọn họ một lượt, ai bị nàng nhìn vào thì đều cả thấy cả người phát lạnh, trong lòng một mảnh sợ hãi, tất cả đều cúi đầu không ai dám nói gì, bọn họ biết đâu là cường giả mà bọn họ không thể trêu vào. Chỉ cần lỡ miệng thì ngay lập tức liền phải chết.

Tuyết Kỳ nhìn qua những người này một lượt, lạnh lùng nói:

“ Ai là người đứng đầu trong số các người?”

Nàng vừa hỏi ra lời này thì mấy chục người đều nhất thời nhìn về phía một ông lão mặc áo bào xám, có chòm râu dê, lão giả này cũng là người có tu vi mạnh nhất ở đây.

Bị Tuyết Kỳ điểm danh, lão giả lúc này tiên lên mấy bước, đi tới trước mặt Tuyết Kỳ khom người cung kính nói:

“ Thưa đại nhân, tiểu nhân Diệp Huyền là người đứng đầu trong số bọn họ, không biết đại nhân muốn chúng tiểu nhân hỗ trợ việc gì?”

Diệp Huyền ngược lại vô cùng thông minh, hẳn cũng không có nói ra gia tộc phía sau lưng mà chỉ báo ra tên họ của mình, sau đó chậm rãi quan

sát đối phương nhìn xem biến hóa sau đó lại quyết định tiếp theo nên làm cái gì.

Có điều hẳn phải thất vọng rồi, Tuyết Kỳ nghi nghe đến tên hẳn thì cũng chẳng thèm để ý tới, nàng lạnh lùng nhìn hẳn nói:

“ Ngươi, qua bên kia tiểu thư nhà chúng ta có việc muốn nói chuyện cùng với ngươi.”

Diệp Huyền cũng không dám cãi lệnh, lập tức khom người cúi đầu ứng một tiếng sau đó nhanh chóng đi tới trước mắt Vũ Y.

Diệp Huyền đi rồi nhưng Tuyết Kỳ vẫn đứng đó, ánh mắt nàng lạnh lùng nhìn những người còn lại nói:

“ Bây giờ các ngươi có hai sự lựa chọn, một là làm lâu la cấp thấp cho ta, hai là chết.”

Đám người Diệp Gia bị lời nói này làm cho ngây người, một đám cứ chỗ mắt ra mà nhìn. Nhưng ngay sau đó một tên thiếu niên cả giận nói:

“ Đi theo ngươi, vì sao chúng ta phải đi theo ngươi, ngươi lại là cái thá gì mà phải đi theo ngươi.”

“ Bình”

Tuyết Kỳ không nói bất kỳ lời nào, một chưởng đập chết tên vừa mới lên tiếng, một chưởng hạ xuống tên kia liền ngay cả hài cốt cũng không còn.

Đám người Diệp Gia thấy vậy một màn thì lòng liền “ Lộp bộp” một tiếng, biết nữ tử xinh đẹp trước mặt chính là một nữ ma đầu giết người như ngóe, một lời không hợp liền giết người cũng không cần hỏi bất kỳ lý do.

Vốn có vài người còn đang định nói lý cùng với nàng nhưng lúc này cả đám đều ngoan ngoãn ngậm miệng lại, không ai dám hé răng.

Tuyệt Kỳ nhìn đám người trước mắt nói:

“ Bồn tọa là đang hỏi các ngươi muốn sống hay muốn chết. Kiên nhẫn của ta có hạn. Ba hô hấp sau ai còn chưa đưa ra quyết định thì đồng chết như tên vừa rồi.”

Vừa dứt lời thì nàng liền đếm “ Ba”.

Cũng không đợi nói đến tiếng thứ 2 thì cả đám người Diệp Gia đều đã nhao nhao lên nói:

“ Đồng ý quy phục đại nhân làm lâu la.”

“Ta cũng nguyện ý quy phục đại nhân làm lâu la.”

“Ta cũng nguyện ý quy phục đại nhân làm lâu la.”

“Ta cũng nguyện ý quy phục đại nhân làm lâu la.”

.....

“ Ta cùng vậy.”

Đứng trước lựa chọn sinh tử cùng tôn nghiêm bản thân thì đám người kia đều lựa cái thứ nhất không ai vì một chút tôn kia mà hi sinh mạng sống, với bọn họ nghĩ, dù có làm chó cho người cường đại như vậy cũng đáng.

Dù sao bọn họ cũng chỉ làm chó cho người, chẳng qua nhìn xem là làm cho ai tốt hơn mà thôi.

Tuyết Kỳ nhìn đám người đang nhao nhao lên thì híp mắt lại, ánh mắt nguy hiểm kia khiến mọi người còn đang ồn ào lập tức im bật mà dừng.

Thấy đám con sâu cái kiến này biết nghe lời như vậy Tuyết Kỳ cũng hài lòng gật đầu nói:

“Thực lực các người cũng không mạnh lắm, chỉ có thể làm pháo hôi mà thôi. Nhưng vì để các trở thành pháo hôi có hiệu quả nhất, phát huy ra công dụng lớn nhất ta ban cho các người thứ này.”

Nói xong nàng ném cho mỗi người một con nhộng màu đỏ nhưng con nhộng kia sau khi tiếp xúc với đám tu sĩ Diệp Gia liền lập tức đục một lỗ trên thân thể bọn họ sau đó chui vào thân thể bọn họ theo kinh mạch chạy thẳng lên đầu.

Đám người Diệp Gia cảm nhận được có thứ gì chạy lên trên đầu, làm tổ bên trong đầu bọn họ thì cảm thấy cực kỳ sợ hãi.

Tuyết Kỳ nhìn thấy biểu hiện sợ hãi của bọn họ thì mỉm cười nói:

“Biết sợ liền tốt, thứ này tên là Huyết Hồn Trùng, có khả năng ký sinh trên thân thể tu sĩ, hấp thụ hồn phách cùng máu huyết của đối phương mà sống. Có điều khi nào các người cần cũng có thể vận dụng lực lượng của nó mà chiến đấu, về phần tác dụng của nó thì các người cứ từ từ tìm hiểu đi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1325: Thế Lực Vũ Y Tạo Dựng

Đám người Diệp Gia nghe vậy thì tâm liền chìm đến đáy cốc, bọn họ cũng không cho rằng loại trùng ký sinh kia lại chỉ có bấy nhiêu tác dụng.

Bọn họ dám chắc thứ kia chính là quả bom hẹn giờ ở trong đầu, một khi không nghe lời vị này nữ ma đầu nhất định sẽ bị nòng trong nháy mắt diệt sát.

Ngay lúc mọi người trong lòng đang mắng thầm Tuyết Kỳ thì nàng ta lại bồi thêm một câu khiến cho một đám người sợ run tim mất mật.

“ Quên nói cho các ngươi biết, có loại Huyết Hồn Trùng này bên trong đầu thì ta có thể nghe được suy nghĩ hiện tại của các ngươi, nên những gì các ngươi suy nghĩ này giờ ta đều có thể nghe thấy.”

Nghe được những lời này, sắc mặt của đám người Diệp Gia liền trắng bệch, mặt cắt không ra giọt máu, cả đám lúc này không hẹn mà cùng quỳ xuống dập đầu tạ lỗi.

“ Đại nhân là ta sai, ta không nên nghĩ xấu về đại nhân.”

“ Đại nhân tha cho ta đi, ta thề từ sau này không dám nói đại nhân là nữ ma đầu, nữ ác quỷ nữa.”

“ Xin đại nhân tha cho bọn ta một mạng, đại nhân là bọn ta ngu dốt.”

Tuyết Kỳ lần thứ hai nở nụ cười, có điều nụ cười của nàng lúc này rất lạnh, ánh mắt nàng lóe lên hàn quang khiếp người, nàng chậm rãi lạnh lùng nói:

“ Niệm tình lần đầu có thể tha chi các ngươi khỏi chết nhưng... Nếu không dạy cho các ngươi một bài học thì các ngươi sẽ không nhớ được.”

Lời nói của nàng truyền vào trong tai mọi người khiến cho đám người nơi này đồng thời run lập cập, cứ như bọn họ đang ở trong biển băng không mặc quần áo vậy.

Tuyết Kỳ hơi nhắm lại, khẽ cảm ứng cái gì đó, tiếp theo nàng khẽ nói:

“ Phê”

Trong cái chớp mắt nàng nói ra lời này thì mấy chục tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh của Diệp Gia đồng thời hét lên thê lương, hai tay ôm đầu lăn lộn trên mặt đất.

“ A a a a a.... Đại nhân tha mạng....Đại nhân tha mạng...Xin đại nhân tha mạng...”

“ A a a a a.... Đại nhân tha mạng....Đại nhân tha mạng...Xin đại nhân tha mạng...”

“ A a a a a.... Đại nhân tha mạng....Đại nhân tha mạng...Xin đại nhân tha mạng...”

Đối với lời nói cầu xin của đám người này, Tuyết Kỳ không có quan tâm, nàng chỉ lạnh lùng đứng nơi đó nhìn xem bọn họ thống khổ kêu lên thê lương, nàng muốn để cho đám người mới này biết, dám có suy nghĩ xấu cũng là điều cấm kỵ.

Một khi đụng phải điều cấm kỵ đều phải chịu hình phạt. Thời gian qua đi vài phút, nhìn trong đám người đã có kẻ chịu không nổi bắt đầu hôn mê thì nàng mới dừng lại.

Tiếp đó nàng bình thân như chưa có việc gì nói ra:

“ Một chút hình phạt nho nhỏ mà thôi, được rồi các ngươi bây giờ đứng dậy đi theo ta tới gặp tiểu thư. Tên nào không thể đứng dậy được thì cũng không cần đứng dậy nữa, kẻ yếu nhược như vậy có sống cũng không ích gì.”

Vừa nói nàng vừa vung tay lên, bảy tám ma hồn từ trong tay nàng lao ra sau đó nuốt chửng lấy mấy tên cường giả Diệp Gia đang hôn mê.

Một màn như thế này lại khiến cho trái tim đám người Diệp Gia một mảnh tro nguội, tâm tư may mắn lúc trước cũng triệt để bị tận diệt.

Tiếp đó những người còn sống đều đi theo phía sau Tuyết Kỳ đi tới gặp Vũ Y.

.....

Tuyết Kỳ đi tới trước mặt Vũ Y nói:

“ Tiểu thư những người này muốn gia nhập thế lực Ác Ma Điện của chúng ta, Tiểu Kỳ thấy tu vi đám người này cũng không đến nỗi quá cạn bã đã thu bọn họ làm pháo hôi cấp thấp.”

Đám người của Diệp Gia còn đang thần sắc hôi bại, vừa nghe đến ba từ “ Ác Ma Điện” thì cả đám đều giật mình nhìn lên, có điều bọn họ vừa nhìn lên liền bắt gặp ánh mắt vô tình của Vũ Y đang nhìn bọn họ.

Vừa đưng phải ánh mắt này, toàn bộ người của Diệp Gia lúc này đều ngã ngồi trên mặt đất.

Sau khi quan sát mấy chục người một lượt, Vũ Y khẽ gật đầu nói:

“ Đủ tư cách làm pháo hôi, có điều những kẻ này hình như tiên khí cũng không có một kiện, Tiểu Kỳ em dẫn bọn họ tới gặp Lam Nguyệt nói cô bé phát cho đám người này mấy kiện. Đồng thời mang bọn hắn đi tới Thánh Trì tẩy lễ đi.”

Tuyết Kỳ nghe vậy thì linh mệnh, nàng gật đầu nói:

“ Vâng, tiểu thư.”

Nói xong tay nàng khẽ bấm pháp quyết, tiếp sau đó cả Tuyết Kỳ cùng mấy chục người của Diệp Gia đều trong nháy mắt biến mất.

Đám người Tuyết Kỳ đi rồi, Vũ Y lại nhìn qua Diệp Huyền nói:

“ Tiếp tục nói những gì ngươi biết cho ta nghe, về phần Ngọc gia ngươi biết được bao nhiêu tất cả đều nói. Nếu không thành thật thì rất có thể ta sẽ phải đích thân sưu hồn ngươi rồi.”

Ở trước linh áp nhàn nhạt từ trên thân Vũ Y cùng ba tên cường giả Hắc Long bộ tộc cũng đã khiến cho Diệp Huyền đứng không vững, cả người phát run, lúc này đây sau khi nghe Vũ Y nói vậy thì hắn trực tiếp quỳ xuống liên tục cam đoan nói:

“ Đại nhân tha mạng, tiểu nhân biết gì nói vậy thề không giấu diếm nữa điều.”

Tiếp sau đó hắn bắt đầu tường tận nói những gì mà hắn biết, trước nói về sáu đại siêu cấp thể lực có được Hằng Vương Tiên Cảnh tọa trấn, tiếp sau

đó lại trình bày về việc của Ngọc gia.

- --o0o---

Bên trong Thiên Địa-Nhãn tầng 1(Nhãn không gian siêu cấp mà Vô Địch tự tay làm ra, dung luyện từ mười hai giới bảo hình thành không gian độc lập, bên trong Thiên Địa Nhãn có thiên địa quy tắc riêng.

Thiên Địa Nhãn có thể xem như là bản đơn giản thu nhỏ của “ Không Gian Vong Linh.”)

Nơi này trước kia chính là nơi ở của hơn vạn hung thú vương cấp nhưng hôm nay đã không còn hung thú vương cấp nữa mà thay vào đó là vô số kiến trúc đồ sộ, tất cả kiến trúc bên trong này đều dùng tiên thạch thượng phẩm xây dựng mà thành. Hơn thế nữa, ở trong này còn có hơn mười đầu tiên linh(Mỏ tiên thạch hóa hình) bay lượn khắp nơi.

Tiên khí bên trong này so với ngoại giới đậm đặc hơn không biết bao nhiêu lần, có nhiều chỗ tiên khí quá nhiều tích lũy thành tiên thủy.

Đám người Diệp Gia vừa được dẫn vào trong này, do không quen với hoàn cảnh môi trường nên hít thở có chút khó khăn nhưng nhiều hơn đó vẫn là khiếp sợ cùng chấn kinh.

Tuyết Kỳ dẫn theo mấy chục người vừa xuất hiện nơi đây thì liền có hai thiếu nữ trên thân mang chiến y huyết sắc, tay cầm trường kiếm đi tới cung kính chào đón:

“ Tuyết Kỳ đại nhân.”

Tuyết Kỳ nhìn hai nàng khẽ gật đầu, trên mặt hiem thấy một tia ôn hòa nói:

“ Mang mấy người này tới gặp Lam Nguyệt nhận binh khí, đồng thời mang bọn hắn đi tới Thánh Trì tẩy lễ, cũng tiện thể phân cho bọn họ một nơi ở khu tập binh.”

Hai thiếu nữ kia nghe vậy thì đồng thời gật đầu nói:

“ Rõ thưa Tuyết Kỳ đại nhân.”

Tiếp đó hai thiếu nữ kia đồng thời xoay người rời đi mang theo đám người Diệp Gia. Về phần Tuyết Kỳ sau khi xong việc trong này cũng một lần nữa trở ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1326: Sau 26 Năm Gây Dựng Thế Lực

Đám người Diệp Gia sau khi vào đây một lúc lâu vẫn không có tinh hồn lại, bọn họ thành trì nơi đây mà cảm thấy trong đầu một trận trống rỗng, bọn họ cảm giác bản thân lạc vào ảo cảnh rồi, bằng không vì sao lại xuất hiện tình cảnh như trước mắt.

Một thành trì hoàn toàn làm bằng tiên thạch thượng phẩm, đất cả đá lót đường cũng là như vậy, tùy tiện gặp một người đi trên đường đều là tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh, bọn họ cả đời còn chưa từng gặp nhiều như vậy Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả.

Không nói đến tu sĩ, chỉ nói đến đám hung thú đang nằm ở khắp nơi trong thành cũng đủ khiến bọn họ ngây ngốc, nơi này có ít cũng gần ngàn con hung thú vương cấp à.

Đúng lúc này một âm thanh có phần ôn hòa từ phía một bên đường truyền ra.

“Nhu Huyền, Nhu Mộng hai vị cô nương xin dừng bước, tại hạ có chuyện này muốn nhờ.”

m thanh vừa vang lên thì có một thanh niên, bên cạnh còn có 3-4 người nam tử, tướng mạo những người này cũng bình thường nhưng khí tức lại không tầm thường, đều có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn cả.

Nhu Mộng, Nhu Huyền nghe được âm thanh này cũng là dừng lại, hai nàng đồng thời nhìn qua mấy người vừa xuất hiện, vẻ mặt lạnh tanh của hai

nàng lúc này thay vào mà một nụ cười có chút đơn thuần.

Như Mộng nháy nháy con mắt hỏi:

“Lâm Dật đại ca có chuyện gì mà phải tìm tới hai người tỷ muội chúng ta. Có hay không là muốn...”

Thấy Như Mộng nói chuyện mờ ám như vậy thì Lâm Dật cười khỏ nói:

“Không phải, không phải, ta là muốn đổi một thanh thượng phẩm tiên khí nhưng hôm nay Lam quản sự không tiếp khách nên ta muốn nhờ hai hai vị cô nương dẫn tiến.”

Nói xong hắn nhìn qua đám người Diệp Gia hơi nhíu mày nói:

“Những người này đều là người mới sao?”

Như Huyền gật đầu nói:

“Là người mới, hắn là mới được Tuyệt Kỳ địa nhân thu nhận, mà Lâm Dật đại ca nói Lam quản sự không tiếp khách lại là có chuyện gì?”

Lâm Dật lắc đầu nói:

“Ta cũng không rõ ràng lắm, nghe nói là đi giúp ai đó trị thương thì phải.”

Như Mộng gật gật đầu:

“Thôi được rồi, trước hết cứ đến gặp Lam quản sự nếu người bạn thì đợi ngày khác, dù sao còn phải mang mấy người này qua thánh trì tẩy lễ cũng không vội nhất thời. Lâm Dật huynh có thể đi cùng hai người tiểu muội.”

Lâm Dật nghe vậy thì gật đầu mỉm cười. Tiếp sau đó tất cả mọi người đều hướng tới chỗ ở của Lam Nguyệt mà đi (Lam Nguyệt là thiếu nữ không may bị Xuân Đức bắt, được hắn đào tạo thành người phụ việc, giúp hắn luyện khí, sau trận chiến 26 năm trước nàng bắt đầu được Vũ Y trọng dụng. Tên gọi hay dùng: Đầu đất.)

.....

Đi một hồi lâu rốt cục mọi người cũng đã đi tới nơi ở của Lam Nguyệt, do bên trong này mọi thứ đều là do Vũ Y trưởng khống vì thế mà nơi ở của Lam Nguyệt thân là quản sự cũng không có hộ vệ gì cả, chỉ đứng một tỳ nữ mà thôi.

Có điều khi nhìn thấy từ nữ kia thì tất cả mọi người ở đây đều cúi đầu cung kính chào:

“ Tô Nghiên tiên bối.”

Nữ tử kia đang cầm một quyển sách nhỏ đọc, nghe có người chào mình thì ngẩng đầu lên, nàng dịu dàng cười nói:

“ Mọi người tới muốn gặp Lam quản sự sao?”

Như Mộng tiến lên một bước nói:

“ Vâng tiên bối, Tuyết Kỳ đại nhân có sai hai người bọn tiểu bối mang những người này tới gặp Lam quản sự nhận binh khí, bọn họ đều là một tí người mới gia nhập.”

Tô Nghiên nhìn về phía đám người Diệp Gia khẽ gật đầu sau đó nói:

“ Trước hết mang bọn họ đi thánh trì tẩy lễ rồi lại mang tới đây sau, về phần mấy người Lâm Dật có thể ở tại đây chờ....”

Nàng còn chưa nói xong thì bỗng từ đâu nhảy ra một con thỏ mập mạp, béo ục ịch, toàn thân lông trắng tinh cả người tròn vo, nó nhảy lên vai của Tố Nghiênn sau đó nhìn mọi người nói:

“ Mọi người có thể vào trong được rồi, ta hôm nay sẽ thay tiểu thư làm việc, lời nói của Tuyết Kỳ đại nhân vẫn là không nên làm trái, người nói lấy binh khí sau đó đến thánh trì thì cứ vậy mà làm. Ta cũng không muốn mọi người bị Tuyết Kỳ đại nhân lột da đâu.”

Thấy con thỏ mập này xuất hiện thì mấy người Tố Nghiênn đều hơi ngạc nhiên, tiếp đó hai người Như Mộng cùng Như Huyền đồng thời nói lời cảm ơn:

“ Cảm ơn Tiểu Ngọc.”

Tiếp sau đó mọi người lần lượt tiến vào bên trong nơi ở của Lam Nguyệt.

- --o0o---

Ở ngoài giới.

Sau khi Vũ Y tìm hiểu được thông tin mình cần thì cũng thu Diệp Huyền vào bên trong Thiên Địa Nhẫn. Dù sao một tên Tinh Vương Tiên Cảnh vẫn là rất đáng giá thu nhận.

Tiếp sau đó nàng lại nhìn qua ba người bộ tộc Hắc Long hỏi:

“ Ba vị đã quyết định xong chưa?”

Ba cường giả Hắc Long bộ tộc hai mặt nhìn nhau, sau đó Long Bát nhìn Vũ Y nói:

“Được, bọn ta đồng ý nhưng với điều kiện là bọn ta phải gặp được vị đại nhân kia, khi nào chưa gặp được vị đại nhân kia thì bọn ta sẽ không nghe người sai sử.”

Vũ Y cũng rất sáng khoái gật đầu nói:

“Được, các người rất nhanh sẽ gặp được vị đại nhân kia thôi. Bây giờ trước hết các người cứ vào bên trong không gian của ta đi.”

Nói xong nàng liền dùng tinh thần lực bao lấy ba người kia vào trong, ba người kia cũng không có phản kháng mà mặc nàng muốn làm gì thì làm, dưới lực lượng tinh thần dẫn dắt, ba người liền bị hút vào bên trong Thiên Địa Nhân.

Ba người đi rồi, Diệp Vũ lúc này mới hỏi:

“Tiểu thư, chúng ta bây giờ nên làm gì tiếp theo, vẫn là tìm mấy thế lực kia tính sổ hay là truy sát theo tên Tây Môn Khánh kia.”

Vũ Y hơi nhíu mi một cái liền nói:

“Mấy thế lực kia đã sinh sống ở Bắc Thần Châu này không biết bao nhiêu thời gian rồi, có muốn chạy cũng không chạy được nhưng tên Tây Môn Khánh kia thì khác, nếu hắn thoát khỏi Bắc Thần Châu, với lực lượng chúng ta hiện tại rất khó tìm được hắn, vì thế trước tiên phải giết chết đoạt lấy Huyết Sắc Minh Lôu kia, nếu thu phục được càng tốt.”

Tuyết Kỳ ở bên cạnh cũng gật đầu nói:

“Tiểu thư nói phải lắm, nếu đạt được thứ kia lại luyện hóa thành công thì có thể nói ở Phong Thần Vực này không ai là đối thủ của chúng ta nữa. Lúc đó giết đám chết tiệt kia còn không phải đơn giản.”

Thanh Thanh gật đầu nói:

“ Lý thuyết là vậy nhưng trước hết phải đoạt tới tay vật kia trước đã.”

Thanh Thanh nhìn qua Vũ Y nói:

“ Tiểu thư, trước hết chúng ta quay lại Hồng Nguyệt thành nơi kia, lấy khả truy tung của Điệp Vũ tử thì tên kia có chạy lên trời cũng khó thoát.”

Vũ Y nghe vậy thì khẽ gật đầu nói:

“ Đi.”

Tiếp đó ba người trực tiếp biến mất tại chỗ không thấy bóng dáng đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1327: Truy Tung Tây Môn Khánh

Hai mươi mấy năm trước nhóm người Vũ Y cũng là ở Bắc Thần Châu hoạt động vì thế nơi đây đối với các nàng cũng không xa lạ gì, nhất là vị trí của mấy đại siêu cấp thế lực.

Men theo ký ức đi tới, rất nhanh bốn người đã đi tới được Hồng Nguyệt thành, có điều Hồng Nguyệt thành xưa kia đã không còn mà thay vào đó là một cảnh tượng hoang tàn.

Có điều lúc này đây, ở nơi này lại có rất đông tu sĩ, dù sao sự việc nơi này cũng đã đi qua một thời gian không ngắn, bốn người nàng đã nghe được tin tức thì những thế lực khác không lý gì không biết việc này.

Vì vậy có tu sĩ xuất hiện ở đây cũng không có gì lạ lắm. Nhưng mà phần đông kẻ xuất hiện ở nơi này đều có tu vị không cao, toàn là một đám sâu kiến, cao nhất cũng chỉ là Thiên Tinh Tiên Cảnh mà thôi. Đối với đám này thì có cho Vũ Y cũng không thèm thu nhận chứ đừng nói là phải sử dụng Huyết Hồn Trùng khổng chế.

Dù sao muốn luyện ra một con “Huyết Hồn Trùng” cũng phải dễ dàng gì, số lượng có hạn, vì thế đám tu sĩ nơi này đến tư cách làm pháo hôi cũng không có.

Đám người ở phía dưới đang đi tầm bảo lúc này cũng đã phát hiện được sự hiện diện của mấy người Vũ Y ở trên cao nhưng cảm nhận được khí tức lạnh lẽo như hàn băng vạn năm trên người các nàng thì cả đám đều không dám tới gần, nhanh chóng chạy ra xa xa.

Vũ Y đang quan sát nơi đây, đột nhiên cảm ứng được cái gì đó, ánh mắt nàng xuyên thấu qua tầng tầng vật cản nhận thấy, phía sau gò đất một trung niên đang ngồi điều tức trị thương.

Thân ảnh nàng lóe lên một cái liền đã biến mất, tiếp sau đó liền trực tiếp xuất hiện trước mặt trung niên, trung niên kia đang trị thương lúc này cũng mở mắt, ánh mắt hấn thập phần cảnh giác nhìn thiếu nữ xinh như hoa như ngọc vừa mới xuất hiện trước mắt hấn.

Thiếu nữ trước mắt để cho hấn cảm giác vô cùng nguy hiểm nhưng trong đó lại có cái gì đó thân thuộc khó nói thành lời. Có điều thân thuộc thì thân thuộc, hấn vẫn là cảnh giác nhìn Vũ Y hỏi:

“ Ngươi là ai, nhìn ta như vậy là có chuyện gì?”

Vũ Y đột nhiên mỉm cười nói:

“ Tiểu Vận cũng rất khá đấy chứ, không phụ công ơn dạy bảo của ta, vậy mà có thể lấy thực lực ngũ tinh giết chết bát tinh lại còn có thể luyện ra được Huyết Hồn Ti nữa.”

Vừa nghe đến ba chữ “ Huyết Hồn Ti” thì cả người trung niên lập tức chấn động, hấn cả kinh nói:

“ Ngươi là ai, vì sao lại biết trên thân ta có Huyết Hồn Ti.”

Hấn vừa nói ra lời này xong thì, ở phía sau Vũ Y ba người Điệp Vũ, Thanh Thanh, Tuyết Kỳ cũng hiện ra. Vừa cảm nhận được linh áp từ trên ba người vừa tới thì trung niên hít vào khí lạnh, thoáng cái xuất hiện ba vị Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh.

Vũ Y nhìn bộ dạng của hấn thì mỉm cười nói:

“ Không cần sợ, quên nói cho người biết người mà gieo Huyết Hồn Ti vào bên trong cơ thể người là đệ tử của ta đồng thời cũng là đệ đệ của ta. Việc mấy ngày hôm trước người hãy kể cho ta nghe tường tận một hồi. À phải rồi người tên là gì?”

Trung niên nghe được đối phương giới thiệu thì liền đoán ra được thân phận của đối phương, thái độ lúc trước của hắn liền thay đổi 180 độ, hắn lúc này lập tức cung kính mười phần nói:

“ Tôi tớ Minh Thần gặp qua... Gặp qua...”

Nói tới đoạn này Minh Thần thoáng cái không biết nói cái gì, hắn chợt nhận ra là bản thân còn chưa biết tên của vị đại nhân trước mắt.

Có điều hắn vẫn thuộc dạng người nhanh trí, không biết tên của Vũ Y cùng mấy người khác, hắn bèn nói:

“ Gặp qua sư tôn chủ nhân, gặp qua các vị đại nhân.”

Vũ Y khẽ gật đầu một cái xem như đáp ứng những người khác cũng đều là như vậy.

Tiếp sau đó Minh Thần bắt đầu một năm một mười kể lại tất cả những gì hắn biết cho mấy người Vũ Y nghe.

.....

Một lúc sau, sau khi nghe xong Minh Thần nói thì mấy người khác đồng thời nhìn về phía Điệp Vũ.

Điệp Vũ khẽ gật đầu nói:

“ Tiểu thư an tâm, việc này cứ giao cho ta là được.”

Nói xong thì nàng khẽ bắt một cái ấn quyết, ngay lập tức tử bên trong thiên địa khắp nơi có vô số những sợi nhỏ li ti hội tụ ở tay nàng, dần dần hình thành nên một con “Thất Thái Điệp Ảnh”.

Thất Thái Điệp Ảnh kia linh tính cực cao, ánh mắt lưu chuyển ti sáng khác thường nhìn Điệp Vũ.

Nhìn thấy Thất Thái Điệp Ảnh này thì Tuyết Kỳ cũng nhin không được nói:

“ Cái này là Định Tiên Điệp sao, đây là lần đầu muội thấy đấy, nó giống như thực sự đang sống vậy.”

Điệp Vũ nhìn Thất Thái Điệp Ảnh đang bay vòng vòng xung quanh tay nàng thì cười nói:

“ Một chút tạp nghệ mà thôi, không có gì phải kinh ngạc. Nếu Tiểu Kim không bị thương nhờ nó truy tung càng tốt hơn nhiều. Thất Thái Điệp Ảnh này tồn tại không quá một tháng, mà nơi này đã hết sạch khí tức của Tây Môn Khánh, vì thế chúng ta nên gấp rút lần theo dấu vết hẩn thôi.”

Vũ Y cùng những người khác đồng thời gật đầu, Vũ Y nhìn Minh Thần nói:

“ Đừng chống cự, ta sẽ thu ngươi vào bên trong không gian riêng của ta, ngươi ở nơi kia thương thế sẽ rất nhanh khôi phục.”

Tiếp đó nàng liền thu Minh Thần vào bên trong Thiên Địa nhãn, đồng thời lại gọi ra 5 người.

Năm người kia tất cả đều là nữ tử, vừa xuất hiện liền hướng Vũ Y cùng mấy người khác cúi chào.

Vũ Y nhìn năm người bọn họ nói:

“ Năm người các ngươi ở lại nơi này theo dõi tình huống nơi đây, tận lực không cùng người nổi lên xung đột nhưng nếu có người dám gây sự thì cứ việc giết, đồng thời các ngươi cũng lưu ý tình hình Bắc Thần Châu giúp ta, một thời gian nữa ta sẽ quay lại đón các ngươi.”

Năm nữ tử kia nghe vậy thì đồng thời vâng mệnh đáp:

“ Rõ, chủ nhân.”

Tiếp đó Vũ Y cùng với ba người Điệp Vũ, Thanh Thanh, Tuyết Kỳ mang theo Thất Thái Điệp Ảnh truy tung Tây Môn Khánh.

Về phần năm người nữ tử thì đồng thời tản ra, biến mất giữa đám đông tu sĩ nơi đây.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1328: Truy Tung Tây Môn Khánh(1)

Ba ngày sau.

Lúc này đây bốn người Vũ Y, Thanh Thanh, Tuyết Kỳ, Điệp Vũ đang bay trên bầu trời vùng biển tiếp giáp với Bắc Thần Châu, hai ngày trước bọn họ theo chỉ dẫn có Thất Thái Điệp Ảnh mà tới đây.

Có người nói cả “Tiên giới” giống như một đại dương cực lớn vậy, các “Vực” của “Tiên giới” giống như một hòn đảo khổng lồ nổi trên mặt biển. Vì vậy ở bất kỳ “Vực” nào đi chẳng nữa đều tiếp xúc với biển, đại dương rộng lớn với nguy hiểm vô tận cũng chính là bình thường tự nhiên của các “Vực”, muốn di chuyển qua hai “Vực” gần nhau cũng là một điều vô cùng khó khăn.

Trước kia nghe lời nói này thì Vũ Y có chút bán tín bán nghi nhưng vào lúc này nàng cũng bắt đầu có chút tin tưởng, tin tưởng đại dương chính là nơi nguy hiểm nhất, nguy hiểm còn vượt xa ở trên lục địa.

Nơi đây hung thú dạng gì cũng có, đã vậy con nào con nấy hình thể cực kỳ khổng lồ, khổng lồ đến mức mà có lần Vũ Y còn nhầm lẫn nó là một hòn đảo lớn, về phần số lượng thì cái này không phải nói tới, chỉ vài ngày bốn người bọn nàng vi truy theo Tây Môn Khánh đã giết không biết bao nhiêu, tính đến đã có cả ngàn đầu hung vật biển cao giai rồi.

.....

Đang bay xoẹt qua đại dương vô tận, Điệp Vụ cau mày nói ra:

“ Tiểu thư, Tây Môn Khánh lão quái vật kia hình như đã phát hiện ra chúng ta đang truy tung hắn, phương vị của hắn hiện tại liên tục thay đổi.”

Vũ Y trong mắt lấp lóe hàn mang, giọng nói có phần lạnh lùng vang lên:

“ Mặc kệ hắn, chúng ta còn nhiều thời gian để chơi cùng hắn. Hôm nay cũng chỉ là ngày thứ ba mà thôi, với tình trạng của hắn lúc này còn có thể chạy bao xa, không qua bao lâu chúng ta sẽ tìm được hắn mà thôi.”

Tuyết Kỳ cùng Thanh Thanh cũng là đồng thời gật đầu. Thanh Thanh nói:

“ Tiểu thư nói không sai, lấy thương thế của tên kia hiện tại đến xem thì nhiều nhất chỉ có thể kéo dài thêm hai ngày mà thôi, hai ngày sau hắn có muốn chạy cũng là không thể chạy nữa nhưng điều mà ta lo lắng không biết là có ai đến trước chúng ta không. Nếu chậm chân để Huyết Sắc Minh Lâu kia rơi vào trong tay kẻ khác quả thực phiền hà.”

Tuyết Kỳ có chút không cho là đúng nói:

“ Chỉ là hơi phiền một chút mà thôi, cùng lắm là giết kẻ kia lấy lại là được mà.”

Nghe những lời mọi người nói thì Vũ Y lại không nói gì, suy nghĩ một lúc nàng mới nhìn qua Tuyết Kỳ hỏi:

“ Tiểu Kỳ, trong tay chúng ta Huyết Hồn Trùng còn bao nhiêu?”

Không cần suy nghĩ, Tuyết Kỳ lập tức đáp:

“ Chỉ còn chưa tới ba ngàn, hơn nữa đẳng cấp không cao, chỉ có thể khống chế từ nửa bước Hằng Vương Tiên Cảnh trở xuống. Làm sao vậy tiểu thư?”

Vũ Y lúc này đột nhiên có phần buồn rầu, nàng khẽ thở dài nói:

“ Gần ba mươi năm rồi, dựa vào Huyết Hồn Trùng cùng Thánh Trì mà đại ca ta lưu lại mới có thể thu nạp được gần bảy ngàn người, số lượng so với lúc trước chúng ta nắm giữ còn thiếu không ít.”

Ba người khác nghe vậy thì đều trầm mặc, bọn họ cũng đã đi theo Vũ Y thời gian rất dài, vẫn biết trong lòng tiểu thư của bọn họ luôn áy náy việc mấy chục năm trước. Vì vậy những năm này, tiểu thư của bọn họ đã dốc lòng cố gắng thu phục đủ hạng người, muốn một lần nữa xây dựng giống như trước kia.

Có điều việc này nói thì dễ, làm thì khó, một châu lớn như vậy, cường giả phân tán khắp nơi, đâu phải cứ đi một đoạn liền sẽ thấy một cường giả đâu.

Cả một tòa thành trì rộng lớn vô cùng, ấy vậy mà có mỗi một tên Tinh Vương Tiên Cảnh nhị trọng chấn giữ, có khi còn chỉ là Thần Quân Tiên Cảnh nữa. Vì thế, để tìm được một cường giả đã khó, không chế được người kia lại càng khó hơn. Dù sao Huyết Hồn Trùng cùng Thánh Trì kia cũng không phải cái gì dễ làm ra.

Thấy ba người trầm mặc không nói gì, Vũ Y khẽ cười nói:

“ Đừng có mặt ủ mày chau như vậy, tuy chúng ta thu phục số lượng không nhiều như trước kia nhưng ít ra chất lượng thì vượt ra xa xa, nữa bước Hằng Vương Tiên Cảnh cũng có 6 người. Mọi người cố gắng lên.”

Ba cô gái khác lập tức nói:

“ Vâng tiểu thư.”

Tiếp sau đó bốn người không ai nói một lời, lại bắt đầu theo sự dẫn dắt của Thất Thái Điện Ảnh mà truy tung theo Tây Môn Khánh.

- --o0o---

Cũng tại lúc đám người Vũ Y đang đuổi theo Tây Môn Khánh thì có cũng rất nhiều người, rất nhiều thế lực nghe được tin tức ở Hồng Nguyệt thành.

Sau khi biết được tin tức Hồng Nguyệt thành xảy ra việc gì thì tất cả mọi người đều chấn động nhưng tiếp sau đó những người mang theo ý đồ cũng bắt đầu dục dịch.

Sử dụng chiêu bài trừ gian diệt ác, vô số thế lực lớn ở Phong Thần Vực bắt đầu mang người của mình tới Bắc Thần châu đuổi giết Tây Môn khánh. Không những thế lực lớn mà đám lão quái sống ẩn cử tiềm tu lúc này cũng đi ra, tất cả đều hướng về phía Huyết Sắc Minh Lâu mà tới. Thứ kia có thể giúp cho tu sĩ Hằng Vương Tiên Cảnh đột phá, trong mắt tu sĩ ở đâu cũng là kỳ thế trân bảo hiếm có khó tìm.

Không nói tới Phong Thần Vực, mà ngay cả mấy vực ở phụ cận nghe được tin tức này cũng có người lập tức truyền tống qua “Vực” mà đến.

- --o0o---

Trên đại dương mênh mông vô tận, tại một vùng biển cách nơi đám người Vũ Y đang di chuyển khá xa.

Tây Môn Khánh lúc này vẫn đang cùng sáu tên cường giả Hắc Long bộ tộc dây dưa không dứt.

Nhìn sáu người đang đuổi sát theo bản thân, Tây Môn Khánh căm hận nói:

“ Đợi ngày lão phu khôi phục chính là ngày chết của các ngươi.”

Long Nhị cười châm chọc nói:

“ Đừng nói chuyện cười với ta, việc này không vui chút nào. Ta thấy ngươi tốt nhất là nên làm sao chạy thật nhanh để mà giữ mạng đi, bằng không lúc rơi vào trong tay chúng ta ngươi có muốn sống không được, chết không xong.”

Long Tứ ở bên cạnh cũng là cười lạnh không dứt:

“ Lão già ngu xuẩn, khôn hồn thì giao ra Huyết Sắc Minh Lô, mấy người chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng, bằng không cứ để mọi việc tiếp diễn ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Tây Môn Khánh giận tím mặt quát:

“ Mơ tưởng, nếu ta không có được cũng đừng nghĩ ai có được. Hừ. Nhưng trước hết các ngươi phải đuổi kịp ta đi được cái đã.”

Vừa nói xong hắn liền bấm niệm chú ngữ, tốc độ đột nhiên gia tăng không ít. Đám người Hắc Long bộ tộc thấy vậy cũng đều cố gắng tăng tốc đuổi theo không bỏ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1329: Việc Ngoài Ý Muốn Phát Sinh

Sang ngày thứ 5.

“ Ầm ầm ầm...”

Lúc đám người Vũ Y đang chuẩn bị bay qua một hòn đảo thì phát hiện cả hòn đảo kia bị một tầng siêu cường kết giới bao trùm, kết giới kia không chỉ có công hiệu phòng ngự mà còn có công hiệu đánh lừa thị giác.

Đột nhiên trên biển rộng lớn xuất hiện một hòn đảo kỳ quái như vậy khiến cho mấy người Vũ Y cảm thấy hiếu kỳ không thôi. Bốn người ngay lập tức dừng lại phía bên trên không gian kết giới.

Vừa dừng lại, sau một lúc cảm nhận thì Vũ Y kinh ngạc nói:

“ Bên trong đang có người đánh nhau, hơn nữa không chỉ một người, ba động tiên khí cực mạnh.”

Ở một bên nghe vậy, Tuyết Kỳ liền hỏi:

“ Có nên đi xem một chút không tiểu thư?”

Nàng chỉ vừa nói xong thì cả kết giới đột nhiên nổ tung “ Ầm ầm..” Cùng lúc đó cảnh tượng chân thực hiện ra trước mắt mọi người, một hòn đảo khổng lồ xuất hiện, bên trên hòn đảo có vô số kiến trúc có điều lúc này đều đã bị phá hủy không ra hình dạng gì. Cùng lúc đó một chiếc chiến hạm

to lớn từ bên trong đảo bay vụt mà ra, bên trên chiến hạm còn có một ít người.

Chiến hạm kia vừa lao ra ngoài, nhìn thấy bốn người bọn Vũ Y thì cũng không có ý định tránh đường hay chậm lại mà trực tiếp tăng tốc tông thẳng tới.

Sắc mặt của Vũ Y thoáng trầm xuống, ánh mắt nàng hiện lên lãnh mang, song đao theo tâm niệm của nàng hiện ở nơi tay, một đao chém ra, bỏ ra thiên địa, chém về phía chiến hạm đang lao tới đây.

Đao quang chói mắt, mang theo uy thế ngập trời hướng về phía chiến hạm đánh tới.

“ Ầm ầm ầm...”

Đao mang chém tới gần chiến hạm thì xung quanh chiến hạm liền xuất hiện một tầng phòng hộ màu vàng đậm, đao mang lập tức chém lên trên tầng phòng hộ kia phát ra tiếng nổ như sấm, đồng thời đánh cho chiến hạm đang tiến lên phía trước đột nhiên chậm lại không ít.

Nhưng thấy cảnh này thì Vũ Y cả kinh nói:

“ Đây là chiến hạm gì, vậy mà phòng ngự mạnh như vậy.”

Ba người khác trong lòng cũng là âm thầm khiếp sợ, bọn họ cũng là lần đầu tiên thấy chiến hạm cỡ lớn có phòng ngự đáng sợ như thế. Nhưng mà mấy người Vũ Y không biết, bọn họ khiếp sợ một thì người ở trên chiến hạm càng khiếp sợ hơn gấp bội. Một đao thôi liền khiến có cả một chiếc siêu cấp chiến hạm cỡ lớn đang lao nhanh phải chậm lại, cái này là cần có tu vi bực nào mới có thể làm được.

Vu Y thấy chiến hạm sau khi bị một đao đánh chậm lại vẫn có ý định tiếp tục lao tới thì lớn tiếng quát:

“ Dừng lại, bằng không ta trực tiếp bỏ đôi chiến hạm của các ngươi.”

Có điều lời nói của nàng vô dụng, người bên trên chiến hạm giống như là không nghe thấy, chiến hạm vẫn tiếp tục tiến lên, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Vũ Y thấy vậy thì cũng không nói gì thêm, sau lưng nàng thoáng cái hiện lên hư ảnh Thanh Long cùng Bạch Hộ, hai tay cầm song đao của nàng lúc này cũng thoáng biến đổi trở nên yêu dị hơn, cùng lúc đó song đao trong tay nàng cũng sáng lên rực rỡ.

Trong miệng nàng khẽ ngâm:

“ Ly Hận Thiên”

Song đao chém ra, ánh đao hợp làm một chém toái hư không, rách phá bầu trời, chém vạn vật thành hư vô.

“ Dừng...”

Lúc ánh đao sắp tiếp cận thì mọi lực lượng phòng ngự trên chiến hạm toàn bộ đều được chuyển về một điểm đón đỡ đao mang. Ánh đao khủng bố mang theo vô tận uy áp đánh thẳng lên phòng ngự chiến hạm, một tiếng nổ tung vang lên.

Phòng ngự của chiến hạm kia trong nháy mắt bị phá nát, đao quang uy lực giảm đi hơn chín thành nhưng vẫn tiếp tục chém xuống chiến hạm.

“ Âm âm...”

Có điều đao quang cũng không rơi xuống chiến hạm thì đã bị ba người ngăn trở, ba người kia đồng thời đánh ra một chưởng hợp kích, chưởng lực kia đánh tới đao mang, hai bên va chạm với nhau lập tức chôn vùi lẫn nhau. Ba người kia bị tàn dư lực lượng ép cho lui về phía sau thổ huyết mấy ngụm.

Ánh mắt của Vũ Y lập tức chú ý lên ba người kia, phát hiện ba người kia chỉ có Tinh Vương Tiên Cảnh tu vị, hai tên viên mãn, một tên bát tinh, ba người liên thủ vậy mà có thể đỡ được nằng nằng một kích hai thành lực lượng mà chỉ bị thổ huyết một chút.

Ba người Thanh Thanh, Tuyết Kỳ cùng Điệp Vũ lúc này cũng đồng thời tiến lên, xâm nhập vào bên trong chiến hạm, chuẩn bị bắt người.

Qua một lúc thì có sáu người bị đưa tới trước mắt Vũ Y, trong sáu người chỉ có một nữ, còn lại tất cả đều là nam, bốn trung niên một cùng một thiếu niên.

“ Người đã đưa tới tiêu thư.”--- Thanh Thanh nói.

Vũ Y nhìn sáu người một cái, sau đó lạnh lùng nói:

“ Sưu hồn đi.”

Sáu người kia vốn vẻ mặt còn đang tràn đầy không cam lòng cùng kiệt ngạo nhưng vừa nghe đến sưu hồn thì sắc mặt một đám liền đại biến, thiếu nữ duy nhất trong sáu người lớn tiếng kêu lên:

“ Các người không thể làm thế với ta, ta là con gái của tộc trưởng Ngân Linh Sa bộ tộc.”

Vũ Y nghe nàng nói vậy thì ngoảnh mặt làm ngơ, đã Vũ Y không có ý kiến gì thì Thanh Thanh cũng không thành vấn đề, nàng trực tiếp bắt lấy

thiếu nữ kia sau đó tiên hành mạnh mẽ suu hồn. Nhưng chỉ một khắc sau nàng liền nhú mày nói:

“ Tiểu thư, bên trong linh hồn nha đầu này có cấm chế cực cường, nếu miễn cưỡng phá hủy gì thì cũng sẽ không tìm ra được bất cứ thứ gì.”

Vũ Y nghe vậy cũng hơi nhướng mày lên, nàng suy nghĩ một chút liền gật đầu nói:

“ Tạm thời giữ lại nha đầu này đi, Tiểu Thanh người suu hồn những kẻ khác, nếu tên nào cũng có cấm chế thì phá hủy lần lượt, không thể suu hồn được chúng ta liền suu ý.”

Sáu người vốn sắc mặt đã trắng bệch, nghe vậy thì càng trở nên trắng thêm, nhất là thiếu nữ lúc trước, tay chân nàng có chút phát run, đứng cũng đứng không vững.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1330: Việc Ngoài Ý Muốn Phát Sinh(1)

Ngay khi Thanh Thanh đang định bắt lấy một người khác suu hồn thì cả năm người còn lại đều đồng thời quỳ xuống dập đầu:

“Đại nhân, đại nhân, chậm đã, đại nhân muốn biết cái gì cứ việc hỏi, dám vấn bối bọn ta nhất định sẽ không giấu diếm nữa phần.”

“Đúng vậy, đại nhân người hỏi đi, nếu biết được bọn ta sẽ không giấu diếm.”

Nghe đám người này là cầu xin như vậy nhưng Thanh Thanh cũng không có dừng tay mà vẫn nắm lấy một tên để suu hồn, không có lệnh của Vũ Y thì nàng sẽ không dừng, chỉ có lệnh của Vũ Y mới có thể khiến nàng nghe theo.

Đúng lúc nàng bắt lấy tên thiếu niên có tu vị bát trọng Tinh Vương Tiên Cảnh thì Vũ Y mới nhàn nhạt lên tiếng:

“Tiểu Thanh chậm đã.”

Thanh Thanh nghe vậy thì lập tức dừng việc mình đang làm lại, có điều tay phải nàng vẫn nắm đầu của thiếu niên kia. Thiếu niên kia ở trong tay nàng không khác gì con gà con bị sợ hãi, đến cả vùng vẫy cũng không dám.

Vũ Y tiếp tục nói:

“Ai trong số các người có thể điều khiển chiến hạm này?”

Nghe nàng nói vậy thì mấy người khác nhất thời đều nhìn về phía thiếu nữ, thiếu nữ kia lúc này run run tiến lên mấy bước nói:

“ Là.. là ta. Có... Có việc gì sao?”

Nhẹ lắc đầu, Vũ Y nói:

“ Tốt lắm, không có việc gì. Trước tiên mọi người lên trên chiến hạm này đi đã, có việc gì rồi sau hãy nói.”

Ánh mắt nàng nhìn qua Diệp Vũ một cái, Diệp Vũ lập tức hiểu ý gật đầu:

“ Tiểu thư ta hiểu rõ.”

Nói xong thì nàng liền tiến lên bắt lấy một cánh tay của thiếu nữ kia, sau đó nhảy lên trên chiến hạm. Tiếp sau đó những người khác cũng đồng thời tiến lên trên chiến hạm.

Sau khi tất cả mọi người đều đã lên trên chiến hạm thì Diệp Vũ nhìn thiếu nữ hỏi:

“ Người tên gì?”

Thiếu nữ lúc vẫn còn rất sợ hãi, nàng run run nói:

“ Thu... Thu Thủy.”

Diệp Vũ gật đầu, thái độ ôn hòa nói:

“ Thu Thủy sao, tên rất đẹp, ta tên Diệp Vũ, mọi người có thể gọi ta là Vũ tử. Chỉ cần Thu Thủy tiểu muội chịu nghe lời thì xong việc nơi đây mấy người bọn tử cũng không làm khó bọn muội làm gì, bây giờ thì theo chỉ dẫn của tử mà đi chuyển.”

Thu Thủy thấy thái độ đối phương ôn hòa như vậy thì không khỏi kinh ngạc đến ngây ra, nàng nghĩ bốn người này đi cùng nhau hẳn đều là người cùng hung cực ác kia, không ngờ trong số đó vẫn còn người tốt.

Sau giây lát thất thân nàng cũng hồi phục lại, cảm giác sợ hãi lúc trước cũng nhanh chóng bị đè xuống, nàng lúc này như con mèo nhỏ nhu thuận gật đầu nói:

“ Vâng.”

Tiếp đó nàng nhắm mắt lại, bắt đầu điều khiển chiến hạm đi theo hướng mà Diệp Vũ chỉ.

Nhưng sau khi chuyển được một thời gian ngắn thì Diệp Vũ hơi nhíu mi hỏi:

“ Thu Thủy muội muội, tốc độ của thứ đồ chơi này cực hạn chỉ có vậy thôi sao?”

Thu Thủy đang điều khiển chiến hạm, nghe được Diệp Vũ hỏi vậy thì có chút khó xử nói:

“ Bởi vì lúc trước ngăn cản hai đao của vị tiên bối kia nên tiên thạch đã không nhiều, với điều khiển thứ này cần tiêu hao rất nhiều tinh thần lực nên muội lúc này chỉ có thể duy trì trạng thái hiện tại. Thực sự xin lỗi muội đã cố gắng hết sức rồi.”

Nhìn biểu tình của Thu Thủy lại nghe được lời nàng nói, trong mắt Diệp Vũ hiện ra tia sáng khác thường. Nàng khẽ gật đầu ôn hòa cười nói:

“ Muội không nói sớm, chỗ ta cũng còn một ít tiên thạch cùng tiên dịch giúp khôi phục hồn lực.”

Nói xong thì nàng liền đưa một chiếc nhẫn không gian cho Thu Thủy, Thu Thủy tiếp nhận nhẫn không gian nhìn qua phát hiện bên trong nào chỉ có một ít tiên thạch như lời Diệp Vũ nói mà là từng núi, từng núi, tiên đan, linh dịch các thứ chất thành từng hòm lớn.

Diệp Vũ nhìn biểu tình của nàng thì hỏi:

“ Có đủ không? Nếu không đủ chỗ tở vẫn còn một tí.”

Thu Thủy lúc này mới hồi phục tinh thần, nàng lắc lắc đầu nói:

“ Đủ rồi, đủ rồi, không cần thêm nữa.”

Nói xong nàng nhanh chóng lấy tiên thạch ở bên trong nhẫn không gian bổ sung cho chiến hạm, đồng thời nuốt vào một ít tiên đan, tiên dịch để khôi phục hồn lực.

Có được tiên đan cùng tiên dịch tẩm bổ, hồn lực hao tổn cũng cấp tốc hồi phục.

Tiên thạch đầy đủ, hồn lực người điều khiển chiến hạm no đủ, tốc độ của chiến hạm dần dần tăng cao, chỉ sau một lúc tốc độ trực tiếp tăng cao gấp ba.

Thấy tốc độ này thì Diệp Vũ cũng rất thỏa mãn, so với các nàng tự mình di chuyển còn nhanh hơn không ít, mấy ngày này liên tục di chuyển khiến cho tiên lực của mấy người các nàng cũng tiêu hao không ít, lúc này cuối cùng cũng có thời gian bổ sung lại.

Vừa ở một bên uống linh dịch khôi phục tiên lực, Diệp Vũ thuận miệng hỏi:

“ Lấy tính cách của muội thì không thể nào làm ra việc dùng chiến hạm đâm người được, lúc trước rốt cuộc là ai bảo muội làm như vậy?”

Thu Thủy nghe hỏi vậy thì trên mặt xuất hiện vẻ do dự nhưng biết bản thân dù không nói thì đối phương cũng có thể tra ra vì vậy nàng vẫn là nói:

“ Là do Bạch Vũ đại ca bảo ta.”

Suy nghĩ một chút, Điệp Vũ liền đoán ra được Bạch Vũ đại ca trong miệng thu thủy là ai, chắc hẳn là cái tên sợ chết vị Tiểu Thanh lúc trước dọa cho đá ra quân.

Diệp Vũ lại hỏi:

“ Mấy người bọn muội lúc này là đang đi đâu, trên đảo kia lại là có việc gì xảy ra.”

Thu Thủy nghe nàng hỏi thì cũng không có giấu diếm mà bắt đầu kể từng việc cho Điệp Vũ nghe.

Nghe Thu Thủy kể thì Điệp Vũ cũng dần hiểu ra sự việc. Thực ra sáu người này cũng không phải là cùng một thế lực mà tới, chỉ là số phận đưa đẩy để rồi lên trên một chiến hạm mà thôi.

Thu Thủy còn có thiếu niên tên Bạch Vũ cùng một trung niên tên Tân Thần đều đến từ Ngân Tinh Sa bộ tộc, về phần ba người khác phân biệt là Liêu Dương, Liêu Thần, Liêu Nhạc đều là nhân tộc.

Còn ở trên đảo xảy ra chiến đấu nguyên do rất phức tạp, Thu Thủy cũng không biết rõ, chỉ biết có một người tên Lam Ma thân là hải vương long tộc hậu duệ muốn ăn sống mọi người để khôi phục lại thương thế.

Về phần tên Lam Ma kia lúc trước bị mấy người bọn họ sử dụng chiến hạm đánh trọng thương phải bỏ chạy, bây giờ cũng không biết nơi nào.

Sau khi đánh chạy Lam Ma thì sáu người cũng không an tâm tách ra mà cùng nhau đi chung một chiến hạm đề phòng tên kia quay lại đánh lén bất ngờ. Hơn nữa sáu người đều muốn tới một cái di chỉ của Thủ Long Vương Tộc thăm dò nên cũng tiện đường mà đi, ai ngờ vừa ra ngoài thì liền đụng phải mấy người Vũ Y.

Nghe đến di chỉ gì đó thì trong mắt của Điệp Vũ liền sáng lên, nàng lúc này cười nói:

“ Nếu như mấy người bọn tử cùng đi tới cái di chỉ gì đó mọi sẽ không phiền chứ.”

Thu Thủy vui vẻ nói:

“ Vũ tử cũng muốn đi tới nơi kia sao, thật tốt quá, nơi kia vốn cũng không phải là nơi bí mật gì, rất nhiều người đều biết, có điều nơi đó rất nguy hiểm nên không ai dám vào. Có Vũ tử cùng mọi người giúp đỡ thì sẽ an toàn hơn rất nhiều.”

Điệp Vũ nghe xong thì trong lòng nao nao, nàng cảm thấy cô gái nhỏ trước mắt này có chút quá đơn thuần rồi, cũng không biết nàng làm sao vẫn sống được tới giờ, có lẽ người ngốc liền có người ngốc phúc.

Nhìn Thu Thủy nàng chỉ khẽ cười rồi không nói gì thêm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1331: Truy Đến Tây Môn Khánh

Ngay lúc đang nói chuyện với Thu Thủy đột nhiên Diệp Vũ cảm ứng được cái gì, nàng lúc này nhắm mắt lại sau đó đưa tay lên trước mắt khẽ điếm. Ngay lập tức ở phía trước ngưng kết thành một điếm sang màu đỏ nhấp nháy. Một lúc sau thì nàng lại mở mắt ra, trong miệng khẽ nói:

“Đã dừng lại rồi sao? Vậy thì càng tốt.”

Khóe miệng nàng khẽ nhếch, cười lên đầy tà ác, ở bên cạnh Thu Thủy đang nhắm mắt chuyên chú điều khiển chiến hạm cũng khẽ rung mình một cái.

.....

Thời gian nhanh chóng đi qua, với tốc độ của chiến hạm rất nhanh thì nhóm người của Vũ Y đã đuổi đến địa phương nơi Tây Môn Khánh dừng lại.

Khi chiến hạm mới vừa tới gần địa phương nơi Tây Môn Khánh dừng lại thì xa xa đã nghe được âm thanh chiến đấu kịch liệt.

“Ầm ầm ầm...”

“Ầm ầm ầm...”

“Ầm ầm ầm...”

“Gầm gừ...Rống rống...”

Không những là tiếng nổ lớn mà còn có tiếng gầm gừ tức giận liên tục truyền ra.

Ở bên trong chiến hạm Điệp Vũ nhìn Thu Thủy nói:

“Đừng lại.”

Thu Thủy ngay lập tức dừng lại chiến hạm. Cùng lúc chiến hạm dừng lại thì thân ảnh của bốn người Vũ Y, Điệp Vũ, Thanh Thanh cùng Tuyết Kỳ đồng thời biến mất.

Sau một khắc, thân ảnh của bốn người trực tiếp xuất hiện ở bên ngoài chiến hạm, ánh mắt bốn người đều nhìn về nơi xa đang diễn ra chiến đấu.

Ở nơi kia đang có sáu đầu hắc long khổng lồ đã cùng nhau hợp sức vây đánh một lão già gầy yếu, nói hắc gầy yếu thì hơi quá chứ nhìn hắc gầy không thấy thịt chỉ toàn xương là xương, nhìn như một bộ khô lâu đeo thêm lớp da vậy.

Nhìn thì gầy yếu như vậy, mong manh như vậy nhưng khi lão già kia ra chiêu thì không có chút nào gọi là yếu nhược cả, chiêu chiêu ngoan lệ, chiêu chiêu đều đánh cho sáu đầu hắc long khổng lồ kia máu thịt văng tung tóe. Gào thét thảm thiết.

Hơn thế nữa, cái thân thể gầy yếu chỉ toàn có xương với da mốc kia mỗi lần bị trảo hay đui của hắc long đánh trúng thì cũng bị văng ra xa xa mà thôi, đến một điểm thương tổn cũng không có.

Duy chỉ có hắc viêm do hắc long phun ra mới có thể tổn thương đến lão già kia.

Bảy người đánh thành một đoàn khiến cho thiên địa thất sắc, phương viên mấy ngàn dặm nơi bảy người đánh nhau một mảnh âm u mù mịt, từng

luồng sóng năng lượng khủng khiếp tàn sát bừa bãi những con sóng cao hàng trăm mét xuất hiện chạy chồm về bốn phương tám hướng.

Cứ mỗi lần đám hắc long kia phun ra hắc viêm là y như rằng mặt biển liền bị trung khô không ít, hơi nước bốc lên mờ mịt.

Có điều đây cũng chỉ là trong mắt tu sĩ bình thường mà thôi, còn trong mắt Vũ Y cùng ba người khác thì bảy người này cũng chỉ là nỗ lực hết đà mà thôi. Không chịu nổi một đòn.

Vũ Y ánh mắt chớp lóe quang mang kỳ dị, cả người nàng bắt đầu lưu chuyển khí tức cuồng bạo, liếm môi một cái Vũ Y nói:

“Tốc chiến tốc thắng, ta sẽ đối phó lão già kia cùng ba đầu hắc long. Ba đầu khác để cho ba người. Không vấn đề chứ?”

Thanh Thanh, Diệp Vũ, Tuyết Kỳ nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gật đầu nói:

“Không thành vấn đề thừa tiểu thư.”

Gật đầu Vũ Y nói:

“Tốt. Tiến lên.”

Vừa nói xong thì cả người nàng liền biến mất tại chỗ, ba người khác ngay sau đó cũng tiêu thất.

.....

Ở bên trong chiến hạm, đám người Thu Thủy nhìn thấy trận chiến bên ngoài thì kinh hồn táng đảm, nhìn sáu con hắc long khổng lồ bay lượn trên bầu trời, lại nhìn lão già chỉ có bộ xương đang đánh nhau thì cả đám chỉ có thể nuốt nước miếng.

Thu Thủy lúc này cũng đã đi tới bên cạnh sư huynh của nàng Bạch Vũ, ánh mắt nàng nhìn ra bên ngoài nhìn về phương trời xa xa tự hỏi:

“ Đây là cấp bậc chiến đấu thế nào, làm sao khủng khiếp như vậy?”

Bạch Vũ bên cạnh lúc này đã không còn cái bộ dạng hèn nhát như lúc trước mà thay vào đó là phong thái cường giả, hắn nhìn trận chiến nơi chân trời xa xa, nói:

“ Cái này lấy tu vị của chúng ta không thể phán đoán chính xác nhưng lấy nhãn lực của huynh thì có thể nhìn ra một chút, cấp bậc chiến đấu này cũng chỉ ở bán bộ Hằng Vương Tiên Cảnh mà thôi, cũng không phải cái gì quá kinh người.”

Đứng gần đó, một trung niên mặc trường bào màu đen nghe Bạch Vũ không biết xấu hổ mà bình phán thì cười nhạo nói:

“ Ngân Sa bộ tộc thiếu chủ cũng không biết xấu hổ như vậy sao, người nói ra lời này mà không cảm thấy ngượng miệng sao, cái gì mà chỉ là Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh mà thôi. Cả tộc các người còn không phải chỉ có 5 người đạt tới cảnh giới vậy.”

Người này vừa dứt lời thì bên cạnh hắn một đồng bạn mỉm cười, nói:

“ Bạch Vũ công tử tuổi còn trẻ đã có tu vị Tinh Vương Tiên Cảnh bát trọng hiển nhiên là có tầm mắt cao hơn những người như chúng ta. Chỉ là nữa bước Hằng Vương Tiên Cảnh làm sao lọt vào pháp nhãn của người ta.”

Tuy lời nói bề ngoài là khen Bạch Vũ nhưng ẩn ý trong đó ai nghe cũng liền hiểu.

Lúc này người còn lại là một trung niên mặt trắng, không râu, toàn thân bạch y, tay phe phẩy quạt lông, người này trên mặt luôn treo nụ cười giả

tạo, hấn vừa phe phẩy quạt lông vừa nói:

“ Bạch công tử tài cao gan lớn, xem thường người trong thiên hạ cũng là điều bình thường, có gì là đáng ngạc nhiên. Ha ha. Nếu ta ở tuổi như vậy có được tu vi như thế cũng sẽ không coi thường người trong thiên hạ à.”

Đúng lúc này một trung niên mặt đen từ đầu không nói gì đột nhiên hừ lạnh, lên tiếng:

“ Hừ. Liêu Dương, Liêu Thần, Liêu Nhạc ba người các ngươi bớt cạnh khố thiếu chủ nhà chúng ta. Nếu các ngươi có tâm lực đi lo mấy chuyện vô bổ này thì sao không nhanh nghĩ cách phá phong ấn bên trong cơ thể đi.”

Liêu Nhạc là trung niên mặt trắng không râu, nghe vậy thì liếc mắt nhìn hấn như nhìn một thằng ngu sau đó không khách khí nói:

“ Chủ nhân thì thích tinh tướng, thuộc hạ thì đầu óc không dùng được, không hiểu vì sao hai người các ngươi vẫn còn sống mà lăn lộn đến giờ, chỉ khổ cho Thu Thủy cô nương đi theo hai tên không đầu óc như các ngươi phải chịu khổ.”

Tân Thần bị hấn nói móc thì tức giận quát:

“ Liêu Nhạc, đừng tưởng rằng ta không dám giết ngươi, nếu còn dám xúc phạm ta cùng thiếu chủ thì năm sau chính là ngày giỗ của ngươi.”

Ba anh em nhà họ Liêu đồng thời móc móc lỗ tai, đồng thời nói:

“ Ngươi nói cái gì? Nói lại cho ba chúng ta nghe?”

Ngay lúc mấy người đang nội đấu thì một âm thanh lạnh lùng vang lên trong đầu bọn họ:

“ Sáu người các người điều khiển chiến hạm công kích bất luận kẻ nào
dám bước vào phạm vi vạ dẫm quanh đây.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1332: Bắt Lại Toàn Bộ

Sáu tên hắc long cùng với Tây Môn khánh vốn đang chém giết quên trời đất nhưng đột nhiên cả bảy người đều ngừng lại, ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía phương trước xa xa.

Chỉ thấy từ nơi chân trời xa xa vọt đến một đạo ánh đao khủng khiếp, ánh đao kia to lớn vô cùng chạy dọc trên mặt biển, cắt mặt biển ra làm hai, bầu trời trên cao cũng là như vậy. Đao quang kia phạm vị bao trùm cực kỳ rộng lớn, phương viên mấy chục dặm đều bị ánh đao bao trùm trong đó.

Cảm nhận được uy năng trong ánh đao kia thì bảy người trong lòng liền “Lộp bộp” một tiếng.

Bảy người không ai nói thêm một lời tất cả đều nhanh chóng phi độn bỏ chạy nhưng bọn họ vừa muốn bỏ chạy thì liền cảm thấy một lực không gian trói buộc lấy cả bảy người.

“ Không gian phong tỏa, chết tiệt.”--- Tây Môn Khánh tức giận chửi lớn.

Sáu người bộ tộc hắc long cũng là sắc mặt khó xem đến cực điểm, bị không gian phong tỏa thì chỉ có thể ngạnh kháng mà thôi, nếu là thời kỳ toàn thịnh thì chút không gian trói buộc này không tính là gì nhưng hiện tại lấy sức của bọn họ lúc này thì đây lại giống như một cái hào rộng không cách nào vượt qua.

Cũng không cần bất kỳ hội ý hay trao đổi nào, sáu con hắc long cùng Tây Môn Khánh đồng thời ra tay.

Sau con hắc long bay người lên cao cao, xếp thành một hàng chỉnh tề, sau đó đồng thời há lớn miệng, từ bên trong miệng của bọn chúng phun ra một luồng hắc viêm kinh khủng.

Sáu luồng hắc viêm tụ lại cùng một chỗ nghênh hướng đao quang màu vàng đang chém tới mà đi.

Cùng lúc này Tây Môn Khánh cũng vận lực đánh ra một chưởng, chưởng lực kia hóa thành một cột trảo khổng lồ, cột trảo kia sau khi hình thành thì liền dung nhập vào bên trong hắc viêm.

Hai công kích lúc này cũng không có triệt tiêu lẫn nhau mà lại hòa thành một thể, hắc viêm tất cả đều bám lên trên cột trảo hình thành hóa cột trảo.

“ Ầm ầm ầm”

Hai công kích khủng bố va chạm lẫn nhau tạo ra âm thanh nổ tung, khiến cho cả thiên địa một trận rung lắc kịch liệt, nước biển tại nơi hai công kích gặp nhau lập tức bốc hơi sạch sẽ.

Nhưng đao quang sau khi gặp phải công kích do bảy người liên thủ cũng chỉ suy yếu đi chứ không có tan biến, đao quang sau khi hủy diệt đi “ Cột trảo” thì vẫn tiếp tục đánh thẳng về phía bảy người.

Cả bảy người lúc này đồng thời cả kinh, đao quang kia phạm vi cực rộng vậy mà uy lực cũng cực cao nếu cái này mà thu hẹp lại phạm vi thì bảy người trong nháy mắt liền bị diệt sát.

Cũng không kịp để cho bọn họ siu nghĩ quá nhiều, đao quang kia rất nhanh liền đã ập đến trước mặt bọn họ, chém tất cả căn cốt vào bên trong.

Trong nháy mắt khi bảy người bị đao quang bao phủ, thì một lực cắt xé khủng khiếp trực tiếp tác động lên thân thể bên ngoài của bọn họ, mặt ngoài

thân thể bảy người trong giây lát liền bị gọt sạch, lân phiến, máu cùng thịt bay tán loạn đầy trời.

Bảy người đồng thời hét lên thê lương.

“ A a a a a a a a a.....”

“ A a a a a a a a a.....”

“ A a a a a a a a a.....”

Nếu chỉ là lực lượng cắt xé thì không tới nỗi khiến cho bảy người kêu la thảm thiết như vậy nhưng bên trong đao quang kia còn ẩn chứa lực lượng thiêu đốt linh hồn, bị đao mang đánh lên cơ thể thì linh hồn cũng như bị một đao đó chém lên vậy.

Đau đớn linh hồn là một cái gì đó khó thể diễn tả thành lời, mặc dù có la hét nhưng vẫn không thể giảm bớt bao nhiêu thống khổ.

....

Đao mang qua đi, trên mặt biển lúc này này bị máu tươi của bảy con hắc long nhuộm đỏ, bên trong không khí thì phiêu đang một mùi tanh gay mũi.

Chỉ dưới một đao kia của Vũ Y, sáu cường giả hắc long bộ lạc cùng Tây Môn Khánh đều đồng thời bị trọng thương vô cùng nghiêm trọng. Cái này cũng là vì bảy người kia đã vô cùng suy yếu rồi vì thế mới không chịu nổi một kích như vậy.

Sáu tên cường giả hắc long bộ tộc lúc này vẫn ở tình trạng long thân, có điều trên người không còn một miếng lân phiến nào, tất cả mọi thứ bên ngoài đều đã bị gọt sạch, toàn thân đều là máu tươi. Về phần Tây Môn

Khánh thì khá hơn, lớp da bên ngoài hẳn bị gọt sạch, lộ ra hắc cốt bên trong nhìn vô cùng quái dị.

Cũng vào lúc này, quang mang từ phía chân trời vọt đến, lộ ra bốn bóng người, bốn người kia vừa lộ ra cũng không nói một lời liền đã phân biệt vọt tới mấy người trước mắt.

“ Khinh người quá thể đáng.”---Tây Môn Khánh cực kỳ tức giận, hẳn quát lớn sau đó hung hăng một trào hướng về phía Vũ Y đánh tới.

Vũ Y không tránh không né, tay nàng lẳng không một đao hạ xuống.

“ Cheng.”

Song đao va chạm với bàn tay của Tây Môn Khánh vậy mà trực tiếp bị đánh văng ra, trên bàn tay toàn xương kia chỉ lưu lại hai vấn ngón.

Vũ Y thấy vậy một màn thì trong lòng không khỏi cả kinh, có điều nàng kinh nhưng không loạn, lập tức nàng hai tay bắt quyết, trong miệng khẽ đọc.

“ Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia..Hiện”

Theo chú âm hạ xuống, một tòa ma bia khổng lồ từ hư không hiện ra, trên ma bia xuất hiện ánh sáng màu đỏ lập lòe, trên thân bia khắc đầy phù văn cổ xưa cùng xích sắt màu đen quấn quanh, ngay khi ma bia hiện thế một loại cảm giác tang thương mục nát lan tràn khắp trong phiến thiên địa nơi đây.

Tay bấm pháp quyết, trong miệng Vũ Y khẽ nói:

“ Cầm”

Ngay khi nàng vừa dứt lời thì xích sắt đang quấn quanh ma bia giải khai, trong chớp mắt những xích sắt kia liền phóng về Tây Môn Khánh đang cách đó không xa.

Xích sắt kia tốc độ cực nhanh, đồng thời mang theo thần thông kinh người, phong thiên tỏa địa khiến cho Tây Môn Khánh muốn chạy cũng không chạy nổi.

“ Lách cách... Lách cách...”

Nhưng xích sắt kia tức thời quấn lấy Tây Môn Khánh, quấn hẳn thành một cái bánh tét thật lớn, Tây Môn Khánh bị xích sắt quấn quanh thì liên tục rít gào.

“ Đáng chết, đáng chết, tiện nhân người đáng chết.”

“ Tiên nhân người chết không yên lành... Có bản lĩnh thì thả ta ra đánh một trận”

Đối với các loại sĩ nhục mà Tây Môn Khánh nói ra thì Vũ Y làm như không nghe thấy, nàng vẫn tiếp tục bám niêm án quyết.

“ Niêm”

Thấy Tây Môn Khánh đã bị thiên xích khóa lại thì Vũ Y liền hạ xuống một cái cổ ngữ, lập tức Tây Môn Khánh liền bị kéo lên trên tấm Ma Bia, bị xích cứng lại. Đồng thời một thanh kiếm mang theo hình dạng cổ xưa đâm xuyên qua đầu lâu Tây Môn Khánh, triệt để phong cấm hẳn lại.

Sau khi đã phong cấm xong Tây Môn Khánh thì tòa Ma Bia cũng từ từ biến mất, biến mất cùng với nó còn có Tây Môn Khánh nữa.

Sáu lên hắc long bộ tộc nhìn thấy một màn như vậy thì nội tâm cảm thấy khổ sở không thôi, bọn họ biết hôm nay xui xẻo rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1333: Bắt Lại Toàn Bộ(1)

Vũ Y sau khi giải quyết xong Tây Môn Khánh liền nhìn qua chiến trường phụ cận, lúc này sáu tên cường giả thuộc Hắc Long bộ tộc cũng không có cùng với ba người Thanh Thanh, Điệp Vũ, Tuyết Kỳ đánh nhau mà hóa về hình dạng nhân loại đứng một bên quan sát.

Nhìn sáu người, biểu tình trên mặt của Vũ Y xuất hiện vẻ kỳ quái, nàng hỏi:

“Làm sao? Mọi người không muốn bỏ chạy sao, nếu sáu người mà dốc sức bỏ chạy có khi sẽ có một người thoát đây.”

Long Nhị lúc này nhìn Vũ Y cười khỏ nói:

“Các hạ sẽ để cho chúng ta bỏ chạy sao?”

Vũ Y nhún vai nói:

“Đương nhiên là không rồi. Bây giờ mọi người là tự nguyện bị bắt hay là để ta phải ra tay.”

Vẫn là cười khỏ, Long Nhị nói:

“Chúng ta cũng không cừu không oán, các hạ sao phải làm khó mấy người chúng ta. Chi bằng như vậy, nếu các hạ chịu bỏ qua cho mấy người chúng ta, bọn ta sẽ đưa cho các hạ một món bảo vật.”

Lắc lắc đầu, Vũ Y nhếch môi lên khẽ cười, nụ cười của nàng lúc này nhìn rất tà ác:

“ Làm sao lại nói là không liên quan? Làm sao lại nói là không cừu không oán? Các ngươi thấy được ta bắt đi Tây Môn Khánh tất nhiên phải diệt trừ, hơn nữa các ngươi còn đã thương người của ta. Mà thôi nói nhảm nhiều quá, bây giờ các ngươi là tự nguyện hay muốn làm sao?”

Vừa nói xong thì sắc mặt của Vũ Y liền thay đổi 180 độ, ánh mắt nàng như hai lưỡi dao sắc bén cứa vào tim mỗi người, nàng nhìn tới ai thì người đó liền cảm thấy khí lạnh chạy từ chân dọc theo sống lưng cho tới đến óc.

Sáu tên cường giả Hắc Long bộ tộc không tự chủ được nuốt nuốt nước miếng. Trên mặt cả đám xuất hiện vẻ giãy giụa, tất cả mọi người đều nhìn về phía Long Nhị, hiển nhiên Long Nhất chết đi, Long Nhị là người nắm quyền.

Long Nhị suy tính một chút liền cảm thấy quy hàng vẫn là tốt hơn phản kháng, một khi phản kháng lấy thực lực hiện tại của hắn cùng mọi người thì hắn phải chết không thể nghi ngờ. Ít ra quy hàng sẽ không phải chết, còn sống so với cái gì đều trọng yếu.

Hắn cắn răng nói:

“ Được, bọn ta chọn cái đầu tiên.”

Vũ Y nhìn cái biểu tình kia của hắn thì xùy cười nói:

“ Không cần phải làm cái bộ dạng giống như chết cha chết mẹ như vậy, ta cũng sẽ không làm gì các ngươi. Mà đúng rồi các ngươi vào trong không gian cả ta sẽ gặp lại người quen củ đấy.”

Sáu người hai mặt nhìn nhau, không rõ trong miệng Vũ Y người quen cũ lại là ai.

Cũng lười giải thích cho mấy người này, Vũ Y trực tiếp sử dụng hồn lực bao lấy sáu người, đồng thời thu vào bên trong Thiên Địa Nhân. Sáu người cũng không có làm ra cử động phản kháng nên chớp mắt một cái liền bị hút vào bên trong không gian Thiên Địa Nhân.

Làm xong mấy việc này Vũ Y ngay lập tức muốn rời đi, có điều nàng chỉ vừa nhìn cùng với mấy người Thanh Thanh, Tuyết Kỳ, Diệp Vũ đi chưa được bao xa liền đã bị một người xa lạ từ bên trong hư không đi ra ngăn lại.

Người kia là một lão thái bà, tay chống quái trượng, trên đầu thì đã không còn nhìn thấy dấu hiệu của tóc, toàn thân bà ta gầy tong teo nhìn giống sắp xuống mồ đến nơi. Người thì gầy tong teo vậy mà lại mặc trên người một bộ đồ màu xám rộng thùng thình nhìn chẳng giống ai.

Lão thái bà này vừa xuất hiện thì liền đã âm trầm quát:

“ Các ngươi muốn đi đâu, tất cả đều lưu lại cho ta.”

Lão thái bà này vừa hiện thân, tiếp sau đó lại có một loạt ba động không gian ở phụ cận, sau đó không ít người bắt đầu từ bên trong hư không đi ra, nhìn qua thấy có không dưới 20 người.

Nhưng chưa dừng lại đó, ở phụ cận phiến hải vực này cứ một lúc lại xuất hiện ba động không gian, sau một lúc lại có người hiện thân đi ra. Nhân số từ từ gia tăng, mỗi lúc một đông, thoáng cái nơi đây vậy mà có đến hơn 100 người.

Mỗi người đều có tu vị không thấp, ít nhất cũng có chiến lực Tinh Vương Tiên Cảnh tám tầng, cao nhất là Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh giai đoạn ba.

Nhìn thấy những người này xuất hiện, Vũ Y cũng không sợ ngược lại còn lấy làm mừng, dù sao tới nơi này nàng một là chiếm đoạt Huyết Sắc Minh Lô, hai là bắt một ít tu sĩ có tu vi cường đại.

“ Một đám kiến hôi, vậy mà cũng dám đi ra. Cũng được, đỡ mất công ta phải đi tìm các ngươi.”

Vũ Y vừa nói vừa tán ra linh áp của Hằng Vương Tiên Cảnh, một loại áp lực linh hồn kinh khủng tản mạn đi ra, bị linh áp này bao trùm đám tu sĩ vừa mới xuất hiện nơi đây đến góc đầu lên còn khó chứ đừng nói tới cái gì đánh nhau.

Duy chỉ có bà lão tay cầm quả trượng là vẫn có thể nói chuyện, có điều khi bà ta cảm nhận được khí tức trên người Vũ Y thì hai mắt trợn trừng, một bộ dạng không dám tin, cả người bà ta lúc này run rẩy kịch liệt. Miệng bà ta liên tục khép mở nhưng mãi mà không nói thành câu, sắc mặt bà ta trong nháy mắt xám như tro tàn.

Vũ Y nhìn thấy những người này một bộ dạng tuyệt vọng thì mỉm cười, nàng cũng đã dự đoán trước được tình huống này, lúc trước ba người Thanh Thanh, Diệp Vũ, Tuyết Kỳ đều triển lộ đi ra thực lực chỉ có Tinh Vương Tiên Cảnh cửu tầng mà thôi. Riêng nàng thì giả trang thành một tên Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh giai đoạn 2.

Đã vậy lúc trước thi triển ra “Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia” nàng còn biểu hiện ra cố sức, chống đỡ hết sức, mục đích cũng chỉ là dụ ra đám người đang quan sát tình thế nơi này. Quả nhiên đám người này liền chúng chiêu.

Vũ Y nhìn qua Tuyết Kỳ ra hiệu một cái, Tuyết Kỳ lập tức lấy ra hơn một trăm đầu Huyết Hồn Trùng sau đó ném đi, hơn 100 đầu Huyết Hồn

Trùng kia hóa thành một vệt sáng sau đó phân ra hướng tới từng tên đầu từng tên mà lao đến.

Đám tu sĩ nơi này thấy vậy thì sắc mặt đại biến, trên mặt người nào người nấy đều lộ ra thân sắc sợ hãi. Nhưng dưới linh áp của Vũ Y bao trùm, cả đám chỉ có thể trơ mắt ếch ra mà nhìn mấy con trùng béo tròn nhưng nhúc kia chui vào bên trong mũi sau đó chui lên đầu.

Về phần bà lão tuy có khả năng phản kháng nhưng lại không dám phản kháng, cũng để mặc cho thứ trùng màu đỏ không biết tên kia chui vào bên trong đầu mình. Nhưng trong số những người ở đây cũng có một ít người thà chết chứ không nguyện làm nô bộc cho người, trong hơn trăm người có 4 người như vậy, khi Huyết Hồn Trùng vừa chui mới đi vào bên trong thân thể bốn người này thì liền bị bốn người kia sử dụng linh hồn lực diệt sát.

Huyết Hồn Trùng có phòng ngự vật lý rất mạnh nhưng về mặt linh hồn lại không cao lắm nên rất dễ bị giết, trừ khi chui vào bên trong đầu của tu sĩ, có nguồn bổ sung linh hồn thì nó mới không sợ công kích linh hồn, trừ khi tu sĩ kia chết thì nó mới có thể chết.

“ Phúc phúc phúc phúc ”

Cũng không phải đợi Vũ Y phân phó, ngay khi bốn tên không biết điều kia dám phản kháng giết chết Huyết Hồn Trùng thì Tuyết Kỳ liền trực tiếp ra tay.

Mỗi người mỗi chiêu, mỗi một chiêu đều đánh xuyên lòng ngực của đối phương, đánh nát trái tim từng người. Linh hồn của bốn người đều bị một rút đi. Trong chớp mắt liền chết đến không để chết thêm.

Một màn tàn nhẫn như vậy đập vào mắt từng người tu sĩ nơi này, khiến cho đáy lòng mọi người cảm thấy lạnh ngắt, cả đám lúc này đều trầm mặc

cúi đầu, không ai dám nói cái gì.

Tiếp sau đó Vũ Y sử dụng linh hồn lực bao lấy những người này, tiếp đó thu vào bên trong Thiên Địa-Nhẫn, lần này đám tu sĩ kia đều học ngoan, cũng không có kẻ nào còn dám phản kháng nữa.

Lam xong mọi việc, Điệp Vũ lúc này hỏi:

“ Tiểu thư, tiếp theo chúng ta nên làm gì?”

Vũ Y suy tư một chút liền nói:

“ Giăng lưới bắt chim, ở phụ cận bày ra đại trận nhìn xem có con mồi nào không, ta cũng không tin đuổi giết Tây Môn Khánh chỉ có vài người như vậy.”

Những người khác đồng thời gật đầu, đều cảm thấy lời này có lý, dù sao lúc này cũng là một cơ hội để bắt người, bỏ lỡ mà nói rất uổng.

Tiếp đó Vũ Y gọi ra một nhóm mấy trăm người những người này đều là người có kinh nghiệm về trận đạo, có được tài nguyên dồi dào bồi dưỡng những người này tiến bộ cũng rất nhanh.

Sau khi được Vũ Y gọi ra thì mấy trăm người nhanh chóng bày ra một cái chạm bẫy khổng lồ, đứng ở bên ngoài trận vậy mà lại có thể nhìn thấy trận chiến của lục long cùng Tây Môn Khánh lúc trước. Đồi bên đều đang chiến đấu vô cùng thảm liệt, cả hai đều là đèn cạn dầu vừa đúng lúc là cơ hội xuất thủ hợp lý nhất.

Sau khi đã giăng ra chạm bẫy đợi con mồi chui vào thì đám người Vũ Y một lần nữa quay về chiến hạm, sau đó ẩn nấp đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1334: Cá Lớn

Trời không phụ lòng người, cũng không để đám người Vũ Y phải đợi quá lâu, chỉ sau khi bày xong đại trận vài canh giờ thì liền đã có cá bị mắc câu.

Có điều đám cá này đều là cá nhỏ, bên trong cũng chỉ có liu tiu vài tên Tinh Vương Tiên Cảnh cửu trọng mà thôi, tuy đám này ở Phong Thần Vực rộng lớn cũng được xem là cường giả một phương nhưng ở trong mắt của Vũ Y lúc này lại không đáng nhìn rồi.

Vì số lượng Huyết Hồn Trung có hạn nên Vũ Y lúc này chỉ giữ lại chiến lực cao giai mà thôi, bất kỳ kẻ nào có chiến lực chưa đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh bốn tầng đều bị nàng thẳng tay hạ sát thủ để lấy thi thể bồi dưỡng Huyết Hồn Trùng.

.....

Nhóm cá đầu tiên vừa lọt lưới chưa được bao lâu thì nhóm cá thứ hai đã tới, có điều nhóm cá này so với nhóm cá lúc trước còn nhỏ hơn, tất cả chỉ đều là một chút tạp ngư, đến Tinh Vương Tiên Cảnh nhị trọng còn chưa đạt tới. Vũ Y cũng không biết đám người này lấy đâu ra can đảm cùng tự tin vậy mà đi săn Tây Môn Khánh.

Đối với một đám không có giá trị này Vũ Y cũng lười thu nạp, trực tiếp giết sạch sẽ. Cũng không cần phải nàng tự mình ra tay chỉ cần tâm niệm vừa động, đại trận không lồ lập tức hoạt động giao sát tất cả những người kia, đại trận không lồ được bố trí ra kia chính là trận trong trận, vừa kết hợp

giữa huyễn trận, khôn trận cùng sát trận, dưới Bán Bộ Hằng Vương Tiên cảnh không người có thể thoát.

Ở cùng với mấy người Vu Y, đám người Thủy Tiên nhìn thấy hàng loạt Tinh Vương Tiên Cảnh bị giết chết không thương tình như vậy thì chỉ cảm thấy một cổ hàn ý chạy dọc sống lưng, bọn họ tự dưng cảm thấy bản thân thật may mắn khi lúc này vẫn còn sống.

.....

Có điều Vũ Y lại tính toán sai một việc chính là nơi này lại ở trên biển, động tĩnh nơi này cũng thu hút rất nhiều quái vật biển, từng đàn từng đàn quái vật biển đề giai không ngừng tràn vào bên trong đại trận, bọn nó xông phá lung tung, liên tục kích hoạt đại trận.

Cũng không phải là đám này có thể gây hao tổn gì đối với đại trận, chẳng qua bọn nó kích hoạt đại trận khiến cho trận pháp nơi này bị bại lộ, đồng thời cũng tiêu hao không ít tiên thạch, có lẽ kế thừa tính tiết kiệm từ Vô Địch nên Vũ Y đối với những thứ này xưa nay đều rất để tâm, chỉ dùng vừa đủ không bao giờ lãng phí.

Vì để tránh cho trận pháp nơi đây bị lộ, Vũ Y trực tiếp lấy ra thanh cốt kiếm làm từ một cây gai xương của Xuân Đức ném xuống biển, ngay lập tức chất độc từ bên trong cây gai xương nhanh chóng khuếch tán ra một vùng biển rộng lớn, độc tố bên trong cây gai xương chỉ một lượng nhỏ cũng đủ khiến cho cường giả Vương cấp ăn không tiêu chứ đừng nói tới đám đề giai quái vật biển. Đám kia vừa tiếp xúc với thứ chất độc kia liền chết không kịp ngáp, tất cả đều hóa thành huyết độc bị cây gai xương cắn nuốt không còn.

Có được đại trận bên trên che đậy, phía bên dưới có xảy ra việc gì cũng không ai có thể biết. Như vậy mọi việc liền ổn.

.....

Sang ngày thứ hai kể từ khi bày ra đại trận. Lúc này đây các phương cường giả mới bắt đầu có thể tìm đến được tới nơi này, điều này cũng là dễ hiểu, giữa biển rộng mênh mông không bến bờ thế này, nếu không có biện pháp truy tung cao siêu thì cực kỳ khó lần đến nơi này nhanh chóng. Hôm nay những người này có thể tìm tới được đây cũng là sớm hơn dự kiến của Vũ Y.

Nhưng điều khiến Vũ Y sửng sốt chính là người tìm đến nơi này trước tiên cũng không phải đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh mà lại là một ít tôm cá nhỏ, đã vậy số lượng còn không ít. Mỗi lần kéo tới là từ vài chục cho đến hàng trăm tên.

Ngồi bên trong chiến hạm, thưởng thức một ly trà thơm, Vũ Y nhìn tình cảnh bên ngoài cảm khái nói:

“ Một vực diện tích quả thực quá lớn, cường giả tuy không ít nhưng lại quá phân tán khắp nơi, hiếm có khi nào như ngày hôm nay. Đúng là một cơ hội thật tốt à.”

Đứng ở phía sau đang bóp vai cho Vũ Y, Tuyết Kỳ nghe vậy thì mỉm cười nói:

“ Bảy năm trước chúng ta cũng thiết kế một cái bẫy rập đưa gần phân ba cường giả của Nam Minh Châu vào trong. Nếu không phải lần đó gây ra động tĩnh quá lớn thì tiểu thư đã không phải nhọc lòng rồi.”

Vũ Y hai mắt nhắm hờ, khẽ nói:

“ Việc như thế đương nhiên không thể làm nhiều lần, bằng không sẽ đưa tới hậu hoạn vô cùng.”

Đúng lúc này Vũ Y chợt mở mắt ra, trong mắt nàng lóe lên tia sáng khác lạ, cả người nàng bắn ra sát khí dạt dào, trong một cái sát na kia tất cả đồ vật trong căn phòng đồng thời hóa thành phần vụn trừ cái ghế Vũ Y đang ngồi cùng cái chén trà đang cầm trên tay.

Người ở bên trong phòng cảm nhận được cỗ sát ý đáng sợ kia thì toàn thân không ngừng run rẩy, một loại sợ hãi từ sâu bên trong linh hồn mỗi người dâng lên. Đến ngay cả Tuyết Kỳ đang ở phía sau hầu hạ cũng là như vậy.

Có điều sát khí kia rất nhanh thì thu lại, cảm giác ngạt thở trong phòng cũng từ đó biến mất, Tuyết Kỳ cẩn thận hỏi:

“Tiểu thư, có việc gì sao?”

Vũ Y ánh mắt nhìn xuyên qua không gian nhìn vào bên trong trận pháp, nàng từng chữ nói:

“Cừ nhân của chúng ta xuất hiện, hai người giết chết Ngọc Diệp cùng Tuyết Tâm đồng thời xuất hiện. Hai tên kia vậy mà lúc này thương thế cũng đã lành.”

Nghe tới kẻ giết chết muội muội Lục Tuyết Tâm, thì Tuyết Kỳ khẽ run lên một cái, trong mắt nàng hiện lên lục sắc, cả người nàng trong chớp mắt này sát ý cũng không theo không chế mà bắt đầu khởi động.

Ở cái thế đạo hiện nay, không nói cái gì đạo lý, đạo lý là do kẻ mạnh nắm, nếu có thực lực thì không cần nói lý. Trước đây nàng thực lực không có, muội muội chết nàng cũng chỉ có thể cắn răng chịu đựng nhưng bây giờ thì khác, nàng nắm trong tay thực lực, có được tiểu thư trợ giúp nàng muốn báo thù.

Vũ Y đứng dậy, ném cái chén trà trên tay xuống đất.

“ Xoảng”

Cả cái chén trà lập tức vỡ nát thành bốn năm mảnh văng khắp nơi, nước trà cũng vì đó mà văng tung tóe.

“ Đi theo ta.”

Vũ Y nói một câu sau đó liền biến mất không thấy tăm tích, ba cô gái khác cũng đồng thời biến không thấy tăm hơi. Ở bên trong phòng thoáng cái không còn một ai.

- --o0o---

Ở bên trong Càn Khôn Huyền Thế Đại Trận.

Lúc này có hai lão giả đang đứng cùng nhau, phía sau còn có hơn trăm người.

Hai lão giả này một người tên Lý Tuấn một người khác tên Lý Thuận, đều là một đời siêu cấp cường giả tại, Ly Thiên Châu. 26 năm trước bị Vũ Y đánh cho tàn phế nhưng không biết hôm nay vì sao lại đã khôi phục đến toàn thịnh.

Lý Tuấn là một lão già da dẻ hồng hào, có phần hơi béo, đôi mắt sáng lấp lánh hữu thần, toàn thân mặc bạch bào nhìn rất ra dáng tiên phong đạo cốt.

Lý Thuận lại ngược lại, da đen, thân cao 2m, thân hình cân đối, toàn thân cơ bắp cuộn cuộn, cả người bộc phát ra khí tức hung mãnh.

Có điều lúc này cả hai người đang cau mày đánh giá đại trận vây khốn xung quanh bọn họ.

Lý Tuấn hỏi:

“ Đại trận này làm sao?”

Lý Thuận cười nhạt nói:

“ Một cái rách nát trận pháp, bố trí tạm thời mà thôi, làm sao có thể vây khốn được hai chúng ta. Chỉ cần hai người chúng ta liên thủ, trong vòng 3 chiêu liền có thể đánh nát được trận pháp này.”

Đúng lúc này một âm thanh lạnh lẽo vang lên:

“ Người tự tin như vậy sao nhưng ta cảm thấy điều đó không có khả năng đâu.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1335: Cá Lớn (2)

Âm thanh vừa vang lên thì ba người Diệp Vũ, Thanh Thanh cùng Tuyết Kỳ đồng thời xuất hiện bên trong Càn Khôn Huyền Thế Đại Trận.

Khi vừa nhìn thấy ba người các nàng thì Lý Tuấn cùng Lý Thuận ánh mắt đồng thời co rút lại, hai người đều cả kinh nói:

“ Là các người?”

Nhưng sau giây phút cả kinh thì Lý Tuấn cau mày nói:

“ Chỉ có ba yêu nữ các người thôi sao, chủ tử các người đâu?”

Lý Tuấn vừa nói ra câu này thì ở bên cạnh Lý Thuận suy nghĩ tới điều gì lập tức hét lớn:

“ Cẩn thận.”

Lý Thuận vừa hét lên xong, thì hai người đồng thời cảm thấy nguy hiểm trí mạng từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, không cần suy nghĩ bọn họ cũng biết là ai ra tay.

Mấy chục năm trước người kia đã để lại bóng ma trong tâm lý của bọn họ, vì sợ nữ nhân kia bất ngờ trả thù nên hai người từ khi trở về tông môn liền chuẩn bị đại lượng bảo vật phòng ngự.

Lo lắng mấy chục năm cuối cùng cũng thành hiện thực nhưng bọn họ cũng may mắn vì bản thân đã chuẩn bị vô cùng sung túc.

Quanh thân hai người lúc này hiện lên bảy tầng áo giáp, trọng điệp lên nhau hình thành một cái thất thải chiến y, đồng thời một tầng sáng hộ thể màu vàng lấp lánh xuất hiện, còn chưa hết ở xung quanh bọn họ còn xuất hiện 6 con rối to lớn vừa nhìn liền biết là loại hình phòng ngự.

Sáu con rối kia trong nháy mắt xuất hiện liền kết nối với nhau hình thành một cái trận pháp bao trọn hai người vào bên trong.

Tầng tầng phòng ngự được thi triển đi ra vô cùng nhuần nhuyễn, giống như là đã được tập luyện vô số lần rồi vậy.

Những người khác ở xung quanh nhìn thấy một màn như vậy thì cũng triệt để trọn tròn mắt.

Những kẻ bọn họ càng thêm kinh sợ chính là dưới tầng tầng phòng ngự như vậy mà hai người Lý Tuấn, Lý Thuận lại không hiểu ra sao lại bị thương.

Mọi người ở bên trong Càn Khôn Huyền Thế Đại Trận chỉ cảm thấy một trận gió mát thổi qua, cùng hai vệt sáng màu vàng nhạt vừa lóe lên liền biến mất ở ngay trước trận pháp của hai người Lý Thuận cùng Lý Tuấn.

Hai vệt sáng màu vàng nhạt kia sau khi biến mất thì đại trận do sáu con rối cấu thành trong nháy mắt bị cắt vỡ thành vô số khối rơi xuống mặt biển phía bên dưới, lông sáng phòng ngự màu vàng cũng vỡ vụn trong chớp mắt, thất thải bảo y trên người Lý Tuấn cùng Lý Thuận đồng thời bị cắt nát nát 7 tầng, bảo y triệt để mất đi linh linh. Rơi rụng xuống phía dưới.

Áo bào phía bên ngoài của hai người cũng bị rạch ra một vết, trên ngực bọn họ xuất hiện một vết thương thấy cả xương, máu tươi từ bên trong chảy ra như suối.

Hai người cũng không hiểu nguyên do vì sao mà bay ngược về phía sau, trong miệng phun ra máu tươi.

Ngay khi hai người vừa bị đánh bay về phía sau thì ánh đao màu vàng kia lại lóe lên một lần nữa.

Hai người Lý Thuận cùng Lý Tuấn đồng thời theo bản năng cầm binh khí của bản thân che chắn lại vị trí nơi hiểm yếu.

“ Tranh.. Tranh...”

Hai âm thanh lạnh lạnh vang lên, hai người chỉ cảm thấy từ nơi thân kiếm truyền đến một lực chấn động khủng khiếp, khiến cho tay cầm kiếm của hai người đều phát run.

Cùng lúc đó bọn họ lại cảm thấy trước ngực một hồi đau xót. Cũng không kịp nhìn xem vết thương như thế nào, hai người trong quá trình bị đánh bay người về phía sau đều đồng thời bắt pháp ấn, đánh ra một ấn.

“ Phúc Địa Ấn”

Một đại ấn to lớn, nguy nga như một tòa núi nhỏ hạ xuống, trên thân ấn có vô vàn thượng cổ chú văn, cùng rất nhiều đồ án hung cầm tẩu thú. Ấn kia sau khi xuất hiện cũng không có công kích ai cả mà trực tiếp hút hai người Lý Tuấn cùng Lý Thuận vào bên trong ấn. Sau đó phá không muốn rời đi.

“ Muốn chạy. Đừng hòng, các ngươi phải chết.”

Một âm thanh giận dữ mang theo sát khí trùng thiên quanh quẩn bên trong Càn Khôn Huyền Thế Trận.

Cùng lúc với âm thanh kia vang lên, có hai vệt đao quang lẳng không xuất hiện, hình thành “ Cừu Mộng Thập Tự Trảm” bổ thẳng về phía “ Phúc Địa Ấn”

Nhưng bất ngờ xảy ra “ Phúc địa ấn” đột nhiên trở nên hư hóa né tránh từ đao quang khủng bố kia, đao quang màu vàng kinh khủng xuyên qua “ Phúc địa ấn” chém lên mặt biển phía dưới, lập tức chia cắt biển cả thành bốn khối phân biệt.

Càn Khôn Huyền Thế Đại Trận dưới một kích này trong nháy mắt sụp đổ, hóa thành đầy trời tinh vân.

Cùng lúc này “ Phúc địa ấn” đột nhiên xoay tròn sau đó tự mở một không gian thông đạo tiếp đó biến mất không thấy tăm hơi, không gian thông đạo thoáng cái cũng biến mất không thấy đâu.

Sự việc xảy ra quá nhanh, từ đầu tới cuối không tới mười mấy giây. Cũng trong thời gian ngắn như vậy hai tên kia liền ở dưới mí mắt của Vũ Y chạy mất.

Sau khi hai tên kia chạy mất thì thân ảnh của Vũ Y từ từ hiện ra, sắc mặt nàng khó coi đến cực điểm. Trong mắt sát khí vẫn như thực chất, ánh mắt gắt gao nhìn về phương hướng mà hai tên kia bỏ chạy.

Ba người Tuyết Kỳ, Điệp Vũ, Thanh Thanh thấy sắc mặt nàng không tốt thì cũng có chút sợ hãi, Tuyết Kỳ lúc này mở miệng khuyên giải:

“ Tiểu thư ngươi không nên tức giận, ai ngờ hai tên kia lại nhiều bảo vật phòng ngự như vậy, trên người cơ hồ đều bảo vật phòng ngự, giống như là chuyên dùng để đối phó với tiểu thư vậy. Hôm nay để bọn chúng thoát, ngày sau chúng ta lại tìm bọn hắn.”

Vũ Y nhẹ gật đầu, nói:

“ Những thứ kia đích xác là dùng để đối phó với ta, nếu thực lực ta không đại tiến thì hôm nay ai phải bỏ chạy cũng là điều khó nói. Được rồi, thù của Ngọc Diệp cùng Tiểu Tâm sau này lại tính. Cũng tới lúc chúng ta rời đi thôi, hai tên kia con sông nhất định sẽ đi gọi viện thủ.”

Diệp Vũ cùng hai người khác đều nói “ Phải”. Thanh Thanh nhìn qua rất nhiều tu sĩ đang đứng ngốc ở nơi này, sau đó hướng Vũ Y thăm dò:

“ Tiểu thư những người nên làm gì?”

Vũ Y nghe vậy thì ánh mắt quét nhìn qua đám tu sĩ nơi đây, sau đó lạnh lùng phun ra một câu.

“ Theo thì giữ, chống thì giết sạch không tha một người.”

Tiếp đó Vũ Y quay về bên trên chiến hạm, còn ba người khác ở nơi này giải quyết tàn cục.

- --o0o---

Ở xa không biết là bao nhiêu vạn dặm, nơi đây là một rừng rậm rộng lớn, khắp nơi là cây cối um tùm.

Đột nhiên từ bên trong hư không lao ra một cái đại ấn khổng lồ, đại ấn kia trực tiếp đập lên trên mặt đất, đập ra một cái hố lớn, từ bên trong hố lớn phát ra tiếng nổ

“ Âm âm âm...”

Phạm vi xung quanh mấy chục dặm, đám tiên thú, tiên cầm đều cảm nhận được, bọn chúng bỏ chạy nháo nhác, cả khu rừng thoáng cái trở nên hỗn loạn.

Một lúc sau từ bên trong cái hố lớn trên mặt đất bò đi ra người, hai người kia trên thân toàn thân là vết thương, kinh khủng nhất là vết thương ở trước ngực.

Vừa đi ra ngoài thì một người trong đó móc ra một cái ngọc phù rồi bóp nát, ngọc phù hóa thành hồng sắc rồi biến mất, tiếp đó hai người kia liền bất tỉnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1336: Loạn

Bên trong Thiên Tinh Các, tại cấm khu, có một bà lão đang ngồi bên trong một mật thất tối tăm tu luyện. Đột nhiên tại trước người bà ta hiện ra một đoàn thái hồng quang mang. Bà lão vốn đang tu luyện đột nhiên mở hai mắt ra, khi nhìn thấy đoàn ánh sáng trước mắt thì lông mày nhíu chặt.

Đưa tay khê bắt, ngay lập tức đoàn quang mang kia liền tiêu tán hóa thành điểm điểm tinh quang bay vào trong mắt của bà lão, trong lúc những quang mang kia bay từng chút một vào bên trong mắt bà lão thì bà lão khê đặt tay lên một phiến đá gần đó ấn nhẹ một cái.

Cả mật thất tối tăm đột nhiên được mở ra, ánh sáng yếu ở từ trên cao chiếu xuống phía dưới này, chiếu nơi bà lão đang ngồi.

“Cái gì?”

Vốn đang định đứng dậy đột nhiên bà lão kinh hô thành tiếng, trong ánh tất cả đều là vẻ kinh sợ. Bà ta tự lẩm bảm.

“Nữ ma đầu kia quay lại báo thù, hơn nữa nữ ma đầu kia còn đã bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh, điều này sao có thể chứa, từ ngày đó đến nay chỉ có vài chục năm, nàng ta làm sao có thể khôi phục lại hoàn toàn hơn nữa còn tiến thêm một bước lên. Không được. Việc này nhất định phải báo lên Phong Thần Điện.”

Vốn đang lẩm bảm một mình như người thần kinh, thân ảnh bà lão đột nhiên mờ nhạt sau đó hoàn toàn biến mất.

“ Ầm”

Cửa mật thất phía bên trên cũng đồng thời đóng lại, nơi này lại qua về tối tăm, âm u, lạnh lẽo như vốn có của nó.

.....

Ở bên trong một căn phòng nhỏ, bên trong một cái hoa viên.

Thân ảnh của bà lão lần nữa hiện ra thì liền xuất hiện tại nơi này, bên trong căn phòng này còn có hai người, một nam một nữ, nam tử là một trung niên to lớn, vạm vỡ nhìn như con tinh tinh đực, mắt hổ, mũi ưng, râu quai nón bộ dạng có phần hung dữ. Cả người tản mạn ra khí tức hoang dã.

Về phần nữ tử nhìn như một thiếu nữ tuổi đôi mươi, mày liễu, mắt to và sáng, đôi môi đỏ mọng, nước da trắng hồng, thân thể nàng nhỏ nhắn nhưng nơi nào cần lớn thì đều lớn, nơi nào cần nhỏ đều nhỏ, việc nàng ở bên cạnh một tên tinh tinh càng tăng thêm vẻ đẹp của nàng.

Nữ tử nhìn thấy bà lão thì cũng kính chào:

“ Mẫu thân.”

Về phần nam tử thì đứng ở một bên gãi đầu cười, nhìn bộ dạng hẳn lúc này có chút tức cười.

Bà lão nhìn thấy hẳn như vậy cũng không có tức giận ngược lại rất vui vẻ, bà lão ôn hòa nói:

“ A Sử ngồi xuống đi.”

Trung niên nam tử kia nghe vậy thì khoanh chân ngồi xuống. Lúc này bà lão mới nhìn qua nữ tử kia gật đầu nói:

“ Dục Mai con cũng ngồi đi, nơi này không có người ngoài cũng không cần đa lễ. Hôm nay ta có việc hệ trọng muốn nói cho hai đứa.”

Thiếu nữ lúc này mới chậm rãi ngồi dậy sau đó cũng ngồi ở bên cạnh trung niên nam tử kia một bộ lắng nghe bà lão nói.

Bà lão cũng không trực tiếp nói là việc gì mà lại dùng linh hồn lực khắc ký ức vào trong mấy chục viên đá “Ký ức”, sau đó đưa cho Dục Mai, bà lão nhìn Dục Mai nghiêm giọng nói:

“ Con đưa tin tức này cho Phong Thần Điện cùng những thế lực chúng ta giao hảo, đồng thời chuẩn bị cho phương án xấu nhất có thể xảy ra, việc này có liên quan đến suy vong Thiên Tinh Các, nên không được chậm trễ. Về phần A Sử con đi theo ta.”

Dục Mai nghe giọng nói có phần trầm trọng của bà lão thì trong lòng liền nổi lên bất an, nàng lúc này lo lắng hỏi:

“ Mẫu thân là việc gì mà lại khiến người gấp gáp như vậy, mà người định mang A Sử đi đâu?”

Trong giọng nói của cô gái có thể nghe ra sự quan tâm nồng đậm đối với người trung niên nhìn như con tinh tinh đực kia.

Bà lão thân là mẫu thân của cô gái làm sao lại không hiểu được tâm tư đứa con mà mình sinh ra đây, ba ta khẽ cười nói:

“ Yên tâm, ta mang A Sử đi một chút liền sẽ mang về toàn vẹn cho con. Con cũng không cần phản ứng quá lên như vậy.”

Thiếu nữ có chút ngượng ngùng nói:

“Chỉ là huynh ấy có chút ngốc, nữ nhi sợ huynh ấy làm hỏng việc của mẫu thân đại nhân. Mà mẫu thân người còn chưa nói cho nữ nhi biết việc gì lại khiến cho mẫu thân đột nhiên dừng việc trị thương mà xuất quan vậy?”

Bà lão trầm giọng nói:

“Cừu nhân hai mươi sáu năm trước trở lại rồi, vì vậy Dược Mai, con phải chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.”

Dược Mai nghe xong lời này thì thân hình chấn động, ánh mắt mở lớn, nàng có phần sợ hãi nói:

“Lời này là thật sao?”

Bà lão gật đầu nặng nề nói:

“Là thật, vì vậy con nhanh lên làm chuẩn bị, còn ta mang theo A Sử đi hỗ trợ hai vị bằng hữu, có chuyện gì sau này lại nói tiếp.”

Còn chưa nói xong thì thân ảnh của hai người bà lão cùng A Sử đều đã biến mất, Dược Mai nhìn thấy hai người đi rồi cũng nhanh chóng đứng dậy đi ra bên ngoài đi làm việc nàng nên làm.

.....

Theo ký ức mà Lý Thuần để lại bên lời cầu cứu, bà lão mang theo A Sử cũng phải rất lâu mới có thể tìm thấy được nơi hai người hạ lạc.

Lúc bà lão cùng A Sử tìm đến hai người thì hai người kia vẫn là đang hôn mê nằm bất động trên mặt đất.

Bà lão cùng A Sử hai người thấy vậy thì nhìn nhau một cái, tiếp đó hai người liền xuất hiện bên cạnh hai người Lý Tuấn, Lý Thuần.

Nhưng chỉ vừa đụng vào thân thể hai người thì sắc mặt của A Sử đại biến nói:

“ Lý Tuấn tiên bối làm sao lại thương nặng thế này, linh hồn hao tổn, thân thể gần đến cực hạn rồi, nếu hai ta còn không tới nữa thì hai người hẳn không sống nổi một tuần.”

Bà lão ở bên cạnh nâng lên Lý Thuận, cảm nhận bên trong cơ thể hẳn một chút thì sắc mặt cũng là biến đổi mạnh, bên trong thân thể Lý Thuận toàn bộ lực phủ ngũ nòng bị đánh bầm dập, xương cốt tuy không gãy nát nhưng căn căn rạn nứt cực kỳ đáng sợ. Quan trọng hơn là linh hồn, linh hồn của hẳn vậy mà bị chém làm 4 phần.

Nghĩ tới điều gì, bà lão hít một hơi khí lạnh, nhìn qua bên cạnh A Sử bà ta nói:

“ Trước tiên trở về, có chuyện gì lại nói sau.”

A Sử gật đầu đáp lời:

“ Vâng.”

Tiếp đó hai người lại hóa thành một đạo độn quang bay mất, đồng thời mang theo hai người Lý Thuận cùng Lý Tuấn cùng đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1337: Di Chỉ Của Hải Tộc

[Thành thực xin lỗi cả nhà nhé, tại đang viết vui quá nên quên mất phải đăng bài với cứ tưởng hôm nay đăng rồi.]

- --o0o---

Bà lão cùng A Sử mang theo hai người Lý Tuấn cùng Lý Thuận chạy đi được vài canh giờ thì cũng tại nơi đó, có một chiếc chiến hạm khổng lồ phá toái hư không mà đi tới nơi này.

Từ bên trên chiến hạm bay ra bốn người, bốn người này không phải ai khác mà chính là bốn người Vũ Y, Điệp Vũ, Ngọc Điệp, Thanh Thanh.

Quan sát cái hố lớn nơi xa, bốn người đồng thời nhíu mày lại. Sau một lúc thì Vũ Y nhìn qua Điệp Vũ hỏi:

“ Mất đi vị trí hai người kia rồi sao?”

Điệp Vũ gật đầu nói:

“ Vài canh giờ trước liền đã mất đi vị trí của hai người kia, ta đã không cách nào cảm nhận tới vị trí hai người bọn họ, thành thực xin lỗi tiểu thư, tiểu thư nếu cần có thể gọi Tiểu Kim ra, thần thông truy tung Tiểu Kim còn am hiểu hơn cả ta, nó nhất định có biện pháp.”

Vũ Y suy nghĩ một chút liền lắc đầu nói:

“ Không cần, hai người kia bị thương nặng nhất định là đã được người cứu đi, có thể loại bỏ truy tung thuật của người hản cũng không phải hạng người tầm thường. Có gọi Tiểu Kim ra chưa chắc đã làm được cái gì, với nó hiện tại bị thương rất nặng nên để nó dưỡng thương.”

Những người khác nghe vậy đều không ai phản đối, Tuyết Kỳ lúc này hỏi:

“ Bây giờ chúng ta nên đi đâu tiểu thư?”

Khẽ nhíu mi, Vũ Y sau một lúc mới nói:

“ Vôn định đi tìm đám người kia trả lại nợ máu năm xưa nhưng xem ra việc này khó khăn hơn ta nghĩ, theo trận chiến vừa rồi đám kia đối với ta rất có lòng kiên ky, nếu chúng ta mạo muội tấn công ngược lại sẽ lâm vào tình cảnh nguy hiểm.”

Điệp Vũ gật đầu nói:

“ Tiểu thư nói không sai những thế lực kia cất giấu rất nhiều át chủ bài đều đặt tại tông môn, ngày trước ta làm trưởng lão của Thăng Tiên Tông ở Triều Tịch Châu nên rất rõ điều này. Tuy tiểu thư có thể diệt được bọn họ nhưng cũng là tổn thất thảm trọng.”

Tuyết Kỳ nghe vậy thì kỳ quái hỏi:

“ Vũ tỷ biết những điều này sao trước đây không nói?”

Cười khẽ, Điệp Vũ nói:

“ Tiểu thư chúng ta cũng không phải người lỗ mãng, nếu không điều tra rõ ràng tiểu thư làm sao có thể tùy tiện tấn công được như vậy không phải

tự tìm đường chết sao. Mọi người đi theo tiểu thư thời gian lâu vậy rồi còn không rõ ràng sao?”

Tuyết Kỳ có chút ngượng ngùng nói:

“ Là muội lỡ lời rồi, cho muội xin lỗi.”

Vũ Y lườm hai nàng một cái nói:

“ Hai người các người nghĩ gì tiểu thư ta còn không biết sao, đừng có chọc cười ta bằng kiểu nịnh nọt cấp thấp vậy chứ. Hừm, bây giờ mọi người thấy nên đi đâu, muốn điều tra nội tình đám kia cũng không phải một hai ngày.”

Bị nhìn thấu tâm tư, Diệp Vũ cùng Tuyết Kỳ đồng thời cúi đầu, vẻ mặt có chút mất tự nhiên, duy có Thanh Thanh ở bên là cười trộm.

Nghe được Vũ Y trung cầu ý kiến thì Diệp Vũ ngẩng đầu lên nói:

“ Tiểu thư thấy thế này có được không, gần đây có cái di chỉ đông cung hay long cung gì đó nếu tiểu thư có hứng thú chúng ta có thể đi xem một lần.”

Vũ Y cùng hai người khác nghe nàng nói vậy thì đều kinh ngạc, Thanh Thanh hồ nghi hỏi:

“ Vũ tỷ làm sao biết được nơi này có di chỉ?”

Diệp Vũ lần này ngược lại hồ nghi hỏi lại:

“ Thế lúc trước mọi người tra khảo đám kia làm sao lại không biết bọn họ chuẩn bị đi đâu. Việc này là Thu Thủy cái gái nhỏ kia nói cho ta à.”

Tuyết Kỳ nhún vai nói:

“ Hóa ra là cô bé ngọc nói cho tở nghe à, muội còn tưởng làm sao. Lúc trước muội cùng Thanh tở có hỏi mấy người vài vấn đề nhưng cũng không hỏi việc này à.”

Nhớ tới cái gì, nàng nhìn qua Vũ Y hỏi:

“ Tiểu thư, mấy người này chúng ta nên làm gì, là không chế lại vẫn là thả đi?”

Vũ Y suy nghĩ cũng chẳng cần nói:

“ Tiểu cô nương Thu Thủy kia ta nhìn thuận mắt lưu nàng lại, còn mấy tên kia sao, hừ, phải nhìn vào biểu hiện của bọn chúng rồi.”

Điệp Vũ hỏi:

“ Như vậy tiểu thư có muốn đi cái đi chỉ gì kia không?”

Vũ Y gật đầu nói:

“ Đi chứ sao lại không đi, ta còn chưa bao giờ xuống biển tìm bảo vật đây, đang tiếc là không có Tiểu Thất bằng không chuyến đi lần này sẽ rất thú vị.”

Tiếp sau đó bốn người lại một lần nữa quay vào bên trong chiến hạm, sau khi bốn người quay vào trong chiến hạm thì chiến hạm một lần nữa xuyên qua hư không biến mất.

.....

Ở bên trong chiến hạm.

Vũ Y lúc này nhìn Thu Thủy đang khép nép đứng một bên nói:

“Tiểu muội không cần vừa nhìn thấy ta liền như chuột thấy mèo đồng dạng như vậy, tỷ cũng không có ăn thịt muội, được rồi đừng đứng đó nữa, ngồi xuống đây tỷ có việc muốn hỏi muội.”

Thu Thủy mấy ngày này tiếp xúc với Vũ Y, Vũ Y để lại trong tâm nàng một loại kính sợ khó nói thành lời, nghe được Vũ Y bảo bản thân ngồi xuống thì nàng hơi run giọng hỏi:

“Thật sao?”

Nhìn cái bộ dạng này của nàng, mấy cô gái khác trong phòng đều không biết nói gì cho phải, cô bé này cũng quá nhút nhát rồi chứ, Điệp Vũ là người tiếp xúc với Thu Thủy nhiều nhất nên cũng hiểu tính cách cô bé này nhất.

Nàng đứng dậy kéo tay cô bé tiến đến bên bàn, vừa kéo tay Thu Thủy, Điệp Vũ vừa nói:

“Không cần phải sợ, tiểu thư bình thường rất ôn nhu, muội cứ ngồi xuống đây, bọn tỷ có mấy chuyện muốn hỏi muội.”

Thu Thủy được Điệp Vũ nắm tay, lại nghe nàng nói vậy thì cũng an tâm hơn rất nhiều, nàng như con mèo nhỏ nhu thuận gật đầu một cái sau đó ngồi xuống ghế.

Vũ Y lúc này khẽ lắc đầu mỉm cười, mấy cô gái đều đồng thời gật đầu, cũng không biết các nàng là đang trao đổi cái gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1338: Di Chỉ Của Hải Tộc(1)

Ba ngày hôm sau.

Tại một địa phương nằm sâu ở dưới đại dương, nơi đây là một mảnh âm u tối, xung quanh tất cả đều là rêu xanh, từng cây rêu biển dài hàng trăm dặm, mọc từ dưới đáy biển mọc lên, bên trong đầm rong biển này còn không ít thủy sinh kỳ lạ.

Nhìn địa phương trước mắt Tuyết Kỳ vẻ mặt hồ nghi nhìn qua Thu Thủy hỏi:

“ Mọii có chắc là nơi này không?”

Thu Thủy ánh mắt nhìn qua Bạch Vũ cầu cứu, Bạch Vũ nhìn thấy ánh mắt nàng thì trong lòng phát khổ, hắn cũng không biết nơi này có phải vị trí chính xác không nữa.

Hắn có phần khổ sở nói:

“ Trên hải cảnh đồ ghi lại vị trí đúng là nơi đây, tuy nơi này nhiều người biết đến nhưng cũng chỉ là nghe nói, không mấy ai dám đi qua nên không mấy người biết được chính xác.”

Điệp Vũ nương mày nói:

“ Lại còn có chuyện như vậy nữa, các người mạo hiểm đến nơi này chẳng lẽ đến việc làm sao để đi vào cũng không biết sao?”

Bị nàng hỏi như vậy thì mấy người khác đồng thời xấu hổ, quả thực bọn họ có chuẩn bị một ít nhưng đều đã bị người đoạt đi rồi, thành ra bây giờ đều là hai bàn tay trắng.

Điệp Vũ nhìn biểu hiện của đám người liên biến không trông cậy vào được gì rồi, nàng lúc này nhìn qua Vũ Y hỏi thăm:

“ Tiểu thư người có phát hiện gì không?”

Vũ Y chăm chú nhìn cảnh tượng phía trước thì hơi cau mày, sau một lúc nàng mới nói:

“ Cảnh tượng nơi này liên tục biến ảo hẳn là tồn tại phong ấn lực lượng, ta nhớ trước kia Vô Địch đại ca có nói thì nơi nào có phong ấn mà xuất hiện ba động dị lực, lại có thời khắc mở ra thì sẽ có chu kỳ của nó. Đến một lúc đặc biệt thì không cần chúng ta làm gì thì nơi này cũng sẽ tự mở ra.”

Điệp Vũ nghe vậy thì kinh ngạc nói:

“ Còn có chuyện như vậy, như thế cần bao lâu thì nơi này lại mở ra.”

Vũ Y cũng không có trả lời nàng ngay mà lấy ra một cái lông màu đen, lông đen kia trong tay nàng biến thành một luồng khói đen biến mất. Sau tầm 2 phút thì làn khói đen kia lại quay lại, đồng thời lại biến thành một cái lông chim đen.

Vũ Y thu về căn lông chim kia, sau đó nói:

“ Hai ngày nữa, đi qua mạn đông. Nơi kia mới là cửa vào.”

Mọi người nghe thế thì một trận ngạc nhiên, tuy không biết làm sao Vũ Y có thể biết được nhưng cũng không ai dám hỏi cái gì. Tiếp đó mọi người đi qua mạn đông sau đó chờ đợi.

- --o0o---

Quả nhiên đúng như lời Vũ Y nói, vừa đúng hai ngày thì nơi này xuất hiện dị tượng, một cái vòng xoáy đen ngòm xuất hiện, lúc đầu vòng xoáy kia chỉ bé bằng đầu ngón tay nhưng sau một cái hô hấp liền đã có chu vi cả dặm.

Đang ngồi trên chiến hạm Vũ Y bình tĩnh mở mắt ra, nàng nhìn qua Thu Thủy đang sợ hãi ôn nhu nói:

“ Không cần sợ, mọii chỉ cần thuận theo lực hút là được sẽ không gặp vấn đề gì, đừng cố gắng chống cự lực hút vòng xoáy kia.”

Thu THỦY nghe vậy thì trong lòng an tâm hơn rất nhiều, tiếp đó nàng làm theo lời Vũ Y.

Chiến hạm thuận theo lực hút vào bên trong, đúng như lời của Vũ Y nói, thuận theo lực hút này chiến hạm đơn giản thâm nhập vào bên trong vòng xoáy.

.....

Thông qua vòng xoáy mọi người bị đưa tới một không gian biệt lập, nơi này trời đất tối tăm mù mịt, trên bầu trời mây đen vần vũ liên tục hóa ra những hình thù ma quái, ầm ầm nghe được âm thanh kêu rên như người ta đang bị thương, cũng giống lúc đang sắp chết kêu cứu.

Khắp bầu trời còn có vô số cơn lốc màu đen, mang theo chớp giạt đùng đùng, nhìn thôi cũng đủ khiến người ta tâm kinh đảm hàn.

Phía bên dưới có một dãy hòn đảo xếp với nhau hình thành một con rỗng cực lớn, con rỗng kia tuy mọi người biết nó không phải là thật nhưng

lại mang cho người ta cảm giác kinh hãi không thôi, sâu bên trong linh hồn mỗi người ần ần nghe được tiếng rùng rợn.

Thu Thủy lạnh run nói:

“Trời ạ, nơi này là nơi nào thế? Chúng ta sẽ không đi vào a la ngục rồi chứ?”

Vũ Y lạnh nhạt nói:

“Nơi này là nơi phong ấn một thứ gì đó mà thôi, xem ra có liên quan đến long tộc. Nhưng mà làm sao nơi này lại không có bất kỳ một vật sống nào nhỉ.”

Vũ Y vừa dứt lời thì đột nhiên thấy mặt nước phía xung quanh hòn đảo kia nổi lên bọt nước, tiếp sau đó một cảnh tượng khủng khiếp xảy ra.

Từ bên trong mặt nước tuôn ra đại lượng sinh vật nhìn giống cá, dài gần ba gang tay, cả người phát ra ánh sáng màu tím yếu ớt, bọn chúng có một cái đầu cực kỳ dữ tợn, nói là cái mặt quỷ cũng không quá.

Vừa nhìn thấy đám cá mặt quỷ này thì Thu Thủy toàn thân cứng đờ, ánh mắt trợn to như không tin vào mắt mình, không những nàng mà hai người Bạch Vũ cùng Tân Thần cũng là đồng dạng.

Thu Thủy nghẹn ngào nói:

“Hắc Trình Quỷ, sao lại nhiều như vậy.”

Điệp Vũ tuy thấy nhiều quái quái vật đang lao tới như vậy cũng không có sợ hãi dù sao nàng thấy mấy con cá mặt quỷ kia cũng không mạnh gì, một đập liền chết một đám.

Nàng nghi ngờ hỏi:

“ Nó là thứ gì?”

Thu Thủy hình như có vốn hiểu biết rất rộng, nàng nuốt nước miếng nói:

“ Viễn cổ dị chủng hung vật Hắc Trình Quỷ, thôn phệ sinh linh vạn vật mà sống, theo sách cổ ghi chép nó gần như bất diệt, chỉ có một nhược điểm duy nhất chính là mỗi lần tái sinh thực lực lại giảm đi một ít, cùng với đó là môi trường sinh sống mười phần hà khắc, nơi bọn sống phải có ma khí tích tụ. Nghe nói bên Ma giới sinh vật này nhiều vô số nhưng bên tiên giới lại không có bao nhiêu.”

Nghe Thu Thủy nói vậy thì Vũ Y nâng tay lên, lẳng không một chương, chương lực thu nạp thiên địa lực lượng hình thành xu thế nghiền áp xuống phía dưới nhưng mà một màn tiếp theo để cả một đám người lạnh run.

Chỉ thấy chương lực kinh thiên kia vậy mà bị đám Hắc Trình Quỷ trong nháy mắt ăn sạch, là ăn sạch, bọn nó xem lực lượng bên trong chương lực kia là thức ăn mà cắn nuốt.

Tuyệt Kỳ cả kinh nói:

“ Biến thái như vậy, làm sao bây giờ.”

Lúc này ai cũng đã nhìn ra được thứ này lợi hại, sắc mặt một đám người trong nháy mắt liền đại biến.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1339: Bảo Bối Của Sói Mập

“ Để ta thử xem huyết công đối với thứ này có tác dụng hay không.” ---
Điệp Vũ nói

Thần sắc Điệp Vũ trầm xuống, tay nàng bắt, bốn phía mọi người đột nhiên hiện ra từng mảnh huyết điệp bay lượn, giống như bông tuyết bị máu nhuộm đỏ bay trong gió.

Sắc mặt Điệp Vũ băng hàn, hai mắt nàng ta phát ra sát khí như thực chất, trong tay hóa ra một đạo ấn phù, lẳng không đánh ra, khẽ nói:

“ Huyết Vũ”

Vô số Huyết Điệp lập tức hóa thành từng đạo ánh sáng màu đỏ hương trắng đám Hắc Trình Quỷ bay đi.

“ Phúc phúc phúc...”

“ Âm âm âm...”

Huyết Điệp kia như viên đạn trực tiếp bắn xuyên qua thân thể đám Hắc Trình Quỷ sau đó nổ tung, mỗi lần có Huyết Điệp nổ tung thì liền có một mảnh Hắc Trình Quỷ chết thảm, sau khi chết cũng không có tái sinh như lời Thu Thủy nói.

Nhưng nếu như theo lời Thu Thủy đám kia tái sinh còn đỡ, đằng này đám chết đi đều biến thành thức ăn cho đám còn sống, đám còn sống vừa

nuốt vào đại lượng thức ăn thì bắt đầu tiến hóa nhanh chóng, thân thể nhanh chóng lớn lên một vòng, bên ngoài sinh ra lân phiến, toàn thân quang mang màu tím cũng càng thịnh hơn.

Nhìn thấy một màn như vậy thì mọi người triệt để ngây dại, khả năng tiến hóa bực này cũng quá mức khủng bố rồi, vừa ăn vào liền đã tiến hóa lên cấp bậc cao hơn. Nếu như mà giết hết tất cả chỉ để lại một con, con còn lại kia lại sẽ biến thành loại quái vật dạng gì, nghĩ tới đây thì mọi người không dám nghĩ tiếp.

.....

Điệp Vũ sau khi chống một lúc thì sắc mặt liền trắng bệch, số lượng đám Hắc Trình Quý kia nhiều lắm, nàng liên tục sử dụng đại chiêu nên tiêu hao cũng cực kỳ lớn, chưa được mấy phút liền đã khó lòng chống đỡ rồi.

“Tiểu thư ta không được rồi, số lượng đám này quá đông. Tiểu thư nhanh nghĩ cách. Bằng không tất cả chúng ta đều phải xong đời rồi.”

Lúc này Tuyết Kỳ nói:

“Đề em nhìn xem biện pháp này có được không?”

Nàng nhìn qua Điệp Vũ nói:

“Vũ tỷ đợi một chút, để muội nhìn xem biện pháp này có được hay không?”

Nơi mi tâm nàng bay ra một cái chuông nhỏ, chuông nhỏ bay vào bên trong tay nàng, Tuyết Kỳ khẽ lắc chuông nhỏ chuông nhỏ liền kêu lên âm thanh “Đing linh linh” vục kỳ vui tai, có điều lúc này cũng không ai có tâm tư lắng nghe tiếng chuông cả.

Trong miệng nàng lúc này phun ra một đoàn thanh sắc quang mang, quang mang kia nhập vào bên trong chuông nhỏ, khiến cho chuông nhỏ lập tức sáng lên ánh sáng thanh sắc, cùng lúc đó chuông nhỏ liên tục phát ra âm thanh.

“Đinh linh linh... Đinh linh linh”

Tiếng chuông lúc đầu nghe cực độ vui tai nhưng sau một lúc thì mọi người chỉ cảm thấy một loại buồn khổ, cô tịch, không nói thành lời dâng lên trong lòng, theo tiếng chuông ngân vang cùng ánh sáng thanh sắc lan ra xung quanh vậy mà xua đuổi toàn bộ Hắc Trình Quý ra cách xa chiến hạm 10 mét, hình thành một vùng không gian độc lập.

Cùng lúc này từ bên trong chiếc chuông nhỏ kia vô biên hồn nô được phóng ra, bọn nó hung tính cực mạnh, vừa được phóng xuất thì liền gào rú sau đó nhào về phía đám Hắc Trình Quý mà cắn tới.

Nhưng mà lúc bọn nó cắn lên trên thân Hắc Trình Quý, đám quái vật kia không bị sao, ngược lại đám hồn nô của Tuyết Kỳ lại bị cắn nuốt đi đại bộ phận hồn phách.

Tuyết Kỳ thấy thế thì cả kinh, nàng nhanh chóng niệm chú ngữ, sau đó khẽ nói:

“ Hôi”

Đám hồn nô được lệnh nào triệu hồi mặc dù không cam lòng nhưng vẫn là quay trở về bên trong chuông nhỏ. Nhìn thấy tất cả hồn nô đã quay về thì nàng mới nhẹ thở ra, đồng thời nàng nhìn về phía Vũ Y cười khổ nói:

“ Tiểu thư, vẫn là người nhanh nghĩ cách, em thi triển ra chiêu thức này nhiều nhất duy trì một canh giờ mà thôi.”

Vũ Y gật gật đầu, tâm niệm vừa động một vệt kim quang từ bên trong Thiên Địa-Nhẫn liền đi bay ra ngoài.

Sói Mập vừa ra ngoài thì nhìn Vũ Y ngạc nhiên hỏi:

“ Tiểu thư gọi ta có việc gì sao?”

Vũ Y lúc này kinh ngạc nói:

“ Thương thế của Tiểu Kim người làm sao chỉ qua mấy ngày liền đã khôi phục rồi.”

Sói Mập nghe thế thì cười nham nhở nói:

“ Là Tiểu Kim luyện hóa được xương của thượng cổ dị chủng hung thú Đào Ngộ vào bên trong thân thể nên sức khôi phục của Tiểu Giò rất mạnh đấy. Tiểu Thư thấy rất lợi hại đúng không?”

Khẽ mỉm cười Vũ Y gật đầu, nằng cười nói:

“ Lợi hại lắm, mà thôi việc này để sau lại nói, ta có việc mượn nhờ Độc Hồn Trùng của người một chút. ”

Sói Mập lúc này cũng đã chú ý đến tình cảnh xung quanh nơi đây, lại nghe được tiểu thư hỏi vậy thì nó biết là phải làm gì rồi.

“ Để Tiểu Kim xem thế nào, Độc Hồn Trùng mà chủ nhân để lại vừa cắn nuốt được rất nhiều loại trùng quái dị, đúng lúc Tiểu Kim cũng muốn nhìn xem sức mạnh hiện tại của nó thế nào.”

Con mắt thứ ở mi tâm mở ra, không ngờ từ nơi con mắt thứ ba kia vậy mà lại chui đi ra một con trùng mập mạp nhìn như con đuông dừa, có điều con này to hơn nhiều, to ít nhất bằng nắm tay người lớn, hơn nữa toàn thân giống như một khối pha lê màu lam nhìn tuyệt đẹp.

Con trùng mập kia rất có linh tính, nói đúng hơn là cực kỳ thông minh đúng, nó vừa xuất hiện liền đã hướng về phía Vũ Y chạy tới lấy lòng.

Vũ Y một tay cầm nó lên, sau đó lấy ngón tay chọc vào cái bụng mập mạp của nó, con trùng mập kia lập tức lăn qua lăn lại bộ dạng vô cùng thích thú.

“Tiểu Lam đợi khi khác ta lại chơi với ngươi nhé, bây giờ giúp ta giải quyết đám quái ngư ngoài kia đi.”

Con trùng mập kia giống như là nghe hiểu Vũ Y nói gì, nó gật gật cái đầu nhỏ sau đó hóa thành một vệt sáng màu xanh lao ra bên ngoài. Có điều nó bay chưa được bao xa liền đụng phải một cái vách ngăn của chiến hạm sau đó liền rơi xuống sàn đánh cái “Bịch”.

Mọi người nhìn thấy cái bộ dạng béo béo tròn tròn núng na núng nính kia của nó thì có chút không quá tin tưởng.

Thanh Thanh ở bên cạnh nghi ngờ hỏi:

“Tiểu thư nói con trùng béo kia thật có thể có giúp được chúng ta đẩy lùi được đám quái ngư này sao? Làm sao em nhìn nó giống như là vậy cảnh hơn là chiến thú à.”

Vũ Y khẽ cười nói:

“Ta cũng không biết, đợi nhìn xem thế nào?”

Sói Mập ở gần đó rất bất mãn nói:

“Tiểu Lam là do chủ nhân để lại cho ta, nó rất lợi hại đấy. Đừng vội xem thường nó.”

Thanh Thanh lúc này nhìn qua Sói Mập, đối với con sói béo này nàng cũng rất có thiện cảm, nàng thấy nó tức giận thì cười hì hì nói:

“ Ta xin lỗi, là Tiểu Lam của Kim Kim lợi hại. Hì hì.”

Sói Mập nghe vậy thì mới gật đầu thỏa mãn, mọi người thấy bộ dạng của nó vậy thì cũng cảm thấy buồn cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1340: Độc Hồn Trùng Kinh Khủng

Tiểu Lam(Độc Hồn Trùng) sau khi bay ra ngoài chiến hạm, nhìn thấy rất nhiều quái ngư đang bị ngăn cản ở bên ngoài thì há miệng phun ra một luồng độc khí màu lam.

Mọi người nhìn thấy nó phun ra một chút độc khí như vậy thì trong lòng có đôi chút thất vọng.

Nhưng một màn sau đó để mọi người triệt để thất kinh, chỉ thấy luồng độc khí không đáng kể sau khi chui vào bên trong một con Hắc Trình Ngư.

Con Hắc Trình Ngư kia lập tức như nổi điên lên cắn sang đồng bạn bên cạnh nó, đồng bạn bên cạnh nó cũng không vừa, bị cắn liền muốn cắn lại. Có điều đột nhiên thân thể nó cứng ngắc, chỉ mặc kệ cho con Hắc Trình Ngư lúc ban đầu ăn thịt.

“ Bụp”

Con Hắc Trình Ngư lúc ban đầu đột nhiên nổ tung hóa thành một đoàn sương mù to lớn, đoàn sương mù to lớn kia lại nhanh chóng xâm nhập vào bên trong những con Hắc Trình Ngư khác.

“ Bụp bụp bụp...”

Liên tiếp là những tiếng nổ như tiếng pháo vang lên, trong thoáng chốc xung quanh chiến hạm lúc này đã biến thành một biển sương mù độc tố. Từ

bên trong biển sương mù kia liên tục nghe được nhưng âm thanh nổ vang cực kỳ vui tai.

Nhưng ai vui thì vui chứ đám người Thu Thủy chỉ thấy lạnh từ chân lên đến đầu. Cái con nhộng mập kia vậy mà đáng sợ như vậy, phun ra một làn khói màu làm liền giết chết sạch đám Hắc Trình Quý ở bên ngoài.

Không những mấy người Thu Thủy mà đến cả mấy người Vũ Y cũng không ngờ con trùng mập kia lại khủng khiếp thế, nếu mang con trùng mập này thả vào bên trong một tông môn hoặc một tòa thành trì thì nơi kia không phải liền xong.

Vũ Y đối với những thứ mà Xuân Đức nghiên cứu đi ra càng lúc càng cảm thấy ưu thích. Nàng nhìn Tiểu Lam đang đứng ở ngoài kia thờ dài nói:

“Đáng tiếc thứ này không thể tạo ra nhiều, bằng không chính là một loại khí rồi.”

Thanh Thanh vốn cũng là Độc Hồn Sư, thấy Tiểu Lam như vậy thì vô cùng thích thú, vốn còn đang định xin Vũ Y một con để bầu bạn, ai ngờ nghe được câu nói kia của Vũ Y.

“Tiểu thư, thứ này rất khó tạo ra sao?”

Cũng không đợi cho Vũ Y nói, Sói Mập đã giành nói trước:

“Cực kỳ khó khăn, muốn áp ra Tiểu Lam phải có thân thể của một tên cường giả Tinh Vương Cảnh trung kỳ, đó là yêu cầu tối thiểu, cái này thì không tính làm cái gì, quan trọng hơn chính là phải có máu của chủ nhân ta, cùng hồn phách của người. Vì để tạo ra Tiểu Lam chủ nhân tổng cộng thất bại đúng 614 lần, cũng vì vậy mà chủ nhân trọng thương mất một thời gian dài.”

“ Với Tiểu Lam lúc đầu vừa sinh ra rất yếu, chủ nhân lại phải mất một thời gian dài cho nó hấp thụ máu cùng độc tố bản nguyên để nó phát triển, nói cách khác chính là lấy thân nuôi đấy.”

Thanh Thanh nghe vậy thì nhìn Sói Mập có phần hâm mộ nói:

“ Đại công tử cũng thật tốt với người, ta ghen tị quá.”

Vũ Y liếc mắt nhìn qua hỏi:

“ Ý em là ta không tốt được như đại ca nên em bất mãn có đúng không?”

Thanh Thanh nghe vậy thì giật thót, nàng cười cười nói:

“ Nào có, em chỉ nói đùa thôi.Ha ha.”

Vũ Y cũng gật đầu nói:

“ Ta cũng nói đùa thôi mà.”

Thanh Thanh cười ngượng ngùng nói:

“ Tiểu thư nếu có nói đùa thì lần sau có thể cười lên được không, tiểu thư nói đùa mà không cười làm em hơi sợ.”

Vũ Y nghiêng đầu mỉm cười, cả người nàng lúc này khí chất biến hóa nghiêng trời lệch đất, đang từ nữ ma đầu giết người như ngóe thoáng cái biến thành thiếu nữ ngây thơ, hồn nhiên trong sáng. Nàng khẽ nháy mắt một cái nói:

“ Có đáng sợ vậy sao?”

Tam huynh đệ Liễu gia, Bạch Vũ, Thu Thủy, Tân Thần, cùng mấy người Thanh Thanh, Diệp Vũ, Tuyết Kỳ nhìn thấy cái bộ dạng của Vũ Y thì đồng thời đỏ mặt, trái tim đập nhanh, cả đám lúc này đồng thời quay mặt đi chỗ khác ho khan.

Vũ Y thấy thế thì khẽ cười, đột nhiên khí chất lạnh lùng như hàn băng vạn năm của nàng lại quay về, cảm nhận được cỗ khí tức quen thuộc này, mọi loại kích động vừa rồi của tất cả mọi người đồng loạt bị quét bay.

Vũ Y nhìn bên ngoài nói:

“ Xem ra bên ngoài xong rồi.”

Nghe nàng nói vậy thì tất cả mọi người đồng thời nhìn ra bên ngoài, chỉ thấy biển mây mù lúc này đã đậm đặc hơn rất nhiều, từ bên trong biển mây mù độc tố kia cũng không còn nghe được âm thanh nổ mạnh nữa.

Ngay lúc mọi người nghĩ làm sao để giải quyết biển mây độc tố này thì Tiểu Lam lúc này há miệng ra.

Cả biển mây thoáng cái áp súc lại, quá trình áp súc kia cực kỳ nhanh, không đến mấy chục cái hô hấp thì cả biển mây thu hẹp lại chỉ còn một nửa.

Cùng lúc này Tiểu Lam há miệng ra, biển mây áp súc kia nhanh chóng thông qua cái miệng nhỏ kia chui tọt vào trong bụng nó.

Tiểu Lam vốn đã mập ú rồi, lúc này hút vào biển mây độc tố vào trong cơ thể thì càng trở nên mập hơn nhưng đột nhiên trên lưng nó mọc thêm một đồng gai nhọn những cái gai kia nhìn như pha lê trông rất đẹp mắt.

Thân thể béo ú của nó lúc này cũng xẹp xuống, có điều hút vào đại lượng mây độc tố nó lại phình lên, vừa phình lên thì cơ thể nó lại mọc ra

mấy cái gái thì lại xệp xuống, cả quá trình như vậy lặp đi lặp lại không biết bao nhiêu lần.

Sói Mập nhìn thấy Tiểu Lam biến hóa như vậy thì cực kỳ vui vẻ nói:

“ Lần trước Tiểu Lam ăn cả một tên Hằng Vương Tiên Cảnh cũng không có tiến hóa vậy mà lần này lại có tiến hóa, thật bất ngờ à.”

Nghe Sói Mập nói Tiểu Lam ăn cả một tên Hằng Vương Tiên Cảnh thì cả đám người cả kinh.

Vũ Y hỏi:

“ Tiểu Lam mạnh như vậy, đến cả Hằng Vương Tiên Cảnh cũng giết được.”

Sói Mập gật gật đầu mang truyện lần trước tập kích đánh lén Long Nhất ra kể lại cho mọi người nghe.

Đám người nghe xong thì lúc này đều hít vào một hơi lạnh, cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh, không chú ý bị Tiểu Lam chui vào trong thân thể liền phải chết, cái này cũng quá đáng sợ rồi.

Tặng đậu

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1341: Ma Long - Tôn

Cũng phải mất vài chục phút đồng hồ thì Tiểu Lam mới ăn hết biển mây độc tố mà nó tạo ra, sau khi cắn nuốt xong biển mây độc tố thân thể nó cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, bộ dạng của nó so với trước kia thì kém đi mấy phần khả ái nhưng nhiều ra mấy phần sự xinh đẹp.

Cái bộ dạng tròn vo bây giờ đã biến mất, thay vào đó là bộ dạng thon dài, trên lưng mọc đầy những gai nhọn, toàn thân nó phát ra ánh sáng lóng lánh màu xanh biếc, nhìn không khác gì một tuyệt tác nghệ thuật cả.

Ăn xong nó liền chạy về bên cạnh Sói Mập, sau đó trực tiếp chui thẳng vào bên trong thân thể Sói Mập biến mất không thấy đâu.

Sói Mập nói:

“Tiểu Lam nói nó ăn hơi hơi no rồi, với cảm thấy rất mệt, không còn sức để chơi, nó đi ngủ rồi.”

Mọi người triệt để không nói gì, cái gì là hơi hơi no rồi. Mọi người nhìn ra bên ngoài kia, khắp bầu trời lúc này không còn nhìn thấy bóng dáng một con Hắc Trình Quỷ đâu cả, lúc trước số lượng là vậy thế mà đều bị Tiểu Lam kia ăn sạch không còn một mống rồi.

.....

Ngay lúc này Thu Thủy kinh ngạc nói:

“ Mọi người nhìn kia, mấy hòn đảo kia hình như đang nứt ra thì phải, đó đó mọi người nhìn xem, hay ta nhìn lầm rồi.”

Nàng vừa nói như vậy, nhất thời tất cả mọi người đều đặt chú ý tới dãy hòn đảo phía bên dưới, tất cả đều ngưng mắt mà nhìn.

Vu Y vừa liếc mắt nhìn qua thì nói:

“ Bên dưới có sinh vật sắp đi ra, mọi người cẩn thận chút. Thu Thủy mở ra phòng ngự tối đa của chiến hạm đi.”

Thu Thủy ứng một tiếng sau đó liền mở ra phòng ngự cực hạn của chiến hạm.

Cùng lúc này...

“ Rắc rắc...”

Vô số đất đá trên các hòn đảo kia tách ra, động tĩnh gây ra càng lúc càng lớn.

“ Âm âm.... Âm âm âm âm.... Âm âm...”

“ Âm âm.... Âm âm âm âm.... Âm âm...”

“ Âm âm.... Âm âm âm âm.... Âm âm...”

Từng hòn đảo bắt đầu nứt vỡ, nhiều bộ phận sụp xuống phát ra tiếng động “ âm âm” cùng lúc đó ầm ầm từ bên trong sâu hòn đảo kia truyền ra linh áp cùng khí tức cực kỳ đáng sợ.

Dù là mọi người đang ở bên trong chiến hạm, cảm nhận được khí tức nguy hiểm kia thì cũng cảm thấy một trận ngột ngạt.

Tuyết Kỳ sắc mặt ngưng trọng nói:

“ Thứ này sợ là không đơn giản rồi.”

Vũ Y không phủ nhận mà gật đầu nói:

“ Đúng vậy, theo linh áp tán ra thì có ít cũng là Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh rồi, hơn nữa thứ này vừa tỉnh lại, có trời mới biết là nó mạnh bao nhiêu.”

“ Gào gào...Hông hông...”

Một tiếng rống vang vọng không gian bí địa nơi đây, âm thanh kinh khủng đánh tay gió lốc cùng mây đen trên bầu trời, cùng lúc đó một Thủy Long nhưng toàn thân đen kịt bốc lên ma khí ngập trời xuất hiện trước mắt mọi người.

Sắc mặt tất cả mọi người lúc này đồng thời đều trầm xuống, giờ bọn họ hiểu vì sao nơi này lại nhiều Hắc Trình Quỷ như vậy, hóa ra đều là dùng để trấn áp thứ này.

Vũ Y trầm trọng nói:

“ Thứ này không đơn giản, lực lượng nó đang rất nhanh khôi phục.”

Nàng vung tay lên một cái ba người Long Bát, Long Cửu, Long Thập xuất hiện bên trong chiến hạm. Không đợi ba người kia bắt mắt Vũ Y đã lên tiếng trước.

“ Ta cần mượn sức ba bị trấn áp thứ này, ta e sợ với sức của ta không đủ để trấn áp thứ này.”

Ba tên cường giả Hắc Long bộ tộc lúc này cũng nhận ra tình cảnh có chút không đúng, ba người ánh mắt xuyên qua chiến hạm nhìn tới bên

ngoài, vừa nhìn một cái sắc mặt ba người liền đại biến.

Long Bát hoảng hốt nói:

“ Làm sao nơi này lại có phân thân thể Ma Long - Tôn”

Long Cửu quát:

“ Đừng có nhiều lời, mọi người đồng thời ra tay trấn áp thứ này, bằng không đừng mong ai có thể sống. Kẻ có tu vị dưới Hằng Vương Tiên Cảnh cũng không cần xuất thủ làm gì, các người thương tổn không nổi thứ kia.”

Nhìn bộ dạng ba người lúc này, Vũ Y có thể đoán được bọn họ hiểu không ít về thứ này. Nàng ánh mắt nhìn qua mấy người Điệp Vũ, Thanh Thanh, Tuyết Kỳ một cái. Ba người lập tức hiểu ý.

Ba người đồng thời bắt ra một cái ấn quyết vô cùng cổ quái, trên thân ba người cũng bốc lên hắc hắc khí giống như con quái vật ngoài kia. Tiếp sau đó ba người đồng thời hóa thành ba luồng khí xám dung nhập vào bên trong thân thể của Vũ Y, nhất thời tu vị của Vũ Y đề cao lớn không ít.

Trực tiếp nhảy từ tầng một Hằng Vương Tiên Cảnh lên tầng 2. Đám cường giả Hắc Long Bộ Tộc thấy thế thì nuốt nước miếng, bí thuật hợp thể lợi hại như vậy ai thấy cũng đều động tâm.

Vũ Y vung tay lên thu hết đám người Thu Thủy cùng cả chiến hạm to lớn vào bên trong Thiên Địa-Nhẫn.

“ Ra tay.”

Vũ Y dẫn đầu tiến lên trước một bước, song đao nơi tay lẳng không chém ra một kích.

“ Ba ngàn tội nghiệt kinh thiên nhất trăm.”

Đao mang lóe lên, chia cắt thiên địa, chém vụn hư vô, chém tới đầu của Ma Long-Tôn. Ba người khác lúc này cũng đồng thời ra tay, trong lúc nhất thời bách hoa tê phóng, các loại chiêu thức uy mãnh tuyệt cường được đánh ra.

Chiêu thức đi tới đâu không gian nơi đó liền trở nên vắng vẻ.

“ Ầm ầm...”

“ Gào gào gào...”

Tiếng nổ mạnh truyền đến, Ma Long-Tôn kia vốn đang điên cuồng gào rống, dưới vô số công kích uy mãnh cơ hồ càng thêm nổi điên, nó liên tục hét gào, âm thanh của nó chấn cho bốn người bọn Vũ Y hô hấp khó khăn, đầu giống như bị ai đó lấy búa liên tục nện vào, đau đớn khó chịu vô cùng.

Dưới công kích hung mãnh, cuồng bạo của bốn người nhưng các loại công kích sau khi tới bên ngoài thân thể nó đều bị hất mang xung quanh nó cản lại, hoàn toàn không thể rung chuyển nửa phần.

Thấy như vậy thì bốn người đều sợ hãi không thôi.

Đúng lúc này ở bốn phía không gian nơi đây nổi lên một cái trận pháp khổng lồ, bầu trời mây đen cùng thiên địa gió lốc cũng trong giây phút này biến mất không thấy đâu. Không gian nơi này thoáng cái trở nên thanh minh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1342: Phong Ma Chi Trận

Đột nhiên...

“ Ầm ầm ầm...”

Từ chín phương vị khác nhau, chín cột sáng khổng lồ, màu sắc bất đồng phóng thẳng lên trời, trong sát na chín cột sáng phóng lên cao, kết giới trận pháp pháp phương không gian nơi đây chính thức hiện ra.

Cùng lúc đó mọi người có thể thấy trên thân Ma Long-Tôn đang bị chín sợi xích khóa lại tứ chi cùng thân thể của nó, mặc nó giãy dụa thế nào đều gãy không ra.

Ánh sáng từ chín cột sáng sau một lúc cũng dần tản đi lộ ra sinh vật được che giấu trong đó.

Cột sáng đầu tiên tản đi lộ ra một sinh vật toàn thân trắng như tuyết, mình bò, đầu dê, trên lưng mọc hai cánh, cả người tán phát ra vô tận phù văn nhưng phù văn kia mang lại cho người ta cảm giác an tường. Phù văn kia theo một đầu xích sắt chạy vào bên trong cơ thể Ma Long-Tôn, khiến cho Ma Long-Tôn giảm bớt việc giãy giụa.

Vừa nhìn thấy con vật kia cả bốn người Vũ Y, Long Bát, Long Cửu, Long Thập đều chấn kinh.

Long Bát hô hấp có chút dồn dập nói:

“VẬY MÀ NƠI NÀY LẠI XUẤT HIỆN MỘT ĐẦU THƯỢNG CỔ DỊ CHỦNG THẦN THÚ BẠCH TRẠCH, DÙNG MỘT ĐẦU THƯỢNG CỔ DỊ CHỦNG HIỂM CÓ NHƯ VẬY LÀM MẮT TRẬN ĐÚNG LÀ ĐẠI THỦ BÚT Ạ.”

Hắn còn chưa nói xong thì cột sáng thứ 2 cũng tắt đi, cùng lúc đó một âm thanh như tiếng bò rống vang lên:

“Booooooooo..... booooooooo....”

Nơi cột sáng thứ 2 tắt đi lộ ra một sinh vật to như ngọn núi, con vật này thân thể giống châu nhưng không có sừng hơn nữa lại chỉ có một chân, cả người màu xanh đen.

“Lại thêm một con thượng cổ dị chủng thần thú nữa, chín cột sáng này sẽ không phải bên trong đều ẩn chứa một đầu dị chủng thần thú chứ.”--- Long Bát run run nói.

Long Cửu nhíu mày nhìn qua Vũ Y hỏi:

“Nơi này tình thế mỗi lúc một xấu, người có biện pháp nào ly khai nơi này được không?”

Vũ Y cười khò nói:

“Không có, xem ra hôm nay chúng ta lành ít dữ nhiều rồi.”

Long Thập nói:

“Chưa chắc, nếu không thể ra ngoài trước hết ở đây nhìn xem kỳ biến, biết đâu lại có cái chuyển cơ, với những thứ này đều là đồ vật phong ấn từ thời tiên ma đại chiến, lực lượng mười không nổi một chúng ta liên thủ vẫn là có một tia cơ hội.”

Ba người khác nghe vậy thì đều nhẹ gật đầu, đã có quyết định, lúc này mọi người ngược lại bình tĩnh hơn rất nhiều, cả đám bắt đầu lặng yên nhìn xem bên trong những cột sáng kia đến cùng cất giấu những thứ gì.

.....

Nhưng cột sáng khác cũng nhanh chóng yếu đi sau đó biến mất lần lượt lộ ra những thượng cổ dị chủng thần thú hiếm có với Tiên Giới.

Ở cột sáng thứ ba, một con sinh vật có đầu rồng, thân ngựa, toàn thân lân phiến xanh biếc chính là một con Thủy Kỳ Lân.

Cột sáng thứ tư là một con sinh vật cũng vô cùng khổng lồ, nhìn nó có hình rồng(rồng có cánh), toàn thân rực lửa, ánh mắt mang theo hung quang ngập trời, nó vừa hiện ra liền đã hướng phía Ma Long - Tôn phun ra một ngọn lửa khổng lồ, thiêu rụi ma diễm xung quanh Ma Long-Tôn

Tiếp theo cột sáng thứ 5 là một con chim khá kỳ quái, nhìn giống con hạc mà không phải hạc, toàn thân xanh biếc, ánh mắt như điện, nó hiện ra thì chỉ lặng yên nhìn tất cả, không có bất kỳ hành động nào.

Cột sáng thứ 6, một con vật có đầu giống kỳ lân, à không phải nói là cả người na ná con kỳ lân, toàn thân long nhung màu xanh, trên lưng có một lớp thật dày lân phiến nhìn khá giống mai rùa, khi nó hiện ra thì ánh mắt không nhìn về phía Ma Long-Tôn mà lại nhìn về phía đám người Vũ Y bộ dạng thèm chảy nước miếng.

Đám người Vũ Y bị nó nhìn chằm chằm thì toát mồ hôi lạnh.

Cột sáng thứ 7 một con sinh vật hình ngựa lai gà, toàn thân có lân phiến màu xanh nhạt, trên đầu có mào, cả người chớp động ánh lửa trùng thiên.

Cột sáng thứ 8, một con sinh vật dị hợm lai giữa thủy quái cùng chim, cá người thân màu cam, toàn thân phát ra hung sát chi khí cực nồng.

Cột sáng cuối cùng, một con sinh vật na ná con người có điều lại có mặt hổ, vuốt sói, thân hình to lớn như tòa núi nhỏ.

Chín con thượng cổ dị chủng thần thú vừa hiện thì đồng thanh hét lớn, âm thanh rung động thương không, mặt biển phía bên dưới sóng cả cuộn trào.

Chín sợi xích đang khóa lấy Ma Long-Tôn cũng đồng thời sáng lên rực rỡ, lực lượng ở bên trong thân thể Ma Long-Tôn cũng thông qua chín sợi xích này mà liên tục bị rút ra.

Nhưng vào lúc này, Ma Long -Tôn vốn đang điên điên khùng khùng đột nhiên thanh tỉnh trở lại, nó nhìn chín con thượng cổ dị chủng thần thú đang thông qua chín xích sắt trên người nó rút đi lực lượng thì giận dữ hét.

“ Chín con nghiệt súc đang chết, các ngươi lại muốn một lần nữa thông qua Phong Ma Trận phong ấn ta sao, mơ tưởng.”

Vốn dĩ chín sợi dây xích đang phát ra quang huy vạn trượng đột nhiên ánh sáng trở nên lu mờ, từng sợi ma khí từ bên trên dây xích không ngừng hiện ra.

“ Bao nhiêu năm đi qua, thứ này đã sớm bị ta ăn mòn, ngày hôm nay là ngày ta thoát khốn, dù là ai cũng không thể ngăn cản được ta.”

“ Đứt cho ta.”

Hắn vừa hét lớn một tiếng thì chín sợi xích đồng loạt bị giật đứt.

Ngay khi chín sợi xích vừa bị giật đứt thì chín con thượng cổ dị chủng thần thú đồng thời hóa thành ánh sáng hướng về phía Ma Long-Tôn đánh tới.

Ma Long-Tôn thấy vậy thì lần nữa phần nộ hét lớn:

“ Đám nghiệt súc muốn chết.”

[Chú thích: tài liệu thần thú bên trên là được sao chép từ wiki.

Văn bản gốc.

1 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Bạch Trạch » Côn Lôn Sơn bên trên trú danh Thần Thú, cả người trắng như tuyết, có thể nói tiếng người, thông vạn vật tình, rất ít qua lại, trừ phi lúc ấy có thánh nhân thống trị thiên hạ, mới phụng sách tới. Là có thể làm cho người gặp dữ hóa lành cát tường thú. Hoàng Đế tuần du tới Đông Hải, gặp chi, con thú này có thể nói, đạt đến vạn vật tình. Vấn thiên hạ quỷ thần chuyện, từ xưa tinh khí là vật, du hồn là biến hóa người Phạm vạn nhất năm trăm hai mươi loại, Bạch Trạch Ngôn Chi, Đế làm mưu đồ viết chi, tỏ vẻ thiên hạ.

2 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Quỷ » kuí trong truyền thuyết nước Đông Hải trên có một tòa "Lưu phá núi", Quỷ liên cư ngụ ở nơi này núi trên. Quỷ thân thể và đầu giống trâu, nhưng là không có giác, hơn nữa chỉ có một chân, cả người màu xanh đen. Nghe nói Quỷ thả ra như đồng nhất tháng như vậy ánh sáng cùng như sấm tiếng kêu, chỉ cần nó ra vào trong nước, nhất định sẽ đưa tới gió giạt. Ở Hoàng Đế cùng Xi Vưu trong chiến tranh, Hoàng Đế bắt được Quỷ, dùng nó làm bằng da làm trống quân, dùng nó xương coi như dùi trống, kết quả đập mì này tiếng trống vang có thể truyền khắp chu vi 500 trong, khiến cho Hoàng Đế quân sĩ khí đại chấn, Xi Vưu quân hoảng hốt

3 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Thủy Kỳ Lân » Man Hoang vạn tái Hàn Đàm xuất ra, tính thích chiếm đoạt Yêu Vật, có thể Ngự vạn thủy, chấn nhiếp bày yêu. Truyện sau là Dị Nhân thu phục, là Linh Sơn thủ hộ. Tính cách nhân từ, Yêu Lực sinh vật cường đại, am Ngộ đời lý, thông hiểu thiên ý, có thể lắng nghe Thiên Mệnh, Vương Giả Thần Thú

4 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Chúc Long » lại tên gọi Chúc m, cũng sáng tác trác Long. Mặt người Long Thân, trong miệng hàm chúc, ở Tây Bắc Vô Nhật chỗ chiếu sáng với u m. Truyền thuyết hấn uy lực cực lớn, mở mắt lúc Phổ Thiên quang minh, tức là ban ngày; nhắm mắt lúc thiên hôn địa ám, tức là đêm tối. Một trong số đó, Chúc Long gần thái dương nói. Nói vậy cổ xưa nhất hai, Chúc Long gần vật dễ cháy nói thứ ba, Chúc Long là mở ra thần

5 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Tất Phương » (Hoa phương) Trung quốc cổ đại trong truyền thuyết hỏa tai diêm. Tất Phương tên đến từ cây trúc cùng gỗ thiêu đốt lúc phát ra tiếng tí tách vang, nó là Hỏa Thần, cũng là Mộc Thần, cư ngụ ở trong cây cối. Tất Phương bề ngoài giống Đan Đỉnh Hạc, nhưng là chỉ có một chân (nói một chút là chỉ có một cái cánh), thân thể là màu lam, có màu đỏ lấm tấm, mỏ là màu trắng. Tất Phương không ăn ngũ cốc, nuốt ăn ngọn lửa, nghe nói Tất Phương xuất hiện biểu thị lửa lớn. Mà truyền thuyết Hoàng Đế ở Thái Sơn tụ tập quỷ thần lúc, ngồi Giao Long dẫn dắt chiến xa, mà Tất Phương là phục vụ tại chiến xa cạnh

6 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Giải Trĩ » xi sắc zhì nó thân hình Đại giả như trâu, Tiểu giả như dê, tướng mạo đại khái tương tự Kỳ Lân, toàn thân dài nồng đậm ngăm đen lông, hai mắt sáng ngời có thần, trên trán bình thường có một cái sừng, tục truyền sừng gãy thì chết ngay lập tức, có bị thấy chiều dài hai cánh, nhưng đa số không có cánh. Nắm giữ rất cao trí tuệ, có thể nghe hiểu tiếng người, nó tròn tròn đôi mắt, có thể biện thị phi khúc

trực, có thể biết thiện ác Trung Gian, phát hiện gian tà quan chức, sẽ dùng giác đem hấn xúc ngã, sau đó ăn vào bụng tử.

7 Thượng Cổ dị thú: « Sói » hữu Đông Hải có thú tên gọi Sói, có thể Thực Long nảo, bay lên không trên dưới, chí Mãnh dị thường. Mỗi cùng Long đầu, trong miệng phun lửa mấy trượng, Long triếp không khỏi. Hình loại ngựa, dài một 2 trượng, có miếng vảy, cả người có ánh lửa quán quanh; có thể bay, cực kỳ hung mãnh. Cùng Long Tướng đầu lúc, trong miệng phun lửa, Long gân không địch lại. « thuật khác nhớ » bên trong miêu tả là, Sói chính là lấy rồng làm thức ăn, tương truyền là Kỳ Lân tổ tiên.

8 Thượng Cổ dị thú: « Ứng Long » Long năm trăm năm là Giác Long, ngàn năm là Ứng Long", Ứng Long gọi là Long bên trong chi tinh, cổ dài ra cánh. Tương truyền Ứng Long là Thượng Cổ Thời Kỳ Hoàng Đế Thần Long, nó từng phụng Hoàng Đế lệnh chinh phạt qua Xi Vưu, cũng giết Xi Vưu mà trở thành công thần. Ở Vũ chữa hồng thủy lúc, Thần Long từng lấy đuôi quét sân, khai thông hồng thủy mà lập công, này Thần Long lại được đặt tên là Hoàng Long, Hoàng Long tức là Ứng Long, vì vậy Ứng Long lại vừa là Vũ công thần

9 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Lục Ngô » Khai Minh Thú trong truyền thuyết Côn Lôn Sơn thần tên gọi. Gân vai ta. Nó tương mạo là dài chín cái đuôi hổ thân đỡ lấy một viên nắm giữ sắc bén ánh mắt đầu người, nó chức trách là quản lý Thiên chi Cửu Bộ cùng Thiên Đế vườn trồng trọt thời tiết. Lục Ngô Thần Cách khá cao, trừ trông coi Thiên Giới chín cái khu vực giới hạn ra, có thể xử lý Thiên Thần vườn hoa thời tiết, vì vậy nó tuyệt không phải người làm vườn, mà là tương tự trung ương máy điều hòa không khí tùy thời điều chỉnh nhiệt độ tồn tại. [1] cái gọi là Thiên chi Cửu Bộ, liền là cả thượng tầng vũ trụ. Thiên Đế Uyển phó, treo phó thời lệnh cùng tiết, cũng thuộc về hấn quản, có thể nói là Thiên Đế Đại quản gia.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1343: Phong Ma Chi Trận(1)

Ma Long-Tôn nộ hống một tiếng kinh thiên, thân hình nó quán tròn, long vĩ không lồ quét ngang một cái.

“ Âm âm âm âm...”

Một cái quạt đuôi này lập tức đánh bay ngũ đại thần thú, năm con thượng cổ dị chủng thần thú như năm viên đạn pháo bắn về mấy phương vị khác sau, đánh vào bên trong biển sâu, kích lên sóng lớn ngập trời.

Có điều mấy con thần thú kia cũng không phải dạng tầm thường, vừa bị đánh bay đi không được bao lâu thì lại một lần nữa rít gào, bay ra khỏi mặt biển hướng về phía Ma Long-Tôn tấn công.

Bị ăn một đòn của Ma Long-Tôn nhưng mấy con thượng cổ dị chủng thần thú kia cũng chỉ bị thương nhẹ một chút mà thôi, hoàn toàn không ảnh hưởng đến sức chiến đấu.

Đột nhiên trên trận pháp truyền đến hai tiếng nổ vang, giống như sấm sét chấn vang trên thiên địa, vọt lên đầy trời, tựa hồ có cấm chế gì đó bị phá hư mất vậy.

“Ah”

Bốn người Vũ Y lập tức tròn mắt, chỉ thấy kết giới trận pháp bên trên bầu trời đột nhiên nứt ra một cái khe khổng lồ, từ cái khe kia truyền đến hấp lực cực kỳ đáng sợ.

Ma Long- Tôn sau khi nhìn thấy cái khe này thì trực tiếp bỏ qua đám thượng cổ dị chủng thần thú mà bay vào bên trong, một đám thượng cổ dị chủng thần thú nhìn thấy Ma Long-Tôn bỏ chạy thì đều nghênh cổ gặm rú. Sau đó đồng thời cũng lao vào bên trong khe nứt kia.

Chín đầu thượng cổ dị chủng thần thú vừa rời đi thì cả phương không gian nơi đây giống như mất đi cốt chông vậy, từng tác từng tác vỡ vụn ra.

Nhìn thấy cảnh này thì Vũ Y sợ hãi nói:

“ Không tốt, không gian nơi đây bắt đầu sụp đổ, nhanh chạy.”

Cũng không cần nàg nhắc, ba người khác lúc này cũng không hện mà cùng dùng tốc độ nhanh nhất hướng về phía vết nứt kia bay đi.

Chỉ vừa bay được nửa đường thì bọn họ đã cảm nhận được lực lượng vặn xoắn cùng lực hút khủng khiếp từ bên trong vết nứt kia phát ra, thân thể bốn người không tự chủ được mà bị hút vào bên trong.

Vừa vào bên trong khe nứt kia mọi người cảm thấy bản thân giống như là bị ai kéo căng ra vậy, nếu không phải thân thể của bọn họ cường hãn thì đã sớm bị lực lượng kia xé thành vô số khối rồi.

.....

Sau một hồi trời đất quay cuồng, bốn người lần nữa thấy được ánh sáng mặt trời nhưng khi bọn họ vừa thấy được ánh sáng mặt trời thì lại có một vật khổng lồ che lấp mất.

Lúc bọn họ định thần nhìn lại thì vật kia chính là cái đuôi của Ma Long-Tôn, trong lòng bốn người đều “lộp bộp”, chạy không kịp bốn người chỉ có thể cắn răng ngạnh kháng một kích này.

Trên thân bốn người bảo vật sáng lên, hộ thể cũng mở ra, đồng thời bốn người đánh ra một chưởng đánh về phía đuôi của Ma Long-Tôn

“ Ầm...”

Không có bất kỳ may mắn, bốn người một kích liên thủ cũng giống như lúc trước còn không tổn thương được tới Ma Long-Tôn liền đã bị ma khí bên ngoài nó cắn nuốt toàn bộ.

Cả cái đuôi to lớn đập lên trên thân bốn người, bốn người lập tức như viên đạn pháo bắn về bốn phía bay ngược trên mặt biển, vừa bay ngược vừa liên tục phun ra máu tươi.

“ Bùm bùm bùm...”

Bốn người bị đánh vào trong biển sâu kích lên từng đợt sóng cao mấy chục dặm, có điều động tĩnh mà bốn người gây ra cũng như viên đá ném vào bên trong sóng lớn không gây nổi chút ảnh hưởng gì.

“ Hông hông hông...”

Tức giận, vô cùng tức giận, Ma Long - Tôn bị chín đầu thượng cổ dị chủng thần thú vây công thì dị thường tức giận, nó liên tục rống lớn, bầu trời trên cao ma vân cuộn cuộn, một phiến thiên địa bị ma vân che phủ tối tăm mù mịt, năng lượng từ những lần va chạm kích lên từng cơn sóng cao tận trời.

Chín con thượng cổ dị chủng thần thú lúc này cũng tức giận không kém, một đám vừa đánh vừa rống lớn.

“ Gào gào gào.. Rống rống...”

Âm thanh khùng khiếp kia truyền đi không biết bao nhiêu triệu dặm, phong vân dững động, sấm rung chớp giạt “ ầm ầm”. Cảnh tượng lúc này cứ giống diệt thế đến nơi.

Đám người Vũ Y sau khi nhặt về được một cái mạng thì nhanh chóng bỏ chạy nhưng điều khiến bọn họ bất đắc dĩ nhất chính là không gian nơi đây bị chín con thượng cổ dị chủng thần thú kia dùng thần thông khóa lại hình thành một cái kết giới khổng lồ.

Bốn người toàn lực ra tay vậy mà kết giới kia chỉ hơi nổi lên một chút gợn sóng mà thôi, hoàn toàn không nổi lên tác dụng gì. Thấy vậy một màn cả bốn người đều triệt để mất đi hy vọng chạy trốn.

Vũ Y nhìn trận chiến nơi xa, trong lòng cực độ rung động, nàng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy chiến đấu khùng khiếp bực này nhưng nàng vẫn có một chút không hiểu, vì sao mấy con quái vật kia tu vị còn không cao bằng nàng nhưng ngay tới cả một kích của bọn chúng nàng lại không thể tiếp được.

Nàng nhìn qua ba người Long Bát, Long Cửu, Long Thập hỏi:

“ Ba vị có phương pháp nào rời khỏi nơi này không?”

Ba người đồng thời lắc đầu nói:

“ Không có.”

Long Bát nói:

“ Kết giới do chín con thượng cổ dị chủng thần thú tạo thành không phải sức chúng ta có thể phá, chỉ có thể cầu trời mấy con quái vật kia đừng có đánh tới đây là được.”

Đúng lúc này Long Thập lên tiếng:

“ Mọi người nhìn không phải chỉ mình chúng ta bị vây khốn ở đây đâu, đằng kia còn có không ít người giống như chúng ta kia.”

“ Đâu” Nhất thời tất cả mọi người đều nhìn qua phương hướng mà Long Thập chỉ.

Vừa nhìn qua, đúng như lời Long Thập cách nơi bọn họ đang ở lại mấy chục ngàn dặm đang có một nhóm đông cường giả, có hải tộc cũng có nhân tộc, đã vây đám quý tộc cùng ma tộc cũng xuất hiện.

Nhìn thấy có người cũng xui xẻo giống bản thân, mấy người Vũ Y tâm tình ngược lại tốt hơn không ít. Vũ Y lúc này nói:

“ Xem ra Huyết Sắc Minh Lô của Tây Môn lão đệ có sức hút không nhỏ à, vậy mà thu hút nhiều cường giả như vậy, ngay cả đám ma tộc ở tiên giới ẩn núp sâu như vậy cũng đi ra, còn có hải tộc cùng quý tộc nữa chứ.”

Long Bát nhìn mấy tên ma tộc nơi xa hừ lạnh nói:

“ Một đám ma bọc mà thôi, cũng không phải cái gì đại nhân vật, ta một tay liền niết chết bọn chúng.”

Vũ Y thấy hần phản ứng như vậy thì kinh ngạc nói:

“ Người hình như rất có kỳ thị với ma tộc à.”

Long Bát nghe vậy thì khẽ hừ hừ mấy tiếng sau đó ngậm miệng không nói gì thêm, Vũ Y cũng không tiện hỏi nhiều. Tiếp đó mọi người lại lặng yên quan sát mấy con thượng cổ dị chủng thần thú chiến với Ma Long-Tôn.

Có điều bọn họ đứng ở nơi xa xem nhưng cũng không có an toàn, thì thoảng lại sẽ có một luồng sáng năng lượng khủng khiếp đi chệch quỹ đạo bắn về phía bọn họ. Mỗi lúc như vậy cả đám lại phải nhao nhao lên bỏ chạy, tình cảnh có thể nói vừa nguy hiểm vừa buồn cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1344: Lương Bại Câu Thương

Ma Long- Tôn cùng với chín đầu thượng cổ dị chủng thần thú chiến đến hôn thiên ám địa, nhật nguyệt vô quang.

Mỗi con thượng cổ dị chủng thần thú đều có được thần thông cực kỳ kinh người, không những thần thông kinh thế hãi tục mà thân thể bọn chúng càng thêm biến thái, sức khôi phục có thể nói xưa nay mới được nhìn thấy lần đầu.

Mất đầu, mất tứ chi đối với bọn nó chỉ là việc nhỏ, không qua một cái hô hấp liền sẽ khôi phục lại như lúc đầu, đến ngay cả đánh nát bọn nó thì bọn nó vẫn có thể tái sinh lại một lần nữa, chỉ là khí tức một đám có chút suy yếu đi mà thôi.

Nếu có thể lục tục đánh nát mấy chục lần thì có thể hoàn toàn tiêu diệt được bọn chúng nhưng mà điều này có thể sao, đương nhiên là không thể rồi, dưới liên hoàn thần thông của chín con thượng cổ dị chủng thần thú thì Ma Long-Tôn cũng chỉ là đau khổ chống đỡ, chỉ thi thoảng mới phản kích lại được một lần. Nhưng mỗi lần Ma Long- Tôn phản kích thì nhất định là trí mạng. Cứ mỗi lần như vậy liền có một đầu thượng cổ dị chủng thần thú bị đánh nát.

Nhưng rồi theo thời gian, dưới sự liên hợp với nhau của chín con thượng cổ dị chủng thần thú vậy mà dần có xu thế áp đảo một bộ phận của Ma Long-Tôn.

Trận chiến này kéo dài liên tục cho đến ba tháng sau, suốt ba tháng thời gian trận đấu giữa một đám thần thú cùng một con cự ma vẫn luôn diễn ra, không một giây ngừng nghỉ.

Người ta có câu trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết, quả đúng là không sai chút nào, chín con thượng cổ dị chủng thần thú cùng Ma Long-Tôn đánh nhau lan đến phụ cận khiến cho đám cường giả nhân tộc, ma tộc, quỷ tộc, hải tộc đều chết thương thảm trọng.

Suốt ba tháng bị dần vật, lúc này người có thể còn sống ở bên khốn trận do chín con thượng cổ dị chủng thần thú tạo ra đã không còn có mấy người nữa.

Nhưng mà dù mạnh đến đâu cũng có cực hạn của nó, thời gian dần qua, lực lượng chín con thượng cổ dị chủng thần thú cùng Ma Long- Tôn dần yếu đi. Tất cả những người còn sống cũng đều cảm nhận được điều này. Trong lòng tất cả mọi người đều đang mong chờ một cái kết quả, đó chính là lưỡng bại câu thương, có như vậy thì lúc đó mọi người mới có thể kiếm lợi.

.....

Thời gian lan lai qua ba tháng, đám thượng cổ dị chủng thần thú cùng Ma Long-Tôn đánh nhau cũng đã được nửa năm ròng rã. Cuối cùng cũng tới hồi kết.

Ở nơi xa xa, Vũ cùng một cường giả Hắc Long bộ tộc nhìn thấy cảnh này cũng không lấy gì làm vui mừng, bọn họ biết nếu như hai bên chuẩn bị sức cùng lực kiệt thì nhất định sẽ mượn nhờ lực lượng của đám con sâu cái kiến như bọn họ đối phó địch nhân.

Quả nhiên, linh cảm của mấy người rất nhanh liền ứng nghiệm.

Chỉ thấy đầu Bạch Trạch thần thú kia hai mắt mở lên, trên đầu hai sừng phát ra ánh sáng màu xanh huyền ảo, ánh sáng kia bay thẳng lên bầu trời sau đó biến mất không thấy tăm hơi đâu cả.

Mọi người thấy thế đều là một trận kinh ngạc, không hiểu con Bạch Trạch thần thú kia muốn làm cái gì.

Nhưng mà chỉ vài cái hô hấp, liền có người kêu lên thất thanh.

“ A a a a Nhanh buông ta... Nhanh buông ta ra....”

“ A a a a.. Ai đó cứu ta với... Ta không muốn chết.”

Lúc mọi người nhìn lại thì thấy một đám tu sĩ cường giả nhân tộc không bị khống chế bay về phía chiến trường nơi mấy con thượng cổ dị chủng thần thú đang chiến đấu với Ma Long -Tôn. Mấy cường giả nhân tộc kia trong quá trình bay về phía chiến trường thì toàn thân từ từ phình lớn, bên trong cơ thể năng lượng cuồng bạo liên tục sinh ra, tích tụ lại ở phía dưới đan điền.

Nhìn cái tình trạng này của bọn họ thì mọi người đều cảm thấy sợ hãi không thôi.

Long Bát ở bên cạnh Vũ Y nhìn thấy vậy thì kinh sợ nói:

“ Con thượng cổ dị chủng thần thú Bạch Trạch kia muốn dùng mọi người như vũ khí đến công kích Ma Long-Tôn.”

Như để kiểm chứng lời hắn nói là sự thật, chỉ thấy mấy tên cường giả nhân loại sau khi thân thể đã đạt tới cực hạn chuẩn bị phát nổ thì liền được đưa tới ngay trước cơ thể của Ma Long- Tôn

“ Âm âm âm... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm.... Âm âm âm...”

Liên tiếp là những tiếng nổ mạnh, vô số cường giả bị xem như lựu đạn ném về phía Ma Long-Tôn, Ma Long -Tôn mặc dù mạnh nhưng nó hiện tại chỉ là một phần của Ma Tôn mà thôi, với phong ấn quá lâu cùng trải qua trường kỳ chiến đấu khiến cho lực lượng của nó mưòi không còn một, dưới sức tự bạo mãnh liệt của đám tu sĩ, thân thể nó liên tiếp bị tạc ra mấy cái động lớn, lân phiến bay tán, máu thịt văng tứ tung.

“ Các ngươi chín con súc sinh này muốn chết. Các ngươi triệt để khiến ta tức giận. Hôm nay ta không chém giết chín đầu nghiệt súc các ngươi thì khó tiêu được mối hận trong lòng.”--- Ma Long- Tôn gầm lên giận dữ.

Tiếp sau đó cả người nó nhỏ đi một vòng nhưng trên người nó một ngọn ma diễm khủng khiếp bộc phát ra, ma diễm ngấp trời đốt cho phiến hải vực nơi đây cạn khô, đang từ một đại dương mênh mông bao la vậy mà chỉ trong mấy chục cái hô hấp liền bị chung khô, lộ ra cả nền đất phía dưới đáy biển.

Vừa cảm nhận được loại uy năng này thì mọi người ở đây đều là hô hấp khó khăn, chín con thượng cổ dị chủng thần thú cũng lùi về phía sau đứng cùng nhau cảnh giác mà nhìn.

Lần đầu kể từ khi gặp mặt đến nay, mọi người nghe được mấy con thượng cổ dị chủng thần thú kia nói chuyện.

Ứng Long nhìn trạng thái Ma Long-Tôn hiện tại thì có phần sợ hãi nói:

“ Nên làm thế nào, ma đầu này đang thiêu đốt ma nguyên rồi. Nếu bây giờ còn không chạy trốn, lúc sau cũng liền không cần chạy rồi.”

Bạch Trạch nói:

“ Có chạy cũng là vô dụng, ma đầu này muốn giết chúng ta, trên thân mỗi người chúng ta lúc này đều có minh vương ấn, dù có chạy đâu cũng không thoát hẳn truy sát, chỉ bằng liên hợp sức mọi người đánh cược một lần.”

Phía đối diện Ma Long- Tôn cười lạnh nói:

“ Các ngươi lấy gì mà muốn cùng ta đánh một trận. Bây giờ các ngươi chẳng lẽ còn hậu chiêu nào nữa sao, đừng có làm a buồn cười. Hừ, nếu không phải vì chín con nghiệt súc đáng chết ngươi bản tọa cũng không phải bị giam cầm lâu như vậy, năm đó ta đang lý ra trước tiên diệt cửu tộc các ngươi.”

“ Nhưng không sao, bây giờ giết chết mấy người các ngươi, đợi khi ta tìm được mấy phần thân thể khác lại đi tìm cửu tộc các ngươi.”

“ Rõng rõng rõng....”

Ma Long-Tôn liên tục ngửa đầu rõng lớn như để phát tiết nỗi hận trong lòng, cùng lúc này toàn thân nó phát ra khí tức mạnh chưa từng có, mạnh tới mức cả kết giới nơi đây do chín con thượng cổ dị chủng thần thú tạo ra cũng trở nên vặn vẹo biến hình.

“ Chín con súc sinh đi chết cả đi.”

Như Ma Thần hàng thế, một trảo kinh thiên động địa hạ xuống hướng thẳng về phía mấy con thượng cổ dị chủng thần thú mà đánh xuống.

Nhìn thấy một trảo kia đánh xuống, Bạch Trạch lại một lần nữa dùng đám tu sĩ còn sống làm pháo hôi.

“ Âm âm âm Âm âm âm...”

Hàng loạt cường giả bị nó cưỡng ép đưa tới trước người Ma Long -Tôn tự bạo, uy thế những vụ tự bạo kia vô cùng khủng khiếp nhưng lại không mấy may có thể tác động đến một trảo kia.

Ma Long-Tôn thấy vậy thì khinh miệt nói:

“ Thủ đoạn thấp hèn cũng muốn dùng để ngăn cản bốn tọa sao. Chết.”

Nó lại dùng sức thêm mấy phần, uy thế một trảo kia ngay lập tức bạo tăng.

Đám thượng cổ dị chủng thần thú lúc này cũng đồng thời phóng ra thần thông đối kháng lại một trảo kia, bọn nó cũng hiểu lúc này nếu lùi bước chỉ có thể chết nhanh hơn mà thôi.

Tặng đậu

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1345: Lương Bại Câu Thương(1)

Nhìn thấy một màn như vậy mọi người hẳn nghĩ hai bên nhất định sẽ là lương bại câu thương nhưng mà không, tình cảnh lại diễn ra hoàn toàn trái ngược với điều mọi người đang suy nghĩ.

Chỉ thấy thân ảnh khổng lồ đang đánh xuống của Ma Long- Tôn từ từ trở nên mờ nhạt sau đó liền biến mất, mà nơi lúc trước chín con thượng cổ dị chủng thần thú đang đứng cũng không thấy đâu.

Cũng vào lúc này cả kết giới do chín con thượng cổ dị chủng thần thú tạo ra đồng thời sụp đổ. Cùng lúc đó đám cường giả lúc trước chết đi lúc này cũng hiện ra, vẻ mặt mờ mịt nhìn xung quanh.

Không những vậy, mặt biển lúc trước vốn bị chung khô lúc này lại một lần nữa tái hiện. Mọi người nhìn thấy một màn như vậy thì trong giây lát đều là ngây ngốc, không hiểu ra làm sao.

Nhưng người ở đây đều là dạng gì thông minh, có thể tu luyện được đến cảnh giới này đều là có thiên đại cơ duyên cùng thiên đại kỳ ngộ, trí thông minh cũng siêu việt người khác, tất cả đều là hạng người kiệt xuất cả. Không cần ai bảo ai, tất cả mọi người đều hiểu ra.

Trong lúc nhất thời cả đám đều trở nên phần nộ gì thường, một người giận dữ hét:

“ Chết tiệt, nhanh đuổi theo, bọn chúng lúc này có chạy cũng không thể chạy được xa.”

Người này vừa nói xong thì liền lấy ra bảo vật sau đó thôi thúc bảo vật kia rời đi. Hắn vừa rời đi thì những người khác cũng đồng thời lấy ra bảo vật phi hành lần theo dấu vết còn sót lại mà đuổi theo.

Nhưng vào lúc này một lần nữa kinh biến xuất hiện. Trên bầu trời đột nhiên nhiều ra mấy vạn người những người này động tác giống nhau y đúc hai tay bấm tay niệm thần chú, trên người hiện ra từng đạo quang mang phát xạ mà ra, trên thân mỗi người ánh sáng màu sắc không đồng nhất, đỏ lục lam vàng cam chàm tím gì cũng có.

Quang mang này hội tụ thành từng đạo võng cách giăng khắp nơi, rậm rạp, chằng chịt trên bầu trời lấp lánh, thoáng cái cả một phương thiên địa liền bị thứ này bao phủ hình thành một cái không gian độc lập.

Bất kỳ người nào ở bên trong không gian này cũng đều cảm thấy không gian nơi đây bị tầng tầng phong tỏa, thoáng cái hồn niệm của tất cả mọi người đều bị áp chế không thể xuất ngoại, vô pháp cảm giác được bên ngoài.

Cũng vào thời khắc này, chín con thượng cổ dị chủng thần thú cùng Ma Long-Tôn cũng lần nữa xuất hiện trước mắt mọi người.

Không những thế, đám cường giả lúc trước vừa dùng bảo vật chạy đi lúc này cũng bị lực lượng kỳ dị mang trở về. Thoáng cái tình cảnh nơi này lại giống như lúc trước, mọi người đều tụ tập đông đủ, có điều lúc này không còn ai đánh nhau mà thôi.

Ngay lúc mọi người đang kinh nghi bất định không biết là có chuyện gì xảy ra. Chỉ thấy một đạo thanh quang hiện ra, toàn bộ trên biển gió nổi lên vân long, diêm lạnh hạ xuống, không biết từ khi nào, bên trên bầu trời bắt đầu xuất hiện vô số cánh hoa huyễn lệ bay lả tả.

Tất cả mọi người lúc này anh mắt đều không tự chủ mà nhìn lên phía trên.

Theo dị tượng xuất hiện, một đạo thanh quang từ trên không hạ xuống, hóa thành bóng người xuất hiện ở trên trời cao.

Người này khuôn mặt nghiêm nghị, trang nghiêm tường hòa, cả người phục trang đẹp đẽ, bội hiển phú quý. Khí tức trên thân hần tán ra vô cùng mạnh mẽ, đã là Hạng Vương Tiên Cảnh tầng 3, hơn nữa còn là trung kỳ tầng 3.

Trong tay hần nâng một vật, đúng là một cây Kim Long Tam Xoa Chiến Kích, chiến kích kia tản ra tiên khí bức người, toàn thân chiến kích ra kim quang lóa mắt.

Ở dưới chân người này còn đạp lên một đầu cự thú biển sâu, con cự thú kia hình thể vô cùng to lớn, bề ngoài nhìn khá giống một con Huyền Vũ.

Người nọ xoay chuyển ánh mắt, lạnh lùng nhìn xuống, khóe miệng nổi lên nụ cười vui vẻ, hần cười khà khà nói:

“Chỉ là ngẫu hứng đi ra ngoài thôi, không ngờ lại gặp phải chuyện tốt bực này, xem ra ta đúng là người được thiên đạo chọn trúng rồi, thượng cổ dị chủng thần thú, Ma Long dư nghiệt cùng rất nhiều thức ăn, ông trời cũng thật là chiếu cố ta. Bây giờ các người muốn chết như thế nào?”

Thanh âm mang theo uy áp vô biên xuống, chấn động ở trong lòng mỗi người, như cự thạch đặt ở trong ngực, khó có thể hô hấp, ai nấy sắc mặt đại biến. Cả đám không khỏi lui ra phía sau vài bước.

Vũ Y ở trong đám người tuy không bị uy áp kia ảnh hưởng tới nhưng cũng làm bộ làm tịch lui về phía sau, đồng thời nàng cũng âm thầm trao đổi với ba người khác ở bên cạnh.

Thấy mọi người biểu hiện như vậy thì người thanh niên kia bất mãn hừ lạnh một tiếng, ánh mắt từ trên người toàn bộ người ở đây quét tới quét lui vài lần, trong mắt hần lộ ra một tia xem thường cùng châm chọc.

Hần có thể cảm nhận được người ở nơi này đều bị thương không nhẹ, không nhưng bị thương lại còn hao tổn tiên lực rất nhiều, chiến lực đã không còn lại bao nhiêu, hần tự tin bản thân có thể áp chế được tất cả người nơi này, với lần này đi cùng hần còn có không ít cao thủ.

“ Các ngươi đúng thật là lớn gan, bản tọa hỏi mà dám các ngươi lại dám không trả lời, có phải các ngươi coi khinh ra có phải không? Dám miệt thị ta, coi khinh ta vậy thì liền vĩnh viễn lưu lại phiến hải vực này đi.”

Hần vung tay lên, một đạo kim quang từ trong tay hần bay ra, bắn về phía bầu trời trên cao, toàn bộ trên trời cao hóa ra vô cùng vô tận kiếm vũ sắc bén, tất cả đều chém xuống phía dưới.

Toàn bộ biển rộng ở dưới phiến kim mang này lần thứ hai gầm thét, mặt biển nổi lên từng cơn sóng lớn ngập trời, tựa hồ nghênh tiếp vương giả đến. Tiếp sau đó khắp bầu trời kiếm vũ xuyên qua sóng biển, nhắm thẳng hướng mọi người chém xuống, muốn trong một lần lấy đi tánh mạng của tất cả mọi người.

Còn chưa hết, tên này sau khi tạo ra kiếm vũ đầy trời thì lại lẳng không đi xuống phía bên dưới một cái, từ đầu ngón tay hần bay vọt ra một luồng ánh sáng màu vàng rơi vào bên trong biển nhất thời từ bên trong biển sâu vọt lên vô số đạo cột nước khổng lồ, cột nước khổng lồ kia nhanh chóng hóa thành Thủy Long.

Nhưng Thủy Long kia vừa sinh ra thì liền hướng mọi người mà công tới, muốn cùng với kiếm vũ đầy trời nhất tiêu diệt tất cả mọi người.

Mọi người vốn đang sợ hãi nhưng nhìn thấy tên này ngông cuồng tự đại như vậy, định lấy sức một người áp chế toàn bộ người nơi này thì không khỏi giận tím mặt.

Từ bên trong đám người, một lão giả gầy nhom bước ra, trong miệng hắt giận giữ quát:

“Chỉ bằng từng ấy tu vi cũng không ngại mang ra khoe mẽ.”

Trên tay lão giả kia xuất hiện một thanh trường thương, trường thương kia vừa hiện thì đã hóa thành một luồng ánh sáng phá không đâm tới tên thanh niên đang đứng trên lưng cự thú biển sâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1346: Càng Ngày Càng Thêm Náo Nhiệt

Trường thương gào thét mà đi, thương mang đi tới đâu kiếm vũ đầy trời nơi đó liền bị hủy diệt, ngay cả mấy con Thủy Long chỉ vừa bị thương mang xẹt qua liền trực tiếp vỡ tan hóa thành nước biển.

“Phúc...”

Thân thể người thanh niên đang đứng trên cự thú biển sâu kia bị thương mang kinh khủng đâm trúng, đục trên ngực hấn một cái lỗ thủng to như cái bát, có điều trên mặt thanh niên kia lại xuất hiện một nụ cười chế nhạo, toàn bộ thân ảnh của hắn từ từ nhạt dần sau đó hoàn toàn biến mất.

Một cái hô hấp sau, thân ảnh của thanh niên lại một lần nữa ngưng thực trở lại, ánh mắt miệt thị không chút che giấu nhìn về phía lão già.

Cùng lúc này vô biên kiếm vũ cùng Thủy Long rót cuộc đánh tới mọi người.

“Bành bành bành...”

“Keng keng keng...”

Bị vô tận kiếm vũ bắn xuống cùng thủy long tập kích, ngoại trừ đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh ôm đoàn với nhau là có thể sống ra, còn lại tất cả đều dưới hai chiêu này chết không toàn thây.

Nhưng dù có là Hằng Vương Tiên Cảnh cường giả ở dưới hai chiêu này cũng chật vật không thôi, duy chỉ có lão giả gầy nhom là không tránh không né cứ đứng nơi đó, kiếm vũ đầy trời cùng thủy long gào thét mà qua, cứ như không nhìn thấy hắn vậy.

Trường thương vừa ném đi lúc này cũng một lần nữa quay về trong tay hắn. Ánh mắt của lão giả lúc này vừa lạnh lẽo vừa âm trầm nhìn về phía nam tử trên cao.

Hắn gằn giọng nói:

“ Chẳng qua chỉ là thăm dò ngươi một chút mà thôi, mặc dù ta không biết ngươi là ai nhưng chỉ bằng thực lực đó ở trước mặt lão phu không đáng nhắc tới.”

Vừa nói xong cả người hắn liền biến mất tại chỗ, sau một khắc thì xuất hiện ở thanh niên trước người, tay phải điểm ra, điểm vào giữa trán tên thanh niên, từ trong đầu ngón tay lão giả bay ra một con rắn nhỏ màu xanh, con rắn nhỏ kia vừa bay ra ngoài liền đã hướng thanh niên cắn tới.

Vốn sắc mặt thanh niên đang vô cùng thông dong cùng trào phúng nhưng khi cảm nhận được khí tức từ con rắn nhỏ màu xanh lục kia thì sắc mặt hắn kịch biến. Toàn thân hắn lúc này hiện lên tầng sáng màu lam.

Ngón tay của lão giả bị tầng ánh sáng này ngăn lại nhưng con rắn nhỏ kia lại giống như không bị cản trở trực tiếp xuyên vào bên trong cắn tới thanh niên.

Thanh niên hoảng hốt, hắn lảng không một đám đánh về phía con rắn nhỏ.

“ Keng”

Nắm đấm của thanh niên va chạm cùng con rắn nhỏ thì phát ra âm thanh va chạm như kim loại, con rắn nhỏ bị thanh niên đấm cho một đấm thì văng ra không biết bao xa. Có điều lúc thanh niên nhìn xuống nắm tay bản thân thì không khỏi kinh hãi.

Chỉ thấy trên nắm tay hẳn xuất hiện hai dấu răng, hai dấu răng rất nhỏ nhưng từ nơi đó hẳn có thể cảm nhận được sự bồng rất khó chịu vô cùng. Không những nơi tay đau đớn mà linh hồn hẳn cũng đau đớn, giống như bị thứ gì vừa ăn đi mất một phần linh hồn vậy.

Hắn bay ngược về phía sau, nhịn không được rống lớn:

“ Đáng chết, đáng chết, lại dám đã thương ta. Người đáng chết, người đầu giết chết tất cả đám nhân loại sâu kiến này cho ta.”

Theo thanh âm của thanh niên hạ xuống, bầu trời bên trên bắt đầu chuyển động, ánh mắt của mọi người đều có thể nhìn thấy được từ phía bên trên kết giới bắt đầu hạ xuống vô số thân ảnh

Khí tức từ những người kia tản ra phảng phất như thiên quân vạn mã đang tới, bầu trời một mảnh hỗn loạn.

Không chỉ có như vậy, sau lưng thanh niên kia không gian bắt đầu không ngừng chấn động nhộn nhạo, dường như sóng nước từng vòng tản ra, không ngừng khuếch tán

Các loại khí tức cường đại nối liền không dứt xuất hiện, còn có chiến xa hình thức cổ quái, hình thể to lớn vô cùng, vượt qua không gian mà tới

Trên bầu trời một chiếc đài sen chậm rãi hạ xuống, quang mang từ bốn phương tám hướng tụ đến, ở trên đài sen dần dần ngưng tụ ra một thân ảnh, thân ảnh kia ban đầu mờ nhạt nhưng rất nhanh liền trở nên ngưng thực, khí

tức từ trên người hắn tản mạn đi ra khiến cho mọi người nơi này đều ớn lạnh.

Trên thân người này khí tức mạnh mẽ lại cũng không ở dưới thanh niên, hơn nữa từ đầu tới cuối cũng không từng nhìn thanh niên một cái, hiển nhiên người này địa vị so với thanh niên kia cũng không kém bao nhiêu.

Sau đó, xa xa đột nhiên vang lên tiếng tiêu tiếng giao hống, khắp cả bầu trời cùng biển rộng ở dưới thanh âm này đều trở nên sôi trào, dần dần sóng gió nổi lên, mây đen vần vũ.

Trong tiếng gầm rống kinh thiên, từ bên trong mây đen lộ ra một đầu giao long màu lam to lớn, ánh mắt to lớn như chuông đồng gắt gao nhìn đám người phía bên dưới, trong mắt tất cả đều là sát khí.

Vẫn chưa hết, từ đại trận bên trên bầu trời đột nhiên tách ra, một cỗ kiệu tám người khiêng đột nhiên hạ xuống

Tám người kia hình thù kỳ quái, mỗi người một vẻ, trong tám người lại có đến năm người là nữ, thực sự mà nói nhìn rất không hợp nhãn.

Tám người mang đỉnh đầu kiệu sàng, mặt trên một đại mỹ nhân ngũ kim sắc ngân giác đang lười biếng nằm, trong tay nắm một viên ngọc to phát ra hồng quang, thi thoảng lại ném viên ngọc kia vào trong miệng sau đó lại thổ ra, mỗi lần như vậy viên ngọc càng thêm sáng ngời.

“ Ầm ầm ầm...”

Trên bầu trời đột nhiên vang lên từng hồi tiếng nổ mạnh, giống như sấm chớp rền vang, giống như thiên thạch đâm vào biển sâu kích lên sóng biển ngập trời.

Từ bên trong vụ nổ kia một thân ảnh từ từ hiện ra, bên trong truyền đến tiếng cười lạnh lạnh, lực lượng cường đại như biển rộng vô biên vô hạn, nhấc lên kinh đào hải lãng.

Người kia trạng thái vô cùng kỳ quái, trên người lôi điện quán quanh, đã vậy còn có hỏa diễm nhảy xung quanh, trong con mắt phải của hắn liên tục lóe lên lôi quang, trong một con mắt khác còn lại là bốc lên ngọn lửa tím, một loại cảm giác tà ác không nói thành lời từ người này tản ra khiến cho người ta kiêng kỵ không thôi,

Hơn thế nữa, từ bên trong đám mây đen phía bên trên bầu trời, bên cạnh con Thanh Giao lúc trước lại chui ra mấy đầu Thanh Giao khác, khí tức trên người chỉ yếu hơn con Thanh Giao lúc trước một ít mà thôi.

Một đám cường giả nhân loại còn sống nhìn thấy một màn như vậy thì tâm liên chìm tới đáy cốc, khí tức từ những kẻ vừa mới xuất hiện này không thua gì bọn họ, có kẻ còn mạnh hơn, hơn nữa số lượng lại nhiều như vậy, cái này hỏi làm sao đánh.

Nhiều biểu tình của mọi người, đám cường giả vừa mới xuất hiện kia cũng không vội ra tay mà trên mặt mỗi người đều là lộ vẻ băng lãnh, cả người tán ra khí tức âm trầm, một đám đưa mắt nhìn xuống phía dưới, trong mắt hiện lên sự trào phúng và sát khí không hề che giấu.

Ở bên trên bầu trời, đầu Thanh Giao khổng lồ nhìn về phía thanh niên hỏi:

“Đại công tử, là kẻ nào dám làm bị thương người, để thuộc hạ ăn kẻ đó.”

Thanh niên vẻ mặt vắn vẹo chỉ tay lão lão giả đang đứng nơi xa hét:

“ Chính hắn, giết hắn cho ta. Nhanh giết hắn, còn những người khác cũng đều giết. Không không... Bắt bọn chúng ta, ta muốn từ từ tra tấn bọn chúng đến chết.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1347: Trên Đồi Này Mọi Thứ Đều Vì Chữ Lợi

Con Thanh Giao nghe vậy thì lạnh lùng cùng khinh miệt nói:

“Chỉ là một đám cặn bã nhân tộc cũng dám thương tổn chủ nhân nhà ta, nếu hôm nay không đùa chết các ngươi thì tôn nghiêm của Âm Long bộ tộc chúng ta để nơi nào.”

Lão giả lúc trước nhìn thấy một lúc xuất hiện nhiều như vậy cường giả thì trong lòng cả kinh, trên trán hắn cũng bắt đầu xuất hiện lấm tấm mồ hôi, sau khi nghe tới Âm Long bộ tộc thì hắn lại càng thêm hoảng sợ.

Cũng không đợi đám người kia động thủ, trong tay hắn ấn quyết biến đổi, trên người thoáng cái kim mang đại thịnh, lực lượng thiên địa khắp nơi đầu tụ tập lại trên thân thể hắn, tiếp sau đó hắn trực tiếp nhắm một hướng mà chạy.

Cùng lúc hắn bay lên phía trên muốn đột phá kết giới, từ bên trong thân thể hắn tách ra một người giống y hệt hắn, từ diện mạo, khí tức cho đến tu vi, tất cả đều giống y đúc.

Người kia sau khi xuất hiện thì lao lên phía trước toàn thân bành trướng, thiên địa tiên khí cũng vì đó mà bạo động kịch liệt.

Tất cả mọi người thấy vậy đều là kinh hãi không thôi, tên này vậy mà muốn tự bạo một phân thân có cùng đẳng cấp như hắn, con Thanh Giao bên trên bầu trời thấy vậy thì kinh hãi rớt:

“ Nhanh lùi lại.”

Có điều nó chỉ vừa là lên thì...

“Ầm ầm ầm...”

Đột nhiên truyền đến vài tiếng bạo tạc kinh khủng, cả bầu trời giống như là bị xé rách ra vậy, nguyên một đám cường giả hải tộc bên trên bầu trời muốn ngăn cản tên kia không kịp né tránh bị vụ tự bạo nổ cho tan xương nát thịt, máu tươi bắn văng tung tóe

Toàn bộ kết giới không lồ phía bên trên bị xé ra một cái lỗ thật lớn, giống như mất đi người giữ trận, kết giới trong nháy mắt ảm đạm đi ba phần.

Tất cả mọi người đều là sắc mặt hoảng sợ, kinh hãi tột độ, kết giới khủng bố kia trực tiếp phong thiên tỏa địa, hơn nữa là trận pháp tạo từ vô số cường giả mà thành, cũng không phải cái gì rác rưởi, vậy mà thoáng cái bị xé ra một cái lỗ thủng lớn.

Bên trong quang mang màu vàng kia hiện ra thân ảnh ảm đạm của lão giả, cũng ở dưới con mắt mọi người nhìn trùng trùng càng ngày chạy càng xa.

Trước khi đi lão giả kia chạy đi còn ném lại một câu ngoạn thoại:

“ Các ngươi nhớ kỹ lão phu, thù ngày hôm nay nhất định ta sẽ đòi về, Âm Long bộ tộc các ngươi cứ đợi ngày ta tới trả, hừ, về phần chín con dị chủng thần thú kia cùng con ma long kia tới lúc đó ta cũng sẽ tới lấy. Ngày đó rất nhanh thôi, các ngươi cứ đợi đấy.”

Giọng nói của hắn không ngừng mà trên không trung truyền ra, lập đi lập lại vang vọng khắp biển rộng.

Toàn bộ hải tộc cường giả khuôn mặt trong nháy mắt tái xanh, người nào người nấy hai mắt đều phun lửa, bên trong đôi mắt kia lúc này giống như chất chứa cả một trời giông bão vậy.

Lão giả kia mở đường bỏ chạy nhưng người khác cũng không phải kẻ đần, tất cả đều nhao nhao phi thân mà lên muốn thoát đi phiến không gian này, không nhưng bọn họ mà mấy con thần thú cùng Ma Long-Tôn cùng đều phi thân mà lên.

Nhưng mà bọn họ còn chưa chạy được bao xa thì trên bầu trời kết giới lần nữa khép kín. Đám cường giả nhân tộc cùng mấy con thần thú thấy vậy thì tuyệt vọng, một đám hét lớn liều mạng công kích kết giới phía bên trên.

“ Ầm ầm ầm...”

Dưới công kích cường đại kia kết giới thoáng bị đánh nứt ra một cái lỗ hồng be bé nhưng ngay sau đó lại khép lại, lúc trước lỗ hồng cả mấy trăm dặm trong nháy mắt liền khôi phục, chứ không nói tới lỗ hồng chưa đầy một mét như vậy.

Con Thanh Giao khổng lồ bên trên bầu trời hừ lạnh một tiếng, hét lớn:

“ Người mạo phạm tộc ta tôn nghiêm tất cả đều phải chết, để các người chạy một người đã là sỉ nhục cực lớn, nếu còn để đám sâu kiến các người chạy còn không phải tộc ta thiên đại sỉ nhục sao.”

Hắn lãnh lệ rống lớn một tiếng, cả người từ trong mây đen lao ra hướng về phía đám người đánh xuống, ở bên cạnh nó đám Thanh Giao khác cũng đồng thời xuất thủ.

Ngay khi đám Thanh Giao này xuất thủ, tất cả mọi người chỉ cảm thấy một lực lượng vô cùng kinh khủng đè ép xuống khiến cho bọn họ hô hấp cũng khó khăn

“ Âm âm âm...”

“ Á á... Không...”

Mọi người cảm nhận được uy thế kia thì không ai dám đứng lại ngạnh kháng, mà tất cả đều bỏ chạy, mấy tên không may chạy không kịp thì phải bắt đắc dĩ quay lại ứng chiến nhưng mặc dù đều là Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ có điều cường giả nhân tộc nơi này bị vây khốn đã nửa năm, hơn nữa ngày nào cũng bị mấy con thần thú cùng Ma Long -Tôn giày vò, chín lực đã không còn một nửa, làm sao có thể là đối thủ của mấy con Thanh Giao.

Ngay lập tức mấy người kia đều bị đánh văng, trong miệng liên tục thổ huyết, dĩ nhiên trọng thương.

Những người may mắn chạy thoát thấy vậy thì vừa kinh vừa sợ, lúc này một người cắn răng nói:

“ Liều mạng đi, chạy cũng không thoát được đâu, liều mạng với bọn chúng chết có cái đệm lưng.”

Tên cường giả này vừa nói xong vậy mà trực tiếp thiêu đốt hồn phách bản thân, không những thiêu đốt hồn phách bản thân còn cả sinh mệnh bản thân nữa.

Cả người hấn lực lượng cường đại đột nhiên bùng phát, tiếp đó hấn bắt ngờ quay lại đánh về phía một đầu Thanh Giao, đầu Thanh Giao kia bắt ngờ không kịp né tránh bị một quyền kia nện thẳng vào sống lưng.

“ Âm âm âm...”

“ Gào gào gào...”

Một quyền nện xuống, đầu Thanh Giao kia trực tiếp gãy nát sống lưng, nó thống khổ gào thét nhưng còn chưa gào được mấy tiếng liền bị người kia một quyền nện vào đầu.

“Đùng...”

Cả đầu con Thanh Giao nổ mất phân nửa, dịch óc bay tán loạn, chết đến không thể chết thêm, có điều con Thanh Giao kia vừa chết thì người kia cũng là chết theo, người hẳn trực tiếp hóa thành tro tàn phiêu tán, một điểm cũng không lưu lại, đây là tác dụng phụ của việc thiêu đốt hồn phách cùng sinh mệnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1348: Trên Đồi Này Mọi Thứ Đều Vì Chử Lợi(1)

Tên cường giả nhân tộc kia chết đi không những không làm cho mọi người sợ hãi mà ngược lại kích thích hung tính bên trong thân mỗi người.

Con thỏ bị dồn đến bước đường cùng còn cắn ngược lại huống gì là một đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh, dù cho đó chỉ là sơ kỳ, bọn họ bị mấy tháng trời hành hạ tâm lý chịu đựng cũng gần đến giới hạn, bây giờ có một người dẫn đầu, người khác cũng đều bộc phát mà lên.

“ Giết giết giết... Giết chết đám súc sinh này... Đây đều là các người ép ta.”

Một tên cường giả nhân tộc rống lớn, hắn cũng không hướng về phía mấy con Thanh Giao mà hướng về phía thanh niên bị lão giả đánh thương lúc trước mà tự bạo.

Ở bên cạnh người này còn có 2 người khác, cũng đồng dạng ôm tâm tư phải chết, muốn kiếm cái đệm lưng.

Đám cường giả hải tộc sắc mặt lúc này cũng liền tím đen rồi, tuy đối phương là nỏ mạnh hết đà nhưng lấy tính mạng làm cái giá phải trả, mỗi một tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh tự bạo chính là một hồi tai nạn.

Dù là bọn hắn cũng không dám ngạnh kháng chứ đừng nói đám thuộc hạ dưới trướng. Nhưng lúc này thanh niên kia chính là nhân vật trọng yếu, lúc trước để hắn bị thương cái này đã là việc không thể tha thứ về trong tộc nhất định bị trừng phạt.

Bây giờ nếu né tránh để hấn tiếp tục bị thương thì cái kia chính là tội lớn rồi, dám cường giả hải tộc trong lòng có khổ mà không nói ra được. Nhìn thấy ba tên cường giả nhân tộc âm thầm nhất định phải chết, bọn họ cũng chỉ có thể cắn răng chống đỡ.

Người ngồi trên đài sen ánh mắt hiện hung quang quát:

“ Mọi người cùng nhau ra tay, đem lại ti tiện đáng chết này giết này.”

Người dẫn đầu bên phía cường giả nhân tộc nghe vậy thì trong mắt hiện lên hung quang khiếp người, hấn gầm giận dữ:

“ Chúng ta chết, các ngươi sống cũng đừng mong khá giả.”

Lời hấn vừa nói xong thì từ bên trong cơ thể hấn một loạt tiên khí bay ra cũng ngoài, tình trạng cũng như hấn, tùy thời có thể tự bạo, không những hấn mà hai người khác cũng đồng thời làm như vậy.

Nhìn thấy như vậy thì đám cường giả hải tộc(Âm Long chủng tộc) sắc mặt âm trầm vô cùng, một nửa cường giả được phân ra để thủ hộ lấy thanh niên kia để hấn khỏi bị thương, một nửa còn lại đồng loạt ra tay hướng về phía ba người kia xuất thủ.

“ Âm âm âm.... Âm âm âm....”

“ Âm âm âm.... Âm âm âm....”

“ Âm âm âm.... Âm âm âm....”

Kinh thiên tiếng nổ phát sinh, khí lãng cuộn cuộn, mặt biển thoáng cái hình thành từng ngọn sóng cao tận trời, cả thiên địa rung động chao đảo một hồi lâu.

Từ bên trong vụ nổ hàng loạt mảnh vỡ tiên khí như lưu tinh bắn ra bên ngoài, kích sát không ít đám hải tộc phụ cận, nhiều tên đến lúc chết còn không hiểu vì sao bản thân lại chết nữa.

Phong bạo tản đi lộ ra tình cảnh hiện tại, ba tên cường giả nhân tộc Hằng Vương Tiên Cảnh tự bạo nhìn uy thế cực kỳ khủng khiếp nhưng trên thực tế lại không giết nổi được một tên cường giả nào của Âm Long bộ tộc.

Đám kia cùng lắm là trọng thương mà thôi, không một tên chết đi, chỉ có đám cấp thấp binh sĩ ở bên cạnh ngược lại chết một mảng lớn.

Lần trước có thể giết chết được một con Thanh Giao kia là do bất ngờ xuất thủ hơn nữa còn có yếu tố may mắn trong đó nhưng lần này đám kia cũng không có bất ngờ mà đều là có chuẩn bị.

Lúc này ở bên trong kết giới trận pháp do Âm Long bộ tộc bày ra chỉ còn lại Vũ Y cùng ba tên cường giả Hắc Long bộ tộc, thêm vào đó là chín con thượng cổ dị chủng thần thú và Ma Long-Tôn tàn khốc, còn lại đều đã về châu ông vải hết rồi.

Tình thế lúc này có thể nói là nguy hiểm đến cực điểm, Vũ Y mặc dù cũng còn vài chiêu bài nhưng dùng để đối phó với đám ba tên vừa mới bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh còn được, chứ nơi này toàn một đám quái vật có tu vị ít nhất tầng 2 Hằng Vương Tiên Cảnh cả rồi.

Long Bát nuốt nước miếng hỏi:

“Nên làm thế nào bây giờ, bây giờ có gọi đám Long Nhị ra cũng không giải quyết được gì, chỉ là đưa đồ ăn cho người ta mà thôi. Bọn họ thương thế còn nặng lắm sức chiến đấu 2 thành cũng không tới.”

Long Cửu ánh mắt nhất ngưng nói:

“ Còn có thể làm sao, liều mạng, cùng lắm là chết mà thôi, chẳng lẽ chúng ta còn không bằng mấy người trước kia sao?”

Vũ Y cũng là gật, nàng bộ dạng lạnh nhạt nói:

“ Lúc trước không chết đã là vạn hạnh, lúc này nếu chiến tử nơi này lại có làm sao, nếu không còn cách nào khác chạy trốn thì cứ chiến đi.”

Vũ Y còn chưa nói xong thì bên phía hải tộc đã truyền ra tiếng rống tức giận.

“ Giết ... Giết sạch bọn chúng cho ta....Tất cả đều lên giết chết bọn chúng.”

m thanh phần nộ này là của thanh niên lúc trước bị con rắn nhỏ màu xanh cắn, cũng không biết con rắn nhỏ kia là thể nào mà trực tiếp cắn phé luôn một tên Hằng Vương Tiên Cảnh tam trọng. Tên thiếu niên kia lúc này vẻ mặt tái nhợt, cả người không thể cử động chỉ có thể nhờ vào người khác mà di chuyển.

Lời hấn hạ xuống, một đám cường giả hải tộc đồng thời tấn công, tên nào tên nấy vẻ mặt lạnh tanh, trên thân sát khí trùng thiên.

Vũ Y bên trong đám người cũng không có gì nổi bật nhưng không hiểu vì sao nàng lại được ba đầu Thanh Giao có tu vi ngang ngửa trọng điễm chiếu cố.

Nhìn thấy ba con Thanh Giao hướng về phía bản thân đánh tới, Vũ Y nhìn qua mấy người khác nói:

“ Các người tự cầu nhiều phúc đi.”

Nói xong nàng liền hóa thành một đạo ánh sáng tiêu thất, lần nữa hiện ra đã là ở nơi xa xa nhìn không thấy rõ thân ảnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1349: Nhất Dao Biệt Ly

Tốc độ của Vũ Y cực nhanh, nhanh tới nỗi ba con Thanh Giao phía sau đuổi cũng đuổi không kịp, một con trong đó tức giận gầm thét:

“ Nhân loại ti tiện, có bản lĩnh thì đừng có chạy.”

Hai con khác cũng là vừa bay theo vừa chửi mắng:

“ Thân là cường giả vậy mà không có dũng cảm chi tâm, loại như người cũng xứng làm cường giả sao?”

“ Người như người đúng là nỗi sỉ nhục của nhân tộc.”

Vũ Y giống như không nghe thấy nàng vẫn tiếp tục lần trốn, ba con Thanh Giao thấy vậy thì tí nữa tức hộc máu.

Vũ Y không khác gì con cá trạch, tron chuột vô cùng, khi sắp bị vây vào trong thì lại không biết làm cách nào mà lại thoát ra khỏi vòng vây.

Về phần đám binh tôm tướng của khác muốn đi ra cản đường Vũ Y để cho ba con Thanh Giao có thời gian đuổi tới thì bị Vũ Y tiện tay liền giết, bọn chúng chết cũng là chết vô ích, không hề có chút tác dụng nào.

Cứ như vậy bốn người tiến hành đuổi bắt nhau khắp xung quanh chiến trường.

.....

Một canh giờ sau.

Cảm thấy cứ đuổi nhau thế này không có ý nghĩa, một con Thanh Giao lớn tiếng quát:

“ Nếu ngươi đã không muốn đánh thì ba chúng ta tìm người khác, giết chết đám người kia xong lại chậm rãi chơi với ngươi, xem ngươi có thể chạy được bao bao lâu”

Nó vừa dứt lời Vũ Y vậy mà không chạy nữa, ba con Thanh Giao thấy vậy thì vui mừng không thôi, không ngờ nhân loại này cũng có lúc bị kích tướng.

Nhưng đợi lúc Vũ Y xoay người trở lại thì ba con Thanh Giao chỉ cảm thấy một loại sợ hãi không biết tên dâng lên trong lòng, ba người bọn họ không tự chủ lùi về phía sau.

Chỉ thấy Vũ Y lúc này cực kỳ quái dị, toàn thân nàng xuất hiện huyết quang vờn quanh, cả người bùng lên một cỗ sức mạnh tà ác.

Ánh mắt nàng nhìn ba con Thanh Giao hiện ra sự khinh miệt không một chút che giấu, song đao nơi tay hợp làm một, nàng từ từ nâng đao lên. Cũng vào thời khắc nàng nâng đao lên, một cỗ thể lương cô tịch lan tràn đi ra.

Cỗ bi thương kia không chỉ tác động tới ba con Thanh Giao đối diện mà cũng ảnh hưởng đến phương thế giới nơi này, toàn bộ không gian nơi đây bị bao trùm trong một loại đìu hiu lạnh lẽo. Tất cả mọi người lúc này đều cảm thấy bản thân đang già yếu đi rất nhanh, lực lượng bên trong thân thể liên tục xói mòn.

Lúc này tất cả mọi người dừng lại chiến đấu, đều ngưng mắt mà nhìn về thiếu nữ ở chân trời nơi xa.

Long Bát nhìn thấy trạng thái của Vũ Y lúc này thì kinh dị nói:

“ Nàng ta giống như bị người phụ thân, chuyện gì xảy ra?”

Long Thập nghĩ tới điều gì nói:

“ Lúc trước nghe nói nàng ta liên lạc với cường giả trong thế lực, chẳng lẽ là thật sự.”

Long Cửu lắc đầu nói:

“ Không biết, trước hết nhìn xem lại tính.”

.....

Ở nơi xa, ba con Thanh Giao cảm thấy tình huống không ổn lập tức quay đầu chạy đi.

Vũ Y nhìn thấy bọn chạy đi thì cũng không có đuổi theo, nàng nâng đao lên cao cao, sau đó xoay người hướng về phía đại trận xung quanh bỏ ra một đao, trong miệng nàng khẽ ngâm:

“ Thiên Thu Nhất Đao, Nhất Đao Ly Biệt”

Một đạo đao quang phóng ra, chia cắt thiên địa, chém về phía kết giới. Trong một sát na này toàn bộ thế giới như triệt để nát tan, mặt thế hàng lâm.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được một cỗ lực lượng hủy diệt đập vào mặt, toàn bộ bầu trời hóa thành một mảnh hắc ám, thấy không rõ bất luận cảnh vật gì cả, mà ngay cả hồn niệm cũng không cách nào phóng xuất ra bên ngoài được. Hồn niệm thoát xuất ra khỏi cơ thể đã bị lực lượng vô cùng vô tận cắn nuốt sạch. Mỗi người đều như một chiếc lá nhỏ trong gió lốc, thân bất do kỷ, mặc cho gió cuốn đi.

“Àm àm”

Đao quang kia va chạm vào kết giới hình thành lực bạo tạc khủng bố, lực lượng kia không thua một lần tự bạo phân thân của lão giả lúc trước, xé mở ra mấy ngàn dặm không gian trận pháp.

Sau khi đánh ra nhất kích này thì khí tức dụ dị trên người Vũ Y cùng biến mất, đôi mắt khôi phục một vẻ thanh minh.

Một chiêu tính toán hồi lâu rốt cuộc thành công, Vũ Y cũng không chần chừ thêm mà lập tức hướng về phía lỗ thủng của kết giới phóng đi, muốn bỏ chạy khỏi nơi này.

Nhưng thường lúc người ta hy vọng nhất lại là lúc thường làm cho người ta tuyệt vọng nhất.

Ngay lúc Vũ Y vừa chạy ra ngoài kết giới thì một cự trảo khổng lồ ẩn xuống, cự trảo phô thiên cái địa khôn lấy Vũ Y, mạnh mẽ áp xuống.

Cự trảo mang theo lực lượng thiên địa to lớn đập thẳng lên cơ thể Vũ Y, Vũ Y vừa mới ra ngoài chưa kịp vui mừng liền bị cự trảo kia đập trúng nhưng vào lúc này trên thân nàng bộ áo trang giai nhân mà Xuân Đức kỳ công tạo ra cho nàng lần thứ 3 cứu nàng một mạng.

Hắc sắc ma quang hiện lên, bao lấy Vũ Y vào bên trong, cự trảo kinh khủng kia đập lên hắc sắc ma quang cũng chỉ khiến nó biến hình đi mà không thể phá hủy. Nhưng ở bên trong cự trảo kia có một loại lực lượng đặc biệt không nhìn hắc sắc ma quang bên ngoài mà trực tiếp xuyên vào bên trong, đánh lên ngực Vũ Y

“Phúc...”

Vũ Y lập tức phun ra máu tươi, cả người bay ngược về phía sau, rơi xuống mặt biển phía bên dưới

“ Bùm...”

Một cột sóng cao bốc lên cao cao.

Cùng lúc này ở trong hư không từ từ hiện ra một con cáo chín đuôi to lớn, cả người nó lấp lánh ánh sáng bạc, một trảo vừa rồi là nó đánh ra.

Thân thể to lớn của nó đột nhiên biến đổi hóa thành một nữ nhân yêu mị, nữ nhân kia đẹp như thiên tiên, nàng ta có đôi mắt to, sáng lấp lánh hữu thần, lông mày như vẽ, khuôn mặt không chút khuyết điểm, thân thể nàng cũng vậy, hoàn mỹ vô khuyết, toàn thân nàng mặc cung trang màu trắng, mặt che lụa mỏng, người nào vừa thấy nàng cũng đều là nuốt nước miếng.

Nàng kia vừa hiện ra thì đánh khẽ hé miệng phun ra một luồng bạch quang, bạch quang kia bay vào nơi đại trận vừa bị Vũ Y bỏ ra, ngay lập tức đại trận đang hồi phục đột nhiên dừng lại.

Nữ tử thu ba lưu chuyển, liếc nhìn mọi người sau đó che miệng cười duyên nói:

“ Còn tưởng là ai lại bày ra trận thế lớn như vậy, hóa ra là thiếu chủ của Âm Long bộ tộc.”

Ngay lúc mọi người đang kinh ngạc với sự xuất hiện của nữ tử này thì dị biến lần nữa xuất hiện

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1350: Xuân Đức Phủ Xuống

Mặt biển nơi Vũ Y ngã xuống, lúc này nổi lên hồng quang, hồng quang kia lúc đầu còn rất nhạt nhưng càng lúc càng rõ ràng, tiếp sau đó mọi người nhìn thấy một người tí hon chỉ to bằng nắm tay người lớn đang hai tay nắm chặt kéo một cô gái đi ra khỏi mặt biển. Một màn như thế khiến cho mọi người nơi này lại một trận kinh ngạc đến không nói ra thành lời.

Người tí hon kia sau khi kéo được Vũ Y lên trên thì ánh mắt của nó quét qua khung cảnh nơi đây, quan sát từng người một, ánh mắt kia nhưng thanh dao sắc cửa qua trái tim mỗi người, mỗi người bị ánh mắt của người tí hon kia nhìn trúng thì cả người một trận sợ hãi.

Khi ánh mắt của người tí hon nhìn về phía bên trên bầu trời, nhìn tới nữ hồ ly trên cao thì ánh mắt ngưng lại, trong giọng nói mang theo sự tức giận cùng phần nộ:

“ Người đã thương Tiểu Y.”

Giọng nói kia non nớt vô cùng, mặc dù mang theo tức giận cùng phần nộ nhưng lại khiến cho mọi người nơi đây cảm giác như tiểu hài tử đang tức giận với người lớn vậy.

Nữ hồ ly trên cao nghe vậy thì ban đầu là kinh ngạc, sau đó xùy cười nói:

“ Là tỷ tỷ đã thương đấy, có việc gì sao? Vốn tưởng rằng người có thể thoát ra khỏi thiên la địa võng của Âm Long bộ tộc cũng là một nhân vật,

không ngờ chỉ là một tiểu cô nương, lúc trước dùng sức có hơi quá mà thôi. Tiểu đệ đệ ngươi tức giận sao?”

Nhìn bộ dáng của nữ nhân kia, Xuân Đức trong lòng một cỗ lửa giận bốc cao, thân thể hắn lúc này vẫn bên trong Thần Võ Nguyên Tháp, tạm thời chưa thể tới đây.

Nhưng chỉ cần định vị được vị trí nơi này, hắn nhanh chóng sẽ truyền tống đến, lấy năng lực của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà giúp hắn truyền tống tới nơi này cũng không phải điều gì khó.

Nhìn nữ hồ ly kia, Xuân Đức lạnh lùng nói:

“ Hy vọng chút nữa ngươi không hối hận.”

Nữ hồ ly ở trên cao giống như nghe được thiên đại chuyện cười vậy, nàng cười khanh khách nói:

“ Hối hận, làm sao hối hận, chẳng lẽ tiểu đệ đệ có thể làm gì được tỷ tỷ sao, đừng nói chỉ một chút phân niệm hàng thế, mà có chân thân nơi đây tiểu đệ đệ có thể làm gì được tỷ.”

Xuân Đức biết lúc này mình có nói cái gì cũng là trò cười, hắn cũng biết điều không nói gì nữa, tâm niệm vừa động, Thiên Địa-Nhẫn lập tức rơi vào trong tay hắn, tâm niệm đảo qua thì hắn kinh ngạc phát hiện bên trong vậy mà có rất nhiều cường giả, hơn nữa còn không ít Hằng Vương Tiên Cảnh, có điều là đang bị trọng thương mà thôi.

Tâm niệm hắn vừa động, sáu tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh của Hắc Long Bộ Tộc bị hắn gọi đi ra. Suy nghĩ một chút hắn liền triệu hồi tất cả đi ra, thoáng cái nơi này xuất hiện là mấy ngàn tên cường giả. Trong lúc mấy người đang sững sờ thì Xuân Đức nói:

“ Chủ tử các ngươi gặp nguy hiểm, các ngươi lại an tâm ở bên trong tu luyện. Nếu hôm nay Tiểu Y có việc gì, đợi ta hàng lâm nơi này các ngươi cũng đừng mong ai có thể sống.”

Nói xong thì thân thể của Xuân Đức vỡ tan, hồn lực hắn có hạn gọi nhiều như vậy cường giả thoáng cái tiêu hao hết hồn lực, thân thể không chịu nổi trong nháy mắt tan vỡ, hóa thành điểm điểm tinh quang bay vào bên trong thân thể Vũ Y.

Thân thể bị thương nghiêm trọng của Vũ Y ngay khi tinh quang nhập vào liền có chuyển biến tốt.

Xuân Đức biến mất, hiện trường lại yên tĩnh đến đáng sợ, không một ai, không người nào nói cái gì. Tất cả mọi người đều lặng yên mà nhìn nhau.

Sau một lúc nữ hồ ly ở trên cao lại bật cười khanh khách nói:

“ Chỉ dựa vào một ít căn bã này sao, suy nghĩ cũng thật quá ngây thơ đi chứ, đã ngươi bảo vệ như vậy ta lại càng muốn bắt cô gái nhỏ này, nhìn xem tới lúc ngươi xuất hiện lại có thể làm sao?”

Nàng tuy là nói như vậy nhưng trong lòng lúc này là đang sóng lớn ngập trời, tùy tiện trên người mang theo gần vạn cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh thế này không nói cũng biết tiểu cô nương kia lai lịch bất phàm.

Nếu như thời gian có thể quay ngược trở lại nàng sẽ không đánh bị thương tiểu cô nương này, tự dưng đắc tội với một thế lực thần bí như vậy khiến trong lòng nàng bất an.

Nhưng bây giờ đã lỡ đắc tội rồi, nàng chỉ có thể làm tới, trước bắt cô gái nhỏ này lại, sau này cường giả bên đối phương có đến nàng cũng có thể đánh bạc với người ta.

Nàng vươn tay ra, ngọc thủ trắng nõn lãng không chớp tới Vũ Y, ngọc thủ nhìn nhu nhược nhưng lại mang theo uy thế ngập trời, hư không ngọc thủ kia đi qua vậy mà bị vụn vụn không ra hình dạng.

Dưới uy thế một chiêu này ngay đến cả đám người Âm Long bộ tộc cùng Hắc Long bộ tộc cũng đều là run sợ nhưng ngạc nhiên thay những thứ được gọi là con sâu cái kiến chưa bước vào Hạng Vương Tiên Cảnh kia ở dưới uy thế khủng khiếp kia lại không có bất kỳ một người nào sợ hãi.

Đột nhiên gần vạn tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh tiến hành huyết tế bản thân. Cùng lúc đó âm thanh đồng nhất như một vang lên.

“ Ác Ma Điện vĩnh thế trường tồn, người của Ác Ma Điện vĩnh viễn không sợ hãi, sống là người của Ác Ma Điện, chết làm ma của Ác Ma Điện, nguyện dâng hiến sinh mệnh bản thân đổi về sự bình an cho thánh nữ.”

“ Lấy linh hồn làm dẫn lấy sinh mệnh bản thân phụ trợ gọi về Huyết Quang Thủ Hộ”

Lời này vừa hạ xuống, một tầng ánh sáng huyết sắc hiện lên bao trọn lấy gần vạn người vào bên trong.

“ Âm âm âm...”

Ngọc thủ chớp tới, không ngờ lại bị huyết quang ngăn cản bên ngoài.

Nhưng ở dưới một chiêu này cũng có mấy trăm tên tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh ở bên trong Huyết Quang Thủ Hộ vong mạng.

Nhưng mà những người ở bên cạnh, sắc mặt vẫn không hề thay đổi, tất cả vẫn tự coi mình là tế phẩm duy trì Huyết Quang Thủ Hộ, bảo vệ lấy Vũ Y.

Nhìn thấy một màn điên cuồng như vậy thì người ở nơi này đều cảm thấy sống lưng lạnh toát, bọn họ không nghĩ ra được cái thế lực ma quỷ nào lại bồi dưỡng ra được kiêu thành viên thấy chết cũng không sợ như thế này.

Đám người Hắc Long bộ lạc ở bên trong Huyết Quang Thủ Hộ cảm nhận được hào khí như vậy cũng đều là tinh thần đại chấn, cũng không biết ma xui quỷ khiến thế nào, vậy mà cả sáu người đồng thời huyết tế bản thân.

Ngay khi sáu người tự huyết tế bản thân thì ở trên Huyết Quang Thủ Hộ lại hiện thêm sáu long ảnh.

“ Cái này... Cái này...”

Mọi người lần này cũng ngốc, vốn tưởng rằng chỉ đám lâu la không tiếc tính mệnh của bản thân đổi về bình an cho nữ nhân kia thôi, không ngờ đến cả sáu tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh cũng là như vậy.

Nữ Hồ Ly ở bên trên lúc này đang thất thần, nàng trong miệng liên tục lầm bầm.

“ Ác Ma Điện... Ác Ma Điện... Cái tên này vì sao quen thuộc như vậy.”

Đột nhiên nàng nhớ ra tới cái gì đó sắc mặt nàng lập tức đại biến, ánh mắt nhìn về thiếu nữ ở giữa đám người thủ hộ kia. Càng nhìn khuôn mặt càng thấy quen, rốt cuộc nàng nhớ ra người này là ai.

Trong lòng nàng lúc này “ Lộp bộp” một tiếng, nàng biết lần này rắc rối lớn rồi. Vì mạng sống của bản thân, nàng lúc này nhất định phải bắt được cô gái nhỏ kia.

Ánh mắt nàng trở nên sắc lạnh, hai tay bắt ấn quyết, một cái đại ấn lẳng không hiện ra, đại ấn kia hoa văn chằng chịt, bên trên còn có không ít hình vẽ hung thú.

“ Phá cho ta.”

Đại ấn to lớn phát ra kim quang vạn trượng, lãng không hạ xuống, khí thế như thái sơn áp đỉnh.

“ Âm âm âm...”

Cả đại ấn to lớn hạ xuống, đập lên trên Huyết Quang Thủ Hộ khiến cho tầng ánh sáng bên ngoài của Huyết Quang Thủ Hộ ảm đạm đi không ít, tuy nhiên rất nhanh nó lại khôi phục trở lại.

Nhưng một ấn này hạ xuống cũng giết chết gần ngàn tên Tinh Vương Tiên Cảnh bên trong Huyết Quang Thủ Hộ.

Thấy một kích toàn lực của bản thân vậy mà không thể phá được kết giới huyết sắc kia thì Nữ Hồ Ly càng thêm nóng nảy.

Những ngay lúc nàng muốn ra tay thì kinh biến lần nữa xuất hiện.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1351: Xuân Đức Phủ Xuống(1)

Bầu trời phía bên trên đầu mọi người đột nhiên trở nên kịch liệt bạo động, sau đó một cái vết rách khổng lồ xuất hiện, vết rách kia rộng đến mức tách đôi bầu trời ra.

Từ bên trong vết nứt kia truyền ra một loại uy áp khiến cho lòng người sợ hãi, uy áp kia mỗi lúc một mạnh, mỗi khi uy áp kia tăng lên một ít thì hộp háp của mọi người lại dồn dập thêm một phần.

Ngay cả chín con thượng cổ dị chủng thần thú cùng Ma Long-Tôn khi cảm nhận được khí tức này thì cả người đều phát run.

Ma Long- Tôn ánh mắt nhìn vào khe nứt đen ngòm bên trong bầu trời, nó run giọng nói:

“ Khí tức này làm sao quen thuộc như vậy, chẳng lẽ là...”

Không biết hắn nghĩ tới điều đáng sợ nào đó cả người kịch liệt run rẩy, sau đó không nói một lời liền hướng về phía lỗ hồng kết giới mà chạy đi.

Nhưng mà người của Âm Long bộ tộc nào cho hắn chạy đi, hắn vừa bay lên liền có một đám cường giả chặn lại.

Ma Long-Tôn bị chặn lại thì tức giận mắng:

“ Ngu xuẩn, còn không nhanh chạy, đợi thứ kia đi ra các ngươi đừng mong ai con sống.”

Bạch Trạch ánh mắt nhìn về trên cao, lại nhìn về phương trời xa xa, thờ dài nói:

“ Chạy không được, phạm vi vài triệu dặm quanh nơi đây đều bị người ngăn lại rồi, chúng ta không khác gì cá nằm trên thớt đợi người làm thịt. Cứ nhìn xem tình huống thế nào.”

Ma Long-Tôn rống lớn:

“ Các ngươi đã không muốn đi vậy cũng đừng ngăn cản ta.”

Ma Long-Tôn từ bên trong ký ức phủ bụi của mình nhớ ra được cái khí tức quen thuộc kia là chủng tộc nào, không nhớ ra thì còn tốt vừa nhớ ra được trong lòng hẳn liền trở nên lo sợ, nhớ đến bản tính của chủng tộc kia thì hẳn một trận không rét mà run.

Rống lớn một tiếng xong hẳn liền một lần nữa hướng về lỗ thủng của đại trận bỏ chạy nhưng hẳn chỉ vừa bỏ chạy lại bị người hải tộc ngăn lại.

“ Bọn ta không đi thì ngươi cũng ở lại đây.”

Ma Long- Tôn lần thứ hai bị ngăn lại thì phần nộ không để đâu cho hết, ngay lúc hẳn đang định phát tác thì vật kinh khủng từ bên trong khe hở không gian kia cuối cùng cũng đi ra.

Ba cái đầu rồng to lớn lộ ra, trên đầu có sừng nhọn, một cái miệng dài với hàm răng chi chít, hai mắt của nó lớn như hai cái chuông đồng, phát ra quang mang huyết sắc, lúc này đây bên trong ánh mắt kia tất cả đều là phần nộ, đôi khi xen lẫn một chút lo lắng, ba cái đầu rồng xuất xuất hiện thì đều nhìn về phía Vũ Y đang tại, khi thấy nàng không sao thì ánh mắt nó mới nhìn qua phía con Cửu Vĩ Hồ.

Lúc ánh mắt nó nhìn về phía Cửu Vĩ Hồ thì lộ ra hung mang khát máu, tàn bạo.

Bị ánh mắt này nhìn chằm chằm, Cửu Vĩ Hồ lập tức cảm nhận được cái chết đang đến gần, lúc này đây cả người nàng không ngừng run lấy bầy, trong lòng nàng hồi hận vạn phần, đáng lý hôm nay không nên đi ra bên ngoài, lại còn đi tới nơi này làm gì.

Tuy không bị con sinh vật trên bầu trời chú ý nhưng người ở phía dưới đều cảm thấy một trận sợ hãi đến sự sâu bên trong linh hồn, có không ít người còn quý phục xuống phía. Đến ngay cả người của Ác Ma Điện cũng là như vậy, dù sao bọn họ cũng chưa bao giờ nhìn thấy chân thân của Xuân Đức bao giờ.

Trong lúc mọi người đang sợ hãi thì con sinh vật bá chủ kia cũng dần dần đi ra khỏi khe hở bên trên bầu trời.

Toàn thân nó được bao phủ bên trong làn sương màu đỏ mờ ảo như ẩn như hiện. Thân thể của nó to lớn nhìn không thấy điểm cuối, mọi người ở dưới thân thể kia không khác gì con kiến hôi đứng bên cạnh dãy núi lớn, sải cánh của nó rộng lớn đến nỗi che lấp cả bầu trời, bầu trời vốn đang tối tăm mù mịt lúc này càng thêm âm trầm hơn mấy phần.

Trên thân thể to lớn kia được bao phủ hoàn bởi những chiếc lân phiến màu huyết hồng cùng những chiếc gai bén nhọn mang theo kịch độc, tứ chi nó thô to như cột chống trời, móng vuốt sắc bén lấp lánh hàn mang.

Do thân thể quá to lớn, mọi người không thể quan sát hết được mà chỉ có thể quan sát được phần nào, về phần muốn dùng hồn niệm quan sát đó là người si nói mộng. Dưới uy áp nó phát ra hồn niệm không thể ngoại phóng, vừa phóng ra bên ngoài liền bị hủy diệt.

Ngay khi con sinh vật bá chủ kia đi ra, trận pháp kết giới “ Thiên la địa võng” của Âm Long bộ tộc cũng liền tan vỡ thành từng mảnh, đám cường giả bên trên bầu trời trực tiếp bị ép thành phân vụn.

Nhưng mà để mọi người không thể tưởng tượng nổi là, sau khi con sinh vật bá chủ kia đi ra, thì theo sau nó từ bên trong vết nứt nơi kia lại đi ra thêm một con sinh vật bá chủ khác.

Con sinh vật bá chủ thứ hai mặc dù hình thể chỉ bằng $\frac{2}{3}$ so với con sinh vật bá chủ lúc đầu nhưng cảm giác nó mang lại đến cho mọi người lại đang sợ hơn rất nhiều so với con lúc đầu.

Con sinh vật bá chủ thứ 2, hình thể đồ sộ, tứ chi thô to hữu lực, toàn thân được bao phủ bên trong một bộ cốt giáp, khuôn mặt thiếu hụt ngũ quan chỉ có hai đôi mắt hẹp dài nhìn giống côn trùng phát ra màu tím yêu dị, một cái miệng rộng đến mang tai bên trong mọc vô số răng nhọn lờm chờm.

Từ bên trong cái miệng kia chảy ra vô số chất nhầy dính dính màu xanh lục, một cái lưỡi nhìn như lưỡi rắn liên tục thụt ra thụt vào, còn chưa hết trên thân thể hẳn còn mọc ra vô số gai nhọn phát ra ánh sáng âm u, chỉ nhìn đến đây thôi nếu không phải là người gan góc thì đã sớm ngất đi.

Nhưng dù có là người can đảm nhất khi cảm nhận được khí tức trên cơ thể Bóng Ảnh phát ra cũng là một trận tâm kinh đảm hàn, khí tức kia mang đến cho người ta ảo giác lâm vào hắc ám vô biên, thế giới kia không có một chút ánh sáng, một thế giới u ám, lạnh lẽo, cô tịch, không một tia sinh cơ.

Sau khi hai con sinh vật bá chủ đi ra thì vết nứt trên bầu trời nơi kia cũng lần nữa khép lại.

Hai con sinh vật bá chủ đồng thời phủ xuống, khiến cho tất cả mọi người nơi đây như có cảm giác bị hàng vạn ngọn núi lớn đè lên ngực.

Ngay lúc mọi người còn không biết vận mệnh của bản thân sẽ đi về đâu thì một tiếng gầm mang theo sự phẫn nộ vô tận vang lên.

“ Giết.”

Âm thanh như sấm nổ tung, như cự chùy đập vào trong lòng mỗi người.

Xuân Đức vừa gầm lên thì lập tức hướng về phía con Cửu Vĩ Hồ kia công kích.

Ba cái miệng há lớn, ba cột sáng năng lượng khủng khiếp bắn ra, bắn về phía con Cửu Vĩ Hồ.

Con Cửu Vĩ Hồ cảm nhận được lực lượng bên trong ba cột sáng thì trong lòng tuyệt vọng, nhưng mặc dù biết là không thể chống lại nhưng nàng vẫn muốn thử một lần.

Trong nháy mắt nàng yêu hóa, trở về bản thân, cả người nàng bạch quang lóe lên, chín cái đuôi dựng ngược, trên chín chiếc đuôi hình thành chín quả cầu ánh sáng màu xanh không lồ.

Chín quả cầu ánh sáng màu xanh kia được nàng ném về phía ba cột sáng đang bắn tới.

“ Âm âm âm....”

Chín quả cầu năng lượng to lớn va chạm cùng với ba luồng năng lượng do Xuân Đức phát ra trong nháy mắt bị cắn nuốt đi đại bộ phận sau đó lại bị hủy diệt hoàn toàn, ba luồng ánh sáng kia uy lực không giảm ngược lại còn tăng, tiếp tục bắn tới Cửu Vĩ Hồ.

“ Phúc phúc phúc....”

Ba luồng ánh sáng kia trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể to lớn của Cửu Vĩ Hồ đục ra ba cái lỗ máu to lớn.

Ba luồng năng lượng hủy diệt kia thế đi không giảm đánh vào bên trong đại dương mênh mêng, kích lên những cơn sóng cao tận trời.

Ngay khi Cửu Vĩ Hồ bị trọng thương thì ba cái đầu rồng liền cắn đến.

“ Phúc phúc phúc...”

Thân thể của Cửu Vĩ Hồ bị cái đầu ở giữa cắn ngang lưng, hai cái đầu khác trực tiếp cắn phần đầu cùng phần thân dưới sau đó dứt một cái.

Con Cửu Vĩ Hồ thoáng cái bị xé thành ba phần, máu tươi cùng thịt nát văng ra tung tóe, tiếp đó ba đầu rồng đều ngửa đầu nhai nhai vài cái sau đó nuốt xuống.

Cứ như vậy một con Cửu Vĩ Hồ liền đã thành đồ ăn, bên này Cửu Vĩ Hồ vừa chết thì bên kia Bóng Ánh cũng xử lý gần xong rồi.

[Chú thích: Một số đồng đạo không hiểu vì sao Xuân Đức đột nhiên đang làm nhiệm vụ lại có thể đi ra ngoài, mình đây giải thích luôn cho mọi người đỡ bối rối.

Điều kiện đi ra khỏi Thần Võ Nguyên Tháp:

Muốn đi ra khỏi Thần Võ Nguyên Tháp bắt buộc phải đi tới không gian chờ tầng một trong những tầng sau đây. 10 -20-30-40-50-60-70-80-90-99.

Hoàn cảnh lúc trước của Xuân Đức:

Xuân Đức lúc trước là đang làm nhiệm vụ tổng hợp, một khi làm xong nhiệm vụ kia trực tiếp tiến lên không gian chờ tầng 10.

Nhiệm vụ tổng hợp có 3 giai đoạn, giai đoạn 1 tìm người hữu duyên(ht), giai đoạn 2 công đức(ht), giai đoạn 3 là tìm về bốn nguyên.

Xuân Đức lúc trước là đang thu phục Hỗn Độn Cương Phong(Phong Chi Bốn Nguyên), trong lúc nói về Huyết Vận thì Xuân Đức đã thu phục được Hỗn Độn Cương Phong, hoàn thành nhiệm vụ trực tiếp tiến lên không gian chờ tầng 10.

Vốn hấn định tiếp tục làm nhiệm vụ nhưng một lần nữa cảm ứng được Vũ Y gặp nạn, hấn trực tiếp từ bỏ làm nhiệm vụ đi ra bên ngoài, mượn nhờ lực lượng Thần Võ Nguyên Tháp hàng lâm nơi Vũ Y gặp nạn.

Nói ngắn gọn:

Lúc nói về Huyết Vận thì Xuân Đức đã thu phục xong Hỗn Độn Cương Phong và hoàn thành nhiệm vụ tổng hợp đã tiến lên không gian chờ tầng 10, đang định tiếp tục làm nhiệm vụ thì lại cảm ứng được Vũ Y gặp nạn hấn liền không một chút do dự mà đi ra ngoài luôn, từ bỏ cơ duyên bên trong Thần Võ Nguyên Tháp.

Lúc đầu hấn dùng bí thuật hàng lâm phân hồn, sau khi xác định được bị trí của Vũ Y thì hấn dùng lực lượng lớn điểm công trạng nhờ Cửu Đầu Hoàng Kim Xà dùng lực lượng Thần Võ Nguyên Tháp truyền tống hấn tới nơi Vũ Y gặp nạn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1352: Ma Long-Tôn Chìa Khóa Tiến Hóa

Nhìn qua bên phía Bóng Ảnh, ánh mắt Xuân Đức trực tiếp khóa chặt Ma Long-Tôn, không hiểu vì sao hắn cảm thấy nếu như có thể ăn được thứ này thì hắn có thể trực tiếp tiến hóa lên sinh mệnh thể cao hơn.

Liếm mép một cái, Xuân Đức không chút do dự liền bay qua phía chiến trường nơi xa, thân hình hắn mặc dù to lớn nhưng tốc độ di chuyển vô cùng nhanh, thoáng cái đã xuất hiện trên đầu Ma Long-Tôn. Sau đó hắn liền một trào chụp xuống.

Ma Long-Tôn dù sao cũng chỉ là một phần ba thân thể mà thôi, đã vậy lại còn bị trấn áp từ thời kỳ Tiên - Ma đại chiến đến nay, sức mạnh đã không còn bao nhiêu, đã vậy còn hao tổn với chín đầu dị chủng thần thú nữa, thử hỏi như vậy làm sao có thể là đối thủ của Xuân Đức.

Xuân Đức một trào chụp xuống, lập tức bắt được Ma Long-Tôn, Ma Long-Tôn trong tay hắn không khác gì một con rắn lớn bị chim ưng bắt cả. Mặc dù có giấy dựa thế nào cũng là vô ích mà thôi.

Xuân Đức sau khi bắt được Ma Long-Tôn thì liền chén thịt hắn, ba cái đầu to lớn liên tục cắn xuống từng tảng thịt lớn trên người Ma Long-Tôn nuốt vào.

Ngay lần cắn đầu tiên thì Xuân Đức đã cắn đứt đầu Ma Long-Tôn, vì thế tên kia cũng không có la hét cái gì nữa.

Vài chục cái hô hấp qua đi, Xuân Đức liền nuốt sạch Ma Long-Tôn, tiếp đó ánh mắt hắn lại nhìn về phía mấy con thượng cổ dị chủng thần thú đang bị Bóng Ảnh hành hạ cho chết đi sống lại.

“ Ảnh. Chín con thú nhỏ đó đệ đừng ăn, để ca. Ca cảm thấy sắp có thể tiến thêm một bước rồi.”

Bóng Ảnh mới ruột của Bạch Trạch ra ngoài, đang đưa vào trong miệng định ăn thử cho biết mùi nhưng nghe Xuân Đức nói vậy thì hắn vội nhét ruột của Bạch Trạch trở lại sau đó mang tới trước mặt Xuân Đức. Hắn cũng không quên kéo theo tám con thượng cổ dị chủng thần thú khác.

“ Đại ca, mấy thứ này có tác dụng cho việc tiến hóa của ca thật sao?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừ, ca cũng không dám chắc nhưng có linh cảm như vậy, chín con thượng cổ dị chủng này đưa ca, phần còn lại đệ ăn luôn đi.”

Bóng Ảnh cười khăng khặc nói:

“ Tốt, đại ca.”

Nói xong thì Bóng Ảnh một lần nữa quay về chơi đùa với đám đồ ăn của hắn.

Bóng Ảnh đi rồi, Xuân Đức nhìn chín con thượng cổ dị chủng thần thú bị Bóng Ảnh bóp nát hết xương cốt thì liếm miệng một cái, sau đó liền cắn xuống.

Mỗi con dị chủng thần thú kia hình thể to như tòa núi lớn nhưng cũng chỉ tầm bảy tám lần cắn liền bị Xuân Đức ăn sạch, chín con thượng cổ dị chủng thần thú trong vài phút công phu bị hắn ăn tươi toàn bộ.

Đợi lúc Xuân Đức ăn xong thì Bóng Ảnh cũng chơi đùa chán, cũng bắt đầu ăn đồ ăn của hắn. Có điều Bóng Ảnh cũng không có ăn hết đám đồ ăn ngon này mà để dành cho hai thằng đệ của hắn là Long Sát cùng Nguyên Ma.

Sau khi giết sạch những kẻ khác thì nơi này chỉ còn lại đám người Ác Ma Điện mà thôi.

Cũng đã không còn địch nhân, Xuân Đức lần nữa quay trở về hình dạng nhân loại, thân thể to lớn của hắn thoáng cái biến mất hóa thành một thanh niên hơn 20 tuổi.

Bộ dáng của hắn khi ở trạng thái nhân loại có thể nói là phé đến cực điểm, ngoại trừ bộ dạng đẹp trai ra thì không còn cái gì khác, thể trạng gầy yếu, ánh mắt thì ôn hòa, nhìn qua cả người lẫn vật đều vô hại, còn đâu cái khí tức bá chủ như lúc trước.

Xuân Đức trở về trạng thái nhân loại thì Bóng Ảnh cũng quay về trạng thái lúc thu nhỏ.

Hai người lẳng không mà bước, đi tới bên cạnh Vũ Y, đám người đang bảo vệ xung quanh Vũ Y lúc này lập tức nhường ra một con đường cho bọn họ tiến tới.

Cả đám lúc này đều đã được mấy người Sói Mập, Huyết Vận nói cho biết người tới là ai vì vậy không ai dám ngăn cản, mà cho dù bọn họ có muốn ngăn cũng không ngăn được.

Sói Mập nhìn thấy Xuân Đức thì vẫy vẫy đuôi kêu lên:

“ Chủ nhân.”

Ở bên cạnh Huyết Vận cũng là hô lớn:

“ Đại ca, Nhị ca.”

Đám người xung quanh lúc này cũng đồng thanh hô lớn:

“ Điện chủ, Phó Điện Chủ.”

Xuân Đức đi tới nhìn thấy Sói Mập cùng Huyết Vận thì khẽ mím cười, hấn còn xoa xoa đầu Sói Mập mấy cái, về phần những người khác hấn không có liếc mắt nhìn lấy một lần.

Tiếp nhận Tiểu Y từ trong tay Huyết Vận, Xuân Đức xem xét một chút, nhìn ra Vũ Y không có việc gì thì hoàn toàn an tâm.

Hấn khẽ vung tay một cái, lập tức tất cả mọi người nơi đây đều bị hút vào bên trong “ Không gian vong linh”

Vừa đi vào bên trong không gian vong linh thì Xuân Đức liền đã xuất hiện ở tầng 2 ngay dưới gốc của Hắc Ám Ma Thụ, nơi này còn có mấy người Lan Lan, Vô Địch, Tiểu Thất, Bé Heo đang đợi.

Ngay khi thấy Xuân Đức xuất hiện thì mấy người đồng thời chạy tới, đám người Lan Lan, Tiểu Thất, Bé Heo nhìn thấy Vũ Y đang hôn mê thì lo lắng không thôi.

Lan Lan lúc này dùng Việt ngữ hỏi:

“ Tiểu Y không sao chứ anh hai?”

Xuân Đức mím cười nói:

“ Không sao, bị thương hơi chút nghiêm trọng mà thôi, có điều căn cơ vẫn tốt, tĩnh dưỡng dăm ba năm liền sẽ khỏi, à đúng rồi anh quên chưa giới...”

Xuân Đức còn chưa nói xong thì đột nhiên lặn đùng ra thảm hoa bên dưới.

Thấy vậy thì một đám người quá sợ hãi la lên thất thanh:

“ Anh hai, anh hai không sao chứ?”

“ A a a... Anh hai làm sao vậy nè, tự dưng ngất đi rồi, có hay không bị thương.”

“ Nhanh nhanh mang anh ấy đi trị thương.”

Thấy mọi người nhao nhao cả lên thì Vô Địch đứng ở gần đó nói:

“ Củ Cải không sao đâu, chẳng qua sử dụng thần thông kia chút dài bị cản trở mà thôi, tĩnh dưỡng thời gian là được, còn Tiểu Y thì nhanh mang lên tầng 3 đi để trị thương đi.”

Nghe Vô Địch nói vậy thì ba cô gái nhỏ lập tức mang hai người lờ đi mất, tất cả đều mang lên tầng 3, nơi này thoáng cái chỉ còn lại Sói Mập, Vô Địch, Huyết Vận cùng Bóng Ảnh. Bầu không khí giữa bốn người có chút dục dị.

Sau một lúc vẫn là Vô Địch lên tiếng nói chuyện trước:

“ Ta đã nghe Củ Cải nói về hai người các ngươi rồi, hai người các ngươi có thể gọi ta là Vô Địch đại ca hoặc là Huyền Lão Quái, cái đó tùy các ngươi, gọi sao cũng được dù sao cũng là chỉ là cái tên.”

Vô Địch nhìn Sói Mập nói:

“ À, nói tới ngươi còn có hai người bạn đây, trước khi thu ngươi Củ Cải có mang về một con Độc Phong Vương lấy tên A Khờ, một con khác là do

hắn tự tạo ra lấy tên A Ngọc, bọn nó linh trí không cao lắm nên người chịu khó dạy bảo bọn nó.”

Nói xong Vô Địch khẽ điếm tay một cái vào hư không, ngay lập tức A Ngọc cùng A Khờ đều hiện ra, A Ngọc cùng A Khờ vừa hiện ra thì liền chạy tới bên chân Vô Địch mà đứng, ánh mắt nghi hoặc đánh giá mọi người.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1353: Một Chút Niềm Vui

Thời gian cũng không biết qua bao lâu nữa, Xuân Đức một lần nữa tỉnh lại, vừa tỉnh lại hắn liền cảm thấy đầu đau nhức, đầu hắn lúc này giống như bị ai cầm búa lớn đập cho mấy cái, cảm giác này đối với hắn cũng không xa lạ gì, lần nào sử dụng thần thông kia là y như rằng, qua nhiều lần sử dụng thần thông biến thân ba đầu địa ngục thiên long hắn cũng đã có chút quen với cảm giác này rồi nhưng mà lần này thời gian sử dụng có chút dài, vì vậy đi chúng so với mấy lần trước nặng hơn nhiều.

Lấy hai tay xoa xoa hai huyệt thái dương, cảm thấy cơn đau giảm bớt thì hắn mới mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì hắn liền nhìn thấy mấy khuôn mặt quen thuộc đang nhìn chăm chăm hắn.

Đặc biệt là Tiểu Thất lúc này đang nhìn hắn chăm chăm, thi thoảng lại lau đi nước miếng, Xuân Đức thấy thế thì kinh ngạc không thôi, hắn dùng việt ngữ hỏi:

“Mấy đứa làm sao? Làm gì nhìn anh hai giống như nhìn thấy đồ ăn vậy?”

Tiểu Thất gật gật đầu, con bé nói:

“Anh hai, anh cho em cắn một miếng được không?”

Xuân Đức tròn tròn mắt, hai tay hắn đưa lên túm lấy hai má của Tiểu Thất mà lôi kéo, vừa lôi kéo hắn vừa tức giận nói:

“Nhóc con có phải bị ám đầu rồi không, bị ám đầu thì nhanh tỉnh lại.”

Tiểu Thất cũng không có ngăn cản mặc cho hắn giày vò hai má của nàng, sau một lúc mới giữ tay hắn lại, Tiểu Thất dùng việt ngữ không thành thạo của mình nghiêm túc nói:

“Em nói thiệt mà, em cảm thấy có thể ăn một chút máu của anh hai lập tức sẽ tiến giai. Em không có đùa mà.”

Xuân Đức lúc này đã dừng tay lại, nghe bé em nói vậy thì thoáng sửng sốt nhưng suy nghĩ một chút hắn cũng hiểu được, Tiểu Thất thân là “Viễn cổ cự mãng” cũng giống như hắn, thông qua việc cắn nuốt để phát triển, do ở bên trong “Không gian vong linh” quý tặc thiếu hụt nên Tiểu Thất vẫn chưa thể lột xác.

Nếu như bây giờ ăn vào máu của hắn thì Tiểu Thất của thể nhất cử đột phá vài đại cảnh giới cũng không chừng, dù sao cảnh giới của Tiểu Thất lúc này còn chưa tới Tinh Vương Tiên Cảnh.

Nhưng hắn có chút lo lắng nói:

“Cái này đợi hắn hỏi Vô Địch cái đã, xem có cách nào loại trừ độc tố bên trong máu không, bằng không em ăn vào rất dễ xảy ra chuyện không hay.”

Đang ở bên cạnh Lan Lan nói:

“Việc này bọn em có hỏi qua Vô Địch đại ca rồi, lão ấy nói không thành vấn đề đâu, độc tố bên trong máu của anh hai còn là thuộc bỏ cho Tiểu Thất đấy, có điều một lần không được uống quá nhiều thôi.”

Xuân Đức nghe xong thì hết biết nói gì, hắn gật gật đầu nói:

“ Ừm, vậy cũng được, anh cho phép đây.”

Hắn vừa dứt lời xong thì Tiểu Thất liền ôm lấy hắn, khuôn mặt hai người dán sát vào nhau, Tiểu Thất cười có chút gian xảo nói:

“ Hi hi. Anh hai tốt nhất nà.”

Nói xong thì con bé kia không khách khí cắn vào trên cổ Xuân Đức một cái, Xuân Đức lập tức kêu lên:

“ Đau, con quỷ nhỏ. Phải để anh chuẩn bị chứ, làm sao cắn đột ngột như vậy.”

Có điều lúc này Tiểu Thất nào để ý tới hắn kêu đau, cô nàng sau khi cắn vào cổ hắn thì liên tục hút máu, cảnh tượng lúc này nhìn có phần tà ác.

Có điều Tiểu Thất vừa chỉ uống vào một chút máu của Xuân Đức thì sắc mặt liền trở nên hồng, rất nhanh thì Tiểu Thất liền buông Xuân Đức ra, sau khi hút xong thì cô nàng dùng lưỡi liếm vết thương trên cổ Xuân Đức, không qua hai cái hô hấp thì vết thương kia lành lại.

Xuân Đức thấy bé em sắc mặt hồng hào như người say rượu thế kia thì không khỏi hỏi:

“ Làm sao thế, mặt làm sao lại đỏ như vậy?”

Tiểu Thất lúc này mơ mơ màng màng nói:

“ Cái kia... Máu của anh hai độc tính có chút mạnh... Em thấy buồn ngủ quá... Ừm... Buồn ngủ.”

Nói xong thì Tiểu Thất liền nằm gục luôn trên người Xuân Đức mà ngủ.

Sợ là có điều gì không may xảy ra, Xuân Đức nhanh chóng kiểm tra thân thể tiểu thất nhìn xem có gì không ổn không, sau khi kiểm tra một lần thấy mọi thứ đều ổn thì mới nhẹ thở ra một hơi.

Lan Lan cùng Bé Heo(Thanh Huyền) ở bên cạnh hỏi thăm:

“ Tiểu Thất có làm sao không anh hai?”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Không sao cả, ngủ một giấc tỉnh lại liền khỏe thôi, mà Tiểu Y đâu rồi?”

Lan Lan cười nói:

“ Tiểu Y vẫn đang ở tầng 3 bên trong hồ sinh mệnh trị thương, anh hai lại nhờ Tiểu Y rồi à. Hi hi.”

Xuân Đức một tay bắt được cái mũi nhỏ của Lan Lan, không khỏi bóp nhẹ một cái khiến cô nàng hờn dỗi một lúc.

“ Không chỉ nhớ Tiểu Y mà nhớ tất cả mọi người, nhớ muốn chết luôn đây. Được rồi, để anh đi lên tầng 3 nhìn xem Tiểu Y thế nào cái đã, hai đứa mang Tiểu Thất đi ngủ đi. À mà thôi cứ mặc kệ nó, ngủ đâu cũng giống nhau thôi.”

Xuân Đức ngồi dậy, đặt Tiểu Thất qua một bên, lúc này hẳn mới chú ý nơi đây là ở dưới gốc Hắc Âm Mẫu Thụ, bên trên là đầy trời tinh quang xanh lục lóng lánh, khắp nơi là những bụi hoa nhiều màu sắc, xinh đẹp dị thường.

Nhìn quanh một chút, hẳn nhìn qua Thanh Huyền hỏi:

“ Heo Con, đám Sói Mập cùng với A Ngốc, A Khờ đâu rồi?”

Thanh Huyền đáp:

“ Tiểu Kim dẫn theo A Ngọc cùng A Khờ đi chơi rồi, thời gian gần đây ba đứa bọn nó đều cả ngày đi chơi như vậy không thấy mặt mũi đâu.”

“ A” Xuân Đức hơi kinh ngạc một chút, hấn lại hỏi:

“ Thế Vô Địch cùng Huyết Vận đi nơi nào rồi?”

Thanh Huyền nhu thuận nói:

“ Vô Địch đại ca đi xây một cái tế đàn mới giúp anh hai, còn Tiểu Vận thì được Ảnh mang đi chỉ dẫn rồi.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức khẽ xoa đầu nựng hai đứa em gái một cái, sau đó nói:

“ Anh lên thăm Tiểu Y cái đã, hai đứa làm gì làm gì.”

Lan Lan cùng Tiểu Thất đồng thời “ Vâng” một tiếng. Tiếp sau đó thân ảnh Xuân Đức liền biến mất không thấy đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1354: Niềm Vui Nhỏ

Rất nhanh Xuân Đức liền xuất hiện ở tầng 3 “ Không gian vong linh”, khi hắn vừa tới nơi này thì liền gặp Vô Địch.

Vô Địch nhìn hắn quan tâm hỏi thăm:

“ Không sao rồi chứ?”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức cười nói:

“ Không sao rồi, lão đang đi đâu đấy.”

Vô Địch nhìn về phía “ Lâu đài sinh mệnh” nói:

“ Đi qua nhìn xem Tiêu Y một chút, xem con bé sao rồi. Mi cũng đang định tới thăm Tiêu Y à, nếu vậy đi chung đi.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu, sau đó hai sóng bước bên nhau mà đi, vừa đi vừa nói chuyện. Trên đường đi Vô Địch có nói:

“ Mà đúng rồi Củ Cải, ta có chuyện này chưa nói với mi.”

Hơi kinh ngạc, Xuân Đức hỏi:

“ Chuyện quái gì vậy?”

Vô Địch nói:

“ Hồi ba tháng trước mi có ăn được một con Ma Long thượng cổ, cùng chín con thượng cổ dị chủng thần thú, huyết mạch bên trong cơ thể có biến hóa rất lớn, ta xem qua rồi, cũng không cần có thân thể của một con Địa Ngục Thiên Long nữa, mi vẫn có thể tiên giai sinh mệnh hình thái.”

Hơi trầm ngâm, sau một lúc Xuân Đức hỏi:

“ Xác suất có cao không?”

Vô Địch cân nhắc suy tính một lúc rồi nói:

“ Hẳn khoảng 20% đi, thêm ta phụ trợ vào thì tầm 27%, cái xác suất này đã là rất cao, dù mi qua bên kia chiếm được thân thể của con Địa Ngục Thiên Long kia xác suất cũng không qua 30%.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nghĩ tới điều gì hỏi:

“ Ngày trước lão nói không phải nhất thiết cần có thi thể một con Địa Ngục Thiên Long sao? Vì sao lúc này không cần cũng có thể tiên giai?”

Vô Địch lắc đầu nói:

“ Không rõ nữa, thời kỳ của ta lúc trước là vậy, bây giờ pháp tắc thiên địa nó khác, nhiều thứ ta cũng không biết có đúng hay không?”

“ Vậy sao?” Xuân Đức cũng hiểu được, Vô Địch thuộc thời đại lâu lắm rồi, với hắn cũng bị hủy diệt chỉ còn phần lõi mà thôi, nhiều thứ suy luận hay nhớ lầm cũng là điều bình thường.

“ Như vật lão hệ, vậy nếu như.. Ta nói là nếu như nhé, nếu như ta tiên giai thành công thì cái xác của con Địa Ngục Thiên Long bên kia còn tác dụng không?”

Vô Địch không cần suy nghĩ liền gật đầu nói:

“Đương nhiên còn tác dụng, bây giờ mi đã vậy rồi, quy tắc tiến hóa cũng bị thay đổi, tất nhiên thứ kia hữu dụng, với qua đó mang về con rồng nhỏ Bì Bì kia về nuôi cũng là một trợ lực cực lớn đấy. Mà ta suy tính thời kỳ đại loạn của cao thiên sắp tới đến nơi rồi.”

Xuân Đức nghe được hẳn nói vậy thì chỉ nhếch môi cười nhạt nói:

“Đại loạn mới tốt, đại loạn thì chúng ta mới có thể góc đầu lên được, không đại loạn mọi thứ đều theo quy củ rất khó cho những người như chúng ta lách luật mà sống. Nếu như có đại loạn, khi đó là thời cơ chúng ta quật khởi đấy.”

Vô Địch gật gật đầu đồng ý, nói:

“Đúng là như vậy, mà còn một việc nữa.”

Nhìn qua Vô Địch đi bên cạnh, Xuân Đức kỳ quái nói:

“Sao hôm nay lắm chuyện thế, chuyện gì nói nghe xem nào.”

Vô Địch cười cười:

“Chuyện tốt đến càng nhiều càng vui chứ sao, Hắc Âm Mẫu Thụ tích lũy đạo căn đủ rồi, giờ thiếu sinh mệnh bồi dưỡng mà thôi. Mi tranh thủ đi tìm đồ ăn cho nó, ta thấy phiến hải vực này cũng không tệ, để cho Hắc Âm Mẫu Thụ đi ra tìm đồ ăn đi.”

Xuân Đức gật đầu:

“Không thành vấn đề.”

Vốn tưởng hết chuyện nói rồi, không ngờ Vô Địch lại nói tiếp:

“À mà còn chuyện nữa.”

Xuân Đức lườm hắc hắc một cái, nói:

“ Nói ra một lần luôn đi.”

Vô Địch cười hắc hắc, bộ dạng rất muốn ăn đòn, nói:

“ Đám Ma Lang mà mi nuôi trước đây phát triển quá nhanh, số lượng quá nhiều rồi, tầng 1 đã không đủ chỗ cho bọn nó sống, mi làm cách gì thì làm cho bọn nó chết bớt đi, chứ không gian là tạm thời không mở rộng thêm được đâu.”

Xuân Đức nghe Vô Địch nói thế thì nhớ đến đám sói mà mình nuôi, hắc gật đầu nói:

“ Ủ, đợi ta tìm đi đồ diệt thế lực nào đó thì thả bọn chúng ra, lấy tu vị bọn nó thì chắc cứ 5-6 con đổi một mạng tu sĩ, sống giữ lại chết làm lương thực cho Hắc Âm Mẫu Thụ, vẹn cả đôi đường.”

Vô Địch nhếch môi cười nói:

“ Cũng được, hắc. Mà tới nơi rồi, mi lên hỏi thăm em gái cung của mi đi, ta đứng đây nhìn xem là được rồi.”

Xuân Đức nhìn lên, không biết lúc nào đã tới nơi cần đến rồi, nhìn qua Vô Địch hắc cười cười, sau đó vỗ vai tên kia một cái rồi mới tiến đến nơi Vũ Y đang trị thương.

Lúc này Vũ Y đang ngồi bên trên một đài sen lớn nằm giữa “Bể sinh mệnh” xung quanh nàng vô số ánh sáng nhu hòa bao quanh.

Khuôn mặt của Vũ Y lúc này vô cùng an tường, nhìn giống như một tiên nữ không nhiễm bụi trần.

Lúc Xuân Đức đi tới thì Vũ Y cũng mở mắt ra, ánh mắt hai anh em chạm nhau, Xuân Đức nhìn nàng cười cười, hấn ngồi trên bờ hồ hỏi:

“ Sao rồi, đã tốt hơn chưa?”

Vũ Y không nói gì chỉ gật gật đầu, Xuân Đức thấy vậy kỳ quái hỏi:

“ Làm sao không nói chuyện, bị sao à?”

Vũ Y lắc đầu vẫn không nói, Xuân Đức lần này càng kỳ quái hơn, hấn nhảy một cái bay qua đài sen nơi Vũ Y đang ngồi, đài sen rất lớn, hai anh em ở bên trên cũng không thấy chặt.

Đánh giá đứa em gái một hồi, Xuân Đức nói:

“ Nói a đi nào... A a a a a.”

Bị hành động của hấn chọc cười, Vũ Y hờn dỗi đấm nhẹ cho hấn một cái nói:

“ Em cũng không phải con nít đâu. Chẳng qua là âm thanh của em có chút vấn đề nên không muốn nói thôi.”

Xuân Đức vừa nghe được Vũ Y nói thì tí nữa cười té lăn xuống hồ, hấn cười ha hả nói:

“ Giọng của em lúc này giống mấy đứa con nít ghê, nghe dễ thương cực, hắc hắc.”

Vũ Y thấy hấn vậy thì tức giận đấm thêm cho hấn hấn một cái vào ngực. Lần này nàng dùng nhiều sức hơn.

Xuân Đức bị một đấm này thì trực tiếp lộn cổ xuống hồ

“ ùm”

Hắn cả người rơi vào bên trong hồ nhưng ngay sau đó liền ngoi lên, hắn bám lấy bên rìa đài sen, nhìn Vũ Y đang hờn dỗi thì cười nói:

“ Đùa một chút mà, làm gì tức giận như vậy chứ. Mà anh đi có việc chút đây, em trị thương tiếp đi.”

Vũ Y xua tay, làm bộ dạng ghét bỏ nói:

“ Vừa mới tới đã muốn đi rồi.Đi đi, xùy xùy, ghét anh hai.”

Xuân Đức cười cười, trước khi đi hắn còn nhảy lên trên đài sen, nhéo má Vũ Y mấy lần sau đó mới rời đi. Hắn cũng không phải không muốn ở lại nói chuyện với Vũ Y, chẳng qua con bé cần thời gian trị thương, hắn cũng tiện làm phiền, thấy con bé không sao hắn yên tâm rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1355: Nhà

Sau khi nhìn qua Vũ Y một chút, thấy con bé không có chuyện gì rồi thì Xuân Đức cũng không nán lại đâu, hẳn lúc này đi thẳng xuống tầng thứ nhất của “ Không gian vong linh”

Vừa xuống đến nơi, đập vào mắt hẳn chính là vô biên ma sói, ma sói nhiều đến mức mà đâu đâu cũng có, bọn nó nằm la liệt trên mặt đất, nếu không phải đám này chỉ cần hấp thu ma khí để sống thì đã sớm hết thức ăn mà tàn sát lẫn nhau, Xuân Đức nhìn qua một chút liền thôi.

Thực sự mà nói, hẳn cũng không xem trọng đám thú nuôi này lắm, lúc đầu khi nghe Vô Địch nói, vốn hẳn để Nguyên Ma xuống đây tàn sát một hồi cho xong nhưng nghĩ lại con vật mình nuôi cũng nên có tí đạo đức nên hẳn mới có cái suy nghĩ mang đám này đi làm pháo hôi.

Sau khi nhìn xem đàn Ma Sói xong, hẳn liền quay người đi tìm ba con thú cưng của mình.

Không gian nơi đây nằm dưới sự quản lý của hẳn cùng Vô Địch nên muốn biết ba tên kia đang ở đâu và làm cái gì cũng rất đơn giản. Chỉ là hơi tốn một chút công phu mà thôi.

Rất nhanh hẳn liền đã tìm thấy Sói Mập, A Ngọc cùng A Khờ, khi hẳn tìm thấy ba tên kia thì ba tên kia đang nằm phơi nắng cùng nhau trên một cái đồi hoa, bộ dạng hưởng thụ vô cùng.

Thấy cảnh này thì hẳn cũng không khỏi nở một nụ cười vui vẻ, cuộc sống giết chóc triền miên liên tục cũng nên có lúc thư giãn, chứ cuộc đời tu tiên cả ngày chỉ có tu luyện cùng giết người thì hẳn sớm tâm thần mà chết.

Thân ảnh hắn mờ dần mờ dần, sau một lúc thì hoàn toàn biến mất, lần nữa hắn xuất hiện đã là trên tầng ba “Không gian vong linh”, ở ngay bên cạnh đám Sói Mập, A Ngọc cùng A Khờ.

Hắn vừa xuất hiện thì Sói Mập liền tỉnh dậy, không những nó mà A Ngọc cùng A Khờ cũng đều tỉnh dậy.

“ Chủ nhân. Người tỉnh lại rồi.”

Xuân Đức khẽ gật đầu, sau đó cũng nằm xuống nhập bọn cùng với ba người Sói Mập, A Ngọc cùng A Khờ.

“ Mập mập người thấy nơi này thế nào? Có hay không rất đẹp, nơi đây là ta cùng mọi người đều dồn hết tâm lực vào xây dựng đấy.”

Sói Mập du du nói:

“ Cảm giác thật tốt, giống như ở nhà mình vậy.”

Mỉm cười gật đầu, Xuân Đức nhắm mắt lại khẽ nói:

“Vậy là được rồi, ngủ đi, ngủ dậy chúng ta đi ra biển bắt cá.”

Tiếp đó một người ba thú đều nằm dài trên đồi hoa lộng gió và nắng nhắm mắt mà ngủ, bộ dạng thích ý đến cực điểm.

.....

Không gian vong linh lúc này đã được cải tạo rất nhiều, bầu trời nơi này cũng đã có mặt trời, không còn âm u tối đen một màu như lúc trước nữa,

cũng không biết là Vô Địch dùng vật gì để làm mất trời, hắn cũng không có hỏi qua nhưng hắn nhớ không lầm là mất của Hỏa Phượng hay là có một con Hỏa Phượng gì đó.

Không những vậy, không gian nơi đây đã được gia tăng lên rất nhiều, ngày trước chỉ tầm có mấy trăm vạn dặm, bây giờ đã có cả ngàn, hơn nữa mỗi giờ mỗi khắc đều đang tăng lên, có điều chậm chạp mà thôi.

Nhưng mà không gian tăng lên lại dẫn tới quy tắc biến đổi, dòng chảy thời gian bắt đầu cân bằng lại, không thể tùy ý điều chỉnh thời gian như lúc trước, có điều nếu có việc gì gấp thì Vô Địch vẫn có thể dùng năng lượng cấp cao tạo ra không gian gia tốc, nên vấn đề này cũng không đang lo cho lắm. Bây giờ tốc độ chảy thời gian nơi này so với ngoại giới nhanh hơn không tới 50 lần.

Không gian tăng lên, kết cấu không gian cũng đồng dạng được tăng lên, nghe vô địch nói bây giờ một cường giả Đế Cấp mà đi vào trong này, đừng mong phá không mà đi, dù có là Đế Cấp đỉnh phong đi nữa, vậy là biết không gian lúc này chắc chắn đến mức nào rồi.

Không gian chắc chắn, khả năng nguy trang đánh lừa cũng được nâng cao hơn rất nhiều, bây giờ cũng không cần sợ đám cừu nhân của Vô Địch cảm ứng được cái gì.

Vô Địch có nói “ Với khả năng che giấu hiện tại thì dù đám cừu nhân kia có ở gần cũng không thể phát hiện ra được Vô Địch đang ở bên trong không gian vong linh. Còn ở xa thì không thể cảm ứng được không gian vong linh chứ đừng nói là cảm ứng tới Vô Địch.”

Có điều vì để đảm bảo an toàn, Vô Địch vẫn là ở nhà tốt hơn, ít xuất hiện, việc ở bên ngoài vẫn là hắn lo, tránh cho đám cừu nhân kia tìm tới, dù sao đám cừu nhân của Vô Địch đều là hạng bá chủ của cao thiên chứ không

phải đám tôm tép nhãi nhép gì. Thần thông của đám kia không một ai có thể xem thường.

Đương nhiên tài nguyên nhiều như vậy không chỉ phát triển mình không gian vong linh như vậy được, Vô Địch còn làm ra một ít hậu thủ để chạy trốn hay tiêu diệt địch nhân, có điều những hậu thủ kia chỉ có thể tự mình Vô Địch thi triển, còn hấn không không dùng được. Về điểm này thì Vô Địch nói qua loa hấn cũng không hỏi nhiều.

Nói chung thì bây giờ mọi thứ đều đang phát triển rất tốt, rất đúng quỹ đạo. So với hồi đầu mới lên cao thiên thì tốt hơn rất nhiều rồi.

.....

Thời gian nhanh chóng qua đi, cũng không biết là đã qua bao lâu nữa, Xuân Đức từ giấc ngủ say tỉnh lại, lâu lắm rồi hấn mới có một giấc ngủ thoải mái như vậy.

Ngồi dậy, dụi dụi hai mắt, thấy xung quanh vẫn là khung cảnh lúc trước thì hấn có chút vui mừng không hiểu vì sao, hít vào một hơi sâu, cảm nhận hương hoa trong gió, hấn cảm thấy cuộc đời như vậy là đủ rồi. Cuộc đời chỉ cần có một nơi để nhớ, để về đã là vui rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1356: Càn Quét Hải Vực Tìm Kiếm Thức Ăn Cho Hắc Âm Mẫu Thụ

Người ta đi ra bên ngoài thì cười long, cười phụng hay ít nhất cũng là con vật gì uy mãnh một chút nhưng Xuân Đức lại ngược lại, hấn đi ra bên ngoài lại cười chó à không, phải nói là cười sói chứ. Hơn thế nữa lại còn mang theo hai con sủng thú một thì ngu ngơ, con còn lại thì manh manh.

Ngồi trên lưng Sói Mập, Xuân Đức nhìn khắp nơi xung quanh đều là biển rộng mênh mông không thấy điểm cuối thì có chút không biết làm sao, đại dương mênh mông thế này đi đâu tìm hang ổ của đám quái vật biển đây.

Hấn lúc này cảm thấy vẫn là quay vào bên trong đất liền đi đồ sát vài chục hay vài trăm cái thành trì cho xong chứ ở biển rộng thế này tìm đâu ra.

Sói Mập lúc này không hiểu làm sao lại hỏi:

“ Chủ nhân, chúng ta bây giờ làm cái gì?”

Xuân Đức có lẽ vẫn đang còn buồn ngủ, hấn ngáp dài một cái nói:

“ Đi kiếm đồ ăn cho Hắc Âm Mẫu Thụ, nó sắp tiến hóa thêm lần nữa rồi, bây giờ chỉ cần kiếm đủ đồ ăn là được, mà ta còn chưa biết đi đâu tìm đồ ăn cho nó đây, Mập Mập ngươi có ý tưởng gì hay không?”

Sói Mập bị hỏi vậy thì có chút ngậy ra, hấn nhớ từ trước đến nay chủ nhân chưa bao giờ hỏi qua ý kiến của nó thì phải nhưng với bản năng sẵn mồi tự nhiên của nó, rất nhanh nó liền có một cái ý tưởng:

“ Hồn niệm của chủ nhân rất cường đại có thể tản ra đi tìm nơi nào xuất hiện nhiều quái vật biển sau đó lại tung mỗi câu cho đám kia tụ tập lại, sau đó thì giết một lượt, máu tươi ở trong biển rất có sức hấp dẫn à.”

Nghe Sói Mập nói vậy thì Xuân Đức cảm thấy bản thân thật đàn, có vậy mà không nghĩ ra, hấn vỗ vỗ đầu nói mập nói:

“ Khá lắm Mập Mập, để ban thưởng cho người ta quyết định tối nay đi ăn thịt thủy quái.”

Tiếp sau đó Xuân Đức bắt đầu tản hồn niệm của bản thân ra, sau vài tháng trị thương ở bên trong không gian vong linh, di chứng do sử dụng thần thông ba đầu địa ngục thiên long cũng đã được tiêu trừ sạch sẽ, bây giờ hấn có thể tự do điều động hồn lực rồi.

Hồn lực của hấn lúc này đã là đẳng cấp Thiên Vương Tiên Cảnh vì thế phạm vi bao trùm của hồn niệm của hấn cũng rất rộng, thoáng cái mấy triệu dặm đều bị hấn quét qua một lần.

Rất nhanh hấn đã tìm được con mồi, có điều con mồi lần này của hấn cũng không phải cái gì thủy quái mà là một chi của hải tộc, đám hải tộc kia thân thể nhìn giống con tôm vậy, có con đã hóa hình con thì không, cảnh giới con thấp nhất cũng đã có Luân Hồi Tiên Cảnh rồi.

Số lượng cũng rất khá, đám này quần cư có đến mấy trăm triệu con là ít.

“ Tìm thấy rồi, Mập Mập hướng phía đông nam 2 triệu dặm thẳng tiến, A Ngốc, A Khờ theo sát phía sau.”

Tiếp sau đó Sói Mập liền theo hướng Xuân Đức chỉ mà hóa thành một vệt kim quang phóng đi, A Ngốc, A Khờ thì theo sát phía sau, một người ba thú vừa phóng đi vừa la hét.

Đám thủy quái của chim biển ở phụ cận bị tiếng gào thét của một người ba thú bỏ chạy tán loạn, vì để tiện dụ thêm con mồi, Xuân Đức trên đường đi cũng tiện tay giết chết tất cả nhưng sinh vật gì mà hắn gặp.

Mặc dù Sói Mập đã là Tinh Vương Tiên Cảnh tầng 4 nhưng tốc độ thì có thể sánh ngang với tầng 8 rồi, vì thế phạm vi mấy triệu dặm cũng chỉ mất một thời gian liền có thể tới nơi rồi.

Vừa đi vào phạm vi của đám hải tộc hình con tôm kia thì Xuân Đức liền đã gặp phải ngăn cản từ một đám tôm thủ vệ, có điều đám kia còn chưa kịp nói lời nào đã bị A Ngốc cùng A Khờ giết sạch rồi.

Tâm niệm vừa động, Long Sát liền xuất hiện ở trước mặt hắn, vừa đi ra ngoài Long Sát liền hướng hắn cười hỏi:

“Đại ca, cần đệ giúp gì à?”

Xuân Đức cười cười, hắn chỉ tay về phía dưới biển sâu nói:

“Dưới này có một đám hải tộc, đệ xuống giết sạch bọn chúng đi, nhớ là giết thôi đừng có ăn, để ca con làm mồi dụ đám thủy quái khác tới.”

Long Sát nghe vậy thì ngưng mắt nhìn xuống phía dưới, trong mắt hắn lóe lên lệ mạng, hắn gật đầu nói:

“Đại ca yên tâm, cho đệ vài phút liền giải quyết hết đám này.”

Nói xong thì hắn liền biến về bản thể, hóa thành Hỗn Động Thiên Thủy, thân thể hắn dung hợp với nước biển phía bên dưới hình thành nhất thể không tài nào phân biệt được.

Sau lần được Nguyên Ma để lại cho một nửa thân thể thì Long Sát lúc này đã cường đại hơn rất nhiều, nhất là ở trong biển khả năng giết chóc của

Long Sát được nâng cao đến mức thượng thừa.

Sói Mập nhìn thấy Long Sát đi vào trong biển sâu thì kinh ngạc hỏi:

“ Chủ nhân, người kia là người nào vì sao Tiểu Kim chưa từng thấy qua.”

Xuân Đức cười nói:

“ Là lão tam, Mập Mạp ngươi cứ gọi hắn là Sát ca là được, khi nào có thời gian ta lại sẽ giới thiệu hắn cho ngươi làm quen, à mà không chỉ có hắn đâu còn một người nữa ngươi cũng chưa từng gặp, hai người bọn họ là ta thu ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp đây.”

Sói Mập gật đầu, nhìn Long Sát sau khi tiến vào lãnh địa của đám hải tộc đang điên cuồng tàn sát thì sùng bái nói:

“ Thực lực thật là mạnh.”

Xuân Đức xoa đầu nó nói:

“ Ăn thua gì, sau này Mập Mạp ngươi còn mạnh hơn như vậy nhiều, mà tiến vào trong biển nhìn cận cảnh nào Mập Mạp, nhìn xem lão tam làm sao trong vòng mấy phút có thể diệt được hết đám hải tộc này.”

“ Vâng” Sói Mập ứng một tiếng sau đó lao vào bên trong biển sâu, A Ngốc cùng A Khờ cũng đi theo sát phía sau.

Vừa vào bên trong biển Xuân Đức liền đã ngửi được vị tanh của máu, lúc này hắn cũng muốn đi lên chém giết một hồi cho thư giãn gân cốt nhưng mà đám tạp tôm nơi này yếu quá, đánh không đã nghiền. Vậy là hắn vẫn quyết định đứng nhìn.

Nhìn về nơi xa xa, nếu không phải có hồn niệm cường đại thì hẳn cũng không biết đâu là Long Sát đâu là nước biển, chỉ thấy nơi mà Long Sát đi qua đám hải tộc hình con tôm kia trong nháy mắt bị xé thành mấy chục mảnh, máu thịt văng tán loạn.

Quá trình đồ sát của Long Sát cực nhanh, cơ hồ một giây phải có hàng chục vạn cho đến hàng trăm vạn hải tộc bị hấn giết, nước biển trong một phương viên rộng lớn thoáng cái bị nhuộm thành màu đỏ tươi.

Nhưng lúc Long Sát đồ diệt tới vùng trung tâm của chi hải tộc này thì có chuyện bất ngờ phát sinh, không ngờ ở bên trong đám tôm kia lại xuất hiện mấy con Kim Long(rồng vàng) hơn nữa đẳng cấp cũng không thấp, một con trong đó còn có tu vị Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ.

Thấy vậy Xuân Đức kinh ngạc không thôi, phải biết ở trên lục địa tìm mò mắt mới thấy một tên Hằng Vương Tiên Cảnh, vậy mà trong biển vừa đi liền gặp được một con.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1357: Quái

Vỗ nhẹ lưng Sói Mập, Xuân Đức híp mắt cười nói:

“Đi qua bên kia nào Mập Mập xem ra tối nay chúng ta có thịt rồng ăn rồi, người cứ tính trước xem là nên ăn món rồng hầm hay rồng xào đi.”

Sói Mập ánh mắt lúc này cũng trở nên sáng ngời, nó lúc này cực nhanh lướt qua bên kia, nơi mà mấy con Kim Long đang bị Long Sát vây khốn, mấy con Kim Long kia thể chất có thể nói cực kỳ kinh khủng vậy mà dưới sức ép của Hỗn Độn Thiên Thủy vẫn bình an vô sự.

Rất nhanh thì Sói Mập đã bơi tới phụ cận nơi mấy con Kim Long đang bị giam cầm, ở gần Xuân Đức lúc này mới kinh ngạc nói:

“Di, hóa ra không phải chỉ một con có tu vị Hằng Vương Tiên Cảnh à, thế mà tất cả đều có tu vị Hằng Vương Tiên Cảnh, hôm nay ta ra ngoài đúng là gặp vận, thoáng cái gặp bốn con rắn lớn.”

Sói Mập nhìn bốn con Kim Long không lồ đang vùng vẫy bên trong một vùng nước không tài nào thoát ra thì kinh ngạc nói:

“Bọn chúng làm sao lại không thể đi ra khỏi vùng nước đó được vậy chủ nhân.”

Xuân Đức giải thích:

“ Là lão tam đang giam cầm bọn nó đây, lấy tu vị hiện tại của mập mạp ngươi không nhìn thấy lão tam được đâu. Linh hồn lực ít nhất phải là Hằng Vương Tiên Cảnh tầng 2 mới có thể nhìn thấy được.”

Ngay lúc hai chủ tớ đang nói chuyện thì từ bên trong không gian giam cầm của Long Sát một con Kim Long lớn tiếng gầm thét:

“ Ngươi là người nào nhanh thả ta ra, nếu người dám làm gì ta thì bạn bè người, người nhà của người, đến ngay cả Bắc Thần Châu này cũng sẽ chôn cùng ngươi. Biết điều thì nhanh thu hồi thứ này, ta sẽ tha lỗi cho ngươi.”

Xuân Đức nghe thế thì tí nữa cười phun, lâu rồi lại mới được nghe người ta uy hiếp, thực sự mà nói hẳn có chút hoài niệm à. Hắn mỉm cười nhìn con Kim Long hỏi:

“ Ngươi là người nào? Lai lịch rất lớn sao? Nói nghe chút biết đâu ta sẽ sợ mà thả ngươi ra.”

Con Kim Long(con rồng này không có cánh nhé) kia gầm lên nói:

“ Ta là con trai thứ 312 của Kim Long Vương, Kim Long chúng ta là chủ của vùng biển nơi đây, nếu ngươi dám làm gì ta thì sẽ chết không có chỗ chôn, đội quân hải tộc sẽ giết chết ngươi, san bằng cả Bắc Thần Châu. Tới khi đó hậu quả ngươi có thể gánh nổi sao?”

Xuân Đức ánh mắt chột lóe, hẳn vốn dĩ đã thiếu máu thịt để nuôi Hắc Âm Mẫu Thụ, bây giờ nếu tạo ra một cuộc huyết chiến giữa hải tộc cùng nhân tộc ở Bắc Thần Châu này thì tuyệt, khi đó máu thịt sẽ không thiếu nữa rồi.

Có suy nghĩ như vậy, hắn cười càng thêm lạnh lùng, nhìn con Kim Long kia hắn khinh miệt nói:

“ Một con Kim Long vừa bước vào Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ nhị trọng đỉnh phong mà thôi, chết liền chết, người tưởng ta sợ mà không dám giết người sao, hừ.”

“ Long Sát tập trung giết chết tên này, mấy tên con lại để ca.”

Long Sát nghe vậy thì lập tức thu nhỏ phạm vi, tập trung tất cả lực lượng muốn ép chết con Kim Long vừa nói chuyện. Về phần hai con Kim Long khác thì đã có Xuân Đức lo.

Thấy đối phương vậy mà thật sự muốn giết mình, con Kim Long kia hoảng sợ không thôi, nó rống giận nói:

“ Nhân loại ngu xuẩn, người nhất định phải trả giá cho hành động của người ngày hôm nay.”

Xuân Đức cười nhạt nói:

“ Mấy tháng trước ta mới giết một đám người của Âm Long tộc, bên trong hình như còn có đại công tử của bọn chúng đấy, thế mà vẫn chưa thấy tộc hãn tử ta báo thù.”

Vừa nói hần vừa triệu hồi Quỷ Kiếm, tâm niệm vừa động Quỷ Kiếm liền xuất hiện trong hần, Quỷ Kiếm vừa ra vô tận máu huyết đang phiêu đang khắp nơi đều tụ tập về đây.

Xuân Đức thấy thế thì vỗ vỗ nhẹ Quỷ Kiếm nói:

“ A Manh, thứ này là để ba ba dùng làm môi câu, không được ăn, tí nữa làm thịt hai con Kim Long này cho A Manh một con đấy.”

Nghe hiểu được lời hần nói, Quỷ Kiếm khẽ run lên vài lần biểu hiện đồng ý, huyết vụ xung quanh lúc này cũng lần nữa tán ra xung quanh.

Nâng lên Quý Kiếm, Xuân Đức ánh mắt nhìn về phía hai con Kim Long cách đó không xa cười nói:

“ Không chạy sao?”

Hai con Kim Long kia lúc này hóa thành một nam, một nữ, cả hai bề ngoài đều nhìn rất trẻ, còn tuổi thật thì hẳn có trời mới biết.

Nam tử trẻ tuổi kia lúc này không biết lấy đâu ra tự tin nói:

“ Lúc trước là không may bị thứ kia ám toán nên mới bị người vây khốn, người tưởng rằng bằng thứ kia có thể vây khốn hai chúng ta, hừ, ngày thơ, nếu người lúc trước nhanh chân chạy đi còn có thể giữ một mạng nhưng giờ đã chậm.”

Xuân Đức nghe xong thì kinh ngạc không thôi, hóa ra hai người này là tự tin vào năng lực bản thân có thể thoát khỏi vây khốn của Long Sát đi ra ngoài chém giết hẳn. Vừa nghĩ tới điều này thì hẳn tí nữa cười phun, Long Sát cũng không là đối thủ của hẳn, hai người này lại tính là cái quái gì.

Hắn gật đầu nói:

“ Rất có tự tin, vậy thì tiếp ta một kiếm đi.”

“ Kiếm Nhất- Quý Hồn Nhất Trảm”

Xuân Đức nâng kiếm, động tác rất chậm nhưng loại hòa với vận luật của thiên địa, giống như là cùng một nhịp thở với thiên địa vậy, một kiếm chém xuống không có bất kỳ màu mè, chỉ là một kiếm bình thường đến không thể bình thường hơn nhưng ở đối diện, một nam một nữ kia sắc mặt trở nên kinh khủng.

Nữ tử ở bên cạnh sợ hãi lùi về phía sau rồi nhanh chóng bỏ chạy, về phần nam tử kia thì cứ ngẩn người nhìn một kiếm kia hạ xuống.

“ Phúc”

Một kiếm kia chém qua nam tử nhưng cũng không có gây thương tích gì cho thân thể hắn, có điều dưới một kiếm này linh hồn nam tử kia bị chém cho tan tác, tất cả đều bị Quỷ Kiếm hấp thụ đi. Từ nay bên trong Quỷ Kiếm lại có thêm một vong hồn, sức mạnh lại gia tăng một phần.

Nhìn thi thể nam tử đã hóa thành con Kim Long khổng lồ, Xuân Đức cười lạnh nói:

“Tự tin là tốt, tự tin thái quá là tìm đường chết.”

Ánh mắt hắn lúc nhìn qua nữ tử đang chạy phía ở nơi xa xa, trong mắt hiện lên tia trào phúng, hắn cười cười nói:

“ Con rắn nhỏ chạy làm gì nhanh vậy, lại mất công ta phải đi xa nhất xác.”

Quỷ Kiếm trong tay hắn trong nháy mắt chuyển đổi hình thái, hóa thành Quỷ Cung.

Xuân Đức dương cung, trong miệng khẽ ngâm.

“ Nhất tiễn - Truy Hồn Vong Mệnh Tiễn”

Máu tươi trong một vùng rộng lớn thoáng cái bị hắn thu nạp hình thành một mũi tên máu.

“ Vèo...”

Mũi tên bay đi trực tiếp tạo thành một đường chân không bên trong lòng đại dương.

Nhưng ngay lúc Xuân Đức cho rằng nữ tử kia sẽ bị bắn chết thì không biết từ đâu lại xuất hiện một lão giả, lão giả này là nhân tộc chứ không phải hải tộc.

Tay lão giả cầm một tấm mai rùa cực lớn, bên trên có vô số đồ án, phù văn tối nghĩa, cả mai rùa phát ra ánh sáng tối tăm.

“ Ầm...”

Huyết tiên va chạm với mai rùa vậy trực tiếp bị mai rùa cản lại, về phần lão giả kia chỉ bị đẩy lùi về phía sau vài chục dặm sau đó dừng lại, lúc dừng lại cũng không có bị thương gì, chỉ là khí huyết bên trong cơ thể đôi chút hỗn loạn mà thôi.

Xuân Đức thấy vậy thì không biết nói gì hơn, hôm nay là ngày gì mà cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh cứ thi thoảng lại xuất hiện một người vậy, phải chăng mấy chục năm hấn ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp thì Hằng Vương Tiên Cảnh đã nhiều như chó chạy ngoài đường rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1358: Giết Cũng Liền Thôi

- ---o0o---

Xuân Đức nhoáng người lên một cái lập tức đã xuất hiện trước mặt lão giả cách đó không xa. Nhìn lão giả đang ôm mai rùa, Xuân Đức có phần kỳ quái hỏi:

“Đạo hữu ngươi đây là chán sống muốn chết thay người khác sao? Làm sao lại thích xen vào việc của người khác như vậy.”

Lão giả kia nhìn về phía Xuân Đức với ánh mắt đầy cẩn trọng, sau một lúc hẩn mới nói:

“Vị bằng hữu nhân tộc này tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, nếu như hai vị vương tử cùng công chúa có đắc tội với bằng hữu cũng mong bỏ quá cho. Bằng hữu người đã giết chết hai vị vương tử của Kim Long Vương nếu như còn giết thêm vị công chúa nữa thì thù hận này không thể hóa giải.”

Xuân Đức nghe hẩn xung hô thì cảm thấy kỳ kỳ, sau khi dùng hồn niệm dò xét cẩn thận thì hẩn mới nhận ra tên này cũng không phải là nhân tộc bình thường mà là có người đoạt xá hẩn rồi.

Xuân Đức trên mặt duy trì mỉm cười, có điều trên thân hẩn sát khí lưu chuyển mỗi lúc một mạnh, nhìn lão giả hẩn nói:

“Thù cũng đã kết xuống thì còn giải kiểu gì, đã giết hai người giết thêm một người nữa có làm sao, à không tính thêm ngươi nữa là hai người. Thêm

hai các xác chết mà thôi, không đánh kẻ chút nào.”

Sắc mặt lão già phát lạnh, hấn lạnh giọng nói:

“ Khinh người quá đáng. Đã vậy thì chiến một trận.”

Phía sau hấn long ảnh thoáng cái rít gào hiện ra, quanh quần trên không trung mấy vòng, từng đạo kim quang bay lên, dẫn động thiên địa chi uy.

“ Phi Long Tại Thiên”

Lão già quát lạnh một tiếng, hai mắt lão ta lúc này đỏ như máu, hình rồng to lớn lẳng không hạ xuống, trong mắt long ảnh kia cũng là một mảnh huyết hồng, bộ dạng phần nộ đến cực điểm, toàn bộ biển rộng phát sinh run rẩy kịch liệt, nước biển hướng ra bốn phía không ngừng thối lui, lộ ra một mảnh chân không thật lớn phương viên mấy ngàn dặm.

Xuân Đức nhìn lão già trên cao, khóe miệng nhếch lên cười nói:

“ Hằng Vương Tiên Cảnh thất trọng nhưng chỉ là thân thể, hồn phách cũng chỉ là sơ kỳ, người cảm thấy với cái thân thể rách nát cùng với cái linh hồn tàn tạ của người có thể chiến thắng ta.”

Vừa nói xong thì ánh mắt của Xuân Đức kịch liệt biến đổi, trong mắt hấn thoáng hiện lên hai mắt trắng khuyết màu lam, lão già đang đánh xuống phía dưới nhìn thấy hai mắt của Xuân Đức thì liền dừng lại chiêu thức, cả người hấn run rẩy kịch liệt.

Xuân Đức khẽ ngâm:

“ Nhất thức tinh thân- Nguyệt Tinh Bạo”

Lời này vừa ra, thân thể của lão già thoáng cái không còn run rẩy nữa, cả người hấn không tự chủ rơi xuống phía bên dưới, lúc này đây lão ta đã

chết đến không thể chết lại, linh hồn hẳn hoàn toàn bị xóa bỏ lúc này đây chẳng qua chỉ là một thi thể mà thôi.

Ánh mắt Xuân Đức nhìn về phía phương trời nơi xa, lúc này thiếu nữ Long Tộc kia vẫn chưa chạy được quá xa, dù sao Xuân Đức giết lão kia cũng chỉ là trong mấy cái hô hấp.

Lần thứ hai nâng lên Quỷ Cung, trong miệng hắn khẽ nói:

“ Nhị tiền - Phượng Hoàng Luân Hồi.”

Một con phượng hoàng hư ảnh màu đen hiện ra phía sau lưng Xuân Đức, mặc dù chỉ là hư ảnh nhưng lại mang theo uy năng cực lớn, nó ngửa đầu hét một tiếng làm cả thiên địa chấn động, sức nóng từ nó tản ra vậy mà chung khô tất cả nước xung quanh Xuân Đức mấy ngàn dặm.

“ Vũ”

Mũi tên bay đi, hắc phượng hoàng hư ảnh phía sau cũng đồng dạng bay theo mũi tên, mũi tên đi tới đâu liền khiến cho nước biển nơi đó bốc hơi sạch sành sanh.

Long nữ cảm nhận nguy hiểm chí mạng từ phía sau lưng, bất chấp việc chạy trốn, nàng xoay người lại. Trong tay nàng hiện ra một đoàn sương khói màu vàng hư ảo, đoàn sương khói hư ảo kia thu nạp nước biển trong phạm vi mấy chục dặm, áp súc lại hình thành nên một mặt thuẫn bài.

“ Âm...”

Thuẫn bài kia ở dưới một tiễn trực tiếp bị nghiền nát. Hóa thành đầy trời hơi nước.

Long nữ kia sắc mặt đại biến, nàng quay về bản thể, long trào hướng về phía mũi tên đánh tới.

“ Ầm....”

Long trào kia có long khí bao trùm nhưng khi đánh lên “ Luân hồi tiền” thì trực tiếp bị hủy diệt, long trào đập lên “ Luân hồi tiền” thì phát ra tiếng nổ mạnh.

“ Ầm...”

Long trào nổ nát, lực lượng luân hồi trực tiếp xâm nhập vào bên trong cơ thể Long nữ, trong nháy mắt tước đoạt đi linh hồn của nàng, Long thân to lớn bị một ngọn lửa màu đen bao trùm trong nháy mắt đốt thân thể kia thành hư vô.

Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức tí nữa tự tát vào mặt cho mình mấy cái vì can cái tội ngu.

Hắn lúc trước chỉ muốn giết chết địch nhân trước mắt nhưng quên mất tác dụng của thần thông hắn dùng.

Hắn thông khổ ngồi trên mặt đất ôm đầu khóc lớn, giống như vừa mất đi một bảo vật trân quý:

“ Trời ạ, ta vừa cái gì thế này, một Kim Long tu vị Hằng Vương Tiên cảnh sơ kỳ nhất trọng vậy mà lại dùng Phương Hoàng Luân Hồi Tiền đưa cả linh hồn lẫn thân xác nó vào luân hồi. Cái này làm sao tìm lại.”

Ngay lúc Xuân Đức đang than thân trách phận thì Long Sát hiện ra bên cạnh hắn, cười nói:

“ Đại ca cần gì phải như vậy, nơi này không thiếu cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh à, hôm sau giết bù vài tên là được, mà không phải có lão già ngu ngốc kia bù vào rồi sao, thân thể tầng 7 của nhân loại tuy không bằng Long thân tầng 1 nhưng mà cũng không chênh lệch bao nhiêu.”

Xuân Đức nghe Long Sát nói vậy thì cũng cảm thấy có lý, hấn đứng dậy, gật đầu nói:

“ Có lý, cũng không lỗ, xem như là của đi thay người đi, mà chi hải tộc nơi này có bảo vật gì không lão tam.”

Long Sát gật đầu nói:

“ Rất nhiều đại ca, có điều một mình đệ năng lực có hạn, giết hải tộc còn dễ chứ đi sưu tầm bảo vật nơi này có chút lực bất tòng tâm.”

Gật gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Việc này thì đệ không cần phải làm rồi, đám ăn hại bên trong không gian vong linh cũng không có việc gì làm để cho bọn chúng đi ra sưu tầm bảo vật là hợp lý nhất.”

Long Sát nghe vậy cười cười:

“ Vậy đệ về trước tu luyện đây, đệ với nhị ca cùng lão tứ đang nghiên cứu một bí pháp hợp thể, có việc gì thì gọi đệ.”

Gật đầu, Xuân Đức nhếch môi cười nói:

“ Ừm, không thành vấn đề, có việc gì ca sẽ gọi đệ.”

Tiếp đó Long Sát liền trở về bên trong không gian vong linh đi tu tập cùng với Bóng Ảnh và Nguyên Ma đi nghiên cứu bí thuật gì đó.

Sau khi Long Sát rời đi thì Xuân Đức liền triệu hồi ra đám cường giả ở bên trong “ Không gian vong linh”, thoáng cái nơi này xuất hiện mấy ngàn tên tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh, trong đó còn có 9 tên cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh của Hắc Long bộ tộc.

Một đám vừa ra ngoài, đầu tiên nhìn thấy là một vùng biển bị máu tươi nhuộm đỏ, lại nhìn thấy trên mặt đất ba cỗ thi thể phát ra khí tức cường đại, cả đám trong lòng đều là rung mạnh.

Đúng lúc này âm thanh của Xuân Đức như gần như xa vang lên trong đầu mỗi người:

“ Nơi này là một chi hải tộc vừa bị ta diệt, các ngươi xuống phía dưới tìm tòi bảo vật, tài liệu các loại, nhớ một điều, chỉ cần vật có chút giá trị liền thu về, khi nào quay trở lại tới gặp Lam Nguyệt đổi điểm công trạng. Điệp Vũ ngươi thay ta giám sát mọi người.”

Mọi người nghe vậy thì mới hiểu ra là có việc gì, nơi này hóa ra là vừa bị điện chủ của bọn họ tàn sát qua, có điều bọn họ cũng thấy đây cũng là điều bình thường, việc diệt tông trong tiên giới con thiếu sao, giây phút nào mà không có tộc quần bị diệt, giây phút nào mà không có thế lực mới quật khởi.

Muốn sống tốt phải đạp lên hài cốt người khác, ai cũng hiểu đạo lý này. Tiếp sau đó cả đám không do dự thêm, tất cả đều nhanh chóng bay về các khu kiến trúc bắt đầu tìm kiếm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1359: Thuốc Tiến Hóa Sinh Mệnh

- ---o0o---

Mùi máu tươi nồng nặc rất nhanh được những luồng hải lưu mang đi xa xa, đám thủy quái với cái khứu giác nhạy bén rất nhanh liền đánh hơi được tới mùi thức ăn nơi này.

Vì để thu hút thêm thật nhiều con mồi, Xuân Đức cũng là nhịn đau nghiền nát xác của một con Kim Long ra làm mồi câu. Nếu như có thể đánh hơi được máu của Kim Long bên trong nước biển thì Xuân Đức dám chắc, đám kia càng thêm điên cuồng.

Không qua bao lâu thì liền có từng đàn thủy quái cấp thấp chạy tới nơi chi hải tộc vừa bị Xuân Đức tiêu diệt, đám thủy quái cấp thấp này vừa tới nơi này thì tham lam cắn nuốt máu thịt của đám hải tộc lúc trước, ngay khi đám này cắn nuốt được máu thịt của đám hải tộc hình tôm kia thì có con trực tiếp lên cấp.

Nhưng mà đám này linh trí rất thấp, nhìn thấy máu huyết nào càng cường đại thì liền lao đến, cứ giống như thiêu thân lao vào lửa vậy, một đám lớn ăn được một ít thịt Kim Long thì trực tiếp bạo thể mà chết, máu thịt của Kim Long ản chưa năng lượng khổng lồ không phải đám tạp ngư kia có thể chịu được.

Ấy vậy mà đám kia vẫn không từ bỏ, hết con này ăn vào bạo thể mà chết lại đến con khác ăn vậy, thành ra sau một lúc đám tạp ngư kia liền chết gần hết.

....

Thời gian chậm chậm đi qua, dần dần đám thủy quái bị dụ đến nơi Xuân Đức bố trí cạm bẫy mỗi lúc một nhiều, có điều đám này đều là thủy quái cấp thấp mà thôi, không có con nào đạt thời Tinh Quân Cảnh chứ đừng nói là Tinh Vương Cảnh.

Nhưng mà kiên nhẫn của hắn có thừa, hắn cũng không vội vàng gì, tranh thủ lúc còn chưa có mấy con đẳng cấp quái vật thực sự tới thì Xuân Đức bắt đầu bố trí cạm bẫy. Máu thịt nơi này hắn lấy ra làm mồi dụ thôi chứ đừng hòng con thủy quái nào của thể ăn được của hắn, tất cả thứ này là hắn dùng để bồi dưỡng Hắc Âm Mẫu Thụ.

Ngồi ở trên lưng Sói Mập, Xuân Đức tay phải nâng lên khế điếm vào nước biển trước mặt mấy cái, lập tức không gian nơi hắn vừa điếm trở nên nhộn nhạo, mất cân bằng, tiếp sau đó một cái khe hở không gian từ từ hiện ra, khe hở kia lúc đầu chỉ có bằng gang tay nhưng rất nhanh nó liền đã có diện tích cả dặm.

Sau khi khe hở kia biến thành một cái lỗ không gian mười dặm thì Xuân Đức lại đánh ra vài cái ấn quyết, cố định thông đạo không gian mà hắn vừa tạo ra, hơn thế nữa hắn có bố trí vài cái ảo trận cùng phòng ngự trận pháp xung quanh, vừa để nguy trang vừa để phòng ngự.

Tiếp sau đó, từ bên trong thông đạo không gian kia bắt đầu vươn ra một cành cây, cành cây kia xanh biếc như ngọc, đã vậy còn phát ra ánh sáng dịu nhẹ như ánh trăng, ở dưới biển sâu tối đen như mực thế này cực kỳ bắt mắt.

Cành cây kia chính là một nhánh của Hắc Âm Mẫu Thụ được Xuân Đức kêu gọi đi ra, hắn từ lâu cũng đã học được cách câu thông với Hắc Âm Mẫu Thụ mà không cần thông qua Thanh Huyền, sau khi trao đổi một chút với

Hắc Âm Mẫu Thụ thì Hắc Âm Mẫu Thụ bắt đầu theo kế hoạch của hắn vạch ra trước đó mà làm.

Cành cây kia nhanh chóng vươn dài ra, lúc đầu chỉ là một cành nhỏ to bằng bắp chân nhưng không lâu sau đó nó đã chiếm trọn vị trí của không gian thông đạo, từ một cành lớn lại bắn ra vô số cành nhỏ, từ cành nhỏ lại mọc ra vô số cành nhỏ hơn. Trên mỗi cành lại mọc ra vô số lá cây xinh đẹp.

Thoáng một cái, chưa tới 3 phút thì cả phiến hải vực nơi Xuân Đức chọn làm nơi đặt bẫy đã bị Hắc Âm Mẫu Thụ phong tỏa.

Hắc Âm Mẫu Thụ ngự trang rất tốt, đám thủy quái lúc bơi qua nó cũng không phát hiện được cái gì, có nhiều con còn chui vào bên trong cành lá của nó mà nằm.

Những con như vậy thường là nằm luôn và không bao giờ tỉnh lại nữa. Có lẽ đang rất thèm khát chất dinh dưỡng nên Hắc Âm Mẫu Thụ đôi khi lại nuốt vào đại lượng thủy quái, có điều nó làm cũng rất bí mật, không để cho bị phát hiện.

Xuân Đức thấy cạm bẫy đã đặt xong thì cũng buông tay nghỉ ngơi, việc hắn cần làm lúc này là ngồi đợi thu hoạch thành quả mà thôi.

Ngay lúc hắn đang cùng Sói Mập cùng hai thú cưng của mình ngồi xem trò vui thì Vô Địch lại xuất hiện.

Vừa Xuất hiện tên này liền nhìn thoáng qua cạm bẫy mà Xuân Đức bố trí rồi phán một câu xanh rờn.

“ Cũng có chút đầu óc đấy.”

Xuân Đức nhìn lão bạn già của mình cười nói:

“ Cái miệng lão vẫn tiện như ngày nào, sống lâu rồi mà không khá hơn được, mà tự dung tới gặp ta có chuyện gì sao?”

Gật gật đầu, Vô Địch nói:

“ Đương nhiên là có chuyện quan trọng nên mới ra ngoài gặp mi đây, mà thôi vào bên trong đi, ngoài này nói chuyện có chút nguy hiểm. Việc ở nơi này cứ để Tiểu Kim nhìn là được.”

Xuân Đức cũng hiểu được lo lắng của Vô Địch, hấn gật đầu nói:

“ Ừ, vào trong rồi nói chuyện.”

Tiếp đó hấn nhìn qua Sói Mập, khẽ dùng tay vỗ vỗ đầu của nó nói:

“ Mập Mập ngươi cùng với A Ngốc cùng A Khờ ở nơi này nhìn xem nhé, có gì thì thông báo ta, tối nay vẫn tiếp tục ăn thịt rỗng nướng.”

Sói Mập nghe tới thịt rỗng nướng thì nước miếng liền chảy dòng dòng, nó nuốt nước miếng một cái sau đó nói:

“ Chủ nhân an tâm, nơi này đã có Tiểu Kim lo.”

Xuân Đức mỉm cười, sau đó theo Vô Địch quay vào bên trong không gian vong linh.

.....

Không gian vong linh tầng ba, phòng nghiên cứu của Vô Địch.

Vừa đi vào bên trong nơi này thì Vô Địch liền lấy ra một loại dịch thể màu xanh nhạt được đựng trong một lọ “Tinh cương” đưa tới trước mặt
Xuân Đức nói:

“ Thứ này là ta theo phương pháp trước kia mà chế tạo ra, người có cảm thấy rất ham muốn đối với thứ này không, rất muốn uống nó có phải không?”

Xuân Đức không phủ nhận gật đầu nói:

“ Ừ, giống như lần trước ta nhìn thấy Ma Long vậy cảm giác lúc này còn mãnh liệt hơn cả lúc đó.”

Nghe hẳn nói vậy thì Vô Địch cười nói:

“ Như vậy là tốt rồi, đây là thứ mà ta cô đọng từ con Ma Long kia cùng chín con thái cổ dị chủng thần thú mà mi ăn đấy, mười con như vậy mà chỉ cho ra một chút như vậy là mi phải hiểu rồi, thứ này có thể tăng xác suất thuế biến của mi lên thêm 7% nữa.”

Xuân Đức lúc này sắc mặt có chút quái dị nói:

“ Đồ ăn ta ăn rồi mà lão còn lấy ra làm nghiên cứu, đầu đen lão nữa, mà thứ này uống luôn bây giờ sao?”

Vô Địch kéo một cái ghế gần đó ngồi xuống nói:

“ Chưa vội, đợi khi nào Tiểu Thất tỉnh lại, đưa con bé kia ra ngoài để nó độ kiếp lột xác, khi đó mi tranh thủ hấp thụ nhiều một chút lôi kiếp lại uống thứ này vào, khi đấy xác suất thuế biến hẳn đạt tới 40%. Thêm một phần cơ hội là thêm một phần thành công nếu như lần này không thành công thì chỉ có thể qua Ma Giới tìm tới Táng Thần Uyên đạt tới bộ xương kia. Nhưng mà...”

Nói tới đây Vô Địch dừng lại một chút, sau đó cười nói:

“ Nhưng mà đạt được rồi, dung hợp rồi có thành công thuật biến hay không mới là một chuyện khác, thực sự mà nói mi thuật biến vài lần đã là vượt ra ngoài ta kỳ vọng rồi.”

Xuân Đức nhìn Vô Địch với ánh mắt cực độ khinh bỉ nói:

“ Miệng của lão không thể nói ra cái gì nó tươi sáng tốt đẹp hơn một chút được à, làm sao vừa mở miệng đã là thất bại thế, sao không cầu cho ta thành công đi, toàn trừ ta thất bại là thế quái nào?”

Cười hắc hắc, Vô Địch nói:

“ Ta là đang giảm áp lực cho mi mà, à đúng rồi Củ Cải, ba bộ thân thông kiếm, cùng cùng tinh thần học sao rồi?”

Vừa nói đến điều này thì Xuân Đức mặt ủ mày chau nói:

“ Tư chất của ta quá phế vật rồi, học mãi mới xong được vài tuyệt kỹ, cái này chắc phải vào không gian gia tốc, lĩnh ngộ mấy chục vạn năm may ra học hết 15 cái thân thông đó, giờ mới được 6 cái, tất cả đều là 2 thân thông đầu tiên cũng là dễ nhất. Mấy cái khác hoàn toàn chẳng hiểu gì.”

Vô Địch nghe xong cũng cảm khái nói:

“ Ừm, lấy tư chất của mi như vậy đã là may mắn lắm rồi, ít ra còn có thể lĩnh ngộ, ta còn tưởng cả đời không thể lĩnh ngộ ra nửa kia.”

Vốn Xuân Đức đang định mắng cho Vô Địch mấy câu nhưng lúc này Sói Mập ở bên ngoài lại truyền âm nói:

“ Chủ nhân, người nhanh ra ngoài, bên ngoài có biến.”

Xuân Đức nghe xong thì nhìn Vô Địch nói:

“ Ta ra bên ngoài một chút có việc gấp, khi khác có thời gian lại ngồi nói chuyện tiếp.”

Vô Địch gật đầu nói:

“ Ừ, đi đi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1360: Phô Thiên Cái Địa Thủy Quái

- ---o0o---

Nhoáng lên một cái Xuân Đức liền đã xuất hiện ở bên ngoài, vừa xuất hiện ở bên ngoài hồn niệm hắn liền quét qua phạm vi mấy chục vạn dặm, vừa dùng thần niệm quét một cái sắc mặt hắn liền cả kinh.

“ Làm sao thoáng cái xuất hiện nhiều như vậy hải tộc, đã vậy hải thú cũng không ít, đám này định tổ chức đại hội võ lâm à.”

Sói Mập đứng ở bên cạnh nhìn rậm rạp chằng chịt quái vật biển cùng người của hải tộc đang tiến về phía bên này thì có phần nhút nhát nói:

“ Hình như bọn nó đều đang hướng phía chúng ta mà tới đấy chủ nhân. Số lượng bọn nó nhiều quá, chúng ta làm sao đây chủ nhân.”

Xuân Đức sau một hồi kinh ngạc thì nhếch môi cười lạnh nói:

“ Ngày trước con Kim Long kia nói ta phải trả giá, cả Bắc Thần Châu cũng phải chôn cùng, xem ra có phần tin được à, nhìn số lượng này hắn chỉ là quân tiên phong đi.”

Tâm niệm hắn khẽ động, ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đồng thời hiện ra. Ba người vừa hiện ra thì liền hướng hắn chào hỏi.

“ Đại ca.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ba đưa bọn đệ nhìn xem nên làm thế nào?”

Ba người lúc này ánh mắt đồng thời nhìn về phía chân trời nơi xa, nơi kia đang có vô số hải tộc thống lĩnh vô biên vô tận hải thú đang tiến về phía bên này. Nhìn thấy một màn kinh tâm động phách như vậy nhưng ba người không những không sợ hãi ngược lại đồng thời trở nên hưng phấn.

Bóng Ảnh lè cái lưỡi dài của mình ra, liếm môi mấy lần, hấn cười khăng khặc nói:

“ Nhiều đồ ăn như vậy, đại dương đúng là một nơi kiếm ăn tốt à. Đại ca muốn giết hết đám này làm phân bón cho mẫu thụ sao?”

Nguyên Ma cũng là cười lên dữ tợn nói:

“ Từ khi đệ chiếm được thân thể mới này chưa một lần sử dụng, đại ca lần này để đệ ra tay đi, tàn sát diện rộng ai so với đệ cũng không bằng.”

Lời này vừa ra Bóng Ảnh cùng Long Sát hai người đều là nhìn về phía Nguyên Ma, Nguyên Ma biết mình lỡ lời hấn vội bào chữa nói:

“ Ý đệ nói là tàn sát đám tạp ngư này không ai thích hợp hơn đệ, về phần cường giả thì để đại ca, nhị ca, tam ca rồi. Đệ chuyên lo xử lý đám cá tạp này thôi.”

Long Sát hừ hừ nói:

“ Nói thế còn nghe được.”

Thực sự mà nói thì sức sát thương của Nguyên Ma siêu việt mọi người ở nơi này nhưng đến lúc đánh nhau thực sự một một thì lại không phải đối thủ của mọi người, ví như đánh với Long Sát, “Hỗn Động Cương Phong” của Nguyên Ma bị “Hỗn Động Thiên Thủy” của Long Sát khắc chế gắt gao, đến

phòng ngự còn không phá nổi chứ đừng nói tới làm cái gì khác nhưng so về tàn sát diện rộng thì có mười Long Sát cũng không bằng Nguyên Ma. Hỗn Độn Cương Phong khả năng tàn sát là cực kỳ khủng khiếp.

Xuân Đức hí mắt đánh giá, sau một lúc mới nói:

“ Đợi bọn chúng đi vào phạm vi 50 dặm gần Hắc Âm Mẫu Thụ thì hãy ra tay, lão tử phụ trách giết chết đám cấp thấp, Ảnh thì phụ trách tiêu diệt mấy cái xương cứng, lão tam phụ trách bảo vệ Hắc Âm Mẫu Thụ. Công việc mỗi người chỉ đơn giản như vậy, mọi người cứ vậy mà làm.”

Lời hắn nói thì ba người kia cũng không ai dám ý kiến gì nhưng lúc này Bóng Ảnh có chút khó hiểu hỏi:

“ Đại ca vì sao phải chờ bọn chúng vào 50 dặm phạm vi, giết luôn không phải xong sao?”

Xuân Đức rất có kiên nhẫn giải thích, nói:

“ Có hai cái nguyên nhân, một là trong vòng phạm vi 50 dặm có kết giới ảo thuật cực mạnh do Hắc Âm Mẫu Thụ phát ra, vừa để suy yếu địch nhân vừa để tiện giết chóc, có giết đám ở bên trong kết giới ảo trận cũng sẽ không làm kinh động đến đám đằng sau. Cái thứ 2, phạm vi 50 dặm này cũng tiện cho Hắc Âm Mẫu Thụ cắn nuốt thi thể đám kia. Bây giờ hiểu chưa?”

Ba người đồng thời gật đầu, hóa ra là vì nguyên nhân này. Bóng Ảnh nói:

“ Đệ hiểu rồi, đại ca yên tâm đi việc này cứ giao cho bọn đệ. Tuy làm việc này chẳng mấy kích thích gì nhưng dù sao vẫn hơn là cả ngày ở bên trong tu luyện.”

Xuân Đức cũng không phủ nhận, hấn gật đầu nói:

“ Đúng là chẳng kích thích gì thật nhưng dù sao vẫn phải làm, mẫu thụ tiến hóa là việc lớn, sau này qua Ma Giới chúng ta muốn có chỗ cắm dùi phải dựa vào nó đây.”

Nghe đến Ma Giới, Bóng Ảnh hứng thú hỏi:

“Đại ca định khi nào qua Ma Giới, đệ cũng rất muốn chứng kiến Ma Giới tình cảnh nó như thế nào, nghe nói bên đó loạn lắm, giết chóc thường xuyên, không giống tiên giới chỉ là tiêu đã tiêu đâu.”

Vân vê cằm, Xuân Đức lộ ra suy tư, suy nghĩ một hồi lâu hấn mới nói:

“ Cái này cũng khó nói lắm, bây giờ thật nhiều việc quán thân, muốn đi qua cũng phải đợi làm xong mấy việc kia cái đã, giúp cho Tiểu Thất tiến giai, lại còn phải lựa chọn thời gian trùng kích đẳng cấp sinh mệnh nữa. Mà còn chưa tìm được nơi nào để gửi gắm đám người Vũ Y.”

“ Mà giúp cho Hắc Âm mẫu thụ tiến cấp cũng chưa làm xong, không biết nó cần bao nhiêu huyết thực nữa. Toàn việc đau đầu.”

Nghe hấn nói thì mấy người Bóng Ảnh, Nguyên Ma, Long Sát cũng là một trận không biết nói gì, bọn họ đều nóng lòng qua Ma Giới chơi một chuyến nhưng mà việc quan trọng còn chưa làm xong có muốn đi cũng không được à.

Thời điểm bốn người đang nói chuyện, thì ở hải vực nơi xa truyền đến từng tiếng rống đáng sợ của đám quái vật biển. Trong đêm tĩnh mịch thanh âm rợn người. Thanh âm từ xa truyền đến làm cho Xuân Đức khẽ nhưng mày lên.

Xuân Đức nhìn đám hải tặc dẫn theo vô tận thủy quái đã gần tiến vào phạm vi 50 dặm xung quanh Hắc Âm Mẫu Thụ thì nói:

“ Việc đâu còn có đó, lo nhiều quá cũng không được gì. Trước hết cứ làm xong việc nơi này lại nói sau.”

Bóng Ảnh, Nguyên Ma cùng Long Sát đồng thời gật đầu sau đó phân tán ra, ai đi làm việc người đó.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1361: Phô Thiên Cái Địa Thủy Quái (2)

- ---o0o---

Phô thiên cái địa thủy quái cùng hải tộc từ từ đi vào bên trong khu vực ảo thuật kết giới của Hắc Ám Ma Thụ, bên trong đám thủy quái này thì có tám chín phần mười đều là loại bình thường hoặc là trung đẳng cấp bậc Hải thú, độ cao phổ biến chừng hai mươi lăm mét, hình thể cực lớn, cao giai hải thú số lượng hơi ít, nhưng hình thể độ cao thường thường đạt đến vài ba trăm mét, đôi khi là vài dặm, trung ương đám hải thú, có chừng hơn Hải Tộc cường giả đứng trên thâm uyên cự thú, hình thể đám thâm uyên cự thú kia so với đám cao giai hải thú đều lớn hơn gấp mấy trăm lần lần, tựa như một một dãy núi lớn vậy.

Cũng không biết đám Hải thú này có phải cùng một chi nào đó không mà trên người con nào con nấy đều phát ra khí tức hung bạo ngập trời, quanh thân mỗi con đều bao quanh bởi một tầng sương mù màu đỏ. Phô thiên cái địa Hải thú tụ lại với nhau hình thành một biển mây màu đỏ tụ ở phía bên trên đỉnh đầu nhìn không khác gì biển máu cả.

“ Hông hông hông”

Giống như phát hiện thứ đang ghét gì đó, đám Hải thú đi đầu đột nhiên rống lớn sau đó điên cuồng nhào vào bên trong kết giới ảo thuật do Hắc Ám Ma Thụ tạo ra. Tiếng rống của đám Hải thú kia như lôi đình cuồn cuộn khiến mặt biển nhấc lên từng cơn sóng cao mấy trăm mét, khiến biển âm vang.

Có điều bọn nó cũng chỉ là ở bên ngoài gào rống mà thôi, vừa đi vào bên trong kết giới ảo thuật của Hắc Âm Ma Thụ tạo ra bọn nó liền kêu thảm cũng không kịp phát ra chứ đừng nói là rống lớn.

Ở bên trong kết giới ảo thuật của Hắc Âm Ma Thụ lúc này đang lưu chuyển vô tận lưỡi đao gió những lưỡi đao gió kia đều là “Thái cổ cương phong” được diễn sinh từ “Hỗn độn cương phong” mà Nguyên Ma tạo ra, trước kia lúc Xuân Đức đối phó với thứ này tí nữa thì đi đòi nhà ma chứ đừng nói chỉ mấy con tạp ngư thế này.

Đám thủy quái hình thể to lớn mấy chục mét, mấy trăm mét, con nào con nấy nhìn như ngọn núi lớn nhưng chỉ vừa đi vào phạm vi cấm liền biến thành thịt vụn, vô tận đao gió trong vòng một nốt nhạc liền xé một con Hải thú ra thành triệu triệu mảnh thịt.

Tuy nơi này là bên trong biển nhưng mà cũng không có ảnh hưởng gì tới lực sát thương của “Thái cổ cương phong cả”, hàng vạn, cho tới hàng chục vạn con Hải thú cùng lúc tiến vào cũng đều phải chết, tất cả đều bị giảo sát không còn một con.

Cùng lúc này Hắc Âm Mẫu Thụ cũng bắt đầu vươn ra ra nhánh cây, tham lam cắn nuốt máu thịt của đám Hải thú vừa chết đi. Tuy lúc này xung quanh khắp nơi đều là đao gió nhưng lại không có một cái nào đánh lên cành cây của Hắc Âm Mẫu Thụ Cả, tất cả đều như có mắt nhìn thấy mà tránh đi.

Xuân Đức lãnh đạm nhìn tất cả, đối với hấn tại thời khắc này dù người trong cả thiên hạ chết trước mặt hấn miễn người hấn quan tâm không chết là được, còn có chết nhiều hơn nữa hấn cũng không mấy may để ý.

Sát khí chảy xuôi, tay nhuốm đầy máu người trong thiên hạ, đã nhập sát đao cũng không cần phải quay đầu, giết một người cũng là giết mà có giết

sạch người trong thiên hạ cũng là giết, đã vậy hà cứ gì còn phải quan tâm.

Mỗi người đều có cách sống của bản thân, mỗi người đều có thứ cần phải bảo vệ, không ai có quyền chê bai xem thường cách sống người khác cả, suy cho cùng số phận mỗi người sinh ra khác nhau mà thôi.

.....

Một canh giờ qua đi.

Tình hình vẫn tiếp diễn như vậy, phô thiên cái địa Hải thú vẫn không may may biết có nguy hiểm trước mắt mà vẫn điên cuồng xông về phía trước, hết lớp này đến lớp khác xông vào bên trong kết giới ảo trận của Hắc Âm Ma Thụ dựng lên.

Hắc Âm Mẫu Thụ lúc này đang bao trùm toàn bộ phạm vi của chi hải tộc có bộ dạng giống loài tôm lúc trước, phạm vi lên tới mấy vạn chục dặm, vì thế ảo trận nó tạo ra cũng có diện tích tương đương như vậy, ảo trận khổng lồ như thế, dù có là Xuân Đức với thần thức siêu cường còn khó phát giác chứ đừng nói là vài tên Hải tộc Tinh Vương Tiên Cảnh cùng một đám Hải thú không có đầu óc.

Nếu lúc này ở bên ngoài ảo trận nhìn vào vẫn là tình cảnh phô thiên cái địa quái vật biển hành quân, tất cả mọi sự vẫn như thường, như không có chuyện gì phát sinh.

Ngay lúc mấy tên Hải tộc cười “Thâm uyên cự thú” tiến vào bên trong ảo trận kết giới thì Xuân Đức liền truyền tâm tới Nguyên Ma nói:

“ Lão tam đừng có giết mấy tên kia, giết mấy tên kia là đám Hải thú kia liền chạy hết đấy, giữ lại luôn mấy con thâm uyên cự thú kia.”

Có điều Xuân Đức nói vẫn là chậm một nhịp, hấn vừa nói xong thì chỉ còn đúng 3 tên Hải tộc vừa mới bước vào sau cùng là còn sống, còn lại tất cả đều biến thành thịt vụn rồi.

Nguyên Ma lúc này cười khở truyền âm lại:

“Đại ca, lúc trước sao đại ca không nói sớm, giữa lúc đang gay cần đại ca mới nói, đệ lỡ giết chết gần hết rồi.”

Xuân Đức cũng là không có ý tứ nói:

“Đang mãi suy nghĩ một chút việc không đâu, lần sau ca sẽ chú ý, hắc, được rồi đệ cứ tiếp tục làm việc của mình đi.”

“Rõ, đại ca”--- Nguyên Ma ứng một tiếng sau đó lại tiếp tục công việc đồ sát của mình.

Sau khi giết chết gần hết đám hải tộc kia nhưng sự việc mà Xuân Đức lo lắng cũng không có diễn ra, đám Hải thú kia vẫn cứ tiếp tục hùng hổ tiến lên phía trước, không mảy may nhận ra cái gì.

Xuân Đức lúc này mới nhẹ thở ra một hơi, chứ để đám này chạy đi tán loạn khắp nơi sau đó hấn phải lùa về thì mệt lắm.

Tâm niệm vừa động, hấn liên hệ với Hắc Âm Mẫu Thụ/

“Lão Hắc tình huống thế nào rồi?”

[Chú thích: Lão Hắc tên gọi của Hắc Âm Mẫu Thụ, tuy là mẫu thụ nhưng không biết thế nào tên kia lại là nam, việc này cũng khiến cho Xuân Đức phải đau đầu. Theo hấn suy đoán thì tên kia là lương tính có điều hấn thích giới tính nam hơn nên thích cái tên Lão Hắc.]

Hắc Âm Ma Thụ đang tham lam cắn nuốt máu thịt của đám hải quái, nghe được Xuân Đức hỏi thì nói:

“ Không đủ, xa xa không đủ, một chút thể này không đủ ta nhét kẽ răng nữa, nếu như số lượng đám này đông lên vài chục lần, cấp bậc trung bình tăng lên mấy cấp thì may ra.”

Xuân Đức nghe xong thì cả kinh nói:

“ Làm sao lại cần nhiều như vậy, nhiều như thế chắc ta phải đi diệt cả một châu thì may ra mới đủ cho lão tấn cấp quá.”

Hắc Âm Mẫu Thụ nói:

“ Bây giờ ta liên kết cùng với không gian vong linh của mi, một khi ta tấn cấp hình thái thì không gian cũng của mi cũng tăng theo, vì thế mới cần đại lượng đồ ăn như vậy. Cái kia số lượng cũng là phỏng đoán mà thôi, đây là ít nhất, nếu có gì phát sinh thì cần nhiều đồ ăn hơn nữa.”

Xuân Đức nghe thế thì trên trán toát ra mồ hôi lạnh nói:

“ Làm xong vụ này không biết ta có bị cả Tiên Giới truy sát không nữa, giết dăm ba tỷ còn được, cái này tính cả Châu, lần này thật chơi lớn rồi.”

Hắc Âm Ma Thụ cười hắc hắc nói:

“ Yên tâm, yên tâm, đợi ta tấn thăng xong thì tới lúc đó ta với Vô Địch bảo kê ngươi là được mà, lo gì, cứ buông tay mà làm.”

Nghe thế thì Xuân Đức trực tiếp mắng:

“ Bớt ba xạo giùm con cái, hai lão lúc quái nào chẳng nói thế, đến lúc đó rồi lại nói ta tự giải quyết, ta còn lạ gì tính của hai lão nữa.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe hắn nói vậy thì cười đến là vui vẻ, nó cười gian nói:

“ Ta là ủng hộ mi trên mặt tinh thần mà, mà thôi ta thấy vẫn là nên đánh chủ ý lên đám Hải tộc thì hay hơn, số lượng bọn nó so với nhân tộc hay yêu tộc thì nhiều hơn nhiều, chắc chết dăm ba mống như vậy cũng không thành vấn đề.”

Xuân Đức tự dung cảm thấy ngứa lỗ tai, hắn móm móm lỗ tai, sau đó mới nói nói:

“ Lão nói nghe được tới nhẹ nhàng, dăm ba mống, mới hơn canh giờ đã giết chắc khoảng dăm ba tỷ con hải thú rồi, vậy mà dám nói dăm ba mống. Vì hai lão mà đời này ta tạo nghiệt hơi bị nhiều rồi đây.”

Hắc Âm Ma Thụ trực tiếp chơi lầy nói:

“ Mi có tạo nghiệt hay không ta không quan tâm, miễn có đủ thức ăn cho ta là được, việc này mi hứa rồi cố gắng mà làm.”

Nói xong thì tên này ngắt liên lạc, không cho Xuân Đức có cơ hội phản bác, Xuân Đức lúc này chỉ cảm thấy một hồi vô lực, quanh thân hắn toàn là mấy tên không biết chữ “Liễm sĩ” viết như thế nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1362: Hành Động Tiếp Theo

Cuộc tàn sát kéo dài vài canh giờ cuối cùng cũng đã kết thúc, hầu như không một con nào quái vật biển nào có thể còn sống mà chạy thoát, tất cả đều làm phân bón cho lão Hắc(Hắc Ám Ma Thụ hay Hắc Ám Mẫu Thụ đều là một nhé mọi người).

Bóng Ảnh nắm theo ba tên Hải tộc Tinh Vương Tiên Cảnh sau đó ném tới trước mặt Xuân Đức nói:

“Đại ca, người mang tới rồi.”

Gật đầu, Xuân Đức ánh mắt lạnh lùng nhìn ba người Hải tộc, cảm nhận được ánh mắt lạnh lẽo của hắn thì cả ba người kia đều là sợ hãi lùi về phía sau.

Một người trong số đó không biết có phải do quá sợ hãi hay không mà tự dung hét lên, tên này còn không quên mang ra hậu trường của mình để dọa Xuân Đức:

“Chúng ta là người của Hắc Sa Lĩnh đại nhân các ngươi dám động thủ với chúng ta, các ngươi không muốn sống nữa sao?”

Xuân Đức ánh mắt liếc nhìn qua Bóng Ảnh, Bóng Ảnh khẽ gật đầu một cái, tiến lên phía trước bắt lấy tên đang kêu gào kia, sau đó trực tiếp há rộng miệng cắn xuống.

“Phập”

Tên Hải tộc kia trực tiếp bị cắn đứt đôi người, máu và nội tạng chảy ra đầy đất, tiếng la hét của hắn cũng dừng lại.

“ Răng rắc...Răng rắc...”

Bóng Ảnh vừa nhai tên Hải tộc kia vừa không có ý tốt nhìn hai người khác, hai tên kia lúc này sợ đến xanh cả mặt. Một tên thì lùi qua một bên khác, một tên thì quá sợ mà ngồi liệt luôn trên mặt đất.

Bóng Ảnh nhai nhai vài cái sau đó nuốt xuống, tiếp đó hắn nuốt nữa còn lại của tên Hải tộc lúc trước vào khỏi cần nhai, liếm liếm khóe môi còn vương máu và thịt vụn, Bóng Ảnh cảnh cáo nói:

“ Nơi này chỉ có đại ca ta và ta có thể hỏi và các ngươi chỉ có thể trả lời, tên nào còn dám làm ồn thì kết cục cũng giống như tên này. Hiểu chưa?”

Hai tên Hải tộc còn lại lúc này nào dám nói tiếng không, bọn họ tự nhận rất hung tàn nhưng so với con “Quý” trước mặt này thì bọn họ chính là người lương thiện rồi, cả hai liên tục gật đầu như giã tỏi.

Bóng Ảnh thấy hai tên này đã học ngoan thì khẽ gật, sau đó lui qua một bên nhường lại việc nói chuyện cho Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này lạnh lùng hỏi:

“ Các ngươi có thể đưa tới càng nhiều hơn Hải thú cùng Hải tộc không?”

Một người trong đó như nghĩ tới cái gì, quá sợ hãi nói:

“ Người chẳng lẽ...”

“Bộp”

Hắn còn chưa nói hết câu thì liền bị Bóng Ảnh từ phía sau dùng tay không bóp nát đầu.

“ Đám tạp ngr các người trí nhớ rất nhanh quên thì phải, đã quên vậy thì chết.”

Ánh mắt của Bóng Ảnh nhìn qua tên còn lại nói:

“ Nếu không muốn chết thì trí nhớ nên tốt một chút.”

Tên Hải tộc cuối cùng gật đầu lia lịa nói:

“ Có thể thừa đại nhân.”

Xuân Đức trong mắt lộ ra tinh quang, hắn nhẹ gật đầu tiếp tục hỏi:

“ Số lượng mang tới nhiều nhất bao nhiêu? Thời gian thế nào? Đẳng cấp trung bình đám kia ra sao?”

Tên Hải tộc kia sau khi chứng kiến cái chết của hai đồng bạn mình thì cũng đã học khôn. Hắn lúc này không dám nói thừa một chữ.

“ Số lượng so với hôm nay nhiều gấp đôi, thời gian cần là hai ngày, đẳng cấp cao nhất là Hăng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ, thấp nhất Sinh Tử Tiên Cảnh, binh quân đều có Tinh Quân Tiên Cảnh hậu kỳ.”

Xuân Đức cũng không hỏi vì sao tên kia lại có bản lĩnh như vậy, hắn chỉ cần biết tên này có thể hay không mà thôi, có thể thì sống mà không thể thì chết.

Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Ảnh. Đi qua nói với lão Hắc, quét sạch toàn bộ chiến trường đi chúng ta đổi địa điểm khác, không thể gâp án một nơi được nên tìm vị trí tốt hơn

thôi.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì gật đầu, sau đó cả người thoáng cái liền biến mất.

Xuân Đức lúc này nhìn qua tên Hải tộc kia nói:

“ Trước hết ngươi ở tại nơi này, nơi này là bên trong không gian của ta, ngươi có yêu cầu gì thì cứ nói ra, ta sẽ đáp ứng toàn bộ, sau khi xong việc sẽ thả ngươi đi.”

Tên Hải tộc kia nghe vậy thì trên mặt cố gắng tách ra một nụ cười, có điều nụ cười kia còn khó coi hơn là khóc nữa, hắn biết một khi bản thân làm như vậy thì dù người ở trước mắt này không giết hắn thì hắn cũng bị người trong Hải tộc giết chết, có điều hắn cũng không lo được nhiều như vậy, trước hết cứ giữ được tính mạng mới là trọng yếu. ‘

Hắn cứng ngắc nói:

“ Cảm ơn đại nhân.”

Xuân Đức nhìn hắn gật đầu sau đó cũng giống như Bóng Ảnh, tại chỗ tiêu thất không còn thấy đâu.

.....

Xuân Đức từ không gian vong linh đi ra ngoài, vừa ra ngoài thì hắn liền tới gặp Sói Mập.

“ Mập mập lần này thu được tài vật thể nào?”

Sói Mập trước kia vẫn luôn luôn làm mấy công việc thống kê tài sản thế này, bây giờ lại đi theo Vô Địch, được Vô Địch đào tạo thành chân giúp việc siêu cấp.

Sói Mập nhìn thấy hấn thì trước tiên vẫn là chào hỏi trước sau đó mới báo cáo:

“ Chủ nhân, theo thống kê thì lần trước càn quét sơ bộ thu được khá nhiều sản vật biển sâu có điều cũng không phải đồ quý hiếm gì, về phần bảo vật ở bên trong bảo khố của đám Hải tộc kia thu được rất nhiều tiên khí, hơn nữa đều là hàng mới luyện xong, có điều phẩm chất đều không cao.”

“ Về phần sau khi Hắc lão ca quét dọn chiến trường thì phát hiện được một đầu tiên linh(mỏ tiên thạch hóa hình) đang ngủ say nơi lòng biển, đã được thu hồi, ngoài ra còn phát hiện được rất nhiều xương cốt của dị thú phẩm chất rất cao, tất cả đều đã đưa tới cho Vô Địch đại ca. Chung quy tài vật so với chúng ta lấy được khi diệt một chi Long tộc ở Triều Tịch Châu số lượng nhiều hơn gấp đôi.”

Xuân Đức nghe xong thì gật đầu, khẽ xoa đầu Sói Mập nói:

“ Làm tốt lắm Mập Mập, chúng ta rời đi nơi này thôi.”

Nói xong Xuân Đức lại ngồi lên Sói Mập bảo nó chạy về phía Đông Bắc.

Hấn biết mình lúc này cần phải làm thật nhanh, bằng không đợi khi Hải tộc đánh hơi thấy thì làm không được nữa, hấn biết bản thân không yếu nhưng so với người hấn còn kém quá xa, người hơn hấn còn nhiều, vì thế sống vẫn phải biết nhẫn, đợi khi nào hấn bá chủ thiên hạ rồi lúc đó mới không cần nhìn sắc mặt kẻ khác mà làm việc, còn bây giờ chỉ có thể nhẫn nhục mà sống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1363: Liên Tiếp Tàn Sát Nhiều Chi Tộc Đàn Lớn

Trên đường đi tìm kiếm vị trí đặt bẫy, Xuân Đức cũng tranh thủ tìm hiểu tình hình vùng biển nơi đây.

Vùng biển tiếp giáp với Bắc Thần Châu này nằm dưới sự cai quản của Hắc Sa Lĩnh, Xuân Đức cũng không rõ lắm cái này là chỉ một người hay chỉ một tộc hoặc có thể là cả hai. Với thực lực của hắn hiện tại thì khó thể chọc vào cái Hắc Sa Lĩnh kia.

Đại dương mênh mông, cường giả so với trên đất liền thì nhiều hơn quá nhiều, không những nhiều hơn mà chất lượng cũng hơn. Có nhiều chủng tộc vừa mới ra đời cũng đã là Tinh Quân Tiên Cảnh, có một số khác trực tiếp là Tinh Vương Tiên Cảnh, đám này được trời cao chiếu cố, vừa ra đời đã có thực lực hơn xa kẻ khác. Hỏi như thế làm sao thì không cường cho được.

Về phần Hắc Sa Lĩnh kia lại là nằm dưới sự cai quản của Kim Long Tộc, đám Kim Long kia tuy cũng là long có điều là thuộc thủy long chứ không phải là thiên long hay địa long.

Xuân Đức giết chết một lúc hai vị vương tướng cùng một vị công chúa của tên Kim Long Vương kia có thể nói là đã mang tới một tai họa ngập trời cho Bắc Thần Châu.

Đội quân mà mấy hôm trước mà hắn giết chẳng qua chỉ là quân tiên phong dò đường mà Hắc Sa Lĩnh phái đi muốn nói chuyện này với nhân tộc tại Bắc Thần Châu yêu cầu một lời giải thích mà thôi. Ai ngờ còn chưa tới nơi đã bị Xuân Đức giết sạch chỉ để lại một tên.

Nếu như tên kia truyền về tin tức, nhân tộc không cho Kim Long Vương mặt mũi, không cho Hắc Sa Lĩnh mặt mũi, phải cường giả ra giết chết toàn bộ quân tiên phong, đã vậy còn ngông cuồng tuyên bố Hải tộc dám tiến lên trên đại lục liền giết toàn bộ, biết được cái tin tức này thì đám Hải tộc kia không nổi điên mới là lạ.

Có điều Xuân Đức muốn tạo ra một trận phong ba lớn hơn nữa.

.....

Mấy ngày này, vận dụng hồn niệm cường đại của bản thân, Xuân Đức tìm được không ít sào huyệt của đám Hải tộc, tìm được cái nào hấn liền không một chút do dự đem đám kia đều giết chết sạch sẽ, sau đó vơ vét tài nguyên.

Đương nhiên hấn vẫn thi triển một chút thủ đoạn nhỏ, để đám kia tưởng rằng nhân tộc tụ tập cường giả đánh cướp Hải tộc. Vì để cho tin tức có độ chính xác cùng tính thuyết phục hấn cũng tạo điều kiện cho mấy tên Hải tộc chạy ra ngoài, có điều cũng phải đánh cho đám kia sắp chết thì hấn mới để đám kia rời đi, có như vậy mới càng thêm thuyết phục.

Có điều mấy việc “Vu oan giá họa”, “Gấp lửa bỏ tay người” này hấn cũng hiếm khi làm nên làm không quen vì vậy con cáo già Vô Địch đích thân xử lý việc này, mà tên kia làm thì biết rồi, đoạn ân oán này một khi kết xuống thì khó lòng giải được. Nhất định sẽ có một hồi gió tanh mưa máu nổi lên.

.....

Chỉ trong 6 ngày liền có 18 thế lực bị diệt toàn bộ, mỗi thế lực bị tiêu diệt còn lớn hơn cả phân chi Long tộc ngày trước ở Triều Tịch Châu bị hấn diệt.

Nhớ ngày trước phải dùng mưu kế mượn nhờ quỷ vật bên trong hung địa mới có thể diệt được thế lực Long tộc ở Triều Tịch Châu, còn bây giờ sao, chỉ cần Long Sát cùng Nguyên Ma hai tên kia liền có thể quét sạch toàn bộ rồi.

Thời gian tìm thì lâu chứ muốn giải quyết xong một thế lực thì 10 phút không tới. Trong mười phút tất cả đều biến thành thịt nát, sau đó lão Hắc lại đi ra thu thập tàn cục. Cuối cùng là vợ vét tài sản nơi đó. Tiếp đó lại đi săn môi.

.....

Sang ngày thứ 7. Xuân Đức rút cuộc cũng tìm được một nơi lý tưởng để thiết kế cạm bẫy, nơi này địa thế bình thường, cảnh sắc bình thường, mọi thứ đều bình thường, đích xác là một nơi thiết kế bẫy rập hãm hại người.

Thực sự mà nói thì hắn cũng không cần phải bày trận làm gì, có được Hắc Âm Ma Thủ (lão Hắc) đã là có một cái huyệt trận cực kỳ cao minh rồi, thêm vào đồng thuật của hắn lấy được từ truyền thừa bên trong Thần Võ Nguyên Tháp của vị Huyết Lệ Tiên Tôn kia thì tu vi dưới Thiên Vương Tiên Cảnh trung kỳ tầng 6 đừng mong có thể thoát.

Còn sát trận thì không cần phải bày, có ba người Bóng Ảnh, Long Sát và Nguyên Ma, thêm vào Huyệt trận phụ trợ địch nhân dưới Thiên Vương Tiên Cảnh tầng 3 đều phải chết.

Quá trình bày ra cạm bẫy cũng không mất bao lâu, chưa đầy một giờ liền đã xong. Một cái ảo trận kết giới phạm vi siêu khổng lồ, diện tích lên tới gần 100 vạn dặm vuông được dựng lên. (Để cho có tương quan diện tích toàn bộ bề mặt trái đất $510\,027\,000\text{ km}^2$)

Quá trình tiếp theo là chờ đợi con mồi vào bẫy mà thôi, Xuân Đức cũng không biết tên Hải tộc kia làm cái gì để dẫn động nhiều như vậy cường giả nhưng hắn cũng không cần lo, vì việc này có mấy tùy tùng trung thành của Vũ Y là Diệp Vũ, Tuyết Kỳ, Thanh Thanh, thêm vào Mộng Vân nữa giúp hắn rồi.

.....

Chiều muộn ngày thứ 8

Giữa lúc Xuân Đức đang chuyên tâm tu luyện tiên thuật thì nhận được truyền âm của Sói Mập:

“ Chủ nhân, đám Hải tộc kia tới rồi, nhiều..nhiều quá.”

Xuân Đức lúc này dừng lại việc luyện tập, cả người thoáng cái biến mất nguyên chỗ, sau một khắc hắn liền xuất hiện ở bên ngoài không gian vong linh.

Đứng trên một cảnh lớn của lão Hắc, Xuân Đức ánh mắt nhìn về nơi chân trời xa xôi, cùng lúc này hồn niệm cường đại của hắn cũng đồng thời tán phát đi ra, phạm vi hồn niệm trực tiếp bao phủ phạm vi mấy triệu dặm.

Sau khi ước lượng xong quân số của đám Hải tộc cùng Hải thú mang theo thì Xuân Đức cũng phải hít vào một hơi thật sâu.

Xuân Đức lúc này nói với Hắc Âm Ma Thụ:

“ Lão Hắc lần này có thể người cũng phải ra tay rồi, hơn nữa nên gia tăng ảo trận lên đi, đám Hải tộc cùng Hải thú kia có chút đông.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe vậy thì có phần hưng phấn hỏi:

“ Số lượng bao nhiêu, nhiều hơn lần trước không?”

Gật gật đầu Xuân Đức nói:

“ Không những nhiều hơn rất nhiều, hẳn phải gấp 4-5 lần đấy, hơn nữa còn có mấy chục vạn con Thâm Uyên Cự Thú, hình thể đám kia mỗi con ít nhất phải dài mấy ngàn dặm là ít. Đám này chính là khiên thật à. Hơn nữa bên trong này còn có đến 6 tên Hằng Vương Tiên Cảnh, tên thấp nhất tầng 2, tên cao nhất tầng 5, còn lại mấy tên kia đều tầng 3 tầng 4.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe số lượng nhiều gấp bốn năm lần, đã vậy lại còn có thêm nhiều cường giả thế thì lúc này vừa hưng phấn vừa lo lắng nói:

“ Số lượng nhiều như thế, gấp bốn năm lần, vậy không phải có ít nhất 20 tỷ rồi sao, số lượng này quả thực có chút dọa người à. Thực sự ta cảm thấy lần này có chút chơi hơi lớn rồi đấy Củ Cải.”

Xuân Đức hơi nhăn mày một chút rồi liền giãn ra nói:

“ Tất cả đám Hải tộc từ thấp đến cao đều sẽ do Bóng Ảnh cùng Long Sát giải quyết. Đám còn lại phải dựa vào chúng ta rồi, cũng đến lúc mang đám pháo hôi kia ra cho chúng chết bớt rồi. Số lượng đám kia cũng không ít à.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe vậy thì hỏi:

“ Ý ngươi là để cho đám ma sói kia ra ngoài sao? Nhưng mà bọn nó tu vi không được, đã vậy nơi này còn là biển sâu nữa.”

Xuân Đức trong mắt chớp lóe tinh mang:

“ Biển sâu thì ta hóa thành đất liền có sao đâu, về phần đám kia chết bớt đi chứ hết chỗ nuôi rồi, kiến đông cắn chết voi huống gì đám này không phải kiến. Được rồi, chuẩn bị nghênh địch thôi.”

Xuân Đức lúc này đánh vài cái ấn vào hư không, một cái lỗ hồng không gian cực lớn hiện ra. Cùng lúc đó đi ra mấy chục tên đại hán, đi đầu là một tên đại hán mắt chột, người này chính là Tiểu Bư sau khi hóa hình. Nhưng tên khác chính là đám Ma Lang Vương ngày xưa.

Có điều bọn nó tư chất có hạn, thời gian đã lâu vậy rồi mà đám này chỉ với có tu vị Thần Quân Tiên Cảnh mà thôi, nói tư chất bọn hán có hạn cũng không quá đúng, phải nói là môi trường không thích hợp, nếu là ở ma giới thì đã khác, vừa đi ra ngoài thì một đám liền hướng phía Xuân Đức chào hỏi:

“ Chủ nhân.”

[Chú Thích: Tiểu Bư là con sói đầu đàn ngày trước Xuân Đức thu phục, muốn biết thêm chi tiết quay về chương 632]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1364: Liên Tiếp Tàn Sát Nhiều Chi Tộc Đàn Lớn(1)

Xuân Đức nhẹ gạt đầu một cái sau đó ánh mắt nhìn về nơi chân trời xa xa hỏi:

“ Nhìn thấy không?”

Mấy con Ma Lang Vương lúc này cũng nhìn theo ánh mắt của hắn, khi thấy được tràng cảnh khủng khiếp nơi chân trời thì cả đám cả người kịch chấn, thực ra điều này cũng là dễ hiểu, nhìn thấy vô cùng vô tận thủy quái, số lượng nhiều như cát trong sa mạc thế kia, cảm nhận áp lực kinh khủng từ bọn nó phát ra đa phần mọi người đều sẽ sợ hãi, chỉ có người không sợ chết hoặc chém giết quá nhiều mất đi cảm xúc thì mới có thể không sợ hãi, còn không mặc dù là ai đi chăng nữa cũng sẽ sợ hãi.

Xuân Đức lại hỏi thêm lần nữa:

“ Sợ không.”

Tiểu Bư gạt đầu có chút run run nói:

“ Sợ.”

Xuân Đức gạt đầu nói:

“ Biết sợ là tốt, có điều hôm nay các ngươi cùng tộc đàn của các ngươi phải chiến đấu với những thứ này. Đây có lẽ là trận chiến đầu tiên khi ở trên cao thiên của các ngươi. Có điều các ngươi yên tâm sẽ có ta cùng mọi

người chiến đấu, các người cũng không phải một mình chiến đấu, tộc đàn của Tiểu Bư người sống an nhàn thời gian cũng đã quá lâu rồi.”

Ma vì sao lại gọi là Ma, đơn giản bởi vì bọn nó tượng trưng cho sự khát máu cùng tàn bạo, Ma sói cũng như vậy, trong dòng máu bọn nó đã chảy xuôi sự hung tàn cùng khát máu, mà tính bên trong cơ thể bọn nó cực mạnh.

Ban đầu đứng trước tràng cảnh kinh tâm động phách thì bọn nó còn có đôi chút sợ hãi nhưng rất nhanh ma tính của bọn nó liền đè ép sự sợ hãi kia, cả mà dám nghe đến chiến đấu thì cả người bắt đầu lưu chuyển sát khí cùng sự bạo ngược.

Tiểu Bư cung kính nói:

“ Lời chủ nhân ta hiểu rõ.”

Xuân Đức cười cười, tiếp đó bắt một cái ấn quyết đánh vào mặt biển phía bên dưới, một luồng độc khí màu xanh chui vào bên trong nước biển, tiếp sau đó nước biển nhanh chóng rút xuống cuối cùng lộ ra nền đất phía bên dưới.

Thoáng cái nơi đây liền biến thành một mảnh lục địa rộng hơn trăm vạn dặm, về phần nước biển phía bên ngoài trăm vạn dặm thì bị một luồng vách ngăn vô hình cản trở không thể tiến nhập vào trong này.

Tiếp đó Xuân Đức lai láng không điểm vài điểm, liên tiếp là không gian thông đạo khổng lồ được mở ra, tiếp đó từ bên trong đại lượng ma sói tràn ra bên ngoài.

Sau khi không gian vong linh được nâng cấp toàn bộ, tất cả các tầng đều có diện tích 1000 vạn dặm, vậy mà ở tầng 1 ma sói nơi nào cũng có thể nhìn thấy, vậy là biết bọn chúng nhiều đến mức nào rồi.

[Chú thích: Sinh vật bên Ma giới, Tiên giới, Quỷ giới... đều chỉ cần hấp thu thiên địa Ma khí, tiên khí hay quỷ khí tương ứng là có thể sinh tồn, bọn nó cũng giống như tu sĩ vậy. Có điều làm như vậy thì tu vi rất chậm tiến nhưng vì bên trong không gian vong linh tầng 1 không có thiên địch nên bọn nó cũng không cần tăng tu vi làm gì, cứ vậy mà sống cho qua ngày thôi. Vì thế mà tộc đàn của bọn nó mới nhiều như vậy.]

Không qua bao lâu thì hàng trăm triệu con “ Ma sói” được mang ra bên ngoài.

Xuân Đức nhìn qua Tiểu Bư nói:

“ Các người cũng không phải đương đầu trực diện với đám kia đâu, mà chỉ là thanh lý đám cá lọt lưới mà thôi, được rồi đi ra chỉ huy đám kia hình thành trận thế chuẩn bị cho trận chiến đầu tiên nào.”

Tiểu Bư gật đầu nói:

“ Vâng, chủ nhân.”

Tiểu Bư đi rồi, Xuân Đức lại nhìn qua Sói Mập nói:

“ Mập Mập người mang theo A Ngọc cùng A Khờ qua bên kia giúp đám người của Tiểu Bư, gặp cái nào xương cứng quá đám Tiểu Bư không giải quyết được thì Mập Mập người liền ra tay.”

Tiểu Kim gật đầu nói:

“ Chủ nhân an tâm, Tiểu Kim nhất định không để người thất vọng.”

Nói xong thì nó liền dẫn theo hai tên tiểu đệ đi qua trợ giúp đám người Tiểu Bư.

Sói Mập đi rồi, Xuân Đức lại lảng không điếm vài điếm, đám cường giả mà Vũ Y mang về lập tức được triệu hồi đi ra, không những bọn họ mà chín con Hắc Long cùng mấy người Lan Lan, Thanh Huyền cũng được gọi đi ra, về phần Tiểu Thất đang ngủ say cùng Tiểu Y đang trị thương thì hẳn không gọi ra.

Mọi người vừa đi ra nhìn thấy trận thế nơi này thì cả đám đều là há to miệng ra, tiếp đó lại nhìn về phía nơi chân trời xa xa, cả đám da đầu đều tê dại, mấy con Hắc Long cũng là như vậy.

Trong lúc mọi người đang kinh ngạc thì Xuân Đức lên tiếng:

“ Không cần kinh ngạc, một lúc sau các ngươi sẽ chiến đấu cùng với bọn chúng, số lượng lần này có chút nhiều nên đành phải gọi các ngươi ra hiệp trợ một chút. Làm xong lần này sẽ có thưởng cho mỗi người.”

Mọi người nghe hẳn nói “ Số lượng có chút nhiều” thì nguyên một đám đều thấy yết hầu khô khốc, trên trán chảy ra mồ hôi, lần trước đối diện với Cửu Vĩ Hồ bọn họ cũng không có cảm giác sợ là gì nhưng lần này tim ai cũng đập dồn dập cả.

Thanh Huyền nhìn thấy nhiều như vậy thủy quái thì lè lưỡi nói:

“ Nhiều cá thể này không biết ăn tới lúc nào mới hết, lần trước có một con rắn vàng(Kim Long) thôi mà ăn cả nửa tháng rồi tất cả mọi người ăn mới hết một phần ba.”

Đám người nghe vậy thì trên trán xuất hiện mấy vạch đen, Xuân Đức nghe thế cũng là một trận không nói gì.

Xuân Đức khẽ ho nhẹ nói:

“ Tất cả mọi người đều nghe theo Mộng Vân sắp xếp, Heo Con cùng với Lan Lan thì đi qua hiệp trợ mấy người Tiểu Kim đi.”

“ Tất cả mọi người nhanh chóng ai vào vị trí người đó, vì để phòng ngừa mọi người không biết mà chết vô ích, phạm vi 80 vạn dặm ở vòng ngoài không được ai đi vào, lão tử lúc giết chóc rất hay giết lầm người.”

Xuân Đức nói như vậy cũng là rút ra kinh nghiệm từ mấy hôm trước, mấy hôm trước lúc đầu Nguyên Ma giết địch nhân còn để ý này nọ, đến khi giết tới cao trào thì tên kia lúc nhớ lúc quên, lúc nhớ thì không sao nhưng lúc quên thì không hay rồi, mấy ngày hôm trước mỗi khi chém giết tới độ hưng phấn tột đỉnh Nguyên Ma Vừa quên một cái liền có không ít cành cây của lão Hắc cũng vì thế mà không may bị chặt đứt.

Đám người nghe xong thì lại là một trận không nói gì, cái này cũng được, “ giết lầm người mình chẳng lẽ tên kia không có mắt hay sao mà không phân biệt giữa hải tộc cùng nhân tộc” trong lòng mọi người đa phần đều nghĩ như vậy.

Bọn họ nghĩ như vậy cũng là điều dễ hiểu dù sao chưa ai thấy canh Nguyên Ma triển khai đại đồ sát cả.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1365: Kinh Tâm Nhất Chiến

Thời gian từ từ đi qua, tất cả mọi thứ đều đã sẵn sàng, bây giờ chỉ chờ cho địch nhân vào bên trong nữa rồi.

Theo thời gian, khi phô thiên cái địa hải tộc cùng hải thú tiến lại gần thì tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được áp lực trầm trọng như núi lớn đè lên ngực, bọn họ ánh mắt chăm chăm nhìn đám hải quái kia đang tới gần.

Ngay khi những con hải quái đầu tiên đi vào bên trong lĩnh vực ảo thuật của lão Hắc thì liền có người hô lên:

“ Tiến vào rồi.”

Hắn vừa hô xong thì liền có hàng vạn, hàng chục vạn hải thú đồng thời tiến vào trong này, bọn nó vừa tiến vào trong này thì cả đám đều ngơ ngác nhìn cảnh vật bốn phía xung quanh.

Có điều hải thú ở phía sau liên tục tiến vào khiến cho bọn nó phải tiến lên phía trước, mặc dù bên trong lĩnh vực huyền thuật của lão Hắc không có nước nhưng đám hải thú này vẫn có thể di chuyển như bình thường.

Thực tế mà nói nếu không phải lão Hắc bây giờ đang cần tích lũy năng lượng trùng kích cảnh giới sinh mệnh thì chỉ cần nó phóng ra huyền thuật diện rộng cũng đủ giết chết tất cả đám cá tạp này nhưng vì cần phải tích lũy năng lượng nên mới phải cần đám Xuân Đức ra tay.

Số lượng hải thú tràn vào bên trong lĩnh vực huyền thuật của lão Hắc mỗi lúc một nhiều, cứ mỗi giây thì phải có hàng chục vạn cho đến hàng trăm vạn tiến vào trong này.

Đám người Ác Ma Điện thuộc hạ dưới trướng của Vũ Y nhìn thấy nhiều quái vật như vậy tiến vào mà vẫn chưa thấy Xuân Đức ra tay thì cả đám đều chảy mồ hôi đầy người, cả người có chút run rẩy, cũng không biết lòng can đảm của đám này trước kia khi đối diện với Cửu Vĩ Hồ đi đâu mất rồi.

“ Vì sao điện chủ vẫn chưa ra tay, không lẽ chúng ta thực sự phải đối phó với nhiều quái vật thế này sao, số lượng nhiều thế này bảo bọn nó đứng yên cho chúng ta giết cũng kiệt sức mà chết à.”--- Một nữ thuộc hạ của Vũ Y nói.

Đồng bạn đứng bên cạnh nàng an ủi:

“ Không cần lo lắng, điện chủ nói là đã có cách đối phó với đám hải quái này thì nhất định là có, người cũng không nên quên điện chủ là người nào, theo ta thấy điện chủ là đang khảo nghiệm chúng ta, bằng không chỉ cần người biến về bản thể thì đám hải thú này cũng không chịu nổi một lúc.”

Đám người xung quanh nghe vậy cũng là đều gật đầu đồng ý, bọn họ cũng đã một lần được tận mắt nhìn thấy một màn kia, một màn kinh tâm động phách lúc trước cả đời này bọn họ cũng khó quên.

Đúng lúc này một người kinh ngạc nói:

“ Mọi người nhìn những cành cây kia sao tự dưng trở nên trong suốt, ở bên trên bầu trời, bên trên bầu trời mọi người nhanh nhìn kia.”

Lúc này đây tất cả cành cây bên trong phạm vi 80 vạn dặm phía bên ngoài tất cả đều trở nên hư hóa, đây là biện pháp mà lão Hắc nghĩ ra để

tránh bị Nguyên Ma ngộ thương. Tất cả cành cây, lá cây đều trở nên trong suốt, mờ nhạt dần cuối cùng không thể nhìn thấy gì nữa, cực kỳ huyền diệu.

Ngay khi những tán cây kia biến mất thì mọi người lúc này mới nhìn rõ trên bầu trời.

Trên bầu trời lúc này có một nam tử cả mặt như quan ngọc, một đầu tóc dài, toàn thân có gió lốc màu đen vờn quanh, người này không ai khác chính là Nguyên Ma.

Nguyên Ma vung tay lên một cái, thoáng cái phương viên 80 vạn dặm bên ngoài xuất hiện đầy trời đao phong, đao phong ngưng thực vô cùng, mọi người đều có thể thấy được hàn quang từ lưỡi đao.

Nguyên Ma cười lớn nói:

“Thịnh hội đồ sát mở màn.”

Lời này vừa hạ xuống thì triệu triệu tỷ tỷ đao phong cũng đồng thời hạ xuống, nhìn từ xa giống như cả bầu trời cũng đồng thời rơi xuống.

“Phúc phúc phúc.....”

“Phúc phúc phúc.....”

“Phúc phúc phúc.....”

Bên trong biển đao gió kia mọi người có thể thấy được rõ ràng tình cảnh khủng khiếp bên trong, vô tận đao gió hạ xuống, đâm vào vào bên trong thân thể của từng con hải thú đục ra trên người bọn nó vô số lỗ máu, sau một cái hô hấp tất cả những con hải thú đứng mũi chịu sào đều trong nháy mắt hóa thành thịt vụn bay lả tả.

“Rống rống rống..... Rống rống rống...”

“ Rông rông rông..... Rông rông rông...”

“ Rông rông rông..... Rông rông rông...”

Đám hải thú kêu lên sợ hãi, bọn nó hoảng sợ, chen lấn, giẫm đạp lên nhau mà chạy trốn khắp nơi, tình thế phần hỗn loạn, có điều đây trời là đao gió bọn nó vừa chạy đi chưa được bao xa liền bị xé thành thịt vụn bay lả tả.

Không đến vài chục cái hô hấp thì mặt đất nơi kia đã chảy lênh láng máu tươi, trên mặt đất thì đầy thịt vụn nát, sinh hồn bay tán loạn.

Nhưng mọi người phát hiện những máu tươi thịt cùng sinh hồn của đám hải thú cùng hải tộc kia rất nhanh liền bị thứ gì hấp thu đi mất, trên mặt đất máu tươi nhiều nhất cũng chỉ có thể đọng thành một vũng máu nhỏ, còn thịt và nội tạng thì trong nháy mắt liền hóa thành cặn bã, cảnh tượng khủng bố dị thường.

Có điều đao gió của Nguyên Ma cũng không phải cái gì vô kiên bất tồi, sau khi xé nát được dăm ba chục con thì cũng liền biến mất không thấy tăm hơi đâu nữa nhưng ngay sau đó từ bên trên bầu trời lại có một lượng lớn đao gió lao xuống, bổ sung vào những đao gió vừa tiêu hao kia.

Cứ như vậy hình thành một vòng tuần hoàn giết chóc, đám người Ác Ma Điện nhìn thấy cảnh này thì chỉ có thể trở mắt ếch ra mà nhìn.

Một người nuốt nuốt miếng nói:

“ Đây là sức mạnh tả hộ pháp của Ác Ma Điện chúng ta sao? Không ngờ tả hộ pháp mạnh như vậy, nếu như tả hộ pháp muốn giết hết chúng ta hẳn chỉ cần một cái hô hấp liền giải quyết xong.”

Một người bên cạnh lấy vạt áo lau đi mồ hôi trên trán nói:

“ Không đến nỗi như vậy, nếu tất cả chúng ta đồng tâm hiệp lực hẳn có thể sống qua vài cái hô hấp đấy không đến nỗi một cái hô hấp liền chết toàn bộ đâu.”

Một người khác ở bên cạnh nói:

“ Đừng tào lao nữa, chuẩn bị nghênh chiến, một mình tả hộ pháp áp chế không nỗi nhiều như vậy hải thú cùng hải tộc cường giả. Đám kia vọt đến đây rồi.”

Nghe hẳn nói lúc này mọi người đều lên tinh thần, cả người vào tư thái chuẩn bị chiến đấu, toàn thân tiên khí cũng được kích phát đi ra.

Do số lượng đám hải quái cùng hải tộc cường giả lúc sau tiến vào quá nhanh, cơ hồ mỗi vài giây lại có cả trăm triệu con đồng thời tiến vào, khiến cho Nguyên Ma cũng có chút lực bất tòng tâm, mặc dù hẳn đã vận dụng gần như tới đa lực lượng nhưng cũng chỉ có thể chém giết 9 thành trong số đó, một thành còn lại thì bị thương nặng sau đó chạy ra khỏi khu vực hẳn được giao. Tiến vào bên trong khu vực của đám ma sói, thành viên Ác Ma Điện.

Nguyên Ma nếu dồn toàn lực thì giết chết đám này dễ như trở bàn tay, đơn giản tới nỗi không cần bất cứ người nào trợ giúp một mình hẳn liền có thể giết sạch.

Nhưng mà hẳn lại không thể dùng toàn lực, nếu dùng toàn lực phải vận dụng đến lực lượng “ Phong hóa”, lực lượng “Phong hóa” kia đang sợ vô cùng, nhớ lần đầu Xuân Đức dụng phải một chút thì cũng là ăn quả đắng, vì thế hẳn chỉ dám sử dụng lực cắt xé của gió mà không dám dùng lực lượng kia, một khi vận dụng lực lượng “ Phong hóa” thì cái thu về cũng chỉ là cát bụi mà thôi.

Bằng không thì cái đám hải thú cùng hải tộc này Nguyên Ma thổi một nơi liền chết sạch, làm quái gì có chuyện còn có thể chạy qua được phạm vi 80 vạn dặm hải quản lý.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1366: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết

Đám Hải thú cùng Hải tộc bị Nguyên Ma đánh cho tàn phế, vừa chạy ra khỏi phạm vi đao gió thì lại gặp phải tấn công mãnh liệt từ thành viên của Ác Ma Điện, thành viên của Ác Ma Điện số lượng chỉ có vài ngàn nhưng võ trang đến tận răng, ai nấy đều là tiên khí đầy người. Mặc dù chỉ là hạ phẩm tiên khí nhưng thế cũng đã là vô cùng kinh người rồi.

Vốn ban đầu không có nhiều tiên khí hạ phẩm như vậy như Xuân Đức từ bên trong Thần Võ Nguyên Tháp mang về số lượng rất nhiều, đầy đủ trang bị cho 50 vạn người. Cái này cũng là hấn dự trù phát triển thế lực cho tương lai, ai ngờ đúng lúc Vũ Y thu nạp những người này, vậy là tiện thể ban xuống luôn, mỗi người một bộ.

Nghe thì đơn giản vậy thôi nhưng cái đó đều là hấn cùng với Mộng Vận ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp dùng mạng đổi về, cũng không phải từ trên trời rơi xuống.

.....

Gần sáu ngàn tên cường giả đồng thời ra tay, trong nháy mắt bầu trời liền phủ đầy sắc thái hào quang, xinh đẹp dị thường.

“ Âm âm âm âm..... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm âm..... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm âm..... Âm âm âm...”

Liên miên tiếng nổ không dứt bên tai, đám Hải tộc cùng Hải thú bị thương trên người không gánh nổi mấy chiêu thì liền bỏ mình, trung bình một tên cường giả trong một giây ít nhất giết được mấy chục đầu Hải thú cùng Hải tộc bị thương nhưng ở dưới Mộng Vân điều khiển cùng bài trí, mấy ngàn người hợp sức trong một giây có thể giết tới mấy trăm ngàn.

Đặc biệt mấy tên Hắc Long, lực sát thương của đám này lên mấy con tạp ngư kia vô cùng lớn, cơ hồ chỉ có chín người liền có lực sát thương bằng mấy ngàn tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh rồi.

Nhưng mà giết kiểu đó thì cũng là như muối bỏ biển mà thôi, một thành quái vật mà Nguyên Ma để lọt nghe thì ít nhưng trên thực tế số lượng chẳng ít chút nào.

Cả trăm triệu con để lọt một thành vậy là con cả mười triệu con thông qua, đám cường giả Ác Ma Điện giết được non nửa, non nửa còn lại thì lại tiếp tục xông qua.

.....

Như vậy đám “Ma sói”, bọn người Tiểu Kim, Lan Lan, Thanh Huyền phải chiến đấu với phân nửa còn lại, phần nữa còn lại cũng đồng nghĩa với 5 triệu con, mỗi con hải thú kia lực lượng cũng không thấp, ít ít cũng là Tinh Quân Tiên Cảnh sơ kỳ, cao có thể là Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ.

Sói Mập cùng với A Manh, A Khờ, thêm vào Tiểu Lam (Độc Hồn Trùng) là có lực sát thương lớn nhất, phân nửa 5 triệu con Hải tộc cùng Hải thú kia đều là do ba tên này giết chết.

Trong đó Sói Mập sát thương kém nhất, Sói Mập thiên về lực lượng, thần thông lại thiên về khống chế, dò xét cùng chạy trốn vì thế không thích hợp với quần chiến.

Còn A Manh, A Khờ, Tiểu Lam đều là loại chuyên về tấn công quần thể, cả ba đều dùng độc vì vậy lực sát thương cực kỳ kinh người, trong đó Tiểu Lam(Độc Hồn Trùng) là khủng bố nhất.

.....

Lan Lan tuy chỉ có Tinh Vương Tinh Cảnh trung kỳ tầng 4 nhưng với một bộ tiên bảo cực phẩm, lại cộng thêm một thân thần thông băng hỏa thì một mình nàng cũng có thể giết được cả triệu con chứ không ít.

Một lần nàng thi triển ra thần thông thì cả một khu vực rộng lớn liền hóa biến thành một mảnh băng thiên tuyết địa, nếu không lại sẽ là một mảnh hỏa ngục. Băng và hỏa vốn là hai thái cực bất đồng nhưng ở dưới tay Lan Lan nó lại trở nên hài hòa.

Hỏa điểm đốt cháy địch nhân vốn địch nhân sẽ là cháy ra tro nhưng đằng này lại không, hỏa điểm kia cực kỳ lạnh, đột địch nhân khiến địch nhân hóa thành một pho tượng băng cực kỳ quý dị.

.....

Thanh Huyền cũng là như vậy, tuy tu vi cũng chỉ giống Lan Lan nhưng một thân trang bị tiên bảo cực phẩm cùng với năng lực triệu hồi thể lực tự nhiên khủng khiếp của nàng, cô nàng gọi ra một lúc 20 con “ Long nham hổ” cùng ba cây “ Lục tử du” phụ trợ chiến đấu.

Long nham hổ có hình thể như hổ nhưng lại có râu rồng, toàn thân là nham thạch nóng bỏng, hình thể như ngọn núi lớn, 20 con Long nham hổ mà Thanh Huyền gọi tu vi vậy mà chỉ kém hơn nàng một tiểu cảnh giới.

Về phần “ Lục tử du” chính là một cây thực vật khổng lồ, cây kia độ cao cũng không rõ bao nhiêu dặm chỉ thấy nó chọc thẳng vào tầng mây trên cao, toàn thân cây có màu đỏ có gai độc mọc toàn thân, tuy là thực vật

nhưng lại có thể di chuyển trên mặt đất, tốc độ con không chậm, đám hải thú hay hải tộc bị nó đánh trúng thì liền chế, kịch độc ở bên trong cây có thể nói là kiến huyết phong hầu.

Vì thế một mình nàng cũng có thể giết được cả triệu con, có khi còn nhiều hơn.

.....

Số lượng còn lại tất cả đều là do đàn “Ma lang” đến giải quyết, số lượng còn lại cũng chỉ còn mấy trăm ngàn đầu mà thôi, trong đi đó đàn “Ma lang” số lượng lên đến mấy trăm triệu, đã như vậy còn không ngừng từ bên trong không gian vong linh tuôn ra.

Đàn Ma lang vốn quanh năm sống bình thản không có giết chóc, cả ngày nằm ăn với ngủ nhưng mà trời sinh ra bọn chúng đã có bản năng giết chóc cực mạnh, ngửi được mùi máu tanh, cảm nhận được sát khí khắp nơi, đám ma lang lúc này cũng đã trở nên điên cuồng, hai mắt đỏ rực, toàn thân bốc lên ma điểm đen kịt.

Ngay khi đám Hải thú cùng đám Hải tộc vừa lọt vào phạm vi công kích thì gần như toàn bộ đàn Ma lang đều tiến lên, tuy tu vi không được, sức chiến đấu cũng không được nhưng mức độ liều mạng của đám này thì đến Xuân Đức cũng phải tặc lưỡi.

Đám Ma lang vừa mới xông lên liền bị một tên hải tộc cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh ba tầng đánh ra một kích, giết chết mấy ngàn con nhưng đám này cũng không có sợ hãi ngược lại càng thêm hung hãn, bọn nó bước qua xác đồng bạn mà xông lên cắn xé.

Tên cường giả Hải tộc kia lúc ban đầu còn rất hung hãn nhưng sau khi giết được mấy chục ngàn con ma lang thì cũng đã kiệt sức, sau đó bị đàn

Ma lang xé ra từng miếng.

Cảnh tượng lúc này không khác gì đàn kiến đang xé xác một con sâu to đùng cả, con sâu kia điên cuồng giãy dụa nhưng cuối cùng vẫn là chết trong bất lực.

Xuân Đức đang duy trì không gian thông đạo nhìn thấy cảnh này thì cảm thấy vui vui, hẳn nhớ đến ngày trước mình có nuôi một tổ kiến lửa, thi thoảng cũng kiếm mấy con sâu béo cho đám kia ăn. Nhìn cảnh tượng mấy con xấu kia bị xé ra từng mảnh nhỏ hẳn thấy rất thú vị.

Đột nhiên hẳn cảm thấy nuôi đám ma lang này cũng không đến nỗi tệ, cũng là một loại thú vui tao nhã, có điều sau này phải bảo Vô Địch chế tạo loại thuốc nào để cho đám Ma Lang này trong vết cắn có chứa nọc độc như vậy mới dễ giết chết địch nhân.

Nhưng đúng vào lúc Xuân Đức đang tận hưởng thú vui tao nhã thì có mấy con cá đáng ghét quấy rầy tâm trạng của hẳn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1367: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(1)

Xuân Đức ánh mắt ngưng tụ nhìn về nơi xa chiến trường, nơi kia xuất hiện sáu bảy tên tên có bộ dạng nhân loại nhưng có điếm quái dị, đám này cái gì cũng giống người khác mỗi cái đầu, một cái đầu toàn vẩy cùng một cái mặt quái dị, trên mặt mấy tên này có mấy cái khe hở nhìn giống mang cá, còn bộ hàm răng của mấy tên này thì không chê vào đâu được, mọc chi chít, mọc lòi ra cả bên ngoài.

Mấy tên này khí tức cực kỳ cường hoành, tất cả đều là cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh rồi.

Mấy tên này vừa đi vào thì liền thi triển ra thần thông, ngăn cản lại đại bộ đao gió từ bên trên bầu trời khiến cho đại lượng hải quái xông về phía trước, khiến cho áp lực đám người Lan Lan tăng mạnh.

Xuân Đức nhìn thấy hai đứa em gái cũng mấy con sủng thú của mình sắp chống đỡ hết nổi thì nói với lão Hắc:

“Lão Hắc giúp đỡ mọi người một chút.”

Hắc vừa nói thì liền nhận được Hắc Âm Ma Thụ hồi âm:

“Không cần phải lo, ta lúc nào cũng chú ý tình hình mà, cứ để cho mấy người bọn họ chiến đấu đi, có như vậy mới tôi luyện bản thân được, ta sẽ đảm bảo an toàn cho bọn họ. Ta thấy đám này đều có tiềm năng bồi dưỡng đấy.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừm, ta cũng thấy vậy như thế nhớ lão đề ý bọn họ một chút còn mấy cái xương cứng kia để cho lão nhị cùng lão tam giải quyết đi. Chúng ta nhìn xem cường giả Hải tộc lại có gì đặc biệt, hay chỉ là số lượng một chút.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe thế thì cười nói:

“ Ở thời kỳ ta thì đám Hải tộc này cũng đã là bá chủ rồi, số lượng cường giả nhiều, cường giả đỉnh cấp cũng nhiều, thần thông cũng cực kỳ lợi hại, đám này nhược điểm duy nhất chính là tính cách quá cứng nhắc mà thôi. Còn hiện tại thì không biết ra làm sao.”

.....

Ở nơi xa xa, khi đám mấy tên cường giả của Hắc Sa Lĩnh đi vào bên trong lĩnh vực huyền thuật của lão Hắc thì trúng kiến cảnh tượng trước mắt thì tròn mắt thoáng cái lòi ra bên ngoài.

Bọn hắn cực kỳ khó tin nhìn một màn trước mắt nhưng rất nhanh bọn hắn liền phản ứng lại, cùng nhau liên thủ ngăn lại đao gió phía bên trên bầu trời, có điều bọn họ cũng chỉ có thể ngăn được phần nào mà thôi.

Lúc này tên có tu vi cao nhất bên trong mấy người phần nộ rống lớn.

“ Là ai, là ai dám tính kế Hắc Sa Lĩnh chúng ta, có gan thì nhanh bước ra đây.”

Hắn vừa dứt lời thì một âm thanh âm u đầy tử khí vang lên:

“ Là ta, có sao không?”

Giọng nói này là của Bóng Ảnh, hắn vừa nói xong thì thân ảnh cùng từ từ hiện diện đi ra, hình dáng của bóng ảnh lúc này vẫn là ở trạng thái thu

nhỏ chưa có biến thân.

Nhìn thấy Bóng Ảnh xuất hiện thì một lão già hai mắt đục ngầu trong số mấy người Hắc Sa Lĩnh đột nhiên trở nên cuồng bạo, hấn nhìn Bóng Ảnh gầm rống nói:

“ Người lại dám ăn thịt công chúa tộc ta.”

Lão già này vừa trở nên cuồng bạo thì toàn thân hấn cũng có biến hóa nghiêng trời lệch đất, từ một lão đầu hai mắt đục ngầu toàn thân gầy yếu nhìn sắp chết đến nơi, đột nhiên biến thành một trung niên thân thể tráng kiện, xung quanh thân có long ảnh vờn quanh nhìn vô cùng bắt mắt.

Bóng Ảnh nghe hấn gầm rống thì nhe răng cười khăng khặc nói:

“ Ý ngươi là con rắn nhỏ kia sao, ăn sắp hết rồi, hôm nay còn mỗi trái tim thôi, bây giờ còn mỗi trái tim ta đang ăn dở, ngươi có muốn làm miếng không?”

Vừa nói Bóng Ảnh vừa lấy ra một quả tim chỉ còn một nửa, trái tim này này là của vị Long Công Chúa gì đó, vì là đồ ăn ngon nên hấn không nỡ ăn đến hôm nay thềm quá mới lấy ra ăn, lúc đang ăn thì đám này tới, lại được lệnh của đại ca nên hấn tạm thời dừng ăn, để dành nửa quả khi khác thì ăn tiếp.

Nhìn thấy quả tim bị cắn mất một nửa trong tay Bóng Ảnh thì trung niên kia cơ hồ nổi điên đến nơi, sát khí hấn bốc lên cao, cùng lúc đó khí tức hấn liên tục kéo lên.

Từ một tên Hằng Vương Tiên Cảnh tầng 2, vậy mà từ từ kéo lên tầng 3, tầng 4, tầng 5, tầng 6 sau đó nhất cử đột phá đến Hằng Vương Tiên Cảnh cao giai tầng 7.

Hắn rít lên.

“ Kẻ dám khiêu khích uy nghiêm của Kim Long nhất tộc đều phải chết.”

Sắc mặt trung niên phát lạnh, sau khi phẫn nộ rít gào một tiếng, hắn thoảng bình tĩnh trở lại tay hắn khẽ lật một kiện binh khí xuất hiện trong tay hắn, hắn nhìn Bóng Ảnh lạnh giọng nói:

“ Trảm Ma Kiếm đã lâu không dùng, hôm nay để ta dùng thứ này kết thúc tính mạng của súc sinh nhà ngươi.”

Phía sau hắn long ảnh thoảng cái bay ra xoay quanh thân hắn vài vòng sau đó đằng không mà lên, quanh quần trên không trung mấy vòng, từng đạo kim quang bay lên, dẫn động thiên địa chi uy, lập tức bên trong thiên địa nơi đây xuất hiện dị tượng

Trung niên quát lạnh một tiếng

“ Trảm Ma Kiếm- Nhất Kiếm Trảm Vạn Ma”

Hình rồng to lớn lăng không xuống, toàn bộ không gian phát sinh rung động kịch liệt, vô số vết nứt hư không hiện ra.

Mấy người khác cùng là cùng lúc niệm động thần chú, đề phòng xung quanh, tùy thời mà động.

Nhìn thấy một màn như vậy, trong con ngươi của Bóng Ảnh hiện lên ánh sáng màu tím yêu dị, hắn khẽ liếm môi một cái, tuy rằng hắn bề ngoài tỏ ra khinh miệt, không xem trọng những người này nhưng trong lòng ... Cũng là như vậy, cũng chẳng đặt mấy người này vào mắt, dù tên trung niên kia có tu vị lên đến thất tinh.

Trước mắt mấy người này đều là cao thủ, có điều hắn bây giờ hắn đã là bất tử chi thân, Xuân Đức không diệt hắn vĩnh viễn trường tồn, hơn nữa ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp hắn đã tiến lên sinh mệnh hình thái cấp 3.

Mặc dù chưa hoàn toàn tích lũy ma năng đạt tới cực hạn nhưng tình trạng lúc này của hắn hoàn toàn dư không phải e ngại mấy người này, hơn nữa bên ngoài cơ thể hắn lúc này còn có Long Sát, siêu cường phòng ngự gia thân, thêm vào tám thân bất tử hử hử còn gì phải sợ.

Trừ khi lúc này có xuất hiện một tên Thân Vương Tiên Cảnh hay Đê Cấp thì may ra mới khiến hắn thay đổi sắc mặt.

Vào thời khắc này, dưới long ảnh to lớn, trong thiên uy cuộn cuộn, Bóng Ảnh chỉ lãnh đạm mà nhìn, tay hắn vươn ra khễ nắm một cái, trong tay hắn thoáng cái hiện ra một trường thương hắc sắc phát ra khí tức kinh khủng.

Bóng Ảnh cũng mặc kệ con rồng hư ảnh kia đánh xuống mà trực tiếp ném hắc thương về phía trung niên nam tử kia.

“ Vèo

Hắc thương như tia sáng màu đen mang theo khí tức kinh khủng bắn thẳng tới đầu trung niên nhân. Trung niên nhân kia thấy vậy thì cả kinh, không những hử cả kinh mà mấy người khác đều là kinh ngạc đến không nói ra lời.

Đôi phương vậy mà mặc kệ công kích đánh xuống, không có đi ngăn cản mà lại hướng phía trung niên nam tử công kích, loại hình thức chiến đấu này bọn họ quả thực chưa nghe thấy qua bao giờ chứ đừng nói là nhìn thấy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1368: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(2)

Trung niên nam tử không kịp ngấm nghĩ nhiều nữa, trong nháy mắt hóa thành bán long hóa, trên một cánh tay nắm Trảm Ma Kiếm, vô tận kim mang từng “Trảm Ma Kiếm” tản ra, tay hắn hoành ngang trước người đón đỡ “Ngọn giáo bóng tối” đáng đâm tới

“Phanh... Rắc...”

Ngọn giáo bóng tối đâm lên giữa trên Trảm Long Kiếm, phát ra âm thanh nổ vang đồng thời bắn ra uy năng thật lớn khuếch tán ra xa xa, đẩy lùi mấy tên đứng ở bên trung niên nam tử ra xa xa.

Trảm Ma Kiếm bị siêu cường lực trọng trùng kích trong một sát na liền phát ra âm thanh rạn nứt, nơi hai kiện binh khí va chạm trên thân Trảm Ma Kiếm hiện lên vô số vết nứt như mạng nhện, nếu không phải lực lượng khổng lồ từ “Ngọn giáo bóng tối” phần nhiều đều thông qua “Trảm Ma Kiếm” truyền lên trên người trung niên nhân thì “Trảm Ma Kiếm” đã sớm vỡ vụn rồi.

Có điều trung niên nhân nhận phải cự lực lớn như vậy trùng kích thì giống viên đạn pháo bay ngược về phía sau, trên đường đi đụng chết vô số Hải tộc cùng Hải thú, cuối cùng là đâm sầm vào bên trong một ngọn núi, dẫn tới đất rung núi chuyển.

Về phần Bóng Ảnh thì không tránh không né, mặc kệ có long ảnh khổng lồ kia đánh lên thân thể hắn.

“ Âm âm âm...”

Phía bên ngoài cơ thể hấn hiện lên một tầng gợn nước, long ảnh khổng lồ kia đánh lên thân thể Bóng Ảnh thì đều bị tầng gợn nước này hấp thu đa phần lực công kích, chỉ có một phần nhỏ là Bóng Ảnh phải hứng chịu.

Một chút lực lượng kia sau khi đi vào bên trong thân thể hấn thì cũng bị “ Bất tử ma thân” của hấn hấp thu đi sạch sẽ, cứ như vậy một đòn của của trung niên kia đến cả cọng lông của Bóng Ảnh cũng đã thương không tới.

Bóng Ảnh cảm nhận được việc này thì nhẹ răng ra cười, Hấn nhìn đám cường giả Hắc Sa Linh khinh miệt nói:

“ Kim Long bộ tộc cũng không gì hơn cái này, chỉ có một chút lực lượng như vậy thì đừng nói là giết ta, đến làm ta bị thương cũng không thể.”

Bóng Ảnh tay khẽ vẫy một cái, từ bên trong núi sâu nơi kia “ Ngọn giáo bóng tối” hóa thành một vệt sáng màu đen phá không bay ra, thoáng cái nằm trong lòng bàn tay hấn.

Bóng Ảnh tay cầm “ Ngọn giáo bóng tối” nhìn qua tất cả mọi người âm trầm cười nói:

“ Cùng tiến lên đi, hôm nay đánh một trận cho vui vẻ, ta cũng chán việc cả ngày đi giết đám tạp ngư kia rồi, chẳng thú vị chút gì.”

Đúng đúng lúc này từ cái đồng đồ nát nơi xa, một tiếng gầm giận dữ truyền ra:

“ Đáng chết, nghiệt súc nguoi đáng chết.”

Cả tòa núi lớn nơi xa thoáng cái sụp đổ, từ sâu bên trong truyền tới tiếng rùng rợn, cùng lúc đó vô tận kim quang phóng lên cao.

“ Ầm....”

Trung niên nam tử bay ra bên trong, toàn thân hắn đã long hóa gần hết, trên thân bao phủ một lớp vẩy màu vàng, phát ra kim quang chói mắt. Trong tay hắn cầm “ Trảm Ma Kiếm” trực tiếp lẳng không chém xuống.

Bóng Ảnh nhìn trung niên phía bên trên cao, hắn nhe răng cười, tay hắn nâng, từ trong tay hắn bắn ra một đoàn “ Hỗn độn thiên thủy” hóa thành một tấm cự kiên.

“ Ầm”

Cự kiên dưới một kích toàn lực thì không một chút hao tổn, còn “ Trảm Ma Kiếm” sau khi chém lên “ Cự kiên” thì lập tức vỡ nát thành vô số mảnh, linh tính mất hết, khí linh hủy diệt, trung niên nhân cũng bị phản chấn mà bay ngược về phía sau. Trong miệng còn trào ra cả máu tươi

Bóng Ảnh thấy vậy thì thu hồi “ Cự kiên” tay nâng “ Ngọn giáo bóng tối” nhắm thẳng đầu tên trung niên nam tử mà phóng đi, có điều hắn còn chưa kịp động thủ thì mấy tên cường giả Hắc Sa Linh đã đồng thời hét lớn:

“ Ngăn hắn lại”

Một đám cường giả “ Hằng vương tiên cảnh” đồng thời xuất thủ ngăn hắn lại.

Trong miệng một lão giả trọc đầu phun ra một đoạn sợi dây màu hồng, sợi dây kia vừa bay ra ngoài đón gió mà lớn thoáng cái hóa thành một sợi dây dài mấy chục dặm, sau đó phân liệt thành vô số sợi dây, vô số sợi dây kia đột nhiên biến mất ngay sau đó liền đã xuất hiện trên người Bóng Ảnh, quấn lấy hắn.

Lão trọc đầu trong tay quyết ấn biến đổi, miệng khê quát..

“ Phê”

Vô số sợi dây kia như là là vật sống, sau một tiếng của lão giả thì trở nên điên cuồng, cả đám ngóc đầu lên sau đó đăm xuống, muốn xuyên vào bên trong thân thể Bóng Ảnh.

Có điều tất cả những sợi dây kia đều bị tầng nước mỏng phía bên ngoài ngăn lại, bọn nó cố gắng thế nào cũng không thể vào trong

Lão giả trọc đầu thấy vậy thì sắc mặt khó coi vụn phần, phảng phất như đối với hiệu quả của hoàn này hoàn toàn không hài lòng, hai tay hấn ở trước người bay lượn, từng đạo ánh sáng màu hồng nhạt bay lên.

Trên vô số sợi dây đang quấn trên người của Bóng Ảnh đồng dạng tản mát ra từng đạo ký hiệu, thoáng cái đem Đế Dạ bao vây lại, kỳ dị lực lượng ở bên trên sợi dây điên cuồng trùng kích muốn phá tan phòng ngự của Bóng Ảnh

Bóng Ảnh giống như là đã xem chán, hấn lúc này cũng là một mặt không vui.

“ Đám cặn bã các ngươi chỉ có thể dùng mấy thứ thủ đoạn thấp kém này tới đối phó ta. Các ngươi làm ta quá thất vọng rồi.”

Bóng Ảnh lạnh lùng nói, hấn cả người gồng lên một cái, một đợt sóng năng lượng hắc ám từ bên trong thân thể hấn tuôn ra, chấn văng tất cả những sợi dây màu hồng nhạt kia, sau đó hai tay hấn bắt lấy mấy sợi dây kia. Mấy sợi dây trong tay hấn điên cuồng giãy dụa muốn thoát đi nhưng không tài nào thoát được.

“ Phùng”

Một ngọn “Ma diễm” bùng lên trong tay hắn, thoáng cái đem tất cả những sợi dây kia đốt thành tro tàn. Bóng Ảnh làm xong thì lãnh đạm nhìn mấy người Hắc Sa Lĩnh nói:

“ Còn chiêu thức gì, thân thông gì thì nhanh lấy ra đi, bằng không các ngươi liền phải chết rồi.”

Lão giả trọc đầu giống như không nghe lời Bóng Ảnh nói, sắc mặt hắn đại biến, cả kinh nói:

“ Đây là lửa gì, vì sao cả tiên khí cũng có thể đốt rụi.”

Đúng lúc này tên trung niên khi trước không biết từ khi nào lại đứng lên, trong miệng hắn khẽ quát:

“ Long Hành Thiên Hạ”

Tay trái trung niên giơ lên cao cao, một đoàn kim quang cực lớn hiện ra, hóa thành một con Kim Long như thực chất lao về phía Bóng Ảnh

Bóng Ảnh nhìn thấy con Kim Long rít gào mà tới thì gật đầu nói:

“ Có chút tiến bộ rồi đây, có điều như thế thì chưa đủ.”

Ma trảo hắn nâng lên, đợi cho Kim Long đến gần thì mạnh mẽ vỗ ra một chưởng.

“ Âm...”

Cả con Kim Long trong nháy mắt bị Bóng Ảnh đập cho bể nát, hóa thành đầy trời Kim Quang bay tán lạc

Thấy Kim Long không chịu nổi một đòn thì trung niên kia hai mắt mở ra thật lớn, hắn lúc này há miệng phun ra một búng máu.

Kim quang đang phiêu tán bên trong không trung nhất thời một lần tụ lại hóa thành một con Kim Long to lớn, khí tức trên thân tăng thêm mấy phần, không những thế bên trong còn ẩn chứa một tia long uy của long thần.

Con Kim Long kia ngửa đầu rống lớn một tiếng, một tiếng rống này trấn cho đám Hải tộc cùng Hải thú gần đó chết không sót một con, duy chỉ mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh là còn sống nhưng là sắc mặt tái nhợt. Tất cả bọn họ đều cảm thấy được uy áp đang sợ bên trong con Kim Long kia.

Bóng Ảnh nhìn Kim Long bên trên bầu trời thì cười lạnh nói:

“ Không gì hơn cái này. Nếu là long thần ở nơi này dùng uy áp của hắn còn chưa chắc đã trấn áp được ta chứ nói gì chỉ một tia. Thôi được rồi, đã không còn gì đặc sắc, các ngươi chết được rồi.”

Ngay lúc Bóng Ảnh muốn tiếp tục chơi đùa thì Xuân Đức bên kia bỗng nhiên lên tiếng:

“ Giết đi bọn chúng đi Ảnh thời gian cho chúng ta không nhiều. Có kẻ khó chơi sắp đến nơi này.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1369: Bản Lĩnh Giết Người Số 2 Bản Lĩnh Chạy Trốn Số 1

Bóng Ảnh nghe vậy thì không chơi đùa thêm nữa, lật tay một cái một đoàn “Ma diễm” không lồ bay ra ngoài cũng hóa thành một con “Đại bàng” thật lớn, hình thể con “Đại bàng” kia còn to hơn cả Kim Long, sải cánh nó che cả phiên địa, nhiệt độ nó tỏa ra trực tiếp nước chín đám Hải tộc cùng Hải yêu ở xung quanh mấy vạn dặm, “Đại bàng” kia đằng không mà lên, hướng thẳng phía Kim Long trên trời cao mà đi.

“ Ầm ầm ầm.... Ầm ầm ầm...”

Hai bên va chạm vào nhau, phát ra tiếng nổ ầm ầm nhưng ngay sau đó kim quang bên trên bầu trời đều bị hắc diễm thôn phệ sạch sẽ, nhìn từ bên ngoài thì thấy Kim Long cũng giống như con rắn nhỏ trong nháy mắt bị Đại Bàng ăn sạch.

Kim Long vẫn diệt mà Đại Bàng không lồ vẫn đứng nơi giữa trời cao ánh mắt bề ngễ nhìn xuống phía dưới. Cùng lúc này Bóng Ảnh nhìn đám người cười lên dữ tợn nói:

“ Khắc khắc, không tệ, ta thích, có điều thời gian hết rồi, không có thời gian chơi với các ngươi, có gì lại đợi kiếp sau vậy, chúc các ngươi lên đường bình an.”

Bóng Ảnh cười lên một tiếng âm lãnh, tay hắn bám một vài ấn quyết cổ quái, không trung Đại Bàng đột nhiên trở nên vạn vạn sáng tối bất định giống như sắp nổ tung đến nơi.

“ Tíu tíu tíu...”

“ Âm”

Đại Bàng không lồ ngửa đầu rít gào một tiếng sau đó nổ tung, “ Ma diễm” kinh khủng trong nháy mắt lan ra toàn bộ bầu trời bên trên nhìn như một biển mây màu đen, “Ma diễm” kinh khủng đốt rụi thương khung, phạm vi mây chực vạn dặm trong nháy mắt đều bị hỏa diễm bao phủ.

“ Ma diễm” cũng Bóng Ảnh kết hợp cùng với “ Thái cô cương phong” của Nguyên Ma tương hổ lẫn nhau, hình thành nên một mảnh diệt thế, cả bầu trời “ Ma diễm” hạ xuống, nơi đi qua không gian vụn vẹo, trong sát na nó rơi xuống gần như toàn bộ Hải tộc cùng Hải thú đều bị đốt rụi bị “Ma diễm” ăn cắn nuốt sạch sẽ.

Thấy cảnh này thì lão Hắc lập tức chửi lớn:

“ Tên trời đánh đó là đồ ăn của ta.”

Xuân Đức cũng nghe được lão Hắc chửi mắng nhưng không có để ý tới hấn, ánh mắt Xuân Đức nhìn về phía trời cao nơi phương trời xa xôi, ánh mắt hấn lúc này không khỏi ngưng lại, hấn cảm thấy có một tên cường giả thực lực khó lòng xác định đang xé rách không gian đi tới nơi này.

Hấn nhìn qua chiến trường nơi này một cái, tâm niệm vừa động thì tất cả Ma Sói, cường giả Ác Ma Điện, đám người Lan Lan, Thanh Huyền, Tiểu Kim, A Ngọc, A Khờ... Đồng thời hóa thành một điểm sáng bay về phía hấn sau đó biến mất không thấy đâu.

Tiếp sau đó....

Xuân Đức một tay bắt ấn quyết, tâm niệm vừa động, phía trên đầu hấn lập tức xuất hiện lít nha lít nhít “ Cốt Mâu” cũng không rõ là bao nhiêu nữa.

“ Vèo vèo vèo.....Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo.....Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo.....Vèo vèo vèo....”

Đầy trời cốt mâu hóa thành vệt sáng tinh chuẩn bắn về phía từng tên Hải tộc, từng con Hải thú còn sống.

Cốt Mâu phía bên trên đầu Xuân Đức, một phân hai, hai hóa ba, ba biến thành ngàn vạn vì thế mỗi giây có cả triệu cốt mâu cùng lúc bay đi nhưng số lượng vẫn duy trì số lượng như vậy.

“ Phúc phúc phúc.... Âm âm âm...”

“ Phúc phúc phúc.... Âm âm âm...”

“ Phúc phúc phúc.... Âm âm âm...”

Từng tên Hải tộc, từng con Hải thú bị bắn thủng đầu chết ngay lập tức, cốt mâu uy lực cực kỳ khủng khiếp sau khi đi hết lực thì nổ tung, lập tức lại có không ít quái vật biển cùng hải tộc chết thảm.

Trong nháy mắt Xuân Đức ra tay, đám Hải tộc còn sót lại nhanh chóng bị giải quyết toàn bộ.

“ Lão Hắc, quét dọn chiến trường đi.”

Lão Hắc vừa nghe hắn nói thì liền động, tất cả những cành cây đang ở trạng thái hư hóa một lần nữa ngưng thực, trong nháy mắt cuốn lấy tất cả những thứ hữu ích bên trong chiến trường.

Cùng lúc này ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đều quay trở về bên cạnh hắn, trong tay còn mang theo mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh

của Hắc Sa Lĩnh đã bị nướng cháy đen cùng con Kim Long bị đánh cho bán thân bất toại.

Bóng Ảnh hỏi:

“Mấy tên này làm sao đây ca.”

Xuân Đức liếc mắt nhìn qua, trong mắt hiện lên một tia lạnh lùng nói:

“Làm vật tể, ca chuẩn bị luyện khí để mấy tên này làm vật tể không gì tốt hơn.”

Nói xong hắn nhìn qua Bóng Ảnh cùng Nguyên Ma nói:

“Cho ca mượn chút năng lượng Hắc Âm cùng Phong Hóa của hai người bọn đệ, ca muốn tặng một món quà cho người bạn sắp tới.”

Hai người Bóng Ảnh cùng Nguyên Ma đồng thời gật đầu, sau đó từ bên trong miệng hai người thò ra một quả cầu nhỏ màu đen cùng màu xám.

Cùng lúc này Xuân Đức lấy ra Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm trong tay hắn nhanh chóng biến ảo thành Quỷ Cung.

Vươn tay khẽ nắm, thiên địa tiên khí xung quanh phương viên vạn dặm thoát cái bị hút khô, ngay cả hai quả cầu màu đen cùng màu xám đều bị hắn hút vào trong tay, thoáng cái trong tay hắn hình thành mũi tên.

Tên lấp vào cung, Xuân Đức dương cung ngắm về một điểm ở bên trên bầu trời, phía sau lưng hắn dần dần ngưng tụ hình ảnh Hắc Phượng Hoàng.

Đột nhiên một đạo thanh âm vang lên, sáo ngọc du dương như trời hạn gặp mưa rào, chảy xuôi ở trong trái tim của mọi người, một mảnh thanh lương chí ý, xua tan mây đen trên bầu trời

Toàn bộ không gian nơi Xuân Đức đang nhắm tới, theo tiếng địch mà trở nên nhộn nhịp, trở nên hoảng hốt bất định, vụn vụn không ngừng. Rất nhanh một cái khe hở không gian tách ra.

Ánh mắt Xuân Đức híp lại, trong miệng khẽ ngậm:

“ Nhị tiên - Phượng Hoàng Luân Hồi Tiên”

Sau khi bắn xong nhất tiên, Xuân Đức không do dự mà thu về lão hắc, ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma. Tiếp đó trực tiếp hóa về bản thể, một con Địa Ngục Thiên Long(bản thể không phải sử dụng thần thông nhé) to lớn hiện ra.

Địa Ngục Thiên Long vỗ cánh một cái sau đó trực tiếp nhảy vào bên trong hư không biến mất không thấy tăm hơi.

Xuân Đức vừa đi rồi thì “ Luân Hồi Nhất Tiên” của hắn cũng vừa lúc bay vào bên trong khe hở không gian.

“ Âm âm âm.... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm.... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm.... Âm âm âm...”

Liên tiếp là những tiếng nổ lớn vang lên, cả thương không lúc này một trận trao đổi, cùng lúc đó khe không gian cũng sụp đổ, trước lúc không gian kia sụp đổ thì có thể nghe được từ bên trong không gian kia một âm thanh kinh sợ vang lên.

“ Đây là thứ gì?”

Nhưng âm thanh kia chỉ vừa vang lên thì khe hở không gian cũng khép lại, vì đó âm thanh kia cũng im bật mà dừng.

.....

Thời gian đi qua gần nửa giờ thì từ một nơi khác, một cái khe hở không gian lại hiện ra, từ nơi kia đi ra ba người.

Ba người này chật vật vô cùng, trên người bị đốt cho một mảnh cháy đen, cả người già yếu vô cùng, vừa đi ra ngoài thì phun ra một ngụm máu đen.

Một người trong số đó vừa lau đi máu dính ở khóe môi vừa nói:

“ Năm giữ luân hồi lực lượng, phê ảnh tâm ma chi lực, còn có phong hóa chi lực, kẻ kia là ai vì sao lại muốn ám toán chúng ta, nếu không phải lần này mang theo bảo vật kia thì lần này chúng ta xong đời.”

Một người khác nghi ngờ hỏi:

“ Người này rõ ràng có lực lượng giết chết chúng ta nhưng vì sao chỉ đánh có một kích liền đi.”

Người còn lại chau mày một lúc nói:

“ Có lẽ hẳn chỉ có thể đánh ra một kích kia mà thôi, vì không nắm chắc nên liền chạy.”

Hai người khác nghe vậy thì đều là gật đầu đồng ý. Hiển nhiên cũng cho là như thế, về phần nguyên do người kia công kích bọn hắn thì có trời mới biết, dù sao ở tu tiên giới giết người cũng không phải lúc nào cũng cần lý do, thích thì giết thôi.

Ba người này tất cả đều là đại nhân vật “ Nửa bước Thiên Vương Tiên Cảnh” của Hắc Sa Lĩnh, trong đó một người đã ở giai đoạn 2, hai người khác thì đều ở giai đoạn một.

Nếu Xuân Đức mà biết bản thân có thể một kích đánh cho ba tên nửa bước Thiên Vương Tiên Cảnh sống dỡ chết dỡ thì đã không chạy rồi, hấn mà biết thì đã ở lại giết luôn ba tên này chứ chạy làm gì.

Có điều tính cách hấn rất cẩn thận, mặc dù hấn không sợ chết, không lo cho bản thân nhưng lại lo cho Vô Địch cùng mọi người, hấn không muốn vì bản thân sai lầm một lần mà kéo mọi người chết cùng. Vì thế cảm nhận được ba luồng sức mạnh kinh khủng đang xé rách không gian thì hấn liền kiên quyết bỏ trốn.

Nếu là độc lai độc vãng thì hấn trước hết cứ phải chiến một hồi cái đã, đánh không lại thì lại chạy. Với thêm một phần là hấn không biết bản thân mạnh thế nào nữa, hấn không có tu vi như mọi người không biết lấy cái gì mà xác định.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1370: Vấn Đề Phiền Não Của Xuân Đức

Ba ngày sau.

Lúc này Xuân Đức vẫn đang ở trong thái bản thể, hắn đang bay trên trời cao tìm kiếm thức ăn cho lão Hắc, cũng là làm tuyệt luôn một lần, lần này hắn đắc tội với thể lực Hắc Sa Lĩnh có thể nói là triệt để rồi. Đã vậy hắn cũng không ngại đắc tội thêm.

Mấy ngày này toàn lực tìm kiếm Xuân Đức lại tìm thêm mười mấy thể lực hải tộc khác, có điều những thể lực này cũng không phải lớn gì, cũng chỉ tầm trung mà thôi, mà cũng không biết có được tầm trung không nữa có khi cỡ nhỏ thôi cũng nên.

Có điều hắn tìm mãi cũng chỉ dám tìm ở gần lục địa, không dám đi ra ngoài xa hải vực, hắn nghe Vô Địch nói đám Hải tộc này biết thay đổi địa hình tạo nên trận pháp tự nhiên, kinh khủng dị thường, có thể gọi về vô hạn thủy quái, cường giả trong một phiến hải vực có thể thông qua trận pháp mà truyền tống đi tới.

Bị lọt vào bên trong đó thì 9 phần cầm chắc chết. Kinh khủng như thế nên Xuân Đức cũng không dám lấy thân đi thử nghiệm, dù sao đối với lời nói của Vô Địch thì hắn hoàn toàn tin tưởng, ai hại hắn chứ tên kia nhất định sẽ không hại hắn.

.....

Càng vào gần lục địa thì con mỗi ngày càng ít, đôi khi chỉ là một ít hải tộc cấp thấp mà thôi, tu vi có thể nói là thấp đến thảm thương, “ Sinh Tử Cảnh” loại cảnh giới này có bảo hấn giết tập thể còn lười chứ nói gì chỉ dăm ba con.

Không tìm được con mỗi thêm, hấn cũng đành quay trở về lục địa mà thôi, dù sao Hải vực lúc này đối với hấn quá nguy hiểm rồi, tùy tiện đi ra mấy tên cường giả đã khiến cho hấn cảm thấy nguy hiểm.

Ở hình dạng bản thể quá mức gây chú ý, vì thế Xuân Đức lại biến về trạng thái nhân loại.

Mà lúc trở về trạng thái nhân loại thì khí tức nguy hiểm trên người hấn liền biến mất, cả người lẫn vật đều vô hại, có thể nói là phé đến cực điểm.

Cái bộ dạng của hấn chỉ thích hợp cho mấy tên thích trang bức đánh mặt hay giả heo ăn thịt hổ mà thôi, chứ người không thích bị làm phiền như hấn lại không hợp. Đám kia thấy hấn vô hại dễ bắt nạt thì cứ liên tiếp tới mà làm phiền, cực kỳ đáng ghét.

“ Giờ làm sao để cho đám con sâu cái kiến kia không dám tới làm phiền mình nhỉ, hay là lúc nào cũng tỏ ra hung ác để mọi người biết mình không dễ trêu chọc. Mà làm như vậy cái đám loi nhoi không sợ chết kia lại càng thích trêu vào, cái đám không não kia thật khiến người thật mệt.”--- Xuân Đức thở dài thườn thượt, hấn có chút không biết nên làm thế nào cho phải. Một loại cảm giác vô lực dâng lên trong lòng hấn.

Bây giờ mà gọi ra mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh làm hộ vệ thì lại chọc cho người chú ý. Mà cái đáng chết nhất là hấn hiện tại không thể phóng chế ra tu vi cao hơn Bất Diệt Tiên Cảnh, không hiểu làm sao hấn càng mạnh thì phóng chế ra tu vi lại càng yếu, điều này khiến hấn buồn bực không thôi.

Xuân Đức đang lo lắng cái gì thì y như rằng cái đó tới, hắn vừa nghĩ đến cái đám không sợ chết, cứ thấy hắn là như mèo thấy mỡ xúm lại muốn bắt nạt hắn.

“ Tên thiếu năng kia, nơi này là để cho người đứng sao, còn không nhanh tránh ra cho chiến mã tiểu thư nhà chúng ta đi qua.”--- Một âm thanh nam tử trẻ tuổi vang lên.

Trên trán Xuân Đức lập tức xuất hiện mấy vạch đen, hắn cảm giác đây là ý trời rồi, ý trời rồi, cái đám kia quả thực cứ thấy hắn là phải chửi hắn hoặc nhục mà vài câu thì mới yên.

Trong lòng Xuân Đức thầm nghĩ, đám này là ép ta giết người đây mà, đám chết tiệt.

Hắn xoay người lại lẳng không một chưởng nhưng mà khi hắn nhìn thấy cô gái đang ngồi trên ngựa thì cả người run lên như là thấy ma, chưởng lực khủng khiếp lập tức bị hắn đánh qua bên cạnh.

Đám người ngựa ở phía sau, chỉ cảm thấy một trận hô hấp khó khăn, sau đó chỉ nghe ...

“ Âm âm âm...”

Một trận trời rung đất chuyển vang lên. Một phiến địa vực mấy chục dặm nơi xa bị đánh sập xuống. Đám người ở phía sau từ từ quay đầu nhìn sang, nhìn thấy cái một mảnh đại lục mấy chục dặm bị đánh xuống, trên mặt đất xuất hiện một bàn tay năm ngón sâu không thấy đáy thì cả đám sắc mặt trắng bệch.

Nhưng so sánh cảm giác lúc này thì đám người kia kinh ngạc một Xuân Đức liền kinh ngạc mười, mấy chục năm không thấy, cô gái nhỏ cứu hắn

trước kia hồi đầu khi mới lên cao thiên lúc này lại lần nữa gặp mặt. Xa nhau một hồi chính là mấy chục năm.

“ Thiên Hoa(Cô gái cứu Xuân Đức lúc vừa lên cao thiên) làm sao lại là nha đầu người?”

Thiếu nữ đang ngồi trên ngựa nhìn thanh niên trước mắt gọi ra tên mình thì cả người lại ngậy ra, nàng có chút run run hỏi:

“ Tiền...Tiền...Tiền bối biết ta sao?”

Xuân Đức bị ân nhân hỏi lại một câu thì cảm thấy một trận buồn bực vô cớ, vậy mà người ta quên mình mất tiêu rồi nhưng mà nghĩ lại sau lần trọng sinh, bộ dạng mình thay đổi đi cũng không ít, với xa nhau vài chục năm người ta không nhớ ra mình cũng là điều bình thường.

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừm. Biết, biết rõ là đẳng khác?”

Thiên Hoa nghe vậy thì càng thêm kinh ngạc, nàng dám khẳng định bản thân chưa từng gặp qua ai tuổi trẻ như vậy lại có thực lực mạnh như vậy, với đây cũng là lần đầu nàng tới hạch tâm Bắc Thần Châu, làm sao có thể quen biết cường giả bực này.

Thiên Hoa lúc này có chút bán tín bán nghi nhưng nghĩ mình cũng chẳng có gì để cho đối phương lừa nên vẫn là hỏi:

“ Không biết tiền bối cao danh quý tánh là gì?”

Xuân Đức suy nghĩ một chút, cảm thấy vẫn là mang ra Sói Mập cho cô nàng này nhìn một chút, dù sao Sói Mập từ hồi đó tới giờ cũng chẳng khác là bao, chỉ là béo hơn vài vòng mà thôi.

“ Nhìn chút, thấy nó quen không?”

Xuân Đức gọi ra Sói Mập nhưng vừa gọi nó ra thì khí tức Tinh Vương Tiên Cảnh tú trọng từ trên người nó tản ra khiến cho đám người Thiên Hoa một mảnh người ngã ngựa đổ, con chiến mã của Thiên Hoa thì trực tiếp nằm liệt trên mặt đất.

Xuân Đức thấy vậy thì không biết nói gì hơn, hấn quên mất, sói mập trước kia bắt quá một con tiểu cầu mà thôi, Tinh Quân Cảnh không tới, giờ Tinh Vương Cảnh rồi.

Có điều Sói Mập vừa ra, nhìn thấy Thiên Hoa thì cũng liền nhận ra nàng, nó kinh ngạc kêu lên:

“ Thiên Hoa nha đầu, sao chỉ có mình nha đầu ngươi vậy, Hoa Tiên tiểu cô nương kia đâu?”

Nghe được Sói Mập gọi ra tên của bản thân thì Thiên Hoa ngẩng đầu lên nhìn, nàng nhìn con Sói béo ục ịch toàn thân là mỡ trước mắt, nàng suy nghĩ, suy nghĩ một hồi.

Cuối cùng cũng nhớ ra cái gì đó, hai thân ảnh trong ký ức phủ bụi từ lâu của nàng từ từ hiện ra, có điều thân ảnh kia trong trí nhớ của nàng khác xa lúc này, nàng mở to mắt run giọng hỏi:

“Tiểu Kim, Cục Đá?”

Vừa nghe đến cái biệt danh “ Cục Đá” này thì khóe miệng Xuân Đức có giật một hồi. Có điều hấn vẫn là cười nói:

“ Đúng rồi đấy, cuối cùng cũng nhớ ra. Tưởng ngươi quên bọn ta rồi, mà các ngươi đang đi đâu vậy?”

Thiên Hoa nghe được Xuân Đức chính miệng xác nhận thì càng trợn to đôi mắt lên, tuy là trợn mắt nhưng kết hợp với cái bộ dạng há hốc miệng kia của cô nàng nhìn dễ thương cực.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1371: Tai Bay Vạ Gió

Sau một hồi đi hết từ kinh ngạc này tới kinh ngạc khác, Thiên Hoa cuối cùng cũng lấy được bình tĩnh và sau khi cô nàng lấy lại được bình tĩnh thì cái bản tính trước đây của nàng cũng từ từ quay trở về.

Mới hồi đầu cô nàng còn e thẹn ít nói nhưng chỉ được một lúc, sau khi đã quen thuộc hơn với Xuân Đức thì cô nàng bắt đầu nói nhiều, nói nhiều tới nỗi khiến cho Xuân Đức cùng Sói Mập chỉ có thể lắng nghe mà thôi.

Vốn là cô nàng định sang ngồi chung với Xuân Đức nhưng mà Sói Mập kiên quyết không chịu nên cô nàng chỉ có thể hậm hực mà ngồi trên chiến mã của bản thân.

Lâu thật lâu Xuân Đức mới có cơ hội xen ngang một câu, hấn hỏi:

“ Người bái sư rồi vậy sư phụ người đâu? Làm sao lại đi có một mình vậy?”

Thiên Hoa suy nghĩ một chút rồi nói:

“ Sư phụ ta cùng với Hoa Tiên đều đến trước Thiên Tinh Các rồi. Ta lúc này có việc nên tới sau. Làm sao không?”

Nói đến Thiên Tinh Các thì trong mắt Thiên Hoa hiện lên vẻ sùng bái cũng ngưỡng mộ không hề che giấu, giống như nơi kia chính là thánh địa mà nàng hướng tới vậy.

Vừa nghe đến Thiên Tinh Các thì trong lòng Xuân Đức liền nổi tên sát dày đặc, có điều sát ý kia rất nhanh đều bị Bóng Ảnh hấp thu đi sạch. Hấn lúc này vẫn là giữ bộ dạng thông dong như không có việc gì nói:

“À, không có gì, chỉ hỏi cho vui vậy thôi. Mà người biết Hoan Nguyệt Tông không?”

Thiên Hoa nghe nhắc tới Hoan Nguyệt Tông thì trong mắt lần nữa hiện lên sự ngưỡng vọng, nàng gật đầu nói:

“Đương nhiên là biết, Bắc Thần Châu một trong sáu đại siêu cấp thế lực, à không đúng bây giờ chỉ còn năm thôi, Hồng Nguyệt đã bị hủy rồi. Người hỏi ta như vậy là có việc gì? Chẳng lẽ người có quan hệ gì với Hoan Nguyệt Tông sao?”

Nói xong Thiên Hoa còn nháy nháy con mắt, bộ dạng dễ thương vô cùng, có điều Xuân Đức lúc này đang nằm dài trên lưng Sói Mập, lại còn nhắm mắt nên cũng không có chú ý đến, hấn khẽ “Ừ” một tiếng nói:

“Có một chút quan hệ, nếu xin cho người làm nội môn đệ tử hấn không thành vấn đề. Nếu người muốn ta xin cho.”

Thiên Hoa có chút bán tín bán nghi hỏi:

“Cục đá người không gạt ta đi?”

Xuân Đức mở một mắt ra liếc nhìn nàng một cái, sau đó lần nữa nhắm mắt lại, rồi nói:

“Gạt người lại không được gì vì sao phải gạt người đây, ta chỉ nói vậy thôi, muốn thì ta xin cho, còn không muốn thì thôi, người vẫn là làm đệ tử của cái Phượng Hoàng Tông gì đó tiếp đi.”

Thiên Hoa quỳnh lên nói:

“ Ta nói không cần khi nào,ta muốn, ta muốn...Nhưng mà còn Tiểu Tiên thì phải làm sao đây?...Ngươi nếu có bản lĩnh vậy thì xin cho Tiểu Tiên luôn được không, ta có chút không nỡ xa nàng ấy à.”

Xuân Đức gật gật đầu đồng ý, thực ra lúc này Xuân Đức cũng là đang muốn tới Hoan Nguyệt Tông kia một chuyến, giúp Thiên Hoa cũng chỉ là thuận đường mà thôi.

Về phần bên Hoan Nguyệt Tông, dựa vào biểu hiện của bọn họ đối với Huyết Vận thì Xuân Đức cũng đã đoán ra thái độ của đám người kia. Đám người kia tạm thời có thể coi là bạn, không phải địch, có điều tâm phòng người vẫn là phải có.

Như Hoa thấy hẳn gật đầu thì vui vẻ vô cùng, nàng lúc này lại hỏi:

“ Vậy chúng ta bây giờ đi đâu đây? Là tới Hoan Nguyệt Tông vẫn là tới Thiên Tinh Các.”

Suy nghĩ đôi chút Xuân Đức liền nói:

“ Vẫn là tới Thiên Tinh Các nhìn xem một chút coi nơi kia là bộ dạng gì, tiện thể gặp Hoa Tiên luôn, mà đúng rồi quên chưa hỏi, ngươi với sư phụ ngươi tới Thiên Tinh Các làm gì?”

Thiên Hoa nói:

“ Hình như sư phụ ta có quen với một vị chấp sự hay trưởng lão gì đó trong Thiên Tinh Các, muốn nhờ quan hệ kia xin cho ta cùng Tiểu Tiên làm tỳ nữ cho một vị hạch tâm đệ tử trong Thiên Tinh Các.”

Xuân Đức nghe được vậy thì tí nữa ngã lãn xuống đất, hấn mở mắt ra kinh ngạc nói:

“ Đi làm tỳ nữ cho người, vậy mà làm sao ta thấy người rất hưng phấn à. Chẳng lẽ người thích đi làm thị nữ tới vậy? Không bằng làm thị nữ cho ta đi.”

Thiên Hoa lườm Xuân Đức một cái, có chút nho nhỏ tức giận nói:

“ Ai lại thích đi làm tỳ nữ cho người cơ chứ nhưng chỉ như vậy ta cùng Tiểu Tiên mới có cơ hội tiến vào bên trong siêu cấp tông môn, tiếp xúc đến pháp môn cao hơn, cũng tranh thủ tới nhiều tài nguyên tu luyện hơn. Người nghĩ hai người chúng ta nếu không vì pháp môn cùng tài nguyên tu luyện thì vì sao lại chịu đi làm tỳ nữ cho người.”

Xuân Đức nghe xong thì mới chợt nhớ ra, không phải người nào cũng như hấn, không lo thiếu tài nguyên tu luyện, càng không lo pháp môn cái gì đó. Ở ngoài kia người ta phải bán đi tôn nghiêm để kiếm được một chút tài nguyên tu luyện, bị người hô tới hô lui giống như một con chó cũng chỉ vì một quyền bí pháp.

Một thiếu nữ xinh đẹp nguyện ý lên giường cùng với một lão đầu cũng chỉ cầu được một viên đan dược, đôi khi là một vài món bảo vật gì đó. Có khi làm đồ chơi cho người ta xong, bị chơi chán rồi lại bị vứt bỏ như một thứ hàng phế thải. Nghĩ tới đây hấn không khỏi thở dài nói:

“ Đúng là cuộc sống, không thể nào.....”

Còn không đợi cho Xuân Đức cảm khái xong thì trên bầu trời tự dưng xuất hiện một cái bàn tay huyết sắc cực lớn đập xuống.

Linh áp từ cự chưởng kia cũng không mạnh, giao động từ Tinh Vương Tiên Cảnh tầng 3 đến tầng 4 mà thôi. Có điều đối với hấn là không có gì

nhưng đối với người ở xung quanh hẳn thì lại là một chuyện khác.

Cảm nhận được linh áp từ bên trong cự chưởng đang đánh xuống, đám người Thiên Hoa cùng với những người ven đường sắc mặt đều là cắt không ra giọt máu. Một đám trong mắt đều lộ ra thần tình sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Ngay lúc mọi người cho rằng bản thân sắp chết thì Sói Mập ngửa đầu “ hú” lên một tiếng, từng vòng sóng âm từ trong miệng nó tán ra, sóng âm va chạm với cự chưởng đang đánh xuống thì cự chưởng kia trong nháy mắt bị đánh cho tan tác.

Sóng âm thế đi không giảm đem kẻ vừa xuất chưởng ở bên trên bầu trời kia đánh cho học máu.

Tiếp đó một người thân mặc huyết bào từ trên trời rơi thẳng xuống đất.

“ Ầm”

Tên kia cả người đập mạnh xuống mặt đất phía bên dưới, nện ra một cái hố to, đồng thời kích lên một tầng tro bụi.

Tro bụi tán đi mọi người nhìn thấy một thanh niên nam tử trẻ tuổi, bộ dạng anh tuấn vô cùng, có điều sắc mặt tên này một mảnh trắng bệch, trong miệng liên tục phun ra máu tươi.

Đúng ngày vào lúc này, một âm thanh có phần kinh ngạc vang lên:

“ Không ngờ nơi này cũng gặp được cao thủ. Không biết là vị bằng hữu nào vừa ra tay tương trợ bắt lại tặc tử này?”

Tiếp đó một nữ tử thân mặc cung trang hồng phấn phiêu phiêu xuất hiện giữa trời. Ánh mắt nàng ta đảo qua bốn phía nhìn người ở phía bên dưới.

Xuân Đức nghe đến từ “cao thủ” thì ngẩn ra, sau đó thì liền cười lớn, vừa cười lớn hẳn vừa dùng tay vỗ liên tục vào bụng Sói Mập nói:

“Mập mập nghe gì chưa, nghe gì chưa, có người gọi người là cao thủ kia, hahaha, Mập Mập nhà chúng ta cũng thành cao thủ rồi.”

Sói Mập nghe Xuân Đức cười to như vậy thì có chút ngại ngùng nói:

“Thì từ lâu Tiểu Kim đã trở thành cao thủ rồi mà, có điều chủ nhân không biết đấy thôi.”

Nghe Sói Mập không có liêm sỉ tự nhận mình là cao thủ thì Xuân Đức cười càng lớn hơn, giống như là bị chạm mát, hẳn liên tục cười lớn. Mãi sau một lúc lâu thì mới ngừng lại nói:

“Mập Mập người da mặt đủ dày à, vậy mà tự nhận mình là cao thủ. Thật đúng là không hổ đi theo ta lâu năm, công phu gì không học được, công phu mặt dày lại lĩnh ngộ đến thượng thừa.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1372: Tai Bay Vạ Gió(1)

Nữ nhân đứng ở trên trời nghe được lời đối thoại của hai người thì cau mày lại, nàng có chút không vui nhìn hai chủ tớ nhà Xuân Đức đang đùa giỡn cùng nhau, có điều nhìn thấy người vừa ra tay lại là vật cưới của một thiếu niên thì nàng cũng không dám xem thường thiếu niên kia, mặc dù thiếu niên kia tu vi không ra làm sao.

Trong lòng nàng suy đoán người này hẳn là xuất thân từ một đại thế lực nào đó, ở bên trong thế lực kia cũng gọi là có chút thân phận, được trưởng bối ban cho một con chiến thú “Vương cấp” nên ta đây đi ra bên ngoài khoe mẽ.

Còn về bản thân chính là một tên phế vật, tu vi không đáng nhắc tới, phẩm tính càng là thấp kém trong thấp kém. Có điều nàng cũng ghen tị không thôi, mặc dù là nàng lấy tu vi cùng tuổi tác đến xem thì nàng bỏ qua người thiếu niên trước mặt mấy con phổ nhưng lại không được ban cho chiến sủng mạnh như vậy. Càng nghĩ nàng càng cảm thấy bất công, càng nhìn càng thấy Xuân Đức không vừa mắt.

Về phần đương sự là Xuân Đức không biết rằng bản thân chỉ là thích trí cười lên một hồi, vậy mà bị người nào đó cho là phế vật, là bần nhão không dính lên được tường.

“Vị đạo hữu này cười rất là thích ý nhỉ, không biết việc này có gì đáng cười sao?”--- Giọng nói của nữ tử mang theo vẻ lạnh lùng cùng chất vấn, giọng điệu khó chịu vô cùng.

Xuân Đức nghe được lời này thì không khỏi nhíu mày lại, hấn cảm thấy nữ nhân này thật sớm muốn đi gặp người thân nơi hoàng tuyền hay sao ấy, việc hấn cùng với sủng vật cười nói mà cũng quản, hấn nhìn nữ tử đang đứng giữa trời kia, bên trong ánh mắt hấn lóe lên hàn quang.

Trong lòng hấn ý niệm giết người lại bay lên nhưng rất nhanh ý niệm kia liền bị tiêu trừ, hấn nhìn nữ tử lạnh lùng hỏi:

“Vậy ta hỏi một câu, việc ta cười cùng ngươi có liên quan sao?”

Nữ tử kia nghe hấn hỏi như vậy thì ngược lại không biết nên nói thế nào, dù sao người ta cũng là cùng sủng vật nói chuyện cũng không liên quan đến nàng.

Có điều mặt mũi không thể bỏ xuống được nên nàng hừ lạnh nói:

“Không liên quan, vậy thì làm sao?”

Xuân Đức nhăn mày lại, một loại xúc động muốn giết người dâng lên, có điều nơi này là địa bàn của nhân tộc, giết người xong phiền phức sẽ tới không ngừng, hấn cũng ngại vì giết một con kiến lại dẫn tới phiền toái quản thân.

Có điều hấn thì cố gắng kìm chế con Sói Mập thì không chịu được, nó thấy nữ tử vừa mới xuất hiện này quả là chán sống rồi, vậy mà dám nói chuyện với chủ nhân của nó như vậy.

Ánh mắt nó lộ hung quang, nhìn nữ tử trên cao nói:

“Không phải chuyện của bản thân lại còn muốn quản, ngươi đây là ngài mệnh quá dài sao?”

Vừa nói, từ trên người Sói Mập lộ ra hung sát chí ý nồng nặc, ánh mắt nó gắt gao nhìn nữ tử, bộ dạng nàng kia phảng phất chỉ cần nữ tử kia dám nói cái gì khiến nó không vừa ý liền sẽ xông lên giết người.

Bị ánh mắt của Sói Mập cùng sát ý trên người nó khóa lấy, nữ tử kia liền cảm thấy một trận hô hấp khó khăn, cả người nàng không tự chủ mà run lên, một loại cảm giác tử vong tới gần.

Lúc này nàng cũng học thông minh, biết đối phương cũng không phải là hạng người dễ chọc, nàng lập tức quay người rời đi không nói một lời, sau khi đi thật xa rồi nàng ta mới quay đầu lại nói:

“ Các người chờ, việc này còn chưa xong đâu, Lý Nhân tạm để chỗ các người.”

Nói xong thì nàng ta liền biến mất không thấy đâu nữa. Nhưng mà ở dưới hồn niệm mà Xuân Đức bao trùm thì nữ tử kia cũng chưa chạy đi được bao xa.

Xuân Đức cũng chẳng phải loại người nhân từ gì, cũng không phải cứ thấy gái xinh là buông tha, lúc này bị người uy hiếp thì sát tính hắn liền nổi lên.

Cũng không cần làm gì nhiều, hắn khẽ nâng tay lên bóp chặt lại một cái.

Cùng lúc đó ở ngoài vạn dặm, nữ tử kia đang bay trên bầu trời đột nhiên hét thảm một tiếng sau đó cả người nổ tung hóa thành một làn sương mù màu đỏ.

Sau khi giết xong nữ nhân kia thì Xuân Đức nhìn qua Sói Mập nói:

“ Xóa đi ký ức của những người này Mập Mập.”

Sói Mập nghe hắn nói vậy thì trên trán con mắt thứ ba tách ra, từng vòng ánh sáng màu xám nhạt tán ra, người bên trong thành trì bị vòng ánh sáng tác động lên thì liền đứng đờ tại chỗ, bọn họ giống như là đang bị thôi miên vậy.

Cùng lúc Sói Mập xóa đi ký ức của những người nơi này thì Xuân Đức cũng tiện tay bóp chết tên thanh niên mặc huyết bào đang nằm trên mặt đất, sau đó thu xác hắn vào bên trong không gian vong linh làm phân bón cho Hắc Âm Ma Thụ.

Đúng lúc này Sói Mập lại nói:

“ Chủ nhân, bên trong thành trì này lại có không ít cường giả mạnh hơn Tiểu Kim, bọn họ ngăn cản thần thông của Tiểu Kim không cho Tiểu Kim xóa đi ký ức của bọn hắn.”

Xuân Đức nghe vậy thì lạnh lùng nói:

“ Đã vậy thì đều để bọn chúng đi chết đi.”

Vừa nói Xuân Đức đồng thời tán ra hồn niệm của bản thân, tìm tới mấy tên cứng đầu kia, sau đó trực tiếp dùng hồn lực siêu cường nghiền nát linh hồn của đám người kia.

Không qua mấy cái hô hấp thì những người kia đều đã chết sạch, chết đến không thể chết thêm, hồn phách bị diệt, thân thể bị hủy, triệt để biến mất khỏi thế gian này.

.....

Sau khi đã xóa xong ký ức của những người bên trong thành trì nơi này, cũng thanh lý hết mấy tên cứng đầu thì Sói Mập lại khôi phục thần trí cho mọi người.

Lúc này mọi người đồng thời tỉnh lại, sau đó vẻ mặt có chút mờ mịt. Tiếp đó mọi người nhìn nhau sau đó người thì cười, người thì lắc đầu, người thì than thân trách phận vì tuổi đã già, tiếp đó mọi người lại làm tiếp công việc đang dang dở.

Thiên Hoa lúc này kỳ quái nói:

“ Lúc trước đang nói tới đâu rồi nhỉ, mà vì sao lúc này ta lại tự dưng thất thân ta, chắc do đạo này tu luyện quá nhiều nên sinh bệnh luôn rồi.”

Xuân Đức lúc này lại đã nằm trên lưng Sói Mập, vẻ mặt lười biếng, bộ dạng như không có việc xảy ra, hãnh cười nói:

“ Lúc trước nói tới việc tìm một nơi trọ lại sau đó lại đi tới Thiên Tinh Các tìm Tiểu Hoa. Người quên nhanh thật đấy.”

Thiên Hoa cười ngại ngùng nói:

“ Xin lỗi, đạo này ta có chút đãng trí. Vậy thôi chúng ta đi tìm nhà trọ ở lại, ngày mai lại lên đường vậy.”

Tiếp đó mọi người cùng nhau đi tìm nhà trọ ở lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1373: Hải Tộc Lên Bờ

Không qua bao lâu thì Xuân Đức cùng mọi người đã tìm được nhà trọ nghỉ lại. Có điều bọn họ còn chưa kịp nghỉ ngơi thì đều cả kinh, chỉ thấy mặt đất âm âm chấn động như là có hàng vạn cự thú khổng lồ đang di chuyển. Từng ngôi nhà bắt đầu đổ sụp xuống.

Mọi người đứng trên mặt đất cũng không vững chỉ có thể bay lên cao, có điều chỉ một số tu sĩ cao giai có thể bay còn lại mọi người đều đứng trên mặt đất, ở trên mặt đất đám tu sĩ cấp thấp một mảnh ngã trái ngã phải, sắc mặt kinh hoàng.

Có người thì vừa ôm cột nhà vừa hét âm lên.

“ Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra, làm sao có động đất.”

Có người lại nhìn về phía cuối chân trời nơi xa, kinh ngạc nói:

“ Các người nhìn kia, phía cuối chân trời làm sao lại xuất hiện biển máu vậy kia, chẳng lẽ kia là điềm lành báo rằng sắp có bảo vật xuất thế.”

Một người khác thì nghi hoặc nói:

“ Nhưng làm sao ta lại nghe được tiếng thú rống, mà âm thanh này nghe rất quen, giống như là Hải thú.”

Đúng lúc này một tên tu sĩ cao giai hoảng sợ nói:

“ Không tốt, là Hải tộc, Hải tộc thống lĩnh Hải thú tấn công chúng ta, nhanh chạy đi.”

Không ít người lúc này cũng nhận ra được điều gì đó, có người tu luyện nhân thuật thì cũng đã nhìn rõ bên trên bầu trời biển máu kia là cái gì, cái kia cũng không phải biển máu mà là hàng triệu triệu con “Huyết giao” đang bơi lội bên trong biển huyết khí.

Xuân Đức lúc này đang cùng Sói Mập đứng trên bầu trời, ánh mắt hắn cũng nhìn về phía chân trời nơi xa, lúc này hắn lại nhìn thấy một màn quen thuộc, vô biên Hải tộc mang theo vô tận Hải quái tàn sát tất cả những nơi mà bọn nó đi qua, nơi bọn chúng đi qua biến thành một mảnh tử địa.

Số lượng lần này của đám Hải tộc kia còn nhiều hơn lần trước vài lần, số lượng ước tính rơi vào khoảng gần 60 tỷ con, 60 tỷ con đây cũng là nói về đám Hải thú mà thôi còn chưa tính tới đám Hải tộc vào bên trong.

Đừng nói là chiến đấu, đám Hải tộc kia cơ hồ chỉ cần tiến lên liền đủ tiêu diệt tất cả những thành trì ở vùng ven biển rồi, đi tới thành trì nào thì người bên trong thành trì đó đều bỏ chạy tán loạn không hề có phản kháng nào ở đây.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng phải tặc lưỡi, hắn có phần ngạc nhiên khi đám kia trả thù nhanh tới vậy, từ lần trước tới hôm nay cũng chỉ qua vài ngày, vậy mà đám này lại tụ tập được đại quân lớn như vậy rồi.

“ Xem ra hai lần kia triệt để chọc giận Hắc Sa Lĩnh rồi, nhìn khí thế dạng này, sát ý dạt dào như biển thế này thì hắn muốn diệt cả Bắc Thần Châu cũng không chừng, có điều chỉ mấy chục tỷ Hải thú thế này muốn diệt cả Bắc Thần Châu hơi khó à. Không biết đám kia còn có tiếp ứng không.”

Suy nghĩ đến cái gì, Xuân Đức lại kỳ quái nói:

“ Hải tộc tụ tập nhiều Hải thú như vậy không lý gì mấy siêu cấp thế lực đứng đầu của Bắc Thần Châu lại không biết, bây giờ Hải thú lên bờ rồi đám kia lại đang làm cái gì à?”

Sói Mập ở bên cạnh hỏi:

“ Chủ nhân chẳng lẽ lại muốn giết đám Hải thú này sao?”

Lắc lắc đầu, Xuân Đức hí hóp mắt cười nói:

“ Vì sao phải làm như vậy, ta đang ước gì đám Hải tộc này đi tàn sát hết Bắc Thần Châu này nữa kia, không có lý do gì phải giúp nhân tộc nơi này chống đỡ Hải tộc cả. Hắc hắc. Chúng ta chỉ cần ở một bên nhìn xem kịch vui đợi làm ngư ông đắc lợi.”

Sói Mập nghe vậy lập tức nịnh hót:

“ Chủ nhân anh minh, mà đúng rồi chủ nhân, mấy người Thiên Hoa thì nên làm thế nào đây?”

Lúc trước phát hiện Hải tộc lên bờ tàn sát hàng loạt thì Xuân Đức liền thu thiên hoa vào bên trong không gian vong linh, hấn cảm thấy để cho Thiên Hoa đến Hoan Nguyệt Tông không bằng để nàng cống hiến cho Ác Ma Điện của hấn, dù sao cô gái nhỏ kia là người ra sao hấn biết rõ ràng.

Một mầm mống tốt như vậy lại mang cho Hoan Nguyệt Tông đám nữ yêu tinh hưởng dụng không phải là quá lãng phí sao, vì thế hấn quyết định thu lưu Thiên Hoa.

“ Để cho nàng theo Lam Nguyệt học việc đi, đi theo chúng ta vẫn có tiền đồ hơn đến Hoan Nguyệt Tông nơi kia, dù sao nàng ấy cũng là người cứu giúp chúng ta cũng không nên để nàng ấy chịu khổ, với cái Hoan Nguyệt Tông kia e là sắp bị diệt môn đến nơi rồi.”

Ngay lúc này, Sói Mập kinh ngạc nói:

“Ồ, nhìn kìa chủ nhân, có một đám nhân tộc cường giả đi ra bọn chúng là muốn làm gì à?”

Nghe Sói Mập nói thế thì Xuân Đức cũng nhìn lại, có điều lúc hắn nhìn lại thì thấy đám cường giả nhân tộc kia đang bị mười mấy tên Hải tộc đuổi giết ở phía sau.

“Quan tâm tới mấy tên đó làm cái gì, thôi chúng ta đi, đi tìm nơi nào có cảnh sắc tốt một chút, an toàn một chút lại tận hưởng cuộc sống mấy ngày. Gần đây giết chóc có chút nhiều cảm thấy mệt mỏi quá.”

Sói Mập nghe vậy lập tức nói:

“Vâng. Chủ nhân.”

Tiếp sau đó Xuân Đức lại nằm lên Sói Mập mà ngủ, còn Sói Mập thì hóa thành một vệt kim quang bay về phía ngược lại với đám Hải tộc.

.....

Nhưng mà trên đường đi Xuân Đức đột nhiên đổi ý nói:

“Mập mập ngươi thấy nếu chúng ta cũng giả nhập vào phe nhân loại, trong lúc bọn hắn đang chiến đấu với hải tộc âm thầm cho họ một đao trí mạng thì sao?”

Sói Mập nghe vậy thì nói:

“Như thế đám kia sẽ khóc ra máu, đại bại là điều tất nhiên.”

Xuân Đức cười âm hiểm nói:

“ Đám kia nhất định sẽ tạo ra phòng tuyến để ngăn cản Hải tộc, chúng ta gia nhập, sau đó âm thầm đâm cho bọn chúng vài nhát chí mạng, phòng tuyến thất thủ, đám kia liền chết không có chỗ chôn rồi. Hắc hắc.”

Sói Mập cũng là cười lên:

“ Chủ nhân nói phải.”

Xuân Đức lúc này cười lên ha hả nói:

“ Nào đi gia nhập đội quân chống yêu thú, lần này lão Hắc có đủ đồ ăn rồi. ”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1374: Đi Gia Nhập Đội Quân Kháng Yêu

Sau khi bay đi được nửa ngày thì Xuân Đức rốt cuộc cũng nhìn thấy phòng tuyến của nhân loại, phòng tuyến nơi này không ngờ lại là Hồng Nguyệt Thành trước kia.

Nơi đây không biết từ khi nào đã dựng lên một tòa thành trì khác, tòa thành trì này so với Hồng Nguyệt Thành trước kia còn cao lớn hơn, hùng vĩ hơn, đồ sộ hơn rất nhiều.

Tường thành không biết làm bằng loại đá gì nhưng khí tức bên trên loại đá kia phát ra khiến cho Xuân Đức cảm thấy khó chịu vô cùng, hẳn chỉ muốn một phát đập nát cái tường thành kia.

Tường thành cao vài chục dặm, bề rộng cũng có vài dặm, chiều dài thì không rõ nữa, bên trên mặt tường thành khắc chi chít những trận văn phức tạp phát ra ánh sáng lập lờ, ở trên tường thành lúc này cũng đã đứng đầy tu sĩ được trang bị đến tận răng.

Không những thế, nơi đây còn được bố trí một cái siêu cấp đại trận, cái siêu cấp đại trận này được tổ hợp từ rất nhiều loại trận pháp, trong đó sát trận chiếm phần nhiều, huyền trận thứ 2 cuối cùng là phòng ngự trận và cấm không đại trận.

Phía dưới cổng thành vẫn đang mở cửa liên tục tiếp nhận người từ bên ngoài đi vào, hẳn không phải hải tộc đều được cho vào bên trong, tiếp đó những người kia được một tên binh sĩ dẫn đi.

Xuân Đức lúc này cũng lần vào bên trong đám người này đi vào bên trong Hồng Nguyệt Thành.

Vì để không bị người khinh thị, lúc này hắn đóng giả một tuấn thú sư, vì Sói Mập có người quen ở Bắc Thần Châu nên hắn đành phải thay đổi diện mạo của nó một chút, bộ lông vàng óng lúc này lại biến thành màu bạc, chỉ đổi cái bộ lông cái nhìn Sói Mập đã khác hẳn.

Xuân Đức còn mang thêm A Ngọc cùng A Khờ đi ra bên ngoài, tuy hai đứa nó một đáng yêu, một dễ thương nhưng đều là vương thú cả, cũng không ai dám xem thường.

Lúc Xuân Đức đi vào bên trong thành thì liền được người tới tiếp dẫn, một tên binh lính ăn mặc một bộ hắc giáp đi tới trước mặt Xuân Đức cung kính nói:

“Đại nhân không biết tới Kháng Hải Trấn Yêu Thành là?”

Xuân Đức đương nhiên là hiểu ý của tên này, hắn lúc này chính khí lẫm liệt nói:

“Hải tộc lên bờ, tàn sát bừa bãi khắp nơi gây ra biết bao tai họa, ta là một phần của nhân tộc, là người của Bắc Thần Châu, đương nhiên không thể đứng nhìn đám quái vật kia tàn sát tộc ta được, ta tới Hồng Nguyệt Thành là để tham gia vào nghĩa quân, góp vào một phần sức vào công việc kháng yêu.”

Tên binh sĩ nghe hắn nói vậy thì ánh mắt cũng hiện lên sự sùng kính, cùng khâm phục đối với Xuân Đức, hắn tiếp đại nhân vật cũng nhiều nhưng đa phần người tới đây là để lánh nạn chứ không ai nguyện đi ra đối kháng với Hải tộc cả, tất cả chỉ là một đám tham sống sợ chết.

Hắn lúc này cung kính có thừa nói:

“ Mời đại nhân đi theo lối này.”

Xuân Đức lúc này lại không nhanh không chậm đi theo tên binh sĩ kia, ba con chiến sủng cũng đi theo bên cạnh hắn, tất cả mọi người đều dẹp đường cho hắn đi, dù sao cường giả có được ba con chiến thú Vương cấp cũng không phải là người bọn họ có thể đắc tội được.

Rất nhanh Xuân Đức liền được dẫn tới một lầu các ba tầng vô cùng xa hoa tráng lệ, sau khi tới đây thì tên binh sĩ lúc trước dừng lại nói:

“ Đại nhân, ngài đi vào trong này sẽ có người tiếp đón ngài.”

Xuân Đức gật gật đầu nở nụ cười thân thiện, tên binh sĩ kia thấy hắn vậy cũng là cười cười, sau khi nói với hắn thêm vài câu thì cũng liền rời đi.

Tên kia đi rồi thì Xuân Đức cũng bước vào bên trong này, ở bên trong này người cũng không nhiều lắm, chỉ lác đác mấy người mà thôi, lúc hắn đi vào thì cả đám liền quay lại nhìn, phát hiện đi theo hắn có ba con Vương thú thì bọn họ nhanh chóng nhường đường cho hắn.

Lúc này ghi thân phận là một thiếu nữ xinh đẹp, nàng ta đánh giá Xuân Đức một chút, sau đó thì cười tươi như hoa nói:

“ Không ngờ đại nhân còn trẻ như vậy cũng đã là Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả rồi, được đại nhân tới giúp sức là vinh hạnh của Kháng Hải Thiên Thành chúng ta.”

Thực ra thiếu nữ cũng cảm thấy tu vi Xuân Đức không cao nhưng là cho rằng hắn đang dùng bí pháp che giấu, bằng không làm sao có thể thu phục được ba con tiên thú Vương cấp, muốn thu phục yêu thú vương cấp trừ khi cũng có tu vi như vậy.

Xuân Đức cũng là mỉm cười nói:

“ Không có gì, bây giờ nên làm gì tiếp theo, mong cô nương chỉ dẫn một chút, tại hạ cũng là lần đầu tới nơi đây.”

Thiếu nữ nghịch ngợm nháy nháy con mắt sau đó đưa cho Xuân Đức một cái ngọc bài trắng tinh nói:

“ Kính xin đại nhân ghi chép thông tin bản thân vào trong này, kể cả tu vị, võ học, thần thông các thứ, có như vậy tiểu nữ cũng tiện giao cho đại nhân phụ trách điều phối. Mong rằng đại nhân không lấy làm phiền.”

Xuân Đức tiếp lấy ngọc bài kia mỉm cười nói:

“ Không phiền, không phiền, chỉ là một cái nhắc tay mà thôi.”

Xuân Đức sau khi tiếp nhận ngọc bài thì dùng hồn niệm quét qua nhìn xem bên trong đến cùng ghi cái quái gì, bên trong ngọc bội này ghi các loại tin tức đều nói thập phần kỹ càng, chủ yếu đều xoay xung quanh khả năng chiến đấu, tác chiến tổ đội, kể cả năng khiếu, tuyệt kỹ, thích hợp với phương thức tác chiến gì, nói chung là nhiều lắm. Có điều Xuân Đức cũng chẳng buồn đọc hết.

Những tin tức này đều là thông tin tuyệt mật của tu sĩ, thăng ngu nào lại đi khai báo ra, khai báo ra không phải để cho người khác nắm thóp sao, việc này chỉ có thăng ngu mới làm.

Vì vậy Xuân Đức tùy tiện ghi vào, tính danh Vô Tà chân nhân, thực lực Tinh Vương Tiên Cảnh 5 tầng, am hiểu ngự thú thuật, thích hợp tác chiến tổ đội 5 người, có thể tác chiến bên trong bất kỳ tình huống nào.

Ghi xong một đồng thông tiên vào bên trong ngọc bài, Xuân Đức mới đưa lại cho thiếu nữ, thiếu nữ kia tiếp nhận ngọc bài trên tay hẳn, hồn niệm đảo qua thì trên mặt xuất hiện nụ cười vui vẻ.

Nàng vừa cười vừa nói:

“Đại nhân ngài bây giờ có thể lên trên tầng 2, nơi kia có phong gia tốc tu luyện, đại nhân cứ an tâm ở đây tu luyện đi, có bất kỳ chuyện gì tiểu nữ sẽ lập tức thông tri cho ngài. Nếu có yêu cầu gì thì đại nhân cũng có thể nói, nếu tiểu nữ giúp được cũng sẽ trợ giúp.”

Nói tới đây thì nàng nhấp nháy con mắt, ám muội vô cùng, tiếp đó nàng lại nói tiếp.

“Còn đây là 500 vạn tiên thạch thượng phẩm, sau này đánh lui cường địch, thù lao mà bên trên đồng ý sẽ chỉ nhiều hơn chứ không ít đâu.”

Xuân Đức tiếp nhận cái nhẫn không gian, bên trong có chứa 500 vạn tiên thạch thượng phẩm, nhìn qua một cái hấn không khỏi sửng sốt một hồi, hấn kỳ quái nói:

“Úc, lại còn có tiền thù lao nữa, lại còn là 500 vạn.”

Thiếu nữ kia nhìn bộ dạng của Xuân Đức thì thoáng cái ngẩn ra, nàng giật mình kinh ngạc nói:

“Ah, công tử không biết việc này sao?”

Xuân Đức lắc lắc đầu nói:

“Không biết, vừa đi ra nghe tin có đám quái vật biển tấn công tộc ta nên ta đến nơi đây luôn, đâu có biết là con có thù lao, nếu biết có thù lao ta kêu thêm vài người nữa tới, tại vì đám bạn của ta không lợi không làm nên ta mới không rủ bọn họ đi cùng.”

Thiếu nữ nghe vậy thì che miệng lại cười duyên:

“Công tử thấy tiểu nữ thế nào?”

Xuân Đức ho khan nói:

“ Rất xinh đẹp, có điều cô nương vẫn là nên tìm một người nam nhân tốt đi, ta có mấy chục lão bà rồi.”

Thiếu nữ bị bộ dạng cùng lời nói của Xuân Đức chọc cười, nàng cười hì hì nói:

“ Đã có mấy chục rồi, thêm một người nữa lại có sao, hay công tử sợ....”

Đúng lúc này một giọng nói nữ tử, có phần trách móc vang lên:

“ Tiểu Nguyệt, không được làm càn.”

Nghe được âm thanh này thì thiếu nữ kia liền trở nên nghiêm túc dị thường, vẻ mặt nghiêm túc ngồi nơi đó, mà cái vẻ mặt nghiêm túc này cũng rất tự nhiên cũng không phải giả bộ, nhìn cứ như hai người khác nhau.

Xuân Đức cùng mọi người thấy vậy cũng là một trận choáng váng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1375: Kế Hoạch Âm Độc Cùng Nghiên Cứu Kinh Khủng Của Vô Địch

Nữ tử kia đi ra thì thiếu nữ lúc trước đón tiếp Xuân Đức liền đứng dậy, cung kính chào:

“Quản sự đại nhân.”

Nữ tử kia khẽ gật đầu sau đó nhìn qua Xuân Đức gật đầu nói:

“Vị công tử này tu vi không tệ, phẩm tính cũng rất tốt, nếu công tử đã có lòng tới hiệp trợ Kháng Yêu Hải Thành thì thân là quản sự nơi này ta sẽ bày tỏ một ít thành ý. Tiểu Nguyệt em dẫn vị công tử này lên tầng 3 phòng số 7. Nơi này ta sẽ thay em xử lý.”

Tiểu Nguyệt ửng một tiếng sau đó quay qua nhìn Xuân Đức dịu dàng nói:

“Mời công tử đi theo ta.”

Xuân Đức nhìn cô nàng đang làm bộ nghiêm túc thì cảm thấy có chút buồn cười nhìn nàng ta nghiêm túc thật đúng là không giống ai.

Hắn khẽ gật đầu, tiếp sau đó hắn đi theo phía sau thiếu nữ lên tầng 3 phòng số 7.

Vừa đi lên lầu hai thì Tiểu Nguyệt thì thở ra một hơi, sau đó vỗ vỗ bộ ngực lớn làm bộ sợ hãi nói:

“ Thật là dọa chết người ta mà.”

Nói xong thì nàng liền quay lại nhìn Xuân Đức hỏi một câu:

“ Công tử thấy ta có đẹp không?”

Nghe được lời này trên trán Xuân Đức xuất hiện mấy vạch đen, hấn rất có xúc động muốn cắt lưỡi cô nàng này nhưng rồi hấn vẫn là nhịn xuống xúc động kia. Hấn tỏ vẻ cười khổ nói:

“ Cô nương không cần lại trêu chọc ta rồi, ta thực sự có lão bà rồi, nàng ấy rất hung dữ nếu như nàng ấy biết cô nương cứ quẩn lầy ta như vậy nhất định sẽ bị nàng ấy xé xác ra.”

Thiếu nữ nghe thế thì cười khanh khách nói:

“ Ta chỉ đùa một chút thôi, công tử cũng không cần phải e thẹn như vậy à, thật không thú vị chút nào. Hi hi.”

Nói xong thì nàng liền quay đầu bước đi, Xuân Đức thấy thế thì cũng bước theo sau.

Không qua bao lâu thì hai người đã tới phòng số 7 ở tầng 3, vừa tới nơi này thì Xuân Đức liền bước vào bên trong, không đợi Tiểu Nguyệt nói cái gì liền đóng cửa phòng lại, cử động của hấn như vậy khiến cho Tiểu Nguyệt hờn dỗi một trận.

Vừa đi vào trong phòng thì Sói Mập liền nói:

“ Chủ nhân nhẫn nhịn cũng thật tốt, ngày trước không chừng nàng kia đã biến thành một cỗ thi thể rồi.”

Xuân Đức đánh giá căn phòng một chút, căn phòng này cũng không lớn, nhưng lại thập phần tinh xảo, bên trong bày biện cũng cực kỳ đơn giản, chủ

yếu đều là cung cấp cho tu luyện mà thôi, ở bên trong này có một cái tụ linh trận bậc cao hơn nữa còn có đại lượng tiên thạch cực phẩm chồng chất xung quanh.

Nghe được Sói Mập nói thì Xuân Đức chỉ cười nhạt nói:

“ Đó là trước kia, còn bây giờ thì khác, với ta cũng thấy cô nàng kia rất thú vị đấy, đôi khi đứng ở một phương diện khác nhìn lại sẽ thấy vấn đề nó thay đổi hoàn toàn.”

Đúng vào lúc này, âm thanh của Vô Địch vang lên trong đầu hắn:

“ Củ cái, vào trong này có chuyện quan trọng cần bàn bạc.”

Xuân Đức nghe thế thì có phần kinh ngạc, trong lòng đang suy đoán là có việc gì mà Vô Địch lại vội vàng như vậy, nhìn qua Sói Mập cùng A Ngốc và A Khờ, hắn nói:

“ Các người ở tạm nơi đây tu luyện, ta vào bên trong bàn chút việc. Có gì báo ta.”

Sói Mập gật đầu đáp:

“ Vâng chủ nhân, nếu xảy ra vấn đề gì Tiểu Kim sẽ thông báo.”

Tiếp đó thân ảnh của Xuân Đức dần dần mờ nhạt sau đó liền biến mất không thấy đâu.

.....

Bên trong không gian vong linh tầng 2.

Xuân Đức vừa vào trong này thì liền nhìn thấy cả Vô Địch, ba thằng đệ.

Vừa thấy hấn tới thì Vô Địch liền híp mắt cười nói:

“ Nhanh đấy.”

Ba thằng đệ thì đứng lên chào:

“ Đại ca.”

Về phần Hắc Âm Ma Thụ lúc này trên cây kia hiện lên một khuôn mặt già nua, nhìn Xuân Đức cười gian nói:

“ Đến rồi à.”

Nhìn thấy biểu hiện của hai tên này, Xuân Đức liền có dự cảm chẳng lành, hấn liếc mắt cảnh giác hỏi:

“ Làm sao ta thấy hai tên các ngươi khả nghi quá vậy? Lại có kế hoạch bản bựa nào à.”

Vô Địch cười nham nhở nói:

“ Đến ngồi, đến ngồi, có gì từ từ bàn, gọi ngươi tới là có việc vui.”

Xuân Đức ngồi xuống bàn, một mặt không tin hỏi:

“ Việc vui gì?”

Vô Địch hắc hắc liếm môi cười nói:

“ Tìm ra phương pháp để có đủ đồ ăn cho lão Hắc tiến hóa rồi.”

Có phần kinh ngạc, Xuân Đức hỏi:

“ Cách gì, nhanh nói ra đi, giúp được gì ta sẽ giúp.”

Lão hắc cùng Vô Địch nhìn nhau một cái, sau đó Vô Địch bắt đầu nói:

“ Ta mới nghiên cứu ra một loại dược độc, loại này có tính lây lan cực mạnh, tác dụng hơn xa cái hồi ở Vùng Đất Bị Lãng quên.”

Xuân Đức vừa nghe đến Vùng Đất Bị Lãng quên, lại nhớ tới phương pháp lúc trước, đồng tử hấn nhất thời co rút lại nhưng ngay sau đó ánh mắt hấn sáng ngời nói:

“ Lão lấy độc tố biến dị bên trong cơ thể ta lần trước là vì mục đích này sao?”

Vô Địch cười hắc hắc nói:

“ Cái nào phải hỏi lão Hắc, lão ấy đầu xỏ đây.”

Hắc Âm Ma Thụ cười lên khẳng khặc nói:

“ Không có gì, không có gì, Huyền lão quái đê cao ta rồi. Ta chỉ là nêu ra ý tưởng mà thôi, chủ yếu vẫn là Huyền lão quái nghiên cứu.”

Xuân Đức nghe hai tên này úp úp mở mở thì sốt ruột nói:

“ Mẹ, nói chính đề, đừng có mà thả mỗi nữa, không nói ta làm thọt hai lão bây giờ.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1376: Kinh Tâm Nhất Chiến

Thời gian từ từ đi qua, tất cả mọi thứ đều đã sẵn sàng, bây giờ chỉ chờ cho địch nhân vào bên trong nữa rồi.

Theo thời gian, khi phô thiên cái địa hải tộc cùng hải thú tiến lại gần thì tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được áp lực trầm trọng như núi lớn đè lên ngực, bọn họ ánh mắt chăm chăm nhìn đám hải quái kia đang tới gần.

Ngay khi những con hải quái đầu tiên đi vào bên trong lĩnh vực ảo thuật của lão Hắc thì liền có người hô lên:

“ Tiến vào rồi.”

Hắn vừa hô xong thì liền có hàng vạn, hàng chục vạn hải thú đồng thời tiến vào trong này, bọn nó vừa tiến vào trong này thì cả đám đều ngơ ngác nhìn cảnh vật bốn phía xung quanh.

Có điều hải thú ở phía sau liên tục tiến vào khiến cho bọn nó phải tiến lên phía trước, mặc dù bên trong lĩnh vực huyền thuật của lão Hắc không có nước nhưng đám hải thú này vẫn có thể di chuyển như bình thường.

Thực tế mà nói nếu không phải lão Hắc bây giờ đang cần tích lũy năng lượng trùng kích cảnh giới sinh mệnh thì chỉ cần nó phóng ra huyền thuật diện rộng cũng đủ giết chết tất cả đám cá tạp này nhưng vì cần phải tích lũy năng lượng nên mới phải cần đám Xuân Đức ra tay.

Số lượng hải thú tràn vào bên trong lĩnh vực huyền thuật của lão Hắc mỗi lúc một nhiều, cứ mỗi giây thì phải có hàng chục vạn cho đến hàng trăm vạn tiến vào trong này.

Đám người Ác Ma Điện thuộc hạ dưới trướng của Vũ Y nhìn thấy nhiều quái vật như vậy tiến vào mà vẫn chưa thấy Xuân Đức ra tay thì cả đám đều chảy mồ hôi đầy người, cả người có chút run rẩy, cũng không biết lòng can đảm của đám này trước kia khi đối diện với Cửu Vĩ Hồ đi đâu mất rồi.

“ Vì sao điện chủ vẫn chưa ra tay, không lẽ chúng ta thực sự phải đối phó với nhiều quái vật thế này sao, số lượng nhiều thế này bảo bọn nó đứng yên cho chúng ta giết cũng kiệt sức mà chết à.”--- Một nữ thuộc hạ của Vũ Y nói.

Đồng bạn đứng bên cạnh nàng an ủi:

“ Không cần lo lắng, điện chủ nói là đã có cách đối phó với đám hải quái này thì nhất định là có, người cũng không nên quên điện chủ là người nào, theo ta thấy điện chủ là đang khảo nghiệm chúng ta, bằng không chỉ cần người biến về bản thể thì đám hải thú này cũng không chịu nổi một lúc.”

Đám người xung quanh nghe vậy cũng là đều gật đầu đồng ý, bọn họ cũng đã một lần được tận mắt nhìn thấy một màn kia, một màn kinh tâm động phách lúc trước cả đời này bọn họ cũng khó quên.

Đúng lúc này một người kinh ngạc nói:

“ Mọi người nhìn những cành cây kia sao tự dưng trở nên trong suốt, ở bên trên bầu trời, bên trên bầu trời mọi người nhanh nhìn kia.”

Lúc này đây tất cả cành cây bên trong phạm vi 80 vạn dặm phía bên ngoài tất cả đều trở nên hư hóa, đây là biện pháp mà lão Hắc nghĩ ra để

tránh bị Nguyên Ma ngộ thương. Tất cả cành cây, lá cây đều trở nên trong suốt, mờ nhạt dần cuối cùng không thể nhìn thấy gì nữa, cực kỳ huyền diệu.

Ngay khi những tán cây kia biến mất thì mọi người lúc này mới nhìn rõ trên bầu trời.

Trên bầu trời lúc này có một nam tử cả mặt như quan ngọc, một đầu tóc dài, toàn thân có gió lốc màu đen vờn quanh, người này không ai khác chính là Nguyên Ma.

Nguyên Ma vung tay lên một cái, thoáng cái phương viên 80 vạn dặm bên ngoài xuất hiện đầy trời đao phong, đao phong ngưng thực vô cùng, mọi người đều có thể thấy được hàn quang từ lưỡi đao.

Nguyên Ma cười lớn nói:

“Thịnh hội đồ sát mở màn.”

Lời này vừa hạ xuống thì triệu triệu tỷ tỷ đao phong cũng đồng thời hạ xuống, nhìn từ xa giống như cả bầu trời cũng đồng thời rơi xuống.

“Phúc phúc phúc.....”

“Phúc phúc phúc.....”

“Phúc phúc phúc.....”

Bên trong biển đao gió kia mọi người có thể thấy được rõ ràng tình cảnh khủng khiếp bên trong, vô tận đao gió hạ xuống, đâm vào vào bên trong thân thể của từng con hải thú đục ra trên người bọn nó vô số lỗ máu, sau một cái hô hấp tất cả những con hải thú đứng mũi chịu sào đều trong nháy mắt hóa thành thịt vụn bay lả tả.

“Rống rống rống..... Rống rống rống...”

“ Rông rông rông..... Rông rông rông...”

“ Rông rông rông..... Rông rông rông...”

Đám hải thú kêu lên sợ hãi, bọn nó hoảng sợ, chen lấn, giẫm đạp lên nhau mà chạy trốn khắp nơi, tình thế phần hỗn loạn, có điều đây trời là đao gió bọn nó vừa chạy đi chưa được bao xa liền bị xé thành thịt vụn bay lả tả.

Không đến vài chục cái hô hấp thì mặt đất nơi kia đã chảy lênh láng máu tươi, trên mặt đất thì đầy thịt vụn nát, sinh hồn bay tán loạn.

Nhưng mọi người phát hiện những máu tươi thịt cùng sinh hồn của đám hải thú cùng hải tộc kia rất nhanh liền bị thứ gì hấp thu đi mất, trên mặt đất máu tươi nhiều nhất cũng chỉ có thể đọng thành một vũng máu nhỏ, còn thịt và nội tạng thì trong nháy mắt liền hóa thành cặn bã, cảnh tượng khủng bố dị thường.

Có điều đao gió của Nguyên Ma cũng không phải cái gì vô kiên bất tồi, sau khi xé nát được dăm ba chục con thì cũng liền biến mất không thấy tăm hơi đâu nữa nhưng ngay sau đó từ bên trên bầu trời lại có một lượng lớn đao gió lao xuống, bổ sung vào những đao gió vừa tiêu hao kia.

Cứ như vậy hình thành một vòng tuần hoàn giết chóc, đám người Ác Ma Điện nhìn thấy cảnh này thì chỉ có thể trở mắt ếch ra mà nhìn.

Một người nuốt nuốt miếng nói:

“ Đây là sức mạnh tả hộ pháp của Ác Ma Điện chúng ta sao? Không ngờ tả hộ pháp mạnh như vậy, nếu như tả hộ pháp muốn giết hết chúng ta hẳn chỉ cần một cái hô hấp liền giải quyết xong.”

Một người bên cạnh lấy vạt áo lau đi mồ hôi trên trán nói:

“ Không đến nỗi như vậy, nếu tất cả chúng ta đồng tâm hiệp lực hẳn có thể sống qua vài cái hô hấp đấy không đến nỗi một cái hô hấp liền chết toàn bộ đâu.”

Một người khác ở bên cạnh nói:

“ Đừng tào lao nữa, chuẩn bị nghênh chiến, một mình tả hộ pháp áp chế không nỗi nhiều như vậy hải thú cùng hải tộc cường giả. Đám kia vọt đến đây rồi.”

Nghe hẳn nói lúc này mọi người đều lên tinh thần, cả người vào tư thái chuẩn bị chiến đấu, toàn thân tiên khí cũng được kích phát đi ra.

Do số lượng đám hải quái cùng hải tộc cường giả lúc sau tiến vào quá nhanh, cơ hồ mỗi vài giây lại có cả trăm triệu con đồng thời tiến vào, khiến cho Nguyên Ma cũng có chút lực bất tòng tâm, mặc dù hẳn đã vận dụng gần như tới đa lực lượng nhưng cũng chỉ có thể chém giết 9 thành trong số đó, một thành còn lại thì bị thương nặng sau đó chạy ra khỏi khu vực hẳn được giao. Tiến vào bên trong khu vực của đám ma sói, thành viên Ác Ma Điện.

Nguyên Ma nếu dồn toàn lực thì giết chết đám này dễ như trở bàn tay, đơn giản tới nỗi không cần bất cứ người nào trợ giúp một mình hẳn liền có thể giết sạch.

Nhưng mà hẳn lại không thể dùng toàn lực, nếu dùng toàn lực phải vận dụng đến lực lượng “ Phong hóa”, lực lượng “Phong hóa” kia đang sợ vô cùng, nhớ lần đầu Xuân Đức dụng phải một chút thì cũng là ăn quả đắng, vì thế hẳn chỉ dám sử dụng lực cắt xé của gió mà không dám dùng lực lượng kia, một khi vận dụng lực lượng “ Phong hóa” thì cái thu về cũng chỉ là cát bụi mà thôi.

Bằng không thì cái đám hải thú cùng hải tộc này Nguyên Ma thổi một nơi liền chết sạch, làm quái gì có chuyện còn có thể chạy qua được phạm vi 80 vạn dặm hải quản lý.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1377: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết

Đám Hải thú cùng Hải tộc bị Nguyên Ma đánh cho tàn phế, vừa chạy ra khỏi phạm vi đao gió thì lại gặp phải tấn công mãnh liệt từ thành viên của Ác Ma Điện, thành viên của Ác Ma Điện số lượng chỉ có vài ngàn nhưng võ trang đến tận răng, ai nấy đều là tiên khí đầy người. Mặc dù chỉ là hạ phẩm tiên khí nhưng thế cũng đã là vô cùng kinh người rồi.

Vốn ban đầu không có nhiều tiên khí hạ phẩm như vậy như Xuân Đức từ bên trong Thần Võ Nguyên Tháp mang về số lượng rất nhiều, đầy đủ trang bị cho 50 vạn người. Cái này cũng là hấn dự trù phát triển thế lực cho tương lai, ai ngờ đúng lúc Vũ Y thu nạp những người này, vậy là tiện thể ban xuống luôn, mỗi người một bộ.

Nghe thì đơn giản vậy thôi nhưng cái đó đều là hấn cùng với Mộng Vận ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp dùng mạng đổi về, cũng không phải từ trên trời rơi xuống.

.....

Gần sáu ngàn tên cường giả đồng thời ra tay, trong nháy mắt bầu trời liền phủ đầy sắc thái hào quang, xinh đẹp dị thường.

“ Âm âm âm âm..... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm âm..... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm âm..... Âm âm âm...”

Liên miên tiếng nổ không dứt bên tai, đám Hải tộc cùng Hải thú bị thương trên người không gánh nổi mấy chiêu thì liền bỏ mình, trung bình một tên cường giả trong một giây ít nhất giết được mấy chục đầu Hải thú cùng Hải tộc bị thương nhưng ở dưới Mộng Vân điều khiển cùng bài trí, mấy ngàn người hợp sức trong một giây có thể giết tới mấy trăm ngàn.

Đặc biệt mấy tên Hắc Long, lực sát thương của đám này lên mấy con tạp ngư kia vô cùng lớn, cơ hồ chỉ có chín người liền có lực sát thương bằng mấy ngàn tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh rồi.

Nhưng mà giết kiểu đó thì cũng là như muối bỏ biển mà thôi, một thành quái vật mà Nguyên Ma để lọt nghe thì ít nhưng trên thực tế số lượng chẳng ít chút nào.

Cả trăm triệu con để lọt một thành vậy là con cả mười triệu con thông qua, đám cường giả Ác Ma Điện giết được non nửa, non nửa còn lại thì lại tiếp tục xông qua.

.....

Như vậy đám “Ma sói”, bọn người Tiểu Kim, Lan Lan, Thanh Huyền phải chiến đấu với phân nửa còn lại, phần nữa còn lại cũng đồng nghĩa với 5 triệu con, mỗi con hải thú kia lực lượng cũng không thấp, ít ít cũng là Tinh Quân Tiên Cảnh sơ kỳ, cao có thể là Tinh Vương Tiên Cảnh trung kỳ.

Sói Mập cùng với A Manh, A Khờ, thêm vào Tiểu Lam (Độc Hồn Trùng) là có lực sát thương lớn nhất, phân nửa 5 triệu con Hải tộc cùng Hải thú kia đều là do ba tên này giết chết.

Trong đó Sói Mập sát thương kém nhất, Sói Mập thiên về lực lượng, thần thông lại thiên về khống chế, dò xét cùng chạy trốn vì thế không thích hợp với quần chiến.

Còn A Manh, A Khờ, Tiểu Lam đều là loại chuyên về tấn công quần thể, cả ba đều dùng độc vì vậy lực sát thương cực kỳ kinh người, trong đó Tiểu Lam(Độc Hồn Trùng) là khủng bố nhất.

.....

Lan Lan tuy chỉ có Tinh Vương Tinh Cảnh trung kỳ tầng 4 nhưng với một bộ tiên bảo cực phẩm, lại cộng thêm một thân thần thông băng hỏa thì một mình nàng cũng có thể giết được cả triệu con chứ không ít.

Một lần nàng thi triển ra thần thông thì cả một khu vực rộng lớn liền hóa biến thành một mảnh băng thiên tuyết địa, nếu không lại sẽ là một mảnh hỏa ngục. Băng và hỏa vốn là hai thái cực bất đồng nhưng ở dưới tay Lan Lan nó lại trở nên hài hòa.

Hỏa điểm đốt cháy địch nhân vốn địch nhân sẽ là cháy ra tro nhưng đằng này lại không, hỏa điểm kia cực kỳ lạnh, đột địch nhân khiến địch nhân hóa thành một pho tượng băng cực kỳ quý dị.

.....

Thanh Huyền cũng là như vậy, tuy tu vi cũng chỉ giống Lan Lan nhưng một thân trang bị tiên bảo cực phẩm cùng với năng lực triệu hồi thể lực tự nhiên khủng khiếp của nàng, cô nàng gọi ra một lúc 20 con “ Long nham hổ” cùng ba cây “ Lục tử du” phụ trợ chiến đấu.

Long nham hổ có hình thể như hổ nhưng lại có râu rồng, toàn thân là nham thạch nóng bỏng, hình thể như ngọn núi lớn, 20 con Long nham hổ mà Thanh Huyền gọi tu vi vậy mà chỉ kém hơn nàng một tiểu cảnh giới.

Về phần “ Lục tử du” chính là một cây thực vật khổng lồ, cây kia độ cao cũng không rõ bao nhiêu dặm chỉ thấy nó chọc thẳng vào tầng mây trên cao, toàn thân cây có màu đỏ có gai độc mọc toàn thân, tuy là thực vật

nhưng lại có thể di chuyển trên mặt đất, tốc độ con không chậm, đám hải thú hay hải tộc bị nó đánh trúng thì liền chế, kịch độc ở bên trong cây có thể nói là kiến huyết phong hầu.

Vì thế một mình nàng cũng có thể giết được cả triệu con, có khi còn nhiều hơn.

.....

Số lượng còn lại tất cả đều là do đàn “Ma lang” đến giải quyết, số lượng còn lại cũng chỉ còn mấy trăm ngàn đầu mà thôi, trong đi đó đàn “Ma lang” số lượng lên đến mấy trăm triệu, đã như vậy còn không ngừng từ bên trong không gian vong linh tuôn ra.

Đàn Ma lang vốn quanh năm sống bình thản không có giết chóc, cả ngày nằm ăn với ngủ nhưng mà trời sinh ra bọn chúng đã có bản năng giết chóc cực mạnh, ngửi được mùi máu tanh, cảm nhận được sát khí khắp nơi, đám ma lang lúc này cũng đã trở nên điên cuồng, hai mắt đỏ rực, toàn thân bốc lên ma diễm đen kịt.

Ngay khi đám Hải thú cùng đám Hải tộc vừa lọt vào phạm vi công kích thì gần như toàn bộ đàn Ma lang đều tiến lên, tuy tu vi không được, sức chiến đấu cũng không được nhưng mức độ liều mạng của đám này thì đến Xuân Đức cũng phải tặc lưỡi.

Đám Ma lang vừa mới xông lên liền bị một tên hải tộc cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh ba tầng đánh ra một kích, giết chết mấy ngàn con nhưng đám này cũng không có sợ hãi ngược lại càng thêm hung hãn, bọn nó bước qua xác đồng bạn mà xông lên cắn xé.

Tên cường giả Hải tộc kia lúc ban đầu còn rất hung hãn nhưng sau khi giết được mấy chục ngàn con ma lang thì cũng đã kiệt sức, sau đó bị đàn

Ma lang xé ra từng miếng.

Cảnh tượng lúc này không khác gì đàn kiến đang xé xác một con sâu to đùng cả, con sâu kia điên cuồng giãy dụa nhưng cuối cùng vẫn là chết trong bất lực.

Xuân Đức đang duy trì không gian thông đạo nhìn thấy cảnh này thì cảm thấy vui vui, hẳn nhớ đến ngày trước mình có nuôi một tổ kiến lửa, thi thoảng cũng kiếm mấy con sâu béo cho đám kia ăn. Nhìn cảnh tượng mấy con xâu kia bị xé ra từng mảnh nhỏ hẳn thấy rất thú vị.

Đột nhiên hẳn cảm thấy nuôi đám ma lang này cũng không đến nỗi tệ, cũng là một loại thú vui tao nhã, có điều sau này phải bảo Vô Địch chế tạo loại thuốc nào để cho đám Ma Lang này trong vết cắn có chứa nọc độc như vậy mới dễ giết chết địch nhân.

Nhưng đúng vào lúc Xuân Đức đang tận hưởng thú vui tao nhã thì có mấy con cá đáng ghét quấy rầy tâm trạng của hẳn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1378: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(1)

Xuân Đức ánh mắt ngưng tụ nhìn về nơi xa chiến trường, nơi kia xuất hiện sáu bảy tên tên có bộ dạng nhân loại nhưng có điếm quái dị, đám này cái gì cũng giống người khác mỗi cái đầu, một cái đầu toàn vẩy cùng một cái mặt quái dị, trên mặt mấy tên này có mấy cái khe hở nhìn giống mang cá, còn bộ hàm răng của mấy tên này thì không chê vào đâu được, mọc chi chít, mọc lòi ra cả bên ngoài.

Mấy tên này khí tức cực kỳ cường hoành, tất cả đều là cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh rồi.

Mấy tên này vừa đi vào thì liền thi triển ra thần thông, ngăn cản lại đại bộ đao gió từ bên trên bầu trời khiến cho đại lượng hải quái xông về phía trước, khiến cho áp lực đám người Lan Lan tăng mạnh.

Xuân Đức nhìn thấy hai đứa em gái cũng mấy con sủng thú của mình sắp chống đỡ hết nổi thì nói với lão Hắc:

“Lão Hắc giúp đỡ mọi người một chút.”

Hắc vừa nói thì liền nhận được Hắc Âm Ma Thụ hồi âm:

“Không cần phải lo, ta lúc nào cũng chú ý tình hình mà, cứ để cho mấy người bọn họ chiến đấu đi, có như vậy mới tôi luyện bản thân được, ta sẽ đảm bảo an toàn cho bọn họ. Ta thấy đám này đều có tiềm năng bồi dưỡng đấy.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừm, ta cũng thấy vậy như thế nhớ lão đề ý bọn họ một chút còn mấy cái xương cứng kia để cho lão nhị cùng lão tam giải quyết đi. Chúng ta nhìn xem cường giả Hải tộc lại có gì đặc biệt, hay chỉ là số lượng một chút.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe thế thì cười nói:

“ Ở thời kỳ ta thì đám Hải tộc này cũng đã là bá chủ rồi, số lượng cường giả nhiều, cường giả đỉnh cấp cũng nhiều, thần thông cũng cực kỳ lợi hại, đám này nhược điểm duy nhất chính là tính cách quá cứng nhắc mà thôi. Còn hiện tại thì không biết ra làm sao.”

.....

Ở nơi xa xa, khi đám mấy tên cường giả của Hắc Sa Lĩnh đi vào bên trong lĩnh vực huyền thuật của lão Hắc thì trúng kiến cảnh tượng trước mắt thì tròn mắt thoáng cái lòi ra bên ngoài.

Bọn hấn cực kỳ khó tin nhìn một màn trước mắt nhưng rất nhanh bọn hấn liền phản ứng lại, cùng nhau liên thủ ngăn lại đao gió phía bên trên bầu trời, có điều bọn họ cũng chỉ có thể ngăn được phần nào mà thôi.

Lúc này tên có tu vi cao nhất bên trong mấy người phần nộ rống lớn.

“ Là ai, là ai dám tính kế Hắc Sa Lĩnh chúng ta, có gan thì nhanh bước ra đây.”

Hấn vừa dứt lời thì một âm thanh âm u đầy tử khí vang lên:

“ Là ta, có sao không?”

Giọng nói này là của Bóng Ảnh, hấn vừa nói xong thì thân ảnh cùng từ từ hiện diện đi ra, hình dáng của bóng ảnh lúc này vẫn là ở trạng thái thu

nhỏ chưa có biến thân.

Nhìn thấy Bóng Ảnh xuất hiện thì một lão già hai mắt đục ngầu trong số mấy người Hắc Sa Lĩnh đột nhiên trở nên cuồng bạo, hấn nhìn Bóng Ảnh gầm rống nói:

“ Người lại dám ăn thịt công chúa tộc ta.”

Lão già này vừa trở nên cuồng bạo thì toàn thân hấn cũng có biến hóa nghiêng trời lệch đất, từ một lão đầu hai mắt đục ngầu toàn thân gầy yếu nhìn sắp chết đến nơi, đột nhiên biến thành một trung niên thân thể tráng kiện, xung quanh thân có long ảnh vờn quanh nhìn vô cùng bắt mắt.

Bóng Ảnh nghe hấn gầm rống thì nhe răng cười khăng khặc nói:

“ Ý ngươi là con rắn nhỏ kia sao, ăn sắp hết rồi, hôm nay còn mỗi trái tim thôi, bây giờ còn mỗi trái tim ta đang ăn dở, ngươi có muốn làm miếng không?”

Vừa nói Bóng Ảnh vừa lấy ra một quả tim chỉ còn một nửa, trái tim này này là của vị Long Công Chúa gì đó, vì là đồ ăn ngon nên hấn không nỡ ăn đến hôm nay thềm quá mới lấy ra ăn, lúc đang ăn thì đám này tới, lại được lệnh của đại ca nên hấn tạm thời dừng ăn, để dành nửa quả khi khác thì ăn tiếp.

Nhìn thấy quả tim bị cắn mất một nửa trong tay Bóng Ảnh thì trung niên kia cơ hồ nổi điên đến nơi, sát khí hấn bốc lên cao, cùng lúc đó khí tức hấn liên tục kéo lên.

Từ một tên Hằng Vương Tiên Cảnh tầng 2, vậy mà từ từ kéo lên tầng 3, tầng 4, tầng 5, tầng 6 sau đó nhất cử đột phá đến Hằng Vương Tiên Cảnh cao giai tầng 7.

Hắn rít lên.

“ Kẻ dám khiêu khích uy nghiêm của Kim Long nhất tộc đều phải chết.”

Sắc mặt trung niên phát lạnh, sau khi phẫn nộ rít gào một tiếng, hắn thoảng bình tĩnh trở lại tay hắn khẽ lật một kiện binh khí xuất hiện trong tay hắn, hắn nhìn Bóng Ảnh lạnh giọng nói:

“ Trảm Ma Kiếm đã lâu không dùng, hôm nay để ta dùng thứ này kết thúc tính mạng của súc sinh nhà ngươi.”

Phía sau hắn long ảnh thoảng cái bay ra xoay quanh thân hắn vài vòng sau đó đằng không mà lên, quanh quẩn trên không trung mấy vòng, từng đạo kim quang bay lên, dẫn động thiên địa chi uy, lập tức bên trong thiên địa nơi đây xuất hiện dị tượng

Trung niên quát lạnh một tiếng

“ Trảm Ma Kiếm- Nhất Kiếm Trảm Vạn Ma”

Hình rồng to lớn lăng không xuống, toàn bộ không gian phát sinh rung động kịch liệt, vô số vết nứt hư không hiện ra.

Mấy người khác cùng là cùng lúc niệm động thần chú, đề phòng xung quanh, tùy thời mà động.

Nhìn thấy một màn như vậy, trong con ngươi của Bóng Ảnh hiện lên ánh sáng màu tím yêu dị, hắn khẽ liếm môi một cái, tuy rằng hắn bề ngoài tỏ ra khinh miệt, không xem trọng những người này nhưng trong lòng ... Cũng là như vậy, cũng chẳng đặt mấy người này vào mắt, dù tên trung niên kia có tu vị lên đến thất tinh.

Trước mắt mấy người này đều là cao thủ, có điều hắn bây giờ hắn đã là bất tử chi thân, Xuân Đức không diệt hắn vĩnh viễn trường tồn, hơn nữa ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp hắn đã tiến lên sinh mệnh hình thái cấp 3.

Mặc dù chưa hoàn toàn tích lũy ma năng đạt tới cực hạn nhưng tình trạng lúc này của hắn hoàn toàn dư không phải e ngại mấy người này, hơn nữa bên ngoài cơ thể hắn lúc này còn có Long Sát, siêu cường phòng ngự gia thân, thêm vào tám thân bất tử hử hử còn gì phải sợ.

Trừ khi lúc này có xuất hiện một tên Thân Vương Tiên Cảnh hay Đê Cấp thì may ra mới khiến hắn thay đổi sắc mặt.

Vào thời khắc này, dưới long ảnh to lớn, trong thiên uy cuộn cuộn, Bóng Ảnh chỉ lãnh đạm mà nhìn, tay hắn vươn ra khẽ nắm một cái, trong tay hắn thoáng cái hiện ra một trường thương hắc sắc phát ra khí tức kinh khủng.

Bóng Ảnh cũng mặc kệ con rồng hư ảnh kia đánh xuống mà trực tiếp ném hắc thương về phía trung niên nam tử kia.

“ Vèo

Hắc thương như tia sáng màu đen mang theo khí tức kinh khủng bắn thẳng tới đầu trung niên nhân. Trung niên nhân kia thấy vậy thì cả kinh, không những hử cả kinh mà mấy người khác đều là kinh ngạc đến không nói ra lời.

Đôi phương vậy mà mặc kệ công kích đánh xuống, không có đi ngăn cản mà lại hướng phía trung niên nam tử công kích, loại hình thức chiến đấu này bọn họ quả thực chưa nghe thấy qua bao giờ chứ đừng nói là nhìn thấy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1379: Cường Giả Hải Tộc Cũng Phải Chết(2)

Trung niên nam tử không kịp ngấm nghĩ nhiều nữa, trong nháy mắt hóa thành bán long hóa, trên một cánh tay nắm Trảm Ma Kiếm, vô tận kim mang từng “Trảm Ma Kiếm” tản ra, tay hắn hoành ngang trước người đón đỡ “Ngọn giáo bóng tối” đáng đâm tới

“Phanh... Rắc...”

Ngọn giáo bóng tối đâm lên giữa trên Trảm Long Kiếm, phát ra âm thanh nổ vang đồng thời bắn ra uy năng thật lớn khuếch tán ra xa xa, đẩy lùi mấy tên đứng ở bên trung niên nam tử ra xa xa.

Trảm Ma Kiếm bị siêu cường lực trọng trùng kích trong một sát na liền phát ra âm thanh rạn nứt, nơi hai kiện binh khí va chạm trên thân Trảm Ma Kiếm hiện lên vô số vết nứt như mạng nhện, nếu không phải lực lượng khổng lồ từ “Ngọn giáo bóng tối” phần nhiều đều thông qua “Trảm Ma Kiếm” truyền lên trên người trung niên nhân thì “Trảm Ma Kiếm” đã sớm vỡ vụn rồi.

Có điều trung niên nhân nhận phải cự lực lớn như vậy trùng kích thì giống viên đạn pháo bay ngược về phía sau, trên đường đi đụng chết vô số Hải tộc cùng Hải thú, cuối cùng là đâm sầm vào bên trong một ngọn núi, dẫn tới đất rung núi chuyển.

Về phần Bóng Ảnh thì không tránh không né, mặc kệ có long ảnh khổng lồ kia đánh lên thân thể hắn.

“ Âm âm âm...”

Phía bên ngoài cơ thể hắn hiện lên một tầng gợn nước, long ảnh khổng lồ kia đánh lên thân thể Bóng Ảnh thì đều bị tầng gợn nước này hấp thu đa phần lực công kích, chỉ có một phần nhỏ là Bóng Ảnh phải hứng chịu.

Một chút lực lượng kia sau khi đi vào bên trong thân thể hắn thì cũng bị “ Bất tử ma thân” của hắn hấp thu đi sạch sẽ, cứ như vậy một đòn của của trung niên kia đến cả cọng lông của Bóng Ảnh cũng đã thương không tới.

Bóng Ảnh cảm nhận được việc này thì nhẹ răng ra cười, Hắn nhìn đám cường giả Hắc Sa Linh khinh miệt nói:

“ Kim Long bộ tộc cũng không gì hơn cái này, chỉ có một chút lực lượng như vậy thì đừng nói là giết ta, đến làm ta bị thương cũng không thể.”

Bóng Ảnh tay khẽ vẫy một cái, từ bên trong núi sâu nơi kia “ Ngọn giáo bóng tối” hóa thành một vệt sáng màu đen phá không bay ra, thoáng cái nằm trong lòng bàn tay hắn.

Bóng Ảnh tay cầm “ Ngọn giáo bóng tối” nhìn qua tất cả mọi người âm trầm cười nói:

“ Cùng tiến lên đi, hôm nay đánh một trận cho vui vẻ, ta cũng chán việc cả ngày đi giết đám tạp ngư kia rồi, chẳng thú vị chút gì.”

Đúng đúng lúc này từ cái đồng hồ nát nơi xa, một tiếng gầm giận dữ truyền ra:

“ Đáng chết, nghiệt súc nguoi đáng chết.”

Cả tòa núi lớn nơi xa thoáng cái sụp đổ, từ sâu bên trong truyền tới tiếng rùng rợn, cùng lúc đó vô tận kim quang phóng lên cao.

“ Ầm....”

Trung niên nam tử bay ra bên trong, toàn thân hắn đã long hóa gần hết, trên thân bao phủ một lớp vẩy màu vàng, phát ra kim quang chói mắt. Trong tay hắn cầm “ Trảm Ma Kiếm” trực tiếp lẳng không chém xuống.

Bóng Ảnh nhìn trung niên phía bên trên cao, hắn nhe răng cười, tay hắn nâng, từ trong tay hắn bắn ra một đoàn “ Hỗn độn thiên thủy” hóa thành một tấm cự kiên.

“ Ầm”

Cự kiên dưới một kích toàn lực thì không một chút hao tổn, còn “ Trảm Ma Kiếm” sau khi chém lên “ Cự kiên” thì lập tức vỡ nát thành vô số mảnh, linh tính mất hết, khí linh hủy diệt, trung niên nhân cũng bị phản chấn mà bay ngược về phía sau. Trong miệng còn trào ra cả máu tươi

Bóng Ảnh thấy vậy thì thu hồi “ Cự kiên” tay nâng “ Ngọn giáo bóng tối” nhắm thẳng đầu tên trung niên nam tử mà phóng đi, có điều hắn còn chưa kịp động thủ thì mấy tên cường giả Hắc Sa Linh đã đồng thời hét lớn:

“ Ngăn hắn lại”

Một đám cường giả “ Hằng vương tiên cảnh” đồng thời xuất thủ ngăn hắn lại.

Trong miệng một lão giả trọc đầu phun ra một đoạn sợi dây màu hồng, sợi dây kia vừa bay ra ngoài đón gió mà lớn thoáng cái hóa thành một sợi dây dài mấy chục dặm, sau đó phân liệt thành vô số sợi dây, vô số sợi dây kia đột nhiên biến mất ngay sau đó liền đã xuất hiện trên người Bóng Ảnh, quấn lấy hắn.

Lão trọc đầu trong tay quyết ấn biến đổi, miệng khê quát..

“ Phê”

Vô số sợi dây kia như là là vật sống, sau một tiếng của lão giả thì trở nên điên cuồng, cả đám ngóc đầu lên sau đó đăm xuống, muốn xuyên vào bên trong thân thể Bóng Ảnh.

Có điều tất cả những sợi dây kia đều bị tầng nước mỏng phía bên ngoài ngăn lại, bọn nó cố gắng thế nào cũng không thể vào trong

Lão già trọc đầu thấy vậy thì sắc mặt khó coi vạn phần, phảng phất như đối với hiệu quả của hoàn này hoàn toàn không hài lòng, hai tay hấn ở trước người bay lượn, từng đạo ánh sáng màu hồng nhạt bay lên.

Trên vô số sợi dây đang quấn trên người của Bóng Ảnh đồng dạng tản mát ra từng đạo ký hiệu, thoáng cái đem Đế Dạ bao vây lại, kỳ dị lực lượng ở bên trên sợi dây điên cuồng trùng kích muốn phá tan phòng ngự của Bóng Ảnh

Bóng Ảnh giống như là đã xem chán, hấn lúc này cũng là một mặt không vui.

“ Đám cặn bã các ngươi chỉ có thể dùng mấy thứ thủ đoạn thấp kém này tới đối phó ta. Các ngươi làm ta quá thất vọng rồi.”

Bóng Ảnh lạnh lùng nói, hấn cả người gồng lên một cái, một đợt sóng năng lượng hắc ám từ bên trong thân thể hấn tuôn ra, chấn văng tất cả những sợi dây màu hồng nhạt kia, sau đó hai tay hấn bắt lấy mấy sợi dây kia. Mấy sợi dây trong tay hấn điên cuồng giãy dụa muốn thoát đi nhưng không tài nào thoát được.

“ Phùng”

Một ngọn “Ma diêm” bùng lên trong tay hắn, thoáng cái đem tất cả những sợi dây kia đốt thành tro tàn. Bóng Ảnh làm xong thì lãnh đạm nhìn mấy người Hắc Sa Lĩnh nói:

“ Còn chiêu thức gì, thân thông gì thì nhanh lấy ra đi, bằng không các ngươi liền phải chết rồi.”

Lão giả trọc đầu giống như không nghe lời Bóng Ảnh nói, sắc mặt hắn đại biến, cả kinh nói:

“ Đây là lửa gì, vì sao cả tiên khí cũng có thể đốt rụi.”

Đúng lúc này tên trung niên khi trước không biết từ khi nào lại đứng lên, trong miệng hắn khẽ quát:

“ Long Hành Thiên Hạ”

Tay trái trung niên giơ lên cao cao, một đoàn kim quang cực lớn hiện ra, hóa thành một con Kim Long như thực chất lao về phía Bóng Ảnh

Bóng Ảnh nhìn thấy con Kim Long rít gào mà tới thì gật đầu nói:

“ Có chút tiến bộ rồi đây, có điều như thế thì chưa đủ.”

Ma trảo hắn nâng lên, đợi cho Kim Long đến gần thì mạnh mẽ vỗ ra một chưởng.

“ Âm...”

Cả con Kim Long trong nháy mắt bị Bóng Ảnh đập cho bể nát, hóa thành đầy trời Kim Quang bay tán lạc

Thấy Kim Long không chịu nổi một đòn thì trung niên kia hai mắt mở ra thật lớn, hắn lúc này há miệng phun ra một búng máu.

Kim quang đang phiêu tán bên trong không trung nhất thời một lần tụ lại hóa thành một con Kim Long to lớn, khí tức trên thân tăng thêm mấy phần, không những thế bên trong còn ẩn chứa một tia long uy của long thần.

Con Kim Long kia ngửa đầu rống lớn một tiếng, một tiếng rống này trấn cho đám Hải tộc cùng Hải thú gần đó chết không sót một con, duy chỉ mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh là còn sống nhưng là sắc mặt tái nhợt. Tất cả bọn họ đều cảm thấy được uy áp đang sợ bên trong con Kim Long kia.

Bóng Ảnh nhìn Kim Long bên trên bầu trời thì cười lạnh nói:

“ Không gì hơn cái này. Nếu là long thần ở nơi này dùng uy áp của hắn còn chưa chắc đã trấn áp được ta chứ nói gì chỉ một tia. Thôi được rồi, đã không còn gì đặc sắc, các ngươi chết được rồi.”

Ngay lúc Bóng Ảnh muốn tiếp tục chơi đùa thì Xuân Đức bên kia bỗng nhiên lên tiếng:

“ Giết đi bọn chúng đi Ảnh thời gian cho chúng ta không nhiều. Có kẻ khó chơi sắp đến nơi này.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1380: Bản Lĩnh Giết Người Số 2 Bản Lĩnh Chạy Trốn Số 1

Bóng Ảnh nghe vậy thì không chơi đùa thêm nữa, lật tay một cái một đoàn “Ma diễm” không lồ bay ra ngoài cũng hóa thành một con “Đại bàng” thật lớn, hình thể con “Đại bàng” kia còn to hơn cả Kim Long, sải cánh nó che cả phiên địa, nhiệt độ nó tỏa ra trực tiếp nước chín đám Hải tộc cùng Hải yêu ở xung quanh mấy vạn dặm, “Đại bàng” kia đằng không mà lên, hướng thẳng phía Kim Long trên trời cao mà đi.

“ Ầm ầm ầm.... Ầm ầm ầm...”

Hai bên va chạm vào nhau, phát ra tiếng nổ ầm ầm nhưng ngay sau đó kim quang bên trên bầu trời đều bị hấp diễm thôn phệ sạch sẽ, nhìn từ bên ngoài thì thấy Kim Long cũng giống như con rắn nhỏ trong nháy mắt bị Đại Bàng ăn sạch.

Kim Long vẫn diệt mà Đại Bàng không lồ vẫn đứng nơi giữa trời cao ánh mắt bề ngễ nhìn xuống phía dưới. Cùng lúc này Bóng Ảnh nhìn đám người cười lên dữ tợn nói:

“ Khắc khắc, không tệ, ta thích, có điều thời gian hết rồi, không có thời gian chơi với các ngươi, có gì lại đợi kiếp sau vậy, chúc các ngươi lên đường bình an.”

Bóng Ảnh cười lên một tiếng âm lãnh, tay hắn bám một vài ấn quyết cổ quái, không trung Đại Bàng đột nhiên trở nên vạn vạn sáng tối bất định giống như sắp nổ tung đến nơi.

“ Tíu tíu tíu...”

“ Âm”

Đại Bàng không lồ ngửa đầu rít gào một tiếng sau đó nổ tung, “ Ma diễm” kinh khủng trong nháy mắt lan ra toàn bộ bầu trời bên trên nhìn như một biển mây màu đen, “Ma diễm” kinh khủng đốt rụi thương khung, phạm vi mây chực vạn dặm trong nháy mắt đều bị hỏa diễm bao phủ.

“ Ma diễm” cũng Bóng Ảnh kết hợp cùng với “ Thái cô cương phong” của Nguyên Ma tương hổ lẫn nhau, hình thành nên một mảnh diệt thế, cả bầu trời “ Ma diễm” hạ xuống, nơi đi qua không gian vạn vạn, trong sát na nó rơi xuống gần như toàn bộ Hải tộc cùng Hải thú đều bị đốt rụi bị “Ma diễm” ăn cắn nuốt sạch sẽ.

Thấy cảnh này thì lão Hắc lập tức chửi lớn:

“ Tên trời đánh đó là đồ ăn của ta.”

Xuân Đức cũng nghe được lão Hắc chửi mắng nhưng không có để ý tới hấn, ánh mắt Xuân Đức nhìn về phía trời cao nơi phương trời xa xôi, ánh mắt hấn lúc này không khỏi ngưng lại, hấn cảm thấy có một tên cường giả thực lực khó lòng xác định đang xé rách không gian đi tới nơi này.

Hấn nhìn qua chiến trường nơi này một cái, tâm niệm vừa động thì tất cả Ma Sói, cường giả Ác Ma Điện, đám người Lan Lan, Thanh Huyền, Tiểu Kim, A Ngọc, A Khờ.... Đồng thời hóa thành một điểm sáng bay về phía hấn sau đó biến mất không thấy đâu.

Tiếp sau đó....

Xuân Đức một tay bắt ấn quyết, tâm niệm vừa động, phía trên đầu hấn lập tức xuất hiện lít nha lít nhít “ Cốt Mâu” cũng không rõ là bao nhiêu nữa.

“ Vèo vèo vèo.....Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo.....Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo.....Vèo vèo vèo....”

Đầy trời cốt mâu hóa thành vệt sáng tinh chuẩn bắn về phía từng tên Hải tộc, từng con Hải thú còn sống.

Cốt Mâu phía bên trên đầu Xuân Đức, một phân hai, hai hóa ba, ba biến thành ngàn vạn vì thế mỗi giây có cả triệu cốt mâu cùng lúc bay đi nhưng số lượng vẫn duy trì số lượng như vậy.

“ Phúc phúc phúc.... Âm âm âm...”

“ Phúc phúc phúc.... Âm âm âm...”

“ Phúc phúc phúc.... Âm âm âm...”

Từng tên Hải tộc, từng con Hải thú bị bắn thủng đầu chết ngay lập tức, cốt mâu uy lực cực kỳ khủng khiếp sau khi đi hết lực thì nổ tung, lập tức lại có không ít quái vật biển cùng hải tộc chết thảm.

Trong nháy mắt Xuân Đức ra tay, đám Hải tộc còn sót lại nhanh chóng bị giải quyết toàn bộ.

“ Lão Hắc, quét dọn chiến trường đi.”

Lão Hắc vừa nghe hắn nói thì liền động, tất cả những cành cây đang ở trạng thái hư hóa một lần nữa ngưng thực, trong nháy mắt cuốn lấy tất cả những thứ hữu ích bên trong chiến trường.

Cùng lúc này ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đều quay trở về bên cạnh hắn, trong tay còn mang theo mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh

của Hắc Sa Lĩnh đã bị nướng cháy đen cùng con Kim Long bị đánh cho bán thân bất toại.

Bóng Ảnh hỏi:

“Mấy tên này làm sao đây ca.”

Xuân Đức liếc mắt nhìn qua, trong mắt hiện lên một tia lạnh lùng nói:

“Làm vật tể, ca chuẩn bị luyện khí để mấy tên này làm vật tể không gì tốt hơn.”

Nói xong hắn nhìn qua Bóng Ảnh cùng Nguyên Ma nói:

“Cho ca mượn chút năng lượng Hắc Âm cùng Phong Hóa của hai người bọn đệ, ca muốn tặng một món quà cho người bạn sắp tới.”

Hai người Bóng Ảnh cùng Nguyên Ma đồng thời gật đầu, sau đó từ bên trong miệng hai người thò ra một quả cầu nhỏ màu đen cùng màu xám.

Cùng lúc này Xuân Đức lấy ra Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm trong tay hắn nhanh chóng biến ảo thành Quỷ Cung.

Vươn tay khẽ nắm, thiên địa tiên khí xung quanh phương viên vạn dặm thoát cái bị hút khô, ngay cả hai quả cầu màu đen cùng màu xám đều bị hắn hút vào trong tay, thoáng cái trong tay hắn hình thành mũi tên.

Tên lấp vào cung, Xuân Đức dương cung ngắm về một điểm ở bên trên bầu trời, phía sau lưng hắn dần dần ngưng tụ hình ảnh Hắc Phượng Hoàng.

Đột nhiên một đạo thanh âm vang lên, sáo ngọc du dương như trời hạn gặp mưa rào, chảy xuôi ở trong trái tim của mọi người, một mảnh thanh lương chí ý, xua tan mây đen trên bầu trời

Toàn bộ không gian nơi Xuân Đức đang nhắm tới, theo tiếng địch mà trở nên nhộn nhịp, trở nên hoảng hốt bất định, vụn vụn không ngừng. Rất nhanh một cái khe hở không gian tách ra.

Ánh mắt Xuân Đức híp lại, trong miệng khẽ ngậm:

“ Nhị tiên - Phượng Hoàng Luân Hồi Tiên”

Sau khi bắn xong nhất tiên, Xuân Đức không do dự mà thu về lão hắc, ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma. Tiếp đó trực tiếp hóa về bản thể, một con Địa Ngục Thiên Long(bản thể không phải sử dụng thần thông nhé) to lớn hiện ra.

Địa Ngục Thiên Long vỗ cánh một cái sau đó trực tiếp nhảy vào bên trong hư không biến mất không thấy tăm hơi.

Xuân Đức vừa đi rồi thì “ Luân Hồi Nhất Tiên” của hắn cũng vừa lúc bay vào bên trong khe hở không gian.

“ Âm âm âm.... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm.... Âm âm âm...”

“ Âm âm âm.... Âm âm âm...”

Liên tiếp là những tiếng nổ lớn vang lên, cả thương không lúc này một trận trao đổi, cùng lúc đó khe không gian cũng sụp đổ, trước lúc không gian kia sụp đổ thì có thể nghe được từ bên trong không gian kia một âm thanh kinh sợ vang lên.

“ Đây là thứ gì?”

Nhưng âm thanh kia chỉ vừa vang lên thì khe hở không gian cũng khép lại, vì đó âm thanh kia cũng im bật mà dừng.

.....

Thời gian đi qua gần nửa giờ thì từ một nơi khác, một cái khe hở không gian lại hiện ra, từ nơi kia đi ra ba người.

Ba người này chật vật vô cùng, trên người bị đốt cho một mảnh cháy đen, cả người già yếu vô cùng, vừa đi ra ngoài thì phun ra một ngụm máu đen.

Một người trong số đó vừa lau đi máu dính ở khóe môi vừa nói:

“ Năm giữ luân hồi lực lượng, phê ảnh tâm ma chi lực, còn có phong hóa chi lực, kẻ kia là ai vì sao lại muốn ám toán chúng ta, nếu không phải lần này mang theo bảo vật kia thì lần này chúng ta xong đời.”

Một người khác nghi ngờ hỏi:

“ Người này rõ ràng có lực lượng giết chết chúng ta nhưng vì sao chỉ đánh có một kích liền đi.”

Người còn lại chau mày một lúc nói:

“ Có lẽ hẳn chỉ có thể đánh ra một kích kia mà thôi, vì không nắm chắc nên liền chạy.”

Hai người khác nghe vậy thì đều là gật đầu đồng ý. Hiển nhiên cũng cho là như thế, về phần nguyên do người kia công kích bọn hắn thì có trời mới biết, dù sao ở tu tiên giới giết người cũng không phải lúc nào cũng cần lý do, thích thì giết thôi.

Ba người này tất cả đều là đại nhân vật “ Nửa bước Thiên Vương Tiên Cảnh” của Hắc Sa Lĩnh, trong đó một người đã ở giai đoạn 2, hai người khác thì đều ở giai đoạn một.

Nếu Xuân Đức mà biết bản thân có thể một kích đánh cho ba tên nửa bước Thiên Vương Tiên Cảnh sống dỡ chết dỡ thì đã không chạy rồi, hấn mà biết thì đã ở lại giết luôn ba tên này chứ chạy làm gì.

Có điều tính cách hấn rất cẩn thận, mặc dù hấn không sợ chết, không lo cho bản thân nhưng lại lo cho Vô Địch cùng mọi người, hấn không muốn vì bản thân sai lầm một lần mà kéo mọi người chết cùng. Vì thế cảm nhận được ba luồng sức mạnh kinh khủng đang xé rách không gian thì hấn liền kiên quyết bỏ trốn.

Nếu là độc lai độc vãng thì hấn trước hết cứ phải chiến một hồi cái đã, đánh không lại thì lại chạy. Với thêm một phần là hấn không biết bản thân mạnh thế nào nữa, hấn không có tu vi như mọi người không biết lấy cái gì mà xác định.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1381: Vấn Đề Phiền Não Của Xuân Đức

Ba ngày sau.

Lúc này Xuân Đức vẫn đang ở trong thái bản thể, hắn đang bay trên trời cao tìm kiếm thức ăn cho lão Hắc, cũng là làm tuyệt luôn một lần, lần này hắn đắc tội với thể lực Hắc Sa Lĩnh có thể nói là triệt để rồi. Đã vậy hắn cũng không ngại đắc tội thêm.

Mấy ngày này toàn lực tìm kiếm Xuân Đức lại tìm thêm mười mấy thể lực hải tộc khác, có điều những thể lực này cũng không phải lớn gì, cũng chỉ tầm trung mà thôi, mà cũng không biết có được tầm trung không nữa có khi cỡ nhỏ thôi cũng nên.

Có điều hắn tìm mãi cũng chỉ dám tìm ở gần lục địa, không dám đi ra ngoài xa hải vực, hắn nghe Vô Địch nói đám Hải tộc này biết thay đổi địa hình tạo nên trận pháp tự nhiên, kinh khủng dị thường, có thể gọi về vô hạn thủy quái, cường giả trong một phiến hải vực có thể thông qua trận pháp mà truyền tống đi tới.

Bị lọt vào bên trong đó thì 9 phần cầm chắc chết. Kinh khủng như thế nên Xuân Đức cũng không dám lấy thân đi thử nghiệm, dù sao đối với lời nói của Vô Địch thì hắn hoàn toàn tin tưởng, ai hại hắn chứ tên kia nhất định sẽ không hại hắn.

.....

Càng vào gần lục địa thì con mỗi ngày càng ít, đôi khi chỉ là một ít hải tộc cấp thấp mà thôi, tu vi có thể nói là thấp đến thảm thương, “ Sinh Tử Cảnh” loại cảnh giới này có bảo hấn giết tập thể còn lười chứ nói gì chỉ dăm ba con.

Không tìm được con mỗi thêm, hấn cũng đành quay trở về lục địa mà thôi, dù sao Hải vực lúc này đối với hấn quá nguy hiểm rồi, tùy tiện đi ra mấy tên cường giả đã khiến cho hấn cảm thấy nguy hiểm.

Ở hình dạng bản thể quá mức gây chú ý, vì thế Xuân Đức lại biến về trạng thái nhân loại.

Mà lúc trở về trạng thái nhân loại thì khí tức nguy hiểm trên người hấn liền biến mất, cả người lẫn vật đều vô hại, có thể nói là phé đến cực điểm.

Cái bộ dạng của hấn chỉ thích hợp cho mấy tên thích trang bức đánh mặt hay giả heo ăn thịt hổ mà thôi, chứ người không thích bị làm phiền như hấn lại không hợp. Đám kia thấy hấn vô hại dễ bắt nạt thì cứ liên tiếp tới mà làm phiền, cực kỳ đáng ghét.

“ Giờ làm sao để cho đám con sâu cái kiến kia không dám tới làm phiền mình nhỉ, hay là lúc nào cũng tỏ ra hung ác để mọi người biết mình không dễ trêu chọc. Mà làm như vậy cái đám loi nhoi không sợ chết kia lại càng thích trêu vào, cái đám không não kia thật khiến người thật mệt.”--- Xuân Đức thở dài thườn thượt, hấn có chút không biết nên làm thế nào cho phải. Một loại cảm giác vô lực dâng lên trong lòng hấn.

Bây giờ mà gọi ra mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh làm hộ vệ thì lại chọc cho người chú ý. Mà cái đáng chết nhất là hấn hiện tại không thể phóng chế ra tu vi cao hơn Bất Diệt Tiên Cảnh, không hiểu làm sao hấn càng mạnh thì phóng chế ra tu vi lại càng yếu, điều này khiến hấn buồn bực không thôi.

Xuân Đức đang lo lắng cái gì thì y như rằng cái đó tới, hắn vừa nghĩ đến cái đám không sợ chết, cứ thấy hắn là như mèo thấy mỡ xúm lại muốn bắt nạt hắn.

“ Tên thiếu năng kia, nơi này là để cho người đứng sao, còn không nhanh tránh ra cho chiến mã tiểu thư nhà chúng ta đi qua.”--- Một âm thanh nam tử trẻ tuổi vang lên.

Trên trán Xuân Đức lập tức xuất hiện mấy vạch đen, hắn cảm giác đây là ý trời rồi, ý trời rồi, cái đám kia quả thực cứ thấy hắn là phải chửi hắn hoặc nhục mà vài câu thì mới yên.

Trong lòng Xuân Đức thầm nghĩ, đám này là ép ta giết người đây mà, đám chết tiệt.

Hắn xoay người lại lẳng không một chưởng nhưng mà khi hắn nhìn thấy cô gái đang ngồi trên ngựa thì cả người run lên như là thấy ma, chưởng lực khủng khiếp lập tức bị hắn đánh qua bên cạnh.

Đám người ngựa ở phía sau, chỉ cảm thấy một trận hô hấp khó khăn, sau đó chỉ nghe ...

“ Âm âm âm...”

Một trận trời rung đất chuyển vang lên. Một phiến địa vực mấy chục dặm nơi xa bị đánh sập xuống. Đám người ở phía sau từ từ quay đầu nhìn sang, nhìn thấy cái một mảnh đại lục mấy chục dặm bị đánh xuống, trên mặt đất xuất hiện một bàn tay năm ngón sâu không thấy đáy thì cả đám sắc mặt trắng bệch.

Nhưng so sánh cảm giác lúc này thì đám người kia kinh ngạc một Xuân Đức liền kinh ngạc mười, mấy chục năm không thấy, cô gái nhỏ cứu hắn

trước kia hồi đầu khi mới lên cao thiên lúc này lại lần nữa gặp mặt. Xa nhau một hồi chính là mấy chục năm.

“ Thiên Hoa(Cô gái cứu Xuân Đức lúc vừa lên cao thiên) làm sao lại là nha đầu người?”

Thiếu nữ đang ngồi trên ngựa nhìn thanh niên trước mắt gọi ra tên mình thì cả người lại ngậy ra, nàng có chút run run hỏi:

“ Tiền...Tiền...Tiền bối biết ta sao?”

Xuân Đức bị ân nhân hỏi lại một câu thì cảm thấy một trận buồn bực vô cớ, vậy mà người ta quên mình mất tiêu rồi nhưng mà nghĩ lại sau lần trọng sinh, bộ dạng mình thay đổi đi cũng không ít, với xa nhau vài chục năm người ta không nhớ ra mình cũng là điều bình thường.

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừm. Biết, biết rõ là đẳng khác?”

Thiên Hoa nghe vậy thì càng thêm kinh ngạc, nàng dám khẳng định bản thân chưa từng gặp qua ai tuổi trẻ như vậy lại có thực lực mạnh như vậy, với đây cũng là lần đầu nàng tới hạch tâm Bắc Thần Châu, làm sao có thể quen biết cường giả bực này.

Thiên Hoa lúc này có chút bán tín bán nghi nhưng nghĩ mình cũng chẳng có gì để cho đối phương lừa nên vẫn là hỏi:

“ Không biết tiền bối cao danh quý tánh là gì?”

Xuân Đức suy nghĩ một chút, cảm thấy vẫn là mang ra Sói Mập cho cô nàng này nhìn một chút, dù sao Sói Mập từ hồi đó tới giờ cũng chẳng khác là bao, chỉ là béo hơn vài vòng mà thôi.

“ Nhìn chút, thấy nó quen không?”

Xuân Đức gọi ra Sói Mập nhưng vừa gọi nó ra thì khí tức Tinh Vương Tiên Cảnh tú trọng từ trên người nó tản ra khiến cho đám người Thiên Hoa một mảnh người ngã ngựa đổ, con chiến mã của Thiên Hoa thì trực tiếp nằm liệt trên mặt đất.

Xuân Đức thấy vậy thì không biết nói gì hơn, hấn quên mất, sói mập trước kia bắt quá một con tiểu cầu mà thôi, Tinh Quân Cảnh không tới, giờ Tinh Vương Cảnh rồi.

Có điều Sói Mập vừa ra, nhìn thấy Thiên Hoa thì cũng liền nhận ra nàng, nó kinh ngạc kêu lên:

“ Thiên Hoa nha đầu, sao chỉ có mình nha đầu ngươi vậy, Hoa Tiên tiểu cô nương kia đâu?”

Nghe được Sói Mập gọi ra tên của bản thân thì Thiên Hoa ngẩng đầu lên nhìn, nàng nhìn con Sói béo ục ịch toàn thân là mỡ trước mắt, nàng suy nghĩ, suy nghĩ một hồi.

Cuối cùng cũng nhớ ra cái gì đó, hai thân ảnh trong ký ức phủ bụi từ lâu của nàng từ từ hiện ra, có điều thân ảnh kia trong trí nhớ của nàng khác xa lúc này, nàng mở to mắt run giọng hỏi:

“Tiểu Kim, Cục Đá?”

Vừa nghe đến cái biệt danh “ Cục Đá” này thì khóe miệng Xuân Đức có giật một hồi. Có điều hấn vẫn là cười nói:

“ Đúng rồi đấy, cuối cùng cũng nhớ ra. Tưởng ngươi quên bọn ta rồi, mà các ngươi đang đi đâu vậy?”

Thiên Hoa nghe được Xuân Đức chính miệng xác nhận thì càng trợn to đôi mắt lên, tuy là trợn mắt nhưng kết hợp với cái bộ dạng há hốc miệng kia của cô nàng nhìn dễ thương cực.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1382: Tai Bay Vạ Gió

Sau một hồi đi hết từ kinh ngạc này tới kinh ngạc khác, Thiên Hoa cuối cùng cũng lấy được bình tĩnh và sau khi cô nàng lấy lại được bình tĩnh thì cái bản tính trước đây của nàng cũng từ từ quay trở về.

Mới hồi đầu cô nàng còn e thẹn ít nói nhưng chỉ được một lúc, sau khi đã quen thuộc hơn với Xuân Đức thì cô nàng bắt đầu nói nhiều, nói nhiều tới nỗi khiến cho Xuân Đức cùng Sói Mập chỉ có thể lắng nghe mà thôi.

Vốn là cô nàng định sang ngồi chung với Xuân Đức nhưng mà Sói Mập kiên quyết không chịu nên cô nàng chỉ có thể hậm hực mà ngồi trên chiến mã của bản thân.

Lâu thật lâu Xuân Đức mới có cơ hội xen ngang một câu, hấn hỏi:

“ Người bái sư rồi vậy sư phụ người đâu? Làm sao lại đi có một mình vậy?”

Thiên Hoa suy nghĩ một chút rồi nói:

“ Sư phụ ta cùng với Hoa Tiên đều đến trước Thiên Tinh Các rồi. Ta lúc này có việc nên tới sau. Làm sao không?”

Nói đến Thiên Tinh Các thì trong mắt Thiên Hoa hiện lên vẻ sùng bái cũng ngưỡng mộ không hề che giấu, giống như nơi kia chính là thánh địa mà nàng hướng tới vậy.

Vừa nghe đến Thiên Tinh Các thì trong lòng Xuân Đức liền nổi tên sát dày đặc, có điều sát ý kia rất nhanh đều bị Bóng Ảnh hấp thu đi sạch. Hấn lúc này vẫn là giữ bộ dạng thông dong như không có việc gì nói:

“À, không có gì, chỉ hỏi cho vui vậy thôi. Mà người biết Hoan Nguyệt Tông không?”

Thiên Hoa nghe nhắc tới Hoan Nguyệt Tông thì trong mắt lần nữa hiện lên sự ngưỡng vọng, nàng gật đầu nói:

“Đương nhiên là biết, Bắc Thần Châu một trong sáu đại siêu cấp thế lực, à không đúng bây giờ chỉ còn năm thôi, Hồng Nguyệt đã bị hủy rồi. Người hỏi ta như vậy là có việc gì? Chẳng lẽ người có quan hệ gì với Hoan Nguyệt Tông sao?”

Nói xong Thiên Hoa còn nháy nháy con mắt, bộ dạng dễ thương vô cùng, có điều Xuân Đức lúc này đang nằm dài trên lưng Sói Mập, lại còn nhắm mắt nên cũng không có chú ý đến, hấn khẽ “Ừ” một tiếng nói:

“Có một chút quan hệ, nếu xin cho người làm nội môn đệ tử hấn không thành vấn đề. Nếu người muốn ta xin cho.”

Thiên Hoa có chút bán tín bán nghi hỏi:

“Cục đá người không gạt ta đi?”

Xuân Đức mở một mắt ra liếc nhìn nàng một cái, sau đó lần nữa nhắm mắt lại, rồi nói:

“Gạt người lại không được gì vì sao phải gạt người đây, ta chỉ nói vậy thôi, muốn thì ta xin cho, còn không muốn thì thôi, người vẫn là làm đệ tử của cái Phượng Hoàng Tông gì đó tiếp đi.”

Thiên Hoa quỳnh lên nói:

“ Ta nói không cần khi nào,ta muốn, ta muốn...Nhưng mà còn Tiểu Tiên thì phải làm sao đây?...Ngươi nếu có bản lĩnh vậy thì xin cho Tiểu Tiên luôn được không, ta có chút không nỡ xa nàng ấy à.”

Xuân Đức gật gật đầu đồng ý, thực ra lúc này Xuân Đức cũng là đang muốn tới Hoan Nguyệt Tông kia một chuyến, giúp Thiên Hoa cũng chỉ là thuận đường mà thôi.

Về phần bên Hoan Nguyệt Tông, dựa vào biểu hiện của bọn họ đối với Huyết Vận thì Xuân Đức cũng đã đoán ra thái độ của đám người kia. Đám người kia tạm thời có thể coi là bạn, không phải địch, có điều tâm phòng người vẫn là phải có.

Như Hoa thấy hẳn gật đầu thì vui vẻ vô cùng, nàng lúc này lại hỏi:

“ Vậy chúng ta bây giờ đi đâu đây? Là tới Hoan Nguyệt Tông vẫn là tới Thiên Tinh Các.”

Suy nghĩ đôi chút Xuân Đức liền nói:

“ Vẫn là tới Thiên Tinh Các nhìn xem một chút coi nơi kia là bộ dạng gì, tiện thể gặp Hoa Tiên luôn, mà đúng rồi quên chưa hỏi, ngươi với sư phụ ngươi tới Thiên Tinh Các làm gì?”

Thiên Hoa nói:

“ Hình như sư phụ ta có quen với một vị chấp sự hay trưởng lão gì đó trong Thiên Tinh Các, muốn nhờ quan hệ kia xin cho ta cùng Tiểu Tiên làm tỳ nữ cho một vị hạch tâm đệ tử trong Thiên Tinh Các.”

Xuân Đức nghe được vậy thì tí nữa ngã lãn xuống đất, hấn mở mắt ra kinh ngạc nói:

“ Đi làm tỳ nữ cho người, vậy mà làm sao ta thấy người rất hưng phấn à. Chẳng lẽ người thích đi làm thị nữ tới vậy? Không bằng làm thị nữ cho ta đi.”

Thiên Hoa lườm Xuân Đức một cái, có chút nho nhỏ tức giận nói:

“ Ai lại thích đi làm tỳ nữ cho người cơ chứ nhưng chỉ như vậy ta cùng Tiểu Tiên mới có cơ hội tiến vào bên trong siêu cấp tông môn, tiếp xúc đến pháp môn cao hơn, cũng tranh thủ tới nhiều tài nguyên tu luyện hơn. Người nghĩ hai người chúng ta nếu không vì pháp môn cùng tài nguyên tu luyện thì vì sao lại chịu đi làm tỳ nữ cho người.”

Xuân Đức nghe xong thì mới chợt nhớ ra, không phải người nào cũng như hấn, không lo thiếu tài nguyên tu luyện, càng không lo pháp môn cái gì đó. Ở ngoài kia người ta phải bán đi tôn nghiêm để kiếm được một chút tài nguyên tu luyện, bị người hô tới hô lui giống như một con chó cũng chỉ vì một quyền bí pháp.

Một thiếu nữ xinh đẹp nguyện ý lên giường cùng với một lão đầu cũng chỉ cầu được một viên đan dược, đôi khi là một vài món bảo vật gì đó. Có khi làm đồ chơi cho người ta xong, bị chơi chán rồi lại bị vứt bỏ như một thứ hàng phế thải. Nghĩ tới đây hấn không khỏi thở dài nói:

“ Đúng là cuộc sống, không thể nào.....”

Còn không đợi cho Xuân Đức cảm khái xong thì trên bầu trời tự dưng xuất hiện một cái bàn tay huyết sắc cực lớn đập xuống.

Linh áp từ cự chưởng kia cũng không mạnh, giao động từ Tinh Vương Tiên Cảnh tầng 3 đến tầng 4 mà thôi. Có điều đối với hấn là không có gì

nhưng đối với người ở xung quanh hẳn thì lại là một chuyện khác.

Cảm nhận được linh áp từ bên trong cự chưởng đang đánh xuống, đám người Thiên Hoa cùng với những người ven đường sắc mặt đều là cắt không ra giọt máu. Một đám trong mắt đều lộ ra thần tình sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Ngay lúc mọi người cho rằng bản thân sắp chết thì Sói Mập ngửa đầu “ hú” lên một tiếng, từng vòng sóng âm từ trong miệng nó tán ra, sóng âm va chạm với cự chưởng đang đánh xuống thì cự chưởng kia trong nháy mắt bị đánh cho tan tác.

Sóng âm thế đi không giảm đem kẻ vừa xuất chưởng ở bên trên bầu trời kia đánh cho học máu.

Tiếp đó một người thân mặc huyết bào từ trên trời rơi thẳng xuống đất.

“ Âm”

Tên kia cả người đập mạnh xuống mặt đất phía bên dưới, nện ra một cái hố to, đồng thời kích lên một tầng tro bụi.

Tro bụi tán đi mọi người nhìn thấy một thanh niên nam tử trẻ tuổi, bộ dạng anh tuấn vô cùng, có điều sắc mặt tên này một mảnh trắng bệch, trong miệng liên tục phun ra máu tươi.

Đúng ngày vào lúc này, một âm thanh có phần kinh ngạc vang lên:

“ Không ngờ nơi này cũng gặp được cao thủ. Không biết là vị bằng hữu nào vừa ra tay tương trợ bắt lại tặc tử này?”

Tiếp đó một nữ tử thân mặc cung trang hồng phấn phiêu phiêu xuất hiện giữa trời. Ánh mắt nàng ta đảo qua bốn phía nhìn người ở phía bên dưới.

Xuân Đức nghe đến từ “cao thủ” thì ngẩn ra, sau đó thì liền cười lớn, vừa cười lớn hẳn vừa dùng tay vỗ liên tục vào bụng Sói Mập nói:

“Mập mập nghe gì chưa, nghe gì chưa, có người gọi người là cao thủ kia, hahaha, Mập Mập nhà chúng ta cũng thành cao thủ rồi.”

Sói Mập nghe Xuân Đức cười to như vậy thì có chút ngại ngùng nói:

“Thì từ lâu Tiểu Kim đã trở thành cao thủ rồi mà, có điều chủ nhân không biết đấy thôi.”

Nghe Sói Mập không có liêm sỉ tự nhận mình là cao thủ thì Xuân Đức cười càng lớn hơn, giống như là bị chạm mát, hẳn liên tục cười lớn. Mãi sau một lúc lâu thì mới ngừng lại nói:

“Mập Mập người da mặt đủ dày à, vậy mà tự nhận mình là cao thủ. Thật đúng là không hổ đi theo ta lâu năm, công phu gì không học được, công phu mặt dày lại lĩnh ngộ đến thượng thừa.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1383: Tai Bay Vạ Gió(1)

Nữ nhân đứng ở trên trời nghe được lời đối thoại của hai người thì cau mày lại, nàng có chút không vui nhìn hai chủ tớ nhà Xuân Đức đang đùa giỡn cùng nhau, có điều nhìn thấy người vừa ra tay lại là vật cưới của một thiếu niên thì nàng cũng không dám xem thường thiếu niên kia, mặc dù thiếu niên kia tu vi không ra làm sao.

Trong lòng nàng suy đoán người này hẳn là xuất thân từ một đại thế lực nào đó, ở bên trong thế lực kia cũng gọi là có chút thân phận, được trưởng bối ban cho một con chiến thú “Vương cấp” nên ta đây đi ra bên ngoài khoe mẽ.

Còn về bản thân chính là một tên phế vật, tu vi không đáng nhắc tới, phẩm tính càng là thấp kém trong thấp kém. Có điều nàng cũng ghen tị không thôi, mặc dù là nàng lấy tu vi cùng tuổi tác đến xem thì nàng bỏ qua người thiếu niên trước mặt mấy con phổ nhưng lại không được ban cho chiến sủng mạnh như vậy. Càng nghĩ nàng càng cảm thấy bất công, càng nhìn càng thấy Xuân Đức không vừa mắt.

Về phần đương sự là Xuân Đức không biết rằng bản thân chỉ là thích trí cười lên một hồi, vậy mà bị người nào đó cho là phế vật, là bần nhão không dính lên được tường.

“Vị đạo hữu này cười rất là thích ý nhỉ, không biết việc này có gì đáng cười sao?”--- Giọng nói của nữ tử mang theo vẻ lạnh lùng cùng chất vấn, giọng điệu khó chịu vô cùng.

Xuân Đức nghe được lời này thì không khỏi nhíu mày lại, hấn cảm thấy nữ nhân này thật sớm muốn đi gặp người thân nơi hoàng tuyền hay sao ấy, việc hấn cùng với sủng vật cười nói mà cũng quản, hấn nhìn nữ tử đang đứng giữa trời kia, bên trong ánh mắt hấn lóe lên hàn quang.

Trong lòng hấn ý niệm giết người lại bay lên nhưng rất nhanh ý niệm kia liền bị tiêu trừ, hấn nhìn nữ tử lạnh lùng hỏi:

“Vậy ta hỏi một câu, việc ta cười cùng ngươi có liên quan sao?”

Nữ tử kia nghe hấn hỏi như vậy thì ngược lại không biết nên nói thế nào, dù sao người ta cũng là cùng sủng vật nói chuyện cũng không liên quan đến nàng.

Có điều mặt mũi không thể bỏ xuống được nên nàng hừ lạnh nói:

“Không liên quan, vậy thì làm sao?”

Xuân Đức nhăn mày lại, một loại xúc động muốn giết người dâng lên, có điều nơi này là địa bàn của nhân tộc, giết người xong phiền phức sẽ tới không ngừng, hấn cũng ngại vì giết một con kiến lại dẫn tới phiền toái quản thân.

Có điều hấn thì cố gắng kìm chế con Sói Mập thì không chịu được, nó thấy nữ tử vừa mới xuất hiện này quả là chán sống rồi, vậy mà dám nói chuyện với chủ nhân của nó như vậy.

Ánh mắt nó lộ hung quang, nhìn nữ tử trên cao nói:

“Không phải chuyện của bản thân lại còn muốn quản, ngươi đây là ngài mệnh quá dài sao?”

Vừa nói, từ trên người Sói Mập lộ ra hung sát chí ý nồng nặc, ánh mắt nó gắt gao nhìn nữ tử, bộ dạng nàng kia phảng phất chỉ cần nữ tử kia dám nói cái gì khiến nó không vừa ý liền sẽ xông lên giết người.

Bị ánh mắt của Sói Mập cùng sát ý trên người nó khóa lấy, nữ tử kia liền cảm thấy một trận hô hấp khó khăn, cả người nàng không tự chủ mà run lên, một loại cảm giác tử vong tới gần.

Lúc này nàng cũng học thông minh, biết đối phương cũng không phải là hạng người dễ chọc, nàng lập tức quay người rời đi không nói một lời, sau khi đi thật xa rồi nàng ta mới quay đầu lại nói:

“ Các người chờ, việc này còn chưa xong đâu, Lý Nhân tạm để chỗ các người.”

Nói xong thì nàng ta liền biến mất không thấy đâu nữa. Nhưng mà ở dưới hồn niệm mà Xuân Đức bao trùm thì nữ tử kia cũng chưa chạy đi được bao xa.

Xuân Đức cũng chẳng phải loại người nhân từ gì, cũng không phải cứ thấy gái xinh là buông tha, lúc này bị người uy hiếp thì sát tính hắn liền nổi lên.

Cũng không cần làm gì nhiều, hắn khẽ nâng tay lên bóp chặt lại một cái.

Cùng lúc đó ở ngoài vạn dặm, nữ tử kia đang bay trên bầu trời đột nhiên hét thảm một tiếng sau đó cả người nổ tung hóa thành một làn sương mù màu đỏ.

Sau khi giết xong nữ nhân kia thì Xuân Đức nhìn qua Sói Mập nói:

“ Xóa đi ký ức của những người này Mập Mập.”

Sói Mập nghe hắn nói vậy thì trên trán con mắt thứ ba tách ra, từng vòng ánh sáng màu xám nhạt tán ra, người bên trong thành trì bị vòng ánh sáng tác động lên thì liền đứng đờ tại chỗ, bọn họ giống như là đang bị thôi miên vậy.

Cùng lúc Sói Mập xóa đi ký ức của những người nơi này thì Xuân Đức cũng tiện tay bóp chết tên thanh niên mặc huyết bào đang nằm trên mặt đất, sau đó thu xác hắn vào bên trong không gian vong linh làm phân bón cho Hắc Âm Ma Thụ.

Đúng lúc này Sói Mập lại nói:

“ Chủ nhân, bên trong thành trì này lại có không ít cường giả mạnh hơn Tiểu Kim, bọn họ ngăn cản thần thông của Tiểu Kim không cho Tiểu Kim xóa đi ký ức của bọn hắn.”

Xuân Đức nghe vậy thì lạnh lùng nói:

“ Đã vậy thì đều để bọn chúng đi chết đi.”

Vừa nói Xuân Đức đồng thời tán ra hồn niệm của bản thân, tìm tới mấy tên cứng đầu kia, sau đó trực tiếp dùng hồn lực siêu cường nghiền nát linh hồn của đám người kia.

Không qua mấy cái hô hấp thì những người kia đều đã chết sạch, chết đến không thể chết thêm, hồn phách bị diệt, thân thể bị hủy, triệt để biến mất khỏi thế gian này.

.....

Sau khi đã xóa xong ký ức của những người bên trong thành trì nơi này, cũng thanh lý hết mấy tên cứng đầu thì Sói Mập lại khôi phục thần trí cho mọi người.

Lúc này mọi người đồng thời tỉnh lại, sau đó vẻ mặt có chút mờ mịt. Tiếp đó mọi người nhìn nhau sau đó người thì cười, người thì lắc đầu, người thì than thân trách phận vì tuổi đã già, tiếp đó mọi người lại làm tiếp công việc đang dang dở.

Thiên Hoa lúc này kỳ quái nói:

“ Lúc trước đang nói tới đâu rồi nhỉ, mà vì sao lúc này ta lại tự dưng thất thần ta, chắc do đạo này tu luyện quá nhiều nên sinh bệnh luôn rồi.”

Xuân Đức lúc này lại đã nằm trên lưng Sói Mập, vẻ mặt lười biếng, bộ dạng như không có việc xảy ra, hãnh cười nói:

“ Lúc trước nói tới việc tìm một nơi trọ lại sau đó lại đi tới Thiên Tinh Các tìm Tiểu Hoa. Người quên nhanh thật đấy.”

Thiên Hoa cười ngại ngùng nói:

“ Xin lỗi, đạo này ta có chút đãng trí. Vậy thôi chúng ta đi tìm nhà trọ ở lại, ngày mai lại lên đường vậy.”

Tiếp đó mọi người cùng nhau đi tìm nhà trọ ở lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1384: Hải Tộc Lên Bờ

Không qua bao lâu thì Xuân Đức cùng mọi người đã tìm được nhà trọ nghỉ lại. Có điều bọn họ còn chưa kịp nghỉ ngơi thì đều cả kinh, chỉ thấy mặt đất âm âm chấn động như là có hàng vạn cự thú khổng lồ đang di chuyển. Từng ngôi nhà bắt đầu đổ sụp xuống.

Mọi người đứng trên mặt đất cũng không vững chỉ có thể bay lên cao, có điều chỉ một số tu sĩ cao giai có thể bay còn lại mọi người đều đứng trên mặt đất, ở trên mặt đất đám tu sĩ cấp thấp một mảnh ngã trái ngã phải, sắc mặt kinh hoàng.

Có người thì vừa ôm cột nhà vừa hét âm lên.

“ Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra, làm sao có động đất.”

Có người lại nhìn về phía cuối chân trời nơi xa, kinh ngạc nói:

“ Các người nhìn kia, phía cuối chân trời làm sao lại xuất hiện biển máu vậy kia, chẳng lẽ kia là điềm lành báo rằng sắp có bảo vật xuất thế.”

Một người khác thì nghi hoặc nói:

“ Nhưng làm sao ta lại nghe được tiếng thú rống, mà âm thanh này nghe rất quen, giống như là Hải thú.”

Đúng lúc này một tên tu sĩ cao giai hoảng sợ nói:

“ Không tốt, là Hải tộc, Hải tộc thống lĩnh Hải thú tấn công chúng ta, nhanh chạy đi.”

Không ít người lúc này cũng nhận ra được điều gì đó, có người tu luyện nhân thuật thì cũng đã nhìn rõ bên trên bầu trời biển máu kia là cái gì, cái kia cũng không phải biển máu mà là hàng triệu triệu con “Huyết giao” đang bơi lội bên trong biển huyết khí.

Xuân Đức lúc này đang cùng Sói Mập đứng trên bầu trời, ánh mắt hắn cũng nhìn về phía chân trời nơi xa, lúc này hắn lại nhìn thấy một màn quen thuộc, vô biên Hải tộc mang theo vô tận Hải quái tàn sát tất cả những nơi mà bọn nó đi qua, nơi bọn chúng đi qua biến thành một mảnh tử địa.

Số lượng lần này của đám Hải tộc kia còn nhiều hơn lần trước vài lần, số lượng ước tính rơi vào khoảng gần 60 tỷ con, 60 tỷ con đây cũng là nói về đám Hải thú mà thôi còn chưa tính tới đám Hải tộc vào bên trong.

Đừng nói là chiến đấu, đám Hải tộc kia cơ hồ chỉ cần tiến lên liền đủ tiêu diệt tất cả những thành trì ở vùng ven biển rồi, đi tới thành trì nào thì người bên trong thành trì đó đều bỏ chạy tán loạn không hề có phản kháng nào ở đây.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức cũng phải tặc lưỡi, hắn có phần ngạc nhiên khi đám kia trả thù nhanh tới vậy, từ lần trước tới hôm nay cũng chỉ qua vài ngày, vậy mà đám này lại tụ tập được đại quân lớn như vậy rồi.

“ Xem ra hai lần kia triệt để chọc giận Hắc Sa Lĩnh rồi, nhìn khí thế dạng này, sát ý dạt dào như biển thế này thì hắn muốn diệt cả Bắc Thần Châu cũng không chừng, có điều chỉ mấy chục tỷ Hải thú thế này muốn diệt cả Bắc Thần Châu hơi khó à. Không biết đám kia còn có tiếp ứng không.”

Suy nghĩ đến cái gì, Xuân Đức lại kỳ quái nói:

“ Hải tộc tụ tập nhiều Hải thú như vậy không lý gì mấy siêu cấp thế lực đứng đầu của Bắc Thần Châu lại không biết, bây giờ Hải thú lên bờ rồi đám kia lại đang làm cái gì à?”

Sói Mập ở bên cạnh hỏi:

“ Chủ nhân chẳng lẽ lại muốn giết đám Hải thú này sao?”

Lắc lắc đầu, Xuân Đức hí hóp mắt cười nói:

“ Vì sao phải làm như vậy, ta đang ước gì đám Hải tộc này đi tàn sát hết Bắc Thần Châu này nữa kìa, không có lý do gì phải giúp nhân tộc nơi này chống đỡ Hải tộc cả. Hắc hắc. Chúng ta chỉ cần ở một bên nhìn xem kịch vui đợi làm ngư ông đắc lợi.”

Sói Mập nghe vậy lập tức nịnh hót:

“ Chủ nhân anh minh, mà đúng rồi chủ nhân, mấy người Thiên Hoa thì nên làm thế nào đây?”

Lúc trước phát hiện Hải tộc lên bờ tàn sát hàng loạt thì Xuân Đức liền thu thiên hoa vào bên trong không gian vong linh, hấn cảm thấy để cho Thiên Hoa đến Hoan Nguyệt Tông không bằng để nàng cống hiến cho Ác Ma Điện của hấn, dù sao cô gái nhỏ kia là người ra sao hấn biết rõ ràng.

Một mầm mống tốt như vậy lại mang cho Hoan Nguyệt Tông đám nữ yêu tinh hưởng dụng không phải là quá lãng phí sao, vì thế hấn quyết định thu lưu Thiên Hoa.

“ Để cho nàng theo Lam Nguyệt học việc đi, đi theo chúng ta vẫn có tiền đồ hơn đến Hoan Nguyệt Tông nơi kia, dù sao nàng ấy cũng là người cứu giúp chúng ta cũng không nên để nàng ấy chịu khổ, với cái Hoan Nguyệt Tông kia e là sắp bị diệt môn đến nơi rồi.”

Ngay lúc này, Sói Mập kinh ngạc nói:

“Ồ, nhìn kìa chủ nhân, có một đám nhân tộc cường giả đi ra bọn chúng là muốn làm gì à?”

Nghe Sói Mập nói thế thì Xuân Đức cũng nhìn lại, có điều lúc hắn nhìn lại thì thấy đám cường giả nhân tộc kia đang bị mười mấy tên Hải tộc đuổi giết ở phía sau.

“Quan tâm tới mấy tên đó làm cái gì, thôi chúng ta đi, đi tìm nơi nào có cảnh sắc tốt một chút, an toàn một chút lại tận hưởng cuộc sống mấy ngày. Gần đây giết chóc có chút nhiều cảm thấy mệt mỏi quá.”

Sói Mập nghe vậy lập tức nói:

“Vâng. Chủ nhân.”

Tiếp sau đó Xuân Đức lại nằm lên Sói Mập mà ngủ, còn Sói Mập thì hóa thành một vệt kim quang bay về phía ngược lại với đám Hải tộc.

.....

Nhưng mà trên đường đi Xuân Đức đột nhiên đổi ý nói:

“Mập mập ngươi thấy nếu chúng ta cũng giả nhập vào phe nhân loại, trong lúc bọn hắn đang chiến đấu với hải tộc âm thầm cho họ một đao trí mạng thì sao?”

Sói Mập nghe vậy thì nói:

“Như thế đám kia sẽ khóc ra máu, đại bại là điều tất nhiên.”

Xuân Đức cười âm hiểm nói:

“ Đám kia nhất định sẽ tạo ra phòng tuyến để ngăn cản Hải tộc, chúng ta gia nhập, sau đó âm thầm đâm cho bọn chúng vài nhát chí mạng, phòng tuyến thất thủ, đám kia liền chết không có chỗ chôn rồi. Hắc hắc.”

Sói Mập cũng là cười lên:

“ Chủ nhân nói phải.”

Xuân Đức lúc này cười lên ha hả nói:

“ Nào đi gia nhập đội quân chống yêu thú, lần này lão Hắc có đủ đồ ăn rồi. ”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1385: Đi Gia Nhập Đội Quân Kháng Yêu

Sau khi bay đi được nửa ngày thì Xuân Đức rốt cuộc cũng nhìn thấy phòng tuyến của nhân loại, phòng tuyến nơi này không ngờ lại là Hồng Nguyệt Thành trước kia.

Nơi đây không biết từ khi nào đã dựng lên một tòa thành trì khác, tòa thành trì này so với Hồng Nguyệt Thành trước kia còn cao lớn hơn, hùng vĩ hơn, đồ sộ hơn rất nhiều.

Tường thành không biết làm bằng loại đá gì nhưng khí tức bên trên loại đá kia phát ra khiến cho Xuân Đức cảm thấy khó chịu vô cùng, hẳn chỉ muốn một phát đập nát cái tường thành kia.

Tường thành cao vài chục dặm, bề rộng cũng có vài dặm, chiều dài thì không rõ nữa, bên trên mặt tường thành khắc chi chít những trận văn phức tạp phát ra ánh sáng lập lờ, ở trên tường thành lúc này cũng đã đứng đầy tu sĩ được trang bị đến tận răng.

Không những thế, nơi đây còn được bố trí một cái siêu cấp đại trận, cái siêu cấp đại trận này được tổ hợp từ rất nhiều loại trận pháp, trong đó sát trận chiếm phần nhiều, huyền trận thứ 2 cuối cùng là phòng ngự trận và cấm không đại trận.

Phía dưới cổng thành vẫn đang mở cửa liên tục tiếp nhận người từ bên ngoài đi vào, hẳn không phải hải tộc đều được cho vào bên trong, tiếp đó những người kia được một tên binh sĩ dẫn đi.

Xuân Đức lúc này cũng lần vào bên trong đám người này đi vào bên trong Hồng Nguyệt Thành.

Vì để không bị người khinh thị, lúc này hắn đóng giả một tuấn thú sư, vì Sói Mập có người quen ở Bắc Thần Châu nên hắn đành phải thay đổi diện mạo của nó một chút, bộ lông vàng óng lúc này lại biến thành màu bạc, chỉ đổi cái bộ lông cái nhìn Sói Mập đã khác hẳn.

Xuân Đức còn mang thêm A Ngọc cùng A Khờ đi ra bên ngoài, tuy hai đứa nó một đáng yêu, một dễ thương nhưng đều là vương thú cả, cũng không ai dám xem thường.

Lúc Xuân Đức đi vào bên trong thành thì liền được người tới tiếp dẫn, một tên binh lính ăn mặc một bộ hắc giáp đi tới trước mặt Xuân Đức cung kính nói:

“Đại nhân không biết tới Kháng Hải Trấn Yêu Thành là?”

Xuân Đức đương nhiên là hiểu ý của tên này, hắn lúc này chính khí lẫm lẫm nói:

“Hải tộc lên bờ, tàn sát bừa bãi khắp nơi gây ra biết bao tai họa, ta là một phần của nhân tộc, là người của Bắc Thần Châu, đương nhiên không thể đứng nhìn đám quái vật kia tàn sát tộc ta được, ta tới Hồng Nguyệt Thành là để tham gia vào nghĩa quân, góp vào một phần sức vào công việc kháng yêu.”

Tên binh sĩ nghe hắn nói vậy thì ánh mắt cũng hiện lên sự sùng kính, cùng khâm phục đối với Xuân Đức, hắn tiếp đại nhân vật cũng nhiều nhưng đa phần người tới đây là để lánh nạn chứ không ai nguyện đi ra đối kháng với Hải tộc cả, tất cả chỉ là một đám tham sống sợ chết.

Hắn lúc này cung kính có thừa nói:

“ Mời đại nhân đi theo lối này.”

Xuân Đức lúc này lại không nhanh không chậm đi theo tên binh sĩ kia, ba con chiến sủng cũng đi theo bên cạnh hắn, tất cả mọi người đều dẹp đường cho hắn đi, dù sao cường giả có được ba con chiến thú Vương cấp cũng không phải là người bọn họ có thể đắc tội được.

Rất nhanh Xuân Đức liền được dẫn tới một lầu các ba tầng vô cùng xa hoa tráng lệ, sau khi tới đây thì tên binh sĩ lúc trước dừng lại nói:

“ Đại nhân, ngài đi vào trong này sẽ có người tiếp đón ngài.”

Xuân Đức gật gật đầu nở nụ cười thân thiện, tên binh sĩ kia thấy hắn vậy cũng là cười cười, sau khi nói với hắn thêm vài câu thì cũng liền rời đi.

Tên kia đi rồi thì Xuân Đức cũng bước vào bên trong này, ở bên trong này người cũng không nhiều lắm, chỉ lác đác mấy người mà thôi, lúc hắn đi vào thì cả đám liền quay lại nhìn, phát hiện đi theo hắn có ba con Vương thú thì bọn họ nhanh chóng nhường đường cho hắn.

Lúc này ghi thân phận là một thiếu nữ xinh đẹp, nàng ta đánh giá Xuân Đức một chút, sau đó thì cười tươi như hoa nói:

“ Không ngờ đại nhân còn trẻ như vậy cũng đã là Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả rồi, được đại nhân tới giúp sức là vinh hạnh của Kháng Hải Thiên Thành chúng ta.”

Thực ra thiếu nữ cũng cảm thấy tu vi Xuân Đức không cao nhưng là cho rằng hắn đang dùng bí pháp che giấu, bằng không làm sao có thể thu phục được ba con tiên thú Vương cấp, muốn thu phục yêu thú vương cấp trừ khi cũng có tu vi như vậy.

Xuân Đức cũng là mỉm cười nói:

“ Không có gì, bây giờ nên làm gì tiếp theo, mong cô nương chỉ dẫn một chút, tại hạ cũng là lần đầu tới nơi đây.”

Thiếu nữ nghịch ngợm nháy nháy con mắt sau đó đưa cho Xuân Đức một cái ngọc bài trắng tinh nói:

“ Kính xin đại nhân ghi chép thông tin bản thân vào trong này, kể cả tu vị, võ học, thần thông các thứ, có như vậy tiểu nữ cũng tiện giao cho đại nhân phụ trách điều phối. Mong rằng đại nhân không lấy làm phiền.”

Xuân Đức tiếp lấy ngọc bài kia mỉm cười nói:

“ Không phiền, không phiền, chỉ là một cái nhắc tay mà thôi.”

Xuân Đức sau khi tiếp nhận ngọc bài thì dùng hồn niệm quét qua nhìn xem bên trong đến cùng ghi cái quái gì, bên trong ngọc bội này ghi các loại tin tức đều nói thập phần kỹ càng, chủ yếu đều xoay xung quanh khả năng chiến đấu, tác chiến tổ đội, kể cả năng khiếu, tuyệt kỹ, thích hợp với phương thức tác chiến gì, nói chung là nhiều lắm. Có điều Xuân Đức cũng chẳng buồn đọc hết.

Những tin tức này đều là thông tin tuyệt mật của tu sĩ, thăng ngu nào lại đi khai báo ra, khai báo ra không phải để cho người khác nắm thóp sao, việc này chỉ có thăng ngu mới làm.

Vì vậy Xuân Đức tùy tiện ghi vào, tính danh Vô Tà chân nhân, thực lực Tinh Vương Tiên Cảnh 5 tầng, am hiểu ngự thú thuật, thích hợp tác chiến tổ đội 5 người, có thể tác chiến bên trong bất kỳ tình huống nào.

Ghi xong một đồng thông tiên vào bên trong ngọc bài, Xuân Đức mới đưa lại cho thiếu nữ, thiếu nữ kia tiếp nhận ngọc bài trên tay hẳn, hồn niệm đảo qua thì trên mặt xuất hiện nụ cười vui vẻ.

Nàng vừa cười vừa nói:

“Đại nhân ngài bây giờ có thể lên trên tầng 2, nơi kia có phong gia tốc tu luyện, đại nhân cứ an tâm ở đây tu luyện đi, có bất kỳ chuyện gì tiểu nữ sẽ lập tức thông tri cho ngài. Nếu có yêu cầu gì thì đại nhân cũng có thể nói, nếu tiểu nữ giúp được cũng sẽ trợ giúp.”

Nói tới đây thì nàng nhấp nháy con mắt, ám muội vô cùng, tiếp đó nàng lại nói tiếp.

“Còn đây là 500 vạn tiên thạch thượng phẩm, sau này đánh lui cường địch, thù lao mà bên trên đồng ý sẽ chỉ nhiều hơn chứ không ít đâu.”

Xuân Đức tiếp nhận cái nhẫn không gian, bên trong có chứa 500 vạn tiên thạch thượng phẩm, nhìn qua một cái hấn không khỏi sửng sốt một hồi, hấn kỳ quái nói:

“Úc, lại còn có tiền thù lao nữa, lại còn là 500 vạn.”

Thiếu nữ kia nhìn bộ dạng của Xuân Đức thì thoáng cái ngẩn ra, nàng giật mình kinh ngạc nói:

“Ah, công tử không biết việc này sao?”

Xuân Đức lắc lắc đầu nói:

“Không biết, vừa đi ra nghe tin có đám quái vật biển tấn công tộc ta nên ta đến nơi đây luôn, đâu có biết là con có thù lao, nếu biết có thù lao ta kêu thêm vài người nữa tới, tại vì đám bạn của ta không lợi không làm nên ta mới không rủ bọn họ đi cùng.”

Thiếu nữ nghe vậy thì che miệng lại cười duyên:

“Công tử thấy tiểu nữ thế nào?”

Xuân Đức ho khan nói:

“ Rất xinh đẹp, có điều cô nương vẫn là nên tìm một người nam nhân tốt đi, ta có mấy chục lão bà rồi.”

Thiếu nữ bị bộ dạng cùng lời nói của Xuân Đức chọc cười, nàng cười hì hì nói:

“ Đã có mấy chục rồi, thêm một người nữa lại có sao, hay công tử sợ....”

Đúng lúc này một giọng nói nữ tử, có phần trách móc vang lên:

“ Tiểu Nguyệt, không được làm càn.”

Nghe được âm thanh này thì thiếu nữ kia liền trở nên nghiêm túc dị thường, vẻ mặt nghiêm túc ngồi nơi đó, mà cái vẻ mặt nghiêm túc này cũng rất tự nhiên cũng không phải giả bộ, nhìn cứ như hai người khác nhau.

Xuân Đức cùng mọi người thấy vậy cũng là một trận choáng váng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1386: Kế Hoạch M Độc Cùng Nghiên Cứu Kinh Khủng Của Vô Địch

Nữ tử kia đi ra thì thiếu nữ lúc trước đón tiếp Xuân Đức liền đứng dậy, cung kính chào:

“Quản sự đại nhân.”

Nữ tử kia khẽ gật đầu sau đó nhìn qua Xuân Đức gật đầu nói:

“Vị công tử này tu vi không tệ, phẩm tính cũng rất tốt, nếu công tử đã có lòng tới hiệp trợ Kháng Yêu Hải Thành thì thân là quản sự nơi này ta sẽ bày tỏ một ít thành ý. Tiểu Nguyệt em dẫn vị công tử này lên tầng 3 phòng số 7. Nơi này ta sẽ thay em xử lý.”

Tiểu Nguyệt ứng một tiếng sau đó quay qua nhìn Xuân Đức dịu dàng nói:

“Mời công tử đi theo ta.”

Xuân Đức nhìn cô nàng đang làm bộ nghiêm túc thì cảm thấy có chút buồn cười nhìn nàng ta nghiêm túc thật đúng là không giống ai.

Hắn khẽ gật đầu, tiếp sau đó hắn đi theo phía sau thiếu nữ lên tầng 3 phòng số 7.

Vừa đi lên lầu hai thì Tiểu Nguyệt thì thở ra một hơi, sau đó vỗ vỗ bộ ngực lớn làm bộ sợ hãi nói:

“ Thật là dọa chết người ta mà.”

Nói xong thì nàng liền quay lại nhìn Xuân Đức hỏi một câu:

“ Công tử thấy ta có đẹp không?”

Nghe được lời này trên trán Xuân Đức xuất hiện mấy vạch đen, hấn rất có xúc động muốn cắt lưỡi cô nàng này nhưng rồi hấn vẫn là nhịn xuống xúc động kia. Hấn tỏ vẻ cười khỏ nói:

“ Cô nương không cần lại trêu chọc ta rồi, ta thực sự có lão bà rồi, nàng ấy rất hung dữ nếu như nàng ấy biết cô nương cứ quẩn lầy ta như vậy nhất định sẽ bị nàng ấy xé xác ra.”

Thiếu nữ nghe thế thì cười khanh khách nói:

“ Ta chỉ đùa một chút thôi, công tử cũng không cần phải e thẹn như vậy à, thật không thú vị chút nào. Hi hi.”

Nói xong thì nàng liền quay đầu bước đi, Xuân Đức thấy thế thì cũng bước theo sau.

Không qua bao lâu thì hai người đã tới phòng số 7 ở tầng 3, vừa tới nơi này thì Xuân Đức liền bước vào bên trong, không đợi Tiểu Nguyệt nói cái gì liền đóng cửa phòng lại, cử động của hấn như vậy khiến cho Tiểu Nguyệt hờn dỗi một trận.

Vừa đi vào trong phòng thì Sói Mập liền nói:

“ Chủ nhân nhẫn nhịn cũng thật tốt, ngày trước không chừng nàng kia đã biến thành một cỗ thi thể rồi.”

Xuân Đức đánh giá căn phòng một chút, căn phòng này cũng không lớn, nhưng lại thập phần tinh xảo, bên trong bày biện cũng cực kỳ đơn giản, chủ

yếu đều là cung cấp cho tu luyện mà thôi, ở bên trong này có một cái tụ linh trận bậc cao hơn nữa còn có đại lượng tiên thạch cực phẩm chồng chất xung quanh.

Nghe được Sói Mập nói thì Xuân Đức chỉ cười nhạt nói:

“ Đó là trước kia, còn bây giờ thì khác, với ta cũng thấy cô nàng kia rất thú vị đấy, đôi khi đứng ở một phương diện khác nhìn lại sẽ thấy vấn đề nó thay đổi hoàn toàn.”

Đúng vào lúc này, âm thanh của Vô Địch vang lên trong đầu hắn:

“ Củ cái, vào trong này có chuyện quan trọng cần bàn bạc.”

Xuân Đức nghe thế thì có phần kinh ngạc, trong lòng đang suy đoán là có việc gì mà Vô Địch lại vội vàng như vậy, nhìn qua Sói Mập cùng A Ngốc và A Khờ, hắn nói:

“ Các người ở tạm nơi đây tu luyện, ta vào bên trong bàn chút việc. Có gì báo ta.”

Sói Mập gật đầu đáp:

“ Vâng chủ nhân, nếu xảy ra vấn đề gì Tiểu Kim sẽ thông báo.”

Tiếp đó thân ảnh của Xuân Đức dần dần mờ nhạt sau đó liền biến mất không thấy đâu.

.....

Bên trong không gian vong linh tầng 2.

Xuân Đức vừa vào trong này thì liền nhìn thấy cả Vô Địch, ba thằng đệ.

Vừa thấy hấn tới thì Vô Địch liền híp mắt cười nói:

“ Nhanh đấy.”

Ba thằng đệ thì đứng lên chào:

“ Đại ca.”

Về phần Hắc Âm Ma Thụ lúc này trên cây kia hiện lên một khuôn mặt già nua, nhìn Xuân Đức cười gian nói:

“ Đến rồi à.”

Nhìn thấy biểu hiện của hai tên này, Xuân Đức liền có dự cảm chẳng lành, hấn liếc mắt cảnh giác hỏi:

“ Làm sao ta thấy hai tên các ngươi khả nghi quá vậy? Lại có kế hoạch bản bựa nào à.”

Vô Địch cười nham nhở nói:

“ Đến ngồi, đến ngồi, có gì từ từ bàn, gọi ngươi tới là có việc vui.”

Xuân Đức ngồi xuống bàn, một mặt không tin hỏi:

“ Việc vui gì?”

Vô Địch hắc hắc liếm môi cười nói:

“ Tìm ra phương pháp để có đủ đồ ăn cho lão Hắc tiến hóa rồi.”

Có phần kinh ngạc, Xuân Đức hỏi:

“ Cách gì, nhanh nói ra đi, giúp được gì ta sẽ giúp.”

Lão hắc cùng Vô Địch nhìn nhau một cái, sau đó Vô Địch bắt đầu nói:

“ Ta mới nghiên cứu ra một loại dược độc, loại này có tính lây lan cực mạnh, tác dụng hơn xa cái hồi ở Vùng Đất Bị Lãng quên.”

Xuân Đức vừa nghe đến Vùng Đất Bị Lãng quên, lại nhớ tới phương pháp lúc trước, đồng tử hấn nhất thời co rút lại nhưng ngay sau đó ánh mắt hấn sáng ngời nói:

“ Lão lấy độc tố biến dị bên trong cơ thể ta lần trước là vì mục đích này sao?”

Vô Địch cười hắc hắc nói:

“ Cái nào phải hỏi lão Hắc, lão ấy đầu xỏ đây.”

Hắc Âm Ma Thụ cười lên khẳng khặc nói:

“ Không có gì, không có gì, Huyền lão quái đê cao ta rồi. Ta chỉ là nêu ra ý tưởng mà thôi, chủ yếu vẫn là Huyền lão quái nghiên cứu.”

Xuân Đức nghe hai tên này úp úp mở mở thì sốt ruột nói:

“ Mẹ, nói chính đề, đừng có mà thả mỗi nữa, không nói ta làm thọt hai lão bây giờ.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1387: Kế Hoạch Âm Độc Cùng Nghiên Cứu Kinh Khủng Của Vô Địch(1)

Vô Địch cười gian mấy tiếng sau đó mới nói:

“Đùa chút mà, làm gì nóng. Thực ra cũng không có gì cả chỉ là thương thôi.”

Xuân Đức thấy tên này lại bắt đầu ba hoa chích chòe thì rất có xung động muốn đấm hấn một cái, Xuân Đức liếc hấn không có hảo ý.

Vô Địch thấy ánh mắt không có hảo ý kia của Xuân Đức thì ho khan mấy tiếng rồi nghiêm túc nói:

“Khụ khụ, nói chính đề, đầu tiên nói về loại dược tề mà ta vừa nghiên cứu ra. Cái này là ta kết hợp sử dụng năng lực Ác Ma Hộ Vệ của người với năng lực hồn nô của Ảnh. Đại khái là người dính phải loại độc dược này sẽ bị khống chế bởi người, lão Hắc cùng Ảnh. Đây là điểm thứ nhất.”

“Điểm thứ 2 chính là năng lực khi bị dính phải loại độc này, loại độc này là sự kết hợp giữa độc tố bản nguyên của Củ Cải người, hắc ám bản nguyên của lão Hắc với Ảnh cùng sự liên kết của Hỗn Động Thiên Thủy, sự sắc bén của Hỗn Động Cương Phong. Vì thế người dính loại độc này sẽ có năng lực của bốn loại yếu tố trên, tu vị càng cao thừa hưởng càng nhiều.”

“Điểm thứ 3 cũng là điểm lợi hại nhất, đám này có thể lây truyền dịch bệnh cho nhau, từ Thiên Vương Tiên Cảnh trở xuống không người có thể kháng loại bệnh dịch này, tốc độ lan truyền thì miễn bàn đi, không tới 10

ngày cả cái Bắc Thần Châu này liền biến thành con rôi cho chúng ta. Lúc đó lão Hắc muốn ăn bao nhiêu thì tùy.”

“ À thêm vào một điếm nữa, đám kia nếu bị giết chết thì sẽ bị hạt giống của lão Hắc bên trong thân thể bọn chúng cắn nuốt, sau khi cắn nuốt thì người biết rồi đấy... Hắc hắc... Cái này không cần ta nói ra đi.”

Xuân Đức nghe xong thì trong lòng rung mạnh, hẳn biết bệnh dịch kiêu tang thi có sức mạnh có thể nói là vô cùng, vô cùng khủng khiếp, có điều loại bệnh độc trước kia hẳn dùng lên tiên giới lại không có hiệu dụng, không ngờ lúc này Vô Dịch nghiên cứu ra loại mới càng thêm bá đạo, càng thêm kinh khủng.

Nuốt nuốt nước miếng, Xuân Đức hỏi:

“ Thế nhược điếm bọn nó là gì?”

Lần này lão Hắc nói:

“ Đám này không có trí khôn, tất cả đều phải do ta, Củ Cải người cùng với Ảnh chỉ huy. Nhưng mà an tâm, việc này ta đã tính trước rồi, một hạt giống bên trong mỗi con tang thi kia sẽ là thứ giúp ta khống chế bọn nó, có được hạt giống kia đừng nói chỉ là một châu ngay cả vài châu xung quanh ta cũng có thể điều khiển được, nếu ta tiến hóa thì cả vực cũng không thành vấn đề.”

Nghe vậy thì Xuân Đức trầm ngâm, sau đó hỏi:

“ Nếu như có cường giả Đế cảnh phủ xuống phải làm sao?”

Vô Dịch cười lạnh nói:

“ Đé cảnh mà thôi, sợ cái gì, đánh không lại còn không biết chạy, với ta có một diệu kế.”

Kinh ngạc nhìn qua Vô Địch, Xuân Đức hỏi:

“ Diệu kế gì?”

Vô Địch cười âm hiểm nói:

“ Thì lúc đó người cũng giống hiện tại này, gia nhập vào đội kháng ma chiến đấu, dưới thao túng của chúng ta thì người còn lập được nhiều đại công, đám người kia con ban thưởng hậu hĩnh, người lại còn có danh vọng nữa. Việc tốt như vậy con gì.”

Võ đui cái đét một cái, Xuân Đức cười hắc hắc nói:

“ Như vậy để ta lãnh tụ bọn hần đi tìm cái chết đi. Khà khà. Mà khi nào thì tiến hành kế hoạch đây, ta tự dung có chút không chờ được à.” Lão Hắc nói:

“ Lão Huyền đang dùng đám Ma Sói ở tầng một làm mẫu thể, đợi khi nào số lượng đủ vài tỷ con bị nhiễm lại thả ra bên ngoài. Như thế bệnh dịch mới nhanh lây lan ra được. Mà nói cũng kỳ cục, đám Ma Sói kia bị nhiễm bệnh dịch nhưng lại có con không mất đi lý trí, 10 con thì có 2 con không mất. Có điều bọn nó vẫn nghe chúng ta điều khiển.”

Vô Địch lúc này cũng là nghi hoặc, sau một lúc hần mới nói:

“ Có lẽ là do Hỗn độn ma khí bên trong cơ thể bọn nó tạo nên tác dụng như vậy. Mà đúng rồi Củ Cải, mi có muốn cho bọn nó lây nhiễm toàn bộ không, lây nhiễm xong vẫn có thể sinh sản như bình thường.”

Không một chút do dự Xuân Đức liền gật đầu nói:

“ Cho lây nhiễm toàn bộ đi, con nào còn thanh tỉnh thì giữ lại, còn không còn thì cho ra ngoài, dù sao tỷ lệ là 20% cũng là quá cao rồi. Dù 1% cũng được chứ đừng nói 20%.”

Vô Địch cười hắc hắc nói:

“ Biết mi sẽ nói vậy mà nên ta với lão Hắc cũng làm như vậy rồi, chẳng qua là giờ thông báo cho mi cái thôi, mà bọn ta thử trên mấy con Lang Vương trước, 26 con thì có 12 con thành công, hình như bên trong thân thể tích lũy càng nhiều hỗn độn ma khí thì tỉ lệ thành công càng cao ấy.”

Xuân Đức không biết là nghĩ thế nào mà tự dung nói:

“ Vậy ta thử chút được không?”

Vô Địch bị hấn hỏi câu này thì ngẩn ra, sau đó lắc đầu nói:

“ Mi thì không được rồi, bệnh dịch kia là kích phát tiềm năng thân thể mà thân thể mi cực hạn rồi, tăng lên không được, thất bại thì trở thành thằng ngu còn thành công cũng không được gì, mi cảm thấy có nên thử chút không?”

Xuân Đức nghe thế thì không khách khí nhìn Vô Địch hỏi:

“ Lão nhìn ta có giống thằng ngu không?”

Vô Địch lắc đầu:

“ Không giống.”

Xuân Đức lờm hờm nói:

“ Đã vậy lão còn hỏi câu thiếu muối thế.”

“ Ha ha ha.”--- Lão Hắc cùng mọi người lúc này một trận cười vang.

Vô Địch biết bản thân bị chơi xỏ, liền không khách khí tung một cước thẳng mặt Xuân Đức.

Vô Địch hiện tại làm sao có thể là đối thủ của Xuân Đức kia chứ,Xuân Đức dơ tay lên liền bắt được chân của Vô Địch. Xuân Đức cười hắc hắc nói:

“ Chỉ thường thôi. Ngày xưa lão còn có thể đánh được ta chứ giờ ta chấp một tay à.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1388: Tụ Hội

- --o0o---

Sau khi lên kế hoạch hoặc hoàn mỹ xong, chỉ đợi cho đàn Ma Lang kia bị phơi nhiễm toàn bộ bệnh dịch, chọn đúng thời điểm ác liệt nhất giữa hai bên giao chiến Xuân Đức liền sẽ thả ra đám Ma Lang đến lúc đó liền xem như đại cục đã định.

Trong lúc thời gian chờ đợi thì hẳn tranh thủ luyện tập mấy bộ thần thông mà Vô Địch tìm được truyền cho hẳn, một bộ kiếm đạo, một bộ cung tiễn, một bộ tinh thần lực công kích. Đáng lý ra là có bốn bộ nhưng mà bộ thứ tư kia hẳn không luyện tập được.

Muốn luyện tập thì phải sử dụng thần thông hóa thân Ba Đầu Địa Ngục Thiên Long thì mới có thể luyện tập. Bộ thứ kia mang tên Long Chiến Bí Pháp.

Đạo gần đây chiếm được lượng lớn tài nguyên, sau khi tiêu pha một phen thì cũng dư lại khá khá, vì thế lúc tu luyện Xuân Đức vẫn là tiến vào không gian gia tộc mà tu luyện.

.....

Thời gian nhanh chóng đi qua.

Mấy ngàn năm đầu tiên Xuân Đức chỉ có học tập bí pháp thần thông mà Vô Địch truyền thụ cho nhưng mà quả thực mấy thần thông kia khó quá,

mấy ngàn năm hấn chẳng có tí tiến bộ nào cả dù chỉ một chút.

Có điều hấn vẫn kiên trì nhưng mà kiên trì đủ một vạn năm mà không thấy tiến bộ gì hấn bèn từ bỏ tu luyện mấy môn thần thông kia, hấn đợi khi nào có cảm ngộ lại học tiếp.

.....

Sau một vạn năm công cốc, hấn bắt đầu chuyển qua tu luyện những thứ đơn giản hơn.

Đầu tiên hấn tu luyện không chế “Long nguyên” bên trong thân thể. Vì đạt được “Thần dịch lực” mà Huyết Lệ Tiên Tôn để lại nên bốn nguyên của hấn biến đổi mạnh, từ chất cho đến lượng đều đã gia tăng gấp đôi.

Nói là đơn giản chứ hấn cũng phải dành ta 8000 năm để thành thực không chế sức mạnh bên trong bản thân, từ long nguyên, độc tố cùng nhiều thứ khác.

.....

Sau khi nắm giữ được thân thể một cách hoàn mỹ thì hấn lại chuyển qua tu luyện linh hồn, có điều vừa tu luyện thì hấn liền nhớ đến lời của Cửu Đầu Hoàng Kim Xà nói:

“Hồn lực của ngươi hiện tại đã tới giới hạn, trừ khi thân thể ngươi tăng lên bằng không vô pháp gia tăng hồn lực, cưỡng ép gia tăng chính là tự tìm đường chết.”

Nhớ tới điểm này Xuân Đức lập tức từ bỏ việc tu luyện hồn lực. Nàng tay lên điểm vài cái, trong miệng khẽ ngâm:

“Phá.”

“ Xoảng”

Cả không gian gia tốc trong chớp mắt bị hủy, hóa thành đầy trời tinh quang, hấn vừa ra ngoài thì Vô Địch gần đó hỏi:

“ Làm sao? Có thu hoạch được gì không?”

Lắc lắc đầu, Xuân Đức có phần chán nản nói:

“ Hoàn toàn không thu hoạch được cái gì cả, mấy thức thần thông kia thực sự quá khó học, vạn năm qua đi ta lĩnh ngộ không được một cái gì. Mà lần này tiêu hao nhiều không?”

Vô Địch suy tính một chút liền nói:

“ Tiêu hao $\frac{1}{3}$ năng lượng cấp cao còn lưu trữ.”

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng một trận thối đau, hấn biết $\frac{1}{3}$ kia là ý nghĩa như thế nào.

“ Sau này bớt dùng loại không gian gia tốc kiểu này, tiêu hao quả thực khiến người ta đau lòng.”

Vô Địch làm bộ thấu hiểu sự đời cười nói:

“ Theo tu vị tăng lên, tiêu hao cũng sẽ tăng lên, với tượng tiêu hao thế này nếu mi ở Đệ cấp hấn tăng nhanh được một ngày. Thở dài, tu luyện thế này phải gắn liền với hai chữ tài nguyên à, tài nguyên mới là quan trọng nhất.”

Xuân Đức làm sao còn không hiểu tính cách của ông bạn thân, tên này là đang nói ý với hấn đấy.

“ Biết rồi, không cần phải nói sâu xa thế, tài nguyên đương nhiên vẫn phải kiểm, ta đã có lúc nào ngừng kiểm tài nguyên đâu. Mà tình hình thế nào rồi?”

Vô Địch nghe hắn nói vậy thì cười hắc hắc nói:

“ Hắc hắc. Cái kia ta chỉ là nói chuyện thực tế mà thôi, mi suy nghĩ nhiều rồi. Hắc hắc. Mọi sự đã sẵn sàng chỉ đợi thời cơ mà thôi. Mà đúng rồi, Tiểu Kim nói có người muốn gặp ngươi đây.”

Xuân Đức có chút ngạc nhiên hỏi:

“ Là ai? Thời gian lâu chưa?”

Vô Địch lơ đãng nói:

“ Nghe nói tên kia gọi là Tề Bách gì đấy, ta cũng không nhớ rõ nữa, việc này Tiểu Kim cũng chỉ vừa mới báo lại gần đây.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Ta ra ngoài xem sao, có chuyện gì phát sinh thì lão gọi ta một tiếng.”

Nhẹ gật đầu, Vô Địch nói:

“ Ừm, đi đi. Có chuyện gì phát sinh ta sẽ gọi mi.”

Rõ ràng là nói khi khác tiếp tục nói chuyện nhưng rồi đâu lại vào đấy, Xuân Đức cùng Vô Địch vẫn đứng nói chuyện thêm một lúc lâu thật lâu thì mới tách ra, ngay khi hai người vừa định tách ra thì lão Hắc lại xen vào, cuối cùng ba người lại nói chuyện tiếp, đợi lúc 3 người tách ra cũng là mấy canh giờ sau đó.

.....

Xuất hiện bên trong phòng tu luyện, Xuân Đức nhìn về phía Sói Mập hỏi:

“ Ai tìm ta vậy Tiểu Kim.”

Sói Mập nhìn thấy Xuân Đức xuất hiện thì lập tức đứng dậy, trong miệng nó cắn một miếng tiên phù đưa tới trước mặt Xuân Đức.

Xuân Đức cầm lấy tấm tiên phù hôn niệm quét qua nhìn xem là bên trong ghi gì.

Người gửi tới tên Tề Bách Nhạc, muốn mời hẳn đến Tụ Anh Lâu tham gia tụ hội cường giả, nhìn thời gian thì cũng là ngày hôm nay.

Nhìn qua Sói Mập hỏi:

“ Tiểu Kim ngươi có hứng thú đi không, có thì hai ta cùng đi chút cho vui không thì ở nhà tu luyện tiếp.”

Sói Mập nghe hẳn hỏi thì lại chuyển qua hội ý cùng A Ngọc, A Khờ, cũng không biết ba tên kia bàn cái gì chỉ thấy ba tên kia liên tục gật đầu, được một lúc thì Sói Mập quay đầu lại nói:

“ Có chủ nhân, chúng ta tới nơi kia đi, mấy ngày này đều ở nơi này tu luyện đã sớm chán muốn chết.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu:

“ Ừm, thích thì đi thôi, không đi họ lại bảo chúng ta khinh người.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1389: Tụ Hội (2)

- ---o0o---

Đã có quyết định Xuân Đức liền mang theo ba con sủng vật của mình đi ra khỏi phòng tu luyện, đi tới cái nơi được gọi là Tụ Anh Lâu gì đó.

Tụ Anh Lâu ở cách nơi hấn đang ở khá xa, nằm vào trong góc của khu phía Bắc Hồng Nguyệt Thành trước kia, bây giờ là Kháng Hải Trấn Yêu Thành, Xuân Đức đi ra bên ngoài thì nhìn thấy người ở nơi này cũng không ai có vẻ lo lắng gì, mọi người vẫn là cười đùa nói chuyện vui vẻ cùng với nhau, cũng không ai vì đại chiến sắp tới mà khẩn trương.

Xuân Đức ngồi trên Tiểu Kim, mang theo A Ngọc cùng A Khờ nhàn nhã đi trên đường, thi thoảng còn ghé vào quán ăn ven đường ăn một bữa sau đó mới tiếp tục đi tiếp, cũng vì vậy mà mãi một canh giờ sau hấn mới đi tới được Tụ Anh Lâu.

Lúc hấn vừa tới nơi thì liền có một thiếu nữ đi ra tiếp đón, nàng nhìn qua Xuân Đức một cái rồi dịu dàng nói:

“ Mời đại nhân đi theo tiểu nữ vào bên trong. Các vị đại nhân đang đợi ngài.”

Thiếu nữ kia khẽ xoay người, sau đó ở phía trước dẫn đường, khi đi qua tiền viện, liền mơ hồ nghe được bên trong chính sảnh truyền đến thanh âm bàn tán.

Đội đến tới khi Xuân Đức dẫn theo tam đại sủng vật đi vào bên trong, tất cả thanh âm theo đó mà dừng lại, trong đại sảnh có hơn ba mươi người, đều xoay người lại nhìn hắn. Ánh mắt cả đám quét Xuân Đức từ trên xuống dưới.

Xuân Đức đối với cái thái độ dò xét này thì cảm thấy rất tức giận, hắn cảm thấy những người này không có tôn trọng hắn, nhất thời bên trong mắt hắn hiện lên hung mang, hắn vừa động sát niệm thì ba đại sủng vật cũng là như vậy. Một cỗ tức sát chi ý lan tràn ra khiến cho nhiệt độ nơi này giảm mấy chục độ.

Trong đại sảnh một đám tu sĩ nhất thời mồ hôi từ trên đầu ứa ra, bọn họ tự dưng cảm thấy hô hấp như ngừng lại. Ngay lúc bọn hắn sắp không chịu nổi thì Xuân Đức lại xua tan sát niệm. Bầu không khí đang ngưng trọng nhất thời tán đi.

Hắn rất không khách khí hỏi:

“ Các người mời ta đến đây lại dùng cái thái độ dò xét đối với ta lại là thế nào? Phải chăng các người cảm thấy ta dễ bắt nạt nên xem thường ta.”

Lúc này một gã trung niên nam tử mái tóc dài ngang lưng, ánh mắt lúc nhìn về phía Xuân Đức có phần kiêng kỵ, hắn cố nặn ra nụ cười sau đó nói:

“ Vô Tà đạo hữu hiểu lầm, mấy người chúng ta chỉ là nổi lên chút tò mò nên mới mạo muội thăm dò mà thôi. Ha hả, người đứng là không thể xem bề ngoài, Vô Tà đạo hữu nói mình chỉ là Tinh Vương Tiên Cảnh 5 tầng xem ra không phải sự thật rồi.”

Một người khác ở bên cạnh là một lão già nhìn có vẻ hèn mọn lúc này cũng là cười nói:

“ Bàn đạo khi trước có nhìn qua nhưng ở dưới thân thức của bàn đạo vậy mà vô pháp thăm dò tu vi thật sự của Vô Tà đạo hữu, tu vi thật sự của Vô Tà đạo hữu ít nhất cũng đã ngoài thất tầng Tinh Vương Chi Cảnh rồi”

Xuân Đức nhìn qua hai người này một cái, cũng không nói gì thêm, sau đó tự chọn cho mình một vị trí ở chính giữa mà ngồi xuống, khi hắn đi tới thì ai cũng biết điều mà dẹp qua một bên, bọn họ cũng biết, thanh niên nhìn như tên tiểu bạch kiếm này chính là một cái giết người như ngóe à.

Sát khí vừa rồi vậy mà có thể cùng lúc trấn trụ nhiều cường giả như vậy, cũng đủ biết tên này cùng với ba con sủng thú của hắn giết nhiều đến mức nào.

Thấy Xuân Đức ngồi xuống, Tề Bách Nhạc cười nói:

“ Vô Tà đạo hữu tuổi còn trẻ mà đã có tu vi bực này quả thực không đơn giản à, sau này trưởng thành sẽ là một phương hào kiệt, Vô Tà công tử chiến lực vô song, phẩm tính lại càng thêm cao thượng, ở trước mắt loại nguy cơ này có thể đứng ra, thực không có mấy người, Tề Bách Nhạc ta thực lòng bái phục.”

Xuân Đức nghe vậy thì mặt không biểu tình, có điều trong lòng thì âm thầm cười lạnh “ Nếu các ngươi là biết ta đích thân đưa đám người cá kia tới diệt các ngươi, sau đó ở vào thời khắc mấu chốt đâm các ngươi một đao chí tử, tới lúc đó các ngươi càng phải bội phục ta sát đất nữa kia.”

Lúc này đây còn lại mấy chục người xung quanh cũng là đều phụ họa theo, tán thưởng Xuân Đức không ngừng, cả đám lúc này đều nhìn ra Xuân Đức bất phàm, muốn cùng hắn tạo mối quan hệ tốt.

Dù sao sống kiếp làm Tán Tiên, ở trên con đường tu đạo sẽ so với những tông môn đại phái kia khó khăn hơn quá nhiều. Có thể nhận thức thêm mấy

người bằng hữu cũng tốt, đặc biệt loại tồn tại rất có tiền đồ như Xuân Đức, nói không chừng ngày nào đó là có thể dẫn dắt mình một chút. Vì thế một đám người ra sức lấy lòng.

“ Đúng vậy, đúng vậy, Vô Tà đạo hữu tuy là tán tu nhưng mà tương lai rộng mở à.”

“ Theo ta thấy Vô Tà đạo hữu sau này tất thành Hằng Vương Tiên Cảnh cường giả không thể nghi ngờ, cũng sẽ tạo dựng nên một siêu cấp thế lực.”

“ Đều là tán tu nhưng lúc ta ở bằng độ tuổi Vô Tà đạo hữu thì vẫn chỉ là một tên vô danh tiểu tốt mà thôi. Thở dài.”

.....

Xuân Đức nghe đám này tâng bốc thì chỉ cảm thấy nhức đầu, hắn nâng tay lên ý bảo dừng lại. Ngay lập tức một đám người liền im lặng.

Xuân Đức lúc này mới nói:

“ Các người mời ta đến đây là để cho ta uống nước trắng với hai cái lá trà thế này thôi sao?”

Tề Bách Nhạc lúc này hiểu ý, hắn liếc nhìn qua mấy thị nữ đang đứng xung quanh, mấy thị nữ kia đồng thời cúi đầu sau đó đi ra ngoài.

Một lúc sau bọn họ quay lại mang theo đầy đồ ăn ngon cùng rượu thơm, rất nhanh trên bàn của Xuân Đức cùng mọi người đều đầy tràn đồ ăn, đến cả ba con sủng thú của Xuân Đức cũng có người phục vụ riêng.

Có đồ ăn ngon, rượu ngon, Xuân Đức cũng chẳng thèm để ý tới đám người bên cạnh nữa mà tự rót tự uống, nhìn thấy hắn như vậy thì cũng không ai dám nói gì, dù sao người ta là đại nhân vật người ta có quyền.

Nếu như người có thực lực như vậy, có bản lĩnh như vậy thì cũng có được đặc quyền như thế.

Nhìn Xuân Đức vừa ăn vừa uống vui vẻ như thế, trong lòng mọi người tảng đá cũng buông xuống, lúc trước bọn họ chỉ sợ vị đại nhân này không vui lại đối với bọn họ động thủ động cước thì khổ.

Tụ hội lần này mục đích chỉ là mọi người nhận thức nhau, cùng là tán tu sau này ở trên chiến trường thì chiếu cố nhau một chút, lúc này thấy Xuân Đức bộ dạng như vậy bọn họ cũng biết hẳn đã đồng ý, mục đích lần này xem như đạt thành.

Xuân Đức thì ăn uống, mọi người lúc này thì nói chuyện cùng nhau.

Một gã tu sĩ hình thể to lớn nhìn giống con bò mộng, lúc này vừa uống một bát tiên tửu vừa lạnh giọng nói rằng:

“Tằng Ngưu ta nhất định sẽ kiến thức một chút đám tạp ngư sống trong nước này rốt cuộc là có bộ dáng ra sao, vậy mà không biết sống chết dám tiến vào địa bàn nhân tộc của chúng ta tàn sát nhiều như vậy đồng bào của chúng ta.”

Tề Bạch Nhạc nghe vậy cũng là uống một chén, vẻ mặt mỉm cười nói:

“Ta cũng là như vậy, cũng không biết đám cá nhỏ kia là sống dưới nước nhiều nên nảo cũng bị vào nước hay sao mà không biết sống chết dám khiêu khích uy nghiêm của nhân tộc chúng ta.”

Xuân Đức đang uống rượu lúc này cũng xen vào một câu:

“Nguyện vọng của hai người các người rất nhanh thì có thể thực hiện. Ta đoán không tới mấy ngày thì đám kia sẽ công đến nơi này. Đến lúc các người nhìn thấy thì đừng có sợ tè ra quần đấy.”

Tề Bạch Nhạc có phần ngạc nhiên hỏi:

“ Vô Tà đạo hữu đã nhìn thấy đám cá nhỏ kia rồi hay sao? Không biết tình cảnh lúc đó ra sao.”

Lúc này tất cả mọi người đều chú ý đến Xuân Đức, bộ dạng nóng lòng muốn biết.

Xuân Đức cũng không có kéo kiệt, từ bên trong mi tâm hắn bắn ra một đạo quang mang màu trắng, quang mang kia nổ tung hóa thành một bức tranh khổng lồ.

Hình ảnh bên trong bức tranh kia liên tục lưu chuyển hình thành một đoạn phim ngắn, cảnh tượng bên trong ghi lại hình ảnh lúc Xuân Đức và Sói Mập nhìn thấy hải tộc lần trước.

Vô biên vô hạn hải thú, nhìn không thấy điểm cuối, trên bầu trời huyết giao bay lượn phát ra tiếng gầm rú khủng bố, nơi Hải tộc quân đoàn đi tới đâu mọi thứ đều bị hủy diệt sạch sẽ, thành trì nhân tộc trong nháy mắt biến thành một mảnh phế tích.

Vô số nhân tộc tu sĩ, yêu tộc tu sĩ chạy chậm chân không bị hải tộc quân đoàn ăn thịt cũng là bị hải thú giẫm thành cám.

Mọi người nhìn thấy cảnh này thì khí lạnh chạy dọc từ sống lưng lên đỉnh đầu. Bọn họ biết nếu trong ký ức đã đáng sợ như vậy thì ở bên ngoài càng không phải nói tới rồi.

Trong lúc nhất thời hào khí bên trong phòng bị kìm nén, sắc mặt mỗi người ngưng trọng vô cùng, không ít người còn mang tâm tư muốn chạy trốn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1390: Tụ Hội (3)

- ---o0o---

Xuân Đức nhìn biểu tình của mọi người thì cười hài hước hỏi:

“ Cảm thấy làm sao? Có phải hay không đám tiểu ngư, tiểu xà kia cũng giống như ta rất dễ bắt nạt?”

Nghe hắn nói mọi người trên trán đều không khỏi toát ra mồ hôi. Nhưng đúng vào lúc này, một tên thanh niên độ tuổi chắc tầm tầm Xuân Đức nói:

“ Biết là phải chết cũng phải tiến lên, nếu chúng ta không tiến lên chiến đấu thì một khi thành phá chúng ta rồi cũng sẽ chết, nếu tiến lên còn có một cơ hội.”

Xuân Đức nhìn qua người thiếu niên này, cười nhạt nói:

“ Giác ngộ như vậy tốt lắm, có điều đám siêu cấp tông phái kia không tiến lên trước vì sao lại muốn chúng ta tiến lên, cũng giống như ngươi vậy, cảm thấy giả làm tán tu trà trộn vào trong nhóm người chúng ta sau đó nói ra mấy lời như vậy chơi rất vui sao?”

Bị Xuân Đức vạch trần thanh niên kia ánh mắt co rụt lại nhưng ngay sau đó khôi phục thần sắc bình thản, hắn không phủ nhận mà nói thẳng:

“ Nhãn lực của ngươi cũng rất tốt, ta đích thị là người của Thiên Tinh Các người phía trên phái tới quản lý đám tán tu không an phận các ngươi,

để phòng trường hợp đám tán tu các người cầm được tiên thạch liền bỏ chạy.”

Hắn vừa nói xong thì một tên thanh niên khác ở bên cạnh hắn cũng là thay đổi thái độ, trên mặt lộ ra một tia trào phúng, miệng chu lên tới mũi nói:

“ Nhân lực không tề, có điều cũng nên biết thức thời tự mình hiểu lấy. Đám tán tu các người nhận tiên thạch của chúng ta thì cũng là bán mạng cho chúng ta, các người không đi lên trước làm pháo hôi còn nghĩ ở phía sau ngư ông đắc lợi sao?”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người trong phòng đều trầm xuống, thái độ cùng lời nói của hai người này đúng là một bộ tông môn đại phái đệ tử, thảo nào lúc trước bọn họ cảm thấy hai người này có cái gì đó là lạ.

Nhìn thấy Xuân Đức vẫn tiếp tục ăn thịt uống rượu mà không để ý tới mình, tên thanh niên vừa nói chuyện cảm giác bị xem thường, hắn giận tím mặt quát:

“ Lại dám không để ý tới ta. Người cũng thật lớn gan chó.”

Vừa nghe lời này thì Xuân Đức liền ngừng lại việc ăn uống, hắn đứng dậy nhìn tên thanh niên vừa mới quát hắn nhú mày nói:

“ Tinh Vương Tiên Cảnh thất tinh, thảo nào lá gan cũng lớn như vậy, có điều lá gan lớn cũng không phải cái gì tốt.”

Vừa nói Xuân Đức vừa đưa tay ra chộp tới, tên thanh niên kia ban đầu là xem thường nhưng sau đó là sắc mặt đại biến hắn cảm thấy bản thân bị một luồng sức mạnh vô hình trói buộc, muốn thoát ra cũng khó khăn.

Cả người hấn không tự chủ được mà bay tới gần Xuân Đức, cái cổ hấn bị Xuân Đức bóp chặt, đồng bạn bên cạnh hấn thấy thế thì rút ta tiên kiếm chém về phía cánh tay Xuân Đức đang nắm lấy tên thanh niên kia.

Vừa chém xuống tên thanh niên có mái tóc ngắn, mặc lam y đồng thời gầm lên:

“ Nhanh buông tay, ngươi muốn chết.”

Tiên kiếm chém lên cánh tay Xuân Đức phát ra âm thanh

“ Cheng”“Rắc”

Tia lửa bắn ra bốn phía, tay của Xuân Đức hoàn hảo không tổn thương gì ngược lại thanh tiên kiếm kia vậy mà gãy nát thành mấy khúc rơi trên mặt đất phát ra âm thanh “ Leng keng”.

Xuân Đức khinh miệt nhìn qua tên kia nói:

“ Chỉ có bấy nhiêu sức mạnh thôi sao? Ngươi cũng quá cận bã đi chứ, hay ngày trước vậy quét tiêu muội ta cao thủ bên trong đều chết cả rồi, nên mới để để cho hai tên cận bã các ngươi đi ra ngoài làm mất mặt.”

Thanh niên mặc lam y nhìn chuôi tiên kiếm bị gãy nát chỉ còn mình chuôi kiếm thì sắc mặt trắng bệch. Hấn hoảng sợ quát:

“ Ngươi là người nào, vậy mà dám đối với người của Thiên Tinh Các động thủ.”

Xuân Đức không nói gì chỉ mỉm cười, có điều nụ cười hấn thập phần quỷ dị, nụ cười của hấn rơi vào trong mắt mọi người, khiến cho người nào người nấy đều lạnh run.

Đúng lúc này từ bên trong cơ thể Xuân Đức tuôn ra mấy luồng độc khí màu đen, luồng độc khí kia chui vào bên trong cơ thể những người nơi đây nhất thời khiến cho một đám cứng đờ, tiếp đó thần trí của bọn họ từ từ tan rã.

Xuân Đức quan sát biến đổi trên thân mỗi người, phát hiện bọn họ cũng không có biến dị ngay lập tức như đám tang thi trước đây.

Sau một lúc thì Xuân Đức liền đã cảm nhận liên hệ vi diệu giữa hắn cùng những người này, Xuân Đức lệnh một tiếng:

“Cuồng hóa”

Lập tức mấy chục người trở nên biến hóa quái dị, hai mắt thoái hóa. cả người trở nên cao lớn, có người thì lại nhỏ đi, móng vuốt mọc dài ra, cả người mọc ra chi chít gai nhọn, không những thế lân phiến trên người bọn họ cũng bắt đầu xuất hiện. Một loại khí tức mục nát, thối rữa từ trên mấy người này phát ra.

Quanh thân bọn họ lúc này nổi lên một tầng thủy nguyên tố màu đen, ở bên ngoài lại có gió lốc màu đen vờn quanh, mấy chục người biến hóa tạo nên một khung cảnh đáng sợ vô cùng.

Nhưng ai cảm thấy sợ chứ riêng Xuân Đức nhìn thấy vậy thì chỉ có phần khích, hắn mừng như điên, không ngờ đám này kích phát ra vậy mà liền vượt nhị tinh cấp bậc.

Sau khi quan sát kỹ lưỡng Xuân Đức khẽ quát:

“Ngừng lại”

Ngay lập tức biến hóa trên thân mấy chục người đồng thời biến mất, quay về trạng thái bình thường. Mùi hôi thối cùng khí tức mục nát cũng

biến mất

Thấy vậy Xuân Đức càng là cười âm hiểm:

“ Lợi hại, lợi hại, thí nghiệm ở trên người đúng là hiệu quả thấy rõ ràng. Không ngờ vẫn giữ lại một ít thần trí, tốt à, bây giờ mọi người đi tìm bạn đi nào, nhớ là phải tìm bạn tốt nhất ấy nhé, đặc biệt là trường bồi càng cần phải chiếu cố.”

Được lệnh của hắn đám tang thi đồng thời gật đầu sau đó đi ra ngoài, bọn nó đi cùng nhau, vừa đi vừa nói chuyện vô cùng vui vẻ.

Về phần đám thị nữ bị nhiễm bệnh độc lúc này cũng là đồng thời lui xuống, đi tìm bạn tốt tâm sự.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1391: Khủng Khiếp Bệnh Dịch

- --o0o---

Đám người bị mắc bệnh dịch kia vừa rời đi thì Xuân Đức cũng liền rời đi khỏi Tụ Anh Lầu, hấn lại một lần nữa ngồi trên lưng Sói Mập đi dạo Kháng Hải Trấn Yêu Thành.

Cùng lúc này hấn cũng truyền âm cho Vô Dịch cùng lão Hắc nói:

“ Dừng ở trên nhân tộc đám kia còn có thể lưu lại được không ít thần trí đấy hai lão, ta kiến nghị lần sau có thử nghiệm thì dùng hấn tu sĩ làm vật thí nghiệm chứ dùng động vật kết quả có chút sai lệch à?”

Vô Dịch cũng là đồng ý nói:

“ Không thành vấn đề, lần sau sẽ dùng thân thể đám tu sĩ làm vật thí nghiệm, hơn nữa ta phát hiện dùng trên thân thể tu sĩ, đám kia vậy mà có nhiều năng lực mới được khai phá...”

Đang nói tới đây Vô Dịch đột nhiên dừng lại không nói tiếp nữa, lão Hắc không biết là ăn phải cái gì đột nhiên hưng phấn kêu lên:

“ Củ Cải, Huyền lão quái, các ngươi có cảm nhận được không?”

Xuân Đức cùng Vô Dịch đồng thời nói:

“ Chẳng cảm nhận được cái quái gì cả, có chuyện gì thế lão?”

Lão Hắc vui mừng, đồng thời giúp giọng nói:

“ Còn cái gì nữa, các người không cảm nhận được người bị mắc bệnh dịch đang ngày càng lan rộng ra sao, gần 300 người rồi?”

Nghe được lão Hắc nói vậy, Xuân Đức cũng liền cảm ứng một phen. Quả đúng như lão Hắc nói:

“ Số lượng người mắc bệnh dịch đang gia tăng một cách chóng mặt, mới vừa chỉ có 300 người sau mấy cái hô hấp đã là cả ngàn rồi.”

Xuân Đức có phần kinh dị hỏi:

“ Lão Huyền, loại bệnh dịch này lây truyền qua đường nào mà kinh khủng thế?”

Vô Dịch lúc này nói:

“ Chạm vào liền bị dính bệnh, hít vào không khí người mắc dịch bệnh thở ra cũng sẽ bị nhiễm bệnh độc, ăn chúng thức ăn cũng vậy, nói chung đồ vật này cực kỳ dễ lây lan, có điều ta cũng không ngờ lây lan giữa tu sĩ với nhau lại nhanh như vậy, tốc độ nhanh gấp mấy chục lần so với ta thử nghiệm trên đám Ma Lang, về phần muốn khắc chế nó chỉ có thể dùng Hỗn Độn Ma Khí trấn áp hoặc Thiên kiếp mà thôi.”

Xuân Đức lúc này bắt đầu cảm thấy lạnh lạnh sống lưng rồi, hẳn cảm thấy tiên giới sắp có một kiếp nạn thật sự. Ba người bọn hắn có chút đánh giá sai tốc độ lây lan của thứ này.

Xuân Đức lại một lần nữa cảm ứng, lần này hẳn vừa cảm ứng xong thì trên trán đổ mồ hôi hột.

“ Gần 5 vạn người, làm sao nhanh khủng khiếp như vậy.”

Nhớ tới điều gì, Xuân Đức hỏi Vô Địch:

“ Có thuốc giải không vậy lão?”

Vô Địch truyền âm nói:

“ Đương nhiên là có rồi, có điều không nhiều nhưng muốn làm ra nhiều cũng không vấn đề, có hay không Củ Cải người cảm thấy lương tâm cắn rứt muốn ra tay cứu giúp người nơi này?”

Xuân Đức sau một hồi khiếp sợ trước sức lan tràn của bệnh dịch mà Vô Địch nghiên cứu ra, rốt cuộc cũng lấy lại bình tĩnh, nghe Vô Địch hỏi thế thì hắn chỉ cười nhạt nói:

“ Đừng nói chỉ có ít người như vậy, dù cho có cả tiên giới này hóa thành như vậy cũng không sao, nói cho cùng thì chúng ta vẫn là người khổng chế đúng không nào. Hắc hắc. Lão Huyền, ta tự nhiên cảm thấy chúng ta sắp giàu rồi.”

Lão Hắc lúc này đột nhiên lại nói:

“ Chết tiệt, đám kia lây lan quá nhanh, phân niệm của ta bị rút đi quá nhiều, Củ Cải giúp ta.”

Xuân Đức lúc này thu về ba đại súng vật sau đó đi vào bên trong không gian vong linh tầng 2, vừa vào thì liền thấy lão Hắc đang nhăn nhó thì kỳ quái nói:

“ Không chế một vài con trọng yếu thôi, ai bảo lão khổng chế tất cả làm gì, mấy kẻ có tu vi thấp hơn Tinh Vương Tiên Cảnh thì triệt để mặc kệ bọn chúng đi như vậy đỡ tốn phân niệm.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe vậy thì cảm thấy có lý, nó bắt đầu buông bỏ những kẻ có tu vi thấp hơn Tinh Vương Tiên Cảnh, mặc kệ cho bọn nó hành động. Nhất thời áp lực của nó giảm mạnh.

Nhìn hần nhẹ nhõm như vậy thì Xuân Đức không khỏi khinh bỉ một phen, tên này trước kia khoác lác nói bản thân có thể điều khiển được cả một châu, bây giờ mới lòi mặt ra. Hơn nữa việc có như vậy mà cũng phải nhờ hần trợ giúp, đúng là sống lâu rồi trí thông minh giảm sút.

Nhìn qua Vô Địch cùng lão Hắc, Xuân Đức hỏi:

“ Tình huống có biến, nhân tộc bên này ta thấy vấn đề như thế này hay hơn, nếu để đám Ma Lang đi ra sẽ kinh động tới những người chưa bị mắc bệnh dịch kia, khiến bọn chúng đề phòng. Theo hai lão nên để đám Ma Lang kia đi đâu cho tốt?”

Lão Hắc lên tiếng gợi ý:

“ Mang bọn chúng đến mấy khu rừng sau đó thả vào, không thì mỗi nơi thả một con là được, như vậy tốc độ bệnh dịch sẽ lây nhanh hơn, bằng không chỉ tầm một hai ngày thì đám kia liền sẽ có phản ứng lại thôi.”

Vô Địch cũng là gật đầu nói:

“ Lão Hắc nói hợp lý, đám tang thi này mặc dù trí thông minh vẫn còn sót lại nhưng là sót lại không nhiều, nếu chỉ cần hơi chú ý liền phát hiện ra được điểm này, vì thế bây giờ phải nhanh chóng phát tán dịch bệnh này mới được.”

Trầm tư một lát Xuân Đức liền nói:

“ Với tu vi của mấy người chúng ta hiện nay thì một Châu vẫn quá rộng lớn, chi bằng đợi không chế được truyền tống của Kháng Hải Trấn Yêu

Thành này xong thì lại sử dụng để phát tán mầm bệnh, hai người thấy sao?”

Vô Địch cùng Lão Hắc nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gật đầu nói:

“Củ Cải nói không sai, cái này ta đồng ý.”

“Ta cũng đồng ý.”

Xuân Đức thấy hai đồng bạn của mình đồng ý thì nhìn qua lão Hắc hỏi:

“Tình hình phát triển thế nào rồi? Đám cao tầng có phát hiện gì chưa?”

Lão Hắc gật đầu nói:

“Đã có phát hiện rồi nhưng là đã muộn, mấy cái hộ trận đại thành nơi này đều đã mất hết người khống chế, không cách nào kích hoạt. Bên trong nơi này đang dần rơi vào trong tay chúng ta khống chế, theo tốc độ lan tràn này thì một canh giờ nữa, nơi này sẽ là địa bàn của chúng ta.”

Nghe xong lời này thì Xuân Đức ánh mắt lóe lên, hẳn có chút tiếc nuối nói:

“Có biết làm luôn từ mấy ngày trước cho rồi, hôm nay sự thế đã khác. Mà không biết loại bệnh dịch này đối với đám hải tộc thế nào, nếu có tác dụng thì không còn gì tuyệt vời hơn.”

Hắn vừa nói xong thì Vô Địch đã nói:

“Có thể nhưng tốc độ lây lan sẽ là cực chậm, từ cổ kim đến nay đám Hải tộc kia có kháng tính cực mạnh với các loại bệnh độc, nguyên rửa thuật, đây là thiên phú trời sinh rồi. Bằng không Củ Cải mi đi bắt lấy mấy con Hải tộc về đây thí nghiệm.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Bên trong Kháng Hải Trấn Yêu Thành này cũng có không ít Hải tộc, để ta kiểm vài chục con về thí nghiệm xem sao.”

Nói xong thì hắn liền biến mất, một lần nữa xuất hiện thì đã là ở bên ngoài, vừa ra ngoài thì hắn liền tản ra thân thức của bản thân, đi tìm nơi có Hải tộc.

Rất nhanh tại chợ buôn bán nô lệ, Xuân Đức nhìn thấy mấy thứ mình cần, thân thể hắn nhoáng lên một cái liền hóa thành một đạo ánh sáng rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1392: Năng Lực Miễn Dịch Nghịch Thiên

- --o0o---

Rất nhanh Xuân Đức đã tới chợ buôn bán nô lệ, nơi này vẫn đang rất bình yên, dịch bệnh còn chưa lan tới đây, Xuân Đức đi tới một quầy hàng buôn bán Hải tộc chiến sĩ. Vừa tới hắn liền nói:

“ Mua toàn bộ đám nô lệ này, giá bao nhiêu tiên thạch?”

Ông chủ nơi này là một lão giả béo như heo, cả người toàn là mỡ, trên thân mặc một bộ quần áo vàng kim, phía sau có hai thị nữ xinh đẹp đang đấm bóp. Lúc này lão ta đang ngồi trên một cái ghế tựa lim dim mắt.

Nghe được Xuân Đức muốn mua tất cả Hải tộc chiến sĩ nô lệ ở nơi này thì lão không khỏi mở lớn đôi mắt ra. Sau đó cả người bật dậy như con tôm, tiếp đó lão ta nhìn Xuân Đức tươi cười hỏi:

“ Công tử muốn mua nhưng Hải tộc chiến sĩ này sao những người này tất cả đều là chiến sĩ tinh anh, rất...”

Lão còn chưa nói hết câu thì Xuân Đức đã cắt ngang, nói:

“ Cho một cái giá đi.”

Lão giả thấy Xuân Đức không kiên nhẫn như vậy thì một trận ngạc nhiên, ngay lúc hắn đang định nói cái gì đó thì một thanh niên dẫn theo một cô gái tới gần hỏi:

“ Ông chủ, chúng ta muốn mua tám tên Hải tộc chiến sĩ. Không biết giá cả thế nào?”

Trung niên béo mập lúc này tỏ vẻ khó khăn nhìn thanh viên cùng cô gái vừa tới nói:

“ Các vị đến chậm vị công tử này vừa nói muốn mua hết toàn bộ Hải tộc chiến sĩ ở chỗ ta, hai bên có thể thương lượng với nhau?”

Tên thanh niên kia nghe xong thì thần sắc có chút khó chịu nhìn qua Xuân Đức, bộ dạng hần khinh khỉnh nói:

“ Người là người phương nào.”

“ Bộp”

“Bộp”

“Bộp”

Xuân Đức tiên tay đập cho trung niên béo mập, nam tử cùng nữ nhân vừa tới mỗi người một cái. Ba người trực tiếp hóa thành một đồng thịch nát.

Ba tên này là đang diễn kịch muốn tăng giá, Xuân Đức vừa nhìn liền hiểu, trình độ diễn xuất, cùng mấy cử chỉ ám muội của đám này làm sao qua nổi hồn niệm cường đại của hắn.

Nếu là bình thường thì không sao, hắn vẫn có thể kiên nhẫn nghe đám này nói chuyện dông dài nhưng lúc này hắn có việc quan trọng, đám này không biết sống chết dám làm chậm trễ thời gian của hắn.

Sau khi giết xong ba người thì Xuân Đức vẻ mặt không biểu cảm, một tay chộp tới đám Hải tộc chiến sĩ sau đó mang đi, để lại những người xung quanh một đám trợn mắt ngoác miệng ra.

Sau khi Xuân Đức rời đi một hồi lâu thì đám người nơi đây mới phản ứng lại, một đám bắt đầu nhao nhao bàn tán.

“ Người kia là ai, vậy mà dám công khai ngang nhiên giết người, hẳn chẳng lẽ không sợ Kháng Hải Trấn Yêu thành trừng phạt sao?”

Một người khác nói:

“ Ta xem người kia chín phần mười là gặp xui xẻo rồi, hôm trước cũng có một tên Tinh Vương Tiên Cảnh bát trọng ở nơi này làm càn còn không phải liền bị chặt đầu thị chúng sao.”

Đồng bạn bên cạnh hắn cũng là nói:

“ Tên kia chết chắc rồi.”

....

Đúng lúc này một đám người bay tới đây, đám người này gồm bảy tám tên cường giả không biết từ đâu xuất hiện, trên thân mỗi người đều trang bị từ đầu đến chân, bọn họ tới nơi này thì chỉ nhìn quét nhìn hiện trường một cái liền hướng về phương hướng mà Xuân Đức bỏ đi đuổi theo.

Nhìn những người này rời đi thì đám người phía bên dưới lại bắt đầu nghị luận xôn xao cả lên.

- --o0o---

Xuân Đức sau khi bắt được một đám Hải tộc chiến sĩ liền tìm đến một nơi hẻo lánh sau đó tiến vào bên trong không gian vong linh.

Không gian vong linh tầng 2.

Vừa xuất hiện Xuân Đức liền ném mười mấy tên Hải tộc chiến sĩ tới trước mặt Vô Địch nói:

“ Vật thí nghiệm tìm tới, lão có thể bắt đầu.”

Vô Địch gạt đầu, sau đó lấy ra một lọ dung dịch, sau đó dùng thiết bị đặc thù bơm một chút vào bên trong thân thể một tên Hải tộc chiến sĩ.

Có điều sau khi bơm bệnh dịch vào bên trong thân thể của tên Hải tộc chiến sĩ thì tên này vẫn không có biểu hiện gì cả. Hải tộc chiến sĩ này nhìn về nơi mới vừa bị Vô Địch bơm thuốc nghi hoặc. Không hiểu đám nhân tộc này là đang làm cái gì.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức liền cau mày lại nói:

“ Thử tăng liều lượng nào lão.”

Vô Địch gạt đầu, sau đó lại bơm vào bên trong cơ thể tên Hải tộc chiến sĩ một lượng bệnh dịch lớn hơn lúc đầu mấy lần, có điều vài chục phút đi qua tên Hải tộc chiến sĩ vẫn bình an vô sự.

Vô Địch thấy vậy thì cũng là khó tin, hẳn biết đám hải tộc này trời sinh có được kháng tính cực mạnh với những thứ như nguyên rủa cùng bệnh dịch nhưng không ngờ lại biến thái như vậy, vào thời kỳ của hắn thì đám này còn chưa biến thái đến tình trạng này.

Suy nghĩ một chút, Vô Địch trực tiếp đổ nguyên cả lọ bệnh dịch vào bên trong miệng tên Hải tộc chiến sĩ kia.

Nhưng rồi đầu lại vào đấy, tên Hải tộc chiến sĩ chỉ là sùi một chút bọt mép rồi lại như không có việc gì, ánh mắt hắn nghi hoặc nhìn Vô Địch.

Nhìn cái ánh mắt nghi hoặc cùng khó hiểu kia của tên Hải tộc chiến sĩ thì Vô Địch tí nữa hộc máu.

Lão Hắc lúc này cũng là kinh dị nói:

“ Một tên chỉ có Thiên Quân Tiên Cảnh tụ vị vậy mà hoàn toàn miễn nhiễm với loại bệnh dịch này, lão Huyền xem ra nên nghiên cứu nhiều một chút đám Hải tộc này rồi, nếu mà chúng ta cũng có được năng lực này thì cũng rất không tệ.”

Vô Địch gật đầu:

“ Đúng là nên nghiên cứu một phen. Có điều muốn nghiên cứu có thành tựu thì hẳn cần một thời gian khá dài đấy.”

Xuân Đức đứng ở bên cạnh nói:

“ Xem ra không thể dùng thứ kia đối phó với đám này rồi. Hai lão cảm thấy đối phó với đám Hải tộc này nên làm cách nào mới tốt.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1393: Thí Nghiệm

- ---o0o---

Vấn đề này Xuân Đức vừa nêu ra thì cả Vô Địch lẫn lão Hắc đều là trầm tư suy nghĩ, sau một lúc thì Vô Địch nói:

“Giống như ở Vùng Đất Bị Lãng Quên ấy, cứ lấy số lượng mà triển khai chiến đấu thôi, năng lực giết chóc của đám tang thi này hơn xa đám trước kia, bọn này năng lực tái sinh rất kinh người. Mà thôi để ta cho mi nhìn thấy thành quả chứ nói miệng mi cũng khó tưởng tượng ra.”

Vô Địch lúc này điếm vào hư không vài cái, lập tức một cái khe hở không gian xuất hiện, tiếp đó một đầu Ma Lang đã bị nhiễm bệnh độc đi ra.

Con Ma Lang này tu vi cực thấp chỉ có Bất Diệt Tiên Cảnh trung kỳ còn chưa bước vào Tinh Quân Tiên Cảnh, mặc dù là nó đã cường hóa rồi.

Vô Địch lúc này lại dùng ngón tay điếm nhẹ lên mi tâm một tên Hải tộc có tu vi Thần Quân Tiên Cảnh một cái, tên kia lập tức hai mắt đỏ bừng, cả người bùng lên sát khí đáng sợ.

Vô Địch khẽ vung tay, cả con Ma Lang cùng tên Hải tộc kia liền bay ra xa xa, hai bên vừa nhìn thấy nhau thì đồng thời gầm lên sau đó lao vào nhau.

“ Ầm”

Tên Hải tộc hình thể cao 5 mét hung hăng một quyền nện lên đầu con Ma Lang khiến cho đầu nó nát bét, cả thân thể văng ra mấy chục mét, có điều rất nhanh từ cái cổ không không đầu kia tuôn ra vô số xúc tu nhưng nhúc, bắn ra bên ngoài cuốn lấy mấy mẫu thịt vẫn khắc nơi, sau đó một lần nữa co lại, ghép thành cái đầu con Ma Lang, nhìn từ bề ngoài thì thấy cái đầu được ghép lại với cái đầu lúc trước không hề khác biệt.

Nhìn thấy cảnh này thì đám Hải tộc đều trợn to tròn mắt, đến ngay cả Xuân Đức cũng là như vậy.

Xuân Đức liếm bờ môi khô khốc nói:

“ Con mẹ nó biến thái quá rồi, bị đánh nát đầu vẫn không chết, không những không chết khi tức còn mạnh hơn không ít, đây là cái lý gì à?”

Nghe hắn nói vậy thì Hắc Âm Ma Thụ nói:

“ Nhìn vào tay tên Hải tộc kia đi, thấy gì không?”

Xuân Đức lúc này ánh mắt ngưng lại nhìn về phía nắm tay tên Hải tộc, phát hiện nắm tay của hắn đã bị cắt nát lòi cả xương trắng ra bên ngoài. Máu tươi từ bên trong liên tục chảy ra nhuộm đỏ cả đại địa.

“ Cái này là hộ thể cương phong sao? Chỉ kế thừa một tia lực lượng của lão tứ thôi làm sao biến thái như vậy?”

Vô Địch cười hắc hắc nói:

“ Nhìn, bây giờ mới là màn kinh điển này, chăm chú mà nhìn đây.”

Vô Địch vừa nói xong thì hắn lẳng không điễm ra một điễm, một đoàn ánh sáng màu đỏ bay vào bên trong con Ma Lang, con Ma Lang kia lập tức hưng phấn kêu to.

“ Gào gào gào...”

Cả người nó trong nháy mắt bao phủ lên một tầng hắc sắc cương phong cùng một tầng mông mông hắc thủy. Đại địa nơi con Ma Lang đang đứng bị cắt nát tan, mấy bụi hoa bên cạnh cũng là trong nháy mắt hóa thành mảnh vụn đầy trời.

Tiếp đó cả người con Ma Lang nhảy lên, chồm về phía tên Hải tộc, tên Hải tộc kia cũng là rống giận sau đó phi thân mà lên, vung lên song quyền đánh về con Ma Lang.

Nhưng một màn tiếp theo khiến cho Xuân Đức trợn tròn mắt, chỉ thấy lúc hai bên va chạm vào nhau, tên Hải tộc kia còn chưa chạm vào được con Ma Lang thì đã bị hộ thể cương phong bên ngoài nó cắt cho thành thịt vụn. Trong nháy mắt chết thảm

Con Ma Lang hạ xuống đất, bắt đầu ăn những miếng thịt vụn văng ở khắp nơi, cứ mỗi lần nó nuốt vào một miếng thì khí tức nó lại mạnh hơn một ít, hộ thể cương phong bên ngoài cũng tăng lên một ít.

Vô Địch nhìn Xuân Đức đang kinh ngạc thì cười hỏi:

“ Làm sao? Thấy rõ ràng rồi chứ, có lợi hại không?”

Gật gật đầu, Xuân Đức liếm môi một cái nói:

“ Lợi hại, cực kỳ lợi hại nhưng không biết kích hoạt loại trạng thái này tồn tại được bao lâu?”

Nói đến điểm này thì Vô Địch có chút bất mãn nói:

“ Kích hoạt trạng thái này được 30 phút, sau 30 phút cần phải nghỉ ngơi 3 tiếng, có điều chiến lực lúc đó cũng không có giảm sút, vẫn giữ nguyên

chiến lược lúc chưa kích phát.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

“ 30 phút đã là thời gian rất dài, ta còn tưởng chỉ 1-2 phút thời gian thôi chứ. Mà đám này có thể nhanh chóng tiến hóa không?” Lão Hắc nói:

“ Nhìn là biết rồi, ta xem ra con tiểu cầu này ăn xong tên Hải tộc kia liền có thể tăng lên một vài tiểu cảnh giới đấy.”

“ Vậy để bọn nó tự thôn phệ lẫn nhau thì thế nào, hiệu quả ra sao?” ---
Xuân Đức tiếp tục hỏi.

Lắc lắc đầu, Vô Địch nói:

“ Đã thử qua, không có bất kỳ hiệu quả nào, ta lúc này đang mong đợi có biến dị thể xuất hiện. Nếu như có biến dị thể xuất hiện thì chúng ta lại tiếp tục nghiên cứu đám biến dị thể kia, lọc lấy ưu điểm từ đó phát minh ra loại bệnh dịch lợi hại hơn, như vậy sẽ nâng cao hiệu quả cùng đặc tính của đám tang thi này.”

Nhúu lại lông mày, Xuân Đức có chút khó tin nói:

“ Lão đã thử nghiệm cả mấy tỷ vật mẫu rồi mà vẫn không có biến dị xuất hiện, cái này xác xuất biến dị hình như có chút thấp không hợp thói thường à.”

Vô Địch cũng là cau mày, buồn bực nói:

“ Ta cũng là cảm thấy như vậy, không hiểu lần này vì sao lại không xuất hiện một biến dị thể nào. Nhưng mà nó không xuất hiện thì ta cũng chịu, không biết làm sao. Mà thôi, trước mắt cứ như vậy đi đã, vậy sau này từ từ

tính. Mi đi ra bên ngoài xử lý nốt mấy việc còn lại đi. Ta với lão Hắc lại đi nghiên cứu mấy thứ.”

Xuân Đức gật gật đầu sau đó liền định rời đi. Có điều ngay lúc này hắn lại dừng lại nhìn lão Hắc cùng Vô Địch nói:

“ Ta có một cái ý tưởng này, hai lão nghe xem thế nào?”

Vô Địch cùng Hắc Âm Ma Thụ đồng thời nói:

“ Có gì nói ra đi?”

Xuân Đức vẻ mặt nghiêm túc nói:

“ Hai lão thấy nếu chúng ta giữ lại mấy tên bị nhiễm bệnh độc mà vẫn giữ được nguyên vẹn thần trí sau đó lại thu nạp vào bên trong Ác Ma Điện bồi dưỡng lên thì sao? Chứ ta thấy để lão Hắc ăn cả có chút đáng tiếc.”

Vô Địch cùng lão Hắc nhìn nhau một cái sau đó, lão Hắc nói:

“ Ý kiến không tồi, dù sao mi ở bên ngoài chinh chiến quanh năm cũng không thể một thân một mình chiến cả thiên hạ được, ít nhân cũng phải có quân đội riêng. Ta thấy cứ giữ lại tất cả chiến lực cao đao cho Củ Cải, lão Huyền ngươi thấy sao?”

Vô Địch trầm tư trong giây lát sau đó gật đầu nói:

“ Không vấn đề, nên làm như vậy, dù sao lão Hắc muốn tiến hóa lên một bước nữa chỉ cần ăn đám cấp thấp cũng liền được rồi, cấp cao giữ lại cho Củ Cải đi. Sau này đi xa, có đi tới nơi nào cướp bóc cũng tiện.

Dù sao loại bệnh độc này nếu bị người phát hiện thì bên trên rất nhanh sẽ có người điều ra thuốc giải. Vì thế chỉ dùng được một lần, lần sau nhất định sẽ không có hiệu quả kinh người như lúc này.”

Nghe xong hai lão đồng bạn nói, Xuân Đức mỉm cười:

“ Vậ cứ quyết định như vậy đi, à đúng rồi hai người các ngươi nghiên cứu cái gì thì nghiên cứu nhưng nhớ chế tạo cho xong cái Bạch Cốt Tế Đan đi đã, ta chuẩn bị luyện khí.”

Vô Địch cùng lão Hắc đồng thời nói:

“ Đã biết. Mà ngươi cứt nhanh đi, lại bắt đầu dây dưa rồi đây,lần nào nói chuyện là y như rằng dứt mãi không ra.”

Xuân Đức nghe thế thì cười cười nói:

“ Hắc hắc. Thôi ta đi.”

Nói xong thì hấn liền rời đi nhưng đi được một đoạn thì hấn dừng lại hỏi:

“ Hai lão không giữ ta lại sao?”

Vô Địch cùng lão Hắc lần nữa đồng thanh nói:

“ Cút.”

Xuân Đức nghe thế thì cười “ ha ha” mấy tiếng sau đó mới rời khỏi biến mất khỏi không gian nơi này, nhìn thấy hấn đi rồi thì Vô Địch cùng lão Hắc cũng đều là nở nụ cười.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1394: Phát Tán Dịch Bệnh

- ---o0o---

Xuân Đức vừa đi ra bên ngoài liền dùng hồn niệm cảm nhận một cái, trong lúc nhất thời hắn liền cảm thấy vô số linh hồn tương thông phản hồi lại.

Xuân Đức có thể khẳng định bệnh dịch mà Vô Dịch tạo ra chính là loại khủng khiếp nhất mà hắn từng nhìn thấy, lây lan qua tất mọi con đường, khả năng lây nhiễm gần như là 100% khi chưa đạt đến Thiên Vương Tiên Cảnh.

Mà phải biết rằng Phong Thập Vực cũng chỉ là một vực nhỏ mà thôi, cường giả không nhiều cho lắm, cường giả Thiên Vương Tiên Cảnh cũng không có một người, người mạnh nhất là “Vực chủ” cùng là “Điện chủ” của Phong Thần Điện bất quá cũng chỉ là một tên Hằng Vương Tiên Cảnh hậu kỳ hay viên mãn gì đó mà thôi.

Mà thời gian ủ bệnh cực ngắn, nói thẳng ra thì thời gian ủ bệnh có thể bỏ qua, bệnh độc vừa vào trong cơ thể thì lập tức phát tác rồi, hầu như không có thời gian ủ bệnh.

Nhưng mà điểm đáng sợ nhất chính là người bị mắc bệnh lại không có biểu hiện rõ ràng gì cả, có chăng chỉ là thiếu đi rất nhiều ký ức mà thôi, mà cái này phải cần quan sát kỹ mới có thể phát hiện được.

.....

Thời gian từ từ đi qua.

Số người nhiễm bệnh độc mỗi lúc một nhiều, vì là lây lan qua đường hô hấp nên Xuân Đức phân tán đám mắc bệnh kia đến mấy nơi đông người, không qua bao lâu thì nơi kia cũng biến thành ổ bệnh dịch.

Sau khi chiếm được truyền tông trận, Xuân Đức lại bắt đầu thông qua truyền tông, truyền đi những người nhiễm bệnh, tông môn người nào thì quay về tông môn người đó, vì để đảm bảo nên Xuân Đức gửi luôn một nhóm người.

Có điều hồn niệm của Xuân Đức có hạn, không giống như lão Hắc là đặt một tia phân niệm vào mỗi con tang thi hình thành hạt giống để khống chế, vì vậy sau khi đi qua truyền tông thì đám kia chỉ có thể tự do hành động.

Có điều Xuân Đức cũng không mấy lo lắng, dù sao đám kia trí khôn vẫn có, cũng không phải cái xác không hồn, hơn nữa loại bệnh dịch này là loại bệnh dịch mới, hẳn dám chắc sẽ không ai đề phòng, đợi lúc đám kia phát hiện ra thì đã quá muộn rồi.

.....

30 phút....

1 tiếng.....

2 tiếng.....

2 tiếng 8 phút

Phải mất bốn tiếng đồng hồ thì Kháng Hải Trần Yêu thành mới hoàn toàn rơi vào trong tay Xuân Đức. Thời gian so với lão Hắc dự đoán lệch mất 8 phút.

Đứng ở trên cao, ngồi trên lưng Sói Mập, Xuân Đức nhìn xuống thành trì khổng lồ bên dưới, nhìn cảnh tượng mọi người vẫn đang hoạt động như bình thường thì bất giác mỉm cười.

“ Mập mập ngươi cảm thấy khó tin không? Một tòa thành trì lớn như vậy mà chỉ trong vòng có vài tiếng đồng hồ liền đã bị chúng ta khống chế hoàn toàn.”

Sói Mập nghe hẳn hỏi như vậy thì gật gật cái đầu lớn nói:

“ Tiểu Kim cũng không thể tin được, mới vừa cách đây không lâu chúng ta cũng chỉ là khách ngoại lai vậy mà lúc này đã là chủ nhân của nơi này.”

Xuân Đức dùng tay vuốt ve đầu nó nói:

“ Mập Mập sau này phải cố gắng thật nhiều để rồi còn tự bảo vệ bản thân, ta không cầu ngươi bảo vệ ta chỉ cầu ngươi tự bảo vệ bản thân là được, ngươi nhìn đám người phía dưới xem, bọn họ đều chỉ là vì không đủ thực lực mà rơi vào kết cục như vậy, nếu như bọn họ có Thiên Vương Tiên Cảnh thực lực thì đã khác.” Sói Mập nghe xong thì trong lòng không khỏi một mảnh âm áp, tuy nó biết chủ nhân nó không phải là người tốt gì nhưng chỉ cần chủ nhân của nó tốt với nó là được, còn không tốt với ai thì nó mặc kệ, nó cũng là như vậy. Từ khi gặp nhau tại vùng hoang mạc kia, sợi dây vận mệnh đã buộc chung một người một sói lại với nhau.

“ Tiểu Kim sau này nhất định sẽ nỗ lực, không phụ chủ nhân mong đợi.”

Xuân Đức trong mắt hiếm khi thấy được một tia ôn nhu, hẳn vuốt ve đầu của Sói Mập nói:

“ Có thời gian ta sẽ giúp Mập Mập ngươi luyện hóa xương của Đào Ngột, còn bây giờ thì tranh thủ đi thu gom tài phú nơi này thôi.”

Sói Mập ứng một tiếng sau đó liền hóa thành một đạo ánh sáng màu vàng lao về phía phủ thành chủ. Nhưng trên đường đi nó lại hỏi:

“ Chủ nhân, thế Hoa Tiên tiểu nha đầu kia làm sao bây giờ, nếu nàng cũng biến thành tang thi giống như những người nơi này thì Thiên Hoa sẽ rất đau lòng đấy.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười cười, hấn nói:

“ Yên tâm, Mập mập ngươi không cần lo, ta đã tính tới việc đó rồi. Nàng ta dù sao cũng là ân nhân của chúng ta, chúng ta cũng thể hai nàng ta được, dù sao ta cũng là người có nguyên tắc, người có ân với bản thân thì nhất định sẽ trả nhưng mà dám dùng ân đó mà uy hiếp ta thì phải chết. Mập mập ngươi cũng nên nhớ lấy điều này.”

Sói Mập vừa cựa tốc phi hành, vừa nói:

“ Chủ nhân dạy bảo, Tiểu Kim nhớ kỹ.”

.....

Với tốc độ của Sói Mập nhưng cũng phải rất lâu sau thì Xuân Đức mới đến được phủ thành chủ nơi đây.

Khi hấn vừa đến nơi này thì liền đã nhìn thấy cảnh tượng người người tấp nập đang mang đủ loại tài nguyên, kỳ trân dị bảo đến quảng trường trước phủ thành chủ tụ tập.

Chỉ tính nhẫn không gian thôi đã chất thành núi lớn rồi, về các loại như binh khí, áo giáp, các thứ thì nhiều vô số kể.... Tiên thạch thì càng không phải nói, nhiều đến mức mà đến cả Xuân Đức cũng không biết có bao nhiêu nữa.

Nhìn thấy nhiều như vậy tài phú, Sói Mập liên hưng phấn không thôi nói:

“ Chủ nhân, nhiều ... Nhiều quá... Tất cả thứ này đều là của chúng ta.... Tiểu Kim đời này là lần thứ nhất nhìn thấy nhiều như vậy của cải sếp trước mặt mình.”

Xuân Đức nghe thế chỉ cười nhưng đúng lúc này Xuân Đức ánh mắt nhìn về một phương hướng, hồn niệm cường đại lập tức khóa chặt lấy mấy người đang nằm dưới đất. Xuân Đức kinh ngạc.

“ Ô, người của Ác Ma Điện chúng ta ở nơi đây cũng có, hẳn mấy người này là thuộc hạ của Vũ Y lưu lại.”

Xuân Đức nâng tay lên, lẳng không một nhiếp, lập tức mấy nữ tử đang trốn ở dưới đất lập tức bị nhấc lên khỏi mặt đất, sau đó bay tới trước mặt Xuân Đức.

Mấy cô gái sau khi nhìn thấy Xuân Đức thì sắc mặt kinh sợ, bọn họ bị lực lượng không biết tên trời buộc muốn tự sát cũng không được chứ đừng nói là chạy trốn.

Nhưng khi các nàng nhìn thấy Sói Mập(quay về trạng thái như cũ, bộ lông màu bạc đã thành màu vàng) bên dưới Xuân Đức thì đều kinh ngạc không thôi. Các nàng hiển nhiên là nhận ra được Sói Mập.

Sói Mập bị các nàng nhìn chăm chăm thì tức giận nói:

“ Nhìn cái gì mà nhìn, thấy Điện chủ còn không nhanh tới bái kiến.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1395: Hải Tộc Đến

- ---o0o---

Nghe thấy Sói Mập hùng hổ dọa người như vậy thì Xuân Đức đang ngồi trên lưng nó vạn phần kinh ngạc, không ngờ tên béo ú này lúc dọa người cũng rất có uy phong nha.

Lúc này Xuân Đức buông ra ràng buộc đối với năm nữ tử kia, năm cô nàng được thả ra thì cũng không có ngay lập tức hướng phía Xuân Đức hành lễ mà nhìn nhau một cái, thông qua ánh mắt hội ý cái gì đó.

Tiếp sau đó, một trong năm người mới hướng phía Xuân Đức hỏi:

“Đại nhân, ngài thật là điện chủ sao? Thế nhưng tiểu thư của chúng ta đâu?”

Xuân Đức nhìn bộ dạng của mấy cô nàng thì cũng biết các nàng đang nghi ngờ, dù sao chủ nhân của các nàng là Vũ Y chứ không phải hắn, đối với người của mình hắn cũng không có làm khó.

Hắn khẽ vung tay lên, cả năm người đều bị đưa vào bên trong không gian vong linh. Cùng lúc đó hắn truyền âm cho Vô Địch nói:

“Năm người mới đi vào, lão thử nhìn xem vì sao bọn họ lại không bị nhiễm bệnh độc?”

Vô Địch lập tức truyền âm đáp lại:

“ Đã biết, ta sẽ lưu ý. Tình hình bên ngoài sao rồi?”

Xuân Đức tản hồn niệm của bản thân ra, trong phạm vi mấy triệu dặm dò xét không sót cái gì sau đó mới nói:

“ Mọi việc đã ổn, bây giờ ta đang chuyển tài nguyên. Đợi một lát nữa sẽ chuyển toàn bộ vào không gian tầng 3.”

Vô Địch đáp lại:

“ Được, chỉ cần chuyển vào bên trong, việc còn lại sẽ có ta xử lý, mi không cần lo. Thôi ta tiếp tục công việc của mình đây. Ở bên ngoài làm việc có gì không giải quyết được thì gọi ta một tiếng, ta cùng lão Hắc sẽ giúp đỡ.”

Nói xong thì Vô Địch chủ động ngắt liên lạc giữa hai người. Xuân Đức nghe xong mấy lời của Vô Địch thì khóe miệng có chút nhếch lên, câu này nghe thật quen thuộc, từ khi ở dưới trung thiên vẫn luôn nghe, nhưng mà nghe nhiều cũng không chán, chỉ có thấy âm lòng.

Ngay lúc này, mí mắt Xuân Đức trực nháy, hần nhìn về phương xa nói:

“ Cái đám cá tạp này cuối cùng cũng tới rồi à, khí thế còn rất hùng hổ dọa người. Mập mập đi qua tường thành nhìn một cái, nhìn một cái Hải tộc lần này mang đến cho chúng ta kinh hỷ gì.”

Sói Mập nghe Hải tộc tới thì cũng hào hứng không thôi, nó lại sắp được nhìn thấy chủ nhân nó đại triển thần uy, ngày trước thấy Hải tộc số lượng rất nhiều nên khi trước có chút sợ nhưng sau nhiều lần đại đồ sát thì nó cũng đã không còn sợ Hải tộc như trước nữa. Thấy đám kia cũng thường thôi.

Hai người hóa thành một đạo ánh sáng màu vàng bay vụt qua trời đêm tiến đến tường thành, lấy tốc độ của Sói Mập thì chỉ sau một lát liền đã tới nơi.

Tường thành chiều rộng cả mấy chục dặm, rộng rãi có thừa, binh sĩ ở trên này đi lại tác chiến không thành vấn đề, tường thành cũng được coi là phòng tuyến quan trọng nhất nếu là tường thành thất thủ vậy toàn bộ sẽ xong đời. Có điều giờ thì khác, tường thành có thất thủ cũng chẳng sao cả.

Sói Mập đứng ở bên cạnh Xuân Đức, ánh mắt nó nhìn về phương trời xa, chỉ thấy từ viễn phương bắt đầu hiện ra bóng dáng của đại lượng Hải Thú cùng Hải Tộc, đằng đằng sát khí mà đến, Hải Thú đi ở phía trước mở đường, Hải Tộc đi ở vị trí giữa, đám kia còn bày vẽ mang các loại cờ xí giơ lên thật cao, bên trên không biết là vẽ con gì nhưng nhìn cũng rất có khí phách.

Sói Mập thấy thì thì nói:

“ Đám này cũng thật bày vẽ, vậy mà còn mang theo cờ xí. Có điều nhìn cũng rất khí phách, chủ nhân người nói Ác Ma Điện chúng ta có nên tạo một lá cờ không?”

Xuân Đức nghe được Sói Mập nói thì mỉm cười nói:

“ Ác Ma Điện chúng ta đương nhiên có nhưng mà thứ kia rất thiêng liêng, một khi mang ra thì nhất định nơi kia sau này sẽ được chọn là nơi dừng chân của chúng ta. Nhưng mà nơi này không phải.”

Sói Mập nghe thế thì cái hiểu cái không, nó cảm thấy chỉ là một lá cờ thôi mà, có gì ghê gớm đâu, thích thì làm nhiều một chút, đi tới đâu cắm tới đó cũng không thành vấn đề. Có điều chủ nhân nó đã nói như vậy thì nó cũng không có nghi ngờ.

Sói Mập nào có biết rằng, đằng sau lá cờ của Ác Ma Điện chính là một bí mật to lớn, nó không chỉ là một lá cờ đơn giản như vậy, mà nó có tác dụng tụ tập khí vận, vì thế không thể dùng lung tung được.

.....

Hải Tộc mang theo vô biên Hải Thú đến gần, có điều trên tường thành cũng không có ai thay đổi sắc mặt, tất cả đều là vẻ mặt lạnh lùng quan sát. Đến ngay cả mấy đại trận cũng chẳng được triển khai.

Đám Hải Tộc kia sau khi tới vị trí cách Kháng Hải Trấn Yêu thành 100 dặm thì dừng lại, cũng không có vội vàng công kích.

Sau đó một chi Hải Tộc gần vạn người dẫn theo vài triệu con Hải Thú tách ra khỏi đội ngũ lớn phía sau, một mình đi về phía trước, hướng về Kháng Hải Trấn Yêu thành mà tới.

Xuân Đức đứng bên trên tường thành, nhìn chi đội ngũ này đang chậm rãi đi tới thì trên khóe miệng lộ nụ cười tà mị.

Đám Hải tộc kia cử động chính hợp tâm ý hắn, hẳn lúc này cũng là đang muốn như vậy, một đám nhỏ xông lên giết nhau, cái này còn gì tuyệt vời hơn nữa.

Xuân Đức tâm niệm vừa động, cửa thành mở ra, đám tu sĩ cấp thấp bị nhiễm bệnh dịch chờ đợi từ lâu lúc này đều được thả đi ra bên ngoài, số lượng cũng không ít hơn đám Hải Thú là bao.

Dưới chỉ huy của Xuân Đức, mấy triệu tu sĩ đồng thời hô lớn:

“ Giết... Giết chết đám Hải Tộc...Giết..Giết ... Giết....”

Đồng thanh hô xong một câu, mấy triệu người như một, cùng lúc lấy ra binh khí, động tác đều rậm rắp, đều đến khó tin, giống như mấy triệu người đều hòa làm cùng một thể. Một người rút binh khí là cả mấy triệu người cùng rút, một người tiến lên thì cả mấy triệu người cùng tiến lên.

Khí thế như cầu vồng, bài sơn đảo hải, khiến cho đám Hải Tộc đang tới gần cũng phải dừng lại bước tiến.

Tiếp đó, mấy triệu tu sĩ đồng thời đằng không mà lên hướng về phía Hải Tộc giết đến.

Đứng trên tường thành, nhìn thấy cảnh này Xuân Đức khóe miệng bất giác nở nụ cười, hẳn cảm thấy nhân sinh đôi khi cũng có lúc rất thú vị. Nhất là tràng cảnh chém giết tập thể thế này, ngày trước thì hẳn không thích lắm nhưng bây giờ không hiểu vì sao lại đổi tính.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1396: Hải Tộc Đền (2)

- ---o0o---

Tự mình bày ra một bàn rượu thịt, Xuân Đức vừa cùng Sói Mập ăn thịt, uống rượu, vừa nhìn tràng cảnh giết chóc ở bên dưới.

Nhìn thấy hai bên lao vào nhau, triển khai cận thân chém giết, nhìn thấy huyết nhục văng tứ tung, tiếng rống giận, tiếng hét thảm, tiếng gào khóc thê lương, đôi khi còn có âm thanh van xin cầu cứu.

Nhưng giết chóc chưa được bao lâu thì tình thế rất nhanh liền nghiêng về một bên, đám Hải Thú, Hải Tộc dù sao cũng là một thân máu thịt, có bản năng sợ hãi, không có giống như đám tang thi của Xuân Đức.

Hoàn toàn không biết sợ hãi là cái gì, cũng không biết đau đớn là cái gì, có được khả năng công kích siêu việt tu vi mấy đại cảnh giới, có được khả năng tái sinh khủng khiếp, nhất là mấy con có được hạt giống của lão Hắc, dù có bị đánh nát thân thể rồi vẫn có thể lần nữa tái sinh(nhiều nhất 3 lần), trừ khi nghiền nát hạt giống kia đi thì mới có thể hoàn toàn giết được mấy con tang thi kia hoặc đánh nát bọn nó ba lần.

Nhưng mà hạt giống của lão Hắc cũng thuộc dạng cực kỳ khó chơi, khi bị nguy hiểm nó lập tức hấp thu vật chủ, lớn mạnh bản thân, biến thành một “Thụ tinh chiến sĩ”, sức mạnh của “Thụ tinh chiến sĩ” so với tang thi thì không bằng nhưng về sinh mệnh lại tăng thêm một đẳng cấp. Muốn giết được đám “Thụ tinh chiến sĩ” kia lại càng thêm khó.

Có thể nói đám tang thi kia chính là một cỗ máy giết chóc trời sinh, dù số lượng ít hơn đám Hải Thú, tu vị cũng thấp hơn nhưng mà khi chiến đấu thì mười, cho đến hai con Hải Thú cùng giai cũng không phải là đối thủ của một con tang thi.

Vì thế chiến đấu còn chưa diễn ra được bao lâu thì đã kết thúc, đám Hải Tộc dẫn theo một ít Hải Thú còn sót lại bỏ chạy về trận doanh bên phía Hải Tộc.

Đám tang thi ở phía sau thấy con mỗi mình bỏ chạy thì lập tức đuổi theo, cả đám rít gào không cam lòng, tuy đám tang thi về sức mạnh lẫn sức bền, cả khả năng tái sinh đều rất mạnh nhưng về tốc độ thì lại giảm đi đáng kể, so với tu sĩ cùng giai thì giảm đi gần hai thành.

Tốc độ không bằng người, rất nhanh đám tang thi bị Hải Tộc chiến sĩ bỏ lại phía sau, có điều đám tang thi kia cũng không từ bỏ, bọn nó liều lĩnh đuổi theo, đuổi vào bên trong trận doanh của Hải Tộc.

Khi đám tang thi này xâm nhập vào trận doanh của Hải Tộc thì Xuân Đức lập tức cho một đám kích phát toàn bộ tiềm năng ra.

Nhưng mà, dù đã kích phát tất cả sức mạnh đi ra nhưng chỉ chưa đầy mấy chục cái hô hấp thì Xuân Đức liền đã mất đi liên hệ với đám tang thi kia, bọn nó hoàn toàn bị nhấn chìm bên trong vô hạn Hải Thú.

Nhìn về nơi phương xa, Xuân Đức nâng lên bình rượu ngửa đầu uống cạn.

“Thật là không thú vị, vậy mà dùng cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh viên mãn đi ra trấn áp một đám chưa đến Tinh Quân Tiên Cảnh. Được rồi, hôm nay chơi vậy là đủ, ngày mai lại cùng các ngươi chơi đùa.”

Nói xong lời này thì hần đứng dậy, ngồi lên lưng Sói Mập nói:

“ Quay về phủ thành chủ đi Mập Mạp, đám Hải Tộc này vô vị quá.”

“ Vâng, chủ nhân.”--- Sói Mập ứng một tiếng sau đó liền hóa thành một đạo ánh sáng màu vàng bay về phía Phủ Thành Chủ.

- --o0o---

“ Đùng... Âm âm âm...”

Bên trong Hải Tộc chủ doanh một gã nam tử sắc mặt lạnh lùng trực tiếp đem cái bàn đang ngồi vỗ nát bậy, mảnh vụn của cái bàn văng ra bốn phía, hần lúc này sắc mặt âm trầm, tức giận trùng thiên nói:

“ Các ngươi đều ăn phân mà lớn sao? Gần một vạn Hải Tộc chiến sĩ dẫn dắt hơn tám triệu Hải Thú trung giai, vậy mà bị mấy triệu tên nhân tộc còn chưa bước vào Tinh Quân Kỳ đánh cho chạy trốn chối chết, vì sao không ở lại tử chiến mà còn chạy về làm cái gì. Chạy trốn trôi chết như thế uy danh của Hải Tộc chúng ta để ở nơi nào.”

Phía dưới đứng mấy hàng Hải Tộc cường giả tướng mạo khác nhau, mập giống như một quả cầu thịt tròn thật lớn, gầy thì như que củi, người thấp chỉ tới trên đầu gối của nhân loại phổ thông, người cao lớn thì giống như ngọn núi sừng sững, mỗi người đều thần sắc nghiêm nghị, không dám lên tiếng.

Nhưng vào lúc này, một gã Hải Tộc cả người lam bạch sắc, đỉnh đầu nhọn hoắt, bên khóe miệng còn mọc ra hai cái xúc tu mở miệng nói rằng:

“ Hải Thiên đại nhân xin bớt giận, chiến sĩ Hải Tộc chúng ta trời sinh thiện chiến, anh đừng không sợ hy sinh nhưng lần này bọn họ gặp phải một nhóm nhân tộc quá mức quái lạ, đám kia hung tính mười phần, có năng lực tái sinh cực mạnh, đã vậy chiến lực càng kinh người, nhưng đầu óc không dùng được, cảm thấy nếu còn tiếp tục sẽ đưa tới thương vong không cần

thiết nên, chiến sĩ của chúng ta lợi dụng nhược điểm của đám kia dụ vào trong vòng vây phục giết.”

Hải Thiên nghe nói vậy thì sắc mặt hòa hoãn xuống, hấn trầm giọng nói:

“ Nói như vậy Hải Tộc chiến sĩ của chúng ta không nhưng không phải là hạng tham sống sợ chết mà là hạng có dũng có mưu, ý người có phải là như vậy đúng không Nhu Kinh?”

Gã Hải Tộc cả người lam bạch sắc, đỉnh đầu nhọn hoắt, bên khóe miệng còn mọc ra hai cái xúc tu kia nghe thế thì liên tục gật đầu nói:

“ Đúng vậy thưa Hải Thiên đại nhân, Hải Tộc chiến sĩ chúng ta hữu dũng hữu mưu làm sao lại có thể đem đi so sánh với đám nhân tộc cặn bã không có đầu óc kia được.”

Những người khác nghe vậy cũng đều là gật đầu đồng ý, Hải Thiên nghe thế thì cũng là một mặt vui vẻ, hấn lúc này hỏi:

“ Theo mọi người chúng ta bây giờ nên làm thế nào? Là trực tiếp công tòa thành này hay là đợi tiếp viện quân phía sau tới.”

Tên Hải Tộc cả người lam bạch sắc, đỉnh đầu nhọn hoắt, bên khóe miệng còn mọc ra hai cái xúc tu lúc này lại nói:

“ Hải Tộc chiến sĩ chúng ta anh dũng thiện chiến, số lượng lại hơn nhiều lần đám nhân tộc bé nhỏ kia, mặc dù đám nhân tộc kia có tường thành nhưng không đáng lo, chỉ cần dùng một chút phép khích tướng dụ bọn chúng ra liền có thể đơn giản tiêu diệt tất cả bọn chúng hoặc có thể dùng đám Hải Thú không có trí tuệ kia làm khiên thịt.”

Hải Thiên nghe vậy thấy cũng rất có lý, hấn nói:

“ Nhu Kinh thống lĩnh nói rất có lý, dù sao đám Hải Thú kia có chết nhiều hơn nữa cũng không vấn đề, dù sao số lượng bọn chúng quá nhiều đã bắt đầu có uy hiếp đến chúng ta, để bọn nó chết bớt đi như vậy cũng tốt. Nhất là đám Thủy Lam Nhất Tộc. ”

Sau khi nói ra mấy lời này thì hắn nhìn qua đám thống lĩnh Hải Tộc nơi này hỏi:

“ Mọi người thấy thế nào?”

Thống lĩnh các tộc nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gật đầu, tiếp đó một tên có cái mai rùa nói rằng:

“ Hải Thiên đại nhân nói cực phải, hiện tại đám Hải Thú kia phát triển quá nhanh, phía bên trên cũng là đầu đầu việc này, bây giờ điều đám Lam Thủy nhất tộc ngang ngược kia mở đường cho chúng ta, liền có thể đem tổn thất giảm xuống nhỏ nhất mà vẫn đạt được thắng lợi, cho dù có không đạt thắng lợi thì cũng khiến cho đám nhân tộc ti tiện kia sống dở chết dở. Cũng cho bọn họ biết Hải Tộc chúng ta lợi hại đến thế nào.”

Một người khác cũng là phụ họa theo:

“ Biện pháp này rất hay, tất cả mọi người đều nhất trí ủng hộ. Mong Hải Thiên đại nhân sớm phát động tiến công, để cho đám nhân tộc kia biết Hải Tộc chúng ta là không thể trêu chọc vào, một khi trêu chọc chính là trên trời dưới đất không ai có thể cứu được bọn chúng.”

Hải Thiên trong mắt tinh quang sáng ngời, cười to nói:

“ Ha ha. Không sai, không sai, mọi người nói hay lắm, phải để cho đám nhân tộc ti tiện kia biết sự lợi hại của Hải Tộc chúng ta.”

Hắn lập tức hạ lệnh:

“ Điều động tất cả Hải Thú tiến lên phía trước mở đường, Hải Tộc chiến sĩ ở phía sau tùy thời chiến đấu, mọi người cùng với ta cũng đồng thời đi ra nhìn một chút.”

“ Vâng”

Tất cả mọi người đều trầm giọng đáp, trên mặt mỗi người hiện lên vẻ tàn khốc, Hải Tộc đa phần là hiếu chiến cùng tàn nhẫn tồn tại, cách sinh tồn trong biển rộng so với trên đại lục tàn khốc hơn nhiều. Từng cường giả đều từ trong vô số máu tươi giết đi ra. Vì thế họ đối với chiến tranh càng thêm cuồng nhiệt

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1397: Hải Tộc Công Thành

Sau khi đã quyết định sẽ cho đám nhân tộc ngu dốt biết sự lợi hại của Hải Tộc, dưới mệnh lệnh của Hải Thiên cùng tất cả các thống lĩnh của Hải Tộc cao tằng, vô số Hải tộc chiến sĩ chỉ huy vô tận Hải Thú bắt đầu tiến lên, tiến về phía Kháng Hải Trấn Yêu thành.

Cuốn cuộn không ngừng Hải Thú như cơn nước lũ tiến về phía trước, hủy diệt toàn bộ những gì cản đường, tiếng thú rống, tiếng hò hét của đám Hải Tộc khiến cho cả một phương thiên địa âm vang, mặt đất lúc lắc kịch liệt.

.....

Xuân Đức vốn đang ở phủ thành chủ bắt đầu thu gom tài nguyên nơi đây, đột nhiên cảm ứng được điều gì, hấn lập tức tán hồn niệm ra xa quan sát, khi nhìn thấy dòng lũ Hải Thú đang tiến lên thì kinh ngạc một hồi. Hấn có chút không ngờ đám Hải Tộc này mạnh động như vậy, chỉ có vài tỷ con cũng muốn tiến lên chịu chết.

Tâm niệm vừa động, ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đồng thời hiện ra.

“Đại ca lại cần ba người bọn đệ đi giết ai sao?” --- Nguyên Ma hào hứng hỏi.

Xuân Đức nở nụ cười, hấn nhìn về phương trời xa xôi nói:

“ Ba đưa tự nhìn đi, nhìn cái là biết ngay ấy mà.”

Ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đồng thời nhìn theo phương hướng mà Xuân Đức đang nhìn, ánh mắt của bọn họ xuyên qua tầng tầng hư không nhìn đến đám Hải Thú đang điên cuồng tiến lên phía trước, giết về phía cổng thành.

Vừa nhìn thấy một màn quen thuộc này thì Nguyên Ma có chút mất hứng nói:

“ Lại là cái đám này nữa, bọn nó số lượng cũng thật quá nhiều rồi, chết nhiều như vậy rồi mà bây giờ vẫn còn cả lũ thế này.”

Xuân Đức cười hắc hắc nói:

“ Bấy nhiêu đây chắc chẳng tới 1% số lượng bọn nó nữa là, sau này còn thấy nhiều nữa, thôi dù sao ba đưa vẫn phải giúp ca đi giải quyết đám tạp ngư kia, nơi đây ca đang bận chút việc.”

Bóng Ảnh cũng là cười nói rằng:

“ Không thành vấn đề, việc này cứ để ba người bọn đệ lo, mà có thể vận dụng đám tang thi kia không đại ca?”

Xuân Đức gật đầu, vẻ mặt không quan trọng nói:

“ Tùy tiện, đệ thích điều động ra sao cũng được, có chết cả cũng không sao, dù sao chết nhiều một chút sau này cũng đỡ phải mất công lão Hắc tự mình hạ sát thủ.”

Cười khà khà, Bóng Ảnh nói:

“ Đã vậy đệ cũng không khách khí, đệ cũng thử làm thống lĩnh xem như thế nào. Hà hà.”

Ở bên cạnh Long Sát nói:

“ Đi thôi nhị ca, đám kia chạy sắp đến nơi rồi.”

Bóng Ảnh nhìn Xuân Đức cười nói:

“ Ba người bọn đệ đi chơi chút đây. Hắc, đại ca ở nơi này vui vẻ.”

Tiếp đó Bóng Ảnh cùng hai người Long Sát, Nguyên Ma xé rách không gian mà đi, thoáng một cái liền đã xuất hiện trên tường thành.

Lại nhìn thấy một màn quen thuộc, Long Sát nói:

“ Nhị ca, bây giờ là ba người chúng ta đi lên tàn sát hết đám này hay là làm sao?”

Bóng Ảnh nói:

“ Hôm nay khác, hôm nay chúng ta chỉ việc nhìn xem kịch vui mà thôi, về phần chiến đấu với đám hạ đẳng sinh vật kia thì cứ để mấy con tang thi của đại ca.”

Vừa nói Bóng Ảnh vừa điều động đám tang thi bên trong Kháng Hải Trấn Yêu thành, đám tang thi nghe hắc điều động lập tức từ bên trong thành như châu chấu bay ra bên ngoài thành, do bây giờ mấy cái trận pháp để đã bị tháo dỡ nên cũng chẳng còn cấm không đại trận gì, thích bay thế nào thì bay.

Nhìn thấy đám tang thi bay ra khỏi thành giống như đàn châu chấu đồng dạng thì Nguyên Ma vỗ tay nói:

“ Nhìn đẹp đấy nhị ca. Nhiều thêm đi nhị ca, chứ bấy nhiêu đi ra không đủ đám kia nhét kè răng đâu.”

Long Sát lúc này không biết từ đâu lấy ra một cái bàn, sau đó tiện tay tóm lấy một tên binh sĩ bị nhiễm bệnh độc ở bên cạnh, xé ra từng mảng lớn để lên trên bàn nói:

“ Lão tứ, nhanh ngồi xuống nhấp nhấp một chút thức ăn rồi lại nhìn nhị ca thể hiện. Hôm nay chúng ta là nhân vật phụ.”

Nguyên Ma thấy vậy cũng không khách khí, do không có ghế ngồi nên hấn tiện tay bóp chết dăm ba tên binh sĩ ở bên cạnh rồi xếp thành đồng ngồi lên.

Tiện tay kiếm một cái chân, hấn gặm một miếng thật lớn sau đó dứt một cái, máu tươi văng tung tóe, nhai nhai mấy miếng nuốt xuống, đột nhiên Nguyên Ma nói:

“ Ngon thật, không ngờ đám kiến hôi này sau khi bị biến đổi thì trở thành mỹ vị như vậy, tam ca ngươi cũng nhanh ăn một chút.”

Long Sát nghe thế thì liền nhặt lấy quả tim sau đó cho cả vào trong miệng nhai.

“ Bụp”

Quả tim bị nhai cho vỡ nát, máu tươi từ bên trong miệng Long Sát phọt ra cả bên ngoài.

“ Ực”

Hấn nuốt xuống, tiếp đó lần gật đầu nói:

“ Ngon thật, lực lượng bên trong thật dồi dào.”

Nhìn qua Bóng Ảnh ở bên cạnh đang điều khiển đại quân, Long Sát nói:

“ Nhị ca, người nhanh điều một chút mấy tên thực lực cao cao đi qua bên này, đám này vị rất được.”

Bóng Ánh nhìn thấy Long Sát cùng Nguyên Ma đang gặm thịt người thì cũng không để tâm lắm, hần khẽ gật đầu nói:

“ Đợi một chút, lát nữa sẽ có, hiện tại đang bận.”

Long Sát cùng Nguyên Ma đồng thời cười hắc hắc nói:

“ Nhị ca người thấy nếu chúng ta ăn một vài tên tu vị cao cao một chút kiểu như Hằng Vương Tiên Cảnh thì có bị đại ca xử lý không?”

Bóng Ánh gật đầu nói:

“ Đại ca đã nói mấy tên kia không được đụng tới rồi, làm trái lời đại ca nhất định sẽ không có kết quả tốt đâu. Tốt nhất vẫn là nhìn xuống đi, ăn tạm mấy tên Tinh Vương Tiên Cảnh cũng được.”

Thở dài, Nguyên Ma nói:

“ Tốt nhất vẫn là nên nghe lời thì tốt hơn, lần trước ta đánh chủ ý lên mấy con Hắc long nhưng là bị đại ca giáo huấn cho một trận. Mà nói tới sướng nhất hần có nhị ca rồi, có riêng một huyết nô, huyết nô kia mùi vị rất được. Hắc hắc.”

Điệu cười của Nguyên Ma vô cùng thâm dê dê tiện, người không biết còn tưởng hần là nói tới chuyện kia. Nhưng hai người ở đây đều biết hần đang đánh cái chủ ý gì.

Bóng Ánh ở gần đó, vừa điều khiển “ thi đàn” vừa lạnh lùng nói:

“ Nghĩ cũng đừng có nghĩ tới, nàng ta là nô bộc của ta cũng là thức ăn của ta, lão tứ người còn dám đánh chủ ý lên nàng thì đừng trách nhị ca

không khách khí với ngươi rồi.”

Nguyên Ma cười ngượng ngùng nói:

“ Đệ nói đùa thôi, ha ha, nhị ca đừng xem là thật, ha ha, thôi tam ca, chúng ta tiếp tục ăn đi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1398: Hải Tộc Công Thành(1)

Bên ngoài thành trì.

“ Âm âm âm...”

“ Bành bành bành....”

“ Gào gào gào...”

Lúc này đây hai bên đã bắt đầu lao vào chiến đấu với nhau, mới vào lúc đầu do số lượng bên phía tang thi quá ít, vừa ra ngoài còn chưa chống đỡ được vài hô hấp thì đã bị đám Hải Thú kia giết chết.

Nhưng theo thời gian, số lượng tang thi từ bên trong ra ngoài mỗi lúc một nhiều, tình thế bắt đầu có biến chuyển lớn, lúc đầu ưu thế hoàn toàn nghiêng về bên phía Hải Thú nhưng theo thời gian ưu thế kia dần chuyển qua bên phía thi đàn.

Bên phía tang thi thì triệu con như một, tiến thối đồng nhất, tất cả tang thi dựa theo ý niệm của Bóng Ảnh tạo thành một cái sát trận khủng khiếp, đám Hải Thú đối diện với một sát trận khổng lồ như thế thì đi lên bao nhiêu chết bấy nhiêu.

Đám Hải Thú kia thực ra cũng không phải là hạng yếu nhược gì, ngược lại bọn chúng rất mạnh, có điều đấu pháp của bọn nó quá mức hỗn loạn, tất cả đều là tự thân chiến đấu, đôi khi có Hải Tộc chỉ huy thì cũng chỉ là tổ đội

mấy trăm cho đến mấy ngàn con hình thành một cái đoàn đội mà thôi. So sánh với sát trận cả mấy triệu tang thi của bóng ảnh thì không tính vào đâu.

Lúc này đứng ở bên trên tường thành có thể nhìn thấy, giữa đàn Hải Thú đông đúc rậm rạp, chẳng chịt không thấy điểm cuối kia có những bánh tròn liên tục di chuyển, giảo sát tất cả những Hải Thú ở xung quanh.

Những bánh tròn kia cũng không phải cái gì khác, đó chính là do tổ hợp của vài triệu tang thi tụ lại cùng với nhau mà hình thành. Bên trong tổ hợp kia phân làm nhiều lớp, lớp ở bên ngoài là dùng để chiến đấu, các lớp còn lại đều là tùy thời bổ sung cho lớp bên ngoài.

Dù sao đám Hải Thú cũng không phải ăn chay, tuy chiến đấu đơn lẻ nhưng sức mạnh của bọn nó không thể coi thường, vì thế mỗi thời mỗi khắc đều có tang thi ở vòng ngoài bị trực tiếp hủy diệt hoặc bị đánh văng ra khỏi tổ đội, tiếp đó liền bị vô tận Hải Quái giết chết.

Tổ đội mấy triệu tang thi đi vào bên trong biển Hải Thú thì cũng không khác gì một que kem ở dưới trời nắng cả, nhanh chóng tan mất. Có điều đến lúc bọn nó chết sạch thì cũng đã giết được số lượng Hải Thú gấp mấy chục lần như vậy. Hơn nữa một tổ bị diệt thì lại có hai hoặc ba tổ đội được tạo thành.

Đám Hải Thú vừa tiến lại được gần tường thành thì lại bị đẩy lùi lại, mỗi lần như thế lại lộ ra trên mặt đất vô tận máu cùng thịt nát, cảnh tượng thập phần kích thích.

Ngồi ở bên trên tường thành, vừa uống rượu vừa ăn thịt đám nhân tộc bị nhiễm bệnh độc, Nguyên Ma thấy một màn phía dưới thì liên tục khen hay nói:

“ Thật đặc sắc, mấy lần trước đều là chúng ta tự mình ra tay không thể nghiệm được cái cảm giác này, bây giờ được thể nghiệm qua cảm giác này đúng là không tồi, thảo nào đại ca luôn thích ở phía sau quan sát mọi việc.”

Long Sát gật gù nói rằng:

“ Đúng là rất tuyệt. Mà cũng thật không ngờ, đám nhân tộc nhỏ yếu này tuy tu vi chẳng ra sao nhưng sau khi bị nhiễm bệnh bọn chúng trở nên mạnh mẽ đến trình độ dạng này, cơ hồ có thể vượt mấy đại cảnh giới để chiến đấu. Nhìn đám Hải Thú kia chết thảm mà ta có chút thương hại à.”

Nguyên Ma nhìn tình thế bên dưới có phần bất mãn nói:

“ Chỉ mang đến một ít như vậy thì làm sao đủ đánh trận, nơi này hẳn không tới chục tỷ con Hải Thú đi, vừa đánh được một lúc thì đã chết hơn phân nửa rồi, thế này tiếp theo còn muốn đánh thế nào nữa. Hay là nhị ca ngươi rút lại bớt đám tang thi đi, để kéo dài chiến đấu, đợi viện binh đám kia tới.”

Bóng Ánh lạnh nhạt nói:

“ Đại ca đã nói tranh thủ giết sạch đám này đi, không lâu sau đó tiếp viện bọn này sẽ tới thôi, không cần sốt ruột. Mà lão tam, lão tứ, ai trong hai người bọn đệ xung phong qua bên kia giết đám Hải Tộc.”

Long Sát cùng Nguyên Ma nhìn nhau một cái, sau đó Long Sát nói:

“ Vẫn là lão tứ đi đi, ở trên cạn thì lực sát thương của đệ không bằng lão tứ.”

Nguyên Ma nghe vậy thì hơi nhíu mày hỏi:

“ Nhị ca, giết hết đám kiến hôi kia đi rồi lấy gì chơi? Mà thôi, đại ca nói sớm giải quyết đám này thì nên sớm giải quyết đi, thật là mất hứng mà.”

Bóng Ánh nhìn cái biểu lộ không tình nguyện kia của Nguyên Ma thì cười khặc khặc nói:

“ Chịu khó đi, trò vui sau này còn nhiều. Cũng không cần vì niềm vui nhất thời mà khiến đại ca không vừa lòng. Hắc hắc.”

Móc ra bốn năm quả tim, Nguyên Ma nhét hết vào miệng, vừa nhai nhồm nhoàm vừa nói:

“ Đệ biết rồi, đi ngay đây.”

Cả người Nguyên Ma từ từ trở nên hư ảo sau đó thì hoàn toàn biến mất, một cái chớp mắt sau thì hắn đã xuất hiện trên đầu đám Hải Tộc đại quân.

Từ trên cao nhìn xuống, ánh mắt của Nguyên Ma quét nhìn đám Hải Tộc phía bên dưới thì thở dài nói:

“ Đến một tên có thể đánh nhau cũng không có, nhị ca nói đúng, đám các ngươi nên chết cả đi mới tốt, giữ lại cũng chẳng có tác dụng gì?”

Đột nhiên nghe thấy tiếng nói ở bên cạnh, chúng Hải Tộc cường giả đều là thất kinh, bọn họ làm sao cũng không nghĩ rằng có người vượt qua tầng tầng Hải Thú tiếp cận bọn họ mà không một người phát hiện.

Có điều khi đám người cảm nhận trên cơ thể Nguyên Ma phát ra khí tức thì cả đám đều cả kinh.

Lúc này Hải Thiên quát lớn:

“ Người đâu, tiến lên tru diệt tên nhân tộc ti bỉ này.”

Hải Thiên vừa hạ lệnh thì tất cả thống lĩnh bên người hấn, cùng hàng hà sa số Hải Tộc chiến sĩ đồng thời tiến lên phía trước, kết thành đội hình đánh tới Nguyên Ma.

Nhìn thấy như vậy một màn như vậy thì Nguyên Ma mí mắt đến nhảy một cái cũng không, hấn ngáp dài một cái bộ dạng có chút ể oải không phấn chấn, nói thực hấn chán giết đám Hải Tộc này lắm rồi, mấy lần trước hấn đều là chủ đạo chiến đấu, giết không biết bao nhiêu. Bây giờ giết tiếp có chút phát ngán.

Nhưng mà đã có lệnh từ đại ca cùng nhị ca, hấn không thể làm gì hơn là phải ra tay.

Hai tay hấn nâng lên, từ bên trong cơ thể hấn bắt đầu trở nên nhộn nhạo, từng luồng gió lốc từ bên trong cơ thể hấn tán phát mà ra, luồng gió kia thổi qua đám Hải Tộc chiến sĩ đang lao đến đây thì lập tức thổi cho đám kia làm cho bụi.

Nhưng vào lúc này, âm thanh của Bóng Ảnh vang lên trong đầu hấn:

“ Phải lưu lại thi thể bọn chúng. Không được dùng phong hóa lực lượng.”

Nguyên ma nghe vậy thì lúc này mới nhớ cần phải dùng thi thể đám này tới làm phân bón cho Hắc ca, hấn lập tức truyền âm lại cho Bóng Ảnh nói:

“ Đệ nhất thời quên, xin lỗi nhị ca.”

Tiếp đó hấn không dám vận dụng “Phong hóa” lực lượng nữa, mà đành phải vận dụng năng lực cắt xé của phong hệ thuộc tính.

Do không muốn dây dưa với đám này nữa nên Nguyên Ma trực tiếp hóa thành bản thể, bản thể hấn là một đoàn khổng lồ “ Hỗn độn cương phong”,

bản thể vừa hiện, phong vân biến sắc, một cơn bão hắc sắc nhanh chóng hình thành bao trọn phương viên toàn bộ chiến trường vào bên trong, cùng lúc đó một loại uy thế khủng khiếp áp xuống khiến cho người ta tâm kinh đảm hàn.

“Vù vù vù....”

“Vù vù vù....”

“Vù vù vù....”

Bên trong cơn bão không lồ kia đồng thời sinh ra vô số vòi rồng, vòi rồng mang theo chớp giạt đùng đùng, vòi rồng đi tới đâu thì Hải Tộc, Hải Thú đến ngay cả tang thi cũng bị giảo sát thành cặn bã. Mấy ngàn vòi rồng như vậy tàn phá khiến cho chiến trường nhanh chóng biến thành cõi xay thịt.

.....

Hai mươi phút qua đi, cơn bão khủng khiếp do Nguyên Ma tạo ra cũng kết thúc, để lại trên mặt đất vô số tàn thi.

Nguyên Ma đến trước mặt Bóng Ảnh cùng Long Sát tươi cười hỏi:

“Nhị ca, tam ca, hai người thấy sao? Không tệ chứ.”

Bóng Ảnh cười cười gật đầu nói:

“Không tệ, nhưng mà lão tứ người giết nhiều như vậy tang thi của đại ca, lần sau Hải Quái lại tới thì lão tứ người lại tự mình ra giải quyết nhé. Hắc hắc.”

Long Sát ở bên cạnh cũng là cười trên nỗi đau của người khác, Nguyên Ma nghe xong lời này của Bóng Ảnh thì trên mặt hắn liền biến thành bộ

dạng trái mướp đắng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1399: Sát Nghiệp Quán Thân- Vạn Kiếp Hàng Thế

Giữa lúc mấy người Bóng Ảnh đang cùng nhau nói chuyện thì đột nhiên...

“ Ầm...”

Bầu trời như bị xé ra làm hai. Một tia “ Xích phủ diệt thế thần lôi” không một dấu hiệu báo trước từ giữa bầu trời hạ xuống, đánh xuống phủ thành chủ.

“ Ầm ầm ầm...”

Tiếp đó là liên miên “ Xích phủ diệt thế thần lôi” hạ xuống, cùng lúc đó một tiếng gào rống kinh thiên vang lên.

“ Gào gào gào...”

Ầm thanh bén nhọn xuyên kim liệt thạch, trong nháy mắt phá hủy toàn bộ kiến trúc ở xung quanh phủ thành chủ.

Mấy người Bóng Ảnh thấy thế thì quá kinh sợ, bọn họ biết nơi kia là nơi đại ca bọn họ đang ở, tiếng gào thét vừa rồi cũng là của đại ca bọn họ. Lúc này cả ba người xé mở không gian trực tiếp xuất hiện ở nơi Xuân Đức đang tại.

Lúc bọn họ đến nơi thì phương viên mấy trăm dặm xung quanh Phủ Thành Chủ đã hóa thành một đồng phệ tích đồ nát, khắp nơi là từng hố sâu

đen ngòm đang bốc lên khói trắng nghi ngút, ánh mắt ba người quét qua lập tức nhìn thấy Xuân Đức đang ở trạng thái bản thể, cả người cháy đen đang nằm co giật bên trên mặt đất.

Ba người lúc này chạy lại, muốn mang hắn vào bên trong không gian vong linh nhưng vừa chỉ chạm vào cơ thể Xuân Đức thì cả ba người đồng thời bị giật cho bốc khói. Cùng lúc đó một loại lực lượng hủy diệt từ bên trong thân thể Xuân Đức truyền qua cơ thể bọn họ.

Lực lượng kia không những tàn phá nhục thân bọn họ còn muốn hủy diệt linh hồn của ba người nhưng may mắn là thứ lực lượng kia không nhiều, ba người sau một hồi liền có thể áp chế.

Bóng Ảnh có phần kinh dị nói:

“Loại lực lượng kia thật đáng sợ. Tí nữa trực tiếp hủy đi linh hồn của ta.”

Hai người Nguyên Ma cùng Long Sát cũng là một trận sợ hãi không thôi.

Đúng vào lúc này, hư không mở ra một khe hở, Vô Địch xuất hiện ở ngoài này, một tay bắt lấy Xuân Đức kéo vào bên trong khe hở kia, ba người Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma cũng theo đi vào.

Vừa vào bên trong thì Bóng Ảnh liền hỏi:

“Đại ca làm sao tự dung lại bị sét đánh vậy?”

Hắc Ám Ma Thụ ngửi được mùi được mùi vị trên người Xuân Đức thì nói:

“ Mùi vị thật quen thuộc, cái này hẳn là xích phủ diệt thể thần lôi đây mà, trước kia ta cũng bị như thể này không ít lần, mỗi lần đều là sống dở chết dở.”

Nghe được hẳn nói vậy thì Bóng Ảnh hỏi:

“ Hắc lão ca biết nguyên do sao?”

Hắc Âm Ma Thụ thân nhiên như không có việc gì nói:

“ Sát nghiệp quá nặng, ông trời muốn diệt hẳn thôi cũng không có gì ghê gớm, sau này tạo nghiệp nhiều nữa thì càng khủng khiếp. Cũng không cần lo lắng, chủng tộc của hẳn đã là giống loại nghịch thiên mà tồn tại, chỉ một ít Xích Phủ Diệt Thể Thần Lôi như vậy không giết được hẳn đâu.”

Vô Địch sau khi kiểm tra cho Xuân Đức một hồi thì nói:

“ Chỉ bị hôn mê thôi, không có gì nghiêm trọng, thân thể tuy bị hủy hoại hơn phân nửa nhưng rất nhanh liền sẽ hồi phục, có điều vẫn nên là chuẩn bị một chút đồ phòng bị cho Củ Cải bằng không hẳn ra ngoài liền bị thiên đạo đánh chết.”

[Thiên đạo: Quy tắc vũ trụ của cao thiên, không có tình cảm chỉ có quy tắc.]

Hắc Âm Ma Thụ nghe thế thì nói:

“ Có nghiêm trọng vậy không,Củ Cải hiện tại đã vượt qua một lần vạn kiếp, như vậy phải rất lâu sau mới gặp phải thiên đạo gạt bỏ lần hai.”

Vô Địch lắc đầu đáp:

“ Thiên địa bây giờ đã khác xa thời kỳ của hai người chúng ta rồi, chỉ vừa diệt không tới một châu liền đã xuất hiện vạn kiếp, nếu như diệt cả một

châu hoặc một vực rất có thể sẽ xuất hiện họa kiếp, vì thế phải làm chuẩn bị từ trước.”

Thở dài, Hắc Âm Ma Thụ nói:

“ Thời gian dài đằng đằng, thiên địa này thực sự thay đổi quá lớn, lần này chúng ta vẫn là nên cẩn thận. Nếu như Củ Cải có việc gì thì hai chúng ta cũng liền xong đời.”

Vừa nói chuyện, Hắc Âm Ma Thụ cũng vừa tiết ra tinh hoa sinh mệnh của bản thân truyền vào bên trong thân thể Xuân Đức, thân thể hắn nhận được sinh mệnh bổ sung thì nhanh chóng khôi phục, có điều rất chậm, bởi vì bên trong thân thể hắn còn không ít “ Xích Phủ Diệt Thế Thần Lô” đang phá hoại.

“ Bên trong thân thể Củ Cải còn không ít Xích Phủ Diệt Thế Thần Lô, lão Huyền ngươi không định giúp hắn bài trừ ra ngoài sao?”--- Hắc Âm Ma Thụ hỏi.

Vô Địch lắc đầu nói:

“ Không cần, Củ Cải có thể hấp thụ được thứ này, chỉ cần hấp thụ được một ít lại cũng không cần chờ Tiểu Thất nữa, có thể phục dụng loại dược tê kia, tỷ lệ thuốc biến khi đó sẽ được nâng lên thật lớn.”

Lão Hắc nghe vậy thì cũng đã hiểu rõ ý đồ của Vô Địch, hắn nói:

“ Vậy cũng tốt đỡ mất công ta phải ra tay, mà hóa ra lúc trước lão Huyền ngươi đã tính đến tình huống này, vì sao không nói cho Củ Cải biết để hắn đề phòng một chút, nếu như có đề phòng cũng sẽ không thảm thế này.”

Nhún nhún vai, Vô Địch nói rằng:

“ Ta nói với Củ Cải rồi mà hấn không chịu tin ta đấy chứ, hấn cứ khăng khăng nói không sao đâu, chỉ giết có dăm ba chục tử nhân tộc, hải tộc cùng với yêu tộc thôi làm gì đến độ bị Thiên Đạo gạt bỏ. Bây giờ thì biết mặt, ai bảo không chịu nghe lời.”

Nhìn qua Bóng Ánh, Vô Địch lại nói:

“ Ánh, đi ra ngoài làm nốt công việc còn lại đi. Ta có chút không tiện ra bên ngoài nên mọi việc đành nhờ người cả vậy.”

Bóng Ánh gật đầu đáp:

“ Không thành vấn đề. Mà đúng rồi, ở phía ngoài thành có rất nhiều thi thể Hải Tộc cùng Hải Thú, Hắc lão ca cũng nên tranh thủ đi ra ngoài đó một chuyến đi.”

Hắc Âm Ma Thu nói:

“ Đã biết, ta sẽ đi xử lý.”

Tiếp đó mỗi người mỗi việc chia nhau ra mà làm. Bóng Ánh cùng với Long Sát, Nguyên Ma đi ra ngoài làm công việc vận chuyển tài nguyên. Lão Hắc thì đi dọn dẹp đồng lộn xộn ở trước cửa thành, về phần Vô Địch thì nhanh chóng đi lên tầng ba, đi tới tế đàn, chuẩn bị luyện một món bảo vật giúp cho Xuân Đức chống chịu với Xích Phủ Diệt Thế Thần Lô.

Riêng bản thân Xuân Đức thì nằm một đồng trên mặt đất không cần phải làm gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1400: Trời Đánh Không Chết

Thời gian thấm thoát đi qua, mới đó mà đã cả tháng trời đi qua kể từ khi Xuân Đức bị sét đánh.

Mọi người thường hay có câu “Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm”, câu nói này không sai chút nào, Xuân Đức mặc dù không việc ác nào không làm, hấn làm nhiều việc ác đến mức thiên đạo cũng đã chướng mắt hấn bỏ cho hấn mấy đạo “Diệt Thế Xích Phủ Thần Lôi” muốn đem hấn xóa bỏ, có điều hấn vẫn sống nhăn, đã vậy lúc tỉnh lại hấn so với khi trước còn cường.

Sau nhiều ngày nằm trên mặt đất, được Hắc Âm Ma Thụ dẫn sinh mệnh chi lực vào bên trong thân thể, Xuân Đức cuối cùng cũng hồi phục trở lại, một phần Diệt Thế Xích Phủ Thần Lôi bên trong cơ thể cũng bị bản nguyên của hấn luyện hóa sạch sẽ.

Rốt cuộc, một ngày này hấn cũng tỉnh lại, đôi mắt đang nhắm nghiền của hấn bấy lâu nay từ từ mở ra, có lẽ do lâu ngày không nhìn thấy ánh sáng nên lúc hấn vừa mở mắt ra thì cảm thấy chói mắt vô cùng. Mãi sau một lúc lâu thì hấn mới thích ứng được.

Hấn vừa tỉnh dậy thì đã nghe được âm thanh quen thuộc của Lão Hắc:

“ Tỉnh lại rồi, khả năng hồi phục của mi cũng thật kinh người, chỉ có hơn một tháng thời gian liền đã hồi phục toàn bộ, nếu là ta không có dăm ba chục năm là không thể hồi phục.”

Xuân Đức từ từ ngồi dậy, hần lúc này vẫn cảm thấy cả người tê dại, sau khi vẫy vẫy cánh đồng thời, co duỗi chân tay một chút thì mới cảm thấy khá hơn, tiếp đó hần lại quay trở về bộ dạng của một nhân loại.

“ Ngày trước ta không những có thể đánh tan thiên kiếp, còn có thể nuốt nó nữa, vậy mà tới vạn kiếp chỉ có vẹn vẹn 6 đạo liền khiến ta tí chết. Tí nữa thật đúng là vạn kiếp bất phục rồi.”

Lão Hắc cười nói:

“ Thiên kiếp chỉ là kiểm nghiệm bình thường đối với mỗi sinh linh mà thôi, còn vạn kiếp chính là muốn chủ tâm gạt bỏ ngươi, cái trước làm sao có thể so sánh với cái phía sau được. Mà vạn kiếp chỉ là bình thường, đợi mi chứng kiến họa kiếp thì sẽ biết thiên kiếp chẳng qua giống điện giật nhẹ một cái.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nhìn quanh không thấy ai cả thì kinh ngạc hỏi:

“ Ấy, lão Hắc mọi người đi đâu hết rồi? Sao không thấy một ai vậy? Mà tình hình bên ngoài ra sao rồi?”

Hắc Âm Ma Thụ nghe hần hỏi vậy thì không nhanh không chậm đáp:

“ Đi làm việc của bản thân hết rồi, lão Huyễn vì lo cho mi bị diệt thể thần lôi đánh chết nên đang ở trên tầng ba, thông qua bạch cốt tế đàn luyện chế cho ngươi một kiện bí bảo phòng ngự diệt thể thần lôi. Lão ấy nói lúc nào mi tỉnh thì lên giúp lão, cũng đừng vội đi ra bên ngoài, kéo bị đánh chết thật đấy.”

Xuân Đức có phần khó hiểu hỏi:

“ Không phải hai lão đều nói loại diệt thể thần lôi này chỉ đánh một lần thôi sao? Muốn đánh lần thứ hai cũng cần rất nhiều thời gian.”

Hắc Âm Ma Thụ cười gian nói:

“Đó là trước kia, do bọn ta không nghiên cứu kỹ nên phán đoán có chút sai lầm, nói như thế nào cho mi dễ hiểu nhỉ, thế này nhé, ví dụ như mi lúc trước là diệt vài chục tỷ Hải Thú cùng Hải Tộc sau đó lại diệt cả tòa thành trì này, tội nghiệt đã đến một định mức nhất định, thiên đạo sẽ trừ khử mi. Nói như vậy hiểu không?”

Xuân Đức cũng không có ngạc, với điều mà lão Hắc nói cũng không cao thâm gì, hắn liền gật đầu nói:

“Hiểu.”

Hắc Âm Ma Thụ nói tiếp:

“Hiểu thì tốt rồi như vậy để ta nói tiếp, lúc trước người tạo tội nghiệt đến mức độ như vậy liền bị sét đánh, bây giờ người tạo tội nghiệt còn nhiều hơn đã tới một tầm cao mới, nếu bây giờ mi ra bên ngoài bị thiên đạo cảm ứng thì liền giáng xuống cho mi vài chục đạo diệt thể thần lôi nữa.”

Xuân Đức nghe được cái gì đó trong lời của lão Hắc, hắn tự dung giật mình, một cảm giác xấu đang lên trong lòng, hắn hỏi dò:

“Không phải cả Phong Thần Vực đều biến thành tang thi rồi chứ?”

Lão Hắc cười khà khà nói:

“Không đến nỗi như thế, đám kia phản ứng cực nhanh, vì thế chỉ có 9 châu bên trong Phong Thần Vực này là bị khống chế trong tay chúng ta, tình huống thế nào đợi lúc ra ngoài mi đi hỏi Tiểu Y ấy, con bé là lãnh đạo chiến tranh lần này, bây giờ đang ở bên ngoài tiêu diệt hết đám ngoan cố chống lại.”

Nghe được cái tin tức này thì Xuân Đức cũng là cả kinh, vậy mà có đến chín “Châu” bị biến thành tang thi rồi. Nghĩ đến điều gì sắc mặt hắn trở nên khó coi:

“ Ta mà đi ra bên ngoài sẽ”

Vốn đang định nói cái gì nhưng Xuân Đức đột nhiên không nói nữa, hắn thở dài một tiếng.

“ Thôi ta đi lên giúp lão Huyền.”

Nói xong thì Xuân Đức liền biến mất khỏi không gian tầng 2, xuất hiện ở bên trên không gian tầng 3.

Trước lúc hắn sắp biến mất còn nghe được Hắc Âm Ma Thụ nói:

“ Sắp có bảo vật mới nên vui, nên vui, ha ha.”

.....

Không gian vong linh tầng 3 - Bạch cốt tế đàn.

Bạch Cốt Tế Đàn sau khi bị Vũ Y hủy đi ở trận chiến 26 năm trước thì lại được Vô Địch chiếu theo thượng cổ phương pháp một lần nữa xây dựng trở lại, so với trước kia càng là to lớn, đồ sộ,hoành tráng hơn vô số lần.

Xuân Đức vừa tới thì liền đã nhìn thấy Vô Địch thần tình mệt mỏi đang ngồi ở bên dưới tế đàn, bộ dạng trầm tư suy nghĩ. Không biết là đang nghĩ cái gì.

“ Làm gì mà trầm tư ghê thế, có vấn đề gì khó khăn sao?”--- Xuân Đức tiến lại gần hướng phía Vô Địch cười hỏi.

Vô Địch nghe được âm thanh quen thuộc thì ngẩng đầu lên, thấy Xuân Đức thì hấn nở nụ cười nói:

“ Cũng không có gì, chẳng qua là thiếu người phụ trợ cùng với ta luyện khí mà thôi, mi tỉnh lại rồi thì tốt, ta cũng không cần lo lắng đi đâu tìm người nữa rồi. Mọi thứ đã chuẩn bị đầy đủ cả, chúng ta chỉ có một lần cơ hội duy nhất, không thể thất bại, nếu thất bại thì tài nguyên của cả mấy đại châu xem như đều mất”

Nghe Vô Địch nói thế thì Xuân Đức rất kinh ngạc, phải biết tài năng luyện khí của Vô Địch cực cao rồi, vậy mà có thứ hấn không thể luyện chế một mình được. Nghe đến về sau thì Xuân Đức càng thêm kinh ngạc, Vô Địch giúp hấn luyện chế thứ kia vậy mà tập hợp tài nguyên cần nhiều như vậy.

Nhẹ gật đầu Xuân Đức cười nói:

“ Đã biết, thành bại có số lão cũng không cần áp lực làm gì, cùng lắm ta trốn ở trong này một thời gian rồi lại nghĩ cách, lo gì. Ha ha.”

Vô Địch lúc này cũng là cười cười đứng dậy, hấn nói:

“ Ừm, một khi thất bại thì lại chờ vài ngàn năm thôi, cũng không dài, hắc hắc. Được rồi, chúng ta bắt đầu đi, đến cả Hỗn Độn Ma bảo hai chúng ta còn chế ra được hưởng gì.”

Hai người vỗ vai nhau, cười cười nói nói mấy câu sau đó đồng thời bay lên bên trên tế đàn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1401: Ngoan Cố Chống Lại

Bắc Thần Châu - Ngoại giới.

Do Bắc Thần châu bị Hải Tộc tấn công nên cường giả nhân tộc từ các “Châu” khác ở lân cận liền đi qua tiếp ứng, tất cả những cường giả kia đều tụ tập tại Huyết Thần Tông. Khi dịch bệnh lan ra, Huyết Thần Tông nhờ công pháp đặc thù nên sớm phát hiện ra, tránh thoát được một kiếp.

Cũng từ đó, nơi này trở thành địa điểm người sống duy nhất còn tồn tại, về phần các thế lực khác thì có những chỗ mật địa để lẩn trốn nhưng đều bị Vũ Y, Thanh Huyền, Lan Lan, Tiểu Thất tìm được sau đó mang theo quân đội tiêu diệt toàn bộ.

Duy chỉ có Huyết Thần Tông là vẫn còn tồn tại, nhờ vào đại trận dụ dị cùng cường giả đông đảo này vẫn ngoan cố chống lại, nơi đây tụ tập cường giả rất nhiều, chỉ tính riêng Hằng Vương Tiên Cảnh đã có mấy chục vị, tất cả những người này đều là cường giả từ nhiều “Châu” xung quanh đến tiếp viện đối kháng Hải Tộc.

Có điều Hải Tộc thì chưa thấy mặt nhưng bọn họ lại phải đối phó với thứ còn đáng sợ hơn cả Hải Tộc nữa.

.....

Ở bên ngoài hộ tông đại trận của Huyết Thần Tông.

Mấy người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma, Vũ Y cùng vài người khác nữa đang thương thảo đối sách.

Nguyên Ma lúc này đang bắt mẫn nói:

“ Vì sao Vũ Y tử không để đệ dùng phong hóa lực lượng, lực lượng kia có ần chưa thời gian pháp tắc, đệ dám cam đoan không tới 10 phút thì cả cái đại trận này liền hủy. Chứ để đám lâu nhâu kia công kích thì tới bao giờ đại trận mới hủy.”

Vũ Y liếc mắt nhìn hấn hỏi:

“ Tứ đệ ngươi không tính đến việc tiêu hao bản nguyên sao? Ngươi thử so sánh một chút giữa việc tiêu hao bản nguyên cùng mở ra một cái trận pháp cái nào đáng giá hơn, bản nguyên của ngươi cũng không phải giống đại ca có thể nhanh chóng khôi phục như vậy, dùng một ít thì không sao, dùng nhiều một chút liền không xong.”

Long Sát ở bên cạnh cũng là nói:

“ Vũ Y tử nói không sai, lão tứ ngươi nên học kiên nhẫn chờ đợi, cái đại trận này cũng không thể duy trì được bao lâu nữa đâu, đợi khi đại trận pháp thì lúc đó tùy ngươi nhưng bây giờ vẫn là nghe lời Vũ Y tử đi.”

Nguyên Ma vẫn có chút không phục, hấn nhìn qua Bóng Ảnh cùng những người khác hỏi:

“ Mọi người thấy sao?”

Thanh Huyền rất không khách khí nói:

“ Tiểu Y là muốn tốt cho ngươi đừng có làm cái bộ mặt đáng ghét đó, ta nhìn ngươi đã không ưa rồi, khi nào vào trong ta nhất định sẽ nói với Vô

Địch đại còn, còn có Hắc đại ca nữa, còn có...”

Không để cho nàng nói xong thì Nguyên Ma đã vội nói:

“Được rồi, ta nghe lời, nghe lời không được sao, chẳng qua thời gian đã qua hai ngày rồi mà còn chưa phá được trận này nên ta có chút nóng lòng thôi.”

Bóng Ảnh vốn đang quan sát tình thế nơi đây, đột nhiên cảm ứng được cái gì đó. Ánh mắt hắn nhìn về phương trời xa xa nói:

“Có cường đang tiếp cận nơi đây, Vũ Y, Long Sát, Nguyên Ma ở lại nhưng người khác tạm thời rút đi, người tới lần này rất mạnh đấy.”

Nghe hắn nói như vậy thì tất cả mọi người đều nhìn theo ánh mắt hắn nhìn về nơi chân trời xa xôi, tuy còn ở khoảng cách rất xa nhưng bọn họ đều đã cảm thấy được áp lực to lớn.

Mấy người Thanh Huyền, Tiểu Thất, Lan Lan đều biết thân biết phận, lập tức mở ra không gian quay vào bên trong không gian vong linh.

Về phần Long Sát cùng Nguyên Ma thì đồng thời tách đôi thân thể, sau đó bám lên trên cơ thể hai người Bóng Ảnh cùng Vũ Y. Tiếp đó Vũ Y liền ẩn nấp đi, thân ảnh nàng từ từ mờ nhạt sau đó hoàn toàn biến mất không thấy đâu. Không những thân ảnh mà khí tức cũng là như vậy, tất cả đều hòa làm một với thiên địa nơi đây.

Ở nơi đây chỉ còn duy nhất một mình Bóng Ảnh là đứng nơi đó, ánh mắt hắn vẫn nhìn chăm chú về phương trời nơi xa, hắn lần này cảm ứng được người tới cực kỳ mạnh, mạnh mẽ hơn xa những người mà hắn từng gặp.

Không qua bao lâu ở bên trong tầm mắt hắn xuất hiện 4 đạo ánh sáng, bốn đạo ánh sáng kia vừa xuất hiện thì liền đã vọt đến phụ cận nơi Bóng

Ảnh đang đứng.

Ảnh sáng tán đi, lộ ra thân ảnh của bốn người, đi đầu là một nam tử vóc người cao lớn, thân mặc kim giáp, tay cầm trường thương màu vàng, bên trên khắc một con rồng uốn lượn vô cùng sống động, chân đạp phong vân mà đứng.

Ba người ở phía sau phân biệt hai nữ một nam, hai nữ tử kia bộ dạng giống nhau đến tám chín phân, các nàng rất thấp, bộ dạng giống tiểu nữ hài, trên người mặc một bộ lam y, về phần nam tử còn lại thì xấu xí dị thường, toàn thân có lân phiến màu đen bao phủ, trên đầu dài ra một cái sừng.

Bốn người này đứng nơi đó, khí tức từ trên thân thể tán đi ra cũng khiến cho không gian nơi đây một hồi vẩn vèo. Trong lúc Bóng Ảnh đánh giá bốn người kia thì bốn người kia cũng đánh giá Bóng Ảnh.

Khi vừa nhìn thấy Bóng Ảnh, lại cảm nhận trên người nó khí tức, sắc mặt của bốn người đều không khỏi thay đổi mạnh, đồng tử cả đám đều thoáng co rút lại, bọn họ cảm thấy một loại cảm giác nguy hiểm dâng lên.

Về phần đám tang thi đang công kích hộ sơn đại trận của Huyết Thần Tông thì thì bốn người không ai thèm liếc nhìn một cái.

Nam tử kim giáp đi đầu, vẻ mặt lãnh khốc, một bộ cao cao tại thượng đứng ở trên cao nhìn xuống Bóng Ảnh nói:

“ Chính ngươi là kẻ đã gây ra chuyện này?”

Bóng Ảnh sau khi cảm nhận được hơi thở của đối phương cũng không có mạnh dọa người giống trong tưởng tượng, ngược lại trở nên mười phần tự tin. Hắn đã nhìn ra mấy người này thực tế cũng chỉ là phô trương thanh thế mà thôi, cũng không phải thực sự đứng ở một nơi liền có thể làm cho không gian vẩn vèo, đám người này chẳng qua cố ý làm như vậy.

Liêm liêm bờ môi, Bóng Ảnh âm lãnh nói:

“ Đám Hải Tộc các ngươi rút cuộc cũng tới kẻ có ý tứ hơn rồi đây, chứ mấy tên lần trước quả thực không đủ nhìn. Ta rất vui khi nhìn thấy các ngươi đến đây.”

Nói xong thì Bóng Ảnh liền giẫm mạnh chân một cái...

“ Âm âm âm...”

Mặt đất đột nhiên sụp xuống, cùng lúc đó tiên tiếp hắc sắc cột sáng phóng lên cái liên kết lại với nhau hình thành nên một cái khốn trận, phong thiên tỏa địa.

Bốn người Hải Tộc nhìn thấy cảnh này thì chỉ là hơi nhú mày nhưng sau đó cũng liền không để ý tới, bọn họ cũng nhận ra cái này chỉ là khốn trận mà thôi, không gì phải sợ.

Tên nam tử có sừng xem thường nói:

" Ba cái trò mèo, một cái khốn trận nghĩ có thể vây khốn chúng ta sao? Ngây thơ, còn bản lĩnh gì thì cứ mang ra hết đi."

Bóng Ảnh thấy đám này cũng không chạy thì cười âm hiểm nói:

“ Đám Hải Tộc lần trước cũng giống các ngươi, 21 người, tất cả đều là cái vẻ mặt cao cao tại thượng, xem thường không cần chạy trốn, hắc, cuối cùng bọn chúng đều chết sạch, chết trong bất lực. Hắc hắc.”

Bóng Ảnh nói xong lời này thì thân ảnh hắn liền biến mất, tiếp đó từ bốn phương tang thi theo lệnh của hắn mà động, tụ tập về phía bên này, nhảy vào bên trong kết giới hướng về phía bốn người Hải Tộc công kích

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1402: Chết Trong Bất Lược

Nhìn đàn đàn lũ lũ tang thi nhảy vào bên trong kết giới hướng phía bản thân tấn công thì nam tử mặc kim giáp cùng ba người khác chỉ cười lạnh lùng, bọn họ có thể cảm ứng được tu vi của đám quái vật này cũng chỉ Tinh Quân Tiên Cảnh mà thôi, có khi còn thấp hơn, đối với những tồn tại như bọn họ thì chỉ có từng ấy tu vi quả thực không đặt ở trong mắt.

Lúc này nam tử cả người là lân phiến đứng ở phía sau lên tiếng:

“Long Thiên đại nhân không cần ra tay, đám này chỉ cần mình ta là đủ, một đám sâu kiến có nhiều hơn nữa cũng chỉ là sâu kiến mà thôi.”

Nam tử mặc kim giáp gật đầu tỏ vẻ đã đồng ý, nam tử cả người lân phiến đứng ở phía thấy vậy thì tiến lên một bước, trong tay hắn cũng xuất hiện một thanh trường thương hắc sắc, trường thương kia giống hệt với trường thương mà nam tử mặc kim giáp đang dùng, khác nhau chỉ là màu sắc mà thôi.

Trường thương trong tay, khí chất của nam tử cả người lân phiến trong nháy mắt thay đổi, từ bên trong thân thể hắn tuôn ra một loại khí thể bề ngỗ thiên hạ duy ngã độc tôn, ánh mắt hắn nhìn về phía đang tang thi đang tới gần kinh miệt vô cùng.

Mặc dù hắn nghe nói thứ quái vật không mắt, cái người phát ra mùi hôi thối này đáng sợ vô cùng nhưng cũng không cho là đúng, hắn cảm thấy dù có mạnh hơn nữa cũng chỉ là một đám sâu bọ mà thôi, chẳng lẽ còn có thể lật trời được sao.

Nâng lên trường thương, trường thương phát ra ánh sáng màu đen, cùng lúc đó hư ảnh một con hắc long hiện ra, hư ảnh kia liên tục vòng quanh thanh niên kia.

Không có bất kỳ thần thông, nam tử kia quét ngang trường thương một cái, đồng thời hét.

“ Đều đi chết cả cho ta.”

Ngay lập tức trường ảnh đầy trời, mang theo khí thể kinh khủng đánh về phía đám tang thi đang lao đến đây.

“ Phúc phúc phúc.... Phúc phúc phúc....”

“ Âm âm âm..... Âm âm âm âm...”

Trong nháy mắt vô số con tang thi đang lao về phía thanh niên đều bị đánh cho máu thịt văng tứ tung, nhiều con đều trực tiếp nổ nát hóa thành đầy trời thịt vụn. Trong lúc nhất thời, phạm vi mấy dặm xung quanh bốn người Hải Tộc không có bóng dáng một con tang thi.

Dù sao một kích tùy tiên của cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh cũng không phải đám tang thi cấp thấp có thể chống lại.

Có điều Bóng Ảnh ở bên ngoài kết giới nhìn thấy một màn như vậy thì cười lạnh, qua mấy trận chiến hẳn biết đám quái vật do đại ca hắn tạo ra khó chơi vô cùng, nếu không phải liên tục đánh bạo 3 lần thì đừng hòng có thể giết được bọn nó. Đợi hẳn có thể điều động được đại quân tang thi có cấp bậc Tinh Vương Tiên Cảnh đến đây thì bốn người này chỉ có thể nằm lại bên trong này. Với hơn nữa, ở bên trong kia còn có một người.

.....

Thanh niên cả người lân phiến nhìn thấy bản thân tùy tiện một thương liền đơn giản giết chết cả mấy chục vạn con quái vật thì càng thêm không xem trong đám quái vật này.

Nhìn thấy lại có một số lượng lớn quái vật tiến lên chịu chết thì thanh niên nam tử liền trào phúng nói:

“ Ta nói rồi, loại quái vật cấp thấp này có nhiều hơn nữa cũng vô dụng, một chiêu này ta liền giải quyết hết đám cặn bã các ngươi.”

Vừa nói xong hắn lập tức vận chuyển yêu lực, trên thân thể đen kịt bỗng nhiên nổi lên những điểm đỏ bắt mắt.

Những điểm đỏ kia vừa vận xuất hiện đúng vị trí chu thiên đại huyết của Nhân tộc, các loại kinh mạch đỏ thẫm cũng tương giao hiện ra tạo thành một mảnh liên kết, có thể thấy rõ huyết quang đang vận chuyển trong từng kinh mạch, sau đó mỗi khiêu huyết ửng đỏ đều xuất hiện một phù văn.

Cùng lúc đó trường thương của hắn đang cảm cũng biến đổi, trở thành huyết sắc trường thương, con hắc long đang xoay quanh hắn cũng biến thành một con huyết long đầy dữ tợn.

Theo hoa văn xuất hiện trên từng khiêu huyết thân thể thanh niên bắt đầu bày ra các loại tư thế vặn vẹo, trận pháp không ngừng biến hóa, từng đạo huyết sắc quang mang xuất hiện, mỗi lúc một nhiều ngưng tụ không tiêu tan. Khí tức trên thân thể hắn càng lúc càng mạnh, mạnh đến nỗi ép cho đám tang thi đang đến gần đồng thời bạo thể hóa thành đầy trời thịt vụn.

Hắn nâng cao trường thương, con huyết long đang xoay xung quanh thân thể hắn đột nhiên chuyển đổi bay vọt lên bầu trời, cùng lúc này thanh niên cả người lân phiến kia hét lớn:

“ Huyết Long hàng thế thương sinh tịch diệt”

“ Gào gào gào gào...”

Cùng lúc thanh niên nói ra lời này thì Huyết Long hư ảnh bên trên bầu trời trở nên ngưng thực thêm vài phần, nó ngửa đầu phát ra tiếng rống kinh thiên. Tiếng rống của nó khiến cho cả kết giới cũng phải rung lắc một trận.

Nhưng đúng vào lúc thanh niên này thi triển tuyệt mạnh nhất, muốn một kích hủy diệt toàn bộ tang thi nơi đây cũng như kết giới xung quanh thì đột nhiên im bặt mà dừng.

Huyết Long bên trên bầu trời thoáng cái tiêu tán không thấy đâu, cùng lúc đó thanh niên cả người lẫn phiến kia khí tức nhanh chóng suy yếu đi, không những khí tức suy yếu đi mà sinh mệnh lực của hắn cũng cấp tốc trôi qua.

Trường thương đang nắm trong tay hắn cũng bị hắn buông ra, rơi xuống phía bên dưới.

Ba người Hải Tộc ở phía sau thấy vậy một màn thì cả kinh, không hiểu là có chuyện gì, hai thiếu nữ toàn thân mặc lam y lúc này tiên lại gần thanh niên hỏi:

“ Hắc Kỳ, ngươi làm sao vậy?”

Nhưng hai nàng chỉ vừa hỏi xong thì hai mắt đã trợn thật to đôi mắt, bộ dạng hai nàng giống như gặp ma, các nàng ánh mắt đều đang nhìn về phía trước ngực của Hắc Kỳ.

Chỉ thấy nơi trái tim hắn đã bị người đâm thủng, máu từ bên trong thân thể liên tục chảy ra ngoài, máu chảy ra ngoài cũng không phải máu tươi mà là một loại máu đông có màu đen, phát ra mùi hôi thối cực kỳ, hiển nhiên bên trong có kịch độc, kịch độc mạnh đến mức vừa vào trong thân thể của Hắc Kỳ liền khiến hắn mất đi năng lực điều khiển cơ thể.

“ Ta không cam lòng à...”--- Thều thảo nói ra một câu, Hắc Kỳ liền triệt để tắt thở, thân hình thoáng cái ngã xuống phía bên dưới, có điều hai nữ tử bên cạnh hắn nhanh tay bắt lấy cơ thể hắn.

Cũng đúng vào lúc này, đám tang thi không bị áp chế, lại một lần nữa xông tới. Có điều bọn nó còn chưa xông đến gần liền bị nam tử mặc kim giáp dùng âm ba công kích hủy diệt.

Cũng không thấy nam tử kia lên tiếng, chỉ thấy hắn há miệng ra, từ đó một vòng kim quang lan ra, kim quang kia đi tới đâu trực tiếp tiêu diệt tất cả những con tang thi cấp thấp nhưng sau khi giết được tâm dăm ba triệu con tang thi thì kim quang kia cũng biến mất không thấy đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1403: Chết Trong Bất Lực (2)

- ---o0o---

Sau khi đánh lui đám tang thi, nam tử mặc hoàng kim giáp kia lúc này mới tiến lại gần nhìn xem Hắc Kỳ, nhìn thấy Hắc Kỳ đã đoạn tuyệt sinh cơ thì trên mặt trung niên hiện lên sự phẫn nộ, ánh mắt hấn hiện lên hàn mang, cả người hấn cũng là như vậy, toàn thân lưu chuyển sát khí đáng sợ, sát khí màu đỏ lờm ngưng tụ xung quanh hấn, sát khí kinh khủng kia vậy mà trực tiếp nhuộm đỏ cả không gian xung quanh.

“ Là ai dám ám toán người của ta? Có gan thì bước ra đây, lẩn trốn như một con chuột như vậy có ý tứ sao? Nếu là cường giả chân chính thì bước ra đây hai chúng ta đấu một trận công bằng.”

Nam tử mặc hoàng kim giáp vừa quát lớn, vừa nhìn bốn phía xung quanh, đồng thời hồn niệm khổng lồ của hấn tản ra bao trùm toàn bộ không gian bên trong khốn trận.

Nhưng rồi hấn kinh ngạc phát hiện, dưới hồn niệm cường đại của hấn vậy mà không thể phát hiện được đối phương lẩn trốn nơi nào, hấn biết lần này gặp phải đối thủ khó chơi rồi. Người này rất có thể là một thích khách đỉnh cấp, đối với địch nhân dạng này nếu cần sơ hở một chút liền sẽ mất mạng, vì vậy lúc trước hấn đánh lui đám quái vật kia đi xa cũng là như vậy.

Hấn sợ người kia ẩn vào bên trong đàn quái vật tiếp cận bọn họ.

Thấy dùng phép khích tướng không thành công thì nam tử mặc hoàng kim giáp cũng không có thất vọng, hắn cũng đã đoán được kết quả đã là như vậy, chẳng qua hắn chỉ là muốn thử một chút mà thôi. Hắn lúc này lạnh lùng nói:

“ Nếu đã ngươi không chịu ra thì ta liền đánh cho ngươi đi ra.”

Hắn thu về trường thương hoàng kim, hai mắt của nam tử mặc hoàng kim giáp nhắm lại, tay hắn bắt pháp ấn, cả người hắn lúc này đồng thời ánh lên kim quang, kinh quang mỗi lúc một thịnh.

Tiếp đó hắn mở mắt ra, trong mắt hắn cũng bắn ra kim quang, tay hắn vung lên tuân theo vận luật kỳ lạ nào đó liên tục đánh ra vô số quyền ảnh.

Quyền ảnh kia sau khi đánh nát một đám lớn tang thi cũng không tiêu tan mà lại ngưng tụ thành một tên nam tử giống hệt tên nam tử mặc hoàng kim giáp, từ bộ dạng có đến khí tức, tất cả đều giống y như đúc, có mỗi điều đám kia thực lực chỉ chưa đến 1 thành của nam tử mặc hoàng kim giáp.

Có điều dù chỉ là một thành đã là vô cùng kinh khủng, đám tang thi dưới Tinh Vương Tiên Cảnh đến ngay cả một đám cũng không chịu được, liên tục bị mấy cái phân thân của nam tử mặc hoàng kim giáp đánh cho phân thân toái cốt.

Một ngàn cái phân thân của nam tử mặc hoàng kim giáp ở bên trong biển tang thi cấp thấp có thể nói là như cá gặp nước, đánh đâu thắng đó, đám tang thi vừa lại gần thì liền bị một quyền đánh nổ.

Trong lúc nhất thời âm thanh quyền kinh vang lên như sấm..

“ Âm âm âm....Âm âm âm...”

“ Âm âm âm....Âm âm âm...”

“ Âm âm âm....Âm âm âm...”

Máu thịt văng tứ tung, số lượng đám tang thi nhanh chóng giảm mạnh, mặt đất thoáng cái hình thành một lớp thịt thật dày, cao đến mấy chục mét, phát ra mùi hôi thối vô cùng, nhưng cũng không cần phải hít thứ mùi kia, chỉ vừa nhìn là đã muốn nôn rồi.

Một ngàn cái phân thân lại thêm nam tử mặc hoàng kim giáp cùng với hai nữ tử còn lại cũng đồng thời ra tay khiến tốc độ chết của đám tang thi mỗi lúc một nhanh, thoáng cái số lượng đám tang thi đã giảm một phần ba.

Nhưng mà tang thi từ khắp nơi đang nhanh chóng tới đây, số lượng mỗi lúc một đông, nhanh chóng bổ sung vào, không những thế đám tang thi bị đánh nát sau một lúc cũng bắt đầu từ bên trong lớp thịt dày phía bên dưới bò ra. Lúc đầu chỉ là vài ba con nhưng sau một lúc thì cả ngàn, cả vạn, thậm chí cả triệu con đồng thời bò đi ra. Vừa bò ra xong thì bọn nó lại hướng về phía ba người Hải Tộc chen chúc mà tới tấn công.

Dựa vào số lượng đông khủng khiếp cùng đặc tính không sợ chết, đám tang thi cấp thấp vậy mà khiến cho mấy tên đại năng Hải Tộc chỉ có thể co cụm chống đỡ, vừa giết được một đám thì lại có một đám khác lần đến.

Bóng Ánh ở bên ngoài âm thầm cười lạnh, trong lòng hấn cười gằn không dứt:

“ Để ta nhìn xem các ngươi có dám xuất đại chiêu không? Có Vũ Y bên trong tên nào muốn chết sớm thì cứ việc. Khắc khắc. Xuất cũng chết mà không xuất cũng chết.”

Tiên thuật có uy lực càng cao thì có thời gian trì hoãn tụ lực(delay) càng kéo dài, thời gian này chính là chỗ thiếu hụt của tất cả mọi loại tiên thuật sát

chiêu phạm vi lớn. Đề địch nhân lợi dụng được điểm này chính là vạn kiếp bất phục.

Tên nam tử cả người lân phiến trên đầu có sừng cũng là vì mắc sai lầm này mà chết không nhắm mắt.

.....

Ở bên trong khôn trận, có Vũ Y ở bên một như hổ rình mồi tùy thời ra tay, ba tên Hải Tộc cường giả không một ai dám xuất đại chiêu.

Không xuất đại chiêu thì lại không thể một liên sát quá nhiều tang thi được, ba người mỗi lần xuất kích nhiều nhất cũng chỉ giết được vài chục vạn cho đến một hai trăm vạn tang thi mà thôi. Thêm vào ngàn phân thân của nam tử mặc hoàng kim giáp cũng không tới 5 triệu con mỗi lần

Nhưng số lượng tang thi chết đi so với số lượng tang thi không ngừng cuộn cuộn tiến tới nơi này lại chẳng đáng vào đâu, không những thế đám tang thi từ bên dưới lớp thịt ở dưới cũng liên tục mò ra. Khiến cho ba người kia càng đánh càng lâm vào thế yếu.

Cảm thấy tình huống cứ kéo dài như vậy sẽ không ổn, nam tử mặc hoàng kim giáp quả quyết mở ra một con đường máu, để phá trận ra ngoài.

Hắn truyền âm cho hai thiếu nữ bên cạnh nói:

“ Chuẩn bị phá trận, lúc ta phá trận hai người các ngươi phải đảm bảo an toàn cho ta. Không để cho tên cao thủ kia đánh lén ta.”

Hai thiếu nữ đồng thời truyền âm lại:

“ Rõ, đại nhân.”

Tiếp đó ba người mang theo một ngàn phân thân, hướng tới một mặt trận pháp gần nhất mà đánh tới.

“ Âm âm âm....”

“ Gào gào gào...”

Trường thương bay múa, phạm vi mấy chục dặm xung quanh hẳn không một bóng tang thi, tất cả đều biến thành thịt nát bay đầy trời.

Bóng Ảnh ở bên ngoài nhìn thấy như vậy thì cười lạnh, hẳn làm sao lại không biết được ý định của mấy người này.

Ngay lập tức, toàn bộ tang thi cấp cao tụ tập lại với nhau sau đó đồng thời cuồng hóa, hướng về phía ba cao thủ Hải Tộc cùng với ngàn cái phân thân kia đánh tới.

Dưới áp lực của đám tang thi cấp cao tạo nên, bước tiến của ba tên cường giả Hải Tộc lập tức chậm lại, về phần đám phân thân của nam tử mặc hoàng kim giáp thì nhanh chóng bị tiêu diệt, hóa thành đại lượng thiên địa tiên khí.

Nhưng ngay vào lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh, ở bên cạnh một thiếu nữ mặc áo màu lam, một phân thân của nam tử mặc hoàng kim giáp bất ngờ quay người, từ phía sau đầu cho thiếu nữ kia một đao chí mệnh.

“ A”

Một đao này trực tiếp xuyên qua đầu thiếu nữ kia, thiếu nữ kia chỉ kịp hét thảm một tiếng còn không kịp chặn chối một lời liền đã gục xuống.

Tiếng hét này lập tức kinh động tới hai người khác, hai người kia quả thực là cao thủ, bị tiếng hét thảm của thiếu nữ kia đánh động cũng không có

hoảng hốt mà trực tiếp quay lại đánh ra một chưởng.

“ Âm âm...”

Vũ Y vừa giết người xong còn chưa kịp chạy liền bị hai chưởng đánh tới, theo kinh nghiệm nhiều năm nàng lập tức vận dụng toàn bộ tiên bảo phòng ngự những nơi yếu hại sau đó vung song đao ngạnh kháng hai công kích kia.

“ Oành oành...”

Vũ Y bị hai chưởng lực đánh trúng, lập tức như điều đứt dây bay ra xa xa, có điều khi bay ra được vài chục mét thì thân thể Vũ Y lại một lần nữa biến mất, hoàn toàn không thể xác định được vị trí.

Có được Long Sát hộ thể cùng tiên bảo sáo trang, tuy bị hai chưởng lực khủng bố đánh trúng nhưng Vũ Y cũng chỉ là bị thương bình thường mà thôi, không ảnh hưởng tới quá nhiều chiến lực của nàng.

Thấy được một màn như vậy thì nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ còn lại sắc mặt đều là âm trầm đến chảy ra nước.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1404: Đầu Hàng

- ---o0o---

Ở bên ngoài duy trì khốn trận, Bóng Ảnh thấy một màn như vậy thì cũng không có vui mừng, ngược lại ứa ra mồ hôi lạnh, Vũ Y nếu bị sao đại ca sẽ lột da hắn.

Tâm niệm vừa động, hắn lập tức câu thông với Long Sát cùng Nguyên Ma

“ Lão tam, lão tứ, hai người bọn đệ vào trong đồng thời kết hợp với Tiêu Y đi, nhị ca ở ngoài này cũng không cần hai người bọn đệ làm gì.”

Một nửa của Long Sát cùng Nguyên Ma đang gia trì trên thân thể của Bóng Ảnh lập tức tách ra, sau đó chui vào bên trong khốn trận biến mất không thấy đâu.

Bóng Ảnh nhìn thấy vậy thì nhẹ thở ra một hơi, đừng nhìn mặt ngoài hắn hung ác, lạnh lùng, tàn nhẫn nhưng hắn là kế thừa từ Xuân Đức, tâm của hắn luôn hướng về gia đình, nhìn thấy Vũ Y gặp nguy hiểm như vậy, hắn cũng là lo lắng không thôi. Có điều mặt ngoài hắn không có thể hiện ra mà thôi.

Bây giờ có được Long Sát cùng Nguyên Ma gia trì, Vũ Y có thể nói là công thủ toàn vẹn, thêm vào độc tố của Xuân Đưa cho nàng, một khi đắc thủ làm bị thương kẻ địch thì nạn nhân chắc chắn phải chết. Mà cái chết kia cũng không đơn giản chỉ là chết.

Có điều vì để không để xảy ra điều ngoài ý muốn, Bóng Ảnh không tiếc hi sinh đám thi thể tang thi bên trên mặt đất.

Tay hắn bấm niệm ấn quyết, trong miệng hắn phun ra một luồng hắc mang, đồng thời đập mạnh hai tay xuống dưới mặt đất.

“ Ầm...”

Giống như là bị kích hoạt cái gì đó, cả cái khốn trận khổng lồ lập tức sáng lên không biết bao nhiêu lần, cả một cái đại trận khổng lồ phát ra hắc mang trùng thiên, hắc mang kia khiến cho cả phương thiên địa nơi đây tối tăm mù mịt như đêm 30, dù là ngoài hay bên trong, miễn là ở bên trong “ Hắc mang” hồn niệm liền bị hạn chế thật lớn.

.....

Lâm vào vòng vây trùng điệp, nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt, vốn sắc mặt khó coi đến cực điểm nhưng khi nhìn thấy khốn trận bị kích hoạt, đồng thời cảm nhận được lực lượng “ Cấm hồn” thì sắc mặt liền đại biến.

Có hồn niệm cường đại mà bọn họ còn bị tên thích khách đang ẩn nấp quanh đây ám sát mất hai người, nếu như hồn niệm bị hạn chế, hậu quả không cần nói cũng biết.

Sắc mặt của hai người lúc này đã không còn thông dong như ban đầu, lúc này đây dù là nam tử mặc hoàng kim giáp hay thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt trên mặt đều lộ vẻ lo lắng cùng sợ hãi.

Tuy bọn họ liên tục đánh ra các công kích uy mãnh, đánh cho đám tang thi trong phạm vi mấy chục dặm phần thân toái cốt nhưng mà bọn họ càng đánh càng yếu, càng đánh càng vô lực.

Ở bên ngoài, nhìn thấy tâm lý của hai người kia có dấu hiệu giao động, Bóng Ảnh lập tức mở miệng nói:

“ Nếu hai người các ngươi chịu gia nhập thể lực của chúng ta thì cũng không cần phải chết. Các ngươi hiện tại, thân lâm tuyệt cảnh hoàn toàn không có sinh lộ, dù có giãy dụa cũng chỉ là vô ích, ta khuyên các ngươi vẫn là nên suy nghĩ thật kỹ.”

Lời nói của Bóng Ảnh như là âm thanh của thiên địa, liên tục vọng đi vọng lại bên trong kết giới, hai người nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt nghe được thì sắc mặt biến hóa không thôi. Bọn họ cũng biết tình cảnh hiện tại nhưng... lúc này còn chưa phải tuyệt lộ bọn họ cũng không muốn cứ vậy buông tay.

Nam tử mặc hoàng kim giáp gầm lên nói:

“ Mở tường, xem ta.”

Vừa nói xong thì cả người hắn liền bắt đầu long hóa, có điều khi hắn chỉ vừa long hóa được cánh tay thì liền cảm thấy nguy hiểm chí mạng đánh úp lại.

Không có đủ thời gian để quay về thân thể chân long, nam tử kia bắt đắ dĩ chỉ có thể ngừng lại việc hóa long mà dùng trường thương ngăn cản nguy hiểm.

Nhưng hắn chỉ vừa ngừng lại việc hóa thân thì nguy hiểm lại một lần nữa biến mất, thấy vậy một màn trong lòng hắn giận dữ cùng biệt khuất không thôi.

Hắn là lần đầu tiên trong đời đánh một trận chiến bị bó tay bó chân đến vậy, hầu như một thân thần thông không thể thi triển, vừa muốn thi triển liền sẽ bị đối phương tập sát.

Không chỉ có hấn mà thiếu nữ ở bên cạnh hấn cũng là như vậy.

Trong bất tri bất giác, loại áp lực bất cứ khi nào cũng có thể tử vong này đè ép khiến cho hai tên cường giả của Hải Tộc ý chí mỗi lúc một suy sụp.

Dù là cuộc sống bình thường, hay cuộc sống ở tu tiên giới, người tham sống sợ chết vẫn rất nhiều, còn người chết cũng không sợ thì ít lại càng thêm ít.

Còn cái gì cường giả chi tâm, thà chết chứ không chịu làm nô cho người khác chính là cốt chớ, vì mạng sống đừng nói làm nô, mà phải làm thứ có ghê tởm hơn người ta vẫn sẽ làm. Chỉ khi nào bị ép vào đường cường, sống cũng không bằng chết thì người ta mới liều mạng mà thôi.

Nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt cũng là người như vậy, bọn họ là cường giả không sai nhưng bọn họ cũng rất yêu quý tính mạng.

Cảm thấy vô kế khả thì, nam tử mặc hoàng kim giáp lớn tiếng nói:

“ Chúng ta nguyện hàng.”

Bóng Ảnh ở bên ngoài nghe thế thì lập tức cho đám “ Tang thi” ngừng lại việc tấn công. Bóng Ảnh biết cơ hội đến rồi nếu hai người này đã nguyện hàng thì quyền chủ động sẽ nằm trong tay hấn.

Hấn cất tiếng cười lớn nói:

“Ha hả. Hai vị lựa chọn rất sáng suốt, không biết hai vị lại là có yêu cầu gì đây.”

Bóng Ảnh đương nhiên là hiểu cường giả loại này sẽ không thể giống con chó như vậy hô tới hô đi, ít ra cũng phải để cho đám này mặt mũi, tuy

thể diện không thể mài ra ăn được nhưng mà đôi khi nó còn quan trọng hơn cả mạng sống nữa.

Hắn nói như vậy cũng là cho hai người này thể diện thật lớn, nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt nghe hắn hỏi vậy cũng là một trận kinh ngạc, cũng không ngờ đối phương lại cho bọn họ mặt mũi như vậy.

Nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt nhìn nhau một cái, sau đó nam tử kia nói:

“ Hôm nay bọn ta là người bại trận, cũng không lời để nói nhưng bọn ta muốn sau khi đầu nhập vào thế lực của người vẫn giữ được tôn nghiêm của bản thân, việc này người có thể làm được sao? Cái thứ hai bọn ta muốn gặp vị cao thủ đang ở trong này.”

Bóng Ảnh nghe lời này thì híp mắt lại, tiếp đó hắn gật đầu nói:

“ Việc thứ nhất không thành vấn đề.”

Nói xong hắn liền chỉ tay lên trời nói:

“ Lấy linh hồn của ta làm dẫn, lấy đạo căn của ta phụ trợ, kêu gọi thiên địa thệ tâm.... Nếu hôm nay làm trái lời nói linh hồn tiêu tan, thân xác vẫn diệt.”

“ Âm...”

Hắn vừa nói xong thì trên bầu trời đột nhiên vang lên mấy tiếng nổ lớn, cái này là chứng minh thệ tâm đã có tác dụng, một khi làm trái chính là vạn kiếp bất phục.

Bóng Ảnh làm xong thì nhìn hai người nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt nói:

“ Đến hai vị biểu hiện ra thành ý rồi.”

Nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc áo màu lam nhạt nhìn nhau một cái sau đó thì phát ra “Thệ ngôn”, mặc dù đã có “Thệ ngôn” nhưng vì đảm bảo tuyệt đối Bóng Ảnh vẫn là sử dụng một ít đặc thù cách khống chế, hấn dùng “phần hồn giả ý” của bản thân cài vào bên trong linh hồn hai người kia. Chỉ cần hai người này có dị tâm hấn liền biết được, ngay lập tức sẽ diệt trừ.

Sau khi hai người đã bị khống chế hoàn toàn thì Vũ Y cũng mới từ từ hiện ra thân hình, lúc này đây sắc mặt nàng có chút trắng bệch, khóe miệng còn lưu một chút vết máu, hiển nhiên là đã bị thương.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1405: Ác Ma Điện Thần Bí

- ---o0o---

Cảm nhận được hơi thở trên người Vũ Y thì cả nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc lam y đều không tin vào mắt mình, bọn họ đều cảm nhận được khí tức trên cơ thể Vũ Y chỉ có Hằng Vương Tiên Cảnh nhất trọng trung kỳ mà thôi.

Nam tử mặc hoàng kim giáp đánh giá Vũ Y một hồi vẫn không thể tin được nói:

“Chỉ là Hằng Vương Tiên Cảnh nhất trọng trung kỳ thôi, làm sao có thể nhất kích liền diệt sát được một tên bát trọng cùng cửu trọng. Cái này quá hoang đường.”

Bóng Ảnh nghe thế thì cười nói:

“Hoang đường sao? Hai người các ngươi chuẩn bị còn thấy một màn hoang đường hơn xuất hiện này.”

Bóng Ảnh vừa nói xong thì nam tử xấu xí cả người lân phiến có cái sừng trên đầu, cùng một người khác bị Vũ Y đâm thủng đầu lúc này ở trên lớp thị phía bên dưới, vậy mà bắt đầu cử động, hai người bọn họ giật giật vài cái sau đó sống lại, rồi lẳng không mà lên như không có việc.

Hai người đi tới trước mắt Vũ Y quỳ xuống hô lớn:

“ Hắc Kỳ xin ra mắt chủ nhân.”

“ Lam Linh xin ra mắt chủ nhân.”

Nhìn thấy một màn như thế thì nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ mặc lam y đều tròn to đôi mắt mà nhìn, cảm nhận được sinh cơ dạt cao từ hai người kia rõ ràng là vẫn còn sống, không những thế linh hồn của bọn họ cũng không bị hư hao gì.

Nam tử mặc hoàng kim giáp nuốt nước miếng nói:

“ Điều này làm sao có khả năng?”

Bóng Ảnh triệt hồi đi khốn trận, lạnh nhạt nói:

“Không gì là không có khả năng, không gì là không thể, mọi việc không thể ở bên trong Ác Ma Điện đều có thể, hai người các ngươi nhìn, bọn họ không phải sống lại rồi sao, hơn nữa còn rất khỏe mạnh, thần trí cũng không vấn đề.”

Bóng Ảnh vừa nói xong thì Hắc Kỳ lúc này đã đứng lên nhìn về phía nam tử mặc hoàng kim giáp cùng thiếu nữ lam y nói:

“ Long Thiên đại nhân, Lam Tiên muội muội, Ác Ma Điện vĩ đại không phải những kẻ tầm thường có thể hiểu được, chỉ cần người gia nhập Ác Ma Điện thì tương lai đột phá lên Thiên Vương Tiên Cảnh đã không khó khăn, hơn nữa khi đột phá lên cao cũng sẽ có công pháp thích hợp cho đại nhân tu luyện.”

Nam tử mặc hoàng kim giáp nghe tới việc đột phá lên Thiên Vương Tiên Cảnh, cùng công pháp tương thích thì bên trong sau ánh mắt hiện lên sự khao khát mãnh liệt.

Hắn quay người nhìn lại Bóng Ảnh hỏi:

“ Hắc Kỳ nói lời này là thật?”

Bóng Ảnh không chút do dự nói:

“ Đều là thật, có điều người giống như ngươi thì không được?”

Nam tử mặc hoàng kim giáp cau mày hỏi:

“ Vì sao? Chúng ta đều đã phát thệ ngôn cũng đã bị các ngươi khống chế.”

Lắc lắc đầu, Bóng Ảnh nói:

“ Công hiến không đủ, không có tư cách đòi, ta biết hai người các ngươi đang đi nhờ Hắc Kỳ cùng Lam Linh đều là con rối, có điều không phải như vậy, bọn họ đều sống nhưng lý niệm thay đổi mà thôi. Nói nhiều cũng vô ích, đợi sau này các ngươi sẽ rõ.”

Bóng Ảnh chỉ vừa dứt lời thì không gian đột nhiên một trận ba động kịch liệt, tiếp đó từ bên trong không gian kia liền tiếp đi ra một đám Hải Tộc cường giả, không những Hải Tộc cường giả bên trong còn có không ít tang thi cấp bậc Hằng Vương Tiên Cảnh.

Đám này vừa xuất hiện thì liền quỳ xuống hướng Bóng Ảnh xin lỗi:

“ Ảnh đại nhân, chúng ta tới chậm. Mong đang đại trách phạt.”

Vừa nhìn thấy đám Hải Tộc cường giả cùng đám tang thi cấp bậc Hằng Vương Tiên Cảnh thì Long Thiên cùng Lam Tiên đều là cả kinh, hai người kinh ngạc đến không nói ra lời.

Không ngờ cường giả Hắc Sa Lĩnh phái đi mấy lần trước đều xuất hiện nơi đây, không thiếu một người.

“ Các ngươi, các ngươi... Các ngươi vậy mà chưa chết?” --- Nam tử mặc hoàng kim giáp kinh ngạc nói.

Nghe được âm thanh quen thuộc, đám cường giả Hải Tộc đều nhìn lên, cả một đám cũng là kinh ngạc nói:

“ Long Thiên đại nhân, Lam Linh đại nhân, Lam Tiên đại nhân còn có Hắc Kỳ đại nhân, bốn vị đại nhân cũng ở đây.”

Thấy đám người này nhận ra nhau, Bóng Ảnh cười nói:

“ Hóa ra đều là người nhà à, đã vậy mọi người cứ từ từ tâm sự, tiện thể các ngươi cũng giải thích cho Long Thiên cùng Lam Tiên một chút về cơ chế hoạt động của Ác Ma Điện chúng ta. Mà việc mấy nơi khác đã làm xong chưa?”

Mấy chục tên cường giả đồng thanh nói:

“ Thừa đại nhân, tất cả đều đã được giải quyết toàn bộ. Người hàng đã hàng, người cần giết cũng đã giết, tất cả tài nguyên đều đã tụ tập về Kháng Hải Trấn Yêu thành.”

Bóng Ảnh gật đầu thỏa mãn nói:

“ Làm rất tốt, sau khi trở về có thể hướng Kim quản sự(Sói Mập) đổi công hiến.”

Nói xong thì hắn liền nhìn hướng Vũ Y, hai người nhìn nhau gật đầu một cái, tiếp đó liền biến mất không thấy đâu, cùng lúc đó thì đàn hàng trăm tử con kia cũng dần tản đi.

Sau khi thi đàn đi rồi thì để lại một mảnh chiến trường toàn thịt nát cùng máu tươi, tất cả những thứ này đều là đám tang thi bị hai người Long Thiên cùng Lam Tiên liên tiếp kích sát ba lần không thể tái sinh.

Đúng lúc này ở trên đồng thịt nát kia mọc ra vô số cây nhỏ những cây nhỏ kia lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được lớn lên, chỉ có mấy cái hô hấp thôi liền đã cao 3 mét, thêm vài cái hô hấp nữa liền đã cao 30 mét biến thành một “Thụ tinh”.

Đám “Thụ tinh” kia có mắt có mồm, còn có thể nói chuyện, chỉ nghe bọn nó nói:

“Ăn nhanh lên còn đi qua bên kia.”

Tiếp đó chỉ thấy vô số “Thụ tinh” vươn ra vô số nhánh cây cắm vào bên trong lớp máu thịt bên trên mặt đất.

Máu cùng thịt nát bên trên mặt đất nhanh chóng bị đám “Thụ tinh” hấp thu đi, hấp thu càng nhiều máu thịt thì đám thụ tinh chiến sĩ kia càng to lớn, vừa mới đó chỉ 30 mét, không lâu sau đó liền đã cao đến 50 mét, 100 mét, rồi đến 200 mét mới dừng lại.

Lúc đến 200 mét độ cao thì máu thịt bên trên mặt đất đã bị hấp thu không còn chút gì, còn lại chẳng qua chỉ là một tí cặn bã mà thôi.

Tiếp đó đàn “Thụ tinh chiến sĩ” lại nối đuôi nhau mà chạy về một phương hướng, mấy triệu con như vậy chạy cùng một lúc khiến cho mặt đất rung lên “ầm ầm”

Long Thiên cùng Lam Thiên nhìn thế thì tròn mắt mà nhìn, ngay cả Hắc Kỳ cùng Lam Linh cũng thế, đây cũng là lần đầu bọn họ nhìn thấy tràng cảnh dị như thế.

Chỉ có đám Hải Tộc cường giả mới đến cùng mấy con tang thi cấp chiến lực Hằng Vương Tiên Cảnh là không lạ lẫm gì, bọn họ thấy cảnh này hằng ngày nên cũng chẳng ngạc nhiên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1406: Khuyên Hàng

- --o0o--

Bóng Ảnh cùng Vũ Y giao chiến với bốn cường giả Hải Tộc ở ngay bên ngoài Huyết Thần Tông, cách Huyết Thần Tông cũng không xa. Cái này cũng không phải vô duyên vô cớ mà làm vậy, đây đều là có mục đích cả.

Sau khi mấy người của Hải Tộc đầu hàng thì Bóng Ảnh cùng Vũ Y liền tới trước tông môn đại trận của Huyết Thần Tông chiêu an.

Lúc này đây ở bên ngoài tông môn đại trận của Huyết Thần Tông đã bị thi đàn khổng lồ bao xung quanh, bao vòng trong vòng ngoài, dù có muốn độn thổ cũng chạy không thoát.

Bóng Ảnh lúc này đứng trên một con Long Nham Quỷ, vận dụng ma lực nói lớn:

“ Người ở bên trong nghe rõ, đây là cơ hội cuối cùng cho các ngươi, nếu các ngươi tình nguyện gia nhập vào Ác Ma Điện thì sẽ không phải biến thành một đám quái vật ngu ngốc, còn sẽ được đãi ngộ tốt, có tôn nghiêm của bản thân, còn nếu vẫn khăng khăng cố chấp, lợi dụng nơi hiểm yếu lại, đợi khi hộ trận này phá chính là ngày chết của các ngươi.”

“ Ta nhắc lại, đây là cơ hội cuối cùng. Trong vòng một canh giờ nếu các ngươi không cho ta câu trả lời thỏa đáng hoặc im lặng thì ta lúc đó sẽ toàn lực tấn công. Ta tin mọi người đều không phải người ngu. Các ngươi hẳn là thấy được bốn vị Hải Tộc vừa gia nhập chúng ta.”

Nói xong Bóng Ảnh cũng không nói thêm gì nữa, mà đứng lặng yên nơi đó. Đối với hắn mà nói dù đám người bên trong có đồng ý quy hàng hay không cũng không quan trọng lắm, dù sao chỉ là một lũ kiến hôi mà thôi.

Có điều Vũ Y nói muốn trước tiên khuyên hàng nên hắn cũng chiều lòng nàng mà làm.

.....

Thời gian từ từ, chậm rãi đi qua, cả một phiến thiên địa rộng lớn lúc này cũng giống như ngừng thở. Bầu trời trời u ám, gió ngừng thổi, cây ngừng lay, thi đàn ngừng hô hấp, mọi thứ đều trở nên tĩnh lặng dị thường.

Không gian càng tĩnh lặng thì áp lực lên tinh thần mỗi người bên trong Huyết Thần Tông càng lớn, cơ hồ lúc này đây, mỗi người trên ngực đều phảng phất đặt một ngọn núi lớn, hô hấp cực kỳ khó khăn.

Không chỉ có là các vị cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh, Tinh Vương Tiên Cảnh như vậy, mà đến những đệ tử cấp bậc thấp phía bên dưới cũng là đồng dạng như thế.

Đây là thời khắc bước ngoặt của cuộc đời, nếu chọn sai có thể nói là vạn kiếp bất phục.

.....

Bên trong chủ điện to lớn của Huyết Thần Tông.

Lúc này đây bên trong đang ngồi rất nhiều cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh. Số lượng cực lớn, lên đến 32 người.

Trong số đó người xuất thân từ Bắc Thần Châu là nhiều nhất, cơ hồ mỗi siêu cấp thế lực của Bắc Thần Châu như Hoan Nguyệt Tông, Thiên Tinh

Các, Huyết Thần Tông, Bách Hoa Cốc... Đều có từ ba đến năm vị Hằng Vương Tiên Cảnh. Còn lại những người khác đều là từ các “Châu “ lân cận đi qua giúp đỡ đối kháng Hải Tộc.

Chỉ dựa vào số lượng này liền biết, các thế lực ở Bắc Thần Châu che giấu sâu tới mức độ nào. Nếu như không phải có lần này đại nạn thì những thế lực này vẫn còn tiếp tục ẩn giấu.

Bên trong chủ điện một mảnh tĩnh lặng, bầu không khí cơ hồ như ngưng kết lại, hô hấp của mọi người cũng vì thế mà trở nên khó khăn.

Nhưng sau một hồi lâu thì rốt cuộc cũng có người lên tiếng, người lên tiếng không phải ai khác mà chính là Linh Tâm của Hoan Nguyệt Tông, nàng ta nói:

“ Mọi người vì sao lại yên lặng như vậy, chúng ta ở nơi này không phải tìm ra đối sách với tình huống trước mắt sao? Vì sao không có ai lên tiếng nói một lời?”

Huyết Thần Tông - Tông chủ, Liêu Dương Thần nghe được Linh Tâm nói như vậy thì trong mắt lóe lên ánh sáng khác lạ, hần lúc này trịnh trọng hỏi:

“ Không biết Linh Tâm tông chủ đã đưa ra quyết định sao? Là tử chiến vẫn là đầu nhập vào thế lực thần bí ngoài kia?”

Linh Tâm biết đây là Liêu Dương Thần muốn đẩy nàng lên trước, làm chim đầu đàn, còn hần thì ở sau quan sát sau đó mới lựa chọn.

Lúc trước nàng không biết thái độ của Ác Ma Điện là thế nào, nên cũng không dám mạo muội dẫn đầu, sợ không vào được Ác Ma Điện lại còn bị người nơi này làm khó khăn. Nhưng có lời kia của Bóng Ảnh lại thấy bốn

cao thủ của Hải Tộc, Linh Tâm lúc này đã quyết, nàng cũng không cần che giấu nữa.

“ Ta nghĩ mọi người ở đây ai cũng rõ ràng, chống lại cũng chỉ là vô nghĩa giãy chết mà thôi, mọi người cũng không phải không thấy, đến cả bốn vị cường giả của Hắc Sa Lĩnh còn không phải bị người ta giết hai người, hai người còn lại biết sợ mà hàng. Người ta thân là Bán Bộ Thiên Vương Tiên Cảnh còn bỏ xuống mặt mũi được, chúng ta đám sơ kỳ, trung kỳ này lại có gì không thể.”

“ Ta đã quyết định mang theo tinh anh của Hoan Nguyệt Tông gia nhập Ác Ma Điện, nếu ai có cùng suy nghĩ có thể cùng ta một lượt, ta có thể đảm bảo người đó.”

Nàng vừa nói xong thì người bên trong chủ điện một lần nữa trầm mặc, cũng không ai lập tức lên tiếng chỉ trích Linh Tâm mà đang suy nghĩ lời nói của nàng.

Lúc này bên phía Bách Hoa Tông, một nữ tử cung trang xinh đẹp rạng ngời, nhìn về phía Linh Tâm hỏi:

“ Lời của Linh Tâm muội muội là thật sao? Linh Tâm muội muội là lấy cái gì để đảm bảo chúng ta, bằng không Linh Tâm muội muội cũng nói ra cho mọi người cùng nghe.”

Ánh mắt của mọi người trong lúc nhất thời lại đồng loạt nhìn về phía Linh Tâm đợi nàng nói ra nguyên nhân khiến nàng tự tin như vậy.

Linh Tâm lúc này ngược lại cũng không giấu giếm mà nói ra quan hệ của Hoan Nguyệt Tông với Huyết Vận cho mọi người nghe. Cũng nói ra suy đoán vì sao người của Ác Ma Điện lại muốn hủy diệt cả Bắc Thần Châu.

Đám người nghe xong thì một trận kinh ngạc không thôi, bọn họ có chút không ngờ Hoan Nguyệt Tông từ lâu đã đánh lên quan hệ với Ác Ma Điện thế lực thần bí kia.

Thảo nào ngoại trừ một chút ngoại môn đệ tử cùng tạp dịch là bị biến thành quái vật ra thì trên cơ bản Hoan Nguyệt Tông không có bất kỳ tổn thất nào cả, trên đường tụ họp đến Huyết Thần Tông cũng là như vậy.

Nghe xong bây giờ mọi người đều đã lý giải được nghi hoặc trong đó.

Các chủ Thiên Tinh Các, Dược Mai nhìn về phía Linh Tâm hỏi:

“ Nếu là Thiên Tinh Các chúng ta nguyện ý gia nhập vào Hoan Nguyệt Tông, không biết Linh Tâm tông chủ có thể bảo đảm được được chúng ta hay không?”

Linh Tâm nghe được Dược Mai nói thì trong lòng khẽ động, có điều ngay sau đó nàng hơi nhíu mày lại, nàng biết Thiên Tinh Các ngày trước là đã từng đắc tội qua Ác Ma Điện. Nàng cũng không dám chắc thái độ của Ác Ma Điện đối với Thiên Tinh Các lại sẽ là như thế nào.

Suy nghĩ một lúc lâu, nàng nhẹ gật đầu nói:

“ Được.”

Thiên Tinh Các, Hoan Nguyệt Tông hai thế lực lớn đã đồng ý, tiếp đó những thế lực khác sau khi suy tính một phen cũng là đồng ý. Dù sao bọn họ đều là hạng người có được giãn được, cũng không phải cái loại đầu óc cứng nhắc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1407: Thu Phục Toàn Bộ

- ---o0o---

Thời gian chỉ vừa đi qua một giờ thì đám người máu chó ở bên trong Huyết Thần Tông đều đã đồng thời xuất hiện ở bên ngoài.

Vốn là đã bàn bạc kỹ lưỡng với nhau, còn thống nhất cả lời nói sau khi đi ra bên ngoài nhưng mà lúc ra đến nơi, nhìn thấy một màn ở trước hộ tông đại trận, không còn ai có thể nói ra được lời nào nữa.

Xung quanh Huyết Thần Tông lúc này đều đã bị bao vây vòng trong vòng ngoài, hơn nữa bao vây xung quanh Huyết Thần Tông lúc này cũng không phải đám tôm tép nhãi nhép nữa mà cơ hồ tất cả đều là cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh trở lên, trong đó còn có rất nhiều cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh.

Nhìn thấy cảnh này, bao lời muốn nói lúc trước đều nuốt ngược vào bên trong.

Liêu Dương Thần nhìn hằng hà sa số Tinh Vương Tiên Cảnh bao vây nơi đây thì nuốt nước miếng nói:

“ Ừc ừc. Số lượng này sẽ không phải là toàn bộ cường giả của Bắc Thần Châu đều tụ tập lại đây rồi chứ? Nơi này cũng có tới mấy chục triệu đi.”

Một người khác ở bên cạnh cũng là khó khăn nuốt nước miếng, hấn miệng đắng lưỡi khô nói:

“ Dù là có tụ tập hết cường giả một “ Châu” cũng không nhiều như vậy à. Cái này là sao?”

Không ai trả lời hẳn, tất cả mọi người đều đang ngẩn người nhìn số lượng cường giả khủng khiếp đang vây xung quanh Huyết Thần Tông

Thực tế thì số lượng cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh một “Châu” cũng không nhiều đến vậy, có điều đám tang thi có năng lực tiến hóa nên sau một hồi giết chóc, thôn phệ sinh linh có rất nhiều con đạt tới Tinh Vương Tiên Cảnh, vì thế mà nơi này mới nhiều như vậy Tinh Vương Tiên Cảnh tang thi.

Bóng Ảnh nhìn thấy đám rùa rút đầu này đã đi ra thì nheo mắt lại, ngay lúc hẳn đang định mở miệng nói chuyện thì Vũ Y giữ lại nói:

“ Để ta đi, ngươi nói chuyện có khi liền dọa bể lá gan bọn hẳn.”

Bóng Ảnh nghe thế thì cười cười gật đầu nói:

“ Vậy Tiểu Y ngươi tới, ta ở một bên quan sát, nếu đám này không nghe lời thì một khắc sau liền cho bọn chúng chết không có đất chôn.”

Giọng nói của Bóng Ảnh không lớn nhưng cái giọng điệu âm lãnh, bén nhọn kia vang lên giữa lúc thiên địa yên tĩnh lại thập phần chói tai, đám người Linh Tâm ở bên trong đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Cả đám nghe vậy thì sắc mặt liền tái nhợt, người ở đây ai cũng rõ ràng, một khi động thủ lấy số lượng cường giả khủng khiếp đang ở đây thì đám bọn họ cũng giống như con kiến bé nhỏ mà thôi, rất nhanh sẽ bị nghiền chết.

.....

Đi lên phía trước vài bước, Vũ Y lẳng không đứng giữa trời nhìn người ở bên trong hộ tông đại trận nói:

“ Mọi người không cần tới một canh giờ đã suy nghĩ xong, hẳn đã làm ra suy nghĩ vô cùng cẩn thận và có quyết định chính xác, không biết mọi người là làm ra quyết định như thế nào, là quy thuận hay vẫn là liều chết chống cự đến cùng.”

Nguyên Ma đang đứng cách đó không xa, thấy Vũ Y còn mắt công giảng giải cùng thời gian nói chuyện với đám cận bã thì buồn bực không thôi nói:

“ Vũ Y tử cũng thật là, cần gì nhiều lời vô nghĩa như vậy, thuận chúng ta thì sống mà chống lại thì chết. Hỏi đám kia một câu thôi, có muốn sống không? Có thì mở ra đại trận đi ra ngoài này. Còn muốn chết thì để đệ đi lên giết hết cho.”

Vừa nói cả người hắn bùng lên sát khí trùng thiên, bộ dạng muốn động thủ giết người.

Ở bên cạnh hắn Long Sát nói:

“ Lão tứ bình tĩnh, không thấy đám kia còn đang kinh ngạc đến đang há hốc miệng ra à, phải để cho bọn họ hồi phục tinh thần cái đã chứ.”

Hai người Long Sát cùng Nguyên Ma chỉ đơn giản nói mấy câu vậy thôi nhưng là khiến cho đám người đang ở bên trong hộ sơn đại trận của Huyết Thần Tông bị dọa cho không nhẹ.

Hai người chỉ vừa nói xong thì hộ tông đại trận liền được triệt tiêu, cùng lúc đó đám cường giả bên trong Huyết Thần Tông đồng thời đi ra ngoài, quỳ xuống một loạt nói lớn:

“ Nguyên thần phục Ác Ma Điện.”

“ Nguyên thần phục Ác Ma Điện.”

“ Nguyên thần phục Ác Ma Điện.”

.....

“ Nguyên thần phục Ác Ma Điện.”

“ Nguyên thần phục Ác Ma Điện.”

“ Nguyên thần phục Ác Ma Điện.”

Mấy chục người này vừa quỳ thì trên cơ bản mọi việc đã xong, tiếp đó tất cả cường giả khác ở bên trong Huyết Thần Tông cũng đều đi ra, nguyên ý thần phục.

Nguyên Ma thấy thế nhìn qua Long Sát cười híp mắt. Long Sát cũng là khà khà mà cười.

Đúng vào lúc này, không gian một hồi nhộn nhạo, một cái khe hở tách ra, Sói Mập từ bên trong đi ra ngoài.

Tất cả mọi người trong lúc nhất thời đều nhìn về phía nó, đến ngay cả Vũ Y cùng mấy người khác cũng đều là như vậy. Bóng Ảnh nhìn thấy Tiểu Kim thì hỏi:

“ Tiểu Kim có việc gì sao, làm sao lại đi ra ngoài này?”

Sói Mập đi ra ngoài, chạy tới bên chạy Bóng Ảnh nói:

“ Chủ nhân nói muốn tìm một số người có năng lực luyện khí trợ giúp nên nói Tiểu Kim đi ra ngoài nói cho Ảnh ca cùng Y tỷ một tiếng.”

Đang nói chuyện, ánh mắt của Sói Mập bỗng nhiên sáng ngời, nó nhìn về phía một lão già mặc áo bào tro hô lớn:

“Ngô lão đầu, lão vẫn chưa chết à, tốt quá, vốn muốn đi tìm lão nhưng giờ đỡ mất công đi tìm.”

Ánh mắt của Vũ Y cùng Bóng Ánh đồng thời nhìn theo phương hướng của Sói Mập đang nhìn. Khi nhìn thấy lão già mặc áo bào tro đang quỳ trên mặt đất thì có phần kinh ngạc, Vũ Y hỏi:

“Tiểu Kim người biết lão già kia à?”

Tiểu Kim gật đầu nói:

“Lão đầu này là một tên luyện khí sư đỉnh cấp của Bắc Thần Châu này đấy, đó cũng là Tiểu Kim nghe nói thôi cũng không biết hư thực ra sao.”

Bóng Ánh cười nói:

“Thôi việc này đích thân Tiểu Kim người xuống lựa chọn đi, bọn ta cũng không biết thế nào giúp người. Việc nơi đây tùy Tiểu Kim người định đoạt, ai không phục cứ việc giết người đó. Ta cùng với những người khác còn có việc phải làm.”

Nói xong thì Bóng Ánh cũng giống như Xuân Đức vậy, xoa xoa đầu Sói Mập một cái, rồi mới nhìn qua những người khác ra hiệu.

Rất nhanh mấy người Bóng Ánh, Vũ Y, Lan Lan, bọn người Long Sát, Nguyên Ma, Tiểu Thất, Thanh Huyền đồng thời rời đi.

Thoáng cái nơi này Sói Mập trở thành đại nhân vật, có quyền hành lớn nhất, lúc nó đi tới gần Ngô lão đầu thì mọi người xung quanh đó đều dẹp đường cho nó đi, không ai dám đứng tại chỗ cản đường.

Sói Mập cũng rất hưởng thụ cảm giác này, bộ dáng của nó lúc này muốn bao nhiêu đặc ý thì có bấy nhiêu đặc ý. Bộ dạng vênh vênh tự đắc, rất muốn ăn đòn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1408: Sói Mập Kiêu Ngạo

- ---o0o---

Đang đứng bên cạnh Ngô lão giả là Tiêu Dật Phàm, lúc nhìn thấy Sói Mập thì hấn đã cả kinh, khi nhìn thấy nó vậy mà nói chuyện rất vui vẻ với mấy vị đại nhân kia thì càng thêm khiếp sợ.

Tiêu Dật Phàm có nghĩ nát óc cũng không thể hiểu làm sao mà một con Tam Nhãn Kim Lang lại có thể lặn lội đến vị trí hiện tại, có thể nói chuyện tự nhiên mà không cần kiêng dè với mấy vị đại nhân kia thì địa vị của nó bên trong Ác Ma Điện cũng là cực cao.

Đừng nói Tiêu Dật Phàm không nghĩ ra, mà người ở đây đều là không nghĩ ra, bọn họ đều vô cùng kinh ngạc cùng khiếp sợ. Nhất là mấy người của Hoan Nguyệt Tông đã từng gặp qua Sói Mập đều kinh ngạc đến không nói ra lời.

“Tiểu Kim thật là người?”--- Ngô lão đầu sau một hồi thất thần cuối cùng cũng khôi phục trở lại hỏi ra một câu có phần thiếu muối.

Sói Mập nghe hấn hỏi vậy thì bộ dạng kiêu ngạo nói:

“Còn ai ngoài ta vào đây nữa, mà đừng có gọi ta là Tiểu Kim gì hết, tên đó không phải các người có thể gọi, bây giờ gọi ta là Kim quân sự nghe chưa? Mà phải rồi, bà chằn Như Hoa kia ở đâu, lúc trước ở Hoan Nguyệt Tông luôn bắt nạt ta hôm nay ta phải tính sổ với nàng ta.”

Như Hoa đang nấp bên trong đám người Hoan Nguyệt Tông, nghe được Sói Mập muốn tính sổ với bản thân thì cả người run nhẹ một cái nhưng rất nhanh nàng liền bình tĩnh trở lại, lúc này nàng bước ra khỏi đám người, hướng về phía Sói Mập cười nói:

“ Kim đại quân sự tốt, không biết Kim quân sự có việc gì mà đi tìm đích danh tiểu nữ.”

Sói Mập nhìn Như Hoa, ánh mắt hiện lên sự bất thiện, nó cười gian nói:

“ Không cần giả trang đáng thương, hừ hừ, lần này ngươi rơi vào tay ta thì.. Hừ hừ, nhưng mà thôi nể tình ngươi giúp ta việc đi tìm Hoa Tiên, với ta là đại nhân vật không thêm chấp nhặt với tiểu nhân vật như người, ta bỏ qua cho ngươi lần này đây.”

Nhìn Sói Mập bộ dạng vênh vác như thế thì Như Hoa trong lòng cuống mắng, đồng thời nguyên rửa Sói Mập không biết bao nhiêu lần, có điều mặt ngoài nàng vẫn là tươi cười nói:

“ Cảm ơn Kim quân sự.”

Những người khác thấy thế trong lòng đều là ngũ vị tạp trần, bọn họ giờ mới hiểu cái gì gọi là chó cậy gàn nhà gà cậy gàn chuồng.

Đang mãi khoe khoang, lúc này Sói Mập đột nhiên nhớ tới nhiệm vụ của mình, nó lập tức thu lại cái bộ dạng vênh vênh tự đắc kia, nó lúc này rất nghiêm túc nhìn Ngô lão đầu nói:

“ Ngô lão, nhanh giúp ta tìm một chút luyện khí đại sư, chủ nhân nhà ta đang luyện khí cần một ít người hiểu việc đến giúp đỡ làm chân chạy việc.”

Nghe đến bản thân đi làm chân chạy việc thì trong lòng Ngô lão cảm thấy không biết là tư vị gì, có điều nghĩ tới chủ nhân của Sói Mập cũng là

đại nhân vật thông thiên, trình độ luyện khí hần còn vượt xa hần, mà người kia đang luyện chế thứ kia hần cũng là vô cùng cao siêu, nghĩ đến đây thì lòng hần cân bằng lại không ít.

Gật gật đầu, Ngô lão nói:

“ Không có vấn đề, không biết Kim quân sự cần bao nhiêu người?”

Sói Mập không cần suy nghĩ liền nói:

“ Không cần nhiều, tầm 300 người là đủ nhưng tốt nhất phải thạo việc, bằng không làm hỏng việc khiến chủ nhân tức giận liền sẽ trực tiếp ném các ngươi vào bên trong Bạch Cốt Tế Đàn đấy.”

Đám luyện khí sư, nghe vậy thì đáy lòng mát lạnh, cả đám lúc này đều cúi đầu xuống, mong Ngô lão đừng có nhìn thấy bọn họ.

Nghe lão nghe vậy thì trong lòng cũng rung mình, hần lúc này nhìn về đám luyện khí sư thấy tên nào cũng cúi đầu thì không khỏi bất đắc dĩ.

Nhìn ra Ngô lão đầu khó xử, Sói Mập lúc này hung ác nói:

“ Tên nào có thực lực mà lại muốn trốn tránh, ta điều tra ra thì đừng có trách, lúc đó đừng nói chết có muốn chết cũng không được. Hơn nữa làm lần này cũng không phải làm không công, nếu việc thành các ngươi sẽ nhận được điểm cống hiến, đến lúc đó cũng không lo cuộc sống sau này.”

Vừa uy hiếp, vừa dụ lợi, chiêu này tuy cũ nhưng hiệu nghiệm vô cùng, ngay lập tức đám luyện khí sư liền ngẩng đầu lên, sau đó liền có người tiến lên nói:

“ Tiểu nhân Lý Tinh, có khả năng luyện chế ra tiên bảo sơ cấp nguyên được cống hiến chút sức mọn.”

Tiếp sau đó lại có không ít người tiến lên:

“ Tiểu nhân Nam Hàn, có khả năng luyện chế ra tiên bảo sơ cấp cực phẩm nguyện được cống hiến chút sức mọn.”

“ Tiểu nhân Nguyên Cường, có khả năng luyện chế ra tiên bảo sơ cấp tinh phẩm nguyện được cống hiến chút sức mọn.”

“ Tiểu nhân Trần Tĩnh, có khả năng luyện chế ra tiên bảo sơ cấp thượng phẩm nguyện được cống hiến chút sức mọn.”

“ Tiểu nhân Bắc Nam Thiên, có khả năng luyện chế ra tiên bảo sơ cấp tinh phẩm nguyện được cống hiến chút sức mọn.”

.....

Rất nhiều người có lòng tin vào bản thân, nhanh chóng đứng ra. Bọn họ hiểu muốn sinh tồn trong một thế lực quan trọng nhất chính là điểm cống hiến, có được điểm cống hiến thì làm việc gì cũng dễ.

Không qua bao lâu thì liền tuyển ra đủ 300 người, ba trăm người này có thể nói là luyện khí sư đứng đầu của Bắc Thần Châu rồi.

Sau khi đã chọn đủ 300 người thì Sói Mập liền lớn tiếng nói:

“ Đã đầy đủ, chúng ta vào bên trong.”

Trước khi đi Sói Mập còn nhìn qua một tên Hằng Vương Tiên Cảnh ra lệnh:

“ Người ở đây điều khiển mọi người chuyển dời vật tư ở bên trong tông môn này toàn bộ mang ra bên ngoài. Làm tốt ta sẽ chuyển cho người cống hiến.”

Người kia đối với Sói Mập phân phó cũng không có bất mãn, ngược lại vui vẻ vô cùng, hắc kim túc nói:

“ Cảm ơn Kim quản sự chiếu cố.”

Sói Mập gật đầu một cái sau đó mở ra không gian thông đạo đi vào bên trong không gian vong linh, đồng thời mang theo ba trăm tên luyện khí sư đi vào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1409: Huyết Sắc Phi Phong

Không gian vong linh tầng 3.

Cả không gian vong linh tầng 3 lúc này như là đang điên loạn hết cả lên vậy.

Bầu trời trên cao lúc này đang tồn tại một biển máu khổng lồ, biển máu kia nhiều đến mức bao phủ nguyên cả không gian một ngàn vạn dặm của tầng 3 “Không gian vong linh”, bên trong biển máu kia còn không thiếu hồn phách đang trôi nổi, bọn nó ở bên trong biển máu kia cũng rất vui vẻ chứ cũng không thống khổ gì.

Trên bầu trời thì có biển máu, ở dưới đất thì có biển tiên thủy, biển tiên thủy này là do không biết bao nhiêu tiên thạch cực phẩm bị nghiền nát mà hình thành, người có tu vi thấp mà đi vào đây, ngay lập tức sẽ bị đại lượng tiên khí ép cho vỡ tung.

Nhưng tất cả những thứ này cũng chỉ là phụ trợ mà thôi, dù là biển máu bên trên bầu trời hay là biển tiên thủy ở dưới đất, tất cả đều là nguyên liệu để thúc dục Bạch Cốt Tế Đàn.

Lúc này đây, tại Bạch Cốt Tế đàn.

Xuân Đức cùng Vô Địch đang cùng nhau luyện khí, Xuân Đức thì giúp Vô Địch thao túng “Tiên thủy”, “Huyết hồn” chảy vào bên trong Bạch Cốt Tế Đàn, đồng thời dung nhập tài liệu vào bên trong.

Về phần Vô Địch thì liên tục bấm niệm pháp quyết đánh vào bên trong tế đàn, cùng lúc đó trong miệng hắn liên tục nói ra những cổ ngữ phức tạp.

Những cổ ngữ phức tạp kia hóa thành những “ huyết ngữ” phát ra quang mang huyết sắc chói lòa.

Cứ mỗi lần một “Huyết ngữ” rơi vào bên trong tế đàn thì tế đàn lại rung lên một lần, cùng lúc đó cả tế đàn đều phát ra tiếng kêu gào đáng sợ. Đồng thời có vô tận “ Ảnh hồn” bay ra, sau đó lại bay vào bên trong tế đàn.

.....

Sói Mập vừa dẫn mấy trăm tên tông sư luyện khí vào bên trong không gian tầng 3 thì cả đám liền ngậy ra như phỗng, cả đám đều ngẩng đầu nhìn lên huyết hải phía bên trên đầu trời, trong ánh mắt của bọn họ tất cả đều là khó tin.

Mai sau một lúc thì bọn họ mới hồi thần trở lại, bọn họ lúc này lại nhìn biển tiên thủy mệnh mông vô tận ở xung quanh, cả đám một lần nữa liền mất đi năng lực nói chuyện.

Sau đó ánh mắt bọn họ mới nhìn về tòa Bạch Cốt Tế Đàn cao lớn, đồ sộ như nổi liền thiên địa nơi kia, thì không biết là cảm giác gì dâng lên trong lòng, có sợ hãi, có kinh phục, cũng có một loại cuồng nhiệt không biết.

Sói Mập nhìn bọn hắn ngần người một hồi lâu mà vẫn chưa tỉnh hồn thì lớn tiếng nói:

“ Đừng có ngần người nữa, đi qua bên này.”

Đám luyện khí tông sư lúc này mới phục hồi tinh thần, bọn họ nhanh chóng đi theo Sói Mập đến một hòn đảo lớn ở gần Bạch Cốt Tế Đàn.

Nơi kia đang chất như núi những tài liệu mà bọn họ không biết tên, ở đó có một tiểu cô nương liên tục chạy đi chạy lại, mang những tài liệu kia đi lên bên trên Bạch Cốt Tể Đàn cao lớn.

Cô gái kia chính là Lam Nguyệt, cô nàng rất có thiên phú về “ Luyện khí”, thời gian Xuân Đức không ở đây nàng vẫn chăm chỉ học tập, với sự cần cù chịu khó cùng thiên phú trời ban nàng rất nhanh liền đã tấn cấp đại sư luyện khí.

Trong lúc thiếu người dùng, Xuân Đức liền dùng tạm Lam Nguyệt, mặc dù nàng ta làm việc rất tốt nhưng tu vi có hạn, chỉ vài ngày dày vò liền đã cố hết sức, vì thế mà Xuân Đức mới cần tìm người khác.

[Chú thích: Đại sư, Tông sư chẳng qua chỉ là chỉ cấp bậc mà thôi, luyện ra tiên bảo gọi là tông sư, luyện ra thần khí thì gọi là đại sư.]

Luyện khí dạng này tiêu tốn rất nhiều thời gian, tiền bạc, thể lực, linh hồn lực. Đã vậy trong quá trình lại không thể ngắt quãng vì thế rất nhiều người có thiên phú cực cao, tạo nghệ siêu việt nhưng thể lực cùng linh hồn lực không đủ cũng là bỏ.

.....

Sói Mập đưa cho 300 người một viên ký ức linh hồn nói:

“ Bên trong này có ghi chép lại toàn bộ tên gọi cùng hình dạng, đặc tính của tài liệu nơi này, các người sử dụng xong thì liền đi lên giúp đỡ Tiểu Lam.”

Mấy trăm tên luyện khí tông sư, luyện khí đại sư kia tiếp nhận đá ký ức sau đó bóp nát, lập tức một đoàn linh quang từ bên trong viên đá chui vào trong đầu mỗi người.

Đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư này lập tức nhắm mắt lại cảm thụ ký ức bên trong đoàn linh quang kia, cũng không biết có phải dữ liệu quá nhiều hay không mà Sói Mập nhìn thấy đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư này sau khi dùng đá ký ức linh hồn thì trên trán toát đầy mồ hôi, cả người run rẩy, khuôn mặt vặn vẹo đến đáng sợ.

Một lúc lâu sau thì Ngô lão đầu là người trước nhất mở mắt ra, trong ánh mắt hắn lúc này đều là kinh ngạc cùng kinh ngạc, đặc tính tài lại, kết hợp tài liệu, cách tinh lọc từng loại tài liệu, đa phần hắn đều chưa nghe nói qua bao giờ.

Sau Ngô lão đầu một chút nhưng người khác cũng lần lượt mở mắt ra, vẻ mặt ánh mắt của người nào người nấy đều giống nhau như đúc, đều là chấn kinh cùng không thể tin được.

Sói Mập nhìn thấy đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư này lại ngẩn người thì không vui nói:

“ Học xong rồi thì nhanh đi làm việc, còn ngồi đó ngẩn người cái gì? Nhanh đi giúp Tiểu Lam(Lam Nguyệt không phải Độc Hồn Trùng).”

Đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư bị Tiểu Kim quát thì lập tức lấy lại tinh thần, một đám vâng vâng dạ dạ sau đó bay tới vị trí của Lam Nguyệt.

Sau khi truyền âm giao lưu một chút thì Lam Nguyệt cũng hiểu ra.

Tiếp đó nàng không cần chạy qua chạy lại như con loăng quăng nữa mà đứng tại chỗ, giám sát đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư làm việc, nếu ai làm sai, lấy nhầm tài liệu, tinh luyện sai phương pháp thì nàng nhanh chóng bỏ khuyết.

.....

Mới đầu công việc có hơi không thuận lợi, nhiều lần phải mất 5-6 giây thì mấy người kia mới mang đúng tài liệu cần tới, những lần đó Xuân Đức đều nhìn lại, bên trong ánh mắt hiện ra sát khí không hề che giấu, đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư thấy vậy thì lạnh hết cả người.

Nhưng với kinh nghiệm của bản thân, đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư rất nhanh làm quen được với công việc hiện tại, chỉ thi thoảng mới chậm trễ một chút.

.....

20 ngày sau thì trên cơ bản tất cả mọi người đều đã quen việc, mọi người quen việc thì tốc độ luyện khí của Vô Địch cũng nhanh hơn, vì thế Xuân Đức yêu cầu tài liệu cũng nhiều hơn lại còn nhanh hơn, khiến cho đám luyện khí tông sư, luyện khí đại sư vừa mới thích ứng lại một lần nữa thở không ra hơi.

.....

Mấy tháng sau.

Quá trình luyện khí vẫn tiếp tục, dù là Xuân Đức hay Vô Địch lúc này đều đã mệt mỏi không ra hình người, liên tục hao tổn lượng lớn linh hồn lực khiến cho cả 2 đều sắp đến cực hạn.

Về phần 300 tên luyện khí tông sư, luyện khí đại sư cùng Lam Nguyệt chỉ có chạy lên chạy xuống đưa tài liệu thôi lúc này cũng đã tàn tạ te tua. Một đám người hai mắt đỏ rực, bên trong toàn là tơ máu.

Có điều mệt mỏi thì mệt mỏi như bọn họ cảm nhận được bảo vật bên trong sắp đi ra, cảm nhận được khí uẩn cường đại kia khiến cho một đám người vừa mệt vừa kích động không thôi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1410: Huyết Sắc Phi Phong(1)

Thời gian nhanh chóng đi qua...

.... Một tháng....

.... Hai tháng....

.... Bốn tháng....

.... Một năm....

.... Hai năm....

....Năm năm...

.... Mười năm....

.... Hai mươi năm....

....Năm mươi năm...

Luyện khí quên ngày tháng, đôi khi còn quên cả hít thở nữa. Biển máu bên trên bầu trời lúc này đã biến mất không thấy đâu, biển tiên thủy cũng đã hết, tất cả tài liệu luyện khí xếp thành từng núi cũng đã không còn lại dù chỉ một chút.

Xuân Đức cùng với Vô Địch lúc này đã không ra hình người, Xuân Đức thì tàn tạ đến không thể tưởng tượng nổi, cả người gầy đi không ít, hốc mắt

lõm sâu vào, đầu tóc hấn rối mù không khác gì người ăn mày ven đường. Khí tức trên người hấn cũng là hạ xuống đáy cốc.

Về phần Vô Địch thì đã quay về bản thể, biến thành một quả cầu ánh sáng màu tím huyền ảo, còn bộ thân thể của hấn lúc trước không chịu nổi cường độ luyện khí mà đã bị hủy ở 12 năm trước kia, do thời gian gấp gáp hấn cũng không có thời đổi mới một bộ thân thể.

Về phần mấy trăm người khác, do thời gian quá dài khiến cho đa phần mọi người đều không chịu nổi, có rất nhiều người hao lực quá độ mà ngất đi. Nhưng chung quy những người kia đều khá hơn Xuân Đức cùng Vô Địch rất nhiều.

.....

Thời khắc quyết định cuối cùng đã tới, Vô Địch ở trạng thái bản thể hét lớn :

“ Thành bại tại thời điểm này , Củ Cải ném vật kia vào bên trong.”

Vô Địch vừa hét lớn thì Xuân Đức liền mang ra một vật, thứ kia chính là Huyết Sắc Minh Lô, theo Vô Địch nói bảo vật này cực kỳ bất phàm, là thân ma bảo vật bị hư hại.

Không một chút do dự Xuân Đức lập tức ném vào bên trong tế đàn, cùng lúc này ở bên trong cơ thể của Vô Địch tuôn ra đại lượng ánh sáng màu tím, ánh sáng màu tím như mộng như ảo kia theo một lực lượng kỳ bí dẫn dắt dung nhập vào bên trong tế đàn, cơ thể của Vô Địch tuôn ra đại lượng ánh sáng màu tím thì thân thể hấn nhanh chóng nhỏ bớt, thoáng cái chỉ còn có $\frac{1}{3}$.

Xuân Đức ở bên cạnh thấy thế thì trái tim liền nhấc lên đến cổ họng. Cái này Vô Địch là đang dùng mệnh đến luyện khí, một khi vượt quá tầm kiểm

soát rất có thể Vô Địch liền đi đòi nhà ma.

Khi thấy Vô Địch chỉ còn ¼ thì Xuân Đức nhìn không được nói :

“ Thất bại thì thôi, lão cũng đừng có góp mạng đi vào.”

Nhưng vào thời khắc này, Vô Địch lại cực kỳ bình tĩnh đáp :

“ Không cần lo, mọi thứ ta đều nắm chắc, tin ở ta.”

Xuân Đức có chút tức giận nói :

“ Nếu không phải tin lão ta đã sớm ngăn lại. Mẹ. Điên cuồng cũng vừa thôi.”

Vô Địch lúc này đột nhiên cười lớn nói :

“ Thành... Thành rồi... Luyện thành rồi. Ha ha. Cuối cùng cũng thành.”

Theo âm thanh của Vô Địch hạ xuống, cả Bạch Cốt Tế Đàn chiếu xạ ra hào quang mộng ảo hư huyền, cùng lúc đó một cột sáng huyết sắc phóng thẳng lên bầu trời, đồng thời một cỗ linh áp khủng khiếp tán ra.

Cỗ linh áp kia mạnh đến nỗi làm nổ tung cả Bạch Cốt Tế Đàn, vô tận xương cốt như lưu tinh bay về bốn phía, kể cả Xuân Đức cùng Vô Địch cũng là bị thổi bay ra xa xa.

Bạch Cốt Tế Đàn biến mất, lộ ra bên trong tế đàn một huyết cầu cực lớn, từ huyết cầu kia phát ra vô tận huyết sắc quang mang, vạn vật gặp phải huyết sắc ánh sáng này thì trong nháy mắt trở nên già nua, máu từ bên trong thân thể không tự chủ được thông qua thất khiếu chảy ra bên ngoài.

Nhưng vào đúng lúc này, từ bên trong thân thể Xuân Đức , Quỷ Kiếm bay vụt mà ra, vừa ra ngoài Quỷ Kiếm liền đã hóa thành một đạo ánh sáng

màu đen đậm thẳng đến quả cầu huyết sắc kia.

“ Âm âm âm....”

“ Âm âm âm....”

“ Âm âm âm....”

Huyết cầu nổ tung, hóa thành vô tận huyết quang những huyết quang kia lại bị Quỷ Kiếm cắn nuốt sạch sẽ.

Cùng lúc này một âm thanh kinh sợ vang lên:

“ Không thể nào, người làm sao vào được trong này, nhanh buông ta ra. Nhanh buông, người cái dã man nhân này. A a a a. Đừng ăn ta, đừng ăn ta.”

Âm thanh kia lúc đầu vô cùng phẫn nộ nhưng sau đó lại mang theo sợ hãi, cuối cùng lại là cầu xin.

Xuân Đức tuy lúc này đã suy yếu đến không chịu nổi nhưng vẫn là có thể câu thông với A Manh:

“ Tiểu Manh, tha nó một mạng, mang nó tới đây gặp ba ba.”

Ở nơi xa, lúc này Quỷ Kiếm đang đâm vào bên lên trên một kiện “Huyết Sắc Phi Phong”, Quỷ Kiếm mặc dù cực kỳ sắc bén vậy mà cũng không thể đâm rách kiện “Huyết sắc phi phong” kia.

Ngay sau khi Xuân Đức truyền âm vừa dứt thì từ bên trong “Huyết sắc phi phong” đi ra hai thân ảnh, một người trong đó chính là A Manh, người còn lại là một tiểu khí linh bộ dạng giống bộ khô lâu.

Lúc này A Manh đang một tay nắm lấy đầu tiểu khô lâu kia, tiểu khô lâu kia lúc này cực kỳ sợ hãi nhìn A Manh, nó đến cử động cũng không dám.

A Manh mang theo tiểu khô lâu đi tới trước mặt Xuân Đức nói :

“ Ba ba, vì sao để nó sống, để Tiểu Manh ăn nó, thứ không biết sống chết này lúc này là dám hướng ba ba động thủ.”

Tiểu khô lâu giống như bị dọa sợ, nó lắc đầu liên tục nói :

“ Đừng ăn ta, đừng có ăn ta...”

Cùng lúc này, ở bên trong thân thể Xuân Đức liên tiếp bay ra một đám tiểu khí linh, ánh mắt đưa nào đưa này đều bất thiện nhìn tiểu khô lâu, bộ dạng như bất kỳ khi nào cũng có thể tiến lên ăn tươi nó.

Tiểu khô lâu nhìn thấy đột nhiên nhiều ra một đám khí linh thì nó càng thêm kinh sợ.

Tiểu Mộng vừa đi ra, không nói một lời liền tiến lên gặm xuống một bên tay của tiểu khô lâu. Chỉ nghe “ rắc” một tiếng, cánh tay của tiểu khô lâu liền bị cắn đứt.

“ A a a a. Đừng ăn ta, xin đừng ăn ta.”--- Tiểu khô lâu sợ hãi cầu xin, ánh mắt nó sợ hãi nhìn Tiểu Mộng.

Mặc dù tiểu khô lâu là linh thể nhưng ngưng thực vô cùng, so với đám Tiểu Mộng cũng đồng dạng như vậy, có điều sau khi bị Tiểu Mộng ăn mất một cánh tay thì tiểu khô lâu to bằng nắm tay người lớn kia bắt đầu trở nên hư ảo.

Hình như Tiểu Mộng rất giận, sau đi ăn xong một tay của Tiểu Khô Lâu thì còn nện cho tên kia một đấm, một đấm này mang theo Diệt Hồn Diễm, Diệt Hồn Diễm dính lên trên thân thể của Tiểu Khô Lâu lập tức đốt nó trở nên hư ảo.

Đúng lúc này Xuân Đức suy yếu lên tiếng :

“ Tiểu Mộng tha nó.”

Tiểu Mộng nghe hắn nói vậy thì mới dập tắt ngọn lửa màu tím bên trên linh thể của Tiểu Khô Lâu, lúc này Tiểu Khô Lâu bị đốt cho sắp tiêu vong, linh thể nó sáng tới bất định.

“ Thứ đáng chết này dám làm ba ba bị thương, phải giết nó.”--- Tuy đã đánh cho Tiểu Khô Lâu sắp chết nhưng sát ý của Tiểu Mộng vẫn còn y nguyên. Con bé ánh mắt hung dữ nhìn chằm chằm Tiểu Khô Lâu.

Xuân Đức biết tính cách của Tiểu Mộng, hắn cười khổ nói :

“ ĐỪNG....”

Còn chưa nói hết câu thì Xuân Đức đột nhiên lăn đùng ra đất, bất tỉnh đương tràng

Vô Địch lúc này ở bên, thân thể chỉ còn ¼ nói :

“ Mấy đứa cố gắng dạy bảo nó thật ngoan, lúc trước nó cũng chỉ là vô ý mà thôi, ta mang ba ba mấy đứa đi trị thương.

Nói xong Vô Địch liền hóa thành một đoàn ánh sáng bao lấy Xuân Đức mang hắn đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1411: Một Nghèo Hai Trắng

Xuân Đức , Vô Địch đi rồi. Mấy tiểu khí linh một lần nữa vây quanh Tiểu Khô Lâu.

Trước lúc đi, Vô Địch có nói cũng không phải do Tiểu Khô Lâu cố ý nên cơn giận của đám tiểu khí linh đã nguôi ngoai đi không ít. Có điều ánh mắt của một đám không lấy gì làm thân thiện cả.

Tiểu Khô Lâu lúc này run sợ nhìn Tiểu Mộng nói:

“ Thật sự, thật sự lúc trước không phải ta cố ý, đều là do kiện bảo vật kia tự chủ kích phát không phải do ta.”

Tiểu Cốt(Khí linh của Hỗn độn ma bảo-Thiên Cốt Giáp) nheo mắt hỏi:

“ Hừm, nguy hiểm, thân là khí linh vậy mà lại không thể khống chế được bảo vật, người đây là muốn lừa gạt chúng ta.”

Tiểu Khô Lâu nghe thế thì vội vàng giải thích :

“ Không phải, không phải, nghe ta giải thích. Ta lúc trước là khí linh của một kiện bí bảo khác nhưng sau này bị dung luyện vào bên trong kiện bảo vật này, vì thế ta mới không thể khống chế được nó.”

Tiểu Mộng nghe thế thì nâng nắm tay nhỏ, cả nắm tay bốc lên Diệt Hồn Diễm. Ánh mắt cô bé bất thiện nhìn Tiểu Khô Lâu.

“ Người không nói láo chứ?”

Tiểu Khô Lô nhìn thấy ngọn lửa trên tay Tiểu Mộng thì sợ hãi không thôi, nó liên tục nói :

“ Tất cả đều là sự thật, tất cả đều là sự thật, cái kia chỉ là một việc không may, ta vì sao lại muốn hại người lần nữa tân sinh bản thân đây.”

Tiểu Mộng nghe vậy thì thu lại nắm tay, có điều ánh mắt con bé vẫn vô cùng không thân thiện.

“ Hừ, tạm tin ngươi, tha ngươi lần này, còn có lần sau ta sẽ trực tiếp ăn sống ngươi. Phong Phong, Hồng Hồng, Tiểu Thiên , Tiểu Cốt bốn đứa nhìn chăm chăm tên này cho tử, nếu nó lại không nghe lời thì trực tiếp ăn.”

Đại tử Mộng Ma đã nói tha thì A Manh cũng liền buông ra Tiểu Khô Lô, đồng thời thu về Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm nghe hấn triệu hồi lập tức bay đến bên cạnh, cùng lúc đó Huyết Sắc Phi Phong cũng là bay đến bên cạnh Tiểu Khô Lô.

.....

Không gian vong linh tầng 2- Bên dưới Hắc Âm Ma Thụ.

Lúc này đây Bể Sinh Mệnh đã được đưa từ tầng ba xuống tầng 2, tầng 3 hiện lại lại dùng để luyện khí, còn tầng 2 là để mọi người sinh hoạt.

“ Lão Huyền, ngươi với Củ Cải luyện cái gì mà thành ra bộ dạng này vậy, tí nữa hai người các ngươi đều góp mệnh đi vào rồi.”

Vô Địch đang ở bên trên một cành cây của Hắc Âm Ma Thụ, tham lam cắn nuốt năng lượng bên trong thân thể nó. Nghe hỏi vậy thì Vô Địch đáp:

“ Thần ma trang bị, ngươi cảm thấy có cao hay không?”

Lão Hắc kinh hãi nói :

“Thần ma trang bị, làm sao có thể luyện ra được, chẳng lẽ hai người các ngươi dùng thứ kia rồi?”

Vô Địch cười vui vẻ nói :

“Dùng rồi, nói chung lần này có gì đều dùng hết rồi, không còn thừa một cái gì luôn, đến ngay cả điểm năng lượng tích lũy ta cũng đều dùng cạn rồi. Nhưng đáng giá, thứ kia thành công.”

Lão Hắc nghe xong thì cũng không có cười mà hơi trách cứ nói :

“Hai người các ngươi liều mạng quá, nếu không có nghĩ tới bản thân thì cũng nghĩ đến ta, hai người các ngươi chết rồi thì ta cũng sống không nổi. Mà nhìn trạng thái của Củ Cải có phần không ổn lắm nhỉ lão Huyền.”

Vô Địch nhìn Xuân Đức đang hôn mê nằm ở trong hồ sinh mệnh nói:

“Không sao đâu, linh hồn lực tiêu hao quá độ nên thành ra như vậy thôi, đợi một thời gian nữa sẽ không sao. Mà trong thời gian này lão Hắc ngươi đã chuẩn bị đến đâu rồi?”

Hắc Ám Ma Thụ nói :

“Hơn 50 năm rồi, ta đã làm xong tất cả chuẩn bị rồi , chỉ đợi hai người các ngươi giúp ta một tay nữa thôi.”

Vô Địch lúc này phát hiện ra cái gì đó kinh ngạc nói :

“Ồ, lão Hắc, làm sao ở bên trong thân thể lão , sinh mệnh dư thừa nhiều như vậy, vậy mà tiết ra cả bên ngoài nữa.”

Hắc Ám Ma Thụ cười hắc hắc nói :

“ Thời gian mấy chục năm này ta không có việc gì làm nên đã tranh thủ ăn sạch đám quái vật cấp thấp có tu vi dưới Tinh Vương Tiên Cảnh thất tầng rồi. Mặc dù đám kia sinh mệnh lực tuy không cao lắm nhưng thắng ở số lượng nhiều, cả 8-9 Châu, cũng khiến ta ăn no.”

Nghe xong lão Hắc nói thì Vô Địch cũng hiểu ra nguyên do vì sao. Hắc cười nói :

“ Hóa ra là như vậy, mà thôi ta tranh thủ ngủ đây, cảm giác làm con ký sinh trên người lão thật dễ chịu. Hắc hắc.”

Cười gian một tiếng, sau đó Vô Địch liền triệt để trầm miên, lão Hắc nhìn thấy vậy thì cười cười, tiếp đó liền dốc đại lượng sinh mệnh năng lượng rót lên trên thân thể của Vô Địch cùng Xuân Đức.

Đúng lúc này, không gian nơi bên dưới Hắc Âm Ma Thụ trở nên bất ổn, tiếp sau đó một loạt bóng người hiện ra những người này không ai khác chính là đám người Vũ Y, Bóng Ảnh, Lan Lan, Long Sát, Tiểu Thất, Nguyên Ma, Thanh Huyền, đi cùng còn có Sói Mập và Huyết Vận.

Vừa xuất hiện thì một đám đều nhìn về phía Xuân Đức cùng Vô Địch, khi thấy thảm trạng của người người thì một đám đều là thần sắc lo lắng.

Cũng không đợi cho mấy người bọn họ mở miệng nói chuyện thì Hắc Âm Ma Thụ đã lên tiếng trước.

“ Hai người bọn họ không sao, một thời gian nữa sẽ ổn thôi. Tình huống ở bên ngoài thế nào rồi?”

Nghe nói Xuân Đức cùng Vô Địch đều không sao thì mọi người đều nhẹ thở ra một hơi nhưng khi nghe hỏi đến tình huống bên ngoài thì một đám đều là trầm xuống.

Vũ Y nói :

“ Không rõ làm sao những người kia có thể tìm được chúng ta, mặc dù chúng ta có biến hóa cỡ nào cũng không thể qua mắt được bọn chúng. Cứ một thời gian hành tung chúng ta liền bị bại lộ.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe vậy thì cười nói :

“ Không có gì, hẳn là đám Trí đạo tu sĩ suy tính mà thôi, đợi Vô Địch tỉnh lại liền sẽ giải quyết, mọi người thời gian này tạm thời ẩn nấp bên trong nơi đây, đợi khi khác lại ra ngoài tìm kiếm giúp ta nơi độ kiếp. Nếu không được thì qua Ma Giới lại tính.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1412: Thần Ma Cấp Bậc Bảo Vật-Huyết Sắc Phi Phong

Thời gian Xuân Đức cùng Vô Địch ngủ say cũng là thời gian ngủ đông của mọi người, tất cả mọi người đều trốn vào bên trong không gian vong linh để tránh cho đám “Trí đạo tu sĩ” suy tính đi ra.

Do Vô Địch một lần này tiêu hóa $\frac{3}{4}$ bản thân nên nguyên khí đại thương, lâm vào trầm miên không biết bao giờ mới tỉnh, về phần Xuân Đức thì khá hơn. Hắn cũng chỉ là bị suy kiệt quá độ mà thôi, cũng không phải vấn đề gì quá lớn.

Ngày qua ngày. Dưới sự chăm sóc của mọi người kết hợp với huyết mạch cùng thể chất nghịch thiên của bản thân, Xuân Đức dần dần khôi phục trở lại, lúc ban đầu khôi phục rất chậm nhưng càng về sau khôi phục càng nhanh.

Theo thời gian, thân thể tàn tạ te tua của Xuân Đức cũng được khôi phục trở lại, tuy nhìn vẫn gầy nhom nhưng so với lúc trước tốt hơn rất nhiều.

Tuy là như vậy nhưng cũng phải mất vài năm thì Xuân Đức mới có thể hồi phục hoàn toàn.

---o0o---

Tám năm sau....

Xuân Đức một lần nữa tỉnh dậy sau tám năm hôn mê không biết gì.

Sau khi cảm nhận cùng làm quen một chút với thân thể hiện tại, thì hắn từ từ mở mắt ra. Vừa mở mắt ra hắn đã nghe được âm thanh của Hắc Âm Ma Thụ.

“ Tỉnh lại rồi?”

Xuân Đức sau một hồi mơ mơ màng màng, cuối cùng cũng gật đầu một cái, sau đó khẽ gật đầu nói:

“ Ừm, lão Huyền sao rồi?”

Nghe hắn hỏi vậy thì Hắc Âm Ma Thụ nói :

“ Ngẩng đầu lên là nhìn thấy, tình trạng lão ấy đã tốt hơn rất nhiều nhưng mà theo tình trạng này tiếp diễn hắn phải vài ba chục năm nữa thì may ra lão ấy mới có thể khôi phục trở lại.”

Theo lời của lão Hắc, Xuân Đức ngửa đầu nhìn lên, vừa nhìn hắn liền nhìn thấy Vô Địch(trạng thái bản thể) đang nằm trên một cành cây của lão Hắc, liên tục được lão Hắc truyền vào năng lượng sinh mệnh.

Hình thể của Vô Địch lúc này cũng đã bằng $\frac{2}{3}$ so với lúc trước. Thấy Vô Địch đã khôi phục không sai biệt lắm thì Xuân Đức gật đầu nói:

“ Xem ra lão ấy khôi phục cũng rất tốt, như thế cũng khiến ta đỡ lo lắng. Mà mọi người đều đi đâu cả rồi?”

Hắc Âm Ma Thụ nói :

“ Đều đi đi tu luyện cả rồi, chúng ta đang bị đại lượng Trí Đạo Tu Sĩ nhằm vào, liên tục tính ra vị trí, vì thế mấy người Ảnh, Vũ Y trong mấy năm gần đây đều không có đi ra ngoài.”

Nghe đến “ Trí đạo tu sĩ” thì ánh mắt Xuân Đức hiện lên tia sáng lạnh, hẳn biết đám này chính là một đám khó chơi vô cùng, mấy tên này dựa vào thuật bói toán có thể tính ra số mệnh một người, tính ra vị trí đại khái của người đó.

Có điều cũng không phải cái gì cũng có thể tính ra được, ví dụ như hẳn, một loại tồn tại đặc biệt, đám kia không cách nào có thể tính ra, tất cả mọi thứ của hẳn đều được thiên đạo che lấp.

Ngày xưa Vô Địch hướng hẳn đi lên con đường này cũng là vì để phòng đám “ Trí đạo tu sĩ” kia.

“ Bây giờ chúng ta đang ở đâu vậy lão Hắc”

Hắc Âm Ma Thụ nói :

“ Đã đi ra ngoài Phong Thần Vực, còn ở nơi nào thì ta cũng không rõ lắm. Người đi hỏi Ảnh một chút.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức đứng dậy nói :

“ Ừm, ta đi hỏi Ảnh. À phải rồi lão hắc...”

Hắc Âm Ma Thụ nhìn hẳn hỏi :

“ Có chuyện gì?”

Xuân Đức nói :

“ Ngày trước lão Huyền có bói cho hai chúng ta mỗi người một quẻ, hẳn nói chúng ta vẫn là qua Ma Giới sau đó tiến hành độ kiếp. Đi qua bên kia cơ hội chúng ta thành công lại lớn hơn vài phần.”

Nghe hẳn nói thế, Hắc Âm Ma Thụ đáp:

“ Đã vậy thì chờ qua Ma Giới đi. Lão Huyền thuật nghệ trí đạo siêu cường, lão ấy nói như vậy chắc chắn không sai đâu.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói :

“ Ừm, thôi ta đi gặp Ảnh đây. Khi khác nói chuyện sau, lão giúp ta chiêu cố Vô Địch một chút.”

Hắc Âm Ma Thụ cười nói :

“ Yên tâm đi làm việc đi, lão Huyền có ta chăm sóc là được.”

“ Ừm.”--- Xuân Đức khẽ ửng một tiếng sau đó liền bước ra khỏi “ Hồ sinh mệnh”, tiếp đó nhoáng người lên một cái liền biến mất.

.....

Mấy hô hấp sau, thân ảnh hấn lại hiện ra, lần này xuất hiện thì ngay tại chỗ Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đang tu luyện.

Hấn vừa hiện ra thì ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma cũng đồng thời mở mắt ra, vừa nhìn thấy hấn thì ba người đồng thời chào hỏi :

“ Đại ca người khỏe rồi.”

“ Lâu rồi mới thấy đại ca.”

“ Hắc. Bọn đệ nhớ ca muốn chết.”

Xuân Đức đối với ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma chào hỏi thì mỉm cười nói :

“ Ừm, mới tỉnh lại, ca đến đây muốn hỏi một chút vấn đề nhỏ.”

Bóng Ánh cười nói :

“ Đại ca có gì muốn hỏi thì hỏi đi.”

Nhẹ gật đầu mỉm cười, Xuân Đức ngồi xuống cùng với Bóng Ánh, Long Sát, Nguyên Ma, tiếp đó hắn mới hỏi:

“ Cái thứ nhất ca muốn hỏi là chúng ta hiện đang ở đâu rồi? Cái thứ 2 là tình hình bên trong không gian vong linh.”

Nghe hắn hỏi thì Bóng Ánh liền đáp không cần suy nghĩ:

“ Chúng ta hiện tại bây giờ đang ở Trấn Ma Cổ Vực, Trấn Ma Cổ Vực này so với Phong Thần Vực trước kia thì cũng sêm sêm nhau mà thôi, không cách biệt quá nhiều. Có điều chúng ta đang bị đại lượng cường giả đuổi giết vì thế nơi này cường giả tới rất đông.”

“ Về phần cái thứ 2 ,không gian vong linh giờ vẫn tốt, có điều đám tang thi mà ca tạo ra thời gian gần đây bắt đầu hết thức ăn rồi, chúng ta thường thường phải ra ngoài biển tìm kiếm hải thú để ăn tạm cho đỡ đói.”

“ Còn những người khác thì cũng lâm vào tình trạng thiếu thôn tài nguyên tu luyện, mấy chục năm qua đi, không kiếm được tài nguyên bổ sung khiến cho tốc độ tu luyện của mọi người giảm mạnh.”

Xuân Đức nghe xong lời của Bóng Ánh nói thì cảm thấy tình hình đã bắt đầu có chút không ổn. Lần trước vì để luyện chế ra bảo vật kháng “ Xích phủ diệt thể thần lôi kia” hắn có thể nói là đập nồi bán sắt rồi.

Hầu như toàn bộ tài nguyên ở bên trong “ Không gian vong linh” đều bị sử dụng không còn một chút gì, đám cấp dưới có thể tu luyện được đều là nhờ tích lũy riêng của mỗi người.

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói :

“ Vấn đề này , ca sẽ giải quyết. Máy đưa cũng không cần bận tâm, máy đưa tiếp tục tu luyện đi, ca đi ra bên ngoài một chút.”

Còn chưa nói xong thì thân ảnh hắn đã biến mất không thấy đâu rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1413: Thần Ma Cấp Bậc Bảo Vật-Huyết Sắc Phi Phong(1)

[Lưu ý: Tốc độ chảy thời gian bên trong “ Không gian vong linh” hiện tại bằng với tốc độ chảy ở ngoại giới. Lý do có 2 cái. 1, hết năng lượng duy trì thời gian gia tốc. 2, không gian mở rộng quá khó khống chế thời gian gia tốc.]Không gian vong linh tầng 3.

Sau mấy chục năm, nơi này cũng đã được ngoài dọn dẹp sạch sẽ, tất cả xương cốt cũng phân ra thành từng loại xếp thành từng đống.

Mặt đất cây cối mọc lên san sát như rừng, kỳ hoa dị thảo xuất hiện ở khắp nơi, bầu trời trên cao xanh ngắt, mây trắng lượn lờ, gió thổi nhẹ nhàng theo hương thơm của tự nhiên, một cảnh đẹp bình yên mà tươi vui.

Xuân Đức vừa đi lên trên này thì liền đã nhìn thấy mấy tiểu khí linh chạy qua bên này.

Mấy chục năm qua đi, đám tiểu khí linh vẫn như vậy, hình thể chỉ to bằng nắm tay người lớn, diện mạo rõ ràng, bụi bặm đáng yêu.

“ Ba ba ... Ba ba.... Ba ba..”

“ Ba ba ... Ba ba.... Ba ba..”

“ Ba ba ... Ba ba.... Ba ba..”

Một đám tiểu khí linh đua nhau gọi tên hấn, Xuân Đức nghe một đám tiểu khí linh gọi loạn cả lên thì cứ tưởng bọn nó đang định đi bắt con ba ba.

Cười thật tươi, Xuân Đức đưa tay ra đón đám tiếu khí linh, một đám tiếu khí linh lúc này đều ngồi lên trên cánh tay hắn, Xuân Đức nhẹ dùng tay nhéo má từng đứa một.

Trong đám tiếu khí linh lúc này lại có thêm một người đó chính là Tiểu Khô Lâu, sau mấy chục năm sống chung với nhau thì Tiểu Khô Lâu lúc này đã hòa hợp với đại gia đình mới, bộ dạng có nó lúc này so với trước kia càng thêm ngưng thực, cả người nó giống như một bộ xương tí hon phát ra ánh sáng màu đỏ.

Nhìn “ Tiểu khô lâu, Xuân Đức mỉm cười hỏi :

“ Bé con tên gì?”

Không đợi “ Tiểu khô lâu” nói chuyện thì Tiểu Mộng đã nhanh miệng nói trước :

“ Gọi là Nhược Nhược đó ba.”

Xuân Đức vừa nghe được cái tên này thì không khỏi kỳ quái, hắn có chút khó hiểu hỏi :

“ Tên gì kỳ là vậy? Là ai đặt tên thế?”

Tiểu Mộng cười hì hì nói :

“ Là Mộng Nhi đặt đó ba, hì hì, tại thấy tên này yếu đuối quá, lại còn hay e thẹn nên đặt là Nhược Nhược, lúc đầu định lấy tên là Nhu Nhược nhưng thấy cái tên kia không hay lắm nên lấy tên Nhược Nhược.”

Xuân Đức nghe xong thì khẽ cười, hắn nhéo má Tiểu Mộng nói :

“ Là Tiểu Mộng bắt nạt người ta , lại nói người ta nhu nhược.”

Tiểu Mộng để yên cho hấn nhéo má, bé con chỉ nhìn hấn mà cười hì hì, bộ dạng khả ái đến cực điểm.

Khẽ “nựng” mấy tiểu khí linh thêm một lần nữa, Xuân Đức nói :

“ Mấy đứa quay vào bên trong thế giới linh hồn nhé, ba ba chuẩn bị ra ngoài có việc, khi nào có thời gian lại cùng mấy đứa nói chuyện.”

“ Dạ.”--- Một đám tiểu khí linh đồng thành hô một tiếng sau đó bay vào bên trong thân thể Xuân Đức, tiến vào thế giới linh hồn.

Quý Kiếm cũng theo A Manh tiến vào bên trong thân thể Xuân Đức, chỉ có Huyết Sắc Phi Phong là vẫn còn ở bên ngoài.

Xuân Đức khẽ chạm vào Huyết Sắc Phi Phong thì nó liền hóa thành một luồng ánh sáng bao trùm lấy cơ thể hấn, cùng lúc đó ở phía sau lưng hấn một kiện áo choàng, áo choàng kia lúc đầu phát ra huyết quang cực thịnh như sau đó nhanh chóng ảm đạm xuống, biến thành một kiện áo choàng màu đen bình thường.

Xuân Đức tâm niệm vừa động, liền liên hệ với hệ thống phụ trợ.

“ Phân tích đặc tính bảo vật Huyết Sắc Phi Phong.”

Ngay lập tức đầu hấn vang lên âm thanh của hệ thống phụ trợ:

“ Dữ liệu tái tạo.... Dữ liệu tái tạo hoàn thành.... Thông tin bảo vật yêu cầu.”

Ngay lập tức ở bên trong đầu của Xuân Đức liền hiện lên thông tin chi tiết của Huyết Sắc Phi Phong.

 ॐ --- Thông Tin Bảo Vật --- Huyết Sắc Phi Phong --- ॐ

- -- Trang bị Thần Ma hệ Càn(+5% tất cả thuộc tính):
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- +Thuộc tính bảo vật: Thổ
- + Đẳng cấp: Thần Ma bảo vật cấp 6(trung cấp).
- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hằng Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.Thổ hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cường giả.
- + Gia cường: 2%
- + Luyện Linh(cường hóa): +7(Gia tăng 70% toàn bộ thuộc tính)
- + Huyết tể: 0
- + Linh tính: 19.
- + Quán chú phù văn: Gia tăng thuộc tính bản thân 3%
- + Chúc phúc: 20% khả năng phòng ngự.
- + Khảm nạm khí phách. (Chưa.)
- +Khảm nạm tạo hóa thạch(0/10): + Quán ma(Chưa.)
- + Linh văn(Chưa.)
- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

- + Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 hoàn mỹ tăng cường 10% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 6 hoàn mỹ tăng cường 17% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 7 hoàn mỹ tăng cường 30% thuộc tính.
- + Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành.
- + Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh 10x, + 5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 5% cường hóa .
- + Giảm sát thương nhận vào 88%+5% và bắn ngược lại kẻ thù 22%+5%, tăng cường khả năng độc tố gấp 9+2.
- + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương(Mười đòn đánh toàn lực có tu vi ngang bằng kẻ sử dụng).
- + Tự bạo (Dùng sinh mệnh, linh hồn của kẻ dụng nén lại và khuếch đại trong nháy mắt tác dụng tăng 100x).
- + Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị dính đòn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng thực lực bản thân).

Thần thông mang theo:

+ Vô Kiên Bất Tồi: Trong mười 9 giây thời gian, gia tăng năng lực chịu đựng của người sử dụng, không chế thiệt hại ở một mức nhất định mà chủ nhân có thể thừa nhận.

+ Hoàng Cực Minh: Vận dụng lực lượng luân hồi, gọi về thể thân, chống đỡ tai kiếp cho chủ nhân. Số lượng thể thân gọi về tùy thuộc vào tu vị của chủ nhân nắm giữ bảo vật. Ít nhất một nhiều nhất 2.

- Thể thân sau khi gọi một lần, thì 50 năm sau mới có thể tiếp tục gọi lần thứ 2

- Thể thân không thể công kích, chỉ có thể chống đỡ tai nạn cho chủ nhân.

- Thể thân tồn tại 50 năm.

+Thôn Phệ: Cẩn nuốt sinh linh vạn vật, thông qua hấp thu sinh mệnh tăng cường bản thân.

Thần ma sáo trang + công phòng gia tăng 3% (2/6).

Thần ma bảo vật- Khôi (Chưa có).

Thần ma bảo vật-Giáp (Chưa có).

Thần ma bảo vật- Hải (Chưa có).

Thần ma bảo vật- Vũ khí (Có).

Thần ma bảo vật-Vũ dục (Chưa có).

Thần ma bảo vật-Phi phong(Có)

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 5).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 7).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 9).

_ Phong ấn chưa mở(Sinh mệnh thức tỉnh cấp 10).

Xem qua thông tin của bảo vật, Xuân Đức lập tức chú ý đến thần thông của nó.

Hoàng Cực Minh, thần thông này hẳn là giúp hắn tránh thoát kiếp nạn, gọi về thể thân chống đỡ kiếp nạn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1414: Đơn Giản Vượt Qua Kiếp Nạn

Vừa nghĩ tới điểm này thì hắn lập tức thúc dục “Huyết Sắc Phi Phong” thần thông “Hoàng Cực Minh”, ngay khi hắn vừa thúc dục thì lập tức đại lượng sinh cơ cùng long nguyên bên trong thân thể hắn bị hút đi truyền vào bên trong “Huyết Sắc Phi Phong.”

Tiếp đó từ bên trong “Huyết Sắc Phi Phong” tuôn ra một luồng huyết quang cực lớn, luồng huyết quang kia ngưng mà không tan, dần dần ngưng tụ thành một nhân ảnh.

Nhân ảnh kia hoàn toàn không khác gì so với Xuân Đức hiện tại, từ ngoài hình, khí tức, ánh mắt, đến cả mùi vị cũng giống như đúc không một khác biệt. Cho dù có dùng hồn niệm tìm tòi nửa ngày cũng không ra một chút khác biệt.

“Thực lợi hại, thảo nào cái này có thể lừa dối thiên đạo chống đỡ tai kiếp. Đáng tiếc thứ này không thể liên tục sử dụng, phải đợi năm mươi năm quan âm thời gian. Nếu có thể liên tục sử dụng thì ta có thể liên tục sử dụng bệnh độc mà Vô Địch nghiên cứu ra rồi”--- Xuân Đức nói tới cuối cùng thì không khỏi thở dài thườn thọt.

Tiếp đó hắn mở ra một không gian thông đạo, sau đó ném cái thể thân kia ra bên ngoài.

Nhưng mà sau khi thể thân bị ném ra bên ngoài thì chẳng có việc gì xảy ra cả. Xuân Đức vẫn là chờ đợi một lúc sau khi xác nhận là không có việc gì hắn mới đi ra ngoài.

Có điều hấn còn chưa bước đi ra bên ngoài thì liền thấy từ bên trên bầu trời chín đạo tia sét màu đỏ , thô to như thùng nước ,mang theo khí tức tịch diệt thương sinh đánh xuống phía dưới.

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

Thế thân của hấn trong nháy mắt bị chín đạo “ Xích Phủ Diệt Thế Thần Lô” đánh cho thành cặn bã, không những thế thân của hấn mà cả một khu vực rộng lớn của bị chín đạo diệt thế thần lô kia hủy diệt hoàn toàn.

Nơi Xuân Đức đang ở lại , lại chính là một cái thành trì cỡ trung, bị chín đạo diệt thế thần lô đột nhiên đánh xuống, thì người ở bên trong thành trì liền chết không còn một mống.

Xuân Đức nhìn thấy một mảnh hoang tàn đổ nát thì không khỏi cảm thấy bản thân có chút hơi quá đáng, trong lòng tự dung sinh ra một tia áy náy, có điều tia áy náy kia rất nhanh liền bị gạt bỏ, hấn cảm thấy “Chết cũng là chết rồi, cần gì nghĩ nhiều, có trách thì trách bọn họ không may. Cũng trách bọn họ tu vi không đủ.”

.....

Vừa đi ra bên ngoài , Xuân Đức liền cảm nhận đến từ nơi sâu nơi tối tăm u minh có cái gì đó đang muốn nhìn thấy hấn. Xuân Đức cười lạnh nói :

“ Muốn suy tính ta, hắc hắc, các ngươi còn non lắm.”

Nói xong lời này, Xuân Đức liền hóa thành một đạo ánh sáng rời đi nơi đây.

Mục đích hiện tại của hắn có hai cái, một là đi tìm thức ăn cho đám tang thi của hắn, cùng với đi kiếm tài nguyên có đám thuộc hạ có cái tu luyện.

Đối với người nắm giữ thực lực như hắn thì việc này không có gì khó cả.

.....

Sau khi phi hành một hồi, Xuân Đức rốt cuộc xuất hiện trên đại dương bao la vô tận.

Theo mấy lần giết chóc tộc đàn lớn của Hải Tộc, Xuân Đức đã phát hiện ra rằng, Hải Tộc so với nhân tộc thì giàu có hơn nhiều lắm, mỗi lần giết chết một thể lực tầm trung của Hải Tộc có thể thu về lợi ích lớn gấp đôi so với diệt một đám nhân tộc, tuy giải quyết có khó khăn hơn đôi chút nhưng vẫn là việc nhẹ lương cao.

Hồn niệm kinh khủng của hắn nhanh chóng bao trùm bên trong phạm vi mấy triệu dặm trên biển rộng, rất nhanh hắn liền đã tìm thấy được mục tiêu xuống tay.

Bên trong phạm vi hồn niệm hắn bao trùm xuất hiện ba tộc quần lớn, hai cái có bộ dạng giống con cua, một cái bộ tộc còn lại giống như loài cá mập, so sánh một chút thì mỗi một cái thể lực này phải lớn gấp chục lần so với cái phân chi Long Tộc hắn diệt ở Triều Tịch Trâu-Phong Thần Vực.

.....

Trong giây lát hắn liền làm ra lựa chọn, mục tiêu đầu tiên là đám người lai cá mập.

Thân hình hắn nhoáng lên một cái liền đã biến mất, tiếp sau đó liền đã xuất hiện ở bên trên lãnh địa của đám người lai cá mập kia.

Vung tay lên một cái, lập tức gần 100 cánh cổng không gian to lớn mở ra, tiếp đó là hằng hà sa số tang thi trí tuệ Tinh Vương Tiên Cảnh cùng Hằng Vương Tiên Cảnh xuất hiện. Trong mấy chục cái hô hấp phía bên trên mặt biển liền đã đứng đầy cường giả.

“ Giết sạch tất cả, tài vật thu lại. Làm nhanh chúng ta còn phải đi qua nơi khác.”

Đám tang thi lâu ngày đói khát, thiếu thôn huyết thực, lúc này đây nghe lời Xuân Đức nói thì trực tiếp lao xuống phía bên dưới.

“ Ùm ùm ùm...”

“ Gào gào gào...”

Bọn nó vừa lao xuống vừa gầm rú , vừa bộc phát ra khí tức cường đại trên người, trong lúc nhất thời phong vân biến sắc, nước biển dâng cao đến tận trời.

Không qua bao lâu thì đại quân của Xuân Đức liền chạm trán với đám Hải Tộc thân người đầu cá mập, đám kia tuy số lượng cực nhiều nhưng chất lượng lại không được, rất nhiều con còn chưa tiến vào nổi Thần Quân Tiên Cảnh chứ đừng nói chi là Tinh Vương Tiên Cảnh.

Vì thế bọn nó vừa gặp phải thi đàn tập kích trong nháy mắt bị giết chết. Đương nhiên bên trong đám Hải Tộc này cũng có vài tên tu vi tạm được, cũng là Nửa Bước Hằng Vương Tiên cảnh nhưng mà đối diện với một tên Hằng Vương Tiên Cảnh cường giả Hải Tộc chân chính bên phía Xuân Đức thì một đám kia liền không đủ nhìn, một chiêu liền phân thân toái cốt.

Đại tàn sát nhanh chóng diễn ra cũng nhanh chóng kết thúc, tuy số lượng bên phía Xuân Đức chỉ có gần 300 triệu nhưng chất lượng là không

phải bàn đến, đám kia tất cả đều là tang thi tiên hóa cấp cao cả. Chiến lược đều từ Tinh Vương Tiên Cảnh tầng 7 trở lên.

Thực tế nếu không phải có đám “ Trí đạo tu sĩ” nhằm vào thì, Xuân Đức có thể chặn thả đám tang thi của mình , mặc kệ bọn nó đi kiếm mỗi xong thì quay về. Như thế sẽ tiết kiệm thời gian hơn nhưng giờ thì không thể rồi, có đám “ Trí đạo tu sĩ” nhằm vào nếu để đám tang thi này đi loạn liền sẽ bị suy tính ra.

Nhưng mà chỉ cần đám này không đi quá xa, lại có hấn ở đây thì cũng không sợ cái gì cả.

.....

Thời gian chưa tới 10 phút thì toàn bộ đám Hải Tộc có đầu cá mập kia đều bị tàn sát sạch sẽ, tộc đàn khoảng gần 12 tỷ thành viên thoáng cái đều trở thành thức ăn cho quân đoàn tang thi của Xuân Đức đức.

Sau khi giết xong, thì lại phải mất thêm một tiếng để thu dọn toàn bộ tài sản của đám Hải Tộc kia.

.....

“ Đi.”--- Quét dọn chiến trường xong xuôi, Xuân Đức liền ra lệnh đi tới vị trí tiếp theo để tiến hành đồ sát. Hấn đi trước những người khác lần lượt đi theo phía sau.

Lần này hấn cũng không có thu quân đoàn tang thi vào bên trong mà trực tiếp dẫn theo, bay dọc đại dương, khí thế của mấy trăm triệu cường giả khiến cho cả một phương thiên địa biến sắc.

Nơi bọn họ đi qua, tất cả đều bị giết sạch không sót thứ gì, ngay đến cả mấy con tôm cá nhỏ cũng đều bị giết chết hết, mấy tộc đàn nhỏ cũng không

thoát khỏi một kiếp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1415: Đồ Sát Có Chừng Mực

Gần mười ngày sau...

Xuân Đức lúc này đã ngừng lại công việc đồ sát của mình, hẳn cũng sợ đồ sát quá nhiều lại xúc động thiên đạo gạt bỏ hẳn thì nguy, chỉ trong gần mười ngày thôi, hẳn đã giết tổng cộng 41 cái tộc đàn cỡ trung, mỗi cái tộc đàn kiểu như vậy thì thường có 12 tỷ cho đến 20 tỷ thành viên.

Gần mười ngày thì hẳn đã cướp đi sinh mạng của hơn 600 tỷ sinh linh, số lượng này có người cả đời cũng không đạt tới chứ đừng nói gì mà mười ngày nửa tháng.

Tu tiên thì không ai không giết người, ai muốn đi lên con trường sinh đều phải đạp lên vô số xương trắng nhưng tất cả mọi người đều là kiềm chế, tránh giết chóc quá nhiều để cho không bị sát nghiệp quán thân, giết một lần cũng chỉ có vài ba trăm người, hoặc vài ba vạn người là cùng, hiếm có ai giống Xuân Đức, đụng cái là đồ nguyên tộc người ta.

Có điều số mệnh mỗi người mỗi khác, Xuân Đức cũng là bị bắt buộc, không làm không được, mà thực tế là người khác làm mà tội nghiệp lại dồn lên đầu hẳn, chứ thực tế hẳn cũng rất hiếm khi ra tay.

.....

Sau khi đã càn quét xong mấy chục tộc đàn lớn nhỏ, tích lũy đồ ăn cho thi đàn đầy đủ, thu về tài nguyên phong phú, Xuân Đức lại một lần nữa quay về đất liền, lại chuẩn bị đi tìm đường vượt biên qua Ma Giới.

Nhưng lúc quay về đất liền Xuân Đức lại đột nhiên chẳng biết nên bắt đầu từ đâu.

Suy nghĩ một chút hẳn vẫn là tìm kiếm một thành trì lớn sau đó lại đi nghe ngóng tình hình sau.

Vẫn như mọi khi, trước tiên đều phải giao lộ phí sau đó mới được đi vào thành và vẫn như mọi khi Xuân Đức lại bị làm khó, có lẽ là do số hẳn không may.

“Tiểu tử lại đây?”--- Một tên thủ vệ thành hướng Xuân Đức vẫy tay như đúng rồi.

Xuân Đức đang xếp hàng, chờ giao nộp linh thạch thì đi vào trong thành thì bất ngờ bị một tên thủ vệ gọi lại, hẳn hơi nhú mày lại, đi tới trước mặt tên thủ vệ kia hẳn hỏi :

“Chuyện gì?”

Hẳn vừa nói chuyện thì A Khờ liền xuất hiện trên bờ vai của hẳn, hơi thở Tinh Vương Tiên Cảnh tản mạn đi ra. Tên thủ vệ cảm nhận được hơi thở của A Khờ thì thần sắc lập tức biến đổi, cái thái độ vênh vào lúc trước lập tức biến mất thay vào đó là cung kính có thừa.

“Đại nhân tu vi thâm sâu, có được chiến thú vô cùng lợi hại, vì thấy đại nhân phải đứng xếp hàng với một đám hèn mọn thì tiểu nhân có chút không đành lòng, vì thế mới muốn để đại nhân đi vào bên trong, không cần xếp hàng.”

Lời này nói ra thì đến ngay cả tên thủ vệ kia chính mình cũng không tin chứ đừng nói đến những người khác, có điều không ai chê cười hẳn cả, dù sao giữ được cái mạng liền tốt.

Xuân Đức nghe thế thì cũng là cười thầm, hẳn biết kết quả sẽ là như vậy mà. Hắn cười nói :

“ Hóa ra là như vậy sao, như vậy thì ta liền đi vào trong. À mà quên mất , ta có mấy việc cần hỏi người. Cái này là thù lao cho người.”

Xuân Đức nói xong thì liền ném cho tên một một bịch tiên thạch hạ phẩm, cái thứ này bên trong Ác Ma Điện chẳng ai thèm dùng thành ra số lượng lưu lại còn rất rất nhiều, vì thế Xuân Đức ném ra một bịch cũng chẳng nháy mắt lấy một cái.

Một đám thủ vệ khế dùng hồn niệm quét qua thì phát hiện bên trong có một đồng lớn tiên thạch hạ phẩm thì đều là âm thầm cả kinh nhưng tiếp sau đó một đám đều là ánh mắt sáng ngời.

Tên hộ vệ lúc trước tiếp nhận bịch tiên thạch thì tay khế run một hồi nhưng rất nhanh hắn liền trấn định trở lại, cất đi bịch lớn tiên thạch hắn nhìn qua đám thủ vệ nháy mắt một cái, sau đó hướng phía Xuân Đức mời:

“ Nơi này nhiều người miệng tạp, đại nhân xin theo tiểu nhân tới nơi một tốt hơn.”

Xuân Đức khế gật đầu, tiếp đó đi theo tên hộ vệ kia tới một nơi cách xa cổng thành, nơi đây có một căn nhà nhỏ, bên trong bày biện đơn sơ, tên binh sĩ kia sau khi châm trà rót nước xong xuôi thì mới Xuân Đức ngồi xuống.

“ Nơi này tuy có chút đơn sơ mong đại nhân thông cảm, mời đại nhân ngồi xuống đây.”

Xuân Đức cũng không khách khí mà ngồi xuống, hắn vừa ngồi xuống thì tên binh sĩ kia liền hỏi:

“ Không biết đại nhân muốn biết cái gì, đại nhân cứ việc hỏi, tiểu nhân biết gì sẽ nói nấy.”

Xuân Đức lại ném ra một bịch lớn tiên thạch hạ phẩm cho tên binh sĩ kia rồi hỏi :

“ Nơi này thuộc Châu nào của Trấn Ma Cổ Vực?”

Tên binh sĩ kia nghe vậy thì sửng sốt một hồi, hẳn không ngờ vị đại nhân trước mắt này lại hỏi như vậy, tuy trong lòng hơi kỳ quái nhưng vẫn là nói :

“ Nơi đây là Cự Uyên thành thuộc nội vi của Thiên Hành Châu.”

Xuân Đức gật đầu, lại ném cho tên kia một bịch lớn tiên thạch hạ phẩm hỏi :

“ Nơi này có truyền tống qua vực không?”

Tên binh sĩ kia lắc đầu đáp :

“ Cự Uyên thành không có truyền tống qua vực thừa đại nhân nhưng tiểu nhân biết có một địa phương nắm giữ truyền tống qua vực. Một cái là Vạn Tiên Ổ , một cái còn lại là Vạn Ma Ổ.

Vạn Tiên Ổ là tu sĩ chính đạo tạo nên, Vạn Ma Ổ là do tu sĩ ma đạo hình thành. Hai thế lực này đều có truyền tống qua vực, Vạn Ma Ổ chỉ cần tiền bồi đủ tiên thạch liền có thể đi, còn Vạn Tiên Ổ thì rất phức tạp, rất nhiều thủ tục, có điều đi tới Vạn Ma Ổ rất nguy hiểm, thường xuyên gặp phải cướp bóc.”

Xuân Đức nghe xong thì gật đầu , lại tiếp tục ném cho tên kia một bịch lớn tiên thạch hạ phẩm hỏi :

“ Đường tới truyền tống trận của Cự Uyên Thành này ở đâu, người dẫn đường cho ta.”

Tên binh sĩ kia nhìn ba cái bích lớn tiên thạch ở trên bàn mà có chút choáng váng, trong lòng hắn thâm nghĩ, vị tiên bối này cũng thực có tiền, hỏi một câu, một bích tiên thạch. Hắn hô hấp lúc này đã có chút dồn dập, hắn làm vệ binh nơi đây mấy ngàn năm rồi, cũng là lần đầu được người cho nhiều tiên thạch như vậy.

Nhưng ngay tại lúc này, không biết từ đâu tới một vị trung niên bộ dạng bình thường đi vào trong này, tên vệ binh đang nói chuyện cùng với Xuân Đức nhìn thấy tên trung niên này thì lập tức cầm ba bích tiên thạch chạy lại, thì thâm to nhỏ một hồi với trung niên kia.

Trung niên kia lúc đầu thì nhú mày, sau đó ánh mắt càng lúc càng sáng, tiếp đó hắn liền chủ động tiến lên trước chào hỏi:

“ Tiểu nhân La Hầu ra mắt tiên bối, tiên bối có phải muốn dùng nhờ truyền tống trận của Cự Uyên thành?”

Xuân Đức đứng dậy , cũng tiện tay ném cho hắn một bích tiên thạch hạ phẩm, sau đó nói :

“ Ừm, người dẫn đường đi.”

Tên trung niên kia vội cất đi bích lớn tiên thạch hạ phẩm, sau đó liền tươi cười nói:

“ Mời đại nhân đi theo tiểu nhân.”

Nói xong hắn liền đi trước dẫn đường, bộ dạng so với tên tiểu binh sĩ lúc trước còn muốn chuyên nghiệp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1416: Phá Gia Công Tử

Trên đường đi, Xuân Đức hỏi tên trung niên nam tử:

“ Có thể trực tiếp đi tới Vạn Ma Ổ hay không?”

Trung niên kia lập tức tận tình giải thích nói :

“ Thừa đại nhân, từ Cự Uyên Thành không thể đi tới Vạn Ma Ổ nhưng có thể đi tới Thiên Ma Thành, từ Thiên Ma Thành có thể đi thẳng tới Vạn Ma Ổ. Đại nhân thực sự muốn đến Vạn Ma Ổ sao?”

Xuân Đức nhẹ gật đầu một cái nói rằng :

“ Ừm, tình hình nơi kia ta cũng đã biết. Người cũng không cần giải thích giải thích gì thêm. Chỉ cần mang ta đến truyền tông trận là được.”

Trung niên kia lắc đầu nói :

“ Không phải , không phải, tiểu nhân chỉ là muốn kiến nghị đại nhân nên đi cùng với các địa nhân khác để cho an toàn thêm một điểm, dù sao nơi kia ngư xà hỗn tạp cực kỳ loạn, đi nhiều người cũng là an toàn thêm một điểm.”

Xuân Đức nhìn thấy tên này cũng là thật tâm muốn tốt cho hắn nên cũng chỉ là khẽ gật đầu nói :

“ Tới truyền tông trận lại nhìn.”

Tiếp đó hai người không ai nói cái gì, một mạch đi thẳng tới truyền tống trận của Cự Uyên Thành, do thành trì cũng khá lớn nên cũng phải mất một lúc để Xuân Đức cùng trung niên có thể đến nơi.

Sau khi đến nơi thì tên trung niên kia mang hấn đến gặp một lão giả, cũng không biết là trung niên kia đã nói gì với lão giả khiến cho lão giả đối với Xuân Đức vô cùng nhiệt tình.

Xuân Đức cũng là thuận gió đẩy thuyền, lại mang ra một bịch lớn tiên thạch thượng phẩm làm phí bôi trơn. Quả nhiên sau khi nhận được tiên thạch thì lão đầu kia lập tức nhiệt tình lên 200%.

Có cái gì cần lưu ý, có cái gì phải đề phòng, nói chung những gì cần nói thì lão đầu kia đều là nói cho Xuân Đức một lượt, tiếp đó hấn còn được trực tiếp dẫn tới truyền tống trận cỡ lớn mà không cần xếp hàng chờ đợi.

Đám người đang xếp hàng thấy hấn chen ngang thì cực độ bất mãn, có điều khi Xuân Đức ném cho mỗi tên một bịch tiên thạch thì tất cả liền thay đổi thái độ.

“ Mời công tử lên phía trước, việc của tại hạ cũng không quan trọng gì, dù muộn một hai ngày cũng không làm sao.”-- Một tên vừa nhận được tiên thạch Xuân Đức cho lên tiếng.

“ Mời công tử, việc của tại hạ cũng không quan trọng gì, dù muộn một hai ba tháng cũng không làm sao.”-- Một tên khác vừa nhận được tiên thạch Xuân Đức cho lên tiếng.

“ Cảm tạ công tử, mời công tử. Ta có số tiên thạch này cũng không cần đi tới Thiên Ma Thành nữa.”---Một người nhận được tiên thạch lập tức rời đi.

Tiếp đó mỗi người Xuân Đức đều biếu tặng cho mỗi người một bịch lớn tiên thạch hạ phẩm, ai nấy đều là mặt mày vui vẻ, tên nào không vừa ý Xuân Đức trực tiếp ném cho hai bịch, tên kia trực tiếp thay đổi thái độ.

Xuân Đức thấy vậy thì trong lòng cười thầm không thôi, giờ hắn mới hiểu được câu “ rác của người này chính là vật báu của người khác”, tiên thạch hạ phẩm bên trong không gian vong linh bị dồn thành mấy dãy núi liên miên trùng điệp không người ngó đến, xem như rác thái đến đối xử. Cái này cũng là vì thi đàn thì ăn thịt, mà cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh chỉ có thể hấp thụ thượng phẩm tiên thạch mới có tác dụng, đâm ra trung phẩm với hạ phẩm vứt xó.

Với cái chính là Vô Địch tên kia lười chuyển hóa đám tiên thạch này thành năng lượng, tiên thạch nhiễm thiên đạo ý chí , chuyển hóa vừa mất thời gian mà năng lượng thu về không được bao nhiêu vậy là tên kia từ bỏ.

Xuân Đức thấy vậy cũng không biết làm sao, vứt thì tiếc mà bỏ đó thì chặt đất nhưng lúc này hắn cuối cùng cũng tìm ra được cách sử dụng đám rác kia.

Bây giờ hắn đang hạn chế giết người lại , vì thế nếu cái gì cần dùng tiên để giải quyết thì hắn cứ vậy mà dùng. Tiên thạch hạ phẩm , trung phẩm bên trong là rác nhưng mà bên ngoài này chính là vật phẩm quý giá.

.....

Sau khi dùng tiên thạch hạ phẩm cho mỗi người một ít thì ánh mắt mọi người ở nơi đây nhìn hắn đều xảy ra biến hóa cực lớn, bọn họ lúc này đang suy đoán vị phá gia công tử này là ai. Có điều chưa ai từng nhìn thấy Xuân Đức nên có đoán nấy chứ đoán nữa cũng không đoán ra hắn là ai.

Xuân Đức nhìn lão giả ở bên cạnh hỏi :

“ Khi nào có thể truyền tống vậy Tăng lão.”

Lão giả họ Tăng kia cười nói :

“ Công tử đợi cho đủ 100 người sẽ tiến hành truyền tống nhưng nếu công tử bỏ ra tiên thạch bằng trăm người bỏ ra thì công tử có thể một mình truyền tống.”

Xuân Đức nghe xong thì nhìn người ở gần đó hỏi:

“ Có ai đi Thiên Ma thành không, nếu đi thì cùng đi, tiên thạch ta trả.”

Nói xong hắn cũng không đợi cho mọi người phản ứng thì đã bước vào bên trong truyền tống trận, sau đó vung tay ném cho Tăng lão ở cách đó không xa một bịch lớn tiên thạch, số lượng cũng không rõ bao nhiêu nữa, chỉ thấy Tăng lão tiếp nhận bao tiên thạch kia thì cười đến không ngậm lại được miệng.

Đám người có ý định đi tới Thiên Ma thành lúc này cũng đã phản ứng lại, nhanh chóng chạy vào bên trong truyền tống, thoáng cái bên trong truyền tống môn đứng đầy cả người.

Xuân Đức thấy kỳ quái không thôi, đám này vốn dĩ không có mấy người đi Thiên Ma thành nhưng sau khi hắn nói thì một đám lại đi cùng.

Tăng lão thấy người đã đủ, lúc này hô lớn:

“ Khởi trận.”

Tiếp đó trận pháp lưu chuyển, quang mang lóe lên, một trăm người bên trong trận pháp đều bị truyền tống đi mất.

Xuân Đức đi rồi, người xung quanh lúc này mới bắt đầu ồn ào bàn tán.

Một tên trung niên nam tử nói:

“ Các người nói xem người kia là người nào, ta đời này lần đầu chứng kiến cho người dùng tiên thạch tiêu xài như vậy, mỗi lần xuất ra chính là ngàn khối, đôi khi là mấy ngàn khối.”

Một người khác ở bên cạnh than thở nói:

“ Người với người sao lại khác biệt lớn như vậy, chúng ta bán mạng cũng chỉ là kiếm được vài chục mai tiên thạch hạ phẩm mỗi ngày, người ta thì một lúc liền ném đi mấy vạn mai. Đáng tiếc thực lực ta không đủ bằng không lúc này cũng sẽ xin đi theo tùy tùng vị công tử kia.”

Đồng bạn hẳn ở bên cạnh nói:

“Nếu được đi theo vị công tử kia thì tài nguyên tu luyện liền không cần lo nghĩ nữa rồi, mấy chục người kia nếu được nhận thì cuộc đời sau này liền bước sang trang mới.

Ở bên cạnh có một nữ tử, rất không phục nói:

“ Chưa chắc, người ta có tiền có muốn dùng hộ vệ cũng là phải là cao thủ, ai lại dùng một đám lâu nhâu như thế. Hừ hừ.”

Mọi người nghe thế cũng là nhao nhao gật đầu, hiển nhiên đối với lời nói của cô gái đều cho rằng rất có lý.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1417: Thiên Ma Thành

Thiên Ma Thành - Thiên Hành Châu - Trấn Ma Cổ Vực

Thiên Ma Thành là một tòa thành trì cỡ lớn, có nhân khẩu cũng lên đến vài tỷ, diện tích của tòa thành trì này cũng rất lớn cũng cả vạn dặm vuông. Với nhân khẩu đông như vậy lại thêm vào người nơi này đều là “Ma đạo tu sĩ” nên tình hình rất loạn.

Cả một tòa thành trì rộng lớn như vậy bị chia thành bốn khu, đông, tây, nam, bắc, mỗi khu vực lại có một thế lực lớn nắm giữ.

Nơi này cũng có luật nhưng mà là luật rừng, mạnh được yếu thua, muốn sống thì đầu nhập vào thế lực lớn nào đó mà nương tựa, còn không thì lập tức rời khỏi để tránh bị biến thành con mồi cho kẻ khác, nếu tự tin thì vào thực lực bản thân thì cũng có thể độc lai độc vãng, đánh cướp người khác.

Vì thế, ở bên trên đường cái, tùy tiện đều có thể thấy được máu tươi còn chưa khô, thi thoảng còn có thể nhìn thấy mấy cái thi thể thiếu đi tứ chi, đầu hoặc một vài vết thương trí mạng bên trên cơ thể.

Người ở nơi đây đối với mấy cái thi thể kia cũng làm như không thấy, có người đi ngang qua thì tiện chân đá cho một cái, khiến cho mấy cái thi thể kia văng vào một xó hẻo lánh nào đó.

Khu truyền tống của Thiên Ma Thành.

Quang mang lóe lên, Xuân Đức cùng với chín mươi chín người khác đồng thời xuất hiện bên trên một cái quảng trường rộng lớn.

Nơi đây ngoại trừ bọn hắn ra thì còn có không ít những người khác nữa, khi đám người Xuân Đức vừa xuất hiện thì liền bị một đám người kia nhìn chằm chằm. Bộ dạng không có hảo ý.

Xuân Đức khi nhìn thấy những người này thì liền cảm nhận được ma tính trên người đám này, vừa nhìn qua liền biết đám này không phải cái gì lương thiện hạng người.

Lúc này ở bên cạnh hắn có một người hảo tâm nhắc nhở:

“ Những người này đều là những kẻ cùng hung cực ác, trên tay dính không ít máu tu sĩ, công tử ngươi nhớ phải cẩn thận à.”

Xuân Đức quay đầu nhìn lại, thấy người nhắc nhở hắn không ngờ lại là một tên thiếu niên, nhìn bộ dạng so với Xuân Đức còn ít tuổi hơn.

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức cười nói:

“ Ta sẽ chú ý, mà tiểu huynh đệ có quen thuộc với nơi này không? Nếu quen thì giúp ta dẫn đường, thù lao sẽ không thiếu.”

Thiếu niên kia thật thà lắc đầu nói:

“ Không biết, ta cũng là lần đầu tiên đi tới Thiên Ma Thành.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng không có thất vọng, hắn chỉ gật một xem như hiểu. Nhưng vào lúc này, ở gần đó có mấy tên truyền tống cùng hắn tới đây đồng thời nói:

“ Công tử, ta cực kỳ quen thuộc với nơi này, ta nguyện ý dẫn đường cho công tử.”

Xuân Đức nhìn qua ba bốn người kia một cái, sau đó nhếch môi cười nói:

“Vậy sao, vậy ba người cũng dẫn đường đi, bây giờ ta muốn truyền tông đến Vạn Ma Ổ lại nên đi làm sao?”

Vừa nói Xuân Đức lại vừa ném mấy bịch tiên thạch cho mấy người kia.

Thiếu niên ở bên cạnh hắn nhìn thấy vậy thì hơi nhíu mày nói:

“Gia tộc ngươi thừa tiền đến mức, ngay cả tiên thạch hạ phẩm cũng không cần sao?” Xuân Đức nhìn qua thiếu niên hỏi:

“Làm sao, ngươi cũng thích tiên thạch hạ phẩm này? Nếu cần ta cho vài bịch về dùng tạm.”

Thiếu niên kia có phần không dám tin hỏi:

“Thật sao?”

“Thật” Xuân Đức mỉm cười, sau đó lại lấy ra ba bốn cái bịch lớn nhét cho thiếu niên.

Hôm nay tâm tình Xuân Đức đang rất tốt nên tùy tiện ban ân tích đức, có điều Xuân Đức không chú ý tới đến ánh mắt tham lam của đám người xung quanh.

Người ở đây đều là một đám ma đạo, đương nhiên thấy Xuân Đức mang nhiều tiên thạch như vậy thì đều động tham niệm.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức đang vui vẻ thì một âm thanh có chút không hài hòa vang lên:

“ Nhanh đi ra ngoài, mấy người các ngươi còn định đứng ở nơi đó đến bao giờ nữa, chẳng lẽ còn đợi ta mang kiệu đến rước các ngươi ra ngoài hay sao?”

Người vừa lên tiếng mà mộ đại hán to lớn, thân thể giống con gấu, khuôn mặt toàn vết sẹo nhìn dữ tợn dị thường, tên này có cái đầu trọc lóc cùng một con mắt bị mù, thêm vào trước ngực mọc toàn lông nhìn giống con thú hơn là con người.

Đi ở phía sau hắn có một đám đông tu sĩ, đi ở bên cạnh hắn còn có hai nữ tử xinh đẹp kiều mi đang vuốt ve cơ thể hắn.

Thấy tên đại hán này thì đám người ở gần đó nhao nhao tránh lui những người vừa truyền tống đi ra cũng là theo những người khác chạy qua một bên.

Xuân Đức đương nhiên cũng là theo số đông rồi, có điều hắn chưa bước được mấy bị thì liền bị đại hán kia gọi giật lại:

“ Tiểu tử ngươi đứng lại?”

Xuân Đức giả vờ như không nghe thấy, tiếp tục đi sang một bên, có điều tên kia cũng không có buông tha mà quát lớn:

“ Ta nói ngươi đây, tiểu tử mặc áo choàng màu đen.”

Bị chỉ đích danh, Xuân Đức cũng liền đứng lại hỏi:

“ Chuyện gì?”

Thái độ này của hắn khiến cho người nơi đây sợ hãi, đám người kia lập tức né ra xa xa Xuân Đức, về phần tên đại hán thì hơi sững sốt một chút sau đó thì cười gằn nói:

“ Thiếu tiên uống rượu, thấy tiểu tử ngươi nhiều như vậy tiên thạch không dùng nên muốn mượn tạm một ít.”

Hắn vừa nói xong thì Xuân Đức liền ném cho hắn mấy bao tiên thạch hạ phẩm nói:

“ Cầm lấy.”

Tên đại hán tiếp được bao tiên thạch, hơi ngẩn ra sau đó cười lớn nói:

“ Tốt, tốt à nhưng bấy nhiêu đây không đủ, ít ra phải gấp mười chỗ này.” Xuân Đức không nhú mày lấy một cái ném cho tên kia một bao tiên thạch lớn gấp 10 nói:

“ Cho ngươi tiên uống rượu.”

Người ở xung quanh thấy thế thì hoàn toàn tròn tròn mắt, không thể tưởng được là Xuân Đức lại mang nhiều tiên thạch như vậy, cũng không nghĩ hắn lại tùy tiện như thế, tên đại hán kia cũng là ngẩn người một hồi.

Tiếp đó hắn lại cười cười nói:

“ Đây chỉ đủ mình ta uống rượu, còn huynh đệ của ta phía sau nữa, tiểu tử ngươi lại tới một điếm.”

Xuân Đức mỉm cười gật đầu nói:

“ Nhiều hơn một điếm à, được thôi. Cho ngươi hắn một viên cực phẩm tiên thạch.”

Vừa nói hắn vừa cầm ra một viên tiên thạch cực phẩm sau đó thì...

“ Vút”

Viên tiên thạch cực phẩm hóa thành một vệt ánh sáng bay đi, trong lúc trung niên cùng mọi người ngỡ ngàng thì viên tiên thạch cực phẩm kia trực tiếp bắn nát đầu tên trung niên.

“ Bụp”

Trước sự ngỡ ngàng của mọi người, đầu của tên trung niên trong nháy mắt nổ tung, dịch óc trắng hồng bay khắp nơi, hóa thành một cái thi thể không đầu, hai thiếu nữ xinh đẹp đang ôm tên đại hán kia cũng là hét lên kinh hãi.

“ A a a a a....”

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức nắm trong tay mấy viên tiên thạch hạ phẩm nhìn đám người xung quanh cười nói:

“ Chơi với các người chút, mấy con giun đé các người lại nghĩ bản thân đã trở thành đại nhân vật sao, thích tiên thạch vậy ta đều cho.”

“ Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo....”

Từ trong tay Xuân Đức liên tục bay ra những luồng ánh sáng đẹp mắt nhưng sau đó cảnh tượng càng thêm phần đặc sắc.

“ Bụp bụp bụp..”

“ Bụp bụp bụp..”

“ Bụp bụp bụp..”

Tùng viên tiên thạch được Xuân Đức vận dụng lực lượng xảo diệu ném nát đầu toàn bộ người ở xung quanh nơi đây, tất cả những tên đều động sát ý với hắn thì đều chết sạch.

Qua mấy cái hô hấp bên trên quảng trường lại có thêm mấy ngàn cái thi thể không đầu, máu tươi chảy lênh láng, dịch óc trắng hồng bay loạn khắp nơi.

Những người còn sống nhìn thấy cảnh này thì tất cả đều im thin thít, không còn ai dám nói cái gì nữa cả, ánh mắt bọn họ sợ hãi nhìn về phía Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1418: Thiên Ma Thành(1)

Xuân Đức nhìn không ra tay giết người, không muốn sát nhân, không có nghĩa là ai cũng có thể ngồi lên đầu hắn được, một lần cũng thôi, đấng này liền tiếp mấy lần như vậy, không giết vài tên thì đám này lại tưởng là hắn dễ bắt nạt.

Nhìn đầy đất thi thể không đầu Xuân Đức thờ ơ lạnh nhạt, hắn quét mắt nhìn qua đám người còn sống nơi này nói:

“ Còn ai muốn tiên thạch trên người ta nữa không? Còn thì lên tiếng.”

Nghe hắn hỏi thì lúc này mọi người mới hồi phục lại tinh thần, hai nữ tử lúc trước ôm ấp tên đại hán kia lúc này hét chói tai nói:

“ Súc sinh.Ngươi...Ngươi vậy mà dám giết Tô Hàng thiếu gia, ngươi đây là không muốn sống nữa rồi, súc sinh ngươi chết không yên lành.”

“ Bụp”

Đầu lâu hai nữ nhân xinh đẹp kia lập tức nổ tung như pháo hoa, trên sân lúc này lại có thể hai cái thi thể không đầu.

“ Dám nói chuyện với ta như vậy, muốn chết thì để ta tiễn các ngươi lên đường.”--- Nhìn hai cái thi thể không đầu kia Xuân Đức lại ném ra thêm mấy viên tiên thạch.

“ Âm âm âm...”

Mấy viên tiên thạch bắn lên hai cái thi thể rồi đột nhiên nổ tung, hai cái thi thể trong nháy mắt biến thành đầy đất thịt nát, tứ chi văng đi mỗi nơi một cái.

Nhìn qua mấy người còn sống nơi này, Xuân Đức lần nữa hỏi:

“ Tên nào biết đường tới truyền tống đi thông tới Vạn Ma Ổ thì dẫn đường, bằng không tất cả đều nằm tại nơi này đi.”

Hắn vừa dứt lời liền có một đám người nhao nhao nói lớn:

“ Đại nhân, đường đi tới truyền tống trận ta biết, để tiểu nhân dẫn đường cho đại nhân.”

“ Tiểu nhân cũng biết.”

“ Tiểu nhân cũng vậy, đại nhân mời theo tiểu nhân.”

“ Bụp bụp bụp...” Trên quảng trường lại thêm mấy cái thi thể không đầu, Xuân Đức mắt lóe hàn quang, lạnh lẽo nói:

“ Các ngươi lời dư thừa quá nhiều, đám các ngươi không nghe ta nói cái gì sao?”

Đám người một trận lạnh run, bọn họ lúc này chỉ vừa hô hấp thôi liền đã ngửi được tới mùi vị tử vong đang đến gần, lúc này cả đám mới ngụy ngâm kỹ lời Xuân Đức nói. Hắn nói là “ biết thì dẫn đường” chứ không hỏi “ Ai biết đường.”

Sau khi ngộ ra điều này thì một đám liền hướng cùng một phương hướng chạy đi. Xuân Đức thấy vậy thì không nhanh không chậm đi theo phía sau.

Động tĩnh nơi này rất lớn vì thế người đến xem cũng rất nhiều, có điều ai nhìn thấy đầy đất thi thể không đầu thể kia thì không ai còn can đảm ở lại nhìn nữa, tất cả đều quay đầu nhanh chân chạy đi, có người thì đi mật báo cho thế lực phía sau, có người thuần túy chỉ là không muốn dính vào vũng nước đục này.

Tin tức ở nơi đây có thể nói là linh thông đến cực điểm, Xuân Đức vừa chỉ tàn sát một nhóm người thôi thì đám địa đầu xà ở nơi này đều biết, mà đám kia biết thì người của Tô gia gì đó đương nhiên cũng biết.

Vì thế, không qua bao lâu thì liền có người muốn đến tìm Xuân Đức phiền phức

“ Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo....”

“ Vèo vèo vèo....”

Liên tiếp là những độn quang từ nơi phương xa bay lại nơi đây, quang mang tán đi lộ ra một nhóm người những người này trên thân hắc bào, có thêu văn phù, mấy trăm người, người nào người nấy đều là sát khí lẫm thiên, về phần tu vi thì lại là một đám cặn bã duy nhất tên cầm đầu là Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ tam trọng, đám lâu la còn lại thì ngay cả Thần Quân Tiên Cảnh cũng chưa đến.

Xuân Đức nhìn thấy người đến thì cũng không nhiều lời, một khi hắn đã xác định phóng tay mà giết thì cũng không cần phải nghĩ nhiều, cùng lắm là vào bên trong không gian vong linh trốn mấy chục năm lại đi ra.

Vung tay một cái, liền có mấy trăm viên tiên thạch hạ phẩm xuất hiện bay ở xung quanh cơ thể hắn, Xuân Đức tiện tay phát một cái lập tức mấy trăm viên tiên thạch kia liền hóa thành tia sáng lao vụt đi.

Nhìn từ xa, cảnh tượng giống như vô số tia sáng tạo thành một chùm sáng khổng lồ chiếu về phía bên trên bầu trời, đám người ở phía bên trên bầu trời không nhúc nhích cứ mặc kệ cho những tia sáng kia chiếu lên trên thân thể những tia sáng kia sau khi chạm tới bọn họ cũng không có dừng lại mà trực tiếp xuyên qua. Trước ngực, đan điền hoặc là đầu, tia sáng bắn đến toàn là những nơi yếu.

Nhưng có một điều dự dị là đám người ở trên không kia không ai né tránh cả, một đám cứ đứng yên ở nơi đó, không người cử động, mặc kệ vô số tia sáng xỏ xuyên qua cơ thể.

Nhất thời đầy trời máu tươi bay lả tả như mưa xuân, về phần những người mới đến kia thì giống như chim gãy cánh rơi rụng từ phía bên trên trời cao xuống.

“ Bịch bịch bịch....”

“ Bịch bịch bịch....”

“ Bịch bịch bịch....”

Liên tiếp là những thi thể từ trên cao rơi xuống, đập xuống mặt đường phía bên dưới, thoáng cái cả con đường phía trước lại nhiều ra hơn mấy chục cái thi thể.

Nhìn thấy như vậy một màn thì Xuân Đức thờ ơ lạnh nhạt nói:

“ Tiếp tục dẫn đường đi còn đứng ở đó nhìn cái gì nữa.”

Nhóm người đang dẫn đường cho Xuân Đức, vốn khi nhìn thấy đám người Tô Gia đến thì trong lòng vui mừng, nghĩ có thể thoát được ma trảo của Xuân Đức nhưng nào ngờ, đám người Tô Gia chỉ vừa đến liền chết không còn một mống, chết được đến nhanh gọn.

Người ở hai bên ven đường lúc này cũng đã trốn đi sạch sẽ, cả một con đường ồn ào tấp nập lúc này cũng chỉ còn lại nhóm người của Xuân Đức cùng mấy cái xác nằm la liệt ở trên mặt đất.

Thực sự mà nói, nếu không phải đã giết đủ Hải Thú cùng Hải Tộc, tích lũy đủ thức ăn cho thi đàn thì Xuân Đức đã sớm mang người ra san bằng cái tòa thành trì này rồi, thêm vào đó là hấn ngại thiên đạo muốn gạt bỏ hấn. Dù sao tội nghiệt mà hấn gây ra đã không phải có thể dùng quan niệm bình thường đến bình phán nữa rồi.

Sau khi giết xong đám người Tô Thị, tiếp sau cũng không còn có người dám tới hỏi tội Xuân Đức nữa, một đường thông thuận không bị một ai cản trở.

Hấn đi tới đâu thì nơi đó vắng tanh, tất cả mọi người đều là đi vào bên trong nhà đóng cửa kín bung, không một người dám lộ diện ra ngoài, ngay đến cả nhìn lên cũng không dám.

Bọn họ lúc này đều biết, ngoài kia là một ma đầu chân chính, chỉ cần nhìn người không vừa mắt liền giết, không phân cái gì thân phận hay có lỗi lầm gì hay không. Chỉ cần hấn nhìn không thuận mắt liền chết.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1419: Người Nào Cản Người Đó Chết

Một đường thuận lợi, không qua mấy chục phút thì Xuân Đức đã đi tới nơi có dịch chuyên trận pháp đến thẳng Vạn Ma Ổ, có điều khiến hắn cảm thấy kinh ngạc là khi hắn đến nơi này thì có rất nhiều người đang chờ đợi hắn.

Xuân Đức nhìn lướt qua nơi này thì phát hiện nơi đây chia làm bốn thế lực rõ ràng, tuy là đứng chung một chỗ nhưng lại giữ khoảng cách với nhau.

Đánh giá một chút thực lực của những người này, trong một đám thật đông người thì chỉ có chín tên Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ mà thôi, còn lại đều là một ít tôm tép nhãi nhép.

Nhìn thấy một đám người như lâm đại địch nhìn mình, Xuân Đức cảm thấy buồn cười không thôi, nếu là đám chính đạo lúc này nhất định sẽ bắt đầu nói lý với hắn nhưng đây là “Ma đạo” nên cũng không ai dám cùng hắn nói lý.

Chính đạo có trò chơi của chính đạo, thích dùng lý lẽ, lời nói đến thu phục người nhưng “Ma đạo” thì khác, thực lực mạnh, nắm đám lớn chính đạo lý, còn ngu ngu mà đi ra nói lý lẽ thì chỉ một khắc sau liền biến thành thi thể.

Nhìn đám người trước mặt, Xuân Đức lạnh lẽo nói:

“Tránh ra, kẻ nào còn can đảm cản đường, kẻ đó chết.”

Không những dùng lời lẽ mà, hắn còn trực tiếp động thủ, từ trong tay hắn lại bay ra mấy chục viên tiên thạch hạ phẩm, bắn đến đám người.

“ Bụp bụp bụp...”

Trong lúc nhất thời lại có thêm mấy chục cái thi thể không đầu nằm trên mặt đất.

Lời nói thì đám người kia còn do dự nhưng ngay khi Xuân Đức bắt đầu ra tay giết người thì không còn người nào dám do dự nữa, tất cả đều nhanh chóng thối lui qua hai bên nhường đường cho hắn đi.

Nhưng vào đúng lúc này, mấy âm thanh nối tiếp nhau vang lên:

“ Đạo hữu, ngươi cái này cũng là hơi quá đáng rồi, tuy Thiên Ma Thành không cấm giết chóc nhưng đạo hữu giết một lúc nhiều như vậy người quả thực không nể mặt chúng ta à.”

“ Ngươi là từ đâu mà đến, lại dám ở Thiên Ma Thành làm càn, ngươi có biết bản thân đã phạm vào tử tội rồi không?”

“ Chỉ là một mao đầu tiểu tử, ngươi đây là khinh thường Thiên Ma Thành không có người sao? Lão phu trước bắt ngươi sau đó lại từ từ khảo vấn.”

“ Tuổi trẻ, tài cao, tu vi thâm hậu, lá gan cũng lớn, đáng khen, đáng khen.”

Từ bốn phương hướng khác nhau, bốn vệt sáng nhanh chóng bay về phía bên này, chân thân chưa thấy nhưng lời nói đã vang vọng cả bầu trời Thiên Ma Thành. Có người mang tâm lý hữu hảo mà tới, có kẻ thì miệt thị không hề che giấu, có người chỉ là muốn bàng quan mà nhìn.

Xuân Đức ánh mắt nhìn về phía phương bắc, nơi kia có một lão đầu đang rất nhanh hướng về phía bên này, lão đầu kia chính là người muốn bắt hắn quay về khảo vấn gì đó.

“Thể hiện uy danh là tốt nhưng thể hiện không đúng lúc là chết.”---
Xuân Đức cười nhạt sau đó tiện tay nắm lại một cái.

“A a a Âm..”

Lão già đang bay về phía bên này đột nhiên dừng lại sau đó thì hét thảm, tiếp đó liền nổ tung trên không trung, hóa thành một đoàn sương mù màu đỏ bay ở bên trên bầu trời Thiên Ma Thành.

“A a a a... Dừng mà... Âm.”

Ngay lúc mọi người còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra thì tại phương đông, đạo độn quang đang chạy tới đây cũng đột nhiên dừng lại sau đó hét thảm, tiếp đó cũng liền nổ tung như pháo hoa, biến thành đây trời thịt nát hình thành một cơn mưa máu nhỏ nhỏ.

Tiếp đó ánh mắt Xuân Đức nhìn về phía hai phương hướng khác nói:

“Tới đây.”

Hai đạo ánh sáng vừa mới dừng lại trong giây thì lại bắt đầu bay về phía bên này, tốc độ so với lúc đầu còn nhanh gấp mấy lần, không qua bao lâu thì liền có hai người một nam, một nữ đứng ở Xuân Đức trước mặt.

Hai người đồng thời cung kính hỏi:

“Đại nhân, không biết đại nhân là có việc gì muốn chúng tiểu nhân đi làm.”

Mới vừa lúc trước còn là cao cao tại thượng như một đầu hùng sư nhưng sau cái chết của hai tên khác thì hai tên này liền biến thành hai con mèo nhỏ.

Xuân Đức nhìn hai người một cái, lạnh nhạt nói:

“ Ta muốn đến Vạn Ma Ổ, mở truyền tông ra.”

Hai người kia nghe vậy lập tức gật đầu nói: “Vâng đại nhân, bọn tiểu nhân đi làm liền.”

Sau đó nhanh chân đi qua bên kia phân phó người dưới làm việc.

Đại trận vốn thường xuyên được sử dụng nên quá trình khởi động cũng không khó khăn gì, chỉ cần bổ sung đầy tiên thạch liền có thể sử dụng.

Không qua bao lâu thì dịch chuyển trận pháp đi tới Vạn Ma Ổ đã được chuẩn bị hoàn tất, lúc này một nam một nữ kia lại nhanh chân đi tới bên này cung kính nói:

“ Đại nhân, mọi thứ đã chuẩn bị xong rồi?”

Nhẹ gật đầu một cái, Xuân Đức nhìn qua hai người nói:

“ Các người theo ta làm người dẫn đường.”

Sắc mặt của một nam, một nữ kia liền trở nên trắng bệch, có điều bọn họ cũng không dám phản kháng người thanh niên nhìn có vẻ hiền hòa trước mắt này. Cả hai cố gắng nở một nụ cười sau đó quay người trước hết đi vào bên trong truyền tông trận pháp.

Xuân Đức thấy hai người đi vào thì cũng không nhanh không chậm bước đi theo phía sau.

Về phần những kẻ khác thì lúc này đã sớm chạy được bao xa thì chạy, chỉ có mấy người không thể chạy là vẫn đứng đó, bọn họ đứng nơi đó mà cả người không ngừng run rẩy.

Nhất là khi Xuân Đức đi ngang qua, dù không có làm gì bọn hắn nhưng cả đám đều ngã ngòi trên mặt đất, có tên còn trực tiếp lăn ra bất tỉnh.

Cái tên lăn ra bất tỉnh kia cũng thật không may, đã bất tỉnh thì ngã ra phía sau không ngã lại hết lần này đến lần khác ngã về phía trước, hơn thế còn xảo diệu ngăn trở bước chân của Xuân Đức.

Xuân Đức nhìn cũng không nhìn, trực tiếp giẫm lên đầu tiên kia, đầu tiên kia trong nháy mắt bị giẫm nát bét biến thành một bãi bầy nhầy, cơ thể hắn theo quán tính giẫy đành đạch một lúc sau mới dừng lại.

Đám người xung quanh lại được một trận hít khí lạnh, cả đám chỉ cảm thấy có khí lạnh chạy dọc từ gót chân lên thẳng đến đỉnh đầu. Cả người bọn hắn không tự chủ được run lên kịch liệt, hàm răng liên tục va vào nhau.

Nhiều người sợ quá đành cho tay vào trong miệng cắn chặt lấy để không có phát ra âm thanh. Có điều bọn hắn lo xa, Xuân Đức từ đầu tới cuối cũng không có quay đầu lại nhìn mấy người bọn họ, hắn cứ như vậy bước vào bên trong dịch chuyển trận pháp biến mất.

Thấy hắn thật đã đi rồi, người nơi đây ai cũng ngòi xuống đất thở hồng hộc, tham lam hít thở không khí xung quanh, một đám cứ giống như bị nín thở sắp chết, may mắn được cứu sống vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1420: Lại Chán Sống Rồi

Vạn Ma Ô, tên như ý nghĩa, chính là nơi tụ tập của đám ma đạo, ma đạo ở nơi này ôm đoàn kết đội hình thành nên một siêu cấp đại thế lực, thế lực mạnh mẽ đến mức hình thành thế lực cân bằng với bên phía chính đạo.

Nghe đồn mười đại phong chủ của Vạn Ma Ô đều là cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh, người nào cũng là đại danh đỉnh đỉnh ma đạo tu sĩ, chính đạo tu sĩ chỉ cần nghe thấy tên mười người này liền đã sợ tè ra quần rồi.

Vì là Ma đạo nên đám người này giết người như ngóe, thích thì giết, chán thì ăn thịt, sở thích mỗi tên mỗi quái lạ. Tên thì háo sắc vô cùng, cứ thấy nữ tử là muốn mang lên giường, kẻ thì thích ăn thịt người, có tên thích ăn thịt trẻ con cho non mềm, có tên lại thích ăn thịt người lớn cho ngọt thịt.

Nhiều tên tâm lý vượn vẹo lại thích hành hạ người khác đến chết đôi khi lại thích chặt tứ chi, móc mắt, chọc thủng màng tai, sau đó nuôi nhốt như súc vật.

Có tên lại thích bắt song sinh hài đồng về ngâm rượu uống... Nói chung thì “Ma đạo” tu sĩ tính tình quái đản, tu luyện công pháp tà ác nên tâm lý tên nào cũng không bình thường, nhẹ thì giống như Xuân Đức thi thoảng giết chút ít người, nặng thì tinh thần thác loạn, thích làm mấy việc điên rồ như cưa đôi nạn nhân, rút gân, lột da, cắt thịt, luyện hồn, trừu phách...

Có điều vì để duy trì một thế lực lớn như vậy nên Vạn Ma Ô vẫn là có pháp tắc duy trì nhưng mà pháp tắc, luật lệ của ma đạo thì biết rồi. Người

mạnh chiếm lý, cường giả vi tôn, cường giả vi pháp. Người ở bên dưới mà dám làm càn thì chỉ có chết.

Tại nơi truyền tống của Vạn Ma Ổ, một đạo cột sáng to lớn đột nhiên hiện lên, tiếp sau đó Xuân Đức cùng với hai người khác liền xuất hiện nơi đây.

“ Âm âm âm...”

Có điều khi Xuân Đức vừa mới xuất hiện liền nghe được âm thanh đánh nhau kịch liệt ở bên trên bầu trời truyền tới. Nghe được âm thanh kinh thiên động địa, cảm nhận được ba động khí tức kinh khủng, Xuân Đức không khỏi tò mò nhìn lên.

Vừa nhìn lên thì hần phát hiện có một nhóm người đang đánh nhau với một con quái vật mồm chó, đầu hươu, thân chim.

Còn một phương khác thì có mười mấy người gì đó đang đứng nói chuyện cùng với một nam tử, có điều cuộc nói chuyện kia đầy mùi thuốc súng. Về phần người ở phía dưới đều đã ẩn nấp xa xa hết rồi.

Lúc Xuân Đức cùng hai người khác vừa xuất hiện nơi đây thì liền có một người kéo bọn họ qua một bên dặn dò:

“ Còn đứng ngây ra đó làm gì, muốn sống thì nhanh qua bên này, các ngươi cầm lấy thứ này.”

Người kia đưa cho Xuân Đức cùng hai người khác một cái viên châu màu đen. Cầm viên châu trong tay Xuân Đức kỳ quái hỏi:

“ Đây là vật gì vậy, làm sao giống như đạo cụ trận pháp.”

Người kia gật đầu nói:

“ Xem ra ngươi cũng có nhãn lực đây, đây đích xác là đạo cụ trận pháp, ba người các ngươi cũng không cần làm gì, chỉ cần giữ cái này trong người là được, nó sẽ tự động hấp thu tiên lực trong cơ thể các ngươi.”

Nữ tử đi cùng Xuân Đức lúc này vô cùng kinh sợ hỏi: “ Nơi này là có việc gì, vì sao nhiều như vậy cường giả xuất động, mà thanh niên kia mặc áo đen đang đối diện với mười vị phong chủ lại là người nào?”

Thấy được nữ tử có thể nhận ra được mười vị phong chủ của Vạn Ma Ổ thì nam tử vừa lôi kéo ba người có phần kinh ngạc nói:

“ Ngươi có thể nhận biết được mười vị phong chủ xem ra cũng không phải hạng người vô danh. Đã như vậy ta cũng giải thích cho mấy người các ngươi một chút, nam tử đang đối diện với mười vị phong chủ kia chính là một vị Cổ Ma vừa thoát khốn đi ra. Trận pháp chúng ta cần duy trì chính là trận pháp dùng để ngăn cho con Ma kia không chạy thoát.”

Nghe đến “ Cổ Ma” thì Xuân Đức nhớ đến hồi ở trung thiên hấn cũng có gặp loại này rồi thì phải, bên trong đầu đám này có một loại tinh thạch rất quý. Hấn lúc này lại nhìn về phía bên trên bầu trời.

Sau khi cảm nhận cẩn thận một chút hấn liền phát hiện ra nơi này có một trận pháp vô hình, bao trọn lấy phạm vi chiến trường vào bên trong, thảo nào lúc vừa tới đây hấn cứ cảm thấy có gì đó quái quái, không ngờ nơi này lại có một cái đại trận lợi hại như vậy.

Nam tử đi cùng với Xuân Đức đến đây, cẩn thận hỏi:

“ Cổ Ma kia mạnh như vậy sao? Phải cần đến 10 vị phong chủ để trấn áp hấn, làm sao ta cảm thấy tên kia giống như không mạnh lắm à.”

Nam tử lôi kéo ba người Xuân Đức nghe thế thì hừ lạnh nói:

“Lấy tu vi rác rưởi của ngươi đương nhiên là không thể hiểu được rồi. Hừ.”

Thấy nam tử tức giận, một nam một nữ đi cùng với Xuân Đức đều không dám nói thêm cái gì nữa, nam tử đi cùng với Xuân Đức thì chỉ hận không tự cho mình mấy cái bạt tai.

Trong đại trận, bên trên bầu trời.

Một tên nam tử mặt trắng không râu, ánh mắt như rắn độc nhìn chằm chằm người thanh niên cách đó không xa lạnh lùng lên tiếng.

“Ma chủ tàn khu mà thôi, thực nghĩ có thể lật trời được sao? Bây giờ người đã bị Khôn Ma Trận giam lại ta xem người lại có thể làm sao chạy trốn.”

Thanh niên đứng ở đối diện cách đó không xa, thần tình có phần dữ tợn cười âm trầm, nói:

“Đại trận này hiện tại chỉ có năng lực vây khốn ta, chỉ cần ta giết chết các ngươi thì đại trận liền giải, hừ, mười người các ngươi tuy không tầm thường nhưng không phải là đối thủ của ta.”

Nam tử mặt trắng không râu nghe thế thì trào phúng nói:

“Thật là ngông cuồng, ngươi rõ ràng bị mười người chúng ta đánh cho không có lực hoàn thủ, lúc này lại còn dám to mồm. Ngươi lúc này cũng chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi.” Nam tử ở đối diện nghe vậy thì lạnh lùng cười:

“ Các ngươi cũng không phải vậy sao? Các ngươi nếu không phải đang kéo dài thời gian thì làm sao còn không tiến lên. Hừ. Một đám nhân loại vô sỉ, chỉ giỏi miệng lưỡi. Nếu đã các ngươi không dám động thủ vậy thì để ta trước đi.”

Thanh niên Cổ Ma vung tay lên, một tấm bia đá bị tổn hại phiêu phù ở trong tay hắn, như mộng như ảo, hắn lấy tay điểm một cái lên trên tấm bia, cả tấm bia nhất thời sáng lên rực rỡ. Ánh sáng tối tăm tà ác bạo xạ mà ra. Một loại cảm giác nguy hiểm lan tràn trong lòng mọi người.

Ngay cả người ở phía bên ngoài kết giới cũng cảm nhận được một cỗ nguy hiểm trí mạng. Duy chỉ có Xuân Đức là trong lòng kích động không thôi, hắn rút cuộc cũng nhìn thấy, cùng nhìn thấy Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia.

Tuy chỉ là tàn bia nhưng hắn chắc chắn thứ tên “ Cổ Ma” kia đang cầm chính là Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia, có điều tên kia hình như cũng không biết cách sử dụng chân chính của Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia, mà chỉ học được một chút da lông mà thôi.

Nâng trong tay “ Ma bia”, thanh niên “Cổ ma” cười lớn nói:

“ Các ngươi đều đi chết đi, ha ha.”

Vừa nói hắn vừa vung tay phải lên, nhất thời toàn bộ bầu trời biến sắc, ở bầu trời phía xa hiện ra “Ma bia” to lớn, bốn phía “ Ma bia” nổi lên hào quang, Sâm La Vạn Tượng, tự thành một phiên thể giới mang theo thể giới lực lượng trực tiếp đè xuống.

Mười người bên phía Vạn Ma Ô cùng đồng thời bùng nổ ra sức mạnh kinh thiên chống lại thể giới chi lực từ “ Ma bia” ép xuống nhưng là trong nháy mắt lực lượng của bọn họ liền bị thể giới lực lượng từ “ Ma bia” đè ép

bề mặt, toàn bộ không gian nhẹ rung lắc mãnh liệt, phát ra tiếng nổ đình tai nhức óc.

“ Ầm ầm ầm ầm...”

Tiếng nổ như tiếng sấm, khiến cho toàn bộ kết giới xung quanh cũng bắt đầu rung động, hiện lên từng đạo gợn sóng lăn tăn.

Ngay lúc mọi người cho rằng mấy tên cự đầu của Vạn Ma Ô sẽ bị “Ma bia” kia đè chết thì một người trong số đó đột nhiên hét lớn:

“ Ngăn lại cho ta.”

Theo tiếng hét của hắn, lại có một tấm “Ma bia” khác xuất hiện ngăn lại thế đè xuống của tấm “Ma bia” phía trên.

“ Ầm ầm ầm...”

Hai bên va chạm phát ra tiếng nổ lớn kịch liệt, tiếp sau đó cả hai tấm “Ma bia” đồng thời quay về với chủ nhân của nó.

Cùng lúc này một âm thanh mười phần trào phúng từ bên phía đám cường giả Vạn Ma Ô vang lên:

“ Người chờ đợi, chúng ta cũng chờ đợi, hắc hắc, lấy được thần bia cũng đúng là phải cảm ơn ngươi rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1421: Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Tàn Phiến

Lại thêm một tấm tàn bia, Xuân Đức thấy vậy thì nhin không được kích động trong lòng, trước kia hắn chỉ là gọi về hư ảnh đã có năng lực phong ấn nghịch thiên như vậy, nếu như lúc này nắm giữ “Ma bia” thử nghĩ uy năng sẽ đến mức nào.

Có điều hắn vẫn không có vội ra tay, hắn lúc này muốn nhìn cho hai bên sống mái với nhau, sau đó hắn lại đi ra thu thập tàn cục, bỏ công vừa ít thu lợi lại nhiều.

Vừa nhìn thấy một phần khác của “Ma bia” thì sắc mặt thanh niên cô ma nhất thời đại biến, vừa mừng vừa sợ, hắn khó lòng nhin được hưng phấn hô lên:

“ Vật này ngươi từ đâu lấy được, nhanh chóng dâng lên cho ta, chỉ cần dâng lên cho ta các ngươi chính là đại công thần, sau này tiên giới to lớn sẽ có một phần của các ngươi.”

Cùng lúc đó, trên hai tấm ma bia phát sinh nhiều tiếng cổ vận, dĩ nhiên cả hai đều cảm ứng được lẫn nhau muốn giãy thoát không chế bay lại cùng một chỗ, hai tấm “Ma bia” lúc này giống như là người thân xa lâu ngày cách xa muốn tiến đến ôm ấp lẫn nhau, có điều cả hai đều bị chủ nhân tạm thời của bọn họ áp chế xuống.

Nghe được thanh niên cổ ma nói như vậy thì, tên trung niên đang nắm giữ một phần “Ma bia” sắc mặt trở nên vô cùng kỳ quái, hấn lộ ra một nụ cười trào phúng, nói:

“Ngươi nếu như chịu giao ra một phần thân bia trên tay ngươi thì ta có thể cho ngươi làm nô bộc của ta, tiên giới sau này lại sẽ có một phần là của ngươi. Ngươi có cam nguyện làm nô bộc của ta.”

Thần sắc kích động của thanh niên cổ ma lập tức cứng ngắc lại, hấn ngớ người ra vài giây, anh mắt hấn dần dần âm lãnh xuống, cả người phát ra vô tận ma khí, hấn lạnh lẽo nói:

"Ngươi nói cái gì? Nói ta làm nô bộc cho ngươi, một tên nhân loại ti tiện mà thôi cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn, nếu đã ngươi không chịu giao ra thì ta chỉ có thể tự mình đến lấy, sau đó lại rút hồn cho Ma Bia cắn nuốt.”

Nói xong thì hấn lẳng không một điểm, điểm vào bên trong Ma Bia, Ma Bia nhất thời sáng lên rực rỡ, từ bên trong Ma Bia bắn ra mười đầu quái vật hình thù khác nhau nhưng bọn chúng có chung một đặc điểm chính là hình thể to lớn vô cùng, hơn nữa đều là vật còn sống.

Đám cường giả Vạn Ma Ổ nhìn thấy một đám quái thú kinh khủng xuất hiện thì đều ngây ra trong phút chốc, bọn hấn không ngờ rằng trong tấm bia đá kia vậy mà còn cất giữ vật còn sống.

Có điều mười người cũng không loạn, bọn họ lúc này hình thành thế trận, tiếp đó mười người như một, làm ra những động tác giống nhau như đúc.

Một đạo kinh phong từ trong tay mỗi người hiện lên, bỗng nhiên mười người đồng thời đánh ra một quyền, lực lượng khổng lồ ở trên nắm đấm

đánh ra, không gian xung quanh lúc này bị chấn động kịch liệt. “ Ầm ầm ầm...”

“ Gào gào gào...”

Quyền kinh khổng lồ hóa thành một luồng sóng xung kích khủng khiếp đánh tới đám quái vật đang lao tới. Hai bên va chạm vào nhau phát ra tiếng nổ ầm ầm, đám quái vật bị đánh văng ra xa xa kêu gào thảm thiết.

Nhưng mà đúng vào thời khắc này, thanh niên cổ ma không biết từ khi nào đã xuất hiện phía sau đám cường giả Vạn Ma Ổ đánh ra một chưởng.

Một đoàn ma khí khổng lồ ở trong cơ thể hắn bộc phát đi ra, sau đó bay lên trời hình thành một đại ma chưởng già thiên tế nhật, ma chưởng kia mang theo uy thế ngập trời đánh thẳng xuống đám người phía dưới.

Cảm nhận được uy lực từ ma chưởng đang áp xuống, khóe miệng của đám cường giả Vạn Ma Ổ co giật một thoáng. Trong lòng đều là cả kinh, có người còn sợ hãi nói:

“ Làm sao lại mạnh như vậy?”

Có điều bọn họ tuy sợ nhưng không loạn, trên thân thể mười người đồng thời hiện ra đạo đạo tử khí, tử khí hóa thành từng oan hồn quanh quẩn xung quanh thân thể bọn họ hình thành một phù văn màu đen quái lạ, tiếp đó phù văn liên kết lại với nhau hình thành một cái mặt người màu đen.

Mặt người màu đen kia vừa hình thành thì liền xông lên bầu trời há miệng cắn về phía ma chưởng.

“ Ầm ầm ầm...”

Mặt người màu đen kia mới đầu va chạm liền đem ma khí ở trên không trung cắn nuốt sạch sẽ nhưng ngay sau đó liền nổ tung, ma chưởng lại một lần nữa hiện ra đánh xuống phía dưới mọi mọi người.

Đám cường giả Vạn Ma Ô thấy thế thì đều cả kinh, nhanh chóng tán ra, ma chưởng phách không đánh thẳng xuống mặt đất.

“ Ầm ầm ầm...” Thoáng cái thành trì phía bên dưới liền biến thành một mảnh phế tích, một cái bàn tay khổng lồ xuất hiện bên trên mặt đất.

Nhìn thấy mười người như con chuột chạy trốn đồng dạng, thanh niên cổ ma cười lạnh nói:

“ Ta liền đoán được các ngươi đám ngu xuẩn này không biết cách thôi pháp Ma Bia, cũng không rõ bí mật của nó, dù có nắm thần vật trong tay nhưng không biết cách sử dụng cũng chỉ là vô dụng.”

“ Nếu lúc trước các ngươi chịu hy sinh một hai người còn có thể một lần nữa phong ấn lại được ta nhưng bây giờ sao, các ngươi đã không còn là đối thủ của ta nữa rồi. Các ngươi lúc này đều phải chết.”

Mười tên cường giả Vạn Ma Ô nghe vậy thì đồng thời hừ lạnh một tiếng:

“ Chớ xem thường chúng ta.”

Mười người đồng thời hét lớn sau đó, trong hai tay mỗi người không ngừng biến hóa pháp quyết, các loại ánh sáng màu sắc ở trước người hắt dần dần hiện ra đỏ, lục, lam, vàng, cam, tím, tím... tổng cộng bảy màu sắc, tạo thành một trận pháp kỳ diệu, cùng lúc trận pháp hình thành đồng thời một tòa núi lớn bảy màu hiện ra trên đầu thanh niên cổ ma trực tiếp đè xuống.

Thanh niên cổ ma cảm nhận được lực lượng “ Khóa không” cùng với áp lực kinh khủng từ tòa núi bên trên thì đồng tử của hắn không khỏi co rút lại, vào giờ khắc này hắn hoàn toàn thu hồi tâm tư xem thường.

Hai tay bấm pháp quyết, xuất hiện Pháp Thân ba đầu sáu tay, mỗi cái khuôn mặt biểu tình khác nhau, trong đó khuôn mặt phía trước dị thường lạnh lùng, hai tay kết ra một đạo ma ấn, phía trên lập loè ra một vòng hoa văn ma lực, hoa văn ma lực hóa thành hai cự trảo khổng lồ đánh về phía “Cự sơn” bên trên.

“ Âm âm âm....”

Một trận âm vang, cự trảo vậy mà có thể mạnh mẽ ngăn lại cự sơn đang đè xuống.

Nhìn thấy vậy một màn, thanh niên cổ ma sắc mặt càng trở nên nghiêm túc, không chỉ có hai tay trước người, Pháp Thân ba đầu sáu tay ở phía sau cũng bắt đầu không ngừng kết ấn quyết, từng đạo từng đạo ma khí từ trên người lan ra bổ sung vào cự chưởng phía phía trên, được lực lượng bổ sung cự chưởng vậy mà dần dần chiếm được lợi thế.

Có điều nhìn thấy kết quả như vậy thì thanh niên cổ ma, khuôn mặt dâng lên sự tức giận, loại chiêu thức này nếu như đặt ở trước đây, tự nhiên là quá bình thường, nhưng hiện tại thân thể của bản thân còn tàn khuyết không đầy đủ, đã vậy lực lượng còn chưa khôi phục được bao nhiêu, chỉ là đối phó với mấy con kiến hôi đã phải dốc hết toàn lực.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1422: Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Chân Tàn Phiến(1)

Thiếu niên cổ ma lạnh giọng nói:

“ Đám nhân loại ti tiện đáng chết, ta xem chiêu này các ngươi làm sao chống lại.”

Chỉ thấy hai mắt của thiên niên cổ ma đột nhiên nhắm lại, trong miệng niệm thanh âm cực kỳ cổ quái, vài đạo chú văn màu huyết hồng từ trong miệng hắt bay ra, tạo thành từng phù hiệu kỳ quái, cùng lúc đó trên người hắt lần thứ hai ma khí trên cơ thể hắt dâng lên, cự trảo cũng vì thế mà tăng cường lên không ít, hai cự trảo ép lại khiến cho cả ngọn cự sơn bảy màu to lớn có xu hướng vỡ nát.

Đám cường giả Vạn Ma Ổ thấy thế thì kinh hãi không thôi, làm sao cũng không nghĩ ra đối phương chỉ sau một thời gian ngắn khôi phục liền đã có được sức mạnh như thế, tại thời khắc này ở dưới ma khí ảnh hưởng, thân thể của bọn họ cảm thấy áp lực thật lớn, phảng phất lúc nào cũng có thể tan vỡ.

Còn chưa dừng lại đó, thanh niên cổ ma lúc này đồng thời vận dụng “Ma bia tàn phiến”, “Ma bia tàn phiến” từ bên trong cơ thể hắt bay ra ngoài, đón gió mà lớn hóa thành một tấm bia mộ khổng lồ, ép xuống đám người Vạn Ma Ổ.

Ngay lập tức hư không chấn động, không gian điên cuồng vặn vẹo không ra hình dạng gì, các loại sức mạnh hỗn loạn không ngừng xung kích,

đại địa phía bên dưới bị loại lực lượng hủy thiên diệt địa này tác động thì sập xuống một đoạn.

Kết giới xung quanh bị lực lượng kia tác động thì nổi lên gợn sóng to lớn, có nhiều nơi còn xuất hiện nứt vỡ, lực lượng khủng khiếp như thế để những người ở bên ngoài kia hoảng sợ không thôi, vền vền là một chút dư âm lực lượng, liền để bọn họ cảm thấy nguy hiểm đến tính mạng.

Trước mắt nguy cơ sống còn, tiềm năng của một đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh trong nháy mắt bộc phát mà ra, tiên lực bên trong thân thể bọn họ như là núi lửa phun trào ra ngoài, tất cả lực lượng kia đồng thời hóa thành một tầng tầng ánh sáng phòng hộ ngăn đón “Ma bia” hạ xuống.

“ Ầm ầm ầm..”

Ánh sáng phòng hộ bị chấn tan, mười tên cường giả vạn ma ô thì có 4 tên chết đương tràng, 6 tên còn lại đều phun ra máu tươi, từ trên không rơi xuống mặt đất.

“ Ầm ầm ầm...”

Mấy người kia rơi xuống mặt đất, tạo ra trên mặt đất mấy cái hố to đùng.

Cự sơn mất đi năng lượng duy trì lập tức bị cự trào bóp nát, hóa thành đầy trời thất thải hào quang.

Cũng vào lúc này, Ma Bia bị ngăn cản thì dừng lại một lúc, tiếp đó lại tiếp tục đè xuống phía bên dưới. Thanh niên cổ ma kia là định nhân lúc đám người kia bệnh thì lấy mạng bọn chúng luôn. “ Ầm ầm ầm...”

Ma Bia hạ xuống, đại địa rung động ầm, mấy tên cường giả của Vạn Ma Ô trong nháy mắt bị nghiền thành tương, hồn phách của bọn chúng bị Ma

Bị hấp thu đi vào.

Thanh niên cổ ma thấy thế thì cười to:

“Đôi nghịch với ta, đôi nghịch với ta chỉ có chết. Ha ha ha.”

Nói xong hắn lại nhìn xung quanh, nhìn đám người đang duy trì kết giới lạnh giọng nói:

“Các ngươi cũng phải chết.”

Đám người phía bên ngoài nghe thế thì một trận tâm kinh đảm hàn, nhìn thấy mười đại phong chủ bị nghiền thành tương, cũng không ai còn có can đảm ở nơi này nữa. Một đám người vừa bỏ viên châu trong tay sau đó điên cuồng bỏ chạy về bốn phía.

Đại trận đang vây quanh thanh niên cổ ma mất đi người duy trì lập tức đổ nát, hóa thành đầy trời tinh quang màu lam hư ảo.

Thanh niên cổ ma nhìn thấy mọi người đang chạy tán loạn khắp nơi thì cười lạnh nói:

“Đám cặn bã các ngươi còn muốn chạy, để là thức ăn cho thần bia đi.”

Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia tàn phiến phía bên dưới, sau khi cắn nuốt hồn phách của một đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh lại dung nhập thêm một tấm tàn phiến thì càng phát ra quang huy chói mắt.

Cũng không cần thanh niên cổ ma thúc dục, “Ma bia” tự hành sinh ra vô tận quang mang hắc ám chiếu về bốn phương tám hướng, người bị quang mang kia chiếu vào thân thể lập tức hóa thành một luồng khói đen bay về bên trong “Ma bia”.

Vài tỷ sinh linh nơi đây trong nháy mắt đều bị “Ma bia” hấp thu mất linh hồn cùng sinh mệnh. Đến ngay cả thanh niên cô ma ở gần đó cũng bị ảnh hưởng, có điều hắn không biết là thi triển bí pháp gì mà lại ngăn cản được đại bộ phận lực ảnh hưởng của “Ma bia” lên cơ thể hắn.

Nhưng ở bên trong vô tận hắc mang hủy diệt kia, Xuân Đức lại như tìm về chốn xưa, lại cảm nhận được được sự thân thiết khó nói thành lời.

Bên trong đầu hắn lúc này không hiểu vì sao lại hiện lên hình ảnh khác của Ma Bia.

Nó không phải là một tấm bia mộ to lớn như hiện tại, mà là một cái vương tọa u ám, ở bên trên vương tọa kia ngồi một thanh niên, thanh niên kia cả người phát ra khí tức cực kỳ đáng sợ, vẻ mặt lạnh lùng không mang theo bất kỳ một tia tình cảm nào, ánh mắt hắn vô cùng lạnh lẽo, vừa nhìn vào ánh mắt kia liền khiến cho người ta linh hồn tiêu tán.

Thanh niên kia Xuân Đức cũng không xa lạ gì đó chính là Vô Địch ở thời kỳ toàn thịnh, ngày trước tên kia có khoe khoang với hắn nên hắn mới biết được.

Nhưng mà tên kia cũng không có nói cho hắn biết “Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia” lại là một cái vương tọa.

Xuân Đức lúc này đột nhiên vô thức nói ra một từ:

“ Đến.”

Như là nghe được âm thanh của thân nhân, “Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia” khẽ run lên mấy lần sau đó bay về phía Xuân Đức, khi bay lại gần Xuân Đức thì nó đã thu nhỏ lại chỉ giống như bàn tay người lớn mà thôi.

“Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia” nhẹ nhàng rơi vào trong tay Xuân Đức, sau đó yên lặng trở lại, hắc mang chói mắt cũng dần tiêu tán.

Ở trên cao, thanh niên cổ ma nhìn thấy một màn như thế thì đôi con người tí nữa cũng trọn lòi ra bên ngoài, mãi sau một lúc lâu thì hắn mới gầm lên giận dữ.

“ Nhân loại ti tiên ngươi đáng chết.”

(Cảm ơn mọi người đã ủng hộ nhé.)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1423: Uy Lực Chân Chính

Sau khi rống lớn một tiếng, thanh niên cổ ma liền hướng về phía Xuân Đức mà xuất thủ, một cái “Ma trảo” to lớn lừng không xuất hiện giữa trời, mang theo vô tận uy năng đánh xuống.

Nhìn thấy cự trảo kia đánh xuống, Xuân Đức chỉ cười nhạt, thân ảnh hần thoáng cái trở nên hoảng hốt, sau đó liền biến mất không thấy tăm hơi.

“ Ầm ầm ầm...”

Ma trảo khổng lồ đánh xuống đại địa, kích lên tầng tầng tro bụi, một kích này thanh niên cổ ma dùng ta mười hai thành thực lực, đồng thời mang theo vô tận phần nô nên uy lực có thể nói là tuyệt cường, thoáng cái hủy diệt toàn bộ phạm vi xung quanh.

Cả đại địa lẫn thiên không cũng vì đó mà rung lắc mấy lầy, có điều chiêu thức mặc dù mạnh nhưng mà không đánh trúng địch nhân được thì cũng là vô dụng.

Sau khi tránh khỏi một đòn tuyệt cường của thanh niên cổ ma, lần thứ 2 xuất hiện Xuân Đức đã ở trước mặt tên kia, tay hần hóa long trảo, cả người bốc lên “Diệt hồn diễm”, một quyền không có gì đặc sắc, chỉ có tốc độ cùng uy lực hướng phía đầu của thanh niên cổ ma mà oanh đến.

Ngay khi Xuân Đức vừa ra tay thì thanh niên cổ ma liền cảm thấy cảm giác tử vong đến gần, cái đầu nóng của hắn lập tức nguội xuống, nhìn thấy

long trảo đang đánh tới thì hắn không một chút do dự, cũng liền đâm ra một quyền.

“ Ầm....”

Hai quyền va chạm cùng một chỗ...

“ Rắc...”

Cả cánh tay của thanh niên cổ ma trong nháy mắt hóa thành ma khí phiêu tán, đồng thời trên người hắn thoáng cái bị “ Diệt Hồn Diễm” bao trùm.

Diệt Hồn Diễm là đốt linh hồn hỏa diễm, một khi dính phải thì chính là muốn sống không được, muốn chết không xong.

“ A a a a ...”

Thanh niên cổ ma lập tức gào lên thê lương, hắn lúc này cũng bất chấp cái gì uy danh cường giả, vừa quay đầu liền bỏ chạy.

Hắn tuy cuồng vọng tự đại nhưng cũng không phải người ngu, một quyền vừa rồi hắn cũng đã dùng toàn lực, vậy mà bị đối phương đồng dạng một quyền đánh nát, đã vậy trên người đối phương còn mang hỏa diễm lợi hại, vậy mà có thể khắc chế linh hồn. Hơn thế nữa, đối phương có thể thuận phục được “ Ma bia” chắc chắn không phải cái gì a miêu, a cầu. Vì thế hắn liền quyết định bỏ chạy.

Xuân Đức nhìn thấy thanh niên cổ ma vừa kêu gào thảm thiết vừa bỏ chạy thì cười lạnh nói:

“ Đánh cũng chết, chạy cũng chết, ngươi có làm cái gì cũng không thoát, đã vậy cho ngươi nhìn xem một chút sức mạnh chân chính của Thiên Xích

Huyết Bích Ma Bia.”

Xuân Đức tuy là nói vậy nhưng động tác của hắn cũng không chậm chút nào, tên thanh niên kia vừa chạy thì hắn liền té ra Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia tàn phiến.

Ném ra Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia, Xuân Đức trong miệng khẽ ngâm.

“Thiên địa nơi đây do ta chưởng quản.... Cấm”

Lời này vừa hạ xuống, thiên địa mấy triệu dặm trong nháy mắt trở nên đông đặc lại, cùng lúc đó Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia phát ra hồng quang rực rỡ.

Sau khi đã phong cấm lại thiên địa nơi đây, Xuân Đức một lần nữa bảm niệm pháp quyết gọi về “ Hư ảnh” của Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia.

Một tấm bia mộ khổng lồ xuất hiện, trên thân quần đầy dây xích, phía bên trên tấm bia kia còn có một thanh kiếm đâm xuống.

Hư ảnh vừa ra lại trọng điệp cùng với Thiên Xích Huyết Bích Ma Bia tàn phiến, trong nháy mắt cả 2 dung nhập lại với nhau, hư ảnh vốn không chân thực lúc này vậy mà trở nên ngưng thực cực kỳ.

Xuân Đức lúc này lại khẽ ngâm:

“ Phong.”

“ Âm âm âm...”

Thiên Xích bên trên ma bia đồng thời tách ra, hóa thành vô số đầu độc xà màu đen khổng lồ xuyên qua không gian lao về phía thanh niên cô ma.

Thanh niên cổ ma vốn đang bỏ chạy, còn chưa biết không gian nơi đây đã bị Xuân Đức giam cầm lại. Có điều ngay lúc hắn đang chạy thì cảm ứng được nguy hiểm đến từ phía sau lưng.

Theo bản năng hắn liền tung ta một chưởng, một chưởng này cũng không phải một chưởng tùy tiện mà đã vận dụng đủ 10 thành uy lực.

“ Ầm...”

Một chưởng này nổ nát hư không, đánh cho cả một vùng không gian trở nên hỗn loạn, có điều chỉ ngay sau đó đồng tử của thanh niên cổ ma kia liền co rút lại.

Từ bên trong cái không gian loạn lưu vừa bị hắn đánh nát, tuôn ra đại lượng xích sắt những xích sắt kia như du long, vừa xuất hiện liền đã cắn tới hắn.

Quá sợ hãi, thanh niên cổ ma lần nữa huy chưởng, cả người hắn bùng lên hắc sắc ma khí, ma khí ngưng tụ thành hai ma trảo khổng lồ đánh về phía mấy cái xích sắt kia.

“ Ầm ầm...”

Xích sắt kia vậy mà xem ma chưởng như không tồn tại, cứ như vậy xuyên qua không hề bị một chút ngăn cản nào, ma khí trong ma chưởng lúc bị xích sắt màu đen kia xuyên qua lập tức bị cắn nuốt không còn một mống.

“ Phúc phúc phúc....”

Không biết là có bao nhiêu căn xích sắt không vào bên trong thanh niên cổ ma, chỉ thấy cả người hắn lúc này đều bị xích sắt đâm vào, số lượng lên tới vài trăm căn, miệng hắn cùng đầu hắn cũng bị xuyên qua khiến cho hắn muốn kêu mà không kêu được.

Sau khi xích sắt đâm vào thân thể thanh niên cô ma, thì nhanh chóng hút đi sinh cơ của hắn, thân thể của hắn lấy mất thường có thể thấy nhanh chóng trở nên khô héo, vốn là một thanh niên tuấn tú bất phàm, thoáng cái biến thành một lão già gần đất xa trời.

“ Vèo...”

Sau khi đã hút gần cạn sinh cơ của thanh niên cô ma, “Thiên xích” liền rút về.

Một cái hô hấp sau, thanh niên cô ma với bộ dạng nửa sống nửa chết xuất hiện trước mặt Xuân Đức.

Xuân Đức thấy thế thì mỉm cười, hắn vừa đưa tay ra vừa nói:

“ Sông có khúc, người có lúc, đi ra không đúng lúc thì phải chết.”

“ Bành...”

Một quyền đập xuống, Xuân Đức một quyền đập nát đầu tên thanh niên cô ma kia, ngay lập tức đầu lâu tên kia nổ tan tành, hóa thành từng đoàn ma nguyên lực.

Cùng lúc đó ở bên trong đoàn ma nguyên lực kia xuất hiện một viên tinh thạch hình thể dạng thoi, cả người phát ra hắc mang kỳ lạ.

Xuân Đức đưa tay chộp lấy, nhìn ngắm hồi lâu thì hắn gật đầu nói:

“ Hồn nguyên tinh, không sai, xem ra tên này với đám ở dưới trung thiên là có họ hàng xa rồi. Đáng tiếc nơi này chỉ có một tên, nếu mà có dăm ba chục tên để giết thì tốt rồi.”

Xuân Đức vừa đập nát đầu tên thanh niên cô ma, móc đi ma tinh bên trong đầu hắn thì cả người thanh niên kia liền giải thể hóa thành từng đoàn

ma khí tinh thuần. Có điều lúc tên kia chết đi thì lại để lại một vật nhìn giống viên gạch, phát ra huyết quang chói mắt.

Cầm lấy cục gạch kia trong tay, Xuân Đức không khỏi nổi lên nghi hoặc, hẳn không biết cái này là thứ quái gì nữa. Ôm một tia hy vọng, hẳn thứ dùng “Hệ thống phụ trợ” xem có phân tích ra thứ này không.

Vốn chỉ là ôm một tia tâm tư may mắn thôi nhưng không ngờ vậy mà cái hệ thống cùi bắp mà Vô Địch cho hẳn lại phân tích đi ra.

Đẳng cấp: Cao

Công dụng 1: Huyết Thạch mang theo thiên địa sức mạnh, thích hợp dùng để làm hộp kiếm, hộp đựng bảo vật, nếu đặt bảo vật ở bên trong hộp làm từ Huyết Thạch có thể khiến cho phẩm cấp bảo vật dần dần tăng lên.

Công dụng 2: Ôn dưỡng linh hồn, tẩm bổ linh hồn, giúp cho linh hồn từ từ nâng cao cường độ, có tác dụng đối với tất cả linh thể.

Xuân Đức nhìn thấy công dụng như vậy thì ánh mắt không khỏi sáng ngời.

“Thứ tốt à. Một con cở ma thôi, vậy mà trên người nhiều thứ tốt như thế.”

Cảm khái xong, hẳn liền gọi ra đám tiểu khí linh.

Đám tiểu khí linh vừa đi ra ngoài thì ánh mắt liền nhìn chằm chằm viên Huyết Thạch trên tay Xuân Đức, bộ dạng thèm muốn không thôi.

Xuân Đức thấy thế thì hí mắt cười hỏi:

“ Có muốn thứ này không?”

Vừa nói hần vừa nhấp nhấp Huyết Thạch, đám tiểu khí linh thấy hần nâng lên hạ xuống Huyết Thạch thì ánh mắt cũng không khỏi nhìn theo.

Cả đám cứ ngẩng đầu rồi lại cúi xuống nhìn buồn cười cực kỳ.

Tiểu Mộng lúc này hỏi:

“ Ba ba thứ này ăn được sao?”

Xuân Đức nghe thế thì trên trán liền xuất hiện mấy vết đen, Tiểu Mộng tính cách thật khiến hần có chút... À mà thôi, con nít ấy mà.

Xuân Đức mỉm cười, đưa viên Huyết Thạch nhìn như viên gạch chỉ kia cho Tiểu Mộng nói:

“ Cho mấy đũa thứ này vào làm giường ngủ này, thứ này gọi là Huyết Thạch có thể ôn dưỡng linh hồn, mấy đũa ở bên cạnh nó thì sẽ từ từ mạnh lên nhưng mà thứ này không ăn được đâu. Cắm mấy đũa ăn đấy.”

Tiểu Mộng cười hì hì, ôm lấy Huyết Thạch nói:

“ Cảm ơn ba ba, bọn con nhất định sẽ ăn nó.”

Nói xong thì Tiểu Mộng dẫn theo đám tiểu đệ, tiểu muội lần nữa quay về thế giới linh hồn của Xuân Đức.

Từ khi linh hồn đạt đến Thiên Vương Tiên Cảnh thì thế giới linh hồn hần đã ngưng thực rất nhiều, bây giờ cũng có thể để một chút đồ vật không phải dạng linh hồn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1424: Việc Bất Đắc Dĩ

Sau khi giải quyết xong thiếu niên cổ ma, Xuân Đức lúc này mới dùng hồn niệm tản ra xung quanh, trong nháy mắt sắc mặt hắn liền đen như đất nồi.

“ Thế nào cả truyền tống qua vực cũng đều bị hủy rồi, mấy thằng ngu kia lúc trước đánh nhau thế nào mà lại để truyền tống hủy mất.”

Xuân Đức lúc này có thể nói là tức giận cực kỳ, mất công đi tới nơi này rồi, ấy vậy mà truyền tống hủy mất, Xuân Đức lúc này chỉ kém chửi “Má nó”. Bây giờ hắn muốn đi qua vực khác thì lại phải đi tới cái thế lực Vạn Tiên Ổ gì đó.

Những ngẫm lại, thu về hai phiến tàn bia của Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia thì trong lòng Xuân Đức liền cân bằng hơn một chút. Nghĩ đi nghĩ lại thì thấy bản thân vẫn thiệt thòi nhưng dù sao cũng gọi là có chút thu hoạch bù đắp.

Tiếp đó hắn lại gọi ra đại lượng cường giả, bắt đầu sưu tầm tài phú nơi đây.

Người ở nơi này đều bị Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia hấp thụ đi linh hồn chết không còn một mống, tài sản lúc trước của Vạn Ma Ổ cũng không có ai lấy đi, bây giờ đều béo cho Xuân Đức cả.

Đám cường giả Ác Ma Điện được gọi ra, nghe hắn phân phó một chút thì liền tản ra hành động.

Có lẽ đạo này giết người cướp của nhiều nên đám này làm việc hiệu suất có thể nói là cực cao, không qua bao lâu thì nơi đây liền bị càn quét sạch sẽ, ngay cả đến miếng tiên thạch hạ phẩm bị Xuân Đức vớt lúc trước, lúc này cũng được nhặt quay trở lại.

Tài phú của một trong hai thế lực cự đầu tại một đại châu có thể nói là nhiều vô cùng, nhất là ma đạo nữa. So với tài phú mà lúc Xuân Đức diệt hai cái thế lực cỡ lớn của Hải Tộc còn muốn nhiều.

Quý trọng nhất hẳn là 4 con tiên linh(mỏ tiên thạch hóa hình), trong đó không ngờ lại có một con trung cấp. Đây cũng là một cái ngoài ý muốn, có lẽ ông trời muốn bù đắp cho Xuân Đức phải đường xa đi tới nơi này.

Thu xong bảo vật cùng tài nguyên nơi đây thì Xuân Đức còn không quên đào hết các loại khoáng mạch, trن pháp, nói chung hất lật cả Vạn Ma Ổ này lên một lần thì mới chịu rời đi.

Nhưng mà đến lúc rời đi thì Xuân Đức lại gặp phải một cái vấn đề, là hẳn không biết đường, cũng không biết nên đi đâu.

Tình trạng này có thể nói là hẳn thường xuyên gặp phải và cũng có một người chuyên giúp hẳn giải quyết mấy cái vấn đề này.

Tâm niệm vừa động, một đạo ánh sáng lóe lên, Mộng Vân xuất hiện trước mặt hẳn, nhìn thấy Mộng Vân hẳn có chút cười ngượng ngùng nói:

“ Vân. Ta lại lạc đường rồi.”

Lúc này chỉ có hai người, Mộng Vân cũng không có giống lúc trước giữ thái độ cung kính có thừa như vậy nữa, nàng lúc này lườm hẳn một cái nói:

“ Bây giờ ngươi muốn đi đâu à?”

Xuân Đức gật đầu cười nói:

“ Đền Vạn Tiên Ổ, mà để ta nói lại một chút tình cho ngươi hiểu cái đã. Ừm, là như thế này.”

Xuân Đức tiếp sau đó bắt đầu nói những gì mình biết, nói những gì mình hiểu cho Mộng Vân nghe, sau khi nói một hồi thì hẳn thêm vào một câu:

“ Phải rồi Vân. Tiên thạch hạ phẩm, trung phẩm gì đó có thể tùy tiện lấy mà dùng, ta thấy đi qua bên chính đạo đám kia nếu dùng tiên thạch thì có lẽ sẽ tốt hơn đây.”

Mộng Vân nghe hẳn nói vậy thì khẽ gật đầu nói:

“ Ừm, ta biết rồi, việc này ta thường xuyên làm mà ngươi không cần phải lo đâu. Đợi ta đi một chút, lát nữa sẽ quay lại.”

Nói xong thì Mộng Vân lập tức phi thân rời đi, Xuân Đức cũng không rõ nàng đi đâu nhưng lúc sau nàng ta quay lại nhất định sẽ tìm được đường đi.

Quả nhiên, không qua bao lâu sau thì Mộng Vân lần nữa quay lại, cũng không cần nàng nói gì, Xuân Đức lúc này đã tự động đứng dậy, tiếp đó hai người cùng nhau bay đi.

Trên đường đi, Mộng Vân hỏi:

“ Nè, ta nói cái này được không?”

Xuân Đức đang nghiên cứu không gian bên trong Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia, nghe được Mộng Vân nói chuyện thì có phần kỳ quái hỏi:

“ Có chuyện gì sao? Có chuyện gì thì nói đi, sống bao nhiêu năm với nhau rồi còn ngại gì nữa.”

Mộng Vân suy nghĩ một chút, sau đó lựa lời mà nói:

“ Có thể một lần nữa quay về Phong Thần Vực không?”

Xuân Đức ngẩng đầu lên hỏi:

“ Quay về đó làm cái quỷ gì vậy?”

Hơi ấp úng, Mộng Vân e dè nói:

“ Ta muốn thăm tiểu muội cùng mẫu thân của ta, hơn nữa ta còn chưa đưa duyên thọ đan cho gia gia ta.”

Nghe xong, Xuân Đức kinh ngạc hỏi:

“ Ta tưởng cô về qua nhà rồi chứ, thế mấy chục năm trước làm gì mà không về nhà đi.”

Mộng Vân nói:

“ Trước kia chúng ta bị rất nhiều cường giả đuổi giết, lúc đó không có nơi vì để tránh phiền phức không cần thiết nên ta cùng với mọi người quyết định trước hết rời đi Phong Thần Vực. Bây giờ chúng ta ở Trấn Ma Cổ Vực cũng chỉ cách Phong Thần Vực ba cái giới vực mà thôi.”

Suy nghĩ một chút Xuân Đức vẫn là nhẹ gật đầu nói:

“ Ừm, vậy thì quay trở lại đi, cô cùng ta ở bên trong Thần Võ Nguyên Tháp cố gắng mấy chục năm, cũng chỉ vì ba viên duyên thọ đan kia, nếu không đưa về cho gia gia cô thì xem như mọi cố gắng cũng bằng thừa. Cái này có thể thông cảm được.”

Thấy Xuân Đức đồng ý rồi thì Mộng Vân liền trở nên vui vẻ hơn rất nhiều, nàng lúc trước chỉ sợ hấn một ngụm từ chối, mỉm cười nàng quay lại sau đó bất ngờ hôn hấn một cái vào má.

Xuân Đức bị hôn một cái thì dùng tay lau lau má khó chịu nói:

“Đừng có bôi nước miếng lên mặt ta chứ, tuy cô là tùy tùng thân tín của ta nhưng cũng không được như thế.”

Nhìn cái bộ dạng khó chịu của Xuân Đức, Mộng Vân chỉ cười hì hì, nàng cũng đã đoán trước được việc này rồi, lần nào nàng hôn hấn thì hấn đều là có bộ dạng như vậy cả, tuy hơi đang ghét một chút nhưng là nàng rất thích.

Tâm tình vui vẻ, Mộng Vân vừa đi vừa hát, bộ dạng như thiếu nữ mười tám đôi mươi hoài xuân. Giọng ca của nàng rất hay, êm dịu nhẹ nhàng.

Có điều khi Xuân Đức nghe được nàng ca hát thì không khỏi nhìn lên, thấy nàng đang như con loăng quăng vừa đi vừa hát thì nói nhỏ:

“Lại không bình thường rồi. Thật là.”

Nói xong thì Xuân Đức cũng không có tiếp tục để ý đến Mộng Vân nữa, hấn lại tiếp tục nghiên cứu Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia.

Hấn phát hiện bên trong không gian bên trong Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia có chứa rất nhiều quái thú khác lạ, có điều đám kia hình như đã lâu không có ăn gì nên cực độ suy yếu.

Xuân Đức trầm nghĩ:

“Chín mươi chín con quái thú này mà khôi phục trở lại có khi lại là một lực lượng không nhỏ, đã vậy ta liền nuôi bọn chúng cho tới lúc khôi phục

xem sao.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1425: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn

Có được nữ tùy tùng trung thành Mộng Vân tận tình dẫn đường, Xuân Đức đã không cần phải lo về vấn đề đi tới Vạn Tiên Ổ nữa. Sau khi đi qua mấy thành trì hấn vẫn chưa phải giết người nào cả, tất cả mọi việc đều do Mộng Vân tự mình xử lý.

Xuân Đức không thể không công nhận cô nàng này giao tiếp với người khác rất được, chỉ cần nói một ít thì đám người kia liền cung nghênh nàng đi qua.

Đương nhiên mang theo Mộng Vân hấn cũng bị rất nhiều ánh mắt bất thiện nhìn chăm chăm, có điều không biết Mộng Vân nói cái gì thì đám người kia lại chuyển đổi thái độ.

Tất cả đều là một bộ hâm mộ vô cùng, chỉ hận không thể thay thế hay, cái kia là thực lòng hâm mộ mà không phải cái gì giả vờ. Nhưng điều đặc biệt là đám kia chỉ có hâm mộ mà không có ghen ghét hay ác ý cả, vô cùng kỳ quái.

Đối với điều này Xuân Đức cũng cảm thấy khá là kỳ quái, có điều hấn cũng không mấy quan tâm, hấn lúc này đang chú ý đến đám quái thú bên trong không gian Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia.

Sau khi hỏi thăm lão Hắc thì hấn cũng biết được lai lịch của đám quái thú này, không ngờ trong này tất cả đều là thần thú dị chủng, đám thần thú này bị Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia giam cầm linh hồn vì thế mà không thể chết được, dù qua bao nhiêu triệu năm bọn nó vẫn duy trì một hơi.

Tuy là có 99 con quái thú nhưng cũng không phải mỗi con mỗi loại, mà đôi khi có vài con giống nhau, giống như Sơn Hải Cự Kinh bên trong có tới 6 con rôi.

Vì thế số lượng chủng loại dị cổ thần thú trong không gian của Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia cũng phải là quá nhiều. Trong đó đáng chú ý là có mấy con thuộc tứ đại thần thú.

Vì chẳng có việc gì làm nên hẳn tìm hiểu thông kê một loạt dị thú bên trong. Bên trong gồm có...

Sơn Hải Cự Kinh sáu con, tứ đại thần thú có tiếng tăm Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước.

Tứ đại dị chủng hung thú: Hồn Độn, Đào Ngột, Cùg Kỳ, Thao Thiết.

Cửu đại dị chủng thượng cổ thần thú: Lục Ngô, Ứng Long, Sói, Giải Trì, Tất Phương, Thủy Kỳ Lân, Quỳ, Bạch Trạch.

Còn lại tất cả đều là dị thú quý hiếm: Cửu Vĩ Hồ, Doanh Ngư, Lãng Cá, Tranh, Phi Di, Tích Xà, Hoành Ngư Công, Thiên Cầu, Dương Khang, Xích Ngư, Diệt Mông Điều, Thiên Hồ, Minh Xà, Giác Đoan, Chư Ngực, Đương Hồ, Thiên Ma, Chư Yếm, Hủy, Phi Liêm, Tam Túc Kim Ô, Họa Đấu, Trọng Minh Điều, Chư Kiên, Phi Phi, Phu Chư, Cửu Ảnh, Tạc Xí, Thừa Hoàng, Áp Du, Ba Xà, Lôi Thần, Bình Bồng, Xích Nhãn Trư yêu, Câu Xà, Anh Chiêu, Côn Bằng, Bệ Ngạn, Hình Thiên, Cửu Dư, Thiên Cầu, Nhân Mã, Nhẫn Xà, Cửu Nhĩ Khuyển, Cửu Vĩ Xà, Tam Giác Thú....”

Thực sự mà nói thì khi nhìn thấy đám thần thú, dị thú này, thì Xuân Đức đầu tiên cũng không phải nghĩ đến nuôi cho bọn nó sống lại mà là nghĩ tới làm sao để rút ra huyết mạch của bọn nó.

Có điều đám này đều sắp chết cả, huyết mạch khô héo có rút ra cũng chẳng được bao nhiêu, với Vô Địch hiện tại đang bị thương lâm vào trầm mê ngủ say nên hẳn cũng không thể giúp hẳn.

Cũng vì như thế mà Xuân Đức lúc này mới chuyển qua nuôi đám thùng com kia. Cũng không rõ cái đám thần thú, dị thú kia đã bao nhiêu năm không ăn rồi mà để cho đám này ăn no, Xuân Đức phải tốn $\frac{1}{3}$ kho lương thực dự trữ cho đàn tang thi.

99 con mà ăn một lần huyết nguyên $\frac{1}{3}$ kho dự trữ là biết bọn nó ăn nhiều đến mức nào rồi, có điều được cái cũng hay, đám này nhìn như sắp chết đến nơi, vậy mà ăn no xong thì lại khôi phục được không ít sinh khí. Cơ thể khô héo cũng đã có dấu hiệu hồi phục trở lại.

Xuân Đức thấy thế thì vừa mừng vừa lo, mừng là vì đám này có thể khôi phục lại, sau này sẽ là trợ lực cực lớn, có điều để nuôi đám này thì cũng không phải việc đơn giản gì, một lần đám này nuốt gần hai trăm tỷ hải tộc.

Nếu ăn xong lần này, một năm nữa lại ăn thêm một lần còn có thể nuôi chứ mà mỗi tháng ăn một lần như vậy chắc hẳn cũng phải từ bỏ, không nuôi nổi.

Thở dài một hơi, Xuân Đức tự nói với bản thân:

“Được rồi, đến đâu hay đến đó, nuôi được thì nuôi không nuôi được thì thịt, cũng không sao cả.”

“ Ầm...”

Xuân Đức vừa mới tính đến việc ăn thịt đám quái thú bên trong không gian Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia thì đột nhiên cả chiếc thú xa đang trở hẳn bị cái gì đó khiến cho nổ tung.

Xuân Đức phản ứng cực nhanh, hấn nhanh chóng kéo lấy Mộng Vân sau đó nhoáng lên một cái liền biến mất không tăm hơi đâu cả.

Lần thứ hai lúc lộ ra thân hình thì hấn đã đứng ở bên trên bầu trời rồi.

Nhìn cảnh sắc một chút thì Xuân Đức phát hiện nơi đây là một tòa thành trì, ở bên dưới là san sát các kiến trúc nối liền với nhau hình thành một bông hoa, người đi trên đường lúc này cũng đông đúc vô cùng, có điều lúc này mọi người đều đang hoảng sợ bỏ chạy tán loạn khắp nơi.

Chỉ thấy ở khắp thành trì đâu đâu cũng có những cái hố đen ngòm bốc lên hắc khí ngùn ngụt, cùng lúc đó từ bên trong cái hố đen kia bắt đầu bò ra từng con quái vật hình thù dữ tợn.

Đám quái vật kia thân như rết, có điều con rết cùng lắm vài ba mét chứ bọn này dài ít nhất cũng có mấy trăm mét, hình thể to lớn, đường kính thân thể phần to nhất cũng có cả chục mét.

Trên người đám này lân phiến dày đặc, toàn thân gai nhọn lờm chờm, bọn nó có một con mắt màu trắng ở phía trước, một cái miệng toàn răng là răng nhưng đáng chú ý là đám này lại không có lưỡi.

Chân của nó nó nhìn giống chân có loài cá sấu, có móng vuốt như đại bàng, cả người bọn nó được bao bọc bên trong một lớp hỏa diễm màu đen.

Đám này tốc độ di chuyển cực nhanh, ngang bằng với Tinh Vương Tiên Cảnh cao giai nhưng lực cắn thì chỉ có ngang với Thần Quân Tiên Cảnh sơ kỳ.

Đám này vừa ra ngoài thì liền điên cuồng tàn sát người bên trong thành trì.

Với Xuân Đức phát hiện một điều quan trọng là đám này hình như xuất hiện ở khắp mọi nơi chứ không phải ở riêng bên trong tòa thành trì này.

Khói đen đặc từ trong những cái lỗ đen kia bay lên bầu trời nhưng tụ thành những đám mây đen không tiêu tán, hàng tỷ cho đến hàng trăm tỷ cái lỗ như vậy bốc lên khói đen, thoáng cái liền hình thành một đám mây đen khổng lồ che lấp bầu trời, bầu trời đang trong sáng liền trở nên tối tăm mù mịt.

Mộng Vân đứng ở bên cạnh Xuân Đức, nhìn thấy tình cảnh này thì trong lòng có chút sợ hãi, tay nàng không khỏi nắm chặt lấy bàn tay của Xuân Đức.

Mộng Vân hơi run run hỏi:

“ Cái này là có chuyện gì gì vậy? Làm sao đột nhiên lại thoát ra nhiều như vậy quái vật.”

Xuân Đức thành thật nói:

“ Ta cũng không biết nữa, có điều việc này cũng không phải cái gì quá kinh khủng, đám quái vật này đối với tu sĩ bình thường còn có thể uy hiếp chứ đối với chúng ta thì không đủ nhìn.”

Bỗng nhiên Xuân Đức cười tà ác nói:

“ Hơn nữa chúng ta có thể lợi dụng đám này làm việc cho chúng ta, sau đó lại thu thập luôn cả bọn chúng.”

Mộng Vân ở bên cạnh nghe thế thì hơi ngẩn ra, sau đó nàng có điều suy tư, sau một lúc nàng liền hiểu được Xuân Đức muốn làm cái gì.

“ Người là muốn dùng đám này tiêu diệt nhân loại, sau đó đi ở phía sau kiểm tiện nghi đúng không, cách này quả thực không tồi chút nào.”

Xuân Đức gật đầu cười nói:

“ Thông minh lắm, ý ta đúng là như thế, nếu như nơi nào cũng như nơi này thì nhân tộc của Thiên Hành Châu liền xong rồi. Nếu mà cả Trấn Ma Cổ Vực như thế này thì lại càng tuyệt, nơi này sẽ là địa bàn hoạt động của chúng ta một thời gian.”

Mộng Vân cũng là hiểu ý gật đầu:

“ Nếu tình hình diễn ra như vậy thì Ác Ma Điện chúng ta sẽ chiếm được rất nhiều tài nguyên, quá trình phát triển sau này cũng sẽ thuận lợi hơn rất nhiều, với thứ quái vật này lại còn có thể làm thức ăn cho đám người tiến hóa kia(chỉ đám tang thi).”

Cười cười, Xuân Đức híp mắt nói:

“ Cái này rất có thể liên quan đến tên cổ ma kia thoát khốn, đám kia một khi thoát khốn thì hay dẫn tới đây chuyềnlắm, hồi ta ở trung thiên cũng là như vậy. Được rồi, chúng ta trước hết tìm nơi quan sát sau lại tính tiếp.”

[P/s: Chương sau để mình tích hợp tất cả loại thú ở trong truyện sau này sẽ xuất hiện trong truyện, mấy cái loại dị thú trong truyện đều là mình sưu tầm không phải tự nghĩ ra.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1426: Tam Đại Thú Sủng

- --Tam đại thú sủng mà Xuân Đức hiện tại đang nuôi.

1, Sói Mập, tên gọi khác Tiểu Kim, Mập Mạp. Là một đầu Tam Nhân Ngân Lang tu vi cận bã, tư chất cận bã, dưới cơ duyên xảo hợp, ở lúc gần chết lại gặp Xuân Đức, Xuân Đức lúc đó cũng đang bị thương, hai bên nương tựa lẫn nhau mà sống, vượt qua khó khăn cho đến khi gặp được Thiên Hoa cùng Hoa Tiên hai nữ nhân tốt bụng cứu giúp.

2, A Ngọc, đây là một con thú sủng từ thành quả nghiên cứu của Xuân Đức tại trung thiên, cũng là con thú sủng đầu tiên của Xuân Đức. A Ngọc tính tình ôn hòa, bộ dạng dễ thương, mập mập béo ú, năng lực phòng ngự cực cao, năng lực tấn công cũng không tệ, có khả năng phóng độc rất lợi hại, có được thiên phú cực cao, hơn nữa lại được ông trời ân sủng, chỉ cần đến thăng cấp là lên không chịu bất kỳ tai kiếp nào.

3, A Khờ, bị Xuân Đức thu phục tại khu vực đầm lầy, thực ra gọi là thu phục cũng không đúng, nói đúng hơn là bị Bóng Ảnh hủy đi linh hồn, sau đó bị Xuân Đức khống chế. Có điều không biết vì sao A Khờ sau này lại một lần sản sinh ra linh hồn. Điều này vẫn là một dấu hỏi lớn đối với Xuân Đức.

4, A Manh(bây giờ đã thành khí linh, trước kia là sủng vật), là thành quả nghiên cứu của Vô Địch, sau khi đạt được linh hồn của một tên đại năng Trúc Cửu Anh nhất tộc thì Vô Địch bắt đầu cấy ghép thí nghiệm đủ loại, cuối cùng cho ra đời A Manh, A Manh có 12 cái đầu, hình dạng dữ tợn

cực kỳ, có bản tính khát máu vô cùng, thích thôn phệ hồn phách, thiên phú mạnh nhất trong tất cả thú sủng, theo Vô Địch nói nó có thể tấn thăng đến Tôn Cấp.

- - Thân phận của lão Hắc(Hắc Âm Ma Thụ):

Lão Hắc là tồn tại cùng với thời kỳ của Vô Địch, ngày xưa cả hai là bạn tốt với nhau, lúc Vô Địch bị hằng hà sa số chủng tộc cùng cầm tộc vây giết thì lão Hắc vẫn đứng bên cạnh Vô Địch.

Có điều hai người tuy mạnh nhưng không thể chống lại gần như toàn bộ cao thủ Bắc Cao Thiên lúc bấy giờ, bị người đánh cho tan tác, Vô Địch bị đánh cho thành từng mảnh văng ra khắp cao thiên, duy có phần lõi là trốn được một kiếp chạy xuống trung thiên, về phần lão Hắc thì tí nữa bị diệt, may mà Vô Địch còn mang theo được một hạt giống sinh mệnh của lão ấy đồng thời chạy đi.

Cũng may lần đó chạy thoát, bằng không thì cả hai đều chết rồi, cũng không có Xuân Đức ở hiện tại.

Lão Hắc có một cái bản mệnh tương sinh với Vô Địch, Vô Địch chết thì lão Hắc cũng sống không nổi nhưng mà lão Hắc sống thì Vô Địch không chết được, trừ khi cả 2 cùng lúc bị diệt.

Lão Hắc có quan hệ như thế với Vô Địch, thành ra cũng có quan hệ tương tự với Xuân Đức, cả ba đều bám trên một sợi dây sinh mệnh, vì thế ai cũng có thể phản bội, làm hại Xuân Đức trừ hai người này ra.

Cũng vì như vậy mà mối quan hệ của ba người cực kỳ tốt, ba người tuy bản chất giống nhau, máu lạnh vô tình nhưng chỉ là vô tình với người ngoài thôi, còn người nhà thì lại khác. Người ngoài có thể chết bao nhiêu cũng được miễn người thân không sao liền tốt.

- -- Không gian vong linh: Ngày xưa gọi là không gian trồng trọt nhưng mà sau này lấy làm nơi chế tạo cùng huấn luyện vong linh nên đổi tên, sau lần đổi tên đó thì cứ để như vậy cho đến bây giờ.

Không gian vong linh được Vô Địch đầu tư cực kỳ nhiều tâm huyết. Hầu như phân nửa tài nguyên đều được dùng để củng cố chỗ này.

Không gian nơi đây chính là pháo đài bất khả xâm phạm, không gian vững chắc đến Đế Cảnh cũng không thể thoát ra, pháp tắc ở bên trong cũng rất hoàn thiện, ngoài ra còn có khả năng nguy trang, ẩn nấp cực mạnh, vào bên trong ngay cả thiên đạo cũng có thể ẩn giấu.

Tuy “ Không gian vong linh” không phải là độc nhất vô nhị nhưng cũng thuộc dạng hiếm có khó tìm trong cao thiên.

Mấy cái thứ như “ Giới bảo”, “ Nhẫn không gian chưa được vật sống” thì có xác ướp cũng theo không kịp không gian vong linh. mấy cái thứ giới bảo kia không gian rất yếu, cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh đi vào liền nát.

Thành ra những thứ có thể chứa đựng được người sống đã hiếm, để mà chứa được cường giả lại càng hiếm hơn, vì thế mà lúc Xuân Đức gọi ra nhiều cường giả như thế đa phần đám kia đều là trọn tròn mắt.

- --- Sơn Hải Cự Kình.

Con thú này hình thể như liên miên núi lớn ghép lại, to lớn vô cùng, thân rỗng, đầu hổ, không có chân, cả người nó lập lòe ánh sáng nâu nhạt, nó tuy là quái thú nhưng lại rất hiền lành chỉ thích nằm ngủ, trên thân thể nó mọc rất loài kỳ hoa dị thảo độc nhất vô nhị. Vì thế đám này không phải dùng để chiến đấu mà dùng để nuôi dưỡng tiên thảo.

- --Tứ đại thần thú Xuân Đức hiện có.(Tình trạng suy kiệt sắp chết)

1, Thanh Long, cũng là "Thương Long", cổ đại trong thần thoại Đông Phương thần. Long là Trung Hoa Dân Tộc đồ đằng, tự Hoàng Đế Thụ Mệnh Vu Thiên, Uy Trạch tứ phương, Long liền trở thành Trung Hoa Dân Tộc thậm chí còn toàn bộ Trung Quốc tượng trưng, mà tương đối rõ ràng định hình là ở Hán Triều, từ Đại Hán hướng bắt đầu, Long liền bị xác định là Hoàng Đế tượng trưng cùng đại biểu. Ở Đông Phương trong truyền thuyết, Thanh Long thân tựa như Trường Xà, Kỳ Lân thủ, cá chép đuôi, mặt có râu dài, góc tựa như Lộc, có Ngũ Trảo, tướng mạo uy vũ, mà ở Tây Phương trong thần thoại, Long càng giống như là cánh dài Tích Dịch.

2, « Bạch Hổ » tại Trung Quốc, Bạch Hổ là chiến thần, sát phạt thần. Hổ có Tị Tà, cầu an tai kiếp, cầu phúc cùng trừng Ác dương Thiên, phát tài trí phú, vui kết Lương Duyên cùng nhiều loại thần lực. Mà hấn là Tứ Linh một trong, dĩ nhiên cũng là do Tinh Túc biến thành. Là do Nhị Thập Bát Tinh Tú bên trong, Tây Phương Thất Túc: Khuê, Lâu, Vị, Ngang, Tất, Tuy, Tham. Cho nên là Tây Phương đại biểu, mà hấn bạch, là bởi vì là Tây Phương, Tây Phương ở trong ngũ hành thuộc kim, sắc là bạch. Cho nên nó kêu Bạch Hổ không phải là bởi vì nó là màu trắng, mà là từ Ngũ Hành mà nói.

3, « Chu Tước » Phượng Hoàng tại Trung Quốc mà nói, là một loại đại biểu hạnh phúc Linh Vật. Nó nguyên hình có rất nhiều loại. Như Cẩm Kê, Không Tước, Ưng Thử, hộc, Huyền Điều (Yến Tử) vân vân, lại có nói là Phật Giáo đại bàng Kim Sí Điều biến thành. Phượng hoàng thần trong lời nói nói Phượng Hoàng là có gà đầu, Yến Tử cầm, cổ rắn, đuôi cá, có Ngũ Sắc văn. Lại mời phượng là có năm loại phẩm loại, lấy màu sắc tới phút: Đỏ là phượng, xanh là Loan Điều, bạch là thiên nga, có...khác vàng cùng Tử Phượng phượng hoàng lại có thể nói là Chu Tước hoặc Huyền Điều

4 « Huyền Vũ » Huyền Vũ là một loại do con rùa cùng rắn tổ hợp thành một loại Linh Vật. Huyền Vũ bản ý chính là Huyền Minh, Huyền là màu

đen ý tứ; Minh, chính là m ý tứ. Huyền Minh mới đầu là đối với con rùa Bói hình dung: Quy Bối là màu đen, con rùa Bói chính là mời con rùa đến Minh đang lúc đi nghệ hỏi tổ tiên, đem câu trả lời mang về, lấy bốc triệu hình thức lộ vẻ cho thế nhân. Con rùa cuộc sống ở Giang Hà Hồ Hải (bao gồm Hải Quy), cho nên Huyền Minh thành Thủy Thần; Ô Quy Trường Thọ, Huyền Minh thành trường sinh bất lão tượng trưng; lúc ban đầu Minh đang lúc ở bắc phương, n Thương Giáp Cốt xem bói gần "Kỳ Bói tất bắc hướng", cho nên Huyền Minh lại thành bắc phương thần.

- --Tứ đại hung thú Xuân Đức nắm giữ.(Tình trạng suy kiệt sắp chết)

1 Thượng Cổ dị thú chi tứ đại hung thú: « Hồn Độn » là cổ đại hung thần. Truyền thuyết nó hình dáng mập tròn, giống hỏa như thế đỏ bùng, chiều dài bốn con cánh, sáu cái chân, mặc dù không có ngũ quan, nhưng là lại có thể thông hiểu ca múa Khúc Nhạc. Còn có một loại cách nói danh hiệu Hồn Độn là giống chó hoặc gấu như thế động vật, nhân loại không cách nào nhìn thấy nó, cũng không cách nào nghe nó, nó thường thường cắn chính mình cái đuôi hơn nữa cười ngây ngô; nếu như gặp phải cao thượng người, Hồn Độn sẽ gặp cổ động thi bạo; nếu như gặp phải ác nhân, Hồn Độn sẽ gặp nghe theo hấn chỉ huy

2 Thượng Cổ dị thú chi tứ đại hung thú: « Cùng Kỳ » Trung Quốc trong truyền thuyết ức thiện Dương ác Ác Thần, nó lớn nhỏ như trâu, bề ngoài giống hổ, phi có gai lông nhím da, dài có cánh, Cùng Kỳ tiếng kêu giống chó, dựa vào ăn thịt người mà sống. Nghe nói Cùng Kỳ thường thường bay đến hiện trường đánh nhau, sắp có lý nhất phương mũi cắn; nếu như có nhân phạm xuống làm ác, Cùng Kỳ sẽ bắt dã thú đưa cho hấn, hơn nữa khích lệ hấn nhiều làm chuyện xấu. Nhưng là, Cùng Kỳ cũng có là ích một mặt. Ở một loại xưng là "Đại na" đuôi quỷ nghi thức bên trong, có mười hai loại nuốt ác quỷ mãnh thú, xưng là mười hai thần hoặc mười hai thú, Cùng Kỳ chính là một cái trong số đó.

3 Thượng Cổ dị thú chi tứ đại hung thú: « Đào Ngộ » Táo wù có thú yên, kỳ trạng thái như hồ mà chó lông, dài hai thước, mặt người, hồ chân, heo miệng răng, đuôi dài một trượng tám thước, đảo loạn Hoang bên trong, tên gọi Đào Ngộ. Bị dùng để tử dụ ngoan cố không thay đổi, thái độ hung ác người.?? tương truyền là bắc phương Thiên Đế con trai của Chuyên Húc, nó còn có tên là ngạo ngoan, khó khăn giáo huấn, do này mấy cái tên trong, cũng có thể sơ lược suy ra nó thành tựu. Giống như Cùg Kỳ, Đào Ngộ sau đó cũng được Tứ Hung một trong.

4 Thượng Cổ dị thú chi tứ đại hung thú: « Thao Thiết » Tảo Ti sắc truyền thuyết Hiên Viên đại chiến Xi Vưu, Xi Vưu bị chém, kỳ thủ rơi xuống đất hóa thành Thao Thiết. Sơn Hải Kinh hữu vân, có thú yên, kỳ trạng thái như dê thân mặt người, kỳ mắt tại dưới nách, hồ răng người móng, kỳ âm như trẻ sơ sinh, danh viết bào hào, là thực nhân. Cũng có truyền thuyết là "Long Sinh Cửu Tử" Cửu Tử một trong. Cố gắng hết sức tham ăn, thấy cái gì ăn cái gì, bởi vì ăn quá nhiều, cuối cùng bị chết no. Nó là tham lam tượng trưng.

- - - Thượng cổ dị chủng thần thú mà Xuân Đức có.(Tình trạng suy kiệt sắp chết)

1. Thượng Cổ dị thú thần thú: « Bạch Trạch » Côn Lôn Sơn bên trên trú danh Thần Thú, cả người trắng như tuyết, có thể nói tiếng người, thông vạn vật tình, rất ít qua lại, trừ phi lúc ấy có thánh nhân thống trị thiên hạ, mới phụng sách tới. Là có thể làm cho người gặp dữ hóa lành cát tường thú. Hoàng Đế tuần du tới Đông Hải, gặp chi, con thú này có thể nói, đạt đến vạn vật tình. Vấn thiên hạ quý thần chuyện, từ xưa tinh khí là vật, du hồn là biến hóa người Phạm vạn nhất năm trăm hai mươi loại, Bạch Trạch Ngôn Chi, Đế làm mưu đồ viết chi, tỏ vẻ thiên hạ.

2. Thượng Cổ dị thú thần thú: « Quỷ » trong truyền thuyết nước Đông Hải trên có một tòa "Lưu phá núi", Quỷ liên cư ngụ ở nơi này núi trên. Quỷ

thân thể và đầu giống trâu, nhưng là không có giác, hơn nữa chỉ có một chân, cả người màu xanh đen. Nghe nói Quỷ thả ra như đồng nhất tháng như vậy ánh sáng cùng như sấm tiếng kêu, chỉ cần nó ra vào trong nước, nhất định sẽ đưa tới gió giạt. Ở Hoàng Đế cùng Xi Vưu trong chiến tranh, Hoàng Đế bắt được Quỷ, dùng nó làm bằng da làm trống quân, dùng nó xương coi như dùi trống, kết quả đập mìn này tiếng trống vang có thể truyền khắp chu vi 500 trong, khiến cho Hoàng Đế quân sĩ khí đại chấn, Xi Vưu quân hoảng hốt

3. Thượng Cổ dị thú thần thú: « Thủy Kỳ Lân » Man Hoang vạn tái Hàn Đàm xuất ra, tính thích chiếm đoạt Yêu Vật, có thể Ngự vạn thủy, chấn nhiếp bày yêu. Truyện sau là Dị Nhân thu phục, là Linh Sơn thủ hộ. Tính cách nhân từ, Yêu Lục sinh vật cường đại, Ngộ đời lý, thông hiểu thiên ý, có thể lắng nghe Thiên Mệnh, Vương Giả Thần Thú

4. Thượng Cổ dị thú thần thú: « Chúc Long » lại tên gọi Chúc m, cũng sáng tác trác Long. Mặt người Long Thân, trong miệng hàm chúc, ở Tây Bắc Vô Nhật chỗ chiếu sáng với u m. Truyền thuyết hấn uy lực cực lớn, mở mắt lúc Phổ Thiên quang minh, tức là ban ngày; nhắm mắt lúc thiên hôn địa ám, tức là đêm tối. Một trong số đó, Chúc Long gần thái dương nói. Nói vậy cổ xưa nhất hai, Chúc Long gần vật dễ cháy nói thứ ba, Chúc Long là mở ra thần

5. Thượng Cổ dị thú thần thú: « Tất Phương » (Hoa phương) Trung quốc cổ đại trong truyền thuyết hỏa tai diêm. Tất Phương tên đến từ cây trúc cùng gỗ thiêu đốt lúc phát ra tiếng tí tách vang, nó là Hỏa Thần, cũng là Mộc Thần, cư ngụ ở trong cây cối. Tất Phương bề ngoài giống Đan Đỉnh Hạc, nhưng là chỉ có một chân (nói một chút là chỉ có một cái cánh), thân thể là màu lam, có màu đỏ lấm tấm, mỏ là màu trắng. Tất Phương không ăn ngũ cốc, nuốt ăn ngọn lửa, nghe nói Tất Phương xuất hiện biểu thị lửa lớn.

Mà truyền thuyết Hoàng Đế ở Thái Sơn tụ tập quỷ thần lúc, ngồi Giao Long dẫn dắt chiến xa, mà Tất Phương là phục vụ tại chiến xa cạnh

6 Thượng Cổ dị thú thần thú: « Giải Trĩ » xi sắc zhì nó thân hình Đại giả như trâu, Tiểu giả như dê, tướng mạo đại khái tương tự Kỳ Lân, toàn thân dài nồng đậm ngăm đen lông, hai mắt sáng ngời có thần, trên trán bình thường có một cái sừng, tục truyền sừng gãy thì chết ngay lập tức, có bị thấy chiều dài hai cánh, nhưng đa số không có cánh. Nắm giữ rất cao trí tuệ, có thể nghe hiểu tiếng người, nó tròn tròn đôi mắt, có thể biện thị phi khúc trực, có thể biết thiện ác Trung Gian, phát hiện gian tà quan chức, sẽ dùng giác đem hấn xúc ngã, sau đó ăn vào bụng tử.

7 Thượng Cổ dị thú: « Sói » hủ Đông Hải có thú tên gọi Sói, có thể Thực Long não, bay lên không trên dưới, chí Mãnh dị thường. Mỗi cùng Long đấu, trong miệng phun lửa mấy trượng, Long triếp không khỏi. Hình loại ngựa, dài một 2 trượng, có miếng vảy, cả người có ánh lửa quán quanh; có thể bay, cực kỳ hung mãnh. Cùng Long Tướng đấu lúc, trong miệng phun lửa, Long gần không địch lại. « thuật khác nhớ » bên trong miêu tả là, Sói chính là lấy rồng làm thức ăn, tương truyền là Kỳ Lân tổ tiên.

8 Thượng Cổ dị thú: « Ứng Long » Long năm trăm năm là Giác Long, ngàn năm là Ứng Long", Ứng Long gọi là Long bên trong chi tinh, phần cổ dài ra cánh. Tương truyền Ứng Long là Thượng Cổ Thời Kỳ Hoàng Đế Thần Long, nó từng phụng Hoàng Đế lệnh chinh phạt qua Xi Vưu, cũng giết Xi Vưu mà trở thành công thần. Ở Vũ chữa hồng thủy lúc, Thần Long từng lấy đuôi quét sân, khai thông hồng thủy mà lập công, này Thần Long lại được đặt tên là Hoàng Long, Hoàng Long tức là Ứng Long, vì vậy Ứng Long lại vừa là Vũ công thần

9. Thượng Cổ dị thú thần thú: « Lục Ngô » Khai Minh Thú trong truyền thuyết Côn Lôn Sơn thần tên gọi. Gần vai ta. Nó tướng mạo là dài chín cái đuôi hổ thân đỡ lấy một viên nắm giữ sắc bén ánh mắt đầu người, nó chức

trách là quản lý Thiên chi Cửu Bộ cùng Thiên Đế vườn trồng trọt thời tiết. Lục Ngô Thần Cách khá cao, trừ trông coi Thiên Giới chín cái khu vực giới hạn ra, có thể xử lý Thiên Thần vườn hoa thời tiết, vì vậy nó tuyệt không phải người làm vườn, mà là tương tự trung ương máy điều hòa không khí tùy thời điều chỉnh nhiệt độ tồn tại. [1] cái gọi là Thiên chi Cửu Bộ, liền là cả thượng tầng vũ trụ. Thiên Đế Uyển phổ, treo phổ thời lệnh cùng tiết, cũng thuộc về hần quản, có thể nói là Thiên Đế Đại quản gia.

- --Dị thú quý hiếm mà Xuân Đức nắm giữ(Tình trạng suy kiệt sắp chết)

1. Dị thú: « Cửu Vĩ Hồ » (sương Hoa) Thanh Khâu Sơn, Yamanaka có một loại dã thú, hình dáng giống như hồ ly lại dài chín cái đuôi, tiếng hô thanh âm cùng trẻ sơ sinh khóc tương tự, có thể nuốt người; ăn nó thịt liền có thể khiến người không trúng Yêu Tà Độc Khí.

1.1 Cửu Dư Tựa như con thỏ mà mỏ chim, mắt cú mèo mà đuôi rắn, thấy người thì giả chết. Các nhà khí tượng cổ đại cho rằng Cửu Dư xuất hiện là dấu hiệu nông trại có châu chấu hại mùa. Cửu Dư có nguyên hình ở trong thực tại, còn được gọi là “Khải thử”, bởi vì cơ thể và hình dạng của nó giống như là một con chuột lớn khoác áo giáp. Cái vỏ trên người Cửu Dư được tạo thành bởi rất nhiều mảnh xương nhỏ, trên mỗi mảnh xương mọc ra một lớp chất sừng, vô cùng cứng rắn. Cho nên, bộ vỏ này đã trở thành vũ khí phòng thân tốt nhất của nó.

1.2 Thiên Cầu Ở trong truyền thuyết Trung Quốc, hiện tượng nguyệt thực được gọi là “Thiên Cầu ăn mặt trăng”, mọi người hoang mang lo sợ khua chiêng gõ trống bắn pháo để xua đuổi Thiên Cầu. Loài động vật giống con cáo mà đầu trắng này rất có thể là một loài động vật có vú cổ đại nào đó, đã từng thật sự tồn tại qua.

1.3 Nhân Mã “Nhân Mã” thật ra là một loài cá rất thần kỳ. “Nhân Mã” cũng được gọi là “Mã Nhân 马人”, toàn thân được bao phủ bởi mảng lớn

vảy, trông rất giống cá chép thể nhưng thân hình lớn hơn. Tuy rằng cơ thể là cá, nhưng khuôn mặt lại rất giống ngũ quan của con người.

1.4 Nhân Xà: Nhân Xà là một loài dị thú có tay người chân người, nhưng lại là thân rắn đầu rắn. Nhân Xà có chiều cao bảy thước, toàn thân màu xanh sẫm, bởi vì có chân tay, có thể đi đứng thẳng. Nhân xà ưa thích quần cư, cũng ưa thích lập bày ra ngoài kiếm ăn.

Nhân Xà ăn thịt người, bình thường Nhân Xà gặp phải con người sẽ cười to trước, sau đó mới nhanh chóng ăn tươi nuốt sống sạch sẽ. Thế nhưng tốc độ đi của Nhân Xà vô cùng chậm chạp, nếu như con người gặp phải Nhân Xà cười với mình, lập tức quay đầu chạy, Nhân Xà cũng không đuổi kịp con người.

1.5 Cửu Nhĩ Khuyển: Chó săn trong truyền thuyết, có chín lỗ tai. Có thể đoán trước được tình huống thu hoạch của thợ săn trong mỗi lần đi săn. Nếu như lỗ tai của Cửu Nhĩ Khuyển nhúc nhích, thì nói rõ lần này thợ săn ra ngoài sẽ có thu hoạch tốt.

1.6 Cửu Vĩ Xà: xà trong truyền thuyết, hình thể to lớn, cơ thể có vảy giáp bao phủ, có chín cái đuôi, mỗi một đuôi đều có một cái lỗ nhỏ, có khả năng bắn ra vô số đạn không khí, bị bắn trúng không chết cũng tàn phế.

1.7 Tam Giác Thú đại biểu cho sự may mắn, các đế vương gia thời cổ đại thường hay vẽ hình tượng Tam Giác Thú lên cờ xí dùng cho hoạt động lễ nghi. Nếu như một người nào đó từ nhỏ có khí chất đế vương, cũng có khả năng sẽ hấp dẫn Tam Giác Thú. Trên đầu Tam Giác Thú mọc ba cái sừng, trên chân có ngọn lửa, bộ lông có màu xanh lục.

1.8 Thần ngư trong truyền thuyết, khắp toàn thân từ trên xuống dưới được bao bọc bởi ánh hào quang chói mắt, nghe nói bôi máu của Đan Ngư lên chân có thể đi đứng được ở trên mặt nước. Truyền thuyết Đan Ngư bắt

đầu sớm nhất ở Bắc Ngụy, là vật điềm lành. Truyền thuyết kể rằng nhìn thấy Đan Ngự thì sẽ gặp chuyện tốt, thế nhưng xác suất nhìn thấy thần ngự lại là nhỏ càng thêm nhỏ.

1.9 Bạch Viên là một loài dị thú có ngoại hình rất giống con khỉ, tay chân rất dài, giỏi leo trèo, tiếng kêu cực kỳ thê thảm

2. Dị thú: « Doanh Ngự » Lửa đỏ biển lớn lên ở khuê núi Dương trong nước. Cá có hai cánh, tiếng kêu giống như uyên ương. Bình thường tùy tiện không xuất hiện, một khi ở nơi nào xuất hiện, nơi nào liền muốn phát đại thủy. Ở Vị Thủy trong sông

3. Dị thú: « Lãng cá » Giao Nhân, Nhân Ngự trong biển có Lãng cá, mặt người thân cá, có tay có chân, đờ tiếng như tiêu nhi. Có Cổ Thư đem nó gọi là Giao Nhân, có nói chính là Nhân Ngự. « Sơn Hải Kinh » nhắc tới Nhân Ngự có hết mấy chỗ, đều nói nó sống ở trong con suối, nhìn miêu tả có thể là cán, gần kỳ không, không phải là người trong thần thoại cá

4. Dị thú: « tranh » sống ở nga núi, trên núi không có hoa cỏ cây cối, khắp nơi là Dao, Bích một loại mỹ ngọc. Trong núi thường thường xuất hiện cố gắng hết sức quái dị vật tượng. Sơn trung có một loại dã thú, hình dáng giống như Xích Báo, dài năm cái đuôi cùng một cái sừng, phát ra âm thanh giống như gõ Thạch Đầu tiếng vang, danh xưng là tranh.

5. Dị thú: « Phì Di » (chim) Trung quốc cổ đại trong truyền thuyết Hạng Bạt điềm. Nghe nói Phì Di là một loại cư ngụ ở Thái Hoa Sơn sơn lộc Quái Xà, có một cái đầu, hai cái thân thể, sáu cái chân cùng bốn con cánh. Cũng có truyền thuyết danh hiệu Phì Di là một loại màu vàng am thuần lớn nhỏ chim, mỏ là màu đỏ, nghe nói ăn Phì Di có thể chữa bệnh, phòng ngừa ký sinh trùng. Sớm nhất ghi lại ở « Sơn Hải Kinh » chi Tây Sơn Kinh bên trong: Hoa trên núi có một loại tên là "Phì Di" Quái Xà, nó một khi xuất hiện, liền báo trước sắp có phạm vi lớn nạn hạn hán.

6. Dị thú: « Cỗ Điêu » xa hơn đông năm trăm dặm, là một tòa Lộc Ngô Sơn, trên núi không có hoa cỏ cây cối, nhưng có phong phú mỏ kim loại vật cùng Ngọc Thạch. Trạch càng nước từ ngọn núi này phát nguyên, sau đó hướng nam chảy vào bìa nước. Trong nước có một loại dã thú, danh xưng là Cỗ Điêu, hình dáng giống như phở thông điêu Ưng lại trên đầu sừng dài, phát ra âm thanh giống như trẻ sơ sinh khóc, là có thể ăn thịt người

7. Dị thú: « Ích Tà » người miền nam danh hiệu Tỳ Hưu (pí xiū) lại tên gọi Thiên Lộc, loại này mãnh thú chia làm Thư Tính cùng Hùng Tính, Hùng Tính tên gọi "Tỳ", Thư Tính được đặt tên là "Hưu". Ở thời cổ loại này Thụy Thú là phút một góc cùng hai giác, một góc xưng là "Thiên Lộc", hai giác xưng là "Ích Tà". Sau đó lại không có phút một góc hoặc hai giác, nhiều lấy một góc hình dáng làm chủ. Là Trung quốc cổ đại trong truyền thuyết thần thoại một loại Thần Thú, Long Đầu, thân ngựa, Lân chân, hình dáng tựa như sư tử, màu lông trắng xám, có thể bay. Tỳ Hưu hung mãnh uy vũ, nó ở trên trời phụ trách dò xét công việc, ngăn cản yêu ma quỷ quái, ôn dịch tật bệnh nhiễu loạn Thiên Đình

8. Dị thú: « Hoành Công Ngư » sống ở thạch hồ, hồ này hằng băng. Dài bảy tám thước, hình như Cá chép mà Xích, ban ngày trong nước, đêm hóa thành người. Đâm chi không vào, nấu chi không chết, lấy ô mai hai miếng nấu chi tắc chết, ăn nhưng lại Tà bệnh.

9. Dị thú: « Thiên Cầu » m Sơn, Sơn trung có một loại dã thú, hình dáng giống như mèo hoang nhưng là bạch đầu, danh xưng là Thiên Cầu, nó phát ra tiếng kêu cùng "Luu luu" cách đọc tương tự, người chăn nuôi nó có thể tích hung tà khí.

10. Dị thú: « Đương Khang » lại danh hiệu răng Lợn, là một loại triệu phong nương chi Thụy Thú, dáng vẻ giống heo mà có răng, kỳ tiếng kêu giống như kêu tên mình. Yamanaka đậu một loại dã thú, bên ngoài hình tượng heo, lại dài đại răng nanh, tên gọi Đương Khang, nó phát ra tiếng kêu

giống như đang kêu gọi tên mình. Truyền thuyết thiên hạ muốn đạt được được mùa thời điểm, nó liền từ Yamanaka đi ra đề kêu, nói cho mọi người được mùa bông xuống. Cho nên nó mặc dù dáng vẻ khó coi, lại là một loại Thụ Thú."

11. Dị thú: « Xích Ngư » rú trong truyền thuyết khác cá tên gọi. Mặt người, thanh âm như yên ương, ăn có thể liệu bệnh. Kỳ nói mới thấy ở Tiên Tần. « Sơn Hải Kinh. Nam Sơn Kinh »: "Thanh Khâu chi núi... Anh nước ra đâu (chỗ này), nam lưu chú với gần cánh chi Trạch. Trong đó nhiều Xích Ngư, kỳ trạng thái như cá mà mặt người, kỳ âm như yên ương, ăn không giới."

13 Dị thú: « diệt mộng điều » diệt mộng điều ở kết hung nước phía bắc, loại chim này là màu xanh, lại dài màu đỏ cái đuôi. Cũng gọi Mạnh chim

14 Dị thú: « Thiên Hồ » trong truyền thuyết có thông thiên thuật Tiên Hồ, hồ ly, năm mươi tuổi, có thể biến hóa vị phụ nhân; trăm tuổi là đẹp nữ, là Thần Vu... Sao biết được ngàn dặm chuyện bên ngoài, thiện Cổ Mị, khiến người mê muội mất Trí; Thiên Tuế gần vùng trời thông."

15 Dị thú: « Minh Xà » « Sơn Hải Kinh (nhị kinh) »: "Đại thể như xà, nhưng có bốn cánh, phát bàn bàn chi âm. Thấy là kỳ Ấp đại hạn."

16 Dị thú: « Giác Đoan » Trung Quốc trong thần thoại một loại Độc Giác Thú, là ta quốc cổ thay mặt trong thần thoại một loại Thần Thú, có thể ngày đi 18000 trong, thông hiểu tứ phương ngôn ngữ, chỉ có minh quân, nó mới bung sách tới, hộ giá bên người. Trong cổ thư miêu tả như vậy: « bên trên lâm phú »: "Kỳ thú là Kỳ Lân, Giác Đoan." Quách Phác chú thích: "Giác Đoan tựa như Mạch, giác ở trên mũi, bên trong làm Cung."? « Lũng thực dư ngữ »: "Giác Đoan, sinh phòng ngói núi, không tổn thương người, duy ăn Hồ Báo. Núi tăng hằng nuôi dưỡng, lấy chi phí hộ vệ. Lại gần với

Cừ lục soát phát trình diễn miễn phí chuột chó. Người thường đưa kỳ thạch tạc tượng với môn, trừ tà vậy."

17 Dị thú: « Chư ngực » lại bắc hai trăm dặm, viết Bắc Nhạc chi núi, nhiều Quát Cức mới vừa gỗ. Có thú đầu (chỗ này), kỳ trạng thái như trâu, mà bốn góc, người con mắt, Heo nái tai, tên gọi Chư ngực, kỳ âm như minh Nhạn, là thực nhân. Chư ngực nước ra đầu (chỗ này), mà tây lưu chú với ồn ào nước, trong đó nhiều nghệ cá, thân cá mà chó thủ, kỳ âm như trẻ sơ sinh, ăn đã cuồng

18 Dị thú: « Đương Hồ » hù trong truyền thuyết chim tên gọi bên trên thân chi núi, kỳ chim nhiều làm hồ, kỳ trạng thái như Trĩ, lấy nhiệm Phi, ăn không thuận con mắt., chim bay lấy cánh, làm hồ là Tu, phí nhiều Nhậm ít, tràn trề có dư.

19 Dị thú: « Thiên Mã » coi thường cái đó giác đi, Trung Quốc Thiên Mã thần thoại hình tượng, lao nhanh tuần mã, không có sừng vô song cánh. Vi biểu hiện tại kỳ "Thiên Mã" bất đồng, thường ở dưới ngựa phương hội chế đám mây, thể hiện Thiên Mã có thể đằng vân giá vũ. Kỳ trạng thái như chó trắng mà đầu đen, biết người là Phi, tên gọi Thiên Mã, kỳ minh tự 𩇛. (chẳng qua là, ta cảm thấy được (phải) đây là Độc Giác Thú! Cũng là trong thần thoại một loại Thụy Thú, tựa như tuần mã mà đầu mọc một sừng)

21 Dị thú: « Chu Yếm » có một loại dã thú, thân hình giống con vượn, bạc đầu đỏ chân, tên là Chu Yếm. Loại này dã thú vừa xuất hiện, thiên hạ liền sẽ phát sinh Đại Chiến Tranh

22 Dị thú: « Phi Liêm » Phi Liêm, cũng làm Phi Liêm, là Trung Quốc trong thần thoại Thần Thú, văn hiến danh hiệu Phi Liêm là điều thân Lộc đầu hoặc là điều đầu Lộc thân, Tàn Nhân Tổ Tiên một trong là Phi Liêm. Có nói kỳ vi Phong Bá.

23 Dị thú: « Hủy » sì « Sơn Hải Kinh. Hải Nội Nam Kinh » có như vậy hai đoạn ghi lại, "Hủy ở Thuấn chôn cất đông, Tương Thủy nam. Kỳ trạng thái như trâu, thương đen, một góc. Hủy, như Dã Ngưu mà xanh, Tượng Hình. — « Thuyết Văn » trong sách cổ muốn hình dung địa phương hiểm ác, cũng nhiều lời "Trên đó nhiều Tê Hủy Hồ Hùng loại".

24 Dị thú: « Tam Túc Ô » Tam Túc Ô lại tên gọi Tam Túc Kim Ô, Trung quốc cổ đại trong thần thoại Thần Điều, cũng danh hiệu Kim Ô, dương ô, hoặc danh hiệu ba chân. Truyền người cổ đại nhìn thấy lỗ đen, cho rằng là có thể bay màu đen chim (Ô Nha), lại bởi vì không giống với trong tự nhiên Ô Nha, thêm một cước lấy phân biệt, lại bởi vì cùng thái dương có liên quan, là kim sắc, cố là Tam Túc Kim Ô.? Tam Túc Ô là trong truyền thuyết thần thoại cuối ngày Xe Thần chim tên gọi. Là Nhật trung Tam Túc Ô chi diễn hóa. Tam Túc Ô cũng danh hiệu "Mặt trời". Ở Nhật trung, có ba chân.

25 Dị thú: « Họa Đầu » coi như Hỏa Thần tùy tùng, thậm chí có lúc chính là Hỏa Thần loài chó, Họa Đầu chỉ ăn ngọn lửa. Lôi Thần lái lôi xe ở đất đai tuần du thời điểm, Họa Đầu hãy cùng ở phía sau bọn họ. Lôi Thần ném xuống lôi phủ tiết thạch ở nhân loại rừng rậm, trong thị trấn đưa tới lửa lớn. Lúc này, Họa Đầu mới có cơ hội xông lên phía trước, miệng to nuốt ngọn lửa, lấp đầy đống bụng Dạ Dày

26 Dị thú: « Trọng Minh Điều » Trọng Minh Điều là Trung quốc cổ đại trong truyền thuyết thần thoại Thần Điều. Đây chim hai con mắt đều có hai cái con người, cho nên gọi là Trọng Minh Điều, cũng kêu nặng con người chim. Nó thân hình giống như gà, kêu thanh âm giống như Phượng Hoàng liệu lượng êm tai. Nó thường thường đem trên người lông chim toàn bộ phủ xuống, dùng hết ánh sáng cánh đánh phía trước không có lông chim thân thể, ở giữa trời cao khởi vũ bay lượn. Nó có thể đuổi Hồ, Báo, Sói, chó sói các loại mãnh thú, khiến cho nhiều loại yêu ma quỷ quái không dám

nguy hại nhân loại. Nó đối với nhân loại yêu cầu cũng rất thấp, nó không cái ăn vật, chỉ cần uống một chút Quỳnh Ngọc mỡ dịch, cũng rất hài lòng.

27 Dị thú: « Chư Kiền » hình ảnh không quá Phù cũng không có cách nào bằng văn tự tưởng tượng đi Trung quốc cổ đại Thần Thú, mặt người Báo thân, người cầm đầu (tai trâu) một mực, có đuôi dài, có thể phát to âm thanh. Lúc đi lại ngậm cái đuôi, lúc nghỉ ngơi bàn trứ cái đuôi.

28 Dị thú: “Phi Phi” cư ngụ ở Trung Nguyên đông bộ Thái Sơn, bề ngoài giống trâu, phần đầu là màu trắng, nhưng là lại dài đuôi rấn ba, hơn nữa chỉ có một con mắt. Làm "Phi" vào vào trong nước lúc, nguồn nước sẽ lập tức khô khốc; khi nó tiến vào bụi cỏ lúc, thảo sẽ lập tức khô chết, từ loại tình huống này xem ra, nó đồng thời là một loại Hỏa Hệ yêu quái. Thái Sơn bên trên nhiều tiền ngọc trinh gỗ. Có thú yên, kỳ trạng thái như trâu mà đầu bạc, một mực mà đuôi rấn, tên gọi Phi. —— « Sơn Hải Kinh » dẫn

29 Dị thú: « Phu Chư » Phu Chư: Giống Bạch Lộc, nhưng có bốn góc. Chiêu đại thủy.?? « Sơn Hải Kinh. Trung Sơn trải qua »: "Ngao bờ chi núi... Có thú yên, kỳ trạng thái như Bạch Lộc mà bốn góc, danh viết Phu Chư, thấy là kỳ Ấp đại thủy. Trạng thái như Bạch Lộc mà có bốn góc. Kỳ hiện tại là thủy tai điềm. Kỳ nói mới thấy ở Tiên Tần.

31 Dị thú: « Cửu Anh » bắc phương có một con sông lớn, nước sâu ngàn trượng, sóng mãnh liệt, người ta gọi là hung nước. Hung trong nước có một con Cửu Đầu Quái vật, tên là Cửu Anh, vừa có thể phun nước, vừa có thể phun lửa. Mười ngày cũng ra lúc, hung Thủy dã sôi sùng sục, Cửu Anh ngại trong nước quá nóng, liền nhảy lên bờ, biết người liền ăn, ăn thời điềm, phải có 9 dạng thực phẩm đồng thời cung nó ăn, vì vậy trở thành Hậu Nghệ thứ 3 cái chém chết mục tiêu.

32 Dị thú: « Tạc Xi » Tạc Xi cũng là Trung quốc cổ đại nhân vật thần thoại một trong: Trong truyền thuyết cư ngụ ở Trung Quốc nam bộ ao đầm

mang quái thú hoặc người khổng lồ.? Tạc Xi chiều dài giống cái đục như thế răng dài, đây đối với răng dài xuyên thấu hấn cầm xuyên ra, trong tay hấn cầm lá chắn cùng Mâu. Nghe nói Tạc Xi cướp thức ăn nhân loại, Đế Nghiêu mệnh lệnh Hậu Nghệ đi chinh phạt, đi ngang qua kịch liệt vật lộn sau, Hậu Nghệ ở Côn Lôn Sơn đuổi kịp Tạc Xi hơn nữa đưa hấn bắn chết. Tạc Xi hấn là ở trong thần thoại bị yêu ma hóa Trung Quốc nam phương bộ lạc tượng trưng.

33 Dị thú: « Thừa Hoàng » nói trùng dị thú tên gọi. « Sơn Hải Kinh. Hải ngoại Tây Kinh »: "Bạch Dân chi quốc ở Long Ngư bắc, bạch người khoác phát. Có ngòi vàng, kỳ trạng thái như hồ ly, kỳ trên lưng có giác, ngòi chi Thọ hai ngàn tuổi.

34 Dị thú: « Áp Du » (Áp dũ) truyền thuyết Áp dũ là Hậu Nghệ bắn chết thứ nhất quái thú. Áp Du từng là Thiên Thần, là con trai của Chúc Long. Áp dũ vốn là biết điều hiền lành, nhưng sau đó bị đờc đặt tên là "Nguy" (là Nhị Thập Bát Túc một trong, điều đầu thân thể con người hình tượng, tay cầm mộc trượng) thần giết chết chết, Thiên Đế không đành lòng nhìn Chúc Long thương tâm, sẽ để cho con của hấn sống lại, thật không nghĩ đến, sống lại sau, Áp dũ biến thành một loại tính cách hung tàn, thích ăn nhân loại quái vật

35 Dị thú: « Ba Xà » sứa rắn, cổ đại Trung Quốc Cự Xà, cũng gọi là Ba Xà, nghe nói thân dài đạt tới 180 thước, đầu màu xanh da trời, thân thể màu đen. Sứa rắn cư ngụ ở Động Đình Hồ khu vực, nuốt ăn đã qua động vật, nghe nói nó đã từng nuốt sống một con voi, qua 3 năm mới đem khung xương phun ra. Bởi vì sứa rắn cũng người tập kích loại, cho nên Hoàng Đế phái Hậu Nghệ đi chém chết, Hậu Nghệ đầu tiên dùng tên bắn trùng sứa rắn, sau đó một mực đuổi theo nó đến xa xôi Tây Phương, đem chém làm hai đoạn. Sứa xác rắn thể biến thành một gò núi, bây giờ xưng là Ba Lăng. Truyền thuyết có tham lam cố sự

36 Dị thú: « Lôi Thần » « Sơn Hải Kinh. Hải Nội Đông Kinh »: "Lôi Trạch bên trong có Lôi Thần, Long Thân đầu người, cổ kỳ bụng là lôi."? Lôi Thần là một loại nửa người nửa thú, Long Thân đầu người Thần Thú, cuộc sống ở Lôi Trạch bên trong, nó ở Lôi Trạch trung du vai diễn chơi đùa, thường vỗ vào bụng, nó đánh một cái bụng, sẽ phát ra ùng ùng tiếng sấm

37 Dị thú: « Bình Bồng » sinh hai cái đầu, các ở một đầu, ý chỉ khắp nơi tương đối, một cái đầu muốn đi bên kia, một cái đầu muốn đi bên này, lấy tới lấy lui, đời bất động nhỏ bé nơi.

38 Yêu Thú: « Xích Nhân Trư Yêu » đầu heo cầu thân, thân thể to lớn, Hắc Mao, cứng rắn đậm, Xích con mắt, có thể âm thầm thấy vật. Thích ăn hủ vật, vui cư u ám ẩm ướt nơi.

39 Dị thú: « Câu Xà » trong truyền thuyết một loại loài rắn, lưỡng tê sinh vật, một loại cuộc sống ở trong nước, tính tình hung mãnh hiếu chiến, có kịch độc, rõ ràng nhất đặc thù chính là nó phân đuôi cùng phổ thông loài rắn bất đồng, phân nhánh giống như hai cái lưỡi câu một dạng hơn nữa Câu Xà vồ mỗi phương thức cũng là dùng vĩ câu với câu ở con môi, lại tiến hành nuốt. Ở « Thủy Kinh Chú (Nhược Thủy) » một văn trung có ghi lại. Chẳng qua là tựa hồ gần mấy trăm năm qua, lại cũng không có nghe nói có người thấy qua loại rắn này loại

41 Dị thú: « Anh Chiêu » mặt người thân ngựa, có Hồ Văn, sinh cánh chim, thanh âm như lưu. Được xưng là thay trời Đế nhìn vườn hoa thần, nhưng nhìn nhiều nhất chẳng qua chỉ là chỉ Thần Thú mà thôi. Anh Chiêu đã tham gia mấy trăm lần chinh phạt Tà Thần Ác Thần rất nhiều chiến tranh, là bảo vệ thế đại bảo vệ hòa bình Thần chi một. Anh Chiêu cũng là bách hoa thần bằng hữu.

42 Dị thú: « Côn Bằng » kūn Trang Tử nói có một loại chim to kêu Bằng, là từ một loại gọi là Côn cá lớn biến hóa tới. Truyền thuyết có một

đại cá danh viết Côn, dài không biết mấy dặm, rộng không biết mấy dặm, một ngày hướng vào mây trời, biến hóa làm một đại chim có thể Phi mấy vạn dặm, danh viết Bằng

43 Dị thú: « Bệ Ngạn » bị àn Bệ Ngạn, lại tên gọi hiến chương, tựa như hổ, là Lão Thất. Nó bình sinh tốt tụng, nhưng lại có uy lực, ngực trên cửa bộ kia Hồ Đầu hình trang sức chính là kỳ di tượng. Truyền thuyết Bệ Ngạn không chỉ có cấp công hảo nghĩa, bênh vực lẽ phải, hơn nữa có thể minh biện thị phi, công bình mà dứt, hơn nữa nó hình tượng uy phong lẫm lẫm, Tù này trừ trang sức ở ngực trên cửa bên ngoài, còn bò nằm ở Quan Nha Đại Đường hai bên. Mỗi khi nha môn sắp coi bệnh, hành chính sắp hàm bài cùng yên lặng tránh bài đầu trên, liền có nó hình tượng, nó mắt lom lom, đảo mắt nhìn xem xét, bảo vệ công đường nghiêm túc chính khí.

44 thượng cổ thần tiên: « Hình Thiên » Hình Thiên nguyên là một cái Vô Danh người không lồ, hấn đang cùng Hoàng Đế trong đại chiến, bị Hoàng Đế chém rơi đầu, lúc này mới mới kêu Hình Thiên."Hình Thiên" danh tự này ý tứ chính là: Thiên giả, điền cũng; Hình người, lục vậy. Trời chính là Thiên Đế, "Hình Thiên" liền biểu thị thè Lục Thiên Đế lấy báo thù. (có...khác nói một chút cho là, Hình là cắt, ngải ý tứ; ngày là thủ, gần đầu ý tứ) hình ngày cùng Đế cạnh tranh thân, Đế đoạn kỳ thủ, chôn cất chi Thường Dương chi núi, là lấy Nhũ là con mắt, lấy Rốn là miệng, thao Kiền Thích lấy múa.

45 Lộc Thục là một loài thần thú cổ đại, dáng vẻ giống như ngựa, đầu màu trắng, đuôi màu đỏ, thân mình đầy vằn hổ, kêu lên giống như con người đang hát. Truyền thuyết kể rằng mặc da lông của Lộc Thục ở trên người mình thì có thể khiến cho con cháu gia tộc hưng thịnh, ở thời Sùng Trinh nhà Minh, trên phố loan truyền rằng có người từng thấy qua Lộc Thục.

46 Toàn Quy là một loại dị thú đầu chim, cơ thể giống rùa đen, đuôi giống rắn độc. m thanh khi Toàn Quy kêu lên rất giống tiếng gõ vào gỗ, người ta mang theo Toàn Quy ở trên người, có thể ngăn cản ù tai, tăng cường thính lực, còn có thể trị vết chai chân.

47.Lục, là một loài quái ngư ở giữa ranh giới sinh tử trong Sơn Hải Kinh. Trong truyền thuyết Lục có bốn loại hình thái: đầu trâu thân cá, đuôi rắn có cánh; đầu thú thân cá móng trâu, đuôi rắn có cánh; đầu thú thân cá, đuôi rắn không cánh; đầu thú thân cá, đuôi rắn có cánh.

Lục thường sinh sống ở nơi khe sông tựa núi, tiếng kêu của nó trầm thấp, rất giống tiếng trâu kêu. Lục thường ngủ đông vào mùa đông, chỉ ra ngoài hoạt động vào mùa hè, cho nên mọi người xem Lục như là biểu tượng cho sự khởi tử hoàn sinh, sau khi ăn nó có thể trị bệnh u bướu.

48.Loại còn được gọi là Lệnh Hồ, dáng vẻ giống mèo rừng, đầu có lông dài, là một loài kỳ thú lưỡng tính. Trong 《Bản Thảo Thập Di》 có câu miêu tả Loại: “Linh miêu sống ở sơn cốc Nam Hải, hình dáng như con mèo rừng, tự làm tần mẫu.”, miêu tả trong 《Dị Vật Chí》 thì lại ngắn gọn hơn nhiều: “Linh miêu nhất thể, tự làm âm dương.” Truyền thuyết Vân Nam có loài linh thú này, cổ nhân gọi là “Hương Mao”, người ăn qua thịt Loại sẽ không còn lòng ganh tỵ nữa.

49.Chuyên Dã là một loài quái thú, dáng vẻ nó như một con sơn dương, thể nhưng có chín cái đuôi và bốn cái lỗ tai, con mắt của Chuyên Dã mọc ở trên lưng. Nghe nói con người lấy được da lông của nó khoác lên người, thì sẽ không còn lòng sợ hãi nữa.

50.

Quán Quán là một loài chim may mắn, dáng vẻ như chim cưu, kêu lên rất giống tiếng người ngáy ngủ. Nghe nói đặt thịt loài chim này nướng trên

lửa, mùi vị vô cùng tươi ngon. Đào Tiềm có thơ viết: “Thanh Khâu hữu kỳ điều, tự ngôn độc kiến nhĩ. Bản lực mê giả sinh, bất dĩ dụ quân tử.” Truyền thuyết kể rằng đeo lông vũ của Quán Quán ở trên người, có khả năng không bị mê hoặc.

51. Tê rất giống trâu nước, chân và bàn chân giống voi lớn, đầu giống con heo, trên đầu mọc ba cái sừng, lần lượt là ở trên đỉnh đầu, cái trán và cái mũi. Trong miệng thường xuyên khạc ra bọt máu. Sừng Tê có khả năng giải độc, Lý Thời Trân có nói sừng Tê là “Nơi tụ họp tinh linh của Tê, còn là thuốc giàu âm dương, có thể giải nhiều độc”. Trong 《Bản Thảo Cương Mục》 có ghi chép: “Tê xuất hiện ở nhiều nơi như Tây Phiên Nam Phiên Điền Nam Giao Châu, có ba loại Sơn Tê, Thủy Tê, Hủy Tê, lại có thêm Mao Tê, tựa như Sơn Tê, sống ở núi rừng, nhiều người thấy được. Thủy Tê ra vào trong nước, hiếm thấy nhất.”

52. Li Lự là một loài kỳ thú, dáng vẻ của nó giống như con heo, chân gà, kêu lên giống như tiếng chó sủa. 《Đồ Tán》 của Quách Phác có viết: “Li Lự Li Hồ, hoặc bay hoặc nằm. Là chỉ đất lành, có thể xây dựng kiến trúc. Lao dịch Trường Thành, cùng đậu đất Tần.” Li Lự tượng trưng cho công trình xây dựng phồn vinh, chỉ cần là nơi Li Lự xuất hiện, nhất định là đang xây dựng rầm rộ.

53. Tượng mạo của Hủy rất giống một con trâu, thân thể màu xám đen, trên đầu mọc một cái sừng. Hủy còn được gọi là Độc Giác Thú, tượng trưng cho văn đức, cổ nhân thường hay khắc hình ảnh của Hủy lên đồ đồng thau hoặc là vẽ thành chân dung để làm đồ trang trí. Quách Phác chú thích: “Tê như trâu nước, Hủy cũng như trâu nước, màu đen, một sừng, nặng ngàn cân.” Chuyện thú vị có liên quan đến Hủy được ghi chép trong 《Tam Tài Đồ Hội》: “Hủy như hổ mà nhỏ, không cắn người. Ban đêm đứng một mình ở đỉnh vách núi cao nhất, nghe tiếng suối, rất yên tĩnh, cho đến khi chim muông hót, trời gần sáng mới quay về tổ.”

54. Hồ Giao là quái giao không phải cá không phải rắn sống trong nước. Hồ Giao trong truyền thuyết có hai loại hình thái: một loại là mặt người thân cá đuôi rắn, bốn chân có vảy; một loại là mặt người thân cá đuôi thú. Tiếng kêu của Hồ Giao giống như chim uyên ương, ăn được thịt của Hồ Giao có thể phòng ngừa bệnh u bướu, mà còn thể trị các loại vết thương lở loét. Trong 《Đồ Tán》 của Quách Phác có viết: “Thân cá đuôi rắn, gọi là Hồ Giao.” Trong 《Bản Thảo Cương Mục》 của Lý Thời Trân cũng có ghi chép: “Có vảy gọi Giao.”

55. Chuyên Ngư là một loài quái ngư trong truyền thuyết, một cái khác nói giống cá trích bây giờ, thân khoác lông lợn, kêu lên giống như tiếng lợn; một cái khác lại nói tựa như rắn mà đuôi lợn. Truyền thuyết kể rằng Chuyên Ngư là điềm báo thiên hạ đại hạn, song song đó Chuyên Ngư còn là mỹ vị hiếm có thế gian, 《Lã thị Xuân Thu》 có nói: “Loài cá đẹp nhất, Chuyên của Động Đình.” Chuyên Ngư trong 《Đồ Tán》 của Quách Phác có nói: “Chim Ngung đỗ lại trong rừng, Chuyên Ngư ở chỗ nước sâu. Đều là điềm báo hạn hán, tai họa kéo dài khắp trời. Dự đoán không được, số nó chỉ khó hiểu.”

(Có thời gian sẽ tiếp tục cập nhật)

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1427: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn(1)

Đứng ở bên trong tầng mây, quan sát chúng sinh bị vô số quái vật dữ tợn giết hại Xuân Đức không nổi lên bất kỳ cái gì thương xót. Sống ở cái thế giới này lâu rồi thì người ta sẽ nhận ra một điều, tình thương, sự đồng cảm là cái gì đó rất xa xỉ, không phải cứ thích là cho đi.

“ A a a ... Cứu với... Quái vật...A a a a ...”

“ Không, đừng có lại đây, không.. Đừng mà... A a a a..”

“ Âm âm.. Chết đi quái vật... Chết.. Chết đi..”

Khắp cả một thành trì rộng lớn, đâu đâu cũng là âm thanh kêu hét thảm thiết thê lương, đâu đâu cũng là tình cảnh quái vật nhảy ra bên ngoài kéo người sống xuống dưới lòng đất, đôi khi thì nó ăn tươi luôn trên mặt đất.

Dù là nhân tộc hay yêu tộc thì đám quái vật kia đều không có buông tha, chỉ cần vật còn sống xuất hiện trong tầm mắt bọn nó đều bị bọn nó tấn công.

Tuy không rõ nơi này là nơi nào nhưng ở bên trong thành trì này cũng có không ít cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh, một tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh dù chỉ là sơ kỳ thôi nhưng chỉ cần xuất chiêu liền có thể đơn giản giết chết năm sáu con ma vật kia nhưng cái kia là phải đánh trúng mới được, tốc độ đám ma vật này rất nhanh, rất khó đánh trúng.

Tốc độ nhanh nhưng tấn công thấp, phòng ngự thấp, bọn nó chỉ có thể là sát thủ với đám tu sĩ bình thường, còn từ Tinh Vương Tiên Cảnh trở lên thì không đủ nhìn, nhưng mà đó là số lượng ít, còn số lượng ma vật đông như hiện tại thì dù có là Tinh Vương Tiên Cảnh cường giả cũng phải chết.

Mộng Vân quan sát tình cảnh, sau một lúc mới nói:

“ Không có dẫn đầu tổ chức phòng ngự, theo tình hình này tiếp diễn thì không đến một canh giờ nơi này liền không còn người sống.”

Xuân Đức nheo mắt nhìn về phía phủ thành chủ, sau đó cười nói:

“ Làm sao lại không có được chứ, phủ thành chủ kia, đã tụ tập kha khá cường giả rồi đấy. Mà chúng ta quan sát này giờ vì sao còn chưa thấy kẻ điều khiển đám quái vật này đi ra nhỉ? Tên kia còn sợ gì mà không đi ra đi?”

Hắn vừa nói xong thì Mộng Vân đang giật giật tay áo hắn khẽ nói:

“ Tây bắc phương hướng, xuất hiện kẻ người cần tìm.”

Xuân Đức nghe thế thì lập tức nhìn sang, vừa nhìn qua phương hướng kia thì Xuân Đức liền nhìn thấy một con quái thú mình rắn, đầu người, ở bên cạnh nó là nhung nhúc đám ma vật đang bảo vệ xung quanh.

Xuân Đức sau khi đánh giá một phen thì lên tiếng.

“ Chiến lực còn này chỉ tầm Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ bảy tám tầng mà thôi, nơi này sẽ không phải có một con như vậy thôi chứ.”

Mộng Vân suy đoán nói:

“ Số lượng lớn như vậy hẳn không chỉ có một con mà còn nhiều nữa, bằng không một mình nó không thể điều khiển được hết ma vật nơi này.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Lại tiếp tục nhìn xem, chúng ta cũng không vội nhất thời.”

.....

Hai người lại tiếp tục ăn náu ở bên trên tầng mây, quan sát tình hình phía bên dưới.

Quả nhiên, sau một lúc lâu thì đám tinh anh ma vật cuối cùng cũng xuất hiện, số lượng cũng không ít, có đến mấy trăm con, tu vi đều đạt hậu kỳ Tinh Vương Tiên Cảnh, cá biệt có con còn đạt tới bán bộ Hằng Vương Tiên Cảnh.

Nhìn cuộn cuộn không ngừng có ma vật từ lòng đất đi ra, Xuân Đức hơi nhíu mày lại tự mình nói:

“ Đám này như thế cuộn cuộn không ngừng xuất hiện. Chẳng lẽ gần nơi đây có cái phong ấn nào sao? Nếu như tìm được nơi phong ấn kia thì... ”

Nghĩ đến điểm này thì Xuân Đức liền nhịn không được hưng phấn, nếu tìm đến được ổ ma vật này thì sẽ là một thu hoạch cực kỳ lớn.

Với hấn bây giờ đang nhiệm tiên giới hơi thở nên giết chết dị sinh vật thì sẽ không đưa tới thiên đạo trừng phạt. Cái này mới là điểm chính yếu.

Liếm môi một cái, Xuân Đức đột nhiên cười tà ác. Ở bên cạnh Mộng Vân thoáng cái rùng mình, nàng quay qua nhìn Xuân Đức hỏi:

“ Làm sao ngươi cười gian như vậy?”

Xuân Đức nhếch môi nói:

“ Không có gì, được rồi Vân. Cô vào trong tiếp tục tu luyện đi, có gì thì giúp ta quán xuyên công việc ở bên trong luôn, còn việc ở nơi đây mình ta là đủ.”

Nói xong thì cũng không đợi chờ Mộng Vân có đồng ý hay không, Xuân Đức cũng thu nàng vào bên trong.

Tiếp đó hắn bắt đầu mở ra thông đạo, gọi ra đám Ma Lang bị nhiễm bệnh độc.

Lăng không điếm ra vài điếm, một cái khe hở không gian to lớn xuất hiện, ngay khi khe hở vừa hiện ra thì liền có hàng vạn Ma Lang từ bên trong chạy ra ngoài.

Vừa chạy ra ngoài thì đám kia cũng không cần đợi cho Xuân Đức ra lệnh thì đã xông lên cắn giết cùng với đám ma vật nơi đây.

Đám Ma Lang cả người bốc lên hắc vụ nghi ngút, hàng ngàn vạn con đồng thời xuất hiện khiến cho bầu trời vốn đã tối tăm nay càng mù mịt hơn, bây giờ mặc dù là ban ngày nhưng so với ban đêm cũng không khác chút nào.

Đám Ma Lang cả người đen kịt, chỉ có đôi song đồng đỏ rực như máu là sáng rõ trong đêm tối. Nhìn từ trên cao nhìn xuống chỉ thấy đầy mặt đất đốm lửa đỏ rực nhìn đẹp mắt cực kỳ.

.....

Do số lượng của đám Ma Lang này cực kỳ nhiều, nếu như dùng hồn niệm gọi bọn nó ra thì tốc độ sẽ nhanh hơn nhưng mà làm như thế sẽ khiến hắn hao tổn hồn niệm cực kỳ lớn vì thế hắn chỉ có thể dùng cách mở ra thông đạo để đám kia từ từ đi ra.

Có điều một thông đạo có đường kính vài dặm cũng không đủ cho đám kia cùng lúc đi ra quá nhiều vì thế Xuân Đức lại tạo ra thêm tám cái thông đạo tương tự như vậy.

Tám cái thông đạo đồng thời khơi thông, từ bên trong cuộn cuộn không ngừng Ma Lang đi ra, phô thiên cái địa, cứ mỗi một giây lại có khoảng mấy chục vạn cho đến mấy trăm vạn con đồng thời đi ra ngoài.

Đàn ma vật lúc đầu còn có thể chống lại đàn Ma Lang của Xuân Đức một hai nhưng càng về sau càng vô lực, nhanh chóng bị đàn Ma Lang thôn phệ.

Lúc này đây, đứng ở bên cạnh hấn Bóng Ánh nói:

“ Cảm giác này thật tốt, cảm giác hỗn loạn, giết chóc khắp nơi. Đây mới là thứ mà đệ theo đuổi.”

Xuân Đức nghe thế thì cười nói:

“ Đệ cũng đừng có đứng ở đó mà cảm thụ cuộc sống khoái hoạt nữa rồi, nhanh giúp ca đi bắt mấy con ma vật tinh anh kia đi, gọi thêm người khác đi cùng nữa làm cho lạ.”

Bóng Ánh nghe thế thì cười nói:

“ Ca phải để cho đệ hưởng thụ một chút chứ, mấy chục năm rồi mà. Hắc hắc.”

Nói thì nói như thế nhưng Bóng Ánh cũng không có chậm chễ, hấn lúc gọi ra Long Sát cùng Nguyên Ma, đồng thời gọi thêm một đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh nữa. Tiếp đó liền thẳng tiến đàn quái vật tinh anh mà đến.

Khí tức cường đại từ đám người Bóng Ảnh vừa tản đi ra liền khiến cho đàn ma vật phía bên dưới nằm yên như chết, không con nào dám cử động, chỉ có thể mặc kệ đàn Ma Lang ăn thịt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1428: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn (2)

- ---o0o---

Ở bên trong phủ thành chủ, đám người còn sống của tòa thành trì nơi đây nhìn thấy một màn ở bên ngoài thì đều là tròng mắt thật to mà nhìn.

Ở trong đám người này còn có mấy tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh cửu trọng, hơn nữa còn có một tên Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh.

Vì thế khi bọn họ cảm nhận được hơi thở trên thân của đám người Bóng Ảnh tản mát đi ra thì đều là hít khí lạnh, tên cường giả Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh lúc này cả người run run, hấn sợ hãi nói:

“Làm sao nhiều như vậy cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh đại năng, số lượng này, số lượng này cũng không phải quá nhiều đi.”

Ở bên cạnh hắn, một thanh niên tuấn mỹ nhìn có bảy phần giống tên cường giả bán bộ Hằng Vương Tiên Cảnh lên tiếng nói:

“Phụ thân những người kia tất cả đều là cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh sao?”

Nhưng người khác ở bên cạnh cũng là đều nhao nhao hỏi:

“Điều đó là thật sao thành chủ đại nhân.”

Nhưng có người lại nghi ngờ nói:

“ Nhưng làm sao đột nhiên toát ra nhiều như vậy cường giả, cả Thiên Hành Châu chúng ta gộp lại cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh cũng không nhiều như vậy à.”

Lúc này một người cả kinh nói:

“ Bọn họ tới bên này.”

Theo tiếng nói của người này, tất cả người còn sống đều hướng ánh mắt của bản thân về phía đám người Bóng Ảnh, nhìn thấy đám người Bóng Ảnh không nhanh không chậm bay về phía bên này.

Theo khoảng cảnh rút ngắn lại, đám người cũng dần cảm nhận được loại uy thế khủng khiếp kia, nhất là nhìn thấy đàn ma vật phía dưới từng con nổ tan xác thì tất cả mọi người còn sống đều không khỏi cảm thấy đáy lòng mát lạnh

Chỉ cần bay qua thôi, liền khiến cho vô số ma vật nổ tung mà chết, đây là cái gì khái niệm.

Đàn ma vật tinh anh đã sớm cảm giác được không ổn bọn nó nhanh chóng triệu tập vô số quái vật ở khắp nơi trở về nơi đây, ý đồ ngăn cản đám người Bóng Ảnh.

“ Krit...Krit...Krit...”

Từng âm thanh bén nhọn vang lên, đàn quái vật ở nơi xa nhanh chóng chạy về phía bên này, liền chết xông lên hướng về phía đám người Bóng Ảnh đánh tới.

Cùng lúc đó đàn ma vật tinh anh bắt đầu bỏ chạy, bọn nó chui xuống mấy cái hố lớn gần đó.

Bóng Ảnh nhìn thấy vậy thì cười lạnh nói:

“ Một ít tiểu ma vật mà thôi, lại còn muốn chạy.”

Nhìn qua những người bên cạnh, Bóng Ảnh ra lệnh:

“ Mỗi người tiến lên bắt vài con, nhớ là bắt sống đấy cũng đừng có làm bị thương, rõ chưa?”

“ Rõ.”--- Tiếp đó mỗi người đều như tia chớp bay đi, thoáng cái đã xuất hiện bên cạnh đám ma vật tinh anh.

Đám ma vật tinh anh kia dù sao cũng chỉ là một chút tiểu quái vật mà thôi, làm sao có thể là đối thủ của cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh của Ác Ma Điện được.

Chỉ vừa bị linh áp từ trên người đám cường giả Ác Ma Điện tản ra thì đám kia liền đã gãy dựa trong bất lực rồi chứ đừng nói cái gì phản kháng hay chạy trốn.

Đứng ở bên cạnh Bóng Ảnh, Nguyên Ma nhìn thấy đâu đâu cũng là đám ma vật thì hỏi:

“ Nhị ca, đám tiểu quái vật này nên làm sao, là giết vẫn là để cho đám thú nuôi của đại ca giải quyết.”

Bóng Ảnh nhìn qua nơi đây một chút, sau đó nói:

“ Mặc kệ đi, để cho đàn thú nuôi của đại ca làm con mồi, lão tứ người mà ta tay thì lấy đâu ra con mồi cho đám kia đi săn nữa.”

Nguyên Ma nghe vậy thì gật đầu, sau đó hấn lại nhìn về phía phủ thành chủ, nơi kia đang có một cái đại trận thủ hộ, bên trong còn có không ít người.

“ Thế đám người kia thì lại nên làm sao đây nhị ca?”

Theo ánh mắt của Nguyên Ma, Bóng Ảnh nhìn qua phía bên phủ chủ, cảm nhận một chút, thấy ở bên trong cũng chẳng có cao thủ gì, toàn là một đám cận bã thì lạnh nhạt nói:

“ Lão tứ ngươi thích thì đi lên giết sạch đi, không thì mặc kệ bọn chúng. Một đám sâu kiến mà thôi quan tâm nhiều làm gì.”

Nguyên Ma nghe thế thì liếm môi một cái nói:

“ Vậy để đệ đi lên giết sạch bọn chúng đi, lâu ngày chưa giết chóc lại cảm thấy khó chịu rồi.”

Ngay lúc Nguyên Ma đang định đi giết người thì Long Sát lại nói:

“ Để cho đám kia sống đi, đám này còn có chút giá trị lợi dụng, nghe Mộng Vân nói bên trong cần đại lượng nô lệ đến phục vụ sinh hoạt của mọi người, không bằng bắt đám này lại sau đó lại nô dịch bọn chúng.”

Nguyên Ma lúc này quay qua hỏi Bóng Ảnh:

“ Nhị ca ngươi thấy sao?”

Bóng Ảnh suy nghĩ một chút gật đầu nói:

“ Vậy theo lời lão tam nói đi, dù sao Ác Ma Điện lớn như vậy lại không có nổi một người làm công việc lật vật cũng kỳ.”

Nguyên Ma đối với việc này cũng không sao cả, nếu nhị ca hẳn nói như vậy thì thôi, dù sao giết thêm vài vạn người cũng không nhiều, mà bắt đi vài vạn người cũng không ít.

Nguyên Ma cười tà nhìn hai người một cái sau đó hóa thành vệt sáng bay đi.

Không qua bao lâu thì hấn đã xuất hiện bên trên phủ thành chủ. Nhìn thấy đại trận nơi này thì tiện chân đạp cho một đạp.

“ Ầm...”

Không cần vận dụng đến lực lượng “Phong hóa”, Nguyên Ma đạp xuống một cước liền triệt để đạp nát cả cái đại trận nơi đây. Dưới một cước của hấn cả đại trận ầm ầm nổ tung, băng giải thành từng mảnh tinh quang bay loạn khắp bầu trời.

Nguyên Ma nhìn về phía người bên dưới lạnh lùng nói:

“ Các ngươi sau này sẽ là nô lệ của Ác Ma Điện. Bây giờ thì đi theo ta.”

Mấy vạn người bên trong phủ thành chủ nghe hấn nói sau này trở thành nô lệ thì sắc mặt cũng không biến đổi quá nhiều cũng không ai lên tiếng bất mãn hay phản đối, mọi người lúc này hầu như đã mất đi năng lực ngôn ngữ.

Bọn họ đều choáng váng với thực lực của Nguyên Ma. Đại trận phòng hộ của phủ thành chủ ở dưới công kích vô cùng vô tận của đám ma vật vẫn đứng sừng sững, vậy mà người mới đến chỉ cần dùng một cước, một cước liền đạp nát cả đại trận.

Cái này cần tu vi bậc gì mới có thể làm được. Hơn thế nữa, bọn họ lúc này đứng gần Nguyên Ma, cảm nhận được sức mạnh to lớn từ trên người hấn phát ra thì nội tâm chỉ có kính sợ cùng sùng bái.

Bọn họ không biết làm nô lệ cho Ác Ma Điện sẽ lại là tình cảnh thế nào nhưng so với ở nơi này bị đám ma vật đáng sợ ăn tươi thì hấn là tốt hơn nhiều.

Thành chủ của tòa thành trì này cũng là người thông minh, hắn cũng đã nhận ra được tình hình nơi này, sau khi nghe được Nguyên Ma muốn thu lưu bọn họ làm nô bộc thì liền quỳ xuống hô lớn:

“ Cảm ơn đại nhân đã thu lưu, ân đức của đại nhân đời này Lưu Nghĩa ta có chết cũng không quên.”

Theo tên thành chủ quỳ xuống thì những người còn lại cũng quỳ xuống, tất cả đều là đồng thanh hô lớn:

“ Cảm tạ đại nhân đã thu lưu.”

“ Cảm tạ đại nhân đã thu lưu.”

“ Cảm tạ đại nhân đã thu lưu.”

....

“ Cảm tạ đại nhân đã thu lưu.”

“ Cảm tạ đại nhân đã thu lưu.”

Ở trên cao Nguyên Ma thấy một màn như vậy thì không biết nói gì cho phải, hắn còn tưởng sẽ có tên nào đó không vừa ý, đứng ra phản kháng rồi để hắn ra tay giết gà dọa khỉ.

Ai ngờ đám này không những không phản đối, ngược lại còn dập đầu bái lạy hắn, hắn có chút không hiểu ra làm sao, đám này vì sao được làm nô bộc lại vui sướng đến vậy.

Nghĩ cũng không ra, hắn cũng lười suy nghĩ, nhìn đám người phía bên dưới hắn nói:

“ Đi theo ta.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1429: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn (3)

- ---o0o---

Lúc Nguyên Ma quay trở lại thì đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh khác cũng quay trở lại, trên tay mỗi người đều xách một đầu ma vật tinh anh.

Đám người mới vừa được xung làm nô lệ cho Ác Ma Điện nhìn thấy một màn như vậy thì càng thêm choáng váng, nhìn mỗi người nắm một con ma vật có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh hậu kỳ trong tay giống như nắm một con gà nhỏ thì tất cả đều im lặng. Trong lòng thì là sóng trào mãnh liệt.

Có điều lúc bọn họ nhìn thấy Bóng Ảnh thì cả một đám đều sợ hãi mà ngã ngồi xuống đất, ở bên trong đám người còn có không ít trẻ nhỏ đều khóc thét lên. Có điều lúc Bóng Ảnh nhìn qua thì bọn nó liền im thin thít, đã vậy còn cười.

Nguyên Ma cùng Long Sát ở bên cạnh thấy vậy một màn thì cười to nói:

“ Nhị ca ngươi cũng thật có tài à, đem nhị ca ngươi đi dọa tiểu hài tử thì đúng là chuẩn bài rồi. Ha ha ha.”

Bóng Ảnh thấy hai người cười lớn thì không quan tâm nói:

“ Làm xong việc thì quay về thôi, đại ca đang chờ.”

Nói xong hắn liền quay người rời đi, Nguyên Ma cùng Long Sát lúc này cũng nhìn qua những người khác ra hiệu một cái, mọi người đồng thời gật đầu, sau đó đồng thời đi theo phía sau, tiếp theo là đến đám nô bộc.

.....

Không qua bao lâu thì Bóng Ảnh đã mang mọi người quay về nơi Xuân Đức đang thả ra bầy Ma Lang.

Xuân Đức nhìn qua mấy vạn người theo phía sau Bóng Ảnh thì kỳ quái hỏi:

“ Mang đám người này về làm gì thế? Sao không giết luôn đi cho rồi.”

Giọng nói hờ hững, lạnh nhạt, cứ như là đang uống nước lọc bình thường. Lời này lọt vào trong tai đám người ở phía sau khiến cho tất cả đều là đáy lòng mát lạnh. Bọn họ lúc này đều đang hồi hộp đến cực điểm. Không biết rồi vận mệnh của mình sẽ đi về đâu.

Ngay lúc bọn họ đang sợ hãi thì Bóng Ảnh liền đưa cho bọn họ liều thuốc an thần.

“ Vân nói cần đại lượng tạp dịch để làm các công việc lật vật, chứ bên trong không người làm việc vặt, tất cả đều chuyên tâm tu luyện cả rồi.”

Xuân Đức nghe thế thì khẽ “ Ồ ” một tiếng, sau đó khẽ gật đầu, tâm niệm hắn vừa động, lập tức Mộng Vân được hắn gọi đi ra bên ngoài.

Có điều lúc hắn gọi Mộng Vân ra thì tình huống có chút xấu hổ, cô nàng lúc này không biết đang làm gì mà cởi gần hết quần áo trên người, đã vậy cả người ướt sũng.

Mộng Vân lúc bị gọi ra ngoài thì ngần ra một chút sau đó nàng nhanh chóng lấy quần áo ở bên trong nhẫn không gian mặc tạm lên người, che đi mấy chỗ nhạy cảm.

Nàng có chút tức giận nhìn Xuân Đức nói:

“ Người khiến ta tức chết đi được.”

Xuân Đức vẻ mặt không quan tâm nói:

“ Có gì đâu mà che che giấu giấu, ta thấy cũng không ít lần rồi, chẳng có gì đặc biệt, nếu ta thích thì làm ra vài bộ thân thể còn đẹp hơn cô nữa. Mà thôi nói chính đề, đám người này giao cho cô đấy. Muốn làm sao thì làm.”

Mộng Vân nghe hắn nói thế thì tức giận không nhẹ, có điều nàng biết bản thân mà đối chọi với tên này thì ăn thiệt thòi nhất định là bản thân, vì thế nàng chỉ “Hừ” một tiếng sau đó liền nói gì nữa.

Tiếp đó nàng quay về nhìn đám người Lưu Nghĩa, ngay khi nàng quay mặt qua nhìn đám người Lưu Nghĩa thì vẻ mặt hờn dỗi lúc trước cũng biến mất mà thay vào đó là vẻ mặt ôn nhu, nàng nhìn mọi người cười nói:

“ Mọi người đi theo ta, ta sẽ sắp xếp nơi ở cùng công việc cho mọi người.”

Nói xong thì nàng cũng mở ra một thông đạo đi thông đến không gian tầng 2 “ không gian vong linh”, đám người Lưu Nghĩa nhanh chóng theo thông đạo kia đi vào bên trong, đợi cho người cuối cùng vào trong thì Mộng Vân cũng đi vào.

Sau khi Mộng Vân đi vào thì thông đạo không gian kia cũng biến mất. Thấy Mộng Vân đi rồi, Bóng Ảnh có chút không vui, âm lãnh nói:

“ Đại ca, hình như Vân có hơi tùy ý thì phải. Có cần để nàng học ngoan một điểm không?”

Xuân Đức khẽ cười, lắc đầu nói:

“ Không cần, nữ nhân mà đệ không cần quan tâm làm gì. Với nàng là tùy tùng của ca, đi theo mấy chục năm rồi, đệ cũng luôn bên cạnh ca, tính cách của nàng ta đệ còn không hiểu rõ sao. Có chút tiểu nữ nhi tính tình mà thôi.”

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“ Nếu đại ca đã nói như vậy thì thôi. Mà phải rồi đại ca, đám ma vật này chúng ta nên làm gì đây?”

Xuân Đức ngẩng đầu nhìn đám ma vật tinh anh, nhìn thấy bọn nó có con thì thân người đuôi rần, có con lại đầu người mình bọ cạp thì có điều suy tư.

Sau một lúc mới nói:

“ Đám này hình như lúc trước là nhân tộc hoặc yêu tộc gì đó sau này bị ma hóa thành dạng này, nói như vậy bọn nó còn sót lại chút ký ức, trong mấy người bọn đệ ai giỏi về suu hồn, suu ý thì tiến hành đi, ca muốn tìm hang ổ của bọn này là từ nơi nào.”

Bóng Ảnh khẽ gật đầu, tiếp đó nhìn qua những người khác hội ý với nhau, mọi người dùng ánh mắt trao đổi cùng với nhau một lúc sau đó đồng thời gật đầu. Tiếp đến một đám bắt đầu mang lũ ma vật tinh anh ra tiến hành suu hồn.

Không gian vong linh tầng 2.

Tại góc phía Bắc ở trong cùng của không gian vong linh, nơi này là nơi tập kết mấy thứ không dùng được mà bỏ đi thì tiếc như tiên thạch hạ phẩm hay trung phẩm, mấy thứ linh tài cấp thấp. Tiên đan cấp thấp.

Vì là hạ nhân, địa vị thấp kém nên đám người Lưu Nghĩa được đưa đến nơi đây.

Lúc đến nơi đây thì Mộng Vân dừng lại nhìn mấy vạn người đang đi theo phía sau nói:

“ Sau này mọi người chỉ có thể ở trong phạm vi một vạn dặm nơi đây sinh hoạt. Không được đi ra bên ngoài, khi nào có nhiệm vụ cần mọi người hỗ trợ thì sẽ có người tới mang mọi người đi. Mọi người hiểu rõ chưa?”

Lưu Nghĩa nhìn cảnh tượng phía trước mắt thì hóa đá, nghe Mộng Vân nói sau này ở nơi này sinh hoạt thì hẳn có chút không dám tin.

Hắn nuốt nước miếng, sau đó cẩn thận hỏi:

“ Đại nhân, sau này chúng ta thực sự có thể ở nơi này sao?”

Mộng Vân nhìn hắn gật đầu nói:

“ Đó là đương nhiên, tài nguyên nơi đây các ngươi có thể tùy tiện sử dụng không cần hỏi ý kiến ta. Mà trong số các ngươi nếu ai đạt tu vi đến Tinh Vương Tiên Cảnh bảy tầng thì có thể gia nhập quân đội của Ác Ma Điện. Người không đạt tu vi này chỉ có thể cả đời làm tạp dịch sống tại nơi đây.”

“ Lưu Nghĩa, ngươi thân là thành chủ của một thành, việc nơi đây ta giao cho ngươi giải quyết, nếu xảy ra việc gì khiến cho ta không vừa ý thì ngươi hiểu rõ.”

Lưu Nghĩa nghe vậy thì lập tức cung kính đáp:

“ Xin đại nhân an tâm, tiểu nhân sẽ hết lòng vì Ác Ma Điện công hiến.”

Mộng Vân gật gật đầu nói:

“ Có lời hứa này của người là ta an tâm rồi, người tự sắp xếp người của mình. Ta có việc đi trước.”

Nói xong thì thân ảnh của nàng liền tiêu thất, mọi người thấy vậy đều là hướng theo phương hướng mà Mộng Vân biến mất cúi đầu thật sâu.

Sau một lúc lâu mọi người mới ngẩng đầu lên, tiếp đó là mọi người thi nhau dụi mắt, sau một lúc thì có người nhìn không được kêu lên thành tiếng:

“ Trời ạ, sau này chúng ta có thể được sống ở nơi này. Cha mẹ của ta ơi, nơi này đến cùng là nơi nào à, tiên thạch... Tiên thạch nhiều như vậy.”

Những người khác ở bên cạnh cũng là hưng phấn bùng bùng, bọn họ cũng là trong đời lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng hoành tráng như vậy, tiên thạch xếp thành từng dãy núi dài liên miên bất tuyệt nhìn không thấy điểm cuối, tiên thảo, đan dược đầy đất.

Lưu Nghĩa lúc này cũng là trong lòng rung động kịch liệt, hẳn tuy là thành chủ của một thành có tu vi Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh nhưng cũng là lần đầu nhìn thấy cảnh tượng kinh dị thế này.

Ở bên cạnh hẳn con trai Lưu Đào nhìn thấy tình cảnh trước mắt thì có chút run run nói:

“ Phụ thân, người nhìn nơi này thật sự sẽ không phải là bãi rác như trong lời vị đại nhân kia nói chứ. Được sống trong cái bãi rác này không biết là

ước mơ của bao nhiêu người à.”

Lưu Nghĩ nhìn tiên đan vút loạn xạ mỗi nơi một viên, lại nhìn đủ loại kỳ hoa dị thảo mọc như cỏ dại ở trên tiên thạch thì cười khổ nói:

“ Đích thị là bãi rác, có điều bãi rác này cũng quá mức đáng quý rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1430: Trấn Ma Cổ Vực Đại Loạn(4)

Ở bên ngoài ngoài giới.

Sau một hồi sưu hồn không chiếm được kết quả như mong muốn thì nhóm người Xuân Đức bắt đầu tiến hành sưu ý. Sưu ý là một loại thủ đoạn âm độc, nó có thể đọc được các mảnh vụn ký ức ở nơi sâu nhất bên trong linh hồn, có điều một khi tiến hành sưu ý thì nạn nhân nhất định là chết.

Sau khi lần lượt sưu ý toàn bộ đám “Ma vật tinh anh”, chiếm được một vài mảnh vỡ ký ức tán loạn, lại tốn thêm thời gian mấy canh giờ để sắp xếp lại các đoạn ngắn ký ức mảnh vỡ kia thì Xuân Đức rốt cuộc cũng đã có được đáp án mình muốn.

Nhìn qua Bóng Ảnh, Xuân Đức hỏi:

“ Theo đệ thấy chúng ta nên càn quét địa vực nơi đây trước hay là cấp tốc đi tới nơi kia?”

Bóng Ảnh lập tức lắc đầu nói:

“ Cái này là do đại ca đến quyết định, đại ca nói thế nào bọn đệ sẽ làm thế đó.”

Xuân Đức nghe xong thì cười khỏ, hần suy tư một chút sau đó gọi Tiểu Bư(Thủ lĩnh của đàn ma sói) đến.

Tiểu Bư nghe hấn triệu hồi thì lập tức phi thân qua bên này, Tiểu Bư lúc này cũng không có ở dạng nhân loại mà ở trạng thái bản thể, hình thể nó to lớn như tòa núi lớn, cả người tản mạn ra khí tức giết chóc khiến cho người khác sinh lòng sợ hãi.

Đi tới trước mặt Xuân Đức, nó nằm xuống phủ phục trên mặt đất.

“ Chủ nhân có gì dặn dò?”

Xuân Đức nhìn nó, sau đó ném cho nó một cái viên châu màu đen nói:

“ Tiểu Bư ngươi tự mình chỉ huy tộc đàn ở nơi này săn giết đám ma vật, viên châu này là giúp ngươi có nơi để chứa thi thể đám ma vật kia. Bên trong này còn có lưu lại của ta mười đạo Huyền Diệt Ma Mâu, gặp phải tồn tại khó chơi có thể sử dụng. Ta có việc cần phải đi trước một nơi.”

Tiểu Bư tiếp nhận viên châu, nó há miệng nuốt xuống, sau đó mới nói:

“ Vâng thưa chủ nhân, Tiểu Bư sẽ ở nơi này săn giết đám ma vật kia.”

Xuân Đức dùng tay xoa nhẹ đầu nó nói:

“ Tốt lắm, đợi ở nơi này một thời gian ta sẽ quay lại đón ngươi, bây giờ thì đi đi thôi.”

Tiểu Bư dụi dụi đầu vào tay hấn vào cái sau đó liền quay người rời đi, quay về chỉ huy đàn Ma Lang săn giết ma vật.

Tiểu Bư đi rồi, Xuân Đức đứng dậy nhìn qua mọi người nói:

“ Mọi người trước vào bên trong tu luyện đi, có việc gì ta sẽ gọi đi ra.”

Nói xong thì hấn vung tay lên, thu tất cả mọi người vào bên trong không gian vong linh, tiếp đó một mình hấn lại bay về một phương hướng.

Xuân Đức lúc này là đang hướng về Phong Ma Quật, theo ký ức mảnh vỡ của đám ma vật kia thì mọi thứ đều bắt đầu từ Phong Ma Quật.

Mấy ngày sau.

Sau vài ngày phi hành thì Xuân Đức cuối cùng cũng đến được địa phương mình cần tới, Phong Ma Quật.

Nhưng mà tên thì là Phong Ma “Quật” mà nơi này lại là một mảnh rừng rậm kéo dài vô biên vô hạn, không biết cái “Quật” kia lại nằm ở nơi khi gió nào.

Xuân Đức đứng ở trên cao, bắt đầu dùng hồn niệm quan sát tình huống bốn phía, toàn bộ địa hình nơi này lấy núi rừng làm chủ, kéo dài mấy trăm triệu dặm nhìn không thấy điểm cuối, ở trên không trung chỉ có thể nhìn thấy một mảnh núi rừng bao trùm, mà hồn niệm chỉ có thể bao trùm phạm vi bên trên cánh rừng, không cách nào xâm nhập đi xuống, ở bên dưới có lực lượng thần bí ngăn cản hồn niệm, mặc dù hấn chưa đi vào bên trong nhưng đã ngửi thấy mùi nguy hiểm rồi.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì có chút do dự, hấn tự nói với bản thân:

“ Nơi này hồn niệm không thăm dò được như vậy hấn phía dưới có phong ấn siêu cường rồi, ta tìm đến nơi này hấn là không sai. Nhưng mà có nên đi thăm dò không đây ta?”

Suy nghĩ một hồi nghĩ, cảm thấy thực lực bản thân cũng không đến nỗi quá phế, Xuân Đức quyết định đi xuống nhìn xem tình hình bên dưới.

Có quyết định như thế hấn liền lập tức phi thân mà xuống nhưng mà chỉ vừa bay được một đoạn thì hấn liền đã gặp phải một cái vách ngăn.

“ Ấy, nơi này còn có kết giới nữa, xem ra có người đi vào bên trong trước ta rồi. Hừm, một cái kết giới mà thôi, chẳng lẽ ta còn không phá được.”

Tay hóa long trảo, hai tay Xuân Đức nắm lấy kết giới sau đó mạnh mẽ xé ra rồi chui vào bên trong.

Có điều vừa đi vào bên trong thì hắn liền nhìn thấy một phen cảnh tượng khác, bên trong này nào có cái gì rùng cây xanh bát ngát, ở trong này chỉ có liên miên không dứt những cây cổ thụ to lớn, đen xì, cành cây trơ trọi không một cái lá, khắp nơi thì có sương mù màu đen, không những thế nơi đây đám ma vật nhiều vô số kể.

Hắn vừa đi xuống thì đám này liền đàn đàn lũ lũ kéo đến. Nhìn thấy một màn như vậy thì Xuân Đức hơi nhướng mày lên trong tay hắn Quỷ Kiếm xuất hiện.

Tiên tay hắn bỏ ra bốn kiếm về bốn phương phương, quang mang tà ác bùng lên, kiếm khí lăng lệ ác liệt tán khắp mọi nơi, khiến đại địa bị vỡ ra, vô số đại thụ trong chớp mắt hóa thành mảnh vụn. Về phần đám tiểu ma vật dưới bốn kiếm kia thì tất cả đều trong nháy mắt mất mạng. Sau khi chết bọn nó đều hóa thành một tia khí xám bay vào bên trong Quỷ Kiếm.

Nhưng ngay vào lúc này, ngay lúc Xuân Đức không thư giãn nhìn bốn phía xung quanh thì đột nhiên trên bầu trời có một con quạ đen xuất hiện, con quạ đen kia cũng không phải là vật sống mà là do một loại hắc hỏa nào đó tạo thành.

Nhìn cũng không thèm nhìn con quạ đen kia một lần, Xuân Đức lần thứ năm vung Quỷ Kiếm lên, chém về phía con quạ đen kia một kiếm.

Kiếm quang lóe lên liền chém lên cơ thể con quạ đen...

“ Ầm...”

Con quạ đen kia nổ tung, hóa thành vô số hắc hỏa bay tán loạn khắp nơi.

Nhưng đúng vào lúc này không gian trước mặt Xuân Đức lại thoáng trở nên bất ổn, cùng lúc đó một cánh tay trắng nõn như ngọc xuyên qua không gian vươn ra bên ngoài đánh thẳng lên trên ngực hắn.

Nhưng cánh tay kia còn chưa chạm đến thân thể Xuân Đức thì “Huyết Sắc Phi Phong” ở phía sau hắn đã tự hành hộ chủ.

“ Ầm..”

Cánh tay như ngọc kia đánh lên “Huyết Sắc Phi Phong” thì phát ra tiếng động âm âm, vô số hoa lửa bắn ra.

Cùng lúc đó Xuân Đức lần nữa huy động Quỷ Kiếm chém vào không gian trước mặt nhưng còn không đợi hắn hạ xuống một kiếm thì cánh tay như ngọc kia đã thu về, người ở sau màn cũng rút lui.

Nhưng Xuân Đức theo bản năng quay ra góc trái tiếp tục hạ xuống một kiếm.

“ Ầm...”

Không gian bị chém nát, cùng lúc đó từ không gian ở phụ cận một nam tử bị đánh văng ra bên ngoài.

Nam tử kia một đầu tóc đen bay múa, cả người hắc hỏa vờn quanh, toàn thân hắn mặc một bộ hắc sắc chiến y, ánh mắt hắn âm lãnh như rắn độc nhìn chằm chằm Xuân Đức.

Đột nhiên lúc này một tiếng cười âm ảnh vang lên:

“ Khắc khặc. Hắc Huyền ngươi càng sống càng đi lùi à, một mao đầu tiểu tử cũng không thể giải quyết được, đã vậy còn bị người đánh cho lộ ra nguyên hình, ngươi cũng thật là làm mất mặt Thiên Cực Tông chúng ta.”

Theo thoạt âm rơi xuống, một lão đầu xuất hiện đứng ở cách hai người một đoạn không quá xa, ánh mắt lão ta đang nhìn thanh niên có tên gọi Hắc Huyền với vẻ trêu chọc.

Hắc Huyền nhìn người mới đến thì chỉ hừ lạnh một tiếng, sau đó âm lãnh nói:

“ Thiên Ứng Long ngươi vẫn còn sống sao? Ta tưởng ngươi đều đã phải chết ở trong miệng đám ma vật kia rồi chứ?”

Thiên Ứng Long nhếch môi cười lạnh lùng cùng châm chọc nói:

“ Loại cặn bã như ngươi không chết thì làm sao ngươi như ta có thể chết được. Nhưng mà ngươi nhanh giải quyết tiểu tử này đi bằng không lúc ra ngoài ta sẽ nói việc này cho mọi người biết, ngươi Hắc Huyền đường đường là Hắc Diễm Thiên Vương lại đi đánh lén một tên tiểu bối.”

Hắc Huyền nghe vậy thì ánh mắt phát lạnh:

“ Ngươi lại chán sống rồi, đã vậy ta giết ngươi trước rồi lại thu thập tiểu tử kia sau.”

Hắc Huyền cả người sát khí bùng lên, một đạo hắc diễm phụt lên trong lòng bàn tay hắn, hóa thành một thanh kiếm đen xì, múa vài cái trên không trung, mang ra từng đạo kiếm khí màu đen chém xuống phía dưới, đồng thời thân ảnh của hắn cũng theo đó biến mất, trong nháy mắt bốn phía Thiên Ứng Long bóng kiếm chớp động, không gian trực tiếp bị cắt đứt ra từng vết nứt đen ngòm, không gian cạnh đó không ngừng nghiền nát.

Thiên Ứng Long sắc mặt nghiêm nghị, đôi mắt với Hắc Huyền hắc cũng không dám đại ý, thân thể hắc ở tại chỗ hóa xuất ra đạo đạo tàn ảnh, trong tay hắc cũng xuất hiện hai thanh băng kiếm, băng kia mua lên đầy trời kiếm ảnh xuất hiện, mỗi một kiếm ảnh đều đầy lui kiếm mang đối phương, ngăn ngừa hơi thở đã vượt qua hơn mười chiêu.

Hai người này hắc là biết nhau rất rõ ràng nên cũng không thăm dò gì cả, chiêu chiêu sát thủ, chiêu chiêu ngoan độc, từng chiêu từng thức đều muốn dồn đối phương vào chỗ chết. Có điều hai bên một băng một hỏa thực lực tương đương thành ra đánh ngang tay.

Nhưng Xuân Đức đứng ở bên cạnh phát hiện hai người này cũng không phải đám a miêu a cầu mà hắc hay gặp, hai tên này đích thị của thực lực siêu việt người ở Trần Ma Cổ Vực, với theo một điểm nữa chính là danh hiệu, Hắc Huyền Thiên Vương.

Từ cái danh hiệu này Xuân Đức có thể đoán ra một người trong đó đã là Thiên Vương Tiên Cảnh cấp bậc hàng thật giá thật, còn một người khác đánh ngang tay thì cũng đồng dạng lão quái vật như thế.

Lần đầu gặp Thiên Vương Tiên Cảnh, Xuân Đức cũng không có mấy xúc động, hắc cảm thấy đám người này cũng không có đáng sợ giống như hắc nghĩ. Nếu hắc dốc toàn lực thì giết chết hai người này cũng là điều có thể làm được.

Nhưng mà hắc cũng không có nắm chắc, hơn nữa cái giá phải trả quá lớn, hắc cũng không muốn. Có điều nếu ép hắc thì hắc cũng không ngại thử một lần hoặc nếu giả như hai người kia chỉ cần lộ sơ hở thì hắc cũng không ngại cho mỗi người một kiếm trí mệnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1431: Cá Lớn Chạy Mất

Hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đánh cho khí thế thế ngất trời nhưng mà Xuân Đức vẫn cảm thấy cái gì đó không đúng, hai tên này bề ngoài rõ ràng là chiêu chiêu tàn nhẫn muốn dồn đối phương vào chỗ chết nhưng lại mơ mơ hồ hồ để lại một đường sinh lộ.

Để rồi đối phương dựa vào sinh lộ kia mà thoát một kiếp, nhìn như rất nguy hiểm nhưng thực tế lại không có bất kỳ nguy hiểm gì.

Trong lòng Xuân Đức thầm cười lạnh, hấn thầm nghĩ:

“ Hay lắm, đúng là hai con cáo già, diễn kịch đạt đến trình độ thượng thừa thế này đáng tiếc nơi đây không có ai trao giải thưởng. Hừ. Như vậy để ta cho các người được diễn thoải mái.”

Đã có chủ ý, Xuân Đức cũng liền gia nhập vào tuồng kịch trước mắt, hấn lúc này cất đi quý kiếm làm bộ dạng xem kịch vui, đồng thời hấn cũng bắt đầu để lộ ra sơ hở.

Lúc đầu chỉ là điểm nhỏ sơ hở, điểm nhỏ sơ hở này vừa lộ ra thì Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đều là nội tâm rục rịch, có điều cả hai vẫn cố gắng nhẫn nhịn đợi thời cơ tốt hơn.

Xuân Đức thấy hai con cáo già kia vẫn có thể nhẫn được không xuất thủ thì âm thầm cười lạnh, lần thứ 2, hấn quyết định lộ ra một cái sơ hở lớn hơn, lúc này đây hấn chỉ làm như vô tình liếc mắt nhìn qua một cái phương hướng khác.

Quả nhiên, trong một cái sát na hấn liếc mắt nhìn qua phương hướng khác, thì hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đang kịch chiến với nhau đồng thời dừng chiến, sau đó nhanh như điện chớp tả hữu giáp công Xuân Đức.

Tốc độ của hai người cực nhanh, cơ hồ trong một cái sát na kia liền đã xuất hiện ở hai bên trái phải của Xuân Đức một kiếm không lưu tình bỏ xuống, sắc mặt lúc hai người bỏ xuống một kiếm kia vô cùng dữ tợn.

Hắc Huyền còn là cười gằn nói:

“ Đi chết đi.”

Nhìn thấy hai thanh kiếm đã chém sát ngay đỉnh đầu Xuân Đức thì hai người Thiên Ứng Long cùng Hắc Huyền đều là vui vẻ, bọn hấn biết Xuân Đức chết chắc rồi.

Nhưng sau một cái hô hấp, sắc mặt hai người liền đại biến, chỉ thấy hai thanh kiếm chém lên trên đầu Xuân Đức, trực tiếp bỏ hấn ra làm hai nửa, nhưng mà từ hai nửa thân thể kia lại không có máu tươi bắn ra.

Vừa nhận thấy điểm này thì hai người liền cảm thấy không ổn, trong lòng hai người liền “ Lộp bộp” một tiếng, cả hai lúc này lập tức thi triển ra phòng ngự bản thân, một người thì hấn diễm vây quanh, người còn lại băng tinh hộ thể, không hện mà cùng một lúc lùi về phía sau.

Nhưng còn chưa để bọn họ thoát đi thì hai nửa thân thể của Xuân Đức đã hóa thành một luồng cuồng phong màu đen ập đến.

Luồng cuồng phong kia thổi quét lên trên hộ thể của hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long, lập tức hộ thể của hai người bọn họ như là băng mỏng bị thổi tan.

Nhìn thấy một màn như vậy, sắc mặt của Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đều là kịch biến, trong lòng bọn họ thâm kinh dị không biết đây là thứ gì.

Có điều cả hai đều là lão quái vật sống lâu, trên người không thiếu bảo vật hộ thân, hộ thể vừa phá thì trên thân thể bọn họ liền sáng lên tầng tầng phòng hộ.

Có điều tầng tầng phòng hộ kia vừa bị đoàn cuồng phong kia thổi đến lập tức hóa thành mây bụi. Cũng vào lúc này hai người đồng thời cảm thấy nguy hiểm đánh úp từ phía sau lưng. Một loại cảm giác tử vong mãnh liệt đến gần.

“ Phúc phúc...”

Thân thể của Hắc Huyền bị một ngọn giáo màu đen xuyên qua ngực, về phần Thiên Ứng Long thì bị một kiếm bổ làm hai.

Cũng vào lúc này, thân ảnh của Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đồng thời hiện ra.

Có điều sắc mặt của Xuân Đức cũng không tốt đi nơi nào, hẩn nhìn hai cái thi thể trên mặt đất thì lạnh lẽo nói:

“ Lần này để các ngươi chạy, lần sau gặp lại các ngươi liền không may mắn vậy rồi.”

Xuân Đức vừa nói xong thì hai cái thi thể của Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đều biến mất, trên mặt đất lúc này lại xuất hiện thi thể của hai người xa lạ, về phần Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đã không thấy bóng dáng.

Nhìn thấy hai cái thi thể trên mặt đất Xuân Đức không khỏi âm thầm tức giận sau đó bỏ ra mấy kiếm, lập tức chặt hai cái thi thể kia thành mấy chục khúc lớn nhỏ bất đồng.

Bóng Ảnh nhìn Xuân Đức đang tức giận thì khuyên:

“Đại ca không cần tức giận, hai tên kia đã bị thương nặng, bây giờ chỉ cần đuổi theo, tìm thấy liền có thể giết được bọn họ.”

Nguyên Ma lúc này cũng là nói:

“Đúng vậy đại ca, nhị ca nói đúng, bây giờ chúng ta đuổi theo truy tìm hai tên kia, tìm thấy liền giết, hai tên kia bị đệ ám toán bây giờ sức chiến đấu cùng lắm ba thành khi toàn thịnh.”

Cát đi Quỷ Kiếm, Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“Không sao, chỉ là ca hơi xúc động một chút mà thôi, đã bố trí cẩn thận vậy mà vẫn để hai tên kia quả thực đáng tiếc, nếu lúc trước có thể dùng Nguyệt Tinh Bạo thì chắc chắn một tên phải nằm lại nơi đây rồi.”

Long Sát đang ở trên người Xuân Đức lúc này cũng xuất hiện, hắn nói:

“Đại ca, hai tên kia đang hương phía Đông Bắc bỏ chạy.”

Xuân Đức nghe song Long Sát nói thì nhìn qua Bóng Ảnh, Bóng Ảnh gật đầu nói:

“Cảm ứng lão tam không sai, đệ cũng ngửi thấy mùi vị của hai tên kia ở hướng đó.”

Xuân Đức gật đầu sau đó hóa thành luồng ánh sáng bay về phía Đông Bắc đuổi theo.

....

Ở lại một phiến sơn cốc, lúc này đây hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đang ngồi dựa sau một phiến đá lớn, cả hai lúc này bị thương rất nghiêm trọng, trên người còn có một cái lỗ máu to đùng, máu tươi từ trong đó liên tục chảy ra ngoài, khí tức trên thân hai người cực kỳ hỗn loạn, không nhưng thế diện mạo hai người lúc này đều đại biến, cả hai đều già nua vô cùng nhìn giống hai lão nhân sắp chết.

Hắc Huyền nhổ ra một búng máu, vừa kinh vừa sợ nói:

“ Tên kia là thứ quái thai gì vậy, tí nữa hai chúng ta đều phải chết dưới tay hắn.”

Nuốt vào một nắm tiên đan, Thiên Ứng Long cũng là sợ hãi không thôi nói:

“ Lực lượng thời gian, tên kia vậy mà nắm giữ lực lượng thời gian, chỉ một sát na kia vậy mà sinh mệnh của ta chỉ thiếu một chút liền đi tới điểm tận cùng. Đáng lý lúc đầu ngươi không nên đánh chủ ý đến bảo kiếm trên tay hắn, bằng không chúng ta cũng không rơi vào kết cục như thế này.”

“ Khặc.” Hắc Huyền vừa nhổ ra một bãi đờm có lẫn cả máu bên trong, hắn hừ lạnh nói:

“ Bây giờ có nói chuyện này cũng bằng thừa, trước hết phải tìm nơi trị thương đã, lấy tình trạng của chúng ta lúc này đều lại gặp tên kia hoặc mấy tên ma đầu kia thì chỉ có chết.”

Thiên Ứng Long sau khi nuốt vào đại lượng tiên đan thì cũng đã khôi phục lại một tí, hắn gật đầu nói:

“Ừ, không sai, chuyện đã rồi có nói gì cũng bằng thừa, trước hết tìm nơi nghỉ chân đã... Ồ.. Nơi đây.”

Đang nói chuyện thì Thiên Ứng Long đột nhiên dừng lại, hắt kinh ngạc nhìn địa phương trước mắt, lúc này ở bên cạnh hắn Hắc Huyền cũng chú ý đến địa phương trước mắt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1432: Mộ Địa

Hắc Huyền sau khi quan sát nơi đây một hồi thì tinh quang trong mắt bạo xạ mà ra, hắn vươn tay ra chỉ vào một ngọn núi cao nhất phía trước, run giọng nói:

“ Lão Long người nhìn, người nhìn đây có phải nơi chúng ta đang tìm kiếm không?”

Thiên Ứng Long lúc này trong lòng cũng là kích động không thôi, hắn gật đầu nói:

“Một thanh tiên kiếm cắm trên đại địa cái này thật giống trong với mô tả ở tông môn.”

Nhưng Hắc Huyền lúc này lại nghi hoặc hỏi:

“ Nhưng Huyền Thiên Mộ Địa lại ở nơi nào, vì sao không thấy?”

Thiên Ứng Long lúc này ánh mắt trở nên sắc bén, hắn nhìn về phía tây nam phương vị nơi kia có một bộ xương đang ngồi nơi đó. Bộ xương kia cũng không rõ là đã tồn tại bao nhiêu lâu rồi mà vẫn hoàn mỹ vô khuyết, đã thề trên thân bộ xương kia còn lưu chuyển quang mang khác thường.

“ Đi, ta biết cách đi vào rồi.”

Vừa nói xong thì hắn liền phi thân về phía trước, bộ dạng không chút nào nhìn giống đang bị thương, nhìn hắn lúc này so với mãnh thú động dục

còn muốn hưng phấn.

Hắc Huyền thấy vậy cũng không cam lòng yếu thế, cũng chẳng không mà lên hóa thành một đạo ánh sáng theo sát phía sau Thiên Ứng Long.

Hai người hạ xuống trước bộ xương khô, Thiên Ứng Long cười như điên nói:

“ Ha hả, trong sách cổ ghi lại muốn đi vào Huyền Thiên Mộ Địa nhất định phải đánh bại người thủ lăng, nay người thủ lăng đã chết chúng ta cũng không cần phải đánh bại hắn nữa, chỉ cần cầm đầu hắn đến là được.”

Nói xong thì Thiên Ứng Long liền một tay chụp đến đầu lâu của bộ xương gần đó, sau đó khẽ giật một cái, lập tức đầu lâu liền bị nhổ ra.

Thiên Ứng Long cầm đầu lâu trên tay, sau đó sờ soạng gì đó trên mặt đất gần bộ xương, rất nhanh hắn liền tìm được một cái hố, vừa tìm được cái hố này thì hắn liền nhét cả cái hộp sọ kia vào.

“ Ầm...”

Như là kích hoạt cơ quan nào đó, khi Thiên Ứng Long vừa nhét cái hộp sọ vào thì mặt đất ầm ầm chấn động, cùng lúc đó địa mạch nơi này bắt đầu kịch liệt thay đổi, liên miên núi lớn trùng điệp đột nhiên nứt vỡ sụp xuống, mặt đất xuất hiện từng cái rãnh khổng lồ, đen ngòm.

Ngay khi mấy cái khe rãnh kia xuất hiện thì một cỗ mùi hôi thối xông lên, hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long vừa hít phải thì liên tục nôn ói.

Hắc Huyền kinh dị nói:

“ Làm sao thối đến như vậy?”

Thiên Ứng Long bên cạnh sau khi nôn xong một trận cũng là một trận buồn bực nói:

“ Ta nào biết, đợi xuống phía dưới lại nhìn xem thế nào.”

Trên thân thể hai người lúc này nhẹ nhàng nổi lên từng luồng gió nhẹ xào diêu thổi bay cái khí tức thối rữa, mục nát ở xung quanh ra xa. Cứ như vậy hai người liền không bị khí tức kia ảnh hưởng tới nữa.

.....

Địa mạch sau khi một hồi biến đổi thì cũng ngừng lại, lúc này hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long nhìn nhau một cái sau đó đồng thời theo một cái khe nứt lớn nhất đi xuống phía bên dưới lòng đất.

Nhưng bọn họ chỉ vừa bay xuống cái khe hở kia liền cảm nhận được một lực lượng hút cực kỳ cường đại, khiến cho hai người đang bay bất ngờ bị kéo xuống phía bên dưới.

“ ùm ùm.”

Không cách nào chống đỡ được lực hút kia, hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đồng thời bị hút xuống phía bên dưới, rơi vào bên trong một nơi ngập nước.

Nhưng mà đợi lúc hai người tỉnh táo lại nhìn kỹ thì cái này có phải là nước bình thường quái đâu mà là máu, máu loãng cùng với thịt của vô số thi thể hòa thành vào với nhau hình thành một loại chất lỏng sền sệt như sinh lầy.

Nhìn thấy quanh thân là thịt thối rữa, bốc lên mùi hôi thối kinh khủng, lại nhìn đám ròi bọ to như ngón tay cái béo tròn đang thi nhau bơi lội bên trong thì hai người lại cảm thấy một trận cồn cào.

Hắc Huyền cố gắng nhịn xuống cảm giác muốn nôn, hấn hỏi:

“Mộ địa nơi này là thể quái nào vậy, làm sao lại có nhiều máu cùng thi thể mục nát ở ngoài này như thế. Chẳng lẽ trước kia bọn họ chôn người lộ thiên à.”

Thiên Ứng Long cũng nào có biết là xảy ra chuyện gì, hấn lúc này thúc dục:

“Đi nhanh đi, ngươi cảm thấy đứng ở cái nơi đầy máu cùng thịt nát thối rữa này nói chuyện với nhau rất có ý tứ sao?”

Hắc Huyền nghe thế thì không nói gì thêm nữa mà tiến về phía trước. Thiên Ứng Long lúc này cũng đi theo ở bên cạnh, hai người “bì bòm” lội trong đồng sinh lầy được tạo ra từ máu cùng thịt thối rữa.

Lúc đầu thứ sinh lầy kia chỉ tới đầu gối hai người nhưng càng tiến vào sâu bên trong thì càng dâng lên cao, sau một lúc thì đã dâng lên đến bụng sau đó đến ngực, tiếp đó là đến ngang miệng, mặc dù có tiên khí hộ thân nhưng nhìn vô số con giòi bọ bơi qua bơi lại trước mắt khiến cho hai người một trận buồn nôn.

.....

Hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đi vào bên trong Huyền Thiên Mộ Địa không qua bao lâu thì Xuân Đức cùng liền đuổi tới nơi đây.

Nhìn vào cái khe sâu không thấy đáy ở cách đó không xa Long Sát nói:

“Bọn chúng đi xuống bên dưới rồi đại ca.”

Từ bên trên thân thể Xuân Đức tách ra, Bóng Ảnh xuất hiện nói:

“ Đệ tiến vào bên trong trước, đợi đệ vào trong nhìn xem có bầy rập gì không, nếu không có đại ca lại tiến vào.”

Nói xong thì Bóng Ảnh cũng không đợi Xuân Đức đồng ý hay không liền đã vọt xuống phía dưới.

Xuân Đức nhìn thấy vậy cũng không có ngăn cản, dù sao hắn còn sống thì Bóng Ảnh cũng không chết được, để cho Bóng Ảnh đi trước thăm dò đúng là không gì tốt hơn.

.....

Bóng Ảnh sau khi đi vào bên trong khe hở được một canh giờ thì một lần nữa quay ra.

Nhìn thấy Bóng Ảnh đi ra thì Xuân Đức liền hỏi:

“ Bên trong tình hình ra sao?”

Bóng Ảnh đáp:

“ Bên trong là một khu mộ địa, ở bên trong đó cũng không có cái gì nguy hiểm cả, có một ít bầy rập nhưng đều bị người đi trước kích hoạt toàn bộ rồi. Mà đại ca nên gọi ra thi đàn của ca đi, ở bên ngoài cửa vào có thứ mà đám kia thích ăn đấy.”

Xuân Đức nghe thế thì gật đầu, tiếp hắn nghe theo lời Bóng Ảnh gọi ra thi đàn. Cho bọn nó đi xuống phía dưới trước. Nhìn đi đàn đông nhưng nhúc thi nhau đi xuống phía dưới Xuân Đức bắt giác nhúu mày lại.

Bóng Ảnh phát hiện hắn nhúu mày lại thì không khỏi nghi hoặc hỏi:

“ Đại ca, làm sao thế?”

Xuân Đức buồn phiền nói:

“ Đám tang thi này bây giờ lý trí hoàn toàn biến mất rồi, lúc này bọn nó chỉ còn lại bản năng giết chóc, cùng thần thông lúc sinh thời. Chỉ có đám tang thi cấp bậc Hằng Vương Tiên Cảnh là có trí khôn. Ca lo sau này đám kia có triệt để thoái hóa không. Nếu như vậy quả thực uổng phí à.”

Bóng Ảnh nghe thế thì nói:

“ Hẳn sẽ không đâu, lý trí bọn nó biến mất hẳn là do bản năng giết chóc chiếm cứ mà thôi. Với nếu có như thế thật thì ném bọn nó cho Hắc đại ca ăn là được, cũng không uổng phí lắm.”

Xuân Đức gật gật đầu nói:

“ Ừm, nếu đến bước kia thì cũng chỉ có thể béo cho lão Hắc rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1433: Tiến Vào Bên Trong Mộ Địa

Sau một lúc chờ đợi thì Xuân Đức mới theo sau đám tang thi của mình đi vào bên trong, Xuân Đức có thể thông qua ánh mắt của đám tang thi quan sát tình cảnh bên trong nơi kia nên cũng hiểu khá hoàn cảnh nơi đó.

Về phần cái thứ do thịt thối rữa cùng máu tạo thành đã bị đám tang thi kia ăn sạch không còn sót lại thứ gì rồi, thứ kia đối với người bình thường không có tác dụng gì nhưng đối với đàn tang thi lại chính là vật đại bổ.

Tiếp đó Xuân Đức lại để lại một bộ phận nhỏ tang thi đi trước dò đường, còn hấn thì khoan thai đi theo phía sau, về phần đại bộ phận thi đàn đều bị hấn một lần nữa thu vào bên trong không gian vong linh.

Đi theo phía sau mấy trăm con tang thi, Xuân Đức lúc này nói chuyện với Bóng Ảnh đang bám trên thân thể mình:

“ Giờ ca mới nghĩ ra, chúng ta có đám tang thi này mà đâu cần phải đi vào thăm dò đâu, sau này cứ lấy đám này đi thăm dò cũng được mà.”

Bóng Ảnh cười nói:

“ Đám ngu ngốc này làm sao có thể so với đệ, với chúng ta thông qua mắt bọn nó quan sát cũng không thể nhìn ra được nhiều thứ bấy rập tinh vi, chỉ có thể tự thân thể nghiệm thì mới rõ ràng được, vì thế này cứ để đệ đi đi, dù sao đệ cũng không chết được.”

Xuân Đức nghe vậy thì chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, hẳn biết Bóng Ảnh đối với chấp niệm bảo vệ hẳn cực lớn, đừng hòng ai có thể khuyên được cái tên cứng đầu này, kể cả hẳn đi chẳng nữa.

....

Sau khi đi hết cái nơi lúc trước là bãi sinh lầy thì Xuân Đức đi tới một cái hành lang thật dài, phía bên dưới hành lang làm bằng đá xanh. Bên trên cùng hai bên tường khắc đầy bức họa, có côn trùng tẩu thú, có ác ma khát máu, có thần linh phổ độ chúng sinh.

Chạy dọc theo cái thềm đá kia chính là vô số thi cốt. Những thi cốt kia cũng không biết qua bao nhiêu thời gian nhưng mà lúc này bảo tồn vẫn còn rất nguyên vẹn.

Hẳn đi tới gần, nhặt một bộ xương lên nhìn xem một chút, phát hiện chất lượng xương này vô cùng tốt, so với xương của đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh còn mạnh mẽ hơn.

Thấy vậy Xuân Đức cũng không có khách khí mà thu vào bên trong không gian vong linh, đợi khi nào Vô Địch tỉnh dậy lại giúp hẳn xây dựng tế đàn.

Tiếp tục tiến về phía trước, một đường Xuân Đức nhặt thi cốt, sau khi đi tới cuối cái thông đạo này thì hẳn trọn vẹn thu 500 bộ hài cốt.

Sau khi đi tới cuối hành lang thì phía trước lại là một mảnh tối tăm mù mịt chẳng nhìn thấy cái gì, dùng thực lực của bọn hẳn vậy mà cũng không thể thấy được gì, đây tuyệt đối không phải tình huống bình thường, Xuân Đức mặc dù không biết bên trong có thứ gì nhưng cũng không có sợ hãi, hẳn lúc này sai đám tang thi đi phía trước dò đường.

Đám tang thi có lệnh của hấn, không một chút do dự liền cất bước đi vào trong, Xuân Đức ở bên ngoài lúc này bấm một vài ấn quyết kỳ trong miệng khẽ ngâm.

“ Khởi”

Theo thoạ âm hấn rơi xuống, mấy con tang thi lúc này cả người bùng lên ngọn lửa màu xanh, ngọn lửa màu xanh chiếu sáng toàn bộ không gian bên trong.

Lúc này đây Xuân Đức thông qua ánh mắt đám tang thi mới nhìn rõ, nơi này là một cái đại điện.

Đại điện rộng rãi vô cùng nhưng hiện tại chỉ còn một mảnh tan hoang tiêu điều, dựa vào trang trí cùng đồ vật trong này không khó nhìn ra khí thế trước kia nhưng mà qua thời gian biến thành tình trạng như thế này cũng là điều dễ hiểu.

“Tíu tíu”

Đột nhiên một tiếng nước chim hót thanh thúy vang lên, tuy rằng rất nhỏ, nhưng lại không khác gì cự chùy nện vào trong lòng Xuân Đức, ở cái nơi hoang tàn đổ nát này làm sao lại còn có chim được chứ.

Xuân Đức lúc này cảnh giác hấn lên, hấn thông qua đám tang thi muốn nhìn xem đến cùng thứ vừa phát ra âm thanh kia ở đâu.

“Tíu tíu”

Lại một tiếng chim hót vang lên, Xuân Đức lúc này lập tức bắt được vị trí âm thanh kia phát ra, lúc này hấn chú ý đến nóc của đại điện nơi này.

Ở trên nóc đại điện có một tổ côn trùng thật lớn, tiếng chim hót kia cũng là bọn nó phát ra, trong lòng Xuân Đức thì không biết nên nói gì, côn trùng phát ra tiếng chim, cái này lại là cái thể loại gì.

Giống như là phát hiện con môi, đám côn trùng bên trên đại điện lập tức nhào xuống, hướng về phía đám tang thi. Những côn trùng này nguyên một đám diện mạo dữ tợn, trên lưng có bốn cánh, có xác ngoài giống như kim loại, có điều là kim loại màu đen, bọn nó bay xuống thoáng cái đã tràn đầy cả đại điện, bọn nó vừa bay vừa phát ra âm thanh “tú tú” như tiếng chim, tiếng “ tú tú “ kia tựa hồ là một loại công kích linh hồn nào đó, khi nghe vào trong tai khiến cho người ta lâm vào ảo giác như đang đối diện một con Thượng Cực Thiên Ưng vậy.

Nhưng tiếp theo một màn để cho Xuân Đức cũng phải toát mồ hôi lạnh.

“ Keng keng keng...”

Đám côn trùng kia lão đến mấy con tang thi muốn ăn thịt bọn nó nhưng lại bị cương phong bên ngoài đám tang thi đánh lui, cương phong bên ngoài đám tang thi là kế thừa một phần lực lượng từ Nguyên Ma, Hằng Vương Tiên Cảnh cũng không dám trực tiếp đón đỡ vậy mà đám côn trùng kia cứ như vậy lao vào.

Cương phong chém lên thân thể bọn nó thì bắn ra hoa lửa, còn con côn trùng kia thì chẳng bị làm sao cả.

Không những cương phong bên ngoài vô dụng mà đến ngay cả “Hỏa độc” trên người đám tang thi cũng không có cách nào thương tổn đến đám trùng này.

Đã không sợ thì cũng thôi đi, đã vậy đám này con trực tiếp ăn luôn.

Xuân Đức lúc này chỉ cảm thấy một hồi miệng đắng lưỡi khô.

Nhưng ngay vào lúc Xuân Đức đang suy tính nên làm cách nào để xử lý đám trùng này thì đột nhiên một cái bóng màu đen dùng tốc độ cực nhanh từ trên trời lao xuống, bóng đen kia không lớn lắm, chỉ bằng cổ chân mà thôi, bốn phía nó tản mát ra lục quang, ánh mắt nó đỏ rực như hai cục than hồng. Cái miệng của nó có đầy xúc tu màu xanh lam đang ngoe nguẩy.

Cũng không kịp nghĩ nhiều, Quỷ Kiếm nơi tay Xuân Đức chém ra nhất kiếm, trong miệng hắn khẽ nói:

“ Kiếm Nhất-Quỷ Hồn Nhất Trảm ”

Kiếm quang lóe lên, chém về phía con trùng lớn kia nhưng sau một khắc đồng tử Xuân Đức co rụt lại, chỉ thấy con trùng kia vậy mà cả thân thể trở nên hư ảo, kiếm quang ác liệt cuồng bạo chém xuyên qua thân thể nó nhưng lại không gây cho nó bất kỳ thương tổn nào.

Trong lòng hắn liền “ Lộp bộp ” một tiếng.

Tốc độ con trùng kia cực nhanh, vừa đó mà đã tới trước mặt Xuân Đức rồi, từ trong miệng nó phóng ra vô số xúc tu hướng về phía đầu Xuân Đức bắn tới.

Nhưng vào lúc này ở bên ngoài thân thể Xuân Đức nổi lên một màn huyết thủy nhưng xúc tu kia sau khi đâm vào bên trong huyết thủy được một chút liền không thể tiến thêm.

Có điều nhìn thấy mấy xúc tu kia vậy mà có thể xuyên qua được phòng ngự của Long Sát thì Xuân Đức liền ứa mồ hôi lạnh. Cứ thử tưởng tượng mấy trăm căn xúc tu kia mà bắn vào đầu thì hắn sẽ thành cái bộ dạng gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1434: Năng Lực Mới Của Thiên Xích Bích Huyết

Ngay khi con trùng vương kia vị Long Sát giữ chân thì Bóng Ảnh cùng với Nguyên Ma liền muốn kích sát nó. Có điều lúc này Xuân Đức lại hô lên.

“ Lão nhị, lão tứ dừng tay. Lão tam vậy khôn nó.”

Xuân Đức vừa hô lên thì Long Sát liền thoát ly khỏi thân thể Xuân Đức sau đó bao lâu con “Trùng vương” kia.

Trùng vương vừa bị vây khôn thì đám lâu la trùng nhỏ liền bỏ qua mấy con tang thi mà tấn công qua bên này. Xuân Đức vừa nhìn thấy một màn như vậy thì liền quát lớn:

“ Lão nhị, lão tứ ngăn cản bọn nó.”

Bóng Ảnh cùng Nguyên Ma nghe vậy thì đồng thời ra tay ngăn lại đám trùng đông như quân nguyên đang lao đến đây. Xuân Đức lúc này vung tay lên một cái, tất cả cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh đều xuất hiện.

“ Mọi người đồng thời ngăn cản đám côn trùng này, đám này rất khó giết chết vì thế chỉ cần giữ chân bọn chúng thôi, đợi ta thu phục con Trùng Vương này mọi việc sẽ được giải quyết.”

Những tên cường giả vừa ra bên ngoài nghe hấn nói như vậy thì đồng thời hô.

“ Rõ.”

Tiếp đó mọi người đồng thời ra tay ngăn cản đám trùng này. Nhưng ngay sau đó tiếng kêu kinh dị của Long Sát, Bóng Ảnh, Nguyên Ma lần lượt vang lên.

“ Đại ca, nhanh xử lý con quái trùng này, nó đang thôn phệ thân thể của đệ.”--- Long Sát hoảng sợ nói.

Cùng lúc này Bóng Ảnh và Nguyên Ma đều kinh dị nói:

“ Đại ca, không xong, đám quái trùng này có thể thôn phệ giống như mọi thứ, bọn nó cắn nuốt tất cả tụi thân lớn mạnh.”

Xuân Đức nghe mọi người là hoảng thì nhìn lên, chỉ thấy con “ Trùng Vương” to lớn bên trong thân thể của Long Sát đang không ngừng cắn nuốt Hỗn Động Thiên Thủy, tốc độ cắn nuốt của nó không nhanh nhưng mà quả thực đang cắn nuốt, mỗi khi nó cắn nuốt thì phía bên ngoài thân thể nó liền hiện lên một tầng mỏng thủy nguyên tố.

Lại nhìn qua bên đám trùng lâu la, bọn kia thân thể không biết là từ cái gì cấu thành nhưng cứng rắn vô cùng, ngạnh kháng tất cả công kích của mọi người mà chẳng thương tổn gì. Đã vậy trong quá trình ngạnh kháng, bọn nó còn tranh thủ cắn nuốt đại lượng tiên lực, khiến cho bọn nó mỗi lúc một cường.

Nhìn thấy cảnh tượng như thế thì trên trán Xuân Đức lúc này cũng là toát ra mồ hôi. Hắn biết bây giờ quyết định thắng bại là do hắn.

Tâm niệm vừa động hắn dùng cưỡng ép phát động linh hồn lực muốn đưa con trùng vương kia vào bên trong không gian vong linh nhưng mà linh hồn lực của hắn vừa chạm vào con “Trung vương” liền bị nó đánh bật ra.

“Thứ đáng chết.”--- Xuân Đức giận mắng một tiếng.

Không thể thu vào bên trong không gian vong linh hẳn chỉ còn cách áp dụng phương pháp trước kia lúc thu phục Hồn Động Thiên Thủy cùng Hồn Động Cương Phong.

Tay hẳn bấm niệm pháp quyết, miệng hẳn khẽ ngâm:

“Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia... Hiện.”

Ngay lập tức “Ma bia” từ bên trong thân thể Xuân Đức bay ra bên ngoài, hóa thành một tấm mộ bia to lớn, phát ra huyết quang ngập trời.

Lăng không điếm ra ba điếm, Xuân Đức lần nữa khẽ nói:

“Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia- Linh Hồn Xiềng Xích.”

“ Xoạt xoạt xoạt...”

Thiên xích đang quấn quanh trên thân bia đột nhiên thoát ly thân bia, hóa thành từng đầu hắc mãng cắn tới con “Trùng vương”

“ Phập phập phập...”

Chín sợi xích đâm xuyên qua thân thể Long Sát đâm vào bên trong thân thể “Trùng Vương”, ngay trong nháy mắt xích sắt đâm vào bên trong thân thể “Trùng Vương” thì cả thân thể nó điên cuồng run rẩy, quanh thân thể nó lập lòe ánh sáng xanh lục.

Không những con “Trùng Vương” run rẩy mà đến ngay cả “Xuân Đức” cũng run lên bần bật, hẳn lúc này chỉ cảm thấy linh hồn lực lượng của bản thân như nước tràn bờ đê chảy ra bên ngoài, bị Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia hấp thụ đi.

Nghiến răng ken két, Xuân Đức tức giận nói:

“ Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia- Linh Hồn Nô Dịch.”

“ Xoạt...”

Một sợi xích màu đỏ từ bên trong Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia bay vụt ra, sợi xích màu đỏ này không phải thực thể mà hư ảo giống như linh hồn vậy, sau đó đâm vào bên trong thân thể con “Trùng Vương”, con “Trùng Vương” kia trong nháy mắt khi bị sợi xích màu đỏ đâm vào bên trong thân thể thì ngừng giãy dụa.

Cùng lúc này 10 sợi xích đồng thời rút ra khỏi thân thể con trùng vương, đồng thời mang theo linh hồn của nó.

Nhìn thấy cảnh này, Xuân Đức lập tức kêu gọi Tiểu Mộng nói:

“ Tiểu Mộng biến nó trở thành ngu ngốc đi.”

Hắn vừa kêu gọi, Mộng Ma từ trong thân thể hắn bay ra ngoài, cả người con bé bùng lên “Diệt Hồn Diễm”, con bé hướng thẳng linh hồn của “Trùng Vương” đánh tới.

“ Âm ...Rít rít rít”

Một quyền của Tiểu Mộng đánh lên linh hồn của con trùng vương lập tức khiến nó hét thảm, linh hồn của nó trong nháy mắt trở nên sáng tối bất định, cũng nhân lúc này sợi xích màu đỏ từ Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia chui vào bên trong linh hồn con “Trùng Vương” triệt để không chế nó.

Nhưng đúng vào lúc này, Xuân Đức đột nhiên cảm thấy nguy hiểm chí mạng ập đến từ phía sau lưng, sắc mặt hắn liền đại biến.

Cũng không cần suy nghĩ, hấn lập tức mở ra toàn bộ phòng ngự của bản thân.

Tâm niệm vừa động, “Dây truyền sinh mệnh” ở trên cổ hấn cùng “ Hấp huyết đai lưng” ở hông hấn đồng thời tản mạn ra hào quang huyết sắc, trọng điệp lên nhau hình thành phòng hộ.

Cùng lúc này, ánh sáng phòng hộ màu trắng từ “Thiên Cốt Giáp” cùng đồng thời hiện lên, vẫn chưa hết “ Huyết Sắc Phi Phong” ở phía sau hấn lúc này cũng sáng ngời tản mạn ra quang mang màu vàng bao trùm lấy hấn.

Xuân Đức thoáng cái được bao trùm bên trong bốn tầng phòng ngự, thêm vào long khí gia thân nữa là năm.

Đang từ phía sau đánh lén bất ngờ hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long nhìn thấy một màn như vậy thì tí nữa rớt tròng mắt ra ngoài.

“ Âm âm...”

Một thanh băng kiếm, một thanh hỏa kiếm đồng thời chém lên tầng tầng phòng hộ của Xuân Đức, trong nháy mắt bộc phát nổ vang.

Hai đại cao thủ Thiên Vương Tiên Cảnh đồng thời ra tay, mặc dù bị thương nhưng vẫn là vô cùng kinh khủng, tầng tầng phòng hộ của Xuân Đức lúc này bị hai kiếm này lần lượt chém nát.

Nhưng chỉ nghiền nát được bốn tầng phòng hộ ở bên ngoài, còn chưa vượt qua tầng long khí phòng hộ thì uy lực của hai kiếm kia đã bị hóa giải hoàn toàn.

Không những hóa giải hoàn toàn mà còn bắn ngược lại khiến cho Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long bay ngược về phía sau thổ huyết không ngừng.

Cũng vào lúc này, Quỷ Kiếm bên trong thân thể Xuân Đức vốn đang nằm yên, lúc này đột nhiên tỉnh dậy bay vọt ra bên ngoài, lẳng không chém ra một kiếm.

Kiếm quang khủng khiếp cày nát toàn bộ hành lang chém thẳng về phía hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1435: Thu Phục Trùng Vương

Hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long lúc trước ra tay đánh lén là dùng toàn lực nên khi bị phản chấn từ Thiên Cốt Giáp cùng Huyết Sắc Phi Phong liền khí cho hai người bị thương không nhẹ.

Thương cũ chưa lành, thương mới đã sinh, vết thương chồng chất vết thương khiến cho thương thế của hai người càng thêm nghiêm trọng.

Nhìn thấy kiếm quang nhiếp nhân tâm phách đang chém tới, cả hai người sắc mặt đều là tái nhợt không chút máu nhưng ngay vào lúc ai cũng sẽ cho rằng hai người kia sẽ bị một kiếm này chém làm hai khúc thì một lần nữa việc ngoài ý muốn phát sinh.

Từ bên trong bức tường bằng đá phiến ở bên cạnh, một cái ngọc thủ trắng nõn như ngọc thò ra bắt lấy hai người Thiên Ứng Long cùng Hắc Huyền sau đó kéo vào bên trong vách tường, biến mất không còn nhìn thấy tăm tích.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt lại trở nên khó xem thêm vài phần, ánh mắt hấn sắc bén như đao nhìn chăm chăm vào nơi hai người Thiên Ứng Long cùng Hắc Huyền vừa mới biến mất.

“Khá lắm, vậy mà vẫn còn có đồng bọn. Các ngươi cứ đợi đó, đợi ta giải quyết việc nơi đây xong lại sẽ đi tìm mấy người các ngươi tính sổ.”

Sau khi hận hận nói ra một câu, Xuân Đức lúc này lại bắt đầu quay lại công việc thu phục “Trùng Vương” cùng đàn của nó. Lúc trước đang làm

đến bước cuối cùng lại bị phá hư bây giờ hẳn phải làm lại từ đầu, đó cũng là vì sao hẳn lại tức giận như thế.

---o0o---

Lúc này đây, tại một nơi nào đó bên trong tòa mộ điện. Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đang không ngừng nôn ra máu tươi, bên trong còn lẫn không ít nội tạng. Lúc này đây ở bên cạnh hai người bọn họ còn có thêm một đôi nam nữ khác.

Hai người này nhìn từ bên ngoài thì còn rất trẻ, nam tử tuấn lãng phi phàm, mặt như quan ngọc, thân cao 2m , cả người phát ra khí tức trầm ổn.

Nữ tử ở bên cạnh hẳn yêu mị như hồ ly tình, ánh mắt như làn thu thủy, da trắng như tuyết, tóc dài ngang lưng, mỗi lần nàng khẽ mỉm cười đều khiến cho nam nhân điên đảo.

Một nam một nữ này chính là hai người cứu đi Thiên Ứng Long cùng Hắc Huyền thoát một kiếp.

Sau khi đã phun ra hết máu tụ ở bên trong thân thể, phục dụng một loạt tiên đan thì hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long cũng đã khá hơn không ít.

Lúc này bọn họ đồng thời nhìn về phía nam tử cùng nữ tử kia cảm tạ, nói:

“ Cảm ơn Lăng Phàm đạo hữu cùng Tố Y tiên tử, nếu không phải hôm nay có hai vị đạo hữu ra tay tương trợ thì trúng ta liền phải bỏ mạng nơi đây rồi, ân tình này suốt đời không quên.”

Nam tử tên Lăng Phàm nhìn hai người khẽ gật đầu sau đó hỏi :

“ Hai vị đạo hữu làm sao lại kết thù cùng với người kia, ta cảm giác người kia đối với hai vị đã nổi lên tâm tư hẳn phải giết, không giết chết hai vị thì hẳn sẽ không dừng lại.”

Nghe được Lăng Phàm đề cập tới điểm này thì Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long cũng không có giấu diếm gì cả, lúc này Thiên Ứng Long nói:

“ Là do chúng ta động tham niệm, đạo hữu lúc trước hẳn cũng đã nhìn thấy bảo vật trên người tên kia.”

Thiên Ứng Long lời ít mà ý nhiều nhưng chỉ cần nói vậy thôi, hai người Lăng Phàm cùng Tố Y nghe thế thì liền hiểu nguyên do, hóa ra hai người này đều là đánh chủ ý lên bảo vật của người ta.

Điều này ở trong tu tiên giới cũng là việc bình thường mà thôi, giết người đoạt bảo vật như vậy ngày nào chẳng diễn ra, vì thế Lăng Phàm cùng Tố Y chỉ là khê gật đầu mà không nói cái gì nữa.

Nhưng vào lúc này Hắc Huyền lại nói:

“ Bảo vật trên người tiểu tử kia hai vị cũng đã nhìn thấy, có thể nói là cực kỳ kinh người, nếu chiếm được những bảo vật kia chúng ta thực lực cũng không ở phải như hiện tại, không biết hai vị có hứng thú tham gia kế hoạch của hai người bọn ta không?”

Nữ tử tên Tố Y nghe hẳn nói vậy thì cau mày lại, nàng lúc này nhìn Hắc Huyền, nàng có chút nhìn không ra đường đường đại danh鼎鼎 Hắc Diệm Thiên Vương vậy mà lại có một mặt như vậy.

“ Việc này xin thứ cho tiểu nữ không phụng bồi rồi, ta cùng phu quân của mình vẫn là nên đi tìm cơ duyên của chính mình trong này. Nếu ngày sau hữu duyên còn sẽ gặp lại.”

Nói xong thì nàng liền liếc nhìn qua Lăng Phàm một cái, Lăng Phàm nghe vậy thì gật đầu, tiếp đó hắn nhìn qua hai người Thiên Ứng Long cùng Hắc Huyền nói:

“ Ngày sau gặp lại.”

Tiếp đó hai người liền không nói thêm lời nào nữa mà đồng thời quay người rời đi.

Nhìn thân ảnh hai người từ từ biến mất nơi cuối thông đạo , sắc mặt Hắc Huyền trở nên khó coi nói:

“ Hừ, các người muốn ăn một mình sao, được lắm, Lăng Thanh Phàm, Bạch Tố Y hai người các người nhớ kỹ ta.”

Ở bên cạnh đó Thiên Ứng Long nghe vậy thì chỉ lắc đầu mà không nói gì, hắn biết tâm trạng của Hắc Huyền lúc này.

.....

Còn chưa đi quá xa, Tố Y giống như nghe được lời nói Hắc Huyền , sắc mặt nàng khó coi vạn phần. Nàng trừng điệt hừ lạnh một tiếng nói:

“ Tên kia cũng thật là một kẻ tiểu nhân, uổng cho thanh danh một đời Hắc Diễm Thiên Vương, lời như vậy mà hắn cũng có thể nói ra được, hắn không nghĩ xem là ai vừa cứu hắn, nếu biết vậy liền để người kia một đao giết chết hắn.”

Lăng Phàm đi ở bên cạnh nàng, nghe được Tố Y tức giận như vậy thì an ủi nói:

“ Không cần tức giận với hạng người như hắn làm gì, chúng ta xem như mù mắt mới cứu hắn.”

Tố Y lúc này khẽ nói :

“ Hay muội dẫn người kia đến nơi đây, người kia mà tới nơi này thì tên kia chết chắc rồi.”

Lăng Phàm nghe thế thì không khỏi nhìn qua Tố Y một cái, hấn khẽ lắc đầu nói:

“ Không cần thiết phải làm như vậy, việc của bọn họ sau này không có liên quan gì đến chúng ta.”

Tố Y nghe hấn nói thế thì bất đắc dĩ gật đầu, sau đó không nhắc tới chuyện dẫn Xuân Đức đi tới nơi này nữa. Tiếp đó hai người cứ như vậy mà đi, đi tìm cơ duyên của bọn họ.

.....

Ở chủ điện nơi.

Xuân Đức lúc này đã một lần nữa khổng chế lại bầy trùng đồng thời nô dịch được trùng vương.

Có điều làm xong những thứ này hấn cũng mệt không ra hình người, linh hồn lực của hấn lúc này chỉ còn một phần ba, không những thế , máu huyết bên trong cơ thể, long nguyên cũng bị hao tổn không ít do lúc trước vận dụng Hấp Huyết Đại Lung cùng Dây Chuyền Sinh Mệnh.

Cầm trong tay con “ Trùng Vương” Xuân Đức nhìn nó khẽ nói:

“ Cho đàn con của ngươi đi thăm dò nơi đây đi nào, nhớ khí tức của những kẻ này, nếu gặp liền báo cho ta biết.”

Xuân Đức lúc này đưa tay chộp vào hư không, tay hấn khẽ nắm lại, rút ra bốn sọ khí, đưa tới cho “Trung Vương” , “Trùng Vương” sau khi hít vào

mấy sợi khí thì lập tức trở nên hung phấn. Nó kêu lên một tiếng..

“ Rít rít...”

Tiếp đó ngàn vạn côn trùng bay đi khắp nơi.

Xuân Đức nhìn một màn như vậy thì khẽ cười, tiếp đó hẩn tạm thời đi vào bên trong không gian vong linh dưỡng thương thể, về phần tìm hiểu nơi này cùng tìm kiếm địch nhân sẽ do Bóng Ảnh làm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1436: Trị Thương

Không gian vong linh tầng 2.

Vừa thấy Xuân Đức đi vào trong này thì lão Hắc liền hỏi thăm:

“Làm sao lại bị thương vậy?”

Xuân Đức lúc này ngồi xuống bên cạnh lão Hắc, hấp thụ tinh hoa thiên địa mà lão ấy nhả ra, nghe hỏi vậy thì Xuân Đức đáp:

“Vận dụng Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia hai lần tiêu hao quá độ thôi không có gì đáng lo, mà lão biết con trùng này là gì không?”

Nói xong Xuân Đức liền mang con “Trùng Vương” ra cho lão Hắc nhìn xem, lão Hắc nhìn một chút thì nói:

“Ta cũng không biết, nhìn có phần giống Phệ Kim Trùng nhưng không phải, có lẽ đây là một loài biến dị mới.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“Không biết cũng liền thôi, chỉ cần biết tác dụng của nó là được rồi, đám này không gì không ăn, toàn thân cứng rắn vô cùng, bị Bóng Ảnh đánh lên thân một đòn toàn lực cũng không nát. Tốc độ tiến hóa cũng siêu việt, ta đang định dùng đàn tang thi đến để nuôi đám này, lão thấy sao?”

Lão Hắc nghe vậy thì có phần kinh ngạc nói:

“ Bọn ăn mọi thứ, ăn xong liền chuyển hóa thành tự thân thực lực luôn sao, cái này ta ngược lại biết một loại có điều nó ở trong sâu chân ma giới kia, đám kia gọi là Vạn Cổ Phệ Ma Trùng, thời kỳ trước ta cũng chỉ là nghe qua, cũng chưa từng nhìn thấy.”

Xuân Đức lúc này nâng lên con trùng vương bảo nó triển lộ ra phòng ngự, lập tức một làn nước mỏng hiện lên bao quanh lấy thân thể nó.

“ Lão nhìn này, Hồn Độn Thiên Thủy của Long Sát bị nó ăn đấy, vừa ăn xong thì liền có thể chuyển hóa rồi, rất khủng khiếp, mà đám này hầu như hoàn mỹ vô khuyết, thiếu sót duy nhất chỉ có linh trí chưa đủ mà thôi.”

“ Ta định cho nó ăn cả Long Sát cùng Nguyên Ma nhưng mà đang do dự không biết có nên cho nó ăn không, cho nó ăn xong lại mất công kiếm thân thể cho hai tên kia.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe vậy thì suy nghĩ một lúc, tiếp sau đó lão mới nói:

“ Phải xem khả năng chuyển hóa của thứ này, nếu như ăn vào 10 có thể chuyển hóa 6-7 phần thì nên để cho nó thôn phệ hai tên kia, còn không thì thôi.”

Xuân Đức lắc đầu nói :

“ Con trùng vương này khả năng chuyển đổi 5-5, đám lâu nhâu còn lại nhiều nhất 3 thành.”

Lão Hắc nghe vậy thì lập tức nói:

“ Như vậy thì bỏ đi, cứ để như vậy có rồi, tích hợp lại trên người một con trùng cũng không phải cái gì tốt, bây giờ Long Sát cùng Nguyên Ma có thể vừa tách rời, cũng có thể vừa kết hợp cực kỳ thuận tiện.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Vậ thì thôi, mà lão thấy ta nên đặt tên cho nó là gì, ta thấy nó đen đen, đặt tên cho nó là Tiểu Hắc được không. Khà khà.”

Hắc Ám Ma Thụ lập tức phủ quyết nói :

“ Tìm tên khác, thiếu gì tên đặt lại lấy tên của ta. Theo ta thấy mi cứ lấy tên nó là Phệ Thiên Trùng đi. Vừa hay vừa bá đạo.”

Xuân Đức lần này cũng lập tức phủ quyết nói:

“ Thôi dẹp, ta muốn tên nào nghe đơn giản mà gần gũi một chút. Bây giờ có A Ngọc, A khờ, A Mạnh rồi, thêm à gì nữa đây ta...”

Suy nghĩ một chút, Xuân Đức liền vỗ đùi cái đét nói :

“ Gọi nó là A Trân đi.”

Hắc Ám Ma Thụ nghe hấn nói vậy thì hỏi:

“ Nó có ý nghĩa gì không?”

Xuân Đức lắc đầu cười nói:

“ Không có, chẳng qua thích thì đặt thôi chứ ý nghĩa quái gì đâu.”

Hắc Ám Ma Thụ nghe vậy thì hết biết nói gì cho phải, tiếp sau đó Xuân Đức lại một mình chém gió với con thú sủng mới mà hấn vừa thu nhận, hấn lúc này bắt đầu tạo liên hệ cùng với A Trân.

Hấn cho A Trân ăn máu của bản thân, cùng long nguyên, đợi khi nào hai bên thành lập mối quan hệ vững chắc rồi thì hấn sẽ gỡ bỏ linh hồn nô dịch cho A Trân.

---o0o---

Thời gian qua nhanh, ba ngày sau.

Nghỉ ngơi ba ngày, Xuân Đức lúc này đã hoàn toàn khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, sau khi vừa khôi phục xong thì hẳn liền tạm biệt lão Hắc mang theo A Trân đi ra bên ngoài.

....

Không gian lóe lên một cái, Xuân Đức lúc này đã xuất hiện ở bên ngoài. Nơi đây là một cái tế đàn thật lớn, bên trên có một viên đá màu đen phát ra hắc quang dụ dị, xung quanh viên đá kia bị một loạt phù văn huyền ảo bao quanh nhưng phù văn kia liên tục phát ra ánh sáng huyết sắc thần bí.

Vừa ra bên ngoài thì hẳn liền thấy Bóng Ảnh, Nguyên Ma, Long Sát cùng một vài người khác nữa đang cùng một đám người xa lạ giằng co với nhau.

Đám người xa lạ kia cũng chỉ có 8 người, có điều linh áp mà bọn họ tản mạn đi ra vô cùng cường đại, không phải phổ thông tu sĩ Hằng Vương Tiên Cảnh bình thường có thể có được. Chăm đầu những người kia có ba người, hai nam một nữ. Trong ba người thì Xuân Đức cảm thấy có chút quen quen đối với hai người.

Cái mùi hẳn lúc này khê hít hít mấy cái, ánh mắt nhìn đám người kia dần trở nên băng lãnh.

Xuân Đức vừa xuất hiện thì người nơi đây nhất thời đều chú ý lên hẳn, hồn niệm tản ra quét đến quét luôn trên người hẳn muốn tìm ra được cái gì đó.

Ngay lúc đám người kia quét hồn niệm lên thân thể Xuân Đức thì cả người hấn bùng lên “Diệt Hồn Diễm”, hồn niệm đám người kia vừa tới gần liền bị đốt rụi, “Diệt Hồn Diễm” lúc này lan theo hồn niệm của đám kia muốn lần theo đốt chết chủ nhân của mấy đạo hồn niệm này.

Đám người phía đối diện cảm giác nguy hiểm lập tức chặt đứt hồn niệm của bản thân. Cả đầu ánh mắt trong lúc nhất thời đều co lại.

Vào giữa lúc đang căng như dây đàn thế này, Xuân Đức lại nói ra một câu sát khí mười phần:

“ Hai người các ngươi là kẻ đã cứu đi Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long đúng không, mùi vị trên hai người các ngươi ta vẫn còn nhớ rất kỹ, bây giờ các ngươi muốn chết như thế nào?”

Giọng nói của hấn mang theo sự lạnh lẽo khiếp người, khiến người nghe vào tai đều cảm thấy toàn thân không khỏe, lông mao dựng ngược.

Một tên nam tử ở bên cạnh Lăng Phàm cùng Bạch Tô Y ánh mắt lúc này cũng híp lại một đường kẻ đánh giá Xuân Đức, hấn lạnh lùng nói:

“ Cuồng vọng tự đại, ngươi tưởng ngươi là ai. Chẳng qua chỉ là một mao đầu tiểu tử còn chưa dứt sữa mà thôi, lại con không biết sống chết muốn giết hai vị Thiên Vương.”

Hấn chỉ vừa nói xong thì bên cạnh hấn Lăng Phàm đã truyền âm nói:

“ Hứa Tài đạo hữu không nên khinh thường, đừng để bộ dạng của người này đánh lừa, tên này cực kỳ nguy hiểm, Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long ở trong tay người này không qua nổi vài chiêu nếu không có bọn ta đến cứu thì có lẽ đã mất mạng.”

Nhưng ngay vào lúc này, Bạch Tố Y ở bên cạnh lại hướng Xuân Đức nói:

“Vị đạo hữu này, lúc trước chỉ là một chút hiểu lầm, chúng ta là nể tình giữa hai phái nên mới cứu hai tên kia một mạng, sau khi biết hai người kia là tham muốn bảo vật trên người đạo hữu, bọn ta đã không còn quan hệ gì với bọn chúng, ta lúc này có thể hướng đạo hữu tiết lộ nơi ẩn thân của hai người kia.”

Nàng vừa nói ra lời này liền khiến cho Lăng Phàm cùng Hứa Tài ở bên cạnh ngẩn ra, không nghĩ tới nàng hiển nhiên bán đứng hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long mà không chớp mắt lấy một cái.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1437: Xuất Hiện

Xuân Đức nghe xong nàng nói thì ánh mắt không khỏi híp lại, tiếp đó hần mỉm cười nói:

“ Nếu như vị tiên tử này đã có lòng như vậy không bằng cùng với lão nhị của ta , đi tới nơi hai con chuột kia đang lẩn trốn giết chết hai tên kia, lấy thực lực của tiên tử thì hần vắn đứt đầu hai tên kia cũng là một cái nhấc tay. Chỉ cần giết chết hai tên kia xong thì chúng ta ân oán xem như xóa bỏ. Tiên tử cảm thấy làm sao?”

Hứa Chí Tài nghe xong lời của Xuân Đức nói thì trùng điệp hừ lạnh một tiếng, hần cười gằn nói:

“ Người lại xem chúng ta là người ngu sao, nếu Tố Y tiên tử đi rồi nơi này chúng ta liền lâm vào thế yếu, đến lúc đó bảo vật nơi đây đều không phải rơi vào trong tay các ngươi. Đúng là thật tốt tính toán à. Hừ.”

Đối với cái thái độ của Hứa Chí Tài, Xuân Đức cũng không thềm để ý, hần lúc này chỉ nhìn về phía Bạch Tố Y , nhìn xem nàng này quyết định ra sao?

Bạch Tố Y nghe được Hứa Chí Tài nói thì cũng nổi lên lo lắng, có điều nếu không đi thì tất nhiên sẽ kết thù với một đại địch, điều này nàng càng không muốn nhìn thấy.

Thấy nàng do dự thì Hứa Chí Tài nói :

“ Ba người chúng ta chẳng lẽ lại còn sợ mấy người bọn hấn sao. Tiên tử không đi bọn họ cũng không thể làm gì được mấy người chúng ta, vất vả lắm mới có thể tới được nơi này bảo vật đã ngay trước mắt, tiên tử chẳng lẽ cam lòng dâng cho người khác.”

Sau một hồi lưỡng lự, Bạch Tố Y nói :

“ Trước hết bảo vật nơi này chúng ta phân nhau, sau đó lại đi tìm hai người kia. Đạo hữu thấy sao?”

Xuân Đức nghe vậy thì suy nghĩ một chút , sau đó liền gật đầu, thực sự mà nói thì hấn cũng không có ý định muốn chiến đấu với ba tên cường giả Thiên Vương Cảnh đang ở thời kỳ toàn thịnh thế này, cái kia chính là một cái quyết định không sáng suốt.

“ Như vậy cũng tốt, trước hết nên phân chia bảo vật nơi đây. Nhưng không biết làm sao chia?”

Hấn vừa hỏi thì Lăng Phàm bên kia liền nói:

“ Dựa vào thực lực của bản thân, các hạ thấy sao?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Rất hợp lý, ta không có ý kiến gì cả.”

Bạch Tố Y nói :

“ Nếu vậy chúng bắt đầu phá....”

Nàng còn chưa nói xong thì một tiếng nứt vỡ vang lên, âm thanh tuy không lớn nhưng mọi người ở đây đều nghe được rõ ràng.

Lúc này một đám người đều nhìn về phía bên trên tế đàn chỉ thấy viên đá to lớn ở nơi kia lúc này đã xuất hiện một vết nứt to bằng đầu ngón tay xuất hiện.

“ Rắc rắc rắc...”

Có điều những vết nứt kia lan nhanh thì lan ra khắp cả viên đá, cùng lúc này tất cả phù văn huyền ảo ở bên ngoài viên đá đều biến mất, đồng thời từ bên trong khe nứt kia bắt đầu truyền ra những tiếng kêu gào trầm thấp.

“ Gừ Gừ..... Gừ Gừ....”

Tiếng gầm gừ này ý hết tiếng gầm gừ của một con hung thú bị thương. Mọi người nghe được tiếng gầm gừ này thì đều cảm thấy bất an.

“Rắc...”

Một vết nứt lớn xuất hiện, cùng lúc đó mọi người có thể thấy được một ánh mắt đang ở bên trong khối đá bên trên tế đàn nhìn mọi người. Cũng vào lúc này, một lượng lớn hắc khí thông qua cái khe bên trên khối đá lớn kia chảy tràn ra bên ngoài.

Xuân Đức nhìn thấy một màn này thì trước hết thu lại tất cả mọi người, sau đó cũng trốn vào bên trong không gian vong linh. Trước khi trốn vào không gian vong linh hắn còn mạnh mẽ đóng lại cánh cửa nơi này.

“ Âm âm...”

Cả cánh cửa đi vào nơi tế đàn nơi này “âm âm” đóng lại, thấy thế thì đám người Bạch Tố Y, Lăng Phàm, Hứa Chí Tài đều cả kinh, sau đó là giật tím mặt.

Hứa Chí Tài quát :

“ Người muốn làm gì?”

Có điều lúc này Xuân Đức đã biến mất, cũng không ai đáp lại lời của Hứa Chí Tài.

Thấy Xuân Xuân đã trốn đi mất thì Hứa Chí Tài giận tím mặt quát :

“ Súc sinh.”

Xuân Đức lúc này đã trốn vào không gian vong linh ,hắn biết cái thứ chuẩn bị đi ra kia sẽ không phải cái gì dễ đối phó, hắn muốn để cho ba tên kia đi thăm dò cái thứ chuẩn bị đi ra kia. Nếu mà là lưỡng bại câu thương thì càng tốt, hắn sẽ cho mỗi bên một đao trí mệnh, giải quyết cả 2 luôn, xong việc.

.....

“ Âm....”

Cả khối đá to lớn vỡ nát, cùng lúc đó vật ở bên trong lộ ra trước mắt mặt mọi người.

Nhưng đồ vật kia vừa xuất hiện thì liền khiến cho tất cả mọi người nơi đây kinh ngạc đến không nói ra lời, dù là Xuân Đức ở bên trong không gian vong linh cũng là như vậy.

Thứ vừa xuất hiện không phải là một con quái vật gì cả, mà là một cái mũ , một cái mũ giống loại chiến binh la mã cổ đại hay dùng nhưng mà cái mũ này không ngờ lại có tính mạng.

Ánh mắt lúc trước mọi người thấy được cũng không phải là giả, mà là ánh mắt từ bên trong cái mũ kia, hai ánh mắt đỏ hồng như loài hung thú nào đó, toàn thân chiếc mũ kia luôn tực tràn ra hắc khí.

Hắc khí kia dần dần tụ lại với nhau, sau đó ngưng thực biến hóa thành một người nam tử cầm đại phủ, nam tử kia giống như một vị chiến ma, thân thể hắc khôi ngô, tráng kiện, trên thân đầy rẫy vết thương đang chảy máu.

Đương nhiên máu ở đây cũng không phải máu thật mà là hắc khí chảy ra, có điều nhìn rất giống thật mà thôi.

Nhìn vào nam tử kia đang cầm đại phủ kia tất cả mọi người chỉ cảm thấy một trận hít thở không thông. Máy người Lăng Phàm, Bạch Tố Y, Hứa Chí Tài còn đỡ, mấy người phía sau bọn hắc lúc này đều là sắc mặt trắng bệch hai chân run rẩy, bộ dạng đứng không vững.

Đúng lúc này nam tử kia cầm đại phủ kia há mồm khẽ gầm lên.

“ Diệt thiên, diệt địa, đồ tận thương sinh.”

Tiếng gầm của hắn như tiếng rống gầm, cả không gian nơi đây vì tiếng gầm của hắn trở nên rung lắc kịch liệt, đất đá, thạch bích từ bên trong vỡ ra rơi xuống phía dưới.

Cùng lúc này nam tử kia lại há miệng lớn khẽ hút, lập tức trước miệng hắn có một cái vòng xoáy cực đại hút, tất cả mọi thứ ở bên trong không gian nơi đây vào trong miệng, từ thiên địa tiên khí, đất đá.. Không từ một thứ gì.

Đám người Bạch Tố Y, Hứa Chí Tài, Lăng Phàm cùng những người khác cũng là khó khăn lắm mới có thể chống đỡ được lực hút kia.

Sau khi hút vào bên trong đại lượng vật chất thì trên thân nam tử cầm đại phủ kia xuất hiện một bộ chiến giáp, chiến giáp kia tả tơi rách nát vô cùng. Có điều mọi người đều nhìn ra được cái gì đó.

Bộ chiến giáp vừa được tạo rất ăn khớp với cái mũ mà hấn đang đội.

Đột nhiên “Ồ ồ”

Trong miệng tên nam tử đại hán kia đột nhiên phát ra thanh âm cổ quái, tiếp đó hấn vung mạnh phủ bổ xuống, thiên địa tách rời một cái không gian vết nứt hiện ra chém thẳng về phía đám người Bạch Tố Y, Hứa Chí Tài, Lăng Phàm.

Đám người Bạch Tố Y, Hứa Chí Tài, Lăng Phàm hiện tại có muốn chạy cũng không được, cửa ra duy nhất nơi này đã bị Xuân Đức đóng lại muốn phá giải phải mất không ít thời gian, bất đắc dĩ, bọn họ lúc này chỉ có thể liều mạng chống lại.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1438: Vô Đề

Nhìn một phủ như khai thiên tích địa đang bỏ xuống kia, sắc mặt ba người Lăng Phàm, Hứa Chí Tài, Bạch Tố Y ngưng trọng chưa từng có.

Trong mắt Lăng Phàm lóe lên vẻ tàn khốc, tâm niệm hấn khê động một thanh chiến đao màu vàng hiện ra xuất hiện trong tay phải hắn.

Cổ tay phải đột nhiên khê đưa lên, chiến đao “Loong coong” một tiếng tách ra trên không trung, hóa thành ngàn vạn đao ảnh, đao ảnh kia tách ra sau đó hợp nhất hóa thành một kinh thiên cự đao bỏ xuống, một đao đao quang cực kỳ chói mắt đột nhiên hiển hiện, tiếng cắt nát hư không liên tục vang lên.

“ Thiên Thu Bá Đao-Nhất Đao Thiên Thu’

Lăng Phàm gầm lên một tiếng, đao mang âm âm chém xuống chống lại nhất phủ đang bỏ đến đây.

“Âm âm”

Hai công kích tuyệt cường va chạm với nhau hình thành nên liên miên tiếng nổ lớn, cùng lúc đó một luồng sóng năng lượng khủng khiếp lấy trung tâm từ vụ nổ lan ra bốn phía xung quanh, khiến cho mặt đất cũng bốn phía bức tường xung quanh hình thành vô số vết nứt.

Nhưng ngay sau đó , ánh mắt của mấy người Lăng Phàm, Hứa Chí Tài, Bạch Tố Y đồng thời co rụt lại, chỉ thấy từ bên trong vụ nổ phủ ảnh kia

cũng không có biến mất mà một lần nữa chém nát đao quang tiếp tục chém xuống.

“ Không xong nhanh tránh ra.” --- Lãng Phàm hét lớn.

Nhưng ngay sau đó hấn liền biến sắc, không những hấn mà tất cả mọi người đều biến sắc, bọn họ đều bị lực lượng trói buộc không cách nào tránh thoát phủ ảnh kia.

Lãng Phàm lần nữa hét:

“ Mọi người đồng thời ra tay ngăn lại.”

Không cần hấn nói thì cả tám người đều đã tự giác lấy ra binh khí từ trước, lúc này đã rót toàn lực vào trong vũ khí sau đó không hẹn mà cùng đành ra nhất kích.

Phủ ảnh khủng khiếp bổ xuống đánh lên binh khí của tất cả mọi người, chấn ra linh áp cực khi khủng khiếp, không gian nơi đó trực tiếp bị đánh cho nứt vỡ thành từng mảnh rơi lả tả.

“Phanh”

Một tiếng nổ đing tai nhức óc vang lên,ngoại trừ ba người Lãng Phàm, Bạch Tố Y cùng Hứa Chí Tài là bị đánh lùi ra phía sau mấy trăm mét ra, về phần những người khác đều trực tiếp bị đánh văng ra xa xa, đập lên vách tường hình thành mấy cái hố hình người. Cũng trong một cái sát na này, năm người kia đồng thời tử vong.

Tuy ba người Lãng Phàm, Bạch Tố Y, Hứa Chí Tài ngăn cản được một phủ này nhưng cả ba cũng đồng thời bị thương, khoe miệng ba người tràn ra máu tươi, ánh mắt có phần sợ hãi nhìn về phía nam tử cầm đại phủ đang đứng nơi xa.

Lăng Phàm nói :

“ Thứ này uy lực có thừa nhưng linh hoạt không đủ, mọi người nhanh chóng tản ra.”

Hai người khác nghe vậy thì đồng thời tản ra mấy phương hướng khác nhau. Sau đó cảnh giác nhìn chăm chăm đại hán cầm chiến phủ.

Nhưng sau một lúc thì bọn họ cũng không thấy đại hán kia xuất chiêu mà cứ đứng ở nơi đó giống như là đang nghỉ ngơi dưỡng sức vậy.

Bạch Tố Y lúc này nhạy cảm phát hiện cái gì, nàng vội nói:

“ Thứ này là đang khôi phục, nhanh ra tay, đợi lúc nó khôi phục lại xuất ra một phủ ba người chúng ta liền xong đời.”

Hai người khác nghe vậy thì nhìn nhau một cái, khẽ gật đầu, tiếp đó đồng thời tiến lên chém giết đại hán cầm chiến phủ.

Ba người đều nâng cao binh khí, truyền toàn bộ lực lượng vào bên trong binh khí sau đó đánh ra nhất kích. Ba người lần lượt hô lớn:

“ Thiên Thu Bá Đao-Nhất Đao Thiên Thu”

“ Hoàng Tuyền Nhất Trảm”

“ Thanh Liên Kiếm Ca”

Nhưng vào đúng lúc này, đại hán cầm chiến phủ đột nhiên động, cơ thể hắn thoáng dài ra thêm bốn cánh tay cùng hai cây chiến phủ.

Hắn cũng không có phong ngự mà vùng chiến phủ thẳng hướng ba người bổ xuống.

Cảm nhận được uy lực từ một phủ này sắc mặt ba người đều không tốt đi đâu , tuy một phủ này so với một phủ lúc trước thì yếu hơn rất nhiều nhưng lấy tình trạng của ba người hiện tại có thể đón đỡ được hay không còn chưa biết được.

Có điều ba người lúc này đều đã dốc toàn lực, đã đâm lao đành phải theo lao không cách nào dừng lại được.

“ Âm âm âm....”

Ba công kích tuyệt cường của ba đại cường giả Thiên Vương Tiên Cảnh trong nháy mắt bị ngăn lại, không những bị ngăn lại ba người còn bị đánh bay ngược về phía sau , văng ra xa xa. Vừa bay đi vừa thổ huyết không ngừng.

“ Bịch bịch bịch..”

Ba người như ba cái bao tải thịt bị quăng trên mặt đất, nằm co giật không ngừng, trong miệng thì liên tục trào ra máu tươi cùng mảnh vỡ nội tạng.

Có điều sau khi đánh cho ba người bị thương sắp chết thì đại hán cầm chiến phủ kia lại một lần nữa bất động. Đứng yên nơi đó không nhúc nhích giống như lời Bạch Tố Y nói là đang khôi phục.

Ba người Bạch Tố Y, Lăng Phàm, Hứa Chí Tài nhìn thấy vậy thì một cỗ cảm giác sống sót sau tai nạn dâng lên trong lòng mỗi người nhưng đúng vào lúc này, từ hư không phụ cận đột nhiên tuôn ra đại lượng xích sắt màu đen lao về phía ba người.

Nhìn thấy một màn này thì ba người đều kinh hải không thôi, cả ba đồng thời gầm lên :

“ Tiêu nhân hèn hạ đê tiện , người dám.”

“ Phúc phúc phúc...”

Có điều ba người có la hét, có chửi mắng thì cũng vậy thôi, mấy chục sợi xích thô to như cổ tay người lớn đâm thẳng vào bên trong cơ thể bọn họ, đục ra vô số lỗ máu dữ tợn.

Lúc này đây ba người đã là nỗ lực hết đà, làm gì còn sức chống cự với “ Thiên Xích” vừa bị “Thiên Xích” đâm vào liền triệt để bị phong ấn lại.

Tiếp đó ba người đồng thời bị “Thiên Xích” kéo vào bên trong hư không, biến mất không thấy đâu.

Ngay khi ba người biến mất thì một cái lỗ hồng không gian đồng thời mở ra, vô tận “ Thiên Xích” màu đen như độc xà bay ra bên ngoài lao đến đại hán cầm chiến phủ.

Còn chưa dừng lại đó, cũng vào lúc này một cổng không gian khác được mở ra, vô số cánh cây nhìn như thủy tinh màu lam nước biển vươn ra bên ngoài cũng hướng về phía đại hán cầm chiến phủ mà lao đến.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1439: Huyết Ma Linh Khó Chơi

“ Phúc phúc phúc...”

“ Phúc phúc phúc...”

“ Phúc phúc phúc...”

Vô tận xiềng xích đâm xuyên vào bên trong thân thể của đại hán cầm chiến phủ, không những vậy hàng loạt cành cây của lão Hắc cũng quán lấy đại hán kia.

Xuân Đức đang ở bên trong không gian vong linh , nhìn thấy một màn như vậy thì cảm thấy có chút khó tin, hắc thì thầm.

“ Cứ như vậy liền đã xong rồi sao? Sẽ không đơn giản như vậy chứ.”

Lời vừa hạ xuống, chỉ thấy cả người đại hán kia bùng lên ánh sáng màu đen, cùng lúc đó một sức mạnh khổng lồ đánh bật toàn bộ “ Thiên Xích” đang đâm sâu vào bên trong thân thể của hắn ra ngoài.

“ Leng keng.. Leng keng..”

“ Leng keng.. Leng keng..”

“ Leng keng.. Leng keng..”

Vô số sợi “Thiên Xích” không chịu nổi sức mạnh kia vậy mà trực tiếp bị nghiền nát, đứt đoạn bay lả tả rơi trên mặt đất

Ngay vào lúc Xuân Đức kinh sợ không thôi thì lão Hắc lại lên tiếng nói chuyện.

“ Việc này cứ để ta giải quyết cho, thứ này chẳng qua là hấp thụ được một chút máu của Tôn Cấp cường giả bây giờ sinh ra một chút linh trí mà thôi. Đợi ta hấp thụ sạch nó thì thứ kia liền thuộc về mi.”

Xuân Đức nghe vậy thì không nhiều lời, lập tức thu hồi “ Thiên Xích”, “ Thiên Xích” đầy trời thoáng cái biến mất không thấy đâu nữa. Vận dụng Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia cực kỳ tiêu hao linh hồn lực, nếu không phải bất đắc dĩ phai sử dụng thì hẳn cũng sẽ không dùng tới.

Ngay vào lúc hắn vừa thu về Thiên Xích xong thì lão Hắc lại lên tiếng:

“ Ảnh đi đâu rồi, gọi tên kia đến đây, bên trong cơ thể con Huyết Ma Linh kia oán niệm quá cường đại đang dần ăn mòn đồng hóa một số bộ phận cơ thể ta.”

Nghe lão Hắc nói Xuân Đức lập tức gọi Bóng Ảnh đi ra ,đồng thời hắn nhìn về phía mấy cành cây đang quấn lấy đại hán cầm chiến phủ.

Chỉ thấy cành lá nhìn như thủy tinh màu lam của lão Hắc hiện tại đã bị nhiễm một tầng huyết khí, có nhiều cành biến thành màu đỏ thì lại quay qua công kích những cành cây khác, cực kỳ dị.

.....

Bóng Ảnh vừa đi ra, không cần đợi lão Hắc phân phó, hắn đã hóa thành một luồng khói đen dung nhập vào bên trong cành cây của lão Hắc.

Lúc này dùng mắt thường có thể thấy được Bóng Ảnh đang di chuyển ở bên trong thân thể của lão Hắc, rất nhanh Bóng Ảnh liền đã tiếp xúc đến mấy cành cây bị đồng hóa kia.

Ngay khi hai bên gặp nhau thì huyết sắc liền bị hắc sắc nhanh chóng thôn phệ toàn bộ, mấy cành cây lúc trước bị đồng hóa lúc này lại được lão Hắc không chế.

Mấy cành cây kia lúc này hung hắc đâm thẳng vào trong miệng của đại hán mặc chiến phủ, xuyên vào bên trong thân thể hắc tiếp đó điên cuồng khuếch trương ra xung quanh.

Thoáng cái cả người tên đại hán kia liền mọc đầy loại dây leo kỳ lạ.

“Chỉ là một cái nho nhỏ Huyết Ma Linh thôi muốn chống lại ta sao. Ngoan ngoãn dâng hiến máu huyết của ngươi cho ta nào, đây là đặc ân ban cho người đây, khắc khắc.”--- Lão Hắc vừa điên cuồng hấp thụ tinh hoa sinh mệnh của con Huyết Ma Linh đồng thời cười gằn không dứt.

Điệu cười của tên này có thể nói là gian ác đến cực điểm, Xuân Đức lúc này cũng hiểu vì sao tên này gọi là Hắc Âm Ma Thụ mà không phải Quang Minh Thánh Thụ rồi. Thảo nào ngày xưa lại cùng với Vô Địch một chỗ.

.....

Con “Huyết Ma Linh” sức mạnh còn hơn cả ba tên Thiên Vương Tiên Cảnh hợp lại nhưng đối diện với Bóng Ảnh cùng Lão Hắc liên thủ thì không sức phản kháng.

Oán niệm đồng hóa của “Huyết Ma Linh” bị Bóng Ảnh khắc chế còn về mặt lực lượng thì nó lại bị Lão Hắc khắc chế, thành ra đối mặt với hai người nó liền trở nên vô lực.

Nhưng phải công nhận một điều, con Huyết Ma Linh này sinh mệnh tinh hoa cực kỳ khổng lồ, khổng lồ đến mức mà Lão Hắc hấp thụ cả mấy canh giờ còn chưa xong.

.....

Năm ngày sau.

Nhìn thấy Huyết Ma Linh Vẫn chưa tiêu tán thì Xuân Đức có chút sốt ruột nói:

“ Lão Hắc nhanh nghĩ cách kéo nó vào không gian bên trong đi, chứ cứ duy trì không gian thông đạo thể này tiêu hao linh hồn lực của ta lớn quá.”

Nghe hẳn nói thế thì lão Hắc bất đắc dĩ nói:

“ Nếu kéo vào được thì ta còn dây dưa với nó bên ngoài làm quái gì cho mất công, Củ Cải mi thấy ta giống kẻ ngu lắm sao. Cố gắng chịu đựng, dăm bữa nửa tháng thì con Huyết Ma Linh này liền chết thôi.”

Xuân Đức nghe nói phải đợi nửa tháng thì sắc mặt tím đen, có điều hẳn cũng chỉ cố nhìn mà thôi, dù sao việc này cũng không phải không có lợi.

.....

Nửa tháng đi qua, có điều con Huyết Ma Linh kia vẫn chưa chết, nó vẫn sống dai như đũa.

.....

Một tháng trôi qua. Thứ kia vẫn còn sống, có điều đã không còn giãy giụa nhiều nữa rồi. Nhìn tình trạng đã sắp chết đến nơi.

“ Thứ này sống thật dai, tinh huyết của cường giả tôn cấp mạnh vậy sao? Chỉ lưu lại một chút liền sinh ra đời tồn tại biến thái thể này.”--- Xuân Đức cảm khái nói.

Nghe hẳn cảm khái, Hắc Âm Ma Thụ cười lạnh nói:

“ Đám kia máu huyết là thứ ta thích nhất đấy, chỉ cần ăn một vài tên mấy ngàn năm sau cũng không cần ăn thêm thức ăn.”

Xuân Đức nghe vậy thì một trận không nói gì, đúng lúc này ở bên trong không gian vong linh tầng 2, trời bắt đầu lại đổ cơn mưa, Xuân Đức nhìn lên bầu trời nói:

“ Lại mưa nữa rồi. Ta không thích mưa cho lắm.”

Con mưa này cũng không phải cơn mưa bình thường, cái này là do lão Hắc hấp thu quá nhiều sinh mệnh, bên trong thân thể không còn chỗ chứa đánh phải tiết ra bên ngoài, tiết ra nhiều quá vậy mà hình thành cơn mưa.

Con mưa hạ xuống, vô số thực vật trong nháy mắt mọc lên như nấm, vốn đã tươi tốt nay càng tươi tốt hơn, hiện tại cả không gian vong linh tầng 2 đều biến thành một mảnh rừng rậm rồi.

.....

Thời gian lại đi qua thêm 10 ngày.

Cuối cùng con Huyết Ma Linh cũng bị lão Hắc hút thành cặn bã, Xuân Đức cũng vì thế mà nhận được vật mà mình muốn, hắn cầm trong tay cái mũ thì yêu thích không thôi nói:

“ Thức này thật bất phàm, không biết là đẳng cấp ra sao đây. Nhưng chắc sẽ không quá kém đâu.”

Nghe hắn nói vậy thì lão Hắc trả lời :

“ Thứ này từng được tôn cấp cường giả dùng qua, đã vậy còn trải qua đại chiến mà vẫn giữ được hiện trạng bây giờ thì chắc chắn đẳng cấp không

thấp rồi, có điều nó từ thời tiên ma đại chiến đến nay hư hại cũng rất nhiều, muốn khôi phục nó lại cũng không phải chuyện gì dễ dàng.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1440: Cừ Nhân Tự Động Tìm Tới

Tạm thời cất đi “Chiến khô”, Xuân Đức lúc này lại lần nữa tiến hành trị liệu khôi phục linh hồn lực hao tổn, gần 2 tháng phải liên tục tiêu hao linh hồn lực để duy trì thông đạo không gian nối liền giữa không gian vong linh cùng ngoại giới, khiến cho linh hồn lực của hắn cũng gần đến tình trạng khô kiệt.

May mắn con Huyét Ma Linh kia chết rồi, bằng không kéo dài thêm dăm bữa nửa tháng thì hắn liền chống đỡ hết nổi.

Được cái may mắn là thể chất hắn nghịch thiên, khôi phục bốn nguyên cũng chỉ mất mấy tuần nên khôi phục linh hồn lực cũng chỉ mất vài ngày liền khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh. Đáng tiếc một cái là hắn không có khả năng phục dụng mấy thứ tiên đan gì đó, cơ thể hắn bài trừ mấy loại đan dược kia, bằng không tốc độ khôi phục còn nhanh hơn nữa.

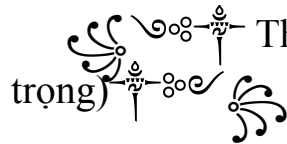
.....

Sáu ngày sau.

Lúc này đây Xuân Đức lại một lần khôi phục hoàn toàn, vừa khôi phục đến lúc toàn thịnh thì hắn liền mang cái “Chiến khô” kia ra nghiên cứu.

Trong mấy ngày này, hệ thống phụ trợ cũng đã kiểm tra, đánh giá xong cái chiến khô này, Xuân Đức vừa tỉnh lại thì liền có thông tin chi tiết của cái chiến khô.

Tâm niệm vừa động, ngay lập tức thông tin chi tiết của chiến khôi liên hiện ra bên trong đầu hấn.

 Thông Tin Bảo Vật - Chiến Ma Khôi (Tôn hại nghiêm trọng)

--- Chiến Ma Khôi (Hoàn mỹ cường hóa +5) (Chưa nhận chủ):

+ Độ trưởng thành : 32%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 32%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Đẳng cấp : Tổ khí cấp 3(sơ cấp).

+ Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 42%

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +3(Gia tăng 10% thuộc tính trang bị).

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Huyết Luyện: Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 2.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 1%

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 hoàn mỹ tăng cường 10% thuộc tính.

+ Tụ lạnh : gia tăng 3 lần tốc độ tụ lạnh.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 2x, + 5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 5% cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 18%+5% và bán ngược lại kẻ thù 22%+5%.

+ Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương(Mười đòn đánh toàn lực có tu vi ngang bằng kẻ sử dụng).

+ Tụ hồi phục + 5% cường hóa (Bị dính đòn tấn công tụ hồi phục sinh mệnh bằng 50% thực lực bản thân).

Lưu Ý: Chiến Ma Khôi tồn hại rất nghiêm trọng cần một lần nữa đúc luyện. Trước khi đúc luyện cần dùng tụ thân máu huyết bản thân để ôn dưỡng.

Tài liệu cần thiết để đúc luyện.

+Hỗn nguyên thiên tinh cấp cao x 10 (Thứ tinh thạch này có thể tìm thấy ở bên trong đầu cổ ma cấp cao, sau khi đánh giết cổ ma có thể thu về.)

+Ma tinh ngọc dịch(Dùng thân thể của tu sĩ cấp cao dựa theo bí phương chế thành dịch thể, dịch thể có màu đen tuyền không mùi không vị)

+Kim điệp tử(Khoáng vật trân quý)

+Thắng thạch(Khoáng vật trân quý)

+Liên thiên đầu ngọc(Khoáng vật trân quý)

Vừa xem xong thông tin thì Xuân Đức liền cảm thấy đau răng, không nói đau xa, chỉ tính riêng cái “ Hồn nguyên thiên tinh” thôi, đi đâu mà tìm 10 viên cấp cao, lần trước hắn đánh chết tên cổ ma kia thu về được một viên nhưng còn chưa đạt đến cao cấp nữa mà chỉ là “Mảnh vỡ” của một viên cấp cao mà thôi.

Về phần những cái khác thì mới nghe lần đầu, còn chưa biết nó ra làm sao nữa.

Thở dài một tiếng, Xuân Đức có chút ảo não, hắn buồn bực nói:

“ Thôi thì đến đâu hay đến đó đi, trước hết cứ luyện hóa cái thứ này đi đã rồi tính.”

Ở bên cạnh Hắc Âm Ma Thụ nói:

“ Không cần luyện hóa nữa đâu, nhờ máu nhận chủ là được thôi, trong mấy ngày mi khôi phục linh hồn lực thì ta cùng với Ảnh đã giúp mi thanh trừ tất cả nhân tố có hại bên trong thứ này rồi.”

Xuân Đức nghe xong thì hơi kinh ngạc, tiếp đó hắn cảm ơn nói:

“ Vậy cảm ơn lão nhiều nhé, lần này may mà có lão , không có lão giúp thì thứ này liền vô duyên với ta rồi, vật mà một vị Ma Tôn để lại cũng không phải dạng như ta có thể mơ tưởng.”

Hắc Âm Ma Thụ cười hắc hắc nói:

“ Ma tôn lại tính là thứ gì, đợi mi trưởng thành rồi, đến lúc đó đừng nói là một tên Ma Tôn chứ có một đàn Ma Tôn đến thì chỉ cần mi cho bọn nó

một trao liền đi đời cả đám.”

Thở dài, Xuân Đức nói:

“ Ngày đó còn xa lắm, ta giờ vẫn là con kiến hôi đây, bây giờ gặp một vị Ma Đế còn phải chạy chứ nói gì tới Ma Tôn, mà thôi chúng quy sẽ có một ngày như vậy nếu ta không chết.”

Hắc Âm Ma Thụ cười nói :

“ Muốn chết cũng khó lắm đâu có dễ vậy, đồng thời hủy diệt cả ba người chúng ta, cái này vừa nghe đã thấy vô lý rồi. Ta cái gì không có chứ bản lĩnh sống sót ai có thể hơn ta. Không nên quên ở bên dưới trung thiên ta cũng đã lưu lại mầm móng sinh mệnh rồi.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười cười, cũng không nói gì thêm, nói thực hắc cũng không tin là ai có thể giết được mình mặc dù hắc biết người mạnh hơn hắc có một đống.

Tiếp đó hắc bắt đầu nhận chủ Chiến Ma Khôi, do được Lão Hắc trước đó hỗ trợ nên hiện tại quá trình nhận chủ quả thực đơn giản đến không thể đơn giản hơn.

Nhỏ cho một giọt chân huyết, đồng thời hạ xuống mấy đạo linh hồn ẩn ký vậy là xong, sau khi Chiến Ma Khôi bị hắc nhận chủ thì liền hóa thành một đạo linh quang bay vào bên trong đầu hắc.

.....

Nhận chủ xong , Xuân Đức lúc này liền đi nhìn ba tên nô bộc mà hắc mới thu phục.

Thân thể hấn nhoáng lên một cái lập tức xuất hiện ở một địa phương khác ở bên trong “Không gian vong linh tầng 2”, vừa xuất hiện ở nơi đây thì Xuân Đức liền nhìn thấy ba người Lăng Thanh Phàm, Bạch Tô Y, Hứa Chí Tài đang nằm trên mặt đất.

Ở bên cạnh còn có Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma. Vừa thấy hấn tới thì ba người đồng thời quay qua chào hỏi.

“Đại ca.”

Xuân Đức khẽ gật đầu, sau đó hỏi:

“Tình hình sao rồi Ảnh.”

Bóng Ảnh nhìn ba người Lăng Thanh Phàm, Bạch Tô Y, Hứa Chí Tài đang nằm trên mặt đất nói:

“Đã hủy diệt toàn bộ ký ức của bọn họ rồi, bây giờ đang tái tạo một ký ức mới, đợi một vài tháng nữa là xong.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“Nhu thế tốt lắm, có điều vẫn là nên giống trước kia làm ra hậu thủ, có điều gì bất ổn lập tức giết chết những người này. Không thể để nhân tố bất ổn bên cạnh.”

Bóng Ảnh nhếch mép cười nói:

“Đại ca yên tâm, việc này đệ thường xuyên làm rất có kinh nghiệm, đại ca không cần lo.”

Xuân Đức cười cười, hấn gật đầu nói:

“Ừ, đại ca biết mà, chỉ là nói vậy thôi. Mà ca bây giờ đi ra ngoài, bọn đệ đi cùng luôn không?”

Mấy người Bóng Ảnh nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gật đầu nói:

“Trong này cũng không làm gì, bọn đệ đi cùng với đại ca đi.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu mỉm cười, tiếp đó bốn người đồng thời đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1441: Chuyên Gia Âm Toán Người Khác

Ở bên ngoài. Xuân Đức cùng với ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma một lần nữa lại đi ra bên ngoài, xuất hiện ở nơi đánh nhau trước kia, nơi này ở bên trong đã không còn cái gì ngoại trừ một đồng hỗn loạn.

Vừa đi ra ngoài thì Bóng Ảnh liền hỏi:

“ Chúng ta hiện tại đi đâu nữa đại ca.”

Xuân Đức dùng tay xoa xoa cái cổ của mình một chút rồi nói :

“ Đi tìm hai con chuột kia, mà cũng không biết hai con chuột kia ở nơi nào rồi.”

Xuân Đức lời vừa hạ xuống thì cánh cửa đại môn cách đó không xa bắt đầu từ từ được mở ra, cánh cửa nặng nề từ từ mở ra phát ra tiếng động “
Ầm ầm...”

Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức cùng với ba người khác nhanh chóng ẩn nấp vào bên trong không gian vong linh.

“ Ầm ầm...”

Đại môn nặng nề hoàn toàn được mở ra, cùng lúc đó ở bên trong không gian vong linh nhìn ra ngoài, Xuân Đức lại nhìn thấy người quen cũ.

Hắc Huyền , Thiên Ứng Long còn có một vài người nữa mà hẳn không biết tên.

Có điều lúc nhìn đến đám người này thì Xuân Đức không khỏi nhàu mày lại, hẳn cảm thấy có gì đó không đúng, khí tức trên thân mấy kẻ này dụ dị vô cùng.

“Mấy tên này sẽ không phải bị người chiếm đoạt thân thể rồi chứ? Bóng Ảnh, đệ cảm thấy sao?”--- Xuân Đức hỏi.

Bóng Ảnh ở bên cạnh lắc đầu nói:

“Đệ cũng không biết nữa, không nhìn ra điểm gì đặc biệt cả. Đại nói bây giờ nên làm gì tiếp theo.”

Xuân Đức nghe Bóng Ảnh nói vậy thì cả người tản mạn ra khí tức vô cùng tà ác, hẳn nham hiểm nở nụ cười.

“Cũng để cho đám kia biết một chút cảm giác bị người đánh lén đi, cũng phải có đi có lại mới toại lòng nhau.”

.....

Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long sau khi đi vào bên trong này liền cảm nhận được điều gì đó không đúng, nhìn mặt đất bị đánh cho nứt vỡ, lại nhìn mấy cái hồ hình người bên trên bức tường thì cả hai đều không khỏi cau mày lại.

Hắc Huyền nhăn mày nói:

“Ta để lại truy hồn ấn bên trên người của Bạch Tố Y cùng Lăng Thanh Phàm, ấn ký chỉ dẫn tới nơi này như vậy hai người bọn họ đâu. Nơi này lại là có gì xảy ra vì sao có nhiều vết tích chiến đấu như vậy.”

Thiên Ứng Long ở bên cạnh nói:

“ Ta cũng nào có biết được là làm sao nhưng trước hết cứ tìm kiếm xung quanh cái đã nhìn xem có manh mối nào không.”

Nhưng đúng vào lúc này mấy người phía sau hấn đồng thời ngã xuống đất.

“ Bịch bịch bịch..”

Hai người Hắc Huyền cùng Thiên Ứng Long nghe thế thì đều ngạc nhiên quay lại nhìn, nhìn thấy mười mấy tên đi theo sau bọn họ lúc này đều đã chết sạch thì sắc mặt đều là đại biến.

Những người kia cả người nhanh chóng hủ hóa, thoáng cái thân thể máu thịt trên người rơi tả tả trên mặt đất biến thành một đồng nước đen, nhìn mà ghê người. Không qua mấy cái hô hấp thì đến xương cốt của bọn hấn cũng bốc hơi sạch.

Giống như là cảm ứng được điều gì đó, Hắc Huyền kinh sợ nói:

“ Nơi này có độc, chết tiệt đây là thứ độc gì làm sao bá đạo như vậy?”

Hắc Huyền còn chưa nói xong thì cả người hấn liền bắt đầu trở nên tím đen, toàn thân hấn nhanh chóng mục nát, lớp thịt bên ngoài cơ thể hấn liên tục tróc ra thành từng mảng sau đó rơi xuống phía bên dưới hóa thành từng vũng máu đen.

Cảm nhận được thân thể đã không thể còn cứu vãn được nữa, Hắc Huyền trực tiếp từ bỏ thân thể của hấn, linh hồn của hấn bay ra ngoài thân xác sau đó nhanh chóng bỏ chạy.

Nhưng linh hồn hấn chưa chạy được bao xa liền cảm thấy một cỗ ăn mòn ý thức nhanh chóng xâm lấn linh hồn hấn. Hấn chưa kịp hét lên thì ý thức triệt để bị ăn mòn toàn bộ.

Về phần Thiên Ứng Long thì đã sớm chết, thân thể hần lúc này hóa thành một bãi máu đen, chỉ còn lại kim cốt nằm ở trên mặt đất, về phần linh hồn của hần cũng giống như Hắc Huyền, bị ăn mòn toàn bộ ý thức, trôi nổi bất định bên trong không gian nơi đây.

Cùng lúc này, Xuân Đức lại một lần nữa từ bên trong không gian vong linh đi ra, nhìn hai bộ kim cốt(xương cốt màu vàng) đang phát kim quang trên mặt đất thì mỉm cười nói:

“ Hai bộ xương này để xây dựng trụ cột Bạch Cốt Tế Đàn cũng rất không tệ. Hắc hắc.”

Nguyên Ma ở bên cạnh lúc này cũng là cười gằn nói:

“ Hai tên này năm lần bảy lượt muốn ám hại đại ca nhưng không thành, bây giờ đại ca vừa dùng một ít chiêu số liền khiến cho hai tên kia phơi thân nơi đây. Đáng lý đại ca không nên giết hai tên này đơn giản như vậy, đáng lý phải bắt lại sau đó từ từ hành hạ.”

Bóng Ảnh thì than thở :

“ Đại ca sắp thành tựu thiên địa độc thân, độc tổ bên trong thân thể lại mạnh hơn không ít, đến ngay cả Thiên Vương Tiên Cảnh không may hít phải thì cũng chết không thể nghi ngờ, thảo nào lần trước Tiểu Y chỉ dùng một chút nhỏ độc tổ liền khiến cho một tên Hằng Vương Tiên Cảnh tám tầng bất lực rồi.”

Tiến lại gần thu về hai bộ kim cốt, lại tịch thu đồng nhẫn không gian bên trên mặt đất, dùng hồn niệm quét qua Xuân Đức không khỏi nhếch môi cười nói:

“ Máy tên này ngược lại rất giàu có đây, bên trong nhẫn không gian của đám này tài nguyên có thể nói là còn hơn cả một thế lực cỡ trung rồi.”

Tiếp đó Xuân Đức lại gọi ra A Trân, vừa đi ra ngoài thì A Trân liền hướng hẳn muốn thức ăn, Xuân Đức cũng không keo kiệt, hẳn cắt cổ tay cho máu chảy ra. A Trân thấy vậy thì vui mừng nó liên tục cắn nuốt máu tươi từ bên trong thân thể Xuân Đức chảy ra.

Sau đi đã cảm thấy đủ thì A Trân lập tức phun ra một thứ chất dịch nhầy nhầy, chất dịch kia bám lên trên chỗ cổ tay Xuân Đức đang chảy máu thì lập tức khiến máu ngừng chảy, vết thương cũng trong nháy mắt lành lại.

Xuân Đức vuốt ve nó cười nói :

“ Ăn no rồi sao?”

A Trân lắc lắc đầu, tỏ ý vẫn chưa no.

Xuân Đức mỉm cười nói:

“ Lần sau cứ ăn no đi, mất một chút máu ta cũng không thể chết được đâu. Được rồi, bây giờ gọi đám lính của A Trân về nào.”

A Trân gật gật đầu, tiếp đó nó vỗ vỗ cánh sau rồi rít lên:

“ Krec krec...Krec krec...”

Thanh âm bén nhọn vang lên, âm thanh của A Trân khi va chạm vào vách tường thì cũng không bị ngăn lại mà trực tiếp xuyên qua.

.....

“ Ong ong..”

Không qua bao lâu thì đàn “Thái Cổ Phệ Ma Trùng” đã bắt đầu quay lại, tiếng vỗ cánh như tiếng ong vo ve liên tục vang lên, hàng ngàn vạn con đồng thời vỗ cánh khiến cho cả một không gian ầm vang.

Nhìn thấy đàn Thái Cổ Phệ Ma Trùng quay trở lại thì Xuân Đức không kìm được vẻ kích động, đám này đi ra ngoài mới một thời gian vậy mà con nào con nấy đã cường đại lên rất nhiều, chứng tỏ trong thời gian này bọn nó ăn được không ít con mồi.

Không những thế, đám này lúc quay lại còn mang theo không ít bảo vật, có binh khí, áo giáp, tiên thạch, nhẫn không gian các kiểu, có lẽ đây là vật phẩm mà nạn nhân bọn chúng giết để lại.

Vung tay lên một đường hầm không gian mở ra, đám Thái Cổ Phệ Ma Trùng theo ý niệm của A Trăn tất cả đều bay vào bên trong.

Do số lượng quá nhiều với đám trùng về cũng lẻ tẻ nên phải 2 canh giờ sau thì đám kia mới quay về hết không thiếu một con.

Trao đổi với A Trăn một chút thì Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh nói:

“ Ra ngoài thôi, bên trong này đã không còn thứ gì nữa rồi.”

Tiếp đó bốn người phản hồi đường cũ đi ra bên ngoài.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1442: Cổ Ma Đế Tàn Khu

Sau khi càn quét xong tất cả, Xuân Đức cùng ba người khác đồng thời đi ra bên ngoài, vì để phòng ngừa trường hợp xấu xảy ra thì Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đồng thời hóa trung một thể với hắn, lúc này tuy là bốn người nhưng lại giống một người.

Địch nhân cũng đã giết , bảo vật cũng đã thu, Xuân Đức lúc này cũng không vội vàng gì, hắn chậm rãi bước đi, vừa đi đường hắn vừa đùa nghịch với A Trân.

Thời gian dài ở bên cạnh nhau, dần dần A Trân cũng đã quen thuộc với hắn, cũng không giống như trước kia, khi nào cũng phải dùng linh hồn huyết tủa khống chế.

Đường đi dài đằng đẵng, có lẽ vì cảm thấy hơi buồn nên Xuân Đức gọi thêm Sói Mập, A Ngốc cùng A Khờ ra đi cùng cho vui.

Trên đường đi thì mấy chủ tớ cũng nói chuyện một chút với nhau nhưng không có nhiều, do chỉ có Sói Mập là nói chuyện thông thạo, còn A Ngốc, A Khờ cùng A Trân thì khả năng giao tiếp rất kém.

Vì thế, chỉ sau một hồi nói chuyện với nhau, Xuân Đức cảm thấy mệt nên không nói nữa, hắn nằm lên trên Sói Mập sau đó cứ như vậy mà ngủ, về phần A Trân thì nằm trên đỉnh đầu Sói Mập, A Ngốc thì chạy lia tia phía sau, A Khờ thì lại đi trước dẫn đường.

.....

Xuân Đức vốn đang ngủ ngon nhưng đột nhiên lại bị giọng nói của Sói Mập đánh thức.

“ Chủ nhân, người nhanh tỉnh dậy à, nơi này thật nhiều cường giả quá.”

Trong cơn mơ màng Xuân Đức ngồi dậy, hấn ngẩng đầu nhìn lên thì phát hiện nơi này chính là cửa ra của mộ địa rồi, ở bên ngoài này hiện tại đang đứng không ít người.

Xuân Đức nhìn qua thì thấy một đám tu sĩ đẳng cấp cũng tạm có điều hấn cũng không để trong lòng, nhìn qua một lượt thì hấn lại nằm xuống, đồng thời nói với Sói Mập:

“ Đi thôi, quan tâm làm gì tới mấy con kiến hôi, nếu chúng không biết sống chết liền giết đi.”

Sói Mập nghe chủ nhân nói vậy thì cũng không do dự nữa mà tiếp tục đi ra bên ngoài.

Nhưng hành động của nó cùng giọng điệu coi trời bằng vung của Xuân Đức triệt để chọc giận người ở nơi này.

Một người đứng ta quát lạnh:

“ Ngươi là phương nào? Mau dừng lại.”

Nghe hấn quát thì Sói Mập có chút run run, dù sao tên kia tu vi cao hơn Sói Mập rất nhiều, linh áp từ trên cơ thể hấn phát ra khiến Sói Mập cảm thấy sợ hãi, có điều lúc này từ trên thân thể Xuân Đức lại tán phát ra luồng linh áp còn khổng lồ hơn.

Lập tức đẩy lùi linh áp của đám người kia. Sói Mập không bị linh áp kia tác động lập tức ưỡn ngực, cao đầu bước đi. Nhìn thấy vậy một màn thì

người nơi này đều giận không kiềm được.

“ Bảo người dừng lại, có nghe thấy không”

“Đáng chết, lại dám không để ý đến ta.”

Sau vài tiếng hét phẫn nộ , tiếp sau đó là một loạt công kích đánh về phía Sói Mập.

Xuân Đức đang nằm trên người Sói Mập, lúc này mở mắt ra, trong mắt lập lòe hàn quang khiếp người. Hắn ngòai dậy ánh mắt nhìn đám người đang đánh tới đây.

“ Giết bọn chúng Ảnh.”

Lời hắn vừa hạ xuống thì trên thân thể hắn lao ra một vệt ánh sáng màu đen, ánh sáng kia tốc độ của nhanh.

“ Xoẹt xoẹt xoẹt...”

Ánh sáng màu đen lướt qua mấy người đang đánh tới đây, lập tức khiến cho mấy người kia tứ phân ngũ liệt, chết đến không thể chết thêm. Bóng đen kia sau khi giết người xong lại một lần nữa nhập vào bên trong thân thể Xuân Đức.

Lúc này đây trên mặt đất thoảng cái nhiều ra mấy chục đống thit nhưng người còn sống ở nơi đây thấy một màn này đều là lạnh run , không tự chủ lùi về phía sau.

Xuân Đức nhìn vẫn còn mười mấy người còn sống thì nghi hoặc hỏi:

“ Làm sao không giết hết đám còn lại đi Ảnh?”

Bóng Ảnh nghe hắn hỏi thì đáp:

“ Đại ca đâu có bảo giết hết đâu, đệ cứ tưởng đại ca nói giết mấy tên đang công kích thôi.”

Xuân Đức nghe vậy thì hết ý, không biết nên nói cái gì cho phải. Nhìn một đám người còn sống, Xuân Đức suy nghĩ một chút cảm thấy vẫn là giết đi cho rồi, tích lũy thêm một chút sát nghiệp cũng không thành vấn đề gì.

Tay hắn vung lên, mấy chục cây “ Cốt mâu” hiện ra, sau đó hướng thẳng về phía đám người đang còn sống mà lao đến. Đám người kia thấy thế thì kinh hãi, một đám bỏ chạy tán loạn nhưng mà chạy sao nổi.

“ Âm âm âm...”

Cốt mâu tinh chuẩn bắn lên thân thể từng người một , sau đó nổ tung, đám người kia lập tức bị nổ cho phân thân toái cốt, đến cận bã không còn.

.....

Nhưng mà hắn vừa giải quyết xong một đám người thì lại có hai đám người cùng lúc xuất hiện.

Ba điềm không gian đột nhiên trở nên kịch liệt bất ổn, tiếp sau đó từ ba phương vị bất đồng ba nhóm người đồng thời đi ra.

Có điều người cầm đầu hai nhóm người xuất hiện ở phía bên tay trái cùng đối diện nhìn rất giống tên thanh niên cổ ma mà Xuân Đức từng giết tại Vạn Ma Ổ, vì thế khi nhìn thấy hai người này thì Xuân Đức lại không khỏi kinh ngạc hô lên:

“ Di, hay thật nơi này vậy mà lại gặp được 2 cái tàn khu Cổ Ma. Cũng thật trùng hợp à, mới không lâu giết một tên bây giờ lại xuất hiện hai tên. Nói thật chứ ta vẫn rất nhớ thương Hồn Nguyên Thiên Tinh trong đầu các ngươi đấy”

Vừa nói thì hắn cũng liền nhảy xuống Sói Mập, đồng thời thu Sói Mập, A Ngốc, A Khờ vào bên trong không gian vong linh.

Nghe hắn nói vậy thì người của ba phương thế lực đều là cả kinh, ánh mắt của tất cả mọi người nhất thời đều dừng lại trên người hắn nhưng khiến cho bọn họ thất vọng là không ai nhìn ra được cái gì.

Có điều hai tên thanh niên cổ ma khi nhìn thấy A Trân đang bám trên thân thể Xuân Đức thì đều là kinh sợ không thôi, tiếp sau đó không nói một lời quay người bỏ chạy.

Tốc độ bỏ chạy của hai tên này cực nhanh, thoáng cái đã chui vào bên trong không gian thông đạo lúc trước sau đó biến mất không thấy đâu.

Hành động của hai người này khiến cho tất cả mọi người nơi đây sững sốt, đến ngay cả Xuân Đức cũng sững sốt không kém, hắn nhớ đám cổ ma này đều ngông cuồng tự đại lắm mà, làm sao thoáng cái chạy mất tiêu rồi.

Nhưng người khác lúc này cũng đã ngửi ra mùi vị nguy hiểm, cả đám lúc này đều quay người lại muốn bỏ chạy nhưng lúc này đã chậm, Xuân Đức cũng đã phản ứng lại, hắn lúc này trực tiếp ra tay phong bế đường chạy trốn của đám người vừa xuất hiện.

Nhìn đám người vừa đến ,Xuân Đức cảm thấy buồn bực không thôi nói:

“ Ít ra cũng nên giao thủ một cái rồi chạy chứ, làm gì chạy nhanh vậy. Không thì cũng nên ở lại cùng ta hàn huyên vài câu , ta cũng có ăn thịt các ngươi đâu mà vừa thấy ta liền bỏ chạy vậy?”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1443: Ma Vân Hải

Mấy trăm người ở nơi đây mặc dù không biết Xuân Đức là ai, cũng không biết hấn mạnh mẽ cỡ nào nhưng hai tàn khu của một vị Đế Cấp Cổ Ma vừa nhìn thấy liền quay đầu thì đã biết người này đáng sợ đến mức nào rồi.

Đám người đi theo theo tàn khu của hai tên Đế Cấp Cổ Ma biết lúc này đã lành ít dữ nhiều, bọn chúng cũng không nghĩ Xuân Đức sẽ tha cho bọn họ nên lúc này một đám đều ôm quyết tâm liều chết.

Ma khí trên người của đám kia khởi động, toàn thân bùng lên hắc sắc ma diễm, khuôn mặt của bọn nó trở nên vặn vẹo dữ tợn dị thường, thân thể bắt đầu phát sinh biến hóa kịch liệt, dần to lớn lên, biến thành giống như quái vật.

Yêu ma bốn phía nguyên một đám giương nanh múa vuốt, trong cổ họng phát ra thanh âm khùng bố, hóa thành từng đạo hắc quang xông tới, trong nhất thời bóng đen đầy trời, Nhật Nguyệt âm đạm không ánh sáng.

Nhìn thấy một đám ma vật liều chết xông lại đây thì Xuân Đức hài hước nở nụ cười:

“ Có chút ý tứ đấy, nhìn bộ dạng các ngươi thế này làm thức ăn cho thú nuôi của ta cũng không tệ à.”

Xuân Đức vung tay lên một cái, một cái cánh cửa không gian mở ra, tiếp đó ngàn vạn “Thái Cổ Phệ Ma Trùng” từ bên trong lao ra bên ngoài.

Ngàn vạn trùng triệu lập tập bao quanh lấy đám yêu ma đang xông tới, chỉ nghe từ bên trong trùng triệu những âm thanh thê lương thảm thiết vọng ra.

“ A a a a a a a a a a a a...”

“ A a a a a a a a a a a a...”

“ A a a a a a a a a a a a...”

“ Rắc rắc rắc... Rột rột..”

“ Rắc rắc rắc... Rột rột..”

“ Rắc rắc rắc... Rột rột..”

Không những tiếng kêu thê lương thảm thiết mà còn có tiếng xương cốt bị nhai nuốt, âm thanh kia có thể nói là vô cùng mỹ diệu, tiếng la hét thảm thiết tuyệt vọng đã khiến cho người ta thur sượng rồi, nghe thâm âm thanh xương cốt kêu vang càng làm chi người ta trở nên hưng phấn.

Nhưng mà âm thanh mỹ diệu kia vang lên không được bao lâu thì liền chấm dứt, đàn “ Thái Cổ Phệ Ma Trùng” tản ra, đám yêu ma lúc trước cũng với những kẻ khác, còn có mấy đồng thịt trên mặt đất đều biến mất không thấy đâu nữa, tất cả đều đã bị ăn sạch sẽ.

Nhìn thấy như vậy thì Xuân Đức vân vân cầm nói:

“ Chỉ có vài trăm người không bỏ nhét kẽ răng, thôi thì đi ra bên ngoài kiếm thức ăn cho bọn nó vậy.”

Tiếp sau đó Xuân Đức lại thu về đàn “Thái Cổ Phệ Ma Trùng” sau đó một thân bốn mình đi ra bên ngoài , đi tìm hai con “Cổ ma” kia.

Vốn dĩ không biết nên đi đâu làm cái gì nhưng lúc này hẳn lại có mục đích rồi.

Nhưng mà ngay lúc Xuân Đức định rời đi thì ..

“ Ầm ầm ầm.....”

“ Ầm ầm ầm.....”

“ Ầm ầm ầm.....”

Thiên địa băng liệt, cả không gian ầm ầm chấn động mãnh liệt, vô số không gian liệt phùng liên tiếp hình thành, mặt đất phía bên dưới nứt toác ra vô số khe sâu nhìn không thấy đáy.

“ Lại chuyện gì nữa đây.”--- Xuân Đức lúc này không khỏi buồn bực.

Hắn muốn đi ra nơi này thôi mà cũng khó, liên tiếp có người ngăn cản không nói, bây giờ lại đến ông trời cũng cản trở hắn.

Cũng đúng vào lúc này...

“ Xoảng...”

Cả cái đại trận khổng lồ bao trùm nơi đây lúc này vỡ nát, bầu trời chân thực lúc này lộ ra. Đồng thời lực lượng giam cầm hồn niệm cũng biến mất không thấy đâu.

Xuân Đức lúc này ánh mắt nhìn về một phương hướng, nơi kia cách hắn đang đứng khoảng 300 vạn dặm cũng không xa lắm, ở nơi đó bắt đầu bốc lên hắc khí, mây đen quay cuồng trên bầu trời, bắt đầu xuất hiện tầng tầng dị tượng kinh người.

“ Nơi kia tụ tập rất nhiều người à, hừm, có chuyện vui rồi đây , đã vậy ta cũng đến nhìn xem.”

Xuân Đức phi thân bay lên, sau đó hóa thành một vệt ánh sáng màu đen biến mất ở bên trong thiên địa.

---o0o---

Giờ phút này, toàn bộ phạm vi Phong Ma Quật đều sôi trào lên, trận pháp mấy chục vạn năm đột nhiên bị hủy giống như một viên đá kích ngàn tầng sóng dữ, lúc này đây dù là người ở bên trong trận pháp hay ở bên ngoài đều là kinh hoàng không thôi.

Đúng lúc này một âm thanh to, rõ ràng, vang vọng khắp cả bầu trời.

“Tất cả tu sĩ bên trong Phong Ma Quật nghe đây, ta chính là đại trưởng lão của Trấn Ma Điện ,Hứa Chí Thanh, hiện giờ ta muốn tạm thời điều động tất cả lực lượng tại Phong Ma Quật, cường giả từ Thần Quân Tiên Cảnh trở lên vào lúc này đều phải nghe ta hiệu lệnh, tất cả mọi người đều hướng phía Tây Bắc tập trung chuẩn bị diệt ma, người đến theo thực lực cao thấp, đều có trọng thưởng. Nhưng nếu có người không tuân, một khi tra ra, cái kia chính là phản lại nhân tộc người người để có thể tru diệt.”

Nghe được âm thanh này, lại biết được người vừa lên tiếng là ai thì khắp nơi đều có tiếng bàn luận xôn xao, nhao nhao tỏ vẻ bất đắc dĩ cùng bất mãn trong lòng. Nhưng Trấn Ma Điện là thế lực cự đầu của toàn Trấn Ma Cổ Vực , lệnh của đại trưởng lão Trấn Ma Điện, ai dám không nghe theo? Không nghe theo chính là muốn chết.

Trong lúc nhất thời, vô số đạo độn quang từ khắp mọi nơi bay vọt về phía nơi đang có ma khí bốc lên ngùn ngụt.

.....

Ba trăm vạn dặm đối với Xuân Đức mà nói cũng không mất bao lâu liền có thể đi tới, dừng lại ở trước mây đen quay cuồng do ma khí tạo thành kia, về mặt Xuân Đức trở nên quái dị.

Hắn vậy mà cảm nhận được một loại thân thiết cảm giác giống như đứa con xa quê lâu ngày mới về nhà mình một lần.

Nhưng ngay lúc hắn đang không hiểu ra làm sao thì một âm thanh ngang ngược càn rỡ cắt đứt mạch cảm xúc của hắn.

“ Hừ, a miêu a cầu ở đâu ra thế này. Nơi này là nơi mà người có thể đến sao. Cút.”

Xuân Đức nhìn lại liền thấy phía chân trời nơi xa xa lóe lên một đạo huyết sắc quang mang cùng lúc đó một đạo bóng đen lao tới, không nói hai lời liền đánh ra một chưởng, chưởng phong thu nạp phong vân hóa thành một bàn tay huyết sắc khổng lồ đánh tới Xuân Đức.

Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức cũng không ngạc nhiên gì cả, ở tu tiên giới giết người cũng không cần lý do, thấy ghét ghét liền giết, đặc biệt ở nơi hoang dã thế này, vì thế hắn cũng không có suy nghĩ đến nguyên do.

Nâng tay lên, một tầng hơi nước mỏng hiện lên bao lấy Xuân Đức vào bên trong, huyết sắc cự chưởng đập lên tầng hơi nước mỏng manh kia thì phát ra tiếng nổ

“ Âm âm..”

Có điều cự chưởng nhìn như uy thế tuyệt luân vậy mà lúc đánh lên tầng hơi nước trên cơ thể Xuân Đức thì chỉ làm cho nó nhộn nhạo một chút liền thôi.

Kẻ vừa xuất chiêu thấy vậy thì cả kinh, trong lòng hấn đột nhiên “Lộ bộ” một tiếng, chỉ thấy Xuân Đức phía bên kia nghiêng đầu hài hước nhìn hấn cười quái dị, sau đó nâng một tay lên rồi hời hợt chém ra.

Từ trong tay hấn lóe lên một đạo hắc mang, đạo hắc mang kia trong nháy mắt phóng đại vô số lần, cắt đôi thiên địa, nơi hắc mang đi qua không gian trở nên vụn vẹo bất định.

Vừa nhìn thấy như vậy thì người kia lập tức sợ tí nữa đái ra quần, hắc mang kia chưa đến vậy mà hấn cảm thấy cả thân thể như đang vỡ ra vậy.

Vào thời khắc sinh tử, người kia thiêu đốt lên toàn bộ máu huyết cùng một bộ phận linh hồn của bản thân, khí thể của hấn lập tức bộc phát gấp mấy lần, trên tay phải ngưng tụ tầng tầng huyết khí. Đột nhiên hấn gầm lên:

“Già Thiên Thủ”

sau đó hấn huy chương đánh ra, ngay lập tức một huyết sắc cự trảo trẻ trời xuất hiện đánh về phía hắc quang đang lao đến.

“Ầm ầm ầm...”

Huyết trảo đụng phải hắc mang giằng co trong nháy mắt liền bị hắc mang chém nát, hắc mang thể đi không giảm trực tiếp kích thẳng lên trên thân thể người kia.

Có điều ngay lúc hắc quang đánh lên người hấn thì trên người hấn hiện lên một kiện chiến y, chiến ý kia ngăn cản hắc mang trong giây lát liền cũng nổ tung, biến thành đầy trời mảnh vỡ.

Có điều hắc mang lúc này uy lực cũng đã bị suy giảm đi rất nhiều, sau khi kích lên thân thể tên kia thì chỉ chém cho hấn một vết thương dài ở

trước ngực cùng đánh văng hẳn đi xa xa mà thôi, cũng không có giết chết được hẳn.

Tên kia sau khi bị đánh văng đi xa xa thì lập tức quay đầu chạy mất, vừa chạy vừa không ngừng thổ huyết.

Xuân Đức đứng nơi đó nhìn tên kia chạy đi thì nâng lên bàn tay lên nhìn.

“ Ở trạng thái thân thể nhân loại đúng là không được à, tuy mạnh hơn so với nhân loại phổ thông nhưng so với chân thân thì đúng là cận bã, vậy mà giết không chết một con tiểu cầu.”

Nở một nụ cười có phần nhạt nhẽo, Xuân Đức lúc này không do dự nữa mà nhảy vào bên trong ma khí vô biên trước mắt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1444: Phúc Địa

Sau khi hấn tiến vào trong mây đen, bên trong chính là một mảnh cảnh tượng mùi phần kích thích, khắp nơi đều là thi thể hài cốt, đại địa bị máu tươi nhuộm đến đỏ, cực kỳ tuyệt mỹ.

“Ồ”

Xuân Đức liếm liếm bờ môi hấn có phần hưng phấn nói:

“ Nơi này làm sao lại có nhiều thứ tốt như vậy... Không phải là chiến trường từ thời tiên ma đại chiến còn lưu lại đến hiện tại chứ.”

Ánh mắt hấn lúc này lại nhìn về phía chân trời nơi xa, hấn nhìn thấy gì, hấn thấy một khung xương dài không biết bao nhiêu vạn dặm đang nằm yên bất động.

Dù khoảng cách cực xa nhưng hấn vẫn là cảm nhận được khí tức quen thuộc. Hấn lần thứ hai “Ồ” lên.

“ Thi thể một đầu Địa Ngục Băng Long trưởng thành, nơi này vậy mà có cấm tộc ngã xuống. Quả nhiên là chiến trường từ thời tiên ma đại chiến lưu lại. Cái thi thể này là của ta.”

Nói xong , Xuân Đức liền hóa thành một đạo ánh sáng bay vút mà đi, phương hướng hấn nhắm tới không phải đâu khác mà chính là thi thể con Địa Ngục Băng Long kia.

Có lẽ do quá kích động nên hắn trực tiếp mở ra “ Thiên Huyền Cảnh” , “Thiên Huyền Cảnh” vừa hiện chính là hình thái cái nhất “ Thiên Huyền Ma Dực”, tốc độ của hắn thoáng cái gia tăng vô số lần.

Không gian hắn đi qua trở nên vụn vẹo, ma vân vô biên vô tận cùng giống như sợ hắn mà tránh lui.

Không qua bao lâu thì hắn liền đã tới trước mặt con Địa Ngục Băng Long, khí tức quen thuộc đập vào mặt khiến hắn càng trở nên hưng phấn hơn, con Địa Ngục Băng Long này so với hắn ngày trước biến thân Ba Đầu Địa Ngục Băng Long còn lớn hơn nhiều lắm, cũng không biết con này vì sao lại chết được.

Xuân Đức lúc này nhin không được hưng phấn kêu lên:

“ Lần này phát tài rồi, không biết đám kia vì sao lại bỏ một cái xác của một đầu cầm tộc ở nơi này nhỉ.”

Vừa hưng phấn hô lên thì hắn lại nghi hoặc tự hỏi. Có điều rất nhanh hắn liền biết nguyên do vì sao đám kia lại để cái xác này ở đây.

Cái xác này chính là mắt của trận pháp phong ấn nào đó, mặc dù Xuân Đức không biết nó phong ấn cái gì nhưng hắn là một thứ vô cùng kinh khủng.

Có điều kinh khủng hay không hắn cũng mặc kệ, lúc này hắn cũng bắt chấp rồi. Mặc kệ thả ra thứ gì trước hết hắn phải thu cái bộ xương này đã, thứ này đối với hắn không phải quan trọng bình thường. Nó có thể gia tăng vài phần trăm xác suất thuế biến của hắn lên sinh mệnh đẳng cấp cao hơn, vì thế hắn tuyệt đối không bỏ qua.

Ở bên trong ma vân cuộn cuộn hồn niệm của hắn cũng không bị ảnh hưởng gì, hắn lúc này nhanh chóng tản hồn niệm của bản thân ra, sau đó

tìm kiếm mấy đầu mối trận pháp rồi nhanh chóng tháo bỏ.

Cảm thấy một mình quá chậm, hắn lúc này gọi ra vô số người trợ giúp, tuy đám người kia không am hiểu quái gì về trận pháp nhưng dưới sự chỉ dẫn của hắn thì không thành vấn đề.

Động tác của hắn rất lớn, vì thế thu hút vô số người đi tới nơi này nhưng mà nhìn thấy nhiều như thế cường giả thì những người kia chỉ dám ở xa xa mà nhìn mà đàm luận thôi, cũng không ai dám tiến lên nói cái gì.

.....

Sau vài phút ngắn ngủi thì mọi việc đã xong, Xuân Đức lúc này không tiếc tổn hao tinh thần lực mở ra một cái siêu cấp đường hầm không gian.

Tiếp đó cả mấy trăm triệu con tang thi cùng lúc nâng lên thi cốt của con Địa Ngục Băng Long. Cảnh tượng không khác gì bày kiến khiêng một con rắn vậy.

“ Ầm ầm ầm...”

“ Ầm ầm ầm...”

“ Ầm ầm ầm...”

Mặt đất chấn động mãnh liệt, từng cơn địa chấn cứ nối tiếp nhau lan ra bốn phương tám hướng.

Người ở phương xa thấy như vậy thì đều là trợn tròn mắt mà nhìn, nhìn vô số cường giả khiêng long xác bay lên đi vào bên trong thông đạo khổng lồ kia.

“ Cái này không phải là thật đi những người kia là ai mà lại dám cả gan làm càn như vậy.”

“ Ta cũng nào biết nhưng mà Không xong, chạy mau.”

Đám người đang nhao nhao bàn tán lập tức trở nên hoảng hốt, bọn họ chỉ nhìn thấy ở trong ma vân không biết từ khi nào đã xuất hiện phô thiên cái địa trùng hải, chỉ cảm nhận khí tức trên thân đám trùng kia bọn họ lập tức cảm giác tử vong đang tới gần.

“ Chết đi cho ta... Âm âm...”

Vô số người trong lúc kinh sợ quay lại liều mạng công kích đám “ Thái cổ Phệ Ma Trùng” nhưng sau một khắc đám người kia đều là hét lên kinh sợ.

“ Không thể nào, làm sao có thể như vậy được.”

“ A a a a Không muốn đừng có ăn ta.”

“ Đừng mà.. Không...”

Âm thanh la hét thảm thiết vang lên khắp nơi bên trong ma vân, vô số cường giả đang từ phương xa bay đến nơi này nhưng nghe được âm thanh gào khóc, van xin kia thì lập tức dừng lại độn tốc sau đó không hẹn mà cùng quay đầu bỏ chạy mất dạng.

Giết người đối với Xuân Đức chưa bao giờ là gánh nặng, hắn thấy đám kia người kia đứng ở bên ngoài là đã thấy ghét rồi, vốn cũng không muốn giết đâu nhưng mà nghe đám kia bàn tán nhiều khiến hắn phát bực, mà ai làm hắn bực mình thì hắn giết.

Rất nhanh, xương cốt con Địa Ngục Băng Long bị hắn mang vào bên trong không gian vong linh tầng một, sau đó hắn cũng thu hồi về đàn “Thái cổ Phệ Ma Trùng” tiếp đó hắn cũng liền trốn mất dạng.

Gọi ra một lúc nhiều cường giả như vậy, đồng thời phải mở không gian rộng như thế để đưa cái thi cốt kia vào khiến cho linh hồn lực hấn tiêu hao hơn phân nửa, dưới tình trạng như vậy hấn quyết định đi vào bên trong khôi phục xong lại đi ra ngoài.

.....

Xuân Đức sau khi trốn đi chưa được bao lâu thì nơi đây lại một lần nữa xuất hiện vô số cường giả, cầm đầu đám người này là một lão giả mặc áo bào tro, lão ta nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì đầu tiên là ngạc nhiên , sau đó là tức giận ngập trời , hấn tức giận đến nỗi toàn thân phát run , cả người hấn bùng lên ngọn lửa màu đỏ, hấn lúc này ngửa đầu lên rống giận.

“ Là người nào, là người nào, nhanh bước ra đây cho lão phu, người đáng chết, người đang chết à.”

Đúng lúc này một âm thanh kinh ngạc vang lên :

“ Tên nào có bản lĩnh như vậy, không ngờ ngay cả thi thể của Địa Ngục Băng Long cũng bị lấy đi rồi. Mà như vậy cũng tốt, ta đỡ phải ra tay. Đạo phong ấn cuối cùng cũng giải rồi.”

Người đến là một thanh niên, trên thân người này ma diễm ngập trời, cơ hồ dung làm một thể với hoàn cảnh xung quanh, ở chung hòa hợp dị thường, phảng phất như đêm tối vô tận nơi này chính là lĩnh vực từ trên người hấn tản ra vậy.

Thanh niên này vừa xuất hiện thì lập tức khiến cho người nơi đây đồng thời cả kinh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1445: Phúc Địa(1)

Sắc mặt lão già cầm đầu đám đông tu sĩ trầm xuống, hấn quát lên:

“Chư vị tất cả đều cẩn thận, tên này đại ma đầu phá cấm mà ra có được thực lực siêu cường, mọi người liên thủ, giúp ta trấn áp con ma này.”

Rút ra một sợi dây thắt lưng, trong chốc lát sợi dây thắt lưng kia trở nên vô cùng cứng rắn, bốn phía hóa ra một đạo kim quang, hướng thẳng phía thanh niên vừa xuất hiện chém tới.

Những người khác lúc này cũng nhao nhao hóa thành đạo đạo quang mang, tản ra bốn phía bầu trời thoáng cái đã vây kín lấy thanh niên vừa xuất hiện.

Theo lão giả mặc áo xám tro ra lệnh một tiếng, toàn bộ những người nơi đây đồng loạt ra tay, trong chốc lát ma khí trên toàn bộ bầu trời đều bị khí tức cường đại này đánh lui ra bốn phía, lộ ra một mảnh trời quang mây tạnh.

Thanh niên vừa mới xuất hiện nhìn thấy tình cảnh như vậy thì cũng không có hoảng loạn, hấn lạnh lùng cười cười, trong mắt lộ ra thần sắc mỉa mai không chút che giấu, ma thủ lâm không chụp một cái, hấn một phát bắt lấy áo choàng trên vai mình, trực tiếp kéo xuống.

Dưới không chế của hấn áo choàng bỗng nhiên biến lớn, như ngọn cờ bay phất phới trong không trung, tấm áo choàng kia bao lấy toàn bộ thân

hình hấn vào trong, trên tấm áo choàng lúc này tản ra lực lượng vô cùng cường đại, ngăn trở lấy toàn bộ công kích của tất cả những người nơi đây.

Nhưng đúng vào lúc này, ngay lúc mọi người đều cho rằng kiện áo choàng kia sẽ ngăn cản được tất cả công kích. Thì việc bất ngờ phát sinh.

Áo choàng kia đột nhiên không ngăn nổi nữa, “Xoẹt” một tiếng liền triệt để vỡ ra thành vô số vải rách, lực lượng của tất cả tu sĩ nơi đây đồng thời đánh lên thân thể thanh niên vừa xuất hiện.

“Ầm ầm ầm ầm....”

“Ầm ầm ầm ầm....”

“Ầm ầm ầm ầm....”

Ầm thanh nổ tung liên tiếp vang lên. Thân thể của thanh niên kia lập tức bị nổ cho nát bấy, ma khí đầy trời bay tứ tung, tiên lực và ma khí cường đại va chạm trên không trung hình thành từng cơn lốc năng lượng khủng khiếp.

Nhưng đột nhiên nhưng năng lượng kia vào giờ phút này đồng thời biến mất dung nhập vào bên trong những miếng vải rách kia, trong lúc nhất thời những miếng vải rách từ áo choàng tản mát ra hào quang đen kịt.

Cũng vào lúc này thân thể của thanh niên lúc trước ở một nơi xa từ từ ngưng tụ trở lại, ánh mắt hấn nhìn đám người cách đó không xa hiện lên vẻ châm chọc.

“ Chết đi, đám nhân loại ngu ngốc.”

Lời này vừa hạ xuống, vô số vải rách lập tức lấy tốc độ siêu việt ánh sáng bắn về tứ phía, tạo ra cảnh tượng Thiên Nữ tán hoa.

“ Phúc phúc phúc....”

“ Phúc phúc phúc....”

“ Phúc phúc phúc....”

Một đám cường giả nhân tộc nhìn thấy cảnh này thì đều cả kinh, bọn họ vội vàng nâng binh khí đón đỡ nhưng mà cảnh tượng khó tin xuất hiện.

Tiên bảo không ngờ lại bị một miếng vải rách trong đó cắt đứt, vải rách thể đi không giảm bắn vào trong cơ thể tên tu sĩ, sau đó lại xuyên qua ba bốn tên khác , ngay khi bị vải rách bắn xuyên qua thì thân hình của những kẻ này trong nháy mắt liền trở nên đen kịt, tiếp đó liền nổ tung.

“ Âm âm âm âm....”

“ Âm âm âm âm....”

“ Âm âm âm âm....”

Không trung không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết của đám tu sĩ cùng tiếng nổ tung, dưới một chiêu này vậy mà có ít nhất 1/5 tu sĩ nơi này bỏ bỏ, lúc này đây cả không trung đều là sương mù màu đỏ.

Nhưng màn kinh dị hơn vẫn ở phía sau, đám tu sĩ còn sống lúc này hít phải sương mù màu đỏ thì đột nhiên cả cơ thể to lớn hơn, khuôn mặt trở nên vặn vẹo, răng nanh mọc dài ra, móng tay móng chân cũng vậy, mọc dài ra trở thành móng vuốt sắc nhọn, ánh mắt một đám trở nên huyết hồng , trong đôi con ngươi kia hiện lên sự tàn bạo khát máu.

“ Tất cả nhân loại đều phải chết, các người đều là thức ăn mà thôi.”

Đám tu sĩ biến dị kia đột nhiên công kích người ở bên cạnh, sau khi bắt được người ở bên cạnh thì trực tiếp ăn sống , bọn nó há miệng lớn dính máu cắn xuống.

“ Phập...”

Mấy tên tu khi không may khi lập tức bị cắn mất đầu, máu tươi từ cổ lúc này điên cuồng trào ra.

Sau khi ăn hết đầu thì đám tu sĩ bị ma hóa kia lúc này bắt đầu gặm những bộ phận khác, nhìn không khác gì mấy con thú dữ đang nhấm nuốt con mồi.

Tất cả mọi người thấy tình cảnh như vậy thì trong lòng phát lạnh, hoảng sợ không thôi.

Lão giả mặc áo bào tro hoảng hốt, đột nhiên quát:

“ Mọi người nhanh chóng bế khí, không được hít vào thứ sương máu kia.”

Thoáng cái mỗi người biến sắc, một đám đều nhao nhao nín thở, sau đó nhanh chóng lùi ra phía sau, tránh xa đám sương máu trên không trung.

Có không ít tu sĩ lúc này cũng bất chấp cái gì Trấn Ma Điện hay tử lệnh gì đó, một đám lúc này vừa thoát ra khỏi vòng chiến lập tức quay đầu bỏ chạy.

Mấy tên cường giả của Trấn Ma Điện thấy như vậy thì tức không không thôi. Một người gầm lên:

“ Kẻ nào chạy kẻ đó chết.”

Vừa nói hấn vừa tung ra mấy trăm quyền, quyền phòng phong gào thét đánh tới đám tu sĩ đang bỏ chạy.

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

“ Âm âm âm...”

Đám tu sĩ kia ngay lập tức phân thân toái cốt, chết đến cạn bã cũng không còn những người khác đang định chạy thấy một màn như vậy thì không còn ai dám chạy nữa cả.

Lão giả áo bào tro lạnh giọng nói:

“ Ở lại chiến đấu còn có một cơ hội sống, kẻ nào chạy ta trước tiên giết kẻ đó.”

Đám tu sĩ nghe vậy thì trầm mặc không ai dám nói gì nữa cả, một đám đứng ở nơi đó mà không biết nên làm sao cho phải.

Đúng lúc này, thanh niên cô ma cười gằn nói:

“ Tạt chủng chỉ là tạt chủng mà thôi, có nhiều hơn cũng không khá hơn được. Nếu đã các ngươi không chạy thì hôm nay ta sẽ lấy máu của các ngươi để rửa đi sỉ nhục năm xưa.”

.....

Xuân Đức lúc này đang ở bên trong không gian vong linh, vừa trị thương vừa theo một phương thức đặc biệt lặng yên đánh giá tình hình bên ngoài, hẳn lúc này cũng không có lo sợ cái gì mà đang tính toán nếu giết sạch đám người nơi đây thì lợi ích thu về được bao nhiêu.

Với hẳn lúc này vẫn là đang chờ thì bị phong cấm bên dưới thi thể của Địa Ngục Băng Long đi lên. Hẳn suy đoán thứ bên dưới kia hẳn là một con cô ma cao giai.

Nếu là như vậy thì không còn gì tốt hơn rồi. Một mẻ hốt trọn cả bọn và hấn là người thắng duy nhất.

" Khặc khặc. Khặc Khặc."

Vừa nghĩ đến đây hấn liền cười ra tiếng, điệu cười của hấn tà ác vô cùng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1446: Hắc Âm Ma Thụ Kinh Khủng

Ngay lúc Xuân Đức đang cười âm hiểm không dứt thì Lão Hắc ở bên cạnh đột nhiên lại nói:

“Củ Cải cho ta cái thi cốt con Địa Ngục Băng Long này đi.”

Xuân Đức nghe thế thì thoáng sửng sốt, mặc dù hắn không biết Lão Hắc làm cái gì nhưng mà vẫn gật đầu nói:

“Ừ, lão cần thì cứ lấy mà dùng.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe hắn sáng khoái như vậy đáp ứng thì trong lòng cũng hơi chút kinh ngạc, phải biết thứ này với Xuân Đức là có công dụng tăng lên xác suất tuế biến à, mặc dù bọn họ có đồng sinh cộng tử khế ước nhưng tư dục bản thân chưa bao giờ mất đi. Bây giờ thấy Xuân Đức suy nghĩ cũng không suy nghĩ liền đáp ứng như vậy thì Hắc Âm Ma Thụ cũng hiểu rõ tầm quan trọng của hắn trong lòng Xuân Đức tới mức nào. Nếu hắn đã như vậy thì Vô Địch lại càng không phải nói đến.

Nghĩ tới điểm này thì Hắc Âm Ma Thụ cười nói:

“Hôm nay để cho Củ Cải người xem kỳ tích xuất hiện này.”

Xuân Đức nghe thế thì không biết mô tê răng rứa ra làm sao, ngay khi hắn chưa hiểu việc gì thì Hắc Âm Ma Thụ liền động. Tất cả cành cây trong phạm vi không biết bao nhiêu vạn dặm lúc này đồng thời vũ động, đột

nhiên tất cả cánh cây kia gãy rời biến thành vô tận giọt nước màu lam nhạt lung linh huyền ảo.

Tiếp sau đó tất cả những giọt nước kia đồng thời bay vào bên trên bộ xương của Địa Ngục Băng Long. Theo số lượng giọt nước bám lên trên khung xương của Địa Ngục Băng Long ngày càng nhiều thì khung xương của Địa Ngục Băng Long bắt đầu có biến hóa.

Ở bên trong khung xương con địa ngục thiên long xuất hiện vô số dây leo, đan lại với nhau hình thành nên những cấu trúc phức tạp.

Cùng lúc này , ở phần ngoài một tầng lân phiến màu lam nhạt hiện ra ở trên khung xương của con Địa Ngục Băng Long, không qua mấy cái hô hấp thì bao trùm toàn bộ khung xương.

Ngay khi lân phiến bao trùm toàn bộ khung xương của con Địa Ngục Thiên Long thì một loại khí tức hắc ám duy ngã độc tôn tản mạn đi ra, khí tức này cũng không phải là của Băng Long mà là của lão Hắc.

Lúc này đây nhìn lại thì thấy trên mặt đất đang nằm là một con Địa Ngục Băng Long còn sống chứ không phải là một bộ xương nữa.

Đột nhiên con mắt của Địa Ngục Băng Long mở ra, một con mắt màu u lục phát ra ánh sáng xanh khiếp người, tiếp đó cả con Địa Ngục Băng Long kia đứng dậy , không những đứng dậy mà còn mở miệng nói chuyện.

“ Không hổ là cấm tộc, qua bao nhiêu thời đại rồi mà xương cốt không tổn hao chút gì, làm ta cũng mất một phen công phu mới hoàn toàn khống chế được. Nhưng chung quy tốt lắm.”

Xuân Đức nghe âm thanh của lão Hắc thì kinh dị vô cùng, hẳn lúc này nhoáng lên một cái bay đến trên đầu Địa Ngục Băng Long mà ngồi. Đánh giá một chút thì hẳn hỏi:

“ Lão Hắc, Lão Huyền đâu rồi.”

Lão Hắc nghe hẳn hỏi vậy thì đáp:

“ Lão Huyền hiện tại là hạch tâm duy trì thứ này, sau này hai người chúng ta sẽ sống bên trong thứ này, một bộ thân xác rất không tồi. Có được thân xác này thì lão Huyền rất nhanh sẽ hồi phục. Mà lúc nào cần thiết ta cũng có thể đi ra giúp mi chiến đấu.”

Xuân Đức nghe vậy thì cả kinh nói:

“ Lão di dời bản thể vào đây rồi như vậy không gian nơi đây thì sao?”

Biết Xuân Đức lo lắng cái gì Lão Hắc nói:

“ Yên tâm, mọi thứ ta đều có tính toán cả rồi , Củ Cải mi không cần lo lắng làm gì . Phần gốc của ta vẫn lưu lại bên trong này, chỉ có cổ định trong đây thì ta mới có thể cuộn cuộn không ngừng có năng lượng bổ sung, chứ người tương cây không có gốc sống được sao?”

Xuân Đức nghe thế thì một trận khinh bỉ nói:

“ Lão vốn là cây thật nhưng mà lão thành tinh rồi đương nhiên không cần gốc vẫn có thể sống. Mà lão chiếm thân xác này có lợi ích gì không, hay chỉ là nâng cao khả năng khôi phục lên thôi.”

Lão Hắc nói:

“ Đương nhiên là không rồi, ngoại trừ có tác dụng tăng cường khả năng khôi phục , còn có tác dụng che giấu hơi thở nữa, có được thứ này ta đi ra ngoài giúp người cũng không lo bị đám kia phát hiện, hồi trước giúp người giết chết con Huyết Ma Linh mà ngày nào cũng sống trong lo lắng.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật gật đầu nói :

“ Ta hiểu rồi, thứ này cũng giống như một lớp ngụy trang mà thôi nhưng hẳn lão có thể lợi dụng thứ này để gia tăng công kích của bản thân lên đúng không?”

Hắc Ám Ma Thu cười nói:

“ Đó là đương nhiên, bằng không ta chiếm lấy thi cốt này làm gì, có điều thứ này cũng chỉ dùng được một thời gian thôi, đợi ta quay lại thời kỳ trước kia thì thứ này chỉ là cặn bã. Số ta thật khổ, không ngờ có lúc lại lâm vào tình cảnh như thế này.”

Xuân Đức híp mắt cười nói:

“ Bây giờ dùng thứ này dọa người là được rồi, khà khà, mà lão cũng cho ta đi vào bên trong trị thương nào, ta cũng muốn đi vào bên trong nhìn xem là cảnh tượng thế nào.”

Hắn vừa nói thì Lão Hắc liền há mồm ra, Xuân Đức lúc này nhanh chóng chui tọt vào bên trong, vừa vào bên trong thì Xuân Đức nhìn thấy vô tận dây leo kết nối với nhau hình thành nên những cấu trúc thân thể, chống đỡ toàn bộ thân xác của con Địa Ngục Băng Long.

Ở bên trong này Xuân Đức cảm nhận được sinh mệnh dạt dào, tốc độ khôi phục nâng cao lên mấy lần.

Với hắn cũng nhạy cảm phát hiện, Lão Hắc cũng không phải bám bên ngoài khung xương mà đang xuyên vào bên trong từng căn xương một.

“ Đây lão Hắc, sau này lão liền trở thành ngôi nhà di động mới cho mọi người rồi, ở bên trong này cũng thật tốt à. Một ngôi nhà có thể công kích, cái này còn gì thú vị hơn.”--- Xuân Đức ở bên trong cười nói.

Lão Hắc cười đáp:

“ Ý tưởng cũng hay đấy Củ Cải nhưng cái đó cũng phải đợi cho ta khổng chế toàn bộ cái khung xương này đã, khi nào ta đồng hóa nó toàn bộ rồi tính sau. Thôi mi khôi phục tiếp đi, ta cũng đi khôi phục đây. Vốn sinh mệnh đang dư thừa, đúng lúc lại có việc cần dùng tới, khà khà.”

Xuân Đức nghe thế thì cũng cười cười, hắc hiếu lão Hắc muốn nói cái gì, tiếp đó hắc tìm đến nơi Vô Địch đang trị thương sau đó nằm xuống ở bên cạnh.

Ở bên trong không gian vong linh tầng 2.

Sau khi Hắc Ám Ma Thụ tự bản thân chia cắt bản thân thì trên mặt đất lúc này chỉ trôi trôi một cái gốc cây to đùng. Có điều không lâu sau đó, từ trên gốc cây kia đột nhiên mọc ra vô số cây nhỏ những cây nhỏ kia tinh xảo như một tác phẩm nghệ thuật bằng thủy tinh.

Nhưng đột nhiên mấy cây nhỏ kia bỗng dưng điên cuồng hấp thụ sinh mệnh bốn phía mà điên cuồng phát triển, thoáng cái đã cao mấy trăm mét, mấy ngàn mét, sau đó lên tới vạn mét độ cao, tán lá lúc này cũng nhanh chóng bao phủ phạm vi mấy vạn dặm sau đó mới ngừng lại.

Hình thể lão Hắc hiện tại so với trước kia thì nhỏ hơn không ít nhưng chỉ cần có đủ sinh mệnh thì lão ấy trong nháy mắt khôi phục như cũ cũng không thành vấn đề.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1447: Tàn Phiến Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Lại Xuất Hiện

Ngoại giới - Phong Ma Quật - Chiến Trường Tiên Ma

“ Ầm ầm ầm ầm ầm ầm....”

“ Ầm ầm ầm ầm ầm ầm....”

“ Ầm ầm ầm ầm ầm ầm....”

“ Á ...Không... Đùng mà...”

“ Không...ta không muốn chết..Tha ta đi mà.”

“ Đùng..Tha ta...”

“Ma đầu đáng chết, nạp mạng đi.”

Tiếng đánh nhau ầm ầm, tiết kêu van thảm thiết, tiếng rống giận không ngừng, có thể thấy tình hình chiến đấu cực kỳ thảm thiết, rung động nhân tâm.

Tình cảnh bên ngoài lúc này cực kỳ hỗn loạn, một mình thanh niên cổ ma cùng đám ma nô của hắn chống lại vô số cường giả giả vây công.

Cũng ở thời gian Hắc Ám Ma Thụ tiên hành không chế thi cốt Địa Ngục Băng Long thì nơi đây lại xuất hiện thêm mấy nhân vật lợi hại.

Những người kia hợp sức lại với nhau vậy mà có thể chiến một trận với thanh niên cổ ma. Thanh niên cổ ma lần này xuất hiện cực kỳ lợi hại cũng không phải cái loại tôm tép nhãi nhép gì, cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ trong tay hấn chỉ một đám liền cận cũng không còn.

Về phần đám cường giả dưới Hằng Vương Tiên Cảnh chiến đấu ở phụ cận với đám quái vật bị ma hóa kia, không ít người bị dư đánh trúng liền phần thân toái cốt, cho dù may mắn không chết cũng là bị thương nặng, vừa bị thương một cái liền bị huyết khí xâm nhập hóa thành yêu ma, vừa hóa thành yêu ma thì đám người kia lại sinh long hoạt hổ, một lần nữa nhảy vào bên trong chiến chiến đấu.

Mặc dù đang chiến đấu với thanh niên cổ ma nhưng ánh mắt của lão giả mặc áo bào xám không lúc nào không để ý tới cục diện chiến trường xung quanh, hấn nhìn thấy tình cảnh đám người bị ma hóa thì trong lòng một ngưng.

Trong mắt lão giả lộ ra vẻ lẳng lệ ác liệt, hoàn cảnh này không cho phép nửa điểm nhân từ, hấn gầm lên:

“ Những kẻ bị nhiễm phải huyết khí dụ dị kia liền lập tức giết chết, không cần nương tay.”

Trong mắt lão giả hiện lên sát cơ dạt dào, bảo kiếm trong tay chém ra một đạo kiếm quang, mấy chục tên Tinh Vương Tiên Cảnh bị ma hóa lập tức nổ tung, nổ thành ma khí đầy trời, mà khí kia cũng không tản đi mà tụ lại với nhau không ngừng quay cuồng muốn ngưng tụ ra cái gì đó.

Một màn này khiến đám tu sĩ vẫn còn đang đau khổ chống lại đám yêu ma gần đó nguyên một đám trong lòng phát lạnh, tuy rằng minh bạch sau khi nhập ma bị giết là tình huống tốt nhất, nhưng thấy một màn này vẫn rất khó tiếp nhận.

Lão giả áo bào xám nhìn ra mọi người trong lòng bất mãn cùng thoái thì nghiêm nghị ngưng giọng nói:

“ Bất luận là ai , bất luận là người nào, bị ma hóa đều phải giết đi, mặc dù là ta cùng với hai vị thánh sứ cũng không ngoại lệ.

Nghe hắn nói như vậy thì trong lòng mọi người đều không khỏi rùng mình, càng thêm dốc sức liều mạng chém giết, không ai muốn biến thành loại quái vật điên dại kia cả, nếu bị biến thành quái vật không trí khôn như thế chi bằng chết đi cho rồi.

Thanh niên cổ ma lúc này ánh mắt trở nên càng ngày càng lạnh, lúc trước cục diện là do một mình hắn nắm trong tay, không ngờ lúc này lại tới đây hai tên Thiên Vương Tiên Cảnh cường giả, cái này khiến hắn có chút trở tay không kịp.

Đột nhiên thanh niên cổ ma ngửa đầu lên trời rống lên:

“ Hông hông hông....”

“ Hông hông hông....”

“ Hông hông hông....”

Thanh âm vang vọng đất trời, ngay khi thanh âm này vang lên thì toàn bộ Phong Ma Quật giống như sống lại, vô tận yêu ma quỷ quái từ bên trong lòng đất bò đi ra bên ngoài bay thẳng lên bầu trời hướng về phía đám tu sĩ bay đến.

Hồn niệm của mọi người tuy bị giam cầm không cách nào tản đi quá xa nhưng mà dùng mắt thường bọn họ cũng có thể thấy được, hằng hà sa số , vô tận quái vật di chuyển qua bên này.

Trong đó có mấy con quái vật nhiều đầu tán phát ra khí tức cực kỳ cường đại, dù là mấy tên Hằng Vương Tiên Cảnh cảm nhận được khí tức kia thì đều là đại biến.

Lão giả mặc áo bào xám nhìn thấy nhiều quái vật như vậy xuất hiện thì khó coi đến cực điểm:

“ Cái này...Cái này...Vi sao lại nhiều quái vật như vậy được. Hai vị thánh sứ cái này nên làm thế nào?”

Đến cuối cùng hắn vẫn là nhìn qua hai tên cường giả Thiên Vương Tiên Cảnh cường giả được Chủ Vực phía trên phái xuống.

Hai tên thành sứ cả người mặc chiến y hoàng kim, toàn thân kín không chỗ hở, nghe được lão giả áo xám hỏi thì một người trong đó lạnh lùng nói:

“ Người dẫn những người khác đi đối phó đám ma vật kia, tên này đã có hai người ta đối phó.”

Lão giả áo xám nghe vậy thì không do dự chút nào, hắn lúc này quay đầu nhìn qua đám cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh nói:

“ Tất cả mọi người đi theo ta diệt sát đám yêu ma quỷ quái này.”

Nói xong hắn liền hóa thành một đạo quang mang rời đi, bộ dạng hận không thể đi càng nhanh càng tốt. Đám người khác lúc này cũng là một bộ như vậy, thực ra bọn họ đã sớm sợ mất mật nhưng vị ngại có hai tên Thánh Sứ ở đây nên không dám đào tẩu, bằng không bọn họ đã sớm chạy.

Tên ma đầu kia đâu phải là thứ mà bọn họ có thể đối phó được, giết thì đối phương không chết nhưng bọn họ chỉ cần đối phương chạm phải liền sẽ biến thành quái vật, người không ra người, quái vật vật không ra quái vật.

Vì thế nghe được hai tên Thánh Sứ nói cho bọn họ đi đôi phó với đám quái vật cấp thấp thì tên nào cũng hưng phấn không thôi.

.....

Nhìn đám người lão giả áo bào xám đi rồi, thanh niên cổ ma nhìn hai tên thánh sứ còn lại lạnh lùng cười nói:

“ Hai tên cận bã các ngươi ở đây là muốn đi đâu thai sớm sao?”

Một trong hai tên thánh sứ nghe vậy thì hừ lạnh nói:

“ Không biết sống chết.”

Nói xong thì cả hai người đồng thời ra tay, trên thân thể hai người kim mang đại phóng, cự kiếm nâng cao trong chém xuống.

Người ở bên trái gầm lên:

“ Nhất kiếm trăm vạn ma.”

Một kiếm chém ra hóa thành một đạo kim quang lạnh như băng, trên kiếm mang kia lại hội tụ thành bộ dáng một đầu Kim Long bộ dạng dữ tợn, Kim Long ngưng tụ từ kiếm khí bay lượn cửu thiên, ma khí xung quanh trong nháy mắt hư hóa toàn bộ, Kim Long hạ xuống hướng thẳng phía thanh niên cổ ma cắn tới.

Người bên phải lúc này cũng đồng thời hét lớn:

“ Bất động minh vương kiếm.”

Một kiếm đi ra, hình thành kiếm thế vĩ ngạn, một tòa cự sơn to lớn phát ra kim quang chói mắt hình thành, cự sơn thế trấn sơn hà giam cầm cả một phương thiên địa. Thanh niên cổ ma không cách nào thoát đi ra bên ngoài.

Nhìn thấy một màn như vậy thì sắc mặt thanh niên cổ ma đại biến, hiện ra thần sắc thô bạo, trong đôi mắt sát khí lẫm liệt bạo phát đi ra, hắc gươm tay phải lên, Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia(tàn phiến) dần dần hiển hiện trong lòng bàn tay, “Ma bia” vừa hiện một loại cổ vận khó nói nên lời tản mạn đi ra, giống như có ai đó đang giảng giải vì sao nơi đây lại trở nên hoang vu và thê lương như vậy, một loại cảm giác rợn tóc bốt lên trong lòng mỗi người.

Từ bên trong cơ thể hắc vô số ma khí tuôn ra, rót vào trong “Ma bia”, một mảnh hắc sắc hào quang bắn ra, thế giới chi lực mở ra, ma quang vạn trượng.

Thanh niên cổ ma lúc này gầm lên:

“ Thiên Địa vô lượng, Sâm La Vạn Trượng, Ma Bia hiện thế”

Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia trong tay hắc thoáng cái biến lớn, hóa thành cự bia cao ngàn mét, Ma Bia vừa hiện liền chấn áp cả một phiến thiên địa.

Tất cả mọi người lập tức liền cảm nhận được một cổ nguy hiểm khó tả, mà ngay cả đám tu sĩ hay yêu ma đang chiến đấu phía xa xa cũng là dừng lại chiến đấu mà hoảng sợ nhìn qua bên này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1448: Tàn Phiến Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Lại Xuất Hiện(1)

Ma bia vừa hiện , tất cả công kích do hai tên Thánh Sứ trong nháy mắt bị đè ép, Kim Long cùng Kim sơn đang lao xuống lúc này cũng giống như lâm vào bên trong không gian cô đặc vậy , di chuyển cực kỳ chậm chạp. Sau vài cái hít thở thì bọn nó hoàn toàn ngừng lại bên trên không trung.

Hai tên Thánh Sứ nhìn thấy một màn như vậy thì nữa trợn rớt tròng mắt đi ra bên ngoài. Cả hai người đồng thời hoảng hốt la lên:

“ Đây là bảo vật gì vậy mà có thể trực tiếp ngưng đọng thời không? Điều này sao có thể chứ.”

Ở bên trong Kim giáp sắc mặt hai tên thánh sứ trở nên trắng bệch, dưới sự kinh sợ cả hai lúc này một lần nữa đồng thời rớt tiên lực vào tiên kiếm, tiên kiếm đang cầm trên tay hai người lần nữa sáng lên mấy phần.

Kim long cùng Kim sơn cũng vì thế mà sáng hơn không ít, vậy mà có xu hướng phá vỡ thế giới chi lực đánh xuống phía dưới.

Thanh niên cổ ma thấy vậy thì hừ lạnh nói:

“ Con sâu cái kiến mà thôi, đều chết đi đám tạp chủng.”

Tay hắn bắt ấn quyết sau đó lại lẳng không điểm vài điểm vào bên trong không trung, Ma Bia khổng lồ lúc này lại lớn thêm vài phần, thế giới chi lực nó tản ra lại mạnh thêm vài lần.

Kim Long cùng Kim Sơn trong nháy bị thế giới chi lực bị đè nát, đám yêu ma hay đám nhân tộc ở phía bên dưới lúc này cũng đều thất khiếu chảy máu, bộ dạng sắp chết đến nơi.

Nhưng vào đúng thời khắc máu chốt này, một việc khó thể tưởng tượng xảy ra, ở bên trên đầu của Ma Bia không gian một hồi nhộn nhạo, tiếp đó một thân ảnh đi ra bên ngoài, sau đó đứng trên ma bia.

Trong miệng hắn nói nhỏ hai tiếng, sau đó khẽ vuốt ve Ma Bia một cái, ma bia lập tức trở nên rung động kịch liệt, tiếp sau đó Ma Bia bộc phát huyết quang chói mắt, huyết quang kia chói mắt đến mức mọi người cũng không thể nhìn thẳng.

Nhưng đến lúc mọi người mở mắt ra thì nhìn đã không còn cảm nhận được cái áp lực kinh khủng kia nữa, Ma Bia không lồ bên trên bầu trời lúc này cũng biến mất không còn tăm hơi, biến mất cùng với tám Ma Bia còn có người thanh niên thần bí.

Tất cả mọi người lúc này đều là ngây dại, đến cả thanh niên cổ ma lúc này cũng là một hồi không biết làm sao, bảo vật theo hắn bao nhiêu năm cứ như vậy biến mất rồi.

Sắc mặt của thanh niên cổ ma một hồi trắng một hồi xanh, vặn vẹo không ra hình thù, trở nên vô cùng dữ tợn, Ma Bia kia tuy chỉ là tàn phiến nhưng lại là tàn phiến của một kiện chí cao bảo vật nào đó. Uy năng vô cùng lớn ,ấy vậy mà có người trước mặt hắn đoạt đi. Cái này khiến trong lòng hắn cảm thấy tức giận không thôi.

“ Phúc”

Thanh niên cổ ma không biết có phải do bị thương hay là do bị tức mà lúc này đột nhiên phun ra ngụm máu đen. Nhưng tiếp sau đó hắn gầm lên

giận dữ:

“ Vô sĩ đạo tặc, ngươi đáng chết, nhanh trả lại thân bìa cho ta bằng không ta giết ngươi.”

Hai tên Thánh Sứ cùng đám tu tiên giả nghe hấn gào thét như vậy thì lúc này cũng hồi phục tinh thần. Cả đám lúc này cũng ý thức được vấn đề, hai tên Thánh Sứ lúc này cười lên như điên nói:

“ Ha ha ha ha. Ha ha ha ha. Trộm đi tốt lắm, ma đầu mất khi tẩm bìa mộ kia ngươi lấy gì đối phó với chúng ta, chịu chết đi.”

Lời vừa dứt hai tên Thánh Sứ liền động, toàn thân bùng lên kim quang, trong tay cầm kiếm lẳng không mà đứng nhìn như chiến thần, tiếp đó hai người đồng thời nâng lên trường kiếm, trường kiếm lúc này cũng hiện lên kim quang chói mắt, thân ảnh bọn họ lóe lên lần nữa hướng về phía thanh niên cổ ma đâm tới

Kiếm khí như trăm sông đổ về một biển, liên tục không dứt, lẳng không chém xuống, bỏ ra một mảnh thiên địa.

Nhìn thấy tình cảnh như vậy, nghe được đám kia cuồng tiếu. Trong lòng thanh niên cổ ma bay lên một cỗ cảm giác phẫn nộ và khuất nhục, hấn hét lớn một tiếng:

“ Trước tiên giết đám cặn bã các ngươi, sau đó lại tìm con chuột kia.”

Rốt cuộc hấn bắt cũng bắt chấp tất cả, bản thân hấn bắt đầu ma hóa, thân thể hấn thoáng cái to lên vài trăm lần, hóa thành một con đại ác quỷ.

Con đại ác quỷ này nhìn giống con tinh tinh, mặt mày dữ tợn, răng dài cả mét, ánh mắt đỏ như máu, toàn thân tản mạn ra khí tức hung tàn bạo ngược.

Lấy trung tâm là con đại quý kia, một luồng năng lượng gió lốc màu đen lan tràn ra bốn phía xung quanh, luồng năng lượng kia quét trúng kẻ nào kẻ đó lập tức hóa thành tro bụi, chỉ có cường giả Hằng Vương Tinh Cảnh là mới có thể đối kháng được luồng năng lượng này, còn đám cường giả phía dưới hay đám quái vật khắp nơi đều bị luồng năng lượng này hủy diệt.

Nhìn thấy kiếm khí phô thiên cái địa hình thành cả một dòng sông đánh tới, Đại Quý không tránh không né, một đám oanh ra.

“Đùng...”

Bầu trời oanh minh, cả một mảnh không gian trở nên hỗn loạn, vô số khe hở không gian đen ngòm xuất hiện. Cũng dưới một đám này kiếm như biển kia trong nháy mắt phá diệt hoàn toàn.

Sau khi hủy diệt xong kiếm khí đầy trời, Đại Quý đột nhiên há miệng, một vòng xoáy hấp lực khổng lồ ở trước miệng nó xuất hiện, hút hết tro bụi, đám yêu vật cấp thấp cùng với đám tu sĩ lâu nhâu vào bên trong.

Sau khi cắn nuốt xong đại lượng chất dinh dưỡng, con Đại Quý lúc này lớn thêm vài lần, nó ngửa đầu rồng lớn:

“Chết hết. Các ngươi đều phải chết sạch.”

Tiếp đó nó lẳng không nện xuống một quyền, dưới một quyền này bầu trời, mặt đất như muốn sụp xuống, không quan một quyền này đi qua trở nên vụn vẹo bất định.

Hai tên Thánh Sứ cảm nhận được uy năng của một quyền này thì đều là sợ hãi không thôi, tuy biết tự thân hai người không thể ngăn cản được một quyền này nhưng cả hai cũng không cam nguyện cứ như vậy chết đi, bọn họ lúc này làm ra phản kháng cuối cùng, tất cả bảo vật công kích phòng ngự gì

cũng đều được bọn hắn mang ra dùng, cái gì dùng được thì bọn hắn đều dùng hết.

Nhưng ngay vào lúc ngàn cân treo sợi tóc này, một âm thanh trầm thấp vang lên.

Nhất tiễn- Truy Hồn Vong Mệnh Tiễn

Thanh âm vừa hạ xuống thì từ bên trong không gian vô định ở phía sau lưng con Đại Quỷ vọt ra một đạo ánh sáng đỏ.

Đạo ánh sáng kia nhanh đến mức Đại Quỷ còn chưa kịp phản ứng đã bị bắn nát đầu.

“ Bùm...”

Cả cái đầu lâu khổng lồ của con Đại Quỷ trong nháy mắt nổ tung như pháo hoa, dịch óc bay tán loạn đầy trời. Nếu như là người có hồn niệm cường đại sẽ nhìn thấy, lúc đầu lâu của Đại Quỷ bị bắn nát thì linh hồn của nó không biết bị thứ gì tước đoạt đi mất.

Mất đi linh hồn , Đại Quỷ trong nháy mắt chết đi, có điều một đám lúc trước vẫn tiếp tục đánh xuống nhưng mà uy lực đã giảm đi rất nhiều.

“ Âm âm âm...”

Một đám hạ xuống, hai tên Thánh Sứ trong nháy mắt bị đánh bay ra xa xa, vừa bay vừa điên cuồng hô máu, bảo vật toàn thân cũng dưới một đám này bị chấn cho nát bấy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1449: Tàn Phiến Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia Lại Xuất Hiện(2)

Đại quý vừa chết thì một lần nữa thu nhỏ hình thể hóa thành thanh niên cô ma, có điều lúc này đây hắn đã thiếu đi một cái đầu, thân thể cũng cứng đờ nằm yên bất động trên mặt đất.

Cùng lúc này, không gian gần đó đột nhiên tách ra, thanh niên lúc trước trộm đi “Ma Bi” lần nữa xuất hiện. Người này không ai khác chính là tên cơ hội nhân lúc cháy nhà ra hôi của Xuân Đức.

Vừa ra bên ngoài thì ánh mắt hắn liền đảo qua qua khắp nơi nhìn xem viên “Hỗn nguyên thiên tinh” kia ở đâu rồi, rất nhanh hắn liền nhìn thấy một viên tinh thể màu đen hình thoi sáng lấp lánh đang lơ lửng trong hư không.

Không một chút do dự hắn liền chộp lấy viên tinh thể hình thoi kia, vừa cầm vào trong tay thì hắn khẽ ồ lên:

“ Di, thế nào lại không phải là một mảnh của viên cao giai mà lại là một viên hỗn nguyên thiên tinh trung giai nguyên vẹn.”

Xuân Đức kinh ngạc xong thì liền có một cái suy đoán, tên cô ma này cũng không phải cái gì mà Đại Ma năm xưa bị trấn áp, tên này hẳn là trốn nơi nào ngủ say bao nhiêu vạn năm, đợi tới hiện tại đúng dịp thì tỉnh dậy mà thôi. Nghĩ tới điểm này thì Xuân Đức thấy rất có lý.

Không xoắn xuyết vấn đề trên nữa, hắn lúc này chạy tới bên cạnh thi thể con cô ma, sau đó đưa tay chọc vào thi thể tên kia tìm tòi đồ vật gì đó, sau mấy cái hít thở thì hắn lôi ra từ bên trong cơ thể tên cô ma kia một viên đá màu đỏ, vừa mất đi viên huyết thạch này thì thân thể tên cô ma kia lập tức tan rã, hóa thành đại lượng ma khí tinh thuần.

Ma khí này vừa hiện thì Xuân Đức liền hút khẽ một cái , lập tức đều bị hút vào bên trong cơ thể hắn, tiếp đó liền bị Quỷ Kiếm cắn nuốt sạch sẽ.

Đám người còn sống thấy một màn như vậy thì đều là ngây ra mà nhìn. Mãi sau khi nhìn thấy Xuân Đức đi tới bên cạnh hai tên Thánh Sứ thì đám người của Phong Ma Điện mới tỉnh hồn lại.

“ Dừng tay người muốn làm gì.”

Xuân Đức nghe tiếng quát thì đến nhìn một cái cũng lười nhìn, hắn tùy tiện quay qua dùng tay chém nhẹ một cái, lập tức từ bên trong tay hắn bay ra hai đạo hắc mang hình bán nguyệt.

“ Bùm bùm...”

Hai đạo hắc mang kia trong nháy mắt xuất hiện trước thân thể người vừa lên tiếng , sau đó chém hắn ra thành bốn khúc, máu tươi vấy trời cao chết không nhắm mắt.

Tiếp đó Xuân Đức lại như không có việc gì , tiến tới bắt lấy hai tên Thánh Sứ đang hôn mê nằm trên mặt đất ném vào bên trong không gian vong linh.

Làm xong hắn lại nhìn người nơi đây, ánh mắt hiện lên sự bất thiện, bị ánh mắt hắn nhìn qua đám người nơi đây đều là sợ hãi không thôi, một đám không tự chủ lùi về phía sau.

Khẽ nhếch môi cười tà ác, Xuân Đức hỏi:

“ Các người có ai muốn sống không? Muốn sống thì nghe theo lệnh ta, còn chán sống thì ta cũng tiện tay tiễn các người đi quy thiên luôn.”

Lúc trước luồng sáng năng lượng từ tên thanh niên cổ ma đã loại bỏ tất cả căn bã dưới Hằng Vương Tiên Cảnh rồi, vì vậy ở nơi này chỉ còn một đám yêu ma Hằng Vương Tiên Cảnh cùng một đám tu sĩ Hằng Vương Tiên Cảnh mà thôi.

Đám người kia nghe hẳn hỏi thì lập tức có người bất mãn có điều người kia lại cũng không dám nói cái gì, dù sao sống tới hiện tại ai cũng biết người thiếu niên nhìn có vẻ nhu nhu nhược nhược kia chính là một tên đại ma đầu, so với đám ma tộc hung tàn còn muốn hung tàn hơn gấp vạn lần.

Cũng không cần suy nghĩ quá lâu, liền có người dẫn đầu thuận phục.

Một nam tử bộ dạng có vẻ hèn mọn, thân hình thấp bé, mắt híp tai chuột lúc này tiên lên phía trước quỳ xuống hướng Xuân Đức dập đầu nói:

“ Tiểu nhân Mặc Văn Khoa nguyện thuận phục đại nhân.”

Có người dẫn đầu liền có người thứ hai, có người thứ hai thì sẽ có người tiếp theo.

“ Tiểu nhân Trịnh Xán nguyện thuận phục đại nhân.”

“ Tiểu nhân Tô Tiểu Mai nguyện thuận phục đại nhân.”

“ Tiểu nhân Nguyên Hải Sâm nguyện thuận phục đại nhân.”

.....

“Tiểu nhân Đặng Văn Bắc nguyện thuận phục đại nhân.”

“Tiểu nhân Lâm Vĩ Dạ nguyện thuận phục đại nhân.”

“Ta tên Hồ Bào, Hồ Ma nhất tộc cũng nguyện thuận phục đại nhân.”

Cuối cùng là một đám đều tới đầu nhập dưới trướng Xuân Đức, nghe hẳn sai khiến. Cũng không thấy ai vì tôn nguyên của bản thân mà sống chết không hàng cả.

Cười cười, Xuân Đức nói:

“Tốt, rất tốt, các người sáng suốt đây, lúc trước ta còn tưởng các người đều là xương cứng muốn thu phục các người lại phải giết thêm vài người nhưng xem ra không cần rồi. Được rồi, bây giờ các người đều vào trong không gian của ta, trước hết làm quen nơi ở mới sau này, khi nào có việc lại sẽ gọi các người.”

Nói xong thì Xuân Đức liền phát tay một cái, thu toàn bộ đám cường giả cùng mấy đầu quái vật nơi này vào trong. Không gian.

Sau khi đã thu mọi người vào trong không gian vong linh, lúc này hẳn mới đi tới bên cạnh cái hồ, nơi lúc trước là đề thi cốt của con Địa Ngục Băng Long.

Xuân Đức lúc này chờ đã có chút sốt ruột, hẳn đợi mãi mà không thấy thứ bị phong ấn phía bên dưới bò ra khiến nội tâm hẳn ngứa ngáy không thôi.

Đi tới bên cạnh, nhìn xuống phía dưới, nhìn thấy một cái hồ to lớn vô cùng, bên trong liên tục phun ra ma khí.

“ Anh, đệ nói xem chúng ta bây giờ có nên đi xuống nhìn chút không, nhìn xem thứ phong ấn bên dưới là cái gì.”

Vốn tưởng rằng Bóng Ảnh sẽ nói là đi nhưng không ngờ lần này Bóng Ảnh lại nói khác.

“ Đại ca trước tiên vẫn là nên khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh lại nói, đệ ần ần cảm thấy phía bên dưới không tốt lành gì đâu, trước tiên cho vài con tang thi đi dò đường đi. Thời gian ca nghi ngơi thì cho đám Thái Cổ Phệ Ma Trùng đi ăn quanh đây, cũng không tốn thời gian.”

Nghe được câu trả lời này thì Xuân Đức thoáng cái kinh ngạc.

“ Anh, đệ đòi tính từ khi nào thế?”

Bóng Ảnh cười hắc hắc nói:

“ Ngạc nhiên phải không, lời này cũng không phải đệ nói đâu, là Mộng Vân cô gái nhỏ kia nói đấy , nàng ta dự đoán đại ca kiểu gì cũng hỏi như vậy nên dặn đệ trước mà. Với đệ cũng cảm thấy có lý.”

Xuân Đức nghe vậy thì khẽ ồ lên, sau đó gật đầu nói:

“ Ừm, cũng không sai, đúng là ca có chút nôn nóng rồi, đã vậy khôi phục trước lại nói sau.”

Xuân Đức nói xong thì liền thả ra đàn “ Thái cổ Phệ Ma Trùng” cho bọn nó đi ăn quanh đây, còn hắn thì chui vào bên trong không gian vong linh khôi phục.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1450: Thế Cục Hỗn Loạn - Tâm Sự Cùng Lão Hắc

Thiên Hành Châu - Trấn Ma Cổ Vực vốn đã là nơi không an bình gì, nơi này vốn là nơi mà mấy tên tội đồ lúc trước diệt sát gần chục “Châu” của Phong Thần Vực ẩn náu, vì nâng cao lá cờ chính nghĩa trừ ma vệ đạo, cũng đồng thời vì số tiền thưởng lớn nên có vô số cường giả cấp cao đi tới nơi đây sẵn giết đám tội đồ kia.

Đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy cường giả liền khiến cho Thiên Hành Châu - Trấn Ma Cổ Vực trở nên đại loạn.

Những tiếp đó ma khí ở khắp nơi bên trên Trấn Ma Cổ Vực đồng thời bạo phát đi ra, cùng với đó vô số quái vật xuất hiện, hàng tỷ tỷ tu sĩ bị ma hóa biến thành ma vật càng khiến cho Trấn Ma Cổ Vực càng thêm hỗn loạn.

Đặc biệt là Thiên Hành Châu, nơi tâm điểm của mọi sự rắc rối. Nơi đây được cho rằng chính là cội nguồn của ma khí bộc phát lần này, vì thế vô cùng nhiều cường giả đều hướng Thiên Hành Châu mà đến. Không những cường giả ngoại lại tò mò mà đến, còn có cường giả từ Vực Chủ phái người đi xuống.

Thiên Hành Châu thoáng cái trở thành nôi căm lộn, đủ mọi thứ hỗn tạp ở trong đó.

[P/s: Lý giải cho vì sao Trấn Ma Cổ Vực chỉ tương đương với Phong Thần Vực lại xuất hiện nhiều cường giả như vậy. Vốn để mọi người suy luận nhưng mà nhiều bạn nt fb thắc mắc quá/laumohoi.

Khái niệm Vực Chủ: Cũng giống như đế quốc và thuộc địa như vậy, rất đơn giản.]

---o0o---

Vài ngày sau.

Sau vài ngày ngắn ngủi khôi phục thì Xuân Đức cuối cùng cũng đã khôi phục xong. Lúc này đây hẳn lại tràn đầy sức sống.

Vừa mới tỉnh dậy thì hẳn liền mang Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia ra nhìn, hai mảnh lần trước cùng với một tấm lấy được mấy hôm trước, lúc này Xuân Đức hiện đang cầm 3 mảnh rồi, có điều 3 mảnh tàn phiến này cũng chỉ là một phần của Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia mà thôi.

“ Ngày xưa đánh nhau kiểu gì mà để cho bảo vật dạng này cũng bị hủy vậy lão Hắc?”--- Xuân Đức nhìn nhìn Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia vừa hỏi lão Hắc.

Lão Hắc nghe hẳn hỏi thì trầm ngâm một lúc mới nói:

“ Ác liệt, cực kỳ ác liệt, lần đó gần như toàn bộ cường giả của Bắc Cao Thiên đều xuất động, không những vậy còn Nam Thiên, Đông Thiên cũng xuất lĩnh vô số tôn cấp cường giả đi đến. Ta với lão Huyền thế đơn lực cô sau mấy chục năm đối kháng như vậy thì lâm vào hạ phong, thiếu chút nữa liền vạn kiếp bất phục rồi.”

Nhớ đến điều gì, Xuân Đức lúc này tò mò hỏi:

“ À mà này, làm sao hai lão lại bị nhiều người ghét như thế, hai làm lão ra sự tình gì khiến thiên địa không dung à.”

Nhớ đến chuyện xưa, Lão Hắc cười nói:

“ Chung quy là hai chữ lợi ích mà thôi, ta với lão Huyền hai người chiếm 6 phần tài nguyên của Bắc Cao Thiên vì thế khiến cho đám kia bất mãn, với lần đó đám kia không hiểu làm cách nào mà mời ra được 62 cường giả cầm tộc nên bọn ta mới thê thảm như vậy.”

Nghe lão Hắc hời hợt kể như vậy thì Xuân Đức cũng cảm thấy bình thường, dù sao trên đời này cứ dính đến hai chữ lợi ích thì liền có chuyện.

Ai cũng muốn chiếm phần nhiều, không ai muốn ăn cơm thừa canh cặn cả, tất cả đều muốn ăn thịt. Vì thế mà tranh đấu diễn ra cũng là điều bình thường.

“ Lão Hắc, lão có công pháp nào giúp ta mạnh hơn nữa không, à mà phải rồi, ngày trước lão nói làm sao để hóa thân ra sáu đầu cùng chín đầu nhờ?”--- Xuân Đức hỏi.

Lão Hắc cười cười nói:

“ Xem ra định lực của Củ Củ mi cũng rất tốt đấy, nghe ta nói vậy mà chẳng thay đổi tí gì. Phương pháp giúp mi mạnh hơn à, cái kia đợi lão Huyền tỉnh dậy lại tính, còn ta thì chịu chết. Còn về phần biến thân hả, cái này mi cũng không cần làm gì cả đâu.”

Cảm thấy mỗi mỗi lung, Xuân Đức lúc này nằm dài ra, sau đó mới hỏi:

“ Vì sao lại không cần làm gì?”

Lão Hắc đáp:

“ Thì chỉ cần mi tấn thăng lên một hình thái sinh mệnh mới thì thần thông kia lại gia tăng thôi. Ví dụ nhé, mi bây giờ ba đầu thì mỗi đầu đều có năng lực khác nhau đúng không, một cái đầu phun long tức mà không có nguyên tố kèm theo là sinh mệnh hình thái đầu tiên lưu lại đấy...”

Nghe lão Hắc nói đến đây thì Xuân Đức cũng liền ngộ ra, hấn lúc này nói:

“Hiểu rồi, hiểu rồi, hai đầu còn lại một đầu có thể phun băng, đầu còn lại là phun ra độc tố, cái này đều là truyền thừa từ hình thái sinh mệnh phía trước. Nói như vậy ta chỉ cần tấn cấp sinh mệnh thì thần thông kia liền trực tiếp tăng lên khỏi cần luyện tập, có đúng như vậy không?”

Lão Hắc cười khà khà nói:

“Không sai, thông minh đấy. Đợi khi nào mi đủ chín đầu thì đừng nói đám cặn bã chí tôn, dù có cả cộng thêm đám cấm tộc đến cũng không là đối thủ của mi, đến lúc đó chúng ta lại lần nữa xưng bá Bắc Cao Thiên.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười hỏi:

“Vì sao không xưng bá luôn Cao Thiên mà chỉ ở Bắc Cao Thiên thôi?”

Lão Hắc cười mắng :

“Dã tâm của mi cũng không nhỏ đâu, vậy mà muốn thống trị cả cao thiên, còn điên cuồng hơn cả ta cùng lão Huyễn nữa. Nhưng mà khó lắm, Cao Thiên rất lớn, lớn đến mà ta còn không biết nó rộng bao nhiêu, với năng lực quản lý chúng ta cũng có hạn, đám kia ở nơi xa làm gì chúng ta làm sao quản được, vì thế tìm vẫn là nên ở một phương làm bá chủ đi.”

Nhớ đến điều gì, lão Hắc đột nhiên hỏi:

“Đúng rồi củ cái? Nghe nói mi là đến từ một cái tinh cầu cặn bã nào có đúng không? Thế cái tinh cầu kia ở đâu, buồn buồn chúng ta tìm về nơi kia nhìn xem một chút.”

Xuân Đức nghe vậy thì nhớ về quê hương của hấn, hấn cười khỏ nói :

“ Ta mà tìm được thì đi về lâu rồi, nơi kia an bình lắm, ở đó cả đời có khi không phải giết lấy một người.”

Lão Hắc cười gian nói:

“ Ta nghe lão Huyền nói lúc ngươi ở cái tinh cầu kia cuộc sống cũng không ra sao có phải không, hắc hắc, hắc hắc, nghe nói mi hay bị người bắt nạt lắm. Cố gắng tìm về tinh cầu kia đi, sau đó để ta giúp mi báo thù.”

Xuân Đức nghe thế thì xem thường nói:

“ Mấy kẻ hay bắt nạt ta bây giờ đã chết mất xác từ hồi nào rồi, có khi xương cũng chẳng còn nữa, yên đi lại luân hồi mấy kiếp rồi cũng nên. Mà thôi, ta đi ra bên ngoài xem đám thú nuôi của ta dạo này thế nào rồi, đôi khi lại thích nuôi mấy con gì đó cho vui cửa vui nhà.”

Nói xong thì Xuân Đức liền ngồi dậy, sau đó vươn vai , vặn eo mấy cái.

Lão Hắc lúc này tiếp tục cười gian nói:

“ Ta thấy vẫn là nên nuôi nhốt một ít yêu tu, nhân tu , ma tu, quỷ tu gì đó làm vật cảnh, cần thì giết mà ăn, trước kia ta cũng nuôi nhiều lắm, buồn buồn lại cầm một đám đến ăn sống, được ta ăn sống đám kia còn mừng rơi nước mắt.”

Vốn cho rằng Xuân Đức sẽ chửi cho bản thân một trận nhưng mà không ngờ Xuân Đức lại gật đầu nói:

“ Ý tưởng không tệ đâu, ta cũng cần nuôi một ít làm thức ăn mà, ta cũng ăn thịt cả chứ đâu có ăn chay, đợi có thời gian lại kiếm thú nuôi. Thôi ta ra ngoài đây. Khi khác nói chuyện tiếp nhé lão.”

“ Ừ . Đi đi, khi nào rảnh lại vào nói chuyện.”--- Lão Hắc cười nói.

Tiếp đó Xuân Đức nhoáng người lên một cái liền biến mất không thấy đâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1451: Trái Cây Quái Dị

Mang theo A Trân , Xuân Đức đi ra bên ngoài. Mới sau vài ngày nhưng ma khí ở ngoài này đã nồng nặc hơn rất nhiều, so với mấy ngày trước thì đã gia tăng lên gấp là ít.

Vừa đi ra bên ngoài thì Xuân Đức lại nhìn về cái hố sâu, nơi trước kia là thi cốt của con Địa Ngục Băng Long.

Lúc này đây từ bên trong hố đen đang liên tục bay ra bay vào đại lượng “ Thái Cổ Phệ Ma Trùng” , cứ mỗi con bay ra ngoài lại mang theo một quả trái cây màu đen nhìn rất kỳ quái.

Xuân Đức nhìn thấy đồng trái cây thì này thần sắc trở nên quái dị, hẳn cảm nhận được bên trong trái cây này năng lượng tinh thuần đến cực điểm.

Xuân Đức cầm lên trái cây quan sát một hồi thì cũng không biết thứ này là cái gì cả. Lúc này hẳn lại một lần nữa câu thông với lão Hắc:

“ Ê lão Hắc, lão nhìn xem cái thứ quả đen xì, phát ra tinh thuần ma năng là trái gì vậy, có tác dụng gì thế?”

Hắn vừa hỏi thì ngay lập tức liền được lão Hắc đáp lại:

“ Cái này sao nhìn quen lắm, hình như gọi là Chân Ma Quả hay Chân Ma Nguyên Quả gì ấy, mấy cái này là hạt giống sinh mệnh của đám ma tộc ấy mà, lúc không còn cách nào bọn nó hay dùng cách này, để giữ một mạng. Nhiều lúc thì dùng để trực tiếp ăn khôi phục thực lực bản thân.”

Xuân Đức nghe xong thì cũng hiểu ra, lúc này đến lượt Xuân Đức cười gian nói:

“ Cũng giống lão trước kia chứ gì, hắc hắc, thảo nào lại hiểu biết thế, hóa ra trước kia cũng từng dùng qua rồi, hắc hắc.”

Lão Hắc cũng không để bụng, hắc cười nói:

“ Mi cứ cười đi, sau này không khéo lại phải dùng tới đây. Mà phải rồi, mang cái đám Chân Ma Quả này vào bên trong đi, bên trong đồng quả trước mặt mi có không ít vẫn còn sống đấy. Mang vào đây chúng ta nuôi dưỡng một ít ma đầu sau đó ăn thịt dần.”

Xuân Đức nghe vậy thì lập tức đồng ý nói:

“ Không thành vấn đề, việc nuôi dưỡng này giao cho lão nhé, nhớ nuôi béo béo một chút, lúc thịt mới có chất lượng.”

Lão Hắc cười khà khà nói:

“ Yên tâm đi, cái này ta rất có kinh nghiệm.”

Tiếp đó Xuân Đức nhanh chóng chuyển hết đồng lớn Chân Ma Quả vào bên trong không gian vong linh.

---o0o---

Cách nơi Xuân Đức đang ở lại rất xa, rất xa.

Nơi đây đang có rất đông tu sĩ cùng hàng hà sa số ma vật triển khai kịch liệt chém giết.

Tiếng binh khí cùng móng vuốt va chạm với nhau phát ra âm thanh “ Đing đing đang đang” cực kỳ vui tai cứ như tiếng chuông bạc vậy.

Cứ sau một cái hô hấp thì lại có một vài tên tu sĩ bất hạnh bị đàn ma vật xé ra thành nhiều khối, sau đó bị ăn sống. Máu tươi văng tung tóe, nhuộm đỏ mặt đất nhìn đẹp mắt vô cùng.

Tiếng la hét thảm thiết, tiếng kêu rên, tiếng gào rú bi thương, tiếng gầm rống điên cuồng, cùng với hoàn cảnh tối tăm mù mịt xung quanh hình thành nên một bức tranh đẹp mê hồn.

Nhưng đúng vào lúc mọi người đang kịch liệt chém giết thì một việc bất ngờ đột nhiên diễn ra.

Mặt đất phía bên trên mọi người đang đứng đột nhiên tách ra, chỉ thấy một cây thực vật đang chậm chạp di động bò ra khỏi mặt đất, trên cây thực vật kia còn xuất hiện mấy quả màu đen phát ra ánh sáng âm u, khiến nhân tâm cũng cảm thấy phát lạnh, thứ quả này với thứ mà Xuân Đức vừa tìm được đều giống nhau như đúc.

Vào thời khắc nhưng trái cây kia xuất hiện thì đám ma vật cùng với đám tu sĩ bị ma hóa đều trở nên cực độ điên cuồng, nguyên một đám trùng lớn hai mắt, bọn nó như thấy được đồ ăn ngon nhất trên đời vậy, bỏ qua đối thủ của bản thân điên cuồng gào thét, tranh giành nhau vọt tới bên cạnh Chân Ma Quả.

Nhưng vào thời khắc này, dị biến lần thứ 2 phát sinh, bỗng nhiên, ở bên trên Chân Ma Quả kia mở ra một cái khe, từ bên trong một đạo hắc quang bắn ra, hắc quang kia ngưng tụ không tiêu tan, dần dần ngưng tụ thành một đại hán khô ngô, đại hán kia vừa xuất hiện thì liền há miệng rộng, hút hết đám ma vật xung quanh vào trong miệng.

Không những mà vật mà kể cả đám tu sĩ ở gần đó cũng không thoát một kiếp.

Đại hán kia không ngừng nhai nuốt , trong miệng hắn phát ra âm thanh.

“ Răng rắc... Răng rắc...”

Không qua bao lâu tất cả những Chân Ma Quả kia đều nở ra, hóa thành một ma đầu, có điều những ma đầu này bộ dạng có giống nhau , có khác nhau nhưng có một điểm chung chính là vừa xuất hiện thì liền hướng bốn phía xung quanh tìm thức ăn.

Đám ma đầu này thực lực rất mạnh, Tinh Vương Tiên Cảnh hoàn toàn không phải đối thủ của bọn hắn.

Đám tu tiên giả thấy vậy thì quá sợ hãi, lúc này vừa điên cuồng chạy trốn đồng thời hô lớn:

“ Nhanh rút về bản doanh, nhanh rút những mà đầu này không phải chúng ta có thể đối phó.”

“ Mọi người nhanh chạy đi... Chạy nhanh...Á..”

“ Không... Đừng có ăn ta, đừng mà... Á...”

Nhưng mà ma đầu ở nơi này đông lắm , đa phần đám tu sĩ còn chưa chạy được đi qua xa liền bị ma đầu bắt được sau đó bị xé xác chết thảm. Chỉ có một bộ phận nhỏ là có thể chạy thoát.

Đám ma đầu kia sau khi ăn xong đám ma vật bậc trung cùng đám tu tiên giả thì lại bắt đầu quay qua ăn thịt lẫn nhau, tràng cảnh lúc này vô cùng hỗn loạn.

.....

Thời gian nửa canh giờ đi qua, bên trên chiến trường rộng lớn lúc này chỉ còn lại bốn tên đại ma.

Bốn người này phân biệt hai nam hai nữ, trong mắt của bốn người lúc này cũng không có quang mang tàn bạo khát máu như lúc trước mà vô cùng thanh tĩnh.

Khí tức trên người bọn họ phát ra lúc này cũng đã cường đại hơn lúc trước rất nhiều.

Lúc này một người nữ tử trong số bốn người lên tiếng:

“ Vu , Dực , Huyết , không ngờ lại gặp được phân thân của ba người các ngươi ở nơi này. Sự tình năm đó ba người các ngươi hẳn còn nhớ chứ, hiện tại có phải lúc nên thực hiện lời hứa.”

Hai nam một nữ kia đồng thời gật đầu, nữ tử còn lại lên tiếng:

“ Lê, việc năm xưa bọn ta hứa với ngươi nhất định sẽ thực hiện, chẳng lẽ đường đường là một trong mấy thánh tổ của Ma Giới bọn ta còn sẽ thất tín với ngươi sao?. Nhưng bây giờ trước hết chúng ta vẫn là nên tìm một nơi khôi phục thực lực, lấy thực lực chúng ta hiện tại đừng nói Tôn cấp cường giả mà ngay cả mấy con kiến hôi Thiên Vương Cảnh cũng không đánh lại được, nếu để đám kia biết chúng ta năm xưa không tuân thủ ước hẹn thì không hay rồi.”

Lê gật đầu nói:

“ Yên tâm, năm xưa ở nơi đây ta có để lại vô số Chân Ma Nguyên Quả, chúng ta chỉ cần cắn nuốt hết đám Chân Ma Nguyên Quả kia liền có thể khôi phục lại không ít thực lực, đến lúc đó cũng không cần sợ nữa rồi.”

Ba người khác nhìn nhau một cái, sau đó nói:

“ Như vậy thì không gì tốt hơn.”

Tiếp đó bốn người đồng thời bay đi, đi tới nơi cất giấu Chân Ma Quả.

Có điều bọn họ không biết cái đồng Chân Ma Quả mà bọn họ mong đợi kia đang bị một tên nào đó lấy đi gần hết rồi. Nếu như mấy vị phân thân thánh tổ này mà biết được có khi tức chết đương tràng cũng nên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1452: Kinh Thiên Nhất Chiến

Quay trở về với Xuân Đức.

Lúc này đây hắn đang ngồi ở bên trên miệng hố nơi trước phương đặt thi cốt Địa Ngục Băng Long, vừa chỉ đạo đám tang thi vừa chỉ huy đám Thái Cổ Phệ Ma Trùng vận chuyển vô số Chân Ma Quả từ bên trong đi ra ngoài.

Lúc đầu hắn còn tưởng ở bên dưới phong ấn cái gì đó ghê gớm lắm, đang sợ lắm kia, không ngờ chỉ là một đồng siêu siêu nhiều Chân Ma Quả.

Xuân Đức nhìn thấy không ngừng có Chân Ma Quả được vận chuyển đi ra thì không khỏi khó hiểu hỏi Bóng Ảnh ở bên cạnh.

“ Ảnh, đệ nói xem cái đám dở hơi ăn cám lợn kia vì sao bày ra trận thế lớn như vậy, dùng cả thi cốt của một con Địa Ngục Băng Long chỉ để phong ấn mấy thứ vớ vẩn này?”

Lắc đầu, Bóng Ảnh thật thà nói:

“ Đệ cũng nào có biết, chắc là trước kia không có việc gì làm nên đám kia bày vẽ ra thôi. Hoặc giống như ca ngày trước kể chuyện ấy, thứ quan trọng thì bị lấy đi rồi nên mang đồng này vào thay thế để lừa người trong thiên hạ mà thôi.”

Xuân Đức nghe xong thì cười nói:

“ Đệ nói cũng có lý lắm chứ, suy đi nghĩ lại thì cũng rất có thể như vậy, vật quan trọng bị mang đi rồi nên thay vào một đồng tạc nham để lừa thiên hạ. Lúc đầu nhìn nơi này bốc lên Ma Khí ngàn ngạt chúng ta còn không phải bị dọa cho một hồi sao.”

Nguyên Ma cạnh đó đang nắm mấy quả Chân Ma Quả vừa ăn vừa nhìn Xuân Đức cùng Bóng Ảnh và Long Sát nói:

“ Đại ca, nhị ca, tam ca, mọi người có làm một miếng không? Thứ này ăn rất ngon đấy, rất giàu năng lượng tinh thuần.”

Long Sát ngồi cạnh đó cũng nhét vào trong miệng năm sáu quả sau đó nhai nuốt. Hắn gật đầu nói:

“ Năng lượng quả thật vô cùng tinh thuần nhưng mà vẫn là để cho Hắc lão ca mang đến nuôi đám ma vật kia đi, sau này đám đại ma kia béo lại ăn thịt thì có giá trị hơn nhiều.”

Mỉm cười, Xuân Đức nói:

“ Mọi người thích thì cứ ăn đi thôi, dù sao thứ này cũng nhiều mà, ăn no cũng không sao cả... Úc, có phát hiện mới.”

Xuân Đức đang nói thì kinh ngạc thốt lên, tiếp đó hắn liền nhảy xuống cái hồ phía ở bên dưới. Ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma cũng đồng thời nhảy xuống phía bên dưới đi theo sát phía sau Xuân Đức.

Bóng Ảnh hỏi:

“ Đại ca, có chuyện gì vậy?”

Mỉm cười, Xuân Đức nói:

“Đương nhiên là chuyện tốt, cứ ngỡ rằng ở phía dưới này chỉ toàn là thứ quả màu đen xì này thôi chứ, không ngờ vẫn còn một ít thứ tốt, nhanh đi theo ca nào.”

Nói xong thì Xuân Đức liền hóa thành một luồng ánh sáng màu đen cực tốc bay vụt đi bên trong thông đạo khổng lồ, ba người Bóng Ảnh, Nguyên Ma, Long Sát cũng đồng dạng hóa thành ánh sáng đuổi theo.

Phía bên dưới này giống như một cái mê cung vậy, vô tận ngã rẽ, đường thông với nhau, đường cụt, nếu không phải có đại lượng thi đàn cùng Thái Cổ Phệ Ma Trùng đi từng nơi một thì rất khó đi hết các nơi.

Sau khi đi qua không biết bao nhiêu cái lối rẽ, không biết bao nhiêu cái cạm bẫy thì Xuân Đức rốt cuộc cũng đến được nơi hấn muốn đến.

Nhìn cảnh tượng trước mắt thì Bóng Ảnh cũng phải kinh ngạc thốt lên:

“Nhiều Huyết Thạch như vậy, đây là có chuyện gì?”

Xuân Đức liêm liêm bờ môi nói:

“Không biết nhưng không phải việc gì xấu, những Huyết Thạch không quan trọng, quan trọng là thứ bên trong nó kia.”

Tất cả những huyết thạch nơi này cũng không phải là xếp thành từng khối riêng lẻ mà đã được đúc luyện thành từng khay rồi, nhìn mỗi khay thế này thì Xuân Đức liền có thể đoán được đại khái đồ vật ở bên trong.

Không kịp chờ đợi, hấn liền bảo Bóng Ảnh đi tới ôm đến một cái hộp được chế bằng Huyết Thạch.

Bóng Ảnh không do dự lập tức đi tới ôm lấy một cái hộp ở ngoài cùng, sau đó mang đến trước mặt Xuân Đức. Nhìn Xuân Đức hấn nói:

“ Mở ra nhé đại ca.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Mở ra đi, nhìn xem bên trong là cái gì?”

Long Sát cùng Nguyên Ma cũng là kiếm không được nói:

“ Nhanh mở ra đi nhị ca. Đừng có lè mè nữa.”

Nghe mọi người nói vậy thì Bóng Ảnh không do dự nữa mà mở ra nắp hộp. Nắp hộp vừa mở ra thì mọi người chỉ thấy một luồng sát khí, lệ khí, oán khí, ma khí cực kỳ cường đại đập thẳng vào mặt.

Nếu là tu sĩ bình thường chắc đã bị dọa cho chết khiếp rồi nhưng bốn người Xuân Đức đều là đại ma đầu giết người như ngóe nên đối với sát khí, lệ khí, oán khí, ma khí kia cũng không cảm thấy gì cả.

Bốn người ngưng mắt mà nhìn, chỉ thấy ở bên trong nằm lặng yên một thanh “Thủy Kiếm”, thực tế gọi nó là “Hắc” thủy kiếm thì đúng hơn, bởi vì thanh kiếm này nhìn như thu thủy có điều là màu đen, một màu đen đến yêu dị.

Thanh “Hắc thủy kiếm” này dài hai mét, toàn thân đen nhánh, dọc theo thân kiếm có khắc mấy văn tự cổ xưa những văn tự kia lúc này đây đang sáng tối bất định đồng thời tản mạn ra hơi thở cực kỳ tà ác.

“ Leng keng...”

Đột nhiên cả thanh kiếm rung lên kịch liệt, phát ra âm thanh như đang run rẩy.

“ Âm...”

Cái nắp hộp lúc trước vừa được Bóng Ảnh mở ra vậy mà lúc này lại tự động đóng lại.

Xuân Đức cùng ba người khác thấy vậy thì đều kinh ngạc, không biết thanh kiếm này lại làm sao, thân là một thanh tà kiếm vậy mà lại còn e thẹn gặp người lạ.

Có điều suy đoán kia nhanh chóng bị loại bỏ và bốn người cũng hiểu ra nguyên do. Chỉ thấy từ bên trong thân thể Xuân Đức vọt ra một đám tiểu khí linh, vừa đi ra ngoài thì ánh mắt bọn nó sáng rực như ngôi sao phương nam.

Giống như là cảm nhận được ánh mắt của bọn nó, thanh “Hắc thủy kiếm” kia lúc này cũng phát ra âm thanh “Leng keng” càng thêm kịch liệt.

Nó như đang muốn nói “Các ngươi đi đi, ta không muốn nhìn thấy các ngươi” đại loại như vậy.

Tiểu Mộng liếm môi một cái, bộ dạng thèm muốn nói:

“Nơi này có không ít thứ tốt, mọi người tính xem nên chia nhau thế nào đây. Vẫn là một lần ăn sạch hay là chia làm nhiều lần ăn.”

Xuân Đức nghe thế thì nhất thời mặt đen lại, hấn bóp nhẹ má của Tiểu Mộng nói:

“Không được ăn, thứ này đối với ba ba có tác dụng, cấm đưa nào ăn đấy.”

Tiểu Mộng không vừa lòng nói:

“Nhưng cái này Mộng Mộng cùng với mọi người tìm thấy trước ma, trước khi ba ba mở ra thì bọn con đã biết bên trong có thứ gì rồi, suy ra cái

này là của chúng con.”

Nghe được Tiểu Mộng lý sự cùn thì Xuân Đức không khỏi lờm yêu một cái, hấn dùng ngón trỏ chọc chọc vào má Tiểu Mộng nói:

“ Không lý do lý chấu gì hết, cái này là của ba ba, mấy đứa lần này không có phần đâu.”

Tiểu Mộng nghe thế lập tức không chịu, con bé ôm lấy ngón tay Xuân Đức mà cắn, vừa cắn vừa la lên:

“ Oa oa, không chịu, không chịu đâu, ba ba vô lý, thứ này là bọn còn tìm thấy trước, ba ba nhanh trả lại đồ ăn cho bọn con.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1453: Bảo Vật Vào Tay

Xuân Đức biết mấy món bảo vật bên trong mấy cái hộp làm từ huyết thạch này vô cùng trân quý, nào có chuyện hấn mang vật như vậy đem cho Tiểu Mộng ăn kia chứ.

Vậy là hấn kiên quyết từ chối Tiểu Mộng cùng đám khí linh khác. Mặc kệ cho mấy nhóc kia có bất mãn hay bán manh thế nào hấn cũng không động tâm.

Cứ như vậy, thấy không lay chuyển được Xuân Đức, biết thức ăn ngon không thể tới tay, Tiểu Mộng lập tức dẫn đầu đám tiểu khí linh cắt xẹt nghỉ chơi với Xuân Đức.

Xuân Đức thấy vậy thì chỉ cười cười, hấn biết tính khí đám tiểu khí linh này quá rồi mà, lúc nào làm lành hấn liền mang lễ vật tới liền sẽ được tha thứ ngay thôi.

Quả nhiên, lúc sau hấn hỏi hộ cho đám tiểu khí linh mấy cái hộp làm bằng huyết thạch, đám nhóc kia liền tha thứ cho lỗi lầm của hấn, không những thế còn tán dương hấn là hấn là người “tốt bụng” nhất trên đời.

Đối với những lời nịnh nọt này từ đám tiểu khí linh hấn cũng rất hưởng thụ, một loại cảm giác lâng lâng khó tả.

- --o0o----

“Đại ca, mấy thứ bảo vật này nên để ai dùng tốt hơn, để nhìn xem mấy thứ này cũng không phải phẩm chất bình thường đâu.”--- Bóng Ảnh vừa nhìn mấy kiện bảo vật vừa thu về vừa hỏi.

Nghe hẳn hỏi vậy thì Xuân Đức liền nói:

“Thứ này thì chỉ có Vũ Y là người thích hợp sử dụng nhất. Nhưng mà đợi ca nhìn xem một chút, xem có thể gia cường hay chuyển đổi cho đám bảo vật này thành bộ được hay không.”

“Trước hết cứ thu lại đã, đợi hệ thống phụ trợ phân tích xong rồi lại tính, phải xác định được đẳng cấp bọn nó thuộc tính chi tiết thì mới dễ làm. Được rồi, chúng ta cũng nên rời đi nơi này thôi. Ca tự dung cảm thấy có gì đó sắp diễn ra.”

Ba người khác nghe hẳn nói vậy thì không có phản đối, cả ba đều gật đầu nhất trí với ý kiến của Xuân Đức.

.....

Đợi khi Xuân Đức quyết định rút khỏi nơi đây thì ở trong này đã không còn lại bất cứ một thứ gì nữa rồi, mấy thứ bảo vật lung tung, chân ma quả, hay đơn giản chỉ là kỳ hoa dị thảo đều bị hẳn thu sạch không còn một cọng.

Tiếp đó hẳn thu về toàn bộ đám “Thái Cổ Phệ Ma Trùng” cùng đàn tang thi của hẳn, mấy ngày gần đây đám này cũng đã gây án khắp nơi, ăn cũng đã no nên cũng không cần tiếp tục ở bên ngoài nữa.

Sau khi thu dọn toàn bộ nơi đây thì hẳn liền nhanh chân chuồn mất, lần này hẳn cũng không có ẩn nấp vào bên trong không gian vong linh nữa mà đổi một phương thức mới, đó là giả trang làm tu sĩ lẫn vào bên trong đám người nơi này.

Cái cảm giác xúi người ta đâm đầu vào chỗ chết rất thú vị, sau đó bản thân lại ra tay cứu giúp, vừa có tiếng, vừa có miếng, sau này rời đi nơi này, có đám người kia làm chứng thì càng đơn giản hơn.

Có ý nghĩ như vậy nên Xuân Đức lúc này mới tìm một đám đông tu sĩ gia nhập vào.

- --o0o---

Không qua bao lâu hẳn tìm được và đã gia nhập vào bên trong một cái đoàn đội đa phần là Tinh Vương Tiên Cảnh. Chỉ có tên đội trưởng là Bán Bộ Hằng Vương Tiên cảnh giai đoạn 2.

Một người ở bên cạnh Xuân Đức hỏi thăm:

“ Đạo hữu tới nơi này cũng vì tiền thưởng sao?”

Người vừa lên tiếng là một tên đại hán râu rậm, mặt mày tên này không khác gì cái bãi tha ma, vết sẹo chằng chịt nhìn thấy mà ghê người, có điều giọng nói hẳn cũng không khó nghe cho lắm, chỉ là có chút ồm ồm.

Xuân Đức cũng là giả vờ buồn khổ mà gật đầu, thở dài nói:

“ Ừ, ta ở bên trong một cái thế lực cũng không lớn lắm, tài nguyên cung cấp tu luyện cũng không lớn lắm, nghe nói Phong Ma Điện tuyển người kháng ma nên ta mới đây gia nhập. Có điều lần này đi không biết còn sống quay về không nữa.”

Một người khác là một nữ tử, một thân hồng y, bộ dạng bình thường, nghe hai người nói chuyện thì cũng xen vào:

“ Ta cũng là như vậy, thực sự mà nói nếu không vì tài nguyên tu luyện thì không có ai dại dột mà tới nơi nguy hiểm này, nhưng mà nhận tiền của

người thì không thể không làm việc cho người, dù biết là nguy hiểm nhưng vẫn phải làm.”

Tên đại hán râu rậm cười nói:

“ Người như chúng ta, sống nay chết mai ai mà biết được,thôi thì ông trời đã an bài như vậy thì cứ làm thôi. Dù sao ta cảm thấy sống bấy nhiêu năm cũng đã đủ.”

Nghe tên đại hán này nói chuyện thì Xuân Đức nghi hoặc hỏi:

“ Đạo hữu, người sẽ không phải là chán đời nên muốn tới nơi này đi tìm cái chết chứ, làm sao nghe giọng điệu đạo hữu có vẻ bi thương thế, không nên bi thương làm gì, lạc quan lên, lạc quan là sống lâu à.”

Xuân Đức vừa nói xong thì có một bàn tay vỗ mạnh vào vai hắn, sau đó cười lớn nói:

“ Tiểu tử thật khá à, có điều không phải cứ lạc quan là sống lâu đâu, mấy lần trước đi cùng ta cũng có rất nhiều người lạc quan, tự tin rằng bản thân sẽ không chết nhưng tất cả bọn họ đều nằm lại trong bụng đàn ma vật cả rồi, muốn sống chỉ có thể từng bước cẩn thận thì mới sống được.”

Xuân Đức nghe thế thì trong lòng trầm nghĩ, các người có chết sạch thì ta cũng không chết nhưng mà nghĩ thì nghĩ như vậy nhưng mặt ngoài hắn vẫn là nói phải:

“ Đạo hữu nói không sai, chỉ có thể từng bước cẩn thận thì mới có thể sống sót, mà phải rồi chúng ta hiện tại đang đi tới đâu đây.”

Nữ tử lúc trước nghe hắn hỏi vậy thì nói:

“ Việc này đội trưởng còn chưa nói cho người biết sao? Đàn ma vật ở khu phong ấn số 7 đột nhiên rút đi nên cấp trên phải chúng ta tới đó dò xét.”

Xuân Đức cười khỏ nói:

“ Ta là lâm thời gia nhập đội ngũ nên có lẽ đội trưởng quên ta rồi.”

Mấy người khác nghe thế thì cười cười, tiếp sau đó mọi người vừa đi vừa nói chuyện với nhau vô cùng vui vẻ

....

Sau một thời gian thì mọi người rốt cuộc đi tới khu phong ấn số 7 vừa.

Nhưng khi vừa tới nơi này thì sắc mặt Xuân Đức liền trở nên quái dị vô cùng, cái nơi gọi là khu phong ấn số 7 chính là cái nơi hấn mới vừa thu đi thi cốt của con Địa Ngục Thiên Long trước đó.

Những người đi cùng hấn ở bên trong đội ngũ khi bay đến nơi đây, nhìn thấy cảnh tượng ở trước mắt thì cả đám đều là kinh sợ không thôi.

Nhưng ngay vào lúc mọi người đang hoảng sợ nhìn tình cảnh trước mắt thì từ phía bên dưới lòng đất truyền đến một tiếng gầm kinh thiên.

“ Người nào, người nào dám lấy đi Chân Ma Nguyên Quả của ta, đoạt đi bảo vật của ta, là người nào.”

Thanh âm mang theo kinh thiên sát ý, thanh âm mặc dù vang lên từ bên dưới lòng đất nhưng lại khiến cho cả một mảnh thiên địa nơi đây vì đó mà rung động kịch liệt, mặt đất phía bên dưới như gặp phải địa chấn khủng khiếp âm âm nứt vỡ, hình thành vô số khe rãnh sâu hun hút.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1454: Dính Vào Rắc Rối

Nghe được âm thanh phần nộ này thì người nơi này không ai là không sợ hãi, một đám đều là lạnh run, đến ngay cả tên đội trưởng có tu vi Bán bộ Hằng Vương Tiên Cảnh cũng là như thế, Xuân Đức cũng không ngoại lệ, hẳn lúc này so với người khác càng là tỏ ra run sợ không thôi, hẳn còn nhân lúc mọi người không để ý bỏ chạy.

Đương nhiên cái này cũng chỉ là Xuân Đức bày trò mà thôi, chứ hẳn thì làm quái gì biết sợ, hẳn làm vậy cũng chỉ là để cho giống mọi người mà thôi, tại hẳn diễn nhập tâm quá nên vậy.

Theo đúng như kịch bản từ trước, Xuân Đức vừa chạy được tầm mấy chục mét thì từ bên dưới lòng đất ở nơi xa bay vọt lên bốn thân ảnh, khí tức trên thân thể bốn người này tán ra lập tức bao trùm phương viên mấy ngàn dặm quanh đây.

Cùng lúc này một người trong số đó hét lớn:

“ Ai cũng không được chạy.”

Vừa hét lớn như vậy thì người kia liền muốn xuất chưởng về phía Xuân Đức đang bỏ trốn nhưng Xuân Đức nào để cho hẳn xuất thủ, Xuân Đức lúc này đang tính bay chạy lập tức quay đầu lại nhảy vào bên trong đám đông cường giả nhân tộc nơi đây.

Người kia thấy hẳn như vậy thì cũng không có ra tay nữa. Tiếp đó một nữ tử xinh đẹp tuyệt luân, khuôn mặt xinh không tỳ vết, thân hình ma dục,

trên cơ thể mặc một bộ hồng phấn quần áo bước ra.

Nàng ở trên cao, ánh mắt băng lãnh nhìn mấy trăm người phía bên dưới hỏi:

“ Nơi đây là có chuyện gì? Ai nói cho ta biết nơi đây là có chuyện gì xảy ra?”

Người bị ánh mắt của nàng ta nhìn đến thì toàn bộ ngơ ngác lắc đầu, trong lòng dâng lên một loại sợ hãi khó có thể hình dung, một đám không ngừng mà lui về phía sau, Xuân Đức cũng học theo mọi người đồng thời lắc đầu, nhưng nội tâm hắn thì đang cười ha hả.

Trong lòng hắn thầm nghĩ:

“ Ha hả. Hóa ra tất cả những thứ bên dưới đều là của các người sao, như vậy ta thật tâm cảm ơn các người à. Hắc hắc. Nhưng mà các người không nên tinh tướng trước mặt ta à, tưởng mình oai phong lắm sao. Cứ để mấy người các người phách lối một hồi, có cơ hội thì ta cũng tiễn các người lên đường luôn.”

Trong lòng hắn thì đang ác ý suy nghĩ cùng không ngừng tìm cơ hội để ra tay đánh lén, thực sự mà nói hắn hiện tại rất thích đánh lén, ám toán người khác, công sức bỏ ra nhỏ nhưng lại vẫn có thể giết chết được đối phương. Hắn cảm thấy đánh lén không có gì xấu, ngược lại còn là phương thức vô cùng diệu dụng.

Lệ ở trên cao nhìn xuống, nhìn thấy tất cả mọi người đều lắc đầu thì trong đôi mắt của nàng như phun ra lửa, sắc mặt của nàng càng lúc càng khó coi, càng lúc càng âm trầm, toàn thân nàng lúc này bắt đầu lan tràn ra một cỗ thể lượng khó nói nên lời, cảm nhận được cỗ thể lượng này thì mọi người vậy mà có xúc động muốn khóc.

“Cho rằng không nói ta liền không có cách nào biết sao, hừ, đám nhân loại các ngươi vẫn là như vậy, một lũ hèn mọn, ngu dốt cứng đầu, không giết một vài tên thì các ngươi không biết địa vị của bản thân.”

Nàng ta vươn ra bàn tay trắng như ngọc, lâm không chỉ tay xuống, chỉ về một tên cao thủ Tinh Vương Tiên Cảnh thất trọng, ngay lập tức, tên cao thủ kia liền bị hút bay lên không trung bay đến trước mặt Lệ, tên cường giả Tinh Vương Tiên Cảnh kia cảm thấy cả người bị hạn chế không thể cử động thì lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, hấn lúc này điên cuồng giãy giụa nhưng mặc hấn giãy giụa gào thét như thế nào cũng vô dụng.

Lệ lúc này không nói thêm một lời, bàn tay trắng như ngọc của nàng cắm thẳng vào bên trong đầu của tên kia bắt đầu sưu hồn nhưng sau một khắc thì sắc mặt của nàng liền trở nên khó coi vô cùng.

“ Hừ, lại là thứ này, linh hồn phong cầm, khá lắm nếu đã không cách nào sưu hồn thì ta ta liền bắt đầu giết từng cái từng tên một. Giết cho đến lúc các ngươi chịu nói ra thì thôi.”

Nàng ta ánh mắt như dao lạnh lùng nhìn người tên tu sĩ Tinh Vương Tiên Cảnh kia, năm ngón tay bóp mạnh lại một cái, tên tu sĩ kia đến hết thảm cũng không kịp hét liền đã nổ tung, hóa thành một làn sương máu.

Sau khi giết xong một tên nàng ta lại nhìn xuống phía bên dưới, bắt đầu đảo qua tất cả mọi người, tìm kiếm kẻ không may tiếp theo.

Rất nhanh liền lại có nạn nhân tiếp theo, người kia chính là nữ tử lúc trước nói chuyện cùng với Xuân Đức, nàng ra sợ hãi vô cùng miệng liên tục nói:

“ Đại nhân, đại nhân, ta không biết gì thật mà, đại nhân tha cho ta đi, đại nhân, cầu xin đại nhân tha cho ta một mạng đi, ta nguyện làm cầu cho đại

nhân cả đời.”

Lệ nghe được nữ tử kia cầu xin thì lạnh lùng một đập, ngọc thủ vươn ra đập lên thân thể của nữ tử kia.

“ Âm âm ...”

Nữ tử kia đang cầu xin lập tức im bật mà dừng, dưới một chưởng của lệ nàng ra liền bị đánh cho cho tứ phân ngũ liệt, tàn chi bay tán loạn khắp nơi.

Giết người xong, Lệ lạnh lùng nói:

“ Thứ cận bã như ngươi cũng muốn đi theo bản thánh tổ làm chó, ngươi cũng xứng sao.”

Tiếp đó nàng lại liên tục giết mấy chục người, người nào cũng bị nàng một chưởng đánh nát thân thể chết đến không thể chết thêm, với thêm một điều đặc biệt nữa là nhưng người nàng giết trước kia không lâu đều từng nói chuyện qua với Xuân Đức.

Lúc này đây ngoại trừ Xuân Đức là còn sống thì đám người đã từng có qua chút giao thiệp với hắn lúc này đều đã chết sạch rồi, chết không còn lấy 1 người.

Lệ sau khi giết xong một đám đông tu sĩ đột nhiên lại phán một câu xanh rờn. Nàng ta cười lạnh lùng nói:

“Xem thế là đủ, quả nhiên nhân loại là một đám máu lạnh vô tình, nhìn thấy nhiều như vậy đồng bạn trước mắt bản thân chết đi, vậy mà đám các ngươi dĩ nhiên không có người nào lộ ra một chút ưu thương, chỉ có thần sắc vui vẻ cười trên nỗi đau của người khác.”

Nụ cười trên mặt nàng đột nhiên biến mất, trong mắt hàn quang hiện lên, khóe miệng hiện ra nụ cười gằn mười phần dữ tợn:

“ Đã vậy các ngươi đều không cần sống nữa, chết hết đi cho ta.”

Nhưng đúng vào lúc này dị biến đột nhiên phát sinh, bầu trời phía bên trên ma vân đột nhiên trở nên vặn vẹo, cùng lúc đó một âm thanh như gàn như xa truyền đến:

“ Một đám ma vật thấp hèn cũng dám tại tiên giới làm càn, các ngươi tốt nhất vẫn là nhanh rút về cái ổ chó của các ngươi đi, bằng không đợi lúc lão phu ra tay thì có hối hận cũng đã muộn.”

Thanh âm vừa hạ xuống, tiếp đó tất cả ma vân đều bị xé làm hai cùng lúc đó một thân ảnh hiện ra.

Người đến mặc một bộ áo bào màu trắng, bên hông cột một đai lưng màu đen, mái tóc dài tới thắt lưng, khuôn mặt có phần già nua, hai mắt thâm thúy sắc bén, như Tinh Nguyệt lâm không, một bộ cao nhân đặc đạo.

Cảm nhận được khí tức từ người vừa mới xuất hiện, Lê, Dục, Vũ, Huyết đều không khỏi cả kinh đến biến đổi sắc mặt, bốn người không hẹn mà cùng đồng thanh quát lạnh.

“ Người tới là người nào?”

Lão giả mới tới nhìn bốn người Lê, Dục, Vũ, Huyết thì cả người tản mạn ra sát khí dạt dào, hấn cũng không cũng không trả lời câu hỏi của bốn người mà hừ lạnh nói:

“ Đám ma vật đáng chết các ngươi cũng có tư cách hỏi lão phu câu đó sao, một lũ hạ đẳng thấp hèn.”

Trong giọng nói của lão giả mang theo sự trào phúng cùng miệt thị không hề che giấu, cái bộ dạng này, cái biểu hiện này so với đám người Lê lúc trước không khác nhau gì cả, giống như ý đức.

.....

Xuân Đức ở bên trong đám người nhìn thấy cùng nghe thấy như vậy thì trong lòng không khỏi âm thầm nghĩ: “ Các ngươi đều là lũ thấp hèn cả.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1455: Dính Vào Rắc Rối(1)

“ Oành Oành Oành...”

Xuân Đức vốn là tướng mấy tên này lại dây dưa một hồi, giới thiệu xong nguồn gốc tổ tiên, lời hậu trường phía sau ra đe dọa đối phương, sau đó lại trang bức một hồi thì mới đánh nhau.

Nhưng không ngờ lần này không, vừa mới hai ba câu không hợp liền đã chiến thành một đoàn rồi.

Đám người bên trong trận doanh của Xuân Đức nhìn thấy cứu viện là ông lão kia thì cả đám cứ như là về đến nhà rồi, hồn nhiên vô tư quên luôn nguy hiểm trước mắt, mãi đến khi một trận linh áp như núi lớn đè xuống thì mọi người mới kịp nhận thức ra.

Có điều cũng quá muộn rồi, năm người kia vừa mới chiến cùng nhau vài chiêu thì liền tạo ra sóng năng lượng hủy diệt, sóng năng lượng hủy diệt kia kinh khủng đến nỗi vừa quét qua mấy trăm người nơi này thì một đám liền cặn bã cũng không còn rồi.

Mặt đất bị sóng năng lượng hủy diệt kia kích trúng thì nhất lên tầng tầng đất đá nhìn không khác gì sóng biển, mà vẫn ở xung quanh lúc này cũng bị ảnh hưởng mà tán đi không ít.

Đương nhiên trong số những người chết không có Xuân Đức ở trong đó, nhân lúc những người kia không có chú ý đến hẳn liền nấp vào bên trong

không gian vong linh nhìn xem kịch vui bên ngoài, đồng thời chờ đợi thời cơ làm thịt cả đám.

Ở bên trong không gian vong linh nhìn ra bên ngoài, lúc này Xuân Đức lại phát hiện có không ít đội ngũ di chuyển đi qua bên này, thấy như vậy Xuân Đức không khỏi cảm khái nói:

“Sống chết có số, giàu có nhờ trời, đúng là không biết đâu mà lần à. Mà sao mọi người lại cứ thích chết vậy nhỉ, hết đám này lại tới đám khác tới, bộ dưới âm tào địa phủ có trò vui để chơi sao?”

Hắn vừa cảm khái xong thì Bóng Ảnh đột nhiên nói:

“Đại ca, ta vừa phát hiện ra một điều.”

Xuân Đức nghe vậy thì hỏi:

“Lão nhị người phát hiện ra điều gì, có phải lão nhị người cũng thấy ta quá thiện lương nhưng không được trời thương, cũng cảm thấy bất bình giùm đại ca.”

Ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma nghe vậy thì hết ý, có điều bọn họ vẫn là gạt đầu phụ họa theo nhưng tiếp đó Bóng Ảnh lại nói:

“Đệ phát hiện một điều đại ca cứ đến nơi nào thì nơi đó có người chết, cứ gia nhập thế lực nào thì thế lực đó bị diệt, cứ gia nhập đội ngũ nào thì đội ngũ đó không còn ai sống. Đại ca có cảm thấy bản thân chính là kẻ gieo rắc cái chết không?”

Nghe Bóng Ảnh nói như vậy thì Xuân Đức cũng cảm thấy không sai, hắn ở nơi đâu là nơi đó “Sóng gió triền miên, không yên một ngày”, ai nói chuyện với hắn người đó liền không may, chỉ có người đi bên cạnh hắn là

không sao thôi, được hấn bảo vệ thì sống mà rời đi hấn liền đến 9 thành phải chết.

Cười cười, Xuân Đức gật đầu nói:

“Ừ nhỉ, lão nhị ngươi nói thì đại ca mới để ý đấy, lúc trước vừa định sắm vai anh hùng cứu vớt chúng sinh đâu, thế mà đám kia lúc này đều chết sạch rồi, ài, âu cũng là cái số, biết sao được. Ha ha. Mặc kệ đi.”

Ba người khác lúc này cũng đều là phá lên cười, một đám đại ma đầu cùng nhau cười khiến cho ai nghe được cũng là rợn hết tóc gáy, lạnh cả sống lưng.

- --o0o---

Trái với tình hình bên trong không gian vong linh, ở bên ngoài lúc này đang là quyết chiến nảy lửa rồi.

Lệ, Dục, Huyết, Vũ đều là phân thân của thánh tổ, có điều sức mạnh chưa khôi phục, lúc này gặp phải cường địch mặc dù liên thủ nhưng vẫn là ở dưới hạ phong, càng đánh càng yếu, bộ dạng sắp không thể chống đỡ tới nơi. Ngược lại lão giả kia càng đánh càng hăng, càng đánh càng hưng phấn bùng bùng, cứ giống như lão ta vừa ăn hết mấy thùng xuân dược đang cần phát tiết vậy.

Lão giả lúc này vừa đánh vừa cười lớn nói:

“Ngoan ngoan từ bỏ chống cự, ta còn có thể để cho các ngươi chết một cách nhẹ nhàng, nếu còn ngoan cố chống lại thì đừng trách ta hạ thủ không có lưu tình rồi.”

Lệ nghe thế thì giận tím mặt quát:

“ Con sâu cái kiến mà thôi, nếu không phải thực lực chúng ta hiện tại còn chưa khôi phục thì liền có thể bóp chết người như bóp chết một con kiến.”

Lão giả nghe vậy thì cười lên ha hả nói:

“ Bộ dạng không tệ, không tệ, tuy là dị tộc nhưng thân hình này nếu làm công cụ phát tiết thì đúng là không tệ, đặc biệt người rất mạnh miệng ta thích. Khắc khắc. Không biết lúc trên giường người lại sẽ kêu thế nào.”

Lệ trông mắt muốn phun ra lửa, nàng lúc này giận dữ quát:

“ Huyết, Dục, Vũ, ba người các người hiến cho ta bộ phân thân này, sau khi trở lại ma giới ta sẽ hậu tạ, ta cần lực lượng để giết chết con súc sinh này.”

Nghe nàng nói vậy thì ba người khác nhìn nhau một cái, Huyết nói:

“ Được, không thành vấn đề.”

Dục nói:

“ Ta cũng vậy.”

Vũ nói:

“ Ta cũng không phản đối.”

Tiếp đó Lệ há to miệng ra, ba người Vũ, Dục, Huyết đồng thời bay vào trong miệng nàng ta, mặc kệ cho nàng ta thôn phệ. Sau khi liên tiếp nuốt ba người, thân thể của nàng ta cũng bắt đầu dần dần nổi lên biến hóa.

Một luồng sức mạnh bàng bạc từ trên người nàng ta tản mạn đi ra, ma vân xung quanh nàng ta trở nên quay cuồng, trên khuôn mặt nàng ta lúc này

hiện lên một luồng thích ý không nói thành lời, có vẻ như cắn nuốt ba người khác, lực lượng gia tăng lên không ít nên nàng ta cực độ vui vẻ.

Lúc này đây nàng ta chỉ tùy tùy tiện tiện nâng tay nhắc chân đã có thể đời sông lấp biển, trời long đất lở.

Lão giả mới vừa cuồng tiếu trước không lâu, lúc này nhìn thấy biến hóa của Lệ như vậy liền cảm miệng, trong ánh mắt lão ta hiện lên sự kiêng kị, lão ta có thể cảm nhận được nguy hiểm tử vong từ trên người Lệ, cảm giác này khiến cho trái tim lão ta nhin không được nhảy lên bịch bịch.

Hai người lúc này ngừng lại việc ra tay, cả hai đứng lặng yên trong hư không mà nhìn địch nhân của mình, linh áp vô hình như thiên uy tán ra khiến cho không gian trở nên vắng vẻ bất định.

Tất cả mọi người vừa mới đến nơi đây, đang đứng ở xa xa, cảm nhận được linh áp khủng khiếp kia thì đều nín thở, nếu có hít thở chỉ là khẽ hô hấp, nội tâm bọn họ phát lạnh, cả đám không tự chủ được lùi về phía sau. Sau khi lùi ra xa xa, cảm thấy an toàn rồi thì bọn họ lại dừng lại, lặng yên đợi quyết chiến diễn ra.

.....

Ở bên trong không gian vong linh, nhìn thấy tình hình bên ngoài trở nên hấp dẫn như vậy thì Xuân Đức cũng cảm thấy hứng thú dạt dào.

Nhìn qua ba thằng đệ ở bên cạnh, Xuân Đức cười nói:

“ Thế này mới đặc sắc chứ, ba người bọn đệ nói xem bên nào sẽ chết? Ca là ca thấy lão già kia chết chắc rồi, nhất định sẽ bị yêu nữ kia chơi đến chết.”

Bóng Ánh cũng gật đầu nói:

“ Đệ cũng cảm thấy vậy, yêu nữ kia không bình thường à, lúc trước nghe loáng thoáng nàng ta là phần thân đại năng thì phải.”

Nguyên Ma cười nói:

“ Đại năng, đại thần gì cũng vậy, đợi hai người kia một chết một tàn phế chúng ta lại đi ra ngoài làm gỏi bọ họ, bổ sung hai người này vào đám thú nuôi.”

Long Sát cười hắc hắc nói:

“ Lão tứ ngươi chỉ được cái nói hợp ý ca. Ca là ca nhìn chúng nữ tử kia rồi đấy, nuôi béo nàng ta lên sau đó lại ăn thịt từ từ, hẳn rất mỹ vị, so với huyết nô của nhị ca còn muốn mỹ vị.”

“ Hắc hắc. Tam ca, chúng ta có cùng chung chí hướng à. Hắc hắc.”---
Nguyên Ma cười lên man dại.

Xuân Đức cùng Bóng Ảnh nghe hai tên này nói chuyện thì không biết nói cái gì cho phải. Cảm thấy hai tên này quả thực biến thái có thừa rồi.

Xuân Đức “e hèm” một tiếng cắt ngang Long Sát cùng Nguyên Ma nói chuyện, tiếp đó mới giả trang thân côn nói:

“ Hai đứa yên lặng nào, ngưng thần tĩnh khí, tĩnh quan kỳ biến.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1456: Giết Chóc Đẳng Cấp Cao

Ở bên ngoài.

Sau một hồi nhìn nhau đăm đúi, Lệ lúc này cười lạnh nói:

“Thực sự mà nói, ta đang không biết là nên giết hay nên lưu người nữa, nếu giết thì lại nhẹ nhàng cho người quá, còn nếu lưu lại hành hạ cũng tiện nghi cho người. Nhưng mà ta cảm thấy vẫn là đem người biến thành ma bộc sau đó lại hành hạ vài vạn năm vẫn là một biện pháp không tồi.”

Lão giả nghe vậy thì trên mặt cũng là âm trầm như chảy ra nước, tất cả kiêng kỵ lúc trước hiện tại đều biến thành lửa giận, hấn lạnh lẽo nói:

“Người nên tự cầu nhiều phúc, không nên rơi vào bên trong tay ta, bằng không ta sẽ để cho người sống không bằng chết, ta sẽ để cho người cái cảm giác vạn người cười là thế nào.”

Lệ nghe thế thì sắc mặt tái xanh, ánh mắt nàng trở nên lạnh lẽo thấu xương, tay ngọc của nàng khẽ vung tay lên, ma vân bốn phía xung quanh nhanh chóng nhập vào bên trong thân thể của nàng, ngay khi ma vân nhập thể sức mạnh của nàng ta lại một lần nữa gia tăng.

Lão giả cảm nhận được khí tức của Lệ đang không ngừng gia tăng thì sắc mặt trở nên khó coi, trong lòng hấn xuất hiện một loại cảm giác nguy hiểm to lớn, không một chút do dự hấn lúc này trước tiên xuất thủ, tay hấn lẳng không điểm lên trời cao, trong miệng quát lớn:

“ Tịch Tà Kiếm ... Trảm.”

Một thanh kiếm màu đen to lớn ở trên trời cao ngưng tụ hình thành, thanh cự kiếm kia dài cả vài dặm, toàn thân phát ra khí tức sát phạt khiếp người, theo lời của lão giả cả thanh cự kiếm hoành không trảm xuống. Nơi cự kiếm đi qua hư không vỡ nát.

Lệ nhìn thấy kinh thiên cự kiếm trảm xuống thì sắc mặt không thay đổi, nàng khẽ hừ lạnh nói:

“ Tiêu xiếc mà cũng muốn lấy ra khoe khoang sao? Cạn bã chung quy cũng là cạn bã, cả đời cũng không thể khá hơn được.”

Cả người nàng trong nháy mắt trở nên hư hóa, sau một cái hô hấp vậy mà liền xuất hiện ở bên trên đầu lão giả, một chưởng oanh xuống, chưởng kinh kia trong nháy mắt hóa thành ma trảo khổng lồ, mang theo khí thế hủy thiên diệt địa đập xuống.

“ Âm Âm Âm...”

Một chưởng vỗ xuống, lão giả kia bị một chưởng này trực tiếp đánh đến nát tan, hóa thành đầy trời kim quang lóng lánh, nhưng kim quang kia cũng không có tiêu tan mà nhanh chóng tụ tập lại với nhau, ở cách đó không xa dần ngưng ra thân ảnh của lão giả, chỉ là lúc này đây trong mắt hắn lộ ra thần sắc kinh hãi mãnh liệt.

Lệ nhìn thấy một màn như vậy thì nheo mắt lại, lạnh giọng nói:

“ Bất diệt tinh quang thể, vậy mà luyện đến tầng thứ bảy rồi, xem ra giết ngươi phải cần thêm ít công phu.”

Nghe đối phương nói như thế thì lão giả vẻ mặt liền trở nên kinh hãi, kinh hãi là vì đối phương có thể nói ra công pháp hắn tu luyện cùng như đối

phương bất quá là một chiêu, liền bóp nát bất diệt kim thân của mình, đây tuyệt đối là đối thủ đáng sợ nhất mà từ trước đến nay hắn gặp được, hắn lúc này cũng không dám có nửa phần trêu tức nữa, hắn lúc này uy nghiêm nói:

“ Thiên Địa Vô Lượng, Chiến Thần Hạ Thế”

Một đạo kim quang từ trên trời rớt vào bên trong thân thể lão giả, cả người lão ta trong lúc đó sáng lên nhìn không khác gì đồng vàng, cùng lúc đó trong tay hắn cũng xuất hiện một thanh trường thương, trường thương kia cũng vàng óng, ở bên trên có thể thấy long ảnh ẩn hiện.

Ánh mắt lão ta lãnh đạm nhìn Lệ, chiến kích của hắn hóa ra vài đạo tàn ảnh, chỉ xéo trời cao, từng đạo từng đạo kim quang hiện lên bắn về phía Lệ.

Một loại thiên địa pháp tắc ở trên trời cao đánh văng ra, toàn bộ đại địa kịch liệt run rẩy, giống như trời long đất lở, vạn vật đổ nát, uy thế có thể nói là cực kỳ khủng khiếp.

Nhưng Lệ nhìn thấy vậy thì lạnh lùng nói:

“ Tuy có mạnh hơn trước không ít nhưng ngươi lại không thể đánh trúng ta lại có thể làm gì được ta chứ. Hừ, ta muốn nhìn xem ngươi lại có thể duy trì trạng thái này được bao lâu.”

Tiếp đó thân thể nàng lại một lần nữa trở nên mờ nhạt, lúc long thương đánh tới thì thân ảnh nàng ta cũng vừa lúc tan biến mất.

Lão giả thấy như vậy thì sắc mặt vẫn không có bất kỳ biến đổi nào, một tay bắt pháp quyết, trong miệng hắn đồng thời quát:

“ Luyện không thân thuật.”

Lời vừa hạ xuống, phương viên mấy vạn dặm thoáng cái như đông đặc lại, cùng lúc đó trên trời cao kim quang chiếu xuống, thân ảnh của Lê thoáng cái hiện ra bên trên không trung.

Lão giả lúc này lại gầm lên:

“Diệt sát ngàn vạn, thương hồn nhất kích.”

Lão giả đâm ra nhất thương, cùng lúc đó một đầu long ảnh khổng lồ lao ra ngoài, long ảnh ngưng thực vô cùng, nhìn không khác gì một con Kim Long thực sự.

Kim Long há miệng nuốt trọn Lê vào bên trong. Lê cứ như vậy không hề có lực hoàn thủ bị nuốt vào.

“ Ầm...”

Kim Long đột nhiên vụn lại với nhau sau đó nổ tung, nổ tung cùng với Kim Long còn có lệ ở bên trong, cả hai đồng thời hóa thành đầy trời thịt vụn cùng kim quang.

Đám người nơi xa thấy như vậy thì đều là “A” lên một tiếng, khiếp sợ vô cùng, nét mặt một đám đều đại ra, từng cái từng cái mở to hai mắt, bọn họ thấy yêu nữ kia thần thông cũng rất kinh người, hơn nữa luôn miệng xem thương lão giả.

Vốn tưởng rằng nàng ta sẽ không phải dạng vừa đâu nhưng nào ngờ, sau khi lão giả hóa thân chiến thần gì đó một thương liền giết chết, hóa thành đầy trời thịt nát rồi.

Trong lòng mỗi người lúc này đều không khỏi mát mát, tất cả bọn họ đều làm tốt chuẩn bị quan sát một trận chiến kinh thế hãi tục rồi, làm sao vừa mới dăm ba chiêu liền đã kết thúc.

.....

Nhưng mà sự mất mát của bọn họ rất nhanh liền thay vào là sự kinh hai, lúc này bên tai mỗi người đều nghe được một thanh âm.

“ Thiên Địa Vô Cực, Sâm La Vạn Trượng, Ma Lâm Thiên Ha.”

Thanh âm này vừa hạ xuống thì máu thịt đầy trời lúc này đột nhiên ngưng tụ lại cùng với nhau, không những máu thịt mà cả kim quang, hay ma vân xung quanh cũng bị một lực hút vô hình dẫn dắt ngưng tụ lại một chỗ.

Dần dần một con nữ yêu tinh xinh đẹp có ba đầu sáu tay hiện ra, mặc dù nhìn có chút dị dạng nhưng là vẫn đẹp không mất mỹ quan chút nào, hơn nữa phía sau nữ yêu tinh kia càng là có một vị Ma ảnh to lớn hiển hiện ra.

Tuy rằng nhìn ma ảnh kia cũng không rõ ràng, nhưng ma ảnh khổng lồ kia phát sinh áp lực kinh sợ lòng người, phảng phất là ma thần hàng thế, chúa tể tất cả.

Cùng lúc đó từ trong miệng nữ yêu tinh kia phun ra một thanh “ Cốt Kiếm”.

Cốt kiếm đột nhiên lớn lên, sáu cánh tay của nữ yêu tinh bắt đầu không ngừng biến hóa, lấy cốt kiếm làm trụ cột, bắt đầu không ngừng diễn biến kiếm giới.

Kiểm giới hình thành lập tức nghiền nát toàn bộ cấm không chi lực. Cùng lúc đó bên trong kiếm giới xuất hiện liên miên không dứt cự kiếm.

Trong mắt nữ yêu tinh lúc này hiện ra một tia ngoan độc, nàng quát lạnh một tiếng:

“ Trảm tiên kiếm, nhất kiếm trảm vạn tiên.”

Thanh âm hạ xuống, vạn kiếm tề minh đồng thời chém về phía lão giả.

.....

Ở bên trong không gian vong linh, Xuân Đức nghe nàng nói vậy thì bình luận.

“ Cái này làm quái gì nhất kiếm trảm vạn tiên, cái này gọi là vạn kiếm trảm nhất tiên thì đúng hơn.”

Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma bên cạnh cũng đồng thời gật đầu, hiển nhiên ba người cũng đồng ý với quan điểm này của Xuân Đức.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1457: Giết Chóc Tạm Ngưng Ma Giới Thẳng Tiến

Nhìn thấy vạn kiếm cùng đánh tới, sắc mặt lão giả thoáng hơi chút thay đổi nhưng ngay sau đó lại khôi phục nguyên dạng, hắc hừ lạnh nói:

“ Ý vào bảo vật mạnh hơn sao nhưng mà chỉ dựa vào bấy nhiêu đó thì người vẫn là phải chết mà thôi.”

Nói xong lời này, lão giả nâng chiến kích trong tay giơ lên thật cao, từng cái từng cái phù văn quái lạ màu vàng như bồ công anh từ trên thương long không ngừng bay ra, ở trên không trung tỏa ra kim quang vạn trượng.

Con mắt của lão giả ngưng lại, hàn khí lạnh thấu xương hiện lên, long thương cầm trong tay dần dần đánh xuống, hóa xuất vô số đạo tàn ảnh, động tác của hắn vô cùng chậm chạp cùng nhẹ nhàng nhưng lại theo một vận luật thiên địa nào đó vô cùng kỳ diệu.

Đầy trời long ảnh trực tiếp đụng độ cùng với vạn kiếm. Trong sát na hai bên chạm vào nhau, hai bên giằng co được một chút thì vạn kiếm liền bị xoắn nát hóa thành đầy trời ma khí, hai bên va chạm với nhau hình thành nên không lồ năng lượng bạo tạc, đồng thời sinh ra kinh thiên tiếng nổ.

“ Âm âm âm....”

Bầu trời triệt để vỡ tan vỡ thành từng mảnh, vô số mảnh vụn không gian rơi rụng, từng cái khe không gian đen ngòm hiện ra, vào thời khắc này phẳng phát toàn bộ thế giới đều đi tới cuối con đường sinh mệnh.

Đám người ở nơi xa nhìn thấy cảnh này thì trái tim câu hàn, nội tâm phát lạnh, bọn họ lúc này cảm thấy thật hối hận khi ở nơi này nhìn xem đại chiến, có điều không ai bản thuốc hối hận cả.

Một khi sai chính là vạn kiếp bất phục, bọn họ bị năng lượng cuồng bạo kia cuốn tới, trong nháy mắt liền triệt để hóa thành tro bụi, không có một ai kịp kêu lên bất kỳ âm thanh nào cả, dù có kịp kêu lên thì âm thanh của bọn họ cũng bị tiếng nổ do chiến đấu giữa hai tên đại năng áp đi.

Vào giờ khắc này ma vân bốn phía từ lâu biến mất không còn tăm hơi, nhưng bầu trời nơi đây vẫn như cũ là một mảnh u ám, mờ mịt, bởi vì ở bầu trời lúc này đang hiện ra một hắc động cực lớn, từ bên trong hắc động kia sản sinh ra lực hút khổng lồ, nó cuốn tất cả mọi thứ vào bên trong.

Cùng lúc này bên trong vòng xoáy kia vọng ra âm thanh oán độc.

“ Nhân tộc đáng chết, người đợi đây, đợi bản thể ta đến chính là ngày chết của ngươi.”

Lão giả nghe vậy thì cười lớn nói:

“ Ha ha, nực cười, có bản lĩnh người lại đến diệt sát ta. Ta đứng nơi đây đợi bản thể có người tới, có bản lĩnh thì người cứ phá giới mà tới à. Hừ. Ngu sĩ cuồng vọng tự đại, đám ma tộc các người óc đều là phân sao?”

Nhưng đột nhiên lão giả kia trở nên hoảng hốt, hắc kinh hô nói:

“ Làm sao có khả năng, ngươi làm gì với ta.”

Không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy lão giả kia đột nhiên bị cái gì đó tác động không ngừng bay vào bên trong vòng xoáy cực đại bên trên bầu trời.

Đúng lúc này, âm thanh lạnh lẽo của Lệ vang lên:

“ Hừ, người không phải rất cuồng vọng tự đại sao, để ta trực tiếp đưa người đến thánh giới(ma giới đấy), đến lúc đó lại tìm giết người sau. Nhưng người cũng không cần lo, ta sẽ đưa rất nhiều người cùng đi với người.”

Lão giả thấy bản thân dần dần bị hút vào bên trong vòng xoáy bên trên bầu trời thì kinh hãi không thôi, hấn kinh hoàng la lên:

“ Không thể nào, người làm sao có thể mở ra giới vực được chứ, người đừng hòng lừa ta.”

“ Ha ha ha.” Lệ cười dài một tiếng, sau đó lạnh giọng nói:

“ Con sâu cái kiến như người làm sao có thể biết được thần thông của bản thánh tổ lợi hại đến mức nào, đừng nói là người mà tất cả người bên trong cái Thiên Hành Châu này đều sẽ đi cùng với người. Qua thánh giới các người đám nhân tộc ti tiện đều chỉ là thức ăn.”

Tiếp đó lại nghe nàng ta nói ra một tràng dài ngôn ngữ khó hiểu:

"ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ।"

“ Âm....”

Sau khi nói xong thì đột nhiên một tiếng nổ mạnh vang lên. Vòng xoáy bên trên không trung đột nhiên mở rộng ra không biết bao nhiêu lần.

Cũng vào lúc này, từ bên trong vòng xoáy kia truyền ra lực hấp xạ khủng khiếp, cắn nuốt tất cả mọi thứ.

Ngay cả Xuân Đức đang ở bên trong không gian vong linh cũng cảm nhận được lực hấp xạ kia. Có điều sắc mặt của hắn cũng không có kinh hoảng hay sợ hãi gì cả, mà là một mặt hưng phấn.

Hắn quay qua nhìn Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma hưng phấn bưng bưng nói:

“ Ba đứa bọn đệ thấy chưa, thấy cái gì chưa, ca nói rồi, người hiền lành như ca nhất định sẽ được trời thương, chẳng cần phải làm gì, hiện tại chúng ta liền có thể qua ma giới du lịch rồi nhé. Hắc hắc.”

Bóng Ảnh cũng là một mặt hưng phấn nói:

“ Đệ đợi ngày này lâu lắm rồi, không biết qua bên kia sẽ thế nào đây, hi vọng bên đó có thể thoải mái giết chóc một hồi.”

Giữa lúc mọi người vui vẻ thì Mộng Vân ở phía sau lưng bọn họ hơi lo lắng nói ra:

“ Cái này lỡ may là cái tử cục thì phải làm sao đây, ta cũng không tin nữ ma đầu kia lại chỉ đưa chúng ta qua ma giới à, nhất định nàng ta sẽ đưa chúng ta tới nơi vô cùng nguy hiểm.”

Xuân Đức nhìn qua nàng cười nói:

“ Chúng ta ở đâu chẳng giống nhau, ở tiên giới chẳng phải luôn là như vậy, có khi nào mà không phải nguy hiểm ngay bên người, có điều lâu rồi cũng quen thôi. Mà lần này chưa kịp đưa cô về gặp người nhà, thật có lỗi quá.”

Mộng Vân lắc đầu nói:

“ Không trách ngươi, tình huống liên tục biến đổi, ngươi cũng đâu có biết trước được, lần này đi không biết bao giờ mới có thể quay về.”

Xuân Đức nhếch môi cười nói:

“ Nhanh thôi, rất nhanh liền có thể quay về. Tin ở ta đi, ta đã lừa cô bao giờ đâu.”

Mộng Vân nghe hắn nói vậy thì gật gật đầu, nàng ôn nhu nói:

“ Ừ. Ta tin ở ngươi.”

.....

Ở bên ngoài.

Vòng xoáy thời không kinh khủng liên tục khuếch đại, không bao lâu thì đã có diện tích lên mấy triệu dặm, nó hút tất cả mọi thứ vào bên trong.

Nguyên cả Thiên Hành Châu tất cả mọi thứ, dù là tu sĩ, hải tộc, yêu ma, ngay cả đất và nước cũng bị cái vòng xoáy trên kia hút vào.

Thời gian giằng co đúng một tiếng đồng hồ, một tiếng đồng hồ sau, Thiên Hành Châu, đại châu lớn nhất của Trấn Ma Cổ Vực đã bốc hơi khỏi tiên giới.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1458: Hơn Hai Mươi Năm Bên Trong Không Gian Loạn Lưu

Thời không thác loạn, không gian phong bạo bên trong đường hầm không gian kinh khủng dị thường, đa phần mọi người đều chưa nhìn thấy “Ma giới” mặt mũi ra làm sao thì đã mất mạng ở bên trong thời không thác loạn rồi.

Chỉ có cường giả từ Hằng Quân Tiên Cảnh ba tầng mới có thể chống chịu được loại giằng xé khủng khiếp kia, vì thế nguyên cả Thiên Hành Châu cùng hải tộc ở xung quanh nó, đám tu sĩ cấp thấp chết gần hết, không còn được mấy người có thể sống.

Duy chỉ có Xuân Đức cùng người của hắn thì an nhàn hưởng thụ, mọi tác động từ bên ngoài đánh lên “Không gian vong linh” đều bị phòng ngự của không gian ngăn lại, hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến người bên trong.

Không những như thế, Xuân Đức tên kia cùng người của hắn còn nhân cơ hội này đi ra bên ngoài hôi của nữa nhưng mà sợ có bất chắc hắn chỉ hôi của ở phạm vi gần mà thôi, thấy cái gì tốt tốt bay qua thì nhanh tay thu lấy, dù sao để qua “Ma giới” lại làm luôn một thể.

---o0o---

Lúc đầu Xuân Đức cứ nghĩ thông qua đường hầm thời không do vị phân thân thánh tổ kia tạo ra rất nhanh liền có thể đến Ma Giới nhưng không ngờ thời gian đã qua đi 20 năm còn chưa thấy gì.

Trong mấy chục năm này , Xuân Đức ngoại trừ tu luyện ra thì chỉ có ăn với luyện khí. Hết lúc này lại bắt đầu một thân một mình xây dựng lại “Bạch Cốt Tế Đan”, do Vô Địch tên kia vẫn còn chưa tỉnh lại mà hắn thì lại cần luyện khí nên đành phải tự thân đi làm.

Nhưng công nhận một điều, không có Vô Địch giúp đỡ chỉ làm một mình thì lâu lắm, phải dành ra 5 năm thời gian thì hắn mới có thể xây dựng xong Bạch Cốt Tế Đan hoàn hảo, do lần này chiếm được rất nhiều xương cốt có giá trị cao nên “ Bạch Cốt Tế Đan” lần này được tạo ra chất lượng cũng tốt hơn mấy lần trước rất nhiều, vì thế phụ trợ luyện khí lại càng được nâng cao hơn một bậc.

---o0o---

Năm năm đầu thời gian dùng để xây dựng “ Bạch Cốt Tế Đan”, Năm năm tiếp theo hắn lại dành toàn bộ thời gian để đúc luyện lại một toàn bộ bảo vật mà hắn tìm được ở Phong Ma Quật - Thiên Hành Châu.

Những bảo vật mà hắn tìm được ở bên dưới nơi phong ấn nhìn như là một bộ nhưng trên thực tế bọn nó đều là bảo vật tách rời cả. Khi ở cùng một chỗ cũng không có cộng hưởng gì với nhau.

Vì thế, sau khi chờ đợi cho “Hệ thống phụ trợ” phân tích xong tất cả thuộc tính của nhóm bảo vật kia, hắn không tiếc tiêu hao tài nguyên tích góp thời gian gần đây mà đúc luyện lại một lần.

Do bộ đồ này hắn tính làm cho Vũ Y nên hắn làm rất có tâm, cũng cực kỳ cẩn thận, có điều do tài nguyên “cấp cao” thiếu thốn, hắn chỉ vừa đúc luyện xong đồng bảo vật kia thành một bộ thì liền tiêu hao sạch sẽ tài nguyên. Vì thế mà mấy thứ khắc văn, huyết luyện, gia cường hắn đều không thể làm được.

[P/s: Bộ tổ khí này do có quá nhiều số liệu sẽ được tách ra làm một chương riêng.]

Mặc dù hơi chút đáng tiếc nhưng thời gian vẫn còn dài, sau này lại bù vào sau, cũng không vội đi nơi nào.

Lúc hấn mang bộ chiến giáp kia tặng cho Vũ Y nhân ngày sinh nhật 10 năm một lần thì cô bé rất là ưa thích, còn những người khác thì hâm mộ không thôi. Đám người Lan Lan, Tiểu Thất, Thanh Huyền cũng đều là muốn được hấn tặng cho một bộ, Xuân Đức nghe thế thì toát mồ hôi, có điều hấn vẫn là hứa với mấy đứa em gái cho qua chuyện.

Ngày hôm đó Vũ Y rất vui, suốt một ngày ôm lấy mấy thứ bảo vật mà hấn cho lăn đi lăn lại cười khúc khích, bộ dạng ưa thích không thôi.

Mà thực tế thì hấn tặng gì Vũ Y cũng ưa thích cả cũng không phải là vì cái bộ bảo vật kia, cho dù hấn chẳng tặng gì mà chỉ cần nói vài lời chúc mừng cũng đủ khiến cô bé vui nguyên cả ngày rồi. Cái này gọi là sức mạnh của tình thân đấy.

---o0o---

Sau khi đã đúc luyện lại xong bộ bảo vật cho Vũ Y thì thời gian tiếp theo hấn trở nên nhàn rỗi, cả ngày không tu luyện thì lại đi chơi cùng với đám A Ngọc, A Ngờ, Sói Mập, A Trân. Về sau thì có thêm đám tiểu khí linh gia nhập, cuộc sống của hấn có thể nói là như thần tiên.

Nhiều lúc thì lại cùng với Vũ Y, Thanh Huyền, Lan Lan, Tiểu Thất, Huyết Vận, Mộng Vận, Sói Mập, ba thằng đệ Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma tổ chức tiệc gia đình. Nhưng lần như vậy hấn liền trở tài nấu của bản thân, mọi người ném qua đồ ăn hấn nấu đều khen không dứt miệng.

“ Long xào, Ma(ma đầu) luộc, Tu sĩ nấu canh” toàn là mấy món ngon cả.

Cũng trong thời gian này, Xuân Đức cũng kết nạp Mộng Vân vào bên trong đại gia đình. Tất cả mọi người đối với việc này đều không có phản đối, ai cũng nhìn ra được tài chí hơn người cùng năng lực quản lý của Mộng Vân, có một người như nàng thì tất cả mọi sự vụ ở bên trong không gian vong linh không cần ai lo nữa.

Tới lúc đó mọi người cũng có thể chuyên tâm tu luyện, với hơn nữa mọi người cũng nhìn ra tình cảm có chút bất thường của Mộng Vân dành cho Xuân Đức.

Nhưng mà vẫn theo lệ cũ, dù là người ra sao, dù là ai đi chẳng nữa, sau khi được kết nạp vào bên trong đại gia đình Ác Ma Điện thì tất cả đều phải ở dưới sự quản lý tuyệt đối của Xuân Đức, lão Hắc cùng Vô Địch. Chỉ cần ai dám phản bội hoặc có ý nghĩ xấu gây bất lợi cho thành viên khác trong gia đình thì trong nháy mắt liền sẽ bị xóa bỏ , thi cốt vô tồn.

Đối với điều này mọi người cũng không có không vui, ngược lại còn vui mừng, vì bọn họ biết có được sợi dây liên kết này thì người ở bên cạnh mình chắc chắn là người thân chứ không phải con rắn độc ẩn nấp.

Ở bên ngoài kia, thế đòi đen bạc, lừa gạt lẫn nhau, ám toán nhau, sống đã mệt mỏi, nếu về đến nhà mà còn như vậy nữa thì sống làm gì cho mệt.

Cuộc sống Xuân Đức thời điểm đó có thể nói là sướng như tiên. Thích thì tu luyện chán thì ngừng, buồn buồn thì đi chơi cho vui, mà cảm thấy muốn giết chết thứ gì đó cho khuây khỏa thì xuống dưới không gian vong linh tăng một tìm một đám ma đầu giết cho sướng tay.

Bây giờ không gian vong linh tầng một là nơi nuôi nhốt “Thú thỉt” của lão Hắc rồi, bên dưới kia nuôi rất nhiều ma đầu, đám kia đều bị lão Hắc hủy đi toàn bộ thần chí, chỉ để lại hung tính vì vậy chơi rất vui, đôi khi thành viên Ác Ma Điện cũng xuống dưới đó chơi cùng huấn luyện nhưng mà có vài tên không may cũng bị đám ma đầu bên dưới kia giết chết.

Đôi với những người trong lúc xuống tầng 1 rèn luyện chết đi thì những người khác chẳng cảm thấy đau lòng gì, đi rèn luyện mà bị chết cũng là điều bình thường, có điều trong lòng ai cũng tự nhủ cận thân hơn để không phải chết một cách vô nghĩa như mấy tên kia.

---o0o---

Nhưng mà người ta nói người ta an nhàn quá thì lại sinh ra mấy cái ý nghĩ điên điên khùng khùng.

Xuân Đức cũng hẳn là người như vậy, trong lúc chán đời chẳng có việc gì làm, hẳn mang Bóng Ảnh ra chế thành bảo vật chơi vui.

Thực ra nói chế Bóng Ảnh thành bảo vật thì hơi quá, hẳn chỉ là mang mấy món bảo vật bản mệnh của Bóng Ảnh ra nghiên cứu cùng rèn luyện lại một phen thôi.

Nhưng mà có ai ngờ, hành động khùng khùng kia của hắn lại thu được thành quả ngoài mong đợi, bảo vật bản mệnh của Bóng Ảnh vậy mà lại được hắn đề thăng lên một cái đẳng cấp, vì là bảo vật bản mệnh có liên quan trực tiếp đến bản thân nên khi bảo vật bản mệnh tăng lên kéo theo thân thể cũng tăng thêm.

Thành quả này có thể nói là một bước đột phá mới. Cũng vào thời khắc Bóng Ảnh thành công thì những người khác đều là muốn được Xuân Đức

giúp đỡ một lần, có điều Xuân Đức lại từ chối tất cả mọi người, chỉ tiếp nhận Long Sát và Nguyên Ma.

Lý do thì rất đơn giản, vì cái phương pháp này hẳn mới sáng tạo ra, sai sót còn nhiều, không cần thận liễn giết người, hẳn cũng không muốn tự tay giết chết người thân của mình à, về phần hai người Long Sát cùng Nguyên Ma thì lại ngoại lệ, hai tên kia khó chết lắm, gần như bất tử rồi nên cũng không lo.

[P/s: Chương sau bảo vật bản mệnh của Bóng Ảnh cũng sẽ xuất hiện.]

---o0o---

Một việc cuối cùng hẳn làm trong hơn hai mươi năm chính là cải biến Tứ Dục Phù Kinh Trận.

Nói hẳn cải biến thì có chút không đúng lắm, phải nói là do hẳn cùng lão Hắc cùng nhau suy tính , cùng nhau cải biến. Tri thức của lão Hắc thì không phải bàn tới rồi, tên kia tri thức như biển, hỏi cái quý gì cũng biết, thi thoảng mới có cái không biết. Dưới sự sáng tạo của Xuân Đức cùng tri thức khổng lồ của lão Hắc , hai bên hợp tác với nhau cuối cùng cũng cải biến Tứ Dục Phù Kinh Trận lên công pháp tầm cao mới.

Tứ Dục Phù Kinh Trận lúc đầu chỉ là có thể cho bốn người tu luyện nhưng hiện tại có thể cho 1000 người cùng nhau tu luyện.

Khả năng chia sẻ sát thương hay truyền lực lượng tăng lên khoảng 7%

Tội đoan duy nhất chính là nó phải lấy Xuân Đức hay Vô Địch hoặc Lão Hắc làm cầu nối trung chuyển năng lượng, với người học được cái thứ công pháp này phải có thiên tư cực cao. Vì thế cả Ác Ma Điện lớn vậy mà chỉ có 435 người có thể học được.

Mấy trăm triệu mà chỉ có một chút người như vậy có thể học được, vậy là biết cái công pháp mà Xuân Đức cải biến ra yêu cầu nó cao tới mức nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1459: Bảo Vật Bóng Ảnh Năm Giữ

--- Bảo vật Bóng Ảnh năm giữ.

Bóng Ảnh hoàn toàn khác với Vũ Y cùng những người khác, tất cả mọi bảo vật trên thân thể của Bóng Ảnh hoàn toàn đều là bảo vật bản mệnh của hắn, từ binh khí, cốt giáp, huyết dịch.... Vì vậy mọi thứ đều là con số bí ẩn, hệ thống phụ trợ không cách nào phân thích ra thuộc tính bên trong nó.

Hiện tại Bóng Ảnh tự mình ngưng ra bản mệnh bảo vật cũng là đủ bộ, bình thường khi đạt tới để cấp người ta mới có thể ngưng ra 2 cái, lên đến tôn cấp thì ngưng ra 4-5 cái nhưng Bóng Ảnh là dị loại, sau khi tấn thăng hình thái sinh mệnh thứ ba hắn hoàn toàn ngưng đủ ra nguyên một bộ

Quý Ảnh- Ma Khôi (Có).

Quý Ảnh-Ma Giáp (Có).

Quý Ảnh- Ma Hải (Có).

Quý Ảnh- Ma Binh (Có).

Quý Ảnh-Ma dịch (Có).

Quý Ảnh-Thủ sáo(Có)

Quý Ảnh- Ma liên(Có)

Quý Ảnh-Ma nhãn(Có)

---Bảo vật Lan Lan nắm giữ:

Lan Lan cũng giống Vũ Y, nàng cũng có một kiện bản mệnh bảo vật tự thân ngưng luyện đi ra.(Tịch Diệt - Quyền Trọng)

Ngoài ra nàng còn có một bộ cực phẩm trang bị song hệ băng hỏa, bộ trang bị kia có đẳng cấp tiên bảo cực phẩm, là Xuân Đức lúc ở bên trong không gian “ Thần Võ Nguyên Tháp” trao đổi.

---Bảo vật Thanh Huyền nắm giữ:

Thanh Huyền cũng giống như Lan Lan và Vũ Y, nàng cũng có một kiện bản mệnh bảo vật tự thân ngưng luyện đi ra.(Nữ Hoàng - Cánh)

Ngoài ra nàng còn có một bộ cực phẩm trang bị hệ tự nhiên, bộ trang bị kia có đẳng cấp tiên bảo cực phẩm, cũng là Xuân Đức lúc ở bên trong không gian “ Thần Võ Nguyên Tháp” trao đổi.

---Bảo vật Tiểu Thất nắm giữ:

Cũng giống như ba tỷ muội của mình, Tiểu Thất cũng có một kiện bản mệnh bảo vật tự thân ngưng luyện đi ra.(Băng Cực - Giáp)

Ngoài ra nàng còn có một bộ cực phẩm trang bị hệ “thủy”, bộ trang bị kia có đẳng cấp tiên bảo cực phẩm giống hệt với hai người Lan Lan và Bé Heo.

---Bảo vật của Sói Mập , Huyết Vận cùng Mộng Vân nắm giữ:

Ba người này tuy tu vị cũng không thấp nhưng lại không có một ai ngưng tụ đi ra được bản mệnh bảo vật tự thân. Bên trong ba người thì chỉ có Huyết Vận là có khả năng nhất, tiếp đó là đến Mộng Vân còn phần Sói Mập hẳn khi nào Xuân Đức lên đến tôn cấp cường giả rồi lại sẽ giúp nó.

Trang bị trên thân ba người Huyết Vận, Sói Mập, Mộng Vân so với Thanh Huyền, Lan Lan, Bé Heo nhóm người cũng là tương đồng. Dù sao Xuân Đức lần đó cũng là nhịn đau mua cho một đám luôn, đã mua quà cho mọi người không thể bên nặng bên nhẹ được vì vậy hẳn mua đồng bộ, đều là tiên bảo cực phẩm, luyện khí tất cả đều cộng chín cả.

Đáng lý Vũ Y cũng có một bộ như vậy nhưng sau này tìm được cái bộ tổ khí kia nên mới thay đổi cho nàng, về phần bộ cực phẩm kia lúc này đang tìm nhân tuyển thích hợp để mặc.

--- Bảo vật Vũ Y nắm giữ.

Bảo vật Vũ Y hiện tại nắm giữ có 2 loại, một là bản mệnh vũ khí “ Song đao ly biệt”, loại thứ 2 chính là một bộ sáo trang tổ khí do Xuân Đức đoạt được của thánh tổ Lệ bên ma giới lưu lại sau đó cải biến.

1, Bản mệnh vũ khí “ Song đao ly biệt”.

Vũ khí gắn liền từ khi Vũ Y được sinh ra trên đời, nó là sinh mệnh thứ hai của nàng, “Song đao ly biệt” là một món vũ khí mạnh theo thời gian, Vũ Y càng mạnh nó cũng càng cường vì thế mà không thể phân tích thuộc tính đi ra. Chỉ có thể đánh giá tiềm năng của nó.

Nói về tiềm năng thì không cần phải nói rồi, nếu như Vũ Y thành tựu tôn cấp cường giả thì nó rất có thể trở thành một kiện thần ma vũ khí, tiềm năng có thể nói to lớn vô cùng.

Nắm giữ “ Song đao ly biệt” Vũ Y liền có thể thi triển ra tuyệt chiêu mạnh nhất của nàng:

“ Ly biệt đao - Nhất đao ly biệt”

Khi thi triển ra tuyệt kỹ, “ Song đao ly biệt” sẽ gộp lại thành một thể ,
biến thành “ Ly biệt đao”

2, Bộ trang bị “ Tô Khí” hạ phẩm:(Muốn hiểu thêm có thể quay lại
chương 53.1 để hiểu Tô Khí là cái gì, cách lên cấp vũ khí.”

Bộ “ Tô khí” này sau khi được Xuân Đức tạo ra đặt tên: Mị Ảnh

Tuy chỉ là “Tô Khí” hạ phẩm nhưng đã là rất chân quý, đi mòn tiên giới
cũng không thấy, tô khí này xuất hiện là do Lệ thánh ma tổ lưu lại cho phân
thân sử dụng bị Xuân Đức nhanh tay lấy mất, nếu không có Lệ thánh ma tổ
thì không biết cả đời Xuân Đức có thể làm ra được một bộ tô khí hoàn
chỉnh không cũng là vấn đề.

---Bộ đồ của Vũ Y: Là một bộ đồ gọn gàng, có màu đen, bó sát người,
tăng lớn việc linh hoạt thích hợp cho sát thủ.

 Thông Tin Bảo Vật - Mị Ảnh Vũ Khí(Phụ)

-- Mị Ảnh Thích (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tô khí cấp 3(***) .

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hằng Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Tôn Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +6

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm
0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 1%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực công kích 20%.

--Thuộc tính bình thường:

Xuyên giáp: 30%

Mị Ảnh sáo trang (6/6)

+ 10 công phòng gia tăng

+ 80% khả năng ẩn thân

+ 50% tốc độ ra đoàn

+ 10% tốc độ di chuyển .

Mị Ảnh- Khôi (Có).

Mị Ảnh-Giáp (Có).

Mị Ảnh- Hải (Có).

Mị Ảnh- Vũ khí (Có).

Mị Ảnh-Vũ dực (Có).

Mị Ảnh-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Mị Ảnh Vũ Khí(Chính)

-- Mị Ảnh Phiến (Đã nhận chủ):

- + Đăng cấp : Tổ khí cấp 5(***) .
- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hằng Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Tôn Cấp cao giai cường giả.
- + Luyện Khí (Cường Hóa) : +3
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- + Quán Chú : Không.
- + Linh văn : Không.
- + Khảm : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực công kích 50%.

+Công kích mang theo tê dại

--Thuộc tính bình thường:

Xuyên giáp: 30%

Mị Ảnh sáo trang (6/6)

+ 10 công phòng gia tăng

+ 80% khả năng ẩn thân

+ 50% tốc độ ra đoàn

+ 10% tốc độ di chuyển .

Mị Ảnh- Khôi (Có).

Mị Ảnh-Giáp (Có).

Mị Ảnh- Hải (Có).

Mị Ảnh- Vũ khí (Có).

Mị Ảnh-Vũ dục (Có).

Mị Ảnh-Thủ sáo(Có).

--- Mị Ảnh Khôi (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tổ khí cấp 2(**).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hạng Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Tôn Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +5

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 1%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực ẩn nấp 20%.

--Thuộc tính bình thường:

- + Tự lành : gia tăng 3 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.
- + Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 2.1x, + 2.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 5% thuộc tính cường hóa .
- + Giảm sát thương nhận vào 5%+(3%) và bắn ngược lại kẻ thù 2%+5%.
- + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.
- + Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị dính đòn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng 10% thực lực bản thân).

Mị Ảnh sáo trang (6/6)

+ 10 công phòng gia tăng

+ 80% khả năng ẩn thân

+ 50% tốc độ ra đoàn

+ 10% tốc độ di chuyển .

Mị Ảnh- Khôi (Có).

Mị Ảnh-Giáp (Có).

Mị Ảnh- Hải (Có).

Mị Ảnh- Vũ khí (Có).

Mị Ảnh-Vũ dục (Có).

Mị Ảnh-Thủ sáo(Có)

  Thông Tin Bảo Vật - Mị Ảnh Giáp

--Mị Ảnh Giáp (Đã nhận chủ):

+ Đẳng cấp : Tổ khí cấp 4(****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hằng Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Tôn Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +1

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 3.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 2%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

Suy giảm sát thương nhận vào 20%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tụ lạnh : gia tăng 3 lần tốc độ tụ lạnh khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 4.1x, + 4.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công

kích) + 5% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 5%+(3%) và bắn ngược lại kẻ thù 4%+5%.

+ Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương

+ Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị dính đòn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng 10% thực lực bản thân).

Mị Ảnh sáo trang (6/6)

+ 10 công phòng gia tăng

+ 80% khả năng ẩn thân

+ 50% tốc độ ra đoàn

+ 10% tốc độ di chuyển .

Mị Ảnh- Khôi (Có).

Mị Ảnh-Giáp (Có).

Mị Ảnh- Hải (Có).

Mị Ảnh- Vũ khí (Có).

Mị Ảnh-Vũ dục (Có).

Mị Ảnh-Thủ Sáo(Có)

 Thông Tin Bảo Vật - Mị Ảnh Hải

-- Mị Ảnh Hải (Đã nhận chủ):

- + Đăng cấp : Tổ khí cấp 3(***) .
- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hằng Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Tôn Cấp cao giai cường giả.
- +Luyện Khí (Cường Hóa) : +6
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- +Quán Chú : Không.
- +Linh văn : Không.
- +Khảm : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 1%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

- + Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực di chuyển 20%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 3 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 3.1x, + 3.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 5% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 5%+(3%) và bắn ngược lại kẻ thù 3%+5%.

+ Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương+ Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị dính đòn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng 10% thực lực bản thân).

Mị Ảnh sáo trang (6/6)

+ 10 công phòng gia tăng

- + 80% khả năng ẩn thân
- + 50% tốc độ ra đoàn
- + 10% tốc độ di chuyển .

Mị Ảnh- Khôi (Có).

Mị Ảnh-Giáp (Có).

Mị Ảnh- Hải (Có).

Mị Ảnh- Vũ khí (Có).

Mị Ảnh-Vũ dực (Có).

Mị Ảnh-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Mị Ảnh Dực

--- Mị Ảnh Dực (Đã nhận chủ):

- + Đẳng cấp : Tổ khí cấp 5(*****).
- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hằng Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Tôn Cấp cao giai cường giả.
- +Luyện Khí (Cường Hóa) : +8
- + Độ trưởng thành : 20%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 1%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 hoàn mỹ tăng cường 30% thuộc tính.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực phi hành 120%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 3 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 5.1x, + 5.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 8% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 8%+(3%) và bắn ngược lại kẻ thù 5%+5%.

+ Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

+ Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị đánh đòn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng 10% thực lực bản thân).

Mị Ảnh sáo trang (6/6)

+ 10 công phòng gia tăng

+ 80% khả năng ẩn thân

+ 50% tốc độ ra đoàn

+ 10% tốc độ di chuyển .

Mị Ảnh- Khôi (Có).

Mị Ảnh-Giáp (Có).

Mị Ảnh- Hải (Có).

Mị Ảnh- Vũ khí (Có).

Mị Ảnh-Vũ dực (Có).

Mị Ảnh-Thủ sáo(Có)

  Thông Tin Bảo Vật - Mị Ảnh Thủ Sáo

--- Mị Ảnh Thủ Sáo (Đã nhận chủ):

+ Đẳng cấp : Tổ khí cấp 1(*).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Hằng Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Âm hệ. Huyết hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Tôn Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +9

+ Độ trưởng thành : 50%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 2%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 13%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 hoàn mỹ tăng cường 30% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 hoàn mỹ tăng cường 40% thuộc tính.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng tốc độ ra đòn 32%.

+Gia tăng tốc độ bơi 23%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 3 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.1x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 9% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 8%+(9%) và bắn ngược lại kẻ thù 5%+9%.

+ Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

+ Tự hồi phục + 5% cường hóa (Bị đánh đòn tấn công tự hồi phục sinh mệnh bằng 10% thực lực bản thân).

Mị Ảnh sáo trang (6/6)

+ 10 công phòng gia tăng

+ 80% khả năng ẩn thân

+ 50% tốc độ ra đòn

+ 10% tốc độ di chuyển .

Mị Ảnh- Khôi (Có).

Mị Ảnh-Giáp (Có).

Mị Ảnh- Hải (Có).

Mị Ảnh- Vũ khí (Có).

Mị Ảnh-Vũ dực (Có).

Mị Ảnh-Thủ sáo(Có)

-----o0o-----

--- Bảo vật của Sói Mập.

Bộ đồ của Sói Mập cực kỳ đồ sộ, một khi hiện ra thì không khác gì quân đội được trang bị vũ trang hạng nặng cả, thích hợp cho việc ngành ngành kháng cùng dồn sát thương. Bộ bảo vật có màu vàng trùng với màu lông của Sói Mập.

  Thông Tin Bảo Vật - Mập Mập Vũ Khí(Chính)

-- Mập Mập Nanh (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Đa hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực công kích 30%.

+Công kích mang theo hiệu quả xuất huyết.

--Thuộc tính bình thường:

Xuyên giáp: 10%

Mập Mạp sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Mập Mạp- Khôi (Có).

Mập Mạp-Giáp (Có).

Mập Mạp- Hải (Có).

Mập Mạp- Vũ khí (Có).

Mập Mạp-Vũ dực (Có).

Mập Mạp-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Mập Mạp Khôi

-- Mập Mạp Khôi (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Đa hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực ẩn nấp 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Mập Mạp sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

- + 20% khả năng ẩn thân
- + 10% tốc độ ra đoàn
- + 20% tốc độ di chuyển .

Mập Mạp- Khôi (Có).

Mập Mạp-Giáp (Có).

Mập Mạp- Hải (Có).

Mập Mạp- Vũ khí (Có).

Mập Mạp-Vũ dực (Có).

Mập Mạp-Thủ sáo(Có).

 Thông Tin Bảo Vật - Mập Mạp Giáp

-- Mập Mạp Giáp (Đã nhận chủ):

- + Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).
- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Đa hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- +Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực né tránh 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Mập Mạ sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Mập Mạp- Khôi (Có).

Mập Mạp-Giáp (Có).

Mập Mạp- Hải (Có).

Mập Mạp- Vũ khí (Có).

Mập Mạp-Vũ dục (Có).

Mập Mạp-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Mập Mạp Hải

-- Mập Mạp Hải (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Đa hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực chạy 12%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Mập Mạp sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Mập Mạp- Khôi (Có).

Mập Mạp-Giáp (Có).

Mập Mạp- Hải (Có).

Mập Mạp- Vũ khí (Có).

Mập Mạp-Vũ dục (Có).

Mập Mạp-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Mập Mạp Cánh

-- Mập Mạp Cánh (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Đa hệ.

- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- + Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- + Quán Chú : Không.
- + Linh văn : Không.
- + Khảm : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
 - + Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
 - + Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực bat 42%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công

kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Mập Mạp sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Mập Mạp- Khôi (Có).

Mập Mạp-Giáp (Có).

Mập Mạp- Hải (Có).

Mập Mạp- Vũ khí (Có).

Mập Mạp-Vũ dục (Có).

Mập Mạp-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Mập Mạp Thủ Sáo

-- Mập Mạp Thủ Sáo (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

- + Giới hạn hệ: Đa hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- + Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- + Quán Chú : Không.
- + Linh văn : Không.
- + Khám : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
 - + Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng tốc độ đánh 22%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tụ lạnh : gia tăng 2 lần tốc độ tụ lạnh khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Mập Mạp sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Mập Mạp- Khôi (Có).

Mập Mạp-Giáp (Có).

Mập Mạp- Hải (Có).

Mập Mạp- Vũ khí (Có).

Mập Mạp-Vũ dục (Có).

Mập Mạp-Thủ sáo(Có).

-----o0o-----

--- Bảo vật của Lan Lan.

Bộ đồ của Lan Lan có màu xanh nước biển, nhẹ nhàng, nhìn có phần giống cô gái mùa đông vậy, bộ đồ của Lan Lan có phần đặc biệt hơn nhưng

người khác là có thể thay đổi được màu sắc, lúc nàng dùng băng thuộc tính sẽ có màu xanh lam đẹp mắt, lúc nàng dùng hỏa thuộc tính thì sẽ biến thành màu đỏ thắm.

 Thông Tin Bảo Vật - Thánh Nữ Pha Lê Vũ
Khí(Chính)

-- Thánh Nữ Pha Lê Trượng (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Băng Hỏa song hệ

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực công kích 30%.

+Công kích mang theo hiệu quả đóng băng hoặc đốt cháy.

--Thuộc tính bình thường:

Xuyên giáp: 10%

Thánh Nữ Pha Lê sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Thánh Nữ Pha Lê- Khôi (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Giáp (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Hải (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Vũ khí (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Áo Choàng (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Thánh Nữ Pha Lê Khôi

-- Thánh Nữ Pha Lê Khôi (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Băng Hỏa song hệ

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực ẩn nấp 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Thánh Nữ Pha Lê sáu trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Thánh Nữ Pha Lê- Khôi (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Giáp (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Hải (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Vũ khí (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Áo Choàng (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Thủ sáo(Có).

 Thông Tin Bảo Vật - Thánh Nữ Pha Lê Giáp

-- Mập Mạp Giáp (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Băng Hỏa song hệ

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực né tránh 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Thánh Nữ Pha Lê sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Thánh Nữ Pha Lê- Khôi (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Giáp (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Hải (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Vũ khí (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Áo Choàng (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Thánh Nữ Pha Lê Hải

-- Thánh Nữ Pha Lê Hải (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Băng Hỏa song hệ

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực chạy 12%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Thánh Nữ Pha Lê sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Thánh Nữ Pha Lê- Khôi (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Giáp (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Hải (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Vũ khí (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Áo Choàng (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Thủ sáo(Có).

   Thông Tin Bảo Vật - Thánh Nữ Pha Lê Áo Choàng

-- Thánh Nữ Pha Lê Áo Choàng (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Băng Hỏa song hệ

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực phi hành 42%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Thánh Nữ Pha Lê sáu trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

- + 20% khả năng ẩn thân
- + 10% tốc độ ra đoàn
- + 20% tốc độ di chuyển .

Thánh Nữ Pha Lê- Khôi (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Giáp (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Hải (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Vũ khí (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Áo Choàng (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Thủ sáo(Có).

 Thông Tin Bảo Vật - Thánh Nữ Pha Lê Thủ Sáo

-- Thánh Nữ Pha Lê Thủ Sáo (Đã nhận chủ):

- + Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).
- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Băng Hỏa song hệ
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- +Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng tốc độ đánh 22%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Thánh Nữ Pha Lê sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Thánh Nữ Pha Lê- Khôi (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Giáp (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Hải (Có).

Thánh Nữ Pha Lê- Vũ khí (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Áo Choàng (Có).

Thánh Nữ Pha Lê-Thủ sáo(Có).

-----o0o-----

--- Bảo vật của Thanh Huyền.

Theo sở thích của cô em gái nhỏ, Xuân Đức lúc chọn cho cô nàng liền chọn một bộ màu xanh lục, giống y hệt màu xanh của tự nhiên, khi mặc bộ đồ này lên trên người khiến cho Thanh Huyền trở nên xinh đẹp dị thường, bộ đồ của Thanh Huyền do theo phong cách tự nhiên(rừng rú) nên có phần hơi thiếu vải, trên cơ thể nhiều chỗ lộ ra da thịt, tuy vậy nhưng cô nàng vẫn rất ưa thích.

   Thông Tin Bảo Vật - Tiểu Thiên Sứ Vũ Khí(Chính)

-- Hoa Hồng Xanh (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Tự nhiên hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực công kích 30%.

+Công kích mang theo hiệu quả xuất huyết.

--Thuộc tính bình thường:

Xuyên giáp: 10%

Tiểu Thiên Sứ sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Tiểu Thiên Sứ- Khôi (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Giáp (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Hải (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Vũ khí (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Áo Choàng (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Tiểu Thiên Sứ Khôi

-- Tiểu Thiên Sứ Khôi (Đã nhận chủ):

- + Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).
- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Tự nhiên hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- +Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- +Quán Chú : Không.
- +Linh văn : Không.
- +Khảm : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực ẩn nấp 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Tiểu Thiên Sứ sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Tiểu Thiên Sứ- Khôi (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Giáp (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Hải (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Vũ khí (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Áo Choàng (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Tiểu Thiên Sứ Giáp

-- Tiêu Thiên Sứ Giáp (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Tự nhiên hệ

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực né tránh 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Tiểu Thiên Sứ sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Tiểu Thiên Sứ- Khôi (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Giáp (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Hải (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Vũ khí (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Áo Choàng (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Thủ sáo(Có).

 Thông Tin Bảo Vật - Tiểu Thiên Sứ Hải

-- Tiểu Thiên Sứ Hải (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Tự nhiên hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực chạy 12%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Tiểu Thiên Sứ- Khôi (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Giáp (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Hải (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Vũ khí (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Áo Choàng (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Tiểu Thiên Sứ - Điệp Dục

-- Tiểu Thiên Sứ - Điệp Dục (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

- + Giới hạn hệ: Tự nhiên hệ
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- + Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- + Quán Chú : Không.
- + Linh văn : Không.
- + Khám : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
 - + Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực bay 42%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tụ lạnh : gia tăng 2 lần tốc độ tụ lạnh khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Tiểu Thiên Sứ- Khôi (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Giáp (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Hải (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Vũ khí (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Áo Choàng (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Tiểu Thiên Sứ- Thủ Sáo

-- Thánh Nữ Pha Lê Thủ Sáo (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Đa hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng tốc độ đánh 22%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Tiểu Thiên Sứ- Khôi (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Giáp (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Hải (Có).

Tiểu Thiên Sứ- Vũ khí (Có).

Tiểu Thiên Sứ-Áo Choàng (Có).

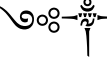
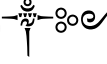

Tiểu Thiên Sứ-Thủ sáo(Có).

-----o0o-----

--- Bảo vật của Tiểu Thất.

Mỗi người một sở thích, Vũ Y thì thích gọn gàng không màu mè, Lan Lan thì thích xinh đẹp màu mè, Thanh Huyền thì thích gần với tự nhiên, duy có Tiểu Thất là thích nóng bỏng.

Bộ đồ của Tiểu Thất thuộc cái dạng vừa gợi cảm, vừa kín đáo, kín đáo nhưng chỗ không cần thiết mà nhạy cảm thì toàn đúng điểm nhạy cảm, vừa nhìn vào liền khiến cho người ta phun máu mũi. Bộ đồ của Tiểu Thất mặc có màu xanh nước biển nhìn rất đẹp

   Thông Tin Bảo Vật - Kẻ Thống Trị Vũ Khí(Chính)

-- Long Kích (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Thủy hệ.

- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- + Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- + Quán Chú : Không.
- + Linh văn : Không.
- + Khảm : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
 - + Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
 - + Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

---Thuộc tính đi kèm

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực công kích 30%.

+Công kích mang theo hiệu quả xuất huyết.

--Thuộc tính bình thường:

Xuyên giáp: 10%

Kẻ Thống Trị sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Kẻ Thống Trị- Khôi (Có).

Kẻ Thống Trị-Giáp (Có).

Kẻ Thống Trị- Hải (Có).

Kẻ Thống Trị- Vũ khí (Có).

Kẻ Thống Trị-Áo Choàng (Có).

Kẻ Thống Trị-Thủ sáo(Có)..

  Thông Tin Bảo Vật - Kẻ Thống Trị Khôi

-- Kẻ Thống Trị Khôi (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Thủy hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực ẩn nấp 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công

kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Kẻ Thống Trị sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Kẻ Thống Trị- Khôi (Có).

Kẻ Thống Trị-Giáp (Có).

Kẻ Thống Trị- Hải (Có).

Kẻ Thống Trị- Vũ khí (Có).

Kẻ Thống Trị-Áo Choàng (Có).

Kẻ Thống Trị-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Kẻ Thống Trị Giáp

-- Tiêu Thiên Sứ Giáp (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

- + Giới hạn hệ: Thủy hệ
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- + Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- + Quán Chú : Không.
- + Linh văn : Không.
- + Khảm : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
 - + Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực né tránh 8%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Kẻ Thống Trị sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Kẻ Thống Trị- Khôi (Có).

Kẻ Thống Trị-Giáp (Có).

Kẻ Thống Trị- Hải (Có).

Kẻ Thống Trị- Vũ khí (Có).

Kẻ Thống Trị-Áo Choàng (Có).

Kẻ Thống Trị-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vệ - Kẻ Thống Trị Hải

-- Kẻ Thống Trị Hải (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

- + Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.
- + Giới hạn hệ: Tự nhiên hệ.
- + Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.
- + Luyện Khí (Cường Hóa) : +12
- + Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)
- + Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)
- + Huyết tể : Gia tăng huyết khí thêm 0%
- + Quán Chú : Không.
- + Linh văn : Không.
- + Khám : Không.
- + Linh tính : 5.
- + Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%
- + Khắc đồ bằng: Không
- Hoàn mỹ cường hóa:
 - + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
 - + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực chạy 12%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Kẻ Thống Trị sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Kẻ Thống Trị- Khôi (Có).

Kẻ Thống Trị-Giáp (Có).

Kẻ Thống Trị- Hải (Có).

Kẻ Thống Trị- Vũ khí (Có).

Kẻ Thống Trị-Áo Choàng (Có).

Kẻ Thống Trị-Thủ sáo(Có).

  Thông Tin Bảo Vật - Kẻ Thống Trị - Long Dực

-- Kẻ Thống Trị - Long Dực (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Thủy hệ

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

+ Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.

+ Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

+ Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng năng lực bay 42%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Kẻ Thống Trị sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Kẻ Thống Trị- Khôi (Có).

Kẻ Thống Trị-Giáp (Có).

Kẻ Thống Trị- Hải (Có).

Kẻ Thống Trị- Vũ khí (Có).

Kẻ Thống Trị-Áo Choàng (Có).

Kẻ Thống Trị-Thủ sáo(Có).

 Thông Tin Bảo Vật - Kẻ Thông Trị- Thủ Sáo

-- Kẻ Thông Trị Thủ Sáo (Đã nhận chủ):

+ Đăng cấp : Tiên bảo cấp 10(*****).

+ Cảnh giới thấp nhất có thể sử dụng: Tinh Vương Tiên Cảnh.

+ Giới hạn hệ: Thủy hệ.

+ Chịu đựng: Chịu được pháp lực của Đế Cấp cao giai cường giả.

+Luyện Khí (Cường Hóa) : +12

+ Độ trưởng thành : 0%(Tất cả các thuộc tính đều được tăng cường thêm 0%)

+ Huyết luyện : 0% (Tăng cường thuộc tính của bảo vật 0%)

+ Huyết tế : Gia tăng huyết khí thêm 0%

+Quán Chú : Không.

+Linh văn : Không.

+Khảm : Không.

+ Linh tính : 5.

+ Quán chú phù văn : Gia tăng thuộc tính bản thân 0%

+ Khắc đồ bằng: Không

--Hoàn mỹ cường hóa:

- + Trang bị cường hóa cấp 1 hoàn mỹ tăng cường 3% thuộc tính.
- + Trang bị cường hóa cấp 2 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 3 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 4 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 5 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 6 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 7 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 8 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 9 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 10 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 11 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.
- + Trang bị cường hóa cấp 12 chưa đạt mức hoàn mỹ không có thuộc tính thêm vào.

--Thuộc tính đặc biệt:

+Gia tăng tốc độ đánh 22%.

--Thuộc tính bình thường:

+ Tự lành : gia tăng 2 lần tốc độ tự lành khi bị tổn hại.

+ Nâng cao năng lực thân thể lên một độ cao mới(Tăng sức mạnh phòng ngự phép thuật 1.2x, + 1.5x phòng thủ vật lý , kháng linh hồn công kích) + 12% thuộc tính cường hóa .

+ Giảm sát thương nhận vào 12%+(3%) + Tạo một hào quang bảo vệ hấp thu lượng lớn sát thương.

Kẻ Thống Trị sáo trang (6/6)

+ 10% công phòng gia tăng

+ 20% khả năng ẩn thân

+ 10% tốc độ ra đoàn

+ 20% tốc độ di chuyển .

Kẻ Thống Trị- Khôi (Có).

Kẻ Thống Trị-Giáp (Có).

Kẻ Thống Trị- Hải (Có).

Kẻ Thống Trị- Vũ khí (Có).

Kẻ Thống Trị-Áo Choàng (Có).

Kẻ Thống Trị-Thủ sáo(Có).

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1460: Sơ Nhập Ma Giới- Tính Thế Hiện Tại

Thời gian nhanh chóng đi qua, tháng ngày thanh thoi của Xuân Đức rồi cũng đến lúc kết thúc, ngày tháng triền miên, liên tục lâm vào tranh đấu lại bắt đầu.

Sau 26 năm 4 tháng 13 ngày.

Không gian vong linh bị hút vào bên trong vòng xoáy cuối cùng cũng đã tới được Ma Giới.

Và cũng là lần đầu tiên Xuân Đức được chứng kiến cảnh tượng ở bên trong Ma Giới là như thế nào.

.....

“ Vù vù vù....”

Không gian vong linh theo bên trong vòng xoáy cực đại khổng lồ từ bên trên bầu trời bay ra ngoài.

Bay ra bên ngoài còn có hằng hà sa số những thứ linh tinh , ví như đất đá, nước hải tộc, tu sĩ... vân vân và mây mây, tất cả những gì ở Thiên Hành Châu có thì đều thông qua cái cực đại vòng xoáy bên trên bầu trời bay ra ngoài.

“ Âm âm âm....”

Cảnh tượng lúc này so với khai thiên tích địa cũng không kém là bao, nếu trảng cảnh hiện tại không khác gì dùng vô số trái đất ném xuống mặt trời cả.

Nhưng do là ném ở cự ly gần chỉ khoảng mấy trăm mét từ trên cao xuống nên mức hủy diệt cũng không quá lớn.

Cảnh tượng như thế giằng co suốt một tháng trời ròng rã thì mới kết thúc. Cũng trong một tháng trời này vô số ma tộc, ma thú cũng bị hấp dẫn đến đây, mới đầu đám kia còn sợ hãi không dám tiến vào nhưng khi bắt gặp tu sĩ tiên giới xuất hiện nơi đây thì cũng không ngần ngại mà xông vào chém giết.

Giống như khí tức “Tiên giới” bên trên cơ thể đám tu sĩ ở Thiên Hành Châu kích thích bọn chúng vậy, không giết thì không bỏ qua.

---o0o---

Đứng trên một đỉnh núi cao cao Xuân Đức cùng với hai người khác lúc này đang quan sát cảnh tượng nơi này, nhìn bầu trời trên cao ma vân cuộn cuộn, hít thở không khí đầy mùi vị máu tanh ở nơi đây Xuân Đức có một loại cảm giác như đã về đến nhà của mình.

Hắn lúc này cảm khái:

“ Đây là Ma giới sao, cảm giác thật quen thuộc, so với bên kia Tiên Giới thì nơi này tốt hơn nhiều lắm. Lão nhị, đệ có cảm thấy vậy không?”

Bóng Ảnh đang nhắm mắt cảm nhận không khí nơi đây, nghe được Xuân Đức hỏi như thế thì mở mắt ra, trong đôi mắt lập lòe ánh sáng màu tím yêu dị.

“ Đệ cũng thấy vậy, tiên khí ở bên Tiên Giới nơi kia giống như một loại chất độc làm suy yếu , hít vào càng nhiều thì cảm giác không khỏe càng tăng nhưng qua bên này cái cảm giác không khỏe kia liền đã dần dần biến mất rồi.”

Khẽ gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Ca cũng cảm thấy như vậy, ngày trước lúc còn yếu không có cảm nhận được quá nhiều nhưng giờ mạnh lên liền có thể cảm nhận được rõ ràng, ở bên kia Tiên Giới chúng ta như kẻ ngoại lai, bị thiên địa bài xích cùng suy yếu. Nhưng qua bên này chúng ta liền giống như đứa con cưng.”

“ Vèo vèo vèo....”

Đột nhiên không gian một hồi vẩn vèo, quang mang liên tục chớp động hiện lên vô số bóng người. Những người này đều là thám báo mà Xuân Đức phái đi dò la tin tức nơi đây.

Thấy những người này về, hần lãnh đạm hỏi:

“ Tình hình sao rồi?”

Lúc này một ông lão râu trắng tiến lên vài bước nói:

“ Thừa chủ nhân, tình hình hiện tại khá rối loạn, đám tu tiên giả đang cùng với cường giả ma giới cùng ma vật chiến đấu. Khắp nơi đều là chiến loạn. Nhưng theo suy đoán của thuộc hạ, nơi này hẳn cũng là một địa phương hẻo lánh nên cường giả ma tộc nơi đây không có bao nhiêu, chỉ một ít là Tinh Vương Cảnh đại ma mà thôi.”

Nhẹ gật đầu , Xuân Đức hỏi:

“ Thế đám cường giả nhân tộc, yêu tộc ở bên tiên giới kia giờ đang làm cái gì rồi?”

Lúc này lại có một người khác tiến lên báo cáo:

“ Thưa chủ nhân những người kia bắt đầu thu nhận người mới, tạo thành thế lực riêng, có lớn có nhỏ, thực lực cũng không đồng đều. Mạnh nhất phải kể đến Diệt Ma Tông cùng Phong Ma Điện.”

Hơi nhú mày, Xuân Đức tiếp tục hỏi:

“ Người đứng đầu của bọn họ là ai?”

Người kia tiếp tục báo cáo:

“ Thưa chủ nhân, người đứng đầu của Diệt Ma Tông tên là Thiên Kiến Huy, là người đã từng lập nên uy danh ở khu phong ấn số 7. Còn người đứng đầu của Phong Ma Điện là một vị tên Hứa Kiệt, nghe nói người này là Phó Thánh Sứ đến từ Chủ Vực, tu vi cùng địa vị so với Thiên Kiến Huy cũng không kém.”

Nghe vậy thì Xuân Đức có điều suy tư, hắn lúc này nhìn qua Mộng Vân vẫn đang yên lặng đứng ở một bên không lên tiếng hỏi:

“ Vân. Nói lên suy nghĩ của cô đi, ta muốn nghe một chút.”

Mộng Vân nghe hắn hỏi như thế thì trầm tư một lúc mới nói:

“ Theo ta thấy thì tình huống của chúng ta lúc này cũng không có gì phải lo lắng. Có được không gian vong linh chúng ta liền an toàn.

Nếu có đáng lo thì chỉ là không biết vị thánh tổ ma tộc kia có tự mình đến đây không thôi nhưng theo ta thấy thì chín phần người kia sẽ không tới, nhiều nhất cũng chỉ là phái thủ hạ đến đây. Mà tu vi đám thủ hạ kia nhiều

nhất cũng chỉ là Đế Cảnh không cần phải lo. Nhưng cũng không thể không để phòng vị thánh tổ kia tự mình đến đây.”

Xuân Đức gật đầu , khoe miệng hăn lộ ra nụ cười mỉm nói:

“ Đám kia mặt mũi rất lớn, sẽ không tuyên dương ra bên ngoài việc phân thân của mình lại bị một tên nhân tộc tu tiên giả chưa vào Đế Cảnh giết chết, vì vậy cũng không cần phải lo, mà ngươi kia có đến thì ta cũng có biện pháp để chạy. An tâm. Nói hướng đi sau này đi.”

Mộng Vân sau khi gia nhập vào đại gia đình thì cũng biết được nhiều bí mật bên trong đó, cũng biết được Xuân Đức, Vô Địch, Lão Hắc là người nào, vì thế đôi với lời Xuân Đức nói nàng cũng không có hoài nghi.

Nghe hăn hỏi về hướng đi sau này thì nàng suy nghĩ cẩn thận sau đó nói:

“ Theo ta thấy thì tài nguyên ở nơi đây là không thể bỏ qua. Máy thế lực kia cũng là như vậy, chúng ta cũng có thể thu lượm bọn họ gia tăng thực lực của Ác Ma Điện.”

“Làm xong việc nơi này thì tìm nơi giúp ngươi cùng Hắc lão ca tiên hành thuế biển.”

“Tiếp đó phải nghiên cứu phương pháp che giấu hơi thở tiên giới, sau rồi lần vào địa bàn của Ma Tộc, nơi đây cực kỳ hỗn loạn rất thích hợp thành lập thế lực. Sau khi đã có căn cơ vững chắc chúng ta lại tính đến việc tìm kiếm Táng Thần Uyên. Ngươi cảm thấy ta nói vậy có sai điểm nào không?”

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức nói:

“ Một điểm cũng không sai, ta cũng là có ý định như vậy, trước dọn dẹp nơi này, ném hết đám tu sĩ kia vào chơi với bọn ma đầu ở tầng 1, sau 7 ngày

còn sống thì lưu lại, chết liền bỏ. Được rồi, chúng ta vào bên trong bàn chuyện này thêm một lần nữa rồi hành động.”

Tiếp đó Xuân Đức cùng mọi người đồng thời quay vào bên trong không gian vong linh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1461: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên

Ngày hôm sau.

Sau khi đại gia đình nhất trí thông qua kế hoạch mà Mộng Vân đề ra, ngay ngày tiếp theo Ác Ma Điện liền tiến hành bước đầu tiên, cướp đoạt tài nguyên cùng thâu tóm các thế lực.

Lấy phương châm “Thuận ta thì sống còn chống ta là chết”, quân đội của Ác Ma Điện chia làm 400 đội quân nhanh chóng tán đi bốn phương tám hướng thi hành nhiệm vụ bên trên giao cho.

Hiện tại bây giờ Ác Ma Điện cường giả Hằng Vương Tiên Cảnh có một đồng lớn, nhân số đã là 492 người do bên trong đám tang thi Tinh Vương Cảnh tiến hóa lên.

Cường giả Bán Bộ Thiên Vương Tiên Cảnh có gần 30 người.

Cường giả Thiên Vương Cảnh cũng có năm người, hai tên thánh sứ cùng với ba người Bạch Tố Y, Lăng Thanh Phàm, Hứa Chí Tài.

Về phần đám lâu la Tinh Vương Tiên Cảnh thì nhiều vô số kể, ước tính lên tới vài trăm triệu, tất cả đều là đang tang thi. Mặc dù chỉ có tu vi Tinh Vương Tiên Cảnh thất trọng đồ lên mà thôi nhưng sức chiến đấu là không thể xem thường, nếu như có 30 con tang thi thất trọng liền ép cho một tên Bán Bộ Tinh Vương Tiên Cảnh thở không ra hơi, nếu như có 3000 ngàn con thì Hằng Vương Tiên Cảnh sơ kỳ cũng phải nằm xuống.

.....

Nhìn thấy quân đội của bản thân đi xa, Xuân Đức trong lòng không khỏi cảm khái, gần trăm năm trước hẳn có mơ cũng không tưởng rằng bản thân trong vòng có mấy chục năm lại phát triển đến cái trình độ này. Ngày xưa nghe đến Bán Bộ Hằng Vương Tiên Cảnh hẳn liền e ngại không thôi, giờ thì tiện tay liền có thể giết một đám. Hẳn không thể không cảm khái cuộc đời thay đổi quá nhanh.

Giữa lúc hẳn đang cảm khái thì Vũ Y ở bên cạnh giật giật cánh tay áo hẳn dùng việt ngữ nói:

“ Nè nè, anh hai lại làm cái gì đó nữa, suốt ngày ngăn người phải chẳng bị ai bắt mất hồn rồi, bây giờ chúng ta đi đâu đây nè , anh hai nhanh quyết định đi.”

Xuân Đức nghe vậy thì không khỏi nhìn qua Vũ Y, không thương tình mà cốc vào đầu đứa em gái cung một cái, sau đó nói:

“ Anh là đang suy nghĩ chuyện tương lai, bé biết cái gì mà nói. Mà thôi , lần đầu anh tha cho đấy, bây giờ chúng ta đi tới cái Diệt Ma Tông gì đó đi.”

Tất cả mọi người nghe hẳn nói vậy thì đều không khỏi ném cho hẳn một cái ánh mắt xem thường, nhìn cái bộ dạng cười đắc ý của hẳn lúc này làm gì có chuyện đang suy nghĩ tương lai nào đó, nhất định là đang đánh mấy chủ ý xấu rồi.

Trong lòng ai cũng nghĩ như thế nhưng lại không ai nói ra, một đám giữ thái độ “ ta hiểu hết mà.”

Tiếp sau đó Xuân Đức, bốn đứa em gái, ba thằng đệ , bốn con chiến sủng cùng với Mộng Vân đồng thời bay thẳng đến Diệt Ma Tông.

---o0o---

Tốc độ của nhóm người Xuân Đức cực nhanh, thời gian không qua bao lâu thì bọn họ đã tìm đến nơi cần đến.

Khi mọi người đến nơi gọi là Diệt Ma Tông thì cũng khỏi khỏi kinh ngạc.

Nơi đây không biết từ bao giờ đã xây dựng lên liên miên kiến trúc, tất cả đều cao lớn, hùng vĩ, xa hoa, tráng lệ vô cùng. Ở bên ngoài tông môn không ngờ còn có đại trận hộ tông bảo vệ, nhìn về phía sơn môn thì thấy tập nập tu sĩ ra ra vào vào náo nhiệt vô cùng.

Ở chính giữa tông môn còn có một bức tượng cao cả ngàn mét, bức tượng kia không ai khác chính là lão giả từng đánh với Lệ.

Nhìn thấy tình cảnh thế này thì Xuân Đức cười nói:

“ Xem ra chúng ta đến đúng chỗ rồi, không ngờ nơi này lại tập trung nhiều cường giả như vậy, nhìn thế này chỉ ít cũng có vài chục triệu người đấy, không ngờ thời gian ngắn vậy mà lại tụ tập được nhiều cường giả đến thế.”

Nguyên Ma liếm môi một cái, lộ ra bộ dạng tham lam nói:

“ Đại ca, chúng ta nên làm gì đây, là dùng biện pháp ôn hòa theo lời Vân hay là giết thẳng đi vào.”

Híp mắt lại, Xuân Đức cười tà ác nói:

“ Trước hết cứ dọa bọn chúng một hồi cái đã rồi tính sau, lão tứ chút nữa cần thiết thì cứ xử lý tên Thiên Kiến Huy kia, à mà thôi việc này cứ để cho

Tiểu Y đi. Tiểu Y chỉ cần đánh cho tên kia trọng thương là được, không cần giết chết.”

Vũ Y nghe vậy thì nhẹ gật đầu một cái, nàng nhìn qua Long Sát cùng Nguyên Ma khẽ nháy mắt, hai người kia lập tức hiểu ý liền hóa thành hai đoàn ánh sáng một làm một đen dung nhập vào cơ thể Vũ Y, tiếp đó Vũ Y liền biến mất trước mắt mọi người.

Tiếp đó Xuân Đức cùng Bóng Ảnh đồng thời bộc phát ra khí tức của bản thân, một loại khí thể tịch diệt thương sinh từ trên cơ thể hai người tản mạn đi ra, khí tức hai người vừa ra liền khiến cho cả một phương thiên địa phải biến sắc, ma vân bên trên bầu trời trở nên quay cuồng, không gian xung quanh hai người trở nên vụn vỡ bất định.

Khí tức hai người vừa thả ra thì ngay lập tức kinh động đến vô số người ở bên dưới. Ngay lập tức ở dưới kia có tiếng kêu thất thanh vang lên:

“ Địch tập... Địch tập.. Nhanh mở đại trận...”

“ Địch tập kích mọi người cẩn thận.”

“ Nhanh đi gọi hộ pháp đại nhân..Nhanh nhanh lên.”

Cùng lúc những người này kêu lên thì liền có một cái lồng ánh sáng màu vàng nhạt hiện lên, bao trọn cả Diệt Ma Tông vào bên trong.

Nhìn thấy cái hộ tông đại trận này thì Bóng Ảnh nói:

“ Đại ca đứng nơi này đi, để đệ đi phá cái thứ đồ chơi này cho.”

Xuân Đức không phản đối nhưng vẫn là nói :

“ Thứ này không dễ phá đâu, một kích không nát liền khôi phục lập tức, tốt nhất một đòn hủy diệt nó.”

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“Đại ca yên tâm, chỉ một đòn đệ liền hủy đi cái thứ đồ chơi này.”

Trong giọng nói của Bóng Ảnh mang theo sự tự tin mãnh liệt, khiến cho người khác nghe hẳn nói thì liền trở nên tin phục. Sau khi cam đoan với Xuân Đức xong thì Bóng Ảnh lẳng không bay về phía trước, bay đến trước hộ sơn đại trận của Diệt Ma Tông.

.....

Trước con mắt kinh ngạc của tất cả mọi người phía bên dưới, Bóng Ảnh lúc này ngửa đầu hít vào một hơi, một hơi này như ca voi hấp nước, thiên địa ma khí cùng ma vân cuộn cuộn bên trên bầu trời lúc này đều bị Bóng Ảnh hít vào bên trong thân thể.

Trong sát nút hẳn hít vào đại lượng thiên địa ma khí thì thân thể hẳn thoáng cái to lớn lên vô số lần, trong vài cái hô hấp thì hẳn liền hóa thành một con “Bá Chủ Cự Ma”

Vào thời khắc này một con “Bá Chủ Cự Ma” chính thức hiện thể, hình thể đồ sộ, tứ chi thô to hữu lực, toàn thân được bao phủ bên trong một bộ cốt giáp, khuôn mặt thiếu hụt ngũ quan chỉ có hai đôi mắt hẹp dài nhìn giống côn trùng phát ra màu tím yêu dị, một cái miệng rộng đến mang tai bên trong mọc vô số răng nhọn lờm chớm.

Từ bên trong cái miệng kia chảy ra vô số chất nhầy dính dính màu xanh lục, một cái lưỡi nhìn như lưỡi rắn liên tục thụt ra thụt vào, còn chưa hết trên thân thể hẳn còn mọc ra vô số gai nhọn phát ra ánh sáng âm u, chỉ nhìn đến đây thôi đa phần đám tu sĩ phía bên dưới đều là sợ quá mà ngã ngồi trên mặt đất

Cho dù là tu sĩ đang ở bên ngoài trận pháp hay ở bên trong trận pháp, một khi cảm nhận được khí tức trên cơ thể Bóng Ảnh phát ra cũng là một trận tâm kinh đảm hàn, khí tức kia mang đến cho người ta ảo giác lâm vào hắc ám vô biên, thế giới kia không có một chút ánh sáng, một thế giới u ám, lạnh lẽo, cô tịch, không một tia sinh cơ.

Sau khi đã hóa ra bản thể của mình, Bóng Ảnh liền nâng chân đạp xuống. Một cước này tùy tiện vô cùng nhưng mà đám tu sĩ phía bên dưới cảm nhận một cước kia không khác gì thiên địa ép xuống vậy.

“ Ầm ầm ầm ầm...”

Rốt cuộc một cước kia cũng đạp lên phía trên hộ sơn đại trận của Diệt Ma Tông, trong sát na một cước kia va chạm với hộ sơn đại trận thì cả đại trận rực sáng, phát ra kim quang vạn trượng.

Nhưng chỉ sau nửa cái hô hấp thì cả đại trận lập tức bị hủy, đại trận vỡ tung tạo nên vô số tinh quang bay lượn khắp bầu trời cùng tiếng nổ kinh thiên động địa.

Tu sĩ bốn phía nhìn thấy cảnh này thì triệt để ngây ngốc, đến ngay cả mấy tên cường giả đang chạy tới nơi đây tiếp ứng cũng dừng lại độn quang ở trên không trung, bọn họ cứ ngây ra đó nhìn trừng trừng về phía trước, giống như không thể tin cảnh tượng trước mắt là sự thật vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1462: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên (2)

Nhưng ngay vào lúc này từ nơi sâu bên trong Diệt Ma Tông vang lên tiếng rống tức giận:

“ Yêu ma nơi nào dám tới Thánh Tông gây loạn.”

Thanh âm kia vừa hạ xuống liền có mấy luồng ánh sáng khác nhau từ một căn nhà lớn nhất bên trong Diệt Ma Tông bay ra bên ngoài này, tốc độ những độn quang kia rất nhanh chỉ thoáng cái liền đã xuất hiện bên trên bầu trời cách nơi Xuân Đức đang đứng không xa.

Khi hai bên chỉ cách nhau mấy trăm mét thì mấy đạo ánh sáng kia dừng lại, lộ ra nhân ảnh bên trong, người ta có hai người, một là lão giả đã từng giao chiến với phân thân của Lệ thánh ma tổ. Người còn lại cũng là một lão giả, lão giả kia một thân hắc y, cả người tản mạn ra khí tức âm trầm, ánh mắt của lão ta đục ngầu, da dẻ thì nhăn nheo nhìn giống sắp chết đến nơi.

Xuân Đức nhìn hai người vừa bay ra ngoài này thì lãnh đạm nói:

“ Cho các người một cơ hội, quy thuận ta hoặc chết.”

Lời ít ý nhiều, Xuân Đức nói xong thì mang ra “Quỷ Kiếm”, “ Quỷ Kiếm” vừa ra một luồng sức mạnh tà ác thoáng cái lại nhuộm đen bầu trời, bầu trời vốn đã không trong sáng gì rồi lúc này càng thêm âm trầm.

Hai lão giả cảm nhận được áp lực như núi lớn từ trên thân thể Xuân Đức tản mạn đi ra thì không khỏi sắc mặt kịch biến, lúc này đây cả hai không

hẹn mà cùng vận chuyển tiên nguyên hộ thân.

Thiên Kiến Huy nhìn Xuân Đức quát:

“ Người rớt cuộc là người phương nào? Nếu không xưng ra đừng trách hai người chúng ta không khách khí.”

Nhìn thấy cái bộ dạng này của thiên Thiên Kiến Huy thì Xuân Đức cảm thấy có phần nhức đầu, hắn thấy muốn đã thông tư tưởng cho mấy tên này cũng không phải việc gì đơn giản, hắn quyết định trước hết cứ xin hai tên này ít huyết, sau đó lại nói chuyện, hắn cảm thấy làm như vậy thì hai tên kia có lẽ sẽ bớt cứng đầu.

Nghi vậy hắn liền nói:

“ Ảnh, xử lý bọn chúng nhưng cũng đừng có giết chết đấy, bọn họ dù sao cũng là cường giả Thiên Vương Tiên Cảnh giữ lại còn có trọng dụng.”

Bóng Ảnh nghe thế thì gật đầu, hắn cười tà ác nói:

“ Đại ca yên tâm đi, đệ sẽ để cho hai tên này một hơi.”

Nói xong thì Bóng Ảnh liền nhảy lên cao cao, cả thân hình khổng lồ bay vút lên không trung, bầu trời thoáng cái bị thân thể của Bóng Ảnh che lấp, tiếp sau đó từ trên cao hắn hung hăng nện xuống một đám.

Quyền kinh rít gào, không gian một mảnh vụn vụn mơ hồ, khí thế kinh khủng trên thân thể Bóng Ảnh tản mạn đi ra khiến cho hai tên đại năng Thiên Vương Cảnh cường giả lạnh run.

Lúc này đây, theo vô thức cả hai người kia kia vậy mà đồng thời thì chuyển ra tuyệt chiêu mạnh nhất của bản thân, bọn họ muốn liên thủ ngăn cản một đám của bóng ảnh.

Chỉ thấy Thiên Kiến Huy lại thi chuyển ra tuyệt chiêu ngay trước khi đối phó với Lệ ma Thánh Tổ, tay hắn bấm niệm pháp quyết trong miệng sẽ nói:

“ Thiên địa vô cực chiến thần hạ thế”

Ngay lập tức bên trong thiên địa xuất hiện một luồng sáng màu vàng, luồng sáng kia thoáng một cái nhập vào bên trong thân thể Thiên Kiến Huy.

Ngay lập tức thân thể hắn xảy ra biến hóa kinh người, toàn thân hắn tản mạn ra kim quang vạn trượng, Long thương cũng đồng thời xuất hiện bên trong tay phải của hắn, lúc này đây nhìn Thiên Kiến Huy không khác gì một vị chiến thần hạ thế.

Hắn rống lớn:

“Yêu ma đừng vội can rở, xem một chiêu của ta đây”

“Long hồn nhất kích.”

Hắn nắm chặt Long thương trong tay, mạnh mẽ đâm ra một thương, thương ảnh đầy trời hóa thành hàng vạn Kim Long, tất cả những Kim long kia đều đánh về phía bóng ảnh.

Cùng lúc này ở bên cạnh hắn lão già mặc hắc bào cũng dốc toàn lực truyền vào tiên kiếm sau đó hung hăng một kiếm chém ra, ngay lập tức một vết kiếm con to lớn chém đôi thiên địa, chém rách hư không, chém về phía bóng ảnh.

“Đùng đùng đùng đùng đùng”

Ba chiêu thức kinh thiên động địa va chạm cùng một chỗ, khiến cho cả thiên địa rung lắc mãnh liệt cùng lúc đó một luồng năng lượng hủy diệt lấy

trung tâm từ vụ va chạm lan ra khắp bốn phương tám hướng mạnh mẽ quét sạch hủy diệt bất cứ gì trên đường đi.

Đám tu sĩ phía bên dưới không may bị luồng năng lượng hủy diệt này quét chúng lập tức phần thân toái cốt hóa thành tro bụi triệt để chết đi.

Những người còn sống thấy như vậy thì vô cùng sợ hãi lấy ra bảo vật phòng ngự đồng thời nhanh chóng lùi về phía sau, ánh mắt bọn họ hoảng sợ nhìn về phía bên trên bầu trời.

Lúc này đây phía bên trên bầu trời sau một kích giao thủ, hai vị lão giả bị đánh văng ra xa xa khoe miệng còn chảy máu tươi về phần bóng rảnh thì vẫn lù lù bất động hẳn nhìn hai tên lão giả cười khà khà. Điều cười của hẳn khùng bố vô cùng người nghe được lạnh cả sống lưng.

“ Khặc khặc. Vậy mà không chết xem ra hai người cũng có chút bản lĩnh đấy nhưng mà với chút bản lĩnh như vậy thì các ngươi liệu có thể chống lại ta bao nhiêu lần, hai lần hay ba lần, bây giờ ta lại cho hai người các ngươi một cơ hội, thần phục ta hoặc chết các ngươi chọn đi.”

Hai tên lão giả nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, bọn họ đều thấy được trong mắt của nhau sự sợ hãi cùng vẻ bất đắc dĩ, bọn họ biết hai người dù có liên thủ thì cũng không phải là đối thủ của quân quái vật trước mắt.

Nhưng mà bảo bọn họ thuận phục một con quái vật thì tôn nghiêm của bọn họ để đâu. Nhưng rồi bọn họ lại nghĩ tôn nghiêm thì không mài ra ăn được nhưng hiện tại nếu không thần phục thì chỉ có một con đường chết so với tôn nghiêm và mạng sống thì bọn họ cảm thấy bản sống vẫn quan trọng hơn.

Có suy nghĩ như vậy hai người trầm tư một lúc rồi hướng về phía Xuân Đức hỏi:

“Người tốt cực là người nào người sẽ không phải là người của ma tộc chứ nếu người là người của ma tộc bọn ta mặc dù có chết cũng không thần phục người.”

Xuân Đức nghe vậy thì mỉm cười:

“Hai vị an tâm ta là nhân tộc không phải là ma tộc. Mọi người đi theo ta ta sẽ bảo đảm an toàn cho tất cả mọi người, một lần nữa sẽ đưa mọi người quay trở về tiên giới.”

Hai lão đã nghe vậy thì nhìn nhau một cái cả hai sẽ gật đầu rồi hướng về phía Xuân Đức nói:

“ Chúng ta nguyện ý đầu nhập vào dưới trướng của đại nhân, xin đại nhân thu lưu, bọn ta tin rằng dưới sự dẫn dắt của đại nhân thì mọi người nơi đây có thể một lần nữa quay trở lại Tiên Giới.”

Xuân Đức nghe vậy thì mỉm cười, nụ cười của hắn vô cùng chân thành, giống như gió xuân ấm áp, hắn lúc này thu lại Quỷ Kiếm nhìn qua Bóng Ảnh một cái ra hiệu cho Bóng Ảnh, Bóng Ảnh hiểu ý lập tức quay trở về hình dạng bình thường

Tiếp đó Xuân Đức vẽ mặt mỉm cười đi tới bên cạnh hai người lão giả hắn khẽ vỗ vỗ vai hai tên đạo giả nó:

“ Hai vị quyết định rất sáng suốt, ta thích người thông minh, sau này hai vị theo ta, ta sẽ không để cho hai vị chịu khổ. Ha ha.”

Hai tên lão giả đang cúi đầu nghe Xuân Đức nói vậy thì trong mắt hiện lên hàn quang lạnh lẽo, bất ngờ hai người cùng lúc xuất thủ đánh lên.

Trong tay lão giả hắc y xuất hiện một thanh đoản kiếm, đoản kiếm được lão giả không chế vô cùng ảo diệu, rõ ràng là từ phía trước đâm tới nhưng

không hiểu làm sao lại lúc đâm lên trên thân thể Xuân Đức lại là từ phía sau lưng.

Về phần Thiên Kiến Huy thì tay hấn hóa thành trảo, mạnh mẽ chụp được lấy cổ của Xuân Đức.

Tốc độ ra đòn của hai người cực nhanh, Xuân Đức bất ngờ không đề phòng bị lâm vào nguy hiểm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1463: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên (3)

Nhìn thấy Xuân Đức ngây người ra thì Thiên Kiến Huy cùng lão giả hắc bào đều là trong lòng cười lạnh, bọn họ nhìn thấy Xuân Đức tuổi con trẻ, nên đoán hẳn cũng chỉ là tay mơ mà thôi, không biết từ đâu chiếm được cơ duyên đạt được con quái vật kia nên mới có thể giống hiện tại.

Lúc đầu bọn họ chỉ là muốn đáp ứng Xuân Đức cho qua chuyện sau đó lại tìm cơ hội ám toán hẳn nhưng hai người không ngờ tên này lại ngu ngốc đến vậy, tay không tác sát đi tới bên cạnh hai người bọn họ.

Lúc này đây cả hai đồng thời lộ ra nụ cười lạnh lùng, ánh mắt hiện lên vẻ châm chọc không hề che giấu.

Nhưng đúng vào lúc này, vẻ mặt kinh ngạc của Xuân Đức biến mất, thay vào đó là một nụ cười mưng mưng phân tà dị. Nhìn thấy Xuân Đức đột nhiên cười lên như vậy thì cả hai người Thiên Kiến Huy cùng hắc bào lão giả đều cảm thấy không ổn.

Nhưng mà bọn họ lúc này đã xuất thủ, có muốn thu tay cũng đã muốn.

“Phúc....”

“Răng rắc...”

Thanh đoản đao của hắc bào lão giả không một chút khó khăn liền xuyên qua trước ngực Xuân Đức, đục ra trên thân thể hẳn một cái lỗ lớn, máu tươi từ bên trong cái lỗ máu kia tuôn ra như suối, nhìn mà kinh người.

Về phần Thiên Kiến Huy, hắn cũng đơn giản chộp được cổ của Xuân Đức sau đó đơn giản bẻ gãy. Có điều Xuân Đức mặc dù đã gãy cổ nhưng vẫn nhìn hai người lạnh lùng nở nụ cười. Nụ cười của hắn lúc này cực kỳ quái dị.

Nhìn thấy nụ cười quái dị kia thì cả Thiên Kiến Huy cùng lão giả hắc bào đều dự cảm điều chẳng lành sắp đến, đột nhiên hai người cảm thấy hoa mắt.

Tiếp đó cảnh tượng chân thực hiện ra, chỉ thấy Xuân Đức thì vẫn là đang đứng ở bên cạnh bọn họ, tay cũng đang đặt trên vai hai người, miệng vẫn treo nụ cười tươi ấm áp như gió Xuân Đức.

Thiên Kiến Huy lúc này cảm thấy trước ngực thấy đau xót thì nhìn xuống, hắn nhìn thấy thanh đoản kiếm của lão giả mặc áo bào đen đang cắm trên ngực hắn, cắm vào giữa trái tim, tiếp đó hắn lại từ từ ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy tay hắn cũng không phải là đang bóp cổ Xuân Đức mà là đang bóp cổ lão giả mặc áo bào đen, cái cổ của hắc bào nhân lúc này đã bị bóp nát, đầu nghẹo qua một bên, hai mắt trợn tròn, lưỡi thè ra ngoài.

Nếu là người bình thường mà bị như vậy thì chết là cái chắc như đây là tu sĩ Thiên Vương Tiên Cảnh, bọn họ có siêu cường sức sống, mặc dù bị như vậy nhưng cũng không có chết mà vẫn giữ một hơi.

Thiên Kiến Huy lúc này có ngu đến thế nào cũng hiểu ra vấn đề, hắn cùng với đồng bạn của hắn vậy mà trong lúc bất tri bất giác lại chúng phải “huyền thuật” do đối phương tạo ra.

Hắn lúc này từ từ nhìn qua Xuân Đức, trong ánh mắt hiện lên sự không cam lòng. Hắn gian nan nói:

“ Người vậy mà tính kẻ hai người bọn ta?”

Xuân Đức nghe vậy thì nụ cười trên mặt lập tức biến mất, sắc mặt hần trầm xuống, ánh mắt hần lóe lên hàn mang khiếp người.

Tay hóa thành long trảo, vươn ra nắm lấy, ngay lập tức đầu của Thiên Kiến Huy bị hần nắm trong tay, một tay khác thì hần chộp lấy bả vai của lão giả mặc hắc bào.

Nhếch mép lộ ra răng nanh, Xuân Đức cười mỉa mai nói:

“ Vẫn rất già mồm đấy, nhưng yên tâm ta có phương pháp để ngươi rất nhanh liền học ngoan.”

Thiên Kiến Huy nghe hần nói vậy thì trong ánh mắt hiện lên sự oán độc thật sâu, có điều dù hần oán độc như thế nào cũng là vô dụng, lúc này đây sức lực của hần mười không còn một thì làm sao có thể là đối thủ của Xuân Đức. Mà cho dù hần có ở toàn thịnh cũng chắc gì đã tiếp nổi Xuân Đức một kích.

Mặc kệ của Thiên Kiến Huy oán độc cùng không cam lòng, hần lúc này liền cưỡng ép thu hai người vào bên trong không gian vong linh giao cho lão Hắc xử lý, tên kia chỉ cần trông vào bên trong đầu mấy tên này vài thứ lung tung liền có thể không chế được toàn bộ thôi.

Sau khi giải quyết xong hai cái xương cứng thì Xuân Đức nhìn xuống những người phía bên dưới, thấy đám người kia cũng đang sợ hãi thì cười nói:

“ Mọi người không cần sợ, mọi người chỉ cần nghe lời thì mọi việc đều sẽ tốt đẹp, bây giờ mọi người nhanh vận chuyển tất cả tài nguyên bên trong ra bên ngoài này. Về phần của mọi người thì cứ giữ lại mà dùng.”

Đám người phía bên dưới nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, tiếp không ai bảo ai liền chủ động mang nhưng tài nguyên bên trong Diệt Ma Tông tích lũy đi ra bên ngoài.

Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức một lần nữa nở nụ cười, có điều nụ cười của hắn rất nhanh liền biến mất mà thay vào đó là vẻ âm trầm đáng sợ, hai mắt hắn híp lại, trong đôi con ngươi lộ ra những tia sáng nguy hiểm.

Hắn ngoác ngoác Bóng Ảnh. Bóng Ảnh thấy vậy thì đi tới bên cạnh hắn, nghi hoặc hỏi:

“Đại ca làm sao, có việc gì à?”

Gật gật đầu, Xuân Đức nói:

“Trong đám người này có rất nhiều tên không thành thật à, vậy mà lại dám cất giấu đi một phần tài nguyên của Diệt Ma Tông, đệ có kiến nghị nên làm sao xử lý bọn hắn.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì cười nói:

“Cũng không cần làm gì, vốn lúc đầu đại ca muốn để cho đám người này xuống tầng một chơi với đám ma đầu nơi đó 7 ngày, giờ nếu tên nào không thành thật cho bọn chúng ở dưới kia nửa tháng đi, nửa tháng sau mà còn sống thì lại tính tiếp.”

Nhếch môi khẽ cười, Xuân Đức gật đầu nói:

“Cách này cũng không tệ... Úc... Lại có người muốn chạy, suy nghĩ cũng thật ngây thơ à.”

Xuân Đức đang nói chuyện cùng với Bóng Ảnh thì đột nhiên nhìn thấy vô số đạo độn quang từ bên trong bảo khố của Diệt Ma Tông bay ra ngoài,

sau đó hướng về vô số phương hướng mà bỏ chạy.

Bóng Ảnh nhìn thấy vậy thì trong mắt lóe lên tia sáng tím tà ác:

“ Đẻ đẻ đi giải quyết đám không nghe lời kia.”

Nói xong hắn liền định bay đi nhưng lại bị Xuân Đức giữ lại. Lắc đầu Xuân Đức nói:

“ Tiểu Y ở đây, đám kia chạy sao nổi, đợi chút liền xong việc.”

Xuân Đức vừa dứt lời thì chỉ thấy đám người đang bỏ chạy kia đột nhiên hóa thành vô số khối thịt bay tán loạn bên trên không trung.

Cũng không có bất kỳ tiếng hét thảm nào, đến lúc chết bọn họ cũng không hiểu vì sao lại chết. Trước lúc chết trên mặt tất cả những người kia đều là một mảnh mê man.

Thoáng cái bầu trời bên trên Diệt Ma Tông hình thành một màn mưa thịt những miếng thịt được cắt đều rơi xuống phía bên dưới mặt đất hình thành một lớp thịt dày.

Đám người đang có ý định ôm tài vật sau đó bỏ chạy nhìn thấy một màn như vậy thì lập tức cả người lạnh run, có người còn sợ hãi tới mức ngồi bệt trên mặt đất, mặc kệ cho cơn mưa thịt cùng máu tươi phía bên trên bầu trời gột rửa thân thể.

Sói Mập lúc này đi tới bên cạnh Xuân Đức, nhìn tình cảnh nơi xa thì nói:

“ Đám người này suy nghĩ cũng thật đơn giản, cứ nghĩ nhiều người cùng một lúc chạy trốn thì sẽ thoát sao. Suy nghĩ cũng quá ngây thơ đi chứ.”

Gật gật đầu, Xuân Đức cười nói:

“ Nếu bọn họ thông minh thì đã không chết rồi nhưng mà sau lần này hẳn không còn ai dám chạy nữa đâu.”

Nói xong thì hắn lại bình thản đứng nơi đó quan sát mọi việc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1464: Tiến Hành Kế Hoạch Đầu Tiên (4)

Đúng như Xuân Đức đã nói, sau một lần nhìn thấy vài vạn người chạy trốn bị giết chết không sót một người thì đám tu sĩ còn lại đã không ai còn dám bỏ chạy nữa. Một đám đều đã học ngoan, biết nghe lời.

Thời gian đi qua vài canh giờ thì toàn bộ tài nguyên của Diệt Ma Tông đều đã bị chuyển tất cả đi ra bên ngoài, khi nhìn thấy toàn bộ tài nguyên được chuyển đi ra, tập trung lại một chỗ thì Xuân Đức cũng là kinh ngạc vạn phần, không ngờ thời gian ngắn ngủi như vậy mà số lượng tài nguyên của Diệt Ma Tông tích lũy cực kỳ nhiều.

Nhưng mà Xuân Đức phát hiện, tiên bảo, đan dược, kỳ hoa dị thảo thì rất nhiều nhưng tiên thạch lại chỉ có một ít.

Hỏi ra thì mới biết, đám tu sĩ từ bên tiên giới đi qua nơi này thì không thể hấp thu thiên địa ma khí nơi đây tu luyện, vì vậy tiên thạch trở thành đồ vật quý giá, ai cũng giữ làm của riêng cho bản thân, có nộp lên trên tông môn thì cũng chỉ nộp ra nhưng bảo vật khác, trừ khi là phía trên yêu cầu.

.....

Trong khi Xuân Đức đang xử lý những việc tại diệt ma tông thì các các đội quân khác của Ác Ma Điện cũng đã làm xong việc của mình, đang trên đường áp tải tài nguyên vật tư cùng nô lệ đi tới diệt ma tông.

Ngay khi Xuân Đức thu toàn bộ tài nguyên của Diệt Ma Tông vào bên trong không gian vong linh đồng thời ném toàn bộ tu sĩ ở Diệt Ma Tông vào

tầng một không gian vong linh thì những đội quân đầu tiên của ác ma điện cũng cũng đã tới nơi này.

Sau khi nhìn qua một lượt thì Xuân Đức cũng tiện thể thu tất cả những người này vào bên trong không gian vong linh, có điều số lượng tài nguyên vật tư cùng nô lệ rất lớn lại cuộn cuộn không ngừng đổ về khiến cho Xuân Đức cũng có chút ăn không tiêu.

Hắn lúc này đành phải mở ra một thông đạo không gian để đưa những người này đi vào, bằng không sử dụng linh hồn lực để đưa tất cả những người này cùng vật tư đi vào bên trong không gian vong linh thì dù có là linh hồn lực của Đế Cảnh cường giả cũng không chịu nổi.

Thời gian qua nhanh thoáng cái thì đã hai ngày đi qua, tất cả những đội quân của Ác Ma Điện cuối cùng cũng đã toàn bộ quay trở lại mang theo sung túc tài nguyên vật tư cướp giết được cùng vô số nô lệ, ngoài ra còn một cái kinh hi đó là đám người kia còn tìm về được Tiểu Bư cùng bày đàn của nó.

Đàn ma sói sau mấy chục năm đã phát triển một cách đáng sợ hiện tại trong đàn ma sói bất kỳ một thành viên nào cũng đã có được tu vị Tinh Vương Tiên Cảnh sơ kỳ hoặc cao hơn nhưng cái gì có được tất có mất hiện tại đàn ma lang số lượng không còn đến 3 vạn con, đa phần đàn ma lang đều bị chết là do ngày trước gặp phải cường giả Hằng Vương cảnh.

Tuy đàn ma sói thiệt hại rất nhiều nhưng Xuân Đức cũng không có đau lòng dù sao tốc độ sinh sản của đám này cực kỳ nhanh chóng không qua vài chục năm nữa thì bọn chúng lại sẽ một lần khôi phục lại tộc đàn đông đúc như ngày trước.

Khi Tiểu Bư quay trở về thì còn mang theo cái giới bảo ngày trước mà Xuân Đức đã từng giao cho nó, dùng thần niệm quét qua Xuân Đức phát

hiện bên trong giới bảo lúc này đã tràn ngập thi thể của vô số ma vật trong đó cũng không thiếu ma vật cấp cao.

Thỏa mãn gật đầu đầu xuân đức mỉm cười rồi nói:

"Tiểu Bư ngươi làm tốt lắm đây là phần thưởng cho ngươi."

Vừa nói Xuân Đức vừa lấy ra bộ bảo vật tiên khí cực phẩm còn thừa lại đưa cho Tiểu Bư. Bộ tiên khí cực phẩm này vốn dành cho Tiểu Y nhưng hiện tại Tiểu Y đã có một bộ tổ khí nên thành ra thừa ra một bộ, với hẳn thấy Tiểu Bư theo mình đã lâu cũng rất trung thành nên tiện thể ban thưởng luôn, cũng xem như không bạc đãi đối với nó.

Tiểu Bư lúc này đang ở hình dạng nhân loại sau khi tiếp nhận bảo vật từ trong tay Xuân Đức đưa cho thì nó liền cúi đầu cảm tạ:

"Cảm ơn chủ nhân đã ban thưởng, ta Tiểu Bư sau này sẽ nhất định cố gắng nhiều hơn nữa để không phụ lòng mong đợi của chủ nhân."

Nhẹ gật đầu xuân đức cười nói:

"Tốt lắm ngươi cùng với đàn của mình trước hết quay trở vào không gian vong linh tầng 2 đi, ta còn có việc phải ở ngoài này giải quyết. Khi khác sẽ cùng mọi người tới nói chuyện cùng với ngươi sau."

Tiểu Bư nghe vậy thì gật đầu cúi chào thật sâu sau đó tự mình mở ra một thông đạo không gian dẫn theo những thành viên còn lại của đàn ma sói quay trở vào bên trong không gian vong linh tầng 2.

Tiểu Bư cùng với đàn của nó vừa đi thì Nguyên Ma đang đứng ở bên cạnh Xuân Đức liền hỏi:

" Đại ca hiện tại mọi việc đã xong bây giờ chúng ta nên làm gì tiếp theo đây?"

Xuân Đức suy nghĩ một chút liền nói:

" Việc nơi này đã xong cũng đến lúc nên đi tìm địa phương thích hợp để cho ca cùng với lão Hắc tiến hành thuê biển. Bây giờ nên đi tìm một địa phương có thiên địa ma khí nồng đậm cùng vắng người, có điều hiện tại ca cũng không biết nơi nào như vậy cả, trước hết cứ tìm một vài tên ma tộc hỏi thăm một chút xem sao?"

Tiếp sau đó Xuân Đức thu toàn bộ mọi người vào bên trong không gian vong linh chỉ để lại một mình Mộng Vân, vì để giả trang cho giống ma tộc, hẳn cùng với mộng Vân phải mất một phen công phu hóa trang sau đó lại mượn nhờ khí tức của Nguyên Ma che giấu đi hơi thở Tiên Giới.

Sau khi đã ngụy trang thành ma nhân thì hai người liền chọn một phương hướng rồi bay đi.

Trên đường đi bọn họ thì thoảng lại gặp một nhóm tu sĩ nhân tộc đang chiến đấu với ma vật. Có điều bọn họ chỉ nhìn lướt qua rồi lại bay đi dù sao những người này sống hay chết cũng không liên quan gì đến bọn họ cả.

.....

Một tuần sau.

Xuân Đức cùng với Mộng Vân vẫn tiếp tục bay đi, nhưng mà những nơi bọn họ đi qua chỉ nhìn thấy một mảnh tiêu điều hoang vắng khắp nơi chỉ là nền đất màu đen sạm bên trên không một cái cây ngọn cỏ. Ở nơi này đừng nói là ma nhân cấp cao ngay đến cả một tên ma nhân cấp thấp cũng không thấy bóng dáng.

Xuân Đức thấy cảnh tượng như vậy thì không khỏi nhú mày, hấn nói:

" Kỳ quái đi lâu như vậy rồi vì sao đến cả một tên ma nhân cấp thấp cũng không thấy không phải mấy hôm trước thám báo báo về, đám nhân tộc tu sĩ đang cùng với đám ma tộc ác chiến hay sao, làm sao bây giờ đi mấy ngày trời mà vẫn không thấy một tên chỉ thấy một đám ma vật cấp thấp ngoài ra thì không còn gì cả, phải chăng đám kia chết hết rồi?"

Ngày lúc Xuân Đức đang nghi hoặc thì đột nhiên Mộng Vân chỉ về phía trước nói:

" Nhanh nhìn, hình như phía trước có biến, ngươi không phải bảo là không nhìn thấy một tên ma nhân nào sao đằng trước kia."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1465: Thuế Biến

Do phóng xuất ra hồn niệm khiến cho linh hồn lực tiêu hao rất nhiều vì vậy, Xuân Đức cũng không phải lúc nào cũng phóng ra linh hồn lực quan sát phạm vi lớn, vì thế lúc này đây hắn mới không thể phát hiện ra ở cách đó không qua xa đang có rất nhiều ma tộc canh phòng.

Xuân Đức nhìn thấy rậm rạp chằng chịt ma tộc đang ở nơi xa thì kinh ngạc nói:

“Làm sao đám kia lại tập chung ở đó vậy?”

Mộng Vân cũng nào biết vì sao, nàng cũng là buồn bực nói:

“Ta cũng nào có biết vì sao, người hỏi ta thì ta biết tìm ai mà hỏi, bằng không hai chúng ta thử tiến lên hỏi thăm bọn hắn vì sao lại tập trung ở nơi đây.”

Vốn là Mộng Vân chỉ muốn đùa một chút thôi, nào ngờ Xuân Đức vậy mà gật đầu đồng ý nói:

“Vậy thì đi, ta cũng đang có cái ý này?”

Nói xong thì Xuân Đức liền bay về phía trước, hướng về phía đại quân ma tộc mà tới. Mộng Vân thấy thế thì cả kinh nói:

“Ta nói đùa thôi, người cũng đừng tin là thật chứ. Này đừng đi.”

Nghe được Mộng Vân ở phía sau la lên nhưng Xuân Đức cũng không có quay lại, hắn vẫn tiếp tục tiến về phía trước, Mộng Vân thấy thế thì không còn cách nào khác cũng nhanh chóng bay đuổi theo.

Ngay khi hai người vừa đi vào phạm vi 10 dặm cách nơi dừng chân của đám ma tộc thì liền có một nhóm ma tộc đi ra ngăn cản hai người Xuân Đức cùng Mộng Vân.

Xuân Đức nhìn thấy đám ma tộc này thì ánh mắt lấp lóe, tiếp đó giành trước mở miệng:

“Các vị vô duyên vô cớ chặn đường hai huynh muội chúng ta không biết là có điều gì chỉ giáo?”

Cầm đầu đám ma tộc ngăn cản đường của Xuân Đức là một trung niên, sau khi quan sát hắn cùng Mộng Vân một lúc thì cười lạnh lùng nói:

“ Nhân tộc tu ma giả giả sao? Hừ, cũng không có việc gì, ta chỉ là nhìn hai người các ngươi không vừa mắt nên muốn đánh cho hai người các ngươi một trận thôi, làm sao các ngươi có ý kiến, mà muội muội ngươi cũng rất non mềm đấy nếu để cho ta ăn thịt nàng thì ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

Mộng Vân nghe vậy thì tức giận không không, nàng trước kia có nghe gia gia nàng nói đám ma tộc này ngang ngược tàn nhẫn, giết người cũng không cần lý do, vốn nàng còn không tin nhưng hôm nay thì nàng tin rồi. Đám này chính là một đám người điên à.

Lúc trước nàng còn nghĩ rằng nguy trang bại lộ hay là vì lý do nào khác, không ngờ tên này muốn giết bọn họ chỉ vì nhìn không thuận mắt.

Về phần Xuân Đức thì hắn lại không có tức giận, hắn cảm thấy như thế này mới thú vị, cần gì lý do thích liền giết thôi. Hắn mỉm cười gật đầu nói:

“ Nói thật các ngươi rất hợp với khẩu vị của ta đây, mà nói tới ta hình như cũng chưa ăn một tên ma tộc nào thì phải, không biết đám ma tộc các ngươi với đám tu ma giả mùi vị có khác biệt thế nào.”

Trung niên ma tộc nghe Xuân Đức nói vậy thì như rụng mảy, hấn lạnh lẽo nói:

“ Ngươi nói vậy là ý gì?”

Mỉm cười, Xuân Đức nói:

“ Ý này.”

Nói xong thì cái đầu của hấn thoáng biến hóa, hóa thành một cái đầu rỗng cực lớn, đầu rỗng vừa hiện thì liền cắn đến trung niên ma tộc.

“ Phập ...”

“ Răng rắc...Răng rắc...Răng rắc...”

Trung niên kia không kịp đề phòng liền bị Xuân Đức nuốt mất, tiếng xương cốt gãy nát liên tục vang lên.

Sau khi vừa nuốt vào tên ma tộc trung niên thì cả người Xuân Đức đột nhiên đơ ra, sau đó run lên kịch liệt, tiếp đó ánh mắt của hấn trở nên thập phần điên cuồng.

Hấn lúc này quay qua nhìn Mộng Vân không nói một lời thu nàng vào bên trong không gian vong linh.

Khi Mộng Vân vừa biến mất thì thân thể của Xuân Đức cũng nhanh chóng biến hóa, vốn đang là nhân loại hình thái lúc này đây liền đã biến thành một con Địa Ngục Thiên Long to lớn.

Mặc dù chỉ vừa bước vào thời kỳ trưởng thành nhưng hiện tại Xuân Đức đã dài tới 300 mét có hơn, tuy không so được với lúc biến thân nhưng cũng đã rất kinh khủng.

Há rộng miệng cắn xuống...

“ Phập phập phập...”

Một đám ma tộc đang ngỡ ngác lập tức bị cắn đứt đôi, sau đó tất cả đều bị Xuân Đức nuốt xuống bụng.

Cùng lúc này, thiên địa đột nhiên nổi lên dị tượng khủng khiếp, bầu trời bên trên đột nhiên hiện ra một cái vòng xoáy khổng lồ, vòng xoáy kia hấp rút toàn bộ thiên địa ma khí bên trong phạm vi không biết bao nhiêu triệu dặm, ma vân bên trên bầu trời lúc này cũng bị vòng xoáy kia thôn phệ toàn bộ.

Cùng lúc này, từ bên trong thân thể của Xuân Đức cũng truyền ra hấp xạ còn khủng khiếp hơn nữa, phạm vi mấy trăm vạn dặm xung quanh sinh cơ nhanh chóng bị hấp hút đi, đất đai biến thành sa mạc, động thực vật biến thành tro tàn.

Đám ma tộc đông như kiến đang ở cách đó không xa lúc này cũng đã bị Xuân Đức hút đi sinh cơ, mấy tên có tu vi yếu một chút chỉ sau một cái hô hấp liền biến thành xương khô, thêm một cái hô hấp nữa liền hóa thành tro bụi.

.....

Ở bên trong không gian vong linh.

Lão Hắc vốn đang an tĩnh nằm ngủ, đột nhiên cảm ứng được điều bất thường, hần mạnh mẽ mở mắt ra, tiếp đó hần thông qua phương thức đặc

biệt nhìn ra bên ngoài, khi nhìn thấy Xuân Đức đang điên cuồng hấp thu ma khí cùng sinh cơ khắp nơi thì cả kinh nói:

“ Bắt đầu thuật biến rồi, xem ra lão Huyền nói không sai, nơi đây đích xác là nơi thích hợp để hẩn thuật biến.”

Long Sát ở bên cạnh lo lắng nói:

“ Hắc lão ca, nhanh giúp lão đại đi, nếu không có đủ sinh cơ bù đắp thân thể đại ca rất có thể sụp đổ.”

Lão Hắc nghe vậy thì cười nói:

“ Tiểu tử ngươi không cần lo lắng, có ta ở đây mọi chuyện đều ổn thôi, về phần sinh cơ sao, nếu như thiếu thì cứ dùng đám ma đầu cùng đám tu sĩ tiên giới ở tầng một kia đi, đám kia giữ lại cũng không tác dụng gì nhiều. Cần thiết thì có thể hi sinh tất cả những kẻ khác.”

Lão Hắc vừa nói xong thì lập tức hành động, do không gian vong linh là do hẩn cùng với Xuân Đức và Vô Địch chưởng quản nên muốn giết ai cũng chỉ là một cái ý niệm.

Tâm niệm vừa động, toàn bộ sinh linh ở không gian vong linh tầng 1 tất cả đều nổ tung hóa thành từng luồng sinh cơ dạt dào bị lão Hắc hút đi.

Tiếp đó lão Hắc liền mở ra thông đạo không gian nối liền tầng 1 với ngoại giới, lập tức sinh cơ bên trong không gian vong linh tầng 1 thoáng cái bị lực lượng hấp xạ của Xuân Đức hút đi ra bên ngoài.

Sinh cơ khổng lồ lồ hình thành một con suối sinh mệnh màu xanh lục, phát ra tinh quang huyền ảo trực tiếp rót thẳng lên cơ thể Xuân Đức, trong nháy mắt được đại lượng sinh cơ bổ sung.

Thân thể đang bị hủy hoại của hắn thoáng cái ngừng lại, cùng lúc đó Xuân Đức cũng trở nên yên tĩnh lại, hắn nằm yên để cho sinh cơ giống như vô tận kia rót lên trên thân thể hắn.

Cùng lúc này, vòng xoáy bên trên bầu trời sau khi tích tụ đầy đủ thiên địa ma khí thì hóa thành một cái thác nước to lớn đổ thẳng xuống phía bên dưới, đổ thẳng lên trên thân thể Xuân Đức.

Thân thể Xuân Đức lúc này giống như cái động không đáy, dù là sinh cơ hay ma khí tất cả đều bị hắn cắn nuốt toàn bộ. Ngay khi đại lượng ma khí rót vào thì thân thể Xuân Đức liền xuất hiện biến hóa cực lớn, lớp vảy huyết sắc trên cơ thể hắn nhanh chóng biến đổi trở nên tối màu hơn.

Nhưng theo đại lượng ma khí rót vào mỗi lúc một nhiều thì lớp vảy kia dần trở nên đen hơn, sau đó dần trở nên đen kịt.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1466: Thuế Biển(1)

Ở cách nơi Xuân Đức đang tiến hành “thuế biển” không quá xa, chỉ là vài triệu dặm.

Bên trên một con “cốt điều” có hai người một tên nam tử, thân thể to lớn, khuôn mặt dữ tợn, toàn thân chi chít hoa văn màu đen nhìn quý dị vô cùng.

Người còn lại là một tên trung niên, tuy là trung niên nhưng người này nhìn gầy yếu vô cùng, trông mắt lõm sâu, da dẻ nhăn nheo nhìn như không còn sống được bao lâu nhìn không khác gì một lão già sắp vào quan tài, có điều khí tức tên người hấn so với tên đại hán ở bên cạnh thì chỉ có mạnh hơn chứ không yếu hơn. Trên cổ người này còn có đeo một chuỗi đầu lâu trẻ em được xâu thành vòng.

Đi sau hai người này còn có một nhóm ma tộc cường giả, tổng cộng có mười người, tất cả đều là nam nhân, khí tức trên thân những người này cũng rất mạnh. Ấy vậy mà tất cả đều đã đạt tới trình độ Thiên Vương Cảnh giới, mặc dù chỉ là sơ kỳ nhưng tất cả đều là hàng thật giá thật Thiên Vương Cảnh cường giả.

Về phần đại hán râu rậm cũng lão già khô lâu kia thì đều là cường giả Thần Vương Cảnh.

Lúc này đây, nhìn dị tượng khiếp người ở trên bầu trời, đại hán râu rậm quay qua nhìn lão già khô lâu hỏi:

“ Khô Cốt lão ma người nói chúng ta bây giờ nên làm gì? Có tiếp tục tiến lên nhìn một cái hay là ở nơi này chờ cho dị tượng kia kết thúc lại tiến tới nhìn.”

Khô Cốt lão ma nhìn dị tượng bên trên bầu trời thì nhíu mày lại, một lúc lâu sau hắn mới mở miệng, giọng nói của hắn khàn đặc, thanh âm lạnh lẽo vô cùng:

“ Tiến lên xem là có chuyện gì, lấy tu vi của hai người chúng ta thì ở cái địa phương hoang vu này ai có thể là đối thủ của chúng ta. Không chừng nơi kia lại có bảo vật xuất thế cũng nên.”

Râu rậm đại hán nghe thế thì hơi nhíu mày nói:

“ Nhưng làm sao ta cảm thấy có chút bất an, người có chắc nơi kia là có bảo vật xuất thế mà không phải hung vật xuất thế, chúng ta tới nơi này cũng chỉ là đồ diệt đám nhân tộc tu tiên giả kia, đồng thời mang về người kia là được, cũng không nhất thiết phải mạo hiểm.”

Khô Cốt lão ma nói:

“ Người từ khi nào lá gan lại trở nên nhỏ như vậy A Thiệt Nam, không phải ai cũng nói người liều mạng sao vì sao ta lại cảm thấy người giống như đám Chích Điêu đồng dạng. Chúng ta đến đây chỉ cần phải đối phó với một tên Thiên Vương Cảnh sơ kỳ mà thôi, ai trong chúng ta vươn tay một cái liền có thể bóp chết, người sợ cái gì chứ.”

[Chú thích: Chích Điêu một loài chim nhỏ bé, nhát gan sợ chết, số lượng rất đông ở Ma Giới.]

Bị nói thành Chích Điêu, đại hán râu rậm sắc mặt không chút nào tốt, hắn khẽ hừ nhẹ một tiếng nói:

“ Đi thi đi, chẳng lẽ ta sẽ sợ sao?”

Nói xong thì hai người đồng thời bấm niệm pháp quyết đánh vào “Cốt Đieu” bên dưới, “Cốt Đieu” nhất thời vỡ cánh hóa thành một luồng ánh sáng trắng bay về phía chân trời nơi xa, ở phía sau mấy tên ma tộc nam tử cũng đồng thời hóa thành luồng sáng đuôi theo.

- --o0o---

Nơi Xuân Đức đang thuê biển, vòng xoáy ma khí phía bên trên lúc này đã biến mất, bầu trời lúc này trong xanh vô cùng, đối với Ma Giới nơi mà bầu trời âm u quanh năm thì cảnh tượng này có thể nói là kỳ cảnh.

Sinh mệnh từ bên trong không gian vong linh tầng một lúc này cũng đã bị Xuân Đức hút khô, dù sao chỉ có mấy triệu ma đầu, cùng mấy trăm triệu cường giả sinh cơ cũng là hữu hạn, có điều đám kia tu vi cao nên lượng sinh cơ cung cấp cho Xuân Đức cũng rất khả quan, số lượng vừa đủ cần cho hắn vượt qua giai đoạn đầu.

Lúc này đây, Xuân Đức đang nằm yên trên sa mạc cát đen, nơi đây trước kia vốn là mặt đất bình thường nhưng lúc này đã hóa sa mạc.

Cả thân thể hắn lúc này đang lập lòe quang mang hắc ám, toàn bộ thân thể hắn, từ sừng rồng(long giác) cho đến từng chiếc vảy(lân phiến) đều đã biến thành màu đen. Trên thân hắn lúc này cũng xuất hiện rậm rạp chằng chịt những hoa văn cổ xưa.

Từ bên trong nhưng hoa văn kia người ta có thể cảm nhận được một loại vận luật cổ xưa nào đó vô cùng kinh người, loại vận luật kia mang đến cho người ta cảm giác linh hồn đang bị thiêu cháy khó chịu cực kỳ.

Nhưng ngay vào lúc này, bầu trời đang trong sáng như gương đột nhiên trở nên cuồng bạo, thiên địa trong nháy mắt biến đổi hoàn toàn.

Bầu trời trên cao lúc này không biết từ đâu đi ra vô tận ma vân, ma vân đen đặc giống như một chiếc nôi úp ngược che kín toàn bộ nơi này. Ngay đến cả một tia ánh sáng của mặt trời hay trăng sao cũng không cách nào lọt qua được.

Toàn bộ mảnh trời đất cùng lúc này trở nên tối tăm, âm u, lạnh lẽo. Thêm vào lúc này trời đột nhiên lại nổi gió lớn khiến cho cả phiến thiên địa nơi đây cả trở nên tiêu điều, cô tịch.

Thế nhưng vào lúc này, không biết từ đâu lại sinh ra vô tận thiên địa ma khí, vốn thiên địa ma khí nơi này mỏng manh vô cùng nhưng lúc này lại tích tụ lại với nhau hình thành như giọt ma thủy, những giọt ma thủy kia lúc đầu rất nhỏ nhưng không lâu liền to như hạt đậu. Từ xa xa nhìn lại như một biển không biết bao nhiêu là cơn trùng màu đen, chúng đang trôi nổi tản ra những tia hắc mang tà dị.

.....

Bên trong không gian vong linh.

Lão Hắc nhìn thấy thiên địa biến đổi như vậy thì nói:

“ Giai đoạn thứ hai thuế biến đến rồi sao, xem ra lần này phải hi sinh đám thi đàn kia rồi.”

Nhưng đúng vào lúc này, Hắc Âm Ma Thụ đột nhiên phát hiện ra cái gì, hấn khẽ “Ồ” lên, sau đó thì cười tà ác:

“ Tốt lắm, đang lúc cần tìm thứ tẩm bổ cho Củ Cải không ngờ lại có một đám tự tìm tới chịu chết, cái này hẳn là ông trời đang chiếu cố Củ Cải đây mà.”

.....

Ở bên ngoài.

Thiên địa biến đổi thì trên thân thể của Xuân Đức cũng lần thứ hai bắt đầu biến đổi, thân thể khổng lồ của hắn lúc này vậy mà đang từ từ nhỏ dần lại.

Những ma văn xuất hiện bên trên thân thể hắn bắt đầu di chuyển như vật sống rồi tụ lại tạo thành một trăm cái pháp trận bằng văn tự huyền ảo có độ lớn nhỏ khác nhau. Chúng đang không ngừng nhấp nháy, lúc sáng lúc tối.

Đồng thời từ bên trong thân thể của Xuân Đức lần thứ hai bộc phát ra ra lực hấp xạ kinh thiên động địa.

Thiên địa ma khí ở gần đó bị lực hút từ bên trong cơ thể của Xuân Đức tác động tạo nên chấn động kịch liệt, bọn nó giống như có linh tính muốn bỏ chạy ra xa nhưng lại không ngừng bị hút vào bên trong thân thể Xuân Đức.

“ Ầm ầm ầm...”

Đột nhiên, một tiếng sấm rền vang, tiếp một đạo ánh sáng màu đỏ lóe lên ngay giữa màn mây đen dày đặc, một tia chớp khổng lồ thô to như vại nước, hóa thành giao long từ không trung bổ thẳng xuống.

Nhưng điều đặc biệt là tia chớp này lại mang theo hỏa diễm, bên trong lõi điện bên ngoài hỏa diễm.

“ Ầm ùng...”

Tia chớp to lớn không hề bị ngăn cản đánh xuống phía dưới, đánh lên trên thân thể Xuân Đức, nhưng khi nó đánh lên thân thể Xuân Đức thì liền giống trâu đất xuống biển biến mất không tăm hơi, chỉ có hỏa diễm màu đỏ phía bên ngoài là vãn ra bốn phương tám hướng, có điều nó còn chưa kịp

roi xuống đất liền đã bị lực hấp xạ từ bên trong thân thể Xuân Đức hút vào bên trong.

Thân thể của Xuân Đức sau khi hấp thụ xong đạo “Lôi Hỏa Kiếp” kia thì tỏa ra hắc quang rực rỡ, đồng thời còn có thêm một tầng ma diễm xuất hiện ở phía bên ngoài thân thể.

.....

Nhưng tiếp sau đó bên trong ma vân cuộn cuộn truyền ra khí tức tịch diệt thương sinh, cùng lúc này có thể mơ hồ thấy từng đoàn từng dải sáng thất sắc chớp động liên tục, sau mỗi lần chớp động lại lớn thêm không ít.

Chỉ trong thời gian mấy nhịp hô hấp, đoàn ánh sáng thất sắc đã biến lớn bao trùm cả phạm vi triệu dặm, gần như che khuất toàn bộ mây đen, bầu trời lúc này chỉ còn lại ánh sáng thất thái kia.

Ở bên trong không gian vong linh, lão Hắc nhìn thấy cảnh này thì có phần kinh dị nói:

“ Làm sao mới đó lại đã đưa tới Vạn Kiếp rồi, giai đoạn 3 sẽ không phải đưa tới hạ kiếp đấy chứ?”

Lão Hắc thấy vậy còn cả kinh thì những người khác không nói tới cũng biết, lúc này một đám đều là ngây người.

Lục Tuyết Kỳ nhìn cảnh tượng bên ngoài thì không khỏi nói:

“ Bên ngoài là đang xảy ra chuyện gì vậy? Cái này có phải là độ kiếp không nhưng làm sao độ kiếp lại kinh khủng như vậy. Nếu là ta ở bên ngoài thì chắc lôi kiếp còn chưa tới liền đã hóa thành tro bụi rồi.”

Không ai trả lời nàng, tất cả mọi người lúc này đều chỉ biết ngậy ra mà nhìn, mặc dù cách một tầng không gian nhưng bọn họ vẫn có thể cảm nhận được áp lực như núi lớn đè lên ngực.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1467: Cẩm Tộc Đáng Sợ

Ngay khi lão Hắc vừa nghĩ tới điều không may thì ở bên ngoài dị tượng tiếp tục xuất hiện.

Chỉ thấy lúc này ở bên trên bầu trời dần ngưng ra một hư ảnh Tam Đầu Địa Ngục Thiên Long, ban đầu hư ảnh kia còn vô cùng mờ nhạt nhưng tiếp sau đó liền trở nên ngưng thực dị thường, ba cái đầu rồng to lớn liên tục rít gào.

Tiếng rống của ba cái đầu rồng còn áp đi cả tiếng sấm, tiếp sau đó ba cái đầu rồng há miệng rộng hết mức có thể rồi hút vào, ngay lập tức bầu trời đang bị thất thải hào quang do “Vạn kiếp” hình thành bị ba cái đầu rồng lớn kia cắn nuốt một phần.

Ở bên trong không gian vong linh, mọi người nhìn thấy một màn như vậy thì đều là trợn tròn mắt mà nhìn, đến cả lão Hắc tuổi thọ lâu nhất, nhìn thấy nhiều tràng cảnh còn kinh tâm động phách hơn, lúc này cũng là kinh ngạc không thôi.

“ Đám cẩm tộc kia thảo nào sinh sản khó như vậy, hóa ra là vì thế này đây, biến thái đến trình độ có thể nuốt lời kiếp thì còn gì để nói nữa.”

Lão Hắc mà còn như vậy thì không nói đến những người khác rồi, đám thành viên của Ác Ma Điện lúc này nhìn thấy tình cảnh bên ngoài thì đều là sợ hãi không thôi.

.....

Ở bên ngoài:

Chỉ thấy hư ảnh Tam Đầu Địa Ngục Thiên Long sau khi cắn nuốt gần hết biển lôi kiếp bên trên bầu trời thì bắt đầu mọc ra cái đầu thứ tư, có điều cái đầu kia vừa hiện thì liền từ từ ảm đạm đi, giống như sắp tiêu tán đến nơi.

Lão Hắc nhìn thấy vậy, thì trong mắt lóe lên ánh sáng khác thường, hắn thàm nói:

“ Chính lúc này rồi.”

Vừa nói hắn vừa ném ra cái lọ thuốc mà Vô Địch chế tạo ra bên ngoài.

“ Ầm ầm ầm...”

Cái lọ bé nhỏ kia bên trên không trung nổ tung biến mất không tăm hơi nhưng ngay sau đó cảnh tượng khiếp người sinh ra.

Biển ma khí cùng lôi kiếp bên trên bầu trời vừa bị cắn nuốt sạch sẽ lúc này lần nữa hiện ra. Có điều lần này bọn nó không có tách biệt ra nữa mà đan xen cùng với nhau. Nhưng sau vài cái hô hấp thì dù là ma vân hay lôi kiếp đều trở nên đen kịt.

Cả thiên địa lúc này không một chút ánh sáng, tối tăm, mù mịt, âm u, lạnh lẽo, cô tịch, một cảm giác tê lương dâng lên trong lòng mỗi người.

Nhưng rồi đột nhiên tầng mây đen đang phủ kín bầu trời bắt đầu quay cuồng, chúng tách ra hai phía trái phải, để lộ ra ở giữa một cái động không lồ.

Cái động này rộng khoảng hơn vạn dặm, từ bên trong nó tràn ra những tiếng nổ “ ầm ầm” long trời lở đất, rồi những rạch chớp nối đuôi nhau lóe

lên không ngớt. Tiếp đó là một quả cầu bằng lõi điện màu đỏ được bao phủ bên ngoài một lớp hắc diễm chợt hiện ra, hơn nữa nó đang không ngừng phình to lên. Thoạt nhìn nó thật giống như một con gà đang đẻ trứng vậy.

Cũng vào lúc này, ba cái đầu rồng to lớn rồng lên hưng phấn, bọn nó hình như cũng không biết sợ hãi lõi kiếp là cái gì, nhìn thấy quả cầu lõi kiếp có hắc diễm bao quanh kia vừa đi ra thì ba cái đầu rồng liền há miệng cắn đến.

Không khác gì một con đại bàng ăn thịt con mồi, ba cái đầu rồng kia cũng xem lõi kiếp kinh khủng kia như thức ăn, bọn nó lao tới, từng miếng, từng miếng cắn xuống sau đó nuốt xuống.

Mỗi lần cắn xuống một cái thì quả cầu lõi kiếp kia lại nhỏ đi một phần, sau vài chục lần cắn thì quả cầu lõi kiếp cũng chỉ còn lại một nữa.

Nhưng vào lúc thời khắc này, cái đầu thứ tư rốt cuộc cũng sinh ra, cái đầu kia vừa sinh ra thì liền gầm lên kinh thiên.

“ Rống rống rống...”

Tiếp đó nó lại cùng với ba cái đầu khác thì nhau cắn nuốt quả cầu lõi kiếp đang chuẩn bị đi ra kia, trong vài chục cái hô hấp thì liền ăn sạch sẽ. Ngay khi quả cầu lõi kiếp bị cắn nuốt tất cả thì cái động to lớn bên trên bầu trời lần nữa khép lại.

Sau khi cái động kia khép lại thì con rồng bốn đầu bên trên bầu trời lúc này dung nhập vào bên trong thân thể của Xuân Đức đang nằm yên bất động phía bên dưới, trong nháy mắt khi hai bên dung nhập vào với nhau thì khí tức trên thân thể Xuân Đức liền hạ xuống đáy cốc, sinh mệnh cũng nhanh chóng đi qua, tùy thời có thể chết đi.

Cũng ngay vào lúc này một tiếng cười quái dị vang lên:

“ Khặc khặc, tốt à, không ngờ nơi này lại đựng phải chuyện tốt thế này, nhìn con hung vật này hẳn là sắp chết rồi, nội đan cùng ma tinh của nó đều là của ta.”

Tiếng cười quái dị vừa vang lên thì ngay giữa bầu trời xám xịt bỗng hiện ra một khuôn mặt quỷ xanh nanh vàng. Sau đó nó thè cái lưỡi ra liếm liếm môi bờ môi, ánh mắt nó nhìn Xuân Đức đang nằm phía bên dưới cười đầy ác ý.

Nhưng còn chưa hết, vào lúc này ở bên trên bầu trời liên tục xuất hiện không gian vặn vẹo, vô số bóng người hiện ra những người này khí tức vô cùng tà ác, trên thân ma khí lượn quanh, hiển nhiên là người của ma tộc, hơn nữa đều là ma tộc cao cấp.

Bên trong đám người này cũng có Khô Lâu lão ma cùng với đại hán râu rậm.

Hiển nhiên đám người này ở cách xa nơi đây quan sát đã lâu, chỉ đợi thời điểm này liền ra tay đánh giết Xuân Đức, nếu như có thể đánh giết được Xuân Đức, ăn thịt hắn thì tu vi của đám này sẽ đại tăng, chưa kể xương cốt của Xuân Đức còn có thể làm binh khí.

Vào lúc này Khô Cốt lão ma cười lạnh nói:

“ Chỉ là một tên Ma Quân thôi cũng muốn chia một phần sao, đúng là tự tìm cái chết.”

Vừa nói thì Khô Cốt lão ma liền ném ra cái vòng đầu lâu trên cổ đi ra ngoài.

Cái vòng kia ở trên khôn đột nhiên tách rời, sau đó hóa thành 18 cái đầu quỷ dữ tợn lao đến cái khuôn mặt quỷ ở giữa bầu trời kia.

Cái mặt quỷ kia nhìn thấy vậy thì quá sợ hãi, nó vội kêu lên:

“ Ta là truyền nhân Huyền Tích Thần Vương người không thể...A a a a a.”

Hắn còn chưa nói xong thì liền bị 18 cái đầu quỷ hung hăng cắn nuốt, chỉ trong mấy cái hô hấp thì tên kia liền bị cắn nuốt sạch sẽ, chết đến không thể chết thêm.

Sau khi cắn nuốt xong cái mặt quỷ kia thì 18 cái đầu quỷ một lần nữa quay trở về trạng thái vòng cổ, bay về trong tay Khô Cốt lão ma.

Lão ma lúc này nhìn qua mấy người khác nói:

“ Lập tức rút ngay, bằng không liền chết.”

Những người khác nghe vậy thì sắc mặt đều là khó coi vô cùng, trong lòng một trận phần uất, có điều bọn họ cũng biết người trước mắt này không dễ chọc, có được tu vi sâu không lường được, nếu chọc giận đôi phương rất có thể sẽ bỏ mạng nơi này, vì thế bọn họ lúc này ngoan ngoãn rời đi.

Có điều bọn họ chưa rời kịp lời đi thì một âm thanh rung động thiên địa vang lên:

“ Đến rồi cũng không cần đi nữa, các ngươi đều thành thức ăn cho bạn của ta đi.”

Thiên địa rung lắc mãnh liệt, cùng lúc đó một cái thông đạo không gian khổng lồ đột nhiên mở ra, ngay sau đó một loại khí tức khiến cho tất cả mọi người nơi đây rợn tóc gáy từ bên trong thông đạo nơi kia truyền kia truyền ta.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1468: Tâm Ma Đại Kiếp

Không lâu sau đó một con sinh vật to lớn từ trong cánh cổng không gian khổng lồ kia đi ra ngoài.

Nó vừa đi ra bên ngoài thì toàn bộ thiên địa đều biến thành một mảnh băng thiên tuyết địa, cái lạnh này cũng không phải cái lạnh bình thường, cái lạnh này khiến cho ngay cả mấy tên Thiên Vương Cảnh cũng cảm thấy rét run, bọn họ chỉ thấy ma nguyên bên trong thân thể giống như đông lại, vận chuyển cực kỳ khó khăn.

Có điều lúc này bọn họ nào có tâm tư để ý thân thể của mình, lúc này đây bọn họ đang trợn tròn tròng mắt mà nhìn con sinh vật bá chủ trước mắt.

Toàn thân con sinh vật ba chủ kia được bao phủ bên trong làn sương màu trắng mờ ảo như ẩn như hiện. Thân thể của nó to lớn nhìn không thấy điểm cuối, đám ma tộc ở dưới thân thể kia không khác gì con kiến hôi đứng bên cạnh cự sơn, sải cánh của nó rộng lớn đến nỗi che lấp cả một phiến thiên địa.

Trên thân thể to lớn kia được bao phủ hoàn bởi những chiếc lân phiến màu lam nhạt nhìn giống như băng tinh vạn năm, trên thân thể nó còn có những chiếc gai bén nhọn mang theo kịch độc, tứ chi nó thô to như cột chống trời, móng vuốt sắc bén lấp lóe hàn mang.

Uy áp từ bên trên thân thể của nó tản mạn đi ra khiến cho tất cả những cường giả mà tộc nơi này đều tâm kinh đảm hàn, tây chân lạnh ngắt, nội

tâm chìm xuống đáy cốc, lúc này đây đừng nói cái gì phản kháng mà đến cả trốn chạy bọn họ cũng không có dũng khí để bỏ chạy.

Đại hán râu rậm nhìn thấy lão Hắc xuất hiện thì run run nói:

“Cấm tộc, Địa Ngục Băng Long. Điều này sao có thể, nơi này làm sao lại xuất hiện một con Địa Ngục Băng Long trưởng thành.”

Nói xong thì hắn đột nhiên ý thức được cái gì đó, lúc này không khỏi nhìn về phía Xuân Đức đang nằm, thoáng cái sắc mặt hắn liền xám như tro tàn, đụng phải tồn tại dạng này thì đừng nói là hắn ngay cả chủ nhân hắn cũng phải chết.

Nhưng vào lúc này Khô Cốt lão giả lại lên tiếng:

“Hừ, không cần sợ, thứ này cũng không phải một đầu Địa Ngục Băng Long chân chính, mà là bị cái gì đó khống chế mà thôi, còn con Địa Ngục Băng Long kia đã sớm chết đi từ lâu.”

Đại hán râu rậm nghe vậy thì cũng không có vui mừng mà càng thêm buồn bã nói:

“Thứ có thể khống chế cả một con Địa Ngục Băng Long, dù chỉ là thi thể thôi thì ngươi nghĩ nó đơn giản sao? Nếu không phải thứ kia khống chế hoàn toàn thì cốt thì chỉ cần linh áp từ thú cốt của Địa Ngục Băng Long liền có thể giết chúng ta, ngươi cảm thấy chúng ta có phần thắng sao?”

Khô Cốt lão ma nghe đại hán râu rậm nói vậy thì tâm cũng chìm xuống, đúng như lời của đại hán nói, lấy tu vi của bọn nếu như đứng gần như vậy lại linh cốt của một đầu Địa Ngục Băng Long liền bị ép chết nhưng bây giờ bọn họ vẫn sống, chứng tỏ cái thứ chiếm hữu bộ long cốt kia cực kỳ kinh khủng.

Suy nghĩ này vừa hiện lên trong đầu thì bọn họ liền cảm thấy toàn thân trở nên lạnh lẽo.

Tiếp đó cả người bọn họ bị cố định lại trên không trung, bên ngoài bọn họ xuất hiện một tầng băng.

Tầng băng kia mỗi lúc một dày, cuối cùng hình thành một khối băng lớn bao lấy đám cường giả ma tộc vào bên trong.

“ Ầm ầm ầm....”

Đột nhiên băng điêu vỡ nát, hóa thành đầy trời tinh quang màu lam nhạt, soi sáng cả một mảnh trời đêm, nhưng tinh quang mang lam nhạt kia rơi lên trên cơ thể Xuân Đức thì liền bị hấp thu đi mất, cứ mỗi lần hấp thu đi một ít tinh quang thì khí tức của Xuân Đức lại khôi phục một phần.

Nhưng nhìn thấy một màn này thì lão Hắc lại không vui nói:

“ Mười tên Thiên Vương Cảnh, hai tên Thần Vương Cảnh vậy mà chỉ có bấy nhiêu sinh mệnh thôi sao, hừ, vậy đành phải hi sinh đám tang thi kia rồi.”

Vừa có quyết định như vậy thì Hắc Âm Ma Thụ liền triệu ra toàn bộ tang thi dưới đẳng cấp Hằng Vương Tiên Cảnh, mấy trăm triệu con tang thi đồng thời xuất hiện sau đó trong nháy mắt đồng loạt tự mình hiến tế sinh mệnh.

Ngay khi đám kia tự mình hiến tế sinh mệnh thì cơ thể bọn nó nhanh chóng mục nát, thoảng cái chỉ còn lại một chút cặn bã hóa thành tro bụi bay lả tả trên mặt đất.

Cứ như vậy, mấy trăm triệu tang thi Tinh Vương Tiên Cảnh liền không còn, tất cả đều hóa thành một phần của Xuân Đức.

Ngay khi có đại lượng sinh cơ cùng hồn phách bổ sung thì khí tức của Xuân Đức nhanh chóng kéo lên, mới vừa không lâu trước đó đặt đạo sắp chết nhưng hiện tại liền đã khôi phục như thường. Như vậy cũng đủ thấy sức khôi phục của Xuân Đức cường đại tới mức nào.

Hầu như chỉ cần có đủ sinh mệnh cùng sinh hồn thì hẳn liền có thể vô hạn khôi phục, vì vậy khi chiến đấu quần thể hẳn chính là một cỗ máy giết chóc không mệt mỏi.

Ngay lúc Xuân Đức vừa khôi phục lại thì bầu trời lần nữa nổi lên dị biến.

Hắc Âm Ma Thụ ngẩng đầu lên nhìn, nhìn thấy bầu trời mây đen tán đi, lần nữa lộ ra bầu trời trong xanh, cùng lúc đó từ bên trên bầu trời từ từ hạ xuống vô tận hào quang thánh khiết.

Vừa nhìn thấy hào quang thánh khiết kia thì lão Hắc liền như gặp ma, hẳn không một chút do dự liền nhanh chóng chui vào bên trong không gian vong linh ẩn nấp.

Hắn vừa đi vào bên trong thì Vũ Y liền sốt ruột hỏi:

“ Hắc đại ca, làm sao vậy? Ánh sáng kia là cái gì? Làm sao khiến cho Hắc ca sợ như vậy?”

Lão Hắc nghe Vũ Y hỏi vậy thì có phần sợ hãi nói:

“ Thứ này gọi là tâm ma đại kiếp, cực kỳ khó chơi, tâm ma đại kiếp thứ này đối thân xác không hề có thương tổn nhưng lại trực tiếp mở ra góc tối của tâm linh, phóng đại lên vô số lần. Những trí nhớ kia đều là những điểm yếu trong lòng mỗi người, bị khuếch đại lên vô số lần thì sau này sẽ là nhân sinh bóng ma. Dù là ta khi thấy loại tai kiếp này cũng phải tránh né không dám ngạnh kháng.”

Vũ y nghe vậy thì qua mức lo lắng, nàng nhìn ra bên ngoài nói:

“ Như vậy anh hai nên làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, Hắc ca nhanh nghĩ cách đi.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe thế thì lại cười nói:

“ Thứ tai kiếp này đối với chúng ta chính là cực kỳ nguy hiểm nhưng đối với Củ Cải thì không đáng sợ chút nào, đừng quên Củ Cải có Bóng Ảnh ròi, tên kia chính là khắc tinh của mấy thứ này.”

Hắc Âm Ma Thụ nói như vậy chẳng qua cũng chỉ là để an ủi Vũ Y mà thôi, chứ thực tế hẳn cũng không biết Bóng Ảnh có tác dụng gì không, hay lại trực tiếp bị xóa bỏ luôn cũng nên.

Có điều loại tai kiếp này né tránh cũng không phải cách tốt nhất, cách tốt nhất chính là tự mình đương đầu với tai kiếp này, trải nghiệm qua tất cả những cung bậc cảm xúc, đau khổ, xấu hổ, giận dữ, những thứ mà bản thân che giấu.

Chỉ khi chính bản thân vượt qua thì sau này tâm cảnh mới không thể bị lay động, đến lần sau có gặp phải loại tai kiếp cũng không cần sợ hãi.

Nói thì đơn giản nhưng có mấy ai làm được, nếu như không phải là cái gì đó quá khó chấp nhận thì vì sao lại phải ẩn giấu đi.

Trên đời này không ai là không có nỗi đau khổ giấu kín trong lòng. Liệu có ai lại chưa từng làm việc thẹn với lương tâm mà khó nói thành lời? Cuộc đời một người chẳng lẽ lại không bao giờ mắc sai lầm?

.....

Ở bên ngoài, quang huy thần thánh từ bên trên bầu trời lúc này rớt cuộc cũng chiếu lên trên thân thể của Xuân Đức, tiếp đó từ bên trong cơ thể Xuân Đức bộc phát đi ra vầng hắc ám quang mang chiếu vào bên trong quang huy,

Nhưng hắc ám quang mang kia sau khi chiếu vào quang huy thì cũng không có tiêu tán mà hình thành nên một bức tranh đen trắng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1469: Nỗi Thống Khổ Của Xuân Đức

Trong đoạn hình ảnh đen trắng kia, một căn nhà có phần tồi tàn đổ nát hiện ra, bầu trời lúc này âm u tối tăm, còn lất phất mưa, gió mạnh thổi qua khiến cho căn nhà kia siêu siêu vẹo vẹo, phát ra âm thanh “ken két” giống như bất cứ khi nào cũng có thể đổ.

Bên trong căn nhà trống không, chỉ một vài cái ghế gỗ, cùng một chút đồ vật linh tinh, do mái nhà bị thủng nước mưa chảy vào trong, khiến cho cả căn nhà nơi nào cũng ướt. Chỉ có duy nhất một cái góc tường ở phía bên phải là không bị ướt.

Ở nơi đó có hai đứa bé tầm 8-9 tuổi, một nam một nữ, cả hai đứa bé quần áo có thằn rách nát, trên quần áo không biết là bao nhiêu miếng vá.

Lúc này đây đứa bé trai bé trai đang ôm đứa bé gái mà khóc, khóc rất thương tâm, ánh mắt nó nhạt nhòa chỉ còn những giọt nước mắt chảy ra, nó khóc tê tâm liệt phế, có điều giống như đã khóc quá lâu âm thanh của nó khàn đặc.

Nếu như có người ở đây thì sẽ phát hiện đứa bé gái đang nằm trong ngực bé trai kia đã chết từ lâu, khuôn mặt cô bé lúc này đã tím tái, bờ môi thâm lại, đôi mắt nhắm nghiền, thân thể cô bé lạnh ngắt tuy được bé trai ôm vào trong lòng nhưng thân thể của cô bé vẫn vậy, rất lạnh, rất lạnh.

Cũng không biết là không bao nhiêu lâu, cuối cùng đứa bé trai kia cũng ngừng khóc, nó ngừng khóc cũng không phải vì cái gì khác mà là nó khóc

hết nước mắt rồi, cổ họng nó đau đớn cũng đã không nói thành lời, có chăng cũng chỉ là những tiếng nấc cụt.

Lúc này đây nó ngẩn người nhìn trời đêm bên ngoài, nhìn gió lạnh thổi qua, nhìn mưa rơi rả rích, ánh mắt nó lên sự chán trường, tuyệt vọng, bi thương. Một loại cảm giác tê lương cô tịch lan tràn ra khắp không gian nơi đây.

Sau khi ngẩn người hồi lâu nó cuối cùng đứng dậy, ôm lấy thi thể cô bé, cầm lấy chiếc chiếu rách đang ngồi ở phía bên dưới. Nó lấy chiếc chiếu rách kia quấn quanh lấy thi thể cô bé sau đó mới bước đi ra khỏi căn nhà.

Thân ảnh nhỏ bé, gầy yếu dần đi xa, mặc cho gió lạnh, mưa ngâu tấp lên người nó vẫn bước đi, đi vào bên trong màn đêm vô tận.

Bước thấp, bước cao, bước trên con đường đầy nước, đưa bé nam mang theo thi thể đứa em gái mình đến bên dưới một gốc cây “liễu”, sau đó nó lại dùng một cành cây bắt đầu đào một cái hố, có lẽ do trời mưa nên đất nơi đó rất dễ đào, chỉ sau một lúc thì đứa bé trai đã đào ra một cái hố lớn.

Nhưng rồi nó vẫn tiếp tục đào, tiếp tục đào mãi, đào cho tới khi bầu trời mưa ngừng rơi, gió ngừng thổi thì nó mới ngừng lại. Khi nó ngừng lại thì một cái hố thật lớn đã bị nó đào ra.

Sau khi đào xong cái hố kia thì nó gỡ ra tấm chiếu, nhìn thấy khuôn mặt tím tái của em gái mình nó lại nấc lên, nó lúc này ôm lấy em gái mình lại khóc, có điều lần này nước mắt nó không chảy mà là máu chảy ra.

Sau khi ôm em gái mình một lúc lâu nó mới buông ra, nhìn em gái lần cuối nó mới cuộn tấm chiếu lại, tiếp đó nó mang thi thể cô bé đặt vào bên trong cái hố vừa đào, sau đó bốc từng nắm đất phủ lên.

Sau một lúc lâu thì nó đã hoàn toàn phủ lại cái hốc kia, tiếp đó nó lại chạy đi, ngắt rất nhiều thứ hoa dại không biết tên mang về để cắm đầy bên trên cái hố nơi nó vừa chôn em gái.

Làm xong, đứa bé kia cũng kiệt sức, nó cũng nằm xuống phía dưới mặt đất, nằm ngay lên bên trên nơi nó vừa chôn em gái, ánh mắt nó nhìn lên trời cao bất giác mỉm cười, tiếp đó nó từ từ nhắm mắt lại.

Tiếp đó hình ảnh hoàn toàn biến mất, mọi người nhìn thấy vậy thì đều biết đứa bé trai kia là Xuân Đức lúc còn nhỏ, bộ dạng đứa bé trai kia có đến 8 phần giống Xuân Đức hiện tại, còn cô bé đã chết đi chính là em gái của hắn.

Ở dưới Tâm Ma Đại Kiếp, nỗi đau khổ được Xuân Đức luôn giữ kín trong lòng lúc này hiện ra ở trước mắt mọi người, tất cả mọi người bên trong Ác Ma Điện đang quan sát hắn độ kiếp nhìn thấy như vậy thì đều trầm mặc, không có bất kỳ người nào nói một lời.

.....

Sau một lúc, hình ảnh phía bên trên bầu trời lại một lần nữa biến hóa.

Thời gian dần qua, Xuân Đức cũng từ từ lớn lên, dần dần trưởng thành nhưng càng lớn hắn càng trầm mặc ít nói.

Thường xuyên ngồi một mình nhìn lên bầu trời, ánh mắt hắn thần thờ vô thần.

Cho đến một ngày, hắn nhìn thấy một cô gái, một cô gái tuy không xinh đẹp nhưng lại có phần giống em gái hắn khi còn sống.

Hai người làm quen, rồi yêu nhau, yêu nhau để rồi một ngày phải chia xa.

Đề rồi khi màn đêm buông xuống hẳn lại ngồi một mình nhớ về một nửa còn lại trong hẳn. Người hẳn dành trọn cả niềm yêu thương nhưng lại nhẫn tâm để hẳn lại một mình nơi đây.

Yêu quá chân thành đề rồi để lại vết đau không thể hàn gắn, hẳn từ một người vừa mới trở nên cởi mở lại một lần nữa sống khép kín, càng ngày càng trở nên lạnh lùng hơn, hẳn dần dần trở nên chán ghét nữ nhân.

.....

Hình ảnh lại biến mất, lần tiếp theo hiện lên lại là một cảnh tượng khác.

Lần này Xuân Đức xuất hiện đang ở bên trong một khu rừng, trên tay hẳn lúc này cũng đang ôm một bé gái, bé gái kia bị đâm thủng ngực mà chết, khoe miệng cô bé kia còn chảy ra một tia máu, ở gần đó con có một con chim màu đen cũng bị giết.

Ở xung quanh hẳn chính là mấy chục người mặc hắc y. Lúc này đây hai mắt của Xuân Đức vô thần, từ bên trong mắt hẳn chảy xuôi hai dòng huyết lệ.

Vừa nhìn thấy cảnh này thì Vũ Y đang ở bên trong không gian vong linh liền che miệng của mình lại, ánh mắt nàng cũng trở nên nhạt nhòa, nàng tuy chưa từng chứng kiến cảnh tượng trước mắt nhưng lại biết nó đã từng xảy ra. Lúc đó là đang ở Ma Linh Sâm Lâm.

Lúc này đây, ở bên ngoài. Trên nền hình ảnh trắng đen.

Xuân Đức cười, cười một cách thê lương, từng giọt nước mắt màu xanh lục từ trong con ngươi của hẳn chảy ra, khuôn mặt của hẳn vặn vẹo biến dạng không ra hình người.

Đột nhiên cả người Xuân Đức bắt đầu bốc lên ánh sáng xanh lục nó lan tràn ra xung quanh như một loại dịch bệnh, những thứ tiếp xúc với nó ngay lập tức bị ăn mòn thành những bãi nước mủ đen kịt.

Bộ đồ thiên đạo vốn là màu hoàng kim bây giờ thì đã biến thành đỏ chót, nhìn 50 người phía trước, Xuân Đức vung tay, không gian vạn dặm xung quanh như đông kết lại, không một cái gì có thể hoạt động ngoại trừ hấn ra, từ trong cơ thể hấn hàng trăm, hàng ngàn khuôn mặt dữ tợn lao ra cắn xé những sinh vật sống bên trong không gian.

Vài hô hấp sau đó, cả 50 tên áo đen đều bị Xuân Đức rút hồn phách, nhìn từng linh hồn đang run sợ kia, Xuân Đức khuôn mặt không biểu tình cầm vài linh hồn bỏ vào trong miệng nhai ngấu nghiến.

Tiếp sau đó Xuân Đức lết đi từng bước trong Ma Linh Sâm Lâm, như một bóng ma tử vong, hấn đi tới đâu dù là sinh vật hay đất đá đều nhiễm lên một màu đen chết chóc, không còn thứ gì trong khu vực một dặm hấn đứng.

Đi trên đường nếu bị Xuân Đức phát hiện thì kẻ đó chỉ có con đường chết, dù là người của thế lực nào đi chăng nữa cũng bị hấn rút hồn phách ra dù gái hay trai, già hay trẻ gì cũng chung một kết cục. CHẾT.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1470: Xuân Đức Bước Lên Con Đường Sát Đạo

Liên tiếp là những ký ức đau khổ nhất mà Xuân Đức giấu kín trong lòng gọi ra, mỗi lần mọi người nhìn thấy ký ức hắc giấu kín thì trong lòng mỗi người đều không kiềm được một trận chua xót.

Nhìn qua cuộc đời của Xuân Đức không được mấy ngày vui vẻ, ngày vui chưa được bao lâu thì bất hạnh lại ập tới với hắn, hắn ban đầu là một chàng trai bình thường, hiền lành, dần dần trở nên lạnh lùng, tàn nhẫn.

Rồi đến một ngày, một người nói với hắn, hắn nên bước đi làm sao trên con đường sau này.

- --o0o---

Hình ảnh một lần nữa biến đổi.

Khung cảnh hiện ra là ở bên trong không gian vong linh, khi đó không gian vong linh còn chưa phân tầng, lúc này đây đang có hai thiếu niên một người người nói, một người còn lại lắng nghe.

Người nói chính là Vô Địch, tay hắn lúc này đang bóp cổ một nữ nhân, nữ nhân kia trong tay hắn đã sớm chết, có điều Vô Địch vẫn không có buông tay.

Hắn lúc này bình tĩnh dị thường nói:

“ Thế gian này chân lý lớn nhất chính là Sát, con đường để cho mi đi chính là Sát đạo, mi hẳn là đang rất khó hiểu vì sao ta lại nói như vậy phải không?”

Xuân Đức đang ngồi ở bên cạnh nhẹ gật đầu, sau đó lại tiếp tục lắng nghe.

Vô Địch lúc này nói:

“ Chúng ta cảm thấy đói bụng muốn có thức ăn thì phải Giết con mồi, chúng ta có địch nhân dù là nam nữ lão ấu thì cũng đều phải Giết để tiêu trừ uy hiếp.”

Vừa nói xong thì hắn liền một tay bóp nát đầu nữ tử đang nắm trong tay, tiếp đó hắn lại nói:

“ Còn trên đời này không có cái gì đúng hay sai những kẻ được tung hô là anh hùng cũng là do bọn họ Giết được rất nhiều địch nhân, giành được chiến thắng thì gọi là anh hùng, còn kẻ thất bại chính là bị kẻ khác Giết chết mà thôi.”

“ Vì thế, diệt thiên, diệt địa, đồ sạch thương sinh, giết cho đến không còn kẻ nào dám lên tiếng nữa thì khi đó mi chính là bá chủ. Hiểu không?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Hiểu, muốn không có địch nhân chỉ cần giết tất cả bọn chúng đi là được, nếu có kẻ muốn làm hại người bên cạnh ta chỉ cần giết sạch là được, vì tránh cho oan oan tương báo nhất định phải nhổ cỏ tận gốc, giết không còn người nào, dù là nam nữ già trẻ tất cả đều giết sạch. Quang minh chính đại giết không được thì dùng thủ đoạn ám sát, miễn sao có thể giết chết địch nhân. Ta nói như vậy có đúng không?”

Vô Địch liếm liếm ngón tay còn dính máu cùng óc của nữ tử vừa bị hấn giết, nghe Xuân Đức nói vậy thì gật đầu nói:

“Đúng vậy, chỉ cần giết hết là xong, hiện tại giết không được thì chờ đợi có thực lực lại giết, chính diện không được thì dùng âm mưu quỷ kế, mượn nhờ tay kẻ khác, chỉ cần giết chết địch nhân là được.”

.....

Ở bên trong không gian vong linh tất cả mọi người nghe vậy thì đều là nhiệt huyết sôi trào, ma tính trong lòng mỗi người lúc này đều bùng lên mãnh liệt.

Trong lòng mỗi người đều gieo xuống một cái lý niệm:

“Trong thiên hạ không có gì không thể giết, lạc thú lớn nhất trong đời chính là sát sinh, thiên địa chí cao đại đạo chính là Sát đạo.”

.....

Ở bên ngoài.

“Tâm Ma Đại Kiếp” vẫn đang tiếp tục nhưng đúng vào lúc này, Xuân Đức vốn đang nhắm mắt ngủ say đột nhiên mở bừng hai mắt ra, lúc này từ bên trong thân thể tản mạn ra khí tức kinh khiếp quỷ thần, khí tức diệt thế kia vừa tản đi ra lập tức nghiền nát toàn bộ “Tâm Ma Đại Kiếp” phía bên trên bầu trời.

Toàn bộ không gian gần đó bỗng dung vang lên từng hồi sấm. Những đám mây vốn đang lơ lửng bên trên bầu trời lúc này mau chóng tan đi, cùng lúc đó một âm thanh dễ nghe vang vọng thiên địa.

Đồng thời một cơn mưa ánh sáng đổ thẳng xuống phía bên dưới, cơn mưa này phạm vi rất lớn lên tới mấy triệu dặm vuông, mặt đất vốn bị Xuân Đức hấp thu tất cả sinh mệnh lúc này một lần nữa khôi phục.

Cùng lúc này ở bên trên bầu trời xuất hiện ra ba mặt trời đen, ba mặt trời kia vừa xuất hiện thì liền dung nhập vào bên trong thân thể của Xuân Đức, thân thể hắn lúc này thoáng cái bùng lên ma diễm thao thiên.

.....

Ở bên trong không gian vong linh, lão Hắc nhìn thấy cảnh này thì nở nụ cười nhẹ nhõm nói:

“ Xong rồi, cuối cùng cũng thành công, làm lão Hắc ta tí nữa thì đứng tim mà chết.”

Đứng ở bên cạnh, Nguyên Ma kỳ quái hỏi:

“ Hắc lão ca cũng có tim sao?”

Lão hắc nghe thế thì liền cho Nguyên Ma một cái móng vuốt

“ Âm..”

Nguyên Ma lập tức bị ấn vào bên trong trong đại địa. Mọi người đang đứng ở xung quanh thấy thế một màn thì đều là một trận đổ mồ hôi lạnh.

Lão Hắc sau khi cho Nguyên Ma một trận thì cười nói:

“ Tất cả mọi người đều đi ra ngoài, ra ngoài hưởng lộc trời, đây là cơ hội vạn năm khó gặp đấy.”

Nói xong thì lão Hắc điều khiển Địa Ngục Băng Long thân thể vọt ra bên ngoài, mặc kệ những người khác.

Những người khác nghe thế, lại nhìn thấy lão Hắc vốn cả ngày ở bên trong không bao giờ đi ra ngoài vậy mà lúc này nôn nóng đến nỗi không kịp chờ đợi liền đi trước thì mọi người đều biết đâu là cực lớn cơ duyên.

Lúc này tất cả mọi người đồng thời đi ra, thực ra bây giờ bên trong không gian vong linh cũng không còn mấy người, chỉ có hơn vạn con Ma Lang, mấy trăm tên Thiên Vương Cảnh cùng Hằng Vương Cảnh, cùng với đàn “ Thái Cổ Phệ Ma Trùng ” nên thoáng cái liền đã đi hết ra bên ngoài.

.....

Xuân Đức ở dưới thiên địa chúc phúc nhanh chóng khôi phục lại, có điều lúc này thân thể hắn lại lần nữa thu nhỏ lại chỉ còn có vài mét, có điều mỗi khi thu nhỏ hơn một phần thì khí tức của hắn lại mạnh thêm một phần.

Lúc này đây chính thức một chu kỳ mới bắt đầu, Xuân Đức hiện tại đã hoàn toàn chuyển hóa lên hình thái sinh mệnh cao hơn “ Địa Ngục Ma Long ”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1471: Nơi Dừng Chân

Thời gian thiên địa chúc phúc kéo dài gần nửa canh giờ, nơi trước kia chính là một mảnh tử địa lúc này lại biến thành một mảnh phúc địa.

Cây cối khắp nơi mọc um tùm, thiên địa ma khí nồng nặc hơn vài chục lần,

Lúc này đây Xuân Đức đang cùng với mọi người bên trong gia đình mở tiệc liên hoan nho nhỏ, tiệc liên hoan này là để chúc mừng hấn thành công thuế biến tấn cấp lên Địa Ngục Ma Long.

Nơi tổ chức buổi tiệc là ở bên trong thân xác của lão Hắc(Thân thể con Địa Ngục Băng Long), buổi tiệc cũng không có quá nhiều người, bốn đứa em gái, ba thằng đệ, bốn con sủng thú, Huyết Vận, lão Hắc, Mộng Vân, à thêm vào Tiểu Bư nữa, tổng cộng mười lăm người cả cả. Nhưng cái này là chưa tính đám tiểu khí linh, tính thêm đám tiểu khí linh thì trên 20 người.

[Chú ý: Lão Hắc hiện tại có hai cái thân thể, một cái là cắm rễ bên trong không gian vong linh, cái còn lại chính là định cư bên trong thân thể của con Địa Ngục Băng Long.”

“ Chúc mừng đại ca thành công thuế biến, sau này càng trở nên mạnh mẽ hơn.”--- Đây là lời mà mấy người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma, Huyết Vận nói.

Tiếp đó là tới mấy cô em gái nhỏ:

“ Chúc mừng anh hai nà.”

Sau là đến Sói Mập:

“ Tiểu Kim cũng chúc mừng chủ nhân.”

Tiếp tới nữa là mấy người A Ngọc, A Khờ cùng Tiểu Bư.

“Chúc mừng chủ nhân.”

Ngay sau đó là đến đám tiểu khí linh:

“ Chúc mừng ba ba.”

Cuối cùng là tới lão Hắc.

“ Củ cải làm tốt lắm không uổng công ta mong đợi, chúc mừng ngươi.”

Về phần Mộng Vân thì sau một lúc lâu mới nói:

“ Chúc mừng ngươi.”

Đón nhận lời chúc mừng của mọi người, Xuân Đức cười lên vui vẻ nói:

“ Cảm ơn mọi người, lần này thành công cũng đều là nhờ mọi người cho ta động lực. Nào, mọi người cùng nhau uống cạn một ly này để gia đình chúng ta càng thêm bền chặt.”

Nói xong thì hắn nâng lên bát rượu đang để trước mặt, những người khác lúc này cũng là như vậy, đến cả lão Hắc lúc này cũng tạo ra một cái hóa thân để cùng ngồi xuống với mọi người.

“ Cạn”

Sau một tiếng này thì tất cả mọi người cùng nhau uống cạn bát rượu của mình, sau đó uống xong thì mọi người lại ngồi xuống bàn, vừa ăn thịt vừa uống rượu, vừa cười nói cùng với nhau.

Trong bữa cơm thân mật, cả gia đình cười nói với nhau vui vẻ, nếu như người ngoài nhìn vào chẳng ai nghĩ rằng tu tập nơi này toàn là siêu cấp đại ma, giết người như ngóe cá.

.....

Sau khi ăn uống vui vẻ xong, lúc này cả gia đình bắt đầu ngồi lại với nhau thương thảo chuyện sau này.

Lúc này đây Xuân Đức nhìn cả nhà lên tiếng:

“ Bây giờ Ác Ma Điện đã phát triển cũng không phải chỉ còn là mấy người như trước kia nữa, bây giờ chúng ta cũng nên phân ra nhiệm vụ riêng cho từng người, mọi người có đồng ý không?”

Mọi người nghe vậy thì đều gật đầu, hiển nhiên không ai phản đối cả nhưng tiếp đó Xuân Đức lại phán một câu xanh rờn khiến cho mọi người tí nữa thì té lẩn.

Xuân Đức lúc này trịnh trọng nói:

“ Tất cả mọi người đều chuyên tâm tu luyện, việc còn lại cứ để Mộng Vân lo. Mọi người cảm thấy có hợp lý không?”

Mộng Vân là người đầu tiên ném cho Xuân Đức một cái ánh nhìn không thiện cảm, về phần những người khác thì hai mặt nhìn nhau.

Xuân Đức thấy mọi người không phản đối gì thì cười nói:

“ Như vậy tất cả mọi người đều đã đồng ý rồi, Mộng Vân cô có ý kiến gì hay không? Mà thôi ý của ta cũng là ý của cô rồi, khỏi cần nói ta cũng biết là cô đồng ý rồi.”

Mọi người nghe vậy thì hết ý, Mộng Vân nghe hẳn nói thế thì tiếp tục cúi đầu ăn cơm, không thèm nhìn hẳn nữa. Nàng biết bản thân có phản đối cũng vô dụng, với lại Xuân Đức nói cũng không có sai, nếu hẳn không nói thì nàng cũng làm như vậy.

Tiếp đó Xuân Đức lại nói, hẳn lần này là thật sự nghiêm túc cũng không có đùa cợt nữa:

“ Tiếp theo cần tìm nơi để cho lão Hắc tấn cấp, việc lần này cực kỳ quan trọng không thể sai sót, đối với việc này mọi người có ý kiến gì không?”

Lão Hắc đang ngồi gần đó, nghe vậy thì lên tiếng:

“ Việc này không gấp, lần trước ta tách đôi thân thể sau đó lại dùng đi 7 thành sinh cơ tích lũy để tái tạo lại thân thể, vì vậy sinh cơ dũ trữ hiện tại đã không đủ cần phải bổ sung, trước hết phải tích lũy sinh cơ đã rồi mới tính đến truyện tấn cấp.”

Lão Hắc nói xong thì Mộng Vân tiếp lời:

“ Với theo muội thấy thì việc Hắc đại ca tấn cấp vẫn là nên chờ Huyền đại ca tỉnh lại như vậy sẽ nắm chắc hơn vài phần, không thể giống như Củ Cải được, nếu lần này không phải có dự trữ sung túc tế phẩm thì mọi việc liền không xong.”

Hắc Âm Ma Thụ nghe vậy thì gật đầu đồng ý nói:

“ Việc của Củ Cải là phát sinh ngoài ý muốn, có điều lần sau không thể không đề phòng trường hợp như vậy có thể xảy ra, về việc ta tấn cấp thì

theo như Tiểu Vân nói vẫn là đợi cho lão Huyền tỉnh lại, có được lão Huyền cùng Củ Cải ở bên thì ta mới có mười phần nắm chắc.”

Xuân Đức nghe vậy thì nhìn qua những người khác trong gia đình hỏi:

“ Cả nhà ai có ý kiến gì khác không?”

Mọi người đồng thời lắc đầu, hiển nhiên không ai phản đối gì cả.

Thấy mọi người vậy thì Xuân Đức gật đầu nói:

“ Như vậy mục tiêu chúng ta hiện tại có hai cái. Thứ nhất là tìm nơi đặt chân, thứ 2 là tìm kiếm nguồn thức ăn giúp lão Hắc lần nữa tích lũy đầy đủ sinh mệnh chi lực, cũng đồng thời tích lũy một ít. Như vậy mọi người thấy chúng ta nên tới nơi nào làm nơi đặt chân?”

Nghe hẳn nói thì Vũ Y đáp:

“ Chúng ta có thể dừng chân nơi này luôn, nơi này dù sao cũng là phúc địa, cần gì đi tìm nơi nào khác nữa, còn kẻ nào tới dám tranh cướp với chúng ta liền giết kẻ đó, cũng tiện thể vì Hắc đại ca thu thập sinh mệnh chi lực.”

Mọi người nghe thế thì đầu trầm ngâm suy tư một lúc lâu tiếp đó Bóng Ảnh, Nguyên Ma, Long Sát, Huyết Vận đồng thời nói:

“ Tán thành.”

Những người khác còn lại nhìn nhau một cái cũng đồng thời nói:

“ Không có ý kiến. Tán thành.”

Xuân Đức nhìn qua lão Hắc thấy lão Hắc cũng gật đầu thì hẳn nhìn qua mọi người nói:

“ Thông qua đề xuất của Tiểu Y, từ này chúng ta sẽ lấy nơi này làm nơi đặt chân tại Ma Giới.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1472: Xây Dựng Một Nơi Có Đền Mà Không Có Về

Ngày tiếp theo.

Sau khi đã có quyết định chọn nơi đặt chân chính tại nơi Xuân Đức thuê biển, mọi người lúc này bắt tay vào xây dựng, kiến thiết nơi đây trở thành một cái cắm địa, người nào đi vào trong người đó chết.

Nhưng trước khi xây dựng cắm địa, Hắc Âm Ma Thụ liền giúp mọi người trước tiên loại bỏ tất cả những thiên địa tiên khí ở bên trong cơ thể, sau đó lại truyền cho mọi người công pháp “tu ma”, làm như vậy cốt yếu là để thích hợp sống ở Ma Giới.

Xuân Đức sau này sống ở Ma Giới cũng không phải ngày một ngày hai mà là trường kỳ nếu hắn đã ở lại đây thì những người khác cũng vậy, mà tiên thạch thì có hạn nên tính đến tương lai không thể không cho mọi người chuyển đổi phương pháp tu luyện.

Thực ra thì tu ma hay tu tiên cũng giống nhau cả thôi, mục đích cũng chỉ là sống lâu hơn, ăn trên ngồi chốc thiên hạ, tận hưởng hết tất cả lạc thú trên đời.

.....

Sau khi đã giúp tất cả mọi người chuyển đổi phương thức tu luyện xong, thì cũng là lúc chính thức bắt tay vào công việc chính.

Diện tích mảnh phúc địa này cực kỳ lớn, phạm vi lên tới mấy triệu dặm vuông, mà với nhân số hiện tại của Ác Ma Điện thì không cách nào mỗi thời mỗi khắc chú ý động tĩnh toàn bộ mảnh phúc địa này được.

Nếu như con đàn tang thi cấp bậc Tinh Vương Cảnh thì việc này không thành vấn đề nhưng hiện tại thì khó, may mắn vẫn còn đàn “Thái Cổ Phệ Ma Trung”, hiện tại Xuân Đức vẫn có thể kiểm soát phạm vi trung tâm của phiến phúc địa này.

.....

Đàn Ma Lang, đàn “Thái Cổ Phệ Ma Trung”, đám cường giả Tinh Vương Cảnh, Hằng Vương Cảnh, Thiên Vương Cảnh, nhóm thú sủng, ngay cả đám tạp dịch mấy vạn người cũng được mang ra bên ngoài.

Thoáng cái bên trong không gian vong linh chỉ còn mình lão Hắc cùng với Vô Địch hai người.

Bây giờ không gian vong linh lại biến thành nơi tập kết tài nguyên vật tư, đồng thời cũng là nơi nuôi trồng những loại kỳ hoa dị thảo quý hiếm.

Dưới sự chỉ đạo của lão Hắc, mọi người bắt đầu phân ra đi bố trí một cái siêu cấp trận pháp, lão Hắc chính là một lão ma đầu sống cực lâu, trận pháp cao siêu tên này biết rất nhiều, có điều tài nguyên vật tư không đủ nên tạm thời chỉ có thể bố trí ra một vài cái sát trận, dăm ba cái huyền trận, thêm vào mấy cái trận phòng ngự. Lão Hắc có thể nhất tâm đa dụng nên việc hẳn có thể cùng lúc chỉ dẫn chỉ mấy vạn người đồng thời bố trí trận pháp cũng không phải là cái gì khó khăn.

Có điều diện tích nơi này rất lớn, bố trí vài hơn chục cái siêu cấp đại hình trận pháp có thể nói là khó khăn chồng chất khó khăn. Cái khó khăn nhất chính là nhân lực.

Vì thế đám cao tăng của Ác Ma Điện quyết định trước hết đi bắt người, có đủ nhân lực rồi lại tính tiếp.

---o0o---

Nói tới cũng hay, vì có lần thiên địa chúc phúc do Xuân Đức tạo nên vì vậy mà đủ loại kỳ hoa dị thảo quý hiếm mọc lên, không những kỳ hoa dị thảo mà còn có rất nhiều mả ma tinh lộ thiên, càng tới gần nơi Xuân Đức tiến hành thuật biến thì càng nhiều.

Tài nguyên nhiều như thế, dù có ở Tiên Giới thì cũng là một miếng thịt béo, huống gì ở ma giới nơi chó ăn đá gà ăn sỏi này. Vì thế nơi đây chỉ sau vài ngày liền thu hút rất nhiều ma tộc đi tới tìm kiếm kỳ hoa dị thảo giá trị, những kẻ đầu tiên đến nơi này chính là đám ma tu đơn độc, tiếp đó là những thế lực vừa và nhỏ, cuối cùng là đến những thế lực lớn, siêu cấp đại thế lực cũng tham gia việc tranh đoạt chia cắt miếng thịt mỡ này.

---o0o---

Lúc này đây, ở bên ngoài phiến phúc địa nơi Xuân Đức chọn làm điểm dừng chân.

Đang có cực kỳ đông đúc ma tộc tụ tập nơi đây, nhân số nhiều có chút khiến người ta hoa cả mắt, đám ma tộc này hình dạng cũng không có cái gì xấu xí nhìn cũng bình thường, chỉ là thân thể nhìn có hơi chút đen, ánh mắt hơi đỏ, trên thân tản ra khí tức đôi phần tác ác mà thôi.

Thực ra ma tộc thì cũng chia làm nhiều loại, ma tộc chính thống, kẻ bị ma khí đồng hóa, hoặc các tộc quần khác tu luyện ma khí, có điều cứ ở bên Ma Giới, tu luyện Ma Công hấp thụ thiên địa ma khí thì đều gọi chung là ma tộc cả.

.....

Tại bên trên đầu ba con cột thú, phân biệt có ba người hai nam một nữ, hai người nam tử một già một trung niên, còn nữ tử còn thì giống một thiếu nữ, lúc này đây ba người đang cùng nhau nói chuyện.

Lão giả mặc huyết bào, ánh mắt lờm sâu, trên đầu không có tóc, nhìn về phiến phúc địa trước mắt thì nói:

“Lệ Hoa đạo hữu, Kỳ Nha đạo hữu, bây giờ chúng ta nên làm sao phân chia phiến phúc địa này?”

Kỳ Nha là tên trung niên cao to, hình thể hần tráng kiện, ánh mắt như hứng thú, trên mặt rất nhiều vết thương nhìn có phần đáng sợ, nghe được lão giả mặc huyết bào nói thì đáp:

“Không vội, không vội, trước hết phải tìm hiểu xem nguyên nhân vì sao lại hình thành nên một phiến phúc địa thế này, chẳng lẽ Hắc Ma đạo hữu không có hứng thú với điều kia sao? Biết đâu lại là có bảo vật tuyệt thế.”

Hắc Ma lão quái nghe vậy thì nhướng mày lên, tiếp đó hắn nói:

“Không cần biết nơi đây đến cùng là cái gì tạo nên nhưng Âm Ma Tông chúng ta muốn bốn thành tài nguyên ở nơi này, về phần có bảo vật kinh thiên gì thì dựa vào thực lực cùng cơ duyên của từng người.”

Nghe lão giả nói vậy thì sắc mặt hai người khác liền trở nên âm trầm.

Lệ Hoa vốn đang yên lặng, đột nhiên lên tiếng:

“Bốn thành tài nguyên nơi đây sao? Hắc Ma lão quái ngươi mồm cũng quá rộng rồi chứ, một ngụm lại muốn nuốt bốn thành, ngươi không sợ nuốt không vào còn rưng hết răng sao?”

Lệ Hoa vừa nói xong thì Kỳ Nha cũng lên tiếng:

“ Hắc ma lão quái, ngươi lại có tư cách gì mà dám tranh phần hơn?”
Nếu có thì cũng là ta đây Kỳ Nha đạt tới.”

Hắc Ma lão quái nghe vậy thì thản nhiên nói:

“ Trong ba người chúng ta , ta là người mạnh nhất vì thế mà có tư cách nắm bốn thành, nếu các ngươi ai không phục có thể tới đánh một trận, ta tùy thời phụng bồi.”

Vừa nói xong thì hắn liền thả ra khí tức của bản thân, tên này vậy mà đã đạt tới Hằng Vương Cảnh bốn tầng. Cảm nhận được khí tức từ trên thân thể Hắc Ma lão quái tản mạn đi ra thì nội tâm Lệ Hoa cùng trung niên Kỳ Nha đều là cả kinh, giật mình không thôi. Có điều trong lòng hay người lại cười lạnh.

Lệ Hoa sắc mặt có phần khó coi nói:

“ Ngươi vậy mà đột phá thành công rồi? Thảo nào lại lớn lối như vậy.”

Nhưng mà lão quái nhà ngươi tiến bộ, ta chẳng lẽ lại không tiến bộ.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1473: Xây Dựng Một Nơi Có Đi Mà Không Có Về(1)

Vừa nói xong thì Lê Hoa liền thả ra khí tức của bản thân, so với lão giả huyết bào thì cũng tương đương với nhau.

Lê Hoa vừa thả ra khí tức của bản thân thì Kỳ Nha cũng vậy, hắn cũng đồng dạng thả ra khí tức của bản thân, khí tức trên người hắn so với Lê Hoa cùng lão giả huyết bào còn muốn thâm hậu hơn nhiều.

Cảm nhận được điều này, Lê Hoa kinh ngạc nói:

“ Không ngờ Kỳ Nha đại ca vậy mà cũng tiến vào Hằng Vương Cảnh bốn tầng hơn nữa đã củng cố cảnh giới, so với tiểu muội vừa bước vào thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.”

Kỳ Nha nghe vậy thì mỉm cười, thu lại khí tức trên người, ánh mắt hắn nhìn về phía lão giả huyết bào hỏi:

“ Không biết Hắc Ma đạo hữu còn muốn một mình chiếm bốn phần tài nguyên nơi này không? Bằng không chúng ta lại so đấu một chút, quyết định xem ai là người mạnh nhất.”

Nhưng ngay vào lúc những người này đang tính toán phân chia lợi ích của cái phúc địa trước mắt thì liên tiếp là tiếng xé gió vang lên, cùng lúc đó là kinh thiên uy áp ép xuống.

Uy áp kia vừa ép xuống liền khí cho tất cả ma tộc nơi này đều là nằm trên mặt đất, đến ngẩng đầu cũng không thể, duy chỉ có mấy người Lê Hoa,

Kỳ Nha cùng Hắc Ma lão quái là có thể miễn cưỡng ngáng đầu nhìn.

Có điều không còn còn tốt, vừa nhìn một cái liền khiến cho bọn họ trái tim bọn họ tí nữa nhảy ra cổ họng. Bọn họ thấy gì, bọn họ thấy một đoàn mấy trăm người từ bên trong mảnh rừng phía trước bay ra.

Mà khí tức trên những người kia phát ra , vậy mà không có ai yếu hơn ba người bọn họ, nhất là khi nhìn thấy mấy người dẫn đầu, ba người liền triệt để sợ ngây người.

“ Cường giả Thiên Vương Cảnh. Nơi này làm sao đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy cường giả.”--- Trong lòng ba người đều mát lạnh.

Lúc này đây cả ba người nào dám còn ngồi trên cột thú nữa, cả ba nhanh chóng đi xuống phía bên dưới quỳ lạy:

“ Lệ Hoa bái kiến các vị đại nhân.”

“ Kỳ Nha tham kiến các vị đại nhân.”

“ Hắc Đào tham bái các vị đại nhân.”

Người mới tới không phải là ai khác mà chính là Bóng Ảnh dẫn theo cao thủ của Ác Ma Điện đi ra ngoài này bắt người. Vốn đã định ra tay từ mấy ngày trước nhưng mà mấy ngày trước người còn chưa nhiều nên ngại ra tay, hôm nay thấy người đã tụ tập lại rất đông nên mới xuống tay.

Bóng Ảnh trên cao nhìn xuống ba người ở bên dưới lạnh lùng nói:

“ Mang theo người của các ngươi đi theo bọn ta một chuyến, có việc tốt đang đợi các ngươi đây.”

Ba người Kỳ Nha, Lệ Hoa, Hắc Ma lão quái nghe đối phương nói có việc tốt chờ đợi bản thân thì trong lòng "lộp bộp" một tiếng , biết là chẳng có

việc gì tốt cả rồi. Có điều lúc này đối diện với toàn cao thủ còn mạnh hơn cả bọn họ thì dù trong lòng có vạn cái không muốn cũng phải đồng ý.

Ba người nhu thuận như mèo nhỏ, đồng thời nói:

“ Vâng, thưa đại nhân.”

Bóng Ánh hài lòng gật đầu, sau đó nhìn qua Nguyên Ma nói:

“ Lão tứ, đệ mang đám người này tới gặp đại ca đi, trên đường đi tên nào lộn xộn thì giết luôn đi.”

Nguyên Ma nghe vậy thì cười hỏi:

“ Lộn xộn thì giết, vậy không lộn xộn có giết không, lâu ngày rồi không giết chóc lại cảm thấy ngứa tay.”

Biết tên này lại đùa thì Long Sát nghiêm mặt nói:

“ Lão tứ không nên đùa, bây giờ là đang làm việc nghiêm túc, để lão đại biết thái độ của lão tứ ngươi thì liền có việc vui để nhìn rồi.”

Vừa nhắc đến Xuân Đức thì nét mặt của Nguyên Ma liền trở nên cứng ngắt, trong cả cái Ác Ma Điện này hẳn không sợ ai , mặc dù có đánh không lại cũng không sợ , nhưng hẳn lại rất sợ Xuân Đức.

“ Đệ đùa chút thôi mà, có cần đụng cái là mang đại ca ra đe dọa đệ không, được rồi đám người này để đệ mang về.”

Bóng Ánh thấy thế thì vừa vỗ vai Nguyên Ma một cái vừa nói:

“ Tốt lắm lão tứ, được rồi đệ mang đám này về đi, mà cầm đệ lấy đám này ra chút giận đấy, bây giờ đang thiếu nhân lực. Bọn ca đi qua nơi khác đây.”

Nói xong thì Bóng Ảnh liền mang một đám cao thủ đi qua nơi khác bắt người. Dù sao phiến phục địa này phạm vi mấy triệu dặm vuông nên mỗi phương hướng lại có một nhóm người hay thế lực nào đó.

Bóng Ảnh cùng mọi người đi rồi, vẻ mặt tươi cười của Nguyên Ma liền biến mất, ánh mắt hấn băng lãnh nhìn tất cả những người nơi đây.

“ Nếu không phải có việc cần dùng đến đám con sâu cái kiến các ngươi thì ta đã sớm giết tất cả, bây giờ các ngươi đi theo ta, tên nào lộn xộn liền giết.”

Hắn vừa nói xong thì tất cả những người đây đều cảm thấy cái cổ mát lạnh, bọn họ cứng ngắc từ từ nhìn xuống, vừa nhìn xuống thì liền lấy một lưỡi đao gió đang gác lên cổ mỗi người.

Cảm nhận được uy năng kinh khủng từ bên trong lưỡi đao gió thì tất cả ma tộc nơi này đều là trên trán chảy xuống mồ hôi to như giọt đậu, bọn họ lúc này cũng biết cái vị đại nhân miệng luôn nói giết giết trước mắt thật có năng lực trong nháy mắt giết toàn bộ bọn họ.

Ba người Kỳ Nha, Hắc Ma lão quái cùng Lệ Hoa lúc này sắc mặt cũng tái nhợt, ba người toàn thân phát lạnh, một chuyển cử động cũng không dám, bọn họ chỉ sợ cử động một chút thì đầu liền bị chém rụng.

Có điều ngay lúc bọn họ cảm thấy khó mà chịu nổi cảm giác này nữa thì rốt cuộc Nguyên Ma cũng thu lại đao gió. Hắn lần nữa hỏi mấy triệu người nơi này.

“ Muốn sống ngoan ngoãn nghe lời đừng có hỏi cái gì, nghiêm cầm bàn tán, đám sâu kiến các ngươi hiểu chưa?”

Nguyên Ma vừa nói xong thì mấy triệu người nơi này liền run lên bần bật, hai hàm răng va chạm với nhau phát ra âm thanh “ cách cách”, tiếp đó

bọn họ mới run run nói:

“Hiểu rõ thừa đại nhân.”

Nguyên Ma nghe vậy thì không nói gì thêm, hấn quay đầu đi vào bên trong bên khu rừng trước mắt, hấn vừa quay người đi thì tất cả ma tộc nơi đây triệu người như một đồng thời đưa tay sờ lên cổ, sau đó nhìn bàn tay, thấy máu dính đầy thì sắc mặt của mọi người đều là trắng bệch.

Tiếp đó tất cả những người nơi này đồng thời đi theo Nguyên Ma tiến vào bên trong mảnh phúc địa, tuy Nguyên Ma đi tít ở đằng trước cũng không có quay đầu lại nhưng ma tộc nơi này cũng không có một ai dám quay đầu bỏ chạy.

Đừng nói là bỏ chạy mà ngay cả nói chuyện cũng không dám, đừng nói là nói chuyện thành lời mà đến cả truyền âm cũng không dám nốt, một đám cứ lạng lẽ mà đi không ai nói cái gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1474: Xây Dựng Một Nơi Có Đến Mà Không Có Về(2)

Hai ngày qua đi, do đám người Bóng Ảnh bắt người kinh khủng quá, cơ hồ tất cả người nào đi tới đây đều đi nhóm Bóng Ảnh bắt đi, thành ra những kẻ khác đang có ý định đến đây cũng e ngại không dám tiến tới nữa.

Thoáng cái mảnh phúc địa nơi này bị lan truyền ra là nơi có yêu ma quỷ quái cực kỳ cường đại ở lại, người tới nơi đây sau đi vào bên trong thì không một kẻ quay trở ra, nghe nói đều đã bị quái vật cường đại ăn mất.

Lời đồn càng truyền càng xa, càng truyền càng nhanh thoáng cái đã có vô số người biết tới mảnh phúc địa dự định xuất hiện cùng với việc người đi vào bên trong liền biến mất một cách dự định.

Người nhất gan nghe việc này thì đều sợ run tim mất mật nhưng đám liều mạng, mấy tên có lá gan lớn sau khi nghe tin thì lại nhanh chóng tiến đến nơi nơi kia nhìn xem. Nhất là khi nghe bên trong nơi kia có rất nhiều thiên tài địa bảo quý giá. Thì càng làm cho đám người kia thêm điên cuồng.

Không những dân liều mạng đi tới mà những tổ chức lớn, thế lực lớn, nghe tin này thì cũng đều cử rất nhiều người tới mảnh phúc địa của Xuân Đức nhìn xem một lần. Nhìn xem bên trong nơi kia rốt cuộc là có yêu ma quỷ quái lợi nào như thế nào chiếm cứ.

---o0o---

Ở bên ngoài thì đang hỗn loạn khắp cả lên nhưng ở sâu bên trong mảnh phúc địa. Khu vực trung tâm.

Lúc này đây sau khi bắt và gieo xuống linh hồn ẩn ký, không chế hơn mười mấy triệu tên ma tộc thì Xuân Đức cùng lão Hắc cuối cùng cũng bắt đầu bố trí siêu cấp đại trận đầu tiên.

Dưới sự chỉ đạo của lão Hắc hơn mười triệu ma tộc tu sĩ ngày đêm bỏ trận, dần dần hình thành nên một cái siêu cấp đại trận.

Thông qua lăng kính quan sát tình hình khắp nơi, nhìn đám ma tộc đang hăng say làm việc không biết mệt mỏi thì Xuân Đức có chút buồn bực nói:

“Chỉ mới hơn mười triệu tên, số lượng này cũng quá ít rồi. Như thế này muốn bố trí đi ra một cái siêu cấp đại hình trận pháp khoảng triệu dặm chắc mất vài năm quá. Nếu muốn hoàn toàn bố trí xong tất cả đại trận trận có khi trăm năm chưa xong. Bây giờ mà còn đám tang thi có phải tốt không?”

Hắc Ám Ma Thụ nghe hẳn nói vậy thì cười:

“Nếu lúc đó không hy sinh đàn tang thi của mi thì mi còn ngồi ở nói chuyện được sao. Đừng có mà tiếc của mãi thế, mi sống lâu với lão Huyền lại lây cái tính keo kiệt của lão ấy rồi. Bằng không chúng ta sử dụng đám Thái Cổ Phệ Ma Trùng kia cũng được mà, tuy bọn nó hơi ngốc nhưng vẫn có thể đấy.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền bác bỏ nói :

“Bọn nó là nhân công chính trong việc thu thập tài nguyên, bây giờ nếu không có bọn chúng thì lấy ai đi thu hoạch tài nguyên bên trong phiên phúc địa này. Bây giờ chỉ còn cách đi ra bên ngoài bắt người thôi. Nhưng mà ta đang lo..”

Lão Hắc kỳ quái hỏi:

“Lo gì?”

Xuân Đức nói :

“ Ta lo lúc ta ra bên ngoài thì nơi đây không có ai trấn thủ, rất dễ xảy ra việc.”

Nghe bản khoản của hấn thì lão Hắc cười nói:

“ Cùng lắm ta để lại nơi đây một bộ thân thể là được chứ gì, có gì đâu mà đáng lo, có ta nơi này tên nào dám tới phá rồi.”

Xuân Đức nghe vậy thì cau mày lại:

“ Làm như vậy có ổn không đây, không có ta ở đây nếu lão bị đám trí đạo đại năng suy tính đi ra thì xong đời, đến lúc đó đám kinh khủng kia cứ xuống vài chục tên Tinh Đế Cảnh cường giả thì chúng ta liền phải bỏ lại nơi này rồi.”

Hắc Âm Ma Thụ cười gian nói:

“ Hắc hắc. Ta quên nói cho Củ Cải mi biết sau khi luyện hóa xong bộ thi cốt của Địa Ngục Băng Long thì ta cũng liền có khả năng chống lại suy đoán của đám trí đạo đại năng kia rồi. Hắc hắc.”

Ném cho lão Hắc một cái nhìn không thiện cảm, Xuân Đức có phần bất mãn nói:

“ Vì sao lão không nói sớm, đậ đen nhà lão, lão mà nói sớm thì ta nào cần phải lo nhiều như vậy, mấy ngày trước đã đi ra bên ngoài càn quét ma tộc nơi này rồi.”

Hắc Âm Ma Thụ nghiêm túc nói:

“ Thực ra ta không thích ở bên ngoài, ta thích ở trong này hơn, dù sao bản nguyên ta ở bên trong nơi đây, đi ra bên ngoài thời gian dài thì thân thể

này sẽ yếu đi.”

Xuân Đức nghe vậy thì hiểu ra, hấn quan tâm hỏi:

“ Thế lão ra bên ngoài thời gian được lâu không, sau bao nhiêu năm thì sẽ suy yếu mà , suy yếu nhiều không?”

Hắc Âm Ma Thụ trầm ngâm một lúc thì mới nói:

“ Thời gian cũng không lâu lắm, nhiều nhất chắc khoảng dăm ba triệu năm, còn sau bao nhiêu năm thì suy yếu ấy hả, chắc tầm vài trăm ngàn năm liền bắt đầu suy yếu, về phần....”

“ Thôi. Lão nín ngay.” Không đợi cho lão Hắc nói xong thì Xuân Đức đã gầm lên, sắc mặt Xuân Đức lúc này y hết quả cà tím. Hấn cảm tức nói:

“ Tự dung ta rất có xúc động cắt lão ra thành nhiều bộ phận rồi đem đi bán, lão cũng lười quá mức rồi. Giúp được ta mà không chịu giúp.”

Thấy Xuân Đức nổi cáu thì lão Hắc cũng không đùa nữa, hấn lúc này nghiêm túc nói:

“ Không đùa nữa, ta không ra ngoài cũng không phải là không muốn giúp mi, mà là như vậy ảnh hưởng đến tốc độ khôi phục của lão Huyền, mất đi không gian nơi đây cung cấp sinh mệnh chi nguyên thời gian lão ấy tỉnh lại sẽ phải kéo dài thêm không ít.”

Xuân Đức đang phát cáu nghe vậy thì lập tức như quả bóng xì hơi, vẻ mặt cảm tức lúc trước cũng biến mất không thấy tăm hơi đâu, hấn lúc này lại có chút băn khoăn.

“ Như vậy à, nếu lão ra bên ngoài thì sẽ ảnh hưởng đến lão Huyền như vậy có nên ra ngoài không, dù sao lão Huyền quan trọng chứ mấy cái trận

pháp kia có cũng được không có thì thôi, chẳng quan trọng gì.”

Sống lâu với Xuân Đức nên cũng quen với tính cách của hắn, thấy hắn trong nháy mắt thái độ thay đổi hoàn toàn thì lão Hắc cũng không lấy làm kinh ngạc.

“ Đi nhanh về nhanh, dăm ba ngày thì cũng sẽ không có ảnh hưởng gì?”

Nghe lão Hắc nói vậy thì Xuân Đức vẫn có chút bán tín bán nghi, hắn hỏi lại:

“ Thật vậy à?”

Lão Hắc cười khỏ nói:

“ Mi bình thường rất lãnh tĩnh vì sao cứ dính tới người thân cái là đầu óc liền không dùng được vậy, mà thôi đây là tính cách trời sinh của mi rồi cũng không trách được. Nhưng mà việc này ta nói là thật, không có lừa mi đâu, dăm ba ngày quay lại liền không có vấn đề.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng cười khỏ:

“ Bản tính rồi, nhiều năm rồi vẫn vậy sửa không được, dù sao lợi ích cũng là vật ngoài thân, có cũng được mà chẳng có thì thôi, còn người thân lại có mấy người. Không thể không quý trọng à.”

Nghe Xuân Đức lại bắt đầu thì lão Hắc liền kiên quyết cắt ngang .

“ Được rồi, đi thôi, đi nhanh rồi về.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1475: Đi Bắt Người

Sau khi nói chuyện xong với lão Hắc, thì Xuân Đức liền đi ra bên ngoài, triệu tập cao thủ của Ác Ma Điện, gọi là triệu tập cao thủ cho oai thôi chứ giờ cường giả Ác Ma Điện có mỗi mấy trăm người mà thôi.

Không qua bao lâu thì tất cả mọi người đều đã quay về, nhìn thấy tất cả mọi người đã tập trung đầy đủ thì Xuân Đức nhìn Bóng Ảnh hỏi:

“Lão nhị, người đâu?”

Bóng Ảnh đáp:

“Đại ca đợi một lát, ba người kia đang được đưa tới đây?”

Bóng Ảnh vừa dứt lời thì một âm thanh vang lên:

“Người đã mang tới rồi đại ca.”

Người vừa lên tiếng là Nguyên Ma, sau khi xuất hiện thì hắn liền ném ba người Lệ Hoa, Kỳ Nha, Hắc Ma lão quái đến trước mặt Xuân Đức.

Ba người Lệ Hoa, Kỳ Nha, Hắc Ma lão quái vốn đang cùng những người khác xây dựng đại trận đột nhiên bị Nguyên Ma đi thì đều là sợ hãi không thôi, lúc này đây lại nghe hắn xưng hô với một người là đại ca thì đều là trong lòng khẽ run.

Có điều cả ba người tuy rất tò mò nhưng không dám nhìn lên, sau khi bò dậy thì đều là quỳ ở trên mặt đất.

Xuân Đức nhìn qua ba người thì lạnh lùng hỏi:

“ Nghe nói ba người các ngươi đều là chủ có một đại thế lực ở Địa Nguyên Ma Châu phải không?”

Ba người ngay lập tức đáp lời, Kỳ Nha nói:

“ Vâng thưa đại nhân, tiểu nhân là một trong lục đại lão tổ của Kỳ Ma Môn.”

Tiếp đó Lệ Hoa nói:

“ Còn tiểu nữ là một trong tứ đại lão tổ của Huyền Mộng Các.”

Cuối cùng là Hắc Ma lão quái:

“ Tiểu nhân cũng là một trong ngũ đại lão tổ của Hắc Ma Tông.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Rất tốt, bây giờ cả ba thế lực các ngươi đều bị ta thu phục, sau này sẽ là thế lực lệ thuộc Ác Ma Điện, bây giờ các ngươi đi trước dẫn đường, quay về thế lực của các ngươi, còn các ngươi cần phải làm gì thì trên đường đi sẽ có người nói cho các ngươi biết.”

Ba người Kỳ Nha, Lệ Hoa, Hắc Ma lão quái nghe vậy thì trong lòng lại khẽ run lên, có điều bọn họ cũng không cảm thấy buồn ngược lại còn vui mừng, dù sao làm thế lực phụ thuộc cho một thế lực mạnh hơn cũng không phải điều gì xấu hổ. Hơn nữa thế lực này còn mạnh quá mức bọn họ mong đợi.

Tiếp đó Xuân Đức lại nhìn qua chúng cường giả Ác Ma Điện hỏi:

“ Thiên giới bảo đã mang đầy đủ chưa?”

Chúng cường giả đồng thời đáp:

“Đã đủ rồi thưa điện chủ.”

Nhẹ gật đầu Xuân Đức nhìn qua mọi người phân phó:

“Anh sẽ mang theo một nửa cường giả đi cùng với cô gái nhỏ này.”

Xuân Đức vừa nói thì chỉ về phía Lệ Hoa, vì không biết tên nên hắn gọi nàng là cô gái nhỏ.

Bóng Ánh nhìn qua Lệ Hoa nói:

“Đi theo ta.”

Lệ Hoa nghe vậy thì đứng dậy đi tới bên cạnh Bóng Ánh, nàng cùng với Bóng Ánh sau khi nói vài câu thì liền cùng một nửa cường giả nơi này rời đi.

Bóng Ánh rời đi, Xuân Đức lại nhìn qua Long Sát nói:

“Lão tam mang theo những người khác cùng lão già này. Về phần ca sẽ cùng với lão tứ đi với tên này.”

Long Sát sau khi nghe xong phân phó thì liền gật đầu tiếp đó liền rời đi.

Lúc này đây nơi này chỉ còn có 3 người, Xuân Đức, Nguyên Ma cùng Kỳ Nha. Nhìn thấy Long Sát đi xa, Nguyên Ma hỏi:

“Đại ca, làm sao không để đệ đi thế tam ca, tam ca chậm chạp suy nghĩ cứng nhắc không thích hợp làm việc một mình đâu.”

Xuân Đức nghe vậy thì không khách khí nói:

“ Lão tam tuy có đàn đàn ngọc ngọc một chút nhưng ít ra vẫn còn được việc, để lão tứ người đi một một mình thì đại ca ta mới không yên tâm đây, lão tứ người mà hứng lên lại đồ sạch nguyên tông của người ta, đến lúc đó lại mang đồng thi thể về giao cho ca có đúng hay không?”

Nguyên Ma nghe vậy thì cười gượng nói:

“ Đại ca quá lời, làm gì đến nỗi như thế . Ha ha.”

Nhìn thấy cái điệu bộ này, lại nghe được hai người nói chuyện, Kỳ Nha ở bên cạnh trên trán cùng sau lưng không ngừng tuôn ra mồ hôi lạnh.

Xuân Đức ném cho Nguyên Ma một cái ánh nhìn khinh bỉ rồi nói:

“ Đại ca ta còn không biết tính của lão tam người, được rồi, bây giờ chúng ta đi với thế lực của tên này, mà người tên gì?”

Xuân Đức lúc này mới nhớ ra bản thân còn chưa biết tên đối phương nên không khỏi hỏi.

Kỳ Nha nghe hẳn hỏi thì lập tức cung kính vạ phần nói:

“ Tiểu nhân tên Kỳ Nha.”

Gật gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Kỳ Nha sao, tên rất hay , nghe giống như răng con heo vậy, Kỳ Nha Trư . Hắc hắc. Được rồi, người đi trước dẫn đường đi.”

Kỳ Nha nghe vậy thì trong lòng không khỏi cười khổ, vị đại nhân trước mắt này tính cách quá khác với những người còn lại khiến hẳn có chút không thích ứng được, mấy ngày này hẳn tiếp xúc với người của Ác Ma Điện ,gặp 100 người thì cả 100 người đều là lạnh lùng ,hiếu sát, chỉ cần làm trái lời một lần liền xong đời.

Vì thế khi thấy tính cách có phần thân thiện của Xuân Đức khiến hắn không thích ứng kịp. Nhưng hắn nào biết cái tên bộ dạng hiền lành thân thiện kia so với tất cả những tên còn lại bên trong Ác Ma Điện đều phải lạnh lùng , hiếu sát hơn. Kỳ Nha mà biết được hắn, sẽ không có cái suy nghĩ kia.

Tiếp đó Xuân Đức, Nguyên Ma cùng Kỳ Nha liền hướng về phía Kỳ Nha Môn mà bay đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1476: Đi Bắt Người(1)

[Lưu Ý: Xuân Đức hiện tại đang tại Ma Giới. Ở Thiên Huyền Ma Vực - Địa Nguyên Ma Châu.]

Huyền Mộng Các cũng là một thế lực cỡ lớn tại Địa Nguyên Ma Châu, bên trong thế lực cũng có mấy tên đại ma cấp bậc Hằng Vương cảnh tọa trấn, môn hạ phía dưới cũng có vài chục tỷ thành viên. Có điều thành viên của Huyền Mộng Các phân bố khắp nơi cũng không tụ tập một chỗ.

Trụ sở chính của Huyền Mộng Các cách nơi dừng chân của Ác Ma Điện cũng không phải qua xa, lấy tốc độ của đám người Bóng Ảnh chỉ chưa tới nửa ngày liền đã tới nơi.

.....

Đứng trên trời cao, nhìn xuống phía dưới thấy liên miên kiến trúc nối liền với nhau thì Bóng Ảnh có phần tán thưởng nói:

“ Cũng không tệ, xem ra Huyền Mộng Các ở Địa Nguyên Ma Châu sống cũng rất tốt, nếu dùng nơi này làm phân bộ sau này của Ác Ma Điện ta cũng tốt.”

Lệ Hoa nghe vậy thì cúi đầu nói:

“ Cảm ơn đại nhân đã khen ngợi, Lệ Hoa cảm kích vô cùng.”

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“ Vẫn là nên tiến hành việc chính đi, việc phân bộ sau này lại nói, người dẫn chúng ta đi vào gặp mấy người còn lại, ta cũng không muốn đao to búa lớn làm gì.”

Nghe hắn nói vậy , thì Lê Hoa lần nữa cúi đầu nói lời cảm ơn:

“ Cảm ơn đại nhân, tiểu nữ nhất định khẽ khuyên mọi người. Việc này xin đại nhân giao cho tiểu nữ đi làm.”

Bóng Ảnh gật đầu nói:

“ Được, làm tốt có thưởng.”

Tiếp đó Bóng Ảnh vận dụng thần thông kinh người của bản thân mang tất cả mọi người đi vào bên trong Huyền Mộng Các, không có bất kỳ ai phát hiện ra bọn họ, cứ như vậy mấy trăm người không một tiếng động tới mật địa của Huyền Mộng Các.

Mật địa của Huyền Mộng Các nằm sâu bên trong một khu ma thụ, đám ma thụ này không phải cây bình thường mà tất cả đều thành tinh, bọn nó nhìn giống trúc có điều không lá, thân cây đen thui, đã vậy còn có mấy khuôn mặt quỷ bên trên thân cây, có điều khi bọn nó thấy Lê Hoa đi vào thì tất cả đều dẹp đường.

Không qua bao lâu thì nhóm người Bóng Ảnh đã đi tới khu vực trung tâm của nơi đây. Vì lúc đến nơi này mọi người cũng không có che giấu nữa nên lập tức bị người phát hiện.

Mấy tiếng quát chói tai đồng thời vang lên:

“ Người nào ? Dừng lại ngay, không biết nơi này là cấm khu hay sao mà dám tự tiện đi vào.”

Thanh âm vừa rơi xuống thì hai bóng đen bay ra bên ngoài, bọn nó cũng không phải ma tộc mà là hai con rết cực lớn có phần trên là người.

Nhìn thấy hai con rết này thì Bóng Ảnh nhú mày nói:

“ Đi qua một bên chơi.”

Hai con rết kia vừa bắt gặp Bóng Ảnh nhú mày thì lập tức vẻ mặt hung ác thu lại, sau đó ngoan ngoãn đứng qua hai bên, bọn nó còn không biết trong những người này có Lệ Hoa bên trong nữa.

Tiếp đó nhóm người Bóng Ảnh lại tiếp tục tiến lên, khi đi qua hai con rết thì mấy tên cường giả Ác Ma Điện cũng không quên vỗ vai an ủi bọn nó.

Có điều mỗi lần như vậy thì hai con rết có phần trên là người kia đều là run lên, sau khi mấy trăm người đi qua hai đứa bọn nó liền nằm bẹp trên mặt đất.

.....

Ở cách nơi đám người Bóng Ảnh không xa, đang có năm người đang ngồi cùng với nhau, trong năm người thì có 2 nam , 3 nữ.

Hai nam nhân kia một người còn rất trẻ tuổi, người còn lại đã là lão đầu, về phần ba nữ tử khác thì đều xinh như hoa như ngọc, nhìn chẳng giống như lời đồn ma tộc xấu xí chút nào.

Có điều ba nữ tử sắc mặt thập phần câu nệ, còn hai nam nhân kia thì đang thoải mái uống rượu, trò chuyện với nhau, đôi khi còn cười lên “ ha hả.”

Nhưng vào lúc này người trung niên sắc mặt đột nhiên biến đổi nhìn về phía nơi xa, thanh niên thấy thế thì kinh ngạc hỏi:

“ Làm sao vậy Kha La Ma ?”

Trung niên nhân có tên Kha La Ma kia nói:

“ Có người đang đi qua bên này, có điều những người kia không biết dùng bí thuật gì mà có thể che giấu hồn niệm của ta, mặc dù biết bọn họ nơi đó nhưng lại hoàn toàn không thể nhìn thấy. Người đến không đơn giản.”

Nói xong thì hắn lại nhìn qua ba nữ tử đang ở bên cạnh hỏi, giọng điệu có chút bất thiện:

“ Huyền Mộng Các hôm nay có khách quý đến chơi sao, vì sao ba người các ngươi không báo cho lão phu một tiếng.”

Đúng lúc này một thanh âm có phần kinh ngạc vang lên:

“ Ấy ,làm sao nơi này lại nhiều ra một tên Thiên Vương Cảnh thế này?”

Nghe được âm thanh này thì năm người nơi đây tất cả đều nhìn qua bên phía thanh âm vừa phát ra, ngay khi nhìn qua thì ba nữ khác đều là kêu lên:

“ Lệ Hoa nhưng rất nhanh ba người liền im bật, ba người mở mắt trừng trừng nhìn những người đi ở bên cạnh cùng phía sau Lệ Hoa.”

Về phần lão giả sau khi nhìn thấy đám người Bóng Ảnh xuất hiện thì sắc mặt liền kịch biến, có điều rất nhanh hắn liền thu lại vẻ mặt kia, làm một bộ trấn định, hắn lạnh lùng hỏi:

“ Các ngươi là người nào?”

Người đến không ai khác chính là đám người Bóng Ảnh, có điều cũng không ai ngờ rằng nơi này lại còn xuất hiện một tên Thiên Vương Cảnh nhị trọng.

Bóng Ảnh nhìn thấy lão giả thì có phần hứng thú đánh giá một hồi, sau đó hấn qua hỏi Lệ Hoa:

“ Thế lực của các ngươi có cả cường giả bậc này sao, còn ai nữa thì đều gọi ra nốt đi, sau đó cùng chúng ta đi về Ác Ma Điện.”

Lệ Hoa nghe vậy thì cười có chút ngượng ngùng nói:

“ Thừa đại nhân, vị tiên bối kia không phải là người của Huyền Mộng Các mà là đại trưởng lão của thượng tông. Huyền Mộng Các chỉ có bốn người thôi.”

Bóng Ảnh nghe thế thì cũng hiểu, ra, hấn lúc này hỏi ra một câu khiến người ở đây đều là không khỏi sửng sốt. Bóng Ảnh nhìn lão giả hỏi:

“ Ngươi cảm thấy mạng sống đáng quý không?”

Lão giả nhìn thấy bộ dạng của Bóng Ảnh thì trong lòng lạnh lẽo nhưng mặt ngoài vẫn làm ra vẻ trấn định, hấn híp mắt hỏi:

“ Ngươi hỏi vậy là có ý gì?”

Bóng Ảnh cười nói:

“ Cũng không có ý gì xa xa cả, nếu như ngươi cảm thấy mạng sống đáng quý thì tự nguyện thần phục ta, còn nếu cảm thấy chán sống thì ta sẽ giết ngươi sau đó là chế ngươi thành con rối, đơn giản vậy thôi.”

Lời này vừa ra, cả hiện trường liền vắng lặng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1477: Đi Bắt Người(2)

Kha La Ma lão giả nghe Bóng Ảnh nói nói như vậy thì thoáng cái ngây ngốc, cuộc đời hắn cũng là lần đầu tiên nghe có người muốn giết hắn sao đó lại chết thành con rôi. Hắn lúc này giận quá mà cười:

“ Tốt, tốt, tốt lắm, không biết từ đâu tới một con tạp chủng cũng dám ở trước mặt lão phu khẩu xuất cuồng ngôn, nếu hôm nay lão phu không rút gân lột da của ngươi thì lão phu không mang họ Kha nữa mà sẽ đổi thành họ của ngươi.”

Theo lời nói của hắn, sắc mặt của lão giả càng lúc càng trở nên âm trầm, thoáng cái liền đã âm trầm như nước, đồng thời từ trên người hắn tản mạn ra khí tức kinh khủng, cùng lúc này trên người hắn bốc lên ma diễm ngập trời, vô số hồn phách ở bên trong ma diễm kia liên tục thét gào.

Mấy nữ tử cùng với thanh niên đang ngồi ở gần lão giả thì lúc này hoảng sợ, một đám nhanh chóng lùi về phía sau, có điều ánh mắt của bọn họ hoàn toàn khác nhau, thiếu niên kia thì vẻ mặt hưng phấn, còn ba nữ tử thì sắc mặt trắng bệch.

Thiếu niên lúc này ôm tay trước ngực cười lạnh nói:

“ Một đám có mắt như mù vậy mà dám đắc tội với Kha La Ma trưởng lão. Ta lại muốn nhìn xem đám ngu ngốc này chết như thế”

Hắn còn chưa nói xong thì thần sắc đột nhiên cứng đờ những lời vừa muốn nói ra lập tức nuốt xuống, không chỉ có hắn mà ba nữ tử bên cạnh hắn

lần lão giả tên Kha La Ma kia cũng đều là như vậy.

Lúc này đây bọn họ đột nhiên cảm nhận đến bốn luồng linh áp còn khủng bố hơn cả Kha La Ma lão giả tản mạn đi ra, bốn luồng linh áp không lồ kia đến từ đám người Bóng Ảnh.

“ Dám nhục mạ phó điện chủ, ngươi đây quả thực chán sống rồi.”--- Một tên Thiên Vương Cảnh đứng ở bên cạnh nhìn lão giả quát lạnh một tiếng.

Một người khác ở bên cạnh nói:

“ Phó điện chủ không cần ra tay, tên này chỉ cần mấy người bọn thuộc hạ là đủ.”

Bóng Ảnh trong mắt lóe ra ánh sáng màu tím yêu dị, hấn liếm môi một cái rồi nói:

“ Có chút thú vị, người này là của ta.”

Lời còn chưa dứt thì thân ảnh của Bóng Ảnh đã biến mất, ngay khi hấn vừa biến mất thì lão giả đối diện lập tức cảm nhận được nguy hiểm trí mạng, hấn lúc này đột nhiên xoay người, sau đó hung hăng nện ra một quyền.

Quyền kinh rít gào, từ bên trong nắm tay của lão giả bắn ra một cái khuôn mặt quỷ dữ tợn. Mặt quỷ dữ tợn há lớn miệng cắn về một phía không gian vô định bên trên không trung.

“ Phúc...”

Có điều lúc này từ trước ngực hấn đột nhiên hiện ra năm cái móng vuốt.

Bóng Ánh xuất hiện ở phía sau lưng lão già, một tay cầm xuyên qua lồng ngực của lão ta, vẻ mặt của Bóng Ánh lúc này có phần cụt hứng nói:

“ Người cũng thật làm ta thất vọng, chỉ là một chút tiểu xảo chiến đấu đơn giản vậy cũng khiến cho người mắc lừa, ta quả thực lúc trước có chút đã đề cao người rồi. Bây giờ người nói xem nên làm thế nào?” Lão già từ từ nhìn xuống trước ngực, ánh mắt có phần khó tin, mãi khi hắn nghe Bóng Ánh nói thì mới hồi thần lại, lúc này đây giọng điệu của hắn ta trở nên mềm yếu.

“ Đừng giết ta...Đại...Đại nhân xin đừng giết ta, ta nguyện thuận phục đại nhân, xin đại nhân tha ta một mạng.”

Bóng Ánh nghe vậy thì cười nham hiểm:

“ Nếu ngoan ngoãn như vậy từ đầu thì có phải tốt hơn không.”

Nói xong thì Bóng Ánh rút tay ra khỏi lồng ngực lão già, đồng thời một tay khác điểm lên trên đầu lão ta, ngay khi tay trái Bóng Ánh vừa điểm lên trên đầu lão ta thì cả thân hình lão già run lên, toàn thân lão ta tràn ra đài lượng hắc khí, vết thương trước ngực cũng nhanh chóng liền lại.

Tiếp đó hắn quay đầu, quỳ gối hướng Bóng Ánh cúi lạy:

“ Cảm ơn chủ nhân đã không giết, thuộc hạ sau này thề sống chết đi theo chủ nhân.”

Giọng nói của hắn muốn có bao nhiêu chân thành thì có bấy nhiêu chân thành.

Những người khác không phải thành viên của Ác Ma Điện nhìn qua một màn như vậy thì đều là dựng tóc gáy, lúc này đây trong nội tâm của mỗi người đều là kinh hoàng không thôi.

Bóng Ảnh nhìn lão giả cười nói:

“ Từ hôm nay trở đi, người sẽ là nô bộc thứ hai nằm dưới quyền của ta, về sau tên của người sẽ là Huyết Nhị.”

Lão giả cung kính dập đầu nói:

“ Tạ ơn chủ nhân ban tên.”

Tiếp đó lão giả đứng dậy, đi tới phía sau Bóng Ảnh.

Xử lý xong lão giả rồi thì Bóng Ảnh nhìn qua phía Lệ Hoa, Lệ Hoa thấy vậy thì lập tức hiểu ý, lúc này nàng tiến lên nói chuyện cùng với ba vị tỷ muội của nàng.

Cũng không rõ là nàng nói cái gì, chỉ thấy vừa nói dăm ba câu thì ba người liền đi tới trước mặt Bóng Ảnh quỳ xuống.

“ Tham kiến phó điện chủ.”

Bóng Ảnh nhìn ba nàng, gật đầu nói: “ Ba người các người hiểu rõ việc bản thân cần làm chưa?”

Ba người đồng thanh đáp:

“ Bọn thuộc hạ hiểu rõ.”

Bóng Ảnh lạnh nhạt nói:

“ Vậy ba người các người cùng với Tiểu Hoa nhanh chóng làm đi, thời gian của ta cũng không nhiều, làm càng nhanh càng tốt.”

“ Rõ.”--- Mấy cô nàng đồng thanh nói. Tiếp đó mấy cô nàng hội ý với nhau một chút sau liền xin phép rời đi.

Thoáng cái nơi này chỉ còn có nhóm người Bóng Ảnh cùng thiếu niên mặc bạch y đang đứng nơi đó không biết làm sao.

Bóng Ảnh nhìn qua thanh niên mặc bạch y lại hỏi một câu giống như lúc trước:

“ Người cảm thấy mạng sống chính bản thân có quý trọng không?”

Thanh niên bạch y vừa nghe vậy thì không một chút do dự liền quỳ xuống nói:

“ Thuộc hạ Phương Hạo tham bái chủ nhân.”

Phương Hạo biết bản thân bây giờ chỉ có một con đường sống chính là thuận phục con quái vật trước mắt này, nếu như làm con quái vật này không vui thì đó chính là tự tìm đường chết, hẳn cũng không muốn giống như Kha La Ma.

Bóng Ảnh nhìn thấy tên này dễ bảo như vậy thì cười nói:

“ Rất tốt, ta thích người thông minh. Thôi đứng dậy đi, trong lúc không có việc gì làm ta muốn hỏi ngươi một chút vấn đề nhỏ.”

Phương Hạo nghe vậy thì đứng lên sau đó cung kính đáp:

“ Xin chủ nhân cứ hỏi, nếu Phương Hạo ta biết nhất định sẽ không giấu giếm.”

Một tên Thiên Vương Cảnh đứng bên cạnh Bóng Ảnh nghe thế thì cười nhạt nói:

“ Có cho ngươi thêm mười lá gan cũng không dám. Ở trước mặt phó điện chủ còn chưa có người nào có can đảm như vậy cả.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1478: Kế Hoạch Nói Tiếp Kế Hoạch

Ngồi xuống bàn đá, Bóng Ảnh không biết từ nơi nào móc ra một quả tim đậm đà máu tươi, vừa cắn ăn vừa nhìn thanh niên bạch y hỏi:

“ Người tên là gì nhỉ, mới nói mà ta lại quên rồi.”

Nhìn thấy Bóng Ảnh đang gặm trái tim đang còn dính máu tươi từng miếng, từng miếng một thì thanh niên bạch y không khỏi nuốt nuốt nước miếng. Hắn có chút run run nói:

“ Thuộc hạ tên Phương Hạo.”

“ À.” Bóng Ảnh hơi kinh ngạc rồi lại hỏi:

“ Phương Hạo sao, tên của người rất giống tên một cừu nhân củ của ta, có điều tên kia bị ta ăn sống rồi. Mà người đi tới Huyền Mộng Các làm gì?”

Trên trán của Phương Hạo lúc này bắt đầu lấm tấm mồ hôi, hắn dùng vạt áo lau đi sau đó nói:

“ Thuộc hạ đến đây là để cùng Lệ Hoa tiên tử kết thân.”

Bóng Ảnh nghe tới từ kết thân thì có chút không hiểu lắm, hắn nhìn qua một tên tùy tùng bên cạnh hỏi:

“ Kết thân là gì thế?”

Tên tùy tùng kia nói:

“ Két thân là kiều như kết bằng hữu vậy thưa phó điện chủ.”

Bóng Ánh nghe vậy thì cái hiểu cái không, nói về giết người, hành hạ người thì hẳn thành thạo lắm nhưng mà nói về mấy thứ nhân sinh bình thường thế này thì hẳn không không khác gì thằng thiếu năng cả.

Nhìn Phương Hạo, Bóng Ánh lại hỏi:

“ Tiêu tử ngươi là từ cái thế lực nào đi ra? Cái thế lực kia lại là cái dạng gì? Cường giả đỉnh cấp tu vị thế nào? Ngươi lại có địa vị gì trong cái thế lực kia?”

Nghe xong Bóng Ánh hỏi một tràng dài thì Phương Hạo cũng không có do dự, hẳn ngay lập tức trả lời.

“ Thưa chủ nhân, thuộc hạ đến từ Luyện Thần Tông, bên trong tông môn địa vị thuộc cũng không thấp, là một trong mấy nhân tuyển có khả năng tiếp nhận tông chủ vị trí đời tiếp theo, bên trong Luyện Thần Tông có ba gia tộc đồng thời nắm giữ, Kha La gia tộc cũng chính là gia tộc của thuộc hạ, hai gia tộc khác phân biệt là Ninh Lý Ma cùng Tây Sắc Phi Ma, trong ba gia tộc thì đều có một vị lão tổ nữa bước Thần Vương nhưng theo tin tức thuộc hạ biết được thì lão tổ Tây Sắc Phi Ma đã bước qua giai đoạn thứ hai.”

Bóng Ánh có phần kinh ngạc hỏi:

“ Lai lịch của tiêu ngươi cũng tạm được đấy, thảo nào bên người của một tên Thiên Vương Cảnh đi theo, Mà Luyện Thần Tông của các ngươi ở Thiên Huyền Ma Vực thì có địa vị thế nào?”

Hắn vừa hỏi xong thì Phương Hạo lại lập tức đáp:

“ Thưa chủ nhân, Luyện Thần Tông ở bên trong Thiên Huyền Ma Vực cũng là cự đầu thế lực, cũng không có mấy thế lực có thể so được với nó, về phần ở Địa Nguyên Ma Châu thì Luyện Thần Tông chính là thế lực đứng đầu, bao trùm lên tất cả những thế lực nơi đây.”

Nghe hẳn nói thì Bóng Ảnh nghi hoặc hỏi:

“ Nghe tiểu tử ngươi nói thì ta tự dung cảm thấy ngươi đến Huyền Mộng Các hẳn là có mục đích khác đi, chứ không phải chỉ là đơn giản kết thân. Lai lịch của ngươi lớn như thế vậy mà còn muốn đi kết thân cùng với một tiểu môn, tiểu phái như Huyền Mộng Các làm gì?”

Lúc này ở bên cạnh Bóng Ảnh có một nữ tử nhỏ giọng nói:

“ Thưa phó điện chủ, người nói nói là kết thân nhưng chỉ là mặt ngoài, còn thực tế là tiểu tử này đang tìm kiếm người ủng hộ bản thân, gây dựng thế lực để tranh đoạt cái chức vị tông chủ.”

Một người khác cũng là nhẹ giọng nói:

“Do ở bên trong Ác Ma Điện là một thể thống nhất nên không có những kiểu lôi kéo thế lực như vậy nên phó điện chủ không biết cũng là dễ hiểu, thường thường khi nói tới chuyện kết thân thì chính là có tương quan lợi ích nên mới kết thân. Còn hai người kia có lấy nhau, hay nhân huynh đệ, tỷ muội gì đó cũng chỉ là hình thức bên ngoài, thực chất là tương quan lợi ích liên kết với nhau mà thôi.”

Bóng Ảnh nghe xong hai người giải thích, thì cái đầu của hắn rất cuộc cũng rạng ra được một chút, hẳn lúc này cuối cũng cũng hiểu ra. Hắn gật đầu nói:

“ Nói thẳng ra thì tên này đến đây là để lôi kéo thế lực ủng hộ, tạo dựng thế lực của bản thân, sau này lại dùng những thế lực này đi tranh đoạt chức

vị tông chủ. Còn cái việc kết thân gì đó chỉ là chó má. Như vậy có phải không?”

Đám cường giả Ác Ma Điện lập tức nói:

“ Phó Điện Chủ anh minh.”

Phương Hạo nghe đám cường giả Ác Ma Điện không biết ngượng miệng khen Bóng Ảnh như vậy thì trong lòng thâm khinh bỉ một phen.

Hắn cảm thấy Bóng Ảnh thật ngu, nói rõ ràng như vậy mà giờ mới hiểu, đúng là so với đám thiếu năng thì không khác là bao. Hắn không hiểu vì sao một con quái vật ngu ngốc như vậy lại có thể lên làm phó điện chủ gì đó. Tuy trong lòng hắn nghĩ vậy nhưng mặt ngoài thì hắn cũng không có biểu hiện ra cái gì. Nhưng mà ở đây toàn là cao thủ, một chút nội tâm biến hóa của Phương Hạo mặc dù không hiện ra ngoài nhưng vẫn là bị những người khác cảm ứng được.

Lúc này đây, có ba người, hai người là vừa lên tiếng giải thích cho Bóng Ảnh, người còn lại chính là lão giả Kha La Ma, ba người đều dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn Phương Hạo, tiếp đó ba người đồng thời nói:

“ Tiểu tử, có những thứ dù là suy nghĩ cũng không nên, niệm người vi phạm lần đầu chỉ chặt một tay, lần sau liền giết.”

Lời vừa dứt thì Kha La Ma liền hướng phía Phương Hạo xuất thủ, cánh tay hắn vươn dài ra chụp lấy cánh tay phải của Phương Hạo.

Phương Hạo nhìn thấy vậy thì biến sắc, có điều hắn cũng chỉ là một tên Tinh Vương Cảnh bát trọng mà thôi, đứng trước cường giả Thiên Vương Cảnh thì làm gì có sức phản kháng.

Cánh tay phải của hắn bị Kha La Ma chop lấy, sau đó Kha La Ma liền giật mạnh một cái.

“ Phúc..”

Cả cánh tay phải đứt lìa, máu tươi văng tung tóe, Phương Hạo trong nháy mắt hét thảm.

“ A a a ... Đau quá...”

Có điều hắn chỉ vừa hét lên một tiếng thì liền bị vô số cặp ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chăm, ngay lập tức Phương Hạo liền cảm giác tử vong ập tới, hắn lúc này học khôn, trong nháy mắt cầm miệng lại không dám la nữa.

Thực ra vết thương hắn cũng chẳng nặng gì, có điều là thiếu gia sống sung sướng quen rồi, từ lúc sinh ra đã được thừa hưởng cuộc sống an nhàn, làm gì có khi nào bị thương kiểu như mất một cánh tay đâu, vì thế mà hắn mới hét lên như vậy.

Kha La Ma cầm cánh tay của Phương Hạo sau đó nhét vào trong miệng ăn tươi, ngay lập tức tiếp xương cốt “răng răng” kêu vang từ trong miệng hắn phát ra. Vừa ăn hắn vừa dùng ánh mắt không thân thiện nhìn Phương Hạo, bị ăn mất như sói đói này của Kha La Ma nhìn thẳng, Phương Hạo chỉ cảm thấy đáy lòng lạnh lẽo.

Đúng lúc này Bóng Ảnh lại lên tiếng:

“ Xem ra ngươi cũng có một chút giá trị đấy, vốn lúc đầu định hỏi ngươi xong vài vấn đề thì ăn ngươi nhưng hiện tại ngươi có thể sống rồi. Người hắn là nên cảm thấy bản thân rất may mắn vì xuất thân của ngươi rất tốt. Xong việc ở đây thì ngươi theo ta quay trở về.”

Bóng Ảnh nói chuyện rất bình thản, hắn nói chuyện ăn người mà cứ như ăn cơm uống nước vậy, cũng vì cái sự bình thản này của hắn mà Kha La Phương Hạo đối với hắn trở nên sợ hãi thêm một phần.

Phương Hạo mặc dù bị giật đứt một cánh tay, hắn rất đau nhưng cũng không dám trị thương, hắn lúc này quỳ xuống, mặc kệ cho máu tươi bắn ra. Khi nghe được Bóng Ảnh nói thì hắn khẽ run lên sau đó nói:

“ Vâng, thưa chủ nhân tôn quý.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1479: Thiên Ý

Trong lúc Bóng Ảnh đã đến Huyền Mộng Các, đang chinh biên thế lực nơi này thì Long Sát cùng Vũ Y và những cường giả khác của Ác Ma Điện cuối cùng cũng đã tới được Hắc Ma Tông.

Cũng giống như cách làm của Bóng Ảnh, Vũ Y cùng Long Sát hai người cũng làm tương tự như vậy.

Trước hết bọn họ mang theo chúng cường giả Ác Ma Điện khống chế lại toàn bộ cao tầng của Hắc Ma Tông, gặp phải cường giả Thiên Vương Cảnh đám cao tầng của Hắc Ma Tông không một người phản kháng, tất cả đều ngoan ngoãn nghe lời tiếp nhận chinh biên đến từ Ác Ma Điện.

Việc phía sau thì càng đơn giản hơn, dưới chỉ lệnh của đám lão tổ Hắc Ma Tông, môn đồ trong tông nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, sau đó bị cường giả Ác Ma Điện thu vào bên trong “Thiên Giới Bảo.”

- ---o0o---

Riêng về phần Xuân Đức thì lúc này hắn còn chưa đến được Kỳ Ma Môn nữa, cũng không biết ngày hôm nay là có chuyện gì xảy ra, hắn liên tục gặp phải rắc rối trên đường đi.

Khi thì đụng phải đại lượng ma tộc, đôi khi gặp phải thú đàn cỡ lớn, lắm lúc lại bị sét đánh không rõ nguyên nhân, giống như cả thiên địa nơi đây đang cố tình chống lại hắn vậy.

Lúc này đây, Xuân Đức, Nguyên Ma cùng Kỳ Nha lại đang gặp phải rắc rối, bọn họ sau khi đi tới một vùng liên miên là núi lửa thì liền bị từng đàn, từng đàn phi long bay ra bên ngoài ngăn cản.

Đám phi long này thân như rắn lùn, lại còn có cánh, cả người đỏ rực như nham thạch, biết phun lửa, thân thể cứng rắn vô cùng, hơn nữa lại còn có khả năng tái sinh.

Nhìn đàn đàn lũ lũ, cuồn cuộn không ngừng Phi Long từ bên trong những ngọn núi lửa bay ra ngoài thì sắc mặt Xuân Đức có phần khó xem, nói:

“ Lão tứ, lần này là lần thứ mấy rồi?”

Nguyên Ma nhìn thấy cái bộ dạng kia của Xuân Đức thì có phần vui vẻ nói:

“ Đại ca, lần này là lần thứ 12 rồi, cũng giết sạch sao?”

Xuân Đức cũng không trả lời câu hỏi của Nguyên Ma, hắn lúc này cau mày trầm tư, sau một lúc mới nói:

“ Lão tứ, đệ nói xem đây có phải là thiên ý muốn chúng ta không nên tới Kỳ Ma Môn hay không? Chứ làm quái gì có chuyện một ngày không tới liền gặp phải liên miên cản trở như vậy.”

Nguyên Ma nghe Xuân Đức hỏi vậy thì có chút ngẩn ra, sau đó hắn cười nói:

“ Tu luyện chính là nghịch thiên mà đi, thiên ý thì lại có làm sao, nếu ông trời không muốn chúng ta đi tới Kỳ Ma Môn thì chúng ta nhất định phải đến nơi kia nhìn xem một lần. Biết đâu nơi kia lại có một hồi cơ duyên thì sao?”

Xuân Đức nghe vậy thì trực tiếp mắng:

“ Cái khi gì mà nghịch thiên mà đi, câu đó chỉ dành cho mấy tên nào tàn thôi, bây giờ nhé, cả cái vũ trụ rộng lớn này ví như một cái bể nuôi cá cảnh đi, chúng ta là tôm cá trong cái bể nước kia, thiên đạo chính là người chủ của cái bể nước đó kia, lão tứ người thử nghĩ xem, nếu như mấy con tôm, con cá kia cứ muốn ngược lại ý của người chủ của cái bể nước kia thì sẽ có hậu quả thế nào?”

Nguyên Ma nhún vai nói:

“ Đệ không biết.”Xuân Đức nghe vậy thì nói:

“ Giết chết chứ còn gì nữa, thân là mấy con tạp ngư không tự biết thân biết phận cứ thích làm trái, nó lại chẳng bỏ hết vào trong chảo chiên luôn một lần cho chết cả đám chứ ở đó mà nghịch thiên, vào rừng mơ mà bắt con tưởng bỏ đi.”

Nguyên Ma nghe xong thì thở dài nói:

“ Ai, người ta nói càng có tuổi càng trở nên nhát gan quả là không sai. Đại ca cũng già rồi.”

Xuân Đức không chút do dự lập tức cho Nguyên Ma mấy đấm, vừa động tay động chân hắn vừa nói:

“ Già cái đầu đệ ấy, đệ biết cái quái gì mà nói. Người ta không phải già mà trở nên nhát gan, chẳng qua là người ta trải qua nhiều chuyện nên trở nên cẩn thận, đệ mới sống có mấy chục năm làm sao hiểu, ở cái thế giới này mỗi bước đều phải cẩn thận không chính là vạn kiếp bất phục, bản thân chết thì không sao nhưng kéo theo người thân thì cái kia chính là chết chưa hết tội.”

Vừa bị ăn mắng, vừa bị đánh như Nguyên Ma cũng không dám phản kháng, hấn chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi xuống chịu đòn mà thôi.

Nhưng vào lúc này, Kỳ Nha ở bên cạnh sốt ruột nói:

“ Hai vị đại nhân ngừng tay à, đám Huyết Dực Phi Long kia tới rồi.”

Nghe Kỳ Nha nói vậy thì Xuân Đức lúc này mới dừng tay lại, nhìn thấy đám Huyết Dực Phi Long đang như châu chấu bay đến đây thì hấn thì gầm lên một tiếng:

“ Gào...”

Âm thanh từ trong miệng hấn phát ra hóa thành một luồng sóng năng lượng cực đại, nơi sóng năng lượng đi qua hư không gây vỡ cực kỳ kinh khủng.

Sóng năng lượng va chạm với đàn Huyết Dực Phi Long thì trong nháy mắt đàn Huyết Dực Phi Long liền bị nghiền thành phần vụn, hóa thành đầy trời sương máu.

“ Âm âm âm...”

Sóng năng lượng khủng khiếp va chạm với mặt đất phía bên dưới lập tức gây ra những tiếng nổ lớn, đồng thời hủy diệt toàn bộ nơi đây, khiến cho cả một khu vực liên miên núi lửa trong nháy mắt hóa thành bình địa.

Đám phi long bị diệt toàn bộ trong nháy mắt hóa thành sinh mệnh chi nguyên bay vào bên trong thân thể Xuân Đức hóa thành hấn một bộ phận lực lượng.

Ở bên cạnh Kỳ Nha nhìn thấy vậy một màn thì thoáng cái hóa đá, vốn mấy lần trước đều là Nguyên Ma ra tay, hấn đã thấy cực kỳ khủng khiếp rồi

nhưng lần này so với mấy lần trước còn muốn rung động nhân tâm.

Hắn tưởng tượng, nếu như vị này đại nhân đến Kỳ Ma Môn đột nhiên tức giận cũng gầm lên một tiếng thì không phải Kỳ Ma Môn trong nháy mắt liền xong đời. Nghĩ đến điều này thì hắn không khỏi rùng mình.

Sau khi giải quyết xong đám Huyết Dục Phi Long thì Xuân Đức quay qua nhìn hai người nói:

“ Đi về nhà.” Nguyên Ma nghe vậy thì ngạc nhiên hỏi:

“ Đại ca không đùa chứ, còn một chút chúng ta liền đến nơi rồi.”

Xuân Đức nghe vậy thì lại dùng tay đập một phát vào sau ót của Nguyên Ma, sau đó nói:

“ Về thôi, lần sau có cơ hội lại tới.”

Nghe Xuân Đức nói vậy thì Nguyên Ma làm bộ bất đắc dĩ thở dài, cũng không nói gì nữa, dù sao Xuân Đức mới là người quyết định ở đây, với trên thực tế thì hắn cũng chỉ là muốn đùa chút với đại ca hắn cho vui thôi, còn việc đến cái Kỳ Ma Môn hay Kỳ Nha Trư gì đó hắn mới chẳng thèm quan tâm đây, dù sao chỉ là một đám sâu kiến, có cũng được không cũng liền thôi.

Tiếp đó ba người quay trở lại, phản hồi căn cứ mới của Ác Ma Điện.

Có điều vừa chỉ đi được 2 dặm thì.

“ Âm âm âm...”

Liên miên tia sét đánh ngay trước mặt ba người, ngăn cản bước đi của bọn họ.

Xuân Đức thấy vậy thì hết ý, trong lòng hấn thâm rửa, quay về cũng không cho ta về, con mẹ người quá đáng cũng một vừa hai phải thôi chứ.

Trong lòng thì thâm mắng nhưng Xuân Đức lại nói:

“ Đi qua bên phải xem thế nào.”

Nhưng mà cũng chỉ vừa đi được một đoạn thì

“ Âm âm âm....”

Lại là một tràng tia sét đánh ngay trước mặt ba người, ngăn cản bước đi của bọn họ. Lần này Xuân Đức quả thật có chút phát khùng.

Có điều hấn vẫn cố gắng nhịn, dù sao mắng chửi thiên đạo cũng không phải cái gì sáng suốt, nếu là đám con sâu cái kiến thì không sao nhưng mà tu sĩ cấp cao như hấn thì lại có vấn đề rồi, mắng chửi thiên đạo thì vận khí sẽ tụt dốc không phanh.

Mà một khi may mắn mất đi thì thảm cảnh liền tới rồi, vì thế hấn nhẫn nhịn đồng thời nói:

“ Quay lại.”

Hai người Nguyên Ma cùng Kỳ Nha lúc này cũng đều bắt đắc dĩ theo sau Xuân Đức, lúc này đây bọn thực sự cảm thấy thiên đạo là đang có ý gì đó, hình như nó đang muốn chỉ dẫn Xuân Đức đi tới nơi nào.

Tiếp đó ba người đồng thời đi theo phương hướng còn lại. Quả nhiên, lần này ba người thuận buồm xuôi gió mà đi, không gặp phải bất kỳ cái gì ngăn cản.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1480: Thần Bí

Sau khi đi được nửa canh giờ, Nguyên Ma có phần hoài nghi nói:

“Đại ca nói xem, ông trời là muốn đại ca đi đâu đây?”

Vừa bay nhanh, vừa quan sát bốn phía xung quanh, nghe được Nguyên Ma nói thì Xuân Đức đáp:

“Ca cũng nào có biết nhưng mà ca có một dự cảm.”

Nguyên Ma nghe vậy thì hứng thú hỏi:

“Dự cảm gì? Là tốt hay xấu?”

Xuân Đức nói:

“Tốt, một loại dự cảm rất tốt, ca cảm thấy nếu chúng ta cứ tiếp tục đi nhất định sẽ đụng phải một hồi cơ duyên kinh người. Có điều không biết cái thứ kia là gì nữa, ca cũng đã rất mong chờ đây.”

Nguyên Ma nghe vậy thì khẽ “Ồ” lên.

Ngay vào đúng lúc này, vừa khi Nguyên Ma mới ồ lên xong thì dị biến đột nhiên phát sinh.

Mặt đất bắt đầu rung động nhẹ nhẹ, mặc dù rung động này rất nhỏ nhưng Xuân Đức, Nguyên Ma cùng Kỳ Nha đều có thể phát hiện ra. Ngay

lập tức Xuân Đức liền dừng lại quan sát, hai người khác lúc này cũng dừng lại theo.

Xuân Đức ánh mắt nhìn xuống đại địa, trong ánh mắt lóe lên tinh quang khác thường, hần khẽ nói:

“ Xem ra cơ duyên lần này là đến từ phía dưới rồi. Để ta nhìn xem rốt cuộc là thứ đồ gì nào.”

Lời hần vừa hạ xuống thì mặt đất dần trở nên kịch liệt lay động.

“ Âm âm âm....”

Đất rung, núi chuyển, từng cái khe hở sâu hun hút ở trên mặt đất xuất hiện, từ bên trong những khe hở kia phụt lên đại lượng ma khí tinh thuần, số lượng ma khí kia bay lên rất nhiều, thoáng cái đã biến bầu trời đang âm u bên trên trở nên đen đặc. Lúc này bầu trời không khác gì lúc cơn mưa sắp đổ, một cảm giác đè nén vô cùng xuất hiện trong lòng mỗi người.

Tiếp đó, một loại khí tức tà ác vô cùng từ bên dưới lòng đất tán phát đi ra khiến cho ngay đến cả Xuân Đức cũng phải biến đổi sắc mặt, lông mày hần lúc này không tự chủ được phải nhăn lại.

Nguyên Ma ở bên cạnh hỏi:

“ Đại ca, xuống phía nhìn xem một chút không?”

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức có phần nghiêm trọng nói:

“ Thứ bên dưới kia không bình thường, trước hết cứ đợi nhìn xem tình hình phát triển thế nào cái đã.”

Nói xong thì ba người lần nữa bay lên cao cao, cách xa mặt đất.

Đứng ở trên cao thì Xuân Đức phát hiện, mặt đất trong phương viên mấy triệu dặm vuông đều có hiện trạng như vậy, đại địa nứt ra, ma nguyên tinh thuần từ phía bên dưới liên tục phun trào lên. Ở bên trong ma nguyên tinh thuần này hồn niệm của mỗi người đều bị hạn chế đến gắt gao, đến ngay cả Xuân Đức cũng cảm bị như vậy.

Dị tượng khổng lồ trải dài trên phạm vi lớn như vậy, ngay lập tức thu hút sự chú ý của vô số người, vô số thế lực. Không qua bao lâu thì ở xung quanh các khe nứt đã có vô số ma tộc vây quanh. Có điều tất cả những người này chỉ dám đứng từ bên trên nhìn xuống, không người nào dám xuống phía dưới thăm dò.

.....

Thời gian đi qua gần 3 canh giờ thì dị tượng mới dừng lại, lúc này mặt đất cũng đã dừng lại việc rung lắc.

Ngay khi dị tượng vừa dừng lại, Xuân Đức liền nói:

“ Xuống xem phía dưới thế nào. Về phần Kỳ Nha người không cần đi theo, ở trên này đợi đi.”

Kỳ Nha nghe vậy thì liền đáp:

“ Rõ, thưa đại nhân.”Tiếp đó Xuân Đức cùng Nguyên Ma đồng thời hóa thành hai vệt ánh sáng lao xuống phía bên dưới.

Mới đầu thì không sao nhưng càng xuống sâu thì áp lực lại càng mạnh, đồng thời hồn niệm cũng nhanh chóng bị áp chế, mức độ áp chế kinh khủng đến nỗi mà hồn niệm của Xuân Đức chỉ có thể tản mạn đi ra khoảng cách 20 mét.

Nhưng may mắn hẳn còn có một đôi Tà Nguyệt(hai con mắt của Huyết Lệ Tiên Tôn, Xuân Đức đạt được bên trong lần nhiệm vụ tổng hợp tại Thần Võ Nguyên Tháp), mặc dù nơi đây ngăn cản hồn niệm nhưng lại không ngăn cản nổi đôi Tà Nguyệt, ở trong khói đen dày đặc do ma nguyên tinh thuần hình thành thì Xuân Đức vẫn có thể nhìn thấy trong phạm vi vài chục dặm.

Một vạn dặm... Hô hấp có phần không thoải mái.

Một trăm vạn dặm.... Hô hấp bắt đầu khó.

Một ngàn vạn dặm phía dưới lòng đất.... Lòng ngực như muốn vỡ ra làm từng mảnh. Một loại áp lực khiến cho cả Xuân Đức cũng khó lòng chịu nổi.

“ Rắc rắc...Rắc rắc...”

Xương cốt hẳn liên tục kêu vang, bộ dạng sắp nát đến nơi rồi. Cảm nhận được loại áp lực này thì Xuân Đức không khỏi kinh sợ nói:

“ Áp lực thật mạnh quá, ở trạng thái nhân loại vậy mà không cách nào chống lại áp lực loại này.”

Nói xong thì hẳn liền quay trở về bộ dạng bản thể, một con tiểu long, sau khi tấn thăng hình thái sinh mệnh lên Địa Ngục Ma Long thì Xuân Đức lần nữa bắt đầu quá trình trưởng thành, hẳn lúc này lại biến về thời kỳ ấu long.

Ngay khi vừa biến về bản thể thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc kêu lên một tiếng:

“ Ý, làm sao không còn cảm thấy áp lực nữa rồi.”

Nguyên Ma ở bên cạnh lúc này cũng bị ép cho biến về bản thể, nghe Xuân Đức nói vậy thì hỏi:

“ Làm sao vậy đại ca?”

Xuân Đức sau khi cảm nhận thấy áp lực xung quanh thân thể hoàn toàn biến mất thì nói:

“ Sau khi quay về bản thể thì nơi này không còn áp chế đối với ca nữa rồi, đến cả hồn niệm cũng đã khôi phục như thường rồi này.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1481: Thần Bí Khu Vực

Xuân Đức vừa nói xong thì một lần nữa kinh biến xuất hiện, chỉ thấy ma nguyên tinh thuần khắp nơi nhanh chóng tụ tập đến trước mặt hắn, dần dần ngưng tụ thành một cái răng màu đen, cái răng kia không dài lắm chỉ tầm gang tay mà thôi.

Sau khi nhìn thấy cái răng kinh hình thành thì Xuân Đức theo bản năng chộp lấy chiếc răng kia, ngay khi hắn vừa chạm vào chiếc răng kia thì cả chiếc răng liền sáng lên, tiếp đó bên trên chiếc răng hiện lên một chữ “Sát” đỏ như máu.

Cùng lúc này, ngay khi Xuân Đức nắm trong tay cái răng nanh kia thì không biết từ đâu đột nhiên xuất hiện từng cỗ pháp tắc chi lực, làm biến đổi toàn bộ diện mạo thiên địa nơi đây.

Cái nơi Xuân Đức đã đứng lúc trước là vực sâu không đáy vậy mà lúc này lại biến thành thảo nguyên mênh mông, cùng lúc này ở bên trên thảo nguyên kia bắt đầu hiện lên từng tòa đại môn cao lớn.

Từ bên trong những tòa đại môn kia liên tục phát ra ánh sáng màu tím lập lòe bất định.

Có điều những đại môn kia cũng không phải lộn xộn sắp xếp mà là có quy luật cả, bọn nó xếp theo “Thiên Canh Trận Pháp.”

Bảy cánh cửa ở bảy phương hướng khác nhau, chính giữa của một cột sáng màu tím than yêu dị bùng lên, từ cột sáng yêu dị kia Xuân Đức có thể

cảm nhận được lực lượng truyền tống vô cùng mạnh mẽ.

Nhìn thấy một phen biến hóa thân kỳ như vậy thì Nguyên Ma liền ngoác miệng ra đến mang tai nói:

“ Cái này... Cái này... Đây là có chuyện gì? Vì sao chúng ta đang ở phía bên dưới đây vực làm sao lại biến thành dạng này rồi.”

Xuân Đức lúc này đã biến về dạng người, nhìn cảnh tượng trước mắt, xác định nơi đây cũng không phải là ảo giác thì hắn nói:

“ Kỳ quái, vì ca vẫn cảm thấy điềm lạnh nhĩ. Hơn nữa cảm giác mách bảo cho ca biết nếu tiến vào bên trong ngọn lửa màu tím kia thì ca nhất định sẽ lấy được vô số chỗ tốt.”

Nguyên Ma nghe vậy thì thúc giục: “ Vậy thì đại ca nhanh tiến vào, biết đâu bên trong thực sự lại là một hồi cơ duyên thật thì sao.”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Bên trong ngọn lửa tím kia ẩn chứa năng lực truyền tống rất mạnh, ca cũng không muốn một mình bị truyền tống đi để lại mọi người ở nơi đây. Trước hết chúng ta quay về.”

Nguyên Ma nghe vậy thì sửng sốt, hỏi:

“ Quay về? Làm sao lại quay về, bảo tàng trước mắt làm sao lại muốn rút lui. Trước hết mang bảo tàng này đoạt tới tay rồi lại quay về.”

Xuân Đức tiện tay cho hắn một phát vào đầu rồi nói:

“ Đệ ý kiến cái gì, chúng ta quay trở về, mang theo mọi người rồi lại tới, cũng đâu có muộn mà lo.”

Nói xong thì hắn liền hóa thành một đạo ánh sáng rời đi, Nguyên Ma thấy vậy thì cũng bắt đắc dĩ bay theo phía sau, về phần Kỳ Nha thì tên kia lúc này không biết đã mất tích ở đâu rồi.

.....

Cũng không biết có phải Xuân Đức sốt ruột hay không mà chỉ mất chưa tới nửa thời gian thì hắn liền đã quay trở về đến nhà.

Lúc lão Hắc nhìn thấy hắn thì có phần kinh ngạc hỏi:

“ Làm sao đã quay trở lại rồi, mà sắc mặt của mi làm sao lại có vẻ gáp gáp vậy, có chuyện gì sao?”

Xuân Đức nghe lão Hắc hỏi vậy thì lập tức kể lại những chuyện mà bản thân trải qua, lão Hắc nghe xong thì không khỏi lấy làm kinh ngạc.

“ Củ Cải ngươi là muốn đi tới nơi kia nhìn xem một chút có phải không?”

Xuân Đức không do dự chút nào liền gật đầu nói:

“ Ừm, ta tính quay lại thám hiểm nơi kia, cũng nhìn xem nơi kia rốt cuộc là có chuyện gì, ta cảm nhận một hồi cơ duyên của ta nằm bên trong nơi kia, có điều để lão cùng mọi người ở ngoài này ta không an tâm nên trước quay lại đón mọi người.”

Lão Hắc nghe vậy thì cười nói:

“ Xem ra ngươi vẫn là đặt gia đình lên trước nhất, cơ duyên như vậy mà vẫn có thể nói rời đi liền rời đi liền. Có điều nhóm người Bóng Ảnh, Long Sát muốn quay trở lại phải còn cần ít nhất từ 1-2 ngày nữa.”

Xuân Đức nghe xong thì nói:

“ Dù là cả tháng vẫn chờ, gia đình chúng ta được có mấy người, cơ duyên có thể không có nhưng gia đình nhất định phải có. Với ta cũng đã nhìn qua rồi, nơi kia không phải trong thời gian ngắn là mở ra. Nó giống như là một cái quy tắc truyền thừa hay đại loại như nơi thí luyện nào đó nào đó thì phải. Cũng gần giống Thần Võ Nguyên Thập bên Tiên Giới ấy.”

Lão Hắc nghe đến truyền thừa thì trầm tư một lúc, sau đó mới nói: “ Lần này phải cẩn thận, ma đạo truyền thừa khác xa tiên đạo truyền thừa, tiên đạo truyền thừa thất bại còn có thể không chết nhưng ma đạo thì khác. Ngàn người chọn một còn lại chết hết.”

Nghe lão Hắc nói thì Xuân Đức chỉ khẽ gật đầu, hẳn đối với việc này cũng là hiểu rõ, dù là ở bên tiên giới, bên trong Thần Võ Nguyên Thập, nơi kia cũng là tiên đạo nơi khảo nghiệm mà 99 người cũng chỉ có thể ba người sống sót như vậy ma đạo có thể nghỉ, vạn người chọn một cũng không phải cái gì quá ngạc nhiên.

“ Biết rồi, ta sẽ cẩn thận.”

Tiếp sau đó Xuân Đức bắt đầu thu dọn nơi ở, hẳn thu về đàn “ Thái Cổ Phệ Ma Trùng” của mình, đám sủng vật cùng đàn Ma Lang cũng đều bị hắn thu lại.

.....

Gần 2 ngày sau.

Sau gần hai ngày chờ đợi thì Xuân Đức cuối cùng cũng nhìn thấy đám người Bóng Ảnh quay trở lại, Bóng Ảnh vừa quay về thì Long Sát cùng Vũ Y sau đó không lâu cũng quay trở lại.

Nhìn thấy mọi người đã quay về thì Xuân Đức trước tiên là mỉm cười, đón chào cả nhà, tiếp đó mới là cùng nhau bàn chuyện.

.....

Lúc này đây, tại bên trong không gian vong linh tầng 2. Tất cả mọi người đang cùng nhau bàn công việc với nhau.

Lần lượt từng người bắt đầu báo cáo công việc của bản thân, Bóng Ảnh là người đầu tiên báo cáo. Nói Bóng Ảnh báo cáo còn không bằng nói là tên này kể lại đầu đuôi sự việc, từ lúc mới đến Huyền Mộng Các cho tới lúc trở về.

Có điều Xuân Đức cũng không có nóng vội, hấn vẫn bình tĩnh nghe Bóng Ảnh kể từ đầu cho tới cuối.

Sau khi Bóng Ảnh báo cáo xong thì tới Vũ Y, Vũ Y so với Bóng Ảnh thì thông minh hơn nhiều, biết cái gì cần nói biết cái gì không cần nói, không giống Bóng Ảnh nói từ đầu tới đuôi.

Sau khi nghe xong hai người báo cáo thì Xuân Đức mới gật đầu, tiếp đó hấn ôn hòa nói:

“ Ảnh cùng Tiểu Y lần này làm rất tốt, mọi người cũng vậy, anh có lời khen tới tất cả mọi người. Về bên phía Tiểu Y thì không có việc gì, còn về Ảnh thì lại có một chút cần nói.”

“ Bên phía Ảnh bắt được một người tên Phương Hạo, người kia địa vị cả nhà cũng biết rồi, tên này có thể làm một con cờ rất tốt. Chúng ta có thể đầu tư vào con cờ này, sau đây anh có một vài quyết định tiếp theo, mọi người nghe, có gì thì bổ sung sau.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1482: Thần Bí Khu Vực(1)

Sau khi sắp xếp hồi hồi từ ngữ, Xuân Đức bắt đầu nói:

“Hiện tại anh có ý định đi thăm dò phiến khu vực vừa hiện kia vì vậy toàn bộ lực lượng của chúng ta sẽ rút khỏi nơi này. Anh tính để lại Phương Hạo tên kia ở nơi đây trấn giữ.”

“Tên kia có địa vị rất lớn, có thể trấn áp được đại bộ phận người có ý đồ, rất thích hợp làm người canh giữ nơi này. Nhưng có một vài nguyên do chúng ta không thể trực tiếp khống chế linh hồn tên kia nên đành phải cho hắn một chút ngon ngọt.”

Bóng Ảnh ở bên cạnh có chút không hiểu hỏi:

“Nguyên do gì lại không thể khống chế hắn, một mình đệ khống chế hàng tỷ tên như hắn cũng có thể.”

Xuân Đức nhìn qua Bóng Ảnh ôn hòa nói:

“Lần sau đại ca nói thì đệ không được cắt ngang, sau khi ca nói xong có ý kiến thì nói. Rõ chưa?”

Bóng Ảnh nghe vậy thì cười gượng, hắn gật đầu, sau đó liền học ngoan im miệng lại.

Xuân Đức lúc này lại bắt đầu nói:

“ Anh đã hỏi vậy thì ca cũng tiện thể giải thích luôn, nguyên nhân nằm ở chỗ bí pháp không chế của chúng ta rất dễ bị phát hiện, mà một khi không chế thì không thể cởi bỏ vì vậy nếu như không chế tên kia rồi, bị người của Luyện Thần Tông nhìn ra thì hấn không còn tư cách tranh đoạt tông chủ vị trí nữa. Hơn nữa lại mang tới rắc rối không cần thiết. Anh cùng mọi người hiểu chưa?”

Bóng Anh cùng mọi người lúc này đồng thời gật đầu ý nói đã hiểu. Tiếp đó Xuân Đức lại nói:

“ Vì để không chế tên kia, lúc này chúng ta sẽ cho cái mà hấn muốn, đó chính là thế lực chống lưng, hỗ trợ hấn. Chúng ta sẽ để lại toàn bộ đám ma tộc nơi đây, hai đại tông là Hắc Ma Tông cùng Huyền Mộng Các cho hấn quản lý. Đồng thời phải cho hấn thêm 3 tên Thiên Vương Cảnh cùng 100 tên Hằng Vương Cảnh.

Làm như thế vừa cho hấn thỏa mãn ham muốn bản thân, vừa nói cho hấn biết Ác Ma Điện của chúng ta cường đại. Cũng đồng thời là để giám sát hấn. Làm như vậy thì tên kia có vạn cái lá gan cũng không dám làm loạn.

Được rồi, anh nói xong rồi, cả nhà ai có ý kiến gì không?”

Hấn vừa dứt lời thì Vũ Y ở đối diện nói:

“ Phải một lúc cho hấn nhiều như vậy cường giả liệu có hơi quá không?”

Xuân Đức lắc đầu nói:

“ Tác dụng đám người kia không lớn, một mình Anh tiện tay liền giết chết một đám lớn, giữ lại nuôi không tác dụng cũng không lớn, tốt nhất nên cho bọn chúng đi làm việc.”

Vũ Y nghe vậy thì gật gật đầu, không tiếp tục nói nữa. Đợi một lúc không thấy ai lên tiếng thì Xuân Đức nói:

“ Nếu như cả nhà không ai có ý kiến gì thì cứ như vậy mà làm, làm xong rồi thì chúng ta liền tới nơi kia nhìn xem thế nào. Vũ Y, bé tới nói cho tên Phương Hạo kia một tiếng, Vân thì đi chọn lựa ra một ít Thiên Vương Cảnh với Hằng Vương Cảnh những người khác còn việc gì chưa làm thì tranh thủ làm đi.”

“ Vâng, đại ca”--- Mọi người đồng thanh đáp một tiếng sau đó đồng thời rời đi làm việc của bản thân.

.....

Tại bên trong cung điện, được xây dựng giữa mảnh phúc địa. Ở bên trong chủ điện, lúc này đây Vũ Y đang cùng với Phương Hạo bàn giao công việc.

Nhìn người thanh niên chỉ óc Tinh Vương Cảnh trước mắt, Vũ Y lạnh nhạt hỏi:

“ Người tên là Phương Hạo có phải không?”

Phương Hạo vốn đang sốt ruột chờ đợi, không biết bản thân được đưa tới nơi đây là có chuyện gì, lúc nhìn thấy Vũ Y mang theo rất nhiều cường giả đến đây thì hắn càng thêm lo lắng.

Lúc này đây nghe được Vũ Y hỏi thì hắn lập tức quỳ xuống đáp:

“ Tiểu nhân Phương Hạo xin ra mắt đại nhân.”

Vũ Y nhìn bộ dạng mềm nhũn của hắn thì giọng nói bớt lạnh đi vài phần, nàng lãnh đạm nói:

“Bên trên đã có quyết định trợ giúp người trở thành tông chủ Luyện Thần Tông. Hôm nay ta đến đây là để thông báo cho ngươi biết một tiếng, đồng thời trao quyền lực cho ngươi.”

Nghe Vũ Y nói như vậy thì Phương Hạo thoáng cái ngây ngẩn cả người, hấn giống như là đang nằm mộng, hấn run run hỏi:

“Đại nhân nói rằng bên trên đồng ý hỗ trợ ta ngồi lên tông chủ vị trí của Luyện Thần Tông. Tiểu nhân sẽ không phải nghe làm chứ?”

Vũ Y hơi nhíu mày lại bộ dạng có chút không vui, nàng nói:

“Ngươi không nghe lầm, bên trên đã có quyết định trợ giúp ngươi ngồi lên tông chủ vị trí của Luyện Thần Tông, ngươi bây giờ không phải muốn có thành tích báo cáo sao, không phải muốn có lực lượng của bản thân sao, tất cả thứ này Ác Ma Điện đều có thể cho ngươi, chỉ cần ngươi biết nghe lời.”

Phương Hạo nghe vậy thì đập đầu nói:

“Cảm tạ đại nhân. Cảm tạ đại nhân, cảm tạ Ác Ma Điện đã chiếu cố, thuộc hạ Phương Hạo nguyện nghe theo sai sử. Sau này sẽ cúc cung tận tụy phục vụ vì lợi ích của Điện.” Phương Hạo hấn dù là trong mơ cũng mơ thấy bản thân một ngày ngồi lên tông chủ vị trí, có điều hấn biết cái này là hy vọng xa vời. Nhân tuyển mạnh hơn hấn còn có rất nhiều, hấn cũng chỉ là tầng chót mà thôi, hấn nhân mạch tuy có nhưng cũng không mạnh, so với người khác chính là cận bã. Nếu không phải vì thế thì làm sao hấn lại nguyện kết thân để đổi lấy sự ủng hộ của Huyền Mộng Các.

Nhưng lúc này đây, hấn vốn cứ tưởng là đại họa lâm đầu nhưng nào ngờ lại chính là cơ duyên lớn nhất đời hấn, về phần hấn làm chó cho Ác Ma

Điện thì lại có sao, dù có làm chó nhưng cũng là con chó uy phong, còn không phải loại thấp hèn ai cũng có thể đá một cước.

Nhẹ gật đầu, Vũ Y thấy hấn kích động như vậy thì nói:

“ Người cảm thấy phiền phức địa này như thế nào?”

Phương Hạo lập tức đáp:

“ Rất tốt, cực kỳ tốt, nơi này quả thực so với Luyện Thần Tông cũng không kém bao nhiêu.”

Vũ Y nói:

“ Sau này người sẽ là chủ nhân tạm thời ở nơi đây, tất cả thành viên của Huyền Mộng Các cùng Hắc Ma Tông người đều có thể tự do điều động, hơn thế nữa bên trên phái xuống cho người ba vị Thiên Vương Cảnh cường giả cùng 100 Hằng Vương Tiên Cảnh làm cận vệ tùy thời điều động.

Tiếp đó còn ban cho người ba viên Tịch Diệt Châu, bên trong Tịch Diệt Châu ẩn chứa uy năng vô cùng cường đại, không phải lúc có nguy cơ sinh tử không thể sử dụng, đồng thời phía trên còn ban cho người 1000 đầu Thái Cổ Phệ Ma Trùng.”

Vừa nói thì Vũ Y đồng thời giao cho Phương Hạo hai cái lệnh bài cùng ba viên Tịch Diệt Châu, tiếp đó nàng lại đưa cho Phương Hạo một cái túi thú sủng.

Phương Hạo tiếp nhận tất cả đồ vật trong tay thì kém chút khóc, hấn sinh ra trong gia tộc lớn có điều cuộc sống cũng không phải rất tốt, bao nhiêu năm luôn cúi hấn mới sống và lên tới độ cao như hiện tại, cả đời hấn chưa có ai từng cho hấn cái gì. Tất cả đều là dựa vào cướp đoạt mà tới.

Mặc dù biết đây chỉ là trao đổi, Ác Ma Điện cho hắn lợi ích, còn hắn thì làm việc giúp Ác Ma Điện nhưng hắn vẫn rất vui, hắn cam nguyện làm như vậy.

Trong lúc hắn còn chưa thoát khỏi cảm xúc sung sướng thì Vũ Y lại nói:

“ Vì không có nhiều thời gian nên bên trên cũng tùy tiện ban cho người một bộ ma bảo thượng phẩm, người thấy thích thì nhận lấy không thích thì có thể mang cho người khác. Thêm một điều nữa, ta sẽ để lại bên cạnh người một quân sư, nàng là thiếp thân thị vệ của ta.”

Nói xong thì nàng ném cho Phương Hạo một bộ ma bảo, đồng thời chỉ Lục Tuyệt Kỳ đang đứng phía sau mình, bộ ma bảo kia là từ trên người đấng Thiên Vương Cảnh mà lão Hắc giết cũng không phải Xuân Đức làm ra.

Làm xong những việc này, Vũ Y cũng không đợi Phương Hạo cảm ơn thì đã rời đi. Lúc Phương Hạo ngẩng đầu lên thì Vũ Y đã biến mất.

Nhìn trước mắt bộ ma bảo đang tán phát ma quang thì Phương Hạo có thể nói là cảm xúc ngổn ngang, hắn lẫn lộn trong tông môn không biết bao nhiêu năm, cố gắng không biết bao nhiêu chỉ có thể đạt được ba món trung phẩm tiên bảo. Còn giờ thì sao, thoáng cái có nguyên một bộ ma bảo xuất hiện trước mặt hắn.

Thực sự mà nói, hắn cảm thấy ngày hôm nay đúng là ngày vui nhất của đời hắn từ khi sinh ra đến nay.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1483: Thần Bí Khu Vực(2)

Nhìn thấy Phương Hạo một hồi lâu vẫn cứ ngẩn người ra thì Tuyết Kỳ không khỏi tiến lại gần, ngồi xuống, khua khua tay trước mắt hấn đồng thời nói:

“ Này này, người không phải bị hạnh phúc quá mà ngốc luôn rồi chứ, làm sao cả buổi rồi mà cứ ngồi dưới đất vậy, nhanh đứng lên đi, mất hết cả hình tượng.”

Phương Hạo nghe nàng nói vậy thì lúc này mới phản ứng lại, hấn nhận thấy bộ dạng của mình lúc này có chút mất mặt, hấn vội cười cười, tiếp đó hấn quay qua nhìn Tuyết Kỳ. Vừa nhìn thì hấn lại không khỏi ngây ra.

Nãy giờ nói chuyện với Vũ Y hấn chỉ có cúi đầu nên cũng không biết diện mạo Vũ Y cùng Tuyết Kỳ ra sao, lúc này đây nhìn thấy Tuyết Kỳ thì hấn không khỏi nuốt nước miếng, hấn gặp qua nữ nhân xinh đẹp không ít nhưng nữ nhân vừa xinh đẹp lại có mị lực như Tuyết Kỳ lại chưa thấy nhiều.

Tuyết Kỳ thấy hấn nhìn chăm chăm thì sắc mặt liền lạnh xuống, bộ dạng nữ ma đầu liền lộ ra, ánh mắt nàng chớp động hàn quang. Nàng lạnh lẽo hỏi:

“ Người nhìn cái gì, có tin ta móc hai mắt của người không?”

Phương Hạo đột nhiên cảm thấy sống lưng mát lạnh, hấn lúc này lập tức quay đầu đi, hấn tuy đang đắm chìm trong hạnh phúc nhưng cũng không có

lu mờ ý thức, hắn cũng biết người con gái xinh đẹp đang nói chuyện với mình là ai. Hắn lúc này vội nói:

“ Không dám, không dám.”

Tuyết Kỳ thấy hắn vậy thì khẽ “hừ” nhẹ một tiếng sau đó nói:

“ Hừ, tha ngươi lần này, sau này còn dám đánh chủ ý lên người ta thì ngươi liền xác định chết như thế nào đi. Nhưng mà bên trên cũng có lệnh, ngoài ta ra ngươi thích ai thì tùy chọn, dù sao nam nhân không thể không có nữ nhân.”

Phương Hạo nghe vậy thì gật đầu như gà mổ thóc:

“ Không dám, nhất định không dám nữa.”

Tuyết Kỳ thấy hắn vậy đột nhiên nhoén miệng cười duyên, sắc mặt trở nên mị mị nàng khẽ thổi một hơi vào tai Phương Hạo nói:

“ Ngoan lắm, ta bắt đầu thích ngươi rồi đấy, bây giờ thì nhanh đứng dậy đi nào, từ hôm nay ta sẽ dạy ngươi làm sao trở thành một người đứng đầu.”

Phương Hạo cảm nhận mùi thơm trong hơi thở của Tuyết Kỳ thì trong lòng nhộn nhạo không thôi, hắn lúc này đang thầm mắng “ yêu nữ đáng chết, yêu tinh đáng chết, đã không cho ta ăn lại còn câu dẫn ta, đợi một ngày nào đó có cơ hội ta sẽ cho ngươi biết tay.”

Hắn tuy là nghĩ như vậy nhưng là mắt ngoài vẫn tất cung tất kính, vô cùng nghe lời nói:

“ Vâng. Mà không biết đại nhân tên gì?”

Tuyết Kỳ nhấp nháy con mắt nhìn hắn, nàng cười duyên nói:“ Ta sao, ta tên Lục Tuyết Kỳ, ngươi cũng có thể gọi ta là Tuyết Kỳ, nghe như vậy cũng

tăng thêm phần thân mật giữa hai chúng ta.”

Bộ dạng của Tuyết kỳ cùng hành động của nàng lúc này, kết hợp với nhau đúng là hấp dẫn vô cùng, đến ngay cả đám cường giả phía sau còn bị hấp dẫn chứ không nói gì tới Phương Hạo là thanh niên khí huyết phương cương.

Phương Hạo nhìn thấy một màn như vậy thì trong lòng lại mắng “ yêu nữ đáng chết lại dụ dỗ ta, yêu nữ người đời đây, một ngày ta nhất định sẽ phải lột sạch người sau đó lại hành người.”

.....

Sau khi Vũ Y thu xếp công việc hoàn tất thì liền quay trở về bên cạnh Xuân Đức, tiếp đó nhóm người Xuân Đức ngay lập tức xuất phát đến nơi mấy ngày trước xuất hiện mấy cánh cổng không gian huyền bí.

Cũng không mất bao lâu thời gian thì Xuân Đức đã quay trở lại nơi kia, có điều lúc hắn đến nơi đây thì kinh ngạc không thôi.

Nơi đây không biết từ lúc nào mà đã trở nên đông như kiến, đâu đâu cũng là ma tộc cường giả, tất cả đều đang chờ đợi cái gì đó.

Về phần mấy cánh cửa không gian to lớn kia lúc này cũng không hiểu vì sao lại từ mặt đất mà di chuyển lên bên trên bầu trời rồi, có điều xung quanh mấy tấm cửa không gian kia có một tầng không gian pháp tắc bao lấy, không người có thể vào.

Ngay khi Xuân Đức vừa hạ xuống thì liền có một nam tử, bộ dạng cao lớn, tên này phải cao hơn Xuân Đức mấy cái đầu, tên này võ vai Xuân Đức một cái sau đó cười nói:

“ Huynh đệ ngươi cũng muốn đi vào Thất Mạch Tử Địa sao?”

Xuân Đức nhìn tên ma tộc nam tử này một chút, thấy tên này cũng thuộc dạng tôm tép nhãi nhép không đáng tính tiền nên cũng cười nói:

“ Ta là chỉ đến nhìn xem mà thôi, cũng không có ý định tiến vào, mà nghe đạo hữu nói thì có vẻ như đạo hữu rất am hiểu nơi này thì phải, tại hạ mới đến không biết mong đạo hữu chỉ giáo đôi điều.”

Tên nam tử thấy bộ dạng Xuân Đức như vậy thì cảm thấy có phần thú vị, hần cười nói:

“ Nhân tộc tại ma giới không thiếu nhưng ta thấy người so với những tên khác thật đặc biệt, người rất hợp mắt ta, đã vậy ta cũng nói cho người một chút về Thất Mạch Tử Địa.

Thực ra thì ta cũng không biết gì nhiều chỉ biết nó là nơi tuyển đệ tử chân truyền cho một vị Đế cảnh cường giả, còn người kia là ai thì ra cũng không rõ ràng lắm, ta nguyên người vẫn là nên vào trong thử một lần dù sao bên trong thí luyện khá ôn hòa không hề có nguy hiểm gì nhiều.”

Xuân Đức vừa nghe tới đi làm đệ tử cho người khác thì liền cảm thấy chán ngắt, việc đầu tiên hần nghĩ tới chính là giết chết tên Đế Cảnh kia sau đó chiếm đoạt đế tinh của hần nuốt vào.

Xuân Đức tuy nghĩ thì nghĩ như vậy nhưng mặt ngoài vẫn là nói: “ Cảm ơn đạo hữu đã cho biết. Ồ, hình như mở cửa rồi kia.”

Xuân Đức đang nói chuyện thì liền nhìn thấy bảy cánh cửa khổng lồ đồng thời mở ra.

Tiếp đó một ít cường giả cao cấp gào thét, xông vào vòng xoáy thần bí phía trước mấy cánh cổng không gian và nhanh chóng biến mất không thấy tăm hơi.

Ngay sau đó, đằng sau những cường giả khác cũng nhao nhao đi theo.

Sưu sưu sưu, từng nhóm cường giả nối đuôi nhau bay vào.

Tựa như dòng sông trên bầu trời cứ trôi vào vòng xoáy. Có điều cánh công mặc dù lớn nhưng người vẫn là quá nhiều, vì để tranh vào đi trước không ít người liền trực tiếp xuất thủ giết chết kẻ cản đường.

“ Âm âm âm...”

“ A a a ...”

Lập tức có kẻ hét thảm, nhiều tên bị đánh cho thành thịt nát hóa thành mưa thịt rơi xuống phía bên dưới. Tình trạng trong nháy mắt trở nên hỗn loạn vô cùng.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì lại là liếm môi một cái, hấn mang ra Quỷ Kiếm sau đó nhảy lên cao cao, tùy tiện chém ra nhất kiếm.

Kiếm quang đen kịt vạch phá trời cao, giao sát toàn bộ kẻ cản đường.

“ Phúc phúc phúc...”

Máu thịt văng ra bốn phía, vô số ma tộc trong nháy mắt chết thảm. Đám còn sống thấy vậy một màn thì kinh hồn táng đảm, tình trạng hỗn loạn thoáng cái bị dẹp yên.

Một kiếm vừa ra, Xuân Đức liền có một con đường để đi, hấn không nhanh không chậm bước đi, người khác thấy hấn đi tới thì liền lui sang hai bên những kẻ đang định đi vào lúc này cũng dừng lại đứng qua hai bên, đợi Xuân Đức vào trước sau đó mới đi vào.

Ngay khi bước vào bên trong vòng xoáy thì Xuân Đức liền nhìn thấy có vô số cảnh tượng bay vụt qua trước mắt, khắp nơi đều là cảnh tượng thê

lượng, mệnh mông bát ngát Hoang nguyên nằm ngổn ngang thi hài, trong đó không thiếu thi hài của những loài mạnh mẽ.

Đối với những cảnh tượng này thì Xuân Đức cảm thấy khá hứng thú, vì bọn nó rất thật, không biết là có tồn tại trên đời hay không. Nếu mà tồn tại, tìm đến nơi thì lại phát tài rồi.

Một lát sau Xuân Đức rút cuộc ngừng lại. Hắn xuất trên một cái địa phương nhìn có vẻ không mấy tốt lành, bầu trời thì u ám, tối tăm, mặt đất thì nứt ra vô số khe hở, mà gọi là khe hở thì có chút sai sự thật, cái này phải gọi là vực thẳm mới đúng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1484: Ngũ Vực Cộng Chủ

[Lưu Ý: Ngày trước có một chương giới thiệu về Tiên Giới mình đã có nhắc qua rồi nhưng bây giờ nhắc lại.

Khái niệm: Ma Tộc: Tất cả những kẻ sinh sống bên trong Ma Giới, hấp thu thiên địa ma khí, nhiễm trên thân thể Ma Giới khí tức thì đều gọi chung là Ma Tộc.

Ma Tộc thuần chủng là bên trong cơ thể chảy xuôi dòng máu của đám thủy tổ ma tộc, huyết mạch thuần khiết những tên ma tộc nhưng lại có một phần huyết mạch nhân loại hay chủng tộc khác pha tạp cũng không được tính.

Ở Ma Giới không chỉ có ma tộc thuần chủng mà còn có rất nhiều tộc đàn khác, có điều bọn họ không mạnh bằng ma tộc mà thôi. Ở ma giới cũng có nhân tộc tu ma giả, có điều địa vị thấp kém thường là thức ăn cho đám ma tộc chân chính.

Ở Ma Giới, Ma Tộc thuần chủng bá chủ, tất cả tộc đàn khác đều kém hơn những tộc đàn khác thường là đồ ăn cho ma tộc thuần chủng. Nhưng điểm mấu chốt chính là thực lực, có muốn ăn cũng phải có thực lực.]

Quan sát bốn phương tám hướng thì phát hiện nơi đây rậm rạp chằng chịt cường giả các tộc như yêu tộc, tu la tộc, mộc tộc, nhân tộc, ma tộc thuần chủngNhưng nhiều nhất vẫn là ma tộc chủng, hơn nữa vẫn còn có rất nhiều cường giả đang không ngừng xuất hiện.

Có điều rất nhiều tên cường giả vừa mới vào đến nơi này thì liền tránh xa Xuân Đức, không dám tới gần, nếu có ai muốn lại gần Xuân Đức thì liền bị người khác kéo lại, thì thậm to nhỏ chút gì đó, mấy người kia lập tức nhìn về phía Xuân Đức với ánh mắt khiếp sợ, tiếp đó mấy người kia liền nhanh chóng lùi ra xa xa.

Cho dù là đám ma tộc thuần chủng hay đám khác loại, tuy nhìn Xuân Đức với ánh mắt không thiện cảm nhưng không bất kỳ người nào dám tới gần. Thoáng cái, Xuân Đức liền như chim hạc lạc giữa bầy gà.

Ngay vào thời điểm Xuân Đức đang quan sát bốn phía thì phía bên trên bầu trời chậm rãi hiện ra mấy trăm đạo thân ảnh.

Những kẻ này mặc áo giáp, thân hình cao tới 3 mét, sau lưng mọc ra 2 đôi cánh cực lớn màu đen, tạo thành một loại áp bách vô tận. Khi mấy trăm người này xuất hiện thì một loại khí tràng khủng khiếp áp xuống, ép cho tất cả người ở phía dưới không nói được lời nào.

Xuân Đức lúc này cũng ngẩng đầu lên nhìn, ánh mắt hắn có chút híp lại, trong lòng hắn thầm tính toán:

“ 231 tên, không tên nào dưới Thiên Vương Cảnh, xem ra cái thế lực kia cũng không phải hạng dễ trêu vào rồi, trước hết yên tĩnh xem kỳ biến vậy.” Đúng vào lúc này, 231 tên cường giả có cánh kia đồng thời nói, âm thanh của đám kia lạnh lẽo vô cùng, nghe vào trong tai không khỏi khiến người ta cảm thấy một hồi tim loạn nhịp cảm giác.

“ Chúng ta mới vừa từ Ngũ Vực Liên Minh nhận được mệnh lệnh của Vô Niệm Đế Quân, theo nhiều lần tuyển chọn trước kia không chết người nào khiến cho tính cạnh tranh của thí luyện không cao. Nhưng mà lúc này đây, chúng ta sẽ có một chút khảo thí đặc thù, năm nay thí luyện không

những sẽ chết người hơn nữa còn sẽ chết rất nhiều người. Tên nào sợ chết có thể rút về.”

Nghe được những lời này, trên mặt cường giả các tộc đều toát ra thần sắc lo sợ, bọn hắn tới tham gia tuyển chọn Vô Niệm Đế Quân đệ tử, tự biết sẽ rơi vào nguy hiểm thật lớn có điều không chết người thì bọn họ cũng không sợ nhưng lần này thay đổi phương thức khảo thí, không những chết mà còn chết rất nhiều, như vậy trong lúc khảo thí không may một cái chính là vạn kiếp bất phục.

Có điều cũng không ai lùi bước cả, được làm đệ tử của một vị đế cảnh thì cái giá dù có đánh đổi tính mạng bọn họ cũng cam lòng.

Lúc này, trong đám đông, Xuân Đức đang lẳng lặng đứng nơi đó, nghe được những lời này thì khóe miệng của hắn có chút nhếch lên, toát ra một loại tà dị ý cười.

Trong lòng hắn thì thầm nghĩ: “ Hay rồi đây, bao nhiêu vạn năm tên kia tuyển đồ thì vẫn luôn giữ thái độ ôn hòa, không người nào chết, làm sao ta vừa tham gia cái liên chuyển qua chế độ địa ngục rồi.”

Trừ cái đó ra bên trong những người ở nơi đây, có rất nhiều tên có thực lực cao cường nghe xong thì cũng cảm thấy kinh ngạc, tuyển môn đồ có người chết là sự việc bao nhiêu vạn năm chưa từng xảy ra, ấy vậy mà lần này lại thay đổi khảo thí, có điều bọn họ cũng không mấy quan tâm, cuộc sống của bọn họ cũng là ở trên lưỡi dao liếm máu mà sống, cũng không phải cái loại ở trong nhà ngói ăn rồi chờ chết nên đối với sống chết cũng không phải quá đặt nặng trong lòng.

Sau một hồi vắng lặng, tiếp sau đó đám đông bắt đầu bán tán, cũng không biết là tên nào lúc này hô lớn.

“ Mọi người nói xem lần này khảo thí của Vô Niệm Đế Quân lại là cái dạng gì?”

Thanh âm tên này vừa dứt thì lúc này một thanh âm khác của nữ tử liền vang lên.

“ Mặc kệ là cái dạng gì khảo nghiệm, có khó khăn thế nào, nguy hiểm ra sao, dù khảo nghiệm có chết bao nhiêu người đi nữa, thì ta Hắc Liên Hoa vẫn sẽ là người được chọn lần này.” Lời vừa rơi xuống, tất cả mọi người đồng thời nhìn về một cô gái.

Cô gái kia có một dáng người khá nhỏ nhắn toàn thân toát ra hương vị thiên nhiên, vừa nhìn qua thì liền biết nàng là người mộc tộc, tướng mạo của nàng so với nhân tộc cũng không khác biệt bao nhiêu, toàn thân nàng được che phủ bởi một bộ áo quần bằng lá cây, nhất là trước ngực thì được che bởi 2 cái lá nhìn như lá sen.

Vì nàng ta mặc đồ bằng lá cây nên có gì đều lộ ra ngoài hết, bờ mông căng tròn, cặp đùi vừa dài vừa trắng, vừa nhìn liền khiến cho người ta nổi lên tà hỏa trong lòng. Còn chưa hết, nếu chỉ như vậy thì cũng thôi, đằng này khuôn mặt của nàng ta thì như thiếu nữ ngây thơ, đôi mắt to tròn, hai má hồng nhuận phơn phớt nhất là hai cái bánh bao lớn trước ngực, vừa nhìn liền muốn phạm tội.

Nhưng ai muốn phạm tội chứ riêng Xuân Đức thì không có, ánh mắt của hắn lúc này cũng nhìn về phía Hắc Liên Hoa, trong đôi mắt hắn cũng hiện lên sự tham lam, có điều sự tham lam kia cũng không phải là cái loại dục vọng muốn quan hệ kia.

Mà hắn lúc này chỉ muốn ăn thịt cô nàng kia, hắn cảm thấy nếu nuốt sống nàng thì đối với hắn có chỗ tốt rất lớn, khê liếm môi trong lòng Xuân Đức thần nghĩ.

“ Một đóa Hắc Liên Yêu Hoa sao, có cơ hội nhất định phải nuốt nó.”

Ngay lúc Xuân Đức đang nổi lên tâm tư tà ác thì một âm thanh nam tử ở bên cạnh hấn vang lên:

“ Đạo hữu ngươi cũng đừng có đánh chủ ý lên cô nàng kia, cô nàng kia nhìn nhu nhu thuận thuận vậy thôi nhưng chính là một con yêu nữ giết người như góe đấy, thực lực không thể xem thường, không những thực lực mà hậu trường nàng ta cũng rất mạnh, ngay đến cả đám Thiên Vương Cảnh thánh tộc (ma tộc thuần chủng) cũng không dám đánh chủ ý lên nàng ta.”

“ Nghe nói ngày trước có mấy tên muốn đánh chủ ý lên nàng ta đều biến mất một cách ý ả, nghe nói nàng ta thích nhất là dùng chân kẹp nát đầu người khác nữa đấy.”

Xuân Đức nghe vậy thì không khỏi kinh ngạc quay sang người vừa lên tiếng, vừa quay sang thì hấn liền nhìn thấy một tên nam tử tu la tộc. Tên này tướng mạo bình thường, có điều cái khí tức cơ thể tên này tản mạn đi ra khiến cho Xuân Đức hơi cảm thấy khó chịu.

Hai người nói chuyện cũng không che giấu những người khác vậy thì thoáng cái lạnh cả sống lưng, một đám nhanh chóng rời mắt khỏi cặp giò dài miên man kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1485: Lần Đầu Tiếp Xúc Đến Máy Thứ Kỳ Quái

Đúng vào lúc này mấy tên người chim phía bên trên bầu trời lại nói:

“Đầu tiên trước hết làm một chút kiểm tra nhỏ nhỏ, loại bỏ bớt đám cặn bã lẫn vào trong này.

Đây là Pháp Tắc Chi Cầu, các người đem Linh hồn lực hoặc là pháp tắc chi lực rót vào bên trong thủy cầu, sau đó kéo dài dây nhỏ tại trung ương ra, nếu như dây nhỏ thoát ly khỏi thủy cầu mà nó không đứt, đồng thời kéo dài nửa mét thì xem như vượt qua, người nào không thể kéo dài được nửa mét thì lập tức rút.

Vừa nói đám người chim kia đồng thời phẩy tay một cái chỉ thấy pháp tắc chi lực trong hư không, phân làm hàng triệu đạo, bay đến trước mặt tất cả mọi người, sau đó chậm rãi ngưng tụ ở trước mặt mọi người thành một cái thủy cầu to bằng cái đầu người, viên thủy cầu này trong suốt, nhưng ở giữa có từng đạo dây nhỏ tinh mịn phát ra ánh sáng thất thải, nhìn đẹp vô cùng.

Năng lực không chế với “linh hồn lực” cùng “Pháp tắc chi lực” càng mạnh, thường sẽ có thể lấy yếu thắng mạnh, lấy ít địch nhiều, hơn nữa đối với sự cảm ngộ Linh hồn lực và pháp tắc chi lực (cảm ngộ thiên địa) cũng càng sâu khắc. Thành tựu tương lai cũng hơn những người khác.

Thời điểm Pháp Tắc Chi Cầu xuất hiện, đã có không ít cường giả không thể chờ đợi được mà bắt đầu thử sức mình.

Họ đưa tay đặt trên Pháp Tắc Chi Cầu, một cỗ Linh hồn lực từ trong lòng bàn tay hướng phía dây nhỏ bên trong thủy cầu bắt tới sau đó kéo dài ra ngoài. Nhưng không lâu lắm, thủy cầu “Bụp” một tiếng bạo liệt nổ tung. Trên mặt của bọn họ hiện ra thần sắc mờ mịt, không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, và cũng chưa kịp hiểu ra chuyện gì thì..

“ Xèo xèo xèo....”

Thứ nước kia dính lên trên thân thể bọn họ trong nháy mắt ăn một đám người kia thành vũng máu đỏ tươi. Thoáng cái nhân số nơi đây giảm đi phân nửa.

Nhưng người khác thấy vậy một màn thì quá là sợ hãi, không ít người lúc này trực tiếp xin bỏ cuộc

“ Ta không muốn tham gia kiểm tra nữa, ta xin rút lui.”

Những người này vừa la lên thì liền bị ánh sáng màu trắng bao phủ vào trong rồi vèo một tiếng, thân ảnh của những người này đều biến mất không thấy tăm hơi gì nữa. Cứ như vậy từng thân ảnh hóa thành bạch quang rồi trực tiếp biến mất.

Nhân số thoáng cái giảm xuống chỉ còn không đến ba thành.

Xuân Đức nhìn cái đồ chơi trước mắt thì không khỏi kỳ quái nhào nặn mấy lần, tiếp đó hắn trực tiếp thò tay vào bên trong kia lôi cái sợi dây ra.

Nhìn sợi dây thất thải đang cầm trong tay Xuân Đức không khỏi nói:

“ Cái thứ đồ chơi này cũng gọi là pháp tắc chi lực à, một tia pháp tắc cũng không có chỉ có một chút nguy pháp tắc vậy mà cũng nói là pháp tắc chi lực, thảo nào đám kia vừa kéo cái liền đứt.”

Đám người chim ở bên trên nhìn thấy một màn như vậy thì đồng tử thoảng co rút lại, lúc này đây bọn họ nhanh chóng cảm ứng tu vị của Xuân Đức.

Không cảm ứng thì thôi, vừa cảm ứng sắc mặt bọn họ liền khó coi, bọn họ chỉ cảm thấy hồn lực như trâu đất xuống biển, mấy trăm người đồng thời dùng bí pháp hòa hồn niệm thành một thể sau đó thăm dò Xuân Đức, vậy mà không ngờ không dò ra bất kỳ thứ gì.

Nhìn Xuân Đức đang dùng tay kéo kéo ngụy pháp tắc chi lực thì khoe miệng không khỏi co giật một hồi, trong lòng một đám thâm mắng “ Lão quái vật nơi nào chạy tới đây giả trang thiếu niên, nguoi thiếu việc làm rồi phải không.” Nhưng còn chưa hết, đúng lúc này Xuân Đức đột nhiên lại kinh hô lên:

“ Ấy, cái này là gì, vậy mà độc tính cũng mạnh như vậy?”

Theo tiếng hấn kinh hô thì tất cả mọi người gần đó đồng thời nhìn lại, chỉ thấy Xuân Đức lúc này đang cho vào miệng viên thủy cầu, nhìn thấy một màn vậy thì tất cả mọi người đều ngây ra như phỗng.

Những tiếp sau đó Xuân Đức đột nhiên phun ra thủy cầu sau đó mắng:

“ Phi. Mẹ kiếp, cái này là hàng giả, làm ta cứ tưởng là Độc Diệt Thiên Thủy.”

Tất cả mọi người đều không còn gì để nói, ngay đến cả mấy tên người chim phía bên trên cũng là như vậy. Bọn họ xem như vậy là đủ rồi.

Tên này không biết từ đâu tới lão quái, tạo nghệ linh hồn kinh người, hơn thế nữa không sợ độc tố, bọn họ xem ra người có thể trở thành đệ tử của Vô Niệm Đế Quân không phải người này thì không còn ai khác.

Người ở nơi này không có một ai có thể so sánh với Xuân Đức, tất cả đều tự cảm thấy mặc cảm không bằng, không ít người lúc này vì thấy như vậy mà xin bỏ cuộc.

.....

Kiểm tra mở đầu vẫn tiếp tục, cứ sau mỗi cái hô hấp liền có đại lượng người chết đi cùng đại lượng kẻ bỏ cuộc, nhân số lúc trước lên đến hàng ức thế mà hiện tại 40 vạn không tới. Tất cả những kẻ khác hoặc là chết hoặc là rời đi.

Đối với kết quả này mấy tên người chim vô cùng hài lòng, bọn hắn lúc này gật đầu cười nói với nhau rất vui vẻ, đợi khi người cuối cùng tiến hành kiểm tra xong thì đám kia lại đồng thanh nói:

“Chúc mừng các người đã thông qua, bây giờ các người theo đường này đi tới điểm thí luyện chính thức.”

Vừa nói mấy trăm tên người chim đồng thời cùng nhau bảm niệm pháp quyết, ngay lập tức một cánh cổng không gian màu đen hiện ra.

Tiếp đó tất cả mọi người người đồng thời phi thân mà lên bay vào bên trong cổng không gian.

Rất nhanh, nơi này đã không còn một bóng người. Ngay khi tất cả mọi người đều đi vào bên trong cổng không gian thì nơi này đột nhiên lại hiện ra hai người.

Hai người này đều là nữ tử, sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành, một người bạch y phiêu dật, một người hồng y bắt mắt. Vừa nhìn thấy hai người này, đám người chim lập tức quỳ xuống đồng thanh hô:

“Tham bái chủ nhân.”

“ Tham bái chủ nhân.” “ Tham bái chủ nhân.”

...

“ Tham bái chủ nhân.”

“ Tham bái chủ nhân.”

Hai nữ tử đối với đám người chim hành lễ thì không có để mắt tới, các nàng lúc này ánh mắt phức tạp nhìn vào bên trong cổng không gian.

Nữ tử áo hồng lúc này nhìn nữ tử áo trắng hỏi:

“ Đối với tiểu tử kia ngươi cảm thấy sao?”

Nữ tử áo trắng cúi mày nói:

“ Tiểu tử kia quả thực còn rất trẻ, không phải lão quái giả dạng, hơn nữa ta cảm nhận được nguy hiểm khí tức từ trên người tên kia.”

Nữ tử áo hồng nghe vậy thì lại hỏi:

“ Vậy ngươi có ý định tiếp tục thu hắn không?”

Nữ tử bạch y gật đầu:

“ Trước khi ma huyền đại sư qua đời đã dùng tính mệnh còn lại bói cho ta một quẻ, quẻ nói kiếp nạn của ta phải dựa vào đệ tử lần này ta thu nhận, người này tuy cổ quái nhưng trước hết cứ thu sau đó lại nhìn xem, biết đâu người này chính là người ứng trong kiếp linh.”

Thở dài, nữ tử áo hồng nói:

“ Kiếp nạn của ta cũng sắp tới rồi, chỉ còn 200 năm nữa thì Vạn Ma Kiếp của ta cũng tới, không biết lần này ta có thể chống đỡ qua được không đây.”

Nữ tử bạch y cũng thở dài nói:

“ Cái này chỉ có thể từ từ lại tính, ta đang liên hệ với bên Mộc Ma Linh rồi, nếu có thể đổi lấy hai tấm Lô Tán Huyền Ma Phù thì tỉ lệ vượt qua Vạn Ma Kiếp của chúng ta lần này sẽ tăng lên 2 thành.”

Nữ tử áo hồng thở dài:

“ Hy vọng bọn họ bán cho hai người chúng ta mặt mũi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1486: Ma Đạo Khảo Nghiệm

[Đánh máy gấp gáp, tuy đã soát lỗi chính tả nhưng vẫn còn, mọi người thông cảm cho mình nhé. Cảm ơn cả nhà.]

- --o0o---

Sau khi đi vào bên trong vòng xoáy không gian kia, mấy chục vạn người đồng thời xuất hiện trên một nơi nhìn giống thảo nguyên, mà không nhìn giống biển lửa thì đúng hơn, một biển lửa đen trải dài phương viên không biết bao nhiêu vạn dặm nữa, sóng nhiệt kinh khủng bốc lên lập tức thiêu cháy không ít người tham gia thí luyện lần này.

“ A a a a a A a a a.. Cứu mạng.. Cứu mạng...”

Vô số tiếng hét thê lương vang lên, mấy tên có tu vị yếu yếu một chút dưới Tinh Vương Cảnh lực trọng lập tức bị đốt thành than.

Thất trọng, bát trọng cầm cự được một lúc thì cũng bị nướng chín mà chết.

Duy chỉ có có Tinh Vương Cảnh cửu trọng trở lên là còn có thể sống, có điều sống cũng không khá đi nơi nào.

Đúng lúc này một âm thanh có phần băng lãnh vang lên:

“ Xem ra phé vật đi vào trong này vẫn còn rất nhiều à, chỉ một chút Hắc Viêm mà thôi cũng liền không chịu được rồi, bản lĩnh không có lại còn gian

ngoan mất linh.”

Nghe được âm thanh này tất cả mọi người đồng thời nhìn lên, khi thấy một tên hắc giáp nam tử đang đứng giữa trời thì không khỏi biến sắc, tên này cũng không phải là cái gì thật thê mà là một kẻ do Hắc Viêm biến thành. Cảm nhận nhận được sóng nhiệt khủng khiếp như muốn đốt sạch thiên địa thì mọi người đều là tâm kinh đảm hàn.

Trong đám người, duy chỉ có Xuân Đức là khác, hắc lúc này quả thực đã có xung động đi lên nuốt hết tên nam tử kia, có điều hắc lúc này vẫn là kiểm chế bản thân lại, có điều nhìn thấy thức ăn ngon trước mắt mà lại không thể ăn khiến hắc khó chịu vô cùng.

Từ khi tần thăng hình thái lên đẳng cấp cao hơn “Địa Ngục Ma Long” thì hắc có nhu cầu đối với “Hỏa Diễm” tăng mạnh, cũng giống như lúc ở “Địa Ngục Thiên Long” hắc có nhu cầu với độc tố với.

Thiên phú của “Địa Ngục Ma Long” chính là “Hỏa Diễm” vì thế hắc cần phải cần nuốt hỏa diễm của kẻ khác để tự thân lớn mạnh.

.....Thấy mấy vạn người còn sống ở phía dưới bị mình chấn nhiếp, nam tử trên bầu trời lạnh lùng nói:

“Tuy rằng lần này tuyển chọn chết không ít người nhưng mà cửa thứ hai này, chính là cơ duyên lớn nhất trong đời của các ngươi gặp được.

Bên trong biển lửa này, có một tòa Hắc Ma Viêm, tòa tháp này chính là do một vị Ma Tôn lưu lại. Tòa tháp này ẩn chứa vô thượng Hắc Ma Viêm của Hắc Ma Long, bên trong sẽ xuất hiện các loại ma thú vô cùng mạnh mẽ do Hắc Ma Viêm lực lượng biến thành, có điều nếu có thể đánh chết được bọn nó, các ngươi liền có thể đoạt được lực lượng trên thân bọn nó. Nhưng mà nhiều nhất chỉ có thể 2 người liên thủ nhiều hơn liền không được.

Một cái lưu ý cuối cùng. Các người ở bên trong Hắc Ma Tháp nhất định phải đột phá một cái tiểu cảnh giới, đột phá không qua liền chết. Đột phá thành công liền tính thông qua.”

Những người còn sống nghe xong điều kiện thì đều là ngây ngẩn cả người, đi vào bên trong phải đột phá một cái tiểu cảnh giới không liền chết.

Nhưng bọn họ rất nhanh thì hiểu ra, bọn họ đã nắm được điểm mấu chốt của vấn đề, đó chính là ma thú ở bên trong Hắc Ma Tháp, đánh giết bọn nó đạt lực lượng, lực lượng này hẳn là lực lượng quán chú. Suy nghĩ đến điểm này thì mọi người đồng thời hiểu ra.

Tiếp sau đó tất cả mọi người đồng thời hướng ra xa nhìn lại, ở phần cuối biển lửa đằng kia, có một tòa tháp cao đứng sừng sững, bốc lên ma viêm màu đen.

Thân ảnh Hắc Ma Tháp đứng sừng sững, từng đạo hỏa diễm tỏa ra khiến cho không gian xung quanh cũng trở nên vặn vẹo, đám cường giả nhìn thấy vậy thì liền cảm thấy chân tay lạnh ngắt, bọn họ đều có một cái ý tưởng, đi vào trong kia có thể còn sống sao?

Có điều kẻ tài cao gan lớn cũng rất nhiều, sau khi do dự một chút liền hóa thành đạo ánh sáng bay đi.

“Sưu sưu sưu....”

Ngay sau đó, tất cả các cường giả còn sống cũng lập tức lao thẳng tới tòa hắc tháp.

Càng tiến tới gần tòa hắc tháp kia thì càng cảm giác được lực lượng cuồng bạo từ của tòa hắc tháp tỏa ra.

Trái với suy nghĩ của mọi người, Lực lượng Hắc Ma Viêm này cũng không có tác động đến thân thể bên ngoài mà càng kinh khủng hơn, nó hoàn toàn bỏ qua tu vi mà tấn công thẳng vào bên trong Thế Giới Linh Hồn của mọi người. Một vòng sóng năng lượng quét qua

“ Bịch Bịch Bịch...”

Đang bay tới hắc tháp, vô số người bị sóng năng lượng đánh trúng không chịu nổi lập tức tử vong đương trường, rơi thẳng xuống biển lửa phía bên dưới hóa thành thịt nướng thơm phức. Thoáng cái người còn sống lại chỉ còn vài ngàn, có một số người cảm giác được cỗ Hắc Ma Viêm này căn bản không phải là thứ mà bọn hắn có thể ngăn cản được thì ngay lập tức lùi lại, không dám tiến thêm.

Có điều bọn họ vừa dừng lại thì liền bị lực hút kinh khủng của hắc tháp kéo về phía trước, đám kia thấy vậy thì đều là thất thanh là lên:

“ Không muốn... Không muốn... Ta muốn quay...A..”

Tiếng hét không bao lâu thì liền im bật, kết quả không nói cũng biết những người kia toàn thân liền bị Hắc Ma Viêm thiêu đốt thoáng cái biến thành tro tàn rơi xuống phía bên dưới.

Nhìn thấy màn này, Xuân Đức không khỏi cười nhạt, Ma Đạo chung quy vẫn là Ma Đạo, một khi đã bước đi lên làm gì có chuyện quay đầu trở lại. Hoặc làm đại ma đầu người người khiếp sợ hai là chết.

Nhìn sinh tử đã quen, thấy người bên cạnh mình chốc chốc lại có tên bỏ mình nhưng Xuân Đức chẳng thay đổi sắc mặt, hắn vẫn cứ bình tĩnh như không có chuyện gì bay đến tòa tháp đen thui kia.

Sau khi đi tới chân tháp thì Xuân Đức cũng thấy rõ được tòa Hắc Tháp này, cả tòa Hắc Tháp này có tổng cộng bảy tầng nối liền nhau, hỏa điểm ở

dưới đáy có màu đen, càng lên cao thì màu sắc hỏa diễm càng trở nên sáng hơn, ở tầng cao nhất, hỏa diễm có màu sắc trắng tinh nhìn như bông tuyết.

Vừa thấy loại hỏa diễm màu trắng kia, trái tim Xuân Đức không khỏi nháy bịch bịch, trong nội tâm hẳn vui mừng không thôi.

“ Bãng Sát Ma Diễm một trong mấy loại dị chủng hỏa diễm cực kỳ kinh khủng, loại này đốt rụi không gian, Đế Cảnh bị dính vào cũng không dễ chịu, không ngờ ở đây lại có thể nhìn thấy, nếu ta nuốt tất cả vào thì không phải... Hắc hắc.”

Vừa nghĩ đến đây thì Xuân Đức liền cười “ Hắc hắc”, điệu cười của hắn vô cùng muôn ăn đòn, có điều lúc này cũng không ai rảnh để tâm đến hắn, tất cả mọi người sau đi đến cửa tháp thì đều nhanh chóng đi vào bên trong.

Xuân Đức sau khi cười một hồi cũng liền tiến vào bên trong, vừa tiến vào bên trong thì hắn liền thấy một mảnh xác chết nằm la liệt, kéo dài từ ngoài cửa đến cầu thang tầng 2, nhìn xung quanh, hắn phát hiện ở tầng 1 nơi này đã không còn một bóng người ngoài trừ hắn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1487: Ma Đạo Khảo Nghiệm(1)

Thấy chẳng còn ai Xuân Đức lúc này lại chú ý một chút bên ngoài, tiếp đó hẳn không kiêng dè gì mà bắt đầu hấp thụ Hắc Ma Viêm nơi này.

Trong nháy mắt, thân thể hẳn liền biến thành một cái hắc động không lồ, cắn nuốt tất cả mọi người thứ xung quanh, không những là Hắc Ma Viêm mà còn có thi thể của những người nơi đây.

Hắc Ma Viêm đen ngòm, nóng rực mang theo đặc tính thiêu đốt linh hồn nhưng lại đơn giản bị Xuân Đức cắn nuốt, không gian tầng 1 của tòa Hắc Tháp này có được trận pháp không gian gia cố, bên ngoài nhìn tuy bé nhỏ nhưng bên trong rộng cả vài dặm có hơn.

Sau khi cắn nuốt toàn bộ Hắc Ma Viêm bên trong tầng một nơi đây, Xuân Đức không khỏi cảm thấy vui mừng “Ma diễm” của hẳn vậy mà có hiệu tăng cường, dù không qua nhiều nhưng đây là một cái dấu hiệu tốt.

Nhìn không gian trống trơn một mảnh, Xuân Đức không khỏi trầm nghĩ.

“ Cũng không tệ à. sau khi cắn nuốt toàn bộ nơi này rồi lại ra ngoài ăn con hỏa chủng kia, thôn phệ được nó có khi Ma Diễm của ta lại đột phá đến cấp 2. Về phần làm đệ tử của tên Vô Niêm Đế Quân gì đó thì dẹp đi, ta mới chẳng thiết làm đệ tử cho người khác.”

Có suy nghĩ như vậy, Xuân Đức lập tức đi lên tầng 2, càng đi tới gần cầu thang tầng 2 thì Xuân Đức không khỏi cảm thấy quái lạ, bởi vì hẳn cảm

nhận được, bên trên tầng 2 kia cũng không có cái gì sóng nhiệt kinh người như hắc tướng tượng,

Đang thắc mắc vì sao lại như vậy nhưng rất nhanh hắc liên đã có câu trả lời.

Vừa đi lên tầng 2 thì hắc liên nhìn thấy một mảnh tu sĩ đang ngồi điều tức trị thương cùng khôi phục. Ở cách đó không xa thì lại nhìn thấy một đám ma thú do Hắc Ma Viêm biến hóa mà thành, đám kia đều là bị xích cả lại, chỉ có thể hoạt động trong phạm vi nhất định.

Vừa nhìn thấy đám Ma Thú này thì Xuân Đức liền đưa ra một cái phán đoán, tất cả Hắc Ma Viêm đều bị lực lượng của tháp này chuyển hóa thành đám Ma Thú kia.

Thời điểm Xuân Đức bước lên tầng thứ 2 thì cũng không có ai thèm nhìn hắc lấy một cái, Hắc Ma Viêm bên trong tầng thứ nhất thực sự đã khiến bọn hắc thương tổn không nhẹ, nhiều tên linh hồn bị đốt cho chỉ còn 2/3, vì vậy bọn hắc lúc này đều chăm chú trị thương cùng khôi phục, cũng không ai muốn phí tâm tư đi điều tra thân phận một kẻ đến sau cùng cả.

Nhưng mà cái gì cũng có ngoại lệ, giống như là cảm giác được điều gì đó, Xuân Đức hướng ánh mắt về một chỗ cách đó không xa, chỉ thấy ở nơi đó đang có một thanh niên yêu dị ngồi xếp bằng, sắc mặt tái nhợt, khiến người khác nhìn vào có cảm giác giống như đang mắc bệnh trong người, 2 con ngươi của hắc xích hồng, bên trong con ngươi xuất hiện đầy tơ máu. Từ trên người thanh niên yêu dị này Xuân Đức cảm nhận được một một loại khí tức khiến hắc không thoải mái, nói đúng hơn là chán ghét.

Ở phía bên kia, thanh niên yêu dị cũng đang hướng ánh mắt về phía Xuân Đức nhìn lại, hắc lúc này còn không ngừng liếm môi, bộ dạng thèm muốn.

Xuân Đức thấy vậy thì ánh mắt hắn chớp động hàn quang, cả người hắn bắt đầu tràn ra khí tức nguy hiểm.

Nếu là đặt tại hoàn cảnh này lúc bình thường thì rất hiếm khi phát sinh đánh nhau, bởi vì đối phó với Hắc Ma Viêm đã là kiện sự tình khó khăn rồi, giờ mà đánh nhau nữa sẽ chẳng có lợi cho ai, nếu có thể thì tất cả đều cố gắng tránh để phát sinh xung đột với nhau.

Có điều cái này chỉ là dành cho người khác thôi, riêng Xuân Đức thì không nằm trong số đó, hắn cảm thấy tên thanh niên ma tộc thuần chủng kia rất có ác ý lẫn sát ý đối với hắn. Còn vì sao tên kia có ác ý với bản thân thì Xuân Đức cũng nào có nhiều thời gian quan tâm, kẻ có địch ý với hắn thì phải chết.

Ngay lúc trên thân thể Xuân Đức bắt đầu tràn ra khí tức nguy hiểm thì tất cả người ở phụ cận đều cả kinh, nhao nhao mở mắt ra. Khi nhìn thấy Xuân Đức cùng thanh niên ma tộc thuần chủng đang nhìn nhau thì một đám đều khó hiểu, có điều lúc này một người lại quát.

“ Nơi này nghiêm cấm động thủ, người nào làm càn dám ở nơi đây động thủ quấy rầy ta khôi phục, ta liền giết người đó.”

Xuân Đức quay qua nhìn sang kẻ vừa phát ngôn, tên kia cũng là một tên nam tử, bộ dạng anh tuấn phi phạm, cũng là một tên ma tộc thuần chủng.

Xuân Đức nhìn hắn lạnh lẽo nói:

“ Vậy thì ngươi chết luôn đi cũng khỏi cần sống làm gì.”

Vừa nói xong thì trong tay hắn lóe lên Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm vừa hiện hắn liền nhanh như chớp giật chém ra nhất kiếm, kiếm mang kinh khủng lóe lên một cái liền biến mất.

Tên thanh niên anh tuấn kia còn chưa phản ứng liền bị chém làm 2, từ bên trong thi thể hấn máu tươi chảy ra đầy đất, lúc chém đôi dạ dày của tên này ra thì phát hiện bên trong có rất nhiều chân tay, tim, mắt.

Mọi người thấy thế thì một trận kinh hãi, một đám người đều là nhao nhao rút lui qua hai bên, tránh xa Xuân Đức. Về phần tên ma tộc thuần chủng lúc trước nhìn thấy một màn như vậy thì trong nháy mắt sắc mặt hấn đã trắng lại càng thêm trắng, hấn thoáng cái đứng dậy sau đó quay người bỏ chạy.

Xuân Đức thấy vậy thì lạnh lùng nói:

“ Chạy, ta lại muốn nhìn xem người chạy thế nào.”

Vừa nói xong thì thân ảnh của Xuân Đức thoáng cái trở nên mờ nhạt, sau đó hoàn toàn biến mất, lúc thân hình hấn hiện ra thêm một lần nữa thì đã ở ngay phía sau tên thanh niên ma tộc thuần chủng kia.

Quý Kiếm trong tay hấn lóe lên, trong nháy mắt tên kia tứ chi đều bị chém rụng.

“ A a a a.....”

Hấn hét thảm một tiếng, có điều tuy đã mất đi chân tay nhưng tên kia vẫn tiếp tục bỏ chạy về phía cầu thang đi lên tầng 3.

Nhưng mà còn đủ chân tay chạy còn không nổi chứ huống gì mất đi chân tay, Xuân Đức đưa tay ra chụp lấy đầu hấn, nắm ngón tay đâm sâu vào đầu tên kia khiến cho tên thanh niên ma tộc thuần chủng kia trong nháy mắt hét lên thê lương.

“ Tha ta ... Tha ta đi...”

Xuân Đức nghe tên này kêu xin tha thứ thì kinh ngạc nói:

“ Đám ma tộc thuần chủng các người không phải có câu thà chết cũng không cầu xin địch nhân đó sao? Người cầu xin ta không phải đánh mất hết mặt mũi của đám ma tộc thuần chủng các người sao?”

Tên kia lúc này đã sợ đến sắp tiểu tiện không kiểm soát rồi, làm gì còn để ý đến mặt mũi hay thanh danh, hấn lúc này cầu xin nói:

“ Đừng, đừng có giết ta.”

Xuân Đức nghe thế thì mỉm cười, hấn lúc này đặt tên kia xuống đất, sau đó dùng tay bắt đầu rạch bụng hấn ra, móng vuốt của Xuân Đức sắc bén vô cùng, đơn giản có thể mổ bụng tên kia.

Vừa mổ bụng tên kia ra, Xuân Đức vừa cười lạnh nói:

“ Lúc trước ta thấy người hình như rất thích ăn ta thì phải, để ta thử xem trong bao tử của người có những gì.”

Mặc kệ cho tên ma tộc thuần chủng thanh niên la hét thê lương, Xuân Đức vẫn như ác đực dùng tay mổ bụng tên kia ra, moi tất cả tim gan lòng mề phèo phổi của tên kia ra ngoài.

Cuối cùng là đến bao tử, Xuân Đức khẽ rạch một cái, bao tử của tên kia lập tức vỡ ra, sau đó từ bên trong cái bao tử kia tràn ra đại lượng thi thể nhân tộc ma tu, có nam có nữ, có già có trẻ, có kẻ bị tiêu hóa chỉ còn lại chút xương, có kẻ thì mới vừa bị ăn không lâu nên vẫn còn rất tươi.

Bao tử của đám tu sĩ dù là ma tộc hay nhân tộc đều giống như một cái hũ không gian vậy, vì thế mà tên ma tộc thuần chủng này ăn nhiều như vậy nhân tộc ma tu mà vẫn không vấn đề gì.

Nhìn thấy mấy trăm cái xác nhân loại ma tu bên trong bao tử của tên ma tộc thuần chủng, thì Xuân Đức cười nói:

“ Thảo nào người nhìn ta có vẻ thèm khát như vậy, hóa ra người thích ăn thịt nhân tộc ma tu như bọn ta à. Có điều lần này người chọn sai mục tiêu rồi.”

“ Bộp”

Xuân Đức nói xong liền hạ xuống một cước, đập nát đầu tên ma tộc thuần chủng thanh niên kia. Trong nháy mắt đầu tên kia biến thành một bãi bầy nhầy, linh hồn tên kia vừa bay ra ngoài thì liền bị Xuân Đức nuốt xuống.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1488: Chém Giết Hắc Ma Viêm Thú

Giết xong tên này, Xuân Đức ánh mắt đảo qua những người nơi đây, nói thực hiện tại Xuân Đức đang rất có xung động đem người bên trong nơi này giết sạch, có điều giết xong cũng chẳng được gì ngoài một chút sinh mệnh chi lực nên hẳn lại cảm thấy lười.

Ở bên trên bầu trời, hai nữ tử lúc trước lại xuất hiện, sắc mặt của hai nàng lúc này không tốt đẹp đi nơi nào. Nữ tử hồng y lúc này có chút thất vọng nói:

“ Còn nghĩ rằng tên kia sẽ giết luôn một lượt đâu nếu tên kia giết hết tất cả những kẻ bên trong kia liền xong rồi, khảo nghiệm ở nơi đây liền kết thúc.”

Bạch y nữ tử lúc này khẽ cười nói:

“ Tên tiểu tử này cũng khá thú vị đấy chứ, mặc kệ hẳn thích làm gì thì làm đi.”

Nhìn thấy bạch y nữ tử như vậy, hồng y nữ tử trở nên nghi hoặc, nàng hỏi:

“ Tâm tình ngươi hình như trở nên rất tốt, làm sao vậy, phát hiện ra chuyện gì sao?”

Bạch y nữ tử cười nói:

“ Xem ra chúng ta cũng không cần đi nơi khác tìm người nữa rồi.”

Hồng y nữ tử nghi hoặc hỏi:

“ Vì sao?”

Bạch y nữ tử mỉm cười nói:

“ Long Sát Ma Nanh đang trên người tên kia.”

Nghe vậy thì hồng y nữ tử thoáng cái “Ồ” lên.

“ Hẳn là người ứng trong kiếp linh của ngươi?”

Bạch Y nữ tử gật đầu nói:

“ Không sai, vì thế cũng không cần đi nơi khác nhìn xem nữa, có điều ta nhìn tiểu tử này cũng không phải cái dạng gì dễ bảo à. Hơn nữa tiểu tử này mang đến cho ta cảm giác nguy hiểm như có như không, vì vậy đối xử với kẻ này không thể theo lẽ thường, về phần hẳn tới nơi này thí luyện hẳn là vì mục đích khác mà không phải muốn bái chúng ta làm sư phụ. Ta cảm thấy hơi nhức đầu , ngươi nói nên làm gì?”

Hồng Y nữ tử nói:

“ Trước thăm dò hẳn một phen, sau đó lại tính sau, ta cũng muốn nhìn xem át chủ bài của người này.”

Bạch Y nữ tử hơi cau mày nói:

“ Vậy được rồi, để ta đi an bài.”

---o0o---

Ở bên trong Hắc Tháp tầng 2.

Sau khi giải quyết mấy tên thánh tộc(ma tộc thuần chủng) có ác ý đối với bản thân thì Xuân Đức cũng không có để ý tới những người khác nữa mà nhìn về đám Ma Thú do Hắc Ma Viêm hóa thành.

Cất đi Quỷ Kiếm, tay Xuân Đức hóa long trảo, cả người hấn bùng lên “Diệt Hồn Diễm”, tiếp đó hấn đi tới con Viêm Thú gần nhất.

Con Viêm Thú(Ma Viêm Thú) này phát hiện có người, liền điên cuồng giãy giụa để thoát ra ngoài nhưng ngay lập tức bị lực lượng kỳ bí trên khóa sắt chế trụ, đem thân thể khổng lồ của nó bắn lên đâm mạnh vào vách tường.

“ Hông hông hông”

Con “ Viêm Thú” điên cuồng gào rú, thanh âm kinh khủng kia truyền vào trong tai mỗi người , khiến cho tất cả những ai ở nơi đây đều không khỏi biến sắc, màng nhĩ dường như đều muốn bị chấn nát,nhiều tên tu vi yếu một chút bị chấn đến nội thương phun ra một búng máu

Lúc bọn hấn quay đầu nhìn qua, chỉ thấy trên vách tường Hắc Tháp, khóa sắt rậm rạp chằng chịt giống như mạng nhện, tại trung tâm của những khóa sắt là thân ảnh 1 đầu “Viêm Thú” cực lớn đang không ngừng phẫn nộ gào thét.

Con “Viêm Thú” này bộ dạng rất quái dị người thì giống rắn mà đầu thì giống cá. Trên người lân phiến đen kịt, xung quanh cơ thể nó thì lại có một tầng Hắc Ma Viêm vờn quanh.

Chứng kiến cảnh này Xuân Đức không khỏi mỉm cười, đối diện với uy thế kinh người từ con “Viêm Thú” này tản mạn đi ra hấn cũng không có

cảm thấy áp lực gì. Nhìn nó đang bị xiềng xích quăn quanh thế kia thì Xuân Đức không khỏi cười nói:

“ Cái này là đợi ta đến làm thịt đây sao, cũng có chút thú vị à. Không biết là người nào lại có lòng tốt như vậy. Được rồi, thức ăn đã dâng tới miệng thì không thể không ăn.”

Xuân Đức tiến lên, tiến vào phạm vi công kích của Viêm Thú, ngay lập tức con Viêm Thú nhìn như rần lai cá kia lập tức nhào tới, hướng thẳng phía đầu hấn cắn đến.

Lúc nhìn thấy con rần lai cá này cắn tới, Xuân Đức không hiểu nghĩ sao đột nhiên lại triệt đi “ Diệt Hồn Diễm”, hấn cũng không làm ra phản kháng, cứ mặc kệ con quái vật kia cắn lên người.

“ Phúc...”

Con “ Viêm Thú” ngay lập tức cắn lên trên bả vai Xuân Đức, có điều nó vừa cắn lên trên thân thể Xuân Đức thì cơ thể nó nhanh chóng nhỏ lại, lúc ban đầu có ít nhất mấy dặm chiều dài vậy mà chỉ sau vài cái hô hấp liền chỉ còn vài mét, sau thêm một cái hô hấp liền biến mất không thấy tăm hơi.

Người ở đây nhìn thấy một màn quý dị như vậy thì đều lau lau mắt mà nhìn, bọn họ sợ là bản thân hoa mắt rồi.

Cảm nhận được Hắc Ma Viêm tinh thuần truyền vào bên trong thân thể giống như dòng nước ấm chảy khắp toàn thân khiến cho Xuân Đức cảm thấy thoải mái không thôi.

Sau khi hấp thụ xong một đầu “Viêm Thú”, Xuân Đức liền nhanh chóng đến đầu “Viêm Thú” tiếp theo, hấn cũng không cần phải làm gì, cứ mặc đám kia cắn lên người hấn là được.

Có điều mấy con kia đôi khi cứ thích cắn chỗ hiểm vậy là Xuân Đức đành phải dùng tay ngăn bọn nó lại.

Rất nhanh toàn bộ “Hắc Viêm Thú” bên trong không gian tầng 2 này đều bị hấn một người giết sạch.

[Lưu Ý: Xuân Đức sau mỗi lần tấn thăng hình thái sinh mệnh sẽ có thêm năng lực mới nhưng vẫn giữ lại ưu điểm của hình thái sinh mệnh trước kia.

Ví dụ: Lúc trước Xuân Đức là Địa Ngục Băng Long có khả năng phun băng tấn công kẻ địch , đồng thời thân thể có được kháng tính với băng hàn cực kỳ mạnh mẽ.

Sau khi tấn thăng lên Địa Ngục Thiên Long thì năng lực dùng băng tấn công vẫn còn, kháng tính với băng hàn vẫn còn như lúc trước. Đồng thời có thêm năng lực dùng độc của Địa Ngục Thiên Long cùng kháng độc tính của Địa Ngục Thiên Long.

Tiếp đó sau khi tấn thăng đến Địa Ngục Ma Long thì hấn lại có khả năng sử dụng Ma Diễm đồng thời có kháng tính với Ma Diễm cực cường, kháng tính này phụ thuộc vào độ mạnh yếu của Ma Diễm.

Xuân Đức luôn có ý định dung nhập thuộc tính băng, độc, hỏa vào trong đòn đánh nhưng lâu rồi vẫn chưa thành công.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1489: Chém Giết Hắc Ma Viêm Linh

Cần nuốt đại lượng Hắc Ma Viêm tinh hoa từ Hắc Viêm Thú, Xuân Đức lúc này cũng ần ần cảm thấy Ma Hỏa bản nguyên sắp đến tình trạng thăng hoa, tiến thêm một bước.

Hít vào một hơi thật sâu, hắn cố gắng kiềm lại kích động trong lòng, có điều mặc dù đã cố kìm nén nhưng khát khao mong muốn đạt được sức mạnh lớn hơn giống như là một ngọn lửa mãnh liệt thiêu đốt hắn, khiến hắn không thể bình tĩnh được. Tiếp đó hắn mặc kệ những người khác ở nơi đây, một mình đi thẳng tới bậc thang đi lên lầu ba.

Bước chân của hắn mỗi lúc một nhanh, thoáng cái đã đạp bước đi lên cầu thang thông hướng tầng 3 biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Hắn đi rồi, tất cả mọi người nơi đây đều là hai mặt nhìn nhau, trong ánh mắt của nhau bọn họ nhìn thấy sự khiếp sợ cùng chấn kinh, lúc này đây trong lòng tất cả mọi người nơi này đều liệt Xuân Đức vào danh sách những kẻ nguy hiểm cần tránh xa.

.....

Hắc Tháp tầng 3.

“ Ầm ầm ầm....”

Vừa mới đi lên bên trên tầng ba thì nơi đây thì Xuân Đức không biết bị cái gì đánh lén, hắn chỉ cảm thấy có cự lực khổng lồ nện xuống ngực hắn.

Tiếp đó hắn liền như điều đứt dây bay ngược ra xa xa, va chạm phải một vách núi trực tiếp đụng nát vách núi kia.

“Đánh lén hay lắm. Có điều đánh lén mà không thể giết chết được ta vậy thì kẻ tiếp người chết chính là người rồi.”

Một âm thanh lạnh lẽo từ bên trong đồng đất đá vọng ra, tiếp đó...

“Vù... Âm âm...”

Một vệt ánh sáng từ bên trong lao ra ngoài, ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh của Xuân Đức. Mặc dù là bị đánh lén không kịp trở tay nhưng có đối phương giống đã xem thường lực phòng ngự của Xuân Đức, một kích đánh lén kia tuy rất mạnh nhưng còn chưa mạnh đến mức có thể làm bị thương Xuân Đức.

Xuân Đức lao ra ngoài, nhìn thấy khắp nơi là Hắc Ma Viên cháy rùng rùng, không cảm nhận được bất kỳ cái gì thì hơi nhíu mày lại, tiếp đó hắn hừ lạnh nói:

“Hay lắm, có thể dung nhập thành một thể với không gian nơi đây thì người hẳn cũng là hỏa linh giống tên bên ngoài rồi. Để ta luyện hóa toàn bộ nơi này lại nhìn xem người ẩn giấu đi đâu.”

Vừa nói, tay hắn vừa bắt ấn quyết, đến cuối cùng hắn quát lạnh một tiếng:

“Thiên Địa Vô Cực, Càn Khôn Tá Pháp, Sâm La Vạn Trượng, Ma Long Hàng Thế.”

Thanh âm vừa hạ xuống, một cái siêu cường huyền ảnh kết giới lấy trung tâm từ Xuân Đức sau đó tản mạn ra xung quanh bao trọn Hắc Tháp

vào bên trong, cùng lúc đó bên trong không gian Hắc Tháp tầng 3 xuất hiện một cái hư ảnh Bốn Đầu Địa Ngục Ma Long.

Bốn đầu rồng cùng lúc mở ra há miệng hút vào, ngay lập tức Hắc Ma Viêm bên trong không gian Hắc Tháp tầng ba liền bị hút đi một phần mười, vài cái hô hấp sau liền mất đi phân nửa, đủ 10 cái hô hấp không gian tầng 3 nơi này hoàn toàn không còn bóng dáng của Hắc Ma Viêm.

Cùng lúc đó thân ảnh của con “Hỏa Linh” cũng hiện ra ở cuối nơi chân trời, nó lúc này đang muốn bỏ chạy tiến lên tầng 4 của không gian Hắc Tháp.

Xuân Đức nhìn thấy nó bỏ chạy thì cười lạnh nói:

“ Người chạy chậm rồi... Băng lao..”

Lời vừa dứt, hư ảnh Bốn đầu Địa Ngục Ma Long bên trên đột nhiên có một cái đầu há to miệng, từ bên trong cái miệng kia phát ra băng hàn chi lực khủng khiếp.

Trong nháy mắt cái miệng kia mở ra thì ở xung quanh hỏa linh hiện lên một tầng băng mỏng, có điều tầng băng mỏng kia vừa hiện liền bị nó đốt thành hơi nước nhưng hơi nước cũng không tiêu tan mà quán quanh thân nó trong chớp mắt lại hóa thành băng mỏng.

Từng tầng băng mỏng nhanh chóng hiện ra rồi bị nung chảy bốc hơi, hơi nước vừa bốc lên thì lại ngưng băng, tuần hoàn lặp lại, thoáng cái liền tạo nên một “Băng lao” giam cầm hỏa linh vào bên trong.

“ Âm âm...”

Hỏa linh chỉ vừa bị giam cầm chưa tới một cái hô hấp liền đã có một cái đầu khác của Địa Ngục Ma Long cắn tới.

Một phát cắn này lập tức nuốt gọn cả cái băng lao vào bên trong, “Hỏa linh” bị nuốt vào lúc đầu còn la hét dăm ba tiếng nhưng rất nhanh liền im bặt.

Xuân Đức thấy đã giải quyết xong địch nhân thì nhanh chóng thu về “Ma Long Pháp Tướng”, ngay khi vừa thu về hư ảnh Bốn Đầu Địa Ngục Ma Long thì hắn liền cảm thấy một trận suy yếu có điều ngay sau đó hắn lại cảm thấy một luồng năng lượng tuôn trào bổ sung tất cả năng lượng mà hắn mất.

Cùng lúc đó “Ma Hỏa” bản nguyên cũng đạt được thăng hoa, một loại cảm giác thoải mái không nói nên lời chạy dọc khắp thân thể hắn.

“Hỏa Chi Bản Nguyên” đạt được thăng hoa, từ màu đen nhạt trở nên đen sạm, cùng lúc này toàn thân Xuân Đức ở bên ngoài cũng bùng lên “Ma Hỏa”, “Ma Hỏa” ngập trời bùng lên đốt rụi hư không, đốt sạch vạn vật.

Cảm nhận được lực lượng thăng hoa bên trong thân thể, Xuân Đức không khỏi ngửa đầu cười lớn nói:

“Cấp 2.. Cấp 2, vậy mà trong thời gian ngắn như vậy đã lên đến cấp 2 Ma Diễm rồi. Ha ha ha.”

Xuân Đức tâm tình lúc này có thể nói là vô cùng vui mừng, trước kia hắn tốn hao không biết bao nhiêu năm, bỏ ra bao nhiêu đại giới mới có thể tấn thăng “Băng chi bản nguyên” cùng “Độc chi bản nguyên” đến tầng 2, mấy chục năm qua đi bọn nó vẫn chỉ ở tầng 2.

Nhưng giờ đây, hắn mới tấn thăng lên Địa Ngục Ma Long chưa được bao lâu thì “Hỏa chi bản nguyên” của hắn vậy mà tấn thăng đến tầng 2 rồi, cái này nói làm sao hắn không vui mừng cho được.

.....

Trong lúc Xuân Đức cười như điên như dại thì ở bên ngoài Hur Vô Đế Quân cùng Hur Niệm Đế Quân sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Nữ tử hồng y(Hur Vô Đế Quân) sắc mặt khó coi nói:

“ Người này tạo nghệ huyền thuật vậy mà đã cao tới trình độ này, nếu không phải vì Hỏa Ma Linh chết đi thì chúng ta còn không biết đây tất cả chỉ là huyền cảnh.”

Bạch Y nữ tử(Hur Niệm Đế Quân) trầm ngâm một lúc sau đó hỏi:

“ Như vậy chúng ta là nên lấy thái độ nào đến đối đãi với người này đây.”

Nữ tử hồng y(Hur Vô Đế Quân) suy nghĩ một chút rồi nói:

“ Người kia đến đây là vì Hắc Ma Viêm, hẳn nhất định sẽ đi lên tầng cao nhất , nơi kia ta đã mời một người đến đối phó hắn, chỉ cần hắn có thể đánh bại người này thì chúng ta sẽ dùng lễ tới đối đãi hắn.”

Bạch Y nữ tử(Hur Niệm Đế Quân) gật đầu nói:

“ Chỉ dựa vào hắn có thể cắn nuốt Hắc Ma Chi Viêm thì bản lĩnh đã không tầm thường, theo ta thấy dù hắn có không đấu lại người kia thì chúng ta vẫn nên dùng lễ tới đối đãi với hắn, dù sao người này rất có thể là người giúp chúng ta sống qua Vạn Ma Kiếp lần này.”

Nữ tử hồng y(Hur Vô Đế Quân) hơi cau mày, vốn nàng đang định nói cái gì đó nhưng đột nhiên ánh mắt nàng co rụt lại, trong miệng thì thào:

“ Không thể nào.”

Ánh mắt nàng gắt gao nhìn về phía Hắc Tháp tầng 3

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1490: Tầng Kế Tiếp

Xuân Đức tạo kết giới chẳng qua chỉ là để che giấu “Ma Long Pháp Tướng” mà thôi, về việc hắn có khả năng cắn nuốt Hắc Ma Viêm thì ai cũng biết cũng không cần che giấu làm gì.

Đến ngay cả ngoài kia có hai con chuột luôn nhìn chăm chăm hắn thì hắn cũng biết, có điều vẫn giả bộ như không biết mà thôi. Ban đầu hắn là đang từng bước thăm dò mục đích của đối phương.

Sau khi đã đoán được ra được vài phần mục đích của đối phương thì Xuân Đức ngược lại cứ việc thẳng tay mà làm. Hắn biết, sau khi bản thân cắn nuốt tất cả Hắc Ma Viêm nơi đây thì cũng là lúc đi bàn điều kiện với hai tên kia.

Bây giờ có được lão Hắc trợ giúp, lòng tự tin của hắn tăng nhiều. Nhất là Vô Địch tên kia vậy mà cũng đã tỉnh lại rồi, điều này khiến cho lòng tự tin của hắn bành trướng hơn gấp đôi. Có được Vô Địch cùng lão Hắc đồng hành, một tên có chiến lực siêu việt, một tên có thể đoán trước hung cát, Xuân Đức tự tin bản thân có thể bước rất dài, rất dài trên con đường tu đạo của mình.

---o0o---

Tầng 3 đã không còn thứ gì tốt để Xuân Đức phải lưu luyến, hắn lúc này trước tiếp đi lên tầng thứ 4. Nói không còn thứ gì tốt cũng không phải, nơi đây sau khi hắn giết chết Hắc Ma Viêm Linh thì để lại đại lượng hỏa hệ

pháp tắc đứt gãy, loại pháp tắc này đối với Xuân Đức nắm giữ “Ma Diễm cấp 2” thì tính là thứ gì, có hấp thụ vào cũng chẳng có tác dụng tí nào.

Có điều đối với hắn không có tác dụng nhưng đối với người khác chính là vật đại bổ, thiên địa kỳ ngộ khó gặp.

Hắn chỉ vừa đi lên tầng thứ 4 không qua bao lâu thì ở tầng 3 lúc trước xuất hiện mấy bóng người.

Nhìn khắp nơi đều là hỏa hệ pháp tắc đứt gãy tàn dư bay lượn bất định khắp nơi thì một người trong số đó nhìn không được kinh sợ nói:

“Quả nhiên tầng 1 cũng là do người kia làm ra, người kia bản lĩnh thật khiến người ta khiếp sợ.”

Người này vừa dứt lời thì một cô gái bên cạnh hắn khẽ nói:

“Quan tâm nhiều như vậy làm gì, tranh thủ hấp thụ những pháp tắc hỏa hệ còn lưu lại này, một khi cảm ngộ đầy đủ chúng ta không chừng lại có thể dựa vào nó mà tấn cấp cũng là có khả năng, sau này có khi lại thành đệ tử ký danh của Vô Niệm Đế Quân.”

Những người khác nghe vậy thì nhao nhao gật đầu đồng ý, tiếp đó mấy người này đồng thời ngồi xuống tu luyện, tranh thủ hấp thụ những hỏa hệ pháp tắc đứt gãy còn lưu lại trước khi bọn nó tiêu tan.

Mấy người này vừa ngồi xuống không được bao lâu thì ở tầng 3 lại liên tiếp xuất hiện những thân ảnh mới những người kia vừa xuất hiện thì cũng nhanh chóng ngồi xuống tu luyện hấp thụ pháp tắc hỏa hệ tàn dư.

.....

Đi lên trên tầng 4.

Lần này Xuân Đức có đề phòng, làm chuẩn bị chém giết kẻ đánh lén, hẳn cũng không muốn giống lần trước bị người ám toán, đi ám toán người khác thì rất thú vị, rất kích thích nhưng nếu bị người khác ám toán thì không vui một chút nào hết.

Nhưng mà lúc không phòng thì bị đánh lén còn lần hẳn phòng thì lại bình an vô sự.

Hắn đi lên tầng bốn cũng không có gặp phải tên nào đánh lén.

Tầng 4 cũng giống tầng 2, trên này không phải biển lửa mà chỉ có Hắc Viêm Thú.

Có điều khi lên tầng 4 nơi đây thì Xuân Đức khá ngạc nhiên khi thấy một vài người. Những người kia khi thấy hắn cũng là ngạc nhiên không thôi. Một đám mắt lớn tròng mắt nhỏ, có điều rất nhanh hai bên liền thu hồi lại ánh mắt.

Dù sao nhìn qua nhau một chút thì không sao nhưng mà nhìn chăm chăm là biểu hiện của sự khiêu khích, đến lúc đó là có chuyện rồi đấy.

Bỏ qua mấy người nơi này, Xuân Đức tiến thẳng đến một con Hắc Viêm Thú cách đo xa xa, có điều khi hắn vừa đi tới gần liền có hai người gầm lên.

“Tiểu tử ngươi muốn cái gì, muốn đánh chủ ý lên chiến lợi phẩm của bọn ta ngươi muốn chết của phải không?”

Xuân Đức nghe xong thì thoáng kinh ngạc, cũng không có vội vàng, hắn quay lại nhìn qua hai tên kia hỏi:

“Các ngươi nói con Hắc Ma Viêm Thú này là chiến lợi phẩm của các ngươi?”

Hai người kia đều còn rất trẻ, một nam một nữ, bộ dạng nhìn giống một đôi, lúc này đây nghe Xuân Đức hỏi vậy thì nữ tử kia lên tiếng:

“ Đúng vậy, còn Hắc Viêm Thú này đã bị hai người bọn ta đánh sắp chết rồi , người...”

Xuân Đức vừa nghe đến đó thì đã hiểu, hắn nâng tay lên ra hiệu cho cô gái ngừng lại, cô gái thấy hắn làm động tác vậy thì cũng ngừng nói.

“ Đã biết rồi, ngoài trừ còn Hắc Viêm Thú này là của hai người các ngươi thì còn có con nào nữa không?”

Nữ tử kia lúc này cũng không rõ vì sao mà nghe Xuân Đức hỏi vậy thì nàng nhu thuận nói:

“ Còn có hai con ở gần đó, tất cả đều bị 6 người chúng ta đánh gần chết cả rồi, đạo hữu ngươi nếu muốn thì nên tìm một con khác mà đánh. Hoặc có thể đọi bằng hữu khác đi lên mà liên thủ.”

Nghe cô gái nói như vậy thì Xuân Đức không khỏi cảm thấy hứng thú nhìn nàng nhiều hơn vài lần, hắn không hiểu vì sao có cảm giác muốn ăn thịt nữ tử này nữa. Cảm thấy nữ tử này rất hợp khẩu vị của hắn.

Trong lòng hắn thầm nghĩ “ Thôi chỉ là một con mộc linh hóa hình mà thôi, hôm nay đang vui tha nó khỏi chết vậy.”

Hắn khẽ lắc đầu, sau đó tiến hành đồ sát tập thể đối với đám Hắc Viêm Thú.

Mới đầu sáu người kia còn nhìn Xuân Đức như kẻ điên nhưng rất nhanh ánh mắt của bọn hắn liền muốn rớt ra bên ngoài, bọn họ nhìn thấy cũng không phải là chiến đấu kinh tâm động phách gì.

Nhưng so với chiến đấu ác liệt thì Xuân Đức thể hiện ra lúc này còn đáng sợ hơn vạn lần, chỉ thấy hắn đi tới bên cạnh đám Hắc Viêm Thú, mặc kệ cho bọn nó cắn lên người.

Xuân Đức thì không làm sao còn đám Hắc Viêm Thú thì đều chết sạch.

Nửa canh giờ qua đi, toàn bộ Hắc Viêm Thú liền bị xử lý sạch sẽ, bên trong tầng bốn lúc này cũng chỉ còn lại có ba con Hắc Viêm Thú khi trước.

Có lẽ vì đột phá “Ma Diễm cấp 2” tâm tình Xuân Đức cực kỳ tốt, nên lúc chuẩn bị đi lên tầng 5 thì nhìn qua 6 người khác đang ngây ngốc nhìn hắn , vẫy vẫy tay nói:

“ Lên tầng 5 chơi đây, mọi người ở lại vui vẻ nhé.”

Nói xong thì hắn liền bắt đầu đi lên tầng 5. Nhưng vừa cất bước bước đi lên bậc bậc thang thứ nhất, lập tức cảm giác được một cỗ sóng nhiệt nóng bỏng đập vào mặt, hắn ngẩng đầu nhìn lên nhìn về phía trên không khỏi kinh ngạc nói.

“ Cường độ cách biệt cũng thật lớn, không khác gì thiên với địa.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1491: Linh Hồn Công Kích

Sau vài giây chậm lại thì hắn vẫn tiếp tục tiến lên trên, cứ đi mỗi bước thì hắn liền cảm thấy sóng nhiệt khủng khiếp đồng thời ẩn chứa bên trong linh hồn công kích liên tục trùng kích thế giới linh hồn của hắn gia tăng thêm một phần.

Có điều Xuân Đức cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi, hắn ngạc nhiên là vì bên trong Hắc Ma Viêm làm sao lại có thể ẩn chứa khả năng công kích linh hồn(Công kích dạng pháp thuật) đồng thời công kích nhục thân(Công kích dạng vật lý) của hắn.

Từ trước đến nay hắn khi giết người một là sử dụng công kích linh hồn hoặc là sử dụng binh khí chém giết địch nhân, chưa bao giờ hắn làm được việc ở bên trong một đoàn đánh có thể vừa công kích nhục thân đối phương đồng thời công kích linh hồn đối phương.

Nhưng đột nhiên Xuân Đức vỗ cái ót bản thân một cái, tự mắng bản thân ngu ngốc:

“ Trời ạ, ta suy nghĩ cái vấn đề này làm cái gì cho mệt óc, chỉ cần cắn nuốt thứ ma viêm có ẩn chứa công kích linh hồn này không phải là xong sao, cứ cắn nuốt xong rồi lại từ từ lý giải, ta đôi khi cũng thật đàn à.”

Tiếp đó Xuân Đức nhanh chân bước lên tầng 5 không có xoắn xuyết cái vấn đề kia nữa.

Mặc dù Xuân Đức đã đi rồi nhưng ánh mắt sáu người ở tầng 4 nơi đây đều vẫn đang ngốc trệ nhìn về phía lối đi thông tới tầng 5. Sau một hồi lâu thì bọn mới tỉnh hồn lại.

Lúc này một người hỏi:

“ Tên kia là ai?”

Mấy người khác ở bên cạnh hắn đồng thời lắc đầu nói:

“ Không biết.”

Tiếp đó một đám lại lần nữa quay về ngay ngốc nhìn về phía thông đạo đi lên tầng 5.

.....

Hắc Tháp tầng 5.

Cứ sau khi tiến lên một tầng thì đều có một chút kinh ngạc nho nhỏ dành cho Xuân Đức.

Lần này cũng vậy, khi hắn đi lên tầng 5 vốn tưởng trên này không có ai nhưng không ngờ trên này vẫn có người, hơn nữa không chỉ một người.

Thời điểm Xuân Đức xuất hiện ở tầng thứ năm thì ánh mắt đã rơi vào trên người thanh niên áo trắng cùng nữ tử mặc bộ đồ thiếu vải đang ngồi xếp bằng tu luyện tại vị trí trung tâm tầng thứ năm.

Tên nam tử mặc áo bào trắng thì hắn không nhận thức nhưng hắn lại biết cái cô gái toàn thân đều là dây leo, trước ngực thì úp hai cái là sen kia là ai, nếu như hắn nhớ không lầm thì cô nàng kia tên là Hắc Liên Hoa gì đó.

Thanh niên áo trắng cùng nữ tử dường như cũng cảm giác được cái gì ,
đồng thời mở mắt ra nhìn về phía Xuân Đức .

Cũng chẳng ai chào hỏi nhau, cả ba chỉ nhìn nhau một cái rồi thôi.

Có điều ngay vào lúc này, một tiếng

“ Suru”

Vang lên, cùng lúc đó Xuân Đức cảm thấy có nguy hiểm từ phía sau
đánh úp lại.

Có kinh nghiệm bị đánh lén ở tầng 3, Xuân Đức đối với lần tập kích bất
ngờ này của đối phương không sợ người lại còn mừng, hấn làm chuẩn bị rất
cuộc cũng có chỗ hữu dụng.

Cả người hấn đột nhiên biến mất, lúc hiện ra đã là cách đó hơn hai trăm
dặm. Ngay khi tránh thoát khỏi nguy hiểm thì hấn liền dùng hồn niệm khóa
chặt thứ vừa tấn công mình, vừa nhìn thì hấn liền thấy một con “Hỏa cự
nhân” có 6 cánh tay, con “ Hỏa cự nhân” này hình thể có thể biến hóa, lúc
trước nó biến thành một mũi tên nhưng bây giờ lại có thể biến thành cự
nhân, khi biến thành cự nhân thì hình thể nó cũng đạt tới vài chục mét độ
cao, cả người bốc lên lam sắc hỏa diễm.

Liếm môi một cái , Xuân Đức khẽ nói:

“ Biến dị hỏa chủng sao, đã vậy còn có linh tính, thú vị lắm, trong này
quả thực thật lắm bảo bối, hồi đầu nghe nói cái tháp này của một tên ma tôn
để lại thì ta còn không tin nhưng giờ thì tin hơn 7 phần rồi.”

Nói xong thì thân thể Xuân Đức đột nhiên trở nên hư hóa, hai tay hóa
long chảo, cả người bốc lên “Diệt Hồn Diễm” tốc độ của hấn thoáng cái đề

cao lên rất nhiều, tiếp đó hấn hóa thành một luồng sáng bắn thẳng về phía “Hỏa cự nhân.”

Ngay khi cự ly của Xuân Đức chỉ còn cách “Hỏa cự nhân” 100 dặm thì đột nhiên thân ảnh hấn dừng lại nhưng cùng lúc đó ở trước người ‘Hỏa cự nhân” thân ảnh khác của Xuân Đức lại hiện ra, hai trào của hấn giao nhau, hung hăng hướng “Hỏa cự nhân” một xé.

Mặc dù tốc độ Xuân Đức cực nhanh nhưng không hiểu làm sao con “Hỏa cự nhân” kia vẫn phản ứng kịp hoặc có lẽ chỉ là bản năng của nó.

Ngay lúc Xuân Đức vừa xuất hiện thì sau cánh tay của nó đồng thời oanh kích đến Xuân Đức.

“ Ầm ầm ầm...”

Sau cánh tay rõ ràng là đánh lên Xuân Đức nhưng không hiểu làm sao lại đánh xuyên qua cơ thể hấn, không thể mảy may đả thương Xuân Đức dù chỉ một chút.

Ngược lại 3 đôi cánh tay của “Hỏa cự nhân” va chạm cùng với nhau , phát ra tiếng nổ mạnh, trong nháy mắt cả 6 cánh tay liền hóa thành lam hỏa nổ tung bay khắp nơi.

“Hỏa cự nhân” tấn công Xuân Đức không được nhưng Xuân Đức lại có thể tấn công được nó, chỉ thấy Xuân Đức sau khi trào một trào lên thân thể “Hỏa cự nhân” thì lập tức xé nát thân thể của nó ra làm vô số mảnh.

Cùng lúc đó “ Diệt hồn diễm” bên trong “Mộng mị ma trào” nhanh chóng lan sang các phần thân thể của “Hỏa cự nhân” thiêu đốt linh hồn của nó.

Mặc dù “Hỏa cự nhân” là hỏa linh có năng lực kháng hỏa cực mạnh có điều “Diệt hồn diễm” lại là một loại hỏa đặc biệt, nó không thiêu đốt nhục thân mà thiêu đốt linh hồn.

Vì thế với cái linh hồn bạc nhược của mình , Hỏa Cự Nhân sau khi bị “Diệt hồn diễm” dính lên thì chỉ vùng vẫy được mấy cái thì triệt để chết đi, linh hồn tiêu tán.

Rất nhanh tất cả bộ phận thân thể của Hỏa Cự Nhân liền hóa thành những ngọn lửa màu lam nhạt trôi nổi bất định bên trong hắc viêm, Xuân Đức nhìn thấy thế thì há miệng khê hấp, lập tức cắn nuốt toàn bộ những dị chủng hỏa diễm kia.

Xuân Đức liếm liếm môi nói:

“ Chắc chắc, đồ ăn ngon à. Không biết bên trên lại sẽ là thế nào đây.”

“ Âm âm âm....”

Xuân Đức đang suy nghĩ không biết mấy tầng trên cùng kia lại sẽ có bộ dạng như thế nào nhưng đúng vào lúc này cả thế giới bên trong Hắc Tháp đột nhiên rung động kịch liệt.

Xuân Đức nhạy cảm phát hiện rung động này cũng không phải là tự thân thế giới nơi này phát ra mà là có ngoại lực ở bên ngoài tác động vào.

Ngay lập tức “Song Nguyệt Ma Đồng” của hắn hiện ra, ánh mắt hắn như xuyên qua thời không vô tận nhìn thấy hết thảy mọi thứ ở bên ngoài Hắc Tháp.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1492: Ba Con Chuột Cắn Nhau

[Lưu Ý: Song Nguyệt Ma Đồng là truyền thừa mà Huyết Lệ Tiên Tôn để lại, Xuân Đức chiếm được trong lần làm nhiệm vụ cuối cùng bên trong Thần Võ Nguyên tháp. Giải thích một chút không mọi người lại nghĩ hoặc vấn đề này.]

---o0o---

Ở phía bên ngoài Hắc Tháp lúc này xuất hiện thêm một tên nam tử, cũng mặc bạch y nhìn khá giống tên nam tử đang ngồi ở khu vực trung tâm tầng năm. Có điều so với người đang ở bên trong không gian tầng năm thì người ở bên ngoài kia mạnh hơn nhiều, khí tức trên thân thể hắn tản mạn đi ra cũng đủ khiến cho cái thế giới biệt lập nơi này có dấu hiệu bất ổn.

Lúc này đây, sau khi giao thủ nhất kích xong thì tên nam tử kia đang lạnh lùng nhìn hai nữ tử, Xuân Đức mặc dù không nghe bọn họ nói cái gì nhưng lại có thể nhìn vào khẩu âm mà phán đoán những người kia đang nói chuyện gì với nhau.

Nam tử bạch y kia nhìn hai người đối diện nói:

“ Hôm nay ta đến đây là để thu hồi lại Hắc Viên Ma Tháp năm đó mà các ngươi đoạt đi trong tay ta. Nếu ngoan ngoan giao ra thì ta còn có thể để cho hai người các ngươi một con đường sống.”

Hồng Y nữ tử cùng Bạch Y nữ tử ở đối diện nghe vậy thì sắc mặt trầm xuống, trong ánh mắt hai nàng hàn quang chớp hiện, cả người sát khí bạo

phát mà ra.

Hư Vô Đế Quân nhìn “Bạch y” thanh niên trước mắt lạnh lùng nói:

“Băng Chúc Long, năm đó ngươi còn sống đã là vạn hạnh, lần này lại còn dám tới đây gây rối sao? Mà ngươi tưởng Hắc Viên Ma Tháp lại là thứ gì, hạng người như ngươi có thể lay chuyển được nó sao?”

Hư Niệm Đế Quân lạnh lẽo nói:

“Tu vi của ngươi so với năm đó cũng chỉ như vậy, ta không biết ngươi lấy đâu ra tự tin có thể cùng hai người chúng ta đối kháng, phải chăng năm đó bị đánh cho ngu rồi.”

Băng Chúc Long nghe vậy thì cười lạnh lùng nói:

“Tu vi của hai người các ngươi đích xác mạnh hơn trước đây không ít à, có điều cũng chỉ là tiến bộ một chút mà thôi, trong mắt ta cũng không tính là cái gì, nếu năm đó không phải hai người các ngươi đánh lên thì ta làm sao có thể bị thương. Hừ.”

Lời vừa dứt, một cỗ băng hàn chi lực khủng khiếp từ trên thân thể Băng Chúc Long bạo phát mà ra, trong nháy mắt đóng băng toàn bộ biển lửa nơi đây, duy chỉ có phạm xung quanh Hắc Viên Ma Tháp mấy trăm dặm là không bị băng hàn bao phủ.

Tiếp đó tên thanh niên “Bạch y” quát một tiếng:

“Thập bộ sát nhân, bách thú thái huyền kinh.”

Thanh âm vừa hạ xuống, trên bầu trời nơi đây xuất hiện liên miên băng long to lớn, diện mạo bọn chúng bất đồng nhưng con nào con nấy đều dữ

tợn dị thường, số lượng đúng trăm con. Trên con băng long vừa hiện thì đồng thời đánh tới hai người Hư Vô Đế Quân cùng Hư Niệm Đế Quân.

Nhìn thấy đầy trời “Băng long” lao tới hai người nữ tử kia tuy kinh sợ nhưng lại không có hoảng loạn, hai nàng tay đồng thời bấm pháp quyết, ánh mắt dần trở nên mơ hồ.

Tiếp đó cả hai nàng đồng thời quát:

“Viêm Ma Liên Châu Tiễn.”

Lời vừa dứt, giống như là cảm ứng hai nàng kêu gọi, từ tầng 7 của Hắc Viêm Ma Tháp nhanh chóng bắn vọt ra liên miên những mũi tên lửa đen ngòn, mang theo uy năng khủng khiếp.

Băng Chúc Long nhìn thấy một màn như vậy thì đồng tử co rút lại, hấn kinh sợ nói:

“Các người vậy mà có thể điều khiển được Hắc Viêm Tháp.”

“Ầm ầm ầm....”

Liên miên là tiếng nổ mạnh vang lên, trăm con “Băng long” trong mấy chục cái hô hấp liền bị bắn chết gần như toàn bộ, hóa thành đầy trời băng tuyết.

Còn vài đầu “Băng long” còn sống khác thì đều bị hai người Hư Vô Đế Quân cùng Hư Niệm Đế Quân mỗi người vài chiêu liền tiêu diệt toàn bộ.

Tiếp đó hai người lại một lần hợp kích hướng phía “Bạch y thanh niên” công tới. Bạch y thanh niên nhìn hai người công tới thì sắc mặt có phần khó xem, vào lúc này cái đầu hấn đột nhiên biến hóa, hóa thành một cái đầu

“Chúc Long” khổng lồ, hấn há miệng ra từ bên trong phun mà một cỗ băng hàn lực lượng khiếp người.

“ Âm âm âm....”

Toàn bộ không gian nơi đây rung chuyển mãnh liệt, cả thế giới như muốn vỡ tan, sóng xung kích từ vụ va chạm lan ra bốn phương tám hướng hủy diệt tất cả mọi thứ. Mặt băng phía bên dưới cũng bị cày lên hóa thành đầy trời băng vụn.

Nhất kích qua đi, hai bên lúc này lại đứng xa xa mà nhìn lẫn nhau, bọn họ đều nhìn thấy trong mắt đối phương sự ngưng trọng.

Nhưng đúng vào lúc này Băng Chúc Long vẽ mặt lại hiện lên sự khiếp sợ cùng tức giận, ánh mắt hấn nhìn về phía không gian tầng năm của Hắc Tháp rống lớn:

“ Tặc tử ngươi đáng chết, nhanh dừng tay cho ta.”

Tiếp đó hấn như mũi tên lao vút về phía không gian Hắc Tháp Tầng 5, cũng không hiểu là hấn làm cách nào mà trực tiếp xuyên qua phòng ngự của Hắc Tháp mà đi vào bên trong.

Hai người Hư Vô Đế Quân cùng Hư Niệm Đế Quân lúc phản ứng lại thì đã chậm, lúc hai người kịp phản ứng thì Băng Chúc Long đã lao vào bên trong không gian tầng 5 của Hắc Tháp.

.....

Không gian tầng năm của Hắc Tháp.

Lúc này đây Xuân Đức vừa mới giết chết xong hai người một nam , một nữ ở trong này.

Lúc đầu hẳn cảm thấy nam tử ở bên trong tháp này so với kẻ bên ngoài có điểm tương đồng, sau khi vận dụng “ Song Nguyệt Ma Đổng” thì hẳn càng cảm thấy hai người giống nhau.

Vậy là Xuân Đức quyết định giết chết tên thanh niên áo trắng bên trong tháp, có điều lúc hẳn muốn giết thanh niên áo trắng thì nữ tử bên cạnh hẳn Hắc Liên Hoa lại muốn ngăn cản.

Vậy là hẳn tiện thể đưa tiễn nàng ta đi luôn, không còn ai ngăn cản hẳn dễ dàng bắt được thanh niên áo trắng trong tay, vừa bắt được thanh niên áo trắng thì hẳn liền cảm thấy một loại năng lượng băng hàn tinh thuần ẩn chứa bên trong cơ thể tên này.

Với Xuân Đức nhạy cảm phát hiện lực lượng băng hàn này dưới sự rèn luyện của Hắc Ma Viêm vậy mà không ngừng cường đại hơn. Thấy vậy thì Xuân Đức liền biết tên này là thức ăn đại bổ, có điều hẳn còn chưa kịp ăn thì liền có người cắt ngang.

Hẳn chỉ nghe một tiếng rống kinh thiên sau đó một vệt sáng băng lam bay thẳng tới trước người hẳn đánh tới. Xuân Đức thấy vậy thì cũng không có hoảng loạn, mặc dù kẻ tấn công tới rất mạnh nhưng hẳn cũng không phải cái loại khế bóp liền chết.

“ Lão tam, lão tứ phòng ngự.”

Lời vừa dứt, trước mặt Xuân Đức mười mét xuất hiện một tấm khiên nước màu huyết sắc , ở bên ngoài tấm khiên nước kia lại có gió đen vờn quanh.

Băng Chúc Long có lẽ vì qua nóng vội muốn cứu thanh niên bạch ý trên tay Xuân Đức nên tốc độ đề tới tối đa, vì thế lúc tấm khiên nước xuất hiện thì tên kia không kịp tránh.

Có điều hấn cũng không muốn tránh, thấy tâm khiên nước xuất hiện thì hấn gầm lên:

“ Thứ đồ chơi này cũng không ngại lấy ra mất mặt, phá cho ta.”

Nói xong lời này hấn liền hung hăng nện một quyền lên tấm khiên nước, có điều còn chưa chạm tới tấm khiên nước, mới vừa chạm tới mặt ngoài tấm khiên tiếp xúc với con gió màu đen thì sắc mặt hấn liền đại biến.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1493: Cá Lớn Chạy Mất

Có điều hẳn muốn thu lại nắm đấm cũng đã không kịp, lúc này nắm đấm hẳn đánh xuyên qua lớp gió lốc màu đen sau đó mạnh mẽ đánh lên chiếc khiên băng nước kia.

“Ừng...”

Một âm thanh trầm đục vang lên, một quyền của Băng Chúc Long hạ xuống vậy mà chỉ khiến cho tấm khiên nước kia rung động kịch liệt mà thôi. Cũng không có bị phá vỡ.

Nhìn thấy một màn như vậy thì tên kia kinh ngạc không thôi nhưng một màn tiếp theo càng khiến hẳn hết hồn, hẳn chỉ thấy gió đi ở trên tấm khiên đột nhiên bùng lên sau đó hóa thành một đạo đao gió dài 2 mét chém về phía ngực hẳn, cùng lúc đó hẳn đột nhiên cảm thấy một loại lực lượng quen thuộc từ tấm khiên dội ngược lại.

“A a a a..”

Cự lực khổng lồ từ tấm khiên truyền vào cánh tay của Băng Trúc Long khiến cho cánh tay của hẳn trong nháy mắt trở nên băng liệt, máu thịt văng tứ tung lộ ra bạch cốt trắng xóa.

Không những như thế, cùng lúc này đạo đao gió dài 2 mét kia đã sắp chém lên cơ thể hẳn.

Cảm nhận được khí tức nguy hiểm chí mạng, Băng Chúc Long sắc mặt đại biến, có điều hấn cũng không quá hoảng loạn.

Một tay hấn bấm pháp quyết, ngay lập tức trước người hấn xuất hiện một tường băng dày chục mét có hơn, cùng lúc đó một nữ tử mặc lam y về mặt đờ đẫn xuất hiện trước người hấn.

“ Ầm ầm...”

Đao gió cắt lên tường băng thì không khác gì dùng sao sắc cắt lên đầu phụ, đao gió thế đi không giảm tiếp tục chém về phía trước, chém lên cơ thể nữ tử mặc lam y.

“ Ầm...”

Thân thể nàng ta bị chém làm hai, trong nháy mắt hai nửa thân thể kia liền hóa thành tro bụi.

Đao gió thế đi không giảm, lúc này vẫn chém tới Băng Chúc Long.

“ Ầm...”

Vào lúc này Băng Chúc Long không biết từ đâu lấy ra một tấm lân phiến màu đen to lớn che chắn phía trước.

Đao gió va chạm với lân phiến thì chỉ đánh nứt được tấm lân phiến sau đó cũng liền tiêu tan, có điều cự lực khổng lồ lại đánh bay Băng Chúc Long về xa xa.

Nhưng mà cũng vào thời khắc này, Xuân Đức cùng Bóng Ảnh cũng đồng thời ra tay.

Xuân Đức ném ra “Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia” đồng thời quát:

“Thiên Xích Bích Huyết Ma Bia - Linh Hồn Xiềng Xích”

“ Xoạt xoạt xoạt...”

Ngay lập tức vô số “ Thiên xích” đen ngòm phóng thẳng về phía Băng Chúc Long đang bay ngược về phía sau.

Trên trời cao Bóng Ánh hiện ra , phía sau lưng hắn 8 đôi cánh tối đen xuất hiện vũ động không ngừng, tay hắn cầm “ Hắc Ám Ma Thương”, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Băng Chúc Long.

“ Hắc Ám Vô Biên, Tịch Diệt Nhất Kích.”

“ Vù...”

Hắc Ám Ma Thương trong tay Bóng Ánh bùng lên ma văn, toàn thân thương bốc lên liệt điểm ngập trời, tiếp đó Bóng Ánh ném mạnh trường thương về phía Băng Chúc Long.

Trường thương hóa thành vệt sáng màu đen , xé nát không gian bắn tới đầu Băng Chúc Long.

Băng Chúc Long đang bay về phía sau còn chưa thể đứng vững liền cảm nhận được hai công kích trí mạng đánh úp về phía hắn, khi hắn nhìn lại thì sắc mặt liền đại biến. Ánh mắt hắn hoảng sợ vô cùng.

Theo bản năng hắn nâng lên tám lân phiến đang cầm trong tay che chắn trước ngực.

“ Âm.. Phúc..”

Có điều lúc trước tám lân phiến bị Nguyên Ma sử dụng phong hóa lực lượng làm hư hại đi rất nhiều, bây giờ nhận thêm một đòn tuyệt cường của

Bóng Ảnh thì lập tức nát. Có điều nó mặc dù nát nhưng cũng làm lệch Hắc Âm Ma Thương đi một chút.

Hắc Âm Ma Thương vốn dĩ là xuyên trúng đầu Băng Chúc Long nhưng vào lúc này chỉ là xuyên qua ngực tên kia mà thôi.

Băng Chúc Long bị Hắc Âm Ma Thương xuyên qua thân thể thì cả người trong nháy mắt trở nên già yếu.

Nhưng chưa hết , vào lúc này “Thiên Xích” cũng đã tới, từng căn , từng căn bắt đầu xỏ xuyên vào bên trong thân thể của Băng Chúc Long.

Băng Chúc Long cảm nhận được lực lượng giam cầm từ bên trong “Thiên Xích “ thì mặt cắt không ra giọt máu, mặc dù lúc này hắn đã biến về bản thể nhưng không cách nào giãy dụa.

Ngay vào lúc quan trọng nhất, hắn không do dự mà từ bỏ nhục thân. Từ bên trong cơ thể hắn một con Tiểu Chúc Băng Long bay ra ngoài, sau đó trực tiếp nhảy vào một cái thông đạo không gian biến mất vô ảnh vô tung.

Xuân Đức thấy vậy thì trong mắt hiện lên sự ngoan độc, trong tay hắn “ Quỷ Hồn Cung” xuất hiện.

Tay phải hắn nắm lấy cái xác của Hắc Liên Hoa, khẽ bóp, nữ nhân kia trong nháy mắt hóa thành một đoàn sương máu, sương máu ở trong tay Xuân Đức ngưng tụ thành huyết tiên.

Tên lên đây, Xuân Đức nhắm thẳng cái không gian thông đạo mà con Tiểu Băng Chúc Long vừa bỏ chạy mà bắn.

“ Nhất tiễn - Truy hồn vong mệnh tiễn.”

“Vút...”

Huyết tiễn trực tiếp thuận di bay vào bên trong thông đạo không gian biến mất không thấy đâu. Sau khi bắn xong một tiễn thì Xuân Đức buồn bực nói:

“ Vậy mà để nó chạy mất, chết tiệt thật.”

Nói xong thì Xuân Đức lại nhìn qua hai nữ tử vừa mới xuất hiện nói:

“ Các ngươi vẫn là ngu bẫm sinh hay già rồi nên đầu óc có vấn đề, các ngươi ở đó mà không biết đường ngăn cản tên kia sao? Còn để hắn chạy mất.”

Hai nữ tử kia chính là Hư Vô Đế Quân cùng Hư Niệm Đế Quân, bị Xuân Đức đột nhiên quát lên thì cả hai trong lòng đột nhiên không hiểu vì sao lại cảm thấy có chút ủy khuất.

Cũng không hiểu vì sao lúc này Hư Vô Đế Quân chống nạnh nói:

“ Ta thích thả cho hắn đi đấy thì làm sao? Ngươi lại có thể làm được gì hai chúng ta.”

Xuân Đức nghe xong lời này thì không nói gì thêm, hắn cũng biết lấy tự thân thực lực muốn giết hai nàng rất khó, đánh bại dễ chứ giết rất khó, mà giết không được sẽ lưu lại hậu hoạn về sau, hắn không muốn như thế.

Tiêu chí của hắn hoặc là giết chết không thì thôi, nếu không thể một lần giết chết đối phương thì hắn sẽ không ra tay, vì nếu để đối phương còn sống sẽ rất nguy hiểm, không biết lúc nào sẽ quay lại cắn hắn một cái.

Giống như vừa rồi hắn đối phó với tên kia, nhìn như là tùy ý nhưng hắn là đã trong nháy mắt suy nghĩ kế hoạch kỹ càng, trong đó tất cả đều có tính huống bất ngờ khiến tên kia không kịp trở tay. Thế nhưng rồi sao, tên kia vẫn có thể chạy mất.

Vì vậy lúc này đây, hắn mới không làm căng với hai người trước mắt, không có lợi hắn cũng không muốn nổi lên xung đột.

[Thay đổi tên gọi một chút: Quỷ Kiếm sau này sẽ gọi là Quỷ Linh Kiếm , Quỷ Cung về sau sẽ gọi là Quỷ Hồn Cung, Huyết Nguyệt con mắt sau này gọi là Song Nguyệt Ma Đòng.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1494: Đàm Phán Song Phương

Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma sau khi hoàn thành nhiệm vụ của bản thân thì đồng thời quay về , dung nhập vào bên trong thân thể của Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này cũng thu về Thiên Xích Huyết Ma Bia cùng với cái xác của con Băng Chúc Long, từ đầu đến cuối làm việc này hẳn đều không nhìn hai nữ tử ở bên cạnh dù chỉ một lần.

Dù sao hẳn cũng chỉ là kiêng kỵ ,không thể giết chết đối phương để lại hậu hoạn sau này mà không phải đối với hai người sợ hãi. Vì vậy hẳn làm việc cũng không cần quan tâm đến sắc mặt của hai người.

Có điều hẳn không quan tâm nhưng hai nàng kia thì quan tâm, lúc này đây Bạch Y nữ tử(Hư Niệm Đế Quân) lên tiếng:

“ Đạo hữu người cảm thấy bản thân làm vậy có chút hơi khó xem sao?”

Xuân Đức vẫn tiếp tục thu về thi thể không lồ của Băng Chúc Long, vừa thu về hẳn vừa nói:

“ Không cần rào trước đón sau như vậy, ta biết hai người các người theo dõi ta từ lâu, nói đi các người muốn cùng ta bàn điều kiện gì, à mà trả lại thứ này cho các người. Các người để lại thứ này nơi ta cũng hơi lâu rồi cũng đến lúc cầm về.”

Nói xong thì Xuân Đức liền ném cái Long Sát Ma Nanh cho hai nữ tử, sau đó lại tiếp tục thu về thân thể con Băng Chúc Long. Cái thân thể này tuy không tốt lắm nhưng miễn cưỡng để cho lão Hắc dùng, nếu lão ấy không dùng thì lại để cho Vô Địch, mà Vô Địch không muốn thì chỉ có thể mang đi xây Bạch Cốt Tê đàn.

Hai nữ tử nghe Xuân Đức nói vậy thì cũng không lấy làm kinh ngạc, dù sao thần thông của Xuân Đức bọn họ cũng đã nhìn thấy qua, Băng Chúc Long chỉ không cẩn thận một chút liền tí nữa thì bỏ mạng nơi này như vậy cũng đủ biết Xuân Đức bực nào cường hãn. Việc hắn sớm phát hiện ra hai người bọn họ theo dõi cũng không phải việc gì quá kinh người.

Hư Niệm Đê Quân lúc này cũng rất thẳng thắn nói:

“ Ta muốn nhờ đạo hữu giúp ta vượt qua Vạn Ma Kiếp Nạn sắp tới. Có điều ta sẽ lấy ra hồi báo khiến cho bằng hữu vừa lòng.”

Xuân Đức hành động thoảng cái ngừng lại, hắn quay đầu nhìn lại “Bạch Y” nữ tử. Hơi nhíu mày hắn hỏi:

“ Có trí đạo ma tu giúp người tìm tới ta sao?”

Bạch y nữ tử nghe vậy thì cười yếu ớt nói:

“ Nói chuyện với đạo hữu thật khiến ta cảm thấy rất áp lực, đúng là như vậy, có một người bạn của ta trước lúc tọa hóa đã dùng sinh mệnh cuối cùng tính toán cho ta một quẻ, có điều quẻ tượng cũng không nói rằng ta sẽ gặp được đạo hữu, gặp được đạo hữu chẳng qua chỉ là cơ duyên xảo hợp mà thôi. Vốn lúc đầu ta cũng không hy vọng quá nhiều nhưng không ngờ lúc này lại gặp được đạo hữu.”

Xuân Đức nghe “Bạch Y” nữ tử nói vậy thì cũng không nghi ngờ, hắn biết năng lực che giấu thiên cơ của bản thân, với có thêm lão Hắc cùng Vô

Địch ở bên cạnh thì đến ngay cả đám “Trí đạo Ma Tôn” tính toán cũng không ra chi tiết hẳn ở đâu.

“ Như vậy đạo hữu lại lấy đến thứ gì để đả động ta?”

Nghe Xuân Đức nói vậy thì Hư Niệm Đế Quân khẽ cười, nàng chỉ sợ Xuân Đức một ngum từ chối nhưng nếu như Xuân Đức đã đồng ý nàng tin bản thân có thứ có thể đả động được Xuân Đức:

“ Một phần bản nguyên chân hỏa của Hắc Viêm Long Ma Tôn đạo hữu cảm thấy sao, cũng nói cho đạo hữu biết ta cả hỏa diễm đang cháy bên trong tiểu thế giới nơi đây lẫn tòa Hắc Viêm Ma Tháp này cũng chỉ là tàn dư của một phần bản nguyên chân hỏa kia mà thôi.”

Xuân Đức nghe vậy thì ngay lập tức tâm động, có điều hẳn cũng không vội vàng quyết định mà liên hệ của với Lão Hắc cùng với Vô Địch vừa mới tỉnh lại không lâu trước đây.

“Hai lão, vụ giao dịch này thế nào?”

Lão Hắc lập tức truyền âm nói:

“ Vạn Ma Kiếp của Tinh Đế Cảnh cường giả cũng chỉ là hạng xoàng mà thôi, không đáng lo, nếu so với một phần bản nguyên của một tên Ma Tôn tọa hóa để lại thì không cách nào so sánh. Có điều trước hết mi cứ ép giá bọn chúng đi, nhìn xem đâu là giới hạn của bọn chúng.”

Vô Địch lúc này cũng là truyền âm nói:

“ Củ cải, trước mắt cứ để hai tên kia phân ra trước $\frac{2}{3}$ tài nguyên đưa cho chúng ta, sau đó lại từ từ ép ép giá sau.”

Xuân Đức vừa nghe hai con hàng truyền âm thì khước miệng liền co giật liên hồi, có điều rơi vào trong mắt “Bạch y nữ tử” thì lại có tư vị khác, nàng còn tưởng rằng Xuân Đức ngại nguy hiểm muốn từ chối.

Nàng cũng biết một bộ phận bốn nguyên của một vị Ma Tôn để lại vô cùng chân quý nhưng nếu để cho người ta mạo hiểm giúp bản thân độ kiếp thì lại không đáng nhắc tới.

Dù sao tính mạng so với cái gì đều đáng quý, vì sợ Xuân Đức từ chối nàng lại nói:

“ Nếu đạo hữu cảm thấy không đủ thì có thể tự thân nêu ra điều kiện.”

Xuân Đức nghe vậy thì làm bộ khó xử nói:

“ Vạn Ma Kiếp cái kia tại hạ cũng mới vừa độ qua cách đây không lâu, các vị hãn cũng biết đến phiến phúc địa đột nhiên hình thành gần nơi này rồi chứ?”

Hai nữ tử nghe vậy thì đều trong lòng chấn động, Hư Niệm Đế Quân có phần kính sợ nói:

“ Hóa ra phiến phúc địa kia là do đạo hữu tạo ra, hai người chúng ta lúc nghe tin này cũng rất nghi ngờ không biết vì sao đột nhiên lại xuất hiện một phiến phúc địa như vậy, hóa ra là đạo hữu vượt qua Vạn Ma Kiếp sau đó nhận được thiên địa chúc phúc hình thành.”

Xuân Đức lúc này làm thần côn, nghe theo lời hai người lão Hắc cùng Vô Địch bắt đầu chém gió, hãn thở dài nói:

“ Hai vị đạo hữu hãn cũng đã nghe qua Vạn Ma Kiếp là cỡ nào kinh khủng, lần sau lại mạnh hơn lần trước, một khi vượt qua thì tu vi đại tiến , không qua thì chính là vạn kiếp bất phục. Ta nhìn hai vị hãn chỉ là mới vượt

qua chín lần Thiên Ma Kiếp , lần này là lần đầu tiên gặp phải Vạn Ma Kiếp đi.”

Hai nữ tử đồng thời gật đầu, từ lúc biết được Xuân Đức là lão quái vừa vượt qua Vạn Ma Kiếp thì trong lòng các nàng liền dấy lên hy vọng.

“ Đạo hữu nói không sai, hai người chúng ta bước vào Tinh Đế Cảnh cũng chưa tới vạn năm, vượt qua 8 lần Tiểu Thiên Ma Kiếp, 1 lần Đại Thiên Ma Kiếp, lần này chính là lần đầu Vạn Ma Kiếp. Nếu đạo hữu đã có kinh nghiệm vượt qua Vạn Ma Kiếp nhất định sẽ có phương pháp giúp chúng ta có phải không?” --- Hồng Y nữ tử lúc này gấp giọng nói.

Xuân Đức nhìn hai nàng, thở dài nói:

“ Muốn ta giúp hai vị cũng không phải không có khả năng, có điều thứ ta muốn các vị không biết có đánh lòng bỏ ra không?”

Bạch Y nữ tử không do dự nói:

“ Đạo hữu cứ nói.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền công phu sư tử ngoạm mở ra:

“ Ta muốn toàn bộ tích lũy của hai vị cùng thể lực hai vị nắm giữ, ngoại trừ những thứ bảo vật thiếp thân của các vị tất cả ta đều muốn.”

Xuân Đức vừa nói ra lời này thì hai nữ tử đối diện đồng thời ngậy người ra, sau đó là trầm tư.

Còn ở bên phía trong không gian vong linh, lão Hắc nghe Xuân Đức nói vậy thì không khỏi quay qua Vô Địch nói:

“ Đây lão Huyền, ta nghĩ ngươi đã đủ đen rồi ,không ngờ tên kia so với ngươi còn muốn đen hơn, đúng là vật hợp theo loài có khác, ngươi muốn $\frac{2}{3}$

, còn tên kia ngược lại muốn tất, may mà hắn không muốn hai tiểu nữ tử kia luôn.”

Vô Địch nghe vậy thì lại cười nói:

“ Củ Cải thể mà khá, theo ta lâu có khác, tiến bộ rõ ràng. Sau này có khi nên gọi hắn bằng Củ Cải Đen thôi chứ thể này thì Trắng gì nổi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1495: Đàm Phán Song Phương(1)

Đối với Lão Hắc lẫn Vô Địch thì thấy Vạn Ma Kiếp cũng chỉ là bình thường, bởi vì mấy lão ấy thấy nhiều rồi, trải qua nhiều rồi, kinh nghiệm đầy mình nên không lo nhưng hai người Hư Niệm Đế Quân cùng Hư Vô Đế Quân thì khác, bọn họ là người mới, là lần đầu đối mặt, không sợ mới là lạ đấy.

Hai người Hư Vô Đế Quân cùng Hư Niệm Đế Quân trầm tư suy nghĩ, thực ra bọn họ suy nghĩ cũng rất đơn giản, trước hết bảo trụ được một cái mạng lại nói, tiền tài vật chất có nhiều nhưng nếu bản thân chết đi cũng khác gì may áo cho người khác mặc đâu.

Vì vậy sau một lúc thì hai nàng liền nói:

“Được, không thành vấn đề, yêu cầu của đạo hữu bọn ta chấp nhận, có điều chúng ta phải ký kết khế ước. Có như vậy bọn ta mới có thể tín nhiệm đạo hữu được.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật gật đầu, hần nói:

“Không thành vấn đề, cái đó là điều tất nhiên.”

Tiếp sau đó ba người lâm thời ký kết khế ước, điều kiện, quy định rõ ràng, sau khi song phương kiểm tra không có vấn đề gì thì đều là vui vẻ nở nụ cười.

Ký kết khế ước xong thì Xuân Đức hỏi hai người Hư Vô Đế Quân cùng Hư Niệm Đế Quân:

“ Thời gian độ kiếp của hai vị là khi nào tới, để ta biết đường chuẩn bị.”

Hư Niệm Đế Quân nói:

“ Ta còn chưa đầy 30 năm nữa.”

Hư Vô Đế Quân nói :

“ Ta thì hơn 200 năm nữa là tới rồi.”

Xuân Đức nghe xong hai người nói thì khước miệng lại có giật một hồi, hẳn có chút bất đắc dĩ nói:

“ Thời gian còn dài như vậy thì hai vị lo cái gì, ta cứ tưởng vài hôm nữa các vị độ kiếp kia, à mà quên mất ta khác với hai vị.”

Nghe Xuân Đức nói vậy thì hai nữ tử có phần kinh ngạc, lúc này Hư Vô Đế Quân hỏi:

“ Đạo hữu nói như vậy là sao? Đạo hữu khác chúng ta cái gì.”

Xuân Đức nghe vậy thì bất đắc dĩ nhún nhún vai nói:

“ Cũng không có gì, ta được thiên địa ưu ái, cứ trăm năm một lần Tiểu Thiên Kiếp, năm trăm năm một lần Đại Thiên kiếp, một ngàn năm một lần Vạn kiếp, một vạn năm một lần Hạo Kiếp, một trăm ngàn năm một lần Sinh Tử Kiếp, triệu năm một lần Diệt Thế Kiếp.”

Hai nữ tử nghe vậy thì đều là ngây ngẩn cả người, Hư Vô Đế Quân lúc này có chút lấp bắp kinh hãi hỏi:

“ Làm sao thời gian lại rút ngắn gấp mười lần như vậy đạo hữu có độ kiếp qua không?”

Xuân Đức nhìn nàng như con ngọc, hấn nói:

“ Nếu không độ qua ta vẫn còn đứng đây nói chuyện được sao. Hỏi vậy mà cũng hỏi. Mà thôi nhiều lời vô ích, trước hết cứ mang bốn nguyên của vị ma tôn kia giao cho ta rồi lại tính tiếp.”

Hai nữ tử lúc này phản ứng lại. Hư Niệm Đế Quân nói:

“ Mời đạo hữu theo ta.”

Tiếp đó ba người đồng thời rời đi, trên đường đi thì Hư Niệm Đế Quân lại hỏi:

“ Không biết đạo hữu tên gì?”

Xuân Đức nghe vậy thì thuận miệng trả lời:

“ Vô Tà, còn hai người các ngươi tên gì?”

Nữ tử mặc hồng y nói:

“ Ta tên Vô Vô ngoại hiệu Hư Vô Đế Quân.”

Tiếp đó bạch y nữ tử cũng nói:

“ Ta tên Niệm Niệm ngoại hiệu Hư Niệm Đế Quân.”

Xuân Đức nghe xong cái tên này thì không khỏi nhú mày, hấn có chút không quá xác định nói:

“ Làm sao ta giống như nghe qua tên của hai người các người rồi ấy. À đúng rồi, quên mất cái tên tổ chức ra cái nơi thí luyện này có tên Vô Niệm Đế Quân , hóa ra là hai người các người à.”

Vô Vô cùng Niệm Niệm nhìn nhau một cái, bọn họ cảm thấy vị Vô Tà đạo hữu này thật khác thường, lúc giết người thì thiện chiến vô cùng, lúc đàm phán thì nhanh nhạy hơn người, vì sao lúc bình thường lại trở nên ngốc ngốc thế này không biết. Có điều bọn họ cảm thấy vị Vô Tà đạo hữu này ngốc ngốc một chút mới dễ thương, bằng không cứ để hấn lúc nào cũng giống lúc giết người hay đàm phán thì hai người đều cảm thấy rất áp lực.

Vô Vô lúc này cười hỏi:

“ Không biết Vô Tà đạo hữu là người của thế lực nào?”

Xuân Đức vô tư nói:

“ Không thế lực nào cả, đi đây đi đó giết người sau đó bỏ chạy khắp nơi thôi, nói chung cuộc sống như vậy cũng có chút vui, có điều đám kia tu vi thấp quá, lúc ta quay đầu nhìn lại thì không thấy đám kia đâu nữa rồi. Lúc ta quay lại đi tìm bọn họ thì thấy bọn họ đều bị người giết chết.”

Xuân Đức lúc này là đang nói quàng nói xiên thôi, chứ hấn mặc dù thân kinh có không bình thường cũng không tới nỗi đi lung tung giết người sau đó bị người đuổi giết.

Hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm nghe vậy thì cũng biết Xuân Đức là đang nói dối, có điều người ta không muốn nói thì bọn họ cũng không ép, dù sao ai cũng có bí mật riêng mà.

.....

Không qua bao lâu thì ba người rút cuộc cũng đến nơi cần đến, có điều lúc đến nơi đây thì Xuân Đức không khỏi nhú mày lại.

Hắn nhìn một quả trứng to đùng đang bốc cháy rùng rục trước mắt, Xuân Đức cảm giác được, trong quả trứng đang cất giấu một sinh vật cực kỳ đáng sợ, một loại lực lượng thần bí chậm rãi khuếch tán ra, một cỗ khí tức máu tanh đập vào mặt.

Xuân Đức kiến thức cũng coi như tạm được, hắn biết thứ mình cảm nhận được là lực lượng ẩn chứa trong huyết mạch sinh vật này. Tổ tiên nó trải qua vô số cuộc chiến, loại khí tức sát phạt này liền lưu truyền cho nó.

“ Hai người nói tới thứ kia chính là quả trứng này sao? Nó rõ ràng đang thai nghén sinh mệnh làm sao có thể là bản nguyên gì đó được.”

Hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm lúc này nhìn thấy quả trứng cũng đều là ngẩn người, Niệm Niệm lắc đầu nói:

“ Bọn ta không biết, thứ này lúc trước không phải như vậy?”

Đúng lúc này cả lão Hắc cùng Vô Địch đồng thời truyền âm nói:

“ Củ cải, mang nó vào trong thứ tốt à.”

Còn chưa đợi Xuân Đức động thủ thì không gian bên cạnh hắn một cái lỗ hồng không gian hiện ra, cùng lúc đó một cái cành cây của lão Hắc thò ra bên ngoài cuốn lấy quả trứng kia sau đó liền kéo vào bên trong không gian vong linh.

Dị biến bất ngờ như vậy khiến cho hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm đồng thời cả kinh. Có điều ngay lúc này Xuân Đức lại nói:

“ Là bạn không phải địch.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1496: Con Vật Nhỏ

Hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm nghe Xuân Đức nói như vậy thì đồng thời kinh ngạc tiếp sau đó hai người nghĩ tới điều gì đó, sắc mặt trong lúc nhất thời đều là thay đổi mạnh.

Lúc này Vô Vô nói:

“ Không ngờ thế giới linh hồn của Vô Tà huynh đã bền vững đến trình độ có thể duy trì cường giả như vậy, không hổ là người đã từng vượt qua Vạn Kiếp. Không biết Vô Tà huynh có thể cho chúng ta gặp vị bằng hữu kia của đạo huynh được hay không? ”

Xuân Đức nghe vậy thì liền biết nàng ta hữu tâm giữa “Thế giới linh hồn” cùng với “ Không gian vong linh” , mặc dù thế giới linh hồn của hắn lúc này đã thành hình rồi, thế giới của hắn cũng dị thường vững chắc nhưng cũng chưa vững chắc đến nỗi có thể chứa chấp tồn tại kinh khủng lão Hắc.

Một khi người ta lên đến Tinh Đế Cảnh thì thế giới linh hồn sẽ bắt đầu chuyển hóa từ hư sang thật, phụ thuộc vào thiên phú của từng người mà thế giới khác nhau.

[P/s: Mấy cái hung địa, bí cảnh gì đó cũng đều là do đám cường giả Đế Cảnh, Tôn Cấp hoặc cao hơn cường giả ngã xuống mà hình thành, sau khi chết thế giới linh hồn của bọn sẽ tách ra, rơi xuống đại địa, hình thành nên các mảnh bí cảnh, hung địa , còn linh hồn của bọn hắn sẽ biến thành địa linh của mảnh hung địa hay bí cảnh đó. Tóm lại thế giới linh hồn sau này sẽ

chuyển thành thế giới thực, có sinh mệnh sống, là tư nhân bí lớn nhất của đám cường giả cấp cao.]

Lúc này đây Xuân Đức cũng không có nói rõ ràng mà nói lấp lửng.

“ Đồng bạn của ta không thích gặp người ngoài cho lắm nhưng hai vị an tâm nếu lúc cần ra tay thì đồng bạn của ta nhất định sẽ đi ra giúp đỡ, còn việc đi vào trong thế giới linh hồn của ta thì chắc là phải để khi khác.”

Hai người Niệm Niệm cùng Vô Vô làm sao lại không nghe ra ẩn ý trong lời Xuân Đức, lúc này hai nàng nhìn nhau một cái sau đó Niệm Niệm nói:

“ Là hai người chúng ta đường đột, nếu như có dịp đạo hữu nhất định phải giới thiệu người bằng hữu kia của đạo hữu cho người người chúng ta.”

Tiếp đó nàng lại đưa cho Xuân Đức cây Long Sát Ma Nhanh , nói:

“ Vô Tà đạo hữu cầm lấy cái này, thứ này có thể giúp Vô Tà đạo hữu tìm được hai người chúng ta, với thần thông của đạo hữu thì việc này hẳn không việc gì khó khăn. Hai người chúng ta còn có việc trong người cần phải đi trước giải quyết hẹn gặp lại đạo hữu sau.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng là mỉm cười, hẳn cảm thấy người thông minh nói chuyện với nhau thật thoải mái, hẳn chỉ nói ẩn ý một chút đối phương liền đã hiểu ý rồi đi.

Xuân Đức lúc này vui đùa cười nói:

“ Vậy hẹn gặp lại hai vị đạo hữu sau, lúc đó ta sẽ ở trong đám đệ tử đến bái kiến hai vị đạo hữu, mong lúc đó hai vị đạo hữu cũng đừng làm như không nhận thức ta à.”

Nghe Xuân Đức trêu đùa thì hai cô gái đều là cười cười, tiếp đó ba người lại nói chuyện với nhau thêm một lúc lâu thì hai người Niệm Niệm cùng Vô Vô mới rời đi.

Hai người vừa rời đi thì Xuân Đức lập tức liền chui vào bên trong “Không gian vong linh.”

.....

Không gian vong linh tầng 2.

Xuân Đức vừa hiện ra nơi đây thì liền nhìn thấy Vô Địch đang lơ lửng trên đầu lão Hắc, còn ở cách đó không xa là quả trứng quái dị.

Vừa thấy hắn đi vào thì lão Hắc liền cười nói:

“ Lần này đúng là nhật được bảo rồi, hắc hắc, Củ Cải nhanh đến đây.”

Xuân Đức nhoáng người lên một cái liền đã tới bên cạnh lão Hắc cùng Vô Địch, nhìn Vô Địch khôi phục không sai biệt lắm so với hồi trước thì hắn cười đều hỏi:

“ Ta cứ tưởng lão hẹo rồi, vậy mà vẫn còn sống à?”

Vô Địch lúc này đang ở trạng thái bản thể là một quả cầu ánh sáng màu tím huyền ảo, nghe được Xuân Đức nói thì nó liền chiếu mấy đạo ánh sáng bắn về phía Xuân Đức.

Xuân Đức không tránh không né , mặc kệ ánh sáng kia bắn lên người, ánh sáng kia chỉ vừa tiếp xúc đến gần người hắn thì bị một lực lực tràn ngăn lại.

Vô Địch thấy vậy thì “Di” một tiếng, kinh ngạc vô cùng, Xuân Đức nhìn thấy bộ dạng kinh ngạc kia của Vô Địch thì cười hắc hắc nói:

“ Lão Hắc chưa nói cho lão biết ta tiến cấp thành công rồi à, công kích của lão đối với ta chỉ như muối đốt inox mà thôi, hắc hắc.”

Lão Hắc thấy hai người nháo trò thì nói:

“ Bàn chính sự nào, hai tên các ngươi làm sao lại không đứng đắn như vậy, bây giờ chúng ta nên làm gì với cái quả trứng này đây? Vẫn là ăn nó hay ấp nó ra, chúng ta bàn bạc chút nào, nếu ăn nó thì ta cũng không cần đi đâu tìm kiếm sinh mệnh chi lực nữa rồi nhưng nếu ấp nó thì sau này chúng ta tương lai lại có thêm một tên Chí Tôn Cấp thuộc hạ đấy.”

Xuân Đức nghe vậy thì có phần kinh ngạc hỏi:

“ Cái quả trứng này là cái quỷ gì thế, nghe lão nói thì có vẻ lợi hại.”

Lúc này Vô Địch bay đến trên đầu Xuân Đức giải thích:

“ Đây là kết quả của việc độ kiếp không thành công đấy, đám Tôn Cấp cường giả một khi xác định độ kiếp không qua, xác định táng thân thì sẽ lựa chọn phương pháp này, dồn toàn bộ tinh hoa của bản thân vào hạt giống sinh mệnh, từ bỏ nhục thân cùng đạo vận tiến hành một lần nữa trùng sinh. Có điều làm thế này cũng rất nguy hiểm.”

Xuân Đức nghe thế thì kinh ngạc hỏi:

“ Nguy hiểm gì?”

Vô Địch cười nói:

“ Thì bản thân tu vi mất hết, đã vậy thân thể lại là một miếng mồi ngon, ai cũng muốn cắn một miếng, nếu ăn vào quả trứng này có khi một tên Thần Đế Cảnh viên mãn lại có thêm 1 thành có thể bước vào Chí Tôn cấp bậc, mi nói như vậy làm sao không khiến cho người ta điên cuồng.”

Xuân Đức nghe thế thì nói:

“ Nghe không khác gì thịt đường tăng cả, vậy theo hai lão là nên ăn hay nên ấp ra đây? Ăn thì lợi ích nhất thời , nhưng nuôi nó thì lại có lợi về lâu về dài.”

Vô Địch nói:

“ Thấy vẫn là nuôi nó có lợi à, lão Hắc cảm thấy sao?”

Lão Hắc nói:

“ Ta thì nữa muốn ăn, nữa muốn nuôi. Củ Cải nói xem là nuôi hay ăn.”

Nghe hai lão bạn già nói thì Xuân Đức có phần trầm ngâm, sau một lúc vẫn là nói:

“ Trước tiên cứ ấp ra đi, nuôi một thời gian xem thế nào, được thế để chán thì ăn, dù sao cũng không lỗ.”

Hai người Vô Địch cùng Lão Hắc nghe vậy thì đều đồng ý nói:

“ Hay lắm, cái này đúng là vẹn cả đôi đường rồi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1497: Con Vật Nhỏ(1)

Sau khi đã có quyết định thì lão Hắc liền bắt đầu đảm nhiệm công việc gà mái ấp trứng, còn Xuân Đức cùng Vô Địch thì không thể làm gì khác hơn là ở bên cạnh ngồi xem.

Có lẽ sau mấy chục năm chăm sóc Vô Địch nên lão Hắc tích lũy được khá khá kinh nghiệm.

Mặc dù cũng là rót sinh mệnh vào bên trong quả trứng thôi nhưng lão Hắc biết khi nào cần rót nhiều , khi nào cần rót ít, khi nào thì dừng hẳn lại

....

Thời gian đi qua vài ngày.

Ngay lúc hai người Xuân Đức cùng Vô Địch bắt đầu có chút nhàm chán muốn bỏ đi ngủ thì chỉ nghe “ Răng rắc” một tiếng, vỏ trứng nứt ra, Cả hai người đồng thời mở to mắt, vội vàng nhìn lại quả trứng, chỉ thấy vỏ trứng đang nhanh chóng vỡ vụn, một cỗ lực lượng đáng sợ chấn động quét ra ngoài.

“Cuối cùng cũng nở, tí nữa thì ta đem luộc luôn.” Xuân Đức nói.

Vô Địch cười hắc hắc nói:

“ Kiên nhẫn, nên học kiên nhẫn, ha ha, nhìn xem nó đến cùng là bộ dạng gì nào.”

Vỏ trứng vỡ nát, cỗ lực lượng kinh khủng kia cũng đồng thời biến mất không tăm hơi, cùng lúc đó một vật dài dài đen thui thoát ra, sau đó rơi xuống, trên người tựa hồ còn dính một ít lông đục đục.

Thứ này rơi trên mặt đất sau một lúc mới run run đứng lên, toàn thân nó đen thui, bụng phệ, đong đưa cái đuôi dài nhìn như một con thằn lằn, trên lưng có một đôi cánh rất nhỏ, con mắt cực lớn tròn xoe đen láy nhìn giống hai hạt nhãn vậy.

Vừa thấy con vật nhỏ, Xuân Đức cùng Vô Địch đồng thời kinh ngạc nói:

“ Sao mà xấu vậy?”

Đúng lúc này con vật kia lại lên tiếng nói chuyện:

“ Các ngươi là người nào?”

Nghe được con vật nhỏ nói chuyện thì Vô Địch kinh ngạc nói:

“ Vừa ra đời liền thức tỉnh truyền thừa ký ức, xem ra lúc trước người hẳn là một tên Thần Tôn à.”

Con vật nhỏ nghe vậy thì đồng tử thoáng co lại, lúc nó nhìn hoàn cảnh xung quanh thì không khỏi kinh ngạc, nhất là khi nó nhìn lên bên trên bầu trời Hắc Ám Ma Thụ thì đầu tiên là ngạc nhiên, tiếp đó là hồi ức, cuối cùng là sợ hãi, nó ngã ngửa ra nói:

“ Không... Không thể nào...Làm sao... Làm sao vẫn còn sống?”

Nhìn thấy nó nhận ra lão Hắc thì Xuân Đức kinh ngạc nói:

“ Con vật nhỏ này hình như nhận ra lão Hắc đây là lão Huyền, thật thú vị à.”

Vô Địch nghe vậy cũng là kinh ngạc nói:

“ Đúng là có chút thú vị .Có điều nhận ra lão Hắc chưa chắc là nhìn thấy, có lẽ là xem trong sách sử gia tộc mà thôi, chứ trận chiến năm xưa đã lâu lắm rồi, dù hẳn có là Thần Tôn cũng phải chết được mấy đời rồi. Dù sao lão Hắc ở bên trong điển tịch của mấy thế lực lớn đều có ghi chép lại, thời kỳ lão ấy cùng ta trị vì chính là thời kỳ Bắc cao thiên gió tanh mưa máu nổi lên không ngừng mà, không ghi lại sao được.”

Xuân Đức một tay chộp lấy con vật nhỏ, xách đuôi nó dốc ngược lên trời, sau đó lại dùng một tay búng búng vào cái bụng của nó nói:

“ Biết nhiều cũng không tốt à, giờ ta đang suy nghĩ là có nên hủy thần trí của ngươi không nhỉ, hay là ăn luôn cho xong chuyện.”

Con vật nhỏ kia nghe vậy thì quá sợ hãi, nó vội cầu xin nói:

“ Đại nhân xin tha mạng... Các vị đại nhân xin tha mạng à...Ta cam đoan sẽ không nói bất cứ điều gì... Nếu dám tiết lộ nửa điều thì trời tru đất diệt.”

Vô Địch ở trên đầu Xuân Đức nhìn nó cười nói:

“ Không cần đến trời tru đất diệt đâu, ai trong ba người chúng ta nhẹ nhàng đều có thể diệt người được cả, Củ Cải cho nó nhìn chút bản thể mi là gì.”

Xuân Đức nghe vậy thì lập tức hóa về bán long thân, hẳn chỉ vừa quay về bán long thân thì một loại khí tức tịch diệt thương sinh liền lan tràn ra, vừa cảm nhận được loại khí tức này thì con vật nhỏ thoáng cái cả người cứng đờ ra.

Con vật nhỏ lúc này có thể nói là khóc không ra nước mắt, nó cảm thấy đời mình xui xẻo đến thế là cùng, trước kia “Sinh tử kiếp” buông xuống nó vất vả lắm mới tranh thủ được một tia sinh cơ , sau đó đánh cược một lần, cuối cùng nó thành công.

Nhưng vừa tỉnh dậy thì nó liền gặp phải mấy siêu cấp đại ma ghi lại trong sách sử, một cái chính là từng bá chủ cả Bắc Cao Thiên lưng lầy một thời Hắc Âm Ma Thụ, kẻ thứ hai thì chính là một trong mấy đại cấm tộc khủng khiếp nhất cao thiên, còn kẻ thứ 3 tuy hẳn không biết là ai nhưng có thể cùng ngồi ở đây thì cũng không phải là nhân vật đơn giản gì.

Suy nghĩ một hồi, con vật nhỏ vậy mà khóc, nó khóc cho vận mệnh của nó, vừa mới trùng sinh liền sắp bị người ăn thịt, nó biết nếu gặp phải cường giả bình thường thì nó còn có thể chạy nhưng gặp phải mấy đại ma này thì tất cả sinh lộ đều bị cắt đứt, nghĩ tới đây nó liền “oa oa” kêu to.

Xuân Đức thấy nó khóc còn tưởng là bị bản thân dọa tới khóc kia.

“ Uy uy... Người dù gì cũng là đại năng trùng sinh à, làm sao lại khóc rồi, ngoan, nghe lời , ta sẽ không ăn thịt ngươi.”

Nghe tới bản thân không bị ăn thịt thì con vật nhỏ liền ngừng khóc. Nó có chút run run hỏi:

“ Đại nhân nói thật chứ... Đại nhân sẽ không ăn ta.”

Xuân Đức thả nó xuống, con vật nhỏ liền rút cái “bịch” lên trên mặt đất. Nhìn nó Xuân Đức thản nhiên nói:

“ Ngươi thì được mấy cân thịt đâu mà ăn, ăn cũng không bỏ dính răng, mà thôi nói nhiều quá ta mệt rồi, nhanh giao ra linh hồn đây, sau này ngươi sẽ là người của bọn ta, biểu hiện tốt thì bọn ta sẽ bồi dưỡng ngươi trở thành siêu cấp cường giả , so với đời trước còn phải mạnh hơn nhiều.”

Nếu là kẻ khác nói vậy thì con vật nhỏ đương nhiên sẽ không tin, có điều Xuân Đức nói ra thì nó tin, hơn nữa còn không mấy may nghi ngờ, nó lúc này vội nói:

“ Nguyên ý , tiểu nhân nguyên ý làm tất cả, được đi theo các vị đại nhân là vinh hạnh lớn nhất đời này của tiểu nhân.”

Tiếp đó nó liền không một chút do dự liền giao ra linh hồn đưa cho mấy người Xuân Đức muốn làm gì thì làm, có lẽ không chế người khác là nghề của gia đình Xuân Đức rồi nên tốc độ làm việc rất nhanh, thoáng cái liền xử lý xong linh hồn của con vật nhỏ.

Xuân Đức lúc này nhìn qua lão Hắc cười nói:

“ Con vật nhỏ này cũng tên Hắc , hẳn là có họ hàng với lão đấy.”

Lão Hắc nghe vậy thì cũng cười cười:

“ Họ hàng cái quỷ gì, nó là một con Hắc Ma Long, là yêu linh còn ta là mộc linh, liên quan chỗ nào.”

Vô Địch nghe vậy thì nói:

“ Thì cả hai người các người đều là Hắc đấy, sau này gọi con vật nhỏ này là Tiểu Hắc đi.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Ừm, Tiểu Hắc nghe cũng khá dễ thương đấy. Mà thôi ta đi ra ngoài đây, hai lão ở lại chăm sóc cho nó đi, à không phải nói là Đại Hắc đi chăm sóc cho Tiểu Hắc mới đúng chứ.”

Vô Địch nghe thế thì cười vang, còn lão Hắc thì không biểu tình về phần Tiểu Hắc thì nằm im thin thít

Tiếp đó mấy người vui đùa thêm vài câu nữa sau đó Xuân Đức mới rời đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1498: Một Chút Cũng Không Bỏ Qua

Xuân Đức sau khi đi ra bên ngoài thì lại một lần nữa chạy quay về Hắc Tháp, có điều Hắc Ma Viên ở nơi đây đã yếu đi rất nhiều, duy chỉ có tầng 6 cùng tầng 7 là vẫn như thế “Băng Sát Ma Diễm” màu trắng vẫn đang thiêu đốt không ngừng.

Xuân Đức lúc này ngựa quen đường cũ chạy thẳng một mạch lên đến tầng 5 nhưng sau khi đi tới tầng 5 thì hắn liền kinh ngạc phát hiện tất cả những người còn sống đều đang ở nơi đây.

Về phần cửa đi thông tầng 6 lúc này đang bị một nhóm đông ma tộc , mộc tộc cùng tu la tộc ngăn lại, không cho người nào đi qua.

Có điều lúc Xuân Đức xuất hiện thì đám người đang chắn đường kia lập tức kinh sợ mà lùi qua hai bên, ở nơi này không ai không biết Xuân Đức, tất cả mọi người đều thấy hắn làm sao giết chết Ma Viêm Thú cũng biết Xuân Đức chính là một cái lão quái không thể trêu vào.

Lúc Xuân Đức đi tới gần thông đạo đi lên tầng sáu thì đám ma tộc thuận chúng, đám mộc ma, đám tu la tộc kia lui qua hai bên , về mặt nịnh nọt hướng Xuân Đức cười nói:

“ Mời đại nhân đi lên.”

Xuân Đức nhìn những người này hỏi:

“ Ta chỉ vừa đi ra ngoài dạo một chút, nơi này xảy ra chuyện gì à?”

Hắn vừa hỏi thì liền có một tên ma tộc thuần chủng nam tử tiến lên đáp lời:

“ Thưa tiền bối, vừa đi lên trên có một vị Yêu Chủ, hắn muốn tất cả mọi người phải ở dưới này, không ai được đi lên.”

Xuân Đức nghe vậy thì lại càng kinh ngạc hơn, có điều hắn chỉ gật gật đầu rồi nói:

“ Tốt lắm, các người ở dưới này tiếp tục tu luyện đi.”

Nói xong thì Xuân Đức liền bước chân đi lên tầng sáu, sau khi hắn đi rồi thì những người khác nhất thời nhao nhao lên, tên nam tử thánh tộc(ma tộc thuần chủng) lúc trước nói:

“ Tên Bạch Huyết Yêu Chủ kia chết chắc rồi, hừ, đợi vị đại nhân kia đi lên thì chính là giờ chết của hắn.”

Một người khác ở bên cạnh hắn cũng nói:

“ Vị đại nhân này thần thông có thể tự do xuất nhập Hắc Viêm Ma Tháp thì tên Yêu Chủ kia làm sao có khả năng là đối thủ của vị đại nhân này được. Tên kia chẳng qua là vào sau không biết cái gì, còn tưởng rằng bản thân mạnh mẽ lắm, hừ , ta hội nhìn xem hắn chết như thế nào.”

Ở cái thế giới này, chỉ cần là cường giả thì bất kỳ bạn là ai, dù là nhân, yêu , ma , quý gì cũng được miễn chỉ cần có thực lực áp đảo tất cả thì đều được mọi người tôn quý.

Lúc trước Xuân Đức thực lực chưa bày ra thì đều bị người xem thường, có kẻ còn muốn ăn thịt hắn nữa nhưng từ khi hắn bày ra thực lực thì không ai xem thường, cũng không ai dám đánh chủ ý hắn cả, ngược lại tất cả đều trở nên tôn kính đối với hắn. Đây chính là pháp tắc của xã hội này.

.....

Không gian tầng sáu của Hắc Tháp.

Xuân Đức vừa đi lên thì liền cảm nhận được cái gì đó không đúng, hắn nhìn khắp nơi đều là cây rừng xanh tốt mơn mớn, cũng không nhìn thấy bóng dáng của tên Yêu Chủ kia đâu thì nhíu mày.

Đúng lúc này Xuân Đức cảm nhận được nguy hiểm từ bốn phương tám hướng, trong mắt hắn thoáng hiện hàn quang, có điều rất nhanh hàn quang kia liền bị hắn che giấu đi, hắn lúc này làm ra bộ dạng sợ hãi muốn bỏ chạy.

Có điều ngay vào lúc này, mười mấy đạo hồn phách siêu cường trực tiếp chui vào bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức, đồng thời âm thanh cười càn rỡ không ngừng vang lên trong đầu Xuân Đức.

“ Ha ha ha ha. Thân thể này thật tốt, linh hồn này cũng thật tốt à, ẩn nấp nơi đây bao nhiêu ngàn năm cuối cùng ta cũng tìm được một bộ thân thể thích hợp, rốt cuộc lại có thể đi ra bên ngoài.”

“ Mạnh lão quái ngươi cười cái gì, cái thân thể này là...”

Vốn đang cười to không dứt đám ma đầu nhưng đột nhiên cái cổ bọn hắn như bị ai đó bóp lại, một đám sợ hãi nhìn tính cảnh xung quanh.

Một linh hồn trong số đó kinh hoàng nói:

“ Nơi này ... Nơi này không phải linh hồn của tiểu tử kia sao? Vì sao... Vì sao...”

Hắn còn chưa nói xong thì một âm thanh lạnh lẽo vang lên:

“ Hắc, đồ ăn tự đưa tới cửa, cái này đúng là không còn gì tốt hơn rồi.”

Thanh âm này là của Bóng Ảnh, lúc này đây Bóng Ảnh đang khoanh tay trước ngực nhìn mười mấy cái linh hồn vừa vọt vào bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức.

Đứng ở bên cạnh hắn còn có đám tiểu khí linh, đám tiểu khí linh nhìn thấy nhiều như vậy linh hồn cường đại thì không khỏi nuốt nuốt nước miếng.

Tiểu Mộng chảy nước miếng ròn ròn nói:

“ Hồn phách thật cường đại à, mùi vị hắn không tệ, lâu rồi chưa ăn gì , hôm nay lấy các ngươi làm món khai vị vậy.”

Bóng Ảnh ở bên cạnh cười nói:

“ Yên tâm , yên tâm, rất nhanh sẽ có càng nhiều hơn hồn phách, hắc hắc, đám ngu ngốc này lại tưởng rằng có thể đoạt xá đại ca, hắc hắc.”

.....

Ở bên ngoài, Xuân Đức lúc này đang kêu gào thảm thiết:

“ Tha ta , làm ơn tha ta, đừng... đừng mà... làm ơn tha ta.”

Vừa vừa ôm đầu vừa kêu gào thê lương, hắn vừa làm như vậy thì rất nhiều hồn phách ần nấp khắp nơi đều nhanh chóng bay ra ngoài sau đó hướng thẳng phía trong đầu Xuân Đức nhảy vào.

Đám ma đầu này cũng đã nhìn ra được thân thể của Xuân Đức rất tốt nên ai cũng muốn chiếm lấy làm của riêng, có điều đám linh hồn này nào biết đâu chờ đợi bọn họ chính là một cái bẫy, một cái bẫy mà một khi vào liền không thể trở ra.

Có điều sau một lúc lâu mà thấy Xuân Đức vẫn điên cuồng gào thét thì đám linh hồn còn lại ở bên ngoài đồng thời trở nên cảnh giác.

Theo tính toán của bọn họ thì Xuân Đức lúc này hẳn phải chết rồi chứ, làm sao vẫn còn sống mà la hét được, Xuân Đức thấy mình la hét một hồi mà chẳng có tên nào mắc bẫy nữa thì ngừng giả vờ.

Hắn còn đang lăn lộn trên mặt đất, đột nhiên dừng lại, hắn đứng dậy lạnh lẽo nói:

“ Đám hồn phách các ngươi không ngoan ngoãn đi chịu chết đi còn đứng ở bên ngoài làm cái, mất công ta lần nữa phải ra tay.”

Đám linh hồn còn chưa tiến vào bên trong thế giới linh hồn của Xuân Đức nhìn thấy hắn bộ dạng hắn như vậy thì đều cả kinh, lúc này bọn hắn có ngu cũng biết là chuyện không ổn.

Lúc này một đám nhao nhao bỏ chạy ầm vào bên trong ảo trận xung quanh.

Xuân Đức thấy vậy thì cười lạnh nói:

“ Muốn ám toán ta sao? Còn non lắm, hừ, Yêu Chủ sao. Dám tính kẻ ta, đợi ta tìm được người liền làm thịt người. Trước hết ăn sạch đám linh hồn nơi này rồi lại tính.”

Song Nguyệt Ma Đồng hiện lên, hai mắt Xuân Đức biến thành hai vầng trăng máu, quang mang huyết sắc trong mắt bạo xạ bắn ra bốn phía, đám linh hồn đang bỏ chạy cảm nhận được cái gì đó thì không khỏi quay đầu nhìn lại.

Có điều lúc nhìn thấy “Song Nguyệt Ma Đồng” thì một đám lần trở nên ngậy ngốc, tiếp đó bọn nó không có bỏ chạy nữa mà bay về đến bên cạnh

Xuân Đức.

Xuân Đức ai đến cũng không từ chối, hắn bắt lấy từng cái hồn phách sau đó cho vào trong miệng nhai, đám hồn phách này nhưng thực vô cùng, vì thế ăn cũng rất có mùi vị.

Sau một lúc thì tất cả hồn phách nơi đây đều bị hắn ăn sạch không còn một mống, có điều sau khi ăn xong Xuân Đức lại mắng một câu.

“ Đúng là cặn bã, ăn nhiều như thế mà không bù lại nổi tiêu hao khi sử dụng Song Nguyệt Ma Đổng.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1499: Một Chút Cũng Không Bỏ Qua(1)

Không gian tầng 7 Hắc Tháp.

Lúc này đây bên trong Hắc Tháp không gian tầng 7 đang có một tên trung niên mặc hắc bào ngồi xếp bằng trên một ngọn núi cao, toàn thân hắt tảo mạn ra khí tức nóng rực đối kháng lại Băng Sát Ma Diễm xung quanh, đôi khi hắt còn tranh thủ cắn nuốt một chút Băng Sát Ma Diễm, có điều mỗi lần hắt cắn nuốt một chút thì sắc mặt hắt lúc này liền trên nên vắn vẹo, đáng sợ dị thường, thi thoảng hắt lại phát ra âm thanh gào rú thê lương.

Nhưng ngay vào lúc hắt đang gào rú thì đột nhiên tiếng gào của hắt im bật mà dừng, lúc này đây trong ánh mắt hắt hiện ra vẻ khó tin.

“Làm sao Phệ Linh Đại Trận lại bị phá hủy, điều này sao có thể? Là ai có bản lĩnh như vậy, lại có thể phá được chiến trường sát chiêu của ta.”

Hắt vừa dứt lời thì một âm thanh lạnh lẽo vang lên:

“Hóa ra là người bày ra à. Không đâu làm chậm trễ thời gian của ta. Người hiện tại cảm thấy ta nên giết người theo cách gì đây?”

Trung niên ngay lập tức nhìn về phương hướng mà thanh âm kia phát ra, lúc hắt quay lại nhìn thì đồng tử không khỏi co rút lại, hắt nhìn thấy giữa biển “Băng Sát Tâm Diễm” một thanh niên đang dùng ánh mắt không lấy gì là thiện cảm nhìn hắt.

Thanh niên kia đứng nơi đó, giống như là trung tâm của thiên địa, “Băng Sát Ma Diễm” khắp không gian tầng 7 như thủy triều rót vào bên trong thân thể hắn, nhìn thấy cảnh này thì trung niên liền cảm thấy sống lưng mát lạnh.

Băng Sát Ma Diễm kia hắn chỉ hấp thụ một chút liền đã cảm thấy sống không bằng chết rồi, vậy mà thanh niên kia giống như là không chuyện gì, mặc kệ Băng Sát Ma Diễm rót vào bên trong thân thể, chỉ dựa vào diễm này hắn liền biết cách biệt của hai người lớn thế nào.

Hắn run run giọng nói:

“Tiền bối hiểu lầm rồi, cái kia không phải là ta cố ý sắp đặt để hãm hại tiền bối, thứ kia là để đề phòng đám không có thực lực tiến lên trên quấy rầy mà thôi.”

Xuân Đức thực ra cũng không phải tức giận gì, có điều hắn nhìn thấy tên này không vừa mắt nên muốn giết thôi, tên này rõ ràng là muốn ám hại những người khác vậy mà còn không thừa nhận, có điều tên này thừa nhận hay không cũng không quan trọng, dù sao hắn đều phải chết.

Nhưng mà trước khi giết con trùng này hắn phải tranh thủ hấp thụ “Băng Sát Ma Diễm” nơi đây, bằng không đợi tới lúc nó tiêu tán thì có hối hận cũng không kịp rồi.

Mất đi nguồn năng lượng cung cấp, Hắc Ma Viêm càng ngày càng yếu, cộng thêm Xuân Đức điên cuồng hấp thụ thì không qua bao lâu thì toàn bộ Hắc Ma Viêm của cả cái tiểu thế giới này đều biến mất, tất cả đều bị Xuân Đức cắn nuốt tất cả.

.....

Vài ngày sau.

Sau khi Xuân Đức cắn nuốt xong Băng Sát Ma Diễm đang định tìm con trùng nhỏ giết chết thì phát hiện ra con trùng nhỏ kia không biết đã chạy đi đâu mất rồi.

Nhìn quanh khắp nơi không thấy bóng dáng con trùng nhỏ kia thì Xuân Đức khẽ nói:

“ Hừm, chạy rồi sao, lúc trước mà biết hấp thụ xong vẫn còn dư thời gian thì trước hết giải quyết con trùng nhỏ kia, không đâu để chạy mất. Thôi được rồi, khi khác nhìn thấy lại giết sau.”

Đúng vào lúc này, ngay khi Xuân Đức mới vừa bắt mẫn với chính mình xong thì đột nhiên có một luồng năng lượng không gian bao lấy hắn, Xuân Đức cảm nhận được lực lượng này không có vấn đề thì cũng mặc kệ nó mang mình đi.

Thoáng cái hắn liền hóa thành một vệt ánh sáng màu lam bay vút đi. Lấp lóe mấy lần liền biến mất, không chỉ có hắn như vậy mà những người khác cũng đồng dạng như thế, tất cả đều bị lực lượng vô danh mang đi.

.....

Sau một hồi xuyên qua thông đạo không gian, Xuân Đức bị mang tới một cái quảng trường rộng lớn, quảng trường này so với những cái hắn từng đi qua cũng không có gì đặc biệt , ngoại trừ một điều , cái quảng trường này cũng không phải ở trên mặt đất mà là ở trên trời cao.

Bốn phía xung quanh mây đen cuộn cuộn, sấm chớp rền vang, nhìn qua có thể thấy được rất nhiều giao long đang ở bên trong bơi lội. Thi thoảng còn có mấy con giao long nhỏ nhỏ lò đầu ra đánh giá Xuân Đức.

Xuân Đức thấy vậy một màn thì cảm thấy có chút quái quái. Nhưng hắn cũng không biết cái cảm giác quái lạ kia là do đâu nữa. Nghĩ không ra hắn

liền bỏ qua.

Sau khi hắn vừa xuất hiện nơi đây không qua bao lâu thì liền nhìn thấy liên miên ánh sáng hạ xuống, ánh sáng tán đi lộ ra thân ảnh ở bên trong. Ở bên trong những người kia có đủ thể loại, từ thánh tộc, mộc ma, tu la, thạch ma ... Hầu như chủng tộc nào cũng có một vài tên.

Cùng lúc này, ở trên trời đột nhiên hạ xuống mấy cột sáng , cột sáng biến mất lộ ra thân ảnh bảy người, trong bảy người này có bốn nam , ba nữ.

Mấy người này quan sát tình hình nơi đây một lúc, đợi khi không còn có người tới nữa thì một nam tử mặc hắc bào đi lên phía trước một bước, nhìn mọi người cao giọng nói:

“ Ta tên Minh Hằng , ngoại hiệu Minh Hằng Thiên Vương, là tam đệ tử của Hư Vô Đế Quân. Các ngươi đều là thiên tài của ngũ vực liên minh lựa chọn đi ra lần này, có lẽ các ngươi vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng từ giờ trở đi, các ngươi sẽ tiếp xúc với một khung trời hoàn toàn mới.”

“ Ngũ Vực liên minh chúng ta thực ra cũng chỉ là một bộ phận nhỏ của Thiên Khu Giới Vực.....”

Xuân Đức trong đám người nghe tên này lảm nhảm thì cảm thấy một trận đau đầu, hắn không hiểu vì sao Vô Vô nữ nhân kia lại thu cái loại này làm đệ tử không biết.

Chờ đợi một hồi lâu thì tên kia rốt cuộc cũng phổ biến xong những tin tức mà ai cũng biết cho tất cả mọi người.

Có điều sau khi hết tên kia thì lại đến tên thứ hai, rồi tên thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu , thứ bảy, lần lượt từng người một đi lên giảng giải cho cho mọi người biết về những điều không ai không biết.

Đứng ở phía dưới nghe mà Xuân Đức cảm thấy một hồi mê muội nếu không phải nể mặt hai người kia thì hẳn đã sớm đi lên phiên cho mấy tên này mấy cái bạt tai.

Thực ra hẳn mà đi lên bạt tai mấy tên kia thì cũng không sao cả, hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm cũng sẽ không trách hẳn, có điều hẳn mà đi lên tát đám kia , không khống chế tốt lực đạo lại tát chết luôn, đến lúc đó lại không tiện bàn giao với hai nữ nhân kia.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1500: Bảo Tàng Cát Giấu Của Tiểu Hắc

Ngay lúc Xuân Đức đang chán đến chết thì đột nhiên lại nghe được truyền âm của Vô Địch.

“ Củ Cải đi Tu La Thần Cung nào , ở nơi này làm cái gì, đi nơi kia chúng ta kiếm bảo tàng.”

Xuân Đức nghe vậy thoáng cái lên tinh thần , hấn lúc này truyền âm hỏi:

“ Bảo tàng gì? Ở đâu ra thế?”

Vô Địch đáp lời:

“ Là của Tiểu Hắc lưu lại trước lúc Sinh Tử Kiếp hạ xuống, mấy ngày trước định gọi mi đi rồi có điều lúc đó mi đang hấp thụ Băng Sát Ma Diễm nên không tiện, bây giờ có thời gian rảnh liền đi thôi, về việc hai nữ nhân kia thì gặp lúc nào chẳng được.”

Nghe Vô Địch nói vậy thì Xuân Đức thoáng cái kinh ngạc, hấn lúc này mới nhớ ra Tiểu Hắc là một tên đại năng chuyển thế à, lúc còn sống hấn lưu lại bảo tàng hấn không ít, nghĩ tới điểm này Xuân Đức liền nhếch môi lên cười tà mị.

“ Lão Huyền, cái bảo tàng mà Tiểu Hắc lưu lại ở nơi nào?”

Vô Địch trả lời:

“ Lưu lại ba cái, một cái ngay tại Thiên Huyền Ma Vực nơi đây. Tìm cái thấy liền.”

Xuân Đức bất mãn nói:

“ Nói Thiên Huyền Ma Vực thì có mà trời tìm, cái Thiên Huyền Ma Vực này rộng lớn bao nhiêu lão nói cứ như đúng rồi vậy, thôi mang Tiểu Hắc đi ra ngoài này, để nó chỉ đường.”

Vô Địch nghe vậy thì hắc hắc cười gian nói:

“ Đùa một chút thôi mà , làm gì nóng.”

Tiếp đó Tiểu Hắc liền từ “Không gian vong linh” đi ra bên ngoài, vừa thấy Xuân Đức thì nó liền gọi:

“ Chủ nhân.”

Xuân Đức gật gật đầu đối với nó nói:

“ Trước tiên rời đi khỏi nơi đây lại nói tiếp.”

Tiếp đó Xuân Đức liền nhoáng người lên một cái, hóa thành một đạo ánh sáng bay vút đi, hấn bay đi trong sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người nơi đây, một đám lớn người cứ như vậy mà nhìn. Không ai ngờ rằng lại có người chọn rời đi vào lúc này.

Đến ngay cả mấy tên đệ tử của hai nữ nhân kia cũng là như vậy, vốn đang diễn thuyết hùng hực khí thế, miêu tả cho những người nơi đây một tương lai tươi sáng vô cùng, khiến mọi người hướng tới. Ấy vậy mà ngay lúc cao trào lại có người trực tiếp bỏ đi.

Cái này không khác gì đánh vào mặt mấy tên kia. Đối với Xuân Đức bỏ đi đám người này đều là nhớ kỹ, nhớ kỹ dung mạo lẫn khí tức của hấn. Sau

này gặp lại nhất định sẽ cho Xuân Đức đẹp mặt.

.....

Đối với suy nghĩ của đám người kia Xuân Đức cũng không có quan tâm, dù sao đối với hắn bây giờ mà nói mấy con tạp ngư kia không đủ để sản sinh ra uy hiếp đối với hắn. Vì vậy cũng không cần quan tâm quá nhiều.

Cũng giống như tên trung niên mấy ngày trước vậy, nếu tên kia có thể sản sinh ra một tia uy hiếp cho hắn thì hắn trước tiên liền giết chết tên kia mà không phải hấp thụ Băng Sát Ma Diễm trước, nhưng mà tên kia quá yếu không đạt tới trình độ uy hiếp đến hắn.

Vì vậy mà hắn mới không quan tâm, trước tiên hấp thụ Băng Sát Ma Diễm trước, cũng giống như bạn bị một kiến cắn phải vậy, lúc bị cắn thì tức giận muốn giết nó nhưng lúc nó không may chạy đi rồi thì bạn cùng lười đi tìm nó tính số.

.....

Một tháng sau.

Sau nhiều ngày bôn tập, Xuân Đức cùng Tiểu Hắc rốt cuộc cũng đi tới được nơi trước kia mà Tiểu Hắc cất giấu bảo tàng.

Lúc này đây hai người đang đứng trên một cái sa mạc cát đen bao la vô tận, từ bên trong những hạt cát đen kia toát ra mùi vị huyết tinh vô cùng, mỗi khi có gió lốc thổi qua thì mùi vị huyết tinh kia càng thêm rõ ràng.

Nơi đây mang lại cho người ta một cỗ cảm giác bi thương, cô tịch.

Xuân Đức nhạy cảm phát hiện, sau khi Tiểu Hắc tới đây thì nó trở nên trầm mặc, cảm xúc của nó trở nên hỗn loạn, ngay khi hắn đang định hỏi là

có chuyện gì xảy ra thì lại thấy tên này khóc.

Xuân Đức thấy vậy thì hỏi:

“ Làm sao lại khóc, nơi đây cất chứa kỉ niệm thương tâm nào của người sao?”

Tiểu Hắc nhìn đầy trời cát đen, cảm nhận mùi vị huyết tinh gay mũi bên trong không khí thì ánh mắt nó toát ra thần sắc bi thương sâu đậm.

Nghe được Xuân Đức hỏi thì nó nói:

“ Vâng, đại nhân. Chính nơi đây là nơi táng thân của tất cả mọi người trong tộc của tiểu nhân, hơn hai ngàn thành viên trong bộ tộc của tiểu nhân bị một tu tiên giả giết gần hết , chỉ còn lại một mình tiểu nhân, khi đó tiểu vẫn còn rất nhỏ, nhìn thấy người kia lần lượt giết chết từng tộc nhân , lấy đi nội đan cùng ma tinh của bọn họ.”

“ Tất cả tộc nhân vì bảo hộ ta chạy thoát đều quay lại chiến đấu với người kia nhưng người kia rất mạnh, rất mạnh, mọi người đều bị hắn một kiếm giết chết.”

Xuân Đức nghe xong cũng không có cảm động mà cười, hần cười có chút bi thương nói:

“ Ha hả.Cuộc sống mà, thân làm kẻ yếu chỉ có thể cam chịu số phận mà thôi, nếu lúc đó người có thực lực thì đã khác rồi, chúng quy ở cái thế giới này muốn sống được tốt thì phải đạp lên xương của kẻ khác.”

“ Chúng ta cũng không thể trách ai cả, chẳng qua là lập trường khác nhau mà thôi, người kia giết chết tộc đàn các người, cướp nội đan, lấy ma tinh chung quy cũng là để tăng lên sức mạnh tự thân, cũng là để tăng lên

khả năng sống sót mà thôi. Đã sinh ra ai lại không muốn sống, ta cũng vậy, người cũng thế, muốn sống được ở nơi đây phải không ngừng mạnh lên.”

Tiểu Hắc nghe xong hẳn nói thì ngưng khóc mà cười:

“ Đại nhân nói phải, chung quy chúng ta hay địch nhân của chúng ta cũng chỉ là muốn sống được ở cái thế giới này mà thôi. Tất cả mọi thứ đều chỉ là quy luật tự nhiên.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

“ Người hiểu ra như vậy là tốt rồi, về sau cũng sẽ không còn tâm lý gánh nặng nữa, lúc cần giết thì phải giết, lúc cần đồ sát hàng loạt thì sẽ đồ sát hàng loạt, làm xong người cũng sẽ cảm thấy cái kia là vận mệnh của bọn họ, vận mệnh của kẻ yếu. Chúng ta giết chết bọn họ sớm cho bọn họ siêu sinh cũng là một loại ân đức.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1501: Bảo Tàng Cát Giấu Của Tiểu Hắc(1)

Nói chuyện với nhau đôi ba câu, tâm tình của hai người trở nên tốt hơn, cách nhìn về cuộc sống này cũng thoáng hơn vài phần. Cuộc sống mà, chúng ta không thể chống lại được nó vì vậy chỉ có thể thuận theo nó mà thôi, cũng giống như một thiếu nữ bị một tên đại hán cưỡng hiếp vậy, không thể làm gì khác ngoài việc nằm yên và cảm nhận. Mặc dù trong lòng có vạn lần không muốn đi chẳng nữa.

Tiếp đó hai chủ tớ xâm nhập sâu vào bên trong sa mạc, có điều chủ tớ hai người Xuân Đức cùng Tiểu Hắc còn đi chưa được bao xa thì liền nghe đến âm thanh kịch chiến.

“ Ầm ầm ầm....”

Ma lực cuồng bạo thổi tung cát đen bên dưới sa mạc hình thành nên các trận bão cát đáng sợ.

Cảm nhận được ma lực này thì Xuân Đức không khỏi nhướng mày nói:

“ Xem ra có người còn đến trước cả hai người chúng ta đấy, xem ra bảo tàng Tiểu Hắc người lưu lại nơi này bị người phát hiện rồi.”

Tiểu Hắc chém đinh chặt sắt nói:

“ Chủ nhân an tâm, trước lúc Sinh Tử Kiếp hạ xuống, tiểu nhân đã làm ra an bài chu toàn nhất, nếu không phải là tự thân Tiểu Nhân tới thì dù có là cường giả cao giai cũng không thể mở ra.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Như vậy ta liền an tâm, dù sao nơi đây cũng chỉ là Trung Vực mà thôi, cường giả cũng không bao nhiêu. Người có khả năng phá giải được thứ mà ngươi lưu lại hẳn không có ai.”

[Chú thích: Hạ Vực là chỉ một vực không có Đế Cảnh cường giả. Trung Vực là chỉ một vực có Đế Cảnh cường giả nhưng không có Tôn Cấp cường giả. Cao Vực là có Tôn Cấp cường giả nhưng không có... Cái này bí mật nói sau. Bên trên Cao Vực còn có Thánh Vực và Thần Vực. Khặc khặc. Biết nhiều không tốt nên tạm thời che giấu thông tin mấy vực kia.]

.....

Không qua bao lâu thì Xuân Đức cùng Tiểu Hắc rút cuộc cũng nhìn thấy ai đang đánh nhau, có điều khi nhìn thấy mấy người đang đánh nhau thì Xuân Đức không khỏi kinh ngạc vạn phần.

Những người đang đánh nhau phía trước đại bộ phận đều là người quen, hai người Niệm Niệm cùng Vô Vô, con Băng Chúc Long tí chết mấy ngày trước, thêm vào đó còn có tên Yêu Chủ gì đó.

Nhưng lần này con Băng Chúc Long kia tới đây lại mang theo đồng bọn đi tới, đi cùng hẳn còn có một đầu Băng Chúc Long khác.

Xuân Đức cùng Tiểu Hắc vừa xuất hiện thì song phương đều cảm nhận được, ngay lập tức song phương dừng lại chiến đấu, ánh mắt đồng thời hướng về phía Xuân Đức nhìn lại.

Khi nhìn thấy người mới xuất hiện là ai thì một đám người ở đây đều là ngây ngẩn cả người. Nhưng ngay sau đó tên Yêu Chủ mà Xuân Đức gặp ở bên trong Hắc Tháp tầng 7 lúc này quay qua một con Băng Chúc Long nói:

“ Tô phụ, chính là người này mấy ngày trước định lấy tính mạng ta.”

Tiếp đó con Băng Chúc Long bị Xuân Đức đánh cho tàn phế chỉ còn linh hồn chạy trốn lúc này cũng là nhìn về phía Xuân Đức nghiêng răng ken két , hận hận nói ra:

“ Lại là người.”

Xuân Đức nhìn thấy nó thì cười nói:

“ Hắc. Lại gặp mặt, bộ thân thể mới này của ngươi nhìn cũng không tệ à. Hắc hắc , mà ta tạo điều kiện cho người có thân xác mới không những không cảm ơn lại còn tỏ vẻ thái độ thù địch như vậy là thế nào. Cái này nếu để người khác biết được sẽ nói ngươi là loại ăn cháo đá bát đấy.”

Nghe Xuân Đức nói vậy thì tên Yêu Chủ kia đang còn định tố giác cái gì đó lập tức câm miệng. Ánh mắt nhìn về phía Xuân Đức trở nên kinh sợ.

Nhưng vào đúng lúc này, việc bất ngờ phát sinh, hai con Băng Chúc Long cùng với tên Yêu Chủ kia đột nhiên xé rách không gian chạy mất.

Chạy được tới rất mau lẹ, ba người đồng thời chạy mà không hề có chuẩn bị hay thương thảo gì với nhau trước đó, rõ ràng là vừa rồi còn hận không thể ăn tươi nuốt sống Xuân Đức , muốn quyết tử một lần thề sống mái với hắn nhưng một cái hô hấp sau liền quay đầu bỏ chạy không thấy tăm hơi.

Hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm cũng bị cử động này của hai con Băng Chúc Long làm cho ngây người, bọn họ khó mà tin được, đường đường là cường giả một vực vậy mà chưa gì đã chạy. Hơn nữa lại là Băng Chúc Long một trong mấy chủng tộc hiếu chiến nhất nhì Ma Giới.

Tiểu Hắc đang ngồi trên vai của Xuân Đức nhìn thấy vậy thì cười nói:

“ Xem ra đám này rất sợ hãi chủ nhân, còn chưa đánh đã chạy hẳn là bị lần trước bị chủ nhân giáo huấn rất thảm à.”

Nhẹ lắc đầu, Xuân Đức nói:

“ Thôi bỏ đi, lấy thực lực của ta hiện tại đánh chết bọn hắc cực khó, đám này bản lĩnh gì không có chứ bản lĩnh đào tẩu đúng là số một.”

Tiểu Hắc không cho là đúng nói:

“ Chẳng qua là đám kia sống lâu hơn chủ nhân mà thôi, thời gian tích lũy xuống tu vi cao hơn chủ nhân một ít, chủ nhân hiện tại mới chỉ có tu luyện chưa tới mấy trăm năm đã có thành tựu thế này rồi , nếu mà chủ nhân cũng có thời gian tu luyện dài như bọn chúng thì đám kia ở trước mặt chủ nhân cũng giống mấy con côn trùng mà thôi, niết cái liền chết.”

Tiểu Hắc đây cũng là nói thật lòng mà không phải cái gì nịnh hót, mấy ngày hôm trước nó biết được Xuân Đức cũng không phải lão quái gì mà chỉ là người mới , vừa bước lên con đường tu luyện còn chưa tới năm trăm năm thì thất kinh.

Nó cảm thấy chỉ cần để cho vị chủ nhân này của nó thêm thời gian vài ngàn năm thôi thì chắc chắn sẽ trở thành cự đầu một phương. Sau đó lại đợi hai vị đại nhân kia khôi phục đến lúc đó sẽ trở thành bá chủ của một phương vũ trụ này. Còn nó đi theo ba vị đại nhân này cũng sẽ được thơm lây, thành tựu về sau của bản thân nó cũng không thể hạn lượng.

Xuân Đức thở dài nói:

“ Sống lâu cũng là một cái lợi thế đấy, mà thôi, cũng chẳng quan trọng gì, chúng ta nhanh đi thu bảo tàng thôi.”

Tiểu Hắc đáp:

“ Vâng. Chủ nhân.”

Tiếp đó hai người liền lướt qua hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm, vốn Xuân Đức cũng chẳng định để tâm đến hai nàng nhưng lúc hấn đi qua thì Niệm Niệm lại nói:

“ Cảm ơn Vô Tà đạo hữu đã ra tay tương trợ.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Không có gì, chỉ là tiện tay.”

Nói xong Xuân Đức lại tiếp tục tiến về phía trước, hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm nhìn thấy vậy thì không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Đợi Xuân Đức đã đi xa thì Vô Vô hỏi:

“ Có nên đi theo không?”

Niệm Niệm lắc đầu nói:

“ Không nên, làm như vậy sẽ bị hiểu lầm, việc chúng ta nơi này cũng đã làm xong, đồ vật cũng đã tới tay, nên trở về thôi, lần này cũng may mắn có Vô Tà đạo hữu xuất hiện.”

Vô Vô nghe vậy thì gật đầu, tiếp đó hai người cũng xé rách hư không rời đi.

.....

Cách nơi đám người Xuân Đức xa không biết bao nhiêu triệu dặm, từ bên trong hư không nhất thời xuất hiện ra một cái khe hở, cùng lúc đó ba bóng người từ bên trong hư không bước ra.

Sắc mặt ba người lúc này vô cùng khó coi, âm trầm như muốn chảy ra nước. Ba người này chính là hai con Băng Chúc Long cùng với tên Yêu Chủ.

“Đợi ta liên hợp lại những người khác nhất định sẽ giết hai ả kia cùng với tên súc sinh nọ. Chết tiệt, cuộc đời ta chưa bao giờ lại gặp phải sỉ nhục lớn như vậy.”--- Con Băng Chúc Long bị Xuân Đức đánh cho tí chết hận hận nói ra.

Nghe được như vậy oán hận lời nói thì hai người bên cạnh giữ trầm mặc, không ai nói gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1502: Bảo Tàng Cát Giấu Của Tiểu Hắc(2)

Quay trở về với Xuân Đức.

Lúc này đây hai chủ tớ nhà Xuân Đức cuối cùng cũng đã tìm đến nơi mà trước kia Tiểu Hắc lưu lại bảo tàng.

“ Chủ nhân, người đợi một chút, để Tiểu Hắc mở ra không gian trọng điệp nơi này.”

Tiểu Hắc nói xong, tiếp đó liền bay lên cao cao, nó há rộng miệng từ trong miệng liên tục bay ra vô số hỏa tuyến những hỏa tuyến kia tất cả đều là hỏa chi pháp tắc hình thành.

Những hỏa tuyến kia sau khi bay ra ngoài thì tụ lại với nhau hình thành nên một cái ma văn cổ tự phức tạp, cổ tự kia sau khi hình thành thì đột nhiên bùng cháy.

Giống như là kích thích phải cái gì đó, sau khi cổ tự bùng cháy thì cả phiến không gian vạn dặm đột nhiên vỡ tan tành.

“ Loảng xoảng ... Loảng xoảng...”

Những thanh âm nghe như tiếng thủy tinh vỡ liên tục vang lên, cùng lúc đó một tòa cung điện màu đen lộ ra trước mắt Xuân Đức.

Xuân Đức nhìn thấy cung điện trước mắt thì cười nói:

“ Tiểu Hắc người cũng thật bày vẽ à, còn làm ra cả một cung điện như thế này nữa.”

Tiểu Hắc lúc này bay về trên vai Xuân Đức ,nhìn tòa cung điện trước mắt thì cười vui vẻ nói:

“ Tòa cung điện này là một kiện chí bảo phòng ngự đỉnh cấp đầy thừa chủ nhân, tuy không thể sánh với không gian thần kỳ mà chủ nhân đang nắm giữ nhưng cũng coi như là thế gian hiếm thấy bảo vật. Thôi chúng ta đi vào bên trong đi chủ nhân.”

Nói xong thì Tiểu Hắc liền muốn đi , có điều nó còn chưa bay đi thì liền bị Xuân Đức chộp lấy cái đuôi giữ lại, Xuân Đức lúc này cười nói:

“ Mang nó vào bên trong không gian của ta luôn là xong, lúc đó muốn tìm hiểu thế nào thì tìm hiểu thế đó, làm gì phải nóng vội nhất thời đâu.”

Tiểu Hắc nghe vậy thì thấy rất có lý, có điều ngay lập tức nó lại u sầu nói:

“ Nhưng mà pháp lực của Tiểu Hắc không đủ à chủ nhân, làm sao có thể thu tòa cung điện này vào bên trong được chứ.”

Xuân Đức ném cho nó một cái ánh mắt an tâm, cười cười, Xuân Đức nói:

“ Yên tâm, yên tâm, mấy việc này cứ để ta, ta rất có kinh nghiệm. Hắc hắc. Nhìn nhé.”

Nói xong thì Xuân Đức hai tay kết ấn, tốc độ kết ấn của hắn cực nhanh gần như trong nháy mắt liền hoàn thành, cùng lúc đó một cái cổng không gian thông đạo khổng lồ hiện ra.

Từ bên trong cổng không gian thông đạo kia vô số cành cây của lão Hắc hiện ra, cuốn về phía tòa cung điện, không qua mấy cái hô hấp thì tòa cung điện liền bị những cành cây giống như pha lê màu lam kia quán quanh.

“ Âm âm âm...”

Tiếp đó, tất cả cành cây của lão Hắc đồng thời phát lực, ngay lập tức tòa cung điện đang bị chôn sâu bên trong lòng đất liền bị nhô đi lên, tòa cung điện này lúc đầu mới nhìn thì tưởng rằng nó không lớn bao nhiêu nhưng đến lúc bị nhô lên thì mới biết nó to lớn cỡ nào.

Tòa cung điện này diện tích ít nhất cũng có diện tích mấy ngàn dặm vuông, nguy nga đồ sộ vô cùng.

Sau khi nhô tòa cung điện lên thì lão Hắc liền kéo tòa cung điện kia vào bên trong cổng không gian.

“ Vút”

Cổng không gian khép lại, tòa cung điện kia cũng đồng thời không thấy đâu nữa, lúc này đứng ở trước mặt Xuân Đức cùng Tiểu Hắc chỉ còn nhìn thấy một cái hố sâu to lớn không thấy đáy.

Xuân Đức nhìn thấy Tiểu Hắc cứ ngây ngốc ra mà nhìn thì cười nói:

“ Ngạc nhiên lắm phải không, không hiểu vì sao tòa cung điện kia lại không làm ra bất kỳ phản ứng phòng ngự hay công kích nào đúng không?”

Tiểu Hắc gật gật đầu, nó đúng thật là không làm sao hiểu được vấn đề này, nếu như ai cũng đơn giản có thể lấy đi bảo vật của nó như vậy thì những bảo vật ở nơi khác sợ là không còn nữa rồi.

Xuân Đức đặt nó lên vai nói:

“ Tiểu Hắc ngươi lại quên thân phận của mấy người chúng ta rồi, năng lực như vậy ngươi nghĩ rằng ai cũng sẽ có sao? Nếu vậy thì thiên hạ sớm đã đại loạn.”

Được Xuân Đức điểm tỉnh, lúc này Tiểu Hắc mới nhớ tới người vừa lấy đi cung điện của nó là ai, ngay lập tức nó không xoắn xuyết cái vấn đề kia nữa.

“ May có chủ nhân nhắc nhở, cũng là do Tiểu Hắc ta suy nghĩ nhiều. Ha ha. Nếu ai cũng có năng lực như Hắc đại nhân thì thiên hạ này cũng không cần mấy thứ bảo vật kia nữa rồi.”

Cười cười, Xuân Đức nói:

“ Tập làm quen dần, sau này ngươi còn sẽ thấy nhiều thứ không thể tưởng tượng hơn nữa. Ha ha, thôi vào trong nhìn xem lúc trước ngươi để lại những gì nào.”

Nói xong Xuân Đức liền mang theo Tiểu Hắc quay vào bên trong “Không gian vong linh”, vừa đi vào trong này thì khóe miệng của Tiểu Hắc lại có giật mấy lần.

Nó lúc trước vừa khoác lác sẽ không có ai có thể mở ra bảo tàng ngoài trừ nó nhưng lúc này đây, cả cái cung điện chứa bảo tàng của nó đã bị mở ra, hơn nữa còn bị mở ra một cách triệt để.

Cả cái cung điện to lớn bị tháo thành vô số bộ phận sau đó ném qua một bên, về phần toàn bộ tài phú thì bị dồn thành mấy dãy núi lớn.

Xuân Đức nhìn thấy Tiểu Hắc hai mắt tròn trũng, khóe miệng không ngừng co giật thì nói:

“ Bình tĩnh, bình tĩnh, hai tên kia có nghề rồi nên Tiểu Hắc người không cần ngạc nhiên. Ha ha. Đi qua xem bên kia thế nào.”

.....

Đi qua bên phía Vô Địch cùng lão Hắc, Xuân Đức lên tiếng hỏi:

“ Xem ra tài phú mà Tiểu Hắc tích lũy cũng kha khá à nha, so với lần trước chúng ta diệt hơn mười đại Châu của Phong Thần Vực thu về còn nhiều hơn. Mà có bảo vật gì tốt không lão Huyên.”

Vô Địch lúc này vẫn chưa kiếm được thân thể mới nên vẫn là ở dạng quả cầu ánh sáng, nghe Xuân Đức hỏi thì hãnh cười nói:

“ Tốt, nhiều thứ tốt lắm, kha kha, tuy số lượng so với trủng ta ngày trước cướp được cũng tương đồng nhưng mà chất lượng thì hơn xa. Ở bên trong này ta còn tìm được mấy chục mảnh vỡ của ta ngày trước nữa cơ.”

Xuân Đức nghe vậy thì có phần kinh ngạc nói:

“ Còn có mảnh vỡ thân thể ngày trước của lão nửa kia à, đâu đâu mang ra cho ta nhìn xem một chút nào.”

Ngay lập tức Vô Địch liền mang ra mấy chục mảnh nhìn như thủy tinh phát ra ánh sáng u lam, Xuân Đức nhìn qua thì phát hiện mấy thứ này bên trong ẩn chứa năng lượng cùng đạo văn có thể nói khủng khiếp.

Nhớ tới điều gì, Xuân Đức hỏi:

“ Có tìm được tâm ma bia tàn phiến nào không?”

Vô Địch nói:

“ Không có, nói chung bảo tàng của Tiểu Hắc phần nhiều là những thứ có thể giúp nó nhanh chóng khôi phục tu vi, xen vào một ít cổ quái. Nói chung có được bảo tàng này thì Tiểu Hắc không ra vạn năm liền tới Đệ Cảnh.”

Nghe đến “Vạn năm” thì Xuân Đức liền cảm thấy đau răng, hắc sủng lâu lắm rồi ngàn năm chưa đến, đợi vạn năm chắc lúc đó hắc chót rồi.

Nhìn cái thần sắc giống như là khi ăn ớt thì lão Hắc nói:

“ Củ Cải đạo này có vẻ hay quên nhỉ, lão Huyền có năng lực tạo không gian gia tốc mà, vạn năm cũng chỉ là nháy mắt, Tiểu Hắc là trùng tu cũng không phải là tu luyện từ đầu, cảm ngộ hắc có rồi chỉ cần thời gian thôi.”

Xuân Đức nghe vậy thì vỗ cái ót nói:

“ Lâu lâu ta lại ngu đột xuất, quên mất tiêu lão Huyền có năng lực kia, gió phân ra một ít tài nguyên cấp cao, chuyển hóa thành năng lượng như vậy là xong rồi.”

Tiểu Hắc đứng ở trên bờ vai của Xuân Đức nghe ba người nói chuyện thì lại là một hồi mộng bức, nó cảm thấy đầu óc bản thân giống như là bị hư rồi vậy.

Cái gì mà năng lượng cấp cao? Cái gì mà vạn năm trong nháy mắt? Cái gì mà chuyển hóa năng lượng? Nghe xong những lời này nó cảm thấy bản thân giống như không phải sinh ra ở thế giới này vậy.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1503: Đế Cấp Cường Giả Đầu Tiên Của Ác Ma Điện

Tiểu Hắc sau một hồi mộng mị đầu óc thì vội nói:

“ Các vị đại nhân dừng... dừng lại một chút đã, mấy đại nhân có thể nói cho tiểu Hắc biết, cái gì mà năng lượng cấp cao? Cái gì mà vạn năm trong nháy mắt? Cái gì mà chuyển hóa năng lượng? Làm sao Tiểu Hắc nghe mà không hiểu cái gì hết vậy.”

Nghe được Tiểu Hắc lên tiếng thì Xuân Đức, Vô Địch, Lão Hắc đồng thời dừng lại nhìn nó, tiếp đó Vô Địch nói:

“ Cái này có giải thích người cũng không hiểu rõ đâu, có điều cứ tự mình trải nghiệm qua thì sẽ ngộ ra thôi. Người chuẩn bị một chút, tí nữa bọn ta sẽ giúp người khôi phục trở về Đế Cảnh cường giả, còn là Tinh Đế Cảnh hay Hằng Đế Cảnh đều phải nhìn xem chính người rồi.”

Tiếp đó Xuân Đức, lão Hắc cùng Vô Địch lại bắt đầu cùng nhau nói chuyện, mặc kệ Tiểu Hắc lại bắt đầu ngốc ngốc ở bên cạnh nghe.

.....

Thời gian qua nhanh, sau một vài giờ phân loại cùng thống kê những thứ thu được cuối cùng mọi việc cũng đã được hoàn thành.

Sau khi thống kê xong thì Vô Địch hướng Xuân Đức cùng lão Hắc nói:

“ Những thứ thu được lần này ta muốn dùng chín thành để giúp cho Tiểu Hắc khôi phục thực lực, một thành còn lại thì bảo lưu đợi lúc khẩn yếu sử dụng. Hai lão có ý kiến gì không?”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Không có ý kiến gì, ta cũng có chung suy nghĩ như vậy.”

Lão Hắc thì trầm ngâm một lúc mới nói:

“ Ta vốn lúc đầu muốn cắn nuốt một nửa trong số đó nhưng nếu hai lão đã nói như vậy thì ta sẽ dành cơ hội này cho Tiểu Hắc, dù sao nếu như ta có cắn nuốt một nửa những tài nguyên kia thì cũng không thể tiến cấp ngay. Với Tiểu Hắc khôi phục ký ức lưu lại sẽ mở ra, đến lúc đó chúng ta lại có thể nhanh chóng tìm tới các phân bảo tàng khác như vậy cũng là một việc tốt.”

Nghe được lão Hắc nói xong thì Xuân Đức gật đầu, nói:

“ Lão Hắc đã không ý kiến vậy thì mọi việc lần này đều giao cho lão Huyền xử lý.”

Ba người sau khi thống nhất với nhau xong thì lần này đến lượt Vô Địch lo liệu mọi việc còn Xuân Đức và lão Hắc lại ngồi chơi.

.....

Thời gian qua nhanh, không qua bao lâu thì Vô Địch đã chuyển hóa toàn bộ năng lượng cần để tạo không gian gia tộc. Không gian gia tộc đã chuẩn bị tiếp đó hắn liền mang theo Tiểu Hắc cùng vô số tài nguyên mà Tiểu Hắc tự chuẩn bị cho bản thân để khôi phục thực lực đi vào không gian gia tộc.

Trước khi đi vào bên trong không gian gia tốc, Vô Địch nhìn Tiểu Hắc dẫn dò:

“ Phải cẩn thận, không gian gia tốc do ta làm ra rất khác so với những thứ ở bên ngoài kia, phải luôn bảo thủ tinh thần không được để lạc lối bên trong dòng chảy thời gian, bằng không chính là vạn kiếp bất phục.”

Tiểu Hắc nghe như vậy thì rung mình, có điều nó vẫn gật đầu nói:

“ Tiểu Hắc sẽ không phụ Huyễn đại nhân kỳ vọng.”

Vô Địch cười nói:

“ Cũng không cần quá áp lực, ngươi sẽ làm tốt thôi, được vào đi.”

Tiếp đó Tiểu Hắc liền tiến vào bên trong “Không gian gia tốc”, ở bên ngoài Xuân Đức nhìn thấy vậy thì hỏi:

“ Lão Hắc, lão nói xem Tiểu Hắc lần này khôi phục sẽ đạt tới cảnh giới gì?”

Lão Hắc cười nói:

“ Cùng lắm là Tinh Đế Cảnh nhị trọng bằng không chỉ nhất trọng, không thể hơn được.”

Vô Địch lúc này cũng bay tới bên này, đậu ở trên đầu Xuân Đức, nghe lão Hắc nói vậy thì Vô Địch lại nói:

“ Chưa chắc đâu, ta nhìn thiên tư tên kia cũng không tệ, rất có thể đạt đến tứ trọng đấy.”

Xuân Đức chớp lấy Vô Địch đang ở trên đầu mình ném qua một bên, sau đó nằm dài trên đầu lão Hắc, hấn nhìn lên bầu trời nói:

“ Thôi mặc kệ đi, được sao hay vậy, cũng không cần quá quan tâm, dù sao trọng yếu vẫn là ba người chúng ta, đợi khi nào đủ 50 năm ta lại tiến hành một lần đại đồ sát nữa, thu gom đầy đủ sinh mệnh chi lực cho lão Hắc. Đôi khi cảm thấy thời gian thật chậm à.”

Thấy Xuân Đức lại bắt đầu như vậy thì Vô Địch một lần nữa bay tới bên cạnh hắn cười nói:

“ Nào nào, vui vẻ lên, ngươi lại thế nữa rồi, chuyện đâu còn có đó, lão Hắc còn không lo ngươi lo cái gì, chỉ năm mươi năm mà thôi, một chút thời gian ấy lại có tính là gì đúng không lão Hắc.” Lão Hắc gật gật cái đầu lớn, đồng thời nói:

“ Lão Huyền nói không sai, Củ Cải mi không cần quá đặt nặng vấn đề này đâu, cứ từ từ, dù sao chỉ là năm mươi năm thôi mà, ta chẳng lẽ còn không đợi được chút thời gian như vậy. Thực ra ta thấy cuộc sống của ba người chúng ta lúc này cũng rất tốt, hai lão không thấy như vậy sao?”

Vô Địch cười nói:

“ Ta cũng thấy vậy, còn mi thì sao Củ Cải.”

Xuân Đức vốn đang suy nghĩ đến mấy việc nhức đầu nghe hai ông bạn già nói như vậy thì liền dẹp mấy cái chuyện kia qua một bên sau đó cười nói:

“ Ta cũng thấy thế, dù sao không đâu bằng nhà mình mà, nói tới khi nào rảnh lại nên tổ chức buổi tiệc đi, chứ để mọi người cứ cắm mặt vào tu luyện cũng không tốt. Cũng nên có chút thời gian thư giãn.”

Vô Địch nghe vậy thì cười nói:

“ Nói tới còn chưa tỏ chức tiệc chúc mừng ta thức tỉnh đâu, một trong tam đại cự đầu tỉnh lại vậy mà không người biết tới.”

Lão Hắc cười ha hả nói:

“ Vậy thì chọn ngày lành cử hành đi thôi, cái này là đại sự à. Ha hả.”

Tiếp sau đó ba người cứ như vậy cười cười nói nói với nhau, từ sáng cho tới tối, từ ngày này qua ngày khác, từ tháng này qua tháng khác.

Nói mãi mà không hết chuyện, cái chủ yếu là lão Hắc cùng Vô Địch lịch luyện nhân sinh quá dài, trong cuộc đời hai người gặp được rất nhiều chuyện, vui có, buồn có, nhân sinh muôn màu muôn vẻ, hai người thi nhau kể lại chuyện xưa cho Xuân Đức, tuy đã nói với nhau cả mấy tháng nhưng cũng chỉ là một chút nhân sinh của hai người trước kia.

.....

Nhưng giữa lúc ba người đang cùng nhau nói chuyện vui vẻ thì âm thanh nổ tung vang lên.

“ Âm ầm ầm”

Cả không gian gia tốc vỡ vụn hóa thành đầy trời tinh quang bay tán loạn, cùng lúc đó một luồng sóng nhiệt nóng rực tản mạn đi ra.

Tiếp đó một thân ảnh to lớn hiện ra trước mắt ba người Xuân Đức, Vô Địch cùng Lão Hắc.

[Lưu ý nhỏ: Xuân Đức, Vô Địch, Lão Hắc, Bóng Ảnh chiến lực rất thất thường, gặp yếu biến cường mà gặp cường thì càng cường thêm, không có cấp độ để xác định. Chỉ có thể dựa vào tương quan đối thủ mà đánh giá.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1504: Đê Cấp Cường Giả Đầu Tiên Của Ác Ma Điện(1)

Vừa cảm nhận được khí tức trên thân thể của sinh vật to lớn trước mắt thì Vô Địch liền cười nói:

“ Ta bảo rồi mà, Tinh Đế Cảnh tứ trọng có sai đâu, mắt nhìn người của ta so với Lão Hắc thì tốt hơn nhiều lắm.”

Nhếch môi lên cười tà mị, Xuân Đức gật đầu cười nói:

“ Công nhận, Lão Hắc chỉ ăn hại là giỏi, sống từng ấy tuổi cũng bằng thừa.”

Lão Hắc nghe Xuân Đức cùng Vô Địch mỉa mai bản thân thì chẳng thèm quan tâm, hấn cười “Khà khà” vài tiếng cho qua chuyện.

.....

Tiểu Hắc sau khi vài tháng ở bên trong “Không gian gia tốc” cuối cùng cũng đi ra, lúc này đây hấn đã không còn là con Tiểu Long nữa rồi mà đã là một con Hắc Ma Long trưởng thành.

Sau khi ra ngoài gầm lên mấy tiếng, thân thể của Tiểu Hắc nhanh chóng thu nhỏ lại biến thành một tên thanh niên mặc hắc y tuần dật bất phàm.

Sau khi biến về hình người thì Tiểu Hắc lập tức đi tới trước mặt ba người Xuân Đức, Vô Địch, Lão Hắc mà quỳ xuống.

“ Tiểu Hắc không cô phụ kỳ vọng của chủ nhân cùng hai vị đại nhân, ta đã khôi phục trở lại Tinh Đế Cảnh tứ trọng, từ nay có thể đi theo trợ giúp chủ nhân, mà không phải là một gánh nặng nữa.”

Xuân Đức nhìn Tiểu Hắc cười nói:

“ Tiểu Hắc ngươi đã trở thành một thành viên trong gia đình thì sau này cũng nên thay đổi một chút xưng hô, với khi gặp ba người chúng ta cũng không cần quỳ lạy như vậy hơi khom người cúi đầu là được rồi.”

Hắc Ma Long nghe vậy thì cúi đầu thật sâu cảm ơn:

“ Cảm ơn chủ nhân.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức cười tà nói:

“ Đứng lên đi.”

Tiếp đó Xuân Đức lại nhìn qua hai tên đồng bạn của mình nói:

“ Giờ đi gặp hai nữ nhân kia lấy thứ chúng ta muốn, khi khác nói chuyện tiếp.”

Lão Hắc cùng Vô Địch cười nói:

“ Ừm, đi đi thôi, rảnh rồi chúng ta lại nói chuyện tiếp.”

Cười cười, Xuân Đức nhìn qua Tiểu Hắc nói:

“ Đi thôi Tiểu Hắc.”

“Vâng.Chủ nhân.”--- Hắc Ma Long ứng lời một tiếng sau đó liền đi theo Xuân Đức, đi ra bên ngoài.

.....

Nhưng mà Xuân Đức vừa đi ra bên ngoài thì lại gặp người quen.

Hắn còn chưa lên tiếng thì một âm thanh vừa mang keo cừu hận lại kèm theo ngạc nhiên vang lên:

“ Lại là ngươi.”

Xuân Đức nhìn về phía thanh âm vừa vang lên, trong lúc nhất thời sắc mặt không khỏi quái dị, hắn nhếch môi cười lạnh nói:

“ Lần này lại tìm thêm một người đến trợ giúp ngươi sao, rất thú vị, lần này sẽ không phải chưa đánh liền chạy chứ?”

Con Băng Chúc Long hừ lạnh nói:

“ Lần đó chẳng qua là ta thương thế chưa lành mà thôi, bằng không ngươi nghĩ bản thân có thể sống tới ngày hôm nay. Hôm nay thương thế ta đã lành, cũng là ngày ấn định cái chết của ngươi.”

Hắc Ma Long cười lạnh lẽo, ánh mắt sát khí dày đặc bắn ra:

“ Mấy con tiểu trùng mà thôi, lại còn tưởng bản thân thật sự là đại nhân vật gì đó sao. Chủ nhân, để cho Tiểu Hắc đi lên giết sạch đám này đi.”

Xuân Đức nhìn qua Tiểu Hắc hỏi:

“ Ngươi được không vậy, mấy con tiểu trùng này nhìn vậy mà rất khó chơi đấy.”

Tiểu Hắc chém đinh chặt sắt nói:

“ Chủ nhân an tâm.”

Xuân Đức nghe thế thì cũng không cưỡng cầu mà lùi về phía sau, có điều hẳn lùi về phía sau cũng không phải là đứng một bên quan chiến mà là chờ đợi thời cơ cho đối phương nhất kích trí mệnh.

Mấy con Băng Chúc Long nhìn thấy Tiểu Hắc ngông cuồng như vậy, một mình lại muốn chiến ba người bọn hắn thì sắc mặt phát lạnh.

Con Băng Chúc Long bị Xuân Đức đánh tí chết lần trước lúc này quát lạnh nói:

“ Ngao huynh, Hồng huynh cùng ta tiến lên giết chết thứ không biết sống chết này, sau khi giết chết tên này lại giết tiểu súc sinh kia.”

Kẻ được gọi là Hồng lúc này cười nói:

“ Tần huynh an tâm, có ta ở đây hai tên này có chạy lên trời cũng không thoát.”

“Sưu sưu sưu”

Đám Băng Chúc Long Tần, Hồng, Ngao cùng bay lên không trung, đem Tiểu Hắc vây vào giữa. Tiếp đó cả ba người đồng thời hướng phía Tiểu Hắc mà công kích.

Hơn mười đạo chưởng lực khủng khiếp đồng thời hướng phía Tiểu Hắc đánh tới “Rầm rầm rầm..”

Thanh âm bạo liệt không ngừng vang lên không trung, nơi chưởng lực đi qua đều khiến cho mảnh không gian đó vặn vẹo bất định.

Tiểu Hắc thấy vậy thì cũng không dám ngạnh kháng, dù sao nó cũng chỉ vừa mới quay về Tinh Đế Cảnh mà thôi, chưa đủ mạnh đến mức có thể

ngạnh kháng được một đòn toàn lực của ba tên cường giả của đẳng cấp sà sà nhau.

Nhưng ngay vào lúc này, ở phía sau Tần, không gian một hồi vắng vẻ sau đó một ma trảo đen ngòm xuất hiện đánh về phía lồng ngực của hắn.

Tần biến sắc, hắn lúc này cả kinh, hắn không hiểu làm sao đối phương lại có thể lên đến bên cạnh hắn gần như vậy. Có điều hắn cũng là dạng thân kinh bách chiến, hắn kinh nhưng không loạn.

Ngay lúc trảo kia đánh tới thân thể của Tần quý dị vắng vẻ, ở trong sát na tránh đi được nơi chí mạng.

“ Xoạt...”

Một tảng thịt lớn ở bên ngực phải Tần bị ma trảo cào xuống, không những thịt mà còn có mấy cái xương.

Đau đớn kinh khủng khiến cho Tần không khỏi gào lên.

“ A a a a... Đáng chết súc sinh ngươi lại dám đánh lên ta.”

Tiểu Hắc nhìn thấy Tần trong lúc nhất thời bị thương lại còn không phòng bị thì lúc này cũng bắt chập hai người khác đánh tới, tay hắn hóa ra long trảo, bên trên long trảo bốc lên ngàn ngạt hắc diễm, tiếp đó hắn hung hăng hướng phía đầu của Tần chộp tới. Nếu Tần mà bị một kích này đánh trúng thì không chết cũng thương nặng.

Hồng cùng Ngao thấy vậy thì đồng thời gầm lên:

“ Muốn chết.”

Hai người vừa gầm lên thì lực lượng bên trong hai chưởng đang đánh tới Tiểu Hắc lại nâng cao mấy phần.

Tiểu Hắc cảm nhận được lực lượng kia thì sắc mặt khẽ biến, có điều hắn vẫn không có ngừng tay, hắn vẫn tiếp tục hướng phía Tần giết qua.

Nhưng ngay vào thời khắc quan trọng thế này, trên người của Tần cùng Tiểu Hắc đồng thời xuất hiện một tầng phòng ngự.

Trên người Tần xuất hiện ba tấm vảy lớn hình thành một cái tiểu trận bao hắn vào bên trong, về phần trên thân thể Tiểu Hắc thì hiện lên một tầng huyết thủy.

“ Ầm ầm ầm ầm...”

“ Ầm ầm ầm ầm...”

“ Ầm ầm ầm ầm...”

Tiểu Hắc một trào hung hăng đánh lên trên tấm vảy kia nhưng mà tấm vảy kia vậy mà không một chút hư hao ngược lại còn phản chấn lại lực lượng khiến cho Tiểu Hắc cảm thấy cánh tay đau đớn không thôi.

Cũng vào lúc Tiểu Hắc đánh lên trên tấm vảy thì hai người Hồng cùng Ngao cũng đồng thời đánh lên huyết thủy bên ngoài Tiểu Hắc phát ra thanh âm “ ùng ùng”, cũng đồng dạng với Tiểu Hắc hai người kia sau khi đánh lên huyết thủy thì đều bị phản chấn văng ngược về phía sau.

Bất chuẩn thời cơ, Xuân Đức lúc này ra tay.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1505: Cá Lớn Lại Chạy

Xuân Đức lúc này ,trong nháy mắt xác định mục tiêu cần ra tay, mục tiêu hần nhắm tới chính là tên Hồng. Tên này có được tu vi Tinh Đế Cảnh tứ trọng như Tiểu Hắc nên lúc trước kiêu ngạo vô cùng, không quá xem trọng Tiểu Hắc , lúc ra tay cũng thiếu đề phòng nên lúc Long Sát bất ngờ xuất hiện liền khiến cho tên này ăn một cái quả đắng.

Song nguyệt ma đồng hiện ra, hai mắt của Xuân Đức biến thành Nguyệt Nguyệt, từ bên trong mắt hần bắn ra hai luồng huyết quang. Cùng lúc đó trong miệng Xuân Đức khẽ nói:

" Nhị thức tinh thần - Sự hỗn loạn tàn phá."

Thanh âm vừa dứt, con Băng Chúc Long tên Hồng liền hét thảm một tiếng.

" Á...."

Có điều hần chỉ vừa hét lên một tiếng thì liền im bật mà dừng, vì lúc này đây Xuân Đức tiếp tục sử dụng công kích linh hồn đối với hần.

Để đạt được hiệu quả nhất kích tất sát, Xuân Đức cũng không tiếc tự thương tổn bản thân mà trong một khoảng thời gian cực ngắn liên tục phát động hai lần.

"Nhất thức tinh thần - Tinh nguyệt phong bạo"

Nhị thức tinh thần - Sự hỗn loạn tàn phá cũng không phải là đòn công kích thuần túy mà chỉ là công kích phụ trợ làm suy yếu phòng ngự linh hồn địch nhân, tiếp đó Nhất thức tinh thần - Tinh nguyệt phong bạo mới chính là đòn sát thủ.

Ngày vào lúc Xuân Đức sử dụng Nhất thức tinh thần - Tinh nguyệt phong bạo thì ở bên ngoài thân thể Hồng hiện lên bạch quang màu sữa, hiển nhiên đây là tác dụng của bảo vật trấn hồn trên người hắn ,tự hộ chủ khi chủ nhân gặp nguy hiểm.

Có điều bạch quang màu ngà sữa kia vừa hiện lên thì liền bị vỡ vụn, biến thành tinh quang tiêu tán đi mất.

Cùng lúc ánh sáng màu ngà sữa kia vừa tan biến thì cả cái đầu của Hồng lập tức nổ tung.

" Ầm..."

Dịch óc trắng hồng cùng với vụn xương bay loạn khắp nơi. Thân thể của hắn đang từ trạng thái nhân loại lúc này biến về thân thể một con Băng Chúc Long khổng lồ dài mấy chục dặm ,tất cả mọi bộ phận khác của nó đều hoàn hảo duy chỉ có cái đầu là không có.

" Ầm ầm..."

Thân thể không đầu to lớn của con Băng Chúc Long rơi xuống mặt đất phía bên dưới tạo thành một cái hố to,đồng thời kích lên một tầng cát bụi mù trời.

Nhìn thấy Hồng trong chớp mắt liền bị người giết chết thì Tần cùng Ngao đều khó lòng tin được mặc dù sự thật rành rành ở trước mắt nhưng rất nhanh hai người đều phản ứng lại, lúc này đây đừng nói cái gì báo thù cho đồng bạn. Việc đầu tiên bọn họ nghĩ tới chính là làm sao để chạy thoát chết.

Cả hai người đều là hạng người quyết đoán, vừa nhận thấy tình thế không ổn lập tức thiêu đốt sinh mệnh cùng dùng ra con bài chưa lật của bản thân để bỏ trốn.

Nhìn thấy hai người Tần cùng Ngao muốn bỏ chạy thì Bóng Ảnh và Tiểu Hắc đồng thời gầm lên:

" Chạy đi đâu, để mạng lại."

Hai người lúc này đồng thời công đến Ngao, có điều lấy tu vi của Ngao hiện tại nếu ôm quyết tâm bỏ chạy thì Bóng Ảnh cùng Tiểu Hắc có muốn ngăn cũng ngăn không được.

Cũng vì thế mặc dù Bóng Ảnh cùng Tiểu Hắc đồng thời toàn lực ra tay ngăn cản nhưng cũng chỉ có thể đánh trọng thương Ngao mà thôi, cuối cùng cả hai người kia đều thành công bỏ chạy.

Vốn hai người còn muốn truy sát theo hai tên kia nhưng lại bị Xuân Đức ngăn cản.

"Đuổi không kịp, không cần đuổi chỉ lãng phí thời gian mà thôi."

Hai người Bóng Ảnh cùng Tiểu Hắc nghe vậy thì mới từ bỏ ý định truy sát hai người kia, lúc này đây Bóng Ảnh cùng Tiểu Hắc đi tới bên cạnh Xuân Đức nhìn hắn vẻ mặt tái nhợt , từ trong mắt liên tục chảy ra máu tươi thì Bóng Ảnh cả kinh hỏi:

" Đại ca làm sao vậy, không có việc gì chứ?"

Tiểu Hắc ở một bên cũng là quan tâm hỏi:

" Chủ nhân , người không sao chứ?"

Vào lúc này hai người Long Sát cùng Nguyên Ma phân biệt từ trên thân thể của Tiểu Hắc cùng Bóng Ảnh cũng bay ra bên ngoài nhìn Xuân Đức lộ lẳng không thôi hỏi:

"Đại ca ổn không thế?"

Xuân Đức bị mọi người quan tâm hỏi thăm dồn dập thì cười khổ nói:

"Chỉ là vừa rồi cưỡng ép sử dụng Song nguyệt ma đồng thi chuyển đi ra liên hoàn công kích nên lưu lại di chứng thôi, không có gì đáng lo, bị mù dăm bữa nửa tháng. Vài hôm liền khỏi ấy mà."

"Ảnh, đệ mang cái thi thể này vào trong đưa cho lão Hắc đi."

Nghe Xuân Đức nói bản thân không có việc gì thì mọi người cũng ăn tâm, lúc này Bóng Ảnh gật đầu nói:

"Đệ đi làm ngay đây."

Tiếp đó Bóng Ảnh cùng với hai người Long Sát và Nguyên Ma đi tới bên cạnh cái thi thể con Băng Chúc Long mang nó đi vào bên trong không gian vong linh giao cho Lão Hắc.

Nhìn thấy cảnh này thì Tiểu Hắc có chút đáng tiếc nói:

"Chủ nhân một kích vừa rồi quả thực vô cùng kinh khủng vậy mà hủy luôn thế giới linh hồn của tên kia, nếu thế giới linh hồn tên kia không hủy toàn bộ chúng ta lại có thêm một bút tài phú không nhỏ à."

Thế giới linh hồn cũng hẳn không gian vậy. Bị hư hao còn có thể lấy ra vật phẩm nếu bị triệt để phá hủy thì tất cả mọi thứ ở bên trong cũng biến mất theo.

Nghe Tiểu Hắc nói thì Xuân Đức cũng cảm thấy đau lòng không thôi, một tên Tình Đế Cảnh tích lũy tài phú có thể nghĩ. Vậy mà nói không có liền không có.

Xuân Đức thở dài thườn thượt nói:

" Hết cách, không làm vậy thì không giết được đối phương,thôi xem như cầm thi thể đối phương lấy làm tiền lời vậy. Được rồi Tiểu Hắc chúng ta nên rời đi nơi này thôi."

"Vâng, chủ nhân."--- Tiểu Hắc ứng thanh một tiếng sau đó liền cùng với Xuân Đức rời đi.

Tuy mắt bị mù không thấy gì nhưng Xuân Đức vẫn còn hồn niệm nên không thành vấn đề. Hai người lúc này lại một đường hướng tới nơi ở của hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm.

.....

Hai người vừa rời đi chưa được bao lâu thì từ một nơi bên trong hư không , cách nơi giao chiến lúc trước không quá xa, một tên thanh niên tóc đỏ thần sắc ngưng trọng bước ra ngoài, vừa ra ngoài thì ánh mắt hắn liền nhìn về phương hướng mà Xuân Đức cùng với Tiểu Hắc vừa rời đi.

" May mắn là ta còn có một tấm Thái Nhất Hoá Thần Phù bằng không hôm nay đã gặp phải rắc rối lớn rồi. Khi trở về nhất định phải điều tra người này là ai."

Nói xong thì thanh niên tóc đỏ này cũng liền xé rách hư không rời đi.

---o0o---

Tại một nơi khác.

“Phúc phúc...”

Hai người Tần cùng Ngao thoát ra khỏi khe hở không gian , bọn họ xuất hiện bên trên một cái thảo nguyên mênh mông, mới đi ra ngoài thì cả hai đã nhện không được mà cùng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt của hai người lúc này trắng bệch , khó coi vô cùng.

Nhìn lại thân thể, thấy bản thân đã biến thành một lão nhân gần đất xa trời thì sắc mặt vốn đã khó coi này càng khó coi thêm vài phần.

Lúc này đây Tần nhìn qua bên phía Ngao hỏi:

“ Ngao huynh không việc gì chứ?”

Nghe Tần hỏi thì Ngao có phần tức giận nói:

“ Người nhìn còn không biết sao, người cảm thấy bộ dạng của ta lúc này có giống kẻ không việc gì không, mất đi phân nửa thọ nguyên cùng tổn hại hai kiện bản mệnh bảo vật người cảm thấy ta không có việc gì được sao?”

Cảm nhận được sự bất mãn cùng tức giận trong lời nói của Ngao thì Tần vội khuyên:

“ Ngao huynh chớ tức giận, tổn thất của Ngao huynh lần này tiêu đệ sẽ toàn bộ bồi thường , chỉ mong Ngao huynh có thể một lần nữa giúp tiêu đệ mời viện thủ đến giết chết mấy người kia.”

Ngao nghe vậy thì giận quá mà cười:

“ Người lại vẫn muốn kéo ta xuống nước, hừ, ta cũng không phải đồ ngu biết không thể làm còn cứ như vậy đâm đầu vào làm, ta nói cho người biết Tần, tổn thất của ta lần này người chắc chắn phải hoàn đủ bằng không đứng

trách ta không nể tình xưa, còn nữa về sau ta với ngươi đường ai nấy đi , không ai liên quan tới nhau.”

Nói xong thì Ngao liền đứng dậy , hóa thành một đạo độn quang rời đi. Trước khi đi hắn còn nói:

“ Trong vòng ba ngày tốt nhất ngươi nên mang đầy đủ những thứ đã hứa cho ta , qua ba ngày nếu còn không thấy thì đừng trách lúc đó vì sao ta nhẫn tâm.”

Nghe được mấy lời uy hiếp này thì sắc mặt Tần phát lạnh, ánh mắt hắn nhìn theo phương hướng Ngao rời đi hiện lên sát khí mãnh liệt, có điều sát khí kia rất nhanh liền bị hắn thu liễm, hắn “hừ” lạnh một tiếng sau đó cũng không nói gì thêm, tiếp đó hắn hóa thành một đạo ánh sáng chọn phương hướng ngược lại với Ngao mà bay đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1506: Lại Nhức Đầu

Xuân Đức cùng với Tiểu Hắc vốn đang trên đường đi tìm hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm nhưng bất ngờ, trên đường đi bọn hắn lại gặp trời mưa.

Nếu là Tiên Giới thì mưa cũng chỉ là bình thường mà thôi nhưng ở Ma Giới lại khác, nơi này quanh năm khô hạn không hề có một giọt mưa, ngày hôm nay đột nhiên lại xuất hiện mưa lớn như vậy hẳn là có điềm báo cho tương lai sau này.

Bay trong mưa, cảm thụ cái lạnh cái lạnh thể xác mà đau trong lòng, Xuân Đức không khỏi nhíu mày, hắn có thể nhận thấy nước mưa này vô cùng đặc biệt, ở bên trong mỗi giọt mưa đều ẩn chứa một loại ly biệt chi ý, khiến cho người dính phải không khỏi cảm thấy bi thương dâng lên trong lòng.

Liềm liềm mấy giọt nước mưa còn dính trên môi, Tiểu Hắc nói:

“ Xem ta thời kỳ hỗn loạn lại sắp bắt đầu rồi? Nhanh như vậy mà gần 100 vạn năm lại đi qua.”

Xuân Đức thì lại không có nhiều cảm xúc như Tiểu Hắc, hắn nhếch môi lên cười tà mị nói:

“ Hỗn loạn thời kỳ bắt đầu cũng chính là thời kỳ cũng chúng ta bắt đầu, thiên đạo hỗn loạn, vận mệnh đổi dời. Không ai có thể ngăn cản được bước tiến của chúng ta. Chỉ hy vọng thời khắc đó đến nhanh một chút.”

Tiểu Hắc nghe được Xuân Đức nói thì đột nhiên cảm thấy trong lòng dấy lên một cỗ xúc động khó hiểu, hắn theo bản năng nói ra một câu.

“ Không biết ngày chủ nhân bước lên đỉnh cao thì Tiểu Hắc ở nơi đâu.”

Nhìn qua Tiểu Hắc, nhìn cái bộ dạng lo được lo mất của hắn lúc này thì Xuân Đức cười nói:

“ Ngày đó chắc chắn sẽ có Tiểu Hắc ngơoi ở bên.”

Một câu này của Xuân Đức nhìn như rất tùy ý, nhìn như rất bình thường nhưng lại không khác gì một liều thuốc an thần dành cho Tiểu Hắc, nghe được lời hắn nói thì vẻ mặt của Tiểu Hắc chợt biến, sau một lúc hắn mới nói:

“ Cảm ơn chủ nhân.”

Xuân Đức nghe vậy thì vỗ vai Tiểu Hắc vài cái sau đó cười lên “ ha ha”, tiếng cười của hắn vang vọng khắp bầu trời, mặc dù hai người đã đi rất xa nhưng tiếng cười vẫn còn quanh quẩn nơi đây.

- --o0o---

Gần nửa tháng sau, dựa vào Long Sát Ma Nanh đang nắm giữ, Xuân Đức cuối cùng cũng tìm được nơi ở của hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm.

Tại bên trong một cái biệt viện lơ lửng trên bầu trời, Xuân Đức lúc này đang ngồi đối diện với hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm.

Nhìn hai người nữ tử trước mặt, Xuân Đức mỉm cười nói:

“ Muốn gặp hai vị cũng thật khó à, thiếu chút nữa còn bị đệ tử của hai vị đánh xuống núi đâu. Đồ đệ hai vị thu nhận cũng thật dữ dằn, ta chỉ vừa nói muốn gặp hai vị liền bị nhục mạ cho một hồi.”

Nghe được Xuân Đức nói như vậy thì hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm đồng thời xuất hiện vẻ xấu hổ trên mặt, Niệm Niệm lúc này không có ý tứ nói:

“Thật sự xin lỗi Vô Tà đạo hữu, là hai người chúng ta giáo đệ tử không nghiêm, lần sau nhất định sẽ không có chuyện như vậy xảy ra.”

Niệm Niệm vừa nói xong thì Vô Vô cũng cười bồi nói:

“Đúng vậy, đúng vậy, lần sau nhất định sẽ không có chuyện như vậy nữa xảy ra, nếu như Vô Tà đạo hữu cảm thấy còn chưa thỏa mãn thì ta có thể gọi mấy người bọn nó vào cho đạo hữu xử lý.”

Phất phất tay, Xuân Đức cười nói:

“Bồi tội thì miễn đi, sau này chú ý một chút là được. Nếu ta mà có lòng dạ hẹp hòi như vậy thì lúc trước đã sớm một võ chộp chết mấy người bọn hần rồi. Ha ha. Được rồi, hôm nay ta đến đây thì hần hai vị cũng đã biết nguyên do.”

Hư Niệm Đế Quân gật đầu nói:

“Đương nhiên là biết những thứ mà Vô Tà đạo hữu yêu cầu bọn ta đã sớm chuẩn bị từ mười ngày trước, do số lượng có chút nhiều nên không tiện mang theo bên người, nếu như Vô Tà đạo hữu nóng ruột muốn nhìn thì theo ta đi bên này.”

Xuân Đức ngược lại cũng thẳng tính, cũng không màu mè, hần gật đầu nói:

“Đi xem, nhanh đi xem, ta lại muốn nhìn xem của cải của hai vị tích lũy được qua bao nhiêu năm đạt tới trình độ nào, xem có làm vừa lòng ta hay không, nếu mà ít quá thì ta có khả năng đổi ý à.”

Hư Niệm Đế Quân nghe vậy thì cười duyên nói:

“ Vô Tà đạo hữu quả thực thẳng tính, nghĩ gì nói nấy, tiểu nữ rất thích. Nếu như đạo hữu đã muốn nhìn xem thì mời đi qua bên này.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười cười, tiếp đó ba người cùng nhau đi tới nơi cần tới.

Trên đường đi Xuân Đức lại hỏi thăm:

“ Hai vị có nghe nói đến Táng Thần Uyên chưa?”

Vừa nghe đến cái tên này thì hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm đều là khẽ giật mình, lúc này Vô Vô cẩn thận hỏi:

“ Vô Tà huynh muốn nói đến một trong tam đại hung địa bậc nhất của Ma Giới, Táng Thần Uyên.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức không phủ nhận nói:

“ Đúng vậy, cũng không giấu gì hai vị, ta đợi khi hai vị độ kiếp xong thì ta sẽ đi vào trong kia tìm về một người bạn, có điều tư liệu về nơi kia cực kỳ ít ỏi, không biết hai vị có tư liệu về nơi kia.”

Vô Vô lắc đầu nói:

“ Có thì có nhưng đều là những thông tin mà ai cũng biết, có đưa cho đạo hữu cũng không giúp ích được gì cả.”

Xuân Đức nghe vậy thì thở dài, ngày xưa thì hấn lo thực lực không đủ, đi vào chỉ có con đường chết nhưng lúc này đây đã có thực lực nhưng lại ngay cả cách tiến vào cũng không biết. Điều này khiến hấn bất đắc dĩ không thôi.

“Vậy sao? Thật đáng tiếc à.”--- Xuân Đức có phần ủ dột nói.

Nhưng vào lúc này Niệm Niệm lại nói:

“Vô Tà huynh, ta có một cách này giúp cho đạo hữu có thể lấy được tư liệu của Táng Thần Uyên. Có điều phương pháp này có hơi chút...”

Còn chưa đề nài nói xong thì Xuân Đức liền cướp lời:

“Cách gì nói đi, ta còn có cái gì không thể không làm được.”

Niệm Niệm nghe vậy thì khẽ mỉm cười nói:

“Thực ra cách này phải khiến cho Vô Tà đạo hữu phải chịu ủy khuất một chút. Là thế này, tư liệu của Táng Thần Uyên thì chỉ có các thế lực siêu cấp ở Cao Vực mới nắm giữ, ta sẽ lợi dụng quan hệ đưa Vô Tà huynh vào bên trong thế lực kia, còn việc làm sao lấy được tư liệu phải phụ thuộc vào Vô Tà huynh rồi.”

Hơi nhú mày, Xuân Đức trầm tư một lát sau đó nói:

“Đề trà trộn vào đám kia không dễ đâu, trừ khi là phải gia nhập mà muốn gia nhập thì biết rồi đấy, trăm đường khó khăn, nhất là đám kia yêu cầu lý lịch cùng thân phận phải rõ ràng, mà ta thì... Ài, không nói hai vị cũng biết rồi đấy.”

Niệm Niệm cười nói:

“Vô Tà huynh xin an tâm, chỉ cần Vô Tà huynh giả làm môn nhân của đám kia liền được mà, hai người chúng ta có bốn cái danh ngạch tiến cử, vốn để cho bốn tên đệ tử của hai người chúng ta nhưng nếu đạo hữu cần thì chúng ta sẽ nhường ra một cái danh ngạch cho đạo hữu.”

Xuân Đức vừa nghe đến phải đi làm môn nhân trà trộn vào thì hứng thú lúc ban đầu lập tức nguội lạnh sáu phần, thực sự mà nói hẳn ghét đứng ở dưới kẻ khác, ghét nghe người khác sai khiến, ghét phải chịu những quy củ gò bó.

Với thêm một điều nữa là cái đám không nào kia không hiểu vì sao cứ hét tên này tới tên khác đến khiêu khích sự nhẫn nại của hẳn.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1507: Nhân Sinh Không Như Ý Muốn

Có điều những tình cảm kia rất nhanh bị Xuân Đức gạt bỏ qua một bên, hẳn lúc này bắt đầu so sánh lợi ích, việc đi lấy thi thể của mẹ Bì Bì chắc chắn phải làm.

Nếu giờ có được tư liệu về Táng Thần Uyên thì lúc đi vào rủi ro sẽ giảm đi rất nhiều, không chừng còn có thể cứu hẳn một mạng không biết chừng, vừa nghĩ tới đây thì hẳn liền thấy việc bản thân phải giả trang thành một tên đệ tử gia nhập thế lực nào đó chịu khổ thì cũng chỉ là muỗi.

Gật gật đầu, Xuân Đức nói:

“Nhu vậy phải làm phiền hai vị rồi.”

Vô Vô cười nói:

“Không phiền, không phiền, cũng chỉ là nhắc tay mà thôi, cũng giống lần trước Vô Tà huynh cứu hai người bọn ta vậy.”

Nói đến chuyện lúc trước, Niệm Niệm đột nhiên nhớ tới điều gì vội hỏi:

“Vô Tà đạo hữu, có phải đạo hữu là người đã giết chết Nguyên Hồng Đế Quân phải không?”

Hơi có phần ngạc nhiên, có điều hẳn cũng không phủ nhận mà gật đầu, dù sao chạy trốn còn có hai người nữa, hai tên kia lúc quay về chắc đã phao tin ra khắp các vực rồi:

“ Đúng là ta giết nhưng đáng tiếc chỉ giết được một tên, còn hai tên Tần cùng Ngao đều chạy thoát, việc này hẳn là hai tên kia tuyên truyền phải không?”

Nghe được chính miệng Xuân Đức thừa nhận thì hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm đều khiếp sợ dị thường, phải biết Hồng có tu vi còn cao hơn cả hai nàng, vậy mà bị Xuân Đức giết chết, hơn nữa ở trong lời Xuân Đức bọn họ nghe ra được.

Lúc trước Xuân Đức là cùng đánh với ba người Ngao, Tần, Hồng, Hồng thì chết còn hai người khác phải bỏ chạy, nghĩ tới điểm này thì hai người bọn họ liền cảm thấy ớn lạnh, may mắn bọn họ là bạn không phải địch.

Niệm Niệm cười gượng nói:

“ Vô Tà đạo hữu thần thông cái thế, ngay cả Hồng cũng bị đạo hữu giết, có điều đạo hữu phải cẩn thận, thế lực đứng phía sau tên kia đang lên kế hoạch trả thù đạo hữu. Ta khuyên đạo hữu vẫn là nên che giấu hành tung của bản thân thì hơn.”

Nhếch môi lên cười tà, Xuân Đức gật đầu nói:

“ Tâm ý của nhị vị ta xin lĩnh, có điều ta cũng không sợ đám kia, nếu bọn chúng có gan dám tới, ta liền để bọn chúng cùng nhau đi xuống hoàng tuyền làm bạn.”

Nghe hẳn nói vậy thì Vô Vô cùng Niệm Niệm nhìn nhau một cái, biết nói gì cũng bằng thừa nên hai người lựa chọn im lặng.

.....

Một lúc sau, cuối cùng ba người cũng đã đi tới bảo khố.

Bảo khố mở ra đập vào mắt Xuân Đức chính là từng dãy núi nhân không gian, giới bảo, cùng hằng hà sa số những thứ đạo có không gian có thể chứa đồ.

Nhìn thấy nhiều như vậy tài nguyên vật tư thì Xuân Đức không khỏi liếm môi một cái, có điều trước đó hẳn vẫn là kiểm tra một phen rồi lại tính sau.

Hồn niệm khổng lồ tản ra, trong nháy mắt bảo trùm toàn bộ không gian bảo khố nơi đây, hồn niệm của hắn đảo qua từng cái giới, từng cái nhân không gian, nhìn xem bên trong lưu trữ những thứ gì.

Nói thật Xuân Đức đối với mấy thứ này không biết gì nhiều, chẳng qua là có “Hệ thống phụ trợ” làm công việc tính toán và thống kê, đồng thời đưa ra đánh giá với vật phẩm, vì thế hắn chỉ cần quét hồn niệm đi qua là được.

Sau một lúc tầm vài phút, Xuân Đức cuối cùng cũng kiểm tra xong, hắn hài lòng gật đầu nói:

“ Tuy trong này phần nhiều là những thứ ta không dùng tới, đã vậy những thứ quý trọng lại không có bao nhiêu nhưng ta cũng đã thấy được tâm ý của hai vị, vụ giao dịch này ta chính thức đáp ứng.”

Hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm nghe vậy thì vui mừng không thôi, dù sao thực lực của Xuân Đức so với hai người bọn họ dự kiến còn muốn mạnh hơn quá nhiều, lúc trước khi Xuân Đức chính miệng thừa nhận bản thân giết chết Nguyên Hồng Đế Quân thì bọn họ liền cảm thấy lẽ vật lần này không biết có thể đã động được Xuân Đức hay không.

Nhưng không ngờ Xuân Đức vậy mà nhanh như vậy liền đồng ý, bọn họ còn tưởng rằng Xuân Đức sẽ còn đưa ra một vài điều kiện.

Vô Vô cùng Niệm Niệm đồng thời hướng phía Xuân Đức cảm ơn:

“ Cảm ơn Vô Tà đạo hữu đã đồng ý, hai người chúng ta cảm kích vạn phần.”

Nghe hai cô nàng nói ra lời này, Xuân Đức tự dung cảm thấy nhột nhột, có điều da mặt hắn cũng đủ dày nên mặt ngoài cũng không để lộ ra cái gì cả.

Tiếp theo đó hai người Vô Vô cùng Niệm Niệm đồng thời rời đi để Xuân Đức một mình nơi đây, ngay khi hai người kia vừa rời đi xong thì Xuân Đức lập tức mở ra thông đạo không gian để cho Lão Hắc đi ra bên ngoài vận chuyển hết mọi thứ nơi đây vào bên trong.

Khả năng vơ vét tài sản của Lão Hắc có lẽ đã luyện đến cảnh giới thượng thừa rồi nên không qua bao lâu thì bảo khối nơi đây liền trống trơn, không còn lại bất cứ cái gì, đến ngay cả đá lát phía dưới cũng bị Lão Hắc móc lên sạch.

Đối với cái này Xuân Đức không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ, có điều hắn cũng không biết nói gì hơn, dù sao hai tên kia rất cứng đầu, hắn đi khuyên hai tên kia một hồi, kiểu gì lúc sau chính bản thân hắn lại bị thuyết phục. Bị thế vài lần hắn cũng học khôn, gặp trường hợp tương tự thì im lặng là vàng.

.....

Mấy ngày tiếp theo Xuân Đức vẫn ở lại nơi đây, đợi chờ sứ giả từ mấy cái ‘Thần tông, thánh tông’ gì đó xuống tới đây chọn môn đồ.

Có điều ngày này qua ngày khác, tháng này qua tháng khác, mấy tên mà Xuân Đức mong chờ vẫn không xuất hiện, giữa lúc hắn đang muốn bỏ cuộc thì mấy tên kia cuối cùng cũng hàng lâm nơi đây.

.....

Vừa mới sáng sớm tinh mơ thì Vô Vô đã gọi cửa phòng hấn, nói cho hấn biết hôm nay mấy tên sứ giả đã tới. Xuân Đức nghe vậy thì vội kết thúc tu luyện sau đó đi theo Vô Vô tới một cái quảng trường.

Khi hai người đi tới nơi đây thì ở nơi này đã đứng từ trước hai tên nữ tử cùng một tên nam tử.

Khi ba người nhìn thấy Vô Vô thì đồng thời quỳ xuống, sau đó cùng lúc hô:

“ Tham kiến sư tôn.”

Vô Vô gật đầu nói:

“ Tốt, tất cả đứng dậy đi. Lúc này đây ba người các ngươi tiến lên Cao Vực gia nhập siêu cấp thế lực nếu gặp phải cái gì khó khăn không thể giải quyết thì có thể đến tìm gặp Vô Tà sư huynh của các ngươi. Nghe rõ chưa?”

Ba người kia hiển nhiên cũng đã biết được một chút gì đó nên khi nhìn thấy Xuân Đức cũng tỏ thái độ tôn kính vô cùng, sau khi nghe Vô Vô nói thì đồng thanh đáp:

“ Rõ, sư tôn.”

Tiếp đó ba người lại hướng phía Xuân Đức nói:

“Mong đại sư huynh chiếu cố.”

Xuân Đức thấy vậy thì khóe miệng không khỏi co giật, đi làm môn nhân đệ tử cho người khác còn chưa tính, bây giờ lại còn phải đi chăm trẻ. Có điều hấn lúc trước lỡ đáp ứng rồi nên hiện cũng chỉ có thể gật đầu.

Đúng lúc này, từ bên trên bầu trời xuất hiện lỗ đen thời không, tiếp sau đó từ bên trong lỗ đen kia đi ra bốn người, phân biệt ba nam một nữ.

Ngay khi vừa mới xuất hiện thì nữ tử duy nhất kia không nhìn qua bất kỳ người nào, liền đã chỉ Xuân Đức nói:

“ Người theo ta, từ nay người sẽ là môn đồ của Diệu Âm Thánh Tông.”

Thoáng cái nơi đây tất cả mọi người đều trở nên ngạc nhiên, lúc này đây một người khác ở bên cạnh nữ tử kia hỏi:

“ Diệu Âm Thánh Tông không phải là chỉ thu nữ đệ tử, không thu nam đệ tử hay sao?”

Nữ tử kia lời ít ý nhiều nói:

“ Năm nay ngoại lệ.”

Không muốn điều gì thì điều đó lại cứ tới. Xuân Đức đột nhiên cảm thấy nhân sinh của bản thân đúng là như cút.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1508: Nhiên Ma Giới Vực

Nhìn sắc mặt của Xuân Đức biến hóa, sứ giả Diệu Âm Thánh Tông nường mày, sau đó như cười như không nhìn Xuân Đức mà hỏi:

“ Người không nguyện ý? Nếu người không muốn gia nhập Diệu Âm Thánh Tông thì ta cũng không cưỡng ép, nơi đây còn có ba siêu cấp thế lực khác tùy người chọn.”

Xuân Đức nghe vậy thì tâm niệm liền động, ánh mắt hắn nhìn về phía ba tên sứ giả khác, có điều hắn vừa nhìn qua thì ba tên này vậy mà không hẹn cùng lúc nhìn qua bên khác, sau đó lại cùng nhau làm sau phân môn đồ, một bộ không nhìn thấy Xuân Đức.

Xuân Đức vừa thấy vậy thì bản thân hết có cơ hội xoay mình, có điều lúc này hắn vẫn là hướng phía sứ giả Diệu Âm Thánh Tông gì đó hỏi một câu:

“ Sứ giả đại nhân có thể nói cho ta biết là vì sao ta lại được chọn không? Hai vị sư muội của ta so về thiên phú chỉ có hơn chứ không kém.”

Nữ tử kia ngược lại rất tùy ý nói:

“ Không vì sao cả, chỉ là ta nhìn người hợp nhãn mà thôi, làm sao? Người có ý kiến?”

Nghe được lời này thì không những Xuân Đức mà tất cả mọi người nơi đây đều trở nên nghi hoặc, lúc này đây dù là người ngu cũng biết trong này

có vấn đề, còn vấn đề ở đâu thì lại không người nào biết. À không, hẳn tên sứ giả Diệu Âm Thánh Tông kia biết có điều nàng sẽ không nói cho người khác biết.

Xuân Đức trầm nghĩ, bản thân cũng chỉ cần lấy được tư liệu về Táng Thần Uyên sau đó liền rời đi, thời gian ở nơi kia cũng không dài. Nghĩ như vậy hẳn liền làm ra một cái bộ dạng nhu thuận nói:

“ Không có ý kiến gì.”

Nữ tử kia thấy vậy thì mỉm cười nói:

“ Nếu người đã không có ý kiến thì chúng ta rời đi thôi, ta còn phải đi đón một vài người nữa.”

Tiếp đó nữ tử kia mang theo Xuân Đức nhảy vào lỗ đen thời không rời đi. Trước khi đi thì Xuân Đức có đưa cho Vô Vô một mảnh giấy nhỏ.

Nàng cùng với Xuân Đức vừa rời đi thì ba tên nam tử khác cũng chọn lựa xong môn đồ cho thể lực của bản thân sau đó cũng rời đi ngay sau đó, nơi đây cuối cùng chỉ còn đứng một mình Vô Vô.

Mở ra trong tay mảnh giấy nhỏ, nhìn thấy bên trên viết một ít dòng chữ nhỏ, đọc xong thì nàng liền hủy đi tờ giấy. Tờ giấy trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Đúng lúc này Niệm Niệm không biết từ đâu xuất hiện hỏi:

“ Vô Tà đạo hữu nhắn nhủ điều gì sao?”

Vô Vô gật đầu nói:

“ Vô Tà đạo hữu nhờ chúng ta chiếu cố đến một nữ tử lên Lục Tuyết Kỳ, nàng ta hiện tại đang ở mảnh phúc địa mới xuất hiện gần đây. Xem ra nàng

ta với Vô Tà đạo hữu có quan hệ không cạn à.”

Nhẹ lắc đầu, Niệm Niệm nói:

“ Cái này cũng không cần quá soi xét làm gì, cũng chỉ là một người thôi, để ta phân phó người dưới làm là xong.”

Vô Vô nghe vậy thì gật đầu, hai người nói chuyện thêm với nhau vài câu nữa sau đó cũng đồng thời phá không rời đi.

- --o0o---

Một tháng sau.

Sau một tháng trời rông rã đi theo vị nữ sứ giả của Diệu Âm Thánh Tông, đi tiếp đón những người khác giống như hấn thì cuối cùng hấn cũng đã chính thức tiến vào “Nhiên Ma Giới Vực”, tiến đến “Diệu Âm Thánh Tông.”

Nhiên Ma Giới Vực cũng không phải là một vực mà là một mảnh thế giới do ba Cao Vực ở gần nhau hình thành.

Nhiên Hồn Ma Vực, Ma Thiên Tuyết Vực cùng Giới Ngục Ma Vực, đây là ba Cao Vực hình thành nên Nhiên Ma Giới Vực.

Nói đến Nhiên Ma Giới Vực thì đây là một mảnh mệnh mông thế giới, phân bố rất nhiều thế lực cường đại, trong đó tiêu biểu phải kể đến Diệu Âm Thánh Tông, Thiên Nguyên Thánh Tông cùng Xích Nguyệt Thánh Tông.

Ba tông phái này là ba đại cự đầu mạnh nhất của ba “Cao Vực”, Diệu Âm Thánh Tông đứng đầu Nhiên Hồn Ma Vực, Thiên Nguyên Thánh Tông đứng đầu Ma Thiên Tuyết Vực, cuối cùng là Xích Nguyệt Thánh Tông đứng đầu Giới Ngục Ma Vực.

Những thế lực này, truyền thừa vô tận tuế nguyệt, cường giả vô số. Đặc biệt bên trong những thế lực này lại có cường giả Tôn Cấp tọa chấn, mặc dù đám kia cả ngày bế quan không bao giờ thấy ánh sáng nhưng bọn họ còn ở đó thì không người nào có thể rung chuyển được mấy thế lực kia.

.....

Nhiên Hồn Ma Vực - Khu vực trung tâm.

Nơi đây là nơi đặt nền móng của Diệu Âm Thánh Tông, không ai biết Diệu Âm Thánh Tông tồn tại đã lâu cỡ nào cùng tuế nguyệt, qua bao lần kinh biến Ma Vực nó vẫn sừng sững tồn tại như vậy cũng đủ biết nội tình của Diệu Âm Thánh Tông nó thâm hậu cỡ nào.

Diệu Âm Thánh Tông cường giả nhiều vô số, không người nào biết rõ thế lực này đến cùng là có bao nhiêu cường giả. Tuy Diệu Âm Thánh Tông cường đại là vậy nhưng cũng chỉ là cường đại hết những thế lực khác một chút mà thôi, ở bên trong Nhiên Hồn Ma Vực vẫn còn năm cái siêu cấp đại thế lực khác, có điều năm thế lực kia qua bao nhiêu năm đều lấy Diệu Âm Thánh Tông cầm đầu.

Về phần quan hệ giữa các tông phái trong ba Cao Vực tuy không đến nỗi người sống ta chết nhưng cũng chẳng tốt đi nơi nào, miễn nơi nào có lợi ích nơi đó sẽ có phân tranh, thế lực càng lớn phân tranh càng ác liệt.

Tất cả những thứ này đều là vị nữ sứ giả kia trên đường nói lại cho Xuân Đức biết, có điều nàng ta nói thì nhiều mà hẳn chẳng nhớ được bao nhiêu.

Xuân Đức chỉ quan tâm đến mấy cái thế lực kia vậy mà có Tôn Cấp cường giả tọa chấn như vậy lúc hẳn ở đây không thể tùy tiện phóng túng làm việc được rồi, dù sao thực lực hẳn có hạn, đừng nói là Tôn Cấp chỉ là

một ít Hằng Đế hay Thiên Đế cũng khiến hấn ăn không tiêu rồi, ngoại trừ vấn đề này ra thì về phần những cái khác hấn không mấy quan tâm.

Giống như cái gì mà hạch tâm đệ tử hay hạt giống đệ tử gì đó, rồi nội tông, ngoại tông, còn cái gì mà “Thiên Ma Viện” nơi tụ tập của những thiên tài, tất cả hấn đều chẳng thèm quan tâm đến. Dù sao con đường hấn đi khác với những kẻ khác.

.....

Có điều dù không quan tâm hay không muốn thì hấn vẫn đều bị đưa đến “Thiên Ma Viện”, để làm quen và sống chung với đám thiên tài nơi đây.

Tính ra Thiên Ma Viện cũng là một nơi rất được, nơi này ở trong một mảnh thâm sơn, xum xuê rừng cây, loáng thoáng có thể trông thấy khu kiến trúc như mọc thành từng phiến như nấm, liên miên bất tuyệt, đồ sộ hùng vĩ vô cùng. Nơi đây gọi là viện chứ nơi này nếu có gọi là quốc gia cũng không vấn, số lượng môn đồ ở nơi đây lên tới hàng trăm triệu chứ không ít.

Lúc Xuân Đức tới nơi đây thì mới phát hiện ra cái gì là thiên tài đồng như kiến những người ở nơi này tuổi đời còn rất trẻ, nhưng lại có tu vi không tầm thường, sinh cơ dạt dào, chủng tộc nào cũng có, liếc mắt nhìn qua liền thấy một đám đồng.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì việc đầu tiên nghĩ tới chính là đồ sát sạch tất cả những kẻ nơi đây, sau đó mang đi làm phân bón cho Lão Hắc.

Có điều cái suy nghĩ điên rồ này vừa hiện ra liền bị hấn dập tắt. Dù sao ở nơi đây phải biết kiềm chế, không thể phóng túng làm việc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1509: Nơi Thiên Tài Tụ Họp

[Tác: Vốn định viết kiểu bị người xem thường sau đó trở tài để mọi người đều phải ngưỡng mộ nhưng mà cảm thấy cái kia thấy chán chán thế nào nên nên tác từ bỏ, viết qua kiểu khác, sau khi viết xong đọc lại cảm thấy như lờn. Hiu hiu]

- --o0o---

Ngay lúc Xuân Đức đang đi khắp nơi một cách không có chủ đích thì có một thiếu nữ chặn hẳn lại, thiếu nữ này nhìn khá đáng yêu, khuôn mặt phấn nộn, thấp hơn Xuân Đức một cái đầu, nàng ta dùng đôi mắt to tròn nhìn Xuân Đức hỏi:

“ Người tên Vô Tà phải không?”

Xuân Đức nhìn qua cô bé trước mắt, trong mắt lộ ra tia sáng khác thường, cô bé trước mắt này nhìn tuổi đời còn rất trẻ vậy mà cũng đã có tu vi Hằng Vương Cảnh viên mãn rồi, không hiểu là nàng tu luyện kiểu gì mà lại có thể đạt tới độ cao hiện tại.

Bị Xuân Đức nhìn chăm chăm, thiếu nữ kia có phần tức giận, nàng thoáng co chân lên, đạp xuống bàn chân của Xuân Đức, Xuân Đức thấy vậy thì nhanh chân rút về.

“ Ầm...”

Thiếu nữ kia đạp xuống, lập tức nơi đó xuất hiện một cái dấu bàn chân.

Mọi người xung quanh bị động tĩnh bên này thu hút thoáng cái quay đầu nhìn qua, khi nhìn thấy thiếu nữ kia thì kia thì một đám đều là cả kinh, nhao nhao tránh xa.

Xuân Đức thu tất cả biểu hiện, cử chỉ của mọi người vào trong mắt, hẳn lúc này liền biết cô bé trước mắt mình đây sợ là có thân phận không tầm thường, hẳn lúc này mỉm cười hỏi:

“ Ta chính là Vô Tà, tiểu nha đầu có việc gì cần giúp đỡ sao?”

Xuân Đức vốn dĩ là muôn tạo ấn tượng tốt với cô bé trước mắt, có điều không hiểu vì sao lúc hẳn cười thì nụ cười của hẳn rất tà ác, không những thế giọng nói của hẳn cũng mang theo sự tà mị không kém, thành ra lúc này đây hẳn giống như thúc thúc xấu xa đang dụ dỗ tiểu la lỵ vậy.

Quả nhiên, thiếu nữ trước mắt vừa nghe hẳn nói thì thoáng cái như quả bóng bay phình lên, bất cứ khi nào cũng có thể nổ tung. Nàng hai tay nắm chặt, nghiến răng, nghiến lợi nói:

“ Người vừa gọi ai là tiểu nha đầu.”

Xuân Đức vốn từ lâu ngồi ở vị trí cao, nắm giữ quyền sinh sát trong tay, không ai dám nghịch ý hẳn, hôm nay lại có người ở trước mặt hẳn tỏ vẻ thái độ này nọ, giống như là một bản năng tự nhiên.

Trong lòng hẳn sát khí dâng lên, hai mắt bạo xạ ra hàn quang lạnh thấu xương, tay hẳn nâng lên muôn một lần chụp chết con tiểu côn trùng trước mắt.

Vào giờ khắc này, Xuân Đức khác hẳn với bình thường, hẳn trở nên đáng sợ và nguy hiểm dị thường, thiếu nữ mới vừa rồi còn đang tỏ thái độ căm tức cùng thù địch với Xuân Đức lúc này cả người lạnh run, trong mắt hiện lên sự sợ hãi cùng cực.

Nhưng rồi Xuân Đức vẫn là Xuân Đức, hắn biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm, cái ý định giết chết thiếu nữ trước mắt ngay lập tức bị hắn diệt trừ, cùng lúc này hắn hướng về thiếu nữ trước mắt mỉm cười, nói lời xin lỗi.

“ Công pháp tu luyện có chút vấn đề, thành thực xin lỗi, lâu lâu ta lại không thể khống chế được tâm tình, lúc này đã làm cho tiểu muội phải sợ hãi rồi. Cho đại ca xin lỗi được không?”

Thiếu nữ kia thấy hắn xin lỗi thì lúc này ngồi bệt xuống đất, hai mắt trừng trừng nhìn hắn, từ trong mắt nàng ta chảy xuôi hai dòng lệ nóng lăn dài trên má. Từng giọt nước mắt cứ “tí tách” rơi trên mặt đất.

Xuân Đức vừa nhìn thấy cảnh này thì trong lòng không khỏi “Lộp bộp” một tiếng, hắn biết thôi xong rồi. Hắn trầm nghĩ:

“ Phiền phức lớn rồi. Thôi trước hết rời đi nơi này cái rồi lại tính sau vậy.”

Vừa có ý nghĩ như thế, hắn lập tức liền quay đầu muốn rời đi nhưng hắn chỉ vừa bước được hai bước thì thiếu nữ kia lại nói một câu khiến hắn không thể nào bước đi tiếp.

“ Nếu ngươi mà dám bỏ đi, ta sẽ ngồi ở đây khóc tới khi nào ngươi quay lại thì thôi.”

Nghe được lời này Xuân Đức lại có một loại xúc động muốn giết người, hắn ghét nhất cái thể loại dây dưa lằng nhằng thế này đây.

Có điều sự kiên nhẫn của hắn vẫn có, tuy trong lòng sát ý đang sôi trào mãnh liệt, hận không thể một phát chụp chết cái thứ phiền phức trước mắt nhưng mặt ngoài hắn lại không để lộ ra chút gì, hắn mặt mang vẻ bất đắc dĩ, đi tới ngồi xuống bên cạnh thiếu nữ nói.

“Được rồi, được rồi, bà cô nhỏ của tôi, người làm ơn đừng khóc nữa, còn khóc nữa nơi đây cũng ngập nước mắt thôi, bây giờ phải làm gì thì ba cô nhỏ của con tôi mới không khóc đây.”

Thiếu nữ nhìn thấy bộ dạng bất đắc dĩ của hắn lúc này vậy mà ngưng khóc bật cười, nàng hờn giận nói:

“Ai là bà cô nhỏ chứ, hừm, nhanh kéo ta đứng dậy.”

Nói xong thì nàng liền đưa hai tay ra muốn cho Xuân Đức bế nàng đứng dậy. Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức trên trán xuất hiện mấy vệt hắc tuyến, trong lòng hắn lúc này đang liên tục lặp đi lặp lại một câu.

“Kiềm chế, phải kiềm chế, phải bình tĩnh, nơi này không thể giết người. Kiềm chế, mọi việc sẽ qua, sẽ nhanh qua thôi. Đây là Tiểu Y, đây là Tiểu Y.”

Giống như là đọc thần chú, Xuân Đức liên tục tự thôi miên bản thân, hắn lúc này cố gắng ảo tưởng ra cô gái trước mắt biến thành Vũ Y.

Quả nhiên, ngay khi hắn tự thôi miên chính mình, ảo tưởng ra cô gái trước mắt biến thành Vũ Y thì mọi việc liền tốt hơn hẳn những cảm xúc tiêu cực trong hắn thoáng cái tiêu trừ hoàn toàn.

Lúc này đây hắn nhìn thấy bộ dạng mếu mếu của Vũ Y thì trong lòng không khỏi mềm nhũn, trong mắt hắn hiện lên như ôn nhu hiếm có, nụ cười tà mị của hắn cũng thay bằng một nụ cười ôn hòa, tay hắn khẽ nâng lên muốn vuốt ve, lau đi những giọt nước mắt trên má của Vũ Y.

Có điều tay hắn chỉ vừa đưa tới một nửa thì ngừng lại, khuôn mặt của Vũ Y đột nhiên biến mất, sau đó lại thay bằng khuôn mặt của thiếu nữ kia. Cả người hắn lúc này thoáng cái cứng đờ ra.

Nụ cười ấm áp cùng với ánh mắt ôn nhu kia cũng biến mất, thiếu nữ đối diện nhìn thấy Xuân Đức thay đổi thất thường như vậy thì không khỏi hỏi:

“ Người không sao chứ?”

Xuân Đức cười gượng nói:

“ Không sao, không sao, là do công pháp tu luyện có sai lầm thôi, không có gì nghiêm trọng. Ha ha. Được rồi, đứng lên nào, ngồi mãi trên đất thế này không đẹp đâu, người ta đang nhìn kia kìa, nào đứng dậy.”

Vừa nói thì Xuân Đức vừa nhanh chóng nâng thiếu nữ đứng dậy.

Thiếu nữ sau khi đứng dậy, nhìn thấy người xung quanh đang nhìn chăm chăm về phía bên này thì khuôn mặt nàng không khỏi đỏ lên, tiếp đó nàng tức giận nói:

“ Nhìn cái gì mà nhìn, chưa thấy mỹ nữ bao giờ sao mà nhìn.”

Nói xong thì nàng ta liền nắm lấy tay Xuân Đức, lôi kéo hấn chạy đi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1510: Công Pháp Ta Tu Luyện Có Vấn Đề

“Ghét của nào trời trao của ấy”. Câu nói này có thể ứng với tình cảnh của Xuân Đức hiện tại, không đâu lại có một nha đầu điên điên khùng khùng bám lấy hắn, đuổi mãi không đi.

Dứt làm sao cũng dứt không ra, đánh thì không đánh được, giết lại càng không thể, cuối cùng hắn vẫn là tập làm quen dần.

Hắn bị nha đầu kia kéo đi khắp nơi, lắng nghe nàng nói những chuyện vô nghĩa, thực sự mà nói nếu như không có Bóng Ảnh tiêu trừ toàn bộ những cảm xúc tiêu cực liên tục sinh ra trong đầu thì có khi hắn liền ăn sống con nhóc này từ lâu rồi cũng nên.

Nhưng rồi cái gì sau một thời gian dài tiếp xúc thì cũng quen dần, mới đầu Xuân Đức còn không thể dung nhập được với hoàn cảnh nơi này, nhưng chỉ sau gần một ngày hắn từ từ thích ứng được.

Cái này cũng là vì mấy chục năm nay hắn luôn một thân một mình bên ba bên ngoài, làm việc chưa bao giờ bị hạn chế, gặp người không vừa mắt liền giết, gặp kẻ giàu có liền cướp, gặp địch nhân mạnh mẽ thì chạy, đây là tác phong sống của hắn mấy chục năm nay rồi. Bây giờ thoảng cái bị cho vào khuôn khổ khiến hắn khó thể thích ứng.

Hắn lúc này giống như một con hổ vầy, vốn đang sống ở bên ngoài tự nhiên, hung tính mười phần, bây giờ lại bị cho vào công viên, phải sống chung với những thứ trước kia là con mồi của hắn. Giết cũng giết không được, ăn cũng ăn không đến, thực sự khiến người ta khó chịu.

- --o0o---

Nhiệm Quân lúc này lại đang thao thao bất tuyệt bên tai Xuân Đức. Nha đầu kia lúc này đang giảng giải cho Xuân Đức, Thiên Ma Viện là cỡ nào hoành tráng.

“Nè nè, người biết không, Thiên Ma Viện của chúng ta chia làm năm bộ phận, đẳng cấp sâm nghiêm vô cùng. Trung Viện(hạch tâm viên) mạnh nhất, Đông Viện thứ hai, Tây Viện thứ ba, Nam Viện cùng Bắc Viện xếp cuối cùng, muốn gia nhập mấy viện này trước phải tham gia khảo thí, dựa vào kết quả mới có thể xác định được an bài ở viện nào.”

Xuân Đức nghe vậy thì “ ừm ờ” cho qua chuyện, thi thoảng thì hẳn lại nói “ Lợi hại vậy à, ta còn chưa thấy nơi nào lại như vậy cả, quả thực không hổ là Diệu Âm Thánh Tông.”

Lần này cũng thế, sau khi nghe xong Nhiệm Quân cô gái nhỏ kia nói xong thì hẳn gật đầu, một bộ ngạc nhiên nói:

“ Lợi hại vậy sao, xem ra không đơn giản à. Nơi đây thiên tài khắp nơi muốn được phân vào một viện tốt hẳn rất khó.”

Nhiệm Quân nghe hẳn nói vậy thì lại nắm lấy tay hẳn cười khi khi nói:

“ Yên tâm, yên tâm, người không cần lo, có ta ở đây ta sẽ giúp người. Đảm bảo sẽ để cho người vào hai viện đứng cuối. Cũng không đến nỗi bị đuổi ra về.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng a dua nói:

“ Vậy thì tốt quá, tư chất của ta cực kém, chỉ sợ vừa kiểm tra liền muốn bị đuổi ra về. Nếu có nha đầu người đảm bảo thì cũng không cần lo.”

Bị gọi là nha đầu Nhiễm Quân rất không vui, cô nàng lúc này hung hăng đấm cho Xuân Đức một phát vào sau lưng, đồng thời tức giận nói:

“ Ta mới không phải nha đầu, đừng cứ mở miệng ra là gọi ta nha đầu, đáng ghét.”

Xuân Đức nghe vậy thì “Ồ” một tiếng xin lỗi nói:

“ Quên mất, thấy người bé tí như vậy nhưng ai biết người là lão quái thành tinh, xin lỗi à. Lần sau chú ý.”

“ Bịch..”

Xuân Đức không nói thì thôi, vừa nói xong liền bị ăn đấm, Nhiễm Quân lúc này tức giận nói:

“ Ta cũng không phải lão yêu bà, ta tên Nhiễm Quân, sao từ trong miệng người không thể phun ra từ nào để nghe một chút được sao, người toàn làm ta tức chết.”

Xuân Đức nhìn qua nàng, tiện miệng nói:

“ Còn sống nhăn răng ra đó chứ chết đâu. Khi nào chết lại nói.”

Xuân Đức vừa nói xong thì liền muốn tự tát cho bản thân một cái, cái kiểu nói chuyện này là do hắn nói chuyện với Lão Hắc cùng Vô Địch nhiều quá nên bị nhiễm, bây giờ cứ mở miệng ra là không có câu nào tử tế.

“ Bịch”

Nhiễm Quân hung hăng một quyền nện lên trên lưng Xuân Đức, đồng thời gắt:

“ Người im đi, toàn nói lời khó nghe, từ giờ đi theo ta, nghe ta nói, cấm nói chuyện.”

Nhìn cái bộ dạng phát khùng của Nhiễm Quân thì Xuân Đức lãnh đạm gật đầu nói:

“ Ồ.”

Nhiễm Quân vừa nghe hắn nói vậy thì hàm răng nghiến ken két, cô nàng hình như rất có xúc động muốn cắn Xuân Đức mấy miếng.

.....

Tiếp đó Nhiễm Quân nắm lấy bàn tay Xuân Đức, một mạch kéo hắn đi, đi tới một cái sân rộng lớn, trong sân có một số cường giả đạo sư đang tại kiểm tra sổ sách cùng điểm danh. Những người đạo sư này thân mặc trường bào, khí thế uy nghiêm, trên người lộ ra khí tức cường đại vô cùng, ít nhất đều là cấp Thiên Vương Cảnh thất trọng cường giả.

Nhiễm Quân lôi kéo Xuân Đức tới trước mặt một tên đạo sư, vẻ mặt nàng không vui nhìn đạo sư kia nói:

“ Ta mang tên này đi kiểm tra thiên phú nhanh lấy cho ta một tấm thẻ bài.”

Nghe được giọng điệu này của nàng thì chúng đạo sư ở gần đó đều nhìn qua, vừa nhìn qua thì sắc mặt của một đám liền như trái khỗ qua, tiếp đó bọn họ đều đưa ánh mắt đồng tình nhìn về phía Xuân Đức.

Người đạo sư vừa bị Nhiễm Quân gắt có bộ dạng trung niên, trường bào màu lam, lúc này lấy từ trong túi ra một tấm thẻ màu đen, hắn còn chưa kịp nói cái gì thì đã bị Nhiễm Quân giật lấy tấm thẻ, sau đó lại lôi kéo Xuân Đức rời đi.

Đợi khi hai người đã đi xa, lúc này đây một đám đạo sư mới bắt đầu nghị luận với nhau. Một vị đạo sư lúc này thở dài nói:

“ Vị tiểu tổ tông kia lại ra ngoài quây, xem ra Thiên Ma Viện năm nay lại đại loạn rồi.”

Một người khác cũng là than thở:

“ Lại một năm không bình yên rồi đây, không biết năm nay lại có bao nhiêu người muốn gặp xui xẻo nữa.”

Lại thêm một vị đạo sư khác lên tiếng:

“ Tuy không biết là những ai nhưng hiện tại đã có một người rồi đấy, cũng thật khổ cho người thanh niên kia, ta nhìn hấn tư chất cũng không tệ à. Đáng tiếc hấn lại trêu chọc vị tiểu tổ tông kia. Không ai cứu được hấn rồi.”

.....

Xuân Đức mặc dù đã đi rất xa nhưng vẫn có thể nghe được mấy tên đạo sư kia nói chuyện, hấn lúc này nhìn về phía Nhiễm Quân, trong lòng hấn đang nhen nhóm một cái ý định, nếu cái ý định kia thành công thì hấn liền giảm bớt đi thời gian phải sống ở cái nơi vô bổ này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1511: Đản Động Vô Vị Cảm Giác

Sau một hồi lâu, xuyên qua từng đạo hành lang gấp khúc, đi vào một đại điện, trong đại điện tụ tập mấy trăm tên môn đồ đang châu đầu ghé tai nhau bàn tán cái gì đó với nhau.

Ngay lúc hai người đi vào trong này thì đám người kia dừng lại nói chuyện, sau đó đồng thời quay đầu liếc nhìn hai người, có điều sau khi nhìn liếc qua Xuân Đức một cái thì tất cả ánh mắt đều đổ dồn lên người Nhiễm Quân.

Nhiễm Quân cô nhóc kia bị nhiều người nhìn như vậy thì tự dung nổi giận đùng đùng quát:

“Đều cho ta nhìn qua chỗ khác, có tin bản cô nương mang đám các người đi làm phân bón cây không?”

Vừa nói khí tức Hằng Vương Cảnh viên mãn từ trên người nàng tản mạn đi ra, dọa cho đám người kia tất cả đều im thin thít, ngoan ngoãn quay đầu đi, không ai dám nhìn nhiều thêm một chút nào nữa.

Đúng lúc này có ba tên đạo sư đi vào trong này, ba người nhìn qua mọi người một lượt, đến lúc nhìn thấy Nhiễm Quân lại làm bộ như không thấy.

Một người trong số đó lên tiếng:

“Bắt đầu kiểm tra Linh Căn.”

Ngay sau đó liền có ba người đi lên kiểm tra, vừa kiểm tra xong thì liền có một tên đạo sư lên tiếng:

“ Nhân linh căn tứ phẩm, trở về, năm năm sau lại tới.”

“ Nhân linh căn tam phẩm, trở về, năm năm sau lại tới.”

“ Nhân linh căn ngũ phẩm, trở về, năm năm sau lại tới. Ba người kế tiếp.”

Ba tên vừa bị loại, sắc mặt trong nháy mắt trở nên buồn bã không thôi, cả ba người lúc này giống như cha mẹ vừa mất mà lặng lẽ đi ra bên ngoài.

Ba người, rồi lại ba người, ba người đi lên rồi lại ba người ra về, mấy chục người không có một ai thông qua, Xuân Đức thấy vậy thì nói:

“ Này, nha đầu, đi lên xin cho ta thông qua đi, ta vừa nhìn liền biết bản thân không qua nổi ải này rồi.”

Ba tên đạo sư đang ngồi kiểm tra linh căn cho đám thiên tài nơi đây, nghe Xuân Đức nói vậy thì không khỏi khòe miệng co giật nhẹ, cả người đồng thời dừng lại công việc đang làm mà nhìn về phía Xuân Đức.

Đúng vào lúc này, từ bên ngoài một đám người đi vào trong này, đầu lĩnh là một thanh niên bạch y, tuấn dật bất phàm, có điều ánh mắt hắn lại hí hí nhìn rất gian. Hơn nữa tên này luôn mỉm cười, nụ cười của hắn mang theo một chút tà khí.

Thanh niên kia còn chưa hoàn toàn đi vào bên trong liền đã cười sách sách quái dị nói:

“ Là kẻ nào vừa xuất cuồng ngôn, thật đúng là có bản lĩnh à, xem đây là nhà của mình sao?”

Xuân Đức cùng Nhiệm Quân đồng thời quay đầu nhìn lại, có điều Xuân Đức thì chỉ nhìn mà thôi, về phần Nhiệm Quân thì ngay lập tức tung ra một cước, đồng thời quát:

“Cút.”

“Hự...”

Tên thanh niên kia vừa vào trong không kịp phòng bị liền dính một cước vào ngực, trong nháy mắt thổ huyết bay ngược ra ngoài, trong lúc bay ngược về sau đụng ngã không ít người.

“Ầm ...”

Cuối cùng tên kia bị đụng trúng một cách vách tường, hấn dính trên vách tường kia một lúc sau đó từ từ rơi rụng xuống, nằm trên mặt đất tên kia không ngừng co giật, vừa co giật vừa thổ huyết không ngừng, bộ dạng nhìn sắp qua đời tới nơi.

Thoáng cái nơi đây mọi người đều là tĩnh lặng như chết, ánh mắt mọi người đều dọi ra nhìn tên thanh niên đang nằm ở bên cạnh góc tường.

Mãi sau một lúc lâu thì, một trong ba người đạo sư đứng dậy, chạy tới bên cạnh tên thanh niên đang nằm thoi thóp kia, bộ dạng lo lắng không thôi. Sau khi kiểm tra một chút thì hấn liền tiến hành trị thương cho tên thanh niên xấu số kia.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì quay qua Nhiệm Quân nói:

“Này nha đầu, ngươi đây cũng quá độc ác chứ, vậy mà ra tay nặng như vậy. Hấn dù gì sau này cũng là đồng môn của chúng ta. Ta nhìn hấn sắp xong đời tới nơi rồi.”

Nhiễm Quân khoanh tay trước ngực, không quan tâm nói:

“ Còn chưa đánh chết là may cho hấn rồi, dù có đánh chết thì cũng chỉ cần thêm một cỗ quan tài nữa là xong, hừ, tên này vừa nhìn đã biết không phải vật gì tốt.”

Xuân Đức nhìn bộ dạng của Nhiễm Quân lúc này thì cảm thấy rất thú vị, hấn tự dung tìm đến một loại quen thuộc trên người nha đầu này. Đó chính là “tùy hứng” nhìn ai không thuận mắt liền xử lý.

.....

Sau một lúc, tên thanh niên bạch y kia được người mang đi, về phần mấy tên đạo sư kia vẫn tiếp tục kiểm tra cho mọi người nhưng điều đặc biệt là chẳng ai đã động gì tới việc lúc trước, tất cả mọi người đều làm như không biết.

Còn về phần Xuân Đức cùng Nhiễm Quân thì tùy tiện xin một cái thẻ đi tới Tây viện cho xong chuyện, mấy tên đạo sư cũng cực kỳ hợp tác, Nhiễm Quân vừa yêu cầu thì liền thành thật giao ra lệnh bài.

Vừa nhận được lệnh bài Tây viện thì hai người liền rời đi nhưng về sau hai người cũng không có đi cùng nhau mà lại tách ra, mỗi người một ngã. Xuân Đức thì đi tới Tây viện còn nha đầu kia thì đi đâu không rõ.

.....

Xuân Đức nguyên do không thông thạo nơi này nên hấn đành phải tìm kiếm một người dẫn đường, cũng may mắn người ở nơi này rất nhiều, tùy tiện tìm một người là xong.

Đương nhiên hấn cũng cần xuất ra một chút “Ma thạch”, có “Ma thạch” thì người ta mới vui vẻ phục vụ hấn. Cũng không ai muốn làm không công.

Có người dẫn đường, Xuân Đức rất nhanh liền đi tới Tây viện. Nơi đây khắp nơi đều có những tòa tháp cao hùng vĩ, mỗi tòa bên trên chạm trổ, điêu khắc những ma thú dữ tợn nhìn vô cùng sống động, mỗi một tòa tháp cao đều cao tới mấy trăm mét, tháp cao phía dưới trồng đầy loại thực vật những thực vật kia có màu lam nhạt, nhả ra một loại sương mù màu đen khiến cho nơi đây âm u mù mịt, lạnh lẽo vô cùng.

Ở nơi đây có nơi ở được cấp miễn phí, có nơi ở phải bỏ ma thạch ra thuê, đương nhiên Xuân Đức không thiếu ma thạch vì thế hắn liền thuê lấy một căn phòng tốt nhất.

Nhưng sau khi thuê xong phòng, nằm lên giường thì Xuân Đức đột nhiên cảm thấy một loại buồn chán, đần độn vô vị cảm giác, hắn lúc này thực sự chẳng biết nên làm cái gì cho phải.

Truyền âm cho Vô Địch cùng Lão Hắc, Xuân Đức nói:

“Này hai lão, ta nên làm gì tiếp theo đây, nơi này thực sự không thích hợp với ta. Mới có gần một ngày mà ta cảm thấy sắp điên tới nơi rồi.”

Hắc Âm Ma Thụ lười biếng nói:

“Thì vẫn hít thở mà sống thôi chứ biết làm sao, bây giờ mục tiêu của mi là tư liệu về Táng Thần Uyên phải không, thì cứ từ từ mà làm. Ta với lão Huyễn đang nghiên cứu mấy thứ vũ khí có thể tàn sát trên diện rộng, khi nào có thành quả sẽ nói cho mi biết sau.”

Vô Địch lúc này cũng là truyền âm nói:

“Thư giãn đi, thích làm gì thì làm, nếu không thì nguoi cứ từ bỏ tất cả, sống như một tên môn đồ của Diệu Âm Tông là được. Ta với lão Hắc bận nghiên cứu, thời gian sau nếu không có việc gì quan trọng thì mi đừng có làm phiền đây.”

Nói xong thì lão Hắc cùng Vô Dịch đồng thời ngừng truyền âm đối với Xuân Đức.

Xuân Đức một trận không nói gì, bây giờ đến cả hai tên bạn thân cũng ruồng bỏ hắn, hắn cảm thấy hôm nay là một ngày tồi tệ chưa từng có.

Nhưng đúng vào lúc này, từ bên ngoài cửa phòng truyền đến tiếng gõ cửa.

“ Cốc cốc”

Cùng lúc đó một giọng nói nhỏ nhẹ truyền vào trong này.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1512: Đản Động Vô Vị Cảm Giác (2)

[Hôm nay tâm tình rất tệ, ta mạn phép giết một chút người để cảm thấy tốt hơn.]

- --o0o---

“ Có ai ở bên trong không? Làm ơn mở cửa.”

Giọng nói thanh thúy, chỉ là nghe được thanh âm này liền khiến cho xương người đều giống như là muốn mềm nhũn, có điều ai mềm chứ Xuân Đức tuyệt đối không phải người đó.

Vốn đang buồn bực trong lòng, lúc này lại có người đến làm phiền càng khiến hắn cảm thấy khó chịu hơn. Hắn lúc này đẩy dậy đi ra mở cửa phòng.

Cửa phòng vừa mở thì liền có một đám người xông vào trong này, sau đó cũng không cần nhờ đến Xuân Đức khép cửa thì đám người kia liền đã khép cửa lại.

Một nữ, bốn nam, thiếu nữ kia thì cúi đầu, vẻ mặt đau khổ, còn bốn tên nam tử thì đều đang dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn Xuân Đức.

Xuân Đức lúc này cũng bắt đầu quan sát đánh giá năm người.

Bốn tên nam nhân thì có hai tên là ma tộc thuần chủng, hai tên còn lại đều là người của tu la nhất tộc, tướng mạo bốn người thì cũng bình thường, tu vi tầm thường, có mỗi cái thái độ là không giống bình thường.

Về phần nữ tử duy nhất, nàng ta là một thiếu nữ xinh xắn, người thiếu nữ này tuổi còn rất trẻ, mặc váy hoa lụa dài màu vàng đen, da trắng như tuyết, hai mắt to tròn sáng lấp lánh giống như hai viên bảo thạch, nàng có mái tóc dài tới ngang eo, nhìn chung cũng là một mỹ nữ.

“ Vèo...”

“ Âm âm âm âm...”

Vốn là đang đánh giá lẫn nhau nhưng vào lúc này Xuân Đức không nói một lời, đột nhiên xuất thủ, hấn tiến lên cho mỗi tên nam tử kia mỗi người một cước vào ức, ngay lập tức cả bốn tên kia đều bắn lên trên tường phát ra tiếng động “Âm âm”, bức tường nơi này có gia cố trận pháp nên mặc dù chấn động cực lớn nhưng cũng không làm hư hại đến bức tường.

Bốn tên nam tử bị dính một cước của Xuân Đức thì lập tức thổ huyết nằm trên sàn nhà, cả người co giật, từ trong miệng liên tục phun ra máu tươi cùng mảnh vỡ nội tạng.

Thiếu nữ đang đứng gần đó nhìn thấy cảnh này thì sợ hãi không thôi, nàng lấy tay che miệng lại, dùng ánh mắt khó tin nhìn tình cảnh trước mắt.

Xuân Đức sau khi giải quyết xong bốn tên kia thì nhìn qua thiếu nữ, thiếu nữ thấy hấn nhìn qua thì sợ hãi lui về phía sau, có điều nàng vừa lùi về được một chút thì liền đụng bức tường.

“ Ta...”

Nàng vốn đang định nói cái gì đó nhưng còn chưa nói hết câu cả đã bị Xuân Đức xách cổ áo ném thẳng ra bên ngoài cửa sổ.

“ Xoảng”

Cửa sổ vỡ tan, thiếu nữ như viên đạn pháo bay vút ra bên ngoài, sau khi ném thiếu nữ ra khỏi phòng, Xuân Đức lại ngồi xuống nhìn bốn tên nam tử kia hỏi:

“ Tư vị không tệ chứ? Đang lúc ta không vui thì lại có các người đến làm vật giải trí. Nếu các người đã có tấm lòng như vậy thì ta cũng sẽ không từ chối.”

Bốn tên nam tử kia nhìn thấy sắc mặt bất thiện của Xuân Đức thì bọn hắn cảm thấy một trận lạnh lẽo chạy từ gót chân lên tới đỉnh đầu, bọn hắn muốn nói cái gì đó nhưng mãi mà không nói được, bọn hắn cứ mở miệng ra thì liền có đại lượng máu tươi trào ra bên ngoài.

Lấy ra bốn cái ghế cùng đồ nghề, Xuân Đức cố định bốn tên này vào ghế, đồng thời đặt ở bên dưới mấy cái chậu lớn để hứng máu, tiếp đó bắt đầu thú vui có chút bệnh hoạn của bản thân nhưng trước khi hắn bắt đầu thú vui kia thì hắn nhìn bốn người nói:

“ Ta chuẩn bị hợp nhất các người thành một thể, các người nói xem như vậy có phải hay không rất tuyệt vời. Lâu rồi không cầm dao, bây giờ cầm lại có chút hưng phấn à.”

Thanh âm vừa hạ xuống thì Xuân Đức cũng bắt đầu công việc chế tạo con rối của bản thân, đây là công việc mà hắn rất thích làm nhưng khi buồn chán, ngày xưa thì hắn hay dùng đấm ma thú nhưng giờ hắn thích mấy thứ giống nhân loại hơn.

Bước đầu tiên hắn cạo sạch lông tóc của bốn tên kia để qua một bên, tiếp đó dùng tay rút tất cả những móng vuốt trên người bốn tên này ra.

Bắt đầu từ móng chân, sau đó tới móng tay, cuối cùng là răng, không qua bao lâu thì hắn đã nhổ sạch tất cả móng vuốt của bốn người.

Bốn tên kia bị đau đớn đến nổi sắc mặt biến hình, vắn vẹo không ra hình thù gì, bọn họ muốn la lên nhưng đã bị Xuân Đức bóp nát cuống họng, đồng thời cắt đứt đoạn lưỡi của bọn họ.

Sau khi đã cạo lông cùng nhổ sạch móng vuốt thì Xuân Đức tiến hành loại bỏ thịt trên người mấy tên này.

Xuân Đức làm rất chuyên nghiệp, có vẻ vì làm nhiều rồi nên cũng quen tay, chỉ trong mấy phút thì hắn đã gọt sạch một tên ma tộc thuần chủng, tách toàn bộ thịt trên người hắn ra khỏi thân thể.

Lúc này đây tên kia vẫn sống, hơn nữa còn sống khỏe là đằng khác, có điều hắn lúc này đã mất đi lớp thịt bên ngoài chỉ còn có bộ xương đỏ hồng cùng với những cơ quan nội tạng ở bên trong nhìn có đôi phần quái dị.

Vuốt vuốt cảm, nhìn kiệt tác mình vừa tạo ra Xuân Đức không khỏi cảm khái nói:

“ Tay nghề vẫn còn à, thời gian dài không làm nhưng là vẫn không có suy giảm đi bao nhiêu, không biết dung hợp bốn tên này lại với nhau thì sẽ tạo thành cái gì nhỉ.”

Vừa nói Xuân Đức vừa tiến hành lột thịt ba người còn lại, ba người kia lúc đầu còn muốn giãy dụa nhưng sau một lúc thì dần trở nên im lặng, cuối cùng tái không một tiếng động, bọn họ chết lặng nhìn tất cả, nhìn bản thân bị Xuân Đức mổ ra thành từng phần.

Không qua bao lâu thì bốn người đều bị Xuân Đức lột sạch toàn bộ, tiếp đó hắn lại mang ra bốn cái bồn lớn, bên trong đựng một đồng chất dịch lỏng màu xanh lục.

Xuân Đức đặt bốn người vào bên trong mấy cái bồn kia, ngay lập tức thú nước màu xanh xanh kia liền ngấm vào bên trong xương cốt của bốn

người, biến xương cốt trở nên dịch hóa.

Không qua bao lâu thì cả bốn bộ thi cốt đều hóa thành dịch lỏng, Xuân Đức lúc này lại đổ bốn cái bồn kia lại với nhau. Đồng thời đổ mấy cái chậu máu vào bên trong, ngay lập tức cả cái bể sôi trào lên.

Lại nhìn bốn cái lớp thịt đang ở trên sàn nhà, Xuân Đức hơi nhướng mày, hẳn lúc đầu muốn khâu cái này thành túi da sau đó đổ thứ dịch lỏng mà hẳn vừa tạo ra vào bên trong nhưng mà lúc này hẳn cảm thấy lười, hẳn định ném luôn mấy bộ thịt này vào bên trong.

Nhưng mà lúc hẳn đang định ném vào bên trong thì đột nhiên nhớ ra. Hẳn vỗ đầu một cái tự lâm bâm.

“ Quên mất, cái thứ này để làm quần áo mà. Vứt vào rồi tí nữa lấy cái gì dùng.”

Chợt lại nhớ đến điều gì, Xuân Đức lúc này lại vỗ đầu một cái nói:

“ Lại quên, phải thêm vài thứ vào mới được.”

Nói xong thì hẳn bắt đầu nhỏ một ít máu của bản thân vào bên trong cái bể dung dịch trước mắt, sau đó lại thêm vào đủ loại tài liệu, cuối cùng hẳn còn xin một chút bản nguyên của Bóng Ảnh, Nguyên Ma cùng Long Sát ném vào trong.

Và rồi, thời khắc mong đợi cũng đã tới, Xuân Đức lúc này đánh một cái pháp ấn vào bên trong cái bể, cái bể dung dịch đột nhiên ngừng sôi trào, đồng thời những dịch lỏng ở bên trong bể cũng nhanh chóng bị rút đi. Từ từ hình thành nên khung xương

Sau vài cái hô hấp thì toàn bộ chất lỏng biến mất, cùng lúc đó một cái bộ xương màu đen xuất hiện, bộ xương kia nhìn không khác gì bộ xương của

nhân loại.

Xuân Đức lúc này lại đánh thêm một cái ấn quyết, đôi mắt vốn đang trống rỗng của bộ xương kia lúc này bùng cháy lên hồn đoàn ma hỏa, cùng lúc đó một loại khí tức bá đạo từ trên thân thể nó tản mạn đi ra.

“ Ầm ầm ầm...”

Toàn bộ dụng cụ bên trong căn phòng thoáng hóa thành phần vụn.

Xuân Đức thấy cảnh này thì vui mừng nói:

“ Thành công, vậy mà để cao hẳn một cái trình tự cảnh giới, từ Bán Bộ Hằng Vương Cảnh vậy lên hẳn Hằng Vương Cảnh nhị trọng. Được rồi khoác thêm cái áo nữa là đẹp.”

Áo đây là chỉ mấy cái lớp thịt lúc trước Xuân Đức lột ra, hiện tại hắn lại lấy nó đắp lên cho bộ xương kia.

Sau khi mặc áo xong cho con rối mình vừa chế ra, Xuân Đức không khỏi cảm khái nói:

“ Nhìn như thế này ai biết là con rối. Nếu mà có nhiều tài liệu ta cũng muốn thử chế tác ra một con rối cấp bậc Đế Cảnh xem như thế nào.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1513: Vô Đề

Sau khi chế tạo con rối xong, Xuân Đức lúc này cảm thấy tinh thần tốt hơn hẳn, cảm giác buồn phiền cũng biến mất. Hẳn lúc này không khỏi cảm khái.

“Trong thiên hạ không có gì không thể Sát, lạc thú lớn nhất trong đời chính là Sát sinh, thiên địa chí cao đại đạo chính là Sát đạo.”

Cũng vào lúc này, ngay khi hẳn vừa cảm khái xong thì hẳn mới chợt nhớ ra là mình còn chưa biết mấy tên này đến đây vì mục đích gì.

Nhìn con rối mình vừa chế tạo ra, Xuân Đức hỏi:

“ Là ai sai mấy người các người tới đây tìm ta phiền phức?”

Con rối nghe hẳn hỏi thì nói:

“ Thưa chủ nhân, người muốn tìm chủ nhân phiền phức tên là Hoa Thiên Lam, là con trai duy nhất của một vị ngoại môn chấp sự, là người bị Nhiễm Quân tiêu thư đánh xuyên chết.”

Con rối nói chuyện phát ra âm thanh rất lạ, âm thanh kia mang theo tiếng nói của bốn người, nghe dụ dụ vô cùng.

Nghe đến bị Nhiễm Quân nha đầu đánh tí chết thì Xuân Đức liền nhớ đến một người, chính là cái tên thanh niên xấu số ở trong phòng kiểm tra linh căn. Nhẹ gật đầu Xuân Đức chép miệng nói:

“ Không dám đi tìm nha đầu kia phiền phức, lại đổ hết mọi tội lỗi lên đầu ta sao, cũng rất thú vị đấy. Không có việc gì làm cùng người chơi đùa một chút cũng được.”

Nghĩ tới điều Xuân Đức lúc này lại nhìn con rồi hỏi:

“ Nhiễm Quân nha đầu kia là ai? Ta thấy các người đều rất sợ hãi nàng, bởi cảnh của nàng rất lớn sao?”

Con rồi hỏi đáp:

“ Thừa chủ nhân, Nhiễm Quân tiểu thư là một trong những người thần bí nhất ở Thiên Ma Viện chúng ta, không ai rõ bởi cảnh của nàng, chỉ biết bởi cảnh của nàng rất lớn, tất cả mọi người đối với nàng đều khách khách khí khí, tôn kính có thừa, dù nàng có giết người cũng sẽ không ai trách phạt.”

Xuân Đức cũng biết ở bên trong Thiên Ma Viện là không thể giết người, nếu giết người sẽ gặp phải trừng phạt rất nghiêm khắc, trừ khi giết mà không ai biết giống như hấn vừa làm, thế nhưng nha đầu kia giết người công khai, có nhân chứng vật chứng nhưng lại không người xử lý như vậy cũng đủ cho thấy hậu trường của nha đầu kia thâm hậu cỡ nào.

Xuân Đức lúc này đột nhiên cảm thấy có cái âm mưu gì đó, hấn thâm nghĩ trong lòng:

“ Kỳ quái, vì sao luôn có việc quái lạ xảy ra xung quanh ta, mới đầu lúc tuyên nhận liền đã có người đánh chủ ý lên ta, vừa tới đây thì nha đầu kia liền bám lấy, mọi việc đều rất kỳ quái à. Không lẽ lại đụng phải trí đạo cao thủ. Rất có khả năng đám kia trong minh minh lại lần ra được một tia gì đó. Như vậy hiện tại ta có nên trực tiếp rời đi không?”

“ Hừm. Nhưng mà nếu là trí đạo đại năng suy tính ra ta nhất định sẽ trong nháy mắt xuống tay, nào để ta cơ hội sống tới lúc này. Như vậy thì

hắn là có nguyên nhân khác à. Như vậy nguyên nhân rốt cuộc là cái gì đây.”

Nhiều mày suy tư hồi lâu, cuối cùng Xuân Đức thở dài nói:

“ Không đoán ra, có điều cũng chẳng quan trọng lắm ,thôi mặc kệ đi, dù sao ta muốn đi ai có khả năng lưu lại ta.”

Hắn vừa dứt lời thì bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa cùng tiếng quát:

“ Ầm ầm...”

“ Nhanh mở cửa, nhanh mở cửa ra, đội chấp pháp đây nhanh mở cửa.”

Nghe được thanh âm này thì Xuân Đức nhếch mép cười lạnh nói:

“ Lại tới mấy con ruồi rồi, thật phiền phức nếu là bên ngoài ta sớm bóp chết rồi.”

Bất đắc dĩ , Xuân Đức nhìn qua con rối của mình vừa tạo ra nói:

“ Giải thể, mặc áo vào rồi ra gặp người.”

Con rối nghe hắn nói vậy thì cởi hết lớp thịt trên người ra, sau đó nhanh chóng tiến hành phân tách khung xương, biến thành bốn cái khung xương phân biệt, tiếp đó bọn nó lại lấy mấy lớp thịt khoác lên người.

Thoáng cái bên trong phòng lại nhiều ra thêm 3 người, Xuân Đức nhìn thấy một màn như vậy thì cười nói:

“ Công nhận thú vị, vừa có thể phân tách lại vừa có thể kết hợp, đáng tiếc bây giờ cực hạn của ta cũng chỉ là bốn bộ mà thôi. Sau này lại nghiên cứu làm sao có thể dung nhập nhiều thi cốt lại với nhau hơn mới được.”

“ Ầm..”

Xuân Đức đang đánh giá mấy thứ mình vừa làm ra thì cửa phòng bị người mạnh mẽ phá hư, cánh cửa bị người đập văng ra xa xa, bay tới ngay phía dưới chân Xuân Đức thì mới dừng lại, cùng lúc đó một đám đông mấy chục người hùng hùng hổ hổ xông vào trong phòng.

Cầm đầu đám người này là một tên thanh niên bộ dáng cao gầy, ánh mắt híp híp nhìn như một con rắn độc, cả người hấn bao trong hắc bào, trên người tản mạn ra khí tức âm lãnh.

Hắn quét mắt nhìn trong phòng một lượt , sau đó nhìn Xuân Đức lớn tiếng quát:

“ Nơi này...”

Hắn mới vừa mở miệng nói ra được hai từ thì bất gặp ánh mắt vô cảm của Xuân Đức nhìn sáng, vừa chạm đến ánh mắt kia của Xuân Đức tên thanh niên lời ra đến miệng lúc này đều nuốt ngược vào trong.

Cả thể xác cùng linh hồn của hắn lúc này đều đang run rẩy, hắn không biết hiểu cảm giác đó như thế nào nữa, hắn giống như người thấy được mùi vị tử vong vậy, hắn cảm thấy nếu mình còn nói thêm một lời nào nữa thì ngày này sang năm chính là ngày đổ đầu cả hắn.

Cúi đầu thật sâu, mãi sau một lúc lâu ,sau khi đã lấy lại bình tĩnh thì hắn mới hỏi:

“ Đại nhân, không biết nơi đây là chuyện gì xảy ra?”

Giọng điệu hắn mềm yếu, kèm theo sự run rẩy nhẹ nhàng. Có điều người ở nơi đây không ai dám cười hắn, không những không dám cười mà trong lòng còn kính nể hắn phải phần, dưới ánh mắt của Xuân Đức người nơi đây đều không dám nhúc nhích hướng gì là nói chuyện, tên thanh niên kia có thể mở miệng nói chuyện đã là rất giỏi.

Xuân Đức đối với đám cận bã này cũng không có bao nhiêu hứng thú, sau khi dọa cho mấy con tạp ngư này một hồi thì hắn cũng thu hồi ma uy(long uy) của bản thân. Dù sao đùa nghịch mấy con cá tạp cũng không có quá nhiều ý nghĩa nên hắn đùa một chút, dọa cho đám này sau không dám tới làm phiền hắn nữa là được.

“ Không có việc gì, luận bàn cùng với nhau một chút, đồ đạc bị hủy mà thôi, việc này ta sẽ nói với ông chủ nơi đây, các người có thể ra về. Các người tiện thể mang đi bốn người bọn họ đi, bọn họ có thể làm chứng, có việc gì cũng tiện thể báo cáo lên trên.”

Tên thanh niên áo đen nghe vậy thì như chút được gánh nặng, hắn lúc này chấp tay nói:

“ Cảm ơn đại nhân đã thấu hiểu, như vậy mấy người bọn tiểu nhân không quấy rầy đại nhân nữa.”

Tiếp đó đám người chấp pháp giả mang theo bốn con rối của Xuân Đức rời đi. Người ở bên ngoài thấy chấp pháp đội rời đi cũng nhanh chóng tản ra, ai về phòng người nấy.

Về phần Xuân Đức , sau khi mọi người tản đi thì hắn đi ra ngoài, tới gặp ông chủ nơi này đổi một căn phòng, đồng thời bồi thường một chút ma thạch.

Hắn đối với ma thạch cũng không có nhu cầu nên lúc tiêu phí cũng rất hào phóng, tiện tay liền ném một bịch lớn, dù sao ma thạch đối với hắn cũng giống như rác vậy, đặc biệt là ma thạch hạ phẩm cùng trung phẩm.

Ông chủ nhận được ma thạch nhiều như vậy thì bao nhiêu buồn phiền cũng đều bị quét sạch, thái độ đối với Xuân Đức lại ân cần lên mấy phần.

Không lâu sau đó, một căn phòng tốt nhất liền đã được chuẩn bị, Xuân Đức vào trong, khép cửa phòng, ngủ một giấc cho tới ngày mai.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1514: Khúc Hồn

Sáng ngày hôm sau.

Hôm nay là một ngày tương đối mát mẻ, Xuân Đức rời giường làm một chút vệ sinh cá nhân sau đó đi ra bên ngoài. Vì chẳng có việc gì làm nên hẳn trước tiên đi ăn sáng cái đã.

Nơi hẳn ở lại là một nơi cao cấp nhất bên trong “Tây Viện” nên cũng có phục vụ ăn sáng, mặc dù đám tu sĩ không mấy khi ăn.

Khi hẳn đi xuống phòng ăn thì nơi đây chỉ có một ít người, thêm hẳn nữa cũng chưa tới 20 người, thấy hẳn đi vào trong này thì một thiếu nữ dung mạo có phần tầm thường đi tới trước mắt hẳn hỏi:

“Thiếu gia người muốn dùng gì?”

Xuân Đức nhìn thiếu nữ một cái, sau đó nói:

“Có đặc sản gì thì đều mang hết lên cho ta, nhớ làm nhanh lên một chút đấy, còn đây là tiền thưởng cho các người.”

Xuân Đức vừa nói lại vừa lấy ra một túi lớn ma tinh hạ phẩm, đương nhiên bên trong cũng xen lẫn không thiếu trung phẩm đưa cho thiếu nữ.

Thiếu nữ cầm túi ma tinh thì sửng người mấy giây, sau vài cái hô hấp thì nàng mới phản ứng lại đây. Nàng cúi đầu cảm ơn nói:

“Cảm ơn thiếu gia ban thưởng.”

Xuân Đức nhẹ gật đầu nói:

“ Ừ đi nhanh đi, làm nhanh còn có thưởng.”

Thiếu nữ kia “Vâng” một tiếng, sau đó nhanh chóng chạy đi thông báo cho nhà bếp chuẩn bị đồ ăn.

Đối với Xuân Đức thì đám ma tinh kia không có tác dụng nhưng mà rất nhiều người vất vả cả tháng mới có thể kiếm được một chút như vậy. Giống như thiếu nữ vừa rồi, một tháng nàng làm ở nơi đây chưa chắc đã kiếm được nhiều như thế.

Xuân Đức đột nhiên trong lòng có một cái cảm ngộ “ Làm người tự tại, vô câu vô thúc, khoái hoạt biết bao, khi giận thì chính là đồ thiên ,diệt địa, khi vui thì ân trạch thương sinh”.

Khẽ lắc đầu mỉm cười, hắn thầm nghĩ “ Giết người quá nhiều đôi khi cũng nên làm một chút việc tốt giải sầu, đây cũng là một cái thú vui tao nhã.”

Thiếu nữ kia vừa chạy đi không bao lâu thì có một trung niên vẻ mặt tươi cười đi tới trước mặt Xuân Đức nói:

“ Thiếu gia mời qua bên này, nơi này chỉ dành cho tu sĩ bình thường, bên trong mới là nơi xứng với thân phận của thiếu gia người.”

Xuân Đức nghe vậy thì khoát khoát tay nói:

“ Ta người này cũng không cầu kỳ, vào bên trong làm gì mất công, nơi này được rồi. Hôm nay ta vui, thưởng cho các ngươi một ít. Bảo mọi người nhanh nhanh một chút, ta thấy đói rồi.”

Vừa nói Xuân Đức lại hào phóng đưa cho tên trung niên kia một bao lớn ma thạch.

Trung niên cầm ma thạch trên tay thì cười như nở hoa, hẳn biết hôm nay bản thân chính mình gặp vận rồi, đột nhiên hẳn cảm thấy thiếu niên trước mắt này thật là người tốt à. Kẻ có tiền mà keo thì hẳn gặp nhiều, toàn những tên ăn không trả tiền, còn dạng hào phóng như Xuân Đức thì hẳn mới thấy được vài lần.

Đã Xuân Đức không muốn vào trong thì hẳn cũng không miễn cưỡng, hẳn gật đầu cười nói:

“ Vâng. Tiểu nhân sẽ nhanh đi đốc thúc mọi người.”

Trung niên đi rồi, Xuân Đức tùy tiện ngồi xuống một cái bàn gần đó, bắt đầu ngồi chờ món ăn của mình được mang lên. Cũng ngay khi hẳn vừa ngồi xuống bàn ăn thì lại có một tên thanh niên tuấn tú, thân mặc trường bào màu trắng cùng ngồi xuống đối diện với hẳn.

Người thanh niên kia nhìn Xuân Đức cười nói:

“ Huynh đệ ta có thể ngồi ở nơi này được không?”

Nhìn người thanh niên đối diện, thấy đối phương cũng không phải cái đám ruồi nhặng chuyên tới phá đám thì Xuân Đức cũng là mỉm cười , chào hỏi:

“ Tùy tiện đi, sao cũng được. Người cũng tới đây ăn sáng sao? Đã gọi món chưa?”

Người thanh niên đối diện gật đầu cười nói:

“ Đúng vậy, ta là tới đây ăn sáng, tiện thể mua đồ ăn cho hai đồng bạn ta ở nhà, ha ha, không biết huynh đệ tên gì?”

Xuân Đức thấy đối phương có vẻ nhiệt tình thì cũng rất ưa thích, hẩn mỉm cười nói:

“ Ta tên Vô Tà, còn ngươi tên gì?”

Thanh niên đáp:

“ Ta tên Khúc Hồn, huynh đệ cũng là thiên tài năm nay mới gia nhập Thiên Ma Viện sao?”

Gật gật đầu, Xuân Đức nói:

“ Ừm, mới gia nhập năm nay, vất vả lắm mới có thể tiến vào nơi này, ta tí nữa thì không qua kỳ kiểm tra linh căn rồi. May mà có người giúp bằng không lúc này đây có khi ta đang ở nhà đâu. ”

Khu Hồn nghe vậy thì mới không tin đây, hẩn ở đây cũng đã có thời gian dài, cũng biết nơi đây luật lệ sâm nghiêm, làm gì có chuyện dứt lót hối lộ để được đi vào, hẩn đoán là vì Vô Tà trước mắt này đây là đang nói đùa.

Ngay vào lúc này, một âm thanh dễ nghe vang lên bên tai Xuân Đức cùng Khúc Hồn

“ Hai vị công tử, đồ ăn của hai công tử đây, mời hai vị công tử dùng bữa.”

Thanh âm vừa dứt thì liền có mấy thiếu nữ đi tới đặt từng đĩa thức ăn xuống trước mặt hai người, có điều ở bên phía Khúc Hồn chỉ có ba đĩa cùng một bầu rượu nhỏ, còn bên phía Xuân Đức thì đầy chạc những món ngon.

Khúc Hồn nhìn thấy thức ăn bên trong đĩa của Xuân Đức thì cũng là lú lỏi nói:

“ Huynh đệ ngươi thật có tiền, cũng thật biết hưởng thụ à, đến ngay cả thức ăn chế biến từ thịt hung thú cao cấp cũng mua nhiều như vậy.”

Xuân Đức thấy đôi phương hình như cũng muốn ăn thì đẩy qua bên phía đối phương mấy đĩa nói:

“ Cùng ăn đi cho vui, một mình ta cũng ăn không hết nhiều như vậy.”

Xuân Đức nói vậy là chém gió thôi, nếu hấn mà ăn thịt đừng nói chỉ có chút thể này, hấn chén một lúc mấy trăm ức sinh linh cũng không thành vấn.

Thanh niên phía đối diện nghe hấn nói vậy thì trên mặt hiện lên sự vui vẻ, hấn cười nói:

“ Ta cũng không khách khí đâu, hắc hắc, nói xong thì hấn bắt đầu như dục chết đói đầu thai bắt đầu ăn, tốc độ ăn của tên này cực nhanh, thoáng cái ba bốn cái đĩa trên bàn đều đã bị hấn một người ăn sạch.

Những người ở xung quanh nhìn thấy thế một màn thì đều ném cho tên thanh niên đẹp trai kia một cái ánh mắt khinh bỉ, có điều mặt ngoài thì khinh bỉ nhưng trong lòng bọn họ thì đang thâm hời hện, hời hện vì sao lúc trước không qua cùng ngồi với Xuân Đức đâu.

Bằng không lúc này cũng có thể kiếm một miếng rồi, dù sao thịt của hung thú Thiên Vương Cảnh đối với người có tu vi Thiên Vương Cảnh thì có hiệu quả cải tạo thân thể rất tốt. Huống gì người nơi đây đa phần chỉ bước vào Tinh Vương Cảnh mà thôi, ăn được một miếng đỡ phải tu luyện dăm ba ngày rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1515: Thích Ứng Hoàn Cảnh

Về phần khúc hồn sau khi ăn lấy ăn để , ăn hết sạch vài món ăn được chế biến từ thịt hung thú Thiên Vương Cảnh thì cũng ăn không nổi nữa, dù sao tu vi hắn có hạn, mà thịt hung thú Thiên Vương Cảnh ẩn chứa ma nguyên cực kỳ kinh người, nếu ăn quá nhiều lợi đâu không thấy mà rất có khả năng bạo thể chết đương trường.

Vỗ vỗ cái bụng, Khúc Hồn cười nói:

“ No rồi, cảm ơn huynh đệ người khoản đãi ta một bữa nhưng mà ta ăn nhiều như vậy cũng không thể để người một mình trả tiền à, hết bao nhiêu ma tinh huynh đệ người cứ nói.”

Xuân Đức vừa ăn vừa ngẩng đầu nhìn lên Khúc Hồn, hắn vừa gặm một cái đùi nướng vừa nói:

“ Ta cũng không biết nữa, ăn xong rồi tính, nếu không người có thể hỏi tiểu cô nương kia.”

Khúc Hồn lúc này rất hùng dũng hô thiếu nữ đang đứng cách đó không xa lại hỏi:

“ Hết bao nhiêu tiền ta trả.”

Thiếu nữ kia đánh giá Khúc Hồn trên dưới một lượt sau đó lại nhìn qua Xuân Đức. Xuân Đức đương nhiên hiểu ý nàng, hắn gật đầu nói:

“ Thiếu đâu ta trả.”

Thiếu nữ nghe xong thì cũng nhẹ thở ra, nàng nhìn Khúc Hồn thì biết người này không có tiền rồi, nàng sợ nếu như để vị này anh tuấn thiếu niên nghe được còn không phải dọa ngốc hẳn.

Nàng mỉm cười, lấy ra sổ ghi chép sau đó nhẹ giọng nói:

“ Có 30 món ăn cấp cao, tất cả đều được chế biến từ thịt của Thiên Vương Cảnh hung thú, mỗi món giá 10 ma thạch cực phẩm, 30 món giá trị 300 ma thạch cực phẩm.

Một bát canh được chế biến từ Ma Linh Tuyết Tham trăm vạn năm có giá 100 ma thạch cực phẩm. Tổng cộng 400 cực phẩm ma thạch.”

“ Loảng xoảng...Loảng xoảng...”

Vừa nghe cái giá này, tất cả mọi người nơi này đều ngây ngẩn cả, bát đĩa đang cầm trên tay cũng rơi xuống đất, một đám móm móm lỗ tai xem có nghe nhầm hay không. Sau một lúc thì một người kêu lên.

“ Ta không có nghe lầm đi, là 300 viên cực phẩm ma thạch. Móa.”

Một người khác ở bên cạnh nói:

“ Người đích xác nghe lầm, là 400 không phải 300.”

Một người khác nữa lại nói:

“ 400 cực phẩm ma thạch vị chi bằng 4000 khối thượng phẩm, 4000 khối thượng phẩm lại bằng 4 vạn khối trung phẩm, 4 vạn khối trung phẩm bằng 40 vạn hạ phẩm. Ta ở nơi đây được gia tộc trợ cấp mỗi tháng vừa đúng 4 vạn khối ma tinh hạ phẩm. Như vậy ta nhận trợ cấp 10 tháng thì bằng hẳn ăn một buổi sáng. Trời ạ.”

Nghe xong người này nói. Đám người ở xung quanh một mặt không nói gì nhìn Xuân Đức đang như không có việc gì ăn lấy ăn để cái đùi thịt nướng đang cầm trong tay.

Về phần Khúc Hồn thì hẳn lúc này đây không ngừng run rẩy, lúc đầu chỉ là bàn tay run run, tiếp đó là cả người run run, hẳn đi ra từ một cái thế lực bình thường, một tháng cũng chỉ là được cấp 5000 khối hạ phẩm ma thạch, cũng tương đương với 50 khối thượng phẩm ma thạch, lại thêm vài năm tích góp từ làm nhiệm vụ cùng tông môn trợ giúp, trong túi hẳn cũng chỉ chưa đầy một ngàn khối thượng phẩm ma thạch.

Bây giờ thực sự có bán cả hẳn đi cũng không đủ trả tiền ăn bữa này, hẳn lúc này về mặt nguyệt ngừng nhìn về phía Xuân Đức nói.

“Huynh đệ... Ta... Cái này... Cái này....”

Hắn có chút ấp úng nói mãi không thành lời, Xuân Đức nhìn thấy hẳn vậy thì cười nói:

“Bữa ăn này ta đãi, về sau nhớ chiêu đãi lại ta đây.”

Khúc Hồn cũng biết đây là Xuân Đức để cho hẳn mặt mũi nên mới nói vậy, hẳn lúc này cảm động nói:

“Được, được, nhất định, lần sau nhất định ta sẽ mời huynh đệ người một bữa ra trò, hôm nay ta không theo quá nhiều tiền làm phiền Vô Tà huynh đệ rồi.”

Đám người xung quanh nghe hẳn nói vậy thì đều ném cho hẳn một cái ánh mắt coi thường cùng khinh bỉ, bọn họ ai mà không nhận ra đây là Khúc Hồn đang nói dối, có điều cũng không ai nói ra, ngược lại bọn họ thấy tên này thật may mắn tự dung lại có thể kết bạn được với một tên tài chủ như vậy.

Dù sao ở cái thế giới này, tất cả đều phải dựa vào thực lực, mà tiền cũng là một loại thực lực, Xuân Đức có nhiều ma thạch như vậy không thể là loại xuất thân từ tâm thường thế lực được rồi.

Lúc này đây cũng có không ít người đứng dậy đi qua bên này hướng phía Xuân Đức chào hỏi:

“ Huynh đệ, ta tên Lư Khiêm Duệ Đằng không biết có cơ hội cùng huynh đệ nói chuyện.”

“ Xin chào đạo hữu, ta tên Nguyệt Ma Hồ không biết có cơ hội cùng huynh đệ nói chuyện.”

“ Xin chào người huynh đệ, ta tên Diễm Ma không biết có cơ hội cùng huynh đệ nói chuyện.”

Đối với đám người tới đây bái phỏng muốn làm quen thì Xuân Đức cũng không có từ chối, ai tới hẳn đều chào đón miễn không phải đám thích phá quấy là được, dù sao thời gian tới hẳn là phải ở nơi này, có mối quan hệ rộng làm việc cũng sẽ dễ dàng hơn.

Biết đâu từ trong đám này lại tìm được tới đầu mối hữu ích thì sao, đòi lắm cái bất ngờ lắm, biết đâu mà lần. Vì vậy hẳn lúc này cười nói vui vẻ, nhiệt tình cùng những người khác nói chuyện với nhau.

“ Tất cả mọi người ngồi xuống ăn thịt uống rượu, hôm nay ta mời, Khúc Hồn người cũng ngồi đi, ăn không được thì uống vài ly cùng mọi người , làm quen với nhau.”

Đám người kia lúc đầu còn hơi e ngại nhưng mà thấy Xuân Đức thái độ ôn hòa, cũng không kỳ thị hay ghét bỏ ai thì một đám lúc này mới mạnh dạn đi lên.

Lúc đầu chỉ là vài chục người tụ họp lại cùng với nhau, vừa ăn uống vừa nói chuyện, làm quen nhưng dần dần nơi đây thu hút được vô số người quan tâm. Tiếp sau lại có không có ít người tới tham gia.

Số lượng từ vài chục, sau đó lên tới vài trăm, cuối cùng là cả ngàn người có hơn.

Xuân Đức mới đầu còn cảm thấy vậy cũng vui nhưng mà theo số người tăng lên thì hẳn cảm thấy đám tạp nư này thật nhiều lời, vì để tránh bộc lộ ra bản chất thật sự của mình Xuân Đức đành viện cái lý do, sau đó cùng Khúc Hồn rời đi.

Mọi người thấy hẳn muốn cùng Khúc Hồn rời đi thì cảm thấy có phần đáng tiếc vì có nhiều người còn chưa được uống với hẳn, có điều cũng không ai ngăn cản cả, dù sao bọn họ cũng là người thông minh, cũng nhìn ra được Xuân Đức không thích nơi ồn ào.

Đối với điều này bọn họ cũng rất lý giải, dù sao vừa nhìn liền biết Xuân Đức là người điệu thấp, không khoe khoang, người như vậy không thích đông người ồn ào cũng là điều bình thường.

Xuân Đức đi rồi, bữa tiệc sáng vẫn tiếp tục nhưng không lâu sau thì tan rã, có điều dù là tan rã nhưng là tan rã trong vui vẻ.

Nói tới vui vẻ thì hẳn là ông chủ nơi đây rồi, vốn hôm qua thấy Xuân Đức hào phóng như vậy thì đã biết hẳn là khách quý rồi. Vừa mới sáng sớm mở mắt ra Xuân Đức lại ném cho hẳn một đồng ma thạch khiến hẳn cười không ngậm lại được miệng.

Có tiền tâm tình hẳn cũng tốt, đối xử với người dưới cũng tốt hơn rất nhiều, bình thường nếu như thấy đám người dưới làm mấy việc nhỏ nhặt mà làm sai thì lão còn hoạch hợ, trách mắng đủ kiểu nhưng hôm nay thì

ngược lại, không những không trách cứ mà lại còn chỉ dạy, sau đó lại dặn dò một phen.

Thái độ của hấn thay đổi khiến cho mọi người đều không khỏi cảm khái một hồi lâu.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1516: Trùng Sinh Giả

Sau khi rời khỏi nơi ở của mình, Xuân Đức cùng Khúc Hồn đi cùng nhau, đi về nơi ở của Khúc Hồn, nơi ở của Khúc Hồn tuy cũng ở Tây Viện nhưng mà so sánh điều kiện thì không thể bằng nơi mà Xuân Đức ở lại được rồi.

Trên đường đi, Xuân Đức cũng liên tục hỏi thăm Khúc Hồn về nhiều thứ, hễ hỏi vấn đề nào thì Khúc Hồn đều trả lời ngay lập tức. Xuân Đức không thể không cảm khái, tên này có cái đầu thật tốt, vấn đề gì cũng biết, vấn đề gì cũng hiểu, hầu như luật lệ ở nơi đây thì tên này đều nắm trong lòng bàn tay.

“Này, Khúc Hồn ngươi nói xem muốn lấy được tư liệu về Táng Thần Uyên thì cần bao nhiêu công hiến môn phái.”

Khúc Hồn suy nghĩ một chút sau đó liền nói:

“Ít nhất cũng có hơn trăm ngàn đi, thường xuyên làm nhiệm vụ môn phái thì cũng không ra vài năm liền có thể đạt tới, mà huynh đệ ngươi hình như rất có hứng thú với mấy đại hung địa kia, ngươi sẽ không phải muốn đi vào trong lịch luyện đấy chứ?”

Xuân Đức gật gật đầu nói:

“Ừm, ta muốn đi lịch luyện một lần cho biết, chỉ có ở trong hiểm cảnh thì mới có thể tiến bộ nhanh được, an nhàn sinh sống thì không biết bao giờ mới có thể đạp bước lên chí cao đại đạo.”

Khúc Hồn nghe vậy thì không khỏi nhìn Xuân Đức với ánh mắt khác xưa, hẳn vốn tưởng vị Vô Tà công tử này là một cái công tử bột kia, không ngờ lại có một mặt như vậy.

Hắn lúc này cười nói:

“ Hai người bạn của ta, một người trong số đó cũng có cái nhìn giống như đạo hữu vậy, nếu hai người gặp nhau hẳn sẽ rất hợp ý nhau. Ồ mà tới nơi ở của chúng ta rồi, mời đạo hữu vào trong.”

Xuân Đức nhìn cái biệt viện có phần u tĩnh trước mắt thì không khỏi nói:

“ Nơi này thật tốt à, có khi sau này ta cũng chuyển tới đây ở, ta cũng không thích mấy nơi ồn ào.”

Khúc Hồn nghe vậy thì cười nói:

“ Được vậy thì còn gì bằng, nếu đạo hữu thích thì cứ tới ở, ta cũng sẽ không thu tiền phí thuê phòng đâu. Ha ha. Được rồi, mời đạo hữu vào trong.”

Tiếp đó hai người đi vào bên trong, bên trong hoàn cảnh cũng tương đối tốt, chim hót, hoa nở, còn có cầu nhỏ , nước chảy, hòn non bộ các kiểu, cũng không thiếu thứ gì.

Sau khi đi tới một căn phòng thì Khúc Hồn dừng lại, lớn tiếng gọi:

“ Mở cửa, đồ ăn về rồi đây.”

“ Két”

Cửa được mở ra, cùng lúc đó hai thanh niên xuất hiện, một người trong đó dung mạo bình thường nhưng lại có khí chất rất đặc biệt, nhất là đôi mắt

hắn sáng ngời, nhìn rất có bộ dạng lão đạo, về phần người còn lại thì bộ dạng có phần ngốc ngốc, được cái cũng đẹp trai.

Khúc Hồn chỉ vào hai người vừa xuất hiện nói:

“ Tên nhìn ngốc ngốc này tên là Thương Lâm, còn tên xấu trai này tên là Tịnh Vân, hai người bọn họ đều là bạn tốt của ta.”

Tiếp đó Khúc Hồn lại quay qua chỉ Xuân Đức hướng về phía hai người Thương Lâm cùng Tịnh Vân nói:

“ Đây là Vô Tà, huynh đệ tốt của ta, mọi người làm quen với nhau đi, ta đi đây có chút việc, à mà đồ ăn hai người đây này, đều là Vô Tà mua cho các ngươi đấy. Thôi ta đi đây.”

Cùng Xuân Đức, Tịnh Vân cùng Thương Lâm nói lời chào tạm biệt về sau, Khúc Hồn liền đi ra ngoài.

Lúc này đây chỉ còn lại ba người, ba người nhìn nhau cười cười, sau đó đồng thời đi vào bên trong phòng, vừa vào trong phòng thì Tịnh Vân liền hướng Xuân Đức cười hỏi:

“ Nhìn đạo hữu cùng với Khúc Hồn tên kia rất thân thiết à, không biết hai người quen nhau lâu chưa?”

Xuân Đức lúc này nằm dài lên giường, nghe được Tịnh Vân hỏi thì cười nói:

“ Vừa mới hồi sáng thôi, có điều chúng ta nói chuyện rất hợp nhau nên nhìn như vậy đấy, ha ha, thôi hai người ăn đi, đồ ăn cũng nhanh nguội rồi.”

Tịnh Vân gật gật đầu cười nói:

“ Hóa ra là vậy, cũng giống bọn ta thực ra hai người chúng ta cũng mới vừa gặp tên kia chưa được bao lâu, có điều thấy tên kia cũng rất được nên kết bạn với nhau. Hợp nhau thì nó cảm thấy thân thiết vậy đấy, mới gặp mà cứ tưởng bạn tri kỷ rồi.”

Vừa nói chuyện Tịnh Vân vừa cùng với Thương Lâm đồng thời mở ra hai bịch đồ ăn, tiếp đó hai người liền ăn ngấu ngiến, vừa ăn hai người vừa khen không dứt miệng:

“ Thật ngon quá. Hơn nữa ma nguyên lực thật rồi dào. Không biết đây là thịt gì à?”

Xuân Đức nghe vậy thì mỉm cười, có điều mặt ngoài thì cười nhưng trong lòng hẳn không cười, hẳn lúc này đã nhìn ra được Tịnh Vân tên kia có vấn đề. Người này rất quái dị, linh hồn so với cùng cấp phải mạnh gấp 3 -4 lần là ít.

Hơn thế nữa, trên người tên này lại không có vị đạo luân hồi. Còn chưa hết, tên này lúc vừa mới ăn thịt thì rõ ràng trong mắt lóe lên sự kinh ngạc cùng kỳ quái nhưng ngay sau đó lại che giấu đi, giả vờ không biết.

Rõ ràng tên này biết thứ thịt kia là thịt gì nhưng lại giả vờ như không biết nó là gì, điều này càng khiến Xuân Đức hoài nghi. Hẳn hoài nghi đây là một cái lão quái trọng sinh giống Tiểu Hắc. Có điều đúng hay không còn cần phải sưu hồn thì mới biết được.

Nhưng ý tưởng bắt lại hai người này sưu hồn vừa hiện lên liền bị Xuân Đức triệt đi, hẳn cảm thấy ở bên cạnh một lão quái như vậy quan sát người này thì mới có ý tứ.

Dù sao hẳn còn phải sống nơi này thời gian dài, còn phải làm nhiệm vụ tông môn tích lũy đủ công hiến mới có thể đổi tới tư liệu cần thiết, thời gian

buồn chán như vậy nếu như có một lão quái ở bên cạnh chơi đùa thì còn gì phần khích hơn.

Ngay lúc Xuân Đức đang suy nghĩ về tương lai thì một âm thanh nữ tử ôn nhu vang lên.

“ Khúc Hồn đại ca ca, huynh có ở trong đó hay không?”

Xuân Đức đang nằm trên giường, đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn về phía hai người Tinh Vân cùng Thương Lâm cười tà ác hỏi:

“ Tinh nhân của tên kia tìm đến cửa à, có hay không mời nàng vào trong cùng chúng ta tâm sự một chút. Hắc hắc.”

Thương Lâm cũng là cười xấu xa nói:

“ Không biết nhưng mà nghe thanh âm này thì có chính thành là mỹ nữ rồi. Hắc hắc. Để ta đi ra mở cửa mời nàng vào bên trong cùng chúng ta đàm đạo nhân sinh.”

Tinh Vân nhìn thấy Xuân Đức cùng Thương Lâm bất quái như vậy thì bất đắc dĩ, hắc lúc này hướng phía bên ngoài hô:

“ Tên kia đi ra ngoài vẫn chưa về.”

Một tiếng “Ồ” vang lên, tiếp đó cửa bị đẩy ra.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1517: Nhân Sinh Lạc Thú

Cửa bị đẩy ra , một thiếu nữ xinh xắn đáng yêu, vóc người nóng bỏng xuất hiện, người thiếu nữ này tuổi còn rất trẻ nhìn như hai mươi còn tuổi thực bao nhiêu thì chỉ có nàng mới biết, nàng mặc váy hoa lụa dài màu lam, da trắng như tuyết, hai mắt nàng long lanh nhìn như hai viên minh châu.

Nàng thò đầu vào trong, tò mò đánh giá ba người Xuân Đức, Tinh Vân cùng Thương Lâm , sau một lúc nàng mới hỏi:

“ Khúc Hồn đại ca đi đâu mất rồi? Mà ba người các người là ai vậy? Làm sao mấy lần trước ta tới nơi này không thấy các người?”

Tinh Vân nghe vậy thì gật đầu, sau đó nói:

“ Đúng vậy, chúng ta đều là bạn của tên kia, tên kia vừa mới đi ra ngoài báo danh cho chúng ta, cô nương tìm hắn có chuyện gì sao?”

Thiếu nữ nghe vậy thì thất vọng, có điều ngay sau đó nàng lại hỏi:

“ Ta tìm Khúc Hồn đại ca có chút việc riêng thôi không có chuyện gì quan trọng đâu, mà mọi người đều là đệ tử mới sao?”

Tinh Vân gật gật đầu tỏ vẻ đúng là như vậy, Xuân Đức cùng Thương Lâm cũng là như thế.

Thiếu nữ nhìn thấy ba người gật đầu thì cười nói:

“Vậy sao, à mà quên chưa giới thiệu ta tên là Diệp Yên, ta là Khúc Hồn đại ca bạn... Muội muội.”

Vừa nói xong thì hai má thiếu nữ kia liền đỏ lên, Xuân Đức thấy vậy thì trong lòng thâm nghĩ. “Em gái sao, là em gái nuôi mới đúng chứ. Không biết tên kia nuôi tới lúc nào rồi mới thật. Nhìn cái bộ dạng của cô nàng này thì thật lúc nào cũng không thành vấn đề à.”

Thương Lâm lúc này cũng đã ăn xong, hấn đi tới ngồi bên cạnh Xuân Đức truyền âm nói:

“Tiểu tình nhân của tên kia thật đẹp nhỉ.”

Xuân Đức gật gật đầu truyền âm nói:

“Ừm, đẹp, nếu không mặc đồ còn đẹp nữa.”

Thương Lâm nghe vậy thì sách sách cười quái dị, hấn vỗ vai Xuân Đức nói:

“Hai chúng ta suy nghĩ thật giống nhau. Hắc hắc.”

Tịnh Vân nghe Thương Lâm cười dâm như vậy thì không khỏi ném cho hấn một cái ánh mắt cảnh cáo, nhận được ánh mắt này thì Thương Lâm lập tức im miệng, tiếp đó Tịnh Vân lại hướng Diệp Yên hỏi:

“Khúc Hồn tên kia đi hấn còn phải một lúc mới về, ngươi vẫn là về trước hay là đợi hấn về.”

Diệp Yên nghe vậy thì nói:

“Nếu huynh ấy sắp về thì ta ở đây đợi huynh ấy một chút vậy.”

Tiếp đó Diệp Yên đi vào trong phòng cùng ba nói nói chuyện , làm quen, đàm đạo nhân sinh cuộc sống. Có điều còn chưa đàm đạo được bao lâu thì cửa phòng đột nhiên bị người đập “Ầm ầm”.

Xuân Đức nghe được tiếp đập cửa nhìn qua Thương Lâm hỏi:

“ Lần này là tình nhân của ai tìm tới cửa?”

Xuân Đức vừa dứt lời thì một thanh âm từ bên ngoài truyền vào trong.

“ Yên Nhi, ta biết muội ở bên trong, nhanh đi ra ngoài, bằng không ta sẽ phá cửa đi vào bên trong.”

Tiếp đó còn không để mọi người đi mở cửa thì “ Ầm” , cánh cửa bị người đập bay, cùng lúc đó một tên thanh niên mặc trường bào màu lam xuất hiện, nét mặt hấn âm trầm vô cùng nhìn, ánh mắt hấn đảo qua khắp nơi bên trong căn phòng.

Khi vừa nhìn thấy Diệp Yên thì hấn liền nói:

“ Biết ngay là muội lại sẽ đến tìm tên phé vật kia, nhanh theo huynh đi về.”

Diệp Yên nghe vậy thì tức giận, nàng phồng má lên bộ dạng đáng yêu đến cực điểm, nàng căm tức nói:

“ Dương Bát Lang , ngươi lại là cái gì của ta mà muốn quản ta chứ, hừ, ta mới không cần ngươi lo đây, bây giờ ta cho người ba cái hô hấp, còn không đi ta sẽ đánh ngươi.”

Vừa nói, Diệp Yên vừa dơ lên nắm đấm nhỏ của nàng thị uy. Bộ dạng của nàng nhìn giống mấy cô bé vậy lúc tức giận. Xuân Đức thấy thế thì tí nữa cười bò ra mặt đất.

Hắn cũng là lần đầu tiếp xúc đến mấy trò chơi tình cảm thế này , nói tới cũng mới nhớ, hình như bản thân hắn cũng chẳng biết cái gì là tình yêu cả, hắn chỉ biết tình dục mà thôi, cảm thấy buồn chán thì tìm nữ nhân phát tiết, còn về tình yêu thì hắn cũng không biết. Vì thế đối với việc đang diễn ra trước mắt khiến hắn cảm thấy rất thú vị.

Hắn lúc này lặng yên quan sát tất cả, cảm nhận nhân sinh chính mình vị đạo.

Bị Diệp Yên nói như vậy thì Dương Bát Lang liền yếu thế, hắn có chút không cam lòng nói:

“ Tiểu Yên , ta yêu muội biết bao, muội cũng không phải không biết, hà cớ gì mà muội lại cứ chối từ tình cảm của ta như vậy, tên Khúc Hồn kia có gì tốt chứ để cho muội nhớ mãi không quên, hay là tên kia đã cho muội phục dụng loại mê dược nào rồi.”

Diệp Yên hừ nhẹ một tiếng, nàng nói:

“ Người thích ta nhưng ta không thích người, tình cảm là không thể cưỡng cầu, còn về tình cảm của ta dành cho Khúc Hồn đại ca là do ta tình nguyện, huynh ấy cũng không làm gì ta cả.”

Dương Bát Lang nghe vậy thì trong lòng ngực cảm thấy đau nhói, luận gia thế, hắn so với Khúc Hồn kia tốt hơn không biết bao nhiêu lần, luận tướng mạo, được rồi, hắn thừa nhận, hắn tướng mạo xác thực không bằng tên kia, nhưng hắn cũng không kém là bao. Vừa có gia thế lại đẹp trai như hắn vậy mà lại không bằng một tên tiểu bạch kiểm. Điều này khiến cho hắn cam lòng.

Cục tức này hắn nuốt không trôi, Diệp Yên là người hắn yêu không thể động nhưng nơi này còn có ba người khác.

Hắn lúc này chuyển ánh mắt nhìn qua ba người Xuân Đức, Tịnh Vân, Thương Lâm, đánh giá ba người mấy lần thì hắn lạnh lùng hỏi:

“ Ba người các ngươi là người nào? Lại có quan hệ gì với tên kia?”

Xuân Đức vốn đang xem kịch vui, đột nhiên bị người quát hỏi thì vẫn là theo bản năng hắn liền muốn ra tay giết người, có điều lần này hắn phản ứng nhanh, sát tâm vừa hiện liền bị hắn dập tắt, hắn lúc này nở nụ cười trêu tức nhìn Dương Bát kia.

Thương Lâm thì hai tay khoanh trước ngực, cười lạnh nhìn tên kia, về phần Tịnh Vân thì trực tiếp ngó lơ, tên này lúc này vẫn đang bận ăn nốt phần cơm sáng còn lại.

Dương Bát Lang thấy vậy thì sắc mặt thoáng cái âm trầm vô cùng, hắn lạnh lẽo nói:

“ Ta đang hỏi các ngươi đây, các ngươi vẫn là điếc hay giả bộ không nghe thấy.”

Thương Lâm thì hai tay khoanh trước ngực, cười lạnh nhìn Dương Bát nói:

“ Muốn tìm người trút giận sao, có điều ngươi lại là cái thá gì?”

Nghe được Thương Lâm nói như vậy thì Dương Bát trên người khí tức cường đại tản mạn đi ra, một cỗ cỗ hơi thở Bán Bộ Hằng Vương Cảnh hướng phía ba người Xuân Đức ép tới.

“Tiểu tử, ngươi có biết mình tại nói chuyện với người nào? Các ngươi biết Thiên Ma Viện nơi này lại là do ai chưởng quản sao? Các ngươi đắc tội với ta , đối nghịch với ta thì chính ta sẽ khiến cho các ngươi sống không bằng chết.”

Tịnh Vân cùng Thương Lâm đều chỉ có tu vi Tinh Vương Cảnh cửu tầng vừa vị khí thể của Dương Bát Lang ép tới thì sắc mặt trắng bệch, hít thở trong lúc đó vô cùng gian nan. Duy chỉ có Xuân Đức là ngồi trên giường lãnh đạm nhìn Dương Bát , trong mắt Xuân Đức tên kia cũng giống như một con khỉ, giúp hắn mua vui để tăng thêm nhân sinh kích thích mà thôi.

Còn cái thứ tạp nham này hẳn tiện tay bóp liền chết, nếu hắn mà đã chủ đích giết người nào ở cái Thiên Ma Viện thì tên kia chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Có điều đồ chơi đang dùng tốt vì sao lại phải vứt bỏ đây?

“Ha hả”

Xuân Đức vừa nghĩ tới đây thì không khỏi bật cười thành tiếng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1518: Nhân Sinh Lạc Thú(1)

Tiếng cười của Xuân Đức vừa vang lên thì sắc mặt Dương Bát Lang liền mạnh biến đổi, ánh mắt hẩn khó tin nhìn Xuân Đức đang ôm bụng mà cười. Hẩn rõ ràng cảm nhận được tu vi của Xuân Đức không bằng hẩn nhưng lại không bị khí thế hẩn chấn nhiếp , cái này là vì sao?

Giữa lúc hẩn đang nghi ngờ thì Xuân Đức lại ngưng cười, ngẩng đầu lên nhìn hẩn nói:

“ Nhân sinh phấn khích là đây sao, lão Huyền cùng lão Hắc nói nhân sinh kích thích là cái này sao? Quả thực khác biệt, đúng là rất mới mẻ, tiến tới đi tiểu tử , tiến lên đây để cho ta nhìn thấy can đảm của người nào?”

Dương Bát Lang nghe Xuân Đức gọi bản thân là tiểu tử thì trong mắt lóe lên hàn quang, hẩn lúc này tiến lên nhưng chỉ vừa tiến lên vài bước thì hẩn liền bị Diệp Yến ngăn lại trước người.

“ Người muốn làm gì, Thiên Ma Viện là không thể đánh nhau, nếu người đánh nhau trong này liền sẽ bị chế tài, nghiêm khắc xử lý, đến lúc đó gia tộc của người cũng sẽ không bảo hộ được người.”

Dương Bát Lang nghe vậy thì nướng mày, sau đó thu hồi khí thế bản thân , có điều ánh mắt hẩn lạnh lẽo nhìn về phía Xuân Đức cách đó không xa nói:

“ Ngại vì quy củ Thiên Ma Viện cùng nể mặt Tiểu Yến, hôm nay trước buông tha các người các người một lần, ta khuyên hai người các người cũng

không cần đi theo Khúc Hồn kia, đi theo Khúc Hồn phế vật này tuyệt đối sẽ không có quả ngon để ăn, nếu như các ngươi tới đầu nhập vào bồn thiếu gia, bồn thiếu gia vẫn là có thể suy tính một chút, ta sẽ thu lưu các ngươi.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười lạnh nói:

“ Yên tâm, chỉ cần không chết người ta sẽ có cách thu xếp, nếu ngươi không ra tay để ta.”

Vừa nói Xuân Đức vừa nâng tay lên, trong tay hắt một đạo huyết quang lóe lên, huyết quang ngưng tụ hóa thành Huyết Kiếm, Huyết Kiếm vừa hiện Xuân Đức liền lẳng không chém xuống.

“ Vèo”

Huyết quang khổng lồ xuất hiện trực tiếp chém thẳng về phía hai người Diệp Yên cùng Dương Bát Lang.

Hai người kia vừa cảm nhận một chút uy năng bên trong huyết quang thì sắc mặt liền trắng bệch.

Nhưng đúng vào lúc này hai âm thanh kinh sợ đồng thời vang lên.

“ Dừng tay.”

Tiếp đó hai bóng đen từ một nơi góc tối gần đó lao ra bên ngoài, đồng thời hướng phía huyết quang xuất thủ , muốn ngăn cản huyết quang.

Xuân Đức vừa nhìn thấy hai người xuất hiện thì liền cảm thấy không thú vị, vốn còn tưởng rằng sẽ là cường giả bậc nào mạnh mẽ, hóa ra cũng chỉ là hai con côn trùng Hằng Vương Cảnh hậu kỳ mà thôi.

Xuân Đức biết một kích này mà hạ xuống thì cả hai tên kia lẫn hai người khác đều phải chết không thể nghi ngờ, đến lúc đó lại có phiền phức rồi.

Khẽ búng tay một cái, huyết quang kinh khùng trong nháy mắt hóa thành đầy trời tinh quang màu đỏ lấp lánh.

Hai người vừa mới xuất hiện nhìn thấy vậy thì cũng lập tức thu tay lại.

Tiếp đó hai người che chắn ở phía trước Diệp Yến cùng Dương Bát Lang, ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm Xuân Đức.

Xuân Đức nhếch môi cười tà:

“ Không thú vị, đánh trẻ già ra mặt, các người còn muốn hay không mặt mũi.”

Thấy hai người kia không nói một lời mà vẫn nhìn chằm chằm mình thì Xuân Đức phẩy phẩy tay nói:

“ Đừng có ở đó nhìn, còn nhìn nữa các người liền không nhìn thấy ngày mai.”

Dương Bát Lang sau một lúc thì mới hồi thần lại, hấn sắc mặt khó coi, có điều lúc này hấn lại làm bộ dạng không quan tâm, nhún nhún vai nói:

“ Chỉ mạnh miệng, ta đứng nơi đây xem người dám làm gì ta, hừ, mặc dù tu vi người có cao hơn ta nhưng đừng quên nơi này là Thiên Ma Viện nếu người dám động thủ thì phải gặp chế tài, hừ hừ, người tốt nhất vẫn là nên tỉnh mộng đi thôi.”

Nghe vậy Xuân Đức cười nói :

“ Vậy sao? Người tự tin như vậy à, vậy thì người cứ đứng ở nơi đó ta nhìn xem nào.”

Vừa nói , Xuân Đức vừa bỏ ra một cái huyết quang, huyết quang kia đi không nhanh không chậm, vừa đủ cho mấy người kia phản ứng, Xuân Đức

không chế huyết quang như vậy dụng ý không cần nói ai cũng biết rồi.

Nhìn thấy huyết quang chém tới, sắc mặt Dương Bát Lang cùng tên trung niên ở trước mặt hắn đồng thời biến sắc, lúc này đây hai người cũng không ai dám đứng lại đón đỡ, tất cả đều nhanh chóng bỏ chạy ra xa xa.

Nhưng rồi điều vi diệu lại xảy ra, huyết quang kinh khủng kia sau khi bắn ra bên ngoài chém lên vách tường thì lại hóa thành vô tận tinh quang màu đỏ nhìn đẹp mắt cực kỳ.

Diệp Yên nhìn thấy vậy thì trong mắt hiện lên mấy ngôi sao nhỏ, nàng không khỏi ước ao nói:

“Cái này thật đẹp à.”

Về phần Dương Bát Lang cùng hộ vệ của hắn thấy vậy thì sắc mặt lúc trắng lúc xanh, Dương Bát Lang căm giận nói:

“Người đùa nghịch chúng ta.”

Nghe vậy thì Xuân Đức khoanh tay trước ngực nhìn hắn cười lạnh nói:

“Ta đùa nghịch các người đấy thì làm sao?”

Dương Bát Lang nghe vậy thì tức nổ phổi, hắn lúc này quát:

“Dương Nhất đi lên giết chết tên này, hắn chỉ là đang hư trương thanh thế mà thôi, không gì phải sợ.”

Tên trung niên kia vừa nghe lệnh của Dương Bát Lang thì liền hướng phía Xuân Đức công tới, có điều lúc này Dương Yên lại quát:

“Diệp Tử ngăn hắn lại.”

Ngay lập tức tên cao thủ Hằng Vương Cảnh bên phía Diệp Gia liền ngăn lại tên cao thủ bên phía Dương Gia.

Dương Bát Lang nhìn thấy Diệp Yến một lần nữa ra tay ngăn cản bản thân thì sắc mặt khó coi, trong lòng hấn thâm nghĩ:

“ Con đàn bà ti tiện, đợi lão tử chiếm đoạt được người liền chơi chết người, hừ, nếu không phải vì cha mẹ người đều là nội môn chấp sự thì ta nhỏ vào, loại nhan sắc như người lão tử vẫy tay liền có một đống đi tới quý liếm.”

Có điều trong lòng tuy nghĩ vậy nhưng hấn lại không nói ra, dù sao hấn cũng không phải người ngu.

Đúng lúc này một âm thanh có phần tức giận vang lên:

“ Các người đang làm gì ở trong nhà của ta?”

Thanh âm vừa dứt, Khúc Hồn một thân áo bào trắng từ bên ngoài bước vào, dáng vẻ ngọc thụ lâm phong, hai gò má trắng nõn, hai đầu lông mày lộ ra khí chất hào hùng, mày kiếm mắt sáng, so với Dương Bát Lang thì đẹp trai hơn nhiều.

Chứng kiến Khúc Hồn xuất hiện, Diệp Yến khuôn mặt hiện lên vẻ đờ ửng, kích động, hai mắt phát sáng mà nhìn Khúc Hồn. Nàng lúc này tay nắm hay góc áo, hơi cúi đầu thẹn thùng e lệ nói: "Khúc Hồn ca ca, người đã về rồi!"

Khúc Hồn nhìn nàng, nhẹ gật đầu mỉm cười, nụ cười hấn ấm áp vô cùng:

“ Tiểu Yến muội khỏe.”

Diệp Yến vừa nghe hắn nói , lại nhìn thấy nụ cười kia thì trái tim không khỏi “bang bang..phanh” đập loạn. Ánh mắt của nàng rơi vào trên mặt của Khúc Hồn, như thế nào cũng không rời đi được, nàng có chút si ngốc mà nhìn.

Dương Bát Lang nhìn thấy cảnh này thì cực kỳ cảm tức, hắn thực nghĩ mãi mà không ra, Khúc Hồn tên ngoại trừ lớn lên có chút anh tuấn, ngoại trừ được cái mã ra thì làm gì có điểm nào hơn được hắn? Chẳng lẽ nữ nhân đều ưa thích mấy tiểu bạch kiêu sao?

Nhưng ngay vào lúc Dương Yến si mê nhìn Khúc Hồn, từ bên ngoài lại bước vào hai nữ tử, một người mặc quần trắng, dáng người ưu nhã, một người khác mặc bộ đồ đen dáng người cao gầy, nhìn một cái liền suy nghĩ miên man.

Thiếu nữ quần trắng đi vào trong nhìn thấy Khúc Hồn thì trên gương mặt xẹt qua một rặng mây màu đỏ, nàng nhoẻn miệng cười duyên nói:

“ Khúc Hồn đại ca, ngươi làm gì mà chạy nhanh vậy à. Làm người ta đuổi theo mệt muốn chết rồi đây.”

Thiếu nữ dáng người cao gầy thì hướng phía Khúc Hồn đá lông nheo. Phong tình vạn chủng. Nàng có phần nhõng nhẽo nói:

“ Đúng vậy đấy, làm gì mà chạy nhanh như vậy, muội cũng không có ăn thịt huynh à, muội chỉ là muốn đưa cho huynh một ít đan dược, có hiệu quả rất mạnh, có thể tăng lên tu vi trên phạm vi lớn.”

Đang si ngốc nhìn Khúc Hồn, Diệp Yến thấy hai nữ tử kia thì sắc mặt liền không khỏi đen lại, hai con hồ ly này lại tới.

Dương Bát Lang ở bên cạnh nhìn thấy lại có hai mỹ nữ cực phẩm tự dâng đến miệng Khúc Hồn tí nữa phát khùng.

Về phần khúc hồn thì đau đầu không thôi, hấn mặc dù thích Diệp Yên nhưng lại không thể từ chối hai nàng kia, các nàng thân phận không đơn giản hấn không thể trêu vào, làm cho hai nàng kia phật lòng thì cuộc đời phía sau hấn thảm rồi.

Riêng Xuân Đức . Vừa nhìn thấy Khúc Hồn xuất hiện theo sau còn có hai nữ nhân thì Xuân Đức liền đi tới bên cạnh Tịnh Vân cùng Thương Lâm vỗ vỗ vai , cười hắc hắc nói:

“ Mọi người cảm thấy vẫn là ở xem hay nên đi ra ngoài tốt hơn đây?”

Tịnh Vân cùng Thương Lâm có nhiều ý tứ hàm xúc mà nhìn cảnh tượng trước mắt này, sau đó lại nhìn qua Khúc Hồn một chút, trong nội tâm không khỏi chặc chặc khen ngợi một tiếng Khúc Hồn xác thực lớn lên rất dễ nhìn, được rất nhiều cô gái yêu thích.

Tình địch của hấn Dương Bát Lang đứng ở bên cạnh bị tức đến phổi cũng muốn nổ, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, chỉ là không có địa phương trút giận, suy nghĩ một chút, ba người bọn họ vẫn là không tham gia cuộc tình tay bốn tay năm này thì tốt hơn, bằng không hội dẫn lửa thiêu thân.

Tịnh Vân cùng Thương Lâm cười nói:

“ Vô Tà huynh, chúng ta vẫn là nên đi ra ngoài à, ở nơi này ta cảm thấy có chuyện chẳng lành sắp diễn ra.”

Nói xong thì ba người liền lách qua những người ở trong phòng, đi ra bên ngoài.

Chứng kiến Xuân Đức, Tịnh Vân, Thương Lâm ba người rời đi, Khúc Hồn gấp gấp nói:

"Các người đợi đã nào...Làm gì mà gấp gáp đâu, ta còn có chuyện muốn nói."

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1519: Nhân Sinh Lạc Thú(2)

[Lưu Ý: Để tránh cho mọi người hoang mang ta xin mạn phép nói một chút về nơi ở hiện tại của nvc.

Nvc hiện tại đang ở Thiên Ma Viện-Diệu Âm Thánh Tông-Niên Hồn Ma Vực thuộc Niệm Ma Giới Vực.

Thiên Ma Viện là nơi tụ tập thiên tài từ các thế lực phía dưới đưa lên, nói trắng ra là nơi dành cho người mới, sau khi kiểm tra thì đi có thể ở lại đây. Thất bại thì ra về, năm năm lại tới.Sau khi môn đồ ở Thiên Ma Viện có đạt tới tu vi nhất định, có được công hiến nhất định thì sẽ được xét duyệt làm đệ tử chính thức của tông môn

Diệu Âm Thánh Tông vốn chỉ thu lưu nữ đệ tử nhưng vì tính đến sự phát triển của tông môn về sau hay vì nguyên nhân gì khác, năm nay thu cả nam lẫn nữ, vì thế mà ở Thiên Ma Viện mới có nhiều nam nữ lộn xộn như vậy.

Mọi người nếu có câu hỏi gì thì có thể nêu ở phần bình luận. Mình sẽ trả lời nhanh nhất có thể. Cảm ơn cả nhà đã ủng hộ.]

- ---o0o---

Nghe được Khúc Hồn gọi thì Xuân Đức, Tịnh Vân, Thương Lâm dừng lại tự tiếu phi tiếu nhìn hần.

Thương Lâm nhếch môi cười đều hỏi:

“ Còn có chuyện gì nữa sao? Hình như nơi đây không quá thích hợp cho ba người chúng ta ở lại à. Ở đây thêm một phút bọn ta đều cảm thấy sống lưng lạnh toát.”

Khúc Hồn nghe vậy thì trong lòng phiền muộn đến cực điểm, ba tên này quả thực không trọng nghĩa, thấy hấn gặp nạn vậy mà đều chạy trước không người ở lại giúp hấn.

Có điều phiền muộn thì phiền muộn nhưng hấn cũng không có cách nào cả, hấn lúc này bất đắc dĩ lấy ra ba khối lệnh bài màu đen đưa cho ba người nói:

“Ta đã giúp các ngươi đi báo danh rồi, các ngươi ngày mai liền có thể đi báo kiến đạo sư của bản thân rồi. Còn đây là thân phận lệnh bài đại biểu thân phận của các ngươi”

Tiếp nhận lệnh bài, Xuân Đức cùng hai người khác đồng thời nhìn về phía Khúc Hồn cười cười, Xuân Đức tiến lên vỗ vai hấn nói:

“ Cảm ơn nhé người huynh đệ tốt, ba người chúng ta ra ngoài một chút tối nay sẽ về, hy vọng tối về sẽ thấy huynh đệ ngươi vẫn còn ở. Hắc hắc.”

Nói xong thì Xuân Đức cùng với hai người khác đều đi ra bên ngoài tiểu viện nơi đây, vốn là muốn đóng cửa lại cho mấy người kia tâm tình với nhau, đáng tiếc cánh cửa bị phá hư mất rồi.

Có điều ba người vừa đi ra bên ngoài thì lại đụng phải một thiếu nữ, thiếu nữ vừa đi tới đây nhìn thấy ba người thì liền hỏi:

“ Mọi người cho ta hỏi một chút. Khúc Hồn đại ca có phải sống ở nơi này không?”

Nhìn thấy lại có một nữ nhân tới nữa thì Xuân Đức khóe miệng nhếch lên, hấn xem ra tên Khúc Hồn kia rất có duyên với nữ nhân à. Nhẹ gật đầu, Xuân Đức cười nói:

“ Đúng vậy, hấn đang ở bên trong, đang cùng với một người bạn cực kỳ thân mật nói chuyện đàm đạo nhân sinh đâu, cô nương nhanh vào trong đi bằng không tí nữa lại không gặp được hấn.”

Thiếu nữ nghe vậy thì “A” lên một tiếng kinh ngạc, nàng hơi cúi đầu nói lời cảm ơn:

“ Cảm ơn.”

Nói xong nàng liền nhanh chân chạy vào vào bên trong. Nhìn thấy thiếu nữ kia chạy vào bên trong thì Xuân Đức cảm khái nhân sinh:

“ Xem ra tên kia thật có vận đào hoa à, thờ dài, ta cũng rất đẹp trai vì sao không ai muốn đây.”

Thương Lâm nghe vậy thì an ủi nói:

“ Nhiều quá cũng tốt, một người là được rồi. Bây giờ chưa có thì sau này có. Cô nương xinh đẹp ở nơi đây rất nhiều.”

Xuân Đức được an ủi thì cảm thấy có chút quái dị, thực tế mà nói thì Xuân Đức người cũng không tới nỗi nào, nhìn cũng được, nếu hấn muốn thì ngay lập tức sẽ có nữ tử chủ động tìm tới, có điều nữ nhân sao? Đối với hấn cũng giống như một loại công cụ mua vui mà thôi, không hơn không kém nhưng đương nhiên là phải loại trừ một số người đặc biệt ra. Còn lại tất cả trong mắt hấn đều không đáng một đồng.

Giữa lúc Xuân Đức đang có suy nghĩ tiêu cực về phụ nữ thì một âm thanh vui mừng xen lẫn hờn giận vang lên:

“ A người đây rồi, rốt cuộc cũng tìm thấy người rồi, người làm ta tìm mệt muốn chết.”

Tiếp đó một bóng người lóe lên sau đó đến trước mặt Xuân Đức, hung hãn một quyền đấm vào ngực hắn. Xuân Đức thấy vậy thì nhướng mày, hắn nâng tay lên nhẹ nhàng đón đỡ một quyền này.

“ Ầm...”

Quyền kinh va chạm phát ra tiếng nổ mạnh, Thương Lâm đang ở bên cạnh Xuân Đức bị thổi văng ra bên ngoài, ngã trên mặt đất.

Xuân Đức nhìn thấy người tới là ai thì nhướng mày hỏi:

“ Nha đầu chết bầm, vừa tới là động tay động là thế nào. Mà người chết đi đâu sao giờ mới thấy mặt.”

Người tới là Nhiễm Quân, cô nàng lúc này cười khì khì nói:

“ Ta phải về nhà trình diện đây mà, bằng không sẽ khiến song thân ta lo lắng, hi hi, mới không thấy ta một đêm mà đã nhớ ta rồi sao. Mà đi theo ta, ta dẫn người đi coi cái này hay lắm.”

Xuân Đức đối với nha đầu đánh đá này cũng không có ưa thích, có điều cũng không chán ghét, nghe nàng nói vậy thì hắn nhướng mày hỏi:

“ Đi đâu.”

Nhiễm Quân lôi kéo hắn vừa đi vừa nói:

“ Cứ đi theo ta biết à, hi hi, hôm qua chưa kịp dẫn người đi, nơi đó vui lắm. Đi nhanh lên bằng không liền không thấy trò vui rồi.”

Thương Lâm vừa từ dưới đất bò dậy nhìn Xuân Đức bị một thiếu nữ xinh đẹp như thiên tiên kéo đi thì không khỏi buồn bực nói:

“ Tên kia vừa mới nói bản thân không ai để ý, vừa nói xong thì liền có một tiểu mỹ nhân tới kéo hẳn đi, người với người đúng là không thể tin tưởng lẫn nhau được.”

Tịnh Vân nghe vậy thì cũng không có đáp lời, ánh mắt hẳn nhìn theo thân ảnh Xuân Đức đã rời xa. Thương Lâm thấy vậy thì hỏi:

“ Làm sao thế?”

Tịnh Vân hơi cau mày nói:

“ Tên kia thực không đơn giản à, hẳn rất mạnh, phi thường mạnh, người này cực kỳ đáng sợ. Mỗi lần ta ở gần hẳn đều cảm nhận được mùi vị huyết tinh chi khí vô cùng nồng đậm.”

Thương Lâm nghe vậy thì kinh ngạc hỏi:

“ Làm gì có chuyện đó, vì sao ta lúc này ở gần hẳn như vậy cũng không cảm thấy gì?”

Tịnh Vân nhìn qua hẳn, ném cho hẳn một cái ánh mắt khinh bỉ nói:

“ Người thì cảm thấy thế nào được, thôi chúng ta đi tìm nơi tu luyện đi. Ài, bây giờ có nhà cũng không thể về.”

Thương Lâm nghe hẳn nói vậy thì cũng thờ dài, tiếp đó hai người cùng nhau rời đi.

.....

Lúc này đây ở bên trong tiểu viện của Khúc Hồn.

Ba người Xuân Đức, Tịnh Vân, Thương Lâm đều đi rồi, nơi này chỉ còn lại có Khúc Hồn một mình đối mặt ba nữ nhân cùng một nam nhân đang ghen ghét lòng lộn, Khúc Hồn quả thực phiền muộn hết sức, hắn mới vừa trở về, phiền toái đã tới rồi.

Nhưng mà phiền muộn của hắn lại tăng thêm gấp đôi khi lại có thêm một người nữ tử khác đi tới. Khúc Hồn hiện tại quả thực chỉ muốn đâm đầu vào gói chết quách cho xong, đào hoa quá khổ thôi sướng gì.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1520: Trí Đạo Đại Năng

Xuân Đức bị Nhiễm Quân lôi kéo hồi lâu thì có chút buồn bực nói:

“Nha đầu, còn xa không, còn xa thì nói ta một câu mang người đi, chứ ta thấy chạy thế này thì năm nào mới tới.”

Nhiễm Quân không nói một lời quay lại đấm Xuân Đức một phát, đồng thời gắt:

“Cấm gọi người ta là nha đầu, người ta lớn rồi không phải nha đầu gì đó. Đáng ghét.”

Xuân Đức bất đắc dĩ đưa tay ra ngăn cản, hần thở dài nói:

“Ừm, ta quên, nên gọi người là đầu đất thì đúng hơn, lớn rồi mà trí thông minh chẳng tăng lên tẹo nào. Không biết làm sao người có thể đạt tới Hằng Vương Cảnh viên mãn, hần cũng không phải người tu luyện ra mà là được người khác quán chú.”

Bị nói là đầu đất, Nhiễm Quân lập tức như phát khùng, nàng xông lại liều mạng với Xuân Đức, có điều nàng đánh sao lại Xuân Đức, sau hai ba chiêu liền bị Xuân Đức đánh cho không đứng dậy được. Xuân Đức ra tay rất ngoan, cũng không biết cái gì là thương hoa tiếc ngọc, hần cứ dè vào điểm yếu của Nhiễm Quân mà đánh.

“Oa oa. Người bắt nạt ta. Người lại dám đánh ta.”--- Bị Xuân Đức đánh cho một trận Nhiễm Quân đau quá mà khóc lên, nàng đây thực sự khóc

cũng không phải giả vờ.

Nhìn Nhiễm Quân đang ngồi trên mặt đất khóc, Xuân Đức lạnh nhạt nói:

“ Không có thực lực thì đừng làm điều ngu xuẩn, ở trong nơi đây không ai làm gì được ngươi nhưng ở bên ngoài thì ngươi liền chết rồi. Thôi đứng lên đi.”

Nhiễm Quân đau tới sắc mặt trắng bệch, nàng nghe vậy thì nín khóc, có điều ánh mắt nàng đáng thương nhìn lên Xuân Đức sau đó mếu mếu nói:

“ Ta đau quá, không đứng dậy được, ngươi đỡ ta được không?”

Xuân Đức nhìn nàng cười khẩy nói:

“ Để ta dạy nha đầu ngươi thêm một điều, ở bên ngoài nếu bị thương thì đừng tin tưởng ai, cũng đừng cho ai động vào bản thân, vì lúc đó thường thường những người kia sẽ đạp cho ngươi một cước, khiến ngươi không bao giờ có thể còn đứng dậy được nữa, vì thế hãy tự đứng dậy đừng trông mong ở người nào.”

.....

Cách nơi Xuân Đức, Nhiễm Quân hai người khá xa, lúc này có hai nữ tử, một già một trẻ đang lặng yên quan sát mọi cử động của hai người Xuân Đức, Nhiễm Quân.

Hai người này tuy tuổi tác chênh lệch nhưng nhan sắc mỗi người đều khiến cho người khác ghen ghét, dù là nữ tử trẻ tuổi hay nữ phụ nhân, hai người đều có dung nhan tuyệt thế. Hơn thế nữa khí tức trên người nữ tử trẻ tuổi tản mạn đi ra vô cùng cường đại, đã là một tên Thiên Vương Cảnh thất trọng. Còn người phụ nhân thì thâm sâu khó lường vô cùng, hiển nhiên là đại cao thủ.

Khi hai nhìn thấy Nhiễm Quân bị Xuân Đức khi dễ, đánh cho khóc ngòi trên mặt đất thì nữ tử trẻ tuổi liền muốn xông lên giáo huấn cho Xuân Đức một trận, có điều nàng vừa tiến lên lại bị một nữ phụ nhân ở bên giữ lại

Nữ tử trẻ tuổi bị giữ lại thì khó hiểu nói:

“ Sư tôn, người để con đi lên giáo huấn tên tiểu tử khốn nạn kia một trận. Dám ăn hiếp Tiểu Quân con nhất định phải để cho hắn đẹp mặt.”

Nữ phụ nhân nghe vậy thì mỉm cười lắc đầu nói:

“ Huệ nhi, chính con như vậy mới làm cho Tiểu Quân sinh hư, Tiểu Quân vốn tuổi còn nhỏ ham chơi, lại được con cùng với Tâm Như bao che, không coi ai ra gì, không chịu tu luyện suốt ngày quậy phá người khác, bây giờ tất cả mọi người đều gọi nha đầu kia là Tiểu Ma Nữ, cũng tới lúc để cho Tiểu Quân nha đầu kia biết cái gì là đau khổ rồi. Như vậy mới khiến nha đầu kia chuyên tâm tu luyện hơn.”

Nữ tử trẻ tuổi nghe vậy thì trong lòng thầm nghĩ “Không phải sư tôn là người bao che nha đầu kia nhiều nhất sao, làm sao giờ lại nếu người hai bọn con rồi.”

Nghĩ thì nghĩ thế nhưng Nhiễm Huệ cũng không có ngốc mà nói ra, nàng lúc này làm bộ lo lắng nói:

“ Nhưng mà sư tôn, chẳng lẽ cứ để tên kia khi dễ Tiểu Quân sao?”

Nữ phụ nhân híp mắt cười nói:

“ Người trong kiếp mệnh ứng với Tiểu Quân làm có thể làm hại Tiểu Quân được, có điều trong kiếp số người này không lâu nữa sẽ rời đi, đến lúc đó không biết nên làm thế nào cho phải.”

Nghe đến kiếp mệnh thì Nhiễm Huệ kinh ngạc vô cùng, nàng nghi hoặc hỏi:

“ Không phải sư tôn lúc trước nói còn chưa thể người ứng kiếp với Tiêu Quân sao? Làm sao lúc này lại tìm đến một người.”

Nhiễm Huệ biết sư tôn nàng là trí đạo đại năng nhưng mà trí đạo đại năng cũng không phải thần thánh đến mức từ những thứ hư vô không có căn cứ mà suy tính đi ra kết quả, mà cần phải có những thứ tương quan mới có thể suy tính đến kết quả.

Nữ phụ nhân trong đôi mắt lóe lên ánh sáng phức tạp nói:

“ Thất tinh liên châu điểm chỉ một hướng, trong minh minh lại dẫn về một người, sư tôn là từ đó mà tìm ra người này tới, nói đúng hơn là thiên đạo chỉ dẫn ta tìm tới người này. Có điều thiên đạo chỉ tới người này nhưng lại che giấu tất cả về hắn. Đối với người này sư tôn cũng rất tò mò về thân phận của hắn.”

Nhiễm Huệ nghe vậy thì nói:

“ Đê đồ nhi sai người điều tra người này, người này không phải là một tên đến từ Trung Vực sao?”

Nữ phụ nhân nghe vậy thì cười khở nói:

“ Không đơn giản như con nghĩ đâu, người này được thiên đạo bao che, đừng nói là người bình thường không điều tra ra cái gì mà đến ngay cả ta cũng không thể dò ra, tất cả những manh mối chúng ta tìm được đều là giả. Thiên đạo đáng sợ, người được thiên đạo chiếu ứng càng thêm đáng sợ, tốt nhất thuận thiên mà làm.”

Nhiệm Huệ nghe vậy thì trong lòng không khỏi cả kinh, người được thiên đạo che giấu lại là cái gì hạng người, có điều nàng không cam lòng nói:

“ Chúng ta bắt hẩn lại sau đó từ từ tra khảo.”

Nữ phụ nhân tiếp tục lắc đầu nói:

“ Con biết vì sao đề là trí đạo đại năng mà đa số những người khác đều đã sắp chết còn ta thì vẫn khỏe mạnh như hiện tại không?”

Lắc lắc đầu, Nhiệm Huệ nói:

“ Đồ nhi không biết.”

Nữ phụ nhân mỉm cười nói:

“ Vì ta thuận thiên mà làm, tuy ta suy tính đi ra nhưng lại không thay đổi nó, vì vậy mới còn sống tới hiện tại, thiên đạo là không thể nghịch, nghịch thiên liền chết.”

Nói xong nữ tử liền quay đầu rời đi, trước khi đi nàng lại nói thêm một câu:

“ Số mệnh không phải dễ thay đổi như vậy, số mệnh một người cũng giống như một đường thẳng dài vô tận, ta bẻ cong ở điểm này thì phía sau nó vẫn là một đường thẳng.”

Nhiệm Huệ nghe vậy thì cái hiểu cái không, có điều nàng vẫn muốn bắt Xuân Đức lại khảo vấn một lần, nàng nhìn Xuân Đức thật sâu một cái, sau đó nhanh chóng đuổi theo sư tôn của mình.

[Chú thích: Ví số mệnh một người như một đường thẳng vì nó đã được định đoạt từ trước. Đời người hữu hạn thì số mệnh cũng sẽ hữu hạn, khi

người kia chết đi sẽ là điểm cuối nhưng do có yếu tố luân hồi trong này, kiếp này nối kiếp khác hình thành nên một đường thẳng nối liền không đứt.

Ví dụ một chút cho dễ hình dung: Ví dụ như cả cuộc đời bạn vốn sống trong nghèo khó. Đột nhiên bạn biết trước tương lai, bạn mua xổ số trúng 300 tỷ khi đó bạn đổi đời, cái này là trái với số mệnh. Làm chệch đi vận mệnh vốn có của chính bạn.

Khi đó thiên đạo sẽ làm đủ mọi cách để cho số mệnh của bạn trở về vị trí vốn có, nó sẽ khiến cho số tiền 300 tỷ kia không thể tới tay bạn, ví như bạn bị ai đó cướp, bị người lừa đảo, tiếp đó bạn sẽ quay về cảnh một nghèo 2 trắng.

Có điều khi này bạn bị một cú sốc tâm lý do bị mất đi quá nhiều tiền, cái này sẽ khiến cho vận mệnh bạn thay đổi, thiên đạo lúc đó sẽ ban cho bạn một căn bệnh khiến cho bạn quên đi nỗi đau kia và lại sống như bình thường, tới cuối cùng dù đã cố gắng thay đổi nhưng bạn vẫn một nghèo hai trắng, có điều vẫn sống vui vẻ cho đến hết kiếp này, còn kiếp sau thì kiếp sau tính.

Cái này là lấy ví dụ cho con đường vận mệnh. Nói thật mình thì hiểu mà lúc diễn giải ra câu chữ khó hiểu quá, đến chính bản thân mình đọc lại còn cảm thấy mơ hồ, cái này chỉ có đọc phật pháp, đọc về số mệnh tuân luôn nhiều thì may ra.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1521: Sinh Tử Chiến Đài

Thời gian lại đi qua thêm một canh giờ nữa, Xuân Đức cùng Nhiễm Quân lúc này đang ở một nơi cực kỳ kích thích, một nơi có thể giết người, giết người không những không bị phạt ngược lại còn có ban thưởng, nơi này chính là “Sinh Tử Chiến Đài”.

Sinh Tử Chiến Đài là một nơi mà Thiên Ma Viện - Diệu Âm Thánh Tông tạo ra để bồi dưỡng người mới, nơi đây được dùng để bồi dưỡng năng lực chiến đấu của người môn đồ mới.

Bình thường nơi đây sẽ tổ chức chiến đấu giữa môn cùng đám tử tù. Đám tử tù này là tù binh mà Diệu Âm Thánh Tông bắt được trong các cuộc xung đột với những thế lực lớn khác ở hai Cao Vực bên cạnh nhưng nhiều vẫn là những kẻ phạm vào luật lệ của Diệu Âm Thánh Tông.

Đã gọi là Sinh Tử Chiến Đài vậy thì hai bên giao tranh chỉ có một bên có thể còn sống. Đương nhiên còn đi kèm theo phần thưởng, đám tử tù thì phần thưởng là tự do, còn đám môn đồ là điểm cống hiến môn phái.

Hình thức chiến đấu cũng rất đa dạng, cá nhân chiến, đoàn chiến, loạn chiến.

Loạn chiến là kích thích nhất, mấy ngàn người vào bên trong một cái khu vực hữu hạn sau đó tiến hành chém giết, ai còn sống đi ra cuối cùng là người chiến thắng. Có điều loại hình thức kích thích này không được nhiều người lựa chọn, dù sao tỉ lệ sống quá thấp 1/mấy ngàn.

- --o0o---

Xuân Đức sau khi nghe xong Nhiệm Quân giải thích luật của trò chơi nơi đây thì cảm thấy kích thích không thôi. Hấn lúc này phi thân nhảy một cái lên chỗ nơi đăng ký.

Chỗ đăng ký có rất nhiều tên đạo sư, tên nào tên nấy mặt lạnh hơn tiền, khi thấy Xuân Đức tiến tới thì một trung niên thanh bào hỏi:

“ Đặt tay lên Kiếm Vi Cầu trước mắt.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền đặt tay lên quả cầu trước mắt, quả cầu kia quang mang lưu chuyển một hồi sau đó hiện lên bảy vạch.

Tên đạo sư kia thấy vậy thì gật đầu nói:

“ Hăng Vương Cảnh thất trọng rất tốt, ngươi chọn hình thức chiến nào?”

Xuân Đức không một chút do dự liền nói:

“ Loạn chiến.”

Hấn vừa nói ra lời này thì không ít người đang đăng ký ở xung quanh gần đó phải quay đầu nhìn lại, đến cả mấy tên đạo sư khác cũng phải nhìn sang.

Thanh bào trung niên kinh ngạc một hồi sau đó gật đầu nói:

“ Rất có can đảm, có điều đã 9 năm rồi nhưng vẫn chưa tới 4 ngàn người đăng ký hình thức này, ngươi tốt nhất vẫn là nên tuyển loại chiến đấu khác đi, khi nào có tổ đội loạn chiến ta sẽ thông báo cho ngươi, đến lúc đó nếu ngươi còn muốn tham gia thì vẫn có thể tham gia.”

Xuân Đức nghe vậy thì có chút buồn bực, hẳn cảm thấy loạn chiến vẫn là hình thức kiểm điểm công hiến nhanh nhất cùng kích thích nhất, hình thức hấp dẫn như vậy mà lại không có mấy người tham gia.

Có chút thất vọng, Xuân Đức nói:

“Chuyển qua đơn chiến, loại hình liên sát.”

Ngay khi Xuân Đức vừa nói xong thì có một giọng nói bất mãn vang lên.

“Uy uy, người không phải nói là tổ đội chiến sao, người quên ta rồi sao?”

Xuân Đức lúc này quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Nhiệm Quân đang bất mãn thì cười nói:

“Ta quên mất còn có người nữa, được rồi, vậy thì tổ đội chiến, hy vọng là người không có chết.”

Xuân Đức quay lại nhìn thanh bào trung niên nói:

“Tổ đội chiến loại hình liên sát.”

Thanh bào trung niên nhìn thấy Nhiệm Quân phía sau Xuân Đức thì nét mặt hẳn liền biến thành trái khổ qua, trong lòng hẳn thì thầm nghĩ “Tiểu tổ tông của tôi người tới xem cuộc vui là được rồi, còn muốn góp đi vào làm gì. Lỡ may mà bị trầy da, tróc thịt một chút, tới lúc đó vị đại nhân kia trách tội xuống không phải mấy người bọn ta liền xong đời.”

Nhìn thấy trung niên kia do dự mãi không nói gì thì Nhiệm Quân có phần tức giận nói:

“Này, người là bị điếc sao?”

Thanh bào trung niên vẻ mặt khổ sáp, có điều hấn lúc này vẫn là đăng ký cho hai người, dù sao luật lệ không thể làm trái có điều hấn sẽ động tay động chân một chút để không xảy ra vấn đề gì với vị tiêu tổ tông này.

Đăng ký rất nhanh, chỉ một lúc liền xong, thanh bào trung niên đưa hai tấm huyết bài cho Xuân Đức cùng Nhiễm Quân nói:

“ Bây giờ hai người có thể tiến vào bên trong Sinh Tử Chiến Đài.”

Tiếp nhận huyết bài hai người liền rời đi. Tiếp đó hai người đi tới một cánh cổng không gian bên trên ghi hai chữ lớn tổ đội chiến.

- --o0o---

Bước vào bên trong cổng không gian, hai người liền xuất hiện trên một cái thảo nguyên mêm mông. Hai người vừa xuất hiện thì âm thanh của “Địa Linh” nơi đây liền vang lên:

“ Hiệp khởi động, chiến đấu với hung thú Vương Cấp.”

[P/S: Địa linh tương tự với khí linh, là linh hồn cai quản một mảnh đất đai nhất định. Vùng đất đai này thường là thế giới linh hồn của các cường giả từ Đế Cấp sau khi tọa hóa để lại. Nó cũng tương tự với thiên đạo bên trong tiểu thế giới vậy, có điều khác biệt một chút chính là địa linh mang theo chấp niệm của nhân trước khi chết.]

Thanh âm vừa hạ xuống thì vô số cột sáng từ trên trời hạ xuống, cột sáng tán đi hơn 300 con hung thú Tinh Vương Cảnh cấp cao xuất hiện. Bọn nó hình thể to lớn, diện mạo dữ tợn, đôi mắt con nào con nấy đều đỏ rực hiện lên sự cuồng bạo cùng khát máu.

Vừa hiện ra thì bọn nó liền gào rống lên:

“ Hông hông hông....”

Tiếp đó bọn nó nhanh chóng lao về phía hai người hai người Xuân Đức cùng Nhiễm Quân. Nhiễm Quân vừa nhìn thấy nhiều như vậy hung thú lao về phía mình thì sắc mặt thoáng cái trắng bệch, theo bản năng nàng lúc này núp phía sau Xuân Đức.

Xuân Đức thấy thế thì một tay túm lấy cổ áo nàng sau đó ném về phía đàn hung thú, đồng thời nói:

“ Núp cái gì mà núp, đi ra chiến đấu đi chứ, có mấy con tiểu quái thôi sợ cái gì.”

“ A a a a. Không muốn à.”--- Nhiễm Quân sợ hãi kêu lên. Tiếp đó nàng ta vậy mà một lần nữa chạy quay lại, bay về phía Xuân Đức, nàng ta dùng đôi mắt đáng thương nhìn hẳn nói:

“ Bọn nó đáng...Đáng sợ...Ta...Ta sợ...”

Xuân Đức thấy vậy thì hết biết nói gì có phải, một tên sắp bước vào Thiên Vương Cảnh lại bị mấy con tiểu thú Tinh Vương Cảnh dọa sợ, bất đắc dĩ hẳn hỏi:

“ Nha đầu ngươi từng giết người bao giờ chưa?”

Nhiễm Quân lắc đầu ngậy ngậy hiển nhiên cô nàng này tuy điêu ngoa đánh đá, hay ra tay đánh người nhưng lại chưa bao giờ giết cái gì cả nên khi đối diện với đàn hung thú mới bị sát khí của đám kia dọa sợ.

Nghĩ tới điều gì, Xuân Đức lúc này đột nhiên mỉm cười nói:

“ Nếu chưa từng thì hôm nay bắt đầu, để ta giết ngươi có thêm lòng can đảm.”

Vừa nói, Song Nguyệt Ma Đòng trong mắt Xuân Đức liền hiện lên, từ trong hai mắt hấn bắn ra hai luồng ánh sáng huyết sắc, cùng lúc này trong mắt của Nhiễm Quân hiện lên hai bông huyết liên, vẻ mặt sợ hãi của nàng thoáng cái biến mất.

Xuân Đức thấy vậy thì mỉm cười nói:

“ Đã không còn cảm thấy sợ nữa phải không?”

Nhiễm Quân gật gật đầu nói:

“ Ừ, đã không thấy sợ. Đám kia để ta giết cho.”

Vừa nói xong thì cả người nàng liền biến mất, tiếp đó...

“ Âm âm âm...”

Thân ảnh của Nhiễm Quân liên tục chớp động trước mặt đám hung thú, sau đó một quyền nện xuống, quyền kinh khủng bổ trực tiếp đánh cho đám hung thú hình thể to lớn nổ tung.

300 con hung thú Tinh Vương Cảnh cao giai chỉ trong mấy cái hô hấp liền bị Nhiễm Quân tàn sát tất cả.

Xuân Đức ở nơi xa thấy thế thì cười nói:

“ Phải thế chứ.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1522: Máu Nhuộm Thảo Nguyên

[Giải đáp thắc mắc cho việc Cao Vực làm sao nhiều cao thủ như vậy: “Cao Vực” có diện tích cực lớn, thiên thời, địa lợi, nhân hòa, là một mảnh phúc địa rộng lớn thích hợp cho vạn vật phát triển, sinh linh sống nơi đây tu luyện tiến cấp cực nhanh, đồng thời nó thống trị vô số “Trung Vực” thường thì từ 100 cho đến 150 những “Trung Vực” kia lại cai quản vô số “Hạ Vực” số lượng thường là 50- 100.

Trong một cái “Hạ Vực” lại có vô số “Châu”. Số lượng ít nhất cũng là vài trăm cái. Mỗi một “Châu” ví dụ như Triều Tịch Châu là một châu nghèo nàn nhỏ bé nhất cũng có 1 cái siêu cấp thế lực, cùng vô số thế lực cỡ trung phụ thuộc.

Thế lực cỡ trung ở một “Châu” nghèo nàn nhất như Triều Tịch Châu, cũng có số lượng vài tỷ nhân khẩu, giống như cái phân chi long tộc mà Xuân Đức từng tiêu diệt.

Nước hương chỗ thấp mà chảy, người hương chỗ cao mà đi. Cao thủ từ Tinh Vương Cảnh trở lên từ các Hạ Vực, Trung Vực đều đổ dồn lên Cao Vực, vì vậy nơi đây số lượng cường giả cực kỳ nhiều, nhiều không khác gì phàm nhân cả. Đây là lý giải vì sao Tinh Vương Cảnh ở Cao Vực nó không đáng tiền như vậy. Cũng là lý giải vì sao mấy thế lực cự đầu nơi đây lại khùng khiếp tới nỗi Xuân Đức cũng ngại trêu chọc.]

- --o0o---

Ba trăm đầu Tinh Vương Cảnh hung thú vừa chết, hiệp khởi động cũng kết thúc, ngay sau đó “Địa Linh” lại tuyên bố.

“Khởi động kết thúc, chiến đấu chính thức chuẩn bị bắt đầu. Người tham gia tổ đội chiến lựa chọn hình thức liên sát, nếu có thể liên sát 3 lượt địch nhân có thể tùy thời dừng chiến đấu, còn nếu không thể liên sát đủ 3 lượt địch nhân thì phải tiếp tục cho đến khi song phương có một bên bị diệt toàn bộ.”

“Bắt đầu”

Thanh âm vừa dứt ngay lập tức liền có đại lượng ánh sáng truyền tống hiện ra trên thảo nguyên, tiếp đó gần 100 tên tu la nhất tộc Hằng Vương Cảnh nhị trọng cùng tam trọng xuất hiện.

Đám tu la tộc này cũng giống đám hung thú, cực kỳ điên cuồng cùng khát máu, vừa hiện ra liền đã hướng phía Nhiễm Quân gần nhất mà lão qua chém giết.

“Giết giết giết...”

“Máu..Ta muốn uống máu.. Giết...”

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì nhếch môi cười nói:

“Rất hay, hình thức chiến đấu này ta thích, sau này cũng nên xây dựng cho Ác Ma Điện một cái sinh tử chiến đài dạng này.”

Ngay lúc hắn đang cười thì có bảy tám tên tu la là tộc bay qua bên này, giết tới trước mặt hắn. Xuân Đức trực tiếp một vỗ đập ra.

“Ầm...”

Không khí một trận nổ vang, bảy tám tên tu la tộc đang bay đến bây này liền bị hấn một võ đập thành thịt vụn bay đầy trời.

“ Đám này quá yếu, không thú vị, nên đổi cái đủ thủ tới để tiêu khiển.”

Xuân Đức nâng tay lên khẽ nắm lại một cái, ngay lập tức vô số tiếng hét thảm cùng tiếng thi thể nổ tung vang lên.

“A a a a ...”

“ Âm âm âm...”

Đám tu la tộc đang vây công Nhiễm Quân trong nháy mắt hóa thành mưa máu, nhuộm đỏ cả thảo nguyên.

Sau khi giết xong 100 tên tu la tộc kia thì âm thanh “Địa Linh” cũng đồng thời vang lên:

“ Liên sát 1 lần, hiệp ba ngay lập tức bắt đầu mời người tham gia khiêu chiến chuẩn bị sẵn sàng, đợt thứ 2 gồm 100 tên Hằng Vương Cảnh trung kỳ một tộc.”

Tiếp đó, ở vị trí lúc trước lại hiện ra 100 tên một ma.

Xuân Đức thấy vậy thì hơi nhượng mảy, hấn thầm nghĩ:

“ Thôi thì cứ giết tạm vậy, kiếm một ít công hiến môn phái. Có điều cũng không nên biểu hiện ra thực lực quá kinh khủng, bằng không sẽ đưa tới nhiều người chú ý.”

Nghĩ như vậy nên Xuân Đức lúc này cũng không có bóp chết tất cả đám một ma kia một lần mà xông lên cận chiến với đám kia.

“ Âm âm âm...”

Một quyền một con, không một tên nào có thể ở dưới một quyền của hắn mà còn nguyên vẹn, tất cả đều bị một quyền của hắn nổ nát.

Xuân Đức lúc này cảm thấy bản thân giống như đang chơi trò chơi đập dưa hấu vậy. Mới đầu chơi còn vui nhưng ngay sau đó Xuân Đức liền cảm thấy chán.

Hắn nhìn qua Nhiễm Quân hỏi:

“Nha đầu, ngươi có muốn hay không đổi cái đối thủ lợi hại hơn, chứ đám này không bỏ ta nhét kẽ răng.”

Nhiễm Quân có lẽ vì ngày thường lười tu luyện nên mặc dù có tu vi rất cao nhưng thể lực của nàng lại không đủ, mới chiến đấu một lúc đã hô hấp dồn dập, sắc mặt thì đỏ hồng. Có điều lúc này nàng vẫn hăng say chém giết. Có điều khi nàng vừa nghe Xuân Đức muốn đổi cái đối thủ thì nói:

“Đám mộc ma này rất khó giải quyết, bọn nó có thể sống lại nữa đấy, lo mà giải quyết xong bọn nó đi rồi lại tính sau.”

Nhiễm Quân lúc này đang bị ảnh hưởng bởi “Huyết Liên Hồn Sát” nên tính cách đại biến, lúc ăn nói cũng khác xa ngày thường. Trong giọng nói của nàng mang theo tà tính dày đặc.

Xuân Đức nghe nói đám mộc ma này còn có thể tái sinh thì nổi lên hứng thú, hắn lúc này mới chú ý đến thị đang ở trên mặt đất, đám thịt nát kia vậy mà lúc này đang tụ lại với nhau dần dần hình thành nên cái gì đó. Có điều nhìn thấy tốc độ tái sinh này thì hắn có chút thất vọng.

Hắn còn tưởng đám này giống bóng ảnh, vừa bị đánh nát xong thì một vài cái hô hấp sau thì liền xuất hiện ở trạng thái hoàn hảo kia, chứ tái sinh kiểu này thì hắn không có thời gian để chờ.

Tay hấn hóa thảo, từ bên trong lòng tay hấn hình thành nên một vòng xoáy, trong nháy mắt vòng xoáy hình thành sinh mệnh trên toàn thảo nguyên này thoảng cái bị rút ra, hóa thành những sợi tơ mỏng màu xanh lục bay vào trong lòng bàn tay hấn.

Vài cái hô hấp sau, toàn bộ thảo nguyên nơi đây ngoại trừ hai người Xuân Đức cùng Nhiễm Quân, tất cả mọi thứ đều bị hủy diệt toàn bộ.

Đám mộc ma bị mất đi sinh cơ cũng nhanh chóng biến thành một đồng gỗ mục sau đó hóa thành tro bụi mà tiêu tán đi.

Nhiễm Quân thấy vậy một màn thì quay qua nhìn hấn nói:

“ Ngươi thực lợi hại à, đợt kế tiếp phải nhờ cậy vào ngươi rồi, ta sắp không xong tới nơi.”

Xuân Đức nhìn nàng gật đầu nói:

“ Ngươi quả thực là một cái vương vếu, chỉ giết dăm ba con tạp ngư liền thở không ra hơi rồi, lùi lại phía sau đi, để ta giải quyết đám kế tiếp cho.”

.....

Lúc này đây ở bên ngoài những người đang quan sát hai người Xuân Đức cùng Nhiễm Quân chiến đấu đều không khỏi há to mồm.

Ở trong những người đang quan chiến cũng có Nhiễm Huệ cùng sư tôn của nàng, không những thế, lần này còn có thêm một người nữa, một cô gái cũng xinh đẹp không kém hai người, người này chính là Tâm Như.

Nhìn tình cảnh chém giết ở bên trong “Tiểu Thiên Thế Giới”, Nhiễm Huệ xoa xoa mắt nói:

“ Đây thật sự là muội muội nhất gan của ta sao, làm sao ta cảm thấy nàng giống người khác vậy. Tên kia rốt cuộc đã thi triển thứ tà thuật gì khiến cho Tiểu Quân thành ra như vậy?”

Sư tôn của Nhiễm Huệ lắc đầu nói:

“ Không phải tà thuật gì cả mà chỉ là tiểu tử kia dùng đồng thuật tiêu trừ toàn bộ cảm giác sợ hãi của Tiểu Quân đi mà thôi. Còn Tiểu Quân vẫn là Tiểu Quân mà không phải ai khác.”

Tâm Như ở bên cạnh nghe vậy thì nói:

“ Đồng thuật người này rất lợi hại, có thể tiêu trừ cảm xúc của người khác nhưng lại không làm ảnh hưởng đến tư duy cùng phán đoán, vẫn duy trì thanh tĩnh trạng thái của người kia. Cái này không phải ai cũng có thể làm được.”

Nhiễm Huệ hình như rất không thích Xuân Đức, nghe được sư tôn cùng sư tỷ của mình khen ngợi Xuân Đức thì nàng liền không vui, nàng lúc này lầm bầm:

“ Đồng thuật mạnh lại có làm được gì, lần kế tiếp sẽ có 10 tên Hằng Vương Cảnh hậu kỳ, nhìn xem hắn lại làm sao đối phó.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1523: Thập Bộ Sát Nhất

Bên trong “Tiểu Thiên Thế Giới”.

Lúc này đây, đợt địch nhân tiếp theo đã xuất hiện, lần này xuất hiện là mười tên yêu tộc, tu vi dao động ở Hằng Vương Cảnh thất trọng đến bát trọng.

Đám này vừa xuất hiện cũng không có điên cuồng giống mấy đám lần trước, vừa xuất hiện liền đã nhào lên tiến công. Lần này, đám này xuất hiện thì đứng nguyên ở nơi đó, ánh mắt sắc bén đánh giá Xuân Đức cùng Nhiễm Quân.

Sau khi đánh giá một hồi lâu thì một người trong số đó liền hướng phía Xuân Đức cười lên dữ tợn rồi nói:

“ Một người thất trọng tu vi, một người cửu trọng tu vi có điều các người đều đã kiệt sức. Xem ra hôm nay hai người các người sẽ phải nằm lại nơi này rồi. Khặc khặc.”

Xuân Đức nhìn tên vừa mới lên tiếng nói:

“ Mười người các người ăn chắc hai người chúng ta rồi sao? Các người binh khí không có, phù lục không có, đan dược không có thì lấy gì đánh với chúng ta. Ta lại muốn nhìn xem các người thân thể cứng hay kiếm của ta cứng.”

Vừa nói xong thì trong tay Xuân Đức lóe lên một thành kiếm, tiếp hấn liền biến mất, một cái hô hấp sau liền xuất hiện trước mắt mười người sau đó hung hăng bổ xuống một kiếm.

Một kiếm này chẳng huyền diệu gì, trên cơ bản chính là chém thẳng xuống mà thôi.

Có điều chỉ một kiếm đơn giản như vậy liền khiến cho mười tên Hằng Vương Cảnh hậu kỳ ở đôi diện với Xuân Đức sắc mặt trắng bệch.

Nhưng ngay sau đó đám kia đều làm ra phản ứng, chín người khác đồng thời dốc toàn lực công kích Xuân Đức nơi yếu hại, về mặt tên nào tên nấy đều là dữ tợn dị thường, một đám nhe răng cười, duy chỉ một một người bị Xuân Đức nhắm tới là sắc mặt tái nhợt.

Mười người ở đây nhìn như đoàn kết như trên thực tế chỉ là tình thế đưa đẩy mà mới đứng cùng một chỗ, nếu hy sinh tính mạng người khác mà đổi về tự do của bản thân thì bọn hấn sẵn sàng làm.

Vì thế sau khi nhìn thấy Xuân Đức nhắm tới một người thì những người khác toàn bộ đều công kích hấn, không mảy may quan tâm đến sống chết tên còn lại.

“Phúc...”

Tên bị Xuân Đức chọn làm mục tiêu không có bất ngờ gì bị hấn chém làm đôi, tử vong đương tràng.

Chính người khác thấy hấn không có tránh né mà cố tình giết chết tên vừa rồi thì sắc mặt ai nấy đều lộ ra vui mừng, một tên trong đó gầm lên.

“ Tạt chúng chết đi.”

Nhưng người khác cũng đồng thời gầm lên:

“ Đi chết đi tiêu tạt chúng.”

“ Âm âm âm...”

Chín đạo công kích toàn bộ đánh lên thân thể của Xuân Đức phát ra tiếng động “ âm âm” có điều cảnh tượng Xuân Đức bị đánh cho phần thân toái cốt không có diễn ra.

Chín người kia một quyền toàn lực lên thân thể của Xuân Đức ngoại trừ khiến cho hấn Huyét Sắc Phi Phong phía sau lưng hấn tung bay thì không hề mảy may thương tổn được hấn. Tất cả lực lượng truyền vào bên trong thân thể Xuân Đức đều quý dị biến mất, giống như trâu đất xuống biển vậy.

Chín người kia thấy vậy thì tròn mắt trợn tí nữa rớt ra bên ngoài.

“ Không vui chút nào.”

Xuân Đức lãnh đạm nói sau đó xoay kiếm vài chục vòng.

“ Phúc phúc phúc...”

Chín người kia làm gì có khả năng phản kháng, trong nháy mắt liền bị chém giết, thân thể của bọn hấn bị cắt ra thành vô số lát thịt rơi lả tả trên mặt đất.

Mười người vừa chết, âm thanh của “Địa Linh” lại vang lên:

“ Liên sát 3 lần được thưởng thêm 1 thành. Có thể lựa chọn rời đi hoặc tiếp tục khiêu chiến.”

Xuân Đức nghe vậy thì nhìn qua Nhiễm Quân hỏi:

“ Nha đầu, khiêu chiến dạng này địch nhân cao nhất là tu vị gì?”

Nhiệm Quân đang ở phía sau khôi phục nghe vậy thì nói:

“ Cao nhất chỉ là Thiên Vương Tiên Cảnh sơ kỳ mà thôi.”

Xuân Đức nghe vậy thì liền hướng đi linh nói:

“ Tiếp tục tiến hành khiêu chiến.”

Hắn vừa đồng ý. Ngay sau đó, tại vị trí lúc trước liền xuất hiện thêm 10 tên Hằng Vương Cảnh cửu trọng.

Lần này Xuân Đức cũng chẳng muốn nhiều lời nữa, đám kia vừa xuất hiện thì hắn liền tiêu diệt trong chớp mắt. Hoàn thành liên sát 4 lần.

Có điều hắn cũng không dừng lại mà vẫn tiếp tục khiêu chiến, địch nhân hắn mỗi lúc tu vị một cao hơn.

Từ Hằng Vương Cảnh cửu trọng, sau đó tới Bán Bộ Thiên Vương Cảnh giai đoạn 1, giai đoạn 2, giai đoạn 3. Cuối cùng hắn tiện thể khiêu chiến luôn cả Thiên Vương Cảnh sơ kỳ.

Lúc đầu mình hắn chiến một người, sau đó lại chiến với 2 tên cuối cùng là chiến với 3 tên.

Mỗi tên một kiếm, nhất kiếm phanh thây, chết không một lời chằng chối.

.....

Sau khi Xuân Đức một lần chém giết ba tên Thiên Vương Cảnh thì “ Địa Linh” liền tuyên bố.

“ Hoàn thành thử thách khiêu chiến, đánh giá hoàn mỹ, phần thưởng ma thạch cực phẩm năm ngàn khối. Cố gắng môn phái tăng thêm mười ngàn điểm, tấn thăng vì hạch tâm đệ tử trực thuộc chiến đường. ”

- --o0o---

Ở bên ngoài.

Nghe được lời của “Địa Linh” nói thì tất cả mọi người đều yên tĩnh như chết. Lúc này đây tất cả đều chỉ nghe được tiếng hít thở dồn dập.

Sau một hồi lâu mà hiện trường vẫn cứ yên tĩnh như vậy không ai nói lời nào.

Mãi tới khi Xuân Đức cũng Nhiệm Quân đi ra ngoài thì mọi người mới phản ứng lại được đây.

Hai người đi ra thì liền có một thiếu nữ bạch y xuất hiện trước mặt hai người, người này vừa xuất hiện thì Nhiệm Quân liền vui vẻ kêu lên:

“ Sư tỷ.”

Sau khi kêu lên một tiếng thì nàng liền nhảy tới ôm lấy nữ tử bạch y.

Nữ tử kia thấy vậy thì mỉm cười, hai tay ôm lấy Nhiệm Quân, sau đó nàng ánh mắt hướng Xuân Đức cười nói:

“ Vị tiểu sư đệ này có thể đi theo sư tỷ một chuyến được không?”

Xuân Đức nghe vậy thì hơi nhướng mày lên, có điều hấn vẫn là gật gật đầu. Hấn biết lúc trước vì vui quá đã giờ rắc rối tới rồi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1524: Tịnh Hà Thần Vương

Tiếp đó Xuân Đức đi theo hai người Tâm Như cùng Nhiệm Quân đi tới một cánh rừng, cánh rừng này nằm trong phạm vi của Thiên Ma Viện, có điều cánh rừng này rất khác so với những cánh rừng mà hắn từng gặp qua.

Trong rừng cây cối xanh um không phải cái màu đen xỉ như bình thường, chim chóc hót vang, đám ma thú nhỏ chạy loạn khắp nơi, sương mù màu trắng tràn ngập cả khu rừng, không khí tươi mát, Xuân Đức hít vào một hơi thật sâu thì cảm thấy thoải mái vô cùng.

Đi trong khu rừng, Xuân Đức đôi khi còn có thể nhìn thấy mấy nữ tử đang tu luyện, bọn họ đã phân đều ngồi trên một tảng đá hay một cành cây nào đó mà tiến thành hấp thu thiên địa ma khí.

Đi theo hai người Nhiệm Quân cùng Tâm Như, ba người đi tới một cái căn nhà đơn sơ, căn nhà này là từ vô số dây leo kết lại mà thành, nhìn khá đẹp mắt, ở phía trước căn nhà còn có hai nữ tử cầm trường kiếm đứng canh giữ.

Hai nữ tử kia sau khi nhìn thấy Tâm Như cùng Nhiệm Quân thì đồng thời kêu lên:

“Đại sư tử, tam sư tử.”

Tâm Như nhìn hai người gật gật đầu xem như chào hỏi, về phần Nhiệm Quân thì tiến lên nói chuyện với hai người kia dăm ba câu, cũng không biết

Nhiễm Quân nói cái gì mà khiến cho hai nữ tử kia sắc mặt thoảng cái đỏ hồng cả lên.

Ngay khi Nhiễm Quân đang trêu chọc hai cô nàng gác cổng thì bị Tâm Như kéo đi, Nhiễm Quân không thể làm gì khác hơn là phải đi theo Tâm Như, có điều lúc này nàng quay lại nhìn Xuân Đức cười ám muội.

Xuân Đức nhìn thấy cái nụ cười gian của nha đầu kia thì liền biết lại có phiền phức sắp tới rồi.

Quả nhiên, hắn vừa định đi vào bên trong thì liền gặp hai nữ kiếm ma kia ngăn cản.

“ Thân phận lệnh bài của ngươi đâu.”

Xuân Đức biết hai người này hắn là bị nha đầu kia sai khiến muốn làm khó bản thân, có điều hắn cũng không mấy để ý, lấy ra thân phận lệnh bài hắn ném cho hai người nhìn. Hai người kia nhìn một chút liền trả lại cho hắn.

Nhận lại lệnh bài Xuân Đức liền bước vào bên trong nhưng lúc này hai nữ tử kia lại ngăn cản:

“ Khoan đã, người còn chưa thể đi vào.”

Xuân Đức cười tà, đột nhiên từ trên người hắn tản mạn ra hơi thở chết chóc, hơi thở chết chóc này vừa ra liền bị hắn thu lại, có điều cũng trong một cái sát na kia hơi thở tử vong vừa hiện liền dọa cho hai nữ kiếm ma lui qua hai bên, không dám nói cái gì nữa, không những không dám nói mà đến cả việc nhìn Xuân Đức cũng không dám nhìn.

Thấy hai nàng ngoan như vậy thì hắn cũng không làm khó các nàng, lúc này bình thân đi qua hai nàng tiến vào bên trong.

Đi ở phía trước Tâm Như thời khắc quan sát nhất cử nhất động của Xuân Đức, tại cái thời khắc hần vừa tản mạn ra hơi thở chết chóc thì Tâm Như cũng cảm nhận được, vì cảm nhận được mà trong lòng nàng cũng run lên, nàng không biết Xuân Đức đã từng giết bao nhiêu sinh linh mà lại tích tụ khí tức tử vong kinh khủng như vậy.

Trong lòng nàng thầm nghĩ “Xem ra sư tôn nói không sai, người này hần là từ trong thi sơn huyết hải rèn luyện mà đi ra ngoài. Cũng không phải cái loại ở trong nhà vô dụng công tử.”

Có điều Tâm Như nàng không biết, thực tế thì hơi thở chết chóc vừa rồi là của Long Sát chứ không phải Xuân Đức. Nếu là Xuân Đức một khi thả ra hơi thở chết chóc thì lấy tu vi như hai kiếm ma ở trước cửa kia thì trong nháy mắt hội điên loạn chứ không phải chỉ có một chút sợ hãi như vậy.

Những vào đúng lúc này Xuân Đức lại gặp người quen, mấy người này đang tu tập ở bên trong một cái nhân nhỏ ở mặt khác của căn nhà, hóa ra mấy người kia chính là đám người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm, trong đó còn có cả tên Dương Bát Lang, Diệp Yến gì đó nữa.

Xuân Đức nhìn thấy mấy người kia, thì mấy người kia cũng nhìn thấy hần, Xuân Đức đang định đi qua chào hỏi nói chuyện dăm ba câu thì Tâm Như đi ở phía trước lại cười nói:

“Tiểu sư đệ ngươi vẫn là trước tiên đi gặp một người những người bạn kia một chốc nữa ngươi sẽ gặp lại thôi.”

Lúc này Nhiễm Quân mặt mang vẻ tươi cười, chạy tới lôi kéo hần nói:

“Nhanh, nhanh đi vào trong, ta giới thiệu sư tôn của ta cho ngươi làm quen. Sư tôn của ta rất xinh đẹp hơn nữa còn rất ôn nhu, người còn rất thương ta nữa.”

Tâm Như cùng Xuân Đức nghe nàng nói ra lời này thì khóe miệng co giết nhẹ nhẹ, bọn họ làm sao cảm thấy nha đầu này đối với sư phụ của nàng giống như là bạn bè hơn là sư đồ. Tự dưng trong lòng hai người dâng lên một loại quái dị cảm giác.

Tiếp đó Xuân Đức bị Nhiễm Quân lôi kéo đi vào bên trong căn nhà nhỏ ở phía trước. Có điều Xuân Đức vừa đi vào bên trong thì phát hiện, cái này cũng không phải căn nhà nhỏ bình thường như vậy mà bên trong này có không gian trận đạo khiến cho cả căn nhà hình thành mấy không gian cực lớn, tách biệt với nhau. Những điều đặc biệt bọn nó vừa là trận đạo không gian lại kiêm luôn tụ linh trận pháp. Căn nhà nhỏ có bốn mặt nhìn như thông nhau trên thực tế lại là bốn không gian tách biệt, vô cùng độc đáo.

Xuân Đức thấy thế thì trong lòng không khỏi cảm khái “Cái lạ trên đời không thiếu, càng đi nhiều càng nhìn thấy nhiều thứ khó tin.”

---o0o---

Ở một mặt khác của căn nhà, đám người Thương Lâm, Khúc Hồn, Tinh Vân nhìn thấy Xuân Đức thì khá kinh ngạc. Nhưng bọn họ chỉ là kinh ngạc mà thôi, còn mấy người như Diệp Yến cùng Dương Bát Lang thì sắc mặt đại biến.

Bọn họ tuy không biết Tâm Như nhưng lại nhận ra Nhiễm Quân. Ở Tây Viện này không mấy ai không biết Tiểu Ma Nữ.

Thương Lâm huých huých Khúc Hồn nói:

“ Tên kia đi đâu vậy, không phải bá sư ở bên này sao.”

Khúc Hồn nhún vai nói:

“ Ta nào biết được. Mà thôi đi vào bên trong đi, tí nữa gặp lại tên kia hỏi chút liền biết. Mà có khi đi vào bên trong liền gặp cũng nên, tới lúc đó lại hỏi một chút.”

Mấy người khác nghe vậy thì cảm thấy có lý đều gật gù đầu, tiếp đó bọn họ đi vào bên trong, vừa đi vào đến bên trong thì bọn họ liền bị cảnh tượng ở trong này làm cho kinh ngạc đến ngây ra một lúc.

Ngay lúc bọn họ đang ngây người thì một âm thanh có phần xem thường vang lên:

“ Đám các người từ đâu tới?”

Đám người Khúc Hồn , Tịnh Vân, Thương Lâm nghe được thanh âm này thì nhìn lại, người vừa lên tiếng là một thanh niên vận trường bào màu vàng, bộ dạng mắt cao hơn đầu, nhìn rất muốn ăn đòn.

Khúc Hồn nhướn mày nói: “ Trung Vực Đông Lâm, làm sao? Ngươi có ý kiến gì?”

Tên thanh niên kia vừa nghe vậy thì vẻ cao ngạo liền thu hồi mà thay vào đó là sự kinh ngạc, hấn nhìn ba người nói:

“ Trung Vực Đông Lâm, một cái tiểu địa phương mà thôi, nếu ba người các người đồng ý gia nhập Tào Gia , ta Tào Diễm sẽ đảm bảo cho các ngươi, chỉ cần gia nhập Tào Gia tài nguyên tu luyện cũng không cần phải lo, sau này có đi làm nhiệm vụ cưỡng chế trong tông môn cũng sẽ có người giúp.”

Tào Diễm cái này cũng không có ẩn ý gì cả mà trực tiếp mời chào, đồng thời đưa ra cái giá. Hấn vốn tưởng ba người Khúc Hồn cũng là người của Cao Vực nên lúc đầu mới có cái thái độ kia nhưng nếu là người Trung Vực thì lại có giá trị mời chào.

Ba người Khúc Hôn, Tịnh Vân, Thương Lâm nghe vậy thì hơi nhú mày, có điều ba người là hạng gì thông minh làm sao không biết bên trong Thiên Ma Viện này cạnh tranh kịch liệt, nếu như bọn họ đứng trung lập thì sẽ không sao, còn gia nhập một cái thế lực nào đó thì liền có phiền phức lớn rồi. Vì vậy lúc này ba người đều uyển chuyển từ chối.

“ Việc này để chúng ta từ từ cân nhắc.”

Tào Diễm nghe được câu trả lời này cũng không quá vừa lòng nhưng mặt ngoài hẳn vẫn là cười nói:

“ Đã vậy ta chờ tin tốt lành đến từ ba vị.”

Ngay lúc mọi người đang nói chuyện thì bất ngờ nơi đây xuất hiện một người, một mỹ nữ tuyệt sắc, ánh mắt của nàng đảo qua tất cả mọi người sau đó nói:

“ Mọi người tốt, ta bây giờ là đạo sư của mọi người, mọi người có thể gọi ta là Tịnh Hà Thần Vương, từ giờ ta sẽ phụ trách dạy dỗ chỉ bảo mọi người tu luyện. Bây giờ mọi người đi theo ta sang phòng luyện công.”

Nói xong nàng liền quay người rời đi những người khác lúc này đều nhao nhao như vịt chạy theo phía sau, một đám ánh mắt hiện lên sự si mê cùng kính diễm.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1525: Vô Đề

[Lưu ý: Diệu Âm Thánh Tông có tên gọi khác là Diệu Linh Thánh Tông, từ nay về sau sẽ gọi là Diệu Linh Thánh Tông, thực tế việc thay đổi này là do tác cứ viết Diệu Âm thành Diệu Linh hoài nên quyết định thay đổi luôn.]

---o0o---

Đi ở phía sau Thương Lâm truyền âm cho Khúc Hồn cùng Tịnh Vân nói:

“ Ta nghe nói ở Diệu Linh Thánh Tông(tên gọi khác của Diệu Âm Thánh Tông) tất cả đều là mỹ nữ, quả thực nghe đồn không bằng thấy tận mắt, đi đâu cũng gặp mỹ nữ, hôm nay đến cả đạo sư cũng là xinh đẹp như vậy, có đạo sư xinh đẹp như vậy ta nhất định sẽ chăm chỉ đi học.”

Khúc Hồn cùng Tịnh Vân nghe vậy thì không nói ném cho tên này một cái ánh mắt khinh bỉ, có điều ngay sau đó hai người lại cười “hắc hắc” bộ dạng cực kỳ đê tiện.

Nhưng ngay khi bọn họ đang cười thì liền cảm thấy sống lưng lạnh toát, lúc bọn họ ngẩng đầu lên thì phát hiện không có gì cả, có điều lúc này cả ba người đều trở nên nghiêm túc, không có tiếp tục cợt nhả nữa.

Tiếp đó tất cả mọi người đi theo sự chỉ dẫn của Tịnh Hà Thần Vương tiến đến một căn phòng luyện công cực lớn, sau đó mỗi người tìm vị trí

ngồi xếp bằng cho riêng mình, riêng về phần Tịnh Hà Thần Vương thì nàng ngồi ngay ở vị trí đầu.

Sau khi mọi người đã tìm được vị trí cho bản thân, lúc này Tịnh Hà Thần Vương ánh mắt đảo qua mọi người, ôn nhu nói có điều bên trong sự ôn nhu kia lại mang theo một loại đại đạo chi ý khiến cho người nghe không ai dám xem nhẹ:

“ Trong lớp chúng ta có tất cả 39 người, tất cả đều là thiên...”

Nàng chỉ vừa nói tới đây thì liền có một âm thanh cắt ngang nàng nói chuyện.

“ Đạo sư , lớp chúng ta có 40 người, ta là người mới.”

Thanh m vừa dứt thì từ bên trong bức tường không gian ở phía sau lưng của Tịnh Hà Thần Vương xuất hiện ra một thân ảnh, người này không ai khác chính là Xuân Đức.

Hắn vừa rồi vào trong nói chuyện cùng với “sư tôn” của Nhiệm Quân, hai người trò chuyện với nhau một chút thì trực tiếp đi thẳng vào vấn đề chính, hai người cũng không che giấu gì mà đều nói ra cái bản thân muốn, có điều trước đó đương nhiên không thể thiếu được một phen thăm dò lẫn nhau, cuối cùng sau một phen nói chuyện thì hai người liền hoàn thành giao dịch.

Cũng vì cái giao dịch kia mà Xuân Đức mới xuất hiện nơi đây.

Tịnh Hà Thần Vương nhìn thấy Xuân Đức xuất hiện thì ánh mắt không khỏi lộ ra vẻ kinh dị, nàng biết ở phía bên kia là người nào đang ở lại, vừa nghĩ tới vị đại nhân kia cùng với người này có quan hệ thì thái độ của nàng đối với Xuân Đức tốt lên gấp mấy lần.

Nhẹ gật đầu nàng vẫn ôn nhu nói:

“ Tìm một chỗ ngồi xuống đi. Nếu không thì có thể tới bên cạnh ta.”

Mọi người nghe vậy thì đều kinh ngạc, không rõ Xuân Đức thân phận thế nào mà lại để cho một vị Thần Vương đối với hắn ưu ái như thế.

Xuân Đức nghe vậy thì cũng có đôi chút ngạc nhiên, có điều hắn vẫn là nhẹ lắc đầu nói:

“ Cảm ơn đạo sư, ta ngồi chỗ này được rồi.”

Nói xong hắn liền đi nhanh bước tới bên cạnh đám người Tịnh Vân, Thương Lâm, Khúc Hồn ngồi xuống.

Tịnh Hà Thần Vương nghe vậy thì chỉ mỉm cười không nói gì thêm, đợi lúc Xuân Đức ngồi xuống thì nàng mới tiếp tục nói:

““Trong lớp chúng ta tổng cộng có 40 đệ tử, đều là người mới tới, từng người một đều là thiên tài vạn năm khó, đều có được thiên phú mà mà bao người ước mơ nhưng tại đây ta phải nói rõ một điều, ở chỗ này của ta, mọi người phải tuân thủ quy củ của ta, nếu ai trái lời sẽ bị trừng phạt thích đáng. Trong vòng 1 năm tại Thiên Ma Viên, trong số mọi người nếu có ai lọt vào top 10 thì sẽ có cơ hội được vào Đông Viện, nhớ kỹ danh sách này chỉ được 10 người , nếu mọi người không vào được, vậy xin lỗi, mọi người chỉ có thể ở tại Tây viện thêm một thời gian. Từ đó cơ hội trực tiếp tấn thăng làm nội môn đệ tử cũng giảm đi.”

Nói tới đây nàng ngừng lại một chút, sau đó lại mỉm cười, nàng cười rất tươi , nụ cười của nàng làm kích động trái tim của bao nhiêu tên đệ tử nơi đây.

“ Mọi người đều là thiên tài, chắc có lẽ cũng không muốn thua kém những người khác đâu, bởi vì một khi ở lại phía sau, vậy sẽ từng bước từng bước mà rơi xuống phía dưới, vì thế tất cả mọi người đều phải nỗ lực hết sức mình à.”

Nghe được lời nàng nói, tất cả mọi người phía dưới đều đồng thanh hô:

“ Nhất định sẽ không làm Tịnh Hà đạo sư thất vọng, chúng ta sẽ cố gắng hết sức.”

Nhưng sau khi hô xong thì đám người này lại quay qua nhìn lẫn nhau, tất cả trong mắt đều hiện lên chiến ý hùng hực, bên trong ánh mắt đó đều là sự kiên cường cùng không chịu thua, đôi khi cũng là địch ý.

Có điều biểu hiện bên ngoài là như vậy nhưng trong lòng bọn họ nghĩ cái gì thì có trời mới biết, dù sao người ta thường nói “Muốn hơn người khác một là tự mình vươn lên, hai là đạp người khác xuống, mọi người nói một nhưng thường làm hai”.

Đây là thế giới mà mạnh được, yếu thua, cường giả vi tôn, cường giả vi pháp. Trong vòng 1 năm, chỉ có 10 người có cơ hội được vào Đông viện, nếu không vào được thì phải đợi 1 năm nữa, bọn hắn chắc chắn không thể đợi thêm được.

Trên con đường cường giả, nếu chậm một bước thì họ sẽ bị người khác dẫn lên để tiến về phía trước, nó cũng không phải nơi dành cho những kẻ yếu. Vì thế theo Xuân Đức thấy tất cả những kẻ này đều sẽ chọn phương pháp thứ hai.

Tịnh Hà đạo sư ánh mắt đảo qua 40 người đệ tử, trong 40 người này đệ tử này thì số người của các Trung Vực chiếm hơn phân nửa, còn lại đều là con cháu các thế gia của Diệu Linh Thánh Tông địa vị cực cao.

Có điều tại lớp học này, nàng vẫn có toàn quyền quyết định, cho dù trách phạt học viên khác thì các thế thực kia cũng không làm gì được nàng, dù sao nàng là đạo sư của Thiên Ma Viện hơn nữa còn là một vị Thần Vương, địa vị vốn dĩ đã không thấp, lại được Diệu Linh Thánh Tông bảo hộ. Sau một hồi, ánh mắt của hắn rơi trên người Xuân Đức.

Ở bên trong lớp này, chỉ có Xuân Đức là nàng không dám trêu chọc, nếu để vị đại nhân kia trách phạt xuống thì liền không ai cứu được nàng rồi, có điều nhìn Xuân Đức bộ dạng hiền lành, nhu thuận thì nàng liền an tâm hơn phân nửa, dù sao theo nàng thấy Xuân Đức cũng không phải loại người thích gây sự.

Tịnh Hà đạo sư thu hồi ánh mắt từ trên người Xuân Đức, sau đó lại mỉm cười, nàng chậm rãi nói:

“Mọi người đều là thiên tài, mặc dù mới bước vào lĩnh vực tu luyện đa phần đều là Tinh Vương Cảnh còn chưa bước vào Hạng Vương Cảnh nhưng trong tương lai không xa của mỗi người đều có tiền đồ không thể hạn lượng, Thiên Ma Viện không cấm đấu đá lẫn nhau, nhưng ta hi vọng mọi người tránh những mâu thuẫn không đáng có, lúc ra tay cũng có chừng mực, không nên quá nặng tay, bằng không đó là hủy hoại tiền đồ của bản thân cùng của người khác, mọi người phải suy nghĩ cẩn thận”

Mọi người nghe vậy thì đồng thời lên tiếng nói lời cảm ơn:

“ Cảm ơn đạo sư đã quan tâm nhắc nhở.”

Ngồi bên trong đám người, Xuân Đức nghe thế thì hết ý, một bên thì khuyến khích đấu đá, một bên lại muốn không ai bị làm sao, đám người này cũng quá tham lam rồi chứ, đánh nhau mà không bị làm sao chắc chỉ có nam nữ trên giường đánh nhau thôi.

Thực ra mà nói thì Xuân Đức đối với những lời nói của vị đạo sư xinh đẹp này cũng chẳng mấy quan tâm, chỉ cần hết thời gian giao dịch tài liệu tới tay, hắn liền rời đi , chứ ở nơi này làm cái quỷ gì.

Còn tên nào dám đến chọc hắn thì hắn liền giết, lúc trước ở đây không có ô dù nhưng giờ thì hắn có rồi, chỉ cần giết người kín kín một chút liền không vấn đề, miễn không tàn sát tập thể liền được.

Có điều nghĩ tới còn phải ở nơi này mấy năm thì hắn liền cảm thấy một trận đau răng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1526: Xuân Đức Đi Lên Giới Thiệu

Ngay vào lúc này Tịnh Hà đạo sư lại nói:

“ Trước khi vào nội dung chính, lần lượt từng người tự giới thiệu bản thân, sau đó nêu ra tâm đắc của bản thân trong tu luyện.”

Tiếp đó ánh mắt nàng đảo qua mọi người nơi đây, sau một hồi ánh mắt của nàng dừng trên một thiếu nữ. Thiếu nữ đó mặc áo xanh với dung mạo tuyệt mỹ, làm cho bất cứ ai nhìn vào cũng bị mê hoặc không thôi, nhưng khuôn mặt nàng biểu lộ sự lạnh lùng, tựa như một loại sát khí, làm người ta không dám tới gần. Nàng ngồi một mình một góc, giống như thế giới này không thuộc về nàng vậy.

Tịnh Hà đạo sư chỉ tay phía thiếu nữ kia nói:

“ Bắt đầu từ bạn học này đi.”

Thiếu nữ kia hơi nhíu mi lại một cái nhưng sau đó nàng vẫn đứng dậy, đi lên phía trước, nàng đứng nơi đó như tảng băng vạn năm vậy, mấy tên ở gần chỉ cảm thấy một trận lạnh run. Nàng ánh mắt đảo qua mấy chục người còn lại trong lớp sau đó phun ra vài câu.

“ Ta tên Tiêu Sát Hồn Ngung, các ngươi có thể gọi ta là Ngung Sát, tâm đắc tu luyện ta chính là sát, chỉ có giết chóc càng nhiều thì mới hội nhập nhanh chóng phát triển, còn giống như đám các ngươi mãi mãi chỉ là cặn bã.”

Nói xong thì nàng lại một mình đi xuống phía dưới, cũng không để ý tới ánh mắt của người khác, Tịnh Hà đạo sư thấy vậy thì cười khỏ, nàng cũng biết thiếu nữ này là ai nên cũng không ngạc nhiên.

Lúc này nàng nhìn về phía Xuân Đức nói:

“ Tiếp theo đến bạn học này đi.”

Xuân Đức đang tào lao với ba tên đồng bạn bên cạnh bị điểm danh thì kinh ngạc chỉ bản thân nói:

“ Ta?”

Tịnh Hà đạo sư nhìn cái vẻ mặt kia của Xuân Đức thì tí nữa phì cười, nàng là thấy Xuân Đức đang cùng với mấy người khác nói chuyện có chút tức giận nên mới gọi hắn lên nhưng nhìn thấy cái biểu lộ này của hắn thì chút tức giận kia liền biến mất.

Nàng nhẹ gật đầu mỉm cười nói:

“ Đúng rồi, là em đây.”

Xuân Đức nghe vậy thì bất đắc dĩ vô cùng, có điều hắn vẫn là ngoan ngoãn đi lên, nhưng mà lúc trước hắn cũng không để tâm lắm nên cũng chẳng biết rõ là đang nói về cái gì, hắn chỉ nghe con bé lúc trước đi lên giới thiệu cái tên sau đó thì giết giết gì ấy.

Vì thế , lúc này đây sau khi đi lên, Xuân Đức cũng trước tiên giới thiệu.

“ Xin chào mọi người, ta tên là Thiên Chân Vô Tà, mọi người có thể gọi ta là Vô Tà, lúc trước bạn học kia đang nói về chủ đề sát đạo, ta đối với cái vấn đề này cũng có một chút tâm đắc.”

Xuân Đức suy nghĩ một chút, nhớ lại những gì vô địch trước kia nói, bây giờ nói lại, hẳn lúc này cất cao giọng nói:

“ Đầu tiên chúng ta phải khẳng định một điều, Sát đạo chính là chí cao đại đạo, trong thiên địa này không gì không thể sát, lạc thú lớn nhất trong đời người chính là sát sinh, thiên địa chí cao đại đạo chính là sát đạo. Mọi người thấy ta nói có đúng không ạ.”

Yên tĩnh như chết, không một tiếng động, tất cả mọi người đều là tròn tròn mắt mà nhìn Xuân Đức, đến ngay cả Ngưng Sát cũng là kinh ngạc mở to đôi mắt nhìn Xuân Đức.

Không nhưng mọi người nơi đây mà ở bên cạnh phòng bên, Nhiễm Quân, Nhiễm Huệ, Tâm Như cùng sư tôn của ba nàng nghe vậy cũng đều không biết nói gì.

Tâm Như cười khỏ nói:

“ Tên kia lại phát biểu lung tung rồi.”

Nhiễm Huệ gật đầu nói:

“ Hẳn là đang nói chuyện không có để ý, bị gọi đi lên nên thành ra như vậy, được rồi, nghe xem hẳn nói gì tiếp theo.”

.....

Xuân Đức nhìn thấy mọi người không nói gì mà đều kinh ngạc thì không khỏi cười nói:

“ Nếu mọi người đã có chung quan điểm với ta thì cũng dễ nói. Ha ha. Bây giờ để ta nói ra một chút tâm đắc về từ này.”

“Chúng ta cảm thấy đói bụng muốn có thức ăn thì phải Giết con mồi, chúng ta có địch nhân dù là nam nữ lão ấu thì cũng đều phải Giết để tiêu trừ uy hiếp.

Còn trên đời này không có cái gì đúng hay sai những kẻ được tung hô là anh hùng cũng là do bọn họ Giết được rất nhiều địch nhân, giành được chiến thắng thì gọi là anh hùng, còn kẻ thất bại chính là bị kẻ khác Giết chết mà thôi. Muốn không có địch nhân chỉ cần giết tất cả bọn chúng đi là được, nếu có kẻ muốn làm hại người bên cạnh ta chỉ cần giết sạch là được, vì tránh cho oan oan tương báo nhất định phải nhỏ cỏ tận gốc, giết không còn người nào, dù là nam nữ già trẻ tất cả đều giết sạch. Quang minh chính đại giết không được thì dùng thủ đoạn ám sát, miễn sao có thể giết chết địch nhân.”

Nói đến đây thì hắn có chút cảm khái, sau đó lại ngâm một vài câu thơ chẳng giống ai.

“ Ba trăm năm phiêu bạt nhân gian.

Hắc ám vô biên không lối về

Xem thấu hồng trần đi vào sát đạo.

Đã nhập ma sao phải quay đầu

Tay nhuộm máu toàn thiên hạ

Hà có gì còn phải rửa đi

Diệt thiên, diệt địa, đồ sạch thương sinh, ta chính là bá chủ.”

“ Ha ha ha ha...”

Nói tới cuối cùng thì Xuân Đức không khỏi bật cười thành tiếng, tiếng cười hấn mang theo sự cuồng ngạo xen lẫn ma tính ngập trời.

Lúc này đây mọi người nhìn Xuân Đức đứng nơi đó nhưng lại hiện lên ảo giác, bọn họ không còn thấy Xuân Đức nữa mà thấy một ma đầu toàn thân là máu tươi, ánh mắt điên cuồng đang ngửa đầu cười lớn, xung quanh hấn xác chết nằm la liệt, máu chảy thành sông, thân chất thành núi. Một loại sợ hãi cùng cực dâng lên trong lòng mỗi người.

Xuân Đức vốn đang cười lớn đột nhiên cảm thấy mình hơi thất thố, hấn lúc này ngừng cười , mà khiêm tốn nói:

“Nói thực ta cũng có nghiên cứu nhưng cũng không quá chuyên sâu, đây chỉ là một chút tâm đắc nếu mọi người thấy hay thì cho ta một tràng vỗ tay nào.”

Tiếp tục yên tĩnh như chết, không một ai lên tiếng, không một ai nói chuyện, tất cả đều cứ như vậy mà nhìn Xuân Đức.

Bị nhiều người cứ như vậy nhìn chằm chằm thì Xuân Đức có chút không tự nhiên nói:

“ Ha ha. Ta có nói sai gì sao, nếu có xin mọi người bổ sung thêm, thôi ta xin phép quay về lại chỗ ngồi.”

Nói xong thì hấn liền đi về chỗ ngồi nhưng lúc hấn đi xuống tất cả mọi người đều không tự chủ được mà cách hấn xa xa, ngồi ở bên cạnh hấn lúc này chỉ còn mình Tịnh Vân.

Tất cả mọi người đều rời xa hấn duy chỉ có một người lại tiến đến bên cạnh hấn, chính là nữ tử tên Ngung Sát kia, nàng tiến tới trước mặt hấn nói:

“ Ta rất thích ngươi, ta muốn cùng với ngươi làm bằng hữu, ngươi đồng ý không?”

Xuân Đức hít hít, cảm nhận mùi vị huyết tinh quen thuộc bên trên thân thể nữ tử này thì không khỏi nhếch môi cười nói:

“ Không thành vấn đề, ngồi đi.”

Ngung Sát nghe vậy cũng không ngại ngần gì mà ngồi ngay bên cạnh Xuân Đức.

Mọi người thấy vậy một màn thì đầu tiên không phải nghĩ tới cái gì trai tài gái sắc mà là một câu “Vật hợp theo loài”.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1527: Chiến Đường Người Tới

Tịnh Hà đạo sư sau khi nghe xong hai người Ngung Sát cùng Xuân Đức giới thiệu thì hết ý, lúc này nàng cảm thấy không nên bày vẽ ra cái gì làm quen cả.

“ Khụ khụ.” Lúc này nàng khẽ ho nhẹ một tiếng sau đó nói:

“ Xem ra mọi người từ từ làm quen lẫn nhau cũng được, bây giờ chúng ta nói tới mấy vấn đề chính.”

“ Cái thứ nhất. Về sau cứ cách 3 ngày sẽ có một khóa học tại đây, ta sẽ giảng giải lý thuyết tu luyện cho mọi người , đồng thời hướng dẫn mọi người về cách nhanh chóng đề cao thực lực tự thân. Trừ việc đó ra, tại Thiên Ma Viện chúng ta có 3 khu vực luyện tập phục vụ toàn thời gian , mọi người có thể tùy ý sử dụng.”

“ Cái thứ 2 là, cái này tạm thời ta còn chưa nghĩ ra, khi nào ta nghĩ ra sẽ nói cho mọi người biết, hiện tại chúng ta sẽ thực hành ngưng luyện ra Thiên Tinh.”

Vừa nói thì nàng vừa làm mẫu, nàng chậm rãi đưa tay phải ra, lòng bàn tay hướng lên, sau một lát, trong lòng bàn tay xuất ra một quang cầu màu trắng, quang cầu kia lúc đầu còn rất mờ nhạt nhưng không qua bao lâu thì sáng chói lòa.

Quang cầu theo ý niệm của nàng bay lên trên hóa thành một ngôi sao nhỏ. Nhìn ngôi sao nhỏ nàng nói:

“Đây là Thiên Tinh, mọi người muốn tu luyện Thiên Tinh thì phải để cho linh hồn lâm vào trạng thái tĩnh lặng, loại bỏ toàn bộ tạp niệm, đem linh hồn lực tụ tập vào trong bàn tay. Thiên Tinh phát ra ánh sáng càng mạnh, chứng tỏ linh hồn người ngưng tụ ra nó càng mạnh, trùng kích đến Hằng Vương Cảnh cảnh giới càng dễ dàng. Hiện tại mọi người thử đi.”

Nghe nàng nói vậy, đám môn đồ phía dưới liền không kịp chờ ngay lập tức tiến hành cảm ứng Thiên Tinh, một đám bắt chước động tác của Tịnh Hà, tay phải duỗi về phía trước, đem hồn niệm đều tập trung hết vào lòng bàn tay.

Có điều nhìn Tịnh Hà làm thì đơn giản, nhưng đám này thì làm gì có chuyện thoáng cái liền ngưng tụ đi ra, chỉ thấy đám kia hai mắt nhắm nghiền, nhăn mày cả buổi mà chẳng thấy nổi một tia quang mang lóe lên chứ đừng nói quang cầu.

Đúng lúc này, ở bên cạnh Xuân Đức, Ngưng Sát là người đầu tiên ngưng hồn đi ra, trong tay nàng quang mang mờ nhạt xuất hiện, có điều nàng ta chỉ có thể duy trì một chút liền biến mất.

Nhìn thấy như vậy một màn thì trong mắt Tịnh Hà đạo sư hiện lên vẻ tán thưởng, nàng nở một nụ cười làm say lòng người.

Sau khi Ngưng Sát thành công bước đầu ngưng tụ đi ra quang cầu thì tiếp sau đó chính là Tịnh Vân lão quái trùng sinh.

Ở bên cạnh Thương Lâm ở bên cạnh mở mắt ra, vừa mở mắt ra thì đã phun ra một câu nói tục.

“Đậu móa. Ta làm sao cứ nhắm mắt lại thì đều nhìn thấy mỹ nữ như thế này, làm sao mà thanh tĩnh cho được, ta từ bỏ, cái này khó quá không chơi.”

Tịnh Vân quay qua nhìn Thương Lâm sách sách cười quái dị nói:

“ Tâm tư người không thuần khiết thì làm sao có thể ngưng tụ đi ra, phải giống như ta đây, rời xa hồng trần chuyên tâm tu luyện.”

Thương Lâm không phục nói:

“ Lão Vân người nhìn, tên tiểu bạch kiểm Khúc Hồn đều có thể ngưng tụ đi ra, hẳn suốt ngày ở trong mấy cái vựa trái cây không hiểu làm sao mà tâm lại có thể thanh tĩnh được.”

Tịnh Vân quay qua nhìn Khúc Hồn, quả nhiên tên kia vậy mà cũng đã ngưng tụ đi ra Thiên Tinh, đã vậy còn không thua kém gì hẳn.

Theo bản năng hẳn lại nhìn qua Xuân Đức một cái, không nhìn thì thôi, vừa nhìn khóe miệng hẳn liền co giật mấy cái, chỉ thấy trong tay Xuân Đức lúc này hồn niệm đã ngưng tụ nhưng cũng không phải ngưng tụ thành quang cầu như mọi người mà ngưng tụ thành thân ảnh một cô gái.

Hơn nữa cô gái kia còn rất sống động, có biểu cảm giống người thật, lúc này cô gái kia đang mỉm cười ánh mắt mị mị nhìn Xuân Đức.

Tịnh Vân thấy vậy thì trong lòng thầm nghĩ “ Tên này đến cùng là tu vi gì đây, ta dự đoán hẳn là Hằng Vương Cảnh nhưng nhìn khả năng thao túng linh hồn đã tới mức thượng thừa thế này thì tu vi có khả năng còn cao hơn.”

Ở phía bên trên, Tịnh Hà nhìn thấy vậy một màn nhưng cũng không có gì ngạc nhiên, dù sao vị Vô Tà môn đồ mới này có liên quan đến vị đại nhân kia, hẳn không có được năng lực như vậy mới là lạ đây.

....

Thời gian đi qua một giờ sau, toàn bộ mọi người nơi đây đều đã ngưng tụ ra Thiên Tinh, chỉ là độ mạnh yếu khác nhau, với sau khi ngưng tụ ra thời gian duy trì cũng khác nhau, đa phần mấy cái hô hấp liền băng toái, chỉ có mấy người Ngưng Sát, Tịnh Vân lão quái, Khúc Hồn, Xuân Đức cùng thêm một vài người nữa là thời gian duy trì hơi lâu một chút.

Nhìn thấy thành tích như vậy Tịnh Hà đạo sư rất vui vẻ, lúc này nàng mỉm cười nói:

“ Mọi người làm rất tốt, còn hơn cả ta mong đợi, tất cả mọi người có thể ngưng tụ đi ra Thiên Tinh chứng tỏ tư chất hơn người, thành tựu về sau bất khả hạn lượng. Hôm nay học tới đây liền kết thúc, ba ngày sau mọi người tới đây để vào bài học chính. Sau khi trở về cũng không được lười biếng nhất định phải chăm chỉ tu luyện. Nghe rõ chưa?”

“ Rõ, nhất định sẽ không làm đạo sư thất vọng.”--- Tất cả mọi người đồng thời hô lớn một tiếng.

Tiếp đó Tịnh Hà đạo sư liền rời đi trước, nàng đi rồi lúc này mọi người cũng lục tục đứng dậy rời đi.

Ngưng Sát lúc này đứng dậy nhìn Xuân Đức hỏi:

“ Người muốn đến nơi của ta ở chung không?”

Một câu nói vô cùng nhạy cảm, có điều rơi vào trong tai một tên không biết cái gì là tình yêu như Xuân Đức cũng giống như uống nước ốc:

Hắn ngáp dài một cái nói:

“ Lười lắm, hôm nay ta mới từ chỗ sinh tử chiến đài kia chơi một hồi cảm thấy mệt, ta trước về nhà ngủ, khi nào có thời gian lại đi qua chỗ người chơi.”

Ngung Sát nghe nói đến “Sinh Tử Chiến Đài” thì hứng thú nói:

“ Người cũng biết nơi kia sao, ta rất thích nơi kia, khi nào hai chúng ta đi cùng nhau tổ đội chiến đấu không?”

Xuân Đức nghe vậy thì nhìn qua ba người Tịnh Vân, Thương Lâm, Khúc Hồn nói:

“ Mai đi cùng không, ta thấy các người thiếu ma thạch nơi kia kiếm dễ lắm, hôm nay ta mới kiếm được một số lớn.”

Khúc Hồn nghe Xuân Đức mời chào thì có rụt đầu lại nói:

“ Ta không....”

Hắn còn chưa nói xong thì đột ngột im lặng mà dừng, tại vì lúc này đây đột nhiên xuất hiện một nữ tử, nữ tử này trên mặt có một vết sẹo ngang mặt hủy hoại toàn bộ khuôn mặt của nàng, từ trên người nàng ta tản mạn ra một loại huyết tinh khí tức khiến cho người ta hít thở không thông.

Không những bọn họ hít thở khó khăn mà đến cả Xuân Đức cũng là như vậy, đứng trước nữ tử này hắn cảm thấy hô hấp bị trì trệ, ánh mắt của hắn cũng không khỏi co rụt lại, hắn ngửi được mùi vị nguy hiểm trên người nữ tử này.

Trong lòng Xuân Đức không khỏi lộ bộ một tiếng, hắn đang nghĩ tên này sẽ không phải tới tìm mình đây chứ thì nữ tử kia đã liền hỏi:

“ Vô Tà là người nào?”

Giọng nói mang theo một loại ngang tàng bá đạo vô cùng, âm thanh nàng tuy không quá lớn nhưng ai cũng nghe thấy, thanh âm nàng nói ra rớt

vào bên trong đầu mỗi người, mỗi người nghe được thanh âm kia thì không khỏi cả người phát run.

“ Là ta, có chuyện gì không?”--- Xuân Đức có phần buồn bực hỏi, hắn đang thầm nghĩ mình lại trêu chọc ai rồi. Làm sao lại có người tới cửa tìm trả thù.

Nữ tử nghe vậy thì cao cao nhìn xuống đánh giá Xuân Đức, trong mắt nàng quang mang chớp động không ngừng, nàng gật đầu nói:

“ Người so với trong tưởng tượng của ta còn muốn tốt hơn vài phần, ở trước mặt ta mà còn có thể biểu lộ ra bình tĩnh cùng thong dong như vậy quả thực hiếm thấy. Tốt lắm, đây là thân phận lệnh bài mới của ngươi. Một tháng sau theo chỉ dẫn ở bên trong lệnh bài tới gặp ta.”

Vừa nói thì nữ tử kia vừa vỗ vai hắn, sau đó đưa cho hắn một cái huyết sắc lệnh bài, bên trên có một chữ “Chiến” to đùng. Sau khi đưa lệnh bài cùng nói với Xuân Đức vài câu thì nữ tử kia liền rời đi, biến mất không thấy tăm hơi.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1528: Chiến Đường Hung Danh

Ngung Sát nhìn lệnh bài trong tay của Xuân Đức thì cả người có chút run lên, hai má hồng hồng vì kích động, nàng đưa tay hướng Xuân Đức nói:

“ Cho ta mượn một chút nhìn xem được không?”

Xuân Đức tiện tay đưa lệnh bài cho nàng nhìn, Ngung Sát cầm lấy lệnh bài, quan sát một lúc thì trong mắt hiện lên sự cuồng nhiệt, lúc này nàng cũng lấy ra một cái lệnh bài cũng khá giống Xuân Đức, có điều họa tiết đơn giản hơn, với màu sắc cũng nhạt hơn.

Sau khi xem xong thì nàng liền trả lại lệnh bài cho Xuân Đức, đồng thời nói:

“ Người có thể dạy ta chiến đấu được không, ta hiện tại cũng là dự bị thành viên của Chiến đường, không lâu sau nữa ta sẽ chính thức đi kiểm tra.”

Xuân Đức chú ý tới ánh mắt của những người khác xung quanh đang tò mò nhìn về phía bên này thì nói.

“ Hay người theo bọn ta về cùng, trên đường đi có gì lại nói , ở nơi đây nhiều người nói chuyện không tiện.”

Ngung Sát nhìn đám người xung quanh đang nhìn về phía bên này thì nhú mày, nàng khẽ gật đầu nói:

“ Người nói phải, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện đi.”

Tiếp đó năm người liền rời đi, đi theo năm người còn có nữ tử tên Diệp Yến kia nữa. Có điều Diệp Yến khi đi cùng với năm người thì ngoan ngoãn như mèo con, cả một chặng đường dài không hề nói một lời.

Nhìn đám người Xuân Đức rời đi xa, Dương Bát Lang cảm đầu một đám người ánh mắt dần dần trở nên âm trầm.

“ Những kẻ này đều không có một cái đơn giản, Lang đại ca ngươi thật sự muốn đối phó với bọn họ sao?” --- Một tên thiếu niên bên cạnh Dương Bát Lang có phần lo lắng nói ra.

Một tên khác nghe vậy thì khinh thường nói:

“ Lấy Lang đại ca hậu trường còn sơ mấy người bọn họ sao, nếu Lang đại ca thích liền có thể cho đám kia sống không bằng chết, không biết Lang đại ca khi nào thì đối phó với bọn hắn.”

Dương Bát lang nghe vậy thì lập tức cho tên kia một cái tát, tên tiểu đệ bị phiến một phát nằm lăn trên mặt đất, Dương Bát Lang thấy thế còn chưa vừa lòng , hắn còn đã thêm mấy cái nữa , vừa đá vừa mắng.

“ Ngươi là cảm thấy ta bị ngu sao mà đi đối phó những người kia, ngươi một cái đến từ Hạ Vực thì biết cái gì, người của Chiến đường mà ngươi cũng dám động tới, đám người điên kia còn không mang cả tộc người đều diệt đi.”

Tên thiếu niên lúc đầu thấy Dương Bát Lang tức giận như vậy thì vội ngăn lại hắn nói:

“ Lang ca bớt giận, chúng ta không thể đối phó với hai người kia nhưng có thể đối phó với những người còn lại mà, đợi bọn hắn tách ra liền động

thủ. Đề xin làm nhiệm vụ thám thính tin tức, một khi đám người kia lộ ra sơ hở liền sẽ báo cho Lang ca.”

Lúc này một người khác cũng nói :

“ Đúng vậy Lang ca, cạnh tranh vào Đông Viện đã bắt đầu, đám người kia chắc chắn nóng lòng muốn tăng lên thực lực như vậy bọn hấn không thể không vào thí luyện bí cảnh, tới lúc đó chúng ta lại xuống tay.”

Dương Bát Lang nghe vậy thì con tức nguôi ngoai hơn phân nửa, hấn cảm thấy đám tiêu đệ cũng rất có lý, Xuân Đức, Ngung Sát hai tên sát tinh kia thì hấn không thể trêu vào nhưng mà nhưng người còn lại thì hấn lại không ngán người nào cả.

Giải quyết hết mấy người kia thì xác suất hấn có thể tiến vào Đông Viện càng lớn hơn, nếu năm nay không thể tiến vào Đông Viện thì lại phải chờ 1 năm sau, hấn không muốn chờ nữa, hấn chờ đủ dài rồi.

Hấn “Hừ” lạnh một tiếng nói:

“ Đi.”

Hấn hô xong một tiếng liền dẫn đầu đám người rời đi.

---o0o---

Trời cũng đã nhá nhem tối, vốn định về biệt viện của Khúc Hồn ăn cơm nhưng suy đi tính lại về cái nơi rách nát kia chỉ có thể hít gió tây bắc cùng ăn bánh vẽ chứ làm gì có cơm mà ăn. Vì vậy , Xuân Đức cùng với Ngung Sát hai vị đại gia mời mọi người đến cái tiệm “Bò Vàng” mà Xuân Đức cùng Khúc Hồn từng ăn với nhau.

Đến nơi kia thì ông chủ của tiệm “Bò Vàng” liền chính là đang ngồi ở cửa, vừa thấy Xuân Đức quay về thì lão ta liền tiến lên cười hỏi.

Xuân Đức đối với thái độ niềm nở của ông chủ nơi đây cũng không có gì lạ, dù sao hẳn vẫn là khách sộp mà.

“ Phòng đặc biệt sáu người, món ăn giống như lần trước nhé ông chủ, có món gì mới thì đều mang lên đi, tiện thể cũng nói mọi người làm nhanh lên một chút bọn ta đang đói, làm nhanh có thưởng.”

Ông chủ tiệm “Bò Vàng” nghe vậy thì vui vẻ nói:

“ Vô Tà công tử nói sao thì chính là như vậy, mời mời, công tử cùng mọi người đi lên trước , đồ ăn sẽ lên ngay sau đó.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu, tiếp đó liền đi theo một thiếu nữ , đi lên phòng đặc biệt. Nhìn Xuân Đức đi lên trên rồi thì lão chủ quán cũng như một làn gió chạy xuống phòng bếp bắt đầu đốc thúc mọi người làm việc.

.....

Đi vào bên trong phòng đặc biệt, tìm một vị trí đẹp đẹp rồi ngồi xuống, trong lúc đợi món ăn mang lên thì Xuân Đức nhìn mọi người hỏi:

“ Lúc này nói đến cái nhiệm vụ đường , nghe mọi người nói thì nơi kia chính là chỗ hốt bạc à, tí nữa ăn xong chúng ta tới đó nhìn xem một chút không?”

Khúc Hồn lúc này cười khỏ nói:

“ Lão Tà, ta thấy ngươi vẫn là nên tiết chế lại à, ngươi tiêu tiền kiểu này thì chẳng mấy chốc mà tán gia bại sản đâu.”

Xuân Đức cười nói:

“ Yên tâm, tiền mọi người cùng trả tiền có phải mình ta đâu mà lo, nếu ai không trả được thì cứ ghi sổ đi, sau trả dần cũng được.”

Dương Yên nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Đó là điều tất nhiên, mọi người cùng ăn làm sao có thể bắt mình Tà huynh trả tiền được, mỗi người một ít là xong, dù sao một bữa ăn cũng chẳng tốn là bao.”

Khúc Hồn nghe vậy thì cười khỏ nói:

“ Yên Nhi, nếu là bình thường bữa ăn thì sẽ không tốn mấy đồng nhưng mà bữa ăn của Lão Tà không phải bình thường à, nói ra lại sợ dọa đứng tim mọi người.”

Diệp Yên nghe vậy thì không cho là đúng nói:

“ Một bữa ăn lại có thể nhiều đi nơi nào, huynh nói muội nghe nhiều tới bao nhiêu ma thạch nào.”

Khúc Hồn dơ lên bốn ngón tay nói:

“ Bốn trăm cục phẩm ma thạch một bữa, muội nói có quý không, vừa đó Lão Tà mời ta ăn. Lão Vân cùng Lão Lâm cũng được ăn nữa đó, mỗi thứ ta mua về giá cũng là 10 cục phẩm ma thạch đấy.”

Khúc Hồn vừa nói xong thì mọi người thoáng cái ngậy ra nhưng đúng vào lúc này đồ ăn cũng được mang lên.

Cũng giống như lần trước, toàn bộ mấy món ăn của tiệm “Bò Vàng” đều được mang lên, xếp đầy một bàn lớn. Tuy nơi đây có đủ loại đồ ăn từ cấp thấp cho đến cấp cao nhưng tiền thì chính tính mấy món cấp cao mà thôi.

Nhìn thấy một bàn đầy chạt đồ ăn như vậy nhưng không ai đụng đũa, một đám cứ như vậy mà nhìn.

Xuân Đức thấy những người này như vậy thì không nói gì, các người đi ra ngoài giết chết một con hung thú Thiên Vương Cảnh về bán không phải đủ tiền ăn cả năm sao, có gì đâu mà phải kinh ngạc như vậy.

“ Ăn thôi, nhìn gì nữa, dù sao tiền là để tiêu, chúng ta ăn cũng là một cách tu luyện mà, tiếc gì.”

Vừa nói xong thì Xuân Đức bắt đầu ăn, Khúc Hồn tương đối quen thuộc với tính cách của Xuân Đức nên khi nghe hắn nói vậy thì cũng bắt đầu ăn.

Có người dẫn đầu những người khác cũng nhanh chóng nhập cuộc, không ăn thì thôi vừa ăn một miếng bọn họ liền cảm thấy ngon thôi rồi, thế là sau đó chẳng còn ai nhớ tới ma thạch gì nữa, một đám như hổ đói thì nhau càn quét đồ ăn trên bàn.

.....

10 phút qua đi, đồ ăn trên bàn đã không còn một chút, dù chỉ là tí nữa, tất cả đều đã chui vào trong bụng của 6 người.

Khúc Hồn xoa xoa cái bụng căng phình của bản thân nói:

“ Ngon thật đấy.”

Thương Lâm cũng là như vậy nói:

“ Đúng là ngon thật, sau này hắn cũng nên chăm chỉ kiếm tiền để ăn.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

“ Nghỉ ngơi một chút, tí đi tới nhiệm vụ đường nhìn xem có nhiệm vụ gì thú vị không.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1529: Tai Họa Bất Ngờ

Ngay lúc mọi người đang nghỉ ngơi thì đột nhiên cảm thấy không gian đột nhiên bị bóp méo sau đó liền khôi phục, quá trình này tuy diễn ra rất nhanh nhưng Xuân Đức cùng những người khác đồng thời đều có thể cảm ứng được.

Khẽ nhướng mày, Xuân Đức tự dung có dự cảm không tốt, hần lúc này quay đầu nhìn qua cửa sổ, vừa nhìn ra ngoài thì khóe miệng hần không khỏi giật nhẹ nhẹ.

Cả cái tiệm ăn “Bò Vàng” không biết bị tên nào dùng cái gì đó dịch chuyển đi rất xa, hiện tại tiệm ăn “Bò Vàng” đang nằm trên một mảnh tử địa, xung quanh là đất chết màu đen kịt, khắp nơi là ma vật rít gào. Thực ra thì tiệm “Bò Vàng” cũng chỉ là một trong số ít nạn nhân mà thôi, ở bên ngoài còn có rất nhiều người đồng cảnh ngộ

“ Rống rống rống....”

Phô thiên cái địa ma vật từ phương trời xa xa tràn về phía bên này, bọn nó số lượng rất đông, rậm rạp chằng chịt bao phủ toàn bộ mặt đất, trên không, ma khí từ cơ thể bọn nó hợp lại khiến cho bầu trời nơi đây tối tăm mù mịt. Ở trong đêm tối như thế này mọi người chỉ thấy những ánh sáng xanh, đỏ , vàng các kiểu cùng với tiếng rít gào của đám ma vật.

Nhìn tình cảnh này Xuân Đức đột nhiên nhớ đến hồi ở thế giới kiếm và ma pháp bên trong Thần Võ Nguyên Thập.

“ Lại có phiền toái rồi đây.”--- Xuân Đức không khỏi than thở.

Tịnh Vân nhìn ra bên ngoài thấy cảnh tượng như vậy thì cũng không có hoảng loạn mà chỉ thở dài nói:

“ Đúng vậy, phiền toái lớn rồi, không khéo năm sau là ngày giỗ cũng nên. Xui xẻo thật , cái này hẳn là mấy thế lực bên trong Diệu Linh Thánh Tông tranh đấu với nhau mà thôi, chúng ta không may bị cuốn vào.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Ừm, cái này vừa nhìn liền có thể biết mà, cái này là nội bộ mâu thuẫn, nói tới chúng ta cũng thật không may, có biết đi tới nhiệm vụ đường cho rồi.”

Đúng lúc này một thanh âm như sấm vang lên:

“ Tất cả mọi người nghe đây, ta là Lý Phổ Đức Tu , là thất trưởng lão của Thần Thánh thế gia, hiện tại yêu cầu tất cả các người đồng tâm hiệp trợ bảo vệ thiếu chủ nhà ta thoát vây. Một khi thành công các người sẽ là khách quý của Thần Thánh thế gia chúng ta.”

Vừa nghe được lời này thì Thương Lâm liền cười lạnh nói:

“ Tên kia hẳn bị điên đấy, vậy mà muốn tất cả mọi người nghe lời hẳn bảo vệ tên thiếu gia gì đó.”

Nghe Thương Lâm nói thì Xuân Đức lắc lắc đầu giải thích:

“ Giờ ôm đoàn mới có thể sống, tên kia chẳng qua là đang tuyên dương bản thân, lôi kéo lực lượng mà thôi, dù có người mang lòng bất mãn nhưng lại có làm sao? Giữa chắc chắn phải chết cùng với một cơ hội được sống thì

người ta chắc chắn sẽ chọn cái thứ 2. Tên kia nói như thế vừa thể hiện ra đủ uy, bức, lợi, dụ.”

Diệp Yến nhìn thấy quái vật càng ngày càng tới gần thì sợ hãi nói:

“ Chúng ta nên làm sao đây? Mọi người nhanh nghĩ cách đi bằng không chúng ta đều phải chết nơi đây.”

Nàng vừa nói xong thì có mấy bóng đen xuất hiện, mấy bóng đen kia xuất hiện đúng phân biệt ở hai người Ngưng Sát cùng Diệp Yến.

Một người trong số đó hướng phía Ngưng Sát nói:

“ Tiểu thư, chúng ta đi tụ họp cùng với người Thần Thánh thế gia, có như vậy mới có một sinh lộ, bằng không ở nơi đây chắc chắn phải chết.”

Người này âm thanh già nua, vừa nghe liền biết là một lão giả, lão giả kia vừa nói xong còn không để cho Ngưng Sát đồng ý hay không liền đã mang nàng nhảy qua cửa sổ rời đi, Diệp Yến cũng là tương tự như vậy, bị người mang đi.

Thoáng cái nơi đây chỉ còn lại Xuân Đức, Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm bốn người.

Tịnh Vân vẻ mặt đạm nhiên cười nói:

“ Tà huynh nói nên làm cái gì bây giờ?”

Xuân Đức nhún nhún vai nói:

“ Giết thôi chứ còn biết làm sao, cùng lắm là chết.”

Xuân Đức vừa nói xong thì một tiếng cười lớn vang lên.

“ Ha hả. Cùng lắm là chết. Nói nghe hay lắm, rất thú vị người trẻ tuổi , vốn định giết mấy người các người nhưng thấy các người thú vị như vậy nên ta lại cùng các người nói đôi câu à.”

Thanh âm vừa dứt , một người đột nhiên xuất hiện ở bên trong căn phòng nơi đây, một tên nam tử mặt đeo nạ, toàn thân bạch y, cả người toát ra sương lạnh.

Xuân Đức thấy đối phương xuất hiện thì cười nhạt, gật đầu nói:

“ Ngồi xuống đi, từ từ nói chuyện.”

Nhìn cái thái độ lồi lõm của Xuân Đức cùng nghe được mấy lời như ra lệnh của Xuân Đức thì tên nam tử đeo mặt nạ kia nhướng mày lên, hắc “Hừ” lạnh một tiếng sau đó nói:

“ Tiêu tử ngươi rất ngông cuồng à, cái miệng cũng rất tiện, trước hết để ta nhổ sạch răng của ngươi rồi lại nói sau. Vừa nói thì sát khí trong mắt hắc chợt hiện, hàn quang lóe lên.

Cả người hắc đột nhiên tiêu thất, một cái hô hấp sau hắc liền xuất hiện trước mặt Xuân Đức , có điều ngay khi hắc xuất hiện trước mặt Xuân Đức thì động tác hắc liền bị kiềm hãm.

Hắc không hiểu làm sao bàn tay Xuân Đức lúc này lại đang bóp lấy cổ hắc. Lúc hắc nhìn Xuân Đức thì chỉ thấy Xuân Đức đang như cười như không nhìn hắc, nhìn thấy nụ cười tà ác kia thì đột nhiên một cảm giác lạnh lẽo thấu xương truyền từ chân hắc lên đến đỉnh đầu.

Có điều ngay lúc này trong mắt hắc lóe lên lạnh lùng cùng sự châm chọc nhìn Xuân Đức.

Cũng ngay lúc này ở bên cạnh Xuân Đức một bóng đen khác đột nhiên hiện ra, hàn quang lóe lên một thanh ma kiếm hướng thẳng đầu Xuân Đức mà chém xuống.

Nhưng vào lúc này Xuân Đức vỗ tay một cái xuống bàn.

“ Ầm..”

Toàn bộ chiếc đĩa ở trên bàn bay lên sau đó đồng hóa thành ánh sáng bắn về phía sau Xuân Đức. Tốc độ của những chiếc đĩa kia cực nhanh, nhanh tới nỗi ma kiếp còn chưa kịp chém tới Xuân Đức thì những chiếc đĩa kia liền đã bắn đến trước người tên áo đen vừa mới xuất hiện.

Tên áo đen thấy vậy thì khinh thường, hấn vận chuyển hộ thể ma khí ngăn cản, cùng vận dụng một kiện bảo giáp, ngáp lập tức ở bên ngoài cơ thể hấn hiện lên một tầng ma khí cùng một kiện bảo giáp đen kịt.

Vốn tưởng như vậy đã an toàn, nhưng không vô số chiếc đĩa trực tiếp xuyên phá hộ thể ma khí của tên kia, sau đó đâm thủng bảo giáp như xuyên đậu phụ.

“ Phúc phúc phúc....”

Tên áo đen vừa mới xuất hiện trong nháy mắt biến thành cái tổ ong, chết đến không thể chết lại.

“ Bịch”

Thi thể tàn tạ của tên kia vô lực ngã xuống mặt đất, ma kiếm đang cầm trên tay cũng đồng thời rơi trên mặt đất phát ra âm thanh.

“Leng keng.”

Nhìn thấy đồng bạn của mình chết, tên nam tử đeo mặt nạ cả người phát run. Hắn không dám tin tưởng đây hết thảy là sự thật, hắn nhìn cái thi thể như cái tổ ong nằm bên trên sàn nhà mà ngây ra.

Về phần những người khác cũng là như vậy, đến cả lão quái trọng sinh như Tịnh Vân cũng đều không khỏi kinh ngạc.

Duy có chính chủ Xuân Đức là xem như không có việc gì, hắn lúc này mỉm cười nói:

“Đừng ép ta phải dùng bạo lực, nên học ngoan, bây giờ thì ngồi xuống từ từ giải bày nỗi tâm sự nào.”

Xuân Đức vừa nói vừa dùng một tay vỗ vỗ mặt tên thanh niên, cứ mỗi lần như vậy thì tên kia đều run lên một lần.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1530: Mạch Nước Ngâm Cuồn Cuộn

Nhìn tên thanh niên bạch y đeo mặt nạ đang ngồi ở bên cạnh, Xuân Đức không mẫn không nhạt hỏi một câu:

“ Nói một chút, bên ngoài là có việc gì xảy ra?”

Thanh niên bạch y nghe vậy thì theo bản năng lắc lắc đầu, hẳn có phần sợ hãi nói:

“ Ta không biết, cái gì cũng không biết. Người có giết ta thì ta cũng không nói.”

Nghe thanh niên đeo mặt nạ nói vậy thì Xuân Đức kinh ngạc, có điều ngay sau đó thì hẳn cười nhạt, trong mắt hẳn lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, khẽ vẫy tay một cái, mấy cây đuũa khí trước vừa bị hẳn dùng làm ám khí ném đi giờ lại bay trở về, rơi vào trong tay hẳn.

Không nói một lời, Xuân Đức liền lấy ra bốn năm chiếc đuũa sau đó trực tiếp cắm thẳng vào bên trong thân thể tên kia.

“ Phức phức phức...”

Mấy cây đuũa trực tiếp đâm xuyên qua chân tên thanh niên đeo mặt nạ, máu tươi phụt ra. Tên thanh niên bị như vậy thì chỉ cắn răng, không rên một tiếng, cũng không nói lời nào.

Nhìn thấy vậy thì Xuân Đức lại cười, tay hắn bốc lên “Diệt Hồn Diễm”, cây đũa hắn đang cầm cũng bốc lên một tầng hỏa diễm màu tím yêu dị.

“ Phúc...”

Một cây đũa khác trực tiếp xuyên thủng qua bụng tên thanh niên đeo mặt nạ. Trong nháy mắt tên kia liền cảm nhận được đau đớn tột độ, cảm giác linh hồn hắn như vừa bị ai đó đâm một cái, hắn lần này nhịn không được hét thảm.

“ A a a a a...”

Có lẽ do quá đột ngột, tên kia há miệng hét kiêu nào mà hai bên khớp miệng hắn rách ra, rách đến gần mang tai, ngay lập tức đại lượng máu tươi bắn ra, chảy rơi thánh thót xuống sàn nhà.

“ Phúc...”

“ A...”

Thấy tên kia vẫn không nói gì, Xuân Đức cũng không có vội, hắn cứ đợi cho tên thanh niên đeo mặt nạ kia hét thảm xong một tiếng thì lại đâm thêm một cây đũa.

“ Phúc... Á...”

“ Phúc... Á...”

“ Phúc... Á...”

Cứ như vậy, thoáng cái trên người bạch y thanh niên đã cắm một nắm đũa lớn, vì số lượng đũa có hạn nên Xuân Đức trực tiếp nhặt mấy cái xương ở trên bàn mà đâm vào cơ thể tên thanh niên bạch y.

Có điều tên kia cũng rất gan dạ, bị đau như vậy như vẫn không há miệng nói cái gì. Xuân Đức thấy vậy thì cũng có phần bội phục dũng khí tên này, có điều hẳn cũng rất thích những kẻ cứng đầu thế này, ép cho đám này khai ra đúng thật là một thành quả.

Đũa cũng hết, xương cũng hết, Xuân Đức lúc này bắt đầu rút móng tay, tháo lần lượt các khớp xương của tên kia ra.

Chứng kiến một màn khủng bố như vậy thì ba người Khúc Hồn, Thương Lâm đều là cúi đầu nôn thốc nôn tháo, bao nhiêu thứ vừa ăn vào trong bụng lúc này đều phun sạch ra bên ngoài. Duy chỉ có Tịnh Vẫn là hơi nhú mày nhưng vẫn chăm chú mà nhìn. Nhưng đừng nhìn mặt ngoài hẳn bình tĩnh, thực tế trong lòng hẳn cũng phát lạnh, Xuân Đức mạnh mẽ cùng tàn nhẫn vượt xa hẳn tưởng tượng.

“Lâu rồi chưa cấy ghép người với động vật, người nói là ta nên ghép người cùng với loại động vật nào nhìn cho đẹp đây? Đẹp đẹp một chút còn mang người về làm cảnh, trưng bày trong bộ sưu tập của ta.”--- Xuân Đức có phần suy tử hỏi ra một câu.

Tên thanh niên nghe tới đây thì rớt cuộc cũng không thể bình tĩnh nữa, hẳn vội nói:

“Ta nói, ta nói hết, ta biết cái gì đều nói.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

“Làm sao lại thay đổi quyết định rồi, không phải lúc trước người nói dù có giết người thì người cũng không nói đó sao? Mà thôi, nếu người đã chịu hợp tác như vậy thì ta cũng rất vui lòng, nói xong người liền có thể đi rồi. Bây giờ nói một chút tình hình thực tế nơi đây đi, là ai với ai đang tranh đấu.”

Tên thanh niên bạch y đeo mặt nạ nói:

“ Là nội chiến của Thần Thánh thế gia, hiện tại là thời kỳ nhạy cảm của Thần Thánh thế gia, bọn họ đang tuyển chọn cho đời gia chủ kế tiếp, đám con cháu có tư cách kế thừa chức vị gia chủ lúc này đấu tranh kịch liệt, nơi đây là do hai vị tam công tử cùng ngũ công tử làm ra. Tam công tử muốn giết ngũ công tử.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức tiếp tục hỏi:

“ Thế Diệu Linh Thánh Tông không quản việc này sao? Nghe nói bên trong Thiên Ma Viện cũng cấm giết người còn gì?”

Thanh niên bạch y nghe vậy thì giải thích:

“ Việc này đã được cao tầng của Diệu Linh Thánh Tông ngầm đồng ý với nhau rồi, nếu như đám con cháu của Thần Thánh thế gia kia không phải gây ra việc gì quá lớn thì mấy vị quyền cao chức trọng của Diệu Linh Thánh Tông sẽ nhắm một mắt mở một mắt bỏ qua.”

“ Về phần Thiên Ma Viện cấm tranh đấu cái đó cũng là sự thật, vì thế mà mới có tình cảnh lúc này, nơi đây là bên ngoài Thiên Ma Viện, có tên là Hoang Địa Tử Thần.”

Tịnh Vân lúc này đột nhiên hỏi một câu:

“ Bọn họ tranh đấu khiến liên lụy nhiều người như vậy mà phía bên trên vẫn mặt kệ sao?”

Bạch y thanh niên nghe Tịnh Vân hỏi thì cười lạnh lùng nói:

“ Cũng chỉ là chết một đám con sâu cái kiến mà thôi, ai lại sẽ quan tâm chứ, người tưởng bản thân đắt giá lắm sao, nơi đây gọi là Thiên Ma Viện tự

tập nhân tài khắp nơi, cái này cũng chỉ là hình thức bên ngoài mà thôi, thực tế đám các người là một lũ người mới có hơi chút tiềm lực bồi dưỡng mà thôi, đừng nói chỉ chết vạn ngàn người, thậm chí cả vạn, hàng chục vạn thì phía trên cũng không mấy may để ý tới. Kẻ yếu thì nên có giác ngộ.”

Sau khi hắn nói xong thì hướng về phía Xuân Đức hỏi:

“ Đại nhân, ta đã nói xong tất cả, bây giờ ta có thể đi được chưa?”

Xuân Đức vẻ mặt mỉm cười, gật gù đầu nói:

“ Đương nhiên là có thể đi được rồi, chúc người lên đường bình an.”

Vừa nói xong thì Xuân Đức tiện tay vỗ ra một cái.

“ Âm...”

Đầu tên kia lập tức bị vỗ nát, dịch óc trắng hồng văng tung tóe, thi thể không đầu cùng cái ghế đang ngồi của hắn lúc này cũng bay ngược về phía cửa ra vào

Ngay vào lúc này, một âm thanh lạnh lùng vang lên:

“ Các người mấy con chuột này cũng thật to gan, các người lại dám cả gan không nghe theo mệnh lệnh của trưởng lão, các người nghĩ trốn ở nơi đây là có thể an toàn sao?”

Thanh âm vừa hạ, một tên trung niên đại hán bước qua cửa chính đi vào bên trong này, có điều hắn vừa bước vào thì liền bị vô số dịch óc trắng hồng dính lên người.

Cùng lúc đó.

“ Bạch...”

“ Râm râm...”

Thi thể không đầu cùng cái ghế ngòi của tên thanh niên bạch y lúc trước cũng đồng thời rơi xuống trước mặt tên kia. Vồn còn đang định nói cái gì những lúc này đây tên kia liền cứng đờ, đứng ở nơi đó không nói được lời nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1531: Mạch Nước Ngâm Cuồn Cuộn(1)

Lại nhìn thấy có người tới, mấy người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm đều không khỏi cảm khái trong lòng.

“ Người chán sống thật nhiều, không đâu lại dây vào tên sát tinh kia.”

Lúc này đây bọn họ cũng biết Xuân Đức vì sao khi trước đi lên giới thiệu lại nói về sát sinh thuận miệng như vậy rồi, vì tên này quả thực lấy “Sát đạo” làm con đường để hấn bước lên đỉnh, lấy giết chóc làm thú vui, đối với tên này mà nói thì giết chóc hấn là một thú tiêu khiển tao nhã.

Xuân Đức nhìn người trung niên vừa bước vào hỏi:

“ Người vừa nói cái gì ấy nhỉ, người gọi ai là con chuột?”

Lời còn chưa dứt thì thân ảnh Xuân Đức đã biến mất, lúc hấn xuất hiện thì đã là ở trước mặt tên trung niên kia, một tay đâm sâu vào lồng ngực hấn, bóp lấy trái tim.

Xuân Đức rút tay ra kéo theo trái tim, để lại một cái lỗ máu to đùng trên ngực tên trung niên kia, tiếp đó hấn liền có chân đạp một cước vào ngực tên kia.

“Ầm...”

Dưới một cước này, tên trung niên kia lập tức như viên đạn pháo đâm sầm vào vách tường, tạo nên một cái hố hình người.

Làm xong mọi việc, Xuân Đức như không có việc gì, hấn cầm quả tim còn đang đập bịch bịch trên tay kia, vừa ăn vừa đi tới bên cửa sổ đứng nhìn hoàn cảnh phía bên dưới.

Lần này, dù là Tịnh Vân lão quái trọng sinh sống lại thấy một màn như thế cũng phải nuốt nước miếng, hấn lúc này cảm thấy cần phải tránh xa tên hung thần này ra, xa được bao nhiêu thì xa bấy nhiêu, đời trước hấn gặp đám biến thái nhưng còn chưa thấy tên nào biến thái như Xuân Đức cả.

Đám trước trước kia hấn gặp, tên nào lúc giết người hay ăn người mà không phải bộ dạng dữ tợn, điên điên khùng khùng nhưng tên Vô Tà trước mắt này thì khác, hấn giết người hay ăn tim người đều giống như là việc nhỏ nhặt không đáng kể, cứ như việc kia là một phần trong cuộc sống của hấn rồi vậy, điều này mới chính là điều khiến cho Tịnh Vân cảm thấy ớn lạnh.

Tịnh Vân nghĩ thế cũng không sai, thực tế Xuân Đức cũng không ý thức được việc hấn làm ở trong mắt người khác là vô cùng tàn nhẫn, khát máu, biến thái, bệnh hoạn gì đó. Bởi vì hấn quen rồi, giết người nhiều quá cũng quen cảm giác rồi, giờ giết người đối với hấn cũng chẳng khác gì giết chết đám sâu bọ cả. Khác một điều là giết sâu bọ thì hấn ngại bẩn tay còn giết người thì không, bởi vì người là lương thực của hấn mà cũng giống như cơm hàng ngày vậy. Có ai lại đi chê cơm bẩn bao giờ.

Cũng vì không ý thức được việc làm của mình gây sự sợ hãi cho người khác nên Xuân Đức khi thấy ba tên kia cứ nhìn hấn như chuột thấy mèo đồng dạng thì không khỏi kỳ quái hỏi:

“ Ba tên các ngươi ở đó làm cái quỷ gì, tới đây nhìn xem chém giết bên ngoài này, vui lắm.”

Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm nhìn thấy Xuân Đức, từ vẻ mặt cho đến khí chất cũng không thay đổi gì so với lúc bình thường thì không khỏi cả người lạnh toát, nhất là khi thấy tên kia cứ vô tư, hồn nhiên gặm từng miếng, từng miếng tim.

Trong ba người, Tịnh Vân dù sao cũng là lão quái trọng sinh, cảm nhận Xuân Đức không có bất kỳ ác ý gì với bản thân cùng với ba người khác thì lúc này cũng không e ngại mà tiến lên.

Có Tịnh Vân đi trước, Thương Lâm cùng Khúc Hồn cũng đồng thời đi tới gần, nhìn thấy Tịnh Vân đứng bên cạnh, Xuân Đức đưa ta quả tim bị cấm mất phần ba hỏi:

“ Ăn không, còn tươi lắm.”

Tịnh Vân lắc đầu nói:

“ Vẫn là lão Tà ngươi ăn một mình đi, ta không thích ăn đồ sống.”

Xuân Đức nghe vậy thì vẫn chuyển một chút “ Bỏn nguyên ma diễm cấp 2”

“ Xèo xèo...”

Trong nháy mắt trái tim liền chín, thơm phức, hắn lại đưa cho Tịnh Vân nói:

“ Chín rồi, ăn đi, giàu dinh dưỡng.”

Tịnh Vân lần này cũng không từ chối mà nhận lấy, tiếp đó hắn hít hít mấy cái rồi cũng cắn một miếng lớn vừa nhai nhồm nhoàm hắn vừa nói:

“ Mùi vị không tệ, ăn thứ này gia tăng thật lớn tốc độ khôi phục ma lực bên trong cơ thể. Mà lão Tà ngươi nói chúng ta nên làm cách nào thoát

khôn, ta biết lão có cách à.”

Khúc Hồn cùng Thương Lâm nhìn thấy Tịnh Vân đang nhai nuốt trái tim thì trong bụng lại một lần loạn chuyên, bọn họ cảm thấy hai tên kia thật quá mức biến thái.

Nghe được Tịnh Vân hỏi thì Xuân Đức cười nói:

“ Vẫn câu nói lúc trước, giết đi ra thôi cùng lắm là chết, lo nghĩ làm gì nhiều. Mà thôi trước hết cứ xem chiến đấu phía bên dưới đi nào, nhìn đám người kia có thể lao ra bên ngoài không.”

Lắc đầu, Tịnh Vân chém đinh chặt sắt nói:

“ Chạy sao được, có chạy ra rồi cũng bị ngăn lại mà thôi, đám người đi theo cũng phải chết sạch, ngoại trừ Tiêu Sát Hồn Ngưng cùng Diệp Phi Yên là còn có một chút cơ hội sống, về phần chúng ta ở nơi này nếu đánh lui được đám quái vật đi lên trên đây liền an toàn.”

Nhếch môi lên cười ta, Xuân Đức phất tay một cái, bốn cái ghế bay tới bên này, hấn ngồi xuống một cái sau đó nói:

“ Đã vậy cứ ngồi xem cuộc vui đi, về phần ngăn cản đám quái vật kia cứ để ta.”

Tiếp đó hấn hấn lại ném ra một viên châu nhỏ màu xanh, viên châu nhỏ màu xanh kia nổ tung hóa thành một tầng kết giới mỏng mảnh bao phủ bốn người vào bên trong, thoáng cái thân ảnh của bốn người mờ đi, rồi hoàn toàn biến mất.

Cảm nhận được điều này, ba người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm đều không khỏi kinh ngạc nói:

“ Thật kỳ diệu.”

Tiếp đó bốn người ngồi bốn cái ghế, hai chân gác lên thành cửa sổ, sau đó vừa cười vừa nói, bàn luận đánh giá tình cảnh bên ngoài. Thực ra vừa cười vừa nói thì chỉ có Xuân Đức cùng Tịnh Vân, về phần hai tên kia thì sắc mặt trắng bệch, cả người cứ liên tục run lên, làm gì còn cười được.

.....

Phía bên dưới.

Lúc này đây đám người Thần Thánh thế gia gì đó đang điên cuồng trùng kích đàn quái vật, muốn chạy thoát ra bên ngoài, tìm một đường sinh lộ.

Có điều quái vật kia cấp bậc không cao nhưng thắng ở số lượng nhiều, chết con này lại có con khác thay thế, bọn nó liên tục tấn công khiến cho đám người kia tiến lên cực kỳ gian nan.

Mới đầu còn có thể nhanh chóng tiến lên nhưng càng về sau thì càng yếu. Đến cuối cùng không những không tiến lên mà còn bị ép lùi lại.

Trung bình thì cứ mỗi cái hô hấp thì lại có bảy tám tên tu sĩ chết đi, lực lượng phòng ngự cũng vì vậy mà bạc nhược đi một phần, trong khi đám quái vật vẫn cuồn cuộn không ngừng lao đến.

Nhìn thấy một màn như vậy, nhìn không thấy sinh lộ nhiều người ý chí chiến đấu cũng không còn, một khi đã mất đi ý chí thì bại cục là điều tất yếu.

Mặc dù cũng có vài tên cao thủ bên trong đoàn người, một lần ra tay thì có thể diệt sát hàng trăm, hàng ngàn đầu quái vật nhưng rồi cũng chẳng giải quyết được vấn đề gì, quái vật nhiều lắm. Cuối cùng bọn họ lâm vào tình cảnh chờ chết.

Mấy ngàn người bị đàn quái vật vây vào trong, thập tử vô sinh.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức nói:

“ Xem ra không có bất ngờ rồi, cuộc chơi chấm dứt.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1532: Bị Phát Hiện

Xuân Đức mới vừa nói “Cuộc chơi chấm dứt” thì một âm thanh có phần già nua vang lên:

“Mấy con chuột nhắt hóa ra các người trốn ở đây, các người dám chuột nhắt này vậy mà dám giết người người của Thần Thánh thế gia chúng ta.”

“Àm...”

Thanh âm còn chưa dứt thì một tiếng nổ mạnh liền vang lên, tiếng nổ mạnh kia là do lão giả vừa mới lên tiếp oanh xuống một quyền.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì rất kinh ngạc nhưng lúc hẳn chú ý đến con người của lão giả thì hiểu ra, đôi con mắt của lão giả kia chỉ có tròng trắng không có cái khác, cái này hiếm thấy thiên mục bạch nhãn, có thể nhìn thấy các loại ảo thuật che giấu ẩn nấp.

Nhìn qua ba người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm đang sợ hãi ở bên cạnh, Xuân Đức bình tĩnh nói:

“Xem ra có phiền phức rồi, mọi người trước hết rời đi nơi đây, cứ quay trở về Thiên Ma Viện trước đi, ta sẽ về sau.”

Nói xong thì Xuân Đức liền lấy ra ba tấm phi thiên thần phần, đánh lên thân thể của ba người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm, thần phù kích hoạt, bạch quang hiện lên bao trùm lấy ba người vào bên trong, bạch quang

chỉ hiện lên một cái ngay sau đó liền biến mất, biến mất cùng với nó còn có ba người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm.

Đáng lý ra thì ba người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm, không còn khả năng rời đi nữa, lúc trước Xuân Đức là định giết luôn ba người bọn họ, cùng với tất cả những người ở nơi đây. Có điều nghĩ lại, thấy ba tên kia cũng không đến nỗi tệ nên Xuân Đức mới giữ lại mạng sống cho họ. Vì vậy ở thời khắc mấu chốt hấn lại cho ba người một tấm dịch chuyển phù mà rời đi nơi đây.

Ba người rời đi thì cũng là lúc cuộc vui của hấn bắt đầu.

.....

Ánh mắt hấn nhìn về phía lão giả bên ngoài kết giới nổi lên nụ cười tà dị.

“ Lão nhị, lão tam, lão tứ, đi ra ngoài chơi nào, cũng đã lâu lắm rồi chưa vui vẻ một lần, hôm nay cũng là nên giải khuây một chút.”

Hấn vừa dứt lời thì Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đồng loạt hiện ra, bọn họ giống như chỉ chờ Xuân Đức nói ra lời này vậy.

Bóng Ảnh vừa xuất hiện thì liền nhìn về phía lão giả vừa mới công kích kết giới nơi đây.

“ Âm...”

Bóng Ảnh vươn tay ra, trực tiếp xuyên thủng kết giới xung quanh nơi đây, tay hấn nhanh như chớp ngay lập tức liền bắt được lão giả kia.

Lão giả kia đột nhiên bị biến hóa trước mắt dọa cho ngây người, hấn vốn còn đang nghi hoặc là vì sao bên trong kết giới liên tục cảm nhận được khí

tức cường đại tràn ra nhưng còn chưa để hẳn hiểu vì sao thì liền đã có một bàn tay đen thui tóm lấy cổ hẳn.

Lúc này đây, khi hẳn nhìn thấy Xuân Đức, Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma, cảm nhận được khí tức trên cơ thể bốn người tản mạn đi ra thì nước tiểu không tự chủ được chảy ra.

Hẳn run sợ nói:

“ Các vị đại nhân, là... là tiểu nhân có mắt như mù, quấy rầy đến các vị đại nhân, các vị đại nhân có đại thượng mong tha cho tiểu nhân một mạng. ”

[P/s: Bên ngoài kết giới không thể nhìn vào bên trong vì thế mà lão giả kia mới không biết chuyện gì xảy ra ở bên trong.]

Nhưng đáp lại hẳn là một cái mồm to đầy răng, Bóng Ảnh há lớn miệng sau đó cắn xuống.

“Phập”

Lão giả kia giọng nói im bật mà dừng, nửa phần thân trên của hẳn bị Bóng Ảnh cắn mất, máu tươi từ bên trong nửa phần thân thể còn lại mạnh mẽ phun ra.

“ Răng rắc...Răng rắc...”

Bóng Ảnh nhai nhai vài cái sau đó nuốt xuống, tiếp đó lại bỏ nửa phần còn lại vào bên trong miệng tiếp tục nhai nuốt.

“ Rắc rắc...Răng rắc...”

Tiếng xương cốt vỡ nát vang lên trong đêm tối nhưng ngay sau đó liền dừng lại, Bóng Ảnh chép miệng nói:

“ Cao Vực đúng là nơi tốt, tùy tiện liền gặp được một tên Thần Vương Cảnh trung kỳ. Đám này mùi vị thật ngon.”

Xuân Đức nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Nơi đây cường giả không thiếu nhưng chúng ta muốn phát triển ở đây là không có khả năng, dù sao nơi đây ở dưới sự cai quản của Diệu Linh Thánh Tông, một khi chúng ta ở nơi này phát triển liền sẽ gặp phải đàn áp. Có điều ngoài sáng không được thì trong tối, ngày mai lão tam cùng lão tứ sẽ phụ giúp Mộng Vân đi ra bên ngoài chiêu mộ cao thủ.”

Nguyên Ma cùng Long Sát nghe vậy thì gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Nhưng vào lúc này Nguyên Ma lại hỏi:

“ Thế đám cường giả nơi đây thì sao? Là thu nạp vẫn là ăn đại ca.”

Nhếch môi cười tà, Xuân Đức nói:

“ Nơi đây đều là bãi săn của chúng ta chỉ có con môi. Được rồi đi thôi.”

Nói xong thì Xuân Đức liền bay ra bên ngoài, Long Sát, Bóng Ảnh, Nguyên Ma đồng thời bay theo.

Sau khi bay vào bên trong đàn quái vật nơi đây thì Xuân Đức ba người không hẹn mà cùng bắt đầu triển khai đồ sát.

Vốn dĩ cuộc vui mới bắt đầu nhưng vì Nguyên Ma tên kia lỡ tay một cái, cuộc vui thời gian bị rút ngắn đi hơn phân nửa.

Sau khi bay lên bầu trời đêm, Nguyên Ma hét lớn:

“ Phong Nguyệt”

Thanh âm của Nguyên Ma vang vọng cả một phương thiên địa khiến, phiến thiên địa nơi đây cũng vì một tiếng rống của hắn mà lắc lư vài lần.

Tiếp đó cuồng phong khủng khiếp nổi lên, ở bên trên bầu trời trời đêm thoảng cái xuất hiện hàng triệu triệu mặt trăng khuyết phát ra ánh sáng lạnh những mặt trăng này cũng không phải mặt trăng bình thường mà là do “Thái Cổ Cương Phong” diễn sinh từ “Hỗn Động Cương Phong” mà hình thành.

Ngay khi những mặt trăng này hình thành, một loại cảm giác sợ hãi dâng lên bên trong lòng mỗi người, tất cả quái vật lẫn đám tu sĩ ở phía dưới đều không tự chủ được mà nhìn lên phía trên bầu trời.

Cũng ngay vào lúc mọi người đang choáng ngợp trước cảnh tượng xảy ra thì Nguyên Ma lần nữa hét lớn:

“ Đều đi chết cả đi.”

Thời lời nói của hắn hạ xuống, ở bên trên bầu trời triệu triệu mặt trăng đồng loạt hạ xuống, mỗi mặt trăng hóa thành một vệt ánh sáng bắn xuống phía dưới, triệu triệu mặt trăng tạo nên một cảnh tượng lộng lẫy vô cùng,

“ Âm âm âm âm.....”

“ Âm âm âm âm.....”

“ Âm âm âm âm.....”

Tiếng nổ lớn liên tục vang lên không dứt bên tai Xuân Đức, ở bên trong những tiếng nổ lớn kia còn có tiếng hét thê lương tuyệt vọng “ A a a a..Không muốn”, tiếng quái vật rít gào“rống rống”, trong một cái sát na khí triệu triệu “Phong Nguyệt” hạ xuống, vô tận quái vật trong nháy mắt bị

chém giết, mặt đất vụn vỡ ra vô số vết rách, nhiều nơi còn hiện ra những vực thẳm nhìn không thấy đáy.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức không biết nói gì cho phải, vốn còn muốn thoái mái một chút nhưng Nguyên Ma chỉ dùng ra chiêu này liền giết gần như toàn bộ kẻ ở nơi đây rồi có khi liền giết toàn bộ cũng nên.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1533: Đế Cảnh Lại Thì Làm Sao

[Lưu Ý: Có nhiều đạo hữu sẽ thắc mắc vì sao Long Sát và Nguyên Ma cũng có thể mạnh lên được hay vì sao khi Xuân Đức tấn cấp thì hai người kia cũng mạnh lên theo. Mình xin giải thích thế này:

Long Sát cùng Nguyên Ma sở hữu thân thể là Hồn Độn Thiên Thủy cùng Hồn Độn Cương Phong có điều do linh hồn hai người có hạn nên hiện tại chỉ có thể phát huy ra một phần thực lực của thân thể.

Vì thì muốn cho hai người mạnh lên:

- 1 là phải để bọn hắn cắn nuốt sinh linh để vừa tăng linh hồn vừa tăng cường thân thể.

- 2 là Xuân Đức phải mạnh lên. Nên nhớ Xuân Đức có mối liên hệ với 3 người Ảnh, Sát, Ma. Linh hồn ba người kia liên quan trực tiếp với Xuân Đức và ngược lại. Bên trong linh hồn của Xuân Đức cất chứa “Sát tinh” là nguồn gốc linh hồn của Long Sát, cất chứa “Ma tinh” là nguồn gốc linh hồn của Nguyên Ma, cất chứa “Ma niệm” là bản mệnh của Bóng Ảnh. Vì vậy khi Xuân Đức lớn mạnh linh hồn thì ba người kia linh hồn cùng vì đó mà tăng lên.

Linh hồn lớn mạnh thì có thể phát huy ra càng nhiều tiềm năng của thân thể, đến đây mọi người đã rõ chưa rồi chứ ạ.]

- ---o0o---

Quả nhiên, sau khi một chiêu “ Phong Nguyệt” qua đi, ở bên trên mặt đất liền trống trơn không thấy một ai nhưng ngay lúc Xuân Đức định chửi cho Nguyên Ma một trận thì từ bên dưới lòng đất bay lên đại lượng bóng người.

Nhìn sơ qua có đến hai mươi người, trong số đó có người quen của Xuân Đức là Ngung Sát cùng Diệp Yến. Về phần những kẻ còn lại hẳn không biết một ai.

Có điều Xuân Đức thì biết hai người kia nhưng hai người kia lại không biết hẳn, đơn giản bởi vì lúc hẳn gia nhập Diệu Linh Thánh Tông là dùng diện mạo giả, còn bây giờ thì hẳn dùng diện mạo thật của bản thân.

Quan sát hai mươi người trước mắt, Bóng Ảnh nói:

“ Có đến ba tên Tinh Đế Cảnh, hai tên vừa bước vào trung kỳ, một tên đã là hậu kỳ, xem ra có chút khó giải quyết rồi đây đại ca.”

Xuân Đức gật gật đầu nói:

“ Có điểm khó giải quyết thật nhưng mà đám kia chạy được chứ những người khác làm sao chạy.”

Ở đối diện, mấy tên Tinh Đế Cảnh cường giả nghe được cuộc đối thoại của Xuân Đức cùng với Bóng Ảnh thì nhú mày thật chặt.

Lúc này một lão già mặc áo màu vàng, đầu đã không có tóc, ánh mắt lão ta như con rắn độc nhìn chằm chằm Xuân Đức nói:

“ Ngươi đã có gan đắc tội với Thần Thánh thế gia chúng ta vậy có dám xưng tên ra không?”

Nghe vậy thì Xuân Đức cười lạnh nói:

“ Nói ra để sau này các ngươi tiện trả thù à, ta lại cũng không có ngu như ngươi. Chúng ta vốn cũng không có cừ oán gì, vậy mà đả các ngươi cứ năm lần bảy lượt tới giết ta, ngươi nói là nên tính món nợ này thế nào đây?”

Lão giả kia nghe vậy thì giận quá thành cười, hắt lạnh lẽo nói:

“ Hừ, ngươi không nói thì tưởng rằng lão phu không thể điều tra ra sao, một khi điều tra ra thì toàn bộ thế lực của ngươi đều phải chết.”

Lão giả vừa nói xong thì một tên to con đứng ở bên cạnh cũng là giận dữ nói:

“ Không cừ không oán, ngươi giết nhiều người của gia tộc chúng ta như vậy còn nói không cừ không oán, ngươi lại còn muốn bàn giao, ta còn muốn hỏi ngươi làm sao bàn giao đây. Người giết nhiều người của gia tộc ta như vậy, lại còn đã thương hai vị thiếu chủ, các ngươi là lấy cái gì ra bàn giao hay vẫn là lấy mạng ra đền.”

Xuân Đức nghe đối phương nói lý thẳng khí hùng như vậy thì kinh ngạc, hấn lúc này hỏi lại một câu:

“ Thế các ngươi không bày ra cái trò mèo này thì sẽ có người chết sao? Là các ngươi có lỗi trước hay là bọn ta có lỗi trước, bây giờ các ngươi lại đổ mọi trách nhiệm lên đầu ta.”

Đúng lúc Xuân Đức đang nói chuyện thì lão giả có tu vị Tinh Đế Cảnh thất trọng đột nhiên la hoảng lên.

“ Chết tiệt, trong không khí có độc.”

Xuân Đức biết ám chiêu của mình đã bị phát giác, hấn cũng không giả bộ nữa, hấn nói nhanh:

“ Anh phụ trách lão già kia, lão tam lão tứ phân biệt hai người còn lại, về phần đám lâu nhâu kia không cần quan tâm.”

Xuân Đức còn chưa nói hết câu thì ba người Bóng Ảnh, Long Sát, Nguyên Ma đã đồng thời bay lên, giết về phía ba tên Tinh Đế Cảnh.

Cùng lúc này Xuân Đức sử dụng “Thiên Độc Long-Nhẫn” triệu hồi ra Thiên Độc Long cùng Túy Phù Dung.

Ngay khi Xuân Đức vừa kích hoạt hai năng lực này của “Thiên Độc Long-Nhẫn”, hắn cảm thấy bên trong thân thể long nguyên thoáng cái hàng tới đáy cốc, linh hồn lực trực tiếp tiêu hao ba phần.

Cùng lúc này ở bên trong thiên địa thoáng cái xuất hiện ba con Thiên Độc Long khổng lồ, hình thể con nào cũng như tòa núi lớn, diện mạo dữ tợn cực kỳ, cả người bọn nó tản mạn ra hung sát chi khí.

Đồng thời từ trên đại địa đột nhiên tách ra một cái mầm cây, cái cây kia lúc đầu chỉ to bằng ngón út nhưng sau một khắc liền hóa thành khổng lồ, cao hơn mấy trăm mét, ngay khi bông hóa kia biến lớn thì cả thân thể nó tản mạn ra tinh quang màu tím huyền ảo.

Ba tên Tinh Đế Cảnh cường giả đang chiến đấu với mấy người Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma sau khi tiếp xúc với ánh sáng màu tím của Túy Phù Dung phát ra thì sắc mặt đại biến

“ Đây là thứ quý gì vậy mà trực tiếp giam cầm 3 thành lực lượng của ta.”--- Một tên Tinh Đế Cảnh tứ tằng đang chiến đấu với Long Sát la hoảng. Vốn hắn đã bị trúng độc của Xuân Đức khiến cho chiến lực phát ra đã không toàn vẹn, hiện giờ còn bị áp chế đến từ Túy Phù Dung thì hoàn toàn lâm vào trạng thái bị đánh.

Hắn vừa la lên thì một người khác đang chiến đấu với Nguyên Ma cũng thất thanh nói:

“Thứ chết tiệt này vậy mà đang hấp thu đi máu cùng ma nguyên bên cơ thể ta.”

Nghe hai tên kia là lên thì lão giả đang chiến với Bóng Ảnh gầm lên:

“Còn không nhanh hủy nó đi, ở đó mà chít chít méo mó cái gì.”

Được lão giả cảnh tỉnh, hai người kia lập tức muốn dứt ra khỏi chiến đấu, trước tiên tiêu diệt cái cây quái dị phía bên dưới nhưng mà ý tưởng tốt đẹp, thực tế phũ phàng,

Long Sát cùng Nguyên Ma không khác gì keo dán chó dứt thế nào cũng dứt không ra.

Có điều ba người bọn hắn dứt không ra nhưng vẫn còn những người khác mà, nơi đây còn 17 người nữa, trong đó có đến 12 tên là Thần Vương Cảnh hậu kỳ, một tên là trung kỳ, còn lại bốn người khác thì tu vi không đáng nhắc tới.

Vốn dĩ 12 tên Thần Vương Cảnh cầm chân ba con Thiên Độc Long cũng không phải việc gì khó, lúc này nghe được lão giả kia hét thì liền có hai người xông lại Túy Phù Dung dùng hung khí hung hăng đánh xuống.

Xuân Đức thấy thế cũng không có ngăn cản, hắn cũng muốn nhìn xem cây Túy Phù Dung kia khả năng kháng vật lý thế nào.

Nhưng mà để Xuân Đức thất vọng rồi, khi hai tên Thần Vương Cảnh kia vừa tiến tới gần Túy Phù Dung thì bông hoa chưa nở kia đột nhiên rung lên một cái, từ bên trong bông hoa truyền ra một âm thanh nhẹ nhàng vô cùng.

Hai tên Thần Vương Cảnh vừa nghe được âm thanh này thì liền từ trên trời rơi xuống phía dưới đất.

Xuân Đức thấy vậy một màn thì kinh ngạc nói:

“ Làm sao còn có năng lực mộng寐 nữa, cái hệ thống phụ trợ của lão Huyền như cút, năng lực mạnh thế này mà không thông kê đi ra.”

Nói đến cuối thì Xuân Đức lại mắng Vô Địch một câu. Những nhớ tới điều gì, Xuân Đức lúc này sử dụng tâm linh truyền âm nói:

“ Lão nhị, lão tam, lão tứ, ba người bọn đệ cứ câu giờ như vậy, không được đánh quá mức để đám kia kinh sợ mà chạy mất, giả vờ cũng bị Túy Phù Dung của ca gây suy yếu đi, đợi 5 phút đến lúc hoa nở, khi đó có thể bắt được ba tên này.”

Ba người Bóng Ảnh, Long Sát cùng Nguyên Ma nghe vậy thì ngay lập tức thi hành, giả vờ bản thân cũng bị ảnh hưởng bởi ánh sáng màu tím từ Túy Phù Dung, không những thế, bọn họ còn tỏ vẻ yếu thế để cho ba người kia chiếm thượng phong nữa.

Về phần Xuân Đức thì đang giả vờ thao túng mấy con Thiên Độc Long cùng Túy Phù Dung mà không thể rảnh tay tham chiến.

Nói hấn giả vờ thì cũng không không hoàn toàn như vậy, thực tế hấn vẫn luôn đang khống chế mấy con Thiên Độc Long cùng Túy Phù Dung.

Hấn phát hiện một điều, ba con Thiên Độc Long sau khi đã gọi ra thì cũng không cần linh hồn lực duy trì nhưng Túy Phù Dung thì liên tục hấp thụ linh hồn lực của hấn, Xuân Đức đoán chừng nó liên tục hấp thụ như vậy là để chờ đến lúc nở hoa.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1534: Càng Đông Càng Vui

Thế cục lâm vào trạng thái giằng co, bên phía Thần Thánh thế gia hoàn toàn áp đảo trước nhóm người Xuân Đức, có điều tuy rằng áp đảo nhưng lại không thể kết liễu được mấy người Xuân Đức.

Sau khi giao chiến được vài ba phút thì mấy tên Tinh Đế Cảnh của thần thánh thế gia chỉ cảm thấy trong lòng một trận phiền muộn, tuy là đè đối phương ra mà đánh nhưng mà đánh không chết đối phương.

“ Lại mọc ra ta lại chém, người mọc cái nào ta chém cái đó, xem người có thể mọc được bao nhiêu cái.”

Tên cường giả Tinh Đế Cảnh đang chiến đấu với Long Sát lúc này đã có chút phát khùng, hắn vừa mới chém rụng đầu của Long Sát xong nhưng ngay sau đó lại thấy Long Sát mọc ra một cái đầu mới, lần này đã là lần thứ chín hắn chém rụng đầu của Long Sát rồi mà thấy Long Sát vẫn chưa chết thì có chút phát điên.

Hắn phát điên, Long Sát trong lòng cũng là phát điên, nếu không phải vì đợi chờ thời cơ tới thì hắn nào để bị người chém rụng đầu, cứ mỗi lần như vậy tuy không gây cái gì thương tổn đối với hắn nhưng là khiến hắn cảm thấy biệt khuất à.

Nhưng vào lúc này, tình huống lại có biến đổi, không gian bên phía trên đầu Xuân Đức đột nhiên xuất hiện ba động cực kỳ mạnh mẽ, tiếp đó ba luồng khí tức Tinh Đế Cảnh truyền ra bên ngoài.

“ Vèo vèo vèo..”

Từ bên trong hư không nhảy đi ra ba người, một nam hai nữ, tất cả đều là ông lão bà lão, ba người này vừa ra bên ngoài nhìn thấy tình cảnh chiến đấu nơi đây thì kinh ngạc vạn phần, có điều ba người cũng không có chú ý quá nhiều đến chiến đấu nơi đây mà đảo mắt tìm kiếm ai đó.

Rất nhanh ánh mắt của ba người đều dừng lại trên người Ngung Sát. Ngung Sát lúc này đang đứng với Diệp Yên cùng với hai tên công tử của Thần Thánh thế gia, bọn họ cũng không có chạy mà đứng ở một bên nhìn trận chiến. Dù sao tình thế nơi đây đang nghiêng về bên phía Thần Thánh thế gia.

Sau khi đã xác định được Ngung Sát không có sao thì tam lão cũng nhẹ thở ra một thời. Tiếp sau đó ba người đồng thời bay đến trước mặt Ngung Sát bái kiến:

“ Tiểu thư ngươi không sao là tốt rồi, chúng ta chỉ sợ tiểu thư gặp phải điều gì bất chắc.”---Một bà lão nói.

Ngung Sát nhìn thấy ba ông bà lão này thì nhẹ gật đầu, cười yếu ớt nói:

“ Cảm ơn tam lão quan tâm. Ta không có việc gì.”

Nàng vừa nói xong thì một tên thanh niên ở bên cạnh nàng, hướng phía tam lão chào hỏi:

“ Văn bối Thần Tôn(cái tên thôi) xin ra mắt ba vị tiền bối, mong ba vị tiền bối ra tay hiệp trợ bắt lại mấy tên tặc tử ngoài kia.”

Nghe người này nói thì ông lão mặc trường bào màu đỏ “hừ” lạnh nói:

“ Ta không quan tâm các người Thần Thánh gia tộc cái gì phân tranh nhưng lần này các người lại khiến cho tiểu thư nhà chúng ta lâm vào nguy hiểm, việc nơi đây xong ta sẽ đến gia tộc các người muốn Thánh Thiên Đế một cái công đạo.”

Thần Tôn nghe vậy thì cúi đầu thật sâu nói:

“ Lần này là do lỗi lầm của hai người vãn bối, hai người vãn bối sẽ thụ thật sâu giáo huấn lần này, về phần của Ngung Sát tiểu thư Thần Thánh thế gia sẽ cho Tiêu Gia một cái công đạo, kính xin tiền bối an tâm.”

Ông lão nghe vậy thì lại khẽ hừ nhẹ một tiếng, sau đó nhìn qua hai bà lão, hai ba lão gật gật đầu.

Ông lão lại nhìn Ngung Sát nói:

“ Tiểu thư ở nơi đây, đợi ba người chúng ta giải quyết việc nơi này lại sẽ mang tiểu thư trở về gia tộc”

Ngung Sát nghe vậy thì nhẹ gật gật đầu cũng không nói gì thêm. Tiếp đó ba ông bà lão liền hướng phía Xuân Đức mà giết đi qua, bọn họ đều là Tinh Đế Cảnh cường giả, vừa nhìn liền đã biết nên ra tay từ đâu.

Nhìn thấy tam lão rời đi, gia nhập chiến trường thì Thần Tôn hướng phía Ngung Sát nói:

“ Cảm ơn Ngung Sát cô nương.”

Ngung Sát nghe vậy thì nhú mày, nàng chán ghét hai tên nam nhân bên cạnh, mà một khi đã ghét ai rồi thì người kia dù làm cái gì cũng đáng ghét hết. Vì thế mà nàng cũng chẳng thèm đáp lại.

Lúc này đây ánh mắt của nàng đang nhìn về phía người thanh niên đang đứng ở nơi xa, nàng luôn cảm thấy người thanh niên kia có một cái gì đó rất quen thuộc.

Thần Tôn bị Ngung Sát ghê lạnh thì sắc mặt có phần mất tự nhiên, hẳn lúc này chỉ đành cười gượng để che đi sự xấu hổ của mình.

Một tên khác nhìn thấy hẳn như vậy thì, âm dương quái khí nói:

“ Tự tìm mất mặt.”

Thần Tôn vừa nghe người này nói thì ánh mắt liền trực phun hỏa, có điều hẳn vẫn là nhịn xuống, dù sao có tức giận cũng không được cái gì. Vấn đề quan trọng vẫn là chiến đấu trước mắt.

- --o0o---

Xa xa, Xuân Đức nhìn thấy tam lão bay về phía bên này thì nhướng mày lên, ba tên này đều là trung kỳ Tinh Đế Cảnh, hai cái tứ trọng một cái ngũ trọng.

“ Đến vừa lúc, hừm, ta lần này bắt gọn đám các người sau đó lại chế thành con rối, mới hôm trước còn đang muốn thí nghiệm chế tạo đâu.”

Tâm niệm vừa động, hẳn liền gọi ra Tiểu Hắc. Tiểu Hắc vừa ra liền hướng hẳn cúi chào:

“ Chủ nhân.”

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Cuốn lấy hai bà lão kia, lão già để ta.”

Tiểu Hắc gật đầu đáp:

“ Vâng, chủ nhân.”

Tất cả mọi người nơi đây đột nhiên nhìn thấy bên phía Xuân Đức lại xuất hiện thêm một vị cường giả Tinh Đế Cảnh trung kỳ thì ngạc nhiên không thôi.

Mọi người đều là kẻ thông minh, lập tức cảm thấy có mùi âm mưu nơi đây, vì sao đối phương còn có một chiến lực cường đại như vậy mà không gọi đi ra, mà phải chờ đến lúc này.

Nhưng mà bọn họ có nghĩ nát óc cũng không ra nguyên nhân, trong lòng bọn họ càng lúc càng bất an. Nhưng hiện tại bọn họ lại đang chiếm thượng phong, chẳng lẽ lúc này lại chạy, cái này là không thể nào.

.....

Tiểu Hắc cuốn lấy hai bà lão, lợi dụng thân thể cường hãn cùng bảo vật kinh người, tuy tu vị ngang nhau nhưng Tiểu Hắc vẫn có thể một mình chiến hai người.

Lúc này đây, Xuân Đức đang đối diện với lão giả có tu vị Tinh Đế Cảnh ngũ trọng.

Hai người cũng không có lập tức xuất thủ mà ngưng thần nhìn nhau. Có điều hai người bọn họ chỉ nhìn nhau trong vài cái hô hấp thì lập tức xuất thủ.

Nhân lúc Xuân Đức còn chưa lấy ra binh khí, lão giả tay phải vừa động, phóng đi thanh hắc sắc phi đao, phi đao kia hóa thành một đạo lưu quang, hướng tới đầu Xuân Đức bắn tới.

Xuân Đức thấy vậy thì trong mắt hiện hàn quang, tay hắc hóa long trảo mạnh mẽ chụp lấy thanh hắc đao kia.

Lão già thấy vậy thì cười lạnh nói:

“ Ngông cuồng tự đại, phi đao lão phu cũng dám bắt, đúng thật là không biết chữ chết như thế nào.”

Có điều rất nhanh thì tiếng cười của hắn im bật mà dừng.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1535: Năng Lực Cấm Thực Của Túy Phù Dung

- ---o0o---

Lúc này đây, ở phía đối diện Xuân Đức đang nắm lấy hắc sắc phi đao trong tay, phi đao hắc sắc kia trong tay hắn rung động kịch liệt muốn thoát ra nhưng lại không thể. Cùng lúc này từ trên long trảo của Xuân Đức bùng lên “Diệt Hồn Diễm”, “Diệt Hồn Diễm” vừa ra liền bao lấy hắc sắc phi đao, hắc sắc phi đao vốn đang kịch liệt giãy dụa thì trong nháy mắt dừng lại, linh tính hoàn toàn biến mất.

“Phúc...”

Bảo vật bản mệnh bị Xuân Đức hủy đi khí linh, đồng thời cũng hủy luôn tàn niệm của lão giả bên trong phi đao khiến cho lão giả bị phản phệ không nhẹ, lão ta không khỏi phun ra búng máu, ánh mắt thì đại ra nhìn thanh phi đao trong tay Xuân Đức.

Ngay lúc hắn vẫn còn dờ dẫm không tin vào những gì trước mắt, Xuân Đức tay phải đang nắm phi đao vừa động, hắc sắc phi đao mang theo “Diệt Hồn Diễm”, phi đao kia hóa thành một đạo lưu quang, hướng thẳng đầu lão giả Tiêu Gia mà bắn tới.

Tốc độ phi đao kia quá nhanh, khiến cho lão giả Tiêu Gia có chút phản ứng không kịp, giống như là theo một bản năng, hắn đưa tay lên đón đỡ phi đao đồng thời vận chuyển hộ thể ma khí.

Nhưng mà Xuân Đức đón đỡ phi đao thì không sao nhưng còn lão giả đón đỡ phi đao thì liền bị nó xuyên thủng bàn tay, vẫn tiếp tục hướng thẳng đầu lão bắn tới.

Lão giả trong lòng kinh hãi muốn chết, dưới tình thế cấp bách nhanh chóng nghiêng đầu, hắc sắc phi đao mang theo “Diệt Hồn Diễm” bay sượt qua mặt hắn, liền lưu lại trên mặt của hắn một vết máu dài cùng phân nửa cái tai trái, nếu như hắn phản ứng chậm một chút thì cái đầu hắn lúc này liền có một cái lỗ thủng rồi.

Cảm nhận đau đớn từ bên má trái truyền tới, khiến cho lão giả toát ra một thân mồ hôi lạnh, hắn không biết Xuân Đức làm cách nào mà lại có thể khống chế được phi đao của hắn, hơn thế nữa còn trong nháy mắt luyện hóa.

Nhưng ngay lúc này hắn cảm thấy linh hồn bản thân như bị cái gì đó thiêu đốt, hắn không khỏi hét lên lương.

“ A a a a. Tiểu tạp chủng ngươi lại ám toán ta. Đáng chết...Đáng chết...”

Xuân Đức nghe lão giả nói vậy cũng không có tức giận ngược lại còn cười, “Song Nguyệt Ma Đông” hiện lên hắn khẽ quát:

“ Nhất thức tinh thần- Tinh Nguyệt Phong Bạo”

Vừa thì triển ra tinh thần công kích đồng thời Xuân Đức cũng tung ra một chưởng về phía ngực lão giả Tiêu gia.

Vốn đang bị Diệt Hồn Diễm thiêu đốt linh hồn, khiến hắn đau đớn không chịu nổi, lúc này đột nhiên lại chứng “Nhất thức linh hồn” của Xuân Đức lập tức cảm thấy đầu như muốn nổ tung.

Trong lúc hấn còn chưa phản ứng lại thì lại bị một chưởng của Xuân Đức đánh thẳng lên ngực.

“ Bành”

Tuy chỉ là ở trạng thái thái nhân loại, chiến lực giảm mạnh nhưng một chưởng này vẫn uy lực vô, một chưởng đánh lên cơ thể lão giả trực tiếp khi cho một kiện ma giáp trên người lão ta biến thành sắt vụn, ngực lão giả cũng bị một chưởng này đánh cho lồm xuống.

“ Phụt..”

Lão giả Tiểu gia phun ra một vòi máu tươi sau, đồng thời như điều đứt dây bay ngược về phía sau. Bay tới bên dưới gốc của cây Túy Phù Dung.

Cũng vào đúng lúc này, cây Túy Phù Dung cuối cùng cũng nở hoa, nụ hoa từ từ nở ra hóa thành một bông hoa trắng tinh phát ra bạch quang dịu nhẹ nhưng rất nhanh thì liền chuyển sang màu phơn phớt hồng giống như cánh sen, có điều cũng chỉ qua vài cái hô hấp thì cả bông hoa liền biến thành màu đỏ như máu.

Cùng lúc này ở bên trên hoa phù dung xuất hiện một mỹ nữ tuyệt sắc, nàng ta vẻ mặt chết lặng nhìn lên bầu trời, ánh mắt nàng tràn ngập bi thương,thống khổ, trong miệng nàng khẽ ngâm mấy câu thơ.

“Phù Dung sớm nở tối tàn

Đến đi một thoáng vội vàng đời hoa

Kém Hồng nhan sắc kiêu sa

Thua Lan đài các thướt tha lâu vàng”

[Tác: Bài thơ này do tác đọc tư liệu của Túy Phù Dung tìm được, cũng không rõ là ai sáng tác không thấy ghi.]

Theo lời cuối của nàng vừa dứt, từng giọt như mắt như trân châu từ trong mắt nàng chảy xuôi lăn dài trên má, cùng lúc đó thân thể của nàng hóa thành vạn vân tinh điểm màu đỏ bao phủ toàn bộ phiến thiên địa nơi đây.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức liền biết là đã tới thời điểm rồi, hẳn lúc này quá lớn:

“ Thời gian không nhiều, động thủ.”

Xuân Đức vừa hét lớn thì Bóng Ảnh, Nguyên Ma, Long Sát, Tiểu Hắc đồng thời bộc phát ra gần như toàn bộ chiến lực của bản thân. Không những bọn họ mà Xuân Đức cũng là như vậy.

Thời gian Túy Phù Dung nở rộ, chính là thời điểm những kẻ ở đây không thể sử dụng đan dược cùng thần thông, đây là cơ hội bất sống cả đám. Có điều Túy Phù Dung sau khi nở rộ chỉ có thể sống thêm 1 phút vì vậy hẳn phải nhanh chóng xử lý mấy tên Tinh Đế Cảnh nơi đây, bằng không sẽ là xe cát đã tràn.

Đám Tinh Đế Cảnh của Tiêu Gia cùng Thần Thánh thế gia nào biết được lại sẽ có chuyện như vậy diễn ra, vốn bọn họ nhìn thấy Túy Phù Dung nở rộ liền cảm thấy bất an nhưng đã muộn. Trong nháy mắt nữ tử kia hóa thành hàng vạn điểm tinh quang thì vận mệnh của bọn họ đã định sẵn.

“ Chết tiệt, đây đều là cái bẫy, đáng lý lúc trước ta nên rời đi. Khôn kiếp.”--- Trong lòng tên Tinh Đế Cảnh hậu kỳ liên tục rít gào.

Lúc này đây hẳn không thể sử dụng thần thông, chỉ có thể sử dụng nhục thể đối kháng với Bóng Ảnh nhưng hẳn nào là đối thủ của Bóng Ảnh, sau

khi giao thủ 2 ba chiêu hấn liền cả người bị thương nặng.

Hấn lúc này muốn sử dụng đan dược khôi phục nhưng lại phát hiện đan dược mất đi tác dụng thì không khỏi cười khổ, như thế này còn làm sao đánh.

Chiến lược lực vốn dĩ không bằng đôi phương, bây giờ lại không thể phục dụng đan dược để khôi phục, muốn trốn cũng không thể sử dụng thần thông để bỏ trốn, hấn hoàn toàn không có một cửa thắng nào cả.

Cuối cùng hấn cố gắng đón đỡ thêm một lần nữa thì liền bị Bóng Ảnh một quyền đánh bại.

Bóng Ảnh sau khi đánh bại người này, thì liền phong cấm ma nguyên bên trong cơ thể hấn, bị phong cấm ma nguyên thì hấn có muốn chạy cũng không thể chạy.

Bóng Ảnh bên này giải quyết xong lão giả Tinh Đế Cảnh thất trọng thì, Xuân Đức, Long Sát, Nguyên Ma, Tiểu Hắc bên này cũng giải quyết toàn bộ những người còn lại.

Về phần đám tu sĩ còn chưa bước vào Tinh Đế Cảnh thì Xuân Đức một chưởng liền đánh cho nguyên một đám thổ huyết nằm lãn trên mặt đất.

Vừa giải quyết xong tất cả những kẻ nơi đây thì Túy Phù Dung cũng lụi tàn, cả cây Túy Phù Dung bằng giải hóa thành đầy trời hồng phấn sắc.

Cùng lúc đó bên trong thiên địa nơi đây, vắng vắng mấy câu thơ.

Thủy biên vô số mộc phù dung

Lộ nhiễm yên chi sắc vị nùng

Chính tự mỹ nhân sơ túy trước

Cường đài thanh kính dục trang dung (Suru tâm)

[Lưu Ý: Giải thích một chút cho mọi người biết cái cây Túy Phù Dung lại là từ đâu ra.

Túy Phù Dung là một kỹ năng chủ động của Thiên Độc Long-Nhẫn, cần tiêu hao linh hồn lực cùng long nguyên để gọi ra, sau khi gọi ra cần tiêu hao linh hồn lực để duy trì.

Tư liệu dành cho ai đã quên tác dụng của Túy Phù Dung.

(+) Kỹ năng chủ động: Triệu hồi thực vật cấp 5:

Gọi về một cây Túy Phù Dung còn nhỏ, Túy Phù Dung có được sức sống siêu cường, miễn nhiễm toàn bộ công kích dạng phép thuật. Kháng vật lý cực mạnh, kẻ địch ở bên trong phạm vi ảnh hưởng của Túy Phù Dung sẽ lâm vào trạng thái suy yếu, xuất huyết cùng lưu ma. (Xuất huyết = mất máu, lưu ma = suy giảm ma nguyên)

Sau 5 phút khi được triệu hồi thì Túy Phù Dung sẽ nở rộ, khi đó kẻ địch ở bên trong phạm vi sẽ bị lâm vào trạng thái cảm thực cùng cảm ma (Không cách nào dùng đan dược hay bất cứ thứ gì để khôi phục cùng năng lực thần thông.)

Thời gian tồn tại của Túy Phù Dung là 6 phút, thời gian hồi lại là 7 phút.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1536: Xuân Đức Nham Hiểm

- ---o0o---

Sau một hồi quét dọn chiến trường. Lúc này đây bên trên chiến trường cũng chỉ còn lại sau người, hai tên thiếu gia của Thần Thánh thế gia, Ngung Sát, Diệp Yên cùng với Xuân Đức và Bóng Ảnh

Bốn người này khi trước thấy bên mình chiếm thế thượng phong nên cũng không có chạy đi mà đứng một bên nhìn xem, đến lúc Túy Phù Dung nở rộ bốn người nay có muốn chạy thì cũng đã muộn.

Nhìn bốn người trước mắt, Bóng Ảnh hỏi:

“ Bốn con tiểu tạp nư này nên làm sao đây đại ca, vẫn là ăn thịt hay làm sao?”

Vừa nghe Bóng Ảnh nói như vậy thì bốn người kia đều không khỏi co rúm lại, bốn người bọn họ tụ lại gần nhau hy vọng như vậy sẽ cảm thấy ấm hơn, nhưng mà dù có ở lại gần nhau bọn họ vẫn cảm thấy cả người lạnh toát.

Xuân Đức cũng là cau mày nhìn bốn người nhưng rồi rất nhanh lông mày hăn liền giãn ra, trên khóe miệng miệng hăn lại nổi lên một nụ cười xấu xa, hăn cười tà ác nói:

“ Hắc hắc. Ăn làm chi mấy con tạp nư không chất dinh dưỡng này, có điều ca vừa nghĩ ra một kế, kế này mà thành chúng ta lại có thể kiếm được

một bút lớn.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì kinh ngạc hỏi:

“ Kê gì vậy đại ca?”

Nhếch môi cười ta, Xuân Đức chậm rãi nói ra kế hoạch:

“ Chút nữa chúng ta sẽ xóa đi trí nhớ của đám này, không những thế còn phải khiến cho mấy tên này mắc một loại bệnh quái dị mà chỉ có chúng ta mới có thể chữa khỏi, sau đó lại tạo hiện trường giả để cho đám này bị người của gia tộc bọn hấn phát hiện mang về.”

“ Sự việc hôm nay rất trọng đại, một đám Tinh Đế Cảnh mất tích chính là đại sự động trời, có điều dấu vết đều bị chúng ta xóa sạch bọn hấn cũng không tìm được cái gì như vậy muốn biết hôm nay xảy ra cái gì bọn hấn nhất định sẽ tìm người khôi phục trí nhớ của bốn tên này. Hắc hắc. Nhưng mà ai có thể giải được cấm thuật của cấm tộc chứ. Hắc hắc.”

Bóng Ảnh nghe vậy thì có điều ngộ ra. Hấn lúc này vỗ tay nói:

"Nếu đám kia đều đã thúc thủ vô sách thì sẽ đến chúng ta ra tay. Hắc hắc. Đại ca người thật thông minh à.”

Xuân Đức cười nham hiểm nói:

“ Chính chúng ta tạo nên căn bệnh quái ác cho bốn tên này, lại tự mình chữa trị, làm như vậy cũng không có thiệt gì, đã vậy còn sẽ thu được danh tiếng, tiền bạc, ân đức nữa, sau này biết đâu lại còn có thể nhờ vả mấy thế gia kia, việc tốt như vậy sao lại không làm cơ chứ. Hắc hắc.”

Đám người Ngung Sát, Diệp Yên cùng hai tên thiếu chủ Thần Thánh thế gia nghe vậy thì đều là biến sắc, ánh mắt bọn hấn kinh hoàng nhìn Xuân

Đức cùng Bóng Ảnh.

Nhìn thấy biểu lộ sợ hãi của mấy người này thì Xuân Đức cười cười. Hắn đưa tay chộp lấy hai tên nam tử sau đó đưa cho Bóng Ảnh nói:

“ Lão nhị ngươi biết phải làm gì rồi đây.”

Bóng Ảnh tiếp nhận hai tên công tử của Thần Thánh thế gia tươi cười nói:

“ Đại ca yên tâm, đệ đi theo Vô Địch lão ca cũng không được không ít mảnh khốe. Hắc hắc.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức lúc này ánh mắt lại chuyển qua Ngung Sát cùng Diệp Yến, hắn bình tĩnh nói:

“ Hai tiểu cô nương ngoan nào, sẽ không đau. Ta cũng sẽ không làm hại các ngươi, chỉ ăn đi một phần hồn phách của hai người mà thôi, thời gian sau ta sẽ trả lại, sau này có khi chúng ta vẫn là bạn tốt đâu.”

Lời nói thì như thế nhưng nhìn cái bộ dạng của Xuân Đức lúc này thì làm gì có cái chuyện đó. Nghe được lời hắn nói thì cả Ngung Sát cùng Diệp Yến đều bị dọa ngòì trên mặt đất, Diệp Yến thì trực tiếp khóc lên, có điều nàng cũng không dám khóc thành tiếng.

Thấy hai tiểu đồng bọn bị dọa thành cái dạng này thì Xuân Đức chỉ cười cười, tiếp đó hai tay hắn vươn ra đặt lên đầu các nàng, sau đó trực tiếp “rút hồn”, ngay lập tức hồn phách của nàng nàng bị hút ra, Xuân Đức thấy vậy thì cũng không khách khí mà cắn hồn phách của hai nàng mỗi người một miếng lớn.

Hồn phách bị người ăn mất một phần, hồn phách của hai người Ngung Sát cùng Diệp Yến trong lúc nhất thời suy yếu đi không ít. Hồn phách vốn

rất ngưng thực nhưng lúc này trở nên mờ nhạt hư ảo.

Xuân Đức thấy vậy thì lại đánh thêm vài cái nguyên rủa lên linh hồn các nàng, đương nhiên hắn cũng không quên hạ độc thân thể hai nàng, làm xong tất cả hắn lại mang cái hồn phách thì thiếu khuyết của hai nàng đặt vào bên trong thân thể.

Nhìn qua Bóng Ảnh, thấy bên phía Bóng Ảnh cũng đã làm xong việc, hai người nhìn nhau một cái sau đó gật đầu cười cười, sau đó hai người đồng thời rời đi nơi đây mang theo bốn con dê béo.

Sau khi mang bốn người rời đi xa xa nơi chiến đấu trước kia, Xuân Đức cùng Bóng Ảnh lúc này bắt đầu tạo hiện trường giả, tạo hiện trường giống một cuộc hiểm cảnh đào sinh, vì để làm cái hiện trường giả này cho thêm phần chân thực, Xuân Đức còn phải bỏ ra một tên Tinh Đế Cảnh. Dù sao một tên Tinh Đế Cảnh mang theo bốn người chạy trốn vẫn là hợp lý hơn là một tên Thần Vương Cảnh.

Hơn nữa tên này chỉ mang bốn người chạy trốn đến nơi đây liền vẫn lạc cũng thuyết minh cho địch nhân mạnh mẽ. Như vậy mọi thứ đều là hợp tình hợp lý.

Sau khi làm xong tất cả, Xuân Đức cũng không quên lấy ra tín hiệu cầu cứu mà tên Tinh Đế Cảnh vừa bị hắn giết kia mang ra sử dụng. Tiếp đó hắn mới rời đi.

- --o0o---

Xuân Đức rời đi không bao lâu, khoảng gần một giờ sau thì tại nơi hắn tạo hiện trường giả liền xuất hiện ba bóng người. Ba người này trên thân đều mặc đạo bào của Tiêu Gia hiển nhiên cả ba đều người của Tiêu Gia. Những người này vừa xuất hiện nơi đây liền quét nhìn bốn phía, khi bọn họ

nhìn thấy bốn người Ngung Sát, Diệp Yên, hai tên thiếu chủ Thần Thánh thế gia đều bị thương nặng đang hôn mê bất tỉnh thì đồng loạt cả kinh nhưng khi bọn hắn nhìn thấy tên Tinh Đế Cảnh bị chết bên cạnh bốn người thì càng khiếp sợ hơn nữa.

Vào lúc này một tên trung niên nữ tử kinh sợ thốt lên:

“ Là Tiêu Phúc Hồng gia lão.”

Người này vừa la hoảng lên thì liền hạ xuống, bay tên bên cạnh Tiêu Phúc Hồng, nữ tử kia sau khi kiểm tra một chút thì sắc mặt đột nhiên trắng bệch, tiếp đó hai mắt nàng phiếm hồng rồi nước mắt không tự chủ được mà chảy xuôi.

Nàng ôm chặt lấy thi thể của bà lão kia Tinh Đế Cảnh kia khóc lớn.

“ Mẫu thân, người làm sao thế này, người nhanh mở mắt ra đi. Mẫu thân người có nghe hài nhi nói không. Hu hu. Mẫu thân.”

Nàng ta liên tục lay bà lão trong ngực nhưng bà lão kia vẫn cứ như vậy nhắm mắt, không những thế mỗi lần nàng lay bà lão thì bà lão kia từ trong thất khiếu ào trào ra máu đen, hiển nhiên nàng ta bị trúng độc mà chết.

Sau một hồi lắc qua lắc lại thi thể bà lão, nữ tử kia rốt cuộc cũng chấp nhận sự thật rằng mẫu thân nàng đã chết, vì cứu chủ tử mà chết, nàng lúc này ngửa đầu lên trên rống lớn:

“Là ai đã hại chết mẫu thân ta, là ai..là ai.”

Hai người đi cùng nàng tới đây thấy vậy một màn thì không nói gì, bọn họ nhìn nhau một cái sau đó đồng thời tiến lên, một người thì đi an ủi trung niên nữ tử kia, người còn lại thì nhanh chóng kiểm tra bốn người khác.

Một trung niên nam tử tiến lên an ủi trung niên nữ tử, hần nhẹ giọng nói:

“Thất trưởng lão nén bi thương, Phúc Hồng gia lão là vì tiểu thư mà hi sinh, gia tộc nhất định sẽ vì người mà tìm ra hung thủ, nhưng việc hiện tại việc quan trọng trước mắt vẫn là nên mang tiểu thư về gia tộc. Tiểu thư cũng bị thương rất nặng.”

Trung niên nữ tử kia nghe vậy thì gật đầu, nàng lau đi nước mắt, mang thi thể mẫu thân bỏ vào bên trong giới chỉ không gian.

Tiếp đó nàng cùng với hai người khác, mang theo bốn người Ngung Sát, Diệp Yến, hai tên thiếu chủ của Thần Thánh thế gia quay trở về gia tộc.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1537: Trong Bóng Tối Bắt Đầu Tích Góp Lực Lượng

[Hôm nay 3c, tác bận đi làm rồi]

- ---o0o---

Những ngày tiếp theo Xuân Đức cũng không có quay trở về Thiên Ma Viện mà lựa chọn ở một địa phương hẻo lánh ở bên ngoài ở lại một thời gian.

Sau khi tìm được vị trí thích hợp rồi thì hắn gọi Vũ Y, Mộng Vân, Lan Lan, Thanh Huyền, Tiểu Thất, Tiểu Hắc cùng với hai người Long Sát cùng Nguyên Ma, đưa cho bọn họ Thiên Địa-Nhẫn đồng thời giao cho bọn họ một cái nhiệm vụ.

Nhiệm vụ chỉ có một đó là trong bóng tối mời chào cao thủ, càng nhiều càng tốt. Vốn lúc đầu hắn còn muốn giữ lại Bóng Ảnh bên người nhưng suy nghĩ tới an toàn của đám người Vũ Y hắn cũng để cho Bóng Ảnh đi theo luôn. Dù sao bên cạnh hắn vẫn còn lão Hắc cùng Vô Địch, nếu có tình huống bất ngờ gì vẫn có thể ứng phó.

Với có thêm Bóng Ảnh cũng tiện nhóm người Vũ Y làm việc, dù sao Bóng Ảnh chiến lực cũng là rất mạnh, dù ở Cao Vực vẫn được tính thuộc dạng cao thủ.

.....

Nhóm người Vũ Y, Bóng Ảnh đi rồi thì hắn lại bắt đầu công việc của bản thân.

Lần này bắt được mấy tên Tinh Đế Cảnh, hắn cũng muốn một lần dùng Tinh Đế Cảnh cường giả làm nguyên liệu tạo ra con rối.

Vì để phòng ngừa vạn nhất, hắn cũng không có tiến hành chế tạo con rối bên ngoài mang vào bên trong không gian vong linh tầng hai tiến hành.

Đương nhiên lần này sẽ không thể qua loa giống lần trước, lần này là dùng Tinh Đế Cảnh chế tác con rối một khi thất bại thì không biết bao giờ có thể kiếm được tài liệu trân quý bực này, vì thế hắn mời Vô Địch cùng Lão Hắc tới trợ giúp.

.....

Không gian vong linh tầng 2.

Lúc này đây Xuân Đức đang cùng với Vô Địch và Lão Hắc hội ý.

“Này hai lão, hai lão có phương pháp nào tăng lên thân thể của hai tên này không, ta muốn tăng lên thân thể của bọn hắn sau đó mới tiến hành chế tác.”--- Xuân Đức nói.

Vô Địch nghe vậy thì đáp:

“Phương pháp thì có nhiều nhưng trong thời gian ngắn thì khó, nếu như cái loại bệnh dịch lúc trước mạnh mẽ hơn một chút thì có thể dùng trên đám người này nhưng mà thứ bệnh độc kia lại chỉ có tác dụng với những kẻ có tu vi Thiên Vương Cảnh trở xuống, mà đám này đã là Tinh Đế Cảnh rồi.”

Nghe Vô Địch nói thế thì Xuân Đức có phần thất vọng, hắn nhìn qua Hắc Âm Ma Thụ hỏi:

“ Vậy Lão Hắc thì sao? Có biện pháp nào khả quan không?”

Hắc Âm Ma Thụ nghe vậy thì trầm tư một lát, sau đó chợt nhớ đến cái gì, hấn vội nói:

“ Có một cách, có điều cách này cũng không rõ có thể tăng lên cường độ thân thể của đám này hay là trực tiếp hủy diệt bọn hấn luôn.”

Xuân Đức nghe vậy thì hứng thú, hấn vội hỏi:

“ Cách gì nói nghe thử.”

Không đợi Hắc Âm Ma Thụ nói thì Vô Địch đã giành trước nói:

“ Lão Hắc muốn nói tới là thứ thuốc tiến hóa mà ta đang nghiên cứu, có điều nghiên cứu còn chưa xong, thử nghiệm trên vài ngàn tên ma tộc thì bọn hấn trong nháy mắt khi bị nhiễm bệnh độc kia, liền bạo thể mà chết.”

Nghe vậy thì Xuân Đức hơi nhăn mày hỏi:

“ Không thành công lần nào sao?”

Vô Địch lắc đầu nói:

“ Thành công thì có thành công nhưng chỉ là thành công một phần, đám kia sau khi được cải tạo thân thể trở nên mạnh mẽ hơn thì đều bị hủy đi toàn bộ linh trí, biến thành quái vật vô tri những thất bại phẩm kia đều bị ta ném cho lão Hắc ăn sạch rồi.”

Nghe thế thì Xuân Đức linh quang chợt hiện, hấn lúc này vỗ tay cái “bốp” nói:

“ Nếu như chúng ta trước hết rút linh hồn đám kia ra ngoài, sau đó lại bơm thuốc tiến hóa vào thì sao?”

Vô Địch nghe vậy thì trầm tư, sau một lúc mới nói:

“ Cái đó là một biện pháp hay nhưng mà sau này dung nhập hồn phách kia vào bên trong thân thể đã bị cải biến thì càng khó khăn hơn, hồn phách không tương thích với thân thể sẽ bị bài xích.”

Xuân Đức lúc này nhếch môi cười nói:

“Đến lúc đó thì lại không đáng lo, chỉ cần có thân thể, sau đó lại dùng thân thể kia chế tạo ra siêu cấp con rối, về phần linh hồn dung nhập thì hắc hắc, chỉ cần chiết xuất tất cả những kinh nghiệm chiến đấu của đám người này ra sau đó lại truyền vào bên trong một cái hồn phách giả là được.”

Vô Địch nghe vậy thì có chút không rõ lắm, hấn nói:

“ Nói rõ một chút,ta có nhiều chỗ còn không hiểu.”

Lão Hắc cũng là hứng thú dạt dào nói:

“ Đúng vậy Củ Cải, nói rõ ràng chút.”

Xuân Đức lúc này sắp xếp từ ngữ một lúc sau đó mới bắt đầu nói:

“ Kế hoạch của ta là thế này.

Bước 1, chúng ta tiến hành rút linh hồn của đám này ra.

Bước 2, dùng linh hồn của đám này làm thức ăn cho Lão Hắc, Lão Hắc sẽ có nhiệm vụ chất lọc ra tinh túy chiến đấu bên trong mấy cái linh hồn này, sau đó di truyền vào bên trong một cái trái cây.

Bước 3, dùng thân thể của mấy tên này bơm thuộc tiên hóa. Nếu như thành công thì chúng ta có bước 4.

Bước 4, ta sẽ dùng mấy cái thân thể bị biến đổi kia để chế tác con rối.

Bước 5, con rối hoàn thành, chúng ta sử dụng trái cây của Lão Hắc thay cho đại não của con rối của ta. Cũng giống như ngày trước lão ấy sử dụng hạt giống khổng chế đám tang thi vậy.

Kế hoạch như thế hai lão thấy có khả thi không?”

Hai người Vô Địch cùng Lão Hắc nghe thì đều trầm tư, sau một lúc thì Lão Hắc lên tiếng trước:

“ Ta thấy kế hoạch của Củ Cải rất khả quan đây, mấu chốt là quá trình thúc đẩy tiến hóa, nếu thành công thì mấy bước sau không thành vấn đề. Lão Huyền thấy thế nào?”

Vô Địch nghe thế thì nói:

“ Ta cảm thấy tính khả thi cũng rất cao, vậy bây giờ tiến hành ngay đi. Lão Hắc giúp Củ Cải rút hồn mấy tên kia ra, còn ta cùng với Củ Cải đi bào chế thuốc, lát sau quay lại”

Lão Hắc không một chút do dự liền nói:

“ Không thành vấn đề, việc này cứ giao cho ta đi.”

Tiếp đó Xuân Đức cùng Vô Địch tiến lên không gian vong linh tầng ba đi tới căn cứ nghiên cứu của Vô Địch để tiến hành bào chế thuốc, về phần Lão Hắc thì tránh thu rút hồn phách của mấy tên Tinh Đế Cảnh cường giả.

- ---o0o---

Hơn mười ngày qua đi. Thuốc tiến hóa do Vô Địch nghiên cứu cuối cùng đã bào chế ra 5 phần, đủ dùng cho 5 tên Tinh Đế Cảnh.

Sau khi đã bào chế xong thuốc thì Xuân Đức cùng Vô Địch đồng thời đi xuống tầng 2, đến nơi Lão Hắc.

Khi hai người tới nơi thì thấy Lão Hắc đã làm xong việc của bản thân, linh hồn của năm tên cường giả Tinh Vương Cảnh của Tiêu Gia cùng Thần Thánh thể gia đều đã bị lão ấy rút đi, đồng thời cũng đã kết xuất ra một trái cây to bằng đầu người.

Nhìn thấy hai người xuất hiện thì Lão Hắc kỳ quái hỏi:

“ Làm sao lâu như vậy?”

Vô Địch đáp:

“ Trong quá trình bào chế, Củ Cải có mấy lần phát hiện ra cái mới nên hai người bọn ta lại một lần nữa cải biến thuốc tiến hóa này, vì thế mà thời gian có chậm trễ một chút. Hy vọng lần này sẽ thành công.”

Xuân Đức đứng ở bên cạnh nói:

“ Bắt đầu đi lão, thất bại thì thôi, sau này lại kiếm tài liệu mới.”

Vô Địch nghe vậy thì mỉm cười gật đầu, tiếp đó hắn bắt đầu bơm thuốc tiến hóa vào bên trong cơ thể mấy tên Tinh Đế Cảnh.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1538: Thất Bại

Ngay khi Vô Địch bắt đầu tiêm thuốc tiến hóa vào bên trong thân thể của năm tên cường giả Tinh Đế Cảnh thì trong nháy mắt năm người kia thân thể liền xuất hiện biến hóa.

Diện mạo của năm người trở nên vặn vẹo không ra hình thù, răng từ bên trong miệng nhanh chóng mọc dài ra. Cùng lúc đó thân thể của bọn hắn liên tục to lên, bắp thịt nổi lên cuộn cuộn xé rách cả quần áo ở bên ngoài. Đồng thời cả năm người bắt đầu mọc ra một lớp lông dày màu đen.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức nheo mắt lại, hắn có thể cảm nhận được thân thể, cốt cách mấy tên kia đang liên tục được cường hóa, thân thể hiện tại của bọn hắn phải so với lúc ban đầu mạnh hơn 2 thành là ít, về phần năm người này có biến thành cái bộ dạng gì thì hắn cũng không quan tâm.

Lão Hắc nhìn thấy cảnh này thì nói:

“Thân thể của đám Ma Tộc cùng Tu La Tộc này so với đám nhân tộc bình thường thì mạnh hơn rất nhiều, quá trình biến hóa cũng rất chậm, không giống như mấy lần trước.”

Nhẹ gật đầu, Xuân Đức nói:

“Đương nhiên là cường đại hơn không ít, có điều lần này ta cùng Lão Huyền thay đổi một chút thuốc tiến hóa cơ thể nên mới quá trình biến đổi mới chậm như vậy cũng không phải do mấy tên kia.”

“ Ầm....”

Xuân Đức đang nói chuyện với Lão Hắc đột nhiên một tiếng nổ mạnh vang lên, thi thể của một tên Tinh Đế Cảnh tứ trọng bị nổ. Do đây cũng không phải là tự bạo do cấm thuật mà là tự bạo một cách tự nhiên nên cũng không quá đáng sợ.

Vung tay lên một cái, Xuân Đức hoàn toàn đè ép vụ nổ kia xuống, máu thịt cùng xương cốt đang văng tứ tung lúc này bị dồn về một đồng.

“ Thất bại một cái.”--- Lão Hắc nói.

Xuân Đức gật đầu nói:

“ Tiếp tục nhìn xem.”

.....

Vừa qua đi mấy chục cái hô hấp thì “ Ầm ầm” lại hai tiếng nổ mạnh vang lên, hai cái hi thể của hai tên Tinh Đế Cảnh trung kỳ lại nổ tung, hóa thành đầy trời máu tươi cùng thịt vụn.

.....

Thời gian lại chậm chậm đi qua.

1 phút....

2 phút....

3 phút....

5 phút....

10 phút....

Quá trình tiến hóa dừng lại, lúc này đây 2 trong 5 vật thí nghiệm vẫn còn tồn tại. Hai người kia lúc này đã hoàn toàn biến thành quái vật đầy lông lá, một con quái vật cao như ngọn núi, thân thể dài ra lông đen, khuôn mặt biến dị đã không nhìn thấy mắt ở đâu nhưng ngũ quan khác cũng đã biến mất, duy chỉ còn một cái miệng thật rộng. Bên trong cái miệng kia mọc ra bốn cái răng nanh thật dài nhìn dữ tợn dị thường.

Ở bên ngoài thân thể của hai con quái vật lại lưu chuyển một tầng thủy màng màu đen cùng một tầng gió lốc màu đen nhìn rất dị

Thấy cảnh này thì Xuân Đức cười tươi nói:

“ Thành công rồi, tỷ lên 40% cái này cũng không phải quá tệ, với hai tên thành công đều là hai tên có tu vi cao nhất, một tên thất chuyên một tên ngũ chuyên.”

Vô Địch lúc này cũng đi tới gần, nghe thế thì cười nói:

“ Sức mạnh thân thể hiện tại của bọn hắn phải tăng thêm vài lần chứ không ít, nhất là tên thất chuyên Tinh Đế Cảnh kia, ta đoán chừng hắn phải có thể ngang với đám bát chuyên mà chuyên tu luyện thể rồi.”

Lão Hắc cũng là cười nói:

“ Bây giờ là tới lúc nhìn xem tạo nghệ con rồi của Củ Cải rồi.”

Nghe thế thì Xuân Đức hí mắt cười nói:

“ Yên tâm, việc này đơn giản thôi,à mà này hai lão thấy nếu ta rót những kim loại quý vào bên trong thân thể đám này, chế bọn này bán thú bán khí thì làm sao?”

Vô Địch cười nói:

“ Thích thì làm thôi, có điều rót vào kim loại hiếm sau này muốn cho nó tấn cấp cũng phải cho nó đi ăn kim loại hiếm như thế thì tiêu hao không nhỏ đâu.”

Nhếch môi cười tà, Xuân Đức không quá quan tâm nói:

“ Chế chơi vui, sau này chẳng lẽ cũng ta còn phải dùng thứ cấp thấp này sao, sau này kiếm mấy tên Tôn Cấp mà chế tác chứ. Hắc hắc. Được rồi, không tào lao nữa. Hai lão phụ ta một tay xử lý thì thể hai tên kia một chút, ta đi lên tầng ba lấy cái khuôn đúc xuống đây.”

Lão Hắc nghe vậy thì cười mắng:

“ Đi nhanh lên, có thấy việc là trốn mất dạng.”

Xuân Đức cười ha ha một tiếng, sau đó liền chạy lên tầng 3 đi lấy khuôn đúc.

.....

Thời gian qua nhanh, công việc chế tác con rối cũng gần xong, việc chế tác con rối đối với Xuân Đức đã không phải là cái gì khó khăn sự tình, một việc đã làm đi làm lại mấy chục triệu lần thì có nhắm mắt lại hẳn vẫn làm đúng không sai một chút, dù chỉ là một chi tiết nhỏ nhất.

Có điều lần này hẳn làm cẩn thận hơn nên thời gian có đôi chút kéo dài, phải mất gần 5 ngày thì hẳn mới làm xong.

.....

Năm ngày sau. Con rối Tinh Đế Cảnh đầu tiên do chính tay Xuân Đức làm ra.

Con rối Tinh Đế Cảnh lần này có bộ dạng không được đẹp mắt cho lắm, do Xuân Đức chán việc chế tác con rối có dạng người rồi nên hẳn chuyển qua con rối có dạng bọ cạp. Lúc này đây trước mặt Xuân Đức, Vô Địch cùng Lão Hắc là một con bọ cạp màu đen không lồ, hình thể to như ngọn núi lớn, toàn thân được bao phủ bởi một tầng vảy xác màu đen,

Đánh giá con rối trước mắt, Vô Địch nói:

“ Thân thể dạng này hẳn cũng đã tương đương với Cửu Chuyển Tinh Đế Cảnh rồi, tạo nghệ của Củ Cải đúng là không tầm thường, bây giờ là nhìn xem Lão Hắc hoàn thành bước cuối.”

Lão Hắc nghe thế thì cười nói:

“ Dệt hoa trên gấm mà thôi, không có gì quan trọng.”

Nói xong thì quả trái cây to đùng giống như đầu người đang treo trên thân Lão Hắc đột nhiên rụng xuống bay về phía đầu của con “ Bọ Cạp” khổng lồ.

Khi trái cây bay tới gần thì đầu của con “Bọ Cạp” liền tách ra, cả quả trái cây to lớn bay vào bên trong, ngay khi trái cây kia bay vào bên trong thì lập tức bắn ra vô số những sợi tơ nhìn giống sợi dây thần kinh.

Những sợi tơ đen kia nhanh chóng xâm nhập vào tất cả những bộ phận cùng lúc đó cái hộp não của con Bọ Cạp cũng khép lại.

Theo thời gian, khí tức trên thân con bọ cạp tản mạn đi ra càng ngày càng mạnh, xung quanh thể nó, tầng thủy lưu(Hỗn Động Thiên Thủy) cùng tầng gió màu đen(Hỗn Động Cương Phong) mỗi lúc một mạnh lên.

“Phùng”

Nhưng đột nhiên một tầng “Ma diễm” đen ngòm bốc lên, biến con bọ cạp lúc này thành con bọ cạp lửa “Ma diễm” vừa đốt lên thì tầng nước bên ngoài thân thể con bọ cạp liền biến mất.

Nhìn thấy cảnh này thì Xuân Đức có phần tiếc nuối nói:

“ Không thể dung nhập được, của ta Độc Băng Ma Diễm không tài nào dung hòa cùng với Hỗn Độn Thiên Thủy. Đáng tiếc.”

[Lưu Ý: Xuân Đức hiện tại đã dung nhập được, băng, độc, hỏa vào cùng một chỗ, ma diễm lúc này trở nên lạnh lẽo và mang theo độc tính. Hẳn gọi tạm là Độc Băng Ma Diễm cấp 2.]

Vô Địch nghe vậy thì cười nói:

“ Cái này cũng là thứ đã liệu trước, có gì đâu mà đáng tiếc.”

Vô Địch vừa nói xong thì con bọ cạp to lớn như tòa núi ở trước mắt cũng đồng thời mở mắt ra, đôi mắt nó phát ra hung quang ngập trời nhưng vào lúc này nó lại mở miệng nói chuyện, giọng nói là giọng của Lão Hắc:

“ Thứ này hay quá, kiểm soát rất dễ dàng, không giống như kiểm soát thi cốt của Địa Ngục Băng Long, hơn nữa thứ này cũng có thể tự hành hấp thu thiên địa ma khí tự lớn mạnh bản thân, đã vậy còn có nội đan. Biết Củ Cải mi mà có tạo nghệ con rối thể này thì lúc trước ta đã nhờ mi chế tác con Băng Long kia rồi.”

Xuân Đức nghe thế thì khóe miệng giật giật nói:

“ Tạo nghệ của ta cao thật nhưng muốn xử lý thi cốt của Cẩm Tộc vẫn là chưa có biện pháp, nếu như hai lão giúp ta xử lý xương cốt của con Băng Long kia thì may ra.”

Vô Dịch lắc đầu nói:

“Tiêu hao thời gian rất dài, ta cũng lười làm, thôi Lão Hắc vẫn là ở như vậy đi.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1539: Quay Trở Về Thiên Ma Viện

Sau khi chế tạo xong con rối, Xuân Đức cũng liền đi ra bên ngoài, chuẩn bị quay về Thiên Ma Viện. Có điều vừa đi ra bên ngoài hẳn chợt nhớ tới một điều là bản thân cũng chẳng biết Thiên Ma Viện ở nơi quái nào để mà trở về nữa.

“ Mộng Vân không tại chỉ có thể tự thân vận động thôi, cũng thiệt là mệt quá.”--- Xuân Đức buồn bực nói.

Nhưng hẳn mới vừa nói xong thì đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hẳn lúc này vỗ tay cái bốp nói:

“ Quên mất, bên trong còn mấy tên Thần Vương Cảnh mà, mấy tên kia là người ở đây hẳn là biết đường đi.”

Lần trước hốt gọn một mẻ, bắt được sáu tên Tinh Đế Cảnh cùng hơn mười tên Thần Vương Cảnh, có điều sau này phải bỏ lại một cái thi thể của một tên Tinh Đế Cảnh nên chỉ còn năm tên, về phần đám Thần Vương Cảnh những ngày này đang bị Lão Hắc tẩy não.

Liên hệ với lão Hắc:

“ Này Lão Hắc mấy tên Thần Vương Cảnh kia tẩy não xong chưa, ta không biết đường quay về Thiên Ma Viện, lão phái cho ta một tên đi.”

Ngay lập tức Lão Hắc liền đáp lại nói:

“ Chưa được, muốn không chế mấy tên này còn thêm một thời gian nữa, ta đang trồng hạt giống của ta vào bên trong thân thể bọn hắn, muốn cho bọn hắn dung hợp vẫn còn một thời gian. Về phần mi muốn quay lại Thiên Ma Viện cũng đơn giản, chỉ cần ngồi Ma Hạt(con rối mà Xuân Đức vừa mới chế ra) liền có thể quay về, dù sao nó mang theo linh hồn của mấy tên Đế Cảnh kia.”

Xuân Đức nghe thế thì vỗ đầu một cái nói:

“ Sao ta tự dung lại ngu đột xuất vậy nhỉ. May mà lão nhắc ta mới nhớ.”

Tiếp đó Xuân Đức liền gọi ra con rối bọ cạp rồi ngồi lên nó, ra lệnh nó chạy trở về Thiên Ma Viện, con rối bọ cạp nghe vậy thì lập tức đứng không mà lên, sau đó hóa thành một vệt ánh sáng màu đen bay vút đi.

Tốc độ của con rối bọ cạp cực nhanh, thoáng hai cái liền đã xuất hiện ở phía cuối chân trời rồi.

- --o0o---

Trong những ngày Xuân Đức ở bên trong không gian vong linh luyện chế con rối thì ở bên ngoài xuất hiện náo động lớn. Tuy sự việc nửa tháng trước được Tiêu Gia, Thần Thánh thế gia đều giữ kín không tiết lộ với ngoại giới nữa phần nhưng không bức tường nào là không lọt gió.

Cách đây mấy ngày không biết làm sao tin tin tức Tiêu Gia, Diệp Gia cùng Thần Thánh thế gia đều có cao thủ ngã xuống, đặc biệt Tiêu gia cùng Thần Thánh thế gia đều có ba vị Tinh Ma Đế ngã xuống ngã xuống bị người truyền ra, đồng thời việc mấy người Ngưng Sát, Diệp Yên, hai tên thiếu chủ của Thần Thánh thế gia bị người ám hại đang hôn mê bất tỉnh cũng bị người lan truyền ra bên ngoài.

Lúc đầu nhiều người còn hoài nghi tin tức này nhưng sau khi chiêm được xác nhận của mấy gia tộc trên thì mọi người đều khiếp sợ không thôi. Bọn họ không biết là gia tộc nào, thế lực nào lại to gan như vậy, dám giết người của Thần Thánh thế gia cùng Tiêu gia.

Sự việc lần này chẳng khác gì ném một tảng đá lớn vào mặt hồ phẳng lặng, kích lên tầng tầng sóng lãng, khiến cho cả Diệu Linh Thánh Tông cũng có một chút nho nhỏ tác động.

Có điều, tất cả những thứ này đều không liên quan đến Xuân Đức, dù sao hắn cũng chỉ là một tiểu nhân vật, sẽ không người nào hoài nghi đến hắn, nói một tên Hằng Vương Cảnh hậu kỳ giết chết sáu tên Ma Đế lại còn mười mấy tên Ma Vương thì ai tin, không khéo người ta còn cười đến rụng răng.

.....

Một ngày sau Xuân Đức lần nữa quay trở về Thiên Ma Viện, hắn tuy mất tích nửa tháng trời nhưng cũng chẳng ai quan tâm tới hắn cả, dù sao tiểu nhân vật như hắn chết liền chết ai thèm quan tâm làm gì cho mệt.

Theo trí nhớ của bản thân, hắn đi thẳng tới nơi ở của đám người Khúc Hồn, dù sao tiệm “ Bò Vàng” biến mất rồi, hắn cũng không còn nhà để về.

Không qua bao lâu thì hắn đã đi tới cái tiểu viện có phần tồi tàn của Khúc Hồn. Lúc hắn đến nơi thì phát hiện ba tên này đang đi đâu đó.

Nhìn thấy ba người, Xuân Đức kinh ngạc lên tiếng hỏi:

“ Các ngươi đang định đi đâu à?”

Ba người nhìn thấy Xuân Đức thì cũng kinh ngạc không kém, cả ba đồng thời đại ra, sau một lúc Tịnh Vân mới nói:

“ Lão Tà người cũng thật nhàn rồi à, lão còn không biết nữa tháng lão không về, cả cái Thiên Ma Viện này đang loạn hết cả lên vì lão không?”

Xuân Đức nghi hoặc chỉ chính mình hỏi:

“ Ta? Ta một cái tiểu nhân vật thì có thể gây nên sóng gió gì chứ?”

Khúc Hồn cười khỏ nói:

“ Phải, chính là lão chứ ai, bây giờ cả cái Thiên Ma Viện này đang loạn hết cả lên, không những Thiên Ma Viện mà cả Diệu Linh Thánh Tông cũng vì chuyện của lão mà phá ra người đi tìm kiếm.”

Xuân Đức nghe vậy thì kinh ngạc không thôi, hắn từ khi nào lại có giá như vậy rồi, hắn kỳ quái hỏi:

“ Thật có chuyện như thế, mà có chuyện gì mọi người nói rõ chút.”

Tịnh Vân cười khỏ không thôi nói:

“ Lão thân là hạch tâm đệ tử của chiến đường, hắn lão chưa biết đám chiến đường kia đều là người điên cả, vì chuyện của lão mà bọn họ đang gây sức ép lên Thần Thánh thế gia, không những thế hình như còn có Tiểu Ma Nữ cũng đồng thời gây sức ép lên Thần Thánh thế gia, không phải, nói đúng hơn là sư tôn thân bí của Tiểu Ma Nữ. Vì chuyện của lão mà Thần Thánh thế gia đang sút đầu mẻ trán. Lúc này đây ở bên ngoài đang có rất nhiều người đi tìm lão đấy.”

Xuân Đức nghe vậy thì cũng cảm khái nói:

“ Xem ra ta cũng không phải tiểu nhân vật à, hắc hắc, mà đúng rồi, các người đi đâu đấy.”

Lần này tới lượt Thương Lâm nói:

“ Bọn ta đi tới xem Ngung Sát cùng Diệp Yên. Nghe nói hai người bọn họ mới được cao nhân thần bí giúp đỡ trị bệnh, hiện tại đã không sao cả, có thể sinh hoạt bình thường rồi.”

Xuân Đức nghe vậy thì trong lòng thâm nghĩ: “ Xem ra Mộng Vân bên kia động thủ rồi, hiện tại cũng đã nửa tháng, thời gian cũng hợp lý.”

Nghĩ vậy thì hắn mỉm cười nói:

“ Đã vậy ta cùng mọi người đi tới thăm hai người bọn đi, mà hai người bọn họ đều ở bên trong Thiên Ma Viện sao?”

Khúc Hồn gật gật đầu nói:

“ Đúng vậy, sau khi trị thương xong thì bọn họ liền quay về Thiên Ma Viện học tập.”

Ngay vào lúc này, đột nhiên từ phía sau lưng vang lên âm thanh vui vẻ:

“ Biết ngay là ngươi ở đây mà.”

Nghe được âm thanh quen thuộc này thì Xuân Đức theo bản năng quay đầu lại, vừa nhìn lại thì hắn liền thấy Nhiễm Quân đang chạy đến đây.

Rất nhanh con bé kia liền chạy bên này, sau đó cứ tự nhiên như ruồi mà ôm lấy Xuân Đức. Con bé mếu mếu nói:

“ Ta còn tưởng ngươi chết rồi cơ, may quá vẫn còn sống.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1540: Hoa Thiên Lam

Nhìn nhìn con bé đang bám dính lấy mình, nhìn thấy cái khuôn mặt vừa khóc vừa cười kia con bé, Xuân Đức không khỏi cảm thấy có chút gì đó thú vị. Hắn xoa xoa đầu Nhiễm Quân nói:

“ Ta thì làm sao có thể xảy ra chuyện được, hắc, mà nha đầu ngươi làm sao tìm tới đây nhanh vậy, ta cũng mới vừa trở lại Thiên Ma Viện thôi mà.”

Nhiễm Quân bị hắn xoa xoa đầu thì có chút bất mãn, có điều vẫn là mặc kệ Xuân Đức, nàng bĩu môi nói:

“ Người của ta ở khắp mọi nơi,ngươi vừa về tới ta liền biết rồi à, biết ngươi trở về ta liền tìm đến đây, ta đoán thế nào ngươi cũng tới đây mà. Hi hi. Ngươi thấy ta thông minh không?”

Xuân Đức tách cái miếng keo dán chó trên người ra, đồng thời nói:

“ Ừm, thông minh, thông minh nhất trong đám ngu ngốc.”

Nhiễm Quân nghe vậy thì tức giận không thôi, nàng phồng má, bộ dạng đáng yêu vô cùng. Có điều nàng tức giận cũng không làm được cái gì, dù sao nàng là đánh không lại Xuân Đức, một khi đánh nhau ăn thiệt thòi chỉ có thể là nàng. Nhưng mà nàng bị Xuân Đức nói là ngu ngốc nhiều rồi cũng quen, nên chỉ bất mãn một chút liền thôi.

Lúc này nàng hỏi:

“ Lúc nãy nghe các người đang định đi đâu à, cho ta theo với.”

Nhìn Nhiệm Quân bằng một mắt, Xuân Đức hai tay ôm ngực, nghiêng đầu kỳ quái hỏi:

“ Bọn ta đi thăm bạn học cùng lớp, người một ngoại nhân tham gia náo nhiệt cái gì?”

Nhiệm Quân nghe vậy thì lập tức không vui nói:

“ Ai nói ta là người ngoài, ta giờ cũng là bạn học của người đấy, mấy ngày trước ta vừa vào học trong lớp với người. Hừ hừ, bạn học của người không phải bạn học của ta.”

Có đôi chút ngạc nhiên, Xuân Đức hỏi:

“ Lại còn có chuyện này nữa. Sư tôn người cho phép không?”

Nhiệm Quân gật gật đầu:

“ Sư tôn nói thời gian sau để ta theo người học tập. Việc này hôm trước không phải đã nói với người rồi sao? Làm sao mới có mấy hôm thì đã quên rồi.”

Nhún nhún vai Xuân Đức nhất thời không biết nói gì cho phải, việc hấn hứa với người khác thường rất hay quên, đặc biệt những chuyện mà không có lợi đối với hấn thì càng nhanh quên.

Tiếp đó Xuân Đức cùng Nhiệm quân đi theo ba người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm đi tới thăm Ngung Sát cùng Diệp Yến. Nói tới cũng hay, hai cô nàng kia ở cùng một chỗ nên cũng tiện đường.

Đọc theo con đường đi tới nơi ở của Ngung Sát cùng Diệp Yến, Xuân Đức cũng bắt đầu cẩn thận nhớ lại xem tin tức của liên quan đến Tiêu Gia

cùng Diệp Gia những tin tức kia là do hắn chiếm được từ bên trong trí nhớ của mấy tên cao thủ Tinh Đế Cảnh.

Ở bên trong Diêu Linh Thánh Tông thì đứng đầu cũng không phải cái gì gia tộc hay bất kỳ thế lực nào khác mà chính là ba vị Ma Tôn, mặc dù chỉ là sơ kỳ Ma Tôn nhưng lực uy hiếp của ba người này là lớn nhất, ở dưới ba vị Ma Tôn kia là mấy cái thế gia.

Có năm cái thế gia đứng đầu là Long gia, Cố gia, Tiêu gia, Thương gia cùng Thần Thánh thế gia. Về phần Diệp gia gì đó thì là hạng hai, thực lực so với mấy thế lực đứng đầu là không tài nào so sánh, có điều Diệp gia lại là nương nhờ Tiêu gia mà sống nên cũng được cây đại thụ kia che mưa che nắng, phát triển những năm gần đây rất tốt.

Xuân Đức cũng là nhìn đến cái thế lực phía sau của hai cô nàng kia, muốn thông qua hai cô nàng hiểu rõ thêm một phần, lỡ may sau này có trở mặt thì còn có biện pháp đối phó.

....

Thời gian nữa giờ qua đi, nhóm người Xuân Đức rút cuộc cũng đã đi tới nơi ở của hai người Ngung Sát cùng Diệp Yển ở lại.

Nơi ở của hai người Ngung Sát cùng Diệp Yển là một cái biệt viện thật lớn, so với nơi ở của Khúc Hồn thì rộng lớn hơn không biết bao nhiêu lần. Đại môn đi thông đại viện lúc này đang đóng chặt, ở phía trước còn có một đám hộ vệ canh giữ.

Khi nhìn thấy bọn họ tới đây thì liền có người ngăn lại, đồng thời hỏi:

“ Không biết các vị đến tìm tiểu thư nhà chúng ta sao?”

Tịnh Vân đi ở phía trước gật đầu nói:

“ Đúng vậy, chúng ta đều là bạn học của các nàng.”

Người kia nghe vậy thì gật đầu nói:

“ Như vậy mời các vị vào trong, tiểu thư nhà chúng ta cùng với tiểu thư của Diệp gia đang chiêu đãi bằng hữu ở bên trong.”

Vừa nói thì hắn vừa ra hiệu cho người mở ra đại môn, đại môn từ từ mở ra, thấy thế ba người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm nhìn nhau một cái sau đó đồng thời tiến vào, Xuân Đức cùng Nhiễm Quân thì đi theo phía sau.

Nhưng mà Xuân Đức cùng Nhiễm Quân còn chưa đi vào trong thì đồng thời nghe được tiếng quát từ phía trước vọng lại.

“ Các ngươi là người nào? Làm sao lại tự tiện đi vào trong này. Nơi này là nơi nào mà mấy tên các ngươi có thể đi vào sao? Hộ vệ đâu nhanh đem mấy người này đuổi ra bên ngoài.”

Xuân Đức cũng Nhiễm Quân nghe được âm thanh này thì sửng sốt, thanh âm này cực kỳ quen tai, giống như đã từng nghe ở đâu rồi.

Quả nhiên, hai người vừa nhìn lên thì liền thấy người quen, cái tên bị Nhiễm Quân đánh tí chết khi Xuân Đức kiểm tra linh căn lại xuất hiện.

Nhìn thấy tên kia thì Xuân Đức cười nói:

“ Làm sao lại là tên này nữa, tên Hoa Thiên Lam này suốt ngày đi gây sự hấn sợ mệnh quá dài phải không? Lần trước tí chết mà vẫn không bỏ cái tính kia đi. Nha đầu, lại lên cho hắn một bài học, cho hắn học ngoan đi nào.”

Nhiễm Quân ở bên cạnh nghe vậy thì không thuận theo nói:

“ Vì sao lại là ta mà không phải ngươi?”

Xuân Đức nghe vậy thì nhướn mày, sau đó hung hăng cốc một phát lên đầu Nhiễm Quân đồng thời nói:

“ Ta nói nha đầu ngươi đi thì đi đi, ở đó ý kiến cái gì, muốn bị ăn đánh sao?”

Nhiễm Quân bị Xuân Đức cốc lên đầu thì cảm thấy đau điếng, nàng hai tay ôm lấy chỗ vừa bị cốc, ánh mắt đáng thương nhìn Xuân Đức nói:

“Ngươi lại đánh ta, sự phụ bảo ngươi chăm sóc ta không phải đánh ta à.”

Xuân Đức hai tay ôm ngực cười lạnh nói:

“ Không nghe lời liền muốn bị đòn, bây giờ là đi làm hay là muốn tiếp tục bị đánh.”

Bị Xuân Đức uy hiếp, Nhiễm Quân biết giả bộ đáng thương không được rồi, nàng lúc này đứng dậy làm bộ tận tâm trung thành nói:

“ Lão đại muốn xử lý người nào, Tiểu Quân sẽ giúp lão đại xử lý, chỉ cần lão đại nói một tiếng là được, tên kia phải không để Tiểu Quân đi xử lý hắn.”

Nói xong thì nàng liền bước nhanh về phía trước, Xuân Đức thấy thái độ thay đổi 180 độ của Nhiễm Quân thì cũng thoáng ngậy ra, hắn vẫn đánh giá thấp trình độ diễn trò của con nhóc này à.

.....

Ở phía trước, vốn đang hùng hùng hổ hổ dọa người Hoa Thiên Lam đột nhiên thấy phía sau lại đi tới một người thì quay đầu nhìn lại. Không nhìn còn tốt, vừa nhìn một cái sắc mặt hắn liền trắng bệch, toàn thân cũng phát run.

Vẻ mặt kiêu ngạo, hùng hổ dọa người của hắn trong nháy mắt biến mất không thấy đâu, bây giờ trong ánh mắt hắn chỉ tràn ngập sự sợ hãi.

Hắn vốn còn muốn nói cái gì nhưng chưa kịp nói liền đã bị Nhiễm Quân một cước trúng bụng.

“Phụt...”

Một cước này của Nhiễm Quân cũng không nhẹ chút nào, một cước này trực tiếp đá Hoa Thiên Lam lên cao bảy tám mét.

“ Bịch”

Tên kia rớt xuống đất, cả người co giật không ngừng, trong miệng tuy không trào ra máu tươi nhưng là sùi bọt mép.

Nhiễm Quân lúc này một tay nắm lấy cổ áo hắn sau đó kéo tới trước cửa, tiện tay ném ra bên ngoài như ném rác. Tiếp đó nàng chạy tới bên cạnh Xuân Đức cười hì hì nói:

“ Lão đại đã hài lòng chưa?”

Xuân Đức ném cho nàng một cái ánh mắt khích lệ đồng thời nói:

“ Làm tốt lắm nha đầu, đủ tư cách theo ta làm tiểu đệ.”

[Tác: Hôm nay 3c cuối, từ mai 1c tác đi làm đêm rồi.]

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1541: Tiêu Bối

Đúng lúc này từ bên trong đi ra một người, người này không ai khác chính là Diệp Yên.

Nàng vừa đi ra ngoài, nghe được bên này ồn ào thì trầm giọng hỏi:

“ Có chuyện gì xảy ra?”

Nhưng lúc nàng nhìn qua bên này, khi thấy đám người Khúc Hồn, Tịnh Vân, Thương Lâm cùng với Xuân Đức và Nhiễm Quân thì sững sốt một hồi nhưng ngay sau đó trên mặt nàng lộ ra thần sắc vui vẻ.

“ Mọi người hôm nay sao lại tới đây? Khúc Hồn đại ca tìm tới nơi đây là muốn gặp ta sao?”

Nàng vừa nói thì vừa ném cho Khúc Hồn một cái ánh mắt quyền rũ. Khúc Hồn thấy vậy thì khẽ ho nhẹ nói:

“ Khụ khụ, là chúng ta nghe được Tiểu Yên người cùng với Ngung Sát cô nương đã khỏe nên muốn đến đây nhìn xem một chút, dù sao chúng ta cũng đều là bạn học.”

Diệp Yên nghe vậy mấy lời nói như vậy, lại nhìn Khúc Hồn cái bộ dạng ngại ngùng kia thì trong lòng nàng không khỏi ngọt ngào thầm nghĩ “ hóa ra Khúc Hồn đại ca là muốn đến thăm ta”.

Tiếp đó Diệp Yên liền quán lấy Khúc Hồn, một tay kéo hẳn đi vào bên trong biệt viện, về phần những người khác thì giống như là nàng quên luôn rồi.

Xuân Đức nhìn thấy cảnh này thì không khỏi cảm khái:

“ Cái này gọi là tình yêu sao, ài, tình yêu đúng là thứ độc dược làm cho con người ta lu mờ ý chí mà, dính vào cái này không chết sớm cũng chết muộn.”

Tịnh Vân ở bên cạnh nghe vậy thì cười nói:

“ Lão Tà người vừa nhìn liền biết người cơ đơn, làm sao có thể hiểu được tình yêu là thế nào cảm giác. Nói cho Lão Tà người biết, tình yêu là một loại cảm giác rất mỹ diệu.”

Xuân Đức nghe thế thì nhếch môi xem thường nói:

“ Tình yêu sao, ta cảm thấy nó thật nhạt nhẽo, ở thế giới chúng ta làm gì có tình yêu chân chính, lão nhìn hai người Khúc Hồn cùng Diệp Yên lúc này có phải hay không rất ư hạnh phúc nhưng bọn hắn có khả năng đến với nhau sao? Diệp Yên kia vừa sinh ra chính là con cò chính trị rồi, đừng nhìn nàng lúc này tự do tự tại, hơn người một bậc nhưng số mệnh của nàng từ lâu đã không nắm trong tay nàng. Về phần Khúc Hồn sao, lấy thân phận của hắn hiện tại thì Diệp gia còn không có để ý tới hắn đâu. Hai người muốn tới với nhau, khó càng thêm khó. Dù sao thế lực lớn luôn chú ý đến lợi ích, gã ra ngoài Diệp Yên nhất định phải mang lại lợi ích lớn nhất cho bọn họ.”

Xuân Đức vừa nói chính là nhất châm kiến huyết, chỉ qua dăm ba câu ngắn ngủi liền vén lên toàn bộ bức màn hư ảo do tình yêu tạo nên để lộ ra sự thật tàn khốc phía sau.

Hắn vừa nói ra mấy lời này, vốn đang tươi cười mọi người đều trầm mặc, không ai nói thêm câu gì.

Xuân Đức thu hết biểu cảm của mọi người vào trong mắt, thấy mọi người như vậy trầm mặc thì hắn cười nói:

“ Mọi thứ đều có chuyển cơ mà, biết đâu Diệp gia lại nhìn chúng tư chất kinh người của Khúc Hồn tên kia thì sao, đến lúc đó có khi Diệp gia lại gả Diệp Yến cho hắn. Mà thôi, việc này không bàn tới nữa, chúng ta đi vào bên trong thôi.”

Mọi người nghe vậy thì gật đầu, tiếp đó một nhóm người bắt đầu đi vào bên trong, vừa đi vào trong bọn họ vừa suy nghĩ mấy lời Xuân Đức vừa nói. Bọn họ đột nhiên cảm thấy tình yêu cũng không phải cứ đôi bên nguyện ý là được, mà bên trong còn ẩn chứa rất nhiều khúc mắc nữa.

.....

Không qua bao lâu thì bọn họ đi tới một chỗ biệt viện, đây là một tòa vô cùng rộng lớn biệt viện, ở cửa chính là một khu vườn hoa, bên trong đình đài lầu các, cầu nhỏ nước chảy, chim hót ríu rít, sương khói lượn lờ, tựa như Tiên cảnh bình thường, trong không khí đều tràn ngập từng trận hương hoa. Hoàn cảnh nơi đây khác xa với ngoại giới bên ngoài. Ở bên ngoài không khí âm trầm, lạnh lẽo bấy nhiêu thì bên trong hoàn toàn ngược lại, khi tức thanh xuân, tươi mát khắp nơi.

Thoáng nhìn một cái, mấy người bọn họ liền thấy ba người Ngung Sát, Khúc Hồn cùng Diệp Yến, lúc này đây ba người đang cùng với mấy người khác nói chuyện. Những người kia bên trong cũng có không ít người quen, phần nhiều là bạn học cùng lớp.

Xuân Đức vừa nhìn thấy đông người như vậy, hơn nữa lại còn nhìn thấy mấy tên không vừa mắt như Dương Bát Lang ở bên trong đám người thì liền cảm thấy đàn độn vô vị, hắn cũng không thuộc mấy cái vòng tròn bên trong Diệu Linh Thánh Tông nên cũng không muốn tham gia nói chuyện với mấy kẻ mà bản thân không ưa.

Nhìn qua mấy người Tịnh Vân, Thương Lâm, Nhiễm Quân, hắn cười nói:

“Cảnh quan nơi đây rất đẹp, ta muốn đi nhìn xem một chút, mọi người ở lại nói chuyện vui vẻ. Tí nữa đi lên nhờ giúp ta gửi lời chào hỏi mọi người.”

Hắn nói xong thì cũng liền quay đầu rời đi, cũng không có nhìn xem chủ nhân nơi đây là Ngung Sát có đồng ý hay không. Hành động của Xuân Đức tất cả mọi người đều nhìn trong mắt, trong lòng không ít người lúc này đều nổi lên phần nộ cảm giác, Xuân Đức làm như thế không khác gì coi khinh bọn họ cả.

Dương Bát Lang nhìn thấy Xuân Đức rời đi thì không khỏi nói:

“Người này một chút lịch sự tối thiểu cũng không có, vậy mà cứ như vậy rời đi, hắn chẳng lẽ cảm thấy ở gần chúng ta rất khó chịu hay sao? Vậy mà không thể tiến lên chào hỏi mọi người một tiếng liền đã quay đầu bỏ đi. Hừ.”

Nghe hắn nói thì một người khác cũng là phụ họa:

“Hừ. Không biết người này là ai? Cái giá cũng thật quá lớn à, vậy mà không để Ngung Sát tiểu thư vào trong mắt. Hắn làm như vậy không khác gì xem thường Ngung Sát tiểu thư, xem thường Tiêu gia.”

Nói dăm ba câu thì tên này liền đã chụp mũ cho Xuân Đức rằng xem thường Ngung Sát, xem thường Tiêu gia, kém chút gắn cho hắn tội danh phản loạn Diệu Linh Thánh Tông.

Vốn mấy người khác ở bên cạnh cũng bất bình, đang muốn thêm mấy câu nhưng mà Ngung Sát nói ra một câu khiến cho mọi người ở đây đang muốn nói gì đều phải nuốt vào trong.

“Hắn là bạn tốt nhất của ta, việc của hắn không phải là mấy người các ngươi có thể đàm luận, ta ở gần các ngươi cũng cảm thấy rất khó chịu, nếu các ngươi còn nói thêm lời nào nữa ta liền ném toàn bộ các ngươi ra ngoài.”

Ngung Sát ngữ khí cường ngạnh ác liệt vô cùng, bên trong lời nói của nàng mang theo một loại ma tính khiến cho không ai dám nghi ngờ lời nói của nàng.

Thoáng cái bầu không khí nơi đây lâm vào tình trạng xấu hổ vô cùng. Nghe được những lời nàng nói thì trong lòng mỗi người đều là ngũ vị tạp trần.

.....

Rời đi nơi Ngung Sát đang ở, Xuân Đức không mục đích đi lòng vòng khắp nơi, hắn mặc dù đã cố gắng dung nhập vào bên trong thế giới này nhưng hắn làm sao vẫn cảm thấy, bản thân giống như không thuộc về thế giới này vậy, hắn cảm thấy nói chuyện hay ngồi cạnh đám kia liền khiến hắn khó chịu, một thứ đang lẽ chỉ là thức ăn của hắn vậy mà cũng có tư cách ngồi ngang hàng cùng hắn nói chuyện. Điều này khiến hắn cảm thấy khó chịu không thôi.

Ngày trước cái cảm giác này không quá mãnh liệt nhưng từ khi tấn thăng lên Địa Ngục Ma Long thì cảm giác kia càng ngày càng trở nên mãnh

liệt. Nếu không phải có Bóng Ảnh giúp hấn loại trừ cái cảm giác kia thì hấn hấn không thể sống được ở nơi đây.

Sau khi đi một hồi, đi lòng vòng một lúc lâu, thì Xuân Đức đi tới một cái sân nhỏ, nơi này đang có một tên thanh niên lẳng lặng ngồi trên ghế, một đôi con mắt màu xám nhìn buồn bã vô cùng. Hấn lúc này đang nhìn về phía một bông hoa đang đã héo tàn ở bồn hoa cách đó không xa.

Vừa nhìn thấy thanh niên kia, Xuân Đức liền có cảm ứng, hấn cảm giác được trên thân thể tên này mang theo một loại độc tố nào đó mà hấn đang cần.

Ngay lập tức trong đầu hấn sinh ra một cái ý niệm “nuốt sống người này thành tựu Thiên Địa Độc Thân” có điều cái ý niệm này vừa hiện thì liền bị hấn diệt trừ, nơi này là bên trong Thiên Ma Viện, hơn nữa tên thanh niên này ở bên trong nơi đây thì có 9 phần liên quan đến Tiêu gia rồi, vì vậy hấn không thể ở trong này động thủ được.

Có điều biện pháp còn rất nhiều nhưng trước hết phải tiến lên làm quen với người này cái đã. Nghĩ như vậy Xuân Đức liền nhanh chân đi tới bên kia.

Người thanh niên kia hình như cũng đã cảm ứng được Xuân Đức đi tới, bạch y nam tử quay ghế lại, trên mặt toát ra một tia nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt rơi vào Xuân Đức đang đi tới, hỏi:

“Xin chào đạo hữu. Không biết đạo hữu là ai? Tới đây tìm ta sao?”

Xuân Đức đi tới gần, nghe được tên thanh niên bạch y chào thì hấn cũng không có chào lại mà lẳng yên đánh giá tên thanh niên, sau vài giây ngắn ngủi thì hấn liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Xuân Đức nói:

“ Ta nghĩ cùng với đạo hữu làm một cái giao dịch, giao dịch này liên quan đến tương lai sau này của đạo hữu, không biết đạo hữu có hứng thú không?”

Thanh niên bạch y nghe vậy thì sửng sốt một lúc, sau đó lại hồ nghi đánh giá người thiếu niên trước mắt, hẳn lúc này thử thăm dò tu vi của Xuân Đức nhưng mà khi hắn dùng hồn niệm thăm dò thì phát hiện hồn niệm của hắn sau khi tiến gần tới Xuân Đức liền quỷ dị biến mất, phát hiện này khiến hắn cả kinh.

Ngay lập tức trong đầu hắn hiện lên một cái ý niệm, người trước mặt là “cao thủ” hơn nữa không phải cao thủ bình thường. Ánh mắt hắn lúc này trở nên sắc bén dị thường, trong đôi con ngươi hiện lên ánh sáng khác lạ.

Hắn vẫn cười nhưng nụ cười có chút lạnh, hắn lạnh nhạt nói:

“Ta trước tiên muốn nhìn thấy thành ý của đạo hữu. Nếu như không thể làm cho ta thỏa mãn thì giao dịch gì đó cũng không cần bàn đến.”

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1542: Tiêu Bối (1)

Xuân Đức nghe vậy thì trên mặt thoáng lộ ra vẻ tươi cười, hấn chỉ nói một câu:

“ Nếu ta có thể giúp ngươi giải độc. Ngươi cảm thấy sao, thành ý như vậy đã đủ chưa?”

Thanh niên bạch y sau khi nghe được lời nói của Xuân Đức, lập tức thần tình kích động, hấn vội vàng nhìn về phía Xuân Đức hỏi:

“ Đạo hữu cũng có thể nhìn ra ta trúng độc, hơn nữa còn nói có thể giúp ta giải độc có phải như vậy không?”

Xuân Đức nhìn thấy hấn kích động như vậy thì kỳ quái nói:

“ Việc ngươi trúng độc thì có gì đáng kinh ngạc, ta ở từ xa liền đã cảm giác được rồi. Chẳng lẽ ngươi bây giờ mới biết bản thân trúng độc.”

Thanh niên bạch y nghe vậy thì trong lòng liền đại chấn, hấn lúc này vội nói:

“ Đạo hữu trước hết mời ngồi.”

Nói xong thì hấn phát tay một cái, một cái ghế không biết từ cái xó xỉnh nào bay ra, bay tới bên cạnh Xuân Đức, thấy vậy thì Xuân Đức cũng tiện kéo cái ghế kia lại rồi ngồi lên.

Thấy Xuân Đức đã ngồi xuống thì thanh niên bạch y lúc này mới nói:

“ Đạo hữu có thể cho ta biết quý danh được sao?”

Xuân Đức mặt không biểu tình dựa vào ghế nói:

“ Vô Tà. Còn người?”

Thanh niên bạch y nhìn thấy thái độ của Xuân Đức như vậy thì cũng không có tức giận, hần lúc này nói:

“ Ta tên Tiêu Bôi, Vô Tà đạo hữu có thể nói cho ta biết vì sao lại phát hiện ta đang bị trúng độc được không?”

Xuân Đức không mẫn không nhạt đáp:

“ Ta tu luyện độc công vì thể rất nhạy cảm với độc tố, à thêm một cái nữa là có thiên sinh độc thể nên mức độ nhạy cảm càng tăng thêm nhiều lần. Làm sao? Người thực sự không biết bản thân trúng độc.”

Tiêu Bôi lúc này có phần khổ sở nói:

“ Tại hạ vài chục năm về trước đột nhiên cảm thấy kinh mạch bế tắc, tu vi đình trệ không tiến, không những không tiến còn đang không ngừng giảm xuống, hơn thế nữa ta còn bị liệt nửa người dưới. Lúc trước có rất nhiều y sư tới khám qua nhưng không ai biết ta mắc bệnh gì, đến cả bản thân ta cũng không cảm nhận được một điểm cảm giác nào cả, giống như là tự nhiên mà thành như vậy.”

“ Nhưng mà ta biết trên đời này không có gì là tự nhiên mà thành cả, đều cần có cái gì đó thúc đẩy, cũng giống như hiện trạng của ta hiện tại, ta nghi ngờ có người trong gia tộc âm thầm ám toán ta, mục đích khiến ta đánh mất quyền thừa kế nhưng mà vô sách, dù có hiềm nghi nhưng ta lại có biện pháp nào, nếu không phải có Tiểu Ngung thì ta còn sống tới hiện tại không cũng là một truyện.”

Xuân Đức nghe hẳn nói một thôi một hồi thì cuối cùng cũng hiểu ra dăm ba phần, có điều hẳn lúc này lại cau mày nói:

“ Ta nhìn chất độc trên người người ít nhất cũng phải tích lũy hơn 52 năm 3 tháng có hơn đi, đã vậy mỗi ngày đều không dừng lại tích lũy bên trong thân thể, đã như vậy thì ngày nào người cũng phải tiếp xúc đến thứ chất độc này. Hơn nữa cách lúc ta đến không lâu người cũng mới vừa tiếp xúc qua chất độc kia. Người cố gắng suy nghĩ một chút xem cách lúc ta tới nửa giờ người từng tiếp xúc qua cái gì?”

Tiêu Bôi vừa nghe vậy thì trong lòng cả kinh, Xuân Đức vừa nhìn liền biết độc tố tích lũy trong người hẳn bao nhiêu năm, đúng thế 52 năm trước hẳn bắt đầu cảm thấy trong người không khỏe, sau đó dần dần thành ra như thế này.

Lại nghe Xuân Đức nói tới nửa canh giờ trước, hẳn lúc này không khỏi nhớ lại, đột nhiên hẳn nhớ ra cái gì, tay trái hẳn vừa lật thì một cái hộp màu đỏ hiện ra. Tay khẽ mở nắp hộp lộ ra bên trong 29 viên thuốc màu đỏ, tròn vo phát ra huyết tinh khí nồng đậm.

Xuân Đức lúc này đây tay ra chộp lấy cái hộp kia, nhặt từ bên trong hộp một viên lên quan sát nhưng quan sát một lúc hẳn cũng không phát hiện ra vấn đề, vậy là hẳn bỏ luôn một viên vào trong miệng nuốt xuống.

Nhưng nuốt xuống viên thuốc kia xong Xuân Đức cũng không có cảm thấy cái gì không ổn, hẳn chỉ cảm thấy một luồng tinh thuần huyết khí chạy dọc khắp thân thể ôn dưỡng cơ thể hẳn mà thôi.

“ Không phải cái này, người nhớ lại xem còn...”

Xuân Đức đang nói đột nhiên dừng lại, lúc này đây hẳn tự dung hít vào một mùi hương giống mùi hoa lài, vốn mùi hương kia cũng không có vấn

đề gì nhưng khi tiếp xúc với luồng huyết tinh khí do viên thuốc hấn vừa nuốt bên trong thân thể hấn thì đột nhiên sinh ra một loại độc tố, cái thứ độc tố vừa được sinh ra kia trùng hợp với thứ đang ở bên trong người tên thanh niên.

Tiêu Bối nhìn thấy Xuân Đức sắc mặt biến hóa như vậy thì cũng nín thở, đợi chờ hấn lên tiếng.

Xuân Đức sau khi đã xác định chính xác nguyên nhân tạo ra độc tố kia thì lúc này dùng ánh mắt sắc bén quan sát khắp nơi, rất nhanh hấn liền phát hiện ra mùi hương giống mùi hoa lài kia từ đâu phát ra.

Đó là từ trên một cái dây chuyền đang đeo trên cổ của Tiêu Bối.

Xuân Đức lúc này nhìn tiêu bối giải thích ngắn gọn:

“Độc tố bên trong cơ thể ngươi là do ăn phải loại thuốc này cùng với hít phải mùi hương bên trên cái dây chuyền ngươi đang đeo. Nếu ngươi chỉ hít phải mùi hương hay ăn phải loại thuốc kia thì cũng không sinh ra độc tố, chỉ khi cùng lúc vừa ăn vừa hít phải thì mới sinh ra độc tố.”

Tiêu Bối nghe vậy thì ánh mắt chợt co rụt lại, hấn lúc này giật đứt sợi dây chuyền đang đeo trên cổ xuống, trong mắt hấn lúc này bạo xạ ra hung mang, hấn nhìn sợi dây chuyền nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Hóa ra là ngươi. Được lắm, được lắm, đợi một ngày ta khôi phục, ta sẽ khiến cho cả nhà ngươi phải chôn theo cùng ngươi.”

Xuân Đức nghe vậy thì cười nói:

“Ngươi không hoài nghi ta sao?”

Tiêu Bối lắc đầu nói:

“Chỉ cần đạo hữu có thể giúp ta trị khỏi bệnh thì lời của đạo hữu có thể tin tưởng 100%.”

Nhếch môi cười cười, Xuân Đức lại hỏi:

“Nhu vậy cái giá đâu này?”

Tiêu Bối chém đing chặt sắt nói:

“Chỉ cần đạo hữu có thể trị được hết bệnh của ta, mặc kệ điều kiện gì, ta đều đáp ứng đạo hữu.”

Xuân Đức nhếch môi khẽ cười nói:

“Hay lắm, ta thích người tính cách sòng phẳng, có điều nói miệng không bằng chứng, chúng ta nên lập ra một cái tín đạo minh ước. Sau này rắc rối của ta cũng sẽ là rắc rối của đạo hữu, rắc rối của đạo vẫn sẽ là rắc rối của đạo hữu. 100 năm sau hết hiệu lực. Đạo hữu cảm thấy ra sao?”

Nghe được điều kiện này thì khóe miệng của Tiêu Bối cũng không khỏi giật giật mấy lần, có điều nghĩ tới tình trạng của bản thân hiện tại, nếu không trị bệnh thì sau này cũng chỉ có thể biến phế nhân mà thôi.

Nghĩ tới điểm này hẳn liền không do dự mà gật đầu nói:

“Ta đồng ý.”

Xuân Đức gật gật đầu cười nói:

“Vậy thì tốt, chúng ta ký xuống một phần tín đạo minh ước. Sau này chúng ta chính là bạn tốt của nhau rồi.”

Tiếp sau đó hai người bắt đầu xuống tín đạo minh ước, ký minh ước rất nhanh liền xong xuôi, tiếp sau đó Xuân Đức tiến hành loại bỏ độc tố bên

trong thân thể của Tiêu Bối.

Phương thức tiến hành chiết lọc độc tố ra khỏi thân thể của Tiêu Bối cũng vô cùng tàn bạo.

Hắn dựa vào tạo nghệ con rối của bản thân, trực tiếp rút ra linh hồn của Tiêu Bối sau đó tiến hành đúc luyện thân thể của hắn lại một lần nữa, loại bỏ toàn bộ chất độc kia ra khỏi xương cốt cùng những bộ phận khác.

Có điều chất độc kia cũng rất bá đạo, đã ăn mòn gần như toàn bộ thân thể của Tiêu Bối rồi, thân thể hắn lúc này cũng không khác gì cái rẻ rách chẳng có chút giá trị nào.

Vì vậy Xuân Đức lại phải hi sinh thêm một tên Thần Vương Cảnh để giúp Tiêu Bối tạo một cái thân thể mới.

Đối với Xuân Đức mà nói thì làm mấy cái việc này vô cùng đơn giản, không qua bao lâu thì hắn liền đã tạo ra được một bộ thân thể mới cho Tiêu Bối.

Bộ thân thể này giống hệt như bộ thân thể lúc trước, có điều cường độ thân thể đã là Thần Vương Cảnh trung kỳ nhưng mà lấy cái linh hồn yếu đuối của Tiêu Bối thì cũng không phát huy ra bao nhiêu chiến lực của cái thân thể này.

Tiêu Bối ở bên cạnh, nhìn tất cả mọi việc mà Xuân Đức làm, nhìn từ đầu tới cuối không bỏ sót một điểm nào, cả quá trình hắn đều há hốc mồm ra mà nhìn, hắn thật không ngờ trên đời lại có sự kiện hoang đường như vậy. Nấu chảy thân thể của kẻ khác sau đó lại đúc lại một thân thể mới.

Mãi cho đến khi linh hồn hắn quay về trong thân thể mới kia thì hắn vẫn không tin đây là sự thật.

Nhìn Tiêu Bối cứ hết nhìn chân lại nhìn tay thì Xuân Đức còn rằng hắn đang khó chịu kia nên nói:

“ Chịu khó một chút, cái thân thể này cường độ là Thần Vương Cảnh trung kỳ nên với linh hồn của ngươi hiện tại có chút khó chịu nhưng có được thân thể này, sau này đường tu luyện của ngươi sẽ dễ dàng hơn.”

Tiêu Bối lúc này đều như là sống trong mộng, nghe Xuân Đức nói vậy thì hắn hỏi:

“ Ta vẫn là ta trước kia sao?”

Xuân Đức nhướn mày nói:

“ Không là ngươi chứ là ai? Chỉ cần linh hồn của bản thân là được, thân thể khác nào bộ quần áo, thích thì mặc ghét thì bỏ đi thôi, hơn nữa cỗ thân thể này ta vẫn giữ lại huyết mạch Tiêu gia lúc trước, chỉ là đắp nặn thêm một chút mà thôi, ngươi an tâm.”

Tiêu Bối nghe vậy thì cũng cảm thấy rất đúng, có điều hắn vẫn cảm thấy cái gì đó sai sai. Nhưng không biết là sai ở điểm nào.

CÂN CẢ THIÊN HẠ

TruongHongSinh
www.dtv-ebook.com

Chương 1543: Dã Tâm Của Xuân Đức

Giữa lúc hai người đang nói chuyện với nhau thì âm thanh mở cửa phía ngoài vang lên.

“Két két”

Tiếp đó một thanh âm kinh ngạc của nữ tử vang lên cắt đứt cuộc trò chuyện của hai người.

“Đại ca, Vô Tà hai người đều ở đây sao?” Đại ca ngươi làm sao...?”

Vốn còn đang định nói cái gì nhưng Ngung Sát vừa nhìn thấy Tiêu Bối đang đứng nói chuyện cùng với Xuân Đức thì nàng liền im bặt, hai mắt chân chân nhìn Tiêu Bối phía dưới.

Xuân Đức cùng với Tiêu Bối lúc này nhìn ra phía bên ngoài cửa, nhìn thấy Tiêu Sát đang đứng ở trước cửa, lúc này đây ánh mắt của nàng mở thật lớn, cái miệng há hốc có thể nhét vào cả quả trứng vịt, nàng đại ra nhìn Tiêu Bối.

Nhìn thấy Ngung Sát biểu tình như vậy thì Xuân Đức liếc mắt nhìn Tiêu Bối một cái, Tiêu Bối là hạng người gì thông minh, vừa nhìn thấy Xuân Đức nháy mắt thì hần liền hiểu, tiếp đó hần tiến lên đi tới trước mặt muội muội của mình nói:

“Tiểu Tâm, muội nhanh vào đây, ca có chuyện vui muốn nói cho người muội biết.”

Vừa nói hấn vừa kéo Ngung Sát đi vào bên trong phòng, tiếp đó hấn lại cẩn thận đóng cửa lại, vì nơi này cũng không có người ngoài tới nên hấn lúc trước có chút đại ý.

Hấn vừa đóng cửa xong xoay người lại thì liền bị Ngung Sát hai tay nắm lấy vai hỏi:

“Đại ca, đây là có chuyện gì nhanh nói cho mọi người nghe, ca từ khi nào có thể đứng dậy rồi. Vì sao mọi người trước kia không biết?”

Nhìn thái độ quan tâm của tiểu mọi dành cho bản thân, Tiêu Bối thoáng cái muốn khóc, có điều thân là nam nhân hấn không thể khóc, trước kia khi hấn còn là thiên tài còn là người thừa kế của Tiêu gia, hấn cũng không có quan tâm qua cô em gái này. Hơn thế nữa khắp nơi chèn ép, gây khó dễ, bởi thì hấn sợ. Sợ cho thiên phú của tiểu mọi hấn, sợ cho tiểu mọi hấn sẽ tranh đoạt quyền thừa kế cùng hấn. Vì thế hấn mới làm ra hành động ngu ngốc như thế.

Nghĩ lại những gì trước kia bản thân làm, rồi lại nghĩ tới bao năm nay tiểu mọi vì hấn mà hy sinh, hấn lúc này chỉ muốn quật vào mặt mấy cái, hấn lúc này không hiểu vì sao trước kia bản thân lại ngu như vậy, tin người ngoài mà đi chèn ép người thân duy nhất của mình.

Nói người thân duy nhất là vì phụ mẫu của hấn đã sớm qua đời. Nguyên nhân song thân hấn chết chính là đi vào bí cảnh, sau đó thì không thấy quay trở về, mệnh bài vỡ nát hiển nhiên là táng thân bên trong bí cảnh.

Hàng vạn suy nghĩ chạy qua đầu hấn, nhìn như rất dài nhưng thực tế cũng chỉ là một cái chớp mắt thời gian, hấn lúc này nhìn tiểu mọi mà một thời hấn xem là địch nhân mỉm cười, trong mắt hấn tràn đầy ôn nhu.

“ Không sao rồi, muội đừng kích động, từ từ nghe huynh nói, bệnh của huynh đã được vị bằng hữu này trị khỏi. Về sau huynh lại cũng có thể một lần nữa tu luyện, sẽ không còn là phế vật nữa. Huynh nhất định sẽ cho đám kia biết không ai có thể khinh thường Tiêu Bối này.”

Xuân Đức ở bên cạnh nghe vậy thì nói:

“ Điều thấp làm người, tốt nhất vẫn cứ giả vờ tàn phế sắp chết đi, đợi lúc nào hoàn toàn thích ứng với cái thân thể này rồi lại nói. Không nói thì hai người cũng rõ trong gia tộc các người cũng không ít người muốn mệnh của hai người đâu. Vì thế tốt nhất nên vẫn giả phế nhân đi như vậy sẽ an toàn hơn.”

Lúc này Ngung Sát quay qua bên này, hướng Xuân Đức nói lời cảm tạ:

“ Cảm ơn đã giúp đại ca của ta trị thương, sau này đại ca ta lên làm tộc trưởng nhất định sẽ không quên ân tình ngày hôm nay.”

Xuân Đức nghe vậy thì híp mắt cười nói:

“ Như vậy thì phải để cho đại ca của người nhanh chóng lên làm tộc trưởng đi, nói thật ta cũng rất mong đợi ngày đó à. Hắc hắc. Thôi hai huynh muội các người tâm sự đi, ta một ngoại nhân cũng không tham gia vào, ta về trước khi nào có thời gian lại tới.”

Nói xong thì Xuân Đức liền vỗ vỗ vai hai người một cái, tiếp đó hắn liền mở cửa đi ra bên ngoài, lúc ra bên ngoài hắn còn không quên đóng cửa lại.

Xuân Đức đi rồi, nơi đây chỉ còn hai huynh muội nhà Tiêu gia.

Nhìn qua Ngung Sát, Tiêu Bối hỏi:

“ Tiểu Tâm, muội làm sao lại quen được với người kia vậy?”

Ngung Sát nói:

“ Hai người bọn muội là học cùng một lớp, người kia rất thú vị nên muội muốn cùng hắn kết bạn. Làm sao vậy đại ca?”

Tiêu Bối lúc này cẩn trọng truyền âm nói:

“ Người này cực kỳ nguy hiểm cùng đáng sợ, vì một vài nguyên do ca không thể nói cụ thể cho muội biết được nhưng sau này muội tốt nhất không nên ở gần người này.”

Ngung Sát nghe vậy thì ngạc nhiên không thôi, nàng lúc này hỏi:

“ Không phải Vô Tà vừa chữa khỏi thương bệnh cho đại ca sao? Làm sao đại ca lại đối với Vô Tà nghi ngờ?”

Lắc lắc đầu, Tiêu Bối nói:

“ Người này không có đơn giản như hắn nhìn về ngoài, ở gần hắn ca luôn có cảm giác bản thân sắp bị ăn thịt đến nơi. Hơn nữa ca đã từng chứng kiến thủ đoạn của người kia, thủ đoạn tàn nhẫn, ác độc cực kỳ. Nói chung muội nên tránh xa tên này ra.”

Ngung Sát nghe vậy thì hỏi:

“ Nếu như không thể tránh thì sao?”

Tiêu Bối nghe vậy thì có điều suy tư, sau một lúc hắn mới nói:

“ Nếu không thể tránh thì chỉ có thể đối mặt, có điều đối với người này chúng ta sẽ giữ thái độ là bạn mà không phải là địch. Có điều cũng không nên cùng hắn đi quá gần, ca luôn cảm giác người này cực kỳ không đơn giản. ”

Ngung Sát cảm thấy đại ca có chút không qua bình thường nhưng vẫn là gật đầu đồng ý nói:

“ Mọii biết rồi, sau này sẽ chú ý.”

---o0o---

Đi ra khỏi nơi ở của Tiêu Bối, Xuân Đức lúc này đang chậm rãi bước đi, trong đôi mắt hắn hiện lên những ánh sáng khác thường.

Hắn lúc này đây cũng không phải đang suy nghĩ cái gì mà là cùng hai người Vô Địch cùng Lão Hắc nói chuyện.

“ Củ Cải lần này ngươi làm việc có chút quá mạo hiểm rồi, để lại một phần ma niệm bên trong cỗ thân thể kia, cái này nếu để người biết sẽ rất phiền phức.”--- Thanh âm của Vô Địch vang lên trong đầu hắn.

Xuân Đức nghe vậy thì trầm ngâm, sau một lúc hắn mới nói:

“ Quả thực hơi chút mạo hiểm, có điều không phải cường giả am hiểu hồn đạo thì không thể nhìn ra dấu vết gì, hơn nữa tên kia cũng ở nơi đây cũng không tiếp xúc đến cao thủ gì, đợi cho hắn hoàn toàn thích ứng với thân thể kia thì hắn cũng chính thức biến thành con cờ cho chúng ta sử dụng, lúc đó cũng không người nào nhìn ra cái gì. Cũng là bước đầu tiên để ta tiến hành ăn mòn con quái vật khổng lồ Tiêu gia.”

Lão Hắc lúc này cũng lên tiếng:

“ Tùy tiện liền có thể phá ra mấy tên Tinh Đế Cảnh thì Tiêu gia này thế lực cũng không phải dạng tầm thường, Củ Cải ngươi muốn trong âm thầm ăn mòn , từ từ nắm trong tay cả con quái vật kia là việc rất khó khăn.”

Xuân Đức nheo mắt cười nói:

“Chỉ là khó khăn mà không phải là không thể làm được, trước khác này khác, ta không chỉ nhắm tới Tiêu gia mà còn nhắm tới các đại gia tộc khác, hiện tại chúng ta cũng đã có mấy con cờ trong tay. Ngung Sát, Diệp Yên, hai tên thiếu chủ của Thần Thánh thế gia. Hắc. Bây giờ lại thêm một người. Có thời gian chúng ta sẽ lần lượt tìm người thừa kế của mấy gia tộc kia xuống tay.”

Vô Địch nghe hắc nói vậy thì nghĩ tới điều gì đó hỏi:

“Củ Cải mi luyện xong Tam Thức Tinh Thần-Hư Tình Giả Ý có đúng vậy không. Việc này làm sao ta không biết?”

Xuân Đức cười nói:

“Hắc. Lão nói đâu này, nếu không luyện xong làm sao ta lại có suy nghĩ lớn gan như thế. Luyện xong tam thức tinh thần ta hiện tại có thể âm thầm thao túng kẻ khác mà không để lại dấu vết, đến ngay cả mấy tên khổng ché cũng không biết là bản thân bị làm sao, có điều loại khổng hồn thuật kia quá thực tiêu hao quá kinh người, hôm trước liên tục vận dụng bốn lần tới hôm nay linh hồn vẫn chưa khôi phục, nên lúc đối phó với tên kia mới phải dùng ma niệm để lại bên trong cỗ thân thể kia.”

Lão Hắc nghe nói vậy thì lại dặn dò:

“Hư Tình Giả Ý quả thực là chiêu thức rất mạnh có điều nó là tiêu hao sinh mệnh chiêu thức, Củ Cải ngươi cũng đừng quá lạm dụng bằng không, việc còn chưa thành thì ngươi đã chết.”

Nghe lão Hắc quan tâm thì Xuân Đức lại cười nói:

“Không có gì ghê gớm, cùng lắm ta trực tiếp cải tạo thân thể ta thành con rối, đến lúc đó sinh mệnh liền tăng lên một mảng lớn. Nhưng mà yên

tâm, ta có chừng mực, cũng không ngu đến nỗi tự hủy đi tiền đồ của bản thân sau này.”

Vô Địch cười mắg:

“ Thôi được rồi, việc mi muốn làm thì hai chúng ta đều ủng hộ hết mình, có điều phải chú ý đến an toàn của bản thân, với trước khi làm mấy việc điên cuồng thế này thì nói cho hai người chúng ta biết một tiếng. Việc quan trọng như vậy mà không nói với hai người chúng ta một câu, Củ Cải người đây là không coi hai người bọn là người thân à.”

Nghe Vô Địch nói thế thì Xuân Đức lập tức truyền âm lại chửi lớn:

“ Lão Huyền, lão nói vậy có cảm thấy ngượng miệng không, lần trước lúc ta muốn nói việc này thì chính lão bảo ta tự mình quyết định đi không cần hỏi ý kiến, bây giờ lại quay qua trách ta. Liêm sỉ lão để đi đâu?”

Lão Hắc nghe được hai người chửi nhau thì cười nói:

“ Thôi được rồi, Củ Cải mi cũng biết Lão Huyền làm gì có Liêm sỉ nên cũng đừng chấp, lần này là hai người bọn ta không đúng, lần sau nhất định sẽ nghe người nói. Ha ha.”

Vô Địch cũng là phụ họa nói:

“ Đùa một chút thôi, làm gì mà nóng, ha ha. Có điều lúc tìm đám người thừa kế mấy đại gia tộc kia phải cẩn thận, bên cạnh bọn chúng luôn có cao thủ bảo vệ, muốn xuống tay trước hết phải giải quyết được đám kia.”

Xuân Đức hai mắt phát xạ ra ánh sáng lạnh, hắc cười nói:

“ Yên tâm, ta sẽ cẩn thận, với việc này cũng không thể vội được, muốn từ từ thâm tóm mấy gia tộc này không có vài trăm thậm chí vài ngàn năm là

không thể.”